00045567

SANSKRIT-WÖRTERBUCH

HERAUSGEGEBEN

VON DER

KAISERLICHEN AKADEMIE DER WISSENSCH... N,

BEARBEITET

VON

O... HTLINGK UND RUDOLPH RO...

... THEIL.

ST. PETERSBURG.

Buchdruckerei der Kaiserlichen Akademie der Wissenschafte...

1865.

Zu beziehen durch Eggers & Comp. in St. Petersburg und durch Leopold Voss in...

Preis des vierten Theils: 6 R. 85 Cop. Silb. = 7 Thlr. 18 Ngr.

VORWORT.

Dem Bearbeiter eines grossen Wörterbuchs droht eine doppelte Gefahr: holt er zu weit aus, verliert er sich zu sehr in das Einzelne, oder geht er erst in vorgerücktem Alter an die Arbeit, so kann es leicht geschehen, dass sein Werk unvollendet liegen bleibt, und ein unvollendetes Wörterbuch ist weniger brauchbar als ein anderes nicht zu Ende geführtes Werk; die andere Gefahr ist die, dass er, vor Allem darauf bedacht, seine Arbeit wirklich zu Ende zu führen, dieselbe auf Kosten der Genauigkeit und Vollständigkeit zu sehr beschleunigt. Nehmen wir die 2te Auflage des Wilson'schen Wörterbuchs zum Maassstabe, so sind $^3/_5$ unserer Arbeit vollbracht; auf diesen Abschnitt haben wir ungefähr $12^1/_2$ Jahre verwandt. Nach demselben Verhältniss würden wir zur Vollendung der fehlenden $^2/_5$ der Arbeit noch etwa $8^1/_2$ Jahre bedürfen, die wir zu leben nach menschlicher Berechnung wohl hoffen dürfen. In die erste Gefahr haben wir uns also schon nach der ganzen Anlage des Werkes nicht begeben und sind dadurch dem Vorwurf entgangen, leichtfertig ein Werk von unabsehbarem Ende unternommen zu haben, für welches wir auf einen Fortsetzer nicht rechnen durften. Aber auch die zweite Gefahr haben wir bei unserer Arbeit stets vor Augen gehabt, da wir unserm beim Beginn des Werkes gefassten Entschluss, eine lange Reihe von Jahren ganz dem Wörterbuch zu widmen, treu geblieben sind.

Die Mängel unseres Wörterbuchs sind uns gar wohl bekannt, aber das Bewusstsein, dass wir nach besten Kräften arbeiten und dass unsere Arbeit von Hunderten benutzt wird und zu weiteren Forschungen anregt, giebt uns Muth und Kraft, auf dem schwierigen Pfade unverdrossen fortzuschreiten.

Wir bedauern es, dass die Uebersiedelung des Dr. H. Kern nach Benares uns um seine Beiträge für den Buchstaben प gebracht hat, geben uns aber gern der Hoffnung hin, dass diese Quelle für die folgenden Buchstaben sich eben so ergiebig wie für die vorhergehenden erweisen werde.

Unserm Freunde W. D. Whitney verdanken wir ausser den schon früher erwähnten Beiträgen auch ein Verzeichniss der wichtigeren Wörter aus den im Journal of the American Oriental Society veröffentlichten Sanskrit-Inschriften.

Auf besondere Veranlassung machen wir darauf aufmerksam, dass die Theilnahme unseres Freundes A. Weber, welchem wir für die Mittheilung eines immer anwachsenden, theilweise nur ihm zugänglichen, wichtigen und reichen Materials zu grossem Dank verpflichtet sind, nicht von der Art ist, dass in jeder einzelnen von dem Wörterbuch aufgestellten Ansicht in Betreff der von ihm mitgetheilten Stellen auch d[illegible] seiner Auffassung gesehen werden darf.

Den $\frac{17.}{29.}$ November 1864.

O. Böhtlingk.
R. Roth.

न

1. न indecl. gaṇa स्वरादि zu P. 1,1,37. 1) *nicht* Nir. 1,4. AK. 3,5,11. H. 1539. Med. avj. 40. नेन्द्रं देवममंसत ṚV. 10,86,1.6. ईयुरर्थं न न्यर्थम् 7,18,9.20. 21,5. 57,3. भयस्थानसहस्राणि मूढमाविशन्ति न पण्डितम् *bemächtigen sich des Thoren, nicht des Weisen* MBh. 3,62. गोप्तारं न निधीनां महयन्ति महेश्वरं विबुधाः *nicht den Hüter der Schätze, wohl aber den grossen Herrn verehren die Weisen* Pañkat. II,72. बुद्धिरस्ति न वा Çuk. 43,9. Auch bei einer Bitte, einem Wunsche, einem Gebote: न मा गरन्नद्यः ṚV. 1,158,5. 2,30,7. न नो गृहाणामुप तीतपासि AV. 6,32,1. मया ते ऽन्तर्हितं रूपं न त्वां विद्युर्जना इति N. 14,14. तत्त्रियैर्धार्यते शस्त्रं नार्तशब्दो भवेदिति R. 3,14,3; vgl. u. 3. अतिवादांस्तितिक्षेत नावमन्येत कं च न M. 6,47.55. Vor einem imperat. dagegen steht immer मा und नैवं वद Pañkat. 42,12 ist ohne allen Zweifel zu ändern. Eben so steht मा und nicht न vor einem aor. ohne Augment, der die Stelle eines imperat. vertritt. Eine Ausnahme haben wir in der Stelle: शर्मिष्ठामाधास्तल्पे न कर्हिचित् Bhâg. P. 9,18,30, wo मा das Versmaass stören würde. Dagegen wird MBh. 5,6032 statt नैवं मनः कृथाः wohl मैवं zu lesen sein. In einer Antwort kann bei न statt des aor. auch das praes. stehen nach P. 3,2,121. अकार्षीः किम् न करोमि oder नाकार्षम् Sch. In aneinandergereihten Sätzen oder Satzgliedern wird die Negation einfach wiederholt, oder sie wird an zweiter oder fernerer Stelle durch die verbindenden Partikeln उत, च, अपि, चापि, वा, अथ वा verstärkt: न वो द्यावो ऽहभिर्नोत सिन्धवो न देवत्वं पणयो नानशुर्मघम् ṚV. 1,151,9. न चेद्दाता भविता नोत राधः MBh. 5,2225. प्रतिश्रवणसंभाषे शयानो न समाचरेत्। नासीनो न च भुञ्जानो न तिष्ठन्न पराङ्मुखः॥ M. 2,195. दूरस्थो नार्चयेदेनं न क्रुद्धो नान्तिके स्त्रियाः 202. 3,8.9. 4,15.37.79. नाधीयीताश्वमारूढो न वृक्षं न च हस्तिनम्। न नावं न खरं नोष्ट्रं नेरिणस्थो न यानगः॥ 120. Hit. Pr. 11. प्रविशन्तं न मां कश्चिदपश्यन्नाप्यवारयत् N. 3,24. R. 1,34,10. नाहमस्यारण्यस्य देवता। न चाप्यस्य गिरेर्विप्रा नैव नद्याश्च देवता॥ N. 12,54. नातिश्रमापनयनाय न च श्रमाय Çâk. 103. Ragh. 8,9. Vid. 307. कृतं न कर्णार्पितबन्धनं सखे शिरीषमागण्डविलम्बिकेसरम्। न वा शरच्चन्द्रमरीचिकोमलं मृणालसूत्रं रचितं स्तनान्तरे॥ Çâk. 145. नैव क्रोधं गमिष्यामि न च वक्ष्ये कथं च न। अथ वा नोत्क्रुसिष्यामि R. 1,64,18. Dieses ist das न, welches als Synonym von उताहो, यदि वा, यद्वा und किं वा Trik. 3,4,4 aufgeführt wird. Sehr häufig wird die Negation auch nicht wiederholt und statt ihrer stehen einfach वा, अपि वा, च. यो नरः। न हृष्यति ग्लायति वा M. 2,98. धर्मार्थौ यत्र न स्यातां शुश्रूषा वापि तद्विधा 112. नैव क्वापि प्रपश्यन्ति नलं वा भीमपुत्रिकाम् N. 16,5. न ते भयं नरव्याघ्र दंष्ट्रिभ्यः शत्रुतो ऽपि वा। ब्रह्मर्षिभ्यश्च कुतः 14,18. नाब्राह्मणे गुरौ शिष्यो वासमात्यन्तिकं वसेत्। ब्राह्मणे चाननूचाने M. 2,242. न ब्राह्मणस्य त्वतिथिर्गृहे राजन्य उच्यते। वैश्यशूद्रौ सखा चैव ज्ञातयो गुरुरेव च॥ 3,110. 103.280. 4,84.133. नोच्छिन्द्यादात्मनो मूलं परेषां चातितृष्णया 7,139. संपदि यस्य न हर्षो विपदि विषादो रणे च धीरत्वम् *wer im Glück sich nicht freut, im Unglück nicht verzweifelt und in der Schlacht beherzt ist* ad Hit. I,28. Hier haben die Ausgaben nach विषादो ein न, welches aber das Metrum, wie schon Lassen bemerkt hat, nicht leidet. Nicht selten ist auch der Fall, dass die Negation an zwei oder mehr Stellen gesetzt, an einer anderen aber wieder weggelassen wird: नाश्नीयाद्भार्यया सार्धं नैनामीक्षेत चाश्नतीम्। क्षुवतीं जृम्भमाणां वा न चासीनां यथासुखम्॥ M. 4,43. नाञ्जयन्तीं स्वके नेत्रे न चाभ्यक्तामनावृताम्। न पश्येत्प्रसवन्तीं च 44. न पाणिपादचपलो न नेत्रचपलो ऽनृजुः। न स्याद्वाक्चपलश्चैव न परद्रोहकर्मधीः॥ 177. न राज्ञामघदोषो ऽस्ति व्रतिनां न च सत्त्रिणाम् 5,93. तत्र कुप्रावृतो नासीद्दरिद्रो वा पुरोत्तमे। नामृष्टभुङ्क् चादाता नासुगन्धो न चानृजुः॥ R. 1,6,8. न देवेषु न यक्षेषु तादृग्रूपवती क्वचित्। मानुषेष्वपि चान्येषु दृष्टपूर्वाथ वा श्रुता॥ N. 1,13. नाहं शतसहस्रेण नापि कोटिशतैर्गवाम्। राजन्दास्यामि शबलां राशिभी रजतस्य वा॥ R. 1,53,11. Gern schliesst sich न unmittelbar an eine oder zwei andere Partikel; Beispiele für न च, न चापि, नापि, नोत, न वा und नैव haben wir schon oben gehabt. न चैव (von einander getrennt 2,36) M. 4,55. 9,39. नापि च 4,47. न तु (von einander getrennt 3,144) 3,120. 4,83.251. 5,157. न त्वेव 10,94.95. न त्वेव तु 5,37. न चेत् s. unter चेद् 4, und न खलु unter खलु. न ह gaṇa चादि zu P. 1,4,57. Diese letzte Verbindung bewirkt, dass das Verbum finitum seinen Ton bewahrt, wenn unter der Form einer in der Zukunft negirten Thätigkeit ein Verbot ausgesprochen wird. P. 8,1,31. न ह भोक्ष्यसे, न

नाध्येष्यसे so v. a. *du wirst nicht essen, du wirst nicht lesen, das sage ich dir in allem Ernst* Sch. In dem Beispeile न ह वै तस्मिंल्लोके दक्षिणामिच्छन्ति ist das Verb. fin. nicht orthotonirt, ebend. न ह mit einem potent. M. 9, 170. Vgl. ननु, नहि, नो, चन, चिन. Zwei Negationen in demselben Satze bilden eine verstärkte Bejahung: न कथंचिद्धि मे पापा न वध्या ये सुरद्विषः Arǵ. 10, 17. न त्वन्वेतस्त्र कुर्या च वचनम् R. 6, 106, 16. न तु जातु न (*über Kurz oder Lang gewiss*) किंपुरुषाः रामलक्ष्मणामायकाः। अयवृत्ता महावेगा यदि त्वं नागमिष्यसि ॥ 4, 54, 19. Megh. 64. 105. नेयं न वक्ष्यति मनोगतमाधिहेतुम् Çâk. 59. न पुनरलंकारश्रियं न पुष्यति 10, 6. Vikr. 29. Ragh. 6, 30. Utt. Râmaĉ. 124, 5. Çiç. 1, 55. Vop. S. 176. Aehnlich नादण्ड्यो नाम राज्ञो ऽस्ति *soll nicht unbestraft bleiben* so v. a. *soll jedenfalls bestraft werden* M. 8, 335. न च न परिचितो न चाप्यरम्यः Mâlav. 10. नास्त्यगतिर्मनोरथानाम् Vikr. 26, 8. In den folgenden Beispielen heben die zwei Negationen die Verneinung nicht auf: नैतैरपूतैर्विधिवदापद्यपि हि कर्हिचित्। ब्राह्मान्यौनांश्च संबन्धान्नाचरेद्ब्राह्मणः सह ॥ M. 2, 40. Wenn न einen einzelnen Begriff verneint, bildet es mit dem nachfolgenden Worte wohl eine Zusammensetzung (vgl. Vop. 6, 9) und fällt dann ganz mit dem अ priv. zusammen: दाराः, अनुद्वेगकरा नृणां सत्वचो नाग्निदूषिताः M. 2, 47. शक्तितो नाभिधावन्तो निर्वास्याः 9, 274. भूयिष्ठं च नरेन्द्राणां विद्यते नशुभा गतिः MBh. 13, 8932. कृत्वा नसुकरं कर्म 8, 185. 14, 1768. संग्रामे नातिकोविदम् 1, 1303. N. 25, 16. नातिदूरे Hit. 1, 51. Çâk. 110. Ragh. 3, 67. 4, 8. नतिहिदाम् (bei Burnouf getrennt geschrieben) Bhâg. P. 5, 4, 13. नविद्वंम् 6, 3, 30. नमृत 5, 8, 26. नदूषितधियः 7, 5, 56. भूयो नागमनाय Vid. 215. नाधीत Hit. Pr. 23. नानुरक्ता I, 85. v. l. Ja sogar नैव findet sich auf diese Weise verbunden: वरं गर्भस्रावो वरमृतुषु नैवाभिगमनम् Pańkat. Pr. 8. नैवसंज्ञानासंज्ञायतन Burnouf in Lot. de la b. l. 813. नैवसंज्ञासमाधि Hiouen-thsang 1, 367. In den nachstehenden Beispielen wird man mit mehr Recht न vom folgenden Worte trennen dürfen, da man hier noch deutlich durchfühlt, dass न ein Praedicat oder ein Subject negirt: (तान्) न दण्ड्यान्मनुरब्रवीत् *von diesen hat* Manu *erklärt, dass sie der Strafe nicht unterliegen,* M. 8, 242. वस्त्रमलंकारम् u. s. w. न विभाज्यं प्रचक्षते 9, 219. छेदने चैव यन्त्राणां योक्त्ररश्म्योस्तथैव च। आक्रन्दे चाप्यपैहीति न दण्डं मनुरब्रवीत् ॥ An dieser Stelle ist auch der Gebrauch von न vor runden Zahlen zu erwähnen. Die Negation zeigt an, dass in Wirklichkeit diese Zahl nicht voll sei; was daran fehlt wird im instr. oder abl. एकां न ist allem Anschein nach nur ungenaue Schreibweise für एकस्मै) dem न vorgesetzt. Im Çat. Br. findet keine Composition statt, dagegen scheint in der späteren Sprache एकान्न (vgl. P. 6, 3, 76) mit einem folgenden Zehner ein Compositum zu bilden. एकया न विंशतिः Çat. Br. 10, 4, 2, 13. एकया न त्रिंशत् 18. पञ्चभिर्न चत्वारि शतानि 19. 14. एकेन न विंशतिः P. 6, 3, 76, Sch. एकां न त्रिंशत् Çat. Br. 5, 2, 2, 37. 9, 2, 3, 47. एकान्नपञ्चाशद्रात्र Kâtj. Çr. 24. 2, 37. 3, 36. एकान्नविंशतिः (oder एकाद्नविंशतिः) P. 6, 3, 76, Sch, Vop. 6, 36. Taitt. Up. 3, 11. एकस्यै (statt des abl.) न पञ्चाशत् TS. 7, 4, 7, 3. 1. — 2) *damit nicht, auf dass nicht;* mit dem potent.: पितुस्त्वमेव मे गत्वा शीघ्रमाचक्ष्व राघव। न त्वामनुदहेत्क्रुद्धः Daç. 1, 41. तं प्रमादय गत्वा त्वं न त्वां स कुपितो शपेत् 42. न गच्छेम अपैभीता अनुनेष्यामि तं नृपम् R. 1, 8, 20. MBh. 1, 6040. 3, 16945. Vgl. u. 1 am Anfange die Stellen N. 14, 14 und R. 3, 14, 3. — 3) Vergleichungspartikel: *wie, gleichsam* Nir. 1, 4. Med. avj. 40. यद्धि देवानां नेति तदेषामोमिति Ait. Br. 1, 16. यद्वै नेत्यृच्योमिति तत् Çat. Br. 1, 4, 1, 30. In dieser Bedeutung, welche später ganz verloren geht (im späten Kunstgedicht taucht sie wieder auf), bereits im AV. selten. नावं न पर्षणीम् RV. 1, 131, 2. वि पृच्छामि पाक्या३ न देवान् 120, 4. 6, 2, 1. 8. 9. यवं न दस्म जुह्वा विवेक्षि 7, 3, 4. स्वर्या वस्तोरुषसां मरोचि यज्ञं तन्वाना उशिजो न मन्म 10, 2. 13, 8. 18, 13. अत्रं स्म ग्रावाणो नान्ते 4, 16, 2. विरराज रिपुनयप्रतिज्ञामुखरो मुक्ताशिन्नः स्वयं न मृत्युः Çiç. 20, 4. Die ursprüngliche, negirende Bedeutung der Partikel lässt sich hier recht wohl nachweisen: indem man einem Dinge ein ihm sonst nicht zukommendes Praedicat beilegt, liegt es nahe, dessen materielle Identität mit einem andern Dinge, welchem dieses Praedicat ganz eigentlich zukommt, zu negiren. Ob ich sage: *er wiehert wie ein Pferd*, oder: *er wiehert, obgleich er kein Pferd ist*, oder endlich: *er wiehert, als wenn er ein Pferd wäre*, läuft schliesslich auf Eins hinaus. Vgl. u. 3. अ 1, *b.* — Ueber न, wo es mit वरम् oder श्रेयस् in Correlation steht, wird unter वर und श्रेयंस् die Rede sein.

2. न m. 1) ein Name Buddha's (सुगत). — 2) *Band, Fessel* (बन्ध). — 3) = प्रस्तुत. — 4) = हिरण्ट (?) Med. n. 1. — 5) *Perle* Ekâksharak. im ÇKDr. — Wilson führt nach Çabdârthak. noch folgende Bedeutungen an: *a*) m. ein Name Gaṇeça's; *Krieg; Gabe; Wohlfahrt.* — *b*) *f.* ना *Nabel; ein musikalisches Instrument; Kenntniss.* — *c*) adj. *dünn, mager, spärlich; leer; identisch; nicht beunruhigt; ungetheilt.*

नंश् s. नश्.

नंशं nach Sâj. so v. a. नाशन *Vertreibung:* आ वो हुवणेयुमांशिश्रो क्षुवध्यै घोषेव शंसमर्जुनस्य नंशे RV. 1, 122, 5. Viell. *Erlangung;* vgl. 2. नश्.

नंशन (von नंश्) s. स्वप्न°.

नंशुक adj. von 1. नश् Uṇâdis. 2, 30. = अणु Uǵǵval. = वेनुदारक (!) Padman. *verderblich* Wils. वृकवाकेर्शार्जिनयः स्युरभ्यासरिणीर्नंशुकाः *wohl verloren gehend* Kâṭh. 25, 5.

नंष्टर् (von 1. नश्) nom. ag. = नाशाश्रय ÇKDr. *verloren gehend u. s. w.;* vgl. P. 7, 1, 60.

नंष्टव्य part. fut. pass. von 1. नश् P. 7, 1, 60, Sch.

नःक्षुद्र (नस् *Nase* + क्षुद्र) adj. P. 6, 1, 63, Vârtt. 2. *kleinnasig* H. 431.

नक् (oder नश्, nach der Analogie von निश्) *Nacht:* अप स्वसुरुषसो नग्जिहीते RV. 7, 71, 1. indecl. gaṇa स्वरादि zu P. 1, 1, 37. — Vgl. नक्त.

नक 1) m. N. pr. eines Sohnes des Dâruka Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 53, *a*, 37. — 2) n. भरद्वाजस्य नकम् N. eines Sâman Ind. St. 3, 227.

नकिंचन (1. न + किंचन) adj. *Nichts habend, bettelarm* MBh. 5, 4522. Pańkat. 134, 14, wo तदर्थश्रमो नकिंचनः कथं zu lesen ist; vgl. Benfey zud. St. In der Stelle: स्थाने भवानेकनराधिपः सन्नकिंचनत्वं मखजं व्यनक्ति Ragh. 5, 16 wird eher das geläufigere अकिंचनत्व, als नकिंचनत्व, anzunehmen sein. — Vgl. अकिंचन.

नकिम् (1. न + किम्) indecl. gaṇa चादि zu P. 1, 4, 57. — Vgl. नकीम्, माकिम्.

नकिस् (1. न + किस्) indecl. gaṇa चादि zu P. 1, 4, 57. Med. avj. 71 (निषेधार्थयोः); an beiden Orten नकिर् geschrieben. 1) *nicht, nimmer;* etwas stärker als das einfache न. Naigh. 3, 12. नकिर्देवा वारयन्ते न मर्ताः

ṚV. 4,17,19. नकिर्मा दैव्यं सद्मो वरते 42,6. नकिष्टं घ्नन्ति 2,27,13. 8,73. 9. वपो नकिष्टे पतयंतः आसते व्युष्टौ 1,48,6. 69,7. नकिरस्य प्र मिनन्ति व्रतानि 10,10,5. 39,11. 134,7. 3,38,8. 6,27,3. — 2) *Niemand, Keiner:* नकिर्ह्येषां जनूंषि वेद ṚV. 7,56,2. नकिर्दित्समानमा मिनत् 32,5. तदस्या नकिरा मिनत् । अरावा चन मर्त्यः 8,28,4. नकिष्ट्वा नि यमदा सुते गमः 33, 8. यथा क्रिमीणां नकिरुच्छिषातै AV. 2,31,3. Diese Bedeutung ist die seltenere, wird aber von den Erklärern häufig auch in Fällen angenommen, wo die erste am Platz ist.

नकीम् indecl. Naigh. 3,12. gaṇa चादि zu P. 1,4,57. so v. a. नकिस् 1: नकीमिन्द्रो निकर्तवे न शक्रः परिशक्तवे ṚV. 8,67,5. Vgl. नकिम् und माकीम्.

नकुच m. v. l. für लकुच Colebr. und Lois. zu AK. 2,4,2,41.

नकुट n. *Nase* Çabdam. im ÇKDr. — Vgl. नर्कुटक.

नकुल 1) adj. oxyt. (?) Bez. einer bestimmten Farbe (wohl die des Ichneumons): बभ्रवे, नकुलाय, रोहिताय TS. 7,3,18,1. ṚV. Prât. 17,9. — 2) m. *a)* oxyt. *Viverra ichneumon, ein dem Iltis ähnliches Thier;* der bekannte Feind der Schlangen (auch Mäuse), dessen Kunst, durch ein Heilkraut sich gegen die Folgen des giftigen Bisses zu schützen, schon im AV. erwähnt wird. AK. 2,5,25, 172. H. 1302. an. 3,656. Med. l. 100. यथा नकुलो विच्छिद्य संदधात्यहिं पुनः AV. 6,139,5. वराहो वेद वीरुधं नकुलो वेद भेषजीम् 8,7,23. VS. 24,26. 32. Pâr. Gṛhy. 2,7. ṚV. Prât. 13, 20. M. 4,126. 11,131. 159. 12,62. MBh. 1,5582 fgg. नकुलो मूषिकान्हन्ति बिडालो नकुलं तथा 12,444. Suçr. 1,108,2. 203,2. 2,265,4. Varâh. Bṛh. S. 33,32. 85,41 fgg. Pańkat. 98,21 fgg. 110,22. Bhâg. P. 3,21,44. नकुली f. *das Weibchen* MBh. 16,41. नकुलत्व n. nom. abstr. 14,2896. Vgl. गन्ध°, जल°. — *b) Sohn* Çabdam. im ÇKDr. — *c)* N. pr. eines Veda-Sängers, mit den patronn. Vâmadeva, Vâmadevja und Vaiçvâmitra, Ind. St. 3,221. नकुलस्य वामदेवस्य प्रेङ्खः N. eines Sâman ebend. — *d)* N. pr. eines Sohnes des Pâṇḍu (oder vielmehr der Açvin) und der Mâdrî, Zwillingsbruders des Sahadeva, H. an. Med. MBh. 1,2445. 4850. fgg. Hariv. 4057. VP. 437. 459. Lalit. 26. — *e)* N. pr. eines späteren Dichters Çârṅg. Paddh. in Verz. d. Oxf. H. 124, *a.* — *f)* Bein. Çiva's: गुह्यशिरसः या कन्या नकुलेन विवाहिता । पूजिता महादेवेन सा कन्या वरदा भवेत् ॥ Vidagdhamukhamaṇḍana im ÇKDr. — 3) f. आ Bein. der Gemahlin Çiva's H. ç. 56 (daneben अकुला). — 4) f. ई *a) das Weibchen des Ichneumons;* s. u. 2, *a.* — *b)* N. verschiedener Pflanzen: *Salmalia malabarica Schott u. Endl.* (कुक्कुटी) Med. *Nardostachys Jatamansi* (जटामांसी), *Dec.* H. an. Med. *Saffran* H. an. = शङ्खिनी Dhar. im ÇKDr. — *c)* myst. *Name des Buchstabens* ह (vgl. नकुलीश) Viçvarûpa (?) im ÇKDr. — Wird P. 6,3,75 in न + कुल zerlegt.

नकुलक (von नकुल) *ein Schmuck in Form eines Ichneumons* Vjutp. 139.

नकुलाढ्या (नकुल + आ°) f. *eine best. Pflanze,* = गन्धनाकुली Râǵan. im ÇKDr.

नकुलान्धता (नकुल + अ°) f. und नकुलान्ध्य (नकुल + आ°) n. *eine best. Krankheit des Auges, bei welcher das Auge dem des Ichneumons gleicht, und dem Kranken bei Tage die Gegenstände bunt erscheinen,* Suçr. 2,318,9. 21. — Vgl. नाकुलान्ध्य.

नकुलीश (नकुली + ईश) m. 1) *eine Form* Bhairava's Pṛthvîdhara (?) im ÇKDr. — 2) myst. *Name des Buchstabens* ह (vgl. नकुली) Viçvabhûshaṇa (?) im ÇKDr. — नकुलेश Wilson.

नकुलेश s. u. d. vorhergehenden Worte.

नकुलेष्टा (नकुल + इष्टा) f. *die dem Ichneumon erwünschte Pflanze,* N. einer best. Pflanze, durch welche der Ichneumon sich gegen die Folgen des Bisses der Schlangen schützt; = नाकुली, गन्धनाकुली AK. 2,4,4,3.

नक्क्, नक्कयति *tödten, zu Grunde richten* Dhâtup. 32,54. Das न wird nicht ण Dhâtup. Vop. 8,43.

1. नक्त 1) n. sg. und f. du. (नक्ता H. ç. 18: नक्ता च चक्रुरुषसा विरूपे ṚV. 1,73,7. उषासानक्ता 10,70,6. 7,2,6. नक्तोषासा 1,13,7. 96,5. In der Stelle: आ यद्भूमिं पृथिवीं वनस्पतीनुषासा नक्तमोषधीः 8,27,2 hat vielleicht, dem उषासा entsprechend, ursprünglich नक्ता gestanden, welches wegen des Hiatus geändert wurde. नक्तमहरेवाभिनिष्पद्यते Khând. Up. 8,4,2. Wie das daneben stehende adv. दिवा als Subject im Satze Bhâg. P. 5,22,5. नक्तम् (नक्तम् gaṇa स्वरादि zu P. 1,1,37) adv. *bei Nacht, in der Nacht* AK. 3,5,6. H. 1533. दिवा न° ṚV. 5,76,3. 7. 15,15. 1,24,10. नक्तमुतोपसः 90,7. प्र या जिगाति खर्गलेव नक्तम् 7,104. 17. 8,85,1. सायं नक्तमथो दिवा AV. 6,128,4. Çat. Br. 2,1,4,2. 13,1,2, 5. Âçv. Gṛhy. 3,9. M. 6,19. MBh. 1,6507. N. 2,4. R. 5,92,19. Megh. 38. Bhartṛ. 2,82. Varâh. Bṛh. S. 29,21. Vid. 239. स्त्रीनिक्तमलङ्गागारवक्तिः प्रबुद्धलान् (wo नक्तम् mit बालान् zu verbinden ist) Jâǵń. 2,34. दिननक्तम् Mârk. P. 16,69. Vgl. नक्तन्, नक्ति, नक्तया, नक्. — 2) n. *das Essen bei Nacht* (als Kasteiung): एकभक्तेन नक्तेन तथैवायाचितेन च । उपवासेन चैकेन पादकृच्छ्रः प्रकीर्तितः ॥ Jâǵń. 3,319. उपवासात्परं भैक्ष्यं भिक्षायाश्चयाचितम् । अयाचितात्परं नक्तं तस्मान्नक्तेन वर्तयेत् ॥ Devî-P. im ÇKDr. नक्तभोजिन् Bhavishja-P. ebend. — 3) m. N. pr. eines Sohnes des Pṛthu VP. 165. des Pṛthusheṇa von der Âkûti Bhâg. P. 5,15,5. — 4) f. आ *eine best. Giftpflanze,* = कलिकारी Râǵan. im ÇKDr.

2. नक्त (नक्र?) n. = نقل in der Astr. N. *des 5ten* Joga Ind. St. 2,269.

नक्तक m. *Lappen* AK. 2,6,3,16. *Handtuch* H. 676. Nach ÇKDr. ist नक्तक eine von Bharata erwähnte Variante für लक्तक, wie der Text des AK. lesen soll.

नक्तचारिन् (1. नक्त + चा°) 1) adj. *bei Nacht umhergehend.* — 2) m. *a) Eule* Trik. 2,5,15. — *b) Katze* ÇKDr. und Wils. nach Trik. 2,5,8; die Calc. Ausg. liest hier aber नक्तंचा°. — *c) Dieb.* — *d) Unhold, ein* Rakshas Wils. — Die richtigere Form ist नक्तंचारिन्.

नक्तंचर (नक्तम् + चर) adj. *in der Nacht umhergehend;* subst. m. *ein bei Nacht umherwanderndes Thier, ein nächtlicher Unhold, ein* Rakshas, Gegens. अहश्चर Çâńkh. Gṛhy. 2,14. भूत MBh. 5,7249. 14,1921. Mârk. P. 29,20. दिवाचरा न शर्वर्यां न च नक्तंचरा दिवा (प्राण्यः) Varâh. Bṛh. S. 85,24. — Sâv. 5,74. MBh. 1,6508. Hariv. 4351. R. 5,11,9. नक्तंचरेश्वर 3, 48,2. f. नक्तंचरी Kathâs. 23,104. 238.

नक्तंचर्या (नक्तम् + च°) f. *das Herumwandern bei Nacht* MBh. 12,462 (?) . 6.

नक्तंचारिन् (नक्तम् + चा°) 1) adj. *bei Nacht umhergehend* (Gegens. दिवाचारिन्, दिवाचर) Âçv. Gṛhy. 4,2. M. 3,90. — 2) m. *Katze* Trik. 2, 5,8. — Vgl. नक्तचारिन्.

नक्तंजात (नक्तम् + जात) adj. *bei Nacht entstanden:* ओषधि AV. 1,23,1.

नक्तन् — नक्त *Nacht:* वयो ये भूत्वी पतयन्ति नक्तभिः RV. 7,104,18.

नक्तंदिन नक्तम् + दिन n. sg. *Nacht und Tag:* तौ पृथग्वरदात्तूले शिष्टामुत्तरदक्षिणौ। नक्तंदिनं (so ist zu lesen) विभजन्तौ शीतोष्णकिरणाविव ॥ Mālav. 88. तुल्यनक्तंदिने काले त्रिषुवद्विषुवं च तत् H. 146. नक्तंदिनम् adv. *bei Nacht und bei Tage* Kathās. 11,3. Pañćat. 32,25. An beiden Stellen getrennt gedruckt.

नक्तंदिव नक्तम् + दिव) P. 5,4,77. °वम् adv. *bei Nacht und bei Tage* Sch.

नक्तम् adv. *bei Nacht* s. u. 1. नक्त.

नक्तमाल m. N. eines Baumes, *Pongamia glabra Vent.* AK. 2,4,2,28. H. 1140. R. 3,79,37. 6,15,3. 108,20. Suçr. 1,32,16. 137,14. 138,4. 2,119,2. Ragh. 5,42. Varāh. Bṛh. S. 53,103. 54,11. °क Suçr. 2,36,18.

नक्तमुत्वा f. *Abend* H. 1533 falsche Lesart für नक्तमुखा. Nach ÇKDr. kennt auch Halâj. jene Form.

नक्तंप्रभव (नक्तम् + प्र°) adj. *bei Nacht entstehend* Varāh. Bṛh. S. 21,8. नक्तप्र° v. l.

नक्तया adv. *bei Nacht:* रुशद्दृशे ददृशे नक्तया चित् RV. 4,11,1. — Vgl. 1. नक्त, नक्तन्, नक्ति.

नक्तान्ध (1. नक्त + अन्ध) adj. *nachtblind* Suçr. 1,223,11.

नक्तान्ध्य (1. नक्त + आन्ध्य) n. *Nachtblindheit* Suçr. 2,86,2. 340,11.

नक्ति f. = नक्त *Nacht:* अभि त्वा नक्तीरुषसो ववाशिरे RV. 2,2,2.

नक्र 1) m. *Krokodil* AK. 1,2,3,21. Trik. 1,2,23. H. 1349. an. 2,434. Med. r. 33. 34. Hār. 76. M. 1,44. MBh. 3,16241. R. 2,113,22. 3,17,24. Suçr. 2,155,17. Varāh. Bṛh. S. 27,c,14. 32,9. Ragh. 7,27. मातङ्ग° 13,11. द्वीपनिभ Kathās. 26,8. नक्रः स्वस्थानमासाद्य गजेन्द्रमपि कर्षति । स एव प्रच्युतः स्थानाच्छुनापि परिभूयते ॥ Pañćat. III,43. Bhāg. P. 2,7,16. 24. 4,22,40. Am Ende eines adj. comp. f. आ MBh. 4,1970. Ragh. 16,56. Vgl. नाक्र. — 2) m. *das Zodiakalbild Scorpion* Ind. St. 2,260. — 3) *Nase,* n. H. 581. H. an. Med. f. आ Çabdar. im ÇKDr. Nach Wise 233 ist नक्र = मासाज्वर, आल्कस्वर *eine Krankheit der Schneider'schen Haut, verbunden mit katarrhalischen Beschwerden, Kopf- und Gliederschmerz.* — 4) n. = अग्रदारु H. an. Med. *the upper timber of a door frame* Wils. — 5) f. आ *ein Zug von Bienen* oder *Wespen* Çabdârthak. bei Wils. — Zerfällt nach P. 6,3,75 in न + क्र.

नक्रराज (नक्र + राज) m. *Haifisch oder ein anderes grosses Seeraubthier* Hār. 77. Nach Çabdar. bei Wils. auch °राज्.

नक्रहारक (नक्र + हा°) m. dass. Trik. 1,2,22.

नक्ष्, नक्षति (गतिकर्मन् Naigh. 2,14. Dhâtup. 17,10. व्याप्तिकर्मन् Naigh. 2,18) und नक्षते *herbei —, hinzukommen zu, sich einfinden bei, erreichen, erlangen:* रेणुर्नक्षत द्याम् RV. 1,33,14. 66,9 (5). इमा उ त्वा नक्षन्ते गिरः 6,45,28. अश्वासो न काष्ठां नक्षमाणाः 7,93,3. 8,93,1. यज्ञं नक्षसे VS. 27,13. नक्षन्त इन्द्रं शरदः सुपृक्षः RV. 7,37,7. अस्तं ननक्षे यस्मिं चाकन् 10,95,4. AV. 10,1,14. 18,2,29. नक्षन्ति रुद्रा अवसा नमस्विनम् RV. 1,166,2. वर्षिष्ठेभिर्भानुभिर्नक्षति द्याम् 10,3,5. मन्म श्रुतं नक्षत 6,49,8. 7,39,6. तप्तो घर्मो नक्षतु AV. 7,73,5. Vgl. auch इनक्ष्; die Form आनट् u. s. w. s. u. नश्.

— अच्छ *losgehen auf:* गातुमिषे नक्षते तुम्रमच्छ RV. 6,22,5.

— अभि *sich nahen zu, herbeikommen zu, anlangen bei* (acc.): अभिनक्षन्तो अभि ये तमानशुः RV. 2,24,6. 20,2. 5,15,2. न यं हिंसन्ति धीतयो न वाणीरिन्द्रं नक्षन्तीदभि वर्धयन्तीः 6,34,3. प्र पर्वता अनवन्त प्र गावः प्र ब्रह्माणो अभिनक्षन्त इन्द्रम् 8,85,5. दक्षिणा यज्ञमभिनक्षमाणाः 10,17,9. शुक्रेभिरूर्मिभिरभि नक्षति क्षाम् 1,95,10. AV. 12,3,8.

— अव *Jmd* (gen.) *einholen* (?): युवमत्यस्याव नक्षथो यद्विपत्मनो नर्यस्य प्रयज्योः RV. 1,180,2.

— परि *hinreichen über, einnehmen:* उरु वां रथः परि नक्षति द्याम् RV. 4,43,5.

— प्र *herbeikommen:* प्र ब्रह्माणो अङ्गिरसो नक्षन्त RV. 7,42,1.

— अभिप्र *bemeistern:* प्र यो ननक्षे अभ्योजसा क्रिविम् Vâlakh. 3,8.

नक्षत्र Uṇâdis. 3,105. n. 1) *Gestirn* überh. (auch von der Sonne gebraucht) AK. 1,1,2,22. H. 107. द्विता नक्षत्रं (coll.) पप्रथच्च भूम RV. 7,86,1. उदुस्रियाः सृजते सूर्यः सचाँ उद्यन्नक्षत्रमर्चिवत् 81,2. नक्षत्रं प्रत्नमिनच्चरिष्णु 10,88,13. 111,7. 156,4. *Sterne* 1,50,2. 3,54,19. अभि नक्षत्रेभिः पितरो द्यामपिंशन् 10,68,11. नक्षत्राणामेषामुपस्थे सोम आहितः 85,2. AV. 6,128,1. 3. 7,13,1. 9,7,15. 15,6,2. Ait. Br. 4,25. VS. 14,19. 18,18. 22,28. Âçv. Gṛhj. 4,4. Lâṭj. 3,8,10. नक्षत्राणि ग्रहांस्तथा M. 1,24. विज्ञाय निशि पन्थानं नक्षत्रगणसूचितम् Hid. 1,3. N. 5,6. चन्द्रादित्यौ ग्रहनक्षत्रताराः MBh. 13,7336. 1,7677. Diese fünf bilden bei den Ǵaina die Gruppe der Ǵjotishka H. 92. पुण्ये तिथौ मुहूर्ते वा नक्षत्रे वा गुणान्विते M. 2,30. नक्षत्रैर्यश्च जीवति 3,162. Suçr. 1,17,8. 114,4. 103,2. द्यौः सचन्द्रार्कनक्षत्रा MBh. 13,7070. 3,12549. 16038. °शिरसि Hariv. 12239. Ein Mal masc.: इन्द्रो नक्षत्र उत विश्वदेवो भूमिमातान्द्यां धासिनायोः RV. 6,67,6. एक° *aus einem Stern bestehend* Çat. Br. 13,8,1,3. Kâtj. Çr. 21,3,3. Âçv. Gṛhj. 4,5. — 2) im Bes. *die Mondstationen;* in der älteren Zeit (aber auch noch im Hariv.) 27, später 28 an der Zahl. Dieselben werden in der Folge auch als *Gemahlinnen des Mondes,* als Töchter Daksha's, aufgefasst. AV. 19,8,1. VS. 18,40. TS. 2,3,5,1. 3,4,2,1. TBr. 1,5,2,1. 2,5. 2,7,18,13. Çat. Br. 6,5,4,8. 9,4,1,9. 10,5,4,17. P. 1,2,60. MBh. 13,3256. fgg. 4255. fgg. शिष्टाः (कन्याः) सोमाय राज्ञे ऽथ नक्षत्राख्या ददौ प्रभुः (दक्षः) Hariv. 104. 1332. 11522. 11524. कृत्तिकादीनि नक्षत्राणीन्दोः पत्न्यस्तु Bhâg. P. 6,6,23. Die Namen derselben s. Ind. St. 1,89. fgg. Vgl. Warren, Kâlas. 372. Weber, Die vedischen Nachrichten von den Nakshatra. — 3) *Perle* Râǵan. im ÇKDr. — Was die Etymologie betrifft, so lässt sich gegen die von Aufrecht in Z. f. vgl. Spr. 8,71 vorgebrachte (नक्त + त्र) einwenden, dass *Wächter der Nacht* nicht auf die Sonne passt, welche in den ältesten Texten vorzugsweise नक्षत्र genannt wird. Die Gleichsetzung von नक्ष mit नक्त erregt gleichfalls Bedenken. Eher liesse sich noch an eine Zurückführung auf नक्ष् (vgl. Nir. 3,20. TBr. 1,5,2,5.) denken, dann wären die Gestirne *die am Himmel Heraufkommenden.* Die spielende Zerlegung in न + क्षत्र findet sich Nir. 3,20. Çat. Br. 2,1,2,18. 19. P. 6,3,75. — Vgl. देव°, यम°.

नक्षत्रकल्प (न° + क°) m. Titel eines zum AV. gehörigen Pariçishṭa über die *Mondstationen* Verz. d. B. H. No. 364. 366. Ind. St. 3,279. Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 55,b,38.

नक्षत्रकान्तिविस्तार (न° - का + वि°) m. *weisser* Jâvanâla (s. d.) Ri-

ǵan. im ÇKDr.

नक्षत्रकूर्मविभाग (न°-कूर्म + वि°) m. *Vertheilung der Länder unter die Herrschaft der verschiedenen Mondstationen* Varâh. Bṛh. S. 2, 6 (A. Bl. 2, a). — Vgl. u. कूर्म 2.

नक्षत्रचक्र (न° + चक्र) n. Bez. *eines best. myst. Diagramms* Tantras. in Verz. d. Oxf. H. 93, a. 95, b. 96.

नक्षत्रचिन्तामणि (न° + चि°) m. Titel eines Werkes über *die Mondstationen* Mack. Coll. I, 129.

नक्षत्रजा (न° + जा) adj. subst. *von den Sternen geboren, Sternensohn* AV. 6, 110, 3.

नक्षत्रताराराजादित्य m. *die Sonne* (आदित्य) *als König* (राजन्) *der Sterne* (नक्षत्र) *und Sternbilder* (तारा), Bez. einer Meditation bei den Buddhisten Lot. de la b. l. 269.

नक्षत्रदर्श (न° + द°) m. *Sternschauer* VS. 30, 10.

नक्षत्रनाथ (न° + ना°) m. *der Schützer der Mondstationen, der Mond* Hariv. 16033. Ragh. 6, 66.

नक्षत्रनेमि (न° + ने°) 1) m. a) *der Polarstern.* — b) *der Mond* H. an. 5, 36. Med. m. 64. — c) Bein. Vishṇu's MBh. 13, 6996. — 2) f. Bein. *der Mondstation* Revatî H. an. Med.

नक्षत्रप (न° + प) m. *der Hüter der Mondstationen, der Mond* ÇKDr. Wils.

नक्षत्रपथ (न° + पथ) m. *die Sternenbahn, ein bestirnter Himmel:* °वर्त्मन् R. 3, 49, 4.

नक्षत्रपाठक (न° + पा°) m. *Sterndeuter* Bṛhannârad. P. in Verz. d. Oxf. H. 10, a, N. 3.

नक्षत्रपुरुष (न° + पु°) m. *Mondstationenmann;* in der Astrol. *eine die Mondstationen darstellende menschliche Figur* (die Füsse stellen z. B. Mûla dar, die Kehle Ǵjeshṭhâ). Abgekürzt auch *eine Cerimonie, bei der eine solche Figur verehrt wird.* Vâmana-P. in Verz. der Oxf. H. 46, b, 5 v. u. Auch °पुरुषक in der ersten Bed. Varâh. Bṛh. S. 103, 3. — Vgl. कालपुरुष.

नक्षत्रफल (न° + फल) n. Titel eines Werkes über *die Mondstationen* Mack. Coll. I, 126.

नक्षत्रभक्ति (न° + भ°) f. *Vertheilung der verschiedenen Dinge unter die* Nakshatra; *Angabe, in welchem Verhältniss sie zu einander stehen;* Titel des 15ten Adhjâja von Varâh. Bṛh. S. nach 2 Handschriften. — Vgl. नक्षत्रव्यूह.

नक्षत्रमार्ग (न° + मा°) m. *die Sternenbahn:* °मार्गं विपुलं सुरवीथीति विश्रुतम् Ind. 2, 12.

नक्षत्रमाला (न° + मा°) f. 1) *Sternenkranz, Sterngruppe:* दक्षिणां दिशमास्थाय ऋषिमध्ये महायशाः। नक्षत्रमालामपरामसृजत् R. 1, 60, 21. — 2) *der Kranz der Mondstationen, alle Mondhäuser insgesammt:* यावन्नक्षत्रमाला विचरति गगने Varâh. Bṛh. S. 106, 9. — 3) *eine Perlenschnur von 27* (*die Anzahl der Mondstationen*) *Perlen* AK. 2, 6, 3, 8. H. 662. Varâh. Bṛh. S. 82 (80, b), 34.

नक्षत्रयाजक (न° + या°) adj. *der an die Gestirne oder die Mondstationen Opfer darbringt:* नक्षत्रग्रामयाजकाः MBh. 12, 2874. — Vgl. ग्रहयज्ञ.

नक्षत्रयोग (न° + योग) m. *die Conjunction des Mondes mit den Mondstationen:* सांवत्सरा ज्योतिषि चाभियुक्ता नक्षत्रयोगेषु च निश्चयज्ञाः MBh. 5, 1905. 13, 3252. (दक्षस्य तनयाः) नक्षत्रयोगनिरताः संख्यानार्थं त्वभवन्। पत्न्यो वै तस्य राजेन्द्र सोमस्य शुभकर्मणः॥ 9, 2014.

नक्षत्रयोगिन् (von नक्षत्रयोग) adj. *mit den Mondstationen in Verbindung stehend:* तस्मै (चन्द्राय) नक्षत्रयोगिन्यः सप्तविंशतिरुत्तमाः(!)। रोहिणीप्रमुखाः कन्या दक्षः प्राचेतसो ददौ॥ Hariv. 12454. MBh. 1, 2581. Nach Wilson (VP. 123, N. 22) f. pl. *die Hauptsterne in den Mondstationen.*

नक्षत्रराज (न° + राज) m. *König der Sterne* AV. 6, 128, 4. *der Mond* MBh. 12, 1024. R. 5, 18, 17. N. pr. eines Bodhisattva Lot. de la b. l. 2. °विक्रीडित *die Spiele des Mondes,* Bez. einer Meditation ebend. 253. °संकुसुमिताभिज्ञ N. pr. eines Bodhisattva 242. कमलदलविमलनक्षत्रराजसंकुसुमिताभिज्ञ N. pr. eines Buddha 253. °प्रभावभासगर्भ N. pr. eines Bodhisattva Daçabhûm. 2.

नक्षत्रलोक (न° + लोक) m. pl. *die Welt der Gestirne* Çat. Br. 14, 6, 6, 1.

नक्षत्रवर्त्मन् (न° + व°) n. *der Sternenpfad, der Himmel* H. 163, Sch. H. ç. 26.

नक्षत्रविद्या (न° + वि°) f. *Sternkunde* Khând. Up. 7, 1, 2. 4. M. 6, 50.

नक्षत्रवीथी (न° + वी°) f. *Sternenpfad:* °वीथीषु शारदीषु MBh. 13, 521.

नक्षत्रवृष्टि (न° + वृ°) f. *Sternschnuppen* Ind. St. 1, 41, 2.

नक्षत्रव्यूह (न° + व्यूह) m. = नक्षत्रभक्ति Varâh. Bṛh. S. 2, e (A. Bl. 2, a). Bhaṭṭotp. zu 15, 1. Nach einer Hdschr. Titel des 15ten Adhjâja in Varâh. Bṛh. S.

नक्षत्रशवस् (न° + श°) adj. etwa *an Menge den Sternen gleichend:* विश्वा °शवसाम् ṚV. 10, 22, 10.

नक्षत्रसूचक (न° + सू°) m. *Sterndeuter* Varâh. Bṛh. S. 2, 17. fg.

नक्षत्रिन् (von नक्षत्र) adj. etwa *Sterne in sich tragend,* Beiw. Vishṇu's MBh. 13, 6996. — Vgl. नक्षत्रनेमि.

नक्षत्रिय = नक्षत्र P. 6, 4, 141. adj. *zu den Sternen gehörig,* — *in Beziehung stehend u. s. w.;* namentlich *die Zahl der* Nakshatra (*siebenundzwanzig*) *enthaltend* AV. 2, 2, 4. VS. 22, 28. प्रजापति TBr. 1, 5, 2, 2. विराज् TS. 7, 1, 2, 2. Çâṅkh. Br. 5, 1. 3. 5. 8.

नक्षत्रेश (नक्षत्र + ईश) m. *der Herr der Sterne, der Mond* AK. 1, 1, 2, 16. H. 104, Sch. Sâh. D. 18, 22.

नक्षत्रेष्टका (नक्षत्र + इ°) f. N. *bestimmter Backsteine* TS. 5, 4, 1, 3.

नक्षत्रेष्टि (नक्षत्र + 2. इष्टि) f. *ein Opfer an die Gestirne* Ind. St. 1, 72. 170. 3, 375. 385. 390.

नक्षद्दाभ (नक्षत्, partic. praes. von नक्ष्, + दाभ von दभ्) adj. *den Nahenden niederschlagend,* Beiw. des Indra ṚV. 6, 22, 2. Nir. 6, 3.

नक्ष्य (von नक्ष्) adj. *dem man nahen muss* ṚV. 7, 15, 1.

नख् (नङ्ख्), नख्यति (गतिकर्मन्) Naigh. 2, 14. नखति und नङ्खति Dhâtup. 5, 20. 21.

नख Uṇâdis. 5, 23. Çânt. 1, 6. m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2, 4, 31. Trik. 3, 5, 13. 1) m. n. *Nagel am Finger oder an der Zehe; Kralle* AK. 2, 6, 2, 34. Trik. 2, 6, 27. 3, 3, 30. H. 594. an. 2, 22. Med. kh. 2. यद्धस्तयोः शमितुर्यन्नखेषु रिप्रमस्ति ṚV. 1, 162, 9. 10, 163, 5. AV. 2, 33, 6. des Tigers 4, 3, 3. सुपर्णं इत्था नखमा सिषायावरुद्धः परिपदं न सिंहः ṚV. 10, 28, 10. Ait. Br. 3, 26. नखनिर्भिन्न TS. 1, 8, 9, 1. P. 6, 2, 45, Sch. नखानि निकृन्तते TS. 2, 5, 1, 7. Çat. Br. 3, 2, 1, 31. नखाग्र 11, 5, 2, 4. 14. 4, 2, 16. Hariv.

4774. Prab. 67,1. नखानि कर्तुं Kauç. 54. नखकेशनखश्मश्रु M. 4,35. 6,52. न छिन्द्यान्नखरोमाणि दन्तैर्नोत्पाटयेन्नखान् 4,69. Bhâg. P. 6,18,46. °च्छेदन Suçr. 1,316 3. — Hit. 3,14. MBh. 1,353. 7,4527. Çâk. 74. 138. 162. Ragh. 2,31. 12,22. Bhâg. P. 2,1,35. नखैस्तुमणुख 3,8,26. नत Trik. 3, 3, 5. नखाग्रान Kâmasûtra im ÇKDr. Am Ende eines adj. comp. f. ई die Erscheinung des Wortes im gaṇa क्रोडादि zu P. 4,1,56 fällt wegen 4,1.58 auf; das Wort findet sich auch im gaṇa बह्वादि zu P. 4,1,45 und hat demnach im fem. आ oder ई; aber ob ein comp. gemeint ist? MBh. 1,3295. 9,2649. R. 5,17,31. Mârk. P. 21,18. in einem nom. pr. f. आ P. 4,1,58. Zur Bezeichnung der Zahl zwanzig gebraucht Sûryas. 2,34. Journ. of the Am. Or. S. 6,558. Wird P. 6,3,75 in न + ख zerlegt. — 2) ein best. Parfum (नखी), n. AK. 2,4,4,18. Trik. 3,3,50. H. an. n. und f. (ई) Med. नखनुहृंको Varâh. Bṛh. S. 76,14. fgg. 104,62; vgl. चक्र°, द्रोणि°, व्याघ्र°. — 3) m. Theil H. an. — Vgl. कु°, गिरिणख, गृध्रनखी, तरनख, कु°, कुण°, धाङ्कनखी, नीलनख, पञ्च°, शूर्पणखा.

नखक (von नख) m. N. pr. eines Nâgarâga Vyutp. 89.

नखकुट् (नख + कुट्) adj. der sich mit dem Beschneiden der Nägel abgiebt; m. Barbier Trik. 2,10,4.

नखखादिन् (नख + खा°) adj. seine Nägel essend, an seinen Nägeln beissend M. 4,71. MBh. 13,4968.

नखगुच्छफला f. = नखनिष्पाव Râgan. im ÇKDr. u. d. letzten Worte. गुच्छफला und नखपुञ्जफला ebend. u. निष्पावी.

नखजाहं (नख + जाह) n. Nagelwurzel gaṇa कर्णादि zu P. 5,2,24.

नखदारण (नख + दा°) m. Falke (mit den Krallen zerreissend) Wils.

नखनिकृन्तन (नख + नि°) Nagelscheere Kuând. Up. 6,1,6.

नखनिष्पाव (नख + नि°) m. eine bestimmte Hülsenfrucht (निष्पावी) Râgan. im ÇKDr. Auch नखनिष्पाविका f. ebend. u. निष्पावी.

नखपद (नख + पद) n. Spur eines Fingernagels, Verletzung mit einem Fingernagel Megh. 36. Kaurap. 35.

नखपर्णी (नख + पर्णी) f. eine best. Staude (वृश्चिका) Râgan. im ÇKDr.

नखपुञ्जफला f. = नखनिष्पाव Râgan. im ÇKDr. u. निष्पावी.

नखपुष्पी (नख + पुष्प) f. eine best. Grasart (पृक्का) Râgan. im ÇKDr.

नखपूर्विका f. = नखनिष्पाव Râgan. im ÇKDr. u. निष्पावी.

नखप्रच n. gaṇa मयूरव्यंसकादि zu P. 2,1,72. — Vgl. निखप्रच.

नखफलिनी f. = नखनिष्पाव Râgan. im ÇKDr. u. d. letzten Worte.

नखमुच (नख + मुच) gaṇa मूलविभुजादि zu P. 3,2.5. Vârtt. 2. n. Bogen Saṃkshiptas. im ÇKDr.

नखंपच (नखम्, acc. von नख, + पच) adj. f. आ die Nägel verbrennend P. 3,2,34. Vop. 26,55. °पचा यवागूः Sch. Çiç. 9,85.

नखर (von नख) 1) adj. oxyt. wie eine Kralle gestaltet: असि ein oben spitzes und umgebogenes Messer Çat. Br. 5,3,1,10. Kâty. Çr. 15,3,29. °प्रासयोधिन् MBh. 6,693. Auch subst. ein krallenförmig gebogenes Messer u. s. w.: सकम्पनर्ष्टिनखरा मुशलानि परश्वधाः MBh. 7,1318. Daçak. 56,3. — 2) parox. Uggval. zu Uṇâdis. 3,131. m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2,4,31. m. f. n. Trik. 3,5,22. = नख Nagel, Kralle; m. n. AK. 2,6, 2,34. m. H. 394. — Kaurap. 13. Sâh. D. 44,11. Varâh. Bṛh. S. 12,1. Pańkat. 91,5. — 3) f. ई ein best. Parfum, = नखी Çabdam. im ÇKDr. = क्षुद्रनखी Ratnam. (कोचिद्रत्नमाला eine Hdschr. der R.) ebend.

नखरजनी (नख + र°) f. eine best. Pflanze und deren Frucht gaṇa कर्कन्धवादि zu P. 4,3,167.

नखरञ्जनी (नख + र°) f. Nagelscheere Dyâbhüdbhatakâvya im ÇKDr.

नखरायुध (नखर + आ°) adj. die Krallen als Waffen gebrauchend; m. Löwe H. 1284. Râgan. im ÇKDr. Tiger; Hahn ebend.

नखराह्व (नखर + आह्वा) m. wohlriechender Oleander (करवीर) Râgan. im ÇKDr.

नखलेखक (नख + ले°) m. der aus dem Bemahlen der Nägel ein Gewerbe macht P. 6,2,73, Sch.

नखविष (नख + विष) adj. in den Nägeln —, in den Krallen das Gift habend H. 1313.

नखविष्किर (नख + वि°) m. ein mit den Zehen scharrender Vogel M. 5,13.

नखवृत्त (नख + वृत्त) m. eine best. Pflanze, = नीलवृत्त Râgan. im ÇKDr.

नखशङ्ख (नख + शङ्ख) m. eine kleine Muschel Çabdar. im ÇKDr.

नखाङ्क (नख + अङ्क) n. 1) Nägelspur Wils. — 2) ein best. Parfum, = व्याघ्रनखी Çabdar. im ÇKDr.

नखाङ्ग (नख + अङ्ग) n. ein best. Parfum, = नखी Ratnam. (कोचिद्रत्नमाला eine Hdschr. der R.) im ÇKDr.

नखानखि (von नख + नख) adv. Nägel gegen Nägel, wobei man sich gegenseitig mit den Nägeln kratzt: कचाकचि युद्धमासीद्दन्तादन्ति नखानखि MBh. 8,2377. — Ueber die Bildung des Wortes s. P. 5,4,127.

नखायुध (नख + आयुध) adj. die Nägel —, die Krallen als Waffen gebrauchend; subst. m. ein solches Thier; von Affen R. 5,73,21. शष्पभुग्नखायुधानाम् Pańkat. 110,22. Davon nom. abstr. °त्व 71,11. Insbes. heisst नखायुध der Tiger (Râgan. im ÇKDr.) und der Hahn (H. ç. 190.)

नखारि (नख + अरि) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge von Çiva Vyâḍi zu H. 210.

नखालि m. eine kleine Muschel Çabdar. im ÇKDr. Nach Wils., der auch die Form नखालिका kennt, नख + आलि. — Vgl. नखशङ्ख.

नखालु m. = नखवृत्त Râgan. im ÇKDr.

नखाशिन् (नख + आशिन्) m. Eule (mit den Krallen essend) Trik. 2,5,14.

नखि wird von Uggval. zu Uṇâdis. 4,138 auf नखय्, denom. von नख, zurückgeführt, offenbar nur um die falsche Lesart नखीनाम् st. नखिनाम् in einem Spruch des Kâç. zu erklären. Die Zerlegung von शस्त्रपाणिन् in demselben Spruche ist ebenso ungeschickt.

नखिन् (von नख) 1) adj. mit Nägeln —, mit Krallen versehen; m. ein Thier mit Krallen Hariv. 3814. Kâç. 27. insbes. der Löwe Râgan. im ÇKDr. — 2) adj. stachelig: उरुव्या Çat. Br. 5,5,4,19. — Vgl. क्षु°.

नग (नगा) Uṇâdis. 5,61) m. 1) Berg AK. 3,4,2,20. Trik. 2,3,1. H. 1027. an. 2,28. 29. Med. g. 2. यास्तु भूमिं नगेषु दिक्षु AV. 19,8,1. हिमवत्सं नगेश्वरम् Pâr. Gṛhy. 3,4. N. 13,8. Hariv. 4181. R. 6,83,1. 20. Kumâras. 7, 72. Varâh. Bṛh. S. 3,9. Sûryas. 12,37. 38. Kathâs. 22,16. Bhâg. P. 5,13, 8. 8,18,4. सनगं सकेतम् MBh. 1,2492. Wegen der 7 Hauptberge (vgl. कुलपर्वत) symb. Bez. der Zahl sieben Sûryas. 1,31. 2,19. 24. 8,3. 12,90. — 2) Baum AK. II. 1114. H. an. Med. गुल्मवल्लीनगेषु M. 8,330. निपपात भूमौ नगो नगाग्रादिव वातरुग्णः MBh. 4,1672. 12,12087. R. 5,3,19.

भिद्यमानमिवाशक्तस्त्रातुमन्यो नगो नगम् Daç. 1,40. पुष्पितान्नगान् R. 2, 56,6. Varâh. Bṛh. S. 42 (43), 18. Bhâg. P. 4,9,13. 8,5,34. *Pflanze* überh. (viell. auch adj. *der seinen Platz nicht verlässt, unbeweglich*) im Gegensatz zu जङ्गम MBh. 12,5730. — 3) *Schlange.* — 4) *Sonne* H. an. — Nach P. 6,3,77 und Vop. 26,33 = 1. न + 1. ग *sich nicht bewegend, seinen Platz nicht verlassend.* — Vgl. अग.

नगज (नग + ज) 1) m. *Elephant* (*in den Bergen geboren*) Sâras. zu AK. 2,8,2,2. Vgl. नाग. — 2) f. ञा *eine best. Pflanze,* = क्षुद्रपाषाणभेदा Râǵan. im ÇKDr.; vgl. नगभू.

नगणा f. N. einer Pflanze, *Cardiospermum Halicacabum Lin.*, Ratnam. im ÇKDr. Unsere Hdschr. liest नग्ना.

नगनदी (नग + न°) f. N. pr. eines Flusses Megh. 27.

नगनन्दिनी (नग + न°) f. *die Gebirgstochter*, Bein. der Durgâ Çabdar. im ÇKDr.

नगपति (नग + प°) m. *der Fürst der Berge, der* Himâlaja Trik. 2,3,1.

नगभिद् (नग + भिद्) m. *eine best. Pflanze* (पाषाणभेदन) Râǵan. im ÇKDr. Nach Wils. auch *Axt;* nach ÇKDr. und Wils. ausserdem Bein. Indra's.

नगभू (नग + भू) m. *eine best. Pflanze,* = क्षुद्रपाषाणभेदा Râǵan. im ÇKDr. — Wohl eher f. wie नगजा.

नगर gaṇa अश्मादि zu P. 4,2,80. 5,2,107, Vârtt. 2. Das न wird in keinem comp. ण nach gaṇa क्षुभ्नादि zu P. 8,4,39. n. und f. नगरी *Stadt* AK. 2,2,1. 3,4,25,185. Trik. 3,5,21. H. 971. n.: नैतमृषिं विदित्वा नगरं प्रविशेत् Taitt. Âr. 1,11. 18. 31,4. Kauç. 141 (am Ende, in einer angehängten Stelle). M. 4,107. 7,121. 8,237. 10,54. Hiḍ. 1,1. N. 5,41. 12,69. R. 1,1,90. 31,22. नगरे वा पुरे वापि 4,16,19. Çâk. 18,22. Varâh. Bṛh. S. 42 (43), 26. 45,41. Vid. 54. Hit. 4,5. °देवता Mṛćch. 11,18. Am Ende eines adj. comp. f. ञा Hariv. 2931. fg. Accent eines auf नगर ausgehenden comp. P. 6,2,89. नगरी f. M. 4,213. N. 1,22. 8,24. MBh. 12, 434. R. 1,1,86. 5,6. 6,95,12. Mṛćch. 116,12. 121,5. Bhartṛ. 3,42. Vid. 53. Hit. 27,10. Prab. 19,8. Mehrere Städte in Indien heissen schlechtweg नगर. — Vgl. नागरिन्, नागर u. s. w.

नगरकाक (न° + काक) m. *eine Krähe in der Stadt*, ein tadelnder bildlicher Ausdruck gaṇa पात्रेसमितादि zu P. 2,1,48 und युक्तारोह्यादि zu 6,2,81. — Vgl. नगरवायस.

नगरकोटि (न° + को°) N. pr. einer *Oertlichkeit* Verz. d. Oxf. H. 149,a,30. Nagarcot, N. pr. einer Stadt am Fusse des Himâlaja, Reinaud, Mém. sur l'Inde 74. 237.

नगरघात (न° + घात) adj. *eine Stadt zu Grunde richtend*, von einem Elephanten Pat. zu P. 3,2,53. Nach ÇKDr. und Wils. m. *Elephant.* नगरघातक wohl *Städtevernichter*, neben ग्रामघातक und जनपदघातक Vjutp. 97.

नगरद्वार (न° + द्वार) n. *Stadtthor* R. 4,9,66. Bhartṛ. 1,62. Varâh. Bṛh. S. 2,19.

नगरधनविहार (न° - धन - वि°) m. N. pr. eines buddh. *Klosters*, Vie de Hiouen-thsang 102. Im Index statt dessen नगरधनसंघाराम.

नगरन्ध्रकार (नग - रन्ध्र + कार) m. Bein. Kârttikeja's (*Bergspalter;* vgl. u. क्रौञ्च 1,b), Ragh. 9,2.

नगरपति (नगर + पति) m. *Stadthaupt* Vjutp. 95.

नगरपुर (न° + पुर) n. N. pr. einer *Stadt*, ناگر پور bei Reinaud, Mém. sur l'Inde 335. Oder ist etwa नागर° gemeint?

नगरमर्दिन् (न° + म°) m. N. pr. eines Mannes gaṇa बाह्वादि zu P. 4, 1,96.

नगरमुस्ता f. zur Erklärung von नगरोत्था gebraucht im ÇKDr. — Vgl. नागरमुस्ता.

नगररक्षा (न° + रक्षा) f. *die Aufsicht über eine Stadt:* °रक्षाधिकृत *der damit beauftragt ist* Mṛćch. 148,5.

नगररक्षिन् (न° + र°) m. *Stadtwächter* Mṛćch. 140,17. Kathâs. 10, 169. — Vgl. नगरीरक्षिन्.

नँगरवायस (न° + वा°), m. — नगरकाक gaṇa पात्रेसमितादि zu P. 2,1,48 und युक्तारोह्यादि zu 6,2,81.

नगरहार (न° + हार), N. pr. eines Reiches Hiouen-thsang I, 96. II, 302. fgg. LIA. III,137, N. 5.

नगराधिकृत (न° + अधि°), m. *Stadtvorgesetzter* Râǵa-Tar. 6,70.

नगराधिप (न° + अधिप) m. *Stadthaupt, Polizeimeister einer Stadt, Polizeibeamter* Kathâs. 5,49. 50.

नगराधिपति (न° + अधि°) m. dass. Kathâs. 10,170. Râǵa-Tar. 6,296.

नगराध्यक्ष (न° + अध्यक्ष) m. *Aufseher über eine Stadt* Hariv. 8305.

नगराय् (von नगर), नगरायते *den Anschein einer Stadt haben* MBh. 9,2162. Hariv. 3490.

नगरिन् (wie eben) m. N. pr. eines Mannes Ait. Br. 5,30.

नगरीय (wie eben) adj. *zur Stadt gehörig, städtisch:* लोक Dhûrtas. 75,19.

नगरीरक्षिन् (न° + र°) m. *Stadtwächter* MBh. 13,6216. — Vgl. नगररक्षिन्.

नगरीवक (न° + वक) m. *Krähe* (*der Kranich der Stadt*) Trik. 2,5,20.

नगरोत्था (नगर + उत्था) f. *eine best. Pflanze*, = नगरमुस्ता Râǵan. im ÇKDr. — Vgl. नागरोत्था.

नगरौकस् (नगर + ओकस्) m. *Stadtbewohner* Râǵa-Tar. 2,114.

नगरौषधि (नगर + ओषधि) f. *Musa sapientum* (कदली), weil sie in der Nähe von *Niederlassungen* cultivirt wird, Çabdar. im ÇKDr.

नगवत् (von नग) adj. *mit Bäumen versehen:* (वनानि) प्रफुल्लनगवन्ति R. 5,9,6.

नगवाहन (नग + वा°) adj. *dessen Vehikel ein Berg ist*, Beiw. Çiva's Çiv.

नगस्वरूपिणी (von नग + स्वरूप) f. *ein best. Metrum*, 4 Mal ⏑–⏑– ⏑–⏑– Çhut. 11. Colebr. Misc. Ess. II,159 (III,5).

नगाटन (नग + अटन) m. *Affe* (*der auf den Bäumen Herumgehende*) Trik. 2,5,6.

नगाधिप (नग + अधिप) m. *der Fürst der Berge, der* Himâlaja Gaṇâdh. im ÇKDr.

नगानिका, नगानी und नगालिका f. *ein best. Metrum*, 4 Mal ⏑–⏑– Colebr. Misc. Ess. II,158 (IV,3).

नगारि (नग + अरि) m. N. pr. eines Mannes MBh. 4,1294.

नगावास (नग + आवास) m. *Pfau* (*Baumbewohner*) H. ç. 188.

नगाश्रय (नग + आ°) m. *ein best. auf Bergen wachsendes Knollengewächs* (हस्तिकन्द) Râǵan. im ÇKDr.

नगाह्वय (नग + आह्वय) m. N. pr. eines Mannes MBh. 4,1294.

नगेन्द्र (नग + इन्द्र) m. *der Fürst der Berge:* नगेन्द्रो हिमवान् Kathâs. 22,16. *der* Himâlaja Ragh. 2,28. *der* Kailâsa Megh. 63.

नगेश (नग + ईश) m. *der Fürst der Berge,* N. pr. eines best. Berges Çatr. 1,353.

नगौकस् (नग + ओकस्) m. *Berg-* oder *Baumbewohner:* 1) *Löwe.* — 2) *das fabelhafte Thier* Çarabha H. an. 3,745. Med. s. 53. — 3) *Vogel* AK. 2,5,33. H. an. Med. — 4) *Krähe* Çabdak. im ÇKDr. — Vgl. अगौकस्.

नग्न 1) adj. f. आ *nackt, bloss* AK. 3,1,39. H. 534 (नग्ना). H. an. 2,272. Med. n. 13. अभ्यूर्णोति यन्नग्नम् RV. 8,68,2. अग्निं न नग्न उप सीददूधः 10,61,9. 4,25,7. 8,2,12. Çat. Br. 1,2,2,16. 3,1,2,17. 11,5,1,1. Âçv. Grhy. 3,9. M. 4,45.53.75. 7,92. 8,93. N. 13,35. Suçr. 1,106,2. Kâç. 110. Bhâg. P. 1,4,5. Beiw. Çiva's Çiv. Uneig. von einer Gegend *nakt, wüst* Vid. 246. अनग्न (St. *nicht entblösst*) von einer Speise Jâgń. 1,106. — 2) m. a) *ein nackt einhergehender Bettelmönch* und in schlimmem Sinne *ein Heuchler; ein Mann, der durch seine Nacktheit seine Häresie zu verstecken sucht;* = नग्नाट, क्षपणक Trik. 3,3,245. H. an. Med. Hâr. 115. Varâh. Brh. S. 50,5. 59,19. VP. 333 und N. 3. 334, N. 1. 339. 345. — b) *ein das Heer begleitender Barde* Trik. H. 795. H. an. Med. Burn. Intr. 363, N. 1. नग्नाचार्य zur Erkl. von वैतालिक Bhattotp. zu Varâh. Brh. S. 86,12 (93). — 3) f. नग्ना a) *ein nacktes (unzüchtiges) Weib:* उत नग्ना बोभुवती स्वप्नया सचसे जनम् AV. 5,7,8. — b) *ein noch nicht menstruirendes (noch unbekleidet gehendes) Mädchen* (vgl. नग्निका u. नग्नक): तस्माद्वुद्वाहयेन्नग्नाम् Pańkat. III,217. — c) bei Devar. zu Naigh. 1,11 unter den Synonymen von वाच्. — d) N. einer Pflanze, *Cardiospermum Halicacabum* Lin. Ratnam. 22; vgl. नग्नगा. — Vgl. अनग्न, मह्ना°.

नग्नक (von नग्न) 1) adj. proparox. *nackt, unzüchtig* AV. 8,6,21. f. नग्निका *ein nacktes Weib* AK. 2,6,1,17. H. 534, Sch. Vgl. दिग्नग्नक. — 2) m. a) *ein nackt einhergehender Bettelmönch,* insbes. *ein buddhistischer* oder *Gaina-Mönch* H. an. 3,56. Med. k. 108. Pańkat. 236,4. — b) *Barde* H. an. Med. — 3) f. नग्निका *ein noch nicht menstruirendes (noch unbekleidet gehendes) Mädchen* AK. 2,6,1,8. H. 510 (vgl. Schol.). Med. Grhjasaṁgr. 2,27. 30. त्रिंशद्वर्षो दशवर्षा (sic) भार्यां विन्देत नग्निकाम् MBh. 13,2417. Digamb. 273,4. अप्रयच्छन्समाप्नोति भ्रूणहत्यामृतावृतौ ... Pańkat. III,213.

नग्नंकरण (नग्नम्, acc. von नग्न, + क°) adj. *nackt machend* P. 3,2,56. Vop. 26,62.

नग्नजित् (नग्न + जित्) m. N. pr. eines Fürsten der Gandhâra (Schwiegervaters des Krshna; s. नाग्नजिती) Ait. Br. 7,34. Çat. Br. 8,1,4,10. MBh. 1,2439.2657. 3,15257. 5,1882. 7,120. Hariv. 4970. N. pr. eines Autors über Bildhauerei (wie es scheint): स्वैरङ्गुलप्रमाणैर्द्वादशविस्तीर्णमायतं च मुखं (der Götterbilder) । नग्नजिता तु चतुर्दशदैर्घ्येण द्राविडं कथितम् ॥ Varâh. Brh. S. 58,4.15. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124,a. In der Stelle: वैदेहाम्बष्ठकाम्बोजास्तथा नग्नजितस्तथा । गान्धाराश्च यथा धृत्या जिताः संख्ये सुदुर्जयाः ॥ MBh. 8,4040 ist ohne Zweifel नाग्नजिताः *die Kinder des* Nagnagit zu lesen. नग्नजिती Hariv. 6701. 9179. 9186 fehlerhaft für नाग्नजिती.

नग्नता (von नग्न) f. *Nacktheit, Blösse* RV. 10,33,2. Çat. Br. 1,7,3,28.

नग्नल (wie eben) n. dass. Hit. Pr. 27.

नग्नमुषित (नग्न + मु°) ein comp., in dem die beiden Glieder verstellt sind, gaṇa राजदन्तादि zu P. 2,2,31.

नग्नंभविष्णु (नग्नम् adv. + भ°) adj. = नग्नंभावुक P. 3,2,57. Vop. 26,63.

नग्नंभावुक (नग्नम् + भा°) adj. *sich (schamlos) entblössend* P. 3,2,57. Vop. 26,63. प्रजाः TS. 6,1,2,8. अब्रह्मवर्चसी भवति न°कः Kâth. 23,2. अन°का भार्या: Ait. Br. 1,29. Kâth. 23,5. 26,6.

नग्नवृत्ति (नग्न + वृत्ति) f. *der Commentar des nackten Bettelmönchs,* Titel eines Commentars zu den Uṇâdisûtra, Uggval. zu Uṇâdis. 4,66; vgl. क्षपणकवृत्ति zu 1,158.

नग्नव्रतधर (नग्न-व्रत + धर) adj. *das Gelübde nackt einherzugehen beobachtend,* von Çiva Çiv.

नग्नहु m. *Hefe* (von einer best. Mischung) Amaramâlâ bei Bhar. zu AK. 2,10,42. H. 905. VS. 19,14. 83. 20,57. Çat. Br. 12,9,1,2. Kâtj. Çr. 19,1,20. Auch नग्नहू m. AK. 2,10,42. H. 904.

नग्नाट (नग्न + अट) m. *ein nackt einhergehender Bettelmönch* Halâj. im ÇKDr. नग्नाटक m. dass. Hâr. 115.

नग्नीकृ (नग्न + 1. कृ) *Jmd nackt, zum nackt einhergehenden Bettelmönch machen:* °कृत Bhartr. 1,64.

नघमार (नघ viell. *eine best. Krankheit* + मार) adj. oder m. Bez. der Pflanze कुष्ठ: त्रीणि ते कुष्ठ नामानि नघमारो नघारिषो न घायं पुरुषो रिषत् AV. 19,39,2.

नघारिष (नघ + रिष) adj. als Beiwort von Pflanzen AV. 8,2,6. 7,6. 19,39,2. — Vgl. das vorhergehende Wort.

नघुष m. N. pr. = नहुष Maitr. Up. in Ind. St. 2,395. Ragh. 13,36.

नङ्क् s. u. नख्.

नड्ड m. *Nebenmann, Buhle* Gatâdh. im ÇKDr.

नचिकेतस् (1. न + चि° von चित्) m. N. pr. eines Sohnes des Vâgaçravasa Kathop. 1,1. Auch नचिकेत 6,18. — Vgl. नाचिकेत.

नचिर (1. न + चिर) adj. *nicht lang* (von der Zeit): °कालम् MBh. 1,3860. नचिरम् adv. *nicht lange, kurze Zeit* R. Gorr. 2,94,14. 3,35,8. नचिरेण adv. *in Kurzem, bald* MBh. 1,7487. 4,218. Bhag. 5,6. R. Gorr. 1,61,10. 3,28,28. 4,27,22. 5,23,8. ad Megh. 18. Varâh. Brh. S. 45,80. 72,7. Bhâg. P. 1,19,4. नचिरात् dass. MBh. 1,883. 5,7483. Bhag. 12,7. N. 2,21. 17,23. R. 3,35,6. 10. 46,6. 52,3. 6,81,40. Varâh. Brh. S. 3,38. 27,c,11. Kathâs. 14,6. Bhâg. P. 6,1,55. 15,28. नचिराय dass. R. 5,80,28. — Vgl. अचिर, अचिरम्, अचिरात्, अचिरेण, मचिरम्.

नच्युत = अच्युत Vop. 6,9.

नज्, नजते *sich schämen* v. l. für लज्, लज्ज् Dhâtup. 28,10. Von dieser unbelegten Wurzel hat man नग्न ableiten wollen.

नट् (urspr. = नर्त्). नटति *tanzen* (नृत्तौ; नतौ und गतौ sind wohl nur daraus entstanden) Dhâtup. 19,49. 9,23 (nach Vop. auch *Schaden zufügen;* vgl. u. उड्). नटति Pańkat. I,133 falsche, gegen das Versmaass verstossende Lesart für नृत्यति. नटते (अवदीगाः) Râga-Tar. 3,218. यदि मनसा नटनीयम् Gît. 4,9. — caus. नाटयति अवस्पन्दने, अवस्यन्दने (= नाट्ये), अवस्कन्दने. भ्रंशे (vgl. नड्); nach Vop. auch लिपि; Dhâtup. 32,12. 33,117 (भाषार्थ oder भासार्थ). *als Schauspieler Etwas* (acc.) *darstellen, aufführen:* नाटयन्दिव्यनाटकम् Çatr. 1,46. शरसंधानं नाटयति Çâk. 6,11.

र्थारोहणाम् 96,3. वृक्षसेचनम् Çâk. Ch. 9,2. रथावतारणेभम् Vikr. 10,8. शृङ्गारभावम् Mṛkkh. 91,14. विषादम् Çâk. 33,10. ध्यानम् Prab. 59,3. कृपम् 64,3. Dhûrtas. 72,5. 75,11. 83,16. 95,10. नवनगवनलेखाश्याममध्याभिराभिः स्फटिककटकभूमिर्नाटयत्येष शैलः। ग्रहिपरिकरभासा भास्मनैरङ्गरागैरधिगतधवलिम्नः शूलपाणेरभिख्याम्॥ Çiç. 4,65. नाटित n. *das Darstellen durch Gebärden u. s. w.:* भीति° Çâk. 73,4, v. l. für नाटितक. Das न von नट् geht niemals in ण über nach Vop. 8,48; nach dem Dhâtup. bei West. findet darüber Zweifel Statt.

— उद् caus. viell. *Jmd* (gen.) *einen bösen Streich spielen* (हिंसायाम्): वृषलस्योन्नाटयति P. 2,3,56, Sch.

नट Uṇâdis. 4,104. 1) m. a) *Schauspieler* AK. 2,10,12. Trik. 1,1,124. 3,3,100. H. 329. Med. ṭ. 19. Hâr. 153. नटा वैतालिकास्तत्र नर्तकाः सूतमागधाः MBh. 1,6940. Hariv. 8575. Bhartṛ. 3,51. 57. Varâh. Bṛh. S. 10, 10. 15,9. नृत्यति Kathâs. 2,35. Bhâg. P. 1,8,19. 15,35. 17,5. 3,21,41. 8,3,6. 11,4. 18,12. नटनर्तकैः MBh. 1,6972. 2,1253. 3,17365 (sg.). 13, 2094. R. 1,12,7. 2,67,12. Sâṅkhjak. 42. Varâh. Bṛh. S. 16,20. 42 (43), 26. Pańkat. 43,3. नटनर्तनगान्धर्वैः MBh. 7,2199. नटनर्तकगान्धर्वाः Bhâg. P. 1,11,21. नटनाट्यगायकाः 7,8,50. f. नटी *Schauspielerin* gaṇa गौरादि zu P. 4,1,41. Trik. 1,1,125. Çâk. 3,9. Prab. 3,4. Dhûrtas. 68,7. Sâh. D. 61,1. नट्यश्च ननृतुर्भृगुः Bhâg. P. 8,8,12. Nach M. 10,22. 12,45 sind *Schauspieler* Söhne gefallener Krieger und im höchsten Grade verachtet; vgl. Colebr. Misc. Ess. II,184. fg. Vgl. नाटक, नाट्य. Wir ziehen es vor नट unmittelbar auf नर्त् zurückzuführen, da नट् erst später in Gebrauch gekommen zu sein scheint. — b) N. eines Baumes, *Calosanthes indica* (vgl. कुटन्नट) AK. 2,4,2,37. *Jonesia Asoca* (अशोक) Trik. 2, 4,13. 3,3,100. Med. — R. 5,74,4. — c) *eine Rohrart* (किष्कुपर्वन्; vgl. नड) Gaṭâdh. im ÇKDr. — नट m. n. Siddh. K. 249,a,3. — d) nach Hanûmant im ÇKDr. = दीपकरागस्य रागिणी (als masc.!); nach dem Nâdapurâṇa ebend. = श्रीरागस्य पुत्रः; vgl. नटनारायण und नटी e. — e) N. pr. eines Mannes, der mit seinem Bruder Bhaṭa einen Vihâra erbaute, Burn. Intr. 378. Wassiljew 41. Bei Schiefner, Lebensb. 290 (60) heissen die Nâgarâǵa — Nâṭa und Bhaṭa; nach Açokâvad. 3 sind sie श्रेष्ठिसुतौ. — 2) f. श्या N. einer Staude, *Caesalpina Banducella* Wils. — 3) f. ई a) *Schauspielerin*; s. u. नट a. — b) *Hure* Çabdar. im ÇKDr. — c) *eine best. wohlriechende Pflanze*, = नली AK. 2,4,4,17. Med. — d) = नली *rothes Rauschgelb*. — e) N. einer Râgiṇî Wils.

नटक (von नट) m. *Schauspieler*; von नट unterschieden im Rudrajâmalat. Colebr. Misc. Ess. II,185. °मेलक n. *die Schauspielergesellschaft*, Titel eines Lustspiels Sâh. D. 46,5. 76,7. 200,18.

नटगति (नट + गति) f. *ein best. Metrum, 4 Mal* ⏑⏑⏑⏑⏑⏑⏑⏑⏑⏑⏑⏑⏑ – – Colebr. Misc. II, 161 (IX, 19).

नटचर्या (नट + च°) f. *das Treiben —, das Spiel eines Schauspielers* Bhâg. P. 1,3,37.

नटता (von नट) f. *das Amt eines Schauspielers* Hariv. 8692.

नटन n. *das Tanzen, Tanz* AK. 1,1,7,10. H. 280. Pańkat. III,237. — Aus नर्तन entstanden.

नटनारायण (नट + ना°) m. N. eines Râga: हनूमन्मते मेघरागस्य तृतीयपुत्रः। भरतमते दीपकरागस्य तृतीयपुत्रः। सोमेश्वरमते कल्लिनाथमते च षड्रागाणां शेषरागः (der letzte)॥ ÇKDr.

नटपत्रिका (नट + पत्त्र) f. *Solanum Melongena* Wils.

नटपर्ण (नट + पर्ण) n. *Haut* Wils. — Woher diese Bezeichnung?

नटभटिकाविहार m. *der Tempel* (विहार) *des* Naṭa (vgl. u. नट 1, e) *und* Bhaṭa, N. eines *Tempels* auf dem Berge Urumuṇḍa Açokâv. 3. Çiras (*Gipfel!*) Wassiljew 41. नटभटिका Burn. Intr. 378.

नटभूषण (नट + भू°) n. *Auripigment* (*die Schminke der Schauspieler*) Ratnam. im ÇKDr.

नटमण्डन (नट + म°) n. *Auripigment* H. 1059. — Vgl. das vorherg. Wort.

नटरङ्ग (नट + रङ्ग) m. *Schauspielerbühne*, bildlicher Ausdruck für *Trugding* Vjutp. 77.

नटवटु (नट + वटु) m. *ein junger Schauspieler* Uǵǵval. zu Uṇâdis. 1,9.

नटसंज्ञक (नट + संज्ञा) m. *Auripigment* Trik. 2,9,35. — Vgl. नटभूषण, नटमण्डन.

नटसूत्र (नट + सूत्र) n. *Regeln —, Anweisung für Schauspieler* P. 4,3,110.

नटाक्षिका f. *Verlegenheit, Scham* Hâr. 153. नटान्धिका Trik. 1,1,128. — Die erstere Form scheint die richtigere zu sein, da *den Schauspielern* (नट) *den Garaus machend* (क्षपक) eine zutreffende Bezeichnung der *Verlegenheit* ist.

नटेश्वर m. angeblich ein Bein. Çiva's ÇKDr. und Wils. nach H. 198; aber mit महापरा देवनटेश्वराः sind महादेव, महानट und महेश्वर gemeint.

नट्पट्ग्राम (नट्-पट् + ग्राम) m. N. pr. eines *Dorfes* Verz. d. Oxf. H. 120,b, 26.

नट्या (von नट) f. *eine Gesellschaft von Schauspielern* gaṇa पाशादि zu P. 4,2,49. Fehlt in einer Hdschr.; AK. kennt nicht नट्या, wohl aber नड्या.

नड्, नाडयति *fallen* Vop. in Dhâtup. 32,12. — Vgl. नट्.

नडँ, नळँ m. n. (das n. nicht zu belegen) AK. 3,6,4,33. 1) *Schilf, Schilfrohr* AK. 2,4,5,28. 2,1,9. H. 1193. नळा इव सरसो निरतिष्ठन् ṚV. 8,1,33. AV. 4,19,1. यथा नडं कशिपुने स्त्रियो भिन्दन्त्यश्मना 6,138, 5. 137,2. 12,2,4. 19,50,54. Çat. Br. 1,1,4,19. Kâth. 25,7. Taitt. Âr. 6, 7,10. — 2) N. pr. eines Fürsten mit dem patron. Naishidha Çat. Br. 2,3,2,1.2. Nach dem Comm. gleich Nala Naishadha. — 3) N. pr. eines Nâga Vjutp. 86. — Vgl. नल.

नडक (von नड) *Rohr des Knochens* Kâtj. Çr. 6,7,6.7.

नडकीय (von नड) adj. *mit Schilfrohr besetzt* P. 4,2,91. H. 954.

नडप्राय (नड + प्राय) adj. *mit Schilfrohr reich besetzt* AK. 2,1,9. H. 954.

नडभक्त (नड + भक्त) n. *eine schilfreiche Gegend* gaṇa ऐषुकार्यादि zu P. 4,2,54. Oder ist etwa नट *Schauspieler* für नड zu lesen?

नडमय (von नड) adj. f. ई *aus Schilf bestehend* Kauç. 71.

नडमीन (नड + मीन) m. *ein best. Fisch*, = नलमीन Colebr. u. Lois. zu AK. 1,2,3,18.

नडवन (नड + वन) n. 1) *Rohrdickicht* Vjutp. 104. — 2) N. pr. einer Localität Râǵa-Tar. 3,11.

नडसँ (von नड) wohl adj. *mit Schilfrohr besetzt* gaṇa तृणादि zu P. 4,2,80.

नडसंहति (नड + सं°) f. *Röhricht* AK. 2,4,5,38. Çabdar. im ÇKDr.

नडस्ह् adj. *lieblich* Bhûripr. im ÇKDr.

नडागिरि (नड + गिरि) m. N. pr. gaṇa किंशुलुकादि zu P. 6,3,117. eines Elephanten Kathâs. 11,42. 12,10. 13,7.

नडिनी (f. von नडिन् und dieses von नड) f. *Röhricht* gaṇa पुष्करादि zu P. 5,2,135.

नडिल (von नड) wohl adj. *mit Schilfrohr besetzt* gaṇa काशादि zu P. 4,2,80.

नड्या (wie eben) f. *Röhricht* AK. 2,4,5,38.

नड्वत् (wie eben) adj. *mit Schilfrohr besetzt* P. 4,2,87. Schol. zu P. 6,1,161. AK. 2,1,9. H. 954.

नड्वल (wie eben) 1) adj. *mit Schilfrohr besetzt* P. 4,2,88. AK. 2,1,9. H. 954. n. *Röhricht:* बलानि च ममर्दाशु नड्वलानीव कुञ्जरः MBh. 6,2798. 5,707. Ragh. 18,4. नड्वला f. dass. VS. 30,16. — 2) f. नड्वला N. pr. der Gemahlin des Manu Kâkshusha Hariv. 70. Bhâg. P. 4,13,15. नव-ला VP. 98. Vgl. नाड्वलेय.

नड्वभू f. = कुट्टिम *Estrich* Bhûripr. im ÇKDr. *eine Hütte aus Rohr* Wils. — Das Ende des Wortes ist भू *Erdboden*, aber नड्वा scheint nicht richtig zu sein.

नत (von नम्) 1) partic. s. u. नम्. — 2) *zenith-distance at meridian transit* (auch नतभाग, नतांश) Sûrjas. 3,15. 17. 21. 5,5. 7. — 3) *hour-angle, or distance in time from meridian* (auch नतासु, नतनाडी) Sûrjas. 3,34. 38. 48. 4,24. 7,7. 8. — 4) m. (H. an.) n. N. einer Pflanze, *Tabernaemontana coronaria R. Br.* (तगर, तगरपादी) Med. t. 29. H. an. 2,176. Ratnam. 81. Suçr. 2,357,7.

नतद्रुम (नत + द्रुम) m. = लताशाल (?) Ratnam. im ÇKDr.

नतनाडी s. u. नत 3. Nach Koshṭhipr. im ÇKDr. auch °नाडिका.

नतनासिक (नत + नासिका) adj. *flachnasig* AK. 2,6,1,45. H. 451. Varâh. Bṛh. 17,7.

नतभाग und नतांश s. u. नत 2.

नतराम् (von 1. न mit dem suff. des compar.) adv. ein verstärktes *nicht:* नतरां चन्द्रमा भाति Çat. Br. 11,8,3,11. 7,2,1,11. 9,1,1,7. ते नतरां पाप्मानमपाहत Ait. Br. 4,25.

नताङ्गी (नत + अङ्ग) f. *Weib* Râǵan. im ÇKDr.

नति (von नम्) f. 1) *Senkung:* ध्रुवोन्नतिर्भचक्रस्य नतिर्मेरौ प्रयास्यतः Sûrjas. 12,72. *Verneigung, Verbeugung* AK. 3,3,18. शिरो° Kâç. 4. राज्ञां शिरांसि नतिमापुः Kathâs. 9,18. पुरो नतिम् । कृत्वा 79. तस्य नतिं विदध्याः 26,280. तीर्थनतिः Çatr. 14,340. — 2) *demüthiges, bescheidenes Benehmen:* नतिर्गुणवतां मण्डनम् Navar. 3 in Habb. Anth. 2. — 3) in der Gr. *Umbeugung des dentalen Lauts in den cerebralen* Ṛv. Prât. 1,17. 5,1. 28. 10,13. 11,19. VS. Prât. 1,42. 5,14; vgl. u. नम्. — 4) *Parallaxe in Breite* Schol. zu Sûrjas. 5 passim; der Text hat st. dessen अवनति.

नद्, नदति (das med. nur MBh. 2,1925. Hariv. 10604. R. 5,1,87) 1) *schwingen, erzittern, vibrare.* — 2) *ertönen; brüllen, schreien* Naigh. 3,14. Nir. 5,2. Dhâtup. 3,17. महर्षभस्य नदतो नभस्वतो वाश्रा आपः पृथिवीं तर्पयन्तु AV. 4,15,1. यददः संप्रयतीरहावनदता हते 3,13,1. Ait. Up. 3,3. मेघस्य नदतः MBh. 3,2855. नदन्निव बलाहकः 1,8324. नदत्याकाशगङ्गायाः स्रोतसि Ragh. 1,78. वासवश्चानदद्घोरम् Hariv. 10605. नदति मही गम्भीरम् Varâh. Bṛh. S. 53,84. देवदुन्दुभयो नेदुः MBh. 3,2995. 4,2363. Draup. 7,6. Hariv. 6039. R. 1,19,10. R. Gorr. 1,75,27. (अयोध्या) सनागयोधाश्वगणा ननाद च R. 2,41,18. नदताम् — मृगपतिगणम् 66,10. नदतो मृगपतेः Bhâg. P. 5,8,1. 4,7,46. Pańkat. 24,14. 25,6. Çiç. 5,63. बर्हिणानां च निर्घोषः श्रूयते नदतां वने R. 2,52,3. 5,16,84. Megh. 9. Bhaṭṭ. 2,4. नदद्द्विरेफा Bhâg. P. 8,8,17. वसुमती तैरार्तेव ननाद R. Gorr. 1,41,21. (हनूमान्) जहर्ष च ननाद च R. 5,39,19. MBh. 7,9055. रुद्रपार्षदैर्भृशं नदद्भिः Bhâg. P. 4,5,6. 7,4,40. युधि शिवा नदन्ति नः 8,21,23. Râǵa-Tar. 2,108. 5,341. Bhaṭṭ. 9,5. Hat häufig noch einen acc. शब्दम्, स्वनम्, नादम्, नादान्, रवान् bei sich: (बाणाः) शब्दं घोरतरं नदन्ति MBh. 3,15655. (भीमसेनः) ननाद विपुलस्वनम् Hiḍ. 4,55. नेनाद बलवन्नादम् MBh. 6,2269. Hariv. 13839. (दानवाः) नदन्तो भैरवान्नादान् MBh. 3,806. 12383. R. 3,34,19. शिवाश्चैवाशिवान्नादान्नदन्ते (med.) Hariv. 10604. MBh. 6,4518. नदन्न आङ्गिरसस्य नानदम् (नानन्दम्) N. eines Sâman Ind. St. 3,221; oder ist etwa साम st. नानदम् zu ergänzen?

— caus. 1) नदयति *in schwingende —, zitternde Bewegung versetzen:* प्रेषयामा नदयन्त पर्वतान्दिवो वा पृष्ठं नर्या अचुच्यवुः Ṛv. 1,166,5. आ(वाह्नि) नानु शुष्मैर्नदयन्पृथिव्याः 7,7,2. नदयन्नेति पृथिवीमुत द्याम् 9,97,13. — 2) नादयति *ertönen machen, mit einem Geräusch —, Geschrei u. s. w. erfüllen:* नभो नादयन्तो (वाचः) MBh. 1,4792. नादयन्नथघोषेण सर्वाः सविदिशो दिशः 3,2853. 12377. Arǵ. 6,8. R. 1,28,5. रुतैर्गृहमनादयत् 2,78,12. R. Gorr. 2,111,53. 3,75,7. गन्धर्वैरप्सरोभिश्च नादितं बहुधा गिरिम् Hariv. 16037. शङ्खदुन्दुभिनादित Indr. 2,11. किल्किलागणनादित MBh. 3,2401. 13,522. R. 1,26,13. 2,34,50. 39,40. 55,31. 3,15,41. Varâh. Bṛh. S. 19,5. 104,28. Bhâg. P. 8,15,20. med.: पर्वतश्चापि वै मृदन्नादयानश्च MBh. 3,12378. 6,2269. 3857. Hariv. 4995. act. mit zu ergänzendem Object: रथघोषेण नादयन् MBh. 4,1630. स्वरेण महता राजा जीमूत इव नादयन् R. 2,2,2. नादित n. *Schall, Geräusch, Geschrei:* महानादैरुत्कृष्टतलनादितैः MBh. 1,7650. 8020; wollte man hier नादित als adj. (*ertönen gemacht*) zu महानादैः ziehen, dann müsste उत्कृष्ट mit तल (nicht mit तलनादित) verbunden werden, was aber Schwierigkeiten macht; an der ersten Stelle hat die v. l. (Sonn. 1,33) उत्क्रुष्ट st. उत्कृष्ट. गर्दभ° Varâh. Bṛh. S. 87,32.

— intens. 1) *in heftig zitternder —, schwingender Bewegung sein, zittern:* अत्रैरभिर्नानदद्भिः Ṛv. 1,6,2. अच्युता चिद्वो अज्मन्ना नानदति पर्वतासो वनस्पतिः 8,20,5. — 2) (vom schwingenden Laut) *schwirren, sausen; brüllen* (namentlich vom Löwen): (अग्निः) अभिश्वसन्स्तनयन्नेति नानदत् Ṛv. 1,140,5. 8. (मरुतः) सिंहा इव नानदति 64,8. 3,2,11. 10,67,9. *wiehern* (vom Ross, Esel) 1,30,16. AV. 10,1,4. — तस्य नानदतो द्रोणः शिरः कायात्सकुण्डलम् । क्षुरेणापाहरत् MBh. 7,882. 1080. 8,803. med. vom Geräusch des Regens und Windes: नानद्यमानः पर्जन्यो मिश्रवातः 7,887. 499. *heftig ertönen:* नानद्यमानं निनदैर्नानाविधैर्वादित्रगीतस्तुतिनृत्यहासैः (अन्तरीक्षम्) 8,4491. — Vgl. नानद.

— अनु *hintönen zu* (acc.): तथा च तेषां रुदतां महात्मनां दिशं च खं चानुनाद निस्वनः R. Gorr. 2,111,53. Vgl. अनुनाद, अनुनादिन्. — caus. *ertönen machen, mit einem Geräusch —, Geschrei u. s. w. erfüllen:* पृथिवीं चान्तरीक्षं च सागरांश्चानुनादयन् MBh. 5,3169. साधु साधिति नादेन

पृथिवीमन्वनादयन् 6,1301. 7,257. 3406. 13,161. HARIV. 6685. BHÂG. P. 4,10,6. (अशोकम्) विहंगैरनुनादितम् MBH. 3,2504. 1741. 2439. 8,4006. 15,630. R. 2,56,10. 3,39,19.

— व्यनु caus. *mit einem Geräusch —, Geschrei u. s. w. erfüllen:* नभश्च पृथिवीं चैव तुमुलो (घोषः) व्यनुनादयन् BHAG. 1,19 = MBH. 6,2119.

— अभि *zu Jmd hin* (acc.) *ertönen:* (यम्) तरवो ऽभिनेदुः BHÂG. P. 1,2,2. *ertönen, ein Geschrei erheben:* अन्ये ऽत्वरीतेि ऽभ्यनदन्घर्मान्ता इव तोयदाः HARIV. 11042 (S. 791). — caus. *ertönen machen, mit einem Geräusch u. s. w. erfüllen:* ननाद च महानादं त्रैलोक्यमभिनादयन् HARIV. 13839. स पर्जन्य इवाकाशे (°शं?) स्वनवानभिनादयन् R. 2,16,30. शापैर्दुरभिनादिता MBH. 4,2017. 7,1342. R. 2,50,10. 3,79,41. गोलाङ्गूलाभिनदित (die Kürze des Wurzelvocals durch das Versmaass gesichert) R. GORR. 2,54,30. प्रतिश्रुत्याभिनादिताः (वाचः) *wiederhallend* HARIV. 4582.

— आ caus. *ertönen machen, mit Geräusch erfüllen:* रथेनानादयन्दिशः MBH. 1,5468. 3,780.

— उद् *ertönen; brüllen, aufschreien:* कालमेघ इवोन्नदन् MBH. 7,6814. गोमायुर्दारुणं मुहुर्मुहुरुन्नदन् 5,7241. सिंह इवोन्नदन् 6,2751. R. GORR. 2,75,30. नदन्तश्चोन्नदन्तश्च गर्जन्तश्च प्लवंगमाः 4,45,8. vom Stier KUMÂRAS. 1,57, vom Esel PAÑKAT. 248,17. त्रिदशैः — उन्नदद्भिः MBH. 3,8812. 7,1268. BHÂG. P. 6,9,14. 11,10. — Vgl. उन्नाद.

— प्रोद् *aufbrüllen:* प्रोन्ननाद च सिंहवत् HARIV. 6754.

— समुद् *brüllen:* पार्थाः समुन्नदन् MBH. 7,6143. सुराणां पृतनाग्रतेजाः समुन्नदन्तो युधि सिंहनादान् HARIV. 13167.

— उप caus. *ertönen machen, mit Geschrei erfüllen:* कृकवाकूपनादिताः (मार्गाः) R. 2,28,10.

— नि *ertönen, seine Stimme erheben, aufschreien:* निनदत्सु मङ्गलतूर्येषु PAÑKAT. 158,5. (मल्लम्) निनदन्तम् MBH. 4,359. सूताः परमसंस्कारा मागधाश्चोत्तमश्रुताः । गायकाः स्तुतिशीलाश्च निनदन्तः पृथक्पृथक् ॥ R. 2,65,2. मदपटु निनदद्भिः — राजहंसैः RAGH. 5,75. निनदत्प्रतिरोधकानाम् MÂLAV. 85. BHATT. 6,117. Vgl. निनद, निनाद, निनादिन्. — caus. *ertönen machen, mit Geräusch, Geschrei u. s. w. erfüllen:* दिशः सर्वा निनादयन् MBH. 1,149. 6,2616. कोकिलैर्भृंगराजैश्च तत्र तत्र निनादितान् (देशान्) 3,12369. 1,1306. 3,1762. 13,5212. R. 1,77,6. R. GORR. 1,5,16. 3,54,16. KATHÂS. 20,228. निनादित n. *Getöne:* ईदृशे वर्तमाने तु तूर्योद्घुष्टनिनादिते R. 1,73,36.

— परिणि und प्रणि (VOP. 8,22, 52) P. 8,4,17.

— परि, परिणदति P. 8,4,14. *ein lautes Geschrei erheben:* परिनद्य MBH. 6,3230.

— प्र, प्रणदति P. 8,4,14. VOP. 8,52. *ertönen, zu brüllen —, zu schreien beginnen:* प्राणदन्यामदुन्दुभिः R. 2,81,2. प्राणदन्त समाध्माताः (शङ्खाः) MBH. 2,1925. क्रव्यादाः प्राणदन्घोराः शिवाश्च 1,4512. 7,3125. वारणाः शिखिनस्तथा । प्रणेदुः 3,2859. R. 6,19,33. प्रणादित *summend* (von Bienen) ÇIÇ. 9,71. — Vgl. प्रणाद.

— अभिप्र *zu brüllen —, zu schreien anfangen:* अभिप्राणेदुः BHATT. 13,28.

— विप्र caus. *ertönen machen, mit einem Geräusch erfüllen:* मृदङ्गतालघोषैश्च सर्वतो विप्रणादितम् (गृहम्) R. 5,12,45.

— संप्र *ein Gebrüll —, ein Geschrei erheben:* कृताञ्जलिपुटाः सर्वे वानराः संप्रणेदिरे R. 5,1,87. — caus. *ertönen machen, mit Geschrei erfüllen:* (गिरयः) कुररैः संप्रणादिताः R. 4,29,15.

— प्रति *Jmd oder auf Etwas mit einem Ton, Gebrüll, Geschrei antworten;* mit dem. acc.: गम्भीरं प्रतिनद्येव निनादं नदतो गिरिः RÂGA-TAR. 4,285. निशम्य तं (निनादं) प्रत्यनदंस्तु कौरवाः MBH. 7,4133. वयं प्रतिनदन्तस्तान् 6,4518. विस्वरं प्रतिनद्य R. 3,24,23. Vgl. प्रतिनाद. — caus. *ertönen machen, mit einem Gebrüll, Geschrei erfüllen:* सिंहव्याघ्रवराहाणां नादेन प्रतिनादितम् (वनम्) HARIV. 4179. 4180. जनौघप्रतिनादित 4657. 6401. R. 5,9,60. ṚT. 3,14. 16. ÇÂNTIÇ. 2,16. Mit Ergänzung des obj.: भूयो निपतितो ह्यस्मान्नुवाच प्रतिनादयन् so v. a. *laut schreiend* MBH. 3,14037.

— वि 1) *ertönen; aufschreien, schreien, hinausbrüllen, brüllen:* अनाहता दुन्दुभयो विनेदुः MBH. 5,7241. R. 4,9,44. 6,92,66. शिवाश्च विनदन्ति MBH. 1,1290. 7,2739. R. 6,75,35. विनदद्भिर्महानागैः HARIV. 13453. यथा च विनदन्तीमे पक्षिणः R. 3,30,6. विनदन्मृगराडिव BHÂG. P. 8,11,30. HARIV. 15941. मेघवद्विननादोच्चैः MBH. 5,7225. सो ऽभिहतो व्यनदत् AIT. BR. 4,2. PAÑKAV. BR. 12,13,4. MBH. 1,5115. 5,4788. HARIV. 10910. R. 1,28,23. संप्रहृष्टा विनेदुस्ते नराः 2,91,59. 6,20,13. SUÇR. 2,383,6. BHÂG. P. 3,13,20. 17,23. 19,10. 4,5,6. 6,12,2. व्यनदद्भैरवं रवम् MBH. 1,6002. 3,15737. 12,7023. BHAG. 1,12. R. 2,51,13. 96,14 (GORR. 94,15). 3,8,5. 33,9. 6,87,16. Vgl. विनादिन्. — 2) *um Jmd* (acc.) *herum schreien:* विराटं विनदन्त्येते गृध्रगोमायुवायसाः । विनद्यमानं विहगैर्विराटम् u. s. w. MBH. 11,599. *durchschreien, mit Geschrei erfüllen:* विनद्य च गुहाम् HARIV. 8097. — caus. *ertönen machen* so v. a. *bewirken, dass Etwas ertönt, ein Geschrei erhebt:* मेघा मृदङ्गपणवमुरजानकगोमुखान् । व्यनादयन् शङ्खवेणुवीणास्तुमुलनिःस्वनान् ॥ BHÂG. P. 8,8,18. अम्बुदैः शिखिगणो विनाद्यते GHAT. 10. *ertönen machen* so v. a. *mit einem Geräusch, Geschrei erfüllen:* विनाद्य खं दिवमपि चैव (सलिलधराः) MBH. 1,1187. 4,2114. HARIV. 13638. विनाद्यमानासु चमूषु पार्थिवैः MBH. 7,61. दिव्यगीतविनादित (वन) INDR. 2,7. R. 2,39,40. 3,7,3. 78,29. 4,13,8. ohne obj. so v. a. *laut ertönen:* अभिभूय च रक्षांसि ब्रह्मघोषो विनादयन् । आविवेश दिशः सर्वाः R. 6,11,23.

— अनुवि caus. *vollkommen durchdringen* (von einem Geräusch): ततः स तेषां हृदतां महात्मनां भुवं च खं चानुविनादयन्स्वनः R. 2,103,48.

— अभिवि *ein lautes Geschrei erheben* R. 6,37,37.

— सम् *schreien, brüllen:* सिंहवत्संननाद MBH. 7,8127. — caus. *ertönen machen, mit einem Geräusch, Geschrei erfüllen:* उवाच वा इत्युच्चैर्वनं संनादयन्निव MBH. 1,2896. 3,11130. 5,820. 7,1557. 8,3864. 17,73. HARIV. 5474. 13433. R. 2,63,26. BHÂG. P. 7,4,34. संनादिता येन (नादेन) लोकाः MBH. 12,7625. R. 4,55,21. ohne obj.: उवाच वाक्यं बीभत्सुरुच्चैः संनादयन्निव so v. a. *laut schreiend* MBH. 7,8386.

नर्द (von नर्द्) gaṇa पचादि zu P. 3,1,134. 1) m. *a) Brüller, fremebundus* so v. a. *Stier, Hengst;* auch *Donnerwolke:* नदं न भिन्नममुया शयानं मनो रुहाणा अति यन्त्यापः (भिन्न *verschnitten;* vgl. v. 7) ṚV. 1,32,8. नदस्य मा रुधतः काम आगन्नित आजातो अमुतः कुतश्चित् *nach dem Stiere* (d. h. *dem Manne*), *der mich verschmäht, hat Lust mich erfasst* 179,4 (NIR. 5,2). नदं व ओदतीनां नदं योयुवतीनाम् । पतिं वो अघ्न्यानां धेनूनामिषुध्यसि 8,58,2. उक्षणो अश्वाँ अत्याँ इवाजिषु नदस्य कर्णैस्तुरयन्त आशुभिः 2,34,3. रपद्गन्धर्वीरप्या च योषणा नदस्य नादे परि पातु मे मनः

10,11,2. — नद्योर्विव्रतयोः शूर इन्द्रः 103,4; vgl. übrigens die v. l. SV. I,3,1,4,2. — b) Bez. des mit नदं beginnenden Verses im ṚV. 8,58,2 Çat. Br. 8,6,2,3. Çâṅkh. Çr. 18,1,10. — c) Fluss AK. 3,4,14,60. H. 1090. Med. d. 6. सिन्धोर्नदस्य महतः MBh. 1,3730. Häufig mit नदी verbunden: नदैर्नदीभिश्च 3,1069. यथा नदीनदाः सर्वे सागरे यान्ति संस्थितिम् M. 6,90. R. 4,25,30. Suçr. 1,169,12. नदीनदम् MBh. 8,4068. प्राक्स्रोतसो नद्यः प्रत्यक्स्रोतसो नदा नर्मदां विनेत्याहुः Mallin. zu Çiç. 4,66. In comp. mit Zahlwörtern Vop. 6,85. Am Ende eines adv. comp. नदम् P. 5,4,110. Vop. 6,68. — Nach H. an. 2,227 bedeutet नद m. Geräusch (निनद); Meer (अब्धि); See (ह्रद); es ist aber im Texte ein Fehler zu vermuthen, um so mehr, da die gewöhnliche Bedeutung Fluss gar nicht erwähnt wird. — 2) f. नदी gaṇa पचादि zu P. 3,1,134. fluthendes Wasser, Fluss AK. 1,2,3,29. Trik. 1,2,29. H. 1079. Med. nom. pl. ved. नद्यस् und नदीस्, du. नद्यौ und नदी: नद्यैस् = नदीभिस् P. 7,1,10, Sch. Vop. 26,220. न मा गरन्नद्यो मातृतमाः ṚV. 1,158,5. समानमूर्वं नद्यः पृणन्ति 2,35,3. 3,33,4. परिधिं नदीनाम् 6. 5,46,6. न पर्वता न नद्यो वरन्त वः 55,7. प्रब्राते चिन्नद्यो गाधमस्ति 7,60,7. अश्वो न निक्तो नदीषु 8,2,2. 9,86,8. 10,28,4. त्रिः सप्त सस्रा नद्यो महीरपो वनस्पतीन्पर्वतान् 64,8. AV. 3,13,1. 14,1,43. नद्यै पारम् Çat. Br. 11,1,6,6. 9,3,1,24. Âçv. Gṛhj. 1,12. 14. 3,4. M. 3,9. 207, 4,47. 77. N. 12,53. 83. R. 1,1,80. Suçr. 1,130, 11. Ragh. 3,9. 12,82. Pañkat. 79,14. 15. Vgl. u. नद c und धुनि, धुनी. Am Ende eines adv. comp. नदि P. 5,4,110. — b) ein best. Metrum, 4 Mal ⏑⏑⏑⏑⏑⏑–, –⏑⏑–⏑–– Colebr. Misc. Ess. II, 161 (IX,7). — c) in der Gramm. ein auf ई (wie नदी selbst) oder ऊ auslautendes Thema, wenn diese Vocale charakteristische Zeichen des weiblichen Geschlechts sind, P. 1,4,3; vgl. die folgg. Sûtra, wo die Ausnahmen und Ergänzungen verzeichnet sind. 5,4,153. 6,1,173. 2,109. 3,44. 7,1,54. 80.

नदथु (wie eben) m. Getöse, Gebrüll, Geschrei Khând. Up. 3,13,8.

नदन (wie eben) adj. zur Erkl. von नद Nir. 5,2.

नदनदीपति (नद-नदी + प°) f. der Fürst der männlich und weiblich gedachten Flüsse; Beiw. des Sindhu Hariv. 12826. des Meeres R. 5, 18,34. N. des Meeres MBh. 2,754. R. 3,39,7.

नदनिमन् (wohl नदनि, nom. act. von नद्, + suff. मन्) adj. summend, brummend: हतो येवाषः क्रिमीणां हतो नदनिमोत AV. 5,23,8.

नदनु (von नद्) m. Getöse: यदा कृणोषि नदनुं समूहस्यादित्पतिर्वं हूयसे ṚV. 8,21,14. Nach Naigh. 2,17 ein संग्रामनामन्. नदनु Uṇâdis. 3,52. Wolke Uǵǵval. Löwe Çabdam. im ÇKDr.

नदनुमत् (von नदनु) adj. tosend: (इन्द्रः) तुविब्रह्मो नदनुमाँ ऋजीषी ṚV. 6,18,2.

नदरी von नद gaṇa अश्मादि zu P. 4,2,80.

नदराज (नद + राज) m. der König der Flüsse, der Sindhu Çiç. 9,30.

नदाल n. = भगाल, कपाल Scherbe: कुम्भी° P. 6,2,127, Sch.

नदि (von नद्) m. etwa Rufer (nach Sâj. = स्तुति): कस्मिन्ना यतथो जने को वां नदीनां सचा ṚV. 5,74,2.

नदीकदम्ब (न° + क°) m. N. einer Staude, = महाश्रावणिका, कदम्बपुष्पी Râǵan. im ÇKDr.

नदीकान्त 1) m. (न° + कान्त) der Geliebte der Flüsse: a) Meer. — b) Vitex Negundo. — c) Baringtonia acutangula Gaertn. — 2) f. °कान्ता (die Geliebte der Flüsse, a) Eugenia Jambolana Lam. (जम्बू) Trik. 3,3,162. H. an. 4,110. 111. Med. t. 202. — b) Leea hirta Banks (काकजङ्घा) H. an. Med. — c) Schlingpflanze (लता) H. an.

नदीकाश्यप (न° + का°) m. N. pr. eines Zeitgenossen des Çâkjamuni Lalit. 3. Lot. de la b. l. 126. Schiefner, Lebensb. 250 (20). 304 (74). Burn. Intr. 158, N. 3. Hiouen-thsang I, 457.

नदीकुक्कुटिका (न°, als loc. zu fassen, + कु°) f. संज्ञायाम् P. 6,3,9, Sch.

नदीकूलप्रिय (न° - कूल + प्रिय) m. eine Rohrart (Freund der Flussufer), = जलवेतस Gaṭâdh. im ÇKDr.

नदीज (न° + ज) 1) adj. an Flüssen geboren, von einem Flusse herkommend; Beiw. von Pferden MBh. 7,3898. 8,200. R. 1,6,21 (24 Gorr.). An den beiden ersten Stellen kann das Wort wohl nicht so v. a. als vom Indus stammend bedeuten, da सैन्धव ausserdem erwähnt wird. — 2) m. a) der Sohn des Flusses, Bein. Bhishma's MBh. 4,1294. 5,78. 1035. — b) N. verschiedener Pflanzen: Terminalia Arǵuna W. u. A. (vgl. अर्जुन und नदीसर्ज) Ratnam. im ÇKDr. eine Rohrart, = यावनालशर; Barringtonia acutangula (हिज्जल) Râǵan. im ÇKDr. eine Kornart, = नदीनिष्पाव Râǵan. im ÇKDr. unter dem letzten Worte. — c) Antimon H. 1053. Suçr. 2,340,16. — 3) आ f. Premna spinosa oder longifolia (अग्निमन्थ) Râǵan. — 4) n. Lotusblume Wils.

नदीतर (न° + तर) adj. über den Fluss setzend: प्लवानां नदीतराणां शकुनीनाम् Kâṭh. Anukr. in Ind. St. 3,459,8. In dem folgenden Worte das Setzen über den Fluss.

नदीतरस्थान (न° + स्थान) n. Landungsplatz Bhûrip. im ÇKDr. Nach Wils. auch °तरस्थल.

नदीदत्त (नदी + दत्त) m. N. pr. eines Bodhisattva Vjutp. 22.

नदीदोह (न° + दोह) m. Flusszoll, Flussabgabe (im Lande der östlichen Völker) P. 6,3,10, Sch.

नदीधर (न° + धर) adj. den Fluss (die Gaṅgâ) tragend, Beiwort Çiva's Çiv.

नदीन (नदी + इन) m. 1) Meer Trik. 1,2,10. Varuṇa, der Gott des Meeres Uttaranaishadha im ÇKDr. — 2) N. pr. eines Sohnes des Sahadeva und Vaters des Ǵajatsena Hariv. 1516.

नदीनिष्पाव (न° + नि°) m. eine Kornart (कटुनिष्पाव, कर्बुर, नदीज) Râǵan. im ÇKDr.

नदीपङ्क (न° + पङ्क) m. n. ein morastiges Flussufer R. 3,37,5.

नदीपति (न° + प°) m. Herr der fliessenden Wasser VS. 24,34. Beiw. des Meeres R. 3,39,39. 6,1,54. N. des Meeres 5,32,41. 6,112,64. Auch übertr. auf Meerwasser Çat. Br. 5,3,4,10. Kâtj. Çr. 15,4,30.

नदीपूर (न° + पूर) m. ein aus seinem Bett getretener Fluss Amar. 62.

नदीभव (न° + भ°) n. Flusssalz H. 941.

नदीमातृक (न° + मातृ) adj. durch Flüsse genährt, mit Flüssen versehen (von einem Lande) AK. 2,1,12. H. 955. Vjutp. 128. Davon nom. abstr. °ता f. Kull. zu M. 7,212. — Vgl. देवमातृक.

नदीमुख (न° + मुख) 1) n. Flussmündung MBh. 8,2681. Ragh. 17,54. — 2) eine Getreideart: इन्द्रकृष्टैर्वर्तयन्ति धान्यैर्ये च नदीमुखैः MBh. 2, 1831; vgl. नन्दिमुख und नन्दीमुख.

नदीवङ्क (न° + व°) m. Flussbiegung Çabdam. im ÇKDr.

नदीवट (न° + वट) m. *ein best. Baum*, = वटी Rāǵan. im ÇKDr.

नदीवृ॑त् (न° + वृत् von वृ) adj. *die fliessenden Wasser einschliessend*, von Vṛtra ṚV. 1,52,2. 8,12,26.

नदीश (नदी + ईश) m. *der Herr der Flüsse*, *das Meer* H. 1073. Pańkat. II, 27.

नदीष्ण (नदी + स्न) adj. *geschickt*, *erfahren* (*der sich im Flusse badet*, *die gefährlichen Stellen desselben kennt*) P. 8,3,89. H. ç. 90. ततः समाज्ञापयदाशु सर्वानानायिनस्तद्विचये नदीष्णान् Ragh. 16,75. अनिनदीष्णः कान्ताम् Daçak. 180,14. Nach Puṇḍarikākṣha zu Bhaṭṭ. = नद्यवगाहनदक्ष, नदीस्नानकुशल; nach Purushottama = नदीज्ञ *mit den Flüssen vertraut*; als Beleg wird die Stelle ततो नदीष्णान्यथिकान्गिरिज्ञान् u. s. w. aus Bhaṭṭi im ÇKDr. angeführt. — Vgl. निष्ण, निष्णात.

नदीसर्ज (न° + सर्ज) m. *Terminalia Arguna W. u. A.* (s. अर्जुन) AK. 2,4,2,25. — Vgl. नदीज.

नदृश्य (1. न + दृश्य) adj. *unsichtbar*; davon nom. abstr. °त्व n. *Unsichtbarkeit*: नदृश्यत्वमगात्पुनः Padma-P. in Verz. d. Oxf. H. 11, b. 14 v. u.

नद्देयी f. wohl nur eine falsche Form für नादेयी (= भूमिजम्बु) Çabdaś. im ÇKDr.

नद्ध s. u. नह्.

नद्धव्य partic. fut. pass. von नह् P. 8,2.34, Sch.

नद्धि (von नह्) f. *das Binden*: यज्ञस्य धृत्यै यज्ञस्य व्रसंनद्ध्यै Ait. Br. 1, 11.

नद्ध्री॑ (von नद्ध und dieses von नह्) f. P. 3,2,182. Vop. 26,68. *ein lederner Riemen* AK. 2,10,31. H. 915.

नद्याम्र (नदी + आम्र) m. *eine best. Pflanze*, = समष्ठिला Rāǵan. im ÇKDr.

न॑नन्दृ Uǵǵval. zu Uṇādis. 2,99. f. Decl. Vop. 3,65. *des Mannes Schwester* H. 554. Çabdar. im ÇKDr. Verz. d. Oxf. H. 188, b. — Vgl. ननान्दृ.

नना॑ f. vertrauliche Bez. für *Mutter* (entsprechend तत *Vater*) Nir. 6, 6. कारुरहं ततो भिषगुपलप्रक्षिणी नना ṚV. 9,112,3. Unter den Synonymen von वाच् *Rede* Naigh. 1, 11.

ननानन्तायिन् neben वनानन्तायिन् Ind. St. 2,28, N.

न॑नान्दृ Uṇādis. 2,99. f. *des Mannes Schwester* AK. 2,6,1,29. H. 554. ननान्दरि सम्राज्ञी भव ṚV. 10,85,46. ननान्दृपति oder ननान्दुःपति P. 6,3,24, Sch. — Vgl. ननन्दृ; die späteren Synonyme नन्दिनी und नन्दा zeigen, dass man das Wort auf नन्द् zurückführte.

न॑नु (1. न + नु) indecl. 1) verstärktes न *nicht*: नाध्य शत्रुं ननु पुरा विवित्से ṚV. 10,54,2. उग्रं ते पाजो नन्वा रुरुध्रे 84,3. AV. 11,4,25. — 2) fragend *nonne*, wofür fast immer auch das unbetonte deutsche *ja* (in einer Antwort *doch wohl*) gesetzt werden kann: नन्वत्रान्तरेण प्रश्रुम Çat. Br. 1,6,4,11. viell. AV. 2,1,4. लोकान्दैवं समालब्ध्य उदासीनो भवेन्ननु MBh. 13,313. नन्विदं ते प्रियः Daç. 2,30. ननु दुष्कृतिनं पापं न कश्चिदनुकम्पते R. Gorr. 2,53,34. 28,3,33,75. 58,37. 5,81,41. ननु मम प्रत्यक्षं न गता Mṛkkh. 147,22. Bhartṛ. 1,51. 2,85. 92. Çāk. 23,14. 29,7. 30,9. 39,18. 53,22. 100,23. 105,14. Mālav. 29,23. Ragh. 1,60. 3,46. Çrut. 20. 28. कस्याग्रतो रुष्यते नन्वेतन्मम Amar. 53. 67. Prab. 13,2. Bhāg. P. 3,9, 1. 11,17. पतिर्भवद्विधो यासां प्रजया ननु जायते 14,11. Daçak. in Benf. Chr. 181,10. 187,21. Sāh. D. 4,10. ननु नामाहमिष्टा किल तव N. 12,12. 11,1. R. 4,34,20. 6,95,3. mit einem imperat. *doch*: ननूच्यताम् *man sage doch* Mṛkkh. 175,25. Çāk. 4,4. 88,7. Vikr. 30,16. Kumāras. 4,32. Çiç. 9,61. Das Verbum fin. bewahrt nach ननु den Ton in einer Frage, die einer Bitte um eine Einwilligung gleichkommt, P. 8,1,43. ननु गच्छामि भोः *ich kann doch wohl gehen?* Sch. नन्वस्तु *ja, wenn auch eingeräumt wird, dass — ist —* तथापि Schol. zu Kap. 1,2. ननु मा भूत् *ja, wenn auch eingeräumt wird, dass — nicht ist —* तथापि Schol. zu Kap. 1,3. ननु in einer Antwort mit einem praes., obgleich von einer Vergangenheit die Rede ist, P. 3,2,120. अकार्षीः किम् ननु करोमि भोः *habe ich es denn nicht gemacht? ich habe es ja gemacht* Sch. 8,1,43, Sch. करोमि ननु 2,93, Sch. ननु in Verbindung mit einem interrog. pron.: ननु को भवान् *wer bist du doch?* Mṛkkh. 174,12. ननु कथं दुःखकारणेभ्यः सुखोत्पत्तिः Sāh. D. 25,3. 26,8. 13. ननु तथापि कथम् 27,3. ननु तर्हि कथम् 14. Schol. zu Ǵaim. 1,2. Nach Gild. soll ननु न Megh. 108 = ननु sein, was uns nicht zusagen will; eher würden wir in विगणय्यात्मना noch eine Negation annehmen. — Die Lexicographen geben folgende Bedeutungen an: प्रश्न AK. 3,4,32,10. Med. avj. 44. 45. अनुप्रश्न Med. परिप्रश्न H. an. 7,34. अवधारण, अनुज्ञा, अनुनय, आमन्त्रण AK. H. an. Med. आक्षेप, प्रत्युक्ति, वाक्यारम्भ H. an. अधिकार, प्रकृति, विनिग्रह, संभ्रम Med. ननु = उत्प्रेक्षालंकारव्यञ्जक Kāvjakandrikā im ÇKDr. ननु च bei Erhebung eines Widerspruchs (विरोधोक्तौ) AK. 3,5,14. H. 1542. ननु च वाः शब्दः *ist denn etwa* वाः *kein Wort?* Sch. nach Med. avj. 16 wird ननुच प्रश्नदुष्टोक्त्योः gesetzt; hiernach wird man H. an. 7,54 statt ननु प्रश्ने च दुष्टोक्तौ zu lesen haben ननुच प्रश्ने दुष्टोक्तौ.

नन्तृ (von नम्) nom. ag. gramm. *umbeugend* (einen Dentalen in einen Cerebralen) ṚV. Prāt. 1,17. 5,24.

न॑न्त्व (wie oben) adj. *zu beugen*: यो नन्त्वान्यनमन्न्योजसा ṚV. 2,24,2.

नन्द्, न॑न्दति (in gebundener Rede auch med.) Dhātup. 3,30. ननन्द, नन्दिष्यति, अनन्दीत्; *befriedigt sein von*, *vergnügt sein*, *sich freuen über* (instr., seltener abl.): सर्वे नन्दन्ति यशसागतेन सभासाहेन सख्या सखायः ṚV. 10,71,10 (Ait. Br. 1,13). अनन्दत्सर्वमाप्नोत् Pańkav. Br. 24, 18,6. नन्दाम शरदः शतम् Taitt. Âr. 4,42,32. Arǵ. 1,6. MBh. 3,1076. 13888. R. 1,10,28. 2,13,11. 54,40 (41 Gorr.). 56,33. 105,23. R. Gorr. 2, 2,32. 5,11,15. 55,26. Ragh. 2,22. 4,3. Navar. 9 in Hard. Anth. 3. Bhāg. P. 1,8,36. 3,3,13. Bhaṭṭ. 15,28. यथा रविर्यथा सोमो यथेन्द्रो वरुणो यथा। नन्दन्त्यृद्ध्या श्रिया चैव तथा त्वं नन्द R. Gorr. 2,11,19. 20. कस्त्वया मुक्तेन राजन्न हृष्यति न नन्दति 3,45,3. Ragh. 3,11. 23. कच्चिन्नन्दसि कल्याणि स्वभर्तुर्मुखदर्शनात् Mārk. P. 10,54. med. MBh. 5,1899. 13,745. — caus. नन्दयति *erfreuen*: नन्दयतीव मे मनः Arǵ. 10,88. MBh. 4,1068. R. 2,14,44. 24,34. R. Gorr. 2,3,39. 17,10. 15. 4,22,6. 6,104,6. Çik. 78. Kathās. 3,75. 9,89. 22,22. Bhāg. P. 3,3,16. 6,14,25. Mārk. P. 26,34. 38. Rāǵa-Tar. 1,147. Bhaṭṭ. 2,16. med. MBh. 1,7795. 7,2828. Mārk. P. 26, 39. नन्दित R. Gorr. 1,79,40. 2,3,31. Ragh. 9,52. Rāǵa-Tar. 3,308. — intens. नानन्द्यते P. 6,4,24, Sch. — Der Anlaut geht nicht in ण über Dhātup. Vop. 8,43.

— अनु *Freude finden an* (acc.) Gauḍap. zu Sāṁkhjak. 48.

— अभि 1) *gefallen*: यस्मै त्वभि न्यस्मिन्नाभिनन्दति AV. 9,2,2. — 2) *Gefallen finden an*, *sich freuen über*, *seine Freude haben an*, *seine Freude*

zu erkennen geben über (acc.): गत्वा पुनरायाभिनन्दन् AV. 19,1,3. प्रत्युपस्थितमूत्रन्तु मैथुनं यो ऽभिनन्दति Suçr. 2,323,6. (यः) तत्तत्प्राप्य शुभाशुभम् । नाभिनन्दति न द्वेष्टि Bhag. 2,57. जीवितं मरणं चैव नाभिनन्दन्त च द्विषन् MBh. 1,4606 मरणं नाभिनन्देत जीवितं नाभिनन्दत M. 6,45. लाभं दृष्ट्वा नाभ्यनन्दन्विपुलं वा धनागमम् । पुत्रं प्रथमजं लब्ध्वा जननी नाभ्यनन्दत ॥ R. 2,48,4. यथा च त्वाभिनन्दामि वधूय सोमसंभृताम् । तथा भूयो ऽभिनन्दिष्ये ज्ञातपुत्रां गुणान्विताम् ॥ MBh. 1,7388. R. 3,68,26. 5,23,10. Çâk. 106,4. तत्किमिदानीमात्मानं पूर्णमनोरथं नाभिनन्दामि 3, v. l. Bhâg. P. 4,18,41 3,20,19. 23,12. 5,14,45. नाभ्यनन्दत तान् (पुत्रान्) MBh. 1,3710. पर्जन्यमन्यदा विश्वमभ्यनन्दत्सुनिर्वृतम् sich freute Bhâg. P. 4,1,52. देवदत्ता चक्रवृद्धो विनश्यसि स्वल्पधियो ऽपि चिचिरात्मिता अभिनन्दसि Pañkat. 246,7. pass.: भूभुजा ऽभ्यस्तलोभस्य श्रीः कोशेनाभिनन्द्यते Râga-Tar. 5,187. सानन्दमभिनन्दितविक्रमः । राजपुत्र्या Vid. 275. — 3) Verlangen haben nach: एतच्छ्रेयो ये ऽभिनन्दन्ति Muṇḍ. Up. 1,2,7. ग्रामे गृहे वा यद्द्रव्यं पारक्यं विजने स्थितम् । नाभिनन्दन्ति नित्यं ते नराः स्वर्गगामिनः ॥ MBh. 13,6655. — 4) Jmd freudig begrüssen, willkommen heissen: ततो ऽभ्यगच्छत्सहसा मन्दपालो ऽपि — अथ ते सर्व एवैनं नाभ्यनन्दंस्तदा मुनाः ॥ MBh. 1,8458. 13,1499. Arg. 1,9. N. 5,32. R. 1,9,45. प्रविशन्तमयोध्यायां न कश्चिदभिनन्दति 2,59,13. Ragh. 3,68. 7,66. 68. Çâk. 71,13. 106,8. Kathâs. 15,130. 16,4. Vid. 329. Pañkat. 57,18. Amar. 39. med. MBh. 3,1865. 3019. 13,3581. R. 2,54,18. R. Gorr. 1,52,8. Bhâg. P. 4,23,32. 6,7,7. pass.: पुरंदरश्रीः पुरमुत्पताकं प्रविश्य पौरैरभिनन्द्यमानः Ragh. 2,74. Râga-Tar. 3,115. Vid. 146. श्रोत्रियैः पुरोहिताचार्यैराशीर्भिरभिनन्दितः Jâgn. 1,331. सर्वाभिनन्दिता Kathâs. 18,84 Vid. 239. ad Çâk. 191. sich verabschieden bei (acc.): आशीर्भिश्चाभिनन्द्यैनां जगामुर्नगरमेव हि MBh. 1,3751. Westerg. stellt dieses Beispiel zum caus. Mit न Jmd unfreundlich empfangen, zurückstossen: न च यो मो ऽभ्यनन्दत MBh. 14,194. Bhâg. P. 4,8,9. act. 27,28. तेनाप्यनभिनन्दिता Ragh. 12,35. — 5) Jmd beloben, Jmd seine Zufriedenheit zu erkennen geben: अचिरं यं प्राप्तगुणानां चरित्रं कुलयोषिताम् । इति चाभिननन्दुस्तामुपवेशाः सभासदः ॥ Kathâs. 4,83. तदृष्ट्वा माधो ताभ्यनन्दताम् 86. गान्धर्वेण विवाहेन बह्व्यो राजर्षिकन्यकाः । श्रूयन्ते परिणीतास्ताः पितृभिश्चाभिनन्दिताः ॥ Çâk. 71. — 6) Etwas gern annehmen, sich einverstanden erklären mit; mit न zurückweisen, verschmähen, nichts wissen wollen von: यदेषो ऽनभिनन्दतो ऽभ्यचरति Pañkav. Br. 5,9,3. ततो ऽपि नाभ्यनन्दत MBh. 14,1605. 2731. R. 2,70,25. तौ पूजां नाभ्यनन्दताम् MBh. 3,7395. 1,3672. नाभ्यनन्दद्वचो धातुः 2,1955. 3,2287. 2298. 17,17. Sund. 3,12. R. Gorr. 2,71,20. 3,44,11. Çâk. 21. Hit. IV,4. Bhâg. P. 1,10,34. Mârk. P. 14,63. नाभिनन्दे नृपते प्रैषमेतम् MBh. 2,1939. अभिनन्दस्व गच्छेयम् willige ein, dass ich gehe R. 4,10,33. अभिनन्दिन Kathâs. 4,17. Vid. 232. 274. मन्यवप्रणिहितं चार्थं पृष्टः सन्नाभिनन्दति giebt nicht zu, räumt nicht ein M. 8,54. — Vgl. अभिनन्द fgg. — caus. erfreuen: मातरं चाभिनन्द्य R. 2,107,10.

— प्रत्यभि Jmdes Gruss erwiedern, mit dem acc. der Person: अभिवाद्य — विप्रांश्च तैश्च प्रत्यभिनन्दितः MBh. 13,7721. willkommen heissen Çâk. Ch. 108,1 (die andere Recension hat अभिनन्द्य).

— समभि Jmd beglückwünschen: समभिनन्दितो मन्त्रिभिः Kathâs. 21,148.

— आ sich freuen Gît. 11,10. आनन्दितास्त्वां दृष्ट्वा Bhaṭṭ. 22,14. (आनन्दति Draup. 7,7 ist eine falsche Lesart.) — caus. erfreuen, beseligen Taitt. Up. 2,7. (हरिः) यथाशास्त्रं प्रयुक्तः सन्सदेवासुरमानवम् । जगदानन्दयेत्सर्वमन्यथा तत्प्रकोपयेत् ॥ Jâgn. 1,353. Çâk. Ch. 157,4. Vid. 332. P. 5,4,63, Sch. Bhaṭṭ. 15,29. 21,12. आनन्दित Hariv. 2448. Amar. 23.54. — med. sich vergnügen (mit einem Weibe) Praçnop. 4,2. — Vgl. आनन्द u. s. w.

— परि caus. hoch erfreuen: वाक्यैः परिनन्द्य तान् MBh. 15,522.

— प्रति 1) Jmd freudig begrüssen, gern empfangen, Jmd seinen Gruss (auch beim Abschied), Gegengruss entbieten, an Jmd freundliche Worte richten, Jmd seine Zufriedenheit, Gewogenheit, Ergebenheit an den Tag legen: यां देवाः प्रतिनन्दन्ति रात्रिं धेनुमुपायतीम् AV. 3,10,2. ऋद्धिः प्रजाः प्रति नन्दन्ति सर्वाः 9,1,4. Kâṭh. 37,4. पुरस्ताद्धाम्नं सर्वाः प्रजाः प्रतिनन्दन्ति Taitt. Br. 2,3,9,5. 7,9,4. Çat. Br. 12,9,3,7. यथान्यः कुरून्सर्वान्प्रतिनन्दन्ति पाण्डवाः MBh. 3,1806. R. 2,81,15 (Gorr. 82,14). Ragh. 1,57. अस्मान्कृत्वा प्रदक्षिणम् । प्रतिनन्द्य तथाशीर्भिर्निवर्तध्वं यथागतम् MBh. 1,5749. प्रजाः सर्वाः प्रतिनन्द्य विसर्जयेत् M. 7,146. MBh. 4,2163. R. Gorr. 2,13,22. 4,4,8. रावणं जयशब्देन प्रतिनन्द्य विनिर्गतौ 6,5,15. Bhâg. P. 3,16,1. 21,48. नदन्ति परुषं श्येनाः शिवाः क्रोशन्ति दारुणम् । मृगेन्द्राः प्रतिनन्दन्ति (प्रतिनदन्ति wäre gegen das Metrum) MBh. 12,3776. न एव हि यदा तुष्टो वचसा प्रतिनन्दति 13,426. आदित्यो वरुणः u. s. w. प्रतिनन्दन्ति भूमिदम् 3130. स्तुवंश्च प्रतिनन्दंश्च 7661. प्रतिनन्द्य शिवेन तम् 7,756. Bhâg. P. 4,9,18. 6,4,3. med. MBh. 3,2999. 5,7340. 16,132. R. 1,34,53. pass.: वधूर्विधात्रा प्रतिनन्द्यते स्म कल्याणि वीरप्रसवा भवेति Kumâras. 7,87. प्रतिनन्दित MBh. 5,7400. 14,1531. 2601. शिवेन प्रतिनन्दिताः 15,1001. पित्राप्रतिनन्दिता zurückgestossen Bhâg. P. 4,4,8. — 2) Etwas gern annehmen, mit Dank entgegennehmen; eine Rede, einen Rath annehmen; mit न nichts wissen wollen von Etwas: पूजां दृष्ट्वा नित्यमद्याच्चैतदकुत्सयन् । दृष्ट्वा हृष्येत्प्रसीदेच्च प्रतिनन्देच्च सर्वशः ॥ M. 2,54. न चेदेनैकशो राजँल्लोकान्नः प्रतिनन्दसि MBh. 1,3673. प्रतिनन्द्य स तां पूजाम् 7230. आमन्त्र सन्निर्नं यास्ये प्रतिनन्दामि ते 14,230. प्रतिनन्द्य तद्वाक्यम् R. 1,37,1. प्रतिनन्दाम ते वाक्यं सर्वं चैव MBh. 4,1437. 1448. 3,2278. 2279. Bhâg. P. 1,7,49. 3,29,6. 4,20,34. 6,14,8. — caus. erfreuen: प्रतिनन्दय माम् MBh. 3,16144. 5,4753. Kâm. Nîtis. 8,87.

— संप्रति Jmd freudig begrüssen, willkommen heissen: ताभ्यां संप्रतिनन्दितः MBh. 10,475.

— वि sich freuen: सा तत्र पूज्यमाना वै दमयन्ती व्यनन्दत MBh. 3,2607.

नन्द (von नन्द्, oxyt. P. 6,2,14, Sch.) 1) m. a) Lust Çabdar. im ÇKDr. VS. 20,9. AV. 10,2,9. — b) eine Art Flöte Sañgîtad. im ÇKDr. — c) N. einer der beiden Trommeln des Judhishṭhira MBh. 7,4032. — d) N. eines der 9 Schätze des Kuvera Trik. 1,1,79. Med. d. 6. 7. — e) Bein. Vishṇu's MBh. 13,7005. — f) N. pr. eines Wesens im Gefolge von Skanda MBh. 9,2566. 2567. — g) N. pr. einer buddh. Gottheit Lalit. ed. Calc. 1,15. Foucaux und eine andere Stelle der Calc. Ausg. haben statt dessen नन्दन. — h) N. pr. eines Nâga (vgl. नन्दक) MBh. 5,3628. Burn. Intr. 184. Lot. de la b. l. 3. Schiefner, Lebensb. 271 (41). eines Nâgarâga Vjutp. 85. — i) N. pr. eines Mannes im Gefolge des Daksha Bhâg. P. 4,7,28. — k) N. pr. eines Sohnes des Königs Dhṛtarâshṭra (vgl. नन्दक) MBh. 1,2731. 4544. 8,2446. — l) N. pr. eines Bruders des Çâkjamuni (vgl. नन्दक) Vjutp. 92. LIA. II, Anh. II. Schief-

ner, Lebensb. 265. 266 (35. 36). — m) N. pr. eines Sohnes des Vasudeva VP. 439. Bhâg. P. 9,24,47. — n) N. pr. eines Kuhhirten, des Pflegevaters von Kṛshṇa und, wie es scheint, auch der Durgâ: नन्दगोपकुले जाताम् (दुर्गाम्) MBh. 4,179. नन्दगोपकुलोद्भवे (दुर्गे) 6,799. Hariv. 3316. 3328. 3376. 3383. 10236. VP. 506. 509. Pańkat. 45,2. Gît. 1,1. 6,12. नन्दात्मज Bein. Kṛshṇa's 8,11. नन्दगोपकुमार desgl. Bhâg. P. 1,8,21. — o) N. pr. eines Anführers der Sâtvata Bhâg. P. 1,14,32. — p) N. pr. eines Königs von Pâṭaliputra und Stifters einer nach ihm benannten Dynastie, die durch Kandragupta vom Throne gestossen wurde. Med. LIA. 1,801. Kathâs. 2,2. 45. 4,71. VP. 467. fg. Pańkat. V,38. 223,8. Hit. III,60. Burn. Intr. 359. Hiouen-thsang 1,427. Wassiljew 47. — q) N. pr. eines buddh. Paṇḍita Vjutp. 90. eines juristischen Autors; s. नन्दपण्डित. — r) N. pr. eines Berges Bhâg. P. 5,20,21. °पर्वत Kâm. Nîtis. 1,4. Vgl. नन्दिगिरि. — 2) नन्दा f. a) Wonne, personif. die Gemahlin Harsha's (vgl. नन्दि 3), MBh. 1,2597. Glück H. an. 2,227. — b) ein kleiner Wassertopf (vgl. नन्दिका) Trik. 2,9,7. H. an. Med. — c) des Mannes Schwester (ननान्दृ) Çabdar. im ÇKDr. — d) N. einer der 7 oder 5 Kumârî oder kleinen Fahnenstöcke an Indra's Banner: नन्दोपनन्दसंज्ञे Varâh. Bṛh. S. 42 (43),39. Nach dem Schol. नन्दा und उपनन्दा. — e) Bez. dreier günstiger Tithi (der 1sten, 6ten und 11ten; vgl. नन्दिका) H. an. Med. Varâh. Bṛh. S. 99,2. Bhaṭṭotp. zu 93,11. — f) Bein. der Gaurî H. ç. 57. Med. einer Form der Dâkshâjaṇî Matsja-P. in Verz. d. Oxf. H. 39,b,1. — g) N. pr. einer Apsaras Hariv. Langl. II,481. Die Calc. Ausg. liest 14165 statt dessen वाम्या. — h) N. pr. der ältesten Tochter Vibhîshaṇa's R. 5,35,12. — i) N. pr. eines mit Çâkjamuni in Berührung gekommenen Mädchens Burn. Intr. 386. Foucaux in Lalit. 257, N. 8. नन्दी Schiefner, Lebensb. 244 (14). — k) N. pr. der Mutter des 10ten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpiṇî H. 40. — l) N. pr. einer Gemahlin Gopâlavarman's Râǵa-Tar. 5,244. — m) N. pr. eines Flusses (öfters neben अपरनन्दा; vgl. नन्दातीर्थ) MBh. 1,7818. 3,8323. 9968. 7,2092. fg. 13,7654. Bhâg. P. 5,20,10. 7,14,32. 8,4,23. fliesst bei Alakâ, Kuvera's Stadt, vorbei 4,6,22. 24. — 3) f. नन्दी a) N. eines Baumes, Cedrela Toona Roxb., Suçr. 1,219,19. 2,391,6. Vgl. नन्दीवृक्ष. — b) Bein. der Durgâ Devî-P. im ÇKDr. — c) N. pr. der Stadt Indra's (अमरावती) Wils. — Vgl. अ°, अलकनन्दा, गोनन्द.

नन्दक (wie eben) proparox. derjenige, von dem man Freude erwartet, P. 3,1,150, Sch. f. नन्दिका P. 7,3,45, Vârtt. 4, Sch. 1) adj. a) seine Freude an Etwas habend, Gefallen findend an: देवतास्तेत्र° MBh. 13,7662. — b) erfreuend, insbes. das Geschlecht —, die Familie erfreuend (vgl. नन्दन); = हर्षक und कुलपालक (!) H. an. 3,55. Med. k. 109. — 2) m. a) Frosch (vgl. नन्दन) Trik. 1,2,26. — b) N. von Kṛshṇa's Schwert AK. 1,1,1,24. H. 222. H. an. Med. MBh. 5,4427. Hariv. 2402. 7329. in Hiraṇjakaçipu's Händen 12736. — c) N. pr. eines Nâga (vgl. नन्द) MBh. 5,3627. — d) N. pr. eines Wesens im Gefolge des Skanda MBh. 9,2570. — e) N. pr. eines Sohnes des Königs Dhṛtarâshṭra (vgl. नन्द) MBh. 1,6983. 6,2818. — f) N. pr. eines Çâkja (vgl. नन्द) Schiefner, Lebensb. 266 (36). — g) N. pr. eines Stiers Pańkat. 8,16. — h) N. pr. eines Dorfes Râǵa-Tar. 5,85. 108. — Nach ÇKDr. und Wils. ausserdem: Freude, Wonne (आनन्द) und N. pr. des Pflegevaters von Kṛshṇa (s. नन्द 1, n). — 3) f. नन्दिका a) ein kleiner Wassertopf (vgl. नन्दा) Çabdar. im ÇKDr. — b) Bez. dreier Tithi (der 1sten, 6ten und 11ten) ÇKDr. und Wils. Nach dem Tithitattva die 6te Tithi ÇKDr. Vgl. नन्दा. — c) N. von Indra's Spielplatze Çabdam. im ÇKDr.

नन्दकि m. langer Pfeffer Çabdak. im ÇKDr.

नन्दकिन् (von नन्दक 2, b) m. der Besitzer des Nandaka, Bein. Kṛshṇa-Vishṇu's MBh. 13,7056.

नन्दकिशोर (नन्द + कि°) m. N. pr. eines Gelehrten, der ein Supplement zum Mugdhabodha verfasst hat, Colebr. Misc. Ess. II,46.

नन्दगोपिता (नन्द + गो° oder von नन्दगोप Nanda, der Kuhhirt) f. N. einer Pflanze (s. रास्ना) Çabdak. im ÇKDr.

नन्दथु (von नन्द्) m. Freude Çabdar. im ÇKDr.

नन्दन (vom caus. von नन्द्) P. 3,1,134. Vop. 26,29. das anlautende न wird im comp. niemals ण nach gaṇa क्षुभ्नादि zu P. 8,4,39. 1) adj. f. आ (vgl. P. 7,1,1, Sch. 7,3,44, Sch.) erfreuend H. an. 3,385. Med. n. 80. पुष्पमनुत्तमम् — मनसो मम नन्दनम् MBh. 3,11073. 7,3937. मनोहृदय° 3,11564. 1,4786. Hip. 1,42. R. 4,26,21. Varâh. Bṛh. S. 8,47. Hit. 1,68. II,6. कुलनन्दन Vet. in LA. 1,15. कुलनन्दना Pańkat. 187,4. — 2) m. a) Sohn (den als Vater —, die als Mutter erfreuend) Trik. 3,3,244. fg. H. 541. H. an. Med. राज° Jâǵń. 1,271. पाण्डु° Hip. 1,4. 4,56. N. 20,13. मातृ° (mit verkürztem Auslaute des Versmaasses wegen) MBh. 2,1116. 3,19. कुशिकाधिप° 708. राजर्षि° R. Gorr. 2,120,16. Ragh. 3,41. Bhâg. P. 4,24,79. नन्दना f. Tochter H. 542. — b) Bein. Vishṇu's (der Erfreuer) MBh. 13,7005. — c) Bein. Çiva's MBh. 13,1189. — d) Frosch (vgl. नन्दक) Çabdar. im ÇKDr. — e) eine best. Pflanze mit giftiger Frucht H. 1197 (nach dem Schol. m. f.), Suçr. 2,251,19. — f) N. pr. eines Wesens im Gefolge des Skanda MBh. 9,2540. — g) N. pr. eines Siddha Bhâg. P. 4,6,34. — h) N. pr. einer buddh. Gottheit Lalit. 7 (hier hat die ed. Calc. नन्द). 8 (ed. Calc. 6,19). 401. — i) bei den Ǵaina N. pr. des 7ten unter den 9 weissen Bala H. 698. — k) N. pr. eines Berges Bhâg. P. 5,20,21. Kâlikâ-P. 81 ÇKDr. — l) N. des 26sten Jahres im 60jährigen Jupitercyclus Varâh. Bṛh. S. 8,38. — m) N. einer best. Tempelform Varâh. Bṛh. S. 55,17. नन्दन इति षड्भौम द्वात्रिंशत् (हस्तान्) षोडशाण्डयुतः 22. — 3) n. a) N. pr. eines Haines der Götter (insbes. Indra's) AK. 1,1,1,41. Trik. 1,1,61. 3,3,244. H. 178. H. an. Med. MBh. 3,8065. 10958. 5,362. 7,2127. 13,4865. N. 26,34. Indr. 2,3. Arǵ. 4,45. Hariv. 7462. 7468. 8948. R. 2,91,43 (Gorr. 100,44). 74 (Gorr. 100,75). 99,10. 3,49,32. 6,95,21. Lalit. 33. 56. 83. Kathâs. 9,20. VP. 169. Bhâg. P. 3,23,40. 5,16,15. °द्रुमाः Kumâras. 2,41. °वन R. 1,14,33. Vgl. नान्दन. — b) N. pr. eines Schwertes (असिरत्न) R. 1,29,14; vgl. नन्दक 2,b. — c) N. eines Metrums (4 Mal ⏑⏑⏑⏑–⏑–⏑⏑–⏑–⏑–⏑–⏑–) Colebr. Misc. Ess. II,162 (XIII,11). — d) nom. act. das Erfreuen oder Freude (vom simpl.): दुर्हृदामप्रकर्षाय सुहृदां नन्दनाय च MBh. 2,988.

नन्दनक (von नन्दन) m. Sohn am Ende eines comp.: माद्री° MBh. 3,10856.

नन्दनज (न° + ज) n. gelbes Sandelholz (im Hain der Götter gewachsen) Râǵan. im ÇKDr.

नन्दनन्दन (न° + न°) m. *der Sohn (Pflegesohn) des Kuhhirten* Nanda, Bein. Kṛshṇa's Çabdar. im ÇKDr.

नन्दनन्दनी (न° + न°) f. *die Tochter des Kuhhirten* Nanda, Bein. der Durgâ Çabdar. im ÇKDr. — Vgl. u. नन्द 1, n.

नन्दनमाला (न° + मा°) Bez. *eines von* Kṛshṇa *getragenen Kranzes (der Wonne verbreitende Kranz)* ÇKDr. (इति द्वारकामाहात्म्ये हरिभक्तिविलासधृतविष्णुधर्मोत्तरम्).

नन्दयन्ती (von नन्द्) Uṇâdis. 3, 127. 128. adj. *erfreuend;* m. *Sohn;* f. नन्दयन्ती *Tochter* Uǵǵval. Nach Uṇâdivṛ. im Sañkshiptas. m. *Sohn; König; Freund* ÇKDr. — Vgl. नन्दयत्.

नन्दपण्डित (न° + प°) m. N. pr. eines juristischen Autors Gild. Bibl. 495. 496. Stenzler in der Vorrede zu seiner Ausg. des Jâǵn. VI. = विनायकपण्डित Verz. d. B. H. No. 1092.

नन्दपाल (न° + पाल) m. Bein. Varuṇa's (*der Hüter des Schatzes* Nanda nach Wils.) Çabdar. im ÇKDr.

नन्दपुत्री (न° + पु°) f. *die Tochter des Kuhhirten* Nanda, Bein. der Durgâ Trik. 1,1,53. H. ç. 51. Vgl. MBh. 4,179. 6,799. Hariv. 10236.

नन्दप्रयाग (न° + प्र°) m. N. pr. eines Ortes, wo zwei Flüsse, die in ihrem Namen das Wort नन्द enthalten, zusammenfliessen, LIA. 1,50. Anh. xlv. Verz. d. Oxf. H. 149, *a*, 35.

नन्दबला (न° + बल) f. N. pr. eines Mädchens, welches mit Çâkjamuni in Berührung kam, Burn. Intr. 386. Lalit. 237, N. 3. Schiefner, Lebensb. 244 (14).

नन्दमित्र (न° + मित्र) m. N. pr. eines Mannes Wassiljew 40. Die Form des Namens steht nicht sicher.

नन्दयन्ती vom caus. von नन्द् Schol. zu Uṇ. 3, 127. (नन्दन्ती ist die Lesart des Uǵǵval.). Vop. 26, 165.

नन्दलाल m. N. pr. eines Mannes Kshitîçav. 36, 20.

नन्दवर्धन (न° + व°) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124, *a*.

नन्दशर्मन् (न° + श°) m. केशवशो° N. pr. eines Autors Verz. d. B. H. No. 134.

नन्दातीर्थ (न° + तीर्थ) n. N. pr. eines Tîrtha (es ist wohl der Fluss Nandâ gemeint) Verz. d. Oxf. H. 66, *b*, 3.

नन्दात्मज 1) m. (नन्द + आत्मज) *der Sohn des Kuhhirten* Nanda, Bein. Kṛshṇa's Çabdar. im ÇKDr. Gît. 8, 11. — 2) f. आ *die Tochter* (आत्मजा) *des Kuhhirten* Nanda, Bein. der Durgâ ÇKDr. Wils. Vgl. MBh. 4, 179. 6, 799. Hariv. 10236.

नन्दानिन्द्य Râǵa-Tar. 7, 1504 (1499 bei Troyer) nach Troyer N. pr. eines Mannes, aber die Worte नन्दानिन्द्यकुलोद्भवा besagen aller Wahrscheinlichkeit nach *aus dem untadelhaften Geschlecht des* Nanda *stammend*.

नन्दापुराण (न° + पु°) f. *das über die* Nandâ *handelnde* Purâṇa, Titel eines Upapurâṇa Verz. d. Oxf. H. 40, *b*, 32. 65, *b*, 9.

नन्दायनीय (von नन्दायन und dieses von नन्द) m. N. pr. eines Schülers des Bâshkali Vâju-P. in VP. 278, N. 12 und Verz. d. Oxf. H. 55, *a*, 3.

नन्दाश्रम (नन्द + आश्रम) m. N. pr. *einer heiligen Einsiedelei* MBh. 3, 7353.

नन्दाह्रदतीर्थ (न° - ह्रद + तीर्थ) n. N. pr. *eines heiligen Badeplatzes* Çiva-P. in Verz. d. Oxf. H. 66, *b*, 40.

नन्दि (von नन्द्) Uǵǵval. zu Uṇâdis. 4, 117. 1) m. *der Frohe*, Bein. Vishṇu's MBh. 13, 7015. Çiva's 1189. — 2) m. N. pr. eines Dieners des Çiva H. an. 2, 228. Med. d. 6. चक्रतुण्डाय धीमहि तन्नो नन्दिः प्रचोदयात् Taitt. Âr. 10, 1, 6. MBh. 13, 872. Hariv. 12265. R. 6, 37, 8. Vgl. नन्दिन्, नन्दिकेश्वर. — 3) m. N. pr. eins Gandharva MBh. 1, 4812. Hariv. 14157. — 4) m. N. pr. eines Mannes Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 59, 25. — 5) *Freude* H. an. f. Varṇaviveka bei Uǵǵval. m. n. Med. Zu belegen ist nur das f., so dass man auf die Vermuthung kommen könnte, dass in Med. स्त्री statt ऽस्त्री zu lesen wäre. अतो मे भूयसी नन्दिर्यद्देवमनुपश्यसि MBh. 5, 4600. मातापित्रोर्नन्दिकरः 2, 740. माद्रीनन्दिकर *der* Mâdrî *Freude bereitend* so v. a. *der* Mâdrî *Sohn* (vgl. नन्दन) 3, 2000. नन्दिमापन्नाः Bhâg. P. 3, 24, 25. सुहृदां नन्दिवर्धनः 4, 16, 18. MBh. 3, 11831. 8, 3315. कैकेयीनन्दिवर्धन so v. a. *der* Kaikejî *Sohn* 4, 2234. R. Gorr. 2, 43, 7. 3, 41, 14. 4, 24, 19. 5, 31, 27. 6, 66, 7. 92, 28. नन्दिविवर्धन 5, 31, 28. नन्दिकर und नन्दिवर्धन unter den Beinamen von Çiva MBh. 13, 1189. Nach Çavarasvâmin bei Uǵǵval. ist नन्दि auch = वृद्धि *Wohlfahrt*. Vgl. नान्दी. — 6) f. die personif. *Freude* als Tochter des Himmels (स्वर्ग Bhâg. P. 6, 6, 6. als Gemahlin Kâma's und Mutter Harsha's VP. 55. Vgl. नन्दा *a*. — 7) *Spiel*, = द्यूत H. an. m. n. (s. u. 5) = द्यूताङ्ग Med. — Nach Wils. m. *Segensprecher; Sprecher des Prologs in einem Drama;* vgl. नन्दिन्, नान्दी, नान्दिन्. — नन्दी s. u. नन्द.

नन्दिक m. 1) N. eines Baumes, *Cedrela Toona Roxb.* Çabdar. im ÇKDr. Vgl. नन्दी, नन्दीवृक्ष. — 2) N. pr. eines Wesens im Gefolge des Çiva, = नन्दिन् Verz. d. B. H. No. 1330. Vgl. नन्दिकेश्वर. — 3) N. pr. eines Zuhörers des Çâkjamuni Vjutp. 32. Lalit. 3 (ed. Calc. 1, 17). des Hauptes des Dorfes Uruvilvâ 257. 258. — नन्दिका s. u. नन्दक.

नन्दिकाचार्यतन्त्र (नन्दिक - आ° + त°) m. Titel eines medic. Werkes Verz. d. B. H. No. 941.

नन्दिकावर्त m. 1) = नन्द्यावर्त 1. Lalit. 390. — 2) *eine best. Pflanze* Varâh. Bṛh. S. 28, 8.

नन्दिकुण्ड (न° + कु°) m. oder n. N. pr. eines heiligen Badeplatzes MBh. 13, 1746.

नन्दिकेश (नन्दिक + ईश) m. wohl = नन्दिकेश्वर und N. eines nach ihm benannten Heiligthums Çiva-P. in Verz. d. Oxf. H. 64, *a*, 11.

नन्दिकेश्वर (नन्दिक + ईश्वर) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge des Çiva, = नन्दि, नन्दिन् Trik. 1, 1, 51. Med. d. 6. Hariv. 10783. Verz. d. B. H. No. 1332. fg. Verz. d. Oxf. H. 184, *a*, 21. 44, *b*, 27. No. 137. = महाकाल, अधिमुक्तिक Burn. Intr. 543. °तीर्थ Verz. d. Oxf. H. 66, *a*, 43. °पुराण 101, *b*. Verz. d. B. H. No. 451. Verz. d. Pet. H. No. 43. °संहिता Verz. d. Oxf. H. 95, *a*, 35.

नन्दिक्षेत्र (नन्दि oder नन्दिन् + क्षे°) n. Bez. eines Götter*gebietes* Râǵa-Tar. 1, 36.

नन्दिगिरि (न° + गि°) m. N. pr. eines *Berges*: °माहात्म्य Titel eines Werkes Mack. Coll. I, 74. Vgl. नन्द 1, *r*.

नन्दिगुप्त (नन्दि oder नन्दिन् + गुप्त) m. N. pr. eines Fürsten von Kâçmîra Râǵa-Tar. 6, 293.

नन्दिग्राम (नन्दि oder नन्दिन् + ग्राम) m. N. pr. eines *Dorfes* (in der Nähe des heutigen Daulatâbâd nach Colebr. Misc. Ess. II, 431), wo Bharata nach Râma's Verbannung seine Residenz aufschlug. MBh. 3, 15983. R. 1,1,38 (Gorr. 41). 2,115,2. 6,82,90. 91. Ragh. 12,18. Bhâg. P. 9,10,36. Verz. d. Oxf. H. 73, a, No. 125.

नन्दिघोष (न° + घोष) m. 1) *Freudengeschrei*, = वन्दिघोष H. an. 4, 318. Med. sh. 52. स्त्रैः सनन्दिघोषैश्च पृष्ठतः सो ऽनुगम्यते MBh. 13,5288. स रथैर्नन्दिघोषैश्च पृष्ठतो ऽनुगम्यते 5311. सनन्दिघोषां (आनन्दघोषां Gorr. 97,18) कल्याणीं गुहो नावमुपाहरत् R. 2,89,13. — 2) der Name von Arǵuna's Wagen Trik. 2,8,48. H. ç. 137. H. an. Med. — Vgl. नान्दीघोष.

नन्दितरु (न° + तरु) m. = धव *Grislea tomentosa Roxb.* Bhâvapr. im ÇKDr.

नन्दितूर्य (न° + तू°) n. *ein bei freudiger Veranlassung erschallendes musikalisches Instrument:* °तूर्यनिनादनादित Hariv. 4935. 5724. MBh. 8,402.

नन्दिदेव (न° + देव) m. N. pr. eines Mannes Kathâs. 8,9. 36.

नन्दिन् (von नन्द् oder नन्दि) wandelt seinen Anlaut nie in ण um nach gaṇa क्षुभ्नादि zu P. 8,4,39. 1) adj. a) *Freude habend an*, am Ende eines comp.: युद्ध° MBh. 6,16. 7,3097. R. 5,98,18. Varâh. Bṛh. S. 92,9. — b) *erfreuend*, am Ende eines comp.: सुर° MBh. 1,2616. मनोहृदय° 13, 4708. Mârk. 178,10, als Beiw. Çiva's MBh. 13,1189. — 2) m. a) *Sohn* (*und als Vater erfreuend*): भास्कर° Mârk. 47,21. — b) *der Sprecher des Prologs im Drama* H. 330. Vgl. नान्दिन्. — c) N. verschiedener Pflanzen: *der indische Feigenbaum* und *Thespesia populneoides Wall.* H. an. 2,272. fg. Med. n. 81 (statt वनद्रुमे ist वटद्रुमे zu lesen). *Phaseolus radiatus* H. 1171. — d) N. *einer best. Tempelform:* नन्दीति च यत्तत्र्यक्-विस्तीर्णः (von Hasta ist die Rede) । कार्यश्च सप्तभौमो विभूषितो ऽण्डैश्च विंशतिभिः ॥ Varâh. Bṛh. S. 55,24. Vgl. नन्दिवर्धन. — e) oxyt. Uǵǵval. zu Uṇâdis. 4,117. N. pr. eines Wesens im Gefolge des Çiva, = नन्दि, नन्दिकेश्वर Trik. 1,1,50. H. 210. H. an. Med. Verz. d. Oxf. H. 184, a, 21. MBh. 12,10223. Hariv. 10782. 12215. fgg. 12264. Kumâras. 3,41. Kathâs. 1,46. Verz. d. Oxf. H. 61, a, No. 105. आद्यः कनकनन्दी च गिरिकाख्यो द्वितीयकः । सोमनन्दी तृतीयस्तु विज्ञेयो नन्दिनस्त्रयः ॥ Gaṇabheda im Vahni-P. ÇKDr. — f) N. pr. eines buddh. Heiligen und Lehrers Wassiljew 74. 135 (an dieser Stelle in der deutschen Uebersetzung नन्द्). eines Autors Colebr. Misc. Ess. II, 49. — 3) f. नन्दिनी a) *Tochter:* नन्दगोपस्य नन्दिनी Hariv. 10236. यदु° MBh. 14,1841. N. 12,5. 43. R. 2,30,31. 5,15,15. 37,18. 56,104. in der Anrede uneig. MBh. 3, 16151. 4, 278. — b) = ननान्दृ *des Mannes Schwester* H. 554. Med. Çabdârṇava bei Uǵǵval. zu Uṇâdis. 2,99. — c) ein N. der तुलसी *des Basilienkrautes* Verz. d. Oxf. H. 24, a. = जटामांसी *Nardostachys Jatamansi Dec.* Ratnam. 69. — d) *ein best. Parfum* (रेणुका) Râǵan. im ÇKDr. — e) N. pr. einer mythischen Kuh (der Tochter der Surabhi) im Besitze des Vasishṭha Med. MBh. 1,3923. fgg. 6663. fgg. Ragh. 1,82. 2,69. 3,40. — f) N. pr. einer der Mütter im Gefolge des Skanda MBh. 9,2623. — g) Bein. oder eine Form der Durgâ H. ç. 57. Med. Matsja-P. in Verz. d. Oxf. H. 39, b, 13. — h) N. pr. einer Localität MBh. 3,8133. — i) Bein. der Gaṅgâ Med. ein anderer Name der Balaǵâ oder Vâṇanâçâ Brahma-P. in Verz. d. Oxf. H. 19, b. — Vgl. प्रागतनन्दिन्.

नन्दिनीतनय m. *der Sohn* (तनय) *der* Nandinî, Bein. Vjâḍi's H. 852. Eben so नन्दिनीसुत Trik. 2,7,24.

नन्दिनीतीर्थ (न° + तीर्थ) n. N. pr. *eines heiligen Badeplatzes* Skanda-P. in Verz. d. Oxf. H. 77, a, Kap. 43.

नन्दिपुराण n. *das* Purâṇa *des* Nandi (des Begleiters von Çiva), Titel eines Abschnittes aus dem Kedârakalpa Verz. d. Oxf. H. No. 137. Führt auch den Titel नन्दीश्वरपुराण.

नन्दिमुख (न° + मुख) m. 1) wohl = नन्दीमुख (vgl. auch नदीमुख) *eine Art Reis* Suçr. 1,24,8. — 2) N. pr. eines Mannes Râǵa-Tar. 7,116.

नन्दिमुखसुघोष (न° - मुख + सु°) wohl N. pr. eines Mannes: °सुघोषावदान Titel eines buddh. Werkes Burn. Intr. 216.

नन्दिरुद्र (न° + रुद्र) m. wohl Çiva *in einer heiteren, erfreuenden Form* Râǵa-Tar. 1,127.

नन्दिवर्ध m. = नन्दिवर्धन 2, e. R. 1,71,5.

नन्दिवर्धन (न° + व°) 1) adj. *Freude machend, — bereitend:* यदूनाम् MBh. 5,2987. गोपानाम् Hariv. 3681. सुहृदां MBh. 3, 1831. 8,3315. Bhâg. P. 4,16,18. unter den Beinn. von Çiva MBh. 13,1189. Trik. 1,1, 45. H. ç. 40 (fälschlich नन्दिवार्धनः). Med. n. 236. — 2) m. a) *Sohn* Med. सुषुवे यममित्रघ्नं कौशल्या नन्दिवर्धनम् R. Gorr. 2,99,14. कैकेय्या न° 6,112,4. कैकेयी° MBh. 4,2231. R. Gorr. 2,43,7. 3,41,14. 4,24,19. 5, 31,27. 6,66,7. 92,28. 111,45. Vgl. नन्दन. — b) *Freund* Çabdar. im ÇKDr. — c) *das Ende einer Monatshälfte d. i. Vollmond oder Neumond* Med. — d) N. *einer best. Tempelform,* = नन्दिन् Varâh. Bṛh. S. 55,17. — e) N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Udâvasu, R. 1,71,5 (Gorr. 73, 4). VP. 390. Bhâg. P. 9,13,14. eines Sohnes des Ǵanaka VP. 466. des Udajâçva 467. LIA. I, Anh. xxxiii. — f) N. pr. einer Localität (viell. n.) Skanda-P. in Verz. d. Oxf. H. 69, b, Kap. 24.

नन्दिवारलक m. *ein best. Fisch:* °पाकमत्स्यनिरालकनन्दिवारलकमकरगर्गरक° Suçr. 1,206,16. Vielleicht ist auch eine andere Trennung der Wörter anzunehmen.

नन्दिवृक्ष (न° + वृक्ष) m. N. eines Baumes, *Cedrela Toona Roxb.*, AK. 2,4,4,16 (ÇKDr. hat die Lesart नन्दीवृक्ष vor Augen gehabt). Çabdar. im ÇKDr. Auch नन्दिवृक्षक m. ebend. — Vgl. नन्दीवृक्ष.

नन्दिवेग (न° + वेग) m. pl. N. pr. eines Volkes MBh. 3,2733.

नन्दिषेण (नन्दि + सेना) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge des Skanda MBh. 9,2526 (नन्दिसेन). नन्दिषेणेश्वर n. N. eines Liṅga Skanda-P. in Verz. d. Oxf. H. 70, b, Kap. 53.

नन्दीक (?) m. *Hahn* H. ç. 191.

नन्दीर m. *ein kahlköpfiger Mann* Bhûripr. bei Wils.

नन्दीमुख (नन्दी viell. = नन्दि + मुख) 1) m. a) Bein. Çiva's (*Freude auf dem Gesichte habend*) MBh. 12,10428. — b) *ein best. Wasservogel* Suçr. 1,205,13. viell. auch Hariv. 9585. — c) *eine Reisart* Suçr. 1,196, 2. Vgl. नन्दिमुख, नदीमुख, नान्दीमुखी. — d) pl. *eine Art Manen* Pâraskara bei Uǵǵval. zu Uṇâdis. 4,117. Vgl. नान्दीमुख. — 2) f. ई *Schlaf* (*wobei das Gesicht Freude zeigt*) H. 313.

नन्दीवृक्ष (नन्दी viell. = नन्दि + वृक्ष) m. N. verschiedener Pflanzen:

= नन्दिवृत्त *Cedrela Toona Roxb.* AK. 2,4,4,16 (wie ÇKDr. hier liest). Trik. 3,3,338. = मेषशृङ्गी Ratnam. 71. *Thespesia populneoides* 79. = स्थाली Bhâvapr. im ÇKDr. — Suçr. 1,141,10.

नन्दीश (नन्दि oder नन्दिन् + ईश) m. 1) N. pr. eines Wesens im Gefolge des Çiva, = नन्दिन् H. 210. dieser oder *eine Form des* Çiva ist gemeint Râga-Tar. 1,130. Auch nach Wilson ist das Wort ein N. Çiva's. — 2) *ein best. Tact* = नन्दीश्वर Saṅgîtad. im ÇKDr.

नन्दीश्वर (नन्दि oder नन्दिन् + ईश्वर) m. 1) Bein. Çiva's (*Herr der Freude*) Çabdar. im ÇKDr. MBh. 12,10481. 13,1189. 7103. — 2) N. pr. eines Wesens im Gefolge des Çiva, Nandin *als Führer des Gefolges von* Çiva, Verz. d. Oxf. H. 61, *a*, No. 105. Bhâg. P. 4,2,20. im Gefolge Kuvera's MBh. 2,414. नन्दीश्वरोत्पत्ति Verz. d. Oxf. H. 44, *b*, Kap. 42. °पुराण = नन्दिपुराण ebend. No. 137. — 3) N. pr. einer heiligen Localität der Gaina Çatr. 1,344. — 4) *ein best. Tact*, = नन्दीश Saṅgîtad. im ÇKDr.

नन्दीसरस् (नन्दी wohl = नन्दि + स°) n. N. pr. von Indra's *Teich* H. 178. Hâr. 57.

नन्ध् (von नन्द्), नन्ध्यति *sich freuen* Gaṇarath. beim gaṇa कण्ड्वादि zu P. 3,1,27.

नन्द्यावर्त (wohl नन्दि, *Freude* + आवर्त) 1) m. *ein best. Diagramm*, welches in Colebr. Misc. Ess. II,211 und bei Burn. Lot. de la b. l. 626 abgebildet ist. स्वस्तिकान्वर्धमानांश्च नन्द्यावर्तांश्च काञ्चनान् MBh. 7, 2930. Varâh. Bṛh. S. 78,23 = 93,3. Lalit. 110. 258. 266. H. 48. Vgl. नन्दिकावर्त. — 2) m. n. *ein Palast von best. Bauart* AK. 2,2,10. H. 1015. Med. t. 201. दक्षिणानुगतालिन्दत्रयं वत्पश्चिमामुखम्। पूर्वनीयोत्तरच्छायं (?) नन्द्यावर्तं वदन्ति तत्॥ Sâṅga bei Bhar. zu AK. ÇKDr. नन्द्यावर्तमलिन्दैः शालाकुड्यात्प्रदक्षिणान्तगतैः। द्वारं पश्चिममस्मिन्विहाय शेषाणि कार्याणि॥ Varâh. Bṛh. S. 52,32. — 3) m. *ein best. grosser Fisch* H. 1348, Sch. Râǵav. im ÇKDr. — 4) m. *Baum* H. 1114. — 5) m. *ein best. Strauch*, *Tabernaemontana coronaria R. Br.* (तगर) Viçva im ÇKDr. = भगवद्दुम (wohl *der heilige Feigenbaum*) Med. — Im Mahâvaṁça bezeichnet das Wort *eine Art Muschel* (wegen ihrer *Windungen* आवर्त); s. Ind. St. 3,165.

नन्नम (von नम्) s. कु°.

नपराजित् (1. न + प°) adj. wohl *nicht unterliegend*, unter den Beiwörtern von Çiva MBh. 7,2877.

नपात् und नप्तर् (Uṇâdis. 2,96) 1) m. nach vedischem Gebrauch werden die starken Casus aus dem ersten, die schwachen aus dem zweiten Stamme gebildet. *Abkömmling* überh., *Sohn*, im Bes. *Enkel, nepos*. Nir. 8, 5. In der späteren Sprache, wo alle Casus aus नप्तर् (नप्तारम् TS. 1,3,11,1. नप्तारस् Ait. Br.; vgl. P. 6,4,11. Vop. 3,65) gebildet werden, nur in der Bed. *Enkel* (H. 544. H. ç. 114); in der älteren Sprache vorzugsweise in der allgemeineren Bedeutung gebraucht; so z. B. in den Verbindungen अपां नपात्, ऊर्जो न°, गोषणो न°, दिवो न°, प्रवतो न°, मिहो न°, विमुचो न°, शवसो न°, worüber unter अप्, ऊर्ज् u. s. w. zu vergleichen ist. मनोर्नपातो अपसो दधन्विरे RV. 3,60,3. आपो नप्त्रे घृतमन्नं वहन्तीः 2,35,14. मंहे पित्रे ददाथ स्वं नपातम् 6,20,11. 50,15. पितुर्नपातमा दधीत वेधाः 10,10,1. 7,18,22. 8,17,13. 54,12. 91,7. 10,33,7. अपोणाम् VS. 21,61. Kâṭh. 22,2. पुत्रनप्तारः Ait. Br. 3,48. पुत्रान्पौत्रान्नप्तॄन् 7,10. Bhâg. P. 3,7,24. पुत्रेषु नप्तृषु M. 4,173. MBh. 1,3834. 4,103. 13, 2466. 14,2141. Indr. 5,43. Hariv. 9998. R. 1,42,1. Prab. 16,12. Eine andere Bedeutung scheint das Wort zu haben in der Stelle: आहं पितॄन्त्सुविदत्राँ अवित्सि नपातं च विक्रमणं च विष्णोः RV. 10,15,3; nach Mahîdh. zu VS. 19,56 so v. a. *Götterpfad*. Nach Uǵǵval. zu Uṇâdis. 2,96 ist नप्तर् als f. auch *Enkelin*. — 2) नप्तर् m. unter den Viçve Devâḥ aufgeführt MBh. 13,4362. — 3) f. नप्ती *Tochter; Enkelin;* Gebrauch wie beim masc. RV. 8,2,42. दुहितुर्नप्त्यम् *die Tochter der Tochter* 3, 31,1 (Nir. 3,4). अयुक्त सप्त शुन्ध्युवः सूरो रथस्य नप्त्यः 1,50,9. आग्नीते नप्तीरदितेः 9,69,3. नप्तीभिर्विवस्वतः (*die Finger*) 14,5. नप्त्योर्दितः (*die Hände*) 9,1. घृतं ते देवीर्नप्त्य आ वहन्तु AV. 7,82,6. चण्डस्य नप्त्यः 2, 14,1. पुत्रं स्वसारं नप्त्यम् 1,28,4. Den nom. नप्तिस् vom Stamm नप्ति haben wir in der Stelle: मरुतामुग्रा नप्तिः AV. 9,1,3. In der späteren Sprache नप्त्री *Enkelin* AK. 2,6,1,29. — Die Etymologie des Wortes ist höchst unsicher; nach P. 6,3,75 = 1. न + पात् (partic. praes. von पा nach dem Schol.); vgl. auch Weber in Ind. St. 1,326 und Benfey in Z. f. vergl. Spr. 9,111. fg. Vgl. तनूनपात्, प्रणपात्.

नपात्क adj. von नपात् *Enkel*; Bez. eines best. Opferfeuers (तृतीयोऽग्निः) Kâṭh. 22,2.

नपुंस् s. नपुंसक्.

नपुंस (1. न + पुमंस्, पुंस्) *Eunuch*: स्त्रीपुंसाय नपुंसाय (शिवाय) नमः MBh. 13,901.

नपुंसक (wie eben) 1) adj. subst. (m. n.) *weder Mann noch Weib, hermaphroditisch, Hermaphrodit; entmannt, Eunuch* P. 6,3,75. AK. 2,6, 1,39. H. 562. नपुंसको गौः Çat. Br. 5,5,4,35. Kâtj. Çr. 15,10,20. नैव स्त्री न पुमानेष न चैवायं नपुंसकः Çvetâçv. Up. 5,10. MBh. 4,1190. Suçr. 2,266,10. Varâh. Bṛh. S. 17,23. 85,6. Pañkat. I,364. n. MBh. 5,5634. 12,3181. 5451. Suçr. 1,321,1. 322,8. 325,11. Varâh. Bṛh. S. 75,1. 77,28. 85,9. — 16,19. 19,12. Suçr. 1,109,4. — 2) gramm. adj. *sächlichen Geschlechts*, n. *ein Wort sächlichen Geschlechts; das sächliche Geschlecht* Çat. Br. 10,5,1,2. 3. RV. Prât. 13,7. VS. Prât. 2,32. 3,137. AV. Prât. 2,50. P. 1,1,43. 2,4,17. 7,1,19. AK. 3,4,22,215. Varâh. Bṛh. S. 50,10. Vop. 3,6. तत्पुरुषो नपुंसकः स्यात् P. 2,4,19, Sch. °लिङ्ग adj. Verz. d. B. H. No. 737.

नपुमंस्, नपुंस् (wie eben) m. *Eunuch*: नपुंसा (getrennt bei Burnouf) वीरमानिना Bhâg. P. 9,14,28.

नप्तर्, नप्ति und नप्त्री s. u. नपात्.

नप्तृका (von नप्तर्) f. *ein best. Vogel* Suçr. 1,200,20.

1. नभ्, नभते *bersten, reissen* Naigh. 2,19 (वधकर्मन्). Nir. 10,5. Dhâtup. 18,13 (हिंसायाम्). नभन्तामन्यके समे ज्या वा अधि धन्वसु RV. 10,133,1. नभन्तामन्यके समे 8,39,1. — *beschädigen, verletzen*: सुग्रीवः प्रचसं नेभे Bhaṭṭ. 14,33. Nach Dhâtup. 26,130 und 31,48 auch नभ्यति und नभ्नाति *beschädigen, verletzen*. — caus. *bersten machen, aufreissen*: नभाकेन वलमनभयंस्तं यदनभयाइन् घ्नन्नथपमेवैनं तत् Ait. Br. 6,24.

— उद् caus. *aufreissen, öffnen*: उन्नम्भय पृथिवीं भिन्धीदं दिव्यं नभः TS. 2,4,8,2. 3,5,5,2; vgl. u. प्र.

— प्र *bersten, sich spalten*: प्र नभस्व पृथिवि भिन्धीदं दिव्यं नभः AV.

6,18,1. प्र नभंतां पृथिवी द्यौरंदानुः 2.

2. नभ् (= 1. नभ्) f. = हिंसा nach Sâ. in der Stelle: सद्यो नभो ऽविं रणाय पूर्वीः RV. 1,174,8.

नभ 1) m. a) = नभस् *Himmelsraum, Luftraum* Çabdar. bei Wils. In dem Çitat द्यौवो नभोपमः aus der Çruti beim Schol. zu Kap. 1,51 brauchen wir keinen Stamm नभ anzunehmen, da ein स्, nach dem ein स् abgefallen ist, auch sonst wohl mit einem nachfolgenden Vocale zu verschmelzen pflegt. — b) = नभस् *der Monat* Çrâvaṇa Çabdar. im ÇKDr. — c) m. N. pr. eines Sohnes des Manu Svârokisha Hariv. 419. des 3ten Manu 424 (an beiden Stellen neben नभस्य, also ursprünglich wohl auch nur Monatsname). N. pr. eines der 7 Weisen im 6ten Manvantara 435. N. pr. eines Unholdes, des Sohnes des Vipracitti von der Siṁhikâ, 213. VP. 148. N. pr. eines Sohnes des Nala (Nishadha) und Vaters des Puṇḍarîka (vgl. नभस् 10) Hariv. 823. fg. Bhâg. P. 9,12,1. — 2) f. नभा a) *Spucknapf* (scheint eine Verwechselung mit नभस् m. zu sein, da bei diesem Worte die von den Lexicographen gegebene Bedeutung *Spucknapf* bei Wils. gerade fehlt). — b) N. pr. der Stadt des Sonnengottes Çabdârthas. bei Wils.

नभःकेतन (नभस् + के°) n. *die Fahne am Himmel, die Sonne* H. 97, Sch.

नभःक्रान्त (नभस् + क्रान्त) m. *Löwe* H. ç. 182. °क्रान्तिन् Çabdar. im ÇKDr.

नभःपान्थ (नभस् + पा°) m. *der Wanderer am Himmel, die Sonne* H. 97, Sch.

नभःप्रभेद (नभस् + प्र°) m. N. pr. eines Nachkommen des Virupa und Liedverfassers von RV. 10,112. RV. Anukr.

नभःप्राण (नभस् + प्राण) m. *Wind* (*der Hauch im Luftraum*) Trik. 1, 1,75. — Vgl. खश्वास, नभःश्वास.

नभकानन s. u. नलकानन.

नभग m. N. pr. eines Sohnes des Manu Vaivasvata Bhâg. P. 8,13, 2. 9,1,12. 4,1. VP. 348, N. 4. — Vgl. नभाग, नाभाग.

नभनु (von नभ्) m. und °नू f. (*hervorbrechendes Wasser*) *Quell* Naigh. 1,13 (wo auch die Lesart °न्वाः). प्राग्रुवो नभन्वोई न वक्वा ध्वस्रा अपिन्वद्युवतीर्ऋतज्ञाः RV. 4,19,7. अग्रास इषाम्भये यथा विदुः प्र पर्वतस्य नभनूरंचुच्यवुः 5,59,7.

नभन्य (von नभन् oder नभन, und diese von नभ्) adj. *hervorbrechend*, von einem Liede: गायत्साम नभन्यं यथा वेः RV. 1,173,1. *vorstürzend, vordrängend* (?); vom Ross: नभन्योई नार्वा 149,3. प्र ब्रह्माणो अङ्गिरसो नक्षन्त प्र क्रन्दनुर्नभन्यस्य वेतु 7,42,1.

नभश्चक्षुस् (नभस् + च°) m. (!) *das Auge des Himmels, die Sonne* Çabdam. im ÇKDr.

नभश्चमस (नभस् + च°) m. 1) *der Mond.* — 2) *eine Art Kuchen* (चित्रापूप). — 3) *Zauber* H. an. 3,447. fg. Med. s. 67.

नभश्चर (नभस् + चर) 1) adj. *am Himmel —, im Luftraum sich bewegend* R. 3,49,45. Kumâras. 5,23. — 2) m. a) *Himmelsbewohner, ein Gott* Trik. 3,3,360. Ragh. 18,5. — b) *ein* Vidjâdhara H. an. 4,262. Med. r. 273. fg. — c) *Vogel* Trik. H. an. Med. — d) *Wolke* H. an. Med. Hâr. 18. — e) *Wind* H. an. Med.

नभःश्रित् (नभस् + श्रित्) adj. *bis zum Himmel reichend* Kir. 5,4.

नभःश्वास (नभस् + श्वास) m. *der Hauch im Luftraum, Wind* H. 1106. — Vgl. खश्वास, नभःप्राण.

नभस् Uṇâdis. 4,210. 1) n. *Nebel, Dunst, Gewölk* Naigh. 1,12. पर्जन्यः कृणुते वर्ष्यं नभः RV. 5,83,2. 2,4,6. क्षत्रम् 8,85,14. 9,74,4. तस्मै प्र भाति नभसो ज्योतिषीमान्त्स्वर्गः पन्थाः AV. 18,4,14. भिन्धि दिव्यं नभः 7,18,1. 5,13,3. ज्योतिष्मती प्रति मुञ्चते नभो रात्री देवी सूर्यस्य व्रतानि TS. 4,3,11,3. नभो न रूपं जरिमा मिनाति *vor dem Alter schwindet die Schönheit wie Dunst* RV. 1,71,10. — VS. 2,22. 6,21. Çat. Br. 10,6,4,1. Taitt. Âr. 3,11,19. 6,1,12. 12,2. pl. AV. 4,15,3. नभांसि 6,79,1.2. *Dunst, Duft des* Soma: इन्द्राग्नी आ गतं सुतं गीर्भिर्नभो वरेण्यम् RV. 3,12,1. 9,71,3. नभो वसानः परि यास्यध्वरम् 83,5. स्वर्जज्ञानो नभसाभ्यक्रमीत् 86,14. m. *Wolke* Med. s. 25. *Regenzeit* H. an. 2,584. Med. Dunkel ist die Bed. des Wortes in den Stellen VS. 5,9. 32. — 2) n. *Luftraum, Himmel* AK. 1,1,2,1. 3,4,30,234. Trik. 1,1,4. H. 163. H. an. Med. (आदित्यम्) मध्ये नभसो गतम् M. 4,37. Hit. 3,6. नभश्च्युत Suṇd. 4,19. Arg. 8,5. Indr. 1,3. Bhag. 1,19. N. 17,10. MBh. 7,8221. R. 3,58,36. Suçr. 1,20,7. 23,2. 3. 31,16. Rt. 1,11. पतितो नभस्तः Ragh. 5,29. Varâh. Brh. S. 33,2. 2,9. 11,31. Vid. 97. 114. 116. 320. Bhâg. P. 1,18,23. नभस्थ 3,23,38. angebl. *Sonne* Naigh. 1,4. Nir. 2,14. — 3) n. du. नभसी so v. a. रोदसी *die beiden Welten, Himmel und Erde* Naigh. 3,30. उभे एनं द्विष्टो नभसी चरन्तम् AV. 5,18,5. 20,7. 11,5,8. 12,3,5.6. त्वं शोचिषा नभसी वि भासि 17,1,16. पृथिवी नभसी चेमे विश्वते विश्वतोमुखे MBh. 12,13240. — 4) n. *Aether*, als eines der fünf Elemente: महाभूतानि पञ्चैव भूरापो ऽग्निर्मरुन्नभः Bhâg. P. 3,26,12. नभो नभसीव 15,33. — 5) N. *eines Monats in der Regenzeit*, = श्रावण P. 4,4,128, Vârtt. 2. Sch.; nach den Lexicographen masc., in den Texten lautet der nom. नभस्. AK. 1,1,2,16. 3,4,30,234. H. 154. H. an. Med. VS. 7,30. नभश्च नभस्यश्च वार्षिकावृतू 14,15. 22,31. Çat. Br. 4,3,1,16. नभोनभस्यौ वर्षाः Suçr. 1,19,9. स जह्वार तयोर्मध्ये मैथिलीं लोकशोषणः। नभोनभस्ययोर्वृष्टिमवग्रह इवान्तरे ॥ Ragh. 12,29. 17,41. 18,5. VP. 225. — 6) n. *Lebensalter* (वयस्) Bala beim Schol. zu Naish. 1,97. — 7) m. = घ्राण wohl eher *Nase* als *Geruch*, wie Wilson das Wort hier wiedergiebt. — 8) m. *ein Strick von Lotusfasern* (बिसतन्तु). — 9) m. *Spucknapf* (पतद्ग्रह) H. an. Med. Diese Bed. giebt Wils. dem f. नभा und hat hier *Vogel* statt *Spucknapf*, was auf einer Verwechselung von पतद्ग्रह mit पतंगम zu beruhen scheint. — 10) m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Nala und Vaters des Puṇḍarîka (vgl. नभ). Ragh. 18,5. VP. 386. — Führen wir नभस् auf 1. नभ् zurück, so wäre das *Gewölk* nach seiner *Zerreissbarkeit* und *Unterbrochenheit* benannt worden. So sagt man auch von einer *auseinandergeriebenen, Gewölk darstellenden* Augensalbe, dass sie भिन्न sei. Weber in Z. d. d. m. G. 4,297, N. 1 und Ind. St. 4,407 hat नभस् auf नभ् = नह् zurückführen wollen. Vgl. ऊधस्°.

नभस (von नभस्) Uṇâdis. 3,117. 1) adj. *dunstig*. नभसो वयोधा एन्द्रः शुष्मः AV. 9,5,22. — 2) m. a) *Himmel, Luftraum* H. an. 3,750. Uģģval. zu Uṇâdis. 3,117. — b) *Regenzeit*. — c) *Meer* H. an. — d) N. pr. eines der 7 Weisen im 10ten Manvantara Hariv. 473. eines Dânava Hariv. Langl. II,408; die Calc. Ausg. liest 4t. dessen नमस.

नभसंगम (नभसम्, acc. von नभस *Luftraum*, + गम) m. *Vogel* AK. 2, 5, 34. H. 1316.

नभस्तल (नभस् + तल) n. 1) *Himmelszelt:* घ्नतीर्थ नभस्तलात् N. 2, 29. R. 3, 34, 7. °श्यामतनु Ragh. 18, 5. Varâh. Bṛh. S. 3, 30. Kathâs. 20, 181. Bhâg. P. 2, 1, 27. 6, 9, 15. — 2) in der Astrol. N. *des 10ten Hauses* Varâh. Bṛh. S. 103, 10; vgl. दशमं नभस्तलम् Varâh. Bṛh. 1, 16.

नभस्तीय (von नभस्) adj. *dunstig, duftig:* उपस्तरीणां चम्वोर्नभस्त्यम् ṚV. 9, 69, 5.

नभस्य (wie eben) 1) adj. *nebelig, dunstig;* von den Marut Çâṅkh. Çr. 8, 23, 4. — 2) m. a) N. *eines Monats in der Regenzeit* (vgl. नभस् 5), = भाद्र P. 4, 4, 128, Sch. AK. 1, 1, 3, 17. H. 154. VS. 7, 30. 14, 15. 22, 31. Çat. Br. 4, 3, 1, 16. Hariv. 8781. Suçr. 1, 19, 9. Ragh. 9, 54. 12, 29. 17, 41. VP. 225. — b) (neben नभ) N. pr. eines Sohnes des Manu Svârokisha Hariv. 419, des 3ten Manu 424. — c) Bein. Çiva's Çiv.

नभस्वत् (wie eben) adv. P. 4, 4, 18, Vârtt. 2. = नभसा तुल्यम् Siddh. K.

नभस्वत् (wie eben) 1) adj. a) *dunstig, wolkig:* नभस्वतीरा वां चरन्तु वृष्टयः ṚV. 8, 25, 6. समुत्पतन्तु प्रदिशो नभस्वतीः AV. 4, 15, 1. — b) *jung* (vgl. नभस् 6) Bala beim Schol. zu Naish. 1, 97. — 2) m. *Wind* AK. 1, 1, 1, 58. H. 1106. MBh. 3, 1149. Ṛt. 2, 27. 3, 10. Ragh. 4, 8. 10, 74. Kâm. Nîtis. 12, 29. Varâh. Bṛh. S. 24, 9. 31, 9. Bhâg. P. 2, 10, 20. 3, 19, 26. 26, 36. 4, 10, 22. 8, 5, 44. 7, 27. Sâh. D. 79, 14. — 3) f. °वती N. pr. der Gemahlin Antardhâna's und Mutter des Havirdhâna Bhâg. P. 4, 24, 5.

नभःसद् (नभस् + सद्) m. 1) *Himmelsbewohner, ein Gott* Trik. 1, 1, 5. — 2) *Gestirn* Verz. d. B. H. No. 844.

नभःसरस् (नभस् + स°) n. *der See des Himmels, das Gewölk* R. 5, 35, 4.

नभःसरित् (नभस् + स°) f. *der Fluss am Himmel,* viell. *die Milchstrasse;* = देवपथ u. s. w. Trik. 1, 1, 97. *die himmlische* Gaṅgâ ÇKDr. Wils.

नभःस्थल (नभस् = स्थल) adj. *dessen Wohnort der Himmel ist,* Bein. Çiva's MBh. 13, 1160.

नभ(ः)स्थली (नभस् + स्थ°) f. *Himmelszelt* Râéa-Tar. 5, 94.

नभःस्थित (नभस् + स्थित) adj. *im Luftraum befindlich,* von einer Hölle H. 1359.

नभःस्पृश् (नभस् + स्पृश्) adj. *den Himmel berührend, bis zum Himmel reichend:* कीर्तयश्च नभःस्पृशः Kâm. Nîtis. 1, 62. नभःस्पृश dass. MBh. 11, 133. 13, 6371. R. 4, 40, 34. 5, 6, 4. Die Formen नभःस्पृशम् Bhag. 11, 24 und नभःस्पृशो R. 2, 97, 3 können auf °स्पृश् und °स्पृश zurückgeführt werden.

नभाक m. N. pr. eines Mannes gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112. eines Ṛshi, dem die Lieder ṚV. 8, 39 bis 42 zugeschrieben werden. नभाकवत् ṚV. 8, 40, 4. 5. so v. a. *Lied des* N. Ait. Br. 6, 24. Nach Uǵǵval. zu Uṇâdis. 4, 15 ist नभाक n. = नभस्; nach Uṇâdis. im ÇKDr. = तमस् *Finsterniss.* — Vgl. नाभाक.

नभाग m. N. pr. eines Sohnes des Manu Vaivasvata VP. 348, N. 4. 353 und N. 4. — Vgl. नभग, नाभाग.

नभीत (1. न + भीत) adj. *unerschrocken;* davon नभीतवत् adv. Hariv. 11768.

नभोग (नभस् + 1. ग) 1) *Gestirn* Verz. d. B. H. No. 844. — 2) m. N. pr. eines der 7 Weisen im 10ten Manvantara Hariv. 473.

नभोगज (नभस् + गज) m. *Wolke* (*ein Elephant am Himmel*) Trik. 1, 1, 82.

नभोगति (नभस् + गति) f. *der Gang durch den Luftraum, das Fliegen, Flug* H. 1318. Vop. 8, 119.

नभोजा (नभस् + 1. जा) adj. *dunstentsprungen:* उत्स ṚV. 10, 30, 9.

नभोजू (नभस् + 2. जू) adj. *Gewölk treibend* ṚV. 1, 122, 11.

नभोद (नभस् + 1. द) m. unter den Viçve Devâḥ aufgeführt MBh. 13, 4359.

नभोदुह् (नभस् + दुह्) m. *Wolke* Çabdam. im ÇKDr.

नभोद्वीप (नभस् + द्वीप) m. dass. ebend.

नभोधूम (नभस् + धूम) m. dass. ebend.

नभोध्वज (नभस् + ध्वज) m. dass. H. ç. 26.

नभोनदी (नभस् + नदी) f. *die* Gaṅgâ *des Himmels* Bhâvapr. im ÇKDr.

नभोमणि (नभस् + मणि) m. *das Juwel des Himmels, die Sonne* H. 95.

नभोमण्डल (नभस् + म°) n. *das Himmelsgewölbe:* °दीप *die Leuchte am H., der Mond* Tithjâdit. im ÇKDr.

नभोऽम्बुप (नभस् - अम्बु + प) m. *der Vogel* Kâtaka (*das Wasser des Himmels —, Regenwasser trinkend*) H. 1329.

नभोयोनि (नभस् + योनि) adj. *dessen Geburtsstätte der Himmel ist,* Bein. Çiva's Çiv.

नभोरजस् (नभस् + र°) n. *Finsterniss* Çabdam. im ÇKDr.

नभोरूप (नभस् + रूप) adj. *nebelfarbig* VS. 24, 3. 6.

नभोरेणु (नभस् + रेणु) f. *Nebel* Trik. 1, 1, 89.

नभोलय (नभस् + लय) m. *Rauch* Çabdar. im ÇKDr.

नभोवट (नभस् + वट) m. *Himmelsgewölbe* H. ç. 26 (नभोवटी !).

नभोवीथी (नभस् + वीथी) f. *Himmelsstrasse, die Bahn der Sonne* Bhâg. P. 5, 22, 6.

नभौकस् (नभ oder नभस् + ओकस्) adj. *den Luftraum —, den Himmel bewohnend:* जलस्थलनभौकसः Bhâg. P. 2, 6, 14. 10, 40.

1. नभ्य (von नभस्) adj. *nebelig, wolkig:* वासर् Çâṅkh. Gṛhj. 4, 7. — Vgl. अभि°.

2. नभ्य n. *das Mittelstück des Rades, Nabe;* bildlich *Mitte:* यथा नभ्यं प्रधयः AV. 6, 70, 3. यत्ते मध्यं पृथिवि यच्च नभ्यम् 12, 1, 12. Ait. Br. 4, 15. Çat. Br. 14, 4, 1, 23. Kâtj. Çr. 22, 3, 12. °स्थ Çat. Br. 3, 5, 1, 20. Kâtj. Çr. 8, 4, 8. Çâṅkh. Br. 9, 4. *in der Mitte stehend* Pâr. Gṛhj. 3, 9. Çâṅkh. Gṛhj. 3, 11. Nach gaṇa गवादि zu P. 5, 1, 2 adj. von नाभि *Nabe;* nach Uǵǵval. zu Uṇâdis. 4, 125 *für die Nabe geeignet:* तैलम् *Oel, welches zum Schmieren der Nabe gebraucht wird;* nach P. 5, 1, 2, Vârtt. 6 = नाभिरिव: नभ्यं चक्रम् Schol.; vgl. auch noch Vârtt. 7.

नभ्राज् (1. न + भ्राज्), nom. नभ्राट् P. 6, 3, 75. m. *Wolke* H. 164.

नम्, नमति (Dhâtup. 23, 12); °ते (in intrans. Bed. P. 3, 1, 89. Vop. 24, 12); ननाम, नानाम (Padap. ननाम) ved., नेमिरे und ननन्थ Vop. 8, 71. नेमे, प्रवननामिरे MBh. 1, 5336; नन्ता, नंस्यति Kâr. 3 aus Siddh. K. zu P. 7, 2, 10. Bhaṭṭ. 16, 39. नमिष्यति Hariv. 2719. 4021; प्रनंसीत् P. 7, 2, 73. Vop. 8, 71. Daçak. in Benf. Chr. 183, 12. प्रनंस्त P., Sch. Vop. 24, 12. नंसै (1. sg.) und प्रनान् ved.; नत्वा, °नम्य und °नत्य P. 6, 4, 37. 38. Vop. 26, 202. 213. 1) *sich beugen, sich verneigen vor* (dat. gen. acc.); *sich unterwerfen.*

sich hingeben: यो नौनाम वर्चसा सोम्यायं RV. 4,25,2. विश्वमस्या नानाम चन्नसे जगत् 1,48,8. द्यावा चिदस्मै पृथिवी नमेते 2,12,13. इयं ते पृथिवी नैम ओजसे 1,57,5. सुम्नेभिरस्मे वसवो नमध्वम् 7,56,17. न वीळवे नमते न स्थिराय 6,24,8. 10,34,8. एवेदूनं युवतयो नमन्त 30,6. 31,9. 128,1. तस्मै विशः स्वयमेव नमन्ते 4,50,8. — तस्मै नमन्ति भूतानि Bhâg. P. 4,9,47. समुद्रनेमिर्नमते नु तस्मै MBh. 3,277. 5,1130. 12,13109. Bhâg. 11,37. नत्वा कृष्णाय Bhâg. P. 7,1,5. भयान्नमन्ति राजानो यस्य स्म MBh. 10,495. R. 6,12,11. सर्वभूतानि चाप्यस्य न नमन्ते कदा च न MBh. 3,1036. 10622. महेन्द्रविष्णुभगिनीं नमामि Hariv. 10235. R. Gorr. 2,58,37. Kumâras. 6, 89. Kathâs. 1,44. Bhâg. P. 1,4,11. 2,3,21. 4,9,45. Mârk. P. 23,104. 25, 2. Çiç. 4,57. Bhatt. 9,51. 10,31. 12,39. Nalod. 4,44. नमस्वैनम् (das einzige Beispiel des med. beim acc.) MBh. 3,1200. उपेत्य ज्ञानिनं तं च नत्वा Kathâs. 25,82. विप्रान्नत्वा तिलगाभूमिरुक्मैः Bhâg. P. 1,13,29. ohne Object: नमद्भिः Bhartr. 3,61. Bhâg. P. 1,7,42. अशक्तः संधिमान्नमेत् Kâm. Nîtis. 8,55. उन्नमति नमति वर्षति गर्जति मेघः करोति तिमिरौघम्। प्रथमश्रीरिव पुरुषः करोति रूपाण्यनेकानि ॥ *neigt sich, senkt sich* Mṛkkh. 85,11. अनंसीद्भूमिरेणाम्य Bhatt. 15,25. *sich krümmen* Suçr. 1,234,7. 11. नत *gebeugt, gebogen, gekrümmt* AK. 3,2,20. H. 1456. an. 2,176. Med. t. 29. विलज्जमानेव नता Hit. 2,23. मूर्धभिर्नताः Hariv. 11768. R. Gorr. 2,18,35. घ्राणानताभिस्ताभिः Kathâs. 26,278. अस्मात्कं तावकानां तव (*vor dir*) नतानाम् Bhâg. P. 6,9,40. नतो ऽस्मि तम् (*vor ihm*) 5,18,4. 1,11,6. 8,12,47. घनपीनपयोधरभारनता Çrut. 28. भयनम्रानतानन Pañkat. 46,5. Râga-Tar. 5,202. 372 (wo एका नम्रमुखी zu lesen ist). Dhûrtas. 72,8. H. 1247. पुष्पभारनता लता R. 2,96,15. स्वयंनता शरेषीका Çâñkh. Çr. 17,3,11. इन्द्रगातिर्योका Lâtj. 4,1,7. Pañkav. Br. 15,5,20. नतभ्रू Vikr. 93. Draup. 5,1. Varâh. Brh. S. 67,68. वामनत *nach links gekehrt* 7. *tief herabhängend:* स्वादुक्षीरनतोधसः (गावः) Dhûrtas. 96,11. *eingefallen, nicht hervorstehend, vertieft:* शरीरेणा नतपर्वणाम् MBh. 5,7143. Çâk. 162 (wo अधुना नत° zu lesen ist). नतोदर MBh. 7,2735. नतनाभि Kumâras. 1,38. नतोन्नतभूविभागे मार्गे Çâk. 90. ललाटं न नतं न तुङ्गम् Varâh. Brh. S. 68,8. नतायनास 26 (25),11; vgl. नतनासिक. n. *Senkung, Neigung* Sûrjas. 12,72. — 2) *sich wegbeugen, ausweichen:* दिद्योद्भमतु शत्रवः AV. 4,3,1. mit instr. der Sache: विश्वस्य शत्रोरनमं वधस्नैः RV. 1,165,6; vgl. caus. — 3) *beugen, biegen:* नेमिं नमन्ति चक्षसा RV. 8,86,12. — 4) gramm. *umbeugen so v. a. einen Dentalen in einen Cerebralen umwandeln:* ऋकाररेफषकारा नकारं समानपदे ऽवग्रहे नमन्ति RV. Prât. 5,20. pass. नम्यते 10. नत *umgebogen, in einen cerebralen Laut verwandelt* 1,15. 4,12. 5,26. — 5) *tönen* (vgl. नद्) Dhâtup.

— caus. नमयति und नामयति Dhâtup. 19,67. Vop. 18,23 (mit präpp. angeblich nur नामयति); ननमस् und नीनमस्. 1) *sich beugen machen, beugen, biegen:* तैरिमां लोकाननमयन् Çat. Br. 7,4,1,26. प्रोत्तुङ्गान्नमयन् Navar. 9 in Haeb. Anth. 3. नमयन्मद्गून् Kathâs. 19,59. 3,77. नम्यन्ते ऽस्मै कामाः Taitt. Up. 3,10,3. पवमानः पृथिवीरूत्लानिव — नमयामास नृपान् Ragh. 8,9. लज्जया चापि नामितः R. 4,60,2. नमयति स्म स केवलमुन्नतं शिरः Ragh. 9,18. स्तनोद्वहनसंतोभान्नम्यमाना (नाम्यमाना Indr. 5,9) पदे पदे MBh. 3,1825. नमयति मुखम् Amar. 37. न नामयति (अङ्गानि) Pār. Grhj. 1,16. नमिताङ्ग R. 3,79,22. लतां नामयति Mṛkkh. 134,20. नम्यमान Bhâg. P. 5,17,13. नमित Megh. 73. नामित Mṛkkh. 13,19. नानाम्यं नाम्यते दारु Pañkat. 1,430. अपुच्छमिव नामितम् Hit. II,130. नमितधनु Mallin. zu Kumâras. 6,7. घटं नमयति *neigt* Schol. zu Çâk. 11,9. धनुः, चापम् *den Bogen biegen, spannen* MBh. 3,3039. Hariv. 4506. R. 4,32, 11. 5,93,16. 6,80,17. Çâk. 36. Ragh. 11,72. *bewirken, dass Etwas sinkt, einsinkt:* नामयंश्चरणौर्महीम् Hariv. 3754. Kumâras. 6,50. Sâh. D. 38,11. नाम्यति mit act (!) Bed.: फुल्लां नाम्यति वायसो ऽपि हि लतां या नामिता बर्हिणा Mṛkkh. 13,19. — 2) *ablenken, abbiegen:* वधर्दासस्य नीनमः RV. 8,24,27. ननमो वधरदेवस्य पीयोः 1,174,8. 2,19,7. — 3) gramm. *umbeugen so v. a. einen Dentalen in einen Cerebralen umwandeln:* नमयति दन्त्यं सन्तं मूर्धन्यं कुर्वन्तीति नामिनः Schol. zu RV. Prât. 1,17. — 4) *ausweichen*, mit intr. der Sache (vgl. simpl. 2): उद्याभस्यं नमयन्वधस्नैः RV. 9,97,15. यो देवोऽहं अनमयद्वधस्नैः 7,6,5.

— intens. *sich beugen, sich neigen; sich zuneigen:* इन्द्राय हि द्यौरसुरो अनंमत RV. 1,131,1. यस्य व्रते पृथिवी नन्नमीति 5,83,5. त्रिष्टुभिस्त्वं नन्नमद्विर्या ब्राह्मणाभवन् 8,43,8. घृतमेनं अनन्नसमाने 10,82,1. नन्नमुः Ait. Br. 2,20. Çat. Br. 3,9,3,31. (आपः) नन्नम्यध्वं यजमानाय Kâtj. Çr. 23,3,1. नन्नम्यमानाः फलदित्सयेव चकाशिरे तत्र लताः Bhatt. 2,25.

— अति *bei Seite halten:* अतिनतमेव पात्राणि Çat. Br. 4,1,4,4.

— अधि intens. *sich hinbeugen über:* भुवन यो ऽधि बभूयु नन्नते RV. 1,140,6.

— अनु *sich zuneigen:* अनु स्वधावे क्षितयो नमन्त RV. 5,32,10.

— अप, partic. *ausgebogen:* (यूपः) आनत उपरिष्टादपनतो मध्ये Çat. Br. 11,7,2,3. Çâñkh. Br. 10,1.

— अभि *sich zu Jmd hin verneigen:* शिरसाभ्यनमत् Indr. 2,19. *sich Jmd zuwenden:* देवान्वे यज्ञो नाभ्यनमत् und अभ्यनान् 3 sg. aor. Kâth. 8,10. अभिनत *geneigt, gebeugt:* °काय Sadds. P. 4,3,6. अभिनत इवोदरेण (लुथितः) Çâñkh. Br. 10,1.

— अव 1) *sich herabbeugen, sich verbeugen:* अवनमन्तः Bhâg. P. 5,25, 4. अवनम्य Kathâs. 19,92. Çiç. 9,74. अवनत *gebeugt, gebogen, gesenkt* AK. 3,2,20. H. 1456. प्रश्रयावनत MBh. 3,1776. Bhâg. P. 1,13,6. Mârk. P. 27,3. विनयावनत MBh. 1,3. 3,2467. लज्जयावनतामवत् R. 6,101,2. अवनतानन MBh. 1,6121. Ragh. 9,60. तद्यादानं ज्ञानमवनते Megh. 47. (बिल्वान्) फलपुष्पैरवनतान् R. 2,56,7. 5,17,10. Pañkat. 159,19. अवनताङ्गी *gekrümmt* Kumâras. 5,86. वामावनता *nach links gebogen, — gerichtet* Varâh. Brh. S. 58,51. *vertieft, nicht hervorstehend:* गुल्फौ चावनतौ मम R. 6,23,12. — 2) *herabbeugen, herabbiegen:* कोचिच्छाखाप्रभयाद्वृक्षान्त्यवनतामिरे MBh. 1,5836. — Vgl. अवनति, अवनम्र. — caus. *Jmd sich verbeugen lassen, herabbiegen:* अवनमितविधुताशेषभूभृता in einer Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,9, Çl. 32. शिरःसु कृत्वा प्रग्राहं स्वकृतेनावनाम्य च Hariv. 3685. अवनामितमेढ्स्य मेढ़े (विध्येत्) Suçr. 1,359,10. अपुच्छमवनामितम् Pañkat. ed. orn. I,255. Varâh. Brh. S. 50,28. वृक्षान् — अवनाम्य MBh. 3,10043. फलभारावनामित (वृक्ष) 1,7556. धनुर्ज्यामवनाम्य *so v. a. spannen* 8,4606.

— अभ्यव caus. *herabbeugen:* अभ्यवनाम्य वक्त्रम् MBh. 3,10062.

— आ 1) *sich beugen, sich bücken, sich verbeugen vor:* आनम्य मूर्ध्नि चाघ्राय R. 2,25,38. नृपतयो यत आनमन्ति Bhâg. P. 4,15,21. हरिमानम्य *vor Hari sich verneigend* 8,23,3. आनत *gebeugt, geneigt, sich verneigend* AK. 3,2,20. H. 1456. Ragh. 1,92. 4,69. पादान्वे नमस्यक्तुरानतौ

Hariv. 6344. प्रणयानत MBh. 5,7509. प्रश्रयानत Vid. 44. पादानत *bis zu Jmdes Füssen sich verneigend* Kathâs. 8,31. 17,90. Amar. 35. मुनिमानतो ऽस्मि *ich verneige mich vor* Bhâg. P. 1,2,2. आनतसामन्त (देश) *demüthig sich verneigend, unterworfen* M. 7,69. आनतेनाथ शूलेन पाणिना *vermittelst der Hand niedergebeugt* MBh. 12,10676. फलभारानत (द्रुम) R. Gorr. 2,56,9. Ṛt. 6,3. Vid. 209. Kir. 5,25. *eingebogen:* यूप Çat. Br. 11,7,4,3. *eingesunken, nicht hervorstehend, vertieft, flach:* वाणिनानतपर्वणा MBh. 1,1667. R. 1,1,64. — 2) *sich herbeilassen:* आ नो रुद्रस्य सूनवो नमन्ताम् Ṛv. 6,49,4. — 3) *beugen:* (मरुतः) सेद्रुः सदंस आ नमन्ति Ṛv. 7,56,19. *herbeineigen, herbeiziehen:* आ व इन्द्रं नमे गिरा नेमिं तष्टेव 32,20. 8,84,5. 1,139,9. 6,51,9. स वेद देव आनमं (absol.) देवाँ ऋतायते दमे 4,8,3. — caus. *niederbeugen:* आनाम्य पालितां शाखाम् MBh. 1,5561. स्तनभारानामिताः (योषितः) Bhartṛ. 3,57. *sich beugen machen, unterwerfen:* बलाच्चानम्य दुर्बलान् MBh. 4,967. विदर्भपतिमानमितं बलैश्च Mâlav. 78. धनुः *den Bogen spannen:* आनम्य MBh. 1,7088. R. 3,33, 90. Hariv. 9441. आनाम्यमान 4506. — Vgl. अनानत, आनम्य, आनाम्य, दुरानम.

— उद् 1) *sich in die Höhe richten, sich erheben* (eig. und übertr.): उन्नमत्पीनोत्तुङ्गपयोधरा Prab. 70,14. उन्नम्योन्नम्य तत्रैव दरिद्राणां मनोरथाः । हृदयेषु विलीयन्ते विधवास्त्रीस्तनाविव ॥ Pañkat. II,98. उन्नमति नमति वर्षति गर्जति मेघः करोति तिमिरौघम् । प्रथमश्रीरिव पुरुषः करोति रूपाण्यनेकानि ॥ Mṛkkh. 85,11. उन्नमत्यकालदुर्दिनम् *es erhebt sich ein Unwetter* 76,2. नमत्वेनोन्नमतः Bhartṛ. 2,69. Râga-Tar. 4,461. उन्नत *in die Höhe gerichtet, in die Höhe gehend, erhöht, hoch, hervorstehend, gewölbt, erhaben:* °चरणा Hit. 76,6. नतोन्नतभ्रुवा Draup. 5,1. Varâh. Bṛh. S. 4,8.9. 11,46. Çiç. 9,79. शस्य Javaneçv. 7 in Z. f. d. K. d. M. 4, 343. चतुरङ्गुलमुन्नतः MBh. 7,8750. सर्वोन्नतेन — आत्मना Ragh. 1,14. विपदुन्नतैः पयोदैर्वृतम् Varâh. Bṛh. S. 19,15. °सानु Kir. 5,15. सौधालयैरुन्नताः (ग्रामाः) Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,10, Çl. 36. सिंहोन्नतांस MBh. 4,233. 2308. 7,1368. R. 5,14,17. Bhâg. P. 4,20,22. घोणोन्नतं मुखम् Mṛkkh. 144,18. कूर्मपृष्ठोन्नत MBh. 3,1828. Varâh. Bṛh. S. 66,6. 67,2. उत्तरः कुक्षिरुन्नततरः Çat. Br. 7,5,1,38. नितम्बोन्नतपीवर MBh. 3,1826. पयोधर, स्तन Bhartṛ. 1,41. Mâlav. 24. Ṛt. 1,7. Brahma-P. in LA. 51,15. Sâh. D. 42,4. °नाभि Halâj. im ÇKDr. ईस P. 1,2,106. उन्नतदत् आलभते ved. Çit. beim Sch. zu P. 5,4,142. षडुन्नतं भूम्याः Shaḍv. Br. 2,10. Kâtj. 25,2. Kauç. 83. निम्नोन्नतसम Suçr. 1,23,5. 130, 40. Hit. II,109. उन्नतानत AK. 3,2,19. H. 1468. नतोन्नत Çâk. 90. विषमोन्नत H. 1468. अत्युन्नत Çâk. 36, v. l. Suçr. 1,26,1. एकोन्नत (देवयजन), त्र्युन्नत *eine —, drei Erhöhungen habend* TS. 6,2,6,2.3. त्रिरुन्नतं (Çaṁk.: त्रीण्युन्नतानि उरोग्रीवाशिरांसि उन्नतानि यस्मिन् तत्) स्थाप्य समं शरीरम् Çvetâçv. Up. 2,8. Oft ist von *sechs hervorragenden* oder *gewölbten Theilen des Körpers* als einer Zierde die Rede: षडुन्नता MBh. 4,253. R. 5,32,12. उन्नतेषून्नता षट्सु MBh. 3,2939. कुक्षा (!) नखा नासिकास्यं (!) कृकाटिका चेति षडुन्नतानि Varâh. Bṛh. S. 67 (!). Man vermisst bei dieser Aufzählung *Stirn, Schultern, Brust, Hüften.* — *hoch, hochstehend, hervorragend, erhaben, eminent;* in übertr. Bed.: उन्नतो (v. l. für उच्छ्रितो) निपतनम् (प्राप्नोति) Navar. 2 in Habb. Anth. 1. Râga-Tar. 3,284. 4,611. 5,190. गुणोन्नत 4,143. भक्त्योन्नता Sâh. D. 41,18. उन्नतसितगुरुप्रज्ञाभिमानोन्नताः Bhartṛ. 3,52. मानोन्नतचित्त Pañkat. 24,17. उन्नतात्मन् Râga-Tar. 1,158. 3,254. 5,6. स्वभावोन्नतभावत्वात् Hariv. 6318. °विक्रम R. 1,16,21. उन्नतेच्छ Ragh. 6,71. °श्री Kathâs. 2,88. उन्नत m. Bez. *eines besonders grossen* oder *grosshöckerigen Stiers* VS. 24,7. TS. 2,1,5,4. Lâṭj. 1,6,44. उन्नत n. *Erhebung, Steigung* im Gegens. zu नत *Senkung* Sûrjas. 12,72. — 2) *aufrichten:* पातयितुमस्ति शक्तिर्वायोर्वृक्षं न चोन्नमितुम् Pañkat. 1,407. — Vgl. उन्नति fgg. — caus. *emporrichten, aufrichten, erheben:* उन्नम्य वदनं भीरुः शिंशपां तामुदैक्षत R. 5,30,12. कदा नु चारुदन्तोष्ठं तस्याः पद्मनिभं मुखम् । ईषदुन्नम्य पश्यामि 75,12. Varâh. Bṛh. S. 93,13. Kathâs. 25,148. उन्नम्य कंधराम् Vid. 22. मुखमुन्नमय्य Kumâras. 7,23. Bhâg. P. 3,17,10. मुखमुन्नमयितुम् Çâk. 108,5, v. l. Mâlav. 73. उन्नाम्य मुखम् Jâǵń. 3,198. MBh. 7,6222. उन्नमित Suçr. 1,359, 8. Vikr. 81. Çâk. 63.73. Ragh. 1,41. Râga-Tar. 4,521. उन्नामित Suçr. 1,359,10. Mârk. P. 39,30. उन्नामितः खड्गः Hit. 100,2. लघूनुन्नमयन्भावान्गुरूनप्यत्रपातयन् । वातुं विधिरिवारेभे प्रचण्डश्च प्रभञ्जनः ॥ Kathâs. 25, 42. स्वपार्ष्णिनापीड्य गुदं ततो ऽनिलं स्थानेषु षट्सून्नमयेज्जितक्लमः ॥ Bhâg. P. 2,2,19.

— अभ्युद्, partic. अभ्युन्नत *emporgerichtet, in die Höhe gehend, gewölbt:* स्थूलाभ्युन्नतकण्ठः (खञ्जनः) Varâh. Bṛh. S. 44 (43),2. ललाट 67, 72. अभ्युन्नतव Kumâras. 1,33. अभ्युन्नता पुरस्तादवगाढा जघनगौरवात्पश्चात् । द्वारे ऽस्य पाण्डुसिकते पदपङ्क्तिर्दृश्यते ऽभिनवा ॥ Çâk. 36.

— समभ्युद् *sich erheben:* मेघैः समभ्युन्नतैः Mṛkkh. 76,20.

— प्रोद्, partic. प्रोन्नत *stark hervorragend, sehr hoch:* पुंसां यथाङ्गेषु सिरास्तथैव क्षितावपि प्रोन्नतनिम्नसंस्थाः Varâh. Bṛh. S. 53,1. °स्थान Pañkat. 118,9. *überlegen:* अबलः प्रोन्नतं शत्रुं यो याति मदमोहितः । युद्धार्थम् 1,387. बल° *an Macht überlegen* 267. — caus. *in die Höhe richten:* प्रोन्नम्य चैनाम् Suçr. 1,60,15. प्रोन्नमितो ऽङ्घ्रिः Bhâg. P. 8,21,3.

— समुद् *sich erheben:* समुन्नेमुः पयोधराः Bhaṭṭ. 7,1. समुन्नत *in die Höhe gerichtet, hoch, gewölbt, hervorragend:* °लाङ्गुल Hit. 76,6. उत्तरोष्ठेन समुन्नतेन (कालकर्णिका) Varâh. Bṛh. S. 68,23. श्मश्रु 67,57. शूरैरधिप्रतिष्ठाप्य स्ववेश्मेव समुन्नतम् Râga-Tar. 5,38. हृदयं समुन्नतं पृथुतरम् Varâh. Bṛh. S. 67,28. कूर्म° 68,3. गुरुसमुन्नतपीनपयोधरा Amar. 31. Mâlav. 42. अवर्णो ते विरातेन प्रमाणेन समुन्नतौ R. 3,52,30. *hoch, erhaben* in übertr. Bed.: स्वभावात्पार्थिवता समुन्नता Kâm. Nîtis. 1,64. — caus. *emporrichten, aufheben, in die Höhe heben, auftreiben:* मुखमस्याः समुन्नमयितुमिच्छति Çâk. 40,16. मुखं किंचित्समुन्नाम्य MBh. 7,8859. समुन्नाम्य च पुत्रकम् 13,645. व्रणं समुन्नम्य Suçr. 1,93,14. त्वचः समुन्नम्य शनैः समन्तादभिवर्धमानो जठरं करोति 275,11.

— उप *kommen zu, sich einstellen bei, zu Theil werden;* mit dem acc. der Person: उपैनं सदस्त्रं नमति Ait. Br. 5,14. 1,4.5. यं सत्रिया दीक्षोपनमेत् 5,26. यद्येनं यज्ञ उपनमेत् अथाद्धीत *wenn ihn ankommt zu opfern* TBr. 1,1,2,8. उपैनमुत्तरो यज्ञो नमति *fällt ihm zu* 8,4. 9,7.8. 8,8,3. ततो वै तामन्नाद्यमुपानमत् TS. 1,5,4,2. यमलं राज्याय सन्तं राज्यं नोपनमेत् 2,1,3,4. Ait. Br. 8,26. यं कामो नोपनमेत् TS. 2,2,3,4. VS. 26, 2. Çat. Br. 2,1,3,9. 4,19.24. 3,1,1,3. अभ्याशो ह यदेनं साधवो धर्मा आ च गच्छेयुरुप च नमेयुः Khând. Up. 2,1,4. कान्यापदो नोपनमन्ति MBh. 12,8201. mit dem dat. der Person: यदा तु परबाधयान्ध आत्मने नोपनमति Bhâg. P. 5,14,14. mit dem gen. der Person: अवाध्वकुलङ्घ्याः पन्था-

नो वल्लभातिवयो गृहाः । उपानमन्गाच्छनो ऽस्य सत्क्रियाश्च पदे पदे ॥ Râǵa-Tar. 3,224. ohne Ergänzung: मत्संयोगः कथमुपनमेत्स्वप्नतो ऽपि Megh. 88, v. l. mit dem acc. der Person und instr. der Sache *sich Jmd mit Etwas nähern, Jmd mit Etwas aufwarten:* पतिं च — प्रियैस्तैस्तैरुपनमेत् Bhâg. P. 6,19,16. — उपनत 1) *hergebogen, einwärts gebogen:* यूप Çat. Br. 11,7,3,3. Kâtj. Çr. 6,1,8. अग्रेरर्धाडुपनतो यूपस्य कुर्याद्विष्टान्निर्णतम् Kâtj. 26,6. — 2) *unterworfen, der sich in Jmds Gewalt begeben hat, der sich ergeben hat, der sich unter Jmds Schutz gestellt hat:* दण्डेनोपनतं शत्रुमनुगृह्णाति यो नरः MBh. 1,5623. Ragh. 8,80. पुरा प्रतिज्ञोपनतां नागानां दासभावतः । निष्क्रष्टुकामो जननीं गरुडः Kathâs. 12,138. 20,5. — 3) *zu Theil geworden, zugeführt, zu Wege gebracht, nahe gebracht, da seiend* H. 1494. अकामोपनतेनेव — एनसा Ragh. 10, 40. परलोकोपनतं जलाञ्जलिम् 8,67. प्रभावोपनतैः — पुष्पैः 5,52. अकाण्डपातोपनता कं न लक्ष्मीर्विमोहयेत् Kathâs. 5,2. Râǵa-Tar. 4,480. कस्यात्यन्तं सुखमुपनतं (v. l. für उपगतं) दुःखमेकान्ततो वा Megh. 108. कालोदयः सुहृदुपनतः 98. यदेवोपनतं दुःखात्सुखं तद्रसवत्तरम् Vikr. 62.73. 149. Çâk. 115. Ragh. 12,102. अस्थानोपनतयमुनासंगम Megh. 52, v. l. für उपगत. यस्त्विह वा असंविभज्याश्नाति यत्किंचनोपनतम् *was ihm aufstösst* Bhâg. P. 5,26,18. यल्लोकशास्त्रोपनतं न राति न तदिच्छति *was Jmd zugeführt wird d. i. zukommt* (Burnouf: *qui ne savent pas l'un donner, l'autre accepter ce qui, d'après la loi et le monde, doit être offert ou reçu*) 4,27,25. °भय *dem Gefahr drohet* Pańkat. III,235. ध्यातोपनत *da seiend, sobald man nur daran gedacht hat,* Vid. 210. 261. Kathâs. 22, 9. उपनते मेघसमये Spr. 74. — Vgl. उपनति, °नामुक. — caus. *Jmd vor Jmd* (gen.) *hinführen, Jmd vorstellen:* (तम्) आनाय्य महतो ज्ञातिसंघस्योपनामयित्वा उपनाम्य च Saddh. P. 4,25,a. *hinreichen*(?): (पिण्डान्) कुमार्या उपनामयेत् Gobh. 2,1,3.

— नि 1) *sich beugen, sich legen, sich niederstrecken, sich niederbeugen, sich erniedrigen;* act.: (अग्ने) उच्छ्रूयस्व नि नम वर्धमान आ त्वाद्य वसवः सदन्तु ṚV. 10,142,6. med.: नि षू नमध्वं भवता सुपाराः 3,33,9. नि ते नंसै पीप्यानेव योषा 10. न्यस्मै गृम्णा जन्यो नमन्ताम् 10,42,6. — 2) *niederbeugen:* यो नन्त्वान्यनमन्न्योजसा ṚV. 2,24,2. न पर्वता निनमे (dat. inf.) 3,56,1.

— निस्, partic. निर्णत *ausgebogen, hervorstehend* Kâtj. 26,6 (s. u. उप उपनत 1.). निर्णतोदर MBh. 7,7894. Hariv. 15904. R. 5,25,20. fälschlich निर्नतोदर geschrieben MBh. 7,6792. Hariv. 13029. R. 3,7,6. 24,13. 6.74,8. Nicht recht deutlich ist die Bed. von निर्णततम Nir. 8,5: नपादित्यनन्तरायाः प्रजाया नामधेयं निर्णततमा भवति; der Comm.: पुत्रस्तावत्पितुर्नीचैर्नतः (*verbeugt sich tief vor dem Vater*) ततो ऽपि नीचैर्नततमः पौत्रः.

— परि 1) *sich zur Seite biegen,* von einem Elephanten, der im Begriff steht mit seinen Fangzähnen einen Stoss zu thun: पर्यणंसीत् Çiç. 18,27. Ein Elephant in dieser Stellung heisst परिणत H. 1221. Megh. 2. Daçak. 75,1; vgl. caus. 3. लज्जापरिणतैः (वदनकमलैः) *aus Scham sich zur Seite wendend* Bhartṛ. 1,4. स्योके परि णो नम *biege dich uns zur Seite so v. a. triff uns nicht* AV. 1,2,2. — 2) (*sich umbiegen*) *sich verändern, sich umwandeln in* (instr.): परिणामस्वभावा त्रिगुणा नापरिणम्य क्षणमप्यवतिष्ठन्ते Schol. in Wilson's Sâṁkhjak. S. 64. जगदाकारेण परिणमते Madhus. in Ind. St. 1, 23,18. Vedântas. (Allah.) S. 63, N. योगिनां परिणमन्विमुक्तये — विनयः Kir. 13,44. परिणत *verändert, umgewandelt, verwandelt in:* ता एवौषधयः कालपरिणामात्परिणतवीर्याः (भवन्ति) Suçr. 1,20,11. स्रोतोमूर्त्या भुवि परिणता *in Flussgestalt verwandelt* Megh. 46. नदीभावेन परिणता Vikr. 115. शरीराकारपरिणते ऽन्नाद्ये Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 101. नृपात्मज° Sâh. D. 22,14. Amar. 40. — 3) *reif werden:* परिणत *gereift, reif* AK. 3,2,46. H. 1485. MBh. 5,1109. 12,671. Hariv. 7870. Megh. 18. Varâh. Bṛh. S. 82 (80, *b*),8. *verdaut werden:* अन्नं परिणमेच्च यत् MBh. 5,1107. Pańkat. 232,7. आहारस्य सम्यक्परिणतस्य Suçr. 1,43,4. *reifen* in übertr. Bed., *alt werden:* परिणमन्ति न पल्लवानि *bleiben stets jung und frisch* Kir. 5,37. माधवपरिणतपत्त्रा कतिपयकुसुमेव कुन्दलता Mâlav. 43. Ṛt. 1,26. परिणतवयस् *reifen, vorgerückten Alters* Suçr. 1,368, 10. Pańkat. 197,18. 241,13. जरापरिणत Hit. I,146. परिणतो बुद्ध्या वयसा च *reif an Verstand und Alter* R. 2,43,15. यस्य बुद्धिः परिणता Hariv. 4196. Sâh. D. 2,1. परिणतप्रज्ञ MBh. 2,1949. सूर्ये परिणते सति *als die Sonne im Untergehen war* 4,1036. परिणतारुणा *die untergehende Sonne* Çâk. 31. °शरद् *Spätherbst* Megh. 100. Bhartṛ. 3,86, v. l. परिणते काले *nachdem eine geraume Zeit verflossen war* Bhâg. P. 9,1,42. एकाकिनि वनवासिन्यराज्यलक्ष्मणयनीतिशास्त्रज्ञे । सत्त्वोत्कटे मृगपतौ राजेति गिरः परिणमन्ति ॥ *wird reif, erhält seine wahre Bedeutung* Pańkat. ed. orn. I,3. — Vgl. परिणति, परिणाम. — caus. 1) *reif machen, zeitigen:* पाच्यांश्च सर्वान्परिणामयेद्यः Çvetâçv. Up. 5,5. pass. *reif werden:* दैवेन परिणाम्यता Hariv. 2937. परिणाम्यमानः शूरः Ratnâv. 6,3. Vgl. परिणमयितर्. — 2) *zu Ende bringen* (eine Zeit). परिणाम्य निशां तां तु सुखसुप्ताः MBh. 6,3847. 7,792. — 3) *sich zur Seite schwenken:* निमित्तं मन्यमानास्तु परिणाम्य महागजाः । अगृह्णन्बिभिदुश्चैव चित्राण्याभरणानि च ॥ MBh. 8,1143; vgl. oben u. 1. — desid. s. परिणिनंसु.

— विपरि pass. vom simpl. oder caus. *sich umwandeln in:* कर्तरि शब्विधानात्कर्तृग्रहणमनुवर्तते । तच्च प्रथमया विपरिणम्यते Schol. zu P 3,1,87. Kâç. zu P. 4,1,163.

— प्र *sich verbeugen, sich verbeugen vor* (dat. gen. loc. acc.): प्रणम्य प्रणिधाय कायं प्रसादये त्वामहम् Bhag. 11,44. M. 2,197. Ragh. 2,21. Hit. 40,20. प्रणमेद्दण्डवद्भूमौ Bhâg. P. 6,19,9. Z. d. d. m. G. 14,573,26. साष्टाङ्गं प्रणम्य Pańkat. 33,12. प्रणेमुर्भुवि मूर्धभिः Bhâg. P. 3,3,28. प्रणमाम R. Gorr. 2,3,44. प्रणम्य लोकपालेभ्यः M. 8,23. R. 5,5,6. 6,101,26. Ragh. 13,70. Pańkat. 130,21. प्रणामं भूपस्त्रिपुरघ्नाय Aǵ. 10,57. R. Gorr. 1,68,14. Çâk. 109,16. Pańkat. III,7. इन्द्राय स प्रणमते MBh. 5,1130. R. 2,25,4. 4,33,33. प्रणम्य शिरसा तदा । ब्राह्मणानां पितॄणां च देवतानां च MBh. 5,7248. R. 4,13,24. 5,31,32. बलीयसि (v. l. बलीयसे) प्रणमताम् Kâm. Nîtis. 9,30. प्रणम्य शिरसा देवम् Bhag. 11,14. MBh. 3,788. 2710. 5,7064. R. 1,2,28. पादौ प्रणम्य रामस्य 4,42,15. Mâlav. 46,8. Çâk. 75, 12. Pańkat. 24,12. Vid. 249. Vet. in LA. 1,1. Çuk. in LA. 38,7. प्रणामद्विगुणितेशसम् MBh. 3,8681. 4,197. Hariv. 2719. 14991. R. 2,52,73. 4,13, 26. (ताम्) अञ्जलिभिः प्रणेमुः Ragh. 14,13. Vikr. 87,18. Kathâs. 20,26. Bhâg. P. 1,9,4. प्रणमे त्वा MBh. 3,2443. R. 4,39,40. pass.: नृपैः प्रणम्यमानः Kathâs. 20,224. — partic. प्रणत *vorgebeugt, gebeugt, mit gebeugtem Oberkörper stehend:* कुब्जा इव प्रणताः Çâńkh. Br. 28,2. अ° Gobh. 1,2,18. भृत्यवत्प्रणतस्तस्थौ Aǵ. 2,9. M. 11,195. Sâv. 3,14. R. 1,

4,9. 57,18. Kathâs. 2,29. Bhâg. P. 3,9,22. Mârk. P. 16,18. प्रणताशेषसामन्त vor dem sich alle Nachbarn beugen AK. 2,8,1,2. Mâlav. 1. तृणानि — नीचैः प्रणतानि Pańkat. I,138. प्रणतकाय Sadd. P. 4,3, b. mit dem gen.: प्रणतश्च यथा मूर्ध्ना तव MBh. 4,202. mit dem acc. R. 1,52,1. Bhâg. P. 5,18,39. Vgl. प्रणति, प्रणाम. — caus. 1) Jmd (acc.) sich verbeugen heissen vor (dat.): तामर्चिताभ्यः कुलदेवताभ्यः कुलप्रतिष्ठां प्रणमय्य माता Kumâras. 7,27. beugen: प्रणामितशिरम् Mâlav. 47. — 2) ehrfurchtsvoll geben: प्रतिवचनमुच्चैः प्रणामितम् (Schol. = दत्तम्) Amar. 82.

— अभिप्र sich verbeugen, sich verbeugen vor (dat. acc.) MBh. 3,15306. शिरसा R. 1,18,5 (auch Gorr.). 2,58,12. 92,4. 3,31,14. रामायाभिप्रणम्य R. Schl. 2,91,38 (Gorr. 100,37). शिरसाभिप्रणम्य तत् 1,39,15. R. Gorr. 1,70,25. Bhâg. P. 3,33,1. अभिप्रणत gebeugt, sich verbeugend R. Gorr. 1,70,5.

— संप्र sich verbeugen vor (acc.): पादुके संप्रणम्य R. 2,112,23.

— प्रति sich zuneigen: कुमारश्चित्पितरं वन्दमानं प्रति नानाम रुद्रोपयन्तम् ṚV. 2,33,12.

— वि sich neigen, sich bücken: ह्रस्वमासाद्य संचारं नासौ विनमते क्वचित् MBh. 3,2929. विनम्य पूर्वं सिंहो ऽपि हन्ति कस्तिनमोऽस्मा Dushṭāntaç. 7 in Habb. Anth. S. 217. विनमन्ति चास्य तरवः प्रचये Kir. 6,34. तदैव प्रव्यथन्ते ऽस्य शत्रवो विनमन्ति च MBh. 6,5564. विनम्य sich verneigend Hariv. 13031. स्तनभरविनमन्मध्यभागास्तरुण्यः sich biegend Bhartṛ. 1,66. — partic. विनत geneigt, gesenkt; = प्रणत H. an. 3,200. Med. t. 157. fg. °काय Sadd. P. 4,3, b. विनतानन Brâhmaṇ. 1,13. प्रकामविनतावंसौ Çâk. 58. स्तवकविनतो बालमन्दारवृक्षः Megh. 73, v. l. वृक्षस्यैका शाखा यदि विनता — स्यात् Varâh. Bṛh. S. 53,55. (लिङ्ग) विनते — अधः 67, 7. gesenkt, eingedrückt, vertieft: अन्तर्विनत und बाह्यविनत (द्वार) 52, 81. त्रिविनत R. 5,32,12. gebogen, gekrümmt; = भुग्न H. an. Med. °पृष्ठाः (गावः) Varâh. Bṛh. S. 60,3. मध्यविनतभ्रुवो ये 67,69. प्रकामविनते भ्रुवौ ad Çâk. 69,2. चाप R. 3,30,2. (प्रतिमा) वामावनता पत्नीं दक्षिणाविनता हिनस्त्यायुः gebogen, geneigt Varâh. Bṛh. S. 58,51. gebückt so v. a. gedemüthigt, demüthig; = शिक्षित Med. Som. Nal. 180. Bhaṭṭ. 7,32. तरुचरं विनतास्नि ते सदाहम् Gaṭ. 18. in der Gramm. = नत in einen cerebralen Laut umgewandelt P. 8,3,61, Sch. विनता पिडका Bez. eines bei der Krankheit प्रमेह erscheinenden Ausschlags (der viell. vertieft ist) Suçr. 1,273,12. 18. H. an. Med. — विनत Bhartṛ. 2,59 falsche Lesart für वितत; vgl. गोविनत, wofür auch गोवितत gelesen wird. — Vgl. विनति, विनाम. — caus. herabbeugen, biegen: विनाम्य शाखाम् MBh. 3,15583. पुच्छं वि° Hariv. 11656. लितौ — अङ्गं विनमय्य दण्डवत् Bhâg. P. 4,9,3. गात्राणि विनामयति Çâńk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 23. स्तनभारविनामित (मध्य) MBh. 4,394. विनामयतु कार्मुकम् so v. a. spannen MBh. 1,5486. 8,3520. hinbiegen: तद्वक्त्राभिमुखं मुखं विनमितम् Amar. 81.

— सम् 1) sich beugen, sich verbeugen vor: उपजिघ्रेद्धि मां मूर्ध्नि तातः संनम्य सत्वरम् R. 2,72,30. धीरः संनमेत बलीयसे MBh. 5,1130. अस्मै श्रवः संनमन्ते 3,1874. संनमतामरीणाम् sich demüthig unterwerfend Ragh. 18,33. यस्यास्तत्र ब्रह्म (sic) च ब्राह्मणाश्च — उपस्थाने संनमन्ति MBh. 1, 3230. ते ऽपि तां संनमन्तीव 4,267. Verz. d. Oxf. H. 148, b, 26. partic. संनत gebeugt, gebogen, gekrümmt: संनताः फलभारेण पुष्पभारेण च द्रुमाः R. 3,16,5. त्वं पद्म इव वातेन संनतः R. Gorr. 2,8,40. संनताङ्गी Kumâras. 1,34. संनतवामनाङ्ग Bhaṭṭ. 2,31. संनतभ्रू MBh. 2,2164. सत्रा शोकेन संनता vor Kummer gebeugt R. 2,65, 17. संनतः प्रश्रितो भूत्वा sich verneigend Indr. 1, 10. अपि ते संनताः सर्वे सामन्ता रिपवो जिताः sich demüthig verbeugend R. 1,20, 12. mit pass. Bed. wovor man sich verbeugt: दामवत्संनताङ्घ्रिः Bhâg. P. 7,4,32. eingedrückt, gesenkt, vertieft, verengert: वेदिः मध्ये संनततरा Schol. zu Kâty. Çr. 688,17. भल्लैः संनतपर्वभिः MBh. 14, 2271. (बाणाः) संनताः (wohl = संनतपर्वाणः) पत्रपर्वाणः R. 3,43,20. पर्वसु संनता Vikr. 112. — 2) sich richten nach, willfahren, gehorchen: med.: यूने समस्मै क्षितयो नमन्ताम् ṚV. 5,36,6. 7,31,9. समस्य मन्यवे विशो विश्वा नमन्त कृष्टयः । समुद्रायेव सिन्धवः 8,6,4. VS. 8,46. TS. 3,4,4, 1. समध्वरायोषसो नमन्त दधिक्रावेव शुचये पदाय ṚV. 7,41,6. अग्निश्च पृथिवी च संनते sich nach einander richtend, in Einklang stehend VS. 26,1. — 3 zu Stande kommen: सत्या एषामाशिषः सं नमन्ताम् VS. 35, 20. — 4) gerade biegen —, richten; daher in die rechte Ordnung bringen, zurecht machen; zuwegebringen; act. med.: इषुं संनमंमानः ṚV. 10, 87,4. इष्टीकाम् AV. 7,38,4. सं वो मनांसि सं व्रता समाकूतीर्नमामसि 3,8, 5. आकूतिं समिद्धं नमः 6,131,2. इमं इन्द्रा अतिसृष्टा आकूतिं सं नमन्तु मे 5, 8,2. कामान् Çat. Br. 2,3,4,16. ते मे सं नमन्तामदः VS. 26,1. richten nach: यूपं प्राचीं संनमन्ति Shaḍv. Br. 4,4. — caus. 1) beugen, sinken machen: मूलम् — पाणिना समनामयत् MBh. 12,10675. संनमितोत्तमांस Kumâras. 3, 43. मह्यं मां संनामयन्पदे पदे Bhâg. P. 8,18,20. — 2) abändern: पत्नीमन्त्रं संनमयति zurichten für einen bestimmten Zweck Kauç. 60. 63. Âçv. Gṛhy. 3,8. — 3) zurechtbringen, zuwegebringen: अमी ये विव्रता स्थन तान्वः सं नमयामसि AV. 3,8,5. तामस्मै यज्ञ आशिषं संनमयति Çat. Br. 1,9,1,2.

— अभिसम् abändern: सर्वेषु देवताशब्देष्वग्निमेवाभिसंनमेत् Âçv. Çr. 9, 7. प्राकृतीर्वाभिसंनमेत् Çâńkh. Çr. 1. 17, 19.

— उपसम् Jmd zuwenden: तदस्मै देवा उपसंनमन्तु AV. 10,41,1.

नमउक्ति (नमस् + उक्ति) f. Huldigung: भूयिष्ठां ते नमउक्तिं विधेम ṚV. 1,189,1 (Bṛh. Âr. Up. 5,15. Îçop. 18). 3,14,2. प्र तव्यसीं नमउक्तिं तुरस्याहं पूष्ण उत वायोरदिक्षि 5,43,9. 8,4,6.

1. नमत (von नम्) Uṇâdis. 3,110. gebeugt, gebogen Uǵǵval. Nach Uṇâdik. im ÇKDr. m. Herr, Gebieter (प्रभु; viell. eine Verwechselung mit प्रह्व); Schauspieler; Rauch (Wolke Wils.).

2. नमत n. Filz Vjutp. 208. Vgl. pers. afgh. نمد, नामतिक und 2. नवत.

नमन (wie eben) n. das sich-Senken: कार्यार्थेर्नमनोन्नती Mârk. P. 43, 25. — Vgl. गुरु°.

नमनीय (wie eben) adj. vor dem oder wovor man sich zu verbeugen hat: °पाद Bhâg. P. 3,21,21.

नमयिष्णु (vom caus. von नम्) adj. beugend: स्थिरा चिन्नमयिष्णवः ṚV. 8,20,1.

नमस् (von नम्) n. VS. Prât. 2,39. 1) Verbeugung; Ehrenbezeugung (in Geberde oder Wort), Verehrung: उत्तानहस्तो नमसोपसद्य ṚV. 3,14, 5. उप क्षुबाधो नमसा सदेम 6,1,6. 16,46. 10,79,2. नम इन्द्राय वोचत 2, 21,2. नमस्ते अवाम 28,8. उप ब्रुवे नमसा दैव्यं जनम् 30,11. 1,51,15. नमस्ते अग्न ओजसे गृणन्ति देव कृष्टयः 10,64,10. प्र वो मह्रे महि नमो भरध्वम् 1,62,2. अव ते हेळो वरुण नमोभिरव यज्ञेभिरीमहे हविर्भिः 24,14. नम इदुग्रं नम आ विवासे नमो दाधार पृथिवीमुत द्याम् । नमो देवेभ्यो नमः

ईश एषां कृतं चिदेनो नमसा विवासे 6,51,8. इदंमर्कं नमो अभ्रियाय 10,68,12. 34,8. 1,153,1. 2,35,11. 4,50,6. 6,1,10. AV. 1,25,1. 3,8,3. विधेम चास्यै नमसा BHÂG. P. 3,13,41. Häufig als Ausruf (als indecl. betrachtet gaṇa स्वरादि zu P. 1,1,37. AK. 3,5,16. H. 1542; mit dem dat. P. 2,3,16. VOP. 5,16); daher auch नमस्कृ (vgl. P. 8,3,40) so v. a. *das* नमस् *aussprechen:* वषट्कृत्य नमो नमः ṚV. 10,115,9. मा नो नि कः पुरुषत्रा नमस्ते 3,33,8. नमो दिवे 1,136,6. इदं देव्यै बृहन्नमः 6,75,15. 3,51,4. VS. 2,19. 32. नायच्छिर्गे ब्राह्मणस्त इति ÇAT. BR. 7,4,1,30. 14,6,8, 5. KÂTJ. ÇR. 5,9,12. नमस्ते ऽस्तु मदीयाः N. 12,29. R. 1,52,17. ÇÂK. 100,14. आदिदेव्यै नमो नमः ÇUK. in LA. 38,8. नमस्ते देवाय तपुषे च कृणमः AV. 1,13,3. 25,4. 12,1,26. नमो देवेभ्यो गुरुभ्यश्च कृत्वा MBH. 1,791. नमस्ते करवाम BHÂG. P. 4,7,43. Gewöhnlich an einander geschlossen: नमस्करोति ÇAT. BR. 2,4,2,24. 6,1,42. mit dem dat. AV. 7,102,1. AIT. BR. 8, 9. ÂÇV. GṚHJ. 2,1. JÂÇN. 3,335. MBH. 3,2160. 11830. 12241. 5,7145. HARIV. 12596. 12608. R. 3,55,47. BHÂG. P. 4,20,38. mit dem loc. MBH. 5,4031. mit dem acc. M. 3,217. *MBH. 1,7690. 7697.* 3, 5028. 13007. 16569. 5, 7141. BHAG. 9,34. HARIV. 6344. 6361. 14430. R. 3,35,108. 5,89,42. KATHÂS. 22,218. DAÇAK. in BENF. Chr. 184, 5. Schol. in der Einl. zu KAURAP. med. MBH. 3,11830. HARIV. 12608. R. 3,35,108. नमस्कृत्य (vgl. gaṇa साक्षादादि zu P. 1,4,74) AV. 7,102,1. TS. 5,4,4,5. AIT. BR. 8,9. M. 11,110. JÂÇN. 3,335. MBH. 1,7690. 7697. 3,2160. 5028. 16569. 5,4031. 7141. 7145. HARIV. 12596. 14430. BHÂG. P. 4,20,38. PRAB. 106,10. ÇUK. in LA. 42,6. DAÇAK. in BENF. Chr. 184,5. Schol. in der Einl. zu KAURAP. नमस्कृत्वा (vgl. gaṇa साक्षादादि zu P. 1,4,74) BHAG. 11,35. MBH. 3,12244 (v. l. नमस्कृत्य ARG. 10,45). HARIV. 6361. 14402. नमस्कृत *dem man huldigt, dem man verehrt u. s. w.* AV. 11,2,31. VET. in LA. 6,12. सर्वसत्त्व° R. 3,54,24. सर्वलोक° 1,19,3. KÂM. NÎTIS. 11,36. — 2) = अन्न *Speise* NAIGH. 2,7. — 3) = वज्र *Donnerkeil* NAIGH. 2,20. — 4) *das Spenden, Geben* (त्याग) UṆÂDIK. im ÇKDR. — 5) = रुत m.(!) ebend. *unarticulirtes Geschrei* WILS.

नमस (wie eben) UṆÂDIS. 3,117. adj. *geneigt, günstig* (अनुकूल) UǴǴVAL.

नमसान (wie eben) adj. *huldigend:* यच्छक्रा न इन्द्रं पृशसं यज्ञेभिर्यशस्विनं नमसाना विधेम AV. 6,39,2. Ueber die Endung vgl. AUFRECHT in Z. f. vgl. Spr. 2,150. fg.

नमसित adj. Nebenform von नमस्यित (s. u. नमस्य्) und wohl auch daraus entstanden AK. 3,2,51. H. 447. ÇÂNKH. BR. 13,1.

नमस्कर्तृ (von नमस् + 1. कृ) nom. ag. *der da huldigt, verehrt, fromm ergeben* MBH. 13,6706.

नमस्कार (wie eben) 1) m. *a) der Ausruf* नमस्, *Verneigung, Verehrung, Huldigung:* नमस्कारेण नमसा ते जुहोमि AV. 4,39,9. नमस्कारो हि पितृणाम्। नमो वः पितरो रसाय TBR. 1,3,10,8. ÇAT. BR. 7,2,1,9. KÂTJ. ÇR. 5,9,25. KAUÇ. 1. ÂÇV. GṚHJ. 1,1. वाचा च मनसा चैव नमस्कारं प्रयुज्य सा N. 5,16. पादान्तिकमागत्य °कारं चक्रतुः PAÑKAT. 184,1. नमस्कारो ऽयं मदीयः संभाव्यताम् 214,23. मदीयो नमस्कारो वाच्यो भगवतः 83,19. ओं नमः शिवाय इति नमस्कारसूत्रम् VOP. Einl. देवतेषनमस्कार: adj. MBH. 13,4352. vgl. निर्नमस्कार. — *b) ein best. Gift* ÇABDAK. im ÇKDR. — 2) f. ई *eine best. Pflanze* AK. 2,4,5,7.

नमस्कारवत् adj. *den* Namaskâra *enthaltend:* ऋच् AIT. BR. 3,37.

नमस्कार्य (von नमस् + 1. कृ) adj. *vor dem man sich verneigen muss, vor dem man* नमस् *auszurufen hat, zu verehren:* वासुदेवो नमस्कार्यः सर्वलोकैः MBH. 6,2995. 13,374. 3029. नमस्कार्यश्च ते नित्यं महेन्द्र: HARIV. 14325. unpersönlich: नमस्कार्यं सदैवेह बालानां क्षितिमिच्छता *den Frauen soll er stets huldigen* MBH. 3,14529.

नमस्क्रिया (wie eben) f. *Verbeugung, Verehrung, Huldigung:* तेभ्यः कार्या न° MBH. 15,954.

नमस्य् (von नमस्), नमस्यति *Ehre erweisen, verehren; sich demüthig zeigen, huldigen* NAIGH. 3,5. P. 3,1,19 und Vârtt. 2. gaṇa कण्ड्वादि (fehlt in der v. l.) zu P. 3,1,27. VOP. 21,13. नमस्या कल्मलीकिनं नमोभिः ṚV. 2,33,8. 3,2,8. 17,4. (सवितारम्) नमस्यन्ति धियेषिताः 62,12. विश्वे देवा अनमस्यन्भियानास्त्वामग्ने 6,9,7. AV. 1,12,2. यथा पार्थयो क्रुद्धं आक्रुत्य नमस्यति TS. 1,5,3,4. स एता एव नमस्यन्नुपाधावत् 2,3,5,2. ÇAT. BR. 1,5,2,3. 7,4,1,30. AIT. BR. 3,34. BHAG. 9,14. 11,36. MBH. 2,234. 3,199. 13,374. 989. HARIV. 9429. R. 2,2,37. 52,81. BHARTṚ. 2,92. BHÂG. P. 3,23,8. 6,8,39. BHAṬṬ. 6,64. 17,51. 18,21. med. MBH. 13,5129. HARIV. 9429. BHÂG. P. 1,8,18. नमस्य absol. MÂRK. P. 21,78. नमस्यित (vgl. नमसित) AK. 3,2,51. H. 447.

— सम् dass.: श्वशुराभ्यां च चरणौ सततं संनमस्य (absol.) च HARIV. 7769.

नमस्य (von नमस्) adj. 1) *dem Ehrfurcht zu erweisen ist, ehrwürdig* ṚV. 1,72,5. 2,1,3. 10. स्तोतॄणां नमस्य उक्थैः 3,5,2. 59,4. विश्वा हि वो नमस्यानि नामानि देवा उत यज्ञियानि वः 10,63,2. AV. 3,4,1. 6,98,1. ÇAT. BR. 1,5,2,3. KAṬHOP. 1,9. MBH. 12,2012. नमस्यः सर्वभूतानाम् 13, 2142. HARIV. 9416. PRAB. 106,7. स्त्रियो नमस्या वृद्धाश्च वयसा पत्युरेव ताः MALÂMÂSAT. im ÇKDR. — 2) *ehrfürchtig, demüthig:* ता गृणीहि नमस्येभिः शूषैः ṚV. 6,68,3. मित्रस्तुभिर्नमस्यैरियाना 7,95,4. उप भूषन्ति गिरो अप्रतीतमिन्द्रं नमस्या (°स्याः Padap. und so betont) जरितुः पनन्त 10,104,7.

नमस्या (von नमस्य्) f. *Verehrung, Huldigung* AK. 2,7,34.

नमस्यु (wie eben) 1) adj. *Ehre erzeigend, huldigend* ṚV. 1,55,4. 8, 27,11. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Pravîra, eines Nachkommen des Pûru, BHÂG. P. 9,20,2.

नमस्वत् (von नमस्) adj. 1) *ehrfurchtsvoll, verehrend, huldigend* ṚV. 1,164,8. 4,41,1. 7,85,4. स्तोम 1,172,2. 6,63,1. — 2) *Ehrfurcht einflössend:* अनेहो दात्रमदितेरनर्वं हुवे स्वर्वदवधं नमस्वत् ṚV. 1,185,3. नमस्वन्ता धृतदक्षाधि गर्ते मित्रासाथे वरुणेळास्वन्तः 5,62,5.

नमस्विन् (wie eben) adj. = नमस्वत् 1. ṚV. 1,36,7. नक्षन्ति रुद्रा अवसा नमस्विनम् 166,2. 7,14,1. 36,5. 8,13,10. 10,48,6.

नमात्र (1. न + मात्र) *eine best. grosse Zahl* VJUTP. 180. 182. — Vgl. नहिमात्र.

नमि = नेमि H. 28, Sch.

नमी m. N. pr. eines Mannes: प्रावन्नमीं साप्यं ससन्तं पृणग्राया समिषा सं स्वस्ति ṚV. 6,20,6. प्र मे नमी साप्य इषे भुजे 10,48,9. एतेन वै नमी साप्यो वैदेहो राजाञ्जसा स्वर्गं लोकमैत् PAÑKAV. BR. 25,10, 17. Hierher lasst sich auch ziehen: नम्या यदिन्द्र सख्या परावति निबर्हयो नमुचिं नाम मायिनम् ṚV. 1,53,7, wo SÂJ. नम्या zum instr. von नमिन् macht und auf den Donnerkeil bezieht. — Vgl. निमिन्.

नमुच m. N. pr. eines alten Weisen Verz. d. B. H. 126,1; vgl.

ebend. 122, 6 und MBh. 13,7112, wo wir neben स्वस्त्यात्रेय die Formen उन्मुचु und प्रमुचु, मुचु und प्रमुचु, उन्मुच und विमुच statt नमुच und ब्रमुच antreffen.

नमुचि m. 1) N. pr. eines von Indra (und den Açvin) bekämpften Dämons Trik. 3,3,76. H. 174. an. 3,139. Med. k. 14. ṚV. 1,53,7. 2,14, 5. शिरो दासस्य नमुचेर्मथायन् 5,30,8.7. 7,19,5. 8,14,13. 10,73,7. 131,4. VS. 10,14. 19,34. 20,59.67.68. TBr. 1,7,1,6. Çat. Br. 5,4,1,9. 12,7,1, 3. 3,1. fgg. MBh. 1,2530.8328. 5,497. 6,3678. 9,2433. fgg. 12,3661. 6146.8187. fgg. 13,2237. Hariv. 215. 1169. 2285. 12966. 13177. 13215. 13292. fgg. 14288. R. 1,26,18 (Gorr. 27,17). 3,31,36. 35,94. 6,30, 17. Rāǵa-Tar. 3,468. VP. 148. Bhāg. P. 6,6,31. 10,19. 7,2,4. 8,10,19. Lalit. 313. Burn. Intr. 388. Indra führt die Beinamen: °सूदन AK. 1, 1,1,39. °द्विष् H. 174, Sch. °घ्न MBh. 1,1286. °कृन् 8231. नमुचेर्निहन्ता. 3,11909. नमुचेररि: Ragh. 9,18. Wird P. 6,3,75 in 1. न + मुचि zerlegt; nach dieser Etymologie würde das Wort *den (die Wasser) nicht entlassenden Dämon* bezeichnen; vgl. Kuhn in Z. f. vgl. Spr. 8, 80. — 2) *der Liebesgott* Trik. H. an. Med.

नमुरु (1. न + मुरु) *das Nichtsterben* (?): भूयानिन्द्रो नमुराद्भूयानिन्द्रासि मृत्युभ्यः AV. 13,4,46.

नमेरु m. N. eines Baumes, *Elaeocarpus Ganitrus Roxb.* (रुद्राक्ष), Bhûripr. im ÇKDr. = सुरपुंनाग Râǵan. im ÇKDr. — Ragh. 4,74. Kumâras. 1,56. 3,43.

नमेय m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124,*a*.

नमोगुरु (नमस् + गुरु) m. = नमस्कार्यो गुरुः । ब्राह्मणः । इति काचित् शब्दरत्नावली ÇKDr.

नमोवाक (नमस् + वाक) m. *das Aussprechen von* नमस् oder überh. *Ehrfurchtsbezeugung* ṚV. 8,35,23. AV. 13,4,26. सूक्तवाकमुत नमोवाकम् Çat. Br. 1,9,1,4. Çâṅkh. Çr. 1,13,4.

नमोवृक्ति (नमस् + वृ°) f. *die zu Ehren* (der Götter) *vollzogene Reinigung des* Barhis: स्तृणन्ते कृणोति भोजनानि ये बर्हिषो नमोवृक्तिं (auch TS. und TBr., während VS. नमउक्तिं hat) न जग्मुः ṚV. 10,131,2. TS. 3,1,3,3.

नमोवृध् (नमस् + वृध्) adj. *durch Ehrfurchtsbezeugungen verherrlicht:* यज्ञ ṚV. 3,43,3. *der Huldigung sich freuend*, von Mitra-Varuṇa 62,17.

नम्ब्, नम्बति *gehen, sich bewegen* Vop. in Dhâtup. 11,35.

नम्य (von नम्) adj. *der Umwandelung in den cerebralen Laut unterliegend* ṚV. Prât. 1,17.

नम्या f. nach Naigh. 1,7 Synonym von रात्री *Nacht;* Dev. bezieht dahin ṚV. 1,57,7 (s. u. नमी).

नम्र (von नम्) P. 3,2,167. Vop. 26,158. 1) adj. f. आ *sich biegend, sich neigend, sich senkend, gesenkt, herabhängend, sich verneigend, gebogen, gekrümmt* Halâj. im ÇKDr. भवन्ति नम्रास्तरवः फलोद्गमैः Bhartr. 2,62. Vikr. 27. मूर्ध्ना नम्रेण Bhâg. P. 6,17,16. 4,12,22. Dev. 4,1. Sâh. D. 7,6. नम्रा यतः शिखिशिखा Varâh. Bṛh. S. 11,68. पाञ्चालिकस्य Daçurûpaç. 70 in Haeb. Anth. 223. शक्तिवैकल्यनम्रस्य (सम्निन:) Pańkat. 1,119. स्तोकनम्रा स्तनाभ्याम् Megh. 80. Kaurap. 23. गलगगट°' Dhûrtas. 94,8. भ्रूभङ्ग नम्रः प्रणिपातशिक्षया Ragh. 3,25. 11,4. भक्ति° Hariv. 14767. Megh. 56. Kathâs. 24,105. Kumâras. 7,28. मध्येषु नम्रः (स्त्रैणमनङ्गः) Ṛt. 6,10. यत्नम्रं सरलं चापि Pańkat. II,189. काष्ठ P. 3,2,167, Sch. °नासिक *flachnäsig* H. c. 103. — *unterwürfig, ehrfurchtsvoll ergeben:* अग्ने वेशं नम्रमागर्वे ऽकारम् ṚV. 10,49,5. वासवदत्तैकनम्रा Kathâs. 17,56. — 2) Bez. zweier an Agni gerichteter Verse Âçv. Çr. 2,14. Çâṅkh. Çr. 1,17,18.

नम्रक (von नम्र) 1) adj. *sich biegend u. s. w.* — 2) m. *eine Rohrart* (वेतस) Bhâvapr. im ÇKDr.

नम्रता (wie eben) f. *das sich-Senken, das Gesenktsein, Herabhängen; demüthige Verneigung, Unterwürfigkeit, Demuth:* (पत्नसूत्रैः) मूर्ध्ना नम्रतोन्नम्रनाबङ्कैः Râǵa-Tar. 5,223. किं ते (ग्रशोक) नम्रतया Nitipr. 9 in Haeb. Anth. 527. कुचयोः Spr. गुणा दूषयन्तो u. s. w. गुणा नम्रता Bhartr. 2,52. खल° Spr. 43.

नम्रत्व (wie eben) n. *Demuth:* नम्रत्वेनोन्नमन्तः Bhartr. 2,59.

नम्रित (wie eben) adj. *niedergebeugt, zum Sinken gebracht:* ग्रतोरिक्षोणिनम्रितभूतलं Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,8, Çl. 25.

नम्रीकृत (von नम्र + 1. कर्) adj. *niedergebeugt, gedemüthigt:* रिपु Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 503. Çl. 17.

नय्, नयते *gehen, sich bewegen; schützen* Dhâtup. 14,7.

नय (von नी) m. P. 3,3,24, Sch. gaṇa वयादि zu P. 6,1,203. Vop. 26, 36. = नाय AK. 3,3,9. = नीति H. an. 2, 369. Med. j. 33. = न्याय H. 743. = नैगमादि H. an. 1) *Führung:* सेनानयविशारदः R. 2,1,21. — 2) *Art und Weise sich zu benehmen, Handlungsweise:* नृप बुद्धिमतां नयः Hariv. 7346. मक्षामांसभोजनं शाकिनीनयः Kathâs. 20,191. को ऽयं नयः Râǵa-Tar. 3,284. — 3) *kluge Aufführung, kluges und angemessenes Benehmen, Lebensklugheit, Staatsklugheit, Politik:* कृते नयो मयि बलं त्वय: पार्थे धनंजये MBh. 2,647. बृहस्पतिसमो नये 4,1829. नयो नृपज्ञने *kluges Benehmen gegen* Bhartr. 2,49. पौरुषेण नयेन च M. 7,159. 180. शमयामास पुत्राम्बार्हिष्मतो नयैः Bhâg. P. 4,30,46. नयेन च संपन्नो धर्मेण विनयेन R. 2,42,5. समवेद्य नयानयौ 78,4. °ज्ञ 1,16,3. Pańkat. III,125. °विशारद R. 5,41,3. °विद् MBh. 3,1347. नयेषु कुशलः 5286. °ग 878. °कोविद Bhâg. P. 6,2,1. 7,5,2. °शालिन् Kir. 5,24. ग्रधिगत° Prab. 14,14. नयापनयकोविद् R. 4,40,16. 5,90,19. नयो ऽनयो वा Pańkat. 259,16. (नश्यन्ति) समृद्धिरनयान् Bhartr. 2,34; नयश्च विनयं विना Çatr. 10,187. उपवेद्नयैः सह Bhâg. P. 3,12,35. नयाञ्जलिषु वेदेषु Râǵa-Tar. 4,128. Oft so v. a. *Vernunft:* यन्नयेन विरुध्यते Bhâg. P. 3,7,9. नयनैः प्रसुप्तो ऽपि जागर्ति नयचक्षुषा R. 3,37,21. 1,7,11. नयचक्षुस् adj. Ragh. 1,55. — 4) *Plan:* तस्य नयाः सुनीताः MBh. 3,1087. कार्येषु च विकल्पन्ते विहङ्गिशिक्षिता नयाः Pańkat. I,388. तदस्मदीये ऽत्र नये त्वमपि प्रविशाधुना Kathâs. 20,190. नये ऽत्र स्थाप्यताम् 195. — 5) *leitender Gedanke, Maxime, Grundsatz:* येषां कामश्च क्रोधश्च नयश्च R. 3,37,8. Sâh. D. 16,21. 18,13. वैशेषिके नये Bhâshâp. 104. न्यायनयज्ञ 16. — 6) *ein best. Spiel* (in dem Steine, Figuren gezogen werden) H. an. Med. *eine Figur in einem solchen Spiele* Trik. 2,10,18. Hār. 171. Vgl. नयपीठी. — 7) *das personificirte kluge Benehmen* ist ein Sohn des Dharma von der Krijâ VP. 55. Mârk. P. 50,26. — 7) N. pr. eines Sohnes des 13ten Manu Hariv. 489. — Nach Çabdar. im ÇKDr. auch adj. = नेतर् *führend, leitend* und न्याय्य *angemessen, entsprechend.* — Vgl. ग्रनय, दुर्नय.

नयक adj. = नये कुशलः *in der Politik geschickt* gaṇa आकर्षादि zu P. 5,2,64.

नयश्री (नय + श्री von नी) f. N. pr. eines Frauenzimmers Verz. d. B. H. No. 880.

नयन (von नी) 1) m. N. pr. eines Mannes Râǵa-Tar. 7,435. — 2) f. ई Augenstern Çabdak. im ÇKDr. आ Wils. nach ders. Aut. — 3) n. a) das Hinführen, Fortführen, Hinbringen: पितुस्तस्याः समीपनयनमवस्थितमेव Çâk. 71,11. आदिश्यतां शकुन्तलानयनाय 48,21. नयनं पारिजातस्य द्वारकां मम रोचते Hariv. 7296. वल्मीकि तीर्थनयनाय पुत्रं निवृत्य Pańkat. 174,19. das Ziehen (von Spielfiguren) AK. 2,10,46. H. 487. das Leiten: मुनीतनयनाय च । दण्डो विधात्रा विहितः MBh. 12,458. कालस्य das Hinbringen, Verlaufenmachen der Zeit: कालस्य नयने युक्ताः सोमपत्न्यः (als Mondstationen) MBh. 1,2580. 3124. कालस्य नयने युक्ता यमस्य पुरुषाश्च ये 2,343. — b) oxyt. Auge (das führende Sinnesorgan; vgl. नेत्र) Uǵǵval. zu Uṇâdis. 2,78. AK. 2,6,2,44. H. 575. R. 1,59,16. Suçr. 1,125, 19. 126,7. 155,18. Ragh. 2,75. Vikr. 68,7. Megh. 9. Varâh. Bṛh. S. 19,8. 68,26. Hit. I,204. Dhûrtas. 87,15. Am Ende eines adj. comp. f. आ N. 11,31. MBh. 15,802. R. 1,9,7. Çâk. 45, v. l. ad Çâk. 34. Bhartṛ. 1,24. Megh. 90. 111. Çrut. 26. Kaurap. 8. 18. Mârk. P. 18,40. Prab. 7,5. Vgl. dagegen तरलनयनी.

नयनपथ (न° + पथ) m. Gesichtsfeld Vedântas. (Allah.) No. 36.

नयनपुट (न° + पुट) Augenlid: पुटाः (पिटकाः) Varâh. Bṛh. S. 51,2.

नयनप्रबन्ध s. नेत्रप्रबन्ध.

नयनवारि (न° + वा°) n. Augenwasser, Thränen Wils.

नयनविषय (न° + वि°) m. Bereich des Gesichts, Gesichtskreis Megh. 35. Açokâvad. 212.

नयनसलिल (न° + स°) n. Augenwasser, Thränen Megh. 40. 88. pl. 84.

नयनाञ्जन (नयन + अञ्जन) n. Augensalbe R. 2,95,19 (Gorr. 104,20).

नयनानन्द (नयन + आनन्द) oder vollständiger नयनानन्दशर्मन् m. N. pr. eines Scholiasten des Amarakosha Colebr. Misc. Ess. II, 57. Lois. in der Vorrede zu AK. S. IX.

नयनेतृ (नय + ने°) m. ein Meister in der Politik Journ. of the Am. Or. S. 6,518, Z. 7 v. u.

नयनोत्सव (नयन + उत्सव) m. 1) Augenfest, Labsal für die Augen ÇKDr. Wils. — 2) Lampe Çabdar. im ÇKDr.

नयनोपान्त (नयन + उपान्त) m. Augenwinkel Râǵan. im ÇKDr.

नयनौषध (नयन + औ°) n. eine best. Verbindung von Eisen mit Schwefel, die als Kollyrium gebraucht wird, H. 1057.

नयपाल (नय + पाल) m. N. pr. eines Mannes in einer Inschr. bei Colebr. Misc. Ess. II, 280. eines Königs Verz. in Verz. d. Oxf. H. 152, b, 36.

नयपीठी (नय + पीठी) f. Spielbrett Trik. 2,10,18. Hâr. 171.

नयलोचन (नय + लो°) n. das Auge der Staatsklugheit, Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. No. 300.

नैयवत् (von नय) adj. 1) mit der Politik vertraut R. 5,81,14. Kir. 5, 20. — 2) eine Form von der Wurzel नी enthaltend: ऋच् TS. 6, 3, 2, 3. 6, 1, 1.

नयशास्त्र (नय + शास्त्र) n. die Lehre von der Politik R. 3,56,18. Pańkat. Pr. 2.

नयसार (नय + सार) das Beste aus der Staatsklugheit, Titel einer Schrift Verz. d. B. H. No. 300.

नयितव्य (von नी) adj. zu bringen: तस्याः सकाशात्सन्देशो नयितव्यः Hariv. 8594.

नैयिष्ठ (wie eben) adj. am besten führend ṚV. 10,126,3.

नयुत = 100000 Millionen Vjutp. 185. Hiouen-thsang 1, 101. Das entsprechende tib. Wort führt auf नियुत. Vgl. अयुत.

नैयग्रोध adj. von न्यग्रोध TS. 3,4,8,4 mit der v. l. नैयग्रोध.

1. नर् Uṇâdis. 2,101. m. gen. pl. नराम् (nur ved.), नृणाम् und नृणाम् (letzteres nur nachvedisch) P. 6,4,6. Vop. 3,67. Euphonisches Verhalten des acc. pl. नॄन् vor einem mit प anlautenden Worte VS. Prât. 3,139. P. 8,3,10. Vop. 2,35. 1) Mann (auch von Göttern gebraucht); Mensch; öfters pl. Männer, Leute, Mannschaft; die Menschen Naigh. 2,3. AK. 2,6,1,1. H. 337. प्र णो जनय गोभिरश्वैः प्र नृभिर्नृवन्तः स्याम ṚV. 7,41,3. 32,6. 62,4. जेता नृभिरिन्द्रः पृत्सु शूरः 1,178,3. इन्द्राय नरे नर्याय नृतमाय नृणाम् 4,25,4. 1,25,5. 167,20. 2,34,6. 3,16,4. 51,2. 56,5. 7,66,13. 69,6. AV. 9,1,3. 2,9,2. 14,2,9. Ait. Br. 3,34. 6,27. 32. Çat. Br. 1,5,1,20. Çâṅkh. Çr. 8,8,7. 14,43,1. ना AK. 3,4,25,167. नरः 2,6,1,1. H. 20. नॄन् M. 3,81. 8,352. 10,32. नृभिः 4,61. 7,61. नृणाम् 2,227. 3,267. 5,67. 135. 7,81. 8,84. Brâhmaṇ. 2,34. R. 1,67,4. AK. 1,1,2,21. Hit. I,98. Bhâg. P. 1,16,7. Prab. 35,6. नृणाम् M. 1,85. 2,47. 3,42. 6,61. 8,226. N. 3,4. Bhâg. P. 2,7,36. नृषु M. 7,80. 8,334. MBh. 6,3050. नृसदृश R. 1,6,26. नृदुर्ग M. 7,70. H. 58. Häufig der superl. नृतम männlichst ṚV. 3,20,22. 51, 4. 4,25,4. 7,6,4. 19,10. — 2) gramm. ein Masculinum: निधिर्ना Ak. 1,1,1,67. 4,6. नारि नराः 2,10,28. Trik. 3,3,232. — 3) Zeiger an der Sonnenuhr Colebr. Alg. 106. — Vgl. नर.

2. नर् (नृ), नृणाति führen Dhâtup. 31,25.

नैर P. 6,2,18, Sch. 1) m. a) = नर् 1. Nir. 5,1. AK. 2,6,1,1. Trik. 3,3,358. H. 337. an. 2,433. Med. r. 53. TS. 7,1,12,1. Çat. Br. 9,3,1,3. देवपितृनरेभ्यः Çâṅkh. Gṛhj. 2,14. वृद्धिमत्सु नराः श्रेष्ठा नरेषु ब्राह्मणाः स्मृताः M. 1,96. स्वभाव एव नारीणां नराणामिह दूषणम् 2,213. दीर्घाङ्गुल्यैव नरानयानीकेषु योधयेत् 7,193. ईप्सितो नरनारीणाम् N. 1,4. R. 1,1,6. 88. Tattvas. 18. Hit. Pr. 5. Am Ende eines adj. comp. f. आ R. Gorr. 2, [illegible] 20. Vgl. वैश्या°, शिला°, स्वर्ण°. — b) Schachfigur u. s. w. Wils. — c) Zeiger an der Sonnenuhr Sûrjas. 13,21. Colebr. Alg. 106. Vgl. नरयन्त्र. — d) in der Gramm. Person, Personalendung Kâçikâ zu P. 3,1,85. Vgl. पुरुष. — e Mannslänge, ein best. Längenmaass: शिराधो नरद्वये in einer Tiefe von zwei Nara Varâh. Bṛh. S. 53,8. 11. fgg. Vgl. पुरुष. — f) der Urmensch, Urgeist: आपो नारा (v. l. नरा) इति प्रोक्ता आपो वै नरसूनवः । ता यदस्यायनं पूर्वं तेन नारायणः स्मृतः ॥ M. 1,10; vgl. MBh. 3,12952. 13819. 5,2568. 12,13168. Hariv. 36. VS. 27. Stets in Verbindung mit नारायण (patron. von नर) dem Menschensohne genannt; diese beiden mythologischen Personen erhalten die Beiwörter: देवौ, पूर्वदेवौ, ऋषी, पुराणावृषिसत्तमौ, तापसौ, महामुनी; bisweilen wird नारायण als Gott, नर als Weiser und als der beste unter den Menschen bezeichnet; sie sind Söhne des Dharma von der Mûrti oder Ahiṃsâ; gelten für Spaltungen eines und desselben Wesens und zwar Vishṇu's (नर = अज, अच्युत Trik. H. an. Med.); mit Nara wird Arǵuna (नर = अर्जुन Trik. H. 709. H. an. Med.), mit Nârâjaṇa Kṛshṇa identificirt Trik. H. an. Med. MBh. 1,1176. 8301. fgg. 2,72 (wo नरनारायणौ

zu lesen ist). 3,506. 1888. 5,1921. fgg. 1936. 3461. fgg. 6,3050. 7,422. 2894. 3139. 9479. 8,4451. fgg. 12,12657. fgg. 12964. 13165. fgg. Hariv. 13209. 14525. R. Gorr. 2,58,10. Bhâg. P. 1,2,4. 3,4,22. 4,1,52. Vâmana-P. in Verz. d. Oxf. H. 45, *b*, Kap. 6. — *g*) pl. Bez. *bestimmter mythischer Wesen, eine Art* Gandharva MBh. 2,396. VP. 42. Nach Wilson im VP. *Centauren, Wesen mit Pferde-Gliedern und menschlichem Rumpfe.* Vgl. किंनर. — *h*) N. pr. eines der 10 Pferde des Mondes Vâhni zu H. 104. — *i*) N. pr. eines Sohnes des Manu Tâmasa Bhâg. P. 8,1, 27. — *k*) N. pr. eines Sohnes des Viçvâmitra Hariv. 1467. — *l*) N. pr. eines Sohnes des Gaja und Vaters des Virâg VP. 163. — *m*) N. pr. eines Sohnes des Sudhṛti und Vaters des Kevala VP. 353. Bhâg. P. 9,2,29. 30. — *n*) N. pr. eines Sohnes des Bhavanmanju (Manju) und Vaters des Saṃkṛti VP. 450. Bhâg. P. 9,21,1. — *o*) N. pr. zweier Könige von Kâçmîra Râga-Tar. 1,197. 250. 340. — 2, f. नरी = नारी *Weib* Gaṭâdh. im ÇKDr. — 3) n. *ein best. wohlriechendes Gras* (रामकर्पूर).

नर॑क Uǵǵval. zu Uṇâdis. 5,35. 1) m. *Unterwelt, Hölle* AK. 1,2,2,1. Trik. 3,3,28. H. 1359. an. 3,55. Med. k. 108. नेह्निद्धाग्निस्यो नरकं पताम Nir. 1,11. दक्षिणापूर्वस्यां दिशि विसर्पी नरकः Taitt. Âr. 1,19,1. नरकं प्रतिपद्यते M. 2,116. 11,206. नरकं याति 3,172. 249. 4,87. नरकं गच्छन्ति: 235. 8,128. 313. अर्वाङ्नरकमभ्येति 75. नरकं व्रजेत् 94. 307. नरके हि पतन्त्येते 11,37. नरके वसेत् 207. घोरान्नरकान्प्राप्य 12,54. नरकेषु विवर्तनम् 75. कृच्छ्रे स नरके मज्जेत् N. 6,12. MBh. 5,1539. 14,2736. Varâh. Bṛh. S. 2,13. Pańkat. 108,21. Bhâg. P. 2,7,22. 6,17,20. Mârk. P. 15,80. 18,7. neutr. 23,17. Bhâg. P. 4,29,15. Uǵǵval. a. a. O. Verschiedene Höllen (21 die gewöhnliche Zahl) aufgeführt M. 4,87. fgg. Jâǵń. 3,221. fgg. VP. 48. 207. fgg. Bhâg. P. 5,26.4. fgg. H. 1359. fgg. Hieher gehört wohl auch धूर्ता नरकरूपिणः MBh. 12,6518. Vgl. नारक. — 2) n. *die personificirte Hölle* ist ein Sohn des Anṛta von der Nirṛti (Nikṛti) Mârk. P. 50,29. VP. 56. — 3) m. N. pr. eines Dämons, eines Sohnes der Erde (daher भौम genannt), der in Prâgǵjotisha hauste und hier von Kṛshṇa erschlagen wurde, Trik. H. 221. H. an. Med. MBh. 1,2537. 2,364. 3,477. 488. 10914. 5,1887. 12,8201. 12956. Arǵ. 5, 20. Hariv. 216. 2287. 2362. 3117. 3134. 6791. fgg. 9126. 9132. 9160. 9790. 12695. 12848. R. 3,20,17. VP. 148. 581. fgg. Bhâg. P. 8,10,32. Râga-Tar. 2,150. — 4) m. N. pr. eines Mannes: पचकनरकाः gaṇa तिककितवादि zu P. 2,4,68. — 5) N. pr. eines Landstrichs: मुरुं च नरकं चैव शास्ति यो यवनाधिपः । — भगदत्तः MBh. 2,578. ein Wallfahrtsort: ततो गच्छेत नरकं तीर्थसेवी 3,7029. — 6) m. = देवरात्रिप्रभेद (!) Uṇâdik. im ÇKDr. — 7) f. नरिका P. 7,3,44, Vârtt. 1. = नरान्कायति Schol.

नरककुण्ड (न° + कु°) n. *eine Grube* oder *ein Brunnen in der Hölle*, worin die Verbrecher gemartert werden; es werden deren 86 mit Namen aufgeführt im Brahmavaiv. P. ÇKDr.

नरकजित् m. *der Besieger* (जित्) *des Dämons* Naraka, Bein. Kṛshṇa-Vishṇu's Trik. 1,1,28.

नरकदेवता (न° + दे°) f. *die Gottheit der Unterwelt*, Nirṛti Çabdar. im ÇKDr.

नरकपाल (नर + क°) *Menschenschädel* Pańkat. I,338.

नरकभूमि (न° + भू°) f. *eine Abtheilung der Unterwelt*, deren 7 aufgeführt werden H. 1360.

नरकस्थ (न° + स्थ) 1) adj. *in der Hölle befindlich:* °स्थो ऽपि देहं वै न पुनस्त्यक्तुमिच्छति Bhâg. P. im ÇKDr. — 2) f. आ *der Fluss der Hölle*, Vaitaraṇî H. 1086; ist viell. nur Erklärung, nicht Synonym.

नरकान्तक (नरक + अन्तक) m. *der Vernichter des Dämons* Naraka, Bein. Kṛshṇa-Vishṇu's AK. in Verz. d. Oxf. H. 183, *b*.

नरकामय (नरक + आमय) m. = प्रेत Çabdar. im ÇKDr.

नरकाय् (von नरक), नरकायते *die Hölle darstellen, ihr gleichen:* श्मशानं °यते Mârk. P. 8,117.

नरकारि (नरक + अरि) m. *der Feind des Dämons* Naraka, Bein. Kṛshṇa-Vishṇu's H. 221, Sch.

नरकावास (नरक + आवास) m. *Höllenbewohner* H. 1362.

नरकीलक (नर + की°) m. *der Mörder seines Lehrers* H. 858.

नरकेशरिन् (नर + के°) m. *halb Mensch halb Löwe*, Vishṇu *in seinem 4ten* Avatâra Verz. d. B. H. No. 623. — Vgl. नरसिंह u. s. w.

नरकौकस् (नरक + ओकस्) m. *Höllenbewohner* Mârk. P. 15,59. 31.6.

नरग्राह (नर + ग्राह) m. *halb Mensch halb Krokodil*, Bez. einer Art von Kirâta R. 4,40,31.

नरङ्ग 1) m. *Ausschlag auf dem Gesicht* (वराण्डक). — 2) n. *penis* Uṇâdik. im ÇKDr. — Falsche Form für नराङ्ग.

नरता (von नर) f. *das Menschsein, der Zustand als Mensch* Bhâg. P. 7,14,5.

नरत्रोटकाचार्य (नर - त्रो° + आचार्य) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 1045.

नरत्व (von नर) n. = नरता Agni-P. in Sâh. D. 2,11.

नरद 1) *ein best. in den Handel kommender Stoff*, wohl *ein Parfum* gaṇa किसरादि zu P. 4,4,53. Vgl. नलद. — 2) m. N. pr. eines Brahmanen Lalit. 289.

नरदत्त (नर + दत्त) 1) m. N. pr. eines Brahmanen, eines Neffen des Ṛshi Asita, Lalit. 103. 110. Schiefner, Lebensb. 248 (18). fg. — 2) f. आ N. pr. einer Göttin, welche die Befehle des 20sten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpiṇî ausführt. H. 46. N. pr. einer der 16 Vidjâdevî 239.

नारदिक adj. f. ई *mit* Narada *Handel treibend* gaṇa किसरादि zu P. 4,4,53.

नरदेव (नर + देव) m. *der Gott unter den Menschen, König, Fürst* Halâj. im ÇKDr. M. 11,82. MBh. 1,3103. 3,12330. 4,19. 805. R. 2,44, 25. 63,28. 3,48,18. 5,47,20. 6,66,32. Ragh. 3,42. 7,59. Bhâg. P. 1,15, 18. 17,5. 4,24,79.

नरदेवत्व (von नरदेव) m. *Königswürde* Bhâg. P. 1,3,22.

नरदेवदेव (नरदेव + देव) m. *ein Gott unter den Göttern der Menschen, — den Königen* Bhâg. P. 1,19,18.

नरद्विष् (नर + द्विष्) m. *ein Feind der Menschen, ein* Rakshas Bhaṭṭ. 15,94.

नरनगर (नर + न°) N. pr. einer *Stadt* gaṇa क्षुभ्नादि zu P. 8,4,39.

नरनाथ (नर + नाथ) m. *Beschützer der Menschen, König, Fürst* R. Gorr. 2,68,55. Bhâg. P. 4,26,17. Mârk. P. 20,48. Pańkat. I,66. 68. Râ-

ǴA-TAR. 5,140. °मार्ग *Königsstrasse, Hauptstrasse* 480. नरनाथासन *der königliche Thron, die Königswürde* 4,309.

नरनायक (नर + ना°) m. *Führer der Menschen, König, Fürst* Journ. of the Am. Or. S. 7,27,1. 32,1 in Inschriften.

नरनारायण (नर + ना°) m. Bein. Kṛshṇa's MBH. 12,12658. BHÂG. P. 5,19,9. 11. Ueber den du. नरनारायणौ s. u. नर 1, f.

नरंधिष (नरम् + धिष) m. Bein. des Vishṇu VS. 8,55. ÇAT. BR. 12, 6,1,13. des Pûshan VS. 22,20. TAITT. ÂR. 4,16,1. Viell. *die Menschen beobachtend;* vgl. 2. धिष्.

नरपति (नर + पति) m. 1) *Herr der Menschen, König, Fürst* P. 6,2, 18, Sch. ÇABDAR. im ÇKDR. ÇÂK. 107. RAGH. 2,75. VARÂH. BṚH. S. 3,19.33. 11,63.45,82. HIT. 4,6. °पथ m. *Königsstrasse, Hauptstrasse* MEGH. 38. — 2) N. pr. eines der 4 mythischen Könige von Ǵambudvîpa HIOUEN-THSANG I, LXXV. LIA. II, 27.

नरपतिजयचर्या (न°-जय + च°) f. Titel einer Schrift MACK. Coll. I, 138.

नरपतिविजय (न° + वि° m. Titel einer Schrift MACK. Coll. I, 128.

नरपशु (नर + पशु) m. *ein Vieh in Menschengestalt, ein Vieh von Mensch* BHÂG. P. 6,10,38.

नरपाल (नर + पाल) m. *Behüter der Menschen, König, Fürst* H. 690, Sch. PAÑKAT. ed. orn. 58,13.

नरप्रिय (नर + प्रिय) 1) adj. *den Menschen lieb.* — 2) m. *ein best. Baum,* = नीलवृक्ष RÂǴAN. im ÇKDR.

नरबलि (नर + बलि) m. *Menschenopfer* Verz. d. Oxf. H. 103,a,20. fgg. — Vgl. नरमेध, पुरुषमेध.

नरभू (नर + भू) f. *das Land der Menschen,* Bhâratavarsha TRIK. 2,1,3. नरभूमि f. dass. ÇABDAR. im ÇKDR.

नरमानिका f. = नरमानिनी ÇABDAR. im ÇKDR.

नरमानिनी (नर + मा°) f. *ein mannähnliches Weib, ein Weib mit einem Barte* TRIK. 2,6,2. — Vgl. नरमालिनी.

नरमाला (नर + माला) f. *ein Kranz von Menschenschädeln:* विचित्रखट्वाङ्गधरा नरमालाविभूषणा DEV. 7,6.

नरमालिनी f. = नरमानिनी und wohl auch daraus verdorben H. 531.

नरमेध (नर + मेध) m. *Menschenopfer* Ind. St. 1,73. MBH. 3,8183. 13, 4942. 14,18. R. GORR. 1,63,6.14. BṚHANNÂRADÎJA in UDVÂHAT. ÇKDR. — Vgl. नृबलि, पुरुषमेध.

नरंमन्य (नरम्, acc. von नर, + म°) adj. *für einen Mann geltend* P. 6, 3,68, Sch.

नरयन्त्र (नर + य°) n. *Sonnenuhr* SÛRJAS. 13,24.

नरयान (नर + यान) n. *ein von Menschen gezogener Wagen* MBH. 12, 4388. नरयाण (!) *ein als Reitthier dienender Mensch:* न तथा करिणा यानं तुरगेण रथेन वा। नरयाणेन (wofür नारायणेन zu lesen doch wohl nicht gerathen sein möchte) वा यानं यथा मन्दविषेण मे॥ PAÑKAT. III, 248.

नररथ HARIV. LANGL. I, 166 *falsche Form für* नवरथ.

नरराज (नर + राज) m. *König der Menschen, König* R. 6,90,1.

नरराज्य (नर + राज्य oder von नरराज) n. *Königthum, Königswürde* KAUÇ. 22 in HABB. Anth. S. 231.

नरलोक (नर + लोक) m. *die Welt der Menschen, die Menschen:* स एष नरलोके ऽस्मिन्नवतीर्णः BHÂG. P. 1,11,36. °वीराः BHAG. 11,28.

°कान्त R. GORR. 2,1,42. °पाल m. *Beschützer der Menschen, König* RAGH. 6,1.

नरवर्मन् (नर + व°) m. N. pr. eines Fürsten von Mâlava im 12ten Jahrh. n. Chr. COLEBR. Misc. Ess. II, 298. 303. 309. Journ. of the Am. Or. S. 6,517,c. 7,25,2 v. u. 37. ÇATR. 2,476 (vgl. S. 25). RÂǴA-TAR. 8,230.543.

नरवाहन (नर + वा°) 1) adj. subst. *von Menschen gefahren, gezogen;* Beiw. und N. des Kuvera AK. 1,1,1,64. H. 189. MBH. 3,8358. 15902. AǴ. 4,13. HARIV. 2466. 2470. R. 3,54,6. RAGH. 9,11. VARÂH. BṚH. S. 58,57. — 2) m. N. pr. eines Fürsten, Nachfolgers des Çâlivâhana, LIA. II, 886. eines Fürsten der Dârvâbhisâra RÂǴA-TAR. 5,208. *eines Ministers des Königs* Kshemagupta 6,196.221.239.260.267.277.

नरवाहनदत्त (न° + दत्त) m. N. pr. eines Sohnes des Königs Udajana KATHÂS. 1,5. 8,20.35. 23,73.93. 26,280. Berichte der k. s. G. d. Ww. 1860, S. 156. fgg.

नरवाहिन् (नर + वा°) adj. *von Menschen gezogen:* यान N. 17,22.

नरविष्वण (नर + वि°) m. *Menschenfresser,* ein Rakshas TRIK. 1.1, 73. H. ç. 36.

नरशृङ्ग (नर + शृङ्ग) n. *Menschenhorn so v. a. etwas nicht Vorhandenes und Unmögliches* Schol. in WILSON'S SÂṂKHJAK. S. 39. — Vgl. शशविषाण.

नरसख (नर + सखि) m. *der Freund* Nara's (s. u. नर 1, *f.*), Bein. Nârâjaṇa's VIKR. 3.

नरसंघाराम (नर-संघ + आराम) m. N. pr. eines buddh. Klosters HIOUEN-THSANG 1,42. — Die Form des Wortes ist unsicher.

नरसार (नर + सार) m. *ein best. in den Handel kommender Stoff* RATNAM. SÂRAKANDRIKÂ und RATNÂVALÎ im ÇKDR.

नरसिंह (नर + सिंह) m. 1) *ein Löwe unter den Menschen,* ehrenvolle Bez. *grosser Krieger* MBH. 6,603. 10,558. R. 2,89,5. — 2) *halb Mensch halb Löwe,* Vishṇu in seiner 4ten Erscheinung auf der Erde um Hiraṇjakaçipu zu bekämpfen, ÇABDAR. im ÇKDR. HARIV. 12708. 12710. BHÂG. P. 5,18,8. PRAB. 2.4. Schol. zu ÇÂK. 162. °पुराण Verz. d. Oxf. H. No. 138. °सहस्रनामानि MACK. Coll. *II*, 60. — 3) N. pr. des Vaters des Königs Bhairava (vgl. नरसिंहदेव) Verz. d. Oxf. H. No. 267. verschiedener Autoren 124,*a*. (= शाब्दिकनरसिंह) 182,*b*. Ind. St. 1,471,1. eines Fürsten von Viǵajanagara Z. f. d. K. d. M. 1,104. नरसिंहपण्डित Verz. d. B. H. No. 530. नरसिंहसूरि 739. नरसिंहपारिजात Titel einer von Narasiṃha verfassten Schrift MACK. Coll. I, 24. — Vgl. नारसिंह, नृसिंह, नरहरि.

नरसिंहदेव (न° + देव) m. N. pr. verschiedener Fürsten Journ. of the Am. Or. S. 6,506, Çl. 24 und 25. 507, Çl. 27. 512, Çl. 2. 7,4, Çl. 3. DHÛRTAS. 66,16.

नरसिंहसरस्वती (न° + स°) m. N. pr. eines Scholiasten des Vedântasâra Verz. der Pet. H. No. 95.

नरस्कन्ध (नर + स्कन्ध) m. *eine Menge von Menschen* KÂÇ. zu P. 4,2,51.

नरहय (नर + हय) adj. in Verbindung mit युद्ध *ein Kampf zwischen Mensch und Pferd* HARIV. 4333. — Vgl. zur Form des Wortes देवासुर.

नरहरि (नर + हरि) m. 1) Vishṇu *als Mannlöwe* (im 4ten Avatâra) GÎT. 1,8. BHÂG. P. 5,18,7. Vgl. नरसिंह. — 2) N. pr. eines Man

nes Verz. d. Oxf. H. No. 273.274. Kshitîçav. 6,5.

नरहरिदेव (न° + देव) m. N. pr. eines Fürsten Journ. of the Am. Or. S. 7,5, Çl. 9.

नराङ्ग (नर + अङ्ग) 1) *das männliche Glied*, m. H. an. 3, 123. n. Med. g. 36.37 (statt नराङ्गस्तु ist mit den Corrigg. नराङ्गस्तु zu lesen). — 2) m. *Ausschlag auf dem Gesicht* H. an. Med. — Vgl. नारङ्ग.

नराची (नर + अच्) f. gaṇa शर्करादि zu P. 5,3,107. 1) viell. *eine best. Pflanze:* यां ते चक्रुर्मूलायां वलगं वा नराच्याम्। क्षेत्रे ते कृत्याम् AV. 5,31,4. — 2) N. pr. einer Gemahlin Kṛshṇa's Hariv. 9201. fg. — Vgl. नराच unter नाराच.

नराधार (नर + आधार) m. 1) Bein. Çiva's H. ç. 44. — 2) f. आ *die Erde* Çabdârthak. bei Wils.

नराधिप (नर + अधिप) m. 1) *König, Fürst* M. 7, 13. 8,73. 174. Jâǵñ. 1, 310. Bhag. 10,27. N. 5,21. 12,15. R. 1,9,66. 2,60,21. Suçr. 1,122,6. — 2) N. eines Baumes, *Cathartocarpus Fistula* (vgl. राजवृक्ष) Nigh. Pr. Suçr. 2,206,12. 209,8.

नराधिपति (नर + अधि°) m. *König, Fürst* R. 4,16,15. Varâh. Bṛh. S. 47,72.

नरान्त (नर + अन्त) m. N. pr. eines Sohnes des Hṛdika Hariv. Langl. I, 169.

नरान्तक (नर + अन्तक) m. N. pr. eines Rakshas R. 6,18,17. 35,14. 108,7. Bhâg. P. 9,10,18. Gleichfalls ein Dämon ist wohl gemeint Gaṇeça-P. in Verz. d. Oxf. H. 78,b, Kap. 57.59.

नरायण m. = नारायण Beim Vishṇu's Trik. 1,1,29. H. 214, Çabdar. im ÇKDr. Varâh. Bṛh. S. 42(43),8. 47,79.

नराश (नर + आश) m. *Menschenfresser, ein* Rakshas Bhaṭṭ. 12,75.

नराशंस m. VS. Prât. 2,47. 5,37. gaṇa वनस्पत्यादि zu P. 6,2,140. Epitheton oder Name des Agni, namentlich in den Âprî-Liedern neben Tanûnapât oder an der Stelle desselben. Nir. 8, 6 und Erll. zum Nir. S. 123. Der erste Theil des auffallend gebildeten Wortes kann nur von नृ abgeleitet werden, da die Form नर nicht vedisch ist. Die Bildung scheint derjenigen von तनूनपात् analog gemacht zu sein, und das Wort entspricht dem Sinne nach einem नरां शंसः (vgl. आ नो ब्रह्माणि मरुतः समन्यवो नरां न शंसः सवनानि गन्तन ṚV. 2,34,6). Die Bedeutung könnte sein *der Männer Wunsch;* so hiesse Agni als *der von Allen Herbeigewünschte.* तनूनपादुच्यते गर्भ आसुरो नराशंसो भवति यद्विजायते ṚV. 3,29,11. नराशंसो नो ऽवतु प्रयाजे शं नो अस्त्वनुयाजो हवेषु 10,182, 2. 70,2. नरां वा शंसं (ṚV. Prât. 2,48) पूषणमगोह्यमग्निं देवेद्धमभ्यर्चसे गिरा 64,3. नराशंसो ग्नास्पतिर्नो अव्याः 2,38,10. इह अन्तर्यातयत्रन्तरीयते नरां च शंसं दैव्यं च धर्तरि 9,86,42. 1,13,3. 18,9. 5,5,2. VS. 20,57. 21, 55. 27,13. 28,2.42. TS. 1,7,4,1. जुष्टो नराशंसाय वाचमुद्यासम् Çat. Br. 1,5,1,20. 8,1,11. Ait. Br. 2,24. 7,34. — Vgl. नाराशंस.

नराशन (नर + अशन) m. *Menschenfresser, ein* Rakshas R. Gorr. 1,22,11.

नरिष्टा f. VS. Prât. 5,37. *Geplauder, Scherz:* विद्म ते सभे नाम नरिष्टा नाम वा असि AV. 7,12,2. क्लेशो नरिष्टा नृत्तानि 11,8,24. VS. 30,6 (wo °ष्टायै zu lesen ist). — Vgl. नर्म, नर्मन्.

नरिष्यन्त् (wohl 1. न + रि°, partic. von रिष्) m. N. pr. eines Sohnes des Manu Vaivasvata Hariv. 614 (wo wohl नरिष्यन्तप्रांशु° zu lesen ist). 641. नरिष्यन्तम् MBh. 1,3140 könnte auch auf das Thema नरिष्यन्त zurückgehen. Diese letztere Form sehen wir VP. 348 (vgl. Muir, Sanskrit Texts 1, 44, N. 1). 391, N. 20. Bhâg. P. 8,13,2. 9,1,12. 2,19. Narishjanta ein Sohn Marutta's VP. 383.

नरीप m. N. pr. eines Sohnes des Bhañgakâra Hariv. Langl. I, 172; die ed. Calc. hat statt dessen नारेय.

नरुण्ण nach dem Schol. *Führer* (von der angenommenen Wurzel नृ): पूषे नरुण्णाय स्वाहा Taitt. Âr. 4,16,1.

नरेतर (नर + इतर) m. *ein vom Menschen verschiedenes Wesen:* 1) *ein höheres Wesen als der Mensch:* जन्मौषधितपोमन्त्रयोगसिद्धैर्नरेतरैः Bhâg. P. 4,6,9. — 2) *ein unter dem Menschen stehendes Wesen, ein Thier, ein Vieh von Mensch* Bhâg. P. 3,13,49.

नरेन्द्र (नर + इन्द्र) m. 1) *König, Fürst* Trik. 3,3,359. H. an. 3,566. Med. r. 172. M. 9,253. Jâǵñ. 1,307. N. 18,6. R. 1,7,9. 11. 8,5. 12,25. 2, 67,29. Ragh. 2,18. 3,33. 6,80. Varâh. Bṛh. S. 2,21(20). 15,16. °पुत्र *Königssohn, Prinz* 3,21. °मार्ग *Königsstrasse, Hauptstrasse* R. 2,80,21. — 2) *Giftarzt, Beschwörer* Trik. H. an. Med. Daçak. 73,1. 172,15. — 3) N. pr. eines Mannes Kshitîçav. 23,1.2. — 4) so oder vollständig नरेन्द्रद्रुम *ein best. Baum,* = नराधिप Suçr. 2,69,1. 106,5. 275,8. — 5) *ein best. Metrum,* 4 *Mal* — ◡ ◡ — ◡ — ◡ ◡ ◡ ◡ ◡ ◡ ◡ — ◡ ◡ — ◡ ◡ — — Colebr. Misc. Ess. II, 163 (XVI, 3). — 6) = वार्त्तिक H. an. = राजिक Trik.

नरेन्द्रत्व (von नरेन्द्र) n. *Königthum, Königswürde* Râǵa-Tar. 3,273.

नरेन्द्रस्वामिन् (न° + स्वा°) m. N. eines von Narendrâditja erbauten und nach ihm benannten Heiligthums Râǵa-Tar. 3,383.

नरेन्द्राचार्य (नरेन्द्र + आचार्य) m. N. pr. eines Grammatikers Verz. d. Oxf. H. 161, b, 18.

नरेन्द्रादित्य (नरेन्द्र + आदित्य) m. N. pr. zweier Fürsten von Kâçmira Râǵa-Tar. 1,349. 3,383.

नरेन्द्राह्व (नरेन्द्र + आह्वा) *eine Art Aloë,* = कालागुरु Nigh. Pr.

नरेश (नर + ईश) m. *König, Fürst* MBh. 13,2715.

नरेश्वर (नर + ईश्वर) m. dass. MBh. 1,6933. 5,7441. N. 2,5. 4,19. 11, 6. R. 1,60,12. Varâh. Bṛh. S. 8,50. 15,24. Râǵa-Tar. 4,207. Pañkat. I, 256.

नरेष्ठा (नर, Dat. von नृ, + स्था) adj. nach Sâj. so v. a. नेतरि चक्रे वर्तमानः; viell. *dem Manne zum Stehen dienend:* रथं ये चक्रुः सुवृतं नरेष्ठाम् ṚV. 4,33,8.

नरोत्तम (नर + उत्तम) m. 1) *der beste unter den Menschen:* नरं चैव नरोत्तमम् MBh. Einl. Hariv. 2079. Beiw. Buddha's Vjutp. 2. — 2) N. pr. eines Scholiasten des Adhjâtmarâmâjaṇa Ind. St. 1, 468.

नर्कुटक 1) n. *Nase* H. 581. Vgl. नकुट. — 2) *ein best. Metrum,* 4 *Mal* ◡ ◡ ◡ ◡ — ◡ —, ◡ ◡ ◡ — ◡ ◡ — ◡ ◡ — Colebr. Misc. Ess. II, 162 (XII, 6). Hall in Journ. of the Am. Or. S. 7,23, N. 48; vgl. नर्दटक.

नर्त् (नृत्), नृत्यति Dhâtup. 26,9. ननर्त; नर्त्स्यति und नर्तिष्यति P. 7, 2,57. Vop. 11,2; अनर्तीत् Vop. in gebundener Rede auch med. *tanzen:* यस्यां गायन्ति नृत्यन्ति भूम्यां मर्त्याः AV. 12,1,41. ṚV. 10,72,6. 94,5. Çat. Br. 3,2,4,6. Kauç. 93. 105. Adbh. Br. in Ind. St. 1,41,9. M. 4,64. Hid. 2,15. Ang. 4,60. MBh. 1,4809. 3,6090. 4,205. R. 2,40,43. 91,60. Suçr. 1,110,1. Bhâg. P. 3,24,7. Prab. 3,13. नृत्यति (so ist mit der v. l. zu le-

sen, कबन्धः PAÑKAT. I, 443. DHÛRTAS. 66, 15. (यदि शिखिनः) न नृत्येयुः PAÑKAT. I, 458. कपैः — नृत्यद्भिरिव MBH. 5, 7181. RÂGA-TAR. 5, 342. (समुद्रम्) नृत्यन्तमिव MBH. 1, 1214. ननर्त 5187. HARIV. 3686. 14751. BHÂG. P. 5, 9, 29. ननृतुः MBH. 3, 1786. HARIV. 6037. R. 1, 19, 10. 73, 35. BHÂG. P. 8, 8, 12. BHAṬṬ. 3, 43. नर्त्स्यन्ति 16, 20. 9, 42. नर्तित्वा MṚKKH. 149, 24. नर्तितुम् VIKR. 58, 16. RÂGA-TAR. 1, 151. med. नृत्यते MBH. 3, 6091. VET. 30, 18. नर्तकाश्चाप्यनृत्यन्त MBH. 7, 2913. (लताः) नृत्यन्ते वायुघट्टिताः HARIV. 12013. (समुद्रम्) नृत्यमानमिवोर्मिभिः MATSJOP. 41. *als Schauspieler spielen* KATHÂS. 2, 35. *aufführen, spielen ein Stück;* mit dem acc.: रम्भाभिसारं कौबेरं नाटकं ननृतुः HARIV. 8694. एतत्प्रकारणं वीरा ननृतुः 8697. — नृत्तं n. *Tanz* H. 280. VS. 30, 6. 20. ÇAT. BR. 3, 2, 4, 6. KÂTJ. ÇR. 21, 3, 1 n. MEGH. 33, v. l. KATHÂS. 9, 40. ÇUK. 39, 11. प्रवृत्तनृत्तायां च तस्याम् DAÇAK. in BENF. Chr. 190, 9. बद्धनृत्ता इवासन् (पताकाः) KATHÂS. 6, 165.

— caus. *tanzen lassen:* सुतां च मे नर्तय MBH. 4, 307. कन्यां नर्तितवानसि 8, 5528. अद्य नर्तयितास्मि MÂLAV. 22, 9. शाखामृगान्नर्तयन् (वायुः) VARÂH. BṚH. S. 26, 4. हमाशे मोघाशे किमु परमतो नर्तयसि माम् (bildlich) BHARTṚ. 3, 6. आज्ञावद्विं वावसानस्य नर्तयन् ṚV. 1, 51, 3. med. P. 1, 3, 89. VOP. 23, 58. राज्ञः कन्या विराटस्य नर्तयानम् MBH. 4, 846. मयूरम् — नर्तयेथाः MEGH. 45. pass.: किं न धूर्तैर्नृत्यत (bildlich) RÂGA-TAR. 6, 160. कबन्धा येन नर्तिताः 4, 120. नर्तितमयूर BHARTṚ. 1, 43. MEGH. 77. सललितनर्तितवामपादपद्मा SÂH. D. 56, 8. प्रबलपुरोवातनर्तितशिखण्डः (शिखी) VIKR. 81. (मुखानि) नर्तितभूलतानि BHARTṚ. 3, 26. पवनसंपातनर्तितप्रतापानल PRAB. 2, 7. नर्तित n. *Tanz:* जयशब्दैर्द्विजाग्र्याणां सूतानां नर्तितैस्तथा MBH. 7, 177.

— desid. निनृत्सति und निनर्तिषति P. 7, 2, 57. VOP. 19, 2.

— intens. नर्नर्त्ति, नर्नृतीति, नरिनर्त्ति, नरिनृतीति, नरीनर्त्ति, नरीनृतीति Schol. zu P. 7, 4, 66. 90. 91. नरीनृत्यते Schol. zu P. 7, 4, 90. gaṇa क्षुभ्नादि zu P. 8, 4, 39. VOP. 20, 11. *hinundhertanzen:* ध्वनायकोपदेशान्नरीनर्तीविचरा (दिक्) VARÂH. BṚH. S. 13, 2. यावद्दृष्टिर्मृगाक्षीणां न नरीनर्त्ति DHÛRTAS. 84, 9. नरीनृत्यमान 67, 7. नरीनर्त्यति *lässt hinundhertanzen,* mit dem acc. Verz. d. Oxf. H. No. 233, Çl. 1.

— अधि *tanzen auf* (acc.): ग्रावा त्वैषो ऽधि नृत्यतु AV. 11, 9, 2. 5, 20, 10.

— अनु 1) *Jmd* (acc.) *nachtanzen:* पश्य लक्ष्मण नृत्यन्तं मयूरमनुनृत्यतीम् । मयूरीम् R. 3, 79, 15. — 2) *Jmd* (acc.) *vortanzen:* तथैनमन्वनृत्यन्त देवकन्याः MBH. 9, 2468.

— आ *herbeitänzeln, herbeispringen* AV. 4, 37, 7. उत्स्मा कीरिणो नृतुः ṚV. 5, 52, 12. Vgl. आनर्त. — caus. *leise hinundhertanzen lassen, leise hinundherbewegen:* आनर्तयंस्तरुवरान् ṚT. 3, 10. महाद्विरानार्तितनक्रमाले (नर्मदारोधसि) RAGH. 5, 42. आनर्तितभ्रूलता AMAR. 32. BHARTṚ. 3, 26, v. l.

— अभ्या *herbeitänzeln, herbeispringen:* अभ्यानृत्यन्त: TBR. 1, 5, 2, 2.

— उप *Jmd* (acc.) *vortanzen:* यमुपनृत्यन्ति शतशो ऽप्यप्सरोगणाः HARIV. 2458. R. 2, 91, 45 (GORR. 100, 46). 6, 92, 71. med.: उपानृत्यन्त देवेशम् HARIV. 14155. उपनृत्यमान (ohne obj.) 8787. pass.: उपगीतोपनृत्तश्च गन्धर्वाप्सरसां गणैः MBH. 3, 4100. *vor Jmd die Gebärden des Tanzens machen* (als Hohn): ये ऽस्मान्पुरोपनृत्यन्त मूढा गौरिति गौरिति 9, 3315.

— नि *abtanzen so v. a. im Einzelnen wiederholen:* यत्पुनरावृत्तं यत्पुनर्निनृत्तम् *was* (in Versabschnitten) *wiederholt und* (in einzelnen Silben u. s. w.) *wiedervorgeführt, gleichsam schrittweise vorgetanzt worden ist* AIT. BR. 5, 1. 12. नीव वा घर्त्तं गत्वा नृत्यति ÇÂÑKH. BR. 20, 4. 21, 4. 22, 4.

— अभिनि dass.: तद्यथाभ्यागारमभिनिनर्त पुनः पुनः पाप्मानं निर्हण्यादेवमेवैतैरसुरान्निर्घ्नन्ति ÇÂÑKH. BR. 17, 8.

— परि *herumtanzen, umtanzen* (mit dem acc.) AV. 4, 38, 3. 10, 7, 43. ये शाल्नाः परिनृत्यन्ति सायं गर्दभनादिनः 8, 6, 10. 12, 5, 48. TS. 7, 5, 10, 1. दुःशासनस्तं परिनृत्यति स्म MBH. 2, 2532.

— प्र 1) *tanzend schreiten, forttanzen; zu tanzen anfangen, tanzen:* क्लीबा इव प्रनृत्यन्तो वने ये कुर्वते घोषम् AV. 8, 6, 11. वशा समुद्रे प्रानृत्यत् 10, 10, 14. SUÇR. 1, 110, 6. प्रनृत्यतीव संग्रामे चापहस्तो धनंजयः MBH. 4, 2006. 7, 806. 3396. HARIV. 10847. R. 5, 25, 61. (गङ्गा) महातरंगौघवती प्रनृत्यन्तीव R. GORR. 1, 45, 26. शिखिनां प्रनृत्यताम् ṚT. 2, 15. प्रनृत्यस्व HARIV. 10845. प्रेतवत्प्रनृत्यन्ते (उल्काः) घ्नन्ति नायके नृपम् VARÂH. BṚH. S. 32, 29. हर्षाविष्टः प्रनृत्यवान् (lies प्रनृत्तवान्) *fing an zu tanzen* MBH. 3, 6087. प्रनृत्त *der zu tanzen angefangen hat, tanzend:* सर्वाप्सरःसु मुख्यासु प्रनृत्तासु 1844. 13, 1426. 3, 6088 (wo im ersten Verse प्रनृत्ते für प्रनृत्ये zu lesen ist). मारुतोद्धूतशिखरैः प्रनृत्त इव पर्वतः R. 2, 95, 8. 5, 54, 12. KATHÂS. 16, 85. — 2) *vor Jmd* (acc.) *die Gebärden des Tanzens machen* (als Hohn): ये तदास्मान्प्रनृत्यन्ति पुनर्गौरिति गौरिति MBH. 8, 4250.

— संप्र *zu tanzen anfangen:* यं दृष्ट्वा संप्रनृत्तो ऽहम् MBH. 3, 6093. संप्रनृत्तमिवाकाशं घोरोर्मिभिरनेकशः 1, 1299.

— प्रति *es Jmd* (acc.) *entgelten dadurch, dass man wieder vor ihm hinundhertanzt:* ये तदस्मान्प्रनृत्यन्ति पुनर्गौरिति गौरिति ॥ तान्वयं प्रतिनृत्यामः पुनर्गौरिति गौरिति । MBH. 8, 4234. fg. 9, 3316.

— वि *zu tanzen anheben, Gebärden des Tanzens machen:* तस्मादेवं विद्वान् वीव नृत्येत् TBR. 2, 3, 9, 9.

— सम् *zusammen tanzen:* यद्रीमे केशिनो जना गृहे ते समनर्तिषुः AV. 14, 2, 59.

नर्त (von नर्त्) 1) adj. *tanzend* gaṇa पचादि zu P. 3, 1, 134. नृत्यप्रियो नित्यनर्तो नर्तकः सर्वलालसः (शिवः) MBH. 13, 1164. — 2) m. nom. act. gaṇa क्षेत्रादि zu P. 5, 1, 64.

नर्तक P. 3, 1, 145, Sch. VOP. 26, 38. 1) von नर्त् simpl. *a*) m. *Tänzer.* = नट H. an. 3, 56. MED. k. 107. = केलक (केवल in MED. wohl nur ein Druckfehler) H. an. = चारण MED. Häufig in Verbindung mit नट MBH. 1, 6940. 6972. 2, 1253. 3, 17364. fg. 13, 2094. R. 1, 12, 7. 2, 67, 12. VARÂH. BṚH. S. 16, 20. 42 (43), 26. PAÑKAT. 43, 8. BHÂG. P. 1, 11, 21. नृत्यप्रियो नित्यनर्तो नर्तकः सर्वलालसः (शिवः) MBH. 13, 1164. अश्रुत्वा नर्तकाश्चासन् R. 2, 91, 47. अकुंसश्च धुकुंसश्च धूकुंसश्चेति नर्तकः । स्त्रीवेषधारी पुरुषः AK. 1, 1, 2, 11. खड्गधारादिनर्तक TRIK. 1, 1, 125. नर्तकी f. *Tänzerin* Schol. zu P. 3, 1, 145 und 4, 1, 41. VOP. 26, 38. AK. 1, 1, 2, 8. 3, 4, 18, 114. H. an. MED. KAP. 3, 69. SÂÑKHJAK. 59. RAGH. 19, 14. 19. BHÂG. P. 8, 11, 41. KIR. 10, 41. bei Tempeln RÂGA-TAR. 4, 36. 269. Vgl. धूर्तनर्तक. — *b*) m. *eine Art Rohr* (s. पोटगल) H. an. MED. — *c*) m. *Elephant* H. an. f. ई *Elephantenweibchen* H. an. MED. — *d*) m. *Pfau* WILS. angeblich nach MED. f. ई *Pfauhenne* VIÇVA bei WILS. — *e*) f. नर्तकी *ein best. Parfum* (नलिका) RÂGAN. im ÇKDR.; vgl. नटी. — 2) vom caus. von नर्त् *a*) adj. *tanzen machend, in eine tanzende Bewegung versetzend:* तर्का विचारः संदेहाद्भुशिरोऽङ्गुलिनर्तकः SÂH. D. 74, 17. — 2) m. *Tanzlehrer:* भवामि देव्या नरदेव नर्तकः MBH. 4, 305. 570.

नर्तन (von नर्त्, wandelt den Anlaut niemals in ण nach gaṇa क्षुभ्रादि zu P. 8,4,39. 1) m. *Tänzer* MBh. 4,1217. 7,2199. 13,4317. Indr. 5, 50. Hariv. 9113. — 2) n. *Tanz* AK. 1,1,7,10. H. 280. M. 2,178. Vop. 11,1. Auch नर्तना in नर्तनागृह.

नर्तनप्रिय (न° + प्रिय) 1) *den Tanz liebend.* — 2) m. *Pfau* Çabdârthak. im ÇKDr.

नर्तनशाला (न° + शा°) f. *Tanzsaal* MBh. 4,696.

नर्तनागार (न° + अगार oder आ°) n. dass. MBh. 4,709. 719. 721.

नर्तनागृह (न° + गृह) n. dass. MBh. 4,1194.

नर्तयितर् (vom caus. von नर्त्) m. *Tanzlehrer* Mâlav. 24.

नर्तिन् (von नर्त्) adj. *tanzend;* s. वंश°.

नर्तू (wie eben) f. *Tänzerin, Schauspielerin* Trik. 1,1,126.

नर्द्, नर्दति (in gebund. Rede auch med.) *brüllen, schreien, kreischen* Dhâtup. 3,19. वृषाविव नर्दन्तौ MBh. 1,4114. Pańkat. ed. orn. 21,5. नर्दन्तमिव शार्दूलम् MBh. 8,1812. सिंहानामिव नर्दताम् R. 2,103,33. वारणस्येव नर्दतः 63, 21. मत्ता नर्दन्तु कुञ्जराः 105,10. अनर्दिषुः कपिव्याघ्राः Bhaṭṭ. 15,35. खरस्य च रथस्थस्य नर्दतः R. 3,29,14. 30,23. 4,8,38. Bhaṭṭ. 14,50. 15,28. 17,40. दुःशासनस्य रुधिरं यदा पास्यति पाण्डवः। आनर्द नर्दतः MBh. 5, 4802. उद्यानाश्च नर्दन्ति यथा गोवृषभास्तथा 4853. नर्दतः सागरस्येव 14, 2528. नर्दन्ति धरणीधराः R. 6,16,4. med.: नर्दमाना वृषा इव Hariv. 11936. सेन्द्राशनिरिवाम्भोदो नर्दमानो महावृषः 4110. मृगो भूत्वा नर्दमानः 12235. (कपयः) नर्दमानाः R. 1,16,25. नर्दमानो महानादं प्रावृषीव बलाहकः MBh. 6,4556. R. 3,31,4. ते नर्दमाना इव कालमेघाः कथा विचित्राः कथयां बभूवुः MBh. 1,7184. 7021. 9,862. R. Gorr. 1,29,7. नर्दते Hariv. 10817. नर्दित 1) n. *Gebrüll* R. 4,8,38. Hit. 47,18. — 2) m. *ein best. Würfel* Mṛkkh. 33,10. nach einer Randglosse = नार्दी vulg., nach dem Schol. = नान्दी vulg. Es ist wohl *der Hauptwürfel, der Brüller* gemeint, welcher N. 7,6 वृषो गवाम् heisst. — Nach Kavikalpadr. im ÇKDr. bedeutet नर्द् auch *gehen, sich bewegen.*

— intens. partic. नानर्दमान *laut tönend:* °मानैर्विविधैस्तूर्यैः Hariv. 8004.

— अभि *anbrüllen:* अन्योऽन्यमभिनर्दन्तः MBh. 6,2738. एनमभिनर्दन्तः 7,6111. 9,912. med. 8,1806.

— अव technischer Ausdruck aus dem Singsang der Litaneien, welcher den Uebergang des Tones aus der Höhe zur Tiefe und umgekehrt auf einer und derselben Silbe oder auch auf mehreren Silben zu bezeichnen scheint, etwa *schleifen* oder *trillern:* द्विरवनर्दं हिंकुर्यात्तृतीयम् Pańkav. Br. 7,1,2.3.

— आ, partic. आनर्दित *Gebrüll:* श्वापदानर्दित R. 2,42,20. — Vgl. आनर्द MBh. 5,4802.

— नि wie mit अव: तासु न न्यूङ्खयेन्नीवीव (sic) नर्देत् Ait. Br. 6,32. तां निनर्दन्निव गायति Shaḍv. Br. 2,1. Âçv. Çr. 8,3.

— प्र, प्रनर्दति P. 8,4,14, Sch. Vop. 8,43.

— प्रति *entgegenbrüllen:* महामेघं महाघोरं दर्दुरः प्रतिनर्दति MBh. 8, 1806. घनान्नदन्तः (acc.!) प्रतिनर्दमानान्निरीक्ष्य — शिखीन्प्रहृष्टान् Hariv. 8787. श्मशाने च निराहाराः प्रतिनर्दन्ति देवताः so v. a. *brüllen nach Speise* MBh. 12,5777.

— वि *aufbrüllen, brüllen:* विननर्द MBh. 8,2468. विनर्दन्ति च पाञ्चालाः 10,62. 354. R. 6,27,23. Bhaṭṭ. 9,18. (घनाः) औत्पातिका विनर्दन्तः R. 6,87,3. Hariv. 13084. विनर्दमानाः शरदीव मेघाः 12949. MBh. 3,11108.

— अनुवि *Jmd mit Gebrüll antworten:* मृगाननुविनर्दताम्। मृगाणाम् Hariv. 14359.

नर्द (von नर्द्) adj. *brüllend;* s. गो°.

नर्दटक n. *ein best. Metrum, 4 Mal* ⏑⏑⏑⏑ – ⏑ – ⏑⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – Khandom. 94. नर्धटक (richtig नर्दटक in As. Res. X, 471) Colebr. Misc. Ess. II, 162 (XII, 6) und mit Annahme einer Cäsur nach der 7ten Silbe, was nicht richtig ist. Vgl. नर्कुटक.

नर्दन (von नर्द्) 1) m. *der Brüller,* N. pr. eines Nâgarâǵa Vjutp. 85. — 2) n. *Gebrüll, Geschrei:* मृगपतीनाम् Varâh. Bṛh. S. 45,92.

नर्दबुद oder नर्दबुद ein Epitheton Indra's, wie es scheint: आवर्तन वर्तय नि निवर्तन वर्तयेन्द्र नर्दबुद (°बुद) TS. 3,3,10,1.

नर्दिन् (von नर्द्) adj. *brüllend;* s. मेघ°.

नर्धटक s. u. नर्दटक.

नर्व्, नर्वति *gehen, sich bewegen* Dhâtup. 11,34. — Vgl. नम्व्.

नर्म m. *Scherz* VS. 30,6.20. — Vgl. नर्मन्, नरिष्टा.

नर्मकील (नर्मन् + कील) m. *Gatte* Trik. 2,6,10.

नर्मट m. 1) *Scherbe.* — 2) *die Sonne* ÇKDr. angeblich nach Hâr. Auch Wilson hat das Wort mit den beiden Bedeutungen, aber nur in der 2ten Aufl.

नर्मठ (von नर्मन्) m. 1) *Spassmacher,* = परिहासरत: Çabdar. im ÇKDr. *Scherz* (परिहास) und *Beischlaf* (रत) Wils. nach ders. Autorität. — 2) *Wollüstling,* = पिङ्ग, खिङ्ग, शिङ्ग H. an. 3,175. Med. ṭh. 13. Hâr. 254. Çabdar. — 3) *Brustwarze* (चूचुक) H. an. Hâr. Çabdar. *Kinn* (चिबुक) Med.

नर्मद (नर्मन् + 1. द) 1) adj. f. आ *Spass —, Heiterkeit bereitend:* तत्तदानयने युक्तिर्नर्मदा क्रियतामियम् Som. Nal. 128. m. *Spassmacher, der Gefährte einer vornehmen Person, der für die Erheiterung derselben zu sorgen hat,* Med. d. 33. — 2) f. आ a) N. pr. des heut zu Tage Nerbudda genannten Flusses AK. 1,2,3,31. H. 1083. H. an. 3,334. Med. Lia. I,87. fg. AV. Pariç. in Verz. d. B. H. 93 (नर्मद). MBh. 2,371. 1114. 3,4094. 8151. 8355. 14231. 12,1893. 13,101. Hariv. 1870. 5218. 12827. R. 4,41,10. 6,3,10. Ragh. 5,42. Varâh. Bṛh. S. 5,64. 16,1.9. Hiouen-thsang II, 153. Kathâs. 6,76. Râǵa-Tar. 2,131 (भङ्गि von Troyer falsch aufgefasst). VP. 176. Bhâg. P. 5,19,18. 6,10,16. 8,18,21. Matsja-P. in Verz. d. Oxf. H. 42,a, Kap. 173, fgg. Journ. of the Am. Or. S. 6, 507, Çl. 30. °माहात्म्य ebend. 523. Verz. d. B. H. 129,b,2. Personif. als Gemahlin Purukutsa's und Mutter Trasadasju's MBh. 15,550. Hariv. 715. 998. VP. 370. fg. Bhâg. P. 9,7,2. eine Schwester der Uraga oder *Schlangen* ebend. eine Tochter der Manen Somapa Matsja-P. in Verz. d. Oxf. H. 40,a,5. नर्मदातीर्थ n. *ein heiliger Badeplatz an der* Narmadâ Çiva-P. in Verz. d. Oxf. H. 66,a,28. Skanda-P. ebend. 73,b,19. Vgl. नार्मद. — b) *eine best. Pflanze* (s. पृक्का) H. an.

नर्मदेश्वर (नर्मदा + ईश्वर) m. wohl *eine Form des* Çiva: नर्मदेश्वराख्यान Verz. d. B. H. 147,b,2. नर्मदेश्वरतीर्थ n. verschiedener *heiliger Badeplätze* Çiva-P. in Verz. d. Oxf. H. 66,b,22.32. 67,a,10.37. b,3. नर्मदेश्वरलिङ्ग Skanda-P. ebend. 71,b, Kap. 92.

नर्मन् n. *Scherz, Spass* AK. 1,1,7,32. Trik. 1,1,130. H. 555. न नर्म-

कान्तो ऽयम् MBh. 3,15543. इदं ते नर्मार्थं वै कृतं मया MBh. 1,1000. 1632. 13,6363. Hariv. 120. न नर्मयुक्तं वचनं हिनस्ति MBh. 1,3412. न तत्र नर्मसंयुक्तमकरोत्पाण्डवो वचः 4,1218. नर्मयन्नुमनन्तम् Schol. zu Çâṅkh. Çr. 2,3,24. Ragh. 19,28. नर्माणि कृ Kâmaç. bei Mallin. zu Kumâras. 7,94.95. Bhâg. P. 1,15,18. नर्मसु निपुणाः Sâh. D. 77. नर्मविज्ञान 138. नर्मणा *im Scherz* Kathâs. 12,75. 24,29. वचनं सनर्मस्मितम् 14,88. नर्मकर्मोद्रं हि नवं वयः 12,56. व्यपेतनर्मस्मित Bhâg. P. 4,4,23. 8,19,13. Râga-Tar. 1,359. 6,167. नर्मोक्ति 4,667. Gît. 12,21. अनर्मस्मितिन् MBh. 5,2022. अनर्म चापि कृसितम् 3,14676. अतिनर्मा नायते संप्रहारः 2,2115. — Vgl. नर्म.

नर्मय् (von नर्मन्), नर्मयति *Jmd durch Scherze, Spässe erheitern* Kâm. Nîtis. 7,42.

नर्मरा f. 1) *Höhle* oder *Thal* (दरी). — 2) *Blasebalg* (भस्त्रा). — 3) *ein Frauenzimmer von vorgerücktem Alter, das die Menses nicht mehr hat* (निष्कला). — 4) *eine best. Pflanze* (सरला) Med. r. 172. — Fehlt bei Wils. und im ÇKDr.

नर्मवती (f. von नर्मवत् und dieses von नर्मन्) f. *Titel eines Lustspiels* Sâh. D. 202,7.

नर्मसचिव (नर्मन् + स°) m. *der Gefährte eines Fürsten, der diesen durch Scherz und Spässe aufheitert,* Kâm. Nîtis. 5,50. नर्मसाचिव्य n. nom. abstr. dazu Wils.

नर्मसुहृद् (नर्मन् + सु°) m. = नर्मसचिव Kathâs. 9,44.

नर्य (von 1. नर्) 1) adj. a) *männlich, mannhaft,* überh. *menschlich:* नृणां नर्यो नृतमः RV. 10,29,1. चतुष्पदे नर्याय द्विपदे 4,121,3. अस्मांस्त्रायस्व नर्याणि जाता अथो यानि गव्यानि पुष्टा AV. 19,49,3. *Indra* RV. 4,25,4. 29,1. 7,20,1. तनूं चिकारी नर्यं ससूव 5. die *Marut* 1,166,5. der *Agni gârhapatja* VS. 3,37. TBr. 1,1,10,2. Çâṅkh. Çr. 2,15,6. बाहुषु RV. 1,166,10. अपस् 6,72,5. Häufig mit अपस् *männliches Werk, Heldenthat* 2,22,4. 4,19,10. 7,21,4. 8,85,21. उभा शंसा नर्या मामविष्टाम् *die beiden Gegenstände des Wunsches der Männer* (Himmel und Erde) 1,185,9; vgl. नराशंस. — b) *tüchtig, kräftig:* रथ RV. 7,48,1. वज्र 10,74,5. — c) *den Männern dienlich, — angenehm:* भोजन RV. 4,36,3. वसु 6,53,2. — 2) m. a) *Mann, Mensch:* को अद्य नर्यो देवकाम उशन्निन्द्रस्य सख्यं जुजोष RV. 4,25,1. 10,95,10 (Nir. 11,36). कर्ता वीरं नर्यं सर्ववीरम् 6,23,4. — b) N. pr. eines Mannes (nach Sâj.) RV. 1,54,6. 112,9. — 3) n. a) pl. *Mannesthaten:* यस्ता चकार नर्या पुरूणि RV. 4,16,16. 6. 10,99,10. — b) *Gabe für Männer:* हस्ते दधानो नर्या पुरूणि RV. 7,45,1. 1,72,1. 3,34,5.

नर्यापस् (नर्य + अपस्) adj. *männliches Werk verrichtend:* उद्धेदभि श्रुतामघं वृषभं नर्यापसम् । अस्तारमेषि सूर्य RV. 8,82,1. VS. 21,38. 28,1.

नल्, नलति *einen Geruch verbreiten* (nach einer anderen Erkl. *quälen*), nach Andern *binden* (die doppelte Bedeutung beruht offenbar auf der Verwechselung von गन्ध mit बन्ध) Dhâtup. 20,8. — नालयति *sprechen* oder *leuchten* 33,127.

नल gaṇa ज्वलादि zu P. 3,1,140. 1) m. a) *Rohrschilf, Amphidonax Karka Lindl.*; es wird 8 bis 12 Fuss hoch. H. an. 2,493. Med. l. 27. नलादयस्तृणम् AK. 2,4,5,31. Gobh. 4,5,20. यथा च वेणुः कदली नलो वा फलत्यभावाय न भूतये त्मनः Draup. 5,9 (vgl. Stenzler in Z. d. d. K. d. M. 4,398). °वनानि MBh. 6,4898. स्थूल° 7,1390. 8,693. Suçr. 1,29,6. 110,6. 137,19. 143,17. 2,102,17. Varâh. Bṛh. S. 53,102. Pañkat. I,108. Bhâg. P. 1,6,13. 8,2,16. °मूल Suçr. 1,131,15. 2,416,16. °सार MBh. 12,11136. Vgl. नड, नाल, देवनल. — b) N. pr. eines Königs (H. an. Med. Verz. d. B. H. No. 325, der Nishadha, = नड Verz. d. B. H. No. 206. 324. 1127. 1143 bis 1145. 1233. 1238), Sohnes des Vîrasena und Gatten der Damajantî, Trik. 2,8,10. Hâr. 138. N. 1,1.fgg. VP. 379. von ihm unterschieden wird Nala, der Sohn Nishadha's und Vater des Nabha oder Nabhas, Hariv. 823. Ragh. 18,4. 5. VP. 386. नलौ द्वावेव विख्यातौ पुराणे भरतर्षभ । वीरसेनात्मजश्चैव यश्चेक्ष्वाकुकुलोद्वहः ॥ Hariv. 830. fg. VP. 380, N. 9. ein fernerer Nachkomme dieses 2ten Nala, ein Sohn Sudhanvan's und Vater des Uktha (vgl. VP. 386) führt nach Hariv. 826 gleichfalls den Namen Nala. Vgl. नड. — c) N. pr. eines Sohnes des Jadu VP. 416. Bhâg. P. 9,23,20. — d) N. pr. eines Affen, eines Sohnes des Tvashṭar oder Viçvakarman, der für Râma eine Brücke vom Festlande nach Laṅkâ schlug, H. an. Med. MBh. 3,16287. 16309. fgg. R. 1,1,78. 16,13. 4,13,4. 31,29. 5,94,14. fgg. 6,2,16. — e) N. pr. eines Daitja Brahma-P. 2 im ÇKDr. — f) N. pr. eines medicinischen Autors Verz. d. B. H. No. 941. 1006. — g) in der Astrol. Bez. *einer best. Constellation, bei der alle Planeten in Häusern von doppelter Natur stehen,* Varâh. Laghuj. 10,1. Bṛh. 12,2. नलाख्य 11. — h) = पितृदेव H. an. = पितृदेव Med. *a deified progenitor* Wils. — i) falsche Schreibart für नल्व MBh. 7,2440. 12,1036. 13363. — 2) f. ई a) *ein best. wohlriechender Stoff,* = नटी AK. 2,4,4,17. Med. l. 19. — b) *rother Arsenik* (मनःशिला, कुनटी) H. an. Med. l. 28. — 3) n. a) *die Blüthe von Nelumbium speciosum* (पद्म) H. an. Med. Diese Bed. ist nur wegen नलिनी erfunden worden, welches man nach der Analogie von अब्जिनी u. s. w. auf eine Form नल zurückzuführen gedachte. — b) *Geruch* (vgl. नल्) Wils.

नलक (von नल) 1) n. *Röhrenknochen* H. 627. Suçr. 1,302,3. 339,15. 17. — 2) f. नलिका a) *ein best. wohlriechender Stoff,* = नली, vulg. पवारी oder पँठारी Nigh. Pr. AK. von Pûṇâ und Râgan. im ÇKDr. — b) N. verschiedener Pflanzen: *Dolichos Lablab L.*, eine Gemüsepflanze, Suçr. 1,372,13. *Tuberose, Polianthes tuberosa* Nigh. Pr. *Daemia extensa R. Br.* Nigh. Pr. wohl *eine Rohrart* in der Stelle: काशा कुशा वा नलिका नलो वा Varâh. Bṛh. S. 33,102. Vielleicht hierher auch Schol. zu Kâtj. Çr. 530,2. Nach ÇKDr. auch = नाडी, aber in welcher Bed. dieses Wortes?

नलकानन m. pl. N. pr. eines Volkes MBh. 6,367. VP. 192 (v. l. नलकालक, नभकानन). Das Wort zerlegt sich in नल + कानन, aber auch in नलक + आनन.

नलकिनी (f. von नलकिन् und dieses von नलक) f. *Bein* H. 614.

नलकील (नल + कील) m. *Knie* H. 614.

नलकूबर und °कूवर (नल + कू°) m. N. pr. eines Sohnes des Kuvera AK. 1,1,1,65. H. 191. MBh. 2,400. 3,15887. 16151. fg. 9,2757. Hariv. 8695. fg.

नलचम्पू (नल + च°) f. Titel eines die Schicksale Nala's und der Damajantî in Prosa und Versen beschreibenden, von Trivikramabhaṭṭa verfassten Werkes, welches auch den Titel Damajantîkathâ führt, Colebr. Misc. Ess. II, 105. 35. Verz. d. Oxf. H. No. 208.

नलद 1) *Narde, Nardostachys Jatamansi* (जटामांसी) *Dec.*, n. Med. d. 33. Ratnam. 70. f. आ H. an. 3,334. Zu belegen nur das n. नलदेनानुलिम्पन्ति नलदमालां प्रतिमुञ्चन्ति Âçv. Çr. 6,10. Kâtj. 51. Suçr. 1,140,20. 2,24,21. 285,11. 342,5. In dieser Bed. wohl auch im gaṇa किसरादि zu P. 4,4,53. — 2) n. *die Wurzel von Andropogon muricatus*, = उशीर AK. 2,4,5,30. H. an. Med. Kir. 5,25. — 3) n. *Blumensaft* H. an. Med. — 4) f. आ N. pr. einer Tochter Raudrâçva's Hariv. 1661.

नैलदिक adj. f. ई *mit Narde Handel treibend* gaṇa किसरादि zu P. 4,4,53.

नलपट्टिका (नल + प°) f. *Rohrmatte* Hâr. 177.

नलपुर (नल + पुर) n. N. pr. einer *Stadt* Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,542.

नलमीन (नल + मीन) m. *ein best. Fisch* AK. 1,2,3,18. H. 1346. R. 3,76,9.

नलसेतु (नल + सेतु) m. *die vom Affen* Nala *erbaute Brücke*, so heissen die Inseln zwischen Ramisseram und Ceylon, *die Adamsbrücke*, MBh. 3,16313. R. 6,108,16. Suçr. 2,173,13.

नलित m. *eine best. Gemüsepflanze*, = नालिता vulg. Dravjaguṇa im ÇKDr.

नलिन Uǵǵval. zu Uṇâdis. 2,49. m. n. Siddh. K. 249, *a*, 9. 1) n. *a*) *Wasserrose, Nelumbium speciosum*, aber nicht die ganze Pflanze, sondern nur *die einzelne Blume* (die sich gegen Abend schliesst). AK. 1,2,3,38. H. 1160. an. 3,386. Med. n. 82. Ratnam. 83. MBh. 7,1299. विनालैर्नलिनैरिव 8,615. 7,1567. प्रफुल्लनलिनाभ 11,747. Hariv. 12669. R. Gorr. 2,4,14. Suçr. 1,41,9. 140,20. 2,338,20. Megh. 68. यदुकुलनलिनदिनेश Gît. 1,19. Bhâg. P. 2,6,22. 5,5,31. नलिनाभवक्त्र Ragh. 18,4. नलिनेक्षणा MBh. 14,1491. Bhâg. P. 2,2,9. 3,9,21. 4,7,33. 5,2,5. नीलनलिनाभ (लोचन) Gît. 10,8. 14. 11,26. चरण° 12,2. Am Ende eines adj. comp. f. आ R. 4,44,92. Râǵa-Tar. 3,527. Vielleicht auf नल zurückzuführen, da der Stängel *wie beim Rohr hohl* ist. — *b*) *die Indigopflanze* H. an. Med. — *c*) *Wasser* H. an. — 2) f. ई *a*) *Nelumbium speciosum, die Pflanze selbst* (नलिनीदल ist *ein Blatt von N. sp.*, नलिनदल *ein Blumenblatt von N. sp.*; s. नवनलिनदलाय); *eine Gruppe von Nelumbium speciosum, ein damit bewachsener Teich, See u. s. w.* AK. 1,2,3,38. H. 1160. = पद्माकर und कमलाकर, अब्जिनी und पद्मिनी H. an. 3,386. Med. n. 82. = पद्मगुल्मादेश, पद्मसमूह, पद्मलता Bhar. zu AK. ÇKDr. = पद्ममात्र Râjam. zu AK. ebend. °पत्त्र, °दल Bhartr. 2,57. Çâk. 31,7. 69. 70. 74. Vikr. 102. Amar. 98. Çṛṅgârat. 4. Gît. 4,3. Ratnâv. 26,6. 7. प्राग्दन्तिभग्ननलिनाथ हठप्रविष्टतोयौघपाटितविसा नलिनीव दीना Râǵa-Tar. 3,527. तदेतदुन्मीलय चक्षुरायतं निशावसाने नलिनीव पङ्कजम् Vikr. 5. न पर्वताग्रे नलिनी प्ररोहति Mṛkkh. 63,10. MBh. 1,453. 2,87. 390. नलिनीः फुल्लपङ्कजाः 11603. उपेतं नलिनीजालैः 17286. 6,3160. 7,1221. 8,3003. Hariv. 13818. R. 3,29,12. 5,13,42. Kumâras. 4,6. Ragh. 6,44. 8,45. Bhartr. 1,73. Megh. 40. नलिनीवाम्बुसंपूर्णा बुद्ध्या श्रीः परिपाल्यते Kâm. Nîtis. 13,5. तस्य दिवाकरकिरणैर्नलिनीव विवर्धते बुद्धिः Pańkat. V,78. Bhâg. P. 1,6,12. Çiç. 4,46. नलिनीं पूर्णामुदकस्येव MBh. 2,1809. महत्यरण्ये मृगयां चरित्वा पुरा शृगालो नलिनीं विगाहते Draup. 6,22. नलिन्यो ध्वस्तकमलास्त्रस्तमीनजलेचराः R. 3,58,33. 4,40,46. नलिनीस्तत्र ददृशुः प्रसन्नसलिलाः 4,50,29. Bhâg. P. 4,6,19. 8,15,13. °तट 4,25,18. °पुलिन 6,21. 9,18,7. ततोऽविदूरे नलिनीं प्रभूतकमलोत्पलाम्। सीताहरणदुःखार्तः पम्पां रामः समासदत्॥ MBh. 3,16093. एषा सा दृश्यते पम्पा नलिनी चित्रकानना R. 6,108,29. Dem Versmaass zu Liebe नलिनि Gît. 9,6. नलिनीक am Ende eines adj. comp. Bhâg. P. 5,8,22. नलिनी verhält sich der Bedeutung nach zu नलिन, wie अब्जिनी zu अब्ज, पङ्कजिनी zu पङ्कज, पद्मिनी zu पद्म u. s. w.; daher sind wir geneigt anzunehmen, dass नलिनी aus Wohllautsrücksichten für नलिनिनी gesprochen worden sei. — *b*) *die himmlische* Gaṅgâ oder vielmehr *ein Arm derselben* Trik. 3,3,243. H. an. Med. प्रयाता नन्दनस्येव नलिनी सरितां वरा Hariv. 3502. मन्दरस्य गिरेः पार्श्वे नलिन्याम् 10656. MBh. 3,11351. कुबेरस्य विहारे च नलिनीं पद्मभूषिताम्। सरिच्छ्रेष्ठां च तां गङ्गां वीक्षमाणो बहूदकाम्॥ 7,2846. (गङ्गा) ब्रह्मलोकादपक्रान्ता सप्तधा प्रतिपद्यते॥ वस्वोकसारा नलिनी पावनी च सरस्वती। जम्बूनदी च सीता च गङ्गा सिन्धुश्च सप्तमी॥ MBh. 6,242. fg. R. 1,44,14. 2,94,25. राजराजस्य (d. i. कुबेरस्य) नलिनीमिव 95,4. 96,1. VP. 171, N. 12. LIA. 1,842. fgg. Vgl. कुबेर°. — *c*) mystische Bez. *des einen Nasenlochs:* नलिनी नालिनी च प्राग्द्वारौ Bhâg. P. 4,25,48. नलिनी नालिनी नासे 29,11. — *d*) = नलिका *ein best. wohlriechender Stoff* Râǵan. im ÇKDr. — *e*) *ein aus der Milch der Kokosnuss bereitetes berauschendes Getränk* Trik. 2,10,16. — *f*) N. pr. der Gemahlin Aǵamîḍha's und Mutter Nîla's Bhâg. P. 9,21,30. — 3) m. *a*) als Synonym von पुष्कर (s. AK. 2,5,22) *der indische Kranich* ÇKDr. — *b*) *ein best. Strauch*, = कृष्णपाकफल (m.) Çabdar. im ÇKDr.

नलिनीखण्ड (न° + ख°) n. *eine Gruppe von Nelumbium speciosum* Kâç. zu P. 4,2,51.

नलिनीनन्दन n. Bez. eines Gartens des Kuvera: वनं चैत्ररथं दिव्यं नलिनीनन्दनं वनम्। यो विनाशितवान्क्रोधाद्देवोद्यानानि वीर्यवान्॥ R. 3,36,14. wohl *der an der* Nalinî (die ja auch sonst in Beziehung zu Kuvera steht; vgl. u. नलिन 2, *b*) *gelegene Götterhain* (s. नन्दन 3, *a*).

नलिनीपद्मकोष (न° - पद्म + कोष) m. Bez. *einer best. Stellung der Hände beim Tanze* Verz. d. Oxf. H. 202, *a* (III, 26).

नलिनीरुह (न° + रुह) *aus einem Nelumbium speciosum hervorgehend:* 1) m. Bein. Brahman's ÇKDr. und Wils. — 2) n. *die Fibern am Stängel des Nelumbium speciosum* Râǵan. im ÇKDr.

नलिनेशय (नलिने, loc. von नलिन, + शय) adj. *auf einer Wasserrose ruhend*, Bein. Vishṇu's Trik. 1,1,29.

नलेश्वरतीर्थ (नल - ईश्वर + तीर्थ) n. N. pr. *eines heiligen Badeplatzes* Çiva-P. in Verz. d. Oxf. H. 66, *b*, 7. 8.

नलोत्तम (नल + उत्तम) m. *eine best. Rohrart* (देवनल) Râǵan. im ÇKDr.

नलोदय (नल + उदय) m. Nala's *Erfolg*, Titel eines dem Kâlidâsa zugeschriebenen epischen Kunstgedichts, Gild. Bibl. 238 — 240.

नलोपाख्यान (नल + उपा°) n. *die Erzählung von* Nala (und Damajantî), Titel einer Episode im MBh. Gild. Bibl. 153. fgg.

नल्वीय von नल gaṇa नलादि zu P. 4,2,80.

नल्ला s. u. नल्व.

नल्व m. *ein best. Längenmaass*, = किष्कुचतुःशतम् AK. 2,1,18. Hâr. 197. चतुःशत wird von den Uebersetzern durch *400* wiedergegeben,

könnte aber füglich auch *104* bezeichnen; किष्कु ist *die Länge des Vorderarms.* सेरा नल्वप्रमाणत: R. 6,82,71. रावणस्य शरीरं तु पञ्चनल्वानुविस्तृतम् 92,62. दशनल्वसुविस्तीर्णो रथ: ebend. नल्वमात्रपरीणाहो घनच्छायो वनस्पति: MBh. 12,5807. आसने — नल्वमात्रे Hariv. 12686. त्रिनल्वायाम (रथ) 2120. त्रिनल्वप्रतिम (रथ) 6879. 12955. 13007. दशनल्व (महारथ) 11061 (S. 791). त्रिंशन्नल्वान्तरास्तर (रथ) MBh. 7,6786. Fälschlich नड्व gedruckt 7901. Vop. (ed. Calc.) 5,8. नल्व MBh. 7,2440. 12,1036. 13363.

नल्ववर्त्मग (नल्व - वर्त्मन् + 1. ग) adj. *einen* Nalva *weit gehend;* f. आ *eine best. sich weithin ausdehnende Pflanze,* = नागाङ्गी Çabdar. im ÇKDr. *Orangenbaum* (wohl eine Verwechselung von नागाङ्गी mit नारङ्ग) Wils. nach derselben Aut.

1. नव 1) adj. (f. आ) wird mit seinem subst. componirt P. 2,1,49. *neu, frisch, jung* (Gegens. सन, सनय, पुराण) AK. 3,2,27. Trik. 3,3,416. H. 1448. an. 2,528. Med. v. 13. वसन ṚV. 1,95,7. AV. 9,5,25. AK. 2, 6,3,13. वर्हिस् AV. 12,3,32. चमस ṚV. 1,20,6. रथ 3,11,5. रप: 5,6,8. कुम्भ M. 11,186. Hit. Pr. 7. क्षेमन् Hid. 1,31. स्तोम ṚV. 7,15,4. 2,24,1. 6,50,6. नाटक Çâk. 3,12. नवोनवो भवति जायमान: (der Mond) ṚV. 10, 85,19. शशिन् Ragh. 1,83. चन्द्रलेखा N. 16,13. इन्दुकला ad Çâk. 25,7. अम्बुद Ragh. 3,53. नवाम्बुभिर्भूरिविलम्बिनो घना: Çâk. 109. उषस् 173. शिप्रं नवं जनानम् ṚV. 9,86,36. 5,9,8. सना नवा च 8,45,25. वपस् MBh. 4,410. Ragh. 2,47. Bhâg. P. 3,20,32. 8,9,2. यौवन Bhartr. 1,7. Kaurap. 2. Prab. 40,16. स्त्री Sâh. D. 60,12. अघ Çat. Br. 13,8,1,2. दुःख Çâk. 81. रोप Hariv. 4853. नवोदय Ragh. 2,73. नवाभ्युत्थान 4,3. नवावतार 3, 36. नवं नवमभूत्प्रेम Brahma-P. in LA. 56,16. von Früchten Kâtj. Çr. 4,6,11. 25,8,16. M. 4,26. fgg. Suçr. 1,70,5. 199,19. Hit. I,169. कुसुम Çâk. 72. Vikr. 78. Megh. 66. Bhâg. P. 8,8,24. AK. 1,2,3,42. H. 1123. जल Suçr. 1,170,17. मद्य 190,16. मधु Çâk. 43. रुधिर Hid. 2, 11. Vor einem partic. praet. pass. adv. *jüngst, vor Kurzem:* नवोदितं सूर्यम् MBh. 12,4586. Hariv. 8721. 13210. R. 5,42,9. नवोत्थित Mṛkkh. 108,7. °बद्ध R. 3,68,4. Ragh. (ed. Calc.) 1,72. °प्ररूढ R. 5,11,17. °परिचित Megh. 94, v. l. नवागत Kâm. Nîtis. 13,67. 77. Kathâs. 12,24. °परित्यक्त 13,196. नवोद्भिन्न 14,27. compar. नवतर Çat. Br. 14,6,9,33. 7,3,5; vgl. नवीयंस्. — 2) m. *a) Krähe* (वायस) Trik. — *b) eine best. Pflanze,* = रक्तपुनर्नवा Râgan. im ÇKDr. — *c)* N. pr. eines Sohnes des Uçînara und der Navâ Hariv. 1677. — 3) f. आ N. pr. einer Gemahlin Uçînara's und Mutter Nava's Hariv. 1675. 1677.

2. नव (von नु *preisen*) m. *Preis* Trik. 1,1,117. 3,3,416. H. an. 2, 528. Med. v. 15.

3. नव = नवन् *neun* in त्रिणव.

1. नवक adj. von 1. नव 1. Vâsavad. 7,3. नविका = नवशब्दयुक्ता, नवं कायति Durgâd. zu Vop. ÇKDr.

2. नवक (von नवन्) 1) adj. *aus neun bestehend* ṚV. Prât. 16,27. 49. MBh. 3,14398. — 2) n. *Neunzahl:* सहस्र° R. 4,39,24. Varâh. Bṛh. 25 (24), 11. Laghuǵ. 13,8.

नवकाश s. Burn. Intr. 402, N. 1.

नवकारिका (1. नव + का°) f. 1) *eine Neuvermählte* Çabdam. im ÇKDr. Wohl nur fehlerhaft für नवचारिका. — 2) *eine neue* Kârikâ (s. कारिका d. u. 1. कारक) ÇKDr. Wils.

नवकालिका (von 1. नव + काल) f. = नवीन (sic) Hâr. 176. Ist das f. zu नवकालिक *aus neuer Zeit stammend, neu, jung.*

नवकृत् s. u. नवगत्.

नवकृत्वस् (नवन् + कृ°) adv. *neun Mal* Vedântas. (Allah.) No. 117.

नवगत् adj. viell. *erstgeboren* (1. नव + गत् von गम्): वधूरियं पतिमिच्छन्त्येति य ईं वहाते महिषीमिषिराम् … नवगत्निरी TS. 4,3,11,1. AV. 3,10,4. Daraus entstellt नवकृत् Çâṅkh. Gṛhj. 3,12.

1. नवग्रह (1. नव + ग्रह) adj. *jüngst —, vor Kurzem eingefangen:* द्विप R. 2,58,2. Daçak. in Benf. Chr. 185,4. Vgl. नवबद्ध R. 3,68,4. Ragh. (ed. Calc.) 1,72.

2. नवग्रह (नवन् + ग्रह) m. pl. *die neun Planeten* s. u. ग्रह 2, *a)* ÇKDr. Wils. Diese Zusammensetzung erscheint gewiss nur wieder in einer Zusammensetzung, wie z. B. in नवग्रहशान्ति Verz. d. B. H. No. 325. °होम 1256. °मन्त्र 1127. 1247. °पूजा Mack. Coll. 1, 55.

नवग्व (नवन् + ग्व) adj. *neunfältig, aus neun bestehend* Nir. 11,19. अयं तमस्य कितयो नवग्वा: ṚV. 1,33,6. (अग्रभीमास:) दिव्या नवग्वा वना वनन्ति धृषता रुजन्त: 6,6,3. Die *Neuner* heisst ein mythisches Geschlecht der Vorzeit, neben den Aṅgiras genannt und vielleicht mit diesen zusammengehörig, welches an Indra's Kämpfen theilnimmt, Gottesdienste einrichtet und dergl.: अङ्गिरसो न: पितरो नवग्वा: ṚV. 10,14,6. 108,8. AV. 18,3,20. पूर्वे पितरो नवग्वा: सप्त विप्रास: ṚV. 6,22,2. स सप्त विप्रैर्नवग्वै:, बलं रवेण दरयो दशग्वै: 1,62,4. 3,39,5. AV. 14,1,56. नवग्वास: सुतसोमास इन्द्रं दशग्वासो अभ्यर्चन्त्यर्कै: ṚV. 5,29,12. आर्चन्त्येन दश मासो नवग्वा: 45,7. 11. 10,61,10. Endlich führt auch ein Einzelner diesen Namen, als Repräsentant des ganzen Geschlechts: येना नवग्वे अङ्गिरे दशग्वे सप्तास्ये रेवती रेवदूष ṚV. 4,51,4. येना नवग्वो दध्यङ्ङपोर्णुते येन विप्रास आपिरे 9,108,4. नवग्वो न दशग्वो अङ्गिरस्तम: सचा देवेषु मंहते 10,62,6. Aehnlich erscheint neben diesen eine Gemeinschaft der दशग्व *Zehner* ṚV. 4,51,4. 10,62,6. ते दशग्वा: प्रथमा यज्ञमूहिरे 2,34,12. इन्द्रो दशभिर्दशग्वै: सूर्यं विवेद 3,39,5. येना दशग्वमध्रिगुं वेपयन्तं स्वर्णरम्। येना समुद्रमाविथ 8,12,2. — दशग्विन् adj. bedeutet *zehnfach:* (अश्वास:) ये ते सन्ति दशग्विन: शतिनो ये सहस्रिण: ṚV. 8,1,9; vgl. शतग्विन्.

नवचक्र (नवन् + चक्र) n. ein Ausdruck aus dem Joga Verz. d. B. H. No. 649.

नवचत्वारिंश (vom folg.) adj. *der neunundvierzigste* R. 6 in der Unterschr. des Sarga.

नवचत्वारिंशत् (नवन् + च°) f. *neunundvierzig.*

नवच्छात्त्र (1. नव + छा°) m. *Anfänger beim Lernen* Trik. 2,7,5.

नवज (1. नव + ज) adj. *jüngst entstanden, neu, jung:* शशिन् *der eben sichtbar gewordene Mond* MBh. 12,8849.

नवजा (1. नव + जा) adj. dass.: उद्व स्वरुर्नवजा नाक्र: पश्वो अनक्ति सुधित: सुमेक: ṚV. 4,6,3.

नवजात (1. नव + जात) adj. *frisch, neu* ṚV. 5,15,3. 7,3,3. स्तोम 93,1.

1. नवत (von नवति) adj. *der neunzigste* Râǵa-Tar. 5,260. Vgl. एक°, चतुर्णवत, चतुर्नवत, त्रि°, द्वा°, द्वि° u. s. w.

2. नवत m. *eine wollene Decke* H. 680. — Vgl. 2. नमत.

नवतन्तु (नवन् + तन्तु) m. N. pr. eines Sohnes des Viçvâmitra MBh.

13, 257.

नवता (von 1. नव) f. *Frische* Kumâras. 3, 86.

नवतिं (von नवन्) f. *neunzig* P. 5, 1, 59. AK. 2, 9, 84. ग्राशीत्या नवत्या याह्यर्वाङा शतेन ṚV. 2, 18, 6. 1, 133, 6. 3, 12, 6. 8, 3, 9. नवतिशतं स्तोत्रियाः Ait. Br. 3, 11. Çat. Br. 10, 2, 2, 4. M. 3, 177. MBh. 7, 539. R. 5, 1, 49. Ragh. 3, 69. Varâh. Bṛh. S. 69, 18. 25. 78, 9. Bhâg. P. 5, 4, 10. Die Zahl *neunundneunzig* wird als eine unbestimmte grosse Zahl gebraucht, z. B. von den Burgen des Çambara u. Anderer. ṚV. 2, 19, 6. 4, 26, 3. 7, 19, 5. 99, 5. 8, 82, 2. von Feinden 1, 84, 13. von Rossen 4, 48, 4. नवभिर्वाजैर्नवती च 10, 39, 9. नवं नवतिं चं वाह्लन् 2, 14, 4. Nach Çabdam. im ÇKDr. auch नवती.

नवतिका (von नवति) f. *Pinsel zum Malen* (*aus 90 Haaren bestehend*) Hâr. 137.

नवतितम (wie eben) adj. *der neunzigste* MBh. und R. in den Unterschr. der Adbjâja und Sarga.

नवतिधनुस् (न° + ध°) m. N. pr. eines Vorfahren des Çâkjamuni LIA. II, Anh. II.

नवतिरथ (न° + र°) m. N. pr. eines Vorfahren des Çâkjamuni LIA. II, Anh. I.

नवत्रिंश (vom folg.) adj. *der neununddreissigste* R. 6 in der Unterschr. des Sarga.

नवत्रिंशत् (नवन् + त्रिं°) f. *neununddreissig*.

नवत्व (von 1. नव) n. *Neuheit* Râga-Tar. 5, 19.

नवदशं (von नवदशन्) adj. 1) *der neunzehnte* R. 3. 5 und 6 in den Unterschrr. der Sarga. — 2) *aus neunzehn bestehend*: स्तोम VS. 14, 23. Pańkav. Br. 19, 18, 3.

नवदशन् (नवन् + द°) *neunzehn*: नवंदश VS. 18, 14. °दशभिः 14, 30.

नवदीधिति (नवन् + दी°) m. *der Planet Mars* Gatâdh. im ÇKDr. — Vgl. नवार्चिस्.

नवदुर्गा (नवन् + दु°) f. Durgâ *in ihren neun Formen* (कुमारिका, त्रिमूर्ति, कल्याणी, रोहिणी, काली, चण्डिका, शांभवी, दुर्गा, भद्रा) Brahmanandikeçvara-P. und Nirṇajasindhu im ÇKDr.

नवदेवकुल n. N. pr. einer Stadt Hiouen-thsang I, 265. fg. Der erste Bestandtheil des Wortes kann 1. नव, aber auch नवन् sein.

नवंद्वार (नवन् + द्वार) adj. *neunthorig*: देवानां पूः (der Leib) AV. 10, 2, 31. 8, 43. Çvetâçv. Up. 3, 18. Bhag. 5, 13. Prab. 16, 7. वेश्मन् MBh. 5, 1070. subst. *der Körper*: मनो नवद्वारनिषिद्धवृत्ति Kumâras. 3, 50. — Vgl. नवमुख.

नवद्वीप (1. नव + द्वीप) m. *die neue Insel*, N. pr. einer Localität beim Zusammenfluss der Flüsse Bhâgîrathî und Jellinghy, Nuddea Kshitîçav. 26, 8. 47, 2. 51, 14; 52, 4.

नवधा (von नवन्) adv. *neungetheilt, neunfach* AV. 13, 4, 10. Khând. Up. 7, 26, 2. Sâṁkhjak. 47. Varâh. Bṛh. S. 14, 1. 52, 29. 86, 18 (99). Bhâg. P. 3, 21, 29.

नवन् Uģģval. zu Uṇâdis. 1, 156. Çânt. 2, 8. नवं, नवंभिस्, नवभ्यस्, नवंस् (in der nachvedischen Sprache auch नवभिंस्, नवभ्यस्, नवसु), नवानाम् P. 6, 1, 177. 180. 181. *neun* ṚV. 3, 9, 9. 10, 27, 15. AV. 11, 7, 14. 13, 4, 10. नवं प्राणान्नवभिः सं मिमीते 5, 28, 1. नव वै पुरुषे प्राणाः TS. 3, 5, 10, 2. Çat. Br. 6, 3, 1, 21. 13, 2, 8, 5. नवकपाल 3, 4, 1, 15. नवानाम् ebend. VS. 9, 33. नवानवति Çat. Br. 3, 6, 4, 24. — M. 3, 269. 11, 2. Ragh. 3, 69. Bhâg. P. 5, 4, 10. Ueber *neunundneunzig* s. u. नवति. — Vgl. त्रिणवन्.

नवन (von नु) n. *das Loben*: समस्तुतिनिन्दना Nalod. 1, 4.

नवनगर (नव + न°) n. *Neustadt*, N. pr. einer Stadt P. 6, 2, 89.

नवनलिनदलाय् (von नव - नलिन + दल) med. *dem Blumenblatte einer jüngst aufgeblühten Wasserrose gleichen*: °दलायमान Bhâg. P. 5, 5, 31.

नवनवति (नवन् + न°) f. *neunundneunzig*; davon °तम *der neunundneunzigste* R. 6 in der Unterschr. des Sarga. — Vgl. u. नवति.

नवनी f. = नवनीत *frische Butter*: नवनीनाम् Brahmavaiv. P. Çrîkṛshṇaģanmakhaṇḍa 45 im ÇKDr.

नवनीत (1. नव + नीत) n. *frische Butter* AK. 2, 9, 52. H. 408. TS. 2, 3, 10, 1. 6, 1, 1, 5. ग्राज्यं वै देवानां सुरभि घृतं मनुष्याणामायुतं पितृणां नवनीतं गर्भाणाम् Ait. Br. 1, 3. Çat. Br. 3, 1, 3, 7. 8. 5, 3, 2, 6. Âçv. Gṛhj. 1, 17. Pâr. Gṛhj. 2, 1. R. 5, 12, 27. Suçr. 1, 179, 19. 367, 10. नवनीतं यथा दध्नो द्विपदां ब्राह्मणो यथा MBh. 1, 257. 12, 6245. नवनीतं हृदयं ब्राह्मणस्य वाचि क्षुरो निशितस्तीक्ष्णधारः 1, 786. नवनीतसमां वाणीं कृत्वा चित्तं तु निर्दयम् Pańkat. I, 453. Varâh. Bṛh. S. 82 (80, *b*). 4.

नवनीतक (von नवनीत) n. *geschmolzene Butter* Râģan. im ÇKDr.

नवपञ्चाश (vom folg.) adj. *der neunundfunfzigste* R. 6 in der Unterschr. des Sarga.

नवपञ्चाशत् (नवन् + प°) f. *neunundfunfzig*.

नवंपद् (नवन् + पद्) adj. f. °पदी *neunfüssig* ṚV. 1, 164, 41.

नवप्राशन (1. नव + प्रा°) m. *das Essen von dem neuen Reis* oder *der neuen Gerste* Pâr. Gṛhj. 3, 1.

नवफलिका (von 1. नव + फल) f. 1) *ein Mädchen, das vor Kurzem die Menses bekommen hat*, Trik. 3, 3, 28. Med. k. 229. — 2) *eine Neuvermählte* Med.

नवभाग (नवन् + भाग) m. *der neunte Theil*, insbes. *eines Sternbildes, eines astrol. Hauses* Varâh. Laghuģ. 1, 23. Bṛh. 1, 9. 14. 25 (24), 11. — Vgl. नवांश.

नवमं (von नवन्) adj. f. ई *der neunte* (das f. mit Ergänzung von तिथि *der neunte Tag in einem Halbmonat*) AV. 13, 4, 18. VS. 25, 4. 5. Çat. Br. 3, 4, 1, 15. 6, 3, 1, 21. Kâtj. Çr. 20, 1, 2. Hariv. 7879. Dev. 12, 3. Vet. in LA. 16, 14. In der Stelle ṚV. 5, 27, 3 erklärt Sâj. नवम durch नवतम.

नवमक (von नवम) adj. *der neunte* Çaut. 26.

नवमल्लिका f. *arabischer Jasmin, Jasminum Sambac Ait.* Çabdar. im ÇKDr. Vjutp. 142. Çâk. 41. Spr. 135. Prab. 7, 8. An allen drei Stellen hat die v. l. °मालिका. Unter den 5 Pfeilen des Liebesgottes Verz. d. Oxf. H. 183, *b*, 6 v. u. — Am Anfange ist vielleicht नवन्, nicht 1. नव, zu suchen.

नवमांश m. = नवांश Ind. St. 2, 264.

नवमालिका f. 1) = नवमल्लिका AK. 2, 4, 2, 53. Trik. 2, 4, 24. H. 1148. Suçr. 1, 376, 9. Çâk. 88. Varâh. Bṛh. S. 53, 48; vgl. u. नवमल्लिका. — 2) N. pr. einer Tochter Dharmavardhana's, Königs von Çrâvastî, Daçak. 134, 7.

नवमालिनी (1. नव + मा°) f. *ein best. Metrum*, 4 Mal ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ — ⏑ — ⏑, ⏑ ⏑ — — Colebr. Misc. Ess. II, 160 (VII, 16).

नवमुख (नवन् + मुख) adj. f. ई *neun Oeffnungen habend*: पुरी (vom Leibe) Bhâg. P. 4, 25, 37. — Vgl. नवद्वार.

नवयज्ञ (1. नव + यज्ञ) m. *Erstlingsopfer* (bei der Ernte) Gobh. 3, 8,9. 4,7,27. P. 4,2,35, Vârtt. 1. Kâtj. Çr. Schol. 346,21. — Vgl. नावयज्ञिक und नवशस्येष्टि u. नवशस्य.

1. नवयौवन (1. नव + यौ°) n. *die erste Jugendfrische* Bhartr. 1,7. Kaurap. 2. Prab. 40,16. Açokâv. 21.

2. नवयौवन (wie eben) adj. f. आ *in der ersten Jugend stehend* Hâr. 134. Çṛñgârat. 11.

नवर् *eine best. Zahl* Vjutp. 180.

नवरङ्ग (नवन् + रङ्ग) n. = कायस्थमुख्यकुलीनानां पञ्चदानचतुर्यक्तृणात्मकुलविशेषः ÇKDr. nach der Kulâkârjakârikâ.

नवरजस् (1. नव + र°) adj. f. *seit Kurzem die Menses habend* Trik. 3,3,28.

नवरत्न (1. नव + रत्न) n. *die neun Juwelen: Koralle, Perle, Rubin, Lapis lazuli,* Gomeda, *Diamant, Topas, Sapphir und Smaragd* ÇKDr. nach dem Tantrasâra. Diese 9 Juwelen werden zu den 9 Planeten in Beziehung gebracht, Dîpikâ ebend. *die neun Perlen* (नव रत्नानि) am Hofe des Vikramâditja bilden: Dhanvantari, Kshapaṇaka, Amarasiṁha, Çaṁku, Vetâlabhaṭṭa, Ghaṭakarpara, Kâlidâsa und Varâhamihira Haeb. Anth. 1. Ebend. heisst auch eine Sammlung von 9 Sprüchen नवरत्न. Auch im Tantrasâra wird ein Buch unter diesem Titel aufgeführt Verz. d. Oxf. H. 95, *a*, 35. Ein Buch नवरत्नमाला wird ebend. 108, *a* erwähnt; ein Buch नवरत्नेश्वर 95, *a*, 36. 101, *b*. 104. *a*.

नवरथ (नवन् + रथ) m. N. pr. eines Sohnes des Bhîmaratha und Vaters des Daçaratha Hariv. 1992. VP. 422. Bhâg. P. 9,24,4.

नवरम् adv. *nur* Trik. 3,4,2.

नवरात्र (नवन् + रात्र) m. *ein Zeitraum von neun Tagen* Ait. Br. 5, 21. Çâṅkh. Çr. 4,15,10. Kauç. 126. Im Des. *ein* Soma-*Opfer mit neun* Sutjâ-*Tagen* Kâtj. Çr. 23,5,18. 24,3,24. *neun Tage in der Mitte des* Gavâmajana 20. Çâṅkh. Çr. 13,18,2. 17,5. 6. n. *neun, der Verehrung der* Durgâ *geweihte Tage, vom ersten bis zum neunten in der lichten Hälfte des Monats* Âçvina, ÇKDr. Diese Feier heisst auch नवरात्रिक u. Bhavishjottara-P. ebend. — Vgl. 2. नवाह्न.

नवराष्ट्र n. N. pr. eines *Reiches:* °राष्ट्रं च निर्जित्य MBh. 2,1110. नवस्थ (N. pr.) नवराष्ट्रं तु Hariv. 1678. m. pl. N. pr. des Volkes MBh. 4,12.

नवर्च (1. नव + ऋच्) adj. *neunversig* AV. 19,23,6.

नवला f. N. pr. der Gemahlin des Manu Kâkshusha VP. 98. — Vgl. नड्वला.

नववधू (1. नव + वधू) f. *eine Neuvermählte* Amar. 37. Ṛt. 6, 19. Çiç. 9,73. Nach Vjutp. 99. ausserdem *Schwiegertochter.*

नववरिका (1. नव + वर) f. dass. Hâr. 154. — Vgl. नवकारिका.

नववास्त्व (1. नव oder नवन् + वा°) m. N. pr. eines Mannes oder dämonischen Wesens ṚV. 1,36,18. 6,20,11. 10,49,6.

नवविंश (vom folg.) adj. *der neunundzwanzigste* R. 6 in der Unterschr. des Sarga.

नवविंशति (नवन् + विं°) f. *neunundzwanzig* VS. 14,31.

नवविध (नवन् + विधा) adj. *neunfach, aus neun Theilen bestehend* Çâṅkh. Çr. 16,28,2. Kauç. 92. Bhâg. P. 3,10.13.

नवव्यूह (नवन् + व्यूह) m. Bein. Vishṇu's H. ç. 64. — Vgl. चतुर्व्यूह.

नवशक्ति (नवन् + श°) m. Bein. Çiva's H. ç. 42. Vishṇu's 64.

नवशत (नवन् + शत) *hundertundneun;* davon °शततम *der hundertundneunte* R. 6 in der Unterschr. des Sarga.

नवशशिभृत् (1. नव - शशिन् + भृत्) m. *Träger des jungen Mondes,* Bein. Çiva's Megh. 44.

नवशस्य (1. नव + श°) n. *frische Frucht:* नवशस्येष्टि f. *Erstlingsopfer* (bei der Ernte) M. 4, 26. 27 (नवसस्येष्टि Lois.). — Vgl. नवयज्ञ.

नवशायक s. u. शायक.

नवषट् (नवन् + ष°) adj. *aus neun Mal sechs (Schnüren) bestehend:* रश्मिकलाप Varâh. Bṛh. S. 82 (80, *b*), 32.

नवषष्टि (नवन् + ष°) f. *neunundsechzig;* davon °तम adj. *der neunundsechzigste* R. 6 in der Unterschr. des Sarga.

नवसंघाराम (1. नव + सं°) m. N. pr. eines *Klosters* Vie de Hiouen-thsang 65. Hiouen-thsang I, 30.

नवसप्तति (नवन् + स°) f. *neunundsiebenzig;* davon °तम adj. *der neunundsiebenzigste* R. 6 in der Unterschr. des Sarga.

नवसप्तदश (नवन् + स°) m. N. eines Atirâtra (*neun* Saptadaçastotra *enthaltend*) Kâtj. Çr. 23,1,14. 24,3,9. Âçv. Çr. 10,1. Pañkav. Br. 20,4,2.

नवसाहसाङ्कचरित n. *die neun* (नवन्) oder *die neuen* (नव) *Thaten des Königs* Sâhasâṅka, Titel einer von Çrîharsha verfassten Kampû, Hall in der Einl. zu Vâsav. 18.

नवसू (1. नव + सू) f. *eine Kuh, die kürzlich gekalbt hat:* वत्सं नवस्वं इव रमन् ṚV. 4,34,5.

नवसूतिका f. dass. AK. 2,9,71. H. 1267.

नवस्तोभ adj. प्राणुर्नवस्तोभम् N. eines Sâman Ind. St. 3,206, *a*.

नवस्रक्ति s. u. स्रक्ति.

नवांश (नवन् + अंश) m. *der neunte Theil,* insbes. *eines Sternbildes, eines astrologischen Hauses* Varâh. Bṛh. S. 93, 16. Laghuǵ. 1,19. 3,8. Bṛh. 1,6. 2,19. 18,4. नवांशनाथ m. *der Regent eines* Navâṁça Ind. St. 2, 264. नवांशक m. = नवांश Varâh. Bṛh. 13, 8. Laghuǵ. 1,3. 2,4. 6,3. Bhaṭṭotp. zu Laghuǵ. 3,8. fgg. नवांशकप m. *der Regent eines* Navâṁçaka Bṛh. 24 (23), 13. — Vgl. नवभाग.

नवाङ्कुर (नव + अङ्कुर) Titel eines Werkes Colebr. Misc. Ess. II, 453.

नवाङ्गा (नवन् + अङ्ग) f. *eine best. Pflanze,* = कर्कटशृङ्गी Râǵan. im ÇKDr.

नवान्न (1. नव + अन्न) n. *neue Frucht:* य आग्रायणेनानिष्ट्वा नवान्नं प्राश्नीयात् Ait. Br. 7,9. M. 4,27. 28. Verz. d. B. H. No. 1070. so v. a. नवान्नेष्टि *Erstlingsopfer* Varâha-P. im ÇKDr.; vgl. As. Res. III, 268.

नवायस (नवन् + अयस् oder आयस) n. *ein medicinisches Eisenpräparat, das neun Theile Eisen enthält,* Suçr. 2,81,16. 134,14.

नवार्चिस् (नवन् + अर्चिस्) m. *der Planet Mars* Trik. 1,1,92. H. 117. Hâr. 35.

नवार्म (1. नव + अर्म) n. N. pr. einer Localität P. 6,2,90, Sch.

नवाशीति (नवन् + अशीति) f. *neunundachtzig;* davon °तम *der neunundachtzigste* R. 6 in der Unterschr. des Sarga.

1. नवाह् (1. नव + अह्) m. *der erste Tag einer Mondhälfte* H. an. 3,784. Viçva im ÇKDr.

2. नवाह् (नवन् + अह्) m. *ein Zeitraum von neun Tagen*, = नववासर H. an. 3,764. im Bes. *ein* Soma-*Opfer mit neun* Sûtjâ-*Tagen* Shaḍv. Br. 3,12. *neun Tage in der Mitte des* Gavâmajana Lâṭj. 4,5, 3. — Vgl. नवरात्र.

नविन् (von नवन्) adj. *aus neun bestehend* Lâṭj. 6,7,16.

नविपुला (न, der Buchstabe, + वि°) f. *ein best. Metrum* Colebr. Misc. Ess. II, 158 (IV, 5).

नविष्टि (von नु) f. *Lobgesang*: न यमन्यदा पपन् वज्रिन्नपसो नविष्टौ। तवेदु स्तोमं चिकेत ṚV. 8,2,17.

नविष्ठ (superl. zu 1. नव) adj. *der neueste, jüngste; der letzte*: मति ṚV. 1,82,2. 8,25,24. गिर् 20,19. Agni 5,27,3. तं मे जगृभ्र आशसो नविष्ठं दोषा वस्तोर्हवमानास इन्द्रम् viell. adv. *zuletzt* 5,32,11.

नवीकर् (1. नव + 1. कर्) *erneuern, auffrischen, verjüngen, wieder aufleben machen*: पुरं नवीचक्रुरपां विसर्गान्मेघा निदाघग्लपितामिवोर्वीम् Ragh. 16,38. (वनम्) ऐन्द्रेण पयसा सिक्तं मारुतेन नवीकृतम् Hariv. 3539. नवीकृतवतो देशो तस्य Râǵa-Tar. 1,190. निःशोषितं जनम्। नवीचकार जलदो दावदग्धमिवाचलम् 276. एते ह्यात्तमनसः पुनर्नवीकृताः स्मः Çâk. 62, 12. नवीकृतः शोकः MBh. 15,800. दुःख Mâlav. 68,22.

नवीन adj. = नव *neu* P. 5,4,30, Vârtt. 2. AK. 3,2,27. H. 1448. Hâr. 176. प्रासाद Çatr. 1,277. °वेदान्तिन् *ein neuerer* Ved. Schol. bei Wilson, Sâṁkhjak. S. 194.

नवीभाव (von नवीभू) m. *das Neuwerden, Jungwerden*: प्रेम नवीभावमिवापयौ Kathâs. 14,63.

नवीभू (1. नव + भू) *sich erneuern, sich auffrischen*: °भूत (शोक) Ragh. 12,56.

नवीयंस् und नव्यंस् (compar. zu 1. नव) adj. 1) *neu, frisch, jung*: ताः प्रत्नवन्नव्यसीर्नूनमस्मे रेवदुच्छन्तु सुदिना उषासः ṚV. 1,124,9. 6,16,21. पुनः पुनर्मातरा नव्यसी कः 3,5,7. सुम्ना नव्यांसि 1,38,9. सुवित 3,2,19. 9,82,5. सुष्टुति 3,62,7. प्र तार्यायुः प्रतरं नवीयः 10,59,1. नू नव्यसे नवीयसे सूक्ताय साधया पथः 9,9,8; hier ist das Wort auch in der Wiederholung betont, weil es in anderer Form erscheint. Eigenthümlich ist der Gebrauch des gen. pl. नव्यसीनाम् für das masc. in den zwei folgenden Stellen: तं वः शर्धं रथानां त्वेषं गणं मारुतं नव्यसीनाम्। अनु प्र यन्ति वृष्टयः॥ ṚV. 5,53,10. तमु नूनं तविषीमन्तमेषां स्तुषे गणं मारुतं नव्यसीनाम् 58,1. Hierbei ist wohl das Metrum berücksichtigt worden — 2) *neuerdings seiend,— thuend,— sich erzeigend*: यथापिबः पूर्व्यां इन्द्र सोमाँ एवा पाहि पन्यो अद्या नवीयान् ṚV. 3,36,3. एतान्तस्ते वसो विद्याम शूर नव्यसः। यथा प्राव एतशम् Vâlakh. 2,9. ṚV. 6,44,7. चक्रमिव नव्यस्या ववृत्स्व 3,61,3. — 3) acc. नवीयस्, नव्यस् adv. *neuerdings*: एवेन्द्राग्निभ्यां पितृवन्नवीयो अर्चामि ṚV. 8,40,12. (त्वक्तं) धियो रथेष्ठामजरं नवीयः 6,21,1. अग्ने त्वं पारया नव्यो अस्मान् 1,189,2. सनेम ते ऽवसा नव्य इन्द्र 6,20,10. सनाच्च होता नव्यश्च सत्सि 3,11,10. 1,61,13. — 4) instr. नवीयसा, नव्यसा *auf's Neue, neuerdings*: अग्निर्हि वाजिनं विशे ददाति विश्वचर्षणिः। अग्नी राये स्वाभुवं स प्रीतो याति वार्यमिषं स्तोतृभ्य आ भर॥ ... नवीयसा ṚV. 8,39,6. न्यग्ने नव्यसा वचस्तनूषु शंसमेषाम् 2. स्तुषे यद्वां पृथिवि नव्यसा वचः 2,31,5. 6,48,11; vgl. 62,5. — 5) dat. नव्यसे *auf's Neue, neu*: अतक्षमायवो नव्यसे सम् ṚV. 2,31,7.

नवेतर (1. नव + इतर) adj. *alt* Ragh. 8,22.

नवेदस् P. 6,3,75. adj. *merkend, ahnend; kundig* (mit gen. der Sache) Naigh. 3,15. ṚV. 1,34,1. 79,1. देवो भुवन्नवेदा म ऋतानाम् 4,23,4. pl. नवेदास् 1,165,13. भुवो नवेदा उचथस्य नव्यः 5,12,3. विश्वस्य तस्य भवथा नवेदसः 55,8. नवेदसो अमृतानामभूम 10,31,3. — Vgl. कोविद.

नवोढा (1. नव + ऊढा) f. adj. und subst. *neuvermählt, eine Neuvermählte* Hâr. 134. प्रमदा नवोढाः R. 5,11,17. subst. Bhartṛ. 1,4. Hit. I, 207. Sâh. D. 40,17.

नवोद्धृत (1. नव + उद्धृत) n. *frische Butter* AK. 2,9,52. H. 408. — Vgl. नवनीत.

1. नव्य 1) adj. = नव *neu, frisch, jung* Naigh. 3,28. Nir. 3,3. P. 5,4,36, Vârtt. 8. Kâç. zu P. 5,4,30. AK. 3,2,27. H. 1448. नव्या नव्या युवतयो भवन्तीः ṚV. 3,55,16. नव्यं नव्यं तन्तुम् 1,139,4. 10,96,11. नव्यमायुः प्र सू तिर 1,10,11. उक्थ्य 105,12. स्तोम 109,2. ब्रह्मन् 62,13. 4,26,21. वीर्या मघवन्या चकर्थ। या चो नु नव्या कृणवः 5,29,13. 2,17,1. 10,4,5. सनायुवो नमसा नव्यो (nom. pl. f.) अर्कैर्वसूयवो मतयो दस्म दद्रुः 1,62,11. — 2) m. *eine best. Pflanze*, = रक्तपुनर्नवा Râǵan. im ÇKDr.

2. नव्य (von नु) adj. *dem man lobsingen muss, preiswürdig*: इन्द्रं स्तोता नव्यं गीर्भिः ṚV. 8,16,1. ता वां नु नव्याववसे करामहे 10,39,5. नवेदा उचथस्य नव्यः 5,12,3. 7,18,5. 1,141,10. बृहस्पतिं वर्धया नव्यमर्कैः 190,1. 130,10.

नव्यंस् s. u. नवीयंस्.

नव्यवत् (?) Bhâg. P. 4,30,20.

1. नश्, नशति (ved., विप्रणशेत् MBh. 13,3083. विनशेत् 3,2289. नशेमहि 7,686) und नश्यति (Dhâtup. 26,85.; ननाश, नेशुः; अनशत् und अनेशत् Kâç. zu P. 6,4,120. Vop. 11,3. नेशत्; नशिष्यति und नङ्क्ष्यति; नशिता und नंष्टा P. 7,2,45. 1,60. Vop. 11,5. नंग्धा Vop.; नंष्टुम् P. 7,1, 60. नष्ट्वा und नंष्ट्वा P. 6,4,32. Vop. 26,207; partic. नष्ट; *verloren gehen* (अदर्शने Dhâtup.), *abhandenkommen, verschwinden; vergehen, zu Grunde gehen*: न ता (गावः) नशन्ति ṚV. 6,28,3. पुनर्नो नष्टमाजतु 54,10. पशुं नष्टम् 1,23,13. 8,68,6. 10,46,2. VS. 12,8. नष्टमधिगमिष्यन् Âçv. Gṛhj. 3,7. M. 8,32. 232. Jâǵn. 2,164. पञ्चाशद्वर्षनष्टं पुत्रम् Sadduh. P. 4,10, a. मा नेशुः पशवस्तव MBh. 4,1008. अदर्शनं नष्टः P. 3,4,45, Sch. नष्टं मृतमतिक्रान्तं नानुशोचन्ति पण्डिताः Pańkat. I, 378. Hit. I, 161. Mârk. P. 19,18. AK. 2,8,2,80. तथा सीमा न नश्यति M. 8,247. धुवाणि तस्य नश्यन्ति अध्रुवं नष्टमेव च Hit. I, 205. आधिः Jâǵn. 2,58. जाया विवस्वतो ननाश ṚV. 10,17,1. Ait. Br. 7,10. मा स्म नो भरता नशन् *entwischen* MBh. 3,2736. नेशुश्छिन्ना निशाचराः (= पलायिताः Schol.) Bhaṭṭ. 14,112. नष्ट = पलायित H. 803. मार्गा नष्टा वनादस्यात् *sind verschwunden, nicht mehr zu sehen* MBh. 3,2541. नङ्क्ष्यति शिवस्तव वेदपन्थाः Bhâg. P. 3,16, 23. नष्टसलिलाः (आपगाः) Çâk. 167. क्वचिद्दृष्टः क्वचिन्नष्टः R. 3,50,7. दृष्टनष्ट Kathâs. 1,62. 3,37. 7,75. 9,38. दृष्टनष्टता Râǵa-Tar. 4,141. लपानष्टदृष्ट Mṛkkh. 76,16. नष्टेन्दुकला AK. 1,1,3,9. H. 151. Varâh. Bṛh. S. 16,31. 19,20. 25,5. भयेन नष्टो Çuk. 39,14. नष्टा वैश्रवणाः स्थानात्तस्य वीर्येण *gekommen um Etwas* R. 1,14,18. सा नष्टा बाणपुरात्तदा *verschwand aus* Hariv. 10023. कथं च नष्टा ज्ञातिभ्यो भर्तुर्वा 20 v. a. *und auf welche Weise haben Verwandte und Gatte sie aus dem Gesicht verloren?* MBh. 3,2690. आत्मा यक्ष्मस्य नश्यति ṚV. 10,97,11. 13. नेशत्तमो दुधितं रोचत द्यौः 4,

1,17. 6,54,7. VS. 16,10. पिशाचास्तस्मान्नश्यन्ति यमहं ग्राममाविशे AV. 4,36,7. 2,14,5. 6. 5,13,2. 6,83,3. 7,115,1. Çat. Br. 9,2,3,19. 12,4,3,3. 13,3,8,6. Ait. Br. 5,28. यदि कपालं नश्येत् 7,9. TS. 2,6,3,5. Çāṅkh. Çr. 13,3,2. Gṛhj. 5,8. प्रज्ञा नश्यति M. 4,52. धर्मो ऽनशत्तदा MBh. 13,1913. 3,8491. नतो नङ्क्ष्यति ते धर्मः Kathās. 15,78. ज्ञानानि नङ्क्षन्ति (नङ्क्ष्यन्ति zu lesen) MBh. 12,1800. महान्धर्मो नाशिष्यति 4,680. नष्टो मोहः Bhag. 18,73. नष्टसंज्ञ MBh. 1,3147. 3,2867. नष्टात्मन् 2864. °रूप 2904. °चेतन Suçr. 1,235,9. °स्वरता 118,8. °मति, °दृष्टि Bhāg. P. 5,26,9. °धी Rāǵa-Tar. 5,299. °संस्मृति Bhaṭṭ. 6,55. °निद्र Pañkat. 38,4. ननाशैकपदे रागः R. 6,72,69. नश्यन्ति हव्यकव्यानि नराणामविजानताम् so v. a. zu Nichte werden, keinen Erfolg haben, ohne Nutzen sein, vergeblich sein M. 3,97. नष्टं देवलके दत्तम् 180. तपांसि मम नष्टानि व्रतानि मे ऽखिलानि च Brahma-P. in LA. 58,7. अविवेकिनि भूपाले नश्यन्ति गुणिनो गुणाः। प्रवासरसिके काले यथा साध्याः स्तनोन्नतिः॥ umsonst da sein Spr. 234. कृतं यस्मिन्न नश्यति dem eine Wohlthat nicht vergebens erwiesen worden ist MBh. 1,6116. नश्यतोपूर्वधाविद्धः खे विद्धमनुविध्यतः। तथा नश्यति वै क्षिप्रं वीजं परपरिग्रहे॥ M. 9,43. असंतुष्टा द्विजा नष्टाः संतुष्टा इव पार्थिवाः sind verloren so v. a. bringen es zu Nichts Spr. 277. क्षिप्रं नश्यति सान्वयः geht zu Grunde M. 3,205. 9,314. प्रेत्य चेह च नश्यति 8,111. 171. MBh. 3,1098. Pañkat. 47,15. प्राणेषु नश्यत्सु (so ist zu lesen) Bhartṛ. 2,22. जीवनाशं ननाश च Bhaṭṭ. 14,31. यज्ञोता यदि नष्टः (Schol. = मृतः) स्यात् M. 8,166. बहवो ऽविनयान्नष्टा राजानः सपरिच्छदाः 7,40. Prab. 52,1. अनावृष्ट्या कृषिर्नष्टा Duǵatas. 76,18. Varāh. Bṛh. S. 17,19. नष्ट verdorben, beschädigt Jāǵn. 2,59. नष्ट im Gegens. zu पुष्ट von Personen Vedāntas. (Allah.) No. 81. med.: अर्यो नंशन्त सनिषन्त नो धियः ṚV. 9,79,1. नशेमाहि सदा निशि verschwinden, sich unsichtbar machen MBh. 7,685. अपसर्पत नश्यधम् verschwindet, macht dass ihr fortkommt R. 5,27,21. (अशुभं कर्म) तत्सर्वं नश्यते तत्र स्नातमात्रस्य MBh. 3,7014. 7069. 13245. न चास्या नश्यते रूपम् N. 17,7. स नश्येत मृषा वदन् zu Grunde gehen MBh. 1,3414. 3,10701. यावन्न नङ्क्ष्यामहे Bhāg. P. 4,17,11.

— caus. नाशयति, अनीनशत्; verschwinden machen, vertreiben; vertilgen, zerstören, zu Grunde richten: क्षेत्रियं नाशयामि त्वत् AV. 3,7,6. 4,37,11. 5,4,1. यादिदं ते देवा ब्रह्मणा नाशयन्तु 6,113,1. लक्ष्म श्वेतमनीनशम् 1,23,4. शीर्षरोगमनीनशन् 9,8,21. 8,7,3. ṚV. 1,50,11. रयिमनाशयत् verschwinden machen so v. a. weit wegführen Bhaṭṭ. 17,102. नाशयाम्यद्य गाधेयं नीहारमिव भास्करः R. 1,55,25. 54,18. 19. अज्ञानजं तमः Bhag. 10,11. ज्ञानम् MBh. 3,2324. श्रमम् 2387. 8080. 4,301. 5,6051. R. 5,3,71. Bhag. 5,16. Bhaṭṭ. 8,57. प्रभूतमपि दारिद्र्यं न नाशयति Pañkat. 241,12. नाशयाम्यद्य ते दर्पम् R. 1,56,3. नाशयत्याशु पापानि M. 11,245. अपूजितं तु तद्भुक्तमुभयं नाशयेदिदम् (बलमूर्जं च) 2,55. मा धर्म्यान्नीनशः पथः R. Gorr. 1,24,9. MBh. 3,2027. शापितैर्वलिकर्माणि R. 3,1,24. 5,2,21. परधार्यम् Pañkat. 1,407. तैर्नाशिते वने R. 5,63,8. तन्नाशयथ किं ग्रामान् Vid. 60. कथमग्निर्न नो धक्ष्येत्कथमापो न नाशयेत् MBh. 1,8982. आ पाप स्वयं नष्टः परानपि नाशयितुमिच्छसि Prab. 52,1. Mārk. P. 14,76. Hit. IV,92. Bhāg. P. 7,10,54. 9,15,15. न स्वल्पस्य कृते भूरि नाशयेन्मतिमान्नरः: verlieren, einbüssen Pañkat. 1,23. नाशित verloren, eingebüsst Jāǵn. 2,260. उपदिष्टं सुसूक्ष्मार्थं शास्त्रं यत्नेन धीमता। स नाशयतु दुष्टात्मा so v. a. wieder vergessen R. 2,75,26. श्रुतं नाशयताम् verloren gehen lassen, nicht im Gedächtniss behalten MBh. 7,705. अग्नीन् die Feuer ausgehen lassen Bhāg. P. 4,5,15. कन्याम् ein Mädchen schänden Kull. zu M. 8,367. fgg. Daçak. in Benf. Chr. 191,10. Nach P. 1,3,86 und Vop. 22,2 stets act.; das med. haben wir in den folgenden Stellen: शोको नाशयते धैर्यं शोको नाशयते श्रुतम्। शोको नाशयते सर्वम् R. 2,62,15. M. 3,175. दातुर्नाशयते फलम् 177. कृतं पुरुषकारं हि दैवं नाशयते तथा Hariv. 10087. 1167. नाशयते चित्तम् Vāju-P. in Verz. d. Oxf. H. 30,b,26. Der aor. in der Bed. des simpl.: मा व्याघ्रा नीनशुर्वनात् verschwinden aus MBh. 5,862; vgl. u. वि.

— desid. निनशिष्यति und निनङ्क्षति P. 7,1,60. 2,45; s. निनङ्क्षु.

— अनु s. अनुनाश.

— अप sich scheren, sich packen: अपनश्य धिक्त्वा जाल्मास्तु Çāṅkh. Br. 30,5.

— व्यप caus. vertreiben: यस्ते युद्धमयं दर्पं कामं च व्यपनाशयेत् MBh. 5,7090.

— अव verschwinden, vergehen: अवनेशुः क्रुद्धयो हि वीर्याण्यर्जुनतादयात् MBh. 4,1728.

— निस्, partic. निर्नष्ट (das न unverändert, weil श in ष übergegangen ist) verloren gegangen, verschwunden: °नामकुल (मदीपाल) Rāǵa-Tar. 1,83. °काटककुल 6,367. — caus. austreiben, vertreiben: निरक्षत्यादमनीनशम् ṚV. 10,162,2. AV. 1,23,2. 3.

— परि, परिणश्यति, परिनष्ट P. 8,4,36, Sch.

— प्र (das न der Wurzel bleibt unverändert, wenn श in ष sich wandelt P. 8,4,36. wenn श verschwindet [also auch प्रनङ्क्ष्यति] Vārtt. Vop. 11,5) verloren gehen, sich verlieren, verschwinden: या प्रेव नश्यसि ṚV. 10,146,1. पराग दैवैतडेताः मिक्तं प्रणश्येत् Çat. Br. 4,3,3,4. 4,20. 22. 1,6,4,17. आधिः प्रणश्येद्द्विगुणो धने यदि न मोच्यते Jāǵn. 2,58. M. 8,149. न ते यशः प्रणशिता MBh. 1,8278. न मे कीर्तिः प्रणश्येत 3,16945. शैत्यं सोमात्प्रणश्येत 2,2548. कुलक्षये प्रणश्यन्ति कुलधर्माः Bhag. 1,40. तस्याहं न प्रणश्यामि स च मे न प्रणश्यति 6,30. Pañkat. 120,18. 20. विष्णुप्रणाशं स वरं प्रनष्टः Bhaṭṭ. 3,14. प्राणशनासिकाभ्यां च वक्त्रेण च वनौकसः verschwanden so v. a. machten sich davon, entwischten 15,49. प्रनष्टुम् 54. partic. प्रनष्ट (häufig fälschlich प्रणष्ट geschrieben) verloren gegangen, verloren, geschwunden, verschwunden, nicht zu sehen, dahingegangen M. 8,30. 33. 34. Jāǵn. 2,33. MBh. 1,4359. 7678. 3,2907. 8735. 13,2614. Bhag. 18,72. R. 1,20,17. 61,6. 7. 2,33,20. 75,45. 4,27,9. 5,15,37. 71,7. Varāh. Bṛh. S. 78,23 = 93,3. Kathās. 4,25. Rāǵa-Tar. 5,211. der sich aus dem Staube gemacht hat Pañkat. 89,20. Vet. in LA. 22,11. — caus. verschwinden machen: क्षायामिव प्र तान्सूर्यः परिक्रामन्ननीनशत् AV. 8,6,8. गाण्डीवशब्देन प्रणाश्य तत्र वै बलम् MBh. 7,827. Hariv. 8877. पाप्मानं मे प्रणाशय Bhāg. P. 8,16,27. vergehen machen: यजमानम् Çat. Br. 5,2,3,20. verloren gehen lassen so v. a. unbelohnt lassen: कृतकृत्यस्य भृत्यस्य कृतं नैव प्रणाशयेत् Hit. IV,9.

— अतिप्र einer Sache (acc.) verlustig gehen: नेदिमौ लोकानतिप्रणश्यानि Çat. Br. 6,7,3,16. 4,11. 9,4,4,11.

— विप्र sich verlieren, verschwinden: पापानि विप्रनश्यन्ति MBh. 3,5027. Jāǵn. 3,308. ब्राह्मणेषु प्रमूढेषु धर्मो विप्रणशेद्ध्रुवम् MBh. 13,3083. स्मृतिर्मे विप्रणश्यति 15,825. अपि श्याके मुनि वा न दानं विप्रणश्यति

verloren sein so v. a. *wirkungslos sein, keine Früchte tragen* 13,3212. विप्रनष्ट *verloren, verschwunden:* विप्रनष्टां श्रियं चापमात्मनो MBh. 1, 4802. °विशेषका R. 3,55,6. सर्वथा विप्रनष्टास्ते — नहि विप्रो गतिं तेषां वासं वापि MBh. 4,877. — caus. *verloren gehen lassen* Saddh. P. 4,23, *b*.

— संप्र *sich verlieren, verschwinden:* घोरत्वं संप्रणश्यति MBh. 3,13731. संप्रनष्टे कलौ 2847.

— वि *sich verlieren, verschwinden; verloren —, eitel —, wirkungslos sein; zu Nichte werden, vergehen, zu Grunde gehen:* वि षु विश्वा अरातयो ऽर्यो नशन्त नो धियः (vgl. jedoch die Abweichung 9,79,1 weiter unten) ṚV. 10,133,3. यथा महाह्रदं प्राप्य क्षिप्तं लोष्टं विनश्यति M. 11,263. मायाः — क्षिप्रं विनेशुर्विदुर क्लेशा ज्ञानोदये यथा Bhāg. P. 4,11, 2. शनैः शरीरे विननाश शोकः शरद्गतो मेघ इवाल्पतोयः R. 2,44,23. क्रियाः सर्वा विनश्यन्ति ग्रीष्मे कुसरितो यथा Hit. I,117. अशनिः पुरो नु सासेधन्ती वि नश्यतु ṚV. 8,27,18. उताधीतं वि नश्यति 1,170,1. अमीषां चित्तं वि नेशत् 10,128,6. वि च नशन्न इषो अरातयः 9,79,1. Çat. Br. 14,4,2, 8. Shaḍv. Br. 5,7. न स्कन्दते न व्यथते न विनश्यति कर्हिचित्। वरिष्ठमग्निहोत्रेभ्यो ब्राह्मणस्य मुखे हुतम्॥ M. 7,84. एवं तु सुमहत्कार्यं विनश्येत् R. 5,29,30. अक्षेत्रे बीजमुत्सृष्टमन्तरैव विनश्यति M. 10,71. स विनश्यति *der* (der Kranke) *ist verloren* Suçr. 1,111,8. 119,6. अवमत्ता विनश्यति *geht zu Grunde* M. 2,163. 3,57. 58. 65. 4,174. 7,12. 39. 8,22. 10,61. MBh. 1,6162. Bhag. 8,20. R. 3,45,4. 51,35. Bhartṛ. 2,34. Varāh. Bṛh. S. 6,8. 73,10. 97,12. Prab. 37,7. विनशेत् MBh. 3,2289. विनशिष्यन्ति 1,3494. 6163. 13,1815. 1894. 1898. 1899. R. 2,31,15.16. 63,44. विनङ्क्ष्यामि MBh. 3,2861. 2864. Bhag. 18,58. R. 3,43,46. 47. 54,25. 6,14, 9. Bhaṭṭ. 16,26. विनङ्क्ष्यन्ति (sic) MBh. 1,4978. med. MBh. 1,3147. 6187. 3,10760. R. 5,80,21. विनष्ट *verloren gegangen, verschwunden:* अस्थिविनष्टशल्य Suçr. 1,24,10. सेयं हरी पुनरस्य ग्रहणाविकृत्ये विनष्टा। तदन्वेषणाय यतिष्ये Mālav. 9,3. °चक्षुस् MBh. 3,16665. °दृष्टि Bhāg. P. 3,4,6. °धर्मे देशे Rāga-Tar. 1,814. *zu Grunde gegangen, umgekommen:* वेणो विनष्टो ऽविनयात् M. 7,41. MBh. 1,6183. 2,2518. हा हतास्मि विनष्टास्मि भीतास्मि विजने वने *ich bin verloren* 3,2364. Pañkat. 21,3. I,324. विनष्टा वा प्रनष्टा वा भक्षिता वापि मैथिली R. 5,15,37. विनष्टं वा प्रनष्टं वा न पुत्रमनुशोचितुम् 71,7. नष्टं विनष्टं कृमिभिः श्वहतं विषमे मृतम् (पशुम्) M. 8,232. *verdorben, schlecht geworden* (von Sachen) 2,64. Jāǵñ. 2,59. 268. — caus. *verschwinden machen, vertreiben, vernichten, verderben, zu Grunde richten, umbringen:* त्वं पुर इन्द्र व्योजसा नाशयध्यै ṚV. 8,86,14. 1,55,6. अशस्तीर्वि हि नीनशः 6,48,17. अक्षन्नेव विशो विनाशयति TS. 2,3,3,5. एतां श्रियं जिह्मां विनाशयेत् Çat. Br. 5,3,3,1. AV. 3,1,5. तानोषधे त्वं गन्धेन विषूचीनान्वि नाशय 8,6,10. 19,15,2. पृथिवीम् MBh. 14,54. °नाशयन्तौ R. 1,26,27. 35,27. 65,11. 3,86,16. 5,37,42. Varāh. Bṛh. S. 39 (38), 8. Kathās. 25,77. Ghaṭ. 14. महात्मनेहो विनाशितः Pañkat. I,1. समीक्ष्य स (दण्डः) धृतः सम्यक्सर्वा रञ्जयति प्रजाः। असमीक्ष्य प्रणीतस्तु विनाशयति सर्वतः॥ M. 7,19. श्रेष्ठः कुलं वर्धयति विनाशयति वा पुनः 9,109. नरं हृतार्तिमतं च वातव्याधिर्विनाशयेत् *aufreiben* Suçr. 1,120,1. R. 2,24,22. ऊर्ध्वकरो दिवसकरस्ताम्रः सेनापतिं विनाशयति *stürzt ihn in's Verderben* Varāh. Bṛh. S. 3,21. 23. 11,54. 83 (80, 7),6. अथर्क्षान्मांसभूतान्नः क्रव्यादाशु विनाशयेत् *umbringen* MBh. 1,8382. 16,275. Hariv. 4251. R. 3,16,18. Pañkat. 71,24. 87,24. 98,22. Çuk. in LA. 43,1. मा नः सर्वान्व्यनीनशः MBh. 1,4169. *sich verlieren machen, in's Leere gehen machen:* आदित्य एषामस्त्रं वि नाशयतु AV. 11,10,16. *zugeben, dass Etwas zu Grunde geht* Ragh. 2,56. Auffallend ist die Verbindung mit einem gen. in der Stelle: विनाशयति पातो ऽस्मिन् लोकानामसकृद्यतः Sūrjas. 11,4. Der aor. in der intrans. Bed. des simpl. *zu Grunde gehen, umkommen* MBh. 4,426. 5,767. R. 2,110,30; vgl. das caus. vom simpl. — desid. vom caus. विनाशयिषितः (ohne Redupl.!) Daçak. 112,3 v. u.

— अनुवि *nach oder mit Jmd verschwinden, — vergehen, — zu Grunde gehen:* नदीनां फेनाँ अनु तान्वि नश्य AV. 6,113,2. Çat. Br. 14, 5,4,12. 7,3,13. प्रजाश्च तस्य क्षीयन्ते ततः सो ऽनुविनश्यति MBh. 12, 3400. कामानुसारी पुरुषः कामाननुविनश्यति 6303.

— प्रवि *verderben, zu Grunde gehen:* तस्मात्त्वं प्रविनङ्क्ष्यसे R. Gorr. 1,36,27.

— सम् *zu Grunde gehen:* इक्ष्वाकुवंशे संनष्टे R. 5,31,13.

2. नश् (= 1. नश्) adj. *verloren gehend, zu Grunde gehend;* nom. नक् und नट् P. 8,2,63, Sch. Vop. 3,149. — Vgl. जीव°.

3. नश् (so v. a. 1. अश्; vgl. नक्), नशति, नशते, नशत् Naigh. 2,18; (अभि)नट्, (प्र)नक् (आनक् und आनट् werden vom Schol. zu P. 6,4, 73 und Siddh. K. 222, *a* hierher gezogen, können aber füglich auf 1. अश् zurückgeführt werden); नंशि aor. *erreichen, erlangen; treffen, zu Theil werden:* ज्योतिर्नशीमहि ṚV. 10,36,3. 10. रयिम् 2,30,11. 5,4, 11. यत्कामयाध्वे नशथा तदिन्द्रे *antreffen, finden bei* 2,14,8. आ नः सोमे स्वध्वर इयानो अत्यो न तोशते (die Dehnung ist für metrisch anzusehen) *eintreffen* Vālakh. 2,5. — नंहो मर्तं नशते ṚV. 6,3,2. 7,82,7. नकिः शवांसि ते नशत् 8,57,8. न नः पश्चादघं नशत् 2,41,11. नू सद्मानं दिव्यं नंशि देवाः 6,51,12. न त्वे अन्या उषसो नशन्त 1,123,11. 165,9. 8,31,17. न स्रेधन्तं रयिर्नशत् 7,32,21. — caus. *eintreffen machen* (?): युवं कवी ष्ठः पर्यश्विना रथं विशो न कुत्सो जरितुर्नशायथः ṚV. 10,40,6.

— अच्छ *herbeikommen:* अच्छा नो अग्ने द्युमत्तमं रयिं दाः ṚV. 5,24,2.

— अभि *erreichen, erlangen, treffen:* नशदभि द्रविणं दीध्यानः ṚV. 4, 23,4. मा नो दीर्घा अभि नशन्तमिस्राः 2,27,14. मा नो रक्षो अभि नड्यातुमावताम् 7,104,23. 8,20,16.

— उद् *erreichen:* उत्तरं सुम्नमुन्नशम् ṚV. 2,23,8. 1,164,22.

— परि dass.: नहि ते अन्तः शवसः परीणशे ṚV. 1,54,1.

— प्र *erreichen, treffen:* प्र तमिन्द्र नशीमहि रयिम् ṚV. 8,6,9. प्र वः स धीतये नशत् 1,41,5. Hierher ist ohne Zweifel auch प्रणक् zu stellen, welches von Sâj. auf पर्च् zurückgeführt und vom Prât. und Padap., welche beide nicht in प्र und नक् trennen, vermuthlich eben so aufgefasst wird. Dagegen sprechen Form, Betonung und Bedeutung; vgl. P. 2,4,80, Sch. 8,2,63. मा वो दुर्मतिरिह प्र णङ्नः ṚV. 7,36,9. 94,8. मा प्र णक्तस्य नो वधः 2,23,12. 1,18,3.

— वि *erreichen:* आपश्चिदस्य वि नशन्त्यर्थम् ṚV. 10,27,20. आमासु पूर्षु परो अप्रमृष्यं नारातयो वि नशन्नानृतानि 2,35,6.

— सम् dass.: सो अस्य महिमा न संनशे ṚV. 8,3,10. VS. 23,15. चक्षुषा चन संनशे Vālakh. 6,5.

नश (von 3. नश्) m. nom. act.: s. दूणाश, दुर्णाश. नश Vop. 26,30, v. l. ist

auf 1. नश् zurückzuführen. — Vgl. नाश.

नशन (von 1. नश्) n. *das Verschwinden, Entfliehen* H. 803, Sch.

नशाक m. *eine Art Krähe* Uṇâdiv. im ÇKDr.

नशितर् (von 1. नश्) nom. ag. *der verloren geht u. s. w.* ÇKDr. — Vgl. नंष्टर्.

नश्यत्प्रसूतिका (नश्यत्, partic. von 1. नश् + प्रसूति) f. *eine Frau, die ein todtes Kind zur Welt bringt,* H. 531.

नश्वर (von 1. नश्) adj. f. ई P. 3, 2, 163. Vop. 26, 157. *vergehend, vergänglich:* (लक्ष्मीः) जलापातनुपारकाणनश्वरी Kathâs. 19, 50. Bhâg. P. 5, 18, 4. किमेतैरात्मनस्तुच्छैः सह देहेन नश्वरैः । अनर्थैः 7, 7, 45. अनश्वर *unvergänglich* Bhartr. 3, 21. नश्वरत्व n. *Vergänglichkeit:* अर्थानाम् Daçak. in Benf. Chr. 183, 15.

नष्ट s. u. 1. नश्.

नष्टचन्द्र (नष्ट + च°) m. Bez. *der 4ten Tage in den beiden Hälften des Monats* Bhâdra As. Res. III, 290. 292.

नष्टचेष्ट (नष्ट + चेष्टा) adj. *der sich nicht bewegen kann;* davon nom. abstr. °ता *Starrkrampf, Ohnmacht* AK. 1, 1, 7, 33.

नष्टजन्मन् (नष्ट + ज°) n. (*die verloren gegangene Nativität*) *die nachträgliche Berechnung der Nativität eines Menschen* Varâh. Bṛh. 27, 3. नष्टजातक n. dass. 25 (24), 14. 17. Titel des 13ten Adhjâja in Varâh. Laghuj.

नष्टमार्गण (नष्ट + मा°) n. *das Suchen eines verlorenen Gegenstandes* Varâh. Bṛh. S. 85, 48.

नष्टराज्य (नष्ट + रा°) n. N. pr. einer Gegend im NO. von Madhjadeça Varâh. Bṛh. S. 14, 29.

नष्टरूप (नष्ट + रूप) adj. *dessen Gestalt verschwunden ist, nicht mehr gesehen wird:* मूत्यश्चरति लोके ऽस्मिन्नष्टरूपो महीपतिः MBh. 3, 2604. f. आ (sc. अनुष्टुभ्) Bez. *einer Varietät der* Anushṭubh Ṛv. Prât. 16, 28. °रूपी Sarvânukrama nach Regnier zu d. a. St.

नष्टविष (नष्ट + विष) adj. *dessen Gift verschwunden ist* AV. 10, 4, 12.

नष्टबीज (नष्ट + बीज) adj. *dessen Same verschwunden ist, zeugungsunfähig* H. 492.

नष्टवेदन (नष्ट + वेदन) adj. f. ई *Verlorenes findend* Çat. Br. 13, 3, 8, 6.

नष्टाग्नि (नष्ट + अग्नि) adj. *dessen Feuer ausgegangen ist, der das heilige Feuer hat ausgehen lassen* AK. 2, 7, 52. H. 855.

नष्टातङ्कम् (नष्ट + आतङ्क) adv. *unbesorgt, ohne Furcht* ad Çâk. 14.

नष्टासिसूत्र (नष्ट - असि + सूत्र) n. *Raub, Plünderung* Hâr. 158.

नष्टाशङ्क (नष्ट + आशङ्का) adj. *unbesorgt, furchtlos* ad Çâk. 14. °ङ्कम् adv. ebend.

नष्टासु (नष्ट + असु) adj. *dessen Lebensgeister entschwunden sind* AV. 10, 4, 12.

नष्टि (von 1. नश्) f. *Verderben, Untergang:* स्वबल° Bhâg. P. 9, 10, 21.

नष्टेन्दुकला (नष्ट + इन्दु + कला) adj. f. (eine Nacht) *in der die Mondsichel gar nicht zu sehen ist* AK. 1, 1, 3, 9. = नष्टेन्दु H. 151.

नष्टैषं s. u. 2. इष.

नष्टैषिन् s. u. इषिन्.

नष्टैष्य (nom. abstr. zu नष्टैषिन्) n. *das Suchen des Verlorenen* Ait. Br. 3, 9.

1. नस्, नसते *sich an Jmd machen, sich zusammenthun mit* (namentlich von Mann und Weib) Naigh. 2, 14. Nir. 4, 15. 6, 17. 7, 17. Dhâtup. 16, 26 (कौटिल्ये). घृतस्य धाराः समिधो नसन्त Ṛv. 4, 58, 8. तमीं गिरो जनयो न पत्नीः सुरभिष्टमं नरो नसन्त 1, 186, 7. स मोदते नसते साधते गिरा 9, 71, 3. 89, 3.

— सम् *zusammenkommen, sich vereinigen:* सं जामिभिर्नसते Ṛv. 4, 1, 4. 8, 61, 14. 9, 68, 4. सं पत्नीभिर्न वृषणो नसीमहि 2, 16, 8. सं सुष्टुती नसते 9, 71, 8. यत्र विश्वे कारवः संनसन्त 92, 5. नाभा यत्र प्रथमं संनसामहे 10, 64, 13.

2. नस् f. nur in den schwachen obliquen Casus im Gebrauch P. 6, 1, 63. Vop. 3, 89. 76. zu belegen sind नसा, नसि und der du. नसोस्. *Nase* Ṛv. 5, 61, 2. AV. 2, 27, 2. 5, 14, 2. 19, 60, 1. VS. 19, 90. 21, 49. TS. 5, 5, 9, 2. गावो यथा वै नसि दामयन्त्रिताः Bhâg. P. 4, 11, 27. 2, 10, 20. प्रोता नसीव — चतुष्पदः 5, 1, 14. Am Ende eines adj. comp.: ककुब्भिनो ऽविद्धनसो दमिता 3, 3, 4; vgl. ऋजू°, खरणस्, खुरणस्. — Vgl. नःक्षुद्र, नस्त, नस्तस्, नस्य, नस्वत्, नस्योत, नास्, नासा, नासिका.

3. नस् enclit. acc. dat. gen. pl. des Personalpronomens der 1sten Person VS. Prât. 2, 8. P. 8, 1, 21. fgg. wann न in ण übergeht im Veda VS. Prât. 3, 85. P. 8, 4, 27. 28. यश्च पश्यति नो जनः Ṛv. 7, 55, 6. प्र णो ऽवत 57, 5. वि नो राधांसि दयध्वम् 37, 2. 62, 8. मुष्टुति नः 58, 3. 66, 1.

नस 1) *Nase* am Ende eines adj. comp., das oxytonirt wird, P. 5, 4, 118. 119. Vgl. उन्नस (welches *mit einer hohen Nase versehen* bedeutet; vgl. Mârk. P. 7, 51. Bhâg. P. 8, 8, 42. Bhaṭṭ. 4, 18), उन्नणस, कुम्भीनस, खरणस und खुरणस (u. खरणस् und खुरणस्), गोनस, द्रुणस, प्रणस, वार्ध्रीणस, सुनस. — 2) f. नसा *Nase* Trik. 2, 6, 28. H. ç. 120. — Vgl. नस्, नास्, नासा, नासिका.

नसंविद् (1. न + सं°) f. *Bewusstlosigkeit, Selbstvergessenheit* Bhartr. 1, 27, v. l.

नसत्त (1. न + सत्त) ved. P. 8, 2, 61. नसत्तमञ्जसा Schol. angeblich = असन्न.

नसि viell. *Nase* in कुम्भीनसि.

नसुकर (1. न + सु°) adj. *nicht leicht zu vollbringen:* कृत्वा नसुकरं कर्म MBh. 8, 185. 14, 1768.

नस्त 1) m. *Nase* Çabdam. im ÇKDr. नस्ततस् *aus der Nase:* यदि स्रोतत्पतेद्भूमौ रुधिरं मम नस्ततः MBh. 4, 2227. 2241. 5, 4429. H. 4116. Viell. nur eine erweiterte Form von नस्तस् mit wiederholtem Suffix. — 2) f. आ *ein durch die Nasenscheidewand des Zugviehes gebohrtes oder gebranntes Loch* Bhar. im ÇKDr. mit folg. Citat aus einer Smṛti: नस्ताभेदनदाहाभ्यां कर्णदाहास्थिभेदनैः । अतिदाहातिवाहाभ्यां वधे चान्द्रायणं चरेत् ॥ Vgl. नस्तक, नस्तित. — 3) n. *Niesemittel* Ratnam. im ÇKDr.

नस्तक m. = नस्ता: ये चाच्छिन्दन्ति वृषणान्ये च भिन्दन्ति नस्तकान् MBh. 12, 9377.

नस्तकरण (नस्त + क°) n. *eine Geräthschaft des* Bhikshu, *mit der er Etwas in die Nase spritzt oder streut,* Vjutp. 209. Ob nicht नस्तःकरण zu lesen ist?

नस्ततस् s. u. नस्त 1.

नस्तस् (von 2. नस्) adv. *aus der Nase* P. 6, 1, 63, Vârtt. 2. TBr. 1, 8, 5, 1. Çat. Br. 5, 5, 4, 10. 13, 4, 4, 6. Jâǵñ. 3, 127. MBh. 4, 2209. Bhâg. P. 2, 7, 11. 8, 3, 42. *in die Nase:* नस्तः करोति Âçv. Gṛhj. 1, 13. नस्तो दत्त-

गतो निपिबेत् Çâṅkh. Gṛhj. 1,19.20. नस्तःकर्मन् *das in-die-Nase-Stekken, Schnupfen* Suçr. 2,297,6.

नस्तित (von नस्ता) adj. *dem ein Loch in die Nasenscheidewand gebohrt oder gebrannt worden ist; an der Nase gefesselt, mit einem Nasenring versehen* AK. 2,9,63. H. 1260.

नस्तोत (नस्त + ओत) adj. = नस्तित, नस्योत Ramân. zu AK. ÇKDr.

नस्य (von 1. नस्) P. 6,1,63, Vârtt. 2. 3. 1) adj. *in der Nase befindlich:* प्राण Çat. Br. 12,3,4,8. — 2) f. आ a) *Nase* Trik. 2,6,28. H. ç. 120. (नस्या). — b) *der Strick, welcher dem Zugvieh durch die Nase gezogen wird,* Mit. II,91,b,3 v. u. (nach Stenzler; das Werk steht uns nicht zu Gebote). Am Ende eines adj. comp.: छिन्ननस्येन यानेन Jâjñ. 2,299. Vgl. नास्य. — 3) n. a) *die Härchen in der Nase* (nach Mahîdh.) VS. 19,90. — b) *Niesemittel, Errhinum* überh. Ratnam. im ÇKDr. औषधमौषधसिद्धो वा स्नेहो नासिकाभ्यां दीयत इति नस्यम् Suçr. 2,235,21. 236,1. fgg. 1.176.7. 181,11. 182,9. °विधि 10,7. Verz. d. B. H. No. 929. 958. लक्ष्मणाय ददौ नस्यं सुषेणः परमौषधीम् । स तस्या गन्धमाघ्राय विशल्यः समपद्यत ॥ R. 6,71,24. 83,55. धूपैरञ्जनयोगैश्च नस्यकर्मभिरेव च । भेषजैः स चिकित्स्यः स्यात् MBh. 12,417.

नस्योत (नसि, loc. von 1. नस्, + ओत) adj. *an der Nase gefesselt, mit einem Nasenring versehen* AK. 2,9,63. H. 1260. नस्योता नैनीयते TS. 2,1,2,2. नस्योत इव गोवृषः MBh. 3,1142. subst.: नस्योतवद्यस्य वशे च लोकः Bhâg. P. 6,3,12.

नस्वत् (wie eben) adj. f. नस्वती *benaset* AV. 10,1,2.

1. नह्, नह्यति und °ते Dhâtup. 26,57. परिणह्येत् MBh. 1,1406; ननाह; नत्स्यति, नद्धा Kâr. 6 aus Siddh. K. zu P. 7,2,10. P. 8,2,34; अनात्सीत्, अनद्ध Vop. 11,7; नद्धुम्, नद्ध; *binden, knüpfen; umbinden, anlegen:* पथो युगं वरत्रया नह्यति RV. 10,60,8. अनानद्धो नह्यतन 53,7. वर्म वैतदग्नये नह्यति Çat. Br. 1,3,3,14. वर्म TS. 2,8,3,2. तलं नह्यमानम् Âçv. Gṛhj. 3,12, नह्यमान *gebunden, gefesselt* Bhâg. P. 5,14,38. med. *sich anlegen* AV. 19,20,3. *sich die Rüstung anlegen, sich rüsten:* योत्स्यमाना अनह्यन्त MBh. 4,1046. नद्ध *gebunden, geknüpft, verbunden, befestigt* H. 438. Med. dh. 9. उष्णीषं तिर्यङ्नद्धम् Lâṭj. 8,6,4. माला R. 4,12,19. नद्धं च भाजनम् — तुलार्धमभवत् MBh. 14,1929. युग 2,1932. Sön-jas. 12,73. कञ्चुकस्ते ऽपि नद्धः Mârk. P. 25,14. खर्जूरीस्कन्धनद्ध *angebunden an* Ragh. 4,57. लतावितानानद्धे द्वे चक्रानुः शरणो *befestigt* R. Gorr. 2,36,20. अस्मत्समगनद्धाः Hariv. 5199. *umbunden, umwunden:* दिव्यैश्च कवचैर्नद्धाः Hariv. 12946. रूप्याङ्गदनद्धबाहु 13139. R. 5,14,15. अमृतोत्पादने नद्धो भुजगेनेव मन्दरः 24,26. काञ्चनपट्टनद्धा शक्तिः MBh. 3,7210. रथः काञ्चनपट्टनद्धः Bhâg. P. 8,15,5. ओष्ठाभ्यामन्वकृतमाह नद्धम् *durch die Lippen gebunden, — gehemmt,* von einer fehlerhaften Aussprache der Laute RV. Prât. 14,2. *überzogen, durchzogen, eingelegt:* तोयातिभाराम्बुदवृन्दनद्धं नभः Hariv. 8709. शिरानद्ध (रूप) Kathâs. 12,52. (तरुषण्ड) नानागुल्मलता° R. 4,13,13. नानाधातुशतैर्नद्धानचलान् MBh. 3,2406. शैलेयनद्धेषु शिलातलेषु Kumâras. 1,56. स्वनान्हेमनद्धान् MBh. 2,1915. घण्टाः मणङ्गास्तपनीयनद्धाः Hariv. 13094. 13090. नद्धा मणिभिः Megh. 77, v. l. für बद्धा. नद्ध = उद्धृत Med. dh. 9. n. *Band, Knoten:* शालाया नद्धानि वि चृतामसि AV. 9,3,1.2. नद्धविमोक Gobh. 2,4,3. — Vgl. गिरिणद्ध, गिरिनद्ध. — caus. *zusammenbinden lassen:* वस्त्रत्रयादि नाहयेत् Bha-vishja-P. in Verz. d. Oxf. H. 31,b, N. 3. — intens. नानह्यते P. 8,4,24, Sch.

— अप 1) *zurückbinden:* अपि नह्यामि ते बाहू अपि नह्याम्यास्यम् AV. 7,70,5. — 2) *losbinden:* अपनह्य वासन् MBh. 3,13309.

— अपि oder पि (dieses in der späteren Sprache vorzugsweise) 1) *anbinden, befestigen, anlegen:* कवचं पिनह्य Bhaṭṭ. 3,47. पिनह्य तानि पुष्पाणि केशेषु MBh. 13,2352. अपिनद्धे कुण्डले 4,301. कुण्डले भित्तितुं तस्य क्षत्रियया पिनद्धे 1,739. पिनद्धकम्बु 4,54. मन्दारमाला हरिणा पिनद्धा Çâk. 161. पिनद्धमङ्गलप्रतिसर Daçak. in Benf. Chr. 201,5. med. *sich umbinden:* स्रजः Kâtj. Çr. 14,1,23. Pâr. Gṛhj. 2,14. अपिनद्ध = पिनद्ध = आमुक्त = प्रतिमुक्त AK. 2,8,2,33. H. 765. — 2) *zubinden, durch Binden verhüllen; unterbinden; verstopfen:* अश्नापिनद्धं मधु पर्यपश्यत् *verdeckt* RV. 10,68,8. पिनद्धा (निबद्धा MBh. 3,2662) धूमजालेन प्रभामिव विभावसोः R. 5,18,4. कुसुमं पिनद्धं पाण्डुपत्त्रोदरेण Çâk. 18. द्यौः — अतिरश्चोपिनद्धा Varâh. Bṛh. S. 19,20, v. l. अत्रैव वो ऽपि नह्याम्युभे आर्त्नी इव ज्यया RV. 10,166,3. आस्यम् AV. 7,70,4. 5. मेढ्रम् 95,3. भगम् 1,14,4. प्राणम् 5,8,4. 9,3,18. उत्तीयपाण्यौ Ait. Br. 6,1. यष्टिभिश्चर्म पिनह्य Kauç. 39. अपिनद्धो मरिष्यसि Çat. Br. 1,4,3,20. — 3) पिनद्ध *durchzogen:* इन्द्रायुधपिनद्धाङ्ग (घन) MBh. 13,976. नानाधातु° (शृङ्ग) Hariv. 4593. MBh. 6,199. बहुधातुपिनद्धाङ्गैर्हिमवच्छिखरैरिव 1,6966. — घनो यथा खे चिरमापिनद्धः (?) MBh. 6,2599.

— अभि *verbinden, zubinden:* अभिनद्धाक्ष Khând. Up. 6,14,1. — Vgl. अभिनहन.

— अव *zubinden, zudecken, überdecken, beziehen:* आर्द्रं चर्मणा Kâtj. Çr. 13,3,16. AV. 9,3,8. अवनद्धं श्नथितमप्स्वन्तः 1,116,24. चर्मावनद्ध M. 6,76 = MBh. 12,12463. पिशितपङ्कावनद्धास्थि Prab. 71,1. हेममालावनद्ध (रथ) MBh. 7,78. गदा हेमपट्टावनद्धा 8141. पुष्पभारावनद्ध (पादप) R. 5,9,8. द्यौः — अतिरश्चोऽवनद्धा Varâh. Bṛh. S. 19,20. शिरावनद्ध 67,59. 84. — Vgl. अवनद्ध.

— पर्यव, partic. पर्यवनद्ध P. 8,4,38, Sch.

— प्राव, partic. प्रावनद्ध P. 8,4,38, Sch.

— आ 1) *anbinden:* वरत्राया दार्वानह्यमानः RV. 10,102,8. ऐषु नह्य वृषाजिनम् AV. 6,67,3. आनद्धाभरणैः कायैः MBh. 6,5525. आनद्ध = बद्ध = संदित Trik. 3,3,244. H. an. 3,342. Med. dh. 27. — 2) med. *sich verstopfen:* आनह्यते नासा Suçr. 2,369,10. 373,6. आनद्ध *verstopft* 21,21. *bedeckt, überzogen* 1,22,3. 16. — Vgl. आनद्ध, आनाह.

— निरा, partic. निराणद्ध P. 8,4,2, Sch.

— पर्या *zubinden, verhüllen:* सोमपर्याणहनेन पर्याणह्यति Çat. Br. 3,3,4,6. 7. पर्याणद्ध AV. 14,2,12. P. 8,4,2, Sch.

— प्रत्या *darauf decken* Çat. Br. 3,3,4,8.

— व्या, partic. व्यानद्ध *durchzogen:* उरश्छदमिन्द्रवर्णव्यानद्धम् Hariv. 6884.

— उद् 1) *aufbinden, in die Höhe binden:* मुक्तागुणोन्नद्धं मौलिम् Ragh. 17,23. उन्नद्धचूड 18,50. — 2) *(von den Fesseln befreien) herausdrängen, heraustreiben:* अस्थ्यवयवो ऽस्थिमध्यमनुप्रविश्य मज्जानमुन्नह्यति Suçr. 1,301,9. मांसावमुन्नह्यति मांसपिण्डम् 288,2. Kauç. 64. — 3) *(sich der Fesseln entledigen) hervorbrechen, hervorkommen aus:* ततः प्रसभा पृथिवी तपसा तस्य — पुनरुन्नह्य सलिलात् MBh. 3,11016 (S. 570). — उन्नद्ध

= उच्छ्रित AK. 3,4,11,47. *in die Höhe gehoben, aufgetrieben:* ग्रासो न्नद्धपयोधर् Git. 12,16. °पाशा इवाद्रुयः Bhâg. P. 4,11,4. *entfesselt, über alle Grenzen hinausgegangen:* ग्रसन्नतिव्रम् Bhâg. P. 1,7,28. मद् 4,27,4. *hochfahrend, sich hoch dünkend, übermüthig, eingebildet* MBh. 3,1176. ते नेद्ध शक्या: सहसा विजेतुं वीर्योन्नद्धाः 6,5521. उन्नद्धा ऽष्टविभूतिभिः Bhâg. P. 4,14,4. तपोयोगबलोन्नद्ध 7,10,26. ग्रप्रमेयमहिमोन्नद्धेन किं साध्यते Râģa-Tar. 4,331. °चेतस् Bhâg. P. 6,18,25. — Vgl. उन्नाह्.

— समुद् 1) *in die Höhe binden,* समुन्नद्ध = ऊर्ध्वबद्ध H. an. 4,133. — 2) *entfesseln, freien Lauf lassen:* समुन्नद्धनिरुद्धशाखि Bhâg. P. 4,17,33. — 3) *in die Höhe drängen, heraustreiben:* वल्मीकावत्समुन्नद्धं विद्रधिम् Suçr. 1,280,20. — समुन्नद्ध = समुद्धृत Med. dh. 48. ग्रविलप *in die Höhe gerichtet* Spr. 292. *einen hohen Grad erreicht habend:* °प्रणाय Bhâg. P. 1,15,3. °मद् 2,9,29. *hochfahrend, eingebildet;* = गर्वित (द्दप्त, und पण्डितंमन्य AK. 3,4,12,106. H. an. Med. MBh. 5,1000. Spr. 292. ग्र° *nicht aufgeblasen, bescheiden* MBh. 5,1010. 12,12810.

— उप *einbinden, einschnüren, in ein Bündel machen; verbinden:* सोमम् Çat. Br. 5,4,5,15. Ait. Br. 1,13. Âçv. Çr. 12,4. TS. 2,4,9,4. 4,4,9,1. पलाशेषु Çat. Br. 5,2,1,17. ग्रस्थीनि Kâtj. Çr. 25,13,28. 10,9,30. मणिश्चर्मोपनद्धः *Phimosis* Suçr. 1,297,4. पुरटोपनद्ध *mit Gold eingelegt* (Burnouf: *avec des attaches d'or*): धनुस् Bhâg. P. 8,15,6. — Vgl. उपनहन, उपनाह्, उपानह्. — caus. *verbinden lassen:* शाल्वणोपनाह्येद्रम् Suçr. 2,86,13. व्रणम् 109,18. — Vgl. उपनाहन.

— नि *festbinden:* इषुधिः पृष्ठे निनद्धः ṚV. 6,75,5. — Vgl. नीनाह्.

— परि *umbinden, umfangen, umspannen:* न तां वध्वा परिणाह्य्देच्छुक्तचर्मा महातनुम् MBh. 1,1406. ताम्बूलवल्लीपरिणद्धपूग Ragh. 6,64. तूणीरपट्टपरिणद्धभुजान्तराल Mâlav. 85. शैलेयजालपरिणद्धशिलातल Ṛt. 6,20. ग्रस्थिभिः — ग्रस्थमेधिपरिणद्धैः Varâh. Bṛh. S. 67,30. परिणद्ध *von grossem Umfange, breit:* कंधर Ragh. 3,34. — Vgl. गुदपरिणाह्, परिणाह्, पर्यणाह्.

— प्र s. प्राणाह्.

— वि *losbinden:* विनद्धा गर्दभीव AV. 10,1,14.

— सम् 1) *zusammenbinden, überbinden; umgürten, ankleiden; ausrüsten:* सं मा कृतस्य धारया धनुः स्नाव्नेव नह्यत AV. 7,50,9. मेखलाम् 6,133,1. वत्सज्ञानपर्याम् संनह्येत् TS. 2,2,8,2. 3,1,5. Çat. Br. 1,3,1,12. fgg. पत्नीम् TS. 1,6,9,1. — ग्रथदुकूलं कवचं च विच्युतौ संनह्यतां वानकोरणा *zusammenbindend, festbindend* Bhâg. P. 8,12,21. कवचेन महार्हेण समनह्यद्दृढनाम् *bekleiden* MBh. 4,1220. संनह्यमानेषु वाजिषु *geschirrt werden* Pańkat. 218,7. *sich Etwas anlegen,* med.: समनह्यत — कवचानि MBh. 3,14958. संनह्यधम् — दंशनानि 15684. act.: वर्म संनह्येत् Bhâg. P. 6,8,4. absolut.: संनह्य काञ्चनं वर्म MBh. 14,2315. वालापान्संनह्य R. 2,52,10 (Gorr. 49,5). — 2) *sich ankleiden, sich gürten, sich rüsten;* med.: उत्तिष्ठत सं नह्यधम् AV. 11,9,2. 14,1,42. Kâth. 31,1. Lâtj. 3,10,3. बाणानीकानि सर्वेषा समनह्यत Hariv. 10484. 12950. वरः संनह्यमानानाम् MBh. 4,51. वधाय सुरसैन्यस्य संनह्यस्य Hariv. 13044. 13109. 13110. act.: समनह्यत् 13062. MBh. 2,894 (wo mit West. समनह्यत् zu lesen ist). समनात्समोक्तः सैन्यम् Bhatt. 15,111. सुसंनद्धाम् 112. संनेड्रः 14,7. समनन्द्धाम् वर्मभिः 17,4. Vop. 21,17. Häufig der absolut. संनह्य MBh. 2,1411. 13,3096. Hariv. 5895. Bhâg. P. 8,15,8. *sich anschicken zu* (infin.): हेतुं वज्रमणीन् शिरीषकुसुमप्रान्तेन संनह्यति Bhartr. 2,6. — संनद्ध *zusammengebunden, umwunden:* दृतिभिः संनद्धैः Râģa-Tar. 4,543. बर्हिस् Çat. Br. 2,5,1,18. गोभिः ṚV. 6,47,26. 75,11. *befestigt, angeheftet, angelegt, umgelegt:* °कवच Kâth. 34,5. °कवचघटितो MBh. 13,627. कुसुममिव लोभनीयं यौवनमङ्गेषु संनद्धम् Çâk. 20. नवं संनद्धमनोज्ञपल्लवा *daran haftend* Ragh. 3,7. *anstossend, angrenzend, in Berührung stehend:* सर्वं पर्वतसंनद्धं पर्वतसंबन्धं Gorr. 1,39,20. सौवर्णामणवद्धम् R. 1,38,21. *gegürtet, gerüstet, schlagfertig* (वर्मित, व्यूढ) AK. 2,8,2,33. 3,1,44 (= ग्राततायिन्). H. 765. an. 3,350. Med. dh. 37. निर्ण्यः संनद्धो मनसा चरामि ṚV. 1,164,37. राज्ञा संनद्धो वीर्यं करोति Çat. Br. 13,2,2,7. Âçv. Çr. 9,7. MBh. 2,2463. 4,997. Hariv. 8115. R. 2,84,1. 97,21. 4,13,19. 6,9,24. Kâm. Nîtis. 7,43. Pańkat. 48,6. Bhâg. P. 7,10,65. Prab. 85,7. संनद्धाः कश्चिनः परियन्ति Schol. zu Lâtj. 3,10,1. सुसंनद्धिगजैः Hariv. 6402. महायुद्धप्रसंनद्ध Bhâg. P. 6,12,31. *ausgerüstet* Ait. Br. 8,10. MBh. 5,7130. *gerüstet* so v. a. *in Bereitschaft stehend, fertig dastehend:* ग्रास्तां बालस्य संनद्धे द्वे धात्र्यौ तस्य वृद्धये Râģa-Tar. 1,77. von einer Wolke so v. a. *in Begriff stehend das Wasser zu entlassen* Megh. 8. Vikr. 70. संनद्धं यदपि स्थितं कुरुवकं तत्कोरकावस्थया *fertig zum Aufblühen* Çâk. 131. — Vgl. संनाह्. — caus. *sich gürten —, sich rüsten lassen:* क्षत्रियम् Kâtj. Çr. 13,3,16. राजानम् Âçv. Gṛhj. 3,12. Lâtj. 3,10,1.

— ग्रभिसम् 1) *zusammenknüpfen:* मूलानि च प्राक्षानि चाभिसंनह्यति Kauç. 90. — 2) *sich rüsten gegen* (?): ते एनमभि समनह्येतां तं यदभ्याक्रन् TS. 2,5,6,4. ग्रभिसंनद्ध *gerüstet* MBh. 3,14883.

— उपसम्, partic. नद्ध *beigebunden, angebunden* Çat. Br. 2,5,1,18. 3,6,2,10. 14. Kâtj. Çr. 5,1,26.

2. नह् (= 1. नह्) *Band:* ग्रगस्त्यस्य नद्भ्यः सप्ती युनक्ति रोहिता ṚV. 10,60,6. — Vgl. ग्रनानह्.

नह् (von 1. नह्) s. दुणाह्.

नह्न (wie eben) n. *Riegel, Nagel* oder *Verbindungsstück in einer Wand:* ग्रपुमन्मयानि नह्ना व्यस्यन् ṚV. 10,67,3. AV. 9,3,4.

नहि (1. न + हि), adv. VS. Prât. 5,35. gaṇa चादि zu P. 1,4,57 *ja* (unbetont) *nicht, denn nicht; gewiss nicht, durchaus nicht* AK. 3,5,11. H. 1539. ṚV. 1,10,8. 22,4. 24,6. 39,4. 8,30,1. 46,11. यदीं शृणोत्यलकं शृणोति नहि प्रवेद सुकृतस्य पन्थाम् 10,71,6. 86,11. 142,1. AV. 6,49,1. 101,1. VS. 33,60. M. 2,171. 3,168. 11,43. Hip. 2,36. MBh. 4,877. 5,7045. Hit. 1,53. Râģa-Tar. 2,29. Dhûrtas. 93,7. Daçak. in Benf. Chr. 187,23. 194,8. Verstärkt durch andere Partikeln: नह्यङ्ग ṚV. 8,24,12. 15. durch नु 1,80,15. 167,9. 6,27,3. durch स्म 4,31,9. 8,7,21. नहिकम् gaṇa चादि zu P. 1,4,57.

नहिमात्र (नहि + मा°) *eine best. grosse Zahl* Vjutp. 182. नहिमत्त v. l. — Vgl. नमात्र.

नहुष (von नहुस्) ved. नहुष Uṇâdis. 4,75. m. 1) = नहुस् Naigh. 2,2. तामग्ने प्रथममायुमायवे देवा ग्रकृएवन्नहुषस्य विश्पतिम् ṚV. 1,31,11. तस्य त्ते: पृथुरा साधुरेतु प्रसर्स्राणस्य नहुषस्य शेषः 5,12,6. — 2) viell. N. pr. eines Mannes: ग्रहं ग्रक्ते नहुषे सुकर्तनि ṚV. 8,46,27. N. pr. eines Sohnes des Manu und Liedverfassers von ṚV. 9,101. ṚV. Anukr. — 3) N. pr. eines alten Königs, eines Sohnes des Âju oder Âjus (vgl.

R̥V. 1. 31, 11) und Vaters des Jajâti (vgl. R̥V. 10, 63, 1 u. नहुष्य), der Indra's Stelle im Himmel eine Zeit lang einnahm, schliesslich aber herabgestossen und in eine Schlange verwandelt wurde. H. an. 3, 736. Med. sh. 38. वेणो विनष्टो ऽविनयान्नहुषश्चैव पार्थिवः M. 7, 41. MBh. 1, 3150. fgg. 3760. 2, 319. 3, 8777. 12408. 12460. fgg. 4, 1768. 5, 342, fgg. 505. fgg. 7, 6029. 12, 13214. fgg. 13, 2642. fgg. 4746. fgg. Hariv. 1470. 1590. 8813. Daç. 2, 41. R. 3, 71, 8. Vet. in LA. 15, 9. Râǵa-Tar. 4, 520 (नहुषपातागरः). 648. VP. 406. 413.* Bhâg. P. 6, 13, 16. 9, 17, 1. 18, 1. Muir, Sanskrit Texts 1, 67. fgg. Nach R. 1, 70, 41 (72, 30 Gorr.) und 2, 110, 33 (119, 30 Gorr.) ist dieser selbe Nahusha ein Sohn Ambarîsha's und an der zweiten Stelle Vater Nâbhâga's, nicht Jajâti's. — 4) N. pr. eines Schlangendämons H. an. Med. MBh. 1, 1554. 5, 3625. Hariv. 230. — 5) N. pr. eines Marut Hariv. 11547. — 6) ein Bein. Kr̥shṇa-Vishṇu's MBh. 12, 1511. 13, 6983. — Vgl. नघुष. नाहुष. नाहुषि.

नहुषाख्य (नहुष + आख्या) n. *Tabernaemontana coronaria R. Br.* (तगरपुष्प) Râǵan. im ÇKDr.

नहुष्य (von नहुस्) adj. subst. *menschlich*, *Mensch* (s. नहुस्): आदीं विश्वा नहुष्याणि जाता स्वर्षाता वन ऊर्ध्वा नवन्त R̥V. 9, 88, 2. सुवानो नहुष्येभिरिन्दुः 91, 2. ययातेर्ये नहुष्यस्य (viell. patron.; vgl. नहुष 3) बर्हिषि देवा आसते ते अधि ब्रुवन्तु नः 10, 63, 1.

नहुस् (von नह्) m. Bez. für *Mensch* nach Naigh. 2, 2 und den Comm., aber mit der näheren Bestimmung des *Fremden*, im Gegens. zum *Glied der eigenen Gemeinde* (विश्). Am besten entspricht wohl *Nachbar* (*nahe* ist wohl auch etym. verwandt mit नहुस्; vgl. नाभि), collect. *Nachbarschaft*. आ यातं नहुषस्पर्यान्तरिक्षात्सुवृक्तिभिः R̥V. 8, 8, 3. स नृतमो नहुषो ऽस्मत्सुजातः पुरो ऽभिनदर्हन्दस्युहत्ये 10, 99, 7. स निरुध्या नहुषो यह्वो अग्निर्विशश्चक्रे बलिहृतः सहोभिः 7, 6, 5. अग्निं विशं ईळते मानुषीर्या अग्निं मनुषो नहुषो वि जाताः so v. a. *die Söhne des eigenen Volks und die Umwohnerschaft* 10, 80, 6. त्रिवरूथेन नहुषा 6, 26, 7. सचा सनेम नहुषः सुवीराः 1, 22, 8. 10. 11. adj. comp.: अहं सप्तहा नहुषो नहुष्टरः प्राश्रावयं शवसा तुर्वशं यदुम् wohl so v. a. *näher als der Nachbar* 10, 49, 8. — Vgl. नाहुष, शमीनहुषी.

ना adv. = न *nicht* Bhar. zu AK. 3, 5, 11.

नाक m. 1) *Himmel*; eig. wohl *die Himmelswölbung* oder *Himmelsdecke*; *Firmament* (= आकाश, त्रिदिव AK. 1, 1, 1, 1. 3, 4, 2. H. 87. an. 2, 10. Med. k. 26; daher auch näher bestimmt als दिवो नाकः, z. B. दिव स्कम्भः समृतः पाति नाकम् R̥V. 4, 13, 5. 9, 73, 4. 83, 10. पिपेश नाकं स्तृभिः 1, 60, 10 (5). उदस्तभ्ना नाकम् 7, 99, 2. नाकस्य पृष्ठे 1, 125, 5. VS. 15, 10. AV. 7, 80, 1. 18, 2, 47. MBh. 13, 4882. सानवि R̥V. 8, 92, 2. नाकस्य विष्टपं स्वर्गो लोक इति यं वदन्ति AV. 11. 1, 7. नाकमारुह्याद्दिवस्पृष्ठम् R̥V. 3, 2, 12. नाके गृभ्णाना: सुकृतस्य लोके तृतीये पृष्ठे अधि रोचने दिवः VS. 15, 50. प्र नाकमृष्वं नुनुदे बृहन्तम् R̥V. 7, 86, 1. येन द्यौरुग्रा पृथिवी च दृळ्हा येन स्वः स्तभितं येन नाकः 10, 121, 5. AV. 13, 1, 7. Çat. Br. 8, 5, 3, 4. Pańkav. Br. 18, 7, 10. MBh. 1, 6521. नाकं न नीतं यशः Bhartr̥. 3, 47. आनाकरथवर्त्मन् Ragh. 1, 5. 15, 96. Häufig mit उत्तम VS. 9, 10. 12, 63. AV. 4, 14, 6. 11, 1, 4; mit तृतीय 6, 122, 4. 9, 5, 1. 4. 18, 4, 3; vgl. त्रीन्नाकान् 19, 27, 4 und oben unter त्रिनाक und त्रिदिव. Die Reihenfolge von unten nach oben: *Erde, Luft, Himmel* (द्यौः), *Himmelsdecke* (दिवो नाकः), *Lichtwelt* (स्वर्ज्योतिः) findet sich VS. 17, 67. AV. 4, 14, 3. Schon die Brâhmaṇa geben die Ableitung न + अक; न हि तत्र गताय कस्मै चनाकम् Çat. Br. 8, 4, 1, 24. Pańkav. Br. 10, 1, 18. Nir. 2, 14. P. 6, 3, 75. Als adj. *leidlos* erscheint das Wort neben विशोक Khând. Up. 2, 10, 5. — 2) angeblich auch so v. a. *Sonne* Naigh. 1, 4. Nir. 2, 14. — 3) N. pr. eines Maudgalja Çat. Br. 12, 5, 2, 1. 14, 9, 4, 4. Taitt. Âr. 7, 8, 1 (Taitt. Up. 1, 9, 1). — 4) Bez. *eines mystischen Geschosses des* Arǵuna MBh. 5, 3190. — 5) N. einer Dynastie: नव नाकास्तु भोक्ष्यन्ति पुरीं चम्पावतीं नृपाः। मथुरां च पुरीं रम्यां नागा भोक्ष्यन्ति सप्त वै॥ Vâju-P. in VP. 479, N. 70.

नाकचर (नाक + चर) adj. *am Himmel wandernd*: पितरः MBh. 2, 462.

नाकनाथ (नाक + नाथ) m. *Himmelshüter*, Bein. Indra's Trik. 1, 1, 57.

नाकनायक (नाक + नायक) m. *Beherrscher des Himmels*, Bein. Indra's Naish. 5, 8. °पुरोहित Indra's *Oberpriester*, Bein. Br̥haspati's Ǵjotistattva im ÇKDr.

नाकपाल (नाक + पाल) m. *Himmelshüter*, *Himmelskönig* Bhâg. P. 9, 11, 21.

नाकपृष्ठ (नाक + पृष्ठ) 1) n. *Himmelsdecke*, *der oberste Himmel* MBh. 13, 779. 14, 2787. Hariv. 4712. Çâk. 98, 9. Bhâg. P. 6, 11, 25. Mârk. P. 18, 57. Vgl. unter नाक 1. — 2) m. (adj. comp.) parox. P. 6, 2, 114, Sch.

नाकपृष्ठ्य (von नाकपृष्ठ) adj. *im obersten Himmel befindlich*: लोकाः R. 3, 9, 26.

नाकलोक (नाक + लोक) m. *Himmelswelt* MBh. 3, 16472. 8, 4455.

नाकवनिता (नाक + व°) f. *ein himmlisches Weib*, *eine* Apsaras Wils.

नाकसद् (नाक + सद्) 1) adj. *auf der Himmelsfeste ruhend*, *im Himmel wohnend* VS. 9, 2. Çat. Br. 8, 6, 1, 1. m. *Himmelsbewohner*, *ein Gott*: शेता देवरिपूणां च गोप्ता नाकसदां भवान् Hariv. 14481. Bhatt. 1, 4. — 2) N. von neun Ekâha Çâńkh. Çr. 14, 73, 2. Âçv. Çr. 9, 8. — 3) N. einer Ishṭakâ Çat. Br. 8, 6, 1, 1. 9, 5, 1, 36. TS. 5, 3, 7, 1. Kâtj. Çr. 17, 7, 18. 12, 1.

नाकापगा (नाक + आपगा) f. *der Fluss des Himmels*, *die himmlische* Gaṅgâ, in einer Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 502, Çl. 2.

नाकिन् (von नाक) m. (*im Besitze des Himmels seiend*) *ein Gott* H. 88. Verz. d. Oxf. H. 190, *a*, 20. Bhâg. P. 7, 8, 36. Çatr. 14, 218. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 203, Çl. 2.

नाकिनाथ (नाकिन् + नाथ) m. *der Götterherr*, Bein. Indra's Çatr. 2, 7.

नाकु Uṇâdis. 1, 19. m. 1) *Ameisenhaufen* AK. 2, 1, 15. H. 971. an. 2, 10. 11. Med. k. 26. — 2) *Berg*. — 3) N. pr. eines Muni H. an. Med.

नाकुल (von नकुल) 1) adj. *Ichneumonartig* (नकुल इव) gaṇa शर्करादि zu P. 5, 3, 107. नाकुलान्ध्य = नकुलान्ध्य Suçr. 2, 303, 21. — 2) m. patron. von Nakula (s. नाकुलि) P. 4, 1, 114, Sch. — 3) m. pl. N. pr. eines Volksstammes MBh. 6, 2084. — 4) f. ई N. verschiedener Pflanzen und Wurzeln: *a*) *die Ichneumonpflanze* (vgl. गन्धनाकुली, नकुलेष्टा) AK. 2, 4, 4, 2. H. an. 3, 657. Med. l. 100. Suçr. 2, 297, 5. — *b*) *Piper Chaba* (चव्य) W. *Hunt.* H. an. Med. Ratnam. 98. — *c*) = यवतिक्ता. — *d*) = श्वेतकण्टकारी Râǵan. im ÇKDr. — *e*) = कुक्कुटीकन्द H. an. Med. — *f*) = सर्पगन्धा, सुगन्धा u. s. w. (कन्दविशेष, vulg. नाइ) Râǵan. im ÇKDr.

नाकुलक adj. = नकुलो भक्तिरस्य P. 4. 3, 99, Sch.

नाकुलि (von नकुल) m. patron. des Çatânîka MBh. 1,2451. 3768. 6,3493. 7,625. 8,3813. Bhâg. P. 9,22,28.

नाकेश (नाक + ईश) m. der Herr des Himmels, Bein. Indra's H. 173, Sch.

नाकेश्वर (नाक + ईश्वर) m. Herr des Himmels, ein Gott: भाति नाकेश्वरा इव Hariv. 13066.

नाकौकस् (नाक + ओकस्) m. Himmelsbewohner, ein Gott R. Gorr. 2,114,28.

नाक्र m. ein best. Wasserthier VS. 24,35. TS. 5,5,12,1. — Vgl. नक्र.

नाक्षत्र (von नक्षत्र) adj. von den Gestirnen kommend, auf die Gestirne bezüglich, siderisch: °ज्योतिस् Kull. zu M. 4,106. मास Mâdhava in Kâlanirṇajak. मासानां सौरसावननाक्षत्रचान्द्राणाम् Varâh. Bṛh. S. 2,c (A. Bl. 1, b). अहोरात्र, दिन Sûrjas. 1,12. 14, 15. Sternenjahr heisst ein Jahr von 12 Monaten zu 27 Tagen Lâṭj. 4,8,4.5. Nidâna 5,11,4. 12,2.

नाक्षत्रिक (wie eben) adj. f. ई dass.: वत्सर Citat bei Mâdhava in der Kâlanirṇajak. मास Çabdar. im ÇKDr. दशा Ǵjot. im ÇKDr.

1. नाग Uǵǵval. zu Uṇâdis. 5,61. 1) m. a) Schlange Trik. 3,3,61. H. 1312. an. 2,34. Med. g. 7. 8. महानागमिवाभिसंसारं दिदृक्षितारो पे (nach Sâj. = महासर्प; es könnte aber auch ein Elephant gemeint sein) Çat. Br. 11,2,7,12. MBh. 8,2593. R. Gorr. 2,23,30. Vet. in LA. 16,17. In der Myth. Schlangen mit einem menschlichen Angesicht, die unter der Erde in der Stadt Bhogavatî wohnen und gewöhnlich als Kinder der Kadrû (auch Surasâ) bezeichnet werden; sie werden häufig von den सर्प unterschieden. AK. 1,2,1,4. H. 1307. Âçv. Gṛhj. 3,4. M. 1,37. MBh. 1, 1076. 1551. fgg. 3,2617. अनन्तश्चास्मि नागानाम् Bhag. 10,29. Sund. 2,8. N. 14,4. ते (पाण्डवाः) तया (कृष्णया) तैश्च सा वीरैः पतिभिः सह पञ्चभिः । बभूव परमप्रीता नागैरिव सरस्वती ॥ MBh. 1,7745. R. 1,5,20. 3,20,29. Suçr. 1,16,16. 114,9. Ragh. 15,83. Varâh. Bṛh. S. 13,8. 45,13. 47,20. 25. 53,113. Sûrjas. 12,33. Kathâs. 22,186. Râǵa-Tar. 1,28. 30. 31. VP. 370. Bhâg. P. 1,11,12. 6,6,22. Burn. Intr. 313, N. 1. 317. 423. Lot. de la b. l. 3. Lalit. 11 u. s. w. त्रिशीर्षा इव नागपोताः Hariv. 12744. नागीभूत Râǵa-Tar. 1,268. Nach VP. 149 N. pr. eines Nâga, aber wohl auch hier nur N. appell., welches mit एलापत्त्र oder कर्कोट zu verbinden ist. Das f. नागी (P. 4,1,42, Sch. Vop. 4,26) MBh. 1,8239. — b) Elephant AK. 2,8,2,2. 3,4,2,22. Trik. H. 1217. H. an. Med. क्षुपि, मशक, नाग (= हस्तिन् nach den Erklärern) Çat. Br. 14,4,1,24. Cit. in Ait. Br. 8,22. R. 1,6,22. 3,76,31. 5,3,19. Bhartṛ. 3,78. Çâk. 37. Megh. 37. Varâh. Bṛh. S. 35,5. 66,3. Bhâg. P. 4,15,12. Am Ende eines adj. comp. f. आ MBh. 3,12589. R. Gorr. 2,106,29. नागी (P. 4,1,42, Sch. Vop. 4,26) Elephantenweibchen Suçr. 1,178,1. — c) = तलुनाग Haifisch H. 1351. — d) ein grausamer Mensch H. an. Med. Wohl aus Bed. 1. hervorgegangen. — e) am Ende eines comp. ein Elephant von —, so v. a. ein ausgezeichneter — P. 2,1,62. AK. 3,2,9. Trik. H. 1440. H. an. Med. गो° P., Sch. — f) N. verschiedener Pflanzen: Mesua Roxburghii Wight. (vgl. नागकेशर), ein Baum mit wohlriechenden Blüthen, H. an. Med. Suçr. 1,171,7. 223,20. Varâh. Bṛh. S. 28,12. 43 (34), 10. 53,103. 76,19. 86,24 (105). neben पुंनाग Bhâg. P. 3,15,19. 4,6,15. 8,2,17. = पुंनाग Rottlera tinctoria Roxb. = मुस्तक ein Cyperus H. an. Med. Piper Betle Lin. Bhar. zu AK. im ÇKDr. eine best. giftige Pflanze, s. u. नागस्तोकक. — g) Wolke H. an. Med. — h) = नागदन्तक Pflock dies. — i) ein best. Wind des Körpers, der das Erbrechen hervorruft, H. an. Med. Vedântas. (Allah.) No. 55. Schliesst sich nach Ballantyne an Bed 1. an. — k) bildliche Bez. der Zahl sieben Sûrjas. 2,20. 24. 8,5. 12,89. 90. Geht wohl auf 7 mythische Schlangen zurück. Trik. 1,2,6 werden aber 8 Schlangenfürsten aufgeführt. — l) = यज्ञ(?) Vaiǵ. beim Schol. zu Çiç. 19,45 und Kir. 3,50. — m) N. pr. eines Sâdhja Hariv. 11537. eines buddhistischen Lehrers Wassiljew 30. fgg. 59. 77. 228. fg. eines Königs von Ârjâvarta, Zeitgenossen des Samudragupta, LIA. II, 952. N. einer Dynastie (aus 9 oder 7 Fürsten bestehend) VP. 479; vgl. N. 70. N. pr. verschiedener Männer Râǵa-Tar. 7,101. 768. 1024. 8,2960 u. s. w. — n) N. pr. eines Berges VP. 169. 180, N. 3. Bhâg. P. 5,16,27. einer Gegend Bhar. zu AK. ÇKDr. — 2) n. a) Blei AK. 2,9,106. Trik. H. 1041. H. an. Med. Zinn Trik. H. an. Med. — Verz. d. B. H. No. 969. 971. Nach ÇKDr. masc. in medicinischen Werken. — b) N. des dritten festen Karaṇa (s. u. 2. करण 3, m) H. an. (wo करणान्तरे st. कणान्तरे zu lesen ist) und Med. Varâh. Bṛh. S. 99,5. 8. Sûrjas. 2,67. — c) eine Art coitus (स्त्रीबन्ध) H. an.; vgl. नागपद, नागपाश, नागपाशक. — Man hat das Wort auf नग Berg zurückgeführt und sich auf नगज Elephant dabei berufen; dieses Wort ist aber weiter nicht zu belegen und ist auch den älteren Lexicographen unbekannt. Eher liesse sich an einen etymologischen Zusammenhang mit नग्न nackt (unbehaart) denken. — Vgl. द्विति°.

2. नाग (von 1. नाग) 1) adj. f. ई स्थौल्ये, sonst आ P. 4,1,42. a) aus Schlangen gebildet, — bestehend: अस्त्र MBh. 8,2586. zu Schlangen —, Schlangendämonen in Beziehung stehend; f. आ mit Ergänzung von वीथी = नागवीथी Varâh. Bṛh. S. 9,2. — b) vom Elephanten kommend: मूत्र Suçr. 1,194,4. Hierher oder zu 1: नागमासनम् eine besondere Art zu sitzen Verz. d. Oxf. H. 11, a, N. 1. नागी गायत्री (9 + 9 + 6 Silben) Colebr. Misc. Ess. II, 152 (I,5). Verz. d. B. H. 99,3 v. u. — 2) f. आ N. pr. eines Frauenzimmers Râǵa-Tar. 7,293. 1451.

नागक (von 1. नाग) m. N. pr. eines Mannes Râǵa-Tar. 8,1325.

नागकन्द (1. नाग 1, b + कन्द) m. ein best. Knollengewächs, = हस्तिकन्द Râǵan. im ÇKDr.

नागकन्यका (1. नाग 1, a + क°) f. Schlangenjungfrau Trik. 1,2,7.

नागकर्ण (1. नाग 1, b + कर्ण) m. eine Art Ricinus (रक्तैरण्ड, हस्तिकर्ण) Râǵan. im ÇKDr.

नागकिञ्जल्क (1. नाग + कि°) n. die Blüthe von Mesua Roxburghii Wight. Râǵan. im ÇKDr.

नागकुमार (1. नाग 1, a + कु°) m. 1) ein Prinz der Schlangendämonen Ratnâvad. 272. Divjâvad. 216. Burn. Intr. 138, N. 2. 329. fgg. — 2) pl. N. einer Götterklasse unter den Bhavanâdhîça H. 90. bewachen die Schätze Kuvera's 193, Sch.

नागकेश (1. नाग + केश) m. N. pr. eines Ministers des Königs Nageça Wassiljew 52.

नागकेशर (1. नाग + के°) m. = नाग Mesua Roxburghii Wight., ein Baum mit wohlriechenden Blüthen, Bhar. zu AK. ÇKDr. Ratnam. 132.

R. 6,96,7. °केसर AK. 2,4,2,45. Trik. 2,4,20. Hâr. 180. °केशर n. *die Blüthe dieses Baumes* Suçr. 1,139,14. नागकेसरचूर्णाक्त Hâr. 45.

नागखण्ड (1. नाग 1, *a* + खण्ड) N. eines der 9 Theile von Bhâratavarsha Troyer in Râǵa-Tar. II,314 (नागकुन्द). — Vgl. नागद्वीप.

नागगन्धा (1. नाग 1, *a* + गन्ध) f. *ein best. Knollengewächs* (नाकुली, सर्पगन्धा u. s. w.) Râǵan. im ÇKDr.

नागगर्भ (1. नाग + गर्भ) n. *Mennig* Râǵan. im ÇKDr.

नागचूड (1. नाग 1, *a* + चूडा) m. *dessen Haarschopf aus Schlangen besteht*, Bein. Çiva's Çiv.

नागच्छत्त्रा (1. नाग 1, *b* + छत्त्र) f. *eine best. Pflanze, Tiaridium indicum Lehm.* Râǵan. im ÇKDr.

नागज (1. नाग + ज) n. 1) *Zinn* H. 1042. — 2) *Mennig* H. 1061. Râǵan. im ÇKDr.

नागजिह्वा (1. नाग + जि°) f. *eine best. Pflanze*, = अनन्तमूल, शारिवा Ratnam. 26.

नागजिह्विका (1. नाग + जि°) f. *rother Arsenik* AK. 2,9,108. H. 1060.

नागजीवन (1. नाग + जी°) n. *Zinn* H. 1042. °शत्रु *der Feind des Zinnes, Auripigment* Nigh. Pr.

नागतीर्थ (1. नाग + तीर्थ) n. N. pr. eines Tîrtha Çiva-P. in Verz. d. Oxf. H. 67, *a*, 14. °माहात्म्य Mack. Coll. I,74.

नागदत्त (1. नाग + दत्त) 1) adj. *von den Schlangen gegeben*: शयनं दिव्यम् MBh. 1,5033; vgl. 5057. — 2) m. N. pr. *a*) eines der 100 Söhne des Dhṛtarâshṭra MBh. 1,2737. 4550. 7,6938. — *b*) eines mit Çâkjamuni in Berührung gekommenen Mannes Lalit. 167. — *c*) eines Königs von Ârjâvarta, Zeitgenossen des Samudragupta, LIA. II, 952.

नागदन्त (1. नाग 1, *b* + दन्त) 1) m. *a*) *Elephantenzahn, Elfenbein* H. an. 4,111. Med. t. 203. MBh. 12,3630. — *b*) *Pflock in der Wand zum Anhängen von Sachen* H. 1011. H. an. Med. Pañkat. 116,19. 252,10. — 2) f. आ (adj. comp.) N. pr. einer Apsaras R. 2,91,17. — 3) f. ई (adj. comp.) *a*) N. einer Pflanze, *Tiaridium indicum Lehm.* H. an. Med. Ratnam. 35. Suçr. 1,138,12. 2,62,6. 102,9. 284,8. 387,16. — *b*) = कुम्भा Med., welches ÇKDr. und Wils. hier durch *Hure* erklären: aber H. an. hat statt dessen कुम्भाख्यभेद *eine best. Arzeneipflanze*.

नागदन्तक (wie eben) 1) m. *a*) *Elfenbein* Varâh. Bṛh. S. 52,62. — *b*) *Pflock in der Wand zum Anhängen von Sachen* AK. 3,4,21,238. Hit. 27,12. Schol. zu Kâtj. Çr. 644,4. — 2) f. °दन्तिका N. einer Pflanze, *Tragia involucrata L.* Ratnam. 69.

नागदमनी (1. नाग + द°) f. N. eines Strauches, = डम्बू, जाम्बवती, वृक्का u. s. w. Râǵan. im ÇKDr.

नागदलोपम (1. नाग 1. *f* - दल + उपमा) n. N. eines Baumes, *Xylocarpus Granatum Koen.*, Ratnam. 254.

नागदाशक (wohl नाग - दासक) m. N. pr. eines Prinzen Schiefner, Lebensb. 266 (36). Vgl. Köppen I, 146. 202.

नागदेरिका f. *die Betel-Pflanze* Nigh. Pr.

नागदेव (1. नाग + देव) m. N. pr. eines Autors Verz. d. B. H. No. 1022.

नागद्रु (1. नाग + द्रु) m. *eine Euphorbia* (समन्तदुग्धा) Çabdak. im ÇKDr.

नागद्वीप (1. नाग 1, *a* + द्वीप) m. N. eines Dvîpa in Ǵambûkhaṇḍa oder Bhâratavarsha MBh. 6,251. VP. 175. Ναγάδιβα auf Ceylon Ptol. LIA. I, 201, N. ult. — Vgl. नागखण्ड.

नागनक्षत्र (1. नाग + न°) n. viell. Bez. *der drei die* Nâgavîthî *bildenden Sternbilder* Verz. d. B. H. No. 1265.

नागनाथ (1. नाग + नाथ) m. 1) *König der Schlangen* Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 6, Çl. 16. — 2) N. pr. zweier Männer Verz. d. B. H. No. 833. — 3) नागनाथ n. und नागनाथेशलिङ्ग n. N. eines der dem Çiva geweihten Liñga Wollh. Myth. 80. 81. Verz. d. B. H. No. 1242.

नागनाभ m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. No. 467. Die Form des Wortes ist Aufrecht nicht als sicher erschienen.

नागनामक (1. नाग + नामन्) n. *Zinn* Nigh. Pr.

नागनामन् (wie eben) m. *Basilienkraut* (तुलसी) Nigh. Pr.

नागनायक (1. नाग + ना°) m. *Führer —, Haupt der Schlangen* Râǵa-Tar. 1,224. deren 8 aufgezählt Trik. 1,2,6.

नागनासा (1. नाग + नासा) f. *Elephantenrüssel*: °नासोरु R. Gorr. 2, 30,30. 5,22,2.

नागनिर्यूह m. = निर्यूह und नागदन्त *ein Pflock in der Wand zum Aufhängen von Sachen* Ǵaṭâdh. im ÇKDr.

नागपञ्चमी (1. नाग + प°) f. *ein best. Festtag, der fünfte Tag in der lichten Hälfte des Monats* Çrâvaṇa As. Res. III, 288. Nach ÇKDr. *der fünfte Tag in der dunklen Hälfte des Monats* Âshâḍha, der in As. Res. III, 287 मनसापञ्चमी heisst.

नागपति (1. नाग + पति) m. *Schlangenfürst* Hariv. 14742. Mârk. P. 23,74.

नागपत्त्रा (1. नाग + पत्त्र) f. = नागदमनी Bhâvapr. im ÇKDr.

नागपत्त्री (wie eben) f. *eine best. Pflanze*, = लक्ष्मणा Râǵan. im ÇKDr.

नागपद (1. नाग + पद) m. *eine Art coitus* Ratim. im ÇKDr. — Vgl. 1. नाग 2, *c*.

नागपर्णी (नाग + पर्ण) f. *die Betel-Pflanze* Nigh. Pr.

नागपाल (1. नाग + पाल) m. N. pr. eines Mannes Râǵa-Tar. 8,621. 626. 1470. 1976. 2217. eines Fürsten von Sâçikja Daçak. 193,12.

नागपाश (1. नाग 1, *a* + पाश) m. 1) *eine bes. Art von Schlinge oder Knoten* Schol. zu Kâtj. Çr. 582, 18. Mahîdh. zu VS. 6,8. ब्रह्मग्रन्थिमथो दद्यान्नागपाशमथापि वेत्यागमः ॥ वेष्टितं नागपाशेन भ्रुकुटीभीषणाननमिति देवीपुराणीयध्यानम् ÇKDr. Vgl. MBh. 8, 2586. fgg. — 2) *Schlangenschlinge*, Bez. von Varuṇa's Waffe H. an. 4,342. fg. Med. ç. 35. — 3) *eine Art coitus* H. an. Med.; vgl. 1. नाग 2, *c*, नागपद, नागपाशक.

नागपाशक (wie eben) m. *eine Art coitus* Ratim. im ÇKDr.

नागपुर (1. नाग + पुर) m. *die Elephantenstadt*, = गजपुर, हास्तिनपुर AV. Pariç. in Verz. d. B. H. 93. MBh. 1,4459. 4462. 4464. 3, 8456. 12591. fg. 5,4960. 8,17. 9,1465. Kathârṇava in Verz. d. Oxf. H. 153, *b*, 30.

नागपुष्प (1. नाग + पुष्प) 1) m. N. verschiedener Pflanzen: *Rottlera tinctoria Roxb.* (पुंनाग); *Mesua Roxburghii Wight.* (नागकेसर); *Michelia Champaka L.* (चम्पक) H. an. 4,208. Med. p. 25. — MBh. 1,7585. Hariv. 5372. 12673. R. 3,79,35. 4,50,27. 6,96,3. Suçr. 1,139,8. 140,20. 2,277,8. 356,18. 415,8. 480,20. An mehreren Stellen steht das Wort neben चम्पक und पुंनाग, so dass wohl *Mesua Roxburghii* gemeint sein wird. n. *die Blüthe von Mesua Roxb.* Varâh. Bṛh. S. 76,19. — 2) f. ई = नागदमनी Bhâvapr. im ÇKDr.

नागपुष्पफला (ना° + फल) f. *Benincasa cerifera Savi.* (कुष्माण्डी) Râǵan. im ÇKDr.

नागपुष्पिका (नाग + पुष्प) f. *gelber Jasmin* (स्वर्णयूथी) Râǵan. im ÇKDr.

नागप्रिय m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124, *a*.

नागफल (1. नाग + फल) 1) m. *Trichosanthes dioeca Roxb.* Râǵan. im ÇKDr. — 2) f. श्रा v. l. für नागबला und durch बिम्ब vom Schol. erklärt, Varâh. Bṛh. S. 56, 5.

नागबधू (1. नाग + बधू) f. *Elephantenweibchen* R. 2, 55, 28. 65, 24.

नागबन्धक (नाग + ब°) m. *Elephantenfänger* Vjutp. 96.

नागबन्धु (1. नाग 1, *b* + बन्धु) m. *Ficus religiosa L.* (अश्वत्थ) Çabdaś. im ÇKDr.

नागबल 1) m. (1. नाग + बल) Bein. Bhîmasena's (*die Kraft eines Elephanten besitzend*) Trik. 2, 8, 15. — 2) f. श्रा (1. नाग + बला) N. eines Strauchs, *Urania lagopodioides DC.* AK. 2, 4, 4, 5. Ratnam. 23. Suçr. 1, 53, 11. 2, 158, 21. 207, 8. 450, 10. 481, 13. Varâh. Bṛh. S. 56, 5. Berichte d. k. s. Ges. d. Ww. 1860, S. 152. — 3) wohl n. *eine best. grosse Zahl* Lalit. 140.

नागबुद्ध (1. नाग + बुद्ध) oder नागबोधि (नाग + बोधि) m. N. pr. eines buddh. Lehrers Wassiljew 202. 326. Schiefner, Lebensb. 310 (80), 331 (101), N. 87.

नागबुद्धि (1. नाग + बु°) m. N. pr. eines med. Autors Verz. d. B. H. No. 974.

नागबोध (1. नाग + बोध) m. N. pr. eines Autors Verz. d. B. H. No. 647.

नागबोधि s. u. नागबुद्ध.

नागभगिनी (1. नाग + भ°) f. Bein. der Göttin Manasâ Brahmavaiv. P. in Verz. d. Oxf. H. 24, *b*, Kap. 42. — Vgl. नागमातर्.

नागभिद्ध (1. नाग + भिद्ध) dadurch अम्बर erklärt Trik. 3, 3, 326. Nach Wils. v. l. für नागभृत्.

नागभूषण (1. नाग + भू°) adj. *mit Schlangen geschmückt*, unter den Namen von Çiva Çiv. — Vgl. नागचूड.

नागभृत् (1. नाग + भृत्) m. *Amphisbäne* (डुण्डु) Trik. 1, 2, 2.

नागभोग (1. नाग + भोग) m. *eine Schlangenart:* मकरैर्नागभोगैश्च विगाढाः (जलाशयाः) R. 5, 74, 31.

नागमण्डलिक (नाग + मण्डल) m. *Schlangenhalter* Vjutp. 96.

नागमती (f. von नागमत् und dieses von 1. नाग) f. *Ocimum sanctum L.* Nigh. Pr.

नागमय (von 1. नाग) adj. f. ई *aus —, in Elephanten bestehend:* माया Hariv. 9379.

नागमल्ल (1. नाग + मल्ल) m. *der Athlet unter den Elephanten*, Bein. Airâvata's Çabdar. im ÇKDr.

नागमातर् (1. नाग + मा°) f. 1) *die Mutter der Schlangendämonen* Bein. der Surasâ R. 5, 6, 2. — 2) Bein. der Göttin Manasâ Çabdar. im ÇKDr.; vgl. नागभगिनी. — 3) *rother Arsenik* H. 1060.

नागमार (1. नाग + मार) m. *eine best. Gemüsepflanze* Trik. 2, 4, 33.

नागमुद्र (1. नाग + मुद्रा) m. N. pr. eines buddh. Sthavira, = नागसेन Schiefner, Lebensb. 322 (92).

नागम्मा f. N. pr. einer Dichterin Verz. d. Oxf. H. 124, *a*.

नागयष्टि (1. नाग + यष्टि) f. *Pegel* Med. n. 185. Hâr. 232. Gaṭâdh. im ÇKDr. Nach Wils. auch नागयष्टिका.

नागर (von नगर) 1) adj. *a) städtisch, zur Stadt gehörig;* m. *Städter* Vop. 7, 15. AK. 3, 4, 23, 142. H. an. 3, 566. fg. Med. r. 173. जनाः MBh. 1, 5692. Daçak. in Benf. Chr. 190, 8. °स्त्रियः R. Gorr. 2, 43, 31. ब्राह्मण P. 4, 2, 128, Sch. subst. Hariv. 6271. R. 1, 17, 34. 2, 36, 5. 3, 2, 2. 6. 113, 13. 45. Çântiç. 4, 19. Megh. 26 (nach einigen Erklärern = विदग्ध). Varâh. Bṛh. S. 16, 13. 42 (43), 23. Vet. in LA. 29, 6. adj. *zur Stadt in Beziehung stehend, die Stadt betreffend:* धनुर्वेदस्य सूत्रं वै यन्त्रसूत्रं च नागरम् MBh. 2, 256. *in der Stadt gesprochen:* अपभ्रंश (daneben उपनागर) Verz. d. Oxf. H. 181, *a*, No. 412. नागरी Bez. *eines besonderen Schriftcharakters* Colebr. Misc. Ess. II, 27, N. ناكر und اردناكرى (अर्धनागरी) Albyrouny bei Reinaud, Mém. sur l'Inde 298; vgl. देवनागरी. — *b)* = पौर als Bez. eines kriegführenden Fürsten unter gewissen Umständen, im Gegens. zu यायिन् oder जिगमिषु, zu आक्रन्द, पार्ष्णिग्राह, सार. °नृपति Varâh. Bṛh. S. 35, 2. übertragen auf feindlich einander gegenüberstehende Planeten: नागरयायिग्रहः: 17, 9; vgl. नागरक. — *c) gewandt, geschickt, gerieben, fein* (विदग्ध) Trik. 3, 1, 5. Med. नागरवृत्त्या शास्त्रैनाम् Çâk. Ch. 94, 10. f. ई subst. von einem Frauenzimmer Uddhavadûta 16 in Haeb. Anth. 351. नागर zur Erkl. von कोट्टार H. an. 3, 546. Med. r. 145. — *d) schlecht, gemein.* — *e) namenlos* Çabdârthak. bei Wils. — 2) m. *a) des Mannes Bruder* (देवर) Trik. 2, 6, 8. — *b)* = नागरङ्ग *Orange* Çabdar. im ÇKDr. — *c) Vorleser (lecturer).* — *d) denial of knowledge.* — *e) Beschwerde, Mühseligkeit.* — *f) das Verlangen nach der endlichen Erlösung* Çabdârthak. bei Wils. — 3) f. ई *eine Euphorbia* (स्नुही) Çabdaś. im ÇKDr. — 4) n. *a) getrockneter Ingwer* AK. 2, 9, 38. H. 420. H. an. Med. Ratnam. 92. Suçr. 1, 161, 2. 7. 166, 19. 217, 15. 2, 805, 1. — *b) die Wurzel von Cyperus pertenuis Roxb.* AK. 3, 4, 25, 190. H. an. Med. — *c) eine Art coitus* Viçva im ÇKDr. — Vgl. कोलिनागर.

नागरक (wie oben) 1) adj. *a) in der Stadt wohnend*, subst. *Städter* im Gegens. zu ग्रामायक Z. d. d. m. G. 7, 310, N. 1. — *b)* = नागर 1. *b*; von Planeten Varâh. Bṛh. S. 33, 22. — *c) geschickt, gewandt* (in gutem und schlechten Sinne, कुत्सनप्रावीण्ययोः) P. 4, 2, 128. चौर, चित्रलेखक Schol. Daher bei Wils. m. *Dieb; Maler.* — 2) m. *Stadthaupt, Polizeimeister* Çâk. 73, 1, v. l. für नागरिक. — 3) wohl n. *getrockneter Ingwer* (vgl. नागर) Suçr. 1, 161, 9.

नागरक्त (1. नाग + रक्त) n. *Mennig* H. 1061.

नागरघन (ना° + घन) m. = नागरमुस्ता Râǵan. im ÇKDr.

नागरङ्ग m. *Orangenbaum* AK. 2, 4, 2, 18. Trik. 3, 3, 153. H. 1143. Auch नागरङ्गक m. Trik. 2, 4, 11. — Scheinbar zusammengesetzt aus नाग + रङ्ग, aber wohl ein Fremdwort; vgl. Roediger und Pott in Z. f. d. K. d. M. VII, 114. fgg. Vgl. नारङ्ग.

नागरट्ट Troyer's Lesart für नागवट्ट Râǵa-Tar. 8, 1137 (1144 Tr.)

नागरमर्दि m. patron. von नगरमर्दिन् gaṇa बाह्वादि zu P. 4, 1, 96.

नागरमुस्ता (ना° + मु°) f. *eine Cyperus-Art* Râǵan. im ÇKDr.

नागराज् (1. नाग + राज्) m. *Schlangenkönig* Mârk. P. 23, 24.

नागराज (1. नाग + राज) m. 1) dass. N. 14, 25. 20, 28. Kathâs. 22, 209. Som. Nal. 113. Hiouen-thsang I, 235. अधस्तान्नागराजाय (d. i. शेषाय) सोमायोर्ध्वं दिशि ददौ Hariv. 14337. — 2) *ein König unter den Elephan-*

ten, ein grosser Elephant MBh. 4,1679. 5,3561. 7,9242. 8,1618.

नागराजन् (1. नाग + रा°) m. *Schlangenkönig* N. 14,3.

नागरावलम्बिका (नागर + अव°) f. wohl N. pr. eines Frauenzimmers Burn. Intr. 158, N. 2.3. 297, N. 2.

नागरार्द्र (नागर + आर्द्र) n. *getrockneter Ingwer* Râǵan. im ÇKDr.

नागरिक (von नगर) 1) adj. *a) städtisch, in der Stadt wohnend*; subst. *Städter*: नागरिकारण्यजनयोः संबन्धो नोपपद्यते Schol. zu Çâk. 51. Daçak. in Benf. Chr. 180,14. 188,15. °वृत्त 187,4. R. 2,83,10. Vikr. 77, 12. Mârk. P. 8,50. — *b) von einer Stadt einkommend*; n. viell. *Stadtabgabe* P. 4,3,75, Sch. — *c) höflich, artig*: नागरिकवृत्त्या संज्ञापयैनाम् Çâk. 60,2. — *d) gewandt, klug, gerieben* Pańkat. ed. orn. 1,26. — 2) m. *Stadthaupt, Polizeimeister* Çâk. 73,1. — Vgl. नागरक.

नागरीट m. *Wüstling* Wilson angeblich nach Trik.; die Calc. Ausg. und ÇKDr. lesen aber नागवीट, welches aber auch eine andere Bed. hat.

नागरूक m. = नागरङ्ग *Orangenbaum* Çabdar. im ÇKDr.

नागरेणु (1. नाग + रेणु) m. *Mennig* Râǵan. im ÇKDr.

नागरेयक (von नगरी) adj. *städtisch* gaṇa कत्त्र्यादि zu P. 4,2,95.

नागरोत्था f. = नागरमुस्ता Râǵan. im ÇKDr. u. d. letzten Worte. — Vgl. नगरोत्था.

नागर्य n. nom. abstr. von नागर gaṇa पुरोहितादि zu P. 5,1,128.

नागलता (1. नाग + लता) f. 1) *penis* Trik. 2,6,24. — 2) N. pr. eines Frauenzimmers Râǵa-Tar. 5,359.

नागलेखा (1. नाग + लेखा) f. N. pr. eines Frauenzimmers Râǵa-Tar. 8,1651.

नागलोक (1. नाग + लोक) m. *der Aufenthaltsort der Schlangendämonen in der Unterwelt, die Welt der Schlangendämonen, die Schlangen* AK. 1,2,1,1. H. 1363. नागोद्भेदे नरः स्नात्वा नागलोकमवाप्नुयात् MBh. 3,5055. 5,3547. Hariv. 4437. Kathâs. 22,203. 206. °पतय: Bhâg. P. 5,24,31.

नागवट्ट (1. नाग + वट्ट?) m. N. pr. eines Mannes Râǵa-Tar. 8,671. 1137. — Vgl. नागरट्ट.

नागवत्मन् s. नागवर्त्मन्.

नागवन (1. नाग + वन) n. *Schlangenwald*, N. pr. einer Localität, Berichte d. k. s. G. d. Ww. 1860, S. 160.

नागवन्त् (von 1. नाग) adj. *aus Elephanten bestehend*: (सेनाम्) पदातिनीं नागवतीं रथिनीमश्ववृन्दिनीम् MBh. 5,5703.

नागवर्त्मन् (1. नाग 1, *a* + वर्त्मन्) m. (!) N. pr. eines Tîrtha: धर्मात्मा नागवत्मानं (sic) तीर्थमागमदच्युतः। यत्र पन्नगराजस्य वासुकेः संनिवेशनम् MBh. 9,2148.

नागवल्लरी (1. नाग + व°) f. *Betelpfeffer, Piper Betle L.* Bhâvapr. im ÇKDr.

नागवल्लि (1. नाग + व°) f. dass. Çiç. 9,65. °वल्ली AK. 2,4,4,8. H. 1155. R. 3,79,37.

नागवल्लिका (1. नाग + व°) f. dass. Ratnam. im ÇKDr.

नागवारिक (1. नाग + वा°?) m. 1) *ein königlicher Elephant*. — 2) *Elephantenführer*. — 3) *Pfau*. — 4) Bein. Garuḍa's. — 5) *Vorsteher einer Versammlung* H. an. 5,5. 6. Med. k. 230.

नागवास (1. नाग + वास) m. *Aufenthaltsort der Schlangen*, Bez. des Sees, den das Thal von Nepal ursprünglich gebildet haben soll, Burnouf in Lot. de la b. l. 503.

नागवीट m. *Heirathsstifter* Trik. 2,7,29. — Vgl. नागरीट.

नागवीथी (1. नाग + वी°) f. 1) *eine von Schlangen gebildete Reihe*: (विमानम्) हंसमालापरिक्षिप्तं नागवीथीसमाकुलम् MBh. 13,5261. — 2) *Schlangenbahn* (nicht *Elephantenbahn*, wie man häufig das Wort wiedergiebt, da es auch eine गजवीथी giebt); so heisst ein Theil der Mondbahn, der die Sternbilder Svâti (nach Andern Açvinî), Bharaṇî und Kṛttikâ umfasst, Varâh. Bṛh. S. 46,17 (18); vgl. नाग 9,2. VP. 226, N. 21. Jjoṅ. 3,137. — 3) N. pr. einer Tochter der Jâmî (Jâmi), Tochter Daksha's und Gemahlin Dharma's, Hariv. 148. 150. 12480. VP. 120. Nach Brahma-P. 2 im ÇKDr. eine Tochter Kaçjapa's von der Jâminî.

नागवृत्त (नाग + वृत्त) m. *ein best. Baum* Vjutp. 104.

नागशत (1. नाग + शत) m. N. pr. eines Berges MBh. 1,4636.

नागशुण्डी f. *eine Gurkenart* Râǵan. im ÇKDr. Unter डङ्गरी wird nach derselben Aut. नागशुण्डी als Synonym angegeben.

नागश्री (1. नाग + श्री) f. N. pr. einer Königin Som. in Berichte der k. s. G. d. Ww. 1860, S. 107.

नागसंभव (1. नाग + सं°) n. *Mennig* AK. 2,9,105.

नागसंभूत (1. नाग + सं°) adj. *von den Schlangen herkommend*, Bez. einer Art Perlen Varâh. Bṛh. S. 82 (80, *b*), 26.

नागसाह्वय (1. नाग + सा°) adj. *nach den Elephanten benannt*, in Verb. mit नगर *die Elephantenstadt* d. i. Hâstinapura MBh. 1,1786. 2249. 3,35. Matsja-P. in Verz. d. Oxf. H. 40, *b*, 9.

नागसुगन्धा (1. नाग + सु°) f. *die Ichneumonpflanze* (s. नाकुली), = सुगन्धा, सर्पसुगन्धा, भुजंगाक्षी Svâmin bei Bhar. zu AK. 2,4,4,2. ÇKDr.

नागसेन (1. नाग + सेना) m. N. pr. eines buddh. Sthavira, Schiefner, Lebensb. 322 (92). = नागार्जुन Burn. Intr. 570. eines Königs von Ârjâvarta und Zeitgenossen des Samudragupta LIA. II, 952.

नागस्तोकक n. *eine best. giftige Pflanze* Râǵan. im ÇKDr. Unter वत्सनाभ werden nach derselben Aut. नाग m. und स्तोकक n. getrennt als Synonyme aufgeführt.

नागस्थल (1. नाग + स्थल) N. pr. eines Dorfes in der Nähe von Mathurâ Kathâs. 10,157. 159.

नागस्फोता (doch wohl eher °स्फोटा) f. N. zweier Pflanzen: = दन्ती und नागदन्ती Râǵan. im ÇKDr.

नागस्वरूपिणी (von 1. नाग + स्वरूप) f. *ein best. Metrum*, 4 Mal ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – Colebr. Misc. Ess. II, 159 (III, 5).

नागहनु (1. नाग + हनु) m. *ein best. Parfum*, = नख Râǵan. im ÇKDr.

नागहस्ती (1. नाग + ह°) f. *eine best. Pflanze*, = बन्ध्याकर्कोटकी Râǵan. im ÇKDr. — Vgl. नागाराति.

नागह्रद (1. नाग + ह्रद) n. *ein von Schlangen, Schlangendämonen bewohnter See*: विनश्यन्ति मत्स्या नागह्रदे यथा R. 3,42,50. 45,13. Hiouen-thsang I, 4. 141. Vie de Hiouen-thsang 95. 128.

नागाख्य (1. नाग + आख्या) m. = नागकेसर *Mesua Roxburghii Wight.* Trik. 2,4,20.

नागाङ्गना (1. नाग + अङ्गना) f. 1) *Elephantenweibchen*. — 2) *Elephantenrüssel* (?), = द्विरदस्य मुद्गरः H. an. 4,175. — Vgl. das folg. Wort und नागाञ्जना.

नागाञ्चला f. = नागाञ्जना = नागयष्टि *Pegel* Gatâdh. im ÇKDr.

नागाञ्जना f. 1) *Elephantenweibchen* Med. n. 185. — 2) *Pegel* (नागयष्टि) Med. Hâr. 232. — Vgl. die beiden vorhergehenden Wörter.

नागाड्डयिक m. N. pr. eines Mannes Râga-Tar. 6, 319. Troyer trennt नागाड्डयि (Nâgâḍḍayi!) und कायन्मुत्र, aber der letzte Name lautet nach der Calc. Ausg. पामुत्र. Man streiche demnach oben कायन्मुत्र.

नागाधिप (1. नाग + अधिप) m. *Schlangenfürst*, Bein. Çesha's H. 1307.

नागाधिपति (1. नाग + अधि°) m. *Schlangenfürst*, Bein. Virûḍhaka's Vjutp. 89.

नागाधिराज (1. नाग + अधि°) m. *König der Elephanten* Vikr. 110.

नागानन Pańkat. I, 175 fehlerhaft für नागाशन.

नागानन्द (1. नाग + आनन्द) Titel eines Schauspiels Ind. St. 1,466. Sâh. D. 92, 13.

नागान्तक (1. नाग + अन्तक) m. *Vertilger der Schlangen*, Bein. Garuḍa's AK. 1,1,1,25.

नागाभिभु und °भू (1. नाग + अभि°) m. N. pr. eines Buddha Burn. Intr. 102. Lalit. 168.

नागाराति (1. नाग + अराति) m. *eine best. Pflanze*, = वन्ध्याकर्कोटकी Râǵan. im ÇKDr. — Vgl. नागदन्ती.

नागारि (1. नाग + अरि) m. *Feind der Schlangen*, Bein. Garuḍa's Râga-Tar. 3, 215. Pańkat. ed. orn. 57, 23.

नागार्जुन (1. नाग + अर्जुन) 1) m. N. pr. eines alten buddh. Lehrers, dem die Würde eines Bodhisattva beigelegt wird, Râga-Tar. 1, 173. 177. Hiouen-thsang I, 132. II, 95. 214. Lassen in Z. f. d. K. d. M. I, 237. fg. Burn. Intr. 447. 540. 557. fgg. LIA. I, 476. II, 57. 412. 460. Wassiljew 31. fg. 76. 118. fgg. 129. 210. fgg. 286. fg. 318. Benfey in Gött. gel. Anz. 1859, I, S. 615. fgg. Müller, SL. 273. fg. Z. d. d. m. G. 2,343 (No. 206, g). Verz. d. B. H. No. 904. 941. 974. Uǵǵval. zu Uṇâdis. 4, 121. — 2) f. ई (urspr. adj. von 1) N. pr. einer Felsenhöhle Z. f. d. K. d. M. III, 168.

नागार्जुनीय adj. von नागार्जुन Verz. d. B. H. No. 940, Z. 13, wo नागार्जुनीयानन्द zu lesen ist.

नागालाबु (1. नाग + अलाबु) f. *eine Gurkenart* (कुम्भतुम्बी) Râǵan. im ÇKDr.

नागाशन (1. नाग + अशन) m. *Schlangen verzehrend*: 1) *Pfau* Pańkat. I, 175, wo wahrscheinlich नागाशनम् st. नागाननम् zu lesen ist. — 2) Bein. Garuḍa's Hâr. 10.

नागाह्व (1. नाग + आह्वा) 1) n. *die nach den Elephanten benannte Stadt*, Hâstinapura Trik. 2,1,13. — 2) f. आ *ein best. Knollengewächs* (लक्ष्मणा) Râǵan. im ÇKDr.; vgl. नागपत्नी.

नागाह्वय (1. नाग + आह्वय) m. 1) *eine best. Pflanze* R. 6,96,3. — 2) Bein. des Tathâgatabhadra (*der nach den Schlangen Benannte*) Vjutp. 90. Wassiljew 202. Schiefner, Lebensb. 331 (101), N. 87.

नागिन् (von 1. नाग) adj. *von Schlangen umgeben*: नाग्नं नागोपवीतं तु नागिनम् (शिवम्) Hariv. 14844.

नागिल m. N. pr. eines Mannes Çatr. 14, 317; vgl. Weber S. 48, N. 2.

नागुली f. N. pr. einer Stadt Colebr. Misc. Ess. II, 280.

नागेन्द्र (1. नाग + इन्द्र) 1) m. *Schlangenfürst, Haupt der Schlangen* N. 14, 9. Suçr. 2, 262, 11. — 2) f. ई N. pr. eines Flusses Çatr. 1, 54.

नागेश (1. नाग + ईश) 1) m. N. pr. eines Fürsten Wassiljew 52. — Bein. Patańgali's Z. d. d. m. G. 7, 167. — नागेश oder नागेशभट्ट N. pr. eines neueren Grammatikers ebend. Colebr. Misc. Ess. II, 13. 14. 41. 42. Verz. d. Oxf. H. No. 354. 364. 403. — 2) n. N. eines Liṅga in Dârukâvana Çiva-P. in Verz. d. Oxf. H. 64, a, 8.

नागेश्वर (1. नाग + ईश्वर) 1) m. N. pr. eines Mannes Râga-Tar. 7, 1665. 8, 998. — 2) f. ई Bein. der Göttin Manasâ Verz. d. Oxf. H. 24, b, 38. — 3) n. N. eines Liṅga Çiva-P. in Verz. d. Oxf. H. 64, b, 1.

नागेश्वरतीर्थ (ना° + तीर्थ) n. N. pr. verschiedener *heiliger Badeplätze* Çiva-P. in Verz. d. Oxf. H. 66, b, 19. 15. 30.

नागोजी (auch नागोजि geschrieben) und °भट्ट m. N. pr. eines neueren Grammatikers, der auch नागेश genannt wird, Colebr. Misc. Ess. I, 230. 236. II, 40. 41. Verz. d. Oxf. H. No. 342. 354.

नागोद् n. *ein auf dem Bauch getragener Panzer* H. 768. — Vgl. das folg. Wort.

नागोदर (1. नाग + उ°) 1) m. N. pr. eines med. Autors Verz. d. B. H. No. 941. — 2) n. a) med. Bez. eines best. Falles von *Auflösung und Absterben des Fötus im Mutterleibe* Suçr. 1, 377, 10. — b) *Brustharnisch* Hâr. 198.

नागोद्भेद (1. नाग + उद्भेद) m. N. pr. einer heiligen Localität, wo die Sarasvatî wieder zum Vorschein kommt, MBh. 3, 5053. 5085.

नाग्नजिती m. patron. von नग्नजित् Çat. Br. 8, 1, 4, 10. f. ई eine der Gemahlinnen Kṛshṇa's VP. 578. Bhâg. P. 3, 3, 4. Brahmavaiv. P. in Verz. d. Oxf. H. 24, b, 20. fälschlich नग्नजिती geschrieben Hariv. 6701. 9179. 9186. Langlois hat überall die richtige Form. — Vgl. u. नग्नजित्.

नाचिक m. N. pr. eines Sohnes des Viçvâmitra MBh. 13, 257.

नाचिकेत 1) adj. *zu* Naćiketa *oder* Naćiketas *in Beziehung stehend*: उपाख्यान Kathop. 3, 16. अग्नि 1, 18. 2, 10. Taitt. Âr. 1, 22, 11. 26, 3. °चिति Ind. St. 3, 386. fg. Daher m. unter den Synonymen für *Feuer* und zwar in den verderbten Formen नाचिकेतु Trik. 1, 1, 67 und नाकिकेत H. ç. 169. — 2) m. N. pr. eines alten Weisen, eines Sohnes des Uddâlaki, MBh. 13, 3486. fgg. 1291. fg. 7072. 2, 112. Varâha-P. in Verz. d. Oxf. H. 60, b. 61, a. — Vgl. नचिकेत, त्रिणाचिकेत.

नाचीन m. pl. N. pr. eines Volkes MBh. 2, 1119.

नाञ्जक m. N. pr. eines Mannes Râga-Tar. 7, 1494.

नाट m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2, 4, 31. 1) (von नट्) m. *Tanz* Çabdar. im ÇKDr. u. Wils. nach ders. Aut. — 2) m. pl. N. pr. eines Volkes. चोलकर्णाटनाटादीन् Râga-Tar. 1, 300. = कर्णाटक Çabdar. im ÇKDr. — 3) m. N. pr. eines Nâgarâga Schiefner, Lebensb. 290 (60). 309 (79); vgl. नट. — 4) f. ई (sc. भाषा) *die von den* Naṭa *gesprochene Sprache* Muir, Sanskrit Texts II, 58. — Vgl. विनाट.

नाटक (von नट्) 1) m. *Schauspieler* Vjutp. 120. वधूनाटकसंघैश्च संयुक्तां सर्वतः पुरीम् R. 1, 5, 18. — 2) n. *Schauspiel* Trik. 3, 2, 22. रामायणं महानाट्यमुद्दिश्य नाटकीकृतम् Hariv. 8672. रम्भाभिसारं कौबेरं नाटकं ननृतुस्ततः 8694. नाटकान्यपरे प्राहुः (चक्रुः) Gorr. 71, 4) R. 2, 69, 4. Çâk. 3. 12. Varâh. Bṛh. S. 104, 62. Ind. St. 1, 466. Çuk. in LA. 39, 9. काव्यसंलापगीतनाटकासंभव Mârk. P. 20, 5. नाट्यन्द्रिव्यनाटकम् Çatr. 1, 46. शृङ्गार Kaurap. 20. *eine best. Art Schauspiel* Sâh. D. 275. fgg. H. 284. masc. perso-

nif. MBh. 2,453. — 3) m. N. pr. eines Berges in Kâmâkhjâ Kâlikâ-P. im ÇKDr. — 4) f. नाटिका *eine Art Schauspiel* Sâh. D. 276. 539. 52, 11. — 5) नाटकी f. Indra's *Hof* Çabdârthak. bei Wils.

नाटकरत्नकोश (ना° + र°) m. Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 182, *b*.

नाटकावतार (नाटक + अव°) m. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. No. 292.

नाटकेय m. pl. N. pr. eines Volkes MBh. 2,1118.

नाटाम्र (नाट + आम्र) m. *Wassermelone* Trik. 2,4,37. Hâr. 126.

नाटार (von नटी) m. *der Sohn einer Schauspielerin* Vop. 7,8. — Vgl. नाटेर, नाटेय.

नाटितक (von नाटित; s. u. नट्) n. *mimische Darstellung:* भीतिनाटितकेन Çâk. 73,4. विषादनाटितकेन 90,20, v. l.

नाटेय (von नटी) m. *der Sohn einer Schauspielerin* Vop. 7,8. H. 548, Sch.

नाटेर (wie eben) m. dass. Vop. 7,8. H. 548. — Vgl. नाटार.

नाट्य (von नट) 1) n. P. 4,3,129. = लास्य und तौर्यत्रिक AK. 1,1,7, 10. H. 279. 280. an. 2,360. Med. j. 33. *Tanz, Mimik, Darstellung auf der Bühne, Schauspielerkunst* Bhâg. P. 4,15,19. °प्रिय *ein Freund des Tanzes*, Bein. Çiva's H. 198. नाट्येनासीना so v. a. *das Niedersitzen auf dem Theater mimisch darstellend* Mṛkkh. 88,4. नाट्येनावतीर्णा Çâk. 100,1. 40,16. 48,20. 49,21. 50,22. 77,10. सुनाट्येन नटस्तदा । मदर्पीस्तोषयामास Hariv. 8575. नाट्यालंकृति Sâh. D. 471. नाट्यनाट्ययोः H. 326. गीयतां नाट्योचितं किंचित् Dhûrtas. 68,17. नाट्योक्ति f. *ein Ausdruck vom Theater* 170,8. AK. 1,1,7,11. नाट्याचार्य m. *Tanzlehrer u. s. w.* Mṛkkh. 49,2. नाट्याचार्यक n. nom. abstr. dazu Pańkat. III,208. नाट्यशास्त्र n. *die Lehre vom Tanze, von der Schauspielerkunst* Mâlav. 13,22. Trik. 3,3, 174. °धर्मिका f. *Regeln über Mimik u. s. w.* H. 279. °धर्मी f. dass. Schol. °शाला *Tanzsaal* Garuḍa-P. im ÇKDr. नटो नाट्यधरः *ein Schauspieler in seinem Theatercostum* Bhâg. P. 1,8,19. — 2) m. *Schauspieler:* नटनाट्यगायकाः Bhâg. P. 7,8,50.

नाड n. = नाल Colebr. und Lois. zu AK. 2,9,22.

नाडपित् N. pr. eines Ortes Çat. Br. 13,5,4,13.

नाडायन m. patron. von नड P. 4,1,99. Vop. 7,1. 9. Davon adj. नाडायनक P. 4,3,80, Sch.

नाडि s. नाडी.

नाडिक n. *Ocimum sanctum L.* (कालशाक) Bhâvapr. im ÇKDr.

नाडिका (von नाडी) f. 1) *ein hohler Stängel, Stängel* überh.: शाकस्य AK. 2,9,34. — 2) *Röhre, röhrenartiges Gefäss im Leibe:* गल° = स्रोतमन् Schol. zu Kâtj. Çr. 590,6. — 3) *ein best. Zeitmaass,* $^{1}/_{60}$ *eines siderischen Tages,* $^{1}/_{2}$ Muhûrta H. 137. Hariv. 7560. Sûrjas. 1,11. 2,65. 4, 13. 17. 10,8. 11,13. 14. 12,56. Pârâç. bei Bhaṭṭotp. zu Varâh. Bṛh. S. 2, Anf. Varâh. Laghuǵ. 6,1. Bhâg. P. 3,11,8. VP. 22, N. 3 (नारिका). Sâh. D. 33,21. — 4) *ein best. Längenmaass,* $^{1}/_{2}$ Daṇḍa Mârk. P. 49,39. — 5) in der Stelle पानस्त्रीद्यूतगोष्ठीषु राजानमभितश्चराः । बोधयेयुः प्रमाद्यन्तमुपायैर्नाडिकादिभिः ॥ Kâm. Nîtis. 5,51 wohl = नाली = घटी *eine metallene Platte, an der die Stunden angeschlagen werden.*

नाडिकेल m. = नारिकेल Bhar. zu AK. 2,4,5,34. ÇKDr.

नाडिचीर (नाडि + चीर) n. *Weberschiff* Hâr. 214.

नाडिंधम (नाडिम्, acc. von नाडी mit Kürzung des Vocals, + धम) m. *Goldschmied* (*in ein Rohr blasend*) P. 3,2,30. 6,3,66. Vop. 26,54. AK. 2,10,8 (v. l. नाडींधम). Trik. 2,10,3. H. 908. Nach Wils. auch adj. *die Eingeweide erschütternd; schrecklich.* Bhaṭṭ. 6,94 in Verbindung mit मार्ग; von den Scholl. durch उच्चनीचाधिरोहणा, मुहुर्मुहुर्निःश्वासैर्नाडीं धमति erklärt; also *unebene Wege, die Einem beim Fahren Stiche verursachen.*

नाडिंधय (नाडिम् + धय) P. 3,2,30. 6,3,66. Vop. 26,54. *durch ein Rohr trinkend.*

नाडिपत्त्र (नाडि + प°) n. *eine Gemüseart,* = नाडीच Çabdam. im ÇKDr.

नाडिमण्डल (नाडि + म°) n. *Himmelsaequator* Wils.

नाडी (von नड; नाडि Siddh. K. 247, *b*, ult. Bhar. zu AK. ÇKDr.) f. 1) *Röhre, Kanal; die röhrenartigen Gefässe im Leibe, Adern u. s. w.;* = नाल AK. 2,9,32. H. an. 2,121. fg. Med. ḍ. 16. = काण्ड *Halm, Stängel* 3. = सिरा, स्नायु AK. 2,6,2,16. H. 631. H. an. Med. AV. 10, 7,15. 16. ये ते नाड्यौ देवकृते ययोस्तिष्ठति वृष्ण्यम् 6,138,4. Kâṭh. 12,10 in Ind. St. 3,464. Çat. Br. 10,4,5,2. 14,5,2,21. 6,11,3. Muṇḍ. Up. 2,2, 6. Praçnop. 3,6. Ind. St. 1,271. Suçr. 1,60,14. 101,12. वेणु° 2,339,2. 121,9. तोय° 1,84,8. स्वेद° 2,363,17. मातुस्तु खलु रसवहायां नाड्यां गर्भनाभिनाडी प्रतिबद्धा 1,324,3. प्रवृत्ता (प्रस्थिता) हृदयात्सर्वे(!) तिर्यगूर्ध्वमधस्तथा । वहन्त्यन्नरसान्नाड्यो दश प्राणप्रचोदिताः ॥ MBh. 3,13974 (= 12,6880). Prab. 1,10. Bhâg. P. 2,1,33. 3,26,59. नाडीद्वयगते प्राणे Verz. d. Oxf. H. 105,*a*,16. यः कर्णनाडीं पुरुषस्य यातः Bhâg. P. 3,5,11. अब्जनालनाडीभिः 8,19. सौरीभिरिव नाडीभिरमृताख्याभिः *von den hohl gedachten Sonnenstrahlen, die das Wasser aufsaugen*, Ragh. 10,59. नाड्यः (von नाडि) Bhâg. P. 2,10,29. am Ende eines adj. comp. नाडि (nicht नाडीक) in der Bed. *Ader, Gefäss des thierischen Leibes* P. 5,4,159. Bhâg. P. 3,30,17. aber वक्रनाडीकः स्तम्भः P., Sch. Vgl. गर्भनाडी, मधु°. — 2) *Pfeife, Flöte:* इयमस्य धम्यते नाळीः ṚV. 10,135,7. Kâṭh. 23,4. 34,5. — 3) *Fistel* Med. H. an., wo व्रणान्तरे st. गुणान्तरे zu lesen ist. Suçr. 1, 284,11. 304,16. 2,127,11. नेत्र° 307,2. Vgl. नाडीव्रण. — 4) *Büchse am Rade:* स्वरथस्य दक्षिणं चक्रं प्रवृह्य नाडीमभि जुहुयात् TS. 3,4,8,3. Kâṭh. 37,12. — 5) *eine best. Grasart,* = गण्डदूर्वा H. an. Med. — 6) *Puls* (schliesst sich an die Bed. *Ader* an) Wils. — 7) *ein best. Zeitmaass,* $^{1}/_{60}$ *eines siderischen Tages,* $^{1}/_{2}$ Muhûrta (vgl. नाडिका) AK. 3,4,11,45. H. an. Med. Varâh. Bṛh. S. 2, Anf. Sûrjas. 1,12. 64. 66. 67. 2,66. 3,49. 4,8. 7,8. 12,5. 61. 14,11. Vgl. नत°. — 8) *Gaukelei* H. an. Med.

नाडीक (von नाडी) 1) m. *eine best. Gemüsepflanze,* = vulg. पाटशाक (*Corchorus olitorius Lin.*) und नालिताशाक Bhâvapr. im ÇKDr. — 2) f. oxyt. *Luft-* oder *Speiseröhre* AV. 5,18,8.

नाडीकलापक (नाडी + कलाप) m. *eine best. Pflanze,* = सरहची und गाण्डनी im Hindî Bhâvapr. im ÇKDr.

नाडीकेल m. = नारिकेल Çabdar. im ÇKDr.

नाडीच m. *Colocasia antiquorum Schott.* (mit essbarer Wurzelknolle) Trik. 2,4,22.

नाडीचरण (ना° + च°) m. *Vogel* (*Halme zu Beinen habend*) Trik. 2,5, 37. H. ç. 186.

नाडीजङ्घ (ना° + जङ्घा) m. 1) *Krähe* Trik. 2,5,21. — 2) N. pr. eines

mythischen Kranichs MBh. 3,13337. 12,6336. — 3 N. pr. eines Muni Malabhāsat. im ÇKDr. — Vgl. नालिजङ्घ.

नाडीतरंग (ना° + त°) m. 1) = काकोल H. an. 5,10. Med. g. 58. ein best. Gift Wils. — 2) = हिण्डक H. an. Med. Astrolog Wils. — 3) = रतहिण्डक H. an. Med. Verführer Wils. Vgl. नारीतरंगक.

नाडीतिक्त (ना° + ति°) m. eine in Nepal wachsende Nimba-Art (नेपालनिम्ब) Rāǵan. im ÇKDr.

नाडीदेह (ना° + दे°) m. N. pr. eines Dieners im Gefolge des Çiva, = भृङ्गिन् Trik. 1,1,49. — Vgl. नाडीविग्रह.

नाडीनक्षत्र (ना° + न°) n. = जन्मनक्षत्र ÇKDr.

नाडींधम falsche Form für नाडिंधम.

नाडीप्रकाश (ना° + प्र°) m. Titel einer Schrift; s. u. गोपनीय.

नाडीयन्त्र (ना° + य°) n. jedes röhrenartige Instrument (in der Chirurgie) Suçr. 1,23,17. 24,15.

नाडीविग्रह (ना° + वि°) m. N. pr. eines Dieners im Gefolge Çiva's, = भृङ्गिन् H. 210. — Vgl. नाडीदेह.

नाडीव्रण (ना° + व्र°) m. Siddh. K. 249, b, 4 v. u. Fistel AK. 2,6,2, 5. Trik. 3,5,5. H. 470. Verz. d. B. H. No. 963.975. — Vgl. नाडी 3.

नाडीशाक (ना° + शाक) m. eine best. Gemüsepflanze, = नाडीका Bhāvapr. im ÇKDr.

नाडीस्वेद (ना° + स्वे°) m. = नाडीविग्रह Çabdar. im ÇKDr.

नाडीहिङ्गु (ना° + हि°) n. = हिङ्गुनाडिका Rāǵan. im ÇKDr. Dieses wird im Nigh. Pr. durch ein Wort erklärt, das nach Molesw. das Harz der Gardenia gummifera ist.

नाड्डलेय m. metron. von नड्डुला Hariv. 438.

नाणक Münze Viçva bei Mahidh. zu VS. 23,9. कूटकनाणकस्य Falschmünzer Jāǵn. 2,240. °परीक्षिन् Prüfer von Münzen 241. Dattaka-M. 34,3.4. Vgl. Mṛkkh. 10,3 v. u., den Schol. z. d. St. LIA. II, 575, N. 5 und Müller, SL. 331. fg.

नातिचिर (1. न + अति-चिर) adj. nicht sehr lang (von der Zeit): °रात्कालात् Hariv. 4934. °रे bald R. Gorr. 1,10,18.

नातिदूर (1. न + अति°) adj. nicht sehr entfernt Kathās. 8,18,25. °रे nicht weit von (abl. gen.) Hit. 1,51. Çāk. 18,23. °रम् nicht weit weg Vid. 90.

नातिभिन्न (1. न + अति-भि°) adj. nicht sehr verschieden von (abl.) Çāk. 27,18.

नातिवाद (1. न + अति°) m. Vermeidung beleidigender Worte MBh. 12,7993.

नौत्र n. Preis, Lob Uǵ. 4,161; vgl. die richtige Form नात्र. 1) = = विचित्र. — 2) = प्रज्ञ. — 3) = शिव Uṇādivr. im Saṁkshiptas. ÇKDr. und zwar überall n., während Wilson für die beiden letzten Bedeutungen das m. aufstellt.

नाथ् und नाध् med. Dhātup. 2,5.6 (याञ्चोपतापैश्वर्याशीःषु). in der alten Sprache davon nur die particc. नाधमान Hülfe suchend, flehend, supplex, und नाधित, नाथित hülfsbedürftig, in Noth befindlich, bedrängt: श्रोता हवं नाधमानस्य कारोः ṚV. 1,178,3. मा त्वेभ्य रश्मीरिति नाधमानाः 109,3. नाधमानेव योषा 5,78,4. भीताय नाधमानाय ऋषये 6. 10,73,11. 117,5. AV. 13,2,44. पूर्वं धेनुं शयवे नाधितायापिन्वतम् ṚV. 1,118,8. 182, 7. त्वामग्ने नाथितो जोहवीमि AV. 4,23,7. 7,109,7. 13,1,12. 5,20.5. 3,1,2. 11,1,1. न नाथितो विन्दते मर्डितारम् ṚV. 10,34,3. 7,33,5. अवतान्मा नाथितात् helfet mir aus der Noth VS. 5,9; vgl. aber TS. 6,2,2, 2, wo richtiger नाथितम् gelesen wird. Im MBh. und Bhāg. P. haben wir die Form नाथमान in der Bed. bittend, flehend: ब्राह्मणास्त्वां महाबाहो भ्रातरश्च महौजसः । पर्जन्यमिव घर्मार्त्ता नाथमाना उपासते ॥ MBh. 12, 1363. पुनश्च नाथमानाय ज्ञातत्वमदात्प्रभुः Bhāg. P. 1,17,39. 2,9,25. 3,31, 11. नाथित n. bedeutet das Flehen, Bitte 2,9,25. In TS. und Kāṭh. finden sich auch andere Formen von नाथ् med. (P. 1,3,27, Vārtt. 7) in der Bed. flehentlich bitten, sich bittend wenden an (loc.): ते देवा अग्रावनाथन्त TS. 2,4,1,2. तस्मिन्नाथस्व Kāṭh. 10,6. 11,1.2.4. 27,4. flehen, bitten um (gen. P. 2,3,55): सर्पिषो नाथते P. 2,3,55, Sch. P. 1,3,27, Vārtt. 7, Sch. (hier ist सर्पिषो st. सर्पिषा zu lesen). धृत्या नाथस्व Bhaṭṭ. 8, 120. mit dem dat.: मोक्षाय नाथते मुनिः Vop. 23,7. act. mit dem gen. der Sache: नाथतः सर्वकामानां नास्तिका भिन्नचेतसः MBh. 3,12630. mit dem acc. der Sache und der Person (vgl. याच्): इष्टानि तानिष्टदेवं नाथन्ति के नाम न लोकनाथम् Naish. 3,25. Das न wird niemals ण nach Vop. 8,45. — उप bitten: राजानमुपनाथति P. 2,3,55, Sch.

नाथ (von नाथ्) 1) n. Zuflucht, Hülfe AV. 4,20,9. विश्वे देवा मम नाथं भवन्तु 9,2,7. 18,1,13. प्रजापतिर्नुदधावनाथमिच्छमानः TBr. 1,6,4,1. — 2) m. a) Schutzherr, Beschützer, Gebieter, Herrscher H. 359. MBh. 2, 2292. 6,1554. 16,187. सेना त्वया नाथेन पालिता R. 1,77,3. Pańkat. 82, 19. Bhāg. P. 1,11,6. पाण्डवानां भवान्नाथः MBh. 2,776. स मे नाथो जगन्नाथस्य भव R. 1,62,7. यत्र रामो भयं तत्र नास्ति तत्र पराभवः । स हि नाथो ऽस्य जगतः 2,48,14. 3,10,10. नाथं यतमलोकस्य 3,73,36. ओषधीनाथम् (चन्द्र) Ragh. 2,73. Kathās. 21,144. पयसाम् (समुद्र) Pańkat. V,90. कुल° MBh. 2,2609. इक्ष्वाकु° R. 1,6,19. त्रैलोक्य° 76,10. Ragh. 3,45. Kumāras. 1,59. Bhāg. P. 2,6,43. 4,2,16. द्विरदाशिनाथा स्तवः Sūrjas. 14,10. पाण्ड्य° Varāh. Bṛh. S. 11,61. 56. Vid. 193. Daçak. in Benf. Chr. 201, 6. जीवित° vom Gatten Spr. 447. Auch ohne weiteren Beisatz vom Gemahl Ragh. 12,75. insbes. im voc. N. 11,3. 12,15. Amar. 53. Vid. 139. Am Ende eines adj. comp.: पर्जन्यनाथाः पशवः das Vieh hat Parǵanja (den Regen) zum Schutzherrn, hängt ganz von ihm ab MBh. 3, 1131. मृतनाथामिव स्त्रियम् 16,136. मद्रं नारीनाथम् im Besitz oder bewohnt von Mṛkkh. 59,3. = सनाथ versehen mit: मध्यं स्त्रियास्त्रिवलिनाथम् Varāh. Bṛh. S. 68,5. — b) N. pr. eines Autors Verz. d. B. H. No. 647. Verz. d. Oxf. H. 113,a. 126,a. — c) das durch die Nase gezogene Seil beim Zugochsen (vgl. नासाहारि) Wils. — Vgl. अ°, कु°, गोविन्द°, जगन्नाथ, धुनी°, नर°, स°, सु° u. s. w.

नाथकाम (नाथ + काम) adj. Hülfe suchend AV. 13,2,37. Pār. Gṛhj. 1,11.

नाथकुमार (नाथ + कु°) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124,a.

नाथता (von नाथ) n. das Amt —, die Würde eines Schutzherrn: लोकनाथे स्थिते रामे नाथतं मम कीदृशम् R. Gorr. 2,81,2.

नाथवत् (wie eben) adj. einen Schutzherrn habend R. 1,62,12. insbes. f. नाथवती einen Schutzherrn —, einen Gatten habend: विष्णुना श्रीरिवेन्द्रेण भर्त्रा नाथवती सती R. 5,37,20. याः स्म ता लोकनाथेन नाथवत्यः पुराभवन् MBh. 16,186. नाथवतीमनाथवत् (नीताम्) 1,155. R. 2 38,1. Draup. 6,18. Varāh. Bṛh. S. 13,1. Nach AK. 3,1,16 und H. 356 bedeu-

45567

tet नाथवत् abhängig.

नाथविद् (नाथ + विद्) adj. Schutz besitzend, — gewährend, — verschaffend AV. 11,1,15.

नाथविन्दु adj. so v. a. नाथविद्: नाथविन्दु साम विन्दते नाथम् Pañkav. Br. 14,11,23.

नाथहरि (नाथ + हरि) adj. den Herrn forttragend, von Vieh P. 3, 2,25. Vop. 26,48. sonst नाथहार P., Sch. Nach ÇKDr. jenes = पशु, nach Wils. Zugvieh, das mit einem Nasenseil gelenkt wird.

नाथाय् (von नाथ), नाथायति als Schutzherr erscheinen, eine Bitte erhören: नाथमानस्य नाथ नाथाय नाथितम् Bhâg. P. 2,9,25.

नाथिन् (wie oben) adj. einen Schutzherrn habend Hariv. 9214. सेना त्वया नाथेन नाथिनी R. Gorr. 1,78,8. 2,37,23.

नाद॑ (von नद्) m. 1) lauter Ton, Geschall, Dröhnen, Rauschen, Brüllen, Schreien u. s. w.: नदस्य नादे परि पातु मे मनः ṚV. 10,11,2. भ्रूरसी कृत्रिमं नादम् AV. 19,34,3. तूर्य° Varâh. Bṛh. S. 43,62. दुन्दुभि° H. 62. भीमनादैः (वारिदस्य) Kâr. 3. मेघ° N. 21,7. मेघानां वारणानां च मयूराणां च लक्ष्मण। नादाः प्रस्रवणानां च R. 4,29,12.13. चकार नादं घननादसंनिभम् 5,42,8. तोयदनादनादाः (मरुतः) Hariv. 13162. अथास्तरीक्षे नादोऽभूद्व्रीघो तत्र प्रशंसताम् MBh. 4,1885. महानादं नदन्ति भयपीडिताः 3, 3548. नादममुञ्चत् 14,2693. N. 13,12. उत्सृज्य तं नादम् MBh. 14,2694. Sund. 1,33. Draup. 8,22. Sâv. 5,75. R. 1,1,66. 16,25. शकुनैर्वल्गुनादैः 30, 16. 2,40,29. Suçr. 1,107,10. Ragh. 12,79. Varâh. Bṛh. S. 24,25. 43,64. 64,10. 94,17. Vid. 79. Trik. 2,5,2. Am Ende eines adj. comp. f. आ: गदया — दारुणनादया MBh. 9,386. प्रहर्षमुक्तनादा (पुरी) Vid. 336. Kathâs. 19.65. 21,29. Laut, Ton überh.: नादः परो ऽभिनिधत्ताद्ध्रुवं तत् ṚV. Prât. 6,11. 13,2. AV. Prât. 1,13. 43. Çiksha 37. Gaim. 1,17. Bhâg. P. 7,12,27. प्रणवव्रामकथानादम् R. Einl. नाद = शब्द u. s. w. AK. 1,1, 6,1. H. 1400. Vgl. घ°, कर्ण°, सिंह° u. s. w. — 2) der durch den Halbkreis dargestellte nasale Laut (der im Joga eine Rolle spielt): (न्यसेत्) ओंकारं बिन्दौ नादे तं तं तु प्राणे महत्यमुम् Bhâg. P. 7,15,53. Ind. St. 1, 386. 2,4. Verz. d. Oxf. H. 104, b, 9. fgg. Vgl. नादबिन्दूपनिषद्. — 3) = स्तोतर् Naigh. 3,16.

नादता (von नाद) f. die Eigenschaft des Tönens ṚV. Prât. 13,1.

नादपुराण (नाद + पु°) n. Titel eines über musikalische Töne handelnden Purâṇa, citirt im ÇKDr. bei नट.

नादर (1. न + आदर) m. Nichtachtung Vop. 5,29. 14,1.

नादवत् (von नाद) adj. mit Ton gesprochen, von den tönenden Lauten Kâç. zu P. 1,1,50. Sch. zu P. 8,4,62.

नादबिन्दूपनिषद् (नाद - बिन्दु + उप°) f. Titel einer Upanishad Colebr. Misc. Ess. I,95. Ind. St. 1, 302. — Vgl. नाद 2.

नादि (von नद्) adj. rauschend Pâr. Gṛhj. 3,13.

नादिका N. pr. eines Landes Schiefner. Lebensb. 233 (13). 285 (55).

नादिम m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 969.

नादिन् (von नद् oder नाद) 1) adj. laut schallend, — tönend Hariv. 8069. tönend Çiksha 39. Häufig am Ende eines comp. schallend, laut tönend, brüllend, schreiend: स्निग्धगम्भीरनादिन्या गिरा MBh. 2,987. प्रमथ्यमानार्णवधीरनादिनी (हरा) Ragh. 3,59. जीमूतरव° (रथ) MBh. 1,7934. अम्बुदनन्द° (रथ) 8,4349. मेघ°, पर्जन्यसम° (रथौ) R. Gorr. 2,13,23.25. महाम्बुद° (शूर) MBh. 7,7167. वेश्मसु मृदङ्गनादिषु ertönend von Ragh. 19,5. काङ्क्षसारसनादिनी (नदी) Hariv. 13816. स्फालतलस्वन° (नरसिंह) MBh. 10. 557. Vgl. खर°, गर्दभ°. — 2) m. N. pr. a) eines Dânava Hariv. 12941. — b) eines in eine Gazelle verwandelten Brahmanen Hariv. 1210.

नादेय॑ (von नदी) 1) adj. vom Flusse kommend u. s. w., fluviatilis P. 4, 2,97. Vop. 7,15. VS. 16,31. 37. Wasser Suçr. 1,170,11. 173,8. Thiere, Fische 202,21. 206,5. 238,9. R. 4,39,12. — 2) m. a) Saccharum spontaneum L. (काश). — b) Calamus Rotang L. (वानीर) Râgan. im ÇKDr. — 3) f. ई N. verschiedener Pflanzen: eine Rohrart, = अम्बुवेतस AK. 2,4,2,11. Med. j. 85. = जलवानीर H. an. 3,490. Orangenbaum AK. 2,4, 2,18. H. an. Med. = भूमिजम्बूका (hier nicht Orangenbaum), भूजम्बू, भूमिजम्बू AK. 2,4,4,6. H. an. Med. Sesbania aegyptiaca Pers. (जया) AK. 2,4,2,46. Med. chinesische Rose (जपा, जवा) H. an. Med. = व्यञ्जुष्ठ (!) Gloss. = अग्निमन्थ und काकजम्बु Râgan. im ÇKDr. — Suçr. 2, 36,17. — 4) n. a) in Verbindung mit पुष्प wohl die Blüthe der chinesischen Rose: सौगन्ध्यहीनं नादेयं पुष्पं कान्तमपि क्वचित् Dṛshṭântaç. 16 in Haeb. Anth. S. 218. — b) eine Salzart (सैन्धव) Ratnam. 85. Suçr. 2, 326,9. — c) Antimonium (सौवीराञ्जन) Râgan. im ÇKDr.

नाद्य॑ (wie eben) adj. = नादेय P. 4,4,111. याश्च कूप्या याश्च नाद्याः समुद्रियाः Taitt. Br. 3,1,2,4 in Z. f. d. K. d. M. 7,271. Hierher nach Sâj. auch: चर्नो दधीत नाद्यो गिरो मे (vgl. P., Sch.) ṚV. 2,35,1.

नाध् s. u. नाथ्.

नाध s. वयोनाध.

नाधस् n. wohl = नाथ Zuflucht, Hülfe: ययोरुभे रोदसी नाधसी वृतौ ṚV. 10,65,5.

नान m. N. pr. eines Mannes Kshitîçav. 5,8.

नानद (vom intens. von नद्) n. N. eines Sâman Ait. Br. 4,2. नानदं षोडशि साम कर्तव्यम् Pañkav. Br. 12,11,15. 13,11. Lâṭj. 4,5,7. 6,10,10. Ind. St. 3,221. — Vgl. नानन्द.

नानन्द (vom intens. von नन्द्) n. इन्द्रस्य नानन्दम् N. eines Sâman Ind. St. 3,221. — Vgl. नानद.

नाना॑ P. 5,2,27. gaṇa स्वरादि zu P. 1,1,37. 1) adv. auf verschiedene Weise, mannichfach; an verschiedenen Orten, besonders; = अनेक und उभय AK. 3, 4, 32 (Colebr. 28), 9. H. an. 7,32. Med. avj. 45. नाना हि त्वा हवमाना जना इमे ṚV. 1,102,5. 140,4. 2,12,8. 38,5. नाना चक्राते सद्नं यथा वेः 3,54,6. VS. 19,7. नाना सन्तः ṚV. 10,67,10. नाना ह्यग्ने वि भृते संभृते 79,1. तस्मादिदं मनश्च वाक्च समानमेव सन्नानेव Çat. Br. 1, 4, 4,8. 3,4,2,6. नानेव वा एतद्देवं च मानुषं च 7,3,2,10. 14,7,2,21. TS. 4, 3,11,3. य इह नानेव पश्यति Kaṭhop. 4,10. नेह नानास्ति किं चन 11. नाना तु विद्या चाविद्या च sind verschieden, nicht ein und dasselbe Khând. Up. 1,1,10. Bhâg. P. 1,2,32. 3,32,33. Prab. 97,10. कुशौ नानातयोर्गृहीत्वा besonders Âçv. Gṛhj. 1,3,10. 2,6. नाना चित्राः (Schol. verbindet die Worte zu einem comp.) कथाः: verschiedene wunderbare Erzählungen R. 1,3,10. नानाकृत्य = नानाकारम् P. 3,4,62. verschieden von (instr.): (विश्वम्) नै नाना शंभुना Vop. 5,10. Häufig am Anf. eines comp. die Stelle eines adj. vertretend in der Bed. verschieden, mannichfach: °देवत Ait. Br. 6,10. °देवत्य Çâñkh. Çr. 16,7,8. °कामाः Çat. Br. 7,1, 1,26. 8,1,1,6. °चेतस् 7,2,3. °मनस् TS. 5,3,1,3. °व्रत ebend. °जनाः

Pańkav. Br. 15,3,7. M. 9,148.257.267. N. 12,2.4. 13,3. Hid. 1,19. Bhag. 1,9. R. 1,5,7.10.16. 9,5.6. °देशादनुप्राप्ताः 13,16. Bhartr. 2,38. Varâh. Brh. S. 45,34. 59,10. 104,2. Vid. 250. Hit. 9,4. 27,14. Bhâg. P. 3,31,12. °पद (Gegens. समानपद) AV. Prât. 2,16. 3,78. 4,27. °पद्य Taitt. Prât. 1,60. °पदीय 1,6. — 2) praep. mit gen. abl. instr. P. 2,3,32. = विना ohne AK. 3,5,8. H. 1527. H. an. Med.

नानाकन्द (ना° + क°) m. ein best. Knollengewächs (पिण्डालु) Râǵan. im ÇKDr.

नानाकार (नाना + आकार) adj. verschiedenartig, mannichfach, allerhand: मत्स्यैः Varâh. Brh. S. 43(34),11. 52,99. Râǵa-Tar. 4,334.

नानाकारम् absol. von 1. कर् mit नाना P. 3,4,62.

नानाग्रह (ना° + ग्र°) m. das besonders-Nehmen, als Erkl. von अवग्रह Schol. zu Ṛv. Prât. 1,6.

नानाजातीय (von नाना + जाति) adj. zu verschiedenen Klassen, Ständen u. s. w. gehörig Pat. zu P. 5,2,21.

नानात्यय (नाना + अत्यय) adj. verschiedenartig, mannichfaltig: बहव इमे ऽस्मिन्पुरुषे कामा नानात्ययाः Khând. Up. 4,10,3. वृक्षाणाम् 6,9,1.

नानात्व (von नाना) n. Verschiedenheit, Besonderheit, Mannichfaltigkeit (Gegens. एकत्व, ऐक्य) Lâtj. 10,7,3. Çâṅkh. Br. 23,8. 27,7. MBh. 2,137. 13,4844. 14,952. Sâṅkhjak. 27. Tattvas. 37. Ragh. 10,19. Bhâg. P. 2,10,13.

नानाधर्मन् (ना° + ध°) adj. verschiedene Sitte habend AV. 12,1,45.

नानाधी (ना° + धी) adj. verschiedene Absichten habend Ṛv. 9,112,3.

नानाध्वनि (ना° + ध्व°) m. ein musikalisches Instrument mit verschiedenen Tönen Hâr. 249.

नानानम् adv. so v. a. नाना: नानानं वा उ नो धियो वि व्रतानि जनानाम् Ṛv. 9,112,1.

नानान्द्र (von ननान्दर्) m. der Sohn der Schwägerin gaṇa विदादि zu P. 4,1,104. Davon patron. नानान्द्रायणी gaṇa हरितादि zu P. 4,1,100.

नानाप्रभृति (ना° + प्र°) adj. verschiedenen Eingang habend (Gegens. नानोदर्क) Çat. Br. 8,7,1,3. Kâth. 21,3.

नानारथम् (von नाना + रथ) adj. auf verschiedenen —, besonderen Wagen: एभिरग्ने सरथं याह्यर्वाङ्नानारथं वा Ṛv. 3,6,9.

1. नानारूप (ना° + रूप) n. pl. verschiedene Gestalten R. Gorr. 3,1,21.

2. नानारूप (wie eben) adj. verschiedenes Aussehen habend, ungleichartig, verschiedenartig AK. 3,2,43. H. 1469. अग्न्ने AV. 13,2,3. पशवः 14,2,25. तानयं पृथिव्यां आविशन्नानारूपः Ait. Br. 5,23. अशन Çat. Br. 4,2,4,18. दिशः 13,2,10,3. बीजानि M. 9,38. Davon nom. abstr. °ता f. Çat. Br. 13,4,2,10.

नानार्थ (नाना + अर्थ) 1) adj. einen verschiedenen Zweck —, ein verschiedenes Ziel habend Kathop. 2,1. — 2) adj. etwas Anderes enthaltend, subst. so v. a. ein neuer Satz VS. Prât. 2,17 in Ind. St. 4,155. Könnte auch heissen eine andere Sache (also nicht adj. comp.) — 3) adj. subst. verschiedene Bedeutungen habend, ein Wort, welches mehrere Bedeutungen hat, P. 1,2,64, Vârtt. 2. AK. 3,4,1,1.6,45. Hâr. 225. °कोष ein Wörterbuch, welches solche Wörter behandelt, Verz. d. Oxf. H. 113,a. No. 414. °ध्वनिमञ्जरी Titel eines best. Wörterbuchs dieser Art No. 445. °रत्नमाला desgl. 164,a,3. 182,b. No. 441. °संग्रह Zusammenstellung der

Wörter mit mehreren Bedeutungen Trik. 3,3,1. Titel einer best. Wörtersammlung von Aǵajapâla Verz. d. Oxf. H. No. 427.

1. नानावर्ण (ना° + व°) m. pl. verschiedene Farben: °विभक्तानां गवाम् R. 1,53,20.

2. नानावर्ण (wie eben) adj. vielfarbig, bunt Suçr. 1,135,7. Varâh. Brh. S. 5,93.

नानाविध (ना° + विधा) adj. verschieden, mannichfach, mancherlei H. 1469, Sch. M. 5,110. 11,107. Bhag. 11,5. R. 1,55,5. 2,54,17. Sâṅkhjak. 60. Varâh. Brh. S. 87,35. Râǵa-Tar. 5,105.

नानावीर्य (ना° + वी°) adj. verschiedene Kräfte habend: ओषधयः AV. 12,1,2. TBr. 1,1,5,6. 8,5. Çat. Br. 2,3,1,17. 3,3,2,15. Davon nom. abstr. °ता f. Pańkav. Br. 21,9,6. 24,1,14.

नानासूर्य (ना° + सू°) adj. von besonderen Sonnen beschienen: सप्त दिशो नानासूर्याः Ṛv. 9,114,3.

नानू m. N. pr. eines Mannes in einer Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,544,6.

नान्त (1. न + अन्त) = अनन्त Vop. 6,9.

नान्द adj. zu Nanda in Beziehung stehend: उपगुराणा Madhus. in Ind. St. 1,18,12.

नान्द्य Uṇâdis. 4,159. n. Preis, Lob Uǵǵval. — Vgl. नात्र.

नान्दन (von नन्द् oder नन्दन) n. Freudenort, Paradies: पावमानीः स्वस्त्ययनीस्ताभिर्गच्छति नान्दनम् SV. II, 5,2,8,6. Ait. Up. 3,12.

नान्दिकर s. u. नान्दी 2.

नान्दिन् = नन्दिन् m. der Sprecher des Gebetes vor dem Beginne eines Schauspiels H. 330, Randgl.

नान्दी (von नन्द्) f. 1) Freude, Befriedigung: अभि ख्यात्तं मृशते नान्द्यै मुदे यदीं गच्छन्त्युशतीरपिष्ठितम् Ṛv. 1,145,4. त्रिर्नान्द्यं वहतमश्विना युवम् 34,4. Nach Sâj. nicht नान्दी, sondern नान्द्य = नन्दनीय. नान्दी समृद्धिरिति कथ्यते Wohlergehen Brahma-P. in Udvâhat. ÇKDr. नान्दीरव Jubelruf MBh. 4,2189. °निनाद dass. Kathâs. 23,92. — 2) das Gebet vor dem Beginn eines Schauspiels H. 330. Hariv. 8692. fg. Mṛkkh. 1,8. Çâk. 3,5. Vikr. 3,3. Mâlav. 3,5 und so auch am Anf. anderer Schauspiele. नान्दीकर P. 3,2,21 gehört vielleicht zu 1, wird aber wie नान्दीवादिन् AK. 3,1,38 von den Erklärern hierher gezogen. नान्दिकर Ramân. zu AK. ÇKDr. — Vgl. नन्दी.

नान्दीक (von नान्दी) m. Thürpfosten, = तोरणस्तम्भ Trik. 2,7,31. ein Pfosten unter einem Thorwege, der Glück bringen soll, Wils. Die Form नान्दीक nehmen ÇKDr. und Wils. an, die Calc. Ausg. liest aber: नन्दीकौ (nach den Corrigg. नान्दीकौ) तोरणस्तम्भः.

नान्दीघोष (ना° + घोष) m. संज्ञायाम् P. 6,3,63, Sch. — Vgl. नन्दिघोष.

नान्दीपट m. = नान्दीमुख Brunnendeckel H. 1092.

नान्दीपुर (ना° + पुर) n. N. pr. einer Stadt bei den östlichen Völkern P. 6,2,99, Sch. 5,4,74, Sch. Davon adj. नान्दीपुरक 4,2,122, Sch.

नान्दीमुख (न° + मुख) 1) adj. पितरः eine Klasse von Manen Çâṅkh. Grhj. 4,4. Jâǵn. 1,249. Mârk. P. 30,5. 34,109. VP. 297. 315 (vgl. N. 3). °खाः पितृगणाः ebend. In Verbindung mit श्राद्ध oder n. mit Ergänzung dieses Wortes ein diesen Manen geltendes Todtenopfer Verz. d. B. H. No. 1127. Ind. St. 1,445, N. 1. Colebr. Misc. Ess. I,187, N. पितॄणां तेन

तोयादि दद्यान्नान्दीमुखादृते Mârk. P. 34,105. नान्दीमुखी रात्री R. 2,81, 1 steht viell. auch hiermit in Verbindung. — 2) m. = नान्दीपट *Brunnendeckel* H. 1092. — 3) f. ई a) *eine best. Körnerfrucht aus der Klasse der* कुधान्य Suçr. 1,197, 1. 9. — b) *ein best. Metrum, 4 Mal* ⏑⏑⏑⏑⏑⏑—, —⏑— —⏑—— Colebr. Misc. Ess. II,161 (IX,16). Khandom. in Berichte d. k. s. G. d. Ww. VI, 1854, S. 223. — Vgl. नन्दीमुख.

नान्दीश्राद्ध n. = नान्दीमुखं श्राद्धम् Verz. d. B. H. No. 1103.

नान्दुक m. N. pr. eines Mannes Pańkat. 99,18.

नापित॑ Çat. Br. नापित Unâdis. 3,87. *Bartscherer* AK. 2,10,10. 3,4, 13,52. Trik. 2,10,3. H. 922. Çat. Br. 3,1,2,2. Kâtj. Çr. 7,2,8. 13. Kauç. 54. Âçv. Gṛhj. 1,17. Pâr. Gṛhj. 2,1. M. 4,253. (सच्यात्) ग्रामकामं च गोपालं वनकामं च नापितम् MBh. 5,1050. 13,1882. Varâh. Bṛh. S. 10,9. 15,1. 50,5. Bṛh. 18,2. Hit. 63,6. Dhûrtas. 94,11. नराणां नापितो धूर्तः Pańkat. III,73. स तु पट्टिकायां कुवेरिणो (man lese demnach कुवेरिन् st. कुवेरिण im 2ten Theile) ज्ञातः Parâçarap. im ÇKDr. मूद्रायां तन्त्रियाञ्ज्ञातः Vivâdârṇavas. ebend.; vgl. Colebr. Misc. Ess. II,181. नापिती f. *die Frau eines Bartscherers*, als Kupplerin auftretend Varâh. Bṛh. S. 77,9. Pańkat. 37,7. — Nach Weber eine Verstümmelung von स्नापितृ *Bader*; s. Beitr. z. vgl. Spr. I,503. Vgl. वप्तृ.

नापितवास्तु (ना° + वा°) n. *die Wohnung eines Bartscherers*: davon adj. नापितवास्तुक P. 4,2,104, Vârtt. 31, Sch.

नापितशाला (ना° + शा°) f. *Barbierstube* H. 1000. °शालिका f. dass. Trik. 2,2,6.

नापितायनि (von नापित) m. *der Sohn eines Bartscherers*; P. 4,1, 158, Vârtt. 2, Sch.

नापित्य (wie eben) m. dass. P. 4,1,152, Sch. Nach Wils. n. *das Gewerbe des Bartscherers*.

नाभ् (von नभ्) f. etwa *Oeffnung, Ritze; Mündung*: चतस्रो नाभो निहिता अवो दिवो हविर्भरन्त्यमृतं घृतश्चुतः ṚV. 9,74,6.

नाभ 1) am Ende eines adj. comp. = नाभि Vop. 6,23. a) *Nabel*: अब्ज° *aus dessen Nabel eine Lotusblume sich erhebt*, Bein. Vishṇu's Bhâg. P. 5,1,19. अरविन्द° desgl. 3,22,21. कमल° desgl. 4,30,25. — b) *Nabe des Rades*: वज्र°, सु° (चक्र) MBh. 1,8196. 3,178. 8,3853. 10,625. 16, 60. महा° R. 6,87,10. — c) *Mittelpunkt*: सु° (चाप) R. 1,33,19. शङ्खः स्वर्णनाभः *die Spitze der Muschel* MBh. 5,1542. — 2) neben नाभ्य unter den Beinamen Çiva's MBh. 12,10364; wohl so v. a. *Mittelpunkt*. — 3) m. N. pr. eines Sohnes Çruta's und Vaters Sindhudvîpa's (vgl. नाभाग) Bhâg. P. 9,9,16. — Vgl. उन्नाभ, ऊर्ण°, कंस°, कान्त°, तुङ्ग°, त्रि°, दृढ°, देव°, धर्म°, पद्म°, पुष्कर°, वज्र°, सु°, स्वर्ण°, हिरण्य°.

नाभक m. *Terminalia Chebula Willd.* Wils.

नाभस (von नभस्) adj. *am Himmel erscheinend*: उत्पात (neben दिव्य und भौम) Varâh. Bṛh. S. 45,5. in Verb. mit योग Bez. *bestimmter Constellationen* 2, d (A. Bl. 2, a). Bṛh. 12,20 (19). Nach Bhaṭṭotp. zu Lagh. 10,1 giebt es deren 32, die in 4 Unterabtheilungen zerfallen: die आश्रययोगाः enthalten 3, die दलयोगाः 2, die आकृतियोगाः 20 und die संख्यायोगाः 7 Joga. नाभसयोगाध्याय heisst der 12te Adhjâja in Bṛh. und der 10te Adhjâja in Laghuǵ.

नाभाक॑ 1) adj. *von* Nabhâka *herrührend*: तृच Ait. Br. 6,24. — 2) m. patron. von नभाक gaṇa शिवादि zu P. 4,1,112. Nebenform von नभाक, N. eines Ṛshi aus dem Geschlecht des Kaṇva: नाभाकस्य प्रशस्तिभिः ṚV. 8,41,2. Nir. 10,5.

नाभाग m. N. pr. eines Sohnes des Manu Vaivasvata MBh. 1,3140. Hariv. 613. VP. 348. Bhâg. P. 8,13,2. नाभागसगरौ MBh. 2,330. patron. des Ambarîsha (vgl. नाभागि) 3,10514. 7,2303. 2318. 13,5661. Sohn Manu's und Vater des Ambarîsha Hariv. 641. Sohn Nabhaga's (Nabhâga's) und Vater des Ambarîsha Bhâg. P. 9,4,1.9.13. VP. 358. ein Sohn Çruta's und Vater Ambarîsha's Hariv. 813. VP. 379. ein Sohn Nedishṭha's (Arishṭa's, Dishṭa's) und Vater Bhalandana's 351. fg. 352, N. 10. Bhâg. P. 9,2,23. ein Sohn Jajâti's (Grosssohnes des Ambarîsha) und Vater Aǵa's R. 1,70,41 (72,30 Gorr.). ein Grosssohn Ambarîsha's und Vater des Aǵa 2,110,33. 34. नाभागानां देवम् Harisvâmin zu Çat. Br. 13,5,4,5. Vgl. LIA. I, lxxxviii, N. — Vgl. नभग, नभाग, नाभानेदिष्ठ.

नाभागदिष्ट m. N. pr. eines Sohnes des Manu Vaivasvata VP. 348, N. 4. — Vgl. नाभानेदिष्ठ, नाभाग und दिष्ट.

नाभागधेय MBh. 14,364 viell. so v. a. नाभागभागधेय *der das Schicksal des* Nâbhâga *hat*.

नाभागनेदिष्ठ m. N. pr. eines Sohnes des Manu Vaivasvata VP. 348, N. 4. — Vgl. नाभाग und नेदिष्ठ.

नाभागारिष्ट m. N. pr. eines Sohnes des Manu Vaivasvata MBh. 1,3142. Hariv. 614. Hariv. Langl. I,55 (fehlt in der Calc. Ausg.). VP. 348, N. 4. — Vgl. नाभाग und अरिष्ट.

नाभागि m. patron. des Ambarîsha MBh. 12,993. Hariv. 813. — Vgl. नाभाग.

नाभानेदिष्ठ (नाभा = नाभौ, loc. von नाभि, + ने°) m. N. pr. eines Sohnes des Manu Vaivasvata und Liedverfassers von ṚV. 10,61 und 62. Ait. Br. 5,14. TS. 3,1,9,4. Çânkh. Br. 28,4; vgl. Z. d. d. m. G. 6, 243. fgg. Davon ein gleichlautendes adj. (gewiss aber mit anderer Betonung) *von* Nâbh. *herrührend u. s. w.* Ait. Br. 5,12. 14. °दिष्ठीय adj. dass.: सूक्त Pańkav. Br. 20,9,2. Çânkh. Br. 16,41,28.

नाभि Uṇâdis. 4,125. Geschlecht des Wortes Siddh. K. 247, b, 4. fgg. Uǵǵval. zu Uṇâdis. 4,125. नाभी AK. 3,6,1,9. Çabdar. im ÇKDr. 1) f. (nach den Lexicographen auch m.) *Nabel, nabelähnliche Vertiefung* Nir. 4,21. Trik. 2,6,25. 3,3,283. H. 606. an. 2,310. fg. Med. bh. 3. 6. AV. 9,8,12 VS. 6,14. 19,86. Ait. Br. 2,6. अस्ति वै पत्न्या अमेध्यं यदवाचीनं नाभेः Çat. Br. 1,3,1,13. 8,3,4,1. पुरस्ताद्धि नाभ्याः प्राणः पश्चादपानः Kâṭh. 13, 10. Âçv. Gṛhj. 1,11. Kâtj. Çr. 6,6,3. Ait. Up. 1,4. M. 1,92. 4,143. 5, 132. Suçr. 1,124,12. 251,9. 2,187,14. Varâh. Bṛh. S. 3. 19. 51,6. 58,23. Çik. Ch. 120,10. Vid. 86. Bhâg. P. 3,11,35. 4,23,14. नाभ्यावर्तगभीरया 21,50. आवर्त° 21,16. Megh. 29. आवर्तमनोज्ञ Ragh. 6,52. गूढनाभि MBh. 7,7897. उन्नत° Ragh. 18,19. निम्न° Megh. 80. नाभी Çrut. 41. Varâh. Bṛh. S. 49,13. 58,24. 68,4. Bhâg. P. 4,3,2. 9,14,2. Râǵa-Tar. 4,196. ततः सागरमासाद्य कुक्षौ तस्य महोर्मिणः। समुद्रनाभ्यां शाल्वो ऽभूत् MBh. 3,793. in der Vedi Ait. Br. 1,28. Kâtj. Çr. 5,3,36. भूमेर्नाभिमिवापरम् (masc.) Brahma-P. in Verz. d. Oxf. H. 49, b, 40. masc. auch Kir. 8,24. नाभयि = नाभौ Ind. St. 2,235. — 2) f. (m. Med.) *Nabe*

des Rades AK. 2,8,2,24. Trik. 3,3,288. H. 756. H. an. Med. ṚV. 5,43,8. चक्रे नाभिरिव श्रिता 8,41,6. अयमीयत ऋतयुग्भिरश्वैः स्वर्विदा नाभिना (!) चर्षणिप्राः 6,39,4. AV. 3,30,6. 11,7,4. 10,8,34. Çat. Br. 14,5,5,14. अरा इव रथनाभौ संहताः Muṇḍ. Up. 2,2,6. MBh. 1,726. अनाभि निरमज्जंश्च रथचक्राणि शोणिते: 7,6241. अरैः संधार्यते नाभिर्नाभौ चाराः प्रतिष्ठिताः Pañkat. 1,93. Varâh. Bṛh. S. 86,18 (99). 19 (100). 28 (109). 45 (126). नाभी 22 (103). भचक्रनाभौ *in der Nabe des Sternenrades* d. i. *in der Mitte des Zodiakus* Sûrjas. 14,7. त्रिनाभि *dreinabig* ṚV. 1,164,2. MBh. 13,7376. Bhâg. P. 3,21,18. 5,21,13. उभयतो° 7,9. षण्णाभि MBh. 1,727. 3,10645. — 3) f. *Nabel* so v. a. *Mittelpunkt;* nach den beiden vorangehenden Bedeutungen sowohl *die räumliche Mitte* als *das die Theile Zusammenhaltende:* मूर्धा दिवो नाभिरग्निः पृथिव्याः ṚV. 1,59,2. 143,4. 2,3,7. 3,5,9 u. s. w. VS. 1,11. 11,76. भुवनस्य ṚV. 1,164,34. 185,5. VS. 23,59. दिवः ṚV. 3,4,4. 9,12,4. विश्वस्य नाभिं चरतो ध्रुवस्य 10,5,3. यज्ञानाम् 6,7,2. अमृतस्य 2,40,1. 5,47,2. AV. 4,11,6. वैश्वानर नाभिरसि क्षितीनां स्थूणेव जनाँ उपमिद्ययन्थ 1,59,1. Kâṭh. 10,4. एतत्तु नागलोकस्य नाभिस्थाने स्थितं पुरम् MBh. 5,3547. यस्य (इलावृतस्य) नाभ्यामवस्थितः सर्वतः सौवर्णः कुलगिरिराजो मेरुः Bhâg. P. 5,16,7. = प्रधान Trik. 3,3,288. H. an. so v. a. *Haupt:* कृत्स्नस्य नाभिर्नृपमण्डलस्य Ragh. 18,19; nach dem Schol. in der Calc. Ausg. = प्रधान. (दशरथः) उपगतो ऽपि मण्डलनाभिताम् (द्वादशराजमण्डलस्य नाभितां प्रधानराजतां चक्रवर्तित्वम् Schol. in der Calc. Ausg.) Ragh. 9,15. Nach Trik. H. an. und Med. als m. = मुख्यराज् *das Haupt unter den Königen;* nach AK. 3,4,22,139 (vgl. 2,20). Trik. und Med. auch = क्षत्र, क्षत्रिय *Krieger.* — 4) f. *die enge Verbindung zwischen Verwandten: Verwandtschaft, Geschlechtsgemeinschaft;* vom Ort: *Heimath;* concret: *Engverbundener, Verwandter, Freund:* इयं मे नाभिरिह मे सधस्थम् ṚV. 10,61,19. 18. सा नो नाभिः परमं जामि तन्नौ 10,4. अयं नाभा वदति वल्गु वो गृहे 62,4. स्वात्सख्युरदरणीं नाभिमेमि 124,2. 1,164,33. मा वामन्ये नि यमन्देवयन्तः सं यद्दे नाभिः पूर्व्या वाम् 4,44,5. प्रजां त्वष्टा वि ष्यतु नाभिमस्मे 2,3,9. 40,4. 1,105,9. 3,5,5. 10,64,13. AV. 12,1,40. तत्र नाभिः पृथिव्यामधि योनिरित् VS. 11,12. 10,8. 20,1. concret: अजः पुरो नीयते नाभिरस्य ṚV. 1,163,12. मित्रस्य गर्भो वरुणस्य नाभिः 6,47,28. VS. 13,42. 44. 50. अमृतस्य ṚV. 3,17,4. pl.: तेषां देवेष्वायतिरस्माकं तेषु नाभयः 1,139,9. अमृतस्य AV. 12,3,41. ऋतस्य योना समरन्त नाभयः ṚV. 9,73,1. नाभि m. = गोत्र Uṇâdivṛ. im Saṁkshiptas. ÇKDr. — 5) f. = मृगनाभि *Moschus* Trik. H. an. Med. °गन्धैर्मृगाणाम् Megh. 53. *Moschusthier* (das gramm. Geschlecht nicht zu erkennen) Bhâg. P. 3,21,44. 4,6,24. 5,3,1. fgg. — 6) m. N. pr. eines Grosssohnes des Prijavrata (vgl. नाभिगुप्त, नाभिवर्ष), Sohnes des Âgnîdhra und Vaters des Ṛshabha VP. 162. 163. Bhâg. P. 5,2,19. 3,1. Nârad. P. 30 im ÇKDr. des Vaters Ṛshabha's, des ersten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpiṇî, H. 36; vgl. Çatr. 3,7. — Das Wort ist wohl auf नह् zurückzuführen: *der Nabel bindet das Kind an die Mutter;* vgl. Weber in Ind. St. 1,326, N. — Vgl. नाभ, अन्यनाभि, घन°, रजत°, वृष°, स°, सु°, 2. नभ्य.

नाभिक (von नाभि) 1) am Ende eines adj. comp.: षण्णाभिक *sechsnabig* MBh. 12,8946. — 2) f. आ a) *nabelähnliche Vertiefung* Çat. Br. 3,5,2,34. 2,10. — b) *eine best. Pflanze,* = कटभी *Achyranthes atropurpurea* Lam. Râǵan. im ÇKDr.

नाभिकण्टक (ना° + क°) m. = आवर्त Çabdar. im ÇKDr. = vulg. गौं-ड ÇKDr. Dieses bedeutet nach Haughton *Anschwellung;* also gleichbedeutend mit नाभिगुडक.

नाभिकपुर (नाभिक *nabelähnlich* + पुर) n. N. pr. einer Stadt der Uttarakuru: °पुरं भूमेर्नाभिमिवापरम् Brahma-P. in Verz. d. Oxf. H. 19, b, 10.

नाभिगुडक (ना° + गु°) m. *Anschwellung des Nabels, Nabelbruch* Trik. 2,6,10.

नाभिगुप्त (ना° + गुप्त) N. pr. eines Varsha in Kuçadvîpa Bhâg. P. 5,20,15. Das Wort bedeutet *von* Nâbhi *behütet;* der Beherrscher von Kuçadvîpa ist Hiraṇjaretas, ein Sohn Prijavrata's, der die sieben Varsha seines Dvîpa unter seine sieben Söhne vertheilt; Nâbhi wird wohl der Name eines dieser sieben Söhne sein, der also hier kein Sohn Âgnîdhra's, wohl aber ein Grosssohn Prijavrata's wäre. — Vgl. नाभिवर्ष.

नाभिगोलक (ना° + गो°) m. = नाभिगुडक Gaṭâdh. im ÇKDr.

नाभिज (नाभि + ज) m. *der aus dem Nabel* (Vishṇu's) *Hervorgegangene,* Bein. Brahman's Dhar. im ÇKDr.

नाभिजन्मन् (ना° + ज°) m. dass. Trik. 1,1,27. H. 213, Sch.

नाभिनाडी (ना° + ना°) f. *Nabelschnur* Wils. गर्भनाभिनाडी Suçr. 1,324,3. — Vgl. गर्भनाडी.

नाभिनाला (ना° + ना°) f. dass. Trik. 2,6,11. 3,3,325. तदङ्कशय्याच्युतनाभिनाला कच्चिन्मृगीणामनघा प्रसूतिः Ragh. 5,7. Nach dem Schol. in der Calc. Ausg. °नाल n.

नाभिभू (ना° + भू) m. = नाभिज H. 213.

नाभिमान (1. न + अभि°) m. *Demuth* MBh. 12,9746.

नाभिमूल (ना° + मूल) n. *die Gegend unmittelbar unter dem Nabel* Varâh. Bṛh. S. 49,13.

नाभिवर्धन (ना° + व°) n. *das Abschneiden der Nabelschnur:* प्राङ्नाभिवर्धनात्पुंसो जातकर्म विधीयते M. 2,29 = M. 3,12484. Nach Kull. = नाभिच्छेदन. Nach Wils. bedeutet das Wort auch *Nabelbruch* und *Wohlbeleibtheit.*

नाभिवर्ष m. n. *der von* Nâbhi, *dem Sohne* Âgnîdhra's, *beherrschte* Varsha, = भारतवर्ष Nârad. P. 30 im ÇKDr.

नाभिल adj. von नाभि gaṇa सिध्मादि zu P. 5,2,97. Uǵǵval. zu Uṇâdis. 4,125. — Vgl. नाभील.

नाभील n. 1) *die Schamgegend beim Weibe* H. an. 3,657. Med. l. 101. — 2) *Nabelbruch* Med. — 3) *Nabelvertiefung* H. an. — 4) *Beschwerde, Noth* Med.

नाभेय (von नाभि) m. patron. des Ṛshabha, 1sten Arhant's der Ǵaina, Çatr. 1,283. 2,600. 603.

नाभ्य (wie oben) adj. *aus dem Nabel hervorkommend, im Nabel befindlich:* पद्म Bhâg. P. 3,4,13. स्वनाभ्यपाब्ज 1,26. Als Beiw. Çiva's neben नाभ MBh. 12,10364; wohl *im Mittelpunkt befindlich.*

1. नाम am Ende eines adj. comp. = नामन् *Name:* सत्यनामाम् (अयोध्याम्) R. Gorr. 2,109,47.

2. नाम adv. s. u. नामन्.

नामक am Ende eines adj. comp. von नामन् *Name:* कृत° *dem ein*

Name gegeben worden ist Hariv. 3436. चन्द्रसेनानामको (so ist zu verbinden, शूद्रः *den Namen K. führend* Pañkat. 159,20. Ragh. 15,87. Kathâs. 25,255. Vedântas. (Allah.) No. 70. अङ्घ्रि॰ *alles was Fuss heisst* d. i. *jedes Wort für Fuss* AK. 2,4,1,12. अग्राह्यनामकता Dhûrtas. 75,1; vgl. अ°, अज्ञ°. f. °नामिका: उशिङ्गा° Itih. bei Sâj. zu ṚV. 1,125,1. M. 3, 9; vgl. अ°, अज्ञन°.

नामकरण (नामन् + क°) 1) m. *Nominalsuffix* Nir. 1,17. 2,2. 5. 7,29. 10,18. — 2) n. *das Namengeben* (beim Kinde) Kauç. 58. Verz. d. B. H. No. 321. 1031. 1037.

नामकर्मन् (नामन् + क°) n. *die Cerimonie der Namengebung* (beim Kinde) R. 1,19,14. Verz. d. B. H. No. 1020. fg.

नामग्रह (नामन् + ग्रह) m. *Namensnennung:* नामजातिग्रहं त्वेषामभिद्रोहेण कुर्वतः M. 8,271. विपक्षरमणी° Amar. 83.

नामग्रहण (नामन् + ग्र°) n. dass. Kâtj. Çr. 3,2,12. स्वभर्तृ° Ragh. 7, 38. Pañkat. ed. orn. 64,3. 15. फलं कतकवृक्षस्य यद्यप्यम्बुप्रसादकम्। न नामग्रहणादेव तस्य वारि प्रसीदति ॥ M. 6,67. Dhûrtas. 75,8.

नामग्राहं (नामन् + ग्राह) m. dass. AV. 10,1,12. Lâtj. 1,3,17. 4,7. 10.

नामग्राहम् (von नामन् und ग्रह्) absol. *unter Namensnennung* P. 3,4, 58. Çat. Br. 3,3,1,14. 9,1,1,24. Kauç. 68. Kathâs. 24,219.

नामतस् (von नामन्) adv. *Namens, namentlich, mit Namen:* निबध्नीयात्तथा सीमां सर्वांस्तांश्चैव नामतः M. 8,255. स दूर्गिनामतो वाग्नी ad Çâk. 6,5. H. 874. से तौ — कुशलवावेव चक्रार किल नामतः *er nannte sie* Kuça *und* Lava Ragh. 15,32. यदि तावदस्य शिशोर्नामतो मातरं (besser die v. l. मा° ना°) पृच्छामि *wenn ich etwa früge, wie die Mutter des Kindes mit Namen heisst,* Çâk. 104,22. Sehr beliebt ist die dasselbe besagende Verbindung नाम नामतः. श्येष्ठं यन्नाम नामतः Kauç. 92. ऋतुपर्णस्य पुरुषो वाहुको नाम नामतः MBh. 3,2748. R. 1,27,5 (Gorr. 28,5). 29, 11. 39,3. 2,36,16. नामतो रावणो नाम 1,1,47. Die Stelle eines gewöhnlichen abl. vertritt नामतस् Bhâg. P. 5,12,8 (नामतो ऽन्यत्).

नामतिक (von 2. नमत) adj. *in Filz gekleidet* Burn. Intr. 306.

नामँथा (von नामन्) adv. *namentlich:* यो वै तां विद्यान्नामथा AV. 11,8,7.

नामदेव (नामन् + देव) m. N. pr. eines Mannes Journ. of the Am. Or. S. 6,533.

नामद्वादशी (नामन् + द्वा°) f. *eine best. religiöse Cerimonie, bei der* Durgâ *unter ihren zwölf Namen* (गौरी, काली, उमा, भद्रा, दुर्गा, कान्ति, सरस्वती, मङ्गला, वैष्णवी, लक्ष्मी, शिवा, नारायणी) *verehrt wird,* ÇKDr. Wils.

नामधं und °धा (नामन् + ध, धा) m. *Namengeber* ṚV. 10,82,3. AV. 2,1,3.

नामधातु (नामन् + धातु) m. *ein denominativer Verbalstamm* P. 8,3, 65, Vârtt. 4. Schol. zu P. 6,1,63. Verz. d. B. H. No. 736. Verz. d. Oxf. H. 171, *b*, 10 v. u.

नामधारक (नामन् + धा°) adj. *nur den Namen von Etwas tragend, nur dem Namen nach Etwas seiend:* तत्रार्थेन विहीनो ऽत्र पुरुषो नामधारकः (so ist zu verbinden) *ist nur dem Namen nach ein Mensch* Pañkat. II, 91. 172 (wo नामधारकाः zu lesen ist). Verz. d. B. H. No. 649.

नामधेय (नामन् + धेय) n. P. 5,4,36, Vârtt. 2. *Benennung, Name* AK. 1,1,5,8. H. 260. यत्प्रैरत नामधेयं दधानाः ṚV. 10,71,1. संवत्सर इति वो नामधेयम् AV. 7,109,6. TS. 2,4,9,3. 3,3,4,1. Çat. Br. 13,1,6,1. नामधेयं सत्यस्य सत्यमिति 14,5,3,11. 9,4,25. Âçv. Gṛhj. 4,8. गृह्णीयाच्चडामाननामधेयानि Lâtj. 1,3,18. Gobh. 2,7,16. Khând. Up. 6,1,4. Ait. Up. 5,2. M. 2,123. R. 4,36,25. Çâk. 105,8. Ragh. 1,45. 11,8. सुपार्श्वो नामधेयतः R. 4, 62,10. नामधेयं दशम्यां तु द्वादश्यां वास्य कारयेत् M. 2,30. °करण Gobh. 2,8,8. राम इति — नामधेयं गुरुश्चक्रे Ragh. 10,68. रतिरित्यधाद्यामधेयम् Bhâg. P. 4,22,56. किं° adj. Pañkat. 127,19. Hit. 4,5. Ragh. 18,19. Varâh. Bṛh. S. 69,37. पुं° *Alles was Mann heisst, ein Mann im weitesten Sinne des Wortes* R. 5,35,43.

नाँमन् (von ज्ञा mit Verlust des Anlauts) Uṇâdis. 4,150 (von म्ना). n. 1) *Kennzeichen, Merkmal; Erscheinungsform, Form, Art und Weise, modus:* ज्ञानत्यक्तुः प्रथमस्य नाम शुक्रा कृष्णादजनिष्ट (Ushas) ṚV. 1,123, 9. दिवे दिवे अधि नामा दधाना 4. अन्या नामानि कृण्वते सुते सचाँ अन्यैरेनान्कन्याई नामभि स्पर्शत् 161,5. यत्र गवां निहिता सप्त नाम 164,3. आ नामभिर्मरुतो वक्षि विश्वाना रूपेभिर्जातवेदो हुवानः 5,43,10. 7,57,6. नामानि चिद्दधिरे यज्ञियानि भद्रायां ते रणयन्त संदृष्टौ 6,1,4. 1,72,3. 87,5. 10,63,2. स मन्मना ज्ञानिम मानुषाणाममर्त्येन नाम्नाति प्र सर्स्रे 6,18,7. प्र बुध्न्या व ईरते महांसि प्र नामानि प्रयज्यवस्तिरध्वम् 7,56,14. मर्ता अमर्त्यस्य ते भूरि नाम मनामहे 8,11,5. — 2) *Name, Benennung* AK. 1,1,5,8. Trik. 1,1,117. H. 260. ṚV. 1,103,4. भूरि नाम वन्दमानो दधाति 5,3,10. सदा ते नाम विवविस 7,22,5. भद्रे नार्मनि AV. 4,9,10. Çat. Br. 14,9,4,27. Kâtj. Çr. 4,4,2. Âçv. Gṛhj. 3,10,4,1. Gobh. 2,8,15. M. 1,21. 2,124. MBh. 3,11209. Bhartṛ. 3,27. शुक्रनामा VS. 2,6. अयाच्यो दीक्षितो नाम्ना *ist nicht beim Namen zu nennen* M. 2,128. तं कानीनं वदेन्नाम्ना 9,172. उत्तरस्यां दिशि गिरिर्यो नाम्ना गन्धमादनः R. 6,82,163. Kathâs. 3,78. Sâh. D. 26,10. वाच्यो नटीसूत्रधरावार्यनाम्ना परस्परम् Bhar. zu Çâk. 1 am Ende. सुप्रभो नाम वै नाम्ना (vgl. u. नामतस्) MBh. 13,1392. नाम्ना सत्यवती नाम R. 1,35, 7. 6,2,27. जटायुर्नाम नाम्नाहम् 3,56,9. नामानि प्रणुवेन्द्र कपर्दिने (= gen.) MBh. 13,614. 588. नामन्, नूप AV. 10,2,12. 11,7,1. 12,3,9. Çat. Br. 11, 2,3,3. 6. नामङ्ग 14,4,2,15. 4,1. 3. Muṇḍ. Up. 3,2,8. Burn. Intr. 488. 501. 502. नाम ग्रभ् (ग्रह्) *den Namen nennen:* सर्वासामग्रभं नाम ṚV. 1, 191,13. 10,145,4. AV. 6,76,4. 82,1. Çat. Br. 1,9,3,21. M. 5,157. गृह्णां नाममात्रे ऽपि गृह्णीते Pañkat. III, 78. गृहीतनामन् *der einen Namen bekommen hat, genannt:* °नाम्ना विख्यातो वीरसेन इति स्म ह MBh. 3, 2448. नोदाहरेदस्य नाम M. 2,199. संकीर्त्यमानेषु राज्ञां नामसु N. 5,9. नाम्नि कीर्तिते Ragh. 1,87. विश्राव्य विस्पष्टं नाम MBh. 3,16446. R. 5,50, 19. 53,1. नाम ततः प्रकाश्य MBh. 8,3240. नाम भृ *einen Namen tragen, haben:* समानं नाम बिभ्रतो विरूपाः ṚV. 7,103,6. 9,99,4. अशोकावेग इति नाम स बिभ्रत् Kathâs. 25,292. त्रयस्ते नाम बिभ्रति *die führen nur den Namen* (*sind es aber nicht in Wirklichkeit*) M. 2,157. नाम कृ *einen Namen beilegen:* द्वितीयम् Çat. Br. 3,6,2,24. Bṛh. Âr. Up. 6,4,26 (नामधेयम् Çat. Br.). पुत्रस्य जातस्य नाम कुर्यात् Çat. Br. 6,1,3,9. 10. M. 5,70. Mârk. P. 26,9.10.12. सावित्रीत्येव नामास्याश्चक्रुः Sâv. 1,21. 2,12. MBh. 1, 2926. 6750. नैमित्तिं लक्ष्मणमिति शत्रुघ्नमपरं तथा। वसिष्ठः परमप्रीतो नामानि कृतवांस्तदा R. 1,19,15. तत्कृतेनैव नाम्ना *mit einem nach dir gebildeten Namen* 47,8. नाम धा *einen Namen beilegen* Gobh. 2,8,15. Çâṅkh. Gṛhj. 1,24. नाम दा dass. Âçv. Gṛhj. 1,15. नाम्ना कृ *Jmd* (acc.) *mit einem Namen belegen:* तां दुःखलब्धिकाम्। नाम्ना चकार Vid. 192. Ragh. 3,21. अतः पिता ब्रह्मण एव नाम्ना तमात्मजन्मानमजं चकार 5,36.

नाम्ना विधा dass.: जीमूतवाहनं तं च नाम्ना स विदधे KATHÂS. 22,23. तदा स्वनामपरित्यागं करोमि so v. a. *dann will ich nicht heissen, wie ich heisse,* PAÑKAT. 5, 3 (ed. orn. 2,8). नामन् *Personenname* im Gegens. zu गोत्र *Geschlechtsname* KÂÇ. zu P. 8,2,83. संतप्तायसि संस्थितस्य पयसो नामापि न ज्ञायते *nicht einmal der Name* so v. a. *nicht die geringste Spur* BHARTṚ. 2,57. द्वि° adj. ÇAT. BR. 3,6,2,24. TBR. 2,7,17,1. KÂTJ. ÇR. 22,8,26. पाप° ÇAT. BR. 13,8,1,16. मेघनामन् adj. *alles was Wolke heisst, jedes Wort für Wolke* AK. 2,4,5,25. Am Ende eines adj. comp. f. नाम्नी ÇAT. BR. 5,3,3,14. 10,5,1,2. M. 3,9. R. 1,6,26. SÂH. D. 19,2. ÇUK. 44,2. Schol. zu ÇÂK. 9,6. selten नामन्, z. B. R. 1,6,25. TRIK. 1,1,6. — 3) *Name* so v. a. *Person, Wesen:* गृणीमसि त्वेषं रुद्रस्य नाम *Rudra's furchtbares Wesen* ṚV. 2,33,8. 35,11. 7,100,3. महत्तद्वः कवयश्चारु नाम 3,54,17. 16. 56,4. 38,4. यत्र वेत्थ वनस्पते देवानां गुह्या नामानि । तत्र हव्यानि गामय 5,5,10. देवो देवानां गुह्यानि नामाविष्कृणोति 9,95,2. विद्मा ते नाम परमं गुहा यत् *wir kennen dein höchstes Wesen, das verborgene* 10,45,1. यत्ते सोमादाभ्यं नाम VS. 7,2. 10,20. विश्वं त्मना बिभृतो यद्ध नाम *alle Wesen* ṚV. 1,185,1. — 4) *Name* so v. a. *Geschlecht, Art:* दासस्य नाम चित् ṚV. 5,33,4. 10,23,2. आर्यं नाम 49,3. मारुतम् 7,57,1. आदित्यम् 10,77,3. तत्र कुष्ठस्य नामान्युत्तमानि वि भेजिरे *die besten Arten des Costus, den besten C.* AV. 5,4,8. — 5) in der Gramm. *Nomen:* नामाख्याते NIR. 1,1. तन्नाम येनाभिदधाति सत्त्वम् ṚV. PRÂT. 12,5. 8. VS. PRÂT. 8,52. 54. 55. 59. 60. AK. 3,6,2,15. TRIK. 1,1,2. H. 1. नामलिङ्गानुशासन in der Unterschr. am Ende von AK. — 6) in der Mîm. *Wesen* (Gegens. गुण *Accidens*) GOLDSTÜCKER bei BURN. Intr. 502, N. 2. — 7) = उदक *Wasser* NAIGH. 1,11. — 8) नाम adv. *a) Namens* (प्राकाश्ये AK. 3,4,32,13. H. an. 7,39. MED. avj. 53. 54) ṚV. 1,53,7. स दं श्रुत इन्द्रो नाम देवः 2,20,6. इष्कृतिर्नाम वो माता 10,97,9. विचृतौ नाम तारके AV. 2,8,1. 3,26,1. को नामासि VS. 7,29. असौ नामाहमस्मि M. 2,122. 3, 127. 10,8. MBH. 8,1413. N. 1,1. R. 1,1,10. 2,49,9. RAGH. 1,11. BHARTṚ. 3,11. HIT. 14,16. KATHÂS. 13,58. Zum Ueberfluss wird noch नामतस् und नाम्ना hinzugefügt; s. u. नामतस् und oben u. 2. — *b) nämlich; freilich, wirklich, allerdings; gerade:* चकाथ हि सध्र्यङ्नाम भद्रम् ṚV. 1,108,3. तोर्ते क्षितीः सुभगो नाम पुष्यन् 5,37,4. अमृतं नाम भेजिरे 5,57,5. 1,68,4 (2). मां धुरिन्द्रं नाम देवता 10,49,2. 28,12. दद्दिर्नाम पत्यते 2,37,2. अजस्रो घर्मो हविरस्मि नाम 3,26,7. 8,46,14. AV. 3,24,2. 5,9,7. 7,45,1. 12,1,54. VS. 1,31. 9,5. ÇAT. BR. 14,5,1,18. KHÂND. UP. 6,8,1. ÎÇOP. 3. पिताचार्यः सुहृन्माता भार्या पुत्रः पुरोहितः । नादण्ड्यो नाम राज्ञो ऽस्ति यः स्वधर्मे न तिष्ठति ॥ M. 8,335. JÂGÑ. 1,357. M. 3,121. MBH. 1,7971. भारो हि सुमहांस्तात राज्यं नाम सुदुष्करम् 12,3450. R. 1,55,21. पितुर्हि वचनं कुर्वन्न कश्चिन्नाम हीयते 2,21,36. सुप्ता भूमावनाथेव दुःखिता नाम भाविनी R. GORR. 2,8,20. शून्यं हि नाम पुरुषस्यासिंहासनं राज्यम् MṚKKH. 33,2. 43,14. 63,6. भर्ता नाम परं नार्या भूषणम् N. 16,15. MÂLAV. 72. BHARTṚ. 1,73. 2,17. 47. ÇÂK. 8,12. 55,20. VIKR. 35. VID. 58. PAÑKAT. I,226. RÂGA-TAR. 3,284. आश्चर्यमन्धो नाम पुत्रं द्रक्ष्यति, चित्रं बधिरो नाम व्याकरणमध्येष्यते P. 3,3,151, Sch. VOP. 25,15. Dieses ist das नाम विस्मये H. an. MED. Ein ähnliches Beispiel führt BHAR. zu AK. an: अन्धो नाम गिरिमारोहति ÇKDR. यद्यपि नाम — अपि तु खलु SADDH. P. 4, 29, b. — *c) vielleicht, etwa* (संभाव्ये AK. H. an. MED.): इह नाम सीता भविष्यति BHAR. zu AK. पूर्वं दृष्टस्त्वया कश्चिद्धर्मज्ञो नाम N. 24,10. शोचतो हृदतश्चैव यदि नाम मृतः पुनः । संजीवेत्स्वजनः कश्चिदनुशोचेम सर्वशः ॥ R. GORR. 2,85,18. BHARTṚ. Suppl. 21. KUMÂRAS. 3,19. कृताभिमर्शामनुमन्यमानः सुतां त्वया नाम मुनिर्विमान्यः ÇÂK. 116. 117, v. l. 140. 151. HIT. Pr. 40. — *d* besondere Erwähnung verdienen folgende Verbindungen: α) nach einem pron. interr., wo es sich durch *doch, wohl* wiedergeben lässt: किं नाम, कथं नाम, कदा नाम, को नाम u. s. w. MBH. 3,10246. fg. 10272. fg. 10275. R. 2,1,24. 23,8. 44,17. R. GORR. 2,15,20. 3,40,36. 5,88,18. RAGH. 16,82. BHARTṚ. 1,21. 81. 2,44. ad ÇÂK. 94. KATHÂS. 4,133. 16,9. PAÑKAT. I,351. 165,6. HIT. I,104. II, 144. 154. RÂGA-TAR. 3,257. BRAHMA-P. in LA. 49,12. BHÂG. P. 1,18,14. 4,26,15. PRAB. 29,13. 33,17. P. 3,3,148, Sch. किमिव नाम ÇÂK. 97,15. कथमिदं नाम 65,17. Hierher gehört das नाम कुत्सने oder कुत्सायाम् AK. H. an. MED. Als Beispiel führt BHAR. zu AK. an: को नामायं सवितुरुदये स्वापमेवं विधत्ते ÇKDR. — β) अपि नाम am Anf. eines Satzes *vielleicht;* s. u. अपि 13. Wir tragen hier noch einige Stellen nach: अपि नाम प्रसादं नः स कुर्यात् R. GORR. 2,97,6. VIKR. 47,3. अपि नाम मा सुतनुरस्योपत्यकायामुपलभ्येत 65,18. अपि नामैवं स्यात् 86, 12. *Sollte nicht vielleicht* oder *ach wenn doch* (vgl. अपि 11) würde an den meisten Stellen auch passen. Wenn अपि नाम nicht am Anfange des Satzes steht, ist die Bedeutung eine andere; so giebt z. B. BHAR. zu AK. für den Gebrauch von नाम in der Bed. क्रोधे *Zorn, Aerger* (AK. H. an. MED.) das Beispiel ममापि नाम दशाननस्य परैरभिभवः; dazu stimmt genau ममापि नाम सत्त्वैरभिभूयन्ते गृहाः ÇÂK. 93,5, v. l. In den Stellen तन्ममापि नाम शर्विलकस्य भूमिष्ठं द्रव्यम् MṚKKH. 49,4 und ममापि नाम शर्विलकस्य रक्षिणः 50,13 werden die Worte nicht im Aerger gesprochen. — γ) मा नाम *vielleicht* (*ach wenn doch nicht*): अये पदशब्द इव मा नाम रक्षिणः MṚKKH. 50,12. अये चिरयति मैत्रेयः । मा नाम वैक्लव्यादकार्यं कुर्यात् 54,24. मा नाम ते मध्याह्नार्कतापच्छिन्नदृष्टेः स्थावरकस्य सकाशुकां छायां दृष्ट्वा भ्रान्तिरुत्पन्ना 119,19. *damit nicht etwa:* त्रिनेत्रस्य लङ्घनम् । एकस्य रक्षेर्मा नाम मृत्युं तस्मादवाप्स्यसि KATHÂS. 20,65. — δ) ननु नाम *doch, gewiss:* ननु नामाहमिष्टा किल तव N. 12,12. 11,4. MBH. 14,1836. R. 4,24,37. 34,20. 6,95,3. — ε) nach einem imperat. *immerhin:* उदयतु नाम मेघा भवतु निशा वर्षमविरतं पततु । गणयामि नैव सर्वं दयिताभिमुखेन हृदयेन ॥ MṚKKH. 75,6. BHARTṚ. 1,15. अतनुषु विभवेषु ज्ञातयः सन्तु नाम त्वयि तु परिसमाप्तं बन्धुकृत्यं प्रजानाम् ÇÂK. 105. करोतु नाम नीतिज्ञो व्यवसायमितस्ततः । फलं पुनस्तदेवास्य यद्विधेर्मनसि स्थितम् ॥ HIT. II, 12. Dieses ist das नाम उपगमे und अभ्युपगमे AK. H. an. MED. Nach BHAR. zu AK. soll darunter *eine mit Unwillen erfolgende Einwilligung* gemeint sein; als Beispiel giebt er एवं नामास्तु. — H. an. kennt noch die Bed. अलीक, MED. विकल्प und स्मरण. — Vgl. अ°, त्रिणामन्, दुर्णामन्, पञ्च°, पुरु°, महा°, मातृ°, यथानाम, विश्व°, स°, सप्त°, सर्व°, सहस्र°, सुहवीतु°.

नामनामिक unter den Beiwörtern Vishṇu's MBH. 12,12864 (S. 818, Z. 8 v. u.).

नामनिधान (नामन् + नि°) n. *Sammlung der Nomina,* Titel eines Wörterbuchs COLEBR. Misc. Ess. II, 20. Verz. d. Oxf. H. 182, b.

नामनियतप्रवेश (नामन्-नि°-प्र°) m. N. eines Samâdhi VJUTP. 19.

नामपारायण (नामन् + पा°) n. *vollständige Sammlung der Nomina,* Titel eines Wörterbuchs COLEBR. Misc. Ess. II, 16. — Vgl. धातुपारायण.

1. नाममात्र (नामन् + मात्र) n. *der blosse Name* Çâk. 103, 8. Pañkat. III, 78. °मात्रावशेषित *von dem nur der Name übriggeblieben ist:* शत्रवस्ते R. 4, 28, 10.

2. नाममात्र (wie eben) adj. *nur den Namen von Etwas tragend, dem blossen Namen nach Etwas seiend:* न तेषां संनिधौ भृत्यो नाममात्रोऽपि तिष्ठति Pañkat. I, 87. यथा काकयवाः प्रोक्ता यथारण्यभवास्तिलाः। नाममात्रा न सिद्ध्यै हि धनहीनास्तथा नराः॥ II, 93.

नाममाला (नामन् + मा°) f. *Wörterbuch* H. in den Unterschrr. der Kapitel. Titel eines best. *Wörterbuchs* Med. Anh. 1. Verz. d. Oxf. H. 182, b. 185, b. Uǵǵval. zu Uṇâdis. 2, 34.

नाममुद्रा (नामन् + मु°) f. *ein Siegelring mit einem Namen* Çâk. 17, 4. 84, 14, v. l.

नामयज्ञ (नामन् + यज्ञ) m. *ein Opfer nur dem Namen nach* Bhag. 16, 17.

नामलिङ्ग (नामन् + लि°) n. *das Geschlecht der Nomina, ein darüber handelndes Werk* Med. Anh. 4. नामलिङ्गानुशासन n. *die Lehre vom Geschlecht der Wörter* AK. am Ende in der Unterschr. Verz. d. Oxf. H. No. 434.

नामवर्जित (नामन् + व°) adj. *dumm, einfältig* (*keinen Namen habend*) H. ç. 91.

नामशुण्डी s. नागशुण्डी.

नामशेष (नामन् + शेष) adj. *von dem nur der Name übriggeblieben ist, gestorben, todt* H. 374. m. *der Name als einziges Ueberbleibsel, Tod* ÇKDr. Wils. — Vgl. आलेख्यशेष, कीर्ति°, यशः°.

नामसंग्रह (नामन् + सं°) m. *Wörtersammlung* (*mit Ausschluss der Verba*) H. 238. Verz. d. B. H. No. 806. °माला ebend.

नामसारोद्धार (नामन् - सार + उद्धार) m. Titel eines lexicographischen Werkes Verz. d. Oxf. H. 185, b.

नामाख्यातिक (von नामन् + आख्यात) adj. *sich auf das Nomen und das Verbum beziehend, dieselben betreffend* P. 4, 3, 71 (72), Vârtt.

नामाङ्क (नामन् + अङ्क) adj. *mit Jmdes Namen bezeichnet:* शर Ragh. 12, 103.

नामादेशम् (von नामन् und दिश् mit आ) adv. *mit Angabe des Namens* P. 3, 4, 58.

नामानुशासन (नामन् + अनु°) n. *die Lehre von den Nominibus*, Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 182, b.

नामि m. Bein. Vishṇu's H. ç. 67.

नामिक (von नामन्) adj. *den Namen betreffend* Colebr. Misc. Ess. I, 384. *die Nomina betreffend* P. 4, 3, 72. — नामिका s. u. नामक.

नामिन् (von नम्) adj. *umbeugend* (einen Dentalen in einen Cerebralen); so heissen die Vocale mit Ausnahme von अ und आ ṚV. Prât. 1, 17. 20. 4, 14. 5, 1. 16. 13, 8. AV. Prât. 2, 42. 81. 87. Verz. d. Oxf. H. No. 374 (168, b). 381. — Vgl. अ°, भाविन्.

नाम्ब 1) m. oxyt. *eine best. Körnerfrucht:* नाम्बानां चरुं निर्वपति Çat. Br. 5, 3, 3, 8. Dagegen haben TS. 1, 8, 10, 1 und Kâṭh. 15, 15 die Form आम्ब. — 2) adj. (vom vorherg.) *aus* Nâmba *bestehend* Kâtj. Çr. 15, 4, 12.

नाम्य (von नम्) adj. *zu biegen, biegbar:* नानाम्यं नाम्यते दारु Pañkat. I, 430. *zu spannen:* क्षत्रियेण धनुर्नाम्यम् MBh. 8, 2685. दानवेन्द्रस्य हि धनुरनाम्यं नमतः 5, 1333 — शिवी नाम्यान् Draup. 4, 12 falsche Lesart für शिवीनाढ्यान्.

नाय (von नी) P. 3, 1, 142. 3, 24. 6, 1, 159. 1) *Führer;* s. अश्व°, गो°. Nach Sâj. in den folg. Stellen, wo es aber vielleicht N. pr. ist: सचस्व नायमवसे अभीके ṚV. 6, 24, 10. अधा स्म नो वृधे भवेन्द्र नायमवा युधि 46, 11. — 2) *Führung, Leitung,* = नय Vop. 26, 36. AK. 3, 3, 9. *kluges Benehmen* Schol. zu Bhaṭṭ. 7, 36. — नायी v. l. zu नाय: Naigh. 3, 17; wohl irrig.

नायक (wie eben) 1) m. *Führer, Anführer, Chef, Haupt;* = नेतर्, अग्रेसरिक, स्वामिन्, प्रधान, श्रेष्ठ AK. 3, 1, 11. Trik. 2, 8, 50. H. 359. an. 3, 57. Med. k. 110. को मां प्रियमिवातिथिम्। भोजयिष्यत्यकर्मण्यमप्रग्रहमनायकम्॥ Daç. 2, 33. उपद्रुतमिदं सर्वमनालम्बमनायकम् R. 2, 48, 22. सर्वे सुरगणादयः — ब्रह्मेन्द्रत्र्यक्षनायकाः Bhâg. P. 4, 7, 22. नायको देवमनुष्याणाम् Hiouen-thsang I, 347. सैन्यस्य *Heerführer, Befehlshaber einer Heeresabtheilung* (auch mit Ergänzung von सैन्यस्य) Bhag. 1, 7. MBh. 3, 14244. 7, 4875. 8, 2149. R. 3, 33, 14. 5, 81, 23. 6, 74, 5. Varâh. Bṛh. S. 32, 29. Çatr. 10, 188. सकलपुर° Pañkat. 26, 12 (ed. orn. 23, 6). सकलवसुमती° Z. d. d. m. G. 14, 571, 23. क्षोणीभृताम् Journ. of the Am. Or. S. 6, 506, Çl. 22. कुमुदिनी° (*der Mond*) Hit. 9, 5. राष्ट्रं सनायकम् (v. l. सराजकम्) Pañkat. I, 210. सेनापतिं नायकमल्पिनां च Varâh. Bṛh. S. 34, 7. अनायके न वस्तव्यं न वसेद्बहुनायके। स्त्रीनायके न वस्तव्यं न वसेद्बालनायके॥ Spr. 96. वरं हि दैवायत्तैकवृत्ति स्थानमनायकम्। न तु विप्लुतसर्वार्थं विभिन्नं बहुनायकम्॥ Vid. 68. 69. Beiw. Çâkjamuni's Lot. de la b. l. 336. *Gebieter* so v. a. *Gatte* Bhâg. P. 4, 25, 20. नायिका Vet. in LA. 6, 20 scheint *eine vornehme Dame* zu bezeichnen. नायक als Titel vor einem Nom. pr. Colebr. Misc. Ess. II, 289. 291. Journ. of the Am. Or. S. 6, 312, 1 v. u. 548, 4. Am Ende eines adj. comp. f. आ: अनायका तथा सेना *ein Heer ohne Führer* MBh. 7, 143. 9, 221. R. Gorr. 2, 91, 16. — Statt नायकः Pañkat. 156, 18 hat die v. l. ज्ञायकः, st. नायकानां Mâlav. 73 वैदिशानां. — 2) m. *der Held, Liebhaber in einem Stücke* Sâh. D. 32, 9. 15. 35, 2. Hariv. 8664. Çâk. 15, 12. आक्रान्तनायिका *die den Liebhaber beherrscht* Sâh. D. 41, 18. नायिका f. *Heroine* Sâh. D. 32, 10. 39, 10. Bhar. beim Schol. zu Çâk. 9, 6. Vet. in LA. 24, 17. — 3) m. *der Mittelstein in einer Perlenschnur* H. 650. H. an. Med. महानायक doppelsinnig Vâsav. 17, 1. — 4) *Paradigma, Musterbeispiel:* रामो हरिः करी भूभृद्भानुः कर्ता च चन्द्रमाः। तस्थिवान्भगवानात्मा दृश्यते पुंसि नायकाः॥ am Anf. einer in Puṇa unter dem Titel रूपावलि lith. Grammatik. — नायक = चिरस्थ (?) Trik. 3, 1, 8. — 5) m. N. pr. eines Brahmanen Râǵa-Tar. 5, 158. — 6) नायिका f. *eine* Çakti *der* Durgâ, deren 8 aufgeführt werden: उग्रचण्डा, प्रचण्डा, चण्डोग्रा, चण्डनायिका, अतिचण्डा, चामुण्डा, चण्डा und चण्डवती Verz. d. Oxf. H. 25, b, N. 5. — Vgl. अ°, कु°, कुल°, कोश°, गण°, ग्रह°, दण्ड°, द्वार°, नर°.

नायकत्व (von नायक) n. *Führerschaft* Vid. 70.

नायकाधिप (नायक + अधिप) m. *der Oberste der Führer, König* Çabdar. im ÇKDr.

नायिन् (von नी) adj. *führend;* s. अयुत°.

नार (von नर् oder नर) 1) adj. *vom Menschen kommend, zum Menschen gehörig:* अस्थि *Menschenknochen* M. 5, 87. °कपाल Pras. 65, 10. Verz. d. Oxf. H. 103, b, 7. Nach Wils. auch *geistig.* — 2) m. a) = नर् *Mann* in der v. l. शुनं नाराः Taitt. Âr. 6, 6, 6; vgl. ṚV. 4, 57, 4. — b)

Wasser Med. r. 34. आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नरसूनवः । ता यदस्यायनं पूर्वं तेन नारायणः स्मृतः ॥ M. 1,10; vgl. MBh. 3,12952. 15819. 12, 13168. Hariv. 30. VP. 27. Die Bed. ist offenbar eine zur Erklärung von नारायण erdachte. Wils. führt Trik. 1,2,10 als Aut. für das Geschlecht (n. f.) auf; hier heisst es aber: अथ कमलं नीरं नारा स्त्रियामिरा: नारा kann füglich für नाराः stehen und स्त्रियाम् auf इरा bezogen werden. ÇKDr. nennt für das f. नारा Çabdar. als Aut. — c) *Kalb* Med. — 3) f. नारी gaṇa शार्ङ्गरवादि zu P. 4,1,73. Vop. 4,20. a) *Weib, Eheweib* (in der älteren Sprache auch नारि) P. 4,4,49, Vârtt. 1. AK. 2,6,1,2. H. 503. तमु चित्नारी नर्यं ससूव R̥V. 7,20,5. 55,8. नृभ्यो नारिभ्यो अत्तवे 8, 66,8. नारीरविधवाः सुपत्नीः 10,18,7. 86,10. 11. VS. 23,36. AV. 14,2, 13. fgg. Ait. Br. 3,34. Kauç. 107. M. 1,32. 2,213. 3,56. N. 1,4. 15,12. Brâhman. 2,14. R. 1,1,27. 88. Suçr. 1,126,12. 174,21. Varâh. Bṛh. S. 45, 54. Prab. 71,1. 5. 6. *Weib* so v. a. *weibliches* oder *weiblich benanntes Ding:* नार्यसि VS. 5,22. 11,10. auch नारिरसि 37,1. Taitt. Âr. 4,2,3. — b) नार्यः unter den Synonymen von यज्ञ *Opfer* Naigh. 3,17. — c) *ein best. Metrum, 4 Mal* – – – Colebr. Misc. Ess. II, 158 (III, 1). — d) N. pr. einer Tochter Meru's Bhâg. P. 5,2,22. — 4) n. Siddh. K. 249, b, 1. a) *eine Versammlung von Männern* oder *Menschen* Trik. 3,3,358. — b) *getrockneter Ingwer* ebend.

नारक (von नरक) 1) adj. proparox. f. ई *zur Hölle in Beziehung stehend, in der Hölle erfolgend, in der Hölle befindlich, höllisch:* लोक *die Hölle* (vgl. स्वर्गो लोकः) AV. 12,4,36, wo die Länge des Vocals in Prât. 3,21 als bedeutungslose Dehnung angesehen wird; vgl. 2. यातनाः Bhâg. P. 3,30,30. निर्वृति *der in der Hölle erfolgende Tod* 5. देहिनाम् *Höllenbewohner* 4,20,23. सत्त्वास्तु नारकाः । प्रेताः AK. 1,2,2,2. m. *Höllenbewohner* H. 23. 1358. सुरनारकाः Bhâg. P. 2,10,41. दिव्यमानुषनारकगतयः 5,19,19. 3,14,42. Mârk. P. 15,73. — 2) m. (Trik. 3,3,3) oxyt. *Unterwelt, Hölle,* = नरक P. 6,3,137, Sch. 6,1,7. Vârtt. 3, Sch. AK. 1,2, 2,1. H. 1359. VS. 30,5.

नारकिक (wie eben) adj. *höllisch;* m. *Höllenbewohner* H. 1358, Sch.

नारकिन् (von नारक) adj. *höllisch; der Hölle verfallen;* m. *Höllenbewohner:* स उच्यते ब्रह्मघाती महानारकिनारकी Bṛhaddharma-P. Uttarakh. 78 ÇKDr. नरकादुत्तीर्णः को ऽपि नारको भविष्यति Prab. 46,3. Verz. d. Oxf. H. 48, a, 5. 101, a, N. स्वर्गी स्यां मा च नारकी Schol. zu Kap. 1, 58.

नारकीट (नार + कीट) m. 1) *eine Art Wurm* (अश्मकीट). — 2) *ein Mann, der Hoffnungen, die er vorher erregt hat, wieder zu Nichte macht,* H. an. 4,62. Med. ṭ. 62.

नारकीय (von नरक) adj. *höllisch;* m. *Höllenbewohner* H. 1358, Sch.

नारङ्ग Uǵǵval. zu Uṇâdis. 1,121. 1) m. a) *Orangenbaum* Trik. 2,4,12. H. 1143. an. 3,123. Med. g. 37. Suçr. 1,209,6. 211,8. Vgl. नागरङ्ग. — b) *der Saft der Pfefferpflanze.* — c) *Wüstling* H. an. Med. — d) *ein lebendes Wesen* (जन्मिन्) H. an. — e) *Zwilling* (यमजप्राणिन्) Med. — 2) n. *Möhre, Daucus Carota Lin.* (गर्जर) Râǵan. im ÇKDr.

नारङ्गपत्त्रक (ना° + पत्त्र) m. *gelbe Möhre* Nigh. Pr.

नारजीवन n. *Gold* H. ç. 161. — Zerlegt sich scheinbar in नार + जी°.

नारद 1) m. a) oxyt. und proparox. N. pr. eines R̥shi, nach R̥V. Anukr. Abkömmling des Kaṇva und Liedverfasser von R̥V. 8,13. 9,104. 105. ein Kâçjapa Ind. St. 3,221. — AV. 5,19,9. 12,4,16. 24. 41. fgg. Nârada und Sanatkumâra Khând. Up. 7,1,1. Häufig mit Parvata zusammengenannt, ist ein Devarshi, *ein* R̥shi *unter den Göttern,* erscheint häufig auf Erden um den Menschen Nachrichten von den Göttern zu bringen und geht dann wieder zum Himmel, um den Göttern über die Menschen zu berichten. AK. 1,1,1,43. Trik. 2,7,17. H. 849. Ait. Br. 7,13. 34. Müller, SL. 408. MBh. 1,2048. 7,2488. 12,1046. fgg. N. 2,13. Hariv. 13125. Suçr. 1,17,16. — Bhag. 10,13. 26. MBh. 2,144. fgg. 269. fgg. सर्वसंशयनिर्मोक्ता नारदः सर्वलोकवित् 1407. Hariv. 122. fgg. 3045. fgg. R. 1,1,1. fgg. Çâk. 95,5. VP. 117. 118 und N. 10. unter den Praǵâpati M. 1,35. Hariv. 14072. ein Sohn Brahman's 7006. entsteht aus Brahman's Stirn 11801. ein Devagandharva (Sohn der Muni), Gandharvarâǵan oder auch schlechtweg Gandharva genannt MBh. 1,2552. 4813. R. 2,91,44. 6,92,70. Hariv. 1861. fgg. 14158. ein Sohn Viçvâmitra's MBh. 13,252. als Autor genannt Verz. d. Oxf. H. 113, b. °पुराण (vgl. u. नारदीय) Wilson in VP. Pref. xxxi. fg. °संहिता Verz. d. B. H. No. 862. Verz. d. Oxf. H. No. 480. °पञ्चरात्र No. 142 (84, a). — b) N. pr. eines Berges Bhâg. P. 5,16,27. — 2) f. आ *eine Art Zuckerrohr* (इक्षुमूल) Nigh. Pr. — 3) adj. f. ई *zu* Nârada *in Beziehung stehend, von ihm herrührend u. s. w.:* °दी संहिता Verz. d. B. H. No. 862.

नारदिन् (von नारद) m. N. pr. eines Sohnes des Viçvâmitra MBh. 13,258.

नारदीय (wie eben) adj. *zu* Nârada *in Beziehung stehend, von ihm herrührend:* °पुराण, बृहन्नारदीयपुराण, उपपुराण Wilson in VP. Pref. xxxi. fg. Verz. d. B. H. No. 1300. Madhus. in Ind. St. 1,18. Verz. d. Oxf. H. 84, a. No. 47. 140. Ohne Beisatz von पुराण gleichfalls Titel eines Werkes 110, b.

नारदीयक adj. dass.: °पुराण Verz. d. Oxf. H. 8, a, 2.

नारदेश्वरतीर्थ (नारद-ईश्वर + ती°) n. N. pr. *eines heiligen Badeplatzes* Verz. d. Oxf. H. 66, a, 38.

नारदसव (?) n. N. eines Sâman Ind. St. 3, 221.

नारसिंह (von नरसिंह) 1) adj. f. ई *auf* Vishṇu *in seiner Erscheinung als halb Mensch halb Löwe bezüglich, ihm eigen u. s. w.:* वपुस् MBh. 3,15837. 12,12912. Hariv. 2276. रूप 5566. 12651. Bhâg. P. 1,3, 18. प्रादुर्भाव Hariv. 12609. 2237. शक्ति Verz. d. Oxf. H. 25, b, N. 5. 81. a, 4 v. u. उपपुराण, पुराण 40, b, 32. 82, a, 6 v. u. 113, b. Madhus. in Ind. St. 1,18. °तन्त्र Verz. d. Oxf. H. No. 131 (97, a). कल्प s. u. कल्प 2. d. Als Beiw. von Vishṇu mit नरसिंह zusammenfallend: वज्रनखाय विद्महे तीक्ष्णदंष्ट्राय धीमहि । तन्नो नारसिंहः प्रचोदयात् Taitt. Âr. 10,1, 7. Bhâg. P. 6,8,32. 7,8,42. — 2) m. N. pr. eines Mannes Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,544,2. — 3) N. pr. einer Stadt Vie de Hiouen-Thsang 97.

नाराच = नराचीव gaṇa शर्करादि zu P. 5,3,107. 1) m. *eine Art Pfeil,* angeblich *ein eiserner* AK. 2,8,2,55. Trik. 2,8,53. 3,3,29. H. 779. an. 3,139. Med. k. 15. Draup. 8,6. Arǵ. 10,20. MBh. 1,5522. 4,1330. 5,1173. 4793. 14,820. Hariv. 3582. R. Gorr. 2,66,15. 3,31,24. 5,16,5. Ragh. 4, 41. Bhâg. P. 8,11,10. Mârk. P. 21,7. neben अर्धनाराच MBh. 2,1555.

Pfeil uberh. KATHÂS. 18, 14. — 2) m. *Wasserelephant* (जलेभ, ग्रम्बुहस्तिन्) H. an. MED. — 3) m. *Regentag* ÇABDAM. im ÇKDR.; zur Aufstellung dieser Bed. hat viell. eine Stelle wie RAGH. 4, 41 Anlass gegeben. — 4) *ein best. Metrum* (auch नाराच genannt), *4 Mal 8 Jamben* COLEBR. Misc. Ess. II, 162 (XI, 4, wo 8 I st. 8 T zu lesen ist). — 5) f. ई *Goldschmiedswage* AK. 2, 10, 32. H. 924. H. an. MED. — 6) adj.: रस: Verz. d. B. H. No. 903.

नाराचिका f. = नाराची ÇABDAR. im ÇKDR.

नारायण 1) oxyt. (von नर) patron. gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99. *Menschensohn*, patron. des personif. Purusha, Verfassers des Purusha-Liedes ṚV. 10, 90. ÇAT. BR. 12, 3, 4, 1. 13, 6, 1, 1. KÂTJ. ÇR. 10, 13, 4. 24, 7, 26. Häufig in Verbindung mit नर (s. नर 1, f) dem *Urmenschen* zusammen erwähnt und mit Vishṇu und Kṛshṇa identificirt. AK. 1, 1, 1, 13. H. 214. an. 4, 79. MED. ṇ. 98. आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नरसूनवः । ता यदस्यायनं पूर्वं तेन नारायणः स्मृतः ॥ M. 1, 10; vgl. MBH. 3, 12952. 15819. 12, 13168. HARIV. 36. VP. 27. नराणामयनाच्चापि ततो नारायणः स्मृतः MBH. 5, 2568. नारायणाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि । तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् TAITT. ÂR. 10, 1, 6. MBH. 1, 2110. 7, 2030. 4227. यो ऽसौ नारायणो नाम पूर्वेषामपि पूर्वजः । ग्रजायत च कार्यार्थं पुत्रो धर्मस्य विश्वकृत् ॥ 9447. fg. 8, 1556. 13, 596. R. 1, 14, 5. 6, 102, 12. PAÑKAT. 46, 6. BHÂG. P. 5, 17, 4 (महापुरुष). 23, 7. RÂGA-TAR. 3, 452. WASSILJEW 198. 215. LALIT. 115. 261. 281. 317. BURN. Intr. 131. das Haupt der Sâdhja HARIV. 264. aus seiner Lende entspringt Urvaçî 4601. fg. ein Kâçjapa oder Âṅgirasa Ind. St. 3, 221. महा°, ग्रर्ध° LALIT. 218. Bei den Gaina ist Nârâjaṇa der 8te unter den 9 *schwarzen* Vâsudeva H. 697. — 2) m. oxyt. *das von* Nârâjaṇa *verfasste* Purusha-*Lied* ṚV. 10, 90. — ÇAT. BR. 13, 6, 2, 12. 20. ÇÂÑKH. ÇR. 16, 13, 1. — 3) m. als Synonym von Vishṇu N. *des 2ten Monats* (wenn mit Mârgaçîrsha begonnen wird) VARÂH. BṚH. S. 105, 14. — 4) m. N. pr. verschiedener Männer: ein Sohn Agâmila's BHÂG. P. 6, 1, 24. fgg. Bhûmimitra's VP. 471. LIA. II, 351. Narahari's KSHITÎÇAV. 6, 7. verschiedener Autoren und Scholiasten SÂH. D. 8, 14. 23, 16. 19. Verz. d. B. H. No. 110. 129. 131. 205. 394. 530. 879. 881. 951. Verz. d. Oxf. H. No. 204. 413. R. GORR. III, S. 469. Z. d. d. m. G. 2, 339 (No. 162, a). — 5) myst. Bez. *des Buchstabens* ग्रा Ind. St. 2, 316. — 6) adj. *zu* Nârâjaṇa *in Beziehung stehend, von ihm kommend, zu ihm gehörend u. s. w.:* ग्रस्त्र MBH. 1, 537. 6, 5965. 9010. 13, 854. R. 1, 29, 10. तेजस् HARIV. 807. गोपाला: MBH. 7, 752. 759. 3255. 5, 147. — VARÂH. BṚH. S. 8, 21. क्षेत्र *das Gebiet des* N.; so heisst *das Ufer der* Gaṅgâ *bis zu einer Entfernung von vier* Hasta *vom Wasser* BRHADDHARMA-P. 45 im ÇKDR. तैल *eine Art Oel, dem eine grosse Wirkungskraft zugeschrieben wird*, SUKHABODHA im ÇKDR. — 7) f. ई P. 4, 1, 73, Sch. a) Bein. der Lakshmî, der Gemahlin Vishṇu's, H. an. — b) Bein. der Durgâ H. an. H. ç. 55. MED. HARIV. 3268. 10275. 10278. Verz. d. Oxf. H. 25, a. 39, b, 9. — c) patron. der Indrasenâ, der Gemahlin Mudgala's, MBH. 3, 10093. 4, 631. HARIV. 6713. — d) Bein. der Gaṅgâ ÇKDR. WILS. der Gaṇḍakî LIA. I, 57. — e) *Asparagus racemosus Willd.* AK. 2, 4, 3, 10. H. an. MED.

नारायणकल्प (ना° + क°) m. Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 95, a, 37.

नारायणगुप्त (ना° + गु°) m. N. pr. eines Gupta-Fürsten LIA. II, 973. — Die Lesung steht nicht sicher.

नारायणचक्रवर्तिन् (ना° + च°) m. N. pr. eines Grammatikers COLEBR. Misc. Ess. II, 56.

नारायणतार (ना° + तार) m. N. pr. eines Autors COLEBR. Misc. Ess. II, 132 (°तारा).

नारायणतीर्थ (ना° + तीर्थ) 1) m. N. pr. eines Autors COLEBR. Misc. Ess. I, 233. 234. 263. 337. Verz. d. B. H. No. 392. — 2) n. N. pr. eines *heiligen Badeplatzes* ÇIVA-P. in Verz. d. Oxf. H. 67, a, 29.

नारायणदाससिद्ध (ना° - दास + सिद्ध) m. N. pr. eines Autors Z. d. d. m. G. 2, 339, 2. Verz. d. B. H. No. 880.

नारायणदेव (ना° + देव) m. 1) *der Gott* Nârâjaṇa HIOUEN-THSANG I, 381. II, 77. 187. — 2) N. pr. eines Autors HIOUEN-THSANG I, 105.

नारायणदैवविद् (ना° + दै°) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 541.

नारायणपण्डित (ना° + प°) m. N. pr. eines Mannes Ind. St. 1, 470. Verz. d. B. H. No. 1025.

नारायणप्रिय (ना° + प्रिय) 1) m. *der Freund des* N., Bein. Çiva's ÇKDR. nach einem Stotra des Çiva. — 2) *gelbes Sandelholz* (पीतचन्दन) NIGH. PR.

नारायणबलि (ना° + बलि) m. *die dem* N. *dargebrachte Speisegabe*, Bez. *einer best. Leichenfeier* MACK. Coll. I, 32. Verz. d. B. H. No. 1059. fg. 1136; vgl. 1130, wo wohl नारायणो बलि: zu lesen ist.

नारायणभट्ट (ना° + भट्ट) m. N. pr. eines Autors Verz. d. B. H. No. 138. 140. 392. 1223. 1233. Verz. d. Oxf. H. 124, a. COLEBR. Misc. Ess. II, 64. 65. 68. 118.

नारायणमय (von नारायण) adj. *in* Nârâjaṇa *bestehend:* वर्त्मन् BHÂG. P. 6, 8, 4.

नारायणश्रीगर्भ (ना°-श्री-गर्भ) m. N. pr. eines Bodhisattva DAÇABH. 2.

नारायणसरस् (ना° + स°) n. Nârajaṇa's *Teich* BHÂG. P. 6, 5, 25.

नारायणसरस्वती (ना° + स°) m. N. pr. eines Scholiasten Ind. St. 1, 430, N.

नारायणसूरि (ना° + सू°) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 1220.

नारायणाश्रम (ना° + ग्राश्रम) m. Nârâjaṇa's *Einsiedelei* BHÂG. P. 7, 14, 32.

नारायणि (von नर oder नारायण) m. N. pr. eines Sohnes des Viçvâmitra HARIV. 1467.

नारायणीय (von नारायण) adj. f. ग्रा *zu* Nârâjaṇa *in Beziehung stehend, über ihn handelnd u. s. w.:* ग्राख्यान MBH. 12, 13412. उपनिषद् Ind. St. 1, 75. 2, 79. Ohne weiteren Zusatz als Bez. eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 95, a, 37.

नारायणेन्द्र (नारायण + इन्द्र) m. N. pr. eines Scholiasten COLEBR. Misc. Ess. I, 47. Ind. St. 1, 470.

नारायणोपनिषद् f. *die über* Nârâjaṇa *handelnde* Upanishad COLEBR. Misc. Ess. I, 97. Ind. St. 1, 249 u. s. w. Verz. d. Pet. H. No. 1. 2. बृहन्ना° COLEBR. a. a. O.

नाराशंसं (von नराशंस) adj. f. ई 1) *zum Lob des Mannes, der Männer dienend:* मन्त्र Nir. 9,9. स्तोम (entstellt aus सोम; vgl. ṚV. 10,57,3) VS. 3,53. f. °सी गाथा TBr. 1,3,2,6. auch unterschieden von गाथा TS. 7, 5,11,2. Ait. Br. 6,32. Çat. Br. 11,5,6,8. Âçv. Gṛhj. 3,3. नाराशंसीश्च गाथिकाः Jâgñ. 1,45. मनुष्यवृत्तान्तप्रतिपादिका ऋचो नाराशंस्यः Sâj. in der Einl. zu Ait. Br. n. Bez. von *Erzählungen, die freigebige Männer verherrlichen*, Müller, SL. 493. — 2) *dem* Agni Narâçaṅsa *geweiht, denselben betreffend, — enthaltend u. s. w.:* सोम ṚV. 10,57,3. ऋच् TBr. 2,7,5,2. Nidâna 4,8. Çâṅkh. Çr. 5,16,9. Lâṭj. 6,4,13. So heissen namentlich *gewisse* Soma-*Becher* (चमस), *bei deren Genuss Worte gesprochen werden, in welchen* Narâçaṅsa *erwähnt ist:* नाराशंसि सोमपीथे य आशुः VS. 19,61. सन्नेषु नाराशंसेषु TBr. 2,7,2,3. Âçv. Çr. 5,6. 11, 6. नराशंसपीतस्य देव सोम ते मतिविद् ऊमैः पितृभिर्भक्षितस्य भक्षयामीति प्रातःसवने नाराशंसो भक्षः Ait. Br. 7,34. Çat. Br. 3,6,2,25. Lâṭj. 2, 5,13. Kâtj. Çr. 9,12,3. 25,12,10. कृतशिष्टा भक्षिताप्यायिताश्चमसा नाराशंसाः Sâj. zu Pañkav. Br. 17,11,2. So heissen auch पितरः, weil ihrer bei dieser Libation gedacht wird, VS. 8,58. Çat. Br. 12,6,1,33. अ° Ait. Br. 6,16. स° 27. वि° Pañkav. Br. 10,6,6. 13,7,14.

नाराशर्य m. N. pr. eines Mannes Colebr. Misc. Ess. 1,144. Daneben पाराशर्य.

नारिक (von नार) adj. *wässerig; geistig* Wils. — नारिका VP. 22, N. 3 ungenaue Schreibart für नाडिका.

नारिकेर m. *Kokosnusspalme, Kokosnuss* (wohl n.) AK. 2,4,5,34. Suçr. 2,108,9. Trik. 2,10,16. — Vgl. नारिकेल, नालिकेर.

नारिकेल m. dass. Trik. 2,4,40. Hâr. 100. MBh. 1,2875. 3,11567. 13, 635. R. 3,39,12. 5,8,26. 39,2. Bhâg. P. 8,2,11. Brahma-P. in LA. 52, 12. °फल Schol. in Wilson's Sâṅkhjak. S. 64 (नारिकेल). Verz. d. Oxf. H. 92, *a*, 19. — Suçr. 1,74,21. 212,19. नारिकेलसमाकारा दृश्यन्ते ऽपि हि सज्जनाः। अन्ये बदरिकाकारा बहिरेव मनोहराः॥ ad Hit. 1,87. नारिकेलोदक Suçr. 1,84,20. 174,13. नारिकेलज (मद्य) Pulastja bei Kull. zu M. 11,95. Als Varianten führen Colebr. und Lois. zu AK. 2,4,5,34 auch die Formen नारिकेलि f. und नारिकेली f. auf. Vgl. नारिकेर, नालिकेर.

नारिकेलद्वीप (ना° + द्वीप) m. N. pr. einer *Insel* Vie de Hiouen-thsang 201. Hiouen-thsang II, 144. Im Text steht नारकीर und नरकीर, im Index नारीकेल.

नारिङ्गकन्द *gelbe Möhre* Nigh. Pr. — Vgl. नारङ्गपत्त्रक.

नारी s. u. नार.

नारीक (von नारी *Frau*) 1) am Ende eines adj. comp.: प्रहृष्टनरनारीक R. Gorr. 2,109,22. — 2) n. im Sâṅkhja Bez. einer der 9 Arten von तुष्टि Gauḍap. zu Sâṅkhjak. 50.

नारीकवच (ना° + क°) m. *Weiber zum Panzer habend*, Bein. Mûlaka's, Sohnes des Açmaka, VP. 383. Bhâg. P. 9,9,40.

नारीकेल m. und °केली f. = नारिकेल Çabdar. im ÇKDr. Wilson giebt dem f. nach derselben Aut. die Bed. *ein aus der Milch der Kokosnuss bereitetes berauschendes Getränk.*

नारीच n. *eine best. Gemüsepflanze*, = vulg. नालिता *Corchorus capsularis Lin.* Râgav. im ÇKDr. — Vgl. नाडीक.

नारीतरंगक m. *Wüstling* Çabdam. im ÇKDr. — Vgl. नाडीतरंग.

नारीतीर्थ (ना° + ती°) n. pl. *die Badeplätze der Weiber*, N. bestimmter fünf heiliger Badeplätze MBh. 1,7871. LIA. I, 563. fg.

नारीमय (von नारी) adj. *aus Weibern bestehend:* यदासीदज्ञानं स्मरतिमिरसंचारजनितं तदा सर्वं नारीमयमिदमशेषं जगदभूत् Bhartṛ. 1,98.

नारीमुख (ना° + मुख) m. N. eines Volkes im SW. von Madhjadeça Varâh. Bṛh. S. 14,17.

नारीयान (ना° + यान) n. *Frauenwagen* M. 3,52.

नारीष्टा (नारी + इष्टा) f. *arabischer Jasmin* (*den Weibern lieb*) Râgan. im ÇKDr.

नारीष्ठ (नारी + स्थ) adj. etwa *zu den Weibern sich haltend, auf die Weiber versessen:* गन्धर्वाभ्यो नारीष्ठाभ्यो मह्यकाल्याइ‌ऊर्ध्वा स्वाहा Çâṅkh. Çr. 4,10,7.

नार्हुत् (1. न + घर्हुत्) adj. *keine Wunden schlagend, Niemand verletzend* MBh. 7,2763.

नारेय (wohl von नारी) m. N. pr. eines Sohnes des Bhaṅgakâra Hariv. 2079.

नारोपायन m. patron.? Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 55,5.

नार्कुट adj. von नर्कुट P. 8,3,45, Vârtt. 1, Sch.

नार्तकि adj. von नर्त gaṇa छेदादि zu P. 5,1,64.

नार्पत्य adj. von नृपति P. 8,3,45, Vârtt. 1, Sch.

नार्मत m. patron. von नमत् P. 8,2,9, Vârtt.

नार्मद m. metron. von नर्मदा P. 4,1,113, Sch. Hariv. 8019.

नार्मर (von नृमर) m. N. eines Dämons: यो नार्मरं सहवसुं निहन्तवे पृक्षाय च दासवेशाय चावहः ṚV. 2,13,8.

नार्मिण (viell. von नर्मिन् oder नर्मिणा, welches N. pr. sein und auf नर्म, नर्मन् zurückgeführt werden könnte) adj. (f. ई): आ यः पुरं नार्मिणीमदीदेत् ṚV. 1,149,3.

नार्मेध (von नृमेध) n. N. eines Sâman Pañkav. Br. 8,8,21. Lâṭj. 1,4, 14. 6,12,3. Ind. St. 3,221.

नार्य wohl N. pr.: आ नार्यस्य दक्षिणा व्यश्वाँ एतु सोमिनः ṚV. 8,24,29.

नार्यङ्ग m. = नारङ्ग u. s. w. *Orangenbaum* H. 1143, Sch. Çabdar. im ÇKDr.

नार्यतिक्त = अनार्यतिक्त *Agathotes Chirayta* (किराततिक्त) Don. Nigh. Pr.

नार्षद (von नृषद्) m. patron. des Kaṇva: ब्राह्मणेन पर्यक्तासि कण्वेन नार्षदेन AV. 4,19,2. प्रवाच्यं तद्वृषणा कृतं वां यन्नार्षदाय श्रवो अध्यधत्तम् ṚV. 1,117,8. Vielleicht N. eines Dämons: तदिन्न्वस्य परिषद्वानो अग्मन्पुरू सदन्तो नार्षदं बिभित्सन् ṚV. 10,61,13.

नार्लं (von नल) = नल gaṇa ज्वलादि zu P. 3,1,40. m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2,4,31. m. f. (आ) und n. Trik. 3,5,22. 1) adj. *aus Rohrschilf gebildet, — bestehend:* वन Bhâg. P. 6,11,8. — 2) n. *ein hohler Stengel*, insbes. *ein Lotusstengel* AK. 2,9,22. 1,2,3,41. H. 1182. an. 2,494. Med. l. 28. Suçr. 1,224,19. तिल° 32,13. अब्जायवादीनाम् Varâh. Bṛh. S. 45, 33. (नलिनीम्) मणिनालोज्ज्वलाम्बुजाम् MBh. 2,88. पद्म° 3,13567. 5,437. fg. 6,2599. 7,1299. 8,2261. 12,6836. Hariv. 2930. R. 3,22,25. 6,91,16. Suçr. 1,29,5. 2,30,7. Kumâras. 7,89. Ragh. 6,13. Megh. 74. Bhâg. P. 3, 18,19. 9,37. 6,13,15. Pañkat. 50,10. 255,18. Râga-Tar. 1,208. Git. 4.

14. मृणालनाललुलितभुजा Kathâs. 4,6. Pańkat. 52,8. विनाल MBh. 7, 1567. 8,615. सनाल 7,1105. नाला f. dass. AK. 1,2,3,41. Med. नाली f. dass. Bhar. zu AK. 2,9,22. ÇKDr. *Gemüsestengel* H. an. Med. — 3) n. *Röhre* überh.: कण्ठ° *Kehle* Prab. 55,5; vgl. Ragh. 15,52, wo diese Verbindung *Hals als Lotusstengel* bedeutet. यन्त्र° *ein künstliches Rohr, ein rohrartiges Geräthe* (vgl. नाडीयन्त्र): यथा तोयार्थिनस्तोयं यन्त्रनालादिभिः शनैः। आपिबेयुः Mârk. P. 39,43. *Stiel:* घण्टापताकामणिवज्रनाला (शक्ति) MBh. 9,909. *Stäbchen* (?): (रथम्) युक्तं वैडूर्यनालैश्च R. 6,76,28. — 4) n. *Harnröhre* Suçr. 2,215,21. 524,15. — 5) n. = ताल, आल *Auripigment* Svâmin zu AK. 2,9,104. ÇKDr. — 6) f. आ N. pr. eines Flusses MBh. 6, 339 (VP. 184). — 7) f. ई (vgl. auch u. 1.) *a) ein Werkzeug, das zum Durchlöchern der Elephantenohren gebraucht wird,* Trik. 2,8,39. — *b)* = घटी *eine metallene Platte, an der die Stunden angeschlagen werden,* Trik. 1,1,121. In der 2ten Aufl. nimmt Wilson घटी hier in der Bed. von *ein Zeitraum von 24 Minuten.* — *c)* = पद्म *Lotusblume* Çabdar. im ÇKDr. — Vgl. छार°, धनिनाला, गन्धनाली, चारुनालक, तूलनाली, दीर्घनाल, देव°, नाभिनाला.

नालकिनी f. = नालीकिनी Nigh. Pr.

नालन्द N. pr. eines Dorfes in der Nähe von Râgagṛha, welches ein berühmtes buddhistisches Kloster enthielt, Burn. Intr. 49 in der N. 456. Schiefner, Lebensb. 255 (25). Wassiljew 30 u. s. w. Hiouen-thsang I, 254. 452. II, 44. 45. Vie de Hiouen-thsang 143. 160. 163. 211.

नालन्दर N. pr. eines buddh. Klosters Wassiljew 84.

नालवंश m. = नल *Rohrschilf* Râgan. im ÇKDr.

नालाय् (denom. von नाल), davon नालायित *den Stiel* (einer Axt) *darstellend* Bhâg. P. 7,5,17.

नालि f. Siddh. K. 247, *b*, 1 v. u. = नाडी *ein röhrenartiges Gefäss im Leibe* Dvirûpak. im ÇKDr. Welche Bedeutung hat aber das Wort in त्रि°, पञ्च°, दश°, षण्णालिक Sâh. D. 553 als Beiwörtern von अङ्क *Act?*

नालिक 1) adj. bezeichnet in Verbindung mit आसन *eine bes. Art zu sitzen* Verz. d. Oxf. H. 11, *a*, N. 1. — 2) m. *Büffel* Trik. 2,5,4. — 3) n. *Lotusblume* (vgl. नालीक) Çabdar. im ÇKDr. — 4) *Myrrhe* Nigh. Pr. — 5) *ein best. Blasinstrument,* viell. *Flöte* (von नाल) H. 287, Sch.

नालिका (von नाली) f. 1) *Stengel, Lotusstengel* H. an. 3,57. Çabdar. im ÇKDr. — 2) *eine best. Gemüsepflanze,* = नालिता Çabdar. im ÇKDr. °शाक Suçr. 1,222,8. — 3) *eine best. Pflanze,* = चर्मकषा Gaṭâdh. im ÇKDr. — 4) *ein Werkzeug, mit dem man die Ohren der Elephanten durchlöchert,* Hâr. 30. — 5) = नाडी *ein Zeitraum von 24 Minuten* H. an. Râga-Tar. 4,570. — Vgl. कपाल°, कर्पूर°, गन्ध°, तूल°.

नालिकेर m. 1) *Kokosnussbaum, Kokosnuss* H. 1151. Varâh. Bṛh. S. 53,40. Suçr. 2,175,2. 1,137,2. 183,7. °रोदक 85,1. °रासव Ragh. 4,42. °जः करङ्कः H. 1022. Vgl. नारिकेर, नारिकेल. — 2) N. pr. einer Gegend im SO. von Madhjadeça Varâh. Bṛh. S. 14,9.

नालिकेल v. l. für नालिकेर H. 1151. n. *Kokosnuss* Suçr. 1,213,3. °लासव 238,5.

नालिजङ्घ m. *Rabe* Hâr. 84. — Vgl. नाडीजङ्घ.

नालिता f. *eine best. Gemüsepflanze* Çabdar. im ÇKDr.

नालिनी (von नालिन् und dieses von नाल) f. myst. Bez. *des einen Nasenlochs* Bhâg. P. 4,29,11. 25,48.

नालीक (von नाल) 1) m. *eine Art Pfeil* Ang. 10,20. MBh. 3,17237. 5,1173. 2087. 4793. 6,4262. 7,1318. 7420. 8128. 13,4988. Hariv. 13224. 13911. R. 3,31,24. 6,20,26. = नाराच (im Epos davon unterschieden) Trik. 3,3,29. नालीकाः ङ्ग ऽशरे (lies ऽङ्गे शरे) शल्ये H. an. 3,37. नालीकः शरशल्याङ्गेषु Med. k. 109. Im ÇKDr. wird शल्याङ्ग als eine einzige Bed. gefasst, was wegen des pl. nicht angeht; dagegen spricht auch H. an. Es scheint also, dass dem Worte auch die Bed. *Körper* oder *Glied* beigelegt wurde. — 2) *Lotusblume* gaṇa पुष्करादि zu P. 5,2,135. m. Trik. n. H. 1161. n. *Lotusgruppe,* = पद्मषण्ड Med. = पद्मवर्धन H. an.

नालीकिनी (von नालीकिन् und dieses von नालीक) f. *Lotusgruppe, Lotusteich* gaṇa पुष्करादि zu P. 5,2,135. Çabdar. im ÇKDr.

नालीप = कदम्बक Nigh. Pr. Es ist viell. कडम्बक *Gemüsestengel* zu lesen.

नालीव्रण m. = नाडीव्रण *Fistel* Çabdar. im ÇKDr.

नाल्यॅ von नल gaṇa संकाशादि zu P. 4,2,80.

1. नावॅ (von नु) m. *Jubelruf:* इन्दुं नावा अनूषत ṚV. 9,45,5.

2. नाव 1) von नौ *Schiff* am Ende eines oxyt. comp. nach Zahlwörtern und अर्ध P. 5,4,99. 100. Vop. 6,48. 56. 57. — 2) f. नावॅा dass.: स नः सिन्धुमिव नावयाति पर्ष ṚV. 1,97,8. — Vgl. नावाज und नावोपजीवन.

नावमिक (von नवम) adj. *der neunte:* द्वादशे मासे चैत्रे नावमिके तिथौ R. 1,19,1.

नौवयज्ञिक (von नवयज्ञ) adj.: कालः *die Zeit des Erstlingsopfers* P. 4,2,35, Vârtt. 1.

नावाजॅ (नाव = नौ, + अज) m. *Schiffer* Çat. Br. 2,3,3,5. — Vgl. नावोपजीवन.

नाविक (von नौ) 1) m. *Schiffer, Bootsmann* P. 4,4,7. gaṇa व्रीह्यादि zu P. 5,2,116. AK. 1,2,3,12. H. 876. MBh. 8,3938. R. 2,52,74. R. Gorr. 2,52,12. fgg. Varâh. Bṛh. S. 4,8. 9,31. 17,18. Bhaṭṭotp. zu 16,33. Çatr. 10,80. Kull. zu M. 8,308. Am Ende eines adj. comp. f. आ Kâm. Nîtis. 7,33. — 2) n. N. eines Sâman Ind. St. 3,221.

नाविन् (wie eben) m. *Schiffer* gaṇa व्रीह्यादि zu P. 5,2,116.

*नावोपजीवन (नाव = नौ + उप°) m. dass. MBh. 13,2583.

नाव्य् (von नौ), नाव्यति *sich ein Schiff wünschen* Vop. 21,2.

1. नाव्यॅ (wie eben 1) adj. *schiffbar* P. 4,4,91. 6,1,79. AK. 1,2,3,10. स्रोत्या AV. 8,7,15. 10,1,16. नदी Ragh. 4,31. *für ein Schiff zugänglich* नाव्याश्रम MBh. 3,10027. 10029. 10078. — 2) f. आ *ein schiffbarer Fluss, Strom:* नवतिं नाव्या अनु AV. 8,5,9. अवर्धत मध्य आ नाव्यानाम् ṚV. 1,33,11. 80,8. 121,13. Çat. Br. 10,5,4,14. Kâtj. 23,6. Kauç. 18. 19.

2. नाव्य (von नव) n. *Neuheit* ÇKDr. Wils.

नाव्युदक (नावि, loc. von नौ, + उदक) n. *Wasser, das in einem Schiff steht,* Kâtj. Çr. 4,10,15.

1. नाश (von 1. नश्) m. *das Verlorengehen, Verschwinden, Zunichtewerden, Zugrundegehen, Untergang, Vernichtung, Verderben;* = अदर्शन, अनुपलम्भ, अभाव, पलायन, निष्ठा, परिध्वस्ति, मृत्यु AK. 2,8,2,85. 3,4, 10,43. Trik. 3,2,428. H. 324. 1517. H. an. 2,540. Med. ç. 8. सर्वनाशे स-

विघ्नं दोपे चा Kâtj. Çr. 25,4,13. अवत्त° 1,6,1. दीप° 8,11. लिङ्ग° Çvetâçv. Up. 1,13. कृतकर्म° 6,4. वित्तस्य Bhartr. 2,35. Hit. I,177. Spr. 213. M. 12,79. मार्ग° *das Verschwinden des Weges* R. 2,47,13. 14. उडु° Varâh. Bṛh. S. 45,21. भाव्यस्य नाशः कुतः so v. a. *wie sollte das, was geschehen soll, nicht geschehen?* Bhartr. 2,91. अभिक्रम° Bhag. 2,40. बुद्धि° 93. संज्ञा° Suçr. 1,102,2. नाशः कारणलयः Kap. 1,122. दुष्कृतानि सर्वाणि क्षिप्रं प्रयान्ति नाशम् Varâh. Bṛh. S. 2,22. श्रापन्नाशाय विबुधैः कर्तव्याः सुहृदो ऽमलाः *damit Missgeschick fern bleibe* Pañkat. II, 182. वृष्टि° Varâh. Bṛh. S. 46,12 (13). रोग° 104,7. नाशं व्रजति दीपः *verlöscht* 79,1. शरीरेण समं नाशं सर्वमन्यद्धि गच्छति M. 8,17. Khând. Up. 8,9,1. (नृपः) नाशमेति सबान्धवः Jâgn. 1,339. दानवा नाशमागताः Arģ. 10,54. R. 1,65,15. Ragh. 8,87. 12,67. Hit. I,24. 107. देशस्य Varâh. Bṛh. S. 30,1. 42 (43),22. 3,31. पूर्वनाशे *beim Tode des Früheren* Jâgn. 1, 63. Am Ende eines adj. comp.: दुःस्वप्ननाश *böse Träume verscheuchend* Hariv. 8459; vgl. कर्मनाशा und अघनाश. — Vgl. चित्त°, 2. दूणाश. भस्मनाश Vet. in LA. 19,8 gewiss fehlerhafte Lesart.

2. नाश (von 2. नश्) m. *Erreichung;* s. 1. दूणाश.

नाशक (vom caus. von 1. नश्) adj. *vertilgend, zerstörend, Verderben bringend, zu Grunde richtend:* ये परस्वापहर्तारः परस्वानां च नाशकाः MBh. 13,1634. तावुभौ नाशकौ हेतू MBh. 2,672. तस्य खड्गस्य Hariv. 15042. किल्बिषाणाम् 15882. प्राणिनां प्राणनाशकाः Pañkat. III, 142. श्रापद° H. an. 4,310. Med. ç. 31. संयोगनाशको गुणो विभागः *aufhebend* Tarkas. 16. Nicht recht deutlich ist uns die Bed. des Wortes Mârk. P. 35,45. — Vgl. कु°, कृत°.

नाशन (wie eben) 1) proparox. adj. f. ई *vertreibend, vernichtend, zerstörend, verderbend, zu Grunde richtend:* पाकारोरसि नाशनी VS. 12, 97. त्रिविधं नरकस्येदं द्वारं नाशनमात्मनः Bhag. 16,21. MBh. 13,2194. नाशनानि पुनस्तस्य (धर्मस्य) सताङ्कर्माणि च R. 3,13,2. शत्रूणां नाशनम् (अस्त्रम्) Verz. d. Oxf. H. 90, *a*, 18. बुद्धिं स्वकुलस्य नाशनीम् R. 3, 38,27. Gewöhnlich mit dem obj. componirt: व्याधि° Suçr. 1,140,21. कुष्ठ° 165,14. अनिल° 184,8. कीर्ति° M. 8,127. दुःस्वप्न° MBh. 13, 7048. शोक° R. 2,83,8. N. 12,70. 79. श्रायास° Daç. 2,70. ज्ञानविज्ञान° Bhag. 3,41. क्लेश° Bhâg. P. 3,20,27. अर्थ° 4,19,28. कर्माघ° 8,5,1. प्राण° MBh. 13,7343. R. 1,29,17. 3,38,27. प्रधाननृप° Varâh. Bṛh. S. 31, 32. 34,4. पापनाशनी MBh. 2,426. सर्वनाशनी Hariv. 9391. Vgl. कलह°, किलास°, कुष्ठ°, क्षेत्रिय°, जन्तु°, तक्म°, द्रविण°, यक्ष्म°, रोग°. — 2) n. *das Verscheuchen, Vertreiben, Vernichten, Verderben, Zugrunderichten:* अवश्यं तु मया कार्यमात्मनः शोकनाशनम् MBh. 7,5120. तपसः R. 1,9,49 (Gorr. 48). कीमाङ्ग° R. Gorr. 1,26,14. दुर्हृदाम् Mârk. P. 20, 34. शत्रु° Varâh. Bṛh. S. 69,38. अधीतस्य *das Entschwindenlassen, Vergessen* Jâgn. 3,228. — Vgl. कृतपूर्व°.

नाशयितर् (wie eben) nom. ag. f. °त्री *Vertreiberin:* बलासस्य VS. 12, 97.

नाशशत m. N. pr. des 25ten buddh. Patriarchen LIA. II, Anh. viii. Die Form des Wortes ist wohl nicht richtig.

नाशिन् (von 1. नश् oder नाश) adj. 1) *verloren gehend, verschwindend, vergehend:* निक्षेपोपनिधी — अनाशिनौ M. 8,185. शरीरिणः । अनाशिनः Bhag. 2,18. पुण्यफलादपि नाशिनः Prab. 100,11. — 2) *vertreibend, vernichtend, zu Grunde richtend:* भय° Hariv. 10239. धर्मार्थसुख° MBh. 3,15158. गुणराशि° Spr. 565. मक्षिकासुर° MBh. 4,493. वृत्र° 5,232. शत्रु R. 6,80,32. देश° Varâh. Bṛh. S. 96,6. Vgl. अनर्थ°, कामनाशिनी, कुष्ठ°, तम°, देश°, द्रद्रु°, दुर्गति° (u. दुर्गति), धाङ्क°.

नाशी f. N. pr. eines Flusses bei Benares Gâlilop. in Wind. Sancara 166 und Ind. St. 2,74. Schiefner, Lebensb. 247 (17). — Wird von 1. नश् abgeleitet.

नाशुक (von 1. नश्) adj. *verschwindend, vergehend* TS. 2,6,5,4.

नाश्य (vom caus. von 1. नश्) adj. *zu vertreiben, zu entfernen, zu Nichts zu machen:* नाश्य (Schol. = निर्वास्यः *zu verbannen*) श्रार्यः Müller, SL. 207, N. 2. चर्मनाशजलस्पर्शादिना नाश्यस्तथा (धर्मः) मतः Brhaspati 161.

नाष्टिक (von नष्ट) m. *der Eigenthümer eines verloren gegangenen Gegenstandes* M. 8,202.

नाष्ट्रा (von 1. नश्) f. *Gefahr, Verderben;* concr. *verderbliche Macht, Unhold:* ये मृत्यव एकशतं या नाष्ट्रा अतितार्याः AV. 8,2,27. विश्वाभ्यो मा नाष्ट्राभ्यो पाहि VS. 37,12. यत्री नस्तावन्नाष्ट्रा भवति Çat. Br. 1,8,1,3. 7,4,1,27. इन्द्रो वै सर्वा मृधः सर्वा नाष्ट्राः सर्वाणि रक्षांस्यविघ्नोसत् Kâth. 37,8. या एवैनं स्वपन्तं नाष्ट्रा दिप्सन्ति 16. नाष्ट्रा रक्षांसि Çat. Br. 1,1,4, 21. 2,1,6,8. 2,13. 16. 6,3,1,5. 29. 3,10 u. s. w.

1. नास्, du. नासा *die Nase:* नासेव नस्तन्वो रक्षितारा RV. 2,39,6. — Vgl. नस्, नासा, नासिका.

2. नास्, नासते *tönen* Dhâtup. 16,24.

नासत्य 1) proparox. m. du. häufige Benennung der Açvin AK. 1,1, 1,47. H. 182. RV. 1,20,3. 173,4. कुह नु श्रुता दिवि देवा नासत्या 5,74, 2. 10,24,5. VS. 19,83. MBh. 1,445. 781. 14,184. Hariv. 607. 7573. Bhâg. P. 6,6,38. Im Veda im sg. nur in folg. Stelle: परिज्मने नासत्याय क्षे ब्रवः कद्ग्ने रुद्राय नृघ्ने RV. 4,3,6, wo das Wort mit Sâj. entweder auf den einen der Açvin oder auf den im Vorangehenden genannten Vâta zu beziehen ist. Später erscheint नासत्य häufig als N. des einen der beiden Açvin, entweder allein oder in Verbindung mit Dasra: नासत्यश्चैव दस्रश्च यौ स्तुतावश्विनाविति Brhaddev. in Z. f. vgl. Spr. 1, 442. MBh. 12,7583. Hariv. 601. नासत्यदस्रौ H. ç. 34. MBh. 1,722. 8, 4594. Bhâg. P. 2,1,29. 9,22,27. नासत्योरसि Hariv. 13598. Die Erklärer führen das Wort auf न + असत्य (auch P. 6,3,75), ना (d. i. नृ = नेतृ) + सत्य, oder auch auf नासा mit suff. त्य zurück, Nir. 6,13. Die zweite dieser Erklärungen ist unmöglich, die erste und dritte unwahrscheinlich. Vgl. im Zend nâonhaitja. — 2) adj. vom vorherg.. नासत्यं चापि मे (d. i. ब्रह्मणः) जन्म MBh. 12,13491. 13585. — 3) f. आ *das Sternbild* Açvinî Çabdârthak. bei Wils.

नासमौजस् (1. न + असम°) m. N. pr. eines Bruders des Asamaugas und Sohnes des Kambalabarhisha Hariv. 2038.

नासा f. 1) du. *Nase:* यो नासे परिसर्पति AV. 5,23,3. Bhâg. P. 2,1, 29. 6,2. 3,6,14. 26,54. 4,29,11. sg. AK. 2,6,2,40. H. 580. an. 2,584. Med. s. 4. M. 8,125. Jâgn. 3,89. Suçr. 2,369,10. Kathâs. 15,51. Git. 10, 14. — ° प्रमाण Suçr. 1,60,11. ° रोग 361,7. नासार्बुद 25,6. नासानां (beim Zugvieh) वेधकार्यं ये MBh. 13,1651. नासाभ्यन्तर् Bhag. 5,27. सुनासाक्षिभ्रुवाणि N. 5,6. MBh. 7,1570. Varâh. Bṛh. S. 49,12. 50,8 (die Hdschrr.

fälschlich नासास्पिग्र॰). 38,5. 10. 46. 68,7. तस्याश्छिन्द्धि कर्णनासौ (!) निगृह्य ताम् R. 3,34,22. Am Ende eines adj. comp. Varâh. Bṛh. S. 61,1. 60. fgg. 69,16. Bṛh. 17,12. वक्रनास (Eule) Pańkat. III, 75. एकनास *einnüstrig* Vjutp. 206. f. ग्रा MBh. 3,13421. R. 3,34,23. 5,17,82. Bhâg. P. 3,20,30. 4,25,22. Vgl. काकनास, ॰नासा, गजनासा, घाङ्ग॰, नाग॰, नस्, नास्, नासिका. — 2) *ein nasenartig hervorstehendes Holz über einer Thür* AK. 2,2,13. H. 1008. H. an. Med. Vgl. नक्र 4. — 3) *Gendarussa vulgaris Nees.* (वासक) Râǵan. im ÇKDr.

नासाग्र (नासा + ग्रग्र) n. *Nasenspitze* Suçr. 1,125,3. 361,7. Verz. d. Oxf. H. 92,a,7.

नासाच्छिन्नी (नासा + छिन्न) f. *ein best. Vogel mit gespaltenem Schnabel* (पूर्णिका) Trik. 2,5,27.

नासाज्वर (नासा + ज्वर) m. = नक्र 3. *eine best. Krankheit der Nase* Wise 233.

नासादारु (ना॰ + दा॰) n. = नासा 2. Bhar. zu AK. ÇKDr.

नासानाह (ना॰ + नाह) m. *Verstopfung der Nase* Suçr. 2,369,5.371,12.

नासान्तिक (von नासा + ग्रन्त) adj. *bis zur Nase reichend:* दण्ड M. 2, 46. — Vgl. केशान्तिक.

नासापरिशोष (ना॰ + प॰) m. *Hitze und Trockenheit der Nase* Suçr. 2,370,12.

नासापरिस्राव (ना॰ + प॰) m. *flüssiger Schnupfen* Suçr. 2,370,10.

नासापाक (ना॰ + पाक) m. *eine best. Krankheit der Nase, wobei sich diese entzündet und wund wird,* Suçr. 2,369,3. 371,5. — Vgl. घाणपाक.

नासापुट (ना॰ + पुट) m. *Nasenflügel* Vjutp. 107. Suçr. 1,125,19. Çatr. 14, 50. ग्रङ्गुलतुल्यौ नासापुटौ च नासा पुटाग्रेता ज्ञेया Varâh. Bṛh. S. 58,10. beim Pferde 92,4. ॰मर्यादा *septum narium* Suçr. 1,126,7.

नासाप्रतीनाह (ना॰ + प्र॰) m. = नासानाह Suçr. 2,370,8.

नासारक्तपित्त (ना॰ + र॰-पि॰) n. *Nasenbluten* Wise 289; vgl. Suçr. 2,369,17.

नासार्शस् (नासा + ग्रर्शस्) n. *Nasenpolyp* Wise 289.

नासालु (von नासा) m. *ein best. Baum,* = कट्फल Çabdac. im ÇKDr.

नासावंश (ना॰ + वंश) m. *Nasenrücken* Suçr. 1,118,3. Pańkat. 182,16.

नासाविवर (ना॰ + वि॰) n. *Nasenloch* Bhâg. P. 3,13,18.

नासासंवेदन (ना॰ + सं॰) m. *Momordica Charantia Lin.* (कारवेल्लता) Râǵan. im ÇKDr.

नासास्राव (ना॰ + स्राव) m. = नासापरिस्राव Suçr. 2,371,14.

नासिक N. pr. einer Oertlichkeit im Dekhan LIA. I, 151, N. 2. IV, N. 1. ॰त्र्यम्बक desgl. Verz. d. Oxf. H. 149,a,13. Vgl. नासिक्य 2,c und 3,b.

नासिकंधम (नासिकम्, acc. von नासिका mit Kürzung des Auslauts, + धम) adj. *durch die Nase blasend* P. 3,2,29. 6,3,66. Vop. 26,54.

नासिकंधय (ना॰ + धय) adj. *durch die Nase trinkend* P. 3,2,29. 6,3, 66. Vop. 26,54.

नासिकवत् (von नासिका mit Kürzung des Auslauts) adj. *benaset* TS. 7,5,12,1.

नासिका f. 1) *Nasenloch,* du. *Nase* ṚV. 10,163,1. AV. 10,2,6. 9,14. VS. 25,2. Ait. Br. 5,22. Çat. Br. 1,4,1,2. 3,8,2,6. Ait. Up. 1,4. ṚV. Prât. 14,8. VS. Prât. 1,74. Bhâg. P. 2,10,20. 3,26,63. 4,29,8.9. *Nasenloch* TS. 2,3,8,2. दक्षिणा सव्या Çat. Br. 11,2,6,4. Âçv. Gṛhj. 1,13. Bhâg. P. 5,23,6. Später auch sg. für *Nase* AK. 2,6,2,40. Trik. 2,6,28. H. 580. H. ç. 120. M. 2,90. Jâǵń. 3,91. Suçr. 1,60,10. 115,5. 155,5. Kathâs. 13,126. Pańkat. 38,2. Vet. in LA. 26,6. Bhâg. P. 8,20,26. beim Esel MBh. 13,1875. *Rüssel des Elephanten* 4900. Im Comp.: ॰मूल *Nasenwurzel* VS. Prât. 1,82. मुखनासिकावचनो ऽनुनासिकः P. 1,1,8. Vid. 80. नासिकातलप्राप्तशोणित Pańkat. 70,12. ग्रनुनासिकानां मुखनासिकम् AV. Prât. 1,26. कृत्स्नलोचनबाहुनासिकम् Varâh. Bṛh. S. 67,89. am Ende eines adj. comp.: ग्रश्वान् — शुकनासिकान् MBh. 2,1824. f. ग्रा und ई P. 4,1,55. ग्रा R. 5,17,29. — 2) = नासा 2. Çabdar. bei Wils. — 3) Bein. der Açvin! (vgl. नासिक्य 2,d) Wils. — Vgl. ग्रनासिक, काकनासिका, कार्पास॰, चर्म॰, नतनासिक.

नासिकाग्र (नासिका + ग्रग्र) n. *Nasenspitze* Bhag. 6,13.

नासिकापाक (ना॰ + पाक) m. = नासापाक Suçr. 2,369,16.

नासिकापुट (ना॰ + पुट) m. = नासापुट Suçr. 2,344,5.

नासिकामल (ना॰ + मल) n. *Nasenschmutz, Rotz* Hâr. 194. Çabdar. im ÇKDr.

नासिक्य und नासिक्य (von नासिका) Çânt 3,16. gaṇa संकाशादि zu P. 4,2,80. 1) adj. *in der Nase befindlich:* प्राण Khând. Up. 1,2,2. *durch die Nase gesprochen, nasal:* स्वरभक्ति ṚV. Prât. 6,10. ग्रनुस्वार 13,15. 14,9. P. 6,1,63, Vârtt. 3. — 2) m. *a) Nasenlaut* Çiksh. 27. — *b) ein* (von den Grammatikern angenommener) *den sog.* Jama *verwandter nasaler Zwischenlaut* ṚV. Prât. 1,10. VS. Prât. 1,80. 8,23.45. Taitt. Prât. 2,9. AV. Prât. 1,26. 100. — *c)* pl. N. pr. eines Volkes in Dakshiṇâpatha Varâh. Bṛh. S. 14,13. 16,12. AV. Pariç. in Verz. d. B. H. 93, 16 v. u. Vgl. 3, b, नासिक und Çânt. 3,16, wo das Wort wohl auch Volksname ist. — *d)* du. = नासत्यौ und wohl auch daraus entstanden Trik. 1,1,65. H. 182. Vgl. नासिका 3. — 3) n. *a) Nase* Trik. 2,6,28. — *b)* N. pr. einer Stadt P. 6,1,63, Vârtt. 3; vgl. oben u. 2, c.

नासिक्यक (vom vorherg.) n. *Nase* Çabdam. im ÇKDr.

नासीर n. wohl *Vorhut* Trik. 2,8,50. H. 800. Vjutp. 96 (नासिर). Nach Çabdam. im ÇKDr. m. *Vordermann.*

नास्तिक (von 1. न + 1. ग्रस्ति) adj. subst. *ungläubig, ein Ungläubiger* P. 4,4,60. H. 490. 862. M. 2,11. 3,150. 8,22. 309. MBh. 7,8766. R. 1,6,15. 65,13. 2,67,28. 109,30. 32. 33. 37. 38. Varâh. Bṛh. S. 45,78. 69, 35. Bṛh. 17,21. Prab. 27,10. Daçak. 178,6. Madhus. in Ind. St. 1,13. Colebr. Misc. Ess. 1,380. 390. — Vgl. ग्रास्तिक.

नास्तिकता (vom vorherg.) f. *Unglauben* AK. 1,1,4,13. MBh. 12,4539. Vâsavad. 18.

नास्तिक्य (wie eben) n. dass. gaṇa पुरोहितादि zu P. 5,1,128. M. 4, 163. 11,66. 12,33. MBh. 3,1160. 12,358. 14,999. R. 3,69,5. Tattvas. 20. Suçr. 1,312,21. 319,15. Madhus. in Ind. St. 1,23,2 v. u. कर्मणाम् *der Nichtglaube an die Folgen der Werke* M. 3,65.

नास्तितद् s. u. नास्तिद्.

नास्तिता (von 1. न + 1. ग्रस्ति) f. *Nichtexistenz* Çańk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 27. नास्तित्व n. dass. ebend.

नास्तिद् m. *Mangobaum* (ग्राम्र) Çabdac. im ÇKDr. नास्तितद् Wils. nach ders. Aut.

नास्तिवाद (1. न - 1. ग्रस्ति + वाद) m. *Unglaube* Hariv. 1505.

नास्यै (von नासा) gaṇa संकाशादि zu P. 4,2,80. n. *der dem Zugvieh durch die Nase gezogene Zügel* M. 8,291. — Viell. coll. *Nasen* in der Stelle: नास्यग्रासे चकार स: (दानव:) Hariv. 15906. — Vgl. नस्य.

नाह (von नह्) m. *das Binden* (बन्धन); *Fallstrick, Falle* (कूट) Med. h. 5. *Verstopfung*, s. नासानाह.

नाहल m. pl. N. pr. eines nicht-ârischen Volkes (म्लेच्छ) H. 934. Halâj. 2,444.

1. नाहुष (von नहुस्) 1) adj. f. ई *benachbart, nachbarlich* (?): यया दासान्यार्याणि वृत्रा करो वज्रिन्सुतुका नाहुषाणि ṚV. 6,22,10. उत त्यद्राश्वश्व्यं यदिन्द्र नाहुषीष्वा । अग्रे विक्षु प्रदीदयत् 8,6,24. 1,100,16. पर्यन्या नाहुषा युगा मह्ना रजांसि दीयथ: 5,73,3. — 2) m. *Nachbar, Anwohner:* घृतं पयो दुदुहे नाहुषाय ṚV. 7,95,2.

2. नाहुष (von नहुष) m. patron. des Jajâti N. 5,43. MBh. 1,3156. 3377. 3379. 3,13256. 5,3903. 7,2292. 12,987. R. 3,23.24. Bhâg. P. 6,6, 31. 9,17,18. — 2) N. pr. eines Schlangendämons (vgl. नहुष 4.) Vâju-P. in VP. 149, N. 16.

नाहुषि (wie eben) m. patron. des Jajâti Trik. 2,8,8.

1. नि *niederwärts, hinunter; hinein; rückwärts.* Für den Gebrauch von नि als vollkommen selbstständigem Worte haben wir nur eine Stelle: एकचक्रं वर्तत एकनेमि सहस्राक्षरं प्र पुरो नि पश्चा AV. 10,8,7. Accent eines mit नि anlautenden comp. P. 6,2,192. Nach Nir. 1,3 ist नि विनिग्रहार्थीय; H. an. 7,10. 11 und Med. avj. 40. 41 kennen eine Unzahl von Bedeutungen: क्षेप, भृशार्थ, नित्यार्थ, दानकर्मन् (दान Med.), संनिधान (सामीप्य Med.), उपरम, संश्रय (संशय Med.), आश्रय, राशि, मोक्ष, अन्तर्भाव (अन्तभाव H.), अधोभाव, बन्धन, कौशल; Med. ausserdem noch निवेश und विन्यास. Bisweilen (so z. B. in निकिल्विष, निखिल, निराम) ist नि scheinbar gleichbedeutend mit निस्; es kann aber der Begriff der Negation in solcher Composition auch aus der Bedeutung *niederwärts, hinein, zurück* (vgl. निवृत्त) abgeleitet werden; hier und da dürfte vielleicht auch eine ungenaue Schreibweise (mit Fortlassung des Visarga) angenommen werden. Von नि abgeleitet sind नितराम्, नितम्, नित्य, निवत् und viell. निम्न.

2. नि (von नी) in अन्तनिभ्य: (s. u. अन्तनी).

निंस्, निंस्ते Dhâtup. 24,15. निंस्से, निंस्स्व Kâç. zu P. 8,3,58. *mit dem Körper nahe berühren, küssen* (Dhâtup.); viell. *begrüssen* überh.: अभि स्रुच: क्रमते दक्षिणावृतो या अस्य धाम प्रथमं ह निंसते ṚV. 1,144,1. अभि स्वरन्ति बहवो मनीषिणो राजानमस्य भुवनस्य निंसते 9,85,3. उदये तव तद्धृतादर्ची रोचत आहुतम् । निंसानं जुह्वो३ मुखे 8,43,10. दूवं दस्मासुरीं नसत् यां प्रवस्यता मनसा निंसत क्षाम् 10,74,2. अक्रुं न यह्वमुष: पुरोहितं तनूनपातमरुषस्य निंसते 10,92,2. ते सोमादो (अद्रय:) हरी इन्द्रस्य निंसते 94,9. नास्यं पश्यति यस्तस्या निंस्ते (*küsst*) दन्तच्छदं न वा Bhaṭṭ. 5,19. — Der Anlaut kann in ण übergehen P. 8,4,33. प्रणिंसितव्य und प्रनिंसितव्य Schol. Vop. 8,22. 9,39. Vgl. परिणिंसक. — Vgl. निन्.

नि:क°, नि:ख° u. s. w. s. u. निष्क°, निष्ख° u. s. w.

नि:क्षत्र (निस् + क्षत्र) adj. f. *keine Kriegerkaste habend:* °ग्रामकरोत्त्मह्यीम् Bhâg. P. 1,3,20. °त्रे *als es keine Kriegerkaste gab* 9,9,40.

नि:क्षत्रिय (निस् + क्ष°) adj. f. आ dass.: पृथिवीं कृत्वा °यां पुरा MBh. 1, 2459. fg. 4175. fg. 3,1696. 10204. 13,866. Bhâg. P. 9,15,14.

नि:क्षेप (von क्षिप् mit निस्) m. *das Wegschicken, Entfernen* Kull. zu M. 6,9. — Vgl. क्षिप् mit निस्.

नि:ष° und नि:ष्क° s. u. निष्प° und निष्क°.

निकक्ष (1. नि + कक्ष) m. *Achselgrube* Çat. Br. 9,1,2,4. 40. यान्युरसि लोमानि यानि च निकक्षयो: 12,9,1,6. Kâtj. Çr. 18,2,1. 3,8. Çâṅkh. Gṛhj. 1,28.

निकट (1. नि + कट) adj. *zur Seite befindlich, nahe gelegen;* subst. (m. n. Siddh. K. 249, *a*, 3. 4) *Nähe* AK. 3,2,16. 3,4,32 (Colebr. 28), 15. H. 1450. गच्छतो किंचिन्निकटं सर: Pañkat. 77,15. निकटीभूत *der sich genähert hat* Kathâs. 19,87. आनीतो राजनिकटम् *in die Nähe von, zu* 3,73. स च प्राप निकटं भोगवर्मण: 5,68. 10,96. 111. 157. Vid. 81. Râǵa-Tar. 6,14. Z. d. d. m. G. 14,573,9. निकटात् Som. Nal. 105. Râǵa-Tar. 2,165. निकटे P. 4,4,73. Çântiç. 3,2. Kathâs. 3,75. 6,135. Bhâg. P. 8,8, 24. Pañkat. 59,7. निकटवर्तिन् 140,25.

निकथित partic. praet. pass. von कथय् mit नि; davon निकथितिन् adj. = निकथितमनेन gaṇa इष्टादि zu P. 5,2,88.

निकर (von 3. कर् mit नि) m. 1) *ein dichter Haufe, Menge* AK. 2,5, 39. H. 1411. Med. r. 173. Halâj. 4,1. अमर° Kathâs. 22,254. मुग्धवधू° Gît. 1,38. पिक° 11,4. अलि° Amar. 91. Bhâg. P. 5,17,13. अङ्गार° R. 4,37,26. पुष्प° MBh. 15,722. P. 3,3,30, Sch. Varâh. Bṛh. S. 52,125 Kaurap. 16. Bhartr. 1,37. Çṛṅgârat. 7.10. Bhâg. P. 5,2,4. ग्रहर्क्षतारा° 1,19,30. दल° 4,19,9. Varâh. Bṛh. S. 12,4. वाक्य° Prab. 86,11. शर° 87,9. Ṛt. 6, 18. कौशेय° MBh. 7,202. अवकर° Bhartr. Suppl. 21. तृणांशु° Gît. 11, 32. सलिल° Varâh. Bṛh. S. 9,26. नीर° Kâv. 7. Çiç. 4,58. मरीचि° MBh. 1, 1496. Amar. 86. Dev. 4,19. तिमिर° Mṛkkh. 26,1. Bhâg. P. 5,24,31. धूर्तजनवचन° Pañkat. III,122. Am Ende eines adj. comp. f. आ R. 5,81, 53. Verz. d. Oxf. H. 128, *b*, 8. — 2) *Honorar,* = न्याय्यदेयधन Med. Dhûrtas. 90,4. 6. — Nach Med. bedeutet das Wort ausserdem *Schatz* (निधि); *das Beste von einer Sache* (सार); die Bedd. संघ (*Menge*), सार und न्यायदातव्यवित्त werden H. an. 3,568 dem Worte निसार zugetheilt, einem Worte, das sonst nirgends erscheint und wohl nur Fehler für निकर ist.

निकर्तन (von कर्त् mit नि) n. *das Niedermetzeln, Abhauen:* निकर्तने देवने यो ऽद्वितीय: MBh. 5,894. मतिं चकारास्य स दोर्निकर्तने R. 3,74,32.

निकर्तव्य (von 1. कर् mit नि) n. impers. *schlecht —, gemein zu verfahren gegen* (gen.) MBh. 3,1406.

निकर्ष Mâlav. 28 wohl fehlerhafte Lesart.

निकर्षण (von कर्ष् mit नि) n. = संनिवेश *ein offener Platz in* oder *ausserhalb der Stadt* AK. 2,2,13.

निकष (von कष् mit नि) 1) m. *Probirstein* (P. 3,3,119, Sch. AK. 2,10, 32. H. 909. an. 3,736. Med. sh. 38) und *der darauf aufgetragene (Gold-) Streifen:* यदा निर्गुणमाप्नोति ध्यानं मनसि पूर्वजम् । तदा प्रज्ञायते ब्रह्म निकषं (sic) निकषे यथा ॥ MBh. 12,7471. निकषे हेमरेखेव Ragh. 17, 46. Varâh. Bṛh. S. 49, 8. कनकनिकषस्निग्धा विद्युत् Vikr. 70. Megh. 38. Gît. 7, 36. Varâh. Bṛh. S. 9, 44. आचार्यार्द्धनिकष: Hariv. 4970 = 5458. सुचरित° Mṛkkh. 19,24. निकषोपल Hariv. 5329. Gît. 11, 12. निकषाश्मन् Bhâg. P. 4,24,49. तद्वन्निकषग्रावा तु तेषां विपत् Hit. I,204. निकषण Mâlav. 28, v. l. scheint eben so fehlerhaft wie निकर्षण zu

sein. Vgl. निकाष. — 2) f. आ N. pr. der Mutter des Râvaṇa R. 5,76 in der Unterschr. der Mutter der Râkshasa überh. H. an. Med. Halâj. 1,119. निकषात्मज m. ein Râkshasa AK. 1,1,1,55. H. 187, v. l. für निकसात्मज. Vgl. कषापुत्र.

निकषण (wie eben) Probirstein: साधुवाद° Bhâg. P. 5,19,3.

निकषा (wie eben) Uṇâdis. 4,174. indecl. gaṇa स्वरादि zu P. 1,1,37. mit dem acc. construirt Siddh. K. zu P. 2,3,2. Vop. 5,7. in der Nähe von AK. 3,5,7.19. H. 1534. an. 7,57. Med. avj. 78. Halâj. 5,93. निकषा यमुनां राजंस्ततो युद्धमवर्तत Hariv. 16038. ये नित्यं पुण्डरीकाद्रिं निकषा निवसन्त्यपि Çatr. 5,254. Kâçikh. 69,127. Çiç. 1,68. Uǵǵval. zu Uṇâdis. mitten in H. an. Med.

निकषाय् (von निकष) med. als Probirstein dienen: समस्तनगरीनिकषायमाणा — पुष्पपुरी नाम नगरी Daçak. 1,7.

निकस 1) m. = निकष Bhar. zu AK. 2,10,32. ÇKDr. — 2) f. आ in निकसात्मज = निकषात्मज H. 187.

निकाणम् (von काण् mit नि) absol. अक्षिनिकाणं जल्पति, निकाणमक्षि जल्पति er redet mit zugekniffenem Auge P. 3,4,54, Sch.

1. निँकाम (von कम् mit नि) adj. begierig, heftig verlangend: ईळे च त्वा यजमानो हविर्भिरीळे सखित्वं सुमतिं निकामः ṚV. 3,1,15. भुवत्ते कुत्सः सख्ये निकामः 4,16,10. सखिभिर्निकामैः 6. 10,25,5. 73,6. 9,97,37. Çâṅkh. Gṛhj. 5,2. gierig: वज्र ṚV. 6,17,10. 10,96,3.

2. निकामँ (wie eben) m. Verlangen, Begehren; Wohlgefallen: निकामे निकामे नः पर्जन्यो वर्षतु VS. 22,22. कामा निकामाश्च ṚV. 9,113,10. AV. 15,11,2.10.11. निकामम् adv. nach Wunsch, zur Genüge, hinlänglich, reichlich AK. 2,9,57. H. 1505. कामं निकामं पुरुषो निषेवेत् Varâh. Bṛh. S. 75,6. नृपतिरिव निकाममायदर्शी Mṛkkh. 33,4. पपौ Bhâg. P. 8,2,24. अभिमानिनः Râǵa-Tar. 4,136. Pańkat. I,417. यदा निकामम् wann es beliebt Çat. Br. 12,3,5,1. निकामतस् = निकामम् Mârk. P. 49,57. अनिकामतस् ungern Bhâg. P. 4,28,10. निकाम am Anfange eines comp. = निकामम् nach Wunsch, zur Genüge, reichlich: °वर्षाः स्फीताश्च आसन् जनपदाः MBh. 2,525. °वर्षी पर्जन्यः 5,2338. 14,2882. Varâh. Bṛh. S. 8,32. स्रोतोवहा °जला Çâk. 143. °तप्ता विविधेन वह्निना Kumâras. 5,28. °निरङ्कुश Gît. 7,40. °काम adj. Bhâg. P. 5,5,16. °सुखिन् Çiç. 4,54.

निँकामन् (wie eben) adj. = 1. निकाम. येभिः शिक्षः स्ववाँ एवयावभिर्दिवः सिषक्ति स्वयशा निकामभिः ṚV. 10,92,9.

निकामन (wie eben) n. Verlangen Lâṭj. 5,11,12.

निकायँ (von 1. चि mit नि); Accent eines auf निकाय ausgehenden comp. P. 6,2,94. 1) Gruppe, Klasse, Verein P. 3,3,42. AK. 2,5,42. Trik. 3,3,314. H. 1413. an. 3,491. Med. j. 86. Halâj. 4,1. देवान्देवनिकायांश्च (u. देवनिकाय falsch erklärt) M. 1,36. देवनिकायानां सेन्द्राणां च दिवौकसाम् MBh. 1,4804. 2,482. Sundop. 3,29. Hariv. 183. सर्वदेवनिकायाश्च सिद्धाश्च परमर्षयः MBh. 4,1772. 9,2499. दिवौकसां निकायाश्च शतशोऽन्ये समागताः Hariv. 7215. चतुर्विधामर्त्य° H. 63. निकाया भूतसंघानाम् MBh. 9,2473. 2497. भूतनिकायाः 7,2409. 2420. सर्वसत्त्व° Bhâg. P. 3,5,8. सकलजीव° 5,1,27. भिक्षुक° P. 3,3,42, Sch. मौण्डि°, ब्राह्मण° 6,2,94, Sch. Schule Hiouen-thsang I, 204. °सभाग Vjutp. 39. Haufe, Menge überh. Med. महान्गोमयनिकायः P. 3,3,41, Sch. तृणद्रुम° Bhâg. P. 4,24,25. — 2) Wohnort Vop. 26,174. Trik. H. an. Med. काशी° P. 3,3,41, Sch. H. 94. Schlupfwinkel: तस्य सर्वनिकायेषु निर्करेषु गुहासु च। रावणः सह वैदेह्या मार्गितव्यस्ततस्ततः R. 4,44,31. — 3) Körper (nach Çaṅk.): यथानिकायम् Çvetâçv. Up. 3,7. — 4) Wind (nach Mahîdh.) VS. 15,5. — 5) Ziel H. an. Med. — 6) die Allseele diess.

निकायान्तरीय (von निकाय + अन्तर) adj. zu einer anderen Schule gehörig Vjutp. 124.

निकायिन् (von निकाय) Bez. bestimmter Opfer Z. d. d. m. G. IX, lxxii.

निकाय्य (von 1. चि mit नि) m. Wohnung, Haus P. 3,1,129. Vop. 26,11. AK. 2,2,5. H. 990. Bhaṭṭ. 6,66. n. Halâj. 2,136.

1. निकार (von 1. कर् mit नि) m. Demüthigung, Beleidigung, Kränkung AK. 3,3,173. H. 442. an. 3,569. Med. r. 175. Halâj. 4,19. MBh. 1,7081. 3,440. 5,2961. 5401. 6,591. 12,3017. 14,1788. Çântiç. 1,17. 4,12. Kathâs. 12,194. Daçak. 172,13.

2. निकारँ (von 3. कर् mit नि) m. = उत्कार das Schwingen oder Aufspeichern von Korn P. 3,3,30. AK. 3,3,36. Trik. 3,3,369. H. an. 3,569. Med. r. 175.

निकारण (von 1. कर् mit नि) n. Todtschlag AK. 2,8,2,81. H. 372, v. l. für निष्कारण.

निकारिँन् (wie eben) m. Unterdrücker VS. 27,4.

निकाल्य (?) m. Trik. 3,5,4.

निकावल्गा f. N. pr. eines Frauenzimmers Râǵa-Tar. 7,482. Vielleicht sind hier zwei Namen gemeint: निका und वल्गा.

निकाश (von काश् mit नि) m. 1) Gesichtskreis: प्रत्येष्यतं निकाशं मे so v. a. mir vor Augen, zu mir Bhâg. P. 3,16,30. — 2) Schein, Aussehen; am Ende eines adj. comp. das Aussehen von — habend, ähnlich H. 1462, v. l. गजानाम् — गिरिकूटनिकाशानाम् MBh. 1,8013. 4,1049. 6,4424. 13,6327. Hariv. 8781. R. 2,95,9. 100,19. 3,30,18. 57,34. 6,31,33. Suçr. 2,166,12. Varâh. Bṛh. S. 11,25. 21,23. 32,6. 42(43), 12. 53,30. 81(80,a), 8. काशनिकाशत्वात् MBh. 12,4486. — Vgl. नीकाश, प्रकाश, प्रतिकाश, संकाश.

निकाष (von कष् mit नि) m. = निँकष Probirstein: कुमारं जातं सर्पिर्मधुनी हिरण्यनिकाषं हिरण्येन प्राशयेत् Âçv. Gṛhj. 1,15. der Sinn scheint zu sein: wie man Gold auf einen Probirstein reibt, so schmiere man Butter und Milch auf den Mund des neugeborenen Kindes.

निकास = निकाश, नीकाश Schol. zu AK. 2,10,38.

निकिल्बिषँ (1. नि oder निस् + कि°) n. Entsündigung: पुनर्दाय ब्रह्मजायां कृत्वी देवैर्निकिल्बिषम् ṚV. 10,109,7.

निकुचिति f. nom. act. von कुच् mit नि Pat. zu P. 7,2,9. Schol. zu P. 1,2,18.

निकुच्यकर्णि (नि°, absol. von कुच् mit नि, + कर्ण) adv. mit herabhängenden Ohren: धावति P. 5,4,128, Sch.

निकुञ्चक (von कुञ्च् mit नि) m. 1) ein best. Hohlmaass AK. 2,9,89. = 1/4 Kuḍava Sarvasva bei Bhar. zu AK. ÇKDr. — 2) eine Rohrart (वानीर) Bhâvapr. im ÇKDr.

निकुञ्ज m. n. = कुञ्ज Gebüsch, Dickicht AK. 2,3,8. H. 1115. Halâj. 2,12. सिन्धोर्नदस्य महतो निकुञ्जे न्यवसत्तदा MBh. 1,2730. 3,2406 (m.). 13,6506. Hariv. 5301. Suçr. 2,387,20. Ṛt. 1,23. Gît. 2,11. 4,1. 11,10. Vet. in LA. 39,1. Das n. nicht zu belegen.

निकुञ्जिकाम्ला f. *eine best. Pflanze*, = कुञ्जिका, कुञ्जवल्लरी Rāǵan. im ÇKDr. Das Ende des Wortes ist अम्ला.

निकुम्भ (1. नि + कु°) 1) m. a) N. einer Pflanze, *Croton polyandrum Spr.*, AK. 2,4,5,10. H. an. 3,456. fg. Med. bh. 17. Ratnam. 34. Hariv. 3843. Suçr. 2,375,2. 455,5. 519,10. — b) N. pr. eines Dânava MBh. 1,2534. 2662. Hariv. 8002. fgg. 8472. fgg. 12932. 13093. eines Sohnes des Prahlâda (wie auch Kumbha) MBh. 1,2527. Vaters von Sunda und Upasunda Sund. 1,2. N. pr. eines Rakshas R. 5,45,10. 80,1. 6,31, 8. 35,19. Bhâg. P. 9,10,18. eines Sohnes des Kumbhakarṇa (vgl. कुम्भ) H. an. Med. N. pr. eines Wesens im Gefolge des Çiva Hariv. 1557. अवेहि मां किंकरमष्टमूर्तेः कुम्भोदरं नाम निकुम्भतुल्यम् (Schol. in der Calc. Ausg.: निकुम्भो महादेवस्य भक्तविशेषः) Ragh. 2,35. N. pr. eines Wesens im Gefolge Skanda's MBh. 9,2558. unter den Viçve Devâh Hariv. Langl. II, 311 (die Calc. Ausg. 11543 liest hier विस्कुम्भ). N. pr. eines Helden auf Seiten der Kuru MBh. 7,6850. N. pr. eines Königs von Ajodhjâ, Sohnes des Harjaçva und Vaters des Saṁhatâçva (Varhaṇâçva Bhâg. P.) Hariv. 707. fg. VP. 362. Bhâg. P. 9,6, 24. 25. LIA. I, Anh. v. — 2) f. ई = निकुम्भ 1. Rāǵan. im ÇKDr.

निकुम्भाख्यबीज (निकुम्भ - आख्या + बीज) n. N. einer Pflanze, *Croton Jamalgota Hamilt.* (जयपाल) Rāǵan. im ÇKDr.

निकुम्भित (von नि + कुम्भ) n. Bez. *eines Tactes* Saṁgîtad. im ÇKDr.

निकुम्भिला f. *ein Platz, auf dem dem Feuer geopfert wird:* निकुम्भिलायां विधिवत्पावकं जुहुवे R. 6,19,39. m. oder n. in der Stelle: मानुषं मांसमास्वाद्य प्रनृत्यामि निकुम्भिले 5,25,51. Zerlegt sich scheinbar in नि + कुम्भिल; oder ist etwa कुम्भ *Topf* in dem Worte zu suchen?

निकुरुम्ब n. *Menge* AK. 2,5,40. H. 1412. लता° Gît. 11,5. Daçak. 44,20. निकुरम्ब Halâj. 4,1. auch die v. l. in H. und Gît. und ÇKDr. giebt nach AK. gleichfalls diese Form, nicht die mit उ. स योगिनीनां निकुरम्बः Kâçikh. 44,68. आकीर्णपुष्प° Matsja-P. 167,32. चिकुर°, किरण° Ânandal. 43. 20 (nach Aufrecht, bei Haeb. aber निकुरुम्ब und निकुरुम्ब). नीलोत्पलनिकुरुम्बकैः Kâçikh. 20,34. — Zerlegt sich allem Anschein nach in 1. नि + कु°.

निकुलीनिका f. viell. *eine der Familie, dem Geschlecht eigenthümliche Fertigkeit* (1. नि + कुल); nachdem eine Krähe eine Menge von Flugarten, die sie kennt, aufgezählt hat, fährt sie fort: गतागतं प्रतिगतं वह्वीश्च निकुलीनिकाः । कर्तास्मि मिषतां वो ऽद्य ततो द्रक्ष्यथ मे बलम् ॥ MBh. 8,1902. fg.

निकूल (1. नि + कूल) adj. 1) *bergab gehend* (Gegens. उत्कूल) VS. 30, 14. — 2) viell. *am Uferabhange stehend:* निकूलवृक्षमासाद्य दिव्यं सत्योपयाचनम् R. 2,68,16. *Statt* dessen समूलं चैत्यमासाद्य वृक्षं सत्यो° R. Gorr. 2,70,14.

निकृति (von 1. कर् mit नि) 1) f. = शाठ्य AK. 1,1,2,30. H. 377. an. 3,272. Med. t. 120. = निकृष्ट AK. 3,4,22,210. = भर्त्सन, क्षेप H. an. Med. = अभिभव H. an. = कुसृति Halâj. 4,55. = दैन्य Çabdar. im ÇKDr. *Unredlichkeit, unehrliches Verfahren, Betrug, Ueberlistung, Gemeinheit:* निकृत्या संनिगृह्णताम् MBh. 1,4990. निकृत्या कामये नाहं सुखान्युत धनानि वा । कितवस्याप्यनिकृतेर्वृत्तमेतन्न पूज्यते ॥ 2,2042. निकृतिर्देवनं पापं न क्षात्रो ऽत्र पराक्रमः 2034. fg. श्रोत्रियः श्रोत्रियानेति निकृत्यैव युधिष्ठिर । विद्वानविदुषो ऽभ्येति नाकृत्स्नां निकृतिं जनाः ॥ 2044. fgg. निकृत्योपचरन्वध्य एष धर्मः सनातनः 3,467. अभिद्रोहस्तथा माया निकृतिर्मान एव च 14,1034. R. 2,39, 7. 3,46,6. 5,36,76. Schol. bei Wilson, Sâṁkhjak. S. 52. °प्रज्ञ (vgl. निकृतप्रज्ञ u. 1. कर् mit नि) MBh. 3,2482. 15497. 13,6175. Prab. 104,4. Kir. 1,45. ततोऽस्त्री पुरुषः परकृतनिकृतिं (v. l. für निकृतं) कथं सहते so v. a. *Beleidigung* Bhartr. 2,30. personif. eine Tochter Adharma's von der Hiṁsâ VP. 56. statt dessen Nirṛti Mârk. P. — 2) adj. (f! nach Med.) = शठ H. an. Med. *unredlich, unehrlich, gemein:* निकृतिः शठ एव च MBh. 12,6269. साक्षे वर्तमानानां निकृतीनां दुरात्मनाम् 3,11810. Vgl. निकृतिन्. — 3) m. N. eines der 8 Vasu Hariv. 11540.

निकृतिन् (von निकृति) adj. = निकृति 2. MBh. 13,5120.

निकृत्या (von 1. कर् mit नि) f. = निकृति 1: इदं वै देवनं पापं निकृत्या (könnte auch instr. von निकृति sein) कितवैः सह MBh. 2,2039; vgl. 2034. लोभः पुत्री निकृत्यायाः 12,9766. Mârk. P. 15,41.

निकृत्वन् (wie eben) adj. *trügerisch:* अक्षासः RV. 10,34,7.

निकृन्तन (von कर्त् mit नि) 1) adj. f. ई *niedermetzelnd, abschneidend, vernichtend:* परसेना° (अस्त्र) Arg. 3,55. R. Gorr. 1,30,14. Gît. 1,31. क्लेशपाश° (उपशम) Bhâg. P. 6,5,40. कर्ममूल° Brahmavaiv. P. in Verz. d. Oxf. H. 20,b,8. 26,b,11. — 2) m. N. einer Hölle Mârk. P. 12,15. — 3) n. a) *das Niedermetzeln, Abschneiden:* शत्रूणाम् MBh. 3,14488. कण्ठस्य 2,2193. केशश्मश्रुनखलोम° Kâtj. Çr. 25,7,18. 14,3. — b) *Instrument zum Abschneiden;* s. नख°.

निकृष्ट s. u. 1. कर्ष् mit नि.

निकेत m. 1) = केतन *Wohnung, Wohnstätte* Bhar. zu AK. ÇKDr. अ° adj. M. 6,25. 43. Bhag. 12,19. वृक्षमूल° adj. MBh. 1,4599. निकेतः श्रूयते पुण्यो यत्र विश्रवसो मुनेः 3,8353. 5,408. Ragh. 8,33. 14,58. Kâç. zu P. 8,3,101. तिमिनक्र° R. 3,60,15. 4,44,38. Kumâras. 5,25. लक्ष्म्याः Bhâg. P. 3,2,29. श्री° 3,20. 4,6. 5,7,8. 10,9. Ghat. 15. अग्निहोत्र° MBh. 16,58. अल्पपयो° Râǵa-Tar. 6,317. पाद° *die Stelle, wo die Füsse stehen,* Bhâg. P. 1,4,11. °ज *am Wohnorte* (der Bienen) *erzeugt* MBh. 11. 140 (es ist wohl °जम् zu lesen) neutr. 3,10601. Vâju-P. bei Muir, Sanskrit Texts 1,30, N. 53. Vgl. चतुष्पथनिकेता. — 2) *Erkennungszeichen* (vgl. केतन, केतु): तपात्ययनिकेत Beiw. von Wolken MBh. 3,12541.

निकेतन 1) m. *Zwiebel* Çabdar. im ÇKDr. — 2) n. = निकेत, केतन *Wohnung, Wohnstätte* AK. 2,2,4. H. 989. Halâj. 2,136. वृक्षमूल° adj. M. 6,26. 11,128. ग्राम° R. 2,100,23. Kathâs. 20,144 (wo wohl निकेतनम् zu lesen ist). 23,241. Bhâg. P. 3,24,42. 33,34. 4,2,19. 5,24,10. Mârk. P. 49,51. Gît. 11,23. कार्त्तिकेय° *Tempel des K.* Râǵa-Tar. 4,422. विष्णोः 5,80. गन्धवहश्चैव मलयाद्रिनिकेतनः Brahma-P. in LA. 53,20. Am Ende eines adj. comp. f. आ MBh. 9,2659. — Vgl. केलि°, जलयन्त्र°, वैरोचन°.

निकोचक (von कुच् mit नि) m. N. eines Baumes, *Alangium decapetalum Lam.*, AK. 2,4,2,9. n. *die Frucht* Suçr. 1,213,18.

निकोचन (wie eben) n. *das Zusammenziehen, Zusammenkneifen:* अक्रमनेनाक्षिनिकोचनेनोपहसितः Kull. zu M. 8,45.

निकोठक m. = निकोचक Bhar. zu AK. 2,4,2,9. ÇKDr.

निकोथक (von कुथ् mit नि) m. N. pr. eines Lehrers, mit dem patron. Bhâjagâtja, Ind. St. 4,373. Müller, SL. 444.

निकोश्य *ein best. Theil der Eingeweide* (des Opferthiers) TS. 1,4,36,

1. — Vgl. कोश्य, wo am Ende शिङ्गीनिकोश्याभ्याम् zu lesen ist.

निक्तहस्त (निक्त, partic. von निज्, + हस्त) adj. *reine Hände habend* ṚV. 4,45,5.

निक्रमण (von क्रम् mit नि) n. 1) *das Auftreten* (mit dem Fusse): निक्रमणं निषदनं विवर्तनं यच्च पड्वीशमर्वतः ṚV. 1,162,14. AV. 1,34,3. — 2) *Ort des Auftretens, Fussstapfe:* यस्यै निक्रमणे घृतं प्रजाः संजीवन्तीः पिबन्ति TS. 1,7,2,4.

निक्रीड (von क्रीड् mit नि) m. *Spiel:* मरुतां °ड: N. eines Sâman Ind. St. 3,221. 228.

निक्वाण (von क्वण् mit नि) m. *Laut, Ton* P. 3,3,65. AK. 1,1,6,3. H. 1400.

निक्वाण (wie eben) m. dass. P. 3,3,65. AK. 1,1,6,3. H. 1400.

निक्ष्, निक्षति *durchbohren:* निक्ष दर्भ सपत्नान्मे AV. 19,29,1. Nach Dhâtup. 17,7 *küssen* (vgl. निंस्). — Vgl. नीक्षण, नेक्षण.

— अनु *entlang bohren:* या: पार्श्वे उपर्षन्त्यनुनिक्षन्ति पृष्टी: AV. 9,8,15.

— प्र; der Anlaut kann in ण übergehen nach P. 8,4,33. Vop. 8,22. 73. *verzehren:* प्रणिक्षिष्यति नो भूय: प्रणिक्ष्यास्मान्मधून्ययम् Bhaṭṭ. 9,106.

— वि *durchbohren:* किमीदिनं प्रत्यग्नमर्चिषा जातवेदो वि निक्ष (so ist st. निद्द्व zu lesen) AV. 8,3,25. शिशीते शृङ्गे रक्षसे विनिक्षे (dat. inf.) ṚV. 3,2,9. — Vgl. विनिक्षण.

निक्षा f. *Nisse* Uṇâdik. im ÇKDr. Falsche Form für लिक्षा.

निक्षुभा (von क्षुभ् mit नि) f. N. pr. der Mutter des Maga Bhavishja-P. in Verz. d. Oxf. H. 32, b, 24. 35. 37. 39.

निक्षेप (von क्षिप् mit नि) m. 1) *das Werfen auf* (loc.): अलमुपक्षीव्यानां मान्यानां व्याख्यासु कटाक्षनिक्षेपेण Sâh. D. 18,14. — 2) *Depositum, ein zur Aufbewahrung anvertrauter Gegenstand* H. 870. Halâj. 1,82. M. 8,4. 149. 179. 181. 185. 188. 190. fgg. 194. 11,57. 88. Jâǵn. 2,67. N. 20,23. Çâk. 97, v. l. Kathâs. 7,79. Pańkat. I, 16. 7, 16. 100, 1. 3. रक्षस्य° Vikr. 18,6. — 3) in निक्षेपलिपि Lalit. 122 dem Anscheine nach N. pr. einer Gegend; vgl. उत्क्षेप°, प्रक्षेप°, विक्षेप° ebend.

निक्षेपण (wie eben) n. 1) *das Niedersetzen* (der Füsse) Kumâras. 1,33. 5,85. — 2) *Mittel —, Ort der Aufbewahrung* Suçr. 1,171,18.

निक्षेप्तर् (wie eben) nom. ag. *Depositor, der Jmd Etwas zur Aufbewahrung anvertraut* M. 8,181. 186. 190.

निक्षेप्य (wie eben) adj. *hineinzustecken:* निक्षेप्यो ऽयोमय: शङ्कुर्ज्वलन्नास्ये दशाङ्गुल: M. 8,271.

निखनन (von खन् mit नि) n. *das Vergraben:* मृत° Kull. zu M. 9,290.

निखर्व् Çâṅkh. Gṛhj. 5,2.

निखर्व und °खर्व (1. नि + ख°) 1) adj. *klein von Wuchs, zwerghaft* H. 454. — 2) n. *hunderttausend Millionen* Colebr. Alg. 4. H. 874. *Billion* (कोटि, अर्बुद, न्यर्बुद, पद्म, खर्व, निखर्व) Vjutp. 186. Eine ganz andere Reihenfolge als an diesen drei Stellen findet man MBh. 2,2143. — 4,2360. 5,7198. 7,2097. R. 6,3,45. Nach ÇKDr. auch m.

निखर्वक *tausend Millionen* Pańkav. Br. 17,14,2; vgl. Z. d. d. m. G. 15,135.

निखर्वट m. N. pr. eines Rakshas MBh. 3,16372. Eher von निखर्व als नि + खर्वट.

निखर्वाद = निखर्वक: न्यर्बुदे निखर्वादे समुद्रे Çâṅkh. Çr. 15,11,7.

निखात s. u. खन् mit नि.

निखातक (von निखात) adj. AV. 20,132,2. 3.

निखिल (1. नि oder निस् + खिल) adj. f. आ *vollständig, ganz, sämmtlich* AK. 3,2,14. H. 1433. Halâj. 4,28. Çvetâçv. Up. 1,3. M. 2,8. MBh. 1,122. 14,36. R. 1,5,4. 2,106,23. Suçr. 1,38,7. 279,12. 2,168,6. 508,7. Bhartṛ. 3, 35. Megh. 92. Kathâs. 8,22. 25,122. Som. Nal. 22. Pańkat. II,53. Bhâg. P. 2,7,12. 6,13,23. 8,3,30. Vedântas. (Allah.) No. 6. Dhûrtas. 67,6. fem. Hariv. 12335. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,10, Çl. 38. निखिलेन instr. adv. *vollständig, ganz* MBh. 1,1021. 2326. 3619. 3,5866. R. 1,37,4. 45,3. 2,34,42. 4,41,74. Suçr. 2,302,7. 427,1. 432,3. — Vgl. अखिल.

निखुर्यप adj. Beiw. Vishṇu's TS. 7,3,15,1. Zerlegt sich in निखुर्य(?) + प.

निग s. u. निगड am Ende.

निगड m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2,4,31. Trik. 3,5,15. *Fusskette, Fessel* in übertr. Bed. AK. 2,8,2,9. Trik. 3,3,407. H. 1229. an. 2,223. Med. ḍ. 3. Halâj. 2,68. Hariv. 4753. एकचरणलग्न° Mârk. 97,25. 98,6. सनिगडचरणलात् 107,21. वहति निगडयुग्मं पादलग्नम् 109,6. Varâh. Bṛh. S. 85,78. पादौ °संयुतौ Kathâs. 10,138. 12,42. 63. Râǵa-Tar. 2,74. Mârk. P. 14,60. निगडबन्धनमनीगत Daçak. in Benf. Chr. 192,14. Çiç. 5,48. Kull. zu M. 8,310 und 9,288. कुलिन्द्रनिगडैर्दृढै: — बबन्धासौ ताडयामास ता: प्रजा: Gaiminibh. in Verz. d. B. H. 117 (LXXI). हृदयस्य निगडमिव मे मृणालवलयं स्थितं पुरत: Çâk. Ch. 60,2. चरणानलिनयुगलध्यानानुबद्धहृदय° Bhâg. P. 6,9, 40. 7,6,17. क्रीडानिगडनिर्मुक्त Râǵa-Tar. 1,254. पुत्रदारगृहक्षेत्रममतानिगडार्दित Mârk. P. 16,11. संसारे संनिबद्धानां निगडच्छेदकर्तरी Brahmavaiv. P. in Verz. d. Oxf. H. 20, b, 8. In der Stelle बद्धस्य निगडस्य च (अन्नं न भुञ्जीत) M. 4,210 ist nach Kull. निगडस्य so v. a. निगडेन (welches das Metrum gelitten hätte); nach Govindarâǵa ist निगडस्य = निगडितस्य; Kâṭh. 23,6 lautet eine entsprechende Stelle: तस्माद्बद्धस्य निगस्य चान्नं नाद्यात्. — Vgl. निगल.

निगडन (von निगडय्) n. *das Anlegen von Fussketten* Daçak. in Benf. Chr. 198,11.

निगडय् (von निगड) *mit Fussketten belegen:* °यित्वा Daçak. in Benf. Chr. 198,1. निगडित *am Fusse gekettet, gefesselt* überh. H. 438. अयोनिगडैर्निगडितस्य Kull. zu M. 4,210.

निगण m. *Opferrauch* Trik. 2,7,7. H. 837. Scheint aus 1. नि + गण zusammengesetzt zu sein; vgl. jedoch निगरण.

निगद (von गद् mit नि) m. = निगाद P. 3,3,64. AK. 3,3,12. 1) *das Hersagen, Aufsagen, laute Recitation; ein laut recitirter Spruch* Çat. Br. 11,2,1,6. Çâṅkh. Br. 26,5. 8,8. 28,1. स्विष्टकृन्निगद Çr. 1,16,10. 3,15,12. 6,7,10. Âçv. Çr. 4,1. 5,1. Kâtj. Çr. 6,10,25. Nir. 1,18. सुब्रह्मण्या नाम निगद: P. 1,2,37, Sch. इति निगदेनाभिष्टूयमानो भगवान् Bhâg. P. 5,3,16. अग्नीदग्नीन्विहरेत्यादिसंबोधनरूपा निगदसंज्ञा अपि यजुस्त्वेन्मता एव Madhus. in Ind. St. 1,14,10. Muir, Sanskrit Texts III,23,14. — 2) *Erwähnung:* अर्पण° Bâdar. 1,25. °व्याख्यात *durch die blosse Anführung verständlich* Nir. 9,34. 41 u. s. w. Ind. St. 3,395. Taitt. Âr. 1,9,4. — 3) N. pr. eines Lehrers, mit dem patron. Pârṇavalki, Ind. St. 4,372. Müller, SL. 443. — 4) wohl adj. in स्त्रीनिगदभावे *bei einem Nomen abstractum, welches das weibliche Geschlecht ausdrückt* d. i. *bei einem N. abstr. fem. gen.* P. 8,1,12, Vârtt. 8.

निगदित partic. praet. pass. von गद् mit नि; davon निगदितिन् adj. = निगदितमनेन gaṇa इष्टादि zu P. 5,2,88.

निगम (von गम् mit नि) m. P. 3,3,119. 1) *Einfügung*, insbes. *der betreffenden Götternamen in eine liturgische Formel*, Kâtj. Çr. 5, 12, 17. Z. d. d. m. G. 9, lxxvi. देवतानामधेयं चापांशु निगमस्थानेषु Çâṅkh. Çr. 1,1,37. इज्यमाना देवता निगच्छन्ति तस्मान्निगमस्थानानि 10,10. 9. 9,23,13. Âçv. Çr. 3,5.5,2. — 2) *Belegstelle* (*die Stelle, in die sich ein Wort einfügt, in der es auftritt*) Nir. 1,1. 5,5. 8,2. — 3) *die Wurzel, insofern auf dieselbe ein Wort zurückgeführt wird, das Etymon eines Wortes* Nir. 5,3. पिपर्ति पपुरिरिति पृणातिनिगमौ वा प्रिणातिनिगमौ वा 24. — 4) *vedischer Text, die heilige Schrift* AK. 3,4,23,142. Trik. 1,1,116. H. an. 3,467. Med. m. 45. Halâj. 5,10. निगमे P. 6,3, 113. 4,9. 7,2,64. 3,84. 4,74. Bhâg. P. 1,1,3. 7,6,26. निगमांश्च वैदिकान् (Kull.: वेदार्थावबोधकान्निगमाख्यांश्च ग्रन्थान्) M. 4,19. तथा च श्रुतयो बह्वो निगीता निगमेष्वपि 9,19. सर्वाणि स्मृतिशास्त्राणि गाथाश्च निगमास्तथा Hariv. 14078. निगमनिरुक्तषडङ्गग्रन्थाः Nâjamâlav. bei Muir, Sanskrit Texts II,190. षडङ्गनिगमाध्येतद्विजैः Verz. d. B. H. No. 877. °ज्ञ Varâh. Bṛh. S. 5,74. — निगमाः, निगमपरिशिष्ट zum Jagurveda gehörig Müller, SL. 234. 256. Ind. St. 3,269. — 5) *heilige Verordnung, — Vorschrift, der Ausspruch eines Gottes, — eines Heiligen*: सर्वे च ये ऽन्ये धृतराष्ट्रपुत्रा बलप्रधाना निगमप्रधानाः MBh. 5,33. इमं स्वनिगमं ब्रह्मन्नवेत्य मदनुष्ठितम् Bhâg. P. 1,5,39. 9,37. 2,7,36. 37. 6,5,30. 7,10,26. 9,24,63. Çiva-P. in Verz. d. Oxf. H. 63,b,24. = निश्चय *Entscheidung, Beschluss* H. an. — 6) *Stadt* AK. 2,2,1. H. 972. Halâj. 2,130. Vjutp. 130. noch ein Mal so klein als ein पत्तन Vâkasp. zu H. 972. ग्रामनगरनिगमजनपदराष्ट्रराजधानीषु Sadbh. P. 4,9,b. — 7) *Weg* H. 983. H. an. Halâj. 2,105. — 8) *Handelsmann* H. an. Med. सपोघश्रेणिनिगमः सोपाध्यायपुरोहितः — सर्वः प्रकृतितो जनः R. Gorr. 2,123,8. संमूहनिगमाः सर्वा संनिप्तविपणापणाम् (पुरीम्) 125,10. = वणिक्पथ AK. 3,4,22,142. H. an. Med. Nach ÇKDr. ist dieses Wort = कूट *Markt*, nach Wils. bedeutet es *Handel* (vgl. Kâm. Nîtis. 5,78); der pl. in der Bed. *Handelsleute* erscheint Bhâg. P. 8,11,25. Diese letztere Bed. kann das Wort in H. an. und Med. nicht haben, da वणिज् und वाणिज्य daneben erwähnt werden. नैगम *Handelsmann* führt auch auf die Bed. *Handel*. निगम = कट Trik. 3,3,298. Med. *Handelskarawane* Wils.; vgl. वणिक्कटक unter कटक 5. — 9) = लुपटी Trik. 3,3,298. — 10) *eine best. Zahl*, n. Vjutp. 182. — Vgl. नैगम.

निगमन (wie eben) n. 1) *das* (*Sicheinfügen*) *Angeführtwerden*: ते निगन्तव एव सन्तो निगमान्निघण्टव उच्यन्ते Nir. 1,1. — 2) *Schluss* (im Syllogismus): प्रतिज्ञाहेतूदाहरणोपनयननिगमनानि पञ्चावयवाः Tarkas. 32. एवं च बीजप्राधान्यनिगमनम् Kull. zu M. 10,72. Vjutp. 109.

निगमिन् (von निगम) adj. *mit der heiligen Schrift vertraut* Bhâg. P. 4,22,47.

निगरण (von 2. गर् mit नि) 1) m. a) *Kehle* H. 588. an. 4,81. Med. n. 98. — b) *Opferrauch* (vgl. निगाण) Çabdar. im ÇKDr. — 2) n. *das Verschlingen, Verspeisen, Essen* H. an. Med. Dhâtup. 28,117. P. 1,3,87. = निगलन P. 8,2,21, Sch.

निगल m. n. Siddh. K. 230,b,8. = निगड H. 1229, Sch.

निगलन n. = निगरण P. 8,2,21, Sch.

निगाद m. = निगद P. 3,3,64. AK. 3,3,12.

निगादिन् (von गद् mit नि) adj. *hersagend*: श्रुति° Suçr. 2,158,12. 160,9.

निगार (von 2. गर् mit नि) m. *das Verschlingen* P. 3,3,29. AK. 3,3,37.

निगारक (wie eben) adj. = निगालक P. 8,2,21, Sch. *verschlingend*.

निगाल (wie eben) m. *der Hals des Pferdes* AK. 2,8,2,16. H. 1244. Mallin. zu Çiç. 5,4. — Vgl. गल und निगरण.

निगालक adj. = निगारक P. 8,2,21, Sch.

निगु m. = मनस् *Geist* Trik. 1,1,114. Nach Uṇâdivṛ. im Saṁkshiptas. *Schmutz* (मल; vgl. 3. गु); *Wurzel* (मूल); *herzerfreuend, lieblich* (मनोज्ञ); *Malerei* (चित्रकर्मन्) ÇKDr.

निगुत् m. nach Sâj. von 2. गु und so v. a. शत्रु *Feind*: प्रत्यञ्चो यन्तु निगुतः पुनस्ते ṚV. 10,128,6 (in AV. v. l.). ग्रस्वापयन्निगुतः स्नेहयच्च 9, 97,54. — Vgl. नैगुत.

निगुस्थ in der Stelle: त्रयाणां निगुस्थानां पुरोधां प्रापत् काश्यपो देवेयोः कौशल्यस्य च Çâṅkh. Çr. 16,29,6.

निगूढ s. u. गुह् mit नि. Davon निगूढक m. *eine Bohnenart* (s. वनमुद्ग) H. 1173. — ÇKDr. und Wils. nach ders. Aut. fälschlich निगूढ.

निगूहक (von गुह् mit नि) adj. P. 6,4,89, Sch. *verdeckend, verbergend*.

निगूहन (wie eben) n. *das Verdecken, Verbergen* MBh. 3,1404. 12,4533. आकारस्य Halâj. 4,67.

निगृहीतर् (von ग्रह् mit नि) nom. ag. *der Jmd ergreift, in seine Gewalt bekommt* Daçak. in Benf. Chr. 200,13. *Zurückhalter, Abwehrer* Bhâg. P. 4,12,26., Fehlerhaft für निग्रहीतर्.

निगृहीति (wie eben) f. Pat. zu P. 7,2,9. Sch. zu P. 1,2,18. *Bewältigung*: भ्रातृव्यस्य Kâṭh. 20,5.

निगृह्य (wie eben) adj. *der eine Zurechtweisung verdient* P. 8,2,94.

निग्रन्थन n. *Mord, Todtschlag* H. 370. Halâj. 2,323. — Vgl. निर्ग्रन्थन.

निग्रभीतर् (von ग्रभ् mit नि) nom. ag. *derjenige welcher festhält, — bindet* Ait. Br. 2,7.

निग्रह (von ग्रह् mit नि) m. 1) nom. act. a) *das Ergreifen, Packen, Festhalten, Festnehmen*; = बन्धन (बन्धक H. an.) Med. h. 17. H. an. 3,765. fg. वेगादहं प्रविसृतं पवनं निरुन्ध्यां तन्निग्रहे तु वरगात्रि न मे प्रयत्नः Mṛkkh. 10,21. ततोऽस्य भुजाघातान्निग्रहप्रग्रहात्तथा । घासीत्सुभीमः संपातो वज्रपर्वतयोरिव ॥ MBh. 2,912. 7,5920. Hariv. 13289. यदाश्रौषं कर्णदुर्योधनाभ्यां बुद्धिं कृतां निग्रहे केशवस्य MBh. 1,174. 7,462. रक्षसा निग्रहं प्राप्य रामस्य महिषी प्रिया 4,653. मुधैनं हृतसर्वस्वं नायमर्हति निग्रहम् *er verdient es nicht, dass man ihn gefangen hält*, Bhâg. P. 8, 22,21. शिरुपामूलनिग्रहे ग्रस्तमेतत् *das Hemmen, Zurückhalten in seiner Bewegung* ṚV. Prât. 14,3. — b) *das Zurückhalten, Bändigen, im Zaume-Halten*: श्रवणादिव्यतिरिक्तविषयेभ्यो मनसो निग्रहः Vedântas. (Allah.) No. 12. निग्रहं प्रकृतीनां च कुर्याद्यो ऽरिबलस्य च M. 7,175. इन्द्रिय° M. 6,92. 10,63. 12,31. Jâǵń. 1,222. MBh. 3,13691. Bhartṛ. 1,65. (मनसः) तस्याहं निग्रहं मन्ये वायोरिव सुदुष्करम् Bhag. 6,34. प्रकृतिं यान्ति भूतानि निग्रहः किं करिष्यति 3,33. समुद्र° (Burn.: *jeter un pont sur l'océan*) Bhâg. P. 1,3,22. — c) *das Zurückhalten, Verhalten, Einhalten, Hemmen*: प्राणस्य M. 6,71. Vedântas. (Allah.) No. 131. मारुत° Suçr.

1,289,16. रोग° 2,111,4. सर्ववृष्टिनिग्रहकृत् Varâh. Bṛh. S. 6,10. हिमनिग्रहैः Ragh. 9,25. एष राज्ञः परो धर्मो ह्यार्तानामार्तिनिग्रहः Bhâg. P. 1,17,11. व्याधि° *das Einhaltthun einer Krankheit* Suçr. 2,219,8. 1,4,13. निग्रह = चिकित्सा Râǵan. im ÇKDr. — d) *Niederdrückung, Zufügung eines Leides, Züchtigung, Bestrafung;* Gegens. α) अनुग्रह AK. 3,3,13. H. 1508. MBh. 1,235. 3,11303. R. 4,16,25. 6,3,5. Ragh. 11,90. Pañkat. 29,8. Prab. 99,17. β) प्रग्रह MBh. 3,11306. 11813. 13,4108. Hariv. 4882. γ) संग्रह M. 8,311. MBh. 5,968. Bhâg. P. 7,2,39. δ) परिग्रह Kâm. Nîtis. 13,49. ε) प्रसाद Pañkat. 24,10. ζ) त्राण R. 4,61,55. η) पूजा Prab. 99,7. θ) पालन Vet. in LA. 27,9. — दुष्टनिग्रहो दण्डः Sâh. D. 37,2. सामदानविधिभेदनिग्रहाः (also = दण्ड) Ragh. 11,55. परमं यत्नमातिष्ठेत्स्तेनानां निग्रहे नृपः M. 8,302. 343. 387. दैविके नास्ति निग्रहः (= दण्डः) 409. MBh. 1,2234. 7415. 2,2103. 5,7530. Hariv. 3647. 6432. R. 1,57,1. 2,78,3. 3,42,26. Ragh. 12,52. 63. 15,6. Kumâras. 5,53. Kathâs. 18,51. ततस्तस्याविनीतस्य पदच्छेदेन निग्रहम् । कर्तुं गोपालराजेन वयमाज्ञापिताः 18,36. वध ~ 22,72. 26,97. 240. Pañkat. 37,5. 38,11. 41,25. 172,3. Hit. II,137. Amar. 34. Bhâg. P. 5,13,9. Râǵa-Tar. 4,112. 277. 280. 281. — e) *Zurechtweisung, Tadel;* = भर्त्सन H. an. Med. स्वमतात्प्रच्यावनमपनयो निग्रहः P. 8,2,94, Sch. — f) im Njâja *ein Versehen im Beweise, Beweisfehler* Colebr. Misc. Ess. 1,294. *Ungehörigkeit* Müller in Z. d. d. m. G. 6,4,6 (Madhus. in Ind. St. 1,18,4 v. u.). (न्यायैः) सच्छलज्ञातिनिग्रहस्थैः Prab. 111,9. — 2) *Handgriff:* सनिग्रहो ऽनिग्रहश्च संदंशौ Suçr. 1,24,11. 2,353,10. — 3) *Grenze* H. an. Med. — 4) N. Vishṇu's oder Kṛshṇa's ÇKDr. Wils. प्रग्रहो निग्रहो व्याघ्रो नैकशृङ्गो गदाग्रजः । इति तस्य सहस्रनाम ÇKDr. Eben so unter den Namen von Çiva MBh. 13,1179. Hat hier offenbar die Bed. *Züchtigung*. — Vgl. दुर्निग्रह.

निग्रहण (wie eben) 1) adj. *dämpfend:* पवन° Suçr. 1,155,16. — 2) n. *Bewältigung, Unterdrückung:* रोग° Suçr. 1,195,2. वाष्प° R. 6,99,48. *Züchtigung* MBh. 3,12577. साधुसंग्रहणाच्चैव पापनिग्रहणात्तथा 15,230.

निग्रहीतव्य (wie eben) adj. *zu züchtigen:* वारं वारं मर्षितस्यापराधः सोढः । इदानीं निग्रहीतव्यः Hit. 67,13. Koll. zu M. 8,217.

निग्राभ (von ग्रभ् mit नि) m. *das Niederdrücken:* सपत्नानिन्द्रो मे निग्राभेणाधराँ अकः VS. 17,63. 64. उद्ग्राभनिग्राभौ च च्छन्दसि स्रुगुद्यमननिपातनयोः (*das Herabsenkenlassen*) P. 3,3,36, Vârtt. Als Beispiel wird die Stelle aus VS. 17,64 aufgeführt; vgl. P. 8,2,32, Vârtt. *das Hinunterdrücken*, N. des Spruches, mit welchem die Soma-Pflanzen in die Presse gelegt werden, Çat. Br. 3,9,4,19. 20. Kâtj. Çr. 9,4,20. 5,6.

निग्राभ्य (wie eben) adj. °भ्या आपः heisst *das Wasser, in welchem die Soma-Pflanzen befeuchtet werden, ehe sie unter die Presse kommen*, VS. 6,30. Kâtj. Çr. 9,4,7. 12. 15. Çat. Br. 3,9,2,30. 4,25. 11,5,9,6.

निग्राह (von ग्रह् mit नि) m. *Strafe, Züchtigung* (bei einer Verwünschung) P. 3,3,45. निग्राहस्ते भूयात् *möge die Strafe über dich kommen* Sch. Einfach *Züchtigung:* निग्राहो वो ऽर्थवान्नः Bhaṭṭ. 7,43.

निग्राह्य (wie eben) adj. *niederzuhalten, zu züchtigen, zu strafen* MBh. 1,4581. 2,651. 12,713. 859. Hariv. 4219. R. 2,78,4 (Gorr. 77,5). 3,45, 7. 4,17,9. Kathâs. 23,22. Prab. 90,13.

निघ (von हन् mit नि) adj. *so hoch wie breit* P. 3,3,87. = विग्रथसम AK. 3,3,36. निघा वृक्षाः P., Sch.; daher bei Wils. m. *Baum*. Nach Vjutp. 169 m. *Sünde;* vgl. अघ.

निघण्ट *Vocabel*, dann (richtiger pl.) *Glossarium* H. 258, Randgl. so heisst in den Unterschriften der Kapitel häufig die Sammlung vedischer Wörter, welche im Nirukta erläutert wird. धन्वन्तरि° (s. u. धन्वन्तरि), राज° Colebr. Misc. Ess. II, 20. एकाक्षर°, मातृका°, °मातृका Verz. d. B. H. No. 911. — Vgl. निघण्टु, निर्घण्ट.

निघण्टि wohl nur falsche Form für निघण्ट, निघण्टु Colebr. Misc. Ess. 1,25. II, 20. वक्त्रनिघण्टि ebend.

निघण्टिका f. *ein best. Knollengewächs*, = गुलञ्चकन्द Râǵan. im ÇKDr.

निघण्टु Uǵǵval. zu Uṇâdis. 1,38. pl. Bez. *des vedischen Glossariums;* s. Roth, Nir. Einl. XII. Lalit. bei Burn. Intr. 152. m. sg. *Glossar* überh. H. 258. Verz. d. B. H. No. 941 am Ende. 979. धान्वन्तरीयो निघण्टुः Verz. d. Oxf. H. No. 431. धनंजय° 162, *b*.

निघण्टुक = निघण्टु Roth, Nir. Einl. XII.

निघर्ष (von घर्ष् mit नि) m. *das Reiben:* तरुशाखान्तनिघर्षजो ऽनलः Kir. 2,51. *das Zerreiben, Zermalmen* Spr. 341.

निघर्षण (wie eben) n. *das Reiben:* यथा हि कनकं शुद्धं तापच्छेदनिघर्षणैः । परीक्षेत MBh. 12,12357. — Vgl. निर्घर्षण.

निघस (von घस् mit नि) m. *das Essen* P. 3,3,60. AK. 2,9,56. H. 423.

निघात (von हन् mit नि) m. 1) *Schlag:* ज्यानिघातकठिनाङ्गुलि Ragh. 11,78. मदनशरनिघातैः Ṛt. 6,29 in Haeb. Anth. 67. — 2) *Tonsenkung* AV. Prât. 3,64. P. 8,1,55, Vârtt. 2. Schol. zu P. 6,1,195. 8,1,37. 72. — निघातम् absol. s. u. हन् mit नि.

निघाति (wie eben) f. *ein eiserner Hammer* (?) Uǵǵval. zu Uṇâdis. 4,124.

निघातिन् (wie eben) adj. *niederhauend, niederstreckend, vernichtend:* मधु° Bein. Vishṇu's Hariv. 7026. मत्कासुर° MBh. 7,2910. शैरैरिनिघातिभिः 3,11715. 14,2209. अस्त्रैरस्त्रनिघातिभिः Ark. 7,26.

निघृष्व (von घर्ष् mit नि) Uṇâdis. 1,153. adj. etwa *aufgerieben, geschunden:* अणुभिश्च महद्भिश्च । निघृष्वैरसमावृतैः । कालैर्हरित्वमापन्नैः । इन्द्रायाहि सहस्रयुक् Taitt. Âr. 1,12,2. 3. = ह्रस्व *klein, unansehnlich* Naigh. 3,2. m. = खुरमार्जनम् Uǵǵval. zu Uṇâdis. *Huf* Uṇâdiv. im ÇKDr. *Wind; Esel* oder *Maulthier* (खर); *Eber; Weg* Uṇâdivṛ. im Saṁkshiptas. ÇKDr.

निघ्न (von हन् mit नि) 1) adj. *a*) *abhängig* AK. 3,1,16. Trik. 3,3,19. H. 356. Halâj. 2,186. निघ्नस्य मे भर्तृनिदेशरौक्ष्यं देवि क्षमस्व Ragh. 14,58. शर्म यत्र परनिघ्नमत्यसौ तत्स्वनिघ्नमभिकाङ्क्षति भृशम् Pr. 5,104. इति विशेष्यनिघ्नवर्गः *vom Nomen substantivum abhängig, an ihm hängend* so v. a. *Adjectiv* Trik. 3,1 in der Unterschr. — *b*) nach einem Zahlwort *multiplicirt mit* Sûrjas. 3,29. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Anaranja und Vaters des Anamitra Hariv. 818. fg. Matsja-P. in VP. 384, N. eines Sohnes des Anamitra Hariv. 2042. VP. 425.

निघ्नक adj. = निघ्न *abhängig* Med. k. 83.

निचक्र (1. नि + च°) m. N. pr. eines Fürsten VP. 461. LIA. I, Anh. xxvi.

निचङ्कुण s. u. निचुङ्कुण.

निचन्द्र (1. नि + च°) m. N. pr. eines Dânava MBh. 1,2534. 2661. Hariv. 201.

निचमन (von चम् mit नि) n. *das Einschlürfen* Nir. 5,17. 18.

1. निचय (von 1. चि mit नि) m. mit कृतादि zusammengesetzt gaṇa श्रेण्यादि zu P. 2,1,59. *Aufschichtung, Aufhäufung, Ansammlung, Haufe, Menge, Vorrath* Çabdar. im ÇKDr. शावशेषास्थिनिचये विमिश्रं त्वं विलम्बसे R. 2,77,22. कोषस्य निचये यत्नं कुर्वीथाः MBh. 15,205. निचयश्च निचेयानाम् 12,2099. दारूणां निचयान्महत: MBh. 4,30. Pańkat. 194,17. वितनिचयो महान् MBh. 13,3082. Hariv. 6342. धातुनिचये पुण्ये पर्वतरोधसि 12044. 3927. MBh. 3,3048. R. 4,52,24. Varâh. Bṛh. S. 24,16. 27, c, 5. 104,37. Sûrjas. 12,34. Çântiç. 2,6. Çṛṅgârat. 9. अम्बु° Hariv. 2926. Bhartṛ. 1,45. द्युति° 66. धर्म्यार्थनागमैस्तस्य ववृधे निचयो महान् MBh. 2, 1210. सर्वे क्षयान्ता निचयाः *alle Vorräthe nehmen ein Ende* 11,48. अल्प° *der einen kleinen Vorrath hat* R. Gorr. 1,6,7. षाण्मास° *der auf sechs Monate Vorrath hat* M. 6,18. धैर्य° Hariv. 15204. शरीर° *die Theile, aus denen der Körper zusammengesetzt ist,* MBh. 13,5416. Ausnahmsweise in Verbindung mit lebenden Wesen: वधू° *eine Weiberschaar* Gît. 3,3. सूकर° P. 3,3,42, Sch.

2. निचय m. = निश्चय und auch wohl daraus entstanden Çabdar. im ÇKDr.

निचयक adj. = निचये कुशलः gaṇa आकर्षादि zu P. 5,2,64.

निचाङ्कुणा s. u. निचुङ्कुणा.

निचाय (von 1. चि mit नि) m. *Haufe* (als Maass): एकस्तण्डुलनिचायः Schol. zu P. 3,3,20. 7,2,115.

निचिकी f. = नैचिकी Bhar. zu AK. 2,9,67. ÇKDr.

निचित 1) partic. s. u. 1. चि mit नि. — 2) m. pl. N. pr. eines Kriegerstammes; s. नैचित्य. — 3) f. आ N. pr. eines Flusses MBh. 6,326 (VP. 182).

निचिर (von 2. चि mit नि) adj. *aufmerkend, wachsam;* von Mitra-Varuṇa ṚV. 1,136,1. वि चिन्मिषन्ता निचिरा नि चिक्यतुः 8,25,9. अन्वीमविन्दन्निचिरासो अद्रुहः 3,9,4.

निचुङ्कुणा 1) adj. v. l. der TS. 1,4,45,2 statt des folg. *rauschend* (Comm.) Nir. 5,18. Kâṭh. 4,13. 38,5. Häufig ist die Lesart निचङ्कुणा. — 2) m. N. pr. eines Vâruṇi Anukr. zu Kâṭh. 4,13. 38,5 (hier निचा°).

निचुम्पुण 1) adj. Bez. des Soma Nir. 5,18. पत्नीवन्तः सुता इम उशन्तो यन्ति वीतये। अपां जग्मिर्निचुम्पुणः ṚV. 8,22,22. des Avabhṛtha VS. 3,48. soll auch vom Meere gesagt werden Nir. a. a. O. viell. *schlüpfrig* (चुप्). — 2) m. N. pr. eines Çaunaḥçepa Anukr. zu Kâṭh. 3,2.

निचुल m. 1) N. eines Baumes, *Barringtonia acutangula Gaertn.*, AK. 2, 4,2,41. Trik. 2,4,17. 3,3,81. H. 1145. Halâj. 2,40. R. 3,17,7. Suçr. 1,213, 18. 2,79,1. 98,2. 209,6. Vikr. 76. Megh. 14. Varâh. Bṛh. S. 28,12. 47, 12. 55,5. 53,121. = वेतस Râgan. im ÇKDr. — 2) = निचोल *Ueberwurf* H. 676. — H. an. 3,658 und Med. l. 101 kennen beide Bedeutungen, schreiben aber निचूल.

निचुलक n. *Ueberwurf* Gauḍa zu H. 676. = निचोलक Hâr. 192. — Vgl. निचुल, निचोल, निचोलक.

निचृत् (von चर्त् mit नि) f. *ein defectives Metrum* ṚV. Prât. 17,1. 10. 16,22. — Vgl. अति°, पाद°, निवृत्.

निचेकाय (vom intens. von 1. चि mit नि) m. *das beständige Aufschichten:* गोमयानाम् Siddh. K. zu P. 3,3,41.

निचेतर् (von 2. चि mit नि) nom. ag. proparox. und oxyt. *Aufmerker, Beobachter:* निचेतारो कर्णैः ṚV. 1,184,2. निचेतारो हि मरुतो गृणन्तम् 7,57,2. 10,61,27.

निचेय (von 1. चि mit नि) adj. *aufzuschichten, was da verdient aufgeschichtet —, angehäuft zu werden* P. 3,1,129, Sch. निचयश्च निचेयानाम् MBh. 12,2099. — अ°; davon आनिचेय gaṇa शार्ङ्गरवादि zu P. 4,1,73.

निचेरु (von चर् mit नि) adj. *gleitend:* प्र वां निचेरुः ककुहो वशाँ अनु पिशङ्गरूपः सदनानि गम्याः ṚV. 1,181,5. Bez. des Avabhṛtha VS. 3, 48. *schleichend:* निचेरवो परिचरायां अयानो पतये 16,20.

निचोल m. *Ueberwurf, Mantel* AK. 2,6,3,18. H. 676. Med. l. 101. नील° Gît. 5,11. 8,11. 11,11. Râga-Tar. 3,169. कन्ये नीलनिचोलिन्यौ *in einen blauen Mantel gehüllt* 1,207. — Vgl. चोल, निचुल.

निचोलक = निचूल (निचुल) *Ueberwurf, Mantel* H. an. 3,658. m. *Panzer* H. 767. Halâj. 2,397. n. = निचुलक Hâr. 192.

निच्छवि f. (ÇKDr. Wils.) N. pr. eines Landes, = तीरभुक्ति Trik. 2, 1,8. — Vgl. लिच्छवि und LIA. I, 138, N. 1. 821, N. 1.

निच्छिवि m. Bez. einer Kaste, die von unreinen Kshatrija stammt, M. 10,22. Vgl. LIA. I, 138, N. 1.

निच्छेद *reduced by the common divisor to the least term* Colebr. Alg. 113. 330. Offenbar fehlerhaft für निश्छेद adj.

निज्, नेनेक्ति und नेनिक्ते Dhâtup. 25,11. P. 7,4,75. 3,87. Vop. 10,8. नेनिजति (3. pl.) P. 6,1,5, Sch. नेनिजानि, अनेनिजम्, अनेनेक्, अनेनिक्त (निङ्क्ते Dhâtup. 24,16 nicht zu belegen); निनेज Schol. zu P. 7,4,75. 3,87. Vop. 10,8. 9; अनिजुस् ved., अनैक्षीत्; नेजयति Kâr. 2. 9 aus Siddh. K. zu P. 7,2,10. *abwaschen, reinigen;* med. *sich abwaschen, sich rein machen:* अश्वं निक्त्वाद्भिरानयति Çat. Br. 13,4,2,1. 5,1,16. अप्सु निक्ता तण्डुलान् Kauç. 61. शाल्मलीफलके श्लक्ष्णे नेनिज्यान्नेजकः शनैः M. 8,396. नेनिक्ते अप्सु ṚV. 9,71,3. सूरो निनिक्त रश्मिभिः 10,132,6. pass.: स एव शब्दस्तद्रूपो वाससो निज्यतामिव MBh. 7,8531. निक्त *gewaschen, gereinigt:* अत्क ṚV. 9,69,4. 93,3. अश्वो न निक्तो नदीषु 8,2,2. 9,109, 10. *besprengt* Çat. Br. 13,1,2,1. 2,6,8. — Nach dem Dhâtup. auch पोषणे *ernähren.*

— अव *abwaschen, reinigen, bespülen:* पादौ भगवतः — अवनिज्य Bhâg. P. 8,18,27. 20,18. स (त्रिकूटः) चावनिज्यमानाङ्घ्रिः समन्तात्पयऊर्मिभिः 2, 4. med. *sich abwaschen:* पाणी अवनेनिक्ते Çat. Br. 1,2,5,23. 8,1,1. 3, 2,2,17. Kauç. 73. पादमवनेनिक्ते Ait. Br. 8,27. Çâṅkh. Gṛhj. 4,15. Vgl. अवनेग्य, अवनेजन. — caus. *abwaschen lassen:* अवनेजयति Çat. Br. 2,4, 2,16. Kâtj. Çr. 4,1,15. Pâr. Gṛhj. 2,9,14. सुगन्धतयावनेजितानाम् (केशानाम्) Ghat. 15; nach dem Schol. ist अवनेजित = व्याप्त *erfüllt von;* es ist aber die von ihm vorgebrachte Trennung सुगन्धतया वने उक्षितानाम् vorzuziehen.

— अभ्यव *abwaschen, reinigen:* आमपात्रमभ्यवनेनेक्ति Kauç. 48. med.: तं माभ्यवनिक्त AV. 10,5,15. — caus. *abwaschen lassen* Kauç. 71. 86.

— प्राव *abwaschen:* प्र पदो ऽव नेनिग्धि दुश्चरितं यच्चचार AV. 9,5,3.

— निस् dass.: पात्राणि निर्णेनिजति Çat. Br. 1,3,1,2. 3. 2,5,2,6. मन्त्रा निर्णिज्य 3,2,2,22. TBr. 2,1,4,3. Khând. Up. 5,2,8. med. in ders. Bed.: पात्राणि निर्णिक्ते TS. 7,2,10,4. *sich abwaschen:* गात्राणि तानि निर्णेनिक्ते Kâṭh. 34,11. *sich putzen, sich schmücken:* अभ्यक्तेन रुशन्ता वाससा

हरिर्मर्त्यो निर्णिजानः परि व्यत RV. 9,69,5. निर्णिक्त gewaschen, gereinigt AK. 3,2,5. H. 1437. अद्भिर्निर्णिक्तम् M. 5,127. तोयनिर्णिक्तपाणि Ragh. 17,22. Jâǵn. 1,191. MBh. 3,12733. polirt, blank gemacht: °व्याकुवलय Bhâg. P. 3,28,27. gereinigt, rein in übertr. Bed.: एनस्विभिर्निर्णिक्तैः M. 11,189. तेषामपेततृष्णानां निर्णिक्तानां शुभात्मनाम् MBh. 12,9735. °मनस् 14,1219. °धर्मार्थचार 5,949. weggewaschen (von einer Sünde): सुनिर्णिक्तात्मकल्मष 1,4608. 12,270. °पाप Hariv. 13134. in's Reine —, in's Klare gebracht: अनिर्णिक्तमविज्ञातं दायाद्यमिव धार्यते 11220. — Vgl. निर्णिज्, निर्णेजक.

— परिनिस् vollständig abwaschen: परिनिर्णिज्य पादौ MBh. 5,1399.

— प्र abwaschen, reinmachen: धार्षे मलमिव प्राणेनिज्सर्वाम्मच्छपथानधि AV. 2,7,1. TS. 6,2,9,1. Çat. Br. 2,5,2,15. 3,5,3,7.

— वि wegwischen: व्यनिज्मर्देर्विषम् AV. 10,4,19.

निज adj. f. आ 1) beständig AK. 3,4,34. H. an. 2,71. Med. ǵ. 11. अर्के राष्ट्रस्याभीवर्गो निजो भूयासमुत्तमः AV. 3,5,2. — 2) eigen AK. H. 561. H. an. Med. द्रम Kauç. 89. प्रजा Ait. Br. 3,36. Kâth. 37,7. M. 2,50. 9,69. Jâǵn. 2,124. MBh. 13,45. यस्य नास्ति निजा प्रज्ञा केवलं तु बहुश्रुतः 2,1945. बुद्धिः सततमन्वेति च्छायेव पुरुषं निजा 3,1125. तेनो विवेश भवनं गान्धार्यां सहितो निजम् 15,335. Ragh. 3,15. 18,27. ad Çâk. 19. Bhartṛ. 2,41. 49. Kathâs. 2,78. 4,5. 28. 69. 8,34. 35. Vid. 8. 35. 78. 133. 182. 196. 228. 338. Pañkat. I,368. 128,1. Hit. 30,2. I,107. 148. अयं निजः परो वा 64. Varâh. Bṛh. S. 50,1. Vet. in LA. 2,7. 7,7. 17,13. 19,18. Bhâg. P. 4,27,4. 5,6,11. 6,3,13. Dev. 1,6. 13,3. निजाः die eigenen Leute Râǵa-Tar. 4,478. निजार्थम् für sich Z. d. d. m. G. 14,575,7. घ्राक्तारं कल्पयामास तस्य राज्ञो निजोचितम् (= तदुचितम्) Vid. 45; vgl. den Gebrauch von स्व als pron. subst. reflex. Oft, namentlich in der späteren Literatur, muss man das Wort durch ein entsprechendes pron. poss. wiedergeben, da eigen zu stark die Zugehörigkeit hervorheben würde. — Viell. von 1. जन् mit नि, so dass die ursprüngliche Bed. angeboren wäre; vgl. निजमुक्त, नित्य.

निजघास (निज + घास) m. N. pr. eines Dämons (die Eigenen fressend) Hariv. 9538; vgl. Langl. 1,513.

निजघ्नि (von हन् mit नि) adj. niederschlagend, überwältigend: निजघ्निरंसा RV. 9,53,2. Çâñkh. Ça. 8,17,11.

निजघ्निवंस् s. u. हन् mit नि.

निजधृति (निज + धृ°) f. N. pr. eines Flusses in Çâkadvîpa Bhâg. P. 5,20,27.

निजमुक्त (निज + मुक्त) adj. Kap. 1,87; nach dem Comm. = स्वभावमुक्त, essentially liberated Ball.; vgl. नित्यमुक्तत्व 163.

निजानुका (1. नि + जानु) f. Knieschlottern (?): (हे शिशिर) त्वं करोषि निजानुकाम् Taitt. Âr. 1,6,1.

निजि gaṇa यवादि zu P. 8,2,9; davon निजिमत् adj. ebend.

निजुर् (जूर् mit नि) f. das Versengen, Verbrennen: त्राध्वं नो देवा निजुरो वृकस्य RV. 2,29,6.

निटल n. Stirn Çabdârthak. bei Wils. Auch निटाल nach Wils.; vgl. das folg. Wort.

निटलाक्ष (निटल + अक्ष Auge) m. Bein. Çiva's Çabdârthak. bei Wils. Auch निटिलाक्ष Wilson in Daçak. 2, N. 4.

निण्णिक् nach Sâj. नि + निज् und so v. a. Milch; eher wohl adv. mit निण्य verwandt: heimlich: प्रवाच्यं वचसः किं मे अस्य गुहा हितमुप निणिग्वदन्ति RV. 4,5,8.

निण्डिका f. eine Art Convolvulus, = त्रिपुटी Çabdak. im ÇKDr.; also nur fehlerhaft für त्रिपुटिका.

निण्य (von 1. नि) 1) adj. innerlich; verborgen, geheim: निण्यः संनद्धो मनसा चरामि RV. 1,164,37. वचांसि 4,3,16. 10,5,1. क इमं वो निण्यमा चिकेत 1,95,4. निण्यम् adv.: कविर्न निण्यं विदथानि साधन् 4,16,3. वृत्रस्य निण्यं वि चरन्त्यापः 1,32,10. — 2) n. Geheimniss Naigh. 3,25. त इन्निण्यं हृदयस्य प्रकेतैः सहस्रवल्शमभि सं चरन्ति RV. 7,33,9. एतानि धीरो निण्या चिकेत 56,4. न यो निण्यान्यचितो अभूवन् 61,5. 9,92,4.

नितततपम् onomatop. als Nachahmung eines Stotternden: तस्मात्स नितततपमिव वदति Kâth. 12,10 in Ind. St. 3,464.

नितत्नी (von तन् mit नि) f. 1) eine best. Pflanze (die Wurzelschlagende) AV. 6,136,1. — 2) Bez. einer Ishṭakâ TS. 4,4,5,1 (°त्नि). Kâth. 40, 4. — 3) N. eines der 7 Kṛttikâ-Sterne Taitt. Br. 3,1,4,1.

नितम्ब 1) m. Siddh. K. 250, a, 3. a) der Hintere, die Hinterbacken (du.); insbes. beim Weibe AK. 2,6,2,25. Trik. 2,6,23. H. 608. an. 3,448. Med. b. 12. Halâj. 2,357. Suçr. 1,86,14. 337,8. 339,9. Indr. 5,10. नितम्बबिम्बगुरुतया Çâk. 38. न्यस्य हस्तं नितम्बे Mâlav. 27. गुर्वी नितम्बस्थली Bhartṛ. 1,5. 18 (zugleich in Bed. b). Ragh. 6,17. Ṛt. 1,4. Megh. 42. Varâh. Bṛh. S. 68,4. Pañkat. I,160. Vet. in LA. 11,13. Dhûrtas. 80,15. Sâh. D. 42,6. नितम्बमिव मेदिन्याः स्रस्तांशुकम् Ragh. 4,52. Am Ende eines adj. comp. f. आ Ṛt. 5,12. Çrut. 20. — b) der Abhang, die Thalwand eines Berges AK. 2, 3,5. 3,4,1,18. Trik. 3,3,404. H. 1033. H. an. Med. Halâj. 2,11. MBh. 3,2509. R. 4,44,24. Bhartṛ. 1,18. पृथु° Vikr. 112. तेषां (शैलानां) नितम्बप्रभवा नद्यः नद्यश्च Bhâg. P. 5,19,16. Bhaṭṭ. 2,8. 7,58. Vgl. गिरिपितम्ब. — c) ein abschüssiges Ufer H. an. Med. महानदीनितम्बांश्च MBh. 1,4650. नदीकुञ्जनितम्बैः 3, 9925. — d) Schulter Med. — e) eine best. Stellung der Hände beim Tanze Verz. d. Oxf. H. 202, a (III, 2). — 2) f. आ eine Form der Durgâ Verz. d. Oxf. H. 39, b, 19.

नितम्बवत् (von नितम्ब) 1) adj. f. °वती καλλίπυγος, Vikr. 112. Gît. 1,41. — 2) f. °वती N. pr. eines Frauenzimmers Daçak. 162,9.

नितम्बिन् (wie eben) adj. 1) am Ende eines comp. — Hinterbacken habend: चारुपीननितम्बिनी Mârk. P. 17,20. पीतांशुके पृथुनितम्बिनि starke Hinterbacken verhüllend Bhâg. P. 3,15,40. सु° Çuk. in LA. 42, 15. allein für sich mit schönen Hinterbacken versehen, καλλίπυγος: नितम्बि जघनम् Mâlav. 24. मेखलागुणपदैर्नितम्बिभिः Ragh. 19,26. °नी f. AK. 2,6,1,3. H. 504. Halâj. 2,327. Kumâras. 3,7. Bhartṛ. 1,28. 54. 75. Ṛt. 1,5. Sâh. D. 60,11. — 2) mit schönen Bergabhängen versehen: नितम्बिन्यो (zugleich in Bed. 1.) वनभुवः — न तु योषितः Râǵa-Tar. 2, 121.

नितम्भू m. N. pr. eines Mannes MBh. 13,1765. Viell. fehlerhaft für नित्यंभू.

नितराम् (von 1. नि mit dem suff. des compar.) adv. 1) unterwärts: नितरामर्चिकृपावीति TBr. 2,1,10,2. नितरां पाशो मुमुचे Çâñkh. Ça. 15, 22, 1. gesenkt (vom Tone): ह्रसेत् Çâñkh. Br. 15,4. Ça. 7,20,10. — 2) vollständig, ganz: तेभ्यो नितरां विरतिः Vedântas. (Allah.) No. 11. — 3) jedenfalls Bhartṛ. 1,95. 2,15,41. 3,53. (वक्त्रम्) प्राप्नोम्यहं यदि पुनः सुरतैक-

तीर्थं प्राप्तोऽस्म्यहमपि नितरां तद्वाप्तिहेतोः Kaurap. 42. — 4) *besonders, vorzüglich, in hohem Grade:* नितरां तांश्चाप्तनयहृत्सुकान् R. 3,1,2. अवाप्ति नितरां (vgl. 126,18, wo st. dessen सुतरां steht) स्फीताः सुतंत्रे काएटकद्रुमाः Mṛkkh. 140,4. Çák. 65,17, v. l. für सुतराम्. तुदन्ति चेतो नितरां प्रवासिनाम् Ṛt. 2,4. Amar. 10. ब्राह्मणो नितरां गुरुः Bhāg. P. 1,7,42. 19,36. दुर्भगो बत लोको ऽयं यदवो नितरामपि 3,2,8. 25,7. 4,2,23. 6,9, 38. Brahma-P. in LA. 58,20. Pańkat. I,117. Rāǵa-Tar. 4,581. स च पालयन्निखिलमेव जगन्नितरामनाथमवति लिलिपः Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,10, Çl. 35. 12, Çl. 49. *ausdrücklich* Kull. zu M. 8,55.

नितल (1. नि + तल) n. *eine best. Hölle* Çabdar. im ÇKDr. Āruṇ. Up. in Ind. St. 2,178. VP. 204.

नितान (von तन् mit नि) m. 1) *ein nach unten gehender Trieb* (der Pflanze) AV. 6,139,1. — 2) N. pr. eines Mannes mit dem patr. Māruta Kāṭh. 25,10.

नितान्त s. u. तम् mit नि.

नितान्तावृक्षीय adj. von नितान्त-अवृक्ष *überaus baumarm* gaṇa उत्करादि zu P. 4,2,90. नितान्तवृक्ष und नितान्तवृक्षीय nach der v. l.

नितिक्ति (von तिज् mit नि) f. *Hast:* नितिक्ति (instr. adv.) यो वारणमन्नमत्ति वायुर्न राष्ट्र्यत्येत्यक्तून् ṚV. 6,4,5. Sāj. fasst das Wort als 3. sg. von तिज्.

नितोद (von तुद् mit नि) m. *Einstich, Loch* Kāts. Çr. 16,8,8.9.

नितोदिन् (wie eben) adj. *stechend, bohrend:* अन्तास इद्भुशिनो नितोदिनः ṚV. 10,34,7. शाङ्कुर AV. 7,90,3. 95,3.

नितोशन (von 1. तुश् mit नि) adj. *träufelnd, spendend;* m. *Spender:* नितोशनं वृषभं चर्षणीनाम् ṚV. 6,1,8. ता मे अश्व्यानां हरीणां नितोशना 8,25,23. अस्मभ्यं नितोशनं त्वेषं नियपिनं रयिम् 10,60,2. ये वायवं इन्द्रमादनास आदेवासो नितोशनासो अर्यः 7,92,4.

नित्य (von 1. नि) P. 4,2,104, Vārtt. 3. 1) adj. f. आ a) *eigen* (Gegens. अरण) Nir. 3,2. सूनु ṚV. 1,66,1. तोक 2,2,11. 7,88,6. पति 1,71,1. सद्न 148,8. क्रिव्यस्त्यश्वमर्यां न नित्यम् 3,53,24. 5,85,7. नित्यस्य रायः पतयः स्याम 7,4,7. — b) *stätig, immerwährend, ununterbrochen; durchgängig, ewig* P. 4,2,104, Vārtt. 3. AK. 1,1,4,61. 3,2,22. 3,4,2,34. Trik. 3,3, 314. H. 1453. 1471. H. an. 2,370. Med. j. 33. Halāj. 1,125. ज्ञानमेव ज्ञानतीर्नित्य आ शये ṚV. 1,140,7. 141,2. यं वर्धयन्ति पुष्टयश्च नित्याः 2,27,12. 4,4,7. आहवनानि 7,1,17. 8,31,5. वाचा नित्यया 64,6. नित्यो दृतिगामिः Kāts. Çr. 4,13,4. नित्योदक 20,4,14. नित्योदकिन् Çāṅkh. Gṛhj. 4,11. वृत्ति M. 2,206. अनध्याय 4,107. नित्यकालम् 2,58.73. दमो दानं तमा बुद्धिर्द्धृतिस्तेज उत्तमम्। नित्यान्यासन्महासत्त्वे शान्तनौ MBh. 1,3969. 12,162. Bhāg. P. 1,16,30. अनित्ये नित्यबुद्धयः 9,18,41. यस्मिन्नित्ये तते तन्तौ दृढे स्रगिव तिष्ठति MBh. 12,1610. तस्मिन्सदसि नित्यास्तु व्यासशिष्याः 14,2040. नित्योत्सवसमाजाढ्या R. 1,5,14. Bhartṛ. 2,39. यदि नित्यमनित्येन — लभ्येत Hit. I,42. Çvetāçv. Up. 6,13. M. 1,11. Kap. 1,12. Gaim. 1,18. Suçr. 1,312,9.11. Häufig als letztes Glied eines comp. *ununterbrochen sich an einem Ort aufhaltend, — in Etwas verharrend:* अरण्य° MBh. 1,4475. वन° 3,10430. 14,1274. जाह्नवीतीर° 13,4915. धर्म° 1,2334.4148. 14,74. Hariv. 7176. R. 2,37,19. 58,15. ध्यान° MBh. 3,15486. सत्य° 13,1563. शस्त्र° 1,4029. अध्यात्म° Bhag. 15,5. यज्ञाध्ययन° R. 1,6,14. आदान° M. 11,15. धर्मनित्या पाण्डव ते विचेष्टा MBh. 5,767. नित्यम् adv. *stets, ununterbrochen, beständig, immer* gaṇa स्वरादि zu P. 1,1,37. Halāj. 4,13. तं त्वा दम आ नित्यमिद्धम् ṚV. 1, 73,4. Kāts. Çr. 3,2,10. 6,11. 9,13,31. M. 1,105. 2,1. Indr. 5,61. Hid. 4,10. Brāhmaṇ. 3,6. N. 6,9. 7,2. R. 1,1,26. 6,13. Hit. 4,12. नित्यमरोगिता Hit. Pr. 18. mit einem partic. praet. pass. componirt; Accent eines solchen comp. P. 6,2,61. नित्यधृत Çāṅkh. Çr. 2,17,6. नित्यानुगृहीत Āçv. Gṛhj. 1, 9. °युक्त M. 3,75. 6,8. 9,326. °प्रमुदित Sund. 1,31. °शङ्कित Spr. 433. °ज्ञात Bhag. 2,26. °मुक्तत्व Kap. 1,163. — °संन्यासिन् Bhag. 5,3. °स्नायिन् Hit. 19,1. न नित्यम् *nicht immer* M. 4,204. *niemals* Taitt. Prāt. 1,4. 2,4. M. 1, 104. 3,71. 4,136. 5,169. 8,135. नित्यमनादाता *niemals nehmend* 6,8. — c) *ständig, nothwendig, wesentlich, zur Sache gehörig, unumgänglich* (Gegens. काम्य, नैमित्तिक u. s. w.): नित्ये संयाद्ये Çat. Br. 13,4,2,13. 5,1,9. Çāṅkh. Çr. 9,20,12. 13,10,6. Çāṅkh. Br. 23,4. Lāṭj. 1,2,14. 4,6,8. 8,7, 10. Āçv. Çr. 9,1. Schol. zu Kāts. Çr. 37,21. 39,3. 338,15. °व्रत Gobh. 3,2,42. Çāṅkh. Gṛhj. 2,6. कर्मन्, क्रिया, कृत्य M. 11,203. AK. 2,7,43. Rāǵa-Tar. 1,125. Bhāg. P. 7,15,11. Mārk. P. 16,41. 30,1. fgg. 24. fg. 31,60. °यात्रा Verz. d. B. H. No. 1235. 1236. °होमादिविधि 1065. °दान 1022. °दानादिपद्धति Mack. Coll. I,32. नित्याभिषेकविधि 139. द्वयोर्विभाषयोर्मध्ये विधिर्नित्यः Vop. 2,5. समास *ein nothwendiges Compositum, ein Compositum, welches nicht aufgelöst werden kann, ohne dass die Bedeutung zerfiele,* P. 6,1,169. Schol. zu P. 2,1,3. प्रत्यय *Suffix* Pat. zu P. 5,4,7. vom स्वरित so v. a. ज्ञात्य *der primäre* im Gegens. zum *begleitenden, secundären* TS. Prāt. 2,8. Einl. zu Nir. LXIII. — 2) m. *das Meer* Rāǵan. im ÇKDr. — 3) f. आ a) Bein. der Durgā, Çabdar. im ÇKDr. Brahmavaiv. P. in Verz. d. Oxf. H. 25, a (34). — b) Bez. einer Çakti Tantras. im ÇKDr. — c) Bein. der Göttin Manasā Çabdar. — Vgl. अ°, आत्म°, तपो°.

नित्यगति (नि° + ग°) adj. *in beständiger Bewegung seiend:* वायु MBh. 7,1455. m. *Wind, der Gott des Windes* H. 1106. °अग्निः Varāh. Bṛh. S. 47,77.

नित्यता (von नित्य) f. 1) *Beständigkeit, stetes Verharren* Bhāshāp. 101. धर्म° (eig. nom. abstr. von धर्मनित्य) MBh. 3,12531. मैथुन° *stets wiederholter Beischlaf* Suçr. 1,336,8. — 2) *Nothwendigkeit* (einer Handlung) Mārk. P. 30,25.

नित्यत्व (wie eben) n. 1) *das Sichgleichbleiben, Beständigkeit; ewige Dauer* Kāts. Çr. 1,8,18. Suçr. 1,147,5. Bhāg. P. 3,27,17. 7,3,10. सदा सना च नित्यत्वे Halāj. 5,101. अध्यात्मज्ञान° *das ununterbrochene Verharren in* (eig. nom. abstr. von अध्यात्मज्ञाननित्य) Bhag. 13,11. — 2) *Nothwendigkeit, Unumgänglichkeit* Kāts. Çr. 4,2,29. 5,3,5. 25,8,21. Pat. zu P. 1,2,6.

नित्यदा (wie eben) adv. gaṇa स्वरादि zu P. 1,1,37. *stets, beständig* Indr. 1,29. MBh. 1,889. 4837. 14,106. 15,782. Bhāg. P. 4,8,42.

नित्यनाथसिद्ध (नि° + नाथ - सि°) m. N. pr. eines Autors Verz. d. B. H. No. 963.

नित्यपरिवृत (नि° + प°) m. N. pr. eines Buddha Lot. de la b. l. 113.

नित्यपूजापत्त्र (नि° - पू° + प°) n. Bez. *einer Art von Amulet* Tantrasāra in Verz. d. Oxf. H. 95, b, 1 v. u.

नित्यभाव (नि° + भाव) m. *Ewigkeit* Suçr. 1,249,10.

नित्यमय (von नित्य) adj. *aus Ewigem gebildet*, — *bestehend* MBh. 12, 8948.

नित्ययौवन (नि° + यौ°) adj. *ewig jung;* f. आ Bein. der Draupadī Trik. 2,8, 13. H. 710.

नित्यवत्स (नि° + व°) 1) adj. f. आ *beständig ein Kalb habend* AV. 7,104, 1. 9,4,21. — 2) f. आ *eine best.* Sâman - *Litanei* Lâṭj. 7,5,3. 10, 2,4. — 3) n. N. verschiedener Sâman Ind. St. 3,221.

नित्यवित्रस्त (नि° + वि°) m. N. pr. einer Gazelle (*in beständiger Angst sich befindend*) Hariv. 1210.

नित्यवैकुण्ठ (नि° + वै°) m. Bez. eines bestimmten Sitzes Vishṇu's im Himmel Brahmavaiv-P. im ÇKDr.

नित्यशय (नि° + शय) adj. *beständig schlafend* MBh. 3,10415.

नित्यशस् (von नित्य) adv. *beständig*, *stets* M. 2,96. 4,150. 7,39. 10, 52. 12,77. Bhag. 8,14. N. 26,14. 15. R. 1,7,2. 17,38. 19,20. 2,28,15. 3, 9,13. Sûrjas. 6,8. Pañkat. II, 17. Bhâg. P. 3,32,30.

नित्यस्तोत्र (नि° + स्तो°) adj. *beständig Lob empfangend* ṚV. 9,12,7.

नित्यानन्दाश्रम (नित्य - आनन्द + आश्रम) m. N. pr. eines Scholiasten Colebr. Misc. Ess. I, 62, N.

नित्यायुक्त (नित्य + आयुक्त) m. N. pr. eines Bodhisattva Lalit. ed. Calc. 2,13. नित्योयुक्त (sic) bei Foucaux; vgl. नित्योद्युक्त.

नित्यारित्र (नित्य + अरित्र) adj. *eigene Ruder habend* d. h. *sich selbst rudernd:* नौ ṚV. 1,140,12.

नित्योत्क्षिप्तहस्त (नित्य-उत्क्षिप्त + हस्त) m. N. pr. eines Bodhisattva (*der stets die Hand aufhebt*) Vjutp. 22.

नित्योदित (नित्य + उदित) m. N. pr. eines Mannes Kathâs. 21,38.

नित्योद्युक्त (नित्य + उद्युक्त) m. N. pr. eines Bodhisattva Lot. de la b. l. 2. Vjutp. 22. — Vgl. नित्यायुक्त.

1. निद्, निन्द्, निन्दति Dhâtup. 3,28. निन्दात्; निन्दियत्, अनिन्दिषुस्; निनिन्द, निनिन्दिथ (Vop. 25,9), निन्दिम, निनिदुस्; निन्दिष्यति Vop. 25,10; partic. pass. निदान, निन्दित. Formen von निद् kommen nur in der ältesten Sprache vor; im Epos auch med. *verspotten*, *schmähen*, *verachten*, *schelten*, *tadeln*, *schimpfen auf:* न निन्दिम चमसं यो महाकुलः ṚV. 1,161,1. 5. 4,5,2. यो वः शर्मं शशमानस्य निन्दात् 5,42, 10. 10,27,6. किं मा निन्दन्ति शत्रवो ऽनिन्द्राः 48,7. AV. 2,12,6. निन्दाद्यो अस्मान्धिप्साच्च VS. 11,80. Ait. Br. 3,23. अव्रतमकारिति वै निन्दन्ति 2,38. Çat. Br. 4,1,5,10. प्रशंसति, निन्दति Kâṭh. 34,5. ये नः सत्रे अनिन्दिषुः Lâṭj. 3,11,8. (आदित्यम्) तपन्तं न निन्देत् Khând. Up. 2,14,2. अन्नं न निन्द्यात् Taitt. Up. 3,7. विकत्थां शंसमानानां सौबलं चापि निन्दताम् MBh. 2,2275. निन्दन्ति, अभिजानन्ति 1,3328. निनिन्द, ननन्द R. 5,11,15. — Bhartṛ. 1,57. 2,81. Râǵa-Tar. 3,211. Bhâg. P. 7,10,14. स निनिन्द किलात्मानं न तु तं लुब्धकं पुनः Pañkat. III,171. निन्दतस्तव सामर्थ्यम् Bhag. 2,36. निन्दन्ति स्वानि भाग्यानि Çâk. 126. स निनिन्दैकपुत्रताम् Kathâs. 13,61. Varâh. Bṛh. S. 73,15. Râǵa-Tar. 5,80. med.: अनिन्द्यं निन्दते यो हि अप्रशस्यं प्रशंसति MBh. 3,15229. 7,2601. जीवितं निन्दते नित्यं कुलं जन्म च R. 5,34,15. नाहं निन्दे न च स्तौमि स्वभावविषमं जनम् Bhâg. P. 7,13,42. pass.: निद्यमान ṚV. 6,52,3. निन्द्यो यत्र निन्द्यते M. 8,19. जीवन्ति निन्द्यमानास्ते Çuk. in LA. 42,1. निदान *verspottet* ṚV. 4,5,12 निन्दित *gescholten*, *getadelt*, *mit einem Makel behaftet*, *verrufen*, *verboten* (Gegens. प्रशस्त, पूजित, इष्ट) Pañkav. Br. 17,2,1. 2. Kâtj. Çr. 22,4,4. Pâr. Gṛhj. 1,11. M. 3,42. 47. 165. 4,157. 10,46. 11,44. 53. 64. 69. 182. Jâǵñ. 3,219. Varâh. Bṛh. S. 94,2. Bhaṭṭ. 6,136; vgl. अनिन्दित.

— desid. *zu verspotten Lust haben:* यो ब्रह्म क्रियमाणं निनित्सात् ṚV. 6,52,2. Zweifelhaft in der Stelle: अन्यान्वाभिजनान्निनित्सेत Âçv. Çr. 9,11.

— परि *heftig schmähen*, — *tadeln:* तत्रापि वाक्यं परिनिन्द्य MBh. 5, 40. ब्रह्म च ब्राह्मणांश्चैव यद्रूपं परिनिन्द्य Bhâg. P. 4,2,30. Nach P. 8, 4,33 und Vop. 8,22 ist die Umwandlung des Anlauts in ण zulässig.

— प्र *schelten:* नो भूयः प्रणिन्द्य Bhaṭṭ. 9,106. Nach P. 8,4,33 und Vop. 8,22 wäre auch प्रनिन्द्य richtig.

— प्रति *tadeln*, *schmähen auf:* तदा स्वबुद्धिं प्रतिनिन्दितासि MBh. 3,15656. Die Calc. Ausg. trennt प्रति, was Beachtung verdient.

— वि *tadeln*, *schmähen*, *schelten:* विनिन्दन्स्व स्वमात्मानम् MBh. 3, 13700. 6,1796. 4476. 12,5552. VP. bei Muir, Sanskrit Texts I,63, Z. 2 in der N. Bhâg. P. 4,2,17. 14,32. विनिन्द्येत्थं स धर्मज्ञः स्वयमात्मानमात्मना Brahma-P. in LA. 58,12. med. MBh. 6,1557.

2. निद् (= 1. निद्) f. *Spott*, *Schmähung*, *Verachtung:* ये त्वा निदे दधिरे दृष्टवीर्यम् ṚV. 2,23,14. न स्तोतारं निदे करः 3,41,6. 7,75,8. यथा निदो मुञ्चथ वन्दितारम् 2,34,15. 3,16,5. 7,94,3. 8,67,6. रक्षा समस्य नो निदः 9,61,30. concr. *Spötter*, *Verächter:* उत ब्रुवन्तु नो निदः 1,4,5. 129, 6. अर्तियाम निदस्तिरः स्वस्तिभिः 5,53,14. 6,72,1. तांस्त्रायस्व द्रुहो निदः 7,16,8. 9,70,10. निदं निदं पवमान नि तारिषः 79,5. — Vgl. त्वा°, देव°.

निद n. *Gift* Çabdak. im ÇKDr.

निदण्ड (1. नि + द°) m. = निहितो दण्डः *ein niedergelegter Stock* P. 6,2,192, Sch. eher adj. *der den Stock niedergelegt hat;* vgl. न्यस्तदण्ड unter दण्ड 12.

निदद्रु m. *Mensch* Çabdak. im ÇKDr. Soll nach Wilson aus निद + द्रु zusammengesetzt sein.

निदर्शक (von दर्श् mit नि) adj. 1) *eine Einsicht habend in*, *schauend:* ज्ञानतत्त्वपरो नित्यं शुभाशुभनिदर्शकः MBh. 12,7846. मनस्त्वपहृतं पूर्वमिन्द्रियार्थनिदर्शकम्। न समत्वगुणापेक्षि निर्गुणस्य निदर्शकम्॥ 7472. 13,6617. — 2) *anzeigend*, *verkündend:* उल्कापाताश्च बहवो महाभयनिदर्शकाः MBh. 3,13086. वृत्तवर्तिष्यमाणानां कथांशानां निदर्शकः (विष्कम्भः) Daçak. 1,58.

निदर्शन (wie eben) 1) adj. f. ई a) *hindeutend auf*, *zeigend*, *verkündend:* त्रिवर्गार्थनिदर्शनः Hariv. 11421. 14090. यज्ज्ञानमात्मतत्त्वनिदर्शनम् Bhâg. P. 2,5,1. एवं जन्मान्ययोरेतद्धर्माधर्मनिदर्शनम् (अन्ययोः d. i. जन्मनोः *der vorangegangenen und nachfolgenden*) 6,1,47. दृश्यन्ते विविधोत्पाता घोरा घोरनिदर्शनाः Hariv. 12815. तस्मै नमः सांख्यनिदर्शनाय *verkündend*, *lehrend* Bhâg. P. 5,18,33. — b) *zusagend*, *gefallend* (?): स तां बुद्धिं पुरस्कृत्य सर्वलोकनिदर्शनीम् R. 2,108,18. st. dessen विदर्शिनीम् R. Gorr. 2,116,27. — 2) f. आ *Gleichniss:* वाक्यार्थयोः सदृशयोरैक्यारोपो निदर्शना Kuvalaj. 53,*a*. Sâh. D. 699. — 3) n. *a*) *das Schauen*, *Sehen:* अन्धत्वाद्धि तेषां तु न मे रूपनिदर्शनम् MBh. 9,62. स्वप्न° *Traumgesicht* Khând. Up. 5,2,9. MBh. 1,471. Suçr. 1,8,15. स्वप्ननिदर्शनीयम्-

ध्यायम् 104,14. — b) *Hinweisung auf:* श्रुतिनिदर्शनात् M. 11,45. भूयोऽर्थं नानुरुध्यत्स धर्मव्यक्तिनिदर्शनात् MBh. 3,12678. — c) *das Zeigen* MBh. 7,564. — d) *Beleg, Beispiel* AK. 3,4,14,65. दृष्टान्तेनार्थः प्रसाध्यते यत्र तन्निदर्शनम् Suçr. 2,360,5. तदपि निदर्शनायोदाहरिष्यामः Âçv. Çr. 7,11. 8,3. Lâṭj. 7,10,18. Nir. 11,2. इक्षा साळ्हात्र निदर्शनानि Ṛv. Prât. 1,12. 14,18. 18,6. M. 9,20. MBh. 3,8172. 13254. 16935. 5,3919. 13,437. 2892. 2894. 14,554. Hariv. 3454. 6454. 10017. पर्याप्तमेतावद्भर्तुस्त्रिकृतिनिदर्शनम् R. 5,25, 20. 6,10,29. 74,15. 17. 18. Suçr. 1,154,20. Ragh. 8,45. Çâk. 23,15. बलिना मह योद्धव्यमिति नास्ति निदर्शनम् Kâm. Nîtis. 9,49. अयमेवात्र वृत्तान्तो ममात्र च निदर्शनम् Kathâs. 21,100. Colebr. Misc. Ess. 1,292. Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 219. Verz. d. Oxf. H. No. 370, Çl. 20. — d) *Anzeichen, Symptom, Vorzeichen, Vorbedeutung:* श्लेष्मसमुत्थस्य प्रूलस्य नि° Suçr. 2,458, 16. MBh. 2,507. संज्ञालोपो निरूष्मत्वं सद्यो मृत्युनिदर्शनम् 12,11718. fg. अष्टौ नृपेमानि (यज्ञः, दानम्, अध्ययनम्, तपः, दमः, सत्यम्, आर्जवम्, आनृशंस्यम्) मनुष्यलोके स्वर्गस्य लोकस्य निदर्शनानि 5,1235. 7,5160. तैरुत्पातनिदर्शनैः Hariv. 9885. Am Ende eines adj. comp. f. आ: वाचः प्रीतिनिदर्शनाः *zeugend von* R. 6,112,49. — e) *Schema, System* Suçr. 1, 151,19.

निदर्शिन् (wie eben) adj. *schauend, eine Einsicht habend in, vertraut mit:* (पृथ्वी) सर्वभूतकरी देवी शुभाशुभनिदर्शिनी MBh. 14,1406. श्रुति° 12, 11611. fgg. तत्त्व° 11618.

निदा und निदा (von 1. निद्) f. *Schmähung, Verachtung:* न त्वं नो अर्वन्निदाया: (पाहि vor अर्वन् vorgeschoben würde zugleich den Mangel des Metrums ergänzen) Ṛv. 6,12,6. मा नो निदा ईशत मोत जल्पिः 8,48, 14. — Vgl. निन्दा.

निदाघ (von दघ् = दह् mit नि) gaṇa न्यङ्क्वादि zu P. 7,3,53. m. n. Trik. 3,5,14. Siddh. K. 251,a, 1 v. u. 1) m. *Hitze, die heisse Zeit, der Sommer* AK. 1,1,3,19. Trik. 3,3,72. H. 157. Med. gh. 8. Halâj. 1,40. 116. Çat. Br. 13,8,1,4. Kâtj. Çr. 21,3,5. 24,2,5. Kauç. 83. MBh. 3,12539. 8,3972. R. 2, 43,20. 5,41,25. Suçr. 1,20,16. 21,3. 2,351,21. Bhartṛ. 1,39. Çâk. 57. Ragh. 10,5. 84. 12,32. 16,33. Kathâs. 9,89. Râǵa-Tar. 6,19. Pañkat. I,117. °काल MBh. 5,747. Mṛkkh. 19,15. Kumâras. 7,84. Ṛt. 1,1. निदाघवार्षिकौ (das 1te Wort auch als adj. aufzufassen) मासौ MBh. 7,1811. *innere Hitze* Ṛt. 1,4. Çântiç. 4,4. *Schweiss* AK. 1,1,2,33. Trik. H. 305. Med. — 2) m. N. pr. eines Mannes; pl. *seine Nachkommen* gaṇa उपकादि zu P. 2,4,69. — Ǵâbâlop. in Ind. St. 2,76. ein Sohn Pulastja's VP. 234.

निदाघकर (नि° + 1. कर) m. *die Sonne* Hâr. 11.

निदातृ (von 4. दा mit नि) nom. ag. *Anbinder:* चन्वित्सो रुशन्निह निदातारं न विन्दते Ṛv. 8,61,5.

निदान (wie eben) n. 1) *Band, Strick, Halfter:* बालकेन निदानेन MBh. 13,4587. उद्रश्मियापामसृजन्निदानम् Ṛv. 6,32,2. = वत्सदामन् *ein Strick zum Anbinden eines Kalbes* H. an. 3,387. Med. n. 83. — 2) *Grundursache, Wesen; Grundform:* तासां नि चिक्युः कवयो निदानम् Ṛv. 10,114,2. कासीत्प्रमा प्रतिमा किं निदानम् 130,3. अग्निहोत्रं दशहोतुर्निदानम् TBr. 2,2,11,6. TS. 6,3,11,2. Kâṭh. 20,9. Çâṅkh. Br. 22,1. 23,1. *Ursache* Suçr. 2,372,4. अल्प° 443,4. 487,18. Ragh. 3,1. Kathâs. 13,141. Gît. 1,20. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,603, Çl. 15. 7, 11, Çl. 43. Kull. zu M. 9,27. मानमनिदानम् Gît. 10,2. = आदिकारण AK. 1,1,4,6. Med. = कारण H. 1514. H. an. Med. Ueber den Gebrauch des Wortes bei den Buddhisten in dieser Bed. s. Burn. Intr. 59. fg. 485. 631. 637. Lot. de la b. l. 380. Köppen I,609. fgg. Wassiljew 13 u. s. w. Hiouen-thsang I,78. 161. *die Folge ist an die Ursache gebunden;* vgl. निबन्धन. — 3) निदानेन instr. *ursprünglich, wesentlich, eigentlich:* यज्ञमानो वा एष निदानेन यत्पशुः Ait. Br. 2,11. Çat. Br. 1,2,4,12. 4,1, 36. 3,2,2,15. अग्निर्वा एष निदानेन यदाग्नीध्रः 4,4,2,18. — 4) निदानस्थान oder kurz निदान (Halâj. 2,457) heisst eine der fünf Abtheilungen der medicinischen Wissenschaft d. i. *die Lehre von den Ursachen und dem Wesen der Krankheiten, Pathologie* Suçr. 1,6,1. 249,1. Die sechszehn Nidâna sind die 16 Abschnitte, in welchen diese Lehre behandelt wird, 9,6. यथा भिषक्चिकित्सेत रुजो निदानवित् Bhâg. P. 6,1,8. — 5) निदान und निदानसूत्र Titel eines Werkes über Metra und Stoma Ind. St. 1,44. fgg. Müller, SL. 111. 147. 210. Verz. d. B. H. No. 299. — 6) *Ende,* = अवसान H. an. Halâj. 5,39. = लय Med. Die Bed. *disappearance, cessation or removal of a first cause* bei Wils. beruht auf einer anderen Trennung der Worte वत्सदामादिकारणलये in Med.; auch ÇKDr. zerlegt dieses comp. in वत्सदामादि und कारणलय, während wir darin drei Bedeutungen (वत्सदामन्, आदिकारण und लय) annehmen. — 7) *Reinigung* (शुद्धि). — 8) *die Forderung des Lohnes für Askese* (तपसः फलयाचने) H. an. — Vgl. निमित्त°.

निदानवत् (von निदान) adj. *auf einem Grund fussend* oder *wesenhaft* TBr. 2,2,11,6. Kâṭh. 20,9. 28,10.

निदिग्ध 1) partic. s. u. दिह् mit नि. — 2) f. आ *Kardamomen* Çabdak. im ÇKDr.

निदिग्धिका (von निदिग्धा) f. 1) *Solanum Jacquini Willd.* (*die Anklebende, sich Anhängende*) AK. 2,4,3,12. Ratnam. 7. Halâj. 2,464. Suçr. 1,377,21. Vgl. निर्दिग्धिका, निर्दिग्धिका. — 2) *Kardamomen* Çabdak. im ÇKDr.

निदिध्यासन (vom desid. von ध्या mit नि) n. *das Nachdenken* Vedântas. (Allah.) No. 123. 113. Prab. 115,4. Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 137. Madhus. in Ind. St. 1,22,5 v. u.

निदिध्यासितव्य s. u. ध्या mit नि.

निदिध्यासु (vom desid. von ध्या mit नि) adj. *über Etwas nachzudenken verlangend:* °सोऽरात्ममायां हृदयं निरभिद्यत । ततो मनस्ततश्चन्द्रः संकल्पः काम एव च ॥ Bhâg. P. 2,10,30.

निदुश m. *Fisch* Çabdârthak. bei Wils.

निदेश (von 1. दिश् mit नि) m. 1) *Befehl* AK. 2,8,2,25. 3,4,25,151. H. 277. an. 3,722. Kathâs. 22,239. आचार्यनिदेशेन 4,18. नागराजनिदेशतः 22,209. निदेशात्स्वर्गिणः पितुः Ragh. ed. Calc. 12,17. अनुष्ठित° Çâk. 97, 2. कालमेव प्रतीक्षेत निदेशं भृतको यथा MBh. 12,8929. निदेशं कर्तुं ते R. 2, 34,44. युधिष्ठिरस्यास्मि निदेशकारी MBh. 4,2102. Bhâg. P. 7,8,48. °कृत् 1,17,40. निदेशे वर्तमानानाम् MBh. 1,637. °वर्ती च पितुः पुत्रो भवति धर्मतः 15,155. R. 4,38,59. 40,5. Çâk. 139, v. l. Daçak. 159,4. निदेशो हि मया तुभ्यं स्थातव्यमनसूयता Matsjop. 19. स्थितान्निदेशे (गजान्) MBh. 3, 959. Ragh. 14,44. Mâlav. 89. निदेशे निरतः पितुः R. 4,14,18. निदेशं भवतो यथोक्तमनुपालयन् R. Schl. 2,34,43. निदेशं पालयतु 52,77. °भाज्

MBh.2,367. Bhâg. P.3,33,5. निदेश = परिभाषणा *Unterhaltung, Gespräch* H. an. — 2) *Nähe* H. an. प्रणम्य तु (गुरोः) शयानस्य निदेशे चैव तिष्ठतः M. 2,197. Könnte viell. auch bedeuten *wenn er im Begriff steht Etwas zu befehlen* (sonst bedeutet aber निदेशे स्था *einem Befehle nachkommen*). Kull.: निदेशे निकटे ऽवतिष्ठतो गुरोरादिशतः प्रह्वीभूयैव प्रतिश्रवणासंभाषे कुर्यात्. — 3) = भाजन *Gefäss* Dhar. im ÇKDr. *the word of command; ordering, commanding* Wils. nach ders. Aut. — Vgl. निर्देश, welchem Med. wie H. an. bei निदेश die drei Bedd. शासन, कथन und उपान्त giebt; ÇKDr. und Wils. haben aber auch in Med. die Lesart निदेश vor Augen gehabt.

निदेशिन् (wie eben) 1) adj. *hinweisend* Wils. — 2) f. °नी *Himmelsgegend* Râǵan. im ÇKDr.; vgl. 2. दिश्.

निद्योत AV. Pariç. in Verz. d. B. H. 93, Z. 3 v. u. fehlerhaft für निर्घात.

निद्रा (von 2. द्रा mit नि) f. Uṇâdis. 2,17. 1) *Schlaf* AK. 1,1,2,36. H. 313. Suçr. 1,4,11. Jogas. 1,10. Tattvas. 20. आहारनिद्राभयमैथुनं च सामान्यमेतत्पशुभिर्नराणाम् Spr. 409. °हाणा Bhâg. P. 2,7,13. प्रवृद्धनिद्राशयित R. 3,35,64. 23,39. निद्रान्तरित Pańkat. 117,5. °वश Vet. in LA. 23,3. न विवेश च निद्रेनं निशासु शयनं गतम् R. 4,26,9. निद्राभिभूत Suçr. 1,45,16. निद्रयापहृता N. 10,7. R. 1,46,16. हृतमज्ञाननिद्रया 5,76,19. N. 24,12. निद्रां सुमपसेवते R. 1,35,23. निद्रामभ्येहि 14. निद्रामुपागमत् 22. शनैर्निद्रामथाखिन्ना जगाम सा Som. Nal. 80. Pańkat. 124,1. Megh. 110. यैया निद्रां शनैश्च सः Vid. 123. Çṛṅgârat. 12. निद्रामुपेतस्य Sâh. D. 67,15. न च तेन विना निद्रां लभते R. 1,19,22. 2,51,9 (94,11 Gorr.). 3,60,34. प्रच्छायसुलभनिद्रा दिवसाः Çâk. 3. अलब्धनिद्र Bhâg. P. 4,13,47. लब्धनिद्रासुखा Megh. 95. प्राप्य निद्रां कथंचन Kathâs. 26,146. निद्रामुवाह Bhâg. P. 3,9,20. त्यक्तनिद्रे बभूवतुः R. 2,63,21. निद्रां विहाय Ragh. 5,73. वीतनिद्र ad Çâk. 78. Dhûrtas. 74,17. मुक्तनिद्र Kathâs. 10,72. नष्टनिद्र Pańkat. 38,4. तृणाभग्ननिद्र Bhâg. P. 3,9,10. महानिद्र R. 6,37,30. निद्रान्ध *vor Schlaf* (*Schläfrigkeit*; निद्रा = तन्द्री AK. 3,4, 25,178) *blind* Hit. 1,4. MBh. 7,8374. °कर Hariv. 3870. Suçr. 1,176, 3. Dhûrtas. 90,10. °रत Varâh. Bṛh. S. 92,11. निद्रालस *schläfrig* 5. Bhartṛ. 3,73. अङ्गानि निद्रालसविह्वलानि Ṛt. 6,11, v. l. निद्रालस्य *Schläfrigkeit* Varâh. Bṛh. 8,18. *langes Schlafen*, neben आलस्य, तन्द्री, तन्द्रा MBh. 2,260. 5,1048. Suçr. 1,13,8. — Hariv. 6465. अशीर्षानिद्राणि Shaḍv. Br. 5,4 soll nach Sâj. bedeuten अशीर्षमतिनिद्राश्च; vgl. Weber, Zwei vedische Texte über Omina und Portenta, S. 321. fg. Bei Blumen ist *Schlaf* so v. a. *Knospenzustand*: निद्रां त्यज् *aufblühen* Spr. 433. Der *Schlaf* als *Göttin* personif. R. 3,63,8. 9. VP. 78, N. 8. Vgl. अ°, विनिद्र. — 2) myst. Bez. *des Buchstabens* भ Ind. St. 2,316.

निद्रादरिद्र (नि° + द°) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124,*a*.

निद्रामय (von निद्रा) adj. *im Schlafe bestehend*: विष्णुं निद्रामयं योगं प्रविष्टम् Hariv. 2834.

निद्राय् s. u. 2. द्रा mit नि.

निद्रायोग (नि° + योग) m. *Schlaf und zugleich tiefe Versenkung des Geistes* Hariv. 2217. 12309. — Vgl. योगनिद्रा und u. निद्रामय.

निद्रालु (von निद्रा) adj. *schläfrig, schlafsüchtig* P. 3,2,158. Vop. 7,32. 33. AK. 3,1,33. H. 442. Jâǵń. 3,139. MBh. 3,16398. Suçr. 1,206,12. 2, 533,5. Bhartṛ. 3,73, v. l. Pańkat. V,41. अङ्गानि निद्रालुसविभ्रमाणि Ṛt. 6,11, v. l. Davon °लुत्व n. *Schläfrigkeit* Suçr. 1,313,1. — 2) m. Bein. Vishṇu's H. ç. 67. — 3) f. *a*) *Solanum Melongena Lin.* (*die früh sich Schliessende*). — *b*) N. einer anderen Pflanze, = वनवर्वरिका Râǵan. im ÇKDr. — *c*) *ein best. Parfum*, = नली Çabdak. im ÇKDr.

निद्रावृत (नि° + वृत) m. *Finsterniss* Çabdam. im ÇKDr.

निद्रासंजनन (नि° + सं°) n. *Phlegma, wässerige Feuchtigkeit im Körper* (श्लेष्मन्) Çabdam. im ÇKDr.

निद्रित s. u. 2. द्रा mit नि.

निधन Uṇâdis. 2,81. m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2,4,31. das m. Hariv. 4846. — 1) n. *das Sichfestsetzen, Aufenthalt*: भद्रपापस्यं निधनं तितिक्षुः AV. 12,1,48. — 2) *Aufenthaltsort; Lagerstätte, Behälter*: (ब्रह्मगवी) यज्ञे प्रतिष्ठिता लोका निधनम् AV. 12,5,3. तपसां तेजसां चैव यशसां वपुषां तथा। निधनं यो ऽव्ययो देवः स ते स्कन्दः प्रसीदतु ॥ Suçr. 2,386,3. 4. अव्यक्तरससिन्धूनां भूतानां निधनस्य च। उदरं विदितं पुंसो हृदयं मनसः पदम् ॥ Bhâg. P. 2,6,10. Vgl. निधान. — 3) n. *Geschlecht, Familie*; = कुल AK. 3,4,28,125. H. an. 3,386. Med. n. 83. Nach Bhar. zu AK. = कुलस्थानम् und कुलमुख्यश्च ÇKDr. Nach Wils. in der zweiten Bed. (*Familienhaupt*) m. — 4) m. n. *Schluss, Ende; Tod, Vernichtung* AK. 2,8,2,35. 3,4,28,125. H. 324. H. an. Med. Halâj. 3,6. सुखादि, दुःखनिधन Taitt. Âr. 1,27,1. पित्र्यमा निधनात्कार्यं विधिवद्दर्भपाणिना M. 3,279. वाक्यस्यैतस्य निधने MBh. 1,4612. 13,1321. युगादिनिधने 4161. Suçr. 1,7,16. अनादिनिधन MBh. 1,40. 13,1042. Bhâg. P. 1,8,28. अनादिमध्यनिधन Suçr. 1,18,19. Bhag. 2,28. कल्पान्तेष्वपि न प्रयाति निधनं विद्याख्यमन्तर्धनम् Bhartṛ. 2,18. स्वशील° Pańkat. V,81. जीवितं निधनं व्रजेत् Suçr. 1,117,8. ओषध्यः पशवो वृक्षास्तिर्यञ्चः पक्षिणस्तथा। यज्ञार्थं निधनं प्राप्ताः प्राप्नुवन्त्युच्छ्रितीः पुनः ॥ M. 5,40. 8,17. Bhag. 3,35. Brâhman. 2,2. N. 2, 17. MBh. 2,601. Hariv. 4846. R. 1,3,27. 2,47,7. 3,16,33. 46,18. Ragh. 11,67. Varâh. Bṛh. S. 4,10. Bṛh. 4,9. Pańkat. I,20. II,82. Gît. 1,14. Bhâg. P. 1,7,16. 12,2. शस्यस्य Varâh. Bṛh. S. 46,16 (17). Viell. vom *Verschwinden der Sonne* AV. 9,7,13. — 5) n. *Schlusssatz* (musik.) *am Ende des* Sâman, *welcher im Chor gesungen wird*; dazu dienen verschiedene eigens dazu angehängte Wörter und Silben, z. B. स्वर्ज्योतिः, वषट्, सत्यम्, अथ, ईम्, नाम्. Es können aber auch an anderen Stellen des Verses durch solche Einfügungen ähnliche Finale gebildet werden. *In den Schlusssatz einfallen* heisst निधनमुपैति, उपवैति. AV. 9,6,46. 47. 11,7,12. TS. 3,3,2,1. 7,1,4,3. Ait. Br. 3,23. अन्ततः साम्नो निधनमुपयन्ति Âçv. Çr. 6,13. नानाप्रस्ताव, समाननिधन Çat. Br. 8,7,4,6. चतुर्नि° 12,8,2,26. त्रिणि° Pańkav. Br. 7,3,16. Shaḍv. Br. 3,1. प्रस्तावप्रतिहारनिधनानामन्तरपरिमाणं सर्वत्र यथायोनि चिकीर्षेत् Lâṭj. 7,9,6. निधनान्ताः पवमाना भवन्ति Pańkav. Br. 13,5,28. षट्° 10,10,1. Lâṭj. 6,11,4. बहिर्णि° Pańkav. Br. 7,6,13. 10,10,1. प्रस्तावोद्गीथप्रतिहारोपद्रवनिधनानि भक्तयः Müller, SL. 210, N. 3. Khând. Up. 2,2,1. Vgl. die Sâman-Namen गत°, तिरश्ची°, तिरश्चीन°, त्रि°, दस° u. s. w. Ind. St. 3,221. — 6) n. in der Astrol. Bez. *des 8ten Hauses* (wie alle Wörter für *Tod*) Varâh. Laghuǵ. 5,5. 8,8. 12,1. Bṛh. 1,16. 4,8. 6,10. 13,2. 19,3. — 7) adj. *besitzlos* (falsche Form für निर्धन) ÇKDr. Wils.; vgl. निधनता. — Die zwei ersten Bedeutungen des Wortes weisen auf 1. धा, wegen der vierten (*Tod*) hat man aber das Wort auf धन् = हन् (vgl. प्रधन) zu-

rückführen wollen. Wenn indessen angenommen wird, dass nicht *Tod*, sondern *Schluss*, *Ende* die ursprüngliche Bedeutung sei, so könnte diese auch aus 1. धा mit नि abgeleitet werden.

निधनकाम (नि° + काम) n. N. verschiedener Sâman Lâṭj. 6,12,14. Pañkav. Br. 12,9,11. Ind. St. 3,221. प्रजापतेर्निधनकामम् ebend. 224.

निधनक्रिया (नि° + क्रि°) f. *Todtenceremonie* Hariv. 4896.

निधनता (von निधन 7.) f. *Armuth* Mṛkkh. 8,14 = Hit. I,128. Alle Autoritäten stimmen in dieser Lesart überein; Lassen will विधनता lesen, da निर्धनता das Metrum stören würde.

निधनपति (नि° + प°) m. *Herr des Endes* Taitt. Âr. 10,16.

निधनभूत (नि + भूत) adj. *Schlusssatz-artig* Lâṭj. 6,1,11.

निधनवत् (von निधन) ad. *mit einem Schlusssatz versehen* VS. 13,58. Pañkav. Br. 5,2,9. 16,5,25. Lâṭj. 6,9,7. Çâñkh. Br. 29,3.

निधा (von 1. धा mit नि) f. *Netz aus Schnüren, Fanggarn* Nir. 4,2. Ait. Br. 3,19. मुमुग्ध्यस्मान्निधयेव बद्धान् ṚV. 10,73,11. गृभ्णाति रिपुं निधया निधापतिः 9,83,4.

निधातृ (wie eben) nom. ag. *Aufbewahrer, Berger* ṚV. 5,30,2.

निधातव्य (wie eben) adj. *niederzulegen, aufzubewahren* Saddh. P. 4, 23, *b*. *zu übergeben, anzuvertrauen:* तस्माद्राज्ञा निधातव्यो ब्राह्मणेष्वक्षयो निधिः M. 7,83. *zu richten auf:* तस्मिंश्चात्मा निधातव्यः MBh. 12, 6912.

निधान (wie eben) 1) n. *das Niedersetzen, Niederlegen, Aufbewahren* Kâtj. Çr. 9,12,14. 23,4,24. P. 6,2,192. प्रचक्रमे निधानाय शस्त्राणाम् MBh. 4,158. दण्ड° *das Niederlegen des Stockes* so v. a. *Nichtanwendung von Gewaltmaassregeln, Milde* 12,6559. vom *Einsetzen des Feuers* Kâtj. Çr. 5,4,6. 6,2,2. *eines Topfes in die Erde* 25,8,8. — 2) n. *Ort des Niedersetzens, — Niederlegens, Behälter:* शफानाम् ṚV. 1,163,5. रथस्य 3,53,6. चकार गर्भं सनितुर्निधानम् 31,2. तेभ्यो निधानं बहुधा व्यैच्छन् TBr. 2,7,17,3. अमृतस्य Hariv. 2477. यत्र तत्सत्यस्य परमं निधानम् Muṇḍ. Up. 3,1,6. निधानं तपसां कृष्ण यज्ञस्त्वं च सनातनः MBh. 3,477. R. 3,18,25. स हि धर्मनिधानम् 5,89,40. एतन्नानावताराणां निधानम् Bhâg. P. 1,3,5; nach ÇKDr. in der letzten Stelle = कार्यावसाने प्रवेशस्थानम्, welchem das Wilson'sche *place of cessation or rest* entspricht. Als m.: तपसो निधानान् (यातुधानान्) R. 5,11,4. Am Ende eines adj. comp. f. ई in गर्भनिधानी Nir. 3,6. Vgl. नामनिधान. — 3) n. *ein verborgener Schatz, Schatz* überh. H. 192. M. 8,36. Bhag. 9,18. 11,38. R. 2,33,18 (21 Gorr.). Mṛkkh. 91,8. Ragh. 3,9. Kathâs. 18,39. 42. 20,225. 24,87. Gît. 1,21. 3,13. Râǵa-Tar. 4,39. 462. Pañkat. 118,15. 122,5. II, 161. °कुम्भ Sâh. D. 72,10. — 4) adj. in वासात्यो चित्रो जगतो निधानौ Taitt. Âr. 1,10,2.

निधानक von निधान gaṇa ऋश्यादि zu P. 4,2,80.

निधानेश (निधान *Schatz* + ईश *Herr*) m. *ein* Jaksha Çatr. 14,212.

निधान्य (von निधान) adj. *zum Niedersetzen u. s. w. geeignet:* उतो न्वस्य यत्पदं हर्यतस्य निधान्यम्। परि द्यां जिह्वयातनत् ṚV. 8,61,18.

निधापति (नि° + प°) m. *Träger des Fanggarns;* s. u. निधा.

निधाय्य in der Stelle निधाय्यो ऽवायि Taitt. Âr. 4,40,1; der Comm.: नितरां संपादनीयो भागः.

निधारय (von धर् mit नि) adj. *einsetzend:* यः ककुभो निधारयः पृथिव्यामधि दर्शतः ṚV. 8,41,4.

निधि (von 1. धा mit नि) m. P. 3,3,92, Sch. 1) *Aufstellung, Aufwartung* (von Speisen u. s. w.): इमे वां निधयो मधूनाम् ṚV. 1,183,4. 5,43, 8. 7,67,7. 69,3. परि त्वासते निधिभिः सखायः 10,179,2. बर्हिष्येषु निधिषु प्रियेषु 15,5. — 2) *Untersatz an der* Ukhâ Çat. Br. 6,2,2,25. 5, 2,1. 3. 22. — 3) *Aufbewahrungsort, Behälter:* समुद्रं निधिमम्भसाम् MBh. 1,1124. निधिरपाम् *das Meer* (अपां निधिः N. eines Sâman Ind. St. 3,202) Bhartṛ. 3,20. संसारवाराम् Prab. 103,14. सर्वाम्भोनिधि *das Meer* Ang. 6,6. nach Râǵan. im ÇKDr. bedeutet निधि auch ohne weiteren Beisatz *Meer*. तोणीमिमामोषधिवीरुधां निधिम् Bhâg. P. 5,18, 28. संपूर्णशारदकला° so v. a. *Vollmond* Dhûrtas. 91,15. तपसः MBh. 13, 1028. तपसाम् R. Gorr. 1,67,3. गुणसंपदाम् R. Schl. 1,1,5. चतुःषष्टेः कलायाः Dhûrtas. 68,14. तपो° Ragh. 5,55. सौभाग्यलक्ष्मी° Bhartṛ. 1,71. अथर्व° Ragh. 1,59. प्रेम° Çrut. 12, v. l. 17. प्रज्ञा° Pañkat. 132,14. छन्दोज्ञान° (nach der richtigen Lesart) II,34. सत्त्व° Bhâg. P. 1,3,26. 3,16,24. आनन्द° 2,1,39. श्रोत्रो° 3,28,24. निधिमिव हर्षनिधानम् Gît. 5,13. Vgl. अम्भो°, क्षीर°, तोय°, तपो°. — 4) *verborgenes Gut, Schatz* AK. 1,1,2, 67. 3,4,2,19. Trik. 1,1,79. H. 192. 193. Halâj. 1,82. अद्रिबुध्नः ṚV. 10,108, 7. पणीनाम् 2,24,6. 10,138,4. 108,2. एष वेद निधीनाम् 8,29,6. 1,116, 11. आविर्निधीरकृणोदुस्रियाणाम् 10,68,6. अमृतस्य 186,3. AV. 10,7,23. निधिं बिभ्रती बहुधा गुहा वसु (die Erde) 12,1,44. 18,4,41. TS. 5,6,6, 1. 2. हिरण्य° Khând. Up. 8,3,2. — M. 7,82. fg. 8,35. 37. fgg. MBh. 5, 4782. निधीनामधिपः (Kuvera) Hariv. 2467. 6004. Bhartṛ. 3,5. 31. Varâh. Bṛh. S. 44 (43),12. निधिकृन्न दाता Bṛh. 12,14. Pañkat. II,12. Hit. Pr. 34. शीलनिधिः स्फीतो दमयन्त्याः सुरक्षितः N. 24,32. येन यमस्य निधिना चरामि angeblich *anvertrautes Gut* Taitt. Âr. 2,33; vgl. aber AV. 6,117,1, wo बलिना gelesen wird. — 5) दैवो निधिः Khând. Up. 7, 1,2. 4 Bez. *einer best. Lehre;* Çañk. nimmt jedes für sich und erklärt निधि durch महाकालादिनिधिशास्त्रम्. — 6) *eine best. Heilpflanze* (*ein Schatz*), = जीविका Çabdak. im ÇKDr. — 7) *ein best. Parfum*, = नलिका Râǵan. im ÇKDr.

निधिगोप (नि° + गोप) m. *Hüter des Schatzes* Çat. Br. 1,7,2,3.

निधिनाथ (नि° + नाथ) m. *Herr der Schätze*, Bein. Kuvera's Trik. 1,1,78.

निधिप (नि° + प) m. *Schatzhüter:* यमेव तु शुचिं विद्या नियतं ब्रह्मचारिणम्। तस्मै मां ब्रूहि विप्राय निधिपायाप्रमादिने॥ M. 2,115. निधिपं च धनेश्वरम् MBh. 12,7552. यक्षस्य, वेदस्य Âçv. Gṛhj. 1,22. — Vgl. निधिपा.

निधिपति (नि° + प°) m. 1) *Schätzeherr* AV. 7,17,4. VS. 23,19. Bein. Kuvera's Hariv. 6277. — 2) N. pr. eines *reichen* Kaufmanns Vet. in Verz. d. Oxf. H. 153, *a*, 13.

निधिपतिदत्त (नि° + दत्त) m. N. pr. eines Kaufmannes Daçak. 139, 2 v. u.

निधिपा (निधि + पा) m. *Schatzhüter* AV. 12,3,34. 41. 42. TBr. 2,8, 1,3. 4,3. Pâr. Gṛhj. 2,4. — Vgl. निधिप.

निधिपाल (नि° + पाल) m. dass. MBh. 14,1923.

निधिपालित (नि° + पा°) m. N. pr. eines Kaufmanns Daçak. in Benf. Chr. 184,11.

निधिमत् (von निधि) adj. *einen Vorrath bildend:* गृध्रेव वृत्तं निधिमन्-

मद्दे RV. 2,39,1. penarius: ऋग 10,59,2.

निधीश्वर (निधि + ईश्वर) m. Schätzeherr, Bein. Kuvera's H. 190.

निधुवन (von धू mit नि) n. 1) das Hinundherbewegen, Zittern H. an. 4,176. Med. n. 186. — 2) coitus Uǵǵval. zu Uṇâdis. 2,81. AK. 2,7,56. H. 537. H. an. Med. Hâr. 50. Halâj. 2,414. Gît. 2,18. Hit. 50,1, v. l. Çṛṅgârar. 8 in Habb. Anth. 511. Kaurap. 4. 9. 25. Spiel, Scherz; = केलि, नर्मन् Çabdar. im ÇKDr.

निधृति (von धर् mit नि) m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Vṛshṇi, Agni-P. in VP. 422, N. 21. — Vgl. निर्वृति, निवृत्ति.

निधेय (von 1. धा mit नि) adj. hinzusetzen, aufzulegen Hariv. 5431. अ°; davon आनिधेय gaṇa शार्ङ्गरवादि zu P. 4,1,73.

निध्यान (von ध्या mit नि) n. das Schauen, Sehen, Blick AK. 3,3,31. H. 577. Halâj. 2,411.

निध्रुव (1. नि + ध्रुव) m. N. pr. eines Mannes Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 58,25. pl. seine Nachkommen Âçv. Çr. 12,14. — Vgl. नैध्रुव, नैध्रुवि.

निध्रुवि (1. नि + ध्रुवि) 1) adj. beharrend, treu: ये (अग्नयः) मर्त्येषु नि-ध्रुविः RV. 7,3,1. सदा ह्यि वं आपित्वमस्ति निध्रुवि 8,20,22. अस्तेर्देवेषु निध्रु-विः 29,8. — 2) m. N. pr. eines Kâçjapa und Liedverfassers von RV. 9,63. Anukr. zu RV. und Kâṭh. 22,5. Ind. St. 3,221.

निध्वान (von ध्वन् mit नि) m. Laut Çabdar. im ÇKDr.

निनङ्क्षु (vom desid. von नश् mit नि) adj. zu Grunde zu gehen —, umzukommen verlangend Bhaṭṭ. 4,33.

निनद (von नद् mit नि) m. = निनाद P. 3,3,64. Klang, Laut, Ton, Geräusch, Gesumme, Geschrei AK. 1,1,6,1. H. 1399. MBh. 3,820. 8702. 4,365. 1400. 5,3142. 7,3369. 8,2820. Hariv. 3911. 11010 (S. 790). R. 1, 40,20. 2,28,7. 5,10,12. 13,1. 40,11. Bhartṛ. 1,44. Ragh. 9,73. Kathâs. 21,6. 23,77. Bhâg. P. 1,11,3. 7,8,15. neutr. Khând. Up. 3,13,8.

निनयन (von नी mit नि) n. 1) das Hingiessen Kauç. 51. — 2) das Aussprechen: स्वधा° M. 2,172.

निनर्तशत्रु m. N. pr. eines Sohnes des Anâdhṛshṭi Hariv. 1937. Die Form scheint falsch zu sein; Langl. hat hier निवृत्तशत्रु; dieselbe räthselhafte Form an zwei anderen Stellen für निर्वृतशत्रु der Calcuttaer Ausgabe des Originals. Die richtige Form wird wohl überall निवृत्तशत्रु sein.

निनर्द (von नर्द् mit नि) m. das Schleifen oder Trillern (des Tones in den Litaneien) Âçv. Çr. 7,11. 8,3. — Vgl. u. नर्द्.

निनाद m. = निनद P. 3,3,64. AK. 1,1,6,1. H. 1399. MBh. 5,3138. fg. Hariv. 4355. 9133. R. 2,34,19. 76,21. 4,13,21. 5,38,1. Ragh. 11,15. Ṛt. 1,25. Varâh. Bṛh. S. 59,10. 66,8. Dev. 8,9.

निनादिन् (von नद् mit नि oder von निनाद) adj. 1) klingend, tönend, schallend, schreiend: शङ्ख भेरीशतनिनादिनम् MBh. 4,1335. स्वरेणार्त-निनादिना Hariv. 16258. मेघस्वन° R. Gorr. 1,20,9. दृप्तसिंहनिनादिन्या (सेनया) MBh. 9,2684. 2792. — 2) ertönen machend, spielend (ein musikalisches Instrument): सर्वतूर्य° MBh. 13,1174. Hariv. 2458. — 3) von einem Klang begleitet: शङ्खभेरीनिनादेन वेणुवीणानिनादिना MBh. 5,3139.

निनाह्य (von नह् mit नि) m. Wassergefäss, Krug Çat. Br. 3,9,2,8. Kâtj. Çr. 8,9,3. Nach den Erklärern ein in den Boden eingegrabenes Wassergefäss.

निनित्सु (vom desid. von निद्) adj. zu schmähen —, zu lästern begierig: शंसं निनित्सोः RV. 7,25,2. न युष्मे निनित्सुश्चन मर्त्यः । अवद्यमधि दीधरत् 8,57,19.

निनीषा (vom desid. von नी) f. die Absicht wegzuführen: विमानमा-गमत्स्वर्गान्मृगव्याधनिनीषया MBh. 8,3445.

निनीषु (wie eben) adj. 1) zu führen —, zu bringen wünschend: नि-नीषवो युधि द्रोणं यमस्य सदनं प्रति MBh. 7,5071. निनीषुः कुलमुत्कर्षम् M. 4,244. उत्रियान्स्वयम् MBh. 1,6402. 7,1189. मया प्रतिष्ठां प्राक्सिम-न्निनीषौ परमेश्वरम् Râǵa-Tar. 3,350. — 2) zu verbringen, — abzuleben (eine Zeit) wünschend: कालपर्ययम् MBh. 2,1736.

निनृत्तवत् adj. mit dem निनृत्त (s. u. नर्त् mit नि) versehen Ait. Br. 5,1.

निनृत्ति (von नर्त् mit नि) f. Wiederholung (s. u. नर्त् mit नि) Çâṅkh. Br. 20,4. 21,4.

निन्द् s. 1. निद्.

निन्दक (von निन्द्) adj. subst. Spötter, Lästerer P. 3,2,146. M. 2,201. ब्राह्मण° MBh. 14,1003. राज° Râǵa-Tar. 3,156. वेद° M. 2,11. 3,161. MBh. 3,13034. 13,2195. वेदशास्त्रार्थ° 3,1178.

निन्दतल adj. = निन्दितहस्त der eine verkrüppelte Hand hat Çabdar. im ÇKDr. Nach Wilson auch निम्नतल.

निन्दन (von निन्द्) n. das Lästern, Schmähen P. 8,1,8, Sch. Bhâg. P. 7,1,22. भगवन्निन्दन VP. bei Muir, Sanskrit Texts 1,63, N., Z. 3.

निन्दनीय (wie eben) adj. dem Spott —, dem Tadel unterliegend, schimpflich, verächtlich: वामनमास्थाय निन्दनीयं पुरा वपुः Hariv. 4166. निन्दनीयो मन्नीतिताम् 4241.

निन्दा (wie eben) f. = कुत्सा, अपवाद AK. 1,1,5,14. 3,4,16,91. H. 271. an. 2,228. Med. d. 7. Halâj. 1,148. = दुष्कृति Çabdar. im ÇKDr. Schmähung, Lästerung AV. 11,8,22. गुरोर्यत्र परीवादो निन्दा वापि प्रवर्तते M. 2,200. तुल्यनिन्दास्तुति Bhag. 12,19. भगवन्निन्दा Bhâg. P. 4,21,46. पर° Mârk. P. 15,39. वेद° M. 4,163. 11,56. Jâǵń. 3,228. Tadel, Zurechtweisung: स्मृत, निन्दा, विद्या, श्रद्धा, प्रज्ञा Âçv. Gṛhj. 3,9. निन्दार्हो यत्र निन्द्यते M. 8,19. सेह निन्दामवाप्नोति 5,161. स्त्रियो निन्दां कार्यं Varâh. Bṛh. S. 73,11. Am Ende eines adj. comp.: सनिन्द उपालम्भः AK. 1,1,5,15. अस्वश्लाघान्यनिन्दता (वाचः) H. 68. निन्दास्तुति f. ein Lob, welches einen Tadel involvirt; ironisches Lob ÇKDr. Wils. — Vgl. अनिन्द, निदा.

निन्दितर् (wie eben) nom. ag. Spötter, Lästerer, Verächter: नकिरे-षां निन्दिता मर्त्येषु RV. 3,39,4. 5,2,6.

निन्दिन् (wie eben oder von निन्दा) adj. schmähend, lästernd, tadelnd: अस्वश्लाघान्यनिन्दिता H. 68, v. l. für °निन्दता.

निन्दु f. eine Frau, die ein todtes Kind zur Welt bringt, H. 531. — Wird von निन्द् abgeleitet.

निन्द्य (von निन्द्) adj. zu schmähen, verächtlich, verwerflich, schimpflich, tadelnswerth, woran ein Makel haftet: निन्दितारो निन्द्यासो भव-न्तु RV. 5,2,6. perisp. Çat. Br. 4,2,5,10. — M. 3,42. 5,163. R. Gorr. 2,15, 23. Vet. in LA. 27,20. ममापूर्णं तु तन्निन्द्यम् Râǵa-Tar. 3,196. नाहं पश्यामि बीभत्सोर्निन्द्यं गात्रेषु किं च न MBh. 14,2579. Bhartṛ. 3,17. वेश Daçak. in Benf. Chr. 185,7. लक्षण M. 11,52. रात्रि so v. a. untersagt, verboten 3,50. — Vgl. अ°.

निन्द्यता (vom vorherg.) f. *Tadelnswürdigkeit:* व्यभिचारात्तु भर्तुः स्त्री लोके प्राप्नोति निन्द्यताम् M. 5,164 = 9,30.

निन्व्, निन्वति *benetzen* oder *aufwarten u. s. w.* (सेवन, सेचन) Dhâtup. 15,81. Andere lesen सिन्व्.

निप 1) m. *Wassertopf* (von पा *trinken* mit नि) AK. 2,9,32. H. 1019. Halâj. 2, 161. — 2) m. *Nauclea Cadamba* (कदम्ब) *Roxb.* Çabdar. im ÇKDr. — 3) adj. (von पा *schützen* mit नि); s. आकेनिप.

निपक्षति (1. नि + प°) f. *die zweite Rippe* VS. 25,4.5.

निपठ (von पठ् mit नि) m. = निपाठ *Lesung* P. 3,3,64. AK. 3,3,29.

निपठित partic. praet. pass. von पठ् mit नि; davon निपठितिन् adj. = निपठितमनेन gaṇa इष्टादि zu P. 5,2,88.

निपठिति (von पठ् mit नि) f. *Lesung* Pat. zu P. 7,2,9.

निपतन (von पत् mit नि) n. 1) *das Fallen, Fall, Sturz:* गिर्यग्राद्धा निपतनम् MBh. 8,1788. Hariv. 11995. Spr. 225. गार्भिण्या गर्भस्य च निपतनमेव Varâh. Bṛh. S. 50,35. — 2) *das Fliegen, Flug* MBh. 8,1895.

निपत्यरोहिणी (नि°, wohl absol. von पत् mit नि, + रो°) f. gaṇa मयूरव्यंसकादि zu P. 2,1,72. wohl *das Fallen und Steigen.*

निपत्या (von पत् mit नि) f. P. 3,3,99. Vop. 26,186. = पिच्छिला भूमिः P., Schol. *schlüpfriger Boden* Wils. *Schlachtfeld* Durgâd. zu Vop. ÇKDr.

निपलाशम् (1. नि + पलाश) adv. nach Sâj. so v. a. *kopfschüttelnd, nicht redend* (*wie ein entblätterter Baum im Winde sich nur bewegt, nicht rauscht*): सा हास्मै निपलाशमिवोवाद Çat. Br. 3,2,1,20.

निपाक (von पच् mit नि) m. *das Reifen* Çabdar. im ÇKDr. Vop. 11, 3, v. l. — Vgl. निराक.

निपाठ (von पठ् mit नि) m. = निपठ *Lesung* P. 3,3,64. AK. 3,3,29.

निपात (von पत् mit नि) m. 1) *Sturz, Fall:* आ निपाताच्छरीरस्य M. 6,31. 11,104. Hariv. 4545. 4701. Kathâs. 25,125. Bhâg. P. 3,13,29. 5, 16,20. शैल° MBh. 1,8285. Varâh. Bṛh. S. 57,14. तुषारसंघात° Ṛt. 5,4. धाराणाम् Arg. 8,6. घनधारा° Pańkat. 93,2. अम्बु° MBh. 3,327. R. 2, 74,23. Varâh. Bṛh. S. 45,8. (बिन्दवः) पयोधरोत्सेधनिपातचूर्णिताः *Fall auf* Kumâras. 5,24. वज्रनिपातैः MBh. 4,353 = Hariv. 4719. शापाशनि° 4059. R. 3,7,36. Varâh. Bṛh. S. 5,63. 32,23. षट् शम्यानिपातेषु वल्मीकात् *sechs Würfe* (zur Bezeichnung einer Entfernung) MBh. 3,7087. कशा° so v. a. *Peitschenhieb* R. 5,48,6. बाण° Arg. 7,10. इषु° Kumâras. 3,15. निशितनिपाताः शराः Çâk. 10. संपातेष्वभिघातेषु निपातेष्वसिचर्मणोः MBh. 7,563. fg. शस्त्र° so v. a. *Messerschnitt* Suçr. 1,18,15. 339, 13. दृष्टि° *Blick* M. 3,241. MBh. 13,6307. Varâh. Bṛh. S. 27, c, 3. *das Losstürzen, Anfall, Angriff* MBh. 7,3792. सिंह° *des Löwen* Ragh. 2,60. राम° *auf* Râma R. 3,43,39. *das Sichniedersetzen eines Vogels* MBh. 3, 13278. *Sturz, Fall* in übertr. Bed.: महापुरुष° Mṛkkh. 138,19. — 2) *Todesfall, Tod* Trik. 2,8,60. M. 8,185. संगरेषु निपातेषु तथापद्व्यसनेषु च MBh. 5,4036. प्राण° R. 1,59,21 fehlerhafte Lesart für प्राणातिपात. — 3) *zufälliges Erscheinen:* तेनेश्वरनिपातेन यथा याति मदाञ्जनः R. 5,81,22. *gelegentliches Vorkommen, beiläufige Erwähnung:* तस्यैष निपातो भवति वैश्वानरीयायामृचि Nir. 2,20. निपातमेवैते उत्तरे ज्योतिषी एतेन नामधेयेन भजेते 7,31. तथैव होता कुर्यात्संप्रैषवदादेशान्पशुवन्निपातान् Âçv. Çr. 6,14. *unregelmässige, als Ausnahme geltende Erscheinung, Unregelmässigkeit* Vop. 26,11. पूर्व° *das unregelmassige Vorangehen eines Wortes in einer Zusammensetzung* P. 1,2,44. Schol. zu P. 2,2,35, Vârtt. 1 und 2. पर° *das unregelmässige Hinterhergehen eines Wortes in einer Zusammensetzung* P. 6,2,170, Sch. 8,4,4, Sch. — 4) *das untere Ende* (?): यत्रोदेति तस्य ह समानसूत्रनिपाते निम्लोचति Bhâg. P. 5,21,9. *quand il (le soleil) se lève pour un point, il se couche pour le point situé à l'extrémité opposé du diamètre de sa course* Burn. — 5) in der Gramm. *Partikel* (*das gelegentlich hinzukommende Wort, Nebenwort*): निपाता उच्चावचेष्वर्थेषु निपतन्ति Nir. 1,4. निपातः पादपूरणः Ṛv. Prât. 12,8.5.9. VS. Prât. 2,16. AV. Prât. 1,79. P. 1,4,56. fgg. 1,14. 37. 6, 3,136. 8,1,30. Halâj. 5,86. — निपात MBh. 13,3489 fehlerhaft für निपान.

निपातक = पातक *eine böse That, Sünde:* तीर्थपुण्यनिपातक adj. MBh. 5,4053.

निपातन (vom caus. von पत् mit नि) 1) adj. *niederwerfend, tödtend, vernichtend:* भगनेत्र° MBh. 3,1624. 15857. 7,3465. — 2) n. a) = अवनाय AK. 3,3,27. *das Niederfallenlassen, Sinkenlassen:* स्रुगुद्यमननिपातनयोः P. 3,3,86, Vârtt. *das Niederfallenlassen* (des Stockes) so v. a. *Schlagen* Jâǵn. 3,293. M. 11,208; vgl. दण्ड°. संततास्रु° so v. a. *ununterbrochenes Weinen* R. 6,74,24. शस्त्र° *das Ansetzen des Messers* Suçr. 1,95,17. *das Darankommenlassen, Berühren mit:* करजदशनविपप्रक° 290,17. — b) *das Tödten, Erlegen; Zerstören, Vernichten:* शूद्रकर° M. 8,298. प्राणि° MBh. 12,6098. चललक्ष्य° Ragh. 9,49. सौभद्रस्य MBh. 7,1479. त्रिपुरस्य 1,543. सौभस्य 3,875. — c) in der Gramm. *gelegentliches Erwähnen, Gebrauchen eines Wortes; eine Form, durch welche eine seltene Erscheinung, eine Unregelmässigkeit constatirt wird,* Ṛv. Prât. 12,9. °सूत्र Schol. zu VS. Prât. 3,74 und 78. Schol. zu P. 2,3,56 und 3, 2,59. Vop. 6,8. — d) = निपतन *das Herabfallen:* उल्का° Jâǵn. 1,145. *das Herabschiessen* (eines Vogels) Pańkat. II,87.

निपातनीय (wie eben) adj. *fallen zu lassen:* ज्ञानस्य स्वप्रकाशत्वमनङ्गीकुर्वतामुपरि वेदान्तिभिरेव निपातनीयो दण्डः *eine Züchtigung ist vorzunehmen* Sâh. D. 31,13.

निपातिन् (von पत् mit नि oder von निपात) adj. 1) *niederfallend:* भल्लेन संयुक्तेन निपातिना MBh. 6,3498. (गदया) भीमनिपातिन्या 1955. शरैर्वज्रनिपातिभिः 7,6928. पीनस्तनोपरि निपातिभिः — अस्रैः Vikr. 153. तुषारवर्षैः — अकाण्डनिपातिभिः Râǵa-Tar. 4,367. *herabfliegend, sich herablassend auf:* अलिभिः — कुसुमपङ्क्तिनिपातिभिः Ragh. 9,40. आकाशनिर्विवरपक्ष निपाती स्ववशः खगः von Çiva MBh. 13,1134. — 2) *niederschlagend, vernichtend:* अन्धक° MBh. 7,9462. रिपु° N. 12,68. ज्योतिरिन्धननिपाति *vernichtend* d. i. *verbrennend* Ragh. 11,21.

निपात्य (vom caus. von पत् mit नि) adj. *als Unregelmässigkeit zu erwähnen* Vop. 26,160.

निपाद (1. नि + पाद) m. *niederes Land, Thal:* समा भवन्तूद्वतो निपादाः Ṛv. 5,83,7.

निपान (von पा, पिबति mit नि) n. 1) *das Trinken:* प्रचारे वा निपाते (lies निपाने) वा बुधो नोद्वेजयेत गाः। तृषिता ह्यभिवीक्षन्त्यो नरं हन्युः सबान्धवम्॥ MBh. 13,3489. अ° *Durst* Bhâg. P. 5,26,8. — 2) *ein Wasserbehälter, aus dem man* (insbes. das Vieh) *trinkt; Teich, Cisterne u. s. w.* AK.

1,2,2,26. 3,4,15,89. H. 1092. HALÂJ. 3,62. P. 3,3,74. JÂGÑ. 2,154. गवाम् MBH. 15,407. HARIV. 3630. 8799. DAÇ. 1,20. 2,13. R. GORR. 2,65,19. °खनित्र BHÂG. P. 2,7,48. MÂRK. P. 13,1.4. 32,16. महार्णवनिपानविद् (Çiva) MBH. 13,1237. गाव्हन्तां महिषा निपानसलिलम् ÇÂK. 39. परकीयनिपानेषु न स्नायात् M. 4,201. °कर्तृ ebend. निपानं सर्वभूतानां भूत्वा MBH. 12,551. *Melkkübel* TRIK. 2,9,16.

निपानवत् (vom vorherg.) adj. *mit Wasserbehältern, Teichen, Cisternen u. s. w. versehen:* वन RAGH. 9,53.

निपीडना (von पीड् mit नि) f. *Bedrückung:* दीन° SÂH. D. 73,10.

निपीति (von पा, पिबति mit नि) f. *das Trinken* P. 3,3,95, Sch.

निपु m. N. pr. eines Mannes KSHITIÇAV. 5,8. 13.

निपुण adj. f. आ mit कृतादि compon. gaṇa श्रेण्यादि zu P. 2,1,59. 1) *geschickt, gewandt, erfahren* AK. 3,1,4. H. 342. mit gen. und loc. VOP. 5,29. निपुणाः पण्ययोषितः M. 9,259. 267. SUÇR. 1,127,6. ÇÂK. 86,14. MÂLAV. 7,11. 28,22. PAÑKAT. 122,1. HIT. I,46. VARÂH. BṚH. S. 67,112. LAGHUK. 2,16. 9,4. निपुणया मत्या SUÇR. 1,102,10. बुद्ध्या Spr. 490. अतिमलिने कर्तव्ये भवति खलानामतीव निपुणा धीः Spr. 57. कलासु VARÂH. BṚH. 13,7. mit einem im loc. gedachten Nomen compon. gaṇa शौण्डादि zu P. 2,1,40. धर्म° R. 1,1,55 (59 GORR.). नीति° BHARTṚ. 2,81. प्रयोग° Spr. 440. MEGH. 70. mit einem im instr. gedachten Nomen compon. P. 2,1,31. वाचा निपुणः, वाङ्निपुणः Sch. mit einem loc. der Person oder mit प्रति wohl *liebenswürdig gegen* P. 2,3,43. von *Geschicklichkeit, Gewandtheit, Erfahrenheit zeugend:* नय HARIV. 5514. अभ्युपाय MBH. 1,5675. विसार्य निपुणां दृष्टिम् *einen scharfen Blick* R. 1,42,16. निपुणम् adv. *auf geschickte, feine Weise:* निपुनं (sic) च चरिष्यामि MBH. 4,63. MṚKKH. 87,2. ÇÂK. 59,15. MÂLAV. 10,8. — 2) *vollkommen, vollständig:* निपुणां शुद्धिमिच्छताम् M. 5,61. प्रसन्ननिपुणेन तपसा BHÂG. P. 5,4,5. योग 2,6,34. भगवति — स च निपुणां लभते गतिं मनुष्यः 4,23,39. निपुणम् adv. *vollständig, vollkommen, ganz, genau:* तच्छ्रुत्वा निपुणं सर्वम् R. 2,88,1 (96,1 GORR.). तामुत्तीर्य प्रयत्नेन निपुणं प्रविचिन्त्य च 4,44,82. संचिन्तयित्वा निपुणं निश्चित्य च बलाबलम् 6,7,4. इति वर्णविदः प्राहुर्निपुणं तन्निबोधत ÇIKSHÂ 12 in Ind. St. 4,107. इति स्वरान्ता निपुणं समुच्चिताः KÂT. 2 aus KÂÇ. zu P. 7,2,10. यतता *auf alle Weise* KAURAP. 30. Hierher gehört auch das vor adj. erscheinende निपुण im comp. gaṇa विस्पष्टादि zu P. 6,2,24. compar.: निपुणतरं परिज्ञाय *vollständig, vollkommen* PAÑKAT. 115,16. निपुणेन dass.: एतत्ते सर्वमाख्यातं निपुणेन MBH. 13,8569. BHÂG. P. 1,3,37. निपुणतस् dass.: स्वरोत्पत्तिं निपुणतः श्रोतुमिच्छाम्यहकम् MBH. 12,10210. — Vgl. नैपुण, नैपुण्य.

निपुणता (vom vorherg.) 1) *Geschicklichkeit, Gewandtheit:* का निपुणता धर्मतत्त्वे रतिः BHARTṚ. Suppl. 10. — 2) *Genauigkeit:* यावन्निपुणतया पश्यति *genau hinsehen* PAÑKAT. 181,18. 225,16.

निपुणिका (von निपुण) f. N. pr. einer Zofe MÂLAV. 36,9. VIKR. 37,8 (wo fälschlich निपुनिका). 44,15.

निपुर् (1. नि + पुर्) f. nach MAHÎDH. so v. a. सूक्ष्मदेह *der feine Körper:* (असुराः) पुरापुरो निपुरो ये भरन्ति VS. 2,30. AV. 18,2,28.

निप्रियाय् (von 1. नि + प्रिय), °यते *im Besitz behalten —, nicht von sich lassen wollen:* ब्रह्मज्येयं तदब्रुवन्य एनां (वशां) निप्रियायते AV. 12,4,11. 21. 25.

निफला (1. नि + फल) f. *Cardiospermum Halicacabum* (ज्योतिष्मती) BHÂVAPR. im ÇKDR.

निफालन n. *das Sehen* ÇABDÂRTHAK. bei WILS. — Vgl. निभालन.

निफेन n. = अफेन *Opium* RÂGAN. im ÇKDR.

निबन्धृ (von बन्ध् mit नि) nom. ag. *Verfasser* ÇKDR. WILS. Beide schreiben निबन्धृ.

निबन्ध (wie eben) 1) m. a) *das Anbinden, Festbinden* R. 5,42,4. *Bindung, Fesselung:* दैवी संपद्विमोक्षाय निबन्धायासुरी मता BHAG. 16,5. = निर्बन्ध *das feste Hängen an* H. 1500, v. l. — b) *Band, Fessel:* कर्मनिबन्धकृन्तन BHÂG. P. 6,2,46. नामकर्मनिबन्धबद्ध 3,18. Schol. bei WILSON, SÂÑKHJAK. S. 0. — c) *Grund, Wurzel* (in übertr. Bed.): धर्मनिबन्धमार्ग MBH. 2,2332. — d) *Stiftung* JÂGÑ. 1,317. 2,121. — e) *Verstopfung* H. 471, v. l. für विबन्ध. — f) *Composition, literärisches Werk* H. 257. Verz. d. B. H. 265,9. Verz. d. Oxf. H. 108, b, N. VÂSAVAD. 9,2. BHÂG. P. I, LXVII, N. 2. कारिका° Z. d. d. m. G. II,342 (No. 201, d). Vgl. ग्रन्थ. — g) *Titel eines best. Werkes* Verz. d. Oxf. H. 95, a, 88. — h) = निम्ब *Azadirachta indica Juss.* GAṬÂDH. im ÇKDR. — 2) n. *Gesang* ÇABDAR. im ÇKDR.

निबन्धर्क von निबन्ध gaṇa ऋश्यादि zu P. 4,2,80. निबन्धनक v. l.

निबन्धन (von बन्ध् mit नि) 1) adj. f. ई *bindend, fesselnd:* निबन्धनी (निबन्धिनी MBH. 12,6548) रज्जुरेषा या ग्रामे वसतो रतिः MBH. 12,9953 = 12114. सेतवः सर्वे वर्णाश्रमनिबन्धनाः BHÂG. P. 3,21,54. — 2) f. ई *Band, Fessel* SUÇR. 2,29,2. निबन्धनी ह्यर्थतृष्णेह MBH. 5,774. — 3) n. a) *das Anbinden, Befestigen* SUÇR. 2,197,5. मौञ्जी° M. 2,27. सेतोः *das Schlagen einer Brücke* MBH. 3,10725. — b) *Band, Fessel* AK. 2,8,2,58. TRIK. 2,8,28. निर्मांसैरस्थिभूयिष्ठैर्गात्रैः स्नायुनिबन्धनैः (°निबन्धिभिः 11,89) MBH. 11,120. नौर्नावीव निबद्धा हि स्रोतसा सनिबन्धना। क्रियमाणा 12,9680. BHÂG. P. 1,2,15. 3,31,15. 7,2,47. 7,27. 8,23,10. *Bande, Verbindungen:* त्यक्त्वा सर्वं निबन्धनम् KATHÂS. 5,105. — c) *das worin Etwas befestigt ist, ruht:* मूलैरूर्व्यां निबन्धनैः R. GORR. 2,43,33. इषु° *Köcher* 31,28. — d) *das obere Ende des Halses der Vîṇâ, wo die Saiten befestigt werden,* AK. 1,1,7,7. H. 290. — e) *Grund, Ursache, Veranlassung, Bedingung* (vgl. निदान) H. 1513. प्रत्यहं लोकयात्रायाः प्रत्यक्षं स्त्री निबन्धनम् M. 9,27 (MBH. 13,2494). प्रकृति° KAP. 1,18. Schol. bei WILS. SÂÑKHJAK. S. 78. तत्र तस्याश्च जातो ऽहं साध्व्या वृत्तिनिबन्धनम् KATHÂS. 6,21. Häufig am Ende eines adj. comp.: सख्यमर्थनिबन्धनम् MBH. 1,5141. KAP. 1,121. MÂLAV. 72. KÂM. NÎTIS. 13,39. KATHÂS. 4,13. PAÑKAT. I,91. HIT. III,78. PRAB. 93,8. RÂGA-TAR. 3,424. P. 2,2,36, Sch. 6,3,35, Vârtt. 3, Sch. Schol. bei WILSON, SÂÑKHJAK. S. 9. f. आ MBH. 12,8359. RAGH. 8,51. वालिराघवयोः किंनिबन्धना मैत्री MAHÂV. 84,2. KULL. zu M. 5,60. तत्प्रभावनिबन्धना (कथा) *hervorgerufen durch, in Beziehung stehend zu* KATHÂS. 1,26; vgl. तन्निमित्ताभिः कथाभिः DAÇ. 2,5. — f) *ein Gefüge von Worten, Composition* PAT. bei GOLD. MÂN. 147, a. KUMÂRILA bei MÜLLER, SL. 97. द्विधाप्रयुक्तेन च वाङ्मयेन सरस्वती तन्मिथुनं नुनाव। संस्कारपूतेन वरं वरेण्यं वधूं सुखग्राह्यनिबन्धनेन (*cujus constructiones facile comprehendi poterant* ST.) || KUMÂRAS. 7,90. निबन्धनग्रन्थ BURN. in BHÂG. P. I, LXVII, N. 2.

निबन्धनर्क von निबन्धन v. l. im gaṇa ऋश्यादि zu P. 4,2,80.

निबन्धसंग्रह (नि° + सं°) m. Titel eines Commentars zu Suçruta's Werke Verz. d. B. H. No. 927; vgl. 924.

निबन्धिक s. अश्व°.

निबन्धिन् (von निबन्ध) adj. 1) *bindend, fesselnd:* निबन्धिनी (निबन्धनी 12,9953. 12114) रज्जुरेषा या ग्रामे वसतो रतिः MBh. 12,6548. — 2) *verbunden durch, mit, zusammenhängend mit:* निर्मांसैरस्थिभूयिष्ठैर्गात्रैः स्नायुनिबन्धिभिः (°निबन्धनैः 11,120) MBh. 11,89. (कण्डराणाम्) ग्रीवाहृदयनिबन्धिनीनाम् Suçr. 1,338,8. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,11, Çl. 44. — 3) *bedingend, verursachend:* स्थिति° Jogas. 1,35.

निबर्हणा s. निवर्हणा.

निबल (1. नि + बल) *eine best. Zahl* Vjutp. 182.

निबाध (von बाध् mit नि), s. अ°.

निबोद्धव्य (von बुध् mit नि) adj. *zu halten für, anzusehen als:* नपुंसके तन्निबोद्धव्यम् Varâh. Bṛh. S. 77,28.

निबोध (wie eben) m.: निबोधानुप्रदानतः Çikshâ 30 in Ind. St. 4,336. *nach richtiger Ausstossung* Weber. निबोध ist hier eher imperat.

निभ (von भा mit नि) 1) adj. f. आ am Ende eines comp. *gleich, ähnlich* AK. 2,10,38. Trik. 3,3,287. H. 1462. Med. bh. 6. ṚV. Prât. 2,44. 14,12. N. 11,30. 12,21. 16,10. 22. Hip. 3,9. 4,29. R. 2,26,10. 93,3. 5, 18,26. Suçr. 1,313,20. 258,13. 14. Megh. 79. Varâh. Bṛh. S. 3,24. 29. 10,20. 33,6. 82 (80, *b*),4. Kathâs. 26,144. Vid. 20. Bhâg. P. 3,33,16. H. 6.8.1421. अघोषनिभता ṚV. Prât. 14,8. Nach Adjectiven pleonastisch: चारुनिभानना Hariv. 11789. रुचिर° Varâh. Bṛh. S. 29,22. 46,27 (28). असित° 81 (80,*a*), 11. Bedeutsam dagegen in एक° *einförmig* 53,90. Zum Ueberfluss mit Synonymen zusammengestellt: नगनिभोपम MBh. 8,2637. पद्मपत्त्राभ° 4,1195. सुरतुल्यनिभेतणे: Pańkat. III,69. Könnte füglich auf ein subst. f. निभा *Schein, Aehnlichkeit* zurückgeführt werden; vgl. संनिभ. निभ m. = प्रकाश Çabdar. im ÇKDr. — 2) *Schein, Vorwand;* m. Trik. Med. Çabdar. im ÇKDr. n. H. 378. Halâj. 4,24. भिक्षानिभेन Daçak. 162,11. स्नाननिभात् Kathâs. 4,57.

निभर्त्सन Draup. 6,20 falsche Lesart für निर्भर्त्सन, wie schon Stenzler bemerkt hat.

निभसद् s. भसद्.

निभालन n. *das Sehen* Trik. 3,2,20. H. 577. Halâj. 2,411. — Vgl. निपालन.

निभीम (1. नि + भीम) adj. *furchtbar:* °विक्रम Hariv. 13599.

निभूत (von भू mit नि) adj. *vergangen* Râǵan. im ÇKDr.

निभूयपँ adj. von unbekannter Bed., als Beiw. von Vishṇu VS. 22,20.

निभृत s. u. भर् mit नि.

निमग्न s. u. मज्ज् mit नि; davon निमग्नक adj. viell. *sich versteckt haltend, lauernd* MBh. 1,5601.

निमज्जथु (von मज्ज् mit नि) m. *das Hineingehen in:* तल्पे कान्तान्तरैः सार्धं मन्ये ऽद्य धिङ्निमज्जथुम् Bhaṭṭ. 5,20. in Verb. mit तल्पे so v. a. *das zu-Bette-Gehen, Schlafen* (= शयन) Schol.

निमज्जन (wie eben) 1) adj. (vom caus.) f. ई *hineinzugehen* (in's Wasser) —, *sich hineinzubegeben veranlassend;* mit dem gen.: वर्तमाने गुह्ये (als Fluss gedacht) क्षत्रियाणां निमज्जने MBh. 8,2563. क्षत्रियाणां निमज्जनीम् (नदीम् d. i. युद्धम्) 7,897. — 2) n. *das Hineinsteigen* (in's Wasser): तीर्थे कृतनिमज्जनः Râǵa-Tar. 1,127. रुधिरापूर्णलीलावापी Kathâs. 9,46. 26,69. दृङ्निमज्जनमुपैति सुधायाम् Naish. 5,94. Schol. bei Wilson, Sâṅkhjak. S. 89; vgl. Ind. St. 2,396,4. एवं संसारगहने उन्मज्जननिमज्जने MBh. 11,102.

निमद् m. *deutliche aber nicht vollkommen laute Aussprache,* eine der sieben *Redestufen* (वाचः स्थानानि) TS. Prât. 2,11. Vgl. निमादयति (निमदायति?) — अक्षरं स्पष्टमुच्चारयति Sâj. bei West. u. मद् mit नि.

निमन्त्रक (von मन्त्रय् mit नि) nom. ag. *Einlader* MBh. 13,2350.

निमन्त्रण (wie oben) n. *Einladung* P. 3,3,161. Jâǵń. 2,263. MBh. 3, 15303. R. 1,52 (53 Gorr.) in der Unterschr. Vop. 25,22.

निमन्त्र्य (wie oben) adj. *einzuladen* MBh. 12,8340.

निर्मन्यु (1. नि + म°) adj. *dessen Groll sich gelegt hat, nicht eifernd* AV. 3,25,4.

निमय (von मा mit नि) m. P. 6,1,50, Vârtt. (von मि). *Tausch* AK. 2, 9,81. 4 (wo निमयात् st. नियमात् zu lesen ist). पक्वेनामस्य निमयं न प्रशंसन्ति साधवः MBh. 12,2923. ईषन्नि°, सु° P., Sch.

निमातव्य (wie eben) adj. *zu vertauschen, vertauschbar:* रसा रसैर्निमातव्या न त्वेव लवणं रसैः M. 10,94.

निमान (wie eben) n. *Maassverhältniss* P. 5,2,47. — Vgl. अ°.

निमि m. N. pr. verschiedener Könige der Videha: निमिरेव च (विनष्टो ऽविनयात्) M. 7,41. MBh. 1,227. 2,320. 12,8600. R. 1,66,8 (Gorr. 68,8). 71,3 (Gorr. 73,2). Ragh. 11,49. ein Sohn Dattâtreja's MBh. 13, 4330. fgg. Ikshvâku's VP. 359. 388. fg. Bhâg. P. 9,6,4. 13,1. fgg. Bei den Ǵaina ist Nimi aus Ikshvâku's Geschlecht *der 21ste Arhant* der gegenwärtigen Avasarpiṇî H. 28. N. pr. eines Sohnes des Bhaǵamâna VP. 424. des Daṇḍapâṇi Bhâg. P. 9,22,42. N. pr. *eines Dânava* Hariv. 9141. Der *Name Nimi erscheint auch* Lalit. 166, die tib. Uebersetzung führt aber auf नेमि zurück; vgl. निमिंधर. Nachdem Nimi, der Sohn Ikshvâku's, durch einen Fluch seinen Körper eingebüsst hatte, wollten *die Götter ihm wieder dazu verhelfen; dieser* schlug es aber aus und wählte statt dessen den Aufenthalt in den Augen aller lebenden Wesen. Daher das ewige *Schliessen* (निमिष, निमेष) und Oeffnen der Augen. VP. 388. fg. Dieser etymologischen Spielerei verdankt das Wort निमि seine Bedeutung *Schliessung des Auges, Blinzeln* Bhâg. P. 9,24,64.

निमित s. u. मा und मि mit नि.

निमित्त n. 1) *Ziel* (nach dem geschossen wird) Halâj. 2,313. चलं निमित्तं विप्रर्षे सदा सूर्यस्य गच्छतः MBh. 13,4632. °वेधिन् *das Ziel treffend* 5, 3180. 6,1658. — 2) *Zeichen, Anzeichen, Vorzeichen, Omen* AK. 3,4,14,79. Trik. 3,3,168. H. an. 3,270. Med. t. 118. Verz. d. Oxf. H. 184,*b*, 6. निमित्तं पश्यता दृष्टं बाह्लीके दैवमानुषम् MBh. 3,2925. 2928. न चोत्पातनिमित्ताभ्याम् (भिक्षां लिप्सेत) M. 6,50. Jâǵń. 1,203. 3,171. ददर्श विपरीतानि निमित्तानि MBh. 16,1. Bhag. 1,31. R. 3,51,38. Suçr. 1,30,5. 104,17. °ज्ञ Ragh. 1,86. निमित्तं सूचयन् Çâk. 8,17. 63,11. 101,14. Vikr. 7,4. Varâh. Bṛh. S. 5,16. 21,35. 36. 27,c,7. 42 (43),10. 80. 47,78. 48,8. 50,7. 52,108. 53,6. 57,1. Z. d. d. m. G. 14,569,12. Bhâg. P. 1,14,2. 5. Vgl. दुर्निमित्त. — 3) *Veranlassung, Grund, Ursache, das Bestimmende* AK. 3,4,14,79. 29, 218. Trik. H. 1513. H. an. Med. Kâtj. Çr. 1,2,11. 7,14. 25,4,45. Çve-

TAÇV. UP. 1,4. रेफनिमित्तसंशयात् ṚV. PRÂT. 11,5. अनराध्येन सर्वत्र निमित्तं बलवत्तरम् 17,13. वैराग्येण निमित्तेन प्रकृतिलयः TATTVAS. 8. GAIM. 1,3. KAP. 3,67. 68. SÂṄKHJAK. 42. MBH. 1,2178. 5,1036. 13,1453. ÇÂK. 44. 189. VARÂH. BṚH. S. 92,5. VID. 255. PAÑKAT. II,35. HIT. I,156. MÂRK. P. 30,25. RÂGA-TAR. 3,84. तस्य त्यागे निमित्तं किम् BHÂG. P. 8,20,6. °सप्तमी KÂÇ. zu P. 1,1,57. धात्वंशलोपनिमित्त आर्धधातुके परे Schol. zu P. 1,1,4. नामर्त्यो विद्यते मर्त्यो निमित्तायुर्भविष्यति so v. a. *sein Leben soll so lange dauern als dasjenige besteht, wonach es bestimmt wird,* MBH. 3,10738. यथेमे पर्वताः शश्वत्तिष्ठन्ति सुरसत्तमाः । अतयास्तन्निमित्तं *'so lange dauernd als die Berge'* मे सुतस्यायुर्भविष्यति 10739. निमित्तमस्य (d. i. die Berge) महिषैर्भेदयामास 17043. fg. निमित्त *causa efficiens* neben उपादान *'causa materialis* VEDÂNTAS. (Allah.) No. 40. मयैव ते निहताः पूर्वमेव निमित्तमात्रं *(blosses Werkzeug)* भव BHAG. 11,33. इयत्वं स्यन्दने हेतुर्निमित्तं संग्रहे तु तत् BHÂSHÂP. 155. Alle obliquen Casus adverbialisch in der Bed. *wegen* gebraucht P. 2,3,23, Vârtt. कन्यानिमित्तं विप्रर्षे तत्रासीदुत्सवो महान् MBH. 5,6069. R. 2,48,28. 58,24. SUÇR. 1,2,10. SÂṄKHJAK. 57. VARÂH. BṚH. S. 24, 10. स्त्रीनिमित्तेन R. 2,90,12 (99,15 GORR.). वनवासनिमित्ताय भर्तारमिदमब्रवीत् 30,1. Am Ende eines adj. comp. *dieses zur Veranlassung —, zum Grunde habend, veranlasst —, hervorgerufen durch* ÇÂÑKH. ÇR. 4,6,3. M. 10,111. 11,80. विषनिमित्ता (पीडा) N. 14,19. तन्निमित्ताभिः कथाभिः DAÇ. 2,5. SUÇR. 1,4,9. 45,1. 254,17. 2,1,5. ÇÂK. 95,14. ÇAÑK. zu BṚH. ÂR. UP. S. 76. Schol. zu P. 1,1, 5. अनिमित्तनिमित्तेन धर्मेण *durch keine besondere Ursache hervorgerufen, uneigennützig* BHÂG. P. 3,15,14. Vgl. अ°. — 4) falsche Lesart für निमिष LALIT. 384. — Nach TRIK. hat das Wort noch die Bedeutungen आगन्तु, देह, आदेश und पर्वन्, welche weder WILSON noch ÇKDR. kennen. — Vgl. नैमित्त, नैमित्तिक.

निमित्तक (von निमित्त) 1) am Ende eines adj. comp. *hervorgerufen —, veranlasst durch* KAP. 1,27. Schol. zu P. 1,1,16. — 2) n. *das Küssen* ÇABDAM. im ÇKDR.

निमित्तकारण (नि° + 1. का°) n. *causa efficiens* COLEBR. Misc. Ess. I,412. Z. d. d. m. G. 6,224,1.

निमित्तकाल (नि° + काल) m. *eine bestimmte Zeit, die als Veranlassung zu Etwas dient;* davon nom. abstr. °ता f. Schol. zu KÂTJ. ÇR. 1053,17. 1054,3. 4.

निमित्तकृत् (नि° + कृत्) m. *Krähe (Vorzeichen machend)* RÂGAN. im ÇKDR.

निमित्ततस् (von निमित्त) adv. *aus besonderer —, bestimmter Veranlassung* SUÇR. 1,91,14. 2,310,3. अ° ebend. M. 4,144. JÂGÑ. 1,273.

निमित्तत्व (wie eben) n. *das Ursache-Sein* KAP. 3,74. GAIM. 1,24. 25.

निमित्तनिदान (नि° + नि°) n. Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 126, *a.*

निमित्तविद् (नि° + विद्) m. *Kenner der Vorzeichen, Astrolog* H. 482.

निमित्तहेतु (नि° + हेतु) m. *causa efficiens;* davon nom. abstr. °त्व n. BHÂSHÂP. 16.

निमित्तिन् (von निमित्त) adj. *das worauf Etwas als Ursache wirkt:* निमित्तनिमित्तिनो Schol. zu P. 8,3,9.

निमित्तीकृ (निमित्त + 1. कृ) *als veranlassende Ursache —, als Mittel benutzen:* तस्य च मम च वपुर्वसुनी निमित्तीकृत्य वैरं वैरोपशीविभिः पौरधूर्तैरुदपाद्यत DAÇAK. in BENF. Chr. 184,14. *als Ursache bezeichnen:* निमित्तीकृत्य मामव विपद्येत द्विजो यदि RÂGA-TAR. 3,89.

निमित्तीभू (निमित्त + भू) *Ursache —, Veranlassung zu Etwas* (loc.) *werden* SÂH. D. 14,16.

निमिंधर (निमिम्, acc. von निमि, + धर) m. N. pr. eines Fürsten LALIT. 116. Die tib. Uebersetzung entspricht einem नेमिंधर; vgl. u. निमि.

निमिश्ल (1. नि + मि°) *sich hingebend, sich überlassend, hängend an* (loc.): अस्थापयन्त युवतिं युवानः शुभे निमिश्लां विदथेषु पज्राम् ṚV. 1, 167,6. सुत इन्द्र निमिश्ल इन्द्र सोमे 6,23,1. इन्द्रस्य वज्रं आयसो निमिश्ल इन्द्रस्य बाह्वोर्भूयिष्ठमोजः 8,85,3. यो गायति तस्मिन्नेता निमिश्लतमा इव *dem geben die Weiber sich am liebsten hin* ÇAT. BR. 3,2,4,6.

निमिष् (मिष् mit नि) f. *das Blinzeln, Zwinken des Auges:* संख्याता अस्य निमिषो जनानाम् AV. 4,16,5. सखा सख्युर्निमिषि रक्षमाणाः ṚV. 1,72,5. नहि न्वदारे निमिषश्चनेशे (oder infin.) 2,28,6. *das Schliessen des Auges, Einschlafen:* योनिमिष्यमनिशिते निमिषि जर्भुराणाः ṚV. 2,38, 8. अ° adj. *die Augen niemals schliessend,* m. *ein Gott:* °षां पतये BHÂG. P. 5,23,8. 2,2,17. 3,15,25.

निमिष (von मिष् mit नि) m. 1) *das Blinzeln, Schliessen des Auges* H. an. 3,737. MED. sh. 39. R. 6,102,25. *als ein überaus kurzes Zeitmaass* H. an. MED. निमिषान्तरेण MBH. 1,7052. 3,3366. R. 5,56,59. BHARTṚ. 3,87. — 2) *krankhaftes Blinzeln* oder *Schliessen des Augendeckels* SUÇR. 2,305,2. 308,2. — 3) neben अनिमिष N. pr. eines Sohnes des Garuḍa MBH. 5,3595. — 4) neben अनिमिष Bein. Vishṇu's ÇKDR. nach den 1000 Namen Vishṇu's. — Vgl. अ°, wo noch nachgetragen werden kann: R. 3,60,10 und KATHÂS. 18,13 (wo पश्यन्त्यो ऽनि° zu lesen ist) in der Bed. *nicht blinzelnd, sich nicht schliessend* (von den Augen); BHÂG. P. 3,5,14. 15,31. 21,16. 5,3,16 *nicht blinzelnd, die Augen nicht schliessend* (als Beiw. eines Gottes oder N. für *Gott*); 3,20,12 *nicht ruhend* (als Beiw. des Schicksals). — Vgl. निमेष.

निमिषक्षेत्र (नि° + क्षेत्र) N. pr. eines Gebietes: नैमिषे निमिषक्षेत्रे Verz. d. Oxf. H. No. 46. Ind. St. 1,214, N. 4.

निमीलन (von मील् mit नि) n. 1) *das Schliessen* (der Augen) H. 578. अलीकनिमीलने नयनयोः AMAR. 33. GIT. 4,22. पद्म° *das Schliessen einer Lotusblüthe* SÂH. D. 21,6. *das Schliessen der Augen* bildlich so v. a. *Tod* H. 324. HALÂJ. 3,6. — 2) in der Astr. *vollständige Verfinsterung bei einer totalen Finsterniss* SÛRJAS. 1,64. 4,17. 6,20. 21.

निमीला (wie eben) f. *das Schliessen der Augen* Schol. zu NAISH. 5,71.

निमीलिका (wie oben) f. dass.: गज° *das Schliessen der Augen des Elephanten* wohl so v. a. *das nicht-sehen-Wollen, das Thun, als wenn man Etwas nicht gesehen hätte:* नीतस्य मण्डलेशत्वं वेलावित्तस्य भूभुजा । देवीः कामयमानस्य चक्रे गजनिमीलिका ॥ RÂGA-TAR. 6,73; vgl. इभनिमीलिका, welches eben so aufzufassen ist. Nach ÇABDAR. im ÇKDR. ist नि° = व्याज *Betrug, Vorwand.*

निमीलिन् (von निमीला) adj. *geschlossene Augen habend:* आस्यं स्त्रीनिमीलि NAISH. 5,71.

निमीश्वर (निमि + ईश्वर) m. N. pr. des 16ten Arhant's der vergangenen Utsarpiṇî bei den Gaina) H. 52.

निमूलम् (von 1. नि + मूल) adv. *bis zur Wurzel hinab* P. 3,4,34. 6,2, 192, Sch. निमूलं oder निमूलकाषं कषति 3,4,34, Sch.

निर्मृग (von मर्ग् mit नि) adj. *sich duckend, sich anschmiegend, sich fügend:* स्रार्याश्चिदस्य व्रत स्रा निमृग्राः R̥V. 2,38,2.

निमेघमान s. u. मेघ्.

निमेय (von मा mit नि) 1) adj. *dessen Maassverhältniss* oder *Werth bestimmt wird, bestimmt werden kann* P. 5,2,47, Vârtt. 5. नार्हे शतसहस्रेण निमेयः MBh. 13,2676. — 2) m. = निमय *Tausch* Bhar. zu AK. ÇKDr.; vgl. नैमेय.

निमेष (von मिष् mit नि) m. 1) *das Blinzeln, Schliessen des Auges* (Gegens. उन्मेष) H. 578. an. 3,737. Med. sh. 39. VS. 23,8. सर्वे निमेषा जज्ञिरे विद्युतः पुरुषादधि 32,2. TBr. 2,1,5,9. TS. 7,5,25,1. Jâǵń. 3,175. N. 5,24. MBh. 14,1287. Suçr. 1,312,16. Ragh. 2,19. Çâk. 37,4. Bhâg. P. 3,11,37. 9,13,11. neutr.: यावन्ति निमेषाणि MBh. 13,4812. am Ende eines adj. comp. f. स्रा ad Çâk. 25,7. — 2) *das Blinzeln der Augen* als Bez. *eines best. Zeitmaasses* H. an. Med. °मात्रेण Draup. 8,9. निमेषाद्विव MBh. 3,8632. 15151. 7,568. 8,2341. 13,989. R. 3,36,10. 43,24. 47, 13. 5,19,21. 82,81. Bhartr. 3,77. Ragh. 3,61. निमेषार्ध 12,99. स्रति° Suçr. 1,19,2. निमेषं निमेषम् *jeden Augenblick* Çat. Br. 3,6,2,9. Genauere Bestimmung desselben, die sehr variirt, Çat. Br. 12,3,2,5. Çâṅkh. Çr. 14,81,1. M. 1,64. MBh. 12,8489. VP. 22, N. 3. Bhâg. P. 3,11, 7. AK. 1,1,3,11. H. 136. Burgess zu Sûrjas. 1,12. — 3) *krankhaftes Blinzeln* oder *Schliessen des Augendeckels* Suçr. 2,232,4. 309,17. — 4) N. pr. eines mythischen Wesens MBh. 1,1489. — Vgl. निमिष und स्रनिमेष (*Gott* Bhâg. P. 6,10,1).

निमेषक (von निमेष) m. 1) *das Blinzeln der Augen*. — 2) *Leuchtkäfer* Wils.

निमेषकृत् (नि° + कृत्) f. *Blitz* Çabdam. im ÇKDr.

निमेषणा (vom caus. von मिष् mit नि) adj. *das Schliessen des Auges bewirkend:* सिरा: Suçr. 2,309,16.

निमेषतस् (von निमेष) adv. *in Beziehung auf das Schliessen der Augen:* यः प्राणतो निमिषतो महित्वैक इद्राजा जगतो बभूव VS. 23,3. Nach Mahîdh. gen. des partic. praes.

निमेषद्युत् (नि° + द्युत्) m. *Leuchtkäfer* H. ç. 173, wo fälschlich निमेषद्युत् gelesen wird.

निमेषरुच् (नि° + रुच्) m. dass. Trik. 2,5,35.

निम्न 1) n. Siddh. K. 249,a,9. *Tiefe, Niederung, Vertiefung* H. 1364. Halâj. 3,2. धन्वान्तिष्ठन्नापधीर्निम्नमापः R̥V. 4,33,7. 47,2. 1,30,1. निम्नैवं (st. निम्नमिव) 57,2. 7,51,7. 9,17,1. येनापो यन्ति निम्नं कुर्वन्ति *Vertiefung* Çat. Br. 1,1,2,17. Jâǵń. 2,151. यतो हि निम्नं भवति नयन्ति हि ततो जलम् MBh. 2,784. 3,8647. 10984. 12341. 13035. 7,3389. 12,4602. 5480. 14,880. Hariv. 3566. 11144. 11246. R. 2,113,16. 4,26,6. 6,89,18 (wo स्थलनिम्नानि zu lesen ist). Suçr. 1,23,5. 62,4. 130,10. 315,12. 2,17,13. Kumâras. 5,5. Çâk. 53, v. l. R̥t. 2,13. Varâh. Bṛh. S. 94,5. 59. Râǵa-Tar. 6,316. Bhâg. P. 4,9,47. 5,1,40. — 2) adj. f. स्रा *tief liegend, vertieft, eingedrückt* AK. 1,2,3,15. H. 1071. प्रपा R. Gorr. 2,123,12. प्रोन्नतनिम्नसंस्थाः (सिराः) Varâh. Bṛh. S. 53,1. (लिङ्गस्य) मणिभिश्च मध्यनिम्नैः 67,18. 30. वक्त्र 56. °ललाट 72. शिरस् 80 (81). नाभि 21. R̥t. 5,12. Megh. 80. नासाग्र Bhâg. P. 4,14,44. जानु 24,51. *heruntergekommen, verarmt* Bhartr. 2, 36. — 3) m. N. pr. eines Fürsten Bhâg. P. 9,24,12. — Das Wort kann auf 1. नि, vielleicht aber noch besser auf नम् zurückgeführt werden.

निम्नगत (निम्न + गत) 1) adj. *in Vertiefungen —, in Niederungen befindlich* Mârk. P. 49,57. — 2) n. *eine niedrig gelegene Stelle, Niederung* Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,10, Çl. 35.

निम्नगा (निम्न + गा f. von 1. ग) f. *Fluss* AK. 1,2,3,29. H. 1080. Halâj. 3,43. M. 9,22. MBh. 3,11093. 12548. 7,27. R. 4,44,76. Ragh. 8,8. 16,61. Kâm. Nîtis. 9,50. Varâh. Bṛh. S. 16,42. 44(43),10. 55,7. Râǵa-Tar. 1,40. Kathâs. 19,64. Mârk. P. 28,4. Gît. 6,10. — Vgl. गिरि°.

निम्नतल s. u. निम्नतल.

निम्नदेश (नि° + देश) m. *eine niedrig gelegene Stelle, Vertiefung* R. Gorr. 2,87,12.

निम्नभाग (नि° + भाग) m. dass. R. 2,80,9.

निम्नैस् (instr. pl. von निम्न) adv. *der Tiefe zu, abwärts:* स्रापो न निम्नैरुदभिर्जिगत्नवः R̥V. 10,78,5. ऊर्मिनं निम्नैर्द्रवयन्त वक्षणाः 148,5. — Vgl. उच्चैस्, नीचैस्.

निम्ब m. N. eines Baumes mit bittern Früchten, *Azadirachta indica Juss.*, Uǵǵval. zu Uṇâdis. 4,95. AK. 2,4,2,43. Trik. 2,4,17. H. 1139. Ratnam. 31. Gobh. 1,5,17. स्राम्रं छित्त्वा कुठारेण निम्बं परिचरेत्तु यः। यश्चैनं पयसा सिञ्चेन्नैवास्य मधुरो भवेत्॥ R. 2,35,14. Suçr. 1,137,10. 141,18. 158, 10. 182,15. 222,2. Bhartr. Suppl. 8. Varâh. Bṛh. S. 52,120. 56,7. 80 (79),6. Bei einer Todtencerimonie werden Blätter von diesem Baume gekaut Jâǵń. 3,12. Colebr. Misc. Ess. I,162. m. und f. (?) Trik. 3,5,17. — Vgl. गिरि°, तृण°.

निम्बक m. dass. Bhûripr. im ÇKDr.

निम्बतरु (नि° + तरु) m. N. eines Baumes, *Erythrina fulgens Hortul.*, nach Andern *Melia sempervirens Sw.* AK. 2,4,2,6.

निम्बरजस् (नि° + र° *Blüthenstaub*) n. *eine best. grosse Zahl* Vjutp. 185. महा° *eine noch grössere Zahl* ebend.

निम्बवती (von निम्बवत् und dieses von निम्ब) f. N. pr. eines Frauenzimmers Daçak. 158,9.

निम्बवीज (नि° + वीज) m. N. eines Baumes, = राजादनी Râǵan. im ÇKDr.

निम्बूक m. *Citronenbaum* Râǵan. im ÇKDr. Auch निम्बू ebend.

निम्रुक्ति f. so v. a. निम्रुच् TS. 5,7,19,1. Kâth. 36,3.

निम्रुच् (म्रुच् mit नि) 1) f. *Untergang* (der Sonne), *Abend:* निम्रुचि, प्रबुधि, मध्यंदिने दिवः R̥V. 8,27,19. सूर्यस्य 10,151,5. स्रा निम्रुचः (infin.) 1, 161,10. 151,5. निम्रुचस्तिस्रो व्युषो ह तिस्रः AV. 13,3,21. TS. 1,5,10,2. Kâth. 37,10. Taitt. Âr. 2,5,2. — 2) adj. *schlaff, welk, marcidus:* निम्रुक् गोधा भवतु AV. 4,3,6.

निम्रुक्ति (von म्रुच् mit नि) f. *Untergang* (der Sonne), *Verschwinden in* (loc.): तेयामस्तमनकाले च वाचो प्राणे च निम्रुक्तिदर्शनात् (sic) Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 321.

निम्रोच (wie eben) m. *Untergang* (der Sonne): द्युमणि° Bhâg. P. 3,2, 7.

निम्लोचनी (f. von निम्लोचन und dieses wie eben) f. N. pr. der auf dem Berge Mânasottara nach *Westen* gelegenen Stadt Varuṇa's Bhâg. P. 5,21,7.

निम्रोचि (von म्रुच् mit नि) m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Bhagamâna, Bhâg. P. 9,24,7.

नियत s. u. यम् mit नि.

नियति (von यम् mit नि) f. *die fest bestimmte Ordnung der Dinge, Bestimmung, Nothwendigkeit, Schicksal* AK. 1,1,4,6. H. 1379. an. 3,273. Med. t. 121. Halâj. 1,86. Çâṅkh. Br. 22,1. neben यदृच्छा Çvetâçv. Up. 1,2. हेतुयुक्तः सदा सर्गो भूतानां प्रलयस्तथा। परप्रत्ययसर्गे तु नियतिर्नानुवर्तते॥ MBh. 12,7864. नियतिर्दुरतिक्रमा Hariv. 4874. R. 4,24,4. 11. ग्रस्तो नियतिराक्षसा Râǵa-Tar. 6,292. Personif. als *Göttin* MBh. 2,439. नियतेर्नियोगात् Çiç. 4,34. Âjati und Nijati Töchter von Meru und Gemahlinnen Dhâtar's und *Vidhâtar's* Bhâg. P. 4,1,44. VP. 82 (wo fälschlich Nirjati gedruckt ist). 83, N. 11. नियती als Bein. der Durgâ Nirukttâdhjâja im Devî-P. ÇKDr. = नियम, संयम *Beschränkung u. s. w.* H. an. Med.

नियन्तर् (wie eben) nom. ag. 1) *derjenige welcher abhält, aufhält, im Zaume hält, Bändiger:* नकिरस्य शचीनां नियन्ता सूनृतानाम् Ṛv. 8, 32,15. अशिष्टानां नियन्ता हि शिष्टानां परिरक्षिता MBh. 1,6845. नियन्तारमसाधूनां गोप्तारं धर्मचारिणाम् 3,15956 = 5,4643. नियन्ता दुर्विनीतानां विनीतप्रतिपूजकः R. Gorr. 2,1,30. अनियम्यौ नियन्तारौ (नरनारायणौ) MBh. 8,4451. चित्तस्य नियन्तृणाम् als Erkl. von आत्मेश्वराणाम् Mallin. zu Kumâras. 3,40. (तत्रम्) ब्राह्मणजातेरपि नियन्तृ Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 238. ब्राह्मणादिवर्णनियन्त्र्यो देवताः S. 143. Ohne obj. vom *König* Ragh. 15,51. Nom. abstr. davon: सर्वनियन्तृत्व Vedântas. (Allah.) No. 25. — 2) m. *Pferdebändiger, Wagenlenker* AK. 2,8,2,27. H. 760. Halâj. 2,293. MBh. 7,516. P. 1,4,52, Vârtt. 7. Ragh. 1,17.

नियन्तव्य (wie eben) adj. 1) *zurückzuhalten, im Zaume zu halten, zu bändigen* M. 9,213. 307. MBh. 5,2140. 12,2986. 3320. 9586. R. Gorr. 2, 122,22. नियन्तव्यः सदा क्रोधो वृद्धबालातुरेषु च MBh. 5,1428. — 2) *zu erzwingen:* तस्मात्त्यागवैराग्यादिसाधनबलावलम्बेनात्मविज्ञानस्मृतिसंततिर्नियन्तव्या Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 186. fg. — Vgl. नियम्य.

नियन्तु (wie eben) nom. act.; s. दुर्नियन्तु.

नियन्त्रण (von यन्त्र् mit नि) n. 1) *das Bändigen, Beschränkung der Freiheit:* निसर्गतरला नारीः को नियन्त्रयितुं क्षमः। नियन्त्रणेन किं वा स्यात्सतां स्मरणोचितम्॥ Râǵa-Tar. 3,515. Z. d. d. m. G. 14,572,17. — 2) *Beschränkung* so v. a. *Feststellung, nähere Bestimmung:* अनेकार्थशब्दस्यैकार्थनियन्त्रणाद्रूपं विशेषम् Sâh. D. 18,9.

नियम (von यम् mit नि) m. = नियाम P. 3,3,63. 6,2,144. 1) *Bändigung, Zurückhaltung, Beschränkung:* भूतानामथ पञ्चानां यथैषामीश्वरः मनः। नियमे च विसर्गे च भूतात्मा मन एव च॥ MBh. 14,1424. अधर्मनियमाय M. 8,122. विषयासक्ति° Çuk. in LA. 40,1. प्रभाव° Râǵa-Tar. 4, 831. नियम = बन्ध Trik. 3,3,298. fg. = यन्त्रणा, यन्त्रणा Trik. H. an. 3, 467. Med. m. 40, wo यन्त्रणायां für मन्त्रणायां zu lesen ist. — 2) *das Niederhalten, Senken* (des Tones) Ṛv. Prât. 3,18. — 3) *Beschränkung auf* (loc., प्रति mit acc.), *Beschränkung, Feststellung, genauere Bestimmung* Kap. 1,41. संख्या° Ṛv. Prât. 11,11. स्वरसंस्कारयोश्छन्दसि नियमः VS. Prât. 1,1. 4. Çikshâ 11. दैवस्याम्बुमुचश्च नास्ति नियमः कोऽप्यानुकूल्यं प्रति Râǵa-Tar. 4,544. भूतेशवर्धमानेशविजयेशानपश्यतः। नियमो राजकार्येषु तस्याभूत्प्रतिवासरम्॥ *wenn er nicht die Heiligthümer* Bhûteça *u. s. w. besuchte, beschränkte er sich auf die königlichen Angelegenheiten* 2,128. आरण्यकस्य Çâṅkh. Gṛhj. 6,1. 2. Kâtj. Çr. 1,4,8. आनुपूर्व्य° 5,3. अ° 1,3,6. 5,16. काल° Çâṅkh. Gṛhj. 2,11. MBh. 1,6452. — Ind. St. 3,395 (23). Sâṁkhjak. 12. Çrut. 10. Schol. zu P. 1,1, 62. 2,46. 2,2,20. 82. 6,1,80. 7,1,67. 2,19. Siddh. K. zu P. 1,1,34. 7,2, 63. — 4) *feste Regel, Nothwendigkeit* Kap. 1,71. 116. 3,76. °लङ्घन 4, 15. साहचर्य° Tarkasaṁgr. 29. स्त्रीणां प्राकृतभाषणमेव नियमः Schol. zu Çâk. 9,6. Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 35. तिथिनियमात् *nach der festen Norm der* Tithi (nimmt der Mond zu und ab) Varâh. Bṛh. S. 4,31. नियमेन *mit Nothwendigkeit, mit Bestimmtheit, gewiss:* यं पालयसि धर्मं त्वं धृत्या च नियमेन च R. 2,25,3. Suçr. 2,430,9. Pañkat. II,53. Schol. zu Gaim. 1,16. नियमात् dass. Varâh. Bṛh. S. 45,20. मृत्युं ददाति नियमात्खलु सैंहिकेयः 103,3. Bṛh. 11,6. नियम = निश्चय Trik. H. an. Med. — 5) *Versprechen, Gelübde* AK. 1,1,4,14. Trik. H. an. Med. ईदृक्तु वाचा नियमो ग्राह्यः संबन्धिना त्वया Kathâs. 17,83. अयमेतस्या (*in Betreff ihrer*) नियमश्चास्तु वः सदा 18,142. Vid. 76.77. — 6) *eine Beschränkung die man sich auflegt, eine übernommene besondere Observanz, ein kleines Gelübde* im Gegens. zu यम (*ein grosses Gelübde, welches stets zu beobachten ist*) AK. 2,7,37. 48. Trik. H. 843. H. an. Med. शौचसंतोषतपःस्वाध्यायेश्वरप्रणिधानानि नियमः Jogas. 2,32. 29. Tattvas. 19. Vedântas. (Allah.) No. 129. 127. H. 82. स्नानमौनोपवासेज्यास्वाध्यायोपस्थनिग्रहाः। नियमा गुरुशुश्रूषाशौचाक्रोधाप्रमादता:॥ Jâǵñ. 3,314. यमान्सेवेत नित्यं न नित्यं नियमान्बुधः M. 4,204. VP. 288. 653. Bhâg. P. 2,9,39. 5,8,5. तस्मिन्व्रते नियमविशेषाः Taitt. Âr. 1,32,1. व्रता नियमधर्माश्च M. 2,3. नियमाः 97. 175. 3,192. नियममास्थिता 9,75. नियमस्य (= वेदस्य Kull.) धारणात् 10,3. वृथानियमधारिन् MBh. 13,1585. 2736 (wo wie 2880 कंचिदा° zu lesen ist). Brâhman. 2,54. Sund. 2,16. सावित्रे नियमे पूर्णे Hariv. 3658. R. 1,8,14. समासदीक्षा° 17,10. नियममातिष्ठ 21,4. 25,11. उत्सृज्य नियमांस्तीव्रान् 2,22,23. यथैते नियमं पौराः कुर्वन्त्यस्मन्निवर्तने 46,20. गृहीत्वा नियमम् 52,62. सतां पथि स्वैर्नियमैः परैः स्थितः 94,26. Suçr. 1,21,19. Ragh. 1,94. 5,8. Çâk. 180. Varâh. Bṛh. S. 104,49. Bhâg. P. 3,14,36. Brahma-P. in LA. 50,6. 55,10. Schol. zu P. 4,2,15. प्रवक्तारः सुनियमा नेतारो नयदर्शिनाम् Hariv. 4139. सनियमा Vikr. 37,7. — 7) bei den Rhetorikern *feststehender Vergleich, Gemeinplatz* Kavikalpalatâ im ÇKDr. — 8) personif. (wohl der Begriff u. 4) ein Sohn Dharma's von der Dhṛti VP. 53. Mârk. P. 50,25. — नियमात् AK. 2,9,4 falsche Lesart für निमयात्. — Vgl. अ°.

नियमन (wie eben) 1) adj. *bändigend, bezwingend:* खलैः Hariv. 10684. — 2) n. a) *das Bändigen, Bezwingen:* असताम् Ragh. 9,6. Megh. 58. Pañkat. III,268. सर्पनियमनं कृतम् Hariv. 10373. मन्योः MBh. 3,1075. — b) *das Beschränken, genauere Bestimmung* Râǵa-Tar. 4,137. Schol. zu P. 6,1,80. Kâvja-Pr. 15,3. 4. Sâh. D. 18,11.

नियमपाल (नि° + पाल) m. angeblich N. pr. eines Weisen, von dem die Nepalesen den Namen ihres Landes ableiten, LIA. I,58, N. 3.

नियमवन्त् (von नियम) adj. 1) *frommen Observanzen obliegend* MBh. 1,3839. Kull. zu M. 5,158. — 2) f. °वती *die Regeln —, die monatliche Reinigung habend* Suçr. 1,317,9.

नियमस्थिति (नि° + स्थि°) f. *Askese* H. 81. Halâj. 4,91.

नियम्य (von यम् mit नि) adj. *zurückzuhalten, im Zaume zu halten, zu bändigen* MBh. 12,2879. 2915. 9587. 13,5119. 15,38. Hariv. 3154. Ragh. 3,45. अ° MBh. 8,4451.

निययिन् (von या mit नि) adj. *überfahrend:* रथ ṚV. 10,60,3.

नियव (von यु mit नि) m. *geschlossene Reihe:* गोपुयुधो न नियवं चरन्तीः ṚV. 10,30,10.

नियानन n. falsche Variante für निपातन Najanânanda zu AK. 3,3,27. ÇKDr.

नियान (von या mit नि) n. *Weg, Zugang* Nir. 7,24. ṚV. 10,19,4. एवो नियानं बहवो रथासः 142,5. AV. 8,2,10. इदं पूर्वमपरं नियानं येना ते पूर्वे पितरः परेताः 18,4,44. Çat. Br. 3,5,2,15. Pañkav. Br. 7,9,14.

नियाम (von यम् mit नि) m. = नियम P. 3,3,63. 6,2,144. Çabdar. im ÇKDr. = नियामक *Schiffer* Lois. zu AK. 1,2,3,12; vgl. निर्याम.

नियामक (wie eben) 1) adj. a) *zurückhaltend, im Zaume haltend, bezwingend:* तस्य तथा कुर्वतो यो नियामकः Kull. zu M. 7,207. (पयोधराः) संवर्ताग्निनियामकाः MBh. 3,15812. लोकप्रसिद्धमेवैतद्वारि वह्नेर्नियामकम् Kâm. Nîtis. 11,49. — b) *beschränkend, feststellend, genauer bestimmend* Vop. 26,219. Schol. zu Kap. 1,58. Davon nom. abstr. °ता ebend. Bhâg. P. 5,7,6. — 2) m. a) *Wagenlenker* H. an. 4,17. Med. k. 194. — b) *Schiffer, Steuermann* AK. 1,2,3,12. Trik. 3,3,28 (wo सभ्यो st. सभ्ये zu lesen ist). H. 876. H. an. Med.; vgl. निर्याम.

नियामन n. wohl nur fehlerhaft für नियमन *das Bändigen, Bezwingen, im-Zaume-Halten* MBh. 12,3319.

नियुक्त s. u. युज् mit नि. Davon नियुक्तक (*angestellt*) *als Haupt erwählt* Vjutp. 95.

नियुक्ति (von युज् mit नि) f. *Beauftragung, Anstellung zu Etwas:* सद्यार्थं मनोनियुक्तिः Kull. zu M. 1,74.

नियुत् (von यु mit नि) f. 1) *Reihe, Folge* (von Gegenständen): तामनु त्वा नवीयसीं नियुतं राय ईमहे ṚV. 1,138,3. अस्मत्रा रायो नियुतः सचन्ताम् 4,41,11. तं सध्रीचीरूतयो वृष्ण्यानि पौंस्यानि नियुतः सश्चुरिन्द्रम् 6,36,3. — 2) pl. (*Reihen —, Ketten von Worten;* vgl. ग्रन्थ, निबन्धन; *etwa Verse, Gedicht;* bei den Comm. so v. a. स्तुति. अव त्वे इन्द्र प्रवतो नोर्मिर्गिरो ब्रह्माणि नियुतो धवन्ते ṚV. 6,47,14. सध्रीचीना नियुतो दावने धिय उप ब्रुवत ईं धियः 1,134,2. वृत्रघ्ने नियुतो यन्ति पूर्वीः 3,31,14. प्र त्वाच्छा मनीषा स्पार्हा यन्ति नियुतः 10,26,1. अभि त्वा विश्वा नियुतः सचन्ते 7,72,1. — 3) *Reihe eines Gespannes: Vielgespann* oder *das in demselben gehende Thier* (*apta quadrigis equa*); nach den Comm. so v. a. *Stute.* Insbes. heissen so *die Zugthiere des* Vâju. Naigh. 1,15. Nir. 5,28. उप नो याहि सहस्रेण नियुता नियुत्वते शतिनीभिर्नियुत्वते ṚV. 1,135,1. पूर्व्या नियुता 6. 3,35,1. 38,7. कदा धिया न नियुतो युवासे (इन्द्र) 6,35,3. 62,11. नियुत्वाना नियुत स्पार्हवीरा इन्द्रवायू सरथं यातमर्वाक् 7,91,5. 90,3. 92,3. 10,3,6. VS. 37,31. 33. TS. 2,1,1,1. — 4) N. pr. einer Gemahlin des Rudra in einer seiner Formen Bhâg. P. 3,12,13.

नियुत (wie eben) n. (nach AK. 3,6,3,24 auch m.) *Million* (*eine Reihe*) Pañkav. Br. 17,14,2. Çâñkh. Çr. 15,11,7. Purâṇa im ÇKDr. = लक्ष *Hunderttausend* H. 873, Sch. Ratnak. und Çabdarthasvâmin im ÇKDr. = 100 Ajuta = 10000 Koṭi Lalit. 140. — 67. 143. Bhâg. P. 5,16,5. 9,20,28.

नियुत्वतीय adj. *dem* Nijutvanî (Vâju) *gehörig* Çat. Br. 6,2,2,15. 37.

नियुत्वत् (von नियुत्) adj. 1) (*eine Folge bildend*) *jugis, immerfliessend;* vom Soma: शुक्रस्याद्य गवाशिर इन्द्रवायू नियुत्वतः। आ यातं पिबतं नरा ṚV. 2,41,3. असर्जि उत्सो गृणते नियुत्वान्मध्वो अंशुः पवत इन्द्रियाय 9,89,6. Hierher ist wohl auch zu stellen: उप नो याहि वीतये सहस्रेण नियुता नियुत्वते 1,135,1, wo das Wort missverständlich auf Vâju bezogen, also für voc. genommen, den Accent verlor. — 2) *mit einem Vielgespann versehen:* रथ ṚV. 1,133,4. आ याहि नियुत्वता 4,47,1. Unter den Göttern sind besonders Vâju und Indra so bezeichnet ṚV. 1,101,9. 2,41,1. 4,46,2. 47,3. 48,2. 6,40,5. 8,82,20. TS. 2,1,1,1. 5,5,1,1. Çat. Br. 6,2,2,6. die Marut ṚV. 5,54,8. — 3) *das Wort* नियुत् (oder नियुत्वत्) *enthaltend* TS. 2,6,2,8. Çat. Br. 6,2,2,13.

नियुत्सा f. N. pr. der Gemahlin Prastâva's und Mutter des Vibhu Bhâg. P. 5,15,5. Scheint ein nom. act. vom desid. von युध् mit नि ohne Reduplication zu sein.

नियुद्ध (von युध् mit नि) n. *Kampf,* insbes. *Faustkampf* Bala beim Schol. zu Naish. 1,128. AK. 2,8,2,75. H. 799. MBh. 1,5340. मम दत्त्वा नियुद्धम् 5588. °शील 4,240. °कुशल 358. Hariv. 8190. असियुद्धे नियुद्धे च गदायुद्धे च कोविदम् MBh. 6,3317. Suçr. 1,98,10. Varâh. Bṛh. S. 16,36. Bṛh. 18,5. Dev. 10,19. °भू *Kampfplatz für Faustkämpfer* H. 801.

नियुद्रथ (नियुत् + रथ) adj. *der einen Wagen mit Vielgespann hat:* प्र दत्त्वा नियुद्रथः पूषा अविष्टु माहिनः ṚV. 10,26,1.

नियोक्तर् (von युज् mit नि) nom. ag. 1) *der anbindet, fesselt* Ait. Br. 7,16. — 2) *Herr, Gebieter* (*der Anweisungen u. s. w. ertheilt*) Ragh. 2,56.

नियोक्तव्य s. u. युज् mit नि.

नियोग (von युज् mit नि) m. 1) *das Anbinden:* °पाश wohl *Halfter* Hariv. 3537. 3731. — 2) *Verwendung* Lâṭj. 8,1,9. एककार्य° *Anstellung bei einem und demselben Geschäfte* Mṛkkh. 101,19. — 3) *Anweisung, Vorschrift, Geheiss, Befehl, Auftrag, ein aufgetragenes Geschäft* H. 277. 1520. इदमेव कर्तव्यमिति नियोगः Suçr. 2,560,7. M. 9,65. Jâǵń. 2,127. R. 4,24,5. Mâlav. 83. मन्नियोगात् *auf meine Anweisung, nach meiner Vorschrift* M. 1,41. N. 17,34. Indr. 2,22. 3,5. Hiḍ. 4,5. MBh. 1,1044. नियोगात् *nach Anweisung, auf Befehl* 2,2100. मन्नियोगेन R. 3,40,9. Indr. 4,17. त्वया मया च — पितुर्नियोगे स्थातव्यम् R. 2,21,48. मम — नियोगस्थाः (द्रुपेत्तमाः, 32,43. नियोगसंस्थित Pañkat. I,104. नियोगमतिवर्तितुम् R. 2,21,42. यावन्नियोगमनुतिष्ठामि Çâk. 61,1. त्वमपि स्वं नियोगमशून्यं कुरु 24,16. Mâlav. 19,7. स्वामिनियोगं संपादयाव: Prab. 103,5. मयैव पूर्वं निर्दिष्टो नियोगः प्रतिपाल्यताम् Hariv. 12588. 12587. एष ते प्रथमः कृत्स्नो नियोगो गाधु यः कृतः 4031. अनियोज्ये नियोगे मां नियुनंक्ति MBh. 1,3267. न नियोक्तव्याः वः शिष्या अनियोगे महाभये *ein unangemessener Auftrag* 12,12358. अनियोगे नियुक्तेन त्वया राज्ञा R. Gorr. 2,68,17. स्वस्वनियोगव्यापृतपरिजन Kathâs. 26,272. नियोगार्थ *der Gegenstand einer Anweisung, das aufgetragene Geschäft* M. 9,61. 62. नियोगकरण als Erkl. von निमन्त्रण P. 3,3,161. Sch. — 4) *Bestimmtheit, Nothwendigkeit* P. 2,1,43, Vârtt. नियोगेन *nothwendig, bestimmt, gewiss* Ragh. 17,49 Schol. in der Calc. Ausg. (= निश्चयेन). Râç. zu P. 4,4,66.

नियोगिन् (von नियोग) m. *Diener, Beamter* H. 719. Hit. II,94. 100. fgg. Râǵa-Tar. 6,8. प्रजारामा नियोगिनः 136.

नियोग्य (von युज् mit नि) adj. P. 7,3,68, Sch. *was man Jmd auftragen—, zu thun heissen darf:* अनियोग्ये नियुक्तेन राज्ञा R. 2,66,7. statt dessen अनियोगे R. Gorr. 2,68,17. Nach Vop. 26,10 m. *Herr, Gebieter.* — Vgl. नियोज्य.

नियोजन (wie eben) 1) n. a) *das Anbinden* (des Thieres an den Jûpa u. s. w.) Çat. Br. 3,7,3,13. Kâtj. Çr. 21,1,8. 22,7,5. शाखा° 6,10,38. — b) *das womit angebunden wird, Haft* AV. 7,78,1. — c) *Anweisung, Auftrag:* स्मरणीयो ऽस्मि भवता संप्रेषणनियोजने: MBh. 12,13926. क्रियासु *das Anstellen —, Antreiben an ein Geschäft* Durgâd. im ÇKDr. — 2) f. ई *Halfter* Kâtj. Çr. 6,5,20.

नियोजनीय (wie eben) adj. = नियोक्तव्य Kull. zu M. 9,64.

नियोजयितव्य (vom caus. von युज् mit नि) adj. *der zu Etwas anzuhalten ist:* देशत्यागेन नियोजयितव्यः (so ist zu lesen; vgl. Benfey) Pańkat. 261,6.

नियोज्य (von युज् mit नि) = नियोक्तुं शक्यः P. 7,3,68. Vop. 26,10. 1) adj. a) *zu befestigen:* स्थानेष्वेव नियोज्यानि (zugleich in Bed. b) भृत्याश्चाभरणानि च Pańkat. I,82. — b) *anzustellen, mit einem Amte zu betrauen, mit einem Auftrage zu versehen, anzuweisen* Pańkat. I,82 (s. u. a). न नियोज्याश्च वः शिष्या अनियोगे महाभये MBh. 12,12358. अनुशास्यस्त्वया ब्रह्मन्नियोज्यश्च सुतो यथा 12929. भवतां तु नियोज्यो ऽस्मि 13,4065. 1,7139 (wo नियोज्याः zu lesen ist). केचिदुक्तात्वयति गत्वा नियोज्यमिति मेनिरे wohl so v. a. *dass man ihm die Sache anheimzustellen habe* 5,6024. नान्यो नियोज्यो युष्माभिः स नो राजा भविष्यति *an die Spitze der Regierung zu stellen* R. Gorr. 2,86,12. — c) *was man Jmd auftragen —, zu thun heissen darf:* अनियोज्ये नियोगे मां नियुनक्ति MBh. 1,3267. — 2) m. *Diener* AK. 2,10,17. H. 359. Çâk. 163. Çâk. Ch. 161, 13. 14. Bhâg. P. 4,12,28.

नियोद्धर् (von युध् mit नि) m. 1) *Faustkämpfer* ÇKDr. Wils. — 2) *Hahn* Râǵan. im ÇKDr.

नियोधक (wie eben) m. *Faustkämpfer* MBh. 1,6940. 4,34.36.

निरंश (निस् + अंश) adj. *keinen Rest habend;* davon nom. abstr. °त्व n. Sûrjas. 1,58.

निरंशु (निस् + अंशु) adj. *strahlenlos:* निरंशुरिव घर्मांशुस्तर्धानमितो ऽभवत् MBh. 1,1780.

निरक्ष (निस् + अक्ष) adj. *keine Breite habend;* subst. *Aequator* Sûrjas. 12,72. °देश *Aequatorial-Gegend* 43.

निरत्निन् nom. ag. von रत् mit नि gaṇa ग्रह्यादि zu P. 3,1,134.

निरग्नि (निस् + अग्नि) adj. *kein eigenes Feuer habend* MBh. 7,8284. Kull. zu M. 3,282. °क dass. Madhjam. 62.

निरघ (निस् + अघ) adj. f. आ *tadellos:* आरोग्यशाला Râǵa-Tar. 3, 461. मठ 8,2435.

निरङ्कुश (निस् + अङ्कुश) adj. *für den kein Leithaken besteht, der keine Fesseln kennt, vollkommen frei* H. 1467. निरङ्कुश इव द्विपः Bhâg. P. 4,14,5. विक्रमार्थं हि यो हिंस्यादक्तवेद्य निरङ्कुशः MBh. 13,3608. 14, 2837. R. 3,37,2. 5,89,33. Bhartr. 3,34. Git. 7,40. Bhâg. P. 1,17,15. 3, 18,24. मनस् 5,11,4. कवयः Siddh. K. zu P. 3,2,133. स्वातन्त्र्येण निरङ्कुशं विहरणम् Bhartr. 3,92. निरङ्कुशं (adv.) चेष्टमानाः Râǵa-Tar. 4,684.

निरङ्ग (निस् + अङ्ग) adj. *keine Hülfsmittel habend, ganz allein auf sich beschränkt* Hit. 72,9.

निरङ्गुलि (निस् + अङ्गुलि) adj. P. 5,4,86. = निर्गतमङ्गुलिभ्यः Siddh. K.

निरङ्ग s. सु°.

निरजिन (निस् + अजिन) adj. *mit keinem Fell bekleidet* gaṇa निरुदकादि zu P. 6,2,184.

निरञ्जन (von रञ्ज् = लञ्ज् mit नि) n. *Marke in der Messschnur* Schol. zu Kâtj. Çr. 7,1,24. 8,3,11.

निरञ्जन (निस् + अञ्जन) 1) adj. f. आ *ohne Schminke, ohne Falsch, lauter* Muṇḍ. Up. 3,1,3. Çvetâçv. Up. 6,19. MBh. 13,1101. Bhâg. P. 1, 5,12. 6,17,22. Adhjâtmar. in Verz. d. Oxf. H. 29,a,39. Vâju-P. ebend. 49,b,20. Bâlab. 22. Açokâvad. 3. Unter den Beinamen von Çiva Çiv. f. आ unter den Beinamen der Durgâ H. ç. 57. — 2) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge des Çiva Hariv. 14850. Viell. N. pr. eines Mannes in Verz. d. B. H. 196,9. — 3) f. आ *Vollmondstag* Çabdam. im ÇKDr.

निरति (von रम् mit नि) f. *Wohlgefallen an, das Hängen an:* अधर्मे Varâh. Bṛh. 8,14.

निरतिशय (निस् + अति°) adj. *worüber nichts mehr geht, was das höchste Maass erreicht hat:* निरतिशयार्कगुणा Hariv. 8198. गरिमन् Pańkat. I,36. सुख Bhâg. P. 5,16,26. Jogas. 1,25. Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 192. 196. 314. bei Wind. Sancara 112. Daçak. in Benf. Chr. 182,21. Kull. zu M. 1,5. Davon nom. abstr. °त्व n. Çaṅk. zu Kathop. 3,15.

निरत्यय (निस् + अत्यय) adj. f. आ *gefahrlos, sicher, wo Alles gut von Statten geht; dem Misslingen nicht unterworfen, vollkommen gelingend, unfehlbar:* °स्थानाध्यासन Schol. zu Kap. 1,2. Schol. in Wilson's Sâṅkhjak. S. 11. ब्रह्मपुरी Prab. 25,11. स्थितः पथि निरत्यये R. 4,28, 13. कुरु कार्यं निरत्ययम् R. Schl. 2,22,4. समारम्भ Ragh. 17,53. Suçr. 1, 233,20. 241,17. 353,14. Râǵa-Tar. 5,111.

निरधिष्ठान (निस् + अधि°) adj. *keinen festen Standort habend* MBh. 14,482. R. 5,82,12.

निरध्व (निस् + अध्वन्) adj. viell. *vom Wege abgekommen* P. 5,4,85, Sch.

1. निरनुक्रोश (निस् + अनुक्रोश) m. *Unbarmherzigkeit:* °युक्त R. 4,19,21.

2. निरनुक्रोश (wie eben) adj. f. आ *kein Mitgefühl habend, unbarmherzig* MBh. 1,3061. fg. 3,2735. R. Gorr. 2,34,11. 3,36,23. Bhâg. P. 4,13,41. 6,5,38. भूतेषु °शः 4,17,26. °कारिन् *unbarmherzig zu Werke gehend* MBh. 12,4826. Davon nom. abstr. °शता f. *Unbarmherzigkeit* R. 1,59,21 (61,22 Gorr.).

निरनुग (निस् + अनुग) adj. *kein Gefolge habend* Râǵa-Tar. 5,480.

निरनुग्रह (निस् + अनु°) adj. *kein Wohlwollen zeigend, kein Mitleid habend* Bhâg. P. 4,26,5. 5,12,7.

निरनुनासिक (निस् + अनु°) adj. *mit keinem Nasalzeichen* (ँ) *versehen* Vop. 2,28.

निरनुमान (निस् + अनु°) adj. *nicht an Folgerungen sich bindend* Tattvas. 10. 33.

निरनुरोध (निस् + अनु°) adj. f. आ *ungefällig, unfreundlich, nicht liebenswürdig* Amar. 87.

निरन्तर (निस् + अन्तर) adj. f. आ 1) *durch keinen Zwischenraum getrennt, dicht anstossend, dicht* (AK. 3,2,15. 3,4,18,113. H. 1446. Halâj. 4,32), *nirgends unterbrochen, keinen freien Platz darbietend; ununter-*

brochen, fortwährend, beständig: °गृहवासिन् Kull. zu M. 8,392. स्तनौ MBh. 4,392. Mṛkkh. 83,10. Bhâg. P. 3,20,30. 4,25,24. 8,8,18. Çiç. 9,66. चारुनिरन्तरोरु Hariv. 8782. अस्त्रैर्निरन्तरैः Kathâs. 14,29. 25,248. शरवृष्टिर्निरन्तरा R. 5,58,8. Kumâras. 5,26. निरन्तरशरीरौ च कृतौ तौ सायकैस्तदा so v. a. *auf ihrem Körper war kein Plätzchen wo nicht ein Pfeil gesteckt hätte,* R. 6,20,9. सायकैरन्तरीक्षं च स चकार निरन्तरम् 91,25. बालवृद्धनिरन्तरा (अयोध्या) *vollgepfropft mit* 112,42. पाणिपादशिरःपृष्ठबाहुशाखानिरन्तर (वन) MBh. 4,1971. 7,8343. 2,911. 12,6815. Hariv. 4328. 4986 = 5465. Mârk. P. 8,205. (सरस्वतीम्) वल्कलाजलसंपर्कपवित्रितनिरन्तराम् (so ist zu lesen) *auf der ganzen Strecke ununterbrochen gereinigt* Brahma-P. in Verz. d. Oxf. H. 18,a,32. 19,b,9. वर्षमेकं निरन्तरम् MBh. 8,5046. °भाव Bhâg. P. 4,8,61. °ख्याति Kathâs. 8,38. Suçr. 1,286, 4. Pañkat. II,54. P. 2,1,29, Sch. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,7, Çl. 21. निरन्तराभ्यास (= स्वाध्याय Trik. 3,2,28) *beständige Wiederholung* Prab. 93,14. मित्र *beständig, treu* Pañkat. II,190. निरन्तरम् adv. *dicht, fest:* प्रियान्परिष्वज्य शयने निरन्तरम् Ṛt. 2,11. Suçr. 2,20,4. *ununterbrochen, fortwährend, beständig* Sund. 1,4. R. 3,2,11. Ṛt. 2,11. Amar. 90. Bhâg. P. 4,21,35. 6,9,38. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,11, Çl. 43. 12, Çl. 45. *alsobald* Kâm. Nîtis. 10,37. Vet. in LA. 9,2. — 2) *nicht verschieden, gleich, identisch* MBh. 5,2645. 12,10712. R. 4,29,20. Pañkat. I,114. Bhâg. P. 3,11,2. 25,17. 29,38. 4,6,42.

निरन्तराल (निस् + अन्त°) adj. *durch keinen Zwischenraum getrennt;* davon nom. abstr. °ता Schol. zu Çiç. 9,44.

निरन्धस् (निस् + अन्धस्) adj. *keine Speise habend, hungernd* Bhâg. P. 4,30,40. 5,13,6, wo ohne Zweifel निरन्धाः zu lesen ist.

निरन्न (निस् + अन्न) adj. *keine Speise habend, nichts essend, hungernd* MBh. 13,4423. Suçr. 2,80,5. Bhartṛ. 3,23. *keine Speise gewährend:* क्षितिपृष्ठ Bhâg. P. 4,17,9.

निरन्वय (निस् + अन्वय) adj. 1) *keine Nachkommenschaft habend* Râga-Tar. 2,81. — 2) *in keinem verwandschaftlichen Verhältnisse stehend* M. 8,198. 331. — 3) *wobei kein Zusammenstossen, kein Conflict stattfindet:* स्यात्साहसं त्वन्वयवत्प्रसभं कर्म यत्कृतम्। निरन्वयं भवेत्स्तेयं हृत्वापव्ययते च यत्॥ M. 8,332. Nach Kull. *hinter dem Rücken vollbracht.*

निरप (निस् + अप्) adj. *wasserlos* Wils.

निरपत्रप (निस् + अपत्रपा) adj. f. आ *schamlos* MBh. 1,945. 4,441. R. 2,37,6. R. Gorr. 2,11,13. 3,27,21. 4,30,17. 5,80,38. Suçr. 1,279,2. Râga-Tar. 4,92. Bhâg. P. 3,20,24. 4,2,10. 6,1,60.

1. निरपराध (निस् + अपराध) m. *Unschuld;* davon °वत् adj. *unschuldig* R. Gorr. 2,112,7.

2. निरपराध (wie eben) adj. f. आ *der Niemand Etwas zu Leide gethan hat, unschuldig* Vikr. 39. Kathâs. 23,18. Pañkat. 198,4. Râga-Tar. 2,31. Schol. zu Çâk. 24. Davon nom. abstr. °ता f. *Unschuld* Vet. in LA. 26,14.

निरपवर्त (निस् + अप°) adj. *durch einen gemeinschaftlichen Divisor nicht mehr theilbar* Colebr. Alg. 113. 330.

निरपवाद (निस् + अप°) adj. *keinen Tadel enthaltend* Verz. d. Oxf. H. No. 237, Çl. 1.

निरपाय (निस् + अपाय) adj. 1) *unvergänglich:* कालाकाङ्क्षी चरेल्लोकान्निरपाय इवात्मवान् MBh. 12,8003. — 2) *unfehlbar:* उपाय MBh. 3,2178. R. Schl. Gorr. 1,9,2. Suçr. 1,163,1.

निरपेक्ष (निस् + अपेक्षा) adj. f. आ *keine Rücksicht auf Etwas* (loc.) *nehmend, sich gleichgültig verhaltend gegen:* समुपोढेषु कामेषु M. 6,41. गृहेषु R. Gorr. 2,44,19. जीविते 4,19,19. Mârk. P. 30,8. 9. निरपेक्षः (so zu lesen) शरीरे MBh. 8,2411. शरीर° Râga-Tar. 6,245. कलत्रनिरपेक्षैश्च चेष्टितैः R. 6,99,42. शरीरनिरपेक्षेण तपसा Kathâs. 6,160. Daçak. in Benf. Chr. 185,19. फल° *sich um den Lohn nicht kümmernd, keinen Lohn erwartend* P. 3,2,134, Sch. *unabhängig von:* परस्परनिरपेक्षस्यानेकस्य एकस्मिन्नन्वयः समुच्चयः Siddh. K. zu P. 2,2,29. इतर° Schol. zu Gaim. 1,5. Oft ohne obj. *rücksichtslos, der sich um Nichts kümmert, sich gleichgültig gegen Alles verhaltend* (als Tadel und auch als Lob) M. 6,49. MBh. 6,4785. 7,4250. Hariv. 4803. Çâk. Ch. 39,12. Pañkat. 264, 7 (wo निरपेक्ष zu lesen ist). Hit. II,81. Bhâg. P. 6,19,4. 7,13,1. 8,8,23. निरपेक्षम् adv. *ohne alle Rücksicht, ohne sich um Etwas zu kümmern* MBh. 7,8660. Daçak. in Benf. Chr. 192,22. निरपेक्षता f. nom. abstr. *Abwesenheit aller Rücksicht, Gleichgültigkeit:* न शोभते प्रणयिजने निरपेक्षता Mâlav. 41,14. निरपेक्षतया निशि *ohne darauf Rücksicht zu nehmen, dass es Nacht war,* Kathâs. 20,126. निरपेक्षत्व n. *Gleichgültigkeit* Madhus. 60. *Unabhängigkeit, Beziehungslosigkeit* Muir, Sanskrit Texts 2,100.

निरपेक्षा (wie eben) f. *Gleichgültigkeit:* तपोधर्माभिरामेण राज्ये च निरपेक्षया R. Gorr. 2,116,5.

निरपेक्षित (निस् + अपे°) adj. *rücksichtslos:* अहो मयि जीवति कथमात्मनिरपेक्षितं (निरपेक्षं v. l.) चेष्टितम् Prab. 34,14.

निरपेक्षिन् (von निस् + अपेक्षा oder निस् + अपेक्षिन्) adj. *sich gleichgültig gegen Alles verhaltend, Nichts erwartend* MBh. 13,6169.

निरपेक्ष्य (निस् + अपेक्ष्य) adj. *worum man sich nicht zu kümmern braucht:* भैक्ष्य Bhartṛ. 3,92.

निरभिभव (निस् + अभि°) adj. *keine Demüthigung —, keine Beschämung enthaltend* Bhartṛ. 2,54.

निरभिमान (निस् + अभि°) adj. *frei von Hochmuth* Bhâg. P. 5,15,6.

निरभिलाष (निस् + अभि°) adj. *kein Verlangen habend nach, nicht bedacht auf, gleichgültig gegen:* स्वसुख° Çâk. 104.

निरभीमान (निस् + अभी° = अभिमान) adj. f. आ 1) *frei von Hochmuth* MBh. 4,14668. 14,534. Mârk. P. 28,17. — 2) *kein Bewusstsein habend, bewusstlos:* निश्चेष्टा निरभीमाना: MBh. 7,2019.

निरभ्र (निस् + अभ्र) adj. *wolkenlos:* आकाश MBh. 1,1419. निरभ्रे *bei wolkenlosem Himmel* 6,731. Suçr. 2,344,7.

1. निरमण (viell. von अम् mit निस्) adj. *mitgenommen, abgelebt:* अश्वशतं निरष्टं निरमणाम् Çat. Br. 13,4,2,5.

2. निरमण (von रम् mit नि) n. *das zur-Ruhe-Kommen* Nir. 2,7.

निरमर्ष (निस् + अमर्ष) adj. *der Alles ruhig erträgt, Alles über sich ergehen lässt, apathisch* MBh. 5,2896. निरामर्ष (vgl. आमर्ष = अमर्ष) 2453. R. Gorr. 2,10,14.

निरमित्र (निस् + अमित्र) 1) adj. *frei von Feinden* MBh. 1,8392. 4, 2070. 12,8930. R. Gorr. 2,18,7. — 2) m. N. pr. verschiedener Man-

ner: ein Sohn des Nakula MBh. 1,3831. VP. 460. Bhâg. P. 9,22,31. ein Sohn eines Königs der Trigarta MBh. 7,4037. fgg. ein Sohn Khaṇḍapâṇi's (Daṇḍapâṇi's) VP. 462. Matsja-P. in Verz. d. Oxf. H. 40, *b*, 22 (hier निरामित्र). LIA. 1, Anh. xxvi. ein Sohn des Ajutâjus VP. 465. Bhâg. P. 9,22,45. LIA. 1, Anh. xxxii. ein Weiser, der für einen Sohn Çiva's gilt, Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 52, *b*, 13 (निरामित्र).

निरम्बर् (निस् + अम्बर्) adj. f. आ *unbekleidet, nackt* MBh. 12,7776. Kathâs. 20, 112.

निरम्बु (निस् + अम्बु) adj. *des Wassers sich enthaltend, nichts trinkend* Bhâg. P. 7,3,19.

निरय (von 3. इ mit निस्) m. *Hölle* (*der Ausgang aus diesem Leben*) AK. 1,2,2,1. H. 1359. Halâj. 3,3. M. 6,61. MBh. 1,1825. 5671. 3,8556. 12419. 4,547. 12,7175. fgg. 13,1385. 1551. 2479. 18,93. Hariv. 850. R. 2,21,28. 28,10. 30,18. 36,27. 6,81,16. Bhartr. 1,62. Prab. 71,6. Bhâg. P. 1,8, 49. 2,6,8. 3,15,49. 24,27. 5,1,42. 6,18,24. °पतय: 5,26,25. personif. *ein Kind der Furcht und des Todes* 4,8,4. — Vgl. तिर्यङ्निरय.

निरयण (wie eben) n. *Ausgang* ṚV. 10,135,6. Nir. 7,24.

निरर्गल (निस् + अर्गल) adj. *ungehemmt, ungestört* AK. 3,2,33. H. 1466, Sch. दशाश्वमेधानाजह्रे ज्ञानूद्यान्स निरर्गलान् MBh. 3,16601. 7, 370. 2213. 2232. 12,952. Hariv. 2114. Vjutp. 73. शासन् Râga-Tar. 4, 110. तुरंगम *frei einhergehend* Mâlav. 71, 1. उन्मार्ग° Pañkat. ed. orn. I, 244. सैन्य *unwiderstehlich* Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,505, Çl. 17. निरर्गलम् adv. *ohne Zwang, frei:* प्रलपता Râga-Tar. 3, 194.

1. निरर्थ (निस् + अर्थ) m. 1) *Schaden:* तेनैनं सह निरर्थं गमयति Taitt. Âr. 5,8,7. 4,10,3. — 2) *Unsinn:* निरर्थान्प्रवदन्ति ते R. Gorr. 2,109,30.

2. निरर्थ (wie eben) adj. f. आ 1) *besitzlos, arm* Mṛkkh. 63,5. Râga-Tar. 5,80. — 2) *unnütz, zwecklos:* °कलह MBh. 5,1428. — 3) *keinen vernünftigen Sinn habend, unsinnig:* संज्ञा *Name* Mârk. P. 26,19. — 4) ein Consonant heisst निरर्थ (vgl. निरर्थक) *seinen Zweck nicht erfüllend*, wenn kein Vocal auf ihn folgt, Schol. zu VS. Prât. 4,57.

निरर्थक (wie eben) 1) adj. *seinen Zweck nicht erfüllend, — erreichend, unnütz, zwecklos, vergeblich* AK. 3,2,31. 4,22 (28 Colebr.), 9. H. 1516. Halâj. 4,89. आगता दूत्यो ऽत्र गमिष्यसि निरर्थका: R. 5,9,26. प्रसादो निष्फलो यस्य क्रोधश्चापि निरर्थक: MBh. 5,1114 = 1429. 1113. 2, 1870. 4,410. 12,6883. fg. R. 1,58,22. 3,37,19. 59,13. 5,25,37. Pañkat. III,265. Hit. Pr. 25. Râga-Tar. 3,184. Vet. in LA. 20,16. Bhâg. P. 4,16,19. f. निरर्थका (!) R. 2,108,2 (116,3 Gorr.). निरर्थकम् adv. *unnütz, ohne Zweck* 3, 35,21. Bhartr. 2,66. — 2) *keinen vernünftigen Sinn habend, unsinnig* H. 267. f. निरर्थिका MBh. 3,12686. 12,6737. 13,2495. निरर्थका (!) Mârk. P. 26,18. 22. — 3) = निरर्थ 4. Schol. zu VS. Prât. 4,114.

निरर्थकत्व (von निरर्थक) n. *Zwecklosigkeit, Vergeblichkeit* Mṛkkh. 90,4.

निरर्थता (von 2. निरर्थ) f. *Sinnlosigkeit* Mârk. P. 26,16.

निरर्बुद (निस् + अर्बुद) N. einer kalten Hölle bei den Buddhisten Burn. Intr. 201.

निरर्व (निस् + अव) adj. *schutzlos* (nach Sâj.): नभोजुवो यन्निरवस्य राध: प्रशस्तये महिना रथवते ṚV. 1,122,11. Könnte der Form nach auch absol. von सा (सो) mit निरव sein. Nach ÇKDr. und Wils. *Stimmlosigkeit* (नि = निस् + रव).

निरवकाश (निस् + अव°) adj. viell. *keinen freien Platz habend:* नरक Bhâg. P. 5,26,28. *qui repose sur lui-même* Burn.

निरवग्रह (निस् + अव°) adj. *ungehemmt, frei, unabhängig* AK. 3,1, 15. H. 355. Halâj. 2,224. MBh. 6,4177. Hariv. 3100. 4280. R. 5,89,39. Hit. II,94. Pañkat. ed. orn. 60,3. विशन्ति निरवग्रहे *wo man sich frei bewegen kann* MBh. 4,436. राज्य *unabhängig* Râga-Tar. 1,363.

निरवत्त s. u. 3. दा mit निरव.

निरवत्ति (von 3. दा mit निरव) f. *Abfertigung, Abfindung* TBr. 1,7,1, 9. Kâth. 11,4. 36,5,7. 13.

1. निरवद्य (निस् + अवद्य) n. *Untadelhaftigkeit;* davon °वत् adj. *tadellos:* सूक्ष्मवस्त्रधरं रेजे शयनं निरवद्यवत् MBh. 3, 1827; vgl. Indr. 5, 11, wo निरवद्यया gelesen wird.

2. निरवद्य (wie eben) 1) adj. f. आ *tadellos* Vjutp. 2. Çvetâçv. Up. 6, 19. MBh. 13,6736. R. 6,99,51. Suçr. 1,174,1. Bhâg. P. 1,9,21. 3,25, 12. Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 51, *a*, N. 1. Davon °त्व n. *Untadelhaftigkeit* Bhâg. P. 7,8,1. — 2) subst. *eine best. grosse Zahl* Lalit. 141.

निरवधि (निस् + अव°) adj. *grenzenlos* Bhartr. 2,54, v. l. Suppl. 16. Râga-Tar. 3,215.

निरवयव (निस् + अव°) adj. *nicht aus Theilen bestehend, nicht theilbar* Vjutp. 153. Çañk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 159. Schol. zu Kap. 1,45. Davon nom. abstr. °त्व n. *Untheilbarkeit* Kull. zu M. 6,65.

निरवरोध (निस् + अव°) adj. *ungehemmt* Bhâg. P. 5,14,31.

निरवलम्ब (निस् + अव°) adj. *der Stütze —, des Haltes entbehrend:* नभसि Kâp. 1. संततिच्छेदनिरवलम्बानां कुलानाम् Çâk. 91,12.

निरवशेष (निस् + अव°) adj. *ganz, vollständig:* निरवशेषं तं मेघं बुभुजे R. 3,16,28. Çañk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 196. Madhus. 3. 64. निरवशेषेण *insgesammt, vollständig* Hariv. 8113. निरवशेषतस् dass. 8321. R. 1,71,2 (72,36 Gorr.).

निरवसाद (निस् + अव°) adj. f. आ *wohlgemuth* Git. 11,1.

निरवस्कृत (निस् + अव°) adj. viell. *rein:* ब्रह्मा विश्वं सृष्टपूर्वं सर्वादिर्निरवस्कृतम् MBh. 12,13201. Vgl. अवस्कर, अनवस्कर.

निरवस्तार (निस् + अव°) adj. *mit keiner Streu u. s. w. versehen, bloss* (von der Erde): भूतले °तारे शयानाम् Bhâg. P. 4,26,17.

निरवकालिका f. *Zaun, Hecke, Mauer* Çabdam. im ÇKDr. — Vgl. अवकालिका.

निरविन्द N. pr. eines Berges MBh. 13,1728. Wohl schwerlich in नि + र° zu zerlegen, da das von Dhar. aufgeführte रविन्द *Lotusblume* offenbar nur eine fehlerhafte Variante für अरविन्द ist.

निरशन (निस् + 2. अशन) adj. *sich der Speise enthaltend* Hariv. 2539. Nach ÇKDr. und Wils. n. *Enthaltung vom Essen, Fasten.*

निरष्ट (partic. praet. pass. von अश् mit निस्) *abgezehrt, ausgemergelt, entkräftet:* वधायुधो न वध्रयो निरष्टा: ṚV. 1,33,6. कल्पेव पत्नीर्निरष्टोति वा कृता निरष्टा नात्मनश्चनेशते Çat. Br. 4,4,2,13. 16. अश्वशतं निरष्टं निरमणम् 13,4,2,5. मर्कोनिरष्ट TS. 1,8,9,1. 12,1. Kâth. 15, 4. 9. Hiernach ist अश् mit निस् zu berichtigen.

निरस nach ÇKDr. und Wils. = नीरस. निरसा f. *eine best. Grasart* = नि:श्रेणिका Râgan. im ÇKDr.

निरसन (von 2. अस् mit निस्) 1) adj. f. ई *auswerfend, ausstossend:*

वातवर्चो° Suçr. 1,349,9. f. °नी 364,15. *verscheuchend, vertreibend:* स-कलकश्मल° Bhâg. P. 5,3,12.5. — 2) n. a) *das Fortwerfen:* तृणा° Çâṅkh. Çr. 4,6,5. *das Auswerfen, Ausspeien* H. an. 4,177. Med. n. 188. Duḥtup. 15,52. 26,4. *das Hinauswerfen, Verjagen;* = यापन Trik. 3,3,254. राज्यान्निरसनम् MBh. 14,73. चौरादीनाम् Kull. zu M. 1,115. *das Entfernen:* तद्गताज्ञान° Vedântas. (Allah.) No. 112. — b) *das Vernichten, Zugrunderichten;* = सूदन, वध H. an. Med. Halâj. 2,322. — c) *das Zurückweisen, Verwerfen* AK. 3,3,81. H. an. Med. Schol. zu Kap. 1,46. Schol. zu Ǵaim. 1,4. — Vgl. निरास.

निरसनीय (wie eben) adj. *hinauszuwerfen, zu verjagen* Kull. zu M. 3, 241. 10,61.

निरस्त partic. praet. pass. von 2. अस् mit निस्; aus den Wörterbüchern ist noch nachzuholen: *abgeschossen* (vom Pfeile) AK. 2,8,2,56. H. an. 3,260. Med. t. 118. Halâj. 4,18. *ausgeworfen, ausgespieen; schnell ausgestossen* (von einer Rede, einem Worte) H. an. Med. Halâj. 1,142. *verlassen, aufgegeben* H. an. Med. *zurückgewiesen, verworfen* AK. 3,1,40. H. an. Med. Halâj. 4,18. — *weggestossen, zurückgestossen:* शुम्भेनागत्य या शक्तिर्मुक्ता — सा निरस्ता महोल्कया Dev. 9,28. *verstossen, verjagt:* निरस्तश्चासबन्धुभिः 1,19. n. *das Ausstossen, Fallenlassen* (ein Fehler der Aussprache) RV. Prât. 14,2.9; vgl. निरास.

निरस्त्र (निस् + अस्त्र) adj. *unbewaffnet* R. 3,35,74. *ohne Waffen ausgeführt:* युद्ध Kaurap. 48.

निरस्थि (निस् + अस्थि) adj. *frei von Knochen:* मांस Suçr. 1,231,10.

निरस्य (von 2. अस् mit निस्) adj. *herausgejagt —, vertrieben zu werden verdienend:* संवर्धनं प्रधानानां निरस्यानां च निर्हृतिः Kâm. Nîtis. 13,55.

निरहंकार (निस् + अहं°) adj. *frei von Selbstsucht* MBh. 15,882. Bhâg. P. 1,15,40. 3,19,19.

निरहंकृत (निस् + अहं°) adj. 1) *keine Persönlichkeit habend, unpersönlich* Bhâg. P. 6,16,8. 8,1,16. — 2) *nicht selbstsüchtig* MBh. 14,1090. Bhâg. P. 3,32,6.

निरहंकृति (निस् + अहं°) adj. *frei von Selbstsucht* Bhartṛ. 3,95. Bhâg. P. 6,1,57.

निरहंक्रिय (निस् + अहम् - क्रिया) adj. *keine Persönlichkeit habend, unpersönlich* Bhâg. P. 3,27,14.

निरहंक्रिया (wie eben) f. *Abwesenheit aller Selbstsucht* Bhâg. P. 3,29,18.

निरहम् (निस् + अहम्) adj. *frei von Selbstsucht:* निरहं प्रपद्ये Bhâg. P. 5,19,4.

निरहंमति (निस् + अहं°) adj. dass. Bhâg. P. 4,22,52.

निरह्नँ (निस् + अह्न) P. 8,4,7. Sch. falschlich निरह्न geschrieben P. 5,4,88, Sch.

निराक m. 1) = पचन *das Kochen.* — 2) = स्वेद *Schweiss.* — 3) = असत्कर्मफल *der Lohn für eine schlechte That* H. an. 3,58. — Ohne Zweifel falsche Lesart für निपाक.

निराकरण (von 1. कर् mit निरा) n. 1) *das Verjagen, Verscheuchen:* कण्टक° Kull. zu M. 9,252. *das Verstossen* (einer Frau) Çâk. 82,20. *das Entfernen:* आशङ्का° Müller, SL. 123, N. — 2) *das Bestreiten:* वेदमूलत्व° Müller, SL. 103, N. Kull. zu M. 12,95. Schol. bei Wilson, Sâṁkhjak. S. 158. — 3) *das Vergessen:* धारणं मे अस्त्वनिराकरणम् Taitt. Âr. 10,9. शान्तिरस्त्वनिराकरणमसि Pâr. Gṛhj. 3,15.

निराकरिष्णु (wie eben) adj. P. 3,2,136. Vop. 26,142. अनिराकरिष्णु P. 6,2,160, Sch. = क्षिप्नु AK. 3,1,30. H. 350. *obstructive* Colebr. Wils. 1) viell. *der stets Etwas an Jmd auszusetzen hat:* न चावदद्भर्तुरवर्णमार्या निराकरिष्णोर्वृजिनादृते ऽपि Ragh. 14,57. *qui vel sine ipsius culpa eam abegerat* (eine einmalige Handlung!) St. = त्यक्तुः Schol. in der Calc. Ausg. — 2) *der Jmd um Etwas* (abl.) *zu bringen sucht, Jmd Etwas* (abl.) *missgönnend:* साम्राज्यात् Râǵa-Tar. 5,154. Davon nom. abstr. निराकरिष्णुता f. *Missgunst:* दुर्मेधस्त्वं मन्दता च स्वप्ने मैथुननित्यता । निराकरिष्णुता चैव विज्ञेयाः पाशवा गुणाः ॥ Suçr. 1,336,8. fg. — 3) *vergesslich* Pâr. Gṛhj. 2,4.

निराकर्तर् (wie eben) nom. ag. *Verächter:* निराकर्तामरादीनां स विज्ञेयो निराकृतिः Khandogapariçishṭa bei Kull. zu M. 3,154. एवमेव निराकर्ता यश्चाग्नीनपविध्यति । त्यजत्यकारणे यश्च पितरं मातरं गुरुम् ॥ MBh. 12,6101.

निराकाङ्क्ष (निस् + आकाङ्क्षा) adj. 1) *Nichts erwartend, Nichts für sich wünschend* Brahmâṇḍa-P. in Verz. d. Oxf. H. 29,a,34. — 2) *keiner Ergänzung bedürftig:* वाक्य Kâtj. Çr. 1,3,2. Sâh. D. 8,21.

निराकाङ्क्षिन् (निस् + आ°) adj. *Nichts erwartend, Nichts für sich wünschend* MBh. 14,537.

निराकार (निस् + आ°) adj. f. आ *gestaltlos, körperlos* H. an. 4,113. Med. t. 205. ब्रह्मन् As. Res. 11,103. Maṅḱûçaln. 10,3. *ohne äussere Erscheinung, dessen äussere Erscheinung Nichts verräth; Nichts vorstellend, kein Wesen von sich machend, anspruchslos:* विध्वस्ता सपिध्या न प्रकाशते । निराकारा निरानन्दा दीना प्रतिहतस्वना ॥ R. 2,113,24 (124,24 Gorr.). इह पतेर्निराकारैर्वस्तव्यम् so v. a. *unerkannt* MBh. 1,5787. स मां निराकारमिव प्रहसन्निदमब्रवीत् *als wenn er mich nicht gekannt hätte* 5195. तमावृत्ता निराकाराः काष्ठे ऽग्निरिव शेरते 5,1895. 12,5994. 6519. Nach Çabdârthak. bei Wils. m. 1) *der Himmel.* — 2) Vishṇu. — 3) Çiva (auch Çiv.). — 4) *der göttliche Geist, Gott.* — 5) *Vorwurf, Tadel.* — Die vier ersten Bedeutungen gehen auf die Grundbedeutung *formlos* zurück; in der letzten Bed. aber ist das Wort auf 1. कर् mit निरा zurückzuführen.

निराकाश (निस् + आ°) adj. *keinen freien Raum zeigend, vollkommen erfüllt:* कृताकाशं निराकाशं यन्त्रोत्क्षिप्तोपला इव R. 5,64,24.

निराकुल (निस् + आ°) adj. 1) *nicht in Verwirrung gebracht, in gehöriger Ordnung sich befindend:* अलिकुलसंकुलकुसुमसमूहनिराकुलबकुलकलापे Gît. 1,28. — 2) *im Kopfe nicht verwirrt, klar sehend;* °लम् adv.: तन्मे व्याख्यातुमर्हसि यथा वेद्मि निराकुलम् *deutlich, klar* Varâh. Bṛh. S. 87,44. subst. *Klarheit, Deutlichkeit:* दैवज्ञनिराकुलार्थम् *damit der Astrolog ganz klar sehe* 97,7. — 3) *ruhig, unbesorgt* Spr. 381. Pańkat. ed. orn. 56,4. 55,18.

निराकृति (निस् + आकृति und von 1. कर् mit निरा) 1) adj. a) *formlos, gestaltlos* H. an. 4,113. Med. t. 205. von Vishṇu Hariv. 12090. — b) *entstellt, hässlich, widerlich* Trik. 3,3,162. अगणाभिवृतो घोरो पाष्टिहस्तो निराकृतिः Mârk. P. 8,83. — c) *der sich seiner religiösen Verpflichtungen entäussert hat, die Götter nicht ehrt, die heilige Schrift*

nicht studirt u. s. w.; = अस्वाध्याय AK. 2,7,53. Trik. H. 836. H. an. Med. Hār. 221. Halāj. 2,250. निराकर्तामरादीनां स विज्ञेयो निराकृतिः Khandogapariçishta bei Koll. zu M. 3,154. — M. 3,154. MBh. 12, 1341. 13,4275.4598. — *d) zerstörend, vernichtend:* काल इव सर्वनिराकृतिः Bhāg. P. 1,6,4. — *e) hemmend, störend* Med. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des 1sten Manu Sāvarṇi Hariv. 470. — 3) f. *a) Hemmung, Unterbrechung, Störung;* = निषेध H. an. प्रलयः सुखदुःखाभ्यां चेष्टाज्ञाननिराकृतिः Sāh. D. 63,11. — *b) das Zurückweisen, Verwerfen;* = प्रत्याख्यान, प्रत्युक्ति AK. 3,3,81. Trik.

निराकर्तिन् adj. = निराकृतमनेन gaṇa इष्टादि zu P. 5,2,88. viell. *hemmend, störend:* नैवेच्छति न चानिच्छो यात्रामात्रव्यवस्थितः। अलोलुपो ऽव्यथो दान्तो न कृती न निराकृती ॥ *Nichts thuend und Nichts hemmend* MBh. 12,8682.

निराक्रन्द (निस् + आ°) 1) adj. *nicht wehklagend* Hariv. 2371. — 2) *ein Ort, wo keine Stimme sich hören lassen kann:* यथा ह्यनुदके मत्स्या निराक्रन्दे विहंगमाः MBh. 12,2545.

निराक्रिया (von 1. कर् mit निरा) f. 1) *Vertreibung, Verjagung:* राज्यविनाशं द्विषद्भिश्च निराक्रियाम् MBh. 7,2956. — 2) *Bestreitung, Läugnung:* शास्त्रत्वप्रमाणत्व° Kumārila bei Müller, SL. 95,N.

निराग (1. नि + राग) adj. *leidenschaftslos:* निरागा इव मेनिरे Çāṅkh. Br. 12,3.

निरागम (निस् + आ°) adj. *auf keiner Offenbarung beruhend* MBh. 12,9740.

निरागस् (निस् + आ°) adj. *schuldlos* Ragh. 8,47. Rāǵa-Tar. 5,172. Bhāg. P. 1,19,1.

निराग्रह (निस् + आ°) adj. viell. *auf Nichts bestehend, nicht eigensinnig* Rāǵa-Tar. 3,158.

निराजीव्य (निस् + आ°) adj. f. आ *keinen Lebensunterhalt gewährend* Kām. Nītis. 5,59.63.

निराडम्बर (निस् + आ°) adj. *ohne Trommeln:* °सुन्दर viell. so v. a. *an sich schön, so dass man der Posaune nicht bedarf,* Rāǵa-Tar. 2,125.

निरातङ्क (निस् + आ°) adj. f. आ 1) *keine Leiden —, kein Unbehagen verspürend, sich wohl —, behaglich fühlend:* यदि ब्राह्मणा देहस्ते निरातङ्का निरामयाः MBh. 12,6729. von Personen 2,1944. Ragh. 1,63. Dev. 12,30. — 2) *keine Leiden —, kein Unbehagen verursachend* MBh. 2,285. 4,981. Rāǵa-Tar. 6,86. — Als Beiw. von Çiva Çiv.

निरातप (निस् + आ°) 1) adj. *wohin die Sonnenhitze, der Sonnenschein nicht dringt:* न्यग्रोध Hariv. 3613. — 2) f. आ *(die kühle) Nacht* Çabdar. im ÇKDr.

निरात्मक (निस् + आत्मन्) adj. *keine Einzelseele habend, keine individuelle Existenz habend* Bhāg. P. 3,20,15. Prab. 48,10.

निरात्मन् (wie eben) adj. dass. MBh. 12,9047. Bhāg. P. 4,20,7.

निरात्मवत् (wie eben) adj. dass. MBh. 12,7324.

निरादर (निस् + आ°) adj. *keine Achtung bezeigend:* सेव्ये तस्मिन्निरादरः Rāǵa-Tar. 3,203.

निरादान (निस् + आ°) adj. MBh. 3,8501. 12636. Ist u. 1. आदान durch *von dem Nichts genommen wird* erklärt worden, was aber an der zweiten Stelle wenigstens nicht zu passen scheint. *Nichts nehmend,* als Beiw. Buddha's Vjutp. 2.

निरादेश (von 1. दिश् mit निरा) m. *Ausbezahlung* Wils.

निराधान (निस् + आ°) adj. *ohne Behältniss* TBr. 1,6,2,10.

निराधार (निस् + आ°) adj. *keine Stütze habend, auf sich selbst sich stützend:* ज्ञान MBh. 14,1322; dafür निराबाध 950.

निराधि (निस् + आधि) adj. *sorgenlos* Kām. Nītis. 7,58.

निरानन्द (निस् + आ°) adj. f. आ *keine Freude habend, von wo die Freude verbannt ist, freudlos, traurig* MBh. 3,6019. 8,3068. 10,747. Hariv. 3489. R. 2,47,10. 57,5. 59,15. 66,21. 71,23. 113,24. R. Gorr. 2, 57,5. 85,11. 4,19,14. 5,18,8. 6,7,18. Hit. II,6. Bhāg. P. 1,14,20. 2, 16,2.

निरानन्दकर (निस् + आनन्द-कर) adj. f. ई *Kummer —, Trauer verursachend* MBh. 1,958. Hariv. 5038.

निरान्त्र (निस् + आ°) adj. *ausgeweidet* oder *dessen Eingeweide heraushängen* Ait. Br. 2,13.

1. निरापद् (निस् + आ°) f. *kein Ungemach, glückliche Verhältnisse:* निरापद्धर्म (vgl. आपद्धर्म u. आपद्) MBh. 12,9671. 9727.

2. निरापद् (wie eben) adj. *von keinem Ungemach begleitet:* संपद् Ragh. 1,64. Çatr. 1,25.

निराबाध (निस् + आ°) adj. f. आ 1) *ungestört, unangefochten:* निराबाधास्त्वयि कृते मया राक्षसपांसन। वनमेते चरिष्यन्ति पुरुषा वनचारिणः ॥ Hid. 4,12. Arǵ. 2,17. MBh. 3,16289. 4,748. 12,8829. Hariv. 15035. गृह *ein Haus, in dem man vor allem Störenden sicher ist,* Suçr. 2,344, 11. — 2) *keinen Schaden —, keine Leiden verursachend, Niemand beeinträchtigend:* श्लक्ष्णां वाणीं निराबाधां मधुरां दोषवर्जिताम् MBh. 13,6644. कर्मन् Hariv. 11811. ज्ञान MBh. 14,950; st. dessen निराधार 1322. Hieher gehört viell. auch: अप्रसिद्धं निराबाधं निरर्थं निष्प्रयोजनम्। असाध्यं वा विरुद्धं वा पक्षाभासं विवर्जयेत् ॥ निराबाधम् अस्मद्गृहप्रदीपप्रकाशेनायं स्वगृहे व्यवहरति। इति मिताक्षरा ॥ ÇKDr. *frivolously or unreally vexatious, (as a cause of complaint)* Wils.

निराबाधकर (निस् + आबाध-कर) adj. *keinen Schaden —, keine Leiden zufügend* Hariv. 5088.

1. निरामय (निस् + आमय) m. *Gesundheit, Wohlergehen:* प्रतिपत्स्व निरामयम् *möge es dir wohlgehen* MBh. 5,2809. पृष्ट्वा चापि निरामयम् R. 1,41,21. निरामयं (neutr.!) देवदत्ताय oder देवदत्तस्य P. 2,3,73, Sch.

2. निरामय (wie eben) 1) adj. *a) gesund, wohlauf* AK. 2,6,2,3. 3,4, 22,161. H. an. 4,224. Med. j. 120. Halāj. 2,226. Induh. 3,8. Hid. 1,41. MBh. 6,264. 15,676. R. 1,1,87. Suçr. 1,237,17. Varāh. Bṛh. S. 97,12. H. 57. *wo keine Krankheit angetroffen wird:* नगर MBh. 1,6093. धर्मग्राम 3545. *makellos, fehlerfrei* Mañǵuçaix. 8,22. — *b) woran Nichts fehlt, ganz, voll:* क्रोशमात्र Hariv. 3639. — *c) keinem Misslingen unterliegend, unfehlbar:* उपायो ऽयं मया दृष्टो गमनाय निरामयः MBh. 3,14817. रक्षा R. 1,62,13. कार्यसिद्धि 5,33,40. — 2) m. *a) eine wilde Ziege* H. an. Med. — *b) Eber* Çabdam. im ÇKDr. — *c)* N. pr. eines Königs MBh. 1,231.

निरामर्द (निस् + आ°) m. N. pr. eines Königs MBh. 1,230.

निरामर्ष s. u. निरमर्ष.

निरामालु m. *Feronia elephantum* Corr. (s. कपित्थ) Çabdar. im ÇKDr.

— Viell. in निराम (निस् + आम) + आलु zu zerlegen.

निरामित्र s. u. निरमित्र.

निरामिन् (von रम् mit नि) adj. sich bei Etwas aufhaltend: ये निरामिणो रिपवो ऽन्नेषु जागृधुः ṚV. 2,23,16.

निरामिष (निस् + आ°) adj. 1) fleischlos: नरास्थि Bhartṛ. 2,9. beutelos: सामिषं कुररं दृष्ट्वा वध्यमानं निरामिषैः MBh. 12,6648. R. 4,61,36. नास्ति युद्धं निरामिषम् MBh. 4,1645. keinen Lohn erhaltend ?): °धर्मदेशक Vjutp. 27. — 2) keine sinnlichen Gelüste habend M. 6,49.

निरामियाशिन् (निस् + आमिय - आशिन्) adj. kein Fleisch essend Hit. 19,1.

निरायास (निस् + आ°) adj. keine Anstrengung —, keine Ermüdung verursachend: पानीय MBh. 12,4114. दान Journ. of the Am. Or. S. 7, 44, letzter Çloka.

निरायुध (निस् + आ°) adj. unbewaffnet M. 7,92. Hariv. 3719. Bhāg. P. 1,11,35. 3,19,4.

निरारम्भ (निस् + आ°) adj. Nichts unternehmend, sich jeglicher Arbeit enthaltend MBh. 3,28. गृहस्थश्च निरारम्भः कार्यवांश्चैव भिक्षुकः 5,1027. Hariv. 12038.

निरालक m. ein best. Fisch Suçr. 1,206,17.

निरालम्ब (निस् + आ°) 1) adj. f. आ keine Stütze habend, sich an Nichts lehnend, sich selbst haltend, alleinstehend (eig. u. bildlich) MBh. 3,1541. 11,172. Hariv. 3941. R. 1,44,2. 63,23. 5,7,58. विक्रमाय 6,10, 4. Rāǵa-Tar. 4,185. Vet. in LA. 28,12 (eig. und übertr.). — MBh. 3, 4052. Hariv. 2994. 4556. R. Gorr. 1,49,30. 3,40,28. निरालम्बम् adv. 4,63,23. — 2) f. आ Narde (आकाशमांसी) Rāǵan. im ÇKDr.

निरालम्बन (निस् + आ°) adj. = निरालम्ब. अम्बर R. 5,3,64. कर्मसंततिमुत्सृज्य स्यान्निरालम्बनः सुखी MBh. 12,594.

निरालम्बोपनिषद् (नि° + उप°) f. Titel einer Upanishad Verz. d. Pet. H. No. 7.

निरालोक (निस् + आ°) adj. 1) seinen Blick nicht herumgehen lassend, das Auge nicht bewegend: अनाकारो निरालोकः R. 2,111,14 (120, 14 Gorr.). — 2) des Lichtes entbehrend, dunkel MBh. 1,29. रजोद्भूय सुमहत्पतत्वातेन खेचरः । कृत्वा लोकान्निरालोकान् 1475. Kām. Nītis. 5, 71. Rāǵa-Tar. 2,37. 3,96. Bhāg. P. 2,10,21. 8,24,35. मुनिरात्मनिरालोकः von Çiva viell. so v. a. seinem Wesen nach unerforschlich MBh. 13,1183.

निरावर्ष (निस् + आवर्ष Regen) adj. wohin der Regen nicht dringt, vor dem Regen schützend: न्यग्रोध Hariv. 3613.

निराश (निस् + 2. आशा) adj. f. आ der alle Hoffnung aufgegeben hat: निराशः सुखी पिङ्गलावत् Kap. 4,11. R. 4,19,14. 5,32,24. Mārk. P. 52,5. Ṛt. 2,12. Kathās. 18,228. 26,22. Rāǵa-Tar. 6,92 (wo निराशाः mit der Calc. Ausg. zu lesen ist). Pańkat. 106,14. Hit. 44,3. Bhāg. P. 9,4,60. mit einem loc.: स्वजीविते MBh. 4,2034. 5,1966. R. 6,1,22. 20,23. गुरुदर्शने MBh. 13,1351. R. 3,68,33. mit einem dat.: पुत्रलाभाय MBh. 2, 721. mit प्रति und acc.: जीवितं प्रति 6,3708. mit einem abl.: जीविताद्भूनमद्य राज्याच्च 7,936. रामदर्शनात् R. Gorr. 2,39,50. die Ergänzung im comp. vorangehend: परस्परप्राप्तिनिराशयोः Mālav. 50. इन्दुमती° daran verzweifelnd die Ind. zu erlangen Ragh. 6,2. नयनकुरङ्गतरंगाय-काशनिराशकर die Hoffnung benehmend, es unmöglich machend Gīt. 12,20. निराशीभूत der alle Hoffnung verloren hat Pańkat. 21,15 (ed. orn. 18,17). Nom. abstr. निराशत्व n.: सत्यप्यर्थे निराशत्वमसत्यपि च रागिता Kām. Nītis. 14,45. निराशगुटिका Verz. d. B. H. No. 991 fehlerhaft für निरास°. — Vgl. नैराश्य.

निराशक (wie oben) adj. verzweifelnd an (abl.): राज्याज्जीविताच्च MBh. 8,3781.

निराशङ्क (निस् + आशङ्का) adj. keine Befürchtung habend; °शङ्कम् adv. ohne Bedenken Çaṃk. zu Bṛh. Ār. Up. S. 191.

निराशिन् (von निस् + 2. आशा) adj. = निराश MBh. 12,12435. 13286. Davon nom. abstr. निराशित्व n. 3,13994. कपिञ्जलनिराशित्वेन (so ist zu lesen; vgl. Benfey zu d. St.) Pańkat. 164,5. Man streiche hiernach निराशित्व am Ende des Artikels आशिन्; ebendaselbst ist auch fälschlich नानाशित्व aufgeführt: die Negation न gehört nicht zum Worte, so dass auch hier अनाशित्व wie in der nachfolgenden Stelle anzunehmen ist.

निराशिस् (निस् + आ°) adj. der keine Wünsche —, keine Hoffnungen hat Bhag. 3,30. 4,21. 6,10. MBh. 1,4600. 12,2331. fg. 2351. 14,810. Kumāras. 5,76. Bhāg. P. 4,20,9. 5,15,8. 6,18,73. 8,1,16. 9,18,50. अहमेव गतिस्तेषां निराशीःकर्मकारिणाम् (so ist zu verbinden) MBh. 12, 13162.

निराशीभाव (von निराशी-भू) m. Verzweiflung Vjutp. 71.

निराश्रम (निस् + आ°) adj. in keiner der angenommenen (4) Lebensstufen des Brahmanen stehend Kull. zu M. 6,86. निराश्रमिन् dass. ders. zu 87.

निराश्रय (निस् + आ°) adj. f. आ keinen Halt —, keine Stütze habend, sich an Nichts oder Niemand lehnend, — lehnen könnend, auf sich selbst beruhend, schutzlos R. 1,44,2 (45,2 Gorr.). खे निराश्रये MBh. 8,1905. आकाशानुगतत्वाद्धि दुर्ग्राह्यो हि निराश्रयः (अग्निः) 12,6902. उदक Bhāg. P. 3,30,23. Sāṅkhjak. 41. नृपगणाः, सेवकाः Vet. 28,12. त्यक्त्वा कर्मफलासङ्गं नित्यतृप्तो निराश्रयः Bhag. 4,20. MBh. 4,976. 8,3781. Hariv. 9940. ब्रह्मन् Teǵobindūp. in Ind. St. 2,63. कष्टो वासो निराश्रयः Kāv. 59. Von einer Wunde wohl so v. a. nicht tief gehend Suçr. 1,15, 12. nicht klar ist die Stelle 2,333,10.

निरास (von 2. अस् mit निस्) m. 1) das Auswerfen, Fallenlassen (eines Lautes) ṚV. Prāt. 14,4. 7. das Ausbrechen, Vomiren: °गुटिका Brechpille Verz. d. B. H. No. 963. निराशगुटिका 991. nach Weber stimulans. — 2) Hinausweisung, Ausschliessung, Zurückweisung, Verwerfung Kull. zu M. 3,53. 177. 8,37. 9,132. 161. Schol. zu Kap. 1,46. Schol. zu P. 3, 3,20. 5,1,112. 6,2,80. Siddh. K. zu P. 4,3,68. — निरासैः adj. MBh. 12, 9646 wohl fehlerhaft für निराशैः.

निरासन n. = निरसन Çabdārthak. bei Wils.

निरासित Pańkat. 164,5 fehlerhaft für निराशित्व.

निरास्वाद (निस् + आ°) adj. geschmacklos: °रसाः (ओषध्यः) MBh. 9, 2038. keinen Genuss gewährend: वन Hit. 1,20. Hariv. 3489.

निरास्वाद्य (निस् + आ°) adj. keinen Genuss gewährend: °तमं (superl.) राज्यम् R. 2,36,12.

निराह्वावत् adj. nachlässig für निराह्वाववत् (von निस् + आह्वाव)

ohne Anruf Pañkav. Br. 11,2,2.

1. निराहार (निस् + आ°) m. *das Nichtessen, Fasten* Jâǵń. 3,31.

2. निराहार (wie eben) adj. f. आ *ohne Nahrung* d. i. *sich des Essens enthaltend* und auch *Nichts zu essen habend* MBh. 3,16113. 5,1523. 12,5777. 14,2763. Hariv. 3916. R. 1,48,31. 2,52.39. 3,10,5. Kathâs. 8. 26. Bhâg. P. 1,15,43. Dev. 13,8. Davon nom. abstr. °ता f. MBh. 15, 1031. Pañkat. 120,14.

निरिङ्ग (निस् + इङ्ग) adj. *unbeweglich*: यथा दीपो निवातस्थो निरिङ्गो ज्वलते पुनः *nicht flackernd* MBh. 12,1558.

निरिङ्गिनी f. *Schleier* Trik. 2,6,35.

निरिच्छ (निस् + इच्छा) adj. *keinen Wunsch —, kein Verlangen habend* MBh. 12,7171. निरिच्छे संस्थिते रत्ने यथा लोहः प्रवर्तते Cit. beim Schol. zu Kap. 1,97.

निरिन्द्रिय (निस् + इ°) adj. f. आ *ohne männliches Vermögen; kraftlos* überh. TS. 2,5,6,4. 6,5,8,2. TBr. 1,8,2,3. Çat. Br. 14,9,4,4. 11. निरिन्द्रिया अरसाः सन्तु सर्वे AV. 9,2,10. गावः *unfruchtbar* Kathop. 1, 3. — निरिन्द्रिया ह्यमन्त्राश्च स्त्रियो ऽनृतमिति स्थितिः M. 9,18 (= MBh. 13,2258). क्लीबपतितौ जात्यन्धबधिरौ तथा। उन्मत्तजडमूकाश्च ये च केचिन्निरिन्द्रियाः 201. An beiden Stellen so v. a. *gebrechlich*.

निरिन्धन (निस् + इ°) adj. f. आ *durch keinen Brennstoff genährt*: अग्नि MBh. 14,543. Hariv. 2553. 2576. Mârk. P. 10,48.

निरीक्षक (von ईक्ष् mit निस्) adj. *sehend, schauend* Bhâg. P. 6,9,44. *Jmd sehend* so v. a. *besuchend*: मुमूर्षोर्निरीक्षकः Râǵa-Tar. 6,94.

निरीक्षण (wie eben) 1) adj. *anschauend*: स्वनासाग्र° Bhâg. P. 7,13, 32. — 2) n. *Blick* Suçr. 1,255,12. Varâh. Bṛh. S. 77,3. Sâh. D. 175. Bhâg. P. 1,9,40. 10,81.11,8. 8,8,25. चकितनिरीक्षणा adj. 5,8,2. *das Anblicken, Anschauen, Beschauen, Betrachten* R. 5,14,56. Suçr. 2,304,9. 370,1. Bhâg. P. 5,10,21. 14,31. Verz. d. Oxf. H. 92, *a*, 7. Ghat. 18. परस्परं कटाक्षनिरीक्षणं संज्ञातम् Vet. in LA. 7,2. 20,18. In der Astrol. *aspectus planetarum*: सत्पापनिरीक्षणैः Varâh. Bṛh. S. 69,7.

निरीक्षा (wie eben) f. *Betrachtung*: पप्रच्छ स्म पितामहम्। शितिकण्ठस्य विक्षोभ्य बलाबलनिरीक्षया so v. a. *in Bezug auf* R. 1,75,14. — Vgl. दुर्निरीक्ष (auch MBh. 13,839), welches aber auch auf eine Form निरीक्ष zurückgeführt werden könnte.

निरीक्षिन् (wie eben) adj. *sehend, schauend*: नातिदूर° R. 5,86,12.

निरीक्ष्य (wie eben) adj. *anzublicken, anzuschauen* MBh. 12,7775. Bhâg. P. 4,3,24. *in Betracht zu ziehen*: तत्रार्थः सह कामेन निरीक्ष्यो धर्मचक्षुषा R. 5,84,5. — Vgl. दुर्निरीक्ष्य.

निरीति (निस् + ईति) adj. *nicht heimgesucht von Plagen, Drangsalen* Ragh. 1,63. निरीतिक f. आ *keine Plagen —, keine Drangsale verkündend*: दिशः R. 1,32,24.

निरीश s. निरीष.

निरीश्वर (निस् + ई°) adj. *keinen Gott habend, atheistisch* Colebr. Misc. Ess. I, 236. Hall in dem Vorworte zu Sâṁkhjapr. 1.2.

निरीष (निस् + ईषा) n. *der Körper des Pfluges* (ohne Deichsel und Pflugschaar) AK. 2,9,13. H. 891. Viell. nur adj. *ohne Deichsel*. Nach ÇKDr. hat der Text des AK. निरीश und ist निरीष eine von Bhar. angeführte Variante.

निरीह (निस् + ईहा) adj. *unthätig, ohne Streben, ohne Verlangen nach Etwas, gleichgültig gegen Alles* MBh. 14,1302. Ragh. 10,25. Bhâg. P. 3,5,5. 8,10. 4,23,12. 7,9,32. निरीहावस्था Sâh. D. 76,6. Davon nom. abstr. ता f. MBh. 3,95. Schol. zu P. 2,1,48.

निरीहा (wie eben) f. *Gleichgültigkeit gegen Alles* Bhâg. P. 4,22,24.

निरुक्त (auch संज्ञायाम् so betont nach gaṇa आचितादि zu P. 6,2, 146) 1) adj. *ausgesprochen; laut, deutlich u. s. w.* s. u. वच् mit निस्. — 2) n. *Deutung eines Wortes, etymologische Worterklärung*, = पदभञ्जन H. 248. वर्णागमो वर्णविपर्ययश्च द्वौ चापरौ वर्णविकारनाशौ। धातोस्तदर्थातिशयेन योगस्तदुच्यते पञ्चविधं निरुक्तम्॥ Kâç. zu P. 6,3,109. तस्यैतदेव निरुक्तं हृद्ययमिति तस्माद्धृदयम् Khând. Up. 8,3,3. MBh. 1,266 (= 2320. 18,192). 12,8698.13129. fgg. VP. 277. Kull. zu M. 3,250. 5,55. Im Bes. Titel eines der 6 Vedâṅga, *der dem* Jâska *zugeschriebene Commentar zu den* Nighaṇṭu, Einl. *zu* Nir. XV. XX. शिक्षा कल्पो व्याकरणं निरुक्तं छन्दो ज्योतिषम् Muṇḍ. Up. 1,5. MBh. 12, 13232. 13,4108. Lalit. 151. VP. 284. Ind. St. 1,13.17. 3,260. fg. °वृत्ति 2,470. Vgl. निरुक्ति, नैरुक्त, नैरुक्तिक.

निरुक्तकार (नि° + 1. कार) m. N. pr. oder vielleicht nur Bein. eines Scholiasten Verz. d. Oxf. H. 126, *a*.

निरुक्तकृत् (नि° + कृत्) m. Bein. eines Schülers des Çâkapûrṇi VP. 278.

निरुक्तग adj. in der Stelle: सो (ब्रह्मा) ऽञ्जलिप्रग्रहो भूत्वा चतुर्वक्त्रो निरुक्तगः MBh. 12,13283.

निरुक्तज (नि° + ज) adj. Bez. einer Art von Söhnen MBh. 13,2615.

निरुक्तवत् m. *der Verfasser des* Nirukta, Bein. Jâska's Bṛh. Dev. in Ind. St. 1,106.

निरुक्ति (von वच् mit निस्) f. *Deutung eines Wortes, etymologische Worterklärung*: स्वप्ने निरुक्त्या *weil es als Traum gedeutet worden ist* Bhâg. P. 5,11,3. आत्मनो निरुक्तिं त्वं यथावद्वक्तुमर्हसि MBh. 1, 1656; vgl. Burn. in Lot. de la b. l. 839. fgg. In der Rhetorik *Unterschiebung einer Wortbedeutung, künstliche (dichterische) Deutung*; wenn z. B. दोषाकर (*Mond* दोषा + कर) zerlegt wird in दोष + आकर. निरुक्तिर्योगतो नाम्नामन्यार्थत्वप्रकल्पनम् Kuvalaj. 154,*b*. निरुक्ति bezeichnet wie निरुक्त auch *den Commentar* Jâska's *zu den* Nighaṇṭu H. 250.

1. निरुच्छ्वास (निस् + उ°) m. *das Nichtathmen*: °निपीडित Bhâg. P. 4,8,80.

2. निरुच्छ्वास (wie eben) 1) adj. f. आ *nicht athmend* MBh. 3,1613. 12,9157. 14,476. R. 5,25,48. Suçr. 1,255.9. 2,93,9. Bhâg. P. 3,31,23. — 2) subst. *eine best. Hölle (wo man nicht athmen kann)* Wollh. Myth. 22.

निरुज adj. = नीरुज *gesund* MBh. 3,1640. Wohl fehlerhaft.

निरुत्तर (निस् + उ°) 1) adj. *a) der Keinen über sich hat* Vjutp. 70. Mâṅḍûkjaîn. 8,6.27. — *b) der keine Antwort hat, Nichts zu erwiedern vermag* Vjavahârat. 16,12. सर्वानेव निराचक्रे चकार च निरुत्तरान् Hariv. 14212. Kathâs. 4,79. Pañkat. 112,18. — 2) n. N. eines Tantra Verz. d. Oxf. H. 109, *a*. °तन्त्र 101, *b*.

निरुत्पात (निस् + उ°) adj. f. आ *keine unglückverheissenden Erscheinungen darbietend*: वसुधा Hariv. 2881.

निरुत्सव (निस् + उ°) adj. *ohne Feste*: क्रतु Ragh. 8,65. आश्रम Bhâg.

P. 8,16, 2.

1. निरुत्साह (निस् + उ°) m. *Abwesenheit aller Thatkraft, Kleinmuth:* उत्साहः सर्वदा कार्यो निरुत्साहो न यत्नतः Hariv. 14493.

2. निरुत्साह (wie eben) adj. f. आ *ohne Thatkraft, der nichts zu unternehmen wagt, keinen Muth habend, kleinmüthig* MBh. 4,976. R. 1,21,6. 5,85,20. 6,23,30. Kathâs. 15,59. Pańkat. 123,23. ed. orn. 63,18. Hit. II,6. पलायनकृतोत्साहो निरुत्साहो द्विषज्जये *keinen Muth habend die Feinde zu besiegen* MBh. 7,1386 = Mârk. P. 18,18.

निरुत्सुक (निस् + उ°) 1) adj. f. आ *unbesorgt, ruhig* Ank. 10,14. MBh. 12,7122. R. 3,66,18. *kein heftiges Verlangen tragend nach* (प्रति): ममापि काण्वसुतामनुस्मृत्य मृगयां प्रति निरुत्सुकं चेतः Çâk. Ch. 30,5. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Manu Raivata Hariv. 433. eines der Saptarshi unter dem 13ten Manu 486.

निरुदक (निस् + उ°) adj. *wasserlos* P. 6,2,184.

निरुद्ध 1) partic. s. u. रुध् mit नि. — 2) m. N. pr. eines Fürsten MBh. 1,6999.

निरुद्धगुद (नि° + गुद) m. *Mastdarmverengerung* Suçr. 1,292,13. Auch संनि° 2,121,19.

निरुद्धति s. u. उद्धति.

निरुद्धप्रकश (नि° + प्र°) m. *Verengerung der Harnröhre* Suçr. 1,292,12 (wo fälschlich °पकश). 297,5. 2,121,9. 19.

निरुद्यम (निस् + उ°) adj. f. आ *der sich nicht anstrengen will, unthätig, der die Hände in den Schooss gelegt hat, träge* MBh. 5,4371. 8,4201. Hariv. 13535. R. 4,9,49. 6,23,30. Kull. zu M. 9,302.

निरुद्योग (निस् + उ°) adj. *der sich nicht anstrengt, sich gehen lässt:* यदा न प्रतियोद्धारस्तयोः सन्तीह के च न । निरुद्योगौ तदा भूत्वा विजह्रातेऽमराविव ॥ Sund. 4,3. *kleinmüthig:* शूरैः कृता निरुद्योगाः R. 6,21,16. Bhâg. P. 8,8,29.

निरुद्विग्न (निस् + उ°) adj. *unaufgeregt, ruhig, unbesorgt* MBh. 1,5556. 3,2605. 8764. 4,989. Hariv. 677. R. 6,16,31.

निरुद्वेग (निस् + उ°) adj. dass. MBh. 5,7537. अराजके जनपदे दुर्बलान्बलवत्तराः । भक्षयन्ति निरुद्वेगाः *in aller Ruhe* R. Gorr. 2,69,28.

निरुपक्रम (निस् + उ°) adj. *anfangslos* Bhâg. P. 6,9,44.

निरुपद्रव (निस् + उप°) adj. f. आ 1) *der mit keinem Unfall —, mit keiner Widerwärtigkeit zu kämpfen hat, dem es wohl ergeht:* नहि संचयवान्कश्चिद्दृश्यते निरुपद्रवः MBh. 3,94. Pańkat. II,125. R. 6,84,1. नित्यपुष्पफलाश्चैव पादपा निरुपद्रवाः MBh. 12,951. निरुपद्रवाणि नः कर्माणि प्रवृत्तानि भवन्ति *ungestört* Çâk. 31,3. — 2) *von dem oder von wo aus kein Unfall, keine Widerwärtigkeit ausgeht, Niemand Etwas zu Leide thuend:* अश्रान्तः स्याद्नादाता संमतो निरुपद्रवः । शिष्टो न शिष्टवत्स स्याद्ब्राह्मणो ब्रह्मवित्कविः ॥ MBh. 5,1612. *keine Gefahr darbietend, sicher:* निम्नगाः Râǵa-Tar. 1,40. स्थान Pańkat. 74,20. 264,25. von Gestirnen, *die kein Unheil verkünden:* विमले च प्रकाशेते विशाखे निरुपद्रवे R. 5,73,56. Varâh. Brh. S. 18,7. 23,9. Hier spielen beide Bedeutungen in einander über, da *die unglückverheissenden* Gestirne selbst als leidend gedacht werden.

निरुपद्रवता (vom vorherg.) f. *Gefahrlosigkeit, Sicherheit:* निरुपद्रवतया राष्ट्रं च वृद्धिमेति Kull. zu M. 8,302.

निरुपद्रुत (निस् + उप°) adj. *keine widerwärtigen Erscheinungen zeigend*, von Gestirnen Varâh. Brh. S. 97,12.

निरुपधि (निस् + उप°) adj. *ohne Falsch, ehrlich, bieder:* °जीवनता Daçak. 88,15. adv. in °पालितप्रकृतिक Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,6, Çl. 17.

निरुपधिशेष (निस् + उपधि - शेष) adj., über dessen Bedeutung bei den Buddhisten Burnouf in seiner Intr. 590. fgg. nachzusehen ist.

निरुपपत्ति (निस् + उ°) adj. *unangemessen* Madhjam. 6,41. Davon nom. abstr. °त्व n. 43.

निरुपपद (निस् + उप°) adj. *kein begleitendes Wort* (s. u. उपपद) *bei sich habend* Kull. zu M. 2,125.

निरुपप्लव (निस् + उप°) adj. 1) *keine Störungen erleidend:* कर्माणि Çâk. 31,3, v. l. — 2) *kein Unheil bringend*, von Çiva Çiv.

निरुपभोग (निस् + उप°) adj. *nicht geniessend* Sâṁkhjak. 40.

निरुपम (निस् + उपमा) 1) adj. f. आ *seines Gleichen nicht habend* Hariv. 16237. R. 2,34,1. Bhartr. 2,9. Râǵa-Tar. 4,371. Prab. 22,13. — 2) m. *ein best. giftiges Thier* (गोधेरक) Suçr. 2,289,18, wo fälschlich निरू° gedruckt ist.

निरुपल (निस् + उ°) adj. *steinlos* gaṇa निरुदकादि zu P. 6,2,184.

निरुपलेप (निस् + उ°) adj. *nicht beschmiert* Vjutp. 154.

निरुपसर्ग (निस् + उप°) adj. *keine widerwärtigen Erscheinungen zeigend:* ग्रहाः Varâh. Brh. S. 21,17.

निरुपस्कृत (निस् + उप°) adj. *unverdorben* MBh. 12,9079. शमेन तपसा चैव भक्त्या च निरुपस्कृतः । शुद्धात्मा ब्राह्मणः 9768. 14,1295. Hariv. 11184.

निरुपहत (निस् + उप°) adj. *unversehrt, keine widerwärtigen Erscheinungen zeigend:* °पत्रपल्लव° Varâh. Brh. S. 47,5. निरुपहते वृत्ते नीडः 94,2.

निरुपाख्य (निस् + उ°) adj. f. आ *nicht mit den Augen wahrzunehmen, immateriell* MBh. 13,1101. निरू° Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 49,b,20. Schol. bei Wilson, Sâṁkhjak. S. 31. Bei der letzten Schreibart hat man offenbar रूप vor Augen gehabt; vgl. निरूप (wohl auch निरुपाख्य) *unreal, false, non-existent* Colebr. Misc. Ess. I, 397.

निरुपाधिक (निस् + 1. उपाधि) adj. *ohne Attribute* Çaṁk. zu Brh. Âr. Up. S. 173. Bhâg. P. 3,12,8.

निरुपाय (निस् + उ°) adj. *zu Nichts führend, vergeblich:* उच्छिद्यमाने बलिना निरुपायप्रतिक्रियः Kâm. Nîtis. 11,28.

निरुप्ति (von वप् mit निस्) f. = निर्वाप Schol. zu Kâtj. Çr. 92,14.

निरुप्य (wie eben) adj. *auszustreuen, auszugiessen:* हविस् TBr. 1,1,6,4. 3,3,3.

निरुष्णीष (निस् + उ°) adj. *ohne Kopfbinde, — Turban, mit entblösstem Haupte* Râǵa-Tar. 2,161.

निरुष्मन् (निस् + उ°) adj. *keine Wärme von sich gebend, kalt anzufühlen* Hariv. 2601. MBh. 14,476 (निरू°). Davon nom. abstr. निरुष्मत्व n. 12,11718.

निरूढ s. u. 1. ऊह् mit निस्. Nach Wilson 1) adj. *a) conventional, accepted, (as the meaning of technical words or names in opposition to their etymological sense alone.).* — *b) unmarried* (doch wohl nur fem., d. i. निस् + ऊढा). — *c) inherent.* — 2) m. *a) the force or application*

of words, according to their natural or received meanings, (in Rhetoric). — b) (in Logic,) the implied description of any property in the term designing it, (as of redness in the word red, etc.) Wird mit Ausnahme der zweiten Bed. auf रुह् mit नि zurückgeführt. निरूढ Çâk. 96, v. l. fehlerhaft für विरूढ.

निरूढपशुबन्ध (नि°-प°+ब°) m. *Darbringung des ausgeweideten Thieres*, Bez. eines der regelmässigen Havirjagña, Z. d. d. m. G. IX, LXXIII. Çâñkh. Çr. 6,1,33. Schol. zu Kâtj. Çr. 570,24. 573,7. 574, 16. *fgg.* Bhavishja-P. in Verz. d. Oxf. H. 30,*b*,8. Vgl. निरूढपशुपद्धति Verz. d. B. H. No. 239.

निरूढि (von वह् mit निस्) f. *Berühmtheit:* चतसृष्वपि — विद्यासु निरूढिमागता Kir. 2,6. nach Mallin. = प्रसिद्धि.

निरूप und निरूपाख्य s. u. निरूपाख्य.

निरूपण (von निरूपय्) 1) adj. *bestimmend, definirend:* काव्यस्वरूपनिरूपणो नाम प्रथमः परिच्छेदः Sâh. D. 8,14 und in den Unterschriften der übrigen Kapitel. — 2) n. *Erscheinung, Gestalt:* प्रच्छन्ना हि महात्मानश्चरन्ति पृथिवीमिमाम्। दैवेन विधिना युक्ताः शास्त्रोक्तैश्च निरूपणैः॥ MBh. 3,2802. — b) *das Bestimmen, Feststellen, Definiren* Bhâg. P. 5,3,5. Mârk. P. 16,69. Çañk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 67. 90. Madhus. in Ind. St. 1,20,4. Kull. zu M. 3,130.231. 11,46. Bhattotp. zu Varâh. Laghuç. 8,1. °णा f. dass. Çañk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 132. — Nach H. an. 4,31 und Med. n. 100 bedeutet das n.: 1) अवलोकन oder आलोक; 2) विचार; 3) निदर्शन.

निरूपय् s. u. रूपय् mit नि.

निरूपिति (von निरूपय्) f. *Bestimmung, Feststellung eines Begriffs* Çañk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 8.

निरूप्य (wie eben) adj. *zu bestimmen, festzustellen:* नाहं गुणो दोषो वेति निरूप्यस्तेषु दृश्यते MBh. 12,3021.

निरूष्मन् s. u. निरूष्मन्.

1. निरूह (von 1. ऊह् mit निस्) m. 1) *ein ausreinigendes Klystier* H. an. 3,765. Med. h. 18. Suçr. 1,10,6. 2,198,2. 10.11. 220,15. 426,6. — 2) = निग्रह (!) H. an.

2. निरूह m. = तर्क (von 2. ऊह् mit निस्) H. an. = ऊहशून्य (निस्+ऊह) und निश्चित Med. *logick, disputation; a complete sentence, one having no ellipsis; certainty, ascertainement* Wils.

निरूहण (von 1. ऊह् mit निस्) n. *das Ausreinigen vermittelst eines Klystiers* Suçr. 2,409,21. °वस्ति Verz. d. B. H. 284 (XXV).

निर्ऋत m. N. pr. eines Rudra Vâju-P. in VP. 121, N. 17. — Vgl. 1. निर्ऋति.

1. निर्ऋति (von ऋ mit निस्) 1) f. *Auflösung, Verderben, Untergang* AK. 1,2,2,2. H. 1380. an. 3,272. fg. Med. t. 116. वेत्था हि निर्ऋतीनां परिव्रजम् RV. 8,24,24. 1,164,32. निर्ऋतिरूपस्थे 7,104,9. एषा त्वा पातु निर्ऋतेरुपस्थात् 10,18,10. 161,2. Çat. Br. 7,2,1,9. °गृहीत 5,2,3,3. TS. 5,2,4,3. 6,2,6,4. Kâth. 13,5. 36,10. Kauç. 97. m. so v. a. *Fluch:* यथा मुनेः सुतोक्तो निर्ऋतिस्तक्षकाख्यः Bhâg. P. 1,19,4. — 2) f. personif. *eine Genie des Todes und der Verwesung,* häufig zusammengenannt mit Mṛtju, Arâti und ähnlichen. Halâj. 1,86. RV. 10,165,1. 7,37,7. AV. 7,70,1. 8,1,21. 12,2,3. 3,17. VS. 9,25. Sie bindet den Sterblichen mit ihren Stricken AV. 1,31,2. 4,36,10. 6,63,1.2; vgl. सिनाविनानिर्ऋतिमृत्योः पाशैः 3,6,5. Ait. Br. 2,15. 4,10. TBr. 1,6,1,1. 2,3. Çat. Br. 7, 2,1.10.15. Taitt. Âr. 1,28,1. अवकीर्णी तु काणेन गर्दभेन चतुष्पथे। पाकयज्ञविधानेन यजेत निर्ऋतिं निशि॥ M. 11,118. निर्ऋतिं त्वभिचारेष्वजेत् Bhâg. P. 2,3,9. अहंतुदं पुरुषं तीक्ष्णवाचं वाक्कण्टकैर्वितुदन्तं मनुष्यान्। विद्यादलक्ष्मीकतमं जनानां मुखे निबद्धां निर्ऋतिं वहन्तम्॥ MBh. 1,3559 = 5,1267. जागर्ति निर्ऋतिर्देवी ज्योतींषि निर्ऋतेरपि 12,4514. Varâh. Bṛh. S. 33,2. Gemahlin Adharma's und Mutter Bhaja's, Mahâbhaja's und Mṛtju's MBh. 1,2618. fg. Tochter Adharma's von der Hiṁsâ und Mutter Naraka's und Bhaja's Mârk. P. 50,29. Gemahlin Mṛtju's 33. Ihr gehört die südliche Gegend AV. 18,3,26. Varâh. Bṛh. S. 53,3. 85, 76. m. als Welthüter H. an. Med. निर्ऋतिः श्यामो वायुर्धूम्रः प्रशस्यते Mit. 141, 3 v. u. Sie ist Regentin des Gestirns Mûla Çâñkh. Gṛhj. 1, 26. Varâh. Bṛh. S. 98,1. Männlich gedacht Bhâg. P. 4,8,2. mit dem After in Verbindung gebracht 2,6,8. 3,12,26. 4,25,53. 29,14. N. pr. eines Rudra MBh. 1,2566.4825. Hariv. 14169. Matsja-P. in VP. 121, N. 17. — 3) f. *Erdgrund, Tiefe* (wohl *als Sitz der Auflösung und Verwesung*) Nir. 2,7. भूमिरिति त्वाभिप्रमन्वते जना निर्ऋतिरिति त्वाहं परि वेद सर्वतः AV. 6,84,1. VS. 12,64. नदन्ते नाके निर्ऋतेरवंशात् RV. 7,58,1; vgl. Çat. Br. 5,2,3,3. 7,2,1,11. — Vgl. नैर्ऋत.

2. निर्ऋति (निस्+ऋति *Unglück*) adj. = निरुपद्रव *von keiner Widerwärtigkeit betroffen* H. an. Dhar. im ÇKDr.

निर्ऋथ (von ऋथ् mit निस्) Uṇâdis. 2,8. m. *Verderben:* द्रोघवाचस्ते निर्ऋथं सचन्ताम् RV. 7,104,14. AV. 5,3,9. Personif. *Verderber* 6,93,1. Bez. eines best. Agni 12,2,14. Nach Uǵǵval. *der* Sâma-Veda.

निरेक (von रिच् mit नि) m. etwa *bleibender Besitz, Eigenthum:* आ निरेकमुत प्रियमिन्द्र दर्षि जनानाम् RV. 8,24,4. ausserdem nur loc. (*eigenthümlich, bleibend, auf die Dauer, für immer:* यस्ते इन्द्र प्रियो जनो ददाशदसन्निरेके अद्रिवः सखा ते RV. 7,20,8. 18,23. 90,3. स्वरन्ति त्वा सुते नरो वसो निरेक उक्थिनः 8,33,2. निरेके चित्रो हरिवो वसुर्ददिः 24,8. शीर्षन्निन्द्रस्य क्रतवो निरेके 85,8. 1,51,14. Nach Sâj. *Armuth, Noth;* aber auch so v. a. दान; nach Mahîdh. *nicht leer.*

निरोद्धव्य (von रुध् mit नि) adj. *einzufassen, zu umzäunen:* आशयाश्चोदपानाश्च प्रभूतसलिलाकाराः। निरोद्धव्याः सदा राज्ञा तीरिणश्च मही-रुहाः॥ MBh. 12,3242.

निरोध (wie eben) m. 1) *Einsperrung* M. 8,375. बधबन्धनिरोधेन MBh. 12,9379. *Versperrung, Verschluss, Verdeckung:* नानाद्रुमनिरोधेषु वसतः शैलसानुषु 3,11554. कपोले पत्त्राली करतलनिरोधेन मृदिता Amar. 87. यत्तु चक्षुर्निरोधो ब्राह्मणस्येत्यापस्तम्बवचनं ब्राह्मणस्य पुराणविलासनमये वस्त्रादिना चक्षुर्निरोधः कर्तव्य इति तस्यार्थो न चक्षुषोरुद्धरणम् (diese letzte Auffassung bei Muller, SL. 280) Mit. 47, 2 v. u. fgg. अर्केन्दुभनिरोधे so v. a. *wenn sie von einem Hofe* (परिवेश) *umgeben sind* Varâh. Bṛh. S. 33,11. — 2) *Hemmung, Zurückhaltung, Verhaltung, Unterdrückung:* इन्द्रियाणाम् M. 6,60. MBh. 3,13895. 14,1158. वात° Suçr. 1,257,14. 281,5. मूत्र° 360,5. 2,154,13. शकृन्मूत्र° Bhâg. P. 9,3,5. जलस्य so v. a. *Nicht-Regnen* Varâh. Bṛh. S. 9,30. वृष्टि° 94,59. des Athems Kap. 3,33. Kumâras. 3,48. जन्म° Çvetâçv. Up. 3,21. Praçnop. 1, 10. बुद्धेः Suçr. 1,313,1. योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः Jogas. 1,2. 12.51. Kap. 3,

31. MÂRK. P. 10,49. BHÂG. P. 2,10,19. RÂGA-TAR. 5,93. Bei den Buddhisten eine der 4 Grundwahrheiten (*die Unterdrückung, Aufhebung des Schmerzes*) BURN. in Lot. de la b. l. 518. LALIT. 392. HIOUEN-THSANG I, 443. WASSILJEW 137. 276. निरोध = रोध H. an. 3,346. MED. dh. 32. — 3) *Unterdrückung* so v. a. *Vernichtung* (Gegens. उत्पत्ति, उद्भव, समुद्भव, संभव, सर्ग, आभास), = नाश H. an. MED. HARIV. 111. 182. VP. bei MUIR, Sanskrit Texts I, 27, N. 45. BHÂG. P. 1,5,20. 6,25. 2,4,12. 5,18. 10,1. 6. 7. 3,31,44. 5,18,5. Schol. zu KAP. 1,58. — 4) in der Dramat. *Vereitelung* (einer Hoffnung) DAÇAR. 1,29. — 5) = निग्रह *Zufügung eines Leides u. s. w.* H. 1508. AK. 3,3,13, v. l. — 6) N. pr. eines Mannes LALIT. 167. Die tib. Uebersetzung besagt *brillant* nach LOTS.

निरोधक (wie eben) adj. 1) *versperrend:* शराः — मार्गनिरोधकाः MBH. 4,1166. — 2) *hemmend:* दृष्टिनिरोधकमन्धकारम् SÂJ. zu ṚV. 1,100,6.

निरोधन (wie eben) 1) adj. *versperrend:* मूत्रमार्ग॰ SUÇR. 2,525,1. *einsperrend:* अवट॰ m. N. einer Hölle BHÂG. P. 5,26,7. — 2) n. proparox. a) *das Einsperren* M. 8,310. DAÇAK. in BENF. Chr. 180,24. — b) *das Zurückhalten, Bändigen, Niederhalten:* गन्धर्वासुर॰निरोधन Ind. St. 2, 396,1. चित्त॰ MBH. 3,125. — c) *das Verweigern* AV. 12,4,15. — d) in der Dramat. *das Vereiteln* (einer Hoffnung) DAÇAR. 1,31.

निरोधिन् (wie eben) adj. *versperrend, hemmend:* कण्ठ॰ SUÇR. 1,307, 1. 308,6. स्रोतो॰ 307,6.

निर्ग (von गम् mit निस्) m. *Land, Reich* P. 3,2,48, Vârtt. 4. H. 947.

निर्गन्ध (निस् + ग॰) adj. *geruchlos* SUÇR. 1,172,2. 2,429,2. KÂN. 7 in HAEB. Anth. 312. Davon nom. abstr. ॰ता f. *Geruchlosigkeit* KUMÂRAS. 3,28.

निर्गन्धन n. = निर्ग्रन्थन *Mord, Todtschlag* SVÂMIN zu AK. 2,8,2,82. ÇKDR.

निर्गन्धपुष्पी (नि॰ + पुष्प) f. = शाल्मलि *Bombax heptaphyllum* ÇABDAK. im ÇKDR.

निर्गम (von गम् mit निस्) m. 1) *das Herausgehen, Heraustreten, Fortgehen, Weichen; Ausweg, Ausgang* R. 4,14,8. KÂM. NÎTIS. 7,39. RAGH. 11,3. VARÂH. BṚH. S. 3,3. DAÇAK. in BENF. Chr. 201,9. VEDÂNTAS. (Allah.) No. 82. SUÇR. 1,109,7. गर्भ॰ 368,15. सर्षप॰ *wo ein Senfkorn hinausgehen, durchgehen kann* 2,215,3. प्रेमोपरुद्धाखिलवर्ण॰ BHÂG. P. 6,16,32. तमिस्रागमनिर्गमाश्च MBH. 3,11892. मधु॰ *das Entschwinden des Frühlings* RAGH. 19,46. = द्वार् *Ausgang* TRIK. 3,3,354. H. an. 2,430. नैव सा (गङ्गा) निर्गमं लेभे जटामण्डलमोहिता R. 1,44,11. अमार्गनिर्गम (पञ्जर) PAÑKAT. I, 427. RÂGA-TAR. 2,38. वित्तं चादृष्टनिर्गमम् BHÂG. P. 6,5,7. वक्त्रं ध्रुवा कुटिलया स्फुटनिर्गमाभ्याम् (von den *Nasenlöchern*) 3,13,28. आगमं निर्गमं स्थानं तथा वृद्धिक्षयावुभौ । विचार्य सर्वपण्यानाम् *der Ort wohin die Waaren ausgeführt werden* M. 8,401. — Vgl. जल॰.

निर्गमन (wie eben) n. *das Herausgehen, Heraustreten* MBH. 3,14308. 14,573. SOM. NAL. 174. कोश॰ (des Schwertes) VARÂH. BṚH. S. 43,23. = द्वार् *Ausgang* MED. r. 48.

निर्गर्व (निस् + गर्व) adj. *keinen Hochmuth zeigend* RÂGA-TAR. 3,210.

निर्गवाक्ष (निस् + ग॰) adj. *kein Fensterloch habend* KÂM. NÎTIS. 11,66.

निर्गुण (निस् + गुण) adj. f. आ 1) *ohne Sehne:* धनुम् MṚKKH. 131,17. HIT. Pr. 22. Zugleich mit der Nebenbed. *keine Vorzüge habend.* — 2) *qualitätslos* ÇVETÂÇV. UP. 6,11. MBH. 1,2432. SUÇR. 1,150,12. BHÂG. P. 1,10,19. 2,5,18. MADHUS. in Ind. St. 1,20,7. 8. — 3) *mit keinem Beiwort versehen* Schol. zu KÂTJ. ÇR. 5,11,23. 6,7,23. 24. 9,9,9. 10. — 4) *keine Vorzüge besitzend, lasterhaft* R. 2,33,11. 62,8. R. GORR. 2,93,4. SUÇR. 1,325,14. PAÑKAT. 50,7. HIT. Pr. 44. 47. 1,55. SÂH. D. 45,18.

निर्गुणता (von निर्गुण) f. 1) *Qualitätslosigkeit* BHÂG. P. 7,11,32. MÂRK. P. 38,19. — 2) *Mangel aller Vorzüge, Gemeinheit* MBH. 7,4490.

निर्गुणत्व (wie eben) n. 1) *Qualitätslosigkeit* MBH. 12,11350. KAP. 1, 147. — 2) *Mangel aller Vorzüge, Lasterhaftigkeit, Gemeinheit* Spr. 109, v. l. KULL. zu M. 8,33.

निर्गुणात्मक (नि॰ + आत्मन्) adj. *qualitätslos* MBH. 14,1376.

निर्गुण्टी f. = निर्गुण्डी *Vitex Negundo Lin.* ÇABDAK. im ÇKDR. Beim Schol. zu H. 1147 ist wohl auch so (निर्गुण्टी) zu lesen st. निर्गुण्टी.

निर्गुण्डी f. N. eines Strauchs, *Vitex Negundo Lin.*, AK. 2,4,2,49. H. 1147. an. 3,181. MED. ḍ. 30. RATNAM. 110. HALÂJ. 2,45. SUÇR. 2,216, 16. 308,3. VARÂH. BṚH. S. 53,114. ॰ण्ड SUÇR. 2,107,14. 323,20. 505,11. Nach AK. 2,4,2,51 ist निर्गुण्डी auch = शेफालिका, nach MED. = नीलशेफाली; st. नालाशेफाली ist H. an. नीली शे॰ zu lesen; nach H. an. bedeutet das Wort auch *Lotuswurzel.*

निर्गुल्म (निस् + गु॰) adj. f. आ *strauchlos:* मेदिनी MBH. 1,5320.

निर्गूढ (von गुह् mit निस्) m. *Baumhöhle* ÇABDAR. im ÇKDR.

निर्गृह (निस् + गृह) adj. f. ई *hauslos* PAÑKAT. 1,435.

निर्गौरव (निस् + गौ॰) adj. f. आ *keine Pietät kennend:* दृशः RÂGA-TAR. 1,73. ॰वम् adv. *ohne Pietät, ohne die erforderliche Rücksicht* 5,17.

निर्ग्रन्थ (निस् + ग्रन्थ = ग्रन्थि) 1) adj. *der sich von allen hemmenden Banden befreit hat* BHÂG. P. 1,7,10. = निवृत्तहृदयग्रन्थि nach dem Schol. ÇKDR. m. = मुमुक्षु, श्रमण, यति, भिक्षु u. s. w. H. 76. *ein nackt einhergehender brahmanischer Bettelmönch, der Allem entsagt hat;* = नग्नक MED. th. 20. HALÂJ. 2,190. वायं तु यूयं निर्ग्रन्था वस्त्रादिग्रन्थधारिणः । केवलं जीविकाहेतोरियं पाषण्डकल्पना ॥ वस्त्रादिसङ्गरहिता निरपेक्षा वपुष्यपि । धर्माचार्या हि यदस्मे निर्ग्रन्थास्तादृशाः खलु ॥ As. Res. 17,253, N. 2. VARÂH. BṚH. S. 50,21. 80,24 (116). LAGHUG. 9,12. BṚH. 15,1. KUMÂRILA bei MÜLLER, SL. 78. LALIT. 355. WASSILJEW 52. 70. 277. SCHIEFNER, Lebensb. 47 (277). 64 (294). Vie de HIOUEN-THSANG 224. 228. fg. HIOUEN-THSANG 1,41. 60. 354. II, 42. 93. — 2) adj. *besitzlos, arm* H. an. 3,319. MED. Vgl. ग्रन्थ, welches angeblich *Reichthum* bedeuten soll; die Bed. *arm* ergiebt sich aber schon aus 1. — 3) m. *Thor, Narr* H. an. MED. — 4) m. *Spieler* GAṬÂDH. im ÇKDR. — 5) N. pr. eines Mannes, eines Sohnes der GNÂTI BURN. Intr. 162.

निर्ग्रन्थक 1) adj. = अपरिच्छद MED. k. 195. *keine Begleitung —, kein Gefolge habend* WILS. *verlassen* ÇABDAR. bei WILS. — 2) adj. = निष्फल *fruchtlos* MED. — 3) adj. *geschickt, gewandt* ÇABDAR. bei WILS. — 4) m. *ein nackt einhergehender Bettelmönch* MED. HÂR. 115. — Vgl. निर्ग्रन्थिक.

निर्ग्रन्थन n. *Mord, Todtschlag* AK. 2,8,2,82. — Vgl. निग्रन्थन, निर्गन्धन.

निर्ग्रन्थशास्त्र (नि॰ + शा॰) n. Titel einer Schrift BURN. Intr. 568.

निर्ग्रन्थि (निस् + ग्र॰) adj. *knotenlos, ohne Anschwellungen:* ॰शिर्

Vjutp. 10.

निर्ग्रन्थिक (wie eben) 1) m. *ein nackt einhergehender Bettelmönch* Çabdar. im ÇKDr. Daçak. 81,2. — 2) adj. *geschickt, gewandt.* — 3) adj. = हीन Çabdar. im ÇKDr. — Vgl. निर्ग्रन्थ, निर्ग्रन्थक.

निर्ग्राह्य (von ग्रह् mit निस्) adj. *unter Andern herauszufinden, zu erkennen:* (ज्ञातिः) सकृदाख्यातनिर्ग्राह्या Kâr. in Böhtl. Ausg. des P. II, 462.

निर्घट n. *ein dichtgefüllter Marktplatz* Hâr. 70. *ein abgabenfreier Markt* Çabdar. im ÇKDr.

निर्घण्ट = निघण्टु *Wörtersammlung;* s. राज° und unter धन्वन्तरि. °क dass.: निर्घण्टकपदाख्याने MBh. 12,13247.

निर्घर्षण (von घर्ष् mit निस्) n. *das Zerreiben:* कृविर्लेप° Sâj. zu R̥V. 1, 32, 5. — Vgl. निघर्षण.

निर्घर्षणक (vom vorherg.) adj. *zum Stochern dienend:* दन्तस्य निर्घर्षणकेन (तृणेन) Hit. II, 65.

निर्घात (von हन् mit निस्) m. 1) *Zerstörung:* इन्द्रियस्य वीर्यस्य प्रजायै पशूनामनिर्घाताय TS. 3,1,4,3. TBr. 1,8,9,1. — 2) *Windstoss, Wirbelwind* Hâr. 210. पवनः पवनाभिहतो गगनादवनौ यदा समापतति । भवति तदा निर्घातः Varâh. Bṛh. S. 38 (37), 1. वायुनाभिहतो वायौ गगनाच्च पतत्यधः । प्रचण्डघोरनिर्घोषो निर्घात इति कथ्यते ॥ Çabdam. im ÇKDr. Gobh. 3,3,16. Kauç. 141. M. 1,38. 4,105. Jâǵn. 1,145. Indr. 1,5. MBh. 1, 1418. 2,2693. निर्घाताशनिपातन्मुक्: 3,1658. 8679. 5,5306. 6,4069. 16,2. Hariv. 4261. 4735. 7629. 9295. 9873. 10510. R. 1,41,6. 67,18. 3,35,90. 6,16,52. Ragh. 9,64. Varâh. Bṛh. S. 3,10. 5,96. 16,40. 21,25. 24,25. 45,84. 96,6. Bhâg. P. 1,14,15. 3,17,5. Sâh. D. 72,1. Am Ende eines adj. comp. f. आ MBh. 3,11397. 4,1424. 7,206. R. Gorr. 2,3,17. 3,29,13.

निर्घातन (wie eben) n. *das Herausschaffen* Suçr. 1,23,15.

निर्घात्य (wie eben) adj. *herauszuschaffen:* अ° Suçr. 1,100,16; vgl. 12. 102,9.

निर्घूरिणी f. *Fluss* Çabdârthak. bei Wils. Vielleicht nur fehlerhaft für निर्झरिणी.

निर्घृण (निस् + घृणा) adj. f. आ *kein Mitgefühl habend, grausam* MBh. 1,8373. 3,10213. R. 1,32,20. 59,19. R. Gorr. 2,10,22. 3,16,14. Varâh. Bṛh. 19,1. Râǵa-Tar. 1,312 (mit loc.). 6,171. 323. Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 140. Bhâg. P. 4,25,7. Mârk. P. 23,10. Pańkat. III,106. निर्घृणम् adv. MBh. 13,3096. °ता f. *Hartherzigkeit* Bhartṛ. 2,44. °त्व n. dass. Mârk. P. 15,40.

निर्घृणा (wie eben) f. *Hartherzigkeit:* सनिर्घृणा *hartherzig* R. Gorr. 1, 61,20; vgl. 59,19 Schl., wo statt dessen निर्घृणा steht.

1. निर्घोष (von घुष् mit निस्) m. *Klang, Laut, Getön, Gerassel, Gestampf* AK. 1,1,6,1. H. 1399. अलाबुवीणा° Çiksh. 28. मेघदुन्दुभि° MBh. 1,8036. 4,475. मेघस्तनित° 1,1300. Hariv. 6953. R. 1,10,32. कृपाणास्नित° 2,40,19. 51,13. चार्क्षणानाम् 52,3. 61,6. तल° 67,18. रथ° N. 21,3. मेघ° 11. रूप° 5. Ragh. 1,36. ज्या° 9,64. Varâh. Bṛh. S. 42(43), 26. 45,91. पौरविप्रप्रघुष्टपुण्याहनिर्घोषैः 47,49. 59,16. Kathâs. 9,81. सैन्य° 19,66. Bhâg. P. 8,2,3. 18,17. Pańkat. 188,10. ed. orn. 4,5. Am Ende eines adj. comp. f. आ MBh. 1,4792. 7,6907. 14,648. Hariv. 6749. R. 3,4,15. 5,9,49.

2. निर्घोष (निस् + घोष) adj. f. आ *klanglos, tonlos, geräuschlos:* निर्घोषे निर्जने वने MBh. 14,567. 649.

निर्घोषाक्षरविमुक्त (निर्घोष-अक्षर + वि°) m. Bez. eines Samâdhi Vjutp. 19. Mańǵuçrîn. 7,9.

निर्जन (निस् + जन) adj. f. आ *menschenleer:* वन N. 9,27. Draup. 1,8. MBh. 5,6032. 7475. R. 2,36,7. 60,9. 3,55,42. 6,103,7. Hit. 10,2. देश Vet. in LA. 3,18. वसुमती MBh. 11,7. पुरी R. Gorr. 2,87,6. सभां स चक्रे निर्जनाम् Râǵa-Tar. 4,223. subst. *Einsamkeit, Einöde* R. 2,100,14. Râǵa-Tar. 5,373. Davon nom. abstr. °ता f.: हर्म्यस्य Râǵa-Tar. 4,19. °त्व n.: स्थान° Sâh. D. 20,15.

निर्जय (von जि mit निस्) m. 1) *Eroberung:* जगन्निर्जय Râǵa-Tar. 3, 273. 4,408. — 2) *Besiegung, Ueberwindung:* निर्जयस्तव विप्राग्र्य मात्तलेनार्जुनेन च MBh. 7,5317. 9286. Prab. 68,1. 70,7. मन्यु° Bhâg. P. 8,8, 20. व्याधि° Suçr. 2,238,4. 332,13.

1. निर्जर (निस् + जरा) 1) adj. *nicht alternd* H. an. 3,567. Med. r. 174. *jung, frisch* Bhâg. P. 8,6,37. — 2) m. *ein Gott* AK. 1,1,1,2. H. 88. H. an. Med. Halâj. 1,4. Râǵa-Tar. 7,480. — 3) f. आ *a)* N. eines Strauchs, *Cocculus cordifolius DC.*, Trik. 3,3,359. H. an. Med. — *b) Anethum graveolens* H. an. Med. — *c)* = तलभिद् H. an. — 4) n. *Göttertrank* Çabdar. im ÇKDr.

2. निर्जर (von 1. जर् mit निस्) adj. *vollständig abnutzend, — zu Nichte machend* Colebr. Misc. Ess. I, 383.

निर्जरस् adj. Nebenform von 1. निर्जर in einigen Casus P. 7,2,101, Sch. Vop. 3,38.

निर्जरसर्षप (नि° + ज°) m. = देवसर्षप *eine Art Senf* Râǵan. im ÇKDr.

निर्जरायु (निस् + ज°) adj. *die Haut abgeworfen habend*, von einer Schlange AV. 1,27,1.

निर्जर्जल्प (निस् + ज°) adj. nach Mahîdh. so v. a. *zerfetzt* (wohl nur wegen des Anklangs an जर्जर): शीर्षन् VS. 25,2. Dafür liest TS. 5,7, 12,1 निर्जाल्मक.

निर्जल (निस् + जल) adj. f. आ *kein Wasser habend, wasserlos;* subst. *eine wasserlose Gegend* H. 953. देश R. 2,80,12. वसुधा Varâh. Bṛh. S. 53,108. स्थान Râǵa-Tar. 1,126. पथिन् 4,287. कोषं च जनयेद्राजा निर्जलेभ्यो यथा जलम् MBh. 12,4789. *nicht mit Wasser versetzt*, von Buttermilch AK. 2,9,53.

निर्जलैकादशी (नि° + एका°) f. Bez. *des 11ten Tages in der lichten Hälfte des Monats* Ǵjaishṭha, *an dem sogar der Genuss von Wasser untersagt ist*, As. Res. III, 283.

निर्जाल्मक s. u. निर्जर्जल्प.

निर्जित s. u. जि mit निस्.

निर्जितवर्मन् (नि° + वर्मन्) m. N. pr. eines Mannes Râǵa-Tar. 5,251.

निर्जिति (von जि mit निस्) f. *Besiegung, Ueberwindung:* अनङ्ग° Çântiç. 3,12.

निर्जिह्व (निस् + जिह्वा) adj. *zungenlos* MBh. 6,3964.

1. निर्जीव (निस् + जीव) m. *Tod:* °कारण *Ursache zum Tode, Todesschlag:* तदभूदुर्वशीदानं निर्जीवकारणं दिवः । उर्वश्यास्तु तदेवासीन्मृतसंजीवनौषधम् ॥ Kathâs. 17,15.

2. निर्जीवि (wie eben) f. आ adj. leblos, todt MBh. 7,1934. कृत्वोश्चकार निर्जीविान् 14,2451.2330. 4,721. Kathâs. 22,202. मत्तांश्च निर्जीवांस् च यू-तकलाप्न् Daçak. in Benf. Chr. 180,9.

निर्जीवित (निस् + जी°) adj. dass. Kathâs. 26,269.

निर्जेतर् (von जि mit निस्) m. Besieger: शत्रु° R. 6,95,28.

निर्ज्ञाति (निस् + ज्ञाति) adj. keine Blutsverwandte habend MBh. 8,280.

निर्ज्वर (निस् + ज्वर) adj. fieberlos, gesund Vjutp. 2.39.

निर्झर 1) m. Wasserfall, Wassersturz, Wasserschnelle AK. 2,3,5. H. 1096. Halâj. 2,14. N. 12,4. MBh. 8,4527. गिरि° R. 2,28,7. 48,13. 3,68,15. 72,6. 4,44,34. 49,3. 6,1,15. Ragh. 2,13. Bhartr. 3,26. Çântiç. 2,20. Varâh. Brh. S. 12,8. 53,8. Bhâg. P. 4,6,13. हिम° 23,18. Mârk. P. 23,4. वन° MBh. 1,2253. 14,1679. नदीनां निर्झरेषु 5,3998. क्लेदिन्यो इव निर्झराः Bhâg. P. 6,4,41. वराश्चं च दर्पोद्धतनिर्झरम् Kathâs. 18,88. नागेन्द्रैः स्रवदिर्मदनिर्झरान् 14,14. विश्वस्य नयनामृतनिर्झरैः 22,90. Als n. R. 4,13,6. Çântiç. 4,6. nach Çabdar. im ÇKDr. auch निर्झरी f. Am Ende eines adj. comp. f. आ Çântiç. 2,16. Vgl. झर. — 2) m. brennende Hülsen (die erst in die Höhe gehoben werden und dann noch brennend wie ein Wasserfall herunterstürzen) H. an. 3,568. Med. r. 174. — 3) m. Elephant Trik. 2,8,33; vgl. die Stelle aus Kathâs. 14,11 oben u. 1. — 4) m. ein Pferd des Sonnengottes (vgl. निर्णार) H. an. Med. — 5) f. ई Fluss (vgl. निर्झरिणी) Râvana im Çivastotra nach ÇKDr.; vgl. निलिम्प°.

निर्झरिन् (vom vorherg.) 1) m. Berg Trik. 2,3,1. — 2) f. °रिणी Giessbach Trik. 1,2,29. H. 1080. Halâj. 3,43. Hâr. 53. Kathâs. 17,7. Mahâvîrak. 85,10.

निर्णय (von नी mit निस्) m. 1) Entfernung, Wegschaffung, Hebung: धरण्या भारनिर्णये Hariv. 2898. चिन्तयामास हृदृती तस्य (दुःखस्य) निर्णयम् MBh. 4,505. धर्मसंशय° M. 12,112. संदेह° Çik. 27. — 2) Entscheidung, Bestimmung, ein entscheidendes Wort, Urtheil, Urtheilsspruch; = निश्चय AK. 1,1,4,12. H. 1374. संशयः सुमहांस्तत्र निर्णयस्तत्र दुर्गमः MBh. 13,7535.7533. नास्ति देवेषु निर्णयः 3,13252. Suçr. 2,530,7. Verz. d. Oxf. H. 156,a,29. प्रश्न° Çatr. 14,148. मार्गे — दीप्तनिर्णये so v. a. wo Alles klar zu Tage liegt MBh. 3,16603. ग्रस्य सर्वस्य प्रगुत कर्मयोगस्य निर्णयम् M. 12,2. दृष्टो ऽच्छिन्नेनाभिच्छिन्नो दाण्डयाक्ष्यनिर्णयः 8,301.273. नानाविधानां द्रव्याणां शुद्धेः शृणुत निर्णयम् 5,110. व्यवहारस्य 8,409. 9,250. कार्य° Jâgn. 2,10. कार्यार्थ° MBh. 13,203. सभास्थान° MBh. 2, Adhj. 1 in der Unterschr. Varâh. Brh. S. 1,8. सीमा° Kull. zu M. 8,248. सामर्थ्य° Hit. II, 141. Çañk. zu Brh. Âr. Up. S. 288. Vedântas. (Allah.) No. 115. लिङ्ग° Schol. zu H. 19.294. मन्त्र° Beschlussfassung R. 5,77,14. Pañkat. III, 6. जयपराजयनिर्णयं करिष्यामि 167,5. ज्ञात्वा लोकस्य निर्णयम् das Urtheil der Welt MBh. 7,4495. R. 6,11,16. 21,31. शास्त्राणामेष निर्णयः Verz. d. Oxf. H. 10,a, N. 4. निर्णये वर्ग (ein Richter spricht) प्रमाणम् Mâkkh. 154,22. Mâlav. 15,18. 17,8. तद्धर्मशास्त्रद्वारेणास्माकं निर्णयं देहि Pañkat. 166,18. Râga-Tar. 3,85. 6,37. Statt निर्णय Colebr. Misc. Ess. 1,293 ist निर्णय zu lesen; vgl. Madhus. in Ind. St. 1,18,5 v. u. — 3) in der Rhet. Mittheilung eines Erlebnisses: निर्णयः पुनः। अनुभूतार्थकथनम् Sâh. D. 395. 391. Daçar. 1,46. — 4) = विचार Erwägung, Prüfung Trik. 1,1,114. — Vgl. काल°, ज्वर° (unter ज्वर), देश°.

निर्णयदीपिका (नि° + दी°) f. Titel einer Schrift aus der Mitte des 17ten Jahrhunderts Mack. Coll. 1,29. Verz. d. B. H. No. 1176. 1403.

निर्णयन n. = निर्णय Çabdar. im ÇKDr.

निर्णयपाद (नि° + पाद) m. Urtheilsspruch Vjavahârat. im ÇKDr.

निर्णयसिन्धु (नि° + सि°) Titel eines Werkes Gild. Bibl. 464. Verz. d. B. H. No. 1176. 1309. Colebr. Misc. Ess. 1,180 (निर्णय°).

निर्णयामृत (नि° + अमृत) n. Titel eines Werkes Verz. d. B. H. No. 1170. 1176. 1403.

निर्णार m. N. eines der Pferde des Sonnengottes Wils. — Vgl. निर्झर 4.

निर्णाम (von नम् mit निस्) m. Schwunggelenk: वयसः पक्षयोर्निर्णामो भवतः Çat. Br. 10,2,1,6. fgg.

निर्णायन n. der äussere Augenwinkel beim Elephanten Çabdar. im ÇKDr. — Vgl. निर्याण.

निर्णिज् (निज् mit निस्) f. glänzender Putz, Schmuck; schmückendes Gewand, Prachtkleid Naigh. 3,7. बिभ्रद्द्रापिं हिरण्ययं वरुणो वस्त निर्णिजम् RV. 1,25,13. अयं कृत्नो निर्णिजं दुर्व्यावः 113,14. 162,2. 5,62,4. 7,64,1. 8,19,23. गाः कृण्वानो न निर्णिजम् 9,14,5. 86,26. घृतं वसानः परि यासि निर्णिजम् 82,2. अत्को वयत्यसुराय निर्णिजम् 99,1. गव्ययी त्वग्भवति निर्णिग्गव्ययी 70,7. 10,27,24. सहस्र° (रथ) 8,8,11. — Vgl. अधि°, अश्व°, घृत°, चन्द्र°, वर्ष°, हिरण्य°.

निर्णेक (von निज् mit निस्) m. Reinigung, Abwaschung M. 5,113. Sühnung: दृतेन वधनिर्णेकं सर्पादीनामशक्नुवन् 11,139.

निर्णेजक (wie eben) m. Wäscher AK. 2,10,10. H. 914. Halâj. 2,438. M. 4,219. चेल° 216.

निर्णेजन (wie eben) n. 1) Abwaschung, Sühnung einer Schuld: कृत° M. 11,189. — 2) Spülwasser: पात्री° Çat. Br. 1,2,2,18.

निर्णेतर् (von नी mit निस्) nom. ag. ein Urtheil aussprechend: विवादपद° P. 1,3,23, Sch.

निर्णोय s. u. निर्णय am Ende; निर्णोयसिन्धु s. u. निर्णयसिन्धु.

निर्णोद (von नुद् mit निस्) m. Vertreibung Gobh. 4,6,3.

निर्दंशिन् (निस् + दं°) adj. nicht beissend: सर्प Ait. Br. 3,26.

निर्दग्धिका f. = निदिग्धिका H. 1157.

निर्दड adj. hartherzig; an den Fehlern Anderer Freude findend, tadelsüchtig; unnütz H. an. 3,163. fg. Med. ḍ. 46. Çabdar. im ÇKDr. streng, heftig (vgl. निर्दर); betrunken Çabdar.

निर्दण्ड (निस् + द°) adj. nicht strafend MBh. 12,432. 4324. 13,6678.

निर्दय (निस् + दया) adj. f. आ 1) ohne Mitleid, unbarmherzig, grausam AK. 3,4,25,193. MBh. 1,945. चित्त Pañkat. I,455. कुठार Prab. 5,9. °दशनदंश Git. 10,11. वधूत्वर्धनिर्दग्वालचरित्र 8,8. निर्दयमेतद्यद्देनाभिच्छितम् Pañkat. 176,10. unbarmherzig so v. a. leidenschaftlich, heftig: °रतिश्रमालसाः Ragh. 19,32. सुरतोत्सवे: Râga-Tar. 5,281. निर्दयाश्लेष Megh. 103. निर्दयम् adv. unbarmherzig: निर्दयं प्रहरन्ति स्म निकुम्भे च महासुरे Hariv. 8485. R. 4,18,20. Ragh. 11,84. अति° Prab. 113,6. निर्दयतरम् Bhartr. 1,64. निर्दयम् leidenschaftlich, heftig: आलिङ्ग्य Çâk. 55, v. l. Hit. I,102. 42,8. Schol. zu Kâdbap. 3. अनिर्दयोपभोग्यस्य रूपस्य auf eine zarte Weise Çâk. Ch. 59,13. — 2) den man nicht bemitleidet M. 9,239.

निर्दयत्व (von निर्दय) n. Hartherzigkeit Bhartr. Suppl. 13. Spr. 109.

निर्दर = दर *Höhle:* गिरिनिर्दरवासिनाम् R. 2,28,7. निर्दरि dass. nach Wils. Nach Med. r. 176 bedeutet निर्दर adj. *hart* (कठिन); *schamlos* (अत्रप); adv. *stark, heftig* (निर्भरम्); n. *das Beste von Etwas* (सार). Dieselben Bedeutungen (nur निर्भय *furchtlos* st. निर्भर) giebt H. an. 3,568 dem Worte निर्वर.

निर्दलन (von दल् mit निस्) n. *das Spalten, Zerbrechen* Râǵa-Tar. 7,1516.

निर्दश (निस् + दशन्) adj. *über zehn Tage alt, worüber zehn Tage vergangen sind:* यथा वै पशुर्निर्दशो भवत्यथ स मेध्यो भवति Ait. Br. 7,14. Çâṅkh. Çr. 15,18,10. 12. Bhâg. P. 9,7,9. 10. निर्दशं ज्ञातिमरणं श्रुत्वा पुत्रस्य जन्म च M. 5,77. — Vgl. अनिर्दश (auch Jâǵn. 1,170. MBh. 12,1318) und नैर्दश्य.

निर्दशन (निस् + द°) adj. *zahnlos* Hit. I,106. निर्दशनाक्षिजिह्व *der Zähne, der Augen und der Zunge beraubt* MBh. 7,8160.

निर्दशाक्ष (निस् + द°) s. अ°.

निर्दस्यु (निस् + द°) adj. *frei von Räubern:* पृथिवी MBh. 7,2443. Hariv. 2349.

निर्दहन (von दह् mit निस्) 1) adj. f. ई oxyt. *brennend* AV. 14,2,48. — 2) m. N. einer Pflanze, *Semecarpus Anacardium Lin.*, Râǵan. im ÇKDr. — 3) f. ई N. einer Pflanze, *Sanseviera Roxburghiana Schult.*, Ratnam. im ÇKDr. Suçr. 2,36,18. — 4) n. *das Brennen* Suçr. 1,85,8. 2,3,10.

निर्दातर् (von 3. दा mit निस्) nom. ag. *Jäter:* यथोद्धरति निर्दाता कक्षं धान्यं च रक्षति M. 7,110. — Vgl. निर्यातर्.

निर्दाह (von दह् mit निस्) adj. *verbrennend* AV. 5,31,9. 16,1,3.

निर्दाहुक (wie eben) adj. dass.: अ° Kâṭh. 32,4.

निर्दिग्ध s. u. दिह् mit निस्.

निर्दिग्धिका f. v. l. für निर्दिग्धिका, निदिग्धिका H. 1157.

निर्दुःख (निस् + दुःख) adj. *keine Leiden empfindend* MBh. 12,7504. *keine Leiden bereitend:* पथिन् 5,3004. Davon nom. abstr. °त्व n. *Schmerzlosigkeit* Bhâshâp. 144.

निर्देव (निस् + देव) adj. *von den Göttern verlassen* TS. 7,3,11,1.

निर्देश (von 1. दिश् mit निस्) m. 1) *Anweisung, Befehl* AK. 2,8,1,25. H. 277. H. an. 3,720. Med. ç. 22. कालमेव प्रतीक्षेत निर्देशं (v. l. निदेशं) भृतको यथा M. 6,45. पितुर्निर्देशात् R. 3,10,11. Ragh. 12,19. पितुर्वचननिर्देशात् R. 1,1,24. °पालन 2,24,1. निर्देशे कस्य: स्थिताः 5,33,20. वध° *Befehl zum Tode* Kathâs. 5,69. मन्निर्देशातिचारेण Bhâg. P. 3,14,37. यूयं वै धर्मराजस्य यदि निर्देशकारिणः 6,1,38. — 2) *Beschreibung, nähere Angabe, nähere Bezeichnung;* = कथन H. an. Med. विस्तरवचनं निर्देशः Suçr. 2,357,17. Kâty. Çr. 1,10,1. Lâṭy. 6,10,23. Çâṅkh. Gṛhy. 1,3. दक्षिणादिङ्निर्देश *Beschreibung des Südens* R. 4,41. 43. 44 in den Unterschrr. der Kapitel. ओं तत्सदिति निर्देशो ब्रह्मणस्त्रिविधः स्मृतः *Bezeichnung* Bhag. 17,23. अयुक्तो ऽयं निर्देशः Pat. zu P. 4,2,64. प्रत्ययार्थनिर्देशः कर्तव्यः P. 3,1,19, Vârtt. 1. निर्देश इतिना VS. Prât. 1,36. सर्वनाम्ना कुन्तधारिपुरुषनिर्देशात् Sâh. D. 13, 6. Kâç. zu P. 1,1,57. Kâr. 8 aus Siddh. K. zu P. 7,2,10. Gauḍap. zu Sâṅkhjak. 51. Schol. zu Kap. 1,129. AK. 3,4,22,106. Häufig in comp. mit dem im instr. gedachten Begriffe: वचनमभिनयस्या स्वाङ्गनिर्देशपूर्वम् Mâlav. 28. क्व च परस्य कार्यम् पञ्चमीनिर्देशः Schol. zu P. 1,1,54. 66. 2,19. 7,1,21. Schol. zu P. 1,1,68. Vârtt. 4. Vop. 19,11. निर्देशमिदानीं ज्ञातुमिच्छामि so v. a. *die näheren Umstände, die Details* (Weber: *Botschaft*) Mâlav. 8,15. अनिर्देशेन *ohne in's Einzelne zu gehen, im Allgemeinen:* एतत्सर्वमनिर्देशेनैवमुक्तं यत्कर्तव्यं पुरुषेणेह लोके MBh. 12,4022. Vgl. तथागतगुणज्ञानाचिन्त्यविषयावतार°. — 3) *Nähe* Med. — 4) *eine best. Zahl* Vjutp. 180. — Vgl. निदेश.

निर्देश्य (wie eben) adj. 1) *zu bestimmen, festzusetzen, anzuordnen:* अ° M. 11,146. MBh. 12,6074. — 2) *zu bestimmen, zu beschreiben:* व्याप्यव्यापक° Bhâg. P. 7,6,22. अ° *unbestimmbar, unbeschreiblich* Çvetâçv. Up. in Ind. St. 1,438, N. 2. Bhag. 12,3. MBh. 1,2874. 2942. 5,3462. 13,852. R. 1,31,12. 6,3,7. Vikr. 59. Bhâg. P. 1,17,20. 7,5,41. 6,22. 8,8,41. Mârk. P. 23,39. — 3) *anzukünden, vorauszusagen:* वारि Varâh. Bṛh. S. 58,51.

निर्देष्टर् (wie eben) nom. ag. *bestimmend, näher angebend:* साध्यस्यार्थस्य Mit. im ÇKDr.

निर्दैन्य (निस् + दै°) adj. *wohlgemuth, guter Dinge* Kathâs. 20,177. Râǵa-Tar. 3,219.

निर्दोष (निस् + दोष) adj. f. आ *fehlerfrei, makellos* R. 4,7,8. Ragh. 10,73. Râǵa-Tar. 1,13. 4,96. 6,162. Pańkat. ed. orn. 1,224. Kâç. zu P. 7,1,30. Sâh. D. 3,15. *schuldlos, unschuldig* MBh. 13,58. Kâm. Nîtis. 8,77. Pańkat. 88,23.

निर्द्रव्य (निस् + द्र°) adj. 1) *immateriell* MBh. 12,11350. — 2) *besitzlos, arm* R. 5,33,31. Varâh. Bṛh. S. 67,10. 26. 38. 51. Pańkat. II,102.

निर्द्रोह (निस् + द्रोह) adj. *nichts Uebles im Sinne führend, freundlich gesinnt* Râǵa-Tar. 1,362. 5,208. 6,126. 260. fg.

निर्द्वंद्व (निस् + द्वंद्व) adj. f. आ 1) *sich gleichgültig verhaltend gegen die Gegensätze* (*Freude und Leid u. s. w.*) Teǵovindûp. in Ind. St. 2,63. Bhag. 2,45. MBh. 1,4600. 12,195. 14,536. Hariv. 1211. Bhâg. P. 3,24,44. 4,1,19. 9,19,19. — 2) *in keiner Wechselbeziehung stehend, unabhängig von einem Andern, für sich allein bestehend:* द्विविधो जायते व्याधिः शारीरो मानसस्तथा। परस्परं तयोर्जन्म निर्द्वंद्वं नोपलभ्यते (नोपपद्यते) MBh. 12,489 = 14,314. ब्रह्मन् 1,3315. — 3) *frei von Eifersucht* MBh. 3,14784. तद्वदन्योऽन्यहितकृन्निर्द्वंद्वं हृदयं हि वाम् Kathâs. 17,150. — 4) *zu keinem Streit Anlass gebend, unbestritten:* (भूमिरियम्) भर्तृभिः सह भोक्तव्या निर्द्वंद्वेति श्रुतं मया MBh. 3,14727. राज्य 4,889. *nicht streitend*, von Buddha Vjutp. 2.

निर्धन (निस् + धन) 1) adj. a) *besitzlos, arm:* तं राजा निर्धनं कृत्वा M. 10,96. MBh. 13,2024. R. 2,39,25. Bhartṛ. 2,12. Kâṇ. 82. Varâh. Bṛh. S. 67,27. 34. 102. Kathâs. 6,49. 12,92. Râǵa-Tar. 6,163. Pańkat. I,466. Bhâg. P. 4,23,33. तत्कुलं शीघ्रं निर्धनीभवति Kull. zu M. 3,57. (नगरम्) निर्धनीकृत्य Daçak. in Benf. Chr. 194,7. — b) *ohne Geld unternommen:* व्यवसाय Kâṇ. 39. — 2) m. *ein alter Stier* Çabdar. im ÇKDr.

निर्धनता (von निर्धन) f. *Besitzlosigkeit, Armuth* Mṛkkh. 15,20.

निर्धनत्व (wie eben) n. dass. MBh. 14,1356. Pańkat. II,107.

1. निर्धर्म (निस् + धर्म) m. *Unrecht:* कथं हि नीचा इव दौष्कुलेया निर्धर्मार्थं कर्म कुर्युश्च पार्थाः MBh. 5,735.

2. निर्धर्म (wie eben) adj. *vom Rechte abgewichen:* महापराधे निर्धर्मे कृतघ्ने Mit. im ÇKDr. *sündhaft:* द्यूत Som. Nal. 71.

निर्धार (von धर् mit निस्) m. 1) *Hervorziehung, Absonderung, Hervorhebung unter Mehreren* Vop. 5,23. 24. — 2) = निश्चय *Bestimmung* ÇKDr. Wils.

निर्धारण (wie eben) n. 1) *das Hervorziehen, Absondern, Hervorheben unter Mehreren* P. 2,2,10. 3,41. 5,3,92. Schol. zu P. 1,1,47. द्विबहूनामेकनिर्धारणम् Vop. 7,96. Çañk. zu Brh. Âr. Up. S. 189. Sâh. D. 71,14. — 2) = निश्चय *Bestimmung* ÇKDr. Varâh. Brh. S. 2, *d* (*A.* Bl. 2,*a*).

निर्धार्तराष्ट्र (निस् + धा°) adj. f. आ *keine Abkömmlinge des* Dhṛtarâshṭra *habend, frei von ihnen:* °राष्ट्रां पृथिवीं कर्तास्मि MBh. 2,2558. 3,10280. 8,3790.

निर्धार्य adj. v. l. für निर्वार्य *muthig zu Werke gehend* Ramân. zu AK. 3,1,13. ÇKDr.

निर्धूम (निस् + धूम) adj. *rauchlos;* davon nom. abstr. °त्व n. Devîbhâg. P. in Verz. d. Oxf. H. 80, *b*, 9.

निर्धौत s. u. 2. धाव् mit निस्.

निर्ध्मापन (vom caus. von ध्मा mit निस्) n. *das Herausblasen* Suçr. 1,99,17.

निर्नमस्कार (निस् + न°) adj. f. आ 1) *Niemand huldigend* MBh. 1,5600. 12,8832. या निर्नमस्कारा निवृत्ता देवपूजनात् R. 2,24,24. — 2) *dem Niemand huldigt, von Allen verachtet* M. 9,239. Bhaṭṭ. 9,60.

निर्नर (निस् + नर) adj. *menschenleer:* नृलोकं निर्नरं कृत्वा Hariv. 4329.

निर्नाथ (निस् + नाथ) adj. *keinen Beschützer habend;* davon nom. abstr. °ता f. *Schutzlosigkeit* MBh. 3,2566.

निर्नाभि (निस् + नाभि) adj. *nicht bis zum Nabel reichend:* °कौशेय Kumâras. 7,7. *vestis serica, ultra umbilicum pertinens* St.

निर्नाशन (vom caus. von नश् mit निस्) n. *das Vertreiben, Verscheuchen:* शोक° MBh. 12,1039.

निर्नाशिन् adj. *vertreibend, verscheuchend:* मिथ्यात्व° Çatr. 14,341. Geht auf ein nicht zu belegendes nom. act. निर्नाश (von नश् mit निस्) zurück.

निर्निद्र (निस् + निद्रा) adj. *schlaflos* Râga-Tar. 2,98. 4,89. Davon nom. abstr. °ता f. *Schlaflosigkeit* 3,523. चतुर्षा: Amar. 29.

निर्निमित्त (निस् + नि°) adj. *keine Veranlassung habend* Halâj. 4,89. °तम् adv. *ohne Veranlassung* Varâh. Brh. S. 4,9. 46,10 (11). निर्निमित्तकृत *ohne Veranlassung entstanden, wobei die Ursache nicht wahrzunehmen ist:* अतिवृष्टि 21,32.

निर्निमेष (निस् + नि°) adj. *nicht blinzelnd:* चक्षुस् Çatr. 1,161.

निर्निरोध (निस् + नि°) adj. f. आ *ungehemmt:* विविधघटनातिरूप: Râga-Tar. 2,93.

निर्नीड (निस् + नीड) adj. *mit keinem Neste versehen:* वट Bhâg. P. 4,6,32.

निर्बन्ध (von बन्ध् mit निस्) m. 1) *das Bestehen auf* (loc.), *Beharren bei, Beharrlichkeit* AK. 3,4,31,238. H. 1500. अथ वा गोषु निर्बन्ध: Hariv. 10966. स विदित्वाथ भार्यायास्तं निर्बन्धं विकर्मणि Bhâg. P. 3,14, 30. अनर्थे जातनिर्बन्धम् MBh. 5,3714. नेदानीमतिनिर्बन्धं शोके त्वं कर्तुमर्हसि 12,1364. क एष नामग्रहणे भवतो निर्बन्ध: Dhûrtas. in LA. 75,8. जातो वै वैरनिर्बन्ध: कृष्णेन सह तस्य वै MBh. 2,761. तदस्मिन्कार्यनिर्बन्धे समुत्पन्ने सुदारुणे R. 5,53,10. अवस्तुनिर्बन्धपरा Kumâras. 5,66. आतुरनुशासननिर्बन्धान्यवृत्सन् Bhâg. P. 5,9,8. न कर्तव्यो हि निर्बन्धो निर्बन्धो हि सुदोदय: MBh. 5,4117. 3719. 2,2344. 5,7115. 9,1699. Ragh. 5,21. Mâlav. 13,16. निर्बन्धं न स तं जहौ Kathâs. 25,246. VP. bei Muir, Sanskrit Texts 1,147, N., Z. 8. Bhâg. P. 4,8,32. 7,3,12. तत: सा वल्लभा तस्य निर्बन्धमकरोत् *sie drang in ihn* Kathâs. 1,25. यथा निर्बन्धत: प्राप्तो गालवेन पराजय: MBh. 5,3720. 3739. 3,15544. अतिनिर्बन्धतश्चैवं पृच्छ्यन्तम् *überaus dringend* Kathâs. 26,161. निर्बन्धात्तै: स पृष्ट: 6,76. शोकं भरत नात्यर्थं निर्बन्धात्त्वं तुमर्हसि *ohne davon abzulassen* R. Gorr. 2,85,17. चकार तद्वधोपायान्निर्बन्धेन Bhâg. P. 7,5,42. निर्बन्धपृष्ट *dringend gefragt* Ragh. 14,32. Kathâs. 12,160. 17,74. 96. अनिर्बन्धरुष् *dessen Zorn nicht anhaltend ist* Ragh. 16,80. — 2) *das Beschuldigen* (vgl. *Jmd Etwas anhängen*): गुरोश्चालीकनिर्बन्ध: M. 11,55 (MBh. 5,1534). R. Gorr. 2,79,17. — 3) viell. *Händel, Streit* (vgl. निर्बन्धनीय): गुरुणा चैव निर्बन्धो न कर्तव्य: कदा च न । अनुमान्य: प्रसाद्यश्च गुरु: क्रुद्ध: MBh. 13,5034. — Vgl. निबन्ध.

निर्बन्धनीय (wie eben) n. viell. *Händel, Streit* (vgl. निर्बन्ध 3): कुर्यान्निर्बन्धनीयं यद्भ्रात्रा ज्येष्ठेन नारद । स्वर्गरत्नविलोपेन धर्षणा स्यात्परा मम ॥ Hariv. 7267.

निर्बन्धिन् (von निर्बन्ध) adj. *auf Etwas bestehend:* मद्कृत्यनर्थे निर्बन्धी MBh. 5,4901. गूर्जरोच्छेद° Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 26, Çl. 12.

निर्बन्धु (निस् + ब°) adj. *keine Angehörigen habend* MBh. 7,8996.

निर्बर्हण n. = निबर्हण Nîlak. zu AK. 2,8,2,81. ÇKDr.

निर्बाध (von बाध् mit निस्) m. *Vorsprung* (an einem Körper); *Knopf, Zacke* TS. 5,1,10,3. Çat. Br. 6,7,2,2. 7,4,1,10. Schol. zu Kâtj. Çr. 16,5,1. निर्बाधे कर् scheint eine sprichwörtliche Redensart zu sein, viell. so v. a. *in die Ecke schieben, beseitigen* TS. 5,1,10,4.

निर्बाधिन् (von निर्बाध) adj. *mit Knöpfen u. s. w. versehen* TS. 5,1,10,4.

निर्बुद्धि (निस् + बु°) adj. *unvernünftig, dumm* Mṛkkh. 8,14. Pañkat. 1,245.

निर्बुसीकृत (निस् - बुस + कृत) adj. *enthülst* H. 1183.

1. निर्भक्त s. u. भज् mit निस्.

2. निर्भक्त (निस् + भक्त) adj. *ohne Essen genossen, allein für sich genommen;* von einer Arzenei Suçr. 2,554,9. 7.

निर्भट adj. = दृढ *fest* ÇKDr. und Wils. angeblich nach Trik.; die Calc. Ausg. liest aber (3,1,19) निर्वट्ट.

निर्भय (निस् + भय) 1) adj. f. आ *a) furchtlos* Trik. 3,1,21. MBh. 6,729. 2964. Hariv. 4471. R. 1,47,9. 2,22,9. 3,23,35. 62,1. Kathâs. 5,82. 20,188. Pañkat. 13,3. Bhâg. P. 2,2,23. सुर° *vor den Göttern sich nicht fürchtend* R. 4,48,17. — *b) von Gefahren frei, sicher:* राष्ट्र M. 9,255. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des 13ten Manu Hariv. 489.

निर्भर (निस् + भर) adj. f. आ 1) *heftig, stark, übermässig* AK. 1,1,1,62. 3,5,2. H. 1506. 1535. °परिरम्भ Gît. 5,7. °रहःक्रीडा Bhartr. 1,25. °संभोग Râga-Tar. 5,230. °प्रणयिता Amar. 42. °स्मर Gît. 12,1. Prab. 19,13. °रम् adv. *heftig, im Uebermaasse, sehr:* आलिङ्ग्य Hit. 29,13. Gît. 1,48. °पीत Kathâs. 26,144. विषीदिष्यति Çatr. 14,230. प्रसुप्त: *fest eingeschlafen* Hit. 30,2. — 2) am Ende eines comp. *voll von,*

erfüllt von: अमृत° Kathâs. 4,89. 8,38. 9,47. मरिचलोद° (मांसखण्ड) 13,124. मङ्गलातोद्यवाद्यनिर्ह्राद° (पुरी) 18,404. पुंश्चलीजात्मन्त्रैर्धैर्यबालकृद्रोगघ° (राजपर्षद्) Râǵa-Tar. 6,159. कृर्य° Kathâs. 2,73. अमर्ष° 10,61. प्रेमनिर्भरया गिरा Bhâg. P. 9,18,20. Verz. d. Oxf. H. 91,*b*,33. विप्रालम्पीनिर्भरा: Dhûrtas. 96,10. कोपनिर्भरम् adv. Kathâs. 6,126.

निर्भर्त्सन (von भर्त्स् mit निस्) n. 1) *Drohung, Vorwürfe* AK. 3,4,32 (Colebr. 28), 2. Trik. 3,3,244. H. an. 4,178. Med. n. 187. निर्भर्त्सनापवादैः MBh. 3,17061. °दण्डमोहित 15685. Vop. 8,75. Auch °ना f.: अथ निर्भर्त्सनां तस्मादपि प्राप्तवतासकृत् Râǵa-Tar. 1,256. — 2) *rothe Schminke, Lack* Trik. H. an. Med. Hâr. 159.

निर्भस्त्रक (निस् + भस्त्रा) adj. f. °स्त्रका und °स्त्रिका P. 7,3,47, Sch.

निर्भाग्य (निस् + भा°) adj. *unglücklich* AK. 3,4,16,97.

निर्भाज्य (von भज् mit निस्) adj. *bei einer Theilung auszuschliessen:* स निर्भाज्यः स्वकादंशात् M. 9,207.

निर्भीत (निस् + भीत) adj. f. आ *furchtlos* R. 2,27,17. Bhâg. P. 4,18,1.

निर्भुग्न (निस् + भुग्न) adj. f. आ Bez. einer Art Saṁdhi (Saṁhitâ) ṚV. Prât. bei Müller, S. III. VI. fg. अत्रैतास्तिस्रः संहिता भवन्ति भुग्ना दुःस्पृष्टा निर्भुग्नेति Saṁhitopanishadbrâhmaṇa 1.

निर्भूति (von भू mit निस्) f. *das Vergehen* AV. 16,5,4. 7,1. 8,4.

निर्भृत MBh. 5,1493 wohl nur fehlerhaft für निभृत.

निर्भृति (निस् + भृ°) adj. *keinen Lohn erhaltend* H. 362.

निर्भेद (von भिद् mit निस्) m. 1) *das Aufspringen, Zerspringen, Bersten* Suçr. 2,313,12. पृथिव्याः R. 1,41,4. — 2) *das Zersprengen. Spalten:* ताल° R. 4,11 in der Unterschr. des Sarga. — 3) *Spalte, Bette eines Flusses:* विष्णुर्मधुनिकृत्ता च चकार मधुवाहिनीम्। नदीं प्रस्रवनिर्भेदाम् Hariv. 12017. — 4) *Auflösung, Ausgang einer Angelegenheit* Mâlav. 44,13.

निर्भेदिन् (wie eben) adj. *spaltend, sprengend:* स्मरस्येव धैर्यनिर्भेदिनीमिषुम् Kathâs. 11,43.

निर्भेद्य (निस् + भेद्य) adj. 1) *keine Spalte habend:* निस्तम्भे निर्गवाक्षे च निर्भेद्ये ऽन्तरसंश्रये। प्रासादोपर्यरण्ये वा मन्त्रयेताविभावितः॥ Kâm. Nîtis. 11,66. — 2) *das Ziel verfehlend:* नानिमित्तो ऽभवद्बाणो न निर्भेद्यो न निष्फलः R. 6,91,26.

निर्भोग (निस् + भोग) adj. *keinem Genusse fröhnend* MBh. 12,2332.

निर्मक्षिक (निस् + मक्षिका) adj. *frei von Fliegen* gaṇa निरुदकादि zu P. 6,2,184. निर्मक्षिकम् (angeblich adv.) *Fliegenlosigkeit* Schol. zu P. 2,1,6; vgl. im Prâkrit किदं भवदा दाणिं णिम्मक्खिअं Çâk. 24,18. 81,6.

निर्मज्ज् adj. in der Stelle: षष्टिं सहस्रानु निर्मज्ञामहे निर्यूथानि गवामृषिः ṚV. 8,4,20.

निर्मज्ज (निस् + मज्जा) adj. *fettlos, mager* Hariv. 14533.

निर्मत्सर (निस् + म°) adj. *nicht neidisch, nicht missgünstig* Râǵa-Tar. 5,42. Bhâg. P. 1,1,2. 3,32,42. Dhûrtas. 85,9.

निर्मत्स्य (निस् + म°) adj. *fischlos;* davon nom. abstr. ता f.: सरो °तां नीतम् Pañkat. 78,15.

निर्मथ (von मथ् mit निस्) m. *Reibung:* °दारु *Reibholz* (zur Gewinnung von Feuer) H. 825, v. l. für निर्मन्थदारु; vgl. निर्मन्थ.

निर्मथन (wie eben) n. *das Reiben* Suçr. 2,3,10. *das Aneinanderreiben von Holzstücken zur Gewinnung von Feuer* Çvetâçv. Up. 1,14. MBh. 1,8028. काष्ठनिर्मथनादग्निं जनयित्वा R. 3,75,50. Bhâg. P. 9,14,46. *das Quirlen, Buttern* Kâm. Nîtis. 13,3. सिन्धोः Bhâg. P. 8,12,45. अप्सु R. 1,45,33. अति° MBh. 1,1152. — Vgl. निर्मन्थन.

निर्मथ्य (wie eben) 1) adj. *frisch zu reiben* (Feuer) TS. 3,1.2,2. 5,7,5,1. Vgl. निर्मन्थ्य. — 2) f. आ *ein best. wohlriechender Stoff,* = नलिका Râǵan. im ÇKDr. u. नलिका; vgl. निर्मध्या.

निर्मद (निस् + मद) adj. 1) *nicht brünstig*, von Elephanten AK. 2,8,2,4. H. 1221. Varâh. Bṛh. S. 66,9. — 2) *nicht hochmüthig, demüthig* MBh. 3,8683. Râǵa-Tar. 4,178.

निर्मध्य (निस् + म°) 1) adj. oxyt. *keine Mitte habend* TS. 6,2,5,4. — 2) f. आ = नलिका *ein best. wohlriechender Stoff* Bhâvapr. im ÇKDr.; unter नलिका wird aber st. dessen निर्मध्या aufgeführt, welche Form gewiss die richtigere ist.

निर्मनस्क (निस् + मनस्) adj. *kein* Manas *habend;* davon nom. abstr. °ता f. Kâm. Nîtis. 1,35.

निर्मनुज (निस् + म°) adj. *menschenleer:* अरण्य Bhâg. P. 1,6,16.

निर्मनुष्य (निस् + म°) adj. f. आ dass.: अयोध्या R. 2,21,10 (18,12 Gorr.). मातङ्ग *ein Elephant ohne Menschen auf ihm* MBh. 6,3393.

निर्मन्त्र (निस् + म°) adj. *wobei kein heiliger Spruch gesprochen wird:* गान्धर्वो विवाहः MBh. 1,2980.

निर्मन्थ (von मन्थ् mit निस्) m. *Reibung:* °दारु *Reibholz* (zur Gewinnung von Feuer) H. 825. °काष्ठ dass. Halâj. 2,260. — Vgl. निर्मथ.

निर्मन्थन (wie eben) n. *das Reiben* Suçr. 2,260,13. — Vgl. निर्मथन.

निर्मन्थ्य (wie eben) adj. *was gerieben wird:* °दारु AK. 2,7,18. *frisch zu reiben* (Feuer) Kâtj. Çr. 6,5,14. 16,4,13. 25,13,28. — Vgl. निर्मथ्य.

निर्मन्यु (निस् + म°) 1) adj. *frei von Zorn* MBh. 3,1025. 5,4499. 8,2143. Kathâs. 5,119. — 2) m. N. pr. eines Jägers Hariv. 1206.

निर्मम (निस् + मम, gen. zu अहम् *ich*) 1) adj. f. आ *der sich nicht kümmert um, gleichgültig gegen* (loc.): अतीतेष्वनपेक्षा ये प्राप्तेष्वर्थेषु निर्ममाः MBh. 13,5358. परस्वे 6633. अर्थेषु Ragh. 15,28. Gewöhnlich ohne obj. *der sich um Nichts kümmert, gleichgültig gegen Alles, frei von allen Beziehungen zur Aussenwelt* Bhag. 2,71. 3,30. MBh. 3,15484. 7,9066. 13,2025. 5353. 6749. 14,954. Ragh. 12,60. Varâh. Bṛh. S. 2,8. Bhâg. P. 1,13,40. 3,32,6. Vâju-P. bei Muir, Sanskrit Texts I,31, N. 56, Z. 7. Mârk. P. 26,3. (सुतम्) बोधमनयन्निर्ममात्मकम् 1. Als Bein. Çiva's Çiv. — 2) m. bei den Ǵaina N. pr. des 15ten Arhant's der zukünftigen Utsarpiṇî H. 35.

निर्ममता (von निर्मम) f. *vollkommene Gleichgültigkeit gegen* (loc.): अन्धो °ता (पिकवरस्य) Spr. 411.

1. निर्ममत्व (von निर्मम) n. *vollkommene Gleichgültigkeit gegen Alles* Mârk. P. 39,4.

2. निर्ममत्व (निस् + म°) adj. *gleichgültig gegen* (loc.) Kull. zu M. 6,42.

निर्मर्याद (निस् + मर्यादा) adj. *keine Grenzen habend* so v. a. *unzählig:* निर्मर्यादा म्लेच्छा ये पश्चिमदिशि स्थिताः Varâh. Bṛh. S. 14,21. *über alle Maassen gross:* भय MBh. 6,1805. *aus allen Fugen gerückt:* निर्मर्यादमिमं लोकं करिष्याम्यद्य सायकैः R. 3,69,19. *die Grenzen des Rechtes überschreitend, ruchlos, verbrecherisch;* von Personen MBh. 5,7146. R. 2,109,3. 3,41,12. Pañkat. 152,7. Mârk. P. 8,200. °दम् adv. *so dass*

Alles drunter und drüber geht: शतसहस्राणि तत्र तत्र पदातिनाम् । निर्मर्यादं प्रयुद्धानि MBh. 6,1757. n. *Verrückung aller Grenzen, ein Drunter und Drüber:* निर्मर्यादमवर्तत 4,1052. Bez. *einer Art von Gefecht* Hariv. 15978.

निर्मल (निस् + मल) 1) adj. f. आ *fleckenlos, rein, klar, glänzend, lauter* H. an. 3,658. Med. l. 102. fg. °गद MBh. 1,5845. वेश्मन् Indr. 5,18. सलिल MBh. 3,2535. Suçr. 1,174,6. मुक्ता MBh. 13,3821. Varâh. Bṛh. S. 12,9. 43 (34),29. Hit. I,42. Spr. 602. गगन Suçr. 1,113,19. रत्नानि Pañkat. 248,5. ज्योतिस् Prab. 112,9. मधुनिर्मलः पवनः Bhartṛ. 1,32. रामः — शशाङ्क इव निर्मलः R. 1,19,18. Vet. in LA. 1,13. धाराभिरार्यजनचित्तसुनिर्मलाभिः Mṛkkh. 91,5. °विवेकदीपकः Bhartṛ. 1,55. गुण 2,52. तपस् MBh. 1,7360. मनस् 15,748. प्राप्ति Çvetâçv. Up. 3,12. यशस् Çrut. (Br.) 5. संपद् Râga-Tar. 3,376. ज्ञान Bhâg. P. 7,7,15. राजभिर्धृतदण्डास्तु कृत्वा पापानि मानवाः । निर्मलाः स्वर्गमायान्ति सन्तः सुकृतिनो यथा ॥ M. 8,318 (= R. 4,17,24. 11,250. निर्मलीकृत Vâsavad. 11,1. — 2) n. a) *Talk* H. an. Med. — b) = निर्माल्य dies. Hâr. 139.

निर्मलता (von निर्मल) f. *Reinheit:* मनो° Hariv. 14775.

निर्मलत्व (wie eben) n. dass.: उदक° Varâh. Bṛh. S. 50,2 मनस्य Bhag. 14,6.

निर्मलोपल (नि° + उपल) m. *Krystall* Râgan. im ÇKDr.

निर्मशक (निस् + मशक) adj. *frei von Mücken* gaṇa निरुदकादि zu P. 6,2,184.

निर्मा (मा mit निस्) f. *Werth, Aequivalent:* सर्ववेदसनिर्मा दद्यात् Lâṭy. 8,4,14.

निर्मांस (निस् + मांस) adj. *fleischlos, mager* MBh. 9,2509. 10,271. 11,89. R. Gorr. 2,8,42. 4,9,95. Suçr. 2,2,4. Bhartṛ. 2,23. Varâh. Bṛh. S. 3,13. 67,6. 34. Kathâs. 12,108. Vet. in LA. 5,10.

निर्माख्य m. N. pr. eines Mannes Matsja-P. in Verz. d. Oxf. H. 40, b, 18. Die Form des Wortes scheint nicht richtig zu sein; निरमात्मन् und निर्माड्ड v. l.

निर्माण (von मा mit निस्) n. 1) *Messung, Maass:* यतश्चाधिकालनिर्माणम् P. 2,3,28, Vârtt. 4. दृतौ युद्धविदौ रङ्गे कालनिर्माणयोधिनौ wohl so v. a. *dass man die Zeit darnach messen könnte, regelmässig* Hariv. 4211. एकनिर्माणौ *von einerlei Maass* 4949 = 5738; vgl. एकनिर्माणनिर्युक्तौ 3438. ककुदेऽद्रनिर्माण *so hoch wie ein Berggipfel* 4102. *das volle Maass:* अयमसंप्राप्तनिर्माणो बालः *noch nicht vollkommen ausgewachsen* R. 3,42,24. — 2) *Strecke:* अनन्तगमनं व्योमनिर्माणं घनगर्जितम् R. 4,44,44. — 3) *das Bilden, Schaffen;* concr. *Bildung, Schöpfung, Werk;* = निर्मिति H. an. 3,212. Med. ṇ. 58. अहो निर्माणवैदग्धी विधातुः Dhûrtas. 91,18. शरीरस्य MBh. 3,15159. त्रैलोक्यनिर्माणकर 5,2580. (अनपदौ) देवनिर्माणनिर्मितौ R. 1,26,17. निर्विघ्नविश्वनिर्माणसिद्धये Kathâs. 15,1. आयतन° Bhâg. P. 2,5,32. प्रपञ्च° 9,5. सूत्र° *das Bilden von Fäden, Spinnen* Kull. zu M. 9,75. कविप्रजापतीन् — रम्यनिर्माणशालिनः Râga-Tar. 1,4. तद्ग्रन्थनिर्माणकाल *Abfassung* Muir, Sanskrit Texts II,190. पूर्वस्यां दिशि निर्माणं दृश्यत्र ब्रह्मनिर्मितम् *ein Werk, ein Gebäude* R. 4,40,54. 43,59. धातुरुद्रतनिर्माणपर्याप्तिमिव रूपिणीम् Kathâs. 26,47. खदिर° adj. *aus* Kh. *gemacht* Suçr. 2,340,7. व्रजनिर्माणभूमिषु *mit Kuhhürden bebaut* Hariv. 4424. (तालवनम्) निर्माणभूतमीरिणम् *in eine Wüste umgewandelt* 3712. Bei den Buddh. *Umformung, Umwandlung* Burn. Intr. 606. fg. °काय Vie de Hiouen-thsang 231, N. Hiouen-thsang 1,241, N. 2. Wassiljew 127. H. 234, Sch. — 4) *das Beste von Etwas* (सार). — 5. f. *Schicklichkeit* (समञ्जस) H. an. Med.

निर्माणरत (नि° + रत) adj. *am Schaffen Gefallen findend:* देवाः Bez. einer Klasse von Göttern MBh. 13,1372.

निर्माणरति (नि° + र°) adj. dass.; m. pl. Bez. einer Klasse von Göttern im 11ten Manvantara VP. 268. bei den Buddhisten (*an der Verwandlung Gefallen findend*) Burn. Intr. 202. 606. Lalit. 58. 68. 143. 256. 373. Wassiljew 158. — Vgl. निर्वाणरुचि.

निर्मातर् (von मा mit निस्) nom. ag. *Bildner, Schaffer, Erbauer, Urheber:* सर्वलोकानाम् MBh. 5,3493. ब्राह्मण° Hariv. 11865. सर्वभूतानाम् 12162. विकारस्य Râga-Tar. 1,169. असंख्यपुर° 4,315 संवत्सरकाल° Çañk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 50. f. निर्मात्री Râga-Tar. 6,299. Davon nom. abstr. °मातृत्व n. Schol. bei Wilson, Sâñkhjak. S. 52 = Schol. zu Kap. 1,62.

निर्माड्ड s. u. निर्माख्य.

निर्माथिन् (von मथ् mit निस्) adj. *zerreibend, zerstampfend* Râga-Tar. 3,284.

निर्मान (निस् + मान) adj. *ohne Selbstgefühl* MBh. 5,4501. Bhartṛ. 3. 95 (s. d. v. l.).

निर्मानुष (निस् + मा°) adj. *menschenleer:* °षे *an einem einsamen Orte* Râga-Tar. 4,266.

1. निर्मार्ग (von मर्ज् mit निस्) m. 1) *das Abstreifen:* अ° Kâṭh. 12,5. 8. 24,10. — 2) *was abgestreift —, abgewischt wird, Abfall* TBr. 1,5, 2, 1. fg.

2. निर्मार्ग (निस् + मार्ग) adj. *wegelos* Kâm. Nîtis. 13,73.

निर्मार्गुक (von मर्ज् mit निस्) adj. *sich abstreifend, sich ablösend:* निर्मार्गुका अस्मात्पशवः स्युः TS. 6,4,2,2.

निर्मार्जन (wie eben) n. *das Wegkehren, Reinigen:* गृहे निर्मार्जनं कार्यम् MBh. 12,10781.

निर्माली = निर्माल्या H. an. 3,334.

निर्माल्य 1) adj. = निर्मल *rein* Gṛhjasaṁgr. 2,95.96. °ता 95. — 2) f. आ *eine best. Pflanze* (s. पृक्का) Çabdar. im ÇKDr.; vgl. अ°. — 3) n. *die (für rein geltenden) Ueberbleibsel von einem Opfer, die preisgegeben werden;* insbes. *Blumen, die von einer Opferceremonie übriggeblieben sind:* अर्चात्रिवमर्दनाद्रव्यं नैवेद्यं सर्वमुच्यते । विसर्जिते जगन्नाथे निर्माल्यं भवति क्षणात् ॥ Garuḍa-P. im ÇKDr. ययासि हिमवत्पृष्ठे निर्माल्यमिवोज्झिता MBh. 1,3061. °लङ्घनदोष Verz. d. Oxf. H. 85, b, 5. 24. °कालकथन 94, b, 4. मुक्ताम्बूलोच्छिष्टानुलेपननिर्माल्यमलिनोन्मुकम् Daçak. in Benf. Chr. 197,8. °वल्भयणा MBh. 12,5848. निर्माल्योज्झितपुष्पदामनिकर Çṛñgârat. 10 (nach der richtigen Lesart). °दामन् Ṛt. 4,15. = निर्मल n. H. an. 3,659. Med. l. 102. Hâr. 139.

निर्मित 1) partic. s. u. मा mit निस्. — 2) m. bei den Buddhisten Bez. einer Klasse von Göttern (*die Umgewandelten*) Lalit. 203. 205. 209. 230.

निर्मिति (von मा mit निस्) f. *Bildung, Schöpfung* H. an. 3,212. Med. ṇ. 58. इति तस्यासन्यश्च निर्मितयः समाः Râga-Tar. 4,204.

निर्मुक्त s. u. मुच् mit निस्.

निर्मुक्ति (von मुच् mit निस्) f. *Erlösung, Befreiung:* शाप° Kathâs. 5, 131. 6,18.

निर्मुट 1) m. *Baum* (वनस्पति) Trik. 2,4,3. — 2) *Freimarkt*, m. Trik. 2,1,20. n. ÇKDr. und Wils. nach ders. Aut. — 3) m. *die Sonne.* — 4) m. *Schelm* (खर्पर) Hâr. 255.

निर्मूल (निस् + मूल) adj. *der Wurzeln beraubt:* वृक्ष MBh. 5,2747. übertr. *ohne Grundlage, unbegründet* Bhâg. P. 3,7,16. Verz. d. Oxf. H. 89, *b*, 8. Siddh. K. zu P. 6,3,45. 4,114. 7,4,28. Davon nom. abstr. निर्मूलता f. Prab. 87,17. Müller, SL. 310, N.

निर्मूलन (von निर्मूलय्) n. *das Entwurzeln, Ausrotten:* कर्म° Spr. 341.

निर्मूलय् (wie eben) *entwurzeln, ausrotten, vernichten:* कर्म निर्मूलयति Çântiç. 4,7.

निर्मेघ (निस् + मेघ) adj. f. आ *wolkenlos* Kathâs. 19,66. Râǵa-Tar. 5,94.

निर्मेध (निस् + मेधा) adj. *ohne Verstand;* निर्मेधाश्रम m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 139, *a*, 23.

निर्मोक (von मुच् mit निस्) m. 1) *Ablösung, Erlösung, Befreiung* H. an. 3,59. Med. k. 110. — 2) *eine abgezogene Haut:* मृगनिर्मोकवसन MBh. 13,6490. insbes. *eine abgestreifte Schlangenhaut* AK. 1,2,1,10. H. 1315. H. an. Med. Halâj. 3,22. उत्सृज्य — निर्मोकमिव पन्नगः MBh. 7,7516. सर्प° 12,5348. 13,5539. R. Gorr. 2,91,12. 5,9,45. 6,9,36. Suçr. 1,368,19. 370,10. 2,168,18. 385,13. Ragh. 16,17. Vikr. 25,20. Vgl. दुस्त°. — 3) *Panzer.* — 4) *der Himmel* H. an. Med. — 5) N. pr. eines Sohnes des 8ten Manu Bhâg. P. 8,13,11. eines der Saptarshi unter dem 13ten Manu 32; vgl. निर्मोह.

निर्मोक्तर् (wie eben) nom. ag. *Löser:* संशयानाम् MBh. 2,685. 1407. 2094.

निर्मोक्ष (von मोक्ष् mit निस्) n. *Befreiung, Erlösung von* AK. 3,4,2, 23. निर्मोक्षायेह दुःखस्य MBh. 12,11899. अस्य दोषस्य 13,60. ऋण° Ragh. 10,2.

निर्मोचन (von मुच् mit निस्) n. *Befreiung* MBh. 5,1890. 4407.

निर्मोह (निस् + मोह) 1) adj. *frei von Wahn*, Beiw. Çiva's Çiv. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des 5ten Manu Hariv. 434. eines der Saptarshi unter dem 13ten Manu 487; vgl. निर्मोक 5.

निर्म्लेतुक (wohl von म्ला = म्ला mit निस्) adj. *abwelkend:* (ओषधयः) निर्म्लेतुकास्तत्र भवन्ति Pañkav. Br. 13,9,16. निर्मे° und निर्मृ° v. l.

निर्म्लुक्ति s. निम्लुक्ति.

निर्यत्न (निस् + यत्न) adj. *unthätig, unbeweglich:* संततासारनिर्यत्नाः क्लिन्नपत्रोत्तरच्छदाः । न त्यजन्ति नगाग्राणि शाखा इव पतत्रिणः ॥ Hariv. 3562. °चरण 3664. 4312. Davon nom. abstr. °ता f.: °तां गतः 4761.

निर्यन्त्रण (निस् + यन्त्रण oder °णा) adj. *unbeschränkt* Suçr. 1,165,13. 166,1. Spr. 408. °प्रदेशावस्थिता *wo sie sich keinen Zwang anzuthun braucht* Kull. zu M. 4,43. °णम् adv. *ungehemmt, ungestört:* यन्माहात्म्यवशेन यान्ति घटनां कार्याणि निर्यन्त्रणम् Râǵa-Tar. 4,365. विलोक्य Rt. 1,9.

निर्यशस्क (निस् + यशस्) adj. *ruhmlos* MBh. 3,8499.

निर्या (या mit निस्) f. *Störung des ordentlichen Ganges, fehlerhafte Erscheinung:* तस्यैकैव निर्या यत्सामैध्यं विषुवान्त्संपद्यते TS. 7,4,8,2. Pañkav. Br. 5,9,3. 10.

निर्याण (von या mit निस्) n. 1) *das Hinausgehen, Hinaustreten, Hinausfahrt, Aufbruch* (eines Heeres, eines Helden zum Kampf) H. an. 3, 211. Med. ṇ. 58. MBh. 15,489. निर्याणं च रथेनाशु सहसा यत्कृतं त्वया 13,2872. सैन्य° 1,333. कर्णस्य 334. 3,16497. R. Gorr. 1,4,111. 6,17, 25. 31,9. R. 2,40. 3,28 und 4,38 in den Unterschrr. der Sarga. MBh. 1,333 und 15,439 fälschlich mit न statt ण. — 2) *das Fortgehen* so v. a. *Vergehen, Verschwinden:* लावण्यनिर्याणभिया Râǵa-Tar. 3,361. दुःख° Sâh. D. 400. — 3) *der Ausgang aus dem Leben, Hingang, Tod* MBh. 15,1050. Hariv. 4829. Varâh. Bṛh. S. 2, *d* (A. Bl. 2, *a*). Bṛh. 24 (23), 8. 12. 27,3. निर्याणाध्याय heisst der 12te Adhjâja in Varâh. Laghuǵ. und der 24te (23te) in Bṛh. — 4) *Erlösung* (मोक्ष) H. 75. H. an. Med. Wohl nur eine Verwechselung mit निर्वाण. — 5) *der äussere Augenwinkel beim Elephanten* AK. 2,8,2,6. H. 1225. H. an. Med. Halâj. 2,62. Çiç. 5,41. Daçak. 115,14. Vgl. निर्याणन. — 6) *Eisen* (अयस्) H. an. — 7) *ein Strick zum Binden der Füsse der Kälber* Vaiǵ. beim Schol. zu Çiç. 12,41. °हस्त Çiç. 12,41.

निर्यातक (vom caus. von यत् mit निस्) adj. *hinaustragend, fortbringend:* प्रेत° *Leichenträger* M. 3,166 (v. l. °निर्हारक). मृत° MBh. 13, 1590. सूत° (wofür gewiss मृत° zu lesen ist) Mârk. P. 35,36.

निर्यातन (wie eben) n. 1) *Zurückgabe, Wiederauslieferung:* मणि° R. 1,3,32 (27 Gorr.) मम (obj.) 5,35,9. ऋणादि° Schol. zu P. 1,3,36. दत्तस्य Schol. zu P. 1,4,32. वैर° *Zurückgabe der Feindschaft, Wiedervergeltung, Rache* H. 804. Hariv. 10331. Pañkat. 89,19. Nach den Lexicographen = दान *Gabe*, = न्यासार्पण *Zurückgabe eines anvertrauten Gutes*, = वैरशुद्धि *Rache* AK. 3,4,18,122. H. an. 4,176. Med. n. 187. — 2) *Mord, Todtschlag* H. 371.

निर्यातर् nom. ag. *Bereiniger* (eines Feldes): यथैव क्षेत्रनिर्याता निर्यातुं क्षेत्रमेव च । हिनस्ति धान्यं कक्षं च न च धान्यं विनश्यति ॥ MBh. 12, 3586. Geht scheinbar auf या mit निस् zurück, ist aber gewiss nur Fehler für निर्दातर् (निर्दातुम्).

निर्याति (von या mit निस्) f. *der Ausgang aus diesem Leben, Hingang* Vjutp. 71.

निर्यात्य (vom caus. von यत् mit निस्) adj. *zurückzugeben, wieder auszuliefern* MBh. 3,13182. Hariv. 10218.

निर्यादव (निस् + या°) adj. f. आ *von den Jâdava befreit, von wo die J. entfernt sind:* पुरीं °वां कृत्वा Hariv. 4558. 14458.

निर्यापण (vom caus. von या mit निस्) n. *das Hinaustreiben, Verbannen:* स्थानात् Bhâg. P. 1,7,57.

निर्याम m. = नियामक *Schiffer, Bootsmann* H. 876. Halâj. 3,33.

निर्यास (von यस् mit निस्) m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2,4,31. Trik. 3,5,10 (fälschlich निर्याश). Siddh. K. 249, *b*, 7. Zu belegen nur das m. *Ausschwitzung der Bäume, Harz, Milch u. s. w.* AK. 3,6,2,13. Halâj. 5,75. TS. 2,5,1,4. लोहितान्वृक्षनिर्यासान् M. 5,6. MBh. 1,1137. 13,4129. 4715. fg. 4728. मुमुचुः पादपाश्चैव दारुनिर्याससंजलम् Hariv. 3532. चन्दनागुरु° R. 2,76,16. °वर्षिन् 96,11 °वाहिन् 105,10 Gorr.). सनिर्यासेव शल्लकी 3,26,28. 5,83,14. Suçr. 1,5,1. 145,13. °विष 2,252,3. 251,13. केचुकाकन्द° 116,16. वरुणस्य 249,10. निम्ब° 327,17. Ragh. 1,38. Va-

ṚÂH. BṚH. 26 (25), 33. DAÇAK. in BENF. Chr. 199, 12. नेयं निर्यासत्रूपेण ब्रह्मत्वत्या प्रदृश्यते BHÂG. P. 6, 9, 8. कंसस्याथ मुखस्वेदो भ्रूभेदान्तरगोचरः। अभवत्तापनिर्यासः (eine Ausschwitzung des Zorns) कृष्णसंदर्शनेरितः HARIV. 4747. dickflüssige Masse überh.: वायुः) निर्यासभूतः HARIV. 12054. ausgekochter Saft, Decoct (कषाय) AK. 3, 4, 24, 155. — Vgl. अग्नि°, काल°, तरु°, शाल°, हिङ्गु°.

निर्यासिक von निर्यास gaṇa कुमुदादि 1 zu P. 4, 2, 80.

निर्यियासु (vom desid. von या mit निस्) adj. hinauszugehen suchend SUÇR. 2, 245, 7.

निर्युक्तिक (निस् + युक्ति) adj. unbegründet; davon nom. abstr. °त्व n.: नहि क्रियारहितं वाक्यमस्तीति प्राचां प्रवादो निर्युक्तिकत्वादश्रद्धेयः ÇABDAÇAKTIPRAKÂÇIKÂ im ÇKDR.

निर्यूथ (निस् + यूथ) adj. von seiner Heerde getrennt: मातङ्ग R. 3, 68, 27.

निर्यूष m. = निर्यास = निर्यूह ÇABDAM. im ÇKDR.

निर्यूह 1) viell. Vorsprung: पर्वतस्यापरं पार्श्वम्, उत्तरं पर्वतोद्देशम्, पूर्वं पर्वतनिर्यूहम् (n.), दक्षिणं शैलनिचयम् HARIV. 5302 (5495. 5499. 5504); vgl. u. 3. eine best. Verzierung an Säulen, Thoren u. s. w.; Thürmchen, = मत्तवारण VAIǴ. beim Schol. zu ÇIÇ. 3, 55. काञ्चनस्तम्भ° (विमान) HARIV. 16177 (= MBH. 18, 247, wo स्तम्ब für स्तम्भ gedruckt ist). विमानैर्हेमनिर्यूहैः R. 5, 9, 20. चारुतोरणनिर्यूहा लङ्का) 58 (nach dem Schol. = शिखर). द्वारतोरणनिर्यूहैर्युक्तं नगरम् MBH. 1, 4344. अनेकविधप्रासादहर्म्यवलभीनिर्यूहशतसंकुल (नागलोक) 796. वितर्दिनिर्यूहविटङ्कनीड ÇIÇ. 3, 55. Nach MED. h. 18 m. Spitze, = शिखर, wofür aber ÇKDR. शेखर liest, wie H. an. 765 wo indessen निर्व्यूह gelesen wird) bat und was dem आपीड des AK. entsprechen würde; vgl. jedoch oben den Schol. zu R. 5, 9, 58. m. ein Pflock in der Wand zum Anhängen von Sachen AK. 3, 4, 238. MED.; vgl. नाग°. Nach COLEBR. und LOIS. zu AK. auch ein in eine Mauer eingefügtes Holz, auf dem die Tauben ihre Nester bauen. — 2) Helm oder ein best. Helmzierath: खड्गकार्मुकनिर्यूहैः शैरैश्च विविधैरपि — तदशोभत वै बलम् MBH. 5, 578. बद्धाभरण° 5254. बद्धाङ्गद° HARIV. 4084. = आपीड AK. — 3) m. Thor AK. MED. नगर्याः पश्चिमं द्वारम्, उत्तरं नागद्वारम्, पूर्वं नगरनिर्यूहम् (n.), दक्षिणं नगरद्वारम् HARIV. 5021 (5015. 5018. 5023); vgl. die erste Stelle oben unter 1. — 4) m. ausgepresster Saft (vgl. निर्यास, निर्यूष) AK. MED. SUÇR. 2, 108, 13. 128, 6. 461, 8. फलनिर्यूहसंसिद्ध R. 2, 91, 66 (100, 64 GORR.). — Vgl. निर्व्यूह, woraus निर्यूह aller Wahrscheinlichkeit nach entstanden ist.

निर्योग (von युज् mit निस्) m. viell. Verzierung: चारुनिर्योगशोभित (प्रेक्षागार) HARIV. 4655; vgl. निर्युक्त ebend. und 4643, und निर्मुक्त (!) 4644.

निर्लक्षण (निस् + ल°) adj. keine besonderen Merkmale an sich tragend, unbedeutend H. 437. im Gegens. zu लक्षणवन्त् R. GORR. 2, 118, 5.

निर्लक्ष्य (निस् + ल°) adj. nicht wahrzunehmen KATHÂS. 6, 119.

निर्लज्ज (निस् + लज्जा) adj. f. आ schamlos MBH. 2, 2673. R. GORR. 2, 37, 6. MṚKKH. 88, 19. Spr. 277. RÂǴA-TAR. 1, 309. 5, 418. 6, 165. PANKAT. I, 148. ÇṚÑGÂRAT. 10. BHÂG. P. 6, 17, 11. Verz. d. Oxf. H. 91, b, 9. VET. in LA. 26, 13. Davon nom. abstr. °ता f. MADHJAM. 4.

निर्लिङ्ग (निस् + लिङ्ग) adj. keine Kennzeichen habend, unbestimmbar: आत्मन्, ब्रह्मन् (n.) MBH. 5, 1610. 12, 8136. 11385. 11391.

निर्लिप्त (निस् + लिप्त) adj. unbefleckt, Beiw. Kṛshṇa's BRAHMAVAIV. im ÇKDR.

निर्लुञ्चन (von लुञ्च् mit निस्) n. das Ausschälen: नख° Schol. zu KÂTJ. ÇR. 1, 6, 6, v. l.

निर्लुण्ठन (von लुण्ठ् mit निस्) n. Beraubung, Plünderung SÂH. D. 40, 7. das Ausschälen, fehlerhaft für निर्लुञ्चन (wie die v. l. hat) Schol. zu KÂTJ. ÇR. 1, 6, 6.

निर्लेखन (von लिख् mit निस्) n. Werkzeug zum Abschaben: जिह्वा SUÇR. 2, 136, 15. 248, 1. — Vgl. जिह्वा°.

निर्लेप (निस् + लेप) adj. 1) frei von fettigen Stoffen: निर्लेपं काञ्चनं भाण्डमद्भिरेव विशुध्यति M. 5, 112. हस्तं निर्लेपं कुर्यात् KULL. zu M. 3, 216. — 2) unbefleckt, sündenlos KUSUMÂÑǴALI im ÇKDR. von Çiva ÇIV. — 3) an Nichts hängend ÂNANDALAHARI im ÇKDR.

निर्लोभ (निस् + लोभ) adj. frei von Habsucht RÂǴA-TAR. 4, 87.

निर्लोम (निस् + लोमन्) adj. haarlos KAUÇ. 138.

निर्ल्वयनी f. eine abgestreifte Schlangenhaut H. 1315. HALÂJ. 3, 22. Beim Schol. zu H. निर्लयनी und निर्लूयनी; die richtige Form ist निर्व्लयनी (s. अहि°).

निर्वक्तव्य (von वच् mit निस्) adj. zu deuten, zu erklären NIR. 13, 12.

1. निर्वचन (wie eben) n. 1) das Aussprechen: आशिषाम् ÇÂÑKH. ÇR. 6, 1, 38. 10, 1, 16. — 2) sprüchwörtliche Redeweise: ततो निर्वचनं लोके सर्वराष्ट्रेष्ववर्तत ॥ वीरसूनां काशिसुते देशानां कुरुजाङ्गलम् u. s. w. MBH. 1, 4359. 3, 1025. 1345. 12, 9469. — 3) Erklärung, Erläuterung, Deutung, Etymologie TAITT. ÂR. 1, 6, 3. NIR. 2, 1. MBH. 3, 2561. HARIV. 14062. SUÇR. 2, 360, 3. ÇAṂK. zu BṚH. ÂR. UP. S. 44. 54. 307. BHÂG. P. 9, 20, 37. VÂJU-P. in Verz. d. Oxf. H. 48, a, 10. KULL. zu M. 1, 10. 17. 3, 55. अनिर्वचनं कपालानि भवन्ति die Schalen (d. h. ihre Zahl) sind keine Deutungsmittel NIR. 7, 24. — Vgl. निर्वचन.

2. निर्वचन (निस् + व°) adj. 1) nicht redend, stumm ÇUK. bei BENFEY, PANKAT. I, 274. °नम् adv.: मात्सर्येण तौ निर्वचनं जघान ohne ein Wort zu reden KUMÂRAS. 7, 19. — 2) an dem man Nichts auszusetzen hat: (पेषाम्) अन्नस्य दानं मधुरा च वाणी यमस्य ते निर्वचना भवन्ति MBH. 3, 13389.

निर्वचनीय (von वच् mit निस्) adj. zu bezeichnen, näher zu bestimmen: सदसत्त्वाभ्यामनिर्वचनीयम् VEDÂNTAS. (Allah.) No. 21. अनिर्वचनीयत्वरूपं यथा स्यात् als Erkl. von किमपि Schol. zu ÇÂK. 188 bei MONIER WILLIAMS.

निर्वण (निस् + वन) P. 8, 4, 5. 6, 2, 178. adj. der den Wald verlassen hat. auf offenem Felde sich bewegend: निर्वनो (sic) वध्यते व्याघ्रो निर्व्याघ्रं छिद्यते वनम् MBH. 5, 863. निर्वणे प्राणाधीयते auf offenem Felde Schol. zu P. 6, 2, 178. 8, 4, 5.

निर्वत्सशिशुपुंगव (निस् + वत्स - शि°) adj. der Kälber und jungen Stiere beraubt: गोष्ठ HARIV. 4108.

निर्वन s. u. निर्वण.

निर्वपण (von वप् mit निस्) 1) adj. a) das Ausschütten betreffend: स्विधि GṚHJASAṂGR. 2, 51. — b) spendend: न्याय° von Çiva MBH. 13, 1239. — 2) n. a) das Ausgiessen, Ausschütten KÂTJ. ÇR. 5, 4, 24. 6, 2, 5. 8, 2, 21. 6, 25. — b) das Darbringen, Spenden; insbes. Todtenspende AK. 2, 7, 29. H. 387. HALÂJ. 2, 264. पिण्ड° M. 3, 248. 260. 261. निर्वपणं दा MBH. 13, 3944. पितुर्निर्वपणं यत्र मया मूलफलैः कृतम् R 6, 108, 42. निर्वपणात्

durch Spenden, Almosen Bhâg. P. 5,12,12. — c) proparox. *das womit man ausgiesst* Çat. Br. 7,5,2,52. — Vgl. निर्वाप, निर्वापण, निवाप.

निर्वर् s. u. निर्दर्.

निर्वरुणता (von निस् + वरुण) f. *Befreiung aus Varuṇa's Gewalt* Çat. Br. 2,5,2,46. 4,4,5,10.

निर्वरुणत्व (wie eben) n. dass. TS. 6,6,5,2. TBr. 1,5,9,7. 2,7,2,1. 3,2.

निर्वर्णन (von वर्णय् mit निस्) n. *das Ansehen, Betrachten* AK. 3,3,31. Trik. 3,2,20. H. 577.

निर्वर्णनीय (wie eben) adj. *anzusehen, zu betrachten:* अनिर्वर्णनीयं परकलत्रम् Çâk. 64,8.

निर्वर्तक (vom caus. von वर्त् mit निस्) adj. *vollbringend, zu Wege bringend:* साधकं निर्वर्तकं कारकसंज्ञं भवति Vârtt. zu P. 1,4,23. क्रतुनिर्वर्तकस्याश्वस्य Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 57. यस्मिन्क्रौञ्चो नाम पर्वतराजो द्वीपनामनिर्वर्तक आस्ते *der dem Dvîpa den Namen giebt* d. i. *nach dem der Dv. benannt wird* Bhâg. P. 5,20,18.

निर्वर्तन (wie eben) n. *das Vollbringen, zu-Wege-Bringen:* उद्गीथ° Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 86. साधन = निवर्तन (lies निर्व°) AK. 3,4,18,122.

निर्वर्तनीय (wie eben) adj. *zu vollbringen* Çâk. 77,2 im Prâkrit, fehlerhaft für निवर्तनीय Mâlav. 71,1, wie schon Weber vermuthet hat.

निर्वर्तिन् (von वर्त् mit निस्) adj. 1) *sich ungebührlich aufführend, ungezogen:* अति° Kathâs. 26,58; vgl. निर्वृत्ति. — 2) (vom caus.) *vollbringend, thuend:* आत्मकार्य° Çâk. Ch. 103,18. so ist auch in der Ausg. von Böhtl. 68,13 statt °निवर्तिनीनाम् zu lesen; vgl. die v. l. bei Monier Williams S. 207.

निर्वर्त्य (vom caus. von वर्त् mit निस्) adj. *zu vollbringen, zu Wege zu bringen, was vollbracht —, zu Wege gebracht wird* Trik. 3,3,4. Daçak. 1,12. Râǵa-Tar. 4,532. Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 81. 263. (एकारौकारौ) एकप्रयत्ननिर्वर्त्यौ भवतः so v. a. *hervorzubringen, auszusprechen* Schol. zu VS. Prât. 4,142. Davon nom. abstr. °त्व n. Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 60. 272. Vgl. u. कर्मन् 6, *a*.

निर्वसु (निस् + वसु) adj. *besitzlos, arm;* davon nom. abstr. °त्व n. *Armuth:* अति° Râǵa-Tar. 6,49.

निर्वह् adj. *fest,* = दृढ Trik. 3,1,19. ÇKDr. und Wilson lesen hier निर्भट.

निर्वहण (von वह् mit निस्) n. *Ausgang, Ende, Schlussact* AK. 1,1,7,15. H. 1514. काम° Spr. 363. मानस्य Amar. 24. रते: Râǵa-Tar. 3,508. तस्य निर्वहणाद्दर्शाङ्गभुजः 6,180. Daçar. 1,44. निर्वहणाङ्गानि Sâh. D. 161,7.

निर्वहितर् (wie eben) nom. ag. *sondernd, scheidend:* आकाशो वै नाम नामरूपयोर्निर्वहिता (= निर्वोढा, व्याकर्ता Çaṁk.) Khând. Up. 8,14.

निर्वाक (von वच् mit निस्) in कर्ण° m. N. pr. eines Mannes MBh. 12,8901.

निर्वाक्य (निस् + वा°) adj. f. आ *sprachlos* R. 6,98,14.

निर्वाच् (निस् + वाच्) adj. *stumm* Bhâg. P. 4,23,54.

निर्वाच्य (von वच् mit निस्) adj. *zu erklären, näher zu bestimmen* Ṛv. Prât. 15,6. अनिर्वाच्याम् als Erkl. von कामपि Mallin. zu Kumâras. 7,18.

निर्वास्य (nach dem Schol. = निस् - अव - अस्) adj. *äusserlich:* तस्मादिमे प्राणा विष्वञ्चो ऽवाञ्चो ऽनु निर्वास्थि Çâṅkh. Br. 7,9. 17,2.

1. निर्वाण (partic. praet. pass. von वा mit निस्) adj. 1) *erloschen* P. 8,2,50. Vop. 26,101. अग्नि, प्रदीप P., Sch. AK. 3,2,45. H. 1494. R. 6,70,50. मेघा निर्वाणाङ्गारवर्चसः Hariv. 2391. 4100. निर्वाणालात Kumâras. 2,23. दीप Nîtipr. 13 in Haeb. Anth. 528. Prab. 28,13. uneig.: अनिर्वाणो दिवसः Çâk. 39,20, v. l. निर्वाणभूयिष्ठमथास्य वीर्यं संधुक्षयन्तीव वपुर्गुणेन Kumâras. 3,52. ओजस् Râǵa-Tar. 5,157. — 2) *bei dem das Lebensfeuer erloschen ist, vollkommen beruhigt, erlöst von den Banden des Lebens:* निर्मन्युरपि निर्वाणो यतिः स्यात्समदर्शनः MBh. 13,2178. मुनि AK. भिक्षु P., Sch. — 3) अ° *von einem vor Kurzem eingefangenen Elephanten, der sich noch nicht beruhigt hat, noch wild ist:* अरुंतुदमिवालानमनिर्वाणस्य (नवबद्धस्य v. l.) दन्तिनः Ragh. 1,71. *a lavando cohibitus* St. = निमग्न: ÇKDr. angeblich nach AK.

2. निर्वाण (nom. act. von वा mit निस्) n. 1) *das Erlöschen:* निर्वाणकाले दीपस्य MBh. 4,716. Hit. I,69. 125. निर्वाणमेष्यति कथं स मनोभवाग्निः Amar. 98. पितुः शरीरनिर्वाणम् (auf dem Scheiterhaufen) R. 2,77,5. uneig. so v. a. *das zu-Ende-Gehen, Verschwinden:* सर्वधर्माणाम् MBh. 12,12931. कर्म° Bhâg. P. 1,6,29. 5,7,8. संक्लेश° 1,5,40. विभव° 2,4,16. 6,5,11. संकल्प° 4,9,27. निर्वाणं कर् wohl so v. a. *machen, als wenn Etwas nicht geschehen wäre, seinem Worte untreu werden* Hariv. 7645. *das Erlöschen der Lebensflamme, Auflösung, Erlösung, die ewige Seligkeit, die Vereinigung mit der Gottheit:* विहाय सर्वसंकल्पान्बुद्ध्या शारीरमानसान्। शनैर्निर्वाणमाप्नोति निरिन्धन इवानलः॥ MBh. 14,543. स आसीदासन्ननिर्वाणः प्रदीपार्चिरिव Ragh. 12,1. निर्वाणमृच्छति मनः सद्मा यथार्चिः Bhâg. P. 3,28,35. Râǵa-Tar. 3,470. निर्वाणं हि सुदुष्प्राप्यं बहुविघ्नं च मे मतम् MBh. 12,681. निर्वाणमुपपद्यते 783. 6966. जातीमरणभीरूणां यतीनां यततां विभो। निर्वाणद 13,1051. निर्वाणं नाधिगच्छेयुर्जीवेयुः पशुजीविकाम् 3,1185. जगाम शाश्वतीं सिद्धिं परां निर्वाणलक्षणाम् 15487. °पर्यगतर् Hariv. 11643. Brahmopanishad bei Weber, Ind. Lit. 155. Bhâg. P. 1,16,24. 3,25,28. 29. 33,30. Verz. d. Oxf. H. 90, *a*, 10. Verz. d. B. H. 193,10 v. u. ब्रह्म° *das Erlöschen im Brahman, das Eingehen in das* Br. (vgl. निर्वाण = संगम Med. ṇ. 59) Bhag. 2,72. 5,24. Bhâg. P. 4,6,39. Bei den Buddhisten ist Nirvâṇa *das vollständige Erlöschen des Individuums* (= शून्य Çabdar. im ÇKDr.) Colebr. Misc. Ess. 1,401. fg. Burn. Intr. 18. 516. fgg. 589. fgg. Lalit. 106. 235. 262. 290. Lot. de la b. l. 114. 116. Wassiljew 84. 93. fg. Hiouen-thsang (s. d. Index von St. Julien). निर्वाण = मोक्ष, अपवर्ग u. s. w. Vop. 26,101 (mit dem partic. identificirt). AK. 1,1,4,16. Trik. 1,1,133. 3,3,132. H. 74. an. 3,211. Med. ṇ. 59. Halâj. 1,124. = विश्रान्ति (so ist mit ÇKDr. st. विश्रान्त zu lesen) H. an. = अस्तंगमन Med. — 2) *vollkommene Zufriedenheit, Seligkeit, die höchste Wonne:* स पीत्वा शीतलं तोयं पिपासार्तो महीपतिः। निर्वाणमगमद्धीमान्सुसुखी चाभवत्तदा॥ MBh. 3,10488 fg. नव (विष्णोः) त्रिक्रमणैर्दृष्ट्वा निर्वाणमगमन्पदम् (परम्?) 13502. महीं निर्वाणमगमत्पराम् Hariv. 11345. 12370. R. 1,37,14. Mâlav. 36. निर्वाणाय तरुच्छाया तप्तस्य हि विशेषतः Vikr. 62. आर्तत्राणनिर्वाणदान Mârk. P. 13,56. न च ताभ्यां नृपसुतः परं निर्वाणमाप्तवान्। विनोदैर्विविधैः 20,13. अये लब्धं नेत्रनिर्वाणम् Çâk. 33,2. निर्वाण = निर्वृति Trik. 3,3,132. Med.

Vaiç. beim Schol. zu Çiç. 1,65. st. dessen निर्वृत्ति H. an. — 3) Titel einer Upanishad *(die Erlösung)* Ind. St. 3,324. fg. — 4) *das Baden der Elephanten* Trik. 3,3,132 (मज्जन!). H. an. Med. — 5) *das Spenden* (viell. fehlerhaft für निर्वापण) H. 387, Sch. — 6) = निश्चल *unbeweglich* (!). — 7) = विद्योपदेशन *das Unterrichten in den Wissenschaften* Çabdar. im ÇKDr. — Vgl. अप°, परि°.

3. निर्वाण (निस् + बाण) adj. *pfeillos* ÇKDr. Wils.

निर्वाणपूरण (2. निर्वाण + पू°) n. *Todtenopfer:* पत्युर्विपन्नस्य कृत्वा निर्वाणपूरणम् Râga-Tar. 6,140.

निर्वाणमण्डप (2. निर्वाण + म°) N. *eines Tempels* Skanda-P. in Verz. d. Oxf. H. 71, *b*, 27.

निर्वाणमन्त्र (2. निर्वाण + म°) n. Bez. *einer best. mystischen Formel* Verz. d. Oxf. H. 102, *b*, 3 v. u.

निर्वाणमस्तक (2. निर्वाण + म°!) m. *Erlösung* Wils.

निर्वाणरुचि (2. निर्वाण + रुचि) m. pl. Bez. einer Klasse von Göttern *(an der Seligkeit Gefallen findend)* unter dem 11ten Manu Bhâg. P. 8,13,26. — Vgl. निर्माणरति.

निर्वाणसूत्र (2. निर्वाण + सूत्र) n. Bez. bestimmter buddhistischer Sûtra Wassiljew 149. Vie de Hiouen-thsang 5.

निर्वाणिन् (von 2. निर्वाण) m. bei den Gaina N. pr. des 2ten Arhant's der vergangenen Utsarpiṇî H. 50.

निर्वाणी (wohl निस् + वा°) f. bei den Gaina N. pr. einer Göttin, die die Befehle des 16ten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpiṇî ausführt, H. 45.

निर्वात (निस् + वात) adj. *frei von Wind;* m. *ein Ort, wo kein Wind hinkommt:* वनप्रदेश Pańkat. 93,7. °स्थो यथा दीपः Hariv. 14694. Spr. 286. MBh. 2,1334. °दीपवदचलम् Vedântas. (Allah.) No. 140. °फल Varâh. Bṛh. S. in Verz. d. B. H. 243, 4 v. u. Nach dem Schol. zu P. 8,2, 50 partic. praet. von वा mit निस् *aufhören zu blasen;* vgl. Kaijjata bei Goldst. Mân. 227. Nach AK. 3,2,45 und H. 1494 m. *Windstille.* — Vgl. निवात.

निर्वाद (von वद् mit निस्) m. 1) *Tadel* AK. 1,1,5,13. H. 271. an. 3, 335. Med. d. 34. Halâj. 1,148. निर्वादैर्निर्वदेदेनम् MBh. 5,4618. fg. आत्मनिर्वादकथा Ragh. 14,34. — 2) *Gerede der Leute* AK. 3,4,16,92. H. an. Med. — 3) निश्चितवाद Med. = निश्चितवाद Bhar. zu AK. im ÇKDr. — 4) (निस् + वाद) = वादाभाव Bhar. — Nicht deutlich ist die Bed. des Wortes Râga-Tar. 8,565.

निर्वानर (निस् + वा°) adj. f. आ *frei von Affen* R. 5,79,4.

निर्वाप (von वप् mit निस्) m. 1) *Ausstreuung:* यवसंचयान् । निर्वापार्थं यथून्तां तु ददृशुस्तत्र सर्वशः ॥ R. 2,91,72. — 2) *Darbringung, Spendung,* insbes. *an Verstorbene* Tarkavâgîça zu AK. 2,7,30. Sâj. zu Ait. Br. 1,1. पितुश्चकार तेजस्वी निर्वापम् R. 2,103,28. MBh. 13,4237. — 3) *Almosen* Pańkat. 239,6. — Vgl. निर्वपण, निवाप.

1. निर्वापण (vom caus. von वप् mit निस्) n. 1) *das Ausstreuen:* नीलिनीबीज° Pańkat. 85,17. तत्रायःपिण्डसिकतालोष्ट्राणाम् *das Hinwerfen, Hineinwerfen* Suçr. 1,171,6. — 2) *das Austheilen, Spenden* ÇKDr. angeblich nach Halâj.

2. निर्वापण (vom caus. von वा mit निस्) n. 1) *das Auslöschen; Abkühlen:* प्रदीप° Mṛkkh. 49,18. Râga-Tar. 2,78. दीर्घनिदाघधामरविप्रतप्ताप° 4,544. दाक्षपाकस्वरसेन तथाग्नौ कार्यं निर्वापणं भवेत् Suçr. 2, 8,10. तस्य शरीरनिर्वापणाय (°वापनाय v. l.) Çâk. 31,9. — 2) *das Ergötzen:* नेत्र° Çâk. 33,2, v. l. — 3) *das Tödten, Morden (Auslöschen des Lebenslichts)* AK. 2,8,2,83. H. 371. Halâj. 2,323.

निर्वापयितर् (wie eben) nom. ag. *Auslöscher, Abkühler:* स्मर एव तापहेतुर्निर्वापयिता स एव मे जातः Çâk. 60.

निर्वाप्य (von वप् mit निस्) adj. *auszustreuen, darzubringen:* निर्वाप्यश्चरुः सारस्वतो हविः Jâgñ. 2,83.

निर्वायस (निस् + वा°) adj. *frei von Krähen* Pańkat. 148,12.

निर्वार्य (निस् + वार्य) adj. *unwiderstehlich,* = कार्यकर्ता यः संपन्नः सत्त्वसंपदा AK. 3,1,13.

निर्वास (von वस्, वसति mit निस्) m. *das Verlassen seines Wohnorts, der Aufenthalt ausserhalb der Heimath, Verbannung* MBh. 1,2238. 4, 1475. I, S. 418 in der Unterschr. des Adhj. R. 1,63 (65 Gorr.) in der Unterschr. des Sarga.

1. निर्वासन (vom caus. von वस्, वसति mit निस्) n. 1) *das Hinausjagen aus dem Wohnorte, Verbannen* H. an. 4,176. fg. Med. n. 186. नगरात् MBh. 5,2186. R. Gorr. 2,15,38. Mit. 47,11. 13. 17. Kathâs. 12, 97. Râga-Tar. 2,155. कारियाम् *das Hinausführen* Kâm. Nîtis. 15,7. — 2) *das Ermorden, Tödten* (vgl. उद्वासन, प्रवासन) AK. 2,8,2,82. H. 371. H. an. Med. Halâj. 2,328. Râga-Tar. 6,215. 237.

2. निर्वासन (निस् + वासना) adj. *keine Einbildungskraft besitzend* Sâh. D. 26,7.

निर्वासनीय (vom caus. von वस्, वसति mit निस्) adj. *hinauszujagen, zu verbannen:* तस्माद्देशात् MBh. 12,2882. Kull. zu M. 8,281. 9,274.

निर्वास्य (wie eben) adj. dass. M. 8,281. 9,274. Jâgñ. 2,142. 202. Mṛkkh. 154,25.

निर्वाह (von वह् mit निस्) m. 1) *Ausführung, Vollbringung:* यज्ञ° Madhus. in Ind. St. 1,16,7. प्रतिपन्नार्थनिर्वाहः सकृत्तं हि सतां व्रतम् Vid. 120. निर्वाहः प्रतिपन्नवस्तुषु सतामेतद्धि गोत्रव्रतम् Bhartr. 2,69. — 2) *Ausführung* so v. a. *Erzählung:* इतिवृत्तमात्र° Sâh. D. 6,7. — 3) *das Auskommen, Bestehen, Lebenkönnen:* गृहिणा यावता धान्यादिधनेन वर्षत्रयं समधिकं वा निर्वाहो भवति Kull. zu M. 4,7. 13. 223. 6,18. 8,28. मकाननिर्वाहः 268. — Vgl. नैर्वाहिक.

निर्वाहक (wie eben) adj. f. °हिका *ausführend, vollbringend, zu Wege bringend:* दृढव्रतो ऽङ्गीकृतनिर्वाहकः Sâh. D. 33,2. पतादिनिर्वाहकस्य सूर्यस्य Sâj. zu RV. 3,53,16. तन्निर्वाहिका Z. d. d. m. G. 6,3, N. 3.

निर्वाहण (vom caus. von वह् mit निस्) 1) adj. *hinausführend, wegführend, entfernend:* तापैः — सर्वोत्पातनिर्वाहणैः Varâh. Bṛh. S. 47,70. — 2) n. = निर्वहण *Schlussact* Bhar. zu AK. ÇKDr.

निर्वाहिन् (vom वह् mit निस्) adj. *hinausführend* so v. a. *sich öffnend:* अधोभागाद्योर्ध्वभागनिर्वाहिणः (व्रणाः) Suçr. 1,86,16.

निर्वाह्य (wie eben) adj. *auszuführen, zu vollenden:* चिरनिर्वाह्य लाभादिकार्यविक्रय *was sich nicht schnell abmachen lässt* Kathâs. 13,86.

निर्विकल्प (निस् + वि°) adj. *keine Alternative habend, — zulassend* Vjutp. 172. °कल्पो ऽस्मि Verz. d. Oxf. H. 80, *b*, 18. समाधि Spr. 23. *recognising no such distinctions as that of subject and object* (Ballant.) Vedântas.

(Allah.) No. 124 (°कल्पक v. l.). Bâlab. 27. Dhûrtas. 88, 1. ज्ञानं यन्निर्विकल्पाख्यं तदतीन्द्रियमिष्यते *a knowledge which is without determination* (Röer) Bhâshâp. 57. °कल्पम् adv. *ohne zu schwanken, ohne sich zu bedenken* Pańkat. I, 59.

निर्विकल्पक (wie eben) adj. dass.: तस्य पुत्रो महायोगी समदृङ्निर्विकल्पकः Bhâg. P. 1,4,4. तत्र निष्प्रकारकं ज्ञानं निर्विकल्पकम् यथा इदं किंचित् Tarkas. 26. Bhâshâp. 134. Schol. bei Wilson, Sâńkhjak. S. 101 (*undeliberative* Wils.). Sâh. D. 30, 1 (*conditioned* Ballant.). समाधि Vedântas. (Allah.) No. 125. 135.

निर्विकल्पन (निस् + वि°) adj. dass. Vjutp. 110.

निर्विकार (निस् + वि°) adj. f. आ *an dem keine Veränderung* (äussere oder innere) *wahrzunehmen ist* Vjutp. 133. MBh. 3, 11773. 13, 2348. Hariv. 386. 11091 (S. 792). निर्विकारो मृतोपमः Suçr. 2, 88, 19. बान्धव Ṛt. 2, 29. Bhâg. P. 3, 16, 18. परस्परात्त्वयस्त्रनिर्विकारो Mâlav. 89. मनस् Sâh. D. 31, 4. निर्विकारात्मके चित्ते 3. निर्विकारैकचित्तसाध्यत्वात् Prab. 8, 15. Davon nom. abstr. °ता f.: भीशोकक्रोधहर्षाद्यैर्गाम्भीर्यं निर्विकारता Sâh. D. 38, 16.

निर्विकारवत् (निस् + वि°) adj. dass. MBh. 12, 2332.

निर्विकास (निस् + वि°) adj. *nicht aufgeblüht;* davon nom. abstr. °काशत्व (sic) n. Mallin. zu Kumâras. 3, 29.

निर्विघ्न (निस् + वि°) adj. f. आ *auf keine Hindernisse stossend, ungestört:* प्रार्थना Hariv. 14672. व्रतचर्या R. 1, 22, 6. °तपस् Çâk. 64, 17. °विघ्ननिर्माणसिद्धये Kathâs. 13, 1. °घ्नम् adv. *ohne Hinderniss* 19, 7. 20, 56. Râǵa-Tar. 4, 344. 5, 21. °घ्नेन dass. Sâh. D. 1, 3.

निर्विचार (निस् + वि°) adj. *nicht überlegend* Jogas. 1, 44. 47. नृपति Râǵa-Tar. 6, 323. °रम् adv. *ohne lange nachzudenken, ohne sich lange zu besinnen:* निर्विचारं गुरोराज्ञा मया कार्या R. Gorr. 2, 23, 10. Kull. zu M. 8, 350.

निर्विचिकित्स (निस् + विचिकित्सा) adj. *nicht lange überlegend:* °त्सम् adv. *ohne sich lange zu besinnen* Kull. zu M. 8, 417.

निर्विचेष्ट (निस् + विचेष्टा) adj. *regungslos* Sâv. 5, 17. N. 11, 26. MBh. 3, 1151. 1245. 12, 7627. R. 5, 44, 11.

निर्विण्ण s. u. विद् mit निस्.

निर्वितर्क (निस् + वि°) adj. *nicht erwägend* Jogas. 1, 43.

निर्विद्य (निस् + विद्या) adj. *ungelehrt, ungebildet* Kâm. Nîtis. 5, 56.

निर्विधित्स (निस् + विधित्सा) adj. *keine Absichten habend* MBh. 3, 13958. 12, 6656. अ° 9632.

निर्विनोद (निस् + वि°) adj. *keinen Zeitvertreib habend* Megh. 86.

निर्विन्ध्य (निस् + वि°) 1) adj. *ausserhalb, jenseits des* Vindhja *wohnend* Varâh. Bṛh. S. 16, 9. — 2) f. आ N. pr. *eines aus dem* Vindhja *entspringenden Flusses* Megh. 29. Bhâg. P. 4, 1, 18. 5, 19, 18. VP. 185, N. 80. aus dem Ṛksha entspringend VP. 176.

निर्विमर्श (निस् + वि°) adj. *nicht weiter überlegend, — nachdenkend über Etwas:* निर्विमर्शा हि भीरवः Kathâs. 15, 89. °मर्श 21, 25.

निर्विवर (निस् + वि°) adj. *keine Oeffnung —, keinen Riss habend, dicht* Kathâs. 12, 111. Davon nom. abstr. °ता f. *dichtes Zusammenschliessen* (der Brüste) und übertr. *Einverständniss* Çiç. 9, 44.

निर्विवाद (निस् + वि°) adj. *keinen Streit habend, einig* MBh. 3, 805. °दीकृत Med. t. 226.

निर्विवित्सु adj.: (नारदः) निर्विवित्सुः सुरासुरान् MBh. 2, 141. Der Form nach vom desid. von विद् mit निस्.

निर्विवेक (निस् + वि°) adj. *nicht überlegend:* बुद्धि Mallin. zu Kir. 1, 30. Davon nom. abstr. °त्व n. *Unüberlegtheit* Kathâs. 5, 25.

निर्विशङ्क (निस् + विशङ्का) adj. f. आ *unbesorgt, sich keine Gedanken machend, nicht zaghaft:* सुयुद्धमेव तत्रापि निर्विशङ्कः समाचरेत् M. 7, 176. MBh. 1, 1468. 3, 12324. 13, 137. 4732. Çântiç. 4, 17. Pańkat. I, 106. 68, 28. 123, 18. °शङ्कम् adv. Suçr. 2, 330, 17. यदि ते रोचते वाक्यं ममेदम् — क्रियतां निर्विशङ्केन R. 3, 38, 25. Zum instr. lässt sich त्वया ergänzen, er kann aber auch adverbialisch aufgefasst werden.

निर्विशङ्कित (निस् + वि°) adj. dass.: °तम् adv. Hariv. 7335.

निर्विशेष (निस् + वि°) adj. f. आ *keinen Unterschied zeigend, ununterschieden, nicht verschieden* Vjutp. 155. N. 5, 10. निर्विशेषा वयं त्वयि MBh. 1, 5806. 3, 13081. 6, 56. 8, 3895. कालो हि कार्यं प्रति निर्विशेषः 12, 737. 15, 111. अम्बरं सागरं चैव निर्विशेषमपश्यत R. 5, 74, 84. VP. bei Muir, Sanskrit Texts I, 29, N. 49, 1. Bhâg. P. 3, 10, 11 (*ohne unterscheidende Merkmale*). 26, 17. Gaudap. zu Sâńkhjak. 34. सम इह परितापो निर्विशेषो विशेषः so v. a. *nicht der geringste Unterschied* Bhartṛ. 3, 54. तमे तस्मिन्महारौद्रे निर्विशेषमजायत *gewann Alles ein gleiches Aussehen* MBh. 6, 5519. *nicht verschieden von*, am Ende eines comp.: नीलोत्पल° Kumâras. 1, 47. Ragh. 13, 12. Çântiç. 4, 10. °षम् adv. *ohne Unterschied* MBh. 1, 4892. 6, 2166. Pańkat. I, 90. Râǵa-Tar. 1, 357. am Ende eines comp.: सुतनिर्विशेषम् *nicht verschieden vom Sohne* Ragh. 5, 6. Râǵa-Tar. 3, 95. °षेण = °षम् P. 3, 3, 87, Sch. तदत्र स्वगृहनिर्विशेषेण स्थीयताम् so v. a. *als wenn es dein eigenes Haus wäre* Hit. 38, 21.

निर्विशेषण (निस् + वि°) adj. *ohne Attribute* Bhâg. P. 2, 10, 34.

निर्विशेषत्व (von निर्विशेष) n. *Ununterschiedenheit* MBh. 14, 999.

निर्विशेषवत् (निस् + वि°) adj. = निर्विशेष MBh. 12, 7516.

निर्विष (निस् + विष) 1) adj. f. आ *giftlos, ungiftig;* von Schlangen MBh. 7, 5539. 7622. R. 5, 44, 9. Suçr. 2, 263, 5. Kathâs. 14, 84. Pańkat. III, 83. II. 1312. वापी Râǵa-Tar. 2, 140. — 2) f. आ und ई (auch Vjutp. 136) *ein best. Gras, das als Gegengift gebraucht wird, Kyllingia monocephala Lin.* Râǵan. im ÇKDr.

निर्विषङ्ग (निस् + वि°) adj. *an Nichts hängend* Bhâg. P. 4, 22, 51.

1. निर्विषय (निस् + वि°) m. *kein Wohnort:* वनं निर्विषयाकारम् wohl so v. a. *ein Wald, der nicht den Namen eines Wohnorts verdient,* Hariv. 3645.

2. निर्विषय (wie eben) adj. 1) *aus seinem Wohnorte verjagt, verbannt, vertrieben* R. 3, 79, 47. महाबलं निर्विषयं प्रचक्रुः 5, 61, 20. मनोनिर्विषयार्थकामया *aus dem Herzen verbannt* Kumâras. 5, 38. निर्विषयीकृत R. 2, 104, 5 (112, 4 Gorr.). अघननिर्विषयीकृतमेखल Ragh. 9, 28. — 2) *kein Gebiet für sich habend, keinem Object zukommend:* किं चैवं काव्यं प्रविरलविषयं निर्विषयं वा स्यात् Sâh. D. 3, 14. Davon nom. abstr. °त्व n. Çańk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 37. — 3) *von den Sinnesobjecten getrennt, an ihnen nicht hängend:* मनस् Bhâg. P. 2, 1, 19. 3, 28, 35.

निर्विषाण (निस् + वि°) adj. *ohne Fangzähne:* दन्तिन् MBh. 6, 4077.

निर्विहंग (निस् + वि°) adj. *ohne Vögel:* वन Hariv. 3489.

निर्विह्नार (निस् + वि°) adj. *keine Vergnügungen habend:* निर्विहा-

रस्य भीतस्य गृहस्थस्य भविष्यति । युगान्ते समनुप्राप्ते नान्या भार्यासमा गतिः ॥ Hariv. 11150.

निर्बीज (निस् + बीज) 1) adj. *ohne Samen, nicht zeugend:* समाधि Jogas. 1,51. Davon nom. abstr. °त्व n.: निर्बीजत्वात् न किंचिदुत्पादयतीत्यर्थः Tattvas. 18. — 2) f. आ *eine Traubenart ohne Kerne, Kischmisch* Rāǵan. im ÇKDr.

निर्वीर (निस् + वीर) 1) adj. proparox. *der Männer —, der Helden beraubt* TS. 7,3,12,1. नाकृष्टं न च टङ्कितं न नमितं नोत्थापितं स्थानतः केनापीदमहो महद्धनुरहो निर्वीरमुर्वीतलम् Mahān. im ÇKDr. f. आ von einer Frau, *die keinen Mann und keine Söhne hat* H. 530. Halāj. 2, 331. — 2) f. आ N. pr. eines Flusses: ये तु दानं प्रयच्छन्ति निर्वीरासंगमे नराः MBh. 3,8117; vgl. निर्विरा VP. 182, N. 17. — 3) n. N. pr. eines Wallfahrtsortes MBh. 3,8116.

निर्वीरुध् (निस् + वी°) adj. *der Pflanzen beraubt* Bhāg. P. 4,30,45.

निर्वीर्य (निस् + वीर्य) adj. *kraftlos, unmännlich, muthlos;* subst. *Schwächling* TBr. 1,1,9,8. 5,12,3. Çat. Br. 2,1,2,9. MBh. 1,3692. 2, 668. 670. 4,1175. 5,4523. Hariv. 8727. R. 1,76,11. 3,69,8. 5,85,20. Prab. 45,13. Davon nom. abstr. °ता f.: उप्यमानं मुहुः क्षेत्रं स्वयं निर्वीर्यतामियात् *erschöpft sich, kommt so weit, dass es Nichts mehr hervorzubringen vermag,* Bhāg. P. 7,11,33.

निर्वृक्ष (निस् + वृक्ष) adj. f. आ *baumlos* MBh. 5,338. Kām. Nītis. 14,36.

निर्वृति (von वर् mit निस्) 1) f. a) *innere Zufriedenheit, Wohlbehagen, Glückseligkeit, Wonne, Entzücken;* = सुख H. 1370. an. 3,271. 272 (wo fälschlich मुख gedruckt ist). Med. t. 120. = सुस्थितत्व Trik. 3,3,161. = सुस्थिति Med. = सौस्थ (d. i. सौस्थ्य) H. an. निर्वृतीर्वेदनानि च MBh. 2,898. विचार्य खलु पश्यामि तत्सुखं यत्र निर्वृतिः 12,4114. हृदयस्य N. 22,3. (अराजके जनपदे) वेदान्नाधीयते विप्रा न च विन्दते निर्वृतिम् R. Gorr. 2, 69, 16. आर्ताः प्रजा नरव्याघ्र क्व नु यास्यन्ति निर्वृतिम् 3,71,7. Suçr. 2,348,16. न ग्रहं संस्मरसि निर्वृतिमेपि केन Bhartr. 3,71. Ragh. 9,37. स प्राप प्रियालिङ्गननिर्वृतिम् 12,65. Çāk. 178. स्वर्गादधिकतरं निर्वृतिस्थानम् 100,17 (die richtige Lesart für निर्वृत्ति°). Vikr. 28. सानन्दामिव निर्वृतिम् Kathās. 10,205. रतिनिर्वृती 16,123. 26,283. Vid. 323. Pańkat. 3,9. I,383. Vet. in LA. 31,12. Bhāg. P. 2,6,7. 3,15,50. 5, 1,41. 4,4. 14,17. Mārk. P. 23,108. Prab. 89,4 (wo mit der v. l. so st. निवृत्ति zu lesen ist). 95,4. Çiç. 4,64. Hieher viell. auch Lalit. ed. Calc. 12, 2. 138, 2. Nach Foucaux *Erlösung.* Vgl. चित्त°. — b) *Erlösung* (निर्वाण, मोक्ष) Trik. H. 74. H. an. — c) *das zur-Ruhe-Kommen* (= निवृत्ति): भूम्यम्बुवायुभिः पित्तं क्षिप्रमाप्नोति निर्वृतिम् Suçr. 1,152,12; vgl. das gleichbedeutende शम in der vorangehenden und folgenden Zeile. — d) *Untergang, Tod* (अस्तंगमन, मृत्यु) Med. H. an. Durch *Tod* übersetzt Burnouf das Wort Bhāg. P. 3,30,4. fg., doch scheint hier Bed. 1. besser zu passen. — e) *Ungezogenheit* Hit. 110,20. Falsche Form für निर्वृत्ति, wie die v. l. hat. — 2) m. N. pr. eines Mannes Hariv. 1206. eines Sohnes des Vṛshṇi VP. 422. Bhāg. P. 9,24,3.

निर्वृत्त s. u. वर्त् mit निस्.

निर्वृत्तशत्रु (नि° + शत्रु) m. N. pr. eines Fürsten der Kaliñga Hariv. 6385. 6627. Die richtige Form wird wohl निवृत्तशत्रु sein. — Vgl. निर्वर्तशत्रु.

निर्वृत्ति (von वर्त् mit निस्) f. 1) *das Zustandekommen, Fertigwerden, Ausbildung:* फल° Kātj. Çr. 1,2,15. M. 12,1. MBh. 1,4331. अर्थ° R. 5, 59,10. Kātj. Çr. 1,5,2. 7,18. 4,3,16. यज्ञ° M. 4,28. अङ्गप्रत्यङ्ग° Suçr. 1,325,15. कार्य° 2,351,20. भाव° Sāñkhjak. 52. आमयस्य Mādhavakāra im ÇKDr. नाम° *Entstehung des Namens* R. 1,26,23 (27,22 Gorr.). — 2) *ungebührliches Benehmen, Unart:* एतस्य सेवकस्य तावन्महती निर्वृत्तिः (so die v. l. für निर्वृतिः) । यतो युष्मदर्थं नीयमानं कर्पूरमश्नाति Hit. 110,20. Vgl. निर्वर्तिन्. — 3) fehlerhaft für निर्वृति *innere Zufriedenheit u. s. w.* Çāk. 100,17 (v. l. निर्वृति). Pańkat. 73,16 (v. l. निर्वृति). विद्रुतनिद्रानिर्वृत्तिः Bhāg. P. 5,26,17. — 4) fehlerhaft für निवृत्ति *Unthätigkeit* Burn. Intr. 441.

निर्वृष (निस् + वृष) adj. *der Stiere beraubt:* गोष्ठ Hariv. 4108.

निर्वेग (निस् + वेग) adj. *ohne heftige Bewegung, nicht wogend, ruhig:* समुद्र R. 1,55,9 (56,9 Gorr.). 2,33,29 (21 Gorr.). (उदकम्) यत्क्काथ्यमानं निर्वेगम् Suçr. 1,174,6.

निर्वेतन (निस् + वे°) adj. *keinen Lohn empfangend* Rāǵa-Tar. 5,204.

निर्वेद (von विद् mit निस्) m. 1) *Ueberdruss, Ekel;* mit gen. und loc.: न चास्य जीविते राजन्निर्वेदः समजायत MBh. 11,144. न चैव जीविताशायां निर्वेदमुपगच्छति 148. तदा गन्तासि निर्वेदं श्रोतव्यस्य श्रुतस्य च Bhag. 2,52. यावद्रामस्य निर्वेदस्तव वै चित्तमागतः R. 3,55,19. ज्ञात°, कर्म°, धर्म° MBh. 12,7001. तद्वचननिर्वेदेन *weil er dieser Reden überdrüssig war* Pańkat. ed. orn. 63,21. अनिर्वेदं यतं कार्य *so v. a. unverdrossen sich bemühen* R. 5,13,6. — 2) *vollkommene Gleichgültigkeit gegen die Welt* Muṇḍ. Up. 1,2,12. °धृतकाषायं भिक्षुम् Mṛkkh. 113,3. Bhāg. P. 1,13,25. 19,14. 3,24,1. 5,1,37. स° Dhūrtas. 71,2. — 3) *Verzweiflung, Verzagtheit, Kleinmuth:* तत्त्वज्ञानापदीर्ष्यादेर्निर्वेदः स्वावमानना । दैन्यचिन्ताश्रुनिश्वासवैवर्ण्योच्छ्वसितादिकृत् Sāh. D. 64,8. 63,20. H. 321. Halāj. 4,69. Çat. Br. 2,3,4,6. MBh. 12,6735. 15,70. 72. R. 1,55,10. 3,43,28. 75, 15. 5,26 in der Unterschr. des Kap. परिभवान्निर्वेदमापद्यते Mṛkkh. 8,12. Kathās. 4,26. 6,155. 7,52. Pańkat. II,62. 49,16. 127,17. Bhāg. P. 5,14, 15. अनिर्वेदः श्रियो मूलमनिर्वेदः परं सुखम् । अनिर्वेदो हि सततं सर्वार्थेषु प्रवर्तकः ॥ R. 5,13,5. 4,9,18. Pańkat. 1,374. अनिर्वेदप्राप्याणि श्रेयांसि भवन्ति Vikr. 68,6.

निर्वेदवत् (von निर्वेद) adj. *gleichgültig gegen Alles:* बकुर्निर्वेदवान्भृशम् Pańkat. III,188.

निर्वेधिम (von व्यध् mit निस्) mit Ergänzung von कर्ण *eine best. Verunstaltung des Ohres* Suçr. 1,55,14. 20.

निर्वेपन (निस् + वे°) adj. *nicht zitternd, nicht flackernd:* दीप Varāh. Bṛh. S. 79,2.

निर्वेश (von विश् mit निस्) m. 1) *Lohn, Vergeltung, Bezahlung* AK. 2,10,39. 3,4,28,217. H. 362. an. 3,721. Med. ç. 21. M. 6,45, v. l. für निर्देश und निदेश. पायये ऽपि स्याम् Trik. 3,3,63. रक्षानिर्वेशो राजभागः शुल्कः Schol. zu P. 5,1,47. Daçak. 200,10. भर्तुः पिण्डस्य निर्वेशं कर्तुमिच्छामि R. 3,33,25; vgl. निवेश्य. — 2) *Sühne:* अनिर्वेश *der seine Sünden nicht gesühnt hat* Bhāg. P. 5,26,18. अकृत° 6,1,68. अयं हि कृतनिर्वेशो जन्मकोट्यंहसामपि 2,7. — 3) *Genuss,* = भोग, उपभोग AK. 3,3,20. 3,4,28, 217. H. 638. H. an. Halāj. 4,70. भाग in Med. ist wohl nur Druckfehler. — 4) *Ohnmacht* H. an. Med.

निर्वेशनीय (wie eben) adj. *zu geniessen, was genossen wird:* मधु वनितानां नेत्रनिर्वेशनीयम् (यौवनम्) Ragh. 18,51.

निर्वेष्टन (von वेष्ट् mit निस्) n. *Weberschiff* Hâr. 214.

निर्वेष्टव्य (von विश् mit निस्) adj. 1) *zu lohnen, zu vergelten:* अयं हि कालः संप्राप्तो धार्तराष्ट्रोपजीविनाम्। निर्वेष्टव्यं मया तत्र प्राणानपरिरक्षता ॥ MBh. 5,4943. — 2) *zu verschönern, schön zu machen:* निर्वेष्टव्यो शरीरे चैर्व्रतकैः पुण्यकैरपि Hariv. 7858.

1. निर्वैर (निस् + वैर) n. *Friedfertigkeit* Bhâg. P. 3,14,45. 27,7. 4,30,35. 5,5,11. 7,1,25.

2. निर्वैर (wie eben) 1) adj. *keine Feindschaft habend, in Frieden lebend, einträchtig, friedfertig* MBh. 15,862. Varâh. Bṛh. S. 46,5(6). Bhâg. P. 4,2,2. 5,9,18. 7,4,28. °रम् adv.: अनुरूपो न ते राम निर्वैरं वालिनो वधः: *da keine Feindschaft zwischen euch besteht* R. 4,20,7. Nom. abstr. °ता f. *Eintracht* MBh. 15,749. जग्मुर्निर्वैरतां नृपाः Hariv. 4027. — 2) m. N. pr. eines Jägers Hariv. 1206.

निर्वैरिण (निस् + वै°) n. *das Freisein von Feindschaft, Eintracht* Tarkasaṃgr. 19.

निर्वोढर् (von वह् mit निस्) nom. ag. 1) oxyt. als verb. fin. *wird wegführen:* अघ इमाः सर्वाः प्रजा निर्वोढा. — 2) *sondernd, scheidend* Çaṅk. zu Khând. Up. 8,14. — Vgl. निर्वक्तर.

निर्व्यञ्जन (निस् + व्य°) 1) adj. *würzelos:* अशन MBh. 12,3189. Hariv. 3489. — 2) °ने wohl so v. a. *gerade heraus, ohne viele Umschweife:* पृष्टः Pañkat. 218,8. *leise* Benfey.

निर्व्यथ (निस् + व्यथा) adj. 1) *frei von Schmerzen, sich wohl fühlend* Râga-Tar. 5,61. — 2) *keine Bewegung des Herzens fühlend, ruhig:* आरामांश्च वृत्तांश्च नाशयिष्यन्ति निर्व्यथाः MBh. 3,13065. शत्रुपूगेषु निर्व्यथः 6,773.

निर्व्यथन (निस् + व्य°) n. *Höhle (Ort der Ruhe)* AK. 1,2,1,2. H. 1363. Halâj. 3,2.

निर्व्यपेक्ष (निस् + व्यपेक्षा) adj. f. आ *unbekümmert um* (loc.), *gleichgültig gegen:* गृहेषु R. 2,46,19. स्वस्त्रीचित्ते Râga-Tar. 3,394. फलप्रवृत्तौ Ragh. 14,39. दर्भाङ्कुर° 13,25.

निर्व्यलीक (निस् + व्य°) adj. 1) *kein Leid verursachend, nicht verletzend:* वचस् Bhâg. P. 1,7,42. दान so v. a. *von Herzen kommend, gern gereicht* MBh. 13,5994. — 2) *kein Leid empfindend, Etwas gern thuend:* गुरवो ऽग्रयः। मानिता निर्व्यलीकेन (मया) 4,28. निर्व्यलीकेन चेतसा, — हृदा *mit leichtem Herzen, gern:* गच्छेयं त्वदनुज्ञातो निर्व्यलीकेन चेतसा R. Gorr. 2,18,53. Bhâg. P. 3,13,9. 21,56. यथेप्सितमतं वीरं पतिमाप्नोति शोभना। ततस्तपस्तवं कुर्या निर्व्यलीकेन चेतसा Mârk. P. 21,43. 64. 22,18. निर्व्यलीकम् adv. *gern* Bhâg. P. 2,7,42. निर्व्यलीकतस् dass. 3,24,12.

निर्व्याकुल (निस् + व्या°) adj. *nicht aufgeregt, ruhig;* davon nom. abstr. °ता f.: सर्वं सविस्तरं निर्व्याकुलतया कथयिष्यामि *in aller Ruhe* Pañkat. 195,5.

निर्व्याघ्र (निस् + व्याघ्र) adj. *tigerfrei:* वन MBh. 5.863.

निर्व्याज (निस् + व्याज) adj. *ohne Trug, ehrlich, lauter* MBh. 3,13017. मित्र Kathâs. 22,146. हृदय 24,194. von Çiva Çiv. °जम् adv. MBh. 3,168. Amar. 79. Râga-Tar. 1,315. 2,63. *ohne Täuschung, genau:* न निर्व्याजं जिगीषूणां दृश्यते ऽवधिः क्वचित् 4,343. निर्व्याजीकृत Çântiç. 4,19. nom. abstr. निर्व्याजता f. *Ehrlichkeit, Geradheit* Spr. 381.

निर्व्याधि (निस् + व्या°) adj. *gesund, kräftig:* वत्सतर MBh. 9,2323.

निर्व्यापार (निस् + व्या°) adj. *frei von Beschäftigungen, unbeschäftigt:* °स्थिति = तथा AK. 3,4,12,50. मैथिलीकण्ठनिर्व्यापारेण बाहुना Ragh. 15,56. Madhjam. 39.

निर्व्यूढ s. u. 1. ऊह् mit निर्वि; nicht recht deutlich ist die Bed. des Wortes Râga-Tar. 3,470. Das n. als v. l. von निर्वाह (NB) *das zu-Ende-Führen* Spr. 672.

निर्व्यूढि (von 1. ऊह् mit निर्वि) 1) *Ende, Ausgang:* शैलूषस्येव मे राज्यरङ्गे ऽस्मिन्वल्गतश्चिरम्। निर्व्यूढावपि वैरस्यं दिष्ट्या न प्रेक्षका गताः ॥ Râga-Tar. 2,156. — 2) *Gipfel, der höchste Grad:* दृषोरिवात्र निर्व्यूढिं प्रज्ञावात्सल्यमागतम् Râga-Tar. 3,472.

निर्व्यूह (wie eben) m. Siddh. K. 250,a,4. 1) *Thürmchen:* द्वारतोरणनिर्व्यूहध्वजसंबाधशोभिना (प्राकारेण) MBh. 3,11700. — 2) *Helm* oder *ein best. Helmzierath:* (वीराः) सनिर्व्यूहाः MBh. 7,3166. = शेखर H. an. 3,765. — 3) *Thor, Thür.* — 4) *Pflock in der Wand zum Aufhängen von Sachen* (नागदन्तक). — 5) *ausgekochter Saft* H. an. — Vgl. निर्यूह.

निर्व्रण (निस् + व्रण) adj. *ohne Wunden, unverletzt* MBh. 7,2742. 8,1607. 12,11313. Bhâg. P. 8,6,37. *nicht schadhaft, ohne Scharten, ohne Sprung:* सायकाः परनिर्व्रणाः MBh. 4,1340. पात्र M. 6,53.

निर्व्रत (निस् + व्रत) adj. *der keine religiöse Observanz beobachtet* MBh. 12.1335.

निर्व्रस्क (von व्रश्च् mit निस्) adj. *ausgerodet* Kâtj. Çr. 22,3,5.

निर्व्लयनी (von व्ली mit निस्) f. s. निल्वयनी, अहि°.

निर्हरण (von हर् mit निस्) n. 1) *das Herausnehmen, Wegschaffen, Entfernen:* तस्माद्बहिः कर्तव्यं कर्मणां त्रिगुणात्मनाम्। बीजनिर्हरणम् Bhâg. P. 7,7,28. दोषाणाम् (in medic. Sinne) Suçr. 1,21,2. 2,380,3. 409,16. 184,13. दोष°, पाप°, अघ° MBh. 12,10033. 11534. Bhâg. P. 6,3,24. Kull. zu M. 8,92. 11,27. 53. — 2) *das Hinaustragen einer Leiche zum Scheiterhaufen* MBh. 12,10938. R. Gorr. 2,80,20. 83,24. Bhâg. P. 1,7,53. 9,46. Kull. zu M. 5,38.

निर्हरणीय (wie eben) adj. *wegzuschaffen, zu entfernen:* पापम् Kull. zu M. 11,145.

निर्हर्तव्य (wie eben) adj. dass.: दोषाः Suçr. 2,184,11.

निर्हस्त (निस् + हस्त) adj. *handlos* AV. 3,1,1. 6,65,2. 66,1.2. — Vgl. नैर्हस्त.

निर्हाद (von हद् mit निस्) m. *Ausleerung, Excremente:* निर्हादाहारकारिणी (शकुनी) Varâh. Bṛh. S. 85,62. पश्यामि बकुलान्वाप्तान्वृत्तानुदर्कसंश्रयान्। सारसानां निर्हादमत्रोदकमसंशयम् ॥ MBh. 3,17249; vgl. निर्हार. — Fehlerhaft für निर्ह्राद MBh. 14,2118. Ragh. ed. Calc. 1,42.

निर्हार (von हर् mit निस्) m. 1) *das Hinausziehen* AK. 3,3,17. — 2) *das Hinaustragen (einer Leiche zum Scheiterhaufen)* Bhâg. P. 7,2,35. — 3) *das bei-Seite-Bringen, das Wegnehmen für sich:* न निर्हारं स्त्रियः कुर्युः कुटुम्बाद्बहुमध्यगात्। स्वकादपि च वित्ताद्धि स्वस्य भर्तुरनाज्ञया ॥ M. 9,199. — 4) *das Wegschaffen, Vernichten, Aufheben:* कर्म° Bhâg. P. 3,29,10. 6,1,11. 2,12. — 5) *Entleerung* (Gegens. आहार): गवां निर्हारनिर्मुक्तायावकात् MBh. 13,1796. आहारनिर्हारविहारयोगाः

नुमंवृता धर्मविदा तु कार्या: Āhnikat. im ÇKDr.; vgl. निर्हाद, नीहार. — 6) *Vollendung* Vjutp. 172.

निर्हारक (wie eben) adj. *der* (*eine Leiche*) *hinausträgt* (*zum Scheiterhaufen*): प्रेत° M. 3,166 (Calc. Ausg.). Kull. zu M. 5,64. 65. 102. *Reiniger* Vjutp. 97.

निर्हारण vom caus. von हर् mit निस् n. *das Hinaustragenlassen* (*einer Leiche zum Scheiterhaufen*) Kull. zu M. 5,104.

निर्हारिन् (von हर् mit निस्) adj. *sich weit verbreitend* (von einem Geruch) AK. 1,1,4,19. 20. H. 1390. MBh. 12,6848. निर्हारिन् 14,1409.

निर्हिमम् (निस् + हिम) adv. *über den Winter hinaus* P. 2,1,6, Schol.

निर्हृति (von हर् mit निस्) f. *das Wegschaffen, aus-dem-Wege-Räumen:* संवर्धनं प्रधानानां निरस्यानां च निर्हृतिः Kâm. Nîtis. 13,55.

निर्हृत्य (wie eben) adj. *auszulassen* TBr. 2,2,4,7.

निर्हेतु (निस् + हेतु) adj. *keine Ursache habend* MBh. 12,3277. Davon nom. abstr. °त्व n. Madhusûd. 61.

निर्ह्राद (von ह्राद् mit निस्) m. *Laut, Ton* AK. 1,1,6,1 (auch निर्ह्राद). MBh. 3,13037. नेमि° 6,5674. रथ° Bhâg. P. 3,17,8. धनुषः MBh. 14,2148 (fälschlich निर्हाद). घाभरण° Hariv. 13618. सैन्यस्य R. 3,30,27. दुन्दुभिगवस्य 5,38,34. 6,76,23. तन्त्रीकल° Kathâs. 11,4. घतिाद्यवाद्य° Vid. 330. vom *Brausen* des Meeres Bhâg. P. 7,8,32. सागरैः कालनिर्ह्रादैः (sic) Ragh. ed. Calc. 1,42. Am Ende eines adj. comp. f. आ: भाम° (शक्ति) MBh. 3,11729. जल° (नदी) 5,2042. चचालाथ सनिर्ह्रादा पृथिवी 9,3623. घातोद्य° Kathâs. 23,88. मेघनिर्ह्रादया वाचा Bhâg. P. 4,15,21. 6,1,37. — Vgl. दुन्दुभि°.

निर्ह्रादिन् (wie eben oder von निर्ह्राद) adj. *schallend, tönend, brausend:* निर्ह्रादी ते मुरज इव चेत्कन्दरेषु ध्वनिः स्यात् Megh. 57. उत्पवातोद्यनिर्ह्रादि (राजगृह) Kathâs. 25,227. मायूरी मार्जना Mâlav. 20. नदी R. 5,16,30.

निर्ह्रास (von ह्रस् mit निस्) m. *Abkürzung* Âçv. Çr. 6,6. *Verkürzung eines Vocals* P. 1,1,58, Vârtt. 2.

निर्ह्रीक (निस् + ह्री) adj. *nicht schüchtern, keck, verwegen* MBh. 7, 4806. 8,1423. 13,2025.

निल्, निलति = गहन (दुर्बोध), Dhâtup. 28,68; vgl. ली mit नि.

निलम्भ (von लम्भ् mit नि) s. घ°.

निलय् s. u. 3. इ mit निस्.

निलय von ली mit नि) m. Vop. 26,171. 1) *das Sichverstecken:* घ° *sich nicht verbergend:* घनिलया चापभया च Ait. Br. 5,25; nach dem Brâhmana so v. a. *nicht ruhend:* घनिलया तद्वायुर्नैव कदाचन निलयति ebend. — 2) *Versteck der Thiere, Wohnstätte, Residenz, Aufenthaltsort* AK. 2,2,5. 3,4,24,147. H. 990. Halâj. 2,136. घृक्षे: Varâh. Bṛh. S. 83, 88. काकस्य 94,50. R. 2,46,3. Bhâg. P. 5,20,8. R. 1,72,21. 74,6. 4,58, 22. 5,56,64. Ragh. 2,15. Kathâs. 15,34. Râga-Tar. 3,106. Bhâg. P. 2, 7,35. 3,23,16. Mârk. P. 18,49. सीता° R. 2,25,45. दिव्या प्रासादनिलयम् MBh. 1,4475. लङ्का° R. 1,3,27 (21 Gorr.). बिल° Bhâg. P. 5,24, 19. Gît. 11,13. Ein adj. comp. auf निलय bedeutet *a*) *seine Wohnung in — habend, wohnend —, sich aufhaltend in:* कैलास° MBh. 2,275. 3,827. 4,2041. R. 1,75,26. 2,45,3. 3,27,13. Varâh. Bṛh. S. 69,12. Bhâg. P. 3,16,1. 6,9,44. श्मशान° Suçr. 1,204,5. घासन° 7. — *b*) *wo der und der seine Wohnung hat, bewohnt von, eine Wohnstätte für — seiend:* साधुसिद्ध° (स्थान) Varâh. Bṛh. S. 50,2. खग° (तरु) 52,120. मधु° (तरु) 57,3. भूत° (देव) Bhâg. P. 8,1,11. Vet. in LA. 5,4. वैर° (निषाद) R. 1, 2,13. प्रताप° (मक्षीपति) Vid. 2. त्रिवर्ग° (घ्रात्मन्) Pañkat. III,243. f. घा: द्वारको वृष्णिनिलयाम् Hariv. 15062; vgl. गन्धनिलया. Wenn dieses f. nicht wäre, könnten die unter *b* aufgeführten Composita auch einfach in der Bed. *die Wohnstätte von* aufgefasst werden. निलय Bhartr. 1,80 falsche Lesart für वलय.

1. निलयन (wie eben, n. 1) *das Sichniederlassen:* उत्तमाङ्गे निलयनं कपोतकङ्कप्रभृतीनाम् Suçr. 1,118,5. Varâh. Bṛh. S. 87,12. — 2) *Zufluchtsstätte, Wohnstätte, Lager:* घनिलं ते निलयनम् घास्थानमनिलं तव TBr. 2,4,4,1. निलयन, घ° (ब्रह्मन्, परमात्मन्) Taitt. Up. 2,6. 7. Bhâg. P. 5,19,20. द्रोणाद्विनौ तावेवास्तां निलयनं तावार्तायनमेव च MBh. 7, 8540. Bhâg. P. 6,7,23. नदीनिलयनाः सर्पाः R. 2,28,20.

2. निलयन n. nom. act. von घय् mit निस् P. 7,2,46, Schol.; s. u. 3. इ mit निस्.

निलाय्, निलायते und निलायम् s. u. ली mit नि.

निलिम्प (von लिप्, लिम्प् mit नि) P. 3,1,138, Vârtt. 1. 1) m. Bez. *gewisser Genien* AV. 3,26,5; vgl. TS. 5,5,10,3. *eine* Marut-*Schaar* Taitt. Âr. 4,24,1. *Gott* überh. Trik. 1,1,5. H. ç. 2. Hâr. 202. — 2) f. घा *Kuh* Trik. 2,9,16.

निलिम्पनिर्झरी (नि° + नि°) f. *der Götterfluss, die* Gañgâ Râvana im Çivastotra, ÇKDr.

निलिम्पिका (von निलिम्पा) f. *Kuh* H. 1266.

निलीन s. u. ली mit नि; davon निलीनक gaṇa ऋश्यादि zu P. 4,2, 80. N. pr. eines Dorfes im Nordlande; vgl. नैलीनक.

निवक्षस् adj. wahrscheinlich Bez. *einer best. Farbe* oder *Zeichnung* (des Opferthieres) TS. 5,6,22,1. — Wohl 1. नि + वक्षस्.

निवचन (von वच् mit नि) n. 1) *Ausspruch; Anrede:* घवोचाम निवचनान्यस्मिन् ṚV. 1,189,8. निवचना कवये काव्यान्यशंसिषं मतिभिर्विप्र उक्थैः 4,3,16. 9,97,2. 10,113,10. — 2) *Sprichwort, Redensart:* इदं वपुर्निवचनं जनासश्चरन्ति यन्नद्यस्तस्थुरापः ṚV. 5,47,5. तदप्येतन्निवचनमस्ति Çat. Br. 2,4,4,1. — 3) निवचने कर् (°ने कृत्वा und °नेकृत्य) P. 1, 4,76. Vop. 15,6. Nach dem Schol. zu P. = वचनं नियम्य *die Rede hemmen, aufhören zu reden;* hiernach wäre das Wort auf 1. नि + वचन zurückzuführen. Die Verbindung mit dem loc. führt eher auf eine Bedeutung wie *zum Sprichwort erheben*. — Vgl. निर्वचन.

निवत् (von 1. नि, f. *Tiefe, Thal:* उद्वत्स्वस्मा घकृणोतना तृणं निवत्स्वपः ṚV. 1,161,11. 3,2,10. 7,50,4. 10,127,2. 142,4. वृष्ट्यो विश्वा निवतः (P. 5,1,118, Sch.) पृणाति AV. 6,22,3. TS. 3,2,4,4. TBr. 2,8,4, 4. निवता instr. *zur Tiefe, abwärts* ṚV. 8,45,38. AV. 5,3,2.

निवना (von 1. नि) adv. wohl zu *Thal:* घस्मै रीयन्ते निवनेव सिन्धवः ṚV. 10,40,9.

निवपन वप् mit नि, n. 1) *das Hinwerfen, Wegschütten* Kâtj. Çr. 7,7,3. पांसु° 12,5,9. 17,3,9. 27. 14,1,13. पुरीष° 17,7,3. — 2) *eine Darbringung an die Manen* Çabdar. im ÇKDr. MBh. 13,4378. Çâk. 152. — Vgl. निर्वपण.

निवर् (von वर् mit नि) 1) m. *Deckung, Schutz* oder *Beschützer:* घार्ङ मे निवरो भुवद्वृत्रहादिष्ट पौंस्यम् ṚV. 8,82,15. — 2) f. घा *Mädchen*

IV. Theil. 14*

chen P. 3,3,48, Sch. Mit. im ÇKDr. Nach Wils. in 1. नि + वर (*keinen Mann habend*) zu zerlegen, aber nach dem Schol. zu P. von वर् mit नि.

निवर्त (von वर्त् mit नि) adj. *der umkehren macht:* आ निवर्त नि वर्तय पुनर्न इन्द्र गा देहि ṚV. 10,19,6.

निवर्तक (von वर्त् simpl. und caus. mit नि) adj. f. °वर्तिका 1) *umkehrend:* संग्रामेष्वनिवर्तकः Hariv. 5948. — 2) *aufhören machend, aufhebend, vertreibend* Pat. bei Gold. Mân. 49, *a.* वाग्दण्डकर्ममनसां त्रयाणां च निवर्तकः MBh. 12,8681. चतुर्युग° Hariv. 12324. अविद्यायास्तु सर्वत्रैव निवर्तिका (विद्या) दृश्यते Çañk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 201. Gaudap. zu Sâñkhjak. 59. Bhâshâp. 136. Schol. zu Kap. 1,2. Siddh. K. zu P. 7,2,68. आदेश *ein Befehl nicht zu handeln* Bhâg. P. 6,5,20. Nom. abstr. °त्व n. Çañk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 81.

निवर्तन (wie eben) 1) adj. *a)* (*zurücktretend*) *aufhörend, zu bestehen aufhörend:* मृत्युं कृत्वा निवर्तनम् von Helden gesagt, die in ihrer aufgeregten Stimmung *vergessen, dass es einen Tod giebt,* MBh. 6,2427. 7,1606.7785. Vgl. कृत्वा मृत्युनिवर्तनम् u. 2, *b.* — *b*) *umkehren machend:* आ निवर्तन वर्तय नि निवर्तन वर्तय ṚV. 10,19,8. — 2) n. *a) das Zurückgehen, Rückkehr, Umkehr:* गतीर्दश समापन्नौ प्रवर्तननिवर्तने: R. 6,92,4. AV. 3,6,7. MBh. 4,2129. 13,5222. 18,56. R. 1,3,13 (8 Gorr.) 2,22,15. 28,2. 45,28. 82,23. 83,26. 109,38. Vikr. 82,20. Çântiç. 3,2. प्रस्थानमनिवर्तनम् *auf dem keine Rückkehr stattfindet* Bhâg. P. 6,5,21. An mehreren Stellen wäre auch die caus. Bed. *das Zurückbringen* zulässig. — *b) das Aufhören, Unterbleiben, Nichtgeschehen, Gehemmtwerden* °चायोः MBh. 1,8388. चित्ता° Râǵa-Tar. 4,318. सर्पसत्त्र° MBh. 1,2177. संपुगस्य Hariv. 1096. स्वयंवर° 6187. सामर्थ्यं च न पश्यामि भविष्यस्य निवर्तने 11107. तोयप्रवर्तनात्खेयो (सेतुः) बन्ध्यः स्यात्तन्निवर्तनात् Mit. 244,5 v. u. कृत्वा मृत्युनिवर्तनम् *machend, dass der Tod aufhört so v. a. vergessend, dass es einen Tod giebt,* MBh. 7,9290; vgl. मृत्युं कृत्वा निवर्तनम् u. 1, *a.* Auch hier wäre an mehreren Stellen die entsprechende causative Bedeutung am Platze. — *c) das Abstehen von, sich-Enthalten von;* mit dem abl.: निवर्तनाद्धि सर्वतो न वेत्ति दुःखमण्वपि MBh. 5,1273. राज्यान्निवर्तनं तस्य ब्रह्मचर्यव्रते स्थितिः 1,873. विधर्मात् Bhâg. P. 3,8,2. अकार्य° MBh. 3,17373. — *d) das Abstehen vom Handeln, Unthätigkeit;* Gegens. प्रवर्तन Kâm. Nîtis. 1,28. — *e) das rückkehren-Machen, Zurückbringen:* गवाम् Amar. 84. (अस्त्रम्) सप्रयोगनिवर्तनम् *das Abschiessen und Wiederzurückkehrenlassen von Waffen* MBh. 1,5806. 3,1655.1693. 12,76. R. Gorr. 1,31,3.11. — *f) Mittel zur Rückkehr:* न तत्ते अग्ने प्रमृषे निवर्तनं यद्दूरे सन्निहाभवः ṚV. 3,9,2. 10,19,8. परायतो निवर्तनम् AV. 7,38,1. — *g) das Zurückschneiden* (der Haare) Kâtj. Çr. 15,8,28 (nach dem Schol.). — *h) das Zurückbringen, Zurückhalten von* (abl.): दमो बाह्यविषयेन्द्रियाणां तद्व्यतिरिक्तविषयेभ्यो निवर्तनम् Vedântas. (Allah.) No. 12. — *i) ein best. Flächenmaass, 40000 Quadrat-Hasta* Colebr. Alg. 2. Colebr. Misc. Ess. II, 312. — निवर्तन = साधन AK. 3,4,18,122 fehlerhaft für निर्वर्तन; auch die Bed. *Herstellen,* welche Müller in der deutschen Ausg. des ṚV. S. VI annimmt, ist nicht zu rechtfertigen.

निवर्तनस्तूप (नि° + स्तूप) m. N. eines Stûpa, bei dem der Wagenlenker Buddha's *umkehrte,* Hiouen-thsang I, 330; vgl. den Index.

निवर्तनीय (vom caus. von वर्त् mit नि) adj. 1) *zurückzuführen* Mâlav. 71,1 (wo so st. निर्व° zu lesen ist). — 2) *rückgängig zu machen, ungeschehen zu machen, zu hemmen:* व्यवहार Kull. zu M. 8,168. दिष्टस्य ग्रन्थिर्निवर्तनीयः MBh. 1,7330.

निवर्तयितव्य (wie eben) adj. *zurückzuhalten:* न निवर्तयितव्यो ऽहम् R. Gorr. 2,21,22. 31,7 (8 Schl.)

निवर्तितव्य (wie eben) adj. *zurückzuführen* MBh. 18,55.

निवर्तिन् (von वर्त् mit नि) adj. 1) *zurückkehrend, umkehrend:* स्रोतसो वानिवर्तिनः (वातिवर्तिनः R. Gorr. 2,114,17) R. 2,105,29. यौवनमनिवर्ति Spr. 788. संग्रामादनिवर्तिनः *aus dem Kampfe nicht umkehrend so v. a. nicht fliehend* AK. 2,8,2,66. युद्धानि° H. 795. संग्रामेष्वनिवर्तिनः Daç. 2,40. संयुगेष्वनिवर्तिनाम् R. 1,6,20. समरेष्वनिवर्तिनाम् 3,28,18. MBh. 5,5988. Dem nachgebildet सलिलेष्वनिवर्तिनः von Fischern, *die aus dem Wasser nicht herauskommen,* 13,2653. Dazu nom. abstr.: संग्रामेष्वनिवर्तित्वम् M. 7,88. — 2) *sich enthaltend von:* पृथक्कर्म° MBh. 12,10386. — 3) (mit caus. Bed.) *eine Umkehr gestattend:* कृतास्तेनानिवर्तिना Hariv. 4836. — आत्मकार्यनिवर्तिनीनाम् Çâk. 68,13 fehlerhaft für °निर्वर्त°.

निवर्त्य (vom caus. von वर्त् mit नि) adj. s. दुर्निवर्त्य.

निवर्हण und निबर्हण (von वर्ह्, बर्ह् mit नि) 1) adj. *vernichtend, vertilgend, beseitigend, vertreibend:* तत्त्रियाणां निवर्हणम् (धनुः) MBh. 3,8659. वृत्र° (वज्र) 1,6485. अरि° 2,1231. शत्रु° 3,14721. 4,175. 5,7276. Indr. 1,1. Arǵ. 10,55. Hariv. 701. R. 1,1,11. 3,12,18. 6,86,20. मृगव्याल° 3,7,6. ततो ऽग्निः संप्रजज्वाल दशग्रीवनिवर्हणः (bei der Leichenverbrennung) 6,96,17. Râǵa-Tar. 4,83 (wohl गर्ह्यानि° zu lesen). सर्वव्याधि° Suçr. 1,166,11. 233,16. 165,9. पित्त° 196,12. 2,346,17. दोष° 462,19 (wo viell. नवर्हणान् zu lesen ist). — 2) n. *das Vernichten, Vertilgen* AK. 2,8,2,81. H. 370. Halâj. 2,322. MBh. 1,7410.8109. शत्रु° 4,684. 5,913.2611. 6,3270. 12,2356.3846. Hariv. 689.692.6825. 14444.16349. R. 1,3,20.30 (25 Gorr.). 6,16,3. 74,31. Mârk. P. 17,13. — Fehlerhaft für निर्वहण Colebr. und Lois. zu AK. 1,1,2,15. Spr. 365, v. l.

निवसति (von वस्, वसति mit नि) f. *Wohnung* Çabdar. im ÇKDr.

निवसथ (wie eben) m. *Dorf* H. 961.

1. निवसन (wie eben) n. *Wohnung* Halâj. 2,137. Çabdar. im ÇKDr.

2. निवसन (von वस्, वस्ते mit नि) n. 1) *das Anziehen* (eines Kleides): चीरस्याकुशला देवी सम्यग्निवसने R. Gorr. 2,37,13. — 2) *Kleid, Gewand* H. ç. 135. Halâj. 2,393. Ragh. 19,41. Varâh. Bṛh. S. 47,50. 50,19. 58,32. Daçak. 105,1. Pańkat. ed. orn. 49,13. *Untergewand* H. 673. Halâj. 2,391. Vgl. चीवर°.

निवस्तव्य (von वस्, वसति mit नि) adj. 1) *zu wohnen:* (तदस्माभिः) निवस्तव्यं कन्नावासम् MBh. 1,5794. — 2) *zuzubringen:* किमवश्यं निवस्तव्यमाश्रमेषु त्रिषु MBh. 12,12280.

निवह् (von वह् mit नि) m. 1) *Schaar, Schwarm, Masse, Menge;* sg. und pl. AK. 2,5,39. 3,4,2,32. 25,163. H. 1412. Halâj. 4,1. राजपुत्र° Bhartṛ. 3,42. कैवर्त° Râǵa-Tar. 4,657. जन° Pańkat. V, 8. म्लेच्छ° Gît. 1,14. दैत्य° Brahma-P. in Verz. d. Oxf. H. 19, *a,* 13. Spr. 660. सर्वजीव° Bhâg. P. 5,22,9. वराह° Kathâs. 21,12. कपोत° Râǵa-Tar. 2,50. Pań-

Kat. 11,2. घन° Varâh. Bṛh. S. 6,11. अम्बु° 9,29. 12,1. क्लेश° Bhâg. P. 4,13,46. दुःख° adj. 3,9,9. दुःखनिवहा f. 9,19,16 (hiernach ist oben दुःखनिवह् zu streichen). कान्ति° Dev. 4,19. — 2) N. *eines der 7 Winde* Ǵjotisha im ÇKDr. *einer der 7 Zungen* (als masc.!) *des Feuers* Colebr. Misc. Ess. I, 190, N.

निवाकु m. N. pr. eines Mannes gaṇa बाह्वादि zu P. 4,1,96. — Vgl. नैवाकव, नैवाकवि.

1. निवात (1. नि + वात *Wind*) adj. f. आ *vor dem Winde geschützt, dem Winde nicht zugänglich* AK. 3,4,18,87. H. an. 3,270. Med. t. 119. सभा R. 2,56,32. देश Hariv. 3948. गिरिगुह्म् — निवातशरणां गवाम् 3947. गृहेषु सुनिवातेषु MBh. 13,5767. निवातेव वनस्थली Ragh. 15,66. गर्भवेश्मसु निवातकुक्षिषु 19,42. निवातपद्मस्तिमितेन चक्षुषा 3,17. n. *ein vor Wind geschützter Ort; Windstille:* प्रवातनिवात° Suçr. 1,5,8. निवातं ह्यायुषे सेव्यमारोग्याय च सर्वदा 2,143,13. °ते 165,10. Çat. Br. 11,5,2,12. Kâtj. Çr. 25,10,21. Pâr. Gṛhj. 3,15. अमूर्यमिव मूर्येण निवातमिव वातेन। कृत्स्नेन समुपेतेन जह्रुषे भारतं पुरम्॥ MBh. 2,1318. 12,6704. निवाते वा यथा दीपो दीप्येत् 3,13984. दीपो निवातस्थः Bhag. 6,19. Bâlar. 27. Vedântas. (Allah.) No. 141. °निष्कम्पमिव प्रदीपम् Kumâras. 3,48. Ragh. 13,52. °स्तिमितां वेलाम् 12,36. Zusammengesetzt mit einem Worte, welches den schutzgewährenden Gegenstand bezeichnet; dieses Wort behält im comp. den ihm eigenen Accent nach P. 6,2,8. कुटीनिवातम्, शमी° (angeblich adv.) Schol. गुहानिवाताश्रयणे Çvetâçv. Up. 2,10. — Vgl. निर्वात, प्रवात.

2. निवात (1. नि + वात von वन्; vgl. 2. अवात) adj. *unangefochten, sicher;* n. *Sicherheit:* निवात इद्धः शरणे स्याम AV. 6,55,2; dazu die Variante: निवात एषामभये स्याम TS. 5,7,2,4. वज्रस्याभये ऽनाष्ट्रे निवाते यज्ञमतन्वत Çat. Br. 1,1,1,17. यज्ञुषः 3,3,2,16. मातृनिवातम् adv. nach dem Schol. zu P. 6,2,8 so v. a. *zur Seite der Mutter;* genauer *unter dem Schutze der Mutter.* m. *Zuflucht* AK. 3,4,18,87. H. an. 3,270. Med. t. 119. *ein undurchdringlicher Panzer*, = शस्त्राभेद्यं वर्म AK. = दृढसंनाह् H. an. Med. adj. = निःसंधि *dicht* Trik. 3,1,20; vgl. निवातकवच.

निवातक von निवात gaṇa ऋश्यादि zu P. 4,2,80.

निवातकवच (नि° + क°) adj. *dessen Panzer undurchdringlich ist;* m. pl. Bez. einer Klasse von Dânava oder Daitja Arǵ. 5,10. MBh. 1,823. 4801. 3,1684. 4,1434. 5,3573. 14,2229. R. 5,78,10 (von Gorr. als adj. aufgefasst). Kâm. Nîtis. 11,11. 18. VP. 148. Bhâg. P. 5,24,30. 8,10,22.

निवान्यवत्सा f. (nämlich गो) so v. a. अभिवान्यवत्सा Çat. Br. 12,5,1,4. Auch abgekürzt निवान्या f. 2,5,2,16. 6,1,6. Kâtj. Çr. 5,8,18. 25,8,9. °वत्स 5,6,34.

निवाप (von वप् mit नि) m. 1) *Saat:* स्नोतव्या चेह पृथिवी निवापस्येह धारिणी MBh. 13,4330. अयनं प्रमदा गाश्च निवापं बहुवार्षिकम्। तत्ते विप्र प्रदास्यामि 3,17183. pl. *Getreidekörner(?):* कृशरेण च मांसेन निवापैस्तिलसंयुतैः। ओदनं कुम्भशः कृत्वा पुरोधाः समुपाहरत्॥ MBh. 14,1919. — 2) *eine Darbringung an die Manen* AK. 2,7,30. Trik. 3,3,224. H. 375. Halâj. 3,17. MBh. 12,6996. 13,4367. fgg. R. Gorr. 2,56,28. fg. 111,34. Ragh. 15,91. °दत्तिभिः 8,85. °माल्ये 61. निवापाञ्जलयः 5,8. निवापान्न MBh. 13,4376. 4379. निवापोदकभोजनम् Mṛkkh. 160,20. निवापाञ्जलिदानानि Râǵa-Tar. 4,130. — Vgl. करण्डक° (करण्डकनिवापक Açokâvad. 7) und निर्वाप.

निवापक (wie eben) m. *Säer* R. Gorr. 2,90,20.

निवापिन् nom. ag. von वप् mit नि gaṇa ग्रहादि zu P. 3,1,134.

निवार 1) m. (von वर् mit नि) *Abhaltung, Abwehr;* s. दुर्निवार. — 2) f. आ N. pr. eines Flusses VP. 182 aus dem MBh.; die Calc. Ausg. des MBh. hat aber 6,328 नीवारा.

निवारक (von वर् mit नि) adj. *abwehrend, abhaltend:* न पाण्डवानां समरे कश्चिदस्ति निवारकः MBh. 8,1270. गायद्भृङ्ग° Râǵa-Tar. 3,194. उपद्रव° Daçak. 62, N. 3.

निवारण (wie eben) 1) adj. *abhaltend, abwehrend:* वर्माणि दैत्यास्त्रनिवारणानि Hariv. 13166. पित्तवात° Suçr. 1,187,9. दुष्टग्रह° Verz. d. Oxf. H. 9,b,39. प्रावरणे हिमानिलनिवारणे AK. 2,6,3,20. तुन्निवारण (आहार) MBh. 3,12456. अमङ्गल्य° Bhâg. P. 4,23,34. — 2) n. a) *das Abhalten, Abwehren, Zurückhalten, Verhindern:* पाण्डवानाम् MBh. 6,4777. Hariv. 1854. R. 2,23,40. 31,7. 3,47,6. 5,61 in der Unterschr. des Sarga. Ragh. 2,5. Pańkat. 160,10. रुधिरस्य Suçr. 1,47,5. उष्म° 127,17. वर्ष° Hariv. 3949. मायानाम् Arǵ. 10,70. द्यूतस्य MBh. 2,2002. अभिषेक° 5,5062. प्रसङ्ग° Kull. zu M. 8,334. ब्रह्मदण्डमनिवारणमस्त्रपूगैः *nicht abzuwehren* Bhâg. P. 3,15,35. mit dem acc.: तमतमदसंमत्तं सुहृदो न तु कश्च न। निवारणे ऽभवच्छक्तो दीव्यमानम् N. 7,9. — b) *das Abweisen, Bestreiten:* धमस्य Bhâg. P. 1,5,15. परपक्ष° im Gegens. zu स्वपक्षस्थापन Madhus. in Ind. St. 1,19,1 v. u.

निवार्य (wie eben) adj. *abzuhalten* MBh. 3,16984. 6,2607. व्रतात् 3,16942. अ° *nicht abzuhalten, nicht abzuwehren, nicht zurückzuhalten, nicht zu hemmen, unwiderstehlich* MBh. 1,6459. अस्त्र Hariv. 6776. विक्रम R. 5,39,32. गति 6,4,18. रणे वीर्यम् MBh. 5,7384. शोक 12,8190. यशस् Hariv. 7026. — Vgl. दुर्निवार्य.

निवाश (von वाश् mit नि) adj. *brüllend, dröhnend:* निवाशा घोषाः सं यन्त्वमित्रेषु AV. 11,9,11.

1. निवास (von वस्, वसति mit नि) m. der Anlaut geht niemals in ण über nach gaṇa क्षुभ्नादि zu P. 8,4,39. 1) *das Wohnen, Aufenthalt, das Uebernachten:* इदं वृतं निवासाय Arǵ. 9,29. तमसातीर° R. 2,46 in der Unterschr. des Sarga. शिवेन वै यास्ति समीप्सितं वनं सुखं निवासाय R. 3,5,22. गिरीन्द्रकन्दरदरीकुक्षे Bhartr. 3,73. भवनेषु Çâk. 179. निवासहेतोर्गुप्तिं च गच्छामो मधुरामितः Kathâs. 10,105. Spr. 460, v. l. कुम्भकारस्य शालायां निवासं चक्रिरे तदा MBh. 1,6950. विश्रान्तवाहनाः सर्वे निवासायोपसंस्थिताः Hariv. 9700. निनायैनं निवासाय — विप्रमठं निशि Kathâs. 18,105. — 2) *Wohnstätte, Aufenthaltsort* P. 6,1,201. Pat. zu P. 4,3,89. H. 991. Bhag. 9,18. Hit. 4,29. MBh. 4,13. R. 3,65,19. P. 4,2,69. Schol. zu P. 1,2,51. वास्तु° Suçr. 1,16,19. Bhâg. P. 2,1,36. 4,18,30. स्वर्गग्रामकुटी° Bhartr. 3,72. अम्भोजिनीवन° 2,15. उष्ट्राणाम् P. 4,2,69, Sch. पिङ्गलायाः Varâh. Bṛh. S. 87,40. नागस्य Çiç. 4,63. चिन्तायाः (दारिद्र्य) Mṛkkh. 8,18. श्रियः Bhâg. P. 1,11,27. श्री° (s. auch bes.) 16,31. 3,7,28. *Nachtlager* R. 2,55,33. °राजन् *der König des Landes, in dem man wohnt,* Jâǵn. 3,25. — Vgl. जगन्निवास (auch Bhag. 11,37. Bhâg. P. 8,3,31. von Çiva MBh. 13,899), यादो°.

2. निवास (von वस्, वस्ते mit नि) m. *Kleidung:* चर्म° *in Fell gekleidet* HARIV. 10679.

निवासक von निवास gaṇa ऋश्यादि zu P. 4,2,80.

1. निवासन (von वस्, वसति mit नि) n. 1) *das Wohnen, Aufenthalt:* नन्दिग्रामे R. 1,3,16 (10 GORR.). — 2) *das Zubringen* (der Zeit): वर्षरात्रि° R. 1,3,24 (वर्षा° 18 GORR.).

2. निवासन (von वस्, वस्ते mit नि) n. bei den Buddhisten *eine Art Gewand* VJUTP. 207. HIOUEN-THSANG 1,69. 70.

निवासभूमि (1. नि° + भू°) f. *Aufenthaltsort* Spr. 298.

निवासय्, निवासयति *anziehen, anlegen* (ein Gewand) DHĀTUP. 35,33. निवासयति वस्त्रं योनामुकम् HALĀJ. im ÇKDR. Kann als denom. von 2. निवास, aber auch als caus. von वस् mit नि gefasst werden; vgl. 1. u. 2. निवासन.

1. निवासिन् (von वस्, वसति mit नि) adj. subst. *wohnend, Bewohner:* तत्र MBH. 1,8152. HARIV. 8209. मणिमत्याम् 220. वने R. 1,9,36. चन्द्रमण्डले PAÑĆAT. 161,18. ग्राम° M. 5,11. आर्यावर्त° 10,34. MBH. 4,212. SĀV. 4,12. ARĠ. 4,11. R. 1,1,44. 12,11. 2,45,6. ÇĀK. 8,9. 61,7, v. l. VID. 39. Spr. 200. PAÑĆAT. 63,8. VET. in LA. 39,5. KIR. 3,3. MĀRK. P. 29,26. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,28,4. 33,3. 27,3. 32,8 (an den beiden letzten Stellen scheint प्रति in distributiver Bedeutung zum folgenden निवासिन् zu gehören). जनस्तपःसत्य° BHĀG. P. 3,13,25. 42. महाकोषनिवासी च महासि: R. 3,18,39. मातृबन्धु° *wohnend bei* RAGH. 12,12. मर्त्य° *die sterblichen Bewohner, die Menschen* HARIV. 7670. 7673. — Vgl. तालवृत्त°, दंष्ट्रा°.

2. निवासिन् (von वस्, वस्ते, mit नि oder von 2. निवास) adj. *gekleidet in,* am Ende eines comp.: द्वीपिचर्म° MBH. 7,9532. 13,6517. HARIV. 11993. 12158. R. GORR. 1,60,12. MĀLAV. 82.

निवाह (von वह् mit नि) m. *das Herabfahren* (Gegens. अभ्यवरोह): अह्नाम् ÇAT. BR. 12,2,2,11.

निविड P. 5,2,32. 1) adj. f. आ *dicht, keinen Zwischenraum darbietend* H. 1446. HALĀJ. 4,33. VAIĠ. beim Schol. zu ÇIÇ. 7,20. मूर्धन्यपाणि MBH. 5,3578. तोरणी: HARIV. 12005. निविडोन्नतस्तनभुग: MĀLAV. 24. ṚT. 5,11. GIT. 10,11. वेणु KĀM. NITIS. 9,46. BHĀG. P. 5,2,4. MĀRK. 159,3. PRAB. 87,12. कालिकेव निविडा बलाकिनी RAGH. 11,15. मुष्टि 9,58. संनिधि RĀĠA-TAR. 4,110. कण्ठबन्धन RAGH. 19,44. पर्यङ्कबन्ध KUMĀRAS. 3,59. आश्लेष GIT. 12,10. VET. in LA. 11,5 (wo so zu lesen ist, wie schon LASSEN bemerkt hat). जडभूय (= अत्यन्त nach dem Schol.) NAISH. 5,61. *voll von* (instr.): (शाखिनम्) निविडं पत्रसंचयैः HARIV. 3610. वृत्तगम्भीर° 4179. शकुन्तनीड° ÇĀK. 170, v. l. भक्ति *fest* KATHĀS. 5,140. Nach dem Schol. zu P. 5,2,32 निविडा नासिका = नता ना°, निविडम् = नासिकाया नतम्; daneben aber निविडाः केशाः womit doch *dichte Haare* gemeint sein werden. Vgl. noch ÇATR. 14,330. 333, wo die Bedeutung des Wortes nicht klar hervortritt. Gleichbedeutend mit निविड ist निविरीस. — 2) m. N. pr. eines Gebirges MBH. 6,460.

निविद् (विद् mit नि) f. 1) *Anweisung, Aufforderung; Vorschrift, Lehre* NAIGH. 1,11. तान्पूर्वया निविदा हूमहे वयम् ṚV. 1,89,3. 96,2. तामनु त्वा निविदं जोहवीमि 175,6. सत्ता होता निविदः पूर्व्या अनु 2,36,6. 4,18,7. शंसन्ति के चिन्निविदो मनानाः 6,67,10. — 2) Bez. *gewisser Stücke in der Liturgie, welche, in kurzen Benennungen, Anrufungen oder Einladungen der Götter bestehend* (gewöhnlich je ein पद), *an bestimmten Stellen in die Recitation eingefügt werden* (निविदं दधाति). So besteht z. B. das Āģjaçastra, wie es im AIT. BR. beschrieben wird, aus dem Āhāva, den zwölf Nivid (अग्निर्देवेद्धः, अग्निर्मन्विद्धः, अग्निः सुषमित्, होता देववृतः, होता मनुवृतः, प्रणीर्यज्ञानाम्, रथीरध्वराणाम्, अतूर्तो होता, तूर्णिर्हव्यवाट्, आ देवो देवान्वक्षत्, यक्षदग्निर्देवो देवान्, सो अध्वरा करति जातवेदाः) und dem Sûkta ṚV. 3,13. AIT. BR. 2,33. 34. Bei der Frühspende stehen die N. vor den Uktha, am *Mittag* in der Mitte, Abends am Ende 3,10. 11. ÇĀÑKH. BR. 14,1. am Schluss der N. findet der Praṇava statt. एतशप्रलापं शंसति पदावग्राहं यथानिविदं तस्योत्तमेन पदेन प्रणौति यथा निविदः AIT. BR. 6,33. 35. Vorschriften darüber ÇĀÑKH. ÇR. 7, 19,17. fgg. 8,7,1. fgg. 9,6,17. 18. — AV. 5,26,4. 11,7,19. पदैरिन्द्रप्रीति निविदः VS. 19,25. आह्वपेताय निविदं दध्यादथ सूक्तं शंसेत्सो सर्वस्य क्लृप्तिः AIT. BR. 2,33. यद्वित्वा निविद्भिर्व्यचेदयत्तन्निविदां निवित्त्वम् 3,9. पच्छो निविदः शस्यन्ते 11. 20. 4,1. ÇAT. BR. 3,9,3,28. 13,5,1,9. fgg. 14,6,9,1. ĀÇV. ÇR. 5,5. 9,1.

निविद्धान (नि° + धान) 1) adj. *die Nivid in sich enthaltend:* ऋच्, सूक्त u. s. w. AIT. BR. 3,17. ÇAT. BR. 13,5,1,12. ÇĀÑKH. BR. 21,6. 24,4. ÇR. 14,11,7. 16,9 u. s. w. ĀÇV. ÇR. 9,3. — 2) n. *das Einfügen der Nivid* (nach SĀJ.): न तृचं न चतुर्ऋचमति मन्येत निविद्धानम् AIT. BR. 3,11.

निविद्धानीय (von निविद्धान 2.) adj. = निविद्धान 1.: तृच ÇĀÑKH. ÇR. 12,8,68. 18,9,4. सूक्त ĀÇV. ÇR. 5,10.

निविरीस P. 5,2,32. adj. = निविड H. 1447. HALĀJ. 4,33 (°रीश). VAIĠ. beim Schol. zu ÇIÇ. 7,20. °नितम्ब ÇIÇ. 7,20. °सम् = नासिकाया नतम् P., Schol.

निविवृत्सु (vom desid. von वर्त् mit नि) adj. *abzustehen —, zu entsagen verlangend:* संसार° ÇAÑK. zu BṚH. ĀR. UP. S. 2.

निविष्टि (von विश् mit नि) f. *das Hineingehen* (in ein Weib), *Beischlaf:* यस्याम् कामा बहवो निविष्ट्यै PĀR. GṚHJ. 1,4. Vgl. यस्यामुशन्तः प्रहराम शेपम् ṚV. 10,85,37.

निवीत (von व्या mit नि) 1) adj. *die heilige Schnur um den Hals tragend:* निवीता अलिङ्गः प्रचरन्ति SHAḌV. BR. 3,8. LĀṬJ. 8,5,8. — 2) n. *das Tragen der Schnur um den Hals, die so getragene Schnur selbst* AK. 2,7,49. H. 845. HALĀJ. 2,252. निवीतं मनुष्याणां प्राचीनावीतं पितॄणामुपवीतं देवानाम् TS. 2,5,11,1. उष्णीषं संवेष्ट्य निवीते KĀTJ. ÇR. 15, 5,13. उपवीतं भवेन्नित्यं निवीतं कण्ठसज्जनम् KŪRMA-P. im ÇKDR. अधो° wohl *derjenige, welcher die Schnur hinuntergestreift hat,* ĀÇV. GṚHJ. 4,2. — 3) m. f. n. *Ueberwurf, Mantel;* = निवृत, प्रावृत AK. 2,6,3,15. — निवीतमोह MBH. 12,8949 fehlerhaft für विनीतमोह.

निवीतिन् (von निवीत 2). adj. *die heilige Schnur um den Hals tragend* M. 2,63. कृतोपवीती देवेभ्यो निवीती च भवेत्ततः। मनुष्यांस्तर्पयेद्भक्त्या ऋषिपुत्रानृषींस्तथा ॥ ĀHNIKAT. im ÇKDR.

निवीर्य (1. नि + वीर्य) adj. f. आ *impotens:* तस्मात्स्त्री निवीर्यानिवीर्यः पुमान् KĀṬH. 27,9. 28,8.

निवृत् (von वर्त् mit नि) f. = निचृत् COLEBR. Misc. Ess. II,133. — Vgl. अति°, पाद°, अतिपाद°.

निवृत 1) partic. s. u. वर् mit नि. — 2) m. f. n. = निवीत *Ueberwurf,*

Mantel SVÂMIN zu AK. 2,6,2,15. ÇKDR. n. = ग्रावरण SIDDH. K. P. 3, 3,21, VÂRTT. 2.

निवृत्त partic. s. u. वर्त् mit नि; n. *Rückkehr*, s. दुर्नि°.

निवृत्ति (von वर्त् mit नि) 1. f. a) *Rückkehr* MBH. 3,7469. स्वपुर° RAGH. 4,87. — b) *das Verschwinden, Aufhören, Unterbleiben. Aufhören wirksam —, gültig zu sein* H. 1522. शशिमृगपो: MBH. 6,5775. संध्या° R. 3,11,20. विश्रमाया° ÇVETÂÇV. UP. 1,10. ग्रश्वमेधस्य HARIV. 11118. ग्रभिषेक° R. 2, 22,5. 18. पितृपाद° MÂRK. P. 26,28. शाप° ÇÂK. 112,16. RAGH. 8,81. 14,35. SÂÑKHJAK. 58. ग्रवोधस्य PRAB. 69,16. BÂLAB. 9. VEDÂNTAS. (Allah. No. 17. सावित्र° KÂTJ. ÇR. 8,1,5. 7,23. 14,2,27. 15,5,16. LÂTJ. 10,3, 21. 4,3. ÂÇV. ÇR. 12,8. प्रकृतस्याधिकारनिवृत्तये KAIJ. bei GOLD. MÂN. 49, a. Schol. zu P. 1,2,19. 27. 8,3,65. ग्र° KÂTJ. ÇR. 22,2,14. 3,51. die Bed. *Aufhören* ist auch AK. 3,4,15,88. H. an. 2,211. MED. th. 2 gemeint; vgl. AUFRECHT im Ind. zu UṆÂDIS. u. ग्रर्थ in der Note und BENFEY in den Göttinger gelehrten Anzeigen 1850, St. 172, S. 1712. — c) *das Abstehen von, das Entsagen* (Gegens. प्रवृत्ति): प्राणाघातात् BHARTR. 2,60. मधुमांस° MBH. 13,5608. 5679. M. 5,56. 11,230. ग्राम्यधर्म° BHÂG. P. 3,28,3. विषय° SÂH. D. 80, 1. — d) *das Entrinnen*, mit dem abl.: व्यसनात् PAÑKAT. II,87 (wo wohl निवृत्तिः st. निवृत्तः zu lesen ist). — e) *das Abstehen vom Handeln, Unthätigkeit* (Gegens. प्रवृत्ति) BHAG. 16,7. 18,30. MBH. 13,54. BHÂG. P. 1,5,16. 7,8. 9. 3,7,12. 28,36. 4,8,52. 5, 21,7. PRAB. 9, 13. 14. 97,4. BHÂSHÂP. 148. Verz. d. Oxf. H. 49,b,24. 105,a, N. 4. BURN. Intr. 441, wo falschlich निर्वृत्ति geschrieben wird. प्रवृत्तिनिवृत्तिमत् BHÂG. P. 3,32,35. — f) falschlich für निर्वृति *Wonne* DAÇAK. in BENF. Chr. 182,4. PRAB. 89,4 (wo die v. l. das Richtige giebt). — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Vrshṇi VÂJU-P. in VP. 422, N. 21 vgl. निर्वृति und निधृति). eines Sohnes des Dharma, Königs von Magadhâ, MATSJA-P. in VP. 465, N. 14.

निवेदक (vom caus. von विद् mit नि) adj. *mittheilend, berichtend:* गुरोः कर्मनिवेदकम् MBH. 13,2385.

निवेदन (wie eben) 1) adj. *ankündigend, verkündend:* स्फुरते नयनं चास्य सव्यं भयनिवेदनम् HARIV. 9289. unter den Beiwörtern von Çiva MBH. 13,1242. — 2) n. a) *das Bekanntmachen mit, Mittheilen, Berichten über:* पृथिव्याः R. 1,3,25 (19 GORR.). वधोपाय° 33 (29 GORR.). R. 4, 8,46 und 5,63 in den Unterschrr. Cit. beim Schol. zu ÇÂK. 31,7. चक्रात्मनिवेदनम् *berichtete wer er war* SÂV. 3,5. प्रिय° *das Mittheilen einer angenehmen Nachricht* MṚKKH. 89,23. कवित्व° *eine Ankündigung, dass Jmd einst Dichter sein werde*, Spr. 417. ग्र R. 5,15,33. — b) *das Anbieten, Darbringung:* कृत्ते ऽर्घस्य निवेदनम् MBH. 2,1361. ग्रर्थ° BHÂG. P. 8,15,3. KULL. zu M. 2,51. RÂGA-TAR. 5,50. ग्रात्म° *das sich Hingeben* (einem Gotte) BHÂG. P. 7,5,23. — In der Stelle: सकुण्डलानां पततां शिरसां धरणीतले। पद्मानामिव संघातैः पार्थश्चक्रे निवेदनम्॥ MBH. 7,3203 ist vielleicht निदेवनम् (von 1. दिव् mit नि) *das Spielen* statt निवेदनम् zu lesen.

निवेदयिषु (vom desid. von विद् mit नि ohne redupl.) adj. *über* (acc.) — *zu berichten beabsichtigend* MBH. 3,1543.

निवेदिन् (vom caus. von विद् mit नि) adj. *berichtend, mittheilend, verkündend:* प्रिय° R. 1,18,13. R. GORR. 1,70,5. 2,2,33. KATHÂS. 23, 67. शकुना दीप्ता भयनिवेदिनः VARÂH. BṚH. S. 85,58. 89,13.

निवेद्य (wie eben, 1) adj. *mitzutheilen, zu berichten, zu verrathen:* निवेद्यमत्रात्ययिकं हि मे ऽस्ति MBH. 5,942. RÂGA-TAR. 4,632. इदस्यग्र — म निवेद्यो ऽस्मि कर्हिचित् MBH. 3,11822. — 2) n. *eine Darbringung von Speisen an ein Idol* RÂGA-TAR. 5,52. Wohl nur fehlerhaft für नैवेद्य.

निवेश von विश् mit नि m. der Anlaut geht nie in ण über nach gaṇa क्षुभादि zu P. 8,4,39. 1 *das Eingehen in* = प्रवृत्ति nach dem Schol.) P. 5,1,119, VÂRTT. 5. तत्त्वनिवेशपेशलमति *das Eindringen in* Spr. चण्डालः विमर्दे u. s. w. — 2) *das sich Niederlassen an einem Orte, Haltmachen, Beziehen eines Lagers; Niederlassung, Wohnstätte, Lager:* वृन्दावननिवेशाय तान् श्रुत्वा कृतनिश्चयान् HARIV. 3520. R. 1,3, 15 (9 GORR.). R. GORR. 1,4,35. 6,1,9. एवं वाराणसी शप्ता निवेशं पुनरागता HARIV. 1582. सुपरिश्रान्तवाहास्ते निवेशाय मनो दधुः N. 13,4. निवेशायाभ्युपागच्छन्सायाह्ने MBH. 6,5754. परिवार्य पुरीं सर्वे निवेशायोपचक्रमुः HARIV. 4999. निवेशं कर् *seine Wohnung aufschlagen, sich niederlassen, Halt machen, sich lagern:* स गङ्गाद्वारमाश्रित्य निवेशमकरोत्प्रभुः MBH. 1,7781. 2,615. 1022. 3,14565. 5,5172. 14,1905. R. 1,50,5 (51,5 GORR.). 5,74,18. कुरुक्षेत्रे निवेशमभिचक्रतुः SUND. 2,26. निवेशं तत्र सैन्यानां रोचयन्ति स्म यादवाः HARIV. 6416. तस्य सेनानिवेशो ऽभूद्गङ्गधर्षमिव योजनम् MBH. 5,173. सेनानिवेशान्कुर्वन्तः R. GORR. 2,87,7. RAGH. 5,49. 7,2. 16,29. स्कन्धावारनिवेशे तु तेन चेद् निवेशिते R. 3,2,3. VARÂH. BṚH. S. 94,45. यथानिवेशं संपाद्य न्यविशन्त वनौकसः R. 6,16,23. शं नो निवेशे द्विपदे चतुष्पदे RV. 9,69,7. KAUÇ. 135. यो निवेशस्त्वभिमतो भरतस्य — भूयस्तं शोभयामासुः R. 2,80,16 (87,7 GORR.). निवेशान्स्थापयामासुर्भरतस्य 17 (21 GORR.). निराम्यः सुवेश्मारो निवेशो मागधः शुभः MBH. 2,798. 1, 7786. निवेशांश्च द्विजातिभ्यः सा ऽददत् 7814. RÂGA-TAR. 4,12. MBH. 14, 1234 (?). = शिविर AK. 2,8,2,1. H. an. 3,791. MED. ç. 22. HALÂJ. 2. 297. = निवेशन ÇABDAR. im ÇKDR. = सैन्यविन्यास H. an. = विन्यास MED. = रचना H. 1490. — 3) *das Beziehen eines Hauses, Begründung eines Haushalts, das Heirathen;* = उद्वाह H. an. MED. ततो निवेशाय तदा स विप्रः शंसितव्रतः। महीं चचार दारार्थी न च दारानविन्दत॥ MBH. 1,1051. एवंविधमदं कुर्या निवेशं प्राप्नुयां यदि 1854. 1861. — 4 *das Anlegen, Gründen* (einer Stadt): निवेशं चक्रिरे सर्वे पुराणां नवराष्ट्रदा R. 1,34,5 (पुराणयावासयामासुः पृथक्कारि R. GORR. 1,35,4). पुर° HARIV. 6418. — 5) *Abdruck:* स्विन्नाङ्गुली° ÇÂK. 142, v. l. für स्विन्नाङ्गुलिविनिवेश.

निवेशदेश (नि° + देश) m. *Aufenthaltsort* J̌YVANRV. in Z. f. d. K. d. M. IV, 347.

निवेशन (von विश् simpl. und caus. mit नि) 1) adj. f. ई a) *hineingehend in:* ग्राकाशे ऽवस्थितः शब्दः सर्वश्रोत्रनिवेशनः HARIV. 15005. — b) *zur Ruhe bringend, in das Haus —, auf das Lager legend:* (सविता) प्रसवीता निवेशनो जगतः RV. 4,53,6. die Nacht ist जगतो निवेशनी 1, 35,1. — c) *beherbergend:* रात्रीव शाला जगतो निवेशनी (zugleich Bed. b.) AV. 9,3,17. 12,1,6. निवेशनः संगमनो वसूनाम् 10,8,42. TS. 3,5,1,1. स्योना पृथिवि भवानृक्षरा निवेशनी RV. 1,22,15. — 2) m. N. pr. eines Vrshṇi HARIV. 9193. — 3) n. a. *das Hineingehen:* निवेशनमस्य व्याकृतिभिर्दृष्टा SMṚTI im ÇKDR. *Eingang:* ग्रामिदं न्ययनं समुद्रस्य निवे-

शनम् RV. 10,142,7. शाला° Kauç. 8.72. — b) *das Niederstellen, Niedersetzen:* शैल° R. 6,85 in der Unterschr. स्थाने स्थाने ऽपि तीर्थानि कुर्वन्नद्रि निवेशनात् Çatr. 14,60. — c) *das zur-Ruhe-Gehen; zur-Ruhe-Bringen:* निवेशने प्रभवे च RV. 6,71,2. अवसाननिवेशनानुचराणि Kauç. 43. निवेशनं कर् *sich niederlassen, ein Lager beziehen* (könnte eben so wohl zu s. gestellt werden) MBh. 3,14849. 14,1901. सैन्य° *das Heer Lager beziehen lassen* Kull. zu M. 7,154; hiernach ist Kâm. Nîtis. 5,78 st. शून्यानां निवेशनम् zu lesen सैन्यानां नि°. ते रक्तसूर्ये दिवसे तत्र यादवपुंगवाः। सेनापालाश्च संचक्रुः स्कन्धावारनिवेशनम् ॥ Hariv. 6416. fg. — d) *das Beziehen eines Hauses, Begründen eines Haushaltes, Heirathen:* प्रतिलोम° Bhâg. P. 3,7,31. — e) *Heimath, Lager, Versteck, Nest, Wohnstätte, Wohnung* überh. Halâj. 2,186. Gatâdh. im ÇKDr. RV. 7,19,5. यद्यीभिः पुत्रमग्रुवो अदानं निवेशनाद्धरिवो आ जभर्थ 4,19,9. संप्रविष्टेषु गृहे निवेशने वा *in das Haus oder auf ihr Lager* Âçv. Grhj. 4,6. 2,8. Pâr. Grhj. 2,14. 3,10. वयो° Kauç. 26. 29. ग्रामम स — दमयन्त्या निवेशनम् N. 3,11. 4,25. 13, 18. 17,4. 24,23. Indr. 3,2. Brâhman. 1,8. MBh. 1,382. 7809. 12,3371. 13,1672. 5073. R. 1,9,43. 2,32,1. 3. 3,53,3. 5,12,8. 56,74. Brahma-P. in LA. 56,11. Mârk. P. 16,19. गच्छ शीघ्रम् — पाञ्चालराजस्य चमूनिवेशनम् *Heerlager* MBh. 5,680. स्कन्धावार° 9,1659. Am Ende eines adj. comp. f. आ: सुसंमृष्टनिवेशना MBh. 3,14674. 12,5338. 13,5376. 6460. R. Gorr. 1,5,15. *Stadt* H. 972. कैकेयानाम् R. 4,43,24. halb so klein wie निगम Vâkasp. zu H. 972. — Vgl. अ°.

निवेशवन्त् (von निवेश) adj. am Ende eines comp. *liegend in, auf:* गौरसिद्धार्थनिवेशवद्भिर्दूर्वाप्रवालैः Kumâras. 7,7. *Dûrvae culminibus, flavo sinapi mixtis* St.

निवेशिन् (wie eben oder von विश् mit नि) adj. *liegend an:* मकौपकण्ठे कालिन्द्या उपकण्ठनिवेशिनि Kathâs. 25,74. *befindlich in:* क्रीडावेश्मनिवेशिपञ्जर Vikr. 41. *ruhend auf, zur Voraussetzung habend:* पृथक्त्वनिवेशिनी संख्या Schol. zu Kâtj. Çr. 1036,17.

निवेश्य (vom caus. von विश् mit नि) adj. 1) *zu gründen:* पुर Hariv. 6821. — 2) *zu verheirathen* (ein Mann): भवान्निवेश्यः प्रथमं ततो ऽयं भीमः MBh. 1,7138. 13,5081. — 3) *abzutragen, zu bezahlen:* घवश्यं राजपिण्डस्तैर्निवेश्यः (निर्वेश्यः?) MBh. 3,1426; vgl. भर्तुः पिण्डस्य निर्वेशं कर्तुमिच्छामि R. 3,33,25.

निवेष्ट (von वेष्ट् mit नि) m. *Umhüllung:* वसिष्ठस्य निवेष्टः N. eines Sâman Ind. St. 3,233, a.

निवेष्टन (wie eben) n. *das Umhüllen, Umkleiden* Kauç. 36. 40.

निवेष्टव्य (von विश् mit नि) adj. *zu heirathen* (von einem Manne): महाकुले निवेष्टव्यं सदृशे वा MBh. 13,5090.

निवेष्य (von विष् mit नि) 1) m. a) oxyt. *Wasserwirbel* Çat. Br. 5,3, 4,11. *Wirbelwind* oder *eine ähnliche Erscheinung* (neben स्तनयित्नु) VS. 25,2. — b) perisp. *ein Theil am Ober- oder Vorderkörper des Thieres* (viell. *Wirbel*) AV. 9,7,4. — c) nach Mahîdh. zu VS. 16,44 so v. a. *Reifen.* — 2) adj. perisp. *wirbelnd, zu einem Wirbel gehörig* u. s. w. vgl. 1, a) VS. 16,44. Kâtj. Çr. 15,4,33.

निव्याध (von व्यध् mit नि) m. *Fensteröffnung:* तानुपरिष्टात्सनिव्याधैः प्रकारैः परिघ्नन्ति Çâñkh. Çr. 16,18,14.

निव्याधिन् (wie eben) adj. *durchbohrend, öffnend* VS. 16,20.

1. निश्, नेंशति *sich vertiefen* (समाधौ) Dhâtup. 17,78.

2. निश् f. = निशा *Nacht;* in den starken Casus nicht im Gebrauch nach P. 6,1,63. Vop. 3,39. 76. निशम् (acc. pl.), निशा, निड्भ्याम् P., Schol. auch निश्भ्याम् (!), निच्सु (!) Siddh. K. निशि Kauç. 39. 75. 141. M. 9,60. 11, 92. 118. Indr. 5,18. Hit. 1,3. MBh. 5,7248. Çâk. 61. Varâh. Brh. S. 4, 30. 34,5. 87,21. 92,5. निशि निशि *jede Nacht* 5,9. Vid. 37. 278. महानिशि *in tiefer Nacht* M. 4,129. द्युनिशोः 25. तमानिशौ Trik. 1,1,105. निट् H. ç. 17. निशः (abl. sg.) H. 103.

निश n. am Ende eines comp. (angeblich eines Tatpurusha) = निशा *Nacht* P. 2,4,25. AK. 3,6,4,40. अहर्निश (s. d.) *Tag und Nacht,* दिवानिशम् adv. *bei Tage und bei Nacht* M. 7,44. 9,2. N. 13,37. 20,28. Ragh. 19,6. Bhâg. P. 4,8,19. निशानिशम् adv. *jede Nacht, zu jeder Zeit, stets* MBh. 3,12343. 13,6464. — Vgl. अनिश und अनिश.

निशठ (1. नि + शठ) 1) adj. *nicht falsch, es ehrlich meinend* Bhâg. P. 6,7,15. — 2) m. N. pr. eines Vrshni, eines Sohnes des Balarâma von der Revatî, MBh. 1,7915. 4,2357 (निषठ). 14,1939. 18,162. Hariv. 1953. 8078. 8402. 11009 (निषठ). VP. 439 (निसठ und im Ind. निसथ).

निशब्द (1. नि + श°) adj. *lautlos:* °निश्चल Kir. 8,35. — Vgl. निःशब्द (welches hier gegen das Versmaass verstossen würde).

निशमन (von शम् mit नि) n. *das Sehen* (H. 577), *Hören* Trik. 3,3,245. Med. n. 188. — Vgl. निशामन.

निशरण (von शर् mit नि) n. *Mord, Todtschlag* Halâj. 2,322. — Vgl. निशा°.

निशा f. 1) *Nacht* AK. 1,1,3,4. 3,4,22,145. Trik. 1,1,103. 3,3,428. H. 141. an. 2,550. Med. ç. 8. Halâj. 1,107. Kâtj. Çr. 4,7,24. Kauç. 8. 22. 23. Gobh. 3,6,4. Çâñkh. Grhj. 4,7. °काले 1,11. — M. 11,223. Bhag. 2,69. N. 13,35. 15,11. 17,10. निशा व्यगाहत् MBh. 5,7246. R. 2,46,2. Suçr. 1,17,8. 172,17. Ragh. 1,95. Rt. 1,2. 9. Varâh. Brh. S. 3,39. 11, 43. 12,20. 34,7. Sûrjas. 8,14 (द्युनिशे). 12,61. Vid. 38. °गण H. 143. °वृन्द Çabdar. im ÇKDr. निशागमे *bei Anbruch der Nacht* Spr. Nal. 79. Pañkat. 148,19. °न्ते *am Ende der Nacht* R. 3,16,41. Rt. 1,9. Kathâs. 4,9. 68. Vid. 154. Vgl. नक्, नक्त, नक्तान्, निश्, निशिता, निशीथ. — 2) *Traumgesicht:* यदि शक्यो मया जेतुं ग्रामदग्धः प्रतापवान् । देवतानि प्रसन्नानि दर्शयन्तु निशां मम ॥ MBh. 5,7252. — 3) *Gelbwurz, Curcuma;* es werden zwei Arten (निशाद्वय Suçr. 2,208,14. 340,16) derselben gebraucht (vgl. हरिद्रा und दारुहरिद्रा): viell. *C. Zedoaria Roxb.* und *C. longa Roxb.* AK. 2,9,41. Trik. 3,3,428. H. 418. H. an. Med. Ratnam. 58. Suçr. 2,120,1. 294,10. Vgl. noch u. निशाभङ्गा. — 4) zusammenfassende Bez. *der Zodiakalbilder Widder, Stier, Zwillinge, Krebs, Schütze und Steinbock* Gjotistattva im ÇKDr.; vgl. निशाबल.

निशाकर (नि° + 1. कर) m. 1) *der Mond (Nachtmacher)* P. 3,2,21. H. 105. MBh. 13,2176. R. 2,100,38. 4,27,7. 5,21,14. Kumâras. 4,13. Çâk. Ch. 62,7. Pañkat. II,20. AK. 1,1,3,8. Varâh. Brh. S. 47,34. neben दिवाकर unter den Söhnen Garuda's MBh. 5,3599. als symbolische Zahlbezeichnung *Eins* Sûrjas. 1,32. 37. 2,25. Am Ende eines adj. comp. f. आ N. 16,11. R. 4,27,7. 5,21,14. — 2) *Hahn* Hâr. 90. Çabdar. im ÇKDr.

निशाकरकलामौलि (नि°-क° + मौ°) m. Bein. Çiva's (*eine Mond-*

sichel auf dem Kopfe tragend) Kathâs. 4,89.

निशागृह (नि° + गृह) m. *Schlafgemach* R. 5,14,65.

निशाचर (नि° + चर) 1) adj. *in der Nacht herumwandernd:* भूतानि R. Gorr. 2,9,27. सत्त्वानि 1,36,18. 3,5,9. m. Çiva Çiv.; vgl. निशाचरपति. — 2) m. *a) ein nächtlicher Unhold, ein* Râkshasa H. an. 4,262. Med. r. 274. = भूत Dhar. im ÇKDr. Suçr. 1,16,18. 71,20. 2,16,10. Ragh. 12,69. Varâh. Bṛh. S. 67,114. 72,1. Vid. 213. 263. f. ई MBh. 13,7207. R. 5,25,34. Ragh. 11,20. Kathâs. 10,74. 23,206. °चरेश Bein. Râvaṇa's R. 3,54,27. — *b) Schakal* H. an. Med. viell. Suçr. 2,342,10. — *c) Eule.* — *d) Schlange* H. an. Med. — *e) der Vogel* Kakravâka Çabdar. im ÇKDr. — *f) Dieb* Râǵan. im ÇKDr. — 3) f. ई *a) ein weiblicher Unhold;* s. u. 2,a. — *b) ein liederliches Weib* Trik. 3,3,360. H. an. Med. — *c) ein best. Parfum* (केशिनी) Ǵaṭâdh. im ÇKDr.

निशाचरपति (नि° + च°) m. *der Herr der zur Nachtzeit wandelnden Geschöpfe, Beiw.* Çiva's MBh. 7,2046.

निशाचर्मन् (नि° + च°) n. *Finsterniss (das Fell der Nacht)* Trik. 1, 2,1. H. ç. 20.

निशाह्वद्र (निशा 3. + ह्वद्र) m. *eine best. Pflanze* Suçr. 2,222,2.

निशाजल (नि° + ज°) n. *Thau (Wasser der Nacht)* Trik. 1,1,87.

निशाट (निशा + अट) m. *Eule (Nachtwandler)* H. 1324.

निशाटक m. *Bdellium* (गुग्गुलु) Râǵan. im ÇKDr. Steht viell. mit निशाट *Eule* in irgend einer Verbindung; vgl. कौशिक *Eule* und *Bdellium*, उलूक *Eule* und उलूखल, उलूखलक *Bdellium*.

निशाटन (निशा + अटन) 1) m. *Eule* Halâj. 2,91. — 2) f. ई *eine Art Schabe* H. 1337, Sch.

निशाणा s. u. निशान.

निशात s. u. शा mit नि.

निशात्यय (निशा + अत्यय) m. *Ende der Nacht, Tagesanbruch* H. ç. 17.

निशाद m. = निषाद Ramân. zu AK. 2,10,20. ÇKDr.

निशादर्शिन् (नि° + द°) m. *Eule (in der Nacht sehend)* Çabdârthak. im ÇKDr.

निशादापुत्र (!) m. *Stössel*, निशादाशिला *Mörser* Vjutp. 173.

निशादि (निशा + आदि) f. *Anbruch der Nacht, Abenddämmerung* Râǵan. im ÇKDr.

निशाधीश (निशा + अधीश) m. *der Mond (der Herr der Nacht)* Z. d. d. m. G. 14,573,8.

निशान (von शा mit नि) n. *das Schärfen* Dhâtup. 23,2. 27,3. 32,109. Vop. 8,108. 11,2. निशाणा (vgl. शाणा) Suçr. 1,28,1. Vop. 8,128 (vgl. auch 18,23) ist निशान = निशामन und zwar nicht einfach ein Druckfehler, da auch ÇKDr. u. चाय् und der Schol. zu Bhaṭṭ. 6,33 so lesen.

निशानाथ (नि° + नाथ) m. *der Mond (der Herr der Nacht)* Varâh. Bṛh. 11,11.

निशानारायण (नि° + ना°) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124, *a*.

1. निशान्त (von शम् mit नि) 1) adj. *beruhigt, ruhig* H. an. 3,271. Med. t. 119. — 2) n. *Haus, Wohnung;* n. AK. 2,2,4. H. 992. Med. Halâj. 2, 136. m. H. an. तस्याः स राजोपपदं निशान्तं कामीव कान्ताहृदयं प्रविश्य Ragh. 16,40. Spr. 698. Hierher wohl auch निशान्त im gaṇa उत्करादि zu P. 4,2,90.

2. निशान्त (निशा + अन्त) *Ende der Nacht, Tagesanbruch;* m. H. an. 3,271. n. Med. t. 119. निशान्ते M. 4,99. Çâk. 115, v. l.

निशान्तीय von निशान्त (wohl 1. निशान्त 2.) gaṇa उत्करादि zu P. 4,2,90.

निशान्ध (निशा + अन्ध) 1) adj. *bei Nacht blind* Varâh. Bṛh. 19,1. 2) f. आ *eine best. Schlingpflanze*, = जतुका Râǵan. im ÇKDr.

निशापति (नि° + प°) m. 1) *der Mond (der Gatte der Nacht)* AK. 1, 1,2,15. Trik. 3,3,361. H. 104. Varâh. Bṛh. 22 (21),17. Sûrjas. 2,47. 2) (wie alle Wörter für *Mond*) *Kampher* ÇKDr. Wils.

निशापुत्र (नि° + पु°) m. pl. *Söhne der Nacht*, Bez. best. Unholde Hariv. 12858. 12869.

निशापुष्प (नि° + पु°) m. *die Blume der Nacht, eine Nymphaea* Râǵan. im ÇKDr.

निशाप्राणेश्वर (नि° + प्रा°) m. *der Mond (der Gatte der Nacht)* Bhartṛ. 2,27.

निशाबल (नि° + ब°) m. zusammenfassender Name für *die Zodiakalbilder Widder, Stier, Zwillinge, Krebs, Schütze und Steinbock* Ǵjotisha im ÇKDr.; vgl. निशा 4.

निशाभङ्गी (नि° + भ°) f. *eine best. Pflanze*, = दुग्धगुच्छी Çabdar. im ÇKDr. Unter dem letzten Worte werden निशा und भङ्गा getrennt geschrieben.

निशाम (von शम् mit नि) m. *Wahrnehmung* Vop. 18,22.

निशामणि (नि° + म°) m. *der Mond (das Juwel der Nacht)* Trik. 1, 1,84. H. 105, Sch. — Vgl. क्षपाम°.

निशामन (von शम् mit नि) n. *das Vernehmen:* अन्वख्यानमपवादनिशामनम् Lâṭj. 6,9,5. *das Gewahrwerden, Hören;* = दर्शन H. 576. Med. n. 188. Halâj. 2,441. = निदर्शन und निरीक्षण H. an. 4,177. = आलोचन Med. = श्रवण H. an. — Vgl. निशमन.

निशामुख (नि° + मु°) n. *Anbruch der Nacht* Hariv. 4122.

निशामृग (नि° + मृग) m. *Schakal, das Thier der Nacht)* Çabdar. im ÇKDr.

निशायिन् nom. ag. von शी mit नि gaṇa ग्रहादि zu P. 3,1,134.

निशारण (von शॄ mit नि) n. *Mord, Todtschlag* AK. 2,8,2,81. — Vgl. निशरण.

निशारत्न (नि° + र°) n. *der Mond (das Juwel der Nacht)* H. 105. m. ÇKDr. und Wils.

निशारुक (von रु mit नि) m. 1) *ein best.* Rûpaka (vgl. u. ट्ठ): लघुद्वंद्वं गुरुद्वंद्वं लघ्वासततालकः स्मृतः। चतुर्विंशतिवर्णास्तु रसे हास्ये निशारुकः ॥ — 2) *eine Art Tact:* प्रविश्य नर्तको रङ्गं विकीर्य कुसुमादिकम्। निशारुकेण तालेन कोमलं नृत्यमाचरेत् ॥ Saṅgîtad. im ÇKDr.

निशार्धकाल (निशा - अर्ध + काल) m. *der erste Theil der Nacht* (Gegens. निशावसान) Varâh. Bṛh. S. 88,8.

निशावन m. *Hanf* (s. शण) Râǵan. im ÇKDr.

निशावसान (निशा + अव°) n. *Ende der Nacht, der zweite Theil der Nacht* (Gegens. निशार्धकाल) Varâh. Bṛh. S. 87,34. 88,8.

निशाविहार (नि° + वि°) m. *Nachtwandler, ein nächtlicher Unhold, ein* Râkshasa Bhaṭṭ. 2,36.

निशावेदिन् (नि° + वे°) m. *Hahn* (*Kenner der Nacht*) H. 1324.

निशाह्वस (नि° + ह्वस) m. *die bei Nacht blühende weisse Wasserlilie* Trik. 1,2,33.

निशाह्वा (निशा + श्राह्वा) f. *Gelbwurz* (s. u. निशा 3) AK. 2,9,41. H. 418. Hâr. 93.

निशित 1) adj. *geschärft, scharf;* s. u. शा mit नि. — 2) n. *Eisen* Râǵan. im ÇKDr.

निँशिता f. *Nacht:* निशितायां निर्वपेन्निशितायां हि रक्षांसि प्रेरते संप्रेर्णान्येवैनानि हन्ति TS. 2,2,2,2. — Vgl. घनिशित und निशीथ.

निँशिति (von शा mit नि) f. *Aufregung, Anfeuerung:* समिधा यस्त्र आहुतिं निशितिं मर्त्यो नशत् ṚV. 6,2,5. 13,4. यज्ञस्यं वा निशितिं वोदितिं वा 15,11. समिधा यो निशिती दाशददितिम् 8,19,14.

निशिथ m. N. eines der 3 Söhne der Doshâ (*Nacht*) Bhâg. P. 4,13,14. निशीथ hat Wilson in VP. 98, N. 1; da aber auch die Burnouf'sche Uebersetzung die Kürze hat, so ist vielleicht kein Druckfehler anzunehmen.

निशिपाल (निशि, loc. von निश्, + पाल) m. *ein best. Metrum, 4 Mal* — ◡◡◡ — ◡◡◡ — ◡◡◡ — ◡ — Colebr. Misc. Ess. II,162 (X,16).

निशिपुष्पा (निशि + पुष्प) f. N. eines Baumes, *Nyctanthes arbor tristis Lin.* Trik. 2,4,21. Nach ÇKDr. und Wils. auch °पुष्पी. निशिपुष्पिका f. Çabdar. im ÇKDr.

निशीथँ (von शी mit नि) m. Uṇâdis. 2,9. *Mitternacht* (*die Zeit des Schlafes*) AK. 1,1,2,6. H. 145. Med. th. 20. Halâj. 1,109. Viçva bei Uǵǵval. MBh. 1,4275. 2,831. 4,764. Ṛt. 1,3. Megh. 86. Amar. 14. Bhâg. P. 4,13,47. Vet. in LA. 13,1. 18,10. 25,4. 29,10. 30,2. *Nacht* überh. Med. Viçva bei Uǵǵval. Varâh. Bṛh. S. 45,70. 87,41. °दीपाः Ragh. 3,15.

निशीथिनी (f. von °थिन् und dieses vom vorherg.) f. *Nacht* AK. 1,1,2,3. H. 141. Halâj. 1,107. Sâh. D. 78,12.

निशीथिनीनाथ (नि° + नाथ) m. *der Mond* (*der Gemahl der Nacht*) Halâj. 1,43.

निशीथ्या (von शी mit नि) f. *Nacht* Bhûripr. im ÇKDr. so ist auch H. ç. 17 st. निशीश्या zu lesen. — Vgl. निशीथ.

निशुम्भ (von शुम्भ् mit नि) m. 1) *Tödtung, Mord* H. 371. — 2) N. pr. eines Dânava, eines Bruders des Çumbha, H. 699. Hariv. 3262. 6398. 6424. 10247. Bhâg. P. 8,10,21. 30. Vâmana-P. in Verz. d. Oxf. H. 46, *b*, Kap. 55. Devîm. 4,35. fgg. Verz. d. B. H. No. 540. °मथनी f. *Vernichterin des* N., Bein. der Durgâ H. 205. °मर्दिनी v. l. ebend.; vgl. Mârk. 105,22. निसुम्भ Vjutp. 114.

निशुम्भन (wie eben) n. *Mord, Todtschlag* Halâj. 2,322.

निशुम्भिन् (wie eben) m. Bein. Vaǵratika's Trik. 1,1,23.

निँशुम्भ (1. नि + शु°) adj. *nicht sprühend* (Gegens. उच्छुम्भ), vom Feuer TS. 1,6,2,2.

निशृम्भँ (von श्रम्भ् mit नि) adj. etwa *sicher auftretend:* आजासः पूषणं रथे निशृम्भास्ते जनश्रियम् (वहन्तु) ṚV. 6,55,6. Nir. 6,4.

निशेश (निशा + ईश) m. *der Mond* (*der Herr der Nacht*) H. 104, Sch.

निशैत (निशा + एत) m. *Ardea nivea* (*sogar in der Nacht weiss*) Trik. 2,5,23.

निशोत्सर्ग (निशा + उत्सर्ग) m. *Ende der Nacht, Tagesanbruch* H. ç. 17, wo निशात्ययोत्सर्गौ zu lesen ist.

निश्चक्षुस् (निस् + च°) adj. *augenlos, blind* MBh. 12,10523.

निश्चत्वारिंश (निस् + चत्वारिंशत्) adj. *ohne vierzig* Vop. 6,86.

निश्चप्रच (निश्च + प्रच) gaṇa मयूरव्यंसकादि zu P. 2,1,72. vielleicht *zurück und vorwärts.* — Vgl. आचपराच.

निश्चय (von 2. चि mit निस्) m. P. 3,3,58 (nach dem Schol. parox., nach P. 6,2,144 aber oxyt.) 1) *eine feste Meinung, feststehende Ansicht, genaue Kenntniss, sicheres Wissen, Gewissheit* AK. 1,1,4,12. 3,4,2,23. 32 (Colebr. 28), 14. 5,16. H. 1374. 1540. Halâj. 5,62. बुद्धिर्नाम निश्चयात्मिकान्तःकरणवृत्तिः Vedântas. (Allah.) No. 47. संशयो ऽथ विपर्यासो निश्चयः स्मृतिरेव च Bhâg. P. 3,26,30. Bhâshâp. 127. इति बुधानामेष निश्चयः Brâhman. 2,27. इति निश्चयः *so steht es fest* M. 10,1. 67. MBh. 5,7372. Bhâg. P. 1,17,20. शक्तो ऽहं सर्वभूतानामिति मे निश्चयो दृढः R. 3,29,19. एष लोकस्य निश्चयः 4,23,6. MBh. 4,77. Vet. in LA. 7,14. न युक्तो निश्चयः *es ist nicht passend sich darüber entschieden auszusprechen* Daçak. in Benf. Chr. 188,1. संदिग्ध° *keine feste Meinung habend* R. 1,7,6. निश्चयं ज्ञातुम् *Gewissheit erlangen* Kathâs. 24,66. यदत्र सत्यं वासत्यं गत्वा वेत्स्यामि निश्चयम् N. 19,3. निश्चयार्थं द्वौ चारौ प्रेषयति Z. d. d. m. G. 14,575,11. संवादसुनिश्चया *vollkommene Gewissheit habend* Kathâs. 21,127. बुद्धिनिश्चये *wo es gilt, dass der Verstand entscheidet,* R. 1,24,15. मति° *eine feststehende Meinung* AK. 3,4,27,211. श्रुतास्ते वेदनिश्चयाः *was die* Veda *hierüber bestimmen* MBh. 11,24. निश्चयं शृणु मे तत्र त्यागे *meine feststehende Meinung über* Bhag. 18,4. M. 8,255. गङ्गायाश्चागमे राजा निश्चयं नाध्यगच्छत *konnte nicht darüber mit sich auf's Reine kommen, wie u. s. w.* R. 1,42,26. 8. 18. 43,6. अगत्वा निश्चयम् 42,27. अगत्वा निश्चयं तेषामुद्धरणं प्रति 43,10. नास्य लभामि निश्चयम् MBh. 4,234. कथयामास धर्मात्मा तस्य शब्दस्य निश्चयम् *wie es sich in Wirklichkeit mit dieser Benennung verhält* R. 1,26,7. इति धर्मेषु निश्चयः *so lautet die Bestimmung in Bezug auf das Recht* MBh. 5,7078. यः प्रश्नं वितथं ब्रूयात्पृष्टः सन्धर्मनिश्चये M. 8,94. Brâhman. 2,29. MBh. 2,265. उत्साहे च प्रमाणं च मन्त्रिणामर्थनिश्चये *in der Entscheidung der Angelegenheit* R. 4,31,32. तृतीये ऽहनि निश्चित्य मन्त्रिभिर्मन्त्रनिश्चयम् *nachdem er zu einem festen Entschluss gekommen war* R. Schl. 1,8,22. सन्मन्त्रनिश्चयात् MBh. in LA. 48,15. एकं शास्त्रमधीयानो न विद्याच्छास्त्रनिश्चयम् *der hat keine genaue Kenntniss von* Suçr. 1,14,9. संप्रवक्ष्याम्यतश्चोर्ध्वमाकारगतिनिश्चयम् *wie es sich damit genau verhält* 274,16. Varâh. Bṛh. S. 52,12. मधुरास्तु कथाश्चित्रार्थपदनिश्चयाः । निश्चयज्ञः स पार्थाय कथयामास केशवः ॥ MBh. 14,379. नव ब्रह्माण इत्येते पुराणे निश्चयं गताः so v. a. *ausdrücklich genannt* VP. bei Muir, Sanskrit Texts I,25, N. 40. नासां वयसि निश्चयः so v. a. *sie kümmern sich nicht um das Alter* MBh. 13,2218; vgl. M. 9,14, wo संस्थितिः st. निश्चयः gesagt wird. अनेन निश्चयेन so v. a. *da solches feststand, da man darüber einig war* Sâv. 7,6. निश्चयेन *bestimmt, durchaus, gewiss:* स निश्चयेन योक्तव्यो योगो निर्विण्णचेतसा Bhag. 6,23. अद्य मे निश्चयेन मरणं भविष्यति Vet. in LA. 10,5. निश्चयात् dass.: प्रीतो ऽस्मि वः सुरश्रेष्ठाः सर्वेषामेव निश्चयात् Hariv. 14125. Varâh. Bṛh. 5,6. Râǵa-Tar. 4,456. सुनिश्चयम् *ganz bestimmt, durchaus* Hariv. 7211. am Anfange eines comp. in adv. Bed.: अव्यक्तः किल तोयस्य रसो निश्चयनिश्चितः Suçr. 1,136,9. — 2) *Entschluss, Be-*

schluss, bestimmtes Vorhaben: तत्प्रभाते ऽत्र गन्तव्यमिति निश्चयः Pańkat. 77,13. निश्चयं कर् *beschliessen, sich Etwas fest vornehmen* R. 1,15, 4. 47,10. 65,4. 2,45,26. Kathâs. 3,60. कृत्वा निश्चयमात्मनः R. 3,48,16. निश्चयं परमं कृत्वा 4,49,20. तं द्रष्टुं कृतनिश्चयः 3,50,16. युद्धाय कृतनिश्चयः Bhag. 2,37. Pańkat. 74,7. Hariv. 7211. यज्ञकर्मणि R. 1,39,25. मरणे Pańkat. 48,7. एषा त्वय्यासीत्कृतनिश्चया *sie hatte sich für dich entschlossen, sie hatte sich entschlossen dir zu gehören* Bhâg. P. 3,22,10. नियम॰ R. 1,21,6. फलप्रकृत्याव्यवसाय॰ Pańkat. I,195. मरणा॰ *fest entschlossen zu sterben* 48,12. दृढ॰ adj. MBh. 5,7317. निश्चल॰ Râǵa-Tar. 3,428. बद्ध॰ adj. Kathâs. 16,116. स्वकार्य॰ adj. Kumâras. 5,8. विप्र॰ adj. M. 7,179. पाप॰ adj. f. आ *Böses vorhabend, Böses im Sinne führend* MBh. 1,3291. 13,2397. R. 2,42,6. 73,16. R. Gorr. 2,6,16. क्रूरनिश्चया Ragh. 12,4. एक॰ *einem und demselben Gedanken nachgehend, dasselbe Ziel verfolgend* Sund. 1,4. Hariv. 8319. तान्विद्यासुरनिश्चयान् *dämonische Ziele verfolgend* Bhag. 17,6. — 3) *Gewissheit, Enttäuschung;* Bez. einer best. rhetorischen Figur: अन्यन्निषिध्य प्रकृतस्थापनं निश्चयः पुनः mit dem Beispiele: वदनमिदं न सरोजं नयने नेन्दीवरे एते । इह सविधे मुग्धदृशो मधुकर न मुधा परिभ्राम्य ॥ Sâh. D. 685. — Vgl. अर्थ॰.

निश्चयदत्त (नि॰ + दत्त) m. N. pr. eines Kaufmanns Som. in Berichte der phil.-hist. Cl. d. K. S. G. d. Ww. 1861, S. 213. fgg.

निश्चयिन् (von निश्चय) in कृतनिश्चयिन् adj. *entschlossen* Pańkat. II,149.

निश्चर् (von चर् mit निस् oder निस् + चर्) m. N. pr. eines der Saptarshi im 11ten Manvantara Hariv. 478. im 2ten VP. 261.

निश्चल (निस् + चल) 1) adj. f. आ *unbeweglich* Jâǵn. 3,199. MBh. 1, 1583. R. 1,17,32. Bhartr. 2,69. Varâh. Bṛh. S. 94,45. Kathâs. 8,22. uneig. *keiner Schwankung unterworfen, unveränderlich, unwandelbar:* बुद्धि Bhag. 2,53. Hariv. 5883. मनस् 14692. चेतस् Râǵa-Tar. 3,277. मति Spr. 217. प्रीति R. 4,7,6. प्रतिज्ञा MBh. 7,478. भक्ति Brahmavaiv. P. in Verz. d. Oxf. H. 20,b,6. निश्चय Râǵa-Tar. 3,428. कूट = निश्चल AK. 3,4,9,39. — 2) f. आ a) *die Erde* ÇKDr. Wils. — b) *Desmodium gangeticum Dec.* (शालपर्णी) Râǵan. im ÇKDr.

निश्चलाङ्ग (निश्चल + अङ्ग) 1) adj. *dessen Glieder unbeweglich sind.* — 2) m. a) *Ardea nivea* Râǵan. im ÇKDr. — b) *Berg, Felsen* ÇKDr. Wils.

निश्चायक (von 2. चि mit निस्) adj. *Gewissheit über Etwas habend:* अनुपाधित्वनिश्चायकदर्शनत्वे न केतुत्वमिति व्याप्तिग्रहमाहुरी ÇKDr. अनिश्चायकत्व Z. d. d. m. G. 7,310, N. 5.

निश्चारक (von चर् mit निस्) n. 1) *Stuhlgang.* — 2) *Wind.* — 3) *Eigenwille* H. an. 4,17. fg. Med. k. 195 (fälschlich निश्चारक gedruckt).

निश्चित 1) partic. s. u. 2. चि mit निस्. — 2) f. आ N. pr. eines Flusses MBh. 6,326 (VP. 182).

निश्चिति (von 2. चि mit निस्) f. *Bestimmung, Festsetzung:* पाठ॰ Med. k. 185.

निश्चित्त (निस् + चि॰) m. Bez. eines Samâdhi Vyutp. 17.

निश्चिन्त (निस् + चिन्ता) adj. 1) *nicht denkend* MBh. 14,1307. — 2) *gedankenfrei, sorgenlos* Hariv. 10302. Pańkat. ed. orn. 63, 19. Daçak. 2,3. Sâh. D. 33,6. — Vgl. नैश्चिन्त्य.

निश्चिन्त्य (von चित् mit निस्) s. अ॰.

निश्चिरा f. N. pr. eines Flusses, v. l. für निश्चिता VP. 182, N. 17.

निश्चुक्कण n. *Zahnpulver* Hâr. 170. ॰क्वण Trik. 2,6,44; ÇKDr. und Wils. haben auch hier die Lesart ॰क्कण vor sich gehabt. Wird von Wils. auf चुक्क् zurückgeführt.

निश्चेतन (निस् + चेतना) adj. *bewusstlos* Hariv. 3676. Pańkat. 146,12. *nicht bei Sinnen seiend, unvernünftig* R. 2,41,6. Râǵa-Tar. 3,295.

निश्चेतस् (निस् + चे॰) adj. *nicht bei Sinnen seiend* MBh. 2,2208. R. 2,77,12.

निश्चेष्ट (निस् + चेष्टा) adj. f. आ *regungslos* MBh. 3,716. 4,463. 7,2096. 14,801. R. 2,45,31. 47,1. 5,56,92. Suçr. 1,255,8. 2,309,12. Mârk. P. 85,3. Kathâs. 20,126. Hit. 43,15. ॰ष्टम् adv. Amar. 3,40.

निश्चेष्टा (wie eben) f. *Regungslosigkeit:* ॰करण *R. hervorbringend,* N. eines der Pfeile des Liebesgottes Trik. 1,1,40.

निश्चौर (निस् + चौर) adj. *frei von Räubern:* ग्रघन् Râǵa-Tar. 6,46.

निश्च्यवन (von च्यु mit निस् oder निस् + च्य॰) m. 1) *eine Form des Feuers:* यस्तु न च्यवते (*nicht abnimmt*) नित्यं यशसा वर्चसा श्रिया । अग्निर्निश्च्यवनो नाम पृथिवीं स्तौति केवलम् ॥ MBh. 3,14141. — 2) N. pr. eines der Saptarshi im 2ten Manvantara Hariv. 417.

निश्छन्दस् (निस् + छ॰) adj. *die heilige Schrift nicht studirend:* कुल M. 3,7.

निश्छिद्र (निस् + छिद्र) adj. 1) *keinen Riss —, keine Oeffnungen —, keine Löcher habend, unverletzt, woran Nichts mangelhaft ist* Kâm. Nîtis. 14,32. पात्राणि Kull. zu M. 6,53. स्तम्भाः Spr. 122. ॰पत्त्राः (पादपगुल्मवल्लयः) Varâh. Bṛh. S. 53,102. मन्त्रतस्तन्त्रतश्छिद्रं देशकालार्हवस्तुतः सर्वं करोति निश्छिद्रमनुसंकीर्तनं तव ॥ Bhâg. P. 8,23,16. — 2) *keine Blössen darbietend:* मन्त्रिन् Spr. 122. — 3) *ununterbrochen:* वृष्टि Varâh. Bṛh. S. 23,3.

निश्छेद्र (निस् + छेद) adj. *nicht mehr theilbar;* s. u. निच्छेद.

निश्र im gaṇa ब्राह्मणादि zu P. 5,1,124 wohl fehlerhaft für निसृ.

निश्रम (von श्रम् mit नि) m. *die auf Etwas gewendete Mühe, anhaltende Uebung:* प्रमाणे ऽस्य तपस्थाने किंनराः कृतनिश्रमाः MBh. 2,132. कृतशास्त्रनिःश्रम (sic) 1,5443.

निश्रयणी (von श्रि mit नि) f. *Stiege, Leiter* Çat. Br. 5,2,1,9. Kâtj. Çr. 14,5,5. Nach Çabdar. im ÇKDr. निःश्र॰ und निःश्रयिणी.

निश्रव s. u. निस्रव.

निश्राविन् im gaṇa यवादि zu P. 3,1,134 wohl ungenaue Schreibart für निस्राविन्.

निश्रीक adj. MBh. 14,476 und Mârk. P. 49,7 ungenaue Schreibart für निःश्रीक.

निश्रेणि s. u. निश्रेणी; निःश्रेणिका (sic) f. *eine best. Grasart* Râǵan. im ÇKDr.

निश्रेणी f. = निश्रयणी und wohl auch daraus entstanden. Schol. zu Kâtj. Çr. 581,3. निःश्रेणी Çabdar. im ÇKDr. MBh. 12,604. 3838. निःश्रेयसाति॰ Râǵa-Tar. 4,392. निःश्रेणि f. AK. 2,2,17. H. 1013. an. 3 212. Med. n. 37. Halâj. 2,146. त्रिदिव॰ Ragh. 15,100. त्रिनिन्द्रभवनश्रेणिशिखनिःश्रेणिमण्डित Çatr. 2,8. धर्म॰ MBh. 12,12058. पुण्यनिःश्रेणिभिः पुण्यामारुरोह दिवं शनैः Râǵa-Tar. 4,44. Nach H. an. und Med. निःश्रेणि f. auch *der wilde Dattelbaum.*

निश्वास (von श्वस् mit नि) m. *das Einathmen*, im Gegens. zu उच्छ्वास Praçnop. 4,4. Suçr. 1,271,10. 319,21. Unter उच्छ्वास haben wir für die erste und letzte Stelle fälschlich die Bedeutung *Ausathmen* angenommen, weil wir निश्वास für eine fehlerhafte Schreibung statt निःश्वास ansahen. Diejenigen Stellen, in denen निश्वास die Bedeutung *Ausathmen, Seufzen* hat, werden unter निःश्वास angegeben werden, da für diese Bedeutung nur diese Form als die richtige angesehen werden kann. Umgekehrt wird Sâh. D. 73,2 निश्वास statt निःश्वास zu lesen sein, da उच्छ्वास daneben steht und offenbar ein *krampfhaftes Einziehen der Luft* gemeint ist. 64,9 steht neben उच्छ्वसित richtig निश्वास, Ballantyne übersetzt aber dieses durch *sighs of expiration* und jenes durch *sighs of inspiration.*

निःशंसय bei Wilson fehlerhaft für निःसंशय.

निःशङ्क (निस् + शङ्का) adj. f. आ *frei von Besorgniss, furchtlos, der Nichts zu befürchten hat, kein Bedenken habend* Hariv. 3741. R. 5,38,39. ad Bhartṛ. 3,4 bei Schiefner und Weber. Kathâs. 22,197. Pańkat. 24,13 (ed. orn. 21,5). 124,1. Hit. II,94. Mârk. P. 21,15. Vet. in LA. 4,15. Sâh. D. 34,1. Verz. d. Oxf. H. 91,*b*,9. अन्तरात्मन् R. 6,101,32. मनस् Pańkat. 213,24. (व्रणाः) रोहन्ति च निःशङ्कः so v. a. *ohne Weiteres* Suçr. 2,14,9. *wobei man Nichts zu besorgen —, Nichts ängstlich zu bedenken braucht:* निःशङ्काङ्गविकर्षणा Bhartṛ. 1,25. °शङ्कम् adv. *ohne Zagen, unbesorgt, ohne sich ängstlich zu bedenken, ohne Weiteres* MBh. 1,5012. R. 4,15,24. Bhartṛ. 3,15. Ṛt. 6,4. Kathâs. 26,257. Pańkat. I,299. अभिषिच्यताम् Râǵa-Tar. 3,189. कुराद् 2,43. am Anfange eines comp. ohne Casuszeichen: निःशङ्कसुप्त *unbesorgt —, ruhig schlafend* Spr. 406.

निःशङ्कित (निस् + श°) adj. f. आ *frei von Besorgniss, kein Bedenken habend:* °मनस् Pańkat. 217,12. *wobei man sich gar keine Besorgniss macht:* लीला 161,16.

निःशब्द (निस् + श°) adj. f. आ *lautlos, geräuschlos, kein Geräusch verursachend* MBh. 1,772. 6977. 6,1552. 10,465. Hariv. 5005. R. 1,55,24. 2,57,6 (5 Gorr.). 5,1,92. Megh. 112. Varâh. Bṛh. S. 79,2. Râǵa-Tar. 4,518. °संवृत्त R. 5,3,47. subst. *lautlose Stille:* कृत्वा निःशब्दमेकाग्राः शृणुत R. 4,59,8. adv. *lautlos:* °स्तिमित (निःशब्द könnte hier auch als adj. gefasst werden) MBh. 3,2537. Hariv. 2912. 5003. fg. निःशब्दस्तवद्भ्रु Râǵa-Tar. 2,162. — Vgl. निश्शब्द.

निःशम (निस् + शम) m. *Kummer* Trik. 1,1,129.

निःशयान (निस् + श°, partic. praes. von शी) adj. *nicht schlafend* Bhâg. P. 2,7,29. 3,9,10. An der ersten Stelle übersetzt Burnouf das Wort durch *plongé dans le sommeil.*

निःशरण (निस् + श°) adj. f. आ *schutzlos* Râǵa-Tar. 2,38. 3,161.

निःशर्कर (निस् + शर्करा) adj. *frei von Steinen:* तीर्थ R. Gorr. 1,2,6.

निःशलाक (निस् + शलाका) adj. *frei von Predigerkrähen, von wo Nichts verrathen wird, geheim* AK. 2,8,1,22. H. 742. Halâj. 4,23. गिरिपृष्ठं समारुह्य प्रासादं वा रहोगतः । अरण्ये निःशलाके वा मन्त्रयेदविभावितः ॥ M. 7,147 (= MBh. 5,1415). MBh. 15,192. देश 12,12577.

निःशल्य (निस् + श°) 1) adj. *vom Pfeile befreit, aus dessen Körper der Pfeil herausgezogen ist* MBh. 6,3375. — 2) °यम् adv. *schmerzlos, ohne Kampf, gern, willig:* निःशल्यमुत्सृजेयं जीवितम् Daçak. in Benf. Chr. 194,23.

निःशंस् (शंस् mit निस्) f. viell. *Abweisung:* यदाशसा निःशसाभिशसोपारिम Ṛv. 10,164,3.

निःशस्त्र (निस् + श°) adj. *unbewaffnet* Râǵa-Tar. 4,565. 5,406.

निःशुक्र (निस् + शुक्र) adj. *glanzlos* oder *ohne männliche Kraft:* आत्तवीर्यं निःशुक्रं जघान Ait. Br. 8,23.

निःशूक (निस् + शूक) m. *Reis ohne Grannen* (मुण्डशालि) Râǵan. im ÇKDr.

निःशेष (निस् + शेष) adj. f. आ *wovon kein Rest übrig ist, alles bis auf das Letzte, alle bis auf den Letzten* AK. 3,2,11. H. 1433, Sch. Halâj. 4,85. अशिश्रियंस्ते निःशेषा दन्तिनः Râǵa-Tar. 4,148. 2,165. Kathâs. 1,3. यो न निर्गत्य निःशेषामालोकयति मेदिनीम् Pańkat. I,21. Varâh. Bṛh. S. 5,48. कल्प *vollständig abgelaufen* Hariv. 522. 528. 12298. कृत Vâju-P. bei Muir, Sanskrit Texts I,30, N. 51. निःशेषं कृ *bis auf den letzten Rest vernichten:* संशप्तकाश्चशेषं च कृतं निःशेषमाहवे MBh. 1,535. इमां वसुमतीं कुर्यान्निःशेषाम् 2,1531. 7,2057. 8511. 9,1586. 13,2090. 16,102. Hariv. 776. Spr. 508. निःशेषान्नः करिष्यति R. Gorr. 2,77,18. निःशेषं (sic) नः करिष्यति R. Schl. 2,78,14. MBh. 2,2462. जीवकृतं सर्वं निःशेषं नावतिष्ठते so v. a. *geht vollständig zu Grunde* Hariv. 12299. Am Anfange eines comp. vor einem partic. als adv. *bis auf den letzten Rest, ganz und gar, vollständig:* °मग्ना (वाहिनी) Hariv. 11056 (S. 791). °चिम्नाणितकोशजात Ragh. 5,1. °मुषिताम्बुजन Kathâs. 24,83. Sâh. D. 20,3. °षेण dass.: जातं ते योजनामासुर्निःशेषेण MBh. 13,2654. °यसम् dass. Suçr. 1,301,9. 2,20,13. Çâk. 153, v. l. Râǵa-Tar. 4,633. निवृत्तः Schol. bei Wilson, Sâṁkhjak. S. 12. — Vgl. अशेष.

निःशेषता (von vorherg.) f. *eine Vernichtung bis auf den letzten Rest* MBh. 6,3752. एवं शत्रून्निःशेषतां नीत्वा Pańkat. 195,9. 201,8. Râǵa-Tar. 6,258.

निःशेषय् (wie eben) *bis auf den letzten Rest vernichten:* आगर्भं यावदेषां कुलमिदमखिलं नैव निःशेषयामि Prab. 36,11. निःशेषित *vollständig verzehrt, — zu Ende gebracht, — vernichtet:* अन्न R. 1,65,6. फलानि 5,14,51. धन Râǵa-Tar. 2,80. Feinde 1,276. Pańkat 201,28 (wo fälschlich निशे°). 212,2. — Vgl. अशेषय्.

निःशोक (निस् + शोक) adj. *vom Kummer befreit* Hariv. 14727. Râǵa-Tar. 4,319.

निःशोध्य (निस् + शो°) adj. *was nicht gereinigt zu werden braucht, rein* AK. 3,2,5. H. 1436. Halâj. 4,85.

निःश्मश्रु (निस् + श्म°) adj. *bartlos* Trik. 3,3,186 (निश्श्मश्रु).

निःश्रम s. u. निश्रम.

निःश्रयणी und निःश्रयिणी s. u. निश्र°.

निःश्री (निस् + श्री) adj. *des Glücks, des Wohlstandes beraubt:* °कृत Varâh. Bṛh. S. 19,7. निःस्वीकृत, was vorzuziehen ist, hat die v. l.

निःश्रीक (wie eben) adj. 1) *dessen Anmuth —, Schönheit dahin ist,* von einem Todten MBh. 14,476 (निश्श्रीक). — 2) *dessen Glück dahin ist, unglücklich* MBh. 5,533. Bhâg. P. 8,5,16. Vâju-P. bei Muir, Sanskrit Texts I,28, N. 46 = Mârk. P. 49,7 (निश्श्रीक). यथा निःश्रीकं गृहं न राजते एवं निःस्त्रीकम् Kull. zu M. 9,26.

निःश्रेणि, °श्रेणिका und °श्रेणी s. u. निश्रि°.

निःश्रेयस (निस् + श्रेयस्) P. 5,4,77. Vop. 6,80. = निश्चितं (!) श्रेयः P., Schol. adj. f. ई *kein Besseres über sich habend, der allerbeste, vorzüglichste;* n. *Jemandes Bestes, Heil, Glückseligkeit, Erlösung;* = कल्याण H. an. 4,328. Med. s. 55. = मोक्ष AK. 1,1,4,15. H. 74. H. an. Med. Halâj. 1,124. निःश्रेयसादान Kaush. Up. in Ind. St. 1,408. M. 1,106. प्रज्ञा निःश्रेयसी लोके MBh. 12,6691. पण्डितो ऽर्थकृच्छ्रेषु ब्रूयान्निःश्रेयसं वचः (कुर्यान्निःश्रेयसं परम्) MBh. 2,169) R. Gorr. 2,109,17. 5,1,93. 82,8. सर्वतश्चिन्तयन्त्या मे तव निःश्रेयसम् 3,13,11. नूनं न ते जनः कश्चिद्स्ति निःश्रेयसे परः। निवारयति यो न त्वां कर्मणो ऽस्माद्विगर्हितात् 5,24,13. MBh. 3,5566. 13699. 15,252. Bhâg. P. 1,3,40. 2,3,11. °कर् Bhag. 5,2. M. 12,83. 104, 16. — 1,117. Kan. 1,2,4. Vikr. 1. Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 199. Prab. 19,9. *Erlösung bringendes Wissen* Tattvas. 52 nach Ballant. m. Bein. Çiva's Med. n. = विद्या, अनुभाव, भक्ति Çabdar. im ÇKDr.

निःश्वास (von श्वस् mit निस्) m. 1) *das Aussathmen, der ausströmende Athem* M. 3,19. MBh. 3,13537. fg. (= Hariv. 681. fg.). तपोन स पुनर्निःश्वास इव दर्पणे 16545 Hariv. 4260. 4748. R. 2,61,3. 3,22,18. 18. 62, 31. Mârk. 48,22. Bhartr. 1,96. Ragh. 1,43. 16,43. Varâh. Bṛh. S. 5,50. 34,2. Bhâg. P. 4,10,26. 7,12,25. Daçak. in Benf. Chr. 198,22. — 2) *Seufzer:* निःश्वासमुष्णमनकृद्दीर्घम् — मुमोच MBh. 1,2005. °परमा N. 2,2. R. 2,24,7. Ragh. 1,67. व्यलीकनिःश्वासमिवोत्ससर्ज Kumâras. 3,25. Megh. 82. 88. Varâh. Bṛh. S. 3,14. Pańkat. ed. orn. 50,4. Amar. 87. Mârk. P. 20,47. Sâh. D. 64,9. सनिश्वासम् Mṛkkh. 150,3. Çâk. Ch. 65,5. — Statt निःश्वास findet man häufig निश्वास geschrieben, für welche Form wir aber eine andere Bedeutung angenommen haben. Es ist übrigens zu bemerken, dass die Verwechselung von नि und निस् nicht lediglich den Abschreibern zuzuschreiben ist, da auch Formen wie न्यश्वसत् *seufzte auf* (vgl. übrigens u. निश्वास) MBh. 8,4833. न्यश्वसीत् Bhatt. 6,34. 15,24. न्यश्वसिषुः 3,17 vorkommen.

निःश्वाससंहिता (निः° + सं°) f. Titel einer angeblich von Rudra-Çiva geoffenbarten *Gesetzsammlung* Varâh. P. in Verz. d. Oxf. H. 58, b, 37. 40. Çiva-P. ebend. 63, b, 23. fgg., wo auch der Ursprung des Namens erklärt wird.

निष्, नेषति *benetzen, besprengen* Dhâtup. 17,49.

निषङ्ग (von सञ्ज् mit नि) m. 1) *das Hängen an,* = सङ्ग Trik. 3,3,61. H. an. 3,123. = संगत (सङ्ग ÇKDr.) Med. g. 38. Viell. hierher zu ziehen: तिर्यग्योनिगतो रूपं कथं धारितवान्प्रभुः (कृष्णः) । केन कार्यनिषङ्गेण (निषङ्गेण) तमाख्याहि महाबल ॥ so v. a. *in welcher Absicht* MBh. 12, 7606. — 2) *Köcher* AK. 2,8,2,56. Trik. H. 781. H. an. Med. Halâj. 2, 310. प्रगृह्य महासिनिशितान्निषङ्गात् MBh. 4,1693. Ragh. 2,30. 3,64. Bhâg. P. 6,1,35. 9,10,43. Nach den Erklärungen von निषङ्गधि und निषङ्गिन् auch *Schwert.* — Vgl. अ°.

निषङ्गथि (wie eben) Uṇâdis. 4,37. adj. *umarmend* Uǵǵval. m. *Umarmung* Uṇâdik. im ÇKDr.; vgl. स्वञ्ज्. *Schütze; Wagen; Wagenlenker; Schulter; Gras* Uṇâdivṛ. im Saṁkshiptas. ÇKDr.

निषङ्गधि (नि° + धि) m. nach Mahîdh. *Schwertscheide* VS. 16,10.

निषङ्गिन् (von निषङ्ग) 1) adj. *mit einem Köcher versehen* AK. 2,8,2, 37. H. 771. सुधन्वान इषुमन्तो निषङ्गिणः ṚV. 5,57,2. VS. 16.20. Kâty. Çr. 20,2,11 (an diesen zwei Stellen nach dem Schol. *mit einem Schwert bewaffnet*). Çat. Br. 13,4,2,5. Kâth. 37,11. Çâṅkh. Çr. 16,1,20. Pâr. Gṛhj. 2,17. MBh. 4,1639. Ragh. 7,53. — 2) m. N. pr. eines der 100 Söhne des Dhṛtarâshṭra MBh. 1,2738. 4547. 8,4262.

निषङ्ग (von सञ्ज् mit नि) s. कु°.

निषठ s. निशठ.

निषण्णक (von निषण्ण und dieses partic. von सद् mit नि) n. *ein best. Gras* (s. सु°) Çabdar. im ÇKDr. *Sitz* Wils.

निषत्ति (von सद् mit नि) f. *Unthätigkeit, Lässigkeit:* का ते निषत्तिः किमु नो ममत्सि ṚV. 4,21,9.

निषत्तृ (wie eben) adj. *festsitzend* ṚV. 10,162,3.

निषद् (wie eben) 1) adj. *unthätig sitzend:* न निषत्किं चनावति Çâṅkh. Çr. 15,19,26. — 2) f. a) *das Sitzen,* insbes. *das Sitzen am Altar* (beim Opfer und Opferschmaus): इष्टा वा ये निषदि किं ते अस्य ṚV. 6,27,1. 2. अभिस्वरा निषदा गा अवस्यव इन्द्रे हिन्वाना द्रविणान्याशत 2,21,5. अग्निर्होता निषदा यजीयान् 10,53,2. Çat. Br. 4,6,9,1. 2. — b) Bez. *einer Art von Compositionen:* यं (नारायणं) वाकेष्वनुवाकेषु निषत्सूपनिषत्सु च । गृणन्ति सत्यकर्माणम् MBh. 12,1613.

निषद् m. 1) N. pr. eines alten Königs MBh. 2,326. Wohl fehlerhaft für निषध. — 2) *eine best. Note,* = निषाद् Svâmin zu AK. 1,1,2,1. ÇKDr. H. 1401, Sch.

निषदन (von सद् mit नि) 1) adj. zur Erkl. von निषाद् Nir. 3,8. — 2) n. a) *das Niedersitzen* ṚV. 1,162,14. — b) *Aufenthalt* ṚV. 10,97,5. *Sitz* (in übertr. Bed.): अशेषदोष° Bhâg. P. 5,14,7.

निषद्या (wie eben) f. P. 3,3,99. Vop. 26,186. 1) *ein kleines Ruhebett* Trik. 2,6,41. — 2) *Kaufmannshalle, Markt* P., Sch. AK. 2,2,2. H. 1002.

निषद्वर (wie eben) Uṇâdis. 2,124. 1) adj. *sitzend* (am Altar) VS. 28, 4. *lässig sitzend* Çâṅkh. Çr. 15,19,1. — 2) m. a) *Sumpf, Koth (worin man stecken bleibt)* AK. 1,2,3,9. H. 1090. an. 4,268. Med. r. 275. Halâj. 3,56. — b) *der Liebesgott* H. an. — 3) f. ई *Nacht (die Zeit der Ruhe)* H. an. H. ç. 17 (निषि°). Med. (die gedr. Ausg. liest °रा). Uǵǵval.

निषध 1) m. a) N. pr. eines Gebirges AK. 2,3,3. H. 947, Sch. अस्तगा निषधं नीलं च विदुः 1538, Sch. H. an. 3,345. Med. dh. 33. Hâr. 26. MBh. 3,12917. 17460. 6,198. 202. 272. 13,7658. Hariv. 11447. Ragh. 18, 1. VP. 167. 172. Bhâg. P. 5,16,9. 27. LIA. 1,22, N. — b) pl. N. pr. eines Volkes und des von ihm bewohnten Landes, über welches Nala herrschte, H. an. Med. N. 1,8. 31. 7,2. 26,1. MBh. 6,359 (VP. 190). निषधाधिप N. 5,19. °वंश 12,58. Nach H. an. und Med. bezeichnet निषध auch *den König der* N.; vgl. नैषध, नैषध्य. — c) N. pr. eines Sohnes des Ǵanameǵaja MBh. 1,3745. des Kuça und Vaters des Nala Hariv. 823. eines Grosssohnes des Kuça Ragh. 18,1. VP. 386. Bhâg. P. 9,12, 1. — d) *eine best. Stellung der geschlossenen Hand* Verz. d. Oxf. H. 86, a, 33. 202, a, 17. — e) *eine best. Note* (vgl. निषाद) H. 1401, v. l. H. an. — f) = कठिन H. an. Med. *hart* (adj.!) Wils. — 2) f. आ N. pr. a) der Residenz Nala's, der Stadt der Nishadha, H. 980. — b) eines im Vindhja entspringenden Flusses VP. 185, N. 80.

निषधाश्व (निषध + अश्व) m. N. pr. eines Sohnes des Kuru Bhâg. P. 9,22,4.

निषधेन्द्रकाव्य (नि°-इन्द्र + का°) n. *das Gedicht vom Fürsten der N.*, Titel eines Buches Z. d. d. m. G. 2,339 (162, *a*).

निर्यमम् adv. von 1. नि + सम P. 6,2,121, Sch.

नियय (von मा mit नि) m. neben परियय und विषय P. 3,3,70, Sch.

निषर्ग s. u. निषङ्ग.

निषव्य ist zur Auflösung von अनिषव्य angenommen worden; da aber सु mit नि sonst nicht vorkommt, so ist diese Auflösung zweifelhaft. Sâj. trennt अ ऽइषव्य *mit Pfeilen nicht verwundbar.*

निषाद (von सद् mit नि) m. 1) Bez. *nichtarischer in wildem Zustande lebender Volksstämme in Indien*, die als Räuber, Fischer und auch Jäger (निषाद = व्याध Hâr. 27) geschildert werden, AK. 2,10,20. Trik. 3,3,207. H. 933. an. 3,334. Med. d. 34. Halâj. 2,443. VS. 16,27 (nach Mahîdh. die im Gebirge lebenden fleischessenden Bhilla). treiben das Räuberhandwerk Ait. Br. 8,11. — Pañkav. Br. 16,6,8. °ग्राम Lâtj. 8,2,8. Kâtj. Çr. 1,1,12. 22,1,26. पञ्चजना: = चत्वारो वर्णा निषाद: पञ्चम इत्यौपमन्यव: Nir. 3,8. मत्स्यघातो निषादानाम् M. 10,48. MBh. 13,2652. समुद्रकुतिकोके निषादालयमुत्तमम् 1,1321. एतद्विनशनं नाम सरस्वत्या विशांपते ॥ द्वारं निषादराष्ट्रस्य येषां दोषात्सरस्वती । प्रविष्टा पृथिवीं वीर मा निषादा हि मां विदु: ॥ 3,10538. fg. 6,359 (VP. 190). 14,2472. fg. Hariv. 5236. R. 1,1,29. 3,13. 2,50,8 (47,9 Gorr.). 84, 17. 3,9,33. fg. °संघा: Varâh. Bṛh. S. 5,76. °राष्ट्र im Südosten von Madhjadeça 14,10. (ब्राह्मणात्) निषाद: शूद्रकन्यायाम् M. 10,8 (vgl. निषाद bei Baudh. bei Kull. zu M. 9,158 mit शौद्र M. 9,160). Jâgñ. 1,91. H. 896. शूद्रान्निषादो मत्स्यघ्न: क्षत्रियायां व्यतिक्रमात् MBh. 13,2574. — gaṇa विदादि zu P. 4,1,104. कुलालादि zu 3,118. Vârtt. zu P. 5,4,36. Pat. zu P. 4,1,97. M. 4,215. 10,18. 34. 36. fg. R. 1,2,13. Ragh. 14,52. 70. Den Urahn des Volkes lässt die Sage aus einem Schenkel Vena's entspringen, wobei zugleich der Name gedeutet wird, MBh. 12,2214. fgg. Hariv. 303. fgg. VP. 100. Bhâg. P. 4,14,43. fgg. °स्त्री M. 10,39. निषादी MBh. 1,879. 1842. fgg. 5644. 12,4854. निषादत्व R. 1,59,20. — 2) Bez. *einer Note, b unserer Tonleiter* AK. 1,1,2,1. Trik. H. 1401. H. an. Med. Khandas in Verz. d. B. H. 100. Çikshâ 12. Gausudop. in Ind. St. 2,67. MBh. 14,1419. Tattvas. 11. — 3) N. eines Kalpa (nach der Note benannt) Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 52, *a*, 2. — Vgl. नैषाद, नैषादक, नैषादकि, नैषादि.

निषादकर्षु (नि° + क°, viell. = कर्षू) N. pr. einer Gegend; s. नैषादकर्षुक.

निषादवत् (von निषाद) m. = निषाद 2. MBh. 12,6359.

निषादित partic. praet. pass. vom caus. von सद् mit नि; davon निषादितिन् = निषादितमनेन gaṇa इष्टादि zu P. 5,2,88.

निषादिन् (von सद् mit नि) 1) adj. *sitzend, liegend*: इक्षुच्छायनिषादिन्य: — शालिगोप्य: Ragh. 4,20. शय्या° Kathâs. 23,88. सिंहाद्धायानिषादिन: 22,85. निषादिभि: । मृगै: — उटजाङ्गणभूमिषु Ragh. 1,52. — 2) m. *Elephantenlenker* AK. 2,8,2,27. H. 762. 1231. Halâj. 2,70. 235. Çiç. 5,41.

निषिक्त s. u. सिच् mit नि.

निषिक्तपा (नि° + पा) adj. *der das Eingegossene* (*den Samen in der Mutter*) *hütet* ṚV. 7,36,9.

निषिद्धि (von सिध् mit नि) f. *Abwehr* Daçak. in Benf. Chr. 192,5.

निषिध m. pl. N. pr. eines Volkes, Nebenform von निषध Ind. St. 1,223. — Vgl. नैषिध.

निषूदन s. u. निसूदन.

निषेक (von सिच् mit नि) m. 1) *das Besprengen, Bespritzen*: सुखसलिलनिषेक (निदाघ) Ṛt. 1,28. *das Einspritzen* (des männlichen Samens): वीज° P. 6,2,65, Sch. योषित्सु तद्वीर्यनिषेकभूमि: सैव क्षमा Kumâras. 3, 16. *der eingespritzte Same*: प्रजानिषेकं मयि वर्तमानं सूनो: Ragh. 14, 60. *Befruchtung und die dabei stattfindende Cerimonie* Suçr. 1,324,5. Varâh. Bṛh. S. 2, *d* (A. Bl. 2, *a*). 27,1. Bṛh. 4,22. निषेकादिप्रवस्थासु Bhâg. P. 7,7,46. निषेकं विपरीतं स प्राचष्टे वृत्तचेष्टया MBh. 12,4219. निषेकादिकृत् AK. 2,7,6. निषेकादिश्मशानान्तो मन्त्रैर्यस्योदितो विधि: M. 2,16. वैदिकै: कर्मभि: पुण्यैर्निषेकादिर्द्विजन्मनाम् । कार्य: शरीरसंस्कार: 26. 142. Bhâg. P. 7,15,52. — 2) *was auf die Erde gegossen wird, Spülwasser* M. 4,151. *herabtriefende Flüssigkeit*: तैलनिषेकबिन्दु *ein herabtriefender Oeltropfen* Ragh. 8,38.

निषेक्तव्य (wie eben) adj. *zu giessen auf*: आत्मनो ऽपि निषेक्तव्यं तत: शिरसि तज्जलम् Hariv. 7771.

निषेचन (wie eben) n. *das Ausgiessen* AV. 1,3,1. *das Begiessen*: तरोर्मूलनिषेचनेन Bhâg. P. 4,31,14.

निषेचितर् (wie eben) nom. ag. *Einspritzer, Hineingiesser*: सर्वधातु° von der Sonne MBh. 3,154.

निषेद्धर् (von सिध् mit नि) nom. ag. *abhaltend, zurückhaltend* Çat. Br. 2,3,2,27. एतस्यैवं प्रवृत्तस्य सूतपुत्रस्य MBh. 7,7826. अन्यथार्के निषेद्धा स्यां बलाद्दावाग्निस्तथैव च Hariv. 14623.

निषेद्धव्य (wie eben) adj. *abzuhalten, zurückzuhalten* Çâk. 24,8. Kull. zu M. 8,50.

निषेद्धृ (wie eben) in अ° adj. *keinen Bändiger habend* Çat. Br. 2, 3,2,12.

निषेध (wie eben) m. gaṇa सुषामादि zu P. 8,3,98. 1) *Abwehr, Abweisung, Verhinderung, Verbot* Halâj. 5,48. Suçr. 1,9,20. 11,1.4. निषेधे ऽप्यहे: कर्तव्ये Râga-Tar. 3,1. कुर्वाणा भक्तिशीलश्रीनिषेधं मूर्धधूननै: 6,12. °कृत् Varâh. Bṛh. S. 88,18. अशेषविशेषमाया° Bhâg. P. 6,4,28. प्रवेशस्य Kathâs. 1,50. पूर्वसूत्रस्यैवायं निषेध: P. 1,3,58, Sch. ककारो गुणवृद्धिनिषेधार्थ: Sch. zu P. 3,1,67. 1,1,58. 2,45. AK. 3,4,22 (Colebr. 28), 14.16. Trik. 3,3,219 (निखेध gedr.). Vop. 26,201. Jâgñ. 2,285. विधि, निषेध *Gebot, Verbot* Bhâg. P. 8,20,27. विधिनिषेधता 7,15,61. द्वौ निषेधौ प्रकृतार्थं गमयत: so v. a. *zwei Negationen bejahen* Schol. zu Çâk. 10,6. *das Verneinen, Widersprechen* Çâk. 106,10, v. l. für विवाद. — 2) N. verschiedener Sâman Ind. St. 3,221. Pañkav. Br. 15, 9, 11. 19,7,1. Lâtj. 7,4,1. 8,10.

निषेधक (wie eben) adj. *wehrend, verhindernd, verbietend*: ये चाज्ञादनिषेधका: (नरा:) Mârk. P. 14,47. तत्तत्कर्मनिषेधकानि वचनानि Kull. zu M. 5,84 gegen das Ende.

निषेधन (wie eben) n. *das Abwehren* Suçr. 1,11,6.

निषेधिन् (wie eben) adj. *abwehrend, zurückdrängend* so v. a. *übertreffend*: अनूपरागनिषेधिभि: स्रुकै: Ragh. 9,42.

निषेध्य (wie eben) adj. *zu wehren, zu verhindern, zu verbieten* Jâgñ. 2,156.

निषेव (von सेव् mit नि) 1) adj. übend, obliegend: स्त्री॰ bescheiden MBh. 1,3682. 2,1909. 4,504.1118. 7,9126. 8,207. 9,516. 11,770. — 2) f. आ a) das Ueben, Obliegen: मन्त्र॰ Bhâg. P. 7,15,24. यन्नित्यसेवन्य॰ 4,21,39. — b) Verehrung: उत्तमश्लोकपदारविन्दयोः Bhâg. P. 7,4,42. तत्पुरुष॰ 6,1,16.

निषेवक (wie eben) adj. 1) besuchend: तस्मादत्रा तीर्थ॰ um zu besuchen Bhâg. P. 1,13,56. — 2) übend, obliegend, sich hingebend: स्त्री॰ bescheiden MBh. 4,927. युष्मत्कथामृत॰ so v. a. geniessend Bhâg. P. 4,7,44.

निषेवण (wie eben) n. 1) das Besuchen: तीर्थ॰ Bhâg. P. 1,2,16. — 2) das Ueben, Obliegen, öfterer Gebrauch, — Genuss, usus: तपसः Suçr. 1,271,8. शिष्टाचार॰ MBh. 3,13797. दाराणाम् 12,7912. वेदव्रत॰ 13,6424. प्रतिषिद्ध॰ Mârk. P. 28,9. गर्ह्योपाय॰ Râga-Tar. 1,228. स्त्री॰ M. 11,66. Jâgn. 3,230,244. वन्यस्नेह॰ Mârk. P. 28,26. यत्पादपद्ममकरन्द॰ Bhâg. P. 8,23,7. माधुकाव्य॰ Sâh. D. 1,16. कटुतिक्त॰ Suçr. 1,175,17. रजोधूम॰ das viele Verweilen in Staub und Rauch 2,304,18. — 3) das Verehren: भगवत्पदाम्भोज॰ Bhâg. P. 3,4,15.

निषेवितर् (wie eben) nom. ag. der da geniesst, sich hingiebt einer Sache: सर्वार्थान् MBh. 12,8920. काले निषेविता कामे स राजा राज्यमर्हति R. 4,38,44.

निषेवितव्य (wie eben) adj. zu üben, zu beobachten: व्रतम् Çâk. 26. zu gebrauchen, zu geniessen: शुक्रविवृद्धिदानि निषेवितव्यानि रसायनानि Varâh. Bṛh. S. 73,1. निसेवितव्यानि (sic) सुखानि लोके ह्यस्मिन्परे च MBh. 12,2837.

निषेविन् (wie eben) adj. übend, obliegend, beobachtend: ब्रह्मतत्त्वं निषेविभिः Hariv. 12019. ब्रह्म॰ 11682. मन्त्रब्रह्म॰ 15404. यथान्यायम् MBh. 13,6514. मन्त्रिप्रोक्तनिषेविणां क्षितिभुजाम् Varâh. Bṛh. S. 73,3. स्त्री॰ bescheiden MBh. 12,6226. R. 3,22,30. वन्याहार॰ geniessend R. Gorr. 2,37,2. अन्त्यस्त्री॰ sich abgebend mit, beiwohnend M. 12,59.

निषेव्य (wie eben) adj. 1) zu besuchen, zu beschreiten, zu wandeln: पन्था निषेवितः सद्भिः स निषेव्यो विजानता MBh. 12,378. — 2) zu geniessen: नारायणाख्यममृतम् Hariv. 15701. — 3) ehrwürdig: मृगेन्द्र इव विक्रान्तो निषेव्यो हिमवानिव Bhâg. P. 1,12,22.

निष्क्, निष्कयते wägen (परिमाणे) Dhâtup. 33,13. — Wenn die Wurzel nicht geradezu zur Erklärung von निष्क erfunden ist, muss निष्कय् als denom. von निष्क betrachtet werden.

निष्क Uṇâdis. 3,45. m. n. (das letztere selten, gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2,4,31. Siddh. K. 249, a, 1. 1) m. n. ein goldener Hals- oder Brustschmuck AK. 3,4,1,14. H. an. 2,11. Med. k. 27. बिभर्षि निष्कम् RV. 2,33,10. 8,47,15. निष्कमिव प्रति मुञ्चत AV. 5,14,3. 7,99,1. 20,131,8. Çat. Br. 11,4,1,1.8. 13,4,1,7.11. Lâṭj. 8,10,3. Khând. Up. 4,2,1.2. 5,13,2. MBh. 1,2987.4628. 2,2150. 6,670.3967. Bhâg. P. 2,9,11. कण्ठसक्तेन निष्केण Hariv. 13892. Kumâras. 2,49. सनिष्कधृक् R. 1,6,9. उरस्येषां च सर्वेषां निष्का ज्वलनसंनिभाः 3,9,12. MBh. 5,4223. 7,4572. निष्कमाला Schol. zu P. 6,2,55. Auch राजतो निष्कः Pañkav. Br. 17,1,14. Kâtj. Çr. 22,4,16. Am Fusse getragen: पन्निष्क, पाद॰ P. 6,3,56, Vârtt. — 2) m. n. ein goldener Halsschmuck von bestimmtem Gewicht (das mit der Zeit variirt) und die Stelle von Geld vertritt (vgl. यणम्): शतं राज्ञो निष्कान्छतमश्वान् (अदाम्) RV. 1,126,2. AV. 20,127,3. Lâṭj. 9,9,20. Itih. bei Sâj. zu RV. 1,125,1. MBh. 1,8029. 2,2061. 3,1474. 14,2651. P. 5,1,30. 2,119. R. 2,32,10. Hit. III,121. निष्कसमाः स्त्रियः Varâh. Bṛh. S. 73,7. ब्राह्मणेभ्यो ऽददन्निष्कं (lies निष्कान्) सौवर्णस्य प्रभावतः MBh. 7,2361. fgg. हिरण्यनिष्कान् 3,904. रुक्मनिष्कसहस्रे R. 2,70,20. MBh. 13,4853. दास्यः सनिष्काः 4854. निष्कत्रयसुवर्णानाम् Hariv. 16364. शतेन निष्कं गणितं सहस्रेण च संमितम् MBh. 13,4439. चतुःसौवर्णिको निष्को विज्ञेयस्तु प्रमाणतः M. 8,137.220.284, Jâgn. 1,364 = 1 Pala Gold AK. H. an. Med. Viçva bei Uggval. साष्टं शतं सुवर्णानां निष्कमाहुर्धनं तदा MBh. 7,2365. AK. H. an. Med. Viçva. = 1 Dînâra (2 Karsha; diess. = 1 Karsha H. an. Med. Viçva. = 16 Dramma Lîlâv. in Verz. d. B. H. No. 828. उप निष्के कार्षापणम् Schol. zu P. 1,4,87. Gold überh. AK. H. 1044. H. an. Med. Halâj. 2,18. Viçva. ein goldenes Gefäss (हेमपात्र) Med. — 3) m. ein Kaṇḍâla Trik. 2,10,5. — 4) f. आ ein best. Längenmaass: परमाणुः परं सूक्ष्मं त्रसरेणुर्महीरजः । बालाग्रं चैव निष्का यूका चाथ यवोदरम् ॥ Mârk. P. 49,37. — Vgl. नैष्किक, नैष्कशतिक, नैष्कसहस्रिक.

निष्ककण्ठ (नि॰ + क॰) 1) adj. f. ई einen goldenen Halsschmuck tragend Ait. Br. 8,22. Âçv. Çr. 9,9. Kâtj. Çr. 14,2,30. MBh. 3,14694. 13,4935. R. 5,11,23 (वर॰). Bhâg. P. 4,3,6. 8,8,7. — 2) ein goldener Halsschmuck MBh. 13,4928.4939; an der letzten Stelle ist, wie schon das Metrum zeigt, निष्ककण्ठम् zu lesen.

निष्कग्रीव (नि॰ + ग्रीवा) adj. dass. RV. 5,19,3. AV. 5,17,14. Bhâg. P. 3,23,31.

निष्कण्टक (निस् + क॰) adj. frei von Feinden (Dornen): वन MBh. 3,455. देश R. 1,26,29 (27,28 Gorr.). राज्य MBh. 4,206. Pañkat. 201,3 (निःक॰). Râga-Tar. 5,350. 426. शासन् 1,174. Beiw. Çiva's Çiv.

निष्कण्ठ (निस् + कण्ठ) m. ein best. Baum (s. वरुण) Çabdak. im ÇKDr.

निष्कनिष्ठ (निस् + कनिष्ठा) adj. dessen kleiner Finger ausgestreckt ist: मुष्टि AK. 2,6,2,37. ॰निष्ठिक dass. H. 599.

निष्कन्द (निस् + कन्द) adj. f. आ keine essbaren Wurzeln darbietend: कन्दरोदरभुवः Çântiç. 4,3.

निष्कम्प (निस् + कम्प) adj. nicht zitternd, sich nicht bewegend, unbeweglich: निष्कम्प एव खड्गेन सो ऽपि प्रतिजघान तान् Vid. 82. सागर Hariv. 3633. ॰सक्थिचरण 3914. पर्ण R. 3,54,13. वृक्ष Kumâras. 3,42. Ragh. 15,48. Çâk. 8. सतां मनः Kathâs. 20,120. Davon nom. abstr. ॰ता f. Ragh. 13,52.

निष्कम्भ (von स्कम्भ् mit नि) in वज्र॰ m. N. pr. eines der Söhne des Garuḍa MBh. 5,3595.

निष्कम्भु (wie eben) m. N. pr. eines göttlichen Wesens (Viçve) Hariv. 13190. 13703. fgg.

निष्करुण (निस् + करुणा) adj. f. आ kein Mitleid zeigend, grausam Çâk. 180. Pañkat. IV,16. wobei kein Mitleid an den Tag gelegt wird: यज्ञो निष्करुणा यात्रा नराणामीर्ष्यदर्शिकी Hariv. 4803. निष्करुणीकृत herzlos —, grausam geworden Som. Nal. 83.

निष्कल्मष (निस् + क॰) adj. schmutzlos: निर्मलो निष्कल्मषश्च शुचिरिन्द्रो यदाभवत् R. 1,26,21 (27,20 Gorr.).

निष्कर्तर् nom. ag. so v. a. इष्कर्तर् Taitt. Âr. 4,20,2.

निष्कर्मन् (निस् + क°) adj. *unthätig* Kull. zu M. 5,84.

निष्कर्ष (von 1. कर्ष् mit निस्) m. 1) *das Herausziehen* Dhâtup. 31,46. MBh. 12,7318. Schol. bei Wilson, Sâṁkhjak. S. 135. — 2) *Hauptsache, Hauptpunkt:* एवविद्दन्तो विद्वांसस्त्रयीनिष्कर्षमन्वहम्। क्रमशः पूर्वमभ्यस्य पश्चाद्विदमधीयते॥ M. 4,125. Bhâshâp. 137. एवं सर्वे तदाब्रुवन्॥ निष्कर्षान्निश्चयात् so v. a. *kurz und bündig* MBh. 2,1415. स्त्रीणां बुद्ध्यर्थनिष्कर्षादर्थशस्त्राणि — बृहस्पतिप्रभृतिभिर्मन्ये सद्भिः कृतानि वै *hauptsächlich wegen* MBh. 13,2241. = निश्चयः। यथा। अत्रायं निष्कर्ष इत्याद्यापराह्निकश्राद्धादिव्यवस्थायां मूर्धन्यः ÇKDr. — 3) *das Wägen* Dhâtup. 15,20. — Ganz unklar ist die Bed. des Wortes in der Stelle: अनुकर्षं च निष्कर्षं च व्याधिपावकमूर्च्छनम्॥ सर्वमेव न तत्रासीद्धर्मनित्ये युधिष्ठिरे MBh. 2,526. fg.

निष्कर्षण (wie eben) n. 1) *das Herausziehen* Vjutp. 194. शल्य° Ragh. 12,97. — 2) *das Abziehen, Ablegen:* शिरस्त्र° Ragh. 7,63.

निष्कर्षिन् (wie eben) m. N. pr. eines Marut's Hariv. Langl. II,311. die Calc. Ausg. liest st. dessen निष्कुषित.

निष्कल (निस् + कला) 1) adj. *a) ohne Theile, ungetheilt* H. an. 3, 659. Med. l. 103. Muṇḍ. Up. 2,2,9. Çvetâçv. Up. 6,19. MBh. 13,1044. 14,1376. 1450. Hariv. 11577. Bhâg. P. 1,9,44. 6,9,51. 17,21. 8,5,26. Mârk. P. 23,45. Prab. 112,9 (निःक° und निष्क°). von Çiva Çiv. — *b) gebrechlich:* संपताश्चापि दृताश्च मतिमन्तश्च मानवाः॥ दृश्यन्ते निष्कलाः सत्त्वः प्रक्षीणाः स्वस्वैकर्मभिः। MBh. 3,13851 Daçak. 180,2 (nach Wilson *ein alter Mann*). — *c) zeugungsunfähig* H. 492. H. an. Med. f. आ *eine Frau, die nicht mehr gebärt, die Regeln nicht mehr hat* AK. 2,6,1,21 (nach ÇKDr. soll AK. निष्फला haben). H. 535. Halâj. 2,332. Çabdar. im ÇKDr. *eine alte Frau* Râǵan. im ÇKDr. f. ई gaṇa गौरादि zu P. 4, 1,41. Çabdar. im ÇKDr. — 2) m. *Behälter* (आधार) Çabdar. im ÇKDr. *die weibliche Scham* Wils. nach ders. Aut.

निष्कलङ्क (निस् + क°) adj. *fleckenlos, makellos* Râǵa-Tar. 3,196. Çatr. 14,273. von Çiva Çiv. °तीर्थ n. N. *eines heiligen Badeplatzes* Çiva-P. in Verz. d. Oxf. H. 66, *b*, 19.

निष्कलत्व (von निष्कल) n. *die Ungetheiltheit, der Zustand des absoluten* Brahman MBh. 13,779.

निष्कल्मष (निस् + क°) adj. f. आ *fleckenlos, sündenlos* Hariv. 16133. Pańkat. III,212. Râǵa-Tar. 1,105. आचार 4,78. तपस् MBh. 1,4648. 5, 1632. 1634. 12,7856. ब्रह्मचर्य 7821. °धीभूत Jiǵń. 3,218.

निष्कपाय (निस् + क°) 1) adj. *frei von Schmutz, unreiner Leidenschaft:* अ° MBh. 12,568. — 2) m. N. pr. des 13ten Arhant's in der zukünftigen Utsarpiṇî H. 53.

निष्काम (निस् + काम) adj. *frei von Wünschen* Çat. Br. 14,7,2,8. Mârk. P. 26,7. Kull. zu M. 2,148. 4,234. *uneigennützig:* कर्मन् M. 12, 89. Schol. zu Kap. 1,86. adv. in °चारिन् Mârk. P. 49,15.

1. निष्कारण (von 1. कर् mit निस्) n. *das-aus-dem-Wege-Räumen, Mord, Todtschlag* H. 372. — Vgl. निका°.

2. निष्कारण (निस् + का°) adj. f. आ *keinen Grund —, keine Ursache habend, grundlos:* नमस्ते ऽखिलकारणाय निष्कारणाय Bhâg. P. 8, 3,15. कस्यचिन्नाभिजानामि प्रीतिं निष्कारणामिह MBh. 12,5061. °बन्धु *uneigennützig* Pańkat. ed. orn. 41,19. Hit. III,105. ब्राह्मणेन षडङ्गो वेदो निष्कारणो ऽध्येयो ज्ञेयश्च st. des adv. *ohne besonderen Beweggrund* Müller, SL. 113, N. 1. °णम् adv. *ohne Grund, ohne besondere Veranlassung, ohne Nebenabsichten:* एकः करोति हि कृते निष्कारणमेव कुरुते ऽन्यः MBh. 12,4993. 1837. Kathâs. 1,50. Mârk. P. 34,35. °णात् dass.: समस्तो यत्र लोको ऽयं भजते कारणाद्नु। त्वं तु निष्कारणादेव प्रीयसे R. 6,10,23. am Anfange eines comp. ohne Casuszeichen Mṛkkh. 165,18. Bhartṛ. 2,51. Kathâs. 26,145. Pańkat. ed. orn. 44,14.

निष्कालक (निस् + काल) gaṇa निरुदकादि zu P. 6,2,184. angeblich m. *ein Büsser mit geschorenem Haare, der sich mit Butter bestrichen hat:* मुण्डितलोमकेशेन घृताभ्यक्तेन च कर्तव्यम्। निष्कालको घृताभ्यक्तस्तसौ भूमौ परिषव्य मरणात्पूतो भवतीति विज्ञायते। इति वसिष्ठस्मरणात्। Mit. im ÇKDr. — Vgl. निष्कालिक.

निष्कालन (von 3. कल् mit निस्) m. *das Austreiben* (des Viehes) Gobh. 3,6,8.

निष्कालिक (निस् + काल) gaṇa निरुदकादि zu P. 6,2,184. adj. viell. *für den es keine Zeit mehr giebt, dem Tode verfallen:* तं सूतपुत्रं रथिनां वरिष्ठं निष्कालिकं कालवशं नयाद्य MBh. 8,3628. — Vgl. निष्कालक.

निष्काश s. u. निष्कास.

निष्काष (von कष् mit निस्) m. *Abscharrsel, was in der Pfanne anbackt und abgescharrt wird* Kâtj. 9,5. 36,9. Kâtj. Çr. 5,5,29. Çâńkh. Çr. 3,14,19. 15,16. निष्कास geschrieben Ait. Br. 1,11. TS. 6,1,5,5. TBr. 1,6,2,3. 5,5.

निष्कास (von 1. कस् mit निस्) m. 1) *Ausgang:* न च पश्यामि निष्काशं (sic) विलादस्मात् R. 4,52,8. Nach ÇKDr. soll निष्काश auch im MBh. (राजधर्म) und zwar in der Bed. *Veranda* gebraucht werden. — 2) *Anbruch* (des Tages): संध्ये रजनीदिनयोः प्रवेशनिष्कासौ (v. l. °काशौ) Halâj. 1,106. Nach Aufrecht *das Verschwinden*. — 3) ungenaue Schreibart für निष्काष (s. das.).

निष्कासित s. u. 1. कस् mit निस्. Med. t. 204 kennt von diesem partic. folgende Bedd.: निर्गमित *hinausgejagt*, आहित *aufgelegt*, अधिकृत *über Etwas gesetzt, an die Spitze von Etwas gestellt.*

निष्कासिन् (von कस् mit निस्) 1) adj. *hinaustreibend.* — 2) f. °नी *eine Sclavin, die von ihrem Herrn nicht beschränkt wird*, Wils.

निष्किंचन (निस् + किंचन) adj. f. आ *Nichts habend, bettelarm* Râǵa-Tar. 2,35. 4,69. Bhâg. P. 2,9,6. 6,3,28. 16,40. 7,5,32. 9,21,8. Davon nom. abstr. °त्व n. *Armuth* MBh. 13,5359. Râǵa-Tar. 6,15.

निष्किन् (von निष्क) adj. *mit einem Halsschmuck versehen* Çat. Br. 13,4,2,8. Kâtj. Çr. 20,1,12.

निष्किरीय m. pl. N. pr. eines Geschlechts: °याः सत्त्रमासत Pańkav. Br. 12,5,14. Geht auf निष्किर् und dieses auf 3. कर् mit निस् zurück.

निष्किल्बिष (निस् + कि°) adj. *frei von Sünde* Bhâg. P. 7,7,10. — Vgl. निकिल्बिष.

निष्कुट 1) m. *Lustwald* AK. 2,4,2,1. H. 1112. an. 3,164. 444. Med. t. 47. Hâr. 168. Halâj. 5,30. (पृथिवीम्) सपर्वतवनाकाशां ससमुद्रां सनिष्कुटाम् MBh. 3,15267. अवस्करं चिरं स्थानं निष्कुटेषु च वर्जये 14676. निष्कुटान्तरय्याः R. 5,15,9. neutr.: परिखाश्चैव कौरव्य प्रतोलीर्निष्कुटानि च MBh. 12,2650. Vgl. कुटप. — 2) m. *Feld* H. an. Med. — 3) m.

Baumhöhle Trik. 3,3,98. Halâj. 2,27; vgl. निष्कुह. — Diese und die vorangehende Bedeutung gehen ursprünglich wohl auf eine zurück, da केदार und कोटर leicht mit einander verwechselt werden können. — 4) n. Bez. *eines Loches von bestimmter Form im Holze einer Bettstelle* Varâh. Bṛh. S. 78,32. 33. 37. निःकुट v. l. — 5) m. *Thürflügel* Trik. H. an. Med. — 6) m. *Gynaeceum* Hâr. 193. — 7) wohl N. pr. eines Landes in der Stelle: स विनिर्जित्य संग्रामे हिमवन्तं सनिष्कुटम् MBh. 2,1037. Vgl. समुद्रनिष्कुटे जाताः पारेसिन्धु च मानवाः 1881 und सामुद्रनिष्कुटाः 6,356.

निष्कुटि f. *grosse Kardamomen* AK. 2,4,4,13. Auch °टी Bhar. zu AK. ÇKDr. — Vgl. निस्त्रुटी.

निष्कुटिका f. N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's MBh. 9,2630.

निष्कुतूहल (निस् + कु°) adj. *nicht neugierig* Verz. d. Oxf. H. 91,b,10.

निष्कुम्भ 1) m. = निकुम्भ *Croton polyandrum Spr.* Bhar. zu AK. 2,4,5,10. ÇKDr. — 2) f. श्रा N. pr. der Mutter der Maga Bhavishja-P. bei Reinaud, Mém. sur l'Inde 392. fg.

निष्कुल (निस् + कुल) adj. f. श्रा *der Familie entbehrend, ganz allein stehend:* स्त्री M. 8,28. निष्कुलं कर् *Jmd der Familie entziehen, Jmd den Garaus machen:* ततः सपरिवारं तं निष्कुलं कुरु वैरिणम् R. 4,26,14. निष्कुलान्करोति शत्रून् P. 5,4,62, Sch. Davon nom. abstr. °ता f. *das Aussterben, zu-Grunde-Gehen:* अन्नाभावात्सारमेयाद्यो निष्कुलतां गतस्मारब्धाः Pańkat. 233,1.

निष्कुलाकर् (निष्कुल + 1. कर्), °करोति *aushülsen, auskernen u. s. w. (aus der natürlichen Verbindung herausbringen)* P. 5,4,62. Vop. 7,90. दाडिमम् P., Schol. निःकुलाकृत्य *ausweiden* Daçak. 196,3. — Vgl. das folg. Wort.

निष्कुलीकर् (wie eben) *auskernen, aushülsen:* श्लेष्मातकस्य बीजानि निःकुलीकृत्य (v. l. निष्कलीकृत्य) Varâh. Bṛh. S. 54,29. 33. काश्मर्याणां निष्कुलीकृतानाम् Suçr. 2,158,15.

निष्कुलीन (निस् + कु°) adj. *aus unedlem Geschlecht stammend:* धनैर्निष्कुलीनाः कुलीना भवन्ति Nitis. 3 in Haeb. Anth. 504.

निष्कुषित 1) partic. s. u. कुष् mit निस्. — 2) m. N. pr. eines Marut Hariv. 11546. निष्कोषन् Langl.

निष्कुह m. = निष्कुट *Baumhöhle* AK. 2,4,1,13. H. 1122.

निष्कूज (निस् + कूज) adj. *lautlos:* अपरे क्लिश्यमानास्तु शरार्ता व्रणपीडिताः । निष्कूजाः समपद्यन्त MBh. 6,1800. रामशोकाभिभूतं तन्निष्कूजमिव काननम् R. 2,59,10 (59,9 Gorr.). 93,13 (102,15 Gorr.).

निष्कूट (निस् + कूट) adj. *wo keine Hinterlist zu besorgen ist:* देश R. 2,84,16 (92,7 Gorr.). *sfornito d'abitazioni* Gorr.

निष्कृत (von 1. कर् mit निस्) 1) partic. s. u. कर्. Nachzutragen wäre: वीर्यं न पुंसो ऽस्त्यनवेगनिष्कृतम् *verdrängt, aufgehoben* Bhâg. P. 3,8,21. — 2) n. a) *Sühne:* अघ° Bhâg. P. 1,19,2. 6,2,8. सर्वेषामप्यघवतामिदमेव सुनिष्कृतम् 10. निष्कृतैः 11. चीर्ण° 1,49. — b) *der bestimmte Ort, Stelldichein, constitutum:* वायविन्द्रश्च सुन्वत श्रा यातमुप निष्कृतम् RV. 1,2,6. श्रक्रो न निष्कृतमाचरन्ती 123,9. सोमो देवानामेति निष्कृतम् 3,62,13. 8,69,7. 9,69,4. पतिर्जनीनामुप याति निष्कृतम् 86,32. 93,2. अतानाम् 10,34,5. 40,6. 65,6. 94,5.

निष्कृति (wie eben) 1) f. a) *Herstellung, Heilung; Abfindung, Wiedergutmachung, restitutio, Sühne* AK. 3,4,22,158. RV. 10,97,9. तस्मा अर्घाम कृणवाम निष्कृतिम् 165,1. पृथमीशिषे वसवस्तस्य निष्कृतेः AV. 4,27,6. 5,5,4. 6. VS. 39,12. गवां निष्कृतिम् TBr. 2,1,5,3. Mahânâr. Up. in Ind. St. 2,96, N. 2. यज्ञस्य TS. 6,4,9,1. 5,4,2,3. Çat. Br. 12,4,1,2. यं मातापितरौ क्लेशं सहेते संभवे नृणाम् । न तस्य निष्कृतिः शक्या कर्तुं वर्षशतैरपि ॥ M. 2,227. वृषलीफेनपीतस्य — निष्कृतिर्न विधीयते 3,19. 69. अनृतस्यैनसस्तस्य 8,105. 150. 213. 9,19. 11,27. 85. ब्राह्मणवधे 89. 98. 179. 209. Jâǵń. 3,294. MBh. 1,3308. fg. 3860. 6227. 6229. 3,10014. 10016. 11789. 13278. 4,1079. 12,1237. 14,261. 2377. fgg. 2410. R. 4,34,19. Kathâs. 26,159. Râǵa-Tar. 5,399. Pańkat. 1,383. Bhâg. P. 3,2,17. 6,1,8. 3,31. Mârk. P. 14,89. अ° *für den es keine Sühne giebt, der eine begangene Sünde nicht zu sühnen vermag* MBh. 13,4566. — b) so v. a. निष्कृत 2, b. AV. 6,40,2. 18,4,60. — c) personif. eine Schwester Lobha's und Tochter Dambha's von der Mâjâ Bhâg. P. 4,8,3. Nach Burnouf *méchanceté.* निष्कृति v. l. für निकृति *Schurkerei* H. 377. — 2) m. *eine Form des* Agni: आक्रोशतो हि भूतानां यः करोति हि निष्कृतिम् । अग्निः स निष्कृतिर्नाम MBh. 3,14143.

निष्कृप (निस् + कृपा) adj. *mitleidslos, unbarmherzig* MBh. 12,6411.

निष्केवल (निस् + के°) adj. f. श्रा = निष्केवल्य Kâç. zu P. 5,4,30. *Jmd ausschliesslich —, keinem Andern zukommend:* न पर्याणो ऽस्ति यद्राजन् प्रियं निष्केवलात्मनः ।तैः सहेमामुपाश्नीयां यावज्जीवम् MBh. 5,3089.

निष्केवल्य (wie eben) adj. = निष्केवल Kâç. zu P. 5,4,30. वैश्वदेवो ऽन्यो यज्ञो ऽथैष निष्केवल्य आग्नेयः Çat. Br. 2,2,3,16. एतद्वा इन्द्रस्य निष्केवल्यं सवनं यन्माध्यंदिनम् 4,3,3,6. 4,2,2. Ait. Br. 3,20. ग्रह VS. 18,20. शस्त्र oder उक्थ Bez. *einer zur Mittagsspende gehörigen Recitation, als für* Indra *allein bestimmt,* VS. 15,13. Ait. Br. 3,21. 8,2. TS. 4,4,2,2. Çat. Br. 13,5,1,10. Âçv. Çr. 5,15. 9,1.

निष्कैवल्य (निस् + कै°) adj. *bloss, lauter:* निष्कैवल्येन पापेन तिर्यग्योनिमवाप्नुयात् MBh. 12, 11261.

निष्कोष (von कुष् mit निस्) m. *das Herausreissen, Auskernen, Aushülsen u. s. w.* Vop. 7,90. 16,5, v. l.

निष्कोषण (wie eben) n. *das Herausreissen* Suçr. 1,87,4. *das Auskernen, Aushülsen u. s. w.* P. 5,4,62.

निष्कोषणक (vom vorherg.) adj. *zum Stochern dienend:* दन्तस्य निष्कोषणकेन तृणेन Pańkat. 1,31.

निष्कोषितव्य von कुष् mit निस् adj. *herauszureissen:* °व्यान्निष्कोष्टुं प्राणान्दशमुखात्मजात् Bhatt. 9,30.

निष्कौरव (निस् + कौ°) adj. f. श्रा *von den* Kaurava *befreit:* अद्य °वामेकः करिष्यामि वसुंधराम् MBh. 1,7961.

निष्कौशाम्बि (निस् + कौशाम्बी) adj. *der* Kauçâmbî *verlassen hat* P. 1,2,44, Sch. 6,2,2, Sch. 2,2,18, Vârtt. 8, Sch.

निष्क्रम (von क्रम् mit निस्) m. 1) *das Hinausgehen, Hinaustreten, Herauskommen* H. an. 3,466. Med. m. 45 (निष्काम gedruckt). R. 3,16,31. प्राणानाम् Kathâs. 25,148. *der erste Ausgang mit einem Kinde* (im vierten Monat nach der Geburt) Jâǵń. 1,12. — 2) *das Herabsinken auf eine niedere Stufe, Verlust der Kaste u. s. w.;* = दुष्कुल H. an. Med. — 3) *Intelligenz* AK. 3,3,25. H. 1524. H. an. Med.

निष्क्रमण (wie eben) n. *das Hinausgehen, Weggehen* Kâtj. Çr. 1,8, 35. 9,4,34. 10,1,16. विल° R. 4,52 in der Unterschr. इत: 5,38,10. गृहात् Pañkat. 37,23. 213,5. सिंहपदनिर्गुहायां प्रविष्टा न च निःक्रामणं (sic!) गता 193,9. गो° Verz. d. B. H. 142,3 v. u. *der erste Ausgang mit einem Kinde* (im 4ten Monate nach der Geburt): चतुर्थे मासि कर्तव्यं शिशोर्निष्क्रमणं गृहात् M. 2,34. Verz. d. B. H. No. 1031. Verz. d. Oxf. H. 86,b,5. — Vgl. दुर्नि°, नैष्क्रमण.

निष्क्रमणिका (vom vorherg.) *die Cerimonie des ersten Ausgangs mit dem Kinde im vierten Monat* Pâr. Gṛh. 1.17.

निष्क्रमणीत (wie eben) adj. wohl von einem Kinde, *an dem die Cerimonie des ersten Ausgangs im 4ten Monat nach der Geburt vollzogen ist*, gaṇa तारकादि zu P. 5,2,36.

निष्क्रय (von क्री mit निस्) m. *Loskauf, Auslösung; Ersatz, Lohn* H. 362. Kauç. 111. 127. M. 9,46. Jâǵn. 2,182. MBh. 3,13298. 13,2673. 14,2653 2665. Hariv. 7166. 7242. 7697. fg. 7788. R. 1,13,51. Mṛkkh. 60, 8. 87,7. Ragh. 2,55. 5,22. 15,55. Kathâs. 24,172. Râǵa-Tar. 4,237. Mârk. P. 15,87. Çiç. 1,50. neutr.: दक्षिणा चात्र देया वै निष्क्रयं च (निष्क्रयश्च?) सुवर्णकम् ॥ MBh. 18,306. Nach Vaiǵ. beim Schol. zu Çiç. 1. 50 = बुद्धियोग, सामर्थ्य und निर्गति (in der 1sten und letzten Bed. offenbar eine Verwechselung mit निष्क्रम).

निष्क्रयण (wie eben) 1) adj. *loskaufend, auslösend:* ग्रात्म° Çat. Br. 11,7,1,2. Çâñkh. Br. 10,3. पुरुष° TS. 6,1,11,6. — 2) n. *das Loskaufen, Auslösen* Mṛkkh. 50,11. *Lösegeld:* ते प्रस्तरं स्रुचां निष्क्रयणमपश्यन्स्वकृं यूपस्य TS. 6,3,4,9.

निःक्रामण Pañkat. 193,9 fehlerhaft für निष्क्रमण.

निष्क्रिय (निस् + क्रिया) adj. 1) *unthätig* Çvetâçv. Up. 6,12.19. Âtmop. in Ind. St. 2,57. Kap. 1,49. Bhâg. P. 3,12,4.43. Kâm. Nîtis. 9,79. Bhâshâp. 85. ग्रति° MBh. 13,341. — 2) *die religiösen Cerimonien nicht erfüllend, wobei die religiösen Cerimonien nicht beobachtet werden* M. 11,18. MBh. 3,13037. 12,4879. R. Gorr. 2,49,26. लोक Hariv. 11194. ग्रग्निहोत्र MBh. 12,10767. हवींषि Hariv. 11134.

निष्क्रियता (von निष्क्रिय) f. *Unthätigkeit, Fahrlässigkeit:* धर्मनिष्क्रियतालस्यम् MBh. 3,17279.

निष्क्रियात्मता (von निष्क्रिय + ग्रात्मन्) f. *Unthätigkeit, Faulheit* M. 10,58 = MBh. 13,2603. Nach Kull. = विहितानुष्ठानत्व *Pflichtversäumniss.*

निष्क्रीति (von क्री mit निस्) f. *Loskauf* Çat. Br. 11,1,8,6.

निष्क्रोध (निस् + क्रोध) adj. *nicht böse auf* (gen.) Çâk. 112,9, v. l.; hier mit Visarga.

निष्क्लेश (निस् + क्लेश) adj. *frei von* (*den 10*) *moralischen Gebrechen* Vjutp. 33 (निःक्लेश). Burn. Lot. de la b. l. 443.

निष्क्लेशलेश (निस् + क्लेश-लेश) adj. *auch nicht vom geringsten Leiden geplagt, vollkommen glücklich:* मनस् Bhartṛ. Suppl. 4 (mit Visarga).

निष्क्वाथ (von क्वथ् mit निस्) m. *Decoct, Brühe, Suppe* H. 413. Suçr. 1,163,5. 164,1. वातघ्नौषधि° 369,13.

निष्टक्वन् oder °क्वर adj. f. ई in der Stelle: दासीं निष्टक्वरीमिच्छ AV. 5,22,6. Allem Anschein nach von तक् mit निस्; viell. *entlaufend.*

निष्टपन (von तप् mit निस्) n. *das Verbrennen* Hiouen-thsang I, 342, N. 2 (vgl. den Ind.).

निष्टर्क्य adj. *was sich aufdrehen —, auflösen lässt:* निष्टर्क्यं बध्नाति प्रजानां प्रजननाय TS. 6,1,7,2. Kâṭh. 24,5. निष्टर्क्यं चिन्वीत पशुकामः Schol. bei Gold. Mân. 105, a. Wird von वर्त् (vgl. तर्कु *Spindel*) abgeleitet (!, Kâr. zu P. 3,1,123. Weber vergleicht *torquere* mit तर्क्.

निष्टवैश्य (नि°? + वै) m. N. pr. eines Mannes Râǵa-Tar. 8,1307.

निष्टानक (von स्तन् mit निस्) 1) m. *Gedröhne, Gemurmel:* ग्रासीन्निष्टानको घोरो निर्घातश्च महानभूत् MBh. 2,2693. निष्टानकश्च सुमहांस्तत्र सैन्यस्य चाभवत् 6,1932. 3669. 3743. 3895. 7,5066. — 2) adj. *sich laut äussernd:* ग्रयं निष्टानको घोरः शोकः नः समुपागतः R. 6,74,41. = निरन्तरं स्तानयति रोदयति Schol.

निष्टि f. nach dem Schol. so v. a. ग्रीवाबन्ध Taitt. Âr. 10,13,6. Ind. St. 2,92, N. 4.

निष्टिग्री f. scheint N. der Mutter Indra's zu sein: निष्टिग्र्यः पुत्रमा च्यावयोतय इन्द्रं सबाध इह सोमपीतये ṚV. 10,101,12. निष्टिं दितिं स्वसपत्नीं गिरतीत्यदितिः Sâj.

निष्टुर (निस् + तुर) adj. *der keinen Ueberwinder hat:* उग्रायं निष्टुरे ऽषाळ्हाय प्रसक्षिणे ṚV. 8,32,27. 66,2.

निष्ट्य (von निस्) P. 4,2,104, Vârtt. 4. P. 8,3,101, Sch. 1) adj. *auswärtig, fremd* (vgl. नित्य): यो नः स्वो ग्ररणो यश्च निष्ट्यो जिघांसति ṚV. 6,75,19. 8,1,13. 10,133,5. AV. 3,3,6. यं मे निष्ट्यो यममात्यो निचखान VS. 5,23. Çat. Br. 1,6,4,17. m. *ein ausserhalb der Kasten Stehender, ein* Kaṇḍâla, Mlekkha Schol. zu P. 8,3,101 und 4,2,104, Vârtt. 4. H. 934. Halâj. 2,444. — 2) f. ग्रा *ein best.* Nakshatra (sonst स्वाति) TBr. 1,5, 2,2.3. 3,1,1,13.

निष्ठ (von स्था mit नि oder निस्) 1) adj. vgl. निष्ठा) am Ende eines comp. f. ग्रा a) *gelegen auf, befindlich auf:* त्रिपुरशाद्रिनिष्ठस्येशेश्वर Râǵa-Tar. 5,123. तन्निष्ठ फेने Bâlab. 44. — b) *beruhend auf, in Beziehung stehend zu, betreffend:* या वेदबाह्याः स्मृतयो याश्च काश्च कुदृष्टयः । सर्वास्ता निष्फलाः प्रेत्य तमोनिष्ठा (Kull.: तमस् = नरक, निष्ठा = फल) हि ताः स्मृताः ॥ M. 12,95. वेदाः संस्कारनिष्ठाः MBh. 6,2958. एक°, पृथङ्° (ज्ञान) 12,13638. व्यवहारा वचोनिष्ठाः Râǵa-Tar. 6,53. ग्राख्यानमत्यद्भुतयोगनिष्ठम् Bhâg. P. 1,18,17. ज्ञानयोगश्च मन्निष्ठः 3,32,32. जिज्ञासयाध्यात्मिकयोगनिष्ठया 4,22,22. Bhâshâp. 68. Schol. zu Kap. 1,31. द्विनिष्ठत्वात्संबन्धस्य Çañk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 41. सत्यनिष्ठता *Wahrheitstreue* (ein Schmuck der Rede) H. 67. — c) *einer Sache obliegend, sich einer Sache ganz hingebend:* वाक्कविमर्द° Ragh. 7,49. ज्ञान°, तपो°, तपःस्वाध्याय°, कर्म° M. 3,134. Jâǵn. 1,221. 3,205. MBh. 13,4320. fg. ब्रह्म° Muṇḍ. Up. 1,2,12. Vedântas. (Allah.) No. 19. 142. Bhag. 5,17. Bâdar. 1, 7. दान° MBh. 3,13790. ग्रध्य°, ध्यान° 13,646. धर्म° R. 3,6,21. Mṛkkh. 178,12. Râǵa-Tar. 6,147. Pañkat. 204,1. कर्मनिष्ठा द्विजाः केचित्तपोनिष्ठा नृपापरे । स्वाध्याये (d. i. निष्ठाः) ऽन्ये प्रवचने ये केचिज्ज्ञानयोगयोः ॥ Bhâg. P. 7,15,1.2. Mârk. P. 31,24. — 2) f. ग्रा a) *Standpunkt:* लोके ऽस्मिन्द्विविधा निष्ठा पुरा प्रोक्ता मयानघ । ज्ञानयोगेन सांख्यानां कर्मयोगेन योगिनाम् ॥ Bhag. 3,3. तेषां निष्ठा तु का कृष्ण सत्त्वमाहो रजस्तमः 17, 1. Schl. an der ersten Stelle *vitae institutum*, an der zweiten *statio*. = व्यवस्था H. an. 2,107. Halâj. 5,67. — b) *das Obliegen, Hingege-*

bensein: यदा तपसि ते निष्ठा Bhâg. P. 3,9,38. = व्रत H. an. Halâj. — *c) Vollendung, Abschluss, Ende; Gipfelpunkt:* कालेनाल्पेनाथ निष्ठां गतां तां सभाम् MBh. 2,1984. सेतुः स्वल्पेन कालेन निष्ठां प्राप्तो ऽभवत्तदा R. 5,95,40. तेषां (मन्त्राणां) निष्ठा तु विज्ञेया विद्वद्भिः सप्तमे पदे M. 8,227 (vgl. MBh. 7,2149. Hariv. 736). यदि वः प्रत्यतो निष्ठा न पाणिग्रहणात्तथा MBh. 13,2446. 2448. निष्ठाकारं शुल्कम् 2434. वार्त्तां निशम्य तां राज्ञा तन्निष्ठान्वेषको ऽभवत् Râǵa-Tar. 5,36. विविधेषु यदा निष्ठां ज्ञानेषूपजगाम सः R. Gorr. 1,80,13. Mârk. P. 28,16. निष्ठा ज्ञानस्य या परा Bhag. 18, 50. तवापमपि कृतकर्तव्यः संप्रति परमामुपशमनिष्ठां प्राप्तः Prab. 5, 15. निष्ठां न याति यावत् R. 3,0,18. तथा स्वर्गश्च भागाश्च निष्ठा या च मनीषिता MBh. 13,307. Bhâg. P. 8,12,38. 6,5,14. Hariv. 8464.fgg. Am Ende eines adj. comp.: ग्रत्यानूर्मिर्भवति मरुतामप्यपभ्रंशनिष्ठा *endet mit einem Fall ad* Çâk. 78. = निष्पत्ति AK. 3,4,10,43. H. an. Med. th. 6. = निर्वहणा AK. 1,1,7,15. H. 1514. Med. = निर्वाह H. an. = ग्रवसान Halâj. = उत्कर्ष H. an. Halâj. — *d) Ende so v. a. Untergang, Tod:* भूमौ जायन्ति पुरुषा भूमौ निष्ठां व्रजन्ति च MBh. 13,3151. 1,1938. 5,99. Râǵa-Tar. 4,636 (zugleich in Bed. *f*). यदा लितावेव चराचरस्य विदाम निष्ठां प्रभवं च नित्यम् Bhâg. P. 5,12,8. = नाश, ग्रन्त AK. 3,4,10,43. H. an. Med. — *e) vollkommenes Wissen, Gewissheit* MBh. 14,626. प्राणां जिह्वा च चक्षुश्च त्वक्श्रोत्रं बुद्धिरेव च। संशयं नाधिगच्छन्ति मनस्तमधिगच्छति ॥ प्राणं जिह्वा च चक्षुश्च त्वक्श्रोत्रं मन एव च। न निष्ठामधिगच्छन्ति बुद्धिस्तामधिगच्छति ॥ 665. fg. यदा वै निस्तिष्ठत्यथ श्रद्दधाति नानिस्तिष्ठञ्छ्रद्दधाति निस्तिष्ठन्नेव श्रद्दधाति निष्ठा त्वेव विजिज्ञासितव्या Khând. Up. 7,20. निष्ठा = गुरुशुश्रूषादि: Çaṅk. — *f) die Endungen* त *und* तवत् *der Participia der vollendeten Handlung, ein solches Participium* P. 1,1,26. 2,19. 2,2,36. 3,69. 3,2,102. 6,1,22. 205. 2,110. 169. 4,52. 60. 95. 7,2,14. 47. 50. 8,2,42. Râǵa-Tar. 4,636 (zugleich in Bed. *d*). — *g) das Bitten* H. an. Med. — *h) Leiden, Beschwerden* H. an. Halâj. — Nicht deutlich ist die Bed. des Wortes Paṅkat. I,74.

निष्ठा (स्था mit निस्) adj. *hervorragend, anführend:* ज्ञाते निष्ठामदृघ्रीषु वीरान् Ṛv. 3,31,10. वृषे न निष्ठा वृषभो वि तिष्ठसे 9,110,9. — Vgl. कर्म°, पुरु°; das f. निष्ठा s. u. निष्ठ.

निष्ठागत (निष्ठा + गत) adj. *zur Vollendung gelangt,* Bez. einer Art von Göttern Lalit. ed. Calc. 49,7.

निष्ठान n. *Brühe, Würze* AK. 2,9,44. 3,3,18,118. H. 399. ग्रन्नैरपि च वार्त्त्विर्निष्ठानवत्संचयैः R. 2,91,66. — Geht der Form nach auf स्था mit नि oder निस् zurück.

निष्ठानक m. N. pr. eines Nâga MBh. 1,1554.

निष्ठान्त (निष्ठा + ग्रन्त) m. *Ende, Schluss:* निष्ठान्तं पश्य चापि MBh. 11,305. सुमित्रो नाम निष्ठान्त एत वार्हद्बलान्वयः Bhâg. P. 9,12,15. नानानिरयनिष्ठान्ता मानुषा बह्वो यदा *schliesslich in mannichfache Höllen gelangend* MBh. 13,1385.

निष्ठाव (von स्था mit निस्) adj. *abschliessend, entscheidend:* पितरं पुत्रा निष्ठावो ऽववदितेत्येवाचक्षते Ait. Br. 5,14.

निष्ठावत् (von निष्ठा) adj. *vollendet, vollkommen, consummatus* R. 5,11,15. *die heiligen Pflichten erfüllend.* Gorr.

निष्ठित s. u. स्था mit निस्.

निष्ठीव (von ष्ठीव् mit नि) m. *das Ausspucken* H. 1521 (n.). Dvirûpak. im ÇKDr. स° *begleitet von ausgeworfenem Speichel* (eine gesprochene Rede) Halâj. 1,142. Bhar. zu AK. 1,1,5,21. ÇKDr.

निष्ठीवन (wie eben) n. *das Ausspucken, Auswurf* AK. 3,3,38. Gṛhjasaṁgr. 2,97. वातं निष्ठीवनं चैव कुर्वते चास्य संनिधौ MBh. 12,2038. Mârk. P. 34,70. पूति° Suçr. 2,470,19. °शराव *Spucknapf* Spr. 620.

निष्ठीवित (wie eben) n. dass. Varâh. Bṛh. S. 52,104.

निष्ठुर adj. f. ग्रा *rauh, hart, roh* AK. 3,2,26. H. 1386. Hâr. 253. ग्रङ्ग Spr. 114. von Personen MBh. 5,886. 1245. 12,2704. Suçr. 2,533,7. Mṛkkh. 86,5. प्रगल्भः स्यान्निष्ठुरः Hit. III,101. Kathâs. 18,132. Mârk. P. 16,17. °मानस 23,9. von Reden AK. 1,1,5,19. H. 269. Halâj. 1,140. वचस्तस्य वज्रनिर्घातनिष्ठुरम् Çiva-P. bei Aufrecht, Halâj. MBh. 3,16191. 5,1435. परुषं ये न भाषन्ते कटुकं निष्ठुरं तथा 13,6645. R. 2,98,15. R. Gorr. 1,61,16. गिरो दारुणनिष्ठुराक्षराः 2,62,43. Suçr. 1,105,8. Kâm. Nîtis. 5, 41. Râǵa-Tar. 4,224. निष्ठुराण्यपि च ब्रुवन् Spr. 178. Paṅkat. 171,10. निष्ठुरतैर्वचनैः 207,15. संख्यकृत्तिपकानिष्ठुरचोदनाभिः (nach der Lesart des Schol.) Çiç. 5,49. *harte Worte ausstossend* Kathâs. 11,22. 18, 108. — व्यवसायः प्रतिपत्तिनिष्ठुरः Ragh. 8,64. शस्त्रव्यवहारनिष्ठुरे विपत्तभावे 3,62. धनैः Paṅkat. II,123. हिंस्रा भवतु ते बुद्धिरेतासु कुरु निष्ठुरम् Bhaṭṭ. 20,3. *schamlos* Hâr. — Wird auf स्था zurückgeführt; vgl. निष्ठूरिन्.

निष्ठुरक (von निष्ठुर) m. N. pr. eines Mannes Kathâs. 10,21.

निष्ठुरता (wie eben) f. *Rohheit, Härte, Derbheit, Grobheit* M. 10,38. Spr. 275. Paṅkat. V,73. Dev. 1,23. समर° 4,21. निष्ठुरत्व n. dass. Kâvjâd. 48.

निष्ठुरिक (wie eben) m. N. pr. eines Nâga MBh. 5,3628.

निष्ठ्यूत (AK. 3,2,37. Jâǵñ. 2,213. Ragh. ed. Calc. 2,75) und निष्ठ्यूति (AK. 3,3,38) falsche Lesarten für निष्ठ्यूत (s. u. ष्ठिव्) und निष्ठ्यूति.

निष्ठूरिन् adj. wohl *roh, grob* MBh. 5,1369. 2720. — Vgl. निष्ठुर, स्थूरिन्, स्थूल.

निष्ठेव (von ष्ठिव् mit नि) m. f. (nach Einigen auch n.) *das Ausspucken* AK. 3,3,38. स° (vgl. u. निष्ठीव) 1,1,5,21.

निष्ठेवन (wie eben) n. dass. AK. 3,3,38.

निष्ठ्यूति (wie eben) f. dass. AK. 3,3,38. निष्ठ्यूति Colebr. und Lois.; die richtige Form haben ÇKDr. und Wils. (in der zweiten Aufl.)

निष्ण (von स्ना mit नि) adj. *geschickt, erfahren* H. ç. 90. ग्रतिष्ण्य° Bhaṭṭ. 2,26. ग्र° R. 3,17,29. — Vgl. निष्म, नदीष्ण und निष्णात u. स्ना.

निष्णात s. u. स्ना mit नि.

निष्पक्व (von पच् mit निस्) adj. *gar gekocht* AK. 3,2,45. H. 1486. TS. 6,1,1,4. Çat. Br. 6,5,1,1.

निष्पङ्क (निस् + पङ्क) adj. f. ग्रा *frei von Schlamm, — Schmutz, rein:* सलिल MBh. 2,89. 6,295. 13,3822. मास 5,4829. ग्राकाश इव निष्पङ्को नरेन्द्रः R. 2,34,9.

निष्पतन (von पत् mit निस्) n. *das Hinausstürzen, rasches Hinauslaufen* R. 4,18 in der Unterschr.

निष्पताक (निस् + पताका) adj. *ohne Fahne:* °ध्वज Juktikalpat. im ÇKDr.

निष्पतिष्णु (von पत् mit निस्) adj. *hinausstürzend:* इन्द्रियाणि प्रमाथीनि बुद्ध्या संयम्य यत्नतः। सर्वतो निष्पतिष्णूनि पिता बालानिवात्मजान् ॥ MBh. 12,9040.

निष्पतिसुता (निस् + पति - सुत) adj. f. *keinen Gatten und keine Söhne habend* AK. 2,6,1, 11. H. 530.

निष्पत्ति (von पद् mit निस्) f. *das zu-Stande-Kommen* AK. 3,4,10, 48. बीज° HARIV. 10414. फल° R. GORR. 2,42,9. सर्वशस्यानाम् VARĀH. BṚH. S. 8,9. 13. 28,1. fgg. 39 (38),3. fgg. 94,4. औषधकर्म° SUÇR. 1,148, 4. 184,10. KĀM. NĪTIS. 4,77. KUMĀRAS. 2,37. RĀǴA-TAR. 2,129. PAÑKAT. I,303. BHĀG. P. 5,9,15. MĀRK. P. 23,26. SĀH. D. 30,15. 17. Schol. zu P. 3,3,139. VOP. 25,31. MALLIN. zu KUMĀRAS. 6,46. KULL. zu M. 8,227.

निष्पत्त्र (निस् + पत्त्र) 1) अनिष्पत्त्रम् adv. *so* (verwunden) *dass das Gefieder* (des Pfeils) *nicht heraussteht, dass der Pfeil sammt Gefieder eindringt* KĀTJ. ÇR. 13,3,13; vgl. निष्पत्त्राकृ. — 2) adj. *blätterlos* MBH. 3,424. 12448. 13,279. R. 3,79,33. 4,48,8. 5,17,13. — 3) subst. *Gewürznelkenbaum* NIGH. PR.

निष्पत्त्रक (wie eben) 1) adj. *blätterlos*. — 2) f. °पत्त्रिका *Capparis aphylla Roxb.* (s. करीर) RĀǴAN. im ÇKDR.

निष्पत्त्रय् (von निष्पत्त्र) *der Blätter berauben:* द्रुमं निष्पत्त्रयामास MBH. 1,7076.

निष्पत्त्राकृ (निष्पत्त्र + 1. कृ) P. 5,4,61. VOP. 7,91. *mit einem Pfeile so verwunden, dass das Gefieder nicht hineindringt:* निष्पत्त्राकरोति (मृगं व्याधः)। शरीराच्छरमपरपार्श्वे निष्क्रामयतीत्यर्थः (*so dass das Gefieder wieder herauskommt, durch und durch schiessen*) P., Schol. एकश्च (मृगः) सपत्त्राकृतो ऽन्यश्च निष्पत्त्राकृतो ऽपतत् DAÇAK. 196,1.

निष्पत्त्राकृति f. nom. act. vom vorherg. *Bereitung eines heftigen Schmerzes* H. 1372.

1. निष्पद् oder निष्पाद् (निस् + पद्, पाद् *Fuss*) adj. *fusslos;* davon निष्पदी f. gaṇa कुम्भपद्यादि zu P. 5,4,139. Von निष्पाद् wird nach dem gaṇa सिध्मादि zu P. 5,2,97 ein adj. mit dem suff. ल (!) gebildet.

2. निष्पद् (पद्, पद्यते mit निस्) f. *excrementum:* दुर्मर्मुक्तस्य दवेतः सक्थ्नस्य प्रच्छर्ति प्मा निष्पदो मुहुर्यानिम् ṚV. 10,103,6. यथा ग्रस्य निष्पदसि TAITT. ĀR. 4,3,1. 5,3,5. TS. 7,2,10,4. KĀTH. 34,11.

निष्पद (निस् + पद) adj. *keine Füsse habend:* °यान *ein Vehikel ohne Füsse* (Schiff u. s. w.) JJOTISHAKALPAT. im ÇKDR.

निष्पन्द (निस् + स्पन्द) adj. f. आ *unbeweglich:* तरुः R. 1,35,15 (36, 15 GORR.). MṚKKH. 115,13. भुज RAGH. 6,40. मैथिलीतनयोद्गीतनिष्पन्दमृगमाश्रमम् 15,37. GĪT. 12,12. RĀǴA-TAR. 1,28. 149. ब्रह्मा निष्पन्दचेष्टः *sich ganz ruhig verhaltend* HARIV. 3512. adv. am Anf. eines comp. RĀǴA-TAR. 4,690. निष्पन्दीकृत MṚKKH. 85,1. °गात्रि ÇĀNTIÇ. 4,10. अनिष्पन्द् MBH. 6,298 bedeutet *sich nicht bewegend* und müsste अनिस्पन्द् geschrieben werden; vgl. 1. निस्पन्द्.

निष्पन्दन *als* Erkl. von सिद्ध TRIK. 3,3,224, während doch निष्पन्न = सिद्ध ist.

निष्परिकर (निस् + प°) adj. *kein Gefolge habend* KATHĀS. 21,67.

निष्परिग्रह (निस् + प°) adj. *ohne Habe und Gut* MBH. 1,4600. 12, 7132. 12435. 13,6353. 14,544. HARIV. 1211. 11723. VARĀH. BṚH. S. 2,8. MĀRK. P. 16,4.

निष्परिच्छद (निस् + प°) adj. *keinen Hofstaat habend* KULL. zu M. 7,40.

निष्परिदाह (निस् + प°) adj. *dem Brande nicht unterworfen* VJUTP. 15.

निष्परीक्ष (निस् + परीक्षा) adj. *Nichts genauer prüfend* MBH. 13,1611.

निष्परीहार (निस् + प°) adj. *Nichts vermeidend, keine besonderen Vorsichtsmaassregeln beobachtend;* davon °रम् adv. SUÇR. 1,168,21.

निष्पर्यन्त (निस् + प°) adj. *unbegrenzt:* प्रभाव RĀǴA-TAR. 4,153.

निष्पवण (von पू mit निस्) n. *das Worfeln* Schol. zu KĀTJ. ÇR. 381, 17. 432,16. 535,13.

निष्पाण्डव (निस् + पा°) adj. f. आ *frei von Pâṇḍava, von den P. erlöst* MBH. 7,8739.

निष्पाद् s. 1. निष्पद्.

निष्पादक (vom caus. von पद् mit निस्) adj. *vollbringend, zu Stande bringend:* न चार्थचित्तेने तस्य मत्तो सह्रायः किं तु स्वयमेव निष्पादकः SĀH. D. 30,4. 5. MADHJAM. 53. Davon nom. abstr. °त्व n. ebend.

निष्पादन (wie eben) n. *das Vollbringen, zu-Stande-Bringen* ÇKDR. WILS.

निष्पाद्य (wie eben) adj. *zu vollbringen, zu Stande zu bringen* MṚKKH. 141,10. RĀǴA-TAR. 2,154. निष्पाद्याब्दसहस्र *ein volles Jahrtausend* (BROCKHAUS) KATHĀS. 20,87.

निष्पान (von पा mit निस्) n. *das Austrinken* P. 8,4,35, Sch.

निष्पाप (निस् + पाप) adj. f. आ *frei von Sünde, sündenlos* KULL. zu M. 2,81. वृत्ति RĀǴA-TAR. 3,6.

निष्पार (निस् + पार) adj. *unbegrenzt:* आकाशमिव निष्पारं दृष्ट्वा ते सागरम् R. 5,1,8.

निष्पालक (निस् + पा°) adj. *keinen Hüter —, keinen Aufseher habend:* विहार RĀǴA-TAR. 5,261.

निष्पाव (von पू mit निस्, m. P. 3,3,28. 6,2,144. 1) m. *a) das Worfeln,* = पवन, पव AK. 3,3,24. H. 1521. an. 3,702. MED. v. 38. = शूर्पपवन H. an. MED. Nach ÇKDR. und WILS. soll पवन in MED. *Wind* und शूर्पपवन *der von dem Worfkorbe herrührende Wind* sein. HĀR. 237 erklärt das Wort gleichfalls durch शूर्पवात. शूर्प° als Maass *so viel als man mit einem Male worfelt* Schol. zu P. 3,3,20 und 7,2,115. — *b) eine best. Hülsenfrucht, Dolichos sinensis Lin.* oder *eine verwandte Art;* auch *Hülsenfrucht überh.;* = राजमाष MED. = वल्ल, सितशिम्बिक H. 1174. = शिम्बिका MED. = श्वेतशिम्बी RATNAM. im ÇKDR. = बोरा (vulg. बोरा ist = निष्पावी) und शिमी (d. i. शिम्बी) H. an. — MBH. 13, 5498. SUÇR. 1,70,5. 79,21. 2,63,18. 109,3. 175,11. VARĀH. BṚH. S. 16. 34. 37. 40 (39),5. BHĀG. P. 5,21,2. MĀRK. P. 15,24. 32,10. Vgl. नाव°, नदी°, कटुनिष्पाव, wofür doch °निष्पात्र (= नदीनिष्पात्र) zu lesen ist. — c) = कडङ्गर H. an. MED. = कडङ्गर ÇKDR. angeblich nach MED. *Spreu* WILS. — 2) f. ई *eine best. Hülsenfrucht,* = vulg. वारा, deren es zwei Arten giebt, eine कृष्णिणी *grüne* und eine शुभ्रा *weisse*, RĀǴAN. im ÇKDR. Auch निष्पाविका ebend. Viell. *Dolichos Lablab Lin.* — 3) adj. = निर्विकल्प, °कल्पक H. an. MED.

निष्पावक (von निष्पाव) 1) m. *eine best. Hülsenfrucht,* = वल्ल HALĀJ. 2,432. = श्वेतशिम्बी RĀǴAV. im ÇKDR. — 2) f. °विका: s. नख°, वृत्त°.

निष्पावल्ल adj. von निष्पाव gaṇa सिध्मादि zu P. 5,2,97.

निष्पीड adj. in der Stelle: (वदनम्) घूयमानं वने वार्तिनिष्पीडं चार्कर्ष्मिभिः R. GORR. 2,62,17. Es ist wohl निष्पीतं *ausgesogen* zu verbessern.

निष्पुद्गल (निस् + पु°) adj. *ohne Persönlichkeit:* सर्वधर्माः VJUTP. 3. MADHJAM. 11. An beiden Orten °पुद्गल geschrieben.

निष्पुत्र (निस् + पुत्र) adj. *keinen Sohn habend* Rāǵa-Tar. 2,73. Hit. 99,18, v. l.

निष्पुराण (निस् + पु°) adj. *was früher nicht dagewesen ist, neu, unerhört:* ततो युगान्ते भूतानामेष (शर्वः) चाहं (ब्रह्मा) च सुव्रत । सहितौ विचरिष्यावो निष्पुराणकरावुभौ ॥ Hariv. 2567.

निष्पुरुष (निस् + पु°) adj. *männerlos:* कुल M. 3,7. स्थानीर्निष्पुरुषान्कृता MBh. 12,159. *menschenleer* 1,1404. — Vgl. नैष्पुरुष्य.

निष्पुलाक (निस् + पु°) 1) adj. *frei von Spreu:* °कीकृत (धान्य) *durch Worfeln von der Spreu befreit* Kull. zu M. 8,331. — 2) m. N. pr. des 14ten Arhant's der zukünftigen Utsarpiṇī H. 53.

निष्पेष (von पिष् mit निस्) m. gaṇa संतापादि zu P. 5,1,101. *das Aneinanderreiben, Anprallen, Anschlagen* und auch *der dabei entstehende Laut:* नाराचक्षेपणीयाश्मनिष्पेषोत्पतितानलः Ragh. 4,77. विद्युन्निष्पेषनिष्पिष्ट R. 2,23,34 (20,39 Gorr.). निष्पेषमिव वज्रस्य श्रोतुमिच्छामि R. 4,30,20. वज्र° AK. 1,1,2,11. MBh. 1,5373. 3,424. 11132. 5,1860. 5123. Hariv. 3801. R. 6,36,105. 76,27. मौर्व्यास्तलनिष्पेषम् MBh. 5,1860. ग्रावघातो च निष्पेषो रथानां च महास्वनः R. 3,31,42. लेलिहानः सनिष्पेषं जिह्वयौष्ठं पुनः पुनः Hariv. 4101. निष्पेष im gaṇa निरुदकादि zu P. 6,2,184 ist, nach den andern Worten des gaṇa zu schliessen, ein adj. (निस् + पेष). — Vgl. नैष्पेषिक.

निष्पेषण (wie eben) n. dass.: रथघोषेण मौर्वीनिष्पेषणेन च MBh. 7,241.

निष्पौरुष (निस् + पौ°) adj. *der Männlichkeit entbehrend, unmännlich* Prab. 27,17, v. l. (निःपौ° im Texte).

निष्प्रकम्प (निस् + प्र°) 1) adj. f. आ *unbeweglich* MBh. 12,6430. Hariv. 12656. — 2) m. N. pr. eines der Saptarshi im 13ten Manvantara Hariv. 487.

निष्प्रकारक (निस् + प्रकार) adj. *frei von Specificationen:* °कं ज्ञानं निर्विकल्पकम् Tarkas. 23.

निष्प्रकाश (निस् + प्र°) adj. *undurchsichtig:* पाशशक्त्यृष्टिभिश्चैव वाणैश्चैव समाकुलम् । निःप्रकाशमिवाकाशं सेनयोः समपद्यत ॥ MBh. 6,5374.

निष्प्रचार (निस् + प्र°) adj. *sich nicht fortbegebend, am Platze bleibend* MBh. 13,270. मनस् *nicht weit wegschweifend, sich auf einen Punkt sammelnd* 12,7810. 9050.

निष्प्रताप (निस् + प्र°) adj. f. आ *aller Würde entbehrend:* दरिद्रता Mṛcch. 33,6 = 90,14 = Pańkat. II,97.

निष्प्रतिक्रिय (निस् + प्रतिक्रिया) adj. *unheilbar, unrettbar:* प्राणाः Daçak. 143,5.

निष्प्रतिग्रह (निस् + प्र°) adj. *keine Gaben annehmend;* davon nom. abstr. °ता f. Kām. Nītis. 2,29.

निष्प्रतिघ (निस् + प्र°) adj. *auf keine Hindernisse stossend:* स हि निष्प्रतिघेन चक्षुषा त्रितयं ज्ञानमयेन पश्यति Ragh. 8,77.

निष्प्रतिद्वंद्व (निस् + प्र°) adj. *keine Gegner —, keine Feinde habend* MBh. 13,2025. *keinen ebenbürtigen Gegner habend, mit dem sich kein Gegner messen kann* 7,9265.

निष्प्रतिपक्ष (निस् + प्र°) adj. *keinen Gegner —, keinen Bestreiter vor sich habend;* davon nom. abstr. °ता Kull. zu M. 7,57.

निष्प्रतिभ (निस् + प्रतिभा) adj. 1) *glanzlos:* क्षीणाकारासु तारासु सुनिष्प्रतिभासु च Hariv. 4422. — 2) *dumm* Ǵaṭādh. im ÇKDr.

निष्प्रतिभान (निस् + प्र°) adj. *feig* Vjutp. 163.

निष्प्रतीकार (निस् + प्र°) adj. *auf keinen Widerstand stossend, ungehemmt, ungestört;* davon °रम् adv. MBh. 1,5810. निष्प्रतीकारहृष्ट 8250.

निष्प्रतीप (निस् + प्र°) adj. *nicht rückwärts —, nach vorn gerichtet:* दर्शन *ein unbesorgter Blick nach vorn* MBh. 4,938.

निष्प्रत्यूह (निस् + प्र°) adj. *auf kein Hinderniss stossend;* davon adv. °हम् *ungehemmt* Rāǵa-Tar. 4,4. Verz. d. Oxf. H. No. 263. 268.

निष्प्रधान (निस् + प्र°) adj. आ *des Hauptes —, der Spitzführer beraubt:* अयोध्या R. 2,103,11 (111,16 Gorr.). 6,84,35.

निष्प्रपञ्च (निस् + प्र°) adj. 1) *ohne Ausdehnung* Çaṁk. zu Çvetāçv. Up. 6,5. निष्प्रपञ्चात्मन् Beiw. Çiva's Çiv. — 2) *rein, lauter* (von Personen) Ratnag. 31,9.

निष्प्रपतन nom. act. von पत् mit निष्प्र; s. दुर्नि°.

निष्प्रभ (निस् + प्रभा) 1) adj. f. आ *des Lichtes —, des Glanzes entbehrend* (eig. und übertr.) AK. 3,2,49. MBh. 1,29. 2,2548. 3,11397. 6,734. 4524. 5374. Hariv. 2396. R. 1,65,14. R. Gorr. 2,68,54. 3,29,10. 5,21,13. Varāh. Bṛh. S. 17,11. Vedāntas. (Allah.) No. 37. अयोध्या R. 2,53,30. कौशल्या 63,17. वदन 3,30,9. रिपु Ragh. 11,81. शक्ति Dev. 3,11. निष्प्रभाकार Hariv. 3908. Hiervon nom. abstr. °ता f. R. 1,55,9 (56,9 Gorr.). 4,14,2. Hariv. 10449. Mṛcch. 146,22. °त्व n. Suçr. 1,52,1. — 2) m. N. pr. eines Dānava Hariv. 14285.

निष्प्रभाव (निस् + प्र°) adj. *machtlos;* davon nom. abstr. °त्व n. Kathās. 22,98.

निष्प्रमाणक (निस् + प्रमाण) adj. *keine Autorität für sich habend* Kull. zu M. 5,84 (S. 463, Z. 9).

निष्प्रयत्न (निस् + प्र°) adj. *sich jeglicher Anstrengung enthaltend, sich unthätig —, still verhaltend:* मर्दिताः पाशजालैश्च निष्प्रयत्नाः सुराः कृताः Hariv. 2514. °सुराननाः 3914. 9743. 12538. निष्प्रयत्नायुध (sic) 2515.

निष्प्रयोजन (निस् + प्र°) adj. 1) *keinen Motiven folgend, durch kein Motiv sich leiten lassend* MBh. 13,2023. — 2) *zwecklos, unnütz* H. an. 3,163. Med. t. 46. Hariv. 3489. Daçak. 159,2 (निःप्र°). Kull. zu M. 1,74 am Ende. Davon nom. abstr. °ता f. Prājaçkittat. im ÇKDr. °त्व n. Madhjam. 72.

निष्प्रवणि adj. = निष्प्रवाणि Hār. 69. निष्प्रवाण ÇKDr. und Wils. nach ders. Autorität, aber das Metrum zeugt für die Richtigkeit der bei uns vorangestellten Form.

निष्प्रवाणि (निस् + प्रवाणी) adj. *frisch vom Webstuhl kommend, ganz neu* (von Zeugen, Gewändern) P. 5,4,160. AK. 2,6,3,13. H. 671. Daçak. 92,1 v. u.

निष्प्राण (निस् + प्राण) adj. *von dem die Lebensgeister gewichen sind, leblos, völlig erschöpft* MBh. 8,2894. 12,3546. Hariv. 2515. Davon nom. abstr. °ता Sāh. D. 200.

निष्प्रीति (निस् + प्री°) adj. *keine Freude empfindend* MBh. 12,8321.

निष्प्लाव in कटु° fehlerhaft für निष्पाव.

निष्फल (निस् + फल) 1) adj. f. आ *keine Früchte tragend* AK. 2,9,

19. R. 4,48,8. in übertr. Bed. so v. a. *fruchtlos*, *nutzlos*, *vergeblich* M. 3,144. 4,70. 173. 10,128. 12,95. 96. Daç. 1,28. R. 3,79,18. 6,91,21 (verdruckt निस्फल). 26. Bhartr. 3,4. 47. Kumâras. 4,13. Mrcch. 55. Pańkat. 53,21. 174,9. Bhâg. P. 4,8,82. Kull. zu M. 2,158. 3,241. *für das Augurium nutzlos*, — *bedeutungslos* Varâh. Brh. S. 85,26. 28. 87, 27. 94,50. 62. Davon nom. abstr. °त्व n. Mrcch. 62,14. निष्फलीकृ *unbelohnt lassen:* न कदाचित्प्रियवचनं निःफलीकृतं मया तद्गृह्यतां पारितोषिकम् Mrcch. 82,8. 80,23. निष्फलीकृत्य *ausgekernt habend* (बीजानि!) v. l. für निष्कुलीकृत्य Varâh. Brh. S. 54,29. — 2) °ला adj. f. *die Menses nicht mehr habend* AK. 2,6,1,21 nach der Lesart im ÇKDr.; Colebr. und Lois. haben st. dessen निष्कला. Auch निष्फली nach Çabdar. im ÇKDr. — 3) f. श्रा *eine Species von Momordica* Nigh. Pr.

निष्फलय् (von निष्फल), °लयति *fruchtlos machen* Kull. zu M. 3, 241. 4,156.

निष्फेन (निस् + फेन) adj. *schaumlos* Suçr. 1,174,6 (निःफ°).

निष्यन्द् und निष्यन्दिन् s. u. निस्य°.

निष्यूत s. u. सिव् mit नि.

निःषङ्ग und निःषङ्गता s. u. निःस°.

निःषंधि (निस् + सं°) gana सुषामादि zu P. 8,3,98.

निष्षपिन् adj. *wollüstig:* मा नो मघेव निष्षपी परा दाः RV. 1,104,5. Nach Nir. 5,16 von निस् + पस (richtiger सप).

निःषम (निस् + सम) P. 8,3,88. निःषमम् adv. gana तिष्ठद्गुादि zu P. 2,1,17. = दुःषमम् *zur Unzeit* AK. 3,5,14.

निःषह् oder °षाह् (von सह् mit निस्) adj. *bezwingend*, *gewaltig* Nir. 3,10. वृषभो न निष्षाट् RV. 1,161,6. अभीदमेकमेको अस्मि निष्षाळभी द्वा 10,48,7.

निःषामन् (निस् + सा°) gana सुषामादि zu P. 8,3,98.

निःषिध् (von सिध् = साध् mit निस्) f. *Gewährung*, *Erweisung: Spende*, *Gabe:* पूर्वीरस्य निःषिधो मर्त्येषु पुरू वसूनि पृथिवी बिभर्ति RV. 3,51,5. 6,44,11. अत्तर्मे तिरश्चरति निःषिधं गोः 3,55,8. दाराक्षे वीरो गृणते वसूनि स गोपतिर्निःषिधां नो जनासः 4,24,1. अयुज्रन्त इन्द्र-विश्वकृष्टीर्विदानासो निःषिधो मर्त्यत्रा 1,169,2. Daraus scheint die Form इषिध् gekürzt zu sein (vgl. इष्कृत u. s. w.): प्र वां रथो मनोजवा असर्जीषः पृक्ष इषिधो अनु पूर्वीः RV. 6,63,7. — Vgl. पुरु°.

निःषिधन् (wie eben) adj. f. °धरी *gewährend*, *spendend:* निःषिधरीस्त ओषधीरुतापो रयिं त इन्द्र पृथिवी बिभर्ति RV. 3,55,22. Vâlakh. 9,2. — Vgl. पुरु°.

निःषूति f. nom. act. von सू mit निस् P. 8,3,88.

निःषेध v. l. für निषेध gana सुषामादि zu P. 8,3,98.

निस् adv. praep. *hinaus*, *aus*, *weg von* (abl.) in Verbindung mit Verbalwurzeln. Als selbstständiges Adverb in den folgenden Stellen: तन्तस्त ईर्ष्यां मुञ्चामि निरूष्माणं दृतेरिव AV. 6,18,3. तासां पापिष्ठा निरितः प्र हिण्मः 7,115,3. निर्दुरर्मण्य ऊर्जा मधुमती वाक् 16,2,1. Häufig in Zusammensetzung mit einem Nomen, wobei die Beziehung der beiden Theile zu einander eine zweifache sein kann: 1) निस् wird als Präposition mit dem von ihm abhängig gedachten Substantivum zusammengesetzt: निर्वणे *ausserhalb des Waldes*, निर्वण adj. *der sich ausserhalb des Waldes befindet*, निष्कौशाम्बि adj. *der* Kauçâmbi *verlassen hat.* — 2) निस् ist Adverb und negirt wie das अ priv. entweder schlechtweg einen bestimmten Begriff oder die Existenz eines bestimmten Begriffes an einem anderen Begriffe: अर्थ *Nutzen*, *Vortheil*, निरर्थ *Schaden;* vgl. निरपेक्षा, निरन्नक्रिया, 1. निरुच्छ्वास, 1. निरुत्साह, निर्घृणा. आमिषाशिन् *Fleischspeisen essend*, निरामिषा° *keine Fl. essend;* vgl. निरहंकृत, निराकुल, निरुद्विग्न, निर्भीति; निर्मल *an dem keine Flecken sind*, *fleckenlos;* diese letzte Art von Zusammensetzung (adj. comp.) ist die allerhäufigste. Die indischen Lexicographen geben dem Worte निस् folgende Bedeutungen: प्रातिलोम्य Nir. 1,3. निश्चय oder निर्णय AK. 3,4,32 (Colebr. 28), 14. H. an. 7,13. Med. avj. 66. 80. निषेध oder प्रतिषेध diess. क्रान्ताद्यर्थ und विशेष H. an. साकल्य und अतीत Med. avj. 80. Als Auslaut wird sowohl *r* als auch *s* angenommen Med. avj. 66. 80. Euphonische Veränderungen des Auslauts VS. 3,22. 68. P. 8,3, 41, Sch. Abgeleitet von निस् sind निश्च (?) und निष्ट्य.

निसंकल्प s. निःसं°.

निसंज्ञ MBh. 8,3711 ungenaue Schreibart für निःसंज्ञ.

निसंपात m. = निःसंपात Çabdar. im ÇKDr.

निसर्ग m. VS. 30,14. Nach Mahîdh. nom. ag. von सृज् mit नि.

निसर्ग m. 1) *Leibesentleerung:* निसर्गे पायुरिन्द्रियम् MBh. 12,7951. — 2) *das Fortgeben*, *aus-den-Händen-Lassen*, *Verschenken:* न चाधेः कालसंरोधान्निसर्गोऽस्ति न विक्रयः M. 8,143. — 3) *Schenkung*, *Verleihung*, *Gnadenerweisung:* पितामहनिसर्गेण तुष्टा Sâv. 1,15. देव्या वरनिसर्गेण तस्या भर्ता विनिर्मितः Hariv. 10033. निसर्गाद्ब्रह्मणश्चापि वरुणो यादसां पतिः। जग्राह वै भृगुं पूर्वमपत्यं सूर्यवर्चसम् ॥ MBh. 13,4140. — 4) *Schöpfung* H. an. 3,124. Med. g. 38. प्रजा° MBh. 6,3040. 14,1694. तस्य ते कीर्तयिष्यामि मनोर्वैवस्वतस्य वै। निसर्गम् Hariv. 543. — 5) *das angeborene*, *ursprüngliche Wesen*, *Natur*, *Naturell* AK. 1,1,2,38. H. 1376. H. an. Med. निसर्गः स हि धीराणां यदापद्यधिकं दृढाः Kathâs. 20,31. निसर्गेण बलात्कृतः Bhâg. P. 5,10,5. क्रूर° 7,10,29. आश्रमाणां निसर्गज्ञाः Hariv. 4138. °भावेन Varâh. Laghuģ. 2,12. निसर्गेण *von Haus aus*, *von Natur:* अवध्यो बलिनां श्रेष्ठो निसर्गेण तपोबलात् Hariv. 7553. ब्राह्मणानां निसर्गेण धर्मनिर्णयवादिनाम् R. Gorr. 2,29,19. तस्मादाहारलोभेन निसर्गेण च वानराः। आ योजनशतात्साग्रात्पश्यामो वयमामिषम् ॥ 4,58,34. अस्माकं विदिता दृष्टिर्निसर्गेण विहंगमाः 35. निसर्गात् dass.: स्त्रियो हि नाम खल्वेता निसर्गादेव पण्डिताः Mrcch. 64,4. Çâk. 26,10. निसर्गतस् dass. Hariv. 7020. Suçr. 1,288,13. Çańk. zu Brh. Âr. Up. S. 4. Râģa-Tar. 6,316. Bhâg. P. 1,12,32. Am Anfange eines comp. in der adv. Bed. ohne Casuszeichen: रागो नलिन्या हि निसर्गसिद्धः Bhartr. 1,78. 3,91. Ragh. 3,35. 6,29. Kumâras. 4,16. Mâlav. 28,23. 51,7. Kathâs. 19,28. Râģa-Tar. 1,232. Prab. 4,10. Sâh. D. 78,7. — Der Form nach von सर्ज् mit नि, der Bedeutung nach von सर्ज् mit निस्.

निसर्गज (नि° + ज) adj. *angeboren*, *von Haus aus bestimmt*, — *da seiend:* शूद्रस्य दास्यम् M. 8,414. स्व° dass.: स्वशरीरात्समुत्कृत्य कवचं स्वनिसर्गजम् MBh. 1,4408. प्रजापतिनिसर्गज *vom Herrn der Geschöpfe bei der Geburt verliehen* M. 9,16.

निसर्प (von सर्प् mit नि); s. नैसर्प.

निसार s. u. निकर am Ende.

निसिन्धु m. *Vitex Negundo* (निर्गुण्डी) *Lin.* Çabdac. im ÇKDr. — Vgl.

सिन्धु, सिन्धुक, सिन्धुवार.

निसुन्द m. N. pr. eines von Kṛshṇa erschlagenen Asura MBh. 3, 488. Hariv. 6805. 6846. fg. 9125. 9132. VP. 147, N. 1. — Vgl. सुन्द und उपसुन्द.

निसुम्भ s. u. निशुम्भ.

निसुसूस् (desid. von सु mit नि) adj. P. 8,3,117, Sch. — Vgl. अभिसुसूस्.

निसूदक (von सूद् mit नि) nom. ag. Mörder, Vernichter: श्रात्रेयी° Jâǵñ. 3,251. क्रौञ्च° MBh. 3,8138.

निसूदन (wie eben) 1) nom. ag. Mörder, Vernichter (am Ende eines comp.): कंसकेशि° MBh. 3, 623. बलवृत्र° 2126. शत्रु° 12018. 9, 685. Ragh. 9,8. मुष्काश्मरीगुल्म° Suçr. 1,198,12. Vgl. दैत्य°. — 2) n. das Vernichten, Tödten AK. 2,8,2,81 (vgl. Kull. zu M. 9, 242). H. 371. — Wird öfters fälschlich (nach den Grammatikern) निषू° geschrieben.

निसृत 1) partic. = निःसृत (von सर् mit निस्) fortgegangen, verschwunden: तेनाश्चेद्गात्रम निसृतं (निःसृतं wäre gegen das Versmaass) तव Râǵa-Tar. 4,566. — 2) f. श्रा a) Ipomoea Turpethum R. Br. (त्रिवृता) Ratnam. im ÇKDr. — b) N. pr. eines Flusses, v. l. für निश्चिता VP. 182, N. 17.

निसृष्ट s. u. सर्ज् mit नि.

निसृष्टार्थ (नि° + अर्थ) adj. dem man die Besorgung seiner Angelegenheiten übertragen hat; m. Geschäftsführer: यः स्वामिना नियुक्तो ऽपि धनायव्ययपालने । कुसीदकृषिवाणिज्ये निसृष्टार्थस्तु स स्मृतः ॥ Bṛhaspati im ÇKDr. धीरः स्थिरमतिः शूरः स्वामिकार्यविधायकः । स्वपौरुषप्रकाशी च निसृष्टार्थः स उच्यते ॥ Saṁgîtadâm. im ÇKDr. Bez. eines geschickten Boten, der die ihm übertragene Angelegenheit nach eigenem Ermessen zu Ende führt, Kâm. Nîtis. 12,3 = Sâh. D. 86. उभयोर्भावमुन्नीय स्वयं वदति चोत्तरम् । सुश्लिष्टं कुरुते कार्यं निसृष्टार्थस्तु संस्मृतः ॥ 87.

निस्तत्त्व (निस् + त°) adj. ausserhalb der 24 Tattva (s. u. तत्त्व 1.) stehend: पंचविंशतिमो विष्णुर्निस्तत्त्वस्तत्त्वसंज्ञितः MBh. 12,11251.

निस्तनी f. Pille, Arzeneikugel Çabdak. im ÇKDr. Nach Wilson eine Brust (स्तन) im Kleinen.

निस्तन्तु (निस् + त°) adj. keine Nachkommenschaft habend MBh. 12,6225.

निस्तन्द्र (निस् + तन्द्रा) adj. frei von Trägheit, — Erschlaffung, frisch, munter Suçr. 2,332,4.

निस्तन्द्रि (निस् + त°) adj. dass. R. 2,1,18.

निस्तमस्क (निस् + तमस्) adj. frei von Finsterniss, licht Çâk. 165.

निस्तम्भ s. निःस्तम्भ.

निस्तरण (von 1. तर् mit निस्) n. 1) das Herauskommen Viçva im ÇKDr. das Herauskommen aus einer Gefahr, Rettung H. an. 4,80. Med. ṇ. 99. यन्त्रायनादिभिरपि स्वनिस्तरणाशक्तौ Kull. zu M. 8,350. — 2) das Uebersetzen H. an. Med. — 3) Rettungsmittel, = उपाय dies.

निस्तरीक und निस्तरीप gaṇa निरुदकादि zu P. 6,2,184. — Vgl. दुस्तरीक und दुस्तरीप.

निस्तर्क्य (निस् + त°) adj. worüber man sich keine Vorstellung zu machen vermag MBh. 12,7479.

निस्तर्तव्य (von 1. तर् mit निस्) adj. worüber man hinwegzukommen hat, zu überwinden, zu besiegen MBh. 12,11299.

निस्तर्हण (von तर्ह् mit निस्) n. das Zerschmettern, Vernichten AK. 2,8,2,82. H. 370.

निस्तल (निस् + तल) adj. 1) keine Ebene darbietend, rund, kugelförmig AK. 3,2,19. 3,4,14,81. H. 1467. an. 3,658 (wo वृत्ते st. वृत्तं zu lesen ist). Med. l. 102. Halâj. 4,68. Kumâras. 1,43. — 2) = चल beweglich Med. = तरल H. an.

निस्तार (von 1. तर् mit निस्) m. = निस्तरण H. an. 4,80. Med. ṇ. 99. 1) das Hinüberkommen, Hinübergelangen über ein Meer (eig. und bildlich): संसार तव निस्तारपदवी न दवीयसी । अन्तरा दुस्तरा न स्युर्यदि रे मदिरेक्षणाः ॥ Bhartṛ. 1,68. °बीज n. ein Mittel zum Hinübergelangen über das brausende Meer des Lebens, ein Mittel zur Erlösung Brahmavaiv. P., Prakṛtikhaṇḍa 33 und Udbhaṭa im ÇKDr. — 2) Abtragung, Bezahlung: गृहीतशालवर्तनस्य तावन्निस्तारः कृतः Hit. 99,18.

निस्तारण (vom caus. von 1. तर् mit निस्) n. das glückliche Hinüberkommen über Etwas, das Ueberwinden Bhâg. P. 5,17,24. développement (von स्तर् ?) Burnouf.

निस्तिमिर (निस् + ति°) adj. f. श्रा frei von Finsterniss, hell: नभस् MBh. 12,6817. दिशः Hariv. 13210.

निस्तुति s. निःस्तुति.

निस्तुष (निस् + तुष) adj. f. श्रा ausgehülst Kâty. Çr. 5,3,2. Schol. zu Kâty. Çr. 2,4,20. Suçr. 1,230,3. — 2) von den unnützen Hülsen befreit, vereinfacht: दृष्टकर्मा समस्तास्तु निस्तुषाः प्रक्रिया व्यधात् Râǵa-Tar. 2,118.

निस्तुषक्षीर (नि° + क्षीर) m. Weizen Râǵan. im ÇKDr.

निस्तुषरत्न (नि° + रत्न) n. Krystall Râǵan. im ÇKDr.

निस्तुषित (von निस् + तुष) adj. 1) von der Haut befreit, geschält (त्वग्विहीन). — 2) leichter gemacht, vereinfacht (लघूकृत). — 3) aufgegeben (त्यक्त) Med. t. 204.

निस्तृणकण्टक (निस् + तृण-क°) adj. f. श्रा von Gräsern und Dornsträuchern gereinigt: भूमि R. 4,44,85.

निस्तेजस् (निस् + ते°) adj. der Kraft, der Energie beraubt: निस्तेजाः क्षत्रियो ऽधमः MBh. 10,124. 12,5739. Hariv. 7277. Mṛkkh. 8,12. Pañkat. 48,1. Mârk. P. 18,54.

निस्तोद (von तुद् mit निस्) m. das Stechen: सूचीभिरिव निस्तोदः Suçr. 1,252,8. 260,20. 2,372,9. 396,19.

निस्तोदन (wie eben) n. dass. Suçr. 1,251,13. 2,194,5. 312,19.

निस्तोय (निस् + तोय) adj. f. श्रा des Wassers entbehrend, wasserlos R. 2,34,3. R. Gorr. 2,112,28. 4,48,8. Kathâs. 2,4. कटक Râǵa-Tar. 4,289.

निस्त्रंश adj. furchtlos, unbesorgt Wils. = निःशङ्क Schol. zu Amar. 5. Offenbar fehlerhaft für निस्त्रिंश grausam, wie schon Chézy stillschweigend verbessert hat.

निस्त्रप (निस् + त्रपा) adj. schamlos MBh. 5,1458. Râǵa-Tar. 6,324.

निस्त्रिंश (निस् + त्रिंशत्) P. 5,4,73, Vârtt. 1. Vop. 6,86. 1) adj. a) mehr als dreissig: निस्त्रिंशानि वर्षाणि चैत्रस्य Siddh. K. zu P. 5,4,73. — b) grausam, unbarmherzig (wie das Schwert) Trik. 3,3,428. H. 376. an. 3,720. Med. ç. 21. Hâr. 262. Pañkat. 264,7. Amar. 5 (nach der richtigen Lesart). °धर्मिणी Râǵa-Tar. 6,188. — 2) m. Schwert AK.

2, 8, 2, 57. Trik. H. 782. H. an. Med. Halâj. 2, 317. MBh. 1, 5380. 4, 141. 1340. 13, 1973. 14, 1603. Suçr. 1, 333, 20. Varâh. Brh. S. 49, 10. 58, 40. Kathâs. 23, 41. 26, 232. Bhâg. P. 4, 6, 1. 8, 10, 35. निस्त्रिंशं (*erbarmungslos* Benf.) हृदयं कृत्वा वाणीं चेतुरसोपमाम् Pañkat. I, 411. °धारिन् Matsja-P. 189 nach ÇKDr. Nach Siddh. K. zu P. 5, 4, 73 wird das *Schwert* daher so genannt, weil es निर्गतस्त्रिंशतो ऽङ्गुलिभ्यः *länger als 30 Daumenbreiten ist.*

निस्त्रिंशपत्त्रक (नि° + पत्त्र) N. *einer stacheligen Euphorbia* (*antiquorum* oder *tortilis*) Nigh. Pr. °पत्त्रिका f. dass. Rågan. im ÇKDr.

निस्त्रिंशिन् (von निस्त्रिंश) adj. *ein Schwert führend*: संनद्धा लोहितोष्णीषा निस्त्रिंशिनो यात्रयेयुः Âçv. Çr. 9, 7.

निस्त्रुटी f. *Kardamomen* Nigh. Pr. — Vgl. त्रुटि 3. und निष्कुटि.

निस्त्रैणपुष्पक m. *eine Art Stechapfel* Rågan. im ÇKDr. Das Wort scheint निस्, स्त्रैण und पुष्प zu enthalten.

निस्राव m. *the remainder of articles, etc. after a sale or market* Wils. — Scheinbar von स्रु mit नि, wenn die Form überhaupt richtig sein sollte.

निस्नेहफला s. निःस्नेहफला.

1. निस्पन्द (von स्पन्द् mit नि) m. *Bewegung* Trik. 3, 2, 29. °हीन MBh. 12, 12704. अनिष्पन्द (lies: अनिस्पन्द) *sich nicht bewegend* 6, 298.

2. निस्पन्द (निस् + स्पन्द) adj. *unbeweglich* Vikramâdityarâgasabhâ im ÇKDr. °तरीभवद्भ्याम् — लोचनखञ्जनाभ्याम् Naish. 8, 13. Davon निस्पन्दत्व n. *Unbeweglichkeit* Sâh. D. 20, 13. — Vgl. निष्पन्द.

निस्पृश् (स्पर्श् mit नि) adj. *zutraulich, liebkosend, zärtlich*: यद्रासु मर्तो अमृतासु निस्पृक्सं क्षोणीभिः क्रतुभिर्न पृङ्क्ते Ṛv. 9, 95, 9. — Vgl. मन्दि°.

निस्पृह s. निःस्पृह.

निस्यन्द oder निष्यन्द (von स्यन्द् mit नि) P. 8, 3, 72. 1) adj. *herabtriefend, herabfliessend*: तदङ्गनिष्यन्दजलेन Ragh. 3, 41. शशाङ्ककिरणाकृतचन्द्रकान्तनिस्यन्दनीरनिकरेण Çiç. 4, 58. Der Scholiast liest aber निस्यन्दिन्. — 2) m. a) *das Herabtriefen, Herabfliessen; Erguss, Strom, herabfliessende Flüssigkeit* Suçr. 1, 264, 11 (निःस्य°). बद्धनि° *bei welchem der Abfluss gehemmt ist* 121, 9. *den Abfluss hemmend* 190, 5. 197, 4. जलप्रपातैरुद्दैर्निःस्यन्दैश्च (विस्यन्दैः R. Gorr. 2, 103, 13) क्वचित्क्वचित्। स्रवद्भिर्भात्ययं शैलः स्रवन्मद इव द्विपः ॥ R. 2, 94, 13. रुधिरनिस्यन्दैस्त्वच्छरीरप्रवर्तितैः 3, 35, 31. हविषः प्राप्य निस्यन्दं प्राशिता श्चेव निर्जने MBh. 2, 1364. यथा लोहस्य निस्यन्दो निषिक्तो विम्बविग्रहम्। उपैति 14, 505. वल्कलशिखानिस्यन्दरेखाङ्कित Çâk. 14. हिमाद्रिनिस्यन्द इवावतीर्णः Ragh. 14, 3. सधातुनिष्यन्द इवाद्रिराजः 16, 70 वारणस्येव मदनिस्यन्दलेखयोः 10, 58. Râga-Tar. 3, 327. Megh. 43. निष्यन्दैश्चन्दनानां (v. l. निःस्य°) Prab. 26, 5. Uneig.: भावनिस्यन्दमधुरं गायत्यः Hariv. 4092. An mehreren Stellen wäre auch निःस्यन्द (von स्यन्द् mit निस्) in der Bed. *Hervortriefen* am Platze. — b) *das Fliessen aus* so v. a. *das nothwendige Ergebniss, die nothwendige Folge von Etwas* Vjutp. 14. 64. निष्यन्दफल 67. निष्यन्दः स तथागतः पुण्यानाम् 64. — Vgl. गुह्यनिष्यन्द, गो°.

निस्यन्दिन् (von स्यन्द् mit नि oder vom vorherg.) adj. 1) *herabtriefend* Çiç. 4, 58 (nach der Lesart des Schol.). — 2) *herabträufelnd* (trans.): हिमनिस्यन्दिनी प्रातर्निवातेव वनस्थाली Ragh. 15, 66. कनकरसनिस्यन्दी सान्ध्य इव मेघपरिघः Çâk. 99, 16. अ° *keine Flüssigkeit träufelnd, durchlassend* Suçr. 2, 525, 1. आनन्दनिस्यन्दिषु रूपकेषु Daçar. 1, 6.

निस्रव (von स्रु mit नि) m. *das Herabfliessen, Strom*: काञ्चनस्य MBh. 1, 1138. यास्तु ता वङ्क्षणो धाराः स्रवन्ति मधुनिस्रवम् 11, 161. वर्षशीतोष्णनिम्रवः (sic) Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 48, b, 19. Vielleicht ist überall निःस्रव (s. d.) zu lesen mit der Bed. *Hervorfliessen, Ausströmen.*

निस्राव (wie eben) m. 1) *das Herabfliessen, Strom*: धातु° Hariv. 5364. तक्रनिस्रावबहुल 3396. — 2) *der Schaum auf gekochtem Reis* AK. 2, 9, 49. — Vgl. निःस्राव.

निस्राविन् (wie eben) adj. so ist wohl st. निश्राविन् zu lesen im gaṇa ग्रहादि zu P. 3, 1, 134.

1. निस्वन (1. नि + स्वन) adj. v. l. des Taitt. Âr. 2, 4, 1 für निस्वर.

2. निस्वनँ (von स्वन् mit नि) m. = निस्वानँ P. 3, 3, 64. 6, 2, 144. *Geräusch, Ton, Laut, Stimme* AK. 1, 1, 6, 1. H. 1399. विद्युत्स्तनित° M. 4, 106. श्वक्रोष्टुगर्दभोलूकसामबाणार्त- Jâǵñ. 1, 148. शङ्खदुन्दुभि° MBh. 1, 120. Indr. 2, 11. Arǵ. 2, 2. रथ° N. 21, 29. Hariv. 6841. R. 1, 4, 29. 41, 6. 2, 40, 21. 3, 1, 35. Ragh. 3, 19. Mṛkkh. 85, 16 (v. l. निः°). Varâh. Bṛh. S. 24, 19. 43 (34), 17. Bhâg. P. 3, 18, 7. अश्मनाम् AK. 2, 8, 2, 15. Am Ende eines adj. comp. f. आ MBh. 1, 6469. 3, 8845. 4, 2019. 7, 6260. 9, 3238. R. 3, 24, 25. 29, 13. 6, 9, 23. Bhâg. P. 7, 4, 24. Sâh. D. 47, 9. निस्वनम् adv. *mit Geräusch* Suçr. 2, 428, 18. — Vgl. निःस्वन.

निस्वनित (wie eben) n. *Geräusch, Getön, Geschrei*: भीम° adj. MBh. 7, 824.

निस्वरँ (1. नि + स्वर) adj. *lautlos* (?), Bez. eines Agni: संकसुको विकसुको निर्ऋथो यश्च निस्वरः (निस्वनः Taitt. Âr.) AV. 12, 2, 14. °रम् adv.: प्र निंस्वरं चातयस्वामीवाम् Ṛv. 7, 1, 7. यत्तु निस्वरम् 104. 5. निस्वर v. l. für नीचस्वर Anudâtta VS. Prât. 1, 113.

निस्वानँ (von स्वन् mit नि) m. = 2. निस्वनँ P. 3, 3, 64. 6, 2, 144. AK. 1, 1, 6, 1. H. 1399. vom *Pfeifen des abgeschossenen Pfeils* (?) MBh. 7, 9569.

निःसंशय (निस् + सं°) adj. 1) *worüber kein Zweifel besteht, unfehlbar, gewiss*: बध Brâhman. 2, 30. मृत्यु MBh. 1, 3389. 2, 674. 14, 1849. R. 5, 1, 80. 81. 29, 31. °यम् adv. *ohne allen Zweifel, unfehlbar, gewiss* MBh. 3, 1248. 1245. 2344. R. 2, 43, 16. Varâh. Bṛh. S. 45, 57. — 2) *sich keinem Zweifel hingebend, nicht ungewiss über Etwas seiend*: अर्थसंशयमापन्नः अयाति निःसंशयो नरः MBh. 5, 7080. 3, 1244. स्थैर्यमत्र कार्ये मे स्यात्स त्वं निःसंशयं कुरु (sc. माम्) 14, 178. कुरु निःसंशयं वत्से स्ववृत्ते लोकम् Ragh. 15, 79.

निःसंकल्प (निस् + सं°) adj. *unverwirrt* (mit einem loc.): धर्मज्ञाने Vjutp. 14 (निसं°).

निःसंख्य (निस् + संख्या) adj. *unzählig* Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 7, Çl. 20.

निःसङ्ग (निस् + स°) adj. 1) *nirgends hängen bleibend, in seinem Gange nicht gehemmt* MBh. 5, 2371 (निःषङ्ग). — 2) *nicht hängend an, gleichgültig gegen* (loc.): क्रियासु Prab. 110, 16. Vedântas. (Allah.) No. 141. Ohne Ergänzung *an Niemand und Nichts hängend, der sich von allen Verbindungen losgemacht hat, gleichgültig gegen Alle und Alles* MBh. 3, 12965. 12, 565. Hariv. 10362. Bhâg. P. 2, 8, 3. 3, 24, 42. 32, 5. 25. 7, 15, 30. निःसङ्गेन adv. *ohne sich um irgend etwas Anderes zu kümmern* 4, 8, 31.

निःसङ्गम् adv.: अमित्रभूतो निःसङ्गं बध्यताम् so v. a. *ohne Weiteres* R. 2,21,12. Hiervon nom. abstr. निःसङ्गता (so ist st. निःष° zu lesen) Çântiç. 4,7. निःसङ्गता मुक्तिपदं यतीनां सङ्गादशेषाः प्रभवन्ति दोषाः VP. 4,2 (gegen das Ende) im ÇKDr. Pańkat. 34,3. °त्व n. Bhâg. P. 3,23,55. — 3) *uneigennützig:* परित्याग Spr. 364. कर्मन् Bhâg. P. 3,32,13. — Vgl. असङ्ग.

निःसंचार (निस् + सं°) adj. *sich nicht ergehend, sich nicht in Bewegung setzend, das Haus nicht verlassend:* महाहिमापातनिःसंचारजने दिने Râǵa-Tar. 6,125.

निःसंज्ञ (निस् + संज्ञा) adj. *bewusstlos* MBh. 8,3711. Daç. 2,26. R. Gorr. 2,16,36. 3,62,25. Suçr. 2,497,21. Kathâs. 9,60. द्राविणमदनिःसंज्ञमनस् Spr. 197.

निःसत्त्व (निस् + स°) adj. 1) *dem es an Muth, an Kraft gebricht, schwach, elend, erbärmlich:* तस्य शङ्खस्य नादेन धनुषो निस्वनेन च। निःसत्त्वाश्च ससत्त्वाश्च क्षितौ पेतुस्तदा जनाः॥ MBh. 7,3382. निःसत्त्वस्याल्पवीर्यस्य R. 3,27,14. Hit. I,128. VP. 72,N. Bhâg. P. 1,4,17. 3,30,12. 8,5,19. 8,29. 19,3. अहो किमपि निःसत्त्वं राजत्वं बत वासुकेः। यत्स्वहस्तेन नीयन्ते रिपोरामिषतां प्रजाः॥ Kathâs. 22,211. *der Wesenheit ermangelnd:* सर्वधर्माः Vjutp. 5. — 2) *der lebenden Wesen beraubt:* मया प्रातर्निःसत्त्वं वनं कर्तव्यम् Pańkat. 55,8.

निःसत्य (निस् + स°) adj. *unwahr, lügnerisch;* davon nom. abstr. °ता *Mangel an Wahrheitsliebe, Lügenhaftigkeit* Kâm. Nîtis. 14,43. Hit. I,91.

निःसंतति (निस् + सं°) adj. *keine Nachkommenschaft habend* Râǵa-Tar. 1,95. 3,124.

निःसंदिग्ध (निस् + सं°, partic. von दिह् mit सम्) adj. *nicht zweifelhaft, worüber keine Ungewissheit besteht:* दानधर्माः MBh. 13,3528. °ग्धम् adv. *ohne allen Zweifel, bestimmt, gewiss* 12,7809. 11460. 13,155. Varâh. Bṛh. S. 68,19. Kull. zu M. 9,52.

निःसंदेह (निस् + सं°) adj. f. आ dass.: सिद्धि Kull. zu M. 2,87. 93. °हम् adv. Som. Nal. 127.

निःसंधि (निस् + सं°) adj. *keine Fugen zeigend, fest, stark* Trik. 3,1,20.

निःसपत्न (निस् + स°) adj. f. आ 1) *keinen Nebenbuhler —, keine Nebenbuhlerin neben sich habend, mit keinem Andern seinen Besitz theilend:* एवं सर्वा दिशो दैत्यौ जित्वा क्रूरेण कर्मणा। निःसपत्नौ कुरुक्षेत्रे निवेशमभिचक्रतुः॥ MBh. 1,7678. 6,289. निःसपत्नां च मां कृत्वा R. Gorr. 2,11,27. 3,24,17. — 2) *keinen Nebenbuhler —, keine Nebenbuhlerin neben dem einem Besitzer habend, auf dessen Besitz kein Anderer Anspruch macht, Jmd ausschliesslich angehörend:* निःसपत्नो ऽस्तु ते पतिः so v. a. *möge dein Gatte kein anderes Weib neben dir haben* MBh. 1,7984. तवाद्य पृथिवी वीर निःसपत्ना 3,15275. राज्य 4,889. गणाधिपत्य 13,5165. दिशं तां कर्तुमिच्छामि निःसपत्नां शरैरहम् R. 4,5,26.

निःसंपात (निस् + सं°) 1) adj. *keinen Durchgang gestattend:* निःसंपातः कृतः पन्थास्तेन Hariv. 4286. आकाशमपि बाणौघैर्निःसंपातं विधीयताम् 5492. 5012. — 2) *Mitternacht (dichte Finsterniss)* Trik. 1,1,106. H. 145, Sch.

निःसंबाध (निस् + सं°) adj. *nicht eng, geräumig* Suçr. 1,241,7. Was bedeutet aber °वेलायाम् (Benfey: *plötzlich* mit einem Fragezeichen) Daçak. in Benf. Chr. 186,16 = 71,7 bei Wilson, wo der Text vollständiger ist?

निःसंभ्रम (निस् + सं°) adj. *nicht in Verlegenheit seiend Etwas zu thun* (infin.) Râǵa-Tar. 4,94.

निःसरण (von सर् mit निस्) n. 1) *das Herausgehen, Herauskommen* AK. 3,4,18,119. H. an. 4,79. 80. Med. ṇ. 99. MBh. 12,10061. शिखिनामाहारनिःसरणमार्गम् Pańkat. I,458. जिह्वा° *das Heraushängen der Zunge* Suçr. 2,192,19. गुद° 193,9. Vgl. दुर्निः°. — 2) *der Weg auf dem man herauskommt, Ausgang* AK. 2,2,18. H. 982. H. an. वानरो ऽपि कष्टं कथमपि प्राप्तनिःसरणो बहिर्भूतः Z. d. d. m. G. 14,575,24. — 3) *ein Mittel gegen:* यज्ञेनं परमं धर्मं सर्वभूतसुखावहम्। दुःखनिःसरणं वेद MBh. 12,7799. fg. = उपाय H. an. Med. — 4) *der Ausgang aus dem Leben, Tod* H. an. Med. Vjutp. 37. *die letzte Erlösung* (मोक्ष, निर्वाण) H. an. Med. Colebr. Misc. Ess. I,401.

निःसरत्व (nom. abstr. von निःसर und dieses von सर् mit निस्) n. = पित्तरोग Nigh. Pr.

निःसलिल (निस् + स°) adj. *wasserlos:* गिरि Râǵa-Tar. 1,33.

निःसह (निस् + सह) adj. f. आ *nicht im Stande zu tragen, — zu widerstehen, unterliegend:* विरह° Kathâs. 17,9. सुरतक्लान्तिसुलभस्वाप° Râǵa-Tar. 3,507. हर्षोत्कर्षविमुक्ति° Gît. 12,16. असीमनिःश्वास° 10,1. निधुवनक्लाम° Kaurap. 4. निःसहनिपतिततनुलतया *kraftlos, ohnmächtig* Gît. 2,17.

निःसाध्वस (निस् + सा°) adj. f. आ *furchtlos* Hariv. 8709. वाक्य *kühn, verwegen* R. Gorr. 1,64,16 (62,16 Schl.) °सम् adv. Râǵa-Tar. 6,189. °सत्व n. *Furchtlosigkeit* Daçak. 2,34. Sâh. D. 53,1.

निःसामर्थ्य (निस् + सा°) adj. *unangemessen:* मार्ग MBh. 5,4587.

निःसामान्य (निस् + सा°) adj. *aussergewöhnlich, ausserordentlich* Râǵa-Tar. 4,371.

1. निःसार (von सर् mit निस्) m. *das Herauskommen* MBh. 12,10686.

2. निःसार (निस् + सार) 1) adj. f. आ *saftlos, kraftlos, gehaltlos, nichtig, eitel:* ओषधि Suçr. 1,20,16. आहार 247,20. Varâh. Bṛh. S. 94,40. मृगतृष्णिकार्णवजल Prab. 69,13. निःसाराल्पफल Pańkat. I,421. अम्बुद, शस्त्र Kathâs. 19,94. नर Hariv. 11199. लोक 11194. मानुष्ये कदलीस्तम्भनिःसारे Çuddhit. im ÇKDr.; vgl. Hit. IV,71. जगत् Kâlikâ-P. 27 im ÇKDr. मल्ल R. 5,84,7. Hiervon nom. abstr. °ता f.: (कालकन्यया) अभिभूतः पुरुषः सद्यो निःसारतामियात् Bhâg. P. 4,28,3. जगन्निः° Kâlikâ-P. a. a. O. निःसारत्व n. Pańkat. I,119. — 2) m. a) *Trophis aspera* (शाखोट) Çabdak. im ÇKDr. *eine Art* Çjonâka Râǵan. ebend. — b) *eine Art Tact* Gît. S. 16 und S. VIII, N. — 3) f. आ *Pisang, Musa sapientum* (कदली) Râǵan. im ÇKDr.

निःसारण (vom caus. von सर् mit निस्) n. 1) *das Hinausjagen, Verjagen; Hinausschaffen:* राज्ञा भुवनराजस्य दूरं निःसारणं व्यधात् Râǵa-Tar. 7,582. वमनं निःसारणम् Mallin. zu Kumâras. 6,37. अन्तरवयवानां बहिर्निःसारणे Schol. zu P. 5,4,62. — 2) = निःसरण *Ausgang* Çabdar. im ÇKDr.

निःसार्य (wie eben) adj. *auszustossen, auszuschliessen:* स शिष्टैर्द्विजानुष्ठेयाध्ययनादिकर्मणो निःसार्यः Kull. zu M. 2,11.

निःसालँ (निस् + साला) adj. *ausser dem Hause befindlich:* सदान्वा AV. 2,14,1.

निःसीमन् (निस् + सी°) adj. *unbegrenzt, unermesslich* Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 7, Çl. 20. घकृक् मकृतां निःसीमानश्चरित्रविभूतयः Bhartr. 2, 28.

निःसुख (निस् + सुख) adj. *freudlos, traurig:* अनिद्रो निःसुखश्चास्मि MBh. 5, 2379.

नि[:]स्तम्भ (निस् + स्त°) adj. *nicht mit Pfosten —, nicht mit Säulen versehen* Kâm. Nîtis. 11, 66.

नि[:]स्तुति (निस् + स्तु°) adj. *Nichts lobend* MBh. 12, 8832.

निःस्नेह (निस् + स्नेह) 1) adj. f. आ a) *nicht mit fettigen Stoffen überzogen:* नास्थिस्थ M. 3, 87 (= Mârk. P. 35, 29). केशाः Pañkat. 1, 94. — b) *lieblos, keine Liebe zu Jmd fühlend* MBh. 1, 1223. स्वसुतं प्रति R. 2, 49, 7. R. Gorr. 2, 99, 16. Pañkat. IV, 47. Amar. 84. *nicht begehrend nach, gleichgültig gegen Etwas:* ये प्रतिग्रहनिःस्नेहास्ते नराः स्वर्गगामिनः MBh. 13, 1658. — c) *zu dem man keine Liebe hat:* सेवका: Pañkat. I, 94. Râǵa-Tar. 5, 9. *verhasst:* सूनु Som. Nal. 71. — 2) f. आ *Linum usitatissimum* Trik. 2, 9, 4.

निःस्नेहफला (नि° + फल) f. *eine Art Solanum mit weissen Blüthen* Râǵan. im ÇKDr. Unter श्वेतकण्टकारी richtig mit Visarga geschrieben, in der alphabetischen Reihenfolge aber ohne denselben.

निःस्पृह (निस् + स्पृहा) adj. f. आ *frei von Gelüsten, kein Verlangen —, keine Wünsche habend;* mit einem abl.: सर्वकामेभ्यः Bhag. 6, 18. Bhâg. P. 1, 12, 4. mit einem loc.: सर्वभावेषु M. 6, 80. देवे कर्मणि MBh. 1, 2807. Ragh. 8, 10. mit der Ergänzung compon.: गुरुप्रदेयाधिक° 5, 31. Daçak. in Benf. Chr. 199, 9. ohne Ergänzung MBh. 14, 559. Bhartr. 3, 14. 52. Spr. 224. 541. निःस्पृहो नाधिकारी Pañkat. I, 180. III, 84. Vid. 182. Râǵa-Tar. 2, 116. Bhâg. P. 3, 33, 22. 4, 23, 15. 6, 17, 27. Davon nom. abstr. °ता f. Jâǵñ. 3, 159. Häufig निस्पृह geschrieben, und beim Schol. zu P. 8, 3, 110 finden wir निस्पृहं (adv.) कथयति als Beispiel für die Unwandelbarkeit des स der Wurzel स्पृह् nach नि.

निःस्यन्द s. u. निस्यन्द.

निःस्रव (von स्रु mit निस्) m. *Ueberschuss* (mit dem abl.): शतानि स्थाप्यते यो ऽर्घः प्रत्यहं तेन विक्रयः। क्रयो वा निःस्रवस्तस्माद्वणिजां लाभकृत्समः॥ Jâǵñ. 2, 251.

निःस्राव (wie eben) m. 1) *Ausgabe:* वह्नादानो ऽल्पनिःस्रावः Kâm. Nîtis. 4, 62. — 2) *der Schaum auf gekochtem Reis* H. 396. — Vgl. निस्राव.

निःस्व (निस् + स्व) adj. *seines Besitzes beraubt, keinen Besitz habend, arm* AK. 3, 1, 49. H. 358. तान्निःस्वान्कारयेन्नृपः M. 9, 231. निःस्वेभ्यो देयमेतेभ्यो धनम् 11, 2. MBh. 12, 6040. Varâh. Bṛh. S. 67, 5. 10. 73, 17. Bṛh. 13, 6. 17, 20. 18, 1. Spr. 221. Pañkat. II, 97. Bhâg. P. 6, 14, 36. निःस्वीभूत *um seinen Besitz gekommen* Daçak. in Benf. Chr. 193, 5. निःस्वीकृत *um seinen Besitz gebracht* Varâh. Bṛh. S. 19, 7 (v. l. निःश्रीकृत). निःस्वता f. *Besitzlosigkeit, Armuth* 68, 18.

निःस्वन (von स्वन् mit निस्) m. *Geräusch, Ton, Laut, Stimme* MBh. 1, 119. 2, 938. 15, 441. R. 3, 34, 34. 6, 36, 105. Suçr. 1, 112, 14. Rt. 1, 8. Ragh. 3, 61. Varâh. Bṛh. S. 45, 84. 67, 96. 85, 39. Bhâg. P. 8, 8, 13. 10, 7 Hâr. 131. Kir. 5, 6. am Ende eines adj. comp. f. आ MBh. 1, 8200. — Vgl. निस्वन.

निःस्वभाव (निस् + स्व°) adj. *einer Eigenthümlichkeit ermangelnd* Madhjam. 23.

निःस्वाध्यायवषट्कार (निस् + स्वा° - व°) adj. *weder die heilige Schrift lesend, noch Brandopfer darbringend* Hariv. 11187.

निह्न von Mahîdh. durch निहन्तृ erklärt. अति निहो अति सृधो ऽत्यचित्तीरति द्विषः AV. 2, 6, 5. VS. 27, 6. Bei der Uebereinstimmung der Lesart in beiden Saṁhitâ ist es zu gewagt anzunehmen, dass निहो eine Verderbniss von निदो sei.

निहन् (हन् mit नि) m. *Tödter, Vernichter:* मधुनिहा MBh. 3, 740. Hariv. 10341. कालनेमिनिहा MBh. 13, 7018. R. 6, 104, 46.

निहनन (wie eben) n. *das Tödten, Morden* AK. 2, 8, 2, 82.

निहन्तृ (wie eben) nom. ag. *Tödter, Vernichter:* विशसिता निहन्ता (eines Thieres) M. 5, 51. नमुचेः Arg. 1, 7. MBh. 1, 810. द्विषताम् 7054. 3, 12364. 16404. 10, 351. Hariv. 5937. 14367. R. 4, 57, 16. 5, 38, 31. Ragh. 14, 83. Çâk. 157. नमुचेर्विश्वरूपस्य निहन्ता त्वं बलस्य च MBh. 14, 114. von Çiva 13, 1190. *Verscheucher:* तमसाम् Viks. 48. *Verhinderer:* वातगतेः Suçr. 1, 308, 12.

निहन्तव्य (wie eben) adj. *niederzuschlagen, zu tödten, zu vernichten:* शत्रवः MBh. 2, 2459. 3, 11327. 7, 5646. 12, 13674. 13, 3097. Pañkat. I, 308. III, 133. ed. orn. 1, 77.

निहव (von हु = ह्वा) m. 1) *Herbeiruf* P. 3, 3, 72. 6, 2, 144. ते देवा निहवमकुर्वत Shadv. Br. 1, 2. इन्द्र नेदीय एदिहीतीन्द्रनिहवः प्रगाथः Ait. Br. 4, 30. 8, 1. Çâñkh. Br. 15, 2. Âçv. Çr. 5, 14. 15. Khând. Up. 1, 13, 2. — 2) N. eines Sâman Ind. St. 3, 221. Pañkav. Br. 10, 8, 8. 9. 15, 5, 22. वासिष्ठस्य निहवः desgl. Ind. St. 3, 233. वसिष्ठ° Lâṭj. 3, 9, 12.

निहाका f. Unâdis. 3, 44. 1) *eine best. Sturmerscheinung, Wirbelwind oder desgl.:* (यदम) साकं वातस्य धाज्या साकं नश्य निहाकया ṚV. 10, 97, 13. नीहाराय स्वाहा निहाकायै स्वाहा TS. 7, 5, 11, 1. — 2) *eine Eidechsenart* (गोधा, गोधिका) AK. 1, 2, 3, 22. Trik. 3, 3, 217. H. 1297.

निहार m. = नीहार Çabdar. im ÇKDr.

निहारिन् s. u. निर्हारिन्.

निहिंसन (von हिंस् mit नि) n. *das Morden* AK. 2, 8, 2, 81.

निहीन (partic. praet. pass. von हा, जहाति mit नि) adj. f. आ *niedrigen Standes, gemeiner Herkunft, gemein* AK. 2, 10, 16. MBh. 3, 578. 5, 5841 (wo wir das Wort vom folgenden कुल trennen würden). 13, 5088. °वर्णा 4, 412.

निह्नव (von ह्नु mit नि) m. 1) = अपलाप AK. 1, 1, 5, 17. H. 276. an. 3, 701. Med. v. 39. = अपह्नव AK. 3, 4, 22, 210. *Läugnung* Vop. 23, 35. निह्नवे भावितो दद्याद्धनम् Jâǵñ. 2, 11. *Verschweigung, Verheimlichung:* ज्ञातिनामादिनिह्नवे: 267. सूक्ष्मत्वान्न स (धर्मः) विज्ञातुं शक्यते बहुनिह्नवः *in dem Vieles verschwiegen —, unbesprochen gelassen wird* MBh. 12, 9376. = गुप्त (masc.! nach ÇKDr., *a secret* Wils.) Çabdar. im ÇKDr. — 2) *Misstrauen,* = अविश्वास AK. 3, 4, 22, 210. H. an. Med. न निह्नवं मन्त्रगतस्य गच्छेत् MBh. 5, 1362. — 3) *Sühne:* तस्यैव व्यभिचारस्य निह्नवः सम्यगुच्यते M. 9, 21. — 4) *Entschuldigung, Abbitte,* Bez. einer Cerimonie Sâj. zu Ait. Br. 1, 26. Âçv. Çr. 5, 8. — 5) N. eines Sâman: निह्नवाभिनिह्नवौ Ind. St. 3, 222. — 6) = निकृति AK. 3, 4, 22, 210. H. an. Med. Nach Colebr. *Verheimlichung,* nach Wilson *Gemeinheit;* eher

hatte man निष्कृति (vgl. Bd. 3) erwartet.

निह्नुति (wie eben) f. = निह्नव Çabdar. im ÇKDr. *Läugnung, Verheimlichung* Amar. 8.

निह्नुवन (wie eben) n. 1) = निह्नव 1. Gobh. 4,4,8. — 2) = निह्नव 4. Lâṭj. 5,6,10.

निह्राद (von ह्राद् mit नि) m. *Laut, Ton* AK. 1,1,6,1 (v. l. निर्ह्राद). H. 1399. सारमैः कलनिह्रादैः Ragh. 1,41. Bhâg. P. 7,8,17. — Vgl. das gebräuchlichere निर्ह्राद.

1. नी, नयति und °ते Dhâtup. 22,5. neben नयेत ep. auch नयीत MBh. 5,1263.1339. neben अनयत् ved. auch अनयीत्; अनैषीत्, अनेष्ट, ved. नैषत्, नेषति, नैषि, नेष्ट, नेषथ, नेष्ट (med.), नेष imper. aor. AV. 7,97,2. 12,3,16. नेषतु P. 3,1,34, Vârtt. P. 3,1,85, Schol.; ved. अनीताम्, नीताम्; निनाय, निन्यतुस्, निन्युम् (P. 6,4,82), नीनिम TS. 3,2,8,3, wo aber das Metrum निनीम fordert; ved. निनीयात्, निनीर्थम्; ep. नयामास; निन्ये; नेष्यामि; ep. auch नयिष्यामि, °ष्ये; नेता, ep. auch नयिता; नेतुम्, ep. (auch Ait. Br.) auch नयितुम्; नीत्वा, °नीय; pass. नीयते, नीत. 1) *leiten, führen, lenken*: सुनीतिभिर्नयसि त्रायसे जनम् ṚV. 2,23,4. ऋजु नेषति 5,46,1. यज्ञं नय माधु 6,15,16. रथे तिष्ठन्नयति वाजिनः पुरः 6,75,6. 7,77,3. अदृमयो श्वैनयं वाचशानाः 4,26,2. विश्वा: 6,1,7. 10,75,4. नीथानि Ait. Br. 2,38. Çat. Br. 13,2,8,1. अग्निः पुरो नीयते ṚV. 1,163,12. सर्वान्नेष्यामि वः सदा । वनिनां तारयिष्यामि MBh. 1,6052. गमनाय मतिं चक्रे तांश्चैन निन्युरुद्भुता: R. 1,9,55. नयिष्यामि च वाजिनीम् 5,91,24. Râga-Tar. 5,218. चमूः । बलमुख्यैः सुनीता MBh. 2,197. दैवेन किल यस्यार्थः स नीतो ऽपि विपद्यते 4,612. अग्रं *Etwas* (gen.) *anführen*: धीती वा ये अनयन्वाचो अग्रम् AV. 7,1,1. अग्रं यज्ञस्य वृत्को नयन्तीः ṚV. 6,65,2. अग्रे नयत्सुपद्यक्षराणाम् 3,31,6; vgl. अग्रणी. med.: अनयन्त मिन्द्रं ṚV. 4,33,7. तुरो न कर्म नयमान उक्था 1,173,3. 3,7,6. Khând. Up. 6,8,3. vom Ross, *das den Wagen führt*: उद्रा न नावमनयन्त धीराः ṚV. 5,45,10. क्रन्दद्श्वो नयमानो रुवद्गौः 1,173,3. — 2) *abführen, wegführen, fortbringen, fortschaffen, hinführen, hinbringen, hinschaffen zu*: नयता ब्रह्मेतम् ṚV. 10,34,3. लोधं नयन्ति पशु मन्यमानाः 3,53,23. इतो नेता MBh. 3,2613. न रामं नेतुमर्हसि R. 1,22,4. नयति मां त्वत्सकाशतः 54,8. 3,53,53. fg. नेतुं गङ्गां स त्रिदिवं ययौ R. Gorr. 1,44,24. कालं कालः नयिष्यति MBh. 5,393. यद्यनीतासु दक्षिणासु वत्सशो दद्यात् Çat. Br. 4,5,10,7. Kâtj. Çr. 25,11,7. 12,26. Das Ziel a) im acc.: ग्राममजां नयति Siddh. K. zu P. 1,4,51. Vop. 5,6. इतो ऽधमं तमो नयामि VS. 6,16. AV. 9,2,17. सर्वे ऽपि क्रमशस्त्वेते — विप्रं नयन्ति परमां गतिम् M. 6,88. MBh. 3,5073. (तान्) प्रगृह्य (= गृहीत्वा) दक्षिणे हस्ते निनाय शयनोत्तमम् Hariv. 8744. धर्मप्रधानं पुरुषम् — परलोकं नयत्याशु M. 4,243. अविदितासमलम् — प्रमदा सुत्पथं नेतुम् 2,214. MBh. 1,2971. Sund. 2,20. R. 1,42,20. 3,34,10. Kathâs. 9,84. 26,119. Pańkat. 40,22. 41,15. Çuk. 44,15. 45,8. Bhaṭṭ. 6,49. नयिष्यति त्वां स्वपुरीम् R. 3,63,14. MBh. 1,5990. ध्रुवं तु भरतं रामः — देशान्तरं च नयिता ह्येतान्तरमथापि वा R. Gorr. 2,7,23. यत्ता हरेः — ऊर्ध्वं रथं हरिसहस्रयुजं निनाय Ragh. 12,103. तं प्रवहणेन नीत्वा पुरम् Daçak. in Benf. Chr. 183,4. पुरद्वारं शकटेन नयेत् (पश्चिमम्) Varâh. Bṛh. S. 42 (43),21. आत्मानं शनैः सूक्ष्मं (भगवतो रूपं) धिया नयेत् Bhâg. P. 5,26,39. तम् — नेष्यते यममादनम् MBh. 1,1758. Bhâg. P. 7,8,6. 2,2,20. त्वां नये त्वत्प्रियतमम् Daçak. in Benf. Chr. 187,3. — b) im dat.: नीयतां परलोकाय साधयं कुलपांसनः MBh. 2,2480 = 7,6310. न वा इतं मृत्यवे नयन्ति यं यज्ञाय नयन्ति Çat. Br. 3,8,1,10. अग्ने नय सुपथा राये अस्मान् Bṛh. Âr. 5,15. इममग्न आयुषे नय AV. 2,28,15. तामु तस्मै नयामस्यश्चैवाश्वाभिधान्यो 5,14,6. अग्रीधे दक्षिणां नयन्ति Çat. Br. 3,6,1,29. TS. 6,1,3,8. Kâtj. Çr. 12,2,18. TBr. 2,2,5,1. — c) im loc.: रामलक्ष्मणयोर्मध्ये नेष्यामो जनकात्मजाम् R. 5,58,21. नेतुं वाञ्छति यः खलं पथि सतां सूक्तैः सुधास्यन्दिभिः Bhartṛ. 2,6. गृहमध्ये नीतः Vet. in LA. 22,19. यावद्वयस्थाने नीयते 27,5. विन्ध्याद्रिं नीता 37,3. उरसि तं (अनिलं) नयेत् Bhâg. P. 2,2,20. अङ्के त्वां तत्र नीत्वा Hit. 21,9. 26,22. गेहेभ्यो नयत्यैव नरान्दिष्ट Vid. 200. दैवेनैकत्र नीतानाम् Bhâg. P. 7,2,21. — 3) med. *mit sich führen, mit sich nehmen* (als Sieger, Eigenthümer, Machthaber): यातुधानस्य प्रतो नयस्व AV. 1,8,3. अद्भुतहृर्नेयमाना ग्रामश्च पुरुषं जगत् Taitt. Âr. 6,5,3. विक्रीतं मध्यमं मन्ये राजपुत्र नयस्व माम् R. 1,61,20 (63,28 Gorr.). 54,10. MBh. 1,670. 4000. 3,9907. Hariv. 6342. 7054. R. 2,27,22. 31,8. R. Gorr. 2,30,33. (मां यदि) नयेत स्वपुरीं रामः 5,35,47. यदि सत्यमेव निवर्तनम् तन्मामपि नेतुमर्हसि Vikr. 82,20. पुस्तकानि नीत्वा प्रचलिताः Pańkat. 243,1. तं किं भीष्मेण निर्जित्य नीता प्रीतिमती तदा *heimgeführt* (als Weib) MBh. 5,5982. 5990. 7054. 7056. Draup. 5,26. Ausnahmsweise act.: अथ मामेवमव्यग्रो वनं न चेन्नयिष्यसि R. 2,30,19. नय माम् R. Gorr. 2,30,25. नराङ्गिरोऽङ्कात्प्रतिदिवसमाकृष्य नयतः कृतान्तात् Çânt. 3,8. — 4) *Jmd oder Etwas in ein Verhältniss, eine Lage, einen Zustand* (acc.) *bringen, — versetzen*: वशम् *in seine Gewalt bringen*: न मित्रं नयते वशम् AV. 5,19,15. ṚV. 10,84,3. अनयत् — वशमेको नृपतीन् Ragh. 8,19. आधानम्, विक्रयम् *als Pfand geben, verkaufen* Jâgñ. 2,247. दुःखम् *in Schmerz versetzen* Spr. 853. प्रसादम् Bhartṛ. 3,62. संरम्भम् Ragh. 12,36. अतिवृद्धिम् ad Çâk. 54. Râga-Tar. 5,77. विनाशम् Varâh. Bṛh. S. 42(43),7. लयम् Prab. 2,12. Bhaṭṭ. 9,22. 15,10.82.113. शमम् Spr. 374. प्रशमम् Pańkat. I, 264. परितोषम् 34,12. fg. पुष्टिम् 259,11. क्रीडाम् Râga-Tar. 3,338. उत्क्राथम् Kir. 5,31. विकृतिम् Bhaṭṭ. 3,7. अत्वलिमानम् Khând. Up. 8,6,4. न तं नयेत साक्ष्यम् *als Zeugen zulassen* M. 8,197. दासताम् ṚV. Prât. 14,15. शूद्रताम् M. 3,15. समताम् 8,178. 9,218. R. 2,33,9. Megh. 62. 66. Milav. 73. Râga-Tar. 5,16. 144. 954. Pańkat. 34,11. 78,15. 97,14. Prab. 13,7. Kir. 5,19. Bhaṭṭ. 5,15. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,26. Çl. 10. mit dem loc. eines nom. abstr.: दुहितृत्वे *zur Tochter machen* R. 1,44,38. भस्मसात् *in Asche verwandeln* Pańkat. 38,18. — 5) दण्डम् *den Stock führen, — tragen* so v. a. *Strafe verhängen*: सो (दण्डः) ऽसहायेन मूढेन लुब्धेन — न शक्यो न्यायतो नेतुम् M. 7,30. Jâgñ. 1,354. Spr. 473. — 6) *hintragen, wegtragen, forttragen, hintragen zu* MBh. 3,11008. सर्वाः प्रैष्यजनस्तत्र रत्नानि विविधानि च — निनाय R. Gorr. 2,83,22. सपर्वतवनोद्देशाम् — लङ्कामपि सनागाश्च नयितुं शक्तिरस्ति मे 5,35,35. जानामि गमने शक्तिं नयितुं मां च ते कपे 40. आरुह्येमां मम श्रोणिं नेष्यामि त्वां विहायसा MBh. 1,5966. Vid. 280. शिवेन नय (अग्ने) मां यथा 31. 37. 28. नयस्व — त्वं मां तस्या निवेशनम् Mârk. P. 16,19. तं तथा नीयमानमवलोक्य Pańkat. 76,24.25. भूयो ऽपि प्रयोजने संजाते तन्मात्रं समेत्यास्मात्स्थानान्नेष्यामः 96,6. उद्धृत्यालिङ्गरात्तस्मात् — तं मत्स्यमनयद्वापीम् Matsjop. 14.18.20.22. fgg. तत्स्थलं (पिपीलिकाः) नयन्ति (अण्डकानि) निम्नात् Varâh. Bṛh. S. 94,59. भद्र न सर्वमेतद्वित्तं गृहं प्रति नेतुं युज्यते Pańkat. 96,4. कास्येदुशीरानुलेपनं मृणालवन्ति च नलिनीपत्राणि नीयन्ते *für wen* Çâk. 31,7. कस्येदं नीयते तोयम् Vid. 289.

Die Bed. *ertragen* scheint das Wort in der folgenden Stelle zu haben: प्रियाप्रिये चात्मसमं नयीत MBH. 5,1264. — 7) *führen so v. a. ziehen* (eine Linie u. s. w.): उद्धाराम् ÇÂÑKH. ÇR. 2,6,13. SÛRJAS. 6,10. 10,12. — 8) व्यवहारान् *Processe führen, leiten* (vom König als Richter) JÂǴN. 2,19. क्रियाम् *eine heilige Handlung führen, leiten:* एवं शास्त्रेषु भिन्नेषु बहुधा नीयते क्रिया MBH. 3,11252. — 9) *hinbringen, zubringen, verbringen* (die Zeit): चान्द्रायणैर्नयेत्कालम् JÂǴN. 3,50. रात्रिम् 312. MEGH. 2.39.87. ÇÂK. 193. RAGH. 1,33.95. Spr. 229. 374. 378. 592. 504. KATHÂS. 4,42. 5,81. VID. 123.275. RÂǴA-TAR. 4,556. PAÑKAT. 43,2. 49,5. स च वकबालकानज्ञातपक्षानपि सदैव भक्षयन्कालं नयति 98,10. HIT. 37,20. BHÂG. P. 2,3,17. 4,8,74. 12,14. 6,19,20. PRAB. 68,15. DAÇAK. in BENF. Chr. 184,4. 200,16. BHAṬṬ. 7,13. 8,26. med.: यौवनं ये नयन्ते BHARTṚ. Suppl. 25. कालं नयमाना PAÑKAT. 60,25. स एवं स्वान्तरं निन्ये युगानामेकसप्ततिम् BHÂG. P. 3,22,36. — 10) *wegführen so v. a. ausschliessen von:* सोमात् AIT. BR. 2,19; vgl. desid. 4. — 11) med. *Anleitung geben:* (संमानने): शास्त्रे नयते = शास्त्रस्थं सिद्धान्तं शिष्येभ्यः प्रापयति P. 1,3,36, Sch. Nach VOP. 23,28 bedeutet शास्त्रे नयते *bewandert sein in;* संमानन wird ebend. in der Bed. von *verehren* aufgefasst, da त्रिस्तुं नयते als Beispiel gegeben wird. — 12) *Etwas herausbringen, hinter Etwas kommen, feststellen:* सीमां प्रति समुत्पन्ने विवादे ग्रामयोर्द्वयोः। ज्येष्ठे मासि नयेत्सीमां सुप्रकाशेषु सेतुषु ॥ M. 8,245. एतैर्लिङ्गैर्नयेत्सीमां राजा 252. 256. fg. JÂǴN. 2,151. fg. यथा नयत्यसृक्पातैर्मृगस्य मृगयुः पदम्। नयेत्तथानुमानेन धर्मस्य नृपतिः पदम् ॥ M. 8,44. Nach P. 1,3,36 in der Bed. ज्ञान (vgl. u. 11) med.: तत्त्वं नयते = निश्चिनोति Schol. — In der Stelle: न शक्तस्तानि (असुराणां त्रीणि पुराणि) मघवा नेतुं सर्वायुधैरपि MBH. 7,9557 ist wohl जेतुं st. नेतुं zu lesen. — Vgl. नय, नयन, नयितव्य, नयिष्ठ, नाय, नायक, नायिन्, नीति, नेतर्, नेतव्य, नेत्र, नेय.

— caus. नाययति *Jmd oder Etwas durch Jmd* (instr.) *wegführen —, wegtragen lassen zu* (acc.) P. 1,4,52, Vârtt. 5. न विप्रं स्वेषु तिष्ठत्सु मृतं शूद्रेण नाययेत् M. 3,104. R. GORR. 2,68,44. बाल एव हि मातुल्यं भरतो नायितस्त्वया 7,24. रक्षोस्यनाययदूर्ध्वलोकं कपिभिः VOP. 5,5.

— desid. 1) *wegführen —, hinführen wollen:* यमयोर्लोकं निनीषते KAUSH. UP. bei WIND. Sancara 114,1. स निनीषति दुर्बुद्धिर्मां किलैष यमक्षयम् MBH. 7,2617. शिविराय निनीषन्तं रज्ज्वा बद्धा रिपुं बलात् BHÂG. P. 1,7,34. निनैषति (!) AV. 19,50,5. — 2) *mit sich nehmen wollen:* न च स सीतां नृवरो निनीषति R. 2,27,23. — 3) *in einen Zustand bringen wollen:* क्षयं निनीषता दैत्यान् VARÂHA-P. in Verz. d. Oxf. H. 59, a, 3. — 4) *ausschliessen wollen von* (abl.): कथेन्द्रं मध्यंदिनान्निनीषसि AIT. BR. 6,30. — 5) *herauszubringen versuchen, nachspüren:* निनीषन्तः पदम् MBH. 11,303. तपसा चानुमानेन u. s. w. निनीषेत्परमं ब्रह्म 12,7478. तथा बुद्धिप्रदीपेन दूरस्थं सुविपश्चितः। प्रत्यासन्नं निनीषन्ते ज्ञेयं ज्ञानाभिसंहितम् ॥ 7426. — Vgl. निनीषा, °षु.

— intens. *gefangen führen, in seiner Gewalt haben:* वायुर्वा इमाः प्रजा नस्योता नेनीयते TS. 2,1,1,2. ग्रीवबद्धमेनं नेनीयेरन् 3,3,8,4. मनुष्यान्नेनीयते ऽभीशुभिर्वाजिन इव VS. 34,6. गुणान्नेनीयते बुद्धिर्बुद्धिरेवेन्द्रियाण्यपि। मनःषष्ठानि सर्वाणि बुद्ध्यभावे कुतो गुणाः ॥ MBH. 12,8989. Dieselbe Stelle auch 7082 und 10502 mit der Variante गुणैर् st. गुणान् am Anfange.

— अच्छ *hinführen, leiten zu:* अच्छा नः सुम्नं नेषि RV. 3,16,12. स नो नेषद्वस्यो अच्छ 1,141,12. 2,39,5. 4,1,10. 3,87,1.

— अति 1) *hinüberführen über, über Etwas hinausführen, Jmd hinüberhelfen über:* न स्वर्गं लोकमतिनयेत् KHÂND. UP. 1,8,5. अति नः सश्चतो नय RV. 1,42,7. 3,15,3. नयसीद्वति द्विषः 6,45,6. स्वस्ति नः पथा नयाति दुरिता 10,133,6. VS. 10,1. AV. 6,110,2. AIT. BR. 1,30. TS. 5,7,2,3. ÇAT. BR. 3,6,2,8. 4,2,4,5. — 2) *verstreichen lassen:* अतिनीय मानुषं कालम् ÇAT. BR. 3,2,2,16. ÇÂÑKH. ÇR. 13,6,1. — intens. *vorwärtsbringen:* शृण्वे वीर उग्रमुग्रं दमायन्नन्यमन्यमतिनेनीयमानः RV. 6,47,16.

— अभ्याति *beimengen* (?): संपातान् KAUÇ. 41. 49.

— व्यति *verstreichen lassen:* कालम् ÂÇV. ÇR. 12,8.

— अधि *abführen von* (abl.): मा नः पथः पित्र्यादधि दूरं नैष्ट RV. 8,30,3. यदस्य मन्युरधिनीयमानः शृणाति वीळु *über das gewöhnliche Maass hinausgeführt, gesteigert* 10,89,6.

— अनु 1) *geleiten, hingeleiten auf, zu:* अनु द्वा जहिता नयो ऽन्धं श्रोणं च RV. 4,30,19. त्वं रजिष्ठमनु नेषि पन्थाम् 1,91,1. चक्षुरिव यन्तमनु नेषथा सुगम् 5,54,6. उरुं नो लोकमनु नेषि विद्वान् 6,47,8. 8,47,11. — 2) *Jmd* (dat.) *Etwas* (acc.) *zuführen, mittheilen:* अनुनेष्याम्यहं विद्यां स्वयं तुभ्यम् MBH. 1,6481. — 3) (*an sich heranziehen*) *Jmd freundlich zureden, freundliche Worte an Jmd richten in der Absicht ihn günstig zu stimmen, zu gewinnen, zu versöhnen, Jmd bitten:* भवतो (acc. pl.) ऽनुनयाम्येवं पुत्र राज्ये ऽभिषिच्यताम् MBH. 1,3528. प्रणिपातेन सान्त्वेन दानेन च महायशाः। ऋत्विजो ऽनुनयामास 8106. 3,14811. अनुनीता हि भीष्मेण 5,52. अहं तु तां (acc. pl.) शितैर्बाणैरनुनीय रणे बलात् 53. 13,5903. 14,355. 15,328. HARIV. 11266. न गच्छेम स्वयंभीता अनुनेष्यामि तं नृपम् R. 1,8,20. 2,86,9. 87,17. R. GORR. 1,23,26. अनुनीता त्वमस्माभिश्चिरं सान्त्वेन मैथिलि। न च नः कुरुषे वाक्यम् 5,25,35. 33,10. 6,101,24. शिरसा भवतीमनुनयामि MṚKKH. 24,12. 129,11. विद्विषो ऽप्यनुनय BHARTṚ. 2,70. RAGH. 5,54. 19,38. 43. KATHÂS. 7,47. BHÂG. P. 3,14,15. 4,7,1. 14,29. 6,6,1. ÇUK. in LA. 45,3. PRAB. 24,3. 99,1. DAÇAK. in BENF. Chr. 192,17. BHAṬṬ. 5,46. 6,137. शापान्तायानुनीतः *gebeten um* R. 6,82,163. संरम्भरुदितमिव सुन्दरि यद्यदासीत्त्वत्संगमेन मम तत्तदिवानुनीतम् *ausgesöhnt* VIKR. 61. med.: अनुनिन्ये ऽथ शनकैर्वीरो ऽनुनयकोविदः BHÂG. P. 4,26,20. mit dem gen. oder dat. der Person: न तेन ते ऽनुनयामि GIT. 3,7. — Vgl. अनुनय, °नेय.

— पर्यनु *Jmd viele freundliche Worte geben, sehr bitten:* सर्वात्मना पर्यनुनीयमानो यदा न सौमित्रिरियाय योगम् R. 6,112,110.

— प्रत्यनु 1) *Jmd zum Nachgeben bringen:* न चैनमशक्नुवन्नानुरक्तं वा स्नेहकारणैः। पुरा प्रत्यनुनेतुम् MBH. 12,150. — 2) *sich gegen Jmd oder Etwas erklären, nicht einverstanden sein mit Jmd oder Etwas:* भवतोऽहमनृतस्याशुचिभावमालक्ष्य प्रत्यनुनीतः *wurde ich von dir Lügen gestraft* MBH. 1,787. एतत्प्रत्यनुनये *dagegen lege ich Verwahrung ein* 736.

— अन्तर्, अन्तर्णयति SIDDH. K. zu P. 1,4,65 in der Calc. Ausg.; statt dieses Beispiels hat aber die vollständige Ausgabe der SIDDH. K. 109, b, 11 अन्तर्भवाणि.

— अप 1) *wegführen, abführen:* यत्र संसक्ताः पार्थमपनिन्यू रणाजिरात् MBH. 1,530. 6015. 3,745. HARIV. 4791. R. 2,64,45. 3,46,12. 13. तमप्यपनयेत् *entfernen* (von einer Cerimonie) M. 3,242. — 2) *rauben,*

stehlen, fortnehmen, wegschleppen: अपनीतास्मि भीष्मेण MBh. 5,6087. अपनीय शचीं भार्यां शक्यमिन्द्रस्य जीवितुम् R. 3,54,26. अग्रं पर्वणि वेगेन पक्षियाश्चो ऽपनीयते R. Schl. 1,40,9. केन — अपनीतानि वित्तानि MBh. 13,4511. यदिदं राज्यमपनीतमनार्यया R. Gorr. 2,117,7. धातुः सुतशक्तिमुखेभ्यः श्रुतिगणमपनीतम् Bhâg. P. 8,24,61. यदि भाण्डान्यपनयेत्काकः Varâh. Bṛh. S. 94,18. — 3) *verscheuchen, entfernen, wegnehmen, wegschaffen:* शत्रूनपनेष्यामि Bhaṭṭ. 16,30. यक्ष्मम् Suçr. 2,47,11. अलायुकाम् 1,42,9. आत्मनस्तु ततः सूतो हयानां च — मम चापनयामास शल्यान् MBh. 5,7136. धनं सिंहं स्यात्तस्मादपनीय 4,1437. Pañkat. ed. orn. 32,19. तैलैर्लोकाक्षगन्धं शिरसो ऽपनीय Varâh. Bṛh. S. 76,4. (im Sûtra शङ्का ऽदि) अटीत्यपनीयामोति वक्तव्यम् Schol. zu P. 8,4,63, Vârtt. दर्पं तस्य Hariv. 15078. रामस्ते सुमहद्दुःखं शोकं चैवापनेष्यति MBh. 3,6047. R. 2,83,9. 3,38,68. आर्तानां भयम् Çâk. 154. नो विषादम् Bhâg. P. 3,9,25. आर्तिम् 6,7,31. तृष्णाम् Mṛkkh. 19,16. अज्ञानम् Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 10. भ्रान्तिम् Kumârila bei Müller, SL. 182, N. जलेन कः शीतमपनयति Pañkat. I,353. मे कनकप्रतीहारीयम् 214,5. यमुखमनयो: Prab. 59,11. मुक्तापटस्य शौक्ल्यं रागेण Schol. zu Kap. 1,10. Kir. 5,46. हृदयात् *sich Etwas aus dem Sinne schlagen:* ब्रह्महत्याकृतं पापं हृदयादपनीयताम् so v. a. *glaube nicht, dass du die Schuld eines Brahmanenmordes auf dich geladen hättest*, Daç. 1,47. — 4) (Fesseln, Kleider, Schmucksachen) *abnehmen, abziehen, ablegen:* चरणान्निगडमपनय Mṛkkh. 109,15. अपनीतसंयमन 110,3. एतेषां बन्धनान्यपनय Hit. 15,12. Dhûrtas. 96,1. वध्यमालां चारुदत्तस्य कण्ठादपनीय Mṛkkh. 176,8. विरहमिवापनयामि पयोधररोधकमुरसि दुकूलम् Gît. 12,4. अपनीतकवच MBh. 7,8192. अपनीतपर्याणाम् — तुरगोत्तमम् Vid. 46. अपनयन्तु भवत्यो मृगयावेशम् *ablegen* Çâk. 24,15. अपनीय विभूषणानि Hariv. 7042. अपनीय ततः कण्ठात्पुष्पदाम 7697. Mṛkkh. 15,6. Vikr. 27,8. Ragh. 4,64. Ṛt. 4,15. Varâh. Bṛh. S. 47,54. अपनीतप्राग्वेश Râga-Tar. 3,229. अपनयित्वा माल्याभरणान्यपनयित्वा मृदुकानि वस्त्राणि Saddh. P. 4,10,*b*. — 5) *ausziehen, gewinnen aus:* तापसा इङ्गुदीभ्यस्तैलमपनयन्ति दीपार्थम् Schol. zu Çâk. 14. — 6) *läugnen, in Abrede stellen:* निर्दिश्य वा देशादिकं नैतन्मया निर्दिष्टमिति अपनयति Kull. zu M. 8,53. यः प्रत्यर्थो यत्परिमाणाधनमपनयति ders. zu 59. — 7) *ausnehmen, ausschliessen* (aus einer Regel) Schol. zu Ṛv. Prât. 11,4. — 8) अपनीत *abgeführt von* so v. a. *im Widerspruch stehend mit:* तत्त्वधर्मापनीतस्य दृश्यते कर्मणः फलम् R. 3,55,40. — 9) अपनीत *schlecht ausgeführt, verpfuscht:* अपनीतं सुनीतेन यो ऽर्थं प्रत्यानिनीषते MBh. 5,1493. n. *ein unkluges —, schlechtes Benehmen* 6,585. 7,8294. 13,4640. R. 3,66,24. Gehört eigentlich nicht hierher, da das Wort in अप + नीत zu zerlegen ist (vgl. 2. अपनय). — Die Bed. von अपनीयते Bhâg. P. 5,18,33 ist uns nicht recht klar. — Vgl. अपनय, °नयन. — desid. *zu entfernen wünschen:* अन्धतमसमन्धकारिणापनिनीषति Prab. 108,18. इमां शङ्कामपनिनीषन् Kull. zu M. 1,27.

— व्यप 1) *wegführen, abführen:* व्यपनिन्युः सुदुःखार्ताम् R. 2,66,13. MBh. 1,6047. न दैवं व्यपनयति त्रिमार्गं नास्ति दैवे प्रभुत्वम् 13,341. — 2) *wegschaffen, entfernen, vertreiben:* शरे तु तस्मिन्व्यपनीतमात्रे R. Gorr. 2,65,46. शोकशल्यम् Suçr. 2,545,2. कलङ्कम् Mṛkkh. 168,16. (भयम्) ते व्यपनयिष्यामि नीहारमिव रश्मिवान् R. 2,10,37. 6,21,36. ते दर्पम् MBh. 5,7087. Hariv. 15071. fg. प्रज्ञागरम् MBh. 8,3764. ते बुद्धिम् 2,1971. ते मन्युम् 14,192. 6,5836. शोकम् R. 3,68,35. दुःखम् MBh. 4,495. 15,860. वस्तामसीं वृत्तिम् Mâlav. 1. *abgiessen:* तच्चेद्व्यपनयितुं शक्नुयात् Ait. Br. 7,5. *Jmd ein Kleid ausziehen:* व्यपनीय चीरम् R. III, S. 463. *ablegen, sich befreien von:* व्यपनीतशरासनः MBh. 5,4687. व्यपनीयेह किल्बिषम् 4686. 12,8949. तन्द्राम् 3,2003. R. 5,28,18. कर्मारब्धं व्यपनयन् Bhâg. P. 5,10,15. — caus. *wegschaffen lassen:* तन्मया त्वत्कृते ह्येतदन्यथा व्यपनायितम् (अस्त्रम्) MBh. 7,1290.

— अपि *hingeleiten zu, auf:* वाचैव तद्यज्ञं पन्थामपिनयति Ait. Br. 1,8. स एवैनमपथात्पन्थामपिनयति TS. 2,2,2,1. देवलोकं यजमानमपिनयति Çat. Br. 1,8,3,11. 20. 12,4,4,1. 8,1,21. *hingeführt* so v. a. *dem Tode nahe:* यदि ह वा अपिनीत इव यजमानो भवति Ait. Br. 2,2. *versetzen in:* गर्वामेवैनं न्यायमपिनयति TS. 2,2,8,2.

— अभि 1) *geleiten, hinführen zu, herführen zu:* अभि सूयवसं नय Ṛv. 1,42,8. 6,53,2. 61,14. वस्वो राशिमभिनेतासि भूरिम् 4,20,8. स्वर्षद्धिर्मन्नधिपा उ अन्धो ऽभि मा वपुर्दृशये निनीयात् 7,88,2. रथं येन देवासो अनयन्नभि प्रियम् 10,53,7. AV. 6,47,3. स नः स्वर्गमभि नेष लोकम् 12,3,16. 17. सूतो हि मामधिरथो दृष्ट्वैवाभ्यनयद्गृहान् MBh. 3,4759. वधमभिनीयमानश्चौरः Schol. in der Einl. zu Kaurap. दृष्ट्वा शरं ज्यामभिनीयमानम् *zur Bogensehne geführt* MBh. 3,769. अभिनीतानि शस्त्राणि *herbeigebracht, herbeigeschafft* 12,3601. — 2) *mit Geberden begleiten, pantomimisch darstellen, auf dem Theater aufführen:* गीतानि रम्याणि जगुः प्रहृष्टाः कान्ताभिनीतानि मनोहराणि Hariv. 8448. वचनमभिनयन्त्या Mâlav. 26. पूर्वानुभूतसुखस्मृतिमभिनयन् Schol. in der Einl. zu Kaurap. तदुक्तमभिनीयाभियुक्तैः Vedântas. (ed. Calc. 1829) 23,3. = अभिनयमङ्गचेष्टाविशेषं कृत्वा Schol. 119,10. खड्गपतनं हस्तादभिनयन् Mṛkkh. 170,14. श्रुतिम् Çâk. 31,8. कुसुमावचयम् 43,1. वाल्लस्पर्शम् 103,19, v. l. आलिङ्गनम् Çâk. Ch. 85,1. दुर्निमित्तम् 97,2. स्पर्शसुखम् Prab. 11,15. रोमाञ्चम् 57,6. पर्यासम् Mâlav. 20,20. धूर्तसमागमनाम नाटकम् Dhûrtas. 67,13. 68,16. Prab. 3,17. Verz. d. Oxf. H. No. 273. अनभिनीतम् adv.: अक्षिभ्रुवोष्ठहस्तैरनभिनीतम् (पठेत्) *ohne Geberdenspiel mit Augen, Brauen, Lippen und Händen* Suçr. 1,13,6. Hierher gehört wohl auch कथायाः[:] स्वभिनीतता *ein Vortrag mit gutem Geberdenspiel* Schol. zu Bhaṭṭ. bei Goldst. u. अभिनीत; *its easy understanding* Goldst. — 3) *verstreichen lassen:* तै ऽभिनीयैवाह्नः पञ्चमालभन्त । तेनाभिनीयेव रात्रेः प्राचरन् TBr. 1,5,9,6. Vgl. u. अति. — 4) अभिनीत *abgerichtet:* अभिनीताश्च (गजाः) शिलाभिः MBh. 6,1765. *gebildet, klug, gescheidt*, von einer Person R. 4,28,18. अभिनीततरं वाक्यम् MBh. 12,201 768. एतावदभिनीतार्थमुक्त्वा R. 2,39,36 (38,45 Gorr.). Andere Bedeutungen geben die indischen Lexicographen dem partic.; s. u. अभिनीत. — Vgl. अभिनय, °नेतव्य, °नेय.

— अव 1) *hinab —, hineinführen* (in's Wasser u. s. w.), *hinabstossen:* ऋबीसे अत्रिमवनीतमुन्निन्यथुः Ṛv. 1,116,8. 118,7. क्लैनमवभृथमवनेष्यसि Çat. Br. 11,7,2,7. अस्थानयो ऽवनीयमानान् Kâtj. Çr. 14,3,3. — 2) *abgiessen, herabgiessen, darübergiessen* AV. 7,94,1. VS. 7,25. 5,25. Çat. Br. 3,5,4,19. 4,2,4,6. 14,9,2,4. यदाशिरमवनयन्ति Ait. Br. 3,27. चमसाधवनीये ऽवनयति Kâtj. Çr. 9,3,21. उच्चैर्वर्ण वल्मीकवपायामवनयेत् TBr. 1,8,6,2. मन्थे संपातमवनयेत् Khând. Up. 5,2,4. — Diese Verbindung ist später nicht zu belegen, da नावनीत MBh. 5,7319 = Benf. Chr. 43,29 adj. von नवनीत ist. — Vgl. अवनय, °नयन, °नाय.

— अभ्यव 1) *hinabführen* (in's Wasser): अवभृथम् Ait. Br. 7,17. Çat. Br. 5,1,4,5. — 2) *eingiessen:* (सोमम्) द्रोणकलशमभ्यवनिनाय Ait. Br. 7,17.

— व्यव *einzeln eingiessen:* (सोमग्रहान्) चमसेषु व्यवनीय Çat. Br. 5,1,2,19.

— समव 1) *zusammenführen, vereinigen:* प्राणा अत्रैव समवनीयन्ते Çat. Br. 14,7,2,8. 6,2,12. — 2) *zusammengiessen* Ait. Br. 2,20. संस्रवान्होतृचमसे समवनयति 30. Çat. Br. 5,3,2,27. 3,9,3,30. Âçv. Gṛhj. 4,7.

— आ 1) *herbeigeleiten, — führen, — bringen, — tragen, — holen:* दूरादिन्द्रमनयन्ना सुतेन ṚV. 7,33,2. 10,109,2. अग्निम् 1,31,4. उदकम् Ait. Br. 8,24. प्रजापते त्वा नयामसि AV. 5,25,8. 2,26,2. 36,8. ṚV. 6,15, 17. 7,18,7. 8,33,16. Çat. Br. 2,1,4,16. 12,8,1,8. TBr. 1,5,6,7. ताभ्यो गामानयत् Ait. Up. 2,2. तं गच्छानय MBh. 3,271. 2281. 2656. fg. 5,7530. R. 1,8,4. 9,56. R. Gorr. 1,11,8. 3,49,23. Çâk. 110,15. Vid. 95. 97. 198. Râǵa-Tar. 5,56. Hit. 40,11. 42,2. 7. Dhûrtas. 92,5. तेषामुदकमानीय M. 3,210. ततो ऽग्निमानयित्वेह Sâv. 5,78. Daç. 2,6. R. 1,2,9. 2,32,25. 55, 30. उदकं क्षाश्चनैर्घटैः — आनिन्युः 65,8. Çâk. 86,18. Vid. 72. Pańkat. 36, 1. 40,15. 76,17. 96,16. Vet. in LA. 18,5. 34,1. Kull. zu M. 11,70. आनयित (आनायित?) Kathâs. 4,73. पौत्रश्च ते त्रिपथगां त्रिदिवादानयिष्यति MBh. 3,9906. R. 3,53,52. AK. 2,7,20. आनीताय स्ववेश्मनि Vid. 193. नेत्रानीताः — विमानाग्रभूमीः Megh. 70. Hit. 20,12. Bhâg. P. 4,1,5. एनामानयेह समाख्निकम् MBh. 3,2580. 1,3937. केनाप्युत्क्षिपतेव पश्य भुवनं मत्पार्श्वमानीयते Çâk. 167. तत्सकाशम् Pańkat. 68,19. 20. Prab. 99,1. मम समीपम् Vet. in LA. 23,19. अङ्कम् *auf den Arm nehmen* MBh. 3,2946. मुखम् *zum Munde führen* 4,639. वार्जयमानयामास (= caus.) पुरुषैराप्तकारिभिः MBh. 3,2282. वेश्याभिर्मुनिरूपाभिरानिन्यत ऋषेः सुतम् R. 1,8, 23. 2,32,38 (आनयामास ohne instr. aber in caus. Bed.). तेन वराङ्गनाभिरनायि विद्वान् Bhaṭṭ. 1,10. med. MBh. 1,5937. 2,1985. 3,267. 5,7441. 14,61. R. 1,8,19. 59,7. 61,8. 70,11. Râǵa-Tar. 5,347. Bhâg. P. 4,1,5. Mit पुनर् *zurückführen, zurückbringen:* तमुपादाय गच्छेयम् — पुनश्चैवानयिष्यामि MBh. 1,6051. Râǵa-Tar. 5,258. auch ohne पुनर् in dieser Bed. MBh. 3,2841. R. 1,40,9. 2,82,29. 3,55,52. आनयिष्यामि Vet. in LA. 37,10. — आनीयि Daçak. 85,11 (Benf. Chr. 195,11) fehlerhaft für आनीये. — 2) *eingiessen, einmengen:* दाधिरानीतः पुरुवारो अप्सु ṚV. 9, 96,24. VS. 39,5. स्रुच्यय आनीय Çat. Br. 11,5,3,4. 1,7,1,16. 18. Kâtj. Çr. 3,2,22. (क्षीरम्) अधिश्रित्योत्तरमानयति TBr. 2,1,5,5. Âçv. Gṛhj. 1, 24. — 3) (Opfer) *bringen* vgl. दृञ् mit आ): यः पुरुषमेधानामायुतमानयत्तेनास्यायुतनायित्वम् MBh. 1,3773. — 4) *Jmd Etwas zuführen* so v. a. *zutheilen, übertragen auf:* आनिनाय भुवः कम्पं जह्वाराश्रमवासिनाम् Ragh. 15,24. — 5) *bringen zu Etwas, versetzen in* (vgl. simpl.): तानानयेद्वशं सर्वान्सामादिभिरुपायैः *zum Gehorsam bringen, sich unterwerfen* M. 7,107. 108. 9,261. कृत्वा चास्य चमूं कृत्स्नां वशमेवानयामहे MBh. 4, 982. विध्वंसमानीताः *zerstört* Mârk. P. 14,65. नकारलोपोऽप्सरभावमानयेद्यपेतरागां प्रकृतिं परिग्रहे ṚV. Prât. 11,19. 20. — 6) *ableiten, berechnen nach* Sûrjas. 12,66. — 7) *anbringen, anwenden, an den Tag legen, zeigen:* भवरसे वैराग्यमानीयताम् so v. a. आधीयताम् (wie auch die v. l. hat; vgl. Spr. नन्वात्मात्मन्यवधीयताम् u. s. w.) Bhartṛ. bei Schiefner und Weber S. 26, Z. 3. — Vgl. आनय fgg., °नाय, °नाय्य, °नीति, °नेतर् fg. — caus. *herbeiführen —, kommen —, bringen lassen:* तथा त्वानाययिष्यामि निवासं स्वम् MBh. 1,2974. 5045. 3,1870. 2276. 2689. 3017. R. 1,4,25. 8,16. 9,4. 2,74,27. Ragh. 12,12. Kathâs. 12,3. 18,123. 197. 200. Som. Nal. 92. तामानाय्येह मञ्जूषाम् Upak. 73 (तामनाय्येह Kathâs. 4, 75). med. R. Gorr. 2,82,10. आनापयितुम् fehlerhaft für आनाययितुम् R. Schl. 2,14,21.

— अन्वा *zuführen:* रथमन्वानयत्तस्मै MBh. 7,6343.

— अभ्या *eingiessen, einmengen:* दधि मधु सर्पिरातपवर्ष्या आपो ऽभ्यानीय Ait. Br. 8,17.

— समभ्या *herbeiführen, herführen:* बन्दिं समाभ्यानय (sic!) मत्सकाशम् MBh. 3,10656.

— अवा, अवानीता Çâk. Ch. 125,5 wohl fehlerhaft für अपनीता; die andere Recension (83,9) hat st. dessen हृता.

— उदा 1) *herauf —, herausführen* (aus dem Wasser): स्नापितानश्वान् Çat. Br. 5,1,4,5. पत्नीम् 4,4,2,17. 2,5,2,20. 13,2,8,3. तानुन्नेतादानयेत् (अवभृथात्) Lâṭj. 4,4,13. — 2) med. *in die Höhe bringen, erhöhen* (bildl.): उदानेष्ये ऽथ वा यशः Bhaṭṭ. 8,21.

— अभ्युदा = उदा 1. Gobh. 2,1,19.

— समुदा, °नयति P. 8,1,70, Sch.

— उपा 1) *herbeiführen, herbeitragen, herbeibringen* Çâk. 110,15, v. l. उपानीतस्नानीयेण Bhâg. P. 4,7,19. विमानैर्विविधैश्चित्रैरुपानीतैः सुरोत्तमैः MBh. 4,1777. यानानि MBh. 2,2220. पयोघृतम् Hariv. 4417. R. 1,19, 22. 2,65,9. स्त्रीः (acc. pl.) ध्रुवं कृत्स्नमुपानयन्ति (मानवाः) Hariv. 8797. मम शोकमुपानयन् *Kummer bringen* R. 6,82,3. *heranziehen an:* उदकान्तमुपानीय मत्स्यम् *an's Ufer* MBh. 3,12756. (ताम्) केशबन्ध उपानीय बाहुभ्यां परिषस्वजे Bhâg. P. 8,12,28. (शरोत्तमम्) श्रवणान्तमुपानीय R. 3,30, 17. — 2) *hinführen, wegführen, entführen:* उपानीय ततो गङ्गां रसातलतलम् R. 1,44,42 (45,32 Gorr.). बलात् । स्वयंवराद्रुपानीते अम्बिकाम्बालिके Bhâg. P. 9,22,23. पश्चात्तः सत्त्रमुपानयीत *hinführen zu* so v. a. *einweihen in* MBh. 5,1839. — Formen mit dem Augment haben wir zu उप gestellt.

— समुपा *an einen Ort Viele herbeiführen, versammeln:* श्रोत्रियांश्च विद्वशस्थान्सत्कृत्य समुपानय R. Gorr. 1,11,7. मत्ताय समुपानीतैः MBh. 1,7460. — Formen mit dem Augment stehen unter समुप.

— न्या *zurückbringen:* इयं ह मह्यं त्वामोषधिर्बद्ध्वेव न्यानयत् AV. 7,38,1.

— पर्या 1) *herumführen:* पर्याणयन्ति पत्नीमुभौ जघनेनाग्नी Çat. Br. 3, 5,3,13. Gobh. 3,8,5. Çâṅkh. Gṛhj. 1,13. 2,6. को नु ताम् — पर्याणयेत्सभामध्ये MBh. 2,2685. — 2) *herbeiführen, herbeibringen:* एनं नयन्मातरिश्वा देवेभ्यो मथितं परि ṚV. 3,9,5. पाञ्चालराजं द्रुपदं गृहीत्वा रणमूर्धनि । पर्यानयत MBh. 1,5446.

— प्रत्या 1) *zurückführen, zurückbringen:* ते नयन्ति परं पारं सिद्धान्प्रत्यानयन्ति च R. 4,44,79. सीतां प्रत्यानयिष्यामि 5,75,18. 4,58,39. °नयितुम् 2,92,22 (85,13 Schl.). प्रत्यानेष्यति शत्रुभ्यो वन्दीमिव जयश्रियम् Kumâras. 2,52. अग्निम् Kauç. 89. प्रत्यानीताः परम भवता त्रायता नः स्वभागाः Bhâg. P. 7,8,42. तूर्णं प्रत्यानयस्वैतान्कामं व्याधगतानपि MBh. 2,2475. पुनः प्रत्यानये पशून् 4,1177. 12,1764. कश्चित्त्रिभिः क्रमैः पूर्वं हृताल्लोँकानिमान् — पुनः प्रत्यानयिष्यामः so v. a. *wiedergewinnen* Hariv.

9853. त्रैलोक्यमिदमव्ययम् । प्रत्यानयस्व 12928. एवमिन्द्राय भगवान्प्रत्यानीय त्रिविष्टपम् Bhâg. P. 8,23,4. — 2) *wieder zugiessen, nachgiessen:* अपः प्रत्यानयति Çat. Br. 2,3,2,16. 1,7,2,18. 14,2,2,40. Kauç. 62. 109. — desid. *wieder in Ordnung zu bringen versuchen:* अपनीतं सुनीतेन यो ऽर्थं प्रत्यानिनीषते MBh. 5,1499.

— व्या act. med. *vertheilend eingiessen* Çat. Br. 2,5,2,41. 5,3,5,19. Kâtj. Çr. 9,3,13.

— समा 1) *an einen Ort Viele herbeiführen, versammeln, vereinigen, zusammenführen, zusammenbringen* MBh. 2,1294. समानिन्युर्मदीपतीन् 5,104. विद्रुतेषु च सैन्येषु समानीतेषु चासकृत् 9,127. Hariv. 8262. R. 1,1,69. 12,19 (18 Gorr.). बलं चैव समानय 2,82,21. R. Gorr. 1,12,27. 4,49,2. Vet. in LA. 16,12. त्रिषु लोकेषु यत्किंचिद्भूतं स्थावरजङ्गमम् । समानयद्दर्शनीयं तत्तदत्र स विश्ववित् MBh. 1,7691. समानिन्ये च तत्सर्वं भाण्डं वैवाहिकं नृपः 3,16691. तिलं तिलं समानीय रत्नानाम् 1,7696. समानयंस्तुल्यगुणं वधूवरं प्रजापतिः *zusammenführend* Çâk. 112. समानीय — हस्तौ *die Hände zusammenbringen, an einander legen* Ragh. 2,64. *Jmd* (acc.) *mit Jmd* (instr. oder सह mit instr.) *zusammenbringen:* रामेण मां समानय R. 5,23,15. 6.8,30.32. समानयस्व वैदेह्या रामम् 5,56,37. MBh. 5,366. समानयिष्यति हरिः सीतया सह राघवम् R. 4,35,19.21. *Flüssigkeiten zusammenbringen, zusammengiessen* Çat. Br. 1,5,2,16. 8,2,17. 2,5,2.30. Kâtj. Çr. 3,5,13. 6,7,22. कुटुम्बार्थे समानीतं यत्किंचित्कार्यमेव तु । प्रातरुत्थाय तत्सर्वं कारयामि करोमि च ॥ *angehäufte Geschäfte* MBh. 13,5872. — 2) *herbeiführen, herbeibringen:* समानयामास सुताम् MBh. 1,7334. 3,2760. 2761. R. 1,70,6. 73,28. Pankat. 86,12. 237,24. Çuk. in LA. 44,18. कस्माच्च त्वया भक्ष्यभूतो ऽपि पृष्ठमारोप्यात्र समानीतः Pankat. 116,4. समानीतेषु — वरासनेषु MBh. 1,7717. 14,1654. fg. शीघ्रं कलसं जलपूर्णं समानय 9,3664. Godh. 2,1,8. R. 2,37,5. 89,11. Ragh. 12,78. Pankat. 262,18. — 3) *heimführen, heimbringen:* हयानष्टौ समानयत् (als Tribut) MBh. 2,1035. समानयामास तदा विराटस्य (für V.) धनं महत् 4,2136. समानीतौ स्वमाश्रमम् 3,16363. ततो नो मातरमृषिः समानीय निजाश्रमम् Bhâg. P. 7,7,12. इच्छामि त्वां समानेतुमद्यैव रघुनन्दनम् zu Râma R. 5,36,8. — 4) *darbringen* (ein Opfer): पुरस्कृत्याद्य भवतः समानेष्यामहे मखम् MBh. 14,362. — caus. 1) *herbeiführen lassen, zusammenberufen:* ततस्तु प्रकृतीः सर्वाः समानाय्य MBh. 17,18. Hariv. 4130. 6446. R. 4,9,9. 38,37. *zusammenbringen lassen:* काष्ठानि R. 4,24,14. — 2) *herbeikommen —, herbeibringen lassen:* शीघ्रं समानाय्य MBh. 13,4805. घृतकुम्भम् 1,4538.

— उद् 1) *hinauf —, heraufführen, herausbringen, in die Höhe bringen, aufrichten; heraushelfen, aufhelfen, emporbringen, erretten:* नीचा सन्तमुदनयः परावृजम् RV. 2,13,12. उत्तूर्वयाणं धृषता निनेथ 6,18,13. उत्सूर्यं नयथो ज्योतिषा सह 72,2. 10,137,1. किं स्विदादित्यमुन्नयति MBh. 3,17330. fg. रेतोधाः पुत्र उन्नयति नरदेव यमक्षयात् MBh. 1,3108 = Hariv. 1725. उन्नेष्यति व्रजमतः Bhâg. P. 2,7,29. उर्वीम् — रसाया लीलयोन्नीताम् 3,13,46. स्वदंष्ट्रयोन्नीतधरो वराहः 6,8,13. *aufrichten* (den Jûpa) RV. 3,8,4.9. अग्निषु स्तनानुन्नयन्ति Çat. Br. 6,5,2,16. Kâtj. Çr. 16,3,27. महर्षिभिरुन्नीयमानम् — अधरघस्रम् Bhâg. P. 4,3,10. तदाननं सुभ्रु — उन्नीय मे दर्शय 25,31. ऊर्ध्वं प्राणमुन्नयत्यपानं प्रत्यगस्यति Kathop. 5,3. (अनिलम्) तस्माद्द्विरास्यमुन्नयेत Bhâg. P. 2,2,21. त्वयोमि ब्रह्मणामित्रानुन्नयामि स्वाँ अहम् VS. 11,82. उदिन्नयाति सुकृतस्य लोकम् AV. 6,119,1. 2,9,1. मन्योरुदिमं नयामि 1,10,1. दुहः 7,103,1. उदेनमुत्तरं नय 6,5,1. Çat. Br. 2,1,4,28. 6,5,2,3. तं धीरासः कवय उन्नयन्ति Pâr. Gṛhj. 2,2. अर्घवानुन्नीतवत्सम् Vop. 5,26. *herausholen* Kâtj. Çr. 9,3,10. *aufsetzen, auflegen:* पुमांसमुन्नयेत्प्राज्ञः शयन तस्य आयसे MBh. 12,6105. Nach P. 1,3,36 und Vop. 23,28 erscheint नी in der Bed. उत्सञ्जन (P.) oder उत्क्षेप (Vop.) stets als med.; als Beispiel wird in den Scholien दण्डमुन्नयते *er erhebt den Stock* aufgeführt. — 2) act. med. *aus —, aufschöpfen, vollschöpfen:* (सोमम्) वन् उन्नयधम् RV. 2,14,9. VS. 6,28. 8,58. राजानम् Çat. Br. 4,3,5,19. 4,1,12. अग्निहोत्रं स्रुच्युन्नीतम् 12,4,2,6. 6,1,27. TS. 3,1,2,4. 6,2,4,1. Ait. Br. 6,9. यत्रैतांश्चमसानुन्नयेयुः 7,33. Çânkh. Çr. 7,4,1. उन्नीत n. *Ausschöpfung, Füllung:* यद्येकस्मिन्नुन्नीते यदि द्वयोः Ait. Br. 7,5. — 3) *wegführen* (das Kalb von der Mutter) TS. 1,6,11,3. Çânkh. Çr. 5,10,6. Kâtj. Çr. 26,5,4. *Jmd bei Seite führen:* मत्वागस्त्वेनमुन्नीय परवत्तं विशेषतः MBh. 14,799. तत एकान्तमुन्नीय पाराशर्यो युधिष्ठिरम् । अब्रवीत् 3,1438. 10756. वधायोन्नीयमानेषु *zum Tode abführen* 12,9561. दैवेनैकत्र नीतानामुन्नीतानां स्वकर्मभिः *nach verschiedenen Seiten auseinandergeführt, getrennt* Bhâg. P. 7,2,21. — 4) *auseinanderstreifen, schlichten:* (दर्भपिञ्जूलीभिः) त्रिरुन्नयेत् Gṛhjasamgr. 1,98. — 5) viell. *ausquetschen* (ein Geschwür): यद्वैरास्तिपस्येवं व्रणं पूतिमिवोन्नयन् MBh. 5,2776. — 6) *anstimmen:* उन्नीत als Erkl. von उदस्थित in उदस्थितपञ्चमराग Schol. zu Gît. 1,39. — 7) *herausbringen, hinter Etwas kommen, ausspüren, erschliessen:* तस्य पदमुन्नीय MBh. 3,12444. ततो राज्ञा चरैरासीः प्रवृत्तिरुदनीयत 1,7366. Râga-Tar. 4,353. 6,6. उपलब्धमुपलक्षणं येन तस्याः कोपनायाः सरसमुन्नीयते मार्गः Vikr. 57,11. प्रकृतिप्रत्ययाद्यर्थैः संकीर्णे लिङ्गमुन्नयेत् AK. 3,3,1. सा तु तावतोन्नीतमदभिप्राया Daçak. in Benf. Chr. 200,4. उभयोर्भावमुन्नीय Sâh. D. 37,14. इति प्रतिशब्दादुन्नीयते Kull. zu M. 1,1 (S. 5, Z. 4). प्राड्विवाको वक्ष्यमाणेन शपथेन सत्यमुन्नयेत् ders. zu M. 8,109.232. — Vgl. उन्नय fg., उन्नाय, उन्नी fgg. — desid. *herauszuführen beabsichtigen:* एष ह्येव साधु कर्म कारयति तं यमेभ्यो लोकेभ्य उन्निनीषते Kaush. Up. bei Wind. Sancara 113, 1 v. u.

— अनूद् act. med. *nach Jmd schöpfen, — füllen:* होतुश्चमसमनून्नयन्ते *nach Füllung der Schale des H. füllen sie die ihrigen* TBr. 1,4,2,2. Çat. Br. 4,4,2,17. Kâtj. Çr. 10,6,20. 9,31.

— अभ्युद् *dazuschöpfen, dazugiessen:* शुक्रस्याभ्युन्नयधम् Çat. Br. 4,2,1,29. 5,10,7. Çânkh. Br. 8,9. अभ्यभि सोमानुन्नयन्ति *immer wieder schöpfen sie Soma nach* Pankav. Br. 18,5,14. Lâtj. 8,10,12.

— उपोद् *hinaufführen:* पितृं श्रेयांसं लोकमुपोन्नयति Çat. Br. 2,6,1,3.

— प्रोद् *hinaufbringen, erheben, emporheben:* धराधरं प्रोन्नीयमानावनिमग्रदंष्ट्रया Bhâg. P. 3,18,2. गुणैरुदारैः संयुक्तान्प्रोन्नयेन्मध्यमाधमान् Kâm. Nîtis. 5,69.

— समुद् 1) *emporheben* (eig. und übertr.): परमेष्ठी त्वपां मध्ये तथा सन्नामवेक्ष्य गाम् । कथमेनां समुन्नेष्य इति दध्यौ धिया चिरम् ॥ Bhâg. P. 3,13,16. तस्य (रिपोः) संशमनायाशु तत्कुलीनं समुन्नयेत् Kâm. Nîtis. 8,66. 9,70. समुन्नीता (मतिः) MBh. 14,638. — 2) *herausbringen, erschliessen:* इत्याद्यन्यत्समुन्नेयं स्वयं भावितबुद्धिभिः Sâh. D. 75,8. Râga-Tar. 5,139 (wo am Anf. wohl गच्छताम्नाय° zu lesen ist). H. 237. — 3) *abtragen*

(eine Schuld): ऋणमस्मिन्संनयत्यमृतत्वं च गच्छति Cit. aus der Çruti bei Kull. zu M. 9, 107.

— उप 1) *zuführen, herbeiführen, hinführen zu, herbeibringen, Jmd Etwas bringen, reichen, darbieten:* देवेभ्यो दैव्यः शमितोप हव्यं नयतु ṚV. 2,3,10. अश्वानमुपनीतमूर्ध्वा 1,121,9. TBr. 1,5,9,2.3. Çat. Br. 2,3,2,2. 3,8,4,5. उपनयत मेध्या दुर आशासाना मेधपतिभ्यां मेधम् Ait. Br. 2,6. गोषूपनीतासु MBh. 13,3668. 2,1880. 14,2880. महत्या सेनया राजा दमयन्तीमुपानयत् 3,3063. उपनिन्युर्महाभागां दुहितृत्वेन जाह्नवीम् Hariv. 1421. विधिनैवोपनीतस्त्वम् Mṛkkh. 100,12. उपो नयस्व वृषणा *herbeilenken* ṚV. 3,35,3. तमृचो मनुष्यलोकमुपनयन्ते Praçnop. 5,3. सौरं धामोपनीयते Jâgñ. 3,122. लोके विकुण्ठं उपनेष्यति गोकुलं स्म Bhâg. P. 2,7,31. एनम् — चाण्डकागृहमुपनिन्युः 5,9,16. Çiç. 9,72. Pańkat. 191, 2. Daçak. in Benf. Chr. 188,13. लक्ष्मीवतीमुपनयति स्त्रियं च सः (Venus im 8ten Hause) *führt zu, bringt uns* Varâh. Bṛh. S. 104,36. कौशनादोपनीतः (कालः) Ṛt. 4,18. उपनीय च तं युक्तं रथम् R. Gorr. 2,38,12. Som. Nal. 137. उपनीय तु तत्सर्वं शनकैः M. 3,228. Hariv. 4333.5760. मदीयं न्यासमुपनय Mṛkkh. 129,21. Vikr. 30,11. Çâk. 31,6. Varâh. Bṛh. S. 94, 15. यदन्नमुपनीयते M. 3,225. MBh. 1,382. 5,1291. 13,6699. स प्रचोन्यन्नपानानि गुणावन्ति च राघवे। अर्घं चोपानयत् R. Gorr. 2,47,13. 3,52,61. Mṛkkh. 42,8. आर्यस्यासनमुपनय 144,25. सूतस्याभरणानि धनुश्चोपनीय Çâk. 8,18. 90,17. Ragh. 10,58. Kumâras. 7,72. Bhartṛ. 2,90. Kâm. Nîtis. 7,28. Pańkat. III,258. Bhâg. P. 1,11,4. 4,25,37. Prab. 60,2. Dhûrtas. 89,17. Bhaṭṭ. 6,70. दृष्ये स्वेदकमुपानयत् *darbieten* Raghu. 2, 59. ततोऽर्घमुदधिः साक्षादुपनिन्ये जनार्दने Hariv. 9724. R. 2,54, 6 (18 Gorr.). Kumâras. 3,65. Kathâs. 21,8. Râga-Tar. 1,213. *zuführen* so v. a. *mittheilen:* राज्ञे यः — उपानयद्विसुधर्मान् Shadguruç. bei Müller, SL. 237,7. *herbeiführen, bringen* so v. a. *bewirken, hervorbringen:* उपनयन्नङ्गैरनङ्गोत्सवम् Gît. 1,46. Sâh. D. 31,11. नेयं कर्मोपयुक्तं पुरुषमुपनयति किं त्वकर्तारमभोक्तारमीश्वरम् Prab. 110,9. उपनीत so v. a. *da seiend:* उपनीतरागत्व (वाचः) H. 66. *bringen in, versetzen in* (einen Zustand): रामस्त्वामत्तमुपनेष्यति R. 5,87,26. हर्म्ये शयानो रुदतीं स्त्रीभावमुपनेष्यति Hariv. 9935. अयोऽभेद्यमुपायेन द्रवतामुपनीयते Kâm. Nîtis. 11,47. प्रजाः स्वं वशमुपनयते *sich zu Willen machen* Çat. Br. 1,5,4,5. सर्वरसान्धान्यानि च संग्रहमुपनीय *grosse Vorräthe machen von, en gros einkaufen* Varâh. Bṛh. S. 41 (40),4. *an sich heranziehen:* (बाहुभ्यामाकृष्यमाणौ) ग्राहेणास्य समीपं तावुपनीतौ व्यवस्थितौ R. 3,74,23. तयोपनीतः Kathâs. 25,187. *in Besitz nehmen:* भीमा जाया ब्राह्मणस्योपनीता ṚV. 10,109,4. *wegführen:* ततो मामुपनेष्यन्ति MBh. 4,860. रज्ज्वेव पुरुषो बद्ध्वा कृतान्तेनोपनीयते R. 5,35,3. *führen, leiten:* अन्धा यथान्धैरुपनीयमानाः Bhâg. P. 7,5,31. — 2) *zu sich nehmen, aufnehmen*, vom Lehrer, der den Schüler *zum Unterricht aufnimmt;* med. P. 1,3,36. Vop. 23,8. आचार्य उपनयमानो ब्रह्मचारिणम् AV. 11,5,3. एह्युपेहि तथेति तं हैवोपनिन्ये Çat. Br. 11,5,3,13. 5,4,1.16. 14,1,1,22.fgg. Âçv. Gṛhj. 1,20. Kauç. 17. Khând. Up. 4,4,5. Bhaṭṭ. 1,15. act. Pâr. Gṛhj. 2,2. Âçv. Gṛhj. 1,19. Gobh. 3,1,11. Kauç. 55. Çâṅkh. Gṛhj. 2,1.2. Suçr. 1,6,11. उपनीय Khând. Up. 5,11,7. M. 2,69. 140. उपनीयमान Bhâg. P. 8,18,14. उपनीत 17. M. 2, 49. Ragh. 3,29. — 3) med. *in Dienst nehmen* P. 1,3,36. Vop. 23,28. कर्मकारानुपनयते P., Schol. — Vgl. उपनय fg., °नाय fg., °नेतर् fg. — caus. *dafür sorgen, dass Jmd* (acc.) *als Schüler bei einem Lehrer aufgenommen wird* M. 11,191.

— व्युप *einzeln herbeiführen*, Opferthiere Çat. Br. 3,9,1,22.

— समुप *herbeiführen, heranziehen:* ऋषींश्च समुपानयत् MBh. 1,4819. 2,1237. मन्त्रं समुपनीतेन सुहृदा *hinzugezogen zu* R. 5,86,18. *herbeibringen* MBh. 4,1320. अन्ये प्रधानवाससो समुपनीयताम् Mṛkkh. 88,8. (तं बद्ध्वा) गौतम्याः समुपानयत् MBh. 13,18. *hinführen zu:* (अश्वम्) आश्रमतोरणामूलं समुपनयेत् Varâh. Bṛh. S. 43 (34),17. *herbeiziehen* so v. a. *verursachen:* जगत्क्षयं समुपनयन् Hariv. 10532. *an sich ziehen, mit sich nehmen:* (अश्वान्) जवनानाशुगांश्च करार्थं समुपानयत् MBh. 2,1036.

— नि 1) *hinführen:* दिष्टं नो अत्र जरसे नि नेषत् AV. 12,3,55. (माम्) तत्र सरसि निनयतम् Pańkat. 76,19. क्षेत्रज्ञ एतां (बुद्धिं) निनयेत्तमात्मनि Bhâg. P. 2,2,16. *hintragen, hinaustragen:* दासीकुम्भं बहिर्ग्रामान्निनयेरन् (v. l. निनयेयुः) Jâgñ. 3,295. *herbeitragen, herbeiholen:* निनयेरन्नवं घटम् 296. *führen zu, veranlassen zu:* नि मातरा नयति रेतसे भुजे ṚV. 1,155,3. — 2) *neigen:* वक्त्रं निनीय Bhâg. P. 1,8,31. — 3) *niedergiessen, hingiessen, eingiessen:* यत्पूर्णपात्रमन्तर्वेदि निनयति TS. 1,7,5,3. ओषधीभ्यो वृष्टिं निनयति 2,4,9,3. 6,5,2. Çat. Br. 1,9,2,32. 11,5,2,4. उदस्थालीमादाय गार्हपत्यादग्र आहवनीयान्निनयन्नियात् 12,4,1,5. 8,1,8. Kâtj. Çr. 2,8,6. Âçv. Çr. 9,8. Gṛhj. 1,2.10.11. उदकं निनयेच्छेषं शनैः पिण्डान्तिके पुनः M. 3,218. Bhâg. P. 1,8,2. — 3) *vollführen, vollbringen:* येन मखो निनीयते Bhâg. P. 4,6,50. श्राद्धम् Kull. zu M. 2,172. 3,91. — Vgl. निनयन, wo statt der 2ten Bed. *das Vollführen, Vollbringen* zu setzen ist.

— अभिनि *zugiessen* Schol. zu Kâtj. Çr. 17,3,2.

— अवनि 1) *hineinbringen, einlegen* (in's Wasser): उदपात्रेऽन्तलान् Çâṅkh. Gṛhj. 1,22. मार्जालीये कलशान् Çr. 17,17,9. — 2) *niedergiessen:* अपः पृथिव्याम् Çâṅkh. Gṛhj. 6,1.

— उपनि *begiessen, daraufgiessen:* मूलान्युपनिनयति (प्रोक्षणीभिः) Çat. Br. 1,3,3,4. 2,6,1,14. 4,5,2,7. अपः 3,3,1,7. Lâṭj. 3,2,11.

— संनि *zusammengiessen, mischen:* सर्पिर्मधुनी दध्युदके च संनिनीय Çâṅkh. Gṛhj. 1,24. Çr. 4,16,10. 18,13.

— निस् 1) *entführen, wegnehmen:* निर्वः तत्रं नयति हन्ति वर्चः AV. 5, 18,4. अग्निर्विषमहेर्निरधात्सोमो निरणयीत् 10,4,26. अभिपूर्वं निर्णयते नमो अस्त्वस्मै 11,2,22. *wegführen:* हस्तेगृह्य निर्णयति Kauç. 76. Naigh. 3, 25. — 2) *auf's Reine bringen, Etwas herausbringen, hinter Etwas kommen, Etwas zur Entscheidung bringen, sich für Etwas entscheiden:* यो हि कार्यं महापदि। कठिनेच्छति निर्णेतुम् R. 5,85,11. कमप्युपायमात्मनैव निर्णयि Daçak. in Benf. Chr. 194,19. इत्येतद्व्यवहाराग्निर्णेतुं न शक्यते Hit. 73,22. पुरावृत्तकथोद्गारैः कथं निर्णीयते परः III,105. निर्णीय शुभलग्नं यात्रार्थं ददातु 94,9. वस्तु निर्णीयतां स्वयम् Râga-Tar. 6,27. निर्णयन्तः Kull. zu M. 8,257. निर्णीत *auf's Reine gebracht, entschieden, ausgemacht, feststehend* AK. 3,4,26,205. निर्णीतवेदशास्त्रार्थ Verz. d. Oxf. H. 91,b,10. मुनिर्णीतार्थसंशय MBh. 13,7736. Bhâg. P. 2,1,11. Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 216. — Vgl. निर्णय, निर्णयन, निर्णेतर् fg.

— विनिस् *vollkommen auf's Reine bringen:* एवं सुविनिर्णीय धर्मं भागवतम् Bhâg. P. 6,2,20.

— परा *wegführen, zurückführen:* पुनः कृत्यां कृत्याकृते हस्तगृह्य परा

णाय AV. 5,14,4. 12,4,52.

— प्रतिपरा *zurückführen* Çat. Br. 2,5,2,20.

— उपसंपरा *zusammen wegführen zu:* पितृभ्य उपसंपराणयादिमान् AV. 18,4,50.

— परि 1) *herumführen, — geleiten, — tragen; herbeibringen* RV. 1, 95,2. 162,4. सो अध्वराय परि णीयते कविः 3,2,7. श्यावाश्वं परि णयत्या॰ रौ 53,24. स मन्त्र परि णीयते 4,9,3. 15,1. जीवां मृतेभ्यः परिणीयमानाम् AV. 18,3,3. परीमे गामनेषत RV. 10,155,5. 165,5. तेनैवैनमग्रं देवतानां पर्यणयत् *brachte an die Spitze* TS. 2,3,4,3. Çat. Br. 5,3,2,6. 7,3,2,18. Çâṅkh. Br. 28,2. Kauç. 46. 64. 80. 81. — 2) insbes. *ein Paar* oder *eine Braut um das Feuer herumführen* (als Hochzeitsceremonie): प्रदक्षिणं तौ प्रगृहीतपाणी परीणयामास स वेदपारगः MBh. 1,7340. तौ दंपती त्रिः परिणीय वह्निम् (पुरोधाः) Kumâras. 7,80. अगृह्णां यत्र ते पाणिमग्निं पर्यणयं च यत् R. 2,42,8. Daher *ein Mädchen heirathen, sich mit einem Mädchen vermählen:* वरयित्वा यथान्यायं मन्त्रवत्परिणीय च MBh. 1,6134. राजकन्यां यः परिणयति Pañkat. 261,8. 10. Hit. 63,20. 21. Râǵa-Tar. 3, 436. Daçak. in Benf. Chr. 201,3. Kathâs. 18,80. 322. परिणिन्ये तां गान्धर्वविधिना 220. तेन गुप्तं गान्धर्वविधिना परिणीता 7,82. 10,180. Çâk. 71. 65,23. Hit. 28,3. Vet. in LA. 20,8. — 3) *herausbringen, ausspüren:* तेषां वृत्तं परिणयेत्सम्यग्राष्ट्रेषु तच्चरैः M. 7,122. MBh. 12,3272. — 4) परिणीत wohl *ausgeführt* in der Stelle: ये चैव मां प्रशंसन्ति ये च निन्दन्ति मानवाः । सर्वान्सुपरिणीतेन कर्मणा तोषयाम्यहम् ॥ MBh. 3, 13739. — Vgl. परिणय, °णाय, °णेतर्. — caus. *zubringen* (die Zeit): तत्र काकमद्गुप्राणिः तां निशां पर्यणाययत् (sic) MBh. 10,86.

— अनुपरि *ringsherum führen, — tragen:* प्रदक्षिणमग्निमनुपरिणीय Kauç. 54. 55. 65.

— विपरि, partic. °णीत *dessen Platz mit dem eines andern vertauscht ist* Shaḍv. Br. 3,7. Der Comm. liest विपरीत.

— प्र 1) *vorwärts geleiten, führen, fördern:* अस्मान्प्र हि नेषि वस्य आ RV. 2,1,16. 6,47,7. प्राचं नो यज्ञं प्र णयत साधुया 10,66,12. प स्तुवन्तं प्रणयेत् 2,30,3. 26,4. ये प्रणिनाय महते सौभगाय 3,8,11. 7,64,3. 10, 176,3. VS. 7,12. 11,8. *anführen:* सेना नीतिमता प्रणीता R. 2,98,31. वानरेन्द्रप्रणीतेन बलेन 6,7,19. साकमश्वेनोक्थानि प्रणयेत् Ait. Br. 3,49. *hinführen, richten auf:* मयि मकरन्दे किंचित्कापि प्रणीतविलोचने Sâh. D. 71,9. भगवत्कथायां प्रणीयमानो मुनिः Bhâg. P. 3,13,5. *vorführen* so v. a. *zum Vorschein bringen, zeigen:* उद्यन्नादित्यः सर्वाणि भूतानि प्रणयति Ait. Br. 5,31. तत्तद्वपुः प्रणयसे सदनुग्रहाय Bhâg. P. 3,9,11. *hinbringen:* दग्धां गुहां पश्य उलूकपूर्णां काकप्रणीतेन हुताशनेन Pañkat. III, 1. *darbringen, darreichen:* तस्यार्घ्यं प्रणीय Bhaṭṭ. 5,76. *entsenden, abschiessen:* तेन सम्यक्प्रणीतानि शरजालानि MBh. 6,3796. प्रणीत = क्षिप्त H. an. 3,275. Med. t. 124. fg. *bei Seite schaffen, wegschaffen:* तमः प्रणीतम् RV. 1,117,17. अन्य कृत्याः परिक्लेशं वनवासं च कृत्स्नशः । द्रौपद्याश्च परिक्लेशं प्रणेष्यामि कृते त्वयि ॥ MBh. 6,3453. पुत्रः प्रणीतः wohl *ein ausgesetzter Sohn* 1,4672. med. *sich zuführen:* यद्दै प्राणेनात्मानमन्यमप्रणयते तत्प्राणस्य प्राणत्वम् Çat. Br. 12,9,1,14. प्रणीत = प्रवेशित *hineingeführt* H. an. Med. — 2) techn. Ausdruck für *das Hintragen des Feuers auf seine Oerter am Altar und des zu den Handlungen nöthigen Wassers* (auch des Soma) RV. 1,148,3. 3,6,1. 27,8. 4,1,9. प्रणीतो अग्निरग्नीत् VS. 19,17. अप: AV. 9,6,4.5. Çat. Br. 1,1,1,12. 7,3,2,4. 11, 5,2,5. सोमाय प्रणीयमानाय (अनुब्रूहि) 3,6,3,9. Ait. Br. 1,27.28.30. 7, 12. Kâtj. Çr. 5,4,2. 6,2,3. — प्रणीतश्चाप्रणीतश्च यथाग्निर्दैवतं महत् M. 9, 317. AK. 2,7,19. H. 826. H. an. Med. Halâj. 2,260. यथा क्षाल्हवनीयो ऽग्निर्गार्हपत्यात्प्रणीयते MBh. 1,3053. 14,635. Praçnop. 4,3. AK. 2,7,20. त्रिधा प्रणीतो ज्वलनो मुनिभिर्वेदपारगैः Hariv. 11863. प्रणीताः (sc. आपः) *das am Morgen zum Gebrauch beim Opfer geholte Wasser* Çat. Br. 1,9,2,32. 11,26,1. 14,2,2,50. Kâtj. Çr. 2,2,8. Çâṅkh. Çr. 4,7,1. R. 6,96,5. प्रणीता f. *eine Art Opferschale* (यज्ञपात्रान्तर) Med. t. 124. Vgl. अग्निप्रणयन. — 3) दण्डम् *den Stock führen, Strafe verhängen:* यदि न प्रणयेद्राजा दण्डं दण्ड्येष्वतन्द्रितः M. 7,20. 19.27.31. 8,238. MBh. 1,2469. 3,1045. 11917. 12,3216. 15,198. Ragh. ed. Calc. 1,25. Bhâg. P. 5,26,16. — 4) *bringen zu, versetzen in* (einen Zustand): येन वशं प्रणीताः *unterworfen*. Bhâg. P. 7,8,8. विधात्रा — भवान्प्रणीतो दृग्गोचरं दृशाम् 7,2,38. — 5) *hervorbringen, bewerkstelligen, ausführen, vollbringen, vollführen:* यत्प्राणेन प्राणिति येन प्राणः प्रणीयते Kenop. 8. तव नेत्रे देवहूत्यां प्रणेष्ये तत्त्वसंहिताम् Bhâg. P. 3,21,32. काष्ठान्मोपायगूढं तदपि च न चिरं यत्प्रयासैः प्रणीतम् Spr. 376. मिथ्या प्रणीते यज्ञे प्रजानां संतवो ध्रुवः Hariv. 11103. R. 6,96,6. समस्तान्मयज्ञान्सुप्रणीतेन विधिना विश्वासित Pañkat. 171,13. किमयं शब्दः स्यात्स्वभावजः उत परप्रणीतः Pañkat. ed. orn. 18,10. प्रजानाशं प्रणेष्यसि Bhâg. P. 4,27,29. Naish. 1,45.19. यत्राधर्मं प्रणयते दुर्बलो बलवत्तरः MBh. 12,3482. न च धर्मं प्रणीतं ते पथ्यमुक्तं विचक्षणैः R. 5,23,7. तस्मात्तमेव प्रणयेत्सदैव मन्त्रं प्रजासंग्रहणे समर्थम् MBh. 12,3180. 3179. दण्डनीत्यां प्रणीतायां सर्वे सिध्यन्त्युपक्रमाः *anwenden* 452. प्रणीत = कृत, विहित *gethan, vollbracht* H. an. Med. = उपसंपन्न *zubereitet* (von Speisen) AK. 2,9,45. H. 413. H. an. Med. — 6) *feststellen, einsetzen, lehren; verfassen:* श्रुते पुराणैर्व्यवहारः प्रणीतस्तत्रात्ययो नास्ति न संप्रहारः MBh. 2,1977. त्रिंशन्मुहूर्तं तु भवेदहश्च रात्रिश्च संख्या मुनिभिः प्रणीता 12,8490. प्रणीतमृषिभिर्ज्ञात्वा धर्मं शाश्वतमव्ययम् 13.2542. गिरिमकम्पनम् । त्वत्प्रणीतो ऽद्य गोपानां गवां क्लेशः प्रवर्त्यताम् Hariv. 3864. धर्मो मनुना प्रणीतः Ragh. 14,67. Bhâg. P. 6,3,19. Çuk. in LA. 41,12. H. 25, Sch. भवत्प्रणीतमाचारमामनन्ति हि साधवः Kumâras. 6,31. न मत्प्रणीतं न परप्रणीतं सुतो वदत्येष Bhâg. P. 7,5,28. आयुर्वेदम् भगवान् ऽष्टधा प्रणीतवान् *abfassen* Suçr. 1,1,18. MBh. 1,591. क्रमं प्रणीय शिलां च प्रणयित्वा स गालवः 12,13263. Schol. zu P. 2,4,21. Vorr. Einl. शास्त्रं च यस्योशनसा प्रणीतम् Pañkat. V,76. Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 302. Prab. 28,2. 28,1. Müller, SL. 197. Verz. d. Oxf. H. No. 380. Madhus. in Ind. St. 1,18,1 Kull. zu M. 1,5. मनुप्रणीतत्वे ऽस्य शास्त्रस्य ders. zu M. 1,4. — 7) *seine Zuneigung —, seine Freundschaft gegen Jmd an den Tag legen:* प्रणयस्तु भवन्तो मां यथेष्टमभिमन्त्रिताः MBh. 2, 1288. प्रणयस्व यथाश्रद्धं राजन्किं करवाणि ते 3,2160. प्रणयिष्यति 12,9529. ददानि किं चापि मनःप्रणीतं प्रियातिथेस्तव wohl *was das Herz lieb hat* 13,3503. — Vgl. प्रणय, °णयन, °णयनीय, °णाय्य, °णी, °णेतर्, °णेय, दुष्प्रणीत. — desid. *hinführen wollen:* प्र यं राये निनीषसि RV. 8,92, 4. — Vgl. प्रणिनीषित.

— अतिप्र *vorüberbringen:* द्वावग्नी Lâṭj. 5,4,12. 10,11,11.

— अभिप्र *herbeiführen zu:* प्र णो नय वस्यो अच्छ RV. 1,31,18. *hintragen* (Feuer zum Altar): अश्वाग्नं लोकमग्निमये स राजा यथाधरे॰

वह्निरभिप्रणीतः Bhaṭṭ. 1,4.

— परिप्र herbringen: प्र यत्पितुः परमान्नीयते पर्या RV. 1,141,4.

— विप्र 1) richten (den Geist) auf: संचये च विनाशान्ते मरणान्ते च जीविते संयोगे च वियोगान्ते को नु विप्रणयेन्मनः ॥ MBh. 12,3891. fg. — 2) verstreichen lassen: संवत्सरं विप्रणयेत् MBh. 12,3560.

— संप्र 1) zusammentragen, einsammeln: यशो स्तस्व विदुर संप्रणीतम् MBh. 2,2126. दयावानप्रमत्तश्च करान्संप्रणयेन्मृदून् Tribut erheben 12,3300. — 2) दण्डम् den Stock führen, Strafe verhängen: (दण्डम्) यथार्हतः संप्रणयेन्नरेष्वन्यायवर्तिषु M. 7,16. — 3) abfassen, verfassen: त्रीणि श्लोकसहस्राणि — मुनिना संप्रणीतानि MBh. 1,561. — Vgl. संप्रणेतर्.

— प्रति 1) zurückführen Kâtj. Çr. 5,5,13. (तम्) प्रतिनेतुमयोध्याम् R. 2,90,17 (99,25 Gorr.). 6,10,34. (नौ) गृहाय प्रतिनेष्यति 2,98,22. — 2) zuführen: तेभ्यो दूतान्प्रति नयामि बद्ध्वा AV. 8,8,10. In der Stelle भद्र न सर्वमेतद्वित्तं गृहं प्रतिनेतुं युज्यते Pañkat. 96,4 ist, wie schon Benfey gethan hat, प्रति von नेतुं zu trennen (in's Haus tragen). — 3) beimengen: स्थालीपाके घृतपिण्डान्प्रतिनीयाश्नाति Kauç. 52. 20. 35. 87.

— वि 1) wegführen: योषणा प्रतीची वशमस्य वि नीयते RV. 8,46, 33. 9,15,3. entfernen, ablenken: वि ते हेतिं नयामसि AV. 5,7,7. med. heraus —, herablocken: वि त्वद्रापो न पर्वतस्य पृष्ठादुक्थेभिरिन्द्रानयन्त यज्ञैः RV. 6,24,6. verscheuchen, vertreiben, entfernen, Jmd Etwas benehmen; act.: भ्रातृव्यान्यद्व्यनैषीः समस्तान् Hariv. 7591. भारमेनं विनेष्यामि पाण्डवानाम् MBh. 6,1879. अग्निस्ते तेजो मा वि नैत् nehme nicht weg, raube nicht TS. 1,1,10,3. क्रोधम् Çâṅkh. Br. 12,3. अहं हि ते विनेष्यामि युद्धश्रद्धामितः परम् MBh. 3,3475. दर्पमस्याः R. 3,62,29. Bhâg. P. 9,10,7. आयासम् R. 2,69,3. दुःखम् 4,61,23. मन्युम् Ragh. 2,49. चर्याविक्रियाम् 15,48. ऊर्ध्वश्वासम् । सद्यो ऽसुभिः सह विनेष्यति Bhâg. P. 2,7, 25. 7,8,54. विनीतशल्यांस्तुरगान् MBh. 7,4346. विनीतकिल्बिष 5,7513. °निद्र Ragh. 5,72. 9,71. °खेद 13,35. °मोह (gedr. निवीतमोह) MBh. 12,8949. विनीत = कृत, अपनीत H. an. 3,299. Med. t. 154. fgg. med.: व्यनेष्यश्च धार्तराष्ट्रस्य दर्पम् MBh. 5,785. Dieses ist nach P. 1,3,39 und Vop. 23,29 nur dann am Platze, wenn das Subject Etwas an ihm Haftendes (aber kein körperliches Leiden) vertreibt: क्रोधं विनयते er verscheucht, unterdrückt seinen Zorn P., Sch. Vop.; aber गडुं (गण्डं) विनयति er vertreibt sich den Kropf (eine Beule) dies. व्यनयत् R. 2,76,23. विनयन्ते स्म तद्योधा मधुभिर्विजयश्रमम् Ragh. 4,65. विनेष्ये वा प्रियान्प्राणान् so v. a. sterben Bhaṭṭ. 8,21. ग्रन्थिं विनीय हृदयस्य MBh. 3,1263. विनीय तमायासम् R. 5,72,1. Kumâras. 1,9. Kâm. Nîtis. 12,18. — 2) vertheilen, verrühren, umrühren RV. 9,24,3. 27,3. सुत इन्द्रो पवित्र आ नृभिर्यतो वि नीयसे 99,8. आशिरं विनीय Çat. Br. 4,3,3,19. Kâtj. Çr. 10,3,11. — 3) scheiteln: केशान् Kâtj. Çr. 5,2,13. Pâr. Gṛhj. 1,15. 2,1. — 4) dehnen: अपस्तनम् Çâṅkh. Br. 22,6. ausbreiten: निष्क्रान्तस्यास्य सत्त्वस्य शाम्बूनदसमत्वचि । शल्यवृक्षो विनीतायामिच्छाम्यहमुपासितुम् ॥ R. 3,49,29. — 5) anleiten, veranlassen zu: अत्यं न मिहे वि नयन्ति वाजिनमुत्सं दुहन्ति RV. 1,64,6. — 6) lenken: विनयन्तं जवेनाश्वान् MBh. 4,399. — 7) zähmen, abrichten, dressiren: वन्यान्विनेष्यन्निव दुष्टसत्त्वान् Ragh. 2,8. विनीत gezähmt, dressirt AK. 2,8,2,12. H. 1235. an. 3,299. Med. t. 154. विनीतैस्तु व्रजेन्नित्यमाशुगैः M. 4,68. नाविनीतैर्व्रजेद्धुर्यैः 67. MBh. 4,268. fg. Suçr. 2,421,13. तपस्विसंसर्गविनीतसत्त्वे तपोवने Ragh. 14,75. züchtigen: गणाञ्जनपदानपि । स्वधर्माच्चलितान्राजा विनीय स्थापयेत्पथि Jâǵn. 1,360. Kumâras. 3,41. erziehen, unterrichten, unterweisen: गदासिचर्मग्रहणेषु शूराञ्शस्त्रेषु शिक्षासु रथाश्वयाने — विनयेत् MBh. 3,12585. 12,3974. Ragh. 3,29. 5,10. Kumâras. 1,34. Kathâs. 5,139. 9,72. Râǵa-Tar. 4,51. 6,66. विनीत unterrichtet, bewandert; wohlerzogen, gesittet, bescheiden; = निभृत AK. 3,1,25. H. 431. an. 3,299. Med. t. 154. fg. = निर्जितेन्द्रिय, जितेन्द्रिय H. an. Med. = विनयग्राहित, विनयान्वित dies. आन्वीक्षिकीं दण्डनीत्यां तथैव च Jâǵn. 1,310. विद्या° R. 1,7,4. 3,32,6. 7. निसर्गसंस्कार° Ragh. 3,35. मिथ्या M. 4,196. विनीतः प्रविशेत्सभाम् 8,1. वाचा भृशं वीनीतः (sic) स्याद्धृदयेन तथा तुरः MBh. 1,5606. प्राज्ञेन विनीतेन ज्ञानविज्ञानवेदिना M. 9,41. Jâǵn. 1,308. MBh. 3,3052. Anǵ. 2,10. R. 1,4,27. 2,33,27. 4,61,42. Bhartṛ. 3,47. Kumâras. 7,73. Ragh. 10,13. Varâh. Bṛh. S. 101,11. Bhâg. P. 3, 13,5. Z. d. d. m. G. 14,572,20. Vet. in LA. 31,15. प्रत्युवाच विनीतवत् । वचनम् R. 1,34,13. अ° 3,55,37. विनीतात्मन् M. 7,39. R. 1,2,24. अविनीतात्मन् Jâǵn. 3,155. विनीतमुख Hariv. 9457. वाक्य 6319. विनीतवेषाभरण M. 8,2. Çâk. 8,12. Varâh. Bṛh. S. 2, Anf. Vgl. दुर्विनीत. — 8) zu Ende bringen, verbringen: कथमपि यामिनीं विनीय Gît. 8,1. durchführen, ausführen: सुविनीतेन कर्मणा MBh. 13,2201. तर्कया सुविनीतया 3,892. — 9) med. abtragen, entrichten P. 1,3,36. Vop. 23,28. करं विनयते P., Sch. ऋणम् Vop. — 10) med. zu frommen Zwecken verausgaben: शतं विनयते = धर्मार्थं विनियुङ्क्ते P. 1,3,36, Sch. द्रव्यम् Vop. 23,28. Nach P. und Vop. schlechtweg in der Bed. verausgaben (व्यय). — Vgl. विनय, °नयन, °नीत, °नेतर्, °नेत्र, °नेय. — desid. med. sich Etwas vertreiben wollen: मत्सरं विनिनीषमाणा आस्ते Çâṅkh. Çr. 17,17,2.

— अभिवि unterweisen, unterrichten: वृद्धैरभिविनीतः R. 2,1,15. विद्यासु R. 6,11,10. कस्यां कलायामभिविनीते भवत्यौ Mâlav. 30,6.

— संवि verscheuchen, unterdrücken: संविनीय मदक्रोधौ मानमीर्ष्यां च MBh. 12,3176.

— सम् 1) zusammenführen, zusammenschaaren, vereinigen: यदीदहं युधये संनयान्यदेवयून् RV. 10,27,2. यः संग्रामान्नयति सं युधे AV. 4,24,7. 2,30,2. 10,85,23. स एवैनं मित्रेण संनयति TS. 2,1,8,4. zusammenfügen: इति दत्तः कविर्यज्ञं भद्र रुद्रावमर्शितम् — संनिन्ये Bhâg. P. 4,7,48. — 2) lenken, leiten: युवं मित्रेमं जनं यतथः सं च नयथः RV. 5,65,6. सं यन्मह रोदसी निनेथ 7,28,3. — 3) führen, richten auf: ब्रह्मण्यात्मानं संनयन् Bhâg. P. 6,10,11. herbeiführen MBh. 1,7412. zuführen, herbeischaffen, verschaffen: भद्रान्नः श्रेयः समनैष्ट (समनयीष्ट Pâr. Gṛhj. 3,1) देवाः TS. 5, 7,2,4. तत्पशव ओषधीभ्यो ऽध्यात्मन्समनयन् TBr. 2,5,3,3. पशुभ्यः Çat. Br. 11,1,3,3. Shaḍv. Br. 4,6 (med.). मृगवत्या श्यामया च मुद्रहिषे । नैवनैवेद्यसामग्री समनीयत नित्यशः Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 12,12. 13. — 4) Jmd beschenken mit (instr.): समिन्द्र गो मनसा नेषि गोभिः सं सूरिभिर्हरिवः सं स्वस्ति RV. 5,42,4. 6,54,4. — 5) erstatten, heimgeben, bezahlen: ऋणम् RV. 8,47,17. AV. 19,45,1. Ait. Br. 7,13. TS. 2,5,2,3. M. 9,107. — 6) vermengen: लोहितद्रप्सेन संनीय Kauç. 36. मन्थम् Çat. Br. 14,9,3,1. कंसे पृषदाज्यं संनीय (आनीय Çat. Br.) Bṛh. Âr. Up. 6,4,24. दधि मधु घृतं संनीय (संसृज्य Çat. Br.) 25. Gobh. 4,1,7. 2. 3,8. सार्ववर्णिकमन्नाद्यं संनीय M. 3,244. Insbes. von dem im Ritual häufig vorkommenden Mengen süsser und saurer Milch (zu dem sogen. सांनाय्य

क्षि॥): नासोमयाजी संनयेत् TS. 2,5,5,4. Çat. Br. 1,6,4,10.11. 2,4,4,15. Kâty. Çr. 4,2,17. असंनयत् 86. — Vgl. संनय, °नेय.

— अभिसम् hinführen zu, auf: तयोरेकतरे मार्गे यदेनमभिसंनयेत् MBh. 12,6566.

2. नी (= 1. नी) m. Führer, Leiter am Ende eines comp. P. 3,2,61. Declin. 6,4,77 (als selbstständigen Wortes). 82. 7,3,116. Vop. 3,59. 60. — Vgl. अग्रणी, अग्रे°, ग्रामणी, गाथा°, ग्रामणी, पद्नी, पृतना°, यज्ञ°, वज्र°, सेना°.

नीक Uṇâdis. 3,47. 1) m. ein best. Baum Uǵǵval. — 2) f. आ Bewässerungskanal H. ç. 167.

नीकर्षिन् (von कर्ष् mit नि) adj. das Rad schlagend, vom Pfau Lâṭy. 8,12,6.

नीकार (von 1. कर् mit नि) m. = न्यक्कार Erniedrigung, Demüthigung, Verachtung Çabdar. im ÇKDr.

नीकाश (von काश् mit नि) P. 6,3,123. m. 1) Schein, Aussehen am Ende eines adj. comp.; adj. gleich, ähnlich nach AK. 2,10,38. H. 1462. an. 3,722. Med. ç. 23. आकाश° MBh. 3,12552. Vgl. धूम°, वधु°, निकाश. — 2) Bestimmtheit, Gewissheit (निश्चय) H. an. Med.

नीकुलक m. N. pr. eines Mannes Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 55,34.

नीक्लाद m. nom. act. von क्लाद् mit नि P. 6,3,122, Sch.

नीक्षण n. der zum Untersuchen des Kochenden dienende Stab, Rührlöffel: यन्नीक्षणं मांस्पचन्या उखायाः ṚV. 1,162,13. Wird vom Padap. in नि + ई° womit man hinuntersieht zerlegt, könnte aber vielleicht auch auf निक्ष् zurückgeführt werden, da ईक्ष् mit नि sonst nicht vorkömmt. — Vgl. नेक्षण.

नीच (von 1. नि) 1) adj. f. आ a) niedrig, nicht hoch AK. 3,2,20. Trik. 3,3,76. H. 1420. an. 2,58. Med. k. 6. नीचं शय्यासनं चास्य सर्वदा गुरुसंनिधौ (भवेत्) M. 2,198. (आसनम्) नात्युच्छ्रितं नातिनीचम् Bhag. 6,11. नीचे देशे Hariv. 7987. सिन्धुषु तथा नीचेषु (zugleich gemein) Spr. 661. उत्तममध्यनीचशाखास्थित Varâh. Bṛh. S. 87,46. नीचेन वपुषा Hariv. 4158. नीचा (so ist zu lesen) नाभिः vertieft Pańkat. I,225. नीचकेशश्मश्रुनख kurz Jâǵń. 1,131. नीचकेशनख Suçr. 2,244,13. नीचनखरोमन् 1, 7,6. 30,1. 70,21. 2,143,20. — b) niedrig, gesenkt vom Tone VS. Prât. 1, 32. 113. 146. Kâr. 9 aus der Kâç. zu P. 7,2,10. Nir. Einl. lxvii. नीचस्वरित Çikshâ in Ind. St. 4,366. fg. नीचीकर् herabstimmen, tonlos aussprechen Schol. zu ṚV. Prât. 3,12. — c) zu unterst stehend, der geringste: पालं वरमध्यनीचम् Varâh. Bṛh. S. 87,46. niedrig, gemein in moralischer oder socialer Beziehung AK. 1,1,7,15. 2,10,16. 3,4,18, 108. 25,194. Trik. II. 334. 380. 932. H. an. Med. Halâj. 2,191. सुबाह्नि नृशंसानि पुत्रैस्तव जनेश्वर। निकृतानीह पाण्डूनां नीचैरिव यथा नरैः॥ MBh. 6,2918. Hariv. 4554. 4619. R. Gorr. 2,68,6. 3,35,35. Spr. 466. Bhartṛ. 2,73. Pańkat. 60,19. V,55. Dhûrtas. 77,4. Varâh. Bṛh. S. 106, 2. कर्मकर 5,41. गोनन्दनीचशूद्राः 9,13. 38 (37),4. नीचकुलोद्भव 15,27. नीचकुलोद्भता Mṛkkh. 83,8. नीचाः — नृपतेरपि वंशजाताः Varâh. Bṛh. S. 13,6. उत्तमस्यापि वर्णस्य नीचो ऽपि गृहमागतः Spr. 443. प्रणिपत्य नीचवत् Bhâg. P. 3,17,27. 7,12,1. Sâh. D. 90. शार्दूलस्य गुहां शून्यां नीचः क्रोष्टाभिमर्दति MBh. 1,7750 niedrig, gemein von Beschäftigungen, Handlungen, Gesinnungen u. s. w.: नीचकर्मा दासः Vet. in LA. 19,3. नीचेन कर्मणा Hariv. 4619. R. 2,104,6. Mṛkkh. 46,21. Bhâg. P. 1,19,1. अनीचानुवर्तिन् MBh. 3,2866. नीचरत an Gemeinem Gefallen findend Varâh. Bṛh. 23 (22),6. — 2) m. ein best. Parfum (चोरक) Râǵan. im ÇKDr. — 3) n. in der Astrol. der Tiefpunkt eines Planeten, ταπείνωμα, das 7te Haus vom Höhepunkt Varâh. Bṛh. S. 69, 6. 104, 54. Laghuǵ. 1,22. 6, 4. Bṛh. 1,13. 5,17. नीचगत im Tiefpunkt stehend Laghuǵ. 9,27. Schol. zu Sûrjas. 7,13. 14 u. s. w. — Vgl. नीचात्, नीचैस्, उच्चनीच, न्यञ्च्.

नीचक (von नीच) 1) adj. f. नीचिका a) niedrig, kurz Çabdar. im ÇKDr. — b) leise: गच्छ नीचिकया गत्या MBh. 3,11018. — 2) f. नीचका = नैचिकी Bhar. zu AK. 2,9,67. ÇKDr. नीचिका Colebr. und Lois. in den Noten; auch नीचिकी dies.

नीचकदम्ब (नी° + क°) m. N. einer Pflanze, = मण्डीरी Nigh. Pr.

नीचकिन् (von नीचक) m. der Kopf eines Stiers Halâj. 2,112. So ÇKDr. u. Wilson, während Aufrecht ein f. नीचकी annimmt; im Text steht: नीचकी च शिरोदेशः. — Vgl. नैचिक.

नीचकैस् adv. demin. von नीचैस् P. 5,3,71, Sch.

नीचग (नीच + 1. ग) 1) adj. f. आ niedrig gelegen (von einem Flusse) und zugleich an einem Manne niederen Standes befindlich (विद्या) Hit. Pr. 5. zu einem niedrigen Stande gehörig: नीचगामङ्गनां प्राप्य चन्द्रनैर्मण्डलं लिखेत् Bhûtaḍâmaratantra im ÇKDr. in der Astrol. im Tiefpunkt stehend Varâh. Bṛh. S. 19,22. Bṛh. 5,16. — 2) f. आ Fluss (vgl. निम्नगा) ÇKDr. nach einem Kosha. Als Beleg wird fälschlich die Stelle oben aus Hit. angeführt. — 3) n. Wasser ÇKDr. nach demselben Kosha, das für das f. die Bed. Fluss giebt.

नीचगृह (नीच + गृह) n. in der Astrol. das Haus, in dem ein Planet seinen Tiefpunkt hat, Varâh. Bṛh. 11,19. 19 (18),11.

नीचता (von नीच) f. eine niedrige Stellung: कुब्जा नीचतयैव (gebückt) यान्ति शनकैरात्मेक्षणाशङ्किनः Sâh. D. 36,15 (Ratnâv. 27,10). in übertr. Bed. im Gegens. zu उच्चता Ueberlegenheit MBh. 3,10685.

नीचत्व (wie eben) n. eine niedrige Stellung Varâh. Bṛh. S. 52,73 (in socialer Bez.).

नीचभोज्य (नीच + भो°) m. Zwiebel (die Nahrung gemeiner Leute) Çabdac. im ÇKDr.

नीचयोनिन् (नीच + योनि) adj. von niedriger Herkunft seiend: नीचयोनिनाम् Hariv. 11308.

नीचर्क्ष (नीच + ऋक्ष Stern) = नीचगृह Varâh. Bṛh. 20 (19),2.

नीचवज्र (नीच + वज्र) n. geringer Diamant, Bez. einer Edelsteinart (वैक्रान्त) Râǵan. im ÇKDr.

नीचा (instr. von न्यञ्च्) adv. unten, hinunter, nieder: नीचा वर्तन्त उपरि स्फुरन्ति ṚV. 10,34,9. नीचा यच्छ पृतन्यतः 152,4. नीचा सन्तमुदनयः परावृजम् 2,13,12. 14,4. 4,38,5. नीचा तं धन्व्यतसं न शुष्कम् 4,4. नीचायच्छत्रुर्मृगः AV. 4,3,6.

नीचात् (abl. von नीच) adv. von unten: नीचादुच्चा चक्रथुः पातवे वाः ṚV. 1,116,22.

नीचामेढ्र (नी° + मे°) adj. dessen Ruthe hängt: शमनीचामेढ्राणां स्तोमः Pańkav. Br. 17,4,1. 3. Lâṭy. 8,6,4.

नीचायक (wohl नीच + आय, आयक) gaṇa उत्करादि zu P. 4,2,90. Davon °कीय ebend.

नीचावयस् (नी° + व°) adj. *dessen Kraft versagt* ṚV. 1,32,9.

नीचीन (von न्यञ्च्) adj. *unten befindlich, nach unten gerichtet, herabhängend, herabfliessend:* नीचीना स्थुरुपरि बुध्न एषाम् ṚV. 1,24,7. नीचीनमघ्न्या दुहे 10,60,11. शर्कोटस्य नीचीनस्योपसर्पतः AV. 7,56,5. सव्रीडनीचीनमुख Bhâg. P. 8,22,14. तस्य (वटस्य) स्कन्धेभ्यो नीचीनाः पयोदधिघृतमधुगुडान्नाद्यम्बरशय्यासनाभरणादयः 5,16,25.

नीचीनबार (नी° + बार) adj. *die Oeffnung —, den Ausgang nach unten habend:* कवन्ध ṚV. 5,85,3. अवत 8,61,10. गो 10,106,10.

नीचैःकर (नीचैस् + 1. कर) adj. *Tiefe des Tons verleihend* Taitt. Prât. 2,10 in Ind. St. 4,105.

नीचैस् (instr. pl. von नीच) Uṇâdis. 5,18. adv. gaṇa स्वरादि zu P. 1, 1,37 (parox., nach der Kâç. aber oxyt.). 1) *niedrig, unten, nach unten, hinunter, tief* H. an. 7,51. AV. 2,3,8. नीचैः पद्यन्ताम् 3,19,3. 9,2,1. 15. नीचैर्दासा उप सर्पन्तु भूमिम् 5,11,6. नीचैर्हरन्ति Çat. Br. 1,8,3,14. नीचैर्वास्यति — शीतो वायुः *in der Tiefe, unter dir* (der Wolke) Megh. 43. नीचैरासनसंस्थितः Spr. 861. नीचैः स्थित्वा विनीतवत् so v. a. *geneigt* MBh. 1,8287. 5,5007. नीचैर्लक्ष्मणाय प्रणेमिरे R. 4,33,33. Pańkat. 1,138. वर्षासु वाताः परुषा नीचैः शर्करवर्षिणः Hariv. 11155. MBh. 9,1201. नीचैर्गच्छत्युपरि दशा चक्रनेमिक्रमेण Megh. 108. नीचैर्नीचैस्तरां याति निपातभयशङ्कया Kâm. Nîtis. 13,15. नीचैर्मुख adj. *mit gesenktem Gesichte* P. 5,2,168, Sch. वपुःप्रकर्षादजयद्गुरुं रघुस्तथापि नीचैर्विनयाददृश्यत *niedriger, kleiner* Ragh. 3,34. नीचैस् = अल्प AK. 3,5,17. H. 1541. H. an. Med. avj. 81. — 2) *in geneigter Stellung* so v. a. *ehrerbietig, bescheiden, sich demüthig unterordnend* Kâm. Nîtis. 7,42. प्रवेश्य चैनं पुरमग्रयायी नीचैस्तथोपाचरत् Ragh. 5,62. — 3) *leise* H. an. Med. नीचैः शंस Amar. 67. ब्राह्मण पुत्रस्ते जातः। किं तर्हि वृषल नीचैःकृत्याचष्टे oder नीचैः कृत्वा, नीचैःकारम् P. 3,4,59, Sch. नीचैस्तराम् *leiser* Ait. Br. 3,24. Kâtj. Çr. 7,2,31. Çâṅkh. Gṛhj. 4,15. *mit gesenkter Stimme* in gramm. Sinne: नीचैरनुदात्तः VS. Prât. 1,109. P. 1,2,30. — 4) N. eines Berges, der nach den Scholien auch वामनगिरि und खर्व (*Zwerg*) heisst: नीचैराख्यं गिरिम् Megh. 26. — Vgl. उच्चैस्, निम्नैस्, शनैस्.

नीचोच्चवृत्त (नीच - उच्च + वृत्त) n. *Epicykel* Colebr. Misc. Ess. II, 309.

नीचोपगत (नीच + उप°) adj. *niedrig am Himmel stehend:* उल्का Varâh. Bṛh. S. 32,15.

नीच्य् (von नीच), नीच्यति *in untergeordneter Stellung sich befinden, Sclave sein* (दास्ये) Siddh. K. 162, *b*, 3 v. u.

नीच्य (von न्यञ्च्) adj. *unten wohnend;* subst. Bez. von *Völkern im Westen* Ait. Br. 8,14.

नीड, नीळ m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2,4,31. 1) *Ruheplatz, Lager;* = स्थान H. an. 2,122. Med. ḍ. 17. आपो युवानो वृषभस्य नीळे ṚV. 4,1, 11. 12. समानं नीळं वृषणो वसानाः सं जग्मिरे महिषा अर्वतीभिः 10,5,2. आयोर्ह स्कम्भ उपमस्य नीळे (तस्थौ) 6. तानि नीडानि सिंहानाम् R. 4,43, 17. — 2) *Vogelnest* AK. 2,5,37. H. 1319. H. an. Med. Halâj. 2,85. MBh. 5,1224. 12,9296. दिनक्षये अगत्ते नीडानि खगाः कृतालयाः R. Gorr. 2,96, 28. 3,5,3. Çâk. 170. Megh. 24. Spr. 411. Varâh. Bṛh. S. 94,2. fgg. तमालनीडकृत° Pańkat. 80,5. Bhâg. P. 3,5,40. 17,12. 7,2,55. — 3) *der innere Raum des Wagens* Çat. Br. 1,1,2,9 (m.). 3,3,4,1. 6,2,18. भग्नचक्राक्षनीड (रथ) MBh. 6,2450. 7,4384. R. 5,40,14. 42,16. Bhâg. P. 4,26, 2. 29,19. रथ° Kâtj. Çr. 18,5,18. MBh. 3,844. 4,1980. 6,2198. 5320. °नीडान् 9,187. Bhâg. P. 5,21,15. °नीडानि MBh. 11,527. — Vgl. अ°, एक°, कप°, निर्नीड, स°. Wird von Benfey auf सद् mit नि (निषद्, निर्द्, नीड) zurückgeführt; man könnte aber auch an इल् mit नि denken, wenn nicht *nidus* und *Nest*, viell. auch гнѣздо zu berücksichtigen wären.

नीडक (von नीड) *Vogelnest* MBh. 12,9297.

नीडज (नीड + ज) m. *Vogel* (*im Nest geboren*) H. 1317. Halâj. 2,83. नीडजेन्द्र Beiw. Garuḍa's Prâsinaçivastuti im ÇKDr.

नीडय्, नीळय् (von नीड) nach Sâj. *aneinanderbringen, handgemein werden lassen;* viell. *zur Ruhe bringen:* कर्हि स्वित्तदिन्द्र यन्नृभिर्नृन्वीरैर्वीरान्नीळयासे जयाजीन् ṚV. 6,35,2.

नीडि, नीळि m. viell. *Hausgenosse* (vgl. नीड): दिवः श्येनासो असुरस्य नीळयः ṚV. 10,92,6.

नीडोद्भव (नीड + उद्भव) m. *Vogel* (*im Neste geboren*) AK. 2,5,34.

नीत 1) adj. s. u. 1. नी. — 2) n. *a*) *Wohlstand.* — *b*) *Korn* Çabdârthak. im ÇKDr. — Trik. 3,5,21 wird ohne Angabe der Bed. नीत als neutr. und fem. (नीता) aufgeführt. — Vgl. असु°, त्रिणीता, दुर्नीत, नवनीत, युष्मा°, सु°.

नीतमिश्र (नीत so v. a. नवनीत) adj. *noch nicht vollständig zu Butter geschlagen* (दधि) TBr. 1,4,3,7.

नीति (von नी) f. 1) *Führung, Leitung;* = प्रापण (*Hinschaffung: obtaining, acquirement, acquisition* Wils.) H. an. 2,176. Med. t. 30. — 2) *richtiges, kluges Benehmen, Lebensklugheit, Politik, Staatsklugheit* H. 743, Sch. H. an. Med. नीतिः शास्त्रेण वर्तनम् Sâh. D. 489. यथा वो नात्र भेदः स्यात्तथा नीतिर्विधीयताम् MBh. 1,7612. 4,838. नीतिरस्मि जिगीषताम् Bhag. 10,38. Kumâras. 1,22. पालितं वर्धयेन्नीत्या (v. l. वर्धयेन्नित्यम्) *auf eine kluge Weise* Jâǵn. 1,316. आर्जवं हि कुटिलेषु न नीतिः Mallin. zu Kir. 1,30. काले खलु समारब्धाः फलं बध्नन्ति नीतयः Ragh. 12,69. इयं किमपि नीतिस्तु प्रयुक्ता मन्त्रिभिर्भवेत् Kathâs. 16,55. 5,44. 12,44. Pańkat. 24,22. Hit. Pr. 7. 15,18. Mârk. P. 27,19. Sâh. D. 71,14. Spr. 335. Bhaṭṭ. 1,2. °ज्ञ M. 7,177. Varâh. Bṛh. S. 16,24. Râǵa-Tar. 3,389. °विद् Hit. 15,18. °कुशल I,193. 207. °वेदिन् AK. 2,8,1,19. °निपुण Bhartṛ. 2,81. °व्यतिक्रम Râǵa-Tar. 5,398. नृप° Bhartṛ. 2,89. राज° MBh. 15, 978. Pańkat. 188,4. उदकान्तं (ओद°?) स्निग्धोऽनुगम्यत इति नीतिः स्मर्यताम् *Vorschrift des richtigen Benehmens* Çâk. Ch. 85,14. °शतक n. heissen *die 100 Sprüche ethischen Inhalts* von Bhartṛhari. Die Nîti als Göttin personificirt Hariv. 14035. — 3) *Verhältniss:* सर्वथा धर्ममूलोऽर्थो धर्मश्चार्थपरिग्रहः। इतरेतरयोर्नीती विद्धि मेघोदधी यथा॥ MBh. 3, 1292. — 4) *das Darreichen* P. 5,3,77. nach der Kâç. = सामदानादिरुपायः, was nicht passt. — Vgl. अग्रणीति, अदण्डनीति, असु°, ऋजु°, कु°, दण्ड°, देव°, वर्ष°, वसु°, शर्ध°, सहस्र°.

नीतिघोष (नी° + घोष) m. N. des Wagens des Bṛhaspati Trik. 2,8,48.

नीतिप्रदीप (नी° + प्र°) m. *die Lampe für kluges Benehmen*, Titel einer Sammlung von Sprüchen, die Vetâlabhaṭṭa zugeschrieben wird, Haeb. Anth. 526. fgg.

नीतिमञ्जरी (नी° + म°) f. Titel eines über *das richtige Benehmen*

handelnden Werkes Colebr. Misc. Ess. I, 101, N. 1.

नीतिमत् (von नीति) adj. *der sich zu benehmen versteht, die Regeln des klugen Benehmens kennt* MBh. 1, 4362. 4789. 4, 906. 5, 2286. Hariv. 14480. R. 1, 1, 11. 6, 3. R. Gorr. 2, 107, 20. नीतिमत्तर Hariv. 14440.

नीतिरत्न (नी° + र°) n. *die Perle der Ethik*, Titel einer dem Vararuki zugeschriebenen Sammlung von Sprüchen, Haeb. Anth. 502. fg.

नीतिवाक्यामृत n. *der Nektar* (अमृत) *der Worte* (वाक्य) *über kluges Benehmen* (नीति), Titel eines Werkes Mallin. zu Kir. 1, 2. 4. 26.

नीतिविद्या (नी° + वि°) f. *die Kenntniss —, die Wissenschaft vom klugen Benehmen* (insbes. *der Regierenden*) Hit. Pr. 2. 7, 21.

नीतिशास्त्र (नी° + शा°) n. *die Lehre vom richtigen und klugen Benehmen* (insbes. *der Regierenden*) MBh. 1, 5567. 5784. 6087. भार्गवो नीतिशास्त्रं तु जगाद 12, 7662. Pańkat. 5, 2. 13, 6. Hit. Pr. 40. Madhus. in Ind. St. 1, 22, 7. पञ्चतन्त्रक° Pańkat. ed. orn. 2, 18. 20.

नीतिसंकलन (नी° + सं°) n. *Sammlung der Regeln über kluges Benehmen*, Titel eines neueren Sammelwerkes Gild. Bibl. 298.

नीतिसार (नी° + सार) m. n. *die Quintessenz vom klugen Benehmen* (insbes. *der Regierenden*), *der Ethik:* कामन्दकीय° m. herausgegeben in der Bibl. Ind. Ein dem Ghaṭakarpara zugeschriebenes नीतिसार n. abgedruckt in Haeb. Anth. 504. fgg.

नीथ (von नी) Uṇâdis. 2, 2 (parox.). 1) m. *a) Führung* Uǵǵval. *Führer* Schol. zu Uṇ. 2, 2. — *b)* N. pr. eines Mannes MBh. 3, 10277. — 2) f. नीथा nach Sâj. *Weg; genauer wohl Schlich, ars:* प्रति॒ पत्स्या नीथादर्शि॒ दस्योः ṚV. 1, 104, 5. In den folgenden adj. Zusammensetzungen braucht nicht nothwendig die fem.-Form zu Grunde zu liegen: शत° *der hundert Schliche, Listen hat:* सहस्रचेताः शतनीथ ऋभ्वा ṚV. 1, 100, 12. 10, 69, 7. ञ्यावेदत्रं शतनीथमाजिम् 1, 179, 3. सहस्र° von Indra 3, 60, 7. *der tausend Durchschlüpfe, Auswege hat:* सहस्रणीथः शतधार इन्दुः 9, 85, 4. °थः पदवीः कवीनाम् (hier zugleich mit Anklang an die Bed. des neutr.) 96, 18. — 3) n. *a)* oxyt. (*musikalische oder metrische*) *Weise, Lied:* एता विश्वा विदुषे तुभ्यं नीथान्यग्ने निण्या वचांसि (अशंसिषम्) ṚV. 4, 3, 16. उक्थउक्थे, नीथेनीथे 7, 26, 2. बर्ळस्य नीथा वि पणेर्श्च मन्महे 10, 92, 3. सोमो विश्वविन्नीथानि नेषद्बृहस्पतिरुक्थामदानि शंसिषत् Ait. Br. 2, 38. — *b) Wasser* Uṇâdivr. im Saṁkshiptas. ÇKDr. — Vgl. दीर्घ°, देव°, पुरु°, वसु°, सु°.

नीथाविद् (नीथ + विद्) adj. *der Weisen kundig:* जरितारः ṚV. 3, 12, 5.

नीथ्य (von नी) s. ग्रामणीथ्य.

नीध n. 1) *Dachrand* AK. 2, 2, 14. H. an. 2, 434. — 2) *Wald.* — 3) *Radfelge.* — 4) *der Mond* (masc.!). — 5) *das Sternbild* Revatî H. an. — Vgl. नीव्र.

नीनाह (von नह् mit नि) m. *Gurt oder desgl.* AV. 19, 57, 4.

नीप (1. नि + अप्) Uṇâdis. 3, 28. P. 6, 3, 97, Sch. 1) adj. *tiefliegend:* असिधाने नीपतमम् Kâṭh. 27, 8. 25, 1. — 2) m. *a) Fuss eines Berges* Mahîdh. zu VS. 16, 17. (प्रतीपं स्रवन्तीभ्य उन्नीपं स्थावरेभ्यः *bergan* Çâńkh. Gṛhj. 4, 14). — *b)* N. eines Baumes, *Nauclea Cadamba* (कदम्ब) *Roxb.* AK. 2, 4, 2, 22. H. 1138. Med. p. 8. = धाराकदम्बक Trik. 2, 4, 21. = धाराकदम्ब Hâr. 177. = धूलीकदम्ब Viçva bei Uǵǵval. zu Uṇâdis. 3, 28. = बन्धूक *Ixora Bandhucca Roxb.* und नीलाशोक *eine Art* Açoka Med. Viçva a. a. O. (wo बन्धुले st. वेधुनि zu lesen ist). — MBh. 1, 7584. 3, 11569. R. 2, 94, 9 103, 9 Gorr.). 3, 79, 28. 5, 9, 7. Suçr. 2, 36, 18. समदनो नीपः प्रदीपायते Mṛkkh. 83, 6. Ragh. 19, 37. Vikr. 64, 12. Megh. 21. Varâh. Bṛh. S. 53, 103. 121. 80 (79), 6. neben कदम्ब MBh. 3, 995. Suçr. 1, 22, 19. Bhâg. P. 4, 6, 15. 8, 2, 16. n. *die Frucht* Suçr. 1, 211, 2. — *c)* pl. N. pr. eines fürstlichen Geschlechts, das auf einen Nîpa, Sohn Pâra's zurückgeführt wird: शतं मत्स्या नृपतयः शतं नीपाः शतं हयाः MBh. 2, 338. 1804. 1844. 5, 2729. 13, 2126. Hariv. 1060. fgg. 1072. Ragh. 6, 46. Varâh. Bṛh. S. 14, 2. VP. 452. Bhâg. P. 9, 21, 24. Nîpa ein Sohn Kṛtin's und Vater Ugrâjudha's 29.

नीपराज (नीप + राज) *die Frucht* (!) *des* Nîpa Nigh. Pr.

नीपातिथि (नीप + अ°) m. N. pr. eines Nachkommen des Kaṇva und Liedverfassers von ṚV. 8, 34. Ind. St. 3, 222. Vâlakh. 1, 9. 3, 1.

नीप्य (von नीप) adj. *in der Tiefe —, im Grunde befindlich* VS. 16, 37.

नीर Uṇâdis. 2, 13. 1) n. Siddh. K. 249, *b*, 2. *a) Wasser* Naigh. 1, 12. AK. 1, 2, 3, 4. Trik. 1, 2, 10. H. 1069. Halâj. 3, 26. MBh. 3, 10078. Spr. 294. 661. Kât. 7. Râǵa-Tar. 3, 389. 4, 250. Gît. 1, 9. 12, 29. Bhâg. P. 5, 24, 10. Bâlab. 46. Gauḍap. zu Sâṁkhjak. 9. °पतत्रिन् Ragh. 9. 30. *Saft* Uṇâdik. im ÇKDr. — *b)* Verwechselung mit नीड, नीळ Naigh. 3, 4, v. l. — 2) m. N. pr. eines Fürsten Verz. d. Oxf. H. 148, *a*, 7. — Vgl. क्षीरनीर, सदानीरा.

नीरक्त (निस् + रक्त) adj. *farblos* P. 8, 3, 14, Sch.

नीरङ्ग (निस् + रङ्ग) neben सरङ्ग Z. d. d. m. G. 14, 569, 16.

1. नीरज (नीर + ज) *im Wasser entstehend u. s. w.* 1) m. *Otter* (उद्र) Çabdar. im ÇKDr. — 2) m. n. *Wasserrose* Trik. 3, 3, 85. H. an. 3, 146. Med. ǵ. 24 (nach den Lexicogrr. nur n.). सर्वे ववृधुरल्पेन कालेनाप्स्विव नीरजाः MBh. 1, 4865. नीलनीरजोत्तमलोचना Kathâs. 4, 6. Bhâg. P. 5. 24, 10. Prab. 95, 15. 117, 18. — 3) m. *eine best. Grasart* (उशीर) Râǵan. im ÇKDr. — 4) n. *eine Art Costus* (कुष्ठ) Trik. H. an. Med. Suçr. 2, 152, 8. — 5) n. *Perle* Râǵan. im ÇKDr.

2. नीरज = नीरजस् adj. 1) *staublos* MBh. 13, 3822. Açokâvad. 7. — 2) *leidenschaftslos*, neben विरज als Beiw. Çiva's MBh. 13, 1261.

नीरजन Verz. d. Oxf. H. 31, *a*, 23 fehlerhaft für नीराजन.

नीरजस् (निस् + रजस्) adj. 1) *staublos:* देश R. Gorr. 2, 87, 21. तटिनी Çatr. 1, 51. — 2) *leidenschaftslos:* सर्वे तपसा नीरजस्तमाः R. 4, 44, 41. — Nach ÇKDr. und Wils. auch *blüthenstaublos* und *nicht menstruirend.*

नीरजस्क (wie eben) adj. f. आ 1) *staublos* MBh. 9, 1175. Hariv. 2414. R. Gorr. 2, 116, 16. 4, 44, 86. Mârk. P. 1, 10. 8, 204. 38, 13. वायु *von keinem Staube begleitet* R. 1, 24, 4 (23, 4 Gorr.). — 2) *wo es keine Leidenschaft giebt* (nach dem Schol. *rein*): नीरजस्के सदानन्दे पदे चार्हं निवेशितः Prab. 117, 18, v. l.

नीरजस्तमसा (निस् + रजस् - तमस्) f. *Freisein von Leidenschaft und Finsterniss* Jâǵń. 3, 159.

नीरजात (नीर + जात) adj. *aus dem Wasser entstanden*, Beiw. des Mondes: (अन्नं चापि प्रभवति पानीयात्) नीरजातेन हि विना न किंचित्संप्रवर्तते । नीरजातश्च भगवान्सोमो ग्रहगणेश्वरः ॥ MBh. 13, 3386.

नीरजीकर् (नीरजस् + 1. कर्) *staublos machen, vom Staube befreien;*

partic. des caus. °कारित Bhaṭṭ. 2,55.

नीरत (निस् + रत) adj. = विरत Uddhaṭadvjarthapadja im ÇKDr.

1. नीरद (नीर + 1. द) m. 1) Wolke (Wasser gebend) MBh. 7,3153. R. 6,66,28. Bhartṛ. 1,71. Çiç. 4,52. Daçak. in Benf. Chr. 186,14. Ghaṭ. 1. — 2) (wie alle Wörter für Wolke) = मुस्तक eine Cyperusart Râǵan. im ÇKDr.

2. नीरद (निस् + रद) adj. zahnlos Uddhaṭa im ÇKDr.

नीरधि (नीर + धि) m. Meer Çabdar. im ÇKDr. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,4, Çl. 2. — Vgl. अब्धि, तोयधि u. s. w.

नीरनिधि (नीर + नि°) m. dass. Çabdar. im ÇKDr.

नीरन्ध्र (निस् + र°) adj. f. आ kein Loch —, keine Oeffnung habend: मुक्ता Kâlidâsa im ÇKDr. keine Lücke zeigend, dicht, ununterbrochen H. 1447. वापी: Kumâras. 16,40 in Verz. d. Oxf. H. 117, a. Davon nom. abstr. °त्व n. enge Verbindung, festes Zusammenhalten Schol. zu Çiç. 9, 44.

नीरप्रिय (नीर + प्रिय) m. eine Rohrart (जलवेतस) Nigh. Pr.

नीररुह् (नीर + रुह्) n. Wasserrose Çiç. 9,7 (wo fälschlich °रुह्ह् gedruckt ist).

नीरव (निस् + रव) adj. f. आ tonlos: रसना Ragh. 8,57.

नीरस (निस् + रस) 1) adj. f. आ a) saftlos, ausgetrocknet, verdorrt: (मुनयः) निर्मज्जा नीरसाः Hariv. 14333. अङ्ग Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 106. रसा Kât. 7. काष्ठ Çṛṅgârat. 9. — b) geschmacklos: भिन्नाशन (viell. auch zu a) Bhartṛ. 3,16. — c) trocken, unschmackhaft in übertr. Bed.: पैशाचं वचः Kathâs. 8,15. पद्यानाम् Sâh. D. 6,8. अलब्धफलनीरसं मम विधाय तस्मिञ्जने समागममनोरथं भवतु पञ्चबाणः कृती Vikr. 30. बालिका keine Reize zeigend Pańkat. IV, 62. Davon nom. abstr. °ता Sâh. D. 2,4.

नीरसन (निस् + रसना) adj. keinen Gürtel habend: अनीरसनैः — जघनैः Kir. 5,11.

नीराखु (नीर + आखु) m. Otter Hâr. 76.

नीराजन (vom caus. von राज् mit नि) n. und °ना f. Reinigung, Bez. einer Cerimonie, bei der ein König seinen Purohita, seine Dienstleute, Pferde, Elephanten u. s. w. unter Hersagen heiliger Sprüche waschen und reinigen lässt, lustratio exercitus AK. 2,8,2,62. H. 789. Varâh. Bṛh. S. 2, e (A. Bl. 2, b). Ausführlich wird diese Cerimonie beschrieben im 43ten Kapitel, das नीराजनविधि betitelt ist. तुरंगमकरिनरनीराजनं कुर्यात् (der König) 43 (34),1. द्वादश्यामष्टम्यां कार्त्तिकशुक्लस्य पञ्चदश्यां वा। आश्वयुजे वा कुर्यान्नीराजनसंज्ञकां शान्तिम् 2. नीराजने निवृत्ते 44 (43),11. ततो नीराजनार्थं वै वृन्दशो गोकुलानि च। परिवव्रुर्गिरिवरं सवृषाणि समन्ततः॥ Hariv. 3884. अस्मिन्पर्यायनिर्वृत्ते गवां नीराजनोत्सवे 3890. Kathâs. 19,67. Pańkat. 158,4. मेने नीराजनाविधीन् Ragh. 17,12. वाजिनीराजनविधौ 4,25. भ्रामयित्वा रथं वीर पुरं सर्वप्रदक्षिणम्। स्वस्थाने स्थापयेद्भूयः कृत्वा नीरञ्जनं (sic) बुधः॥ Bhavishja-P. in Verz. d. Oxf. H. 31, a, 22. नीराजनद्वादशीव्रत Verz. d. B. H. 135, b (68). Nach ÇKDr. und Wils. auch die sonst आरात्रिक genannte Cerimonie.

नीरिन्दु m. eine best. Pflanze, = अश्वशाखोट (fehlt in den Wörterbüchern) Çabdak. im ÇKDr. Trophis aspera Wils.

*नीरुच् (रुच् mit नि) P. 6,3,116, Sch.

नीरुज् (निस् + रुज्) adj. schmerzlos Suçr. 1,289,2. 2,131,17. gesund H. 474. Med. j. 120. Hit. I,13.

नीरुज 1) (निस् + रुज् oder रुजा) adj. f. आ schmerzlos Suçr. 1,292, 14. 2,306,20. 311,10 (fälschlich निरुज). gesund, sich wohl befindend 385,4 (gleichfalls नि°). MBh. 13,5635. Hariv. 7534. 10860. R. 6,112,108. Hit. I, 13, v. l. — 2) n. = नीरुजा eine Art Costus (कुष्ठ) Gaṭâdh. im ÇKDr.

नीरूप (निस् + रूप) 1) adj. gestaltlos Vedântapar. im ÇKDr. — 2) m. a) Wind. — b) ein Gott. — 3) n. Himmel, Himmelsgewölbe Çabdârthak. im ÇKDr.

नीरेणुक (निस् + रेणु) adj. f. आ staublos: भू Saṭpadjaratnâkara im ÇKDr.

नीरोग (निस् + रोग) adj. gesund, sich wohl befindend Hariv. 16118. fg. Suçr. 1,374,17. Pańkat. I,134. 184,22. Davon nom. abstr. °ता Gesundheit 217,24, wo fälschlich नीरोगयता gedruckt ist.

नीरोह (von रुह् mit निस्) m. Austrieb TS. 3,5,2,5. 5,3,6,3.

नील्, नीलति dunkelfarbig u. s. w. sein oder dunkel färben (vgl. नील) Dhâtup. 15,15.

नील 1) adj. f. आ und ई (nach P. 4,1,42 ई in anderer Verbindung als mit Kleidern, nach dem Vârtt. zu diesem Sûtra in Verbindung mit Pflanzen und lebenden Wesen) dunkelfarbig; namentlich blau, dunkelblau, schwarzblau AK. 1,1,4,23. H. 1397. an. 2,495 (wo नीलो व° zu lesen ist). Halâj. 4,49. n. das Dunkle, Schatten AV. 14,2,48. नीलमस्योदरं लोहितं पृष्ठम् 15,1,7. 8. नास्य नीलं न क्रो व्येति TS. 3, 1,4,2. शुक्लम्, नीलम् Çat. Br. 14,7,2,12. 2,20. Khând. Up. 1,6,5. 8,6,1. Kaush. Up. in Ind. St. 1,410. नीलतोयमध्यस्था विद्युल्लेखा Taitt. Âr. 10,13. 1,9,1. Kauç. 18. 93. धेनु 126. वृष (vgl. नीलषण्ड und unten u. 2, d) M. 11,136. Jâǵń. 3,271. पतंग Çvetâçv. Up. 4,4. नाग R. 5,18,14. मक्षिका AK. 2,5,26. कानन R. 2,55,8. 3,11,2. नीलाभिर्वनराजिभिः 5,54,3. शाद्वलानि 9,5. नदी नीला 4,44,81. समुद्रस्य सलिलम् 5,7,16. जलस्राव Suçr. 2,305,7. Megh. 42. वैडूर्य R. 2,91,29. मणि 3,58,26. कुष्ठ Suçr. 2,68,8. शोणित 1,45,8. मेघ Hiḍ. 4,29. 1,37. N. 16,13. R. 3,28,19. 58,23. Prab. 95, 1. Vet. in LA. 5,9. Daçak. in Benf. Chr. 186,14. नेत्र Dhûrtas. 91,14. पक्ष्मन् Bhartṛ. 1,59. मूर्धजाः Varâh. Bṛh. S. 74,4. Bhâg. P. 2,2,10. नीलाङ्ग R. 3,58,26. 4,58,10. (शिवम्) कण्ठप्रभासङ्गविशेषनीलां कृष्णत्वचं ग्रन्थिमतीं दधानम् Kumâras. 3,46. नीला पताकाम् MBh. 4,1788. महानील (घन) Indr. 1,8. नीलवस्त्रप्रायश्चित्त Varâha-P. in Verz. d. B. H. No. 485. नीला किरटी AK. 2,4,2,55. Halâj. 2,50. आनीलमुखं स्तनद्वयम् Ragh. 3,8. mit Indigo gefärbt P. 4,2,2, Vârtt. 2. Med. l. 29. — 2) m. a) Sapphir H. an.; vgl. नीलं मणिम् R. 3,58,26 und नीलमणि. — b) der indische Feigenbaum (वट) Râǵan. im ÇKDr. — c) ein best. Vogel, the blue or hill Maina Wils. nach Çabdar. — d) = नीलवृष ein dunkelfarbiger Stier Verz. d. B. H. No. 1227. — e) N. eines der 9 Schätze Kuvera's Trik. 1,1,79. H. 193. H. an. Med. — f) N. pr. eines Mannes gaṇa तिकादि zu P. 4,1,154. Fürst von Mâhishmatî MBh. 1,2697. 6990. 2,1124. 3,15250. 5,79. 592. अनूपाधिपतिश्चैव नीलः 6,4153. Hariv. 8019. नीलं चापि नदीसुतम् 8098. ein Sohn Jadu's 1843. VP. 416, N. 2. Aǵamîḍha's 453. Bhâg. P. 9,21,30. Bhuvanarâǵa's Râǵa-Tar. 7,258. — LIA. II, 955. fg. Geschichtschreiber von Kâçmîra Râǵa-Tar. 1,14.

16. — g) Bein. Mańǵuçrî's Trik. 1,1,21. — h) N. pr. eines Nâga MBh. 1,1552. Râǵa-Tar. 1,28. 182. fg. — i) N. pr. eines Affen im Gefolge Râma's, eines Sohnes des Feuergottes, H. an. Med. MBh. 3, 16287. R. 1,16,14. 4,13,4. 31,29. 41,3. 6,2,29. 22,2. Bhâg. P. 9,10,19. — k) N. pr. eines Gebirges R. 947, Sch. H. an. Med. श्वतश निषधं नीलं च विद्व्याः H. 1538, Sch. MBh. 3,12913. 6,198. 247. 13,1700. 7668. 14,1174. Hariv. 9736. 11447. VP. 167. 180, N. 8. Bhâg. P. 5,16,8. 19, 16. Verz. d. Oxf. H. 148, b, 46. Vgl. नीलाद्रि. — 3) f. आ und ई P. 4,1, 42, Vârtt. 3. a) नीला α) die Indigopflanze H. an. Râǵan. im ÇKDr.; vgl. नीली. — β) eine blaublühende Boerhavia (नीलपुनर्नवा) ebend. — γ) eine blaue Fliegenart nach den Erklärern zu AK. 2,5,26, während das Wort dort offenbar adj. ist; vgl. नीली. — δ) du. die beiden hervortretenden Schlagadern vorn am Halse: ग्रीवाधमन्यौ (u. धमनि 2 am Ende ist aus Unachtsamkeit nach dieser Stelle धमनि mit ग्रीवा gleichgesetzt) प्राग्गिले H. 587. — ε) Flecken (als Krankheit?) H. an. — ζ) die Gemahlin des Râga Mallâra Bṛhaddharma-P. 44 im ÇKDr. — b) नीली α) die Indigopflanze AK. 2,4,2,13. 3,4,14,82. Med. M. 10,89. Suçr. 1,162,14. 163,2. 2,25,14. 151,19. 285,12. Varâh. Bṛh. S. 76,5. °रस Pańkat. 62,24. °वर्णा 63,1. — β) Blyxa Saivala (शैवल) H. 1167; vgl. जलनीली. — γ) eine blaue Fliegenart Colebr. und Lois. zu AK. 2,5,26. — δ) eine best. Krankheit, = रुग्भेद Med.; vgl. नीलीरोग, नीलिका. — ε) N. pr. der Gemahlin Aǵamîḍha's MBh. 1,3722. Hariv. 1756; vgl. नलिनी und नीलिनी. — 4) n. a) Indigo Jâǵń. 3,38. Diese Bed. geben ÇKDr. und Wils. nach Med., aber hier heisst es नीलं नीलीरक्तं; s. u. 1 am Ende. — b) schwarzes Salz (काचलवण). — c) blauer Vitriol (तुत्थ). — d) Antimonium (सौवीराञ्जन). — e) Gift. — f) = तालीशपत्त्र Râǵan. im ÇKDr. — g) eine best. Stellung beim Tanze, नृत्याङ्गाष्टोत्तरशतकरणान्तर्गतकरणविशेषः Sañgîtad. im ÇKDr. — h) ein best. Metrum, 4 Mal — ◡◡ — ◡◡ — ◡◡ — ◡◡ — ◡◡ — Colebr. Misc. Ess. II, 162 (XI,6). Das Geschlecht ist nicht angegeben, doch ist das n. wahrscheinlicher. — Nach H. an. giebt Wilson für das n. auch die Bedeutung a mark, a characteristick sign und a medical plant, apparently distinct from the Indigofera. Beide Bedeutungen kommen aber dem f. नीला zu. Die ganze Stelle lautet: नीलवर्णो (lies नीलो व°) मणौ शैले निधिवानरभेदयोः । नीलौषध्यां (d. i. नीला घो°) लाञ्छने च ॥ — Vgl. कांस्य°, काकनीला.

नीलक (von नील) 1) adj. blau, als Bez. der dritten unbekannten Grösse, ihres Quadrats u. s. w. Colebr. Alg. 139. 228. — 2) m. a) N. eines Baumes, Terminalia tomentosa W. u. A. (असन) Râǵan. im ÇKDr. — b) eine Bienenart (?): यथा मधुकरी ध्यायन्नीलकस्तन्मयो भवेत् । तद्ध्यानाच्च तथा नारीगर्भ[:] स्यात्तु नरोपमः ॥ Varâh. Bṛh. S. 74,4. — c) eine Antilopenart, A. picta Râǵan. bei Wils. — d) ein dunkelfarbiges Pferd, Rappe H. 1239. — 3) f. नीलिका a) eine best. stark wuchernde Wasserpflanze: (ह्वरम्) श्वेतां तु नीलिकां विद्यात् MBh. 12,10260 = Hariv. 10588. = शेफालिका Nyctanthes arbor tristis AK. 2,4,2,51. Med. k. 111. Halâj. 3,61. = नीली die Indigopflanze Med. = नीलसिन्दुवार Râǵan. im ÇKDr. — eine best. Arzeneipflanze Suçr. 1,183,17. 2,68,16. — b) eine best. Krankheit, das Erscheinen blauer Flecken im Gesicht Med. Suçr. 1,90,13. 2,120,11. — c) = नीलिकाकाच Suçr. 2,344,19. — d) N. pr. eines Flusses MBh. 13,7654. — 4) n. a) schwarzes Salz (काचलवण). — b) blauer Stahl Râǵan. im ÇKDr. — c) blauer Vitriol Râǵan. bei Wils. — Vgl. काण्ठनीलक, ग्रन्निनीलिका.

नीलकणा (नील + क°) f. eine Art Kümmel Nigh. Pr.

नीलकण्ठ (नील + क°) 1) adj. blauhalsig: रातस MBh. 10,454. — 2) m. a) Pfau AK. 2,5,30. H. 1319. an. 4,67. MBh. 3,14862. Suçr. 2, 447,17. Çâr. Ch. 141,10. Vikr. 76. Megh. 77. Kathâs. 10,84. f. ई Pfauhenne R. 5,11,28. — b) eine Hühnerart (दात्यूह). — c) Bachstelze H. an. — d) Sperling H. an. Halâj. 2,88. — e) der blauhalsige Heher Colebr. und Lois. zu AK. 2,4,10,42. — f) = पीतसार H. an. Hyperanthera Moringa Vahl. Wils. — g) Bein. Çiva's AK. 3,4,10,42, H. 3. 195. Hariv. 7592. 12260. R. 5,89,41. Hit. Pr. 27. Sâh. D. 78,18. — h) N. pr. verschiedener Scholiasten und Autoren Colebr. Misc. Ess. I, 334. II, 57. Verz. d. B. H. No. 406 u. s. w. Verz. d. Oxf. H. No. 229. °कण्ठव्याख्या (?) Mack. Coll. I, 127. — 3) n. Rettig Râǵan. im ÇKDr. — Vgl. कालकण्ठ.

नीलकण्ठाक्ष (नी° + अक्ष) n. die Beere von Elaeocarpus Ganitrus Roxb. Râǵan. im ÇKDr.

नीलकन्द (नील + कन्द) m. ein best. Knollengewächs (महिषकन्दभेद) Râǵan. im ÇKDr.

नीलकमल (नील + क°) n. die blaue Wasserrose Râǵan. im ÇKDr. Lîlâv. im ÇKDr. u. नीलगणेश.

नीलकायिक (नील + काय) adj. zur Gruppe der Blauen gehörig, Bez. einer Klasse von Göttern bei den Buddhisten Lalit. 358.

नीलकुन्तला (नील + कुन्तल) f. N. pr. einer Freundin der Durgâ Bṛhaddharma-P. 34 im ÇKDr.

नीलकुरण्टक (नील + कु°) m. eine blaublühende Barleria (wohl B. coerulea Roxb.) Ratnam. im ÇKDr.

नीलकुसुमा (नील + कुसुम) f. dass. Râǵan. im ÇKDr. u. नीलझिण्टी. °कुसुम Nigh. Pr.

नीलकेशी (नील + केश) f. die Indigopflanze Nigh. Pr.

नीलक्रान्ता (नील + क्रा°) f. eine best. Pflanze, = विष्णुक्रान्ता Râǵan. im ÇKDr.

नीलक्रौञ्च (नील + क्रौञ्च) m. der blaue Reiher Râǵan. im ÇKDr.

नीलगङ्गा (नील + गङ्गा) f. N. pr. eines Flusses Çiva-P. in Verz. d. Oxf. H. 65, b, 32.

नीलगणेश (नील + ग°) m. der blaue Gaṇeça Bhûtaḍâmara im ÇKDr.

नीलगर्भ (नील + गर्भ) viell. eine junge blaue Wasserrose: °मुकेशान्ता (आकाशगङ्गा, प्रमदा) Hariv. 12102.

नीलगिरिकर्णिका (नील + गि°) f. die blaublühende Varietät von Clitoria ternatea Lin. Nigh. Pr. Râǵan. im ÇKDr. u. नीलापराजिता.

नीलग्रीव (नील + ग्रीवा) 1) adj. blaunackig, von Rudra-Çiva Halâj. 1,12. VS. 16,7. 28. 56. 57. Çatar. in Ind. St. 2,37. MBh. 3,1625. 7, 2876. 12,10359. — 2) m. N. pr. eines Königs Kathârṇava in Verz. d. Oxf. H. 154, a, 19.

नीलघोर s. नीलपोर.

नीलङ्गु (नीलङ्गु Uṇâdis. 1,37, = नीलाङ्गु Verz. d. Oxf. H. 188, b, 21.

Uǵǵval. 1) m. *ein best. Gewürm* AK. 2,5,13 (nach ÇKDr. hat der Text नीलाङ्गु und ist नीलङ्गु eine von Bhar. erwähnte Nebenform). H. 1202. Halâj. 3,14. Viçva bei Uǵǵval. zu Uṇâdis. 1,37. VS. 24,30. — 2) = भ्रमराली Viçva a. a. O. st. dessen haben H. an. und Med. (u. नीलाङ्गु) भ्रमराली *eine Fliegenart.* — 3) *Schakal* Schol. zu Uṇ. 1,36. — 4) = प्रसून Viçva a. a. O. = प्रसूत H. an. (u. नीलाङ्गु).

नीलचर्मन् (नील + च°) n. N. eines Baumes, *Xylocarpus Granatum Koen.*, Râǵan. im ÇKDr.

नीलच्छद (नील + छद) m. 1) *Dattelpalme (dunkle Blätter habend)* Nigh. Pr. — 2) Bein. Garuḍa's (*blaue Flügel habend*) Vaig. bei Wilson, Daçak. 93, N. 2.

नीलच्छवी *ein best. Vogel* (कुकु) Nigh. Pr. Viell. ist °च्छविन् als *Thema* anzunehmen.

नीलज (नील + ज) 1) n. *blauer Stahl* Râǵan. im ÇKDr. — 2) f. आ *der Fluss* Vitastâ Râǵa-Tar. 5,91.

नीलझिण्टी (नील + झि°) f. = नीलकुरण्टक Râǵan. im ÇKDr.

नीलतन्त्र (नील + त°) n. N. eines Tantra Verz. d. Oxf. H. 95, *a*, 38. 104, *a*.

नीलतरु (नील + तरु) m. *Kokosnusspalme* Râǵan. im ÇKDr.

नीलता (von नील) f. *blaue —, dunkle Farbe* Suçr. 1,305, 11. Kâm. Nîtis. 7,16. Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 48, *b*, 21.

नीलताल (नील + ताल) m. 1) *Xantochymus pictorius Roxb.* (तमाल). — 2) *Phoenix paludosa* (हिन्ताल) Râǵan. im ÇKDr.

नीलदूर्वा (नील + दू°) f. *eine best. Pflanze*, = हरिता u. s. w. Râǵan. im ÇKDr.

नीलद्रुम (नील + द्रुम) m. *ein best. Baum*, = नीलासन Nigh. Pr. Râǵan. im ÇKDr. u. d. letzten W.

नीलध्वज (नील + ध्वज) m. 1) *Xanthochymus pictorius Roxb.* (तमाल) Râǵan. im ÇKDr. — 2) N. pr. eines Fürsten von Mâhishmatî (vgl. नील) Gaimini. in Verz. d. B. H. 113 (XXII. fg.).

नीलनख (नील + नख) adj. *schwarzkrallig* (?) AV. 11,22,4.

नीलनिर्गुण्डी (नील + नि°) f. *eine blaublühende* Nirguṇḍî Râǵan. im ÇKDr.

नीलनिर्यासक (नील + निर्यास) m. *ein best. Baum*, = नीलासन Râǵan. im ÇKDr.

नीलनीरज (नील + नी°) n. *die blaue Wasserrose* Varâh. Brh. S. 68,7. Kathâs. 4,6.

नीलपङ्क (नील + पङ्क) *Finsterniss*, n. Trik. 1,2,1. m. H. ç. 19.

नीलपटल (नील + प°) n. *ein dunkles Häutchen* (auf dem Auge eines Erblindeten): नीलपटलं चक्षुर्भ्यां मन्दं मन्दमगलत् Pańkat. 262,22. — Vgl. नीलिकाकाच.

नीलपत्त्र (नील + पत्त्र) 1) m. N. verschiedener Pflanzen: *Scirpus Kysoor* (गुण्ड), *Granatbaum* (दाडिम), = नीलासन und अश्मन्तक Râǵan. im ÇKDr. — 2) f. आ *Premna herbacea Roxb.* Nigh. Pr. — 3) n. *die blaue Wasserrose* Çabdam. im ÇKDr.

नीलपद्म (नील + प°) n. *die blaue Wasserrose* Çabdam. im ÇKDr.

नीलपर्ण (नील + पर्ण) 1) m. *Grewia orientalis Lin.* — 2) f. ई *Vanda* (वन्दा) *Roxburghii R. Br.* Nigh. Pr.

नीलपिङ्गल (नील + पि°) adj. f. आ *dunkelbraun*: गा Bṛhaddharma-P., Uttarakh. 13 im ÇKDr.

नीलपिच्छ (नील + पि°) m. *Falke* Râǵan. im ÇKDr.

नीलपिट (नील + पिट) m. *Sammlung von Annalen und königlichen Verordnungen* Hiouen-thsang I, 72.

नीलपिष्टोडी (नील + पि°) f. *ein best. Strauch*, = नीलाम्ली Râǵan. im ÇKDr. u. d. letzten W.

नीलपुनर्नवा (नील + पु°) f. *eine blaublühende* Punarnavâ Râǵan. im ÇKDr.

नीलपुर (नील + पुर) n. N. pr. einer *Stadt* Râǵa-Tar. 7,583.

नीलपुराण (नील + पु°) n. Titel eines Purâṇa (wohl das des Nîla) Râǵa-Tar. 1,178.

नीलपुष्प (नील + पु°) 1) m. N. zweier Pflanzen: = नीलभृङ्गराज und नीलाम्लान. — 2) f. आ *eine best. Pflanze*, = विष्णुक्रान्ता Râǵan. im ÇKDr. — 3) f. ई *eine best. Pflanze*, = नीलवुह्ना Ratnam. im ÇKDr. = नीलापराजिता Râǵan. im ÇKDr. u. dem letzten Worte. — 4) n. *eine best. wohlriechende Pflanze* (ग्रन्थिपर्णी) Bhâvapr. im ÇKDr.

नीलपुष्पिका (wie eben) f. 1) *die Indigopflanze* Ratnam. im ÇKDr. — 2) *Flachs, Linum usitatissimum* Râǵan. im ÇKDr.

नीलपृष्ठ (नील + पृ°) 1) adj. *einen schwarzen Rücken habend*: Agni ṚV. 3,7,3. 5,43,12. कृशासः 7,59,7. — 2) m. *ein best. Fisch, Cyprinus denticulatus* Çabdârthak. bei Wils.

नीलपोर (नील + पोर?) m. *eine Art Zuckerrohr* Suçr. 1,186,16. 187,4. °पोर Nigh. Pr. °घोर Vâkasp. zu H. 1194.

नीलभ (नील + भा) m. 1) *der Mond.* — 2) *Wolke.* — 3) *Biene* Çabdârthak. bei Wils. — Vgl. नीलाभ.

नीलभू (नील + भू) f. N. pr. eines Flusses Râǵa-Tar. 8,3371.

नीलभृङ्गराज (नील + भृ°) m. *eine blaublühende Verbesina* Râǵan. im ÇKDr.

नीलमक्षा (नील + म°) f. *eine blaue Fliegen- oder Bienenart* Kauç. 117. °मक्षिका Suçr. 1,113,6.

नीलमणि (नील + म°) m. *Sapphir* H. 1065. Hâr. 145.

नीलमल्लिका (नील + म°) f. *Aegle Marmelos Corr.* (बिल्व) Nigh. Pr.

नीलमाधव (नील + मा°) m. Bein. Vishṇu's Utkalakhaṇḍa 1 im ÇKDr.

नीलमाष (नील + माष) m. *Dolichos Catjang Lin.* (राजमाष) Nigh. Pr. °मास Râǵan. im ÇKDr.

नीलमीलिक (नील + मीलिका) m. *ein fliegendes leuchtendes Insect* Çabdam. im ÇKDr.

नीलमृत्तिका (नील + मृ°) f. *Schwefelkies* (पुष्पकासीस) Râǵan. im ÇKDr.

नीलमेहिन् (नील + मे°) adj. *blauen Harn lassend* Suçr. 2.78,6.

नीलयष्टिका (नील + य°) f. *eine Art Zuckerrohr* Nigh. Pr.

नीलरत्न (नील + रत्न) n. *Sapphir* Gal. 5,20.

नीलराजि (नील + रा°) f. (wohl pl.) *dunkle Streifen, Dunkel, Finsterniss*: निशाः शशाङ्कक्षतनीलराजयः Ṛt. 1,2.

नीलरुद्रोपनिषद् (नील - रुद्र + उप°) f. Titel einer Upanishad Colebr. Misc. Ess. I, 95. नीलरुद्रोप° Weber, Ind. Lit. 165.

नीललपक (नील + लप) m. *Thespesia populneoides Wall.* Nigh. Pr.

नीललोह (नील + लोह) n. *blauer Stahl* Râǵan. im ÇKDr. R. 3,53,51

नीललोहित (नील + लो°) 1) adj. *schwarzblau und roth, dunkelroth* ṚV. 10,85,28. VS. 16,47. AV. 4,17,4. °तेनामून्नभ्यवतनोमि 8,8,24. Kauç. 16. 32. 40. 48. 83. von Rudra-Çiva (auch subst.) AK. 1,1,1,28. H. 198. Halâj. 1,13. VP. 38, N. 2. Bhâg. P. 3,12,7. 15. 4,6,41. MBh. 13,1084. Kumâras. 2,57. Çâk. 194. Brahma-P. in LA. 53,12. नीललोहितात्त von Çiva Çiv. — 2) m. N. eines Kalpa; s. u. कल्प 2, d. — 3) f. ग्रा a) *eine best. Pflanze* (s. भूमिजम्बु) Çabdaâ. im ÇKDr. — b) N. einer Göttin Brahma-P. in Verz. d. Oxf. H. 19, a, 39. Çiva's Gemahlin ÇKDr.

नैलिवत् (von नील) 1) adj. *schwärzlich, dunkel:* सधस्थ ṚV. 7,97,6. द्रप्स 8,19,31. — 2) m. N. pr. eines Gebirges (= नील) Çatr. 1,293.

नीलवर्ण (नील + व°) 1) adj. *blaufarbig, blau* Hit. III, 57. — 2) m. oder n. a) *Grewia orientalis Lin.* — b) *Rettig* Nigh. Pr.

नीलवर्षाभू (नील + व°) f. = नीलपुनर्नवा Râǵan. im ÇKDr.

नीलवल्ली (नील + व°) f. *Vanda* (वन्दा) *Roxburghii R. Br.* Ratnam. im ÇKDr.

नीलवसन (नील + व°) m. *der Planet Saturn* (*ein blaues Gewand tragend*) Hâr. 12. — Vgl. नीलवासस्, नीलाम्बर.

1. नीलवस्त्र (नील + व°) n. *ein blaues Gewand* Gâruḍa-P. im ÇKDr.

2. नीलवस्त्र (wie eben) 1) m. Bein. Balarâma's (*ein blaues Gewand tragend*) H. 225. Vgl. नीलाम्बर. — 2) f. ग्रा Bein. der Durgâ H. ç. 55.

नीलवासस् (नील + वा°) 1) adj. *in ein blaues Gewand gekleidet* Bhâg. P. 5,25,7. — 2) m. *der Planet Saturn* Trik. 1,1,94. H. 121; vgl. नीलवसन.

नीलवीज (नील + वीज) m. *ein best. Baum,* = नीलासन Râǵan. im ÇKDr. u. d. letzten W.

नीलवृन्ता (नील + वृ°) f. *Convolvulus argenteus* Ratnam. 50.

नीलवृत (नील + वृत्त) m. *eine best. Pflanze,* = वातारि, शोफनाशन, नरनामन्, नखवृत्त u. s. w. Râǵan. im ÇKDr.

नीलवृन्त (नील + वृन्त) *Fächer:* पाणिगृहीतमरकाग्र्यनीलवृन्तेन वीजयन्ती Z. d. d. m. G. 14,569,17.

नीलवृन्तक (wie eben) n. *Baumwolle* Râǵan. im ÇKDr.

नीलवृष 1) m. (नील + वृष) *ein dunkelfarbiger Stier;* s. u. नील 1. — 2) f. ग्रा (viell. नील + वृषा) *Solanum Melongena Lin.* Râǵan. im ÇKDr.

नीलव्रत (नील + व्रत) n. *eine best. religiöse Cerimonie* Mâtsja-P. 83 im ÇKDr.

नैलशिखण्ड (नील + शि°) adj. *schwarzbuschig, — lockig:* Rudra-Çiva AV. 2,27,6. 6,93,1. 11,2,7. 20,132,16.

नीलशिग्रु (नील + शिग्रु) m. *Hyperanthera Moringa Vahl.* (शोभाञ्जन) Râǵan. im ÇKDr.

नीलषण्ड (नील + ष°) m. *ein in Freiheit gesetzter dunkelfarbiger Stier* MBh. 13,5998. 5997. 6182.

नीलसंध्या (नील + सं°) f. = नीलगिरिकर्णिका Râǵan. im ÇKDr. u. नीलापराजिता.

नीलसरस्वती (नील + स°) f. N. pr. einer Göttin, = तारा Trik. 1,1,18. °मनु Bez. *eines best. Zauberspruchs* Verz. d. Oxf. H. 98, a, 14.

नीलसिन्दुवार (नील + सि°) m. *Vitex Negundo* (निर्गुण्डी) *Lin.* Râǵan. im ÇKDr.

नीलस्कन्दा, °स्कन्धा, °स्पन्दा f. *die dunkle* Gokarṇî Nigh. Pr.

नीलस्वरूप (नील + स्व°) *ein best. Metrum, 4 Mal* — ⏑⏑ — ⏑⏑ — ⏑⏑ — — Colebr. Misc. Ess. II, 160 (VI, 4).

नीलाक्ष (नील + ग्रक्ष) m. *Gans (blauäugig)* Çabdârthak. bei Wils.

नीलागलसाला f. AV. 6,16,4.

नीलाङ्कितदल (नील - ग्रङ्कित + दल) *ein best. Knollengewächs* (तैलकन्द) Nigh. Pr.

नीलाङ्ग (नील + ग्रङ्ग) 1) adj. *einen dunkelblauen, dunkelfarbigen Körper habend;* s. u. नील 1. — 2) m. a) *der indische Kranich.* — b) *der blaue Holzheher, Coracias indica* Râǵan. im ÇKDr.

नीलाङ्गु = नीलङ्गु Verz. d. Oxf. H. 118, b, 21. 1) m. *ein best. Gewurm* AK. 2,5,13 (nach ÇKDr.; s. u. नीलङ्गु). H. an. 3,124. Med. g. 38. — 2) *eine Art Fliege* (भम्भराली) H. an. f. Med. — 3) m. *Schakal* Bhar. im Dvirûpak. Wils. — 4) = प्रसून H. an. — Vgl. नीलङ्गु.

नीलाञ्जन 1) n. (नील + ग्रञ्जन) a) *Antimonium* (सौवीराञ्जन) Râǵan. im ÇKDr. — b) *blauer Vitriol* Râǵan. im ÇKDr. — 2) f. ग्रा *Blitz* Gaṭâdh. im ÇKDr.; wohl fehlerhaft für नीलाञ्जसा. — 3) f. ई (नील + ग्रञ्जनी) *ein best. Strauch,* = कालाञ्जनी Râǵan. im ÇKDr.

नीलाञ्जसा (नील + ग्रञ्जस्) f. 1) *Blitz* (vgl. नीलाञ्जना). — 2) N. pr. einer Apsaras. — 3) N. pr. eines Flusses H. an. 4,328. Med. s. 56.

नीलाद्रि (नील + ग्रद्रि) m. *das Gebirge* Nîla (vgl. नील): °माहात्म्य Mack. Coll. I, 74.

नीलाद्रिकर्णिका (नील + ग्रद्रि°) f. = नीलगिरिकर्णिका Râǵan. im ÇKDr. u. नीलापराजिता.

नीलापराजिता (नील + ग्रप°) f. = नीलगिरिकर्णिका Râǵan. im ÇKDr.

नीलाब्ज (नील + ग्रब्ज) n. *die blaue Wasserrose* Ratnam. im ÇKDr. Spr. 342.

नीलाभ (नील + ग्राभा) 1) adj. *bläulich.* — 2) *Wolke* Wils. — Vgl. नीलाभ.

नीलाम्बर (नील + ग्रम्बर) 1) m. a) *ein* Râkshasa H. an. 4,264. Med. r. 275. — b) *der Planet Saturn* dies. — c) Bein. Balarâma's AK. 1,1,1,19. H. an. Med. Halâj. 1,28. — 2) n. = तालीशपत्त्र Râǵan. im ÇKDr.

नीलाम्बुजन्मन् (नील + ग्रम्बु°) n. *die blaue Wasserrose* AK. 1,2,3,36.

नीलाम्लान (नील + ग्रम्लान) m. *eine best. Pflanze* (im Hindi कालाकाराठा), = दासी, छादन Râǵan. im ÇKDr.

नीलाम्ली (नील + ग्रम्ली) f. *ein best. Strauch* (im Hindi नहावुलगुड), = नीलपिष्टोडी, श्यामाम्ली, दीर्घशाखिका Râǵan. im ÇKDr.

नीलाय् (von नील), °यति und °यते *blau —, dunkelfarbig werden* gaṇa लोहितादि zu P. 3,1,13. °यते Vârtt. 2 zu P. 3,1,13.

नीलारुण (नील + ग्र°) m. *die dunkelrothe —, die erste Morgenröthe* Vjutp. 215. — Vgl. ताम्रारुण, पीतारुण.

नीलालिकुलसंकुल (नील - ग्रलि - कुल + सं°) *Rosa glandulifera Roxb.* (*voll von einer Schaar blauer Bienen*) Nigh. Pr.

नीलालु (नील + ग्रालु) m. *ein best. Knollengewächs.* = ग्रसितालु, श्यामलालुक Râǵan. im ÇKDr.

नीलाशी (नील + ?) *Vitex Negundo* (निर्गुण्डी) *Lin.* Nigh. Pr.

नीलाशोक (नील + ग्रशोक) m. *ein blaublühender* Açoka R. 3,17,10. Varâh. Bṛh. S. 28,2.

नीलाश्मन् (नील + ग्रश्मन्) m. *Sapphir* Râǵan. im ÇKDr.

नीलाश्व (नील + ग्रश्व) N. pr. einer Gegend Râǵa-Tar. 8,3215. fg. 3232.

नीलासन (नील + असन) m. 1) *ein best. Baum*, = नीलद्रुम, नीलनिर्यासक, नीलपत्त्र, नीलबीज, नीलसार, सुनीलक Râǵan. im ÇKDr. — 2) *eine Art coitus* (wohl नील + आसन) Smaradîpikâ im ÇKDr.

नीलिका f. s. u. नीलक.

नीलिकाकाच (नी° + काच) m. *eine best. Krankheit der Linse des Auges* Suçr. 2,316,18.

नीलिनी (f. von नीलिन् und dieses von नील) f. 1) *die Indigopflanze, Indigofera tinctoria* AK. 2,4,2,18. Suçr. 1,144,18. 2,98,17. 174,13. 206,20. 540,16. °फल 1,166,17. 2,247,6. — 2) *ein blaublühender Convolvulus* (नीलत्रिपुटा) Çabdar. im ÇKDr. — 3) N. pr. der Gemahlin Aǵamîḍha's Hariv. 1777. VP. 453; vgl. नीली, नलिनी.

नीलिमन् (von नील) m. *eine dunkle Farbe, Schwärze* Git. 8,3. Schol. zu Kaṭhop. Up. in Ind. St. 1,410,6.

1. नीलीराग (नी° + राग) m. *eine Zuneigung, die so unvergänglich ist wie die Indigofarbe*: न चाति शोभते यन्नापैति प्रेम मनोगतम्॥ तन्नीलीरागमाख्याति यथा श्रीराममीतयोः॥ Sâh. D. 217.

2. नीलीराग (wie eben) adj. 1) *die Farbe der Indigopflanze habend* Çabdar. im ÇKDr. — 2) *beständig in der Zuneigung (so unwandelbar wie die Indigofarbe)* H. 476. Halâj. 2,219.

नीलीरोग (नी° + रोग) m. wohl so v. a. नीलिकाकाच Suçr. 2,86,2.

नीलेश्वर (नील + ईश्वर) N. pr. einer Stadt auf der Malabarküste, Νελκύνδα LIA. I, 154, N. 158, N. Anh. LIV. III, 34.

नीलोत्पल (नील + उत्पल) n. *die blaue Wasserrose, Nymphaea cyanea Roxb.* Halâj. 3,59. MBh. 3,12879. R. 4,44,91. Suçr. 1,140,20. 22, 21. 2,120,2. Çâk. 17. Varâh. Bṛh. S. 28,9. 31,21. 42 (43), 32. 49, 7. 53, 22. 67,66. H. 48. Prab. 78,15. Bhâg. P. 5,24,10. Verz. d. Oxf. H. 183, *b*, 6 v. u.

नीलोत्पलमय (von नीलोत्पल) adj. f. ई *aus blauen Wasserrosen gebildet*: माला MBh. 7,5708. R. 6.79,62. तल्प Vâmana-P. in Verz. d. Oxf. H. 46, *a*, 43. अपाङ्गदामन् Daçak. in Benf. Chr. 184, 21.

नीलोत्पलिन् (wie eben) m. Bein. Mañǵuçrî's Trik. 1,1,21.

नीलोद (नील + उद) m. N. eines Meeres oder Flusses, *die blaues Wasser haben*, P. 6,3,57, Vârtt., Sch.

नीव्, नीवति *fett werden* Dhâtup. 15,58. — Vgl. तीव्, पीव्, मीव्.

नीव m. *ein best. Baum* Gobh. 1,5,17. — Vgl. नीप.

नीवर Uṇâdis. 3,1. 1) m. a) = वणिज्जक Med. r. 176. = विपणी (unbest. ob f. oder m. von विपणिन्) H. an. 3, 569; ÇKDr. fasst वणिज्जक als neutr. (!) auf und Wilson setzt dafür *Handel*; es ist aber wohl unter beiden Umschreibungen ein *Handelsmann* zu verstehen. — b) *Bettler* Uǵǵval. — c) = वास्तव्य H. an. Med.; nach ÇKDr. als neutr. zu fassen, nach Wilson *ein zum Bau eines Hauses geeigneter Platz u. s. w.* — d) *Sumpf* Uṇâdivṛ. im Saṃkshiptas. ÇKDr. — 2) n. *Wasser* ebend.

नीवन् (?) m. N. eines der 10 Pferde des Mondgottes Vjâḍi zu H. 104.

नीवाक (von वच् mit नि) m. = प्रयाम AK. 3,3,23. H. 1518. = समाधि AK. 3,4,12,100. *die bei einer Theuerung gesteigerte Nachfrage nach Getraide u. s. w.*: मर्घार्घक्लेशोधान्यादिषु जनानामादरातिशयः॥ तुलाधरणाधिक्यम्॥ क्रमाक्रमादरः॥ मूल्याधिकक्लेशोनिश्चयेन परिच्छेदनम्॥ Bhar. zu AK. ÇKDr.

नीवार (°रे P. 3,4,48. 6,2,144) 1) m. *wilder Reis* (sg. *die Pflanze*, pl. *die Körner*) AK. 2,9,25. H. 1176. Halâj. 2,429. VS. 18,12. TBr. 1,3,6, 7. Çat. Br. 5,1,4,14. 3,3,5. Z. d. d. m. G. 9, LXVIII. MBh. 3.1404. 12, 8890. 13,6512. R. Gorr. 2,28,21. Suçr. 1,73,5. 79,20. 196,21 fg. 2,79,14. Ragh. 1,50. 5,9. 15. Çâk. 14. 96. Bhâg. P. 9,20,14. Prab. 44, 7. Am Ende eines adj. comp. f. आ Ragh. 1,52. — 2) f. आ N. pr. eines Flusses MBh. 6,328. निवारा VP. 182.

नीवारक m. = नीवार 1. Suçr. 1,157,21.

नीवि (die ältere Form) und नीवी (wohl von व्या mit नि) Uṇâdis. 4, 135. f. 1) *ein umgebundenes Tuch, Schurz*, insbes. *der von Frauen dicht am Leibe getragene Schurz* AK. 3,5,22,214. Trik. 3,2,14. H. 673. an. 2,528. Med. v. 15. यत्ते वासः परिधानं यां नीविं कृणुषे त्वम् AV. 8,2,16. 14,2, 50. सोमस्य नीविरसि VS. 4,10. Çat. Br. 1,3,3,6. नीविमुद्वृह्य 2,4,2,24. नीविमुद्वृह्ते 3,2,1,15. TS. 6,1,1,3. Kâtj. Çr. 4,1,15. नीवीस्तनप्रावरणसक्थिकेशाभिमर्शन Jâǵń. 2,284. एकवस्त्रा त्वधोनीवी MBh. 2,2216. नीविविस्रंसनः करः 11,693. नीवीम् Kumâras. 1,38. प्रस्थानभिन्नां न बबन्ध नीवीम् 7,60 (= Ragh. 7,9). Megh. 69. नीवीं प्रति प्रणिहिते तु करे प्रियेण Sâh. D. 42,1. Bhâg. P. 5,2,14. मतया विश्लथनीव्या 6,1,60. (विवासा व्रीडिता भृशम्) नीवीमाश्रय पर्यधात् 9,1,30. पिशङ्गनीवी adj. f. 4,25,23. ग्रन्थेः संध्याधनीवेः 3,8,24. Vgl. तोयनीवी. *das Band, mit dem ein doppelt zusammengelegtes* Kuça-*Gras beim Manenopfer eines* Çûdra *gebunden wird* (शूद्रस्य पित्रादिश्राद्धे मोटकबन्धनम्) Mathureça zu AK. im ÇKDr. — 2) = परिपण AK. 2,9,80. 3,4,22,214. H. 869. H. an. Med. Halâj. 5,38. Wird durch *Kapital* erklärt, und AK. 2,9,80 und H. 869 steht in der That मूलधन (मूलद्रव्य) noch als drittes Synonym oder als Erklärung dabei; in H. an. wird aber मूलद्रव्य als eine von परिपण verschiedene Bedeutung dem Worte नीवी zuertheilt. Nach Subhûti bedeutet aber नीवी auch राजपुत्रादिर्बन्धकः *das Pfand eines Kriegers u. s. w.* und Râǵa-Tar. 8,2217 finden wir das Wort in der Bed. von *Geissel, obses* gebraucht: पुत्रो दत्तवतो नीविं नागपालस्य. Dieses führt uns auf die Vermuthung, dass unter परिपण ursprünglich diese Bedeutung gemeint gewesen sei. Colebrooke und Wilson (nach AK.) geben dem Worte नीवी auch die Bed. *a stake at play* (Colebr.), *stake, wager* (Wils.), welche ohne Zweifel gleichfalls auf einer Deutung von परिपण beruht.

नीविभार्य (नी° + भा°) adj. *im Schurz zu tragen*: गर्भं त उग्रौ रक्षतां भेषजौ नीविभार्यौ AV. 8.6,20.

नीवृत् (वर्त् mit नि; vgl. उपवर्तन) P. 6,3,116, Sch. *eine bewohnte Gegend, Reich* AK. 2,1,8. 3,4,14,66. H. 947. Halâj. 2,129. गौडनीवृति Trik. 2,1,7.

नीव्र n. 1) *der Rand eines Daches* AK. 2,2,14. Trik. 3,3,360. H. 1011. Med. r. 34. Halâj. 2,148. *Dach* Hâr. 152. — 2) *Wald* Trik. Med. — 3) *Radfelge*. — 4) *das Sternbild* Revatî. — 5) *der Mond* (neutr.!) Med. — Vgl. नीध्र.

नीशार (von शर् mit नि) m. *ein warmer Ueberwurf, eine warme Decke* AK. 2,6,3,20. H. 675. गौरिवाकृतनीशारः प्रायेण शिशिरे कृशः Siddh. K. zu P. 3,3,21. = काण्डार (bengal. *Schirm, Vorhang*) Najanânanda im ÇKDr. = काण्डपट *Vorhang* Bhar. (nach einer ungenannten Autor.) im ÇKDr. = मसारि bengal. *Vorhang als Schutz gegen Mücken*)

Bhar. (nach einer ungenannten Autor.) ebend.

नीषह् (सह् mit नि) adj. *bewältigend:* शत्रूषाण्णीषाडभिमातिषाहः AV. 5,20,11.

नीहार (scheinbar von हर् mit नि) m. 1) *Nebel* AK. 1,1,2,13. Trik. 1,1,87. H. 1072. Halâj. 3,28. AV. 6,113,2. 18,3,60. नीहारेण प्रावृता जल्प्या चासुतृप उक्थशासश्चरन्ति RV. 10,82,7. VS. 22,26. 25,9. TS. 7,5,11,1. Taitt. Âr. 1,10,7. 6,4,1. Kâth. 28,4. Khând. Up. 3,19,2. Çvetâçv. Up. 2,11. M. 4,113. Jâgń. 1,150. वसुधारेणुसंवीतौ — बभासतुर्यथा शैलौ नीहारेणाभिसंवृतौ Hid. 4,40. एवं तयोक्तो भगवान्नीहारमसृजत्प्रभुः। येन देशः स सर्वस्तु तमोभूत इवाभवत्॥ MBh. 1,2403. fg. खाण्डवं च वनं सर्वं पाण्डवो बहुभिः शरैः। प्राच्छादयदमेयात्मा नीहारेणेव चन्द्रमाः॥ 8234. तस्मात्ते संशयः कृच्छ्रे नीहार इव नश्यतु 3,1199. नादृश्यत तदा द्रोणो नीहारेणेव संवृतः 4,1859. 1999. 14,1741. R. 1,55,25. 3,22,5. 11. 19. सनीहार इवोडुराट् 4,5,14. 6,16,56. 104,17. Suçr. 1,114,1. Ragh. 7,57. Varâh. Bṛh. S. 5,92. 29,21. Bhâg. P. 1,12,10. नीहारं यद्विदुस्तमः 3,12,38. उदतिष्ठद्वयस्तस्य नीहारादिव भास्करः 4,10,15. अघं धुन्वन्ति कार्त्स्न्येन नीहारमिव भास्करः 6,1,15. — 2) *Entleerung:* आहारनीहारविधिस्त्वदृश्यः H. 58; viell. fehlerhaft für निर्हार.

नीहारकर (नी° + 1. कर) m. *der Mond* Daçak. 7,3 v. u.

नीहाराय्, °यते = नीहारं करोति P. 3,1,17, Vârtt. 3.

1. नु indecl. am Anfange des Verses regelmässig gedehnt, häufig auch an anderen Stellen; s. RV. Prât. 7,10. 11. 19. P. 6,3,133. = क्षिप्रम् Naigh. 2,15. पृच्छायाम् und विकल्पे AK. 3,4,32 (Colebr. 29). 9. H. an. 7,11. Med. avj. 41. fg. वितर्के (तर्के AK. 3,5,18, v. l.) H. an. Med. Halâj. 5,94. अनुनये (अनुशये! H. an.), अतीते (तीर्थे! H. an.), अपमाने, हेतौ, अपदेशे Med. 1) *nun.* a) zeitlich *nun, jetzt:* नू इत्था ते पूर्वथा च प्रवाच्यम् RV. 1,132,4. नू च (Nir. 4,17) पुरा च 96,7. विष्णोर्नु कं वीर्याणि प्र वोचम् 1,154,1 (oder zu d). नवं नु स्तोमं अग्नये ... जीजनम् 7,15,4. आ मा पूषन्नुप द्रव शंसिषं नु ते 6,48,16. मा परा गाः सोमस्य नु त्वा यामि 3,53,2. 53,18. अस्ति स्विन्नु वीर्यं तत्त इन्द्र न स्विदस्ति *hast du noch diese Kraft?* 6,18,3. स ईक्षत लोकान्नु सृजा इति Ait. Up. 1,1. स ईक्षतेमे नु लोकाश्च लोकपालाश्च 3,1. — b) folgernd und abschliessend; oft den Schlusssatz eines Liedes beginnend: *nun, also:* अप्यू नु पत्नीर्वृषणो जगम्युः RV. 1,179,1. नू नो रास्व 3,13,7. 5,17,5. 1,64,15. 4,16,21. 44,6. नू मे हवमा शृणुतम् 7,67,10. 62,6. 75,8. 9,93,5. नू म आ वाचमुप याहि 6,21,11. नि वो नु मन्युर्विशताम् *also lege sich euer Eifer* 10,34,14. निर्देशो ऽस्तु Ait. Br. 7,17. यजमानो नु पापीयान्भवति 3,11. इति नु 41. 1,21. Çat. Br. 1,6,2,6. 2,2,2,7. अत्र नु मीमांस्यमेव ते Kenop. 9. अथ नु किमनुशिष्टो ऽवोचथाः Khând. Up. 5,3,4. — c) den Uebergang bildend oder überh. einleitend: किमू नु वः कृणवाम RV. 2,29,3. 1,124,1. धीरा त्वस्य महिना जनूंषि 7,86,1. 2,11,4. न यस्य वर्ता जनुषा न्वस्ति 4,20,7. 54,1. 7,68,5. 8,70,8. AV. 6,124,1. — d) ermunternd, auffordernd: *so — denn:* येना न्विन्द्र ते हरी RV. 1,82,1. अभि नु मा वतमीयाः 2,33,7. 5,45,5. हन्तो नु किमाससे 8,69,5. 9,9,8. मध्वा मदेम सह नू समानाः 3,58, 6. 6,52,5. वयं नु ते दाश्वांसः स्याम 7,37,4. AV. 6,60,2. पतिं नु मे पुनर्युवाणं कुरुतम् Çat. Br. 4,1,5,10. 11,8,3,5. देहि नु नः Ait. Br. 4,25. नू नु RV. 1,17,8. — e) bei Fragen, besonders in der wiederholten Frage, verstärkend: कदा नु RV. 4,23,6. कुविन्नु 3,42,2. कथा नु 5,29,13. कद्ध न्वस्याकृतम् 8,55,9. को नु वाम् 5,67,5. 1,165,13. 10,102,10. कुह त्या कुह नु श्रुता 5,74,2. किं स्विद्वक्ष्यामि किमु नू मनिष्ये 6,9,6. अपि नु Ait. Br. 7,27. कथं नु 4,28. AV. 5,11,2. 8,9,25. 10,2,2. 10. कति नु 12, 4,43. 5,5. किं नु तिष्ठसि 15,3,1. क्व नु Çat. Br. 1,2,3,9. 3,4,26. — किं नु पृच्छामि MBh. 3,2428. को नु 2429. Hid. 2,11. 32. R. 1,1,2. 4,1. 3,57, 19. Bhâg. P. 5,6,16. इतः कष्टतरं किं नु Hid. 1,5. Hit. I,176. किं नु गर्हाम्यथात्मानमथ भीष्मम् MBh. 5,6003. 3,2797. R. Gorr. 2,107,2. कथं नु MBh. 3,2372. fg. 2718. Ragh. 2,54. Çâk. 140. Vikr. 9. Hit. I,21. कदा नु किम् R. Gorr. 2,107,2. क्व नु MBh. 3,2498. 2643. 2902. को नु खलु Çâk. 101,19. 20. किं नु खलु स्यात् *was mag das wohl sein?* 71,20. 58, 2. किं नु खलु यथा वयमस्यामेवमियमस्मान्प्रति स्यात् 17,13. 32,12. किं नु खलु *warum wohl?* 60,4. क्व नु खलु 32,14. 41,17. कदा नु खलु MBh. 3,2675. ततो दुःखतरं नु किम् 4,569. R. Gorr. 2,66,61. विप्रान्नु को न विपद्येत Bhâg. P. 3,16,9. विष्णोर्नु वीर्यगणनां कतमो ऽर्हतीह 2,7,40. कुतः पुनस्ते भगवन्नु दर्शनात् 3,33,6. सुप्ता किं नु मृता नु किं मनसि मे लीना विलीना नु किम् Amar. 36. अनुद्धिर्वत किं राजा विपरीतमतिर्नु किम् R. Gorr. 2,40,6. Ohne Fragepronomen in zwei- oder mehrgliedrigen Fragesätzen: आहिर्नू३ रज्जुर्नु P. 8,2,98, Sch. (तत्) तदा गृहीतं नु मृगाङ्गनाभ्यस्ततो गृहीतं नु मृगाङ्गनाभिः Kumâras. 1,47. स्वप्नो नु माया नु मतिभ्रमो नु क्लिष्टं नु तावत्फलमेव पुण्यम् Çâk. 137. Vikr. 9. चित्रे निवेश्य परिकल्पितसत्त्वयोगा (Ende der ersten Frage) रूपोच्चयेन मनसा विधिना कृता नु Çâk. 42. धावन्ति वर्त्मनि तरन्ति नु वाजिनस्ते 8, v. l. नु — स्विद् — स्विद् — नु Kir. 8,35. किं नु पूर्वं पराजैषीरात्मानमथ वा नु माम् MBh. 2,2204. प्रक्रोक्ष्यति कस्तिनः किं मृगयां नु चरिष्यति। कथनिष्यति न (wohl नु zu lesen) खल्वस्मान्सैन्यं ह्येतदमानुषम् R. Gorr. 2,91, 4. ब्रूहि सुमध्यमे। स्वप्ने नु स मया दृष्टो यदि वा सत्यमेव तत् Sâv. 5,71. — f) नु — नु *entweder — oder:* अभिषेक्ष्यति रामं नु राजा यज्ञं नु यक्ष्यते। इत्यहं कृतसंकल्पो हृष्टो यात्रामयासिषम् R. 2,72,27 (74,28 Gorr.). Bhaṭṭ. 6,17. drei Mal wiederholt: अथ जयाय नु मेरुमहीभृतो रभसया नु दिगन्तदिदृक्षया। अभिययौ स हिमाचलमुच्छ्रितं समुदितं नु विलङ्घयितुं नभः Kir. 5,1. mit वा *oder* verbunden: यं वानयोर्दममधीश भवान्विधत्ते वृत्तिं नु वा Bhâg. P. 3,16,25. — g) überhaupt bestätigend und versichernd: *nämlich, gewiss, gar.* Häufig hebt es das Wort hervor, auf welches es folgt, ohne bestimmter zu fassende Bedeutung. न मानु गान्यनु नू गमानि RV. 4,18,8. महाँ इन्द्रः परश्च नु महित्वमस्तु वज्रिणे *und noch weiterhin* 1,8,5. उवासोषा उच्छाच्च नु 48,3. जघान जघनच्च नु 9,23,7. या चकर्थ या चो नु नव्या कृणवः 5,29,13. एकं नु त्वा सत्पतिं पाञ्चजन्यं 32,11. गर्भे नु *schon im Mutterleibe* 10,10,5. प्र नू स मर्तः शवसा जनाँ अति तस्थौ 1,64,13. AV. 4,19,1. 10,2,28. 18,2,57. त्वं नु खलु नो ब्रह्मिष्ठो ऽसि Çat. Br. 14,6,1,4. 3,5,2,2. Ait. Br. 3,43. पूर्वे नु, अवरे 2,3. अकार्षीः किम्। अहं नु करोमि oder अहं न्वकार्षम् *ja wohl habe ich es gemacht* P. 3,2,121, Sch. भगवांस्ते प्रजाभर्तुर्हृषीकेशो नु तुष्यति Bhâg. P. 3,13,12. येनो ऽलिखचादि नु ते पदयो रमन्त 13,40. 23,37. 4,19,34. 5,11,2. 7,8,49. So in Verbindung mit andern Partikeln verwandter Bedeutung; mit चिद्: नित्ये चिन्नु यं सदने जगृभ्रे RV. 1,148,3. सो चिन्नु न मराति 191,10. 68,7. 5,41,13. 17. 10,11,3. सद्यश्चिन्नु 7,19,9. AV. 5,11,4. mit अध (s. auch u. d. W.): रोदसी अपृणा उत प्र रिरिक्था अध नु *und gar* RV. 3,6, 2. 38,2. 55,6. 10,30,10. mit इद् 1,52,11. 164,32. 2,11,16. 17. अस्युष्टा

इन्नु भूयसीरुषासः 28,9. 3,38,7. 8. 4,51,9. शतमिन्नु शरदः 1,89,9. उपोपेन्नु मघवन्भूय इन्नु ते दानं पृच्यते Vâlakh. 3,7. घा नु ṚV. 2,15,1. mit der Negation (ननु s. bes.) *gewiss nicht:* नहि नु ते महिमनः समस्य विद्म 6,27,3. 1,80,15. 167,9. नकी न्वस्य प्रतिमानमस्ति 4,18,4. नकिर्नु न त्वावाँ अस्ति 1,165,9. इहैव भव मा नु गाः AV. 5,30,1. 14. mit कम् (s. auch d. W.): येना नु कं मानुषी भोजते विट् *durch welchen eben* ṚV. 1,72,8. एवेन्नु कं सिन्धुमेभिस्ततार 7,33,3. 8,55,9. 10,50,5. 137,1. नु वै s. न्वै. Besonders zu bemerken ist नू चित् *von nun an* so v. a. *für immer:* अध्या चिन्नू चित्तदपो नदीनाम् ṚV. 6,30,3. इमं केतुमदधुर्नू चिदह्नाम् 39,3. 18,8. *von nun an* so v. a. *alsbald:* दशस्या नो मघवन्नू चित् 8,46,11. नू चिद्धिष्व मे गिरः 1,10,9. 104,2. nach Nir. 4,17 ist नू चित् und नू च so v. a. *ehemals* und auch *jetzt* (पुराणनवयोः). Aus der späteren Sprache verdienen noch die Verbindungen अहो नु (Bhâg. P. 5,6,15. Pańkat. I,166, v. l.) und अहो नु खलु (Çâk. 60,12) Beachtung. — 2) *nie:* नू अन्यत्रा चिदद्रिवस्त्वन्नो जग्मुराशसः ṚV. 8,24,11. नू मर्तो दयते सनिष्यन्यो विष्णव दाशत् 7,100,1. häufiger in der Verbindung नू चित् *niemals, nimmermehr:* नू चित्स दभ्यते जनः 1,41,1. नू चिद्यथा नः सख्या वियोषत् 4,16,20. 6,7. 6,18,11. 7,32,5. 56,15. नू चिद्धि परिमम्नाथे अस्मान् 93,6. नू चित् und in der Folge न, oder umgekehrt, 1,53,1. 7,20,6. 8,27,9. 32,11. न कुतश्चन, नू चित् 1,136,1. verstärkt नू चिन्नु 6,37,3. 7,22,8. — Von नु *jetzt* stammen नव, नवीयंस्, नव्य, नूतन, नूनम्; in अनु *später* das अ als अ priv. zu erklären ist schon darum nicht gerathen, weil अनु auch locale Bed. hat.

2. नु, नौति (s. u. प्र) Dhâtup. 24,26. P. 7,3,89, Sch. ved. नवते, अनूषि, अनविष्ट, अनूषत; selten act. in der älteren Sprache (नुवन्त् partic.), mit Ausnahme der reduplicirten Formen अनूनोत् und perf. नोनाव (zum intens. gezogen vom Schol. zu P. 3,1,35. 6,1,8), नोनुमस्, नोनवुस् und नोनुवुस्; अनावीत्, अनौषीत्, अनुवीत् (von नू), नुनाव, नुनुविव in der späteren Sprache Vop. 9,41. 13,6. in Betreff des Bindevocals s. Kâr. 1 aus Siddh. K. zu P. 7,2,10. Vop. 8,46. 60. नू, नुवति Dhâtup. 28,104. *brüllen, schreien, brummen* (von den Stimmen verschiedener Thiere, des Rindes, Esels u. s. w.); überh. von starken Tönen: *schallen, jauchzen, jubeln;* mit acc. *Jmd zujauchzen, lobsingen* (Dhâtup.): गावो न धेनवोऽनवन्त ṚV. 10,95,6. 1,66,10 (5). कृष्णो नोनाव वृषभः 79,2. गर्दभं नुवन्तम् 29,5. (वज्रम्) येन नवन्तमहिं सं पिणक् 6,17,10. अनूनोदत्र हस्तयतो अद्रिः 5,45,7. इन्द्रं वाणीरनूषत 1,7,1. 9,39,6. 45,5. क्षत्रियाय धाम्ने नोनुमः 8,52,11. Vâlakh. 4,9. यस्य देवा आशृण्वन्ति नवमानस्य मर्ताः ṚV. 1,190,2. 2,34,10. द्विधाप्रयुक्तेन च वाङ्मयेन सरस्वती तन्मिथुनं नुनाव Kumâras. 7,90. सिद्धैर्नुतः Bhâg. P. 3,23,39. 4,20,32. Nalod. 1,30. सादरं नौमि तं भक्त्या श्रीगोपीजनवल्लभम् Skanda-P. in Verz. d. Oxf. H. 72, *a*, 2 v. u. सैन्ये नीलं नुनाव च Bhaṭṭ. 14,112. नरपतिचरणौ नवितुम् (v. l. नुवितुम्; nach dem Schol. = नन्तुम्) अरिनुतौ 12,86. — Vgl. 2. नव, नवन, नुति.

— desid. vom caus. नुनावयिषति P. 7,4,80, Sch. Vop. 19,14.

— intens. नोनूयते, नोनोति Schol. zu P. 6,1,8. 7,3,89. *dröhnen, brausen:* नूवत्परिज्मन्नोनुवन्त वाताः ṚV. 4,22,4. दिवो न यस्य विधतो नवीनोद्वृषा रुक्ष ओषधीषु नूनोत् 6,3,7.

— अच्छ *zurufen, zujauchzen:* अच्छा गिरः। महामनूषत श्रुतम् ṚV. 1,6,6. अच्छा म इन्द्रं मतयः (अनूषत) 10,43,1.

— अनु intens. *nachjubeln:* शतैनमन्वनोनवुः ṚV. 1,80,9. त्वामिद्धि त्वायवोऽनुनोनुवतश्चरान् सखाय इन्द्र कारवः 8,81,33.

— अभि *Jmd* (acc.) *zubrüllen, zurauschen, zujauchzen:* इन्द्रमभि स्तोमा अनूषत ṚV. 1,11,8. तच्छ्वान्तीरभ्यनूषत व्राः 4,1,16. तमापो अभ्यनूषत वत्सं संशिश्वरीरिव 8,58,11. अभि गावो अनूषत योषा जारमिव प्रियम् 9,32,5. वृषानविष्ट गा अभि 71,7. विपश्चितोऽभि स्तोमैरनूषत 8,3,8. अभि कण्वा अनूषतापो न प्रवता यतीः 6,34. इन्द्रमभ्यनूष्यर्कैः 6,38,8. वयं त्वाभि नोनुमः 4,32,4.

— आ med. P. 1,3,21, Vârtt. 6. Vop. 23,1. *tönen, ertönen:* आ वामृताय केशिनीरनूषत ṚV. 1,151,6. आ कलशा अनूषतेन्दो धाराभिरोजसा विश 9,65,14. *zwitschern, schreien:* (पतत्रिणः) मन्द्रमानुवानाः Bhaṭṭ. 8,67. — intens. *durchtönen, durchrauschen:* आत्मा ते वातो रज आ नवीनोत् ṚV. 7,87,2.

— अन्वा intens. *durch — hin tönen:* अश्वियाय यः पूर्वीरन्वानोनवीति ṚV. 10,68,12.

— परि *lobpreisen:* पृथयेत्थं कलपदैः परिणुताखिलोदयः। मन्दं जहास वैकुण्ठः Bhâg. P. 1,8,44.

— प्र 1) *brüllen, dröhnen, schallen:* प्र धेनव उदप्रुतो नवन्त ṚV. 7,42,1. प्र पर्वता अनवन्त प्र गावः 8,85,5. प्र सूनव ऋभूणां बृहन्नवन्त वृजना 10,176,1. *lobpreisen:* प्रणुत *gepriesen* AK. 3,2,59. इत्यव्यलीकं प्रणुतोऽब्जनाभः Bhâg. P. 3,21,22. — 2) *brummen* so v. a. *den Ton* oṃ *ausstossen:* ओमोमिति प्रणौति Ait. Br. 5,32. य एतदेवं विद्वानक्षरं प्रणौति Khând. Up. 1,4,5. षोडशभिः प्रणौति *am Ende von sechzehn Silben hängt er das* oṃ *an* Ait. Br. 4,1. 6,28. 35. Çâṅkh. Br. 14,2. ऋगन्तैः प्रणुवन्ति Âçv. Çr. 6,4. प्रणुयात् 8,2. Çâṅkh. Çr. 6,3,11. 7,10,7. 25,8. — Vgl. प्रणव.

— अभिप्र *Jmd.* (acc.) *zutönen, zujubeln, bejubeln* ṚV. 1,11,2. 70,1. इमा उ त्वाभि प्र णोनुवुर्गिरः 6,45,25. 7,31,4. 8,12,23. इमा अभि प्र णोनुमो विपामग्रेषु धीतयः 6,7.

— सम् *zusammen brüllen, — blöcken u. s. w., — schallen:* समह्निरसो नवन्त गोभिः ṚV. 4,3,11. 5,30,10. 45,8. 8,59,5. 9,101,8. सं धीतयो वावशाना अनूषत 86,31. सोमं अर्का त्रिष्टुभः सं नवन्ते 97,35. 10,120,2.

— अभिसम् *zusammen jubeln u. s. w. über, — gegen Etwas* ṚV. 1,164,3. महामह्नावमभि सं नवन्त 6,7,2. त्वां जायमानं शिशुं न देवा अभि सं नवन्ते 4. 8,58,5. 84,1. 10,71,8.

3. नु, नवते unter den Synonymen für *gehen* Naigh. 2,14. caus. etwa *vom Platze bewegen, beseitigen:* नव नव दक्षिणा भवन्ति नावयत्येवैनम् (भ्रातृव्यं तत्) Shadv. Br. 3,8. Nach dem Schol. *neu machen* (dies könnte नवयति sein) so v. a. *zu einem andern Leben verhelfen.*

— अति caus. *vorüberwenden, abkehren:* अग्निष्ठां तस्याश्विनाद्व्यनोपोदित्थं चेत्थं वातिनावयेत् TS. 6,3,4,4.

— अनु, partic. अनुनूता (von नू) neben विषूची, प्रतीची Pańkav. Br. 10,12,6.

— अप in der Stelle: सव्येन कुशानादाय दक्षिणेनापनौति Çâṅkh. Gṛhj. 1,8.

— अभि med. *sich zuwenden:* अभी नवन्ते अद्रुहः प्रियमिन्द्रस्य काम्यम् ṚV. 9,1,100.

— अव med. *sich hinbewegen:* असश्चतः शतधारा अभिश्रियो हरिं नवन्तेऽव ता उदन्युवः (die Finger) ṚV. 9,86,27.

— वि med. etwa *sich nach verschiedenen Richtungen wenden:* पुरुत्रा ते

वि पूर्तयो नवंत्त क्षोणयो यथा RV. 10,22,9.

4. नु 1) m. a) *Waffe.* — b) *Zeit.* — c) *Boot* (doch wohl nur am Ende eines comp.; vgl. नौ). — 2) (= 2. नु) *Preis, Lob* ÇABDÂRTHAK. bei WILS.

नुड्, नुडति *schlagen, tödten* (वधे) VOP. in DHÂTUP. 28,92. — समानोद्य MBH.3,11477 Druckfehler für समालोद्य, wie schon WEST. bemerkt hat.

नुति (von 2. नु) f. *Lob, Preis* AK. 1,1,5,12. H. 269. HALÂJ. 1,145. पगुणनुतिभिः स्वान्गुणान्ख्यापयन्तः BHARTR. 2,59, v. l. *Ehrenerweisung* ÇABDAR. im ÇKDR.

1. नुद्, नुदति, °ते DHÂTUP. 28,2. 132. प्रणुद्यात् HARIV. 7442. नुनोद, नुनुदे; अनौत्सीत्, ved. नुत्थाम्, अनुत्त; नोत्स्यति, °ते KÂR. 3 aus SIDDH. K. zu P. 7,2,10; partic. नुत्त und नुन्न P. 8,2,56. VOP. 26,98. प्रणादित MBH. 1,6670. संप्रणादित 3,377. *stossen, fortstossen, rücken; vertreiben, austreiben, verscheuchen, entfernen:* नुदस्व याः परिस्पृधः RV. 9,53,1. 63,24. बिभेद वलं नुनुदे विवाचः 3,34,10. अर्वाञ्चं नुनुदे वलम् 8,14,8. 1,85,10. ऊर्ध्वं नुनुद्र उत्साधिं पिबध्यै *in die Höhe stemmen, lüpfen* 88,4. तं परावतमिन्द्रो नुदतु AV. 6,75,2. 124,2. 9,2,15. 12,1,32. ÇAT. BR. 1,9,3,11. 11,5,5,8. 9. तांस्तथैभ्यो लोकेभ्यो ऽनुदन्त AIT. BR. 1,23. भागिनं भागान्नुदन्ते 2,7. 3,14. 50. पराचीं वाचा निर्ऋतिं नुदामि TBR. 3,1,2,3 in Z. f. d. K. d. M. 7,271. RV. PRÂT. 11,20. मन्दं मन्दं नुदति पवनश्चानुकूलो यथा त्वाम् (मेघ) MEGH. 9. नुदति नृपः सपत्नान् MBH. 3,974. 4,1395. VARÂHA-P. in Verz. d. Oxf. H. 57, a, 17. आदित्यो दिवि देवेषु तमो नुदति तेजसा। तथैव नृपतिर्भूमावधर्मान्नुदते भृशम्॥ MBH. 3,12707. अहं पापं नुदामि ते 1, 3391. (एनः) सर्वं तन्नुदते पश्चात्तैः 3,1341. 12,6634 (vgl. 5,1589). SUÇR. 2,360,7. वामेतरः संशयमस्य बाहुः केयूरबन्धोच्छ्वसितैर्नुनोद RAGH. 6,68. आत्मापराधं नुदतीं चिराय शुश्रूषया 10,35. तापयति च रिपुं शोकांश्च नुदति VARÂH. BRH. S. 104,6. pass.: नृपतेर्व्यजनादिभिस्तमो नुनुदे RAGH. 8,40. *schleudern:* नुनोद शक्तिमन् BHATT. 14,109. *weitertreiben, antreiben:* सूतस्य नुदतो वाहान् MBH. 3,15739. नुत्त und नुन्न *fortgestossen, fortgedrängt* AK. 3,2,37. H. 1482. HALÂJ. 4,82 (wo wohl नुत्तं st. तुन्नं zu lesen ist). गदानुन्ने महासुरे MBH. 3,670. (गदा) अर्जुनेन शरैर्नुन्ना प्रतिमार्गमथागमत् 4, 1819. जाया पत्या नुत्ता *verstossen* AV. 10,1,3. 8,8,19. 9,2,4. तोत्त्रैर्नुन्न इव द्विपः *angetrieben* R. 2,40,41. — Vgl. НОУДИТИ, НѪДИТИ (schon von MIKLOSICH verglichen), НОУЖДА, НѪЖДА, *Noth*.

— caus. नोदयति *antreiben:* तान्हयान्। अनोदयत् (प्राचोदयत् MBH. 3, 12095) ARG. 6,17. ते नोद्यमाना चोद्यमाना MBH. 3,2794) विधिवद्दाङ्केन क्रयोत्तमाः N. 19,22. नोदयाश्वान् ÇÂK. 7,20, v. l. für चोदय. नोदित v. l. für चोदित, देशित Spr. 463. मातङ्गाः — अङ्कुशाङ्गुष्ठनोदिताः MBH. 9,1005. विष्णुना नास्मि नोदितः R. 5,46,12. तेषां सूतमनोदयत् VÂJU-P. in Verz. d. Oxf. H. 47, a, 5 v. u.

— intens. *wiederholt wegstossen, vertreiben:* तान्विश्वे देवा अनोनुद्यन्त AIT. BR. 3,30.

— अति *vorübertreiben:* पद्भ्यां वीरुद्भिरतिनुत्तो नाव्या एतु स्रोत्याः AV. 8,7,15.

— अप *fortstossen, vertreiben, verscheuchen* RV. 1,167,4. अप मृधो नुदस्व 3,47,2. 10,131,1. अपं मृत्युं नुदन्तु AV. 12,3,49. 10,1,1. अपाघशंसं नुदतामरातिम् TBR. 3,1,1,4. 18. 14 in Z. f. d. K. d. M. 7,267. 269. 270. अरो गमपनुद्य शरीरात् ÇÂNKH. GRHJ. 3,8. KAUÇ. 48. 97. VS. 28,13. यः — अनौद्क्षिणीशतमपानुदत् BHÂG. P. 1,16,35. धनतृष्णामपानुदत् MBH. 14, 1853; vgl. अपा. ममापनुद्याच्छोकम् BHAG. 2,8. ÇAÑK. zu BRH. ÂR. UP. S. 132. BHÂG. P. 5,8,17. KULL. zu M. 11,86. 115. BHATT. 10,13. Vgl. अपनुत्ति, °नुद, °नोद fgg. — caus. = simpl.: अपनोदित (भय) ÇAÑK. zu BRH. ÂR. UP. S. 132. — desid. s. अपनुनुत्सु.

— व्यप *vertreiben, verscheuchen:* अलक्ष्मीं व्यपनोत्स्यथ MBH. 3,10695. शोकं राजन्व्यपनुद 11,24. तेषां श्रमम् — व्यपानुदत् 7,3740; vgl. व्यपा und व्यपनुत्ति.

— अभि *Jmd stossen, drängen:* दण्डकाष्ठाभिनुन्नाङ्गी (वसुंधरा) सायमाना) MBH. 14,1718. — caus. *antreiben:* ततो ऽभ्यनोदयत्कृष्णो युक्तामिति दारुकम् MBH. 14,1478. मादृशेनाभिनोदितः 7,4226. VÂJU-P. in Verz. d. Oxf. H. 47, b, 4.

— अव caus. *Jmd* (acc.) *durch Jmd* (acc. *wegtreiben lassen:* यदि। कुन्ननवानोदयिष्यस्त्वम् MBH. 7,3069.

— पर्यव *hinstossen* d. h. *hinschaffen zu* (acc.): बलिं क्रियमाणं पन्थानं पर्यवनुदति PAÑKAV. BR. 15,7,4.

— अपा *forttreiben, vertreiben, verscheuchen, entfernen:* अभिद्रवार्जुन क्षिप्रं कुरून्द्रोणादपानुद MBH. 7,8691. पुरंदरस्य कर्णा त्वं बुद्धिमेतामपानुद 3,16973. कर्म दोषानपानुदन् (partic.) M. 6,95. गुरुस्त्रीगमनीयं तु व्रतैरेभिरपानुदेत् 11,102. 169. Die unlogische Verbindung der zwei Präpositionen ist nur durch das Metrum veranlasst.

— व्यपा *entfernen, verscheuchen:* परिवेष्टनमेतेषां क्षिप्रं चैव व्यपानुद MBH. 4,1319. ज्येष्ठस्य पाण्डुपुत्रस्य शोकं भीष्म व्यपानुद 12,1836. Auch hier gilt das bei अपा Bemerkte.

— उपा dass.: ततः शेषानुपानुदत्। इषुजालेन महता MBH. 7,1771. नाद्य शोकमुपानुदे *von sich entfernen, sich befreien von* 208. *zertrümmern, zerspalten:* (कार्मुकम्) तदप्यस्य शितैर्भल्लैस्त्रिधा त्रिभिरुपानुदत् 6,5619. Aller Wahrscheinlichkeit nach ist wohl überall अपानु° zu lesen.

— उप *herantreiben:* द्रुतमरुदुपनुन्नैः — अम्बुवाहैः ÇIÇ. 4,68.

— निस् *ausstossen, wegräumen, austreiben, verscheuchen, entfernen* AV. 6,75,1. 12,2,15. 16. 42. AIT. BR. 4,6. 5,11. KAUÇ. 71. TAITT. ÂR. 10, 1,8. क्षुधा निर्नुदति (lies निर्णु°) प्रज्ञाम् MBH. 14,2780. निर्णुदन्निवास्य चायुः 5,1590. तच्च निर्णुदति यत्पुरा कृतम् 12,7126 = 9037. निर्णुदन्पापमात्मनः R. 1,13,40. *von sich stossen, zurückweisen:* धाना मत्स्यान्पयो मांसं शाकं चैव न निर्णुदेत् M. 4,250. — Vgl. निर्णोद.

— अभिनिस् *austreiben, verscheuchen, entfernen:* अज्ञानाद्धि कृतं पापं तपसैवाभिनिर्नुदेत् (lies: °निर्णुदेत्) MBH. 12,10728.

— परा *wegstossen, — drängen, — treiben, entfernen* RV. 1.39,2. परा शर्धन्तं नुनुदे अभि क्षाम् 7,18,16. 32,25. 8,14,9. परावतं नुदेथाम् *von der Stelle rücken* 1,116,9. AV. 3,18,3. तन्नः पराणुद विभो कश्मलं मानसं महत् BHÂG. P. 3,7,7. तां चापि युष्मच्चरणसेवयाहं पराणुदे 15.

— परि *herabstossen:* नुत्त्या अच्युतं सदसस्परि स्वात् (अद्रिम्) RV. 6, 17,5. *hineinstossen in, verwunden:* नखदशनैर्धात्रीमात्मानं च परिणुदति SUÇR. 1,375,6.

— प्र *fortstossen, vordrängen, forttreiben, verscheuchen* AV. 1,7,4. 2,25,5. 3,6,8. VS. 2,30. 15,1. सा नो भूमिः प्र णुदतां सपत्नान् AV. 12,1, 41. PAÑKAV. BR. 20,6,1. KAUÇ. 48. स शत्रुसेनां तरसा प्रणुद्य MBH. 4,1660. 5,1868. 14,224. नावमन्येदभिगतं न प्रणुद्यात्कथंचन 13,3212. अन्धकारं प्रणुदन्नुदतिष्ठत चन्द्रमाः 4,1068. बुद्ध्या भयं प्रणुदति 5,1311. गात्रो ममेनः

प्रणुदस्व 13,3675. प्रणोत्स्ये ऽहं भयमेतत् 14,267. प्रणुद्यास्मि वृजिनम् Hariv. 7442. R. 3,78,8. प्रणुद्य शोकम् (bei sich) R. Gorr. 2,53,41. in Bewegung setzen, treiben: प्र नाकमृष्वं नुनुदे बृहन्तम् RV. 7,86,1. — partic. प्रणुत्त AV. 9,2,14. 11,9,20. प्रणुन्न fortgestossen Çiç. 9,71. vertrieben, verscheucht: (दानवान्) गाण्डीवास्त्रप्रणुन्नान् MBh. 3,12253. 11392. 4,1490. 1695. angetrieben: (तेन) तेषां (हयानां) प्रणुन्नानामाशुत्वाच्छीघ्रगामिनाम् 3,12096. in Bewegung gesetzt: बाहुवेगप्रणुन्नेन समुद्रेण R. 5,3,38. तस्य सैन्यस्य रेणुमुद्धूतं वै वाजिखुरप्रणुन्नम् MBh. 3,15691. प्रणुदित in der Stelle: (गाम्) कशादण्डप्रणुदिताम् weggetrieben MBh. 1,6670. Vgl. प्रणुद u.s.w. — caus. 1) von sich wegstossen: स मृत्युपाशान्पुरतः प्रणोद्य शोकातिगो मोदते स्वर्गलोके Kathop. 1,18. — 2) in Bewegung setzen, aufregen: भयप्रणोदितान्तरात्मन् Pañkat. 165,10. — 3) Jmd (acc.) zu Etwas (acc.) drängen, Jmd um Etwas angehen: प्रणोदयाम्यहं यत्त्वां तन्मे व्याख्यातुमर्हसि Varāh. Brh. S. 87,44.

— अतिप्र Jmd stark drängen, Jmd stark zusetzen Daçak. in Benf. Chr. 193,14.

— अनुप्र von sich stossen: अनुगृह्णीयान्नानुप्रणुदेत् Kauç. 56. verscheuchen, in die Flucht jagen: अनुप्रणुन्ना रक्षोभिः सिंहैरिव महाद्विपाः R. 6,7,36.

— संप्र treiben, drängen: विधिना संप्रणुदितः शापायास्य मनो दधे MBh. 3,377. viell. fern halten von (ablat.) so v. a. missgönnen 5,745.

— प्रति zurückstossen, abwehren: अग्ने मन्युं प्रतिनुदन्परेषाम् RV. 10,128,6. VS. 15,1. TS. 1,1,5,6. 9,8. Kāth. 28,4. 31,8. Pañkav. Br. 16,6,12. आदित्या वा एतं भूत्यै प्रतिनुदन्ते TS. 2,3,1,1.

— वि 1) auseinandertreiben, wegtreiben, vertreiben: वि मृधो नुदस्व RV. 10,84,2. 180,2. Çāñkh. Çr. 14,38,5. 6. — 2) verwunden: चोदयामास तानश्वान्विनुन्नान्भीष्मसायकैः MBh. 6,4846. मोचयामास तुरगान्विनुन्नान्कङ्कपत्त्रिभिः 7,3727. शरैर्विनुन्नाङ्गनियन्तृवाहयोः 8,4528. — 3) schlagen, spielen (die Cyther): वीणाम् Bhāg. P. 4,8,38. आतोद्यम् 12,39. — Vgl. विनुद u.s.w. — caus. 1) vertreiben, verscheuchen: तापं विनोदय दृष्टिभिः Gīt. 10,13. विनोदितदिनक्लम Çiç. 4,66. — 2) zubringen (die Zeit): (तम्) आश्वासयन्तो विप्राग्र्याः क्षपां सर्वां व्यनोदयन् MBh. 3,46. — 3) zerstreuen, aufheitern, erheitern: (अप्सरसः) प्रहृष्टरूपा विनोदिताः केशिनिसूदनेन Hariv. 8470. प्रहृष्टकोयष्टिककोकिलस्वनैर्विनोदयन्तं (विनोदितं तं R. Gorr. 2,54,42) वसुधाधरम् R. 2,54,41. पुष्पं फलं चार्तवमाहरन्त्यः — विनोदयिष्यन्ति नवाभिषङ्गाम् (त्वाम्) Ragh. 14,77. कथं वा (देवी) सखीजनाद्विनोद्यते Mālav. 43,18. क्वापविश्य — लतासु दृष्टिं विनोदयामि Çāk. 81,17, v. l. क्व नु खलु — अमङ्गलात्मानं विनोदयामि 32,12. Mālav. 41,3. Vikr. 30,10. Prab. 2,16. लोले विनोदय मनः सुमनोलतासु Spr. 135. चेतो विनोदयन् । स्थानस्थानेषु बभ्राम Kathās. 26,74. — 4) sich erheitern, sich ergötzen an (instr.): लक्ष्मीर्विनोदयति येन Ragh. 5,67.

— अभिवि caus. aufheitern, erheitern MBh. 12,898.

— सम् zusammendrängen, — bringen: अमूं च मां च सं नुद AV. 6,139,3. इहेमाविन्द्र सं नुद चक्रवाकेव दंपती 14,2,64. Kauç. 79. — caus. 1) dass.: स्वां सेनां समनोदयत् MBh. 6,777. तं तथा छिन्नमूलेन संनोदयितुमर्हसि (?) 12,5443. — 2) herbeischaffen: अहं संनोदयाम्येनं यः कार्यं साधयिष्यति R. 5,1,92. — 3) antreiben: हयोत्तमान् — संनोदयामास (संचोदयामास MBh. 3,2850) N. 20,33.

— उपसम् zusammendrängen, — bringen, herbeischaffen: मारीचीरुपसंनुद Taitt. Âr. 4,39,1. अस्मभ्यं तत्त्वमजर सुवीर्यं गोमदश्ववदुपसंनुदेह Taitt. Br. 3,1,1,10 in Z. f. d. K. d. M. 7,268.

2. नुद् (= 1. नुद्) adj. am Ende eines comp. vertreibend, verscheuchend, entfernend: अराति° MBh. 3,1702. रतिश्रम° Kir. 5,28. Hierher oder zu नुद die Accusative: पापनुदम् Çvetâçv. Up. 6,6. श्रमनुदम् Ragh. 9,3. गुरुवचननुदम् von sich weisend, nicht hörend auf MBh. 12,12072. — Vgl. गर्भ°, जठर°, तमो°, तिमिर°.

नुद (von 1. नुद्) adj. dass.: शशी लोकतमोनुदः R. 1,35,17. 6,80,8. दुःखशोकतमो° Bhâg. P. 9,24,60. स्वेदनुदो ऽनिलः R. 2,91,24. In der Stelle: वर्जयेदुषतीं वाचं हिंसायुक्तां मनोनुदाम् MBh. 12,8777 ist wohl °तुदाम् das Herz verletzend zu lesen. — Vgl. तमो°.

नू s. u. 1. 2. und 3. नु.

नूतन (von 1. नु) adj. neu, jung, neuerlich geschehen, — erschienen, jetzig, gegenwärtig (von Personen und Sachen); augenblicklich, plötzlich (Gegens. पूर्व, पूर्व्य, पुराण, सन) Naigh. 3,28. Nir. 7,16. P. 5,4,30, Vârtt. 2. AK. 3,2,37. H. 1448. Halâj. 4,26. पूर्व्या महान्युत नूतना कृतानि RV. 2,11,6. स्तोमेभिः 3,32,13. 6,44,13. अवस् 3,47,5. 51,6. एघ्नस्य चिकित्वांसा नूतनेना गच्छतम् 5,78,4. 1,118,11. आयु 2,20,4. कस्तद्बिभर्ति नूतनः 1,105,4. 1,2. पूर्वे, अपरासः, नूतनः 5,42,6. 6,21,5. ब्रह्मण्यत् 8. न पुराणो नोत नूतनः 10,43,5. AV. 7,21,1. TS. 3,3,3,1. अम्बर Varâh. Brh. S. 72,13. 17. पूर्वपार्थिव, नूतनेश्वर Ragh. 8,15. इन्दु Kathâs. 13,58. °यौवन frisch 24,228. °मनोराज्याभिषिक्त (कन्दर्प) Sâh. D. 40,6. नग neu so v. a. seltsam Hit. 77,7.

नूतनय् (von नूतन), °यति erneuern: अशितकीर्तिमालां पदे पदे नूतनयस्यभीदयान् Bhâg. P. 3,8,1.

नूत्न adj. = नूतन und auch daraus entstanden Naigh. 3,28. P. 5,4,30, Vârtt. 2. AK. 3,2,27. H. 1448. Halâj. 4,26. न ते इन्द्र सुमतयो न रायः संचक्षे पूर्वा उषसो न नूत्नाः neu so v. a. künftig RV. 7,18,20. नूत्ना इदिन्द्र ते वयमूती अभूम नहि नू ते अद्रिवः । विद्मा पुरा परीणसः 8,21,7. दुकूले Bhâg. P. 3,23,28. °वयस् in der ersten Blüthe der Jahre stehend 6,1,35. (स्त्रीणाम्) नूत्नं नूत्नं विचिन्वताम् stets einen neuen (Liebhaber) 8,9,10.

नूद m. eine Art Maulbeerbaum AK. 2,4,2,22.

नूनभाव (नूनम् + भाव) m. Wahrscheinlichkeit: °भावात् so v. a. नूनम् MBh. 3,59. Der Ausfall des Nasals befremdet.

नूनम् (von 1. नु) ved., नूनम् Çânt. 4,13. adv. 1) jetzt, gegenwärtig, eben, gerade: पुरा, नूनम्, अपरम् RV. 2,28,8. 1,189,4. 6,33,5. 34,1. अवा नूनं यथा पुरा 48,19. न नूनमस्ति नो श्वः 1,170,1. उप नूनं युयुजे हरी आ च जगाम 8,4,11. शिशीते नूनं परशुम् 10,53,9. AV. 7,73,2. Çat. Br. 1,4,2,15. — 2) nun (in nächster Zukunft), alsbald, von nun an, künftig: अद्या नूनं च RV. 1,13,6. उत नूनं यदिन्द्रियं करिष्या 4,30,23. 7,26,3. नूनं सृजदशनिम् 104,20. या व्यूषुर्याश्च नूनं व्युच्छान् 1,113,10. ताः प्रत्नवन्नव्यसीर्नूनमस्मे रेवदुच्छन्तु 124,9. नूनमथ 8,46,15. — 3) nun, denn, also; folgernd, auffordernd, anreihend (wie 1. नु): नूनं सा ते प्रति वरं जरित्रे दुहीयात् RV. 2,11,21. इन्द्राय नूनमर्चत 1,84,5. 4,33,11. 5,42,1. 14. नूनं तदिन्द्र दद्धि नः 8,13,5. 18,1. किं नूनमस्मान्कृणवदरातिः 48,3. प्र नूनं जातवेदसमश्वं हिनोत 10,188,3. 1,82,3. अस्तां नूनम् VS. 21,43.

in der Frage *denn:* मध्यं कः वो नूनमन्तः ṚV. 10,111,8. वाढं नूनं कधप्रियो यदिन्द्रमजहातन 8,7,31. — 4) *aller Wahrscheinlichkeit nach, gewiss, sicherlich;* = निश्चये, ग्रर्थनिश्चये, निश्चिते AK. 3,5,16. 3,4,32 (Colebr. 28), 12. H. 1540. an. 7,40. Med. avj. 60. Halâj. 5,93. = तर्के AK. 3,4,32 (Colebr. 28), 12. H. an. Med. Halâj. ṚV. 5,70,1. AV. 4,1,6. उच्छि नूनम् Çat. Br. 1,4,1,16. तदेतन्नूनं तदास 7,4,3. 6. इतर इन्नूनं सः 11, 2,5, 1. 4,1,2,4. न नूनम् ṚV. 8,32,16. न वै नूनं भगवन्तस्त एतदवेदिषुर्यद्ध्येतदवेदिष्यन् कथं मे नावक्ष्यन् Khând. Up. 6,1,7. नूनं मन्ये न दोषो ऽस्ति नैषधस्य महात्मनः। यत्तु मे वचनं राज्ञा नाभिनन्दति मोहितः॥ MBh. 3, 2288. 2553. 2564. 2569. 2676. 2887. 1,5919. Daç. 1,88. 90. R. 2,24,5. 3, 41,2. Ragh. 1, 29. 66. 67. Kumâras. 1,12. 5,75. Çâk. 78. 99. 138. 152. 13,4. 102,7. Megh. 9. 18. 47. 78. 82. 88. Bhartr. 1,10. Kathâs. 9,60. Vid. 136. Çṛṅgârat. 6. Bhâg. P. 1,17,23. Hit. 43,15. — Nach Med. noch स्मरणे und वाक्यपूरणे (partic. explet.).

नूपुर 1) m. n. Trik. 3,5,10. *Fussschmuck, Fussring* (insbes. bei Weibern) AK. 2,6,2,11. H. 665. Halâj. 2,406. ग्रप्सरोनूपुरस्वैः MBh. 3,11092. °शिञ्जित R. 1,9,17. 2,60,19. 3,58,32. Mṛkkh. 15,3. Ṛt. 1,5. Kâm. Nîtis. 7,53. Varâh. Bṛh. S. 47,14. 77,1. Hit. II,70. Kathâs. 25,159. 178. Dev. 2,26. Vet. in LA. 21,1. bei Kṛshṇa Bhâg. P. 4,8,49. 5,4,38. Am Ende eines adj. comp. f. ग्रा Hariv. 3620. Gît. 2,16. — 2) m. N. pr. eines Nachkommen des Ikshvâku Schiefner, Lebensb. 233 (3); aus dem Tibet. zurückübersetzt.

नूपुरवत् (von नूपुर) adj. *mit einem Fussschmuck versehen:* पाद Amar. 52.

नृकुक्कुर (1. नर् + कु°) m. *ein Hund von einem Menschen* Râga-Tar. 7,290 (nach Troyer N. pr.).

नृकुट (1. नर् + कुट) s. नार्कुट.

नृकेसरिन् (1. नर् + के°) m. *halb Mensch halb Löwe,* Vishṇu in seinem 4ten Avatâra Verz. d. Oxf. H. No. 382 am Ende. — Vgl. नरकेशरिन् u. s. w.

नृग (1. नर् + 1. ग) 1) m. N. pr. eines alten Königs MBh. 2,319. 3, 8829. fgg. 7,2282. 9,3031. Grosssohn Oghavant's 13,121. कृकलासत्वमागतः 332. 3452. fgg. 14,2789. Sohn Uçînara's von der Nṛgâ Hariv. 1676. von ihm stammen die Jaudheja 1678. Sohn Manu's VP. bei Muir, *Sanskrit Texts* 1,44. Bhâg. P. 9,1,12. Vater Sumati's 2,17. °ग्रश्वप्रवेश Verz. d. B. H. 123, *a*, 4. °तीर्थ = कृकलासतीर्थ (vgl. oben) Verz. d. Oxf. H. No. 124. नृगस्य साम Ind. St. 3,222. — 2) f. ग्रा N. pr. der Gemahlin Uçînara's und Mutter Nṛga's Hariv. 1675. fg.

नृचक्षस् (1. नर् + च°) Vop. 26,68. 1) adj. *a) Männer schauend, — beobachtend:* स्पशः ṚV. 9,73,7. द्रष्टारः AV. 19,47,3. नृचक्षसस्ते ग्रभि चक्षते कविः ṚV. 10,107,4. 63,4. VS. 14,24. die Sonne AV. 10,3,18. 13, 2,2. ṚV. 7,60,2. Savitar 1,22,7. Soma 91,2. त्वं हि नंस्तन्वः सोम गोपा गात्रे गात्रे निषसत्था नृचक्षाः 8,48,9. 9,8,9. 45,1. 70,4. 86,23. TS. 3, 2,5,1. Agni ṚV. 3,15,1. 4,3,3. 10,87,10. AV. 1,7,5. Mitra-Varuṇa 4,16,7. 29,2. — *b) Männer leitend:* ऋषि ṚV. 3,53,9. 10. — *c)* viell. so v. a. *(unter Menschen) lebend:* सुसंदृशं त्वा वयं प्रति पश्येम सूर्य। वि पश्येम नृचक्षसः (wo viell. ursprünglich °सम्) ṚV. 10,158,5. ते घेदग्ने स्वाध्यो ऽहा विश्वा नृचक्षसः। तरन्तः स्याम दुर्गहा 8,43,30. — 2) m. *ein* Râkshasa (*die Menschen beobachtend, ihnen auflauernd*) P. 2,4,54, Vârtt. 3, Sch. Uǵǵval. zu Uṇâdis. 4,232 (proparox.). Trik. 1,1,73. H. 187.

नृचक्षुस् (1. नर् + च°) 1) adj. *mit menschlichen Augen sehend:* समुद्रं मेनिरे तद्धि खमारूढं नृचक्षुषः Hariv. 3905. — 2) m. N. pr. eines Fürsten, eines Grosssohnes (oder Sohnes) des Sunîtha VP. 462. Bhâg. P. 9,22,40. Matsja-P. in Verz. d. Oxf. H. 40, *b*, 13. 14 (v. l. °चक्षुष). LIA. I, Anh. xxvi.

नृचन्द्र (1. नर् + च°) m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Rantinâra, Matsja-P. in VP. 448, N. 10.

नृजल (1. नर् + जल) n. *menschlicher Harn* H. 633.

नृजित् (1. नर् + जित्) 1) adj. *Männer besiegend* oder *fangend* ṚV. 2,21,1. — 2) N. eines Ekâha Çâṅkh. Çr. 14,43,1. 15,10,6.

नृत् (= नर्त्) f. *Gebärde:* को वाणो को नृतो दधौ (पुरुषे) AV. 10,2,17.

1. नृति (von नर्त्) f. *Tanz, Spiel* Çabdar. im ÇKDr. प्राञ्चो ग्रगाम नृतये हसाय ṚV. 10,18,3. etwa *das anmuthige* oder *feierliche Auftreten, Erscheinen:* प्र ते ग्रस्या उषसः प्रापरस्या नृतौ स्याम नृतमस्य नृणाम् 29,2.

2. नृति in der Stelle: ततस्त ईर्ष्यां मुञ्चामि निरूष्माणं नृतेरिव AV. 6,18,3. Dem Zusammenhange nach etwa *wie Dampf aus einem Topfe* oder desgl. Die Vermuthung liegt nahe, dass die Lesart entstellt sei; viell. वृतेरिव *aus einem Verschluss* (z. B. einem zugedeckten Kochgefäss) oder दृतेरिव, in welchem Falle *die bei Oeffnung des Schlauchs zischend entweichende Luft* unter ऊष्मन् zu verstehen wäre.

नृतु (von नर्त्) 1) adj. etwa *gestuosus, lebhaft, beweglich;* meist zur Bez. des Indra: यः पूर्व्यामनुष्टुतिमीशे कृष्टीनां नृतुः ṚV. 8,57,7. इन्द्र इन्द्रो महानां दाता वाजानां नृतुः 81,3. 24,9. 12. 1,130,7. 2,22,4. 6,29,3. नृतू die Açvin 63,5. नृतवः die Marut 8,20,22. — 2) नृतू Uṇâdis. 1, 93. m. *Tänzer, Schauspieler* Uǵǵval. ग्रधि पेशांसि वपते नृतूरिव ṚV. 1, 92,4. Nach Uṇâdivṛ. im Saṁkshiptas. *die Erde; Wurm; lang* (दीर्घः).

नृतेडास् TBr. 2,8,3,1 fehlerhaft für ऋतेडाः.

नृत्त n. *Tanz* s. u. नर्त्; nachgetragen könnte hier werden AV. 11,8, 24. नृत्तं ताललयाश्रयम् Daçar. 1,9. नृत्तज्ञ Varâh. Bṛh. S. 5,78.

नृत्तमय (von नृत्त) adj. f. ई *in Tanz bestehend:* चेष्टा Kathâs. 23,84.

नृत्य (von नर्त्) n. *Tanz, Gebärdenspiel, Pantomime* AK. 1,1,2,10. H. 279. fg. Halâj. 1,93. भावाश्रयं नृत्यम् Daçar. 1,9. नृत्यगीते Kathop. 1,26. Indr. 3,6. Sund. 4,8. MBh. 2,2069. Hariv. 9113. R. 1,9,8. Suçr. 1,335,9. रङ्गस्य दर्शयित्वा निवर्तते नर्तकी यथा नृत्यात् Sâṁkhjak. 59. Megh. 37. प्रमोदनृत्यैः — वारयोषिताम् Ragh. 3,19. Spr. 434. Varâh. Bṛh. S. 45,17. 59,15. Bṛh. 17,3. 26 (25),9. Pañkat. 187,12. गीतवाद्यनृत्यभेदेन Madhus. in Ind. St. 1,22,4. नृत्येक्षणा AK. 3,4,29,226. नृत्यं मयूराः (विहङ्गाः) Ragh. 14,69. Megh. 33.

नृत्यप्रिय (नृ° + प्रिय) 1) adj. *den Tanz liebend.* — 2) m. *Pfau* H. ç. 187 (fälschlich नित्यप्रिय). — 3) f. ग्रा N. pr. einer der Mütter im Gefolge des Skanda MBh. 9,2628.

नृत्यशाला (नृ° + शा°) f. *Tanzsaal* H. an. 3,245.

नृत्यसर्वस्व (नृ° + स°) n. *das Ganze des Tanzes,* Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 126, *a*.

नृत्यस्थान (नृ° + स्थान) n. *Tanzplatz* AK. 3,4,14,66.

नृदेव (1. नर् + देव) m. *der Gott unter den Menschen, ein König*

MBH. 1,2119. HARIV. 8811. R. GORR. 2,1,42. BHÂG. P. 1,16,5. 2,7,38.

नृधर्मन् (1. नर् + ध°) m. Bein. Kuvera's H. 189.

नृधूत (1. नर् + धूत) adj. *von Männern geschüttelt, — bewegt;* vom Soma ṚV. 9,72,4.

नृनमन (1. नर् + न°) n. wohl *die Verbeugung der Menschen* gaṇa क्षुभ्नादि zu P. 8,4,39.

नृप (1. नर् + प) m. *Beschützer der Menschen, Krieger, Fürst* AK. 2,8,1,1. 3,4,14,63. TRIK. 2,8,1. H. 690. HALÂJ. 2,266. 5,54. ÇÂÑKH. ÇR. 16,9,10. M. 2,139. 4,85 u. s. w. N. 2,15. 5,28. R. 1,4,31. RAGH. 1,16. VARÂH. BṚH. S. 3,15. °रामचन्द्र Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,5, Çl. 5.

नृपकन्द (नृप + क°) m. *eine Zwiebelart* = राजपलाण्डु RÂĠAN. im ÇKDR.

नृपक्रिया (नृप + क्रि°) f. *Regierung, Herrschaft:* सुश्रुमः कारयामास प्रतिष्ठाने नृपक्रियाम् HARIV. 637.

नृपगृह (नृप + गृह) n. *die Wohnung des Fürsten, Palast* VARÂH. BṚH. S. 52,4. RÂĠA-TAR. 6,241.

नृपंजय (नृपम्, acc. von नृप, + जय) m. N. pr. zweier Fürsten: eines Sohnes des Suvîra HARIV. 1084. fg. VP. 453. des Medhâvin 462. BHÂG. P. 9,22,41. LIA. I, Anh. xxvi.

नृपति (1. नर् + प°) m. *Herr der Menschen:* 1) *König, Fürst, Herrscher* (auch von Göttern gesagt) ÇABDAR. im ÇKDR. नृणां नृपतिः ṚV. 2,1,1.7. 4,20,1. 10,44,2.3. 7,69,1. AV. 5,18,1.15. TAITT. ÂR. 6,3,3. 10,77. M. 7,33.34.39 u. s. w. N. 2,6. 12,28. R. 1,8,5. SUÇR. 1,122,3. BHARTṚ. 3,5. RAGH. 2,30. 3,70. VARÂH. BṚH. S. 3,27. 11,58. AK. 2,8,1,4. HIT. I,19. आदित्यसेन° VID. 95.137. अरण्य° *König des Waldes,* vom Tiger N. 12,25. °पथ *Königsstrasse, Hauptstrasse* DAÇAK. in BENF. Chr. 199,24. — 2) Bein. Kuvera's ÇABDAR. im ÇKDR.

नृपतिवल्लभ (नृ° + व°) m. *eine best. Arzeneipflanze* RATNÂV. im ÇKDR.

नृपत्नी (1. नर् + प°) f. *Fürstin, Herrscherin* ṚV. 1,22,11.

नृपत्व (von नृप) n. *Königthum, Königswürde, Herrschaft:* न मे कार्यं नृपत्वेन HARIV. 4891. ÇÂK. CH. 141,15. विद्वत्त्वं च नृपत्वं च नैव तुल्यं कदा च न KÂṆ. 3. °त्वं कर् *die Herrschaft haben, herrschen* VARÂH. BṚH. S. 69,26.

नृपद्रुम (नृप + द्रुम) m. 1) *Cathartocarpus (Cassia) fistula* (आरग्वध). — 2) = राजादनी *ein best. Baum* RÂĠAN. im ÇKDR.

नृपप्रिय (नृप + प्रिय) 1) m. a) *Bambusa spinosa* ÇABDAK. im ÇKDR. — b) *eine Varietät von Saccharum Sara* (शर). — c) *Reis.* — d) *eine Zwiebelart* (राजपलाण्डु). — e) *der Mangobaum.* — 2) f. आ a) *Pandanus odoratissimus.* — b) *eine Art Dattelbaum* (राजखर्जूरी) RÂĠAN. im ÇKDR.

नृपप्रियफला (नृप - प्रिय + फल) f. *Solanum Melongena* RÂĠAN. im ÇKDR.

नृपबदर (नृप + ब°) m. *eine Art Judendorn* (राजबदर); n. *die Frucht* RÂĠAN. im ÇKDR.

नृपमन्दिर (नृप + म°) n. *die Wohnung eines Fürsten, Palast* H. 992.

नृपमाङ्गल्यक (नृप + माङ्गल्य) n. *Tabernaemontana coronaria Willd.* RÂĠAN. im ÇKDR.

नृपमान (नृप + मान?) m. *sound of musick, made to give warning to kings when eating or feasting* WILS. Falsche Lesart in TRIK. 1,1,123; vgl. नृपाभीर.

नृपलक्ष्मन् (नृप + ल°) n. *ein königliches Abzeichen,* insbes. *der weisse Sonnenschirm* AK. 2,8,1,32. H. ç. 139 (wo der Visarga am Ende fehlerhaft ist).

नृपलिङ्ग (नृप + लिङ्ग) n. *ein königliches Abzeichen:* °धर BHÂG. P. 1,16,4.

नृपवल्लभ (नृप + व°) 1) adj. *dem Könige lieb.* — 2) m. *eine Mangoart* (राजाम्र) RÂĠAN. im ÇKDR. — 3) f. आ a) *des Königs Gemahlin* ÇKDR. WILS. — b) *eine best. Blume* (केविकापुष्प) RÂĠAN. im ÇKDR.

नृपवृत्त (नृप + वृत्त) m. so v. a. राजवृत्त SUÇR. 2,456,8. 521,19.

नृपशु (1. नर् + पशु) m. *ein als Opferthier dienender Mensch* BHÂG. P. 5,26,31.

नृपसभ (नृप + सभा) n. *eine Versammlung von Fürsten* oder *fürstlicher Palast* AK. 3,6,2,27.

नृपसुता (नृप + सु°) f. *Moschusratte (Fürstentochter!)* VARÂH. BṚH. S. 87,5.

नृपांश (नृप + अंश) m. *des Königs Antheil* (an Getreide u. s. w.) WILS.

नृपाकृष्ट (नृप + आकृष्ट) Bez. *einer best. vortheilhaften Stellung im Spiele* Katuraṅga TITHJÂDIT. im ÇKDR. AS. Res. II,164. — Vgl. नौकाकृष्ट.

नृपाङ्गण und नृपाङ्गन (नृप + अ°) n. *ein königlicher Hof* BHARTṚ. 2,46; vgl. KÂVJAPR. 166,15.

नृपाण (1. नर् + पान) adj. *den Männern einen Trunk gebend* NIR. 5,26. ṚV. 10,101,7.8.

नृपातर् (1. नर् + पा°) m. *Hüter der Männer:* नराम् ṚV. 1,174,10. जनानाम् 7,74,6.

नृपात्मज 1) m. (नृप + आत्मज) *Königssohn* R. 1,1,51. — 2) f. आ (नृप + आत्मजा) a) *Königstochter* NAISH. 10,15 nach der Lesart भीमनृपात्मजायाः im ÇKDR. — b) *eine Gurkenart* RATNAM. im ÇKDR.

नृपाध्वर (नृप + अ°) m. *ein Königsopfer* (s. राजसूय) TRIK. 2,7,5.

नृपानुचर (नृप + अनु°) m. *Begleiter des Fürsten, Minister* VARÂH. BṚH. S. 19,3.

नृपान्न (नृप + अन्न) n. *eine Reisart* (राजान्न) RÂĠAN. im ÇKDR.

नृपान्यत्व (नृप + अ°) n. *Regierungswechsel* VÂRAH. BṚH. S. 94,6.

नृपाभीर (नृप + आ°) n. *Musik während der Tafel des Fürsten* TRIK. 1,1,123 nach den Corrigg.; der Text liesst नृपमान.

नृपामय (नृप + आमय) m. *Lungenschwindsucht* RÂĠAN. im ÇKDR. — Vgl. राजयक्ष्मन्.

नृपाय्य (1. नर् + पा°) adj. *Männer schirmend* VS. PRÂT. 4,150. वर्तिस् ṚV. 2,41,7. 8,9,18. 26,14.15. छर्दिस् 10,35,12.

नृपाल (1. नर् + पाल) m. *Schützer der Menschen, König* BHARTṚ. 3,32. BHÂG. P. 4,16,21.

नृपालय (नृप + आ°) m. *des Fürsten Wohnung, Palast* R. 2,33,27.

नृपावर्त (नृप + आ°) n. *eine Art Edelstein* (राजावर्त) RÂĠAN. im ÇKDR.

नृपासन (नृप + आ°) n. *Thron* AK. 2,8,1,31. H. 716. MBH. 1,7007. BHÂG. P. 3,1,29. 4,8,13. RÂĠA-TAR. 2,120. 6,115. am Ende eines adj. comp. f. आ 332.

नृपास्पद (नृप + आ°) n. *des Fürsten Standort, Palast* RÂĠA-TAR. 6,116.214.

नृपाह्वय (नृप + आ°) m. *eine Zwiebelart* (राजपलाण्डु) RÂĠAN. im ÇKDR.;

vgl. नृपकन्द.

नृपीट n. v. l. für कृपीट unter den Synonymen für *Wasser* Naigh. 1,12.

नृपीति (1. नर् + पी°) f. *Schutz der Männer* ṚV. 7,15,14. 20,8.

नृपेशस् (1. नर् + पे°) adj. nach Sāj. *männergestaltig;* viell. *von Männern gebildet, — geschmückt* ṚV. 3,4,5.

नृपोचित (नृप + उ°) 1) adj. *dem Fürsten entsprechend.* — 2) m. *eine Bohnenart* (राजमाष) Rāǵan. im ÇKDr.

नृबाहु (1. नर् + बाहु) m. *Männerarm:* नृबाहुभ्यां चोदितः (सोमः) ṚV. 9,72,5.

नृभर्तर् (1. नर् + भ°) m. *Fürst, Herrscher* Varāh. Bṛh. S. 93,14.

नृभोजस् (1. नर् + भो°) adj. *Männer nährend* ṚV. 10,123,2.

नृमणस् (1. नर् + मनस्) P. 8,4,26, Sch. adj. wohl *männerfreundlich,* von Indra ṚV. 1,51,5.10. 4,16,9. 7,19,4. 8,85,13. तृतीयमप्सु नृमणा अजस्रमिन्धान एनं जरते स्वाधीः 10,45,1. समुद्रे त्वा नृमणा अप्स्वन्तरीधे 3. 92,14. रोदसी 1,167,5. बृहस्पतिर्म आत्मा नृमणा नाम हृद्यः AV. 16,3,5. यो ऽग्निर्नृमणा नाम ब्राह्मणेषु प्रविष्टः Kauç. 65. das Ross VS. 22,19.

नृमणस्य् (vom vorherg.), °स्यते *männerfreundlich sein:* अस्मभ्यं नृमणा भरास्मभ्यं नृमणस्यते ṚV. 5,38,4.

नृमणा f. N. pr. eines Flusses Bhāg. P. 5,20,4.

नृमर्ण (1. नर् + म°) m. Name eines die Kinder fassenden Dämons (Graha) Pār. Gṛhj. 1,16.

नृमन (1. नर् + मन?) gaṇa क्षुभ्नादि zu P. 8,4,39; die andere Recension hat st. dessen नृनमन.

नृमत् (von 1. नर्) adj. *männerreich;* m. N. pr. eines Mannes P. 8,2,9, Vārtt., Sch.

नृमर (1. नर् + मर) adj. *Männer tödtend;* vgl. नार्मर.

नृमांस (1. नर् + मांस) n. *Menschenfleisch:* नृमांसाशन Kathās. 20,104. fg.

नृमादन (1. नर् + मा°) adj. *Männer erheiternd,* vom Soma ṚV. 1,4,7. 9,24,4. 67,2.

नृमिथुन (1. नर् + मि°) n. *die Zwillinge im Thierkreise* Ind. St. 2,415. — Vgl. नृयुग्म.

नृमेघ (1. नर् + मेघ) m. *ein als regnende Wolke gedachter Mensch:* उपकारं सुहृद्वर्गे यो ऽपकारं च शत्रुषु । नृमेघो वर्षति प्राज्ञः Mārk. P. 20,30.

1. नृमेध (1. नर् + मेध) m. *Menschenopfer* Colebr. Misc. Ess. I,73. Ind. St. 3,385. 390.

2. नृमेध (1. नर् + मेधा) m. N. pr. eines Mannes: अग्निर्नृमेधं प्रजयासृजत्सम् ṚV. 10,80,3. 132,7. TS. 2,5,8,3. ein Âṅgirasa und Liedverfasser von ṚV. 8,87.88. Die Form °धस् SV. Anukr., Kāṭh. Anukr. und Pañkav. Br. 8,8,21. — Vgl. नार्मेध.

नृम्ण (von 1. नर्) 1) n. *virtus, Mannhaftigkeit, Tüchtigkeit; Muth, Kraft;* auch pl. Naigh. 2,9. तस्मिन्नृम्णमुत क्रतुं देवा ओजांसि सं दधुः ṚV. 1,80,15. 4,22,9. 5,33,6. नृम्णैः पौंस्येभिश्च 6,66,2. 7,30,1. अहं दस्युभ्यः परि नृम्णमा ददे 10,48,2. बाह्वोर्वो बलं हितम् । नृम्णा शीर्षसु 5,57,6. 9,48,1. 10,102,8. हस्ते दधानो नृम्णा विश्वानि *alle Kräfte in seiner Hand vereinigend* 1,67,3(2). AV. 4,24,3. 8,5,21. इन्द्रियम्, नृम्णम्, क्रतुः, वर्चांसि VS. 9,22. Kāṭh. 28,4. Taitt. Âr. 4,40,1. Nach Naigh. 2,10 auch so v. a. धन und so oft bei den Commentt. Vgl. तुवि°, त्वेष°. — 2) adj. als Beiw. Kṛshṇa's Bhāg. P. 4,8,46. *qui donne le bonheur* Burnouf.

नृम्णवर्धन (नृ° + व°) adj. *Muth mehrend* ṚV. 2,36,5.

नृयज्ञ (1. नर् + यज्ञ) m. *das den Menschen darzubringende Opfer, Gastfreundschaft* H. 822. M. 3,70. 4,21. Mārk. P. 29,30.

नृयुग्म (1. नर् + यु°) n. *die Zwillinge im Thierkreise* Ind. St. 2,415. — Vgl. नृमिथुन.

नृलोक (1. नर् + लोक) m. *die Welt der Menschen, die Erde* MBh. 2,841. Indr. 3,7. Bhag. 11,48. Hariv. 4329. Bhāg. P. 1,16,9. 7,14,5. °पाल 2,6,42.

नृवत् (von 1. नर्) adv. *wie ein Mann, wie es Männern gebührt, tüchtig, nachhaltig, fortiter;* überh. steigernd: नृवद्दधानो नर्या पुरूणि ṚV. 3,34,5. नृवत्परिज्मन्नोनुवन्त वाताः 4,22,4. मक्षू इन्द्रो नृवदा चर्षणिप्राः 6,19,1. 53,10. नृवद्वसो सदमिद्धेह्यस्मे *tüchtig und immerzu gieb uns* 1,12. 10,28,12. Könnte auch adv. zu नृवत् sein.

नृवत्सखि (नृवत् + स°) adj. *männliche Genossen habend:* यज्ञ ṚV. 4,2,5.

नृवत् (von 1. नर्) adj. *männlich; den Männern gehörig, für die M. passend, aus M. bestehend, von M. begleitet u. s. w.:* सूरीन् ṚV. 6,17,14. राधः पुरुवीरस्य नृवतः 22,3. 50,11. 8,93,5. प्र नृभिर्नृवन्तः स्याम 7,41,3. क्षय 6,25,6. गा 10,2,6. प्रजावतो नृवतो वाजान् 1,92,7. रथ 6,62,10. वाजम् 19,10. श्रवस् 5,18,5. उक्थ 7,26,1. गिरः 3,3. छर्दिस् 8,18,21. शर्मन् 4,55,4.

नृवराह (1. नर् + व°) m. *halb Mensch halb Eber,* Vishṇu in einem seiner Avatâra Agni-P. im ÇKDr.

नृवाहण (1. नर् + वाहन) adj. *Männer führend,* von einem Wagen ṚV. 2,37,5.

नृवाहस् (1. नर् + वा°) adj. dass. ṚV. 1,6,2. 8,25,23.

नृवेष्टन (1. नर् + वे°) adj. *mit Menschen(-knochen) umgeben;* m. Bein. Çiva's H. ç. 44.

1. नृशंस m. der Zusammensetzung nach gleichbedeutend mit नराशंस, aber nicht wie dieses Bez. des Agni: भगो नृशंस उर्वन्तरिक्षं विश्वे देवाः पवमानं जुषन्त ṚV. 9,81,5. Wenn man damit vergleicht शं नो भगः शमु नः शंसो अस्तु 7,35,2 und (हुवे) भगं नु शंसं सवितारमूतये 5,46,3, so kann man vermuthen, dass auch in unserer Stelle ursprünglich नु शंसं gestanden habe. Vgl. u. शंस.

2. नृशंस (1. नर् + शंस) adj. f. आ *den Menschen Schaden bringend, boshaft, gemein, niederträchtig;* von Personen und Handlungen AK. 3,1,47. H. 376. Halâj. 2,217. Einschieb. nach ṚV. 9,67 (v. 12). Kâtj. Çr. 22,4,4. 7. Pañkav. Br. 17,2,1. 2. 4. M. 3,41. 4,216. Jâǵn. 1,164. Brahmaṇ. 1,24. MBh. 4,676. 12,2694. 6036. Daç. 2,71. R. 1,6,10. 2,49,5. 59,31. 88,12. R. Gorr. 2,10,28. 4,34,13. 6,8,16. Mṛkkh. 53,9. Varâh. Bṛh. S. 16,31. Pañkat. III,142. ed. orn. I,211. Hit. I,70. 123,17. Bhâg. P. 6,11,17. 8,9,19. °वर्ण *Kaste* MBh. 13,513. एषां चान्यतमत्यागी नृशंसो गर्हितो बुधैः Brahman. 1,33. MBh. 1,3649. 4566. नृशंसं बत राजेन्द्र यन्माम् — नाभ्यासयति 3,2871. 2775. 5,374. 6,2917. त्यज स्थानं नात्र नृशंसमस्ति 17,80. 82. R. 2,24,12. 38,7. 78,11. °कृत् Draup. 6,12. MBh. 12,6082. °कारिन् 13,4813. °वादिन् 1,3558.

नृशंसता (von नृशंस) f. *Gemeinheit, Niederträchtigkeit* Kathâs. 26,192. Som. Nal. 124. Râǵa-Tar. 1,304.

नृशंसवत् (von नृशंस) adj. = नृशंस *gemein, niederträchtig:* पापकर्मा नृशंसवान् MBh. 4,973.

नृशंस्य (wie eben) 1) adj. f. आ dass. MBh. 13,3011. वृत्ति 5,4519. — 2) n. *Gemeinheit, Niederträchtigkeit* MBh. 3,494. 15707.

नृशृङ्ग (1. नर् + शृङ्ग) n. *Menschenhorn*, als Beispiel eines Undings असत् Kap. 1,115.

नृषद् (1. नर् + सद्) 1) adj. *unter Männern sitzend* ṚV. 4,40,5. VS. 9,2. 17,12. Ait. Br. 7,15 s. u. निषद्). — 2) m. N. pr. des Vaters von Kaṇva: उत काण्वं नृषदः पुत्रमीकुः ṚV. 10,31,11. — 3) = बुद्धि Bhāg. P. 5,7,13. नृषु सीदति उपाधितया तिष्ठतीति नृषद्बुद्धिः Glosse in der Calc. lith. Ausg. von 1830 (Gild. 205). — Vgl. नार्षद.

नृषदन (1. नर् + सदन) n. *Männerversammlung, Aufenthalt der Männer* ṚV. 5,7,2. 7,7,5. अग्निर्मूर्धा नृषदनमर्वाभिः 20,1. यद्वो दिवो नृषदने पृथिव्या नरो यत्र देवयवो मदन्ति 97,1. तं नृषदनेषु हूमहे 8,26,24. 10,92,7.

नृषद्मन् (1. नर् + स°) adj. v. l. für नृषद्वन् SV. 1,1,2,2,5.

नृषद्वन् (1. नर् + स°) adj. *unter den Männern wohnend* ṚV. 10,46,1.

नृषह् oder नृषाह् (1. नर् + सह् oder साह्) adj. *Männer bezwingend* ṚV. 8,16,1.

नृषह्य und नृषाह्य (1. नर् + स°, सा°), jenes, wenn das Wort die Geltung eines Amphibrachys, dieses, wenn es die eines Dijambos hat (ṚV. Prāt. 9,21. 22). 1) adj. *Männer bewältigend:* आ नः शुष्मं नृषाह्यं वीरवन्तं पुरुस्पृहम् (पवस्व) ṚV. 9,30,3. — 2) n. *Männerbewältigung* ṚV. 1,33,14. नृषाह्ये सासह्वाँ अमित्रान् 100,5. 112,22. 6,25,8. 8,9,20. 36,7. परि स्रव वाजसातौ नृषह्ये 9,97,19. 10,38,1. 4.

नृषा (1. नर् + सा = सन्) adj. P. 3,2,67, Sch. 8,3,108, Sch. *Männer verschaffend* ṚV. 9,2,10.

नृषाच् (1. नर् + साच्) adj. *den Männern zugethan*, von den Marut ṚV. 1,52,9. 64,9. नृषाचः 7,21,2.

नृषाति (1. नर् + साति) f. *Männererbeutung:* भूरि नृषाता शवसश्चकान आ गोमति व्रजे भजा त्वं नः ṚV. 7,27,1. Sāj. zu ṚV. und TS. führt die Form auf नृषातर् zurück, aber सातर् (st. सनितर्) ist uns sonst nicht vorgekommen.

नृषाह् und नृषाह्य s. u. नृषह् und नृषह्य.

नृषूत (1. नर् + सूत) adj. *von Männern angetrieben* ṚV. 8,4,1.

नृसिंह (1. नर् + सिंह) m. 1) *ein Löwe unter den Männern, ein grosser Held* MBh. 3,3031. R. 5,53,26. — 2) *halb Mensch halb Löwe*, Vishṇu *in seinem 4ten* Avatāra Trik. 1,1,28. MBh. 3,15836. Hariv. 2279. Bhāg. P. 5,18,14. 7,8,20. Çiva-P. 1,2 in Verz. d. Oxf. H. No. 113. °मन्त्र Tantras. ebend. 93, b, 10. °महिमन् Verz. d. B. H. No. 826. नृसिंहवपुस् = नृसिंह H. ç. 68, wo °सिंहवपुरव्ययः zu lesen ist. — 3) N. pr. verschiedener Männer Colebr. Misc. Ess. II, 359 u. s. w. Verz. d. Oxf. H. No. 204. 355. Verz. d. B. H. No. 833. 864. 866. 874. नृसिंहाचार्य 738. °चतुर्दशी *der 14te Tag in der lichten Hälfte des Monats* Vaiçākha (ein Festtag) As. Res. III, 280. — 4) *eine Art coitus* Ratim. im ÇKDr.

नृसिंहचम्पू (नृ° + च°) f. Titel eines Werkes Colebr. Misc. Ess. II, 136. Verz. d. B. H. No. 539.

नृसिंहतापनीय (नृ° + ता°) Titel einer Upanishad Colebr. Misc. Ess. I, 91. 96. Verz. d. B. H. No. 348. Verz. d. Oxf. H. 104, a. Ind. St. 1,249 u. s. w.

नृसिंहपुराण (नृ° + पु°) n. Titel eines Upapurāṇa Colebr. Misc. Ess. I, 103. Ind. St. 1,469. — Vgl. u. नरसिंह.

नृसिंहभट्ट (नृ° + भ°) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 131, b, 3.

नृसिंहवन (नृ° + वन) m. N. pr. einer Gegend im NW. von Madhjadeça Varāh. Bṛh. S. 14,22.

नृसिंहसरस्वती (नृ° + स°) m. N. pr. eines Scholiasten des Vedāntasāra Colebr. Misc. Ess. I, 337. — Vgl. नरसिंहसरस्वती.

नृसिंहाश्रम (नृ° + आश्रम) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 623. 624.

नृसेन n. und नृसेना f. (1. नर् + सेना) *ein Heer von Männern* AK. 3,6,6,40.

नृसोम (1. नर् + सोम) m. *ein Mond unter den Männern, ein ausgezeichneter Mann* Ragh. 5,59.

नृहन् (1. नर् + हन्) adj. *Männer tödtend:* नृघ्ने ṚV. 4,3,6. आरे गोहा नृहा वधः 7,56,17.

नृहरि (1. नर् + हरि) m. 1) *halb Mensch halb Löwe*, Vishṇu *in seinem 4ten* Avatāra Rāǵa-Tar. 4,185. Bhāg. P. 7,8,27. 44. Vop. 25,1. — 2) N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 361.

नेक्षण (von निक्ष्) n. *spitzer Stab, Spiess, Gabel* oder *ein ähnliches Kochgeräthe:* स्रुग्दर्विर्नेक्षणमायवनम् AV. 9,6,17. Kauç. 2. 87. — Vgl. नीक्षण, मेक्षण.

नेग m. pl. N. einer SV.-Schule Benfey in seiner Ausg. des SV. xv. — Vgl. नैगेय.

नेजक (von निज्) m. *Wäscher* M. 8,396. Jāǵn. 2,238.

नेजन (wie eben) n. *das Waschen* MBh. 7,8530. — Vgl. पात्रेजन, मुञ्ज°.

नेजमेष m. N. eines den Kindern gefährlichen Unholds (der sonst नैगमेय heisst) Āçv. Gṛhj. 1,14. Çāñkh. Gṛhj. 1,22.

नेत् s. 2. नेद्.

1. नेतर् (von नी, nom. ag. als verbum finitum: नेतार ऊ षु णस्तिरः वरुणो मित्रो अर्यमा ṚV. 10,26,6. यावद्देव नलः क्वचित् । इतो नेता हि (sc. ताम्) MBh. 3,2613. Hierher (wegen der Betonung; vgl. P. 2,3,69) auch das mit dem acc. construirte nom. ag.: अग्निस्तु वृषलो नेता हविः *Zuführer, Darbringer* MBh. 13,6080.

2. नेतर् (wie eben) nom. ag. 1) m. *Führer, Leiter, Lenker* AK. 3,1,11. H. 358. 4. Halāj. 2,183. अपाम् ṚV. 2,12,7. 7,5,2. यज्ञस्य 2,5,2. अध्वरस्य 7,40,4. मतीनाम् 9,103,4. चर्षणीनाम् 3,6,5. 20,4. Çat. Br. 4,6,8,1. प्राणशरीर° Muṇḍ. Up. 2,2,7. — M. 7,17. MBh. 2,2164. Megh. 70. सार्थस्य MBh. 3,2527. देवदेवानाम् Hariv. 7220. R. 6,3,31. चमूनाम् Ragh. 14,22. Varāh. Bṛh. S. 15,16. 85,34. Bṛh. 2,1. MBh. 1,551. R. 5,63,10. Bhartṛ. 2,85. Ragh. 4,75. द्विपानाम् 16,30. नृपतेः, दन्तिनः Hit. IV, 16. रथ° R. 6,88,36. दोषाणाम् Suçr. 1,249,15. नेताश्वस्य स्रुघ्नम् und स्रुघ्नस्य nach Sr. P. 2,3,65, Vārtt., Sch. तावत्प्रियं मद्वरोधगृहप्रवेशं नेता (*der dich führen wird*) जनस्त्वं समीपमुपैष्यति Çāk. 139. योगशास्त्र° Hariv. 14496. यमस्य wohl so v. a. *der dem* Jama *viele Erschlagene zuführt* MBh. 3,954. दण्डस्य *der den Stock führt, Strafen verhängt* M. 7,25. Kām. Nītis. 4,15; vgl. दण्ड°. यो नः संख्ये नौरिव पारनेता *an das jensei-*

tige Ufer bringend MBh. 2,2161. f. नेत्री. सूनृतानाम् RV. 1,92,7. 113,4. यज्ञस्य 4,56,2. गवाम् 7,76,6.7. यज्ञानाम् TS. 4,3,11,5. Gobh. 3,4,21. यस्य मे भवती नेत्री MBh. 5,4634. गावो यज्ञस्य नेत्र्यः 13,2696. (नदी) अम्बुनेत्री Bhâg. P. 4,19,6. Vgl. नेत्र 1. — 2) m. = नायक *der Held eines Stückes* Daçar. 1,11. 2,1. Sâh. D. 64. — 3) m. *Azadirachta indica Juss.* (निम्ब) Râǵan. im ÇKDr. — 4) f. नेत्री a) *Führerin*; s. u. 1. — b) *Fluss* Med. r. 55. — c) *Ader.* — d) Bein. der Lakshmî Çabdar. im ÇKDr. — Das fem. नेत्री wird, man weiss nicht recht warum, auf नेत्र zurückgeführt, dessen Suffix dieser Form des fem. zu Liebe ष्ट्रन् benannt wird.

नेतव्य (wie eben) adj. *zu führen, abzuführen, wegzuführen* P. 5,2,9, Sch. वह्निर्नेतव्यं वा (यानम्) Mârk. 98,24. नेतव्यो बालिमार्गेण सर्वभूतगतिं त्वया MBh. 3,16206. अवश्यं यदि नेतव्यो रामो वै स त्वया R. 1,22, 11 (23,14 Gorr.).

नेतृत्व (von 2. नेतृ) n. *das Amt —, das Geschäft des Führers u.s.w.* Bhâg. P. 3,26,37.

नेतृमत् (wie eben) adj. *das Wort* नेतृ *enthaltend* Ait. Br. 1,10.

नेत्र (von 1. नी) Vop. 26,68. oxyt. AV. parox. P. 3,2,182. n. Siddh. K. 249, b, 3. m. n. 250, b, 6. 1) nom. ag. *Leiter, Führer, Lenker* Trik. 3,3, 358. H. an. 2,435. Med. r. 55. Erscheint in dieser Bedeutung nur am Ende eines adj. comp. und ist hier gleichbedeutend mit नेतृ, so dass die indischen Grammatiker es in diesem Falle als blossen Stellvertreter von नेतृ betrachten. Nach P. 5,4,116, Vârtt. 2. 3 am Ende eines adj. comp. nur im Veda (बृहस्पतिनेत्राः, सोमनेत्राः Sch.; vgl. अग्नि°, यम°) und in Verbindung mit Sternbildnamen (पुष्यनेत्राः, मृगनेत्राः Sch. मृगनेत्रा रात्रिः Vop. 6,30). Für den Gebrauch von नेत्र am Ende eines adj. comp. in der oben angegebenen Bed. können wir folgende Belege geben: सर्वं तत्प्रज्ञानेत्रम् Ait. Up. 5,3. त्वन्नेत्राः सन्तु ते पुत्राः MBh. 2,2486. भवन्नेत्रा रणे शत्रून्विजेष्यन्तीह पाण्डवाः 7,3702. धनिन्यां कृतनेत्रायाम् 9, 222. नात्रे समुद्र इव बालनेत्रामारुह्य घोरे व्यसने निमज्जेत् 2,2114. कर्मणा दैवनेत्रेण Bhâg. P. 3,31,1. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Dharma und Vaters des Kunti Bhâg. P. 9,23,21; vgl. धर्मनेत्र. eines Sohnes des Sumati Matsja-P. in VP. 465, N. 17. LIA. I, Anh. xxxii. — 3) n. a) *Leitung, Führung*: नेतस्त्वा ब्रह्मोदकपतस हि नेत्रमवेत्तव AV. 10,10,22. — b) *Auge* (vgl. नयन) AK. 2,6,2,44. 1,1,4,17. Trik. H. 575. H. an. Med. Halâj. 2,364. Kauç. 106. M. 4,44. 177. 8,26. Hid. 3,16. N. 4,18. 24,15. Suçr. 1,120,4. 121,18. Ragh. 2,73. Varâh. Brh. S. 49,11. 51,2. 68,19. तं नेत्रगोचरं वीक्ष्य *im Bereich des Auges seiend* Bhâg. P. 8,17,5. नेत्रोत्सव Dhûrtas. 80,16. am Ende eines adj. comp. f. आ MBh. 15,436. Hariv. 3832. Ragh. 3,11. Kumâras. 7,13. Vikr. 17. Çrut. (Br.) 11. Kaurap. 5. Symbolische Bezeichnung *der Zahl zwei* Sûrjas. 2,19. 21. — c) *der Strick, durch den der Butterstössel in Bewegung gesetzt wird*, Trik. H. an. Med. Viçva beim Schol. zu Vâsav. S. 19 (wo नेत्रं मथिगुणे zu lesen ist). मन्थानं मन्दरं कृत्वा तथा नेत्रं च वासुकिम् MBh. 1,1124. Hariv. 12184. R. Gorr. 1,46,21. Bhâg. P. 8,7,1. Schol. zu Kâtj. Çr. 356,10. 363,3. fgg. — d) *das Rohr an einer Klystirspritze* Suçr. 2,24,1. 197,1.9. 200,19. fgg. 215,2. — e) *Wurzel* AK. 3,4,25,182. Trik. H. an. Med. Halâj. 5, 23. Viçva a. a. O. — f) *eine Art Zeug* oder *Tuch*, = अंशुक AK. = वस्त्र H. an. Viçva a. a. O. = वस्त्रभेद Med. *Seidenzeug* Vjutp. 136. — g) *Wagen* Med. Viçva a. a. O. — नेत्री s. u. नेतृ.

नेत्रकनीनिका (नेत्र + क°) f. *Augenstern* P. 7,3,45, Vârtt. 7, Sch.

नेत्रकोष (नेत्र + कोष) m. *Blumenknospe, Augapfel*: पद्मान्यशोकपुष्पाणि — सीताया नेत्रकोषाभ्यां सदृशानीव R. 3,79,28.

नेत्रच्छद (नेत्र + छद) m. *Augenlid* AK. 3,4,18,124. Çabdârthar. bei Wils.

नेत्रज (नेत्र + ज) adj. *aus den Augen kommend*: वारि *Thränen* R. 2, 37,15. 4,61,1. n. *Thräne* Wils.

नेत्रजल (नेत्र + जल) n. *Thränen*: °स्रवैः R. 5,25,56.

नेत्रता (von नेत्र) n. *das Auge-Sein*: °तां या *zu Augen werden* Amar. 63.

नेत्रत्रिभागब्रह्मयशस्विन् (?) m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 124, a.

नेत्रपर्यन्त (नेत्र + प°) m. *der äussere Augenwinkel* Râǵan. im ÇKDr.

नेत्रपाक s. u. पाक.

नेत्रपिण्ड (नेत्र + पि°) m. *Katze* Hâr. 83.

नेत्रपुष्करा (नेत्र + पुष्कर) f. *eine best. Pflanze* (s. रुद्रजटा) Râǵan. im ÇKDr.

नेत्रप्रबन्ध (नेत्र + प्र°) m. in der Stelle: कर्णाश्रिताः सुकुमारकौ च नेत्रप्रबन्धसमम् (v. l. नयनप्र°) Varâh. Brh. S. 58,7. Aus der Erklärung des Schol. ist kein Licht zu gewinnen.

नेत्रमीना (नेत्र + मीन) f. *eine best. Pflanze*, = यवतिक्ता Râǵan. im ÇKDr.

नेत्रमुष् (नेत्र + मुष्) adj. *die Augen stehlend* so v. a. *die Augen fesselnd*: रथ MBh. 3,1720; vgl. (दमयन्ती) मुष्णन्ती प्रभया राज्ञां चक्षूंषि च मनांसि च 2198.

नेत्रयोनि (नेत्र + योनि) m. 1) Bein. Indra's Çabdam. im ÇKDr. Als Indra mit der Ahaljâ Ehebruch getrieben hatte, traf ihn der Fluch Gautama's, des Gatten. Auf seinem Körper entstanden Flecken, die einer योनि ähnlich sahen, die später aber in *Augen* verwandelt wurden. Daher der Name. — 2) *der Mond* (*der aus* Atri's *Auge Entstandene*) ÇKDr. Wils.

नेत्ररञ्जन (नेत्र + र°) n. *Augensalbe* Kâlikâ-P. 68 im ÇKDr.

नेत्ररुज् (नेत्र + रुज्) f. *Augenübel* AK. 3,4,26,203.

1. नेत्ररोग (नेत्र + रोग) m. *Augenkrankheit* Suçr. 1,118,4. Verz. d. B. H. No. 975. 1370.

2. नेत्ररोग (wie eben) adj. *an den Augen leidend*; davon nom. abstr. °ता f. *Augenkrankheit* Varâh. Brh. S. 72,11.

नेत्ररोगहन् (1. नेत्ररोग + हन्) m. N. einer *gegen Augenkrankheiten gebrauchten Pflanze, Tragia involucrata Lin.* (वृश्चिकाली) Râǵan. im ÇKDr.

नेत्ररोमन् (नेत्र + रो°) n. als Erkl. von पक्ष्मन् *Augenwimpern* H. 580.

नेत्रवस्ति (नेत्र + व°) *eine Klystirspritze mit einem Beutel* Suçr. 2, 196,2. 200,18.

नेत्रवस्त्र (नेत्र + व°) n. *Augenschleier* Wils.

नेत्रवारि (नेत्र + वारि) n. *Thränen* R. Gorr. 2,111,12.

नेत्रविष् (नेत्र + विष्) f. *Excretion des Auges* Suçr. 1,248,3.

नेत्रविष (नेत्र + विष) adj. *in den Augen Gift habend*: आशीविष MBh. 2,2140.

नेत्रस्तम्भ (नेत्र + स्त°) m. *das Starrwerden des Auges* Suçr. 2,232,4.

नेत्राञ्जन (नेत्र + अञ्जन) n. *Augensalbe* Çārṅgadh. 7.

नेत्रान्त (नेत्र + अन्त) m. *der äussere Augenwinkel* Varāh. Bṛh. S. 67,88. 98.

नेत्राभिष्यन्द (नेत्र + अभि°) m. *das Triefen der Augen* Suçr. 1,90,20. 271,12. — Vgl. अभिष्यन्द.

नेत्रामय (नेत्र + आ°) m. *Augenkrankheit* Suçr. 1,174,17.

नेत्राम्बु (नेत्र + अम्बु) n. *Thränen* AK. 2,6,2,44. Trik. 2,6,30. H. 307.

नेत्राम्भस् (नेत्र + अम्भस्) n. dass.: मु° (मुख) Rāǵa-Tar. 3,478.

नेत्रारि (नेत्र + अरि) m. *eine best. Pflanze,* = सेहुण्ड (d. i. सीहुण्ड) Rāǵan. im ÇKDr.

नेत्रिक (von नेत्र) n. *Spritze, Klystirspritze* Vjutp. 209. *Löffel* nach der mongol. Uebersetzung; vgl. नेत्र 3, *d.*

नेत्रोपमफल (नेत्र-उपमा + फल) m. *Mandelbaum* (*augenähnliche Früchte habend*) Bhāvapr. im ÇKDr.

नेत्रौषध (नेत्र + औषध) n. *Augenarzenei*, insbes. *Eisenvitriol* Rāǵan. im ÇKDr.

नेत्रौषधी (नेत्र + औ°) f. *Odina pinnata* (अजशृङ्गी) Ratnam. im ÇKDr.

1. नेद्, नेदति = गतिकर्मन् Naigh. 2,14. *tadeln* (vgl. निद्); *nahe sein* (vgl. नेदिष्ठ, नेदीयंस्) Dhātup. 21,8.

— अति *überschäumen, überströmen:* छन्दसां रसो ऽत्यनेदत् Ait. Br. 6,32. अति वा एता (आपः) वर्त्रं नेदन्त्यति वाचं मनो वावैता नातिनेदन्ति TS. 1,6,8,1. Kāṭh. 32,7. या कृता उज्ज्वलन्ति, अतिनेदन्ति (°नेदन्ते Bṛh. Ār. Up. 3,1,8), अधिशेरते Çat. Br. 14,6,1,10.

2. नेद् (न + इद् und in den Padapāṭha für keine Zusammensetzung geltend) gaṇa चादि zu P. 1,4,57. — 1) *nicht* (verstärkt): अहं वदामि नेत्त्वम् AV. 7,38,4. अन्यो नेत्सूरिरोहते ṚV. 8,5,39. AV. 2,27,1. TBr. 1. 5,9,1. Çat. Br. 1,8,1,16. 4,2,2,7. — 2) *damit nicht*, mit betontem Verbum, meist im conj. oder imperat. VS. Prāt. 6,17. P. 8,1,30. Journ. of the Am. Or. S. 5,399. नेत्त्वा धृष्णुः पर्यङ्खयाते ṚV. 10,16,7. 51,4. पत्रा नेदद्दान् AV. 6,50,1. नेत्त्वा ज्ञानि 13,1,12. VS. 2,17. TS. 7,1,5,5. Çat. Br. 1,1,1,21. 4,5. 6. 4,1,10. 6,3,6. 4,3,4,3. 4,5,18. 13,6,2,20. 14,1,2, 33. नेद्राष्ट्रादवपद्येय नेत्त्वा मा प्राणो जहत् Ait. Br. 8,23. 6,12. Nir. 1,11 (P. 3,4,8, Sch. 8,1,30, Sch.).

नेदय् (künstliches denom. von einem für नेदिष्ठ und नेदीयंस् angenommenen Stamme नेद), नेदयति *nahe bringen* Vop. 21,16. Bhaṭṭ. 2, 55. 18,34.

नेदिष्ठ (superl. zum compar. नेदीयंस्) 1) adj. *der nächste* P. 5,3,63. Vop. 7,56. AK. 3,2,18. H. 1452. अर्हन्ति ṚV. 1,132,1. स त्वं नो अग्ने ऽवमो भवोती नेदिष्ठो अस्या उषसो व्युष्टौ 4,1,5. ऊतिभिः 8,19,28. आप्यम् 7,15,1. त्वामिद्धि नेदिष्ठं देवतातय आपिं नक्षामहे वृधे 8,49,10. 62,7. Çāṅkh. Çr. 15,22,8. °ष्ठम् adv. *nächst, ganz nahe; zunächst, zuerst:* ता वां नेदिष्ठमीमहे ṚV. 1,17,8. नेदिष्ठं ददृशानः 127,11. ये ते नेदिष्ठं हवनान्यागमन् 5,56,2. इन्द्रो नेदिष्ठमवसागमिष्ठः 6,52,6. त्वं वै मे नेदिष्ठं हूतः प्रत्यश्रौषीः TBr. 2,3,11,4. Çat. Br. 1,6,2,11. 2,5,1,1. 2,1,2. 12,1,3,22. Kauç. 127. ते ज्ञानन्नेदिष्ठं पस्पर्शुः Kenop. 27. नेदिष्ठं स्वर्गस्य लोकस्यागच्छन् Ait. Br. 3,19. नेदिष्ठात् *aus nächster Nähe:* त्वं नो नेदिष्ठाद्देवान्हूयिष्यसि Ait. Br. 6,3. नेदिष्ठादेव स्वर्गं लोकमारोहति Kāṭh. 28,4. नेदिष्ठ = निपुण Rāǵan. im ÇKDr. — 2) m. *a) Alangium hexapetalum Lam.* (अङ्कोट) Gaṭādh. im ÇKDr. — *b)* N. pr. eines Sohnes des Manu VP. 348; vgl. नाभा°.

नेदिष्ठतम (superl. vom superl. नेदिष्ठ) adj. *der allernächste:* नि नेदिष्ठतमा इषः स्याम सुम्नस्य ṚV. 9,98,5. नेदिष्ठतमाम् adv. Çat. Br. 3,1, 1,5. 5,2,1,6.

• नेदिष्ठिन् (von नेदिष्ठ) adj. *nächststehend, nächstverwandt* Kāṭh. 19,9. यज्ञस्य 23,4. Pañćav. Br. 9,8,1. Kātj. Çr. 25,13,28. Lāṭj. 8,8,8.

नेदीयंस् (compar. zum superl. नेदिष्ठ) adj. *näher, ganz nahe* P. 5,3, 63. Vop. 7,56. H. 1452, Sch. ṚV. 8,26,10. नेदीयसो वृषाकपे ऽस्तमेहि गृहाँ उप 10,86,20. उपरिष्टान्नेदीयसि (भागे) Ait. Br. 6,27. नेदीयोमरण *dem der Tod ganz nahe bevorsteht* Rāǵa-Tar. 4,31. Am Ende eines comp. (das vorangehende Wort behält seinen Ton) P. 6,2,21. गमन°, वचन° Sch. °यस् adv.: तस्मा नमस्व नेदीयो यज्ञम् ṚV. 8,64,3. इन्द्र नेदीय एदिहि (ऊतिभिः) Vālakh. 5,5. ṚV. 10,101,3. पितृणाम् TBr. 1,3,10,7. परं नेदीयो ऽवरं दवीयः AV. 10,8,8. Çat. Br. 3,1,4,15. 9,1,2,40. ओषधीरिव नेदीयो वृक्षाः करोति Kāṭh. 26,6.

नेदीयस्ता f. nom. abstr. von नेदीयंस् Çāṅkh. Br. 7,9. 8,2

नेद्य s. अ°.

नेपं Uṇādis. 3,28. m. *Hauspriester* Uǵǵval. *Wasser* Uṇādivṛ. im Saṁkshiptas. ÇKDr.

नेपथ्य 1) *Putz, Schmuck, Toilette, das Costum des Schauspielers,* n. AK. 2,6,3,1. H. 635. Halāj. 2,384. m. Med. j. 87. रक्त° MBh. 4,592. बद्धनेपथ्या Hariv. 8687. R. 6,19,49. उदारनेपथ्यभृत् Ragh. 6,6. राजेन्द्रनेपथ्यविधान 14,9. °ग्रहणा 17,21. Ratnāv. 3,5. अभ्यङ्ग° Kumāras. 7,7. 36. यदि नेपथ्यविधानमवसितम् Çāk. 3,6. विगतनेपथ्ययोः पात्रयोः प्रवेशो ऽस्तु Mālav. 17,9. °गृह 22. °भवन 22,22. त्रैलोक्यमौलीस्थलीनेपथ्योचितनीलरत्न Gīt. 5,20. न पथ्यं नेपथ्यं बकुतरमनङ्गोत्सवविधौ Sāh. D. 49,5. — 2) n. *Ankleidegemach, der Raum hinter der Bühne:* नेपथ्यं भूषणास्थानमिति कोषः । रङ्गाद्बहिस्तु नेपथ्यमिति मुनिः (d. i. भरतः) Schol. zu Çāk. 3,6. = रङ्गस्या Med. नेपथ्ये *hinter der Bühne* Çāk. 8,20. वाक्यस्यार्थतया यत्र पात्रं नैव प्रवेश्यते । नेपथ्य इति प्राकाश्ये प्रयोज्यं तत्र नाटके ॥ Bharata beim Schol. zu Çāk. a. a. O. नेपथ्याभिमुखमवलोक्य Dhūrtas. 68,5.

नेपाल 1) m. *a)* N. pr. eines Volkes (pl.) und Landes (sg.), *Nepal* AV. Pariç. in Verz. d. B. H. 93,8 v. u. Varāh. Bṛh. S. 4,22. 5,65. °पाल Verz. d. B. H. No. 1218. °पालक Rāǵa-Tar. 4,530. °विषय 553. 578. Hiouen-thsang I, 407. LIA. 1,68, N. 8. II, 953. — *b)* m. *eine best. Art Zuckerrohr* (vgl. नैपाल) Nigh. Pr. — 2) f. ई *a) rother Arsenik* (vgl. नैपाली) H. 1060. Nigh. Pr. — *b) der wilde Dattelbaum oder seine Frucht* Nigh. Pr. — 3) n. *Kupfer* Nigh. Pr.

नेपालक (vom vorherg.) 1) n. *Kupfer* Nigh. Pr. — 2) f. °लिका *rother Arsenik* Rāǵan. im ÇKDr.

नेपालजा (ने° + जा, f. von ज) f. *rother Arsenik* Suçr. 2,359,19. नेपालजाता f. dass. 326,9.

नेपालनिम्ब (ने° + नि°) m. *der Nepalische* Nimba, *ein best. Baum* Rāǵan. im ÇKDr.

नेपालमूलक (ने° + मू°) n. *Rettig* Nigh. Pr.

नेम Uṇādis. 1,139. 1) pron. gaṇa सर्वादि zu P. 1,1,27. Vop. 3,9. nom.

pl. masc. नेमे und नेमास् P. 1,1,33. Vop. 3,12. *der eine, mancher; der eine — der andere;* = अर्ध Nir. 3,20. H. 1434. an. 2,327. Halâj. 4,38. Uééval. = अन्य Çabdar. im ÇKDr. = शठ Med. m. 18. नेन्द्रो अस्तीति नेम उ त्व आह *Mancher sagt* Ṛv. 8,89,3. 9,68,5. पचाति नेमो नहि पक्षदर्धः 10,27,18. नेमस्मिन् 48,10. आदिन्नेम इन्द्रयन्ते अभीके 4,24,4. 5. उत घा नेमो अस्तुतः पुमान् 5,61,8. 1,64,8. नेमे देवा नेम असुराः Kâṭh. 14,9. In der Stelle नहि ते पूर्तमक्षिपद्भुवन्नेमानां वसो Ṛv. 6,16,18 erscheint es tonlos; vgl. das pron. त्व. Es mit dem folg. voc. zu verbinden, wie Sâj. thut, ist unzulässig. *halb:* °स्पृष्ट Çikshâ 38. °पिष्ट Schol. zu Kâtj. Çr. 5,1,12. (विश्वे देवाः) नेमतिथिवानः (?) Çâṅkh. Çr. 8,21,4. Als Fremdwort betrachtet vom Schol. zu Gaim. Colebr. Misc. Ess. I,315. Die indischen Lexicographen geben noch folgende Bedd. dem masc.: अन्न *Speise, Reis* Naigh. 2,7. काल *Zeit,* अवधि *Grenze,* प्राकार *Erdwall,* कैतव *Schelmerei* H. an. Med. गर्त *Grube* H. an. प्राकारमूल *das Fundament eines Erdwalls* Uééval. मूल *Wurzel,* सायंकाल *Abendzeit,* ऊर्ध्व *die obere Seite* Uṇâdiv. im Saṁkshiptas. ÇKDr. नाट्यादि *Tanz u. s. w.* Çabdar. im ÇKDr. — 2) n. *eine best. Zahl* Vjutp. 179. 181.

नेमचन्द्र (नेम + च°) m. *Halbmond,* N. pr. eines Fürsten von Bengalen Wassiljew 50.

नेमधित (नेम + धित) adj. ved. P. 7,4,45. °ता बाधसे Sch. wohl *entzweit;* es könnte aber auch der loc. vom folg. sein.

नेमधिति (नेम + धिति) f. nur im loc. °ता Naigh. 2,17. *Entzweiung, Streit:* स्वर्षाता यद्ध्वयामसि त्वा युध्यन्तो नेमधिता पृत्सु शूर Ṛv. 6,33,4. इन्द्रं नरो नेमधिता हवन्ते 7,27,1. 10,93,12. viell. *Absonderung:* विद्वांसौ नेमधिता चिकित्वांसोऽग्निं पदे परमे तस्थिवांसम् 1,72,4.

नेमनाथ (नेम + नाथ) m. N. pr. eines Mannes, der auch Nitjanâtha genannt wird, Verz. d. B. H. No. 649.

नेमन्निष् (नेमन् [als loc. zu fassen] von 1. नी + II. इष्) etwa *der Führung folgend:* तं गूर्तयो नेमन्निषः परीणसः समुद्रं न संचरणे सनिष्यवः Ṛv. 1,56,2. Nach Sâj. entweder *unter Verbeugungen gehend* oder *Opfer darbringend.*

नेमशाह (नेम + शाह) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 825.

नेमादित्य (नेम + आ°) m. N. pr. eines Mannes, Vaters des Trivikramabhaṭṭa, Verfassers der Damajantikathâ, Verz. d. Oxf. H. No. 208.

नेमि (von नम्) P. 3,2,171, Vârtt. 2. 3. Uṇâdis. 4,43. 1) f. *Radfelge* AK. 2,8,2,24. H. 756. an. 2,328. Med. m. 17. Halâj. 2,392. परि विश्वानि काव्या नेमिश्चक्रमिवाभवत् Ṛv. 2,5,3. 5,13,6. आ व इन्द्रं नमे गिरा नेमिं तष्टेव सुद्र्वम् 7,32,20. 8,46,23. 64,5. Çat. Br. 1,4,2,15. रथ° 14,5,3,15. Kauç. 16. एकनेमि adj. Çvetâçv. Up. 1,4. नेमिमरा इव (उपसर्पन्ते) MBh. 3,15489. R. 2,103,39. Çâk. 166. Megh. 108. रथाङ्ग° 169. नेम्याम् Varâh. Bṛh. S. 42 (43),22. 86,22 (103). रथनेमिस्वन Arǵ. 2,3. Ragh. 1,39. नेमिघोष Mṛkkh. 117,21. Hariv. 8064. न व्यतीयुः प्रजास्तस्य नियन्तुर्नेमिवृत्तयः Ragh. 1,17. त्रिनेमि (vom Zeitenrade) Bhâg. P. 3,8,20. नेमी Bhar. zu AK. °निनद MBh. 4,1400. 8,3806. — 2) *Donnerkeil* Naigh. 2,20. — 3) f. *eine best. Vorrichtung am Brunnen* (vgl. त्रिका) AK. 1,2,3,26. H. an. Med. Halâj. 3,62. नेमी H. 1091. — 4) f. *Rund, Umkreis* überh.: अत्रा वि नेमिरेषामुरां न धूनुते वृकः *das Rund der* Soma-*Steine d. h. die runden Steine* Ṛv. 8,34,3. नेमिं नमन्ति चक्षसा *einen Kreis beschreiben* ? 86,12. कुठारेण कठोरनेमिना *die gerundete Schneide der Axt* Bhâg. P. 9,15,34. चक्रेण (*Diskus*) निशातनेमिना Bhâg. P. 3,19,14. समुद्रनेमि *vom Meere rund umgrenzt,* Beiw. der Erde MBh. 1,1885. 3,977. 4,241. 307. उदधि° Ragh. 9,10. समुद्र° subst. *die Erde* 14,39; vgl. Uééval. zu Uṇâdis. 4,43. — 5) m. *Dalbergia ougeinensis Roxb.* (तिनिश) AK. 2,4,2,7. H. an. Med. Vgl. die Synonyme रथनेमि, स्यन्दन. — 6) m. N. pr. eines Daitja Bhâg. P. 8,21,19. — 7) m. bei den Gaina N. pr. des 22sten Arhant's der gegenwärtigen Utsarpiṇî, = अरिष्टनेमि H. 28. 30. 35. 40. H. an. Çatr. 1,3. — 8) m. N. pr. eines Kakravartin Vjutp. 92. Burn. Lot. de la b. l. 845. Vgl. u. निमि. — Wilson hat noch die Bed. *a sacred place, as Mathura;* diese beruht allem Anschein nach auf einem Missverständniss, indem es im ÇKDr. nach der Angabe der Bed. तिनिशः (s. u. 5.) heisst: मथुरादौ तिनाश इति ख्यातः *in* Mathurâ *u. s. w. heisst er* (der Baum) तिनाश. — Vgl. अरिष्ट°, काल°, अह°, जित°, दृढ°, नक्षत्र°, स°, हिरण्य°.

नेमिचक्र (ने° + च°) m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Asîmakṛshṇa Bhâg. P. 9,22,38. Vgl. निचक्र und LIA. I, Anh. xxvi.

नेमित (viell. von नेमि) m. N. pr. eines Fürsten Wassiljew 46.

नेमिन् m. 1) = नेमि 5. Bhar. zu AK. 2,4,2,7. — 2) = नेमि 7. H. 28, Sch. — Vgl. अरिष्ट° und काल° unter अरिष्टनेमि und कालनेमि.

नेमिंधर (नेमिम्, acc. von नेमि, + धर) m. N. pr. eines Gebirges Burn. Lot. de la b. l. 842. fgg. — Vgl. निमिंधर.

नेय (von 1. नी) adj. *zu leiten, zu lenken:* परनेयोऽग्रणीर्यस्य स मार्गान्प्रति मुह्यति MBh. 2,1948. अनेय 5,752. 8,323. 10,481. Hariv. 11187. मूढः परप्रत्ययनेयबुद्धिः Mâlav. 4,5. नेयधियं राज्ञीम् Râǵa-Tar. 6,267. 328. *abzuführen nach* P. 5,2,9. मया चावन्तिदेशो सा नेया Kathâs. 10,184. नेयो दण्डः *der Stock ist zu führen, Strafe ist zu verhängen* Kâm. Nîtis. 2,39. विक्रयं नेयास्तिलाः *zum Verkauf zu bringen* Jâǵn. 3,39. नयनसलिलम् — शान्तिं नेयम् *zur Ruhe zu bringen* Megh. 40. नायं देव्या भाजनत्वं न नेयः सत्काराणामीदृशानामशोकः Mâlav. 83. मयेन जीवतो नेयः Kathâs. 13,10. न नेया भवता राजन्वयमात्मा च लाघवम् Râǵa-Tar. 3,245. *zuzubringen, zu verbringen:* कालः Pańkat. 25,11.

नेयपाल (नेय + पाल) m. N. pr. eines Fürsten Wassiljew 55.

नेरुङ्गल m. N. pr. eines Fürsten Colebr. Misc. Ess. II, 274.

नेल m. *eine best. Zahl* Vjutp. 180.

नेलु (nom. नेलुस्) desgl. Vjutp. 182.

नेवल m. desgl. Vjutp. 179.

नेष्, नेषते *gehen, sich bewegen* Dhâtup. 16,16.

नेष (von 1. नी), davon नेषतम im instr. pl. adv. *mit der besten Führung:* स नो नेषन्नेषतमैरमूरोऽग्निर्वामं सुवितं वस्यो अच्छ Ṛv. 1,141,12.

नेषन् (wie eben) *das Führen:* नर्षिष्ठा उ नो नेषणि Ṛv. 10,126,3.

नेष्ट (1. न + इष्ट) adj. *nicht erwünscht, widerwärtig, ungünstig* Varâh. Bṛh. S. 60,3.

नेष्टर् m. Uṇâdis. 2,96. Declin. P. 6,4,11. *einer der Hauptpriester beim* Soma-*Opfer; derjenige, welcher die Gattin des Opfernden herbeiführt und die* Surâ *zubereitet.* Ṛv. 1,15,3. 2,5,5. Ait. Br. 6,3. 10. 12,14. 7,1. नेष्टः पत्नीमुदानय Çat. Br. 3,8,2,1. 4,4,2,17. 18. नेष्टा सुरां

प्रक्रान्मक्षाति 5,1,2,16. fgg. TS. 1,8,18,1. 6,5,8,5. 6. अग्निर्वै देवानां पात्नीवतो नेष्ट ऋत्विजाम् Çâṅkh. Br. 28,3. Kâtj. Çr. 8,6,21. 11,1,26. Hariv. 11362. नेष्टोद्गातारौ P. 6,3,25, Sch. नेष्टापोतारौ Pañkav. Br. 25,15. Wird P. 3,2,135, Vârtt. 2 (vgl. Uǵǵval.) von 1. नी (vgl. den aor. नेषत्) abgeleitet, im folgenden Vârtt. aber von नेष्.

नेष्टु MBh. 13,1541 Druckfehler für लोष्टु d. i. लोष्ट.

नेष्ट्र (von नेष्टर्) n. 1) das Soma-Gefäss des Neshṭar (नेष्ट्रीयं धिष्ण्यम् Nir. 8,3) ṚV. 1,15,9. 2,37,3.4. 1,2. — 2) das Amt des Neshṭar (nach dem Schol.) Kâtj. Çr. 9,8,13.

नेष्ट्रीय adj. dem Neshṭar zugehörig, ihn betreffend u. s. w. Nir. 8,3. Ait. Br. 3,50. 6,14.

नैक (1. न + एक) adj. f. आ mehr als einer, mancher; pl. verschiedene, zahlreiche: निह्नुते लिखितं नैकम् Jâǵñ. 2,20. नैको वसति पूजितः MBh. 13,5338. नैकः श्वापदः समागमिष्यति Pañkat. 54,24. नैकमुपदेशम् Bhartṛ. Suppl. 22, v. l. आवासे नैकस्मिन् Mârk. P. 28,29. सा ददर्श नगान्नैकान्नैकाश्च सरितस्तथा नैकांश्च पर्वतांस्तम्याान्नैकांश्च मृगपक्षिणः ॥ N. 12,84. Hariv. 4328. °सानुचर (Çiva) MBh. 13,1281. °माय 12,3661. °वर्ण N. 12, 27. °जलद Mṛkkh. 85,4. Daçak. in Benf. Chr. 198,15. Bhâg. P. 4,9,30. 5,24,29. Varâh. Bṛh. S. 19, 17. 20.

नैकचर (नैक + चर) adj. in Schaaren herumziehend, in Gesellschaft lebend (Gegens. एकचर); von Thieren Bhâg. P. 5,8,15.

नैकटिक (von निकट) adj. in der Nähe wohnend, benachbart P. 4,4, 73. भिक्षु Sch. नैकटिकाश्रमान् Bhaṭṭ. 4,12. ग्रामस्यान्तिके क्रोशमात्रे त्यक्त्वा यतयो भिक्षवो ये निवसन्ति ते नैकटिकाः Schol.

नैकट्य (wie eben) n. Nähe, Nachbarschaft Kathâs. 15,125.

नैकती f. N. pr. eines Dorfes bei den nördlichen Völkern gaṇa पलद्यादि zu P. 4,2,110. Davon adj. नैकत ebend.

नैकदृश् (नैक + दृश्) m. N. pr. eines der Söhne des Viçvâmitra MBh. 13,253.

नैकधा (1. न + एकधा) adv. vielfach, in vielfache Theile, nach verschiedenen Seiten: शीर्षयोः पतिता वृता विभिन्नैनेकधा तयोः MBh. 3,483. नैकधा तं च चिच्छेद Hariv. 6870. R. 6,77,12. Mârk. P. 14,68. Bhâg. P. 1,9,42. नैकधा — स एको विभिद्यते 3,26,42. नैकधाद्रवन् 4,5,18.

नैकपृष्ठ (नैक + पृष्ठ) m. pl. N. pr. eines Volkes MBh. 6,349 (°पृष्ट) = VP. 187.

नैकभेद (नैक + भेद) adj. verschiedenartig AK. 3,2,32. H. 1449.

नैकरूप (नैक + रूप) adj. f. आ mannichfache Formen habend R. 1,23, 18. 37,24.

नैकशस् (1. न + एकशस्) adv. zu wiederholten Malen, oft Vjutp. 152. R. 3,36,21. Mṛkkh. 144,2. Varâh. Bṛh. S. 93,12.

नैकशस्त्रमय (von नैक + शस्त्र) adj. aus einer Menge von Geschossen bestehend: वर्ष R. 6,91,20.

नैकषेय m. ein Kind der Nikashâ, ein Râkshasa Halâj. 1,73. नैकसेय H. 187, Sch.

नैकात्मन् (नैक + आ°) adj. verschiedenartige Naturen habend, Beiw. Çiva's Çiv.

नैकृतिक (von निकृति) adj. unredlich, hinterlistig, verworfen, gemein (von Personen) M. 4,196 (nach der richtigen Lesart). MBh. 2,2246. 3, 2034. 13848. 5,1291. 5673. 9,1565. 3320. 12,6030. 13,3568. 6587. Hariv. 8817. 11162. 11314. Bhag. 18,28 (nach der richtigen Lesart). R. 3, 17,29. Varâh. Bṛh. S. 5,29.

नैखान्य (von निखान und dieses von खन् mit नि) adj. was dem Eingraben unterliegt: यूपस्य यन्नैखान्यम् Shaḍv. Br. 4,4.

नैगम (von निगम) 1) adj. gaṇa ऋगयनादि zu P. 4,3,73. a) die vedischen Citate betreffend Nir. 1,20. °काण्ड Titel der 1sten Abtheilung des Nirukta, genauer des 4ten, 5ten und 6ten Buchs, wo die im 4ten Adhjâja des Naighaṇṭuka zusammengestellten Nigama behandelt werden. — b) die heilige Schrift betreffend, darauf bezüglich, darin vorkommend, vedisch: ज्ञान Bhâg. P. 3,7,38. कृत्, धातु Nir. 2,2. — 2) m. a) ein Erklärer der heiligen Schriften: इति नैगमाः P. 5,4,118, Vârtt. 2. — b) eine Upanishad H. an. 3,468. Med. m. 46 (wo नैगमः zu lesen ist). — c) Weg, = सृति H. an. Halâj. 5,29. Weg so v. a. Mittel: तेषां (दस्यूनां) प्रतिविघातार्थं प्रवक्ष्याम्यथ नैगमम् MBh. 12,3685. — d) = नय H. an., wohl kluges Benehmen u. s. w. — e) Städter AK. 3,4,23,148. H. an. Med. Saddh. P. 4,25,a. — f) Handelsmann AK. 2, 9,78. 3,4,23,148. H. 867. H. an. Med. Halâj. 2,416. Jâǵñ. 2,192. MBh. 2,529. 4,674. द्विजेभ्यो बलमुख्येभ्यो नैगमेभ्यश्च 13,7709. विप्राः, कुलनैगमाः Hariv. 10982. ब्राह्मणाः, नैगमाः R. 1,77,24. 2,59,21. 83,11. 106, 33. R. Gorr. 2,82,11. 90,11. 29. 6,112,76. Vikr. 76. In den unter निगम 8 aufgeführten Beispielen bedeutet निगम viell. nicht Handelsmann, sondern Kaufmannschaft; vgl. महति निगमे नैगमानाम् in einer grossen Versammlung von Kaufleuten Daçak. 135,10. — g) N. pr. eines alten Lehrers Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 53,a, 1; vgl. VP. 278, N. 10.

नैगमिक (wie eben) adj. dem Veda eigenthümlich: लोप Kâr. 2 zu P. 7,1,1.

नैगमेय m. eine Form des Skanda, die aber auch als Sohn und Spielkamerad desselben aufgefasst wird, MBh. 1,2588. 3,14367. 14634. 9,2487. 2489. VP. 120. Offenbar ursprünglich identisch mit नैगमेष.

नैगमेष m. N. eines den Kindern gefährlichen Dämons, der einen Widderkopf (मेष; vgl. नैगमेयश्छागवक्त्रः MBh. 3,14367. 14398. fg.) hat, Suçr. 1,377,9. 2,384,14. 392,18. 393,16. 394,5. — Vgl. नेजमेष.

नैगेय (von नेग) m. pl. N. einer SV.-Schule Ind. St. 1,61. 3,274. Müller, SL. 227. fg. 374.

नैघण्टुक (von निघण्टु) 1) adj. gelegentlich erwähnt, nebenher gehend: नैघण्टुकमिदं देवतानाम प्राधान्येनेदमिति। तद्यदन्यदेवते मन्त्रे निपतति नैघण्टुकं तत् Nir. 1,20. बहुलसमासो नैघण्टुकं वृत्तमाश्चर्यमिव प्राधान्येन 2, 24. 5,12. 10,8. 11,2. — 2) n. Wörterverzeichniss, Benennung des bekannten vedischen Glossars, Roth in der Einl. zu Nir. XII.

नैचाशाख (von नीचा + शाखा) nach Sâj. adj. niederen Stämmen angehörig; nach demselben in der Einl. zum ṚV. S. 7. n. N. pr. einer Stadt. Wohl n. collect. schlechtes Volk, niedriges Geschlecht, Gesindel Nir. 6, 32. नैचाशाखं मघवन्रन्धया नः ṚV. 3,53,14.

नैचिक 1) n. der Kopf eines Stiers Trik. 2,9,22. H. 1264. — 2) f. ई eine schöne Kuh AK. 2,9,67. H. 1270. Halâj. 2,116. — Vgl. नीचकी. नीचकिन्.

नैचित्य m. ein Fürst der Nikita P. 4,1,172, Sch.

नैचुदार adj. von निचुदार, dem N. eines Baumes, Pañkav. Br. 21,4,13. Anup. 6,4.

नैचुल (von निचुल) adj. *von der Barringtonia acutangula Gaertn. kommend:* फल Suçr. 2,126,19. 499,2.

नैज (von निज) adj. *eigen, sein:* स ददौ दर्शनं नैजम् Hariv. 15414. ब्रह्मास्त्रस्य च ब्रह्मास्त्रं वायव्यस्य च पार्वतम्। आग्नेयस्य च पार्जन्यं नैजं पाशुपतस्य च ॥ Bhâg. P. 10, Vâṇajuddha nach ÇKDr.

नैतन्धव m. N. einer Oertlichkeit an der Sarasvatî: संवत्सरं ब्राह्मणस्य गा रक्षेत्संवत्सरं व्यर्णो नैतन्धवे ऽग्निमिन्धीत Pañkav. Br. 25,13,1. Çâṅkh. Çr. 13,29,31. नैतन्धवा नामार्मा: सरस्वत्यां तेषामेको व्यर्णः Lâṭj. 10,18,13. Kâtj. Çr. 24,6,23.

नैतुण्डि m. patron. (wohl von नितुण्ड) Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 55,31.

नैतोशं (von नितोश und dieses von 1. तुश् mit नि) adj. etwa *spendsam* Nir. 13,5. ṚV. 10,106,6.

नैत्यं (von नित्य) adj. *was beständig —, regelmässig gegeben wird oder zu thun ist* gaṇa व्युष्टादि zu P. 5,1,97. Nach ÇKDr. und Wils. n. *Beständigkeit.*

नैत्यक (wie eben) adj. *was stets —, regelmässig* (nicht bloss bei besonderen Veranlassungen) *zu thun ist, stets wiederkehrend, sich stets wiederholend:* विधि M. 2,104. स्वाध्याय 105. 106. शतं दत्त्वा गवां तस्मै नैत्यकं कांस्यदोहनम् MBh. 8,1756. 13,6685. उपहारं स्वकृतं नैशं नैत्यकम् 7,2887. यतिपद्या नैत्यकं (wohl बलिं zu ergänzen) तत्र प्राश्नीत 3,8083. Unter 2. अश् mit प्र wäre demnach diese Stelle falsch aufgefasst. — Vgl. नैत्यिक.

नैत्यशब्दिकं adj. von नित्य + शब्द gaṇa माशब्दादि zu P. 4,4,1, Vârtt. 1.

नैत्यिक (von नित्य) adj. = नैत्यक Vjutp. 135. धर्मकार्य M. 8,86. एतानि (दमं शौचम् u. s. w.) यः कुरुते नैत्यिकानि MBh. 5,1056. निशायां नैत्यिकं चक्रुर्नैशं त्रैयम्बकं बलिम् 7,2778.

नैदाघ (von निदाघ) 1) adj. *sommerlich:* अग्नि ad Megh. 18. — 2) m. *Sommerzeit:* °घो नामर्तुः AV. 9,5,31. जघन्यौ नैदाघे TBr. 1,8,4,2. Çat. Br. 1,4,1,16 (oxyt.).

नैदाघिक (wie eben) adj. *dem Sommer eigenthümlich, sommerlich:* ताप *Sommerhitze* Bhâg. P. 3,14,48.

नैदाघीय (wie eben) adj. dass. Pañkav. Br. 23,16,8.

नैदान (von निदान) m. *Etymolog* Nir. 6,9. 7,12.

नैदानिक (wie eben) m. *Patholog* Schol. zu Çiç. 3,72.

नैदेशिक (von निदेश) adj. subst. *der Jmdes Befehle ausführt, Diener, Bote* Bhâg. P. 6,3,1.

नैद्र adj. (f. ई) von निद्रा Wils.

नैधन (von निधन) adj. 1) *dem Untergang unterworfen, vergänglich:* लोक Hariv. 2194. *zum Tode in Bezug stehend:* सत्कृतश्च यथान्यायं नैधनेन चिताग्निना so v. a. *für den Todten angezündet* 4900. नैधनो ऽग्निर्दैत्यानाम् *den Tod bringend den* D. 12563. शृणु विस्तरतः सर्वं यन्मां पृच्छसि नैधनम्। दैत्यानाम् so v. a. *Untergang, Tod* 16240. तदेतदुपलब्धं मे तस्य वीरस्य नैधनम् R. 4,58,11. An den beiden letzten Stellen ist die abgeleitete Form bloss dem Versmaass zu Liebe gewählt worden. — 2) in der Astrol. adj. in Verbindung mit गृह oder subst. mit Ergänzung dieses Wortes *das Haus des Todes, das 8te Haus:* शुद्धैर्द्वादशकेन्द्रनैधनगृहैः Varâh. Bṛh. S. 98,15. Laghuǵ. 5,10. 12,1. Bṛh. 6,11.

नैधान adj. von निधान gaṇa संकलादि zu P. 4,2,75. °नी f. *a boundary where some articles are buried and dug up* Wils.

नैधेय m. patron. von निधि P. 4,1,122, Sch.

नैध्रुव m. patron. von निध्रुव Âçv. Çr. 12,10. Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 58. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,27,16. pl. Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 60,3 v. u.

नैध्रुवि m. desgl., Bein. des Kaçjapa Çat. Br. 14,9,4,33.

नैप adj. (f. ई) von नीप *Nauclea Cadamba* gaṇa रजतादि zu P. 4,3,154.

नैपातिक (von निपात) adj. *nur beiläufig erwähnt* Bṛhadd. 1,4 in Ind. St. 1,113.

नैपातिथ (von नीपातिथि) n. N. eines Sâman Pañkav. Br. 14,10,4. Ind. St. 3,222.

नैपात्य n. nom. abstr. von निपात gaṇa ब्राह्मणादि zu P. 5,1,124.

नैपाल (von नेपाल) 1) adj. f. ई *nepalesisch;* s. u. कस्तूरिका. — 2) m. *a) eine Art Zuckerrohr* Suçr. 1,186,16. 187,4. — *b)* = नेपालनिम्ब Râǵan. im ÇKDr. — 3) f. ई *a) rother Arsenik* AK. 2,9,109. H. *1060*, Sch. H. an. 3,659. Med. l. 103. Suçr. 2,328,1. 333,12. 4,22,1. 495,18. 536,16. — *b) eine best. Pflanze* Suçr. 2,23,6. *arabischer Jasmin, Jasminum Sambac Ait.* und *Nyctanthes arbor tristis Lin.* H. an. Med. *die Indigopflanze* Çabdar. im ÇKDr. — Vgl. नेपाल.

नैपालिक (wie eben) 1) adj. dass. — 2) n. *Kupfer* Râǵan. im ÇKDr.

नैपालीय (wie eben) adj. *nepalesisch:* श्रीमन्नैपालीयदेवतास्तुति Suprabhâtastotra.

नैपुण (von निपुण) n. gaṇa युवादि zu P. 5,1,130. 1) *Geschicklichkeit, Kunstfertigkeit, Erfahrenheit:* वैश्यो लाभं प्राप्नुयान्नैपुणं शूद्रः MBh. 13,1378. अर्थकृच्छ्रेषु चैवाहं प्रष्टव्यो नैपुणेषु च N. 15,3. प्रकटान्यपि नैपुणं महत्परवाच्यानि चिराय गोपितुम् Çiç. 16,30. वैद्य° Suçr. 1,353,7. Râǵa-Tar. 4,354. ज्ञानधी° Varâh. Bṛh. 13,1. °युक्त 18,2. क्रियायां नैपुणेषु (न त्वया सदृशः कश्चित्) MBh. 12,580. परो ऽपि कर्म नैपुणम् Spr. 482. Suçr. 1,13,10. — 2) *Vollständigkeit, das Ganze:* स हि वेदान्नैपुणम् N. 14,20. इदं तु वृत्तिवैकल्यात्त्यजतो धर्मनैपुणम् M. 10,85. MBh. 12,8484. योगं सर्वाङ्गनैपुणम् Bhâg. P. 3,25,14. विधि° 5,14,44. योग° 19,13. नैपुणेन *vollständig, ganz genau:* तस्मात्त्वं नैपुणेनाद्य मम व्याख्यातुमर्हसि MBh. 13,6664.

नैपुण्य (wie eben) n. gaṇa ब्राह्मणादि zu P. 5,1,124. 1) = नैपुण 1. Sâv. 3,21. R. 6,76,39. Varâh. Bṛh. S. 104,22. 30. विधेः पराङ्मुखीभूतस्य Pañkat. 121,10. मद्विधालोकनक्रीडा° Kathâs. 21,79. Daçak. in Benf. Chr. 185,22. — 2) = नैपुण 2: धर्म° M. 4,107. योग° Bhâg. P. 6,16,63. चातुर्वर्ण्यस्य धर्मं वै नैपुण्येन प्रकीर्तय MBh. 13,6423. R. 3,75,70.

नैबद्धकं adj. von निबद्ध gaṇa वराहादि zu P. 4,2,80.

नैबुक Bez. *der beim Vollmond gebräuchlichen Riten* Mâdhava, Kâlanirṇaja 8, a (Chambers).

नैभृत्य (von निभृत) adj. *Bescheidenheit, Anspruchslosigkeit* MBh. 5,2145. 7,1487. नैर्भृत (!) 5,1498. नैर्भृत्य (!) 1667.

नैमग्रकं adj. von निमग्र gaṇa वराहादि zu P. 4,2,80.

नैमन्त्रणक (von निमन्त्रण) n. *Gastgelage* Vjutp. 135. नि° v. l.

नैमय (von निमय) m. *Handelsmann* Vaiǵ. beim Schol. zu Çiç. 4,11.

नैमित्त (von निमित्त) adj. *die Zeichen betreffend, — erklärend* gaṇa ऋगयनादि zu P. 4, 3,73. So ist wohl auch st. निमित्त m. *Zeichendeuter* zu lesen H. 482, Sch.

नैमित्तिक (wie eben) gaṇa उक्थादि zu P. 4,2,60. 1) adj. *aus einer Ursache entstehend*, subst. *Wirkung:* निमित्तनैमित्तिकयोरयं क्रमः Çâk. 189. Sâṁkhjak. 42. — 2) adj. *mit einem bestimmten Anlass verbunden, durch eine bestimmte Veranlassung hervorgerufen, eventuell, zufällig* (Gegens. नित्य, सांसिद्धिक, स्वाभाविक) Z. d. d. m. G. IX, lxxiii. Kâtj. Çr. 15,4,22. 16,7,2. Schol. S. 31,14. 41,22. Âçv. Çr. 9,1. MBh. 3,1181. 7,2194. Mârk. P. 30,1. fgg. Daçak. in Benf. Chr. 180,21. Colebr. Misc. Ess. I,121. Kull. zu M. 2,25. Vedântas. (Allah.) No. 7. Schol. zu Kap. 1, 19. Bhâshâp. 27. 153. 154. Tarkas. 18. लय, प्रलय Bhâg. P. 8,24,7 (vgl. I, xlviii). Mârk. P. 46,38. ब्राह्मणामृत्विजं वृणीत ऋषिमार्षेयं सुधातुदक्षिणा-मनैमित्तिकम् *nicht bloss zu dieser bestimmten Veranlassung berufen* oder *der nächste beste* Kauç. 67. f. ई Mârk. P. 16,41. 30,25. Bhâg. P. 7,15,11. श्रा (von नैमित्तक?) MBh. 12,12719. Mârk. P. 30,24. नैमित्तिकत्व n. nom. abstr. Schol. zu Kap. 1,11. — 3) m. *Zeichendeuter* gaṇa उक्थादि zu P. 4.2,60. H. 482, Sch. (wo fälschlich नै°). Vjutp. 96. Spr. 430. Çâk. Ch. 107,21. Davon nom. abstr. °त्व Vjutp. 70.

नैमिश्रि m. patron. von निमिश्र gaṇa तौल्वल्यादि zu P. 2,4,61.

नैमिष (von निमिष) n. N. pr. einer Waldgegend (und ihrer Badeplätze), in welcher Sauti den dort wohnenden Ṛshi das Mahâbhârata erzählt, MBh. 1,1. 3. 7275. 7817. 3,6079. पृथिव्यां नैमिषं तीर्थमन्तरीक्षे च पुष्करम् । त्रयाणामपि लोकानां कुरुक्षेत्रं विशिष्यते ॥ 7073. 8087. fgg. 8302. 7,2098. 8,2036. 12,13801. 13,1696. 1719. Hariv. 11. Ragh. 19,1. Bhâg. P. 1,1,4. 7,14,31. Verz. d. Oxf. H. 8, *b*, No. 46. 9, *a*, No. 47. 83, *b*, No. 140. 148, *a*, No. 318. नैमिषायन (नै° + अयन) *im N.-Walde sich aufhaltend* Bhâg. P. 3,20,7; viell. ist नैमिषायण zu lesen, welches gleich नैमिषीय, नैमिषेय wäre. नैमिषाः m. pl. *die Bewohner des* Naimisha-*Waldes* MBh. 8,2100. नैमिषनृप Varâh. Bṛh. S. 11,61. Der Wald soll den Namen daher bekommen haben, weil in demselben ein Heer von Ungöttern in *einem Augenblicke* (निमिष) seinen Untergang fand.

नैमिषि m. patron. von निमिष gaṇa तौल्वल्यादि zu P. 2,4,61.

नैमिषीय (von नैमिष) m. pl. *die Bewohner des Waldes* Naimisha (nach Virâjaka in Ind. St. 1,214, N. 4 = निमिषक्षेत्रसंबन्धिन्): °याणां सत्त्रम् Çâṅkh. Br. 26,5. Pañkav. Br. 25,6,4 (°शीय). Khând. Up. 1,2, 13. sg. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 163, *a*, 5. adj. *zum Walde* Naimisha *in Beziehung stehend:* सत्त्र MBh. 9,2161. कुञ्ज 2175. नैमिषीयोपाख्यान Bhâg. P. 1,1 in der Unterschr.; st. dessen नैमिषेयो° Verz. d. B. H. No. 475.

नैमिषेय adj. *im Walde* Naimisha *sich aufhaltend:* ऋषयः MBh. 3, 6079. 9,2153. 2159. Liṅga-P. in Verz. d. Oxf. H. 44, *a*, 3 v. u. 44, *b*, 3. Vgl. u. नैमिषीय am Ende.

नैमिष्य m. pl. = नैमिषीय Kâṭh. 10,6 in Ind. St. 3,469.

नैमेय m. = निमय *Tausch* AK. 2,9,81. H. 869.

नैम्ब adj. von निम्ब *Azadirachta indica Juss.:* पत्त्र Varâh. Bṛh. S. 53,117.

नैयग्रोध (von न्यग्रोध) P. 7,3,5. Vop. 7,4. 18. und नैय्यग्रोध (die weniger richtige Form) adj. *von der Ficus indica kommend, daraus gemacht u. s. w.* Çat. Br. 12,7,2,14 (parox.). 9,2,8. °पाद् 5,3,5,13. Kâtj. Çr. 15,4,48. नैय्य° TBr. 1,7,8,7. TS. 3,4,8,4. नैयग्रोध n. *die Frucht der Ficus indica* gaṇa प्लक्षादि zu P. 4,3,164. AK. 2.4,2,18. Ait. Br. 8, 16. — Vgl. नय्यग्रोध.

नैयङ्कव adj. *von der* न्यङ्कु *genannten Antilopenart kommend u. s. w.* Vop. 7,4. 18. चर्मन् Uǵǵval. zu Uṇâdis. 1,18. — Vgl. न्याङ्कव.

नैयत्य (von नियत) n. *Selbstbeherrschung* Wils.

नैयमिक (von नियम) adj. *der Regel entsprechend;* subst. n. *Regelrechtheit:* कृताभिषेकनैयमिकावश्यकः Bhâg. P. 5,8,1.

नैयाय adj. *über den* न्याय *handelnd, denselben erklärend* gaṇa ऋगयनादि zu P. 4,3,73.

नैयायिक (von न्याय) adj. subst. *die Gesetze des Syllogismus kennend, ein Dialectiker;* insbes. *ein Anhänger der* Njâja-*Lehre* gaṇa उक्थादि zu P. 4,2,60. MBh. 1,430. R. Gorr. 2,116,1. H. 862. Schol. zu Kap. 1,25. Schol. zu Ǵaim. 1,6 (नैय्या°). 27. केवल° P. 2,1,49, Sch. Verz. d. B. H. 160 (नैय्यायक). °दर्शन Prab. 85,8; nach den Scholl. nicht नैयायिकानां द°, sondern नैयायिकं द° *die* Njâja-*Lehre betreffend.*

नैयासिक adj. subst. = न्यासमधीते वेद वा gaṇa उक्थादि zu P. 4,2,60.

नैरञ्जना (von निरञ्जन) f. N. pr. eines in die Gaṅgâ sich ergiessenden Flusses in Magadha, der heutige Niladjan, Lalit. ed. Calc. 311, 16. 317,5. 327,8. 338,7.9. 339,14. 340,2 u. s. w. Vie de Hiouen-thsang 140. Hiouen-thsang I,367. 455. Wassiljew 10 (in der russ. Ausg. निर°; vgl. Lalit. ed. Calc. 305,14). Schiefner, Lebensb. 244(14). 252 (22).

नैरन्तर्य (von निरन्तर) n. *Ununterbrochenheit* Jogas. 1,14. Sûrjas. 14, 8. Daçak. in Benf. Chr. 185,8. Kull. zu M. 9,271. °र्येण *ununterbrochen, beständig* Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 248. Pañkat. 198,21. Kull. zu M. 2, 187. Schol. zu Ǵaim. 1,17.

नैरपेक्ष्य (von निरपेक्ष) n. *Abwesenheit aller Rücksicht, Gleichgültigkeit* Kap. 3,68. Kull. zu M. 7,161.

नैरयिक (von निरय) m. *Höllenbewohner* H. 22.

नैरर्थ्य (von 2. निरर्थ) n. *Sinnlosigkeit* Mârk. P. 26,28.

नैरात्म्य n. nom. abstr. von निरात्मन् Burn. Intr. 518. N. 2. नैरात्म Ind. des Kandjur No. 173.

नैराश्य (von निराश) n. *der Zustand dessen, der sich keiner Hoffnung mehr hingiebt, Hoffnungslosigkeit, Verzweiflung:* येनाशाः पृष्ठतः कृत्वा नैराश्यमवलम्बितम् Hit. 1,137. नैराश्यात्तनुमध्यमा N. 19,7. Vid. 260. °श्यमापन्नः MBh. 1,8157. °श्यमगमत्परम् 3,15136. °श्यमुपजग्मतुः 12. 5030. R. 6,72,49. 85,10. गृहीत° Râǵa-Tar. 3,191. 4,300. न त्वेव कार्यं नैराश्यमस्माभिर्विजयं प्रति MBh. 8,357. R. 4,49,11. जल° *Wasser zu finden* MBh. 1,2839. पुत्रदर्शन° 2,701.

नैरास्य (von निरास) m. Bez. eines über Waffen gesprochenen Zauberspruches (um sie wieder zurückzubringen) R. 1,30,6.

नैरुक्त (von निरुक्त) adj. *das* Nirukta *betreffend, dasselbe erklärend* gaṇa ऋगयनादि zu P. 4,3,73. *auf der Etymologie beruhend, etymologisch erklärt:* नाम नैरुक्तमेतत् MBh. 13,4485. 4489. m. *ein Kenner der Etymologie, der wahren Bedeutung der Wörter* Nir. 1,12. 6,11. 11,19, 29. 31. 12,10. 13,9. M. 12,111. Ind. St. 2,39, N.

नैरुक्तिक (wie eben) adj. *ein Kenner der Etymologie, der wahren Bedeutung der Wörter* gaṇa उक्थादि zu P. 4,2,60.

नैरुज्य (von नीरुज) m. *Gesundheit* Kull. zu M. 11,237.

नैरूहिक (von निरूह) adj. *ausreinigend:* बस्ति Suçr. 2,198,2.

नैर्ऋत (von निर्ऋति) 1) adj. f. ई *a) der* Nirṛti *gehörig u. s. w.* AV. 19,45,5. TS. 1,8,1,1. 9,1. 2,6,2,4. Çat. Br. 7,2,1,1.8. 9,1,2,9. नक्षत्र R. 5,73,37. — *b) südwestlich:* मारुत Suçr. 1,22,12. कृत्वा तु नैर्ऋतान्दर्भान् (entweder *mit den Spitzen nach Südwest gerichtet* oder *der* Nirṛti *geweiht*) MBh. 2,2641. कोण, °ती दिक् oder f. mit Ergänzung von दिश् *Südwest* H. 169, Sch. Râǵam. und Gaṭâdh. im ÇKDr. M. 11,104. Jâǵń. 3,259. MBh. 12,6090. Varâh. Bṛh. S. 5,86. 14,17. 24,33. 52,48. 118. 53,100. 94,4. 22. Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 48. — c) (adj. von नैर्ऋत *ein* Râkshasa) *den* Râkshasa *gehörig:* अक्षौहिणी MBh. 7,6964. आकाशमसृजत्रोर्धमधो भूमिं च नैर्ऋतीम् (viell. auch zu *a*) 12,6132. अस्त्र Ang. 4,30. — *d)* wohl *auf die Mondstation* नैर्ऋत (मूल) *bezüglich:* कार्मन् Verz. d. B. H. No. 363. — 2) m. *a)* N. pr. des Welthüters im *Südwesten* AK. 1,1,2,4. H. 169. Halâj. 1,100. — *b) ein Kind der* Nirṛti, *Unhold, Dämon,* Râkshasa AK. 1,1,1,56. H. 188. Halâj. 1,73. (अधर्मस्य) तस्यापि निर्ऋतिर्भार्या नैर्ऋता येन राक्षसाः MBh. 1,2618. 3,16487. 8,3571. नैर्ऋतैश्वर्यम् (कुबेरस्य) 9,2759. 12,2521. Ang. 10,50. Hariv. 6789. R. 1,24,13. 3,16,21. 40,2. 5,73,37. 6,37,28. 64. °भगाल Suçr. 1,323,21. Ragh. 10,35. 11,21. 12,43. 14,4. 15,20. Râǵa-Tar. 4,338. Bhâg. P. 7,5,34. 39. 9,10,5. °राज R. 4,35,33. 5,25,7. °कन्या 14,8. — *c)* pl. N. pr. eines Volkes: निषधास्तथैवानर्तनैर्ऋताः । दुर्गलाः MBh. 6,359. Wilson in VP. 190 fasst das Wort hier adj. in der Bed. *südwestlich* auf, was nicht zulässig ist. — *d)* N. pr. eines Rudra Hariv. Langl. II,310. die Calc. Ausg. 11531 liest st. dessen निर्ऋति. — 3) f. ई unter den Beinn. der Durgâ Dev. 5,9. — 4) n. (sc. भ, नक्षत्र) *die Mondstation* Mûla Varâh. Bṛh. S. 72,10. Bhatt. zu Varâh. Bṛh. S. 4,5.

नैर्ऋति (wohl von नैर्ऋत) m. N. pr. eines Unholds MBh. 12,8264. Nach Lois. zu AK. 1,1,1,56 = नैर्ऋत *ein* Râkshasa.

नैर्ऋतेय adj. *von der* Nirṛti *abstammend:* दुहितरः Suçr. 2,534,15.

नैर्ऋत्य 1) adj. *a) zur* Nirṛti *in Beziehung stehend* Kauç. 97. — *b) südwestlich* Verz. d. Oxf. H. 103, *b*, 14. Ind. St. 3,262. — 2) *ein Opfer an die* Nirṛti (nach St.) Jâǵń. 3,280.

नैर्गन्ध्य (von निर्गन्ध) n. *Geruchlosigkeit* d. i. *Abwesenheit eines Geruchs* Mallin. zu Kumâras. 3,28.

1. नैर्गुण्य (von निर्गुण) n. 1) *Qualitätslosigkeit* MBh. 12,7480. Bhâg. P. 1,15,31. 2,1,7. 9. — 2) *das Nichtbesitzen von Vorzügen* MBh. 2,674. 5,1380. 12,3018. Pańkat. ed. orn. I,248.

2. नैर्गुण्य (vom vorherg.) adj. *zu keiner Qualität in Beziehung stehend:* ज्ञानयोग Bhâg. P. 3,32,32. (Gegens. गुणानुरक्त): मनस् 5,11,8. ज्ञान Nârada's Pańkarâtra 1 im ÇKDr. u. पञ्चरात्र.

नैर्घृण्य (von निर्घृण) n. *Hartherzigkeit* Mâlav. 69,10. Kathâs. 7,51.

नैर्दश्य (von निर्दश) n. *das Ueberstehen der kritischen Periode von zehn Tagen beim Neugeborenen,* daher überh. *das Ueberstehen einer gefährlichen Zeit oder eines schlimmen Einflusses:* स पाप्मनो नैर्दश्यमगच्छत् Pańkav. Br. 22,14,3. 4.

नैर्बाध्य (von निर्बाध) adj. in Verbindung mit हविस् *eine best. Darbringung:* नैर्बाध्येन हविषेन्द्र एनं पराशरीत् AV. 6,75,1.

नैर्भृत und नैर्भृत्य s. u. नैभृत्य.

नैर्मल्य (von निर्मल) n. *Fleckenlosigkeit, Unbeflecktheit* (eig. und übertr.) MBh. 7,9246. नैर्मल्यं यच्च मानसं Çatr. 14,261. विषयेष्वतिसंरागो मानसो मल उच्यते । तेष्वेव हि विरागस्तु नैर्मल्यं समुदाहृतम् ॥ Prâjaçkittat. im ÇKDr. Çaṅk. zu Khând. Up. 7,26,2.

नैर्याणिक adj. von निर्याण Vjutp. 37. Madhjam. 39. 43. Davon nom. abstr. °ता f. ebend.

नैर्लज्ज्य (von निर्लज्ज) n. *Schamlosigkeit* Suçr. 1,336,4 (निर्लज्य).

नैर्वाहिक (von निर्वाह) adj. *zum Hinausführen dienend:* द्वार *Schleuse* Varâh. Bṛh. S. 53,122.

नैर्हस्त (von निर्हस्त) adj. *für handlose* (Dämonen) *bestimmt,* Bez. eines magischen Geschosses: शरु AV. 6,65,2. 3.

नैलायनि m. patron. von नील gaṇa तिकादि zu P. 4,1,154.

नैलीनक adj. von निलीनक P. 4,2,110, Sch.

नैल्य (von नील) n. *die dunkelblaue Farbe* Râmatarkavâgîça zu Vop. ÇKDr. (शिवस्य) कण्ठे नैल्यम् Hariv. 7592.

नैवकि m. patron. gaṇa तौल्वल्यादि zu P. 2,4,61. नैवति v. l.

नैवति m. patron. v. l. für नैवकि gaṇa तौल्वल्यादि zu P. 2,4,61.

नैवसंज्ञानासंज्ञायतन n. *der Ort* (आयतन) *wo es kein* (न + एव) *Denken* (संज्ञान) *und kein Nichtdenken* (असंज्ञा) *giebt* Burn. Lot. de la b. l. 813. In LIA. III,389 fälschlich नैवसंज्ञासंज्ञायतन.

नैवसंज्ञासमाधि m. *die Meditation* (समाधि), *bei der kein* (नैव) *Denken* (संज्ञा) *stattfindet,* Hiouen-thsang I,367.

नैवाकव (von निवाकु) gaṇa उत्करादि zu P. 4,2,90.

नैवाकवि m. patron. von निवाकु gaṇa बाह्वादि zu P. 4,1,96.

नैवाकवीय adj. von नैवाकव gaṇa उत्करादि zu P. 4,2,90.

नैवातायन adj. von निवात gaṇa पक्षादि zu P. 4,2,80.

नैवार (von नीवार) adj. *in wildem Reise bestehend, daraus bereitet* TS. 1,8,10,1. TBr. 1,3,4,5. 6,7. Kâtj. Çr. 14,2,26. 4,11. Lâtj. 8,2,9. चरु R. 2,61,5.

नैवासिक adj. von निवास gaṇa गुडादि zu P. 4,4,103.

नैविड्य (von निविड) n. 1) *Dichtigkeit, ein ununterbrochenes Nebeneinanderliegen:* विश्लथा ऽस्थिमये जाते नैविड्यात्त्वितिमण्डले Râǵa-Tar. 5,272. — 2) Bez. *einer best. Eigenschaft eines geblasenen Tones:* नैविड्यं प्रौढता चापि सुस्वरत्वं च शीघ्रता । माधुर्यमिति पञ्चामी फुत्कृतेषु गुणाः स्मृताः ॥ Saṅgîtad. im ÇKDr.

नैविद adj. f. ई *mit einer* Nivid *versehen:* त्रिष्टुभ् Kaush. Âr. 2,7.

नैवेद्य (von निवेद्य) n. *eine Darbringung von Speisen an ein Idol* Bhâg. P. 8,16,40. 52. Verz. d. Oxf. H. 95, *a*, 10. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,12,13. H. 857.

नैवेश adj. von निवेश gaṇa संकलादि zu P. 4,2,75.

नैवेशिक (von निवेश) n. *was zur Einrichtung eines Hauses gehört, Hausgeräthe* Jâǵń. 1,210. 332. MBh. 7,2754. 13,2958. 4952.

नैश (von निशा) adj. f. ई *nächtlich* P. 4,3,14. तमस् MBh. 3,15817. 7,6162. Hariv. 2476. 4422. R. 1,35,15 (36,15 Gorr.). Çâk. 157. Varâh. Bṛh. S. 4,2. 12,17. Kathâs. 11,44. एनस् *in der Nacht vollbracht* M. 2,

102. वर्मन् MBH. 13,867. बलि, उपहार 7,2778. fg. हुतभुज् VIKR. 8. मार्गाः कामिनीनाम् MEGH. 68. दुःखस्पर्श in der Nacht wahrzunehmen MBH. 3,3814. मृग in der Nacht schreiend (निशायां व्याहरति) P. 4,3,51, Sch. शिल्प = निशासहचरितमध्ययनं सोऽस्य 52, Sch.

नैशाकर (von निशाकर) adj. f. ई vom Monde kommend u. s. w.: रश्मिजाल HARIV. 4420. माया 2608.

नैशिक (von निशा) adj. f. ई = नैश P. 4,3,14. विशुद्धि im Verlauf der Nacht erfolgend M. 5,67. JÂGN. 3,28. मृग (s. u. नैश) P. 4,3,51, Sch. शिल्प s. u. नैश 52, Sch.

नैश्चित्य (von निश्चित) n. 1) Entschlossenheit; das Beschlossensein, Bestimmtheit ÇKDR. WILS. — 2) a fixed festival, as at birth, investiture, marriage, etc. WILS. nach ÇABDÂRTHAK.

नैश्चिन्त्य (von निश्चिन्त) n. Freisein von Sorgen BHARTR. 3,92.

नैश्र्य n. nom. abstr. von निश्र gaṇa ब्राह्मणादि zu P. 5,1,124. Es ist wohl निश्र und नैश्र्य zu lesen.

नैःश्रेयस (von निःश्रेयस) 1) adj. f. ई zum Heile —, zur Glückseligkeit führend M. 9,334. 12,82. 107. MBH. 1,5626. 2,230. 3,975. 5,985. 12,583. Ungenau ohne Visarga geschrieben 1, 1116. 5,3387. 7,2059. 14,963. — 2) n. N. eines Waldes in der Welt Vishṇu's BHÂG. P. 3,15,16.

नैःश्रेयसिक (wie eben) adj. dass. M. 12,88.

नैषद्कि (von निषद्) adj. sitzend d. i. die liegende Stellung vermeidend VJUTP. 34. BURN. Intr. 309.

नैषध 1) adj. zu Nishadha in Beziehung stehend; m. ein Fürst der Nishadha, insbes. von Nala gebraucht. TRIK. 2,8,10. नैषधस्यार्थपतेः RAGH. 18,1. N. 1,15. 2,30. 7,1. 17,2. der pl. als N. des Volkes, das sonst निषध heisst, 9,19. 12,8. VÂJU-P. in VP. 480, N. 73. नैषध n. oder नैषधचरित n. Titel eines über Nala handelnden Kunstepos von Çrîharsha GILD. Bibl. 237. SÂH. D. 208,13. — 2) eine best. Pflanze, welche als Nahrungsmittel dient, SUÇR. 1,80,12.

नैषधीय (von नैषध) adj. zu Nala Naishadha in Beziehung stehend: चरित n. oder schlechtweg नैषधीय n. Titel eines Kunstepos von Çrîharsha COLEBR. Misc. Ess. I,200. II,84.104. fg. Verz. d. B. H. No. 524. fgg.

नैषध्य 1) adj. den Nishadha eigenthümlich: खड्ग MBH. 4,1338. — 2) m. ein Fürst der Nishadha P. 4,1,172, Sch.

नैषाद adj. zu den Nishâda gehörig: वंशाः BHÂG. P. 4,14,46. m. patron. von निषाद gaṇa विदादि zu P. 4,1,104. ein zu den Nishâda gehöriger Mann P. 5,4,36. VÂRTT. 1. VS. 30,8. नैषादे वसेद्देतद्वा अवरार्ध्यमन्नाद्यं यन्नैषादः ÇÂṄKH. BR. 25,15. pl. das Volk der Nishâda MBH. 12,4355.

नैषादक n. = निषादेन कृतम् (संज्ञायाम्) gaṇa कुलालादि zu P. 4,3,118.

नैषादकर्षुक adj. von निषादकर्षू P. 4,2,119, Sch. 7,3,51, Sch.

नैषादकि m. patron. von निषाद PAT. zu P. 4,1,97.

नैषादायन m. patron. von निषाद gaṇa हरितादि zu P. 4,1,100.

नैषादि m. ein Fürst der Nishâda MBH. 1,5242. 7,8214. 12,4854. 14,2475. 16,159.

नैषिधं m. Bein. des Naḍa (s. u. d. W.) ÇAT. BR. 2,3,2,1. 2. Schol. zu KÂTJ. ÇR. 414,22. 420,7. Die spätere Form ist नैषध. Da die ältere Sprache kein सिध् mit नि kennt, wohl aber mit निस्, so ist vielleicht नैःषिध als ursprüngliche Form anzunehmen.

नैष्कर्म्य (von निष्कर्मन्) n. Unthätigkeit, das Aufgeben aller Werke MBH. 5,1008. 2451. 14,605. 1276. BHAG. 3,4. 18,49. BHÂG. P. 1,3,8. 5,12. 3,7,30. 4,23,27. 8,3,11.

नैष्कशतिक (von निष्क + शत) adj. hundert Nishka enthaltend P. 5,2,119.

नैष्कसहस्रिक (von निष्क + सहस्र) adj. tausend Nishka enthaltend P. 5,2,119.

नैष्किक 1) adj. einen Nishka werth u. s. w. P. 5,1,20. 4,3,156, Sch. परम° von परमनिष्क 5,1,20, Sch. SIDDH. K. zu 7,3,17. — 2) m. Münzmeister AK. 2,8,1,7. H. 723.

नैष्किंचन्य (von निष्किंचन) n. Besitzlosigkeit, Armuth RÂGA-TAR. 1,219.

नैष्कृतिक M. 4,196 und BHAG. 18,28 falsche Lesart für नैकृतिक, wie die v. l. hat; auch KULL. in der Calc. Ausg. von 1830 liest नैकृतिक.

नैष्क्रमण (von निष्क्रमण) adj. was bei der Cerimonie des ersten Herausbringens des Kindes gereicht wird, zu thun ist gaṇa व्युष्टादि zu P. 5,1,97.

नैष्ठिक (von निष्ठा) adj. f. ई 1) den Schluss bildend, der letzte: विधिवत्कारयितेष्टिं नैष्ठिकीम् MBH. 17,21. 12,12817. नैष्ठिकेन विधानेन चक्रुस्ते तस्य सत्क्रियाम् HARIV. 4899. विदधे विधिमस्य नैष्ठिकम् RAGH. 8,25. इमामवस्थां पश्यन्त्यः पश्चिमां तव नैष्ठिकीम् HARIV. 4783. MBH. 12,4531. — 2) definitiv, entschieden, feststehend, ausgemacht: बुद्धि MBH. 1,1616. 7497. R. 1,63,16 (65,18 GORR.). एषा वो नैष्ठिकी मतिः MBH. 3,16295. विशयो नास्ति नैष्ठिकः R. 6,21,28. नैष्ठिको ब्रह्मचारी तु वसेदाचार्यसंनिधौ। तदभावे ऽस्य तनये पत्न्यां वैश्वानरे ऽपि वा॥ JÂGN. 1,49; vgl. 5. — 3) den Schluss bildend so v. a. der höchste, vollendet, vollkommen: कर्म तत्त्रियस्य MBH. 3,2677. धर्म 12,8484. भक्ति 13,758. BHÂG. P. 1,2,18. रति 4,22,20. शान्ति BHAG. 5,12. °सुन्दर vollkommen schön KUMÂRAS. 5,62 (devotus ille pulcher ST.). नैष्ठिकानि das Höchste, das Vollkommenste HARIV. 458. — 4) vollkommen vertraut mit Etwas: कल्पाङ्गिपाङ्गकुशलं कोशागारितनैष्ठिकम् VARÂH. BṚH. S. 2,7. — 5) der ewige Keuschheit gelobt hat: सनकाद्यः BHÂG. P. 4,20,42. तथा कुरु यथा श्रेयोत्समयदिष नैष्ठिकाः RÂGA-TAR. 1,236; vgl. u. 2. am Ende.

नैष्ठुर्य (von निष्ठुर) n. Rauhheit, Härte (in übertr. Bed.) MBH. 5,5659. HAEB. Anth. 485, Çl. 4. HIT. I, 91. MÂRK. P. 15,40. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,8, Çl. 28. वचन° R. 1,59,15.

नैष्क्रिह्य n. das sich-Losmachen, Befreien von Etwas: नैष्क्रिह्यं पाप्मन इयाम् ÂÇV. ÇR. 9,7. Scheint auf eine Form निष्क्रिह् = निःस्रिह् zurückzugehen.

नैष्ण्य n. nom. abstr. von निष्ण; s. u. नैश्र्य.

नैष्पुरुष्य n. nom. abstr. von निष्पुरुष P. 8,3,41, VÂRTT. 2, Sch.

नैष्पेशिकत्व (नैष्पेषिकत्व?) n. neben नैमित्तिकत्व VJUTP. 70.

नैष्पेषिक adj. von निष्पेष (= तस्मै प्रभवति) gaṇa संतापादि zu P. 5,1,101.

नैष्फल्य (von निष्फल) n. Fruchtlosigkeit, Wirkungslosigkeit: बाणानाम् MBH. 7,3846.

नैसर्गिक (von निसर्ग) adj. f. ई gaṇa संतापादि zu P. 5,1,101. 1) angeboren, ursprünglich RAGH. 5,37. 6,46. Spr. 660. VARÂH. BṚH. 2,18. LAGHUǴ. 2,7. RÂGA-TAR. 4,56. BHÂG. P. 7,4,36. 5,28. PRAB. 104,9. — 2) bei den Buddh. was abgeworfen —, abgelegt wird VJUTP. 215. WASSILJEW 83; vgl. BURN. Intr. 302.

नैसर्प m. N. eines der 9 Schätze bei den Ǵaina H. 193, Sch. Geht der Form nach auf निसर्प zurück.

नैस्त्रिंशिक (von निस्त्रिंश) adj. mit einem Schwert bewaffnet AK. 2,8, 2,33. H. 771.

नैःस्नेह्य (von निःस्नेह) n. Mangel an Liebe, — Zuneigung M. 9, 15 (नैस्नेह्य).

नैःस्वभाव्य n. nom. abstr. von निःस्वभाव Madhjam. 73.

नैःस्व्य (von निःस्व) n. Besitzlosigkeit, Armuth Varâh. Bṛh. S. 52,75. नैःस्व Trik. 3,3,159. नैस्व Varâh. Bṛh. S. 52, 119. 67,22.

नो (1. न + उ) adv. und nicht: न नूनमस्ति नो श्वः ṚV. 1,170,1. न मंहाति नो वयं मराम 191,10. 4,21,9. 6,54,3. 10,86,2. Çat. Br. 1,1,1,21. 4,2,1,7. 3.4,3. स न साधुना कर्मणा भूयान्नो एवासाधुना कनीयान् 14,7,2, 24. Vop. 25,11. 13. नो — न st. न — नो Mṛkkh. 61,2. Bhartṛ. 1,77 (nach der richtigen Lesart). Dhûrtas. 77, 2. Vop. 25, 12. Vom Epos an erscheint नो fast nur da, wo न in das Versmaass nicht passen würde: न च तत्प्रेत्य नो इह Bhag. 17,28. R. 3, 41, 12. नान्नं वाञ्छति नो निद्रामुपैति Suçr. 2,461, 18. Amar. 7, a. 62. Pańkat. V, 22. Vet. in LA. 15, 9. Spr. 622. In den eben angeführten Stellen ist नो zwar durch das Versmaass bedingt, aber doch auch sonst an seinem Platz; in den folgenden dagegen vertritt es das einfache न und lässt sich nur durch die Forderungen des Versmaasses rechtfertigen: यद्येतदपि नो मूल्यमतो भूयः प्रदीयताम् MBh. 13,2677. Pańkat. I. 97. II, 147. Hit. I, 88 (nach der richtigen Lesart). IV, 91. 147. Amar. 5. 7, d. 16. 26. Spr. 564. 885. H. 73. नो न bejahend Vikr. 39. In den folgenden Stellen wird नो auch nicht einmal durch das Versmaass getragen: Jâǵń. 2,27. 59. 3,39. Çuk. in LA. 41,15. Hit. I,82, v. l. Pańkat. II, 150. 164,2. H. 1539, Sch. Die Lexicographen (AK. 3,5,11. H. 1539) führen नो mit anderen Negationen auf ohne Angabe der Bedeutungsverschiedenheit. Ueber नो चेन् s. u. चेद् 4 gegen das Ende.

नोटी gaṇa गौरादि zu P. 4,1,41.

नोधा m. N. pr. eines Kaufmanns Râǵa-Tar. 4, 11. °मठ 12.

नोत् oder नोद् adv. beinahe, fast: अतिमात्रमवर्धन्त नोदिव दिवमस्पृशन् AV. 5,19,1. प्रजा अनाशकेन नोत्पराबभूवुः Çat. Br. 2,4,2,2. Nach dem Padap. न उ उत्.

नोदन (von 1. नुद्) n. das Fortstossen, Forttreiben Bhâg. P. 3, 26, 43. Bhâshâp. 117.

नोदिन् (wie eben) adj. vertreibend, verscheuchend: परिश्रम° Ragh. 9,58.

नोद्य (wie eben) adj. zu vertreiben, zu verscheuchen Naiṣh. 1,20.

नोधस् Uṇâdis. 4,225. m. N. pr. eines Ṛshi mit dem patron. Gautama ṚV. Anukr. ṚV. 1,61, 14. 64, 1. so wird das Wort auch 124,4 gefasst nach Vorgang von Nir. 4,16, während es in dieser Stelle vielleicht eine appellative Bed. hat. Ait. Br. 6,18. er heisst काक्षीवत Pańkav. Br. 7, 10, 10.

नोधा adv. Zusammenziehung von नवधा neunfach: नोधा विधाय रूपं स्वम् Bhâg. P. 3,23,47.

नोन 1) m. N. pr. eines Mannes Râǵa-Tar. 8, 1830. — 2) f. आ N. pr. eines Weibes Râǵa-Tar. 8, 3162.

नोनक m. N. pr. eines Mannes Râǵa-Tar. 7, 581. 572. 684. 687. 721 u. s. w.

नोनरथ m. N. pr. eines Mannes Râǵa-Tar. 8, 445. — Vgl. नोन.

नोपस्थातर् (1. न + उप°) nom. ag. nicht bei der Hand seiend, sich entfernt haltend: अन्यवादी क्रियाद्वेषी नोपस्थाता निरुत्तरः। आहूतप्रपलायी च हीनः पञ्चविधः स्मृतः॥ Mit. im ÇKDr. Statt नोपस्थाता wird Vjavahârat. 16,12 नोपस्थायी gelesen.

1. नौ enklit. acc. dat. gen. du. des Pronomens der 1sten Person VS. Prât. 2,3. P. 8,1,20. ṚV. 7,88,5. 1,51,11. 10,10,4. 5. 95, 1. अस्थूरि णौ VS. 2,27 (VS. Prât. 3,85). Ait. Br. 2,25. 3,28. Çat. Br. 3,5,4,16. 6,1,3. 14,6,1,14. R. 2,98,22.

2. नौ Uṇâdis. 2,64. f. Siddh. K. 248, a, 9. Declin. Vop. 3,82. 1) Schiff, Boot, Nachen AK. 1,2,2,10. Trik. 1,2,12. H. 876. Hâr. 59. Halâj. 3,50. नावं न पर्षथिम् ṚV. 1,131,2. 2.39,4. 8,42,3. 72,3. VS. 10,19. AV. 2, 36,5. Çat. Br. 1,8,1,4. यथाप्सु नावा संयाति TS. 5,3,10,1. Ait. Br. 4,13. 6,6. 21. नौमिव Kauç. 52. die Schiffe des Pûshan ṚV. 6,58,3. सत्यस्य नावः 9,73,1. सुतस्य 82,2. यज्ञियां नावम् 10,44,6. — M. 2,204. 4,120. 7,192. 8,408. Hid. 1,3. MBh. 3,10030. 9,215. नावि भग्नायाम् 997. Hariv. 5237. R. 1,9,5. 26,3. 2,52,5. fgg. 5,20,2. Varâh. Bṛh. 26 (25), 12. नौद्के शकटं याति न च नौर्गच्छति स्थले Hit. I, 84. Vid. 243. Bhâg. P. 1, 3, 15. 8,24,56. Am Ende eines adj. comp.: वणिकपथा भिन्ननावो (Thema °नु) यथार्णवे Bhâg. P. 8,11,25. त्वाम् — सङ्नावम् 24,37. den instr. नावया, der vom Schol. zu P. 7,1,39, Vârtt. 4 zu नौ gezogen wird, haben wir unter नावा gestellt. °भू zum Schiffe werden Uǵǵval. zu Uṇâdis. 2,65. Unter den Synonymen für वाच् aufgezählt Naigh. 1,11 nach der Allegorie, dass das Wort des Gebets wie ein Fahrzeug in die andere Welt hinüberführt; vgl. Çat. Br. 4,2,5,10. वाग्वै सुतर्मा नौरिति ब्राह्मणम् Dev. — 2) in der Astrol. a) Bez. einer best. Erscheinung am Monde: उन्नतमीषच्छृङ्गं नौसंस्थाने विशालता चोक्ता Varâh. Bṛh. S. 4, 8. — b) N. einer best. Constellation (नाभसयोग) Varâh. Laghuǵ. 10,8. Bṛh. 12,8. नौश्16.

नौक 1) am Ende eines adj. comp. von नौ Schiff u. s. w. gaṇa उरःप्रभृति zu P. 5,4,151. सन्ननौकानिवार्णवे MBh. 8,44. अष्टिबद्धमहानौका (नदी) 12,8646. — 2) f. आ ein kleines Schiff, Nachen P. 7,3,44, Sch. 4, 13, Sch. Çabdar. im ÇKDr. Matsjop. 36. R. 1,9,7. 2,52,75. R. Gorr. 2, 97,15. Hit. 1, 84, v. l.

नौकर्णधार (2. नौ + क°) m. Steuermann Varâh. Bṛh. S. 15,25. — Vgl. कर्णधार.

नौकर्णी (2. नौ + कर्ण) f. N. pr. einer der Mütter im Gefolge des Skanda MBh. 9,2647.

नौकर्मन् (2. नौ + क°) n. die Beschäftigung —, das Gewerbe des Schiffers M. 10, 34.

नौकाकृष्ट (नौका + आकृष्ट) n. Bez. einer best. vortheilhaften Stellung im Spiele Katurańga Tithjâdit. im ÇKDr. u. चतुरङ्ग und As. Res. II, 164. — Vgl. नृपाकृष्ट.

नौकादण्ड (नौ° + द°) m. Ruder AK. 1,2.2,13. H. 877. Ist wohl nur Erklärung von क्षेपणी.

नौकाय m. pl. N. einer Schule (v. l. für नैगेय) Ind. St. 3,275.

नौचर (2. नौ + चर) adj. subst. zu Schiffe gehend, Schifffahrer Ragh. 17,81.

नौजीविक (2. नौ + जीविका) m. Schiffer, Bootsmann Varâh. Bṛh. S. 7,6.

नौतार्य (2. नौ + तार्य) adj. *schiffbar* AK. 1,2,3,10.

नौदण्ड (2. नौ + दण्ड) m. *Ruder* HALÂJ. 3,50. — Vgl. नौकादण्ड.

नौधस॑ (von नोधस्) n. N. eines Sâman Ind. St. 3,222. PAÑKAV. BR. 7, 10,2. 10. 21,9,12. AV. 15,2,4. 4,4. AIT. BR. 4,27. 8,12. 17. °श्यैत n. und श्यैत° n. desgl. Ind. St. 3,222. 241.

नौबन्धन (2. नौ + ब°) n. N. der höchsten Spitze des Himâlaja, auf der Manu bei der grossen Ueberschwemmung sein *Schiff anband*, MATSJOP. 49; vgl. TROYER in RÂGA-TAR. II, 296. Im ÇAT. BR. statt dessen म-नोरवसर्पणम्.

नौयान (2. नौ + यान) n. *Schiffahrt* RÂGA-TAR. 1,201.

नौयायिन् (2. नौ + या°) adj. *zu Schiffe —, zu Boote fahrend* M. 8,409.

नौवाह (2. नौ + वाह) m. *Schiffsführer, Kapitän, Steuermann* TRIK. 3,3,28.

नौव्यसन (2. नौ + व्य°) n. *Schiffbruch* ÇÂK. 90, 19.

नौषेचन (2. नौ + सेचन) n. gaṇa सुषामादि zu P. 8,3,98.

न्यँ wohl adj., von unbekannter Bed. in der Stelle दृंहो दृंह स्थिरो न्यो ब्रह्म विश्वसृजो दश AV. 11,7,4.

न्यक् s. u. न्यञ्च्.

न्यकारुका im ÇKDR. und bei WILS. (1ste Aufl.) so wie न्यक्कारुका bei WILS. (2te Aufl.) fehlerhaft für अन्यंकारुका.

न्यक्कार (von न्यक् + 1. कार) m. *Erniedrigung, Demüthigung, Geringschätzung* H. 441. महासुरे वाणा उदीर्णचक्रे न्यक्कारमासन्नतरं निशम्य HARIV. 10271. im Gegens. zu सत्कार BHÂG. P. 7,1,22. न्यक्कारो ऽयमेव मे यत् u. s. w. SÂH. D. 2,21.

न्यक्त (von अञ्ज् mit नि) partic. *eingesalbt, eingemischt, eingemengt:* अग्निर्न्यक्ताः पत्नीसंयाजानामृचः स्युः TBR. 1,3,1,4. ÇAT. BR. 1,6,3,17. 7,1, 1. 3,3,4,10. 5,2,18. 2,1,1,1. 6,6,4,5. Hiernach sind diese Stellen unter अच् mit नि zu streichen.

न्यक्न s. अच् mit नि. Vgl. auch TBR. 1,6,4,2, wo aber न्याक्न gedruckt ist.

न्यर्त्त P. 6,2,192, Sch. 1) adj. *a) niedrig* (निकृष्ट) AK. 3,4,10,227. H. an. 2,564. MED. sh. 16 (hier न्युत्त gedruckt). — *b) alles, sämmtlich* H. 1433. HALÂJ. 4,85. n. *Gesammtheit* (कार्त्स्न्य) AK. H. an. MED. — 2) m. *a) Büffel* MED. — *b)* Bein. Paraçurâma's H. an. — 3) n. *Gras* MED. — Die Bed. *a hole* für das neutr. bei WILSON beruht auf einer Verwechselung mit *a whole*, wie die 1ste Aufl. hat. Nach den Scholien zu P. 6, 2,192 1. नि + अर्त्त, in der ersten Bed. aber doch eher eine Nebenform von न्यञ्च्; auch diesem wird die Bed. कार्त्स्न्य zugeschrieben.

न्यग्भाव (von न्यक् + भू) m. *Geringschätzung* ÇAṄK. zu BṚH. ÂR. UP. S. 96. 239. Ob nicht न्यग्भावनेन st. न्यग्भावेन zu lesen ist?

न्यग्भावन (von न्यक् + भू caus.) n. *das Erniedrigen, Demüthigen* P. 1,3,70, Sch. TRIK. 3,2,20.

न्यग्भावयितर् (wie eben) nom. ag. *Erniedriger, Demüthiger:* सेवकानुद्भावयिता बन्धून्न्यग्भावयिता DAÇAK. 180,13.

न्यग्रोध (न्यक् + रोध *nach unten wachsend*) gaṇa न्यङ्कादि zu P. 7, 3,53. 1) m. parox. *Ficus indica*, ein stattlicher Baum, welcher von seinen Zweigen aus Haarwurzeln in den Boden sendet, die wieder zu Stämmen erstarken. AK. 2,4,3,13. 3,4,12,98. H. 1132. an. 3,844. MED. dh. 32. HALÂJ. 2,41. AV. 4,37,4. 5,5,5. VS. 23,13. AIT. BR. 7,30. 31. ÇAT. BR. 5,3,5,13. 13,2,7,3. TS. 7,4,12,1. KÂTJ. ÇR. 10,9,30. KHÂND. UP. 6,12,1. M. 8,246. HIT. 1,24. MBH. 3,2405. R. 3,39,27. VARÂH. BṚH. S. 28,3. 50,17. 53,96. 85,81. BHÂG. P. 4,6,17. Gehört zu den क्षीरवृक्ष SUÇR. 1,6,18. 141,13. 146,1. 137,18. 367,20. °क्षीर R. 2,52,62. — 2) m. ein anderer Baum, s. शमी H. an. MED. — 3) m. *Faden, das Längenmaass der ausgestreckten Arme* AK. 3,4,12,98. H. 600. H. an. MED. — 4) m. N. pr. eines Sohnes des Ugrasena HARIV. 2028. VP. 436. BHÂG. P. 9, 24,23. — 5) m. N. eines nach der *Ficus indica* benannten Brahmanen, Dorfes und Klosters LALIT. (Append.) 416. 425. SCHIEFNER, Lebensb. 257 (27). — 6) f. ई *Salvinia cucullata Roxb.* AK. 2,4,4,6. MED. घा ÇABDAR. im ÇKDR. Nach H. an. ist das f. (ई) auch gleichbedeutend mit वृषपर्णी und मोहनाख्यौषधीभिद्; nach dem ÇABDAR. im ÇKDR. ist das m. = चित्रपर्णी und मोहनाख्यौषध; nach WILSON giebt ÇABDAR. die letzte Bed. dem f. auf ई.

न्यग्रोधक adj. von न्यग्रोध gaṇa ऋश्यादि zu P. 4,2,80.

न्यग्रोधपरिमण्डल (न्य° + प°) adj. *einen Faden im Umfange habend:* महाधनुर्धराश्चैव त्रेतायां चक्रवर्तिनः । सर्वलक्षणसंपन्ना न्यग्रोधपरिमण्डलाः ॥ न्यग्रोधौ तु स्मृतौ बाहू व्यामो न्यग्रोध उच्यते । व्यामेन उच्छ्रयो यस्य अध ऊर्ध्वं च देहिनः ॥ समोच्छ्रयपरीणाहो न्यग्रोधपरिमण्डलः । MATSJA-P. 118 im ÇKDR. f. आ Bez. *eines bes. gebauten Frauenzimmers:* स्तनौ सुकठिनौ यस्या नितम्बे च विशालता । मध्ये क्षीणा भवेद्या सा न्यग्रोधपरिमण्डला ॥ ÇABDAM. im ÇKDR.

न्यग्रोधपाद (न्य° + पाद) m. N. pr. eines Mannes BRAHMA-P. in Verz. d. Oxf. H. 18, b, 7.

न्यग्रोधिक adj. von न्यग्रोध gaṇa कुमुदादि 1. zu P. 4,2,80.

न्यग्रोधिन् adj. von न्यग्रोध gaṇa प्रेक्षादि zu P. 4,2,80.

न्यङ्क (von अञ्ज् mit नि) m. (*Bug*) *ein best. Bestandtheil des Wagens:* अङ्क्रौ न्यङ्कावभितो रथं यौ TS. 1,7,7,2. TBR. 1,3,5,4. 2,7,9,1. Dafür wird न्यङ्क्रू gelesen PAÑKAV. BR. 1,7,5. LÂTJ. 2,8,9.

न्यङ्कु (wie eben) UṆÂDIS. 1,18. P. 7,3,53. m. 1) parox. *eine Gazellenart* AK. 2,5,10. H. 1293. an. 2,10. MED. k. 26. HALÂJ. 2,75. VS. 24,27. 32. DRAUP. 4,15. HARIV. 4597. 6956. RAGH. 16,15. — 2) = न्यङ्ग; s. das. am Ende. — 3) N. pr. eines Muni H. an. MED. eines Kakravartin VJUTP. 92.

न्यङ्कुभूरुह (न्य° + भू°) m. N. eines Baumes, *Calosanthes indica* (शोणाक) TRIK. 2,4,16.

न्यङ्कुशिरस् (न्य° + शि°) näml. ककुभ् *ein best. Metrum* (11 + 12 + 4) ṚV. PRÂT. 16,23. — Vgl. तनुशिरस्.

न्यङ्कुसारिणी (न्य° + सा°, f. von सारिन् *gehend*) f. näml. बृहती *ein best. Metrum*, das sonst auch उरोबृहती heisst (8 + 12 + 8 + 8) ṚV. PRÂT. 16,31. KHANDAS 5. NIDÂNA 1,2.

न्यङ्कोतवा m. N. pr. eines Mannes RÂGA-TAR. 6,346.

न्यङ्ग (von अञ्ज् mit नि) m. *Marke, Abzeichen; Art, Sorte, nota* ÇAT. BR. 1,8,1,27. एष वै सोमस्य न्यङ्गो यदरुणपुष्पाणि फाल्गुनानि *eine Art von* Soma *so v. a. etwas wie* Soma 4,5,10,2. 5. Gewöhnlich am Ende eines comp.: सूर्य° ÇÂṄKH. BR. 18,3. मरुन्न्यङ्ग 22,1. जातवेदा° AIT. BR. 2,39. विष्णु° (ein Lied) *in welchem neben der Hauptgottheit* Indra *der*

Vishṇu *gelegentlich erwähnt ist* (ṚV. 6,20) 6,30. Çâṅkh. Çr. 15,13,4. अवभृथ° *eine Art von* A. Lâṭj. 5,1,8. 10. 4,6. 10,12,1. पशुमन्यङ्गश्वेतम् *weiss ohne alle Abzeichen* Ait. Br. 4,19.

न्यच्छ n. *Muttermal* Suçr. 1,31,18. 90,14. 296,9. 326,5. 2,120,11.

न्यञ्च् (1. नि + 2. अञ्च्) Çânt. 4,6. P. 6,2,53. adj. f. नीची *nach unten gerichtet, abwärts gehend,* — *gewandt;* = नीच AK. 3,2,20. H. 1429. an. 1,7. Med. k. 6. = निम्न H. an. Med. कयायं न्यङ्ङुत्तानो ऽवं पद्यते न ṚV. 4,13,5. 5,44,5. दृतिं सु कर्ष विषितं न्यञ्चम् 83,7. श्रापो न सृष्टा अधवन्त नीचीः 7,18,15. 9,88,6. 10,142,5. AV. 5,22,2. 11,1,6. नीचः शयानस्य *gegen die Erde gerichtet —, auf dem Gesicht liegend* (Gegens. उत्तान) Çat. Br. 10,5,2,4. स्रुच् 12,4,2,6. न्यग्रोधा न्यञ्चो ऽरोहन् Ait. Br. 7,30. Âçv. Gṛhj. 3,10. पाणीन् Lâṭj. 5,6,9. 10. Nir. 7,28. *gesenkt, tief vom Tone* Çat. Br. 11,4,2,6. Nach H. an. und Viçva im ÇKDr. auch = कार्त्स्न्य *Gesammtheit;* vgl. न्यक्त. न्यक् adv. *abwärts, hinunter* ṚV. 8, 4,1. 28,3. न्यग्विकिसन्धूंरवासृजत् 32,25. न्यग्वातो ऽवं वाति न्यक्तपति सूर्यः 10,60,11. 100,8. Çat. Br. 12,5,2,9. 12. न्यग्भू *sich erniedrigen, sich demüthigen, sich unterthänig benehmen:* न्यग्भूत्वा पर्युपासीत MBh. 5, 1426. तस्यर्षेः शिष्यवच्चैव न्यग्भूताः प्रियकारिणः 12,4260. न्यग्भावय् *Jmd seine Ueberlegenheit fühlen lassen, demüthigen, mit Geringachtung behandeln* P. 1,3,70, Sch. न्यक्कृ dass.: न्यक्कृत्य Râga-Tar. 5,436. न्यक्कृत 3,15. 6,53. H. 440.

न्यञ्चन (von अञ्च् mit नि) 1) adj. f. ई *in den Schooss aufnehmend* oder subst. f. *Schooss, sinus:* भर्त्री हि शश्वतामसि जनानां च न्यञ्चनी AV. 5,5, 2. — 2) n. a) *Einbiegung, Vertiefung:* अश्मं चिदस्मै कृणुथा न्यञ्चनम् ṚV. 8,27,18. — b) *Schlupfwinkel:* श्वानः सिंहमिव दृष्ट्वा ते न विन्दन्ते न्यञ्चनम् AV. 4,36,6.

न्यञ्चित (wie eben) partic. praet. pass. *niedergebogen* H. 1482. Halâj. 4,83.

न्यञ्जलिका f. *eine nach unten* (नि) *gerichtete* Añgali Taitt. Âr. 1,6,1.

न्यक्त (1. नि + अक्त) Çat. Br. न्यक्त P. 6,2,181. instr. न्यक्तेन *in der Nähe, in die Nähe:* न्यक्तेन बर्हिर्वेदिं निनयति Çat. Br. 3,5,2,8. मार्जालीय° Çâṅkh. Br. 27,6. Lâṭj. 10,15,8. अपरतालस्य R. 2,68,12.

न्यय (von 3. इ mit नि) m. *Untergang* (नाश) P. 3,3,37, Sch. *Abnahme, Verminderung* (अपचय) ÇKDr. (इति केचित्).

न्ययन (wie eben) n. *Eingang* oder *Sammelplatz* ṚV. 10,19,4. अपामिदं न्ययनं समुद्रस्य निवेशनम् 142,7.

न्यर्ण s. u. अर्द् mit नि.

न्यर्थ (von अर्द् mit नि oder 1. नि + अर्थ) n. *Verderben, Untergang; das Fehlschlagen:* न भोजा ममुर्न न्यर्थमीयुः ṚV. 10,107,8. देवाः पान्तु यजमानं न्यर्थात् 128,7. पात्रा भिन्दाना न्यर्थान्यायन् 6,27,6. ईयुरर्थं न न्यर्थं परुष्णीम् 7,18,9.

न्यर्बुद (1. नि + अ°) Çânt. 4,7. n. *hundert Millionen:* शतं सहस्रमयुतं न्यर्बुदम् AV. 8,8,7. 10,8,24. 13,4,45. VS. 17,2. Pañkav. Br. 17,14,2. Çâṅkh. Çr. 15,11,7. गवां न्यर्बुदानि षट् Bhâg. P. 9,4,34. विमानैर्न्यर्बुदैः 8,15,16.

न्यर्बुदि (1. नि + अ°) m. N. pr. eines in Kampf und Krieg thätigen göttlichen Wesens AV. 11,9,4. 6. 14. 12. 19. 10,20. 21.

न्यवग्रह (1. नि + अ°) m. *der unbetonte Vocal am Ende eines* Pûrvapada vgl. अवग्रह 3.) VS. Prât. 1,120.

न्यस्त s. u. 2. अस् mit नि.

न्यस्तशस्त्र (न्य° + श°) adj. *der die Waffen niedergelegt hat* Draup. 7,8. so v. a. *gegen Niemand Gewalt brauchend, Niemand Etwas zu Leide thuend,* Beiw. der Manen M. 3,192. Daher m. pl. = पितरः Trik. 1,1,6; vgl. न्यस्तदण्ड u. दण्ड 12.

न्यस्तिका f. in der Stelle: न्यस्तिका रुरोहिथ सुभागंकरणी मम AV. 6,139,1.

न्यस्य (von 2. अस् mit नि) adj. 1) *niederzulegen:* गाण्डिवम् MBh. 7, 9246. fg. — 2) *anzusetzen, anzustellen an* (loc.): कर्मस्विहानुरूपेषु न्यस्या भृत्या यथाविधि MBh. 12,4336.

न्यह्न (1. नि + अह्न) *der sinkende Tag:* अभूद्दूतः प्रहितो जातवेदाः सायं न्यह्न उप वन्द्यो नृभिः AV. 18,4,65; vgl. Kauç. 87.

न्याक्य n. *gerösteter Reis* Çabdar. im ÇKDr.

न्याग्रोधमूल (von न्यग्रोध + मूल) adj. *auf den Wurzeln einer Ficus indica befindlich:* शालयः P. 7,3,5, Sch. °मूलिक Vop. 7,4. 18.

न्याङ्कव (von न्यङ्कु) adj. = नैयङ्कव Uggval. zu Uṇâdis. 1,18. Vop. 7,4. 18.

न्याद (von 1. अद् mit नि) m. P. 3,3,60. *Essen, Nahrung* AK. 2,9,56. H. 423.

न्याय (von 3. इ mit नि) m. P. 3,3,37. 122.*) 6,2,144. 1) (*worauf Etwas zurückgeht*) *Regel, Norm; Analogie; Art und Weise; die rechte, gehörige Art und Weise, Gebühr;* = अभ्रेष P. 3,3,37. AK. 2,8,1,24. H. 742. = धर्म AK. 3,4,22,141. गवामेवैनं न्यायमपिनीय गा वेदयति *in speciem vaccarum assimulatum* TS. 2,2,8,2. वृषाकपेस्तन्न्यायमेति Ait. Br. 6,32. तमु न्यायमन्ववायन् 3,46. नापागाः शैघ्रान्न्यायात् 7,17. तथैषां होतुर्न्यायादनितं भवति Çâṅkh. Br. 29,3. एष संख्यान्यायः *die gewöhnliche Art* Çâṅkh. Çr. 6,1,26. सत्त्र°, अहीन° Lâṭj. 2,2,4. 5. 6,6,11. न्यायविहित *durch die Regel vorgeschrieben* 7,13. तेषामुक्तो न्यायः 7,13,8. न्यायोपेत *rite admissus* Çâṅkh. Gṛhj. 4,8. न्यायैर्मिश्रानपवादान्प्रतीयात् *Regeln und Ausnahmen* ṚV. Prât. 1,18. न्यायं यान्त्युत्तरे त्रयः *folgen der Regel* 10,14. °सूत्र Schol. zu Kâtj. Çr. 22,7,16. प्राक्न्यायानि देवकर्माणि दक्षिणान्यायानि पित्र्याणि *bei den devak. gilt die Richtung nach Ost als Regel* Çâṅkh. Çr. 1,1,13. fgg. उच्चैर्न्यायश्चर्ग्वेदः 28. °संहित VS. Prât. 5,8. अन्यायसमास 5,39. समासान्यायभाज् Schol. zu 5,45. Das zu P. 6,3,68. 7,2,63. 8,3,37. 112. 4,22 vorkommende न्याय bezeichnet *eine allgemeine Regel, ein Axiom, das bei der Erklärung der speciellen Regeln im Auge zu halten ist;* vgl. auch Gold. Mân. 108. fgg. 118. त्रिभिर्न्यायैः *auf drei Arten* M. 8,310. Kumâras. 2,12. अधिकरणां लोकन्यायोपपादनम्

---

*) Hier ist in den Scholien der Calc. und Bonner Ausg. णिज् zu streichen und statt नीयते zu lesen नीयते (von 3. इ mit नि); vgl. Gold. in Mân. 182. Vom Schol. zu Prab. 111, Çl. 21 wird übrigens न्याय auch auf नी zurückgeführt, da das danebenstehende प्राप्यते doch wohl eine Erklärung davon, aber nicht von इ mit नि ist; vgl. नीति = प्रापण H. an. 2,176. Med. t. 30. Aber aus dem Umstande, dass Pâṇini न्याय an zwei Stellen behandelt, zu schliessen, dass न्याय an der zweiten Stelle in einer neuen Bedeutung aufzufassen sei, heisst zu weit gehen.

Einartiges H. 255. वीचीतरंगन्यायेन Bhâshâp. 164. प्रपानकरसन्यायात् Sâh. D. 27,17. एष क्रीडति कूपयन्त्रघटिकान्यायप्रसक्तो विधिः Mṛkkh. 178, 7. Vedântas. (Allah.) No. 10. 60. अप्रयत्नेनैव लीलान्यायेन *ohne alle Anstrengung, gleichsam im Spiele* Çaṅk. in Wind. Sancara 112. नैष न्यायो त्रैशङ्कुलस्य यद्दातुरुपदेशः Daçak. in Benf. Chr. 193. 13. घुणाक्षरन्यायेन बुद्धेः साम्राज्यं भवति Pañkat. 42, 14. कुम्भीपाकन्यायमापन्नाः मृताश्च 193, 9. न च शक्ष्यामि राजसूनुरित्यमुष्मिन्न्यायमाचरितुम् Daçak. 143, 3. अउत्वाद्विद्वि न न्यायम् Râǵa-Tar. 6, 20. Daçak. in Benf. Chr. 185, 20. न्यायवर्तिन् *der sich nach Gebühr beträgt* M. 5, 140. Jâǵń. 3, 22. स्वराष्ट्रे न्यायवृत्तः M. 7, 32. R. 3, 75, 47. न्यायार्जित, अन्यायापहृत *auf rechtmässige, —, auf unrechtmässige Weise* Daçak. in Benf. Chr. 189, 15. 16. न्यायागतस्य द्रव्यस्य MBh. 5, 1029. °निर्वपण unter den Beiww. von Çiva 13, 1239. न्यायेन *auf gehörige Weise, wie es sich gebührt* Jâǵń. 1, 334. 2, 306. न्यायतस् dass. 1, 354. M. 7, 80. 8, 201. R. 1, 18, 19. 3, 4, 6. न्यायतो ऽन्यायतः Bhâg. P. 6, 1, 66. यथान्यायम् dass. M. 1, 1. 3, 135. 190. 5, 35. 7, 2. MBh. 2, 133. 3, 2463. 4, 504. R. 3, 51, 34. 56, 32. — 2) *Rechtshandel*, = अग्न Halâj. 2, 274. चौरक पश्चादिह भवतो न्यायं द्रक्ष्यामः Mṛkkh. 148, 18. अक्षो न सम्यग्दृष्टो ऽयं न्यायः Pañkat. 97, 2. — 3) *Schlichtung eines Rechtshandels, Entscheidung, Urtheilsspruch:* न्यायेन दूरीकृतः *zurückgewiesen, abgewiesen* Mṛkkh. 137, 13. 18. न्यायान्वेषणतत्परो Pañkat. III, 89. राजपुरुषैर्न्यायः कृतः । वध्यो ऽयं पुरुषः Vet. in LA. 27, 3. fg. — 4) *logischer Beweis, — Schluss, Syllogismus* Praab. 111, 8. Schol. zu Kap. 1, 70. 118. 137. हेतुभिर्न्यायसंबद्धैः R. 3, 56, 31. स्मृत्योर्विरोधे न्यायस्तु बलवान्व्यवहारतः Jâǵń. 2, 21. सूक्ष्मार्थन्याययुक्त (पुराण) MBh. 1, 18. श्रुतिन्यायविरोधात् Kap. 1, 26. परार्थन्यायवादेषु Vid. 65. °वादिन् R. 3, 51, 34. Çuk. in LA. 40, 8. Dhûrtas. 89, 1. *ein Syllogismus* besteht bei den Naijâjika aus 5 Theilen Colebr. Misc. Ess. I, 292. bei den Vedântin aus 3 Theilen 330. न्यायविद्या (Kâç. bei Gold. Mân. 153). °शिक्षा (MBh. 1, 67) oder schlechtweg न्याय *die Logik, das* Njâja-*System des* Gautama Colebr. Misc. Ess. I, 261. fgg. Madhus. in Ind. St. 1, 13, 11. न्याय (d. i. न्याये) आन्वीक्षिकी पञ्चाध्यायी गौतमेन प्रणीता 18, 6 v. u. Muṇḍ. Up. in Ind. St. 1, 301, N. Âtmop. ebend. 2, 56. Karaṇavjûha ebend. 3, 260. fg. VP. 284. °सूत्र Gild. Bibl. 416. — 5) न्यायम् enklitisch nach einem verb. fin. als Ausdruck des Tadels oder der Wiederholung gaṇa गोत्रादि zu P. 8, 1, 27. 57. — Vgl. अ°, प्रतिन्यायम्, धातुन्यायमञ्जूषा.

न्यायकल्पलतिका (न्याय + क°) f. Titel eines Commentars Verz. d. B. H. No. 217.

न्यायकोकिल (न्याय + को°) m. N. pr. eines buddh. Lehrers Wassiljew 326. Die Form des Wortes steht nicht sicher.

न्यायता (von न्याय) f. *Regelrichtigkeit:* शब्दानाम् Çâñkh. Çr. 1, 1, 30.

न्यायद्वारतारकशास्त्र (न्याय - द्वार - ता° + शा°) m. Titel eines buddh. Werkes Vie de Hiouen-thsang 102. 188. 191. Nach dem Index auch न्यायप्रवेशतारकशास्त्र.

न्यायपञ्चानन (न्याय + प°) m. Bein. des Ǵajarâma Verz. d. B. H. No. 679. 692. 761. Colebr. Misc. Ess. II, 46.

न्यायप्रवेशतारकशास्त्र n. s. u. न्यायद्वारतारकशास्त्र.

न्यायभूषण (न्याय + भू°) n. Titel eines Werkes Muir, Sanskrit Texts III, 191. 203.

न्यायमालाविस्तर (न्याय - मा° + वि°) m. Titel einer Einleitung zum Studium der Mîmâṃsâ Colebr. Misc. Ess. I, 300. Muir, Sanskrit Texts II, 66. 190. III, 86. fgg. 90. fgg. 93. fg.

न्यायरत्नमाला (न्याय + र°) f. Titel eines Werkes über die Mîmâṃsâ Colebr. Misc. Ess. I, 209.

न्यायलीलावती (न्याय + ली°) f. Titel eines Werkes über die Njâja-Philosophie Colebr. Misc. Ess. I, 263. Verz. d. B. H. No. 686.

न्यायवत् (von न्याय) adj. *der sich beträgt wie es sich gebührt* MBh. 13, 7139. R. 5, 11, 16.

न्यायवागीश (न्याय + वागीश) m. Bein. des Çrîkṛshṇa Verz. d. B. H. No. 699. des Dîkshitaçrîkaṇṭhaçarman 700.

न्यायसंक्षेप m., न्यायसंग्रह m. und न्यायसार m. oder n. Titel von Compendien über die Njâja-Philosophie Colebr. Misc. Ess. I, 263.

न्यायसारिणी (न्याय + सा°) f. *regelrechtes —, gebührliches Benehmen* Trik. 2, 8, 30. Hâr. 215. Viell. nur Erklärung, nicht Synonym von लुण्डी, लुण्टिका.

न्यायसिद्धान्तपञ्चानन (न्याय - सि° + प°) m. Bein. des Viçvanâtha Verz. d. B. H. N. 693.

न्यायसिद्धान्तमञ्जरी (न्याय - सि° + म°) f. Titel eines Werkes Z. d. d. m. G. 2, 340, No. 181, 9. Vgl. Verz. d. B. H. No. 699. 700. fgg.

न्यायानुसारशास्त्र (न्याय - अनु° + शा°) n. Titel eines buddh. Werkes (*das den Regeln entsprechende Lehrbuch*) Vie de Hiouen-thsang 93. 108. 164. 174. Hiouen-thsang I, 183. 227.

न्यायामृत (न्याय + अ°) n. Titel eines Werkes Verz. d. B. H. No. 620. fg.

न्यायालंकारभट्ट (न्याय - अलं° + भट्ट) m. Bein. des Çrîgovinda Verz. d. B. H. No. 699. des Çrîmaheçvara 820. fg.

न्यायावलीदीधिति (न्याय - आ° + दी°) f. Titel eines Commentars zum Ǵaimini Colebr. Misc. Ess. I, 300.

न्यायिन् (von न्याय) adj. = न्यायवत् ÇKDr. *right, fit; logical* Wils.

न्याय्य॑ (wie eben) adj. f. आ (Accent eines auf न्याय्य auslautenden comp. gaṇa वर्ग्यादि zu P. 6, 2, 131) *regelmässig, herkömmlich, gewöhnlich, üblich; recht, schicklich, passend, angemessen* P. 4, 4, 92. gaṇa दिगादि zu P. 4, 3, 54. AK. 2, 8, 1, 25. 3, 4, 24, 163. 25, 178. H. 743. Halâj. 4, 61. Lâṭj. 6, 9, 1. 2. 10, 28. 12, 14. 7, 1, 6. आ न्याय्यादुत्थानादा न्याय्यात्संवेशनादेषो ऽद्यतनः कालः Kâç. zu P. 1, 2, 57. तत्र तस्य भवेन्न्याय्यो विपुलो दण्डधारणम् MBh. 3, 2284. न्याय्यात्पथः Bhartṛ. 2, 84. कर्मन् Bhag. 18, 15. न्याय्यं वः शिशुरुक्तवान् M. 2, 152. MBh. 1, 706. 2, 265. Bhartṛ. 2, 61. Pañkat. I, 249. Kumâras. 6, 87. Mâlav. 12, 4. 15, 18. Kâm. Nîtis. 8, 39. Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 220. Schol. zu P. 4, 4, 78. अ° Bhâg. P. 1, 9, 12. mit einem infinit., der passivisch aufzufassen ist; daher auch der Agens im instr.: न नप्तारं स्वयं न्याय्यो शप्तुमेवम् R. 6, 38, 28. सर्वेषामपि तु न्याय्यं दातुं शक्त्या मनीषिणा M. 9, 202. नह्येको बहुभिर्वीरैर्न्याय्यो योधयितुं युधि *es ist nicht in der Ordnung, dass Einer von Vielen bekämpft wird* MBh. 9, 1828 = 1868. 5, 7305. नानृतीकर्तुं न्याय्यो लोकगुरुर्मया R. Gorr. 2, 21, 8. 24, 8. Ragh. 2, 55. Davon nom. abstr. °त्व n. *das am-Platze-Sein* Kaij. zu P. 8, 2, 46.

न्यास॑ (von 2. अस् mit नि) m. 1) *das Niedersetzen, Hinsetzen, Aufsetzen:* पद° *des Fusses, das Auftreten, Tritt:* कृत्वा मूर्ध्नि पदन्यासं राव-

शास्य R. 5,31,60. मार्गमाणाः पदन्यासम् MBh. 4,871. संनिकृष्ट° R. 2,45, 18. कम्पयन्वसुधां क्रोधात्पादन्यासैर्द्रुतं व्रजन् 6,72,44. Kumâras. 6,50. पदन्यासो न्ययमुपगतः Mâlav. 29. Megh. 36. Kâm. Nîtis. 11,35. Bhâg. P. 3, 5,44. चरण° dass.: चरणन्यासैः कम्पयन्निव मेदिनीम् R. 4,14,5. Megh. 56. अङ्गुलिन्यासे च चामीकरपङ्कजानि H. 61. खुर° Ragh. 2,2. अलसवलितैरङ्गन्यासैः Sâh. D. 42,15. नख° das Einsetzen der Krallen Ragh. 12,73. न्यास allein wohl dass. in der folg. Stelle: छादयेत्तु कृत्स्नेन न्यासैः क्रव्यादा वरुथो ऽप्युत MBh. 12,552. पत्त्र° das Einsetzen der Federn (in den Pfeil) H. 781. अक्षर° das Auftragen der Buchstaben, Schrift: शोणितेनाक्षरन्यासः Kathâs. 8,15; vgl. अक्षरन्यास, अक्षरविन्यास. रेखा° das Auftragen —, Ziehen von Linien Amar. 46. अप्रगल्भपदन्यास doppelsinnig sowohl das Niederschreiben flacher Verse als auch flache Fusstritte Spr. 170. बीज° das Hineinlegen des Keimes (einer dramatischen Entwickelung) Daçar. 1,25. — 2) das Niederlegen, Ablegen: शस्त्र° MBh. 6,4416. Vikr. 87,2. शरीर° MBh. 13,3557. देह° Sâv. 2,23. Hariv. 1231. Daç. 2,43. Bhâg. P. 3,4,34. — 3) Entsagung, Entäusserung Taitt. Âr. 10,79. 80. Mahânâr. Up. in Ind. St. 2,97. 99; vgl. 176. काम्यानां कर्मणां न्यासं संन्यासं कवयो विदुः Bhag. 18,2. न्यासमास्थितः Bhâg. P. 9,6,53. 3,12,43. — 4) das Vorbringen: अर्थान्तर° Kull. zu M. 10,102. Schol. zu Çâk. 35. — 5) Senkung (des Tons) RV. Prât. 3,14. — 6) Depositum, ein anvertrautes Gut AK. 2,9,81. 3,4,18,122. H. 870. Jâjñ. 2,67. MBh. 1,6137. R. 1,1,37. 66,8. R. Gorr. 2,123,14. Mârk. P. 24,24. 55,19. Çâk. 97. Ragh. 12,18. Bhâg. P. 5,8,16. 9,14,21. °भूत MBh. 2,774. R. 1,66, 13. 3,51,18. °लोप MBh. 13,4317. °धारिन् M. 8,196. °हर Bhâg. P. 3, 18,11. — 7) das Auftragen mystischer Zeichen auf verschiedene Theile des Körpers Verz. d. B. H. No. 1045. करन्यासं ततः कुर्याद्रुद्यादार्यविद्यया Bhâg. P. 6,8,6. qu'il consacre ses mains Burnouf. Hierher würden wir auch Verz. d. Oxf. H. 91, a, 38 ziehen, wenn nicht Aufrecht, dem doch die Stelle im Zusammenhange vorlag, übersetzte: manuum et pedum gesticulatio. Vgl. तत्त्व°. — 8) Titel eines Commentars zur Kâçikâvṛtti von Ǵinendra (auch जिनेन्द्रबुद्धि Colebr. Misc. Ess. II, 40. N. Verz. d. Oxf. H. 161, b, 7) Colebr. Misc. Ess. II, 40. Siddh. K. zu P. 7,4, 3. Uǵǵval. zu Uṇâdis. (s. Aufrecht in der Vorrede S. XVI). Rakshita's Commentar zum Njâsa heisst Anunjâsa und beide zusammen wahrscheinlich Mahânjâsa (nach Aufrecht, ebend. न्यासकार Verz. d. Oxf. H. 113, a. 161, b, 7. 162, b. Siddh. K. zu P. 1,2,6. 3,1,15. न्यासकृत् Verz. d. Oxf. H. 161, a, 13. Unter अनिङ्कारिका Siddh. K. zu P. 7,2,10 wird wohl der Theil des Commentars gemeint sein, der die अनिङ्कारिका behandelt.

न्यासिक adj. (f. ई) von न्यास in der Bed. तेन चरति gaṇa पर्पादि zu P. 4,4,10.

न्यासिन् (von 2. अस् mit नि oder von न्यास) adj. subst. der Allem entsagt hat Bhâg. P. 4,30,36. 7,15,74. 9,9,6. Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 48, b, 10.

न्यासीकृ (न्यास + 1. कृ) Jmd Etwas als treu zu bewahrendes Gut anvertrauen Kumâras. 3,55. Kathâs. 4,72. 10,158. 24,192. Râǵa-Tar. 5,182. 220.

न्यासोद्योत (न्यास + उ°) m. Titel eines Werkes, citirt von Mallinâtha Verz. d. Oxf. H. 113, a.

न्युङ्ख m. AK. 3,6,2,17. 1) = सामन् Trik. 3,3,50. = सामविशेषस्य षट्ओंकारी H. an. 2,22. = सामः षडणावा: Med. kh. 2; vgl. न्यूङ्ख. — 2) = सम्यक् Med. — 3, = मनोज्ञ Trik. 3,1,18. 3,50. H. an. Med.

न्युब्ज (von उब्ज् mit नि) 1) adj. a) umgestürzt, umgewandt: पाणि mit nach unten gekehrter Fläche (wie न्यञ्च्) Kâtj. Çr. 9,6,4. उखा mit nach unten gekehrter Mündung 16,4,11. प्रथमे पात्रे संस्रवान्समवनीय पात्रं न्युब्जं कुर्यात्पितृभ्यः स्थानमसीति Gobh. im ÇKDr. Jâjñ. 1,234 (न्युब्ज n. = श्राद्धादिपात्रभेद Çabdar. im ÇKDr. m. = दर्भमयस्रुच् Med. ǵ. 11. = कुश und स्रुच् H. an. 2,71). विमानानि Hariv. 2394. शकट 3408. वस्ति umgestülpt Suçr. 2,197, 17. auf dem Gesicht liegend (wie न्यञ्च्), = अधोमुख H. ç. 104. H. an. Med. Halâj. 2,230. MBh. 5,2744. Hariv. 2673. 5829. 6330. Suçr. 2,200,6. 202,21. — b) einen gekrümmten Rücken habend (in Folge von Krankheit) P. 7,3,61 (उपतापे; daher m. disease, sickness, pain bei Wils.). AK. 2,6,2,12. Trik. 3,3,84. H. an. Med. — 2) m. N. des Njagrodha-Baumes in Kurukshetra Ait. Br. 7,30. — 3) n. die Frucht der Averrhoa Carambola Lin. H. an. Med.

न्युब्जखड्ग (न्यु° + ख°) m. ein krummer Säbel Trik. 2,8,54.

न्यूङ्ख m. Einfügung des Lautes o — in verschiedener Anzahl, Quantität und Betonung — in die Recitation. Regeln und Beispiele darüber Âçv. Çr. 7, 11. Çâṅkh. Çr. 10,5,21. fgg. Sâj. zu Ait. Br. 5,3. 6,32. न्यूङ्खाः षोडश ओंकारास्तत्र केचिदुदात्ताः केचिदनुदात्ताः P. 1,2,34, Sch. — Ait. Br. a. a. O. Çâṅkh. Br. 22,6. 25,13. Kâtj. Çr. 1,8,19. Çâṅkh. Çr. 12,13, 4. 24,10. 12. VS. Prât. 1,131. P. a. a. O.

न्यूङ्खय् 1) act. den Njûṅkha einfügen: चतुरक्षरेण न्यूङ्खयेत् Ait. Br. 5,3. 6,19. 29. fgg. Çâṅkh. Br. 22,8. 25,18. Âçv. Çr. 7,11. वृषाकपिं न्यूङ्खं (absol.) शंसति Çâṅkh. Br. 30,5. Çr. 12,13,1. — 2) med. brummen, vom Ton eines auf seinen Frass gierigen Thieres: न्यूङ्खयन्ते अधि पक्व आमिषि RV. 10,94,3.

— प्रति den Njûṅkha in der Gegenstrophe einsetzen Çâṅkh. Çr. 12,13,2.

न्यूङ्खनीय partic. fut. pass. von न्यूङ्खय् (Bed. 1) Çâṅkh. Çr. 12,13,5. 13, 1, 7.

न्यूङ्ख्य desgl. Ait. Br. 5,3.

न्यून (1. नि + ऊन) 1) adj. f. आ verkürzt, verkleinert, mangelhaft, defect (Gegens. अतिरिक्त, अधिक, पूर्ण); = ऊन AK. 3,4,18,130. H. an. 2,273. Med. n. 13. त्रिभिरक्षरैर्न्यूनम् Ait. Br. 3,46. नवन्यून 6,9. Çat. Br. 2,5,1,20. TBr. 2,2,1,2. न्यूनतर Çat. Br. 10,3,2,13. यत्र न्यूनमासीत्तदेनेः समपूरयन् 2,2,16. अधिके, समे, न्यूने Âçv. Gṛhj. 2,8. न्यूनाधिकाङ्ग Suçr. 1,103,7. Lâṭj. 1,1,7. Âçv. Gṛhj. 1,23. eine Finsterniss Sûrjas. 4, 11. पद्भ्यां न्यूनं शोचति मैकपादम् an den Füssen defect Bhâg. P. 1,16,21. 17,7. अर्थैर्न्यून der kein Vermögen hat MBh. 3,4057 (st. dessen अर्थहीन 13,5307). समविषमन्यूनमधिकम् (auf der Erde) Bhâg. P. 5,9,12. मे न्यूनम् was mir mangelt 1,5,7. राजधानी wohl so v. a. ausgestorben R. 2,88, 20. आसार zu wenig M. 8,203. न्यूनाभ्यधिकविभक्तानाम् so dass der Eine zu wenig, der Andere zu viel erhält Jâjñ. 2,116. gering, niedrig; = गर्ह्य AK. H. an. Med. = अधम AK. 3,4,23,146. न्यूनज्ञातिकुलोऽद्य MBh. 13,6610. (विधसा) दत्त्वा कार्यपदं न्यूनं न्यस्तः कालिन्पावलो Râǵa-Tar. 4,117. weniger: ततो न्यूनम् Siddh. K. zu P. 5,4,57. Varâh. Bṛh. S.

24,27. षष्टिं शतसहस्राणि न न्यूनाभ्यधिकानि तु (so v. a. न्यूनान्यभ्य°, so dass die Verbesserung न्यूनान्यधि° nahe liegt) *nicht weniger, wohl aber mehr* (viell. auch *nicht weniger und nicht mehr*) HARIV. 7960. न्यूनाः परेषां (अक्षौहिण्यः) सप्तैव (*nämlich nur sieben*) MBH. 5,2209. *geringer, niedriger:* समं न्यूनं तथैवासा भेदयेत् 1,5592. नोद्भवो ऽप्यवपि मन्न्यूनः BHÂG. P. 3,4,31. स्थानेन वयसा च P. 4,1,165, Sch. वर्ण° VARÂH. BṚH. S. 83 (80, c), 10. 78,20. मध्य° *geringer als mittelmässig* 9,9. न्यूनतरम् adv. *noch geringer, kleiner* 82,11. गोष्ठो न्यूनतरं याति *sinkt tiefer hinab* MÂRK. P. 14,94. = अवर *das Minimum* KÂÇ. und SIDDH. zu P. 5,4,57. — 2) subst. euphem. so v. a. *vulva:* न्यूने वै रेतः सिञ्चति AIT. BR. 6,9. न्यूनाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते ebend. ÇAT. BR. 2,1,1,13. 5,1,20. TS. 5,1,9,2. — Vgl. अ°, अन्यूनाधिक.

न्यूनता (von न्यून) f. *das niedriger-Stehen, ein schlechterer Zustand:* बलाध्यं मम — न्यूनतां पाण्डवानां च MBH. 5,2242. तुल्यतां द्रोणभीष्माभ्याम् — वासुदेवार्जुनाभ्यां च न्यूनताम् 8,774. यः पित्रा समुपात्तानि धनवीर्ययशांसि वै। न्यूनतां नयति प्राज्ञास्तमाहुः पुरुषाधमम्॥ MÂRK. P. 21,95.

न्यूनत्व (wie eben) n. *Unvollständigkeit* MADHUS. in Ind. St. 1,14,2.

न्यूनपञ्चाशद्भाव (न्यून - पञ्चाशत् + भाव) subst. *ein Idiot* (nach ÇKDR. WILS.): उदीरितेन्द्रियो धाता वीर्यं चक्रे यदात्मजाम्। तदैव न्यूनपञ्चाशद्भावा जाताः शरीरतः॥ KÂLIKÂ-P. 2 im ÇKDR. Nach WILS. soll भाव hier *eine Eigenthümlichkeit der menschlichen Natur* bedeuten; welches sind aber die 50 Eigenthümlichkeiten, die dem normalen Menschen zukommen?

न्यूनय् (von न्यून), °यति *vermindern* Schol. 1 zu BHAṬṬ. 16,30.

न्यूनीकर् (न्यून + 1. कर्) dass. Schol. 2 zu BHAṬṬ. 16,30.

न्योकस् (von उच् mit नि) adj. *heimisch, angewöhnt, behaglich:* सुते सुते न्योकसे इन्द्राय बृहते ऽर्चति ṚV. 1,9,10. तवाहमस्मि सख्ये न्योकाः 5,44,14. त एते प्रलीना न्योकस इव शेरे AIT. BR. 5,28. — Vgl. अ°.

न्योघस् s. गो°.

न्योचनी (von उच् mit नि) nach SÂJ. *Dienerin;* viell. *ein best. Schmuckstück des Weibes:* रैभ्यासीदनुदेयी नाराशंसी न्योचनी ṚV. 10,85,6.

न्योचर (wie eben) adj. etwa *gehörig, passend an einen Ort:* यावन्तस्तक्मंस्त्वावानसि बल्हिकेषु न्योचरः AV. 5,22,5.

न्योजस् (1. नि + ओ°) adj. UǴǴVAL. zu UṆÂDIS. 4,222.

न्वस्थिमालिन् (von 1. नर् - अस्थि + माला) adj. *mit einem Kranze von Menschenknochen geschmückt*, m. Bein. Çiva's TRIK. 1,1,48.

न्वार्थि von 1. नर् + अर्थ P. 7,3,3, Sch.

न्वै für नु वै (wie auch Padap. der TS. auflöst; im ÇAT. BR. findet sich die Zusammenziehung nur 9 bis 12) P. 6,1,94, Vârtt. 1. *nämlich, ja, in der That, fürwahr:* अनुवर्त्मा न्वा अयं होता सामगस्याभूत् AIT. BR. 2,22. पुरुष इन्वै (d. i. इन्न्वै) स्वाद्रितंसो बीभत्सते TBR. 1,1,2,8. TS. 1,5,9,6. कामं न्वा एनं चिन्वीत ÇAT. BR. 9,5,1,63. संप्रति खलु न्वा अहं वैश्वानरं वेद 10,6,1,3. इति न्वा एतद्ब्राह्मणमुच्यते 11,7,2,8. 4,2,1. 12,2,1,9. 4,1,3. 4. ÇÂṄKH. BR. 29,2. 30,1.

प

1. प (von पा, पिबति) am Ende eines comp. *trinkend* H. 7; s. अंह्रिप, अनेकप; आज्यप, ऊष्मप, कीलालप, क्षीरप, गन्धप, जिह्वाप, तैलपा (f.), द्विष्टिप, द्विप, धूमप, पानप, मद्यप, मधुप, मांसप, शीधुप, सुराप, सोमप und पा. Nach P. 3,2,8 soll das f. पी lauten, aber ein Vârtt. beschränkt diese Form auf शीधुपी und सुरापी, neben denen aber auch die Form auf आ erscheint. Das f. पा soll nach Med. p. 1 nom. act. (*das Trinken*) sein; nach Ekâksharak. im ÇKDr. das m.

2. प (von पा, पाति) am Ende eines comp. *hütend, beschützend:* मद्रप s. v. a. मद्रेश MBh. 1,4432. वृष्णिप Hariv. 14467. अश्मकप Varâh. Bṛh.S. 11,55. Vgl. 1. अजप, काशिप, कुलप, क्षितिप, गोप, चमूप, जन्मप, दशप, द्वारप, दैत्यप, द्वारप, धातुप, नक्षत्रप, निधिप, नृप, प्रतिहारप, भूमिप, विशंप und पा. Das f. पा ist nach Med. p. 1 nom. act. *das Hüten.*

3. प 1) m. *Wind* Trik. 1,1,76. Med. p. 1. Ekâksharak. im ÇKDr. *Ei* und = पूत Med. — 2) f. पा = पूत und पूरितक Med.

पंश् und पंस्, पंशति und पंसति, पंशयति und पंसयति *vernichten* (नाशन) Dhâtup. 32,73.

1. पक = 1. प in तैलपक.

2. पक = 2. प in हस्तिपक.

पकथ m. N. pr. eines Mannes mit dem patron. Saubhara: पकथस्य (oder पथः oder पक्थस्य) सौभरस्य साम Ind. St. 3,222. Die richtige Form ist पक्थ.

पक्कटी f. N. eines Baumes, *Thespesia populnea Corr.*, Nigh. Pr.

पक्कण m. *die Hütte eines Wilden, eines* Kâṇḍâla AK. 2,2,20. H. 1002. Halâj. 2,406. मध्येविन्ध्याटवि पुरा पक्कणास्थजनाग्रणीः । पल्लीपतिरभूद्यः पिङ्गाक्ष इति विश्रुतः ॥ Kâçikh. 12,16 bei Aufr. zu Halâj. चाण्डालस्य च पक्कणे (sic) MBh. 12,5330. 5353. — Vgl. पक्कश.

पक्कपोड m. *eine best. Pflanze,* = पश्चकृत्य, पश्चरक्तक, वर्धन, im Hindî पक्कोडा Râgan. im ÇKDr.

पक्तृ (von पच्) nom. ag. *der da kocht, brät, backt* (transit.) u. s. w. AV. 10,9,7. 11,28. ओदनस्य 11,1,17. 12,3,17. Çat. Br. 10,4,2,19. इत्यपदेवः पक्तास्मि 3,3,4,17. अभक्ष्टा च पक्ता च पक्तभुक्पवनो ऽनलः MBh. 12,10398. Âgneja-P. 2 im ÇKDr. *die Verdauung fördernd* Suçr. 1,189,13.

पक्तव्य (wie eben) adj. *zu kochen, zu backen* P. 8,2,30, Sch. बदराणि MBh. 9,2787.

पक्ति (wie eben) f. parox. nur in VS. und in der späteren Sprache; vgl. VS. Prât. 2,64. P. 3,3,95.fg. 1) *das Kochen, Zubereiten von Speisen* Trik. 3,3,172. H. an. 2,176. Med. t. 30 (पङ्क्तिः ist an den beiden letzten Orten nur Druckfehler). वैवाहिके ऽग्नौ कुर्वीत — पक्तिं चान्वाहिकीं द्विजः M. 3,67. अन्न° 9,11. ओदन° P. 6,4,15, Sch. — 2) *ein gekochtes Gericht:* पचन्पक्तीः पचन्पुरोडाशान् VS. 21,59. ṚV. 4,24,5. प इन्द्राय सुनवत्सोमंमद्य पचात्पक्तीरुत भृज्जाति धानाः 7. 25,6.7. 6,29,4. — 3) *Verdauung* M. 12,120. Jâgn. 3,77. Suçr. 1,48,5. °नाशन 177,21. °स्थान *Ort der Verdauung* 2,400,15. auch ohne स्थान dass. 1,243,2. — 4) *das Reifwerden so v. a. Entwickelung:* कर्मार्जितं पूर्वभवे सदादि यत्तस्य पक्तिं (*die Folgen*) समभिव्यनक्ति (होरा) Varâh. Bṛh. 1,3. शरीरपङ्क्ति (sic) MBh. 12,9745. — 5) *das Angesehensein, Würde;* = गौरव Trik. H. an. Med. Suçr. 1,51,20. 313,5. लोकपक्ति *das Angesehensein bei der Welt* Çat. Br. 11,5,7,1. तत्र बाह्यज्ञानेन लोकपङ्क्तिर्लोकानुरागः (sic) Gauḍap. zu Sâṅkhjak. 23.

पक्तिशूल (प° + शूल) n. = परिणामशूल (s. d.) Râgan. im ÇKDr.

पक्त्र (von पच्) Uṇâdis. 4,166. n. = गार्हपत्य n. *der Stand des Hausherrn, der Besitz eines eigenen Heerdes* Uǵǵval. *das von dem Haushälter beständig unterhaltene Feuer* Aufr. Wils. = गार्हपत्याग्नि Uṇâdik. im ÇKDr.

पक्त्रिम (wie eben) adj. *durch Kochen gewonnen* P. 3,3,88, Sch. Trik. 3,1,20. mit Ergänzung von लवण *durch Kochen gewonnenes Salz* Suçr. 1,157,8.

पक्थ m. N. pr. eines Schützlings der Açvin ṚV. 8,22,10. 10,61,1. Vâlakh. 1,10. पक्थस्य सौभरस्य साम Ind. St. 3,222; vgl. पकथ. pl. Bez. eines Volksstammes ṚV. 7,18,7.

पक्थिन् wohl N. pr., nach Sâj. so v. a. (das Opfer) *kochend* (von पच्): द्योदपदित्तुभ्यं सोमेभिः सुन्वन्दभीतिरिध्मभृतिः पक्थ्य१र्कैः ṚV. 6,20,13.

पक्व (von पच्) adj. (vertritt die Stelle des partic. praet. pass.) f. आ P. 8,2,52. Vop. 26,99. das न einer Casusendung (पक्वेन, पक्वानि, पक्वानाम्) geht in keinem comp. in ण über nach 3,30 (vgl. 6,9). 1) *weich-*

gekocht, gar, gebacken, gebraten u. s. w., überh. *fertig zubereitet* (am Feuer); Gegens. आम H. 412. Halâj. 2, 121. ṚV. 1,162,12. पक्तः 5,73,8. ओदन 8,66,6. आमिषि 10,94,3. अन्न AV. 9,5,18. कूर्मगृग R. 2,56,22. R. Gorr. 2,105,33. मत्स्य Jâǵń. 1,286. सुरा Kâtj. Çr. 15,10,3. अपूप 4, 11,8. पक्वान्न n. M. 4,223. 8,329. Varâh. Bṛh. S. 86,7. Pańkat. 117,2. Verz. d. B. H. No. 950. adj. Çâṅkh. Çr. 8,21,4. तार Suçr. 1,33,7.10. द्विःपक्व *aufgekocht, aufgewärmt* Gobh. 3,5,4. अग्नि° M. 6,17. Bhâg. P. 7,12,18. ईषत्पक्व H. 399. दुर्° Halâj. 2,430. mit einem loc. compon. P. 2,1,41. Accent eines solchen comp. 6,2,32. स्थाली°, भ्राष्ट्र° Sch. n. *fertige Speise, Schüssel, Gericht:* शतं पक्वा ṚV. 6.63,9. पक्वेन सह सं भवेम viell. so v. a. *mögen wir an vollen Schüsseln sitzen* AV. 6,119,2. 12,3,55. Çat. Br. 1,5,1,26. 2,6,1,7. — 2) für *gekocht* gilt auch *die Milch im Euter:* आमासु चिद्दधिषे पक्वमन्तः ṚV. 1.62,9. 180,3. 2,40,2. आमा पक्वं चरति बिभ्रती गौः 3,30,14. 6,44,24 u. s. w. — 3) *fertig gebacken* oder *gebrannt*, von Backsteinen, irdenen Geschirren: इष्टका Çat. Br. 6,1,2, 22. 7,2,1,7. Mṛkkh. 47,9. Varâh. Bṛh. S. 52,28. पक्वेष्टकचितानि *Gebäude aus Backsteinen* Jâǵń. 1.197. Uǵǵval. zu Uṇâdis. 3. 148. उखा Kâtj. Çr. 16,7,10. 26,1,25. — 4) *reif*, von Früchten, Pflanzen Nir. 5,28. AK. 3,2,46. H. 1485. an 2,531. Med. v. 16. यव ṚV. 1,66,3 (2). 10,101, 3. Kâtj. Çr. 22,3,12. °शालिप्रायं देशम् Pańkat. 163,23. पक्वं क्षेत्रात् *reifes Getraide* AV. 11,1,28. फल R. 2,105,15. Suçr. 1,147,4. Megh. 80. Hit. I, 144. Varâh. Bṛh. S. 86,7. निम्नमुन्नतरोः सारात्पक्वमिव फलमिगम् Vid. 300. कर्कन्धू Jâǵń. 3,142. उर्वारु Lâtj. 8,3,4. daher auch शाखा ṚV. 1,8,8. वृक्ष 3,45,4. 4.20,5. AV. 20,127,4. पिप्पलीनां च पक्वानां वनात् R. 3,16,7. अङ्कोल्लस्य सुपक्वस्य फलानि Varâh. Bṛh. S. 54,32. अर्क° Bhâg. P. 7,12,18. काल° M. 6,17. 21. Jâǵń. 3,49. — 5) *reif*, von Geschwüren u. s. w. Suçr. 1,61,2. 62,7.11. 100,2. — 6) *reife Haare* sind *graue Haare:* पक्वाः कुन्तलराशयः Dhûrtas. 80, 14. °केश Wils. — 7) *reif, vollkommen ausgebildet*, vom Verstande, von Kenntnissen u. s. w.: अपक्वमतयो मन्दा न ज्ञानन्ति यथायथम् MBh. 12,5433. अपक्वबुद्धि Bhâg. P. 1,18,47. °विद्य MBh. 12,8440. आत्मनि — अपक्वकरणा Jâǵń. 3,142. सुपक्वयोग adj. Bhâg. P. 3,15,7. — 8) *reif* so v. a. *dem Ende, dem Vergehen, dem Tode nahe*, — *verfallen* AK. 3,2,41. H. an. Med. तपसा विद्यया पक्वकषायः Bhâg. P. 4,28,38. मध्यनयायिन्या भक्त्या पक्वगुणाशयाः 30,18. पक्वानां हि बधे सूत वज्रायन्ते तृणान्यपि MBh. 7,429. अहं भित्त्वा प्रवेक्ष्यामि कालपक्वामिदं बलम् 4862. अपक्वस्य च कालेन वधस्तत्र न विद्यते 3,11493. Bhâg. P. 1,5,17. — Vgl. मिथ्यपक्व, परि°, वि°, सु°.

पक्वकृत् (पक्व + कृत्) 1) adj. *gar machend.* — 2) m. *Azadirachta indica Juss.* (s. निम्ब) Çabdak. im ÇKDr.

पक्वणा s. u. पक्कणा.

पक्वता (von पक्व) f. *das Grauwerden* (der Haare): केशपाले Haeb. Anth. 8, Çl. 6.

पक्वरस (पक्व + रस) m. *ein berauschendes Getränk* Çabdar. im ÇKDr. Vjutp. 134.

पक्ववारि (पक्व + वा°) n. *saurer Reisschleim* (काञ्जिक) Çabdak. im ÇKDr. *Reisschleim; kochendes Wasser; destillirtes Wasser* Wils. पक्कवारि v. l. im ÇKDr.

पक्वाश m. *ein Kâṇḍâla* Halâj. 2,443. — Vgl. पुक्कश, पुक्कस, पक्कण.

पक्वसस्योपमोन्नति (पक्व - स° - उपमा + उन्नति) so v. a. राजकदम्ब Nigh. Pr.

पक्वातीसार (पक्व + अती°) m. *chronische Dysenterie* (Wise) Suçr. 1, 141,11; vgl. 2,420,9. 436,10.

पक्वाधान (पक्व + आधान) n. so v. a. पक्वाशय Suçr. 2,202,2. 255,11.

पक्वापक्वा onomat. vom Geschrei von Vögeln: पक्वापक्वेति सुभृशं वाशयन्ते वयांसि च MBh. 6,111.

पक्वाशय (पक्व + आशय) m. *der Ort der gekochten* d. h. *verdauten Speise, Unterleib* (vgl. आमाशय) MBh. 3,13973. 12,6879. Suçr. 1,85,9. 349,12. 2,199,2.

पक्ष्, पक्षति und पक्षयति (परिग्रहे) Dhâtup. 17,14. 32,17.

पक्ष Uṇâdis. 3.69. m. 1) *Flügel, Fittig, Schwinge* AK. 2,5,36. 3,4, 25,181. H. 1318. Med. sh. 18.19. Halâj. 2,84. 5,63. Vaiǵ. in den Scholl. zu Kir. 14,31 und Çiç. 2,117. 11,7. 20,11. श्येनस्य ṚV. 1,163,1. 8, 34,9. पक्षा वयो यथोपरि व्यस्मे शर्म यच्छत 47,2. 3. 1,166,10. AV. 6,8, 2. 19,8,18. Çat. Br. 4,1,2,26. 10,2,1,1. 5. M. 3,241. R. 2,53,10. Daç. 1,16. Mṛkkh. 146,21. Varâh. Bṛh. S. 44 (43),10. 94,9. 11. 45. Râǵa-Tar. 4,52 (zugleich *Partei*). einer Biene Ragh. 12,102. Spr. 822. पक्षतानामिन्द्रः पक्षानच्छिनत् Kâṭh. 36,7. Hariv. 12599. fg. Bhartṛ. 2,29. Vikr. 44. Ragh. 3,42. 60. 4,40. 9,12. Bhâg. P. 8,11,34. neutr.: विधूय पक्षाणि Mârk. P. 9,15. am Ende eines adj. comp. f. आ Hariv. 1121. Symbolische Bez. *der Zahl zwei* Varâh. Bṛh. S. 97,1. fg. — 2) *die Federn zu beiden Seiten des Pfeils* AK. 2,8,2,55. H. 781. Vgl. गार्ध°. — 3) *Achsel, Seite* (beim Menschen u. s. w.), *Seitentheil* oder *Hälfte* (von den verschiedensten Gegenständen); = पार्श्व Trik. 3,3,439. H. an. 2,564. fg. Med. Viçva bei Uǵǵval. Vaiǵ. दिवि मे अन्यः पक्षोऽधो अन्यमचीकृषम् ṚV. 10,119,11. 7. 134,7. अन्तरेण पक्षसंधिमात्मन्नुपदधाति Çat. Br. 7,3, 1,21. दक्षिणः, उत्तरः Taitt. Up. 2,1. Suçr. 1,118,8. Ragh. 5,72. eines Gewandes Kâtj. Çr. 21,3,7. eines Wagens (nach dem Comm. so v. a. *Räder*) TBr. 1,5,12,5. द्वार° *eines Thors* Kauç. 36. Âçv. Gṛhj. 4,6. *Seitenpfosten* eines Gebäudes AV. 9,3,4. द्वि°, चतुष्पक्ष, षट्पक्ष u. s. w. 21. द्वार° Kauç. 135. उलूकपक्षी शाला P. 4,1,55, Vârtt. 3, Sch. = पार्श्वगृह *Flügel eines Gebäudes, Seitenhaus* Med. *Flügel, Flanke* eines Heeres: वामे पार्श्वम्, दक्षिणं पक्षम् MBh. 6,2107. fg. पूर्व, दक्षिण, पश्चिम, उत्तर Hariv. 2470. व्यूहस्य पक्षं सव्यम् 5086. केश° *Seitentheil des Haupthaares* Âçv. Gṛhj. 1,4. दक्षिणे केशपक्षे 17. Kauç. 53. Draup. 9,2. MBh. 4,1444. 15,436. (nach AK. 2,6,2,49. H. 568. H. an. Med. Halâj. 2,376 und Viçva bedeutet केशपक्ष *Haarschopf*, was für das Epos und die spätere Zeit auch richtig sein mag). des Kitja-Agni (vgl. VS. 18,52) Çat. Br. 6.1,1,3. 6. 7. 1,2,13. 2,2,8. 10,2,1,4. 2,7. Kâtj. Çr. 17,6,2. 18,2,11. 3,2. des Jahresopfers Çat. Br. 12,2,2,7. Kâtj. Çr. 13,3,13. 24,3,9. Lâtj. 4,7,11. — 4) *Hälfte des Monats* (*die vom Neumond bis zum Vollmond* heisst पूर्व, आपूर्यमाण, später auch शुक्ल, शुद्ध; *die vom Vollmond bis zum Neumond* अपर, अपक्षीयमाण, später auch कृष्ण, तामिस्र, तमिस्र°; jeder *Halbmonat* zerfällt in 15 Tithi, die durch die Ordnungszahlen im fem. bezeichnet werden.) AK. 1,1,3,12. 2,7,47. Trik. 3,3,439. H. 147. 152. H. an. Med. Halâj. 1,50. 5,63. Viçva. Çat. Br. 6,7,4,7. 2,2,28. 8,4,2,11. 11,1,6,3. 2,4. समानपक्षे TBr. 1,8,11,2. Âçv. Çr. 9,3. Gṛhj. 1,

4, 14. Kâtj. Çr. 7,1,26. 15,1,18. Kauç. 140. शुद्ध° Çâṅkh. Çr. 2,1,3. 4, 17,2. M. 1,66. 3,276. 278. 4,98. 8,58. 107. 402. 11,217. Jâgń. 3,50. MBh. 3,11818. Suçr. 2,51,2. 377,8. Ragh. 6,34. Varâh. Bṛh. S. 4,32 (31). 11,7. 96,1. Kathâs. 25,140. Pańkat. I, 104. Hit. I, 78. VP. 223. प्लवंगमः षोडशपक्षशायी Hariv. 8803. In Zusammensetzung mit dem Vollmondsnamen *die auf diesen folgende Monatshälfte:* फाल्गुनी° Lâṭj. 9, 1,2. चैत्री° 10,5,18. 20,2. माघी° Kâtj. Çr. 15,1,6. 3,49. वसन्ते प्रथमायां पूर्वपक्षस्य Lâṭj. 9,8,4. पक्षाष्टमी Pâr. Gṛhj. 3,2. पक्षान्ता उपवस्तव्याः पक्षादयो ऽभियष्टव्याः, आमावास्येन हविषा पूर्वपक्षमभियजेत पौर्णमासेनापरपक्षम् Gobh. 1,5,5. 6. Lâṭj. 10,12,4. पक्षान्ते Varâh. Bṛh. S. 5,97. °तये 27,c,20. पक्षावसानेषु 95,5. पक्षान्तौ AK. 1,1,3,7. H. 148. M. 6,20. — 5) *Seite, Partei, Anhang, Angehörige; Schaar, Klasse von Wesen:* मत्पक्षयाह्विणीं नित्यं सुमित्राम् R. 2,53,16. भरतस्यापि वा पक्षे यो गृह्णीयात् R. Gorr. 2,18,13. अहमपि भवदर्थे गृहीतपक्षा Prab. 70,6. तत्पक्षाश्रित P. 3,1,119, Sch. पक्षयोरुभयोर्हितम् MBh. 1,507. पितृपक्षे च ते पार्थो मातृपक्षे च वृष्णयः। द्वौ पक्षावभिजानीहि त्वमेतौ ॥ 5,4735. तुल्यो मित्रारिपक्षयोः Bhag. 14,25. शत्रुपक्ष m. und adj. *die Partei des Feindes, zur Partei des Feindes sich haltend* MBh. 1,2709. R. 2,40,9. 6,1,30. Mâlav. 9,9. Ragh. 6,53. 18,16. Pańkat. 156,8. Hit. 24,4. Mârk. P. 15,60. स्व° MBh. 2,171. 1090. 5,1. 15,220. Mâlav. 12,14. Pańkat. III, 53. 156,9. AK. 2,8,1,30. H. 301. निज° Kathâs. 11,82. Pańkat. III, 65. पर° MBh. 1,5557. 15,220. Pańkat. III, 65. धनुः शस्त्रं शरा वीर्यं पक्षो भूमिर्यशो बलम्। प्राप्तमेतन्मया MBh. 2,666. 984. Hariv. 8431. R. 2,31,21. Râǵa-Tar. 4,52 (zugleich *Flügel*). 612. मातृ° Mârk. P. 21,101. वर° Ragh. 6,86. Bhâg. P. 3,3,12. पतिपक्षैर्निराकृता Hariv. 4620. ज्ञातयः पितृपक्षाः पितृव्यादयः संबन्धिनो मातृपक्षाः श्वशुरादयश्च Kull. zu M. 2,132. मन्दभाग्यां समातृपक्षाम् MBh. 10, 569. महा° *der einen grossen Anhang hat* M. 8,179. Kâm. Nîtis. 4,68. अ°, °संस्थित MBh. 1,5793. अज्ञात°, ज्ञात° 7413. fg. देवपक्षवराः *die ausgezeichnetsten Anhänger der Götter* 13,4158. समस्ताः पूर्वपक्षा वै देवाद्या मम *Bundesgenossen* Mârk. P. 21,53. विज्ञपक्षे द्विपक्षो पदस्य पक्षः Vikr. 16. भरतस्याथ पक्षो वा यो वास्य हितमिच्छति R. 2,21,11. रामस्य पक्षाः पतिताः समुद्रे Hariv. 8423. पक्षापरपक्षदोष *wohl Freund und Feind* Mṛkkh. 137,15. 20. तत्र वंशा विभज्यन्तां विपक्षाः पक्ष एव च Hariv. 3013. Râǵa-Tar. 6,220 fg. बन्धुपक्ष so v. a. बन्धवः MBh. 1,2774. 4396. तिलदानेन वै तस्मात्पितृपक्षः प्रमोदते 13,3315. 5,3780. ज्ञाति° R. Gorr. 2,7, 28. पितृपक्षाः so v. a. *Väter* Hariv. 3374. नास्तिक° Prab. 87,1. सन्ति वै पुरुषाः शूराः सन्ति कापुरुषास्तथा। उभाविमौ दृष्टौ पक्षौ दृश्येते पुरुषान्प्रति ॥ MBh. 5,42. असृजद्भगवान्पक्षौ द्वावेव हि पितामहः। सुराणामसुराणां च धर्माधर्मौ च ॥ धर्मो हि श्रयते पक्षमसुराणां दुरात्मनाम्। तथैव एतत्तं पक्षं सुराणामेष निर्णयः ॥ R. 6,11,15. fg. तेषामहं संप्रवक्ष्यामि पक्षांश्च कुलतो गणान् MBh. 1,2601. रुद्राणामपरः पक्षः साध्यानां मरुतां तथा 2602. तत्पक्ष d. i. धूर्तपक्ष und चौरपक्ष *zu dieser Bande gehörig* Hariv. 7124 fg. °संमत *von Einigen gutgeheissen* MBh. 13,4445. पक्ष = सहाय AK. 3,4,29,222. H. an. Med. Viçva und Vaiǵ. = सखि Med. Viçva. = परिग्रह Halâj. 5,68. = गृह्य 2,234. = वर्ग H. an. पक्ष gleichbedeutend mit गोत्र, वंश, वर्ग, गण Müller, SL. 379. — 6) *Stelle, Statt:* स्नुषापक्षे हि तामेरु त्वमागम्य समाश्रिता MBh. 1,3875. पुत्रपक्षे प्रजा राज्ञस्तवापि विदितं ध्रुवम् R. 6,99,32. इदमप्युपकृतिपक्षे सुरभि मुखं ते मया यदाघ्रातम् Çâk. Ch. 63,11. सांनिध्य° dass.: सांनिध्यपक्षे हरितालमय्यास्तदेव (विलोचनं) जातं तिलकक्रियायाः Kumâras. 7,33. *locum occupavit notae frontalis, auripigmento pictae* St. — 7) *der eine von zwei Fällen, Fall* überh.: पक्ष एकश्रुतिः *im andern Falle* Schol. zu P. 1,2,35. Vop. 9,55. 26,58. चत्वारो ऽत्र पक्षाः संभवन्ति *es sind hier vier Fälle möglich* Kaij. zu P. 7,1,30. द्वितीयपक्षे und अस्मिन्नपि पक्षे Siddh. K. zu P. 1,2,6. पक्षान्तरे चेद्यदि च ked *und* jadi *haben die Bedeutung falls* AK. 3,5,12. Trik. 3,3,465. H. 1542. पक्षान्तरे *im andern Falle* Kâç. zu P. 1,2,36. Sâh. D. 24,19. नयविद्भिर्नवे राज्ञि सदसच्चोपदर्शितम्। पूर्व एवाभवत्पक्षस्तस्मिन्नाभवदुत्तरः (पूर्वः पक्षः = सत्, उत्तरः पक्षः = असत्) Ragh. 4,10. शुक्लपक्षे Burn. Intr. 232, N. 1. *dans l'hypothèse favorable* Burn. — 8) *Ansicht, Idee, Meinung:* कस्य कः पक्षः MBh. 2,2260. धान्यैर्यष्टव्यमिति पक्षो ऽस्माकं नराधिप। देवानां तु पशुः पक्षो मतः 12,12830. fg. उत्तरः सिध्यते पक्षः 3, 12708. fg. इत्येकपक्षाश्रयविक्लवत्वात् Ragh. 14,34. प्राज्ञैर्यवनाः स्वतुङ्गैः क्रूरैः क्रूरमतिं महीपतिम्। क्रूरैस्तु न जीवशर्मणः पक्षे क्षित्यधिपः प्रजापते ॥ Varâh. Bṛh. 11,1. उभयपक्षसमानक्षेमत्वात् Kap. 1,46. उक्त° Schol. zu Kap. 1,121. आवयोः समानः पक्षः Schol. zu Kap. 1,70. प्रथमः Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 273. अत्रासंतुष्टः पक्षान्तरमाह Kât. zu Çâk. 42. पक्षं कं च न संश्रयेत् Bhâg. P. 7,13,7. स्वपक्षस्थापनपरपक्षनिवारण° Madhus. in Ind. St. 1,19,1 v. u. मुख्यः पक्षः *eine vorzügliche Idee* Schol. zu Çâk. 99,23. — 9) *die Untersuchung, mit der man so eben beschäftigt ist,* Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 185. Röer übersetzt पक्षे durch *in our text, in the text* und *in the course of discussion.* — 10) in der Logik *das Subject eines Schlusses:* संदिग्धसाध्यवान्पक्षः Tarkas. 39. °धर्मता 29. Z. d. d. m. G. 7,294, N. 1. Bhâshâp. 67. 69. पक्ष = साध्य H. an. Med. Vaiǵ. Viçva. — 11) प्रजापतेर्व्रतपक्षौ (d. i. व्रतम् und पक्षः) N. zweier Sâman Ind. St. 3,224. — Die Lexicographen kennen noch folg. Bedd., die wir nicht zu belegen vermögen: गृहभित्ति *Hauswand* Halâj. 5,63. भित्ति *Wand, Mauer* Vaiǵ. बल *Heer* (*Flügel eines Heeres?*) H. an. Med. Vaiǵ. Viçva. ग्रह *Gunst* H. an. Viçva. विरोध *Widerspruch* (vgl. 7) H. an. Med. Viçva. चुल्लीरन्ध्र *Ofenloch*, राजकुञ्जर *ein königlicher Elephant* H. an. Med. देहाङ्ग *ein Glied des Körpers* H. an. देहावयव (*Seite* nach Aufrecht, aber पार्श्व wird in H. an. neben देहाङ्ग noch erwähnt) Halâj. पिच्छ *die Schwanzfedern beim Pfauen, Schwanz* überh. H. an. समीप *Nähe* Halâj. विहग *Vogel*, वलय *Armband*, शुद्ध (masc.!) *rein* (*Reinheit* Wils.) Çabdar. im ÇKDr. (*in algebra*) *a primary division* Haught. (*in arithmetic*) *side of an equation in a primary division* Wils. Die Bed. *Haus* im ÇKDr. und bei Wils. beruht auf der Zerlegung von पार्श्वगृह in Med. in zwei Bedd., wobei übersehen worden ist, dass पार्श्व später noch ein Mal getrennt vorkommt. — Vgl. अपर°, उत्तर°, एक°, काक°, कृष्ण°, क्रौञ्च°, छन्दस्पक्ष, ज्योतिष्पक्ष, तमिस्र°, द्वै°, पूर्व° वि°, व्रत°, स°, हिरण्य°.

पक्षक (von पक्ष) m. 1) *Seitenthür* AK. 2,2,18. H. 1007. an. 3,60. Med. k. 113. — 2) *Seite* H. an. Med. Çiç. 11,7. — 3) *Bundesgenosse, Gehülfe* Çabdar. im ÇKDr. — Am Ende eines adj. comp. s. सपक्षक.

पक्षगम (पक्ष + गम) adj. *mit Hülfe von Flügeln sich fortbewegend, fliegend:* पूर्वं पक्षगमाः पुत्र बभूवुः पर्वतोत्तमाः R. 5,56,45. — Vgl. पक्षंगम.

पक्षगुप्त (पक्ष + गुप्त) m. *ein best. Vogel* Vjutp. 118.

पक्षग्रहण (पक्ष + ग्र°) n. *das Ergreifen einer Partei:* प्रकाशपक्षग्रहणं न कुर्यात्सुहृदां स्वयम् Kâm. Nitis. 8,81.

पक्षग्राह् (पक्ष + ग्राह्) adj. *der Jmdes Partei ergreift:* भेदकाले नरेन्द्राणां पक्षग्राहो भविष्यसि Hariv. 4343.

पक्षग्राहिन् (पक्ष + ग्रा°) adj. dass.: मत्पक्ष° R. 2,53,16 (18 Gorr.).

पक्षघात s. u. पक्षाघात.

पक्षघ्न (पक्ष + घ्न) adj. Bez. *eines* त्रिशालक, *das nach Westen keine Halle hat:* पक्षघ्नमपरया (शालया) वर्जितं सुतघ्नं सर्वैरकारम् Varâh. Bṛh. S. 52, 38.

पक्षंगम adj. = पक्षगम *fliegend:* सिंहाः R. 4,43,16.

पक्षचर् (पक्ष + चर्) m. 1) *ein von der Heerde abgekommener Elephant* Trik. 3,3,362. Med. r. 277. — 2) *der Mond* Med. — Vgl. पक्षधर्.

पक्षच्छिद् (पक्ष + छिद्) adj. *der* (den Bergen) *die Flügel abgeschnitten hat,* Beiw. Indra's Ragh. 13,7. Kumâras. 1,20.

पक्षज (पक्ष 4. + ज) m. *der Mond* Trik. 1,1,85.

पक्षजन्मन् (पक्ष 4. + ज°) m. dass. Hâr. 13. Çabdar. im ÇKDr.

पक्षता (von पक्ष) f. *Bundesgenossenschaft:* गतो हि पक्षतां तेषाम् *er hat ihre Partei ergriffen* MBh. 2,2665.

पक्षति (wie eben) f. 1) *der Ort, wo die Flügel* oder *vorderen Extremitäten angewachsen sind,* P. 5,2,25. AK. 2,5,36. 3,4,14,75. H. 1318. an. 3,278. Med. t. 129. Halâj. 2,84. VS. 25,4. 5. Râǵa-Tar. 1,374. — 2) *der erste Tag in einer Monatshälfte* AK. 1,1,3,1. 3,4,14,75. H. 147. H. an. Med. auch पक्षती Colebr. und Lois. zu AK. 1,1,3,1. — Vgl. नि°.

पक्षत्व (wie eben) n. 1) *das Bestandtheil-Sein:* कर्म° *des religiösen Werkes* Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 276. — 2) *das Subject-Sein in einem Schlusse* Tarkas. 38. 41.

पक्षद्वार (पक्ष + द्वार) n. *Seitenthür* AK. 2,2,13. H. 1007. Hâr. 196. Mṛkkh. 98, 15.

पक्षधर् (पक्ष + धर्) 1) adj. *Flügel tragend;* m. *Vogel* Hariv. 11852. — 2) adj. *Jmdes Partei —, Seite haltend:* येषां पक्षधरो रामः MBh. 1,7507. ये च पक्षधरा धर्मे 13,954. — 3) m. *ein von der Heerde abgekommener Elephant* H. an. 4,268. — 4) m. *der Mond* H. an. Gaṭâdh. im ÇKDr. — Vgl. पक्षचर्.

पक्षनाडी (पक्ष + ना°) f. *Federkiel* Suçr. 2,90,17.

पक्षपात (पक्ष + पात) m. 1) *die Mausse der Vögel* Vigajarakshita im ÇKDr. — 2) *Parteinahme, Parteilichkeit, Vorliebe für* (loc. gen.) MBh. 1,5847. 7,4490. 17,52. R. Gorr. 2,109,57 (°प्र). 3,58,8. 6,12,6. सत्यं जना वच्मि न पक्षपातात् Bhartṛ. 1,54. Mâlav. 12,8. वर्तते पक्षपातेन मित्रं यदुभयात्मकम् Kâm. Nitis. 8,63. पक्षपातो ऽपि सतस्तस्या रूपस्यालौकिक एव Vikr. 19,6. Hit. 37,20. अत एवास्योपरि मे मैत्रीपक्षपातः *daher bin ich so auf die Freundschaft mit ihm versessen* Pańkat. 112, 19. सपक्षपातं सा तस्यै (lies तस्मै) दृष्टीव विदधे मनः Râǵa-Tar. 4,21.

पक्षपातिन् (पक्ष + पा°) adj. *Partei nehmend, parteiisch, Vorliebe zeigend, begünstigend* Mâlav. 13,17. मत्पक्ष° Kathâs. 5,130. Pańkat. 172, 3. 173,16. Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 82. Davon nom. abstr. °पातिता *Vorliebe, Begünstigung:* ममापि ख्यातिमायातु गुणावत्पक्षपातिता Râǵa-Tar. 3,806. Naish. 2,52 (nach dem Schol. zugleich *das Fliegen*).

पक्षपालि (पक्ष + पा°) m. *Hinterthür* Çabdar. im ÇKDr.

पक्षपुट (पक्ष + पुट) m. *Flügel:* तं पक्षपुटवेगेन चिक्षेप गरुडस्तदा Hariv. 7430.

पक्षपोषण (पक्ष + पो°) adj. *eine Partei begünstigend:* यः स्वानां पक्षपोषणः Bhâg. P. 3,24,29.

पक्षप्रद्योत (पक्ष + प्र°) n. Bez. *einer best. Stellung der Hände beim Tanze* Verz. d. Oxf. H. 202, *a*, 22.

पक्षभाग (पक्ष + भाग) n. *die Flanke eines Elephanten* AK. 2,8,2,8. H. 1228.

पक्षमूल (पक्ष + मूल) n. *Flügelwurzel, der Ort wo die Flügel angewachsen sind* AK. 2,5,36. H. 1318. an. 3,278. Med. t. 129. Halâj. 2,84. — Vgl. पक्षति.

पक्षरचना (पक्ष + र°) f. *das Bilden einer Partei:* °नैपुण्य Daçak. in Benf. Chr. 185,21.

पक्षवञ्चितक (पक्ष + व°) m. Bez. *einer best. Stellung der Hände beim Tanze* Verz. d. Oxf. H. 202, *a*, 22.

पक्षवत् (von पक्ष) adj. 1) *mit Flügeln, Seiten u. s. w. versehen* Çat. Br. 9,4,4,6. *beflügelt* MBh. 1,8440. R. 4,63,5. शैल 5,7,40. Hariv. 13642. — 2) viell. *eine Vorliebe für Jmd habend, ganz in Jmd verliebt:* रूपान्वितां पक्षवतीं मनोज्ञां भार्यामयत्नोपगतां लभेत्सः MBh. 13,2965.

पक्षवाद (पक्ष + वाद) m. *das Aussprechen seiner Meinung, Urtheil:* पक्षवादांश्च सुबहून्प्रावदंस्तत्र सैनिकाः MBh. 7,6009.

पक्षवाहन (पक्ष + वा°) m. *Vogel* (*Flügel zu Vehikeln habend*) Çabdak. im ÇKDr.

पक्षविन्दु (पक्ष + वि°) m. *Reiher* Çabdârthak. im ÇKDr.

पक्षशस् (von पक्ष) adv. *zu halben Monaten:* वर्धयन्ति हि मांसानि मासशः पक्षशो ऽपि च MBh. 13,5659.

पक्षस् n. Unâdis. 4,219. = पक्ष *Flügel* Uttararatna bei Uǵǵval. *Seitentheil des Wagens* AV. 8,8,22. Çâṅkh. Br. 7,7. Gobh. 3,4,26. *Flügel des Thors* VS. 29,5. *Seitenpfosten:* शालायै TBr. 1,2,3,1. Kâṭh. 30,5. *Flügel des Heeres* Çâṅkh. Br. 2,9. *Hälfte, Abtheilung* überh. Âçv. Çr. 11,7. 12, 2. 5. Lâṭy. 3,4,12. 17. 4,7,4. *Hälfte des Monats* Pańkav. Br. 23,6,6. *Seite, Gestade des Flusses* 25,10,12. Çâṅkh. Çr. 13,29,15. *Seite:* को विशाखो द्विषतः पक्ष आसते *an der Seite des Feindes* RV. 5,47,19; nach Sâj. = पाचकाः, बाधकाः.

पक्षसुन्दर (पक्ष + सु°) m. *ein best. Baum* (s. लोध्र) Hâr. 95.

पक्षस्तुत (पक्ष + स्तुत) adj. *an der Seite gelöhmt* Vjutp. 171. Çat. Br. 11, 7, 2, 4.

पक्षस्वर viell. fehlerhaft für पक्षधर *Vogel* MBh. 13,2059.

पक्षहोम (पक्ष + होम) m. wohl *ein alle Halbmonate darzubringendes Opfer* Ind. St. 1,59,5 v. u.

पक्षाघात (पक्ष + आ°) m. *einseitige Lähmung, Hemiplegie* Suçr. 1,45, 20. 255,1. 357,19. 2,42,14. Nach ÇKDr. (Suppl.) auch पक्षघात.

पक्षान्त s. u. पक्ष 4. Auch *Flügelende eines in Gestalt eines Vogels aufgestellten Heeres* MBh. 6,2087.

पक्षालिका (von पक्ष) f. N. pr. einer der Mütter im Gefolge des Skanda MBh. 9,2637.

पक्षालु (wie eben) m. *Vogel* Çabdak. im ÇKDr.

पक्षावसर (पक्ष + अव°) m. *der letzte Tag in einer Monatshälfte, der*

Vollmondstag und *der Neumondstag* ÇABDAR. im ÇKDR. Man hätte eher पक्षावसान erwartet.

पक्षाहार (पक्ष + आहार) adj. *der alle halbe Monat nur ein Mal Nahrung zu sich nimmt* MBH. 3,15409.

पक्षि m. = पक्षिन् *Vogel:* पक्षीन् MBH. 12,9806.

पक्षितीर्थ (पक्षिन् + तीर्थ) n. N. pr. *eines heiligen Badeplatzes* Verz. d. Oxf. H. 149, *a*, 3.

पक्षिन् (von पक्ष) 1) adj. *geflügelt;* m. *Vogel* (AK. 2,5,32. 3,4,2,21. TRIK. 2,5,37. H. 1316. HALÂJ. 2,83), überh. *ein geflügeltes Thier:* श्येनास: ṚV. 8,20,10. हेति 10,165,2. 3. अपक्षाः पक्षिणश्च ये AV. 11,5,21. AIT. BR. 4,23. ÇAT. BR. 14,5,5,18. KÂṬH. 34,8. उत्पातयति पक्षिणः ṚV. 1,48, 5. 182,5. नि ग्रामासो अविक्षत नि पद्वन्तो नि पक्षिणः 10,127,5. AV. 4,34, 4. 12,1,51. 13,2,33. M. 1,44. 3,9. पक्षिणां पोषकः 162. मृगपक्षिणः 5, 22. 23. SÂV. 6,18. HIḌ. 1,17. N. 1,18. 12,2. R. 1,9,6. 55,23. SUÇR. 1,208, 9. VARÂH. BṚH. S. 3,10. 21,16. BHÂG. P. 9,7,6. HIT. 9,4. 14,12. VET. in LA. 26,4. °विचार Verz. d. B. H. No. 896. गरुडादिमशकान्ताः पक्षिणः TATTVAS. 45. चालिका° KÂT. 8. fem. पक्षिणी *Vogelweibchen* H. an. 3,215. MED. ṇ. 62. HARIV. 1068. *ein weiblich gedachter Vogel*, als Erkl. von भारुती *Wachtel* TRIK. 3,3,175. — 2) adj. *mit Flügeln* (uneig.) *versehen:* (अग्निः) पक्षी भवति नह्यपक्षः पतितुमर्हति TS. 5,2,5,1. 7,6,1. गायत्रचितं पक्षिणं चिन्वीत KÂṬH. 21,4. PAṄKAV. BR. 14,1,12. 19,10,1. fgg. — 3) adj. f. in Verbind. mit रात्रि oder subst. mit Ergänzung von रात्रि *eine Nacht mit den beiden angrenzenden Tagen (dem vorangehenden und dem nachfolgenden)* AK. 1,1,2,5. H. 144. H. an. MED. विरमेत्पक्षिणीं रात्रिम् M. 4,97. 5,81. Hierher vielleicht auch: उदगयने पक्षिणीं रात्रिमुभयतः काङ्क्षे GOBH. 3,3,9. m. *ein Tag mit den beiden angrenzenden Nächten* H. 144, Sch. — 4) adj. *auf Jmdes Seite stehend, zu Jmdes Partei sich haltend:* यादवाः कृष्णपक्षिणः HARIV. 4559. — 5) m. *der Vogel* Garuḍa *als einer der 18 Diener des Sonnengottes* VJÂḌI zu H. 103. — 6) m. *Pfeil (wegen des Gefieders auf beiden Seiten* so benannt oder wegen *seines schnellen Fluges)* DHAR. im ÇKDR. — 7) m. unter den Beinn. Çiva's MBH. 13,1183. — 8) f. पक्षिणी *a) der Vollmondstag* H. an. MED. — *b)* N. pr. einer Çâkinî diess. — Die übrigen Bedd. des f. s. u. 1 und 3.

पक्षिपति (पक्षिन् + प°) m. *der Fürst der Vögel*, Bein. des Sampâti R. 4,61,8.

पक्षिपानीयशालिका (पक्षिन्-पा°-शा°) f. *ein Wasserbehälter, aus dem die Vögel zu trinken bekommen*, BHÛRIPR. im ÇKDR.

पक्षिपुंगव (पक्षिन् + पुं°) m. *der Stier unter den Vögeln*, Bein. des Gaṭâju R. 3,57,2.

पक्षिप्रवर (पक्षिन् + प्र°) m. *der Vorzüglichste unter den Vögeln*, Bein. Garuḍa's HARIV. 2454.

पक्षिमृगता (von पक्षिन् + मृग) f. der *Zustand eines Vogels oder eines Hirsches* M. 12,9.

पक्षिराज् (पक्षिन् + राज्) m. *der König der Vögel*, Bein. des Garuḍa R. 5,7,61. KATHÂS. 22,283. des Gaṭâju R. 3,56,6.

पक्षिराज (पक्षिन् + राज) m. dass. Bein. des Garuḍa HALÂJ. 1,119. R. 5,43,15. KATHÂS. 22,282. des Gaṭâju R. 3,56,1.

पक्षिल (von पक्ष) m. neben स्वामिन् Bein. des Vâtsjâjana im Ind. von Kâṇakja unterschieden) TRIK. 2,7,28. पक्षिलस्वामिन् m. Bein. Vâtsjâjana's, der mit Kâṇakja identificirt wird, H. 854.

पक्षिशाला (पक्षिन् + शा°) f. *Vogelhaus* TRIK. 2,2,7.

पक्षिसिंह (पक्षिन् + सिंह) m. *der Löwe unter den Vögeln*, Bein. Garuḍa's TRIK. 1,1,49. H. ç. 78. HÂR. 10.

पक्षिस्वामिन् (पक्षिन् + स्वा°) m. *der Herr der Vögel*, Bein. Garuḍa's H. 231.

पक्षीकृ (von पक्ष + 1. कृ) *zum Subject eines Schlusses machen* Schol. bei WILSON, SÂṄKHJAK. S. 59.

पक्षीन्द्र (पक्षिन् + इन्द्र) m. *der Fürst der Vögel*, Bein. Garuḍa's KATHÂS. 22,192. Gaṭâju's R. 3,56,3. 47. RAGH. 12,53.

पक्षीय (von पक्ष) adj. am Ende eines comp. *auf Jmdes Seite stehend, zu Jmdes Partei gehörend:* गोपालैः कृष्णपक्षीयैः HARIV. 3748.

पक्ष्णु nom. ag. von पच् VOP. 26,144.

पक्ष्मकोप (पक्ष्मन् + कोप) m. *die Einwärtskehrung der Augenlider, Entropium* SUÇR. 2,310,6. 337,12. पक्ष्मप्रकोप m. dass. 13.

पक्ष्मन् n. 1) *die Augenwimpern* AK. 3,4,18,123. H. 580. an. 2,274. MED. n. 89. HALÂJ. 2,369. VS. 19,89. पार्य, अपार्य 25,1. ÇAT. BR. 12,7,1,2. TS. 6,2,5,3. SUÇR. 2,332,17. अक्षि° 1,115,10. 321,19. DHÛRTAS. 73,14. अरालपक्ष्मनयना MBH. 3,2894. 4,1196. R. 5,28,18. नीलपक्ष्माणः — दृष्टिबाणाः BHARTṚ. 1,59. अकुटिलपक्ष्मविलग्र (बाष्प) ÇÂK. 184. वृतौ पक्ष्मभिर् क्षिणीव BHÂG. P. 3,1,39. बन्धुर्दृशः पक्ष्म 6,4,12. बाल्यात्प्रसुप्तस्य महाबलस्य सिंहस्य पक्ष्माणि मुखाल्लुनासि DRAUP. 5,6. निमेषालसपक्ष्मपङ्क्ति RAGH. 2,19. पक्ष्मोत्क्षेप MEGH. 48. सलिलगुरुभिः पक्ष्मभिः 90. धूमच्छायाम् भजतो नेत्रे चोच्छ्रितपक्ष्मणी so v. a. *die weit geöffneten Augen* MBH. 4,466. पक्ष्मपाते s. v. a. *das Schliessen der Augen* RAGH. 11,36. पक्ष्मणोऽपि निपातेन so v. a. *in einem Augenblick* MBH. 12,449. पक्ष्मसंपातजे काले dass. 5,3170. Scheinbar das Thema पक्ष्म in der Stelle: अपि चेत्पापक्ष्माणां स्मितं ज्योत्स्नोपमं प्रभम् 4,390; es ist aber wohl पक्ष्मानां st. पक्ष्माणां zu lesen. Vgl. उत्पक्ष्मन्. — 2) *Staubfaden* AK. MED. — 3) *ein dünnes Fädchen* AK. H. an. MED. — 4) *Blumenblatt* (कुसुमच्छद) H. an. — 5) = पक्ष *Flügel* AMARAMÂLÂ im ÇKDR. — Das Wort kann mit पक्ष in etym. Zusammenhange stehen.

पक्ष्मप्रकोप s. u. पक्ष्मकोप.

पक्ष्मल (von पक्ष्मन्) adj. *mit starken Wimpern versehen* gaṇa सिध्मादि zu P. 5,2,97. नेत्र SUÇR. 2,141,17. Spr. 421. ÇÂK. 73. MÂLAV. 73. KATHÂS. 18,14. RATNÂV. 16,11. 21. *langhaarig, dichthaarig, rauch:* रङ्कक ÇIÇ. 4,61. — Vgl. उत्पक्ष्मल.

पक्ष्मात (पक्ष्मन् + आत्त) adj. *am Entropium leidend* VJUTP. 207. — Vgl. पक्ष्मकोप.

पक्ष्य (von पक्ष) adj. gaṇa दिगादि zu P. 4,3,54 (पक्ष्य nach 6,1,128; vgl. auch 2,131). 1) nach SÂJ. von Paksha (= *Sonne*) *stammend:* सा पक्ष्याई नव्यमायुर्दधाना यां मे पलस्तिजमदग्नयो ददुः ṚV. 3,53,16; wohl *nach Seiten, Hälften (Halbmonaten) wechselnd.* — 2) *auf Jmdes Seite stehend, zu Jmdes Partei gehörend* P. 3,1,119. अर्जुनपक्ष्य 6,2,131, Sch. देव° KATHÂS. 29,13.

पगारा f. N. pr. einer Localität Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,27,1.

पङ्क m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2,4,31. 1) *Schlamm, Schmutz, Koth, aufgeweichter Lehm* AK. 1,2,3,9. Trik. 3,3,29. H. 1090. an. 2,12. Med. k. 28. Halâj. 3,56. पङ्के गौरिव सीदति M. 4,191. 8,21. Hit. Pr. 23. पङ्कमग्न M. 11,112. Hit. I, 4. 181. 41,15. आकाशमिव पङ्केन न स पापेन लिप्यते M. 10,104. मलपङ्कानुलिप्त MBh. 3,2667. रेणुः प्रपेदे पथि पङ्कभावं पङ्कोऽपि रेणुत्वमियाय Ragh. 16,30. Suçr. 1,20,9. 29,4. 2,151,21. °गन्ध 1,103,15. 116,18. Megh. 53. Varâh. Brh. S. 44(43),7. पङ्काक्तिं प्रकारे 94,47. Hit. I, 173. पः कुम्भकारपवनोपरि पङ्कलेपः Spr. 117. पिशितपङ्कावनद्धास्थिपञ्जरमयी (नारी) Prab. 71,1. सर्पिःपङ्का ह्रदाः MBh. 14, 2683. नवनीतपङ्का नद्यः 13,3790. — 2) *Salbe:* चन्दन° Rt. 1,6. कुङ्कुम° Bhartr. 1,9. Bhâg. P. 4,26,25. 5,25,6. काश्मीर° Kaurap. 8 in Haeb. Anth. 228. — 3) *moralischer Schmutz, Sünde* AK. 1,1,4,1. Trik. H. 1381. H. an. Med. — Vgl. निष्पङ्क, नील°.

पङ्ककर्वट (पङ्क + क°) m. *Uferschlamm* Trik. 1,2,12.

पङ्ककीर (पङ्क + कीर) m. *ein best. Wasservogel,* = गोभण्डीर Trik. 2,5,32. Hâr. 84.

पङ्कक्रीड (पङ्क + क्रीड) m. *Schwein* Çabdârthak. bei Wils.

पङ्कक्रीडनक (पङ्क + क्री°) m. dass. H. ç. 184.

पङ्कगडक (पङ्क + ग°) m. *ein best. Fisch,* = ब्रह्मी Trik. 1,2,20. = ब्राह्मी Hâr. 191. *Macrognathus Pancalus Ham.* Wils.

पङ्कगति (पङ्क + गति) f. dass. Çabdam. im ÇKDr.

पङ्कग्राह (पङ्क + ग्राह) m. *das Seeungeheuer* Makara Hâr. 187. — Vgl. पङ्कग्राह.

पङ्कच्छिद् (पङ्क + छिद्) m. *Strychnos potatorum Lin.* (deren Frucht zur *Klärung trüben Wassers* benutzt wird) Mâlav. 28. — Vgl. कतक.

पङ्कज (पङ्क + ज) 1) n. Vop. 26,38. *Wasserrose, Nelumbium speciosum* und zwar nicht die Pflanze, sondern nur *die Blüthe,* die sich am Abend schliesst, H. 1162. Halâj. 3,58. Ratnam. 83. Râgan. im ÇKDr. gaṇa पुष्करादि zu P. 5,2,135. R. 2,40,34. Kap. 4,21. Çâk. 124. 175. Ragh. 3,8. तदेतदुन्मीलय चक्षुरायतं निशावसाने नलिनीव पङ्कजम् Vikr. 5. Varâh. Brh. S. 50,19. °मालिन्, °नेत्र, पङ्कजाङ्घ्रि Beiww. Vishṇu's Bhâg. P. 1,8, 22. Am Ende eines adj. comp. f. आ MBh. 1,2348. 3,11063. नलिनीश्च सपङ्कजाः 13,2827. पद्मिन्यश्च सपङ्कजाः R. 3,68,18. विकसन्मुखपङ्कजा Bhâg. P. 1,10,31. Kathâs. 28,53. 34,31. पङ्कजालि Spr. 750. पङ्कजासनस्थ von Brahman Varâh. Brh. S. 58,41. — 2) m. Bein. Brahman's Verz. d. Oxf. H. 81, a, 38. Ungenauer Ausdruck für पङ्कजज; vgl. das folg. Wort. — 3) f. ई Bein. der Durgâ MBh. 4,188.

पङ्कजजन्मन् (पङ्कज + ज°) m. *der aus einer Wasserrose Entstandene,* Bein. Brahman's Hariv. 2262. 12635.

पङ्कजनाभ (प° + नाभ) adj. subst. *aus dessen Nabel eine Wasserrose hervortritt,* Beiw. und Bein. Vishṇu's Bhâg. P. 1,8,22. Ragh. 18,19.

पङ्कजन्मन् (पङ्क + ज°) n. = पङ्कज 1. H. 1162. Râgan. im ÇKDr.

पङ्कजावली (पङ्कज + आ°) f. *ein best. Metrum, 4 Mal* — ⏑⏑⏑⏑⏑ — ⏑⏑ — ⏑⏑ Colebr. Misc. Ess. II, 161 (VIII, 14). — Vgl. पङ्कावली.

पङ्कजित् (पङ्क + जित्) m. N. pr. eines Sohnes des Garuḍa MBh. 5, 3595.

पङ्कजिनी (f. von पङ्कजिन् und dieses von पङ्कज) *Nelumbium speciosum* (die Pflanze selbst), *eine Gruppe solcher Wasserrosen, ein Lotusteich* gaṇa पुष्करादि zu P. 5,2,135. H. 1160. Ratnam. 84. °सरस् Mârk. P. 75,24. Spr. 185. Kir. 10,33.

पङ्कणा falsche Form für पक्कणा Çabdar. im ÇKDr.

पङ्कदिग्धशरीर (पङ्क - दिग्ध + श°) m. N. pr. eines Dânava (*dessen Körper mit Koth beschmutzt ist*) Hariv. 12938. Bei Langl. II, 408 zwei Namen: पङ्कदिग्ध und शरीर.

पङ्कदिग्धाङ्ग (पङ्क - दिग्ध + अङ्ग) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge des Skanda (*dessen Körper mit Koth beschmutzt ist*) MBh. 9,2570.

पङ्कधूम m. *one of the divisions of hell* Wils. Beruht auf einer falschen Auffassung von H. 1360.

पङ्कप्रभा (पङ्क + प्र°) f. bei den Gaina N. einer der 7 Abtheilungen der Hölle, wo *Schlamm* die Stelle des *Lichts* vertritt, H. 1360.

पङ्कमण्डूक (पङ्क + म°?) m. *eine zweischalige Muschel* Hâr. 112. °मण्डूक ÇKDr., aber dieses verstösst gegen das Metrum.

पङ्करुह् n. und पङ्करुह n. (पङ्क + रुह्, रुह) = पङ्कज 1. H. 1162.

पङ्कवत् (von पङ्क) adj. *schlammig:* सरित् R. 2,28,9 (15 Gorr.). बद्धपङ्कवतीषु (वनराजिषु) *wo der Schmutz gebunden —, fest geworden ist* Hariv. 3841. Langl. übersetzt, wohl nach einer anderen Lesart: *raffermie sous les pieds par une douce chaleur.*

पङ्कवारि s. u. पक्ववारि.

पङ्कवास (पङ्क + वास) m. *Krebs, Krabbe* Râgan. im ÇKDr.

पङ्कशुक्ति (पङ्क + शु°) f. *eine best. Muschelart, die Wendeltreppe* Hâr. 111.

पङ्कसूरण (पङ्क + सू°) m. *die essbare Wurzel einer Wasserrose* Trik. 1,2,34. °शूरण ÇKDr. nach ders. Aut.

पङ्कार (von पङ्क) m. 1) *Blyxa octandra Rich.* (शैवल). — 2) *Trapa bispinosa Lin.* (जलकुब्जक). — 3) *Damm.* — 4) *Leiter, Treppe* H. an. 3,573. Med. r. 180. Hâr. 236.

पङ्कावली f. = पङ्कजावली (und wohl auch daraus entstanden) Colebr. Misc. Ess. II, 161 (VIII, 14).

पङ्किन् adj. von पङ्क am Ende eines comp.: (नद्यः) मांसशोणितपङ्किन्यः *in denen Fleisch und Blut den Schlamm bilden* MBh. 8,2551. मल° *mit Schmutz bedeckt* 3,2959. 10352. 14,1602.

पङ्किल (von पङ्क) 1) adj. f. आ *schlammig, schmutzig, kothig* gaṇa पिच्छादि zu P. 5,2,100. AK. 2,1,10. (मही) मांसमज्जास्थिपङ्किला MBh. 8,4005. (कूर्म) शैवल° Hariv. 9626. — 2) m. *Boot* Hâr. 259.

पङ्केज (पङ्के, loc. von पङ्क, + ज) n. = पङ्कज 1. Trik. 1,2,36.

पङ्केरुह (पङ्के + रुह) 1) n. = पङ्कज 1. AK. 1,2,3,39. Bhâg. P. 7,15, 68. Dhûrtas. 66,17. — 2) m. (als Synonym von पुष्कर; vgl. AK. 2.5,22) *der indische Kranich* ÇKDr. Wils.

पङ्केशय (पङ्के + शय) adj. *im Schlamm sich aufhaltend* Suçr. 1,41,18.

पङ्क्ति (von पञ्चन्) P. 5,1,59. f. Siddh. K. 248, a, 3. auch पङ्क्ती. 1) *Fünfheit, Fünfzahl, eine Reihe von Fünfen,* навн: पङ्क्तिं पञ्चमस्याङ्को निदानम् Çâṅkh. Br. 23,1. TBr. 1,1,10,3. धानाः करम्भः परिवापः पुरोडाशः पयस्या तेन पङ्क्तिराप्यते Taitt. bei Sâj. in Z. d. d. m. G. 4,295, N. 2. सैषा देवताभिः पङ्क्तिर्भवति Çat. Br. 3,1,4,19. 20. 13,2,5,1. यस्मिन्नग्निर्विंशानरः सह पङ्क्त्या श्रितः *mit der Fünfzahl* (mit Beziehung auf हविष्पङ्क्ति) AV. 13,3,5. स्पर्शाणां° Râga-Tar. 3,525. — 2) *ein fünftheiliges Metrum*

mit der Grundform von fünf Pâda *zu acht Silben* ṚV. Prât. 16,37. 1. 18,23. 30. 15. 14. AV. 13,1,5. 19,21,1. VS. 10,14. 13,58. Çat. Br. 8,2, 4,3. TBr. 2,7,10,2. पञ्चपदा च पङ्क्तिः MBh. 3,10662. Bhâg. P. 3,12, 46. पङ्क्त्युत्तर ṚV. Prât. 16,44. Hierher viell. auch: लक्षणानि सुरास्तोमा (सुरस्तोमा?) निरुक्तं सुरपङ्क्तयः । श्रोकाराश्च MBh. 13,4108. Später *jedes Metrum von vier Mal zehn Silben* Colebr. Misc. Ess. II, 159. Med. t. 31. पङ्क्ति = छन्दस् AK. 3,4,74. H. an. 2,177. — Daher 3) *Zehnzahl* AK. 3,4,74 (wo wohl दशके zu lesen ist). 2,9,85. Trik. 3,3,165. Med. रावणशिरः° Ragh. 12,99. *die Zehnzahl* scheint auch in dem Sûtra पङ्क्तिविंशतित्रिंशच्चत्वारिंशत्पञ्चाशत्षष्टिसप्तत्यशीतिनवतिशतम् P. 5,1,59 gemeint zu sein; der Schol. erklärt aber: पञ्च पदानि परिमाणमस्य । पङ्क्तिश्छन्दः ॥ Vgl. °ग्रीव, °रथ. — 4) (von der *Fünfzahl* als *Zusammenstellung Mehrerer* ausgehend) *Reihe, Gruppe, Schaar, Verein, Gesellschaft* AK. 2,4,1,4. 3,4,26,199. Trik. 2,4,4. 3,3,165. H. 1423. H. an. (wo °श्रेण्योः st. श्रेण्योः zu lesen ist). Med. Halâj. 4,36. चतुष्पादिति द्विपदामभिस्वरे संपश्यन्पङ्क्तीरुपतिष्ठमानः (wobei noch die urspr. Zahlbedeutung deutlich hervortritt) ṚV. 10,117,8. निराकृतनिमेषाभिर्नेत्रपङ्क्तिभिः ad Çâk. 25,7. निमेषालसपक्ष्म° Ragh. 2,19. उत्पयन° (u. d. W. ungenau erklärt) 4,8. पयोमुचां पङ्क्तिषु 6,5. पताकांशुक° Vid. 53. Katuis. 34,121. पद° *eine fortlaufende Reihe von Fusstritten* Çâk. 56. Vikr. 79. Vid. 286. Pańkat. 243,1. सोपान° Megh. 51. अक्षर° Spr. 472, v. l. वाराणसीरथ्यापङ्क्तिषु Bhartr. 3,66. पद्मकेदारपङ्क्तिषु Hariv. 4015. दन्त° Pańkat. 182,16. फल° Mârk. P. 43,39. वल्मीकानां पङ्क्ती पयेवेत अभ्युच्छ्रितः Varâh. Brh. S. 53,95. बलाका° MBh. 1,5401. हंसानाम् 3,9957. 4,1867. Varâh. Brh. S. 43,25. Ghat. 9. काक° Spr. 431. काकपङ्क्तीभिः Mârk. P. 43,9. भ्रमरपङ्क्तयः Arg. 7,23. Ragh. 9,33. Kumâras. 4,15. Varâh. Brh. S. 12,11. पतद्गपङ्क्तीभिः Hariv. 3598. कल्पयित्वा पृथक्पङ्क्तीरुभयेषां (सुराणामसुराणां च) जगत्पतिः । तांश्चोपवेशयामास स्वासु स्वासु च पङ्क्तिषु ॥ Bhâg. P. 8,9,20. निश्चेरुस्तस्य वदनान्निश्वासपवनेरिताः । प्रजानां पङ्क्तयः Hariv. 2832. गोपीनाम्, तारा° 3527. fg. सत्यामपि पुत्रपङ्क्तौ *eine ganze Reihe von Söhnen* Kumâras. 7,4. आ सहस्रात्पङ्क्तिं पुनाति *eine Gesellschaft bis zum Belauf von Tausend* Taitt. Âr. 10,38,39. पुनाति पङ्क्तिं वंश्यांश्च सप्त सप्त परावरान् M. 1,105. 3,183. 4,115. MBh. 13,4298. एकपङ्क्त्याम् 5052. पङ्क्त्याः 4306. 4308. पङ्क्त्यां समुपविष्टायाम् 4288. एकपङ्क्त्या तु ये विप्रमथ वेतरवर्णजम् । विषमं भोजयन्तीह Mârk. P. 14,55. Steht bisweilen unlogisch voran: पङ्क्तिभक्तिविराजित (रथ) Hariv. 9286. श्रीमत्सु पङ्क्तिमार्गेषु 4017. — 5) *die Erde* Çabdam. im ÇKDr. — Wird häufig mit पक्ति verwechselt; so H. an. 2,176. Med. t. 30. MBh. 12,9745. लोक° Gauḍap. zu Sâńkhjak. 23. Daher bei Wilson die Bedd. *cooking, maturing; fame, celebrity.* — Vgl. अक्षर°, अक्षपङ्क्ति° (auch Colebr. Misc. Ess. II, 153), आस्तार°, पद°, प्रस्तार°, विष्टार°, संस्तार°, सतः°, हविष्पङ्क्ति, पाङ्क्त.

पङ्क्तिकण्टक (प° + क°) *eine weissblühende Achyranthes (zehn[?] Dornen habend)* Nigh. Pr.

पङ्क्तिका (von पङ्क्ति) f. *Reihe:* अक्षर° Spr. 472.

पङ्क्तिग्रीव (प° + ग्रीवा) m. *der Zehnhalsige,* Bein. Râvaṇa's Çabdar. im ÇKDr. — Man hätte eher ग्रीवापङ्क्ति erwartet; vgl. पङ्क्तिरथ.

पङ्क्तिचर (प° + चर) m. *Meeradler (in Reihen gehend)* Râgan. im ÇKDr.

पङ्क्तिदूष (प° + दूष) adj. *eine Gesellschaft verunreinigend,* von Personen (Gegens. पङ्क्तिपावन) MBh. 13,4274. 4290. °दूषक dass. Varâh. Brh. S. 2,17.

पङ्क्तिदोष (प° + दोष) m. *ein Schaden für die Gesellschaft, was eine Gesellschaft verunreinigt:* वेदवित्सर्वैः पङ्क्तिदोषैर्विवर्जितः MBh. 13,4309.

पङ्क्तिपावन (प° + पा°) adj. *eine Gesellschaft reinigend,* von Personen (Gegens. पङ्क्तिदूष, °दूषक) Kâtjâj. in Ind. St. 1,282. M. 3,183. 184. 186. MBh. 13,4274. 4306. 4309. Varâh. Brh. S. 2,14. Pâdma-P., Svargakhaṇḍa 35 im ÇKDr. Verz. d. Oxf. H. 87, *a*, 19.

पङ्क्तिरथ (पङ्क्ति = दशन् + रथ) m. ein anderer N. des Daçaratha Çabdar. im ÇKDr. Ragh. 9,74. Pâdma-P., Pâtâlakhaṇḍa im ÇKDr.

पङ्क्तिराधस् (प° + रा°) adj. *fünffache Gaben oder Gruppen von Gaben enthaltend:* यज्ञ ṚV. 1,40,3; vgl. Mahîdh. zu VS. 33,89 und हविष्पङ्क्ति.

पङ्क्तिवीज (प° + वीज) m. *eine best. Pflanze,* = वर्वूर Râgan. im ÇKDr. Unter वर्वूर fehlt dieses Synonym, dagegen findet sich dort दृढवीज.

पङ्क्ती s. u. पङ्क्ति.

पङ्क्तीकृत (von पङ्क्ति + 1. कर्) adj. *zu Gruppen vereinigt* Hariv. 4088.

पङ्गु Uǵǵval. zu Uṇâdis. 1,37. 1) adj. *lahm an den Füssen* AK. 2,6, 1,48. H. 452. Halâj. 2,455. AV. Pariç. in Ind. St. 1,296. Jâǵń. 2,98. MBh. 2,259. कुणीनामिव विल्वानि पङ्गूनामिव धेनवः । कृतमैश्वर्यमस्माकं जीवतां भवतः कृते ॥ 3,1270. 4,2283. 13,1825. 2222. 15,193. न शक्नुगन्तुं शक्नोति पङ्गुर्हुतगतिं यथा Hariv. 3984. Suçr. 1,89,11. 256,13. 319,14. Sâńkhjak. 21. Varâh. Brh. 4,18. Pańkat. 221,12. 15. 21. Mârk. P. 15, 31. 35. f. पङ्गू P. 4,1,68. पङ्गुी Râǵa-Tar. 6,226. 308. — 2) m. a) *der Planet Saturn (der langsam Gehende)* Interpol. im AK. Verz. d. Oxf. H. 184, *b*, 9. H. ç. 14. Halâj. 1,48. — b) Bein. Nirǵitavarman's Râǵa-Tar. 5,253. 263. 276. 286.

पङ्गुक (von पङ्गु) adj. dass.: जडपङ्गुकान् MBh. 2,2135.

पङ्गुग्राह m. *das Seeungeheuer* Makara Wils. — Vgl. पङ्क्तिग्राह.

पङ्गुता (von पङ्गु) f. *Lahmheit an den Füssen* M. 11,51. पङ्गुत्व n. dass.: (बधः) पादयोः पङ्गुत्वम् Tattvas. 35.

पङ्गुलकारिणी (प° + का°) f. *eine best. Strauch,* = शिमुडी Râgan. im Nigh. Pr. पङ्गुल्य° (man hätte पा° erwartet) ÇKDr. nach ders. Aut.

पङ्गुल (von पङ्गु) 1) adj. = पङ्गु H. ç. 104. Ungenau (wie auch das vorangehende लड्ड) in der Bed. des abstr. Suçr. 1,360,12. 2,43,15. — 2) m. *ein Pferd von der Farbe des weissen Glases* H. 1243.

पङ्गुल्यकारिणी s. u. पङ्गुलकारिणी.

1. पच्, पचति, °ते Dhâtup. 23,27. पपाच, पपक्थ und पेचिथ Sch. zu P. 6,4,121. 7,2,62. 63. पेचे, पेचिवंस्, पेचुषी Sch. zu P. 6,4,121. 7,2,67. Vop. 3,152; अपाक्षीत् Sch. zu P. 7,2,3. पचत् ved.; अपेचिरन् AV. 5,18, 11. पेचिरन् Kâç. zu P. 6,4,120; पक्ष्यति, पक्ता Kâr. 2 aus Siddh. K. zu P. 7,2,10. Schol. zu P. 7,2,62. 8,2,30; पक्षीष्ट Sch. zu P. 1,3,78; पक्तुम् Schol. zu P. 8,2,30. पक्तवे ved., पक्त्वा. Die Stelle des partic. praet. pass. vertritt पक्व (s. bes., 1) *kochen, backen, braten:* पचता पक्तीः ṚV. 7,32,8. वृषभं पचानि 10,27,2. 18. 6,17,11 AV. 4,35,2. 9,5, 37. 12,3,24. VS. 28,23. Çat. Br. 2,3,2,8. 3,3,4,17. 11,7,1,2. अघं स केवलं भुङ्क्ते यः पचत्यात्मकारणात् M. 3,118. MBh. 3,13353. नापचन्गृहमेधिनः R. 2,48,3. तदन्नमपचत् MBh. 3,10694. 9,2782. 2802. Bhâg. 15,

14. (मृगम्) पेचतुः R. 2, 52, 99 (37 Gorr.). मृगं मेध्यं पक्त्वा R. Gorr. 2, 55, 19. Bhartr. 2, 98. Kathâs. 20, 195. Pañkat. 262, 13. Bhâg. P. 9, 9, 21. मर्त्यमत्स्यान् — पचति — अनुरागवह्नौ Bhartr. 1, 84. शूले मत्स्यानिवापक्ष्यन्दुर्बलान्बलवत्तराः M. 7, 20. शूलेन पचति मांसम् P. 5, 4, 65, Sch. स्थाल्यां पचति P. 1, 4, 54, Sch. तण्डुलानोदनं पचति *er kocht aus Reiskörnern einen Brei* Siddh. K. zu P. 1, 4, 51. med. *für sich kochen:* अवर्त्या शुन आन्त्राणि पेचे ṚV. 4, 18, 13. 10, 27, 17. AV. 12, 4, 38. Çat. Br. 5, 3, 5, 4. Âçv. Gṛhj. 4, 4. शक्तितोऽपचमानेभ्यो दातव्यं गृहमेधिना M. 4, 32. MBh. 3, 99 = 12, 8864. शाकं यः पचते गृहे 3, 13237. पचान 13239. = act.: पचस्वैतानि (बदराणि) 9, 2801. यो ऽगस्त्याय क्षत्रियो पेचे वातापिमित्वलः Bhâg. P. 6, 18, 14. pass.: गात्राद्ग्निना पच्यमानात् ṚV. 1, 162, 11. 6, 29, 4. ओदनं पच्यमानम् 8, 58, 14. AV. 5, 19, 4. VS. 10, 31. (नागानाम्) पच्यतां चाग्निना भृशम् MBh. 1, 2053. घर्मोष्मणा पच्यमानः M. 9, 231. न च स्म ताम्यपच्येत *wurden nicht gar* MBh. 9, 2782. (in der Hölle) *braten:* अथ तं नरके घोरे पच्यमानम् 3, 10501. fg. 13, 5710. R. 3, 57, 20. अत्र दुष्कृतकर्माणो नराः पच्यन्ति MBh. 5, 3792. 14, 490. धातुभिः पच्यमानैः *schmelzen* Hariv. 5525. — 2) *backen, brennen* (Backsteine u. s. w.): इष्टकाः Çat. Br. 6, 1, 2, 22. उखाम् 5, 4, 7. — 3) *die Speise im Magen gar kochen, machen, dass sie verdaut wird:* पित्तमन्नपानं पचति Suçr. 1, 78, 3. pass.: येनेदमन्नं पच्यते Çat. Br. 14, 8, 10, 1. — 4) *reifen, zur Reife bringen; zur Entwickelung bringen, dem Ende zuführen:* स ओषधीः पचति ṚV. 10, 88, 10. Çat. Br. 1, 5, 3, 8. यच्च स्वभावं पचति विश्वयोनिः Çvetâçv. Up. 5, 5. सृष्ट्वा लोकांस्त्रीनिमान्हव्यवाह काले प्राप्ते पचसि पुनः समिद्धः MBh. 1, 8417 = 3, 487. पचत्येव यथा कालो भूतानि विभुरव्ययः R. 6, 8, 16. MBh. 12, 8306, mit dopp. acc. *Etwas zu Etwas entwickeln:* यो पचति लोकानां पुण्यापुण्यं सुखासुखम् *der das Gute und Böse der Menschen in Glück und Unglück umwandelt* Vop. 26, 20. पच्यते *reifen, reif werden; zur Entwickelung gelangen, dem Ende zugehen:* पच्यन्ते यवाः ṚV. 1, 135, 8. फलवत्यो न ओषधयः पच्यन्ताम् VS. 22, 22. Ait. Br. 1, 7. उदुम्बरस्त्रिः संवत्सरस्य पच्यते 5, 24. Çat. Br. 11, 2, 2, 32. अकृष्टपच्या एवौषधयः पेचिरे 1, 6, 1, 3. 4, 3, 1, 4. षष्टिकाः षष्टिरात्रेण पच्यन्ते P. 5, 1, 90. Sch. zu P. 4, 3, 43. कृष्टे स्वयं पच्यते व्रीहिः Vop. 26, 20. सस्य इव सुकृतं हि पच्यते कल्पवृक्षधर्मि काङ्क्षितम् Ragh. 11, 50. mit dem acc. der Frucht: उदुम्बरः फलं पच्यते P. 3, 1, 87, Vârtt. 4, Sch. अपक्वाय: फलम् Vop. 24, 11. von Geschwüren u. s. w.: विद्रधिः पच्यते Suçr. 1, 282, 10. — सस्यमिव मर्त्यः पच्यते सस्यमिवाजायते पुनः Kathop. 1, 6. (जन्तवः) गर्भवासेषु पच्यन्ते क्षाराम्लकटुकै रसैः। मूत्रश्लेष्मपुरीषाणां पर्यन्तैर्भृशदारुणैः ॥ MBh. 13, 5708. fg. तिर्यग्योनिसहस्रेषु पच्यते योनिविभ्रमात् Hariv. 7762. ब्राह्मणाः क्षत्रियो वैश्यो विकर्मस्थश्च पच्यते wohl *geht seinem Ende zu* MBh. 13, 6205. लोकः पच्यमानः *die heranreifende, sich ausbildende Welt* Çat. Br. 11, 5, 2, 1.

— caus. पाचयति, अपीपचत् Sch. zu P. 6, 1, 4. 11. 7, 4, 1. 93. 94. 1 *kochen* (intrans.) *machen* so v. a. *kochen* (trans.) oder *kochen* (trans.) *lassen:* क्षीरौदनम् Çat. Br. 14, 9, 4, 13. आत्मने पाचयेन्नान्नम् MBh. 3, 104. 12, 8395. 14, 737. पाचयत्योदनं देवदत्तेन यज्ञदत्तः P. 1, 4, 52, Sch. med. *für sich kochen lassen* P. 1, 3, 74, Sch. नक्तमेव च भक्तानि पाचयेत नराधिपः MBh. 12, 2643. pass. पाच्यमान *gekocht werdend* MBh. 13, 5709. दारुभिः स्नेहपाचितैः *in Oel gekocht* 11, 798. — 2) *reifen machen:* क्षेत्रपत्यं पाचयन्ते TBr. 1, 8, 4, 2. — 3) *zur Reife —, Entwickelung —, zu Ende bringen, heilen:* (अग्नौ रसः) भिन्नविद्धादिपिष्टादीनि पाचयति Suçr. 1, 155, 20.

— desid. पिपक्षति Sch. zu P. 6, 1, 4. 7, 4, 79.

— intens. पापच्यते, पापचीति Sch. zu P. 3, 1, 22. 6, 1, 4. 7, 4, 83. med. *heftig kochen* (intrans.), — *braten* (intrans.) Suçr. 2, 369, 10. पापच्यमाना निरये स्वैरमङ्गलैः Bhâg. P. 3, 24, 27. bildlich: पापच्यमानेन हृदा 4, 3, 21. — desid. vom intens. पापचिषति, °ते Sch. zu P. 7, 4, 79. 80.

— अनु *allmählich reif werden lassen:* अन्तः समुद्रे ऽनुपचन्स्वधातून् Bhâg. P. 8, 5, 35. pass. *allmählich reif werden* (bildlich): शुभानामशुभानां च नेह नाशो ऽस्ति कर्मणाम्। प्राप्य प्राप्यानुपच्यन्ते getrennt gedruckt, क्षेत्रं क्षेत्रं तथा तथा ॥ MBh. 14, 497.

— अभि *aufsieden* (trans.): क्षीरं स्थालीगतमभिपच्यमानम् Suçr. 1, 149, 11.

— आ s. आपाक.

— उद् s. उत्पचनिपचा und उत्पचिष्णु. caus. *aufkochen, erwärmen:* उत्पाचित Suçr. 2, 67, 2.

— नि s. उत्पचनिपचा und नियाक.

— प्रणि und प्रनि P. 8, 4, 18, Sch.

— निस् s. निष्पक्व.

— परि pass. 1) *gekocht —, gebraten werden:* कृमितत्परिपच्यते (nach Benfey's Verbesserung) Pañkat. 199, 10. नरके परिपच्यते Hariv. 6079. — 2) *reif werden* so v. a. *seine Folgen haben:* पूर्वजन्मकृतं कर्म कालेन परिपच्यते Hariv. 4875. अङ्कुताशप्रज्वलनं घृततैलवसादिवर्षणं चापि सद्यः परिपच्यते Varâh. Bṛh. S. 96, 10. *seinem Ende zugehen:* सूक्ष्माणां महतां चैव भूतानां परिपच्यताम् MBh. 12, 8306. — Vgl. परिपक्व, °पाक, °पाकिन्. — caus. *kochen, braten:* अङ्गारे परिपाचितम् Suçr. 1, 230, 15; vgl. अङ्गारपरिपाचित.

— प्र *zu kochen* (trans.) *anfangen* P. 8, 1, 44, Sch. *zu kochen* (trans.) *pflegen* R. 3, 76, 24. — Vgl. प्रपाक.

— अभिप्र *kochen, reifen, entwickeln:* अनिलैरभिप्रपच्यमानानां महाभूतानां संघातो घनः संजायते Suçr. 1, 322, 6.

— संप्र pass. *völlig reif werden*, von Geschwüren u. s. w.: विद्रधिः Suçr. 1, 281, 21.

— वि *verkochen, durch Kochen auflösen:* तस्मिन्सर्पिर्विपचेयुः Kâty. Çr. 24, 3, 12. Suçr. 1, 32, 20. — pass. *braten* (intrans.): दह्यमाना विपच्यन्ते न तत्रास्ति पलायनम् MBh. 13, 6122. *verdaut werden:* भुक्तं भुक्तमिदं कोष्ठे कथमन्नं विपच्यते 14, 570. *zur Reife kommen, seine Folgen haben:* (समारम्भाः) गर्भशालिसधर्माणस्तस्य गूढं विपेचिरे Ragh. 17, 53. नक्षत्रपीडा बहुधा यथाकालाद्विपच्यते Suçr. 1, 103, 2. मृगविहंगरुतं च लोष्टस्य चाप्सु तरणं त्रिभिरेव विपच्यते मासैः Varâh. Bṛh. S. 96, 7. — Vgl. विपक्तिम, °पक्व, °पाक. — caus. *verkochen, durch Kochen auflösen* Suçr. 1, 161, 7. 2, 349, 20.

— सम् vgl. संपक्व. — caus. *zusammenbacken:* संपाचयेद्भस्म Suçr. 1, 47, 8. प्रक्षोदचोस्त्वथान्यो भृशं संपाचयेन्नचम् 2, 291, 7.

— अभिसम् pass. *reif werden zu einem best. Zeitpunkt* (acc.): शरदमोषधयो ऽभिसंपच्यन्ते Pañkat. Br. 21, 14, 3.

2. पच् (= 1. पच्) adj. am Ende eines comp. *kochend, backend:* ओदनप् (nom. °पक्) P. 6, 4, 15, Sch. In der Stelle: अन्नस्रष्टा च पक्ता च पचभोक्ता (wohl पक्वभोक्ता; vgl. पक्वभुज् MBh. 12, 10395) पचे नमः Âgneja-P. im ÇKDr. könnte पचे auch loc. von पच sein.

3. पच् und पञ्च्, पचते (°ति) und पञ्चते (°ति) *verdeutlichen* Dhâtup. 6, 14. पञ्चयति *weiter ausführen* 32, 108.

— प्र, प्रपञ्चयति s. u. प्रपञ्च्, da es ein denom. von प्रपञ्च ist.

पच (von 1. पच्) 1) adj. *kochend, backend, bratend* (trans.) P. 3, 1, 134. 2, 33. fgg. Vop. 26, 55. Vgl. अल्पं°, इष्टि°, किं°, क्षारि°, द्रोणं°, नारं°, मितं°, प्रस्थं°. — 2) f. आ nom. act. Vop. 26, 192. = पाक AK. 3, 3, 8. Wilson führt auch ein m. an; vgl. दुष्पच (von पच oder पचा) *schwer zu verdauen*.

पचत्रा adj. = पच ÇKDr. Wils.

पचत (von 1. पच्) Uṇâdis. 3, 110. adj. *gekocht, gar:* पुरोळाः ṚV. 3, 28, 2. u. so v. a. पक्ति *gekochte Speise* Nir. 6, 16. मुषायद्विष्णुः पचतम् ṚV. 1, 61, 7. चर्नो दधिध पचतोत सोमम् 10, 116, 8. VS. 21, 60. 23, 13. Çâñkh. Br. 8, 21, 4. m. *Feuer* Uǵǵval. ausserdem *die Sonne* und N. Indra's Uṇâdiv. im ÇKDr.

पचतभृज्जता (पचत und भृज्जत, 2te Personen pl. imper. von पच् und भ्रस्ज्) f. *ein beständiges Kochen und Braten* gaṇa मयूरव्यंसकादि zu P. 2, 1, 72.

पचत्पुट (पचत्, partic. von 1. पच् + पुट) m. *Hibiscus phoeniceus Lin.* (सूर्यमणिवृत्त) Çabdak. im ÇKDr.

पचत्य adj. = पचत *gekocht, gar:* पुरोळाशम् ṚV. 3, 52, 2.

पचन (von 1. पच्) 1) adj. *kochend, bratend;* s. दृषणि°, अन्वाहार्य°. — 2) m. *Feuer* Çabdar. im ÇKDr. Siddh. K. 250, *a*, 6. — 3) f. आ *das Reifwerden* Madhjam. 40. — 4) ई *der wilde Citronenbaum* (वनबीजपूरक) Râǵan. im ÇKDr. — 5) n. *a*) proparox. *Mittel zum Kochen, Feuerung, Kochgeräthe:* ये चार्वते पचनं संभरन्ति ṚV. 1, 162, 6. पचनमयधाय मक्षीरमवदधाति Çat. Br. 14, 1, 2, 21. 6, 5, 43, 3. 4. पिष्ट° *Pfanne zum Rösten des Mehls* Suçr. 2, 158, 1. — *b*) *das Kochen, Braten* Suçr. 1, 31, 13. 151, 13. — *c*) *das zur-Reife-Bringen* Bhâg. P. 3, 26, 40. — *d*) *das Garwerden:* बदराणामपचनं चकार विबुधाधिपः MBh. 9, 2780.

पचनिका (von पचन) *Pfanne* Vjutp. 209.

पचपच (von 1. पच् mit Redupl.) adj. unter den Beiww. von Çiva MBh. 12, 10372. wohl *stets kochend, zur Reife bringend*.

पचप्रकूटा f. gaṇa मयूरव्यंसकादि zu P. 2, 1, 72. पच ist 2. sing. imper. von पच्, प्रकूट ist wohl प्र *vorstehend* + कूट *Scheitel u. s. w.*

पचंपचा f. *Curcuma aromatica Salisb.* oder *C. xanthorrhiza* AK. 2, 4, 2, 20. Ratnam. 59. Nach Colebr. und Lois. auch पचंवचा. Offenbar eine reduplic. Form von 1. पच्.

पचलवणा (पच, 2. sg. imperat. von 1. पच् + लवण) f. *ein beständiges Kochen von Salz* gaṇa मयूरव्यंसकादि zu P. 2, 1, 72.

पचव s. कार°.

पचान partic. praes. med. von 1. पच्; s. u. पच् und vgl. किंपचान.

पचि (von 1. पच्) m. *Feuer* Uǵǵval. zu Uṇâdis. 4, 117. Trik. 1, 1, 67. Nach Saṁkshiptas. im ÇKDr. auch *das Kochen u. s. w.*

पचिति AK. 2, 7, 34 bei Colebr. und Lois. fälschlich vom vorhergehenden Worte getrennt, da अपचिति gemeint ist.

पचेलिम (von 1. पच्) oxyt. Uṇâdis. 4, 37. parox. P. 3, 1, 96, Vârtt. 1) adj. *schnell gar werdend, schnell reifend* P. 3, 1, 96, Vârtt., Sch. Vop. 26, 24. Kull. zu M. 4, 172. — 2) m. *a*) *Phaseolus Mungo Lin.* oder *eine verwandte Bohnenart* Nigh. Pr. — *b*) *Feuer.* — *c*) *die Sonne* Uǵǵval.

पचेलुक (wie eben) m. *Koch* ÇKDr. und Wils. nach Trik. 2, 9, 6. Die gedr. Ausg. hat प्रचेलुक.

पच्छब्द (पद् + शब्द) m. *das Geräusch der Fusstritte* P. 6, 3, 56.

पच्छस् (von पद् = पाद) adv. *Pâdaweise, in Hemistichien* (vgl. अर्धर्चशस्, ऋक्छस्) P. 6, 3, 55. पच्छो ऽनूच्यः प्रातरनुवाकः Ait. Br. 2, 18. 3, 41. 31. 6, 2. Çat. Br. 4, 3, 2, 6. 11, 5, 4, 13. Pâr. Gṛhj. 2, 3. Khând. Up. 5, 2, 7. त्रि° *in je drei Hemistichien* Çâñkh. Çr. 11, 14, 14. 12, 11, 6.

पच्छौच (पद् + शौच) n. *Reinigung der Füsse:* कृत° Âçv. Gṛhj. 4, 7.

पच्य (von 1. पच्) adj. *reifend* (intrans.); s. कृष्ट° und vgl. पाक्य.

पज् mit अप in der intens. Form in der Stelle: अप योरिन्द्रः पापज आ मर्तो न शश्रमाणो बिभीवान् ṚV. 10, 105, 3. viell. *zurückweichen*.

पज्ज (पद् + ज) m. *ein Çûdra* (*der aus* Brahman's *Füssen Entstandene*) H. 894. Halâj. 2, 431.

पज्झटिका f. 1) *ein best. Metrum* Khandom. 161 (bei Brockhaus). Hierher oder zu 2 तारा° Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 94, *a*, 45. — 2) *ein kleines Glöckchen* (nach dem Schol.) Khandom. 161. ÇKDr. Suppl.

पज्र 1) adj. f. आ etwa *wohlbeleibt, stattlich, feist, derb* (vgl. πηγός); nach den Erkll. *begütert, reich an Lebensmitteln, kräftig:* ये पापा भद्रमुपश्रीर्वन्ति पज्राः ṚV. 1, 190, 5. आस्थापयन्त युवतिं युवानः शुभे निमिश्लां विदथेषु पज्राम् 167, 6. युक्तो ह यद्वां तौग्र्याय पेरुर्वि मध्ये अर्णसो धायि पज्रः 158, 3. यः शंसते स्तुवते धायि पज्र इन्द्रज्येष्ठा अस्माँ अवन्तु देवाः *die Götter mit* Indra *an der Spitze, der zu Gunsten des Anrufenden und Lobenden sich feist macht* (oder *feist* d. h. *kräftig ist*), *mögen uns gnädig sein* 8, 52, 12. der Soma heisst पज्राया गर्भः *der Sohn der Feisten* (*saftigen* Soma-*Pflanze*) 9, 82, 4. — 10, 106, 7. — 2) m. N. pr.; nach Sâj. eine Benennung der Añgiras, für welche die Worte पज्रा वा अङ्गिरसः पज्रकामास्तस्यो ऽतप्यन्त aus einem Çâṭjâjana-Buche angeführt werden. ṚV. 1, 51, 14. als Bein. Kakshîvant's und seines Geschlechts, welches zum Stamm des Añgiras gezählt wird, lässt es sich fassen in den diesem Ṛshi zugeschriebenen Liedern 1, 117, 10. 122, 7. 8. 126, 4. 5; vgl. पज्रिय. Eben so scheint Pagra Sâman ein N. pr. zu sein: सक्षत्रा दश गोनाम् । दुदुष्पज्राय साम्ने ṚV. 8, 6, 47. स्तुषे पज्राय साम्ने 4, 17. Pagra Vâsishṭha Ind. St. 233, *b*, 1. — 3) n. N. eines Sâman Ind. St. 3, 222. Lâṭj. 7, 33, 4.

पज्रहोषिन् (प° + होत्र°) adj. etwa *feiste Opfer habend* Nir. 5, 22 (= प्रभूतयाग Durga). Indra-Agni ṚV. 6, 59, 4. Sâj.: प्रार्जितः प्रसिद्धो घोषो स्तोत्रं ययोः *deren Anrufung bereitet ist*.

पज्रिय m. Bein. des Kakshîvant (vgl. u. पज्र 2.) ṚV. 1, 116, 7. 117, 6. 120, 5.

पञ्च् s. 3. पच्.

पञ्चक (von पञ्चन्) 1) adj. *aus Fünfen bestehend*, = पञ्च परिमाणमस्य P. 5, 1, 58, Sch. ṚV. Prât. 16, 10. गण M. 2, 92. Sâñkhjak. 24. वर्ग MBh. 13, 932. Suçr. 1, 143, 21. 158, 2. Kâm. Nîtis. 8, 37. 38. Bhâg. P. 3, 16, 50. Ind. St. 1, 88. द्वात्रिंशपञ्चकाः *von fünfzehnerlei Art* Mit. 267, 7. = पञ्चांशो वस्नं भृतिर्वास्य P. 5, 1, 56, Sch. °मासिक *der im Monat fünf erhält* P. 5, 4, 116, Vârtt. 4, Sch. देवदत्तः *fünf Procent nehmend* P. 5, 1, 47, Vârtt., Sch. *für fünf gekauft* P. 5, 1, 22, Sch. पञ्चकं शतम् *fünf vom Hundert* M.

8,139.142.152. JÂǴN.2,37.42. वयसाशीतिपञ्चकः 85jährig MBH.7,5089. — m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2,4,31. — 2) m. a) पञ्चकाः = शकुनयः P. 5,1,58, Sch. — b) N. pr. eines Wesens im Gefolge des Skanda MBH. 9,2587. — 3) f. पञ्चिका a) Bez. der aus je fünf Adhjâja bestehenden Bücher im AIT. BR. Auch im TÂṆḌJA-BRÂHMAṆA scheinen die Abtheilungen so zu heissen, da COLEBR. Misc. I, 83 wohl (wie auch 36) पञ्चिका st. पञ्जिका zu lesen ist. नवद्वीपी°(?) Verz. d. B. H. No. 889. — b) N. eines mit fünf Muscheln gespielten Spieles Schol. zu P. 2,1,10. — 4) n. a) Fünfzahl, πεντάς HARIV. 15356. AK. 2,8,2,53. VARÂH. BṚH. S. 9,14. 53, 85. 67,89. ÇAṄK. zu BṚH. ÂR. UP. S.100. PAṄKAT. 134,16. BHÂG. P. 3,11, 15. MÂRK. P. 37,23. Schol. zu KÂTJ. ÇR. 467,19. 550,3. VEDÂNTAS. (Allah.) No. 45. Schol. bei WILSON, SÂṄKHJAK. S. 126. VOP. 3,12. 25,17. पञ्चकेन gaṇa प्रकृत्यादि zu P. 2,3,18, Vârtt. पञ्चपञ्चकातत्त्वज्ञ die 25 Tattva R. 3,53,42; man hätte eher पञ्चतत्त्वपञ्चक erwartet. — b) Schlachtfeld ÇABDÂRTHAK. bei WILS.: viell. aus समन्तपञ्चक geschlossen.

पञ्चकपाल (पञ्चन् + क°) adj. f. ई in fünf Schalen bestehend, in fünf Sch. zubereitet Sch. zu P. 4,1,88. 2,1,51. 52. पुरोडाश ÇAT. BR. 2,2,3,14. 4,5,1,13. mit Auslassung von पुरो° KÂTJ. ÇR. 4,11,9. 10,9,17. ÇÂṄKH. ÇR. 2,5,9. इष्टि 8,13,5.

पञ्चकर्ण (पञ्चन् + क°) adj. wohl dem eine Fünf in's Ohr gebrannt ist (als Merkmal beim Hausvieh) P. 6,3,115.

पञ्चकर्पट (पञ्चन् + क°) m. pl. N. pr. eines Volkes MBH. 2, 1189. Die Ausg. trennt die beiden Wörter und so auch LASSEN in Z. f. d. K. d. M. 3,185. 197.

पञ्चकर्मन् (पञ्चन् + क°) n. die fünf Handlungen, insbes. die vom Arzte mit dem menschlichen Körper vorgenommenen: वमनं रेचनं नस्यं निरूहश्चानुवासनम् । पञ्चकर्मेदमन्यच्च क्षारं उत्क्लेपणादिकम् ॥ ÇABDAK. im ÇKDR. SUÇR. 1,120,5. Nach VOP. 6,54 °कर्म n. und °कर्मी f.

पञ्चकषाय (पञ्चन् + क°) m. sg. (!) ein Decoct aus den Früchten der fünf Pflanzen: जम्बु, शाल्मलि, वाट्याल, बकुल und बदर DURGOTSAVAPADDH. im ÇKDR. °कषायोत्थ (चूर्ण) SUÇR. 2,367,8. °ज 398,5. Ueber die 5 कषाय bei den Buddhisten s. u. कषाय 2, c.

पञ्चकापित्थ adj. so v. a. पाञ्चकापित्थसिद्ध mit den fünf (पञ्चन्) Erzeugnissen des Kapittha (Feronia elephantum) zubereitet (etwa: Blätter, Blüthe, Frucht, Gummi, Rinde): सर्पिस् SUÇR. 2,281,7.

पञ्चकृत्य (पञ्चन् + कृ°) m. eine best. Pflanze, = पत्तपोड RÂǴAN. im ÇKDR.

पञ्चकृत्वस् (पञ्चन् + कृ°) adv. fünfmal LÂṬJ. 7,6,20. KÂTJ. ÇR. 7,8,1. SUÇR. 1,365,9.

पञ्चकृष्ण (पञ्चन् + कृष्ण) m. ein best. giftiges Insect (wohl fünf schwarze Flecken habend) SUÇR. 2,288,7.

पञ्चकोण (पञ्चन् + कोण) m. Fünfeck COLEBR. Alg. 96.

पञ्चकोल (पञ्चन् + कोल oder कोला) n. die fünf Gewürze: पञ्चकोलं कणामूलं कृष्णाचव्याग्निनागरैः ÇABDAK. im ÇKDR.

पञ्चकोष m. pl. im ÇKDR. und bei WILS. ist streng genommen gar kein comp.; über die Sache selbst s. u. कोश 1, t.

पञ्चक्रम (पञ्चन् + क्रम) Titel eines dem Nâgârǵuna zugeschriebenen Werkes BURN. Intr. 557. °टिप्पनी ebend.

पञ्चक्रोशी (पञ्चन् + क्रोश) f. wohl eine Entfernung von 5 Kroça: °यात्रा SKANDA-P. in Verz. d. Oxf. H. 75, b, 26; vgl. पञ्चक्रोशक्रम Verz. d. B. H. No. 1236.

पञ्चक्षार (पञ्चन् + क्षार) n. = पञ्चलवण RÂǴAN. im ÇKDR.

पञ्चखट्व n. und °खट्वी f. (पञ्चन् + खट्वा) nom. coll. fünf Bettstellen ÇKDR. WILS.

पञ्चगङ्ग (पञ्चन् + गङ्गा) pl. N. pr. einer Localität MBH. 7,2095. Vgl. LIA. I, Anh. XLV. fg.

पञ्चगणयोग (पञ्चन् - गण + योग) m. Collectivname für die fünf Pflanzen विदारीगन्धा, बृहती, पृश्निपर्णी, निदिग्धिका und श्वदंष्ट्रा RÂǴAN. im ÇKDR.

पञ्चगत (पञ्चन् + गत) adj. zur fünften Potenz erhoben COLEBR. Alg. 343.

पञ्चगव (पञ्चन् + गो) n. und ई f. nom. coll. fünf Kühe ÇKDR. °धन dessen Reichthum in fünf Kühen besteht ÇKDR. nach VOP.

पञ्चगव्य (पञ्चन् + 1. ग°) n. die fünf Dinge von der Kuh: Milch, saure Milch, Butter, Harn und Koth ÇABDAK. im ÇKDR. M. 11,165. JÂǴN. 3, 263. SUÇR. 2,420,3.4 (vgl. 419,20). 540,18. PAṄKAT. III, 119. VARÂH. BṚH. S. 59,9. °स्नान Verz. d. B. H. No. 1106. 1114.

पञ्चगु (पञ्चन् + गो) adj. P. 1,2,44, Sch. für fünf Kühe erstanden VOP. 6, 53, Anf.

पञ्चगुप्त (पञ्चन् + गुप्त) adj. fünffach versteckt; m. 1) Schildkröte (weil sie die 4 Füsse und den Kopf einzieht); vgl. पञ्चाङ्गगुप्त. — 2) das materialistische System des Kârvâka TRIK. 3,3,171. H. an. 4,118. MED. t. 209.

पञ्चगुप्तिरसा (पञ्चन् + गु° - रस) f. eine best. Gemüsepflanze, Medicago esculenta Rottl. Roxb. (Trigonella corniculata Lin.) RÂǴAN. im ÇKDR.

पञ्चगृहीत (पञ्चन् + गृ°) adj. fünfmal geschöpft ÇAT. BR. 2,5,2,1. 7,2, 2,4. KÂTJ. ÇR. 5,4,2. 6,1,26. 17,3,2.

पञ्चग्रामी (पञ्चन् + ग्राम) f. ein Verein von fünf Dörfern JÂǴN. 2,272.

पञ्चचत्वारिंश (vom folg.) adj. der 45ste MBH. und R. in den Unterschrr. der Adhjâja und Sarga.

पञ्चचत्वारिंशत् (पञ्चन् + च°) f. fünfundvierzig ÇAT. BR. 10,1,2,9. 4,2,13.

पञ्चचन्द्र (पञ्चन् + च°) m. N. pr. eines Mannes RÂǴA-TAR. 8,1123. 1866. 1395. 1480. 2078. 2506.

पञ्चचामर (पञ्चन् + चा°) n. N. zweier Metra: 1) 4 Mal 8 Trochäen COLEBR. Misc. Ess. II, 162 (XI, 4). ḰHANDOM. 83. — 2) 4 Mal ⏑⏑⏑⏑⏑⏑ –⏑–⏑–⏑–⏑–⏑–⏑–⏑– COLEBR. Misc. Ess. II, 163 (XIV, 3).

पञ्चचितिक (पञ्चन् + चिति) adj. in fünf Lagen geschichtet: अग्नि ÇAT. BR. 6,3,1,25. 7,1,1,33. 9,2,2,10. 5,1,33. °मन्त्राः MÜLLER, SL. 356. पञ्चचितीक KÂṬH. 22,1. TS. 5,6,10,2.

पञ्चचीर (पञ्चन् + चीर) m. ein anderer Name des Mañǵuçrî TRIK. 1,1,22.

पञ्चचूड (पञ्चन् + चूडा) 1) adj. fünf Haarbüschel habend: तदस्याः पञ्चचूडं (so ist zu lesen) त्वं तुरकृत्तं शिरः कुरु KATHÂS. 12,168. °चूडाङ्गिरस Ind. St. 3,459. — 2) f. आ N. pr. einer Apsaras MBH. 3,10662. 12, 12595. 13,101. 2203. fgg. 7641. R. 6,92,71.

पञ्चचोल (पञ्चन् + चोल) N. eines Theils des Himâlaja LIA. I, 55.

पञ्चजन (पञ्चन् + जन) 1) m. pl. oxyt. die fünf Stämme, — Geschlechter (vgl. जन 1, a, α) AIT. BR. 3,31 (Götter, Menschen, Gandharva-Ap-

saras, *Schlangen, Väter*). पञ्चजना न समजानन्त 4, 27. पञ्च TS. 1,6,1,2. ÇAT. BR. 14,7,1,9. KÂTH. 5,6. 32,6. पञ्चजना लोकेषु प्रतिष्ठिताः AV. PRÂT. 4,106. स पञ्चधा पञ्चजनोपपन्नं संचोदयन्विश्वमिदं सिसृतुः MBH. 13,7393. पञ्चजनाः = मनुष्याः AK. 2,6,1,1. पञ्चजनः = मनुष्यः H. 337. HALÂJ. 2, 176. पञ्चजनेन्द्र *Fürst, König* RÂGA-TAR. 3,353. — 2) m. N. pr. *a*) eines Unholds, dem Krshṇa den Garaus machte und die Muschel Pâñkagaṅga abnahm, MBH. 7, 401. HARIV. 4918. fgg. R. 4,43,34. VP. 562. BHÂG. P. 3,3,2. eines Sohnes des Saṁhrâda von der Kṛti 6,18,13. — *b*) eines Pragâpati BHÂG. P. 6,4,51. — *c*) eines Sohnes des Sagara von der Keçinî HARIV. 801. fgg. — *d*) eines Sohnes des Sṛñgaja und Vaters des Somadatta HARIV. 1790. fg. — 3) f. ई *a*) *ein Verein von fünf Menschen* ÇKDR. WILS. — *b*) N. pr. einer Tochter Viçvarûpa's und Gemahlin Bharata's BHÂG. P. 5,7,1 (die Uebersetzung liest पाञ्च°).

पञ्चजनालय (प° + आलय) adj. Beiw. der Âbhîra MBH. 16,270. viell. *dort ihren Wohnsitz habend, wo der Unhold Pañkagana hauste.*

पञ्चजनीन (von पञ्चजन) adj. in der Bed. तेभ्यो हितम् P. 5,1,9, Vârtt. 5. 1) adj. *den fünf Geschlechtern geweiht, — bestimmt:* ग्रह TS. 1,7,12,1. TBR. 1,3,9,2. — 2) m. = भाण्डादिरतो नरः *Possenreisser* HALÂJ. 2,213.

पञ्चजनीय (wie eben) adj. dass.: ऋच् AIT. BR. 3,31. ÇÂÑKH. ÇR. 10,2,8. 14,56,14. Nach P. 5,1,9, Vârtt. 6 = पञ्चानां जनाय हितम्.

पञ्चज्ञान (पञ्चन् + ज्ञान) m. *ein* Buddha (*im Besitze der fünf Kenntnisse seiend*) TRIK. 1,1,9. H. 233.

पञ्चत् (von पञ्चन्) f. *Fünfzahl*, πεντάς P. 5,1,60. nach dem Schol. adj. *fünftheilig*. — Vgl. दशत्.

पञ्चतक्ष (पञ्चन् + तक्षन्) n. und ई f. *ein Verein von fünf Zimmerleuten* ÇKDR. WILS.

पञ्चतत्त्व (पञ्चन् + त°) n. 1) *die fünf Elemente* (s. u. तत्त्व 1.) SVARODAJA im ÇKDR. — 2) bei den Tântrika *die fünf* (alle mit म beginnenden) *Realitäten: Wein* (मद्य), *Fleisch* (मांस), *Fisch* (मत्स्य), *Verschlingung der Finger* (मुद्रा) *und Begattung* (मैथुन) KAIVALJATANTRA 1 im ÇKDR.; vgl. पञ्चमकार.

पञ्चतन्त्र (पञ्चन् + त°) n. Titel der bekannten Sammlung von Fabeln und Erzählungen *in fünf Büchern* HIT. Pr. 8. SÂH. D. 210,18. °क n. PAÑKAT. 5,12. ed. orn. 2,18.

पञ्चतप (पञ्चन् + तप) adj. = पञ्चतपस् MBH. 13,6514; vgl. u. तप 2, *a*.

पञ्चतपस् (पञ्चन् + त°) adj. *zwischen fünf Feuern sitzend*; s. u. तपस् 1.

पञ्चतय (von पञ्चन्) adj. f. ई (P. 4,1,15) *fünffach, fünffältig* P. 5,2,42, Sch. वृत्तयः पञ्चतय्यः KAP. 2,33. JOGAS. 1,5.

पञ्चता (wie eben) f. 1) *Fünffachheit, der fünffache Betrag:* (कुसीदवृद्धिः) धान्ये u. s. w. नातिक्रामति पञ्चताम् M. 8, 151. = पञ्चभाव MED. t. 128. — 2) *die Auflösung des Körpers in die fünf Elemente, der Tod* AK. 2,8,2,84. MED. SUÇR. 1,102,16. प्राप पञ्चताम् KATHÂS. 10,127. 11, 72. 21,27. पञ्चतां गतः 4,98. PRAB. 91,11. पञ्चतां ययौ VID. 194. (तेन) उपनीतः पञ्चताम् BHÂG. P. 7,8,52. — Vgl. पञ्चत्व.

पञ्चतिक्त (पञ्चन् + तिक्त) n. *die fünf bittern Dinge*, nämlich निम्ब, अमृता, वृष, पटोल *and* निदिग्धिका KAKRAPÂṆIDATTA im ÇKDR.

पञ्चतीर्थी (पञ्चन् + तीर्थ) f. 1) *die fünf heiligen Badeplätze* (Viçrânti, Çaukara, Naimisha, Prajâga *und* Pushkara nach VARÂHA-P. im ÇKDR.) TITHITATTVA im ÇKDR. °यात्राक्रम Verz. d. B. H. No. 1236. — 2) N. pr. eines best. *Badeplatzes* (यस्यामप्सरसः पञ्च ग्राहत्वमुपिशापतः। प्रापाः) KATHÂS. 33,28. — Die Bed. *das Baden am Tage der Tag- und Nachtgleiche* bei WILS. scheint auf einem Missverständnisse folgender im ÇKDR. angeführten Stelle aus TITHIT. zu beruhen: विषुवद्दिवसे प्राप्ते पञ्चतीर्थीविधानतः.

पञ्चत्रिंश (vom folg.) adj. *der 35ste* ÇAT. BR. 7,1,2,22. 9,3,3,18. 10, 5,4,15. MBH. und R. in den Unterschrr. der Adhjâja und Sarga.

पञ्चत्रिंशत् (पञ्चन् + त्रिं°) f. *fünfunddreissig* ÇAT. BR. 9,1,1,43. 3,3,18. H. 71. MBH. in den Unterschrr. der 135sten Adhjâja.

पञ्चत्रिंशति (पञ्चन् + त्रिं°) f. dass. RÂGA-TAR. 1,191.

पञ्चत्व (von पञ्चन्) n. 1) *die Fünfheit* H. an. 3,706. MED. v. 41. — 2) *die fünf Elemente:* तं (मृत्युं) पञ्चत्वे ऽन्तोक्ष्वीत् BHÂG. P. 1,15,41. त्रित्वे हुत्वा च पञ्चत्वम् 42. — 3) *die Auflösung des Körpers in die fünf Elemente, der Tod* H. 324. H. an. MED. HALÂJ. 3,6. पञ्चत्वमापन्नः HARIV. 1139. DAÇ. 1,30. R. 2,67,4. 6,82,5. °त्वमुपपेदिवान् 2,72,50. °त्वं गता 5,15,33. KATHÂS. 19,18. HIT. 35,13. 101,14. VET. in LA. 21,18. 31,3. °त्वं याति VARÂH. BRH. S. 78,40. PAÑKAT. 81,23. °त्वमायाति SUÇR. 1, 365,10. KATHÂS. 14,38. 15,79. 34,20. 41,12. °त्वमागतः 2,32. JÂGÑ. 3,9. °त्वं समुपाययौ UPAG. AV. 6. °त्वमापतुः KATHÂS. 42,98. प्राप्त° AK. 2,8, 2,85. UPAG. AV. 24. — Vgl. पञ्चता.

पञ्चथ (wie eben) adj. ved. = पञ्चम *der fünfte* P. 5,2,50. KÂTH. 9,3.

पञ्चथु m. 1) *Zeit.* — 2) *der indische Kuckuck* ÇABDÂRTHAK. im ÇKDR.

पञ्चदक (पञ्चन् + दक?) m. pl. N. pr. eines Volkes MÂRK. P. 58,35.

पञ्चदश (von पञ्चदशन्) 1) adj. f. ई *a*) *der fünfzehnte* AV. 11,1,19. ÇAT. BR. 6,2,2,9. 8,4,3,10. 12,2,4,10. DAÇ. 2,66. VARÂH. BRH. S. 6,4. अर्ध° $14\frac{1}{2}$ ÇÂÑKH. ÇR. 13,18,5. — *b*) *mit fünfzehn verbunden:* °शं सहस्रम् *1015* ÇÂÑKH. ÇR. 10,12,6. 14. — *c*) *aus fünfzehn bestehend, fünfzehn zählend:* तीव्रं सुतं पञ्चदशं नि षिंचम् ṚV. 10,27,2. उक्था 114,8. स्तोम P. 5,1,58, Vârtt. 6. 2,37, Vârtt. 4. VS. 9,34. 10, 11. 13,35. AIT. BR. 4,31. 8,4. 12. ÇAT. BR. 12,2,2,2. dem Indra vorzugsweise heilig NIR. 7,10. Mit Auslassung des Hauptworts VS. 21,24. AV. 8,9,15. 20. TBR. 1,5,10,2. ÇAT. BR. 1,3,5,7. 8,5,1,10. 12,2,4,10. VP. 42. — Hiervon abgeleitet *d*) *den* Pañkadaça-Stoma *enthaltend, — darstellend, — nachbildend, — damit verbunden u. s. w.:* माध्यंदिनः पवमानः AIT. BR. 3,17. 41. क्षत्रियः पञ्चदशस्तोमेन भवति 7,23. चन्द्रमाः TBR. 1,5,10,5. 2,6,3. ÇAT. BR. 4,3,3,4. ग्राव्ण 10,1,2,7. 13,5,3,10, 4,9. — 2) f. ई (sc. तिथि) *a*) *der 15te Tag im Halbmonat, Vollmondstag* oder *Neumondstag* AK. 1,1,3,7. H. 148. MED. ç. 33. TBR. 1,5,10,5. JÂGÑ. 1,146. VARÂH. BRH. S. 33,21. 43,2. Schol. zu KÂTJ. ÇR. 488,21. 541,6. — *b*) Titel *eines aus fünfzehn Kapiteln* प्रकरण *bestehenden* (zur Uttaramîmâṁsâ gehörenden) *Buches* Verz. d. Oxf. H. N. 450. fgg.

पञ्चदशकृत्वस् (पञ्चदशन् + कृ°) adv. *fünfzehnmal* LÂTJ. 10,12,9.

पञ्चदशधा (vom folg.) adv. *in fünfzehn Theile (Theilen)* MÂRK. P. 78,29.

पञ्चदशन् (पञ्चन् + द°) *fünfzehn* ṚV. 10,86,14. AIT. BR. 3,41. ÇAT. BR. 3,3,4,2. 11,2,1,5. 13,2,2,10. M. 10,31. ÇRUT. 4. °दशानाम् ÇAT. BR. 1, 3,5,9. 11,1,2,10. °दशभिः H. 137. पञ्चदशास्तर VS. 9,34. ÇÂÑKH. ÇR. 10, 8,18. °दशर्च ÇAT. BR. 11,5,1,10. AIT. BR. 8,4. ÇÂÑKH. BR. 12,1.

पञ्चदशम (vom vorherg.) adj. = पञ्चदश *der 15te* Kûrma-P. in Verz. d. Oxf. H. 8, *a*, 10.

पञ्चदशवत् (von पञ्चदश) adj. *mit dem* Pańkadaça-Stoma *versehen* Çat. Br. 8,4,4,1. fgg.

पञ्चदशाह (पञ्चदशन् + अह) m. *ein Zeitraum von fünfzehn Tagen:* °दशाहेन M. 5,83.

पञ्चदशिन् (von पञ्चदशन्) adj. *fünfzehntheilig:* °दशिनो ऽर्धमासाः P. 5,2,37, Vârtt. 5, Sch. Çat. Br. 13,2,5,1.

पञ्चदामन् (पञ्चन् + दा°) adj. f. °दाम्नी (ved.) P. 4,1,29, Sch.

पञ्चदीर्घ (पञ्चन् + दी°) n. *die fünf langen Theile des Körpers:* बाहू नेत्रद्वयं कुक्षिर्द्वे तु नासे तथैव च । स्तनयोरन्तरं चैव पञ्चदीर्घं प्रशस्यते ॥ Sâmudraka im ÇKDr. Bei den Buddhisten *Knie* st. *Bauch*.

पञ्चधा (von पञ्चन्) adv. *fünfgetheilt, fünffach* P. 5,3,42. AV. 4,14,7. पञ्चौदनः पञ्चधा वि क्रमताम् 9,5,8. पाङ्क्तो ऽयं पुरुषः पञ्चधा विहितो लोमानि त्वङ्मांसमस्थि मज्जा Ait. Br. 6,29. TBr. 1,5,9,7. Çat. Br. 9,2, 3,5. VS. 34,1. TBr. 1,2,1,27. पशुः पञ्चधा प्रतितिष्ठति पाङ्क्तिर्मुखेन 2,2, 11,4. Çat. Br. 5,2,4,4. Khând. Up. 7,26,2. Muṇḍ. Up. 3,1,9. Jâǵn. 3,9. MBh. 3,14523. 13,2553. Suçr. 1,247,18. 250,5. Sâṁkhjak. 53. Kâm. Nîtis. 5,82. Varâh. Bṛh. S. 32,1. Bhâg. P. 8,19,37. Schol. zu P. 5,3,43.

पञ्चन् *fünf* Uǵǵval. zu Uṇâdis. 1,156. Çânt. 2,5. nom. acc. पञ्च (पञ्च AV. 5,15,5); instr. पञ्चभिस्, nachved. auch पञ्चभिस्; dat. abl. पञ्चभ्यस्, nachved. auch पञ्चभ्यस्; gen. पञ्चानाम्; loc. पञ्चसु, nachved. auch पञ्चसु P. 6,1,179. fgg. Ueber die Declin. eines adj. comp. auf पञ्चन् s. den Schol. zu P. 7,1,55. 8,4,65. Siddh. K. 22, *a*. पञ्च च याः पञ्चाशच्च संयन्ति मन्या अभि AV. 6,25,1. पञ्च व्युष्टीरनु पञ्च दोहा गां पञ्चनाम्नीमृतवो ऽनु पञ्च 8, 9,15. 23. 9,5,25. 26. पञ्च राज्यानि वीरुधाम् 11,6,15. TS. 4,3,11,2. Çat. Br. 3,2,2,12. Kâtj. Çr. 8,5,28. 15,7,5. 24,4,41. M. 2,43. 137. 12,16. MBh. 3,10662. R. 1,1,73. Ragh. 3,18. पञ्चपञ्चाद्भुतं गृहम् *der fünfundzwanzig* Bhâg. P. 6,5,8. *die fünf* oder *zweimal fünf* (Schwestern) sind *die Finger* ṚV. 4,6,8. 9,98,6. VS. 1,9. Zu bemerken ist पञ्च क्षितीनाम् ṚV. 1,7,9. Am häufigsten werden in fünffacher Zahl genannt कृष्टि, जन, चर्षणि, मनुष्य, मानव, दिश्, प्रदिश्, वात, ऋतु, भूत, मात्र, पशु, इन्द्रिय, अग्नि, यज्ञ, होतर्.

पञ्चनख (पञ्चन् + नख) 1) adj. *fünf Nägel —, fünf Krallen habend:* पाद (des Hundes) Varâh. Bṛh. S. 61,1. — 2) m. *a) ein fünfkralliges Thier:* न भक्षयेत् — पञ्चनखान् M. 5,17. श्वाविधं शल्यकं गोधां खड्गकूर्मशशांस्तथा । भक्ष्यान्पञ्चनखेष्वाहुः 18. भक्ष्याः पञ्चनखाः सेधागोधाकच्छपशल्लकाः । शशश्च Jâǵn. 1,177. MBh. 12,5388. R. 4,16,32. — *b) Elephant* Trik. 3,3,50. H. an. 4,43. fg. — *c) Tiger* Râǵan. im ÇKDr. — *d) Schildkröte* H. an. — Vgl. पाञ्चनख.

पञ्चनद (पञ्चन् + नद, नदी) 1) n. Vop. 6,85. *a) das Fünfstromland, das Pendshâb* MBh. 2,1193. लोके ख्यातं पञ्चनदं च पुण्यम् 3,10662. 14229. 5,598. 14,2483. 16,221. R. 4,43,21. Râǵa-Tar. 4,248. — *b)* N. des in den Sindhu sich ergiessenden Flusses, der sich aus der Vereinigung *der fünf Flüsse des* Pankanada (वितस्ता, चन्द्रभागा, इरावती, विपाशा und शतद्रु) bildet, LIA. I, 100. N. pr. eines Tîrtha am Zusammenfluss der Kiraṇâ und Dhûtapâpâ mit der Gaṅgâ, nachdem sich diese mit der Jamunâ und Sarasvatî vereinigt hat, Skanda-P. in Verz. d. Oxf. H. 71, *a*, Kap. 59; vgl. N. 1. Ein heiliger Badeplatz ist gemeint auch MBh. 3,5025. 5086. 13,4888. — 2) m. *a) ein Fürst von* Pańkanada MBh. 5,82. 6,2406. Hariv. 5018. 5499. — *b)* pl. *die Bewohner von* Pańkanada MBh. 8,2100. Varâh. Bṛh. S. 14,21. — *c)* N. pr. eines Asura Hariv. 6805. 6876. — *d)* N. pr. eines Lehrers Vâmana-P. in Verz. d. Oxf. H. 46, *a*, 11. — पञ्चनदम् ist nach P. 2,1,20 ein adv. comp.; vgl. jedoch die Vârttika zum Sûtra. — Vgl. पाञ्चनद.

पञ्चनवत (vom folg.) adj. *der 95ste* MBh. und Hariv. in den Unterschrr. der Adhjâja. °नवते दिनशते *am 195sten Tage* Varâh. Bṛh. S. 21,7.

पञ्चनवति (पञ्चन् + नवति) f. *fünfundneunzig* MBh. in den Unterschrr. der 195sten Adhjâja.

पञ्चनवतितम (vom vorherg.) adj. *der 95ste* R. in den Unterschrr. der Sarga.

पञ्चनामन् (पञ्चन् + ना°) adj. f. °नाम्नी *fünfnamig:* गां पञ्चनाम्नीमृतवो ऽनु पञ्च AV. 8,9,15. क्षुद्रकं पञ्चनामानम् (nämlich गणम्) *die sogenannte kleine Reihe der Fünfwurzeln* (s. पञ्चमूल) Suçr. 2,138,2.

पञ्चनिधन (पञ्चन् + नि°) n. N. eines Sâman Pańkav. Br. 12,4,5. Lâṭj. 1,6,29. °नं वामदेव्यम् und °नं वैरूपम् desgl. Ind. St. 3,222.

पञ्चनिम्ब (पञ्चन् + नि°) n. *die fünf Dinge von der Azadirachta indica Juss. (Blätter, Rinde, Blüthe, Frucht und Wurzel)* Çabdak. und Râǵan. im ÇKDr.

पञ्चनी f. = शारिशृङ्खला (s. d.) Çabdar. im ÇKDr. Vgl. पञ्चमी, पञ्चारी, पञ्चाली (viell. die richtige Form).

पञ्चपक्षिन् (पञ्चन् + पक्षिन्) m. Titel eines dem Çiva zugeschriebenen Wahrsagebüchelchens (in dem die *fünf* Vocale अ, इ, उ, ए, ओ zu *fünf Vögeln* in Beziehung gebracht werden) ÇKDr. °पक्षि oder पक्षिन् n. Gild. Bibl. 504.

पञ्चपञ्चाश (vom folg.) adj. *der 55ste* MBh. und R. in den Unterschrr. der Adhjâja und Sarga.

पञ्चपञ्चाशत् (पञ्चन् + प°) f. *fünfundfünfzig:* °तं क्रयान् Çat. Br. 13, 5,4,11. 6,2,2,36. Kauç. 30. °शता वाजिभिः Bhâg. P. 9,20,25.

पञ्चपर्विन् (von पञ्चन् + पञ्चन्) adj. *fünftheilig:* °पर्वा वै यज्ञमानः । त्वङ्मांसं स्नाय्वस्थि मज्जा TBr. 1,5,9,7 (vgl. u. पञ्चधा). Pańkav. Br. 2,4, 1 (Mahîdh. zu VS. 10,11).

पञ्चपत्त्र (पञ्चन् + पत्त्र) m. *eine Art von* Kaṇḍâla-Kanda *(fünfblätterig)* Râǵan. im ÇKDr. u. d. letzten Worte.

पञ्चपद् oder °पाद् (पञ्चन् + पद् oder पाद्) 1) adj. f. ई *fünf Füsse (Schritte, Theile) zählend* TS. 3,3,10,1. Âçv. Gṛhj. 1,7. Çâṅkh. Gṛhj. 1,14. — 2) f. ई N. pr. eines Flusses in Çâkadvîpa Bhâg. P. 5,20,27. — Vgl. पञ्चपदी.

पञ्चपद (पञ्चन् + पद) adj. f. आ *fünf* Pada *enthaltend:* पङ्क्ति Çat. Br. 4,2,5,22. 5,1,13. 2,2,3,14. ṚV. Prât. 18,27. MBh. 3,10662.

पञ्चपदी (wie eben) f. 1) *nur fünf Schritte* so v. a. *ein kaltes, unfreundliches Verhältniss* (Gegens. साप्तपदीन *ein durch 7 Schritte befestigtes Freundschaftsverhältniss*): सुसंचितैर्जीवितवत्सुरक्षितैर्निजे ऽपि देहे न वियोजितैः क्वचित् । पुंसो ऽवसाने व्रजतो ऽपि निष्ठुरैरहो धनैः पञ्चपदी न मुच्यते ॥ so v. a. *das Geld ist hartherzig: so sehr es auch der Besitzer gehegt und gepflegt hat, ist und bleibt es kalt gegen diesen sogar*

im Augenblicke des Todes Pañkat. II, 123. — 2) *die fünf starken Casus: nom. voc. und acc. sg.* (3), *nom. voc. acc. du.* (4) *und nom. voc. pl.* (5) AV. Prât. 1, 88. 3, 5. 59 in Ind. St. 4, 81. 135. 296. — Vgl. auch पञ्चपद्.

पञ्चपर्णिका (पञ्चन् + पर्ण) f. *eine best. Staude* (गोरक्षी, Râǵan. im ÇKDr. °पर्णी bei Wils.

पञ्चपर्वत (पञ्चन् + प°) n. *die fünf Berge*, Name von *fünf Bergspitzen im* Himâlaja LIA. I, 49.

पञ्चपर्वन् s. u. पर्वन्.

पञ्चपल्लव (पञ्चन् + प°) n. *die fünf Sprossen, die jungen Blätter von* आम्र, जम्बू, कपित्थ, बीजपूरक *und* बिल्व Çabdak. im ÇKDr. *von* आम्र, अश्वत्थ, वट, पर्कटी *und* यज्ञोडुम्बर *oder auch von* पनस, आम्र, अश्वत्थ, वट *und* वकुल Tantrasâra im ÇKDr.

पञ्चपात्र (पञ्चन् + पात्र) n. *fünf Schüsseln* und zugleich Bez. *eines best.* Çrâddha, *bei dem die Darbringung in fünf Schüsseln geschieht*, ÇKDr. Wils.

पञ्चपाद् (पञ्चन् + पाद्) adj. *fünffüssig* RV. 1, 164, 12. AV. 8, 6, 22. Aoou. Br. 6, 12 in Ind. St. 1, 41.

पञ्चपादिका (wie eben) f. Titel eines Commentars Verz. d. B. H. No. 611—613.

पञ्चपादी (wie eben) f. *die in fünf Abschnitten zerfallende Lehre von den* Uṇâdi-*Suffixen* Siddh. K. zu P. 7, 4, 48. Verz. d. Oxf. H. 162, *b*.

पञ्चपित्त (पञ्चन् + पित्त) n. *die Galle von fünf Thieren* (*Eber, Bock, Büffel, Fisch und Pfau*) ÇKDr. nach dem Vaidjaka.

पञ्चपुर (पञ्चन् + पुर) n. N. pr. einer *Stadt* Çuk. in LA. 40, 16.

पञ्चपुराणीय adj. von पञ्चन् + पुराण Kull. zu M. 11, 227.

पञ्चपुष्पमय (von पञ्चन् + पुष्प) adj. f. ई *aus fünf Blumen gebildet* Kathâs. 34, 232.

पञ्चप्रस्थ (पञ्चन् + प्रस्थ) adj. *mit fünf Erhöhungen versehen:* वन Bhâg. P. 4, 26, 3. Viell. N. pr.

पञ्चप्रासाद (पञ्चन् + प्रा°) m. angeblich *ein Tempel von best. Form* (*a temple with four pinnacles and a steeple* Wils.) ÇKDr.; dazu folgender Beleg aus dem Agni-P.: पञ्चैकचितं रम्यं पञ्चप्रासादसंयुतम्। कारयित्वा व्रजेद्धाम घृतपापो व्रजेद्दिवम्, wo aber das Wort nichts weniger als Name einer Tempelform ist.

पञ्चबन्ध (पञ्चन् + ब°) m. *eine Geldbusse für eine verlorene Sache, die den 5ten Theil des Werthes derselben beträgt*, Mit. im ÇKDr.

पञ्चबला (पञ्चन् + ब°) f. *die fünf* Balâ *genannten Pflanzen:* बला, नाग°, महा°, अति° *und* राज° Nigh. Pr.

पञ्चबाण (पञ्चन् + बाण) m. *der Liebesgott* (*der Fünfpfeilige*) H. 229, Sch. Mâlav. 70. Megh. 104. Kathâs. 34, 15. Daçak. 145, 14. Dhûrtas. 72, 13.

पञ्चबाहु (पञ्चन् + बाहु) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge des Çiva (*der Fünfarmige*) Hariv. 14852.

पञ्चबिल s. u. बिल.

पञ्चब्रह्म (पञ्चन् + ब्रह्मन्) n. N. einer Upanishad Ind. St. 3, 325.

पञ्चभद्र (पञ्चन् + भद्र) adj. 1) *fünferlei Gutes an sich habend:* °मण्डल Verz. d. B. H. No. 920. — 2) von einem Pferde, *das fünf Male* (auf Brust, Rücken, Gesicht und auf den Flanken) *hat*. Trik. 2, 8, 42. H. 1236. Hâr. 117. — 3) *aus fünf guten Stoffen bestehend* (von einem Decoct): छिन्नोद्भवापर्पटवारिवाहभूनिम्बविश्वप्रणिहितः कषायः। समीरपित्तज्वरजर्जराणां करोति भद्रं खलु पञ्चभद्रः॥ Çârṅgadhara im ÇKDr. — 4 *lasterhaft* H. 437.

पञ्चभूत s. u. भूत; पञ्चभूतात्मक *aus den fünf Elementen bestehend:* देह Suçr. 1, 247, 17.

पञ्चभृङ्ग (पञ्चन् + भृङ्ग?) heissen *die fünf Pflanzen* देवदाली, शमी, भङ्गा, निर्गुण्डी *und* तमालपत्त्र Nigh. Pr.

पञ्चभौतिक MBh. 6, 186 fehlerhaft für पाञ्च°.

पञ्चम (von पञ्चन्) 1) adj. f. ई *a*) oxyt. *der fünfte* P. 5, 2, 49. Vop. 7, 87. Trik. 3, 3, 299. H. an. 3, 469. Med. m. 48 fg. VS. 25, 4. AV. 13, 4, 17. Ait. Br. 1, 6. Çat. Br. 8, 6, 4, 11. M. 2, 37. 90. 136. N. 6, 9. Hit. I, 100. अर्धपञ्चमान् (मासान्) *vierundeinhalb* M. 4, 95. पञ्चमम् adv. *zum fünften Mal* TBr. 2, 1, 2, 4. *fünftens* M. 8, 125. — *b*) *den fünften Theil bildend*, n. *ein Fünftel*; proparox. in der nachved. Zeit P. 5, 3, 49. पञ्चममिन्द्रियमस्यापाक्रामत् (oxyt.) ved. Sch. अंश *Fünftel* M. 9, 151. subst. TBr. 2, 3, 4, 3. Kâtj. Çr. 16, 8, 3. — *c*) *glänzend, schön* (रुचिर). — *d geschickt* (दक्ष) H. an. — 2) m. *a*) *die fünfte*, später *die siebente*, *Note der indischen Tonleiter* AK. 1, 1, 2, 1. Trik. H. 1401. Med. m. 48. Khandas in Verz. d. B. H. 100, 22. Ind. St. 2. 67. 4, 140, N. MBh. 14, 1419. 12, 6869. माधवाः कलयन्तु चूतशिखरे केलीपिकाः पञ्चमम् Sâh. D. 70, 13 Kuvalaj. 185, *a*, 5. — *b*) *ein best.* Râga (*musikalische Weise*) H. an. Med. प्रपञ्चय पञ्चमम् Gît. 10, 13. उदञ्चितपञ्चमराग 1, 39. — *c*) N. *des 21sten* Kalpa (nach der Note benannt) Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 52, *a*, 2. — *d*) *der fünfte Consonant eines* Varga, *ein Nasal* VS. Prât. 4, 11 116. 117. 120. 160. 161. P. 1, 1, 9, Sch. — 3) f. ई *a*) (sc. तिथि) *der fünfte Tag im Halbmonat* Kâtj. Çr. 7, 1, 26. 24, 7, 1. Âçv. Gṛhj. 3, 5. MBh. 3, 14453. Hariv. 10241. Varâh. Bṛh. S. 33, 19. — *b*) *die Endungen des fünften Casus* (*Ablativs*), *ein Wort im Ablativ* P. 2, 1, 12. 37. 3, 7. 10. 24. 28. 42. 5, 3, 7. 4, 44. 6, 3, 2. — *c*) = शारिशृङ्खला (s. d.) Buddhiprajoga im ÇKDr.; vgl. पञ्चनी, पञ्चारी, पञ्चाली. — *d*) Bein. der Draupadî (als Gattin von *Fünfen*, vgl. übrigens auch पाञ्चाली) H. an. Med. — *e*) N. pr. eines Flusses MBh. 6, 338 (VP. 183). — 4) n. *der Beischlaf* (*das fünfte der* 5 Tattva *bei den* Tântrika; s. u. पञ्चतत्त्व und पञ्चमकार) Samajâčârataṇtra 2 im ÇKDr.

पञ्चमक (vom vorherg.) adj. *der fünfte* Çrut. 29.

पञ्चमकार (पञ्चन् + मकार) n. *die fünf mit* म *anlautenden Dinge*, = पञ्चतत्त्व 2. ÇKDr. Wils.

पञ्चमभागीय (प° + भाग) adj. *zum Fünftel gehörig* Kâtj. Çr. 16, 8, 15. 16.

पञ्चमय (von पञ्चन्) adj. *aus Fünfen gebildet:* देहस्य चेत्पञ्चमयः स राशिः Mârk. P. 37, 39.

पञ्चमवत् (von पञ्चम) adj. *mit dem Fünften versehen:* सामराग (in dieser Verbindung ist wohl *die fünfte Note* gemeint) P. 5, 2, 130, Sch.

पञ्चमसारसंहिता (प° - सार + सं°) f. Titel eines Buches Verz. d. Oxf. H. No. 480.

पञ्चमहिष (पञ्चन् + म°) n. *die fünf Dinge von der Büffelkuh* (vgl. पञ्चगव्य) Suçr. 2, 420, 8.

पञ्चमार m. 1) (पञ्चम + अर) *die fünfte Speiche im Zeitenrade* (bei den Gaina) Çatr. 14, 101. 171. °क 313; vgl. Weber das. S. 40. Fälschlich

als N. pr. eines Schülers des Vîra gefasst in LIA. IV, 761, N. — 2) N. pr. eines Sohnes des Baladeva Çabdar. im ÇKDr.

पञ्चमाषिक (von पञ्चन् + माष) adj. *in fünf* Mâsha *bestehend:* दण्ड *Geldstrafe* M. 8, 298. °माषक Vjutp. 213.

1. पञ्चमास्य (von पञ्चन् + मास) adj. *fünfmonatlich* Ait. Br. 4, 22.

2. पञ्चमास्य (पञ्चम 2, *a* + आस्य) m. *der indische Kuckuck* Çabdar. im ÇKDr.

पञ्चमिन् (von पञ्चम) adj. *im fünften (Monat) stehend:* उष्ट्र P. 5, 2, 130, Sch.

पञ्चमुख (पञ्चन् + मुख) 1) adj. *fünfgesichtig, fünfköpfig:* प्रजापति Kaush. Up. in Ind. St. 1, 406. — 2) m. *a)* Bein. Çiva's H. 196. — *b) Löwe* Râǵan. im ÇKDr. — *c) ein fünfspitziger Pfeil* R. 5, 41, 23. — 3) f. ई *eine best. Pflanze, Gendarussa vulgaris Nees.* Râǵan. im ÇKDr. — Vgl. पञ्चशिख, पञ्चवक्त्र, पञ्चानन, पञ्चास्य.

पञ्चमुष्टि und °ष्टी (पञ्चन् + मुष्टि) f. *Trigonella corniculata Lin.* Nigh. Pr.

पञ्चमूत्र (पञ्चन् + मूत्र) n. *der Harn der fünf weiblichen Thiere: Kuh, Ziege, Schaf, Büffelkuh und Eselin* Râǵan. im ÇKDr.

पञ्चमूल (पञ्चन् + मूल) n. *Zusammenstellung von fünf Wurzeln.* Suçruta zählt 1, 143 fünf Gruppen von je fünf officinellen Pflanzen auf: 1) *die kleine* (कनीयः, अल्पम्, लुद्रकम्): त्रिकण्टक, *beide* बृहती, पृथक्पर्णी *und* विदारिगन्धा; 2) *die grosse* (महत्): बिल्व, अग्निमन्थ, टुण्टुक, पाटल *und* काश्मरी; 3) *die der Schlinggewächse* (वल्लीसंज्ञः, nämlich गणः): विदारी, सारिवा, रजनी, गुडूची *und* अजशृङ्गी; 4) *die der dornigen Gewächse* (कण्टकसंज्ञः): करमर्द, त्रिकण्टक, सैरीयक, शतावरी *und* गृध्रनखी; 5) *die der Gräser* (तृणसंज्ञः): कुश, काश, नल, दर्भ, काण्डेक्षुक. Nigh. Pr. giebt noch vier weitere Gruppen an. Den Namen führen vorzugsweise die beiden ersten Reihen. Suçr. 1, 163, 20. 2, 35, 19. 97, 3. 138, 2. 100, 18. 222, 18. 322, 18. 366, 8. °द्वय 393, 3. Die weibliche Form °मूली ist keineswegs ausschliesslich zur Bezeichnung *der kleinen Gruppe* gebraucht; vgl. 1, 168, 4 und °मूल्यौ 2, 69, 14. 449, 10. 539, 21. f. ohne nähere Bez. 2, 27, 8. 34, 9. 222, 8. 408, 11. 489, 15. तृणपञ्चमूल 490, 3.

पञ्चमेनि s. u. मेनि.

पञ्चपत्ता (पञ्चन् + पत्त) f. N. pr. eines Tîrtha MBh. 3, 7088.

पञ्चयाम (पञ्चन् + याम) m. N. pr. eines Sohnes der Âtapa (*der Sonnenhitze*), eines Sohnes des Vibhâvasu und der Ushâ (*der Morgenröthe*), Bhâg. P. 6, 6, 16. — Vgl. auch u. याम.

पञ्चयुग (पञ्चन् + युग) n. *der fünfjährige Cyclus* MBh. 2, 455; vgl. LIA. I, 824.

पञ्चरत्न (पञ्चन् + रत्न) Titel zweier mit einander vereinigter Praǵñâpâramitâ Burn. Intr. 462. Burnouf führt den zweiten Theil auf रत्ना zurück, dagegen würde aber रत्नभगवती sprechen.

पञ्चरत्नक (पञ्चन् + रत्नक) m. *eine best. Pflanze,* = पत्त्रपीड Râǵan. im ÇKDr.

पञ्चरत्न (पञ्चन् + रत्न) n. 1) *die fünf kostbaren Dinge (Juwelen): Gold, Diamant, Sapphir, Rubin und Perle* Hemâdri im ÇKDr. Nach den Gauḍa: *Gold, Silber, Koralle, Perle und* Râgapaṭṭa ÇKDr. — 2) Titel *einer Zusammenstellung von fünf Sprüchen ethischen Inhalts* Haeb. Anth. 3. fg.; vgl. Gild. Bibl. 298.

पञ्चरश्मि s. u. रश्मि.

पञ्चरसा (पञ्चन् + रस) f. *Myrobalanenbaum* (आमलकी) Hâr. 92. Çabdam. im ÇKDr.

1. पञ्चरात्र (पञ्चन् + रात्रि) n. *ein Zeitraum von fünf Nächten (Tagen)* Kauç. 140. M. 8, 402. 11, 147. Varâh. Bṛh. S. 37, 7. Kathâs. 33, 30.

2. पञ्चरात्र (wie eben) 1) adj. *fünf Nächte (Tage) während:* यज्ञक्रतु Çat. Br. 13, 6, 1, 1. 7. 9. MBh. 13, 4914. — 2) n. N. *eines fünftägigen* Ahîna Pańkav. Br. 22, 13, 6. Çâṅkh. Çr. 16, 24, 1. 21. Lâṭj. 9, 12, 15. Vgl. देव°. — 3) n. allgemeine Bez. für das heilige Buch verschiedener Vishṇuitischer Secten (der Pâńkarâtra) MBh. 12, 7891. 12730. 12976. 13702. 13706. Vârâha-P. in Verz. d. Oxf. H. 58, *b*, 2 fgg. Bhâg. P. I, xcv. रात्रं च ज्ञानवचनं ज्ञानं पञ्चविधं (सात्त्विकम्, noch einmal सात्त्विकम्, नैर्गुण्यम्, राजसिकम् und तामसम्) स्मृतम्। तेनेदं पञ्चरात्रं च प्रवदन्ति मनीषिणः॥ पञ्चरात्रं सप्तविधं ज्ञानिनां ज्ञानदं परम्। ब्राह्मं शैवं च कौमारं वासिष्ठं कापिलं परम्॥ गौतमीयं नारदीयमिदं सप्तविधं स्मृतम् Nârada's Pańkarâtra, 1stes Râtra im ÇKDr. पञ्चकं पञ्चरात्राणां कृष्णमाहात्म्यपूर्वकम्। वासिष्ठं नारदीयं च कापिलं गौतमीयकम्। परं सनत्कुमारीयं पञ्चरात्रं च पञ्चकम्॥ Brahma-Vaiv. P., Çrîkṛshṇaǵanmakhaṇḍa. 132 im ÇKDr. Madhus. in Ind. St. 1, 23, 5; vgl. 400. Schliesslich heisst es noch im ÇKDr.: एतदतिरिक्तानि हयशीर्षपृथुध्रुवादिपञ्चरात्राणि सन्ति. नारदपञ्चरात्रागम Mack. Coll. I, 132. °दीपिका ebend. 132 soll über die Verfertigung von Idolen, ihren Dimensionen und Verzierungen handeln (!).

पञ्चरात्रक (wie eben) adj. *fünf Nächte (Tage) während:* °कमप्रयाणं कृत्वा Pańkat. ed. orn. 4, 17.

पञ्चरात्रिक MBh. 12, 12864 (S. 848, Z. 9 v. u.). unter den Beiww. von Vishṇu; vgl. 2. पञ्चरात्र 3.

पञ्चराशिक (पञ्चन् + राशि) adj. *auf fünf Zahlenverhältnisse sich beziehend;* n. *Regula de quinque* Colebr. Alg. 35.

पञ्चर्च (पञ्चन् + ऋच्) n. *ein fünfversiges Stück* AV. 19, 23, 2. Çâṅkh. Gṛhj. 1, 15. 2, 6.

पञ्चलक्षण (पञ्चन् + ल°) adj. *fünf charakteristische Merkmale habend,* von den Purâṇa AK. 1, 1, 5, 6. सर्गश्च प्रतिसर्गश्च वंशो मन्वन्तराणि च। वंशानुवंशचरितं पुराणं पञ्चलक्षणम्॥ H. 252. वंशानुचरितं चैव und भूम्यादिसंस्थानं चैव st. वंशानुवंशचरितं haben die Purâṇa nach Wilson, VP. IV, N. 9. Gewöhnlich fasst man das Wort als n. und als Synonym von पुराण.

पञ्चलम्बक (पञ्चन् + ल°) n. N. des 14ten Lambaka im Kathâsaritsâgara Kathâs. 1, 8.

पञ्चलवण (पञ्चन् + ल°) n. *die fünf Salze:* काच, सैन्धव, सामुद्र, विड *und* सौवर्चल Râǵan. im ÇKDr. Im Nigh. Pr. dreierlei Reihen, die aber nur in je einem Namen abweichen. Suçr. 2, 498, 12.

पञ्चलाङ्गलक (पञ्चन् + लाङ्गल) n. *ein Geschenk an Land, zu dessen Bearbeitung fünf Pflüge erforderlich sind,* Mâtsja-P. 257 nach ÇKDr.

पञ्चलोह (पञ्चन् + लोह) n. *eine Mischung von Kupfer, Messing, Zinn, Blei und Eisen* H. 1050.

पञ्चलोहक (wie eben) n. *die fünf Metalle: Gold, Silber, Kupfer, Zinn und Blei* Râǵan. im ÇKDr.

पञ्चवक्त्र (पञ्चन् + व°) 1) adj. *fünfgesichtig:* उरग Hariv. 8094. R. 5,

68,7. — 2) m. a) Bein. Çiva's Çabdârthak. bei Wils. Dhûrtas. 66,6. Verz. d. Oxf. H. No. 148, Anf. — b) N. pr. eines Wesens im Gefolge des Skanda MBh. 9,2578. — c) *Löwe* Çabdârthak. bei Wils. Nigh. Pr. — 3) f. आ viell. Bein. der Durgâ Verz. d. B. H. No. 1214. — Vgl. पञ्चमुख.

1. पञ्चवट (पञ्चन् + वट) m. 1) *die über die Schulter getragene Opferschnur (fünfdrähtig)* Trik. 2,7,14. Vgl. पञ्चावट. — 2) N. pr. eines Mannes Râga-Tar. 8,3501.

2. पञ्चवट (wie eben) 1) n. (wegen des gleichbedeutenden f., zu dem wir kein Substantiv zu ergänzen wissen, fassen wir auch पञ्चवट als ursprüngliches subst., welches wiederum nur n. sein kann) *die fünf Feigenbäume*, N. pr. einer Localität in der Nähe der Godâvarî, wo Râma eine Zeitlang sich aufhielt: वासं पञ्चवटे तथा R. 1,3,18 (13 Gorr.). gewöhnlich °वटी f. MBh. 3,7038. R. Gorr. 1,1,45. 4,49. 3,19,14. 18. 32, 12. 6,82,103. 110,17. Ragh. 12,31. 13,34. Vgl. पञ्चावट. — 2) f. ई *die fünf Feigenbäume*, ein zusammenfassender Name für अश्वत्थ, बिल्व, वट, धात्री *und* अशोक Skanda-P. in Hemâdrijavratakhanda nach ÇKDr.

1. पञ्चवर्ग (पञ्चन् + वर्ग) m. *eine Gruppe* —, *eine Reihe von Fünfen* RV. Prât. 1,2. M. 7,154. *die fünf Hauptbestandtheile des Körpers* (s. u. धातु): अनष्टपञ्चवर्गो ऽहम् R. Gorr. 2,118,27. Die Erklärer glauben, dass auch *die fünf Sinne*, ja sogar *die fünf Opfer* gemeint sein könnten. Auch f. ई (welches, wenn man kein subst. f. dazu ergänzt, doch nur *fünf Reihen* bedeuten kann): °बल Verz. d. B. H. No. 868. °चक्र Ind. St. 2,264.

2. पञ्चवर्ग (wie eben) adj. *in fünf Reihen* —, *in fünf Malen vor sich gehend:* अभिषव Kâtj. Çr. 9,4,18.

पञ्चवर्ण (पञ्चन् + वर्ण) 1) adj. *fünffarbig* Upag. Av. 8. — 2) m. N. pr. eines Berges Hariv. 8930. — 3) n. N. pr. eines Waldes Hariv. 8932 (पाञ्च° Langl.).

पञ्चवर्धन (पञ्चन् + व°) m. = पञ्चरत्नक Nigh. Pr.

पञ्चवर्षीय (von पञ्चन् + वर्ष) adj. *fünf Jahre alt:* कुमार Çatr. 14,137.

पञ्चवल्कल (पञ्चन् + व°) n. *die Rinde von fünf bestimmten Bäumen:* न्यग्रोधोडुम्बराश्वत्थप्लक्षवेतसवल्कलैः । सर्वैरेकत्र संयुक्तैः पञ्चवल्कलमुच्यते ॥ न्यग्रोधोडुम्बराश्वत्थप्लक्षपिप्पलपीतनाः । क्षीरिवृक्षाश्च पञ्चैषां वल्कलं पञ्चवल्कलम् ॥ Çabdak. im ÇKDr.

पञ्चवातीय (von पञ्चन् + वात) n. N. *einer an die fünf Winde gerichteten Darbringung beim* Râgasûja Çat. Br. 5,2,4,4. 9. Kâtj. Çr. 15,1,20.

पञ्चवार्षिक (von पञ्चन् + वर्ष) adj. *alle fünf Jahre wiederkehrend* Burn. Intr. 394, N. 2; vgl. Köppen I, 179. 581. Hiouen-thsang I, 6. °मह Vjutp. 133.

पञ्चवाहिन् (पञ्चन् + वा°) adj. *mit Fünfen bespannt* AV. 10,8,8. Kâth. 15,2.

पञ्चविंश (von पञ्चविंशति) adj. 1) *der 25ste* Çat. Br. 4,6,1,13. 8,4,3, 15. TBr. 1,2,6,2. Varâh. Brh. S. 49,14. 81 (80,a),13. 97,5. von Vishṇu als *dem 25sten* Tattva Bhâg. P. 7,8,52. In Sûrjas. 12,12 erhält Vishṇu das Beiwort पञ्चविंशात्परः, doch hat die v. l. पञ्चविंशात्मकः; vgl. MBh. 12,11251. Ind. St. 5,375, N. 2. — 2) *aus 25 bestehend, 25 enthaltend:* स्तोम VS. 14,25. Ait. Br. 7,2. Çat. Br. 6,7,1,6. 12,2,2,3. TBr. 1,2,6,1. ताण्ड्यं पञ्चविंशं ब्राह्मणम् Verz. d. B. H. No. 284. Ind. St. 1,31. fgg. Mit Ergänzung von स्तोम VS. 14,28 Çat. Br. 10,1,2,8. 9. — 3) *den* Pañkaviṁça-Stoma *darstellend, zu ihm gehörig, mit ihm gefeiert u. s. w.* Çâñkh. Çr. 18,1,9. Pañkav. Br. 16,7,1. अथैनं प्राच्यां दिशि वसवो देवाः षड्भिश्चैव पञ्चविंशैरहोभिरभ्यषिञ्चन् (Sg. *während 31 Tagen*) Ait. Br. 8,14.

पञ्चविंशक (vom vorherg.) adj. 1) *der 25ste* Bhâg. P. 3,26,15. — 2) *aus 25 bestehend:* पुरुष Madhus. in Ind. St. 2,6. वयसा °कः *25 Jahre alt* R. III, S. 469.

पञ्चविंशति (पञ्चन् + वि°) f. *fünfundzwanzig* VS. 14,30. Çat. Br. 7,3, 1,48. 10,1,2,8. Varâh. Brh. S. 11,10. नरैः °शत्या 53,78. °रात्र adj. Kâtj. Çr. 24,2,22. °गण Kap. 1,62. वेतालपञ्चविंशती (sic) *die 25 Erzählungen des* Vetâla LA. 1.

पञ्चविंशतिका (von पञ्चविंशति) f. *eine Zusammenstellung von 25* (Strophen, Erzählungen): वेताल° LA. 15,9. नैपालीयदेवताकल्याण° Burn. Lot. de la b. l. 500.

पञ्चविंशतितम (wie eben) adj. *der 25ste* MBh. 1 und R. 3. 4 in den Unterschrr. des Adhjâja und der Sarga.

पञ्चविंशतिम (wie eben) adj. dass. MBh. 12,11251.

पञ्चविध (von पञ्चन् + विधा) adj. *fünfartig, fünffach:* पै° Çat. Br. 10, 2,6,16. पञ्चं° 13,6,1,7. °सूत्र Müller, SL. 210; vgl. पञ्चविधेय.

पञ्चविधेय (wie eben) adj. dass. Müller, SL. 209, N. 2; vgl. 210, N. 3, पञ्चविधिसूत्र Ind. St. 1,470, सामसूत्रपञ्चविधान 471 und u. पञ्चविध.

पञ्चविन्दुप्रसृत (पञ्चन्-वि° + प्र°) n. Bez. *einer best. Art von Bewegung beim Tanze* Daçak. 143,13.

पञ्चबीज (पञ्चन् + बीज) n. *eine Zusammenstellung von fünf Samen:* 1) *von Cardiospermum Halicacabum, Trigonella foenum graecum, Asteracantha longifolia Nees., Ligusticum Ajowan und Kümmel;* 2) *von* त्रपुस, कर्कटी, दाडिम, पद्म *und* वानरी; 3) *von Sinapis racemosa, Ligusticum Ajowan, Kümmel, Sesam von Chorasan und Mohn* Nigh. Pr.

पञ्चवीरगोष्ठ (पञ्चन्-वीर + गोष्ठ) Daçak. 77,9. तत्पञ्चवीरगोष्ठं पञ्जानपदम् Schol. N. pr. ist weder das ganze Wort, noch पञ्चवीर, da in diesem Falle नामन् nicht fehlen würde.

पञ्चवृत् (पञ्चन् + वृत्) adv. *fünffach; fünfmal* Çâñkh. Grhj. 1,8. °वृतम् dass. Gobh. 1,7,10.

पञ्चशत (पञ्चन् + शत) 1) n. *hundertundfünf* Lâtj. 4,3,18. — 2) *fünfhundert:* a) n. °शतं दमः M. 8,384. मृगान्पञ्चशतं MBh. 3,15628. °शतानि पुत्राणाम् Bhâg. P. 9,17,12; hier ist es wohl richtiger getrennt zu schreiben पञ्च शतानि. — b) f. ई Kathâs. 44,77. — c) adj. पञ्चशताङ्कुरान् MBh. 3,15723. °शतेषु धनुष्षु Bhâg. P. 9,15,32. — 3) adj. a) *in fünfhundert bestehend* (Geldstrafe): दाप्यः °शतं दमम् Jâgñ. 2,301; vgl. अष्टशतो दमः 304. — b) *eine Geldstrafe von fünfhundert* (Paṇa) *zahlend:* वैश्यं पञ्चशतं कुर्यात्क्षत्रियं तु सहस्रिणम् M. 8,376.

पञ्चशततम (vom vorherg.) adj. *der 105te* R. 2. 6 in den Unterschrr. der Sarga.

पञ्चशर (पञ्चन् + शर) adj. *fünfpfeilig*, m. *der Liebesgott* Prab. 72,11. AK. 1,1,1,20. Kumâras. 7,92.

पञ्चशल s. u. शल्य.

पञ्चशस् (von पञ्चन्) adv. *zu Fünfen* Bhâg. P. 3,20,13. Verz. d. Oxf. H. 105, a, 5.

पञ्चशस्य (पञ्चन् + श°) n. *die fünf Kornarten:* धान्य, मुद्ग, तिल, यव *und*

श्वेतसर्षप (oder माष) Durgotsavapaddhati im ÇKDr. Die richtigere Schreibart ist °सस्य.

पञ्चशाख (पञ्चन् + शाखा) m. *Hand*, πέντοζον AK. 2,6,2,32. H. 591. Halâj. 2,356.

पञ्चशारदीय (von पञ्चन् + शरद्) m. N. *eines fünf Jahre darstellenden* Pańkâha Pańkav. Br. 21,14,1. Kâtj. Çr. 23,4,3. TBr. 2,7,10,1. 2. Lâtj. 8,10,6. 9,12,10. Maç. 7,11 in Verz. d. B. H. 73.

पञ्चशिख (पञ्चन् + शिखा) 1) adj. *fünf Haarbüschel auf dem Kopfe habend* (wie die Asketen) MBh. 7,9675. 13,7489. °शिखीकृत Bhartr. 1,64. — 2) m. *a) Löwe* Trik. 2,5,1. H. 1284. — *b)* N. pr. eines Sâñkhja-Lehrers, eines Schülers des Âsuri, MBh. 12,7886. fgg. 11839. fgg. Sâñkhjak. 70. Tattvas. 22. Verz. d. B. H. No. 206. 366. 638. 1143. fgg. Bhâg. P. 6,15,14. Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 52, *b*, 2. Gauḍap. zu Sâñkhjak. 1. Wilson, Sâñkhjak. S. 190. Vgl. Colebr. Misc. Ess. I, 103. 114 (wo पर्च° gedruckt ist). 230 fg. 260. 349. insbes. aber Hall in der Vorrede zu Sâñkhjaprav. 8. fgg. — *c)* N. pr. eines Dieners des Çiva Kathâs. 7,76. — *d)* N. pr. eines Gandharva (Jaksha Köppen I, 303) Schiefner, Lebensb. 255 (25).

पञ्चशीर्ष (पञ्चन् + शी°) 1) adj. *fünfköpfig:* उरग N. 5,5. — 2) m. N. pr. eines Berges Burn. Lot. de la b. l. 504.

पञ्चशुक्ल (पञ्चन् + शु°) adj. *fünf weisse* (Flecken) *habend;* m. *ein best. giftiges Insect* Suçr. 2,288,7.

पञ्चशूरण (पञ्चन् + शू°) n. *die fünf* Çûraṇa (*die Knolle von Amorphophallus campanulatus Bl.*), zusammenfassende Bez. *für fünf Knollengewächse:* अत्यम्लपर्णीकाण्डीरमालाकन्दद्विशूरणैः (d. i. शूरण und श्वेत° nach ÇKDr.) । कुसो भवति योगो ऽयं पञ्चशूरणसंज्ञकः ॥ Râgan. im ÇKDr. Könnte auch als adj. gefasst werden.

पञ्चशैरीषक (पञ्चन् + शै°) n. *die fünf Dinge der Acacia Sirissa* (शिरीष) *Ham.: Blatt, Blüthe, Frucht, Rinde und Wurzel* Râgan. im ÇKDr.

पञ्चशैल (पञ्चन् + शैल) m. N. *pr.* eines Berges Mârk. P. 55,8.

पञ्चष (पञ्चन् + षष्) adj. pl. *fünf oder sechs* Vop. 6,22. Bhartr. 2,27. Râga-Tar. 5,333. 464. समस्तपञ्चषपदां Bhoga in Sâh. D. 235,7.

पञ्चषष्ट (vom folg.) adj. *der 65ste* MBh. 1. 3—9. 12—14 und Hariv. in den Unterschrr. der Adhjâja.

पञ्चषष्टि (पञ्चन् + ष°) f. *fünfundsechszig* MBh. in den Unterschrr. der 165sten Adhjâja.

पञ्चषष्टितम (vom vorherg.) adj. *der 65ste* MBh. 2 und R. in den Unterschrr. des Adhjâja und der Sarga.

पञ्चसत्त्र (पञ्चन् + स°) N. pr. einer Localität Râga-Tar. 5,155.

पञ्चसप्तत (vom folg.) adj. *der 75ste* MBh. 1. 3. 5—8. 12—14 und Hariv. in den Unterschrr. der Adhjâja.

पञ्चसप्तति (पञ्चन् + स°) f. *fünfundsiebenzig* MBh. in den Unterschrr. der 175sten Adhjâja.

पञ्चसप्ततितम (vom vorherg.) adj. *der 75ste* MBh. 2 und R. in den Unterschrr. des Adhjâja und der Sarga.

पञ्चसप्तन् (पञ्चन् + स°) *fünfmal sieben, fünfunddreissig:* °सप्तदिनात्मक (संगत) Mârk. P. 76,12.

पञ्चसायक (पञ्चन् + सा°) Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. No. 292.

पञ्चसिद्धान्तिका (von पञ्चन् + सिद्धान्त) f. Titel eines *auf fünf älteren Astronomien beruhenden* rein astronomischen Werkes des Varâhamihira, welches dieser selbst Karaṇa nennt, Bhaṭṭotpala zu Varâh. Bṛh. S. 1,10. 2, Anf. 12,23. 24,5. Vgl. Journ. of the Am. Or. S. 6, 146. 421. °सिद्धान्त Colebr. Misc. Ess. II, 353; sonst aber immer °सिद्धान्तिका, z. B. 387. 390. 409. 478.

पञ्चसिद्धौषधिक (von पञ्चन् + सिद्ध-ओषधि) adj. *aus fünf bestimmten Heilkräutern bestehend:* तैलकन्दसुधाकन्दक्रोडकन्दरुदन्तिकाः । सर्पनेत्रयुताः पञ्चसिद्धौषधिकसंज्ञकाः (wohl वर्गः oder गणः zu ergänzen) ॥ Râgan. im ÇKDr. Hier wird °सिद्धौषधिः (m.!) an den Anfang des Artikels gestellt; die grammatisch richtige Form °सिद्धौषधी giebt Nigh. Pr. nach ders. Aut.

पञ्चसुगन्धक (पञ्चन् + सुगन्ध) n. *eine Zusammenstellung fünf bestimmter wohlriechender Dinge:* कुसुमानि लवङ्गस्य तथा कक्कोलकागुरोः । जातीफलानि कर्पूरमेतत्पञ्चसुगन्धकम् ॥ Çabdak. im ÇKDr. कर्पूरकक्कोललवङ्गपुष्पगुवाकजातीफलपञ्चकेन । समांशभागेन च योजितेन मनोहरं पञ्चसुगन्धकं स्यात् ॥ Râgan. im ÇKDr.

पञ्चसूत्री (पञ्चन् + सूत्र) f. *die fünf* Sûtra Verz. d. B. H. No. 1309.

पञ्चस्कन्धक (पञ्चन् + स्कन्ध) Titel eines Werkes Burn. Intr. 568.

पञ्चस्रोतस् (पञ्चन् + स्रो°) *Fünfstrom*, viell. = पञ्चनद 1, *b*. MBh. 12, 7890. fg.

पञ्चस्वरा (पञ्चन् + स्वर *Vocal*) f. Titel eines von Pragâpatidâsavaidja verfassten Wahrsagebuchs ÇKDr.

पञ्चस्वरोदय (पञ्चन् - स्वर + उदय) m. Titel eines dem Rudra zugeschriebenen Werkes über Sternkunde Garuḍa-P. im ÇKDr.

पञ्चस्वस्त्ययन (पञ्चन् + स्व°) Titel eines Werkes Ind. St. 1,60.

पञ्चहस्त (पञ्चन् + हस्त) N. pr. einer Localität Râga-Tar. 5,24.

पञ्चहोतर् s. u. होतर्.

पञ्चहोत्र (पञ्चन् + होत्र) m. N. pr. eines Sohnes des Manu Rohita Hariv. 470.

पञ्चह्रदतीर्थ (पञ्चन् - ह्रद + तीर्थ) n. N. pr. eines *Wallfahrtsortes* Skanda-P. in Verz. d. Oxf. H. 73, *b*, 20.

पञ्चांश (पञ्चन् + अंश) m. *ein Fünftel* Varâh. Bṛh. S. 52,25.

पञ्चाक्षर (पञ्चन् + अक्षर) adj. *fünfsilbig* VS. 9,32. Ait. Br. 3,12. Çâñkh. Çr. 7,27,25. 9,6,2. P. 8,2,88, Sch. °शस् Lâtj. 7,7,19.

पञ्चाख्यान (पञ्चन् + आख्यान) adj. *aus fünf Erzählungen bestehend;* als n. ein anderer Name für das Pańkatantra Benfey, Pańkat. 1,36. Verz. d. Oxf. H. 123, *a*. °शास्त्र Z. d. d. m. G. 2,338 (153). Auch पञ्चाख्यानक Pańkat. 266,4.

1. पञ्चाग्नि (पञ्चन् + अग्नि) im comp. *die fünf heiligen Feuer* (अन्वाहार्यपचन, गार्हपत्य, आहवनीय, सभ्य, आवसथ्य) Kap. 4,22. पञ्चाग्न्याधान Schol. zu TBr. 63,18. पञ्चाग्निविद्याप्रकरण n. Titel einer Schrift Colebr. Misc. Ess. I, 326, N. 2.

2. पञ्चाग्नि (wie eben) adj. *die fünf heiligen Feuer unterhaltend* Kaṭhop. 3,1. M. 3,185 = MBh. 13,4296. Jâgñ. 1,221.

पञ्चाग्नित्व (von 1. पञ्चाग्नि) n. *eine Verbindung von fünf Feuern* (*den Menschen in Brand versetzenden Leidenschaften, Zuständen*) Kathâs. 28,32; vgl. 36,37.

1. पञ्चाङ्ग (पञ्चन् + अङ्ग) n. *die fünf Theile eines Baumes: Wurzel, Rinde, Blatt, Blüthe und Frucht* Râǵan. im ÇKDr. Im comp. *fünf Glieder, — Körpertheile:* °पुष्पित (स्तूप) Trik. 2,8,42; vgl. das folg. Wort.

2. पञ्चाङ्ग (wie eben) 1) adj. *fünfgliedrig, fünftheilig:* बाहुभ्यां चैव जानुभ्यां शिरसा वचसा दृशा । पञ्चाङ्गो ऽयं प्रणामः स्यात् Tantrasâra im ÇKDr.; vgl. Bioden-thsang I, 86. उपक्रमो तर्पणं चाभिषेको त्रिप्रभेदनम् । पञ्चाङ्गोपासनं लोके पुरश्चरणमिष्यते ॥ Tantrasâra im ÇKDr. पञ्चाङ्गादिकमभिनयम् Mâlav. 8,4. मन्त्र Daçak. 201,1. Viell. hierher auch °रमणा Verz. d. B. H. No. 1233. °रुद्रजपन 1253. — 2) m. a) *Schildkröte* (vgl. पञ्चाङ्गगुप्त) Çabdam. im ÇKDr. — b) *ein an fünf Stellen geflecktes Pferd,* = पञ्चभद्र Çabdam. im ÇKDr. — 3) f. ई a) *Gebiss eines Zaumes* H. 1251. — b) *ein best. Verband* (बन्ध) Suçr. 1,65,8. 66,3. 101,7. — 4) n. *Kalender (weil er fünf Dinge: die solaren und lunaren Tage, die* Nakshatra, Joga *und* Karaṇa *behandelt)* Ǵjotisha im ÇKDr. °पत्र Mack. Coll. I, 125.

पञ्चाङ्गगुप्त (पञ्चन् - अङ्ग + गुप्त) m. = पञ्चगुप्त *Schildkröte* Trik. 1,2,26. H. 1353.

पञ्चाङ्गिक (von पञ्चन् + अङ्ग) adj. *fünfgliedrig* Suçr. 2,489,11.

पञ्चाङ्गुरि (पञ्चन् + अङ्गुरि) adj. *fünffingerig* AV. 4,6,4.

पञ्चाङ्गुल (पञ्चन् + अङ्गुल) 1) m. *die Ricinuspflanze (fünf Finger lang)* AK. 2,4,2,32. H. 1150. Hâr. 108. Suçr. 2,106,6. 108,9. 340,20. — 2) f. ई *eine best. Staude,* = तक्रान्द्राह्मुप (?) Râǵan. im ÇKDr.

पञ्चाज (पञ्चन् + अज) n. *die fünf Dinge von der Ziege* (vgl. पञ्चगव्य) Suçr. 2,420,8.

पञ्चातपा (पञ्चन् + 2. आतप) f. *die Kasteiung mit den fünf Feuern* (s. u. तपस्) Kâlikâ-P. 42 im ÇKDr.

पञ्चात्मक (von पञ्चन् + आत्मन्) adj. *aus fünf (Elementen) bestehend, vom Körper* Garbhop. in Ind. St. 2,66. Mârk. P. 25,11. Prab. 91,11. Davon nom. abstr. °त्व n. Vedântas. (Allah.) No. 69.

पञ्चानन (पञ्चन् + आनन) 1) adj. *fünfgesichtig; daher überaus grausig* (अत्युग्र) Çabdar. im ÇKDr. — 2) m. a) Bein. Çiva's Trik. 1,1,44. Med. n. 189. — b) *Löwe* Med. Halâj. 2,59. — c) am Ende von Gelehrtennamen (womit viell. auf *die ausserordentliche Umsicht* hingedeutet wird) Verz. d. Oxf. H. 154,b,25; vgl. न्याय°, न्यायसिद्धान्त°, विज्ञानाद्य°. — 3) f. ई wohl Bein. der Durgâ Râǵa-Tar. 8,119. — Vgl. पञ्चमुख u. s. w.

पञ्चाननमाहात्म्य (पञ्चन् - आन° + मा°) n. Titel eines Werkes Mack. Coll. I, 74.

पञ्चानुगान (पञ्चन् + अनु°) n. अग्नेरिराज्ञं °गानम् N. eines Sâman Ind. St. 3,201,a; vgl. auch 237,a, 3 v. u.

पञ्चापूप s. u. अपूप.

पञ्चाप्सरस् (पञ्चन् + अ°) n. N. eines Teiches, den Mandakarṇi (Çâtakarṇi) durch seine Busse geschaffen haben soll und der seinen Namen daher hat, dass *fünf* Apsaras, die den frommen Mann verführen sollten, dort ihren Wohnsitz hatten, R. 3,15,11. fgg. Ragh. 13,38. fg.

पञ्चाब्जमण्डल (पञ्चन् - अब्ज + म°) n. Bez. *eines mystischen Kreises* Tantrasâra in Verz. d. Oxf. H. 95,b,45.

1. पञ्चामृत (पञ्चन् + अमृत) n. *die fünf Götterspeisen: Milch, saure Milch, Butter, Honig und Zucker* Ǵjotistattva im ÇKDr.

2. पञ्चामृत (wie eben) 1) adj. *aus fünf Species bestehend* (Arzenei): गुडूची गोक्षुरं चैव मुसली मुण्डिका (wohl = मुण्डा; Nigh. Pr. hat statt dessen मुंठ) तथा । शतावरीति पञ्चानां योगः पञ्चामृताभिधः ॥ Râǵan. im ÇKDr. Könnte auch als n. aufgefasst werden, in welchem Falle es zu 1. पञ्चामृत zu stellen wäre; ÇKDr. setzt पञ्चामृतयोगः an den Anfang des Artikels. — 2) n. N. eines Tantra Verz. d. Oxf. H. 109,a,10.

पञ्चाम्ल पञ्चन् + अम्ल, n. *die fünf sauren Dinge:* कोलदाडिमवृक्षाम्लचुक्रिकाम्लवेतससंयुतैः । चतुरम्लं च पञ्चाम्लं मातुलुङ्गसमन्वितम् ॥ Çabdak. im ÇKDr.

पञ्चार् s. u. अर्.

पञ्चारी f. = शारिशृङ्खला Çabdam. im ÇKDr. — Vgl. पञ्चनी, पञ्चमी, पञ्चाली.

पञ्चार्चिस् (पञ्चन् + अ°) m. *der Planet Mercur* Trik. 1,1,93. H. 117. Hâr. 35.

पञ्चाल (पंचाल Uṇâdis. 1,117) 1) m. pl. N. pr. eines Kriegerstammes und des von ihm bewohnten Gebietes H. an. 3,661. Med. l. 107. LIA. I, 598. fgg. Schol. zu P. 1,2,51. 4,2,81. ये के च कुरुपञ्चालानां राजानः Ait. Br. 8,14. क्रिवय इति ह वै पुरा पञ्चालानाचक्षते Çat. Br. 13,5,4,7. 8. M. 2,19. 7,193. MBh. 4,86. Ursprung des Namens Bhâg. P. 9,21,33. पूर्व°, अपर° Sch. zu P. 6,2,103. राष्ट्रं दक्षिणपञ्चालम् und उत्तरपञ्चालम् Bhâg. P. 4,25,50. 51. पञ्चालाः पञ्च विषया यन्मध्ये नवखं पुरम् 29,7. sg. Uǵǵval. zu Uṇâdis. 1,117. Der pl. auch N. einer Schule Çat. Br. 14,9,4,1. ṚV. Prât. 2. 12.44. Çâṅkh. Çr. 12,13,6. Nidâna 1,6. Zu ihr gehört Bâbhravja Schol. zu ṚV. Prât. 11,33. — 2) m. ein *Fürst der* Pañkâla MBh. 12,13262; vgl. पा° 13527. पञ्चालस्य ब्राह्मणस्यापत्यम् *eines Brahmanen von* Pañkâla Schol. zu P. 4,1,168. Bein. Çiva's MBh. 12,10377. N. pr. eines Mannes, den Viçvaksena dem kinderlosen Gaṇḍûsha zuführte, Hariv. 1940. N. pr. eines Nâgarâǵa Vjutp. 85. — 3) m. oder n. *ein best. Metrum,* 4 Mal — — ⏑ Colebr. Misc. Ess. II, 158 (III, 5). — 4) f. ई a) *Puppe* H. an. Med. = शारिशृङ्खला (s. d.) Trik. 2,10,18; vgl. पञ्चनी, पञ्चमी, पञ्चारी. — b) *eine Art Gesang* H. an. Med. — Das Wort wird wohl पञ्चन् *fünf* enthalten. Vgl. पाञ्चाल, पाञ्चालायन, पाञ्चालि, पाञ्चाल्य.

पञ्चालिक (vom vorherg.) 1) adj. *zu den* Pañkâla *in Beziehung stehend:* राजन् *ein Fürst der* P. MBh. 5,7504; wohl nur fehlerhaft für पा°. — 2) m. pl. *die* Pañkâla Bhâg. P. 9,22,3. — 3) m. *ein best. giftiges Insect* Suçr. 2,288,3. — 4) f. °लिका a) *Puppe* Bhar. zu AK. 2,10,29. Trik. 3,3,30. Med. k. 197. — b) *eine Art Gesang* Trik. Med. — Vgl. पञ्चाली, पाञ्चाली.

पञ्चालचण्ड (प° + च°) m. N. pr. eines Lehrers Ind. St. 1,391.

पञ्चालपदवृत्ति (प° + पद - वृ°) f. Bez. *einer best. lautlichen Erscheinung* Ind. St. 4,231.

1. पञ्चावट = 1. पञ्चवट 1. Hâr. 48.

2. पञ्चावट = 2. पञ्चवट 1: उगाम पञ्चावटमाश्रमम् R. 3,20,37. fg.

पञ्चावत्त (पञ्चन् + अवत्त) adj. *fünffach getheilt* Çat. Br. 1,7,2,8. 8,4,12. 11,7,4,4. Kâtj. Çr. 3,4,6. Gobh. 1,8,4. Davon nom. abstr. °ता f. Schol. zu Kâtj. Çr. 404,24. °त्व n. 344,3.

पञ्चावत्तिन् (von पञ्चावत्त) adj. *derjenige, welcher die Fünftheilung*

hat, übt Gobh. 1,8,9. 14. Âçv. Gṛhj. 1,10. Schol. zu Kâtj. Çr. 155,11. 157,2.

पञ्चावर्तीय (wie eben) adj. *nach Art der Fünftheilung behandelt:* आज्य TBr. 1,7,1,5.

पञ्चावयव (पञ्चन् + अव°) adj. *fünfgliederig:* वाक्य (*Schlussform*) Tarkas. 32.

पञ्चावस्थ (पञ्चन् + अवस्था) m. *Leichnam* (*im Zustande der fünf Elemente befindlich*) Trik. 2,8,61.

पञ्चावि (पञ्चन् + अवि) adj. f. पञ्चावी *fünf Lammzeiten* d. h. *fünfmal sechs Monate zählend* VS. 18,26 (पञ्चाविः!). 21,14. 24,12. 28,26.

पञ्चाविक (पञ्चन् + आविक) n. *die fünf Dinge vom Schafe* (vgl. पञ्चगव्य, पञ्चाज) Suçr. 2,420,7.

पञ्चाश (von पञ्चाशत्) adj. 1) *der 50ste* MBh. 1—8 und R. in den Unterschrr. der Adhjâja und Sarga. — 2) *mit 50 verbunden:* °शं शतम् *150,* °शं सहस्रम् *1050;* vgl. P. 5,2,46.

पञ्चाशक 1) adj. = पञ्चाशत् *fünfzig:* °कैः श्लोकैः Varâha-P. in Verz. d. Oxf. H. 62, *a*, 36. — 2) f. °शिका *eine Zusammenstellung von fünfzig:* श्लोक° Kaurap. am Ende in der Unterschr.; vgl. चौर°, षट्पञ्चाशिका.

पञ्चाशच्छस् (vom folg.) adj. *zu je fünfzig* Âçv. Gṛhj. 9,2.

पञ्चाशत् (पञ्चन् + दशत्; vgl. विंशति, त्रिंशत्, चत्वारिंशत्) f. *fünfzig* P. 5,1,59. Siddh. K. 247, *b*, 3. AV. 5,15,5. 6,25,1. तिस्रः पञ्चाशतः ṚV. 1,133,4. आ पञ्चाशता (याहि) 2,18,5. 4,16,13. ये मे पञ्चाशतं ददुरश्वानाम् 5,18,5. Ait. Br. 7,18. Çat. Br. 10,2,4,8. M. 8,297. 322. R. 5,6,19. 20. °शतेषूणाम् MBh. 6,5421. 7,1377. °शतं कन्याः 1,3183. शरैः °शता 6,5428. R. 1,23,15. 16. 67,4. Siṅhâs. 46. Râga-Tar. 2,142. Bhâg. P. 9,6,43. मार्गणैः °शद्भिः MBh. 7,652. N. 26,2. Schol. in der Einl. zu Kaurap. °शत् die Stelle des acc. vertretend: पञ्चाशद्ब्राह्मणा दाप्यः M. 8,268. मुखं योजनपञ्चाशत्क्रमेयम् R. 5,1,45. Kathâs. 44,77. अर्ध° *fünfundzwanzig* M. 8,268. एकोन° *neunundvierzig* Mârk. P. 23,52.

पञ्चाशति f. dass.: द्वीपाराणां दशशती पञ्चाशत्यधिकाभवत् Râga-Tar. 5,71. — Vgl. त्रिंशति.

पञ्चाशत्क (von पञ्चाशत्) adj. f. आ *fünfzigjährig* Kâm. Nitis. 7,44.

पञ्चाशत्तम (wie eben) adj. *der 50ste* MBh. 9—14 und Hariv. in den Unterschrr. der Adhjâja. °वर्ष Schol. zu Kâtj. Çr. 293,3

पञ्चाशद्धा (wie eben) adv. *in 50 Theile:* एकोन° *in 49 Theile* R. Gorr. 1,48,1.

पञ्चाशद्भाग (पञ्चाशत् + भाग) m. *der 50ste Theil* M. 7,130.

पञ्चाशिका s. u. पञ्चाशक.

पञ्चाशीत (vom folg.) adj. *der 85ste* MBh. 1. 3. 5—8. 12—14 und Hariv. in den Unterschrr. der Adhjâja.

पञ्चाशीति (पञ्चन् + अशीति) f. *fünfundachtzig* MBh. in den Unterschrr. der 185sten Adhjâja.

पञ्चाशीतितम (vom vorherg.) adj. *der 85ste* R. 2. 5. 6 in den Unterschrr. der Sarga.

पञ्चास्य (पञ्चन् + आस्य) 1) adj. f. आ *a*) *fünfgesichtig, fünfköpfig:* ह्रानेत्र Hariv. 12783. von Schlangen MBh. 7,1565. 5952. 8,2545. Hariv. 2685. 3657. R. 3,74,22. 5,47,23. — *b*) *fünfspitzig*, von Pfeilen: कार्ष्णिः पञ्चास्य(न्) चितेय बाणान् MBh. 7,1710. — 2) m. *Löwe* AK. 2,5,1. H. 1284. Dharmaviv. 7 in Haeb. Anth. 508. — Vgl. पञ्चमुख.

1. पञ्चाह (पञ्चन् + अहन्) m. *ein Zeitraum von fünf Tagen:* °केन Kathâs. 41,26.

2. पञ्चाह (wie eben) 1) adj. *fünftägig.* — 2) m. *ein* Soma-*Opfer mit fünf* Sutjâ-*Tagen* Çat. Br. 12,2,2,12. Pañkav. Br. 21,13,9. Kâtj. Çr. 23,4,1. 4. 5,2. Lâṭj. 10,4,1. fgg.

पञ्चाह्निक (von पञ्चाह *fünf Tage*) adj. *fünf* (*Feier-*) *Tage enthaltend* Schol. zu Kâtj. Çr. 463,2 v. u. 553,24.

पञ्चिका s. u. पञ्चक.

पञ्चिन् (von पञ्चन्) adj. *fünftheilig:* ऐनं पञ्चिन्यै जनतायै कृविनो गच्छन्ति Ait. Br. 3,31. स्तोम Lâṭj. 6,6,14. *mit diesem* Stoma *versehen* 8,5,23. 25.

पञ्चीकृ (von पञ्चन् + 1. कृ) *zu fünf machen; machen, dass Etwas alle fünf Elemente enthält:* °कृत Vedântas. (Allah.) No. 68. 70. अ° 42. Davon nom. act. °करण n. 68. 69. °वार्त्तिक Verz. d. P. H. No. 99.

पञ्चेध्मीय (von पञ्चन् + इध्म) adj. *wobei fünf Feuerbrände angewandt werden:* रात्रेर्निर्शायां पञ्चेध्मीयेन यजेत Âpastamba beim Schol. zu TS. S. 93,7.

पञ्चेन्द्र adj. = पञ्चेन्द्राण्यो देवतास्य Schol. zu P. 1,2,49 und 4,1,88, Vârtt. 2.

पञ्चेन्द्रिय (पञ्चन् + इन्द्रिय) adj. *fünf Sinnesorgane habend* H. 22. MBh. 5,1047 = 12,8782.

पञ्चेषु (पञ्चन् + इषु) m. *der Liebesgott* (*der Fünfpfeilige*) Trik. 1,1,37. H. 16. Halâj. 1,32. Bhartṛ. 1,64. Spr. 866. Sâh. D. 42,17.

पञ्चौदन (पञ्चन् + ओदन) adj. *mit dem fünffachen Mus zugerichtet* (nämlich अज): पञ्चौदनं पञ्चभिरङ्गुलिभिर्दर्व्योद्धर पञ्चधैतमोदनम् AV. 4,14,7. 9,5,8. fgg.; vgl. अजं च पचत पञ्च चौदनान् 37. — Vgl. पाञ्चौदनिक.

पञ्होदित्त m. N. pr. eines Mannes Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,544,4.

पञ्ज् eine Sautra-Wurzel in der Bed. आवरण (wegen पञ्जर).

पञ्जक m. N. pr. eines Mannes Râga-Tar. 8,370.

पञ्जर gaṇa संकाशादि zu P. 4,2,80. n. AK. 3,6,2,31. Siddh. K. 249, *b*, 1. 1) n. *Käfig, Gitterbehälter* Bhar. zu AK. ÇKDr. ते बद्धाः शरजालेन शकुन्ता इव पञ्जरे MBh. 3,14990. काकं पञ्जरे बद्ध्वा 12,8061. पञ्जरान्तरसंचारी शकुन्त इव 14,2233. Hariv. 10268. R. 2,65,6. 5,15,35. Ragh. 5,74. Vikr. 41. Megh. 83. Pañkat. III, 144. Vet. in LA. 20,10. Çuk. ebend. 38, 15. 39,20. Suçr. 1,344,8. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,504, Çl. 12. Uneig.: नाराचपञ्जराणि Kathâs. 18,14. शयानं शरपञ्जरे Bhâg. P. 1,9, 25. इषुवद्धपञ्जराद्विनिर्गतः 8,11,26. भुजपञ्जरमध्यवर्तिन् Pañkat. I, 224. अर्थ° 427. Ausnahmsweise in comp. mit *dem was gefangen gehalten wird:* चरण° Bhâg. P. 5,2,10. — 2) *Gerippe, Skelet,* n. Bhar. zu AK. (*die Rippen* Colebr. und Wils. nach ders. Aut.). m. Gaṭâdh. im ÇKDr.; vgl. अस्थि° und पिशितपङ्कावनद्धास्थिपञ्जरमयी (नारी) Prab. 71,1. — 3) m. *Körper* Trik. 2,6,19. — 4) m. *das* Kalijuga. — 5) m. *eine an Kühen stattfindende Reinigungsceremonie* (गवां नीराजनाविधि) Sârasvatâbhidhâna im ÇKDr. — 6) n. wohl *bestimmte Gebete und Formeln, mit denen man eine Gottheit gleichsam gefangen hält:* वैष्णवं पञ्जरम् Vâmana-P. in Verz. d. Oxf. H. 46, *b*, Kap. 17. विष्णुपञ्जरस्तोत्र Verz. d. Pet. H. No. 42. — Vgl. पाञ्जर्य.

पञ्जरक (von पञ्जर) 1) m. oder n. *Käfig:* (कपोतिकाम्) पञ्जरके ऽक्षिपत् MBH. 12, 5484. PAÑKAT. III, 143. 192, 6. — 2) f. पञ्जरिका wohl = पञ्जर 6: द्वादशपञ्जरिकास्तोत्र Verz. d. Pet. H. No. 60.

पञ्जराखेट (पञ्जर + आखेट) m. *ein zum Fischfang dienender durchbrochener Korb* TRIK. 1,2,15.

पञ्जल m. *ein best. Knollengewächs* (कोलकन्द) RÁGAN. im ÇKDR.

पञ्जि und **पञ्जी** f. 1) *eine Rolle zum Aufwickeln von Garn* ÇABDAM. im ÇKDR. — 2) *Almanach, Kalender:* दैवज्ञवक्त्रेण शृणोति पञ्जीं शत्रुक्षयं याति शशीव कृष्णे । इति दैवज्ञाः । ÇKDR. — 3) viell. *Register* (ग्रन्थविशेष ÇKDR.): प्रणम्य विघ्नेश्वरपादपद्मौ सरस्वतीं तां कुलदेवतां च । शिशुप्रबोधाय कुलस्य पञ्जी विविच्यते श्रीयुतमिश्रकेण । इति ध्रुवानन्दमिश्रः । ÇKDR.

पञ्जिका (vom vorherg.) f. AK. 3,6,4,7. 1) *eine Rolle zum Aufwickeln von Garn* HÁR. 213. — 2) *ein Commentar, der jedes Wort erklärt und zerlegt,* BHAR. zu AK. ÇKDR. H. 256. Verz. d. Oxf. H. N. 415. 416. उपलेख° Verz. d. B. H. No. 42. कातन्त्रवृत्ति° (ungenau कातन्त्र° COLEBR. Misc. Ess. II, 45; schlechtweg पञ्जिका genannt in der PRAUḌHAMANORAMÂ Ind. St. 4, 173) Verz. d. Oxf. H. No. 377. °प्रदीप ebend. 176, *a*, 4. COLEBR. Misc. Ess. II, 49. — 3) *Almanach, Kalender* BHAR. zu AK. ÇKDR. — 4) *ein Buch, in welches die Einnahmen und Ausgaben eingetragen werden,* BHAR. zu AK. ÇKDR. — 5) *das vom Todtenrichter* Jama *geführte Register über die Thaten der Menschen* TRIK. 1,1,73. — Fehlerhaft für पञ्चिका COLEBR. Misc. Ess. I, 36. 83.

पञ्जिकाकारक (प° + 1. का°) m. *Schreiber* GAṬÂDH. bei WILS. पञ्जिकारक ÇKDR. nach ders. Aut. Nach ÇKDR. und WILS. beide Formen auch *Kalendermacher.*

पञ्जीकार (प° + 1. कार) m. *Schreiber* TRIK. 2,10,2. auch *Kalendermacher* WILS.

पट् (पैटति *gehen, sich bewegen* DHÂTUP. 9,9), पाटैयति (*sprechen* oder *leuchten* DHÂTUP. 33,79) *spalten, aufschlitzen, zerreissen, aufreissen:* काष्ठान्यपाटयत् MBH. 3,16747. पाटितानां काष्ठवत् HARIV. 3597. KATHÂS. 28,157. PAÑKAT. 10,7.9. (नगरम्) मध्येन पाटयामास क्रकचो दार्विवोच्छ्रितम् MBH. 3,862. शूले वा तिष्ठतमिव पाट्यतां क्रकचेन वा MĀRK. P. 176,2. भित्तिषु मया निशि पाटितासु 47,16. RÂGA-TAR. 3,92. द्विधा SUÇR. 1,56,14. 101,4. कुक्षिम् 279,9. 2,90,4. 340,10. RÂGA-TAR. 5,439. fg. KATHÂS. 26, 222. fg. स्वमङ्गं पाटयामास स्वयं दन्तनखक्षतैः 20,121. 29,86. MBH. 6,1781. DEV. 6,13. पाटितललाट PAÑKAT. 217,22. (भुजंगम्) मुखतः पाटयामास शस्त्रेण निशितेन MBH. 3,2389. पाट्यमानो वज्रेण गर्भः HARIV. 249. 4316. fg. R. 4, 8,12. RÂGA-TAR. 3,2. BHÂG. P. 6,18,62. पाटितजिह्व KATHÂS. 22,200. पाटयित्वा स्वहस्तेन स्वोत्तरीयम् 20,155. fg. VID. 182. RÂGA-TAR. 3,527. दक्षिणां पाटयेल्लोष्ठम् JÂGÑ. 2,94 (ST. *zerreissen lassen*). दर्भपाटिततलेन पाणिना RAGH. 11,31. KATHÂS. 13,43. जलदान्यपाटयन्निव MBH. 3,1716. तमः HARIV. 9744. DAÇAK. in BENF. Chr. 187,18. पाटितानि — सिंहनादेन महता हृदयानि मनांसि च HARIV. 12866. *ausreissen:* चक्षुरेकमपाटयत् KATHÂS. 28,24. Für das med. haben wir nur die Stelle: त्वचं पाटयिष्ये विविधैः कङ्कपत्त्रिभिः MBH. 14,853. pass. पाट्यते *sich spalten* SUÇR. 2, 464,16. पाटित = भिन्न = दारित H. 1488. — पट्, पटयति (ग्रन्थे oder वेष्टने wegen पट) DHÂTUP. 35,5.

— अव (पाटयति) *zerspalten* SUÇR. 1,32,12. pass. °पाट्यते *sich spalten* 297,2. — Vgl. अवपाटिका.

— आ (पाटयति) *spalten* SUÇR. 2,22,19.

— उद् (पाटयति) *abspalten, abschlitzen, abreissen:* फलकम् ÇÂÑKH. ÇR. 17,1,2.8. SUÇR. 1,56,15. दन्तैर्नोत्पाटयेन्नखान् M. 4,69. *aufreissen, aufschlitzen:* शर्करोत्पाटिताङ्घ्रिक RÂGA-TAR. 5,432. पेटाम् so v. a. *öffnen* PAÑKAT. 222,5. pass. *sich spalten* SUÇR. 2,313,9. 310,5. — *ausreissen, von seinem Platze fortreissen:* उत्पाट्य दोर्भ्यां द्रुमम् MBH. 1,7076. 3,11121. 12377. धार्तराष्ट्रं वनम् 4,1983. HARIV. 6623. 6983. 7464. R. 6,26,18. 30, 20. 83,58. RAGH. 15,19. सकाननवनं गिरिम् HARIV. 3920. 3923. 3925. 8997. R. 6,32,18. 83,30. KUMÂRAS. 2,43. BHÂG. P. 8,6,33. H. 1480. स्तम्भं सभायाः HARIV. 6755. RÂGA-TAR. 4,327. स्वतेजसोत्पाटितलोकशल्यः BHÂG. P. 4,16,27. कीलकम् PAÑKAT. 10,11 (ed. orn. 6,6). केशान् R. 3,57,25. अक्षिणी BHÂG. P. 5,26,35. PAÑKAT. 72,12. चकार्य दोर्भ्यामुत्पाट्य भीमो महाम् *von seinem Platze fortreissen* MBH. 4,359. त्वामनुत्पाट्य मूलतः *von Grund aus vernichten* R. 6,88,19. RÂGA-TAR. 4,140. तिमिम् 503. *verscheuchen, entfernen:* रजनिसराजस्य भयमुत्पाटयाम्यहम् R. 6,37,87. नृपम् RÂGA-TAR. 1,297. राज्यात् *von der Herrschaft* —, *von der Regierung entfernen, entthronen* RÂGA-TAR. 5,298. auch ohne राज्यात् dass. 4,400. 5,279. 291 (vgl. उत्पाटन 255. 292). Bei TROYER häufig ठ st. ट gedruckt. — Vgl. उत्पट, उत्पल, उत्पाट fgg.

— समुद् (पाटयति) *ausreissen:* शिंशपाम् R. 5,39,23. महागिरिम् HARIV. 12181. R. 6,36,11. यूपान् MBH. 12,10242. चक्रं च दन्तवान्कृष्णः समुत्पाट्य स्वचक्रतः DEV. 2,20. fg. *ausziehen, abreissen:* तस्य समुत्पाट्य पुनः स्त्रीवेशम् KATHÂS. 7,84. *von der Regierung ausschliessen, entthronen* RÂGA-TAR. 5,286. 297.

— विनि *zerspalten:* चक्रेण नक्रवदनं विनिपाट्य BHÂG. P. 2,7,16.

— वि (पाटयति) *zerspalten, zerreissen:* कदलीस्तम्भम् MBH. 12,591. 8,2885. केतकबर्हे नखाग्रैः RAGH. 6,17. विपाटिताभ्यामोष्ठाभ्याम् HARIV. 4310. उदरम् KATHÂS. 26,183. 218. गर्भम् 255. BHÂG. P. 8,3,33. माम् 4,17, 21. 8,11,35. कुक्षाः MBH. 6,1392. 8,755. *ausreissen, entwurzeln:* वात्यावेगविपाटितं विटपिनम् RÂGA-TAR. 5,477. *zerreissen* so v. a. *vernichten, zerstören:* सहस्रखण्डे स्वकृतं सूत्रम् — शौनकेन विपाटितम् SHAḌGURUÇISHJA bei MÜLLER, SL. 238, 8. viell. *aufschliessen* in übertr. Bed.: विपाटितारिष्ट *das Glück* RÂGA-TAR. 3,482.

पट m. (VOP. 26,30), f. (ई gaṇa गौरादि zu P. 4,1,41) und n. AK. 3,6, 4,42, v. l. 1) *gewebtes Zeug, ein Stück Zeug, Gewand, Laken;* m. n. AK. 2,6,3,17. MED. ṭ. 19. m. (nur dieses zu belegen) H. 667. HALÂJ. 2,393. पटं वगत्त्यो तस्मिंस्तल्पे MBH. 1,806. ततः सा पटमादाय कृत्वा बहुगुणं तदा । बबन्ध नेत्रे स्वे 4376. पादावचच्छाद्य पटान्तेन 8421. 3,2810. fg. 9958. पटेनाग्निं प्रज्वलितम् 8,4380. 6,2599. पटान्तमाधाय मुखे HARIV. 7099. अवेष्टयन्त लाङ्गूलं जीर्णैः कार्पासिकैः पटैः R. 5,49,5 (vgl. 50,138, wo पट्टैः st. पटैः steht). TATTVAS. 22. KAP. 1,10. SUÇR. 1,170,8. MṚKKH. 33,14. fgg. 76,8. 17. 91, 7. BHARTṚ. 3,24. ÇÂK. 69,11. VARÂH. BṚH. 26 (25), 32. KATHÂS. 12,160. 162. 26,78. fg. SOM. NAL. 104. AMAR. 37. RÂGA-TAR. 1,295. 299. 5,420. 6, 102. BHÂG. P. 1,9,30. 4,19,25. 6,3,12. MÂRK. P. 8,177. PAÑKAT. I,39. 60, 28. 132,24. HIT. 80,15. ÇIÇ. 4,52. SÂH. D. 47,6. DHÛRTAS. 70,4. Schol. zu GAIM. 1,21. Schol. zu KÂTJ. ÇR. 660, 1 v. u. LALIT. ed. Calc. 297,8. कटी° RÂGA-TAR. 5,419. °चोर HALÂJ. 2,185. am Ende eines adj. comp. f.

था Bhâg. P. 6,13,12. रक्तपटीकृत *verwandelt in Einen, der ein rothes Gewand trägt*, Pańkat. I, 36. Vgl. ग्रानन्द°, ऊर्णा°, कला°, काण्ड°, कृ°, धृत° (auch Ragh. 9,34. am Ende eines adj. comp. f. ग्रा Râǵa-Tar. 4,535). प्रच्छादन°, मुख°, वस्त्र°. — 2) = पट्ट *Tafel, Platte* (auf die ein Gemälde, eine Urkunde aufgetragen wird); m. n. = चित्रपट Med. (ग्रज्ञाः) स्ववर्णैर्वा पटे लेख्याः Jâǵń. 1,297. दत्त्वा भूमिं निबन्धं वा कृत्वा लेख्यं तु कारयेत् — पटे (v. l. पट्टे) वा ताम्रपट्टे वा 317. fg. Stenzler an beiden Stellen: *ein Stück Zeug*. कुरुपाण्डवसेने ते हस्त्यश्वरथसंकुले । शुशुभाते रणे ऽतीव पटे (loc.) चित्रगते इव ॥ MBh. 6,1662. पटे चित्रमिवार्पितम् 7,1044. 13,7692. महति चित्रन्यस्तं पटे यथा 9,43. चित्रं पटगतं यथा 15,887. ग्रलिखत्स महादेवीं योगनन्दं च तं पटे Kathâs. 5, 29. Vgl. चित्र° (= चित्रपट्ट), गोत्र°, नान्दी°. — 3) m. N. eines Baumes (s. पियाल) AK. 2,4,2,15. Med. Vgl. चार°, धनुः°. — 4) m. *ein best. Vogel* Lalit. ed. Calc. 398,8. पउ und पटु in den Hdschrr. von Foucaux; im Tibetischen steht unübersetzt पतकुश st. पटक्रोश, so dass hier aus zwei Vögeln einer geworden ist; vgl. Lalit. 301 in der N. — 5) = पुरस्कृत: Viçva im ÇKDr. *any thing well made or polished* Wils. in der 2ten Aufl., *agreement* in der 1sten Aufl. — 6) f. ई a) *eine besondere Art Zeug* Çabdar. im ÇKDr. — b) *Vorhang* (auf dem Theater) Trik. 2, 6,35. पटीक्षेपो न कर्तव्य ग्रार्तराजप्रवेशयोः Bhar. beim Schol. zu Çâk. 46, 18; vgl. ग्रपटी, ग्रपटीक्षेप. — 7) n. = पटल *Dach* Bhar. zu AK. 2,2,14. ÇKDr. — 8) पट (als Suffix angesehen) am Ende eines comp. = विस्तार P. 5, 2,29, Vârtt. 5. ग्रविपटः Sch. — ग्रलंपट, welches wir in ग्रलम् + पट zerlegt haben, ist zu streichen, da a. a. O. लिम्पट gelesen wird. पटी s. u. पटि.

पटक m. 1) *Baumwollenzeug* Vjutp. 212. — 2) *Lager* (शिबिर) Çabdam. im ÇKDr. = ग्रामार्ध H. 962, v. l. für पाटक.

पटकार (पट + 1. कार) m. *Weber* Çabdârthak. bei Wils. Nach ÇKDr. und Wils. auch *Maler*.

पटकुटी (पट + कु°) f. *Zelt* H. 681. Halâj. 2,296. *Filzzelt* Vjutp. 131.

पटच्चर 1) m. a) *Dieb, Räuber*; = पाटच्चर Bhar. zu AK. 2,10,25. ÇKDr. °निकृत्ता च कात्तूपाधिपतिस्त्वया MBh. 1,6996. 7,1010. — b) pl. N. pr. eines Volkes gaṇa पलद्यादि zu P. 4,2,110. शूरसेना भद्रकारा बोधाः शाल्वाः पटच्चराः MBh. 2,590. 1108. 4,11. 6,2081. — 2) n. *ein abgetragenes Kleid* AK. 2,6,2,16. Trik. 2,6,33. H. 678. Halâj. 2,395.

पटत् onomatop. P. 6,1,98, Sch. पटिति (= पटत् इति) ebend. (vgl. Siddh. K. zu P. 5,4,57). पटत्पटदिति, पटत्पटेति, पटत्पटिति 99, Sch. पटपटाकरोति, °भवति, °स्यात् 5,4,57, Sch. 6,1,100, Sch. °कृत्य 1,4,61. Sch. पटपटायति 8,1,12, Vârtt. 6, Sch. °ति und °ते P. 3,1,13, Sch. Vgl. zu den verschiedenen Formen auch Vop. 7,88. 21,9; hier noch die verbale Form पटपटाति.

पैटत्ककन्थ (पटत्क wohl N. pr. + कन्था) n. N. pr. einer Stadt gaṇa चिह्णादि zu P. 6,2,125.

पटभास Daçak. 71,4. nach dem Schol. m. = प्रेक्षणसाधन *ein Instrument zum Sehen*.

पटभेदन n. = पुटभेदन Lois. zu AK. 2,2,1.

पटमण्डप (पट + म°) m. *Zelt* Çabdar. im ÇKDr., Ragh. 5,73.

पटमय (von पट) n. (sc. गृह) dass. Trik. 2,6,34.

पटय्, °यति denom. von पटु P. 1,1,57, Sch.

पटर gaṇa गौरादि zu P. 4,1,41. °री f. ebend. 1) m. oder n. oxyt. *Streifen* (des Sonnenlichts): ग्रर्वाङ् सुवर्णैः पटरैर्वि भाति AV. 13,3,16. — 2) m. N. der dritten unter den sieben Sonnen Taitt. Âr. 1,7,1. 3. 16,1. पटल VP. 632, N. 6. — 3) adj. als Bein. des Varuṇa: पटरा विक्लिधः पिङ्गः । एतद्वरुणलक्षणम् Taitt. Âr. 1,1.3. पटो वस्त्रसदृशश्चर्मविशेषो ऽस्यास्तीति पटरः Sâj.

पटरक m. *eine best. Pflanze*, = गुन्द्र Râǵan. im ÇKDr.

पटल Uǵǵval. zu Uṇâdis. 1,106. m. n. Trik. 3,5,12. 1) n. *Dach* AK. 2,2,14. 3,4,26,203. H. 1010. an. 3,661. Med. l. 104. fg. Hâr. 132. Viçva bei Uǵǵval. गृहपटले Varâh. Bṛh. S. 44(43),8. दर्भे मुञ्चत्युटजपटलं वीतनिद्रो मयूरः ad Çâk. 78. °प्रान्त AK. 2,2,14. पटलान्त Halâj. 2,148. Nach Bhar. zu AK. und H. 1010, v. l. auch पटली f. — 2) n. *Hülle, Decke, Schleier*: ग्रक्ष्णो विघटितं तिमिरपटलम् Prab. 116,15. गलिततमःपटलांशुक Sâh. D. 62,4. विकल्प° Çântiç. 4,21. विध्वस्तमोहपटला adj. Bhâg. P. 3,33,1. ग्रविद्यापटलं बिभित्सवः 14,26. Spr. 36. v. l. Hierher viell. auch MBh. 4,1011. Häufig in comp. mit einem Worte, das *Wolke* bedeutet, MBh. 3,14222. Hariv. 3939. 4998. 13820. Bhartṛ. 1,43. जलधरपटलं ज्ञानताराधिपस्य 70. Pańkat. I, 373 = V, 29. नीलपटैरिव जलदपटलैरावृते (so hat die v. l. st. जलपटलैरावृते) नभस्तले Hit. 80,15. Gît. 2,6. Spr. 806. पटलैर्घनोदानाम् Çiç. 4,52. ग्रभ्रपटली (die v. l. °पटल) Bhartṛ. 3,36. An vielen Stellen würde *Wolkenmasse* (vgl. 7) besser als *Wolkendecke* passen. — 3) n. *Membran* (am Auge) Suçr. 2, 338,10. 303,11. 18. 315,10. fgg. — 4) m. *krankhafte Hülle auf dem Auge, Staar* oder dergl. Uǵǵval. zu Uṇâdis. 1,106. Suçr. 2,277,4. n. = नेत्रच्छद्, नेत्ररोग, दृग्रोग AK. 3,4,26,203. H. an. Med. Viçva a. a. O. Vgl. नील°. — 5) n. *Korb* H. an. Med. Viçva a. a. O. — 6) m. n. *Abschnitt, Abtheilung in einem Buche* Trik. 3,2,24 (masc.) इति नु पूर्वं पटलम् ग्रथोत्तरम् Ait. Br. 1,21. 22. Âçv. Çr. 4,6. 7. Çâńkh. Çr. 14,9,20. 13,21,2. Bez. *der Abtheilungen* im ṚV. Prât. (4,7. 6,4) und andern Werken. Verz. d. B. H. 72,2. 92 (46). m. Verz. d. Oxf. H. No. 145 (am Anf. und 90,a,29). No. 148; vgl. u. गोड 1, d. Nach Çabdar. im ÇKDr. und bei Wils. m. f. (ग्रा Wils.) = ग्रन्थ. — 7) n. (nach AK. und Med. auch f.) *Klumpen, Masse, Menge* (sg. und pl.) AK. 3,4,26, 203. H. 1411. H. an. Med. Halâj. 4,2. Viçva a. a. O. कोपाध्यपटलं यस्य कोषवृद्धिकरैर्नरैः । ग्राप्तैस्तुष्टैश्च सततं चीयते स नृपोत्तमः ॥ MBh. 12,4249. छत्त्राकारं तु पटलं सरघाः — ये कुर्वन्ति Râǵan. (s. u. छात्त्रक 2.). सरघाव्याप्तैः क्षौद्रपटलैः Ragh. 4,63. मुक्ता° 13,17. तनुवस्त्रपटलावनद्धेन शृङ्गेण Suçr. 1,40,6. धूलि°, पांशु°, रजः° Kull. zu M. 4,102. Prab. 79,5. 85,4. फेनपटलैः 80,9. तारका° Gît. 7,24. पाटलि° 1,30. ग्रब्द° Râǵa-Tar. 3, 529. मयूख° Kaurap. 18. ग्रंशुपटलपाटितध्वान्तजाल Daçak. in Benf. Chr. 187,18. Vgl. u. 2 am Ende. — 8) n. *Gefolge* (परिवार, परिच्छद) H. an. Med. Viçva a. a. O. — 9) n. *ein zur Zierde oder als Sectenzeichen mit Farbe aufgetragener Fleck auf der Stirn oder auf andern Theilen des Körpers* (तिलक) H. an. Med. Viçva a. a. O. — 10) m. N. einer der sieben Sonnen am Ende der Welt (vgl. पटर) VP. 632, N. 6. — 11) m. f. = वृन्द *Baum* (v. l. वृत्त *Blatt-, Fruchtstiel*) Çabdar. im ÇKDr. — 12) *the filing of suits* Hall in Journ. of the Am. Or. S. 7,41. — Vgl. ग्रन्त° (auch Râǵa-Tar. 6,287).

पटलक (von पटल) Haufen: पटलके स्थितमाभरणम् Kathâs. 43,27.

पटवाप m. Zelt Trik. 2,6,34 fehlerhaft für पटवास, wie man aus dem Inhaltsverzeichniss ersieht.

1. पटवास पट + वास Wohnung) m. Zelt Çabdar. im ÇKDr.; vgl. पटवाप.

2. पटवास (पट + वास Kleidung) m. Schurz, Unterrock (शाटी) Çabdar. im ÇKDr.

3. पटवास (पट + वास Wohlgeruch) m. wohlriechendes Pulver (das in die Kleider gestreut wird: अगुरुशीरपत्रभागैः मूलैर्नार्धेन संयुतश्चूर्णः। पटवासः प्रवरो ऽयं मृगकर्पूरप्रबोधेन ॥ Varâh. Bṛh. S. 76, 18 der Schol. पुटवासम्). Râga-Tar. 4, 127. Gît. 1, 35. अगमत्कैतकं रजः । तद्योधवारवाणानामयत्नपटवासताम् Ragh. 4,55. °वासक m. dass. AK. 2,6,2,41. H. 637.

पटवेश्मन् (पट + वे°) n. Zelt Wils.

पटव्य adj. von पटु in der Bed. तस्मै हितम् P. 5,1,5, Sch.

पटह m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2,4,31. Siddh. K. 251, b, 5. 1) m. n. (nur das m. zu belegen) Trommel, Pauke AK. 1,1,7,6. 2,8,2,76. 3,4, 1,3. Trik. 1,1,119. 3,3,82. H. 294. 799. an. 3,768. Med. h. 19. Halâj. 1,97. 5,55. MBh. 6,110. R. 4,38,34. 6,19,14. Suçr. 2,276,9. Bhartr. 3, 73. Ragh. 9,71. Varâh. Bṛh. S. 42 (43), 59. Pañkat. 20.8. अथाद्यत्त पटहान् Dev. 2,54. अमय कृत्स्ने ऽत्र पुरे °घोषणाम् Kathâs. 24,30. अमयामास पटहम् 52. °भ्रमणा 26,92. °प्रोद्घोषणा 24,231. सर्वत्र पटहशब्देन घोषणामाज्ञापयामास Pañkat. 261,7. ed. orn. 56,8. नगरे पटहो दापितः 6. °घोषक Kathâs. 26,95. अघोष्यत सर्वत्र पटहानन्तरं वचः 24,54. 232. दत्वा पटहघोषणाम् 33,148. घोष्यमाणं सपटहं पुरे तस्मिन्निदं वचः 26,93. Vid. 253. वध्य° Mṛkkh. 84,2. 172,20. विवाह° 21. कुर्वन्संध्याबलिपटहतां शूलिनः Megh. 35. Vgl. यशः°. — 2) m. das Beginnen, Unternehmen (आरम्भ, समारम्भ) Trik. 3,3,458. H. an. Med. Çabdar. im ÇKDr. — 3) m. das Beschädigen, Verletzen (हिंसन) Çabdar.

पटाक 1) m. parox. Vogel Uģģval. zu Uṇâdis. 4,14; vgl. पेटाक. — 2) f. आ = पताका H. 750, Sch. Çabdar. im ÇKDr.

पटाक्षेप (पट + अक्षेप) m. das Nichtwegziehen des Vorhangs (auf dem Theater): प्रविश्य पटाक्षेपेण Çâk. 46, 18. v. l. 78, 14. 85, 17. Mâlav. 56, 17. Mṛkkh. 97,25. v. l. Die richtige Lesart wird wohl überall अपटीक्षेपेण sein; vgl. पटीक्षेपो न कर्तव्य आर्तराजप्रवेशयोः Bhar. beim Schol. zu Çâk. 46,18.

पटालुका f. Blutegel Trik. 1,2,25. — Vgl. जलुका u. s. w.

पटि f. 1) eine Art Zeug, = पटभेद Med. t. 22. पुस्तकच्छादनयोग्यानि पटिकर्पटादीनि बहुमूल्यानि Pañkat. 236,25. — 2) = वागुलि Med. Wohl kein Fehler für वागुलि, da पटि auch in dieser Bed. ein f. sein soll; oder ist etwa eine Betelträgerin gemeint? — 3) eine best. Pflanze, = कुम्भिका Med. — पटी s. u. पट.

पटिका (von पटी) f. gewebtes Zeug Lîlâv. im ÇKDr.

पटिति s. u. पटत्.

पटिमन् m. nom. abstr. von पटु gaṇa पृथ्वादि zu P. 5,1,122. Schol. zu P. 6,4,155.

पटिष्ठ und पटीयस् s. u. पटु.

पटीर Uṇâdis. 4,30. m. Spielball (कन्दुक; dagegen कण्टक Dorn Siddh. K.); der Liebesgott (auch nach Uṇâdiv. im Saṁkshiptas., aber hier n.!); Sandelbaum (auch nach Çabdar.) Uģģval.; n. Catechu (खदिर n.); Bauch; was geraubt werden kann (हरणीय) Uṇâdiv. im Saṁkshiptas. ÇKDr.; Sieb; Höhe (तुङ्ग); Rettig; Feld; Wolke; Bambusmanna (वेणुसार); Katarrh (वातिक) Çabdar. im ÇKDr.

पटु Uṇâdis. 1,19. 1) adj. f. पटु und पट्वी P. 4,1,44, Sch. compar. पटीयस्, superl. पटिष्ठ; पटु wird mit कुमारादि compon. gaṇa श्रमणादि zu P. 2,1,59. behält im comp. vor Eigenschaftswörtern seinen Ton gaṇa विस्पष्टादि zu P. 6,2,24. पञ्चपटु, दशपटु = पञ्चभिः (दशभिः) पट्वीभिः क्रीतः P. 1,1,58, Vârtt. 2, Sch. पटुपटु ziemlich —, recht scharf u. s. w. Çântiç. 4,16. scharf, stechend; = तीक्ष्ण H. 1385. an. 2,94. Halâj. 1,40. von Lichtstrahlen: रविरपटुकरावभासी Varâh. Bṛh. S. 31,9. °रुच् Siddh. K. zu P. 6,3,116. तीक्ष्णः पटुर्दिनकरः कैरन्यापयते जगत् R. 6,11. 44. hell (von Tönen), hellklingend: निनद Ragh. 9,73. Ṛt. 1,25. रव Hariv. 3554. स्वन Varâh. Bṛh. S. 24,19. वर्मच्छेदात्पटुतरगिरो वन्दिनो नीलकण्ठाः Vikr. 76. मदपटु (adv.) निनदद्भिर्बोधितो राजहंसैः Ragh. 5,75. Megh. 32. शिलाशिलीनां पटुतरं काकाभिराक्रन्दितः मेघः Mṛkkh. 94,21. °घण्टानाम् MBh. 1,8014. 9,581. रेवन्ति पटुवर्मणि 846. पटह Ragh. 9,71. Varâh. Bṛh. S. 42 (43), 59. scharf (vom Geschmack); s. त्रि°. scharf, von den Sinnesorganen Megh. 3. vom Verstande (बुद्धि Varâh. Bṛh. 1,2. पटुतरविवेक Bhartr. 1,93. heftig, stark, intensiv: मेघवात Hariv. 3823. धारासार Vikr. 70. पटुतरवनदाह Ṛt. 1,22. °वातूयातैः Gît. 2, 12. पटिष्ठवचन (प्रकृत dem das Reden sehr geläufig ist Çatr. 10,92. rührig, geschickt, gewandt, schlau; — दक्ष, चतुर, विशारद, अमन्द, धूर्त AK. 2,10,19. 3,4, 9,42. Trik. 3,1,14. H. 343. 384. H. an. Med. Uģģval. पटुः सुवचनो निपुणो कलासु Varâh. Bṛh. 13,7. Ragh. 9,46. mit einem im loc. gedachten subst. compon. gaṇa शौण्डादि zu P. 2,1,40. क्षेपित° Hariv. 3716. रण° 13024. क्रिया° (नेत्र) Suçr. 2,354,14. वाक् Kâm. 106. प्रवचन° Bhartr. 2,48. वचन° Pañkat. 24,20. मार्ग° Hit. II, 154. अमशम° Çiç. 4,62. Prab. 5,10. Dhûrtas. 68,3. ग्रन्थिप्रभेदपटीयसी Spr. 188. नागो मदपटुः so v. a. zur Brunst geneigt MBh. 12,4299; vgl. चाटु°. Die Lexicographen kennen noch folgg. Bedeutungen: gesund AK. 3,4,9,42. H. 474. H. an. Med. = स्फुट H. an. beredt Uģģval.; vgl. Colebr. und Lois. zu AK. 3,1,35. rauh, hart (निष्ठुर) Gaṭâdh. im ÇKDr. — 2) m. Trichosanthes dioeca Roxb. AK. 2,4,5,20. H. an. Med.; vgl. पटोल. — 3 m. das Blatt der Trichosanthes dioeca Viçva im ÇKDr. — 4) m. Momordica Charantia Lin. (कारवेल्ल und कारवेल्ल, die hier als von einander verschiedene Pflanzen aufgeführt werden) Râgan. im ÇKDr. — 5) m. ein best. Parfum (चोरक) Râgan. — 6) Pilz, m. H. an. n. Med. — 7) n. Salz H. an. Med. pulverisirtes Salz (पांशुलवण) Ratnam. im ÇKDr. — 8) m. N. pr. eines Mannes: पटोश्छात्राः P. 4,2,119. Sch. Pravarâdhy. in Verz. d. B. H. 58,15 (पट die Hdschr.); vgl. पाटव. — 9) m. pl. N. pr. eines Volkes Mârk. P. 57,54.

पटुक m. = पटु = पटोल Trichosanthes dioeca Roxb. Çabdar. im ÇKDr.

पटुज्ञातीय (पटु + ज्ञा°) adj. ziemlich geschickt, recht gewandt u. s. w. P. 5,3,69, Sch. 6,1,217, Sch. Daçak. 182, 1 v. u.

पटुता s. वाक्पटुता.

पटुतृणक (पटु + तृ°) n. eine scharfschmeckende Grasart (लवणतृण) Râgan. im ÇKDr.

पटुत्व (von पटु) n. Schärfe (des Gesichts): आन्ध्यमान्द्यपटुत्वेषु नेत्रधर्मेषु

Bilab. 3. *Gewandtheit, Geschicklichkeit, Schlauheit* Hit. I, 92. स्त्रीणामशिक्षितपटुत्वम् Çâk. 118.

पटुपत्त्रिका (पटु *scharf* + पत्त्र *Blatt*) f. *eine best. Staude*, = क्षुद्रचञ्चु Râǵan. im ÇKDr.

पटुपर्णिका (पटु *scharf* + पर्ण *Blatt*) f. *eine best. Pflanze*, = क्षीरिणी Râǵan. im ÇKDr.

पटुपर्णी (wie eben) f. nach Ainslie 2,436 *Bryonia grandis Lin., eine Curbitacee*, AK. 2,4,5,3.

पटुमत् (von पटु) m. N. pr. eines Fürsten VP. 472 (im Ind. पटु°, im Texte पतु°). पतुमावि (!) Vâju-P. ebend. N. 47.

पटुमित्र (पटु + मित्र) m. N. pr. eines Fürsten VP. 478.

पटुश m. N. pr. eines Râkshasa MBh. 3,16372.

पटुस m. N. pr. eines Fürsten Hariv. 6583. fg. 6642. Eine Hdschr. soll nach Langlois प्रघस lesen.

पटोटज (पट + उटज) n. = छत्त्राक (m.) Çabdar. im ÇKDr. *Sonnenschein* Wils. nach ders. Aut. in der 1ten Aufl., *Zelt* (dieses wohl das richtige) in der 2ten Aufl.

पटोल Uṇâdis. 1,67. 1) = पटु *Trichosanthes dioeca Roxb., eine Gurkenart; m. die Pflanze, n. die Frucht.* AK. 2,4,5,20. Trik. 2,4,22. Med. l. 106. Uǵǵval. Suçr. 1,137,11. 140,5. 221,18. 228,20. 2,174,18. 343,1. पित्तं यदि शर्करया शाम्यति को ऽर्थः पटोलेन Pańkat. I, 423. Dhûrtas. 79, 14. — 2) f. ई = पटोलिका (ज्योत्स्नी) Med. = कोषातकी, कोशातकी H. 1188. Halâj. 2,47. — 3) n. *eine Art Zeug* (vgl. पट) Med. Uǵǵval. तत्तु गुर्जरदेशीयविचित्रपट्टवस्त्रम् ÇKDr.

पटोलक 1) m. *Muschel* (शुक्ति) Çabdam. im ÇKDr. — 2) f. पटोलिका = पटोली = ज्योत्स्नी *eine Gurkenart* AK. 2,4,4,6; vgl. दीर्घ°.

पटौकस् (पट + ओकस्) n. *Zelt* H. an. 2,322.

पटौर् (nach Padap. पटऽऊर्) m. *ein best. Körpertheil*: प्रतिघ्नानाः सं धावन्तूरः पटौरावाघ्नानाः AV. 11,9,14.

पट्ट m. AK. 3,6,2,17. m. n. Siddh. K. 251,b,5. 1) m. *Tafel, Platte*; = फलक (nach ÇKDr. und Wils. *Schild*) Trik. 3,3,98. शिला° *ein flacher zum Sitzen sich eignender Stein* MBh. 2,90. R. Gorr. 2,105,6. Ragh. 18,16. Çâk. 33,2. मणिसिलापट्ट im Prâkrit 82,1. Im Index zu Trik. 2,3,5 bezeichnet शिलापट्ट *einen zum Zermahlen dienenden flachen Stein*, eine Bed., welche auch dem einfachen पट्ट H. an. 2,93 und Med. ṭ. 21 zuerkannt wird; dieses bedeutet aber nach denselben Autt. auch पीठ *Sitz*. आसन° *ein flacher Sitz* Schol. zu Kâtj. Çr. 402, 17. 18. 404, 16. तुलाधार° Mit. in Z. d. d. m. G. 9, 666. त्रपुताम्रसीस° *lamina* Suçr. 2,109,6. रुक्मपट्टकपाटैश्च द्वारैः Bhâg. P. 8,15,15. *eine* (kupferne) *Platte, auf der eine Urkunde eingegraben wird*, = नृपशासन, राजादिशासनान्तर Trik. 3,3,98. H. an. Med. शासनं पट्टे सूक्ष्माक्षरनिवेशितम् Mârk. P. 36,8. दत्त्वा भूमिं निबन्धं वा कृत्वा तु कारयेत् — पटे (v. l. पट्टे) वा ताम्रपट्टे वा स्वमुद्रोपरिचिह्नितम् Jâǵń. 1,317. fg. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,10, Çl. 36. प्रशस्ति° Râǵa-Tar. 1,15. भाल°, ललाट° *der flache Stirnknochen*: यद्धात्रा निजभालपट्टलिखितं (hier zugleich *Tafel zum Schreiben*) स्तोकं महद्वा धनम् Bhartr. 2,41. ललाट° Amar. 88. Pańkat. 35,2. 218,2. *eine Tafel, auf die ein Bild aufgetragen wird* (häufiger in dieser Bed. पट): ततः प्रस्तीर्य पट्टे सा चित्रलेखा स्वयंकृतम् Hariv. 9988. पट्टस्थ *gemalt* 9985. चित्रपट्ट *Gemälde, Bild* 10069. चित्रपट्टगत *gemalt* 9987. Vgl. गौरी°, चीन°, द्वार°. — 2) m. *Binde, Band, Zeugstreifen, Streifen, Stirnbinde, Turban*; = व्रणादिबन्धन H. an. Med. = उष्णीषादि Svâmin, = उत्तरीयादि (vulg. एकपाट्टा d. i. *eine Breite vom Zeug*) Subhûti, = कौषेय *Seide* Mukuṭa, = लोहितकौषेयमुष्णीषादि Bhar. zu AK. ÇKDr. Suçr. 1,15,3. 25,10. 2,23,1. 337,19. मृदु° 1,66,7. दुकूल° 323,4. वस्त्र° 16,9. 18,2. पट्टवस्त्रान्तरीकृत 2,14,10. माल्यानि तस्याद्भविततानि पट्टैः MBh. 3,10066. कम्बलादीनि वस्त्राणि क्षौमपट्टाम्बराणि च R. 1,74,3. बबन्धुः शाणपट्टैः 5,44,12. पट्टैः कार्पासिकैः 56,138 (vgl. 49,5, wo पटैः gelesen wird). आमुक्तव्रण° Râǵa-Tar. 4,454. तूणीरपट्टपरिणाहभुजान्तराल Mâlav. 88. °वासस् MBh. 12,11275. durch पट्टवस्त्र wird चीनांशुक erklärt Mallin. zu Kumâras. 7,3. धरणीधरस्तनगलितमुक्तापट्टैर्न Bhaṭṭ. 10,60. चर्म° *Riemen* MBh. 13,3466. वक्त्र° beim Pferde H. 1251. निर्मोकपट्टाः फणिभिर्विमुक्ताः *Hautstreifen* Ragh. 16,17. (गदा) पट्टबद्धा MBh. 7,4664. 6,3875. रुक्मपट्टपिनद्धाङ्गा MBh. 3,11731. जाम्बूनदमयैः पट्टैर्बद्धाङ्गा विपुला गदाः 8,2870. 4911. Hariv. 12984. (शक्ति) काञ्चनपट्टनद्धा MBh. 5,7210. (परिघम्) पिनद्धं काञ्चनैः पट्टैः Hariv. 13890. R. 3,32,12. हेमपट्टविभूषित (विमान) 6,106,23. Bhâg. P. 8,15,5. निर्वृत्तजाम्बूनदपट्टशोभि (ed. Calc. 44 बन्धे st. शोभि) — ललाटे Ragh. 18,43. बद्धा ललाटे हिमचन्द्रशुभ्रं दुकूलपट्टम् Hariv. 7041. 7075. ब्राह्मणस्य तथा दद्यात्पट्टं त्र्यप्यमयं शुभम्। ललाटे त्र्यपसंबद्धं तेनाप्नोत्यङ्गना सती ॥ 7867. 10743. रत्नपट्टसमंचित (सैन्य) MBh. 6,3327. Kathâs. 12,193. Râǵa-Tar. 4,537. 5,332. Bhâg. P. 2,3,21. पट्टाभिषेक *Einweihung der Stirnbinde* Schol. zu Kâtj. Çr. 964, 11. पट्ट (nach dem Schol.) = नृपमुकुट Varâh. Brh. S. 48,1.fgg. Es giebt fünf verschiedene *Stirnbinden* oder *Turbane*: für Könige, Königinnen, Prinzen, Heerführer und प्रसादपट्ट *Ehrenbinden*; darüber handelt der 48ste Adhj. in Varâh. Brh. S., der पट्टलक्षण betitelt ist oder पट्टप्रमाण 107 (Anukram.), 6. पट्टबन्ध m. *das Umbinden der Stirnbinde*: अथ संमानयामास पट्टबन्धादिना स्वयम्। निशोत्सवे वत्सराजो गोपालकपुलिन्दकौ ॥ Kathâs. 14,33. 12,190. 29,193. Râǵa-Tar. 4,713. Nicht recht klar ist die Bed. des Wortes Bhâg. P. 9,11,21 und Çatr. 10,935. — 3) m. = चतुष्पथ *ein Ort wo vier Wege zusammenkommen* H. an. Med. — 4) = पट *gewebtes Zeug*: त्वं तावदेकं पट्टं नित्यमेव निष्पादयसि *immer nur ein Stück Zeug zur Zeit* Pańkat. 251,16.18. °कर्मन् *Weberhandwerk* 249, 22. पट्टकर्मकार *Weber* 23. चीनपट्ट *eine besondere Art Zeug* Kathâs. 43,39. — 5) m. N. pr. verschiedener Männer Râǵa-Tar. 7,1512. 1517. 1520. 1532. fgg. 8,347 (an mehreren Orten पट्ट gedruckt); vgl. नट्टपट्टग्राम. — 6) f. ई (Wils. आ) a) *Stirnschmuck* H. an. Viçva im ÇKDr. — b) *Sprungriemen* oder *Pferdegurt* (तौलसारिका) Viçva. — c) = क्रमुक 2,4,2,2?. = रोध्र (= लोध्र) *Symplocos racemosa Roxb.* H. an. = पत्तिकालोध्र Râǵan. im ÇKDr. — 7) n. *Stadt* (vgl. पट्टन, पत्तन) Çabdar. im ÇKDr. — Das Wort scheint, wie schon Benfey vermuthet hat, aus पत्त्र *Blatt* sich entwickelt zu haben; ein etym. Zusammenhang mit पट braucht nicht angenommen zu werden. Vgl. अंशुपट्ट.

पट्टक (von पट्ट) 1) m. a) *eine Platte, auf die eine Urkunde eingegraben wird*: लिलेख पट्टोपाध्यायो न यदा दानपट्टकम् Râǵa-Tar. 5,396. — b) *Binde*: तेषामुन्मोच्य चतुर्णां शीर्षपट्टकान् Kathâs. 13,190. व्रण°28, 152. — 2) f. पट्टिका a) *Platte, lamina*: लोह° Schol. zu Kâtj. Çr. 356,

6, 8, 9. मदन° wohl *Wachstafel* Bhogaprab. in Verz. d. Oxf. H. 151, *a*, 3. fgg. — *b) Binde, Band, Zeugstreifen* (*Gurt* Vjutp. 208): पट्टिकाभिः पताकाभिर्विचित्राभिरलंकृतम् (विमानम्) Bhâg. P. 3,23,14. 8,9,18. 9, 11,28.33. उष्णीष° Râga-Tar. 4,575. उष्णीषः पट्टको बन्धनार्थः Schol. zu Kâtj. Çr. 660, 1 v. u. Âpag. Av. 20. neutr. Suçr. 1,68,2. — *c) Seidenzeug* Vjutp. 42. — *d) ein best. Baum*, = पट्टिकाख्य = पट्टी = क्रमुक Vâkasp. zu AK. 2,4,2,21. ÇKDr. — *e)* N. pr. eines Frauenzimmers Schiefner, Lebensb. 253 (23). — Vgl. चर्मपट्टिका, नल°.

पट्टकिल Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,27,4. 28,4. 32,3. Ueber die Bed. des Wortes s. Hall ebend. 7,40, N. 29.

पट्टज (पट्ट + ज) n. *eine Art Zeug (aus Streifen zusammengefügt?)* Gatâdh. im ÇKDr. MBh. 2,1847. LIA. II, 565.

पट्टदेवी (पट्ट + दे°) f. *eine mit der Stirnbinde geschmückte Königin, die Hauptgemahlin des Königs* Râgan. im ÇKDr. — Vgl. पट्टमहिषी, °राज्ञी.

पट्टन n. (auch H. 971, Sch. und Vâkasp. beim Schol. zu H. 972) und पट्टनी f. = पत्तन *Stadt* Dvirûpak. im ÇKDr. — Vgl. देवपट्टनी°, धर्म°.

पट्टमहिषी f. = पट्टदेवी Wils.

पट्टरङ्ग n. = पत्तरङ्ग (d. i. पत्त्रङ्ग = पत्त्राङ्ग) *Caesalpina Sappan Lin.* Râgan. im ÇKDr.

पट्टरञ्जनक n. dass. ebend.

पट्टराज्ञी f. = पट्टदेवी Verz. d. Oxf. H. No. 339. Schol. zu Kâtj. Çr. 872, 2 v. u.

पट्टला f. = पत्तला *Canton, Gemeinde* Hall in Journ. of the Am. Or. S. 7, 41.

पट्टव *eine Art Zeug* Râga-Tar. 5,161. Benfey vermuthet पट्टज.

पट्टशाक (पट्ट + शाक) m. n. *eine Art Gemüsepflanze* (नालिता, नाडीच) Çabdam. und Bhâvapr. im ÇKDr.

पट्टसूत्रकार (पट्ट-सूत्र + 1. कार) m. *Seidenspinner* Colebr. Misc. Ess. II, 185.

पट्टार N. pr. einer Gegend gaṇa धूमादि zu P. 4,2,127.

पट्टार्हा (पट्ट + अर्हा f. von अर्ह) f. = पट्टदेवी Râgan. im ÇKDr. पट्टारोहा Wils.

पट्टि m. pl. N. pr. eines Volkes VP. 195. पत्ति MBh. 6,375.

पट्टिका s. u. पट्टक.

पट्टिकाख्य (पट्टिका + आख्या) m. *ein best. Baum*. = पट्टी AK. 2,4,2,21.

पट्टिकार m. und °री f. viell. = पट्टसूत्रकार; s. u. कुम्भकार und नापित.

पट्टिकालोध्र m. *eine Art* Lodhra, = पट्टी, क्रमुक Râgan. im ÇKDr.

पट्टिकावापक m. R. Gorr. 2,90,21 nach Gorr. *quei che coltivano la pianta lodhra;* eher fehlerhaft für °वायक *Bandweber*.

पट्टिन् m. = पट्टि, पट्टिकालोध्र Svâmin bei Bhar. zu AK. ÇKDr.

पट्टिल m. *eine best. Pflanze*, = पूतिकरञ्ज Gatâdh. im ÇKDr.

पट्टिलोध्र m. und °लोध्रक m. = पट्टिकालोध्र Çabdar. im ÇKDr.

पट्टिश m. AK. 3,6,2,21. *ein Speer mit einer scharfen Schneide:* पट्टिशो लौहदण्डो यस्तीक्ष्णधारः क्षुरोपमः Vaig. beim Schol. zu Bhatt. 17,12. H. 787, Sch. Halâj. 2,321 (die Hdschrr.). MBh. 3,11385. 13605. 14552, fg. 4,1045. 5,5254. 6,5277. 5280. Sund. 2,3. Arg. 6,15. R. 1,34,22. 6, 27,24. Bhâg. P. 8,10,35. Daçak. 56,1 v. u. पट्टिस H. 787. H. ç. 147. Nach Vjutp. 107 ist पट्टिस *eine Waffe mit drei Spitzen*. — Vgl. पट्टीश.

पट्टिशिन् adj. *mit einem* Paṭṭiça *bewaffnet* Hariv. 15114. MBh. 13,1157. खड्ग° 745.

पट्टीश *eine best. Waffe* Çiva's: त्रिशूलपट्टीशधारिन् Hariv. 10658. Wohl fehlerhaft für पट्टिश und nicht eine Corruption von पट्टिश.

पट्टेरक *Cyperus hexastachyus communis* Nigh. Pr.

पट्टोपाध्याय (पट्ट + उपा°) m. *Ausfertiger von Urkunden* (über Schenkungen u. s. w.): लिलेख पट्टोपाध्यायो न यद्भूदानपट्टकम् Râga-Tar. 5,396.

पट्टोलिका f. *Urkunde* (über eine Schenkung u. s. w.) Trik. 2,2,2. Hâr. 175. — Wohl पट्ट + आवलि.

पठ्, पठति (ep. auch med.) Dhâtup. 9,45; पपाठ; पठिष्यति. 1) *laut hersagen, vortragen* Dhâtup. पठन्नाध्यायिकाः — रमयिष्ये महीपालम् MBh. 4,55. इत्येवं मन्त्रमाग्नेयं पठन्यो जुहुयाद्विभुम् MBh. 2,1154. R. 1, 24, 14. Çâk. 93,13. Varâh. Brh. S. 42 (43), 52. 56. Kathâs. 2,38. 37,68. Som. Nal. 121. Râga-Tar. 5,35. Pańkat. 21,15. कस्मात्साह्लादं नालापयसि न च सुभाषितानि पठसि 207,14. Hit. 4,7. Bhâg. P. 9,10,36. Prab. 7,2. Vet. in LA. 35,12. Dhûrtas. 74,15. 75,6. 85,6. med.: गायत्रीं पठते यस्तु MBh. 3,8172. 4,211. 6,813. 12,13127. 13,1295. fg. Hariv. 14381. mit dem acc. einer Gottheit *den Namen der Gottheit laut aussprechen:* यं (विभुं) पठन्ति सदा सांख्याश्चिन्तयन्ति च योगिनः MBh. 13, 1040. इति मां नामभिर्नित्यं पठत्येव दिवानिशम् Hariv. 14703. पठ्यते योऽमरैः सर्वैर्गुह्यैर्नामभिरव्ययः 12561. स्मरध्वं सततं विष्णुं पठध्वं त्रिदशारिणाम् 14982. — 2) *für sich hersagen so v. a. lesen, studiren:* अत ऊर्ध्वं तु छन्दांसि शुक्लेषु नियतः पठेत् M. 4,98. 100. 115. एतन्मानवं शास्त्रं भृगुप्रोक्तं पठन्द्विजः 12,126. Hariv. 11164. R. 1,1,94. Hit. I, 15. med. Bhâg. P. 7,10, 46. नटं कुपठितम् *ein Schauspieler, der seine Rolle schlecht einstudirt hat*, Haeb. Anth. 3, 2 v. u. — 3) *Etwas vortragen so v. a. lehren, in einem Buche Jmd oder Etwas besprechen, — erwähnen, benennen, bezeichnen als* (acc.): एवं मशकः पठति Lâtj. 3,4,16. व्याधयः संचारिणा इति वैद्यका पठन्ति Kull. zu M. 3,7. स्वरभेदाद्द्विः पठितः *zweimal erwähnt, — aufgeführt* Kâç. im gaṇa सर्वादि zu P. 1,1,27. एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं पुराणे यदि पठ्यते MBh. 1,1438. श्रुतं हि धर्मशास्त्रेषु पठ्यमानं द्विजातिभिः 3,16649. अप्रभाः शास्त्रपठितास्तथा जलचराश्च ये 14,2636. ऋग्वेदपाठपठितं व्रतमेतद्धि दुश्चरम् 12,13568. नृपांश्च शास्त्रपठितान्दारवान्हेमभूषितान् 14,2540. तावेतौ पूर्वदेवानां परमौ पठितावृषी 7,9480. भार्या हि परमो ह्यर्थः पुरुषस्येह पठ्यते 12,5506. 1812. हिरण्यगर्भो भगवानेष छन्दसि पठ्यते Sûrjas. 12,15. पातालमेतस्य हि पादमूलं पठन्ति Bhâg. P. 2,1,26. उग्रं तीक्ष्णं च पठितं विषम् *wird für Gift erklärt* Suçr. 2,260,16. केचित्तु तकारान्तमेकं पठन्ति Kâç. im gaṇa सर्वादि zu P. 1,1,27. — 4) *Etwas lernen von* (abl.): याज्ञवल्क्याच्चर्यों पठन् Bhâg. P. 9,22,37.

— caus. पाठयति, अपीपठत्, अपीपठत P. 7,4,1, Sch. *sprechen lehren:* न व्यापारशतेनापि शुकवत्पाठ्यते बकः Hit. Pr. 43. *lesen lehren, unterrichten:* पिता वैरी येन बालो न पाठितः Kân. 9. बालं प्रह्लादम् — पाठयामासतुः Bhâg. P. 7,5,2. पञ्च तन्त्राण्येतानि रचयित्वा पाठितास्ते राजपुत्राः Pańkat. 5,11 (ed. orn. 2,17).

— intens. *oft hersagen:* तं मन्त्रं पापठ्यते स्म Kathâs. 37,73. *fleissig lesen, — studiren:* श्रुतिविहितवचोभिः पापठद्भिश्च (v. l. पाठयद्भिश्च) विप्रैः Varâh. Brh. S. 42 (43), 9.

— अति *benennen:* नारायणाङ्कप्रख्यस्त्वं सांप्रतं ऽतिपठ्यसे (wohl ऽभि° zu lesen) MBh. 3, 12813.

— व्यति *sich gegenseitig Etwas vorsagen* P. 1,3,15, Vârtt. 1, Sch.

— अनु *nachsprechen, wiederholen:* आत्मनानुपठेत् Suçr. 1,13,4. यत्तत्र गुरुणा प्रोक्तं शुश्रुवे ऽनुपपाठ च Bhâg. P. 7,5,3. — Vgl. अनुपठितिन्, welches wohl *der wiederholt hat* bedeutet.

— अप s. अपपाठ, welches jedoch auch in अप + पाठ zerlegt werden kann.

— अभि *benennen:* अभिपठित Suçr. 2,310, 18.

— नि s. निपठ fgg., निपाठ.

— परि *aufführen, aufzählen, erwähnen:* सर्पसत्त्रमिति ख्यातं पुराणे परिपठ्यते MBh. 1, 2020. Suçr. 2, 88, 16. Bhavishja-P. in Verz. d. Oxf. H. 33, *b*, 14 (wo wohl वेदे zu lesen ist). *bezeichnen als, nennen:* अस्य लोकस्य सर्वस्य यः प्रभुः परिपठ्यते MBh. 3, 14192. 14174. 12, 12902. 13, 4623.

— प्र *laut hersagen* Hariv. 9391. यं (ब्रह्म) सप्तरात्रं प्रपठन्पुमान्पश्यति खेचरान् Bhâg. P. 4,8,53. — caus. *lehren, vortragen:* येन यत्नेन मन्वाद्यैरात्मवाक्यं प्रपाठितम् Müller, SL. 104, N.

— सम् *lesen:* वेदाङ्गानि च सर्वाणि कृष्णपक्षेषु संपठेत् M. 4,98. — Vgl. संपाठ्य.

पठक (von पठ्) nom. ag. *Leser* MBh. 3, 17395.

पठन (wie eben) n. *das Hersagen* Dev. 12, 18. Mârk. P. 51, 26. 70, 21. *das Lesen:* पुराणपठनैः Spr. 664. शास्त्र° Verz. d. Oxf. H. 91, *a*, 5. als Erklärung von समाम्नाय *Erwähnung* Schol. zu Gaim. 1, 25.

पठनीय (wie eben) adj. *zu lesen* Vop. S. 176.

पठमञ्जरी (पठ von पठ् + म°) f. N. der 4ten Râginî des Çrîrâga Saṁgîtadarpaṇa und Saṁgîtadâm. im ÇKDr. — Vgl. पठसमञ्जरी.

पैठर्वन् m. N. pr. eines Mannes Ṛv. 1, 112, 17.

पठसमञ्जरी f. N. einer Râgiṇî Halâj. im ÇKDr. — Vgl. पठमञ्जरी.

पठि (von पठ्) f. = पठन Çabdar. im ÇKDr.

पठितव्य (wie eben) adj. *zu lesen:* तस्मान्मयैतन्माहात्म्यं पठितव्यं समाहितैः Mârk. P. 92, 6.

पठिताङ्ग (पठित, partic. praet. pass. von पठ्, + अङ्ग) Bez. *einer Art Gürtel* Bhavishja-P. in Verz. d. Oxf. H. 33, *b*, 29.

पठिति (von पठ्) f. Bez. *einer bestimmten Wortfigur* (शब्दालंकार) Verz. d. Oxf. H. No. 489, II, 12.

पड् = पद् *Fuss* in पड्भिस् (instr. pl.) und पड्भि fg.

पड und पडु s. u. पट 4.

पैड्भि (पड् = पद् *Fuss* + गृ°) m. N. eines Dämons oder eines Mannes: अहं सव्याय पड्भिमरन्धयम् Ṛv. 10, 49, 5.

पैड्बीश n., पड्बीश VS., पड्विंश Lâṭj., nicht zerlegt im Padap. *Fussfessel*, bes. *für das Pferd*, πέδη, *pedica;* auch *Ort der Fesselung:* निक्रमणं निषदनं विवर्तनं यच्च पड्बीशमर्वतः Ṛv. 1, 162, 14. संदानमर्वन्तं पड्बीशं प्रिया देवेषा यामयन्ति 16. °शङ्कु Çat. Br. 14, 9, 2, 13. Khând. Up. 5, 1, 12. यमस्य Ṛv. 10, 97, 16. मृत्योः AV. 8, 1, 4. 12, 5, 15. 16, 8, 27. चतुष्पदे दुन्दोति । एष वा अग्नीनां पड्बीशो नाम *Halteplatz* TBr. 1, 6, 10, 3. Der erste Theil des Wortes ist पड् = पद् *Fuss*, der zweite könnte viell. mit *vincire* verwandt sein.

1\. पण्, पैणते (ep. auch act.) Dhâtup. 12, 6. 1) *einhandeln, eintauschen, kaufen:* राज्ञानं पणते Çat. Br. 3, 3, 3, 1. fgg. VS. 8, 55. मयैव स्त्रिया भूतया पणध्वम् (सोमम्) Ait. Br. 1, 27. सर्वत्र सर्वं पणतु (als Fluch) MBh. 13, 4564. *handeln, feilschen* TS. 6, 1, 10, 1. — 2) *wetten:* शतस्य (gen. des Einsatzes) पणते (könnte auch heissen *ersteht es für hundert*, P. 2, 3, 57, Sch. 3, 1, 28, Sch. सपत्न्यौ पणिते तदा *wetteten* MBh. 1, 1225. ततस्ते पणितं कृत्वा *Wette* 1226. ततः सा विनता तस्मिन्पणितेन पराजिता 1238. *spielen, spielen um* (gen.): पणात्र: 3, 3047. पणेनैकेन भद्रं ते प्राणयोश्च पणावहे 3035. प्राणानामपणिष्टासौ राघवास्त्वामिहानयन् *setzte sein Leben auf's Spiel* Bhaṭṭ. 8, 121. *Etwas* (acc.) *einsetzen beim Spiel:* अयुतं प्रयुतं चैव u. s. w. पण्यताम् MBh. 2, 2144. पणास्त्र कृष्णां पाञ्चालीम् 2172. द्रौपदी यत्र पणयते 2254. अबुद्धिरेषा महती धर्मराजस्य पाण्डव । यदेकाविजये युद्धं पणितं घोरमीदृशम् ॥ so v. a. *einen Kampf wagen, sich in einen Kampf wie in ein gefährliches Spiel einlassen* 9, 3258. *Jmd* (acc.) *im Spiel um Etwas* (instr.) *bringen:* स रत्नकोशनिचयैः प्राणेन पणितो ऽपि च 3, 3048.

— आ s. आपण.

— वि 1) *verkaufen:* पञ्चाशद्व्यवहारेण विपणन्तः परस्परम् Hariv. 11208. आभीरदेशे किल चन्द्रकान्तं त्रिभिर्वराटैः विपणन्ति गोपाः Pankat. I. 88. — 2) *wetten:* स्नेत एवाश्वराजो ऽयं किं वा त्वं मन्यसे शुभे । ब्रूहि वर्णं त्वमप्यस्य ततो ऽत्र विपणावहे ॥ MBh. 1, 1191. न मे सुधन्वना सख्यं प्राणयोर्विपणावहे 5, 1206. — Vgl. विपण fgg.

2\. पण्, पैणते und पणायैति (P. 3, 1, 28) *ehren, preisen* Naigh. 3, 14. Nir. 2, 27. पणायैते Naigh. 3, 14, v. l. Vop. 8, 64. 108. In den generellen Formen sowohl पण् als पणाय् P. 3, 1, 31. अपणीत्, अपणिष्ट und अपणायिष्ट; पेणे und पणायां चक्रे Vop. 8, 63. 108. 109. partic. पणित und पणायित AK. 3, 2, 39. — Vgl. das belegbare पन्.

पण m. 1) *ein Spiel um Etwas, Wette; Vertrag, Pact, Stipulation; Einsatz im Spiele, in der Wette; der versprochene —, ausbedungene Lohn, das womit man für Etwas einsteht;* = द्यूत H. 486. Med. ṇ. 19. = व्यवहार H. an. 2, 146. Med. = ग्लह, द्यूतादिपूत्सृष्टम्, डुरोदर (m.) AK. 2, 10, 45. 3, 4, 12, 49. 25, 172. H. 486. H. an. Med. (wo ग्लहे st. ग्रहे zu lesen ist). Halâj. 4, 74. = भृति, मूल्य, धन (als drei verschiedene Bedd.) AK. 2, 10, 39. 3, 4, 12, 49. H. 362. H. an. Med. पणकालममन्यत MBh. 3, 2261. पणो ऽस्माकं भविष्यति 295. दमयन्त्याः पणः साधु वर्तताम् *es beginne das Spiel um* Dam. 2299. यच्च ते पाण्डवा राजन्पणद्यूते पराजिताः 6, 4090. पणं वितथमास्थाय 1, 1316. का तदा गमिष्ठं ते ऽभूत् यदा दासपणेर्जितः *im Spiele, in dem es sich darum handelte, wer des andern Sclave sein sollte,* 5, 3518. पणं कृत्वा (*wetten*), पणेषु राज्यमुद्दिश्य R. 4, 60, 7. दास्ये (loc. *des Einsatzes*) कृतपणे (nom. du. f.) MBh. 1, 1206. प्राणयोस्तु पणं कृत्वा 5, 1200. एवं कृतपणौ क्रुद्धौ 1203. अनीशेन हि राज्ञिया पणो न्यस्ता *auf's Spiel gesetzt* 2, 2189. सपणाद्योद्विवादः (*mit einer Wette verbunden*) स्यात्तत्र हीनं तु दापयेत् । दण्डं च स्वपणं (सपणं v. l.) चैव धनिने धनमेव च ॥ Jâgs. 2, 18. पणेनैकेन भद्रं ते प्राणयोश्च पणावहे *mit einem einzigen Wurfe* MBh. 3, 3035. किं युद्धेनास्त्वयं पणः । धावन्बलाधिको यः स्यात्स एवैतद्धियादिति ॥ Kathâs. 3, 51. पराजितैर्हि वस्तव्यं तैश्च द्वादश वत्सरान् । वने जनपदे ऽज्ञातैरेष एव पणो हि नः ॥ MBh. 4, 1:73. ग्रथयेर्योधमुख्याभ्यां मदर्थः साध्य इत्यपि । यस्मिन्पणः प्रक्रियते स संधिः

पुरुषान्तरः ॥ Kâm. Nîtis. 9, 13—15. आद्या श्यामात्रवेश्यानवादीदपरा सितान्। अन्योऽन्यदासभावं च पणमत्र बबन्धतुः ॥ Kathâs. 22, 182. Som. Nal. 62. 66. न च चक्रे पणक्रियाम् *setzte Nichts ein* 67. नष्टेऽपि चेत्। भार्या पणम् 68. न मया दृष्टा सा नगरी यदि। तदिदानीं शरीरस्य निग्रहेण पणो मम so v. a. *dann will ich mit meinem Leben es büssen* Kathâs. 26, 97. अस्मिन्नर्थे प्राणा इमे पणाः Râǵa-Tar. 6, 26. उद्धार तस्य च सुताम् — प्रागम्बुधिप्रवह्णप्रमोचनपणार्जिताम् *als Lohn für* Kathâs. 18, 386. 25, 4. तत्पुरीदर्शनपणात्प्राप्तुं तां राजकन्यकाम् 26, 51. वेश्या° *Hurenlohn* Mṛkkh. 87, 6. सीता तत्र पणीकृता Verz. d. Oxf. H. No. 213, Çl. 3. Kathâs. 43, 200. Schol. zu Kâtj. Çr. 372, 8. — 2) *eine Münze von best. Gewicht:* माषो विंशतिमो भागः पणस्य परिकीर्तितः Nârada in Mit. 246, 5 v. u. कार्षापणस्तु विज्ञेयस्ताम्रिकः कार्षिकः पणः M. 8, 136. Jâǵń. 1, 364. AK. 2, 9, 88. H. an. Med. = वराटमान Med. = 4 काकिणी Lilâv. in Verz. d. B. H. No. 828. Hâr. 144. पणो देयोऽवकृष्टस्य षडुत्कृष्टस्य वेतनम् M. 7, 126. 8, 138. 224. 241. 404. Jâǵń. 2, 165. 172. — 3) parox. *ein best. Maass* P. 3, 3, 66. *eine Handvoll* (als Maass beim *Verkauf*): मूलकपणः, शाकपणः। विक्रयाय मूलकादीनां परिमितो मुष्टिबन्धोऽभिधीयते ॥ Schol. पणो विक्रय्यशाकादिमुष्टौ बद्धे H. an. st. dessen क्रय्यशाकादिकं Med. — 4) *Schenkwirth, Branntweinbrenner* (शौण्डिक) Ǵaṭâdh. im ÇKDr. — 5) *Haus* (गृह, wohl nur fehlerhafte Variante für ग्लह) Çabdam. im ÇKDr. — Vgl. पाण.

पणग्रन्थि (पण + ग्र°) m. *Markt* Hâr. 224. Çabdar. im ÇKDr.

पणधा f. = पाणंधा, पणयान्धा Râǵan. im ÇKDr. u. d. letzten Worte.

पणन (von 1. पण्) n. *das Einhandeln* Çat. Br. 3, 3, 2, 19. *Verkauf, Handel mit:* धर्म° Vjutp. 218.

पणफर (aus ἐπαναφορά) n. in der Astrol. *das auf ein* केन्द्र (κέντρον) *folgende Haus* Varâh. Laghuǵ. 1, 18. 7, 2. Bṛh. 1, 18.

पणबन्ध (पण + ब°) m. *das Abschliessen eines Vertrags* Ragh. 8, 21. 10, 87. Schol. zu P. 3, 4, 8. 6, 2, 154.

पणव m. 1) *eine Art Trommel* AK. 1, 1, 7, 8. H. ç. 83. Halâj. 1, 97. Vjutp. 120. Bhag. 1, 13. MBh. 1, 7018. R. 2, 39, 40. 5, 13, 48. 6, 37, 62. Mṛkkh. 49, 1. Bhartṛ. 3, 73, v. l. Auch पणवा f. Bhar. im Dvirûpak. ÇKDr. — 2) *ein best. Metrum, 4 Mal* – – – ⏑⏑, ⏑⏑ – – – (oder ⏑⏑ – ⏑ –) Colebr. Misc. Ess. II, 159 (V, 2) 110; an der ersten Stelle पनव. — Wohl eine Corruption von प्रणव.

पणविन् (von पणव) adj. *mit einer Trommel versehen*, von Çiva MBh. 13, 1172.

पणस (von 1. पण्) Uṇâdis. 3, 117. m. 1) *Handelsartikel* Schol. zu Uṇ. 3, 116. — 2) = पनस Nigh. Pr.

पणस्त्री (पण + स्त्री) f. *Hure* Mṛkkh. 127, 20.

पणस्य्, पणस्यति = अर्च् *ehren* Naigh. 3, 14. — Vgl. पनस्य् und 2. पण्.

पणाङ्गना (पण + अङ्गना) f. *Hure* H. 532.

पणाया f. *Handel* Ǵaṭâdh. im ÇKDr. Eine falsche Form für diese Bed., da 1. पण् nicht wie 2. पण् die Nebenform पणाय् hat.

पणाय्य adj. zur Erkl. von सुदत्र Çat. Br. 14, 2, 1, 15. — Vgl. पनाय्य.

पणास्थि (पण + अस्थि) n. *Cypraea moneta, eine als Würfel und Münze dienende Muschel* Trik. 2, 9, 28. °क n. dass. H. 1206.

पणि (von 1. पण्; पणि Uǵǵval. zu Uṇâdis. 4, 117) m. (eig. *der Händler, Tauscher, der Nichts ohne Entgelt geben will*) *der Karge, Knauser, Geizhals;* so werden insbes. diejenigen bezeichnet, *welche im Opfer karg sind*, oder *die Ungläubigen, welche das Ihrige ganz behalten wollen*. Nir. 2, 17. 6, 26. मा पणिर्भूरस्मदधि ṚV. 1, 33, 3. प्र बोधयोषः पृणतो मघोन्यबुध्यमानाः पणयः ससन्तु 124, 10. 4, 51, 3. न रेवता पणिना सख्यमिन्द्रोऽसुन्वता सुतपाः सं गृणीते 25, 7. यजमाने सुन्वति दक्षिणावति तस्मिन्तं भागं धेहि मा पणौ 8, 86, 2. 7, 6, 3. 19, 9. 6, 13, 3. पणोरराधसः 8, 53, 2. 10, 60, 6. AV. 5, 11, 7. अपेतो यन्तु पणयोऽसुम्ना देवपीयवः। अन्य लोकः सुतावतः VS. 35, 1. *ein Opferpriester der* Çûdra Bhâg. P. 5, 9, 16. 17 (an der ersten Stelle übers. Burnouf das Wort durch *voleur*). So heissen auch *schätzehütende missgünstige Dämonen, welche von den Göttern und den* Aṅgiras *überwältigt werden;* vgl. bes. das Lied ṚV. 10, 108. 1, 93, 4. 2, 24, 6. 4, 58, 4. 10, 67, 6. 156, 3. AV. 4, 23, 5. 19, 46, 2. Çat. Br. 13, 8, 2, 3. Bhâg. P. 5, 24, 30.

पणिक (von पण) am Ende eines adj. comp.: पञ्चाशत्° *in 50* Paṇa *bestehend* (Strafe) Jâǵń. 2, 293.

पणितर् (von 1. पण्) nom. ag. *Händler, Verkäufer* Naish. 2, 92.

पणितव्य (wie eben) adj. *käuflich, zum Verkauf bestimmt* P. 3, 1, 101. AK. 2, 9, 82. H. 871.

पणिन् (von 1. पण् oder von पण) P. 6, 4, 165. Davon पाणिन ebend.

पण्ठ m. Pat. bei Gold. Mân. 172, *b*, N. 210.

पण्ड्, पण्डते *gehen, sich bewegen* Dhâtup. 8, 29. पण्डयति *zusammenthun, anhäufen*, v. l. für पिण्ड् Vop. in Dhâtup. 32, 130. पण्डति und पण्डयति v. l. für पंस् *vernichten, zerstören* Dhâtup. 32, 73.

पण्ड Uǵǵval. zu Uṇâdis. 1, 113. 1) m. *Eunuch* AK. 2, 6, 1, 39. Trik. 3, 3, 114. H. 562. an. 2, 122. Med. ḍ. 18. Nârada in Dâjabh. 164, 1. वातं Schol. zu Daçak. 2, 20. Vgl. षण्ड, पण्डु, पण्ड u. s. w. — 2) f. आ *Verstand, Klugheit, Kenntniss* Trik. 1, 1, 114. 3, 3, 114. H. 310. H. an. Med. Bhâguri bei Uǵǵval. gaṇa तारकादि zu P. 5, 2, 36.

पण्डक (von पण्ड) m. 1) *Eunuch, ein Impotenter* Halâj. 2, 275. Kâtj. 28, 8. Jâǵń. 3, 273. Kâm. Nîtis. 12, 42. Daçak. 2, 20. आपत्पण्डक, ईर्ष्यापण्डक, जाति°, पक्ष°, आसक्तप्रादुर्भावी पण्डकः Vjutp. 204. Davon nom. abstr. °त्व n. Kâtj. 13, 7. Vgl. षण्डक. — 2) N. pr. eines der Söhne des 8ten Manu Sâvarṇa Hariv. 480.

पण्डग m. wohl = पण्डक 1. AV. 8, 6, 16.

पण्डापूर्व n. (auch adj.) nach ÇKDr. = फलानिनस्कादृष्ट mit folg. Belege: यद्यपि पण्डापूर्वं फलमिति तदपि न कामनाभावे अकरणोत्पत्तेस्तौल्यात् Siddhântamuktâvalî; nach Wils. (पाण्ड + अपूर्व) *nonoccurrence of the results of fate or destiny.*

पण्डित (angeblich von पण्डा) gaṇa तारकादि zu P. 5, 2, 36. 1) adj. (f. आ) wird mit कृतादि compon. gaṇa श्रेण्यादि zu P. 2, 1, 59. behält im comp. vor Eigenschaftwörtern seinen Ton gaṇa स्पष्टादि zu P. 6, 2, 24. *unterrichtet, klug;* subst. *ein unterrichteter —, kluger —, gelehrter Mann* AK. 2, 7, 5. 3, 4, 18, 103. H. 341. an. 3, 275. Med. t. 122. Halâj. 2, 177. Çat. Br. 14, 6, 4, 1. 9, 4, 16. 17. Khând. Up. 6, 14, 2. Kaivaljop. in Ind. St. 2, 11. पण्डिता मन्यमानाः (wie Çaṅk. liest; vgl. auch Ind. St. 1, 288) *sich für klug haltend* Muṇḍ. Up. 1, 2, 8. — M. 7, 109. MBh. 3, 62. 5, 990. fgg. Hariv. 7876. 8642. Suçr. 1, 106, 16. Varâh. Bṛh. S. 18, 4. 67, 5. Râǵa-Tar. 4, 490. Pańkat. 72, 12. I, 334. पण्डितोऽपि वरं शत्रुर्न तु मित्रमपण्डितम् Pańkat. in

Ind. St. 3, 371. Hit. 7, 12. I, 12. °बुद्धि 161. मिथ्या° Kathâs. 6, 126. ग्र° MBh. 6, 1625. Suçr. 2, 360, 13. R. Gorr. 2, 7, 2. Spr. 507. ज्ञयापीड° der kluge Gaj. Râga-Tar. 4, 488. in der Bed. sich verstehend auf mit einem im loc. gedachten Begriffe compon. gaṇa शौण्डादि zu P. 2, 1, 40. स्वार्थ° MBh. 1, 5568. ग्रात्मार्थ° Hariv. 7909. मधुरालापनिसर्ग° Kumâras. 4, 16. रति° 18. नय° Pańkat. III, 102. Hit. I, 27. प्रज्ञापीडन° Râga-Tar. 5, 164. वृद्धि° R. 6, 13, 7 ist = बुद्ध्या प°. पण्डित fehlerhaft für पिण्डित Vet. in LA. 15, 8 — 2) m. N. pr. eines Mannes, = पण्डितक MBh. 6, 3910. fgg. eines in eine Gazelle verwandelten Brahmanen Hariv. 1210. — 3) m. Weihrauch H. an. Med.

पण्डितक (von पण्डित) 1) adj. subst. unterrichtet, klug, ein unterrichteter —, gelehrter Mann MBh. 12, 6736. — 2) m. N. pr. eines der Söhne des Dhṛtarâshṭra MBh. 1, 2736. 6, 3901.

पण्डितजातीय (प° + जा°) adj. ziemlich klug, recht gelehrt Vjutp. 18.

पण्डितता (von पण्डित) f. Klugheit, Verständigkeit: ग्रपण्डितता विधेः Bhartṛ. 2, 88.

पण्डितत्व (wie eben) n. Klugheit, das sich-Verstehen auf Etwas: वचना° Mârk. P. 17, 12.

पण्डितमानिक (vom folg.) adj. sich für unterrichtet, klug haltend: मूर्ख MBh. 12, 6738.

पण्डितमानिन् (प° + मा°) adj. dass. P. 3, 2, 83, Sch. MBh. 3, 13041. 4, 113. 13, 2195. R. 3, 55, 20. 6, 7, 18. st. मन्दितमानिनि R. Gorr. 2, 7, 3 ist पण्डित° zu lesen.

पण्डितंमन्य (पण्डितम्, acc. von पण्डित, + म°) adj. dass. P. 3, 2, 83, Sch. AK. 3, 4, 12, 106. Prab. 20, 15.

पण्डितंमन्यमान (प° + म°) adj. dass. Muṇḍ. Up. 1, 2, 8. die v. l. पण्डिता मन्यमानाः st. पण्डितंम°.

पण्डितराज (प° + राज) m. der Fürst unter den Gelehrten, Bein. grosser Gelehrter Verz. d. Oxf. H. No. 236. als N. pr. Burn. Bhâg. P. I, lxxviii.

पण्डिताय् (von पण्डित), °तायते unterrichtet —, klug werden gaṇa भृशादि zu P. 3, 1, 12. Bhaṭṭ. 5, 75.

पण्डितिमन् m. nom. abstr. von पण्डित gaṇa दृढादि zu P. 5, 1, 123.

पण्डु = पण्ड = पण्ड् H. 562, Sch.

पण्ड् m. = पण्ड ein Impotenter, Eunuch Sâh. D. 46, 4. पण्डक m. dass. 45, 22. 46, 4. Mârk. P. 34, 82.

1. पण्य (von 1. पण्) 1) adj. was einzutauschen, zu kaufen ist; n. Handelsartikel, Waare P. 3, 1, 101. Vop. 26, 16. AK. 2, 9, 82. H. 871. Çat. Br. 3, 3, 3, 1. Gobh. 1, 1, 18. °काम Kauç. 59. तदस्य पण्यम् P. 4, 4, 51. 5, 3, 99*). 6, 2, 13. पण्यं यत्र प्रसारितम् M. 5, 129. सर्वपण्यविचक्षण 8, 398. 401. 9, 257. 331. 10, 85. 93. Jâgn. 1, 187. 2, 245. 253. MBh. 2, 250. Hariv. 3809. R. 2, 48, 3. 67, 19. विपणिस्थपण्या adj. Ragh. 16, 41. तं ज्ञानपण्यं वणिजं वदन्ति Mâlav. 16. Varâh. Bṛh. S. 7, 6. 15, 9. 11. 13. Kathâs. 6, 36. Pańkat. I, 17. Bhâg. P. 9, 10, 38. ग्रपक्वविणा° 3, 20, 34. दारिद्र्यपण्यमुखनिष्क्रय Mârk. P. 87, 7. मद्गता पण्यपण्येन क्रीतेयं कायनौस्त्वया Çântiç. 3, 1 in Haeb. Anth. 420. ग्रपण्यानां च विक्रयः Waaren, die nicht verkauft werden dürfen, M. 11, 62. Jâgn. 3, 234. Handelsartikel so v. a. Handel: पाशुपाल्यं कृषिः पण्यं वैश्यस्याजीवनं स्मृतम् Kâm. Nitis. 2, 20. 14. Spr. 496. Vgl. कार°, त र°. — 2) f. ग्रा Cardiospermum Halicacabum Lin. AK. 2, 4, 5, 15. Ratnam. 22; vgl. पिण्या.

*) Aus dem ग्रुद्धार्थासु मा भूत् des Scholiasten müsste man schliessen, dass dieser पण्य in der Bed. von 2. पण्य gefasst hätte; dazu passt aber das Beispiel nicht. Jene Worte sind einfach zu streichen; vgl. auch Gold. Mân. 229. a.

2. पण्य (von 2. पण्) adj. zu preisen, zu verehren; vgl. पण्यता.

3. पण्यं (von पण 2.) adj. am Ende eines comp. nach einem Zahlwort P. 5, 1, 34. ग्रध्यर्ध°, द्वि° Sch.

पण्यकम्बल (1. प° + क°) m. (संज्ञायाम्) P. 6, 2, 42 und Vârtt. 3 dazu.

पण्यता (nom. abstr. von 1. und 2. पण्य) f. das ein-Handelsartikel-Sein und zugleich Preiswürdigkeit: येनात्मा पण्यतां नीतः स एवान्विष्यते जनैः। कुस्ती क्रेमसहस्रेण क्रीयते न मृगाधिपः॥ Dṛshṭântaç. 55 in Haeb. Anth. 222.

पण्यंध und °धा (पण्यम्, acc. von 1. पण्य, + ध) Panicum verticillatum Lin., eine Grasart Nigh. Pr. Neben पण्यंधा führt ÇKDr. u. पण्यान्धा nach Râgan. auch पण्यधा auf.

पण्यपति (1. प° + प°) m. ein Besitzer von vielen Waaren, ein Grosshändler; davon nom. abstr. °त्व n.: वणिग्जनः पण्यपतित्वमीयात् R. 1, 1, 96.

पण्यभूमि (1. प° + भू°) f. Stapelplatz für Waaren: गुण° Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 506, Çl. 24.

पण्ययोषित् (1. प° + यो°) f. ein käufliches Frauenzimmer, Hure M. 9, 259. Trik. 3, 3, 63.

पण्यवर्चस (1. प° + वर्चस्) n. Vop. 6, 78.

पण्यविक्रयशाला (प° - वि° + शा°) f. Kaufhalle Halâj. 2, 141.

पण्यविक्रयिन् (1. प° + वि°) m. Waarenverkäufer, Handelsmann R. Gorr. 2, 90, 18.

पण्यविलासिनी (प° + वि°) f. 1) Hure Kathâs. 19, 82. — 2) eine best. wohlriechende Substanz, die Klaue eines Thiers oder einer solchen ähnlich Nigh. Pr.

पण्यवीथिका (1. प° + वी°) f. Markt (nach Andern Kaufbude, Kaufhalle) AK. 2, 2, 2. यद्विक्रेतव्यं पण्यवीथिकायां प्रसारितम् Çańkha bei Kull. zu M. 5, 129.

पण्यवीथी (1. प° + वी°) f. dass. H. 988, Sch. Çabdam. im ÇKDr.

पण्यशाला (1. प° + शा°) f. Kaufhalle H. 1002.

पण्यस्त्री (1. प° + स्त्री) f. Hure Bhartṛ. 1, 89. Megh. 26. Spr. 184. Varâh. Bṛh. S. 10, 8. Râga-Tar. 4, 321.

पण्याङ्गना (1. प° + ग्रङ्गना) f. dass. H. 532. Halâj. 2, 335. Bhartṛ. 3, 66. Kathâs. 24, 59.

पण्याजिर (1. पण्य + ग्रजिर) n. Markt Trik. 2, 1, 20. Nach den Corrigg. soll पण्यात्मीव zu lesen sein, welches aber die angegebene Bed. schwerlich haben kann. ÇKDr. hat पण्याजीवक gelesen und führt पण्याजीवक als v. l. an. Hâr. 70 hat die von uns aufgenommene Form, die auch durch das Versmaass gesichert ist.

पण्याजीव (1. पण्य + ग्राजीव) m. Handelsmann AK. 2, 9, 79. H. 867. Halâj. 2, 416.

पण्यान्धा f. = पण्यंधा Râgan. im ÇKDr.

1. पत्, पतति Naigh. 2,14. Dhâtup. 20,15; पपात, पप्तिम ved., पेतथुस्, पप्तुस् ved., पेतुम्, पप्तिवंस् ved., पेतुषी; अपप्तत् P. 7,4,19. Vop. 8,125; पतिष्यति, पतिता; ep. auch med.; पतित्वा, पतितुम्; पतित P. 7,2,15. Vop. 26,107. 1) *fliegen, sich in der Luft schnell bewegen, dahin eilen* RV. 1,27,4. 5,59,7. वयो अन्तरिक्षे पतन्तः 10,80,5. AV. 13,2,36. VS. 18,52. MBh. 1, 8375. 8,1904. पतधम् ebend. पतिता 1907. fg. 1912. पतता (vgl. पतत्) वरम् 1, 8390. 4,51. Bhâg. P. 8,6,39. वयसः पतमानस्य (प्लवमानस्य R. Gorr. 2, 114,17) R. 2,105,29. पक्षी पपात खम् Bhatt. 5,100. अहं पतिष्यामि विहायसम् MBh. 8,1903. तेषु तेषु पतन्वीरो भवनेषु महाकपिः R. 5,12, 16. चपलमधुपः पुष्पमध्ये पपात Spr. 822. यद्वां रथो विभिष्पतात् RV. 1, 46,3. 2,16,3. इषवः 6,75,11. AV. 6,32,2. अशनिः RV. 4,16,17. 7,25,1. 85,2. अहिरो दिवं मा पप्तः VS. 1,26. पतीति दूरे वातो वनादधि RV. 1,29, 6. पतन्ति मिहः 79,8. Çat. Br. 3,6,2,6. 4,1,2,26. जिह्वाया अग्रे पतत् RV. 3,39,3. केनेषितं पतति प्रेषितं मनः Kenop. 1. पतित n. *Flug* MBh. 8,1910. 1913. — 2) *sich herablassen, sich niederlassen, sich senken, sich niederwerfen, sich stürzen, sich werfen:* पतति शलभसमूह इवाश्रमद्रुमेषु Çâk. 31. पतत्पतंग *die sich senkende, zum Untergang sich neigende Sonne* Çiç. 1,12. अपरां दिशमास्थाय पतमाने दिवाकरे MBh. 6,4801. चन्द्रः पतति गगनादल्पशेषैर्मयूखैः ad Çâk. 78. तत्पादंग्रहावपतताम् *warfen sich nieder* Bhâg. P. 3,15,35. एहि गच्छ पतोत्तिष्ठ Spr. 579. कस्मात्त्वं पादयोः पतितो मम R. 1,63,2. Çâk. 56,18. 107,14. Vikr. 33,9. Hit. I,70. Kathâs. 10,175. पादपतित 9,65. Megh. 103. पपात चरणौ (acc. st. des gebräuchlicheren loc.) R. 2,75,17. ऊर्ध्वा ते पतते मूर्ध्ना *wirft sich mit dem Kopfe dir zu Füssen* Hariv. 10071. पतत्येष गजो ज्वलः (lies mit Westergaard ज्वलम्) MBh. 1,1366. (सर्पाः) पेतुर्दीप्ते विभावसौ 2036. पतङ्गामो ज्वलितं वा हुताशनम् R. Gorr. 2,49,27. पपाताङ्के मुनेः R. 1,62,4. लक्ष्मीर्यत्र पतन्ति तत्र विवृतद्वारा इव व्यापदः Spr. 349. — 3) *herabfallen, niederfallen, herabstürzen, zusammenstürzen, einstürzen, umfallen, abfallen, ausfallen:* नभः पतिष्यन्तमिव (bei einem subst. neutr. ein adj. in der masc. Form) Hariv. 8799. भानुरप्यपतिष्यदह्नाम् Bhatt. 21,6. दीप्तमपाति (impers.) चोल्कया 13,27. पतति च सलिलं स्यात् Varâh. Brh. S. 9,44. 25,5. Bhatt. 7,9. सद्यश्च पतितो धूमकेतुः Dhûrtas. 76,1. पतितेनाम्भसा कृत्स्नः पतमानेन चासकृत् Daç. 1,17. पुष्पवृष्टिः पपात ह MBh. 3, 2995. R. 1,19,10. अवाग्भुवस्तस्योपरि पुष्पवृष्टिः पपात Ragh. 2,60. संतानकमयी वृष्टिर्भवने चास्य पेतुषी 10,78. रेणुः पतति — आश्रमद्रुमेषु Çâk. 31. Ragh. 12,82. Megh. 105. पतमानां सरिच्छ्रेष्ठां धारयिष्ये त्रिविष्टपात् MBh. 3,9951. नद्यः कुमुदाग्रात्पतन्त्यः Bhâg. P. 5,16,25. यत्र भागीरथी गङ्गा पतते दिशमुत्तराम् MBh. 13,1702. पर्णैः पतमानैः Ang. 9,10. नगाग्रादिव शीर्णानां शृङ्गाणां पतताम् MBh. 3,2540. पतितानि पर्णानि, फलानि 2316. पतन्ते (छिन्ना भुजाः) 8,2544. Mârk. P. 17,4. 49,30. वस्त्राभरणानि पतितानि Vet. in LA. 14,4. सुहृज्जने पतन्ति न दारुणाः शराः Çâk. 156. क्षणादिव ब्रह्मदण्डः पतेन्न किम् Râga-Tar. 4,650. fgg. विप्रुषो ऽङ्गे पतन्ति याः M. 5,141. Çuk. in LA. 40,14. भवाङ्गपतितं तोयम् R. 1,44,28. अश्रु च कपोलपतितम् Çâk. 142. यथा न पुष्करस्यान्ताः पतन्ति वशवर्तिनः MBh. 3,2286. वृक्षेषाहवा संरब्धाः पतिता विषमेषु च MBh. 3,2545. पर्वतात्पतितः P. 1,4,24, Sch. प्रासादात्पतितः 2,1,38, Sch. अलकपतितैः — मन्दारपुष्पैः Megh. 68. कृतं पतितम् AV. 4,12,7. Çat. Br. 14,7,1,20. वनौकसः पततस्तोये Daç. 1,23. एवं स्वकर्मपतितं (जनं) भववैतरण्याम् Bhâg. P. 7,9,41. 4,22,18. स मुमोह पपात च MBh. 3,709. 2375. 7,8318. fg. Draup. 5,24. M. 11,112. R. 1,28,26. Ragh. 9,61. Kathâs. 35,58. पपात सहसा भूमौ R. 2,72,16. 34,17. MBh. 3,2400. Sund. 4,19. Ragh. 3,61. अग्मध्ये वा पतेन्मत्तः M. 11,96. तावत्तत्पतितं गृहम् Kathâs. 28,140. 128. कथमेतत्कुचद्वंद्वं पतितम् पतन्ति गिरयो ऽपि Spr. 390. 568. अशपत्पतताद्देहो निमेः पण्डितमानिनः Bhâg. P. 9,13,4.5. साकं जरायुणा पत AV. 1,11,6. यथा सो अस्य परिधिष्पताति 5,29,2. रथात्पपात Çat. Br. 1,7,3,19. 3,8,2,17. कराभ्यां सशरं चापम् — अपतद्भुवि Daç. 1,32. Spr. 853. शल्यम् नयनादिभ्यः पतति Suçr. 1,99,10. आरक्ता दशना यस्य श्यावा वा स्युः पतन्ति च 115,1. पतितमूर्धज MBh. 3,16157. पतित = पन्न, गलित, च्युत u. s. w. H. 1490. Halâj. 4,82. = प्रस्कन्न wohl *gefallen in der Schlacht* H. 806. Halâj. 2,324. — 4) *vom Himmel zur Erde niederfahren* (freiwillig oder gezwungen, von Himmelsbewohnern): स (नारदः) पपात नरेन्द्राणां मध्ये पावकसंनिभः Hariv. 6510. साध्वी सा पतिता ततः । दास्यास्तस्य गृहे द्वारि Kathâs. 34,83. पतन्ति पितरो ह्येषां लुप्तपिण्डोदकक्रियाः Bhag. 1,42. क्षीणे पुण्ये पतितास्म्यद्य MBh. 1,3560. fgg. 5,4035. fgg. पत भूमिमवाक्शिराः R. 1,60,17. fg. पाप पतस्व मह्यां सर्पो भव MBh. 12,13216. दिव्याः पतन्त्येव शापान्मानुषयोनिषु Kathâs. 27,76. 36,119. स्वर्गपतित: *des Himmels verlustig gegangen* P. 2,1,38, Sch. — 5) *zur Hölle niederfahren:* नलिक्षा पत्न्यो नरकं पताम Nir. 1,11 (vgl. Sch. zu P. 3,4,8. 8,1,30). R. Gorr. 2,49,27. नरके पतितः, नरकपतितः P. 2,1,24, Sch. पतन्ति नरके ऽशुचौ Bhag. 16,16. M. 11,37. अन्धतामिस्रे 4,197. पातालमुखे Draup. 5,4. अधः M. 11,172. — 6) *fallen* (in moralischem Sinne): प्रायः कन्दुकपातेनोत्पतत्यार्यः पतन्नपि । तथा त्वनार्यः पतति मृत्पिण्डपतनं यथा ॥ Bhartr. Suppl. 14. *fallen, stürzen* s. v. a. *seiner Kaste —, seiner Stellung verlustig gehen:* परधर्मेण जीवन्हि सद्यः पतति जातितः M. 10,97. स्तेनो हिरण्यस्य सुरां पिबंश्च गुरोस्तल्पमावसन्ब्रह्महा चैते पतन्ति Khând. Up. 5,10,9. M. 3,16. 4,204. 5,19. 9,200. 10,92. Jâgń. 1,38. अभिगम्य परं नारी पतिष्यति (könnte viell. auch bedeuten *wird zur Hölle niederfahren*) न संशयः MBh. 1,4303. पुरंदराणां शतं शतं च परमेष्ठिनां पततु वा मुनीनां शतम् Prab. 24,11. पतित Kauç. 37. Âçv. Grhj. 4,9. Pâr. Grhj. 2,11. VS. Prât. 8,34. M. 3,92. 4,79. 5,85. 9,58. 63. 79. 118. 144. Jâgń. 1,148. Suçr. 1,7,13. 108,10. Kathâs. 7,48. VP. bei Muir, Sanskrit Texts I,147, Z. 8 u. 9 in der N. पतितवृत्त Hariv. 4887. अपतित M. 8, 389. सावित्रीपतित *der Sâv. verlustig gegangen* M. 2,39. Jâgń. 1,38; vgl. पतितसावित्रीक. — 7) *fallen auf* s. v. a. *sich richten auf, treffen:* प्रसादसौम्यानि सतां सुहृज्जने पतन्ति चक्षूंषि Çâk. 156. ततो गात्रेषु पतिता तेषां दृष्टिः MBh. 3,2199. अर्हस्यन्तर्भवनपतितां कर्तुम् — विद्युदुन्मेषदृष्टिम् Megh. 79. न मे हृषीकाणि पतन्त्यसत्पथे यत् Bhâg. P. 2,6,33. व्यक्तं मयि च तस्यां च पतितो हि विपर्ययः s. v. a. *zu Theil geworden* R. 2,22,20. प्रजाभिशापे पतिते Râga-Tar. 5,209. — 8) *gerathen in:* महापङ्के पतितो ऽहम् Hit. 41,10. चित्रं वक्त्रापदो ऽप्येनां पतितामपि गोचरे नावधीत् Kathâs. 9,60. तदासज्जनगोष्ठीषु पतिष्यसि Hit. I,197. दुर्जनवागुरासु पतितः Spr. 754. निर्विषे पतति (loc.) कूपे Pańkat. I,16. विषमपतितः (so ist wohl zu lesen) III,237. विचारपतित Kathâs. 33,21. घोरायां भ्रूणहत्यायां पतते so v. a. *macht sich dieser Sünde schuldig* Parâçara bei Kull. zu M. 3,45 (S. 193, 1. fg.). अवंशपतित so v. a. *aus niedrigem Geschlecht stammend* Spr. 240. मध्यपतित so v. a. *dazwischen befindlich*

Schol. zu P. 1,1,71. — 9) *sich ereignen, eintreten:* तत्र च चिरकालं दुर्भिक्षं पतितम् Pańkat. 232,25. यदि दुःखं पतति Çuk. in LA. 43,8. विपरीते पतिते 45,3.

1. caus. पतयति *fliegen, dahineilen* Dhâtup. 35,9. वयः पतयन्तः RV. 1,24,6. 1,45,11. 7,104,11. विद्युतः 5,83,4. मनो जविष्ठं पतयत्स्वन्तः 6,9,5. 1,152,5. 4,54,5. 58,7. VS. 22,30. Çâṅkh. Çr. 4,20,1. Nach Einigen in dieser Bed. auch पातयति; s. West. — med. पतयते *in die Flucht treiben* oder *fällen:* ये मर्त्यं पृतनायन्तमूमैर्ऋणावानं न पतयन्त सर्गैः RV. 1,169,7.

2. caus. पातयति und °ते 1) *fliegen lassen, schleudern, fallen machen, fallen lassen, hinabwerfen, abschlagen, niederwerfen, umwerfen, werfen in, auf:* इदं पतत्रिणः शकुनिरभिनिष्पतन्नपीपतत् AV. 7,64,1. शर्व्यां अस्मद्विषूचीरिन्द्र पातय 1,19,1. विद्युतम् 11,2,26. मत्स्येव पातयतां बाणाः Mârk. P. 66,13. Aṅg. 3,52. R. 2,63,22. पत्रम् (bleibt in der Hand) — पातितः R. Gorr. 2,114,32. विदूषकस्योपरि दण्डकाष्ठं पातयति Mâlav. 56,7. दण्डं तस्यातुलं पातयिष्ये Mârk. P. 51,112. दण्डं दण्ड्येषु पातयेत् *Strafe verhängen* M. 8,126. Jâǵń. 1,353. 367. दण्डो ऽयं नेत्रियो येन मत्ययति Bhatt. 4,32. मद्यावसन्नहस्तपतितेन निस्त्रिंशेन द्विजानिव कृत्वा Daçak. in Benf. Chr. 194,12. आशु शस्त्रं पातयेत् so v. a. *er führe schnell das Messer* Suçr. 1,45,12. 2,36,5. सूत्रं वेतालपातितम् *die vom* Vet. *angelegte Messschnur* Râǵa-Tar. 3,349. — सलिलं नाशु पातयति (die Sonne) Varâh. Bṛh. S. 3,22. पातयाक्षान् *wirf die Würfel* Hariv. 6743. 6745. पातय जलम् *auf die Erde giessen* 14230. 14242. नेत्राभ्यां पातयञ्जलम् MBh. 7,4912. ततः। प्रकाशको ऽप्यसंबन्धं तमो जगति पातयेत् Kathâs. 18,18. — अधः पातयेत्करतलस्थवस्तु चेत् *fallen lassen* Varâh. Bṛh. S. 30,27. — (तम्) खाद्भूमिमपातयत् R. 6,82,93. त इमे शैलशृङ्गाग्रात्पात्यन्ते Mârk. P. 14,81. MBh. 13,1911. पातयन्ति स्म तं स्वर्गादश्रुपातेन Hit. IV,74. Mârk. P. 75,8. गजयोधिनः। पातयामास नाराचैर्दुमध्य इव वार्गिणः Draup. 8,11. (धनम्) एतदुन्मथ्य पातिष्ये भल्लेन निशितेन च Hariv. 9246. पातितो (v. l. für पतितो) ऽपि कराघातैरुत्पतत्येव कन्दुकः Bhartṛ. 2,88. Mârk. 79,23. फलानि पातयामास सम्यक्पर्यपतान्युत MBh. 12,671. 14,1710. 1711 (med.). Hariv. 3709. Çâk. 81,15. एष ते पातयिष्यामि शिरः कायात् Hariv. 15178. 15181. Ragh. 12,99. Vet. in LA. 33,9. (मया) पानुकामेषु वत्सेषु मातृणां पातिताः स्तनाः R. Gorr. 2,42,17. पुच्छाघातपदन्तान् (*ausschlagen*) Bhâg. P. 4,5,21. — (वायुः) पातयंश्च महाद्रुमान् R. 1,74,13. Ragh. 11,76. Pańkat. I, 407. रथस्थं पार्थिवं राजः पातयित्वार्जुनं भुवि Hariv. 2314. अश्वेनाम् — पातयित्वा पदाबधीत् MBh. 4,461. 673. Ragh. 8,38. 9,61. Mṛkkh. 104,25. Çat. Br. 3,6,4,12. 14,4,2,5. इत्यात्मानं पातयति *sich niederwerfen* Mṛkkh. 163,1. पातयिष्यामि राक्षसम् *niederhauen* MBh. 1,6025. 2,1314 (med.). 6,3807 (med.). 13,558. 14,31. Aṅg. 10,22. Prab. 35,8. — मतकल्पं तदा वीरं स्थलाज्जलमपातयत् MBh. 1,5017. (तान्) कूपे — अपातयत् 5458. Kathâs. 43,136. Bhâg. P. 5,26,26. Râǵa-Tar. 6,128. Vet. in LA. 22,5. (तम्) पातयध्वं विभावसौ MBh. 1,2125. *hineinwerfen, hineinthun:* क्षारं पातयित्वा Suçr. 1,33,18. स पातयत्यघम् VP. bei Muir, Sanskrit Texts I, 22, N. 38, Çl. 13. *Etwas in Etwas hineingelangen lassen:* गूढं नूपुरशब्दमात्रमपि मे कान्तं श्रुतौ पातयेत् Vikr. 56. पावकम् *Feuer anlegen* Pańkat. III, 166. — शरीरं च पातयित्वा शिरोधराम् *sinken lassen* R. 2,23,4. चक्षुः, दृष्टिम् *das Auge, den Blick werfen, richten auf:* सर्वतश्चक्षुर्वने लोलमपातयत् R. 4,7,11. 6,108,2. R. Gorr. 1,43,16. Spr. 491. कटाक्ष इव पातितः Vikr. 120. Râǵa-Tar. 5,371. *einen Fluch, Schande, Feindschaft u. s. w. auf Jmd schleudern, über Jmd ergehen lassen:* (शापः) भगवता मयि पातितो ऽयम् Ragh. 9,80. Kathâs. 17,142. मम चाप्ययशो मूर्ध्नि पातितं लुब्धया त्वया R. Gorr. 2,76,7. 99,22. रामभ्राता सपत्नी मे कथं न वैरं पातयेत् 7,31. पितुर्वियोगजं दुःखं सहसा पातितं त्वया 76,13. — स्थानात् *Jmd von seiner Stelle stürzen* R. 2,43,5. *Jmd stürzen, zu Fall —, in's Unglück bringen, in eine schlimme Lage versetzen:* (त्वया) वयमात्मा च पातिताः R. 6,94,19. अथ तान्पातयिष्यामि यथा यास्यन्ति न त्रयम् MBh. 4,35. 610. 13,4760. येनायं पातितो ऽरीणां विना शस्त्रेण पातितः Mârk. P. 24,40. ज्ञानापाकुलं तमसि पातितम्, अथ वा आत्मा पातितः Mṛkkh. 50,7,8. 129,14. Çâk. 117. अर्घतस् *eine Sache um ihren Preis bringen, den Preis einer Sache verderben:* मणयो येऽर्घतः पातिताः Bhartṛ. 2,12. *einführen, in Gang bringen* (?) Râǵa-Tar. 5,178. — 2) *subtrahiren* Schol. zu Ǵjot. 27. — 3) *sich stürzen:* तस्याः स्रोतस्यपातयत् MBh. 1,6752.

— desid. पिपतिषति und पित्सति P. 7,4,54. 2,49, Vârtt. Vop. 19,8,9. कूलं पिपतिषति *das Ufer ist im Begriff einzustürzen* P. 3,1,7, Vârtt. 1, Sch. — Vgl. पित्सत्, पित्सु und पिपतिषत्.

— intens. पनीपत्यते, पनीपतीति P. 7,4,84. Vop. 20,7.

— अच्छ *hinfliegen zu* Çat. Br. 1,7,1,1. 3,2,4,2. — caus. पतयति dass.: रघुः श्येनः पतयदन्धो अच्छ RV. 5,45,9.

— अति 1) *vorüberfliegen, vorbeifliegen, überfliegen:* अथ ह हंसा निशायामतिपेतुः Khând. Up. 4,1,2. मा त ऽतिपसन् Lâṭj. 3,10,9. अति सूर्यं परः शकुना इव पप्तिम (Schol. zu P. 6,4,99). RV. 9,107,20. Vgl. u. अभि 2. — 2) *versäumen, vernachlässigen*, vgl. अतिपात, अतिपात्य. — caus. 1) *vorbeifliegen lassen:* इषुमनतिपातयन् Lâṭj. 3,10,12. — 2) *wirkungslos machen:* संशमनमेवं संशोधनमतिपातयति Suçr. 1,146,12. — 3) *hinraffen:* विषं मुहूर्तमप्युपेक्षितमातुरमतिपातयति Suçr. 2,266,13. — Vgl. अतिपातित.

— अनु 1) *hinfliegen an* (acc.) Âçv. Gṛhj. 3,7. खमेवानुपतन् *in der Luft fliegend* Bhâg. P. 3,11,5. *nachfliegen, hinterher laufen, — gehen, nachfolgen, nachgehen* (eig. und übertr.): मुहुरनुपतति (loc.) स्यन्दने Çâk. 7. Kathâs. 39,136. धर्ममन्वपतद्धुतम् 7,89. 28,57. MBh. 7,1742. 12,10449. चित्तस्पन्दितकल्पनामनुपतन् Prab. 16,16. (न ज्ञातु) अनुपतन्ति विना ते प्राणिनां शुचः Bhâg. P. 4,17,8. 5,1,37. अनुपातम् absol.: गृहानुपातम् (vgl. u. अनुप्र) *von Haus zu Haus gehend*, लतानुपातम् bei Gold. Wörterb. u. अनुपातम्. — Vgl. अनुपात, अनुपातिन्. — caus. 1) *hinfliegen an:* छिन्तो वंश्र वं सीमन्तमन्वस्मनं पातय (wohl nur metrische Dehnung) AV. 6,134,3. — 2) *Jmd mit sich hinabstürzen:* पतन्त्या निरये कस्मादहमप्यनुपातितः R. Gorr. 2,75,4.

— अन्तर् s. अन्तःपात, अन्तःपात्य.

— अभि 1) *herbeifliegen, herbeieilen, herbeispringen, zufliegen auf, hinfliegen zu, losstürzen auf* (in freundlicher und feindlicher Absicht), *losgehen auf:* वैनतेयो यथा पक्षी — तथैवाभिपतिष्यामि MBh. 3,550. 1,1383. Hariv. 10777. जवनो ऽभ्यपतत्तदा MBh. 3,756. 4,757. 1102. 16,145. Hariv. 3654. R. Gorr. 2,78,11. 3,32,15. Mṛkkh. 67,24. 143,22. Bhâg. P. 2,7,14. Çiç. 9,1. Daçak. in Benf. Chr. 194,10. ऋतुकाले ऽभि-

पतितो मद्यन्त्या निवारितः MBh. 1,6940. (विहगः) सीतामभिपपात R. 2, 96,43 (105,42 Gorr.). वधायाभिपपातैनान् MBh. 1,5984. 6,2806. Ragh. 7,84. R. 2,34,18. 77,10. Bhâg. P. 9,10,20. Daçak. in Benf. Chr. 200,2. महाष्ट्रो ऽभ्यपतद्दिवम् MBh. 12,8595. (करीणाम्) कोटीशतसहस्रेण लङ्कामभ्यपतत्तदा 3,16347. R. 5,9,44. 6,16,76. (शिला) शत्रोरभ्यपतद्वगाल्लक्ष्मणो flog in der Richtung des Lakshmaṇa 80,34. herabfallen, herabfallen auf: पुत्राणां तव नेत्रेभ्यो दुःखादभ्यपतज्जलम् MBh. 7,6287. यदि वृक्षादभ्यपप्तत्फलं तत् AV. 6,124,2. दिवो नु मां स्तोको अभ्यपप्तत् 1. महीमभ्यपतत् — प्रभयं पुरमासुरम् Ang. 10,30. hineinfallen in, gerathen in, sich begeben in, auf: पुनरपि तामेव संसारवागुरामभिपतितः Prab. 102,4. सो ऽभिपत्य महाबाहुर्दीर्घमध्वानमल्पवत् Hariv. 697. MBh. 12, 11088. — 2) überfliegen, im Fliegen überholen: एकेनैव शतस्येव पातेनाभिपतिष्यति। हंसस्य पतितं काकः MBh. 8,1910. durchlaufen: एकेनाभिपतत्यह्ना योजनानि चतुर्दश 5,3054. Es ist wohl an beiden Stellen अति st. अभि zu lesen. — caus. werfen —, schleudern auf: भूयश्चैनं (परिघं) तदा भ्राम्य वरुणायाभ्यपातयत् Hariv. 13902. MBh. 3,8717 (wo अभिपात्यतो zu lesen ist). hinwerfen Sâj. zu ṚV. 1,52,5 und in der Einl. zu 1,105. hinabwerfen: सारथिं चाभ्यपातयत् MBh. 6,1684. 7,8768. 1153.

— समभि losstürzen auf (acc.) R. 5,41,34.

— अव herabfliegen, herabstürzen, herabspringen, herabfallen: अवपतन्तीरवदन्दिव ओषधयस्परि ṚV. 10,97,17. Kauç. 126. श्येनावपातमवपत्य Prab. 60,14. सो ऽपि हंसो गदां गृह्य रथात्तस्मादवापतत् sprang herab Hariv. 15949. शिरस्यवापतत् fiel herab auf MBh. 13,3745. Hariv. 9455. फलैर्वृक्षादवपतितैः R. 2,28,12. केशकीटावपतित worauf eine Kopflaus gefallen ist MBh. 13,1577; vgl. u. पद् mit अव. Vgl. अवपात. — caus. niederwerfen: लघूनुन्नमगम्भावान्गुरूनप्यवपातयन् (प्रभञ्जनः) Kathâs. 25, 42. Vgl. अवपातन.

— अभ्यव herabfliegen Ait. Br. 3,25.

— आ 1) herbeifliegen, hinfliegen zu, herbeieilen, heranstürzen: पततः (Vögel) — आपतनः Nalod. 1,21. आ नो इषा वयो न पप्तत ṚV. 1,88,1. 7, 59,7. 8,58,10. 10,66,9. श्येनो भूत्वा विश आ पतेमाः AV. 3,3,3. VS. 3, 49. शरुमापतन्तम् AV. 12,2,47. Çat. Br. 3,4,2,10. आपततः — बाणान् MBh. 5,7183. 7,4656. आपतत्येष दुष्टात्मा संक्रुद्धः पुरुषादकः 1,5965. 5964. 5982. 3,5962. तेषामापततां वेगः करिणाम् 3,2540. अदर्शनादापतितः पुनश्चादर्शनं गतः 12,6473. त्रिपिष्टपादापतितः Hariv. 3181. 3717. रथेनापततस्तव R. 2,72,5. Ragh. 5,50. 12,44. Râga-Tar. 3,259. Bhâg. P. 3,2,24. 6,1,30. Daçak. in Benf. Chr. 187,3. पादैः शनैरापततः zu Fusse langsam herbeikommend Bhaṭṭ. 3,48. प्रबलद्वीपिनमापतन्तमुच्चैः in der Höhe d. i. mit einem Sprunge heranstürzend Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,11, Çl. 40. — 2) herabfallen Râga-Tar. 3,202. fallen in, auf: मृत्योरास्यमापपाति Çâṅkh. Br. 14,2. तत्र काष्ठं कुठारेण पाट्यमानं विधेर्वशात्। आपत्य तस्य शङ्कायां भित्वास्तः प्रविवेश तत्॥ Kathâs. 28,157. — 3) unerwartet zum Vorschein kommen, — sich einstellen, — sich ereignen, Jmd (gen.) zustossen, unerwartet zu Theil werden, — treffen: द्वयोरैक्यमापतितम् Sâh. D. 24,6. कर्ममध्ये या इष्टयो ज्ञानपतोपायाश्चापतन्ति ता अनुष्ठेयाः Schol. zu Kâtj. Çr. 1067,3. नूनं जन्मान्तरकृतं पापमापतितं महत् MBh. 3,2364. शक्य आपतितः सोढुं प्रहारो रिपुहस्ततः। सोढुमापतितः शोकः सुसूक्ष्मो ऽपि न शक्यते R. 2,62,16 दैवादापतितो दोषः 6,100,5. हठापतितां लक्ष्मीम् Râga-Tar. 3,322. अहो न शोभनमापतितम् Pañkat. 143,23. अहो शोभनमापतितम् 224,3. आपदामापतन्तीनाम् Spr. 357. सुखम्, दुःखमापतितम् Hit. I,164. स्वशिरश्छेदेन आपतिते Bhâg. P. 5,9, 21. Dhûrtas. 89,10. तदिदं ब्राह्मणस्यास्य दुःखमापतितं ध्रुवम् MBh. 1, 6117. आपतत्यात्मनः प्राणो दोषो ऽन्यस्य चिकीर्षितः Kathâs. 20,213. 22, 239. Prab. 64,6. अहो चिरादिनदस्माकं महदेतन्नमापतितम् Pañkat. 21, 12. — Vgl. आपतन, आपाति fg., आपात fgg. — 1. caus. (पतयति) hinzufliegen zu: वनांसि वेनाः पतयन्त्या दिशः ṚV. 10,64,2. — 2. caus. (पातयति, fallen machen, niederwerfen: (तम्) उरः आपात्य Bhâg. P. 7,8,29. आपातितनरेन्द्रा सा रुधिरार्द्रा रणाजितिः niedergehauen, getödtet Hariv. 5598. नास्रमापातयेज्जातु Thränen vergiessen M. 3,229. — intens. wiederholt herfliegen: अवैरहत्यायेदमा पापत्यात् (!) AV. 6,29,3.

— अभ्या herbeieilen, hinstürzen zu, losstürzen auf: अभ्यापतत् — आसनात् vom Sitze aufspringend eilte er herbei MBh. 4,807. अभ्यापतत् — गौतमस्य रथं प्रति 8,2631. अन्योऽन्यमभ्यापततो निघ्नतो चेतरेतरम् 4, 1041. (करी) तामेव बधूमभ्यापतत् Kathâs. 27,169.

— उपा hinzufliegen zu: हंसाविव पततमा सुताँ उप ṚV. 5,78,1.

— पर्या forteilen, davoneilen: कुरवो भयपीडिताः। वीक्षमाणा दिशः सर्वाः पर्यापेतुः सहस्रशः॥ MBh. 8,4964. आदाय शिबिकां तारः स तु पर्यापतत्पुरः R. 4,24,21.

— समा 1) herangeflogen kommen, herbeieilen, losstürzen auf (in Masse, aber auch allein): ततः श्येपायः शलभानामिवोग्राः समापेतुर्विशिखानो प्रदीप्ताः MBh. 5,7213. 7,7293. तत्र महात्मा समापेतुर्दिग्भ्यो राजन्सहस्रशः 4,339. सहसैन्याः समापेतुः 6,1664. Hariv. 316. समापेतुर्यत्र तिष्ठति केशवः 14573. R. 2,87,6. Daçak. in Benf. Chr. 201,6. सहसैन्याः समापेतुः पुत्रस्य तव वाहिनीम् MBh. 6,1664. तमागच्छत्तमासनम् — आपतन्तम् R. 5,42,12. Çatr. 14,218. पवनः पवनाभिहतो गगनादवनौ यदा समापतति niederfahren Varâh. Bṛh. S. 38(37),1. — 2) zusammenkommen mit (सह), sich geschlechtlich verbinden: ताभिः सह समापेतुर्ब्राह्मणाः। क्षतावृतौ MBh. 1,2461. — 3) gelangen zu (acc.), theilhaftig werden: हर्षं समापेतुः MBh. 1,7213.

— उद् 1) auffliegen, sich in die Luft erheben; aufspringen, einen Sprung in die Höhe thun, auffahren, sich erheben ṚV. 2,43,3. उदपप्तन्भानवः 1,92,2. 6,64,2. उत्ते वयश्चिद्वसतेरपप्तन् 6. उदपप्तदसौ सूर्यः 1,191, 9. दिवमुत्पतिष्यन् AV. 18,4,14. Ait. Br. 3,25. 4,7. TBr. 1,1,2,5. वितत्य पक्षौ नभ उत्पपात MBh. 1,1335. उत्पतन्त इवाकाशे व्यचरंस्ते हयोत्तमाः 3,758. 2311. 2849. Sund. 2,5. Hariv. 2832. R. 2,37,30. 3,55,30. 5,15,9. 10. Ragh. 9,67. Kumâras. 6,90. Megh. 14. Varâh. Bṛh. S. 31,3. 43,27. Kathâs. 3,52. 28,189. Vid. 97. 116. 320. Hit. 14,8. Prab. 67,1. Çiç. 9,15. Bhaṭṭ. 5,30. 6,89. (रत्नौघम्) उत्पतन्तमिव R. 5,74,38. तस्याः श्रुत्वैव वचनमुत्पपात युधिष्ठिरः MBh. 1,6019. 2,1490. 3,552. 2375 (med.). 15780. Hariv. 8131. R. 1,9,15 (14 Gorr.). 31,25. आसनात् 2,34,16. 3, 50,19. Suçr. 2,233,12. Vet. in LA. 30,18. (मार्जारः) सहसोत्पपात Pañkat. 122,23. Kathâs. 33,58. Bhâg. P. 5,8,3. कथं मूषिकः — एतावद्दूरमुत्पतति Hit. 27,19. पतितो ऽपि कराघातैरुत्पतत्येव कन्दुकः Bhartṛ. 2,83. उत्पतितो ऽपि हि चणकः शक्तः किं भ्राष्ट्रकं भङ्क्तुम् Pañkat. ed. orn. I,108. छिन्ने स्नायुबन्धे द्रुतमुत्पतितेन धनुषा Hit. 35,18. sich erheben, aufstehen (vom Schlaf): नानुत्थापिता गाः सुप्याता नानुसृत्य चोत्पतेत्

MBh. 13,8747. *aufschiessen:* शृङ्गमुत्पतितम् Khând. Up. 6,8,3) *sich aufmachen, schleunig einen Ort verlassen* Ait. Br. 5,28. उत्पतेत्सहसा देशाद्धिदुर्भिक्षपीडितात् MBh. 12,5224. *herauseilen, herausspringen, heraussteigen:* उत्पेतुः सहसा स्वेभ्यो गृहेभ्यः पुरुषर्षभाः Hariv. 10293. उत्पपात रथाद्वीरो गरुत्मानिव वीर्यवान् 6683. अप्सु निर्मथनादेव रसात्तस्माद्वरस्त्रियः। उत्पेतुः R. 1,45,33. अश्मनिष्पेषोत्पतितमनल Ragh. 4,77. उत्पतत्याशु वृत्नाद्रमति पवनधूतः सर्वतो ऽग्निर्वनान्ते Ṛt. 1,26. अविद्यत्पृथिवीम् — उत्पपात ततो धारा वारिणः *hervorsprudeln* MBh. 6,5785. Blut aus der Wunde Çat. Br. 3,1,2,16. 8,2,14. गर्भादुत्पतिते जन्तौ *aus dem Mutterleibe treten* Hit. I, 170. *entkommen, entrinnen:* (मृगः) व्याधानां शरगोचरादतिजवेनोत्पत्य (v. l. für उत्प्लुत्य) Spr. 923. — 2) *sich erheben* so v. a. *entstehen:* आर्तिश्च महाशब्दं ब्राह्मणास्य निवेशने। भृशमुत्पतितम् MBh. 1,6111. मृगपतेरुन्नादो लोकभयंकर उदपतत् Bhâg. P. 5,8,1. शोकमुत्पतितम् 3,4,23. — Vgl. उत्पत fgg., उत्पतितर् fgg., उत्पात. — caus. *auffliegen machen:* (उषाः) उत्पातयति पक्षिणः ṚV. 1,48,5. *aufsteigen machen:* त्वचो धूमं पर्युत्पातयासि AV. 12,3,53. *aufheben:* तैर्दण्डको मृत इव ज्ञात्वा संस्कारणायोत्पातितः Verz. d. Oxf. H. 156,a,26. — desid. *auffliegen wollen:* उदपिपतिषत् Çat. Br. 10,2,1,1.

— अनूद् *nach Jmd* (acc.) *auffliegen,* — *sich in die Luft erheben, hernach aufspringen:* उत्पतन्तमनूत्पेतुः सर्वे ते R. 5,64,24. Çat. Br. 11,5,1,4.

— अभ्युद् *auffliegen zu, aufspringen:* सो ऽभ्युदपतत्सद्यो विद्याधरो नभः Kathâs. 22,144. कृतस्य निधनाकाङ्क्षी तूर्णमभ्युत्पपात ह Hariv. 4114. Vgl. अभ्युत्पतन. — caus. *auffliegen machen zu* (acc.) Çat. Br. 1,8,3,14.

— प्रोद् *auffliegen:* प्रोदपाति नभस्तेन Bhatt. 15,106.

— समुद् *zusammen auffliegen,* — *aufsteigen, auffliegen, aufspringen, sich erheben* AV. 4,15,1. ते तु हंसाः समुत्पत्य विदर्भानगमंस्ततः MBh. 3,2093. कपोत्तमाः। समुत्पेतुराकाशम् 2794. खं समुत्पतितः क्रतुः Hariv. 12235. Bhatt. 7,50. सर्वे समुत्पेतुरुदायुधास्ते MBh. 1,7005. 7946. आसनेभ्यः समुत्पेतुः 3,2140. 5,5959. अन्यस्मिन्प्रेक्ष्यमाणे तु पुरस्ताद्यः समुत्पतेत्। अहं किं करवाणीति स राजवसतिं वसेत् ॥ 4,127. R. 2,26,6. 3,24,14. 33,1. 6,98,11. (अश्वाः) समुत्पेतुः कशाघातैः Bhatt. 14,10. शैलाः समुत्पेतुः Bhâg. P. 7,8,33. R. 5,5,20. तद्रूपवेगोन्माथिताः शालस्यन्दनचन्दनाः। उत्पतन्तं समुत्पेतुर्हनुमन्तं सुपुष्पिताः ॥ *erhoben sich nach ihm* 19. *sich zum Kampf erheben, einen Angriff machen* Spr. 315, v. l. 329. Kâm. Nîtis. 11,32. 13,18. *aufgehen,* von der Sonne Kirât. 2,46. *aufsteigen,* von Wolken R. 5,74,35. *hervorspringen, hervorstürzen:* समुत्पतन्ति वल्मीकाद्यथा क्रुद्धा महोरगाः MBh. 7,4656. समुत्पत्य (नेत्राभ्यां) जलं तत्र पतितं वदनाम्बुजात् Hariv. 7068. *sich erheben, hervorbrechen* so v. a. *entstehen:* यः समुत्पतितं क्रोधं निगृह्णाति MBh. 1,3320. fgg. Bhâg. P. 6,4,14. *sich herausbegeben* so v. a. *entfliehen, verschwinden:* समुत्पतितनेत्रम् Pańkat. I, 212.

— उप *hinfliegen, hineilen zu:* उपेदहं धनदा श्येनो न वसतिं पतामि ṚV. 1,33,2. 8,35,7. 9,85,11. 10,123,6. तत्पादयोरुपापतन् Bhâg. P. 7,2,31. — Vgl. उपपात, उपपातिन्.

— नि 1) *herabfliegen, sich niederlassen, sich herabstürzen, sich herablassen, sich niederwerfen:* दमयन्त्यास्तदन्तिके। निपेतुस्ते गरुत्मतः MBh. 1,2094. Hit. I, 32. न्यपतन्मुसले गृध्राः Bhatt. 15,27. तस्मिन्निपतिते भूमौ नारदे Hariv. 9611. उत्पतेदपि वाकाशे निपतेच्च यथेच्छकम् MBh. 3,11414. R. 5,15,10. 6,16,77. मातलिस्तूर्णं निपत्य धरणीतले Arg. 6,7. तस्यैव दास्या गेहे त्वं निपतिष्यस्ययोनिजा Kathâs. 34,81. नभोनिपतितामिव Kaurap. 43. निपत्येत्यब्रवीद्गङ्गाम् R. 1,44,5. निपत्य (*sich niederlassend*) मम शृङ्गेषु 5,7,30. निपेततुः शरीरे ऽस्य Daç. 2,28. पादयोस्तस्य निपपात Kathâs. 39,236. Kumâras. 7,92. Bhartṛ. 2,26. भूमौ निपतमानायाः शरणं भव मे MBh. 13,1504. *sich stürzen auf, herfallen über:* यं यमेषो ऽभिसंक्रुद्धः संग्रामे निपतिष्यति MBh. 4,1572. सिंहो शिशुरपि निपतति मदमलिनकपोलभित्तिषु गजेषु Bhartṛ. 2,31. गृध्रधाङ्क्षवृकान् श्वनो निपततः क्रोशान्कथं वारयेत् Prab. 95,18. ततो निशीथे सहसा निपत्यैवोद्यतायुधा। चौरसेना सुमहती सार्धं वेष्टयति स्म तम् ॥ Kathâs. 29,117. *hineinstürzen in:* इह (संसारे) विषयामिषलालस मानसमार्जार मा निपत Spr. 1170. — 2) *niederfallen, niederstürzen, umfallen, fallen:* हिमं निपतति Shadv. Br. 5,9. Kauç. 65. 83. Varâh. Bṛh. S. 27,c,8. अशनिः — निपतति 32,4. उपर्यस्याः — कुसुमवृष्टयः — न्यपतन् Râǵa-Tar. 6,144. Kathâs. 27,45. 40,92. Vid. 293. प्रासाश्च विपुलास्तीक्ष्णा न्यपतन्त सहस्रशः MBh. 1,1169. कथमस्माद्विधे शस्त्रं निपतेत् R. 2,63,24. AV. 5,30,3. 12,5,26. तते प्रहारा निपतन्त्यभीक्ष्णम् Spr. 781. नदी मेरुमन्दरशिखरात् — अवनितले निपतन्ती Bhâg. P. 5,16,20. विकुण्ठधिषणात्तयोर्निपतमानयोः 3,16,33. यत्र (महारौरवे) निपतितं पुरुषम् 5,26,12. निपेतुर्धरणीतले MBh. 3,2545. निपेतुरनलम् 1,8291. पटे निपतिते 3,2810. जाले पुनर्निपतितः शफरः Spr. 740. न्यपतंश्च गर्भाः (vor der Zeit) Bhâg. P. 6,8,12. सशब्दनिपतद्द्रुम Bhatt. 8,134. मा नि पप्तं भुवने शिश्रियाणा AV. 12,1,31. R. 2,13,20. 72,17. 75,39. Suçr. 1,120,16. Ragh. 8,38. Pańkat. 35,11. एतस्याः स्तनमण्डले निपतितम् *zusammengefallen, eingefallen* Dhûrtas. in I. A. 80,15. *sich ergiessen in, münden in:* बहुधाप्यागमैर्भिन्नाः पन्थानः सिद्धिहेतवः। त्वय्येव निपतन्त्योघा जाह्नवीया इवार्णवे ॥ Ragh. 10,27. *fallen auf* so v. a. *sich richten auf:* तस्या गात्रे निपतिता दृष्टिस्तेषाम् MBh. 1,7708. नेत्रव्रजाः पौरजनस्य तस्मिन् — निपेतुः Ragh. 6,7. आलोके ते निपतति पुरे Megh. 83, v. l. निपतन्ति दृष्टिविशिखा यावन्नेन्दीवराक्षीणाम् Prab. 7,4. तस्मिन् — निपेतुरन्तःकरणैर्नरेन्द्रा देहैः स्थिताः केवलमासनेषु Ragh. 6,11. — 3) *gerathen in:* (आखुः) निपतितो नक्तं मुखे भोगिनः Bhartṛ. 2,82. एको बहूनां मूर्खाणां मध्ये निपतितो बुधः Kathâs. 32,56. — 4) *sich einfügen, zu stehen kommen, seinen Platz erhalten:* निपाता उच्चावचेष्वर्थेषु निपतन्ति Nir. 1,4,11. सर्वत एवाभ्यर्हितं पूर्वं निपतति zu P. 2,2,34. — 5) *einfallen, eintreffen, sich einstellen, eintreten* Suçr. 1,5,9. तस्मिन्निपतिते व्याधौ 33,20. अन्यदागधेयमेतेषां रक्षणे निपतति Çâk. 27,5. मरणव्याधिशोकानां किमद्य निपतिष्यति Spr. 432. सकृदंशो निपतति M. 9,47. *auf Jmd fallen* so v. a. *zu Theil werden:* कलिकलुषकृतानि यानि लोके मयि निपतन्तु विमुच्यतां तु लोकः Kumârila's bei Müller, SL. 80. — 6) *zu Schanden werden, zu Nichte gehen:* मा ते स्वको ऽर्थो निपतेत मोहात् MBh. 4,2126. अद्रिं निपतितामिव R. 5,18,7. (सद्य) सद्यो निपतितानन्दम् 2,65,28. — Vgl. निपतन, निपात, निपातिन्. — caus. 1) *niederfallen machen, herabwerfen, herabschleudern, fällen, umwerfen, werfen in, auf:* नि यद्वृणक्षि श्वसनस्य मूर्धनि (?) वज्रमिन्द्रो अपीपतत् ṚV. 8,89,7. गिरिशृङ्गाधिरूढेन श्वपाकेन निपातितः। वेगवाही शरः Râǵa-Tar. 5,217. 407. मणि ब्राणि निपात्यताम् Mârk. P. 66,13. 14. परस्य दण्डं नोद्यच्छेत्क्रुद्धो नैनं निपातयेत् *fallen lassen auf* so

v. a. *schlagen* M. 4,164. Varâh. Bṛh. S. 42 (43), 28. मय्येव — निपातयिष्यति क्रूरं दण्डं प्राणापहारिणम् R. 5,1,80. शरैर्निपातयिष्यामि सूर्यम् MBh. 13,4613. अलक्तको यथा रक्तो निष्पीड्य पुरुषस्तथा। अबलाभिर्बलाद्रक्तः पादमूले निपात्यते ॥ Spr. 231. निपात्य तुङ्गाद्धिपुष्यनाथम् *von der Höhe stürzen* (bildlich) Bhâg. P. 3,3,1. (दानवाः) वशीभूताश्च मे सर्वे भूतले च निपातिताः MBh. 3,634. Mârk. P. 14,62. नरके बलान्निपात्यते Bhâg. P. 5,26,8. 9. निपातयन्नष्टदृशो हि गर्ते 5,15. स नो राजा — न्यपातयद्व्यसने *in's Unglück stürzen* MBh. 3,1360. विषमविषयाङ्गारेषु निपात्यमानमात्मानं नावबुध्यसे Prab. 102,11. न — वृक्षः फलकाले निपात्यते R. 6,38,28. (नद्यः) निपातयन्त्यः — तटद्रुमान् Ṛt. 2,7. (तम्) ऊरौ निपात्य विददार नखैः Bhâg. P. 2,7,14. उपरितलनिपातितेष्टक (संधि) Mṛkkh. 51, 18. महीम् — न्यपातयत् Kathâs. 25,124. निपातयन्ति नद्यो हि कूलानि कुलानि नार्यः *zum Sturz bringen* (eig. und übertr.) Pańkat. I, 227. रक्तविन्दुर्निपातितः *getröpfelt* Kathâs. 2,10. विन्दवो जातरूपस्य शतं यस्मिन् (धनुषि) निपातिताः *getröpfelt auf* so v. a. *erhaben eingelegt* MBh. 4, 1325. *auswerfen* so v. a. *ausspeien:* गुडेन वर्धितः श्लेष्मा मुखे वृद्धा निपात्यते Spr. 438. (den Blick) *fallen lassen, richten auf:* यद्येष मयि मुस्निग्धां दृष्टिमद्य निपातयेत् Mârk. P. 61,41. — 2) *niedermachen, tödten, um's Leben bringen:* वासवो ऽप्यसुरान्सर्वान्निर्जित्य निपात्य च MBh. 14, 98. द्विजं (*Vogel*) दृष्ट्वा निषादेन निपातितम् R. 1,2,16. तुरगानस्य मार्गणैः न्यपातयत् 3,33,32. यथा सुते भ्रातरि वा निपातिते R. Gorr. 2,45,32. Kathâs. 11, 60. 20, 199. 27, 45. 42, 127. 166. Râǵa-Tar. 5,431. 6,332. Pańkat. 23, 22. Hit. II, 118. Bhâg. P. 1,8,10. Mârk. P. 74,41. Prab. 88,7. मांसं श्वचण्डालक्रव्यादादिनिपातितम् so v. a. *das Fleisch eines Thiers, das getödtet worden ist,* Jâǵń. 1, 192 = Mârk. P. 35,20. — 3) करान् *Tribut erheben von* (abl.): न चास्थाने न चाकाले करांस्तेभ्यो निपातयेत् MBh. 12,3313. — 4) in der Gramm. *eine Erscheinung, die sich der allgemeinen Regel nicht fügt, fertig hinstellen, als Unregelmässigkeit besonders aufführen, Etwas als unregelmässig betrachten:* अमावसोरहं ण्यतोर्निपातयाम्यवृद्धिताम् Kâr. zu P. 3,1,122. ण्यदायादेश इत्येतावुपचाय्ये निपातितौ Kâr. 2. zu P. 3,1,123. नू इत्था ते दीर्घत्वं निपात्यते Schol. zu ṚV. Prât. 2,26. Schol. zu VS. Prât. 3,71 in Ind. St. 4, 192. Schol. zu P. 3,1,41. 122. इत्येते (ज्योत्स्ना u. s. w.) मत्वर्थे संज्ञायां निपात्यन्ते Schol. zu P. 5, 2, 114. 2, 1, 72. Uǵǵval. zu Uṇâdis. 1, 41. 42. 54. 58. 66. 148. 149, 154 u. s. w. Vop. 2, 13. — Für निपात्य Çâñkh. Çr. 4,14,2 besser निपाद्य mit Çat. Br. 12,5,2,7. — Vgl. निपातन, निपातनीय, निपात्य.

— अभिनि caus. *niederwerfen, herunterwerfen:* केतवो ऽभिनिपात्यन्ते MBh. 8,3040. चक्रर्याभिनिपात्यार्तां गले गृह्य R. Gorr. 2,77,10.

— उपनि 1) *niederfliegen zu:* तं हंस उपनिपत्याभ्युवाद Khând. Up. 4, 7,2. — 2) *dazu eintreten:* तासु सप्तविधे व्याधावुपनिपतति Suçr. 1,89,6. *gelegentlich zur Erwähnung kommen* 14,6. — Vgl. उपनिपात fg. — Für das caus. Çâñkh. Çr. 16,3,33 und Âçv. Çr. 10,8 wird richtiger पद् caus. gelesen.

— परिणि P. 8,4,17, Sch.

— प्रणि P. 8,4,17, Sch. Vop. 8,22. प्रण्यपप्तत् 125. *sich niederwerfen, sich ehrfurchtsvoll verneigen vor* (acc., seltener dat. und loc.): प्रणिपत्य प्रसादयेत् M. 11. 205. MBh. 1,8122. प्रणिपतितो ऽस्मि हिताय भास्करम् 3,159. 4,1121. 5,49. Arǵ. 2,9. 4,17. R. 1,38,2. 55,15. R. Gorr. 1,23,13. Mṛkkh. 1,10. Kumâras. 2,3. Çâk. 109,16. Mâlav. 75. Kathâs. 13,42. Mârk. P. 18,57. 70,1. साष्टाङ्गपातं प्रणिपत्य Hit. 54,19. H. 1. Vop. S. 1. गुरुं च प्रणिपत्य मूर्ध्ना MBh. 4,2181. Vikr. 3,12. श्वश्रूश्वशुरयोः पादौ प्रणिपत्य Mârk. P. 21,104. शिरसा — प्रणिपत्य पादयोः Ragh. 8,12. प्रणिपत्य महात्मने MBh. 7,16. Mârk. P. 19,20. Madhjam. 1. प्रणिपतितशिरोभिः Varâh. Bṛh. S. 42 (43), 60. — Vgl. प्रणिपात. — caus. *machen, dass Jmd sich niederwirft:* आत्मना सह्वेनां प्रणिपातयति Mâlav. 39,16.

— विनि *herabfliegen, sich herabstürzen, sich niederwerfen, herabstürzen, herabfallen, hineinfallen in:* विनिपतितमनोज्ञक्रोश Ṛt. 4,18, v. l. एतं कदम्बमारुह्य — विनिपत्य ह्रदे घोरे Hariv. 3650. पादान्ते विनिपत्य Sâh. D. 48,7. तस्करा विनिपत्य (*überfallend*) माम्। हृतस्वमन्यन्बद्ध्वा स्वपल्लीम् Kathâs. 22,62. — विनिपतिततुषार Ṛt. 4,18. Hariv. 12547. यासां गर्भाः — व्यसवः संवत्सरान्ते विनिपतन्ति Bhâg. P. 5,18,15. विनिपत्य विपन्नौ स्वस्तत्स्थानद्रोणिकान्तरे Kathâs. 3,33. — Vgl. विनिपात. — caus. *niederfallen machen, hinabwerfen, hinabschleudern:* तेनर्तं विनिपातितम् Mârk. P. 75,57. पतेयं (vom Himmel zur Erde) सत्स्विति ध्यायन्भवत्सु विनिपातितः MBh. 5,4065. शिरो ऽस्य विनिपात्यताम् *werde abgehauen* 1,5279. तेषां प्राणान्तिको दण्डो दैवेन विनिपात्यते 1201. R. 4,17,32. अगाधपङ्के दुर्मेधा विषमे विनिपात्यते MBh. 5,1481. अहो पापं महन्मूर्ध्नि त्वया मे विनिपातितम् R. Gorr. 2,73,14. *niedermachen, tödten, umbringen, um's Leben bringen* M. 11,127. MBh. 4,789. 13, 561. 1950. 4761. Hariv. 3724. 9097. R. 1,14,33. R. Gorr. 1,28,19. 3,33, 2. 6,8,11. 72,50. Hit. IV, 60. Mârk. P. 24,27. 66,14. Prab. 75,7. त्वदर्थमेतद्विनिपात्यमानं देहं त्वयैव प्रतिमोचितं मे Mṛkkh. 172,15. *zu Fall bringen, zu Grunde richten, zu Schanden machen:* कटेन विनिपातितो यामि 33,10. राक्षसा वयमात्मा च युगपद्विनिपातिताः R. 6,94,28. मत्कृत्ये विनिपातिते 5,65,3.

— संनि 1) *herabfliegen, sich herablassen, herabfallen:* (शकुनौ) पृथिव्यां संनिपेततुः MBh. 5,2462. संनिपत्य महाबाहुः *sich zur Erde herablassend* R. 5,62,10. निर्विन्ध्यायाः — रसाभ्यन्तरं संनिपत्य (मेघः) Megh. 29. (बाणाः) संनिपेतुरकुण्ठाग्रा नागेषु च हयेषु च MBh. 6,2126. संन्यपतन्भुवि 15,647. Hariv. 5330. 6351. — 2) *zu Grunde gehen, umkommen* MBh. 7,434. — 3) *zusammenkommen, zusammenstossen, zusammentreffen, zusammenfallen:* शतशः संनिपत्य MBh. 2,2003. गजाश्चाचलसंकाशाः संनिपेतुः समन्ततः Hariv. 5077. संनिपत्य प्रकृतिभिर्मातृगुप्तो ऽभ्यषिच्यत Râǵa-Tar. 3,239. ततः संन्यपतन्सर्वे गन्धर्वाः कौरवैः सह MBh. 3,14399. संनिपत्य गजाविव 7,609. अन्तराले संनिपत्य दुष्टसर्पेण सह संग्रामं विधाय Pańkat. 238,21. Râǵa-Tar. 6,344. तेषामनेकं चेत्संनिपतेत् ṚV. Prât. 15,12 (man lese संनिपतेद्धितीयम् bei Regnier). Çâñkh. Çr. 13,30,2. Âçv. Gṛhj. 1,7. संनिपत्योपकारक im Gegens. zu आराडुपकारक Madhus. in Ind. St. 1,15,6. — 4) *sich darbieten:* न संनिपतितं धर्म्यमुपभोगं यदृच्छया। प्रत्याचक्षे न चाप्येनमनुरुन्ध्ये सुदुर्लभम् ॥ MBh. 12,6676. — Vgl. संनिपात. — caus. 1) *herabwerfen, herabschleudern, herabschiessen, abschiessen:* छत्त्रं ध्वजं च समरे शराभ्यां संन्यपातयत् MBh. 7,7188. तैः शरैर्मूर्ध्नि सुसंनिपातितैः R. 5,42,8. Vgl. संनिपात्य. — 2) *zusammenkommenlassen, versammeln, vereinigen, zusammenbringen:* त्वत्कृते हि मया वीर राजानः संनिपातिताः MBh. 3,2162. Ragh. 14,36. 15,

75. Râǵa-Tar. 2,169. 4,361 (an den beiden letzten Stellen ist ohne Zweifel संनिपात्य zu lesen). पूर्वे चार्धपुरूषीये पञ्चमभागीयार्धपुरूषीययोः संनिपात्य Kâtj. Çr. 16,8,16.

— निस् *hinausfliegen, hinausstürzen, hervorstürzen, hinausgehen, herauskommen, hervorschiessen, herausfallen* Hariv. 2832. अरविवरेभ्यश्चातकैर्निष्पतद्भिः Çâk. 166. Spr. 1234. स्त्रियः सर्वा निष्पेतुर्नगराद्बहिः Arǵ. 10,62. MBh. 7,807. 8,2150. भवनान्निष्पतति 14,1836. M. 8,55. Jâǵn. 2,16. MBh. 1,1343. Hariv. 4521. 5693. 13678. 13681 (med.). R. 1,46,21. 3,16,17. 31,4. 4,8,48. 9,64. 12,24. 13,40. 41. 14,5. 6. 50,13. 17. 5,15,10. Kâm. Nîtis. 12,6. Daçak. in Benf. Chr. 188,14. 198,11. वधाय निष्पेतुरुदायुधास्ते MBh. 6,3378. युद्धाय निष्पतेत् 15,232. fg. निष्पत्य युधि युध्यस्व R. 6,16,80. उरगसंघाताः — निष्पेतुः MBh. 1,8254. वृक्षान्निष्पतितान् Hariv. 3506. महीधरेभ्यो नागेन्द्रा निष्पेतुः 12819. रक्षांस्यथो निष्पतन्त्यन्तरीक्षात् MBh. 5,1911. असंख्या मूर्तयस्तस्य निष्पतन्ति शरीरतः M. 12,15. Hariv. 13680. R. Gorr. 1,57,18 (56,18 Schl.). Kumâras. 3,71. जिह्वा मुखान्निष्पतन्तीमुल्कां प्रज्वलितामिव R. 3,49,34. (ज्योतींषि) निष्पतन्ति पुनः सूर्यात् MBh. 5,3816. निष्पतन्तो रथात् (बाणाः) 4,2071. गाण्डीवात् — निष्पतन्ति महाबाणाः Arǵ. 7,23. MBh. 7,2709. Hariv. 5032. वाक्सायका वदनान्निष्पतन्ति MBh. 1,3561 = 13,4986. जलमुचः — जालैः (*durch die Fenster*) — निष्पतन्ति Megh. 70. समुद्रात् — निष्पतन्तीव भूमिः Ragh. 13,18. पोतैः (*Schiffe*) पवनविक्षिप्तैर्निष्पतद्भिरिव (aus dem Meere) Hariv. 3530. माल्यवच्छिखरान्निष्पतन्ती (नदी) Bhâg. P. 5,17,7. निष्पतितमस्तिष्का Hariv. 4740. *wegfliegen, davoneilen* Ṛv. 10,24,5. — Vgl. निष्पतन, निष्पतिष्णु. — caus. *ausfallen machen*: अक्षि AV. 1,8,3. *zu Schanden machen, zu Grunde richten*: इदं हि तव विस्तीर्णं धनधान्यसमाचितम्। हस्त्यश्वरथसंपूर्णं राज्यं निष्पातितं तया॥ R. 2,75,16.

— अभिनिस् *ausfliegen zu*: इदं यत्कृष्णः शकुनिरभिनिष्पतन्नपीपतत् AV. 7,64,1. *hervorspringen, hinausschiessen* (intrans.): सेनाग्रादभिनिष्पत्य प्रायुध्यंस्तत्र मानवाः MBh. 6,2484. रत्नभासो गवाक्षजालैरभिनिष्पतन्त्यः Bhaṭṭ. 1,8.

— विनिस् *herausfliegen, hervorfliegen, herausspringen, hervorstürzen, hervorkommen, hervortreten, herausfallen*: तस्माद्वक्त्राद्विनिष्पेतुः क्षिप्रं तस्य कपिञ्जलाः MBh. 5,269. वानर्यो विनिष्पेतुर्गुहामुखात् R. 4,19,4. 6,94,1. ततस्तूर्णं विनिष्पत्य — शाल्वमेवाभिदुद्राव 3,699. Hariv. 6221. R. 6,17,25. Kâm. Nîtis. 12,21. विनिष्पेतुर्भयकराः सर्वशः शतशो वृकाः Hariv. 3506. विनिष्पातितपन्नग MBh. 9,2708. गात्रात् — विनिष्पेतुर्बलाह्वकाः Hariv. 2683. पार्थस्य शरजालानि विनिष्पेतुः सहस्रशः MBh. 4,2001. 9,2690. सायकाश्चापमण्डलात्। विनिष्पेतुः R. 3,31,19. विनिष्पतितनेत्र 6,76,18. *sich aus dem Staube machen, davonlaufen*: शशवच्च (शरवच्च MBh. 12,5272) विनिष्पतेत् M. 7,106.

— परा 1) *wegfliehen, entfliehen*: परा हि मे विमन्यवः पतन्ति वस्यइष्टये Ṛv. 1,25,4. AV. 6,105,1. पक्षिणः परापातमासते Kâth. 34,8. VS. 3,49. 4,34. भीतः परापतत् Bhâg. P. 3,20,24. अवसृष्टा परा पत शरव्ये Ṛv. 6,75,16. AV. 1,3,9. Çâṅkh. Gṛhj. 1,22. जलदाः परापतन् *zogen fort* Bhâg. P. 7,8,32. — 2) *entfallen*: तस्य रेतः परापतत् TBr. 1,1,3,8. 5,4. सोमस्यैकं हिंसितस्य परापतत् AV. 5,28,6. Çat. Br. 1,5,4,20. 6,2,2,6. Pâr. Gṛhj. 2,2. — caus. *verjagen*: परा शुक्तानि पातय AV. 1,23,2.

— अनुपरा *neben Jmd fliegen, — eilen*: इन्द्रो वायुमनुपरापतत् Ait. Br. 2,25.

— परि 1) *herumfliegen, umfliegen, herumlaufen, in die Kreuz und in die Quere laufen, umlaufen* Çat. Br. 3,4,2,10. Khând. Up. 2,9,5. ततः शनैः पर्यपतत्पक्षैः शैलान्प्रकम्पयन् MBh. 1,1391. 3,12546. 5,7240. परि दिवो अन्तान्पतन्ती Ṛv. 10,108,5. उपर्युपरि सेनां ते (गृध्राः u. s. w.) तदा पर्यपतन् MBh. 7,204. गजा रथाश्चाः पुरुषाः संघशः परस्पराश्चाः परिपेतुराहवे 8,707. 9,1226. 16,98. Hariv. 10594. R. 6,19,7. त्रस्ताः (कृष्याः) परिपेतुर्दिशो दश MBh. 4,1706. 6,1823. 2870. 7,844. परिपेतुः पतन्तं तं पुरुषाः परिचारकाः R. Gorr. 2,84,9. परिपेतुः कबन्धाङ्का क्षितिम् 6,94,5. परिपतन्फंकारझञ्झामरुत् viell. so v. a. *Wirbelwind* oder auch *ein hinabfahrender Wind* Amar. 48. — 2) *herunterspringen*: रथात् MBh. 7,557. *sich stürzen auf*: ततः पर्यपतन्नुग्रा निवातकवचा मयि Arǵ. 8,30. *fallen*: पर्यपतन्भूमौ जानुभिस्ते हयोत्तमाः MBh. 3,2791. (युवतिः) पतितोरसि (d. i. पतिता उ°) Git. 7,19. — Vgl. परिपतन. — caus. *niederfallen machen, herunterschiessen*: धनुं संयमनेश्चापि सो ऽस्त्राभिः पर्यपातयत् MBh. 6,2687. *abschiessen*: सप्त चैव पृषत्कांश्च श्वेताश्व पर्यपातयत् 1852. *stürzen in*: ईदृशे व्यवहाराग्नौ मन्त्रिभिः परिपातिता: Mṛkkh. 155,8.

— विपरि *zurückfliegen*: सुपर्णो विपरिपत्य आप्तः संहृत्य पक्षौ Çat. Br. 14,7,2,19.

— प्र 1) *ausfliegen, davonfliegen, hinfliegen, davoneilen, hineilen, hinabfliegen, hinabstürzen, hinabfallen, stürzen, fallen*: प्र यद्वयो न पप्तन्वस्मनस्परि Ṛv. 2,31,1. 10,27,22. 95,15. साकं यक्ष्म प्र पत 97,13. 165,5. AV. 6,83,3. 7,115,1. Çat. Br. 3,2,4,9. 5,5,4,2. Pańkav. Br. 14,1,12. तत्र ते पक्षिणो भूत्वा प्रपतन्ति यथादिशम् MBh. 5,1753. प्रपेततुः स्पर्धया च ततस्तौ हंसवायसौ 8,1911. हंसैः — प्रपतद्भिरितस्ततः Hariv. 8266. R. 4,61,33. सो ऽन्तरीक्षात्प्रपतितः केशवालःपुरे शिशुः Hariv. 9454. गिरिभिः पुरा वसुधां प्रपतद्भिरुत्पतद्भिश्च Varâh. Bṛh. S. 31,3. Bhaṭṭ. 15,58. वः प्रपतताम् — संयुगे MBh. 7,676. ता एता देवताः सृष्टा अस्मिन्महत्यर्णवे प्रापतन् Ait. Up. 2,1. प्रभ्रंशितः सुरसिद्धर्षिलोकात्परिच्युतः प्रपताम्यल्पपुण्यः MBh. 1,3577. प्रपतेद्यौः सनक्षत्रा 3,16038 = 7,475. शापात्प्रपतिता ये च गगनाद्वसुधातलम् R. 1,44,29 (45,22 Gorr.). प्रपततुषार Ṛt. 4,1. प्रपेतुरुर्व्यां नृशिरांसि MBh. 8,670. वज्रः प्रपतन्निव पर्वते 4,1788. ततः शतसहस्राणि शराणाम् — युगपत्प्रापतंस्तत्र द्रोणस्य रथमन्तिकात् 1893. हस्तात् — चास्य प्रतोदः प्रापतद्भुवि Arǵ. 8,15. ये प्रपेतुर्महीं तूर्णं शरीरात्स्वेदबिन्दवः R. 3,76,18. नेत्रेभ्यः प्रापतज्जलम् MBh. 2,2184. मा प्रपत प्रपातम् 1,3653. गर्ते मत्तः प्रपतते 2,2159. तमस्यन्धे — प्रपतिष्यन्ति Bhâg. P. 5,6,12. 7,9,28. MBh. 5,4543. Pańkat. 142,6. प्रापतन्भुवि संभ्रान्ताः सलज्जाः R. Gorr. 1,35,21. (तम्) प्रपतन्तमपश्याम गिरेः शृङ्गमिव च्युतम् MBh. 6,1978. 4350. Hariv. 13502. R. 1,9,15 (14 Gorr.). 3,26,24. Pańkat. 120,11. Bhâg. P. 6,14,49. Saddh. P. 4,16,a. उन्मत्तः प्रपतति Spr. 568. *fallen in so v. a. gerathen in*: दुर्जनवागुरे प्रपतितः Spr. 754, v. l. — 2) *einer Sache* (abl.) *verlustig gehen*: प्रपतेद्यशसो द्रीमात् MBh. 14,2737. — Vgl. प्रपतन, प्रपात. — caus. *davonfliegen machen* AV. 19,50,4. Çat. Br. 3,3,4,15. *verfolgen, nachsetzen*: प्रपात्यमाना वित्रस्ताः शूलहस्तेन रक्षसा MBh. 1,7682. प्रपात्यमानः श्येनेन कपोतः — नरेन्द्रं शरणं गतः 13,2047. — desid. *davoneilen wollen*: प्रैवं पिपतिषति मनसा मुहुरा वर्तते पुनः AV. 12,2,52. — intens. *hervorschiessen*: अध जिह्वा पापतीति प्र वृष्णो गोषुयुधो नाशनिः सृजाना Ṛv. 6,6,5.

— अनुप्र *hinfliegen:* प्र वां वयो वपुषे ऽनु पप्तन् RV. 6,63,6. गेहानुप्रपातम्, गेहे गेहमनुप्रपातम्, गेहमनुप्रपातमनुप्रपातम् adv. wohl *von Haus zu Haus eilend* (anders u. अनुप्रपात) P. 4,3,56, Sch.

— निष्प्र s. दुर्निष्प्रपतन.

— प्रति *entgegenfliegen, entgegeneilen:* तान्यनीकानि निवर्तमानान्यालोक्य — हंसो यथा मेघमिवापतन्तं धनंजयः प्रत्यपतत्तरस्वी MBh. 4,2110.

— वि 1) *durchschneiden:* व्यद्रिणा पतथ त्वेषमर्णवम् RV. 1,168,6. — 2) *abfallen, abfliegen, sich abtrennen:* मूर्धा हास्य विपतेत् Çat. Br. 3,6,1,23. 11,4,1,9. 14,6,9,1. 9,28. Khând. Up. 1,10, 9. fgg. 11, 4. fgg. 5,12, 2 (wo व्यपतिष्यत् zu lesen ist). — 1. caus. (पतय्) *sich aufthun, sich öffnen:* वि मे कर्णा पतयतः RV. 6,9,6. — 2) caus. (पातय्) *wegfliegen machen, abschiessen:* वि ते मदं मदावति शरमिव पातयामसि AV. 4,7,4. व्यपातयच्छरान् MBh. 4,1862. *abfliegen machen, abtrennen, abhauen:* शिरं एषां वि पातय AV. 19,28,4. Çat. Br. 14,4,1,26. *niedermachen, tödten:* कुरुप्रवीराननियुभिर्व्यपातयत् MBh. 7,6149. तांस्तु दैवहतान्पूर्वं पश्चाद्द्रौणिर्व्यपातयत् 10,392. Es ist wohl an beiden Stellen न्यपा° zu lesen.

— अनुवि *davonfliegen nach* (acc.): (वाचम्) एका वि प्रपतानु घोषम् AV. 7,43,1.

— सम् *zusammenfliegen, — eilen; sich zusammenfinden, — vereinigen bei, auf* (acc.), *zusammenkommen mit* (intr.); *hinfliegen, hineilen; herbeigeflogen —, herbeigeeilt kommen, herankommen, hinzukommen, hingehen zu, gelangen zu, daherfliegen, daherkommen:* यत्र बाणाः संपतन्ति कुमारा विशिखा इव RV. 6,75,17. समश्वपर्णाः पतन्तु नो नरः AV. 6,126,3. 11,10,7. शितिपदी सं पततमित्राणाममूः सिचः 20. (पृथिवी) यां द्विपादः पक्षिणः संपतन्ति 12,1,51. तत्र राजर्षयः — संपेतुः शतसंघशः Indr. 1,36 (MBh. 3,1749). 6,51. 4526. 7,9032. R. 2,91,48. 6,9,24. दीप्यमानाश्च संपेतुर्दिवि सप्त महाग्रहाः MBh. 6,637. संपतेत्तेन Kâm. Nîtis. 12,30. रिपुसेन न संपतेत् (*mit dem Feinde zusammenstossen, einen Angriff machen*) 10,32 (Spr. 315). तस्मात्सिंह इवोद्यम्यात्मानं वीक्ष्य संपतेत् 9,67. अश्वस्यास्रः संपतिता *zusammengeflossen, zusammengeronnen* AV. 5,5, 9. — इमा लोकानपश्यत्तान्संपातैः समपतत् *hinfliegen zu* Ait. Br. 4,30. 6,18. Çâṅkh. Br. 22,1. चकोराः u. s. w. संपतन्ति महाद्रुमान् Hariv. 12684. माद्रीपुत्रौ संपतन्तौ दिशश्च Draup. 5,20. इमं लोकममुं चैव संपतेयुर्यथासुखम् Hariv. 12036. संपतन्स (काकः) इमं लोकम् R. 5,36,43. सो ऽहं विहगोत्तमं प्रेप्सुरिह संपतितो भुवि *hierher gekommen* Hariv. 9073. संपत्य तत्सनीडे Bhaṭṭ. 5,31. संपतत्यासुरीं योनिम् *gelangen in* MBh. 12,6736. एषा मया संपतता वारुणी — दृष्टपूर्वा सभा *hinzukommen* 2,382. संपतन्निव कामगः 3,2766. वङ्कशः संपतन्तो वां जनः शङ्केत दोषतः 2949. 8,2044. 15,646. Hariv. 3421. संपतद्भिः स्थितैश्चापि विमानैः *dahinfliegen* MBh. 4, 1776. R. 5,7,60. कर्णचापच्युताश्चित्राः शराः संपेततस्ततस्ततः — व्यराजन्त हंसाः श्रेणीकृता इव MBh. 7,5621. 8,934. 937. R. 6,80,8. Hariv. 11700. 12759. R. 1,44,22 (45,15 Gorr.). खे ग्रहः संपतन्निव 5,52,5. 7. शरजालैः समाकीर्णे मेघजालैरिवाम्बरे । न स्म संपतते कश्चिदन्तरीक्षचरस्तदा ॥ MBh. 7,8627. स्यन्दनान्संपततः R. 2,93,15. नावः — संपेतुराशुगाः 89,17. तरुणैश्चारुवेशैश्च नैरैरुत्तमगामिभिः । संपतद्भिरयोध्यायां न विभान्ति महापथाः ॥ *lustwandeln* 114,13 (123,20 Gorr.). इतो द्रक्ष्यामि वैदेहीम् — इतश्चेतश्च दुःखितां संपतन्तीं यदृच्छया 5,16,50. Kâm. Nîtis. 7, 40. *hinabfliegen, herabfallen:* गृध्रः संपतते शीर्षे जनयन्भयमुत्तमम् MBh. 6,98. जगाम भूमिं ज्वलिता महोल्का भ्रष्टाम्बरादिव संपतन्ती 3789. चैत्यतरौ संपतिता — उल्का Varâh. Bṛh. S. 32,21. हन्यादितान्संपतन्तो शाखा MBh. 1,1887. *vor sich gehen, geschehen:* त्रिकालैर्बहुभिः प्राप्तैः संपतद्भिर्महाबलैः Hariv. 11739. — Vgl. संपात. — caus. *fliegen —, fallen machen, schleudern, hinabwerfen:* शिलां संपातयामास तस्योरसि R. 6, 18,50. स वै प्रेत्य नरके — गिरिमूर्ध्नः संपात्यते Bhâg. P. 5,26,28.

— अभिसम् *hinfliegen, hineilen zu, stürzen auf:* महीतलात्केचिदुदीर्णवेगाः (कपयः) पुनर्द्रुमाग्रानभिसंपतन्ति R. 5,60,16. ते ऽन्योऽन्यमभिसंपेतुः पातयन्तः परस्परम् Hariv. 12545. *einherfliegen:* शस्त्रैश्च दिव्यैरभिसंपतद्भिः MBh. 7,7295. — Vgl. अभिसंपात.

2. पत् (= 1. पत्) *fliegend, fallend;* s. अलि°.

3. पत्, पत्यते Naigh. 2,21. Dhâtup. 26,50 (v. l. für तप्). 1) *theilhaftig sein, mächtig sein, verfügen über; habhaft werden, innehaben, haben, potiri;* mit acc.: उग्रं तत्पत्यते शवः RV. 1,84,9. 2,1,8. 3,36,4. 10, 23,2. वसूनि 6,45,20. यशः 2,1. स हव्या मानुषाणामिळा कृतानि पत्यते 1,128,7. 6,25,6. हव्यौ दृरियौ नाम पत्यते 2,37,2. 6,66,1. आदिन्द्रः सत्रा तविषीरपत्यत 10,113,5. 6,65,3. नियुतः पत्यमानः 49,4. भेजे पथो वर्तनिं पत्यमानः 7,18,16. 8. mit instr.: इन्द्रो विश्वैर्वीर्यैः पत्यमानः 3,54. 15. धत्ते धान्यं पत्यते वसव्यैः 6,13,4. या पत्यते अप्रतीता सहोभिः VS. 8,59. 27,16. mit loc. *theilnehmen an:* त्रिरा दिवो विदथे पत्यमानः RV. 3,54. 11. इन्दुर्देवेषु पत्यते *ist ein Genosse der Götter* 9,45,4. इन्द्रो मह्ना पूर्वहूतावपत्यत 10,113,7. — 2) *taugen für, dienen zu* (dat.): इयमासुतिश्चारुर्मदाय पत्यते RV. 8,1,26. अयं हि त अमर्त्य इन्दुरत्यो न पत्यते 10,144, 1. वृचीवन्तः शरवे पत्यमानाः 6,27,6. 10,27,6. — 3) *sein (taugen als Etwas):* त्र्यनीकः पत्यते माहिनावान् RV. 3,56,3. यः पत्यते वृषभो वृष्ण्यावान् 6,22,1.

— अभि *innehaben:* अयं विश्वा अभि श्रियो ऽग्निर्देवेषु पत्यते RV. 8,91, 9. अभि प्रियं रेक्णः पत्यमानः 10,132,3.

1. पत (von 1. पत्) gaṇa पचादि zu P. 3,1,134. gaṇa ज्वलादि zu 140. Vop. 26,30. m. *Flug;* s. पतग, पतंग.

2. पत adj. = पुष्ट *wohlgenährt* Gaṭâdh. im ÇKDr.

पतक 1) adj. (von 1. पत्) *fallend u. s. w.* — 2) m. *eine astronomische Tafel* Wils.

पतकुत्त s. u. पट 4.

पतग (1. पत + 1. ग) Vop. 26,61. m. 1) *ein fliegendes Thier, Vogel* (AK. 2,5,32. H. 1316. Halâj. 2,82): पतगोरगाः M. 7,23. सर्पपक्षिपतगाः MBh. 7,9442. पतगपन्नगाः R. 1,22,21. पिशाचपतगोरगैः 42,7. °वर Gaṭâju R. 3,56,53. 54. पतगेश्वर desgl. 40. 42. 44. 45. 50. पतगराज Bein. Garuḍa's Bhâg. P. 2,7,16. पतंगी die Mutter der पतग 6,6,21. von der Sonne: पतगो ऽसौ विभावसुः MBh. 6,487. — 2) N. eines der fünf Feuer beim Svadhâkâra Hariv. 10467. — Vgl. पतंग, पतंगम.

पतंग (पतम्, adv. acc. von 1. पत, + 1. ग) Uṇâdis. 1,118. 1) adj. *fliegend:* श्येन RV. 1,118,4. अश्व 4. Naigh. 1,14. — 2) m. a) *Vogel* Uṇâdis. 1, 118. AK. 3,4,2,21. H. 1316. an. 3,126. Med. g. 42. Halâj. 2,82. Viçva bei Uǵǵval. AV. 6,50,1. °राज Bein. Garuḍa's Pañkat. ed. orn. 57,6. — b) *ein geflügeltes Insekt, Heuschrecke, Schmetterling,* insbes. *ein Nachtschmetterling* (der in's Feuer fliegt); = शलभ, शरभ AK. 2,5, 28. Trik. 3,3. 62. H. 1213. H. an. Med. Halâj. 2,102. Viçva a. a. O.

कीटाः पतंगाः ÇAT. BR. 14,9,2,19 (parox.). 2,14. KHÂND. UP. 6,9,3. ABBH. BR. 6,5 in Ind. St. 1,40. M. 1,40. 11,240. 12,56. R. 2,28,21. 4,58,29. MÂRK. P. 15,17. गाण्डीवमुक्तांश्च महाशिरोधान्पतंगसंघानिव शीघ्रवेगान् DRAUP. 5,18. पतंगं हि यसेच्चाषो यथा MBH. 7,3055. VARÂH. BṚH. S. 87, 28. भीममभ्यद्रवन्सर्वे पतंगा ज्वलनं यथा MBH. 9,152. 14,1793. R. 6,76,3. KUMÂRAS. 3,64. 4,20. BHARTR. 3,81. Spr. 248. नीलः पतंगः ÇVETÂÇV. UP. 4,4; nach ÇAṄK. *Biene.* — c) *die Sonne* AK. 3,4,2,21. TRIK. 1,1,99. 3, 3,62. H. 95. H. an. MED. HÂR. 11. HALÂJ. 1,35. VIÇVA a. a. O. दिवा पतयन्तं पतंगम् ṚV. 1,163,6. 10,177,1. 2. 189,3. AV. 13,2,30. 31. 3,1. RAGH. 2,15. 18,26. VARÂH. BṚH. S. 26,3. BṚH. 19,2. 22(21),8. ÇIÇ. 1,12. BHÂG. P. 2,1,30. 5,1,30. N. einer der 7 Sonnen TAITT. ÂR. 1,1. VP. 632, N. 6. — d) *Spielball:* यत्या मुक्तः करतलेन पतत्पतंगम् BHÂG. P. 3, 20,36. — e) in der Stelle: तपूंष्यग्ने जुह्वा पतंगानसंदितो वि सृज विष्वगुल्काः ṚV. 4,4,2 wird das Wort von SÂJ. durch *Funke*, von MAHÎDH. durch Piçâka erklärt. — f) *eine Reisart* H. an. MED. VIÇVA a. a. O. = जलमधूक RÂGAN. im ÇKDR. — g) *Quecksilber* H. an. n. nach MED. (lies सूते st. सुते): vgl. खेचर. — h) unter den Beinamen Kṛshṇa's (*der Fliegende*) MBH. 12,1510. — i) N. pr. eines Sohnes des Pragâpati (Liedverfassers von ṚV. 10,177) ṚV. 10,177,1. auch N. des mit diesem Worte beginnenden *Liedes* ÇÂṄKH. BR. 25,8. ÇR. 11,14,28. — k) pl. Bez. einer Kaste in Plakshadvîpa BHÂG. P. 5,20,4. — l) N. pr. eines Berges VP. 169. BHÂG. P. 5,16,27. — m) पतंग oder पतंगग्राम N. pr. eines Dorfes RÂGA-TAR. 8,474. — 3) f. ई N. pr. einer der Gemahlinnen des Târkshja, der Mutter der पतग, *der fliegenden Geschöpfe*, BHÂG. P. 6,6,21. — 4) n. a) *Quecksilber* s. u. 2, g. — b) *eine Art Sandelholz* ÇABDAK. im ÇKDR. — Vgl. पतग.

पतंगम (पतम् + गम) VOP. 26,61. m. *Heuschrecke, Schmetterling:* अलक्षितो ऽग्नौ पतितः पतंगमो यथा BHÂG. P. 7,8,24. Nach ÇKDR. und WILS. auch *Vogel.*

पतंगर्य (von पतंग) adj. *vogelähnlich:* द्रुवो द्रुवरः पतंगरो दधिक्रावा ṚV. 4,40,2.

पतंगिका (von पतंग) f. 1) *Vögelchen:* पतंगिकानां पुच्छेषु त्वयेषीका प्रवेशिता MBH. 1,4332. — 2) *eine kleine Bienenart* AK. 2,5,27. H. 1214.

पतंगिन् = पतंग *Vogel;* f. पतंगिनी HARIV. 1180.

पतञ्चल m. N. pr. eines Mannes PRAVARÂDHJ. in Verz. d. B. H. 55, 1 v. u. mit dem patron. काप्य ÇAT. BR. 14,6,3,1 (proparox.) 7,1. fgg. (oxyt.).

पतञ्चिका f. *Bogensehne* ÇABDAR. im ÇKDR.

पतञ्जल m. N. pr. eines Mannes gaṇa उपकादि zu P. 2,4,69. pl. *seine Nachkommen* ebend. पतंजल (sic) VÂJU-P. in Verz. d. Oxf. H. 55, b, 23.

पतञ्जलि m. gaṇa शकन्ध्वादि zu P. 6,1,94, Vârtt. 2. VOP. 2,13. N. pr. eines Mannes PRAVARÂDHJ. in Verz. d. B. H. 57,1. VÂJU-P. in Verz. d. Oxf. H. 55, b, 15. ein Sâṁkhja-Lehrer TATTVAS. 22. MADHUS. in Ind. St. 1,22,18. Verz. d. B. H. No. 627. COLEBR. Mis. Ess. I, 230. fgg. Grammatiker, der berühmte Verfasser des Mahâbhâshja, = गोनर्दीय (= वररुचि ÇABDAR. im ÇKDR.) TRIK. 2,7,25. H. 851. SHAḌGURUÇISHJA bei MÜLLER, SL. 239, 1. MADHUS. in Ind. St. 1,16,1 v. u. Verz. d. B. H. No. 764. ein Mediciner ebend. No. 974. COLEBR. Misc. Ess. I, 235.

पतत्र (von 1. पत्) UṆÂDIS. 3,105. n. 1) *Schwinge, Fittig, Flügel* AK. 2,5,36. H. 1317. HALÂJ. 2,84. 5,63. सं बाहुभ्यां धमति सं पतत्रैः (zum Anfachen des Feuers gebraucht) ṚV. 10,81,3. BHÂG. P. 3,11,34. *Feder* 3,19,14. — 2) *Vehikel* (वाहन) UǴǴVAL. — Vgl. पत्त्र.

पतत्रि UṆÂDIS. 4,69. m. = पतत्रिन् (und auch daraus entstanden) 1) *Vogel* AK. 2,5,33. H. 1316, Sch. UǴǴVAL. भवत्येष पतत्रीणामिन्द्रः MBH. 1,1455. 1464. — 2) Bez. eines best. Feuers PÂR. GṚHJ. 3,14 (vgl. TS. 1,7,7,2). — 3) N. pr. eines Streiters auf Seiten der Kuru MBH. 8,2263.

पतत्रिकेतन (पतत्रिन् + के°) adj. *einen Vogel zum Attribut habend:* देव Vishṇu HARIV. 3845.

पतत्रिन् (von पतत्र) 1) adj. *beschwingt, beflügelt, fliegend:* वयः ṚV. 1,40,3. 155,5. श्येन AV. 5,21,6. VS. 19,10. पत 18,52. यत्किंचेदं प्राणि जङ्गमं च पतत्रि च यच्च स्थावरम् AIT. UP. 5,3. शिरस् ṚV. 1,163,6. *Feuer* 58,5. 94,11. Bez. eines best. Agni TS. 1,7,7,2. das Gespann der Açvin ṚV. 6,62,6. 7,69,7. 10,143,5. हेति AV. 6,29,1. पतत्रीवेदं स्था जगत् ṚV. 10,88,4. 3,54,8. — 2) m. a) *Vogel* AK. 2,5,33. H. 1316. HALÂJ. 2,82. UǴǴVAL. zu UṆÂDIS. 4,69. आण्डात्पतत्रीवामुक्षि AV. 14,2, 44. 8,7,24. 10,10,14. M. 4,208. MBH. 3,2439. R. 2,93,17. DAÇ. 1,16. RAGH. 8,55. 9,30 (नीर°). 11,11. 12,48. KUMÂRAS. 5,4. VARÂH. BṚH. S. 24,25. 94,57. KATHÂS. 9,50. पतत्रिराज् BHÂG. P. 8,21,16. — b) *Pferd* R. 1,13,36. — c) *Pfeil* MBH. 3,15430. — d) du. *Tag und Nacht:* मा मामिमे पतत्रिणी वि दुग्धाम् ṚV. 1,158,4. — Vgl. पातत्रिण.

पतद्ग्रह (पतत्, partic. praes. von 1. पत्, + ग्रह) m. AK. 3,6,2,21. 1) *Spucknapf* (*das Fallende aufnehmend*) AK. 2,6,2,40. TRIK. 2,6,41. H. 683. an. 2,584. MED. h. 20. HÂR. 47. Nach VAIǴ. auch n.; vgl. H. 683, Sch. — 2) = प्रतिग्रह *der Rückhalt eines Heeres* COLEBR. und LOIS. zu AK. 2,8,2,47.

पतद्ग्राह m. = पतद्ग्रह *Spucknapf* H. 683, Sch.

पतद्भीरु (पतत् *Vogel* + भीरु) m. *Falke* ÇABDAR. im ÇKDR.

पतन (von 1. पत्) 1) nom. ag. *der da fliegt, zu fallen pflegt* P. 3,2, 150. — 2) m. N. pr. eines Râkshasa MBH. 3,16365. — 3) n. proparox. a) *das Herabfliegen, sich-Niederwerfen, sich-Niederfallenlassen, das sich-Stürzen; das Herabfallen, Abfallen, Umfallen, Sturz, Fall* (eig. und übertr.): चरण° *das sich-zu-Füssen-Werfen* Spr. 902. शिरोभिः — मही-पतनपांसुलैः R. 2,45,27. अग्नि° *das sich-ins-Feuer-Stürzen* PAÑḰAT. 188, 2. अन्धोपलान्धपतनोत्थित KAURAP. 48. वक्षस्य यत्पतने पादि शुष्णः ṚV. 6, 20,5. अर्क° *das Herabfallen der Sonne* MBH. 5,7187. शरपतनभयात् ÇÂK. 7. अमोघपतनान्प्रासान् RÂGA-TAR. 6,181. फलानां पक्वानाम् R. 2, 105,15. SUÇR. 1,67,2. 100,7. 117,19. VARÂH. BṚH. S. 42(43),63. PAÑḰAT. 136,5. गङ्गायाः R. 1,43,25. RÂGA-TAR. 3,330. गिरेः *von einem Berge* Spr. 944. वदनाच्च रक्तपतनम् VARÂH. BṚH. S. 92,5. निरये *das zur-Hölle-Fahren* M. 6,61. वृक्षस्य VARÂH. BṚH. S. 42(43),20. 52,121. KUMÂRAS. 4, 31. भूमौ स्थितस्य पतनाद्भयमेव नास्ति Spr. 346. ÇIKSHÂ 20 in Ind. St. 4, 268. SUÇR. 1,94,20. आ देहपतनात् MBH. 13,1829. SÂH. D. 177. 182. स्तन° *das Herunterfallen, Schlaffwerden der Brüste* Spr. 422. पतनान्ताः समुच्छ्रयाः MBH. 14,1230. RÂGA-TAR. 5,361. नरेन्द्राणामुच्छ्रायाः पतनानि च JÂǴÑ. 1,307. इदानीमेते स्मः प्रतिदिवसमासन्नपतना गतास्तुल्यावस्थां सिकतिलनदीतीरतरुभिः BHARTR. 3,49. कुल° Spr. 704. MÂRK. P. 69,38. ÇUK. in LA. 40,15. चैद्यस्य so v. a. *Tod* MBH. 2,1686. 6,5755. तथा ल-

नार्यः पतति मृत्पिण्डपतनं यथा in moralischem Sinne Bhartr. Suppl. 14. विहितस्याननुष्ठानान्निन्दितस्य च सेवनात्। अनिग्रहाच्चेन्द्रियाणां नरः पतनमृच्छति (पतन = पाप ÇKDr.) ‖ Prâjaçkittaviveka im ÇKDr. यावद्वापिर्नं पतनादिभिर्दोषैरभिभूयते *das Vernachlässigen der mit seiner Kaste verbundenen Verpflichtungen* (*apostasy* Muir) VP. bei Muir, Sanscrit Texts I, 146, 1 v. u. Mit Ergänzung von गर्भस्य so v. a. *Fehlgeburt* Varâh. Laghuǵ. 3,6. — b) *Subtraction* Colebr. Alg. 5. — c) *die Breite eines Planeten* Wils.

पतनीय (von पतन) adj. *zum Fall, zum Verlust der Kaste führend;* n. *ein Verbrechen, das zum Verlust der Kaste führt:* नीचाभिगमनं गर्भपातनं भर्तृहिंसनम्। विशेषपतनीयानि स्त्रीणामेतान्यपि ध्रुवम्॥ Jâǵn. 3, 298. 40. ब्राह्मणाः पतनीयेषु वर्तमाना विकर्मसु MBh. 3,14075. कथं प्रायोपविष्टाय — नृशंसं पतनीयं च तादृशं कृतवानसि 7, 6733. Nârada bei Kull. zu M. 7,2. पतनीयकृते तेषे Jâǵn. 2,210. पतनीयाक्रोश Kull. zu M. 8, 276. 277.

पतन्त् (partic. praes. von 1. पत्) adj. *fliegend;* m. *Vogel* AK. 2,5,33. H. 1316. Med. t. 121. Halâj. 2,82. Ragh. 13,19. Çiç. 9,15. Nalod. 1,21. Belege für die adj. Bed. s. u. 1. पत्.

पतन्तक (vom vorherg.) adj. Bez. einer *beschleunigten* Art des Açvamedha Lâṭj. 9,11,6. Nidâna 8,8.

पतम m. *Vogel; Heuschrecke; der Mond* Uṇâdivṛ. im Saṁkshiptas. ÇKDr. — Vgl. पतस.

पतयालु (von 1. पत् in der caus. Form पतय्) adj. (f. ऊ) *fliegend* P. 3, 2,158. P. 4,1,71, Vârtt. 3. Vop. 26,148. AK. 3,1,27. H. 443. AV. 7,115,2.

पतयिष्णु (wie oben) adj. dass. ṚV. 1,163,11. नि हिंपाद्यतुंस्यादे ग्रर्षिना ऽविश्रन्पतयिष्णवः 8,27,12.

पतयिष्णुक (vom vorherg.) adj. dass. AV. 6,18,3.

पतर (von 1. पत्) adj. *fliegend, flüchtig:* एतशाः ṚV. 10,37,3. 2,2,4. 10,106,8.

पतरु (wie eben) adj. dass.: पर्णा मृगस्य पतरोः ṚV. 1,182,7.

पतस (wie eben) Uṇâdis. 3, 117. m. *Vogel* Uǵǵval., *Heuschrecke; der Mond* Uṇâdivṛ. im Saṁkshiptas. ÇKDr. — Vgl. पतम.

पताक (wie eben) 1) m. a) = पताका a. Adbh. Br. in Ind. St. 1,41. 14. Viell. nur fehlerhaft, da ebend. 39, 2 v. u. die Form पताका erscheint. — b) *eine best. Stellung der Hand* oder *der Finger der Hand* Verz. d. Oxf. H. 86, a, 26. 202, a, 1. Vgl. त्रिपताका und त्रिपताकाकर Daçar. 1,59. — 2) f. आ parox. Uǵǵval. zu Uṇâdis. 4, 14. a) *Flagge, Fahne, Wimpel, Banner* AK. 2, 8. 2, 67. Trik. 2, 8, 67. H. 750. an. 3, 61 (= ध्वज, केतु, अङ्क). Med. k. 114. Halâj. 2,303. Uǵǵval. पताका ध्वजदण्ड इत्येके H. 750, Sch. gaṇa व्रीह्यादि zu P. 5,2,116. Adbh. Br. in Ind. St. 1, 39. 2 v. u. नगरं पताकाध्वजमालिनम् MBh. 3,3014. वाससिता पताकेव 8646. 7,8930. अलंचक्रुः — नागसाह्वयम्। पताकाभिर्विचित्राभिर्ध्वजैश्च विविधैरपि॥ 14, 2047. °दण्डेषु 2447. पताकाभिरलंकृतः (सेनायाः पन्थाः) R. 2,80,13. Suçr. 2,284,11. 383,17. Varâh. Bṛh. S. 24, 9. 35. 5. 42 43,). 25. 47, 43. 59,2. पताकांशुकपङ्क्तिभिः Vid. 83. धूम्रस्तां सौधमूर्धसु — पताकाः Prab. 26,8. सपताक (रथ) MBh. 13,2784. उत्तोरणपताका adj. Kathâs. 10,210. कीर्तिर्भूता पताका यो लोके धामयिता प्रभुः R. 2,44,7. यशःपताका विपुला त्रिषु लोकेषु विश्रुताम्। उच्छ्रत्य ते गताः पुत्राः R. Gorr. 2,64,9. शोणितक-

पताकामिव तां सुताम् Vid. 276. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 506, Çl. 22. Vgl. उत्पताक, उत्पताका, निष्पताक. — b) *eine best. grosse Zahl:* कोटीसहस्रं वर्षाणां त्रीणि कोटिशतानि च। पद्मान्यष्टादश तथा पताके द्वे तथैव च॥ MBh. 13,5224. 5267. — c) in der Dramatik *ein Zwischenfall, eine Episode* H. an. Med. Daçar. 1,13. 38. °नायक 2, 7. — d) *Glück, Wohlfahrt;* = सौभाग्य Trik. 3,3,29. H. an. Med. — e) Titel eines Buches Mallin. in Verz. d. Oxf. H. 126, a.

पताकास्थानक (प° + स्थान) n. in der Dramatik *Andeutung eines Zwischenfalls* Daçar. 1,14. प्राकरणिकस्य भाविनो ऽर्थस्य सूचकं रूपं पताकावद्भवतीति पताकास्थानकम् Schol. Sâh. D. 298. fgg. In den Schol. zu 301 und 302 auch °स्थान.

पताकिक (von पताका) adj. *mit einer Fahne versehen, eine Fahne tragend* gaṇa व्रीह्यादि zu P. 5,2,116.

पताकिन् (wie eben) 1) adj. a) *mit einer Fahne —, mit einer Flagge versehen, eine Fahne tragend;* subst. *Fahnenträger* gaṇa व्रीह्यादि zu P. 5,2,116. AK. 2,8,2,39. H. 764. लङ्का R. 6,15,17. नगरीं बहुध्वजपताकिनीम् 31,4. रथ MBh. 2,935. 2079. 7,3117. गज R. 2,92,32 (101,35 Gorr.). Vikr. 137. नौ MBh. 1,5639. R. 2,89,12 (97,17 Gorr.). 17. धनंजय MBh. 4,1039. बल 1,4428. पताकिनो मण्डलिनः पाणवन्तश्च (सर्पाः) 2,363. कृष्टैश्च सपताकिभिः 3,646. — b) Bez. *einer best. zum Wahrsagen dienenden Figur* (रिष्टारिष्टबोधकचक्रविशेष, ÇKDr. m. *a scheme for casting a nativity* Wils. — 2) m. a) *Fahne:* तस्मिन् (गृहे) सुविहिताः सर्वे रुक्मदण्डाः पताकिनः Hariv. 8991. — b) N. pr. eines Streiters auf Seiten der Kuru MBh. 7,6351. — 3) f. °किनी a) *Heer* (vgl. ध्वजिनी) H. 746. Halâj. 2,302. Çabdârthak. bei Wils. Ragh. 4,82. — b) N. einer best. Gottheit Brahm. P. in Verz. d. Oxf. H. 19, a, 25.

पतापत (von 1. पत् mit Redupl.) adj. *hinfällig, eine Neigung zum Fallen habend* P. 6,1,12, Vârtt. 2. Pat. zu P. 7,4,58. Vop. 26,30. यत्र नक्षत्राणि पतापतानीव भवन्ति Kauç. 128. 93.

पति (von 3. पत्) Uṇâdis. 4,57. instr. पत्या, dat. पत्ये, gen. abl. पत्युस्, loc. पत्यौ; am Ende eines comp. wie die andern Masculina auf इ P. 1,4,8. 7,3,118. Vop. 3,53. Im Veda auch in Verbindung mit einem gen. (vgl. वाचस्पतिना, उपस्पतिना AV. 16,6,6. क्षेत्रस्य पतये 2,8,5. भूतस्य पतये 3,10,9. 10, regelmässig declinirt nach P. 1,4,9. कुलुञ्चानां पतये Sch. Die regelmässigen Formen kommen aber auch in der nachvedischen Sprache vor und auch ohne vorangehenden Genitiv: पतिना R. 1,2,13. 4,16,35. Mârk. P. 21,68. 74,40. पतौ Kathâs. 42,207. Lautliches Verhalten eines vorangehenden gen. ṚV. Prât. 4,13. VS. Prât. 3,34. P. 8,3,53. 54, Ableitungen von Compositis auf पति P. 4,1,84. 85. 1) m. *Inhaber, Besitzer; Herr, Gebieter* AK. 3,1,10. H. 359. Med. t. 32 (m. f. n.). Uǵǵval. रायः स्याम पतयः ṚV. 5,49,4. अध्वराणाम् 1,44,9. धियस् 23,3. विश्वस्य जगतः प्राणतस्पतिः 101,5. शोचिषस् 5,6,5. भुवनस्य 51,12. विशाम् 6,13,1. सुवीर्यस्य 47,12. पथाम् 88,1. गवाम् 3,31,4. हरीणाम् 8, 24,14. अश्विना पती 2,31,4. 4,16,7. इन्द्राय प्रत्नाय पत्ये 1,61,2. AV. 6, 33,3. पतिं पतीनाम् Çvetâçv. Up. 6,7. पृथिव्याः R. 1,54,11. दशग्राम°, सहस्र° M. 7,115. 117. अक्षौहिणी° N. 1,3. क्षेत्रपतिना Hit. 21,10. im Gegens. zu भृत्य Spr. 280. Varâh. Bṛh. S. 91,1. 92,9. अन्धमद्रकपती 11, 60. 55. विदर्भपतये N. 2,5. कूर्म° Spr. 608. वराह° Çâk. 39, v. l. H. 4. In

zahlreichen Verbindungen zur Bezeichnung von Genien oder ähnlichen Personificationen, z. B. बृहस्पति, ब्रह्मणस्पति, वाचस्पति, वास्तोष्पति, वनस्पति (s. u. d. Ww.), क्षेत्रस्य ṚV. 7,35,10. सत्यस्य 12. नभसस् AV. 6,79,1. ओषधीनाम् *der Mond* Çâk. 77. विमाण्यत्यो: Kuvera *und* Varuṇa M. 5,96. सरिताम् *der Ocean* Varâh. Bṛh. S. 12,5. वचसाम् *der Planet Jupiter* Laghuǵ. 3,10. प्रजानाम् (s. प्रजा°) M. 1,34. Ragh. 3,27. दिशाम् AK. 1,1,2,4. H. 169. Accent eines auf पति (= ईश्वर) ausgehenden comp. P. 6,2,18 — 20. 140. — 2) f. *Besitzerin, Herrin* Med. ग्रामस्य पतिरियम् Schol. zu P. 4,1,33. 34. कारीषगन्ध्या पतिर्यस्य कारीषगन्ध्यापतिर्ग्रामः Schol. zu P. 6,1,13. Vgl. पत्नी. — 3) m. *Gemahl, Gatte* AK. 2,6,1,35. H. 516. Med. Halâj. 2,342. पतिर्जनीनाम् ṚV. 1,66,8(4). 119,5. वधूरियं पतिमिच्छन्त्येति 5,37,3. 4,43,6. 10,10,3. 7. AV. 5,17,8. Çat. Br. 1,9,2,14. 14,1,2,11. 4,2,5. Ait. Br. 3,22. 23. 47. 48. देवरः पतिस्थानीयः Âçv. Gṛhj. 4,2. जायापती Çat. Br. 4,6,2,9. भार्याया भरणाद्भर्ता पालनाच्च पतिः स्मृतः MBh. 1,4199. °सेवा M. 2,67. °शुश्रूषणा R. 1,1,88. N. 3,23. 11,35. Çâk. 84. Ragh. 3,12. Hit. 28,4. Vid. 136. °वल्लभा Varâh. Bṛh. S. 103,8. °रता Bṛh. 23(22),5. पत्या M. 9,13. 175. 195. पत्ये Kathâs. 43,84. पत्यौ 29,89. M. 3,124. 5,157. 8,317. 9,195. 200. Mit Verwandtschaftsnamen auf ऋ mit dem Thema oder dem gen. componirt nach P. 6,3,24. दुहितृपति oder दुहितुःपति Sch. Verkürzungen einiger Feminina vor पति im comp. P. 6,1,13. कारीषगन्धीपतिः = कारीषगन्ध्यायाः पतिः Sch. Am Ende eines adj. comp. f. gleichlautend: जीवत्पत्या त्वया R. Gorr. 2,24,8. कृतपत्यः (भार्याः) MBh. 2,2639. अपति 8,314. वृद्धपति P. 4,1,34, Vârtt., Sch. P. 4,2,13, Sch.; vgl. जीवत्पति. Auch पतिका, z. B. प्रमीतपतिका M. 9,68. जीवत्पतिका Kull. zu M. 3,174. एकपतिका ders. zu 9,183. Vgl. auch पत्नी. — 4) f. *Gattin* am Ende eines (nicht adj.) comp., = पत्नी P. 4,1,34. वृद्धपति = वृद्धपत्नी Schol. — 5) m. *Wurzel.* — 6) *Gang* (गति; wohl *Flug* von 1. पत्) Viçva im ÇKDr. — Vgl. अंशु°, अंहसस्°, अधि°, दंपती, द्वारपति, नृ°, पृथिवी°, प्रजा°, भूमि°, मही°, विट्° u. s. w.

पतिंवरा (पतिम्, acc. von पति, + वर) 1) adj. f. *den Gatten selbst wählend* P. 3,2,46, Sch. Siddh. K. 33, a, 2. Vop. 26,60. AK. 2,6,1,7. H. 511. Halâj. 2,328. Ragh. 6,10. 67. Râǵa-Tar. 1,68. — Vgl. स्वयंवर. — 2) subst. *Nigella indica Roxb.* (कृष्णजीरक) Çabdak. im ÇKDr.

पतिकाम (प° + काम°) adj. *einen Gatten wünschend* AV. 2,30,5. Kâts. Çr. 5,10,17.

पतिगणितटीका (प° - ग + टी°) f. Titel *eines Commentars* zur Lîlâvatî Mack. Coll. 1,130.

पतिघातिनी (प° + घा°) f. *Gattenmörderin* Varâh. Bṛh. 23(22),5.

पतिघ्न (प° + घ्न) adj. f. ई *den Gatten tödtend* oder *den Gatten überlebend* P. 3,2,52. वृषली Schol. Âçv. Gṛhj. 1,5. Pâr. Gṛhj. 1,11. Çâṅkh. Gṛhj. 1,16. 18. पाणिलेखा *eine Linie auf der Hand, aus der man auf den Tod des Gatten schliesst,* Schol. zu P. 3,2,53. — Vgl. अ°.

पतिजुष्ट (प° + जु°) adj. *dem Gatten lieb:* नारी ṚV. 1,73,3.

पतित s. u. 1. पत्.

पतितव्य (von 1. पत्) n. *das Niederfahren zur Hölle:* अकीर्तिः शाश्वती चैव पतितव्यमनन्तरम् MBh. 12,3668.

पतितसावित्रीक (प° + सावित्री) adj. *derjenige, welcher die* Sâvitrî *sich hat entgehen lassen* d. h. *die Einweihung in das heilige Wissen, das* Upanajana, *versäumt hat.* Dieser Nachtheil tritt für den Brâhmaṇa nach dem 16ten, für den Kshatrija nach dem 22ten, für den Vaiçja nach dem 24sten Jahre ein. Âçv. Gṛhj. 1,19. Çâṅkh. Gṛhj. 2,1. Gobh. 2,10,3. Pâr. Gṛhj. 2,5. — Vgl. सावित्रीपतित u. 1. पत् 6. am Ende.

पतितस्थित (प° + स्थित) adj. *auf dem Boden liegend:* ददर्श तत्र निःसंज्ञं पतितस्थितमग्रजम् Kathâs. 42,157.

पतित्व (von पति) n. *Gattenschaft, Eheverbindung:* आ वां पतित्वं सख्याय जग्मुषी योषावृणीत ṚV. 1,119,5. तेषामन्यतमं देवं पतित्वे वरयस्व ह MBh. 3, 2140. 2218. Ragh. 16,24. मर्त्यासामिव संकल्पः पतित्वेनाभवत्तदा Hariv. 9646. — Vgl. पत्नीत्व.

पतित्वन n. dass. ṚV. 10,40,9.

पतिदेवता (प° + दे°) adj. f. *den Gatten als Gott betrachtend, den Gatten über Alles verehrend* MBh. 3,16134. 13,6752. R. 6,99,11. Ragh. 9,22. 14,74. Çâk. 83,7. Kathâs. 7,42. 27,80. Râǵa-Tar. 1,245. Bhâg. P. 1,7,47.

पतिदेवा (प° + देव) adj. f. dass. Bhâg. P. 7,11,25.

पतिद्विष् (प° + द्विष्) adj. *dem Gatten feind* ṚV. 10,80,4.

पतिधर्म (प° + ध°) m. *die Pflicht gegen den Gatten* MBh. 5,7371.

पतिधर्मवती (von पतिधर्म) adj. f. *dem Gatten gegenüber ihren Verpflichtungen nachkommend, dem Gatten treu ergeben* MBh. 4,279.

पतियान (प° + या°) adj. *zum Gatten führend:* पन्थाः Gobh. 2,1,19.

पतिरिप् (प° + रिप्) adj. nach Sâj. *dem Gatten feind:* पतिरिपो न जनयो दुरेवाः ṚV. 4,5,5.

पतिलोक (प° + लोक) m. *die Welt des Gatten, der Aufenthaltsort des Gatten im künftigen Leben* AV. 14,1,64. 18,3,1. अदुर्मङ्गली पतिलोकमा विश ṚV. 10,85,43. या ब्राह्मणी सुरापी भवति नैनां देवाः पतिलोकं नयन्ति ved. Cit. beim Schol. zu P. 3,2,8, Vârtt. 2. M. 5,156. 161. 166. MBh. 4,492. 5,7378. Bhâg. P. 5,9,7.

पतिवती (fem. von पतिवत् und dieses von पति) ved. adj. f. *einen Gatten habend* P. 4,1,32, Vârtt. 2. ṚV. 10,85,21.

पतिवत्नी = पतिवती adj. f. ved. und nachved. *einen Gatten habend;* subst. *eine verheirathete Frau* P. 4,1,32. Vop. 4,26. AK. 2,6,1,12. H. 530. Halâj. 2,331. Ragh. 15,35. Kathâs. 16,76. पतिवत्नीव *als wenn sie seine Gattin gewesen wäre* Râǵa-Tar. 6,194.

पतिविद्य (प° + वि°) n. *das Finden eines Gatten* ṚV. 10,102,11.

पतिवेदन (प° + वे°) 1) adj. *einen Gatten verschaffend,* von Arjaman AV. 14,1,17; vgl. VS. 3,60. — 2) du. m. *ein best. Körpertheil (der den Gatten anzieht):* यौ ते मातोन्ममार्ज जातायाः पतिवेदनौ AV. 8,6,1. — 3) n. *das Verschaffen eines Gatten* (Spruch und magische Handlung): धातुर्देवस्य सत्येन कृणोमि पतिवेदनम् AV. 2,36,2.

पतिव्रत (प° + व्रत) n. *Treue gegen den Gatten:* पतिव्रतमनुव्रता R. 6,8,3. °गुणै रक्षिता MBh. 13,165. Spr. 741 (nach Lassen's Verbesserung). — Vgl. भर्तृव्रत.

पतिव्रता (wie eben; die Betonung offenbar falsch) adj. f. *dem Gatten gehorsam, — treu* AK. 2,6,1,6. Trik. 2,6,4. H. 527. Halâj. 2,340. Einschiebung nach ṚV. 10,85 (v. 48. 50). M. 3,262. 8,28. MBh. 3,2376. R. 1,6,12. Çâk. 101,7. Pañkat. 38,12. Vet. in LA. 32,9. °माहात्म्य Gild.

Bibl. S. 46. अ° Çâṅkh. Gṛhj. 3, 13. Davon nom. abstr. पतिव्रतात्व n. *Treue gegen den Gatten* MBh. 1,7770. 5,426. R. 6,97,3. Kathâs. 20,188.

पतिष्ठ (von 1. पत् mit der Endung des superl.) adj. *am meisten —, am besten fliegend* TS. 5,4,11,1. प्र पतात्पतिष्ठः ṚV. 10,165,4 (AV. falsch पथिष्ठ). — Vgl. पतीयंस्.

पतीय् (von पति), पतीयति *sich einen Gatten wünschen* Bhaṭṭ. 4, 19. Viell. *erstarken* in der Stelle: यदा पशव घोषधीर्लभन्ते अथ पतीयन्ति Çat. Br. 6,1,3, 12.

पतीयंस् (von 1. पत् mit dem suff. des compar.), davon पतीयस् adv. *eiligst:* पतति Pañkav. Br. 5,1,12. — Vgl. पतिष्ठ.

पतेर् (von 1. पत्) Uṇâdis. 1,59. 1) adj. *fliegend* (गन्तर् *Gänger* Uģģval.). — 2) m. a) *Vogel* Uģģval. — b) *Grube.* — c) *ein best. Hohlmaass,* = खाळव Uṇâdivṛ. im Saṅkshiptas. ÇKDr.

पत्काषिन् (पद् + का°, nom. ag. von काष्) adj. *den Fuss reibend, — kratzend* P. 6,3,54. Nach Wils. *zu Fusse gehend, Fussgänger.*

पत्तङ्ग (aus पत्त्राङ्ग) 1) *rother Sandel*, n. Çabdar. im ÇKDr. m. Suçr. 2,152,19. — 1,46,13. 60,15. 2,108,16. 126,9. — 2) n. *Caesalpina Sappan Lin.* Râǵan. im ÇKDr.

पत्ततस् adv. = पत्तस् (vgl. नस्ततस् und नस्तस्): शीर्षतः पत्ततः AV. 6,131,1.

पत्तन Uṇâdis. 3,150. n. *Stadt* AK. 2,2,1. H. 971 (vgl. Vâkaspati in den Scholl. zu 972). Hâr. 143. Halâj. 2,130. पत्तनानि पुराणि च MBh. 3,13095. 15246. नानापत्तनता 1,2956. 4,453. Hariv. 12831. R. 4,40,26. Spr. 392. 557. किं सति पत्तने ग्रामे रत्नपरीक्षा Mâlav. 13,15. Râǵa-Tar. 1,93. पद्य 306. 4,244. Bhâg. P. 7,2,14. Prab. 35,15. Pañkat. 134,15. प्रेत° MBh. 12,5748. प्रतापपुर° Râǵa-Tar. 4,10. कनक° Hit. 63,10. गुर्जर° Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,26, Çl. 13 (vgl. Hall zu d. St.). °वणिज् *ein Kaufmann der Stadt, ein in der Stadt handelnder Kaufmann* Trik. 2,9,27. Am Ende eines adj. comp. f. आ MBh. 1,1582. 2468. 5125. 3,10161. 8,3683. Vgl. धर्म° und पट्टन. Die Bed. *Trommel* bei Wils. und im ÇKDr. beruht auf einer Verwechselung von मार्दङ्ग (wie Hâr. liest) mit मृदङ्ग.

पत्तनाधिपति (पत्तन + अधि°) m. N. pr. eines Fürsten (*Oberherr einer Stadt*) MBh. 1,6993.

पत्तरङ्ग n. = पट्टरङ्ग ÇKDr. u. d. letzten Worte.

पत्तला f. *Kanton, Bezirk* Inschr. in Journ. of Am. Or. S. 6,507, Çl. 29.

पत्तस् (von पद्) adv. *von den Füssen aus, zu Füssen* ṚV. 10,27,13. पत्तो ऽग्निहोत्रपात्राणि Çâṅkh. Çr. 4,14,34. — Vgl. पत्ततस्.

पत्ति (पत्ति Uṇâdis. 4,182) 1) m. a) *Fussgänger, Fussknecht* AK. 2,8,2,34. H. 497. an. 2,177. Med. t. 80. Halâj. 2,295. रथीवं पत्तीनंसगत् AV. 7,62,1. पत्तीनां पतये VS. 16,19. MBh. 3,14845. 4,1009. 1094. 1242. °सैन्य 5,5164. R. 1,54,12. Ragh. 7,31. Varâh. Bṛh. S. 19,3. 14. Pañkat. I,140, v. l. Hit. III,74. *Held* Viçva im ÇKDr. — b) pl. N. pr. eines Volkes MBh. 6,374; vgl. पट्टि. — 2) f. a) Bez. *der kleinsten Heeresabtheilung,* = $^1/_3$ Senâmukha: *1 Wagen, 1 Elephant, 3 Reiter und 5 Fussknechte* MBh. 1,289. 290. AK. 2,8,2,48. H. 748. H. an. Med. *55 Fussknechte* und = सेनामुख MBh. 5,5270. — b) *Gang* Vop. 26,190, v. l. AK. 3,4,14,75. H. an. (wo गती st. गता zu lesen ist). Med. — Ist wohl in der 1sten und 3ten Bed. auf पद् *Fuss*, nicht auf die Verbalwurzel पद् zurückzuführen; vgl. पदाति. Die letzte unbelegte Bed. ist nom. act. von पद्.

पत्तिक (von पत्ति) adj. *zu Fusse gehend:* अरथी पत्तिको Hariv. 5312.

पत्तिकाय (प° + काय) m. *Infanterie* Hiouen-thsang I,82.

पत्तिकार Colebr. Misc. Ess. II, 181 fehlerhaft für पट्टिकार.

पत्तिगणक (प° + ग°) m. viell. *der das Amt hat die Fussknechte zu überzählen* gaṇa उद्गात्रादि zu P. 5,1,129. wird mit einem im gen. gedachten Worte componirt und ist in diesem Falle ein oxyt. gaṇa याजकादि zu P. 2,2,9. 6,2,151. — Vgl. रथगणक.

पत्तिन् = पत्ति *Fussgänger, Fussknecht* Hariv. 5577.

पत्तिसंहति (प° + सं°) f. *Infanterie* AK. 2,8,2,35.

पत्तूर 1) m. *Achyranthes triandra Roxb.*, eine Gemüsepflanze, Trik. 2,4,32. Suçr. 1,145,18. 222,11. 2,53,10. 114,4. 322,20. 511,11; vgl. पत्त्रक. — 2) n. = पत्तङ्ग Bhâvapr. im ÇKDr. *rother Sandel* Wils.

पत्त्र und verkürzt पत्र (von 1. पत्) P. 3,2,182. 7,2,9; vgl. Uṇâdis. 4, 158. n. Siddh. K. 249, b, 3. m. (!) und n. 251, a, 3. 1) *Fittig, Flügel, Feder* AK. 2,5,36. 3,4,25,181. H. 1317. an. 2,436. Med. r. 56. Halâj. 2, 84. श्येनस्य VS. 19,86. यदा पत्त्राणि विमृजन्ते ऽथोत्पाततुं शक्नुवन्ति Çat. Br. 10,2,1,1. 4,5,2. 9,2,3,9. 12,7,2,15. शिखि° Varâh. Bṛh. S. 3,28. मल्लिकाया: Çat. Br. 14,6,2,1. शतपत्त्र adj. ṚV. 7,97,7; vgl. अग्निनापत्त्रा, अग्निनपत्त्री, चर्मपत्त्रा. *das Gefieder am Pfeil* Med. पक्ष° (शर) R. 3,35,67. सु° 6,36,75. कङ्क° Ragh. 2,31. शतपत्त्र° (hier zugleich *Blatt*) Bhâg. P. 5,2,3; vgl. गार्ध°, निष्पत्त्र. — 2) *Vehikel, Wagen, Pferd, Kameel u. s. w.* (vgl. पतत्त्र) AK. 2,8,2,26. 3,4,25,181. H. 759. H. an. Med. Uģģval. Halâj. 2,294. P. 4,3,120, Vârtt. 2. सर्वसैन्यम् । कृताश्ववीराग्र्यनरेन्द्रनागं पिपासितं श्रान्तपत्त्रं भयार्तम् ॥ MBh. 5,1870. *Wagen* M. 9, 219. Ragh. 15,48. — 3) *Blatt* (*das Gefieder des Baumes;* vgl. पर्ण) AK. 2,4,1,14. H. 1123. H. an. Med. Halâj. 2,30. पलाश° Kâtj. Çr. 5,10,9. 14,5,12. M. 4,49. MBh. 7,8269. Suçr. 1,4,21. 219,7. 2,14,11, fgg. पराणपत्त्रापगमात् Ragh. 3,7. Çâk. 175. Varâh. Bṛh. S. 45,93. 47,5. 54, 8. पत्त्रशाकतृणानाम् — म्रियमाणो ऽप्याददीत न राजा श्रोत्रियात्करम् M. 7, 132. *Blüthenblatt:* कमलपत्त्रात R. 1,1,43. नीलोत्पलपत्त्रधारा Çâk. 17; vgl. पद्मपत्त्र. Am Ende eines adj. comp. f. आ MBh. 3,10518; vgl. अम्बु°, अम्ल°, कङ्कणी°; ई in तृण°, तक°, त्रिशु°. — 4) *das Blatt einer best. wohlriechenden Pflanze* oder *eine best. Pflanze mit wohlriechenden Blättern* = गन्धपत्त्र Schol.) Varâh. Bṛh. S. 16,30. तुल्यैः पत्त्रतुरुष्कवालतगैर्गन्धः स्मरोद्दीपनः (भवति) 76,13. 35. त्वक्पत्त्रम् *Cassia* AK. 2, 4,2,22 wird von den Erklärern auch zerlegt, so dass sowohl त्वच् als पत्त्र für Namen der *Cassia* gelten. Nach Râǵan. im ÇKDr. ist पत्त्र auch = तेजपत्त्र *das Blatt der Cassia.* — 5) *ein zum Schreiben zugerichtetes Blatt, ein beschriebenes Blatt, Brief, ein schriftliches Document:* तत्पत्त्रमारोप्य so v. a. unser *zu Papier bringen* Çâk. 81, z. °कृत्त 90,8. Prab. 32,5. विवादे ऽन्विष्यते पत्त्रम् Pañkat. I. 431. Râǵa-Tar. 6,36. विक्रय° *ein schriftliches Document über einen Verkauf* 30. In der Bed. *schriftliches Document* auch पत्त्री f.: यस्य विमला पत्त्री मया लिख्यते Ǵâtaka im ÇKDr. — 6) *Blatt* so v. a. *ein schmaler, dünner Streifen von Metall:* अयः° Suçr. 2,74,21. 82,4. सुवर्ण° ÇKDr. (इति तुलापुरुषदाने दानसागरः). Varâh. Bṛh. S. 48,6; vgl. पट्ट. — 7) *Dolch,*

Messer H. an. H. ç. 146. Halâj. 2,318; vgl. पत्त्रपरशु, °पाल, करपत्त्र und *Blatt* = *Weidmesser* bei Grimm, Wört. II, 76, 20. — 8) = पत्त्रभङ्ग u.s.w.: कालागुरुदत्तपत्त्रा Ragh. 13, 55. Prab. 33, 16, v. l. — Vgl. अग्निक्त्र°, उक्थ°, कर°, वृद्धि°, सु° u. s. w.

पत्त्रक (von पत्त्र), proparox. = पत्त्रप्रकार gaṇa स्थूलादि zu P. 5,4,3. 1) m. *Achyranthes triandra Roxb.*, eine Pflanze, deren *Blätter* als Gemuse gebraucht werden, Ratnam. im ÇKDr.; vgl. पत्तूर. — 2) f. पत्त्रिका *ein Blatt zum Schreiben, ein beschriebenes Blatt, Brief, Schriftstück* Çâk. 90, 16. Pańkat. 34, 12 (ed. orn. 30, 16). गणना° *Rechenbuch* Râǵa-Tar. 6, 36. जन्म° Ǵjot. im ÇKDr. — 3) n. *a*) *Blatt* Çabdar. im ÇKDr. — *b*) *das Blatt der Laurus Cassia* (तेजपत्त्र) Râǵav. im ÇKDr. — *c*) = पत्त्रभङ्ग Çabdar. — 4) am Ende adj. compp. (f. पत्त्रिका) *Flügel; Blatt;* vgl. अञ्जनपत्त्रिका; अलि°, तृण°, नट°, निष्पत्त्रिका.

पत्त्रकाहला (प° + का°) f. *das Rauschen der Blätter* Hâr. 207.

पत्त्रकाच्छ m. = पर्णकाच्छ ÇKDr. Wils.

पत्त्रगुप्त (प° + गु°) m. 1) *ein best. Vogel* Lalit. ed. Calc. 44. 11. 405, 2; vgl. पतगुप्त. — 2) *eine best. Pflanze*, = त्रिकण्ट Çabdar. im ÇKDr.

पत्त्रघना (प° + घ°) f. *Acacia rugata Buch.* (*voller Blätter*), = सातला Râǵan. im ÇKDr. — Vgl. चर्मकषा.

पत्त्राङ्ग n. = पत्त्राङ्ग *rother Sandel* Çabdar. im ÇKDr.

• पत्त्रचारिक s. Burn. Intr. 261, N. 2.

पत्त्रच्छेदक (प° + छे°) m. *Blattschneider* (bes. Handwerk) Vjutp. 96.

पत्त्रच्छेद्य (प° + छे°) n. viell. *ausgerupfte Federn:* पत्त्रच्छेद्यमिवेह भाति गगणं विक्षेपितं वायुना Mṛkkh. 76, 21.

पत्त्रझंकार (प° + झं°) m. = पुराटि Trik. 1,2,11. = रागभाटी vulg. ÇKDr. *the current of a river* Wils. Der Zusammensetzung nach eher *das Rauschen der Blätter* (mit dem viell. *das Rauschen eines Flusses* verglichen worden wäre). Nach Wils. sollen andere Autorr. पत्त्रसंस्कार und पुरसंस्कार lesen.

पत्त्रणा (von पत्त्रय्) f. *das Bestecken des Pfeiles mit Federn* H. 781. Hâr. 116.

पत्त्रतण्डुली (प° + त°) f. *eine best. Pflanze*, = तण्डुली = यवतिक्ता Râǵan. im ÇKDr. Nach Wilson bedeutet °तण्डुला *Weib* und *eine Art Gerste*.

पत्त्रतरु (प° + त°) m. *ein best. Baum*, = दुर्गन्धखदिर Râǵan. im ÇKDr.

पत्त्रदारक (प° + 1. दा°) m. *Säge* Trik. 2,10,13.

पत्त्रनाडिका (प° + ना°) f. *die Ader eines Blattes* Ǵaṭâdh. im ÇKDr.

पत्त्रपरशु (प° + प°) m. *eine feine Feile* oder *Säge* AK. 2,10,33. H. 920.

पत्त्रपाल 1) m. *ein langes Messer, ein langer Dolch* H. 784; vgl. पत्त्र 7 und करपाल. — 2) f. ई *der gefiederte Theil des Pfeils* Halâj. 2,318. Die Bed. *a pair of shears or scissors* bei Wils. beruht auf einem Missverständniss des bei Halâj. nachfolgenden कर्तरी; auch ÇKDr. erklärt das Wort durch vulg. कँाची. — Vgl. पालि.

पत्त्रपाश्या (प° + पा°) f. *eine Art Stirnschmuck* AK. 2,6,3,4. H. 653.

पत्त्रपिशाचिका (प° + पि°) f. *eine Art Regenschirm* oder *Regenhut aus Blättern* Trik. 2,10,13. Hâr. 119.

पत्त्रपुट s. u. पुट.

पत्त्रपुष्प (प° + पु°) 1) m. *rothblühendes Basilienkraut* Çabdar. im ÇKDr. — 2) f. आ *Basilienkraut* Çabdam. im ÇKDr. *Basilienkraut mit kleinen Blättern* Ratnam. im ÇKDr.

पत्त्रपुष्पक (wie eben) m. *eine Birkenart* (भूर्ज) Çabdam. im ÇKDr. Madhu bei Bhar. zu AK. ÇKDr. u. भूर्ज.

पत्त्रप्रकाश (प° + प्र°) m. Titel astronomischer *Tabellen* Mack. Coll. 1, 125.

पत्त्रपालता H. ç. 146 wohl fehlerhaft für पत्त्रलता.

पत्त्रबन्ध (प° + ब°) m. *Verzierungen mit Blättern und Blumen* Çabdar. im ÇKDr.

पत्त्रबाल (प° + बाल?) m. *Ruder* Trik. 1,2,13.

• पत्त्रभङ्ग (प° + भ°) m. *mit Moschus und andern wohlriechenden Stoffen auf das Gesicht aufgetragene Striche und Zeichen* H. 655, v. l. कस्तूरीवरपत्त्रभङ्गनिकरो भ्रष्टो न गण्डस्थले Spr. 622. °भङ्गि f. dass. H. 655. °भङ्गी Çabdar. im ÇKDr. — Vgl. पत्त्रमञ्जरी, °लता, °लेखा, °वल्लरी, °वल्लि, पत्त्राङ्गुलि.

पत्त्रमञ्जरी (प° + म°) f. dass. H. 655, Sch.

पत्त्रमाल (प° + माला) m. = वेतस *Calamus Rotang Lin.* Nigh. Pr.

पैत्त्रमूलक = पत्त्रमूलप्रकार *wie Blätter und Wurzeln aussehend* gaṇa स्थूलादि zu P. 5,4,3.

पत्त्रय् (von पत्त्र) *befiedern, mit Federn bestecken:* पत्त्रित (शर) Arǵ. 3, 26. सु° Hariv. 16314. — Vgl. पत्त्रणा.

पत्त्रयौवन (प° + यौ°) n. *ein junges Blatt* Ǵaṭâdh. im ÇKDr.

पत्त्ररथ (प° + रथ) m. *Vogel* (*der die Flügel als Wagen gebraucht*) AK. 2,5,33. H. 1316. Halâj. 2,82. MBh. 1, 1495. 2, 1470. 13,3829. R. 3,25,7. 57,35. Bhâg. P. 1,6,13. Kâçikh. 39,11 (nach Aufrecht). °रथेश्वर Ǵaṭâju R. 3,56,38. °श्रेष्ठ Garuḍa Hariv. 5839. °रथेन्द्र desgl. Bhâg. P. 3,21,34. °रथेन्द्रकेतु Vishṇu Ragh. 18,29.

पत्त्ररेखा Ragh. 16,67 = पत्त्रलेखा, wie die Calc. Ausg. liest.

पत्त्रल von पत्त्र gaṇa सिध्मादि zu P. 5,2,97. n. *dünne* (!) *saure Milch* H. 406.

पत्त्रलता (प° + ल°) f. 1) = पत्त्रभङ्ग H. 655. Schol. zu Ragh. 13,55 in der Calc. Ausg. — 2) *ein langes Messer, ein langer Dolch;* so ist wohl H. ç. 146 zu lesen, da पत्त्रपालता auch gegen das Metrum verstösst.

पत्त्रलवण (प° + ल°) n. *ein aus best. Blättern und Salz bereitetes Medicament* Suçr. 2,36,12.

पत्त्रलेखा (प° + ले°) f. = पत्त्रभङ्ग AK. 2,6,3,24. H. 654. Hariv. 7078. Ragh. ed. Calc. 16,67. सपत्त्रलेखेषु विलासिनीनां वक्त्रेषु Ṛt. 6,7. Çiç. 8, 56. Schol. zu Prab. 33,16. am Ende eines adj. comp. f. आ Ragh. 6, 72. — 2) N. pr. eines Frauenzimmers Kâd. in Z. d. d. m. G. 7,584.

पत्त्रवल्लरी (प° + व°) f. = पत्त्रभङ्ग H. 655, Sch.

पत्त्रवल्लि (प° + व°) f. 1) dass. H. 655. °वल्ली f. v. l. Halâj. 2,387. Çiç. 8,59 ist entweder °वल्लिः oder वल्ली st. वल्लीः zu lesen. — 2) f. ई Name zweier Pflanzen: = रुद्रजटा und पलाशी Râǵan. im ÇKDr.; nach ÇKDr. auch = पर्णलता.

पत्त्रवाज (प° + वा°) adj. *mit Federn besteckt*, von Pfeilen Hariv. 13254.

पत्त्रवाह् (प° + वा°) m. *Pfeil* (*Gefieder tragend*) Trik. 2,8,53. H. 778. Hâr. 53. Ǵaṭâdh. im ÇKDr. Nach Wils. auch *Vogel* (vgl. पत्त्रिवाह्) nach demselben und ÇKDr. auch *Briefträger*.

पत्त्रविशेषक (प° + वि°) = पत्त्रभङ्ग Ragh. 3,55. Kumâras. 3,33.

पत्त्रवृश्चिक (प° + वृ°) m. *ein best. giftiges Thier* Suçr. 2,287, 19.

पत्त्रवेष्ट (प° + वे°) m. *eine besondere Art von Ohrschmuck* Ragh. 16, 67. = ताडङ्क Schol. in der Calc. Ausg.

पत्त्रशबर (प° + श°) m. *ein mit Federn sich schmückender* Çavara, *Wilder* Colebr. und Lois. zu AK. 2,10,21.

पत्त्रशाक (प° + शाक) m. *Blättergemüse* M. 4,49. Jâgń. 3,213. Könnte als n. auch *Blätter und Gemüse* bedeuten; vgl. पत्त्रशाकतृणानाम् M. 7, 132. — Vgl. शाकपत्त्र.

पत्त्रशिरा (प° + शि°) f. = माठि Hâr. 150. Halâj. 4,93. °सिरा H. an. 2,120. Nach Med. dh. 2 wird माठि durch पत्त्रपङ्क्तौ d. i. पत्त्रभङ्गौ (loc. von पत्त्रभङ्गि) erklärt und in dieser Bed. nimmt ÇKDr. auch पत्त्रशिरा; daneben wird aber auch die ursprüngliche Bed. *Ader eines Blattes* erwähnt. Wilson kennt nur diese letzte Bed.

पत्त्रशृङ्गी (प° + शृ°) f. = पत्त्रश्रेणी Nigh. Pr.

पत्त्रश्रेणी (प° + श्रे°) f. N. einer Pflanze, *Anthericum tuberosum Roxb.* (द्रवन्ती), Râgan. im ÇKDr.

पत्त्रश्रेष्ठ (प° + श्रे°) m. N. eines Baumes, *Aegle Marmelos Corr.* (बिल्व), Râgan. im ÇKDr.

पत्त्रसंस्कार s. u. पत्त्रसंस्कार.

पत्त्रसुन्दर (प° + सु°) *eine best. Pflanze*, = तिक्तशाक H. an. 4.15. Med. k. 191.

पत्त्रसूचि (प° + सू°) m. (!) *Dorn* Trik. 2.4,5.

पत्त्रहिम (प° + हि°) n. *Schneewetter* Trik. 1,1,88.

पत्त्राख्य (पत्त्र + आख्या) n. *Cassia-Blatt* (तेजपत्त्र) Çabdak. im ÇKDr. *das Blatt der Flacourtia cataphracta Roxb.* (तालीशपत्त्र) Râgan. im ÇKDr.

पत्त्राङ्ग (पत्त्र + अङ्ग) n. 1) *rother Sandel* AK. 2,6,3,33. 9,111. H. 642. an. 3,126. Med. g. 39. — 2) *eine Art Birke* (भूर्ज). — 3) = पद्मक *eine best. Pflanze* H. an. Med. — Vgl. पत्त्रङ्ग.

पत्त्राङ्गुलि (पत्त्र + अङ्गु°) f. = पत्त्रभङ्ग AK. 2,6,3,24. °ली H. 655.

पत्त्राञ्जन (पत्त्र + अञ्जन) n. *Dinte* Hâr. 212. Çabdar. im ÇKDr. पत्राञ्जन n. Trik. 2,8,27.

पत्त्राढ्य (पत्त्र + आढ्य) n. 1) *die Wurzel des langen Pfeffers*. — 2) *eine Art Gras* (पर्वततृण, तृणाढ्य) Râgan. im ÇKDr.

पत्त्रापुष्प = पत्त्राङ्ग 2. Râgan. im ÇKDr.; in der alphabetischen Reihenfolge wird पत्त्रान्य geschrieben.

पत्त्राम्ला (पत्त्र + अम्ला) f. *eine Art Sauerampfer*, = चुक्रिका Nigh. Pr.

पत्त्राली (पत्त्र + आली *Strich*) f. = पत्त्रभङ्ग, पत्त्रावली: कपोले Spr. 597. नितम्बे (als etwas Verkehrtes) Çârṅg. Paddh. in Journ. of the Am. Or. S. 6,329.

पत्त्रालु (पत्त्र + आलु) m. 1) *ein best. Knollengewächs*, = कासालु. — 2) *eine Art Zuckerrohr*, = इक्षुदर्भा Râgan. im ÇKDr.

पत्त्रावलि (पत्त्र + आव°) f. *Röthel* (गैरिक) Çabdak. im ÇKDr.

पत्त्रावली (पत्त्र + आव°) f. 1) *eine Reihe —, eine Anzahl von Blättern* Kaivalj. im ÇKDr. — 2) = पत्त्रभङ्ग Çabdar. im ÇKDr.

पत्त्रिका s. u. पत्त्रक.

पत्त्रिकाख्य (पत्त्रिका + आख्या) m. *eine Art Kampfer (sich blätternd)* Râgan. im ÇKDr.

पत्त्रित s. u. पत्त्रय्.

पत्त्रिन् (von पत्त्र) 1) adj. *beflügelt*; m. *Vogel* (AK. 2,5,33. 3,4,18,108. H. an. 2,275. Med. n. 87. Halâj. 2,82): द्विज R. 1,2,15. वाजिभिर्वायुसंकाशैः प्रबन्दिरिव पत्त्रिभिः Hariv. 5470. Ragh. 11,29. Çâk. 78,19. शिखरिपत्त्रिणः *die beflügelten, fliegenden Berge* Spr. 419. — 2) adj. *befiedert, mit Federn besteckt*; m. *Pfeil* (AK. 2,8,2,55. 3,4,28,108. H. 778. H. an. Med. Hâr. 53. Halâj. 2,311): बाण, शर MBh. 3,709. 8,1321. Hariv. 12286. सु° MBh. 1,4563. R. 6,67,21. मयूर° *mit Pfauenfedern besteckt* Ragh. 3,56. subst. MBh. 1,1950. 8238. 4,1654. 6,2632. R. Gorr. 2,66.14. Ragh. 3,53. 57. 9,61. 11,17. Kathâs. 33,203. — 3) m. *Falke, Habicht* AK. 2,5,15. H. 1334. H. an. Med. — 4) m. *Berg* (die nach der Sage *beflügelt* waren). — 5) m. *Besitzer eines Wagens* oder *Einer der im Wagen fährt* H. an. Med. — 6) m. *Wagen* (!) H. an. — 7) m. *Baum* (*mit Blättern versehen*) H. an. Med. — 8) m. N. verschiedener Pflanzen: *Weinpalme*; = गङ्गापत्त्री; = श्वेतकिणिही; पाची Râgan. im ÇKDr. — 9) f. पत्त्रिणी *ein junger Schoss* (पल्लव) Çabdak. im ÇKDr.

पत्त्रिवाह् (पत्त्रिन् + वाह्) m. *Vogel* Nigh. Pr. — Vgl. पत्त्रवाह्.

पत्त्री s. u. पत्त्र 5 am Ende.

पत्त्रोपस्कर (पत्त्र + उप°) m. N. einer Pflanze, *Cassia Sophora Lin.* (कासमर्द), Hâr. 98.

पत्त्रेय adj. von पत्त्र gaṇa सखादि zu P. 5,1,4.

पत्त्रेश्वरतीर्थ (पत्त्र - ईश्वर + तीर्थ) n. N. pr. *eines heiligen Badeplatzes* Çiva-P. in Verz. d. Oxf. H. 66,a,12. Sollte nicht viell. पत्त्रीश° *das T. des Fürsten der Vögel* zu lesen sein?

पत्त्रोर्ण (पत्त्र + ऊर्ण oder ऊर्णा) 1) m. a) N. eines Baumes, *Calosanthes indica Blum.*, AK. 2,4,2,37. H. an. 3,215. Med. n. 62. — b) pl. N. pr. eines Volkes MBh. 2,1874. — 2) n. *gebleichte Seide, Zeug —, ein Tuch —, ein Gewand aus solchem Stoffe* AK. 2,6,3,14. H. 667. H. an. Med. Halâj. 2,394. MBh. 13,5501 (= Mârk. P. 15,27). न पत्त्रोर्णं न कौशेयं न प्रावेयं न चाविकम्। भवेद्देतस्य सदृशं संस्पर्शे R. 3,49,44. Suçr. 1,65,14. Mâlav. 73,11. स्नानीयवस्त्रक्रियया पत्त्रोर्णं वोपयुज्यते (als etwas Verkehrtes) 87. Auch fem.: रुज्ञः — पत्त्रोर्णापाण्डुरम् (oder ist etwa ग्रापा° anzunehmen?, Hariv. 13250. पत्त्रोर्णक (v. l. पत्त्रोर्णिक) Varâh. Bṛh. S. 16,30.

पत्त्रोल्लास (पत्त्र + उल्लास) m. *Knospe, Auge an der Pflanze* Wils.

पत्त्र्य adj. von पत्त्र gaṇa सखादि zu P. 5,1,4.

पत्नि Verkürzung von पत्नी *Gattin* aus Rücksichten für's Metrum: पत्निभिः MBh. 12,10232. पत्निषु R. 1,38,6. Der ved. nom. pl. पत्नयस् (P. 7,3,107, Vârtt. 3, Sch.) und der acc. pl. पत्नीस् würde nach den später geltenden Regeln der Grammatik gleichfalls hierher gehören.

पत्नी (fem. zu पति) Vop. 4,26. 1) *Inhaberin, Herrin*: स्वसरस्य RV. 3,61,4. ऋतस्य 4,5,13. VS. 6,34. AV. 7,47,2. भुवनस्य RV. 7,75,4. रायश्च स्थ स्वपत्यस्य पत्नीः 10,30,12. ऋतस्य VS. 21,5. तेत्रस्य AV. 2, 12,1. संवत्सरस्य 3,10,2. मानस्य 12,5. 9,3,5. 24; ग्रन्न° Çâṅkh. Çr. 10,19, 3. — 2) *Gattin* P. 4,1,33. AK. 2,6,1,5. H. 512. Halâj. 2,339. देवानाम् RV. 1,22,9. 5,46,7. VS. 11,61. ग्नयः पत्नीः RV. 1,62,10. 186,7. ग्रा यन्नः पत्नीर्गमन्त्यच्छ 7,34,20. पत्ये पत्नीं प्रजावतीं कृणोतु AV. 14,1,49. Çat. Br. 3,3,4,10. 4,4,2,13. 5,3,1,13. Kâtj. Çr. 4,1,22. 6,5,27. 7,2, 21. °कर्मन् Çat. Br. 14,3,1,35. पत्नी° M. 2,129. गुरु° 131. 211. N. 12,84.

R. 1,61,19. Ragh. 1,31. 47. Auch von Thieren: वृषेव पत्नीरभ्येति रोरुवत् R̥V. 1,140,6. 4,24,8. Weil P. 4,1,33 पत्नी *Gattin* als *die an den Opfern des Mannes Theilnehmende* erklärt wird, machen Verbindungen wie वृषलस्य पत्नी den spätern Grammatikern Kopfbrechen und verführen sie zu allerhand Spitzfindigkeiten, so dass sie sogar darauf verfallen sind, पत्नी in dieser Verbindung für eine Ableitung eines denomin. von पत्नी anzusehen und demzufolge die Formen पत्नियौ und पत्नियस् aufzustellen; vgl. Siddh. K. zu P. 4,1,32. — adj. compp. auf पति bleiben im fem. unverändert oder substituiren gleichfalls पत्नी P. 4,1,34, Vârtt. adj. compp. auf पत्नी erhalten das suff. क, z. B. सपत्नीक *mit der Gattin verbunden, in der Gesellschaft der Gattin seiend* MBh. 13, 659. Ragh. 1, 81. Râga-Tar. 2, 28. Çâk. 168. बहुपत्नीक *viele Frauen habend* 90,21; vgl. अपत्नीक. — 3) in der Astrol. N. *des 7ten Hauses* Varâh. Bṛh. 1,15. — Vgl. अर्य°, एक°, क्षीर°, ज्योवत्°, दंसु°, दास°, देव°, नृ°, पर्जन्य°, यज्ञ°, स°, सं°, सह°, सु° und den gaṇa समानादि zu P. 4, 1, 35.

पत्नीत्व (von पत्नी) n. *der Stand der Gattin*: शतरूपाम् — पत्नीत्वे जगृहे so v. a. *nahm zur Gattin* Mârk. P. 50, 14. — Vgl. पतित्व.

पत्नीवन्त् (wie eben) adj. *mit einem Weibe (mit Weibern) versehen, von W. begleitet* R̥V. 1,14,7. 72,5. पत्नीवतस्त्रिंशतं त्रींश्च देवान् 3,6,9. 4,56,4. 8,28,2. सुताः (ग्रीदिस्तहता: Durga) 82,22. ग्रहाः VS. 8,9. 10. अग्निहोत्र Çat. Br. 11,3,2,1. Tvashṭar Schol. zu Kâtj. Çr. 8,8,41. — Vgl. पात्नीवत.

पत्नीशाला (प° + शा°) f. *eine am Opferplatz errichtete Hütte, bestimmt für die Weiber und häuslichen Verrichtungen der Opfernden*, Ait. Br. 5,22. Lâṭj. 1,2,22. 2,3,6. 3, 3, 11. fgg. MBh. 12, 3648. Hariv. 11244. Bhâg. P. 4,5,14. neutr. parox. dass. VS. 19, 18. Çat. Br. 4,6,9, 8. 10,2,2,1. Kâtj. Çr. 22,1,37. Çâṅkh. Br. 19,6. Âçv. Çr. 12,6.

पत्नीसंयाज (प° + सं°) m. pl. so heissen *vier* Âgja-*Spenden an* Soma, Tvashṭar, *die Weiber der Götter und* Agni gṛhapati. VS. 19, 29. TBr. 1,3,1,4. 5,9,2. Âçv. Çr. 6, 13. Çat. Br. 11,1,6,27. 2,1,3. Kâtj. Çr. 3,7,1. fgg. 12,1,18. 2,8. 3,21. Çâṅkh. Çr. 5,3,9.

पत्नीसंयाजन (प° + सं°) n. *Vollbringung des* Patnîsaṁjâga Kâtj. Çr. 6,9,14.

पत्नीसंनहन (प° + सं°) n. 1) *das Umgürten des Weibes* Kâtj. Çr. 5, 4,33. 8,1,7. — 2) *Gürtel des Weibes* Schol. zu Çâṅkh. Çr. 1,15,9.

पत्न्याट (पत्नी + अाट) m. *Gynaeceum* Trik. 2,2,8. Hâr. 193. — Vgl. कन्याट.

पत्मन् (von 1. पत्) n. *Flug*: वातस्य R̥V. 5,5,7. 41,3. पातेव पत्मन् 7,34,5. 1,141,7. घृतेना पत्मना यन् 6,3,7. 4,6. 10,8,3. 56,3. 8,6,8. 8,23. अादित्यानां पत्मान्विहि Pañkav. Br. 1,7,2 (v. l. der VS. पत्वा°). VS. 8, 48. Kâṭh. 30,6. — Vgl. वीळु°, रघुपत्मजंहस्.

पत्य am Ende eines comp. 1) (von 1. पत्) das *Fallen*: गर्त° Pañkav. Br. 16,1,2. — 2) die Wörter auf पति bilden das nom. abstr. auf पत्य mit Steigerung des vorangehenden Wortes (z. B. सैनापत्य von सेनापति) P. 5,1,128.

पत्र s. पत्त्र.

पत्वन् (von 1. पत्) 1) adj. f. पत्वरी *fliegend*: स्वर्गला इव पत्वरीः Kauç. 107. शकुन R̥V. 9,96,23. VS. 11, 46. Çâṅkh. Çr. 6,8,10. — 2) n. *das Fliegen, Flug*: पत्वभिः शफानाम् R̥V. 5,6,7. अादित्यानां पत्वान्विहि VS. 22, 19. — Vgl. अाशु°, रघु°, श्येन° und पत्मन्.

पत्साङ्गिन् (2. पद् + स°) adj. *am Fuss hängen bleibend*: (सेनाः) पत्सङ्गिनीरा सजन्तु AV. 5,21,10.

पत्सल Uṇâdis. 3,74. m. *Weg* Uǵǵval.

पत्सुख (2. पद् + सुख) adj. f. आ *den Füssen angenehm*: भू Hariv. 8516.

पत्सुतस् (von पत्सु, loc. von 2. पद्, + adv. suff. तस्) adv. *zu Füssen* R̥V. 8,43,6. °तःशी *zu den Füssen liegend* 1,32,8.

1. पथ्, पथति *gehen, sich bewegen* Dhâtup. 20, 17. पाथयति *hinwerfen*, v. l. für पर्थ्, पृथ् und प्रथ् 32,20. — Vgl. पन्थ्.

— अपि caus. *auf einen Pfad bringen*: अग्निर्वै पथिकृत् स एवैनं पुनर्यज्ञपथमपिपाथयति Çâṅkh. Br. 4,3. Çr. 14,10,9. अपिपातयति (richtiger wäre अपिपादयति) v. l. des Comm.; sonst steht dafür अपिनयति (vgl. TBr. 1,4,4,10). Wohl ein denom. von 2. पथ्.

2. पथ्, पथि, पन्थ (पन्था) und पन्थन्; m. sg. nom. पन्थास्, acc. पन्थानम् und पन्थाम् (ved.), instr. पथा, dat. पथे (VS. 18, 54), abl. gen. पथस्, loc. पथि; du. पन्थानौ, पथिभ्याम्, पथोस्; pl. nom. पन्थानस्, पन्थास् (ved.), पन्थासस् (ved.) und पथयस् (in den Brâhmaṇa), acc. पथस्, instr. dat. पथिभिस्, abl. पथिभ्यस्, gen. पथाम् und पथीनाम् (ved.), loc. पथिषु. P. 7,1,85–88. 6,1,199. Vop. 3,119–121. Die indischen Grammatiker und Lexicographen stellen पथिन् (Uṇâdis. 4, 12) als Thema auf, aber keine einzige Form weist auf ein auslautendes न hin. 1) *Pfad, Weg, Bahn* (eig. und übertragen) AK. 2,1,15. Trik. 2,1,18. H. 983. Halâj. 2, 105. चापाकोत्कावष्टदण्डपृथुः पन्थाः H. 987, Sch. चकार सूर्याय पन्थामन्वेतवा उ R̥V. 1,24,8. 7,87,1. अमनने अर्धनि वृजिने पथि 6,46,13. ऋतस्य 5,45,8. 7,44,5. परि द्यावापृथिवी यन्ति पन्थाः 47,2. स्वस्तिगाः सन्तु पन्थाः 10,85,23 (Schol. zu P. 7,1,39). मित्रस्य यायां पथा 5,64,3. सुगान्पथः कृणवती 80, 2. पथिभिर्देवयानैः 43,6. 7,38,8. 76,2. ये चत्वारः पथयो देवयानाः TS. 5,7,2,3. पथस्पतिः Pûshan R̥V. 6,53,1. पूषा वै पथीनामधिपतिः Çat. Br. 13,4,1,14. — R̥V. 10,5,6. 5,1,11. AV. 6,26,2. 8,3,19. 12,1, 47. 14,1,63. VS. 12,66. 16,17. यथाक्षेत्रज्ञो ऽन्येन पथा नयेत् Çat. Br. 13, 2,3,2. 1,9,3,2. 5,3,1,2. नासिके उ वै प्राणस्य पन्थाः 12,9,1,14. 13,3,3, 9. 8,4,6. पथो वा एषो ऽध्यपथेनैति TS. 2,2,2,1. दुर्गं पथस्तत्कवयो वदन्ति Kaṭhop. 3,14. — स्रौघ्नः पन्थाः *nach* Srughna *führend* P. 4,3,85, Sch. वक्रः पन्थाः Megh. 28. पन्थानं चाददुर्गे: M. 8,275. 2,138. MBh. 1, 6703. अपगच्छ पथो ऽस्माकम् 6702. अमुञ्चत्त तु पन्थानं तमृषिम् 6706. एष पन्था विदर्भाणामसौ गच्छति कोशलान् N. 9,23. 32. एते गच्छन्ति बहवः पन्थानो दक्षिणापथम् 21. 20,12. अापदां कथितः पन्था इन्द्रियाणामसंयमः *der Weg zum Unglück* Spr. 356. पन्थानं दर्शयामास दमयन्त्याः पितुर्गृहे *zum Hause des Vaters* Som. Nal. 76. शिवास्ते पन्थानः सन्तु so v. a. *glückliche Reise* Çâk. 57,19. 86. Spr. 810. Pañkat. 37,23. Çun. in LA. 43,4. इनः पन्थानं प्रतिपद्यस्व Çâk. 53,18. स गच्छति परं स्थानं तेजोमूर्तिः पथर्जुना M. 3,93. प्रजासु कः केन पथा प्रयाति Çâk. 153. शिवेन नय मां पथा Vid. 31. पथि गच्छता केनापि Hit. 4,6. कतरस्मिन्महतां पथि वर्तामहे Çâk. 98,15. Ragh. 3,19. अथ देवाः पथि नलं ददृशुः N. 2,27. 10,14. 13,31. M. 4,45. 8,240. 295. 9,274. स्वे पथि (bildlich) स्थितः 10,101. तमनेन विधानेन धर्म्ये पथि निवेशयेत् 8,228. स्थिता साधुगते पथि Brâhman. 2, 10. 13. Prab. 96,4. (तान्) स्थापयेत्पथि *auf den rechten Weg führen* Jâǵń.

1,360. पथि नयनयोः स्थित्वा *im Bereich der Augen* MÂLAV. 69. पथः शुचेर्दर्शयितार ईश्वराः RAGH. 3,46. पथिषु Spr. 294, v. l. पथानेन *auf diesem Wege, auf diese Weise* H. 257. पथि न्यस् *auf dem Wege niederlegen* so v. a. *Etwas aufgeben*, z. B. ein Gewerbe JÂĠN. 3,35. Nur ganz ausnahmsweise am Ende eines comp. (statt des hier gebräuchlichen पथ): अपन्थानं तु गच्छन्तं सोदरो ऽपि विमुञ्चति UĠĠVAL. zu UṆÂDIS. 4,12; vgl. अपथिन्. सुपन्थाः P. 2,4,30, Vârtt., Sch. दृष्टिपन्थानमासाद्य HARIV. 6280. Vgl. पाथस्. — 2) *eine best. Hölle:* पन्थानम् M. 4,90. — 3) पन्थाः सौभरः (abl. पथः सौभरात्) N. pr. eines Lehrers BṚH. ÂR. UP. 2,6,3. पथः oder पक्थस्य) सौभरस्य साम Ind. St. 3,222.

पथ m. = पाथ gaṇa ज्वलादि zu P. 3,1,140. = 2. पथ् *Pfad, Weg, Bahn* TRIK. 2,1,19. UĠĠVAL. zu UṆÂDIS. 4,12. तेन वाक्येन प्रविष्टेन श्रुतेः पथम् *auf den Weg —, in den Bereich des Gehörs* R. 3,50,3. पुनश्च त्रिविधं विद्धि पन्थानां (lies mit AUFRECHT पथानां) भेदमुत्तमम् VÂJU-P. in Verz. d. Oxf. H. 35, *b*, 34. Dies sind die zwei einzigen Stellen, welche wir als Beleg für den selbständigen Gebrauch dieser Wortform anzuführen vermögen, wobei noch zu bemerken ist, dass in dem ersten Beispiele die Verbindung mit dem vorangehenden gen. so eng ist, dass sie an Zusammensetzung grenzt. Am Ende eines comp. tritt fast immer पथ an die Stelle von पथ् u. s. w. P. 5,4,74. gaṇa शरदादि zu 107. VOP. 6, 69. 91. Geschlecht eines solchen comp. (in der Regel m.) P. 2,4,30, Vârtt. 1. AK. 3,6,3,26. ऐरावत° MBH. 3,11836. इन्द्र° 14,1390. fg. तोयाधारपथाः ÇÂK. 14. चन्द्रार्क° R. 3,61,8. सूर्यमार्ग° 9. आदित्यपथग MBH. 6,2075. 7,199. HARIV. 8995. त्रिलोकपथगा गङ्गा MBH. 12,962. त्रैलोक्यपथचारिणी R. 1,36,18. तपोवनावृत्तिपथं गताभ्याम् RAGH. 2,18. स्वर्गपथः R. 2,93,18. अटवी° KATHÂS. 29,105. द्वार° R. GORR. 2,12,36. तेशःपथमावृणोति SUÇR. 1,246,12. वातायनपथेन प्रविश्यान्तःपुरम् *durch's Fenster* VID. 100. यथाख्यातपथं गतः DAÇ. 2,3. संमार्जितार्चितपथ (नगर) VARÂH. BṚH. S. 42 (43),26. PAÑKAT. 223,3 (wo °पथः zu lesen ist). अक्षिपथं गतः *zu Gesicht gekommen* R. 6,111,35. सत्यधर्मपथे स्थितः 2,30,38. शाश्वतो ऽयं धर्मपथः सद्भिराचरितः सदा MBH. 3,528. मां शास्त्रपथे युक्तम् 13,2171. ध्यानपथमाश्रित्य 12,1897. अवतरतः सिद्धिपथम् — स्वमनोरथस्य MÂLAV. 21. कार्यसिद्धिपथः 64. व्यतीतवेदार्थपथ (मद्धाजन) PRAB. 30,12. संमतिपथामिवापन्नः 102,3. सर्वं यस्य वशादगात्स्मृतिपथं कालाय तस्मै नमः BHARTṚ. 3, 42. Am Ende eines adj. comp. f. आ HARIV. 6366. 8193. R. 2,42,23. 5, 26,41. 6,112,42. R. GORR. 2,68,53. RAGH. 8,84. — Vgl. अ°, अज°, अदर्शन°, अधि°, अनिरुद्ध°, अनु°, अन्तस्°, अपत्य°, अभ्र°, असत्°, असि° (u. असि), आर्य°, इषु°, ईर्या° (u. ईर्या), उडु°, उत्तर°, उत्तरा°, उत्°, उदक्°, कर्ण°, कर्म°, का°, कु°, कुसीद° (unter कुसीद), चक्षुः°, चतुष्°, त्रि°, दक्षिणा°, दर्शन°, दृक्° (auch VIKR. 93), दृष्टि°, देव°, धर्म°, नक्षत्र°, नयन°, बणिक्°, बाण°, ब्रह्म°, मृत्यु°, लोचन°, वाक्°, वि°, विलोचन°, वैश्वानर°, श्रवण°. Am Anf. eines comp.: पथाभ्यासे R. 3,17,15. अविज्ञातपथश्रम KATHÂS. 42,103. मृजितपथश्रुत BHÂG. P. 9,10,4. स्वच्छन्दपथगा (गङ्गा) R. 1,36,17 (37,18 GORR.). निजाविद्याविच्छिन्नपथरत्नाम् KATHÂS. 43,238. Vgl. पथकल्पना und पथातिथि.

पथक adj. = पथि कुशलः *des Weges kundig* P. 5,2,63.

पथकल्पना (पथ + क°) f. = कुसृति *Gaukelei* HALÂJ. 4,55. पृथुकल्पनी v. l.

पथस् m. (nom. पथन्) = 2. पथ् u. s. w. *Pfad, Weg* Schol. zu AK. ÇKDR.

पथन्वत् adj. *das Wort* 2. पथ् *u. s. w. enthaltend* ÇAT. BR. 13,4,4,15. — Vgl. पथिमत्.

पथातिथि (पथ + अतिथि) m. *Reisender, Wanderer* RÂǴA-TAR. 6,145.

पथि s. u. 2. पथ् und vgl. आपथि.

पथिक (von 2. पथ् oder पथि) m. *Wanderer, Reisender* P. 5,1,75. AK. 2,8,2,17. TRIK. 2,8,29. H. 493. HALÂJ. 2,202. MBH. 13,2298. 2790. R. GORR. 1,5,10. Spr. 491. 677. MÂLAV. 41. MEGH. 8. ÇṚÑGÂRAT. 11. KATHÂS. 21,92. 32,79. 34,184. 39,233. PAÑKAT. 245,4. HIT. I,4. AMAR. 93. VET. in LA. 22,6. °जन PAÑKAT. 104,7. °संतति f. *ein Zug Reisender, Reisegesellschaft* TRIK. 2,8,29. °संहति f. dass. HÂR. 138. °सार्थ m. dass. MṚKKH. 82,23. MÂLAV. 67,19. पथिकी f. P. 5,1,75. — Vgl. पाथिक, पाथिक्य.

पथिका (wie eben) f. *Weinstock mit röthlichen Trauben* (कपिलद्राक्षा) RÂǴAN. im ÇKDR.

पथिकार (प° + 1. कार) m. *Wegebereiter*, wohl N. pr. eines Mannes gaṇa कुर्वादि zu P. 4,1,151.

पथिकृत् (प° + कृत्) adj. *einen Weg —, Wege bereitend* ṚV. 2,23,6. 6,21,12. 9,106,5. ऋषिभ्यः पूर्वेभ्यः पथिकृद्भ्यः 10,14,15. पथिकृत्सूर्याय 111,3. AV. 18,2,53. 3,25. Beiw. des Agni TS. 2,2,2,1. ÇAT. BR. 11,1, 5,5. 12,4,4,1. ÇÂÑKH. BR. 4,3. KÂTJ. ÇR. 25,4,22. MBH. 3,14206. Pûshan ÇÂÑKH. ÇR. 3,4,9. 16,1,17.

पथिदेय (प + देय) n. *Wegeabgabe, Wegegebühren* HALÂJ. 5,42.

पथिद्रुम (प° + द्रुम) m. = खदिर *Acacia Catechu Willd.* ǴAṬÂDH. im ÇKDR. = श्वेतखदिर RÂǴAN. ebend.

पथिन् s. u. 2. पथ्.

पथिप्रिय (प° + प्रिय) adj. P. 6,1,199, Sch.

पथिमत् adj. *das Wort* पथ्, पथि *enthaltend* AIT. BR. 1,10. ÇÂÑKH. BR. 7,8. — Vgl. पथन्वत्.

पथिरक्षस् (प° + र°) adj. *die Wege hütend:* पथाम् VS. 16,60.

पथिरक्षि (प° + र°) adj. dass.: श्वानौ ṚV. 10,14,11. P. 3,2,27.

पथिल m. = पथिक UĠĠVAL. zu UṆÂDIS. 1,58.

पथिवाहक (पथि, loc. von 2. पथ्, + वा°) m. *Vogelfänger;* adj. *grausam, hart* ÇABDAR. im ÇKDR. m. *Lastträger* WILS. nach ders. Aut.

पथिषद् (पथि, loc. von 2. पथ्, + सद्) adj. *am Wege sitzend:* Rudra PÂR. GṚHJ. 3,15. die Hunde Jama's AV. 18,2,12 (wo पथिषदी dem पथिरक्षी des ṚV. fehlerhaft nachgebildet ist).

पथिष्ठा (पथि, loc. von 2. पथ्, + स्था) adj. *am Wege oder im Wege stehend:* स्थाणु AV. 14,2,6 (ṚV. पथेष्ठा). पथिष्ठः fehlerhaft für पतिष्ठः AV. 6,28,1. पथिस्थ *auf dem Wege befindlich, — gehend, unterwegs seiend:* गच्छन्नेव पथिस्थस्तु रामः प्रेष्यानुवाच ह MBH. 9,1984. तेषामागच्छतां रात्रौ पथिस्थानां वृको ऽभवत् 2088.

पथी = पथि s. आपथी.

पथीन्, पथीनति künstliches denom. von पथिन् SIDDH. K. zu P. 6,4,15.

पथेष्ठा adj. = पथिष्ठा ṚV. 5,50,3. 10,40,13. Die Form ist nach Analogie von रथेष्ठा und ähnlichen ungrammatisch gebildet.

पथ्य (von 3. पथ् oder पथि) 1) parox. adj. f. आ = पथो ऽनपेतः P. 4,4,92. = पथि भवः gaṇa दिगादि zu P. 4,3,54. *a) förderlich, zuträglich, heilsam* (eig.

für den Weg, für den Gang einer Sache u.s.w. sich eignend, TRIK. 3,3,315. H. an. 2,370. MED. j. 34. पद्यापो: पथ्यं तत्पित्तस्यापथ्यम् SUÇR. 1,72,16. नद्य: पश्चिमाभिमुखा: पथ्या लघूदकत्वात् 172,4. 175,11. 198,16. 236,18. 2,22,1. Cit. beim Schol. zu ÇÂK. 20,9. व्याधितस्यौषधं पथ्यम् Spr. 1112. ग्रन्यगुक्तं विषं भुक्तं पथ्यं स्यादन्यथा मति: HAEB. Anth. 221, Çl. 53. परस्योपदिशन्पथ्यमपथ्याशीव रोगकृत् RÂGA-TAR. 6,68. PANKAT. 69,17. 88,8. दन्तपथ्याशना हुता: R. 2,69,10. विना PANKAT. 69,18. ग्रनो यदात्मनो ऽपथ्यं परेषां न तदाचरेत् JÂGN. 3,66. पश्य पथ्यमधुना कर्तास्मि तच्छ्रोष्यसि AMAR. 29. (धनन्य) ग्रनुतापः ग्रेयास्किम् कथय पथ्यो ऽथ विलय: PRAB. 77,4. उत्तिष्ठमानस्तु परो नोपेक्ष्य: पथ्यमिच्छता Spr. 448. ग्रप्रियस्य तु पथ्यस्य वक्ता श्रोता च दुर्लभ: R. 3,41,1. 2,30,9. 109,2. 6,2,1. RÂGA-TAR. 4,224. न मे वाच: पथ्यरूपा: शृणोति MBH. 2,2196. fg. देवदत्ताय oder देवदत्तस्य पथ्यम् *möge es* Dev. *wohlergehen* P. 2,3,73, Sch. न पथ्यं नेपथ्यं वक्तुतरमनङ्गात्मवाविधौ *angemessen* SÂH. D. 49,5. Accent eines auf पथ्य ausgehenden comp. gaṇa वर्ग्यादि zu P. 6,2,131. — *b*) technischer Ausdruck, etwa *leitend, die Grundform angebend, normal,* als Bez. gewisser Abschnitte in den Litaneien: प्रथमा विष्टुतय: पथ्या: LÂṬJ. 6,2,2. 4. 6,9. 14. fgg. 1,10,14. प्रथमं प्रथमं न्यायं पथ्यं विद्यात् NIDÂNA 1,3. — 2) m. *a*) = पथ्या *b*. ÇABDAM. im ÇKDR. — *b*) N. pr. eines Lehrers des AV. COLEBR. Misc. Ess. I,18. VP. 282. VÂJU-P. in Verz. d. Oxf. H. 53, *b*, 30. — 3) f. ग्रा *a*) perisp. *Pfad, Weg:* देवौं ग्रच्छा पथ्याऽ का समेति ṚV. 3,54,5. वार्तस्य 14,3. ग्रन्तरित्या 5,54,9. सं ग्रग्मिरे पथ्याऽ रायो ग्रस्मिन् 6,19,5. ऋतस्य 3,31,5. 12,7. 9,95,2. पूर्वेभिर्यातं पथ्याभिर्वाक् 7,67,3. 79,1. 10,14,2. 63,15. पथ्या रेवती *die reiche Bahn als Genie der Fülle und des Wohlstandes* personif.: स्वस्ति पथ्ये रेवति (न: कृधि) ṚV. 5,51,14. पथ्यां रेवतीर्बहुधा विरूपा: सर्वा: संगत्य वरीयस्ते ग्रक्रन् AV. 3,4,7. eben so पथ्या स्वस्ति: (appell. in der Stelle पुन: पूषा पथ्याऽ या स्वस्ति: (ददातु) ṚV. 10,59,7) *die Genie des Glückspfades, der Wohlfahrt,* welche in die Liturgie eingeführt ist, AIT. BR. 1,7. 8. 11. ÇAT. BR. 3,2,3,8. 15. 4,5,1,3. ÇÂNKH. BR. 7,6. TS. 6,1,5,2. — *b*) *Terminalia Chebula* oder *citrina* (*die Zuträgliche, Gesunde*) AK. 2,4,2,39. TRIK. 2,4,15. 3,3,315. H. 1146. H. an. MED. HALÂJ. 2,463. SUÇR. 1,132,1. 162,10. 2,24,3. 43,8. 323,11. °फल 338,4. VARÂH. BṚH. S. 75,3. 76,35. Nach RÂGAN. im ÇKDR. auch N. für andere Pflanzen, = मृगेर्वारु, चिर्भिटा, वन्ध्या कर्कोटकी. — *c*) Bez. verschiedener Metra: α) *eine Art* Bṛhatî: ग्रथो ऽष्टाक्षरा उपोत्तमो द्वादशाक्षरस्तां बृहतीं पथ्येत्याचक्षते NIDÂNA 1,2. KHANDAS in Verz. d. B. H. 100,4. — β) *eine Art* Paṅkti (8 X 5) KHANDAS in Verz. d. B. H. 100,11. — γ) *eine Art* Ârjâ COLEBR. Misc. Ess. II,73. 154. — δ) *eine Art* Vaktra COLEBR. Misc. Ess. II, 119. 157. Journ. of the Am. Or. S. VI,542, Anm. विपरीतपथ्या gleichfalls *eine Art* Vaktra COLEBR. Misc. Ess. II,158. — 4) n. *eine Art Salz* (s. सैन्धव) RÂGAN. im ÇKDR. — Vgl. ग्रपथ्य.

पथ्यशाक (प° + शाक) m. *ein best. (gesundes) Küchengewächs,* = तण्डुलीय RÂGAN. im ÇKDR.

1. पद्, पैद्यते DHÂTUP. 20,60. पेदे; ग्रपत्सि, ग्रपत्थास्, पदीष्ट, पादि (P. 3,1,60. VOP. 8,116), ग्रपत्साताम् (P. 3,1,60, Sch. VOP. 11,7): पत्स्यते KÂr. 3.8 aus SIDDH. K. zu P. 7,2,10); hier und da auch act. (पद्ति s. u. ग्रव; पपाद् ved.); पत्तुम्, पन्न. 1) *zu Fall kommen, (matt) dahinfallen, umkommen:* (निर्ऋतिः) पदीष्ट तृष्णया सह ṚV. 1,38,6. 79,11. 3,53,21. 7,104,16. मा मातरममुया पत्तवे क: 4,18,1. नीचै: पद्यन्तामधरे भवन्तु AV. 3,19,3. वज्रेण्य पत्यतने पादि प्रुष्ट: ṚV. 6,20,5. शनैरपद्रन्यपार्य: (nach SÂJ. ग्रपऽद्रन् gegen Accent und Padap.) 4. सो ग्रयेरत्ते वृषल: पपाद् 10,34,11. मा पाद्यायुंप: पुरा VS. 11,46. ÇAT. BR. 7,1,2,1. 4,2,11. महान्वत नो वीरो ऽपादि 14,1,1,10. ता ग्रिह्माः पन्ना ग्रशेरत KÂṬH. 13,2. ग्रपदसि नाहि पद्यसे (= ज्ञायसे ÇANK. zu BṚH. ÂR. UP. und DVIV.) *denn du fällst nicht* ÇAT. BR. 14,8,15,10. *abfallen, ausfallen:* यदा वै पशोर्दन्ता: पद्यन्ते, पेदिरे, ग्रपत्सत AIT. BR. 7,14. पन्न = स्रस्त u. s. w. AK. 3,2,53. H. 1491. HALÂJ. 4,82. — 2) *hingehen zu* (गतौ DHÂTUP.): तेनैव विधिना गङ्गापिस्तानपद्यत MBH. 1,4288. ग्रनेन चैव देहेन लोकांस्त्वमिह पत्स्यसे 13,167. — 3) *erlangen, theilhaftig werden:* ज्योतिषामाधिपत्यं च प्रभावं चाप्यपद्यत MBH. 9,2847; es ist wohl चाभ्यपद्यत zu lesen. — 4) *sich wenden zu* so v.a. *sich halten an, beobachten:* स्वधर्मं पद्यमानास्ते प्रणिपत्य महात्मने। शयनं कल्पयामासुर्भीष्माय MBH. 7,16.

— caus. पादयति *zu Fall bringen:* इदमेनमधराञ्चं पादयामि AV. 10,5,36. 1,17. 9,2,9. 11,2,18. AIT. BR. 1,13. med.: शत्रूयतो ऽधरान्पादयस्व AV. 6,88,3. — पदयते *gehen* DHÂTUP. 35,44.

— desid. पित्सते P. 7,4,54. VOP. 19,9. 12.

— intens. पनीपद्यते, पनीपदीति P. 7,4,84. VOP. 20,7.

— ग्रति *hinausgehen über* (acc.), *überspringen; versäumen, übertreten:* न मूकेन निवित्पदमतिपद्येत AIT. BR. 3,11. 4,10. ग्रप्रज्ञातं हि तद्यदतिपन्न ग्राङ्गिरिदं कार्यमासीदिति TS. 6,3,4,8. यद्वतमतिपेदे KAUÇ. 42. Vgl. ग्रतिपाद TBR. 1,2,4,2. — caus. *verstreichen lassen:* य: पौर्णमासीमतिपादयेत् TS. 2,2,2,1.

— ग्रनु 1) *Jmd* (acc.) *nachgehen, folgen:* तं तु विश्वामित्रो ऽन्वपद्यत MBH. 1,6710. 7062. 8447. 4,651. R. GORR. 2,108,8. *einem Weibe nachgehen, nachstellen:* उतथ्यस्य यवीयांस्तु — ममतामन्वपद्यत MBH. 1,4180. — 2) *sich begeben in:* ग्रन्वपद्यद्दत्तवेश्म MBH. 3,239. वनमेवान्वपद्यत 12714. R. 2,45,4. *sich zur Erde begeben* so v. a. *auf die Erde, zu Boden fallen:* वसुधामन्वपद्येतां वातरुग्णाविव द्रुमौ MBH. 7,3361. — 3) *sich begeben zu* so v. a. *treffen, zu Theil werden:* ग्रन्यं पाप्मानु पद्यताम् AV. 6,26,2. — 4) *an Etwas gehen, sich an Etwas machen:* ध्यानमेवान्वपद्यत R. 1,2,25. जितमित्येव तानक्षान्पुनरेवान्वपद्यत MBH. 2,2185. ग्रहं स्नातानन्वपद्यम् 3,1356. तत: प्रत्यागतप्राणा तावुभौ परिदंशितौ। पुत्रौ दृष्ट्वा सुसंभ्रान्ता नान्वपद्यत किं च न so v. a. *that Nichts, verhielt sich ganz ruhig* 1,5407. — 5) *hinter Etwas kommen, ausfindig machen, finden:* दीर्घं दध्यौ — निमित्तं सो ऽन्वपद्यत BHÂG. P. 4,17,12. जैमिनिं सामवेदार्थश्रावकं सो ऽन्वपद्यत VÂJU-P. in Verz. d. Oxf. H. 54, *b*, 6. — 6) *verlustig gehen einer Sache* (abl.): हिमवान्वा महाशैल: समुद्रो वा महोदधि:। महत्त्वान्नान्वपद्येतां नभसो वान्तरं यथा (so ist st. तथा zu lesen)। ग्राशाया: — तथा नाहमहं गत: MBH. 12,4658. — Vgl. ग्रनुपद्.

— समनु *bekommen, erhalten:* हीनादीनं तथा धर्मं प्रज्ञा समनुपत्स्यति (warum act.?) HARIV. 11210.

— ग्रप *entrinnen:* पर्योर्बधान्नापपद्यते कश्चन AV. 4,28,5.

— ग्रपि *eintreten in, eingehen:* प्राणो वातमपिपद्यते ÇAT. BR. 3,4,2,6. 7,4,9. ग्रीवान् 2,6,1,39. 13,8,1,9. यज्ञपथम् 5,3,2,4.

— ग्रभि 1) *herbeikommen, kommen:* ऋत्विजो नाभ्यपद्यन्त MBH. 1,8405.

समयं कृत्वा दुर्मतिर्नाभिपद्यते R. 4,30,8. कुरु क्षिप्रं वचो ऽस्माकं ततः श्रेयो ऽभिपत्स्यते MBh. 3,8469. Hariv. 11215. *sich hinbegeben zu, kommen zu, gelangen zu;* mit dem acc.: सोममेवाभ्यपद्यन्त दाक्षत्राभिप्रचोदिताः MBh. 13,4375. रावणावरजा तत्र राघवं मदनातुरा । अभिपेदे निदाघार्ता व्यालीव मलयद्रुमम् ॥ Ragh. 12,32. Bhâg. P. 3,17,31. त एनं लोलुपतया मैथुनायाभिपेदिरे 20,23.26,4. पानभूमिरचनाः — अभ्यपद्यत — पुष्पिताः कमलिनीरिव द्विपः Ragh. 19,11. चन्द्रमा न यथावृद्धि नक्षत्राण्यभिपद्यते R. 6,16,10. तत्राभिपद्य वातापे ब्राह्मणस्योदरं यथा । भवत्यवज्ञा 3,49,32. पतत्त्रिणः — पादपानभिपेदिरे 2,63,16. वनम् 1,55,11 (56,11 Gorr.). अनेन चैव देहेन लोकांस्त्वमभिपत्स्यसे MBh. 13,170. दिवम् Çat. Br. 11,1,6,7. काष्ठाम् Ait. Br. 4,9. mit dem loc.: अभिपद्यमानो मकरादिषु रश्मिषु (die Sonne) Bhâg. P. 5,21,3. तस्याञ्जल्युदके काचिच्छफर्येकाभ्यपद्यत *gerathen in* 8,24,12. *sich zu einer Gottheit hinbegeben so v. a. bei ihr Schutz suchen, ihr seine Verehrung bezeigen:* शरणमभ्यपद्यत शनैर्न मृषा गगनं गणाधिपतिमूर्तिरिति Çiç. 9,27. अभिपन्न = शरणार्थिन् *Schutz suchend* Trik. 3,1,2. H. 479. — 2) *Jmd.* (acc.) *zu Hülfe kommen, sich auf Jmds Seite stellen:* यो ऽन्वयो मातृकस्तस्य स एनमभिपेदिवान् MBh. 6,4043. यस्त्वमस्यामवस्थायां भ्रातरं नाभिपद्यसे R. 3,51,9. 66,19. मरुतश्चैव विश्वे च रुद्रमेवाभिपद्यत (sic) Hariv. 12253. मयाभिपन्नं तं चापि न सर्पो धर्षयिष्यति MBh. 1,1981. 4,701. मया (Çrî spricht) दैत्याः परित्यक्ता विनष्टाः शाश्वतीः समाः । मयाभिपन्ना देवाश्च मोदन्ते शाश्वतीः समाः ॥ 13,3856. fgg. — 3) *erfassen, in die Hand bekommen, erwischen, Jmd auf den Leib rücken, sich über Jmd hermachen, über Jmd kommen, sich Jmdes bemächtigen:* पूर्वार्धं दण्डस्य Çat. Br. 3,7,1,26. त्रिलम् 6,5,2,20. इष्टकाम् 2,1,2,16. स्तनम् 9,5,1,6. 1,5,1,2. 3. 3,1,1,11. 4,1,17. Çâṅkh. Çr. 5,10,5. ततः सः — किरन् शरशतैस्तीक्ष्णैरभिपेदे महाकपिम् R. 5,41,24. प्रमत्तम् — त्वमप्रमत्तः सहसाभिपद्यसे क्षुल्लेलिहानो ऽहिरिवाखुमन्तकः Bhâg. P. 4,24,66. सर्वतश्चाभिपन्नैषा धार्तराष्ट्री महाचमूः । पाञ्चालैर्मानसादित्य कूलैर्गङ्गेव वेगितैः ॥ MBh. 8,3047. तस्य कृष्णाभिपन्नस्य पीडितस्य बलीयसः । मुखाद्रुधिरमत्यर्थमुज्जगाम मुमूर्षतः ॥ Hariv. 4737. MBh. 3,676. व्याघ्राभिपन्ना बलवानिवोक्षा R. Gorr. 2,9,46. 5,28,1. यदिदं सर्वं मृत्युनाभिपन्नम् Çat. Br. 14,6,1,5. जायाम् 9,4,19. वाचमभिपद्य पापया RV. 10,71,9. न पण्डितः क्रुध्यति नाभिपद्यते *tritt Niemand zu nahe* MBh. 12,8202. चण्डवाताभिपन्नानामुदधीनामिव स्वनः MBh. 7,6782. दैवाभिपन्न R. 2,22,30. कालाभिपन्नाः सीदन्ति सिकतासेतवो यथा 3,74,31. Bhâg. P. 1,13,19. कश्मलेनाभिपन्ने — अर्जुने MBh. 1,179. तत्सत्त्वाभिपन्न *erfasst* (von einem bösen Dämon) Suçr. 2,383,7. वात°, पित्त°, कफ°, रक्त° 312,1 v. u. 313,2. 4. 6. दृष्टिदोषाभिपन्ना 318,20. दोषाभिपन्न 1,128,2. अभिपन्न = अभिग्रस्त, व्यापद्गत (आपद्गत) AK. 3,4,18,131. Med. n. 161. = अभिद्रुत Viçvapr. Çabdar. Ag'ajap. Bhûrip. bei Gold. u. अभिपन्न, wo jenes Wort durch *come near, run towards* wiedergegeben wird, während es nach unserem Dafürhalten in der pass. Bed. aufzufassen ist. — 4) *zu Etwas gelangen, bekommen, in den Besitz von Etwas gelangen:* यथर्तुलिङ्गान्यृतवः स्वयमेवर्तुपर्यये । स्वानि स्वान्यभिपद्यन्ते तथा कर्माणि देहिनः ॥ M. 1,30. धर्मार्थावभिपेदिरे MBh. 1,2805. — 5) *annehmen:* राज्यं गतजनं साधो पीतमण्डां सुरामिव । निरास्वाद्यतमं शून्यं भरतो नाभिपत्स्यते ॥ R. 2,36,12. आत्तं राज्यमिदं पश्चात्तया भ्रात्रा यवीयसा । नाभिपत्तुमलं रामः पीतसोममिवाध्वरम् ॥ R. Gorr. 2,62,27. पित्रा भुक्ता नृपश्रीर्हि दायाद्यं तस्य धीमतः । नाभिपत्तुं मया शक्या सावित्री वृषलैरिव ॥ 88,18. अभिपन्न = स्वीकृत Ag'ajap. = अङ्गीकृत Çabdamuktâv. bei Goldst. u. अभिपन्न. — 6) *an Etwas gehen, sich machen an Etwas, sich hingeben:* (अपः) प्रथमेन कर्मणाभिपद्यते Çat. Br. 1,1,1,12. चिन्तामभ्यपद्यत R. 2,63,1. अनर्थं तत्कृतं चाभिपद्यते Bhâg. P. 1,7,5. काले दिष्टमेवाभ्यपद्यत 9,18,32. अधर्मं धर्मवेशेन यद्यहं लोकसंकरम् । अभिपत्स्ये शुभं हित्वा R. 2,109,6 (118,6 Gorr.). स्ववृत्तिमभिपन्नाय लिङ्गिने चेतराय च । देयमाहुः MBh. 13,1532. चिकित्साबीजम् — कुशलेनाभिपन्नं तद्बहुधाभिप्ररोहति *wenn ein geschickter Mann daran geht* Suçr. 2,360,16. — 7) अभिपन्न = अपराद्ध *schuldig, der sich vergangen hat* AK. 3,4,18,131. dafür fälschlich अपराध Med. n. 161. — 8) अभिपन्न *entfernt* Ag'ajap. und Çabdamuktâv. bei Goldst. u. अभिपन्न. Eher könnte अभिपन्न *nahe* (vgl. u. 3. am Ende) bedeuten. — 9) अभिपन्न *gestorben, todt* Bhaṭṭir. ebend. — Vgl. अभिपत्ति.

— समभि 1) *kommen, gelangen zu, in:* तत्रैव वसतां तेषां प्रावृट्समभिपद्यत MBh. 3,12539. पुत्रजन्म परीप्सन्वै पृथिवीमन्वसंचरत् । अच्छिद्रकर्त्रं च विषयं द्रोणः समभिपद्यत 1,5515. पुरुषः कैश्च कर्मभिः । स्वर्गं समभिपद्येत 13,6683. देहाद्देहसहस्राणि तथा समभिपद्यते 12,11263. — 2) *antworten:* कस्य कर्मेदमिति ते पर्यपृच्छन्समागताः । युवनाश्वो ममेत्येव सत्यं समभिपद्यत MBh. 3,10441.

— अव 1) *herab —, hinab —, ausfallen:* मा स्वर्रवं पादि दिवस्परि (könnte auch u. पर्यव gestellt werden) RV. 1,105,3. आर्धं कर्तादवपदः 2,29,6. 7,104,17. 8,4,17. कर्तमत्रं पदात्यप्रभुः 9,73,9. न कोशो ऽव पद्यते 6,54,3. 4,13,5. केशाः AV. 6,136,3. गर्भाः 5,17,7. Khând. Up. 2,9,7. — AV. 8,1,4. TBr. 2,1,1,1. Çat. Br. 8,5,2,7. Pañkav. Br. 14,1,12. केशकीटावपन्न (vgl. केशकीटावपतित u. 1. पत् mit अव) *worauf eine Haarlaus gefallen ist* M. 4,207. 11,159. MBh. 9,2425. Mârk. P. 32,25. 34,55. 50,44. अवलीढावपन्न *was beleckt worden ist und worauf Etwas gefallen ist* 34,56. *entfallen:* अवं पद्यन्तामेषामायुधानि AV. 8,8,20. — 2) *einer Sache* (abl.) *verlustig gehen:* माव पत्सि लोकात् AV. 6,120,2. राष्ट्रात् Ait. Br. 8,23. श्रियाः Pañkav. Br. 12,13,11. — 3) *zu Fall kommen, verunglücken:* नेच्छन्दसां कृच्छ्रादवपद्यै Ait. Br. 4,4. — 4) *stürzen:* इत्थं वाव नः सर्वानुसरा अवपत्स्यन्ति Kâṭh. 29,1. — Vgl. अवपादं (TBr. 1,2,4,2. 5,12,1), स्वयमवपन्न. — caus. *herunter —, hinabfallen machen* AV. 8,6,16. अन्धा तमांस्यव पादयैनान् 9,2,20. Suçr. 1,60,2, wo अवपाद्य तु zu trennen ist.

— व्यव *auseinander und herabfallen* Çat. Br. 3,5,3,25. 6,1,25.

— आ 1) *herankommen, nahen:* एष रावणिरापादि वानराणां भयंकरः Bhaṭṭ. 15,89. अहिरिवाखुबिलं दुरतिक्रमः कालः करालरभस आपद्यत Bhâg. P. 5,8,25. — 2) *eintreten in, betreten, gelangen zu:* नावम् Çat. Br. 1,8,1,4. 5. लोकम् 14,9,1,2. पन्थानम् Lâṭj. 1,1,23. रावणस्य पुरीं लङ्कामापेदतुः R. 6,16,21. वक्त्रमापद्य मारुतः Çikshâ 11 in Ind. St. 4,107. 351. — 3) *hineingerathen in, in eine Stimmung, eine Lage, ein Verhältniss, einen Zustand gerathen:* अग्निमापत्स्यति Ait. Br. 4,7. तस्य मत्स्यः पाणी आपेदे Çat. Br. 1,8,1,1. व्यात्तम् 6,4,18. आपन्नं स्तृणान्निरस्येत् *das* (in die Vedi) *hineingerathene* Kâtj. Çr. 2,6,41. यस्याग्निहोत्रं दोह्यमानममेध्यमापद्येत Çat. Br. 12,4,2,2. Ait. Br. 7,3. यदत्र किंचिदापन्नं भवति Çat. Br. 1,1,2,15. दर्शनपथम् Spr. 1202. दैरितम् Çat.

Br. 9, 5, 3, 1. AV. 8, 8, 18. परमापद्य पद्मः 11, 1, 30. MBh. 1, 6142. निष्ठाम् 5, 99. पञ्चत्वम् 1, 5305. Daç. 1, 30. R. 2, 67, 4. कष्टां दशाम् Spr. 791. शौचितात्ययम् M. 10, 104. वशमापद्यते मे Kaṭhop. 2, 6. अनर्हवशमापन्नाम् MBh. 1, 6164. R. 3, 81, 4. Vet. in LA. 22, 17. मा मोहमापद्यथाः Praçnop. 2, 3. उद्वेगमापेदे R. Gorr. 2, 15, 6. चिन्तामापेदिरे Hariv. 8830. R. 2, 55, 13. चिन्तापन्ना Vet. in LA. 24, 11. 35, 7. अत्रसंशयमापन्नः MBh. 5, 7080. R. 3, 31, 13. संशयापन्नमानस AK. 3, 1, 5. परं विस्मयम् MBh. 3, 2856. विश्वासम् Pańkat. 51, 17. परां निर्वृतिमापद्यते Prab. 89, 4. प्रकृतिम् Daçak. in Benf. Chr. 191, 7. नरत्वोक्तताम् Bhâg. P. 9, 14, 17. शब्दताम् Çikshâ beim Schol. zu Gaim. 1, 21. रसताम् Sâh. D. 31, 15. दौत्यम् Prab. 33, 8. श्लोकत्वम् Ragh. 14, 70. Spr. 237. Bhâshâp. 12. विकारापन्न Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 244. पूर्वोक्तवाक्यतापन्नमिदम् Kull. zu M. 2, 55. *übergehen in, sich verwandeln in:* विसर्जनीयो रेफम् Çâṅkh. Çr. 1, 2, 9. आपन्न = प्राप्त H. an. 3, 358. Med. n. 38. kann mit einem im acc. gedachten Begriffe componirt werden P. 2, 1, 24. सुखमापन्नः und सुखापन्नः Sch. — 4) *in's Unglück gerathen:* अत्रधर्मो परित्यज्य यः काममनुवर्तते। एवमापद्यते क्षिप्रं राजा दशरथो यथा॥ R. 2, 53, 13. आपन्न *in's Unglück gerathen, unglücklich* AK. 3, 1, 42. H. 478. H. an. 3, 358. Med. n. 38. MBh. 3, 14948. 5, 6005. Çâk. 49. Kathâs. 27, 35. Daçak. in Benf. Chr. 196, 2. — 5) *zu Etwas kommen, erlangen, erhalten, in den Besitz von Etwas gelangen:* आपन्न in act. u. pass. Bedeutung: एवं कौशिकगोत्रम् — प्रवरान्तरमापन्नम् Bhâg. P. 9, 16, 37. जीविकापन्न = आपन्नजीविक P. 2, 2, 4, Sch. Nach P. ist in beiden Fällen das subst. als acc. aufzufassen; vgl. AK. 3, 6, 8, 43. आपन्नसत्त्वा und प्राप्त unter आप् mit प्र. — 6) *widerfahren:* तस्मादिदमापादि (vgl. Weber in Monatsber. 1859, S. 63) Çat. Br. 1, 7, 3, 19. त्रियोसौनूनमापादि ध्वंसो ऽयं निशाचरान् Bhaṭṭ. 6, 31. *geschehen, zu Stande kommen:* तयो समाप्तिरापन्ना तव राम निवर्तने R. Gorr. 2, 43, 31. *zutreffen:* एकार्थस्यानेकस्यानापद्यमानानि तत्त्वेषु कुर्यात् Lâṭy. 6, 4, 5. एवमापद्यते so v. a. *so ist es, so verhält es sich* Milav. 14, 23. *sich finden:* नह्येतास्वन्यत्समापद्यते Lâṭy. 10, 2, 2. — आपन्न Pańkat. 1, 29) fehlerhaft für आयत्त und Bhartṛ. 3, 49 für आसन्न. Vgl. आपत्ति, आपद्, आपाद (?). — caus. 1) *betreten machen, bringen auf. in. zu:* पन्थानम् Çat. Br. 11, 1, 5, 6. 14, 7, 3, 13. व्याने AV. 10, 5, 42. — 2) *Jmd oder Etwas* (acc.) *in eine Lage, einen Zustand* (acc.) *bringen:* कृच्छ्रमापादिता वयम् MBh. 1, 1832. मृत्युमापादितो राज्ञा त्वया R. 2, 73, 5. (तयः) आपाद्यते न व्ययमन्तरायैः Ragh. 5, 6. — 3) *in's Unglück bringen, zu Grunde richten:* बलादपराधिनं मामापादयसि Vikr. 33, 2. अत्रह्मा सागरे सेतुम् — शक्यापादयितुं लङ्का सेन्द्रैर्नापि सुरेश्वरैः R. 5, 92, 6. — 4) *herbeiführen, herbeischaffen, verschaffen, bringen, hervorbringen, veranlassen, verursachen:* यो नस्तद्रूपमापादयेत्पुनः MBh. 1, 7873. तन्मयापादितं ह्यग्रे यन्मां प्रार्थयते भवान् Bhâg. P. 3, 9, 29. 4, 22, 42. ममाप्यापादितं भयम् R. 2, 74, 5. पित्तसंचयम् Suçr. 1, 20, 8. मार्दवम् 155, 4. 2, 191, 13. 318, 14. स्तनभरपुलकोद्गमम् Spr. 918. Ragh. 2, 12. Çântiç. 3, 19. Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 121. दौर्भाग्यमापादयते ऽभिमानः Varâh. Bṛh. S. 74, 7. — 5) *für sich herbeischaffen, erlangen, in den Besitz gelangen von* (acc.): अर्थैरापादितैर्गुर्व्या हिंसयेतस्ततश्च Bhâg. P. 3, 30, 11. प्राक्तनकर्मोपचीयमानपुण्यपरंपरापादितसंस्कारानुभाव (so ist zu lesen) Schol. in der Einl. zu Kaurap. — 6) *machen zu, verwandeln in:* पृथ्वी येन — विबुधाधारयमापादिता Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 503, Çl. 9. लोकमव्याकृतावस्थं कारणात्मापमापाद्य Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 250. एकामपि काकिणीं कार्षापणलक्षमापादयेम Daçak. 183, 2. — Vgl. आपादन.

— अभ्या *sich hineinbegeben in, gerathen in:* अथैनमेताभ्यां सर्वाणि स्थानान्यभ्यापादं स्तौति *durch alle Standörter hindurch* Nir. 7, 26. न संशयमभ्यापद्येत Âçv. Gṛhj. 3, 9.

— प्रत्या *zurückkehren, wiederkehren* MBh. 12, 10781. प्रत्यापन्नेन्द्रियस्मृति Bhâg. P. 8, 11, 48. Daçak. in Benf. Chr. 200, 19. im Prâkrit: पच्चाअत्तजीविदं Çâk. Ch. 55, 8. — Vgl. प्रत्यापत्ति.

— व्या *verderben, zu Grunde gehen, umkommen:* नहि यत्र महावाहुर्वासुदेवो व्यवस्थितः। किंचिद्व्यापद्यते तत्र MBh. 7, 3008. व्यापन्न *in Unordnung gerathen, verdorben, missrathen:* ऋतवः, ओषधयः Suçr. 1, 21, 9. Wasser 170, 20. विसर्जनीय *alterirt, verändert* ṚV. Prât. 4, 11. 5, 16. यत्र विसर्जनीयो व्यापद्यते (Gegens. श्रूयते) *wo er verschwindet, einem andern Laute Platz macht* Schol. zu ṚV. Prât. 4, 11. अव्यापन्न *nicht umgekommen, am Leben seiend* Megh. 10. 99. — Vgl. व्यापत्ति, व्यापद्. — caus. *verderben, zu Grunde richten:* शीतोष्णवातवर्षा हि खलु विपरीतान्योषधीर्व्यापादयन्त्यपश्च Suçr. 1, 21, 11. त्रणम् (*verschlimmern*) 70, 12. अधर्मोत्तरता नाम कृत्स्नं व्यापादयेज्जगत् MBh. 1, 1607. *vernichten:* बोधव्यापादितात्मतमस् Bhâg. P. 8, 17, 9. *umbringen, tödten* Mṛkkh. 34, 16. Çâk. 6, 11. Kathâs. 11, 65. 42, 48. Râǵa-Tar. 4, 686. Pańkat. 22, 15. 34, 16. 47, 1. 48, 17. 53, 19. 64, 1. 68, 15. 69, 21. Hit. 20, 17. अनाहारेणात्मानं भवद्द्वारि व्यापादयामि 24. 12. 34, 19. 111, 21. Vet. in LA. 22, 12. 23, 1. 25, 14. 33, 9. 37, 9. — Vgl. व्यापादन.

— समा 1) *anfallen:* यः कलिङ्गान्समापेदे पाञ्चाल्यो युद्धदुर्मदः MBh. 5, 2002. — 2) *gerathen in, sich in einen Gemüthszustand, ein Verhältniss, eine Lage begeben:* अन्यां योनिं समापन्नो शार्गालीं वानरीं तथा MBh. 13, 411. चिन्तां समापेदे 1, 6747. गतीर्दश समापन्नो प्रवर्तननिवर्तनैः *sich machen an* R. 6, 92, 4. — 3) समापन्न = प्राप्त *gekommen, genaht* H. an. 4, 199. Med. n. 220. समापन्नविपत्तिकाले (समासन्न?) Spr. 283. — 4) समापन्न am Ende eines comp. *versehen mit:* गुण° MBh. 2, 2538. लोभमोह° 13, 896. Mârk. P. 15, 5. आर्ति° R. 3, 75, 3 hierher oder zu 2. — 5) समापन्न = समाप्त *beendigt* H. an. Med. — 6) समापन्न = क्लिष्ट *geplagt, gequält* diess. — 7) समापन्न = वध *Tod* diess. *getödtet* Wils. — Vgl. समापत्ति.

— अभिसमा *gerathen in:* चिन्तामभिसमापेदे R. 2, 12, 1.

— उद् *hervorgehen aus, entstehen, geboren werden:* एतस्यै वै दिश उदपद्यन्त Çat. Br. 1, 7, 3, 20. उत्पद्यमानस्य यो हेतुस्तत्कारकमपादानं स्यात् Schol. zu P. 1, 4, 30. शरीरम् — अन्यदुत्पद्यते M. 12, 16. वायोः — ज्योतिरुत्पद्यते 1, 77. Sâṁkhjak. 40. Prab. 111, 15. Vedântas. (Allah.) No. 41. Schol. zu Kap. 1, 124. यदत्रोत्पत्स्यते भूतम् R. Gorr. 1, 38, 9. MBh. 3, 12977. तादृक्श्वेतो गजो भूमौ भवानुत्पद्यताम् Kathâs. 36, 121. उत्पत्स्यति पुमान्नीच पतिवंशे ममाव्ययः Hariv. 4631. उत्पद्यते गृहे यस्य न च ज्ञायेत कस्य सः। स गृहे गूढ उत्पन्नस्तस्य स्याद्यस्य तल्पजः॥ M. 9, 170. 147. 208. 1, 98. Hariv. 12650. Vid. 7. AK. 3, 4, 14, 88. कुलेरात्मजः — विकुक्षिरुदपद्यत R. 1, 70, 22. 110, 8. विष्णुदत्ताभिधानश्च पुत्रस्तस्योदपद्यत Kathâs. 32, 43. इक्ष्वाकोः पुत्रः — अलम्बुषायामुत्पन्नो विशालः R. 1, 47, 12. वैदेहकेन त्वम्बष्ठ्यामुत्पन्नः M. 10, 19. R. 6, 3, 25. अन्योत्पन्ना प्रजा M. 5, 162. सत्कुलोत्पन्ना Kathâs. 4, 33. तदुत्पन्नः कक्षीवान् Sâj. zu ṚV. 1, 125,

1. मङ्गलवृषभौ गृहोत्पन्नौ Pańkat. 8, 15. उदपादि सस्यम् P. 3,1,60, Sch. क्रीतोत्पन्न (अन्न) so v. a. *fertig* Âçv. Gṛhj. 4,4. उत्पन्न उक्ता zur Erkl. von जातोक्ष *ein junger (vor Kurzem zur Welt gekommener) Stier* AK. 2,9,61. उत्पन्ने सेतौ *wenn der Damm entstanden ist, fertig dasteht* Jâǵń. 2,157. तदुत्पन्ने धने *entstanden* 64. (गुणाः) अकारणगुणोत्पन्नाः Bhâshâp. 93. दिक्षु प्रकाशस्तूदपद्यत Kathâs. 35,121. व्यापदुदपद्यत मण्डले Râǵa-Tar. 4,523. उत्पन्नामापदम् Spr. 436. उत्पद्यन्ते च्यवन्ते च यान्यतो ऽन्यानि कानिचित् (शास्त्राणि) M. 12,96. R. 1,5,3. संसारोत्पन्नं चरितम् Bhartṛ. 3,3. यत एव मम ज्ञानमुत्पन्नमस्ति Çol. in LA. 41,16. Sâṁkhjak. 64. तस्य चिन्तयतो बुद्धिरुत्पन्नेयम् (vgl. am Ende) R. 1,8,2. 2,73,17. MBh. 5,959. वाञ्छा Vid. 110. तपःप्रभावोत्पन्नदिव्यचक्षुस् Daçak. in Benf. Chr. 179,7. यस्मादण्वपि भूतानां द्विजान्नोत्पद्यते भयम् M. 6,40. Prab. 7,12. दैवेरितो नूनमयं पुरस्तात्परो नयो भरतेषूदपादि MBh. 2,2395. किमर्थमनयं घोरमुत्पद्यन्तमुपेक्षसे 3,361. युद्धमुत्पत्स्यते महत् 379. लङ्कादाह इवोत्पन्नः Vet. in LA. 5,3. परस्परं प्रीतिरुत्पन्ना 24,9. Bhâg. P. 1,7,7. Râǵa-Tar. 5,313. उत्पन्नप्रत्यय Vid. 134. Vedântas. (Allah.) No. 148. ह्रासः पुनरुत्पद्यमानः Sâh. D. 75, 3. 76, 9. उत्पन्नावसर *entstanden so v. a. sich dargeboten habend* Mâlav. 40, 4. उत्पन्नेषु कार्येषु Spr. 487. नाकृत्वा प्राणिनां हिंसां मांसमुत्पद्यते क्वचित् *Fleisch entsteht* so v. a. *Fleisch wird erhalten, man kommt zu Fleisch* M. 5,48. प्रत्ययो नैवोत्पद्यते so v. a. *es tritt kein Suffix an* Schol. zu P. 1,2,54. धातोः परः प्रत्ययसंज्ञक उत्पद्यते Schol. zu P. 3,1,2. प्रत्ययान्तरं नोत्पद्यते Schol. zu P. 4,1,93. 5,4,159. उत्पन्न *auf die Gegenwart gerichtet* (vgl. u. प्रत्युद्): सर्वत्र बुद्धिः कथिता श्रेष्ठा ते भरतर्षभ। अनागता तथोत्पन्नादीर्घसूत्रा (in der Calc. Ausg. दीर्घसूत्रा vom vorherg. getrennt) विनाशिनी॥ MBh. 12,4913. — caus. *hervorbringen, herstellen, schaffen, erzeugen, verursachen* Çâṅkh. Çr. 3,19,18. 20,8. Gṛhj. 5,8. सर्वं हि कारणं कार्यमुत्पादयत् Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 29. (अस्त्रम्) तपसोत्पादितं तेन Hariv. 7511. शिंशपाश्चदिरयोः सारमादायोत्पाद्य चोत्तमारणी Suçr. 2,73,15. पार्श्वेवोचितानि वस्त्राणि सदैवोत्पादयति (ein Weber) Pańkat. 132,24. अमुनोत्पादिते गृहे Bhâg. P. 4,20,6. उदकोत्पादितकर्दम Pańkat. ed. orn. 4,12. अग्नीन् *anlegen, anzünden* MBh. 13,5091. शिलाम् so v. a. *verfassen* Hariv. 1049. Suçr. 2,161,8. असौ गौरभवदुत्पाद्य. so v. a. *durch sich selbst* Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 141. (प्रजापतिः) मिथुनमुत्पादयते Praçnop. 1,4. सप्तैते मनवः — सर्वमिदमुत्पाद्यापुः M. 1,63. Suçr. 1,1,16. कामान्माता पिता चैनं यदुत्पादयतो मिथः *erzeugen* M. 2,147. 6,36. 37. 9,60. यवीयान् ज्येष्ठभार्यायां पुत्रमुत्पादयेद्यदि 120. 144. 146. 166. 178. 10,6. Jâǵń. 2,127. MBh. 1,6138. उत्पादय सकामन्मत्तमपत्यम् 3,8634. 13,3129 (med.). 14,833. Ragh. 18,1. Bhâg. P. 1,16,2. Mârk. P. 15,16. *gebären* M. 9,175. क्रीत्वा स्वयं वाप्युत्पाद्य परोपकृतमेव वा — मांसम् *selbst erzeugen, ziehen, gewinnen* M. 5,32. तिलान् 10,90. MBh. 13,1673. स्वाहारम् *sich seine Speise herbeischaffen* Hit. 30,3. उत्पाद्य ब्राह्मणस्यासृक् *Blut vergiessen* M. 4,167. 11,208. आचार्यस्त्वस्य यां जातिम् — उत्पादयति सावित्र्या 2,148. नोत्पादयेत्स्वयं कार्यम् *einen Rechtshandel anstiften* 8,43. स तस्योत्पादयेत्तुष्टिम् 288. R. 1,19,25. 2,96,37. दुःखमुत्पादयेथ्वः Jâǵń. 2,222. तीव्रमुत्पादितं दुःखम् R. 2,78,11. चिन्तामुत्पादयन्ति मे 3,52,37. दोषम् *Schaden stiften* Megh. 70. Kathâs. 14,36. 32,97. समतां वसुधायाः MBh. 12,2235. वैपरीत्यम् 13,285. विघ्नम् 1682. Çâk. 28,14. त्रासान् Hariv. 1209. Suçr. 1,155,3. 6. Hit. 17,17. 18,16. Daçak. in Benf. Chr. 184,15. 16. Amar. 29. P. 1,3,69, Sch. किंचिदुत्पाद्य कारणम् *eine Ursache schaffen* so v. a. *eine Veranlassung suchen* Hariv. 3304. स च दरिद्रपुरुषस्तस्य गृहपतेरन्तिके पितृसंज्ञामुत्पादयेत् *gebrauche das Wort Vater, nenne ihn Vater* Saddh. P. 4, 22, *a*. — Vgl. उत्पत्ति, उत्पाद fgg., उत्पादिन्, गूढोत्पन्न.

— उपोद् *sich aufmachen gegen:* स आयतयोत्तरत उपोत्पेदे Çat. Br. 1,7,2,3.

— प्रोद्, partic. प्रोत्पन्न *entstanden:* धर्मे पारमहंस्ये च प्रोत्पन्नमतयः Bhâg. P. 6,5,4.

— प्रत्युद्, partic. प्रत्युत्पन्न 1) *im gegebenen Augenblick da seiend, gegenwärtig:* अतीतानागतं हित्वा प्रत्युत्पन्नेन वर्तय MBh. 12,8278. अवाप्यान्कामयन्नर्थाननवाप्यान्यदा च न। प्रत्युत्पन्नाननुभवन्मा शुचस्त्वमनागतान्॥ 8875. यस्य बुद्धिः परिभवेत्तमतीतेन सान्त्वयेत्। अनागतेन दुर्बुद्धिं प्रत्युत्पन्नेन पण्डितम्॥ 1,5614 (hiernach 12,5262 zu verbessern). °मति *Geistesgegenwart habend* H. 344. Halâj. 2,221. MBh. 12,4889 (Pańkat. I, 361). Suçr. 1,123,17. Çâk. 67,23. प्रत्युत्पन्नमतित्व (auch प्रत्युत्पन्नमतित्व) n. *Geistesgegenwart* ebend. v. l. — 2) *durch Multiplication gewonnen* Baudh. nach Colebr. Alg. 5, wo aber प्रत्युत्पन्न, wie es scheint, ungenau गुणन *Multiplication* gleichgesetzt wird; vgl. प्रत्युत्पन्नजाति ebend. 14.

— व्युद् 1) *entstehen;* in der Gramm. so v. a. *aus einer Wurzel, aus einem andern Worte hervorgehen, seine Etymologie haben:* नाम रुक्मपि च व्युदपादि *erhielt seine Etymologie* Çiç. 10,23. उणादयो ऽव्युत्पन्नानि प्रातिपदिकानि *haben keine Etymologie, sind primitive Wörter* Pat. zu P. 7,2,8. — 2) व्युत्पन्न *gelehrt, unterrichtet, erfahren* H. 345. Halâj. 2,197. Çabdar. im ÇKDr. °प्रौढवनिता Bhartṛ. Suppl. 18. अव्युत्पन्नलोक Bhâg. P. 5,13,26. योगेश्वरचर्यासमीतिव्युत्पन्नमतिः 10,9. — Vgl. व्युत्पत्ति. — caus. 1) *hervorbringen, verursachen:* भयम् Bhâg. P. 3,15,33. — 2) in der Gramm. *ableiten, auf ein Etymon zurückführen* Kaij. bei Gold. Mân. 176,*a*. Çaṁk. bei Windischmann, Sancara 93. Kull. zu M. 1,21. Sâh. D. 11,18.

— समुद् *entstehen, geboren werden, sich ereignen:* व्यञ्जनैस्तु समुत्पन्नैः *die pubes* Pańkat. III,214. नव दिग्दिशो केतवः समुत्पन्नाः Varâh. Bṛh. S. 11,28. सर्वं शरत्समुत्पन्नम् 15,16. मध्ये व्रणः समुत्पन्नः 48,7. (नरः) समुत्पद्यति MBh. 3,13369. घृताच्यां तस्य पुत्रस्तु रुरुर्नामोदपद्यत 13,2004. अनार्यायां समुत्पन्नो ब्राह्मणात् M. 10,66. Kathâs. 9,28. Vid. 191. Prab. 11,8. समुत्पत्स्यति (act. ohne dass das Metrum es erforderte) Mârk. P. 23,68. 70. हृदये तस्य — व्याधिः समुदपद्यत Kathâs. 17,37. आपदः समुत्पन्नाः M. 7,214. यामे दोषाः 116. Pańkat. 71,1. विवाद M. 8,245. स्पृहा MBh. 3,15278. विस्मयः 2472. बुद्धिः R. 1,57,11. 63,11. हलाहलाशब्दो महान्समुदपद्यत 2,81,14. Z. d. d. m. G. 14,575,18. चिन्ता Pańkat. 6,6. कालश्चायं समुत्पन्नः *ist gekommen* R. 2,29,11. Arǵ. 5,7. कौतूहलसमुत्पन्न so v. a. समुत्पन्नकौतूहल adj. R. 6,84,8. समुत्पन्न so v. a. *dargeboten* MBh. 5,7265. — Vgl. समुत्पत्ति. — caus. *hervorbringen, erzeugen, hervorrufen, verursachen:* स्वशरीरात्समुत्पाद्य (पुत्रम्) Mârk. P. 17,6. युद्धम् Pańkat. I, 258. स्पृहाम् Râǵa-Tar. 5,6. लोभम् 319. समुत्पादितपौरुष R. 5,95,33. Hierher gehören auch die Formen समुपादयत् und समुपादयेत् mit ausgeworfenem त (aus metrischen Rücksichten): कालवर्षी च पर्ज-

न्यः सस्यानि समुत्पादयेत् MBh. 12,946. परीक्ष्यकारी युक्तश्च सम्यक्समुपपादयेत् । देशकालावभिप्रेतौ ताभ्यां फलमवाप्नुयात् ॥ *Ort und Zeit entstehen lassen* so v. a. *ruhig abwarten* 4912.

— उप 1) *sich an Jmd machen, anfallen:* वत्सो धारुरिव मातरं (कृत्या) तं प्रत्यगुप पद्यताम् AV. 4,18,2. — 2) *gelangen, kommen zu, in:* यमुनातटमुपपेदे Pañkat. 9,5. तिर्यग्योनिसहस्रेषु कदाचिद्देवतास्वपि । उपपद्यति संयोगाद्गुणैः सह गुणक्षयात् ॥ MBh. 12,11264. *zum Lehrer kommen, sich als Schüler in die Lehre begeben bei* (gen. acc.): तस्मै स विद्वानुपसन्नाय प्राह ved. Cit. in Vedântas. (Allah.) No. 19. वेदान्तहृदयं कृत्स्नमहं सत्यपराक्रम । उपपद्यस्व कौन्तेय प्रसन्नो ऽहं ब्रवीमि ते ॥ MBh. 3,3081. शिष्यवत्त्वां तु पृच्छामि उपपन्नो ऽस्मि ते ऽनघ 1,1191. भवन्तमुपपन्नाः स्मः शिष्यत्वेन Suçr. 1,1,14. — 3) (wiederholend) *einfallen:* असंधेयमिति ह विश्वामित्र उपपाद Ait. Br. 7,17. — 4) *zu Etwas* (acc. und dat.) *gelangen, — kommen* so v. a. *theilhaftig werden, in einen Zustand treten, antreten:* अपूर्वपतिं कुमारी पतिमुपपन्नः, अपूर्वपतिः कुमारी पतिमुपपन्ना Schol. zu P. 4,2,13. मद्भक्त एतद्विज्ञाय मद्भावायोपपद्यते Bhag. 13,18. स स्वर्गायोपपद्यते Mârk. P. 29,13. यत्र तत्र समुत्पन्नं गुणायैवोपपद्यते MBh. 13,2518. अर्हणामुपपेदे Bhâg. P. 1,9,41. यज्वत्वमुपपेदिवान् R. 2,72,50. प्रव्रज्यामुपपन्नानां ज्ञगणानाम् 6,8,27. — 5) *gelangen zu* so v. a. *zu Theil werden, zufallen:* अर्थप्राप्तौ तु नरकः कृत्स्न एवोपपद्यते MBh. 1,6125. तृतीयो यश्च ते (इन्द्रस्य) भागो मानुषेषूपपत्स्यते Hariv. 10534. उपपन्नश्चिरस्याद्य भद्रो ऽयं मम सुप्रियः MBh. 1,5934. अर्थास्तस्योपपत्स्यन्ते 3,8078. Spr. 1253. इक्ष्वाकोस्तु सुतः श्रीमान्विकुक्षिरुपपद्यत (in der anderen Recension उदपद्यत) R. Gorr. 1,72,19. उपपन्नो गुणोपेतो भ्रातान्यस्य सखा मम 4,7,2. उपदेशप्रदातॄणाम् — व्यसनं नोपपद्यते Spr. 487. — 6) *statthaben, stattfinden, zur Erscheinung kommen, vorkommen, eintreten, sich darbieten, vorhanden sein, möglich sein:* प्रयाणे उपपद्यमाने Âçv. Gṛhj. 1,8. अतिरात्रयोः षोडशिनि विराडुपपद्येत Lâṭj. 10,3,8. 7,6. 8,4. 9,7,9. यज्ञायुपपद्यमाने Kauç. 138. तच्चान्यथोपपन्नम् *anders gekommen* Vikr. 20,10. उपसर्जनं प्रधानस्य धर्मतो नोपपद्यते M. 9,121. 139. 186. अन्यदुप्तं जातमन्यदित्येतन्नोपपद्यते 40. 10,102. त्वदन्यः संशयस्यास्य छेत्ता न ह्युपपद्यते Bhag. 6,39. R. Gorr. 1,11,19. उपपद्येत्कथं देव स्त्रिया युधि जयो मम MBh. 5,7378. ज्ञातास्ते ह्युपपद्यन्ते सर्वाङ्गिकाः स्वतेजसः *erscheinen als* so v. a. *sind* Mârk. P. 49,4. यदि पुंसां गतिः — कथंचिन्नोपपद्यते *wenn das Gelangen zu Männern auf keine Weise sich macht* 13,2228. तथा तथापि पुरुषस्य संख्या नैवोपपद्यते *das Zählen ist unmöglich* Mârk. P. 15,72. नन्विदं भवता कृतम् । पाद्यमर्घ्यं तथातिथ्यं वने यदुपपद्यते ॥ R. 2,91,2. उपपन्न *vorhanden, da seiend, zur Verfügung stehend* Kâtj. Çr. 1,8,17. 7,2,5. पुरुषः कैश्च कर्मभिः । उपपन्नान्सुखान्भोगानुपाश्नाति MBh. 13,6630. यथोपपन्नमाहारं तस्मै प्रादात् 2743. यथान्नाभोपपन्नेषु भाजनेषु Jâgñ. 1,236. यदृच्छयोपपन्नेन कल्पयन्वृत्तिमात्मनः Bhâg. P. 9,2,12. सर्वं सखे त्वय्युपपन्नमेतत् Kumâras. 3,12. उपपन्नं ननु शिवं सप्तस्वङ्गेषु Ragh. 1,60. °दर्शन 3,41. उपपन्नार्थ MBh. 3,1428. अनुपपन्नार्थ Nir. 1,15. Bhâg. P. 5,14,5. बहिःसत्त्वं विना जीवतो गृहाभावत्वमनुपपन्नम् *unmöglich* Z. d. d. m. G. 7,310, N. 2. — 7) *stimmen, zutreffen, zukommen, passen, angemessen sein, sich ziemen* Çâk. 15,6. अस्मिन्नप्येतदुपपद्यते Nir. 8,2. अत एव सर्वात्मनो ह्यात्मनः सर्वमयं भवतीत्युपपद्यते Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 54. Schol. zu Kap. 1,69. Sâh. D. 4,8. वधश्च पुरुषव्याघ्र तस्मिन्नैवोपपद्यते R. 6,9,10. मा विषादं गमस्तस्मान्नैतत्त्वय्युपपद्यते MBh. 3,15179. Bhag. 2,3. R. Gorr. 2,116,6. नियतस्य तु संन्यासः कर्मणो नोपपद्यते Bhag. 18,7. अतो ऽस्य राजन्यत्वात्प्रतिषेधो नोपपद्यते Sâj. zu ṚV. 1,125,1. तवाग्रे गोपनं साधो न ममाप्युपपद्यते Râga-Tar. 1,231. तवैव वृषभत्वं हि गोमुखस्योपपद्यते Kathâs. 40,9. उपपन्न *zutreffend, passend, angemessen, entsprechend, in aller Ordnung seiend, ganz natürlich:* सर्वमुपपन्नम् Çâk. 8,8. Vikr. 73,1. उपपन्नस्ते तर्कः 26,4. उपपन्नमिदं भद्रे यद्वम् — धर्मं प्रति वचो ब्रूयाः MBh. 5,6091. R. 4,36,13. पूजितश्चोपपन्नाभिराशीर्भिः 5,7,57. Suçr. 1,56,20. Vikr. 20,8. Çâk. 122. Sâj. zu ṚV. 1,125,1. Schol. zu Gaim. 1,30. कर्तव्या इति बहुवचनमुपपन्नतरम् Kull. zu M. 2,48. उपपन्नमेतदस्मिन्राजनि Çâk. 27,18. तथेदमुपपन्नं मे मृगरूपस्य धर्षणम् R. 3,49,42. उपपन्नमिदं सुभ्रु जातायाः कुशिकान्वये Bhâg. P. 9,20,15. Pañkat. 102,18. ब्रह्मणो ऽपि — उपपन्नो ज्योतिःशब्दः Çaṅk. bei Wind. Sancara S. 129. अनुपपन्न *nicht zutreffend* u. s. w. Lâṭj. 6,2,6. इदमेकत्वे नित्यत्वे ऽनुपपन्नम् Schol. zu Gaim. 1,9. अस्थाने कोप इत्यनुपपन्नं त्वयि Mâlav. 57,8. Çâk. 111,1. Vikr. 33,16 (nach der richtigen Lesart). Râga-Tar. 3,517. Sâh. D. 4,1. — 8) *entstehen* (vgl. पद् mit उद्): कथं शरीरं च्यवते कथं चैवोपपद्यते MBh. 14,455. पूर्वोपपन्न viell. *früher entstanden, älter* 13,229. *werden zu* (dat.): अतिस्नेहः स्वकाले च व्यसनायोपपद्यते R. 6,21,34. — 9) उपपन्न *im Besitz seiend von* (instr.), *verbunden mit, versehen mit:* उपपन्ना त्वया भैमी त्वं च भैम्या N. 24,34. (रथम्) उपपन्नं महाशस्त्रैः MBh. 5,7102. उपपन्नो गुणैरिष्टैः 3,2072. 2080. M. 9,141. Ragh. 2,16. भक्त्योपपन्नः 22. श्रुतवृत्तोपपन्न M. 9,244. MBh. 1,4682. Çâk. 71,12. Varâh. Bṛh. S. 92,13. — Vgl. उपपत्ति, उपपादुक. — caus. 1) *Jmd* (acc.) *in einen Zustand* (acc.) *versetzen:* कथंचिन्मृगशावाक्षी विश्वासमुपपादिता *sie wurde dahin gebracht, dass sie Vertrauen fasste* R. 5,57,12. — 2) *Etwas* (acc.) *zu Jmd* (dat., ausnahmsweise loc.) *gelangen lassen, zuführen, darreichen, darbringen, schenken:* यानं वाहनमाहारं ह्यज्ञातं ज्ञातोपपादितम् Kâm. Nîtis. 7,30. यस्तु दोषवतीं कन्यामनाख्यायोपपादयेत् M. 9,73. 72. नातिपर्याप्तमालक्ष्य मत्कुक्षेरस्य भोजनम् । दिष्ट्या त्वमसि मे धात्रा भीतेनेवोपपादितः ॥ Ragh. 15,18. 14,8. उपायनानि — पुलिन्दैरुपपादितानि 16,32. ममोपपादितं साधु भार्यैरेतत्पुराकृतैः Mârk. P. 62,19. भिक्षाम् — ब्राह्मणायोपपादयेत् M. 3,96. अन्नस्याग्रं समुद्धृत्य ब्राह्मणायोपपादयेत् Mârk. P. 29,34. 34,102. MBh. 1,6271. तं दण्डं वरुणायोपपादयेत् M. 9,244. सर्वस्वं वेदविदुषे ब्राह्मणायोपपादयेत् 11,76 (= MBh. 12,1245). विप्रस्य पाणावुपपादयेत् 3,212. (तस्य) निवासो द्वारका देवैरुपपादिता Hariv. 6808. 9798. पीठं देवस्य पूजकैरुपपादितम् — तिक्कशालाम् Râga-Tar. 5,49. यद्विप्रेषूपपादितम् Jâgñ. 1,314. — 3) *zu Stande —, zur Erscheinung bringen, ausführen, in's Werk setzen:* दीक्षाक्रयप्रसवोत्थानानि सर्वसत्त्रेषु पूर्वपक्ष उपपादयेयुः Lâṭj. 10,1,1. तदकर्तव्यमप्येतद्राघवेणोपपादितम् R. Gorr. 2,50,10. 6,100,2. ते देवकार्यमुपपादयिष्यतः Ragh. 11,91. प्रकृतिवैराग्यम् 17,55. Mârk. P. 70,23. कार्श्यं येन त्यजति विधिना स (विधिः) त्वयैवोपपाद्यः Megh. 30. दैवोद्दिष्टं — कर्मण्येवोपपादय MBh. 1,4663. यस्या दुष्टं मनः पूर्वं कर्मणा चोपपादितम् Hariv. 9950. — 4) *vorbringen, zur Sprache bringen* Schol. zu Prab. 77,2. Schol. zu Kap. 1,50. *justify* Ballant. — 5) *zurechtmachen, herrichten, in einen angemessenen Zustand bringen, anpassen:* यादृशं तूप्यते बीजं क्षेत्रे कालोपपादिते M. 9,36. छेद्यभेद्यलेख्यव्यधनैरुपपन्नैरुपपाद्य कर्णम् Suçr. 1,50,20. MBh. 13,

2053. तत्सुखेनामतं कार्यं देशकालोपपादितम् *dem Orte und der Zeit angepasst* R. 4,43,66. — 6) *Jmd* (acc.) *mit Etwas* (instr.) *versehen:* तं त्वमन्नेन समंसेनेोपपादय MBh. 1,6724. वेतनेनोपपादितः 6,3321 = 7,4445. आत्मानं प्रथमं राज्ञा विनयेनोपपादयेत् Spr. 333. *begleitet sein lassen von:* अनुतिष्ठेत्समारब्धमनारब्धं प्रयोजयेत् । अनुष्ठिते च सहत्या विशेषेणोपपादयेत् ॥ Kâm. Nîtis. 11,57. Hierher könnte auch das letzte Beispiel unter 3 gezogen werden. — 7) *Jmd zu Etwas machen, für Etwas erklären:* कथमीश्वरं विकारिणं कृत्वा विनाशधर्मिणमुपपादयसि Prab. 111,17. — 8) *hinter Etwas kommen, ausfindig machen:* (देशम्) दक्षिणाप्रवणं प्रयत्नेनोपपादयेत् M. 3,206. तर्कयामास भैमीति कारणैरुपपादयन् MBh. 3,2668. R. 5,18,22. — Vgl. उपपादक fg., उपपाद्य.

— अभ्युप 1) *Jmd* (acc.) *zu Hülfe eilen, Jmd helfen* MBh. 7,3663. तं कृच्छ्रगतमद्य कस्मान्नाभ्युपपद्यसे 10,608. R. 3,66,17. 72,18. 5,26,32. रतिमभ्युपपत्तुमातुरां मधुरात्मानमदर्शयत्पुनः Kumâras. 4,25. कदा — तपःकृशामभ्युपपत्स्यसे सखीं वृषेव सीतां तदवग्रहक्षताम् 5,61. — 2) *Jmd um Hülfe angehen* R. 3,14,7. अभ्युपपन्नवत्सल Mṛkkh. 108,5. — 3) *Jmd mit Etwas versehen:* कच्चिद्विद्याविनीतांश्च नरान् — यथार्हं गुणतश्चैव दानेनाभ्युपपद्यसे MBh. 2,187. — Vgl. अभ्युपपत्ति.

— प्रत्युप, प्रत्युपपन्नमतित्व = प्रत्युत्पन्न° (s. u. प्रत्युद्) Çâk. Ch. 103,1.

— समुप *zu Stande kommen:* यथा त्वेतत्कार्यं समुपपद्यते । अप्रमत्ता जगन्नाथ तथा कुरु MBh. 2,773. — caus. *fertig machen, zubereiten:* संपन्नतूपैर्बहुभिर्मांसैः समुपपादितैः R. 5,14,45.

— नि 1) *sich niederlegen, ruhen, rasten:* यथाकामं नि पद्यते ṚV. 10,146,5. AV. 11,4,25. Ait. Br. 7,15. एष ह्यदं सर्वं गोपायत्यथो न निपद्यते Çat. Br. 14,1,4,9. 9,2,3. Pañkav. Br. 17,12,5. — 2) *sich niederlegen bei Einer* (acc.) *zum Beischlaf:* यस्त्वा भ्राता पतिर्भूत्वा जारो भूत्वा निपद्यते ṚV. 10,162,5. AV. 8,6,7. देवा अग्रे न्यपद्यन्त पत्नीः 14,2,32. Çat. Br. 11,5,1,1. — Vgl. अनिपद्यमान, निपाद. — caus. *niederlegen* Çat. Br. 12,5,2,7. 1,2,4,6. *fällen, niederschlagen:* नि मायिनो माया अपादयत् ṚV. 2,11,10.

— अनुनि *sich niederlegen neben:* सा पत्यावनुनिपद्यते Kauç. 60. तमन्वङ्गमनुन्यपद्यत Çat. Br. 14,1,4,12.

— उपनि dass. ṚV. 1,152,4. नारी नि पद्यत उप त्वा मर्त्य प्रेतम् AV. 18,3,1. — caus. *sich niederlegen heissen:* महिषीमश्वायोपनिपादयन्ति Çat. Br. 13,5,2,2 (Âçv. Çr. 10,8 fälschlich °पातयन्ति). *hinlegen an:* पाणिनैव प्रधेस्योदचमुपनिपादयेत् 4,1,1,28.

— परिणि P. 8,4,17, Sch.

— प्रणि P. 8,4,17, Sch. Vop. 8,22. 11,7.

— निस् 1) *herausfallen, entfallen:* नेन्मे ऽग्निर्वैश्वानरो मुखान्निष्पद्याति Çat. Br. 1,4,1,10. 13. 18. 19. येनो रेतो युक्तं न निष्पद्यते 6,4,2,7. 10,2,2,18. — 2) *hervorgehen, entstehen, gerathen, reif werden, zu Stande kommen, fertig werden:* अन्नेनादपि निष्पन्नैर्वामनादपि च द्विपैः R. 1,6,23. निष्पन्नममृतं याभिः (ओषधिभिः) 5,2,32. भागमस्तितात्वादिस्थानेषूर्ध्वभागे निष्पन्नो ऽच् P. 1,2,29, Sch. बहुवचने निष्पन्नो ऽमीशब्दः Vop. 2,20. धात्वर्थान्निष्पन्ने 26,179. निष्पद्यन्ते च सस्यानि यथोप्तानि M. 9,247. निष्पन्नशालीक्षुयवादिसस्यम् Varâh. Bṛh. S. 8,30. 19,8. 94,34. निष्पद्यते वदनादिव्यापारेण स एव (उपकारः) Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 83. निष्पन्नः खड्गः *fertig* Varâh. Bṛh. S. 49,8. वस्तु *zu Stande gekommen, vollendet* P. 1,4,95, Sch. मित्रलाभ Hit. 38,18. भोजन *fertig geworden, zubereitet* (Speise) Som. Nal. 160. *vollbracht, vollendet* (die Mahlzeit) Râǵa-Tar. 6,262. अर्धनिष्पन्न (चक्रमठ) 5,403. निष्पन्ना सेकक्रिया 4,234. कार्यशेष Kathâs. 34,139. कर्तुर् (abl.) धात्वर्थे निष्पन्ने Vop. 18,18. विचार्य तन्मया सर्वम् — कृतं तत्रापि निष्पन्नम् Mârk. P. 44,14. स्थिरयौवननिष्पन्न wohl *durch beständige Jugend in einem vollendeten Zustande sich befindend* 60,3. निष्पन्न = सिद्ध, निर्वृत्त AK. 3,2,50. H. 1487. — Vgl. निष्पत्ति, 2. निष्पद्.

— caus. *hervorbringen, zu Stande —, zur Reife bringen, bereiten, vollbringen, ausführen:* सुवर्षेणेव सुक्षेत्रे सस्यं निष्पाद्यतां तव R. 4,6,20. पश्चाद्गतं निष्पादयेत् Varâh. Bṛh. S. 39(38),9. निष्पादितास्त्वोषधीषु Mârk. P. 16,39. तत्र संरक्ष्यमाणः सन्स गर्भः शंभवैरिणीः । निष्पाद्याब्दसहस्रेण (unter निष्पाद्य ist diese Stelle demnach zu streichen) कुमारो ऽभूत्षडाननः ॥ *zur Reife bringen* Kathâs. 20,87. निष्पादितश्च कार्त्स्न्येन भगवद्भिर्घृणालुभिः *zu Stande gekommen, meine Existenz verdankend* Bhâg. P. 4,22,43. वेश्मनाम् । कोटिं निष्पाद्य Râǵa-Tar. 1,86. त्वं तावदेकं पदं नित्यमेव निष्पादयसि Pañkat. 251,16. कविकल्पद्रुमम् Vorr. d. Oxf. H. 175, b, 10. तावद्ब्राह्मण्या भोजनं निष्पादितम् *zubereitet* Vet. in LA. 17,17. यन्निष्पादयसि तत्फलम् Suçr. 1,132,2. कर्म MBh. 5,797. Râǵa-Tar. 3,176. 4,438. Bhâg. P. 1,13,47. 5,14,1. Mârk. P. 13,7. 20,26. 21,94. 23,18. 39,34. 75,64. Prab. 5,4. राज्यम् *regieren* Râǵa-Tar. 5,21. med.: तया राजपुत्र्या सह यथासमीहितं निष्पादयस्व *vollbringe, führe aus* Pañkat. ed. orn. 52,23. संदेवावां विद्याकृतं वीर्यं सामर्थ्यं करवावहै निष्पादयावहै *an den Tag legen* Çaṁk. zu Kathop. 6,19. — Vgl. निष्पादक fgg.

— अभिनिस् 1) *gelangen zu:* एतां दिशमभिनिष्पद्य Çat. Br. 13,8,1,9. — 2) *eingehen in, werden zu* (acc.): इममेवाकाशमभिनिष्पद्यते Çat. Br. 14,9,1,19. नक्तमहरेवाभिनिष्पद्यते Khând. Up. 8,4,2 (1). — 3) *hervortreten, erscheinen:* स्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यते *in ihrer eignen Gestalt* Khând. Up. 8,12,2. Çaṁk. bei Wind. Sancara S. 124; vgl. अभिनिष्पत्ति. — caus. *hineinbringen in, Jmd verhelfen zu:* प्रज्ञा चतुरो धर्मान्ब्राह्मणमभिनिष्पादयति Çat. Br. 11,5,7,1.

— परि, partic. परिपन्न n. *Umwandlung* (des म vor र und den Zischlauten in den Anusvâra): रेफोष्मणोरुदययोर्मकारो ऽनुस्वारं तु तत्परिपन्नमाहुः ṚV. Prât. 4,3. 7. 5,11. 15,7. — caus. *umwandeln* (in demselben grammatischen Sinne) ṚV. Prât. 14,11. Die Worte कालक्रमादुपादानं परिपाद्य beim Schol. zu ṚV. Prât. 2,1 übersetzt Regnier durch *en faisant la prononciation, la lecture selon l'ordre des temps* (richtiger: *nach der Ordnung der Moren*).

— प्र 1) *antreten an, eintreten in, betreten, besuchen, gelangen zu, kommen zu, gerathen in; sich aufmachen nach, sich begeben zu, in:* निष्क्रामिताम् प्रपद्येताम् Çat. Br. 4,3,1,9. इन्द्रस्य गृहो ऽसि तं त्वा प्र पद्ये तं त्वा प्र विशामि AV. 5,6,11. देवपुराम् 4,1,64. तमं एतत्पुरुष मा प्र पत्थाः 8,1,10. वेश्म Khând. Up. 8,14. परिश्रितानि Ait. Br. 1,13. VS. 3,43. Çat. Br. 7,4,1,40. 5,1,21. स्वर्गं लोकम् 1,6,1,19. द्वारा 2,3,2,14 u. s. w. Pâr. Gṛhj. 3,4. Ait. Up. 3,12. — 11. Khând. Up. 3,15,3. fgg. 8,13. Taitt. Up. 1,4,3. योनिमन्ये प्रपद्यन्ते शरीरत्वाय देहिनः Kathop. 5,7. Kathâs. 22,58. अचक्षुर्विषयं दुर्गं न प्रपद्येत कर्हिचित् M. 4,77. अध्वानम् u. s. w. *sich auf den Weg machen, einen Weg betreten, auf einen Weg kommen* M. 4,60. MBh. 12,11843. R. 2,46,29. 70,26. R. Gorr. 2,46,4. 5,54,10. Kumâras. 3,5. पुरुषो यया (गत्या) प्राप्यं प्रपद्यते *an sein*

Ziel gelangt Bhâg. P. 3,6,22. न प्रपेदुश्च ते क्रतुम् MBh. 1,8102. इत्यमध्यं प्रपेदिरे 5,7317. पद्येव देवी पृथिवीं प्रविष्टा दिवं प्रपन्नाप्यथ वा समुद्रम् Draup. 6,13. Hariv. 5287. 6408. R. 1,61,2 (act.). Kathâs. 35,93. प्रपेदुर्द्रुत्या गुहाः R. 2,97,8. पदं हरेः Bhâg. P. 1,12,27. राजधाम प्रपेदे Râǵa-Tar. 5,482. तपोवनम् Bhatt. 4,1. धमनीर्यदा मातरिश्वा प्रपद्यते Suçr. 1,254,20. पत्कृते ऽहं दुर्गं प्रपन्ना भृशदारुणम् । वनम् N. 12,63. पुनरग्नौ प्रपेदिरे MBh. 1,8217. कां च काष्ठां समासाद्य प्रपत्स्यते कृतं युगम् *antreten* Hariv. 11172. तं प्रपेदे विभीषणः *zu ihm kam* Ragh. 12,68. सातःपुरजनश्चैनं शयितं प्रपेदे *begab sich hin zu* R. 1,9,68. Ragh. 5,1. तां जन्मने शैलवधूं प्रपेदे Kumâras. 1,21. — 2) *Hülfe* oder *Schutz suchend sich einstellen bei* (acc.), *sich flüchten zu:* ब्रह्म प्रपद्ये ब्रह्म मा तत्रादित्यापयतु Ait. Br. 7,22. 8,11. TS. 6,5,6,3. 8,5. Çâṅkh. Çr. 4,4,5. इन्द्रं शरणं प्रपन्ना ऽभूवम् Khând. Up. 2,22,3. Çvetâçv. Up. 6,18. N. 8,18. 20,14.29. MBh. 4,202. 5,7007.7009. 7038. R. 1,37,16. 2,31,8. Ragh. 14,64. शिष्यस्ते ऽहं शाधि मां त्वां प्रपन्नम् Bhag. 2,7. 4,11. 7,14. 15. 19. MBh. 5, 7331. 7,2867 (act.). 13,1016. 1362 (act.). प्रपन्नानामलिणो R. 5,91,12. Bhâg. P. 3,21,7. भगवत्प्रपन्नाः 4,16,33. 8,3,3. जिनशासनम् so v. a. *die Lehre* Gina's *annehmen* Râǵa-Tar. 1,102. — 3) *sich* (zu Jmds Füssen) *werfen:* तव शक्राभ्यनुज्ञातः पादावस्य प्रपद्यताम् MBh. 3,1813. मूर्ध्ना प्रपन्नो ऽस्मि पादौ ते 1863. R. Gorr. 2,74,35 (act.). Bhâg. P. 8,22,10. *herunterstürzen:* अश्वाम्बराद्गगनतनाः प्रपेदिरे सपादपाः — मह्यद्रयः MBh. 1,1183. — 4) *anfallen:* गच्छामित्रान्प्र पद्यस्व RV. 6,75,16. AV. 11,10, 18. — 5) *sich in ein Verhältniss begeben, in eine Lage —, einen Zustand gerathen:* न संशयं प्रपद्येत *er begebe sich nicht in Gefahr* Jâǵñ. 1, 132. योगं प्र पद्ये क्षेमं च AV. 19,8,2. ईदृशीमवस्थां प्रपन्नो ऽस्मि Çâk. 60, 12. तव यदि तथाभूतं प्रेम प्रपन्नमिमां दशाम् Amar. 27. चिन्ताम् MBh. 5, 7412. R. 1,8,17. Vet. in LA. 16,9. भुवेदानीं प्रपद्येथाः स्वां मतिम् so v. a. *sich sein Urtheil bilden* MBh. 5,7415. रतिम् R. 2,94,26. यमुनाविङ्गनप्रीतिं प्रपेदे दतिणार्णवः Râǵa-Tar. 1,296. 3,525. शान्तिम् Prab. 5,5. प्रशमम् 98,14. समद्गुत्वाभावम् Ragh. 14,69. देवकुलम् Varâh. Bṛh. S. 2,17. वाहनत्वम् Kathâs. 36,13. लोकोपकारसकलताम् Daçak. in Benf. Chr. 184, 24. — 6) *gelangen zu, erlangen, theilhaftig werden:* सद्यो यथा प्रपद्येत देवी गर्भं तथा कुरु MBh. 1,4262. आत्यन्तिकेन सत्त्वेन दिवं देवाः प्रपेदिरे Bhâg. P. 3,6,28. यया वृत्तिं प्रपद्यते 21. कालं वपुर्ध्यामचरम् Ragh. 5,51. वाल्यात्परां साधु वयः प्रपेदे Sâh. D. 82,5. दिव्यां गतिं वररुचिः स निजां प्रपेदे Kathâs. 5,141. शब्दस्य सिद्धिं येन प्रपद्यते so v. a. *des Lautes inne werden, den Laut vernehmen* Bhâg. P. 3,6,17. अरिसुन्दरीणां शोकार्णवोदयनिदानपदं प्रपेदे so v. a. *wurde die Ursache, dass* Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,505, Çl. 15. — 7) *gehen an, sich an Etwas machen:* अप्रपद्येद्य कर्माणि नित्यदेयानि MBh. 12,1210. हरणाय *sich dem Raube hingeben* Hariv. 11149. पश्यामो मयि किं प्रपद्यते *was sie in Bezug auf mich thun wird, wie sie sich gegen mich verhalten wird* Amar. 20. — 8) *anbrechen, eintreten* (von einem Zeitpunkt, einem Zeitraum): प्रगृह्णीते ततो धर्मं प्रपत्स्यति कृतं युगम् Hariv. 11217. रात्र्यां प्रपन्नायाम् R. 2,42,32. 54,33. ज्येष्ठमासि Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,530. *erscheinen* uberh.: यत्र प्रार्णादि शश उल्कुषीमान् AV. 5,17,4. — 9) *von Statten gehen:* स (क्रतुः) मत्प्रसूतः प्रपत्स्यते वेदविधिप्रवृत्तः MBh. 13,3527. अप्रवृत्ताः प्रवत्स्यन्ते समयाः शपथास्तथा so v. a. *werden keine Geltung, keine Bedeutung haben* Hariv. 11157. — 10) mit einem adv. auf सात् *werden zu:* ते (शराः) ऽस्य सर्वसात्त्व प्रपेदिरे Bhatt. 14,45. — 11) *einwilligen, zugeben* (vgl. u. प्रति): प्रसाद्यमानः शिरसा मया स्वयं बहुप्रकारं यदि न प्रपत्स्यते R. 2,88,25. प्रपन्नो ऽर्थः *eine anerkannte Geldforderung* Jâǵñ. 2,40. — 12) प्रपन्न *versehen mit* (instr.) Çâk. 1 (nach der am meisten beglaubigten Lesart). — प्र पदात् AV. 6,28,1 fehlerhaft für प्र पतात् des RV. — Vgl. अप्रपदन. — caus. *eintreten lassen, einführen in:* शालाम् Çat. Br. 3,1,2,21. Ait. Br. 1,3. med.: आत्मन् Çat. Br. 7,5,1,20. 8,1,1,6. इन्द्रं मध्यं प्रापादयन्त Ait. Br. 3,16. प्रपाद्यमान pass. 1,30. — desid. *eintreten wollen:* द्वारा पुरं प्रपित्सेत् Çat. Br. 11,1,1,3. *an Etwas zu gehen im Begriff stehen:* किमपि कृच्छ्रं प्रियजनव्यसनमूलं प्रपित्सति (P. 7,4,54, Sch.) Daçak. 114,10.

— अतिप्र caus. in der uns unverständlichen Stelle MBh. 4,1717.

— अनुप्र 1) *nach Jmd* (acc.) *eintreten, — betreten* Ait. Br. 2,20. Çat. Br. 7,5,2,20. Kâth. 29,2. Çâṅkh. Çr. 5,6,6. एकस्य धर्मेण सतां मतेन सर्वे स्म तं मार्गमनुप्रपन्नाः MBh. 3,16772. *nach Jmd kommen, — erscheinen, hinzukommen, hinzutreten:* कृते युगे धर्म आसीत्समग्रस्त्रेताकाले ज्ञानमनुप्रपन्नः (doch wohl °पन्नम्) । बलं चासीद्द्वापरे 13,7363. — 2) *der Reihe nach eintreten:* गेहानुप्रपादम्, गेहं गेहमनुप्रपादम्, गेहमनुप्रपादम्नुप्रपादम् (आस्ते) *von Haus zu Haus gehend* P. 3,4,56, Sch. Man streiche hiernach oben den Artikel अनुप्रपाद. — 3) *hineingelangen in:* दोषा धमनीरनुप्रपद्य Suçr. 1,258,7. — 4) *folgen, willfahren:* त्रयीधर्ममनुप्रपन्नाः Bhag. 9,21. भावं न तस्याहमनुप्रपद्ये R. 5,28,5.

— अभिप्र 1) *hinzutreten, betreten; gelangen zu, in* TBr. 1,6,9,9. तन्न सर्व इवाभिप्रपद्येत Çat. Br. 3,1,4,9. 11,4,4,8. 2,6,1,40. शुक्रं योनिमभिप्रपद्यते Suçr. 1,320,14. Kâth. 28,2. यज्ञम् 29,2. 30,1. आर्यो धनिष्ठाशमभिप्रपन्नः (Jupiter) Varâh. Bṛh. S. 8,27. *sich begeben zu, hineilen zu:* (असुराः) गगनमभिप्रपद्य MBh. 1,1182. — 2) *Schutz* oder *Hülfe suchen bei Jmd* (acc.): उभावेतौ (die Brahmanen und Kshatrija) नित्यमभिप्रपन्नौ संप्रापतुरुत्तमां प्रतिष्ठाम् MBh. 12,2786. संग्रामे ऽभिप्रपन्नानां तथास्मीति च वादिनाम् R. 4,91,14. भगवत्पादयोर्मूलं शरणमभिप्रपन्नः Daçak. in Benf. Chr. 179,20. — 3) *gehen an, sich machen an:* तद्देवाभिप्रपद्येत MBh. 3,1209.

— संप्र 1) *zusammen betreten, — eintreten in:* आग्नीध्रम् Ait. Br. 2, 36. पत्नीशालम् 5,22. दक्षिणापथगौ — अध्वानं संप्रपेदतुः *machten sich auf den Weg* Hariv. 5289. *sich hineinbegeben in:* भगवांस्ते ऽङ्गतो गर्भमद्दृत्संप्रपत्स्यते Bhâg. P. 3,24,2. *gerathen in:* महागाधे नौरिव संप्रपन्ना MBh. 12,2787. *sich begeben zu, kommen zu* (insbes. *um Hülfe zu suchen*): संप्रपद्येत मनसा वैष्णवं पदमुत्तमम् Hariv. 11085. त्वामिमं संप्रपन्नाय संशयं ब्रूहि पृच्छते MBh. 13,4537. ततः समाधियुक्तेन क्रियायोगेन कर्दमः । संप्रपेदे हरिं भक्त्या Bhâg. P. 3,21,7. — 2) *zu Stande kommen:* पर्वकेन न कृत्स्नेन तालिकः संप्रपद्यते Pañkat. II,137. — 3) mit einem adv. auf सात् *werden zu:* ते (शराः) ऽस्य सर्पसात्संप्रपेदिरे Bhatt. 14,45, v. l. — 4) संप्रपन्न *erfüllt von:* अन्योऽन्यपीवरगुणाधिक° Kaurap. 43.

— अभिसंप्र *gelangen zu, theilhaftig werden:* देही स्थानेषु रूपाण्यभिसंप्रपद्यते Çvetâçv. Up. 5,11.

— प्रति 1) *betreten, hinzutreten, eintreten, gelangen nach, sich begeben nach, zu:* प्रति पन्थामपद्महि VS. 4,29. इतः पन्थानं प्रतिपद्यस्व

Çâk. 53,18. देवयानं वा पन्थानम् Çat. Br. 14,8,16,3. दक्षिणामयनम् Praçnop. 1,9. पदवीम् Kumâras. 4,10. Bhâg. P. 8,12,31. नक्षत्रमार्गम् MBh. 3,1766. कां गतिम् 9,3618. उत्पथप्रतिपन्न Spr. 873. द्वारेण Çat. Br. 11,4,4,2. वेश्मानि R. 2,33,21. वनम् 3,53.9. MBh. 1,5877. स्वपुरम् Bhâg. P. 4,12,9. स्वधाम 7,10,68. कां दिशं प्रतिपत्स्यामः MBh. 1,5918. हरयः प्रत्यपद्यन्त द्रुमान् R. 5,60,7. इह Âçv. Gṛhj. 4,5. अग्नीन् Çat. Br. 3,8,4,9. Çâṅkh. Çr. 5,15,12. नरकम् M. 2,116. 11,206. लोकानमलान् Bhag. 14,14. संसारम् M 6,74. संसारान् 12,39.54. उमामुखं तु प्रतिपद्य (लक्ष्मीः) Kumâras. 1,44. हृताश्च: सहदेवस्य प्रतिपेदे महारथम् Draup. 8,15. सा तु तापसं प्रत्यपद्यत (um sich mit ihm zu verbinden) MBh. 13,550. *anlangen, ankommen bei:* तेषामाग्निं यतामभिसृष्टानां वायुर्मुखं प्रथमः प्रत्यपद्यत Ait. Br. 2,25. यमेष न प्रतिपद्येत *wieder anlangen* Çat. Br. 14,7,4,15. *seine Zuflucht nehmen zu:* एतत्त्रयं प्रतिपद्येत Khând. Up. 3,17,6. अजात इत्येवं कश्चिद्भीरुः प्रतिपद्यते Çvetâçv. Up. 4,21. न्याय्यः श्रेयो ऽभिकामेन प्रतिपत्तुं जनार्दनः MBh. 13,6916. भीष्मं शिरोभिः प्रतिपेदिरे 6,4942. यस्य गार्हपत्याहवनीयावन्तरेणानो वा रथो वा श्वा वा प्रतिपद्येत *dazwischen treten, — gerathen* Ait. Br. 7,12. Çâṅkh. Çr. 1,4,1. *kommen, eintreten:* वर्तन्ते ऽद्य मघा राजन्दिवसे तूत्तरे पुनः। फाल्गुन्यः प्रतिपत्स्यन्ते R. Gorr. 1,73,23. प्रतिपन्नः — सेनावकाशो मे Mâlav. 48. गते दशरथे स्वर्गमधर्मः प्रतिपत्स्यते R. Gorr. 2,45,25. *wiederkehren:* भूयिष्ठेन च राजानः श्रियं भुक्त्वायुषः क्षये। तरुणाः प्रतिपद्यन्ते भोक्तुं सुकृतदुष्कृते॥ MBh. 5,3507. *wandeln:* एतेन (पथा) प्रतिपद्यमानाः Khând. Up. 4,15,6. — 2) *in eine Lage kommen, in einen Zustand gerathen; erlangen, theilhaftig werden, bekommen, empfangen:* ईदृशीं वयःसमवस्थां प्रतिपन्नो ऽस्मि Çâk. 60,12, v. l. स्थागितताम् Sâh. D. 23,2. स्वं देवभावम् Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 66. Çat. Br. 14,4,2,22. वनस्था अपि राज्यानि विनयात्प्रतिपेदिरे M. 7,40. Sâv. 5,32. R. 2,112,13. Ragh. 4,1. 12,7. 14,21. जयाश्रियम् 4,41. 19,55. Râga-Tar. 4,484. दातुर्यद्दुष्कृतं किंचित्तत्सर्वं प्रतिपद्यते M. 3,191. 7,94. R. 2,75,32. तथैव वेदानृषयस्तपसा प्रतिपेदिरे M. 11,243. MBh. 5,7548. Çâk. 108,10. तदा पूर्वं पुनः सर्वाः स्वरूपं प्रतिपत्स्यथ MBh. 1,7870. 3,2632. 5,7495. 7537. R. 3,55,2. Som. Nal. 115. Ragh. 11,34. रूपं शूर्पणखा नाम्नः सदृशं प्रत्यपद्यत 12,38. त्वं यदा प्रतिपद्यस्व पाप्मानं जरया सह MBh. 1,3468. fg. 3493. fg. तथेत्युक्त्वा ततो गङ्गा तत्तेजः प्रत्यपद्यत *nahm den Samen auf* R. Gorr. 1,39,15. ते च कालेन महता यौवनं प्रतिपेदिरे R. 1,30,18. MBh. 3,13861. 4,728. Hariv. 11213. R. 5,8,20. Ragh. 6,86. Kathâs. 38,134. Mârk. P. 48,39. 62,25. Hit. Pr. 33. Daçak. in Benf. Chr. 200,18. Bhaṭṭ. 15,14. प्राणान् *wiedererlangen* Ait. Br. 8,22. M. 2,120. निषधान् N. 7,5. प्रायः स्वं महिमानं क्षोभात्प्रतिपद्यते हि जनः Çâk. 158. *wieder aufnehmen:* ततः पुत्रवतीमेनां प्रतिपत्स्ये त्वदाज्ञया Ragh. 15,73. — 3) *auf Etwas stossen, antreffen, finden:* प्रत्यपद्यत रत्नानि विविधानि Hariv. 6789. — 4) *gewahr —, inne werden, hinter Etwas kommen, eine Kenntniss von Etwas erlangen, kennen lernen, erfahren, erkennen, einsehen, begreifen:* तिमिरे हि कौशिकानां रूपं प्रतिपद्यते दृष्टिः Spr. 57. जिह्वया रसम् Bhâg. P. 3,6,13. प्राणेन संस्पर्शम् 16. रोमभिः कण्डूम् 18. रेतसानन्दम् 19. चेतसा विक्रियाम् 24. चित्तेन विज्ञानम् 26. विवेकेन Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 287. मनसापि हि कर्माणि यः काले प्रतिपद्यते। स राज्ञा बुद्धिसंपन्नः परेषां मूर्ध्नि वर्तते॥ R. 4,28,15. MBh. 5,6044. यथा न नृपतिर्भीमः प्रतिपद्येत मे मतम्। तथा त्वया कर्तव्यम् 3,2759. ते चापि पृष्टा नैवात्र प्रतिपत्स्यन्ति निश्चयम् R. Gorr. 1,8,19. प्रतिपत्स्यति राजा स पिता ते यदनन्तरम् *wird wissen* MBh. 5,6027. Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 305. ṚV. Prât. 14,28. Sâh. D. 10,4. प्रतिपन्न *vertraut mit Etwas:* प्रतिपन्नान्स्वकार्येषु संमोहयसि नो भृशम् MBh. 2,1949. बुद्ध्या स्वप्रतिपन्नेषु कुर्यात्साधुष्वनुग्रहम् 3,11312. काश्चित्त्वं द्विपतामर्थः (doch wohl अर्थे zu lesen) प्रतिपन्नश्च सर्वशः R. Gorr. 2,109,46. *gekannt,* = विदित, विज्ञात AK. 3,2,57. H. 1496. Med. n. 192. इति प्रतिपन्ने हि विचेतनैरपि Kumâras. 4,33. — 5) *annehmen, dafür halten* Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 252. 315. तदभेदेन स्वात्मानं प्रतिपद्यते *er hält sich nicht für verschieden von jenem* Sâh. D. 26,12. देहमात्रं चैतन्यविशिष्टमात्मेति प्राकृता जना लोकायतिकाश्च प्रतिपन्नाः *sind der Ansicht, sind davon überzeugt* Wind. Sancara 94,1. — 6) *eingehen auf Etwas, ja sagen zu Etwas, zusagen, versprechen, sich einverstanden erklären mit* (acc.), *einwilligen, zugeben, anerkennen* Çâk. 66,19. Kathâs. 33,155. Tarkas. 32. Daçak. in Benf. Chr. 198,4. तथा प्रतिपद्य Pañkat. 129,4. तथेति प्रत्यपद्यत R. 1,10,15. 6,1,18. Kathâs. 7,93. Bhâg. P. 9,14,22. Pañkat. 184,5. तथेति प्रतिपन्नवान् Kathâs. 27,182. गरुडे तथेति प्रतिपन्ने Pañkat. 48,18. Ragh. 15,93. Daçak. in Benf. Chr. 191,17. पूर्वप्रतिपन्न *der vorher zugesagt hatte* Kathâs. 32,26. तया तथेति प्रतिपन्नम् Pañkat. ed. orn. 53,12. 18. Daçak. in Benf. Chr. 195,2. यथोक्ता सा वचनं प्रतिपत्स्यते MBh. 1,4843. एवमस्त्विति तद्वाक्यं प्रहृष्टः प्रत्यपद्यत R. 3,33,6. Vid. 309. Som. Nal. 27. एवं मे समयं त्वद्य प्रतिपद्यस्व MBh. 4,705. किं प्रतिपद्यते वैदर्भः *worauf geht er ein?* Mâlav. 8,13. Vid. 169. Kathâs. 4,79. 27,26. 36,49. 38,54. नहि मे कातरं प्रतिपद्यते। चेतो वालिवधम् Bhaṭṭ. 6,111. एतस्मै वसूनि प्रत्यपद्यत *zusagen, versprechen* 8,71. तद्धनुर्ग्रहणमेव राघवः प्रत्यपद्यत समर्थमुत्तरम् Ragh. 11,79. कार्यं नाथयितुम् Kathâs. 1,45. mit dem acc. der Person *Jmd ja sagen, auf Jmdes Forderungen eingehen:* न मासि प्रतिपत्तासि मां चेत् Bhaṭṭ. 8,95. प्रतिपन्न *was man zugesagt hat, worein man eingewilligt hat, anerkannt* R. 2,38,7. प्रतिपन्नममलमनसां न चलति पुंसां युगान्ते ऽपि Spr. 398. निर्वाहः प्रतिपन्नवस्तुषु सतामेतद्धि गोत्रव्रतम् 672. कार्यं त्वया नः प्रतिपन्नकल्पम् Kumâras. 3,14. प्रतिपन्नार्थनिर्वाह Vid. 120. 237. 188. Pañkat. 23,11 (ed. orn. 22,2). Prab. 12,9. Vet. in LA. 4,5. 24,2. Çuk. ebend. 44,9. *anerkannt* (eine Schuld) Jâgñ. 2,49. यतः स प्रतिपन्नो ऽस्माकं भ्राता *da wir ihn als unsern Bruder anerkannt haben* Pañkat. 206,10. प्रतिपन्न = अङ्गीकृत H. an. 4,180. Med. n. 192. — 7) *anfangen zu reden, anheben; antwortend beginnen:* को धिष्ण्यां प्रति वाचं पपाद ṚV. 10,114,9. उपप्रैषम् Ait. Br. 2,5. अनुष्टुभा रात्रीं (so v. a. रात्रिशस्त्रे) प्रतिपद्येत 4,6. 1,19. 6,33. Çat. Br. 1,8,1,24. 2,6,1,43. 13,2,7,1. 14,4,2,22. *mit Etwas* (instr.): वायव्यया होता प्रतिपद्यते Ait. Br. 3,4. प्रउगेन 14. 44. 4,7. Çat. Br. 2,1,4,6. 14,6,9,1. Çâṅkh. Br. 11,4. Gṛhj. 4,8. Kauç. 50. *beantworten:* यत्किंच पप्रच्छ सर्वं ह प्रतिपेदे Khând. Up. 6,7,4. तेभ्यो न सर्वमिव प्रतिपत्स्ये 5,11,3. उत्तरम् *eine Antwort geben:* उच्यमानो ऽपि परुषं नोत्तरं प्रतिपद्यते R. 2,1,8. — 8) *sich an Etwas machen, thun, üben, vollbringen:* तपः प्रतिपेदे Nir. 2,10. कल्याणीं प्रतिपत्स्यामि विपरीतं न जातु चित् MBh. 1,1936. इदं वचः शक्यामि चेद्यथावन्निशम्य सर्वं प्रतिपत्तुमेव 5,1552. स्वधर्मं प्रतिपद्यस्व नाधर्मं वोढुमर्हसि R. 1,23,7. स्वां स्वां प्रतिपद्यन्ते — वृत्तिम् Sâṁkhjak. 31. वाचा वक्तव्यम् Bhâg. P. 3,6,12. पायुना विसर्गम्

20. कर्मणा कर्तव्यम् 25. *machen zu:* मां सुखं प्रतिपद्यस्व *mache mich glücklich* MBh. 4,703. *Jmd* (loc. gen.) *Etwas thun, gegen Jmd Etwas unternehmen, gegen Jmd verfahren, sich gegen Jmd benehmen:* स कालयवनश्चापि किं कृष्णे प्रत्यपद्यत Hariv. 6425. कुरूणां पाण्डवानां च प्रतिपत्स्व (!) निरामयम् MBh. 5,2809 (unter निरामय falsch aufgefasst). यद्विधं प्रतिपेदे हि रामे R. 2,87,14. असाधु प्रतिपद्येत सपत्नीनामचेतना R. Gorr. 2,31,12. स भवान्मातृपितृवदस्मासु प्रतिपद्यताम् MBh. 5,3428. त्वयि सम्यग्महाबाहो प्रतिपन्ना यशस्विनः 4153. न युक्तं भवतास्मासु प्रतिपत्तुमसांप्रतम् 3255. mit dem acc. der Person: (तान्) शिष्यवृत्तिं समापन्नान्गुरुवत्प्रत्यपद्यत 15,40. अन्यथा प्रतिपन्नाः *die anders verfahren* 14, 1013. 1015. — 9) *Statt finden:* यस्मात्तु लोके दृश्यन्ते नामिणः पृथिवीसमाः। तस्माज्जन्म च भूतानां भवश्च प्रतिपद्यते॥ MBh. 3,1095. *sich einstellen bei* (acc.): पीडा मा प्रतिपद्यताम् Pâr. Gṛhj. 2,6. — 10) *Jmd Etwas zukommen lassen:* तस्मै साम च पूजां च यथावत्प्रतिपेदिरे Padma-P. in Verz. d. Oxf. H. 11, *b*, 9 v. u. *wieder abgeben:* स यदि प्रतिपद्येत यथान्यस्तं यथाकृतम् M. 8,183. — 11) प्रतिपन्न = विक्रान्त (vielleicht nur fehlerhaft für विज्ञात) H. an. 4, 180. — Accent eines auf प्रतिपन्न ausgehenden comp. P. 6,2,170. — MBh. 2,175 ist st. प्रतिपद्भिश्च, wofür Westergaard stillschweigend प्रतिपद्यद्भिश्च (gegen das Versmaass) setzt, प्रतिपद्भिश्च zu lesen. — Vgl. प्रतिपत्तव्य, °पत्ति, °पद्, पाद्य. — caus. 1) *hinführen zu, hinschaffen zu, herbeischaffen:* अपराजिताम् Kauç. 17. स्तुपर्णा अना राज्ञे भीमाय प्रत्यपादयन् MBh. 3,2852. एतेन तूर्णं प्रतिपादयेमान् श्वेतान्हयान् 4,1663. तदाश्वभागावस्तेरपाकृतीः प्रतिपादयेत् Mund. Up. 1,2,2. शस्त्राणि यत्नं कवचान्रथांश्च नागान्हयांश्च प्रतिपादयित्वा MBh. 5,2714. — 2) *Jmd* (acc.) *zu Etwas* (acc.) *gelangen lassen, theilhaftig machen* MBh. 10,610. सर्वरत्नानि राजा तु यथार्हं प्रतिपादयेत्। ब्राह्मणान्वेदविदुषः M. 11, 4. ताभ्यां च यत्र स मुनिर्यौवनं प्रतिपादितः MBh. 1, 446. पुत्रं मे — ऐहिकामुष्मिकफलं तत्सम्यक्प्रतिपादय Mârk. P. 26, 33. कृतमङ्गलाम्। वैवाहिकविधिं कन्यां प्रतिपाद्य 21,62. संस्कारं प्रतिपादितौ Hariv. 9104. अयशो जीवलोके च त्वयाहं प्रतिपादितः R. 2,74,6. अधर्मात्पाहि मां राजन्धर्मं च प्रतिपादय so v. a. *lass mir mein Recht, schmälere mir nicht mein Recht* MBh. 1,8417. 5,6077; vgl. u. 6 am Anfange. — 3) *Jmd* (loc. dat. gen.) *Etwas geben, übergeben, schenken* Kauç. 42. 76. 77. तत्र यद्विक्यज्ञातं स्यात्तत्तस्मिन्प्रतिपादयेत् M. 9, 190. 244. धनानि तु यथाशक्ति विप्रेषु प्रतिपादयेत् 11,6. MBh. 13,1569. गृहम् — भारद्वाजाय सुप्रीतः प्रत्यपादयत 1,5213. अस्त्रं प्रत्यपादयत् Hariv. 773. R. Gorr. 1,1, 72. 15,28 (25 Schl.). R. Schl. 1,28,31. Bhartṛ. 2, 13. Ragh. 5, 15. Kathâs. 35, 96. Mârk. P. 20, 49. Râǵa-Tar. 1, 316. 2, 132. 3, 181. 187. 307. 322. 4, 193. ग्रामः — अग्रहारत्वेन प्रतिपादितः Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,539,15. सत्यवती नाम ऋचीके प्रतिपादिता *zur Gattin gegeben* R. 1,35,7 (36,7 Gorr.). तां तस्मै प्रतिपादय MBh. 1,1639. Kumâras. 6,79. Mârk. P. 15,37. Pańkat. 184,6. Kathâs. 4,19. विद्येव कन्यका मोहादपात्रे प्रतिपादिता *mitgetheilt, gelehrt und gegeben* Kathâs. 24, 26. das *obj. im* gen. (!): प्रतिश्रुतस्य यो ऽनीशः प्रतिपादयितुं भवान् Bhâg. P. 8,19, 35. — 4) *einsetzen in* (loc.): सुग्रीवमेव तद्राज्ये राघवः प्रत्यपादयत् R. 1, 1,68. 5,32,20. यदयं राजा सुतम् — यौवराज्ये प्रतिपादयिष्यति R. Gorr. 2,6,33. — 5) *bewirken, bereiten, verursachen, hervorrufen:* वैरे ऽस्मिन्प्रतिपादिते R. 4, 22, 20. मम प्रीतिर्महती प्रतिपादिता MBh. 7, 6456. प्रतिपादयिष्यता नववैधव्यम् Kumâras. 4,1. यत्नेन प्रतिपादिता मुखरयोर्मञ्जीरयोर्मूकता Sâh. D. 47, 4. — 6) *zu wissen thun, darlegen, auseinandersetzen, lehren, klar machen:* जातिजानपदान्धर्मान् श्रेणीधर्मांश्च धर्मवित्। समीक्ष्य कुलधर्मांश्च स्वधर्मं प्रतिपादयेत्॥ M. 8,41. 391. स त्वं धर्माद्यपगतम् — स्वधर्मं प्रतिपादय R. 4, 17,50; vgl. oben u. 2 am Ende. यच्चापि सर्वगं वस्तु तच्चैव प्रतिपादितम् MBh. 1, 70. आदेशमस्माकं प्रतिपादय Prab. 34,1. यैरीदृशी भगवतो गतिः — प्रतिपादिता नः Bhâg. P. 4,22,47. लिङ्गात्प्रतिपादितात् Tarkas. 32. Daçak. 1,52. Verz. d. Oxf. H. 161, *b*, 23. fg. Sâh. D. 20,9. स (धर्मः) सर्वो वेदे प्रतिपादितः Kull. zu M. 2, 1. 7. Madhus. in Ind. St. 1, 19, 2 v. u. Schol. zu Kap. 1, 56. zu Ǵaim. 1, 17. zu ṚV. Prât. 2,44. 3, 16. प्रतिपादितत्व Sâh. D. 4, 3. — 7) *ansehen —, halten für:* यत्पशुं सारमेयं प्रतिपादयसि Pańkat. 169,22. — Vgl. प्रतिपादक u. s. w. — desid. vom caus. *darzulegen —, auseinanderzusetzen im Sinne haben:* सर्वस्यामुपनिषदि प्रतिपिपादयिषितो ऽर्थः Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 207; vgl. प्रतिपिपादयिषु.

— अभिप्रति *anheben mit oder bei Jmd:* मामभिप्रतिपत्स्यति Ait. Br. 2,16. 3,14.

— विप्रति *nach verschiedenen Richtungen hin gehen, hierhin und dorthin sich begeben:* वेत्थ यथेमाः प्रजाः प्रयत्यो विप्रतिपद्यान्ते ३ Çat. Br. 14,9,1,2. *hierhin und dorthin sich wenden, nicht wissen was zu thun ist, mit sich uneins sein:* येषु विप्रतिपद्यन्ते षट्सु (पञ्चस्विन्द्रियेषु मनसि च) मोक्षात्फलागमे। तेष्वध्यवसिताध्यायी विन्दते ध्यानजं फलम्॥ MBh. 3, 13946. कृत्वा बह्वन्यकर्माणि पाण्डवेषु नृशंसवत्। मिथ्यावृत्तिरनार्यः सन्नद्य विप्रतिपद्यसे॥ 5,4276. श्रुतिविप्रतिपन्ना ते यदा स्थास्यति निश्चला। समाधावचला बुद्धिः Bhag. 2,53. R. 2,109,7 (विपन्न Gorr.). *auseinandergehen, verschiedener Ansicht sein:* नहि घटादौ प्रत्यक्षविषये कश्चिद्विप्रतिपद्यते नास्ति घट इति Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 8. यत्र विप्रतिपद्यन्ते 145, ult. एवं हि वक्तारो विप्रतिपन्नाः Wind. Sancara 94, 5. — Vgl. विप्रतिपत्ति.

— संप्रति 1) *gelangen zu:* अनिलः प्रवृद्धस्तिर्यग्गाः सिराः संप्रतिपद्य Suçr. 1,267,13. *herantreten, herbeikommen:* तस्मै संप्रतिपन्नाय यथावत्परिपृच्छते। शिष्याय MBh. 14, 946. *hingehen zu Jmd* (acc.) Çiç. 16, 13 (nach einer anderen Erklärung mit रणेन verbunden so v. a. *angreifen*). *über Jmd kommen, zustossen:* व्यसनं हि महाराज्ञो मोहात्संप्रतिपद्यते Pańkat. ed. orn. I, 164. — 2) *gelangen zu, erhalten, wiedererhalten:* नष्टं धनं स्वामी क्षिप्रं संप्रतिपद्यते R. 3,73,16. *empfangen:* कामाहरं ददामीति तेद्द संप्रतिपद्यताम् Hariv. 12201. — 3) *über Jmd oder Etwas einig werden, sich verständigen:* (सर्वे) त्वयि संप्रतिपत्स्यन्ते धर्मात्मा सत्यवागिति MBh. 5,2706. तस्मात्सुमन्त्रितं साधु भवन्तः — कार्यं संप्रतिपद्यताम् R. 5,77,16. संप्रतिपन्नमर्थम् *anerkannt* Kull. zu M. 8,50. द्व्यामुष्यायणास्तु जनकप्रतिग्रहीतृभ्यामावयोरयमिति संप्रतिपन्नः s. u. द्व्यामुष्यायण. — 4) *halten für, ansehen:* न मां परं संप्रतिपत्तुमर्हसि Kumâras. 5, 39. — 5) *vollbringen:* यो व्रतं वै यथोद्दिष्टं तथा संप्रतिपद्यते। अखण्डं सम्यगारभ्य तस्य लोकाः सनातनाः॥ MBh. 13, 3629. — Vgl. संप्रतिपत्ति. — caus. *zukommen lassen, geben:* भगवन्साधु मे ऽद्यान्यत्स्थानं संप्रतिपादय MBh. 3, 12759. भूमिदानस्य — वासुदेवे — संप्रतिपादितस्य Bhâg. P. 5,24,19. Vgl. संप्रतिपादन.

— वि 1) *verkehrt gehen, missglücken, missrathen, misslingen; in*

eine schlimme Lage kommen, in's Unglück gerathen, zu Nichte werden, dahin gehen, zu Grunde gehen, umkommen, sterben: आरम्भा विपद्यन्ते Shadv. Br. 5,6. विपन्नसस्येव (Gegens. निष्पन्न, संपन्न *gerathen*) MBh. 7, 26. 8,3036. Varâh. Brh. S. 19, 9. विपन्नकृत्याः (देवताः) 13, 4191. दैवेन विपन्नार्थः (दैवविपन्नात्मा R. Gorr. 2,20,21) पुरुषः R. 2,23,18. अद्य मम सुतानां हि विपन्नं सूत जीवितम् *ist dahin* MBh. 7,6558. यथा च मृण्मयं भाण्डं चक्रारूढं विपद्यते 11,95. चित्तनाशाद्विपद्यन्ते सर्वाण्येवेन्द्रियाणि मे। क्षीणस्नेहस्य दीपस्य संसक्ता रश्मयो यथा॥ R. 2,64,68. यथा बुद्धिर्न विपद्येत कृच्छ्रतः Bhâg. P. 7,12,22. बुद्ध्या विपन्नया (विप्रतिपन्नया Schol.) R. Gorr. 2,118,1. देहे विपन्नाखिलचेतनादिकम् Bhâg. P. 4,23,21. अविपद्यतात्मना 6,1,8. विपन्नदेहे मयि Mrkkh. 15,23. विपन्नदीधिति Spr. 791. अदीनया वाचा पूर्वशोकविपन्नया *zu Nichte geworden, schwach* R. 5,10,5. स तेन दुःखमाप्नोति परत्र च विपद्यते *erfährt Schlimmes, geräth in Unglück* MBh. 3,13907. विपन्न *in's Unglück gerathen:* विपन्नानामापदुद्धरणात्तम Hit. I, 27. = विपद्गत Trik. 3,3,363. = विपदाक्रान्त Med. n. 132. = नष्ट H. an. 3,418. नारी गर्भयुता विपद्यते so v. a. *eine Fehlgeburt thun* Varâh. Brh. 4,7. यौवनस्थो ऽथ मध्यस्थो वृद्धो वापि विपद्यते *kömmt um* MBh. 11,99. दैवेन किल यस्यार्थः स नीतो ऽपि विपद्यते 4,612. Kathâs. 4,129. 27,120. 29,136. 33,72. 42,99. 184. Hit. IV, 46. Râga-Tar. 2,32. 4,527. 5,209. 221. 239. 261. 6,27. Mârk. P. 22,48. विपन्न *umgekommen* Mrkkh. 140,11. Çâk. 90,19. Kathâs. 9,77. 39,182. Vid. 195. 198. Bhâg. P. 3,2,31. 5,13,13. fg. — 2) *hindernd in den Weg kommen:* वर्षं विद्युत्स्तनयित्नुर्वा विपद्यते Kauç. 141. — Vgl. विपत्ति, विपद्. — caus. *umbringen* Râga-Tar. 2,79. 6,106. 281.

— सम् 1) *zufallen, zu Theil werden, gelingen, in Erfüllung gehen, gerathen, zu Stande kommen:* तन्मे सर्वं सं पद्यताम् AV. 10,9,27. Kathâs. 7,6. यो ह वै संपदं वेद सं हास्मै पद्यते Çat. Br. 14,9,2,4. यत्काममेत तदश्नीयाद्यद्वा संपद्येत 3,1,2,1. Kauç. 68. भोजनाच्छादनाभ्यधिकं स्वल्पमप्यर्थमात्रं न संपद्यते Pańkat. 132,25. द्वयोरपि विनिपातः संपद्यते 92,6. Vikr. 42,9. Ragh. 14,76. MBh. 3,8173. R. 1,65,24. Vet. in LA. 33, 4. तथा न शास्त्रातिक्रमेण धनविद्यादेरागमो मनुष्यान्प्रति संपद्यते Kull. zu M. 1,81. यो ह वै संपदं वेद सं हास्मै कामाः संपद्यन्ते Khând. Up. 5,1, 4. प्रियः कामो न ते संपत्स्यते क्वचित् MBh. 1,3485. 7199 (act.). 5,170. Kumâras. 2,54. Bhâg. P. 6,7,27. सर्वे संपत्स्यन्ते मनोरथाः MBh. 14,154. Prab. 117,10. एतावद्भवतामभिलषितं संपन्नम् Hit. 44,8. समीहितम् Dhûrtas. 77,14. चिन्तयिष्यसि यत्किंचित्तच्च संपत्स्यते तव Kathâs. 42,119. Mâlav. 95. मा तत्सं पादि यदसौ जुहोति AV. 7,70,2. यथाक्लेशमभिमतार्थसिद्धयः संपद्यन्ते Prab. 61,12. कथममुना स्वल्पबलेनैतत्संपत्स्यते Hit. 104, 5. संपत्स्यन्तु च मे क्रियाः Hariv. 6086. प्रयत्नस्ते न कर्तव्यो नैव संपत्स्यते तव MBh. 5,4004. अस्मिन्कर्मणि संपन्ने 3,2656. M. 3,254. वचो हि परुषात्तरं न च परेषु संपद्यते ad Çâk. 69,2, v. l. अथ तस्मिन्काले कियत्संपन्नम् Prab. 30,10. सुवर्णेन चतुःशालं गृहं संपत्स्यते Pańkat. 232.18. संपद्यते यथा सुबीजं चैव सुक्षेत्रे जातम् *geräth* M. 6,69. संपन्नसस्या च मही *gerathen* MBh. 4,931. वसुमती सर्वसंपन्नसस्या Mrkkh. 178,9. प्राप्तकामा जनपदाः संपन्नयवगोरसाः R. 3,22,7. संपन्नशालिनिचयावृतभूतलानि Rt. 3,16. संपन्न = साधित Med. n. 150. — 2) *voll werden* (von einer Zahl u. s. w.), *zusammen betragen:* तिस्रः सतीरुपसदो द्विर्द्विरेकैकामुपायंस्ताः षट्समपद्यन्त Ait. Br. 1,23. (चतुरुत्तरं चतुरुत्तरम्) तदष्टोत्तरं संपद्यते 3,12. Çat. Br. 2,2,1,17. 3,4,4,18. तद्धास्य शतं गावः सहस्रं संपेदुः Pańkav. Br 25, 10,13. TBr. 1,1,5,3. ता यदा सहस्रं संपेदुः Khând. Up. 4,4,5. 8,11,3. अष्टौ रथसहस्राणि नागानामयुतं तथा। अर्बुदं पत्तिसंघानां तद्बलं समपद्यत॥ Hariv. 15082. कृतं संपद्यते चरन् *wird voll* Ait. Br. 7,15. — 3) *werden:* संपद्यते स उकार ऊकारः RV. Prât. 1,11. P. 2,3,13, Vârtt. 2. स देशः — गुहेव समपद्यत Arg. 9,10. स सर्वदमनो नाम कुमारः समपद्यत MBh. 1,2995. विवर्णा पाण्डुसंकाशाः समपद्यन्त 4289. 5673. 2,942. 3,964. 5,7112. R. 2,33,22. 3,53,19. Çâk. 61,18. Megh. 11. 24. Kathâs. 3,50. 35,115. Bhâg. P. 6,12,35. Râga-Tar. 2,9. P. 8,2,106, Vârtt. सौमित्रिं मित्रसंपन्नम् *der sein Freund geworden war* R. 3,73,1. mit einem adv. auf सात् *ganz zu etwas werden* P. 5,4,53. Vop. 7,85. कृत्स्नं लवणं जलं संपद्यते जलसात्संपद्यते ebend. *in Jmdes Gewalt kommen* P. 5,4,54. Vop. 7,85. mit einem adv. auf त्रा *Jmd zufallen* P. 5,4,55. Vop. 7,86. mit einem adv. auf आ Vop. 7,88. mit einem dat. *gereichen zu:* साधोः शिक्षा गुणाय संपद्यते नासाधोः Pańkat. 94,21. — 4) *entstehen, geboren werden:* पुरूरवास्ततो विद्वानिलायां समपद्यत MBh. 1,3143. युवनाश्वसुतः श्रीमान्मान्धाता समपद्यत R. 2,110,13. मान्धातुस्तु महातेजाः सुसंधिः समपद्यत R. Gorr. 1,72,23. — 5) *zusammenfallen, zusammentreffen, sich vereinigen mit* (instr.): उभे हि तेजसी संपद्येते TBr. 2,1,2,9. द्वौ द्वौ संपद्य Ait. Br. 3,41. कथं संवत्सरेणाग्निना संपद्यते (शतरुद्रियम्) Çat. Br. 9,1,1,43. अथ यदि द्विमात्रेण मनसि संपद्यते so v. a. *sich im Geiste vertiefen in* Praçnop. 5,4. यक्ष्मणा समपद्यत *er bekam die Schwindsucht* MBh. 1,4696. अशोक यदि सद्य एव मुकुलैर्न संपत्स्यसे Mâlav. 52. संपन्न *versehen —, begabt mit, im Besitz von:* ज्ञवेन Çâńkh. Çr. 16,1,19. सर्वैर्मानुष्यकैः कामैः संपन्नतमः Çat. Br. 14,7,1,32. तपसा ब्रह्मचर्येण श्रद्धया संपन्नः Praçnop. 5,3. पितृलोकेन Khând. Up. 8,2,1. MBh. 1,7107. Kâm. Nitis. 8,6. AK. 3,1,13. शीलतः (= शीलेन) M. 9,82. gewöhnlich am Ende eines comp.: सर्व° Âçv. Grhj. 1,5. सम्यग्दर्शन° M. 6,74. 7,69. 75. 8, 179. MBh. 1,8. 4696. 13,6420. LA. 46,8. N. 12,83. Draup. 8,54. Brâhman. 1,27. R. 1,1,14. 20. 25. 4,3. 27. 48,26. Kân. 7. Ragh. 18,17. Kâm. Nitis. 5,3. Spr. 460. AK. 2,1,12. Varâh. Brh. S. 13,9. 15,2. Sâh. D. 32,14. Vedântas. (Allah.) No. 6. mit Umstellung: संपन्नदन्त Âçv. Grhj. 4,8. संपन्नसलिलाशयान् (कोशलान्) R. 2,50,9. Vgl. ज्ञाति°, दैव°. — 6) *eingehen in* (loc. acc.): पुरुषस्य प्रयतो वाङ्मनसि संपद्यते मनः प्राणे प्राणस्तेजसि तेजः परस्यां देवतायाम् Khând. Up. 6,8,6. 15,1. संपद्यमानमाज्ञाय भीष्मं ब्रह्मणि निष्कले Bhâg. P. 1,9,44. ब्रह्म संपद्यते तदा Bhag. 13,30. mit Ergänzung von ब्रह्मणि oder ब्रह्म Khând. Up. 6,14,2 (Vedântas. Allah. No. 119). — 7) *gerathen in, gelangen zu, theilhaftig werden:* निर्वेदम् R. 1,55,10. तीक्ष्णांशुः शिशिरांशुत्वं भयात्संपद्यते रविः 3,34,12. योगिताम् (nach Schütz's Verbesserung) Bhartr. 3,91. — 8) संपन्न *gut gerathen, vollkommen, vollendet, im besten Zustande sich befindend;* = संपत्तिसहित Med. n. 150. Accent eines aus संपन्न (adv.) und einem nachfolgenden adj. gebildeten comp. gaṇa विस्पष्टादि zu P. 6,2,24. von Personen und Sachen: सलिलपरमसंपन्नः R. 1,13,39. (सीताम्) संपन्नामनलंकाराम् 5,18,6. सुतावसूत संपन्नौ Ragh. 15,13. संपन्नानां स्वकर्मसु M. 9,115. असंपन्न इवाभाति ब्रह्मवर्चसि Bhâg. P. 1,4,30. युद्ध° *vollkommen vertraut mit* MBh. 1,7107 (daneben zwei instrr. विद्यया und बलेन, zu denen संपन्नः in der Bed. *versehen mit* zu ergänzen ist). °हस्ता Hariv. 7797. तान्यथा-

न्साधुसंपन्नान्संयुक्तान् अवनेर्द्रुते: MBh. 3,14960. संपन्नं राज्यमिच्छन् R. 2, 97,18. — 9 संपन्न wohlschmeckend, lecker; subst. Leckerbissen: एकः संपन्नमश्नाति वस्ते वासश्च शोभनम् MBh. 13,4567 (vgl. एकः स्वादु समश्नाति 4524). 5,1011. संपन्नतरमेवान्नं दरिद्रा भुञ्जते सदा । क्षुत्स्वादुतां जनयति 1144. संभार्यं गोषु संपन्नं संभार्यं ब्राह्मणे तपः R. 5,88,2. संपन्नतरैर्वर्तुभिर्मांसैः 14,45. संपन्नंकारं (= स्वादुंकारं) भुङ्क्ते P. 3,4,26, Sch. — Statt संपन्नो konnte etwa vollkommen gerüstet bedeuten) M. 7,200 ist wohl mit der Calc. Ausg. संपत्तो zu lesen. — Vgl. संपत्ति, संपद्. — caus. 1) Jmd Etwas verschaffen, zu Theil werden lassen, zuführen: वाचा देवेभ्यो हव्यं संपादयति Ait. Br. 2,5. रथम् MBh. 7,6380. सर्वं संपादयामि ते 13,2867. संपादिताः प्रणयिनो (gen.) विभवाः Bhartr. 3,68. एवं संपादयतस्ते तदान्योऽन्यम् MBh. 4,886. युष्मद्दोलनम् Pañkat. 69,6. स यद्यपि कुरुते मे धात्रापहृतः । तथाप्ययं कूर्म आहारार्थं संपादितः 144,19. तस्यास्वादनेन तोषं संपादयामि जिह्वया (lies जिह्वायै) 61,14. अभूत्संपादितस्वादुफलो मे मनोरथः Çâk. 108,15. तेनैव चारुकमुरुरूपेण कन्यापुरप्रवेशं भूयोऽपि मे समपादयत् Daçak. in Benf. Chr. 200,21. sich Etwas verschaffen: ज्ञानं संपाद्य संसारं यः परेभ्यः प्रयच्छति Padma-P. in Verz. d. Oxf. H. 15,a,7. परिशेष्यात्समस्तान्वैतान्संपादयति यदा Çañk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 261. — 2) fertig machen, zubereiten (Speisen), zu Stande bringen, hervorbringen, vollführen, ausführen: येन पुरतः पद्मनेत्रैकैकं पदं संपादयसि Pañkat. 251,18. सूदैः संपादितानि — मांसानि R. 3,28,7. पिप्पलीलवणाभ्यां च मत्स्यान्संपादयिष्यथ: 76,24. मक्षवः संपादिताः zur Erkl. von दृषत्कृतासदः P. 6,2,9, Sch. तेन (पुरंदरेण) संपादितं सत्यम् gerathen lassen Hariv. 3794. असंपादयतः कंचिदर्थम् Spr. 281. स्वार्थान्संपादयतः Bhartr. 2,59. शब्दे मन्त्रं संपादयति Schol. zu Gaim. 1,17. तेन तत्रैव संपादितम् Daçak. in Benf. Chr. 196,14. संपादितं मङ्गलम् Prab. 31,3. गन्धादयस्वामिनो यः प्रतिष्ठां समपादयत् Râga-Tar. 5,28. तन्मूलोद्धृतिरम्भसा — संपादिता 477. संपादिततदर्चनः Kathâs. 26,204. प्रदर्शितस्तत्र च यः क्रमो द्विजैः । तमाशु संपाद्य R. Gorr. 2,80,25. स्वसुः पाणिग्रहणाम् Ragh. 7,26. कलहताम् Çañk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 261. संपादिता — प्रतिज्ञा महती त्वया MBh. 7.6411. Kathâs. 38,156. कामम् MBh. 13,4032. Bhâg. P. 6,18,35 (med.). स्पृहाम् MBh. 3,15278. शासनम् Ragh. 9,82. आदेशम् Prab. 19,10. स्वामिनियोगम् 103,8. शुश्रूषाम् Gehorsam erweisen Bhartr. 3,48. — 3) vollständig machen: दश ता आहुतीः संपादयेत् Çat. Br. 11,1,2,2. एकादश रत्नानि 5,3,1,12. त्वां दुःस्वप्नमूलपदम् — संपादयन् Bhâg. P. 4,16,35. — 4) umbilden in: येनैनम् — पुरुषं प्रियं संपादयिष्यसि Kathâs. 37,114. — 5) mit Etwas versehen: अश्वेन रथम् Çat. Br. 13,2,2,5. 8. 9. भीमं संपादयामास रथेन MBh. 6,2304. क्रियया Jmd beschäftigen, Jmd ein Geschäft übertragen Sadd. P. 4,13,b. मत्या परीत्य मेधावी बुद्ध्या संपाद्य चासकृत् so v. a. überlegen MBh. 5,1487. — 6) eins werden, sich vereinigen, übereinkommen: देवा अग्रेऽपि न समपादयन् Ait. Br. 2,25. मध्यमे संपादयो चक्रुः 7,15. Çat. Br. 2,2,4,16. अर्धावस्याद्वाते परः संपादयन्ति 3,3,3,4. Khând. Up. 5,11,2. Kâtj. Çr. 22,4,3. Lâtj. 8,6,2. 9,4,25. — 7) erreichen, gelangen zu: संपादयंतो सह लोकमेताम् AV. 12,3,39. पतगाङ्गनमाकाशे पतन्तं पक्षिसेविते । अभिभूय अनेनाशु लङ्कां संपादये ध्रुवम् R. 5,3,40. — Vgl. संपादक, संपादन, संपादनीय, संपादयितर्.

— अभिसम् 1) zu Etwas werden, einem Andern gleich werden, übergehen in: (सामनी) विराजं दशिनीमभिसमपद्येताम् Ait. Br. 3,23. 4,1. TBr. 1,2,2,2. Çâñkh. Çr. 14,25,5. समानं हिंकारम् Shaḍv. Br. 2,3. Çat. Br. 6,4,2,8. इष्टकामात्राभिसंपद्यते 9,5,1,61. यत्कर्म कुरुते तदभिसंपद्यते 14,7,2,7. श्रोत्रे क्लीमे मंत्र वेदा अभिसंपन्नाः 9,2,4. (आनुष्टुभः प्रगाथः) विराजावभिसंपन्नः पद्यतिर्ये indem er einer zweifachen Virâǵ (in den Zahlenverhältnissen, gleich wird, einer in Pada und einer in Silben bestehenden, RV. Prât. 18,3. Çañk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 278. — 2) gelangen in, auf: स यद्येकमात्रमभिध्यायीत स तेनैव संवेदितस्तूर्णमेव जगत्यामभिसंपद्यते Praçnop. 5,3. gelangen zu, erlangen: पुरुषो ब्रायमानः शरीरमभिसंपद्यमानः Çat. Br. 14,7,1,8. देवत्वम् 34. — Vgl. अभिसंपत्ति fg. — caus. gleich machen, umbilden in: विराजमेव तन्मासि मास्यभिसंपादयन्तो यन्ति Ait. Br. 4,16. Çat. Br. 1,1,1,22. 2,3,1,18. वीर्यमेवैतदाशिषो ऽभिसंपादयति 1,9,1,17. 5,3,1,12.

— उपसम् 1) gelangen zu: गन्धारानेवोपसंपद्येत Khând. Up. 6,14,2. तं देशमुपसंपेदे MBh. 11,363. एकत्वमुपसंपन्नो न त्वसि ऽहं त्वया सह 5, 1125. अपरब्रह्मभावमुपसंपन्नः Çañk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 199. उपसंपन्न = प्राप्त H. an. 5,25. — Das partic. उपसंपन्न hat noch folgende Bedeutungen: 2) fertig, zubereitet (von Speisen) AK. 2,9,45. H. 413. an. 5,25. — 3) vollkommen vertraut mit: देशकालोपसंपन्ना (गा) MBh. 13,3466. — 4) hinreichend, = पर्याप्त H. an. Halâj. 2,171. — 5) versehen mit: कुमुमैरुपसंपन्ना (नदी) R. 2,95,12. गुणैः 1,7,5. मङ्गलैः 2,25,42. वर्णाश्रमोपसंपन्न M. 4,68. कुलशीलो° MBh. 3,2426. — 5) heimgegangen, gestorben H. 373. H. an. (hier ist मृते st. मृतो zu lesen). Halâj. 3,7. श्रोत्रिये तूपसंपन्ने त्रिरात्रमशुचिर्भवेत् M. 5,81. Kull. erklärt उपसंपन्ने durch मैत्रादिना तत्समीपवर्तिनि तद्गृहवासिनि und ergänzt संस्थिते gestorben aus dem vorangehenden Çloka. geschlachtet, geopfert AK. 2,7,26. — Vgl. उपसंपत्ति. — caus. 1) herbeischaffen, verschaffen, zuführen: घृतं श्वेतानि माल्यानि समिधश्चैव सर्पपान् । उपसंपादयामास R. 2,25,26. अस्ति नः कोपनिचयो महानविदितस्तव । तमहं वेद नान्यस्तमुपसंपादयामि ते ॥ MBh. 5,4630. — 2) bei den Buddhisten in den Stand der Priester aufnehmen, Jmd der Priesterweihe theilhaftig machen: स आयुष्मता शारिपुत्रेण प्रव्राजित उपसंपादित आगमचतुष्टयं च ग्राहितः Burn. Intr. 48; vgl. उपसंपदा bei Köppen, I, 335. 374.

2. पद् (= 1. पद्) oder पाद् m.; sg. पाद् (daneben पद् H. 616, Sch.), पादम्, पदा u. s. w.; du. पादौ, पद्भ्याम्, पदोः; pl. पादः, पदः u. s. w. P. 6,1,63. 4,130. Vop. 3,39. 145. 146. Die acc. पादम् und पादौ können auch auf पाद् zurückgeführt werden, gehören aber in der vedischen Sprache zu पद्. Am Ende adj. compp. P. 5,4,138.40. im fem. °पद् (°पाद्) und °पदी 4,1,8. Vop. 4,17. °पदी P. 5,4,139. m. 1) Fuss AK. 2,6,2,22. H. 616, Sch. मृहानं चिदद्रिं नि क्रमीः पदा RV. 1,51,6. उर्व्याः पदो नि दधाति सानौ 146,2. 3,54,11. यं ते श्येनः पदाभरत् 8,71,9. अधः सपत्ना मे पदोरिमे सर्वे अभिष्ठिताः 10,166,2. AV. 3,7,2. 4,14,9. पद्भ्यां प्रति तिष्ठतु 5,30,13. 10,1,21. 11,8,14. Muṇḍ. Up. 2,1,4. मन्हर्न इयेम पत्सु RV. 8, 57,9. VS. 9,8. 4,19. 23,20. समीचो देवाये पशुः पदो करेत् Çat. Br. 3,8, 2,27. 2,1,4,24. Ait. Br. 2,6. उभयतःपात्पुरुषः 5,38. — पादम् M. 6,46. पदा 4,207. 11,43. 183. Jâǵn. 1,155. MBh. 2,2374. 4,461. Mârk. P. 14,59. 51,91. 77,29. पादौ M. 2,71. 4,53. 65. 5,142. 8,125. Jâǵn. 1,207. पद्भ्याम् Pañkat. 260,13. केचिद्दृतैः करैः केचित्केचित्पद्भ्यां (du.!) हता मुनेः MBh. 3,2543. कथं पद्भ्यामिह प्राप्तो zu Fuss R. 1,48,4. Sây.

4, 20. Kathâs. 42, 52. Mârk. P. 23, 90. पद्भिः Bhâg. P. 3, 16, 22. पद्भिरेव गमिष्यामः *zu Fuss* MBh. 3. 10853. मुखबाहूरुपज्जानाम् M. 1, 87. 10, 45. श्रीविष्णुपदी (als Beiw. von तुलसी) Bhâg. P. 2, 3, 23 übersetzt Burnouf durch *qui s'attache aux pieds du divin* Vichṇu. Vgl. पच्छस्, पज्ज, पत्काषिन्, पत्तस्, पत्ति, अपद्, अष्ट°, अष्टा°, उत्तान°, गूढ°, घृतपदी, चतुष्पाद्, त्रि°, द्वि°, नव°, 1. निष्पद्, पञ्च°, पारावतपदी, पुरु°, विघनत्पद्, शिति°, सहस्र°, सपदि u. s. w. Im *instr. pl.* erscheint ṚV. 4, 2, 14. 38, 3. 5, 64, 7. 10, 79, 2. 99, 12 und VS. 23, 13 die Schreibung पड्भिः, während AV. 3, 7, 2. 4, 11, 10. 14, 9. 19, 6, 2 die regelmässige Form steht. Vgl. पड्गृभि, पड्बीश. Dagegen scheint पड्भिः in der folgenden Stelle auf पश् (etwa *Blick* oder *Auge*) zurückzugehen: अधा स्वं दृश्यां अग्न एतान्पड्भिः पश्येरद्भुताँ अर्य एवैः ṚV. 4, 2, 12. Vgl. Nir. 5, 3, wo diese Form von einem aus पा oder स्पश् oder स्पर्श् abgeleiteten Nomen hergeleitet wird. — 2) *Schritt* (s. पद्): एकेन हि पदा कृत्स्नां पृथिवीं स (विष्णु) ऽध्यतिष्ठत । द्वितीयेनाव्ययं व्योम द्यां तृतीयेन राघव ॥ R. 1, 31, 19 (32, 14 Gorr.). — 3) *Viertel* (vgl. पाद): त्रिभिः पद्भिर्द्यामरोहत्पादस्येहाभवत्पुनः AV. 19, 6, 2. चतुर्धा भूतानि प्रविशति । अग्निं पदा मृत्युं पदादित्यं पदात्मन्येवास्य चतुर्थः पादः परिशिष्यते Çat. Br. 11, 3, 2, 3.

3. पद्, पदति v. l. für त्रद् *fest stehen* (स्थैर्ये) Vop. in Dhâtup. 3, 14.

पद (von 1. पद्) n. (m. in der Bed. *Strahl*); euphonisches Verhalten eines vorangehenden gen. P. 8, 3, 53. 54. am Ende eines adj. comp. f. आ. Ableitungen von *Zusammensetzungen*, die auf पद auslauten, P. 4, 2, 60, Vârtt. 8. 1) *Tritt, Schritt*: त्रीणि पदा वि चक्रमे विष्णुः ṚV. 1, 22, 18. 154, 3. धीरासः पदं कवयो नयन्ति 146, 4. सजोषा धीराः पदैरनु ग्मन् 65, 2 (1). य इन्द्रे चिद्रास्पदेभ्यः 8, 2, 39. 9, 73, 4. 10, 46, 2. Çat. Br. 1, 1, 2, 13. 3, 3, 1, 34. Âçv. Gṛhj. 1, 7. AV. 6, 76, 3. सप्तमे पदे M. 8, 227. Hariv. 736. 12202. 12203. 12209. 14232. fg. N. 14, 11. 12. कतिचिदेव पदानि गत्वा Çâk. 45. अस्मिन्नत्यन्ततनतोन्नतभूमिभागे मार्गे पदानि खलु ते विषमीभवन्ति 90. Varâh. Bṛh. S. 52, 98. Sâh. D. 68, 15. द्वैतकम् — गृहं प्रति पदम् Spr. 343. पदात्पदं चलितुम् (विचलितुम्) *sich einen Schritt vom Platze fort bewegen* Arǵ. 4, 39. MBh. 3, 2614. 12167. 4, 754. Pańkat. 214, 18. पदमेकमपि चलितुं न शक्नोमि 10. शरीरासामर्थ्यान्न कुत्रचित्पदमपि चलितुं शक्नोति 69, 3. इति कतिचित्पदानि ददाति *macht einige Schritte* (zum Fortgehen) Mṛkkh. 63, 12. पदे पदे *bei jedem Schritte, auf Schritt und Tritt, überall, bei jeder Gelegenheit* Indr. 5, 9. Spr. 34. 403. Ṛt. 1, 5. Kathâs. 4, 69. 32, 164. 44, 74. Râǵa-Tar. 2, 135. मध्यमं त्रैविक्रमं पदम् Vishṇu's *mittlerer Schritt* so v. a. *der Luftraum* R. 6, 15, 24. पितुः (विष्णोः) पदं मध्यमुत्पतन्ती Vikr. 19. आत्मनः (विष्णोः) शब्दगुणं गुणज्ञः पदं विमानेन विगाहमानः Ragh. 13, 1; vgl. विष्णुपद. — 2) *Fusstapfe* (H. an. 2, 229. Med. d. 8), *Spur* überh.: यस्य त्री पूर्णा मधुना पदानि ṚV. 1, 154, 4. 5. वेदा यो वीनां पदम् 25, 7. 105, 1. त्रीणि पदान्यश्विनोराविः सन्ति 8, 8, 23. TS. 6, 1, 8, 1. Çat. Br. 1, 8, 1, 7. 3, 3, 1, 1. fgg. अश्वस्य 2, 1, 4, 24. 12, 4, 1, 4. यथा ह वै पदेनानुविन्देत् 14, 4, 2, 18. AV. 2, 12, 8. 10, 4, 7. Jâǵn. 2, 266. R. 2, 42, 14. 3, 68, 45. 47. Çâk. 190. Megh. 12. MBh. 3, 17307. शकुनानामिवाकाशे मत्स्यानामिव चोदके । पदं यथा न दृश्येत तथा ज्ञानविदां गतिः ॥ 12, 6763. (सीतायाः) इयेष पदमन्वेष्टुं चारणाभ्यर्चिते पथि (d. i. आकाशे) R. 5, 3, 1. यथा नयत्यसृक्पातैर्मृगस्य मृगयुः पदम् । नयेत्तथानुमानेन धर्मस्य नृपतिः पदम् ॥ M. 8, 44. विष्णोस्त्रीणि पदानि scheint *ein best. Gestirn* zu bezeichnen, wird aber als *der Zwischenraum zwischen den Augenbrauen* gedeutet; vgl. u. ध्रुव 2, e. विष्णोः पदम् N. einer best. Localität R. Gorr. 2, 70, 18. नखपद *die Spur eines Fingernagels* Megh. 36. Kâdamb. 35. नखरपद° dass. Megh. 94. दशन° *die Spur der Zähne, Bisswunde* Gît. 8, 6. कुठारव्रणपद so v. a. *Narbe* H. 463. व्रण° Spr. 43. पदमनुविधेयं महताम् so v. a. *man soll in die Fusstapfen der Ausgezeichneten treten* Bhartṛ. 2, 61. — 3) *Zeichen, Merkmal* AK. 3, 4, 16, 96. Verz. d. Oxf. H. 184, b. Med. MBh. 3, 12474. 12477. 12479. प्रियाप्रियेषु साम्येन क्षमा हि ब्रह्मणः पदम् Kathâs. 28, 37. तेजस्पदं मणिमयं च हलं शिरोभ्यः Bhâg. P. 1, 15, 14. — 4) *ein best. Längenmaass, zwölf* oder *fünfzehn Fingerbreiten*, oder 1/2, 1/3, 2/7 eines Prakrama Kâtj. Çr. 16, 8, 21. Schol. zu Kâtj. Çr. 687, 7. 688, 4. अरत्निपदप्रक्रमाः Kauç. 85. Kâtj. Çr. 8, 3, 14. 17, 3, 14. — 5) *Standort, Ort, Stelle; Heimathsort; Stelle* so v. a. *Amt, Würde, Rang* AK. 3, 4, 16, 96. H. 988. H. an. Med. (= स्थान und प्रदेश). अस्मिन्पदे परमे तस्थिवांसम् ṚV. 2, 35, 14. प्रिया पदानि पश्वो नि पाहि 1, 67, 7 (3.) प्रिया दिवस्पदा 9, 12, 8. सप्तुः 8, 38, 7. देवस्य 91, 15. 6, 1, 4. मरीचीनां पदमिच्छन्ति वेधसः 10, 177, 1. देवानामेना निहिता पदानि 1, 164, 5. निहितं पदं वेः 7. 3, 7, 7. 10, 5, 1. पदं न गोरपगूळ्हं विविद्वान् 4, 5, 3. इळः 2, 10, 1. 3, 23, 4. 29, 4. AV. 7, 27, 1. अनिक्रामन्तो दुरिता पदानि 12, 2, 28. अग्नेः 6, 76, 2. — अधो ऽधो गङ्गेयं पदमुपगता Bhartṛ. 2, 10. भ्रामयित्वा पदात्पदम् Hariv. 16028. पदात्पदममुञ्चन्तो *den Fuss nicht von der Stelle entfernend* Vid. 277. पदात्पदं चलितुम् (विचलितुम्) *sich einen Schritt vom Platze fortbewegen* Arǵ. 4, 39. MBh. 3, 2614. 12167. 4, 754. Pańkat. 214, 18. न चचाल पदात् Bhâg. P. 9, 4, 47. 6, 5, 43. पृथु देहि पदं मह्यम् 8, 24, 20. पदमङ्घ्रेर्वेगाक्रान्ते Spr. स्वयं गुणा°. मेखला° Kathâs. 5, 32. (स तं) नभसा निन्ये वैद्याधरं पदम् 26, 241. तीर्थपदः पदानि Bhâg. P. 3, 1, 17. ब्रह्माप्नोति परं पदम् M. 12, 125. 6, 75. Kathop. 3, 7. Bhag. 15, 5. आन्वीक्षिकीषु परं पदमीहमानाः Varâh. Bṛh. S. 19, 1. यज्ञभागभुजां मध्ये पदमालम्बिषा त्वया Kumâras. 6, 72. पदानि क्रतुतुल्यानि भग्नेषानिवर्तिनाम् Jâǵn. 1, 324. अन्वशासत् — पितृपैतामहं पदम् MBh. 1, 4079. अध्यास्व चिररात्राय पितृपैतामहं पदम् Sâv. 7, 7. भगवत्या प्राश्निकपदमध्यासितव्यम् Mâlav. 13, 14. प्राजापत्य Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 314. स हि राज्यं पदमैन्द्रमाह Ragh. 2, 50. गुरु° 18, 50. अपदस्थान्पदे तिष्ठन् MBh. 1, 5793. पदस्थ R. 6, 12, 7. Kathâs. 4, 119. यान्त्येवं गृहिणीपदं युवतयः Çâk. 93. स्थाने स्थिता गृहिणीपदे 94. युवतयो यान्ति राज्ञीपदम् Varâh. Bṛh. S. 68, 10. महादेवी° Vid. 11. गण° Megh. 56. तत्पदे — सुग्रीवं संन्यवेशयत् Ragh. 12, 58. ततः त्वत्तनयमेव पारमेष्ठ्ये पदे निवेशयामि Prab. 16, 5. उत्तम° Pańkat. 16, 20. साध्य° Hit. IV, 12. अत्युच्च° Kathâs. 17, 135. निवेश्य स्वपदे सुतम् 22, 58. विद्याधरी° 26, 243. 34, 89. तत्पदे चापरं कृत्वा 43, 128. मन्दं मन्दं रचयति पदम् (zugleich *Versglied*) Bhartṛ. 3, 18. Râǵa-Tar. 4, 117. °च्युत Bhâg. P. 7, 1, 32. 8, 22, 3. पदाद्भ्रष्टः Vop. 5, 20. साचिव्य° Pańkat. 103, 3. तनयम् राज्यपदे ऽभ्यषिञ्चत् Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 7, Çl. 19. च्युतमसि (अङ्गुलीय) लब्धपदं यदङ्गुलीषु eig. und übertr. Çâk. 138. घनाभिनिविष्टपदम् — शापम् Ragh. 9, 82. (वचः) तदलब्धपदं हृदि शोकघने 8, 90. विनाप्यर्थैर्धीरः स्पृशति बहुमानोन्नतिपदम् Hit. 1, 167. अरिसुन्दरीणां शोकार्णवोदयनिदानपदं प्रपेदे Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 505, Çl. 15. पदमातन् *sich ausbreiten, Platz greifen*: प्रियपुरतो युवतीनां तावत्पदमातनोतु हृदि मानः Bhartṛ. 1, 32. पदे कर् (पदे कृत्वा und पदेकृत्य) wohl *anstellen*

P. 1,4,76. Vop. 15,5. — 6) *Gegenstand* (der Geringachtung, des Streites u. s. w.); = वस्तु AK. 3,4,16,96. H. an. (एकवस्तु?). Med. *Veranlassung, Grund* (vgl. आस्पद, स्थान : तदा पराभवपदं भविष्यसि Çuk. in LA. 43,9. परिभूतेः परं पदम् Pankat. II, 105. के वा न स्युः परिभवपदं निष्फलारम्भयत्नाः Megh. 55. संदेहपदेषु (= संदेहविषयेषु Schol.) वस्तुषु so v. a. *dem Zweifel unterworfen, zweifelhaft* Çák. 21. पदान्यष्टादशैतानि व्यवहारस्थिताविह M. 8,7. Jágń. 2,5. Mṛkkh. 140,18. विवादपदनिर्णीतम् P. 1,3,23, Sch. भूमिर्मित्रं हिरण्यं च विग्रहस्य पदत्रयम् Pankat. I, 257. संपदः पदमापदाम् Spr. 643. अविवेकः परमापदां पदम् Hit. IV, 97. किमिति जगतां विस्मयपदम् Spr. 851. ईहापरमयोर्नृणां पदानि Bhág. P. 7,13,20. वस्त्वेकैकमपीह वाञ्छितफलप्राप्तेः पदम् Ratnáv. 2,21. = अपदेश P. 6,2,7. AK. 3,4,28,218. Trik. 3,3,207 (s. Corrig.). H. an. Wird vom Schol. zu P. durch व्याज *ein vorgeschützter Grund, Vorwand* erklärt; hierzu folgendes Beispiel ebend.: मूत्रपदेन, उच्चारपदेन (das vorangehende Wort bewahrt seinen Accent) प्रस्थितः, welches wohl auch einfach *um sein Wasser abzuschlagen u. s. w.* bedeuten könnte. — 7) *Fach* Varáh. Bṛh. S. 32, 48. 55. द्विपद, त्रिपद *zwei, drei Fächer einnehmend* 50. अष्टाष्टकपदं कृत्वा *in 64 Fächer eintheilen* 55. चतुष्पद, अर्धपद ebend. अष्टापदपदालेख्यै रम्यामालिखितामिव *Feld eines Schachbrettes* R. 1,5, 12. *Parcelle eines Landstücks* Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 543, 1 v. u. 544, 1. fgg. ग्रामपदैः 7,26, Çl. 10. — 8) *Fuss* (vgl. 2. पद्, पाद) AK. 3,4,16,96. H. 616 (m., nach den Scholl. auch n.). H. an. Med. यथा हस्ती हस्तिन्याः पदेन पदमुद्युजे AV. 6,70,2. पदस्नातस्य पृथक्पादेषु पूपान्निदधाति Kauç. 64. स्तेये च श्वपदं (auf der Stirn) कार्यम् M. 9,237. Vivádak. 44,2. ऊनपद Bhág. P. 1,16,35. पदेन *zu Fuss* Journ. of the Am. Or. S. 7,11, Çl. 40. पदमुखस्पर्श Megh. 61. सनूपुररवैः पदैः — अङ्गनाभिः Ragh. 16, 56. ब्रह्मादिसेवितपदाम् — दुर्गाम् Verz. d. Oxf. H. 167, a, 6. अन्तिकं मातुः प्रस्खलद्भिः पदैर्ययौ Vid. 155. Kathás. 42,3. शिखरेषु पदं न्यस्य Megh. 13. अपथे पदमर्पयन्ती Ragh. 9,74. सर्वेषां बलिनां मूर्ध्नि मयेदं निहितं पदम् MBh. 2,1403. मानिनां बलिनां राज्ञां मध्ये वै दर्शितं पदं 1405. रामेण निहितं मेने पदं दशसु मूर्धसु Ragh. 12,52. मा निधाः पदं पदव्यां सगरस्य संततेः 3,50. अप्रगल्भपदन्यासे (doppelsinnig) Spr. 170. पदं हि सर्वत्र गुणैर्निधीयते so v. a. *Eindruck machen* Ragh. 3,62. जनपदे न गदः पदमादधौ 9,4. Sehr beliebt ist die Verbindung पदं कर् *den Fuss setzen auf, betreten:* पदं कृत्वाश्मनि Jágń. 3,13. Hariv. 4118. को वा न पदमपथे ऽकार्यत मया Prab. 8,4. शान्ते करिष्यसि पदं पुनराश्रमे ऽस्मिन् Çák. 95. मूर्ध्नि पदं कर् *den Fuss auf's Haupt setzen* so v. a. *besiegen, übertreffen:* राज्ञो मूर्ध्नि पदं कुरु Kathás. 20,130. पतिव्रतानां सर्वासां यया मूर्ध्नि कृतं पदम् 39,222. हृदये (चित्ते) पदं कर् *sich des Herzens, des Geistes ganz bemächtigen:* निर्विण्णस्य पदं करोति हृदये तस्य स्वतन्त्रस्पृहा Spr. 528. Rága-Tar. 6, 293. तावज्ज्ञानवतां चित्ते विवेकः कुरुते पदम् Dhúrtas. 84,10. पदं कर् bedeutet auch *sich mit Jmd* (loc. oder acc. mit प्रति) *einlassen, sich zu schaffen machen mit:* धर्मेणापि पदं शर्वे कारिते पार्वतीं प्रति Kumáras. 6,14. im Prâkrit: कामो दाणिं सकामो होदु । जेण असच्चसंधे जणे मुग्धहिअआ सही पदं कारिदा Çák. 47,6. fg. आकिदिविसेसे आअरो (आदरो) पदं करेदि Málav. 6,12. Daher पद = व्यवसिति, व्यवसाय AK. 3,4,16,96. H. an. Med. — 9) m. *Strahl* (schliesst sich an die Bed. *Fuss* an) Med. — 10) *Versglied, Versviertel* Med. Ṛv. 1,164,23. 45. AV. 9,10,19. VS. 19,25. एकादशाक्षराणि पदानि Ait. Br. 1,6. 10. 17. 3,8. 11. 18. 6,10. पदावग्राहम् 33. 35. Çáñkh. Br. 22,1. 5. Láṭj. 1,6,1. 2,7,11. मन्दं मन्दं रचयति पदम् (zugleich *Stellung*) Bhartṛ. 3,18. Çíç. 63. Málav. 77. Megh. 84. 101. अप्रगल्भपदन्यासे (doppelsinnig) Spr. 170. — 11) *Wort*, = शब्द Trik. 3,3,207. H. an. Med. = सुप्तिङन्त, त्याद्यन्तक, विभक्त्यन्त P. 1,4,14. H. 242. H. an. अर्थः पदम् VS. Prát. 3,1. अक्षरसमुदायः पदम् 8,50. अक्षरं वा 51. वर्णाः पदं प्रयोगार्हानन्वितैकार्थबोधकाः Sáh. D. 9. Çat. Br. 10,2,6,13. 11,5,6,9. अर्धर्चं वा पादं वा पदं वा वर्णं वा Çáñkh. Br. 26,5. Kaṭhop. 2, 15. Ṛv. Prát. 10,2. 11,8. 13,7. VS. Prát. 1,98. 146. 151. 166. 2,1. जगुः कलपदाक्षरम् (गीतम्) R. 1,9,24. उदारवृत्तार्थपदैः (श्लोकशतैः) 2,45. विचित्रार्थपद (आख्यान) 4,28. स्पष्टाक्षरपदा (वाणी) Hariv. 14098. लुप्तवर्णपदं ग्रस्तम् AK. 1,1,5,20. Ragh. 8,76. Kumáras. 4,9. ad Çák. 69,2. Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 305. Amar. 43. हरेर्नामपदैः हृदाहृतैः Bhág. P. 6,2,11. ब्रह्मसूत्रपदैः Bhag. 13,4. दिव्यं मल्लपदं महत् Hariv. 9618. MBh. 13,4576. H. 11. 71. पैदवत् Ṛv. Prát. 1, 15. Bei Pâṇini (vgl. übrigens auch पदपाठ) heisst vor gewissen Suffixen auch das Thema पद, weil es vor diesen dieselben euphonischen Veränderungen erfährt, denen ein fertiges Wort vor einem andern fertigen Worte unterworfen ist, P. 1,4,15. fgg. Nach Trik. 3,3,207. H. an. und Med. ist पद auch = वाक्य *Rede*. — 12) *abgekürzt für* पदपाठ Ṛv. Prát. 4,35. 11,1. VS. Prát. 4,17. 20. AV. Prát. in Ind. St. 4,281. Karaṇavjúha ebend. 3,269, 6. Schol. zu VS. Prát. 1,34. 118. 3,129. (ऋग्वेदः) पदक्रमविभूषितः MBh. 13,4107. 1,2880. 2883. Hariv. 14060. 14074. पदवत् Upal. 4,12. — 13) *die Periode einer arithmetischen Progression* Colebr. Alg. 51. 52. — 14) *Quadratwurzel* Súrjas. 1,59. 3,16. 31. 36. 37. 4,12. 22. 5,6; vgl. Colebr. Alg. 363. — 15) *Quadrant* Súrjas. 2,29. 30. 3,41. 11,7. 8. — 16) वसिष्ठस्य पदम् N. eines Sâman Ind. St. 3,233. — 17) *Schutz*, = त्राण AK. 3,4,16,96. H. an. Med. — Vgl. अ°, अज°, अनु°, आश्रम°, उत्तर°, एक°, काञ्ची°, क्रौञ्चपदा (°पदी gehört zu 2. पद्), गोष्पद, जन°, त्रि°, दुष्पद, द्रु°, द्वि°, नख°, निष्पद, पञ्च°, पूर्व°, प्राक्पद, प्रोष्ठ°, मध्यम°, यज्ञ° u. s. w.

पदक (von पद) 1) n. a) *Schritt:* इतः प्रभृति पातव्यं पदकं पदकं शनैः *Schritt vor Schritt* MBh. 13,2789. — b) *Stellung, Amt:* व्याख्यातृपदकं चक्रे स तस्मिन्सुरमन्दिरे Rága-Tar. 5,29. — 2) adj. proparox. *mit dem* Padapâṭha *vertraut* gaṇa क्रमादि zu P. 4,2,61. Vop. 7,15. — 3) m. a) = निष्क Çabdârthakalpat. bei Wils. *eine Art Halsschmuck* (देवपदचिह्नादियुक्तत्वात्) ÇKDr. — b) N. pr. eines Mannes; pl. *seine Nachkommen* gaṇa यस्कादि zu P. 2,4,63. — 4) f. पदिका s. त्रि°, द्वि°.

पदकार (पद + 1. कार) m. *der Verfasser des* Padapâṭha P. 3,2,23. Mahîdh. zu VS. 7,10. 10,28. Schol. zu VS. Prát. 3,57. 5,41.

पदकाल (पद + काल) m. nach Weber = पदपाठ Schol. zu VS. Prát. 1,120.

पदकृत् (पद + कृत्) m. = पदकार Ind. St. 3,396.

पदक्रम (पद + क्रम) 1) m. *eine Reihe von Schritten:* चित्रपदक्रमम् *in gutem Schritte* Wilson u. d. W. — 2) *eine Reihe von Versvierteln:* संस्कृतं मधुरं चैव समाक्षरपदक्रमम् (काव्यम्) R. Gorr. 1,3,58. — 3) *eine eigenthümliche Lese- und Schreibweise des* Veda (s. u. क्रम 8.) TS. Prát. 2,12. gaṇa उक्थादि zu P. 4,2,60. पदक्रमलक्षण Ind. St. 1,470. — 4) m. pl. *der* Pada- *und die verschiedenen* Krama-pâṭha: ऋचो

बल्ह्रचमुख्यैश्च प्रेर्यमाणाः पद्क्रमैः MBH.1,2880. संहिताम् — पद्क्रमयुताम् 2883. ऋग्वेदः पद्क्रमविभूषितः 13,4107. चतुर्वेदाः सरहस्यपद्क्रमाः HARIV. 14074. °विद् 14060.

पद्क्रमक (wie eben) n. *der* Pada- *und* Krama-pâṭha P.2,4,5,Sch.

पद्ग (पद् + 1. ग) adj. subst. *zu Fusse gehend, Fussgänger, Fussknecht* P. 6,3,52. AK. 2,8,2,34. H. ç. 106. HALÂJ. 2,295.

पद्गति (पद् + ग°) f. *Gang, Art und Weise zu gehen* PAÑKAT. ed. orn. 1, 216.

पद्गोत्र (पद् + गोत्र) n. *das einer bestimmten Wortklasse vorstehende Geschlecht* (भारद्वाजकमाख्यातम्, भार्गवं नाम, वासिष्ठ उपसर्गः, निपातः काश्यपः) VS. PRÂT. 6,58. fgg. — Vgl. पद्देवता.

पद्चतुरूर्ध्व (पद् - च° - ऊर्ध्व) *ein best. Metrum, in dem jedes nachfolgende* Pada *um 4 Silben wächst*, COLEBR. Misc. Ess. II, 165 (VII, 3).

पद्चन्द्रिका (पद् + च°) f. *der Mondschein für die Wörter*, Titel eines von Râjamukuṭa verfassten Commentars zum AK. COLEBR. Misc. Ess. II, 18. 54.

पद्च्छेद (पद् + छेद) m. *Worttrennung* (beim Sprechen) ÇIKSHÂ in Ind. St. 4,270.

पद्जात (पद् + जात) n. *Wortklasse* ṚV. PRÂT. 12,5. AV. PRÂT. 1,1.

पद्ज्ञ (पद् + ज्ञ) adj. *ortskundig, die Heimath kennend:* येना नः पूर्वे पितरः पद्ज्ञा अर्चन्तो अङ्गिरसो गा अविन्दन् ṚV. 1,62,2. 3,53,2. पद्ज्ञा स्थ रमतयः AV. 6,75,2.

पद्ज्योतिस् (पद् + ज्योतिस्) n. Titel einer Schrift Ind. St. 3,270.

पद्ञ्जल m. N. pr. eines Mannes; pl. *seine Nachkommen* gaṇa उपकादि zu P. 2,4,69. — Vgl. पतञ्जल.

पद्ता (von पद्) f. *die ursprüngliche Wortform:* अतीत्य तेषां पद्तां प्रदर्शयेत् ṚV. PRÂT. 11,14. 17.

पद्त्व (wie eben) n. *das Wort-Sein* AV. PRÂT. 4,98. P. 1,2,45, Sch.

पद्त्रा *Schuh* H. ç. 154. Wohl eine fehlerhafte Form.

पद्देवता (पद् + दे°) f. *die einer bestimmten Wortklasse vorstehende Gottheit* (सौम्यमाख्यातम्, नाम वायव्यम्, आग्नेय उपसर्गाः, निपातो वारुणाः) VS. PRÂT. 6,61. fgg. — Vgl. पद्गोत्र.

पद्न nom. ag. von 1. पद् P. 3,2,150.

पद्निधन (पद् + नि°) adj. *am Ende jedes Versviertels das* Nidhana *habend*, von einem Sâman LÂṬJ. 6,11,4. PAÑKAV. BR. 8,4,10. 10,10,1. 12,3.

पद्नी (पद् + 2. नी) adj. *der eines Andern Schritte lenkt, Führer:* पश्चादनुप्रयुङ्क्ते तं विद्वस्यं पद्नीरिव AV. 11,2,13.

पद्नीय (von 1. पद्) adj. *auf dessen Spur man zu kommen hat, auszumitteln* ÇAT. BR. 14,4,2,18. ÇAṄK. zu KAṬHOP. 2,15. Davon nom. abstr. °त्व n. ÇAṄK. zu BṚH. ÂR. UP. S. 246.

पद्नुषङ्ग (2. पद् + अ°) m. Pada- (*Versviertel-*) *Anhängsel* ÇAT. BR. 8,6,2,3. — Vgl. पदानुषङ्ग.

पद्न्यास (पद् + न्यास) m. 1) *das Niedersetzen des Fusses, Tritt, Fussspur; das Niederschreiben von Versvierteln, von Versen;* s. u. न्यास 1. — 2) *Asteracantha longifolia Nees.* (गोक्षुर) ÇABDAK. im ÇKDR. — Vgl. पादन्यास.

पद्पङ्क्ति (पद् + प°) f. 1) *eine Reihe von Fusstritten, — Fussspuren* ÇÂK. 56. VIKR. 79. VID. 286. PAÑKAT. 243,1. — 2) *ein aus fünf* Pada *mit je fünf Silben bestehendes Metrum* ṚV. PRÂT. 16,10. KHANDAS in Verz. d. B. H. No. 383. VS. 15,4. ÇÂÑKH. ÇR. 7,27,25. — 3) *eine nach dem Metrum benannte* Ishṭakâ KÂTJ. ÇR. 17,12,16. — 4) *eine Reihe von Worten:* कृतपद्पङ्क्तिरथर्वणेव वेदः KIR. 10,10.

पद्पद्धति (पद् + प°) f. *eine Reihe von Fussspuren, Fusstapfen, Fussspuren* VID. 287. — Vgl. पादपद्धति.

पद्पाठ (पद् + पाठ) m. *eine eigenthümliche Lese- und Schreibweise des* Veda, *bei der jedes Wort* (s. पद् 8 mit Berücksichtigung des gegen das Ende Bemerkten) *in seiner ursprünglichen Form ohne Rücksicht auf das nachfolgende oder vorangehende Wort gesprochen und geschrieben wird.* ROTH, Zur Lit. u. s. w. 85. Schol. zu VS. PRÂT. 1,156. 4,179.

पद्पूरण (पद् + पू°) adj. *zur Vollmachung des Verses dienend:* सीमिति परिग्रहार्थीया वा पद्पूरणा वा NIR. 1,7. — Vgl. पादपूरण.

पद्बन्ध (पद् + बन्ध) m. VJUTP. 120 wird im Tibet. durch *Schritt* wiedergegeben.

पद्भञ्जन (पद् + भ°) n. *Trennung der Wörter, Wortanalyse* H. 254. — Vergl. das folg. W.

पद्भञ्जिका (पद् + भ°) f. *ein Commentar, der die zusammengesetzten und zusammengeflossenen Wörter in ihre Bestandtheile zerlegt*, H.256.

पद्मञ्जरी (पद् + म°) f. Titel eines Commentars des Haradattamiçra zur Kâçikâvṛtti (COLEBR. Misc. Ess. II, 38. 40. Verz. d. Oxf. H. 161, *b*. 162, *b*. Schol. zu P. 8,4,54) und des Lokanâtha zum Amarakosha (COLEBR. Misc. Ess. II, 37). — Verz. d. Oxf. H. 113, *a*.

पद्माला (पद् + मा°) f. *Zauberworte, Zauberspruch* (*Wortkranz*): पद्मालां महाविद्यां सर्वदेवनमस्कृताम्। याचयामि सुरेशानमुमादेहार्धधारिणम् ॥ DEVI-P. 9 im ÇKDR.

पद्योपन (पद् + यो°) 1) adj. f. ई *den Schritt hemmend:* कूदी AV. 5, 9,12. — 2) n. *Fussfessel* AV. 12,2,29.

पद्वाय (पद् + वाय) adj. so v. a. पद्वी. अग्निर्वै नः पद्वायः सोमो दायाद उच्यते AV. 5,18,14. अह्नं पद्वायं ब्राह्मणो ऽधिपतिः 12,5,4.

पद्विग्रह (पद् + वि°) m. wohl *das Auseinanderhalten —, das Trennen der Wörter:* (स्ववंशचरितम्) छन्दोभिर्वृत्तसंजातैः समासैश्च सविस्तरैः। लघुभिर्मधुराभाषैर्ग्रथितं पद्विग्रहैः ॥ HARIV. 11563. — Vgl. पादविग्रह und पद्संधि.

पद्विच्छेद (पद् + वि°) m. dass. VS. PRÂT. 1,156. Schol. zu 4,141.

पद्विद् (पद् + विद्) adj. *ortskundig* und dann überh. *vertraut mit Etwas* (gen.): तस्यैव (d. i. मन्त्रिम्नः) स्यात्पद्वित् ÇAT. BR. 14,7,2,28.

पद्वी (पद् + वी, vgl. ṚV. 1,48,6; nach UǴǴVAL. zu UṆÂDIS. auch पद्वि) 1) m. *Anführer, Wegweiser, Vortreter:* पद्वीः कवीनाम् ṚV. 3,5,1. 9,96,6. 18. इनो वामन्यः पद्वीरदब्धः 7,36,2. 3,31,8. अग्रपुर्वः पद्व्यो धियंधास्तस्थुः 1,72,2. अघ्न्ये पद्वीर्भव ब्राह्मणस्याभिशस्त्या AV. 12,5,58. Vgl. पद्वाय. — 2) f. nom. °वी *Weg, Pfad* AK. 2,1,15. 3,4,25,90. H. 983. HALÂJ. 2,105. शीघ्रं पद्वीं चराधम् DRAUP. 6,19. यस्यार्जुनः पद्वीम् — याति MBH. 5,653. RÂǴA-TAR. 3,295. आ गवाक्षादलक्ताङ्का पद्वीं ततान RAGH. 7,7. जगृहुस्तस्य चित्तज्ञाः पद्वीं हरिराजसाः 15,99. मा निधाः पदं पद्व्यां सगरस्य संततेः 3,50. उत्सुका पद्वीमस्य द्रष्टुम् KATHÂS. 34,217. AMAR. 71. पयसः so v. a. *Kanal* AK. 1,2,3,34. पवन° MEGH. 8.

जलधरपदवीमिवाप्य धूमः Prab. 12, 16. घन° Kir. 5, 24. साधुपदवीं सेवस्व Bhartr. 2 70. अनुयाहि साधुपदवीम् Spr. 1031. संसार तव निस्तारपदवी न दवीयसी Bhartr. 1,68. मोक्ष° der Weg zur Erlösung Dhûrtas. 85,9. अर्थपदवीं गम् den Weg des Nutzens gehen so v. a. seinen Vortheil wahrnehmen Bhâg. P. 7,7,9. नासाभ्येति तिलप्रसूनपदवीम् den Weg betreten so v. a. nachahmen, ähnlich sein Gît. 10, 14. नैवास्माकं नयनपदवीं श्रोत्रमार्गं गतो वा Spr. 401. शूद्रादीनां तु न (so ist zu lesen) चक्षुःश्रोत्रपदवीमुपयास्यति Vishnu-P. in Verz. d. Oxf. H. 58,b,4. स्मरणपदवीं (v. l. स्मृतिविषयतां) ते ऽपि गमिताः so v. a. auch von denen ist nur die Erinnerung zurückgeblieben, auch die leben nur in der Erinnerung d. i. sind todt Bhartr. 3,49. हास्यपदवीं याति so v. a. wird zum Gegenstand des Gelächters Pañkat. 252, 5. सर्वगुणानुवादपदवीविद्योतनाचार्यक Dhûrtas. 67, 2. यौवनपदवीमारूढः so v. a. in's Jünglingsalter getreten Pañkat. 87, 14. विवेकपदवीं प्राप्य so v. a. nachgedacht habend Kathâs. 33, 81. वितर्कपदवीं नैवं ममारोहति so v. a. sich in Untersuchungen einlassen Prab. 116, 9. — b) Stellung, Amt: यापि ते पदवी दत्ता कृता रामेण सापि ते R. 3,27, 11. निशां माचिव्यपदवीं ममासादयिष्यामि Pañkat. 13, 4. अमात्यपदवीमाश्रित्य 26, 4. साचिव्यपदवीसमन्वित 58, 10. सिंहस्यामात्यपदवी प्रदत्ता 63, 22.

पदवीय (पद् + वीय) n. das Aufsuchen nach der Spur: यज्ञेन वाचः पदवीयमायन्तामन्वविन्दन्नृषिषु प्रविष्टाम् ṚV. 10,71,3.

पदवृत्ति (पद् + वृ°) f. der Hiatus zwischen zwei Wörtern im Satze ṚV. Prât. 2, 9. 12. 4, 27. Çâñkh. Çr. 12, 13, 6. — Vgl. पदान्त°.

पदव्याख्यान (पद् + व्या°) n. Worterklärung gaṇa ऋगयनादि zu P. 4, 3, 73.

पदशस् (von पद्) adv. Schritt vor Schritt, nach und nach, allmählich R. Gorr. 2, 87, 15.

पदश्रेणि (पद् + श्रेणि) f. eine Reihe von Fusstritten, Fussspuren: मार्जार° Kathâs. 33, 113.

पदष्ठीव (2. पद् + अष्ठीवत्) n. die Füsse und die Knie P. 5, 4, 77. Vop. 6, 3. — Vgl. ऊर्वष्ठीव u. ऊरु.

पदसंहिता (पद् + सं°) f. = पदपाठ Schol. zu VS. Prât. 2, 60. 4, 165.

पदसंघाट m. = पदसंघात m. P. 3, 2, 49, Vârtt. 3, Sch. पदसंघात das Zusammenrücken der (in der Saṁhitâ durch Refrainartige Wörter getrennten) Wörter Schol. zu VS. Prât. 4, 174.

पदसधातु (पद् + स°) n. N. einer Singweise Lâty. 7, 9, 10.

पदसंधि (पद् + सं°) m. die euphonische Verbindung der Wörter R. Gorr. 1, 3, 60.

पदसमूह (पद् + स°) m. 1) eine Reihe von Wörtern oder Versgliedern Schol. zu Gît. 1, 3. — 2) = पदपाठ VS. Prât. 4, 174.

पदस्तोभ (पद् + स्तोभ) Titel eines Werkes Ind. St. 1, 470. अष्टेडः, चतुरिडः, द्विरिडः, पदिडः पदस्तोभः und पदस्तोभम् (?), प्राजापत्यपाञ्चालाः पदस्तोभाः Namen von Sâman Ind. St. 3, 204, b. 216, a. 220, b. 241, a. 225, b.

पदस्थ (पद् + स्थ) adj. 1) auf den Füssen stehend so v. a. zu Fusse gehend: पदातयः R. Gorr. 2, 101, 36. — 2) in Amt und Würden stehend MBh. 5, 1399. R. 4, 18, 13. 6, 12, 7. अपदस्थ, पदे तिष्ठन् MBh. 1, 5793.

पदस्थान (पद् + स्थान) n. Fussspur Hariv. 1213.

पदस्थित (पद् + स्थित) adj. = पदस्थ 2. Kathâs. 4, 119.

पदाङ्क (पद् + अङ्क) m. Fussspur; °दूत der Bote der Fussspur (Kṛshṇa's) Titel eines Gedichts Z. d. d. m. G. 3, 300. vollständig abgedruckt in Haeb. Anth. 401—409.

पदाङ्गी (पद् + अङ्ग) f. eine best. Pflanze (s. हंसपदी) Râgan. im ÇKDr.

पदाङ्गुष्ठ (पद् + अङ्गुष्ठ) m. die grosse Zehe MBh. 5, 3704. — Vgl. पादाङ्गुष्ठ.

पदाति (2. पद् oder पद् + अति gehend von अत्) Uṇâdis. 4, 131. P. 6, 3, 52 (vgl. Vârtt. 2). m. Fussgänger, Fussknecht AK. 2, 8, 2, 34. H. 498. — Vgl. पदाति.

पदात m. dass. H. ç. 106. Halâj. 2, 295. Çabdar. im ÇKDr. पदातान् MBh. 6, 4711. पदाताभ्याम् Hariv. 5914. ते साश्वरथपदाताः (Anfang des Çloka) R. 1, 56, 7 (56, 7 Gorr.). इति पदातपौधाश्च (Anfang des Çloka) 2, 91, 58. An den beiden letzten Stellen verlangt das Versmaass die Form पादात, an den beiden ersten Stellen könnte eben so gut पादा° oder auch पदातीन्, पदातिभ्याम् stehen. Aller Wahrscheinlichkeit nach eine falsche Form.

पदाति (2. पद् oder पद् + अति gehend von अत्) Uṇâdis. 4, 131. P. 6, 3, 52 (vgl. Vârtt. 2). 1) adj. zu Fusse gehend, zu Fusse seiend; m. Fussgänger, Fussknecht AK. 2, 8, 2, 34. H. 497. Halâj. 2, 295. स्वयं तु रथेन यातीः । उपाध्यायं पदातिं गमयति P. 8, 1, 60, Sch. ततस्ते दक्षिणां तीरमन्वगच्छन्पदातयः MBh. 4, 142. 5, 2460. R. 2, 33, 5. 3, 36, 1. Ragh. 12, 84. 13, 66. पश्चाशादिर्कृधैरेव षड्गुणैश्च पदातिभिः MBh. 3, 3031. Hariv. 5093. R. 1, 55, 4. Suçr. 2, 79, 10. Ragh. 7, 34. Râga-Tar. 5, 424. Spr. 200, v. l. Vet. in LA. 28, 18. Madhus. in Ind. St. 1, 21, 7 v. u. °जन MBh. 3, 2544. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Ganameǵaja MBh. 1, 3746.

पदातिक (von पदाति) m. Fussknecht H. 497. Halâj. 2, 296. Çabdar. im ÇKDr. Am Ende eines adj. comp. (f. आ): पत्तिः पञ्चपदातिका AK. 2, 8, 2, 48. H. 748.

पदातिन् (wie eben) 1) adj. mit Fussknechten versehen: (सेनाम्) पदातिनीं नागवतीं रथिनीमश्ववृन्दिनीम् MBh. 5, 5703. — 2) = पदाति adj. zu Fusse gehend, zu Fusse seiend; m. Fussknecht: पदातिनो च यानार्हौ R. 2, 40, 40. बीभत्सुं प्रत्यपश्यत पदातिनमवस्थितम् MBh. 14, 2224. 7, 7598. R. 6, 69, 48. निबर्वं च पदातिनाम् MBh. 4, 2360. कृपाश्चैव पदातिनश्च Draup. 2, 12.

पदातीय m. = पदाति Fussknecht: सादी सादिनमासाद्य पदातीयः पदातिनम् MBh. 7, 7598.

पदात्यध्यक्ष (पदाति + अध्यक्ष) m. der Oberbefehlshaber über das Fussvolk Schol. zu R. bei Gorr. VII, S. 341.

पदादि (पद् + आदि) m. 1) der Anfang eines Versgliedes ṚV. Prât. 6, 7. Lâty. 6, 10, 22. 12, 10. 7, 7, 23. — 2) der Anfang eines Wortes, Anlaut VS. Prât. 1, 167. 3, 2. Taitt. Prât. 2, 4. Schol. zu VS. Prât. 1, 90.

पदाद्यविद् Hâr. 216 zur Erkl. von छात्त्रगण्ड ein schlechter Schüler. Lässt sich in पदादि + अविद् der die Anfänge der Versglieder nicht kennt oder in पदाद्य + विद् der bloss die Anfänge der Versglieder oder Wörter kennt zerlegen.

पदाध्ययन (पद् + अ°) n. das Studium des Veda nach dem Padapâṭha AV. Prât. 4, 107. Ind. St. 4, 280. fg.

पदानुग (पद् + अनुग) 1) adj. Jmd (gen.) auf dem Fusse folgend; m.

Begleiter: ममाप्येवं मरुद्गणः समुपैति पदानुगम् MÂRK. P. 63,22. राधेयस्य पदानुगाः MBH. 4,1948. पाण्डवान्सपदानुगान् 2,45. पाण्डुसुतान् — सबलान्सपदानुगान् 6,2576. R. GORR. 1,33,12. 5,77,18. — 2) adj. *entsprechend, angenehm für:* तस्मिन्ननुपरते शब्दे दिव्ये श्रोत्रपदानुगे R. GORR. 2,100,25.

पदानुराग (पद् + अनु°) m. *Diener; Armee* WILS.

पदानुशासन (पद् + अनु°) n. *die Lehre von den Wörtern, Grammatik:* पाणिनि° MED. Anh. 3.

पदानुषङ्ग (पद् + अनु°) m. Pada-*Anhängsel* ÇAÑKH. ÇR. 18,19,10. 17, 14,8. KAUSH. ÂR. 2,16. — Vgl. पदनुषङ्ग.

पदानुस्वार (पद् + अनु°) adj. Bez. bestimmter Sâman (?): स्वाराणि कायिकारस्वारपदानुस्वाराणि LÂṬJ. 6,9,6. Schol.: स्वरो येषां निधनं तानि स्वाराणि। तानि द्विविधानि कायिकारस्वाराणि पदानुस्वाराणि च। यथा वामदेव्यं कायिकारस्वारम् औशनं पदानुस्वारम्.

1. पदान्त (पद् + अन्त) m. 1) *der Schluss eines Versgliedes* LÂṬJ. 6,11, 6. 10,29. 7,1,13. 7,27. — 2) *das Ende eines Wortes, Auslaut* VS. PRÂT. 1,94. 3,2. 4,104. 124. P. 6,1,76. 8,4,35. 37. 42.

2. पदान्त (wie eben) adj. *das Wort* पद् *am Ende habend, auf das Wort* पद् *ausgehend* P. 7,3,9.

पदान्तर (पद् + अन्तर) n. *ein Zwischenraum von einem Schritte:* °रे स्थित्वा *nach einem Schritte wieder stehen bleibend* ÇÂK. 12,6. 12. 41,8. °रे स्खलितं निरूप्य 45,2. अपदान्तर *keinen Schritt entfernt, dicht anstossend* HALÂJ. 4,8. AK. 3,2,17, v. l. für अपदान्तर. अपदान्तरम् adv. *ohne Zwischenraum, dicht:* अपदान्तरं च परितः क्षितिक्षितामपतन्द्रुतभ्रमितकेतवः GOLD. u. अपदान्तर. *unmittelbar darauf, ohne Pause:* इदं वाक्यमपदान्तरमब्रवीत् MBH. 2,1766. 3,1414. 7,710. — Vgl. पादान्तर.

पदान्तशुद्धाशुद्धीय (von 1. प° + शुद्ध-अशुद्ध) n. N. eines Sâman Ind. St. 3,222,*a*.

पदान्तीय (von 1. पदान्त) adj. *im Auslaut stehend, auslautend* ṚV. PRÂT. 6,7. VS. PRÂT. 1,85. 3,88. Schol. zu 4,116.

पदान्त्य adj. dass. AV. PRÂT. 1,8.

पदायता (2. पद् oder पद् + आ°) f. *Schuh* H. ç. 154, wo पदायते mit dem vorhergehenden Worte zu verbinden ist. — Vgl. पन्नद्धा.

पदार m. 1) = पादधूलि *Staub der Füsse.* — 2) = पादालिन्द *Boot* H. an. 3,578. fg. MED. r. 181.

पदार्थ (पद् + अर्थ) m. 1) *die einem Worte entsprechende Sache, Ding, Gegenstand* TRIK. 3,2,21. जात्याकृतिव्यक्तयस्तु पदार्थः NJÂJA-S. 2,131. KAP. 1,44. VARÂH. BṚH. S. 2. BHAṬṬOTPALA zu 15,1. RÂGA-TAR. 3,218. BHÂG. P. 3,11,2. 5,20,35. MÂRK. P. 44,8. PRAB. 27,7. KULÂRṆAVAT. in Verz. d. Oxf. H. 91,*b*,18. KULL. zu M. 5,42. 6,14. Schol. zu KÂTJ. ÇR. 83,14. 15. 87,21. 24. 88,3—6. 10—13. 18. 20. 89,7. fgg. 90,1. 2. 17—24. 131,3. 91,2. 7. 214,20. 21. 354,11. Schol. zu KAP. 1,77. Schol. zu BHARTṚ. 3,65. — 2) *Kategorie* TARKAS. 1,59. न वयं षट्पदार्थवादिनो वैशेषिकादिवत् KAP. 1,25. COLEBR. Misc. I, 264. 272. MÜLLER in Z. d. d. m. G. VI, 4. 10. 32. fg. सप्त BHÂSHÂP. 1. षष्टि TATTVAS. 45. Die Naijâjika nehmen 16 पदार्थ an MADHUS. in Ind. St. 1,18; vgl. NJÂJA-S. 1,1. MÜLLER in Z. d. d. m. G. VI,4 findet den von WEBER gebrauchten Ausdruck *Kategorie* hier unpassend und setzt statt dessen *Ding*, das aber auch nicht genügt. Die Scholien zu KAP. 1,25 stellen die 16 पदार्थ der Naijâjika den 6 पदार्थ der Vaiçeshika an die Seite und BALLANTYNE setzt beide Male dafür *categories*. COLEBROOKE (Misc. Ess. I, 264. fg. 272) giebt पदार्थ der Vaiçeshika durch *predicaments, objects of proof, categories*, पदार्थ der Naijâjika durch *heads* und *topics* wieder. Wir könnten dafür etwa *Gegenstand der Betrachtung, Vorwurf* sagen; diese Bed. hat das Wort auch in der folgenden Stelle: एवं वैजयं नारदादिभिः कृतं पञ्चरात्रम्। तत्र वासुदेवसंकर्षणप्रद्युम्नानिरुद्धाश्चत्वारः पदार्था निरूपिताः। MADHUS. in Ind. St. 1,23. — 3) *Wortbedeutung:* अन्यतमो मुकुन्दात्को नाम लोके भगवत्पदार्थः BHÂG. P. 1,18,21. पदार्थानवज्ञानाद्वाक्यार्थो नावगम्यते PRAB. 114,14. Schol. zu VS. PRÂT. 4,179. ÇAÑK. zu BṚH. ÂR. UP. S. 55. MADHUS. in Ind. St. 1,20,6. KULL. zu M. 7,211. Davon nom. abstr. °त्व n. MADHJAM. 136.

पदार्थकौमुदी (प° + कौ°) f. Titel eines Commentars zum Amarakosha COLEBR. Misc. Ess. II, 56.

पदार्थदीपिका (प° + दी°) Titel einer Einleitung zum Studium der Logik von Koṇḍabhaṭṭa COLEBR. Misc. Ess. I, 263.

पदार्थधर्मसंग्रह (प°-ध° + स°) m. Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 209,*a*,6.

पदार्थबोध (प° + बोध) m. Titel eines Werkes über die Njâja-Philosophie Verz. d. B. H. No. 690.

पदार्थमालादीपिका (प°-मा° + दी°) f. desgl. ebend. No. 692.

पदार्थविवेक (प° + वि°) m. Titel eines Werkes über die *Kategorien der* Vaiçeshika Journ. of the Am. Or. S. 6,534.

पदालिक MED. r. 272 bei der Erklärung von धुन्धुमार; H. an. 4,261 liest st. dessen पादालिक.

पदावली (पद् + आव°) f. 1) *eine Reihe von Versgliedern* oder *Worten:* मधुरकोमलकान्तपदावलीं शृणु तदा जयदेवसरस्वतीम् GÎT. 1,3. — 2) Titel einer Grammatik COLEBR. Misc. Ess. II, 48.

पदावृत्ति (पद् + आ°) f. *Wiederholung eines Wortes* VS. PRÂT. 4,19.

पदास (2. पद् oder पद् + 3. आस), वसिष्ठस्य °सम् N. eines Sâman Ind. St. 3,233,*b*.

पदासन (2. पद् oder पद् + आ°) n. *Fussbank* H. 718.

पदि m. nach NIR. 5,18 so v. a. गन्तु (wohl *laufendes Thier* überh.), nach DURGA *Vogel;* viell. *ein best. Thier:* मुक्षीजयेव पदिमुत्सिनाति ṚV. 1,125,2.

पदिक 1) adj. subst. proparox. (wird von 2. पद् abgeleitet), f. ई *zu Fusse gehend, Fussgänger, Fussknecht* gaṇa पर्पादि zu P. 4,4,10. Vârtt. zu P. 6,3,53. AK. 2,8,2,35. H. 498. — 2) adj. *einen* Pada (s. पद् 4.) *lang* Schol. zu KÂTJ. ÇR. 361,17. — 3) adj. *nur ein Fach* (s. पद् 7.) *einnehmend* VARÂH. BṚH. S. 52,49. 55. fgg. — 4) n. *Fussspitze* ÇABDAK. bei WILS. — Vgl. औत्तरपदिक, पौर्वपदिक; den Formen त्रिपदिका und द्विपदिका würde ein masc. neutr. त्रिपदक, द्विपदक entsprechen.

पदिबद्ध (पदि, loc. von 2. पद्, + बद्ध) adj. *am Fuss gefesselt* TS. 6,1,2,5.

पदेक (!) m. *Habicht* VJUTP. 118.

पदोपहत (पद् + उप°) P. 6,3,52 und Vârtt. 1.

पद्ग (2. पद् + 1. ग) adj. subst. *zu Fusse gehend, Fussgänger, Fuss-*

knecht AK. 2,8,2,35. H. 497. Halâj. 2,295. — Vgl. पद्ग.

पद्घोष (2. पद् + घोष) m. *das Geräusch der Fusstritte* P. 6,3,56. पै-न्द्रिः प्रक्रीडते पद्घोषैर्भ्रियाद्य सह AV. 5,21,8.

पद्धति (2. पद् + हति) f. P. 6,3,54. gaṇa भिक्षादि zu P. 4,2,38. °ती gaṇa बह्वादि zu P. 4,1,45. Vop. 4,27. zu belegen nur die Form auf इ. 1) *Weg, Pfad* AK. 2,1,16. Trik. 3,3,164. fg. H. 983. an. 3,279. Med. t. 130. Halâj. 2,405. Ragh. 6,55. स्वर्ग° 11,87. पथः शुचेर्दर्शयितार ईश्वरा मलीमसामाददते न पद्धतिम् 3,46. कविप्रथम° 15,33. इन्द्रिय° Hariv. 14930. पूर्वभूपाल° Râġa-Tar. 1,353. 4,30. 77. कर्मकाण्डव्यादिष्टपद्धतिः — यज्ञविद्या Prab. 107,5. हल° *der Weg des Pfluges* zur Erkl. von सीता *Furche* H. 891. *Weg* so v. a. *Linie, Reihe* Trik. H. an. Med. Halâj. 2,374. सूक्ष्मै रोमपद्धतिः H. 579. — 2) Bez. einer Klasse von Schriften, *Wegweiser, Leitfaden, Texterklärung* H. 257. Vjutp. 43. कात्यायनस्य सूत्रस्य पद्धतिः Verz. d. B. H. No. 230. des Nârâjaṇa Ind. St. 1, 58. P. des Keçava astrol. Z. d. d. m. G. II, 340 (No. 178, *b*). Vgl. दशकर्म°, दान°, शार्ङ्गधर°. — 3) *Beiname* oder viell. genauer *das charakteristische, die Kaste, Beschäftigung u. s. w. andeutende Wort in einem zusammengesetzten Personennamen;* so heisst es u. गुप्त im ÇKDr.: वैश्यशूद्राणां पद्धतिविशेषे पुमान् (d. i. गुप्त)। यथा। गुप्तदासात्मकं नाम प्रशस्तं वैश्यशूद्रयोः। इत्युद्वाहतत्त्वम्; u. गुह ebend.: कायस्थानां पद्धतिविशेषः; vgl. u. गिरि 1,*g*. — Vgl. पद्°, पाद°, सोपान°.

पद्धतिचिन्तामणि (प° + चि°) m. Titel eines astr. Werkes Ind. St. 2,246.

पद्धतिभूषण (प° + भू°) n. desgl. Ind. St. 2,252.

पाद्धिम (2. पद् + हिम) n. *Kälte an den Füssen* P. 6,3,54.

पद्म Uṇâdis. 1,139. m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2,4,31. Trik. 3,5,11. 1) m. n. *Wasserrose, Nelumbium speciosum,* aber nicht die Pflanze selbst, sondern nur *die einzelne Blume* (die sich gegen Abend schliesst), AK. 1,2,3,38. Trik. 1,2,36. 3,3,299. H. 1160. an. 2,328. Med. m. 18. Halâj. 3,58. 5,72. Siddh. K. 251,*a*, 4. बभौ वर्षाम्बुविक्लिन्नं पद्ममागलितं यथा MBh. 1,5412. 12,6779. fg. भगवन्नाभ्यां पद्मः समुत्थितः 3,15820. 13, 4555. पद्मबोधनमुद्यन्तं पश्य सूर्यम् R. 2,89,2 (97,2 Gorr.). Spr. 835. 928. त्वं पद्म इव वातेन संनतः प्रियदर्शना R. Gorr. 2,8,40. भ्रुवोर्मध्ये सहस्रः पिशुरुत्तमः। पद्मसंकाशः N. 17,5. Suçr. 1,41,9. 103,12. 223,14. Ragh. 3,17. पद्मातपत्र 4,5. °रेणु Çâk. 171. Varâh. Bṛh. S. 19,5. 45,87. 59,9. Kathâs. 32,56. 40,103. Râġa-Tar. 3,110. Sâh. D. 21,5. °लोचना Indr. 2,21. °निभेक्षणा N. 12,21. लोहितपद्मनेत्र MBh. 5,1815. मुख° gaṇa व्याघ्रादि zu P. 2,1,56, Sch. फुल्लपद्माननश्री Vid. 286. चरणौ °ताम्रौ Çâk. 69. भवत्पादपद्मरजःपवित्रीकृततनु Pañkat. 191,14. सललिलनर्तितवामपादपद्मा Sâh. D. 56,8. Spr. 691. सपद्मां पद्मिनीमिव MBh. 6,4613. R. 5,18,6 (lies सपद्मामिव). 4,44,86. 87. Hariv. 13147. Ragh. 13,51. Kathâs. 21,10. नपद्मया — श्रिया R. Gorr. 2,13,8. अरिपद्मेव (so v. a. *ohne Schmuck*) 3,40,19. Mṛkkh. 82,20. भ्रष्टपद्मामिव श्रियम् R. 6,10,19. Vgl. नील°. — 2) *die Form —, die Figur einer Wasserrose:* पद्मस्वस्तिकसंस्थितैः (गृहैः) R. 5,10,4. Mârk. P. 50,92; vgl. Megh. 78. Der Oberkörper des Menschen wird von den Tântrika in 6 Padma oder Kakra eingetheilt; s. u. चक्र 4. — 3) Bez. *bestimmter Male auf dem menschlichen Körper:* दशपद्मवान् (रामः) R. 5,32,11. *rothe Flecken auf der Haut des Elephanten,* m. n. Trik. 3,3,299. Med. n. H. 1229. H. an. Halâj. 2,64. Vgl. पद्मक, पद्मिन्. — 4) Bez. *eines bestimmten Theils einer Säule:* स्तम्भं विभज्य नवधा वहनं भागो घटो ऽस्य भागो ऽन्यः। पद्मं तथोत्तरोष्ठं कुर्याद्भागेन भागेन॥ Varâh. Bṛh. S. 52,29. — 5) m. Bez. *einer best. Tempelform* Varâh. Bṛh. S. 55,17. पद्मः पद्माकृतिः 23. — 6) *ein in der Form einer Wasserrose aufgestelltes Heer,* m. n. Trik. 3,3,299. Med. m. H. an. यतश्च भयमाशङ्केत्ततो विस्तारयेद्बलम्। पद्मेन चैव व्यूहेन निविशेत सदा स्वयम्॥ M. 7,188. पश्चार्धे तस्य पद्मस्य गर्भव्यूहः सुदुर्भिदः। शूचीपद्मस्य गर्भस्थो गूढो व्यूहः कृतः पुनः॥ MBh. 7,3110. — 7) Bez. *einer bestimmten Stellung des Körpers bei religiösen Vertiefungen* (vgl. पद्मासन): करचरणादिसंस्थानविशेषलक्षणानि पद्मस्वस्तिकादीनि आसनानि Vedântas. (Allah.) No. 130. — 8) m. Bez. *einer best. Art des coitus:* हस्ताभ्यां च समालिङ्ग्य नारीं पद्मासनोपरि। रमेद्गाढं समाकृष्य बन्धो ऽयं पद्मसंज्ञकः॥ Ratimañgarî im ÇKDr. — 9) *eine der Schätze des* Kuvera, m. AK. 1,1,1,67. Verz. d. Oxf. H. 184,*a*,5 v. u. H. 193. H. an. m. n. Trik. 1,1,79. 3,3,299. Med. निधिप्रवरमुख्यौ च शङ्खपद्मौ धनेश्वरौ। सर्वान्निधीन्प्रगृह्याथ उपास्तां वै धनेश्वरम्॥ MBh. 2,418. पुत्रश्च शङ्खपद्माभ्यां निधीनामधिपः प्रभुः Hariv. 2467. Râġa-Tar. 1, 80 (zugleich N. pr. eines Nâga). अथ तस्य स्वप्ने पद्मनिधिः क्षपणकरूपी संदर्शनं गत्वा प्रोवाच Pañkat. 235,10. 11. शङ्खपद्मौ निधी चित्रे (Aufrecht vermuthet चित्रौ) दृष्ट्वा दुःखैर्विमुच्यत इति पुराणम् Uġġval. zu Uṇâdis. 1, 139. Was soll aber sein पद्मः स्यान्निधिशङ्खयोः, da पद्म doch nicht = शङ्ख ist? m. *einer der 8 Schätze, die zur Zauberkunst* Padminî *in Beziehung stehen,* Mârk. P. 68,5. 8. — 10) *eine best. grosse Zahl,* m. n. Trik. 3,3,299. Med. m. H. an. *1000 Billionen* R. 6,4,53. अयुतं प्रयुतं चैव पद्मं खर्वमथार्बुदम्। शङ्खं चैव महापद्मम् u. s. w. MBh. 2,2143. कोटीसहस्रायुतपद्मसंख्याः Suçr. 2,534,8. MBh. 1,3121. 3,10514. 7,2089. 13, 5212. 5216. 5222. R. 6,2,20. Mârk. P. 47,3. Vgl. Schiefner im Bull. de l'Acad. Imp. des sc. V, 300. — 11) N. *einer best. Constellation* (= कमल) Varâh. Bṛh. 12,14; vgl. Bhaṭṭotpala zu Laghuġ. 10,5. — 12) N. einer kalten Hölle bei den Buddhisten Burn. Intr. 201. — 13) m. *eine best. Pflanze* Halâj. 5,26. m. n. = पद्मकाष्ठ *eine best. wohlriechende Pflanze* Dhar. im ÇKDr. *die Wurzel von Nelumbium speciosum* Râġan. im ÇKDr. *eine Art Bdellion,* s. u. गुग्गुलु. *einen best. wohlriechenden Stoff* bezeichnet das Wort in der folg. Stelle: तुङ्गपद्मविमिश्रेण चन्दनेन MBh. 1,4954; vgl. पद्मक neben तुङ्ग 12,9346. — 14) m. n. *Blei* Râġan. im ÇKDr. — 15) m. *Elephant* Colebr. und Lois. zu AK. 2,8,2,3; vgl. पद्मिन् und weiter unten unter 23. — 16) m. *eine Schlangenart* Suçr. 2,265,8. — 17) m. N. pr. eines Nâga (*Schlangendämons*) Trik. 1,2,6. H. an. Med. MBh. 2,360. 12,13803. R. 5,78,9. Râġa-Tar. 1,30 (hier zugleich *einer der Schätze des* Kuvera). हौ च पद्मौ MBh. 1,1565. 5,3629. N. pr. eines Nâgarâġa Vjutp. 84. — 18) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge des Skanda MBh. 9,2558. — 19) m. N. pr. des 9ten Kakravartin in Bhârata (bei den Ġaina) H. 693. — 20) m. N. pr. eines der 9 weissen Bala (bei den Ġaina) H. 698. — 21) m. Bein. Râma's, des Sohnes des Daçaratha von der Kauçaljâ, Dhar. im ÇKDr. Çatr. 9, 94. — 22) N. pr. eines Fürsten MBh. 2,332. von Kâçmîra Râġa-Tar. 4,678. gründet Padmapura und errichtet einen Padmasvâmin 694. N. pr. eines Mannes Râġa-Tar. 7,1508. eines Brahmanen Lalit. 226.

— 23) N. pr. eines mythischen Elephanten R. Gorr. 1,6,26; vgl. महापद्म. — 24) N. pr. eines Affen R. 6,3,19. — 25) m. N. pr. eines Berges Varâh. Bṛh. S. 14,5. — 26) f. पद्मा a) *die Lotusfarbige* (vgl. MBh. 13,509), Bein. der Çrî, der Göttin des Glückes und Gemahlin Vishṇu's, AK. 1,1,1,22. H. 220. Med. Halâj. 1,31. M. 7,11. MBh. 2,2294. 4,186. 12,8853. 13,507. 14,1189. R. 1,45,43. 2,70,12. 79,15. R. Gorr. 2,86,19. Ragh. 4,5. Vgl. पद्मश्री. — b) N. zweier Pflanzen: *Clerodendrum Siphonanthus R. Br.* AK. 2,4,3,8. Med. Ratnam. 37. Çabdar. im ÇKDr. Suçr. 1,377,15. 2,439,6. *Hibiscus mutabilis Lin.* AK. 2,4,5,11. Med. — c) *Gewürznelken* ÇKDr. nach AK. 2,6,3,27, wo es heisst, dass die Synonyme von श्री Namen der *Gewürznelken* seien. — d) *die Blüthe von Carthamus tinctorius Lin.* Ratnam. im ÇKDr. — e) N. pr. der Mutter des Munisuvrata, des 20ten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpiṇî, H. 40. — f) N. pr. eines weiblichen Schlangendämons Med. (wo °पन्नगीषु zu lesen ist), = मनसा ÇKDr. Wils.; vgl. पद्मप्रिया. — g) N. pr. einer Tochter des Königs Bṛhadratha und Gemahlin Kalki's Kalki-P. 10 im ÇKDr. — 27) adj. *lotusfarbig:* त्रयो ऽस्यै वर्णाः शुक्लः पद्मः सुवर्ण इति Shaḍv. Br. 4,7.

पद्मक (von पद्म) 1) m. *ein in der Form einer Wasserrose aufgestelltes Heer* MBh. 7,2674. — 2) *rothe Flecken auf der Haut eines Elephanten*, n. AK. 2,8,2,7. Med. k. 112. m. H. an. 3,59. पद्मप्रतिकृतिरक्तत्वात्पद्मकम् । तारुण्ये हि हस्तिनो देहे रक्तबिन्दवः स्युः Kshîrasv. bei Aufr. Halâj. Ind. u. पद्म. — 3) n. Bez. *einer best. Stellung des Körpers beim Sitzen:* आसनं पद्मकं बद्धा Ind. St. 2,47, N. 2. Bṛhannâradîja-P. in Verz. d. Oxf. H. 11,a, N. 1. — 4) *ein best. Baum und das zu verschiedenen Zwecken angewandte Holz desselben:* पद्मकामलकप्लक्षकदम्बोदुम्बरावृत (वन) MBh. 3,2404. R. 4,44,16. 5,54,3. काश्मर्याञ्जनपद्मकशाखाः sind tauglich zu Bettstellen Varâh. Bṛh. S. 78,2. 13. कालीयकमृणालैश्च बालकोशीरपद्मकैः । चितां तां विविधवञ्चकुः R. Gorr. 2, 83,30. चन्दनागुरुनिर्यासान्सरलं पद्मकं तथा । देवदारूणि चाहृत्य क्षेपयन्ति तथापरे ॥ R. Schl. 2,76,16. अलक्तं पद्मकं तुङ्गं गन्धाश्चोच्चावचांस्तथा MBh. 12,9846; vgl. तुङ्गपद्मविमिश्रेण चन्दनेन 1,4954. — Suçr. 1, 140, 9. 16. 141,18. 2,39,20. 297,17. 346,15. 18. 439,4. पद्मक = पद्मकाष्ठ, m. H. an. n. Med. = कुष्ठ *Costus speciosus* oder *arabicus* Râgan. im ÇKDr. (Wilson fasst कुष्ठ hier fälschlich in der Bed. von *Aussatz* auf). — 5) m. N. pr. verschiedener Männer Râga-Tar. 7,1669. 8,549 (wo wohl स प° zu trennen ist). Avadânakalpalatâ 22.

1. पद्मकर (प° + 1. कर *Hand*) m. *eine Lotusähnliche Hand* Bhâg. P. 7,9,26.

2. पद्मकर (wie eben) adj. f. आ *eine Wasserrose in der Hand haltend:* सरस्वती Prab. 86,3. f. subst. Bein. der Çrî Bhâg. P. 4,20,27. 8,8,14. Nach Wils. ist das m. N. *der Sonne* (vgl. पद्मपाणि).

पद्मकर्णिक *die Samenkapsel* (कर्णिका) *der Wasserrose* so v. a. *das Innere eines in der Form einer Wasserrose aufgestellten Heeres:* पद्मकर्णिकमध्यस्थ MBh. 7,2674. Wohl nur fehlerhaft für °कर्णिका.

पद्मकाष्ठ (प° + का°) n. *eine best. Heilpflanze* Bhâvapr. im ÇKDr., = पद्मक H. an. 3,59. Med. k. 112. = केदारज, पद्मवृक्ष, पाटलापुष्पसंनिभ, पीत, पीतक, पीतल, मालय, शीतल, शुभ, हिम Râgan. im ÇKDr.

पद्मकिन् (von पद्मक) m. *die indische Birke* (s. भूर्ज) Çabdam. im ÇKDr.

पद्मकीट (प° + की°) m. *ein best. giftiges Insect* Suçr. 2,288,2.

पद्मकूट (प° + कूट) n. *die Lotuskuppe*, N. des Palastes der Subhîmâ, Hariv. 8983.

पद्मकेतन (प° + के°) m. N. pr. eines Sohnes des Garuḍa (*eine Wasserrose als Erkennungszeichen habend*) MBh. 5,3596.

पद्मकेतु (प° + केतु) m. N. eines Ketu (s. केतु 7.) Varâh. Bṛh. S. 11,49.

पद्मकेशर (प° + के°) m. n. *die Staubfäden der Wasserrose* Râgan. im ÇKDr. Suçr. 1,141,10.

पद्मकोश, °कोष (प° + को°) m. 1) *der Blumenkelch der Wasserrose* R. 2,60,18. 3,52,34. Bhâg. P. 3,8,14. 10,3. 15,44. 9,1,9. 20,24. Ind. St. 2,7, N. 2. — 2) *eine best. Stellung der Finger, die an einen Blumenkelch der Wasserrose erinnert*, Verz. d. Oxf. H. 86,a,26. 202,a,4.

पद्मक्षेत्र (प° + क्षे°) n. N. eines der vier besonders heiligen Gebiete in Orissa LIA. I, 187, N.

पद्मखण्ड (प° + ख°) n. *eine Menge von Wasserrosen* Kâç. zu P. 4, 2,51. Mṛkḱh. 85,1. — Vgl. पद्मषण्ड und पद्मिनीखण्ड.

पद्मगन्ध und °गन्धि (प° + ग°) n. *den Geruch einer Wasserrose habend* Vop. 6,87. °गन्धा (स्त्री) Ratnam. im ÇKDr. u. पद्मिनी. °गन्धि शिवं वारि R. Gorr. 3,76,12.

पद्मगर्भ (प° + ग°) *aus einer Wasserrose hervorgegangen;* m. 1) Bein. Brahman's Çabdar. im ÇKDr. Eingang zum ṚV. Prât. — 2) Bein. Vishṇu's H. ç. 72. Hariv. 14119. — 3) Bein. Çiva's Çiv. — 4) *die Sonne* Wils. — 5) N. pr. eines Mannes Lalit. 167. eines Bodhisattva Vjutp. 21. Daçabhûmîçvara 2. — 6) N. pr. eines in einen Schwan verwandelten Brahmanen Hariv. Langl. I, 103.

पद्मगृह्या (प° + गृह) adj. f. *in einer Wasserrose wohnend*, Bein. der Lakshmî MBh. 1,2615.

पद्मचारिणी (प° + चा°) f. *Hibiscus mutabilis Lin.* AK. 2,4,5,11. Bhaṭṭotpala zu Varâh. Bṛh. S. 47,39. — चारिणी bedeutet hier wohl so v. a. *nahe kommend, ähnlich;* vgl. पद्माट.

पद्मज (प° + ज) m. *der aus einer Wasserrose Entstandene*, Bein. Brahman's Bhâg. P. 3,16,24.

पद्मतन्तु (प° + त°) m. *eine Faser am Stängel der Wasserrose* Râgan. im ÇKDr.

पद्मदर्शन (प° + द°) 1) adj. *einer Wasserrose ähnlich.* — 2) m. a) *Benzoëharz* (श्रीवास) Çabdak. im ÇKDr. — b) N. pr. eines Mannes Kathâs. 40,74.

पद्मनाभ (प° + नाभ = नाभि) Uǵǵval. zu Uṇâdis. 4,125. Vop. 6,28. *aus dessen Nabel eine Wasserrose aufsteigt;* m. 1) Bein. Vishṇu's AK. 1,1,1,15. H. 215. Halâj. 1,21. MBh. 1,1218. 2506. 3,7043. 6,2946. 12, 7680. 7688. 13,5382. Hariv. 10383. R. 1,45,43. 6,102,16. — 2) als Bein. Vishṇu's N. *des 11ten Monats* (vom Mârgaçîrsha gerechnet) Varâh. Bṛh. S. 105,15. — 3) N. pr. eines Nâga (= पद्म) MBh. 12,13803. 13888. — 4) N. pr. eines der 100 Söhne des Dhṛtarâshṭra MBh. 1, 2731. — 5) N. pr. des 1sten Arhant's der zukünftigen Utsarpiṇî H. 53. — 6) N. pr. verschiedener anderer Männer Colebr. Misc. Ess. II, 422. 470. Verz. d. B. H. No. 680. 830. Verz. d. Oxf. H. 110,a, 1 v. u. 148,

a (No. 318). Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,543,20. — 7) Bez. *eines über Waffen gesprochenen Zauberspruchs* R. Gorr. 1,31,7.

पद्मनाभदत्त (प॰ + द॰) m. N. pr. eines Grammatikers und Lexicographen Colebr. Misc. Ess. II,47. Verz. d. Oxf. H. No. 401. 435. Vater des Vigńâneçvara Verz. d. B. H. No. 1013.

पद्मनाभबीज n. *die Algebra* (बीज) *des* Padmanâbha Colebr. Misc. Ess. II,422. Verz. d. B. H. No. 830.

पद्मनाभि m. = पद्मनाभ als Bein. Vishnu's Dvirûpak. im ÇKDr.

पद्मनाल s. u. नाल 2. und vgl. H. 1165.

पद्मनेत्र (प॰ + ने॰) m. N. pr. eines künftigen Buddha Vjutp. 3. 22.

पद्मपत्त्र (प॰ + प॰) n. 1) *ein Blumenblatt einer Wasserrose* MBh. 4, 386. Hariv. 5188. Suçr. 1,170,19. 269,18. — 2) *Costus speciosus* (adj. comp. in dieser Bed.) AK. 2,4,5,11. Suçr. 2,39,12; vgl. पद्मवर्णक.

पद्मपर्ण (प॰ + प॰) n. = पद्मपत्त्र 2. Schol. zu AK.

पद्मपाणि (प॰ + पा॰) *eine Wasserrose in der Hand haltend;* m. 1) Bein. Brahman's Çabdar. im ÇKDr. — 2) Bein. Vishnu's Verz. d. Oxf. H. No. 420. — 3) *die Sonne* Trik. 1,1,99. H. 96, Sch. — 4) N. pr. eines bestimmten Buddha Trik. 1,1,16. Bein. des Bodhisattva Avalokiteçvara Burn. Intr. 117; vgl. übrigens Köppen II,23. 27. 62. 127. 384.

पद्मपादाचार्य (प॰ - पाद् + आ॰) m. N. pr. eines Lehrers Burnouf in Bhâg. P. I, lxxix.

पद्मपुर (प॰ + पु॰) n. N. pr. einer von Padma gegründeten *Stadt* Râǵa-Tar. 4,694. 5,829. 7,338. 768. 8,1339. 1420. 1424.

पद्मपुराण (प॰ + पु॰) n. Titel eines Purâna, in dem die Periode, da die Welt eine *Wasserrose* war, beschrieben wird, Wilson in VP. XVIII. Verz. d. B. H. No. 453. fgg. Verz. d. Oxf. H. 95, a. — Vgl. u. पाद्म.

पद्मपुष्प (प॰ + पु॰) m. 1) *Pterospermum acerifolium Willd.* (s. कर्णिकार). — 2) *ein best. kleiner Vogel* (पिकाङ्ग) Çabdak. im ÇKDr.

पद्मप्रभ (प॰ + प्रभा) m. N. pr. eines zukünftigen Buddha Lot. de la b. l. 42. fgg. eines göttlichen Wesens Lalit. 267. des 6ten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpinî (bei den Ǵaina) H. 26, 49.

पद्मप्रिया (प॰ + प्रि॰) f. Bein. der Göttin Manasâ, Gemahlin des Ǵaratkâru, Çabdar. im ÇKDr. — Vgl. पद्मा.

पद्मबन्ध (प॰ + ब॰) m. Bez. *einer künstlichen Schreibweise von Versen, bei der man die einzelnen Silben auf die 8 Blumenblätter einer eine Wasserrose darstellenden Figur vertheilt und diejenige Silbe, die vor jedem Silbencomplex zu wiederholen ist, in die Samenkapsel stellt,* Schol. zu Sâh. D. 645. Eine solche Figur findet man in Haeb. Anth. S. 292 abgebildet; sie wird ebend. S. 291 पद्माकृति *genannt.*

पद्मबन्धु (प॰ + ब॰) m. *der Freund der Wasserrose:* 1) *die Sonne* H. 96, Sch. Çabdar. im ÇKDr. — 2) *Biene* Çabdak. im ÇKDr.

पद्मबीज (प॰ + बी॰) n. *der Same der Wasserrose* Hâr. 218. Râǵan. im ÇKDr.

पद्मबीजाभ (प॰ + आभा) n. *der Same von Euryala ferox Salisb.* (s. मखान्न) Râǵan. im ÇKDr.

पद्मभव (प॰ + भ॰) adj. *aus einer Wasserrose entstanden,* Beiw. und Bein. Brahman's Hariv. 7637. Bhâg. P. 3,21,3.

पद्मभास (प॰ + भास) m. Bein. Vishnu's Hariv. 14119. — Vgl. पद्महास.

पद्मभू (प॰ + भू) m. Bein. Brahman's H. 213. Halâj. 1,6.

पद्ममय (von पद्म) adj. f. ई *aus Wasserrosen gebildet, — bestehend:* माला Hariv. 9435. पात्र Bhâg. P. 4,18,17.

पद्ममालिन् (von पद्म + माला) 1) adj. *mit einem Wasserrosenkranze geschmückt.* — 2) m. N. pr. eines Rakshas R. 6,7,33. — 3) f. ॰नी Bein. der Çrî MBh. 12,8353.

पद्ममिहिर (प॰ + मि॰) m. N. pr. eines Geschichtschreibers von Kâçmîra Râǵa-Tar. 1,18.

पद्ममुखी (प॰ + मुख) f. *Alhagi Maurorum Tournef.* (दुरालभा) Çabdak. im ÇKDr.

पद्मयोनि (प॰ + यो॰) adj. *aus einer Wasserrose hervorgegangen:* 1) adj. subst. Beiw. u. Bein. Brahman's MBh. 3,16547. 7,9427. 13,3546. Kathâs. 15,188. Kachma-P. 9 im ÇKDr. Die Nebenform ॰योनिन् Hariv. 11947. — 2) m. N. pr. eines Mannes AV. Pariç. in Verz. d. B. H. 94 (68). Lalit. 167.

पद्मरथ (प॰ + र॰) m. N. pr. zweier Fürsten Râǵa-Tar. 8,917. 1925. 1941. 1975. fg.

पद्मराग (प॰ + राग) 1) adj. *lotusfarbig.* — 2) m. *Rubin* AK. 2,9,93. Trik. 2,9,34. H. 1064. Halâj. 2,20. Ragh. 13,58. 17,23. Kumâras. 3,53. Bhartr. 1,20. Varâh. Brh. S. 81 (80, a), 4. 83,1. 7. Kathâs. 37,87. 88. Pańkat. I,89. Spr. 297. 1109. Râǵa-Tar. 1,208. Bhâg. P. 3,23,19. 8,8,5. Mârk. P. 68,13. — 2) f. ई N. einer der Zungen des Agni Gṛhjasaṅgr. 1,22.

पद्मरागमय (vom vorherg.) adj. f. ई *aus Rubinen gebildet, — bestehend* MBh. 5,3577.

पद्मराज (प॰ + राज) m. N. pr. zweier Personen Râǵa-Tar. 7,95. 193. fgg.

पद्मरूप (प॰ + रूप) adj. f. आ *lotusfarbig,* Beiw. der Çrî MBh. 3,14404 (॰रूपा).

पद्मरेखा (प॰ + रे॰) f. *eine best. Linie im Innern der Hand, die auf Erlangung grosser Reichthümer hinweist,* Çabdârthak. bei Wils.

पद्मलाञ्छन (प॰ + ला॰) *dessen Zeichen eine Wasserrose ist;* 1) m. a) *König.* — b) Bein. Brahman's. — c) Bein. Kuvera's. — d) *die Sonne.* — 2) f. आ a) Bein. der Çrî. — b) Bein. der Sarasvatî. — c) Bein. der Târâ H. an. 5,28. Med. n. 238.

पद्मलेखा (प॰ + ले॰) f. N. pr. eines Frauenzimmers Râǵa-Tar. 8,1846.

पद्मवत् (von पद्म) 1) adj. *mit Wasserrosen versehen:* पद्मवन्ति जलानि Hariv. 3838. — 2) f. ॰वती N. pr. einer Gemahlin Açoka's Burn. Intr. 403. Hiouen-thsang I,155. — Vgl. पद्मावती.

पद्मवर्ण (प॰ + व॰) 1) adj. *lotusfarbig* Hariv. 8983. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Jadu Hariv. 5206. 5212. 5228.

पद्मवर्णक (wie eben) n. *Costus speciosus* (s. पद्मपत्त्र) Gaṭâdh. im ÇKDr.

पद्मवासा (प॰ + वास *Wohnung*) f. Bein. der Çrî H. 226. Halâj. 1,31.

पद्मवासिनी (प॰ + वा॰) f. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 108, a.

पद्मविषय (प॰ + वि॰) m. N. pr. eines *Landes* Kathâs. 20,7.

पद्मवृत्त (प॰ + वृ॰) n. (sic) = पद्मकाष्ठ Râǵan. im ÇKDr. u. d. letzten Worte.

पद्मवृषभविक्रामिन् (प° - वृ° + वि°) m. N. pr. eines zukünftigen Buddha Lot. de la b. 1. 43.

पद्मव्यूह (प° + व्यू°) m. Bez. eines Samâdhi Vjutp. 3.

पद्मशस् adv. von पद्म in der Bed. einer grossen Zahl MBh. 1,283.

पद्मश्री (प° + श्री) 1) m. N. pr. eines Boddhisattva Lot. de la b. 1. 2. 257. Kathinâvad. 14. — 2) f. N. pr. zweier Fürstinnen Râga-Tar. 7,732. 8,3481. — Vgl. पद्मा als Name der Çrî.

पद्मश्रीगर्भ (प° + गर्भ) m. N. pr. eines Bodhisattva Daçabh. 2.

पद्मषण्ड (प° + ष°) n. eine Menge von Wasserrosen MBh. 3,11582. Hariv. 8946. R. 3,76,15. — Vgl. पद्मखण्ड.

पद्मसमासन (पद्म - सम + आ°) adj. wohl wie eine Wasserrose sitzend (vgl. पद्मासन), Bein. Brahman's VP. in Verz. d. Oxf. H. No. 109.

पद्मसंभव (प° + सं°) aus einer Wasserrose hervorgegangen; m. 1) Bein. Brahman's Hariv. 3233. 7962. — 2) N. pr. eines buddhistischen Gelehrten Köppen II,68. 79. 113. 118. 259. fg.

पद्मसरस् (प° + स°) n. Lotusteich, N. pr. verschiedener Seen MBh. 2,793. Râga-Tar. 8,2422. Pańkat. 175,7.

पद्मसूत्र (प° + सूत्र) n. eine Guirlande von Wasserrosen Hariv. 5188.

पद्मसेन (प° + सेना) m. N. pr. eines Mannes Kathâs. 42, 199.

पद्मस्नुषा (प° + स्नु°) f. Bein. 1) der Gangâ. — 2) der Çrî. — 3) der Durgâ Çabdârthak. bei Wilson.

पद्मस्वामिन् (प° + स्वा°) m. N. pr. eines von Padma errichteten Heiligthums Râga-Tar. 4,694. 6,222.

पद्महास (प° + हास) m. Bein. Vishnu's H. ç. 72. — Vgl. पद्मभास.

पद्माकर (पद्म + आ°) m. Lotusteich AK. 1,2,3,27. H. 1094.

पद्माकरभट्ट (प° + भ°) m. N. pr. eines Gelehrten Verz. d. Oxf. H. 171, b,20. 172,b,3.

पद्माक्ष (पद्म + अक्ष, अक्षि) 1) adj. f. ई lotusäugig R. 3,55,26. — 2) m. a) Bein. Vishnu's Hariv. 14119. — b) N. pr. eines Mannes Brahmavaiv. P. in Verz. d. Oxf. H. 26,a (Kap. 38. 39). — 3) n. der Same der Wasserrose Hâr. 218.

पद्माट (पद्म + आट von अट्) m. Cassia Tora Lin. AK. 2,4,5,13. — Vgl. चक्र° und in Betreff der Bed. von आट पद्मचारिणी.

पद्मालय (पद्म + आ°) adj. f. आ dessen Wohnsitz eine Wasserrose ist; m. Beiw. und Bein. Brahman's MBh. 3,12390. f. Beiw. und Bein. der Çrî AK. 1,1,1,22. MBh. 4,388. Hariv. 9075.

पद्मावत (von पद्म) m. N. pr. eines von Padmavarna gegründeten Reichs Hariv. 5230.

पद्मावती (von पद्म) f. 1) Hibiscus mutabilis Lin. (पद्मचारिणी) Gatâdh. im ÇKDr. — 2) ein best. Prâkrit-Metrum Colebr. Misc. Ess. II, 156 (III,19). — 3) Bein. der Lakshmî Gît. 1,2. — 4) N. pr. einer der Mütter im Gefolge des Skanda MBh. 9,2627. — 5) Bein. der Göttin मनसा Çabdar. im ÇKDr. °प्रिय der Gemahl der P., Bein. des Königs Garatkâru dies. ebend. — 6) N. pr. einer Göttin, die die Befehle des 23sten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpinî ausführt, H. 46. — 7) N. pr. einer Gemahlin des Königs Çrgâla Hariv. 5701. — 8) N. pr. einer Gemahlin Judhishthira's, Königs von Kâçmîra, Râga-Tar. 3,383. — 9) N. pr. der Gemahlin Gajadeva's Gît. 10,9. 11,21. — 10) N. pr. einer Dichterin Journ. of the Am. Or. S. 6,524. — 11) N. pr. einer Gemahlin des Fürsten Vîrabâhu Vet. in Verz. d. Oxf. H. 152, b,27. des Fürsten Najapâla ebend. 36; vgl. Vet. in LA. 8,12. — 12) N. pr. einer Stadt VP. 479; vgl. N. 70. — 13) N. pr. eines Flusses Çabdar. im ÇKDr. — 14) N. des 17ten Lambaka im Kathâsaritsâgara Kathâs. 1,9.

1. पद्मासन (पद्म + आसन) n. 1) eine Wasserrose als Sitz: °स्थाय पितामहाय Kumâras. 7,86. लक्ष्मीः — पद्मासने स्थिता Hariv. 14027. — 2) eine best. Art zu sitzen der beschaulichen Asketen: सव्यं पादमुपादाय दक्षिणोपरि न्यसेत्ततः। तथैव दक्षिणं सव्यस्योपरिष्टाद्विधानवित्॥ पद्मासनमिति प्रोक्तं जपकर्मसु शस्यते। Çântînandat. in Verz. d. Oxf. H. 102, b,13. fgg. ऊर्वोरुपरि विन्यस्य सम्यक्पादतले उभे। अङ्गुष्ठौ च निबध्नीयाद्धस्ताभ्यां व्युत्क्रमात्तथा॥ पद्मासनमिति प्रोक्तं योगिनां हृदयंगमम्। Tantrasâra im ÇKDr. u. आसन. हिमगिरिशिलाबद्ध° Spr. 808. Verz. d. Oxf. H. 89, b, 9. Vet. in LA. 13,7. — 3) eine Art Coitus Ind. St. 2,47, N. 2.

2. पद्मासन (wie eben) 1) adj. f. आ in einer Wasserrose sitzend, von Brahman VP. in Verz. d. Oxf. H. No. 109. von Çiva Çiv. या तु पद्मासना देवी तां पृथ्वीं परिचक्षते Hariv. 11446. von der Göttin Manasâ ÇKDr. u. पद्मोद्भवा. Vgl. कमलासन. — 2) adj. auf die पद्मासन (s. 1. पद्मासन 2.) genannte Art sitzend; davon nom. abstr. °ता f. Verz. d. Oxf. H. 92, a, 7. — 3) m. die Sonne Wils.

पद्माह्वा (पद्म + आह्वा) f. = पद्मचारिणी Râgan. im ÇKDr.

पद्मिन् (von पद्म) 1) adj. gefleckt (von Elephanten); m. ein gefleckter Elephant (vgl. पद्म 2. und पद्मक 2.): नागा मत्ताः — हेमकक्षाः कृतापीडाः पद्मिनो हेममालिनः MBh 2,2075. 12,959. 4280. यः सहस्रं सहस्राणां गजानामतिपद्मिनाम्। ईजानो विततं यज्ञे दक्षिणामत्यकालयत्॥ 926. ईशादन्तान्महाकायान्काञ्चनस्रग्विभूषितान्। पद्मिनो वै सहस्राणि प्रादां दश च सप्त च॥ 13,4924. शतं गजानामपि पद्मिनां तथा शतं गिरीणामिव हेमशृङ्गिणाम् (शृङ्ग ist wie विषाण zugleich Horn und Fangzahn des Elephanten; vgl. शृङ्गिन् Elephant) 1,7344. Nach AK. 2,8,2,3. H. ç. 174 und Hâr. 14 schlechtweg Elephant; vgl. पुष्करिन्. पद्मिनी Elephantenweibchen Dhar. im ÇKDr. — 2) पद्मिनी f. a) Nelumbium speciosum (die ganze Pflanze, während पद्म nur die Blüthe ist; derselbe Unterschied ist zwischen अब्ज und अब्जिनी, नलिन und नलिनी, पङ्कज und पङ्कजिनी u. s. w.); eine Menge von Wasserrosen, Lotusteich gana पुष्करादि zu P. 5,2,135. AK. 1,2,3,38. Trik. 1,2,36. = अब्ज, अब्जिनी und सरसी H. an. 3,390. = सरोरुह् und पद्मसंघात Med. n. 86. = पद्म und सरोवर Viçva im ÇKDr. = मृणाल Çabdam. ebend. पद्मिनीव सुतेयं ते ह्रदाद्न्यह्रदं गता MBh. 1,7228. हस्तिहस्तपरामृष्टां व्याकुलामिव पद्मिनीम् 3,2669. जलस्थानेषु रम्येषु पद्मिनीभिश्च संकुलम् (हिमवन्तम्) 9928. प्रमृद्य च रणे सेनां पद्मिनीं वारणो यथा 6,4565. 3,2541 (scheint verdorben zu sein). वसामि फुल्लासु च पद्मिनीषु 13,521. °प्रख्या देवी Suçr. 2,172,4. सुरगज इव बिभ्रत्पद्मिनीं दन्तलग्नाम् Kumâras. 3,76. Bhâg. P. 4,7,46 (Burnouf fälschlich Elephantenweibchen). स्कन्धावलग्नोद्धृतपद्मिनीकः (द्विपेन्द्रः) Ragh. 16,68. शिशिरमथितां पद्मिनीं वान्यरूपाम् Megh. 81. सपद्मां पद्मिनीमिव MBh. 6,4613. R. 5,18,6 (सपद्मामिव zu lesen). Kathâs. 21,10. पद्मच्छायासु — दीर्घिकापद्मिनीनाम् Mâlav. 33. वारि — आदाय पद्मिनीपत्त्रैः R. 3,76,12. यथा वनाग्निःसरसो दत्ता धृता मतङ्गजेन्द्र-

स्य सपत्नपद्मिनी Bhâg. P. 3,13,39. Vet. in LA. 6,7. — पद्मिन्या यथेदं शोभितं सरः R. 2,52,98. पद्मिनीभिश्च शोभितम् (वनम्) MBh. 1,4869. शुचिवारिप्रसन्नोदा ददृशुः पद्मिनीं शुभाम् 13,4471. R. 2,27,18 (mit Gorr. पद्मिनीर्विमलोदकाः zu lesen). 46,8. 52,97. — b) Bez. einer best. Zauberkunst Mârk. P. 64,15. 66,7. 68,2. fgg. — c) Bez. eines Frauenzimmers mit bestimmten Vorzügen, das zu der ersten der in 4 Klassen getheilten Frauen gehört, H. an. Med. भवति कमलनेत्रा नासिका क्षुद्ररन्ध्रा अविरलकुचयुग्मा दीर्घकेशी कृशाङ्गी। मृदुवचनसुशीला नृत्यगीतानुरक्ता सकलतनुसुवेशा पद्मिनी पद्मगन्धा ॥ Ratim. im ÇKDr. Verz. d. B. H. No. 593. — d) N. pr. eines Frauenzimmers Z. d. d. m. G. 14,569,5.

पद्मिनीकण्टक (प° + क°) m. Bez. einer best. Ausschlagskrankheit Suçr. 1,292,11; vgl. 293,21. 2,120,21.

पद्मिनीकान्त (प° + कान्त) m. der Geliebte der am Tage blühenden Wasserrosen, die Sonne Gatâdh. im ÇKDr.

पद्मिनीखण्ड (प° + ख°) n. eine Menge von Wasserrosen Kâç. zu P. 4,2,51. °मण्डितं सरः Pañkat. 51,15. 253,15. — Vgl. पद्मखण्ड.

पद्मिनीवल्लभ (प° + व°) m. = पद्मिनीकान्त Çabdar. im ÇKDr.

पद्मिनीश (प° + ईश) m. der Gebieter über die am Tage blühenden Wasserrosen, die Sonne H. 97, Sch.

पद्मेशय (प°, loc. von पद्म, + शय) adj. in einer Wasserrose liegend, — schlafend; m. Bein. Vishṇu's H. 215. MBh. 12,12864 (S. 518, Z. 7 v. u.). Hariv. 14119.

पद्मोत्तम (पद्म + उत्तम) m. N. pr. eines zukünftigen Buddha Burn. Intr. 204.

पद्मोत्तर (पद्म + उत्तर) m. 1) Carthamus tinctorius Lin. Râǵan. im ÇKDr. — 2) N. pr. eines Mannes Lalit. 168. eines Buddha 7 (5, 10 ed. Calc.). पद्मोत्तरात्मज m. der Sohn des Padm., bei den Ǵaina Bein. des 9ten Kakravartin in Bhârata, H. 693.

पद्मोद्भव (पद्म + उद्भव) 1) adj. (f. आ) subst. aus einer Wasserrose hervorgegangen, Beiw. und Bein. Brahman's MBh. 13,298. Prab. 24, 3. von der Göttin Manasâ ÇKDr. — 2) m. N. pr. eines Mannes Daçak. 3,9. — In Verz. d. B. H. 128 9) kann पद्मोद्भव (als Ueberschrift eines Kapitels) füglich die Entstehung des (Welt-) Lotus bedeuten.

पद्य (von 2. पद् und पद्) P. 6,3,53. 4,2,104, Vârtt. 17, Sch. 1) adj. f. आ a) auf den Fuss bezüglich, dem Fuss zugehörig: पद्येन रपसा ṚV. 7,50,1. अङ्गुलि Kâth. 33,8. 36,7. — b) den Füssen Schmerz verursachend: शर्कराः Schol. zu P. 4,4,83. 6,3,53. — c) Fusstritte zeigend, mit Fussspuren versehen P. 4,4,87. कर्दम Sch. — d) ein Pada (als Längenmaass; vgl. पद् 4.) haltend, am Ende von compp. mit vorhergehendem Zahlworte: दशपद्या Kâtj. Çr. 5,3,33. अर्धपद्या 17,1,15. 11,7. — e) aus Pada bestehend, aus Versgliedern gebildet Çâñkh. Br. 27,3. पद्या चान्त्या स विराजो भवतः Pañkav. Br. 8,5,9. 12,11,22. Âçv. Gṛhj. 1,24. ṚV. Prât. 18,3. ein Pada messend Schol. zu Kâtj. Çr. 17,5,8. 10, 1. 3. — f) final: अनुकारः स्वरः पद्यः AV. Prât. 1,4. 3. 57. — 2) m. a) ein Çûdra (aus Brahman's Füssen entstanden) H. 894. an. 2,370. Med. j. 34. Halâj. 2,431. Vgl. पज्ज. — b) Worttheil ṚV. Prât. 1, 15. 19. 2,4. 3,16. 4,26. 5,10. 13. 6,7. पूर्व° 1,20. 13,11. — 3) f. आ a) pl. Fusstritte, Hufschläge: आशवः पद्याभिस्तित्रतो रथैः ṚV. 2,31,2. 32,3. अरंकृत पद्याभिः ककुद्मान् 10,102,7. पद्याभिर्विप्रः AV. 20,135, 8. नि तं पद्यासु शिश्नथः unter die Hufe (deiner Rosse) ṚV. 8,6,16. — b) Weg, Pfad AK. 2, , 16. H. 983. H. an. Med. Halâj. 2,105. — c) = पद् 4. Schol. zu Kâtj. Çr. 5,3,33. 16,7,31. 17,4,20. 5,3. — 3) n. Vers AK. 3,4,4,2. 14,81. 30,231. 6,3,31. H. an. Med. छन्दोबद्धपदं पद्यम् Sâh. D. 558. 559. 6,9. 10. Verz. d. Oxf. H. 175,b,10. Haeb. Anth. S. 529. Çl. 1. पद्यसंग्रह m. Sammlung von Versen, Titel einer Kavibhaṭṭa zugeschriebenen Sammlung von 20 Sprüchen ebend. 529. fgg.

पद्यमय (von पद्य) adj. aus Versen gebildet, — bestehend: काव्य Sâh. D. im Index S. 11.

पद्यवेणी (पद्य 3. + वे°) f. Titel einer Gedichtsammlung von Veṇidatta Journ. of the Am. Or. S. 6,524.

पद्र Uṇâdis. 2,13. = ग्राम Dorf und संवेश (?) Uǵǵval. = ग्रामपथ Dorfweg Uṇâdik. im ÇKDr. = भूलोक die Erde (vgl. पद्व) und देशभेद eine best. Gegend Uṇâdivṛ. im Saṁkshiptas. ÇKDr.

पद्रथ (2. पद् + रथ) m. Fussknecht Bhâg. P. 3,18,12.

पद्व Uṇâdis. 1,153. die Erde (भूलोक) Uǵǵval.; vgl. पद्र. Weg (vgl. पद्वन्) Uṇâdik. im ÇKDr. Wagen Uṇâdivṛ. im Saṁkshiptas. ÇKDr. Schol. zu Uṇ. 1,152. निसर्गपद्व adj. f. ई von Natur zu Etwas (loc.) geneigt, — sich hingezogen fühlend zu Daçak. 181,7.

पद्वन् Uṇâdis. 4,112. m. Weg Uǵǵval. Uṇâdivṛ. im Saṁkshiptas. ÇKDr. — Vgl. पद्व.

पद्वत् (von 2. पद्) adj. mit Füssen versehen, laufend; n. laufendes Gethier: नि ग्रामासो अविक्षत नि पद्वन्तो नि पक्षिणः ṚV. 10,127,5. 169,1. ज्योतिः ... पद्वतीयते 1,48,5. कृत्या पद्वती भूत्वा 10,85,29. अपादेति प्रथमा पद्वतीनाम् 1,152,3. 140,9. 12. 185,2. 3,39,6. AV. 9,3,17. सं हि सोमेनागत समु सर्वेण पद्वता 10,10,13.

पन्, पनिष्ट, पनन्त, पप्ने. 1) bewundernswerth sein: नूनं सो अस्य महिमा पनिष्ट ṚV. 7,45,2. ययोरिदं पप्ने विश्वं पुरा कृतम् 6,60,4. — 2) bewundern: उप भूषन्ति गिरो अप्रतीतमिन्द्रं नमस्या जरितुः पनन्त ṚV. 10, 104,7. — पनयति, °ते 1) mit Staunen wahrnehmen, bewundern, loben, anerkennen Nir. 9,16. भूरि महानि पनयन्त्यस्येन्द्रस्य कर्म ṚV. 3,34,6. 5,20,1. त्वष्टा तत्पनयद्वचो वः 4,33,5. 38,9. 6,4,3. 12,5. गो मे धियं पनयन्त प्रशस्ताम् 7,1,10. पनित bewundert, gepriesen AK. 3,2,59. पनित आप्त्यो यजतः सदा नः ṚV. 5,41,9. — 2) med. sich freuen über, sich Glück wünschen zu: स्वायं महित्वं पनयन्त धूतयः ṚV. 1,87,3. mit gen.: होतुर्मन्द्रस्य पनयन्त देवाः 3,6,7. — पनायति, °ते (Naigh. 3,14) P. 3,1,28 (in den generellen Formen पनाय् neben पन् 31). Vop. 8,110. = पनय् 1: अभीशूनां महिमानं पनायत ṚV. 6,75,6. पनायित gepriesen AK. 3,2,59. — Vgl. 2. पण्. — intens. partic. (nur im acc.) etwa sich wunderbar beweisend: उप प्रियं पनिप्नतं युवानमाहुतीवृधम्। अगन्म बिभ्रतो नमः ṚV. 9,67,29. शिप्रं रिहन्ति मतयः पनिप्नतम् 85,12. 86,31. 46.

— आ bewundern, loben: न घेमन्यदा पपन ṚV. 8,2,17. आ तत्त इन्द्रायवः पनन्त 10,74,4. 2,4,5.

— वि pass. sich rühmen: वयं चिद्धि वां जरितारः सत्या विपन्यामहे वि पणिर्हितावान् ṚV. 1,180,7.

पनयाय्य (von पनय् = पन्) adj. bewundernswerth, staunenswerth ṚV. 6,69,5.

पनसँ Uṇâdis. 3,117. n. Siddh. K. 249,b,7. 1) m. *Brodfruchtbaum, Artocarpus integrifolia Lin.* AK. 2,4,2,41. Trik. 2,4,16. H. an. 3,750. Med. s. 26. MBh. 1,7585. 3,11568. 9,3036. पनसस्य यथा ज्ञातं वृन्तबद्धं मक्ताफलम् । स तथा लम्बते तत्र व्यूर्धपादो क्यधःशिराः 11,186. 13,2880. Hariv. 12677. 12682. R. 2,91,30. 94,8. R. Gorr. 2,56,9. Suçr. 1,29,6. Varâh. Bṛh. S. 52, 87. 54, 11. Kathâs. 42, 224. Bhâg. P. 8,2,10. Burn. Intr. 216. n. *die Frucht* Suçr. 1,212,19. 213,5. पनसास्थि 259,12. Vgl. क्षुद्र°. — 2) m. *Dorn* (कण्टक, *der Brodfruchtbaum* heisst auch कण्टकिफल) H. an. Med. — 3) m. *eine Art Schlange* Suçr. 2,265,12. — 4) m. N. pr. eines Affen H. an. Med. MBh. 3,16274. 16372. R. 4,33,13. 39,29. 5,1,39. 6,2,42. 22,2. Bhâg. P. 9,10,19. — 5) f. *eine best. Krankheit* (s. पनसिका) Med. m. H. an. पनसी Suçr. 2,117,17.

पनसतालिका f. = पनस 1. Çabdam. im ÇKDr. पनसनालिका f. Wils. nach ders. Aut.

पनसिका (von पनसी) f. *eine best. Krankheit, Pusteln um die Ohren und im Nacken* Suçr. 1,292,8. 293,11.

पनस्यु, पनस्यँते (act. Naigh. 3,14) *sich erstaunlich erweisen, bewundernswerth sein, sich rühmlich zeigen:* सनाँत्स युध्म स्रोर्जसा पनस्यते ṚV. 1,33.2. अक्रो वसोर्जारिता पनस्यते 3,51,3. मक्तान्त्सस्य मक्ष्मा पनस्यते 10,75,9. 8,90,11. Geht auf ein von पन् abzuleitendes nom. act. पनस् zurück.

पनस्युँ (von पनस्य) adj. *sich rühmlich zeigend, grossthuend;* von den Marut ṚV. 1,38,15. 5,56,9. 10,77,3. Indra 8,87,1. धियः *gloriosus* 9.86,17.

पनाँय्य (von पनाय् = पन्) adj. *erstaunlich, bewundernswerth:* पनाय्यं तदश्विना कृतं वाम् Vâlakh. 8,3. श्रोत्राः ṚV. 1,160,5. यदेव पनाय्यं कर्म तदेतदभिवदति Ait. Br. 6,15.

पनितृ (von पन्) nom. ag. *mit Lob anerkennend, preisend:* देवासो यत्रं पनितार एवैरुरौ पथि व्युते तस्थुरन्तः ṚV. 3,54,9. इन्द्रस्तद्धिः पनितारो अस्याः 57,1. प्र देवं विप्रं पनितारमर्कैः (कृणुध्वम्) 5,41,6.

पनिष्टम wohl fehlerhaft in der Stelle: मक्स्ते सतो मक्मिा पनिष्टम SV. I,3,2,4,4. पनस्यते st. dessen im ṚV.

पँनिष्टि f. in der Stelle: वीतर्यं पनिष्टये (वनिष्ठया ṚV.) SV. II,3,1, 16,3. Zur Form könnte नविष्टि verglichen werden; viell. *Bewunderung, Lob* (von पन्).

पँनिष्ठ (von पन् mit dem suff. des superl.) adj. *sehr wunderbar, sehr rühmlich:* मक्मिा ṚV. 6,59,2. (देवासः) पनिष्ठं ज्ञातं तवसं दुवस्यन् 3,1, 13. — Vgl. पनीयंस्.

पनिष्पदँ (vom intens. von स्पन्द्) adj. *zuckend:* इयमन्तर्वदति जिह्वा बद्धा पनिष्पदा AV. 5,30,16.

पँनीयंस् (von पन् mit dem suff. des compar.) adj. *wunderbarer, rühmlicher; sehr wunderbar u. s. w.:* युष्माकमस्तु तविषी पनीयसी मा मर्त्यस्य मायिनः ṚV. 1,39,2. समिध् 5,6,4. अरमति 10,64,15. 92,4. Indra 1,57,3. — Vgl. पन्यंस्, पनिष्ठ.

पनुँ oder पनूँ (von पन्) *Bewunderung, Lob:* वर्धन्तीमापः पन्वा सुशिश्रिमृतस्य योना गर्भे सुजातम् ṚV. 1,65,4(2).

पन्थ्, पँन्थति und पन्थयति *gehen, sich bewegen* Dhâtup. 32,39. — Vgl. पथ्.

पन्थ, पन्थन्, पन्था s. u. 2. पथ.

पँन्थक (von पन्थ) 1) adj. *auf dem Wege geboren, — entstanden* P. 4, 3,29. — 2) m. N. pr. eines Brahmanen Burn. Intr. 139.

पन्द्र m. N. pr. eines Berges VP. 180, N. 3.

पन्न partic. von 1. पद् (s. das.); parox. Uṇâdis. 3,10. m. = नीचैर्गतिः *das niedrig-Gehen* so v. a. *das Hinschleichen dem Erdboden entlang* (*das Fallen* Aufrecht, Wilson) Uģģval.

पन्नग (पन्न + ग *dem Erdboden entlang sich fortbewegend*) P. 3,2,48, Vârtt. 1. Uģģval. zu Uṇâdis. 3,10. 1) m. *Schlange, Schlangendämon* AK. 1,2,1,9. H. 1304. an. 3,125. Med. g. 39. Halâj. 3,18. N. 14,8. MBh. 1, 1798. R. 4,65,9. Çâk. 158. Bhartṛ. 3,65. Varâh. Bṛh. S. 15,7. 82,25. पन्न° MBh. 3,2409. Am Ende eines adj. comp. f. आ R. 2,47,17. पन्नगपुरी Vop. S. 176. पन्नगी f. *Schlangenweibchen, ein weiblicher Schlangendämon* MBh. 1,7793. R. 2,43,2. 6,4,34. 9,36. Râģa-Tar. 5,102. Bhâg. P. 3,19,11. von der Göttin Manasâ Tithit. im ÇKDr. — 2) m. *eine best. Pflanze* (पद्मकाष्ठ) H. an. Med. — 3) f. ई *ein best. Strauch* (सर्पिणी) Râģan. im ÇKDr.

पन्नगकेशर (प° + के°) m. *Mesua Roxburghii Wight.* (नागकेशर) Râģan. im ÇKDr.

पन्नगनाशन (प° + ना°) m. *Schlangenvernichter*, Bein. Garuḍa's Hariv. 10393.

पन्नगमय (von पन्नग) adj. f. ई *aus Schlangen gebildet:* माया Hariv. 9389.

पन्नगारि (प° + अरि) m. *der Feind der Schlangen:* 1) Bein. Garuḍa's Hariv. 10925. Spr. 543. — 2) N. pr. eines Lehrers Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 55, a, 3 (v. l. पन्नगारिन्) und in VP. 278, N. 12.

पन्नगाशन (प° + अशन) m. *Schlangenverzehrer*, Bein. Garuḍa's AK. 1, 1, 1, 25.

पन्नद्धा (2. पद् + नद्धा) f. *Schuh* H. 914.

पन्नद्धी (2. पद् + न°) f. dass. Trik. 2,10,12. Hâr. 74. Beide पन्नधी, ÇKDr. und Wils. haben die richtige Form.

पन्नागार (पन्न + अगार oder आगार) m. N. pr. eines Mannes; pl. *seine Nachkommen* (प्राच्यगोत्र) P. 2,4,66, Sch. — Vgl. पान्नागार, पान्नागारि.

पन्निष्क (2. पद् + नि°) m. = पादनिष्क P. 6,3,56, Vârtt.

पन्नेजन (2. पद् + ने°) adj. f. ई; pl. nämlich आपः *Fussbad* TS. 3,5,6,2.

पन्मिश्र (2. पद् + मि°) = पादमिश्र P. 6,3,56.

पँन्य (von पन्) adj. *bewundernswerth, erstaunlich* ṚV. 3,36,3. 59,5. पन्यं पन्यमित्सोतार आ धावत मद्याय सोमम् 8,2,25. 32,17. 18. 63,10. Kâṭh. 5,3. 32,8.

पँन्यंस् = पनीयंस्. उदावता त्वक्सा पन्यसा च वृत्रहत्याय रथमिन्द्र तिष्ठ ṚV. 6,18,9. धीति 38,1. ज्ञातवेदस् 8,63,2. प्र प्र तयाय पन्यसे ज्ञनाय जुष्टो अद्रुहे (अर्च) 9,9,2. कियती योषा मर्यतो वधूयोः परिप्रीता पन्यसा वार्येण 10,27,2.

पपस्य् s. पम्पस्य्.

पपिँ (von पा) adj. *trinkend:* पपिः सोमं ददिर्गाः ṚV. 6,23,4 (Schol. zu P. 2,3,69. 3,2,171). *trinkend* und m. *Mond* Saṁkshiptas. im ÇKDr.

पपीँ Uṇâdis. 3,159. m. (nom. पपीस्) *die Sonne* (auch H. ç. 7); *der Mond* Uģģval.

पँपु (von पा) m. *Beschützer* Uģģval. zu Uṇâdis. 1,23. f. *Amme* Uṇâdik. im ÇKDr.

पंपुरि (von 1. पर्) adj. P. 7, 1, 103, Sch. *freigebig, spendend:* पृणातं च पपुरिं च श्रवस्यवो घृतस्य धारा उप यन्ति विश्वतः ṚV. 1,125,4. कविर्यो अंशुं ... पपुरिंरिरा 46,4. कविर्नमाङ्कः पपुरिं अरित्रे 4,23,3. TBr. 3,1,2,11 in Z. d. d. M. G. 7,269. *reichlich:* अर्वः ṚV. 6,46,5.— Vgl. 1. पप्रि.

पपृक्षेण्य (von प्रछ्; s. Benf. Gr. § 904) adj. *begehrenswerth:* पपृक्षेण्यमिन्द्र ते ह्योजो नृम्णानि च ṚV. 5,33,6.

1. पप्रि (von 1. पर्) adj. *spendend:* स हि पप्रिरन्धसः ṚV. 1,52,3. पप्रिणा सखिना युजा 2,23,10. VS. 1,7. दानु पप्रिः ṚV. 6,50,18. पप्रितम VS. 1,8. P. 7,1,103, Sch.

2. पप्रि (von 2. पर्) adj. *hinüberführend, rettend:* पुतनासु पप्रिम् ṚV. 1,91,21. स नः पप्रिः पारयाति स्वस्ति नावा 8,16,11. AV. 12,2,47. ते नो ऽग्नयः पप्रयः पारयन्तु TS. 1,7,7,2.

पपक m. N. pr. eines Mannes: °नरकाः *die Nachkommen des P. u. N.* gaṇa तिककितवादि zu P. 2,4,68.

पबुक m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. No. 462.

पमरा f. *ein best. wohlriechender Stoff,* = सल्लकी (सल्लकी?) vulg. Rāǵan. im ÇKDr.

पम्पस्, पम्पस्यति *Schmerz empfinden* gaṇa कण्ड्वादि zu P. 3, 1, 27, v. l. पपस्.

पम्पा f. N. pr. eines Flusses (im Süden) Uǵǵval. zu Uṇādis. 3,28. LIA. I, 568, N. MBh. 3,16088. 13,4889. R. 1, 1, 57. 3,10,18. 60,3. fg. 6,82, 106. 108,29. Ragh. 13,30 (nach dem Schol. ein See). Bhâg. P. 7,14,31. Mahâvîrak. 85,1. Bhaṭṭ. 6,78. N. pr. eines Sees: पम्पाभिधं सरः Rāǵa-Tar. 7,941. Nach dem gaṇa वराहादि zu P. 4,2,82 hat पम्पा auch eine Bedeutung, die eigentlich einem Derivat davon zukäme.

पम्ब्, पम्बति *gehen, sich bewegen* Vop. in Dhâtup. 11,35.

पय्, पयते *gehen, sich bewegen* Dhâtup. 14,3.

पय s. कत्पय.

पयःकन्दा (पयस् *Milchsaft* + कन्द) f. *Batatas paniculata Chois.* (क्षीरविदारी) Rāǵan. im ÇKDr.

पयःपयोष्णी = पयोष्णी MBh. 3,10290.

पयःपान (पयस् + पान) n. *das Milchtrinken* P. 6,2,150, Sch.

पयःपूर (पयस् + पूर) m. *Teich, See* Prab. S. 1, Çl. 1.

पयःफेनी (पयस् *Milch* + फेन) f. *ein best. kleiner Strauch,* = दुग्धफेनी Rāǵan. im ÇKDr.

पयश्चय (पयस् + चय) m. *Wasserbehälter, See, Teich* Gaṭâdh. im ÇKDr.

पंयस् (von पी, पिन्व्) n. Uǵǵval. zu Uṇādis. 4, 189. VS. Prât. 2, 39. Euphonisches Verhalten eines vorangehenden gen. im Veda P. 8, 3, 53. 54. Das स erhält sich im comp. vor mehreren mit क und प anlautenden Wörtern 46. Am Ende eines adj. comp. पयस्क gaṇa उरःप्रभृति zu P. 5, 4, 151. aber auch ohne Suffix: गावः प्रभूतपयसः Varâh. Bṛh. S. 19, 5. 31, 29. 1) *Saft, Flüssigkeit, Feuchtigkeit; Lebenssaft, Kraft:* ओषधीनाम् AV. 3,5,1. 19,1,12. 13, 1, 9. VS. 17, 1. 18, 36. Ait. Br. 5,27. पयसा पिन्वमानः (सोमः) ṚV. 9,97,14. तदाहना अभवत्पिप्युषी पयः *strotzend von Saft* 2,13,1. ऊर्ज्, पयस् AV. 2,29,5. 9,6,32. भूतो भूतेषु पय आ दधाति 4,8,1. 1,35,4. 6,78,2. सं वर्चसा पयसा सं तनूभिरगन्महि VS. 2,24. 12,70. पृथिव्याः AV. 14,2,70. येनेन्द्राय समभरः पयांस्युत्तमेन ब्रह्मणा जातवेदः 1, 9, 3. 5, 26, 10. यज्ञस्य 6, 69, 3. पयस् = अन्न Naigh. 2,7. Im Besonderen gebraucht für *a) Wasser* (Naigh. 1, 12. AK. 1,2,3,3. 3,4,30,235. H. 1069. an. 2,585. Med. s. 27. Halâj. 3,26); *Fluthen* ṚV. 1,22,14. दिवः पयसा न उत्तमम् 5,63,5. भूमिं पिन्वन्ति पयसा 1,64,5. 166,3. 3,33,1. 4. 4,57,5. पयोभिर्जिन्व अपां जवांसि 21, 8. 6,61, 14. 7,36, 6. रसायाः पयांसि 10,108, 1. AV. 4, 15, 6. पयसि पयसां पत्युः Bhartṛ. 2,29. Spr. 197. 789. Megh. 13. 25. 41. Ragh. 1, 67. सेचनघटैर्बालपादपेभ्यः पयो दातुम् Çâk. 8, 23. Varâh. Bṛh. S. 19, 4. 31, 17. 53, 71. पयसां श्रमः Halâj. 3, 46. घनोदयः प्राक्तदनन्तरं पयः *Regen* Çâk. 189. — *b) Milch* AK. 2,9,51. 3,4,30,235. Trik. 2, 9, 17. H. 404. H. an. Med. Halâj. 2,119. येभ्यो माता मधुमत्पिन्वते पयः ṚV. 10,63,3. आपो घृतं पयांसि बिभ्रतीर्मधूनि 30,13. तां पीपयत् पयसेव धेनुम् 64,13. मिमाति मायुं पयते पयोभिः 1,164,28. 2,14,10. 4,3,9. 5, 85, 2. AV. 4, 11, 4. 12, 1, 10. VS. 4, 8. Çat. Br. 2,5,1,6. 14,4,3,4. Ait. Br. 1, 1. 3,40. Kâtj. Çr. 4,13, 10. 15,21. M. 2,107. 3,82. 226. 257. 271. 4,250. Suçr. 1, 15, 3. 174,21. 175,18. Ragh. 2,36 (pl.). 63 (pl.). Varâh. Bṛh. S. 21, 34. 75, 4. fgg. Hit. I, 18. Bhâg. P. 9,4,33. Dhûrtas. 79,16. पयआहुति Çat. Br. 2,2,4,4. 11, 5,6,4. पयोभोजन Çâṅkh. Br. 13,2. पयोभक्ष Çr. 4,13,6. विषकुम्भं पयोमुखम् Hit. I, 71. — *c) der männliche Same:* पितुः पयः प्रति गृभ्णाति माता ṚV. 7,101,3. शुक्रं पयः 1,160,3. 9,54,1. पयः प्रत्नस्य रेतसो दुघानाः 3,31,10. 4,3,10. — 2) N. eines Sâman Kâtj. Çr. 26,5,9. Lâṭj. 1, 6,30. पयःसामन् Ind. St. 3, 222. — 3) N. einer Virâǵ ṚV. Prât. 17, 4. — 4) *Nacht* Naigh. 1,7.

पयसं (von पयस्) adj. wäre etwa *von Saft strotzend:* दिव्यं सुपर्णं पयसं बृहन्तम् AV. 4,14,6. 7,39,1; es ist aber eher Entstellung aus वायस zu vermuthen nach ṚV. 1,164,52. Nach Çabdârthak. bei Wils. n. *Wasser* und *Milch.*

पयस्कंस, पयस्कर्णी, पयस्काम, पयस्काम्य (Schol. zu P. 8,3,38), पयस्कार, पयस्कुम्भ, पयस्कुशा, पयस्पात्र Zusammensetzungen von पयस् mit कंस u. s. w. P. 8,3,46, Sch.

पयस्पा (पयस् + पा) adj. *Milch trinkend:* अश्वासः ṚV. 1,181,2.

पयस्पात्र s. u. पयस्कंस.

पयस्य् (von पयस्), पयस्यति *fliessen, flüssig werden* gaṇa कण्ड्वादि zu P. 3,1,27. पयस्यते *flüssig sein* P. 3,1,11, Sch. Vop. 21,7. — Vgl. पयाय्.

पयस्यं (wie eben) 1) adj. *aus Milch entstanden, — bereitet* P. 4, 3, 160. AK. 2,9,51. H. 405. an. 3,495. Med. j. 92. = पयोहित H. an. Med. दधिमन्थोदमन्थयोः पयस्यो ऽयस्य इति तु रसादिशः Lâṭj. 1,2,8. — 2) m. *a) Katze* Çabdak. im ÇKDr. — *b)* N. pr. eines der Söhne des Aṅgiras MBh. 13, 4147. — 3) f. आ *a)* so v. a. आमिक्षा *Milchknollen* (in der Weise zubereitet, dass saure Milch mit heiss gemachter süsser Milch gemischt wird) H. 831. TBr. 1,5,11,2. TS. 2,3,13,2. Ait. Br. 2,22. 24. Çat. Br. 2, 4, 4, 10. 21. 5,4,12. 2,9. Kâtj. Çr. 4,4,7. 9,1,19. 15,4,50. Âçv. Çr. 12,8. अपयस्य Kâtj. Çr. 10,3,18. — *b)* N. *verschiedener Pflanzen mit Milchsaft,* = दुग्धिका H. an. Med. = काकोली H. an. = क्षीरिकाकोली (क्षीरकाकोली ÇKDr. nach ders. Aut.) und स्वर्णक्षीरी Med. = अर्कपुष्पिका Ratnam. im ÇKDr. = कुटुम्बिनी लुप Rāǵan. im ÇKDr. — Suçr. 1,53,10. 58,2. 145,21. 157,2. 374,9. 376,14. 2,39,3. 97,3.

पंयस्वत् (wie eben) adj. P. 8,2,9, Sch. *saftig, saftreich, feucht; von*

Saft und Kraft voll; milchreich, trankreich: ओषधयः RV. 10,17,14. AV. 3,24,1. 2. 8,7,17. TS. 1,5,10,2. Soma 2,7,1. ÇÂÑKH. ÇR. 6,7,10. ग्रावः AV. 4,8,6. गोष्ठ 6,59,2. गृहाः 7,60,20. शाला 3,12,2. 9,3,16. सीता RV. 4,57,7. वि मिमीष्व पयस्वतीं घृताचीम् AV. 13,1,27. ÂÇV. GṚHJ. 2,10. उषासानक्ता 2,3,6; daher unter den Synonymen für *Nacht* NAIGH. 1,7. द्यावापृथिवी RV. 6,70,2. AV. 6,62,1. ÇAT. BR. 1,9,1,7. *Milch haltend:* अघ्न्या AV. 7,73,5. *samenreich, strotzend:* ऋषभ 9,4,1. 3. — पयस्वदस्तु मे मुखम्। पयस्वच्छिरो अस्तु मे TBR. 2,7,2,4. भूतानि PAÑKAV. BR. 24,18,3. *Flüsse* fem. pl. NAIGH. 1,13.

पयस्वल (wie eben) 1) adj. f. आ *milchreich:* इदाह सवितुर्गा वै शक्रा दिव्याः पयस्वलाः HARIV. 3798. — 2) m. *Ziege* RÂǴAN. im ÇKDR.

पयस्विन् (wie eben) P. 1,4,19, Sch. 1) adj. *saftreich, milchreich:* तस्मादाहुः पयस्वी राजा पुण्य इति PAÑKAV. BR. 18,9,21. सा नः पयस्विनी धुक्ष्व PÂR. GṚHJ. 3,3,9. धेनु, गो M. 11,137. JÂǴÑ. 3,302. MBH. 1,6665. R. GORR. 1,74,29. गङ्गा (nicht *wasserreich*, da daneben घृतिनी steht) MBH. 13,1840. पयस्विनी f. subst. *eine milchreiche Kuh* H. an. 4,183. MED. n. 195. MBH. 13,708. RAGH. 2,21. 54. 65. VARÂH. BṚH. S. 21,34. *Ziege* RÂǴAN. im ÇKDR. — 2) f. (देशे) gaṇa पुष्करादि zu P. 5,2,135. *a) Fluss* H. an. MED. N. pr. eines Flusses BHÂG. P. 5,19,18. — *b) Nacht* (विभावरी) H. an. MED.; vgl. u. पयस्वत्. — *c)* N. *verschiedener Pflanzen mit Milchsaft;* = काकोली, क्षीरकाकोली, दुग्धफेनी, क्षीरविदारी RÂǴAN. im ÇKDR. = जीवन्ती BHÂVAPR. ebend. — *d)* N. einer Gottheit BRAHMA-P. in Verz. d. Oxf. H. 19, *a*, 37.

पयाय्, पयायते = पयस्य् P. 3,1,11, Sch. VOP. 21,7.

पयोगड (पयस् + गड?) m. 1) *Hagel.* — 2) *Insel* (द्वीप) ÇABDAM. im ÇKDR.; n. WILS. nach ders. Aut. — Für die Bed. *Hagel* könnte man die Form पयोगुड *Wasserkugel* vermuthen.

पयोग्रह (पयस् + ग्रह) m. *Milchspende* ÇAT. BR. 12,7,2,12. fgg. 8,2,1. KÂTJ. ÇR. 19,2,13. 22.

पयोघन (पयस् + घन) m. *Hagel* HÂR. 58.

पयोजन्मन् (पयस् + ज°) m. *Wolke (Geburtsstätte des Wassers)* ÇABDAM. im ÇKDR.

पयोद (पयस् + 1. द) 1) adj. f. आ *Milch gebend:* गो HARIV. 3148. — 2) m. *a) Wolke (Wasser gebend)* ÇÂK. 75. RAGH. 14,37. MEGH. 7. VARÂH. BṚH. S. 19,4. 15. °सुहृद् *der Freund der Wolken, Pfau* SÂH. D. 16,6. — *b)* N. pr. eines Sohnes des Jadu HARIV. 1843. — 3) f. आ N. pr. einer der Mütter im Gefolge des Skanda MBH. 9,2646.

पयोदुह् (पयस् + 2. दुह्) adj. *milchend* oder *Samen gebend:* वृषभ SV. II, 6,2,6,2. पयोवृध् RV.

पयोधर (पयस् + धर) m. 1) *Wolke (Wasser führend)* AK. 3,4,25,165. H. an. 4,269. MED. r. 280. HÂR. 18. HALÂJ. 1,58. VAIǴ. beim Schol. zu KIR. 4,24. RÂǴA-TAR. 4,365. Spr. 1005. KIR. 4,24. An den beiden letzten Stellen zugleich *die weibliche Brust.* — 2) *die weibliche Brust (Milch führend)* AK. H. 603. H. an. MED. HALÂJ. 2,371. VAIǴ. INDR. 2, 32. SUÇR. 1,328,14. ṚT. 1,6. Spr. 568. 1005. KIR. 4,24. An den beiden letzten Stellen zugleich *Wolke.* Am Ende eines adj. comp. f. आ N. 11, 30. 16,10. MBH. 1,4139. R. 3,23,42. MṚKKH. 83,10. Spr. 635. RAGH. 14, 22. VARÂH. BṚH. S. 42 (43),35. BRAHMA P. in LA. 50,19. *Euter:* °धरीभूतचतुःसमुद्रा RAGH. 2,3. — 3) *die Wurzel von Scirpus Kysoor Roxb.* (कशेरु). — 4) *eine Art Zuckerrohr* (कोषकार). — 5) *Cocosnuss* H. an. MED. — 6) *eine Art Cyperus* WILS.; vgl. AK. 2,4,5,25. — 7) *Amphibrachys* (⏑–⏑) COLEBR. Misc. Ess. II, 151.

पयोधस् (पयस् + धस्) UṆÂDIS. 4, 229. m. 1) *Regenwolke.* — 2) *das Meer* UǴǴVAL.

पयोधा (पयस् + 3. धा) adj. *Milch saugend:* वत्स RV. 7,56,16.

पयोधारा (पयस् + 1. धारा) f. 1) *Wasserstrom:* °गृह = धारागृह MṚKKH. 85,1. — 2) N. pr. eines Flusses: क्षीरसंकाशसलिला HARIV. 12400.

पयोधि (पयस् + धि) m. *das Meer (Wasserbehälter)* KATHÂS. 22,205. PRAB. 74,6. SÂH. D. 72,11. DHÛRTAS. 77,5.

पयोधिक (von पयोधि) n. *Meerschaum* RÂǴAN. im ÇKDR.

पयोनिधन (पयस् + नि°) n. N. eines Sâman LÂṬJ. 1,6,48. 7,3,14. Ind. St. 3,222.

पयोनिधि (पयस् + नि°) m. VOP. 26,182. *das Meer (Wasserbehälter)* BHARTṚ. 2,28 (nach der richtigen Lesart). 41. ṚT. 2,7. PRAB. 2,15. BHÂG. P. 8,2,2. NAISH. 4,50.

पयोपवसन (पयस् + उप°) n. P. 6,3,109, Vârtt. 8, Schol.

पयोमुच् (पयस् + मुच्) 1) adj. *Milch entlassend, — gebend:* गो MBH. 13,3754. 6399. — 2) m. *Wolke (Wasser entlassend)* MBH. 9,1506. ṚT. 2,10. RAGH. 3,3. 6,5. 10,62. VIKR. 137. VARÂH. BṚH. S. 46,8 (9).

पयोऽमृततीर्थ (पयस् - अ° + ती°) n. N. pr. eines Tîrtha KAPILAS. in Verz. d. Oxf. H. 77, *b*, Kap. 9 (पयोमृत° geschrieben).

पयोर m. = खदिर *Acacia Catechu Willd.* ÇABDAǴ. im ÇKDR.

पयोलता (पयस् + ल°) f. *Batatas paniculata Chois.* (क्षीरविदारी) RÂǴAN. im ÇKDR.

पयोवाह (पयस् + वाह) m. *Wolke (Wasser führend)* RAGH. 1,36. VARÂH. BṚH. S. 31,17. RÂǴA-TAR. 2,13.

पयोवृध् (पयस् + वृध्) adj. *saftreich, strotzend; fluthend* RV. 8,2,42. दिवो रेतसा सचते पयोवृधा 9,74,1. अभि त्यं गावः पयसा पयोवृधं सोमं श्रीणन्ति मतिभिः 84,5. 108,8. die Marut 1,64,11.

1. पयोव्रत (पयस् + व्रत) n. *der Genuss von blosser Milch als Gelübde* BHÂG. P. 8,16,58. 17,3. 18.

2. पयोव्रत (wie eben) adj. f. आ *von blosser Milch sich nährend in Folge eines Gelübdes* ÇAT. BR. 9,5,1,1. fgg. ÇÂÑKH. BR. 8,9. M. 11,144. BHÂG. P. 9,1,14. Davon nom. abstr. °व्रतता f. ÇAT. BR. 9,5,2,1.

पयोष्णिजाता (पयोष्णि = पयोष्णी + जा°) f. Bein. des Flusses Sarasvatî RÂǴAN. im ÇKDR.

पयोष्णी (पयस् + उष्ण) f. N. pr. eines im Vindhja (Ṛksha) entspringenden Flusses *(milchwarm)* LIA. I, 572. MBH. 3,2818. 8182. 8329. 10289. 10306. 6,324. 327 (VP. 181. fg.). VARÂH. BṚH. S. 16,10. VP. 176. BHÂG. P. 5,19,18. MÂRK. P. 57,24. MATSJA-P. in Verz. d. Oxf. H. 39, *b*, 23.

1. पर्; *a.* पृणाति (DHÂTUP. 31,19). पृणीहि; daraus ein neuer Stamm पृणा (DHÂTUP. 28,40), पृणाति, पृणाते, पृणास्व, पृणाध्यै; *b.* पिपर्ति (DHÂTUP. 25,4. P. 7,4,77. Schol. zu 6,1,10. VOP. 10,4), पिपृतस् und पिपूर्तस् VOP. 10,5. पिपर्तन ved., (आ) अपिप्रत 3. sg. med. ved., पिपीपृक्कि (mit Triplication!) BHÂG. P. 4,19,38. *c.* पूर्धि (P. 6,4,102); intrans. पूर्यते (ep. auch act.) DHÂTUP. 26,42. — aor. पर्षि, पर्षत्, पारिषत्, अपारीत् BHATT.

1, 2, v. l.; aor. intrans. अपूरि und अपूरिष्ट P. 3,1,61. Vop. 8,116. 11,7. perf. पपरतुम् und पप्रतुम्, पपरुम् und पप्रुस् P. 7,4,12; vgl. प्रा. perf. intrans. पुपूरे (पुपूरिरे mit transit. Bed. Bhaṭṭ. 14,2); पूर्ण (पूर्त s. besonders und unter निस्). 1) *füllen;* med. *sich anfüllen:* समानमूर्वं नद्यः पृणन्ति ṚV. 2,35,3. 11,11. 14,11. 6,88,6. यो मे कुक्षी पृणाति 10.28,2. 86,14. यदों सोमैः पृणासि 3,36,6. जठरं पृणध्वै 6,67,7. जठरं पृणस्व AV. 2,5,2. 4. 6,22,3. हस्ता वसुना पृणस्व VS. 5,19. अपानेन समुद्रस्य जठरं पिपर्ति AV. 13,3,4. लोकं पृण VS. 12,54. वेणून्पुपूरिरे *mit Luft erfüllen, blasen in* Bhaṭṭ. 14,2. काममर्थं च धर्मांश्च दोग्धि भूपः पिपर्ति च *voll machen, sich ansammeln lassen* Bhāg. P. 3,32,1. संकल्पनां विश्वमतो पिपीपर्हि *erfülle* 4,19,33. absol. पूरम् in comp. mit dem obj.: उदरपूरम् (भुङ्क्ते Schol.) P. 3,4,31. गोष्पदपूरं (oder °प्रं) वृष्टो देवः Schol. zu P. 3,4,32. Bhaṭṭ. 14,20. चर्मपूरम् (स्तृणाति Schol.) wohl *die Zahl der Felle voll machend* so v. a. *bis auf das letzte Fell* P. 3,4,31; vgl. ऊर्धपूरम्. Dieses पूरम् wird, wie es uns scheint, ohne Noth auf das caus. zurückgeführt. — 2) *sättigen, nähren; aufziehen:* तं जातं तरुणं पिपर्ति माता AV. 9,1,5. 1,34,4. 5,26,5. पर्जन्यः पिता स उ नः पिपर्तु 12,1,12. पिपृतमर्वतो न आ प्यायस्वाप्स्रियो ṚV. 1,93,12. 6,60,12. कविषा पिपर्ति पपुरिः 1,46,4. ऋतस्य गर्भं जनुषा पिपर्तन 156,3. पितॄनपारीत् *sättigen, laben, befriedigen* Bhaṭṭ. 1,2, v. l. für अतोप्सीत्. — 3) *reichlich spenden, verleihen* (acc. der Sache und dat. der Person); *beschenken mit* (instr.): यो मे पृणाद्यो ददत् ṚV. 2,30,7. आपः पृणीत भेषजम् 1,23,21. पृणीतमुग्रा दिव्यस्य 7,63,4. पृणीयादिन्नाधमानाय तव्यान् 10,117,5. क ईं स्तवत्कः पृणात्को यजाते 6,47,15. इषंश्च पर्षत् 1,186,3. यूयं नः सुमतिं पिपर्तन 166,6. पर्षि राधो मघोनाम् 8,92,7. 9,1,3. एवा न इन्द्र वार्यस्य पूर्धि 7,24, 6. 1,30,12. शग्धि पूर्धि प्र यंसि च 42,9. पूर्धि चक्षुः *schenke Helle* 10,73, 11. त्वं नः पृणीहि पशुभिः AV. 17,1,6. इन्द्रं न त्वा पृणन्ति राधसा ṚV. 6, 4,7. स पारिपत्क्रतुभिर्मन्दसानः 1,100,14. पूर्धि यवस्य काशिना 8,67,10. Häufig das partic. praes. पृणत् in der Bed. *der Freigebige, uneigennützige Schenker* (an Götter und Priester insbes.): पृणन्नित्पृणते मयः ṚV. 7,32,8. पृणतो न दक्षिणा 1,168,7. यज्वने पृणते च 6,28,2. 10,117,1. पृणन्तः, अदातारः AV. 6,142,3. Vgl. अपृणत्. — 4) पूर्यते (ep. auch act.) *sich füllen, erfüllt werden, sich sättigen:* जले कुम्भस्य पूर्यतः (घोषम्) R. 2,63,21. 64,14. Suçr. 1,264,11. fgg. जलबिन्दुनिपातेन क्रमशः पूर्यते घटः Spr. 945. पूर्यन्ते प्रजया पशुभिः Çat. Br. 14,5,1,5. 4,2,5. (आश्रमम्) वनान्तरादुपावृत्तैः — पूर्यमाणम् — तपस्विभिः Ragh. 1,49. अपूरि द्वारिकर्म्यस्थरामाननशतेन्दुभिः Kathās. 18,12. विरिक्तं पूर्यमाणं च वर्जयेदुदरार्दितम् Suçr. 1, 120,15. 247,11. आ पूर्यमाणमवदन्नभि श्रवः *der sich sättigen will* ṚV. 1,51,10. घृतेन द्यावापृथिवी पूर्येथाम् VS. 5,28. धनुषो भङ्गनादेन वायुनिर्घोषकारिणा। चचालान्तःपुरं सर्वं दिशश्चैव पुपूरिरे॥ Hariv. 4309. Kathās. 20,226. Bhaṭṭ. 14,99. शब्दायन्ते मधुरमनिलैः कीचकाः पूर्यमाणाः Megh. 57. (यदुनन्दनः) तेजसा चाप्यपूर्यत Hariv. 11060 (S. 792.) तेजसा पूर्यन्ति MBh. 14,627. *voll werden,* von einer Zahl: यावता दश पूर्येरन् Lāṭy. 9,2,4. Vgl. das caus., dessen pass. von diesem intrans. in der Form (wenn man vom nicht geschriebenen Accent absieht) sich nicht unterscheidet. — 5) partic. पूर्ण (wird für das partic. des caus. angesehen und पूरित gleichgesetzt *angefüllt, voll* die Ergänzung im instr. oder gen. Vop. 5,25; P. 7,2,27. Vop. 26,144. AK. 3, 2,48. H. 1473. an. 2,149. Med. ṇ. 22. Halāy. 4,17. कुम्भ AV. 3,12,8. VS. 3,49. Çat. Br. 1,9,2,3. fgg. 11,2,4,1. fgg. 14,8,4,1. Kāty. Çr. 9,6, 26. N. 23,10. R. 1,2,24. Kāty. Çr. 4,1,5.7 (अ°). सोमेन पूर्णं कलशम् AV. 9, 4,6. ṚV. 1,82,4. R. 1,26,19. Çat. Br. 12,5,2,7. 14,5,4,2. Lāṭy. 2,11,15. पूर्णान्परिस्रुतः कुम्भान् Çat. Br. 11,5,5,13. Daç. 2.3. घटमपां पूर्णम् M. 11, 183. 186. Hariv. 4003. R. 5,20,15. 6,96,4. नौः ṚV. 5,59,2. 7,16,11. उभा ते पूर्णा वसुना गभस्ती 37,3. सरः 103,7. Hit. I,165. अन्नः M. 11,140. पयोधर Spr. 1310. सुतासः ṚV. 4,37,2. पौर्णमासी AV. 7,80,1. चन्द्र (vgl. पूर्णचन्द्र, पूर्णेन्दु) AK. 1,1,2,8. H. 149. यां पर्यस्तमयं पूर्णं उदियात् Çāṅkh. Br. 1,3,5. Gobh. 1,5,13. दृशः Çat. Br. 13,5,4,4. Çāṅkh. Br. 16,9,13. (नाड्यः) शुक्लस्य नीलस्य u. s. w. पूर्णाः Çat. Br. 14,7,2,20. धनस्य पूर्णा Khānd. Up. 3,11,6. Taitt. Up. 2,3. M. 6,76. तेनैष पूर्णः Taitt. Up. 2,2. (पुरी) पूर्णा हरिद्व्योपमैः R. 1,6,21. Vet. in LA. 3,1. Brahma-P. ebend. 49,18. भाण्डपूर्णानि यानानि M. 8,405. सस्यपूर्णं क्षेत्रम् Hit. 21,8. अश्रुपूर्णाक्षी N. 12,75. 18,13. 22,22. वाष्पपूर्णवदन Daç. 2,20. R. 6,96,12. कीचकैर्मारुतपूर्णरन्ध्रैः Ragh. 2,12. दर्प° MBh. 3,8671. R. 1, 55,19. *vollständig, vollzählig, voll* (von einer Zahl); = कृत्स्न, समग्र AK. 3,2,15. H. an. Med. अक्षौहिणी R. 1,54,12. पूर्णाहुतिभिः MBh. 14, 627. ज्ञान Bhāg. P. 2,6,39. 8,19,41 (अ°). 42. पुरुष 1,7,4. 4,24,36. 8,1, 16. पूर्णवर्णस्वराश्चेमे प्रवदन्ति मृगद्विजाः R. 5,73,52. पूर्णवर्णव्यवस्थानैस्तैस्तैः सन्मणिभिश्चितम् Kathās. 33,54. प्राणाः Çāṅkh. Br. in Ind. St. 2, 310. अपूर्णलक्षणा देवी Kathās. 5,31. पूर्णविंशतिवर्ष M. 2,212. द्वे शते पूर्णे 8,121. 338. MBh. 3,10497. R. 1,57,4. 62,17. पूर्णे त्वष्टादशे वर्षे MBh. 3,16625. Kathās. 32,44. अपूर्णमेकेन शतम् so v. a. *99* Ragh. 3,38. दश पूर्णा (die Calc. Ausg. schreibt दशपूर्णा) शतानि so v. a. *volle zehn Hundert* MBh. 3,10667. *abgelaufen:* काल Çāṅkh. Gṛhy. 2,11. Jāǵñ. 3,21. तस्य वर्षसहस्रस्य व्रते पूर्णे *vollbracht, beendigt* R. 1,65,4. *in Erfüllung gegangen, erfüllt:* मनोरथ R. 1,10,34. Çik. 106,3, v. l. Ragh. 2,72. दानानि च प्रयच्छन्ति पूर्णधर्मांश्च कुर्वते Mārk. P. 66,34. संविद् *abgemacht* Rāǵa-Tar. 4,553. *befriedigt:* दीर्घमायुः स मे प्रादात्ततोऽहं पूर्णमानसः R. 3,75,25. आकर्णपूर्णं धनुः so v. a. *ein bis zum (rechten) Ohr angespannter Bogen* MBh. 4,1096. 1694. eben so आकर्णापूर्णा चापाः 7,3603. 9357. Hariv. 6841; vgl. u. dem caus. n. *Fülle, volles Maass:* सं नः पूर्णेन यच्छतु AV. 7,17,1. TS. 2,4,5,1. AV. 10,8,15. 29. = उदक *Wasser* Naigh. 1,12. Nach Med. ist पूर्ण noch = शक्त *im Stande seiend,* nach Gadādharabhaṭṭāćārja im ÇKDr. = स्वीयसुखेच्छावदन्य *selbstsüchtig.* — Vgl. सुपूर्ण und पूर्त.

1. caus. पारयति *füllen* Dhātup. 32,15. *erfüllen:* स वस्वः कामं पीपरत् ṚV. 2,20,4.

2. caus. पूरयति (Dhātup. 33,128), °ते 1) *füllen, anfüllen, voll machen:* उदपात्रं पूरयित्वा Çat. Br. 14,9,4,18. 8,7,2,1. MBh. 3,16747. पिपीलिकानां चण्डानां पूरयामास तं घटम् *anfüllen mit* Hariv. 6456. तीरेण Çat. Br. 13,8,4,2. Kāty. Çr. 21,4,20. Pār. Gṛhy. 2,2. तुलां पूरयते ऽश्मभिः MBh. 13,2071. पूरयस्व — समुद्रम् 3,8819. वायुना पूर्यमाणानां सागराणामिव स्वनः R. 6,99,25. वर्धयन्विपुलं कायं तस्याः कायमपूरयम् 5,56, 58. अपरे ऽपूरयन्कूपान्पांशुभिः R. Schl. 2,80,9. कौशल्या वदनं चास्याः पूरयामास पांसुना R. Gorr. 2,77,11. Hit. 23,7. माथुरस्य पांसुना चक्षुषी पूरयित्वा Mṛćch. 35,18. चन्द्रोऽरिति मूत्रे निष्ठायामनिट इति पूरयित्वा

Siddh. K. zu P. 7,3,59. कपीनां संघाताः — पूरयन्तः — दिशो दश Bhaṭṭ. 7,30. यत्पृथिव्या ऊनं तत्तेनापूपुरम् Çat. Br. 11,5,3,7. पूरित = पूर्ण P. 7,2,27. Vop. 26,144. AK. 3,2,48. H. 1473. an. 2,149. Med. ṇ. 22. = पूर्त Trik. 3,3,169. जलपूरितमञ्जलिम् R. Gorr. 2,111,32. 5,14,48. Kathâs. 33,46. Vid. 289. Bhartṛ. 1,48. Spr. 748. Ragh. 9,63. Pańkat. 21,13. 70,17. Sâj. zu ṚV. 1,8,7. Çiç. 9,64. *erfüllen* (mit Geräusch, auch vom Geräusch selbst gesagt): हस्त्यश्वरथघोषेण पूरयन्तो वसुंधराम् MBh. 3,2114. पूरयाणाश्वरस्वनैः । दिशः प्रदिशश्चैव 9,769. स मार्यमाणो भीमेन ननाद विपुलं स्वनम् । पूरयंस्तद्वनं सर्वं जलार्द्र इव दुन्दुभिः 1,6037 (Hiḍ. 4,55). 10,413. आशीर्गेयं च गाथानां पूरयामास वेश्म तत् R. 2,65,6. MBh. 3,2859. *einen Laut voll machen* so v. a. *verstärken*: स शब्दः पूरितः — भूतसंघैर्मुदा युतैः 10,412. शङ्खम् *eine Muschel mit Luft anfüllen, blasen in* 7,762. 4170. R. 6,37,39. Pańkat. ed. orn. 57,18. पूर्यमाणानां शङ्खानामुद्भूद्ध्वनिः Kathâs. 29,48. धनुः *einen Bogen voll machen* so v. a. *spannen*: न शेकुस्तोलयितुमपि पूरयितुं कुतः (धनुः) R. Gorr. 1,34,10. R. Schl. 1,67,17. (धनुः) अशक्यं पूरितुम् 8 (पूरयितुम् 69,9 Gorr.). पूरयस्व (धनुः) शरेणैव 75,8 (पूरयेदम् ohne शरेण 77,3 Gorr.). बाणमा कर्णात्पूरयित्वा ससर्ज ह *bis zum Ohre anziehen* 6,79,16. आकर्णपूरितं शरम् 67,28. — 2) *voll machen* so v. a. *vollkommen bedecken, überziehen, beflecken, überschütten*: पूरयन्बकुनादाभिर्वाहिनीभिर्भुवस्तलम् Kathâs. 19,65. स्रग्दामपूरितशिख (वपुस्) Hip. 3,13. केशरस्य च पुष्पाणि करेणामृश्य राघवः । अलकं पूरयामास मैथिल्याः R. 2,96,20. एनम् — शैरनेकसाहस्रैः पूरयामास सर्वतः MBh. 7,3987. R. 6,86,30. बाणधारासहस्रैस्तु सतोयद (so ist zu schreiben) इवाम्बरे । राघवं रावणो वीरस्तडागमिव पूरयत् 88,8. पूरितः शरजालेन 84. चातकस्त्रिचतुरान्पयःकणान्याचते जलधरं पिपासितः । सो ऽपि पूरयति विश्वमम्भसा *überschütten* und zugleich *beschenken* Spr. 908. — 3) *mit Gaben überschütten*, — *überhäufen, beschenken*: तं च चित्रकरं राज्ञा तुष्टा वित्तैरपूरयत् Kathâs. 5,80. 21,60. 29,176. 36,43. 43,260. तत्रैव तेन शुष्कान्नदक्षिणादिभिरन्वहम् । अपूर्यत 33,135. हस्त्यश्वग्रामपूरित 40,74. — 4) *erfüllen* (einen Wunsch, ein Verlangen, eine Hoffnung, ein Versprechen u. s. w.): कामानस्माकं पूरय AV. 3,10,13. 29,2. MBh. 1,6489. R. Gorr. 1,19,18 (med.). Gît. 5,14. मनोरथान् Spr. 587. समीहितं बन्धुषु पूरयेथाः Mârk. P. 26,36. स्पर्शामृतेन पूरय दोहलमस्य Mâlav. 54. अर्थिनामाशाम् Çântiç. 2,21. Spr. 1259. इच्छाम् Kathâs. 9,47. प्रतिज्ञाम् R. 6,104,27. यथाशक्त्या पूरयन्तः स्वकर्म MBh. 5,828. — 5) *einen Zeitraum voll machen* so v. a. *ablaufen lassen*: कथं प्रतिज्ञां संश्रुत्य वनवासे कृतां मम । अपूरयित्वा तं कालं मत्सकाशमिहागतः ॥ R. 3,67,21.

— desid. पुपूर्षति P. 7,1,102.

— अति *sich stark füllen, stark anschwellen*: अतिपूर्यतः — महोदधेः MBh. 6,4783.

— अनु caus. *erfüllen*: अनुपूरयतु प्रियं वः Gît. 1,25.

— अभि 1) *voll machen*: स्विष्टमग्ने अभि तत्पृणीहि Pâr. Gṛhj. 3,1. — 2) °पूर्यते *sich füllen, voll werden*: अभि नः पूर्यतां रयिः Pâr. Gṛhj. 3,4. यद्यत्त्यजति कामानां तत्सुखस्याभिपूर्यते MBh. 12,6502 = 6633 (wo aber यद्यत्त्यजति gelesen wird). °पूर्ण *voll, voll von* (instr. gen.): सोमस्येवाभिपूर्णस्य पौर्णमास्याम् MBh. 11,622. नावम् — रत्नाभिपूर्णाम् 3,15713. नारीणामभिपूर्णास्तु काश्चित् (नावः) R. 2,89,18. शोकबाष्पाभिपूर्ण (वदन) 5,18,15. — caus. *füllen, anfüllen*: स्रुवम् Çat. Br. 3,1,4,17. Kâtj. Çr. 7,3,18. Suçr. 1,364,10. *beladen*: उष्ट्रपञ्चशतीं नानावस्त्रभाराभिपूरिताम् Kathâs. 44,77. *überschütten*: गौतमं च — शरवृष्ट्याभ्यपूरयत् MBh. 6,1721. *beschenken*: जना ये ऽस्मिन्कृशधनास्तान्धनेनाभिपूरय Hariv. 6556. *erfüllen* so v. a. *sich Jmdes ganz bemächtigen*: शोको मामभ्यपूरयत् R. 5,56,111. पुत्रशोकाभिपूरिता MBh. 14,2012. — Vgl. अभिपूरण.

— समभि caus. *füllen, anfüllen*: बालुकाभिस्ततः शक्रो गङ्गां समभिपूरयत् MBh. 3,10723.

— अव, अवपूर्ण *voll von*: मधुमेदोऽवपूर्णा च पृथिवी Hariv. 11993. — रात्रिभिरेवावपूर्यते Bṛh. Âr. Up. 1,5,14 fehlerhaft für रात्रिभिरेवा च पू°).

— आ 1) *füllen, ausfüllen, ergänzen*: आ रोदसी अपृणाः ṚV. 7,13,2. 2,15,2. 22,2. 3,2,7. 3,10. आपृणन्तो अन्तरिक्षा 7,75,3. 10,2,4. 96,2. AV. 4,35,3. यद्विरिष्टं सरस्वती तदा पृणद्घृतेन 7,57,1. 13,1,9. VS. 3,7. आ जाता सुक्रतो पृण ṚV. 8,1,18. *erfüllen* (einen Wunsch): स्तोतुः काममा पृण 1,57,5. गोभिः 16,9. काममा पृण वसूनाम् 3,30,19. 6,45,21. med. *sich füllen* (den Bauch, ein Gefäss u. s. w.): यज्ञेन वक्षणा आ पृणध्वम् 1,162,5. 3,33,12. श्रोरुव्यचाः पृणतामेभिरन्नैः 50,1. आ यः सोमेन जठरमपिप्रत 5,34,2. यज्ञेन विश्वास्तविषीरा पृणस्व 6,41,4. सप्त योनीरा पृणस्व घृतेन VS. 17,79. *sich sättigen*: यस्य ब्रह्माणि सुक्रतू अवाथ आ यत्क्रत्वा न शरदः पृणैथे *so dass ihr in Jahren seiner frommen Begeisterung nicht satt werdet* ṚV. 7,61,2. — 2) आपूर्यते *sich füllen, sich anfüllen, voll werden* Çat. Br. 1,6,3,17. वक्त्रमापूर्यते ऽश्रूणाम् *füllt sich mit Thränen* Suçr. 1,116,14. (व्रणाः) अणुमुखैश्छिद्रैरापूर्यते 265,14. आपूर्णो अस्य कलशः ṚV. 3,32,15. आपूर्यत मही चापि सलिलेन समन्ततः MBh. 1,1302. अपूरि Kâç. 7. Bhaṭṭ. 6,32. पानपात्रम् — आपूर्णमापूर्णम् (तैः) Hariv. 8403. रुधिरापूर्णलीलावापी Kathâs. 9,46. आपूर्णार्णव Bhâg. P. 5,13,24. आपूर्णतुङ्गस्तन Kathâs. 27,66. स रात्रिभिरेवा च पूर्यते ऽप च क्षीयते Çat. Br. 14,4,3,22. 28. आपूर्यमाणपक्ष 6,2,2,28. 11,1,2,4. 14,9,1,18. 3,1. Âçv. Gṛhj. 1,4,14. Çat. Br. 1,6,3,24. 7,2,22. 2,4,4,18. स राजपुत्रो ववृध आशु शुक्ल इवोडुपः । आपूर्यमाणः पितृभिः काष्ठाभिरिव सो ऽन्वहम् ॥ Bhâg. P. 1,12,31. शनैरापूर्यमाणेन वपुषा धनुषा च (*an Umfang zunehmen* und *sich spannen, gespannt werden*) Kathâs. 27,8. नभस्तथा । आपूर्णमासीच्छब्देन *erfüllt* MBh. 3,8533. पूर्णाहुतिभिरापूर्णास्त्रिभिः *gesättigt* 14,627. भृत्यैरापूर्यते नृपः *überschwemmt werden von, einen Ueberfluss an Dienern haben* Hit. II, 72. — caus. 1) *füllen, anfüllen, voll machen*: तानेष जात आपूरयति (die Sonne) Çat. Br. 6,7,3,10. 7,5,1,27. 9,2,3,17. 10,4,2,18. (चर्मभस्त्रिकाम्) रत्नैर्नक्रमापूर्य Daçak. in Benf. Chr. 189,24. जलापूरितसूत्रमार्ग Ragh. 16,63. श्वासापूरितविग्रह Râga-Tar. 4,574. तेजोभिरापूर्य जगत्समग्रम् Bhag. 11,30. दक्षायादात्प्रसूतिं च यत आपूरितं जगत् Bhâg. P. 3,12,55. वंशमापूरयिष्यन्ति स्रोघा इव महार्णवम् Hariv. 4377. य उभौ कर्णौ — सत्यरूपेण वेदेनापूरयति (vom Lehrer) Kull. zu M. 2,144. यत्ते ऊनं तत्त आ पूरयाति AV. 12,1,61. (mit Geräusch) *erfüllen*: महीमापूरयामास घोषेण MBh. 1,2829. 3,714. Dev. 2,82. Bhaṭṭ. 6,118. vom Geräusch selbst: स तूर्यघोषः सुमहान्दिवमापूरयन्निव R. 2,81,3. *mit Luft erfüllen, blasen in*: शीघ्रमापूर्य वाद्यानि R. 6,75,11. *erfüllen* (einen Wunsch): आ न कामं पूपुरन्तु ṚV. 7,62,3. — 2) *vollkommen bedecken, beflecken, überschütten*: त्वसन्नादैस्तस्यापूरितभूतलैः । वक्त्रैः Kathâs. 18,2. ककुदं तस्य चाभाति स्कन्धमापूर्य धिष्ठितम् MBh. 13,885. केशान् — आपूरयन्ति वनिता नवमा-

लतीभिः Ṛt. 3,19. शीरापूरयद्रामः परिघम् R. 3,32,15. — Vgl. आपूर (fg.), उरापूर.

— समा (पूर्यते) sich füllen, voll werden: एवमापुष्मतीभिस्तु प्रजाभिः — इयं सागरपर्यन्ता समापूर्यत मेदिनी MBh. 1,2472. समापूर्ण voll, ganz: संवत्सर R. Gorr. 1,68,21. — caus. voll machen: (न्यूनम्) एतैः समपूरयत Çat. Br. 10,2,2,16. spannen (einen Bogen) R. Gorr. 1,34,9.

— उद् caus. auffüllen: उतो न उत्पुपूर्या उक्थेषु (nämlich दर्वी) Ṛv. 5,6,9.

— उप auffüllen: उद्वा सिञ्चध्वमुप वा पृणध्वम् (आसिचम्) Ṛv. 7,16,11.

— नि niedergiessen, niedersetzen, ausschütten (technischer Ausdruck beim Manenopfer): यां ते धेनुं निपृणामि यमु ते क्षीर ओदनम् AV. 18,2,30. यन्मांसं निपृणामि ते 4,42. Çat. Br. 14,4,3,29. अग्नौ स्थालीपाकम् Kauç. 82. 84. Âçv. Çr. 2,6. निपृत 7. निपृणुयात् Lâṭy. 3,2,11.

— निस् ausgiessen: हव्यं कव्यं (so ist zu lesen) च विविधं निष्पूर्तं हुतमेव च MBh. 7,2239.

— परि sich füllen, voll werden: इत्थं कृतयुगध्येयैर्धर्म्यवृत्तान्तवस्तुभिः। स्वल्पो ऽपि राज्यकालो ऽस्य पर्याप्तैः पर्यपूर्यत ॥ Râǵa-Tar. 4,109. परिपूर्ण angefüllt, voll Kauç. 122. गन्धाम्बुपरिपूर्णांश्च कुम्भान् R. Gorr. 2,67,6. Pańkat. 62,25. अश्रुपरिपूर्णाक्षी MBh. 3,2595. Pańkat. 64,4. स्फुरन्नीलाब्जानां प्रकरपरिपूर्णा इव दिशः Spr. 771. कोशश्चापि विशीर्णो ऽयं परिपूर्णः (so ist zu lesen) MBh. 14,60. नदीश Spr. 153. चन्द्र M. 9,309. R. 2,40,30. R. Gorr. 2,122,23. Mṛkkh. 1,12. Pańkat. I, 370. तद्यथा गर्भो वर्धमानः सर्वाङ्गपरिपूर्णो वर्धते Pat. zu P. 8,2,106. überdeckt, überzogen: कर्पूरपूगपरिपूर्णमुखी Kaurap. 9. befriedigt: °मानस R. Gorr. 2,30,39. 4,62,25. der vollauf hat, obenauf stehend: सर्वमलङ्काक्रमिद्ध पश्यत्कुर्वन्ति परिपूर्णाः Pańkat. V, 10. शत्रु I, 370. vollkommen: अक्षरं ब्रह्म Bhâg. P. 8,3,21. परिपूर्णतम (कृष्ण) Brahmav. P. in Verz. d. Oxf. H. 26, b, 15. परिपूर्णार्थ der sein Ziel erreicht hat R. 6,105,22. einen vollen Sinn habend, sehr verständig: वचन MBh. 1,6797. R. 5,73,49. परिपूर्ण ohne अर्थ dass.: परिपूर्णभाषिणी 3,32,52. Vgl. धृतिपरिपूर्ण, परिपूर्ति. — caus. füllen, anfüllen, voll machen: अचलनितम्बनिर्गतोदकपरिपूरिता (अटवी) Pańkat. ed. orn. 4,11. लावण्यवारिपरिपूरितशातकुम्भकुम्भौ Spr. 805. मणिरत्नसुवर्णानां मालाभिः परिपूरितम् (स्थानम्) MBh. 5,7523. ननु जनविदितैर्भवद्यलीकैश्चिरपरिपूरितमेव कर्णयुग्मम् Sâh. D. 50,8. (mit Geräusch) erfüllen: रोलम्बाः परिपूरयन्तु हरितो (= दिशो) झंकारकोलाहलैः Sâh. D. 79,13. vom Geräusch selbst: तलशब्दो क्ष्वासशब्दो रोदसी पर्यपूरयत् Hariv. 13742. viell. ausfüllen, vollkommen bedecken, ganz einnehmen (ein Lager): परिपूरितसुरतवितान Gît. 2,16. qui omnem voluptatis ambitum (वितान = समूह Schol.) emensus est Lass. durchmessend die Bahn von Genüssen Rückert. Vgl. परिपूरक, °पूरण.

— संपरि, °पूर्ण erfüllt: °काम R. 2,82,30 (89,12 Gorr.). vollendet: तपस्विनं संपरिपूर्णविद्यम् MBh. 3,15641.

— प्र 1) füllen, ergänzen: प्र प्र यज्ञं पृणीतन Ṛv. 5,5,5. — 2) °पूर्यते sich füllen, sich anfüllen, voll werden: शाकेनापि प्रपूर्यते (दग्धोदरम्) so v. a. satt werden Hit. I, 62. द्यौर्वियद्भूर्दिशश्चैव प्रपूर्णा निशितैः शरैः MBh. 8,2291. हिमतोयप्रपूर्णाभिर्भाभिः Hariv. 2473. शाब्दी ह्याकाङ्क्षा शब्देनैव प्रपूर्यते vollständig werden Sâh. D. 15,4. सत्यं प्रपूर्यताम् die Wahrheit erfülle sich Upag. Av. 15. — caus. anfüllen, voll machen: बाणगणेन राघवः। प्रपूरयामास नभश्च R. 6,80,42. आवासा बहुभक्ष्याढ्याः सर्वकामैः प्रपूरिताः R. Gorr. 1,12,11. durch प्रपूरित wird उद्ध erklärt Taik. 3,3,218. erfüllen (von einem Geräusch): सिंहनादैश्च शूराणां दिशः सर्वाः प्रपूरिताः MBh. 9,3092. vervollständigen: एतैरेकमाश्रित्य तदेवान्यैः प्रपूरयन् Shaḍguruç. bei Müller, SL. 237,15. reich machen: कांश्चित्तुच्छयति प्रपूरयति वा (विधिः) Mṛkkh. 178,4.

— अभिप्र (पूर्यते) sich füllen: कच्चिन्न्यायाननुच्छिद्य कोशस्ते ऽभिप्रपूर्यते MBh. 15,673.

— प्रति, °पूर्ण angefüllt mit, voll: नगरैर्विषयश्चास्य प्रतिपूर्णस्तदाभवत् MBh. 13,98. आयुध° (रथ) Hariv. 5654. हिरण्य° (गृह) 6546. अश्रु°-लोचना R. 2,25,44. Bhaṭṭ. 3,28. व्याधिभिः प्रतिपूर्णो ऽस्मि Khând. Up. 4,10,3. चन्द्रः °बिम्बः MBh. 12,740. befriedigt: °मानस Hariv. 6492. — caus. füllen, anfüllen, vollmachen: गर्तं पांशुभिः प्रतिपूरयेत् Âçv. Gṛhj. 2,8. Suçr. 2,97,4. फाणितप्रतिपूरित Hariv. 7829. erfüllen (von einem Geräusche): शब्दः — दिशः खं प्रतिपूरयन् MBh. 14,2122. ननाद बलवाश्चाङ्गांस्तत्सैन्यं प्रत्यपूरयत् 6,1789. satt machen, zufriedenstellen, befriedigen: न तल्लोके द्रव्यमस्ति यल्लोकं (die Menschen) प्रतिपूरयेत् 13,4442. स्वाराज्यलाभप्रतिपूरितात्मन् Bhâg. P. 8,5,44. — Vgl. प्रतिपूरण.

— सम् (पूर्यते) sich füllen, voll werden: यथासौ लोक एवं वसुभिः पुनः पुनः प्रयद्भिर्न संपूर्यते Çat. Br. 14,9,1,2. संपूर्ण angefüllt mit, erfüllt von, voll: पृषदाज्यस्य संपूर्णान् स्रुवान् R. 6,96,12. वसुसंपूर्णा वसुंधरा N. 5,46. हस्त्यश्वरथसंपूर्णा (अयोध्या) R. 1,5,16. 6,2,8. शोकेन संपूर्णतरो बभूव R. Gorr. 2,73,31. voll vom Monde Spr. 307. Sâh. D. 43,1. Bhaṭṭ. 8,62. ततः सर्वाङ्गसंपूर्णो गर्भो वै स तु जायते MBh. 11,106. Suçr. 1,147,14. दृष्टि ein voller Blick Sâh. D. 54,22. vollständig, ganz von einer Zahl, einem Maasse: सहस्र Hariv. 12038. योजनशत R. 1,32,17. दशयोजन 1,62. संपूर्णलक्षणा voll der Zahl nach Kathâs. 5,83. संपूर्णपुण्यमहिमन् Râǵa-Tar. 5,24. काल erfüllt, voll Kathâs. 43,148. विभव Reichthümer in vollem Maasse Spr. 779. यौवन die volle Jugend Kaurap. 45. संपूर्णफलभाज् die volle, ganze Frucht M. 1,109. vollauf habend Spr. 307. Bhartṛ. 2,37. in Erfüllung gegangen, erfüllt: मनोरथ Mṛkkh. 174,8. Çâk. 106,3. Prab. 104,11. काम Kumâras. 6,85. °स्पृहता Sâh. D. 73,7. — caus. anfüllen, voll machen: तेन भिक्षार्जितैः सक्तुभिः भुक्तशेषैः कलशः संपूरितः Pańkat. 252,10. वर्षस्य वेश्म वसुभिः सः — समपूरयत् Kathâs. 2,83. दश पूरयेयुः die Zahl zehn voll machen Lâṭy. 9,2,6. erfüllen (mit Geräusch): दिशः संपूरयन्नादैः MBh. 3,1716. R. 5,39,18. ein Verlangen: तं च दोहदं तस्याः — मल्लपल्लेन्द्रजालादिप्रयोगैः समपूरयत् Kathâs. 22,12.

2. पर्, पिपर्ति (Dhâtup. 25,4. P. 7,4,77), पिप्रति, पिपर्तन, पिपृतं, पीपृहि (Bhâg. P. 7,9,41); nach Dhâtup. 31,19 auch पृणाति in der Bed. पालन; पृणोति s. u. 3. पर् mit आ. पर्षि, पर्षत्, पर्षति, पर्षन्, पर्षथस्, पारिषत्, पर्ष; अपारीत् Bhaṭṭ. 15,100; पपरतुस् und पप्रतुस्, पपरुस् und पप्रुस् P. 7,4,12. Vgl. तर्. 1) hinüberführen, hinüberbringen über oder zu (acc.): यो वां समुद्रान्सरितः पिपर्ति Ṛv. 7,70,2. स्वस्ति नः पिपृहि पारमासाम् 3,31,20. पर्षि नः पारमंहसः 2,33,3. विश्वानि दुर्गा पिपृतं तिरो नः 7,60,12. पथिभिः पर्ष्यंहः 6,4,8. वृजिनवर्तनिं नरं पिपर्षि विदथे 1,31,6. — 2) hinausführen, erretten aus (abl.); geleiten, beschützen: तौ अंहसः पिपृहि पर्तृभिष्ट्वम् Ṛv. 7,16,10. 6,48,10. तमग्ने पास्युत तं पिपर्षि 15,11. VS. 5,34. Ṛv. 5,4,6. 10,35,8. (अश्विनोः) मदे सोमस्य पिप्रतोः 1,46,12. प-

र्षि तस्या उत द्विषः 2,7,2. 5,25,1. 8,56,11. ये बाकुर्लेव पिप्रति 1,41, 2. पारचर पीपृहि मृळमच्च Bhâg. P. 7,9,41. अपारीत्स गृह्णीतोल्को कृतशेषान्सर्वगमान् Bhaṭṭ. 15,100. erhalten: मनस्तनूषु पिप्रतः (VS. und Kauç. बिभ्रतः) Lâṭy. 3,2,10. तं पिपृहि दशमास्यो ऽन्तरुदरे स जायताम् Çâṅkh. Gṛhy. 1,19. — 3) vorwärts bringen, fördern, unterstützen: इदं राष्ट्रं पिपृहि सौभगाय AV. 7,35,1. तेना नो यज्ञं पिपृहि AV. 7,20,4. ऋतं र्पिपर्त्यनृतं नि तारीत् ṚV. 1,152,3. 4,56,7. — 4) Jmd (acc.) übertreffen, überbieten: क्रेयो ये ते अस्निव अोज्ञो वातस्य पिप्रति Vâlakh. 2,8. स आचार्यं तपसा पिपर्ति AV. 11,5,1. 2.

— caus. पारयति (ep. auch med.), अपीपरत्, °रन्, पीपरत् und पीपेरत् ṚV. 3,32,14. 1) übersetzen, hinüberführen, hindurchgeleiten: नावेव नः पारयतम् ṚV. 2,39,4. 15,5. 1,140,12. 4,30,17. 9,73,1. या नः पीपरदश्विना ज्योतिष्मती तमस्तिरः 1,46,6. Kâṭh. 33,6. — 2) hinausführen, retten; beschützen; bes. am Leben erhalten Nir. 9,18. स्या इयं समने पारयन्ती ṚV. 6,75,3. यस्मै कृणोति ब्राह्मणस्तं राजन्पारयामसि 10,97,22. तमंहसः पीपरः 4,2,8. 3,32,14. स तोकमस्य पीपरच्छमीभिः 5,77,4. पारयामि त्वा रजस उत त्वा मृत्योरपीपरम् AV. 8,2,9. यथेमं पारयामसि पुरुषं दुरितादधि 7,7. 4,17,2. 5,28,2. Çat. Br. 1,8,1,2. fgg. 7,2,4,28. 11,8,3,3. न वै प्राण ऋते ऽन्नात्पारयति नान्नमृते प्राणात् Pañkav. Br. 16,8,9. — 3) über Etwas hinwegkommen, Etwas zu Ende bringen, überwinden Dhâtup. 35,57 (कर्मसमाप्तौ). उष्ट्रो न पीपरो मृधः ṚV. 1,138,2. पारयिष्याम्यहं व्रतम् (तपः Sâv. 4,6) MBh. 3,16719. 2,2474. 7,2790. R. 2,55,19. 28. पारयते MBh. 3,10279. 16720. व्रतं पारितम् 16729. अपारयन्त्या दुःखानि 4,659. कृच्छ्रमिदम् — पारितम् 5,208. पारयतु प्रतिज्ञाम् 7,2787. शीर्णपत्त्रेण चैकेन पारयामास सापरम् (so ist zu lesen) । संवत्सरं तीव्रकोपा पादाङ्गुष्ठाग्रधिष्ठिता ॥ 5,7849. अनश्नन्त्या पचन्त्या च समा द्वादश पारिताः 9,2809. दूतिकागमनकालमपारयन्ती nicht erwarten könnend Vet. in LA. 25,9. — 4) Stand halten, Widerstand leisten (mit dem acc.): पराक्रमं ततस्तस्य पराक्रम्य पराक्रमी । तरसा पारयामास मत्तो मत्तमिव द्विपम् ॥ MBh. 6,1915. गजेन्द्रवेगमपारयन्ती 9,1074. व्यायामं मुष्टिभिः कृत्वा तलैरपि समागतैः (समाहतैः Aḱ. 3, 40) । अपारयंश्च तद्भूतं निश्चेष्टमगमं महीम् ॥ 3,11974. ते तदा पारयन्तश्च ह्रीमन्तश्च मनस्विनः । स्वधर्ममनुपश्यन्तो न जघ्नुः स्वामनीकिनीम् ॥ 7, 8378. पापकारिणो ऽविशङ्किता एव यावन्न पारयन्ते (med.!) तावच्छासयेत् Kull. zu M. 9,308. यं ब्राह्मणस्तु शूद्रायां कामादुत्पादयेत्सुतम् । पारयन्नेव (= जीवन्नेव Kull.) शवस्तस्मात्पारशवः स्मृतः ॥ M. 9,178. — 5) im Stande sein, vermögen; mit dem inf. P. 3,4,66, Sch. तद्यथा शारदं वर्षं गोवृषः शीघ्रमागतम् । अपारयन्वारयितुं प्रतिगृह्णाति मीलितः ॥ Harív. 13826. नानेन सह वोढुमु ह वयं पारयामः Bhâg. P. 5,10,4. 8,6,34. Daçak. 97,15. Kir. 8,19. Sâh. D. 58,19. pass.: तद्वक्तुं न पार्यते dieses zu sagen ist nicht möglich Çatr. 1,346. Râǵa-Tar. 3,309. 5,316; vgl. शक्. Statt des inf. der loc. des nom. act.: अपारयन्नात्मविमोक्षणे Bhâg. P. 8,2,30.

— अति 1) hinüberführen, hindurchgeleiten, übersetzen über: स नः सिन्धुमिव नावयाति पर्षा स्वस्तये ṚV. 1,97,8. 99,1. पिपर्तु नो अति द्वेषांसि 2,27,7. 3,15,3. 20,4. 4,39,1. यत्समुद्राति पर्षथः (Padap. zieht die praep. nicht zum verbum) 5,73,8. 8,18,7. ये नो अंहो ऽतिपिप्रति 7,66,5. 10,35,14. 96,8. — 2) übersetzen (intrans.): यत्समुद्रमति शूर पर्षि ṚV. 1,174,9. — 3) hinüberkommen über so v. a. erfüllen: यः स्वां प्रतिज्ञां नातिपिपर्ति Bhâg. P. 3,18,12. — caus. hinüberführen, hindurchgeleiten, übersetzen über: द्विषो नः — अति नावेव पारय ṚV. 1,97, 7. 189,2. 2,34,15. अकर्मात्यपीपरो रात्रिं सत्राति पारय AV. 17,1,25. 19,50,2. इन्द्रं रात्रेस्तमसो मृत्योर्बिभ्यतमत्यपारयन् Ait. Br. 4,5. तान्मृत्योरतिपारये erretten, befreien von Bhâg. P. 3,25,40.

— अप wegschaffen(?): विश्वानि पूरोरप पर्षि वह्निः ṚV. 1,129,5.

— उद् caus. hinausführen (an's Ufer): (तौग्र्यं नावः) उदश्विभ्यामिषिताः पारयन्ति ṚV. 1,182,6. retten: उत्त्वा मृत्योरोषधयः सोमराज्ञीरपीपरन् AV. 8,1,17. 19. 2,9. — Vgl. उत्पारण.

— समुद् caus. 1) ausbreiten, zurückschlagen: सोमोपनहनस्य समुत्पारयन्तान् Çat. Br. 3,3,3,18. — 2) hervorstrecken: स एतं प्राञ्चं ग्रावाणमात्मन एव समुदपारयत् Çat. Br. 14,9,4,2.

— निस् herausschaffen, heraushelfen: विश्वस्मान्नो अंहसो निष्पिपर्तन ṚV. 1,106,1. 115,6. निरिं पर्षद्रावा यो युवाकुः 7,68,7. भुज्युमंहसः पिपृथो निः 10,65,12. Die Imperativ-Form निष्पर VS. 6, 36 etwa in der Bed. komm heraus; TS. (in der gedr. Ausg. und in unserer Handschr.) liest dafür निष्वर. — caus. herausschaffen, heraushelfen: निष्टौग्र्यं पारयथः समुद्रात् ṚV. 1,118,6.

— प्र caus. hinüberschaffen: प्र यत्समुद्रमति शूर पर्षि पारया तुर्वशं यदुं स्वस्ति ṚV. 1,174,9.

— सम् caus. zum Ende —, zum Ziele führen: स एनं सं पारयति TS. 3,1,1,4. Çat. Br. 12,3,4,3. Pañkav. Br. 1,5,12. श्येनो वा एतदहः संपारयितुमर्हति 13,10,14. Kâtj. Çr. 13,1,11.

3. पर् (पृ), प्रियते व्यायामे Dhâtup. 28,109.

— आ, partic. आपृत beschäftigt: (गोकुलम्) अह्न्यापृतं निशि शयानमतिश्रमेण (Burnouf: le jour enveloppés par le fils de Maya; nach unserer Meinung ist मयसूनुना mit पिहितान् zu verbinden) Bhâg. P. 2, 7,31. अह्न्यापृतार्तकरणा निशि निःशयाना (Burnouf: fatigués et tourmentés pendant le jours dans leurs organes) 3,9,10; vgl. आप्र. Die Form आपृणोति haben wir in der folgenden Stelle: नूनं प्रमत्तः कुरुते विकर्म यदिन्द्रियप्रीतय आपृणोति sich beschäftigen mit, nachgehen Bhâg. P. 5, 5,4. Burnouf: lorsqu'il trouve du plaisir aux jouissances des sens; vgl. पर् (पृ), पृणोति प्रीतौ Dhâtup. 27,12.

— व्या (व्याप्रियते) mit Etwas (loc., अर्थम्, हेतोस्) beschäftigt sein: कुलालादिषु व्याप्रियमाणेषु घटार्थम् Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 38. व्यापृत beschäftigt mit, bei (vorübergehend und zufällig oder von Amtswegen), = कर्मसचिव H. 719. — Bhâg. P. 3,12,50. मा व्यापृतः परकार्येषु भूस्त्वम् kümmere dich nicht um fremde Angelegenheiten MBh. 2,2126. गोषु 4,597. वित्तसंचये R. 2,39,14. तत्र 23,30. इदमन्यस्मिन्कर्मणि व्यापृतं धनुः Çâk. 159. Mâlav. 10,4. 39. कुटुम्ब° H. 478. शिलीपदव्यापृतदक्षिणाङ्घ्रि Dhûrtas. 94,10. वैवस्वतो व्यापृतः सत्रहेतोः MBh. 1,7281. Vgl. व्यापार, °पृति. — caus. Jmd beschäftigen an, bei, mit (loc., selten instr.; auch mit अर्थम्), Jmd mit Etwas beauftragen: परिजनं व्यापारयत्यात्तिके Spr. 324. एकं व्यापारयामास करं किरीटे Ragh. 6,19. स दक्षिणं तूणमुखेन — व्यापारयन्हस्तम् 7,54. Z. d. d. m. G. 6,93,17. उमामुखे — व्यापारयामास विलोचनानि Kumâras. 3,67. Ragh. 13,25. Râǵa-Tar. 1, 211. Çatr. 1,161. Sâh. D. 53,9. यदस्यामाकृतौ शस्त्रं व्यापारयितुमिच्छसि Vid. 105. वनद्विपानां त्रासार्थम् — व्यापारितः शूलभृता Ragh. 2,38. आपृक्त = व्यापारित P. 2,3,40, Sch. Vgl. व्यापारण.

पॅर VS. Prât. 2,27. pronom. Decl. gaṇa सर्वादि zu P. 1,1,27. Vop. 3,9. abl. परस्मात् und परात्, loc. परस्मिन् und परे P. 7,1,16. Vop. 3,37. nom. pl. m. परे und परास् (ved. परासस्) P. 1,1,34. Schol. zu P. 7,1,50. Vop. 3,12. mit कृतादि compon. gaṇa श्रेण्यादि zu P. 2,1,59. 1) adj. *a) weiterhin —, ferner gelegen, — stehend, entfernter, jenseitig* (mit dem abl., selten gen.): = दूर AK. 3,4,25,193. H. 1452. an. 2,435. Med. r. 56. Halâj. 4,8. Vaiç. beim Schol. zu Çiç. 2,29 und 16,6. परावार्यो तीरे AK. 1,2,3,8. H. 1079. Halâj. 3,46. सरय्वाश्च परे तीरे R. Gorr. 1,11,19. नद्याः परे पारे R. Schl. 2,55,6. नादृश्यत परः पारो नापरस्तत्र MBh. 2,1807. यो ऽस्माकमविद्यायाः परं पारं तारयसि Praçnop. 6,8. P. 3,4,20. क्व स्विदस्य रजसो महस्परं क्वावरम् ṚV. 1,168,6. आ समुद्रादवरादा परस्मात् 7,6,7. दिवः परे अर्धे 1,164,12. सन्नैद्वेभिरवरैः परैश्च VS. 7,5. परमन्तं पृथिव्याः ṚV. 1,164,34. 7,99,2. परोः परावतः *fernste Fernen* 10,58,8. 145,4. 180,2. Ait. Br. 3,15. परं मृत्यो अनु परेहि पन्थाम् ṚV. 10,18,1. परस्या अधि संवतो ऽवराँ अभ्या तर 8,64,15. श्येनो कृव्यं नयतु परस्मात् AV. 3,3,4. 4,3,2. परं नेदीयो ऽवरं दवीयः 10,8,8. उपयामगृहीतो ऽसि परेभ्यः VS. 5,42. Çat. Br. 3,5,1,31. 5,1,5,21. अयं च लोकः परश्च लोकः (vgl. परलोक) Çat. Br. 14,6,7,2. Kaṭhop. 2,6. M. 11,26. AK. 3,4,22 (28),16. के वै तस्य परे लोकाः MBh. 2,2322. तेषां परतरे लोकाः 3,1108. 15459. अवरं परं च दंष्ट्रम् ṚV. 10,87,3. शं ते परेभ्यो गात्रेभ्यः शमस्त्ववरेभ्यः VS. 23,44. म्लेच्छदेशस्त्वतः परः M. 2,23. उदासीनं तयोः परम् (विद्यात्) 7,158. AK. 2,8,1,9. 10. H. 732. अस्मात्परस्त्वेष महाधनुष्मान्पुत्रः कलिन्दाधिपतेर्वरिष्ठः MBh. 3,15594. अहं पारे समुद्रस्य पृथिव्या वा परं परात्। गत्वात्मानं विमुञ्चामि *in den entferntesten Winkel der Erde* 5,3745. अत्रेवाणा परेण णकारेण *mit dem weiter nach vorn stehenden, mit dem entfernteren* ण P. 1,1,69, Sch. परतर H. 732. येषां परा संख्या शतादिकात् *jenseits hundert u. s. w. gelegen, grösser als hundert u. s. w.* AK. 3,2,13. H. 1425. उषित्वा तत्र कौन्तेयः संवत्सरपराः क्षपाः *über ein Jahr hinausgehend* MBh. 1,7975. भाग्यायत्तमतः परम् *was darüber hinausliegt, hängt vom Schicksal ab* Çâk. 92. परं विज्ञानात् *jenseits der Erkenntniss gelegen* Muṇḍ. Up. 2,2,1. परः कालः *die äusserste, späteste Zeit* Jâçñ. 1,37. परमायुः *das äusserste, höchste Lebensalter:* परमायुश्च भवति तदा वर्षाणि षोडश MBh. 3,13056. परमायुः शतम् Sûrjas. 1,21. Bhâg. P. 3,11,12. 16. 32. VP. 22. शतं हि तस्य (ब्रह्मणः) वर्षाणां परमित्यभिधीयते Mârk. P. 46,42; vgl. परार्ध. — *b) vergangen, früher:* पितरः परासः ṚV. 4,2,16. परे युगे 1,166,13. तं पृच्छन्तो ऽवरासः पराणि 6,21,6. — *c) später, zukünftig, folgend, nachfolgend* (mit dem abl.); = उत्तर Med. परं परमायुः समश्नुते Çat. Br. 4,2,4,7. द्वादशावरान्दश परान्पुनाति *die vorangehenden und folgenden* Âçv. Gṛhj. 1,6. दश पूर्वान्परान्वंश्यानात्मानं चैकविंशकम् M. 3,37. P. 3,3,138. वेदव्यहं परम् Kathâs. 39,109. कया वृत्त्या वर्तितं ते परं वयः Bhâg. P. 1,6,8. परां चैत्रीम् MBh. 14,2425. अह्नि परे Kathâs. 42,1. परतरे चनाहन् ṚV. 10,95,1. श्रोष्यस्यस्मात्परम् Megh. 98. प्रतिपालयितव्यस्ते जन्मकालः — पञ्चवर्षशतात्परः MBh. 1,1090. अग्निसंस्कारात्परा क्रिया Ragh. 12,56. H. 789. Çat. Br. 4,1,1,13. 12,2,2,1. Çâṅkh. Çr. 1,14,24. Lâṭj. 2,3,8. Kâtj. Çr. 1,3,9. 23,4,18. M. 4,8. 8,121. 11,211. ṚV. Prât. 2,16. 9. 18. VS. Prât. 4,47. 93. 101. P. 1,1,54. 6,1,84. AK. 2,6,2,30. 3,4,29,227. Trik. 3,3,163. (उपसर्गाः) छन्दसि परे ऽपि *nachfolgend, hinter dem Verbum stehend* P. 1,4,81. अचो ऽन्त्यात्परः 1,47. AK. 2,6,2,49. 3,6,2,26. H. 247. उपेन्द्रवज्राचरणेषु सन्ति चेदुपान्त्यवर्णा लघवः परे कृताः so v. a. *hinzugefügt* Çrut. 33. आद्याद्यस्य गुणं त्वेषामवाप्नोति परः परः *jeder folgende* M. 1,20. subst. am Ende eines adj. comp. *ein nachfolgender Laut:* विसर्जनीयः — स्वरघोषवत्परः ṚV. Prât. 1,17. दीर्घ° 2,10. तपर *worauf ein* त *folgt* P. 1,1,70. 2,40. 4,62. Schol. zu P. 1,1,51. तपरकरणम् Schol. zu P. 6,1,4. Ausnahmsweise verbindet sich पर als adj. mit seiner Ergänzung zum comp.: षष्ठकपरास्ततो वर्णाः पञ्च *fünf auf die 6te Silbe folgende Silben* Çrut. (Br.) 40. प्रौष्ठभद्रपरः पदः H. 154. — *d) der vorzüglichere, bessere, trefflichere, der vorzüglichste, beste, trefflichste, äusserste, ärgste, summus;* = उत्तम, श्रेष्ठ, मुख्य AK. 3,4,25,193. H. 1439. H. an. Med. Halâj. 4,4. Vaiç. a. a. O. परे ऽवरे मध्यमासः ṚV. 4,25,8. असु परं जनयन् 1,140,8. नामन् 10,5,2. VS. 10,20. यस्मान्न जातः परो अन्यो अस्ति 8,36. AV. 5,24,15. 6,117,3. 7,35,3. 10,7,31. 18,2,32. अवरं हि राज्यं परं साम्राज्यम् Çat. Br. 5,1,1,13. 3,11. 1,9,3,10. 9,1,1,29. 14,9,4,11. पुरुषस्य च यः परः (महादेवः) MBh. 13,592. न तस्मात्परमस्ति वै 2114. 14,2788. मत्परं नाधिगम्यते Matsjop. 50. इन्द्रियाणि पराण्याहुरिन्द्रियेभ्यः परं मनः। मनसस्तु परा बुद्धिः Bhag. 3,42. Çâk. 186. नाहं वेद परं ह्यस्मिन्नापरं न समम् Bhâg. P. 2,5,6. अपरेषां परेषां च परेभ्यश्चापि ये परे MBh. 13,3037; vgl. 2134, wo st. परे ऽपरे gedruckt ist. वेत्थ धर्मं सत्यवति परं चापरमेव च MBh. 1,4258. ब्रह्मन् Bhâg. P. 2,4,10. Prab. 2,9. स्थान MBh. 13,1870. रूप N. 12,52. परमपरं चेति द्विविधं सामान्यम् Tarkas. 4. 56. Kap. 1,87. किमिह परम् Tattvas. 2. तं प्रतिजग्राह पूजया परया N. 21,19. ज्वर 21,19. मुद् 19,29. संभ्रम R. 1,63,27. यत्न N. 1,6. 19,29. तुष्टि Sund. 4,2. निःश्रेयस M. 1,106. निर्वृति Pañkat. 5,9. विषाद Hit. 42,10. कौतूहल R. 1,1,7. व्रीडा 80. आपद् M. 9,313. परः संनिकर्षः संहिता P. 1,4,109. किं नु दुःखमतः परम् Spr. 985. compar.: अन्नमेव विशिष्टं हि यस्मात्परतरं न च MBh. 3,13386. 15524. 13,602. 3797. 14,2783. Bhag. 7,7. Jâçñ. 1,322. Kâm. Nîtis. 5,47. Verz. d. Oxf. H. 91,a,18. ब्रह्मन् n. Spr. नन्वात्मन्यव°. पर m. oder n. *der höchste Geist, die Weltseele, das Absolutum;* परः = परमात्मन् Vaiç. a. a. O. परम् = कैवल्यम् = अमृतम् Ratnâv. im ÇKDr. ब्रह्मविदाप्नोति परम् Taitt. Up. 2,1. Bhag. 3,19. यान्ति ते परम् 13,34. Bhâg. P. 3,6,5. 9,2,15. 22,37. कालं पराख्यम् 3,32,9. नरदेवं पराख्यम् 1,18,42. परमाख्यं परं यच्च त्वमेव परिगीयसे R. 6,102,29. n. *Höhepunkt:* सर्वे बुद्धः परं गताः MBh. 1,2025. ज्योतिषे च परं गतः 13,470. 4680. पर als n. häufig am Ende eines adj. comp. (f. आ) *dieses als Höchstes habend* so v. a. *ganz damit beschäftigt, ganz darin aufgehend:* शौचपर M. 3,192. आम्नाय° 7,30. देवताभ्यर्चन° N. 12,58. चिन्ता° 2,2. MBh. 3,7010. R. 1,43,7. ध्यानयोग° Bhag. 18,52. N. 2,3. भर्तृशोक° 12,74. दोष° MBh. 1,1200. धर्म° R. 1,6,2. करुणा° Bhartṛ. 2,63. H. 368. परिचर्या° Ragh. 1,91. Kathâs. 43,60. धारासारोपनयन° Vikr. 76. अहंकार° Prab. 14,2. स्वभर्तृशुश्रूषा° Çuk. 41,3. विनय° 42,4. शान्ति° Dhûrtas. 96,10. कुलमार्ग° Spr. 705. परेङ्गितज्ञान° 463, v. l. याञ्चा° H. 860. सुख° *überaus glücklich, — froh* Çâk. 162, v. l. उपभोगपरान्यर्थान् *vor Allem zum Genuss bestimmt* Haeb. Anth. 223, Çl. 73. nom. abstr.: विषयावयातपरता Râǵa Tar. 5,377. — *e) fremd, ein Fremder, ein Anderer* (im Gegens. zum *eigenen Selbst*); *feindlich, Feind* (Gegens. अवर, अन्तर, आत्मन्, स्वकम्, स्व, निज); = अनात्मन् AK. 3,4,25,193. = अन्य H. an.

Med. Vaiç. a. a. O. = अरि, शत्रु u. s. w. AK. 2,8,1,11. H. 728. H. an. Med. Halâj. 2,800. Vaiç. a. a. O. परे ऽवरे उभया अमित्राः RV. 2,12,8. 41,8. 3,18,2. अर्यः परस्यान्तरस्य तरुषः 6,15,3. न यत्परो नान्तरस्तुतुर्यात् 6,63,2. असौ या सेना मरुतः परेषामभ्यैति नः VS. 17,47. AV. 3,1,1. 5,20,3. पर उ परस्मा स्तवे प्रयच्छति Çat. Br. 2,6,4,9. 9,5,2,8. 10,4,2,26. 5,2,5. RV. Prât. 15,8. स्वराष्ट्रे पर एव च M. 9,312. स्वमांसं परमांसेन यो वर्धयितुमिच्छति 5.52. आत्मनश्च परस्य च R. 6,9,12. परस्यैव च योषितम् M.4,133. परपत्नी 2,129. परस्य दण्डं नोद्यच्छेत् 4,164. N. 11,5. 26,22. Hip. 4. 3. R. 1,7,6. 2,26,36. परकरगत Spr. 718. इह लोके हि धनिनां परो ऽपि स्वजनायते 432. अयं निजः परो वेति गणना लघुचेतसाम् 203. Bhâg. P. 6,16,42. स्वयं नष्टः परानपि नाशयितुमिच्छसि Prab. 82,1. मूलपुरुषावसाने संपदः परमुपतिष्ठन्ति Çâk. 91,13. 64,8. यस्तु — संग्रामे हन्यते परैः M. 7,94. MBh. 3,15694. यदा परे तु बलिनः स्वपक्षश्चैव दुर्बलः 15,221. Ragh. 3,21. 7,38. 17,59. कः परः प्रियवादिनाम् Spr. 744. उत्तिष्ठमानस्तु परो नोपेक्ष्यः 448. — f) verschieden: असौ वदन्यो न सनातनः पुमान्भवान्न देवात्पुरुषोत्तमात्परः Prab.114,7.8. P. 2,3,4 ist परम् als praep. aufzufassen. — g) mit einem Ueberschuss versehen: परं शतम् (परःशतान् 72,25 Gorr.) mehr als hundert R. 2,70,29. पराः कोटयः Prab. 91,9. परम् vor dem Zahlwort erstarrt. परं सहस्रं: MBh. 12,1416. In der Stelle: आयुस्तत्र च मर्त्यानां परं त्रिंशद्भविष्यति Hariv. 11210 ist परम् adv. höchstens. Vgl. परःशत, परःसहस्र, aus denen jene Formen entstanden sind. — h) als Rest übriggeblieben: किं तस्य च्छगलस्यास्ति मांसशेषो ऽत्र कश्चन ॥ अङ्गे परे स्तः Kathâs. 39,16. — i) besorgt um Etwas (loc.): नूनं न ते जनः कश्चिदस्ति निःश्रेयसे परः। निवारयति यो न त्वां कर्मणो ऽस्माद्विगर्हितात् ॥ R. 5,24,13. — 2) m. a) (ergänze ग्रह) ein subsidiärer Somagraha TS. 3,3,6,1. 7,3,10,1. — b) N. pr. mit dem patron. Âṭṇâra, ein König von Koçala Çat. Br. 13,5,4,4. Pañkav. Br. 25,16,3. Kâth. 22,3. Çâñkh. Çr. 16,9,11. 13. N. pr. eines Fürsten (ohne nähere Bezeichnung) MBh. 1,227. eines Sohnes des Samara Hariv. 1063. — c) (ergänze प्रासाद, वास) N. des Palastes der Mitravindâ Hariv. 8956. — 3) f. आ a) eine best. Pflanze (बन्ध्याकर्कोटकी) Râgan. im ÇKDr. — b) N. pr. eines Flusses MBh. 6,327 (VP. 182; पारा v. l.). — c) नाभिरूपमूलाधारात्प्रथमोदितनादस्वरूपवर्णाः । यथा । मूलाधारात्प्रथममुदितो यस्तु भावः पराख्यः (warum fem.?) । इत्यलंकारकौस्तुभे १ किरणः ॥ ÇKDr. — 4) n. a) die entferntere —, weitere Bedeutung eines Wortes: प्रयोगस्य परम् Gaim. 1.11. = तात्पर्यक (adj.!) Schol. यागिशब्दो नाङ्गपरः Kull. zu M. 8,2. धर्मशब्दो ऽत्र दृष्टादृष्टार्थानुष्ठेयपरः ders. zu 7,1. — b) वायोः परम् N. eines Sâman Ind. St. 3,233,a. — Nach unserem Dafürhalten steht पर in keinem etymologischen Zusammenhange mit अपर, sondern geht wie परस्, परा, परि und प्र auf 2. पर् zurück. Nach dem Schol. zu P. 3,3,57 ist पर m. auch nom. act. von पर् (पृ). Vgl. परम्, परे, परेण, अवरस्पर, तत्पर, देव . हा°.

परउरु (परस् + उरु) adj. f. °उर्वी aussen —, oben breit Çat. Br. 3,4,4,26. — Vgl. परोवरीयंस्.

परःशतगाथ adj. ausser (परस्) hundert Veda-Versen auch Gâthâ enthaltend Ait. Br. 7,18; vgl. परःशतगाथ Çâñkh. Çr. 15,27,7.

परःकृष्ण (परस् + कृष्ण) adj. mehr als schwarz, — dunkel, überaus dunkel: यन्नीलं परःकृष्णम् Khând. Up. 1,6,5. रूप 3,4,3.

परःपुंसा (परस् + पुंस्) adj. f. die sich am Ehemann nicht genügen lässt: पत्नी Çat. Br. 1,3,2,21.

परःपुरुष (परस् + पु°) adj. über Manneshöhe gehend Çâñkh. Çr. 17,1,16.

परक = पर am Ende eines adj. comp.: इतिशब्दपरक worauf das Wort इति folgt P. 1,4,62, Sch. उदात्तपरक Sch. zu P. 6,1,100. 4,93.

परकर्मन् (पर + क°) n. eine Dienstleistung für Andere: °कर्मकरोत् that Dienste für Andere Kâm. Nitis. 14,50. °कर्मनिरत Lohndiener Varâh. Brh. S. 67,36.

परकार्य (पर + कार्य) n. die Angelegenheit eines Andern, eine fremde Sache Spr. 939. Pañkat. I, 407.

परकीय (von पर) adj. f. आ einem Fremden —, einem Andern gehörig, fremd; feindlich gaṇa गहादि zu P. 4,2,138. Kâr. 2 zu P. 4,3,60. °निपानेषु M. 4,201. अर्थो हि कन्या परकीय एव Çâk. 97. Z. d. d. m. G. 7,300, N. 2. प्रकृतय आत्मीयाः, परकीयाः Kâm. Nitis. 8,79. परकीया eines Andern Weib oder ein Mädchen, über welches Andere (wie z. B. der Vater) zu verfügen haben, Sâh. D. 45,3. Davon nom. abstr. परकीयात्व n. 15.

परकृति (पर + कृ°) f. die That —, die Geschichte —, das warnende Beispiel eines Andern Müller in Z. d. d. m. G. IX, l.

परक्रम (पर + क्रम) m. Krama des folgenden (zweiten) Buchstabens einer Consonantenverbindung RV. Prât. 1,5. 6,2. 12. 18,18.

परक्राथिन् (पर + क्रा°) m. N. pr. eines Helden auf Seiten der Kuru MBh. 7,6852.

परक्रान्ति (पर + क्रा°) f. die grösste Declination, die Neigung der Ekliptik Sûrjas. 11,9.

परक्षुद्रा (पर + क्षु°) f. pl. wohl die überaus winzigen —, kleinen Veda-Verse: तथैव तैत्तिरीयाणां परक्षुद्रा इति स्मृतम् Vâju-P. in Verz. d. Oxf. 56,a,14; vgl. (अथव:) क्षुद्रसूक्ताः, महासूक्ताः u. क्षुद्र 1,a.

परक्षेत्र (पर + क्षेत्र) n. 1) eines fremden Feld M. 8,341. 9,49. 51. — 2) eines Fremden Acker so v. a. eines Andern Weib M. 3,175. — 3) eines Andern Leib Kâç. zu P. 5,2,92.

परगत (पर + गत) adj. bei einem Andern —, bei seinem Nächsten sich findend, — daseiend: न च तप्यति दान्तात्मा दृष्ट्वा परगतां श्रियम् MBh. 3,15392.

परगामिन् (पर + गा°) adj. einem Andern zu Gute kommend, auf einen Andern sich beziehend: क्रियाफल Schol. zu P. 1,3,72. fgg. von Adjectiven AK. 3,6,6,44.

परगुण (पर + गुण) adj. f. आ einem Andern —, dem Feinde Vortheil bringend: अथ वा वै परगुणां बुद्धिं प्रत्यादिशसि नः R. 5,81,44.

परग्रन्थि (पर + ग्र°) m. Gelenk (das äusserste Ende eines Gliedes) Hâr. 207.

परचक्र (पर + चक्र) n. des Feindes Heer MBh. 1,6209. °सूदन Bhâg. P. 9,15,31. स्वनृपपरचक्रपीडित Varâh. Brh. S. 3,15. 29. 20,3. 32,12. 37,6. 45,20. 38. 48; nach dem Schol. so v. a. ein feindlicher Fürst. Verz. d. B. H. No. 880. स्वपरचक्रज AK. 2,8,1,30. H. 302.

परचित्तज्ञान (पर - चित्त + ज्ञान) n. die Kenntniss der Gedanken Anderer Vjutp. 38. Burnouf in Lot. de la b. l. 821.

1. परच्छन्द (पर + छन्द) m. der Wille eines Andern Bhâg. P. 3,31,25.

2. परच्छन्द (wie eben) adj. *vom Willen eines Andern abhängend* Halâj. 2,186.

परच्छन्दवत् (von 1. परच्छन्द) adj. dass. H. 356.

परच्छिद्र (पर + छिद्र) n. *eines Andern Gebrechen, — Blösse* Spr. 799.

परज्ञ (पर + ज्ञ) adj. subst. *fremd, ein Fremder* MBh. 2,1787.

परजन (पर + जन) m. *Fremder* (Gegens. स्वजन) M. 11,9. Spr. 1125, v. l.

परजन्मिक (von पर + जन्मन्) adj. *auf das jenseitige Leben bezüglich* Vjutp. 80.

परजात (पर + जात) adj. = पोषित *von einem Andern ernährt* (!); subst. *Diener* AK. 2,10,18. H. 361. Halâj. 2,196. Bezeichnete urspr. wohl nur *einen Fremden*. — Vgl. पराचित.

परजित v. l. für परजात AK. 2,10,18.

परञ्ज 1) m. *a) Oelpresse. — b) Schaum. — c) Klinge* H. an. 3,147. Med. ǵ. 25. — *d) Schwert.* — 2) f. आ *der Schall der Instrumente an einem Feste.* — 3) n. Indra's *Schwert* Çabdârthak. bei Wils. — Vgl. पराञ्ज.

परञ्जन m. Bein. Varuṇa's H. 188. परंजय Trik. 1,1,75. परंजय (*den Feind besiegend*) ÇKDr. u. Wils. nach derselben Aut.

परण 1) adj. (von 2. पर्) *übersetzend;* s. अरित्र°. — 2) n. *a) das Durchlesen*, falsche Form für पारण Hariv. 16173. — *b)* N. pr. einer Stadt Verz. d. Oxf. H. No. 285.

परतःपोष (परतस् + पोष) adj. *von Andern seine Nahrung erhaltend:* देह Bhâg. P. 3,32,28.

परतङ्गण (पर + त°) m. pl. N. pr. eines Volkes MBh. 2,1859. 6,372 (VP. 193). 2088.

1. परतन्त्र (पर + त°) n. *die Regel —, die Norm —, das Ritual für eine andere heilige Handlung* Kâtj. Çr. 6,10,28.

2. परतन्त्र (wie eben) adj. f. आ *von einem Andern abhängig, einem Andern gehorchend* (Gegens. स्वतन्त्र) AK. 3,1,16. H. 356. Halâj. 2,186. MBh. 13,15. Suçr. 1,44,10. 313,14. Sâmkhjak. 10. Kâm. Nitis. 11,27. Prab. 37,4. Wassiljew 291 u. s. w. प्रतिज्ञा° Kathâs. 26,189. कुटिलस्वभू° 29,74. °तन्त्रीकृत Kull. zu M. 8,82. nom. abstr. °तन्त्रता f.: गुरु° Sâh. D. 20,20.

परतर्कुक m. *Bettler* Varâh. Bṛh. S. 67,41. °तर्कक v. l. — Vgl. तर्कुक.

परतस् (von पर) adv. P. 5,3,29. 1) vertritt einfach den abl. von पर, z. B. परतो ऽपि परस्यासि *du bist höher als der (das) Höchste* Kumâras. 2,14. R. 6,102,28. स्वकात्परतो वा — गेहात् *aus seinem oder aus einem fremden Hause* Bhâg. P. 1,13,25. स्वकृते परतो ऽपि वा *oder durch einen Andern* 3,30,26. परतो सिद्धः im Gegens. zu स्वतो सिद्धः Vjutp. 110. यशस्तु रक्ष्यं परतस् *vor dem Feinde* Ragh. 3,48. — 2) *weiter fort, darauf* Hariv. 5213. ṚV. Prât. 18,23. नाशक्नोत्परतो वक्तुम् R. Gorr. 2,15,5. Varâh. Bṛh. S. 8,29. मया तावन्नीतिबीजनिर्वापणं कृतम्। परतस्तु दैवपर्यायायत्तम् Pańkat. 85,17. *hinterdrein:* सनि परतः *wenn* सन् *folgt* Schol. zu P. 2,4,48. *hoch oben* (der Würde nach): स परतो नास्तु Râǵa-Tar. 3,192. mit einem vorangehenden abl. *nach* (zeitlich): विद्याकालात्परतः Kâtj. in Mit. 228,1. Jâǵń. 2,173. MBh. 2,831. Varâh. Bṛh. S. 11,7. 89,1. Bhâg. P. 1,13,54. Pańkat. V, 47. *über* (der Macht, der Würde, dem Range nach): बुद्धेः परतस्तु सः Bhag. 3,42. Kâm. Nitis. 5,61.

परतापन (पर + ता°) m. N. pr. eines Marut (*die Feinde peinigend*) Hariv. 11547.

परतीर्थिक (पर + ती°) m. wie es scheint Bez. *des Brahmanen* (vgl. तीर्थिक) Lalit. 396.

परत्र (von पर) adv. 1) *jenseits, in jener Welt* M. 3,275. 4,193. 5,166. 8,127. 11,23. MBh. 6,5682. R. 2,42,8. Ragh. 1,69. Kumâras. 4,37. Varâh. Bṛh. S. 59,18. Hit. I,133. Pańkat. 34,10. In der Stelle ध्रुवो जयो मे नित्यं स्यात्परत्राय शुभा गतिः MBh. 13,7688 ist wohl परत्र च zu lesen. परत्रभीरु *um das Jenseits besorgt* Kâtj. in Mit. ÇKDr. — 2) *weiter unten, in der Folge* (in einem Buche) Durgad. zu Vop. 2,45.

परत्व (wie eben) n. 1) *das Fernsein* Kaṇâda 1,6. Tarkas. 3. 16. Bhâshâp. 3,85. 120. 121. — 2) *das Hinterdreinfolgen, Nachfolgen* Schol. zu P. 1,2,9. प्रत्यय° Schol. zu P. 1,1,47. — 3) *das vorzüglicher -Sein:* केचिच्छिवं परत्वेन प्राहुर्विष्णुं तथापरे Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 56, b,18. प्रकृतीनां (= abl.) परत्वेन MBh. 13,592. जातिपरत्व nom. abstr. von जातिपर *wobei das Genus obenansteht, auf das Genus Bezug habend* Kap. 1,155. — 4) nom. abstr. von पर in der Bed. von परग्रह TS. 3,3,6,1.

परदार (पर + दार) m. pl. *eines Andern Eheweib* M. 3,174. 4,134. 8,352. 11,176. R. 5,14,56. 57. Varâh. Bṛh. S. 101,2. Laghuǵ. 9,6. — Vgl. पारदारिक.

परदारिक Kâç. zu P. 5,2,92 fehlerhaft für पारदारिक.

परदारिन् (von परदार) adj. *mit eines andern Weibe Ehebruch treibend* R. 3,57,20.

परदेवता (पर + दे°) f. *die höchste Gottheit* Bhâg. P. 5,1,39. 8,9,18. भगवत्° 5,2,7.

परदेश (पर + देश) m. *die Fremde, das Ausland, des Feindes Land* (Gegens. स्वदेश) Varâh. Bṛh. S. 3,13. 66,10. 104,39. Kathâs. 34,198. 201. Pańkat. I, 20.364. Hit. III, 76.

परधर्म (पर + धर्म) m. *die Pflichten —, pflichtmässigen Beschäftigungen eines Andern, einer anderen Kaste* M. 10,97. Bhâg. P. 7,15,13.

परनिपात s. u. निपात 3.

परनिर्मितवशवर्तिन् adj. *dem Willen* (वश) *der durch Andere* (पर) *Umgewandelten* (निर्मित) *folgend* (वर्तिन्); m. Bez. einer Klasse von Göttern bei den Buddhisten Vjutp. 82. Lalit. ed. Calc. 49,4. 52,7. 68,4. 71,5 u. s. w. Burn. Intr. 202. 607 (*ceux qui disposent à leur gré des formes qu'ont revêtues les autres*). Köppen I,253. 260.

परंतप (परम्, acc. von पर, + तप) 1) adj. *den Feind peinigend*, Beiw. von Helden P. 3,2,39. N. 10,19. Hiḍ. 3,6. Bhag. 4,2. MBh. 13,390. R. 1,52,9. 2,31,35. Ragh. 15,7. — 2) m. N. pr. eines der Söhne des Manu Tâmasa Hariv. 429. eines Fürsten von Magadha Ragh. 6,21.

परपक्ष (पर + पक्ष) m. 1) *die Partei des Feindes, Gegners u. s. w.* s. u. पक्ष. — 2) N. pr. eines Sohnes Anu's VP. 444, N. 2.

परपत्नी (पर + प°) f. *die Frau eines Andern, eines Fremden* M. 2,129. परपत्नी तवास्मि Kathâs. 34,3.

परपद (पर + पद) n. *die höchste Stellung, die letzte Erlösung* Mahân. im ÇKDr.

परपाक (पर + पाक) m. *eines Fremden Mahl, der Mittagstisch eines*

Andern: उपासते ये गृहस्थाः परपाकमबुद्धयः M. 3, 104. परपाकोपभोजिन् Suçr. 2, 395, 9.

परपिण्डाद (पर - पिण्ड + अद) adj. *eines Andern —, eines Fremden Brod essend;* m. *Diener* AK. 3, 1, 20. H. 361. Halâj. 2, 196.

परपुरंजय (पर - पुरम्, acc. von °पुर्, + जय) adj. *die Stadt (Städte) des Feindes erobernd*, Beiw. von Helden N. 19, 26. MBh. 4, 1905. 13, 2733. 14, 1831. R. 4, 30, 15. Bhâg. P. 4, 28, 29. धनुस् R. 1, 75, 13, 21. शर 29.

परपुरुष (पर + पु°) m. 1) *der höchste Geist*, Bein. Vishṇu's Trik. 1, 1, 28. — 2) *ein fremder Mann (Ehemann)* Kâlidâsa im ÇKDr.

परपुष्ट (पर + पुष्ट) 1) adj. *von einem Fremden ernährt* Dhar. im ÇKDr. — 2) m. *der indische Kuckuck* (कोकिल) H. an. 4, 64. Med. t. 63. Halâj. 2, 88. MBh. 4, 386. 9, 2657. Hariv. 7119. R. Gorr. 2, 56, 13. 3, 78, 29. Varâh. Bṛh. S. 68, 7. °पुष्टा *das Weibchen* 85, 37. Vgl. परभृत. — 3) f. आ a) *Buhldirne* H. an. Med. — b) *eine Parasitenpflanze* Çabdar. im ÇKDr. — c) N. pr. einer Tochter eines Königs von Kauçâmbî Kathâs. 44, 48.

परपुष्टमहोत्सव (प° + म°) m. *der Mangobaum (das grosse Fest für den indischen Kuckuck)* Çabdam. im ÇKDr.

परपूर्वा (पर + पूर्वा) f. *eine Frau, die früher einen andern Mann hatte:* पतिं हित्वापकृष्टं स्वमुत्कृष्टं या निषेवते। निन्द्यैव सा भवेल्लोके परपूर्वेति चोच्यते ॥ M. 5, 163. °पति 3, 166. Jâgñ. 1, 224. Mârk. P. 31, 28.

परपौरवतन्तव (wohl पर + पौ°) m. N. pr. eines Sohnes des Viçvâmitra MBh. 13, 254.

परप्रतिनप्तर् und परप्रपौत्र falsche, auf Missverständniss von H. 544 beruhende Formen bei Wilson und im ÇKDr.

परब्रह्मन् (पर + ब्र°) n. *das höchste Brahman* Bhartṛ. 3, 96. Titel einer Upanishad Ind. St. 3, 326, 3.

परभाग (पर + भाग) m. *Oberhand, das Hervorragen über Alles, der Gipfelpunkt der Vorzüglichkeit;* = गुणोत्कर्ष H. 1375. Halâj. 4, 101. = सुसंपद् Trik. 3, 2, 3. = परमशोभा Schol. zu Gît. 10, 7. दुरधिगमः परभागो यावत्पुरुषेण पौरुषं न कृतम् Spr. 1172. Kumârasa. 7, 17. दिव्यमानुपचेष्टा तु परभागेन हारिणी Kathâs. 1, 47. Gît. 10, 7. लब्धपरभागतया Ragh. 5, 70.

परभाषा (पर + भा°) f. *die Sprache der Fremden* Hâr. 218.

परभूत (पर + भूत) adj. *nachfolgend* (von Wörtern) Kâç. zu P. 8, 1, 36.

परभूषण (पर + भू°) m. (sc. संधि) *ein durch Abtretung aller Einkünfte des Landes erkaufter Friede* Hit. IV, 106. 121. परिभूषण Kâm. Nîtis. 9, 3. 18.

परभृत् (पर + भृत्) 1) adj. *einen Fremden nährend, Andere ernährend:* दिशन्ति मित्रं नैवाङ्ग्याः परभृतः Bhâg. P. 2, 2, 5. — 2) m. *Krähe* (die den indischen Kuckuck auffüttern soll) AK. 2, 5, 20; vgl. परभृत.

परभृत (पर + भृत) 1) adj. *von einem Fremden ernährt.* — 2) m. *der indische Kuckuck* (कोकिल) AK. 2, 5, 19. H. 1321. Suçr. 1, 201, 18. परभृत इव नीडे रक्षितो वायसीभिः Mṛkkh. 108, 2. Kumârasa. 6, 2. Çâk. 85. Mâlav. 76. °भृता f. *das Weibchen* 60. Ragh. 9, 42. 47. Vikram. 59, 2. प्रागन्तरिक्षगमनात्स्वमपत्यजातमन्यैर्द्विजैः परभृताः (f.) खलु पोषयन्ति Çâk. 118. — Vgl. परपुष्ट.

परभृत्य (पर + भृत्य) adj. *durch einen Andern zu ernähren, — zu erhalten;* davon nom. abstr. °त्व n.: कृष्णो ततास्य पितरौ परभृत्यत्वमागतौ Hariv. 4403. R. 6, 66, 13.

परम् (von पर) adv. gaṇa स्वरादि zu P. 1, 1, 37. 1) mit einem vorangehenden abl. *hinaus über, jenseits, nach:* रेखामात्रमपि क्षुण्णादा मनोर्वर्त्मनः परम्। न व्यतीयुः Ragh. 1, 17. प्रापयैनं मत्कृपाभागमितो जनपदात्परम् R. 2, 39, 10. अभिवादात्परम् M. 2, 122. अस्तमयात्परम् *nach Sonnenuntergang* Sûrjas. 3, 50. स नो जीवेन्नरः संवत्सरात्परम् Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 51, a. 29. 30. अस्मात्परम् — को नः कुले निवपनानि नियच्छति *nach ihm* Çâk. 162. मत्तः परम् *nach mir* Ragh. 1, 66. मत्परम् 67. परं मुहूर्तात् Vikram. 40, 4. नास्मात्परम् *nicht mehr davon, genug* Çâk. 38, 11. अतः परम् *weiter von hier, von hier an, hierauf, darauf, von nun an, ferner, darüber hinaus:* एतज्ज्ञेयं नित्यमेवात्मसंस्थं नातः परं वेदितव्यं हि किंचित् Çvetâçv. Up. 1, 12. अतः परं च देशो ऽयं दक्षिणो दक्षिणापथः N. 9, 23. प्रथमम् — तदनन्तरम् — तृतीयम् — अतः परम् M. 8, 129. अतः परं प्रवक्ष्यामि योषितां धर्ममापदि *von nun an, von jetzt an* 9, 56. 10, 131. न चैव न भविष्यामः सर्वे वयमतः परम् Bhag. 2, 12. भाग्यमतः परम् *darauf folgt Glück* Hit. Pr. 5. त्वमतः परं यदभिलषसि तत्कथय Vet. in LA. 3, 4. किं नु दुःखतरं शक्यं मया द्रष्टुमतः परम् Hit. 1, 35. Pañkat. 241, 24. 242, 1. Çâk. 113, 5. Vikr. 89, 2. Mṛkkh. 177, 24. Bhartṛ. 96, 7. परमतः *darnach* Spr. 801. इतः परम् *weiter von hier* MBh. 14, 448. *von nun an* Pañkat. 175, 25. ततः परम् *darauf* R. 3, 74, 7. Ragh. 3, 39. H. 39. Bhâshâp. 2. 3. comparat. परतरम्: यथा यथा प्रविशति तस्मात्परतरं नरः *weiter fort* MBh. 3, 3835. इतः परं गमिष्यामि ततः परतरं पुनः 14, 448. ohne vorangehenden abl. *darnach, darauf* Vet. in LA. 13, 1. — 2) *sonst* Gaim. 1, 13. — 3) *in hohem Grade, über die Maassen:* प्रीतः MBh. 13, 2710. मूढो R. 6, 5, 14. परमविदुषाम् Bhâg. P. 5, 3, 9. परमनुगृहीतो ऽस्मि Vikr. 87, 5. परायस्तः MBh. 7, 3005. तुतोष परम् Kathâs. 39, 246. 22, 148. Prab. 37, 8. परमभिमतं नः *wir sind vollkommen einverstanden* Mâlav. 14, 19. परं शक्त्या *mit der grössten Kraftanstrengung* M. 7, 89. 10, 118. MBh. 5, 5957. 7, 7041. — 4) *lieber, am liebsten:* परं गन्ता धृतराष्ट्रो न तत्र MBh. 13, 1857. fgg. Spr. 406. — 5) *höchstens; nur:* आयुस्तत्र मर्त्यानां परं त्रिंशद्भवति Hariv. 11210. Spr. 993. Kathâs. 32, 145. वयसा परम्। कनिष्ठः सो ऽभवत्तेषां गुणैर्ज्येष्ठतमस्त्वभूत् 39, 21. विषाणो स्तः परं न ते *es fehlen dir nur die Hörner* 40, 3. 42, 28. 43, 11. Pañkat. II, 103. Râga-Tar. 1, 39. 4, 162. 5, 394. 462. Prab. 61, 17. 74, 12. Bhâg. P. 4. 20, 4. 7, 13, 2. Kâurap. 39. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 27, 13. न परं हृदि संक्रान्ता चित्रं दिक्ष्वपि शून्यता Kathâs. 33, 138. 22, 230. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 505, Çl. 18. प्रज्ञानां न परं चक्रे यः पितेवानुपालनम्। यावद्रूढिव ज्ञानमपि स्वयमुपादिशत् Kathâs. 27, 14. (त्वया:) न परं न हरेत्किंव यावन्माडीत्वमायपौ 28, 160. 29, 123. यदि परम् *wenn überhaupt, allenfalls:* पुरुषद्वेषिणी सा च विवाहं नाभिवाञ्छति। तद्युपैते यदि परं भविष्यति तदर्थिनी ॥ 42, 19. nicht recht klar ist die Bed. von यदि परम् 35, 261. परम् = केवलम् H. an. 2, 436. Med. r. 56. — 6) *jedoch, allein:* तेषां त्रयः सर्वशास्त्रपारगाः परं बुद्धिरहिताः Pañkat. 243, 14. 21, 14. 34, 3. 47, 25. 54, 24. 69, 10. 208, 5. 263, 22. मया कथयिष्यते को ऽप्युपायः। परं भवद्भिर्न कारिष्यते Z. d. d. m. G. 14, 571, 3. 574, 2. Çuk. in LA. 40, 5. 10. 43, 7. परं तु dass. Gaim. 1, 31. Çor. in LA. 41, 17. 44, 8. परं किं तु dass. Pañkat. 15, 16. 45, 2. — Nach Med. avj. 60 hat परम् die Bedeutung von नियोग und क्षेप.

परम (superlat. zu पर) adj. Declin. mit Ausnahme von परमस्यास् und

परमम्याम्. 1) adj. f. आ a) *der fernste, äusserste, letzte:* परावत् ṚV. 4, 50, 3. 10, 95, 14. VS. 11, 72. एतद्ध परमं दूरं यत्सहस्रयोजनम् Çat. Br. 9, 1, 1, 28. पैरेणैतु पथा वृकः परमेणोत तस्करः AV. 4, 3, 2. अग्निर्वै देवानामवमो विष्णुः परमः *der fernste und höchste* Ait. Br. 1, 1. अवम, मध्यम, परम ṚV. 1, 108, 9. 10. 27, 5. सधस्थ 108, 8. 8, 11, 7. पद 1, 22, 20. 72, 2. व्योमन् 7, 5, 7. 5, 63, 1. रजस् 7, 99, 1. 3, 30, 2. जन्मन् 2, 9, 3. सं परमान्संमवमान्थो सं द्योमिव मध्यमान् AV. 6, 103, 2. मात्रा Çat. Br. 10, 2, 2, 8. 11, 1, 6, 16. गति 2, 6, 4, 9. स परमं लोकमजयत् Ait. Br. 1, 21. Çat. Br. 14, 7, 1, 31. इमं च लोकं परमं (= परं) च विन्दति Kâm. Nîtis. 3, 37. पाद ṚV. Prât. 16, 36. परमप्रकृति *das äusserste, letzte, erste Thema* Schol. zu P. 4, 1, 156. — b) *der vorzüglichste, ausgezeichnetste, höchste, beste, grösste, ärgste, summus;* = पर H. an. 3, 469. Med. m. 47. = अग्रेसर, प्रथम H. an. = प्रधान, आद्य Viçva im ÇKDr. पशु VS. 4, 26. परमो ऽश्वः पशूनाम् Çat. Br. 13, 3, 2, 1. गावः ṚV. 5, 47, 4. 4, 23, 10. ऊति 6, 25, 1. वसु 7, 32, 16. धिया परमया 6, 38, 3. अग्निरीशे वाजस्य परमस्य रायः 4, 12, 3. 7, 60, 11. निधि 2, 24, 6. ब्रह्मन् Çat. Br. 14, 6, 10, 6. 7, 2, 31. 32. एतद्ध परममन्नं यद्दधि मधु घृतम् 9, 2, 2, 12. दैवत M. 9, 319. वपुस् N. 13, 27. धर्म M. 1, 108. N. 26, 7. Hit. 19, 22. गति M. 1, 14. 6, 88. 93. 96. 8, 420. R. 1, 57, 21. सिद्धि M. 7, 1. मन्त्र 58. प्रमाण 2, 13. तपस् 167. 229. 6, 70. R. 1, 57, 2. मेधा MBh. 3, 14008. प्रीति N. 13, 39. मुद् 24, 46. द्युति 12, 52. धर्मे परमा स्थितिः 5, 37. विस्मय 19, 28. R. 1, 2, 1. बल N. 20, 5. यत्न M. 8, 302. 9, 16. वैषम्य N. 9, 20. वैक्लव्य 23, 21. दुःख, ज्वर Brâhman. 1, 15. परमेण चेतसा so v. a. *mit ganzem Herzen:* तथा हि रामं वनवासनिश्चितम् — परमेण चेतसा R. 2, 24, 36. Mit seinem subst. (das seinen Ton bewahrt) componirt P. 2, 1, 61. gaṇa काष्ठादि zu P. 8, 1, 67. °चिकित्सकं Çat. Br. 11, 5, 2, 1. °सौगत Kathâs. 27, 12. °वैष्णव 36, 10. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 542. °माहेश्वर 539. °ब्रह्मण्य 539. 542. °भागवत Bhâg. P. 5, 1, 6. परमाङ्गना N. 3, 15. 12, 44. R. 2, 25, 26. परमाप्सरस् 1, 63, 4. °चारि Daç. 2, 8. पूरुष Bhâg. P. 1, 7, 7. परमायन 2, 6, 2. परमोत्सव Indr. 5, 23. परमाकुलता Vid. 157. परमोद्रासा R. 1, 54, 5. परमकण्ठेन क्रोशेत् so v. a. *aus vollem Halse* Lâṭj. 9, 8, 15. परम, wie पर mit einem ablat. verbunden. *vorzüglicher, grösser, ärger:* को ऽन्यो ऽस्ति परमः शिवात् MBh. 13, 793. किं न्वतः (so ist zu lesen) परमं दुःखं यत् 1, 6196. यस्मान्न परमं भूतं चानेरृषिक् विद्यते R. 6, 3, 17. 22. — 2) n. am Ende eines adj. comp. (f. आ) *das äusserste —, höchste Maass:* सहस्रपरमां भृतिम् *höchstens 1000 betragend* MBh. 2, 2080. सप्तदशावराः, चतुर्विंशतिपरमाः *höchstens 24* Schol. zu Kâtj. Çr. 103, 24. *Hauptbestandtheil, das Vorwiegende:* आढ्यानां मांसपरमं मध्यानां गोरसोत्तरम्। तैलोत्तरं दरिद्राणां भोजनम् *vorzugsweise aus Fleisch bestehend* MBh. 5, 1143. स्वकार्य° *ganz mit seinen Obliegenheiten beschäftigt* M. 6, 96. कामोपभोग° Bhâg. 16, 11. चिन्ता° MBh. 1, 5774. निःश्वास° *nichts als seufzend* N. 2, 2. MBh. 1, 4613. Mârk. P. 62, 7. — 3) परमम् adv. a) Partikel der Bejahung, Einwilligung, *ja wohl, schön, gut* AK. 3, 5, 12. H. 1540. H. an. Med. अपि तुष्यति ते पुत्रि ब्राह्मणः परिचर्यया। तं सा परममित्येव प्रत्युवाच MBh. 3, 17056. fg. परमं सौम्यमित्युक्तं ताभ्याम् 12, 1056. ततः परममित्युक्त्वा प्रतस्थे Kumâras. 6, 35. — b) im comp., vor einem adj. oder partic. mit abgeworfener Flexionsendung, *in hohem Grade, überaus, sehr:* °शोभन MBh. 3, 2798. N. 5, 26. °मन्युमत् 9, 5. परमात्मवत् R. 1, 46, 18. 57, 9. 58, 12. °संमत Brâhman. 2, 25. °संहृष्ट N. 13, 48. °प्रीत Arg. 2, 11. R. 1, 1, 41. 52, 1. °संतुष्ट 1, 84. °दुःखित N. 22, 28. °क्रुद्ध R. 1, 54, 19. Brahma-P. in LA. 49, 2. 51, 10. 53, 4. Vid. 17. Spr. 1233.

परमक (von परम) adj. (f. परमिका) *der vorzüglichste, höchste, beste, grösste, ärgste, summus:* सखा R. 4, 33, 13. गुरु MBh. 1, 7267. धर्म 3, 13695. तपस् 10710. तेजस् 5, 2391. दान 13, 3410. सिद्धि 1, 614. 3, 4068. 18, 192. 201. गति 1, 6133. मुद् 4858. 7602. Indr. 5, 59. चिन्ता MBh. 13, 1479. हर्ष 7, 1761. आर्ति 5, 7228. दुःख 4, 619. Fälschlich पारमकं पदम् 13, 3850 und दुःखं परमिकम् Brâhman. 1, 16; vgl. MBh. 1, 6424.

परमक्रान्ति (प° + क्रा°) f. = परक्रान्ति; °ज्या *der Sinus der grössten Declination* Schol. zu Sûrjas. 2, 28.

परमक्रोधिन् (प° + क्रो°) adj. *überaus zornig;* m. N. pr. eines der Viçve Devâḥ MBh. 13, 4357.

परमगव (प° + गो) m. *ein vorzüglicher Stier* Vop. 6, 47.

परमज्ञा f. in der Stelle: ये अर्वाः पञ्चजनीना येषां तिस्रः परमज्ञाः TS. 1, 7, 12, 1. Nach dem Comm. = प्रकृति, wahrscheinlich aber Entstellung aus परावतः; vgl. ṚV. 8, 32, 22. AV. 6, 75, 3.

परमज्या (प° + 2. ज्या) adj. *die höchste Obergewalt habend,* von Indra ṚV. 8, 79, 1. निन्दिताश्वः प्रपथी परमज्या मघस्य 1, 30.

परमणि (पर + म°) m. N. pr. eines Prinzen Kathârṇava in Verz. d. Oxf. H. 154, a, 45.

परमता (von परम) f. *die höchste Stellung, oberste Würde:* सर्वेषां देवानां श्रैष्ठ्यमतिष्ठां परमतामगच्छत् Ait. Br. 8, 14. 19. Çat. Br. 1, 6, 4, 17. 2, 2, 2, 5. 3, 1, 2, 12. 14, 4, 2, 23. 8, 12, 1. 2. स्वाध्यायो हैव तेषां परमता काष्ठा *Gipfelpunkt und Ziel* 11, 5, 2, 2.

परमद्रु (प° + द्रु) m. = अगुरु *Amyris Agollocha;* so ist wohl st. परमद zu lesen H. ç. 129.

परमनन्द (प° + न°) m. N. pr. eines Lehrers Verz. d. B. H. No. 1045. Es ist viell. परमानन्द zu lesen.

परमन्न s. परमान्न.

परमन्यु (पर + म°) m. N. pr. eines Sohnes des Kakṣeju Hariv. Langl. I, 140. °मन्यु ed. Calc. 1669.

परमपरम (प° + प°) adj. *der allervortrefflichste, allerhöchste:* पुरुष Bhâg. P. 5, 3, 9.

परमपुरुष (प° + पु°) m. *der höchste Geist:* °प्रार्थनामञ्जरी Titel einer Sammlung von *Gebeten,* die an Vishṇu und andere *Gottheiten gerichtet sind,* Mack. Coll. I, 141.

परमब्रह्मचारिणी (प° + ब्र°) f. Bein. der Durgâ H. ç. 48.

परममहत् (प° + म°) adj. *unendlich gross* Jogas. 1, 40. — Vgl. परमाणु.

परमरस (प° + रस) m. = तक्र *Buttermilch mit Wasser gemischt* H. ç. 99.

परमर्मज्ञ (पर - मर्मन् + ज्ञ) adj. *die geheimen Pläne, — Absichten des Andern kennend* Kull. zu M. 7, 154.

परमर्षि (परम + ऋषि) m. *der grösste Weise:* परमर्षयस्तु भेलाद्याः Trik. 2, 7, 16. इत्याहुः परमर्षयः MBh. 13, 2106. देवाः सगन्धर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः Indr. 2, 10. देवर्षयः सर्वे सिद्धाश्च परमर्षयः Sund. 3, 1. Sâṁkhjak. 69. Brahma-P. in LA. 56, 15.

परमसर्वत्र P. 1.1,27, Sch.

परमहंस (प° + हंस) m. *ein Asket der höchsten Ordnung* MBH. 13, 6478. HARIV. 15469. Ind. St. 2,76. 78. 173. fgg. 180. BHÂG. P. 1,4,31. 8, 20. VEDÂNTAS. (Allah.) No. 151. रक्तकौपीनवसनो हंसः परम एव च HARIV. 15472. °स्तोत्र, °कवच, °पटल Verz. d. Pet. H. No. 45. °सहस्रनामानि 46. °प्रिया Titel einer Vopadeva zugeschriebenen Schrift Verz. d. Oxf. H. 38,a, 9. °प्रिय BURNOUF in BHÂG. P. I, LXVII. परमहंसोपनिषद् f. Titel einer Upanishad COLEBR. Misc. Ess. I, 97, N. 2. Ind. St. 2,173. fgg. °हंसोपनिषद्हृदय Verz. d. B. H. No. 350. परमहंसपरिव्राजकोपनिषद् Ind. St. 3,326,2.

परमाख्य (प° + आख्या) adj. *den Namen des Höchsten führend, für das Höchste geltend:* परमाख्यं परं यच्च तमेव परिगीयसे R. 6,102,29.

परमाणु (परम + अणु) m. *ein unendlich kleiner Theil, Atom* UGGVAL. zu UNÂDIS. 1,8. JÂGN. 3, 104. JOGAS. 1, 40. पृथिवी नित्या परमाणुरूपा TARKAS. 5. VARÂH. BRH. S. 58,1. 2. MADHUS. in Ind. St. 1,23,16. BHÂG. P. 3, 11, 1. 5, 12, 9. MÂRK. P. 23, 32. 33. 49, 87. HIOUEN-THSANG I, 60. fg. TRIK. 3, 3, 397. परमाणुभ्यो विश्वमुत्पद्यते PRAB. 111, 15. धूमोष्मजलनीहारपरमाणवो गगनगता नोपलभ्यन्ते GAUDAP. zu SÂÑKHJAK. 7. 8. निर्मीयपरमाणवः RÂGA-TAR. 6,274. परगुणपरमाणून् (°परमाणून् v. l.) पर्वतीकृत्य BHARTR. 2,71. Davon nom. abstr. °ता f.: सिकतात्वादपि परां प्रपेदे परमाणुताम् RAGH. 15, 22. BHÂG. P. 3. 11, 4. *ein unendlich kleiner Zeittheil* BHÂG. P. 3,11,4. 5. 13. 5,14,29. VP. 22,N. 3. neutr. ½ *einer* Mâtrâ VS. PRÂT. 1,61.

परमाणवङ्गक (प° + अङ्ग) m. Bein. Vishṇu's ÇABDAM. im ÇKDR. परमाणुङ्गक WILS. nach ÇABDAR.

परमात्मक (परम + आत्मन्) adj. (f. परमात्मिका) = परम *der höchste, grösste, summus:* रति MBH. 1,4630.

परमात्मन् (wie eben) m. Eingang zu VOP. 6,34. *der höchste Geist, die Weltseele, Allseele* AK. 3,4,18,125. HALÂJ. 5,56. आत्मा द्विविधो जीवात्मा परमात्मा च TARKAS. 11. COLEBR. Misc. Ess. 1, 268. Eingang in AIT. UP. Ind. St. 1,278. 301. 451. fg. 453. 2, 36. fg. M. 6, 65. BHAG. 13, 31. MBH. 6, 4462. 12, 6921. R. 6, 102, 28. RAGH. 16, 22. VARÂH. BRH. S. 42 (43),4. VP. 2, N. 2. BHÂG. P. 1,2. 11. 2,10,7. MÂRK. P. 78,4. परमात्मविद्या COLEBR. Misc. Ess. I, 326, N. 2. परमात्मता nom. abstr.: प्रकृतिं परमात्मत्वेन परिकल्प्य TATTVAS. 38.

परमात्र (पर + मात्र) *eine best. hohe Zahl* (bei den Buddhisten) Bull. de l'Acad. des Sc. de S.-P. 5,306. v. l. परमत्र.

परमाद्वैत (परम + अद्वैत) m. *der höchste Zweitlose,* Bein. Vishṇu's GARUDA-P. im ÇKDR. n. *die höchste Einheitslehre* WILS.

परमानन्द (परम + आ°) 1) *die höchste Wonne, der höchste Geist, die Weltseele:* अखण्डपरमानन्दावबोध BHARTR. 3,91. MADHUS. in Ind. St. 1, 23,8 v. u. Vgl. एतत्परममानन्दं यत्तच्छाश्वतमेव च MBH. 13,1091. — 2) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 122,a, 12. angeblich Verfasser des Kaitanjakandrodaja (der sonst Karikarṇapûra oder Puridâsa heisst) Ind. St. 1,466; vgl. परमनन्द.

परमान्न (परम + अन्न) n. *die schönste Speise, Reis in Milch gekocht* AK. 2,7,23. H. 406. HALÂJ. 2,165. HARIV. 7140. VARÂH. BRH. S. 12, 18. 15,66. 57,8. 94,23. KATHÂS. 16,38. ÇUK. in LA. 41,9.

परमापक्रम (परम + अप°) m. = परक्रान्ति SÛRJAS. 2,28.

परमायुष (परम + आयुस्) m. *Terminalia tomentosa W. u. A.* (असन) ÇABDAR. im ÇKDR.

परमायुस् adj. (परम + आयुस्) *ein sehr hohes Alter erreichend* VARÂH. BRH. S. 68, 13. — n. *das äusserste, höchste Lebensalter* ÇKDR. WILS. Gehört nicht hieher, da es nicht परम + आयुस् ist, sondern aus zwei selbständigen Wörtern, परम् und आयुस् (vgl. u. पर 1,a am Ende), besteht.

परमार m. N. pr. eines Sohnes des Ṛshi Çaunaka und Vorfahrs Bhogadeva's Verz. d. Oxf. H. No. 317. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,25, Çl. 5.

परमार्थ (परम + अर्थ) m. *die höchste —, ganze Wahrheit, der wahre Sachverhalt, Wirklichkeit:* स्तुतपरमार्थार्थिभिर्न्द्रियैः Spr. 434. अधिगतपरमार्थान्पण्डितान् 82. निजपरमार्थमुक्तवत्या KATHÂS. 26,268. विज्ञाय विवादपरमार्थम् PAÑKAT. 167,7. ÇAÑK. zu BRH. ÂR. UP. S. 210. BHÂG. P. 5,1,6. VEDÂNTAS. (Allah.) No. 144. WASSILJEW 160 u. s. w. परमार्थात् *in Wirklichkeit:* आनृशंस्यं परो धर्मः परमार्थाच्च मे मतम् MBH. 3,17414. परमार्थेन dass.: परिहासविजल्पितं सखे परमार्थेन न गृह्यतां वचः ÇÂK. 51. परमार्थेन dass.: क्लिन्नं च युक्तं परमार्थतो वचः R. 3,40,34. परमार्थतो हरे न वेत्मि नूनं यत एवमात्थ माम् KUMÂRAS. 5,75. VIKRAM. 38,15. Spr. 546. ÇAÑK. zu BRH. ÂR. UP. S. 75. VEDÂNTAS. (Allah.) No. 144. SÂH. D. 31, 18. Schol. zu ÇÂK. 11,16. परमार्थमत्स्य *in Wirklichkeit ein Fisch* RAGH. 7,37. °सरित् VIKR. 68,5. °सुप्त *in Wirklichkeit schlafend* MṚKKH. 48, 20. °दरिद्र 49,3. °सत्य *die vollkommene Wahrheit* WASSILJEW 293 u. s. w.; vgl. HIOUEN-THSANG I, 197. nom. abstr. °ता f. AMṚTAVINDÛP. in Ind. St. 2,61, N. und beim Schol. zu KAP. 1,58 (S. 61).

परमार्थधर्मविजय m. Titel einer buddh. Schrift VJUTP. 42.

परमार्थनिर्वृतिसत्यनिर्देश m. Titel einer buddh. Schrift VJUTP. 41.

परमार्थसार (प° + सार) m. Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. No. 403 am Ende.

परमार्हत (प° + आर्हत) m. *der vorzüglichste Anhänger des Gina,* Bein. Kumârapâla's H. 712.

परमावटिक (प° + आव°) m. pl. N. einer Schule Ind. St. 3,262.

परमाह (परम + अह) m. *ein vorzüglicher Tag* VOP. 6,37.

परमृत्यु m. *Krähe* TRIK. 2,5,20. Scheint ein verdorbenes Wort zu sein; vgl. परभृत्.

परमेतु m. N. pr. eines Sohnes des Anu VP. 444. परमेष्ठिन् im Index; vgl. परमेषु.

परमेश (परम + ईश) m. *der höchste Herr,* Beiw. Vishṇu's MBH. 7,6471.

परमेश्मन् wohl nur fehlerhaft für परवेश्मन् *die Wohnung des Höchsten* Ind. St. 2,91, N.

परमेश्वर (परम + ईश्वर) 1) m. *der höchste Herr* (von reichen und vornehmen Menschen, insb. Fürsten, und von Göttern gebraucht): कथं नाम न सेव्यन्ते यत्नतः परमेश्वराः Spr. 587. LIA. II, 947. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 543, 4. 6. लोकानां परमेश्वरः (ब्रह्मा) R. 1,57,6. पुरुष PRAB. 114,5. von Vishṇu BHAG. 11,3. MBH. 13,6990. VÂMANA-P. 58 im ÇKDR. von Indra VIKR. 87,5. von einem Gina H. 31, Sch. Am häufigsten von Çiva HALÂJ. 1,11. MBH. 13,595. RAGH. 1,1. 2,39. KUMÂRAS. 6,25. Spr. 898. 1143. MÂRK. P. 23, 42. Verz. d. Oxf. H. 27, a, 7. — 2)

f. ई *die höchste Herrin*, Bein. der Durgâ Hariv. 10279. Verz. d. Oxf. H. 39,*b*,15. 93,*a*,19. — 3) n. (sc. लिङ्ग) N. eines Heiligthums des Çiva Verz. d. Oxf. H. 64,*a*,6.

परमेश्वरतन्त्र (प° + त°) n. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 101,*b*.

परमेषु m. N. pr. eines Sohnes des Anu Matsja-P. in VP. 444, N. 2. — Vgl. परमेतु.

परमेष्ठ (परमे, loc. von परम, + स्थ) adj. *am höchsten stehend* P. 8,3,97. — Vgl. परमेष्ठिन्.

परमेष्ठि m. Nebenform von परमेष्ठिन् *Oberhaupt, Obergott der* Gaina: पञ्च परमेष्ठीन्स्मरन्हृदि Çatr. 14,237.

परमेष्ठिता (vom folg.) f. *Oberhauptschaft* Pańkav. Br. 19,13,3. 22,18,1.

परमेष्ठिन् (परमे, loc. von परम, + स्थिन्) Uṇâdis. 4,10. P. 8,3,97, Vârtt. 1) adj. *an der Spitze stehend, der oberste;* subst. *Oberhaupt:* ऋतमेव परमेष्ठि TBr. 1,5,5,1. परमेष्ठिनी वाग्देवी AV. 19,9,3. यज्ञोपयाजौ ब्रह्मर्षी शाम्यन्तौ परमेष्ठिनौ MBh. 1,6362. गुरु Tantra im ÇKDr. तं त्वा परमेष्ठिन्पर्यग्निरायुषा वर्चसा दधातु AV. 13,1,17. fgg. प्रेते वा गृहपतौ परमेष्ठिकरणम् Gobh. 1,1,12 (Ind. St. 5,286). Ait. Br. 8,12. Bez. des Agni AV. 1,7,2. व्यात्ते परमेष्ठिनो ब्रह्मणापिपदाम तम् *in den Rachen des Feuers* 10,5,42. Gewöhnlich Bez. *des höchsten* oder *eines der höchsten Götter der theologischen Speculation;* bald Nebenbezeichnung des Pragâpati (AV. 9,3,11. VS. 14,31. TBr. 2,2,9,10. 7,6,1. TS. 4,3,10,3. Âçv. Gṛhj. 2,4. M. 1,80. 2,77), bald sind Parameshṭhin und Pragâpati gesondert und ihr Vorrang wechselt (AV. 4,11,7. 9,7,1. 10,3,24. 7,17. 13,1,6. 15,6,9. 7,2. 14,12. VS. 8,54. 15,58. TS. 1,6,9,2. 5,7,5,5. TBr. 1,4,10,9. Çat. Br. 6,2,2,5. 8,7,2,14. 14,5,5,22. 7,2,28). Sohn des Pragâpati Ait. Br. 8,14. Çat. Br. 11,1,6,14. fgg. परमेष्ठिनः प्राजापत्यस्य व्रतम् N. eines Sâman Ind. St. 3,222, *a.* von Brahman AK. 1,1,1,11. H. 211. Halâj. 1,6. MBh. 1,82. 3150. 5,4299. Prab. 24,11. von Çiva MBh. 3,1614. Kumâras. 6,70. Schüler des Brahman Svajambhu Müller, SL. 440. von Vishṇu Ragh. 10,34. von Garuḍa MBh. 1,1249. von Manu Ḱakshus Mârk. P. 76,2. du. von Vishṇu und Çrî Bhâg. P. 6,19,18. bei den Gaina ein Arhant oder *Obergott* H. 24. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Agamîḍha MBh. 1,3722. fg. des Indradjumna (Devadjumna) VP. 164. Bhâg. P. 5,15,3. — 3) m. *eine Art* Virâǵ ṚV. Prât. 17,4. — 4) m. *eine Art* Çâlagrâma-*Stein* ÇKDr. nach den Purâṇa. — 5) f. °ष्ठिनी *eine best. Gemüsepflanze* (ब्राह्मी) Râǵan. im ÇKDr. — Vgl. पारमेष्ठ्य.

परमेष्ठिन adj. eine dem Metrum zu Liebe gebildete Nebenform von परमेष्ठिन्. इदं यत्परमेष्ठिनं मनो वां ब्रह्मसंशितम् AV. 19,9,4.

परमैश्वर्य (परम + ऐ°) n. *Oberherrschaft* Vop. 8,53.

परंपर (परम्, acc. von पर, + पर) 1) adj. *einer auf den andern folgend, einander ablösend:* (हूताः) गर्दभाष्ट्रथप्राप्ताः प्राप्ता वा स्युः परंपराः Suçr. 1,105,3. °भोजन *ein wiederholtes, nochmaliges Essen* Vjutp. 194. Vielleicht ist auch in der folgenden Stelle परं परम् zu einem comp. zu verbinden: सा जानती ख्यापय नः सुकेशि परं परं पाण्डवानां रथस्थम् *Einen nach dem Andern* MBh. 3,15697. परंपरम् adv. *Einer nach dem Andern, in steter Folge:* तीव्रयो ऽभिनिहितः परंपरं मृदुस्वन्यः VS. Prât. 1,125. — 2) m. *a) des Enkels Enkel* H. 544. Med. r. 279. *Urenkel und dessen fernere Nachkommen* H. an. 4,267. — *b) eine Art Gazelle* H. an. Med. — 3) f. आ *a) eine ununterbrochene Reihe, — Kette, stete Folge;* = अन्वय H. an. = संतान Med. = परिपाटि Med. Çabdar. im ÇKDr. इक्ष्वाकूणाम् MBh. 3,13621. शिष्य° Sâṅkhjak. 71. मुनि° Kumâras. 6,49. राज° Ragh. 6,5. Kathâs. 23,68. अर्थि° (pl.) Spr. 1259. आत्म° Kâm. Nîtis. 11,64. उद्यान° Mṛḱkh. 121,4. Ragh. 6,85. वज्र° 40. सोपान° 3,69. काष्ठच्छेद° 12,100. बाण° Vikr. 70. अस्त° Râǵa-Tar. 2,130. शिवलिङ्ग° 3,114. मनोरथसरित्° Prab. 35,1. कल्याण° Ragh. 2,50. Kathâs. 18,44. 22,257. पुण्य° Hit. 33,13. Schol. in der Einl. zu Ḱaurap. (wo so zu lesen ist st. पुरा परं परा). अतिक्लेश° Pańkat. 251,9. कष्ट° Spr. 1023. दुःख° Sâdhu. P. 4,13,*b*. महानर्थ° Râǵa-Tar. 1,198. अपमान° Pańkat. 234,8. °प्राप्त *überliefert* Bhag. 4,2. परंपरायात dass. Varâh. Bṛh. S. 62,1. अन्ध° *eine blinde Tradition* Kap. 3,81. Vgl. कर्ण°. — *b) Mittelbarkeit:* साक्षात्परंपरया वा *unmittelbar oder mittelbar, direct oder indirect* Madhus. in Ind. St. 1,13,3. 19,16. °संबन्ध *eine mittelbare, äussere Verbindung* im Gegens. zu साक्षाद्योग *eine unmittelbare Verbindung* P. 8,1,24, Sch. °वाहन *ein mittelbares Vehikel,* wie z. B. der Träger einer Sänfte, das an einen Karren gespannte Pferd u. s. w. AK. 2,8,2,26. H. 759. — *c) Verletzung, Beschädigung, Tödtung* H. an. Med.; vgl. परंपराक. — Vgl. पारंपर्य.

परंपराक n. *das Schlachten eines Opferthiers* AK. 2,7,25. H. 830. — Vgl. परंपरा.

परंपरीण (von परंपरा) adj. f. आ *von den Vorfahren ererbt, — überliefert:* लक्ष्मीं परंपरीणां त्वं पुत्रपौत्रीणतां नय Bhaṭṭ. 5,15.

पररमण (पर + र°) m. *ein fremder Liebhaber, ein Nebenmann* Pańkat. 1,196.

पररीण n. 1) = पर्वन्. — 2) = पर्णाकृतरस. — 3) = पर्णशिरा. — 4) = घृतकम्बल H. an. 4,82. fg. — Vgl. पर्परीण.

पररु m. *eine best. Gemüsepflanze* Wils. und ÇKDr. nach Trik.; die gedr. Ausg. (2,4,33) hat aber पवरु.

पररूप (पर + रूप) n. *der nachfolgende, an zweiter Stelle stehende Laut* P. 6,1,94.

परलोक (पर + लोक) m. *die jenseitige Welt* Çat. Br. 14,7,1,9. M. 4,238. 243. 5,158. R. 1,62,9. 2,53,27. Kumâras. 4,10. Pańkat. 207,21. Râǵa-Tar. 1,39. Prab. 28,1. Siddh. K. zu P. 4,4,60. °यान *der Gang in die andere Welt, das Sterben* Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,27,18. °गम H. 323. °गं Brâhmaṇ. 1,32. °गत Spr. 1323. °गमनागमन Madhus. in Ind. St. 1,20,5. °लोकार्थिन् Hit. 73,17. °वहा नदी MBh. 9,441. In Derivaten von परलोक (vgl. पारलौकिक) werden die Vocale beider Glieder verstärkt nach gaṇa अनुशतिकादि zu P. 7,3,20.

परवत् (von पर) adv. *wie ein Fremder* Kathâs. 27,185.

परवत्ता (von परवत्) f. *das Bereitsein Jmd zu Willen zu sein, — zu gehorchen* Vikr. 153. परवत्ता तवोचिता *es ziemt sich, dir zu Willen zu sein* Râǵa-Tar. 4,75.

परवत् (von पर) adj. *von einem Andern abhängig, zu gehorchen, zu dienen bereit* AK. 3,1,16. Halâj. 2,180. Çâk. 53. 26,7. Ragh. 2,56. 8,80. R. 3,35,5. MBh. 3,13131. परवन्तौ स्वो ब्रूहि किं करवावहै so v. a. *wir stehen zu deinen Diensten* 13,2731. 14,799. Mâlav. 74,11. Mârk.

P. 21,60. *abhängig durch, von,* mit dem instr.: अयन्त्रेन भ्रात्रा यदित्थं परवानसि त्वम् Ragh. 14,59. mit dem gen. MBh. 15,109. *Jmd zu dienen bereit,* mit dem loc. 1,7549. 13,1430. 2733. R. 3,21,17. 5,64,16. अधर्म° *in der Gewalt des Unrechts stehend, ganz dem Unrecht ergeben* 45,17.

परवश (पर + वश) adj. *vom Willen eines Andern abhängig, in der Gewalt eines Andern stehend* H. 356. Halâj. 2,186. कर्मन् M. 4,159. 160. जगति Hit. I, 196. निद्रा° *schlafsüchtig* Pańkat. 30,6 (26,13 ed. orn.). खेद° Pańkat. ed. orn. 51,19.

परवश्य (पर + वश्य) adj. dass.; davon nom. abstr. °ता f. R. 5,26,18.

परवाच्य (पर + वा°) adj. *dem Tadel eines Andern unterliegend, dem Gerede eines Andern ausgesetzt;* davon nom. abstr. °ता f. MBh. 6,4476.

परत्राण m. 1) *Richter.* — 2) *Jahr* H. an. 4,84. Med. ṇ. 103. — 3) N. des von Kârttikeja gerittenen Pfaues Çabdam. im ÇKDr.

परवाद (पर + वाद) m. 1) *das Gerede der Andern, Gerücht, üble Nachrede* Spr. 1438. Pańkat. ed. orn. 32,24. Wohl nur fehlerhaft für परिवाद. — 2) *Einwendung, Einwurf, Controvers* Sâṁkhjak. 72.

परवादिन् (von परवाद) m. *Kampfredner:* बौद्धाः — दुर्जयाः परवादिभिः Çatr. 14,281.

परविप्रतिषेध s. u. विप्रतिषेध.

परवीरहन् (पर - वीर + हन्) adj. *feindliche Helden tödtend*, Beiw. tapferer Krieger Indr. 5,59. N. 7,1. 20,32. 26,33. MBh. 4,639. Mârk. P. 19,26.

परव्रत (पर + व्रत) m. Bein. Dhṛtarâshṭra's Çabdar. im ÇKDr.

परश n. *eine Art Edelstein* Brahmavaiv-P., Çrîkṛshṇaǵanmakhaṇḍa 4 nach ÇKDr.

परशव adj. von 1. परशु Saṁkshiptas. im ÇKDr.

परशव्य von परशु P. 4,3,168. — Vgl. पारशव्य.

1. परशु Uṇâdis. 1,34. m. 1) *Beil, Axt des Holzarbeiters, Streitaxt* AK. 2,8,2,38. 60. Trik. 2,8,55. H. 786. Halâj. 2,319. ṚV. 1,127,3. 7,104,21. परशुर्विधन्वनो वृक्षतो अभि विक्षिभरायन् 10,28,8. शिशीते नूनं परशुं स्वायसम् 53,9. AV. 3,19,4. 7,28,1. 11,9,1. Kâṭh. 12,10. Çat. Br. 3,6, 4,10. Çâṅkh. Br. 10,1. Ait. Br. 2,35. Kauç. 26. Khând. Up. 6,16,1. Sâv. 4,18. MBh. 1,4172. 5,4161. R. 1,74,18. 2,21,33. 103,3. Ragh. 11,78. Varâh. Bṛh. S. 42(43),19. 67,46. Bṛh. 26 (25),1. °वक्रा Çat. Br. 5,3, 2,5. 6,6,2,5. °पर्ण und °पलाश Bez. *eines Pflanzenblattes* Kauç. 30,47. Nach Naigh. 2,20 ist परशु = वज्र *Donnerkeil;* dazu vielleicht: उज्झायन्तो परशुर्ज्योतिषा सह ṚV. 10,43,9. Vgl. πέλεκυς, पर्शु, परश्वध. — 2) m. N. pr. eines Fürsten MBh. 1,228. — Vgl. पारशव्य.

2. परशु s. पर्शु.

परशुचि (पर + शु°) m. N. pr. eines Sohnes des Manu Auttama Mârk. P. 73,10.

परशुधर (प° + धर) m. *der Axtträger,* Bein. Gaṇeça's H. 207, Sch. Halâj. 1,18.

परशुमन्त् (von परशु) adj. *mit einer Axt versehen* ṚV. 8,62,17.

परशुराम (प° + राम) m. 1) Râma *mit der Axt*, Bein. Râma's, des Sohnes des Ǵamadagni, H. 848, Sch. VP. 401. Prab. 5,5. °रामक्र Çabdar. im ÇKDr. — 2) N. pr. eines neueren Fürsten, auf dessen Befehl der परशुरामप्रकाश verfasst wurde. Verz. d. B. H. No. 1025; vgl. No. 1283. 1403.

परशुवन (प° + वन) n. *ein Wald von Aexten, ein Wald, in dem die Blätter der Bäume Aexte sind,* N. einer Hölle MBh. 12,12075.

परश्चत्वारिंश (परस् + चत्वारिंशत्) adj. *mehr als vierzig* Çat. Br. 10,2,6,8.

परश्वध m. = परशु *Beil, Axt* AK. 2,8,2,60. H. 786. Halâj. 2,319. MBh. 1,8267. 4,1072. R. 6,27,25. 78,18. Suçr. 1,131,10. Ragh. 6,42. Varâh. Bṛh. S. 69,34 (परस्वध). Mârk. P. 86,10. 88,30 (Dev. ed. Pol. an beiden Stellen स्वध). Am Ende eines adj. comp. f. श्रा MBh. 3,643. R. 5,24,32. परश्वधायुध *der mit einer Axt kämpft* H. 770. — Vgl. पारश्वध, पारश्वधिक.

परश्वधिन् (von परश्वध) adj. *mit einer Axt versehen* MBh. 5,6099. 7,9455. Hariv. 12143.

परश्वस् adv. *übermorgen* AK. 3,5,22. H. ç. 201. MBh. 4,2254. Hariv. 15520. Bhâg. P. 3,21,26. Pańkat. ed. orn. 41,10. Ungenaue Schreibung für परःश्वस्.

परःशत (परस् + शत) adj. f. श्रा *mehr als hundert* AK. 3,2,18. H. 1425. Çat. Br. 5,4,2,1. Kâṭh. 36,6. MBh. 6,4267. 8,3993. 15,671. R. Gorr. 2, 72,25. Çiç. 12,50. Naish. 1,9. Kir. 13,26. Mahâvirak. 97,4. श्राख्यान *mehr als 100 Verse enthaltend* TBr. 1,7,10,6. subst.: परःशतैः शराणां तु निशितैर्मर्मभेदिभिः Hariv. 15126. Vgl. u. परःकृष्णनाय.

परःश्वस् (परस् + श्वस्) adv. *übermorgen* AK. 3,5,22, v. l. — Vgl. परश्वस्.

परःषष्ट (परस् + षष्टि) adj. *mehr als sechszig:* वर्षाः Çat. Br. 10,2,6,8.

परस् VS. Prât. 2,27. 1) adv. a) *darüber hinaus, weiter* (Gegens. श्रर्वाक्): महाँ इन्द्रः परश्च नु महित्वमस्तु वज्रिणे ṚV. 1,8,5. अष्टा परः सहस्रा 8,2,41. ये त्रिंशति त्रयः परः 28,1. *weiterhin, jenseits:* इदं त एकं पर ऊ त एकं तृतीयेन ज्योतिषा सं विशस्व 10,56,1. 129,1. तस्मादिमे प्राणाः परः संतपाः Çat. Br. 3,3,4,13. 17. *weit weg, weg, entfernt:* परः सो अस्तु तन्वा३ तना च ṚV. 7,104,11. 8,27,18. 5,30,5. VS. 22,5. ये नार्वाङ्न परश्चरन्ति ṚV. 10,71,9. 2,13,10. इहेदसाथ न परो गमाथ AV. 3, 8,4. 5,7,7. 8,2,12. परः कम्बूकाँ अप मृडि दूरम् 11,1,29. — b) *in Zukunft, nachher:* आमासु पूर्वं परो अप्रमृष्यम् ṚV. 2,35,6. अर्वाक्यणान्ते परः संपादयन्ति Çat. Br. 3,3,2,4. मा मेतः परो नाम धाः 6,1,2,17. — 2) praep. a) mit dem acc.: *jenseits, hinaus über, mehr als:* परस्सप्तर्षीन्परः ṚV. 10,82,2. न मर्त्यस्तव कर्तुं परः 1,19,2. 80,15. घृणा तपन्तमति सूर्यं परः 9,107,20. — b) mit dem instr. α) *hinaus über, hinwärts von; höher —, mehr als:* परो दिवा ṚV. 8,6,30. 10,82,5. 125,8. अत्रश्च यः परः स्नुचा 17,13. काव्यैः परः 5,3,5. परो हि मर्त्यैरसि समो देवैः 6,48,19. परो मात्रया 7,99,1. परो मनीषया 5,17,2. 8,61,3. कस्य स्वित्पुत्र इह वक्त्वानि परो वदात्यवरेण पित्रा 6,9,2. परो अन्येन पश्यन् 3. 9,68,5. Wie das einfache परस् wird auch die Verbindung पर एना gebraucht: परो दिवा पर एना पृथिव्या 10,125,8. 82,5. 1,164,17. 18,43. अव इदेना परो अन्यदस्ति 10,27,21. 31,8. — β) *ohne:* श्रोदनं पच्यमानं परो गिरा ṚV. 8, 58,14. परो मायाभिर्ऋत आस नाम ते 5,44,2. — c) mit dem ablat. α) *hinaus über, jenseits von:* परो दिवः AV. 9,4,21. रजस एना परः 5,11,5. अर्वाञ्चा परेभ्यो ऽविदं परो ऽवरेभ्यः VS. 5,42. परो मूजवतो ऽतीहि 3, 61. अत्येव वयमिदमस्मत्परो नयाम Çat. Br. 1,2,3,4. — β) *ohne, mit Ausschluss von:* यद्यज्ञाया पचति त्वत्परः परः AV. 12,3,39. अनुनासि-

कात्पेरा ऽनुस्वारः *wenn kein* Anunâsika *da ist, so folgt* Anusvâra P. 8,3,4; die Scholien fassen परः als nom. — Vgl. परःकृष्ण u. s. w., परःशत u. s. w., परःसहस्र u. s. w., परोक्ष u. s. w., पर्, परा und प्र.

परसंचारक (पर + सं°) m. pl. N. pr. eines Volkes VP. 193, N. 125.

परसंज्ञक (पर + संज्ञा) m. *die Seele* Çabdar. im ÇKDr.

परसवर्ण (पर + स°) adj. *mit dem nachfolgenden Laute homogen* P. 8,4,58.

परसस्थान (पर + स°) adj. f. आ dass. VS. Prât. 4,9. AV. Prât. 2,31 in Ind. St. 4,215 (°सस्थाम gedruckt).

परसात् (von पर) adv. *in die Hände eines Andern*: दुहिता परसात्कृता so v. a. *einem Manne gegeben, verheirathet* Spr. 934.

परसामन् s. u. परःसामन्.

परसेवा (पर + सेवा) f. *Fremdendienst* Kathâs. 36,74.

परस्तराम् (von परस्) adv. *weiter weg*: तेन गच्छ प° ṚV. 10,155,3.

परस्तराम् adv. dass. AV. 5,22,7. 30,9. मुर्च्छत्वयाम्: सेना अमित्राणां प 6,67,1. प° प° *immer weiter* Pańkav. Br. 17,14,2.

परस्तात् (von परस्) adv. praep. (mit dem gen., P. 5,3,29. Vop. 7,104. 1) *jenseits, darüber hinaus, weiterhin, hinwärts* (Gegens. अवस्तात्, अर्वाक्): परि पूषा परस्ताद्धस्तं दधातु दक्षिणम् ṚV. 6,54,10. Çat. Br. 3,7,2,13. या रोचने परस्तात्सूर्यस्य ṚV. 3,22,3. यो मंहिम्ना परिबभूवोर्वी उतावस्तादुत देवः परस्तात् 10,88,14. यो ग्रामीतिसर्यत्परस्तात् AV. 4,16,4. 6,73,3. भयं परस्तादभयं ते अर्वाक् 8,1,10. TBr. 1,5,1,1. 2,4. स्त्रोमः परस्तात् AV. 13,2,3. TBr. 3,1,2,8 in Z. f. d. K. d. M. 7,273. स्वस्ति वः पाराय तमसः परस्तात् Muṇḍ. Up. 2,2,6. Bhag. 8,9. MBh. 5,1712. रात्रीमिवात्रस्तात्कृतं ऽर्कः परस्तात् Ait. Br. 3,44. ततः परस्तान्नीमेश्वरगतिं विमुक्तामुद्गारुहति Bhâg. P. 5,20,42. 4,12,34. *über höher als*: कान्तासंमिश्रदेहो ऽप्यविषयमनसां यः (शिवः) परस्ताद्यतीनाम् Mâlav. 1. — 2) *vom ferner Liegenden an, von oben, von vorn* oder *von hinten*: परस्तादर्वाक्प्रवृणाति Çat. Br. 1,4,2,4. 3,3,2,1. 1,9,2,10. तान्परस्तात्प्रतिलोमं प्रत्यैत् *von hinten* 11,4,2,7. 12,1,4,2. Ait. Br. 1,25. तामासुरा परस्तान्निरुध्यातिष्ठन् *vorn den Weg vertretend* 8,19. — 3) *weiterhin, abseits* परस्तादुल्मुकं निदधाति Çat. Br. 2,1,2,14. Kauç. 128. परस्तात्पवित्रस्य *unter* (nach dem Comm.) TBr. 1,4,2,1. — 4) *nachher, später* ṚV. 10,129,5. M. 2,74 (Gegens. पूर्वम्). MBh. 1,3616. ṚV. Prât. 13,5. परस्तादवगम्यत एव *was da folgt, erräth man schon* Çâk. 15,4. ऋग्यमः परस्तान् *nach* AV. 6,122,1. 4. एतावतः कालस्य प° Çat. Br. 10,6,5,4. संवत्सरस्य प° 8. Ait. Br. 2,33. तं परस्तादुक्थानां पर्यस्य शंसति 4,1. परस्तादायुधः Khând. Up. 2,24,6. स्वास्तु परस्तात्कल्पवासिनाम् Bhâg. P. 4,9,20. *seither* (?): यः परस्ताद्ग्राम्यवादी स्यात् TS. 2,3,1,3.

परस्त्री (पर + स्त्री) f. *eines Andern Weib*, aber auch *ein unverheirathetes Mädchen, das einem Andern* (vom Vater u. s. w.) *abhängig ist* Sâh. D. 49,151; vgl. 45,3. In Derivaten werden die Vocale beider Glieder verstärkt nach gaṇa अनुशतिकादि zu P. 7,3,20.

परस्प (परस् + प) 1) adj. *schützend*; s. परस्पत्व. — 2) n. *Schutz*: तनत्रं त्वा परस्पाय व्रज्याम्तन्वं पाहि VS. 38,19. — Vgl. परस्पा.

परस्पत्व (von परस्प 1.) n. *Schutz* Çat. Br. 14,3,1,9.

परस्पर (परम्, erstarrter nom. m. sg. von पर, + पर) in den obliquen Casus des sg. m. und in der adv. Form auf °म्. *Einer den Andern u. s. w.* 1) acc., zugleich adv. *einander, mit einander, gegen einander, unter einander, zu einander, gegenseitig* H. 1499. Halâj. 4,35. परस्परं भाषयतः Bhag. 3,11. 10,9. Matsjop. 35. Hip. 4,38. MBh. 12,2362. Sund. 4,15. Varâh. Bṛh. S. 54,13. Pańkat. 116,1. परस्परं विनिघ्नत्यः (fem.) R. 1,9,16. 6,74,42. Çâk. 17,4. 33,10. 105,17. परस्परमिवाचख्युस्तदागमभयं दिशः Kathâs. 19,66. गुरुवच्च स्नुषावच्च वर्तेयातां परस्परम् M. 9,62. न भिद्यन्ते परस्परम् MBh. 1,7421. Ragh. 12,94. परस्परं च मांसानि भक्षयन्ति Mârk. P. 14,80. मन्त्रयतः Pańkat. 9,20. Kathâs. 34,242. संयुक्तौ Varâh. Bṛh. S. 78,16. Pańkat. II, 136. समस्तमप्येतज्जगत्परस्परं भक्षणार्थं सामादिभिरुपायैस्तिष्ठति 31,17. भार्यास्तु धातृवर्गस्य यातरः स्युः परस्परम् AK. 2,6,1,30. H. 514. Halâj. 2,353. परस्परं सवर्णसंज्ञौ न भवतः Sik. zu P. 1,1,10. वाच्यौ नटीसूत्रधारावार्यनाम्ना परस्परम् Bhar. zu Çâk. 1. परस्परं विवदमानानामपि धर्मशास्त्राणाम् Hit. 19,21. भेदाः परस्परम् Bhartr. 1,99. परस्परं यो भवत्यहंकारः AK. 2,8,2,70. परस्परमुभयोरमेवन्धात् P. 8,3,44, Sch. परस्परं कटाक्षनिरीक्षणं संज्ञातम् Vet. in LA. 7,2. 23,18. 24,8. — 2) instr.: परस्परेणाविरुद्धाः R. 1,7,8 (11 Gorr.). संगम्य 5,3,22. विज्ञातः Ragh. 4,79. प्रीतिः MBh. 1,753. भेदः 7421. विरोधः Ragh. 6,46. परस्परेण स्पृहणीयशोभम् 7,14. ततयोः 50. — 3) abl.: क्रोधो कर्षो विषादश्च जायते ऽ परस्परात् MBh. 12,7714. 10724. — 4) gen.: (ते) परस्परस्य सुहृदः MBh. 5,3132. 15,273. सदृशौ R. 1,48,5. अनुमते M. 8,358. दारेषु 10,29. अस्त्रस्मीलमाणयोः MBh. 8,4631. उपरि Ragh. 3,24. 7,35. Pańkat. III, 200. — 5) adv. °तस् *Einer durch den Andern*: प्रीतौ N. 5,38. — 6) am Anfange eines comp. ohne Suffix: परस्परादिनः M. 12,59. °विरुद्धानाम् 7,152. °पराक्रम AK. 1,1,5,20. H. 265. °विलक्षणाः Sâńkhjak. 36. परस्परोत्पीडन Ṛt. 1,20. परस्पराक्रन्दिनि चक्रवाकयोः — मिथुने Kumâras. 5,26. °कृताः N. 13,11. परस्परालिङ्गितयोः Vid. 302. °मुखीयिणी N. 24,45. °कृते हताः R. 1,19,25. परस्पराज्जातिमादश्यम् — पश्यन्तौ Ragh. 1,40. °निरीक्षा Mârk. P. 54,22. °विरोध Madhus. in Ind. St. 1,20,1. °समागमे R. 1,48,1. 69,16. परस्पराश्रय Ragh. 3,24. Muller, SL. 196, 1 v. u. Suçr. 1,133,14. 15. Sâńkhjak. 31. °प्रीति Pańkat. 183,15. °भक्ष Hit. 28,15. v. l. °विवाद Vet. in LA. 21,10. °स्थितौ *einander gegenüber stehend* Ragh. 11,82. — Zum Schlusse geben wir noch einige Stellen, in denen das Wort in aussergewöhnlicher Weise gebraucht wird: परस्पराः nom. pl. m. wohl *Einer wie der Andere*: वदन्ति MBh. 12,2420. नान्यां त्वदभयं पश्ये यत्र मृत्युः परस्परम् so v. a. *wo der Tod Einen nach dem Andern* (ereilt) Bhâg. P. 1,8,9. am Ende eines adj. comp.: (अपरस्पर:) अविज्ञातपरस्परैः *die sich gegenseitig nicht kannten* Ragh. 17,51. als adj. (f. आ) *beiderseitig*: परस्परां विस्मयवन्ति लक्ष्मीमालोकयां चक्रुरिवादरेण Bhatt. 2,5; nach dem einen Schol., der auch die Lesart परस्परम् erwähnt, adv. — Vgl. अपरस्पर, अन्योऽन्य, इतरेतर.

परस्पा (परस् + पा) m. *Beschützer, protegens*: त्वं हुतस्त्वमु नः परस्पाः ṚV. 2,9,2. अदब्धो गोपा उत नः परस्पाः 6. सुकृते प° 5,62, 6. 8,9,11. 50,15. TBr. 2,8,1,3. — Vgl. परस्प.

परस्मैपद (परस्मै, dat. von पर, + पद) n. *die auf einen Andern bezügliche Wortform*, so heissen die *Personalendungen der activen Verbalform* P. 1,4,99. 3,78. pl. 3,4,82. Ueber die Bildung des Wortes s. 6,3,8. — Vgl. आत्मनेपद.

परस्मैपदिन् (vom vorherg.) adj. *die Endungen des Activums annehmend:* धातु P. 3,4,2, Sch. 1,3,29, Vârtt. 1, Sch. Siddh. K. zu 3,1,82.

परस्मैभाषा f. = परस्मैपद P. 6,3,8, Sch. °भाष(?) Vârtt.

परस्व (पर + स्व) n. *fremdes Eigenthum* N. 26,7. pl. Ragh. 1,27. परस्वादायिन् M. 7,123. °हृत् Varâh. Brh. S. 8,52. 15,16. °हरण Halâj. 5,57. °ग्रह Prab. 27,16. परस्वोपजीविन् R. 1,6,11.

परस्वध m. = परश्वध Râjam. zu AK. ÇKDr.

पॅरस्वत् m. *ein best. grösseres Thier*, viell. *der wilde Esel:* अयमिन्द्र वृषाकपिः पॅरस्वन्तं हृतं विदत् RV. 10,86,18. यावत्पॅरस्वतः पसस्तावत्ते वर्धतां पसः AV. 6,72,2. 20,131,22. ईशानाय पॅरस्वत आ लभते VS. 24,8. — Vgl. पारस्वत.

परःसहस्रॅ (परस् + स°) adj. f. आ *mehr als tausend* Sch. zu AK. 3,2,13. H. 1425, Sch. °स्रा कन्यसाम् AV. 8,8,11. पॅ° Çat. Br. 13,5,4,18. Âçv. Çr. 9,11. Uttararâmaç. 7,13. Mahâvîraç. 76,3 v. u. Naish. 8,94.

पॅरःसामन् (परस् + सा°) adj. *überschüssige* Sâman *habend;* so heissen gewisse Opfertage (TBr. Comm.): अग्निष्टोमाः पॅरःसामानः कार्याः TBr. 1, 2,2,1. TS. 7,3,10,2. 3. Kâth. 33,4. 8 (परसामन् geschrieben).

परहंस m. = परमहंस Verz. d. B. H. No. 645.

परहन् (पर + हन्) adj. *die Feinde tödtend*, m. N. pr. eines Fürsten MBh. 1,232.

परहित (पर + हित) n. *das Wohl des Andern:* भूमौ नहि परहितात्पुण्यमधिकम् Bhartr. 1,52.

परहितरक्षित (प° + र°) m. N. pr. eines Commentators des Pañkakrama Burn. Intr. 558.

पॅरा praep. gaṇa प्रादि zu P. 1,4,58. Vop. 1,8. *weg, ab, fort, hin, per* (vgl. *pereo* mit परा + इ, *perdo* mit परा + दा); nur in Verbindung mit Zeitwörtern und in Zusammensetzung mit Substantiven. - Gegens. आ Nir. 1,3. In H. an. 7,43 und Med. r. 68. 69 werden folgende Bedeutungen angegeben: आभिमुख्य, प्रातिलोम्य, गति, विक्रम, धर्षण, हिंसा (वध), विमोक्ष, भृशम्. Durgâd. (Schol. des Vop.) kennt nach ÇKDr. die Bedeutungen प्रत्यावृत्ति, भङ्ग, अनादर und न्याय्यभाव. — Hängt mit पर, परस् und प्र zusammen.

पराक् s. u. पराञ्च्.

पराकॅ (von अञ्च् mit परा) 1) *Ferne* (nur im loc. und abl.); loc. *in der Ferne* (Gegens. अर्वाके) Naigh. 3,26. यत्पॅराके अर्वाके अस्ति भेषजम् RV. 8,9,13. रक्षसः पराके 7,100,5. यत्रैनान्वेत्थ निहितान्पराके VS. 35,20. abl. *aus der Ferne, fern:* आरात्तात्पॅराकात् RV. 1,30,21. आ जग्मथुः पराकाद्दिवश्च ग्मश्च मर्त्यम् 10,22,6. 77,6. 108,4. युष्माना पॅराकात् 7,75,4. 8,5,31. — 2) m. N. eines Trirâtra Pañkav. Br. 21,8,2. 3. Çâñkh. Çr. 16,22,7. fgg. Kâtj. Çr. 23,2,3. पराकच्छन्दोमपराकौ Âçv. Çr. 10,2. — 3) m. *eine best. Kasteiung*, = व्रत Trik. 3,3,31. Med. k. 111. यतात्मनोऽप्रमत्तस्य द्वादशाहमभोजनम्। पराको नाम कृच्छ्रोऽयं सर्वपापापनोदनः॥ M. 11,215. 258. Jâǵń. 3,321. 265. षड्भिर्वर्षैः कृच्छ्रचारी ब्रह्महा तु विशुध्यति। मासि मासि पराकेण त्रिभिर्वर्षैर्व्यपोहति Añgiras im ÇKDr. — 4) m. *Schwert* Trik. Med. — Nach Viçva im ÇKDr. = क्षुद्र *winzig*, रोगविशेष (viell. bildet Beides zusammen nur eine Bed.) *eine best. Krankheit*, जन्तुविशेष *ein best. Thier.*

पॅराकात्तात् (von पराकात्, abl. von पराक) adv. *aus der Ferne:* °त्ता- चिदद्रिवस्त्वां नक्षन्त नो गिरः RV. 8,81,27.

पराकाश (von काश् mit परा) m. *eine ferne Aussicht*, — *Erwartung:* आशापराकाशौ न आदद्द Çat. Br. 14,9,4,11.

पराक्त (von पराञ्च्) n. *Nichtwiederkehr:* त्रिवृतः Lâtj. 9,7,9. अ° Çâñkh. Br. 10,4.

पराक्पुष्पी (पराञ्च् + पुष्प) f. *Achyranthes aspera* (s. अपामार्ग) Râǵan. im ÇKDr. — Vgl. प्रत्यक्पुष्पी.

पराक्रम (von क्रम् mit परा) m. 1) *muthiges, kräftiges Auftreten, Anstrengung, Muth, Kraft, Macht, Gewalt;* = शक्ति AK. 2,8,2,71. 3,4, 23,141. H. 796. = उद्योग AK. 3,4,23,141. Med. m. 61. = विक्रम H. 739. an. 4,217. Med. Halâj. 4,38. = सामर्थ्य H. an. Med. = अभियोग H. an. — M. 7,11. Hit. 2,2. 86. MBh. 4,800. R. 6,81,3. 83,34. 84,23. 97, 2. 3. Suçr. 1,17,11. उपायेन हि तत्कुर्याद्यन्न शक्यं पराक्रमैः Spr. 498. तव बुद्धिपराक्रमैः MBh. 14,1496. शम्भितं तद्धनुर्दृष्ट्वा शैवं विष्णुपराक्रमैः R. 1, 75,19. सिध्यन्तु च पराक्रमाः 2,25,19. R. Gorr. 2,94,13. Spr. 442. 128. Kathâs. 33,158. Mârk. P. 20,25. Pañkat. 20,3. अचिन्त्य° (der Schöpfer) M. 1,51. सत्य° N. 21,20. R. 1,1,20. Daç. 2,64. भीम° N. 1,5. 21,18. शीघ्र° R. Gorr. 2,70,10. ते तु क्रोधसमाविष्टाः सर्वे भीमपराक्रमाः। तद्वत्तो वेघयिप्यन्तश्चक्रुरन्यं पराक्रमम्॥ so v. a. *Anstrengung, Versuch* 6,37,49. 56. Am Ende eines adj. comp. f. आ MBh. 9,2559. 13,2399. R. 1,27,14. R. Gorr. 1,28,20. *Gewalt, Kraft* (eines Bogens): धनुर्भीमपराक्रमम् R. 1,75, 17. Nach Çabdar. im ÇKDr. ist पराक्रम auch = निष्क्रान्ति *das Hinaustreten.* — 2) unter den Namen Vishṇu's H. ç. 71. — 3) N. pr. eines Helden auf Seiten der Kuru MBh. 7,6850. eines Vidjâdhara-Fürsten (neben Âkrama, Vikrama und Sam̃krama) Kathâs. 48,78. — Vgl. कर्ण°.

पराक्रमकेशरिन् (प° + के°) m. N. pr. eines Prinzen, eines Sohnes des Vikramakeçarin, Vet. in Verz. d. Oxf. H. 152, b, 14.

पराक्रमवत् (von पराक्रम) adj. *mit Muth, Kraft ausgestattet* Mârk. P. 21,92.

पराक्रमिन् (von क्रम् mit परा oder von पराक्रम) adj. *Muth —, Kraft an den Tag legend* MBh. 6,1915. 7,735. 13,1977. Hariv. 13661. पाण्डवार्थे MBh. 5,3026. 6,720.

पराक्रान्तर् (von क्रम् mit परा) nom. ag. dass.: पाण्डवार्थे पराक्रान्तारस्तव MBh. 6,1945.

पराग m. 1) *Blüthenstaub* AK. 2,4,2,17. 3,4,2,22. H. 1126. an. 3, 125. fg. Med. g. 40. Halâj. 2,38. Bhartr. 1,39. Kathâs. 35,12. Som. Nal. 85. Git. 11,26. पादपङ्कज° Bhâg. P. 2,7,4. 3,7,14 (wo °परागसेवारति° zu verbinden ist). Dhûrtas. 69,8. Nalod. 2,33. pl. Amar. 54. Prab. 80, 1. — 2) *Staub* überh. AK. 3,4,2,22. H. an. Med. Halâj. 5,23. Ragh. 4,30. — 3) *wohlriechender Puder* AK. H. an. Med. — 4) *Sandel.* — 5) *Sonnen- oder Mondfinsterniss.* — 6) *Berühmtheit* H. an. Med. — 7) *Unabhängigkeit* Çabdar. im ÇKDr. — 8) N. pr. eines Berges H. an. Med. — Wird auf गम् mit परा zurückgeführt. Vgl. ख°.

परागम (पर + आगम) m. *die Ankunft —, der Einfall eines Feindes* Varâh. Brh. S. 32,16.

पराग्दृश् (पराञ्च् + दृश्) adj. *dessen Auge auf die Aussenwelt gerichtet ist* Bhâg. P. 8,19,9.

पराग्वसु (पराञ्च् + वसु) s. u. परावसु.

पराङ्ग (पर + अङ्ग) n. *Hinterkörper:* हृपवत्पराङ्ग Çrîpati in Z. f. d. K. d. M. 3,380.

पराङ्गद m. Bein. Çiva's Çabdam. im ÇKDr.

पराङ्गव m. *das Meer* Trik. 1,2,9.

पॅराङ्मनस् (पराञ्च् + म°) adj. *dessen Sinn rückwärts gewandt ist:* अ॒र्वाङेहि मा वि दीध्यो मात्र तिष्ठः परा॑ङ्मनाः AV. 8,1,9.

पराङ्मुख (पराञ्च् + मुख) 1) adj. f. ई *dessen Gesicht abgewandt ist, den Rücken kehrend* AK. 3,1,33. H. 1437. Halâj. 4,72. नाह्वे स्यात्पराङ्मुखः M. 10,119. 2,195. 197. Indr. 2,4. MBh. 4,1047. 7,6731. Râgh. 19,38. Pañkat. 181,15. Spr. 43. अ° M. 7,89. N. 2,17. एतत्प्रतिवचः श्रुत्वा गते दूते पराङ्मुखे Kathâs. 40,83. न मे पराङ्मुखो गच्छत्यर्थी 229. कोप° *aus Aerger* Spr. 971. प्रत्याख्यान° Amar. 90. कोपपराङ्मुखं (adv.) शयितया Spr. 531. भीष्मान्नासन्पराङ्मुखाः: *kehrten* Bh. *nicht den Rücken, flohen nicht vor ihm* MBh. 8,3735. पराङ्मुखैरर्धकटाक्षवीक्षितैः *abgewandt* Bhartr. 1,2. Häufig in der übertr. Bed. *sich abwendend von, abgeneigt, Nichts wissen wollend von Jmd oder Etwas, sich nicht weiter kümmernd um, meidend;* mit dem loc.: यस्मासु Spr. 1078. Kathâs. 29,187. अन्यस्मिन्पुंस्यर्थे च 38,96. यो ऽभूत्पराङ्मुखो दाने नार्थिनां न युधि द्विषाम् 35,53. 46,239. Çuk. in LA. 41,13 (अ°) mit dem gen.: मातुर्न केवलं स्वस्याः श्रियो ऽप्यासीत्पराङ्मुखः Ragh. 12,13. अर्थिनो मित्रवर्गस्य विद्विषां च Mârk. P. 22,44. अस्माकं विधिस्तु पराङ्मुखः Amar. 27. mit प्रति: °खो मां प्रति प्रभुः Pañkat. 29,5. in comp. mit der Ergänzung: नारायणा° Bhâg. P. 6,1,18. Mârk. P. 69,16. व्यय° Jâgñ. 1,83. युद्ध° Hariv. 11032 (S. 790). मच्छासन° 353. राजधर्म° 4266. स्निह° R. 6,5,13. राज्यतृष्णा° Ragh. 12,19. Schol. zu Çâk. 22,5. शास्त्र° Pañkat. 243,14. आहारादि° Kathâs. 6,120. 29,23. हिंसा° Pañkat. 60,6. हिंसाप्रायसमरदर्शन° Prab. 83,6. आस्था° *sich nicht weiter kümmernd um* Ragh. 10,44. प्रसाद° *sich aus der Gunst Nichts machend* Spr. 902. *die Gunst Jmd* (gen.) *entziehend* Pañkat. 28,18 (ed. orn. 24,23). घतान्पुण्यश्लोकपराङ्मुखान् *ungünstig* N. 8,9. वशिनां हि परपरिग्रहसंश्लेषपराङ्मुखी वृत्तिः Çâk. 124. मयि च विधुरे भावः को ऽयं प्रवृत्तिपराङ्मुखः Vikr. 102. In der Bed. eines nom. abstr. erscheint das Wort in der Unterschrift zu MBh. 1,187: स्वयंवरपर्वणि राजपराङ्मुखे so v. a. *das Sichzurückziehen.* — 2) m. Bez. *eines über Waffen gesprochenen Zauberspruches* R. 1,30,4 (31,5 Gorr.).

पराङ्मुखता (vom vorherg.) f. *das Abgewandtsein des Gesichts* Spr. 530.

पराङ्मुखत्व (wie eben) n. dass., aber in der übertr. Bed. *Abgeneigtheit, Abneigung, Widerwille* Varâh. Brh. S. 77,7. हीनसंसर्ग° Ragh. 18,18.

पराङ्मुखय् (wie eben), °यति *umwenden:* किं शत्रुसमीपाद्रथं पराङ्मुखयसि Schol. zu Bhatt. 17,108.

पराङ्मुखीकर् (पराङ्मुख + 1. कर्) *zum Abwenden des Gesichts bringen, in die Flucht schlagen* MBh. 6,5500.

पराङ्मुखीभू (पराङ्मुख + भू) *das Gesicht abwenden, den Rücken kehren* Prab. 46,7. Vet. in LA. 24,20. Mâlav. 68,8 (*die Flucht ergreifen*). übertr.: किमत्रभवतः पराङ्मुखीभवसि 17. विधेः पराङ्मुखीभूतस्य Pañkat. 121,16.

पराचित adj. *von einem Andern ernährt;* m. *Sclave, Diener* AK. 2,10,18. H. 360. Das Wort wird in पर + आचित zerlegt. Vgl. परजात, परैधित.

परा॒चीन (von पराञ्च्) 1) adj. *a) abgewandt, nach der entgegengesetzten Richtung gewandt* AK. 3,1,38. Trik. 3,1,4. H. 1437. Halâj. 4,72. परा॒चीना मुखा॑ कृधि AV. 6,106,2. VS. 16,58. TS. 6,5,11,1. Suçr. 1,100,12. भगंदर 2,58,8. °मूल Kauç. 30. इन्द्रियैः Bhâg. P. 3,32,28. Çrî spricht: (स्थितास्मि) पराक्रमे च धर्मे च पराचीनस्ततो बलिः so v. a. *kümmert sich darum nicht* MBh. 12,8159. — *b) jenseits befindlich, — gelegen* Bhâg. P. 5,20,30. 37. — 2) °नम् adv. *darüber hinaus, weg von:* इतः प° Çat. Br. 1,9,3,9. *nach:* प° पुनराधेयात् TS. 1,5,4,4. *mehr:* सप्ताहान्नाशासे न पराचीनम् Kâth. 25,1.

परा॒चैस् adv. *abseits, beiseite; weg* Naigh. 3,26. Nir. 11,25. बाध॑स्व दूरे निर्ऋतिं परा॒चैः ṚV. 1,24,9. 63,4. 103,1. 6,74,2. दूरे त्वाद्य जगुरिः परा॒चैः 10,108,1. 55,1. AV. 2,10,5. आयु॑र्यत्ते अति॑हितं परा॒चैः 7,53,3. 8,9,2. 18,2,26. पराचैस् ist der instr. pl. von einer nicht zu belegenden Form पराच; vgl. उच्चैस्, नीचैस्.

पराजय (von जि mit परा) m. 1) *das Kommen um Etwas, Einbusse:* स्वजनात् *der Verlust der Seinigen* (obj.) MBh. 3,2566. शिष्टे सति धने राजन्याप आत्मपराजयः *das Verspielen der eigenen Person* (obj.) 2,2170. — 2) *Niederlage, das Unterliegen* (mit dem abl. Vop. 5,20) AK. 2,8,2,80. H. 803. M. 7,199. MBh. 4,608. Varâh. Brh. S. 33,23. 49,5. 87,24. 92,2. महामोहस्य विवेकसकाशात्पराजयः Prab. 5,19. *im Processe, Streite* Jâgñ. 2,79. Dhûrtas. 92,2. °हेतु Gotama's 16ter Padârtha Colebr. Misc. Ess. 1,294. — 3) *Besiegung, das Herr-Werden, Sieg über:* जात्रेण च बलेनास्य (obj.) नापश्यत्स पराजयम् MBh. 1,5514. मनसः (subj.) R. 4,49,12. विष्टपत्रयपराजयस्थिरां रावणश्रियम् Ragh. 11,19. — Vgl. अत°.

पराजित् (wie eben) m. N. pr. eines Sohnes des Rukmakavaka Hariv. 1979.

पराजित s. u. जि mit परा. Nach Wassiljew 83 in Verbindung mit *Sünde* so v. a. *Todsünde.* Es sind die चत्वारः पराजितधर्माः (Vjutp. 191) gemeint, in welcher Verbindung पराजित *einen Ausgestossenen* bezeichnet.

पराजिन् s. आहण° und vgl. Müller, SL. 171, N. 1.

पराजिष्णु (von जि mit परा) adj. 1) *unterliegend:* अ° Çat. Br. 14,5,1,6. — 2) *siegreich* MBh. 6,3905. 10,632.

पॅराञ्च् (von अञ्च् mit परा) adj. f. पराची *hinwärts gerichtet, weggekehrt, abgewandt; den Rücken bietend, ein Anderes hinter sich habend, hinter einander stehend; sich entfernend, nicht wiederkehrend, ein für alle Male abgethan* (Gegens. अर्वाञ्च्, प्रत्यञ्च्): कृतं परा॑चः शर्वा विषूचः ṚV. 7,85,2. इच्छि प्रतीचो अनूचः परा॑चः 3,30,6. 6,25,3. 44,17. परा॑चीरनु संवतः 1,191,15. AV. 2,25,5. 6,29,3. 63,1. 67,3. ये चामुष्मात्पराञ्चो लोकाः *jenseits davon gelegen* Khând. Up. 1,6,8. परा॑ञ्चमोदनं प्राशी३ः प्रत्यञ्चा३मिति *hinwärts oder herwärts essen d. h. vom näheren oder entfernteren Rande aus* AV. 11,3,26. 28. परा॑ञ्चो बधिरान्प्ये *verkehrt* 9,22. पराञ्चो भूत्वा चतुष्पादो रेतः सिञ्चन्ति *hinter einander stehend* Ait. Br. 2,38. यां परा॑चीं संभवति *quam a dorso init* TS. 2,5,1,6. पराञ्चो गर्भा धीयन्ते पराञ्चः संभवन्ति *hinwärts wird die Leibesfrucht eingebracht, hinter einander stehend begatten sich* (die Thiere) Ait. Br. 3,10. परा॑ची वा एतस्मै व्युच्छन्ती व्युच्छति *auf Nichtwiederkehr* TS. 2,1,10,2. TBr. 1,4,4,5. Pañkav. Br. 21,1,4. पराञ्चमेव (रोहं) तेषां रोहेत् *nur in der Richtung hinwärts* Ait. Br. 4,21. Çat. Br. 6,7,2,4. ये वा इतः परा॑ञ्चः संवत्स-

रमुपयन्ति TBr. 1,2,2,5. तिस्रः पराचीरात्तीर्हुत्वा *nach einander* 5,9,5. प्रजाः सृष्टाः पराचीरायन् *giengen davon* Ait. Br. 3,36. अपानेन यतः प्राणो न पराङ्भवति 2,40. आयुधेभ्यो बिभ्यमानः पराङ्वैति 7,19. स यत्रैष चाक्षुषः पुरुषः पराङ्पर्यावर्तते Çat. Br. 14,7,2,2. दश वा एतस्मादर्वाञ्चस्त्रिवृतो दश पराञ्चः *nachfolgend* Ait. Br. 3,41. पराङ्यं रसो लोकानत्येष्यति *unwiederbringlich* 6,32. यानि सकृत्सकृदुपयन्ति तानि पराञ्चि। अथयानि पुनः पुनस्तान्यर्वाञ्चि Çat. Br. 12,2,2,18. सकृत्पराञ्चः पितरः *ein für alle Male abgeschieden* 2,4,2,9. 1,6,2,33. 3,9,1,1. प्राणा अर्वाञ्चश्च पराञ्चश्च *herwärts und hinwärts gehend* 8,5,2,7. यद्धि राजन्यात्पराग्भवति श्येन वै तदनुयुङ्क्ते *was sich entziehen will* 5,4,3,8. पराचीभिः स्तुवन्ति Pañkav. Br. 6,8,9. 5,1,5. 2,1,2. Çāñkh. Çr. 13,11,3. पराञ्चि ज्योतींषि 14,10,19. 40,27. पराञ्चि खानि *die auf die Aussenwelt gerichteten Sinne* Kathop. 4,1. पराग्रिक्तमपूर्णा वा अन्तरं यत्तदोमिति Bhāg. P. 8,19,41. पराक् n. oder adv.: पराक्ते ज्योतिरपथं ते अर्वाक् AV. 10,1,16. Çat. Br. 1,6,4,17. 2,1,4,23. 3,2,4,13. Kātj. Çr. 7,2,34. यदात्मानं पराग्गृह्य पशुवद्भूतवैशसम् Bhāg. P. 4,11,10. Burnouf übersetzt: *que ce massacre d'êtres vivants par d'autres êtres qui, comme les animaux, prennent le corps pour l'âme* (vgl. u. 2. परात्मन् 2.); genauer wohl: *die da annehmen, dass die Seele vergehe.* पराक् als entschiedenes adv. Kātj. Çr. 8,3,32. परागवलम्बमानकुटिलजटिलकपिशकेशभूरिभार wohl *abstehend herunterhängend* (*tombant en désordre sur son visage* Burn.) Bhāg. P. 5,5,31. Neben पराक् findet man auch पराङ् als n. und adv.: तद्ध तत्पराङिव यथा जग्धं न हैव तद्यजमानं भुनक्ति *vorübergegangen, dahin, nutzlos* Ait. Br. 3,46. तदेतदभिसृष्टं नदत्पराङत्यजिघांसत् *versuchte davon zu laufen* Ait. Up. 3,2,3. तस्मात्पराङ्पश्यति नान्तरात्मन् *auf die Aussenwelt* Kathop. 4,1. — Vgl. पराग्दृश्, पराग्वसु, पराङ्मनस्, पराङ्मुख.

पराञ्चन (wie eben) n. *das Abbeugen*, zur Erkl. von पराचैस् Nir. 11,25.

पराञ्चिन् (wie eben) adj. *nicht wiederkehrend:* पराञ्चीनि ह वा एतान्युक्थान्यनभ्यावर्तीनि Ait. Br. 6,18. Çāñkh. Br. 29,8.

पराञ्ज m. 1) *Oelpresse* Hār. 234. Çabdar. im ÇKDr. — 2) *Schaum.* — 3) *Klinge* Çabdar. — Vgl. परञ्ज.

पराञ्जन n. Trik. 2,8,27 fehlerhaft für पत्राञ्जन.

पराण् (von अन् mit परा) adj. P. 8,4,20, Sch.

पराण (wie eben) n. वायोः पराणम् N. eines Sâman Ind. St. 3,222,b.

पराणुत्ति (von नुद् mit परा) f. *Abtreibung, Vertreibung:* भ्रातृव्य° TS. 6,2,3,2.

परातंस (von तंस् mit परा) m. *das Beiseitegestossenwerden:* रुद्रमेवास्याः परस्तात्करोत्यपरातंसाय (°तंशाय geschrieben) Kāth. 24,3.

परातरम् (von परा) adv. *weiter weg:* °रं सु निर्ऋतिर्जिहीताम् RV. 10,59,1.

परात्प्रिय (viell. परात्, abl. von पर, + प्रिय) m. *eine best. Grasart,* = उलु vulg. (nach Haughton ist dieses *Saccharum cylindricum*, nach Wilson jenes *S. spontaneum*) Çabdak. im ÇKDr.

1. परात्मन् (पर + आत्मन्) m. *der höchste Geist* Bhāg. P. 9,5,25.

2. परात्मन् (wie eben) adj. 1) *der seinen Geist auf das Höchste gerichtet hat* MBh. 3,1593. — 2) viell. *der sich selbst für das Höchste hält* Bhāg. P. 6,12,7; nach Burnouf *der den Körper für die Seele ansieht* (vgl. u. पराञ्च् die Stelle aus Bhāg. P. 4,11,10).

परादद्दि (von 1. दा mit परा) adj. *hingebend, preisgebend:* असि हि वीर सेन्यो ऽसि भूरि परादद्दिः RV. 1,81,2.

परादन m. *ein persisches Pferd* Trik. 2,8,43.

परादान (von 1. दा mit परा) n. *das Hingeben* VS. 18,64.

पराधि m. *Jagd* Çabdārthak. bei Wils.

पराधीन (पर + अधीन) adj. f. आ *von einem Andern abhängig, abhängig* AK. 3,1,16. H. 356. Halāj. 2,186. नराधिपाः R. 3,37,6. कृषि M. 10,83. अन्न 54. भोजन Hit. I,131. संपत्ति II,143. वृत्ति Spr. 621. Megh. 8. जीवित Spr. 1331. पुरुषस्य क्रियाफलम् MBh. 12,12520 (vgl. 3,18850). अ° Çat. Br. 11,5,3,1. बन्धुपराधीना कन्या Kathās. 24,38. अहं भक्तपराधीनः Bhāg. P. 9,4,63. ग्राम्याः कृषिपराधीनाः Rāga-Tar. 6,9.

पराधीनता (vom vorherg.) f. *Abhängigkeit:* नीडे कोकिलस्य Spr. 411. व्यवहार° Mṛkkh. 137,11.

परानसा f. *ärztliche Behandlung, Heilung* Çabdak. im ÇKDr.

1. परान्त (पर + अन्त) m. *das äusserste Ende, der schliessliche Tod:* °काले Muṇḍ. Up. 3,2,6. Ind. St. 2,91, N. 1.

2. परान्त (wie eben) m. pl. N. pr. eines Volkes (*die am äussersten Ende Wohnenden*) MBh. 6,355 (VP. 189). R. 2,82,7. परान्तक Schiefner, Lebensb. 5 (235). — Vgl. अपरान्त.

1. परान्न (पर + अन्न) n. *die Speise eines Andern, fremde Speise* Schol. zu Kātj. Çr. 176,2. °परिपुष्टता Jâgn. 3,241. °भोजिन् Hit. I,132.

2. परान्न (wie eben) adj. *die Speise eines Andern geniessend;* m. *Diener* AK. 3,1,20. H. 361. Halāj. 2,196.

पराप (परा + अप् *Wasser*) n. P. 6,3,97, Vârtt., Sch.

परापर (पर + अपर) adj. n. 1) *das Entferntere und Nähere, Frühere und Spätere* (*Ursache und Wirkung*), *Höhere und Niedere:* °ज्ञ MBh. 3,13988. 12,760. 16,935. Kām. Nitis. 12,49. °दृष्टार्थ Hariv. 2879. दृष्ट° MBh. 12,643. R. 5,48,7. Prab. 87,15 (s. v. l.). इन्द्रियपरापरज्ञानबल Burn. in Lot. de la b. l. 786. — 2) n. *eine best. Pflanze,* = पत्रूषक Bhâvapr. im ÇKDr. — Vgl. परावर.

परापरगुरु (प° + गुरु) m. Bez. *eines best.* Guru (गुरुविशेषः। स तु भगवती) ÇKDr.

परापरता (von परापर) f. *der höhere und niedere Grad, Absolutheit und Relativität* Bhâshâp. 8.

परापरत्व (wie eben) n. 1) *Priorität und Posteriorität* Bhâshâp. 45. — 2) *Absolutheit und Relativität* Bhâshâp. 24.

परापरैतर् (प° + एतर्) nom. ag. *der nach den Andern, in seiner Reihe hingeht* (in jene Welt): परापरैता वसुविद्वो अस्तु AV. 18,4,48.

परापातुक (von 1. पत् mit परा) adj. *vor der Zeit abgehend, abortiv:* गर्भ TS. 6,1,3,8. 5,2.

परापुर् (प° + पुर्) f. nach dem Comm. so v. a. *ein grosser Leib:* (असुराः) परापुरो निपुरो ये भरन्ति VS. 2,30.

पराप्रासादमन्त्र m. = प्रासादपरामन्त्र Bez. *eines best. mystischen Gebets* Verz. d. Oxf. H. 91,a,31.

पराबल n. N. eines Sâman Ind. St. 3,222,b.

पराभवँ (von भू mit परा) m. 1) *das Fortgehen, Verschwinden, zu Ende-Gehen;* = विनाश, नाश H. an. 4,305. Med. r. 60. 61. आत्मसौभाग्य° R. 4,29,24. so v. a. *Trennung* 2,114,18 (विनाभिव st. dessen 105,25 Schl.). — 2) *Niederlage, eine Demüthigung —, eine Kränkung, die man*

erleidet; = अभिषङ्ग AK. 3,4,8,25. = तिरस्क्रिया, तिरस्कार H. 441. H. an. Med. Halâj. 4, 19. पराभवस्य कैतन्मुखं यद्‌तिमानः *Hochmuth kommt vor dem Fall* Çat. Br. 5,1,1,1. शत्रु° Mârk. P. 18,28. R. 6,11,32. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 504, Çl. 13. व्याधिशोकपराभवम् Hariv. 9588. यत्र रामो भयं तत्र नास्ति तत्र पराभवः R. 2, 48, 14. 6, 102, 34. Kumâras. 2, 22. यस्य नेच्छेत्पराभवम् Spr. 164. Bhâg. P. 5,1,1. 5,5. कृष्णाया: कीचकेन पराभवम् MBh. 4, 464. गन्धर्वेभ्यः 837. 857. Kathâs. 12, 118. Bhâg. P. 3,15,7. 4,3,25. 6,7,22. न पराभवमाप्नोति शक्रादपि Pańkat. Pr. 11. तीर्णो दुःसकृद्दुर्वासःप्रभृतिभ्यः पराभवम् Kathâs. 28, 49. °म-मनुभवतु Git. 12,2. अगाम °वम् Kathâs. 34,212. Spr. 312. याति °वम् 168. अभ्येति °वम् 1178. धर्मदार° *eine der gesetzmässigen Gattin zugefügte Beleidigung* R. 3,57,9. संतोषेण विना °पदं प्राप्नोति मूढो जनः Spr. 821. तदा पराभवपदं भविष्यसि *Gegenstand der Geringachtung* Çuk. in LA. 43,9. — 3) Bez. *des 40sten (14ten) Jahres im 60jährigen Jupitercyclus* Varâh. Bṛh. S. 8, 42. Journ. of the Am. Or. S. 6,180; vgl. परावसु.

पराभाव (wie eben) m. *Niederlage:* दानवेन्द्राणाम् Arǵ. 10,45. st. पराभावाय भारत hat MBh. 3, 12242: अभावाय परंतप.

पराभावुक (wie eben) adj. *dem Untergang entgegengehend:* राष्ट्र Kâṭh. 27, 8.

पराभित Hariv. 14533 wohl fehlerhaft für परभित *von Almosen Anderer lebend.*

पराभूति (von भू mit परा) f. *Niederlage, eine Demüthigung, die man erleidet,* AV. 12,5,35. अभूति, निर्भूति, पराभूति 16,5,5. 7,1. 8,5. Bhâg. P. 2,6,9. भूरिचौर° Kathâs. 25, 8. न पराभूतिं अवाप्नोति Spr. 146. Pańkat. II, 201.

परामर्श (von मर्श् mit परा) m. 1) *das Schleppen:* केश° *an den Haaren* MBh. 7, 1399. — 2) *das Spannen* (des Bogens) R. 1,76,17 (77,49 Gorr.). — 3) *die Zufügung eines Leides, die an Jmd verübte Gewaltthat, Angriff auf Jmd* oder *Etwas:* याज्ञसेन्याः (obj.) MBh. 3, 10874. 16540. 4,526. 671. R. 3,7,30. 31. 6,81,15. परदारेषु MBh. 3, 15060. दीर्घरोगपरामर्षमवाप so v. a. *wurde von einer langen Krankheit heimgesucht* Mârk. P. 75,4. तपःपरामर्शविवृद्धमन्यु (परामर्श = आस्कन्दन Mall.) *durch den auf die Kasteiungen gerichteten Angriff* Kumâras. 3,71. — 4) *das sich-zur-Erinnerung-Bringen, das sich-Vergegenwärtigen:* (इदमा instr. von इदम्) प्रक्रान्तस्य तेनैव तत्समानाभ्यामेतददःशब्दाभ्यां वा परामर्शो युक्तो न तच्छब्देन Sâh. D. 224, 12. fg. 29, 19. Z. d. d. m. G. 7,306, N. 3. Müller, SL. 87. Vedântas. (Allah). No. 33. 89. Schol. bei Wilson, Sâṅkhjak. S. 180. Schol. zu P. 8,2,108. *Reflexion, Betrachtung* H. 322. Bhâshâp. 65. ईदृशे तु परामर्शे वर्तमानस्य MBh. 7, 4188. 1, Kap. 142 in der Unterschr. Kap. 4, 17. °जन्यं ज्ञानमनुमितिः Tarkas. 29. Verz. d. B. H. No. 705. Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 100. निःपरामर्श (es ist निष्प° zu lesen) *nicht weiter nachdenkend* Mâlav. 45, 4. Bisweilen fälschlich परामर्ष geschrieben.

परामर्शन (wie eben) = परामर्श 4. Madhus. 41 (परामर्षण).

परामर्शिन् (von परामर्श) adj. *dem Geiste vorführend, vergegenwärtigend:* तच्छब्दः (*das Wort* तद्) पूर्वपरामर्शी Schol. zu Kâvjap. 1.

1. परामृत (पर + अमृत) n. *Regen* Trik. 1,1,83.

2. परामृत (परा + मृत) adj. *der den Tod besiegt hat, keinem ferneren Tode mehr unterworfen:* ते ब्रह्मलोकेषु परान्तकाले परामृताः परिमुच्यन्ति सर्वे Muṇḍ. Up. 3,2,6. परममृतममरणधर्मकं ब्रह्मात्मभूतं येषां ते परामृता एव Çaṅk.

परायण (von 3. इ mit परा) 1) n. a) *das Weggehen, Hingang:* न्ययन, प° R̥V. 10,19,4. व्ययन, प° 5. मधुमन्मे परायणं मधुमत्पुनरायनम् 24,6. 142,8. AV. 1,34,3. — b) *der Weg des Hingangs:* इदं वै वेद्या अर्क्षाप्यतिदमस्य परायणम् AV. 10, 4, 7. — c) *das letzte Ziel, die letzte Zuflucht, Zuflucht; der Inbegriff von Allem, Haupt, Hauptsache, summa:* यो वै तं पुरुषं विद्यात्सर्वस्यात्मनः परायणम् Çat. Br. 14,6,9,11. fgg. Praçnop. 4, 10. स दैवमेवाश्रयते नान्यत्तत्र °णम् MBh. 1,1624. भयात्सर्वेषु लोकेषु नाधिगम्यः °णम् 6848. 8364. Hariv. 14702. भवानत्र °णम् MBh. 1, 1142. 1219. स हि नाथो ऽस्य जगतः स गतिः स °णम् R. 2, 48, 14. 74, 29. R. Gorr. 2,77,15. न स्त्रीणां भर्तुरन्यत्परायणम् Kathâs. 39,2. Bhâg. P. 1, 11,6. 8,2,31. कृष्णः °णं चैषां ज्योतिषामिव चन्द्रमाः MBh. 7,8270. राजा त्राता तु लोकस्य कर्ता च स्यात्परायणम् 12, 2929. 14, 2382. 15, 154. तस्माद्यशः °णम् 14,16. एष धर्मपरो नित्यं वीर्यस्यैष °णम् *der Inbegriff alles Heldenmuthes* R. 1,65,27. एष बुद्ध्यधिको लोके तपसश्च °णम् 23,10 (vgl. MBh. 4,2269, wo st. dessen das m. steht). अर्थ° *der ganze Vortheil* 3,38,26. किं बलं परमं तुभ्यं किं श्रुतं किं °णम् *was steht dir über Alles?* MBh. 14,2698. °णं कर् *sein Möglichstes thun* 6,3929. Am Ende eines adj. comp. (f. आ) *dieses oder jenes zur Hauptsache machend, sich einer Sache ganz widmend, mit allem Eifer einer Sache obliegend, ganz in Etwas aufgehend, ganz in Beschlag genommen durch:* अग्निहोत्र° M. 4, 10. आशीर्वाद° MBh. 1, 1332. शान्तिस्वस्ति° 1334. सत्यधर्म° 3, 2482. Spr. 706. Sund. 2,17. Bhag. 5,17. R. 1,6,18. 34,40. 51,27. 57,3. 62,11. 63,10. 2, 26, 37. Pańkat. 188, 12. Vet. in LA. 1, 14. Çuk. ebend. 39, 3. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 6, Çl. 17. धन° Bhartr. 2, 46. शोक° N. 23, 1. MBh. 5,7473. R. 1,2,31. 2,41,14. 3,52,17. 6,94,6. मोह° Kumâras. 4,1. अनन्य° (हृदय) Çâk. 67. सर्वं तत्किल मत्परायणम् *steht in Beziehung zu mir* 35. गण्डुपरायणाकृत Pańkat. 126,2 kann, wenn die Lesart richtig ist, nichts Anderes bedeuten als *im Kopfkissen versteckt.* — d) *a religious order or division* Wilson nach Çabdârthak. — 2) adj. nur in den folgenden Stellen: (शिशवः) पूर्वेषां नः परायणाः *auf die unsere Vorfahren alle ihre Hoffnung gesetzt haben* MBh. 1, 8367. एष बुद्ध्यधिको लोके तपसां च परायणः 4,2269 (vgl. R. 1,23,10, wo st. dessen das n. steht). चेतस्तस्य परायणा: *seinem Sinne sich anschliessend, ganz in seine Gedanken eingehend* R. 1,7,9. या ह्यस्य परमा शक्तिर्जयस्य च परायणा so v. a. *zum Siege führend* MBh. 7,8252. कस्य कालः परायणः *wem ist die Zeit unterthan?* R. 4, 24, 5. In der letzten Bed. ohne Zweifel von पर *ein Fremder, ein Anderer.* — Nach H. 383 und Halâj. 2,197 ist परायणः = आसक्तः, तत्परः; nach AK. 3,3,2 °णम् = आसङ्गवचनम्; nach Med. n. 102 (vgl. H. an. 4,88, wo dieselben drei Bedeutungen dem in Med. vorangehenden Worte परीरण zugetheilt werden) °णम् = अभीष्ट, तत्पर und आश्रय. — 3) m. N. pr. eines Schülers des Jâǵńavalkja Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 55, a, 36.

परायणवत् (von परायण) adj. *den Höhepunkt einnehmend, auf der höchsten Stufe stehend:* अधिष्ठानवती लक्ष्मीः परायणवती मतिः MBh. 1,8055.

परायति (परा + यति) m. in der Stelle: सप्तर्षीणां निर्यतिः परायतिं

रेभो न पूर्वीरुषसो वि राजति RV. 9,71,7.

परायत्त (पर + आ°) adj. *von einem Andern abhängig, abhängig* H. 356. HALÂJ. 2,186. संपत्तयः परायत्ताः (so ist mit der v. l. zu lesen; पराधीनाः st. dessen HIT. II, 143) PAÑKAT. I, 295. अनुरागपरायत्ताः (das पर ist hier müssig) कुर्वते किं न योषितः VID. 313.

परायुस् (पर + आयुस्) adj. *der das höchste Lebensalter (100 Jahre; s.* पर *1. am Ende) erreicht;* m. Bein. Brahman's BHÂG. P. 8,12,10.

परारि adv. P. 5,3,22. Vârtt. zu P. 4,3,23. *im drittletzten Jahre* P., Sch. VOP. 7,110. AK. 3,5,20. H. ç. 203. In dem Worte steckt पर.

परारित्न adj. von परारि P. 4,3,23, Vârtt.

पराह m. *Momordica Charantia Lin.* (s. कारवेल्ल) HÂR. 105. ÇKDR. und WILSON nach TRIK.; die gedr. Ausg. (2,4,37) liest पवारु.

पराहक m. *Stein, Fels* ÇKDR. und WILS. nach TRIK.; die gedr. Ausg. (2,3,5) liest पवारुक.

1. परार्थ (पर + अर्थ) m. 1) *der hohe Vortheil, die grosse Bedeutung:* तेषां (लोकानां) परार्थं कथयन्तीह वेदाः MBH. 5,1592. — 2) *eines Andern Sache, — Nutzen:* स्वार्थो यस्य परार्थ एव स पुमानेकः सतामग्रणीः Spr. 794. परार्थलिन् 1212. परार्थम् *für einen Andern, für Andere* MBH. 3,2142. KAP. 3,58. HIT. I,148. परार्थे dass. M. 8,169. MBH. 3,2175. Spr. 1297. BHARTṚ. 2,59. परार्थैकफला गुणाः RAGH. 1,29. — 3) *die höchste Angelegenheit*, euphem. Ausdruck für den *Beischlaf:* सृष्टा मूत्रपुरीषार्थमाहाराय च केवलम्। धर्महीनाः परार्थाय पुरुषाः पशवो यथा॥ PAÑKAT. III, 101. परार्थं गच्छ ÇUK. in LA. 43,16. LASSEN verweist auf अन्यार्थं गतयोः GIT. 5,18; wenn अन्यार्थ dasselbe bedeuten sollte, würde unsere Erklärung (*die höchste Angelegenheit*) schwankend werden. — परार्थ VID. 63 fehlerhaft für पदार्थ.

2. परार्थ (wie eben) adj. *ein Anderes zum Zwecke habend, um eines Andern willen geschehend, durch Anderes bedingt* ÇÂÑKH. ÇR. 13,14,4. KÂTJ. ÇR. 1,6,15. 4,3,23. 12,1,14. SÂÑKHJAK. 56. Davon nom. abstr. °त्व n. KÂTJ. ÇR. 1,6,6. 10. KAP. 1,67. 141. SÂÑKHJAK. 17. GAIM. 1,18. TATTVAS. 43. परार्थकत्व n. dass. TARKAS. 43,20.

परार्ध (पर + अर्ध) 1) m. *die entferntere —, jenseitige —, andere Seite* oder *Hälfte:* आस्तृता परार्धात्पृथिव्यै AIT. BR. 8,15. ÇAT. BR. 7,2,1,15. 8,5,1,4. 9,1,2,16 (°तस्). ब्रह्मैव परार्धमगच्छत् 11,2,3,3. KAṬHOP. 3,1. परार्धे हिमवतः MBH. 2,1864. संवत्सरस्य TBR. 1,2,3,4. दिनस्य पूर्वार्धपरार्धभिन्ना (छाया) Spr. 382. — 2) m. n. *die grösste Zahl*, 100,000,000,000,000,000 COLEBR. Alg. 4. H. 874. VS. 17,2 (vgl. ÇAT. BR. 9,1,2,16). TS. 4,4,11,4. MBH. 2,2144. एकत्वादिपरार्धपर्यन्ता संख्या TARKAS. 16. Z. f. d. K. d. M. 2,427, 1. BHÂSHÂP. 106. Schol. zu P. 2,3,9. VOP. 5,31. Schol. zu KÂTJ. ÇR. 381, 6. — 3) m. n. *die Hälfte des äussersten* (पर) *Lebensalters* Brahman's, *fünfzig Jahre* Brahman's VP. 22. 25. 630. BHÂG. P. 3,11,33. 34. 37. 5,14,29. 9,4,53. MÂRK. P. 46,42. fgg. Davon द्विपरार्धिक 7. — 4) adj. (ungenaue Schreibart für परार्ध्य) *der vorzüglichste, ausgezeichnetste, schönste, beste:* वेश MBH. 4,2188. चन्दन 6,4425. R. 2,16,9. आस्तरण 81,11. आसन RÂGA-TAR. 3,233. अकारयत्तमुद्दिश्य परार्ध्यं ब्रह्मसत्तनम् 459.

परार्ध्य (von परार्ध) P. 4,3,5. 1) adj. f. आ a) *auf der entfernteren —, jenseitigen —, anderen —, folgenden Seite* oder *Hälfte befindlich:* अग्निर्वै यज्ञस्यावरार्ध्यो विष्णुः परार्ध्यः ÇAT. BR. 3,1,3,1. क्षेमतो वसन्तात्पराध्यः 1,5,2,15. *entfernter* LÂṬJ. 3,7,8. — b) *der Zahl nach am fernsten stehend, möglichst viel zählend:* अग्निं परार्ध्यं चिनोति ÇAT. BR. 13,7,1,2. 3,3,1,1. — c) *der Würde, der Qualität nach am höchsten stehend, am meisten geltend, der vorzüglichste, ausgezeichnetste, schönste, beste* AK. 3,2,7. H. 1439. HALÂJ. 4,5. (पुरुषः) परार्ध्यः पशूनाम् ÇAT. BR. 3,8,4,1. सर्वस्य 4,1,1,23. भूमा 9,1,2,16. अग्निर्वै देवानामवरार्ध्यो विष्णुः परार्ध्यः (zugleich *der entfernteste*) KAUSH. BR. bei MÜLLER, SL. 346. 390. KHÂND. UP. 1,1,3. अगुरु MBH. 1,6962. मद्य 6970. कम्बल 2,1744. — 6,785. 13,2834. HIḌ. 1,30. HARIV. 3859. R. 2,30,13 (15 GORR.). 5,37,35. 99,13. RAGH. 3,27. 6,4. 8,27. 16,39. RÂGA-TAR. 1,175. 4,432 (wo mit der ed. Calc. so st. परार्घ्य zu lesen ist). BHÂG. P. 3,23,29. ÇIÇ. 3,58. 4,11. 8,45. मेने परार्ध्यमात्मानं गुरुत्वेन जगद्गुरोः *vorzüglicher als* RAGH. 10,65. — 2) n. *das Maximum* (am Ende eines adj. comp.): एकाह्ना द्वादशरात्रपरार्ध्याः *höchstens zwölf Tage zählend* ÂÇV. ÇR. 10,1. LÂṬJ. 4,3,18. KAUÇ. 67. GOBH. 1,9,9. Schol. zu KÂTJ. ÇR. 388,19. धनानां शतावमापरार्ध्यानाम् *mindestens hundert, aber nach oben hin unbegrenzt* ÂÇV. ÇR. 9,9. — आ परार्ध्यात् beim Schol. zu KÂTJ. ÇR. 4,10,13 fehlerhaft für परार्धात्, wie schon WEBER vermuthet hat. NIR. 2,7 ist statt परार्ध्यस्थ wohl auch परार्धस्थ zu lesen; auch H. 874 hat die v. l. fälschlich परार्ध्य st. परार्ध. Belege für die fehlerhafte Schreibweise परार्ध st. परार्ध्य haben wir unter परार्ध 4. gegeben.

परार्बुद (पर + अर्बुद) m. *ein fliegendes, leuchtendes Insect* H. ç. 173.

परावत् (von परा) f. *Ferne* (Gegens. अर्वावत्) NAIGH. 3,26. आ देवो याति सविता परावतः ṚV. 1,35,3. 73,6. 8,71,1. ओ परावतः 1,92,3. याभिः सूर्यं परियाथः परावति 112,13. 8,12,17. मा नो दूरं नैष्ट परावतः *in die Ferne* 30,8. 4,30,14. 9,39,5. यदंतरा परावतमर्वावतं च हूयसे 3,40,9. परा प° 10,58,5. परमा 4,50,8. TBR. 1,6,2,4. तवेमे लोकाः प्रदिशो दिशश्च परावतो निवत उद्वतश्च 2,8,2,4. AIT. BR. 3,15. ÇAT. BR. 4,9,1,18. *drei Fernen*, entsprechend den drei grossen Welträumen: येभिस्तिस्रः परावतो दिवो विश्वानि रोचना। त्रींरक्तून्परिदीयथः ṚV. 8,5,8. 32,22. 1,34,7. AV. 6,75,3. auch *sieben* (nach der anderen runden Zahl): या विश्वात्सप्त प्रवतः सप्त विश्वात्परावतः AV. 10,10,2.

परावत n. *eine best. Pflanze*, = पत्रूषक RÂGAN. im ÇKDR. Es ist viell. परावर zu lesen, da diese Pflanze auch परापर heisst. Nach den Anführungen in NIGH. PR. könnte man auch पारावत vermuthen.

परावर (पर + अवर) adj. f. आ 1) *der entferntere und nähere, der frühere und spätere, der höhere und niedere, Alles umfassend;* n. *das Entferntere und Nähere, das Frühere und Spätere, Ursache und Wirkung, Grund und Folge, der ganze Umfang eines Begriffs:* लोकौ परावरौ MBH. 12,8336. वंश्यांश्च सप्त सप्त परावरान् *sieben Vorfahren und sieben Nachkommen* M. 1,105. 3,38. MBH. 2,2829. तस्मिन्दृष्टे परावरे MUṆḌ. UP. 2,2,8 (BÂLAB. 32. VEDÂNTAS. Allah. No. 143). विश्वेश्वर BHÂG. P. 2,2,14. ब्रह्मन् 1,1,7. 5,11,7. 15,6. MBH. 1,1256. 3,14645. बुद्धि 12310. बुद्धिपरावराभ्याम् 12,7512. तमस् 14,1022. परावराणां स्रष्टारम् 1,23. परावरेषाम् BHÂG. P. 3,5,10. 6,4,30. 7,10,43. 9,1,8. परावरेश 1,5,6. 19,14. त्वं हि वेत्थ परावरम् SÂV. 6,34. °ज्ञ MBH. 1,2212. 3,14645. 5,1034. 12,8201. °विभागज्ञ 2,188. °विद् BHÂG. P. 1,1,7. Am Ende eines adj. comp. (f. आ): नष्टलोकपरावर wohl *jene und diese Welt* MBH. 12,4221.

मुनिर्दिष्टपरावरः R. 3,15,16. दृष्टलोका° 2,63,7 (62,9 Schl.). 3,2,27. श्रुतधर्म° R. Schl. 2,39,31. दृष्टतत्त्व° R. Gorr. 2,5,22. दृष्टशोक° 74,24. — 2) *vom Frühern zum Spätern übergehend, überliefert* Mund. Up. 1,1,2. *jeder nachfolgende* Bhâg. P. 3,5,36. — Vgl. परापर.

परावरत्व (von परावर) n. *das höher-und-niedriger-Sein* Bhâg. P. 7,9,27.

परावर्त (von वर्त् mit परा) m. *Tausch* H. 870.

परावर्तन (wie eben) n. *das sich-Umwenden* MBh. 9,3193.

परावर्तिन् (wie eben) adj. *sich umwendend;* अ° *sich nicht umkehrend, nicht fliehend* (im Kampfe) MBh. 6,4820. 5447. R. Gorr. 2,66,41.

परावर्य Hariv. 7202 wohl nur fehlerhaft für परावर.

परावसु (परा + वसु) 1) adj. *Reichthum abtreibend:* निरस्तः परावसुरिति परावसुर्हि वै नामासुराणां होता Çat. Br. 1,5,1,22. Çâṅkh. Çr. 1,6,6. In derselben Formel wird Kauç. 3.137 पराग्वसु (Gegens. अर्वाग्वसु) gelesen. — 2) m. a) N. *des 40sten Jahres im 60jährigen Jupitercyclus* Varâh. Bṛh. S. 8,41; vgl. पराभव. — b) N. pr. α) eines Gandharva (neben Viçvâvasu) Bhâg. P. 8,11,41. — β) eines Sohnes des Raibhja (neben अर्वावसु) MBh. 3,10704. 12,1772-7592. 12758. 13,7108. Bhavishja-P. in Verz. d. Oxf. H. 34, a, 12.

परावह (von वह् mit परा) m. N. *eines der sieben Winde* (die 6 übrigen heissen आवह, उद्वह, परिवह, प्रवह, विवह und संवह) MBh. 12, 12416. Hariv. 12787. Brahmâṇḍa-P. beim Schol. zu Çâk. 165 (fälschlich पारावाह geschrieben).

परावाक (von वच् mit परा) m. *Widerspruch:* नमस्ते अधिवाकाय परावाकाय ते नमः AV. 6,13,2.

पराविद्ध m. Bein. Vishṇu's H. ç. 66. Kuvera's Çabdam. im ÇKDr. Wird von Wilson in पर + आविद्ध zerlegt, könnte aber auch partic. von व्यध् mit परा sein. — Vgl. परिविद्ध.

परावृज् (von वर्ज् mit परा) m. *Verstossener, Auswürfling* (Sâj. erklärt meistens als N. pr.): याभिः शचीभिर्वृषणा परावृजं प्रान्धं श्रोणं चक्षस एतवे कृथः RV. 1,112,8. नीचा सन्तमुदनयः परावृजम् 2,13,12. आविर्भवन्नुदतिष्ठत्परावृक् 15,7. सरत्पदा न दक्षिणा परावृक् 10,61,8.

परावृत् (von वर्त् mit परा) m. N. pr. eines Sohnes des Rukmakavaka VP. 420.

परावृत्ति (wie eben) f. 1) *das Sichumwenden, Umkehr:* अपरावृत्तिवर्तिन् *sich niemals umwendend, nicht fliehend* Hariv. 3138. — 2) *das Abprallen, Verfehlen der Wirkung:* प्रकाशं रहस्यं वा परकृतमन्त्रतन्त्रप्रयोगानां परावृत्त्युपायाः दर्शिताः Verz. d. Oxf. H. 109, a, 36. — 3) *Vertauschung* H. 18. 19; vgl. परिवृत्ति. — In der Stelle रहस्यं काव्यते ऽन्यस्य परावृत्त्यापवारितम् Daçak. 1,59 und in den Scholien dazu ist परावृत्या° (gerund.) zu lesen.

परावेदी f. = बृहती ÇKDr. (इति केचित्).

पराव्याध (von व्यध् mit परा) m. *Wurfweite:* शम्या° Çat. Br. 5,3,2,2. — Vgl. परास.

पराशर (von शर् mit परा) m. 1) *Zerstörer:* इन्द्रो यातूनामभवत्पराशरः RV. 7,104,21. AV. 6,65,1. — 2) N. pr. eines Nâga MBh. 1,2160. — 3) N. pr. eines Sohnes des Vasishṭha (Nir. 6,30) oder eines Sohnes des Çakti und Enkels des Vasishṭha; nach dem Epos der Vater Vjâsa's. Âçv. Çr. 12,15. MBh. 1,55. 2209. 2399. 2415. 3802. 4229. 6794 (Etym. des Namens). 2,292. 7,9645. 12,8806. 13,680. 1836. 7088. Hariv. 2. Bhartṛ. 1,65. VP. 3. 4. 272. 277. Bhâg. P. 1,3,21. 4,14. 9,22,21. Liedverfasser von RV. 1,65—73 und einem Theil von 9,97. धर्मशास्त्रप्रयोजक Jâgn. 1,5. नयशास्त्रकृत् Pañkat. Pr. 2. °संहिता Gild. Bibl. 449. sein उपपुराण Muir, Sanskr Texts III,221. बृहत्पराशर Verz. d. B. H. No. 1283. Ind. St. 1,467. वृद्ध° ebend. Verfasser eines astronomisch-astrologischen Lehrbuchs Varâh. Bṛh. S. 17,3. 21,2. 23,4. 24,2. 60,1. Bṛh. 12,2. °तन्त्र Bṛh. S. 7,8. पराशराः Kâṭh. Anukr. in Ind. St. 3,460,3. Parâçara, ein Sohn Kuthumi's, VP. 282, N. 3. — Vgl. पाराशर, पाराशरि, पाराशरिन्, पाराशर्य.

पराशरभट्ट (प° + भ°) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. No. 235.

पराशरिन् = पाराशरिन् Bhar. zu AK. 2,7,41. ÇKDr.

पराशरेश्वर (प° + ईश्वर) m. N. pr. eines Liṅga Skanda-P. in Verz. d. Oxf. H. 71, a, Kap. 65. 77, a, Kap. 49. °तीर्थ n. Çiva-P. ebend. 66, a, 37. 67, a, 2.

पराशंस् (von शंस् mit परा) f. etwa *Verläumdung:* अवशसा निःशसा यत्पराशसोपारिम AV. 6,45,2.

पराशातयितर् (von शातय्, caus. zu शद्, mit परा) zur Erklärung von पराशर Nir. 6,30.

1. पराश्रय (पर + आश्रय) m. 1) *die Abhängigkeit von Andern:* धिगिमं गर्हितं वासं भृत्यवच्च पराश्रयम् Hariv. 5154. — 2) *eine Zuflucht der Feinde:* पराश्रयं मुमोच निर्विद्य कुतः कलेवरम् Bhâg. P. 1,4,12. = परेषामाश्रयम् Schol.

2. पराश्रय (wie eben) 1) adj. *sich an ein Anderes anschliessend, von Andern abhängig* Çikshâ 5 in Ind. St. 4,349 (v. l. पराश्रित). — 2) f. आ *Schmarotzerpflanze* Çabdaḱ. im ÇKDr.

पराश्रित (पर + आ°) adj. = 2. पराश्रय (s. das.).

परास (von 2. अस् mit परा) 1) m. *Wurfweite:* शम्या° Çâṅkh. Çr. 13,29,32. Lâṭj. 2,6,16. Vgl. परासिन्, पराव्याध. — 2) n. *Zinn* H. ç. 160.

परासङ्ग (पर + आसङ्ग) m. *das Anhängen an etwas Anderem, das Anhängen* (mit müssigem पर): गर्भकोष° *des Mutterkuchens* Suçr. 1,120,11.

परासन (von 2. अस् mit परा) n. *Blutbad, Metzelei* AK. 2,8,2,81. H. 370. — Vgl. अपासन.

परासिन् (wie eben) adj. *werfend, Wurfweiten messend:* स दक्षिणेन तीरेण दृषद्वत्या आग्नेयेनाष्टाकपालेन शम्यापरासीयात् Pañkav. Br. 25,13,2. 4. — Vgl. परास.

परासु (परा + असु) adj. *dessen Lebensgeister davongehen oder davongegangen sind, sterbend, moribundus; leblos, todt* AK. 2,8,2,85. H. 374. Halâj. 3,7. Lâṭj. 3,3,7. Suçr. 1,114,15 (so v. a. *dem Tode verfallen*). = व्यसु N. 11,36. 37. MBh. 1,3835. 6794. 5,1819. परासून्खादतः शृगालम् 13,412. Ragh. 9,78. 15,56. Râǵa-Tar. 4,34. °करण *todt machend, todbringend:* धनुस् MBh. 6,1700. 3214.

परासुता (von परासु) f. *Abgespanntheit des Geistes, Apathie* MBh. 5,1715. 12,5380. 6018.

परासुत्व (wie eben) n. dass. MBh. 12,6003.

परास्कन्दिन् (पर + आ°) m. *Räuber* AK. 2,10,25. H. 382. Halâj. 2,183.

परास्तोत्र (wohl परा + स्तोत्र) Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 108, *a*.

परास्य (von 2. अस् mit परा) adj. *wegzuwerfen* ÇAT. BR. 4,4,5,1.

पराह्न (पर + अह्न) m. *der folgende Tag* (Gegens. पूर्वाह्न) TITHIT. im ÇKDR.

पराह्ण m. *Nachmittag* Cit. beim Schol. zu ÇÂK. 86 (KATHÂS. 39,247 ist भुक्तापराह्णमतिवक्ष्ये zu schreiben). पूर्वाह्ण in derselben Bed. AMG. 4,7 (MBH. 3,11998 liest अथापराह्णे st. अथ पराह्णे). PAÑKAT. 247,12. VARÂH. BRH. S. 88,6. पराह्ण (परा + अह्न = अहन्) ist nach dem Schol. zu P. 8,4,7 = परागतमहः. In der Bed. *Nachmittag* ist wohl überall पराह्ण zu lesen; zerlegt man परा° in पर + अह्न, dann muss nach P. 8,4,7 पराह्ण geschrieben werden.

परि adv. und praep. NIR. 1,3. gaṇa प्रादि zu P. 1,4,58. VOP. 1,8. Der Auslaut häufig gedehnt (vgl. परीणाम u. s. w.). 1) adv. *a*) *rings, umher*: दिदृक्षेण्यः परि काष्ठासु जेन्यः ṚV. 1,140,5. अव्यो वारे परि प्रियो हरिर्वनेषु सीदति 9,7,6. — *b*) *weiterhin, dazu*: यथा वः स्वाहाग्नये दाशेम परीळाभिर्घृतवद्भिश्च हव्यैः ṚV. 7,3,7. — *c*) *entgegen, im Wege*: अवो नो वाजयुं रथं सुकरं ते किमित्परि *es ist dir leicht; was steht im Wege?* ṚV. 8,69,6. — *d*) als adv. ist परि aufzufassen in Zusammensetzungen wie पर्यश्रु adj. *von Thränen gefüllt*, परिदुर्बल *überaus schwach*, परिचतुर्दशन् *volle vierzehn* u. s. w. — 2) praep. *a*) mit dem acc. α) *um* (von Ort und Zeit): मायाः कृण्वानस्तन्वं परि स्वाम् ṚV. 3,53,8. दिवं परि भूम 1,62,8. परि धामनमेकोः 3,7,6. मध्यंदिनं परि AV. 4,11,2. 6,108,5. — β) *gegen, nach — hin, entgegen* (लक्षण und इत्थंभूताख्याने) P. 1,4,90. VOP. 5,7. MED. avj. 67. H. an. 7,44. वृक्षं परि विद्योतते विद्युत् Schol. zu P. 1,4,90. 2,3,10. साधुर्देवदत्तो मातरं परि Schol. zu P. 1,4,90. SIDDH. K. zu P. 2,3,43. प्राचीनेन मनसा बर्हणावता यदद्या चित्कृणवः कस्त्वा परि *wer hindert dich?* ṚV. 1,54,5. यदेको विश्वं परि भूम जायसे *dass du allein bist gegenüber der ganzen Welt* AV. 13,2,3. — γ) *zu Theil* (भाग) P. 1,4,90. VOP. 5,7. MED. H. an. यदत्र मां परि स्यात् *was da auf meinen Theil fallen sollte* Schol. zu P. 1,4,90. हरिं पर्यभवल्लक्ष्मीः VOP. 5,7. — δ) *hinaus über, mehr als*: पर्यस्य महिमा पृथिवीम् AV. 13,2,45. अहं देवीं परि वाचं विशश्च 6,61,2. — ε) in distributiver Bedeutung (वीप्सायाम्) P. 1,4,90. VOP. 5,7. MED. H. an. वृक्षं वृक्षं परि सिञ्चति *er begiesst einen Baum nach dem andern* P. 1,4,90, Sch. — *b*) mit dem ablat. Euphonisches Verhalten des vorangehenden ablat. im Veda P. 8,3,51 (परि = अधि d. i. nach den Scholl. = उपरि). α) *von — her, von — weg, aus — her*; in Verbindung mit Verben der Bewegung, des Hervorgehens und Entstehens: समुद्रादुत वा दिवस्परि ṚV. 1,47,6. 23,12. 49,3. उद्वयं तमसस्परि सूर्यमगन्म 50,10. 2,31,1. उत्तिष्ठन्परि बर्हिषः 7,33,1. पदोर्षधीभ्यः परि जायते विषम् 50,3. AV. 4,9,9. अर्पसस्पर्युप प्र यन्ति धीतयः । ऋतस्य पथ्याइं अनु ṚV. 3, 12,7. परिकृत्य परि त्वचः AV. 5,14,3. केशा वर्धन्तां शीर्ष्णः परि 6,137,2. वधमस्मदावयते परि 1,20,2. तदग्निर्देवो वसुना वयमग्नेः परि मानुषाः ÇAT. BR. 1,9,2,19. इन्द्र आशाभ्यस्परि सर्वाभ्यो अभयं करत् *von allen Seiten* ṚV. 2,41,12. व्युच्छन्ती परि स्वसुः *aufleuchtend aus der Schwester (der Nacht)* 4,52,1. कुतः पर्यागच्छति (परि soll hier bedeutungslos sein und daher seinen Ton bewahren) P. 1,4,93, Sch. In der Verbindung दिवः पृथिव्याः पर्योज उद्धृतम् soll nach den Scholl. zu P. 8,3,51 vor परि das स des ablat. in Visarga übergegangen sein, weil परि hier सर्वतोभावे (vgl. H. an. MED.) gebraucht werde, während es im andern Falle = अधि (= उपरि) sei. Es ist ohne Zweifel ṚV. 6,47,27 दिवस्पृथिव्याः पर्योज उद्भृतं (उद्धृत ist gar nicht vedisch) वनस्पतिभ्यः पर्याभृतं सहः gemeint, wo also doch स steht; die Bed. von परि ist auch hier *von — her*. — β) *ausserhalb, mit Ausschluss von, bis auf* (वर्जने) P. 1,4, 88. 2,3,10. VOP. 5,21. H. an. MED. परि त्रिगर्तेभ्यो वृष्टो देवः eig. *um* Trigarta *herum* (aber nicht *in* Trigarta *selbst*) Schol. zu P. 1,4, 88. 2,1,12. 3,10. पर्यनन्तात्त्रयस्तापाः VOP. 5,21. परि wird in diesem Falle auch verdoppelt nach P. 8,1,5 (vgl. VÂRTT. 2). परि परि वङ्गेभ्यो वृष्टो देवः P., Sch. Vgl. u. 2, c. — γ) *nach Ablauf von* (nach KULL.): परि संवत्सरात् M. 3,119. Mit demselben Rechte könnte man परिसं° zusammenschreiben und übersetzen: *nach einem runden (vollen) Jahre*; vgl. परिसंवत्सर und MBH. 13,4672, wo st. परिसंवत्सरात्पुनः des Manu परिसंवत्सरोषितान् gelesen wird. — δ) *in Folge von, aus Anlass von, wegen*: धिषणाभ्यस्परि ṚV. 4,36,8. उन्मत्तं रक्षसस्परि AV. 6,111,3. 116,3. विश्वेभ्यस्त्वा भुवनेभ्यस्परि त्वष्टाजनत् ṚV. 2, 23,17. — ε) *secundum*: प्र प्रजाभिर्जायते धर्मणस्परि *nach der Ordnung* ṚV. 6,70,3. केनो नु कं श्रोमतेन न शुश्रुवे जनुषः परि वृत्रहा 8,55,9. — *c*) am Anfange eines adv. comp. (परि behält seinen Ton) *ausserhalb, mit Ausschluss von, bis auf* P. 2,1,12. 6,2,33. परित्रिगर्तं वृष्टो देवः Sch. Vgl. u. 2, *b*, β. — *d*) am Ende eines adv. comp. nach अक्ष, शलाका und einem Zahlwort dass. P. 2,1,10. — *e*) am Anf. eines adj. comp. in der Bed. von परिग्लान P. 2,2,18, VÂRTT. 7. पर्यध्ययनः = परिग्लानो ऽध्ययनाय *der einen Abscheu vor dem Studium hat* Sch. Hier könnte परि auch als adv. gefasst werden: *dem das Studium zuwider ist*. — Die indischen Lexicographen und Grammatiker kennen noch folgende Bedeutungen: आलिङ्गन, दोषाख्यान (दोषकीर्तन), निरसन (निवसन H. an.), पूजा, भूषण, व्याधि, व्याप्ति H. an. MED. उपरम, शोक H. an. शेष MED. अतिशय, त्याग, नियम DURGÂD. zu VOP. ÇKDR. Bei Aufstellung dieser verschiedenen Bedeutungen hat man zum grössten Theil übertragene Bedeutungen von Verbalwurzeln, die mit परि verbunden werden, im Auge gehabt. परि geht wie पर, परा und प्र auf 1. पर् zurück.

परिंशी in der Stelle: यदपामोषधीनां परिंशमारिशामहे ṚV. 1,187,8. Nach SÂJ. परिलेशं परितः सुखकरमन्नम्.

परिकथा (von कथय् mit परि) f. *eine Art Erzählung* TRIK. 3,2,28.

परिकम्प (von कम्प् mit परि) m. *das heftige Zittern* (कम्प); *grosse Furcht* (भय) ÇKDR. und WILS. nach MED.; die gedr. Ausgabe (p. 27) hat fälschlich परिकल्प.

परिकर (von 1. कर् mit परि) m. 1) sg. und pl. *Gefolge, Dienerschaft (die Zurüstenden* u. s. w.) AK. 3,4,25,167. H. 715. an. 4,266. MED. r. 276. HALÂJ. 2,151. MBH. 10,274. KATHÂS. 14,57. 31,6. RÂGA-TAR. 2,164. 4,206.412. PRAB. 116,3. स° PAÑKAT. 81,22. अल्प° KULL. zu M. 4,9. — 2) *Menge, Schaar* TRIK. 3,3,361. H. an. MED. ÇABDAR. im ÇKDR. — 3) *Zurüstung, Anstalten, Vorbereitungen*; = समारम्भ, प्रारम्भ TRIK. H. an. MED. ÇABDAR. im ÇKDR. VIÇVA beim Schol. zu ÇIÇ. 4,65. (मृगदृशः) गतीनामारम्भः किसलयितलीलापरिकरः BHARTR. 1,6. परिकरं बन्ध् und कर् *Anstalten*

machen, Vorbereitungen treffen: कथंचिन्मया बद्धो मानपरिग्रहे परिकरः Amar. 92. कृतपरिकरस्तऽस्मिंस्तज्ज्ञे प्रजापरिपालने Rāǵa-Tar. 5,481. विद्याधरत्वं प्राप्तुं यत्कृतः परिकरो मया Kathās.26,200. 21,68. निष्परिकर (nicht richtig aufgefasst u. d. W.) 67. — 4) *ein Gürtel, vermittelst dessen das Gewand aufgeschürzt wird (was umgelegt wird),* = पर्यङ्क (welches Colebr., Lois. und Wilson hier fälschlich in der Bedeutung *Bett* auffassen) AK. H. 679. H. an. Med. Halāj. 2,255. = प्रगाढगात्रिकाबन्ध H. an. Med. Viçva a. a. O. सो ऽपसृत्य नदीतीरं बद्ध्वा परिकरं दृढम् Hariv. 3652. Mṛkkh. 126,1. Mārk. P. 16,25. दृढतर° Daçak. 105,1. अहिपरिकरभाजः — शूलपाणेः Çiç. 4,65. परिखापरिकरोच्छ्रितहिमगिरिसदृशाकारप्राकारवलयपरिवेष्टित (नगर) Pańkat. ed. orn. 3,9. — 5) in der Dramatik *Andeutungen der kommenden Handlung, die Keime des sogenannten Samens* (s. बीज) *im Drama* Daçar. 1,24; vgl. परिक्रिया. — 6) *eine best. rhetorische Figur, die Anwendung anspielender Beiwörter:* उक्तिर्विशेषणैः साभिप्रायैः परिकरो मतः Sāh. D. 704. Kuvalaj. 67,*a* (85,*a*). 70,*b* (87,*a*). — 7) *Urtheil* (विवेक) H. an. Med. Viçva a. a. O. — Nach Wilson auch adj. *helfend, beistehend;* ÇKDr.: परिकरः सहकारी स च व्याप्तिपक्षधर्मत्वादिः । इति सामान्यनिरुक्तौ जगदीशः ॥.

परिकर्तन (von 1. कर्त् mit परि) 1) adj. *zerschneidend:* अलोहं निशितं शस्त्रं शरीरपरिकर्तनम् MBh. 1,5755. क्षुरो भूत्वा हरेत्प्राणान्निशितः कालसाधनः । प्रतिच्छन्नो लोमहारी द्विषतां परिकर्तनः ॥ 5630. — 2) n. *a) das Ausschneiden, Ausschälen* Suçr. 1,29,8. — *b) Schneiden, stechender Schmerz:* गुदनाभिमेढ्रबस्तिशिरस्सु Suçr. 2,194,9. गुद° 191,4. 1,258,18.

परिकर्तृ (von 1. कृ mit परि) m. *ein Priester, der an einem jüngern Bruder, während der ältere noch nicht verheirathet ist, die Hochzeitsceremonie vollzieht,* Hārīta in Udvāhat. ÇKDr. Suppl. — Vgl. u. परिविष्ठ.

परिकर्तिका f. = परिकर्तन 2,*b*. Suçr. 1,360,20. 2,190,6. 194,8. 204,3.

परिकर्मन् (von 1. कृ mit परि oder परि + क°) 1) m. *Gehülfe, Diener* Ratnam. im ÇKDr. Vielleicht ist hierher zu ziehen Kām. Nītis. 4, 35, wenn परिकर्म स्यदान्वयम् verbunden wird. Vgl. परिकर्मिन्. — 2) n. *a) das Herumsein um Jmd, Cult, Verehrung:* ते परिकर्मणि स्थिताः Bhāg. P. 2,9,29. 4,23,11. दत्तम् (N. pr.) — आराध्य परिकर्मभिः 9,15,17. — *b) Pflege des Körpers, das Salben und Schmücken desselben* AK. 2,6,3,22. H. 635. प्रसादं कुरु तन्वङ्गि क्रियतां परिकर्म ते । भजस्व माम् MBh. 3, 16173. Kumāras. 4,19. *Reinigung, Reinigungsmittel:* मैत्र्यादिचित्तपरिकर्मविद् Çiç. 4,55. — *c) Vorbereitungen* (vgl. परिकर 3): कृताद्य° Kathās. 22,101. *der alle Mühen des Weges wegzuräumen bemüht war* Brockhaus. — *d) eine arithmetische Operation* Colebr. Alg. 277. 286. 339. परिकर्माष्टक *die acht arithmetischen Operationen: Addition, Subtraction, Multiplication, Division, Erhebung zur 2ten Potenz, das Ausziehen der Quadratwurzel, Erhebung zur 3ten Potenz, das Ausziehen der Kubikwurzel,* 5. भिन्नपरिकर्माष्टक, अभिन्न° 16. — *e)* bei den Ǵaina N. eines der 5 Theile des दृष्टिवाद; nach dem Schol. परिकर्म n.

परिकर्मय् (von परिकर्मन्), °यति *salben, schmücken:* परिकर्मय — अलकं मुखे Gīt. 12,21.

परिकर्मिन् (wie eben) m. *Gehülfe, Diener* H. 360. Çāńkh. Çr. 16,18, 17. Āçv. Çr. 2,4. Suçr. 1,15,4. 2,47,8. 244,15.

1. परिकर्ष (परि + कर्ष) m. gaṇa निरुदकादि zu P. 6,2,184.

2. परिकर्ष (von 1. कर्ष् mit परि) m. *das Herumziehen, Herumschleppen* MBh. 2,2615.

परिकर्षण (wie eben) n. dass. MBh. 2,2692. Statt अप्रेष्ठ्यापरिकर्षणे Hariv. 4038 ist अप्रेष्ठ्यापविकर्षणे zu lesen.

परिकर्षिन् (wie eben) adj. *Alles mit sich fortreissend:* ऊरुवेगेन महता भीमेन परिकर्षिणा । उत्सङ्गे ऽहं परिक्रान्तुं सर्वानाकाशगोचरान् ॥ R. 5,3,42.

परिकालितिन् adj. = परिकलितं येन सः gaṇa इष्टादि zu P. 5,2,88.

परिकल्कन n. *das Betrügen* Dhātup. 17,80. 32,82. 35,14. — Vgl. कल्कन.

परिकल्प Med. p. 27 fehlerhaft für परिकम्प. Ueber परिकल्प (Vjutp. 172) und परिकल्पित (Vjutp. 61) bei den Buddhisten s. Wassiljew 291. 292. 295. 321. 329. Von कल्प् mit परि.

परिकल्पना (vom caus. von कल्प् mit परि) f. 1) *das Machen:* रूप° *das Annehmen einer Gestalt* R. 5,41,13. — 2) *Berechnung* Varāh. Bṛh. S. 24,35.

परिकल्पित s. u. परिकल्प.

परिकल्प्य (vom caus. von कल्प् mit परि) adj. *zu berechnen* Varāh. Bṛh. S. 24,26. 83,9. Bṛh. 2,20.

परिकाङ्क्षित adj. = तपस्विन् Çabdar. im ÇKDr. und bei Wils.; unter तपस्विन् werden aber im ÇKDr. nach derselben Autorität पारिकाङ्क्षक und पारकाङ्क्षिन् als Synonyme aufgeführt; vgl. auch पारिकाङ्क्षिन्.

परिकायन (sic) m. pl. N. pr. einer Schule Ind. St. 3,275.

परिकीर्तन (von कीर्तय् mit परि) n. *das laute Verkünden, Nennen* M. 4,237. MBh. 4,1184. 5,6079. 13,7160. 14,64. R. Gorr. 1,4,21. 22. 4, 58,22. Mārk. P. 51,25.

परिकूट (परि + कूट) n. 1) *eine Art Schutzwehr an einem Stadtthor* H. 982. Halāj. 2,138. Vgl. कूट 3. am Ende. — 2) m. N. pr. eines Nāgarāǵa Vjutp. 86.

परिकूल (प° + कूल) P. 6,2,182, Sch.

परिकृश (प° + कृश) adj. *überaus mager u. s. w.* Vop. 26,101.

परिकृष्ट (von 1. कर्ष् mit परि) m. N. pr. eines Lehrers Vāju-P. in Verz. d. Oxf. H. 55,*b*,24.

परिकेश (परि + केश) gaṇa निरुदकादि zu P. 6,2,184.

परिकोप (von कुप् mit परि) m. *heftiger Zorn* Spr. 812.

परिक्रम (von क्रम् mit परि) m. 1) *das Lustwandeln* AK. 3,3,16. H. 1500. Halāj. 4,41. *das Umschreiten, Durchwandern:* मथुरायाः, भूम्याः Varāha-P. im ÇKDr. *das überall-Hindringen:* अस्त्राणाम् MBh. 4,1701. — 2) *Uebergang* ṚV. Prāt. 14,23. — 3) *Reihenfolge, Ordnung* Lāṭj. 2, 2,18. Kauç. 73. M. 3,214 (nach der richtigen Lesart आवृत्परिक्रमम्). स परिक्रमायां क्षेत्रज्ञो भवति bei Müller, SL. 431 fehlerhaft für परिक्रमणात्क्षेत्र°. — Vgl. अ°.

परिक्रमण (wie eben) n. *das Umhergehen, Herumwandern:* स परिक्रमणात्क्षेत्रज्ञो भवति Çāńkh. Br. 6,11.

परिक्रमसह (प° + सह) m. *Ziege* Trik. 2,9,25.

परिक्रय (von क्री mit परि) m. 1) *Miethe* Schol. zu Kātj. Çr. 132,2. — 2) *ein mit Geld erkaufter Friede:* कोषांशेनार्धकोषेण सर्वकोषेण

वा पुनः । शेषप्रकृतिरत्नार्थं परिक्रय उदाहृतः ॥ Kâm. Nîtis. 9, 17 (= Hit. IV, 120). 3.

परिक्रयण (wie eben) n. *das Dingen, Miethen* P. 1, 4, 44.

परिक्रान्ति (von क्रम् mit परि) f. *Umlauf* Bhâg. P. 4, 29, 21.

परिक्रामम् absol. s. u. क्रम् mit परि und अपरिक्रामम्.

परिक्रिया (von 1. कर् mit परि) f. 1) *Umschliessung* AK. 3, 3, 20. — 2) *Pflege:* अग्नि° M. 2, 67. °परिष्क्रिया ed. Calc. — 3) = परिकर 5. Daçar. 1, 25.

परिक्री N. des zweiten Sâdjaskra Çâṅkh. Çr. 17, 42, 7. यद्येत सद्यस्क्रियानुक्रिया परिक्रिया वा Âçv. Çr. 9, 5.

परिक्लेद (von क्लिद् mit परि) m. *Nässe, Feuchtigkeit:* कृपणाश्रुपरिक्लेदो दह्येन्मां शाश्वतीः समाः MBh. 12, 9192.

परिक्लेदिन् (wie eben) adj. *nässend, Feuchtigkeit ausscheidend:* वर्त्मन् Suçr. 2, 309, 7.

परिक्लेश (von क्लिश् mit परि) m. *Beschwerden, Anstrengungen, Leiden, Qual:* दुःखाभिज्ञो हि गुरुकुलवासस्य शिष्यान्परिक्लेशेन योजयितुं नैयेष MBh. 1, 745. 6311. 2, 2407. 3, 14746. 4, 1569. 5, 123. 13, 3639. 14, 324. 1808. 18, 16. 17. R. 6, 101, 15. अनेकपरिक्लेशे गृहे Spr. 535. Kathâs. 29, 190. तीव्र° Râǵa-Tar. 3, 198. Bhâg. P. 2, 8, 6. 6, 16, 59. pl. Kathâs. 46, 102.

परिक्लेष्टर् (wie eben) nom. ag. *Quäler, Peiniger* MBh. 3, 15783.

परिक्वणन (von क्वण् mit परि) adj. *laut tönend* Nir. 6, 1.

परिक्षय (von 3. क्षि mit परि) m. *das Schwinden, Verschwinden, Nachlassen, Aufhören, Untergang:* संतानस्य M. 9, 59. अह्नः MBh. 1, 1884. बाणानाम् 4, 1916. द्रव्य° 12, 2303. वृत्ति° 4758. बलौघानाम् Hariv. 5096. कर्मणाम् Jâǵn. 3, 160. दुःख° R. Gorr. 2, 17, 36. भाग्य° 19, 17. सलिलस्य 33, 15. Suçr. 1, 46, 5. 2, 399, 12. 403, 10. Kumâras. 4, 46. Lalit. ed. Calc. 169, 6. Kull. zu M. 11, 86. राज्ञः Pańkat. III, 229.

परिक्षव (von 1. क्षु mit परि) m. (Unglück bedeutendes) *Niesen* AV. 10, 3, 6. 19, 8, 4. 5.

परिक्षा f. *Koth, Dreck* Çabdârthak. bei Wilson.

परिक्षाण (partic. von 1. क्षा mit परि) n. *das Verkohlte:* यानि परिक्षाणान्यासंस्ते कृष्णाः पशवो ऽभवन् Ait. Br. 3, 34.

परिक्षाम (परि + क्षाम) adj. *ganz abgemagert, ausgemergelt:* क्षुत्° Râǵa-Tar. 2, 20.

परिक्षालन (von 2. क्षल् mit परि) n. *Waschwasser* Kâtj. Çr. 4, 2, 32. 38.

परिक्षित् (von 1. क्षि mit परि) 1) adj. *rings sich ausbreitend;* du. Bez. für *Himmel und Erde:* परिक्षितोस्तमो अन्या गुहाकरद्यौदुषाः शोशुचता रथेन RV. 1, 123, 7. परिक्षिता पितरा 3, 7, 1. 10, 65, 8. *umherwohnend* (unter den Menschen), Bez. des Agni: अग्निर्वै परिक्षिदग्निर्हीमाः प्रजाः परिक्षेत्यग्निं हीमाः प्रजाः परि क्षियन्ति Ait. Br. 6, 32. AV. 20, 127, 7. fgg. — 2) m. N. pr. eines alten Königs, Sohnes des Abhimanju und Vaters des Ǵanameǵaja, MBh. 10, 724 (Etym. des Namens). fgg. 14, 1943. 17, 7. fgg. Hariv. 1828. eines Sohnes des Kuru und Vaters eines andern Ǵanameǵaja Hariv. 1802. 1813. eines Sohnes des Avikshit, Bruders des Ǵanameǵaja, MBh. 1, 3741. eines Königs von Ajodhjâ 3, 13145. — Vgl. परीक्षित्, पारिक्षित, पारीक्षित.

परिक्षिपक bei Wils. falsche Form für परिक्षेपक.

परिक्षेप (von क्षिप् mit परि) m. 1) *das Hinundherwerfen, Hinundherbewegen:* पत्नपरिक्षेपैः Hariv. 10384. — 2) *das Umfangen, Umschliessen, Umschliessung, das wodurch Etwas umschlossen wird:* वामहस्त° Suçr. 1, 66, 6. ज्वालामालापरिक्षेपैः R. 5, 50, 14. महार्णवपरिक्षेपं लङ्कायाः परिखालघुम् (मेने) Ragh. 12, 66. एकादशपरिक्षेपं मनो व्याकरणात्मकम् MBh. 14, 988. अहोरात्र° (कालचक्र) 1236.

परिक्षेपक (wie eben) nom. ag. P. 3, 2, 146.

परिक्षेपिन् (wie eben) desgl. P. 3, 2, 142.

परिखा (von खन् mit परि) f. P. 3, 2, 101, Vârtt., Sch. 1) *ein zur Sicherstellung eines Ortes um diesen Ort gezogener Graben, Stadt-, Festungsgraben* AK. 1, 2, 2, 28. H. 1095. Halâj. 3. 54. P. 5, 1, 17. M. 7, 196. 9, 289. MBh. 1, 5818. 3, 650. 6, 5743. Hariv. 4769. R. 2, 70, 1. 80, 18. 6, 16, 103. 17, 9. Ragh. 12, 66. Pańkat. III, 48. Spr. 1179. Bhâg. P. 5, 1, 34. 20, 2. Am Ende eines adj. comp. f. आ R. 1, 5, 10 (6 Gorr.). परिखीकृत Ragh. 1, 30. mit kurzem Auslaute: आकाशगङ्गया देव्या वृतां परिखभूतया Bhâg. P. 8, 15, 14. परिखास्थित *sicher stehend, dem man nicht beikommen kann* (in übertr. Bed.) MBh. 12, 6250. — 2) N. pr. eines Dorfes im Norden des Landes gaṇa पलद्यादि zu P. 4, 2, 110; vgl. die Scholien zu 141.

परिखात (partic. von खन् mit परि) m. *Furche, Geleise:* ये वा उ ह तद्रथचरणनेमिकृतपरिखातास्ते सप्त सिन्धव आसन् Bhâg. P. 5, 1, 31. रथचरणपरिखातैः 16, 2.

परिखेद (von खिद् mit परि) m. *Ermüdung, Erschlaffung, Erschöpfung, das Mitgenommensein* MBh. 13, 2662. Ṛt. 1, 27. 5, 14. Sâh. D. 67, 10. Am Ende eines adj. comp. f. आ Kumâras. 1, 61.

परिख्याति (von ख्या mit परि) f. *Ruhm, Berühmtheit* Wils.

परिग (von गम् mit परि) adj. *herumgehend* P. 8, 4, 33, Sch.

परिगण (प° + गण) *Haus* Vjutp. 174.

परिगणन (von गणय् mit परि) n. *vollständige Aufzählung, Herzählung, genaue Angabe* Schol. zu P. 6, 3, 35 und 4, 2, 104, Vârtt. 1. Siddh. K. zu 1, 4, 51. 2, 1, 2. Kull. zu M. 2, 12. °गणना Megh. 22. Kull. zu M. 8, 97.

परिगणनीय (wie eben) adj. *vollständig aufzuzählen, genau anzugeben* Kull. zu M. 7, 96.

परिगणित (wie eben) partic. *aufgezählt, aufgeführt:* अपरिगणितत्व n. *das nicht-aufgeführt-Sein:* तसिलादिषु त्रप्यस्यापरिगणितत्वात् (so ist mit der Calc. Ausg. zu lesen) Siddh. K. zu P. 5, 3, 54.

परिगण्य (wie eben) adj. *zu berechnen, genau anzugeben:* अपरिगण्यधामन् Bhâg. P. 8, 6, 8.

परिगदितिन् adj. von परिगदित, partic. praet. pass. von गद् mit परि, gaṇa इष्टादि zu P. 5, 2, 88.

परिगर्हणा (von गर्ह् mit परि) n. *Tadel* MBh. 12, 4543.

परिगह्वन (प° + ग°) gaṇa क्षुभ्नादि zu P. 8, 4, 39.

परिगीति (von 2. गा mit परि) f. *ein best. Metrum* Colebr. Misc. Ess. II, 154, *b*.

परिगूढ partic. praet. pass. von 1. गुह् mit परि; davon °क gaṇa ऋश्यादि zu P. 4, 2, 80.

पैरिगृहीत (partic. von ग्रह् mit परि) m. N. pr. gaṇa आचितादि zu P. 6, 2, 146.

परिगृह्णीतर् (von ग्रह् mit परि) nom. ag. *der Beistand leistet* (*suited for command* Muir) Vâju-P. bei Muir, Sanscrit Texts, I, 31, N. 56,2. — Vgl. die grammatisch richtige Form परिग्रहीतर्.

परिगृह्णीति (wie eben) f. *das Zusammenfassen:* सर्वस्यै वाचः सर्वस्य ब्रह्मणः परिगृह्णीत्यै Ait. Br. 2,15. 30. 5, 30. TS. 7,3,4,12. Pañkav. Br. 18, 11,3. 4. 6,16.

परिगृह्यवत् adj. *das Wort* परिगृह्य (absol.) *enthaltend* TS. 5,4,6,3.

परिगृह्या (von ग्रह् mit परि) f. *Weib* (*die man heimführt*) Çabdak. im ÇKDr.

परिग्रह (wie eben) m. P. 3,3,47, Sch. 1) *das Umfassen, Umspannen:* कण्ठाश्लेषपरिग्रहे Pañkat. IV, 7. (यूपौ) वाहुभ्यामपरिग्रह्यौ R. 1,13,25. परिग्रहार्थेऽपि Nir. 1,7. 5,22. *das Umfassen, Einschliessen* in übertr. Bed.: वकुवचनमनुक्ततद्धितपरिग्रहार्थम् Sch. zu P. 4,1,76. 2,2,26. 3,2,112. 4,3,68. 5,1,95. 6,1,170 (Bd. II). अत्र इति परिग्रहापेक्षया समाप्तिरुच्यते 2,1,6. concr. *Einfassung* (der Vedi, पूर्व und उत्तर, durch je drei gezogene Linien oder Furchen) Çat. Br. 1,2,5,11. fgg. 2,6,1,12. Kâtj. Çr. 2,6,25. 6,2,5. 8,6,25. Gṛhjasaṁgr. 2,75; vgl. परिग्राह. — 2) *das Umlegen, Anlegen, Aufsetzen, Annehmen* (einer Gestalt, eines Körpers): चीर° R. 2,37 in der Unterschr. मौलि° Ragh. 18,37. मूर्त्यन्तरपरिग्रह (sic) Trik. 3,3,36. स्वेच्छया शरीरपरिग्रहं करोति Kull. zu M. 1,6. bildlich: मान° so v. a. *Unwillen an den Tag legen* Amar. 92. — 3) *das Zusammenfassen, Zusammenhalten;* concr. *Summe:* पशूनाम् Çâñkh. Br. 13, 2. परिग्रहेण तानि चतुर्विंशतिः Çr. 15,5, 17. प्रकल्प्या तस्य तैर्वृत्तिः स्वकुटुम्बाद्यथार्हतः। शक्तिं चावेक्ष्य दाक्ष्यं च भृत्यानां च परिग्रहम् (पुत्रदारादिभर्तव्यपरिमाणम् Kull.) M. 10,124. प्रक्रिया प्रथमः पादः कथावस्तुपरिग्रहः Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 50, *a*, N. 1. — 4) *das Ergreifen, in-die-Hand-Nehmen, Anfassen* P. 1,4,65: वाणानाम् R. 6,69,82. आसनरज्जु° Ragh. 9,46. कृतकुश° Pañkat. 165,15. — 5) *Annahme, das in-Empfang-Nehmen:* अर्घ्यपरिग्रहान्ते Ragh. 13,70. रत्न° MBh. 2,1806. क्रियतामासनपरिग्रहः so v. a. *nimm Platz* Mâlav. 13,11. कृतासनपरिग्रह Kumâras. 6,53. Râģa-Tar. 1,214. Bhâg. P. 1,13, 5. 8,16,3. Mârk. P. 72,29. आज्ञादान, आज्ञापरिग्रह Râģa-Tar. 5,8. तत्संमतानामपरिग्रहेण Bhâg. P. 4,22,23. ohne Ergänzung *Entgegennahme von Gaben* MBh. 14,1029. (द्विजातयः) यज्ञाध्ययननित्याश्च विरताश्च परिग्रहात् R. 1,6,14. अ° (st. dessen यावदर्थपरिग्रह *die Annahme von nur so viel, als man bedarf,* Bhâg. P. 3,28,4) *das Zurückweisen aller Gaben* Âruṇ. Up. in Ind. St. 2,180. Gauḍap. zu Sâñkhjak. 23. Prab. 8, 13. 88,8. Vedântas. (Allah.) No. 128. adj. *keinerlei Gaben annehmend* Ģâb. Up. in Ind. St. 2,76. Bhag. 6,10. राज्ञः परिग्रहो (v. l. für प्रतिग्रहो) ऽयम् *dies ist ein Geschenk des Königs* Çâk. 17,5. — 6) *das Entnehmen, Hinübernehmen:* तथापि स्मृत्यन्तराद्विशेषपरिग्रहः Kull. zu M. 2,59. — 7) *das Erlangen, in-Besitz-Gelangen, sich-Verschaffen; Besitz, Besitzthum;* = आदान AK. 3,4,31,239. = संग्रह H. an. 4,340. = स्वीकार Med. h. 32. सुवर्णान्नप्यतामादिधातूनां च परिग्रहं करोति Mârk. P. 68,10. 13. 17. तस्मात्परिग्रहे भूमेर्यतन्ते कुरुपाण्डवाः MBh. 6,352. बल° R. Gorr. 1,7,7. पशुमारभे कृत्वा द्रव्यपरिग्रहम् 40,23. अर्थ° *Besitz von Geld* 5, 43,6. गृहिणी° Ragh. 19,19. स तया चित्तयन्दीनो देव्या धर्मपरिग्रहम् R. 5,31,22. प्राण° *der Besitz der Lebensgeister, das Leben* Spr. 1229. विक्रायाग्निपरिग्रहम् *den Besitz eines eigenen Feuers aufgebend* Pañkat. 169,5. परिग्रहं परित्यज्य *allem Besitz* (oder *aller Entgegennahme von Gaben*) *entsagend* MBh. 3,13995. 12,197. fg. त्यक्तसर्वपरिग्रह Bhag. 4, 21. त्यक्तभोगपरिग्रहाः R. Gorr. 2,33,18. वनमभ्यागतो घोरमिदं तव परिग्रहम् so v. a. *der dir gehört* MBh. 3,412. वनान्तरम् — अनङ्गपरिग्रहम् Vikr. 112. कस्य गुप्तः परिग्रहः MBh. 1,6451. नैषा (वाराणसी) मनुष्यभोग्येति शूलपाणेः परिग्रहः Mârk. P. 8,4. यास्यन्ति च व्रजाः सर्वे सगोकुलपरिग्रहाः *mit ihren Heerden und ihrer Habe* Hariv. 4390. परिग्रहाश्च विपया दायप्राप्ताः, परिग्रहं शुभं धर्मम् 11893. fg. बहुशस्त्र° (सैन्य) *im Besitz seiend von, versehen mit* MBh. 6,3317. सर्वातोद्य° 13,1174. चिन्तितोपस्थितायेयकृपाणिक° Vid. 78. प्रमदा° Bhâg. P. 4,27,3. शरीरमात्र° 5,5,28. मृगशृङ्गपरिग्रहा (तनु) Ragh. 9,17. वस्तिः सिरास्नायुपरिग्रहः Suçr. 1,264,3. (धनानि) वाञ्छामात्रपरिग्रहाणि *die man nur insofern besitzt* (oder *auf die man nur insofern Ansprüche hat;* vgl. 15), *als man sie sich wünscht,* Bhartṛ. 3,14. — 8) *das Aufnehmen einer Person* (in sein Haus, seine Gesellschaft) Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 59,35. M. 11,196. MBh. 1,1867. 7218. R. Gorr. 1,46,28. 5,90,15. Prab. 108,8. concr. *derjenige, der Jmd aufnimmt:* मार्गमाणा परिग्रहम् R. Gorr. 1,46,26. — 9) *das Heimführen* (*bei-der-Hand-Fassen*) *eines Weibes, Heirath;* concr. *Weib, Gattin* (H. 513. H. an. Med.): कृत्वा दारपरिग्रहम् M. 9,326. Kathâs. 6,71. 35,89. Mârk. P. 75,14. AK. 2,7,55. दुहितुः Ragh. 11,49. सूनवो नवत्रधूपरिग्रहाः 55. तस्मिन्नकृतश्रोपरिग्रहे 12,16. यथा बीजं न वसव्यं पुंसा परपरिग्रहे M. 9,42. 48. 5,162. पत्न्या नारायणपरिग्रहः MBh. 4,186. Hariv. 184. Çâk. 21. 68. 124. 127. Ragh. 11, 33. Bhâg. P. 7,7,8. Kaurap. 39. अ° Kumâras. 1,54. Kathâs. 33,37. स° Ragh. 1,92. सपत्नपरिग्रहान् 9,14. In den folgenden Stellen ist परिग्रह collectivisch gebraucht und steht daher im sg.: सुतनुश्च नराची च शौरेरास्तां परिग्रहः Hariv. 9201. 208. Vgl. weiter unten u. 17. — 10) *das Erwählen, Aussuchen:* विनेतुरद्रव्यपरिग्रहो ऽपि बुद्धिलाघवं प्रकाशयति Mâlav. 14,23. वृक्षमूलेषु कृतवासपरिग्रहाः MBh. 13,718. R. 1,36,8. चक्रुस्तत्रावासपरिग्रहम् R. Gorr. 1,37,9. चक्रुर्वास्तुपरिग्रहम् Hariv. 6503. भैमो मुनेः स्थानपरिग्रहो ऽयम् Ragh. 13,36. — 10) *das Auffassen, Verstehen:* स्त्रीलिङ्गनिर्देश आकारस्य स्त्रीबोधकस्य परिग्रहार्थः *dient dazu, dass man darunter das das weibliche Geschlecht bezeichnende* आ *verstehe,* Schol. zu P. 7,3,46. 1,2,47. — 11) *das Unternehmen, sich-Hingeben, sich-Unterziehen, Treiben:* असत्कार्य° M. 12,32. कर्म° R. 5,81,18. वैर° Hariv. 12304. संन्यासतपस्या° Schol. zu Prab. 8, Çl. 15. पूर्वपूर्वासंभव (loc.) उत्तरोत्तरपरिग्रहो न तु वैकल्पिकः Kull. zu M. 11,132. नहि गणयति क्षुद्रो जन्तुः परिग्रहफल्गुताम् Spr. 728. — 12) *Ehrenbezeigung, Gnadenerweisung, Gunstbezeugung, Gnade, Beistand* MBh. 2,523. 1290. 7,8322. 13,5366. Hariv. 3807. भर्तुश्च वंशस्य परिग्रहार्थम् R. 2,66,52 (70, 20 Gorr.). सुग्रीवम् — भवान्परिग्रहैः प्राप्तैर्यथावदनुपश्यतु 4,16,52. नन्दयन्सुहृदः सर्वान्सामदानपरिग्रहैः 22,6. परचक्राभिघातश्च स्वदण्डस्य परिग्रहः Kâm. Nîtis. 13,36. परिग्रहस्तु मित्राणाममित्राणां च निग्रहः 49. प्रशासति करीन्सर्वानङ्गदे त्वत्परिग्रहात् *durch deine Gnade* R. 4,23,5. न प्राप्तपूर्वं कल्याणं मया पतिपरिग्रहात्। आशंसितं मे सुचिरं त्वत्तो ऽपि प्राप्नुयामिति ॥ so v. a. *durch, vermittelst des Gatten* R. Gorr. 2,18,28. सप्तमे ऽहनि निर्मांसत्वगस्थिभूतः केवलो सोमपरिग्रहादवोच्छ्वसिति Suçr. 2,166,2. त्वत्परिग्रहो ऽपि मे वृद्धिहेतुः Mâlav. 22,12. अतिमात्रभासुरत्वं

पुष्यति भानुः परिग्रहादह्नः *durch den Beistand des Tages* 12. — 13) *Züchtigung, Bestrafung:* परिग्रहानुग्रहणे यथान्याये विचक्षणः R. 2,1, 18. — 14) *Herrschaft:* एतेषां (मनूनां) विस्तरं मन्वन्तरपरिग्रहे। वक्ष्ये Mârk. P. 53,8. तत्परिग्रह *unter dessen* (des Planeten) *Herrschaft stehend* Varâh. Bṛh. S. 16,41. 2 (Schol. = स्वामित्व). स्वयं च वारये त्वाहं भर्तारमपरिग्रहा *von Niemand abhängig* R. Gorr. 1,35,42. — 15) *Ansprüche auf Etwas:* त्रिदिवे मम यः स्यात्परिग्रहः Hariv. 7264. अटवी पर्वताश्चैव नद्यस्तीर्थानि यानि च। सर्वाण्यस्वामिकान्याहुर्नहि तत्र परिग्रहः ॥ MBh. 13,3344. स्वे नास्त्यराजके राष्ट्रे पुंसो न च परिग्रहः R. Gorr. 2,69,11. वराहो मत्परिग्रहः *auf den ich Ansprüche mache* MBh. 3,1569. मम पूर्वपरिग्रहः *ich habe frühere Ansprüche darauf* 11957. 17253. 17259. 17327. fg. — 16) *Beziehung zu:* नहि शूद्रस्य यज्ञेषु कश्चिदस्ति परिग्रहः M. 11,113. धिगस्तु खलु मानुष्यं मानुषेषु परिग्रहम् MBh. 11,198. मनसि तत्त्वविदां तु विवेचके क्व विषयाः क्व सुखं क्व परिग्रहः *Beziehungen zur Aussenwelt, Gebundenheit* Spr. 1105. — 17) *die Angehörigen, Hausgenossen, Familie, Dienerschaft:* insbes. *die Kebsweiber eines Fürsten* (vgl. oben u. 9); = परिजन AK. 3,4,21,239. H. an. Med. = परिवार H. 715. Halâj. 2,151. = पत्नी 5,63. तस्य स्त्रीणां सहस्राणि चत्वार्यासन्परिग्रहः MBh. 3,1032. 16,138. R. 3,42,34. 61,29. 4,19,4. 5. 5,13,65. तानि षोडश देवीनां सहस्राणि — बभूवुर्मानुषे लोके वासुदेवपरिग्रहाः MBh. 1, 7289. R. Gorr. 2,81,6. 7. परदारपरिग्रहः *eines Fremden Kebsweiber* 5, 14,57. त्यागः परिग्रहाणाम् Jâgn. 3,157. आत्मत्राण° *Leibwache* R. 5,47, 27. कुटुम्ब° *Familie* Pańkat. 165,19. मृतदारादि° Kathâs. 28,44. — 42,35. 60. Pańkat. 21,18 (ed. orn. 19,1). 160,26. 162,5. Spr. 64. pl. Prab. 92,11. — 18) *Behausung:* (असुरान्) निनाय निशितैर्बाणैः प्रेताधिपपरिग्रहम् Hariv. 8909. — 19) *Wurzel, Grundlage;* = मूल AK. 3,4,21,239. H. an. (मूल्य). Med. सर्वथा धर्ममूलोऽर्थो धर्मश्चार्थपरिग्रहः MBh. 3,1292. अर्थो द्रव्यपरिग्रहः 1298. — 20) in der Veda-Grammatik *doppelte Aufführung eines Wortes, vor und nach* इति Ṛv. Prât. 3,14. 10,13. 11,16. 19. 22. संहितावत्पूर्ववचनं पदवदुत्तरम् तयोरितिकरणमाद्युदात्तं मध्ये। स परिग्रहः Upalekha 4,12. *die dem* इति *vorangehende Form* ebend. Pertsch S. 38. — 21) *Fluch, Schwur;* = शाप AK. 3,4,21,239. Med. — 22) *Sonnenfinsterniss* (राहुवक्त्रस्थभास्कर) Agaja im ÇKDr. — 23) *der Rückhalt einer Armee,* v. l. für प्रतिग्रह Bhar. zu AK. 2,8,2,47. ÇKDr. — Vgl. दुष्परिग्रह, निष्परिग्रह.

परिग्रहत्व (wie eben) adj. *ergreifend, sich hingebend:* महायान°, सद्धर्म° Vjutp. 146.

परिग्रहण (wie eben) n. *das Anlegen, Umthun:* तदादिश्यतां भरता वर्णिकापरिग्रहणाय Prab. 3,18.

परिग्रहमय (von परिग्रह) adj. *aus der Familie bestehend:* °यैर्गृध्रैर्निभद्यते Prab. 77,8. Schol. 1: परिग्रहाः स्त्रीपुत्रादयः। तन्मयैर्गृध्रैः; Schol. 2: संसारपरिग्रहमयैर्गृध्रैः.

परिग्रहवत् (wie eben) adj. *im Besitze weltlicher Dinge seiend* MBh. 12,196.

परिग्रहिन् (wie eben) adj. *am Besitz weltlicher Dinge hängend* Mârk. P. 47,30. — Vgl. दार°.

परिग्रहीतर् (von ग्रह् mit परि) nom. ag. 1) *der Jmd. in sein Haus aufnimmt, Adoptivvater* Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 59,40. Kull. zu M. 9,168. — 2) *Gatte* Çâk. 97. — Vgl. परिगृहीतर्.

परिग्रामम् (von परि + ग्राम) adv. *um's Dorf herum* P. 4,3,61. — Vgl. पारिग्रामिक.

परिग्राहँ (von ग्रह् mit परि) m. यज्ञे P. 3,3,47. *Einfassung* (der Vedi, पूर्व und उत्तर, durch je drei gezogene Linien oder Furchen): उत्तरं परिग्राहं परिगृह्णाति TS. 2,6,4,3. उत्तरपरिग्राहः स्फ्येन स्वीकरणम् P., Sch.

परिग्राह्य (wie eben) adj. *freundlich zu behandeln, dem man gute Worte geben muss:* यथा विदं न विन्देयुर्नरा नगरवासिनः। तथायं ब्राह्मणो वाच्यः परिग्राह्यश्च यत्नतः ॥ MBh. 1,6269.

परिघँ (von हन् mit परि) m. P. 3,3,84 (करणे). = पलिघ 8,2,22. 1) *ein eiserner Querbalken zum Verschliessen eines Thors;* = अर्गल, अर्गला H. 1004. an. 3,136. Med. gh. 9. Halâj. 2,145. = द्वारकपाटक Hâr. 207. अपलाहि परिघम् Khând. Up. 2,24. 6. Suçr. 1,278,2. 2,92,12. Mit अर्गल verbunden: दत्तो चिह्नषकेणेव सुदीर्घः परिघार्गलः Vid. 218. Mit einem परिघ werden *Arme* und *Lenden* verglichen: °बाहवः MBh. 1, 7072. बाहुभिः — आयतैः परिघैरिव 4,358. N. 5,5. भुजं °संकाशम् R. 2, 61,7. °गुरुभिर्दोर्भिः Mâlav. 77. नगरपरिघप्रांशुबाहुः (diese Stelle allein hat uns bewogen die Beispiele hierher und nicht zu 2 zu stellen) Çâk. 48. ऊरू °संकाशौ Hit. 3,9. Bildlich so v. a. *Hinderniss:* स्वर्गमार्ग° Ragh. 11,88. ज्ञानमार्गे ह्यहंकारः परिघो दुरतिक्रमः Spr. 986. रक्षा° *Sicherheitsriegel* (bildlich) Ragh. 16,84. — 2) *eine eiserne* oder *mit Eisen beschlagene Keule,* = अस्त्र, अस्त्रविशेष, परिघातन AK. 2,8,2,59. 3,4, 2,28. H. 786. H. an. Med. Halâj. 2,320. = मुद्गर und शूल Agaja im ÇKDr. आयसैस्तोमरैः MBh. 1,1174. 1432. 3267. Arg. 6,10. R. Gorr. 1, 41,21. 3,12,15. fgg. 6,27,24. 73,16. Ragh. 12,73. परिघं महत् (n.!) R. Gorr. 3,32,14. — 3) *das in der Querlage zur Geburt sich stellende Kind* Suçr. 1,297,3. — 4) *ein bei Sonnenauf- oder Untergang sich quer vor die Sonne stellender Wolkenstreif* Varâh. Bṛh. S. 21,26. 29,2. 25. 30. परिघ इति मेघरेखा या तिर्यग्भास्करोदये ऽस्ते वा 46,19 (20). कृष्णश्च परिघस्तत्र भानुमावृत्य तिष्ठति MBh. 3,4855. त्रिवर्णाः परिघाः संधौ भानुमन्तमावारयन् 6,55. सकबन्धश्च परिघो भानुमावृत्य तिष्ठति 5206. 7,2708. प्राक्संध्या परिघग्रस्ता Hariv. 4260. स्वर्भानुग्रस्त आदित्यः परिघैः परिवेष्टितः 9297. संध्य इव मेघपरिघः Çâk. 99,16. — 5) du. als Auguralausdruck *zwei zu beiden Seiten eines Reisenden fliegende Vögel:* वामदक्षिणगौ शस्तौ यौ तावग्रपृष्ठगौ। क्रियादीप्तौ विनाशाय यातुः परिघसंज्ञितौ ॥ Varâh. Bṛh. S. 85,52. — 6) *das Thor eines Palastes:* प्रविश्यागम्यपरिघं (प्रविश्यासह्यपरिघं R. Schl. 1,70,1) रम्यं राजनिवेशनम् R. Gorr. 2,72,1. = गोपुर *Stadtthor* und सद्मन् *Haus* Çabdar. im ÇKDr. — 7) in der Astr. N. *des 19ten Joga* Trik. 3,3,72. H. an. Med. ÇKDr. — 8) nom. act. = घात, परिघाति *Schlag, Tödtung, Beschädigung* AK. 3,4,4,28. H. an. Med. — 9) *Topf, Krug* (कलश); *ein gläserner Krug* (काचघट) Çabdar. im ÇKDr. — 10) N. pr. eines *Wesens im Gefolge des* Skanda MBh. 9,2586. N. pr. eines Kaṇḍâla 12,5028. eines frommen Mannes Verz. d. B. H. 193,17 v. u. — Vgl. पलिघ.

परिघट्टन (von घट्ट् mit परि) n. *das Umrühren:* दर्वी° MBh. 3,17403.

परिघर्म्य (von परि + घर्म) m. *ein Geräthe, das zur Bereitung des heissen Opfertranks dient,* Kâtj. Çr. 26,2,6. 14. 18. 7,2. Lâtj. 1,6,36.

परिघात (von हन् mit परि) m. 1) nom. act. = परिघ AK. 3, 4, 4, 28. H. an. 3, 136. = घातन 4, 119. *das aus-dem-Wege-Räumen* Varâh. Brh. S. 99, 7. — 2) *Keule*, = अस्त्र H. an. 4, 119. fg. Duar. im ÇKDr.

परिघातन (vom caus. von हन् mit परि) m. = परिघ *Keule* AK. 2, 8, 2, 59. H. 786. Halâj. 2, 320.

परिघातिन् (von हन् mit परि) adj. *zu Nichte machend:* नृपाज्ञा° *des Fürsten Befehle übertretend* R. 5, 62, 6.

परिघृष्टिक (von परिघृष्ट und dieses von घर्ष् mit परि) adj. viell. *der nur Zerriebenes geniesst* MBh. 14, 2852.

परिघोष (von घुष् mit परि) m. 1) *Laut, Geräusch; Donner.* — 2) *eine unpassende Rede* H. an. 3, 819. Med. sh. 53.

परिचक्र (परि + चक्र) 1) m. Titel eines Abschnitts im Dvâviñçatjavadânaka. — 2) f. आ N. pr. einer Stadt Ind. St. 1, 192. परिवक्रा v. l.

परिचर्त्ता (von चत् mit परि) f. *Verwerfung, Missbilligung* Çat. Br. 1, 3, 5, 14. 2, 3, 1, 36. 4, 2, 9. 3, 7, 2, 4. 12, 4, 2, 10.

परिचतुस् (wie eben) Uǵǵval. zu Uṇâdis. 2, 122.

परिचर्त्य (wie eben) adj. *was zu verschmähen, nicht zu billigen ist* Nir. 5, 8. मा वो वचांसि परिचर्त्याणि वोचम् RV. 6, 52, 14. किमित्ते विष्णो परिचर्त्यं भूत्प्र यद्ववक्षे शिपिविष्टो अस्मि 7, 100, 6.

परिचतुर्दश und °र्दशन् (परि + च°), *volle vierzehn:* °र्दश nom. acc. MBh. 3, 11. Hariv. 1838. °र्दशे: MBh. 2, 95. 3, 8485. — Vgl. परिषोडश, परिविंशत्.

परिचपल (परि + च°) adj. *überaus beweglich:* खग MBh. 1, 1389.

1. परिचय (von 1. चि mit परि) m. *Anhäufung:* गोमय° Kauç. 15. 19. 22.

2. परिचय (von 2. चि mit परि) m. *das Kennenlernen, das Bekanntwerden mit, Bekanntschaft, vertrauter Umgang* AK. 3, 3, 23. H. 1513. Halâj. 4, 88. चक्षुः परिचयम् Hariv. 8612. तस्मात्परिचयः कार्यः शस्त्राणामादितः सदा Suçr. 1, 28, 17. कुर्यात्परिचयं योगे MBh. 12, 8792. 11525. Bhâg. P. 5, 1, 26. Râǵa-Tar. 3, 525. (मृगया) परिचयं चललक्ष्यनिपातने (करोति) Ragh. 9, 49. अभूच्चक्राण्डिउत्यमुनिना (so ist zu lesen) समं परिचयो वने Kathâs. 9, 9. देशान्तरागतैः कैः कैर्नातः परिचयो न मे 25, 31. यथा यथा च दम्पत्योः प्रौढि परिचयो ययौ 14, 63. Megh. 9. in comp. mit dem obj.: अर्जुन° MBh. 4, 4 in der Unterschr. des Adhj. पुरुष° Mṛkkh. 24, 9. कान्त्रा° Vâmana bei Aufr. im Ind. zu Halâj. Mâlav. 33. प्रोद्यत्प्रतापप्रश्रम° Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 9, Çl. 32. प्रक्रमो ग्रन्थपरिचयार्थः क्रमपाठः Kâç. zu P. 8, 4, 28. — Kathâs. 26, 27. Çântiç. 2, 6. Sâh. D. 78, 6. Çiç. 7, 61. Spr. 494. धृतिपरिचयाद्वशा 56. *das Kennenlernen einer Sache so v. a. häufige Wiederholung:* रति° Çiç. 11, 5.

परिचयवत् (von 2. परिचय) adj. *genau bekannt* (pass.) Mâlav. 55.

परिचर (von चर् mit परि) 1) adj. a) *umherstreifend* VS. 16, 20. — b) *beweglich, rinnend:* यस्यामापः परिचराः समानीरहोरात्रे अप्रमादं क्षरन्ति, AV. 12, 1, 9. *beweglich* heissen Verse, welche in den Litaneien, nach einem Schema, bald am Anfang, bald in der Mitte oder am Ende stehen, Pańkav. Br. 3, 1, 3. Lâṭj. 4, 4, 1. 6, 5, 3. — 2) m. a) *eine herumgehende Wache, Patrouille* AK. 2, 8, 2, 30. H. 765. — b) *Gefährte, Gehülfe, Diener, Wärter* Çat. Br. 4, 3, 5, 9. Suçr. 1, 124, 5. — c) *Bedienung, Huldigung* Hariv. 11968. — Vgl. परिचार.

परिचरण (wie eben) 1) m. *Gehülfe, Diener:* तत्परिचरणावितरौ वेदौ (तत् = ऋग्वेद) Kaush. (Çâńkh.) Br. 6, 11 bei Müller, SL. 487. — 2) n. proparox. a) *das Umhergehen* Çat. Br. 4, 6, 8, 17. — b) *das Bedienen, Behandeln, Pflegen* Pâr. Grhj. 1, 9. अग्नम् — परिचरणलमम् Çańk. zu Brh. Âr. Up. S. 144. zu Khând. Up. 7, 8, 1. द्विजाति° Kull. zu M. 9, 335. अग्नि° Pâr. Grhj. 2, 4. MBh. 12, 6991. des आज्य Kauç. 53. 67. 94. 135. — Vgl. परिचारण.

परिचरणीय (von चर् mit परि und von परिचरण) adj. 1) *zu bedienen, zu pflegen:* पतिरेव मया परिचरणीयः Kull. zu M. 3, 262. — 2) *zur Behandlung u. s. w. gehörig* Gobh. 1, 1, 24.

परिचरितर् (von चर् mit परि) nom. ag. *Bediener, Pfleger* Khând. Up. 7, 8, 1.

परिचरितव्य (wie eben) adj. *zu bedienen, zu pflegen, zu ehren* Bhartr. Suppl. 22.

परिचर्तन (von चर्त् mit परि) n. *diejenigen Theile des Pferdegeschirrs, welche vom Leibgurt zur Brust und zum Schwanz laufen,* TS. 1, 6, 4, 3

परिचर्मण्य (von परि + चर्मन्) n. *Riemen* Çâńkh. Br. 6, 12. Âraṇj. 2, 1.

परिचर्य (von चर् mit परि) 1) adj. *zu bedienen, zu pflegen, zu ehren:* आत्मा Khând. Up. 8, 8, 4. पञ्चाग्नयो मनुष्येण परिचर्याः प्रयत्नतः। पिता माताग्निरात्मा च गुरुश्च MBh. 5, 1044. 13, 2736. 3036. Hariv. 11920. — 2) f. आ P. 3, 3, 101, Vârtt. 1. *Bedienung, Aufwartung, Pflege, Huldigung* Nir. 11, 23. AK. 2, 7, 34. H. 496. Halâj. 1, 129. P. 3, 1, 19, Vârtt. 2. N. 25, 3. Bhag. 18, 44. MBh. 1, 8010. 3, 10604. 13373. 15907. 17056. 5, 834. Hariv. 6336. 11836. R. 1, 46, 9 (47, 9 Gorr.). 2, 52, 48 (51, 18. 15 Gorr.). Kâm. Nîtis. 12, 35. Ragh. 1, 91. Tattvas. 42. Kathâs. 12, 83. 16, 37. 22, 25. 43, 60. Pańkat. 34, 12 (30, 16 ed. orn.). रोगि° Jâǵń. 1, 209. कुमारभृत्या गर्भिण्याः परिचर्याभिधीयते Hâr. 31. भगवत्° Bhâg. P. 3, 15, 32. Spr. 726. अग्नेः Lâṭj. 10, 18, 13. तत्काल° Pańkat. 236, 20. pl. Vâju-P. bei Muir, Sanskrit Texts I, 31, N. 66, Z. 9.

परिचर्यावत् (von परिचर्या) adj. *dem man aufwartet, seine Huldigung bezeigt* MBh. 12, 2711.

परिचाय्य (von 1. चि mit परि) m. (sc. अग्नि) *ein im Kreise aufgeschichtetes Opferfeuer* P. 3, 1, 131. Vop. 26, 11. AK. 2, 7, 20. परिचाय्यं चिन्वीत ग्रामकामः Çat. Br. 5, 4, 11, 3. Kâtj. 21, 4. TS. 5, 4, 11, 3.

परिचार (von चर् mit परि) m. 1) *Bedienung, Dienst, Huldigung* MBh. 3, 8583. 17046. 17059. 4, 374. 14, 433. pl. 3, 15709. — 2) *Spazierplatz* MBh. 4, 392. — 4) *Gehülfe, Diener* MBh. 7, 1261. — Vgl. परिचर.

परिचारक (wie eben) m. *Gehilfe, Handlanger, Diener, Wärter* AK. 2, 10, 17. H. 359. पुरुषाः परिचारकाः (adj.) R. Gorr. 2, 84, 9. औषधादिचर्यायां बभूव परिचारकः Kathâs. 40, 57. — M. 7, 217. MBh. 1, 4631. 3. 828. 3059. 13357. 4, 289. 14, 219. R. 2, 76, 14. R. Gorr. 2, 32, 20. 6, 96, 7. Suçr. 1, 123, 7. 2, 165, 8. 534, 5. Çańk. zu Brh. Âr. Up. S. 240. Pańkat. 214, 14. Sâh. D. 59, 12. In comp. mit einem vorangehenden, im gen. gedachten Worte, mit dem Tone auf der letzten Silbe, gaṇa याजकादि zu P. 2, 2, 9. 6, 2, 151. तद्दारा° Hariv. 15678. प्रतिमा° Kull. zu M. 3, 152. अ° adj. comp. R. Gorr. 2, 66, 2. परिचारिका f. *Dienerin, Wärterin* N. 8, 4. MBh. 1, 1083. 3353. 3, 1129. 4, 58. 78. R. 1, 45, 34 (46, 24 Gorr.). R. Gorr. 2, 6, 1. Kâm. Nîtis. 7, 28. Mâlav. 26, 1. 50, 6. Prab. 100, 5. गान्धारी° MBh. 14, 1506.

परिचारणा (wie eben) n. *das Bedienen, Pflegen:* शूद्रधर्मः समाख्यातस्त्रिवर्गपरिचारणाम् MBH. 13, 6464. भवतोः परिचारणात् (am Ende des Çloka) DAÇ. 2, 47. Eine durch das Metrum bedingte Nebenform von परिचरणा.

परिचारिक 1) = परिचारकः राजपौरुषिके विप्रे घाण्टिके परिचारिके MBH. 13, 6028. — 2) °काः pl. = लाजाः *geröstetes Korn* H. ç. 97. — Vielleicht fehlerhaft. — Das f. °चारिका s. u. परिचारक.

परिचारिन् (von चर् mit परि) adj. 1) *hierhin und dorthin gehend, beweglich:* आप इव मनुष्येषु द्रव्यत्वयः परिचारिणीः MBH. 12, 8170. — 2) *bedienend, pflegend, huldigend:* वत्स्यते चरन्ती परिचारिणी KHÂND. UP. 4, 4, 2. शूद्र MBH. 12, 2308. त्रिवर्ण° (शूद्र) HARIV. 403. शूद्रधनाहिताग्नि° KULL. zu M. 11, 43. अनुद्दपरिचारिता (nom. abstr.) KÂM. NÎTIS. 4, 7. subst. *Diener, Wärter* PAÑKAV. BR. 13, 4, 17. MBH. 1, 6296.

परिचित् (von 1. चि mit परि) adj. *rings aufschichtend* VS. 12, 46. 53.

परिचिति (von 2. चि mit परि) f. *Bekanntschaft, vertrauter Umgang:* मनो ऽस्माकं दीर्घामभिलपति युष्मत्परिचितिम् Spr. 698. Vgl. परिणति am Ende.

परिचित्तक (von चित् mit परि) nom. ag. *der über Etwas (gen.) nachsinnt, nachgedacht hat:* परस्य BHÂG. P. 3, 32, 8. भूतानाम् MBH. 11, 160. धर्मार्थ° 12, 3476.

परिचुम्बन (von चुम्ब् mit परि) n. *das Abküssen* KAUÇ. 47.

परिच्छद् (छद् mit परि) = परिच्छद 2. in der Stelle: सेनापरिच्छदस्तस्य (Schol. in der ed. Calc.: सैन्येन हस्त्यश्वादिना भूषितस्य) RAGH. 1, 19.

परिच्छद (von 1. छद् mit परि) m. am Ende eines adj. comp. f. आ. 1) *Decke, Ueberwurf:* वैयाघ्र° *mit einem Tigerfell bedeckt* ÇÂÑKH. ÇR. 14, 33, 26. व्याघ्रचर्म° HARIV. 12973. MBH. 12, 11275. वर्चस्विनां ब्राह्मणानां स्नातकानां परिच्छदम् । ग्राच्छाद्य 2, 789. पालिते ऽपि ह्रि द्वैतेयैः सांग्रामिकपरिच्छदैः । हरि HARIV. 14208. — 2) *Alles was man um sich herum hat: Hausgeräthe, Geräthe, utensilia, Reisebedarf, Reisezeug; Gefolge, Dienerschaft;* = उपकरण, तन्त्र, मात्रा, परिवर्ह, परीवाप, परिवार AK. 3, 4, 19, 132. 25, 171. 179. 187. 21, 241. H. 716. HALÂJ. 2, 151. 5, 10. 84. गृहं वा सपरिच्छदम् M. 11, 76. सुविभक्त° (आगार) SUÇR. 1, 368, 4. परिमृष्टपरिच्छदा BHÂG. P. 7, 11, 26. अनर्घ्यपरिच्छदेषु (गृहेषु) 9, 6, 45. कुशसमित्पुष्पाणि ist der परिच्छद des Einsiedlers Spr. 408. कलत्रपुत्रमित्राप्तान्गृहान्पशुपरिच्छदान् BHÂG. P. 7, 7, 5. अग्निहोत्रं समादाय गृह्यं चाग्निपरिच्छदम् M. 6, 4. क्रीडा° *Spielzeug* BHÂG. P. 7, 5, 56. उच्छिष्टमन्नं दातव्यं जीर्णानि वसनानि च । पुलाकाश्चैव धान्यानां जीर्णाश्चैव परिच्छदाः ॥ M. 10, 125. संत्यज्य ग्राम्यमाहारं सर्वं चैव परिच्छदम् (गवाश्वशय्यासनादिपरिच्छदम् KULL.) 6, 3. बहवो ऽविनयाद्रष्टा राजानः सपरिच्छदाः 7, 40. सा परित्यज्याविभूषणपरिच्छदा 9, 78. विवास्यो वा भवेद्राष्ट्रात्सद्रव्यः सपरिच्छदः 241. 274. दृष्ट्वा सो ऽश्वपतिः कन्यां यथार्हं च परिच्छदम् SÂV. 3, 16. MBH. 1, 4379. 5, 1439. तं यानं शीघ्रमारोप्य सभार्यं सपरिच्छदम् R. 2, 36, 24. 37, 25. 46, 28. ऋद्धि° 5, 47, 27. पित्रा कृतपरिच्छदः । द्वीपान्तरं गतो ऽभूवम् KATHÂS. 22, 61. 31, 38. अपरिच्छद *ohne Reisezeug, ohne Gepäck* (= दरिद्र KULL.) M. 8, 405. असमग्र° *ohne Pomp, ohne Gefolge* RAGH. 9, 70. कृतपुत्रपरिच्छदा MBH. 14, 2010. HARIV. 8378. R. GORR. 2, 100, 16. मन्त्री दानमानाभ्यां वशीकृतपरिच्छदः RÂGA-TAR. 3, 499. परं पारं ययौ मितपरिच्छदः 4, 554. KATHÂS. 10, 193. 28, 14. 34, 188. 246. 36, 64. 103. वेशच्छन्नं समादाय राजपुत्रपरिच्छदम् 38, 74. 39, 184. 43, 58. VID. 144. Am Ende eines adj. comp. so v. a. *mit dem und dem versehen:* प्रास्थापयद्राजमाता श्रीमतीं नरवाहिना । यानेन भरतश्रेष्ठ स्वन्नपानपरिच्छदाम् ॥ N. 17, 29. (प्रासादैः) महासनपरिच्छदैः MBH. 1, 6964. 2, 1281. बहुशस्त्र° (सैन्य) 7, 4443. शरैस्तीक्ष्णैः कङ्कपत्रपरिच्छदैः 3898. भूमिं सर्वरत्नपरिच्छदाम् 13, 3484. राजतान्तपरिच्छदा (पात्री) *mit einem silbernen Rande versehen* R. 1, 15, 8. कुष्ठपुंनागवकुलभूर्जपत्रपरिच्छदान् । कामिनां संस्तरान् R. GORR. 2, 103, 24. (रथ) कार्तस्वर° *mit Gold verziert* BHÂG. P. 4, 17, 4. 4, 9, 56. पयःफेननिभाः शय्या दान्ता रुक्मपरिच्छदाः (nach ÇKDR. ist hier परिच्छद = आच्छादन und BURNOUF übersetzt: *draps d'or*) 61. शय्यां मुक्तादामपरिच्छदाः (BURN. *couverts d'étoffes, d'où pendent des guirlandes de perles*) 7, 4, 10. — Vgl. निष्परिच्छद.

परिच्छन्द m. = परिच्छद *Gefolge* H. in Verz. d. Oxf. H. 186, *b*, Çl. 33. Die Form wird durch das Versmaass gestützt. HALÂJ. 2, 151 hat die v. l. gleichfalls परिच्छन्द für परिच्छद.

परिच्छित्ति (von 1. छिद् mit परि) f. 1) *genaue Bestimmung* KAP. 1, 88. — 2) *Maassbestimmung, Maass* P. 3, 3, 20, Sch.

परिच्छेद (wie eben) m. 1) *Trennung, Scheidung;* Gegens. संक्षेप SUÇR. 1, 91, 8. ÇAÑK. zu BṚH. ÂR. UP. S. 97. als Erkl. von अवधि AK. 3, 4, 16, 102. — 2) *genaue Unterscheidung, — Bestimmung, das auf's-Reine-Kommen mit Etwas* ÇAÑK. zu BṚH. ÂR. UP. S. 306. SÂH. D. 43. उन्मादज्ञापरिच्छेदश्चेतनाचेतनेष्वपि 78, 1. परिच्छेदव्यक्तिर्भवति न पुरःस्थे ऽपि विषये MÂLAV. 17, 7. परिच्छेदातीत 2. MÂLAV. 23, 14. शक्याशक्यपरिच्छेदं कुर्याद्बुद्ध्या प्रसन्नया KÂM. NÎTIS. 11, 33. 12, 22. मूलकादि° SÛRJAS. 14, 19. सुवर्णादीनाम् KULL. zu M. 8, 403. संख्या° P. 5, 2, 41, Sch. प्रमाणमियत्तापरिच्छेदः Sch. zu P. 6, 2, 4. 2, 1, 8. किं पाण्डित्यं परिच्छेदः Spr. 747. 1716. इत्याद्युत्प्रेक्षकृतकर्मपरिच्छेदाकुलं मे मनः ÇÂK. 106. — 3) *Abschnitt, Kapitel eines Buchs* TRIK. 3, 2, 24. VJUTP. 44. SÂH. D. Verz. d. Oxf. H. No. 149. KSHITÎÇAV. — Vgl. भाषा°.

परिच्छेदक (wie eben) n. *Maassbestimmung, Maass* P. 2, 3, 46, Sch.

परिच्छेदकर (प° + 1. कर) m. Bez. eines Samâdhi VJUTP. 19.

परिच्छेद्य (von छिद् mit परि) adj. *genau zu bestimmen, zu messen* P. 2, 2, 5, Sch. तुलापरिच्छेद्यानां सुवर्णरजतादीनाम् KULL. zu M. 8, 321. अ° = अमित ders. zu 1, 4. प्रत्यक्षे ऽप्यपरिच्छेद्या मह्यादिर्महिमा तव RAGH. 10, 29.

परिच्युति (von च्यु mit परि) f. *das Herabfallen:* तैललेश° KATHÂS. 27, 50.

परिजग्ध (von जक्ष् mit परि) m. N. pr. P. 6, 2, 146, Sch.

परिजन (परि + जन) m. *Umgebung, Gefolge, Dienerschaft* (insbes. die weibliche) AK. 3, 4, 21, 239. H. 716, Sch. SUND. 1, 14. Spr. 87. MBH. 3, 13094. 5, 3680. 13, 6431. HARIV. 8316 (von den *Kebsweibern* des Kṛshṇa). R. GORR. 2, 77, 14. 84, 17. BHAR. beim Schol. zu ÇÂK. 22, 28. BHARTṚ. 3, 10. Spr. 1125. ÇÂK. 24, 15. 17. 93. MÂLAV. 49, 12. 75. ad MEGH. 86. VARÂH. BṚH. S. 45, 12. 104, 27. KATHÂS. 4, 110. 26, 45. 32, 149. 33, 28. 91. 94. 39, 168. एता न दयिताः पत्युर्नैतासां दयितः पतिः । विनोदमात्रमेवैता यथा परिजनो ऽपरः ॥ MÂRK. P. 65, 15. PAÑKAT. 78, 14. 256, 18. 15. 257, 2. 4. Spr. 524. 630. DAÇAK. in BENF. Chr. 197, 19. परिजनाङ्गनाग्त RAGH. 19, 23. *ein einzelner Diener (Dienerin)* ist gemeint Spr. 731. ÇÂK. 62, 15. MÂLAV. 3. pl. KATHÂS. 32, 80. PAÑKAT. 172, 15. Am Ende eines adj. comp. f. आ VIKR. 33, 13. 43, 9 (an beiden Stellen ist gleichfalls nur eine einzelne Dienerin gemeint).

परिज्ञन्मन् m. *der Mond; Feuer* ÇKDr. angeblich nach Uṇâdiv. in der Siddh. K.; vgl. परिज्मन्.

परिजय्य (von जि mit परि) adj. *zu besiegen, dessen man Herr werden kann* P. 5,1,93.

परिजल्पित (von जल्प् mit परि) n. *the covert reproaches of a mistress neglected or ill used by her lover* Wils. प्रभोर्निर्दयताशाठ्यचापल्याद्युपपादनात्। स्वविचक्षणताव्यक्तिर्भङ्ग्या स्यात्परिजल्पितम्॥ Uǵǵvalanila-mani im ÇKDr.

परिज्ञा (von जन् mit परि) f. *Ort der Entstehung* (?): विद्मा ते सर्वाः परिज्ञाः पुरस्तात् AV. 19,56,6.

परिजाड्य in der Stelle: सलिलज्ञाविताजीव परिजाड्यानि मानवः (पश्येत्) Suçr. 2,317,4 wohl *vollkommen starr, — bewegungslos*.

परिज्ञातक (प° + ज्ञा°) n. Titel eines Werkes über häusliche Ceremonien Z. d. d. m. G. 2,340 (174. 175).

परिज्ञप्ति (vom caus. von ज्ञा mit परि) f. *Unterhaltung, Gespräch:* ज्ञातायां च परिज्ञप्तौ ज्ञातबन्धुतयो ऽथ सः Kathâs. 21,128. *nachdem sich beide als Verwandte anerkannt* Brockhaus.

परिज्ञा (ज्ञा mit परि) f. *Kenntniss* Vjutp. 160.

परिज्ञातर् (von ज्ञा mit परि) nom. ag. *Erkenner* Bhag. 18,18.

परिज्ञान (wie eben) n. *das Erkennen, Kennenlernen, Erfahren, Kenntniss:* आगामिभद्रनृपतिपरिज्ञानाय *damit es künftige gute Fürsten erfahren* Ǵâǵ. 1,317. MBh. 2,1291. 3,11192. 11262. 8,1380. Hariv. 4385. नैवंविधपरिज्ञानो दृष्टपूर्वो मया द्विजः 14217. R. 4,13,14. 5,2,42. 87,18. Sûrjas. 9,1. Vid. 147. Bhâg. P. 6,18,20. Verz. d. Oxf. H. 86, *b*, 31. Mallin. zu Ragh. 5,64. Kull. zu M. 1,64. 9,19. अ° *Unkenntniss* MBh. 12, 609.14,2822. Mallin. zu Kumâras. 5,75. Schol. bei Wilson, Sâṁkhjak. S. 9.

परिज्ञेय (wie eben) adj. *zu erkennen, kennen zu lernen* MBh. 1,353. 13,5103. Varâh. Bṛh. S. 67,55. 86,107. Spr. 373. अ° *unbegreiflich:* °वीर्य Bhâg. P. 8,12,36.

परिज्मन् (viell. von गम् mit परि) 1) adj. *herumlaufend, herumfahrend;* vom Wagen der Açvin und von diesen selbst; युज्यते रथः परिज्मा दिवो अस्य सानवि ṚV. 4,45,1. 1,20,3. 46,14. 10,39,1. 41,1. vom Wind und Sturm (Vâta, Rudra): वृष्टिं परिज्मा वातो ददातु 7,40,6. 1,6,9. 122,3. 5,41, 12. 10,92,5. 93,7. परिज्मा चित्क्रमते अस्य धर्मणि AV. 7,14,4. विद्युतः ṚV. 5,10,5. von einer Wolke 8,61,10. परिज्मानमिव द्याम् 1,127,2. von Varuṇa und den Göttern überh. 79,3. 3,2,9. 10,93,4. ज्ञातो यद्गर्भे भुवना व्यख्यः पशून्न गोपा इर्यः परिज्मा *herumwandelnd* 7,13,3. — 2) subst. Davon loc. परिज्मन् adv. *rings umher, allenthalben:* इयमायो न परिप्रयः परिज्मन् ṚV. 1,63,8. तद्वां शंस्यं कृतीवता परिज्मन् 117,6. वयो न पप्तू रघुया परिज्मन् 2,28,4. अयं चिद्धातो रमते परिज्मन् (°ज्मा?) 38,2. नूवत्परिज्मनेव वाताः 4,22,4. — परिज्मन् Uṇ. 4,153. m. *der Mond; Feuer* Schol. परिज्मा (nom. sic.!) Trik. 1,1,85; vgl. परिज्ञन्मन्, परिज्वन्.

परिज्यानि f. nom. act. von 1. ज्या mit परि; s. अ°.

परिज्रि adj. *herumlaufend* oder *sich rings ausbreitend:* (मरुतः) भूमिं पिन्वन्ति पयसा परिज्रयः ṚV. 1,64,5. 5,54,2.

परिज्वन् Uṇâdis. 1,158. m. *der Mond* Uǵǵval. H. ç. 12. Med. n. 194. *Opferer* (याज्ञिक); *Diener* (परिचारक) Med. याज्ञिके परिचारके könnte auch nur eine Bedeutung (*ein beim Opfer betheiligter Diener*) darstellen. Vgl. परिज्मन्, परिज्ञन्मन्.

परिडीनक s. u. डी mit परि.

परिणति (von नम् mit परि) f. 1) *Veränderung, Umwandlung, Wechsel der Form* Sâh. D. 31,8. तस्य च परिणतिस्त्वदायत्ता *was daraus wird, hängt von dir ab,* Pańkat. 134,10. स (अर्थः *Geld*) च तव वचनेन न (dieses ist hinzuzufügen) परिणतिं गच्छति so v. a. *bleibt, was es ist,* 97,13. Spr. 98. — 2) *das Reifwerden, Reife:* फल° Megh. 24. — 3) *die Folgen, der Ausgang einer Sache; Ende, Schluss:* पूर्वपुण्यानाम् Kathâs. 22, 82. Spr. 843. Vikr. 42. संसारे ऽस्मिन्नसारे परिणतितरले Bhartṛ. 1,19 (vgl. असारे संसारे विरसपरिणामे Prab. 93,11). अह्नः° Spr. 343. Çiç. 9, 3. Prab. 72,15. अङ्गीकरण° *die Erfüllung eines Versprechens* Çântiç. 4, 7 (die richtige Lesart für परिचिति). — Vgl. परिणाम.

परिणमन (wie eben) n. *das Sichverändern, Sichumwandeln in* (instr.): प्रकृतेर्महदाद्यरूपेण परिणमनम् Schol. zu Kap. 1,37.

परिणमयितर् (vom caus. von नम् mit परि) nom. ag. entweder *neigend* oder *zur Reife bringend:* शीतो वायुः परिणमयिता काननोदुम्बराणाम् Megh. 43.

परिणय (von 1. नी mit परि) m. *das Herumführen der Braut um's Feuer, Hochzeit, Heirath* AK. 2,7,56. H. 518. P. 3,3,37, Sch. Gṛhjasaṁgr. 2, 48. 49. कलिङ्गसेनायाः को ऽर्थः परिणयेन मे Kathâs. 33,82. सुतापरिणयोत्सवः 30,96. 39,128. Dhûrtas. 66,4. नवपरिणया *neuvermählt* Kâtjapr. 154,11.

परिणयन (wie eben) n. *das Herumführen um's Feuer:* eines Rosses Kâtj. Çr. 17,7,5. der Braut, *Heirath* Halâj. 2,340. Kumârila bei Müller, SL. 49. दुहितरश्च परिणयनं यावद्भर्तव्याः Dâjabh. 166,7 v. u.

परिणाह्य s. u. परीणाह्.

परिणाहन (von 1. नह् mit परि) n. *das Umgürten* (mit dem Gewande) Gobh. 3,2,24.

परिणादक nom. ag. von नद् mit परि P. 8,4,14, Sch.

परिणाम (von नम् mit परि) m. 1) *Veränderung, Umwandlung, Wechsel der Form* AK. 3,3,15. H. 1518. Suçr. 1,311, 21. गुण° Kap. 2,27. Sâṁkhjak. 27. 16. परिणामतापसंस्कारदुःखैः Jogas. 2,15. त्रिविधो परिणामो ऽयं यदेतदखिलं जगत् VP. bei Muir, Sanskrit Texts I, 62, Z. 8 v. u. Bhâg. P. 2,5,22. 8,14. 9,18,2. Madhus. in Ind. St. 1,23,13. तस्य परिणामस्त्वदायत्तः *was daraus wird, hängt von dir ab,* Pańkat. 134, 24. Prab. 27,12. Schol. zu Kap. 1,53. 122. 103. कालस्य oder काल° *der Verlauf der Zeit* Ačó. 9,38. Suçr. 1,20,10. 278,15. तत्कालपरिणामश्च सत्याश्रयानवस्थितः *die Zeit ist abgelaufen* R. 4,30,14. 24,8 (कालपरीणामे). वयसः oder वयः° *Zunahme des Alters* MBh. 11,20. Suçr. 1,44, 17. (मल्लिका) परिणामस्य अगमत् गोचरम् so v. a. *ist verwelkt* Spr. 1370. — 2) *Umwandlung der Speise, Verdauung:* अन्नं न सम्यक्परिणाममेति Suçr. 1,245,10. भुक्तस्य परिणामहेतुरौदर्यम् Tarkas. 8. — 3) *die Folgen, der Ausgang einer Sache; Ende, Schluss:* क्रौर्यमपि मे त्वयि प्रयुक्तमनुकूलपरिणामं संवृत्तम् Çâk. 107,1. कथं मदीयैर्दुरितपरिणामैर्मेघादयो ऽपि शतक्रतोरप्यपूज्यः संवृत्तः Vikr. 65,20. तज्जन्मान्तरसंबन्धः कीदृशः स्यात्त्वया मम। यस्यायं परिणामो ऽद्य त्वं देवि वेत्सि चेद्वद॥ Kathâs. 29,5. आपातरमणीयानां संयोगानां प्रियैः सह। अपथ्यानामिवान्नानां परिणामो ऽतिदारुणः॥ zugleich *Verdauung* Spr. 361. सुखस्य Pańkat. 234. 13. अ-

सारे संसारे विरसपरिणामे Prab. 95,11. Bhartr. 3,86. °दर्शिन् *der die Folgen, den Ausgang einer Sache in Betracht zieht* MBh. im ÇKDr. प-रिणाममुखमिदमृतोः — यौवनम् Mâlav. 79. दिवसाः °रमणीयाः Çâk. 3. परिणाममकर्गतम् Brahma-P. in LA. 57, 6. परिणामे *hinterher, schliesslich, zuletzt:* यत्तदग्रे विषमिव परिणामे ऽमृतोपमम् Bhag. 18, 37. 38. Pańkat. III, 5. Spr. 66. परिणामसुखे गरीयसि व्यथके ऽस्मिन्वचसि Kir. 2,4. परिणामे *am Ende des Lebens* Ragh. 8, 11. दुष्परिणाम *schwer zu Ende zu bringen:* पादः Kauç. 139. — 4) *eine best. Redefigur, dichterische Uebertragung der Eigenschaften und Thätigkeiten eines Gegenstandes auf sein Bild;* z. B. प्रसन्नेन दृगब्जेन वीक्षते Kuvalaj. 19,*b* (26, *a*). — Vgl. परिणति.

परिणामक (vom caus. von नम् mit परि) adj. *die Veränderungen zu Wege bringend:* काल इव नृणां शत्रुः कालश्च परिणामकः । कालो नयति सर्वं वै हेतुभूतास्तु मद्विधाः ॥ Hariv. 3337.

परिणामशूल (प° + शूल) *heftige Verdauungsbeschwerden* Wise 345. Verz. d. B. H. No. 975.

परिणामिक (von परिणाम) adj. *durch eine Veränderung entstanden* Vjutp. 176.

परिणामिन् (von नम् mit परि) adj. *sich verändernd, sich umwandelnd, einem Wechsel der Form unterworfen* VP. 13, N. 19. Gauḍap. zu Sâñkhjak. 15. Schol. bei Wilson, Sâñkhjak. S. 42. अ° ebend. 176. VP. 13, N. 19. परिणामित्व n. nom. abstr. Schol. zu Kap. 1,147. Schol. bei Wilson, Sâñkhjak. S. 174. अ° Schol. zu Kap. 1,75.

परिणाय (von 1. नी mit परि) m. *Zug im Schachspiel u. s. w.* P. 3,3, 37. AK. 2,10,46. H. 487. परीणाय Bhar. zu AK. ÇKDr.

परिणायक (wie eben) P. 8,4,14, Sch. m. 1) *Führer:* मार्ग° Vjutp. 13. अ° *keinen Führer habend* Daç. 2,4. — 2) *Gatte* (vgl. परिणेतर्) Çiç. 9,73.

परिणाह (von 1. नह् mit परि) m. 1) *Umfang, Weite, Peripherie* AK. 2,6,2,16. H. 1431. Halâj. 4, 101. MBh. 6, 270. 7, 2338. Suçr. 1, 24, 17. 125,16. 126, 1. fgg. Mârk. 46,11. Çâk. 18. Schol. zu P. 3,3,87. Varâh. Bṛh. S. 58,14. fgg. 66,4. Bhâg. P. 5, 16, 13. Colebr. Alg. 87. Sûrjas. 1, 26. असितपवनमनुपमपरिणाहम् Gît. 4, 13. परीणाह MBh. 7, 7908. R. 3, 4, 34. Suçr. 2, 135, 18. — 2) परी° *ein rings um ein Dorf oder eine Stadt abgegrenztes Gebiet, das als Gemeingut betrachtet wird:* धनुःशतं परीणाहो ग्रामक्षेत्रान्तरं भवेत् । द्वे शते कर्वटस्य स्यान्नगरस्य चतुःशतम् ॥ Jâgń. 2, 167. Vgl. परिहार 5. — 3) unter den Beinamen für Çiva II. ç. 41.

परिणाहवत् (von परिणाह) adj. *einen grossen Umfang habend* gaṇa बलादि zu P. 5,2,136. पयोधरयोः Vikr. 6.

परिणाहिन् (wie eben) adj. dass. gaṇa बलादि zu P. 5,2,136. बाहु Hariv. 12174. रूप Kumâras. 1, 36. am Ende eines comp. *den Umfang von — habend:* मत्तेभकुम्भपरिणाहिनि पयोधरयुगे Pańkat. I, 224.

परिणिंसक (von निंस् mit परि) adj. *kostend, schmeckend:* फलानाम् Bhatt. 9, 106.

परिणिनंसु (vom desid. von नम् mit परि) adj. *einen Seitenstoss zu machen im Begriff stehend*, von einem Elephanten Çiç. 5, 34.

परिणेतर् (von 1. नी mit परि) m. *Gatte* H. 517, Sch. Râgan. im ÇKDr. Çâk. 114. Ragh. 1, 25. 14, 26. Kumâras. 7, 31. Râga-Tar. 4, 98. Sâh. D. 45, 11. Mallin. zu Kumâras. 1, 20. Hier und da fälschlich परिने° geschrieben.

परिणेय (wie eben) adj. *herumzuführen:* अनड्वान्परिणेयः स्यात् Âçv. Gṛhj. 4, 6. adj. f. *um das Feuer herumzuführen* so v. a. *zu heirathen, zu ehelichen:* वासवदत्ता त्वयैव परिणेया Kathâs. 11, 83. 33, 17. 45, 303.

परितक्न (von तक् mit परि) n. *das Umherlaufen* Nir. 11,25.

परितक्म्य 1) adj. *Angst —, Unruhe verursachend, unsicher, gefährlich:* श्रोच्छत्सा रात्री परितक्म्या या ṚV. 5,30,14. यः शूरसाता परितक्म्ये धने दभ्रेभिश्चित्समृता हंसि भूयसः 1,31,6. — 2) f. श्रा *a) Irrfahrt:* कास्मेहितिः का परितक्म्यासीत् ṚV. 10,108,1. Hiernach zu berichtigen Nir. Erll. 11, 25. — *b) Nacht, Dunkel:* सूरश्चिद्रथं परितक्म्यायां पूर्वं करदुपरं जूजुवांसम् ṚV. 5,31,11. अक्तोर्व्युष्टौ परितक्म्यायाः 30,13. अक्तोर्व्युष्टौ परितक्म्यायाम् 6,24,9. युवोः श्रियं परि योषावृणीत सूरो दुहिता परितक्म्यायाम् 7,69,4. 1,116,15. 4,41,6. 43,3. — Vgl. 1. तक्मन्.

परितत्नु (von 1. तन् mit परि) adj. *umspannend, umschlingend* AV. 4, 34, 5.

परितप्ति (von 1. तप् mit परि) f. *Seelenschmerz, Betrübniss:* भवतां कोपे परितप्तिः Verz. d. Oxf. H. 155,*b*,30.

परितर्कण (von तर्क् mit परि) n. *das Erwägen:* धर्मस्य MBh. 13, 7553. Dhâtup. 34, 23.

परितर्पण (vom caus. von तर्प् mit परि) 1) adj. *befriedigend, zufriedenstellend:* पानीयमात्रमुच्चैर्ये तच्चैकपरितर्पणम् Bhâg. P. 9,21,10. — 2) n. *das Befriedigen* Dhâtup. 34, 28.

परितस् (von परि) 1) adv. P. 5,3,9. *ringsum, von allen Seiten, nach allen Seiten hin, allerwärts* AK. 3,5,13. H. 1529. Halâj. 5,38. R. Gorr. 2,87,6. Ṛt. 2, 7. 3, 8. Varâh. Bṛh. S. 5, 45. 51. 90, 1. Bhâg. P. 2, 9, 12. 4,29,40. Pańkat. ed. orn. 42,16. Prab. 7,7. 26,6. 73,12. 114,18. Bâlar. 16. Schol. zu Kap. 1, 153. परितोविसर्पिन् Çiç. 9,36. न — परितः *auf keine Weise* Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 548, 1. — 2) praep. *um, um — herum;* mit dem acc. Siddh. K. zu P. 2,3,2. Vop. 5,7. वृत्रस्य स्कन्धः परितं इव शाखाः AV. 10,7,38. सन्ति रम्या जनपदा बह्वन्नाः परितः कुरून् MBh. 4, 11. R. 2, 32, 36. Çâk. 75. 83. Ragh. 3, 15. 9, 66. Kathâs. 18, 5. Spr. 211. Halâj. 3, 54. mit dem gen.: निशामितिष्ठत्परितो ऽस्य केवलम् R. 2, 87, 23.

परिताप (von 1. तप् mit परि) m. 1) *Gluth, Hitze;* = दवथु Halâj. 2, 446. Gatâdh. im ÇKDr. u. दवथु. (पादपाः) शमयन्ति परितापं छायया संश्रितानाम् Çâk. 104. दिनकर° Ṛt. 1, 22. हुताशन° Varâh. Bṛh. S. 3, 36. परितापं च गात्रेभ्यः (अपकर्षति) Mârk. P. 15, 49. गुरुपरितापानि (गात्राणि) Çâk. 66. — 2) *Seelenschmerz, Trauer, Betrübniss;* = दुःख Med. p. 26. = शोक Çabdar. im ÇKDr. = भय und कम्प Viçva im ÇKDr. हृदयपरितापफल Jogas. 2, 14. R. 2,22,25. 65,27. 3,54,22. Mâlav. 36. Spr. 196. 243. Kathâs. 13, 62. 37, 286. Gît. 7, 2. Bhâg. P. 7, 8, 52. pl. 2, 2, 7. R. Gorr. 2,50,13. अ° adj. R. Schl. 2, 22, 26. परीताप MBh. 3, 15470. Spr. 348, v. l. Hit. 1, 33. Çântiç. 1 in der Unterschr. — 3) *eine best. Hölle* Med.

परितापिन् (von तप् mit परि und von परिताप) adj. 1) *brennend heiss:* वायु Kâm. Nîtis. 7, 34. — 2) *Seelenschmerz —, Trauer —, Betrübniss verursachend:* भवन्ति परितापिन्यो व्यक्तं कर्मविपत्तयः Spr. 263, v. l. Çiç. 9, 86. सहृत्त° R. 3, 35, 61.

परितारणीय (vom caus. von 1. तर् mit परि) adj. nach der Etym. *zu retten, zu erlösen*, welche Bed. aber nicht zu passen scheint, Verz. d.

Oxf. H. 90,a,6.

परितिक्त (प° + तिक्त) adj. *überaus bitter;* subst. *Melia Azedarach Lin.* Nigh. Pr.

परितीर (प° + तीर) P. 6,2,182, Sch.

परितुष्टि (von तुष् mit परि) f. *Befriedigung, Zufriedenheit* Tattvas. 39.

परितोष (wie eben) m. dass. M. 4,161. MBh. 8,2200. Hariv. 14009. Suçr. 1,154,21. Mṛkkh. 90,12. Çik. 2. Kumâras. 6,59. Ragh. 11,92. Bhartṛ. 2,23. 3,54. 41, v. l. Çântiç. 3,8. Spr. 1088. Varâh. Bṛh. S. 104, 35. Pańkat. 34,13. I,191. Bhâg. P. 4,22,23. Mârk. P. 20,26. Kull. zu M. 1,25. अ° Spr. 224. mit dem loc.: गुणिनि परितोषः *Gefallen, Freude an dem, der Vorzüge besitzt,* 856. mit dem gen.: धर्मे प्रयतमानस्य — परितोषं न गच्छन्ति गुरवः R. 1,58,21 (60,24 Gorr.). Am Ende eines adj. comp. f. आ Kathâs. 43,258. सपरितोषम् adv. Mṛkkh. 82,10. Pańkat. 29, 21. परीतोष Git. 2,10. — Vgl. अ°, पारितोषिक.

परितोषण (vom caus. von तुष् mit परि) 1) adj. *zufriedenstellend, befriedigend:* कर्म भगवत्परितोषणम् Bhâg. P. 1,5,33. — 2) *das Zufriedenstellen, Befriedigen* Bhâg. P. 4,30,40.

परितोषयितर् (wie eben) nom. ag. *Andere zufriedenstellend, — erfreuend:* परितोषयिता न कश्चन स्वगतो यस्य गुणो ऽस्ति देहिनः Çiç. 16,28. Der Scholiast scheint पारितोषयिता gelesen zu haben, was besser ist.

परितोषवत् (von परितोष) adj. *zufrieden, froh* Kathâs. 33,179.

परितोषिन् (wie eben oder von तुष् mit परि) adj. dass.: स्वदार° MBh. 13,3020. पद्मावतीदत्तसंदेश° Kathâs. 17,161.

परित्यक्तर् (von 1. त्यज् mit परि) nom. ag. *der der verlässt, im Stich lässt:* अकारणपरित्यक्ता मातापित्रोर्गुरोस्तथा M. 3,157.

परित्यज् (1. त्यज् mit परि) adj. *verlassend, aufgebend, im Stich lassend:* अग्निमातृ° MBh. 7,706.

परित्यज्य (von 1. त्यज् mit परि) adj. *zu verlassen, im Stich zu lassen:* धर्मतो ऽहं परित्यज्या (v. l. für °त्याज्या) युवयोः MBh. 1,6183. *aufzugeben:* उभे चैते परित्यज्ये तेजश्चैव तपस्तथा 13,398. Es ist wohl परित्या° zu lesen.

परित्याग (wie eben) m. *das Verlassen, im-Stich-Lassen, seinem-Schicksal-Ueberlassen, Ziehenlassen, Verstossen einer Person; das Verlassen eines Ortes; das Fahrenlassen, Aufopfern, Aufgeben einer Sache, das Verzichten auf Etwas, Unterlassen, Entsagen;* = क्षेपण Trik. 3,2, 26. तस्य शान्तिः परित्यागे गुणावपनयो महान् MBh. 1,4515. 6245. 8109. N. 10,10. R. 1,3,37. 2,24,12. 58,25. R. Gorr. 1,4,128. Spr. 873, v. l. Ragh. 8,12. 15,1. Çik. Ch. 107,13. Kull. zu M. 8,316. Kathâs. 32,46. कृतबन्धुपरित्यागा 13,51. तत्रस्थान° Suçr. 1,21,13. आत्म° *das Aufopfern seiner selbst* Hit. 15,18. प्राण° Mṛkkh. 166,11. स्वनाम° Pańkat. 5,3 (ed. orn. 2,8). प्रापणात्सर्वकामानां परित्यागो विधीयते M. 2,95. कर्मणः Bhag. 18,7. स्वधर्मस्य MBh. 12,1217. Râga-Tar. 3,318. VP. bei Muir, Sanskrit Texts I,182, N., Z. 1. Vedântas. (Allah.) No. 12. 99. 104. Schol. zu Kap. 1,125. परित्यागाश्च निःसङ्गा भवन्ति हि महात्मनाम् *die Opfer sind uneigennützig* Spr. 364. Die Bed. *Trennung von* hat das Wort in der Stelle: न परित्यागमर्हस्त्वं मत्सकाशात् R. 1,63,12.

परित्यागसेन (प° + सेना) m. N. pr. eines Fürsten Kathâs. 42,64.

परित्यागिन् (von 1. त्यज् mit परि) adj. *Jmd verlassend, Etwas aufgebend, verzichtend auf:* (सुहृद्भिः) अनुरक्तैस्तथा चान्यैरपरित्यागिभिः प्रियः R. Gorr. 1,79,32. सर्वारम्भ° Bhag. 12,16. शुभाशुभ° 17.

परित्याजन (vom caus. von 1. त्यज् mit परि) n. *das Veranlassen zum Aufgeben:* सकृन्मुसलादिप्रहारेण प्राणपरित्याजनात् *dadurch dass man ihm das Leben nimmt* Kull. zu M. 8,316.

परित्याज्य (von 1. त्यज् mit परि) adj. *zu verlassen, im Stich zu lassen, seinem Schicksal zu überlassen, aufzugeben, hinzugeben, zu unterlassen, dem man entsagen muss* M. 9,78. MBh. 1,6183. 6,2501. 7,7741. पत्नीनामपरित्याज्याः (स्त्रियः) Hariv. 4790. R. Gorr. 2,62,35. देहे ऽवश्यपरित्याज्ये Râga-Tar. 3,396. न ते किंचिदपरित्याज्यं ब्राह्मणार्थे MBh. 3, 13327. तावदप्यपरित्याज्यं भूमेर्न पाण्डवान्प्रति 5,2342 = 4258. Kathâs. 3,37. न च कृत्यं परित्याज्यम् *zu unterlassen* Spr. 12. — Vgl. परित्यज्य.

परित्राण (von 1. त्रा mit परि) n. *das Behüten, Beschützen, Retten, Rettung; Schutz, Schutzmittel:* आत्मनः M. 8,349. परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम् Bhag. 4,8. Jâǵń. 3,244. परित्राणं भीतानां सर्पाणां ब्राह्मणादपि MBh. 1,1012. 7802. fg. 3,10354. 6,2878. 9,2407. Hariv. 2477. 8012. Ragh. 5,49. Megh. 79. Hit. I,27. Mârk. P. 15,61. 18,27. 62, 25. अयं स दाता भोगानां परित्राणसुखस्य च R. Gorr. 2,33,17. इह मे स्यात्परित्राणं पिता MBh. 7,2526. (मित्रम्) आपदां च परित्राणम् Spr. 733. (मित्रम्) प्राप्ते भये परित्राणम् Pańkat. II,194. अन्वेषयन्परित्राणमाससाद वनस्पतिम् III,146. वर्षाद्धिमातपानां च परित्राणानि कुर्वते *schützen sich vor* MBh. 12,6704. इङ्गुतैल° *Retten* viell. so v. a. *das sich Enthalten* 13, 6227. — *Selbstvertheidigung* AK. 3,3,5. H. 1502. — *die Haare auf dem Körper* (!) H. ç. 128.

परित्रातर् (wie eben) nom. ag. *Behüter, Beschützer, Retter:* भयार्तानाम् MBh. 5,2287. 13,3642. R. 2,41,5 (40,5 Gorr.). 5,31,46. 6,84,18. 108,31 (mit einem acc.). Pańkat. 120,21.

परित्रातव्य (wie eben) adj. *zu behüten, zu beschützen:* कुतो भवत्यः परित्रातव्याः Vikr. 5,6.

परित्रास (von 1. त्रस् mit परि) m. *Schreck, Angst, Furcht:* अल्पाबाधपरित्रासाद्भवन्ति निरुपद्रवाः MBh. 3,12640. 13,2602 (wo °परित्रासाज्ज्ञा° zu lesen ist). R. Gorr. 2,67,11. Mṛkkh. 98,8. Am Ende eines adj. comp. f. आ R. 5,29,18.

परिदंशित (प° + दं°) adj. *vollkommen gerüstet, — gewaffnet* MBh. 1,5407.

परिदर (von 1. दर् mit परि) m. *eine Krankheit des Zahnfleisches, bei der sich dieses ablöst und blutet,* Suçr. 1,303,10. 304,5. 2,126,10.

परिदा (1. दा mit परि) f. *das Sichüberlassen der Gnade oder dem Schutze eines Andern, Hingabe:* परिदां मेदमुपागात् Çat. Br. 2,4,1,11. स यद्देतामत्रात्मनः परिदां न वदेत 9,2,1,17. 4,2,17. 4,3. 5,1,53. Kâtj. Çr. 21,4,17.

परिदान (wie eben) n. 1) dass. Âçv. Gṛhj. 1,22. 2,1. Kauç. 54. — 2) *Tausch* AK. 2,9,81. H. 869. — 3) *Wiederablieferung eines Pfandes,* v. l. für प्रतिदान Colebr. und Lois. zu AK. 2,9,81. Schol. zu H. 870.

परिदाय in der Stelle: सुपार्श्वस्य गिरेः पादैः परिदायैः सुपारणैः Hariv. 12107.

परिदायिन् (von 1. दा mit परि) m. *ein Vater* (oder *ein anderer über ein Mädchen verfügender Anverwandter*), *der seine Tochter* (*sein Mün-*

del) an einen solchen Mann verheirathet, dessen älterer Bruder noch nicht verheirathet ist, Hârîta in Udvâhat. ÇKDr. Suppl. Vgl. u. परिविन्न.

परिदाह (von 1. दह् mit परि) m. 1) das Brennen Vjutp. 219. चक्षुषोः Suçr. 1,38,14. 268,14. परी° 61,21. — 2) Seelenschmerz MBh. 12,10511. राग°, मोह°, द्वेष° Madhj. 13. — Vgl. निष्परिदाह.

परिदाहिन् (wie eben) adj. brennend P. 3,2,142.

परिदीन (प°+दीन) adj. überaus niedergeschlagen, — betrübt: °सत्त्व Draup. 6,27. °मानसा R. 5,28,12.

परिदुर्बल (प°+दु°) adj. f. आ überaus schwach, — hinfällig Sâv. 5,93. R. 3,63,5. Mârk. P. 25,13.

परिदेव (von 2. दिव् mit परि) m. Wehklage Vjutp. 64. किं तु मेऽद्य संग्रामे वृत्तं दुर्योधनं प्रति। परिदेवो महानत्र श्रुतो मे नाभिनन्दनम्॥ MBh. 7,3014.

परिदेवक (wie eben) adj. jammernd, wehklagend P. 3,2,147, Sch. Bhatt. 7,13.

परिदेवन (wie eben) n. das Wehklagen, Jammern AK. 1,1,5,16. H. 273, v. l. Halâj. 3,17. P. 3,3,15, Vârtt. MBh. 1,427. 3,10259. R. 2,57, 15. R. Gorr. 1,4,58. 5,67 in der Unterschr. Kathâs. 30,134. Verz. d. Oxf. H. 15, b, 8. °ना f. dass. Nir. 7,3. तत्र का परिदेवना Jâǵń. 3,9. Bhag. 2,28. MBh. 2,1706. Hit. IV, 68. Garuda-P. 111 nach ÇKDr. Spr. 55. Colebr. Misc. Ess. 1,397. unbestimmt ob n. oder f. MBh. 3,15451. Ragh. 14,83.

परिदेविन् (wie eben) adj. wehklagend, jammernd P. 3,2,142. im Prâkrit: करुणपरिदेविणी Çâk. 70,12.

परिद्रष्टृ (von दर्श् mit परि) nom. ag. Zuschauer, Wahrnehmer, Erkenner Praçnop. 6,5. MBh. 12,7107 = 9019 = 10520.

परिद्वीप (प°+द्वीप) m. N. pr. eines der Söhne des Garuḍa MBh. 5,3596.

परिद्विषम् (von 1. द्विष् mit परि) adj. hassend, feindlich Ṛv. 8,64,9. Nir. 5,23.

परिधर्षण (vom caus. von धर्ष् mit परि) n. Angriff, Beleidigung, Misshandlung MBh. 14,1028.

परिधान (von 1. धा mit परि) n. 1. das Herumlegen (des Holzes) Kâtj. Çr. 5,6,14. — 2) das Umwerfen, Umlegen (des Gewandes) Kâtj. Çr. 15, 5,16. 25,11,16. P. 3,1,20, Vârtt. 2. वस्त्र° Verz. d. Oxf. H. 86,b,18. 16. Kull. zu M. 8,396. परिधानाच्छादनवस्त्रमपि समर्पय Pańkat. 226,16. das Umkleiden, Bekleiden: आत्मपरिधानार्थं (°धानाय Gorr.) सीता कौशेयवासिनी। संप्रेक्ष्य चीरं संत्रस्ता R. 2,37,9. — 3) Umwurf, Gewand, insbes. Untergewand (AK. 2,6,2,18. 3,4,6,31. 25,189. H. 672. Halâj. 2, 391. 392): यत्ते वासः परिधानम् AV. 8,2,16. oxyt. Çat. Br. 14,9,4,10. परिधानेन वाससा N. 9,14. MBh. 12,11276 (wo फलकपरि° zu lesen ist). Hariv. 16265. °वल्कलं Pańkat. V,21. नग्नपरि° adj. ganz nackt Bhâg. P. 5,5,28. Am Ende eines adj. comp. f. आ Z. d. d. m. G. 14,569,16. Kull. zu M. 10,35. परीधान MBh. 5,15533. 12,11275. — 4) das Abschliessen (der Recitation) Çâńkh. Br. 18,4. 26,4. Çâńkh. Çr. 6,6,12.

परिधानीय (von परिधान und von 1. धा mit परि) 1) adj. den Schluss bildend; f. आ (sc. ऋच्) Schlussvers Ait. Br. 6,7. 15. 28. Çâńkh. Br. 8, 1. 15,4. Çr. 7,10,4. 14,6. 20,10. Âçv. Çr. 2,16. 6,2. 3. 5. 9,6. Khând. Up. 4,16,2. — 2) n. = परिधान Untergewand Kâç. zu P. 1,1,36.

परिधापन (vom caus. von 1. धा mit परि) n. das Umnehmenlassen (des Gewandes) Kauç. 54.

परिधापनीय (vom vorherg.) adj. auf das Umnehmenlassen bezüglich; ऋच् Kauç. 79.

परिधाय (von 1. धा mit परि) m. 1) Gefolge, = परिकर H. an. 4,225. = परिच्छेद (es ist wohl परिच्छद gemeint; danach übersetzt auch Wilson retinue, attendants; ÇKDr. liest परिच्छेद) Med. j. 120. — 2) die Hinterbacken H. an. Med. — 3) = जलस्थान Wasserbehälter H. an. = जनस्थान Med.; so auch ÇKDr., während Wilson nach ders. Aut. a piece of water übersetzt.

परिधायक (wie eben) m. Gehege, Umzäunung; zur Erkl. von परिधि Sâj. zu Ṛv. 1,52,5.

परिधारण (von धर् mit परि) n. das Herumtragen: शोकस्य so v. a. das Sichhingeben dem Schmerze MBh. 12,5750.

परिधार्य (wie eben) adj. zu erhalten, aufrechtzuhalten: यन्मया हि — लोका धर्मगुणान्विताः। परिधार्याः स्थिता सर्वे Hariv. 7208.

परिधाविन् (von 1. धाव् mit परि) m. der Herumläufer, N. des 46sten (20sten) Jahres im 60jährigen Jupitercyclus Varâh. Bṛh. S. 8,45. 46. Journ. of the Am. Or. S. 6,180.

परिधि (von 1. धा mit परि) m. 1) Einschluss, Gehege, Wall: वृत्रं परिधिं नदीनाम् Ṛv. 3,33,6. कमायो धद्रिं परिधिं रुजाति 4,18,6. भिनद्वलस्य परिधीँरिव त्रितः 1,52,5. 9,107,19. 7,33,9. 12. vom Meere, das die Erde umschliesst: (गाम्) परिध्युपान्ताम् Bhâg. P. 1,10,3. — 2) Umfassung, Schutzwehr: अन्यस्तेषां परिधिरस्तु कश्चित् Ṛv. 1,125,7. 10,18, 4. परिधिर्विनाय कम् AV. 4,9,1. 8,2,9. 25. — 3) Hülle: यथा सो अस्य परिधिष्पताति AV. 5,29,2. VS. 2,17. परिधीँरपोर्णु Ṛv. 9,96,11. — 4) der Hof um Sonne und Mond, Doppelsonne AK. 1,1,2,34. 3,4, 17,99. Trik. 3,3,405. H. 102. an. 3,347. Med. dh. 33. Halâj. 1,41. परिधिर्मुक्त इवोष्णदीधितिः Ragh. 8,30. Varâh. Bṛh. S. 29,2. 8. उभयपार्श्वगतौ परिधी रवेः 36,4. प्रत्यर्कसंज्ञः परिधिः 33. परिधिस्तु प्रतिसूर्यः 46, 19 (20). मुहुः परिधयोऽभूवन्सराह्वोः शशिसूर्ययोः Bhâg. P. 3,17,8. धूम्रा दिशः परिधयः कम्पते भूः 1,14,15. Vgl. परि सूर्यस्य परिधीँरपश्यत् Ṛv. 10,139,4. — 5) Horizont: तेषां मध्यगतो देवो रराज भगवाञ्छिवः। शरदभ्रविनिर्मुक्तः परिधिस्थ इवांशुमान्॥ MBh. 13,878. (दैत्ययूथपैः) पिवद्भिरिव खं दग्भिर्दहद्भिः परिधीनिव Bhâg. P. 8,15,10. — 6) Nimbus: (अजितः) कनकपरिधिः Bhâg. P. 8,7,17. — 7) Umfang, Umkreis Varâh. Bṛh. S. 42 (43),50. 58,22. 53. 78,20. Colebr. Alg. 87. Sûrjas. 12,30. 36. भू° 1,59. 60. 64. 65. Epicyclus 2,34. 49. 55. — 8) Umgebung Varâh. Bṛh. S. 52,47. — 9) im Opferwesen die grünen Hölzer (gewöhnlich drei, मध्यम, दक्षिण, उत्तर), welche, um das Altarfeuer gelegt, dasselbe zusammenhalten sollen, AK. 3,4,13,99. H. an. Med. Halâj. 5, 21. गन्धर्वस्त्वा विश्वावसुः परि दधातु विश्वस्यारिष्ट्यै यजमानस्य परिधिरसि (zugleich Bed. 2) VS. 2,3. 18,63. Ṛv. 10,90,15. 130,3. AV. 9,6,10. 13,1,46. Ait. Br. 1,28. 5,28. अन्तःपरिधि पूर्वं प्रास्येत् 7,33. Kâtj. Çr. 25,11,25. Âçv. Çr. 9,2,7. Çat. Br. 1,3,2,13. 4,2. fgg. 2,5,3,5. fgg. 13, 8,4,3 u. s. w. Kâtj. Çr. 2,8,1. 2. 5,6,14. शकल° 6. अनु° 3,1,13. Schol. zu Kâtj. Çr. 54,7. fgg. बाहुमात्रः परिधिः स्मृतः Gṛhjasaṅgr. 1,85. MBh. 3, 4795. Hariv. 13226. — 10) N. pr. eines Mannes gaṇa शुभ्रादि zu P. 4,1,123.

परिधिस्थ (प° + स्थ) 1) adj. *am Horizont stehend;* s. u. परिधि 5. — 2) m. *eine im Umkreise aufgestellte Wache* AK. 2,8,2,30. H. 765.

परिधीपतिखेचर unter den Beiww. von Çiva MBh. 13,1282 viell. *der den Horizont* (परिधी = परिधि des Versmaasses wegen) *beherrschende* (पति) *Vogel* (खेचर).

परिधीर (प° + धीर) adj. *überaus tief* von einem Tone Ghat. 4.

परिधूमन n. so v. a. धूमायन Suçr. 2,488,13.

परिधूमायन n. dass. Suçr. 1,273,7.

परिधूसर (प° + धू°) adj. *ganz grau:* वसन Çák. 180. श्येनपत्त्रपरिधूसरालकाः (अङ्गना इव रजस्वला दिशः) Ragh. 11,60. दूराध्व° *ganz bestaubt* Kathâs. 2,33.

परिधेय adj. VS. 2,18 nach Mahîdh. so v. a. परिधिभव; TS. hat dafür बर्हिषद्.

परिध्वंस (von ध्वंस् mit परि) m. 1) *Ungemach* N. 10,9. विधु° (bei der Verfinsterung) Çârṅgadh. 2. *das Misslingen:* राजकार्यपरिध्वंसान्मन्त्री दोषेण लिप्यते Hit. II,118. — 2) *Abfall von der Kaste, Mischung der Kasten:* यत्र त्वेते परिध्वंसा (= वर्णसंकराः Kull.) जायन्ते वर्णदूषकाः M. 10,61.

परिध्वंसिन् (wie eben und von परिध्वंस) adj. 1) *abfallend* Suçr. 1,269,18. — 2) *Alles zu Grunde richtend, — zerstörend:* दण्डाभावे परिध्वंसी मात्स्यो न्यायः प्रवर्तते Kâm. Nîtis. 2,40.

परिनन्दन und परिनर्तन n. nomm. act. von नन्द् und नर्त् mit परि gaṇa क्षुभ्नादि zu P. 8,4,39. Dass hier der Anlaut der Wurzel nicht in ण übergeht, brauchte nicht besonders gesagt zu werden!

परिनिन्दा (von निन्द् mit परि) f. *heftiger Tadel, das Tadeln:* आत्मोत्कर्षं न मार्गेत परेषां परिनिन्दया MBh. 12,10576.

परिनिम्न (प° + नि°) adj. *stark vertieft:* अक्षेषु अनं परिनिम्नमध्यम् Suçr. 2,293,3.

1. परिनिर्वाण (partic. praet. pass. von वा mit परिनिस्) *ganz erloschen, ganz zu Ende gegangen:* अपरिनिर्वाणो दिवसः Çák. 39,20.

2. परिनिर्वाण (nom. act. von वा mit परिनिस्) n. 1) *das vollkommene Erlöschen des Individuums* (bei den Buddhisten) Köppen I,308. Hiouen-thsang I,390. Wassiljew 224. महा° Köppen a. a. O. Lalit. ed. Calc. 39, 4 v. u. महापरिनिर्वाणसूत्र Schiefner, Lebensb. 232 (2). — 2) N. *des Ortes, an dem* Buddha *entschwand,* Vjutp. 102.

परिनिर्विवप्सु (vom desid. von वप् mit परिनिस्) adj. *in vollem Maasse zu geben die Absicht habend:* आतिथ्यमेभ्यः परिनिर्विवप्सोः कल्पद्रुमा योगबलेन फेलुः Bhaṭṭ. 3,42.

परिनिर्वृति (von वर् mit परिनिस्) f. *vollkommene Erlösung:* शाक्यसिंहस्य Râǵa-Tar. 1,172. — Vgl. निर्वृति und 2. परिनिर्वाण.

परिनिश्चय (von 2. चि mit परिनिस्) m. *eine ganz feststehende Meinung, ein ganz fester Entschluss* MBh. 12,3175.

परिनिष्ठा (von स्था mit परिनि oder परिनिस्) f. 1) *ein äusserster Grenzpunkt, Gipfelpunkt:* पारंपर्ये ऽप्येकत्र परिनिष्ठा Kap. 1,69. नैवात्र परिनिष्ठास्ति ज्ञानस्य पुरुषे क्वचित् MBh. 3,2815. — 2) *vollkommenes Vertrautsein mit Etwas:* सांख्ययोगाभ्यां स्वधर्मपरिनिष्ठया Bhâg. P. 2,1,6. पूर्वपक्षोक्तिसिद्धान्तपरिनिष्ठासमन्वित Mârk. P. 1,3.

परिनिष्पन्न (von 1. पद् mit परिनिस्) bei den Buddhisten s. Wassiljew 291 u. s. w.

परिनैष्ठिक (प° + नै°) adj. *der allerhöchste, vollendetste, vollkommenste:* बुद्धि MBh. 1,2299.

परिन्यास (von 2. अस् mit परिनि) m. in der Dramat. *die Anspielung auf die Entwickelung des sogenannten Samenkorns* (s. बीज) Daçar. 1,25. 24.

परिपक्व (von 1. पच् mit परि) adj. 1) *fertig gebrannt* (von Backsteinen u. s. w.): °मृद्युतितल्पो (घटौ) Varâh. Bṛh. S. 67,3. — 2) *ganz reif:* फल MBh. 3,4320. 7,8159. Suçr. 1,215,18. °शालि Ṛt. 4,1. कलमकेदारैः R. 5,74,11. von Geschwüren: वर्त्मान्यपरिपक्वानि Suçr. 2,309,11. vom Verstande: काव्यार्थभावनापरिपक्वबुद्धि Sâh. D. 15,16. von einem *vollkommen ausgebildeten* Menschen Saddh. P. 4,24,6. — 3) *ganz reif* so v. a. *dem Verfalle —, dem Ende —, dem Vergehen —, dem Tode nahe:* जरापरिपक्वशरीरत्वात् Suçr. 1,44,20. कालेन परिपक्वा हि म्रियन्ते सर्वपार्थिवाः MBh. 12,745. °कषाय zur Erkl. von जितेन्द्रिय Kull. zu M. 6,1. — Vgl. पक्व.

परिपण (von 1. पण् mit परि oder परि + पण) n. = नीवी AK. 2,9,80. 3,4,22,214. H. 869 (m.), an. 2,529. Med. v. 15. Halâj. 5,33. Wird durch *Kapital* erklärt; vgl. jedoch u. नीवी 2.

परिपतन (von 1. पत् mit परि) n. *das Umherfliegen:* einer Biene Çák. 88,11.

परिपति (प° + प°) m. *ein Herrscher ringsum* Nir. 12,18. पथस्पथः RV. 6,49,8. द्यावापृथिवीभ्यां त्वा परिपतये गृह्णामि VS. 5,5. Nach Mahîdh. und Sâj. zu TS. adj. *umherfliegend.*

परिपद् (1. पद् mit परि) f. *Falle:* अर्वरुद्धः परिपदे न सिंहः RV. 10,28,10. वेत्था हि निर्ऋतीनां परिवृजम्। अघेरकः प्रुन्ध्युः परिपदामिव 8,24,24.

परिपदिन् m. *Feind* Çabdârthak. bei Wils. Wohl nur ein verlesenes परिपरिन्.

*परिपन्थक (प° + पन्थ) m. *der Andern den Weg verlegt, Widersacher, Gegner, Feind* H. 729. Vjutp. 127. Gegens. सुहृद् Râǵa-Tar. 4,27.

परिपन्थम् (wie eben) adv. *am Wege:* तिष्ठति P. 4,4,36. Vjutp. 127. Wohl ein zur Erkl. von पारिपन्थिक gebildetes Wort.

परिपन्थय् (von परिपन्थ) *entgegentreten, widerstehen;* mit dem acc.: वाग्मिनां कस्य सामर्थ्यं परिपन्थयितुं वचः Râǵa-Tar. 4,261.

परिपन्थिक m. = परिपन्थक *Gegner, Feind:* राज्यस्य MBh. 10,758.

परिपन्थित्व (vom folg.) n. *das den-Weg-Versperren:* सिद्धिपरिपन्थित्वाद्विपर्ययाशक्तितुष्ट्यो क्लेशः Schol. bei Wilson, Sâṁkhjak. S. 159.

परिपन्थिन् = परिपन्थक P. 5,2,89 (angeblich ved.). AK. 2,8,2,11. H. 729. Halâj. 2,300. RV. 1,42,3. 103,6. मा विदन्परिपन्थिनो य आसीदन्ति दंपती 10,85,32. AV. 1,27,1. 3,15,1. 12,1,32. VS. 4,34. M. 7,107. 110. Bhag. 3,34. MBh. 2,748. 3,1491. 17136. 6,1885. 12,283. fg. 4104. ब्राह्मण्यं दुर्लभतरं संवृतं परिपन्थिभिः 13,1920. 7687. R. 2,25,20. Kâm. Nîtis. 6,8. Râǵa Tar. 4,628. Kathâs. 15,19. 17,47. कार्ये ऽस्मिन् 44,31. नास्मि भवत्योरीश्वरनियोगपरिपन्थी so v. a. *ich widersetze mich nicht* Vikr. 29,15. सच्छास्त्र° Bhâg. P. 4,2,28. तत्° (d. i. धर्म°) 16,4. Mârk. P. 23,4. विमार्ग° 37,3. 76,40. fem.: स्त्री: सुतस्येह संवासः सा चापि परिपन्थिनी MBh. 5,1619. ईर्ष्या हि विवेक° Kathâs. 5,15.

परिपर (wohl ein wiederholtes परि) *Umweg;* s. अ°.

परिपरिन् (wohl von परि - परि) m. *Widersacher, Gegner* P. 5,2,89. मा त्वा परिपरिणो विदन्मा त्वा परिपन्थिनो विदन् VS. 4,34.

परिपवन (von पू mit परि) n. 1) *das Reinigen:* des Getraides Kull. zu M. 8,330. — 2) *Getraideschwinge, vannus* Nir. 4, 9. 10.

पैरिपशव्य (von परि + पशु) adj. *auf das Opferthier bezüglich* Çat. Br. 3,8,2,16. Kâtj. Çr. 8,8,30. 20,6,11. Pâr. Gṛhj. 3,11.

परिपाक (von 1. पच् mit परि) m. 1) *das Garwerden:* इत्युद्धृतं केवलवह्निपक्वामांसेन मत्स्यः परिपाकमेति Bhâvapr. im ÇKDr. — 2) *Verdauung* Kaṇâda in Z. d. d. m. G. 6,23. Vedântas. (Allah.) No. 54. — 3) *das Reifwerden, Reife* (eig. und übertr.) Çiç. 4,48. Schol. zu Megh. 43 (bei Schütz). Suçr. 1,62,14. 2,117,20. परी° 1,277,7. 282,12. प्रारब्धपरिपाको Schol. bei Wilson, Sâṁkhjak. S. 185. प्राक्तनानां विशुद्धानां परिपाकमुपेयुषाम्। तपसामुपभुञ्जानाः फलानि Kumâras. 6,10. दुर्नयपरिपाकस्य — फलम् Prab. 85,16. ohne फल *die Folgen —, die Früchte einer That:* भोक्तुं पुण्यपरिपाकं लोकान्सुकृतिनामगात् Râga-Tar. 1,347. Spr. 1429. दुष्कर्मणां परीपाकः स्वयमेवेष दीप्यते Mahâvirak. 97,12. आदरनैरन्तर्यदीर्घकालसेविताभ्यासपरिपाकात् so v. a. *in Folge von* Schol. bei Wilson, Sâṁkhjak. S. 158. ज्ञानपरिपाकतः Verz. d. Oxf. H. No. 170. वीक्ष्य तस्य विनये परिपाकम् *Reife, Erfahrenheit* Naish. 5, 20. काल° *das Reifwerden der Zeit, das Kommen der Zeit, wo sich etwas erfüllt,* Schol. bei Wilson, Sâṁkhjak. S. 185. शास्त्रेणानियमितकालपरिपाकत्वात् शुभाशुभकर्मणाम् Kull. zu M. 4,172.

परिपाकिन् (wie eben oder von परिपाक) 1) adj. *reifend, zur Reife bringend.* — 2) f. °नी *Ipomoea Turpethum R. Br.* (त्रिवृता) Çabdak. im ÇKDr.

परिपाचन (vom caus. von 1. पच् mit परि) adj. *kochend, zur Reife bringend* Suçr. 2,408,13.

परिपाचयितर् (wie eben) nom. ag. dass. Schol. zu Megh. 43 (bei Schütz).

परिपाटल (प° + पा°) adj. *blassroth:* धौतरागपरिपाटलाधर Ragh. 19, 10. भ्रूभङ्गभीमपरिपाटलदृष्टिपात Prab. 67,8. अब्जदल Çiç. 13,42.

परिपाटी f. *Reihenfolge* AK. 2,7,36. H. 1504. Halâj. 4,54. Schol. zu P. 3,3,111. Schol. zu Kâtj. Çr. 17,1,2. 20,4,5. शतमिदमध्यायानामनुपरिपाटि (so ist st. अनुपरिपरिपाटि zu lesen) क्रमादनुक्रान्तम् *der Reihe nach* Varâh. Bṛh. S. 107,14. °पाटि H. 1504, Sch. Gaṭâdh. und Çabdar. im ÇKDr. — Vgl. पाटी, पारिपाट्य.

परिपाठ (von पठ् mit परि) m. *vollständige Herzählung, — Aufzählung;* instr. so v. a. *vollständig:* न धर्मः परिपाठेन शक्यो भारत वेदितुम् MBh. 12,9259. fg.

परिपाठक (wie eben) adj. *vollständig herzählend, den Inhalt angebend* Verz. d. Oxf. H. 63,*b*,12.

परिपाण (von पा *schützen* mit परि) m. n. *Schutz, Schirm* AV. 2,17, 7. 4,9,2. तनूपानं परिपाणं कृण्वानाः 5,8,6. 8,5,1. 16. 19,34,7. 35,7. *Versteck* 4,20,8.

परिपाण्डु (प° + पा°) adj. *überaus hell, — bleich:* °कर्दम Ṛt. 1,17. परिपाण्डु क्षाममस्याः शरीरम् Sâh. D. 74,9.

परिपाद (प° + पाद) gaṇa निरुदकादि zu P. 6,2,184.

परिपान (von पा *trinken* mit परि) n. *Trunk* ṚV. 5,44,11.

परिपार्श्व (प° + पा°) adj. *an der Seite befindlich:* उदकेषु Kâtj. Çr. 24,6,21. °तस् *zur Seite, zu den Seiten* (mit gen.) MBh. 7,7807. 8,2328. Hariv. 7037. परिपार्श्वचर *zur Seite gehend* MBh. 8,1499. परिपार्श्ववर्तिन् *zur Seite —, daneben stehend* Kumâras. 5,51. Prab. 102,8. — Vgl. पारिपार्श्विक.

परिपालक (von पालय् mit परि) adj. *behütend, beschützend, bewahrend, aufrecht erhaltend:* पृथिवी° Mârk. P. 67,5. भूर्लोक° 66,24. सद्वृत्त° 10, 94. *das Seinige in Acht nehmend* Saddh. P. 4,24,*b*.

परिपालन (wie eben) n. *das Behüten, Beschützen, Bewahren, Erhalten, Aufrechterhalten:* उत्पादनमपत्यस्य जातस्य परिपालनम् M. 9,27. प्रजानाम् Jâǵn. 1,119. 334. MBh. 1,838. 3508. 2,523. 3,245. 14,1025. 1027. 2747. R. 2,23,27. 105,30. R. Gorr. 1,56,11. Râǵa-Tar. 5,481. Dev. 4,3. 12,32. स्वगोष्ठी° Verz. d. Oxf. H. 25,*a*, N. 2. लब्ध° Spr. 582. सत्मत्य° R. Gorr. 2,35,46. प्रतिज्ञा° 6,83,9. VP. bei Muir, Sanskrit Texts I, 181, 1 v. u. आचार° Mârk. P. 34,6. स्वलोकदर्शननिमित्त° Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 248. परपक्षः° Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,43.

परिपालयितर् (wie eben) nom. ag. *Behüter, Beschützer* Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 236.

परिपाल्य (wie eben) adj. *zu behüten, zu beschützen, zu wahren, aufrechtzuhalten, zu beobachten:* भार्या MBh. 4,73. 7,64. 12,714. 14,2746. R. Gorr. 2,2,29. 21,11. 5,4,70. पृथिवी Hariv. 498. यस्मिन्देशे य आचारो व्यवहारः कुलस्थितिः। तथैव परिपाल्योऽसौ यदा वशमुपागतः॥ *zu regieren* Jâǵn. 1,342. सप्तात्मकं राज्यम् MBh. 12,2660. समयः 3,15311. स्वधर्मः 12,7310. अधिकारः 13046. प्रमाणानि R. Gorr. 1,62,26.

परिपिञ्जर (प° + पि°) adj. *braunroth:* हेलाकृष्टस्फुरत्कासिजिह्वाग्रपरिपिञ्जरैः। श्रीमत्करिकराकारैराक्रीयन्ते भुजैः श्रियः॥ Kâm. Nîtis. 13,14.

परिपिपालयिषा (vom desid. von पालय् mit परि) f. *der Wunsch zu behüten, zu wahren, aufrechtzuhalten:* आत्मनो वृत्ति° Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 219.

परिपिष्टक (von परिपिष्ट, partic. praet. pass. von पिष् mit परि) n. *Blei* Râǵan. im ÇKDr.

परिपीडन (von पीड् mit परि) n. 1) *das Quetschen, Ausdrücken:* तिलपरिपीडनोपकरणकाष्ठानि Suçr. 2,35,14. — 2) *das Beeinträchtigen, Eintrag-Thun einer Sache:* धर्मार्थ° Kâm. Nîtis. 14,55.

परिपीडा (wie eben) f. *das Quälen, Peinigen:* मत्पीडार्थम् R. Gorr. 2,10,13.

परिपुच्छय् (von परि + पुच्छ), °यते *mit dem Schwanze wedeln* P. 3,1, 20, Vârtt. 3; vgl. Siddh. K. 161,*a*, 8 v. u.

परिपुटन (von पुट् mit परि) n. *das Sichabschälen:* त्वक्° Suçr. 1,62,4. 291,2. °वत् *sich abschälend, sich ablösend* 57,11. — Vgl. परिपोट, परिपोटन.

परिपुष्करा (प° + पुष्कर) f. *Cucumis maderaspatanus* Çabdak. im ÇKDr.

परिपुष्टता (von परिपुष्ट, partic. praet. pass. von पुष् mit परि) f. *das Genährtwerden, Sichnähren:* परान्न° *von fremder Speise* Jâǵn. 3,241.

परिपूरक (vom caus. von 1. पर् mit परि) adj. 1) *erfüllend:* सर्वाशापरिपूरके जलधरे Spr. 1253. — 2) *Fülle —, Gedeihen verleihend* Kull. zu M. 3,203.

परिपूरण (wie eben) n. *das Füllen:* त्वक्साररन्ध्र° (vom Winde gesagt) Çiç. 4,61. *das Vervollständigen:* अग्नेस्तु सर्गः प्रजापतेः सृष्टिपूरणाय प्रदर्शितः Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 236.

परिपूर्ण s. u. 1. पर् mit परि; davon °ता f. *Fülle* AK. 2,6,2,38. Halâj.

4.7 1. °र्ति n. dass. Gaṭâdh. im ÇKDr.

परिपूर्णचन्द्रविमलप्रभ m. Bez. eines Samâdhi; wörtlich: *den reinen* (विमल) *Glanz* (प्रभा) *des vollen* परि° *Mondes* (चन्द्र) *habend* Vjutp. 20.

परिपूर्णसहस्रचन्द्रवती (von प° + स° - चन्द्र) f. Bein. der Gemahlin Indra's (*mit tausend Vollmonden versehen*) H. ç. 32.

परिपूर्णेन्दु (प° + इन्दु) m. *der Vollmond* Mṛkkh. 1,12.

परिपूर्ति (von 1. पर् mit परि) f. *das Vollwerden, Vervollständigung:* छन्दः° Schol. zu ṚV. Prât. 2,12.

परिपृच्छा (von प्रछ् mit परि) f. *Frage, Erkundigung* Vjutp. 41. 42. 53.

परिपेल n. = परिपेलव *Cyperus rotundus* Çabdam. im ÇKDr.

परिपेलव (प° + पे°) adj. 1) *sehr fein, winzig:* (गलद्धस्य) मूलमध्याग्रशनाग्रसंस्थिता देवदैत्यमनुजाः क्रमात्। ततः शीघ्रमध्यचिरकालसंभवं स्फीतमध्यपरिपेलवं फलम् ॥ Varâh. Bṛh. S. 93,8. *sehr fein, — zart;* im Prâkrit: णोमालिआकुसुमपरिपेलवा (शकुन्तला) Çâk. Ch. 8, 17. — 2) n. *Cyperus rotundus* (ein wohlriechendes Gras) AK. 2,4,4,19. Ratnam. 96. Suçr. 2,236,15. 481,3.

परिपोट (von पुट् mit परि) m. *das Sichabschälen, eine best. Krankheit des Ohres* Suçr. 2,149,10.

परिपोटक (vom vorherg.) m. dass. Suçr. 2,149,14.

परिपोटन (von पुट् mit परि) n. *das Sichabschälen* Suçr. 1,231,13. — Vgl. परिपुटन.

परिपोटवत् (von परिपोट) adj. *sich abschälend* Suçr. 2,149,13.

परिपोषक (vom caus. von पुष् mit परि) adj. *bestärkend:* तदीयधर्मचर्यायां बभूव परिपोषकः Râga-Tar. 6,296.

परिपोषण (wie eben) n. *das Befördern, Hegen und Pflegen:* त्रिवर्ग° Bhâg. P. 7,11,28.

परिपोषणीय (wie eben) adj. *zu befördern, zu hegen und zu pflegen:* प्रणय Spr. 346.

परिप्रश्न (von प्रछ् mit परि) m. *das Fragen, Frage, Erkundigung* P. 3,3,110. AK. 3,4,22 (24),14. तद्विद्धि प्रणिपातेन परिप्रश्नेन सेवया Bhag. 4,34. ज्ञाति° *Frage nach* P. 2,1,63. 5,3,93. दृष्ट° H. 1340.

परिप्राप्ति (von आप् mit परिप्र) f. *Erlangung:* बुद्धिं न कुरुते यावदेषः — देवराज्यपरिप्राप्तौ R. Gorr. 1,67,8.

परिप्रार्ध (प° + प्रार्ध) n. *Nähe* Çâñkh. Br. 2,2.

परिप्री (प्री mit परि) adj. *theuer, werth:* उद्वाचमीरयति हिन्वते मती पुरुष्टुतस्य कति चित्परिप्रियः ṚV. 9,72,1.

परिप्रुष् (प्रुष् mit परि) adj. *sprühend, spritzend:* प्रवासो न प्रसितासः परिप्रुषः ṚV. 10,77,5.

परिप्रेप्सु (vom desid. von आप् mit परिप्र) adj. *zu Jmd oder Etwas zu gelangen wünschend, suchend, verlangend nach;* mit dem acc.: पाञ्चालम् MBh. 1,5483. 7,954. प्राणयात्राम् N. 18,11. शायस्यालम् MBh. 3,12407.

परिप्रेष्य (vom caus. von 1. इष् mit परिप्र) m. *Diener* MBh. 4,82. — Vgl. प्रेष्य.

परिप्लव (von प्लु mit परि) 1) adj. *a) schwimmend* VS. 22,29. Kâṭh. 15, 8. — *b) sich herumschwingend:* देवचक्रं वा एतत्परिप्लवं यत्संवत्सरः Çâñkh. Br. 20,1. — *c) hin und her laufend* AK. 3,2,24. H. 1455. Halâj. 4,10. (मधुकैटभौ) मत्कुणाविव परिप्लवौ Çiç. 14,68. — 2) m. *a) Schiff, Boot:* °गत (पारिप्लव° Schol.) R. Gorr. 1,45,18. — *b)* N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Sukhîbala (Sukhivala, Sukhînala) VP. 462. Matsja-P. in Verz. d. Oxf. H. 40, b, 15. 16. Bhâg. P. 9,22,41. — 3) f. आ Bez. *eines kleinen Schöpflöffels* (beim Opfer) Kâtj. Çr. 9,2,15. 17. Schol. 748,21. — Vgl. पारिप्लव.

परिप्लाव्य (wie eben) adj. *herumschwimmend:* आचम्य चैकहस्तेन परिप्लाव्यं नदीोदकम् so v. a. *Regenwasser* MBh. 13,5055. — Vgl. पारिप्लव.

परिप्लुत 1) adj. partic. s. u. प्लु mit परि. — 2) f. आ *ein berauschendes Getränk* H. 902; vgl. परिस्रुत्, परिस्रुता.

परिबर्ह oder °वर्ह (von बर्ह्, वर्ह् mit परि) m. *Alles was man um sich hat, die zum Bedürfniss oder Luxus nöthigen Dinge, Staat u. s. w.* = परिच्छद AK. 3,4,22,241. H. 716. Med. h. 32. Halâj. 2,151. महता परिबर्हेण राजयोग्येन संवृतः। राजभिर्बहुभिः सार्धमुपायात्काम्यकं च सः Draup. 1,7. चमूम् — परिबर्हशोभिनीम् R. 2,83,26 (90,89 Gorr.). Dakshâjaṇî fordert ihren Gatten Çiva auf, mit ihr zum Opfer ihres Vaters zu gehen um उपनीतं परिबर्हमर्हितुम् Bhâg. P. 4,3,9. स्फीतपरिबर्हा Daçak. in Benf. Chr. 180,11. Insbes. *die Insignien eines Fürsten* AK. Med.

परिबर्हण oder °वर्हण (von बर्ह्, वर्ह् simpl. und caus. mit परि) n. 1) *das Wachsen, sich-Vergrössern* Nir. 7,12. बर्हिः परिबर्हणात् (= परिच्छेदनात् Durga) 8,8. परिबर्हणा f. (= परिवृद्धि oder परिहिंसा Durga) zur Erklärung von बर्हणा 6,18. — 2) *Verehrung, Cult* Bhâg. P. 5,3,27. — 3) = परिबर्ह H. 716, Sch. विमुच्याग्निधनकलत्रपरिबर्हणसङ्गमात्मानं स्नेहपाशानवधूय परिव्रजन्ति MBh. 12,7005.

परिबर्हवत् (von परिबर्ह) adj. *mit dem gehörigen Geräthe versehen:* वेश्मानि Ragh. 14,15.

परिबाध् (बाध् mit परि) f. *Hemmniss* oder concr. *ein Hemmender, Verhinderer:* मोदे चिदस्य प्र रुजन्ति भामा न वरन्ते परिबाधो अदेवीः ṚV. 5,2,10. न ते सव्यं न दक्षिणं हस्तं वरन्त आमुरः। न परिबाधो हरिवो गविष्टिषु 8,24,5. — Vgl. साम°.

परिबाधा (von बाध् mit परि) f. *Mühseligkeiten, Beschwerden* Çâk. 70.

परिबृंहण oder °वृंहण (von बृंह्, वृंह् mit परि) n. 1) *Wohlfahrt* Bhâg. P. 5,1,7 (= समृद्धि Schol.). — 2) *Anhang, Zusatz:* वेदः सपरिबृंहणः M. 12,109. यज्ञाङ्गं दक्षिणास्तात वेदानां परिबृंहणम् MBh. 12,2972.

परिबोध (von बुध् mit परि) m. *Vernunft;* davon °वत् *mit Vernunft begabt* Çâk. 118, v. l. für प्रतिबोधवत्.

परिभक्षण (von भक्ष् mit परि) n. *das Auffressen, Anfressen:* प्रजानामन्नकामानामन्योऽन्यपरिभक्षणात् MBh. 1,2617. कृमिणा 12,86.

परिभय (von भी mit परि) m. *Besorgniss, Furcht:* नेदिति परिभयार्थे निपातः Çañk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 97. 322.

परिभर्त्सन (von भर्त्स् mit परि) n. = आक्षेप H. an. 3,439. *Drohung* R. 5,37,25. 68,42.

परिभव (von 1. भू mit परि) m. *eine ehrenrührige Behandlung, Beleidigung, Kränkung, Demüthigung, Erniedrigung, an den Tag gelegte Geringschätzung, — Verachtung* P. 3,3,55. AK. 1,1,2,22. H. 441. Halâj. 4,19. MBh. 3,1570. न ब्राह्मणो परिभवः कर्तव्यस्ते कदा च न 13426. ब्राह्मणानाम् (obj.) 13679. 13,8923. द्रौपदी° (obj.) 4.16 in der Unterschr. R. Gorr. 2,10,15. अयं परिभवो घोरो वानरेण विशेषतः। श्रीमतो राक्षसेन्द्रस्य पुरस्यान्तःपुरस्य च ॥ 5,79,10. पर° *eine Kränkung, die von ei-*

nem Andern kommt, MṚKKH. 8,18. कलत्रात् 20. मृगया: (v. l. मृगया) परिभवोव्याध्यामित्यवेहि त्वया कृतम् RAGH. 12,37. रक्त:° *eine Beleidigung für* 42. स्थानं परं परिभवस्य BHARTṚ. 3,75 (nach der richtigen Lesart). Spr. 770. 1145. °पद् MEGH. 55. MĀLAV. 69,5. प्राणो मूर्खः परिभवविधौ नाभिमानं तनोति Spr. 1233. RĀGA-TAR. 6,282. Spr. 128. BHĀG. P. 3,9,6. PAÑKAT. 82,12. 13. 210,24. 211,3. ed. orn. 47,7. °पदं याति HIT. I,167. परिभवास्पदम् VIKR. 69,9. MĀRK. P. 23,14. 69,10. Spr. 43. कृतमुण्डन° KULL. zu M. 8,93. स्वयं प्राप्ते परिभवो भवति *was von selbst kommt, achtet man nicht*, MBH. 13,3364. वेदानाम् 12,2971. — Vgl. परिभाव.

परिभवन (wie eben) n. dass.: न मां समानविद्यतया परिभवनमवगमयितुमर्हसि MĀLAV. 14,2.

परिभवनीय (wie eben) adj. *der beleidigt —, gekränkt —, gedemüthigt werden kann*: शश्वदपरिभवनीयो भविष्यतः सकलवैरिवर्गस्य KATHĀS. 45,408.

परिभविन् (wie eben) adj. *beleidigend, kränkend, Geringschätzung an den Tag legend, Jmdes spottend* P. 3,2,157. gaṇa ग्रहादि zu P. 3,1, 134. तेजोभिर्जगतीभृतां परिभवी Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 503, Çl. 7. — Vgl. परिभाविन्.

परिभाव m. = परिभव P. 3,3,55. AK. 1,1,2,22. H. 441. परीभाव BHAR. zu AK. ÇKDR.

परिभावन (wie eben) n. *das Zusammenhalten*: पांशुभस्मकरीषाणां यथा वै राशयश्चिताः । सहसा वारिणा सिक्ता न यान्ति परिभावनम् ॥ MBH. 12, 7145. fg. Wie die Bedeutung zeigt, geht das Wort nicht auf das caus. zurück; das Versmaass erforderte eine Länge.

परिभाविन् (wie eben) adj. = परिभविन् gaṇa ग्रहादि zu P. 3,1,134. अतिथिपरिभाविनि (voc. fem.) ÇAK. 44,12. परिभाविनि ताराणाम् — उद्रासीनि ग्रलेशानि *der Sterne spottend* BHAṬṬ. 6,74. वैद्ययत्नपरिभाविनं (so die Corrigg., die Calc. Ausg. °भाविणं, wie der St. Text) गदम् *eine Krankheit, die aller Anstrengungen der Aerzte spottet*, RAGH. 19,53.

परिभाषण (von भाष् mit परि) 1) adj. *viel redend*: अ° R. 5,93,6. — 2) n. *a) das Sprechen, Plaudern, Gespräch*; = प्रजल्पन H. an. 5,14. = आलाप VIÇVA im ÇKDR. = निर्देश H. an. 3,722. — *b) eine Zurechtweisung, admonitio* AK. 1,1,5,15. H. 274. MED. ṇ. 114. P. 3,4,8, Sch. M. 9,283. MBH. 14,1028. — *c)* = नियम H. an. MED. *Regel* WILS.

परिभाषणीय (wie eben) adj. *zurechtzuweisen, admonendus* KULL. zu M. 9,283.

परिभाषा (wie eben) f. 1) *Rede, Worte* MBH. 13,7417. BHĀG. P. 5,2,17. 10,15. — 2) *Tadel* VJUTP. 73. 164. — 3) *eine allgemeine Bestimmung, die durchweg Geltung hat*, TRIK. 3,2,25. 1,1,8. कालोपसर्जनयोः KĀÇ. zu P. 1,2,57. अवमदिनत्तययोः Verz. d. Oxf. H. 80, b, 2. सूक्ताः सुपरिभाषाश्च VĀJU-P. in Verz. d. Oxf. H. 47, a, 11 v. u. धर्मस्य स्वरूपं प्रमाणं परिभाषां चोक्त्वा इदानीं धर्मानुष्ठानयोग्यदेशानाह KULL. zu M. 2,17. एतत्सकलव्यवहारसाधारणं परिभाषात्मकमुक्तम् 8,46. Verz. d. B. H. 282,32. Ind. St. 1,82. यज्ञपरिभाषासूत्राणि Z. d. d. m. G. 9, XLIII. Ueber die grammatischen Paribhāshā s. BÖHTL. in der Einl. zu P. II, LI. fg. und GOLD. in der Einl. zu MĀN. 106. fgg. Schol. zu VS. PRĀT. 1,33. 4,128. Ind. St. 4,336. न खलु प्रतिहन्यते कुतश्चित्परिभाषेव (इको गुणवृद्धी [P. 1,1,3] इत्यादिका परिभाषा Schol.) गरीयसी यदाज्ञा ÇIÇ. 16,80. परिभाषावृत्ति, लघुपरिभाषावृत्ति, परिभाषार्थसंग्रह, परिभाषार्थसंग्रहव्याख्याचन्द्रिका, परिभाषेन्दुशेखर, परिभाषेन्दुशेखरकाशिका und पाणिनिमतानुगामिनी परिभाषा Titel von Schriften, die über die grammatischen Paribhāshā handeln, COLEBR. Misc. Ess. II,14. 41. GOLD. a. a. O. Verz. d. Oxf. H. No. 353. fg. — Vgl. पारिभाषिक.

परिभाषिन् (wie eben) adj. *redend*: असत्य° R. 3,35,60.

परिभू (1. भू mit परि) adj. *umgebend, umfassend, zusammenhaltend; rings sich erstreckend, durchdringend; überlegen, lenkend, leitend*: अग्ने नेमिररॉ इव देवांस्त्वं परिभूरसि ṚV. 5,13,6. 10,12,2. अग्ने यं यज्ञमध्वरं विश्वतः परिभूरसि 1,1,4. 3,3,10. 1,52. 12. 97,6. 2,24,11. परिभुवः परि भवन्ति विश्वतः 1,164,36. अग्निं होतारं परिभूतमं मतिम् 10,91,8. AV. 3, 21,4. 4,25,1. 13,2,10. ये ते अग्ने शिवे तनुवौ विभूश्च परिभूश्च TBR. 1,1,7, 3. TS. 3,2,3,1. 4,4,8,1. कविर्मनीषी परिभूः स्वयंभूर्याथातथ्यतो ऽर्थान्व्यदधाच्छाश्वतीभ्यः समाभ्यः ĪÇOP. 8.

परिभूति (von 1. भू mit परि) f. 1) *überlegene Kraft*: त्रीणि ये येमुर्विदथानि धीतिभिर्विश्वानि परिभूतिभिः ṚV. 7,66,10. — 2) *Kränkung, Demüthigung, Erniedrigung, an den Tag gelegte Geringschätzung* (vgl. परिभव): परिभूतेः परं पदम् — दौर्गत्यकलुषीकृतः Spr. 1249. अत्यन्तमेदुरता न कस्य परिभूतये KATHĀS. 26,238.

परिभूषण (von भूष् mit परि) m. (sc. संधि) *ein durch Abtretung aller Landeseinkünfte erkaufter Friede* KĀM. NĪTIS. 9,18. 3. — Vgl. परभूषण.

परिभेदक (von भिद् mit परि) adj. *durchbrechend*: यज्ज्ञात्वा योगिनः सर्वे षट्चक्रपरिभेदकाः Verz. d. Oxf. H. 89, b, 24.

परिभोक्तर् (von भुज्, भुनक्ति mit परि) nom. ag. 1) *Geniesser*: महतो हिरण्यसुवर्णधनधान्यकोषकोष्ठागारस्य SADDH. P. 4,14, a. — 2) *der einen Andern ausbeutet, auf eines Andern Kosten lebt* M. 2,201.

परिभोग (wie eben) m. *Genuss* (VJUTP. 171), insbes. *der eheliche Genuss*: सुवृत्तामसुवृत्तां वाप्यहं त्वामद्य मैथिलि । नोत्सहे परिभोगाय श्वावलीढं हविर्यथा ॥ MBH. 3,16548. RAGH. 4,45. 11,52. 19,21. 28. 30. VARĀH. BṚH. S. 104,24. *Mittel zum Genuss*: तथैव दत्त्वा विप्रेभ्यः परिभोगान्सुपुष्कलान् MBH. 9,2146.

परिभ्रंश (von भ्रंश् mit परि) m. *das Entwischen*: शत्रु° HARIV. 5285.

परिभ्रंशन (wie eben) n. *das Verlustiggehen*: नलस्य नृपते राज्यात्परिभ्रंशनम् PAÑKAT. III,268.

परिभ्रम (von भ्रम् mit परि) 1) adj. f. आ *umherfliegend*; s. खे°. — 2) m. *Umschweife, nicht zur Sache gehörige Reden*: अलमनेन परिषत्कुतूहलविमर्दकारिणा परिभ्रमेण MṚKKH. 1,9; in andern Dramen steht dafür einfach अलमतिविस्तरेण.

परिभ्रमण (wie eben) n. 1) *das Umlaufen, Umdrehung*: रथचरण° BHĀG. P. 5,8,6. MALLIN. zu KIR. 4,16. — 2) *Umkreis* SŪRJAS. 12,90.

1. परिमण्डल (प° + म°) n. *Umkreis* MBH. 12,7696. 14,1236. BHĀG. P. 5,21,19. 26,14. KULL. zu M. 7,188. — Vgl. न्यग्रोध°.

2. परिमण्डल (wie eben) 1) adj. f. आ *rund, kreisförmig, kugelförmig* P. 6,2,182, Sch. H. 1467. VJUTP. 57. ÇAT. BR. 6,7,1,2. 26. उखा 7,1,1,37. हृदय 9,1,2,40. 13,8,1,5. चर्म परिमण्डलं स्यादित्यस्य रूपम् KĀṬH. 34,5. KAUÇ. 85. MBH. 6,188. 204. 407. 482. R. 5,5,23. SUÇR. 1,25,7. 94,8. 292,18. 2,233,17. परिमण्डलोन्नताभिः नाभिभिः VARĀH. BṚH. S. 67,21. शिरोभिः, 79. — 2) m. (sc. मशक) *eine giftige Mückenart* SUÇR. 2,290,20.

परिमण्डलता (von 2. परिमण्डल) f. *Kreisförmigkeit* SUÇR. 1,268,18.

परिमण्डलित (wie eben) adj. *rund gemacht* Kir. 5,42.

परिमत् (von मन् mit परि) Vop. 26,78.

परिमन्थर (प° + म°) adj. f. आ *überaus langsam:* गति Çiç. 9,78.

परिमन्द (प° + म°) adj. *überaus matt:* °सूर्यनयनो दिवसः Çiç. 9,3. adv. *klein wenig:* °भिन्न 27.

परिमन्दता (vom vorherg.) f. *Abgespanntheit, das Gefühl der langen Weile* Çiç. 9,39.

परिमन्यु (प° + म°) adj. *eifersüchtig* oder *grollend:* अभिद्विषे मरुतः परिमन्यव इषुं न सृजत द्विषम् Ṛv. 1,39,10.

परिमर (von मर् mit परि) 1) adj. *abgängig:* वृषभो परिमरो TS. 5,6,21, 1. — 2) m. ब्रह्मणः परिमरः *das Hinschwinden rings um das* Brahman, *den Zauber,* heisst *eine auf den Untergang der Widersacher gerichtete magische Handlung:* यो ह वै ब्रह्मणः परिमरं वेद पर्येनं द्विषन्तो भ्रातृव्याः परि सपत्ना म्रियन्ते Ait. Br. 8,28; vgl. Taitt. Up. 3,10,4, wo पर्येनं st. पर्येणा zu lesen ist, und Colebr. Misc. Ess. I, 44. Nach Çaṅk. ist ब्रह्मणः परिमरः = वायुः = आकाशः. देवः परिमरः soll den प्राण bezeichnen, Ind. St. 1,407.

परिमर्द (von मर्द् mit परि) m. *Verbrauch:* उपार्जनं च द्रव्याणां परिमर्दश्च MBh. 12,2185. *Aufreibung* (eines Feindes), *Vernichtung:* (बाह्लीकान्) महता परिमर्देन वशे चक्रे 2,1030.

परिमर्दन (wie eben) n. nom. act. Vjutp. 157.

परिमर्श (von मर्श् mit परि) m. *Erwägung, Betrachtung:* आत्मनः परिमर्षेण (sic) बुद्धिं बुद्ध्या विचारयेत् MBh. 12,4370.

परिमल m. 1) *Wohlgeruch* (Halâj. 1,77), *ein wohlriechender Stoff:* °भृतो वाताः Bhartṛ. 1,33. 36. Spr. 434. 592. Megh. 26. 68, v. l. Çâk. Ch. 60,1. Git. 1,32. Râǵa-Tar. 1,372. मसृणचन्दनपङ्कमिश्रकस्तूरिकापरिमलोत्थविसर्पिगन्धा Kaurap. 8. कर्पूरागुरुकस्तूरिकादिपरिमलविशेषान् — प्रेषयन् Pañkat. 47,3. 265,8. ed. orn. 49,14. Amar. 84. नवपरिमलगन्ध Spr. 1452. Am Ende eines adj. comp. f. आ Spr. 247. Nach AK. 1,1,4, 19. H. 1391. an. 4; 291 und Med. l. 155 *ein durch Reiben erzeugter Wohlgeruch;* nach AK. 3,3,13. H. an. Med. (st. °तिमर्द ist wohl विमर्द zu lesen) und Halâj. 4,84 *das Zerreiben* (wohlriechender Stoffe); nach Med. *ein beim Coitus sich entwickelnder Wohlgeruch* (सुरतोपमर्दविकसद्वीरराणादिसौरभे: vgl. Megh. 26); vgl. 3. — 2) *eine Versammlung von Gelehrten* Çabdar. im ÇKDr. — 3) *ehelicher Genuss* (संभोग) Vaiǵ. beim Schol. zu Kir. 10,1. °आ लक्ष्मीः Kir. 10,1; vgl. 1. am Ende. — 4) N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124,a. — 5) Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 108,a. eines Commentars des Amarakandra zur Kâvjakalpalatâvṛtti Z. d. d. m. G. 2,339 (161,a). परिमल oder vollständig वेदान्तकल्पतरुपरिमल Titel eines Commentars des Apjâjadîkshita zum Vedântakalpataru Colebr. Misc. Ess. I, 333. 337. महाकृत्या° Bez. eines Zauberspruchs Verz. d. Oxf. H. 98,a,15.

परिमाण (von मा mit परि) n. 1) *das Messen* Kâtj. Çr. 1,2,28. अम्भसः Varâh. Bṛh. S. 23,1. 3. Schol. zu P. 1,2,27. — 2) *Umfang, Maass, Gewicht, Dauer, Anzahl, Betrag* Kâr. zu P. 5,1,19. AK. 2,9,89. 3,4,25,180. Halâj. 5,15. अमिमीत परिमाणं पृथिव्याः Ṛv. 8,42,1. Kâtj. Çr. 1,3,13. 4,3,8. 22,1,16. MBh. 1,7868. 2,481. VS. Prât. 2,23. P. 2,3,46. 4,1,22. 5,2,39. 7,3,17. 26. 5,2,37, Vârtt. 7. अग्र° 6,1,79, Vârtt. 3. गगन° Spr. 461. Suçr. 1,91,17. 126,2. Varâh. Bṛh. S. 52,26. 58,3. 67,106. 69,25. Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 138. fg. Râǵa-Tar. 5,111. Mârk. P. 54,2. प्रकृति° Kâç. zu P. 5,1,9. त्रसरेणवो ऽष्टौ विज्ञेया लिक्षैका परिमाणतः M. 8,133. पल° Pañkat. II, 84. Taitt. Prât. 2,14. Kap. 1,131. Sâṅkhjak. 15. Kaṇâda 1,6. Tarkas. 5. अन्तर° Lâtj. 7,9,6. अस्माभिरुषिताः सम्यग्वने मासास्त्रयोदश । परिमाणेन तान्पश्य तावतः परिवत्सरान् ॥ MBh. 3,1407. कालस्य परिमाणेन लब्धाकाराः Hariv. 1033. स्वकाल° Kumâras. 2,8. काल° P. 7,3,15, Sch. व्याधिमृच्छन्ति कल्पान्तपरिमाणम् Mârk. P. 14,93. जीवतां परिमाणज्ञ सैन्यानामपि पाण्डव । हतानां यदि जानीषे परिमाणं वदस्व मे ॥ MBh. 11,763. 13,5229. नानाप्रकरणानां च परिमाणं न विद्यते Hariv. 13745. श्लोकानाम् R. Gorr. 1,4,11. 5,72,3. संख्या° P. 5,2,41. परिमाणं (*das Maass des Vergehens*) विदित्वा च दण्डं दण्ड्येषु भारत । प्रणयेयुः MBh. 13,197. Am Ende eines adj. comp. f. आ Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 293. परीमाण MBh. 1,287. 294. 2,1211. 6,161. 12,13019. 14,525. Jâǵn. 2,262. प्रतिग्रहपरीमाण *der Betrag eines empfangenen Geschenks* 1,319.

परिमाणक n. = परिमाण 2. Bhâshâp. 94.

परिमाणवत् (von परिमाण) adj. *messbar;* davon nom. abstr. °वत्त्व n. Madhusûd. 117.

परिमाणिन् (von परिमाण) adj. *was gemessen wird* P. 2,2,5. 1,51, Vârtt. 3. 5,1,58, Vârtt. 2.

परिमाद् (von मद् mit परि) f. Bez. von *sechzehn* Sâman, *welche zum* Mahâvratastotra *gehören,* TBr. 1,2,6,5. Çat. Br. 10,1,2,8. Pañkav. Br. 5,6,11. Lâtj. 3,9,1.

परिमाद (wie eben) m. dass. Çâṅkh. Br. 17,12,5.

परिमार्ष्टु (von मर्ज् mit परि) adj. Vop. 26,144.

परिमार्ग (von मार्ग् mit परि) m. *das Umhersuchen:* विबोधशोलनावाप्तिर्भ्रान्तिपरिमार्गकृत् Pratâpar. 53,b,7.

परिमार्गण (wie eben) n. *das Nachspüren, Aufsuchen:* सीतायाः (obj.) MBh. 3,11208. R. 3,78,19. 4,3,23.

परिमार्गितव्य (wie eben) adj. *aufzusuchen:* ततः पदं तत्परिमार्गितव्यं यस्मिन्गता न निवर्तन्ति भूयः Bhag. 15,4.

परिमार्गिन् (wie eben) adj. *nachspürend, aufsuchend, nachgehend:* स्वकार्य° MBh. 13,5356.

परिमार्ग्य partic. fut. pass. von मर्ज् mit परि P. 3,1,113, Sch. — Vgl. परिमृज्य.

परिमार्ज (von मर्ज् mit परि) adj. *streichend, abwaschend, reinigend;* s. तुन्द°.

परिमार्जन (wie eben) n. 1) *das Abwischen, Reinigen* Kâtj. Çr. 12,6,22. Schol. zu Çiç. 9,36. — 2) *eine best. süsse Speise:* मधुतैलघृतैर्मध्ये वेष्टिताः समिताश्च ये (lies याः, wie u. मधुमस्तक gedruckt ist) । मधुमस्तकमुद्दिष्टं तस्याख्या परिमार्जनम् ॥ Çabdak. im ÇKDr.

परिमित् (von मि, मिनोति) f. *Deckbalken, Verbindungsholz* oder dergl. AV. 9,3,1.

परिमित s. u. मा mit परि und अपरिमित.

परिमिति (von मा mit परि) f. *Maass, Quantität* Bhâshâp. 3.

परिमिलन (von मिल् mit परि) n. *Berührung* Ratnâv. 40,11.

परिमुखम् (प° + मुख) adv. *um das Gesicht herum* so v. a. *um Jmd*

herum P. 4,4,29. Vârtt. zu 3,58. Schol. zu 59. — Vgl. पारिमुखिक, पारिमुख्य.

परिमुग्ध partic. praet. pass. von मुह् mit परि; davon nom. abstr. °ता *Einfältigkeit* und zugleich *Lieblichkeit* Çiç. 9,32.

परिमूढ (wie eben); davon nom. abstr. °ता *Verwirrung* Çiç. 9,70.

परिमूर्ण s. u. मर् mit परि.

परिमृज् (von मर्ज् mit परि) adj. (nom. °मृड्) *abwaschend, reinigend:* कं-स° P. 8,2,36, Sch. Vop. 3,134.

परिमृज (wie eben) adj. dass.; s. तुन्द°.

परिमृज्य partic. fut. pass. von मर्ज् mit परि P. 3,1,113, Sch. — Vgl. परिमार्ग्य.

परिमेय (von मा mit परि) adj. *messbar, zählbar, gering an Zahl:* °पु-रःसर Ragh. 1,37. सैन्यैः Râǵa-Tar. 4,414. अ° *unzählbar, unzählig* MBh. 1,2455. 3125. 6,185. 12,8908. 13,5257.

परिमेह (von मिह् mit परि) m. *eine Zauberhandlung, bei der Urin umhergegossen wird,* Pâr. Gṛhj. 3,6.

परिमोक्ष (von मोक्ष् mit परि) m. 1) *Loslassung, das Fahrenlassen:* ततः प्रसादयामास पुनरेव भगीरथः । गङ्गायाः परिमोक्षार्थं महादेवमुमापतिम् ॥ R. Gorr. 1,45,9. — 2) *Entleerung* Bhâg. P. 2,6,8. — 3) *Befreiung, das Entgehen:* कर्णस्य परिमोक्षो ऽत्र कुण्डलाभ्यां पुरंदरात् MBh. 1,441 = 476. न तस्य परिमोक्षो ऽस्ति पापाद्धेरिव किल्बिषात् Çikshâ in Ind. St. 4,268. प्रहाराणाम् MBh. 9,3192. सर्वाशुभानाम् *von allem Unglück* Tithjâdit. im ÇKDr. व्याधि° Suçr. 1,3,6. Kauç. 139.

परिमोक्षण (wie eben) n. 1) *das Ablösen* Suçr. 1,18,3. — 2) *Befreiung:* सुहृदः *des Freundes* Mṛkkh. 67,19. दुःखस्य *vom Schmerz* MBh. 3,14089. पापस्य 12,4846.

परिमोटन (von मुट् mit परि) n. *das Knacken:* भृशमवनामिताङ्गपरिमोटन Varâh. Bṛh. S. = चटाचटाशब्द Schol.

परिमोष॑ (von मुष् mit परि) m. *Diebstahl, Entwendung* TS. 2,5,5,1. 6,1,11,5 (अ°). Varâh. Bṛh. S. 94,11. विषाण° Ragh. 9,62. स्वर्ग° *Bestehlung des Himmels* Hariv. 7284.

परिमोषक (wie eben) adj. *stehlend* MBh. 3,12850.

परिमोषि॑न् (wie eben) adj. dass., subst. *Dieb, Räuber* H. 382. Halâj. 2,183. Çat. Br. 11,6,2,11. 13,2,4,2. 14,6,9,28.

परिमोहन (vom caus. von मुह् mit परि) n. *das Bethören, Bestricken:* धात्रेव किं त्रिजगतः परिमोहनाय सा निर्मिता Kaurap. 38.

परिमोहिन् (von मुह् mit परि) adj. *verwirrt* P. 3,2,142. Çiç. 15,110.

परिम्लायित (vom folg.) n. *das Einfallen, Einsinken, Schwinden* Suçr. 1,118,7.

परिम्लायिन् (von म्ला mit परि) 1) adj. *fleckig* Suçr. 2,317,15. — 2) m. (sc. लिङ्गनाश) *eine best. Krankheit der Augenlinse* Suçr. 2,317,18. 342,12.

1. परियज्ञ (प° + यज्ञ) m. *eine begleitende* (vorangehende oder folgende) *Handlung in der Liturgie, Nebencerimonie* Kâtj. Çr. 14,1,9. Çâṅkh. Çr. 15,1,9.

2. परियज्ञ (wie eben) adj. *eine begleitende Handlung in der Liturgie —, eine Nebencerimonie bildend* Kâtj. Çr. 22,10,9. 12. 15.

परियाण n. nom. act. von या mit परि Kâç. zu P. 8,4,29. Vgl. पर्याण.

परियाणि (wie eben) f. s. अ°.

परियाणीय partic. fut. pass. von या mit परि Kâç. zu P. 8,4,29.

परियोग (von युज् mit परि) m. = पलियोग P. 8,2,22, Vârtt. 1.

परियोग्य m. pl. N. pr. einer Schule Ind. St. 3,275.

परिरक्षक (von रक्ष् mit परि) nom. ag. *Hüter:* गवाम् Med. sh. 36.

परिरक्षण (wie eben) 1) nom. ag. (f. ई) *Hüter, Beschützer:* भक्तानाम् Hariv. 3272. — 2) n. *das Hüten, Erhalten, Beschützen, Inachtnehmen, Retten* MBh. 4,62. R. 3,19,21. Suçr. 1,128,15. सर्वस्यास्य M. 7,2. अमृतस्य MBh. 1,1434. एवंविधस्य कायस्य Râǵa-Tar. 4,283. Pańkat. ed. orn. 1,211. जनस्य MBh. 16,234. R. 5,22,10. जरासंधविनाशं च राज्ञां च परिरक्षणम् *Rettung* MBh. 2,673. मन्त्रस्यापरिरक्षणम् *das Verrathen* 242. *das Sichhüten, Sichinachtnehmen:* °कृत Suçr. 1,90,1. अ° 2.

परिरक्षणीय (wie eben) adj. *zu hüten, zu erhalten:* अङ्के स्थितापि युवतिः परिरक्षणीया Udbhaṭa im ÇKDr. u. परिशङ्कनीय. (अर्थाः) लब्धाः परिरक्षणीयाः Pańkat. ed. orn. 3,14.

परिरक्षा (wie eben) f. *Hütung, Erhaltung:* प्रजानाम् M. 5,94. प्राणानाम् 10,106.

परिरक्षितर् (wie eben) nom. ag. *Hüter, Erhalter, Beschützer* Praçnop. 2,9. सोमस्य MBh. 1,1473. धर्मस्य 12,1488. R. 1,1,15 (16 Gorr.). अशिष्टानां नियन्ता हि शिष्टानां परिरक्षिता MBh. 1,6845. लोकानाम् 4,2274. R. 1,6,4. R. Gorr. 2,14,5.

परिरक्षितव्य (wie eben) adj. *zu hüten, geheimzuhalten:* त्वत्संनिधौ यत्कथयेत्पतिस्ते यद्यप्यगुह्यं परिरक्षितव्यम् MBh. 3,14717.

परिरक्षितिन् (von परिरक्षित, partic. praet. pass. von रक्ष् mit परि) adj. *hütend, beschützend;* mit dem loc. gaṇa इष्टादि zu P. 5,2,88.

परिरक्षिन् (von रक्ष् mit परि) adj. *hütend:* स्वराष्ट्र° MBh. 1,6969. स्वसैन्य° 7,3907.

परिरक्ष्य (wie eben) adj. *zu hüten, zu bewahren, geheimzuhalten:* परिरक्ष्यमिदं तावद्वचः पार्थस्य MBh. 6,4921. मन्त्रः R. 5,81,18.

प॑रिरथ्य (von रथ mit परि) n. *ein best. Theil des Wagens* AV. 8,8,22. °रथ्या f. dass. MBh. 8,1487.

परिरम्भ (von रभ्, रम्भ् mit परि) m. *Umarmung* AK. 3,3,30. R. Gorr. 2,105,22. Prab. 9,1. 58,3. Gît. 4,4. अनेकनारी° 1,37. पद्मापयोधरतटी° 25. परी° H. 1507. Bhar. Dvirûpak. ÇKDr. Gît. 5,7. 10,10. Prab. 12,2.

परिरम्भण (wie eben) n. *das Umarmen, Umarmung* Halâj. 2,418. Verz. d. Oxf. H. 171,b,3 v. u. Gît. 1,33. 7,14. 12,15. कृत° 2,18. किं पुरेव ससंभ्रमं परिरम्भणं न ददासि 3,8.

परिरम्भिन् (von परिरम्भ) adj. am Ende eines comp. *umspannt, umgürtet:* वर्तमानकाञ्चीकलापपरिरम्भि नितम्बबिम्बम् Bhâg. P. 3,28,24.

परिराटक nom. ag. von रट् mit परि P. 3,2,146.

परिराटिन् desgl. P. 3,2,142.

परि॑राप् (von रप् mit परि) adj. *umkreischend, umschwatzend;* m. Bez. *dämonischer Wesen:* आ निबाध्यो परिरापस्तमांसि च ज्योतिष्मन्तं रथमृतस्य तिष्ठसि ṚV. 2,23,3. बृहस्पते वि परिरापो अर्दय 14. परि॑ऽरपः Padap.

परिरापि॑न् (wie eben) adj. *einflüsternd, beschwatzend:* यमराते पुरोधत्से पुरुषं परिरापिणम् AV. 5,7,2. ये वशाया अदानाय वदन्ति परिरापिणः 12,4,51.

परिरोध (von रुध् mit परि) m. *Hemmung, Zurückhaltung:* भूर्जत्वक्प-

°रिरोधमर्मरमहत् Rāǵa-Tar. 2,165.

परिल m. N. pr. eines Mannes gaṇa शिवादि zu P. 4,1,112. — Vgl. पारिल.

परिलघु (प° + लघु) adj. überaus leicht verdaulich: पयः स्रोतसाम् Megh. 13.

परिलङ्घन (von लङ्घ् mit परि) n. das Hinundherspringen R. 4,52,16.

परिलेख (von लिख् mit परि) m. Umriss (mit Linien, Furchen), Figur, Zeichnung: भूमि° Kauç. 18. 52. Schol. zu Kâtj. Çr. 17,4,11. Sûrjas. 6, 8.

परिलेखन (wie eben) n. das Umreissen (mit Linien u. s. w.) Kâtj. Çr. 8,5,1. 7.

परिलेहिन् (von लिह् mit परि) m. eine best. Krankheit des Ohrs Suçr. 2,149,11. 150,6.

परिलोप (von लुप् mit परि) m. Verletzung (in übertr. Bed.), Vernachlässigung, Unterlassung: आचार° Kull. zu M. 12,33. वेदविहितानां कर्मणाम् ders. zu 11,203. आचार्यशास्त्रापरिलोप Ṛv. Prât. 1,16. सत्यव्रतधर्मस्यापरिलोपार्थम् Kull. zu M. 8,122.

परिवंश (प° + वंश) gaṇa ऋश्यादि zu P. 4,2,80. Davon °क ebend.

परिवक्रा (प° + व°) f. 1) eine rundliche Grube Çat. Br. 13,8,4,2. — 2) N. pr. einer Stadt (nach dem Comm.) Çat. Br. 13,5,4,7.

परिवत्सक (von प° + वत्स) m. pl. Bez. des von Vatsa abstammenden Geschlechts Hariv. 1059.

परिवत्सर (प° + व°) m. ein rundes —, volles Jahr H. 159. य उद्राडन्निपतीरा गोमयं वस्वृतेनाभिन्दन्परिवत्सरे वलम् Ṛv. 10,62,2. TBr. 1,5, 5,6. M. 1,12. सहस्रं परिवत्सरान् MBh. 1,3202. 3507. 3607 (neutr.). 3731. 3,9932. 4,94. 5,3424. 7088. 7, 2188. N. 24,32. पूर्णा °रम् Hariv. 7842. Rāǵa-Tar. 1,52. 4,656. Bhâg. P. 2,10,11. 3,6,6. Häufig in Verbindung mit वत्सर und andern auf वत्सर ausgehenden Wörtern (सं°, अनु°, इद्°, इदा°, इडु°) für Jahr, und zwar immer an zweiter Stelle. Im fünfjährigen Cyclus ist es der Name des 2ten Jahres; Weber, Naxatra 298. Comm. zu TBr. 1,4,10,1. संवत्सर, परि° AV. 8,8,23. इदावत्सराय परिवत्सराय संवत्सराय कृणुत बृहन्नमः 6,55,3. TS. 5,7,2,4. 5,2,3. 4. TBr. 1,4,10,1. 2. VS. 27,45. 30,15. Kauç. 42. Pâr. Gṛhj. 3,2. Pańkav. Br. 17, 13,17. Varâh. Bṛh. S. 8,24. VP. 224. Bhâg. P. 3,11,14. 5,22,7.

परिवत्सरीण (von परिवत्सर) adj. (निर्वृत्तादिष्वर्थेषु) P. 5,1,92. auf ein volles Jahr bezüglich, darnach sich richtend: ब्रह्म कृणवन्त °णाम् Ṛv. 7, 103,8. हविः AV. 3,10,3. in dem besondern Sinn (s. u. परिवत्सर) TBr. 1,4,10,2.

परिवत्सरीय adj. dass. P. 5,1,92.

परिवपण n. nom. act. von वप् mit परि P. 8,4,31, Sch.

परिवर्ग (von वर्ज् mit परि) m. das Ausweichen, Vermeiden, oder das Beseitigen: प्र प्रो वो अस्मे स्वयशोभिरूती परिवर्ग इन्द्रो दुर्मतीनाम् Ṛv. 1,129,8. अपरिवर्गम् ohne Auslassung, ununterbrochen, vollständig: अपरिवर्गमेवास्यैतासु देवतासु हुतं भवति TBr. 2,1,10,3. 3,4,4. TS. 3,4,10,4.

परिवर्ग्य (wie eben) adj. zu vermeiden: द्वेष्यो मित्राणां परिवर्ग्यः स्वानाम् AV. 2,2,14.

परिवर्जक (wie eben) adj. meidend, vermeidend, sich einer Sache begebend: मृद्वन्न° MBh. 12,6306. विरुद्ध° 13,6648.

परिवर्जन (wie eben) n. 1) das Meiden, Vermeiden, Sichbegeben einer Sache; Entgehen Med. n. 228. अपश्च (die praep. अप) परिवर्जने Suçr. 2, 537,18. मांसस्य MBh. 13,5596. मांस° M. 5,54. प्रत्युपस्थितकालस्य सुखस्य परिवर्जनम् । अनागतसुखाशा च नैव बुद्धिमतां नयः ॥ MBh. 12,5282. fg. विषाद° Pańkat. II,196. व्यसनानामुपायज्ञः कुशलः परिवर्जने R. 6,8, 14. — 2) Mord, Todtschlag AK. 2,8,2,82.

परिवर्जनीय (wie eben) adj. zu meiden: (प्रमदाः) दुष्टभावाः Varâh. Bṛh. S. 77,17. गिरयो निदाघे यत्रैव दूरमितरे परिवर्जनीयाः Rāǵa-Tar. 4,581.

परिवर्त (von वर्त् mit परि) m. 1) Umdrehung: अद्रि° (bei der Quirlung des Oceans) Bhâg. P. 2,7,13. vom Umlauf der Gestirne Sûrjas. 1,27. — 2) Umlauf, Ablauf einer Zeitperiode, insbes. eines Juga (H. 161. an. 4,119. Halâj. 1,117): ऋतूनां परिवर्तेन प्राणिनां प्राणसंक्षयः R. 2,105,23 (114,11 Gorr.). न चाल्पपरिवर्तेषु परिवर्तन्ति ते तथा MBh. 3,15462. युगानाम् Sûrjas. 1,9. युगशतपरिवर्तान् Çâk. 193. सहस्रपरिवर्तं (युगं) तद्ब्राह्मं दिवसमुच्यते MBh. 12,8506. °सहस्राणि 5,3838. परिवर्ते पुनः षष्ठे Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 52,a,36. लोकानां परिवर्ते so v. a. am Ende der Welt R. Gorr. 2,76,8. Jahr Halâj. 5,15. — 3) Umkehr, Flucht; = पलायित H. an. = प्रवर्तन (wofür mit ÇKDr. अपवर्तन zu lesen ist) Med. — 4) Wiederkehr, Wiedergeburt: न यत्र भूयः परिवर्त उग्रः Bhâg. P. 1,3,39. — 5) Vertauschung, Tausch, Wechsel H. an. Med. MBh. 13,2916. परिवर्ते कृते ताभ्यां गर्भाभ्याम् Hariv. 3331. Kull. zu M. 9,292. स्वर° Mṛkkh. 17,9. Rāǵa-Tar. 6,366. अन्न° Wechsel der Diät Gold. u. d. W. समुद्र° Vertauschung versiegelter Waare Jâǵń. 2,147. परी° AK. 2,9,81. द्रव्यपरीवर्तः (v. l. परि°) Hit. II, 99. — 6) Kapitel, Abschnitt Trik. 3,2,24. Vjutp. 44. So heissen die Abschnitte im Lalit. — 7) Aufenthaltsort, Ort, Platz: निवेशं रोचयामास परिवर्ते सुखाश्रये Hariv. 3401. श्वफल्कपरिवर्ते च ववर्ष कृविवाहनः an dem Orte, wo Çv. sich befand, 1911. — 8) N. pr. eines der 8 Söhne des Duḥsaha, eines Sohnes des Mṛtju, Mârk. P. 51,2. 62, — 9) N. pr. eines Königs der Schildkröten H. an. Med. परी° Gatâdh. im ÇKDr.

परिवर्तक (vom caus. von वर्त् mit परि) 1) adj. a) ablaufen machend, zum Ablauf bringend: युगस्य MBh. 3,42105. मासर्तुसंज्ञापरिवर्तकेन सूर्याग्निना 12,12135. — b) umkehren —, zurückfliessen machend Kathâs. 46,142. — 2) m. N. pr. = परिवर्त 8. Mârk. P. 51,14.

परिवर्तन (von वर्त्, simpl. und caus., mit परि) 1) adj. umkehren machend; f. ई Bez. einer best. Zauberkunst (विद्या) Kathâs. 46,118; vgl. विपरिवर्तिनी 121. — 2) n. a) das Sichumdrehen Suçr. 1,69, 17. संत्रस्तमत्स्यपरिवर्तनसंजनितश्वेतफेन Pańkat. 188,10. मानसोत्तरगिरि° um den Berg Bhâg. P. 5,21,7. महार्हशय्या° das Sichherumwälzen auf Kumâras. 5,12. अङ्गपरिवर्तनोचिते — उभे । वल्लकी च हृदयंगमस्वना वल्गुवागपि च वामलोचना Ragh. 19,13. Çiç. 4,47. — b) das Umdrehen: मन्दरगिरेः Bhâg. P. 3,28,27. — c) Umlauf, Ablauf einer Zeitperiode: युग° MBh. 1,1254. यावद्युगानाम् — सहस्रपरिवर्तनात् 3,12990. Hariv. 11224. संसार° der Kreislauf der Geburten, das beständige Wiedergeborenwerden MBh. 12,7755. — d) das Umtauschen, Wechseln H. 869. स चकारात्मनः सद्यो रूपस्य परिवर्तनम् Kathâs. 12,60. वेषपरिवर्तनं विधाय Pańkat. 169,15. Mṛkkh. 107,14. पर्याय° (in einem Comp.) H. 18. — e) das Beschneiden (der Haare) Çat. Br. 2,6,2,14. — f) angeblich = प्रेरणा

Schol. zu TBr. 466,2. — Vgl. गोलाङ्गुल°.

परिवर्तनीय (vom caus. von वर्त् mit परि) adj. *umzutauschen, umtauschbar:* रसा रसैः परिवर्तनीयाः Kull. zu M. 10,94.

परिवर्तिका (von वर्त् mit परि) f. *Verengung der Vorhaut, Phimosis* Suçr. 1,296,18. — Vgl. परिवृत्ति.

परिवर्तिन् (wie eben) 1) adj. *a) sich herumdrehend, sich herumbewegend:* द्रुतमत्तःशरीरे ते सततं (मे) परिवर्तिनः MBh. 3,12943. तस्याः सुविपुला दीर्घा वेपत्याः परमस्त्रियाः । दृश्यते कम्पिता वेणी व्यालीव परिवर्तिनी ॥ R. 5,26,2. — *b) umlaufend, einen Kreislauf machend, sich stets wieder erneuernd, stets wiederkehrend:* परिवर्तिनि संसारे Bhartṛ. 2,24. Pańkat. I, 33. अतिक्रम्याटवीस्तास्ता विषमाः परिवर्तिनीः । दुर्दर्शा इव संप्राप श्रीकण्ठविषयं च सः ॥ Kathâs. 20,39. — *c) wechselnd, übergehend in:* को न प्रहृष्येद्दुःखेन सुखपरिवर्तिना Kathâs. 22,252. — *d) an einem Orte* oder *bei, um Jmd verweilend, — sich aufhaltend, — sich befindend:* अभ्यास° N. 11,20. अदूर° MBh. 3,11094 (S. 605). R. 6,77,24. समीप° 97,11. पृष्ठतः परिवर्तिन्या (परिवर्तन्त्या MBh. 1,7704) Sund. 3,26. मातृपार्श्व° Ragh. 11,9. मच्चित्त° R. 6,103,16. कण्ठपरिवर्तिकलस्वरशून्यगान Çiç. 9,54. नाथेनानुगतो विद्वान्प्रियेषु पार्श्ववर्तिना MBh. 15,971. सुग्रीव° *im Gefolge des S. seiend* R. 4,13,11. — 2) f. °नी (sc. विष्टुति) *eine Litanei nach der Formel abc abc abc* Pańkav. Br. 2,2,1. Lâṭj. 6,1,18. 2,16. 7,1.14.

परिवर्त्मन् (प° + व°) adj. *ringsum gehend, — sich erstreckend:* एतद्वै परिवर्त्म नाम देवयजनम् Kâṭh. 25,2. Kauç. 16. परिवर्त्मानुलोमं नाभिदेशे दर्भमास्तृणाति 44.

परिवर्धन (vom caus. von वर्ध् mit परि) n. *das Vermehren, Vergrössern, Vervielfältigen:* पशूनाम् M. 9,331. कोशस्य MBh. 2,985. लब्धस्य Kâm. Nîtis. 13,57.

परिवर्धित partic. praet. pass. vom caus. von वर्ध् mit परि (s. das.); davon °क *aufgezogen* (in sentimentaler Sprechweise): श्यामाकमुष्टिपरिवर्धितको जहाति सो ऽयं न पुत्रकृतकः पदवीं मृगस्ते Çák. 89.

परिवर्मन् (प° + व°) adj. *gepanzert, gerüstet* Lâṭj. 3,10,6.

परिवर्ह, °वर्हण und °वर्हवन्त् s. u. परिबर्ह u. s. w.

परिवसथ (von वस्, वसति mit परि) m. *Dorf* H. 961.

परिवह (von वह् mit परि) m. N. *eines der sieben Winde* (vgl. u. प्रावह) MBh. 12,12412. Hariv. 12788. Çák. 165. Brahmâṇḍa-P. beim Schol. zu Çák. 165. N. *einer der sieben Zungen* (masc.!) *des Feuers* Colebr. Misc. Ess. I, 190.

परिवाद (von वद् mit परि) m. 1) *Nachrede, Tadel* H. 271. an. 4,141. Med. d. 49. Halâj. 1,148. AV. 19,8,4. M. 2,179. 201. 7,47. Jâǵń. 1,33. MBh. 3,1109. 1725. °दं ब्रुवाणः 12,4224. °दं कृ 13,2100. 2107. 4984. °कथा 14,1008. 1029. °दात् — वाचं रक्ष Hariv. 14686. °दो हि ते देवि महाँल्लोके चरिष्यति । यदि u. s. w. R. 2,35,30. लोकतो ऽपि हि ते रक्ष्यः परिवादः 36,30. 75,27. 3,22,34. Kâm. Nîtis. 5,41. Mṛkkh. 53,23. 78,15. Spr. 174. Ragh. 14,86. °कर Mâlav. 11,21. पर° Pańkat. III,115. Tattvas. 20. Schol. zu Kâtj. Çr. 25,4,9. Mârk. P. 23,110. 34,39. 84. धीराः परस्य परिवादगिरः सहन्ते Prab. 74,7. परी° AK. 1,1,5,13. गुरोर्यत्र परीवादो निन्दा वापि प्रवर्तते M. 2,200. MBh. 1,4204. 3,17335. 5,1286. 1723. 13,6006. Kâś. 30. Ragh. 5,24. गुरोः प्राप्तः परीवादो न श्रोतव्यः कथं च न Cit. beim Schol. zu Kumâras. 5,83. अग्रात्यार्यपरीवादे खलसंवादशृङ्खला Kathâs. 24,210. Spr. परीवादस्तथ्यो u. s. w. — 2) *ein Werkzeug zum Spielen der indischen Laute* H. an. Med. परी° Gaṭâdh. im ÇKDr.

परिवादक (vom caus. von वद् mit परि) m. *Lautenspieler* P. 3,2,146. अवीवदद्वीणां परिवादकेन Schol. zu P. 1,1,58, Vârtt. 2 und 7,4,1, Vârtt. 3.

परिवादितिन् (von °वादित, partic. praet. pass. vom caus. von वद् mit परि) wohl dass. gaṇa इष्टादि zu P. 5,2,88.

परिवादिन् (von वद् mit परि) 1) adj. P. 3,2,142. *Böses redend von Andern, Andere tadelnd* MBh. 7,2592. — 2) f. °नी *eine siebensaitige Laute* AK. 1,1,7,3. H. 288. Halâj. 1,96. Ragh. 8,35. Çiç. 6,9.

परिवाप (von वप् mit परि) m. gaṇa कुमुदादि 1. und प्रेक्षादि zu P. 4,2,80. 1) so v. a. लाजाः *geröstete Reiskörner* Ait. Br. 2,24. TBr. 1,5,11,2. TS. 3,1,10,1. 6,5,11,4. 7,2,10,4. Âçv. Çr. 12,8. Kâṭh. 34,11. VS. 19,21.22, wo परी° gelesen wird; vgl. VS. Prât. 3,128. Nach andern Erklärern so v. a. दधि Schol. zu Kâtj. Çr. 8,9,27 und Çâṅkh. Çr. 8,2,14. — 2) *Hausgeräthe*, = परिच्छद AK. (परी°). H. an. Med. — 3) *das Aussäen*, = पर्युप्ति AK. 3,4,19,132 (परी°). H. an. 4,268. Med. p. 26. — 4) *Wasserbehälter*, = सलिलस्थिति AK. (परी°). = जलस्थान H. an. Med. — Welche Bedeutung aber hat das Wort MBh. 5,3822?

परिवापण (vom caus. von वप् mit परि) n. *das Scheeren* H. 923. P. 5,4,67.

परिवापिक adj. von परिवाप gaṇa कुमुदादि 1. zu P. 4,2,80.

परिवापिन् desgl. gaṇa प्रेक्षादि zu P. 4,2,80.

परिवाप्य und परी° adj. *dem der* Parivâpa (s. परिवाप 1.) *gehört* Kâtj. Çr. 8,9,27.

परिवार (von वर् mit परि) m. 1) *Decke:* रथस्य MBh. 8,1474. — 2) *Umgebung, Gefolge, Begleitung;* = परिच्छद, परिजन (auch als verschiedene Bedeutungen) AK. 3,4,25,167. H. 715. an. 4,267. 3,561. Med. r. 282. Halâj. 2,151. राज्ञः MBh. 2,2381. 3,10551. 12,3471. 13,7716. Hariv. 2018. °सहस्राणाम् R. 6,13,19. Kâm. Nîtis. 4,10. 11. Çák. 21,2. Mâlav. 19,2. 45,21. Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 301. Kathâs. 6,118. 11,54. 24,125. 28,43. 38,104. 49,167. 169. Mârk. P. 70,10. Pańkat. 12,20. 66,4. 105,7. 130,17. 145,15. ed. orn. 55,11. Hit. 9,15. 73,19. Gît. 2,7. Prab. 27,1. पानम् — परिवारशोभि Ragh. 6,10. शशाङ्कः — ग्रहगणपरिवारः Mṛkkh. 23,25. कृषि, पाशुपाल्य, वाणिज्य, संधि, विग्रह u. s. w. ist *das Gefolge des* अर्थ, यावदिह रम्यमुज्ज्वलं वस्तु *das des* काम Daçak. in Benf. Chr. 182,20 fgg. मदनद्रुमनवकिशलय° *umgeben von* Gît. 8,6. रेवन्तो ऽश्वारूढो मृगयाक्रीडापरिवारः Varâh. Bṛh. S. 58,56. Ausnahmsweise pl. MBh. 5,4749. Hariv. 13572. Am Ende eines adj. comp. f. आ Pańkat. 184,5. Çuk. in LA. 45,1. अक्रूरपरिवारता Kâm. Nîtis. 8,11. परिवारीकृत Kathâs. 24,88. परीवार AK. 3,4,25,171. N. 26,1.20. MBh. 1,670. 2069. 9,1658. 12,5825. 13,7703. 15,720. Hariv. 5147. R. 3,42,7.14. Ragh. 15,16. Kathâs. 36,58. 43,210. भयमोह° adj. (कालचक्र) MBh. 14,1241. — 3) *Degenscheide* H. an. Med. परी° AK. 3,4,25,171. H. 783.

परिवारण (wie eben) n. 1) *Decke:* वैयाघ्र° (रथ) MBh. 5,2937. 4746. 7101. 6,3174. 8,8931. त्वगस्थि° *mit Haut und Knochen bedeckt* so v. a. *nur aus Haut und Knochen bestehend* 15,142. — 2) *Gefolge, Anhang:*

अपि संतोषाकोषो ऽपि लभते परिवारणम् MBh. 5,1435. — 3) *das Abwehren:* प्रहाराणाम् MBh. 9,3192.

परिवारवत् (von परिवार) adj. *eine grosse Umgebung habend:* शाल्मलि MBh. 12,5842.

परिवास (von वस्, वसति mit परि) m. 1) *Aufenthalt* Kâtj. Çr. 22,11,31. नागलोके u. s. w. MBh. 5,3616. गवां च परिवासेन भूमिः शुध्यति M. 5, 124. काल° *standing for a time (as to get stale or fermented, etc.)* Wils.; vgl. पर्युषित unter वस् mit परि. — 2) *Umzug* Vjutp. 201.

परिवासन (von वस्, वासयति mit परि) n. *Abschnitzel:* वेद° Schol. zu Kâtj. Çr. 55,25. 56,1.

परिवासस् (प°+वा°) n. wohl *Obergewand:* अङ्गिरसामभिवासःपरिवाससी N. zweier Sâman Ind. St. 3,201, b.

परिवाह (von वह् mit परि) m. 1) *das Ueberfluthen eines vollen Wasserbehälters; Kanäle, die das angesammelte Wasser abführen:* उपार्जितानामर्थानां त्याग एव हि रक्षणम् । तडागोदरसंस्थानां परिवाह इवाम्भसाम् ॥ Spr. 499. परिवाहमिवावलोकयन्स्वशुचः पौरवधूमुखाश्रुषु Ragh. 8,73. अचिरेण कालेन परिवाहान्वहून्दकान् । चक्रुर्बहुविधाकारान्सागरप्रतिमान्बहून् ॥ R. 2,80,11. परी° (= जलोच्छ्रास) AK. 1,2,3,10. H. 1088. Med. h. 33. Halâj. 3,55. रुधिरस्य परीवाहान्पूरयिता सरांसि च MBh. 7, 2439. — 2) परी° *die königlichen Insignien,* = महीभुजोग्यवस्तु Med.

परिवाहवत् (von परिवाह) m. *Teich* Çabdârthak. bei Wils.

परिवाहिन् (von वह् mit परि oder von परिवाह) adj. f. °हिणी *überfluthend:* आपः VS. 10,3. अहो रागपरिवाहिणी (so hat die v. l.) गीतिः Çâk. 59,11.

परिविंशत् (प°+विंशत् = विंशति) f. *volle zwanzig:* गद्याः MBh. 11,561.

परिविक्रयिन् (von क्री mit परिवि) adj. *der da handelt mit* (gen.): मांसस्य MBh. 12,1213.

परिविक्षोभ (von क्षुभ् mit परिवि) m. *Erschütterung:* लोभेप्सा° (कालचक्र) MBh. 14,1240.

परिविण्ण (partic. von विद्, विन्दति mit परि) m. *ein älterer Bruder, der unbeweibt ist, während der jüngere geheirathet hat:* ज्येष्ठे ऽनिर्विष्टे कनीयान्निर्विशन्परिवेत्ता भवति । परिविण्णो ज्येष्ठः । परिवेदनीया कन्या । परिदायी दाता । परिकर्ता याजकः । ते सर्वे पतिताः । Udvâhat. im ÇKDr. °विन्न MBh. 12,6110. — Vgl. परिवित्त, °वित्ति, °विन्दक, °विविदान, °वेत्तर्, °वेदक, °वेदन, °वेदनीया, °वेदिनी.

परिवित्त (wie eben) m. dass. VS. 30,9. Kâth. 31,7. TS. S. 143 bei Röer. — परिवित्तापकारिणी: R. Gorr. 2,109,35 Druckfehler für परिवित्ता°.

परिवित्ति (von विद्, विन्दति mit परि) m. dass. AK. 2,7,55. H. 526. M. 3,154.171.172. MBh. 12,1211.6108. 13,4279. Davon nom. abstr. °ता M. 11,60. °त्व n. Kull. (S. 358, Z. 6).

परिविद्ध m. Bein. Kuvera's H. ç. 39. — Vgl. पराविद्ध.

परिविन्दक (von विद्, विन्दति mit परि) m. = परिवेत्तर् Jâgñ. 1,223. 3,238, v. l.

परिविन्न s. u. परिविण्ण.

परिविविदान (partic. von विद्, विन्दति mit परि) m. *ein jüngerer Bruder, welcher heirathet, während der ältere ledig ist,* VS. 30,9. Kauç. 46. — Vgl. परिविण्ण u. s. w.

परिविष्ट s. विष् mit परि und vgl. अपरिविष्ट.

परिविष्टि (von विष् mit परि) f. *Dienstleistung, Aufwartung:* यदारमक्रृणवं पितृभ्यां परिविष्टी वेषणा दंसनाभिः RV. 4,33,2.

परिविष्वु (प°+वि°) adv. = सर्वतो विष्वः (!) । विष्वं विष्वु परि Durgâd. im ÇKDr.

परिविहार (von हृ mit परिवि) m. *das Lustwandeln:* °भुवश्च रम्याः Bhâg. P. 4,12,16. — Vgl. विहार.

परिविह्वल (प°+वि°) adj. *überaus aufgeregt, ausser sich seiend* R. Gorr. 2,84,6.

परिवीत (वी = व्या mit परि) adj. *umwunden* VS. 6,6.

परिवीत (partic. von व्या mit परि) 1) adj. s. u. व्या. — 2) n. *Brahman's Bogen* Çabdârthak. bei Wils.

परिवृंहण s. परिबृंहण.

परिवृक्त und परिवृक्त (partic. von वर्ज् mit परि) *gemieden, unbeliebt, verschmäht:* परिवृक्तेव पतिविद्यमानट् RV. 10,102,11. परिवृक्ता यथासस्यृषभस्य वशेव AV. 7,113,2. f. परिवृक्ता und परिवृक्ती *die Unbeliebte, Verschmähte, Bez. einer ringgeschätzten Gattin neben der höher geehrten* (महिषी, वावाता) TBr. 1,7,3,4. TS. 1,8,9,1. Kâth. 10,10. 15,4. Lâtj. 9,10,2. 5. Çat. Br. 13,2,6,6. 4,1,8. 5,2,7. Kâtj. Çr. 20,1,12. 5,15. AV. 20,128,10. Verderbte Form परिवृत्ती Çat. Br. 5,3,1,13. Kâtj. Çr. 15,3,11. 35.

परिवृज् (von वर्ज् mit परि) f. *das Vermeiden, Beseitigen:* वेत्था हि निर्ऋतीनां वज्रहस्त परिवृजम् RV. 8,24,24.

परिवृढ (von वर्ह् mit परि) m. gaṇa दृढादि zu P. 5,1,123. *Herr (der Umringte)* P. 7,2,21. Vop. 26,111. AK. 3,1,11. H. 358. Halâj. 2,188. जगत्° Râga-Tar. 3,278. आज्ञादाने परिवृढो भृत्यावाज्ञापरिग्रहे 5,3. रघूणाम् Mahâv. (s. u. जटाजूट). Daçak. 46, 1 v. u. hat das Wort vielleicht die Bed. *Eigenthümer* (die Stelle scheint verdorben zu sein). Nach Pat. zu P. 6,4,161 und nach Vop. 7,59 compar. °व्रढीयस्, superl. °व्रढिष्ठ. Den superl. n. °वृढतमम् (ब्रह्म) in der Bed. *das höchste* bei Çañk. zu Taitt. Up. 3,10,4 (S. 134). Ueberall °वृढ geschrieben; vgl. jedoch बर्ह् mit परि. — Vgl. परिव्रढिमन्, पारिवृढ्य.

परिवृत (partic. von वृ mit परि) 1) adj. s. u. वृ. — 2) n. *ein bedeckter Ort, eine als Opferplatz dienende mit Wänden verschlossene Hütte* Çat. Br. 2,6,1,20. Kâtj. Çr. 5,8,21. 16,3,14. 7,1,25. 2,7. 13,3,9. Gobh. 3,4,4. 4,2,6. 12.

परिवृति (von वृ mit परि) f. *das Umgeben, Umstehen* R. 1,13,37. Dadurch परिवेष erklärt H. an. 4,318.

परिवृत्त partic. von वर्त् mit परि (s. das.); davon °त्ति gaṇa संख्यादि zu P. 4,2,80.

1. परिवृत्ति (von वर्त् mit परि) f. 1) *Tausch, Wechsel* H. 881. Halâj. 2, 418. ज्ञाति° Âpast. bei Müller, SL. 208, N. 2. Sâh. D. 734. Kuvalaj. 115 (139, a). Pratâpar. 102, b, 7. परिवृत्त्या *abwechselnd* Bhâg. P. 4,27, 14. — 2) *das Verweilen an einem Orte:* भूमिषु परिवृत्तिं च पुनरावृत्तिमेव च MBh. 14,525. — 3) = परिवर्तिका *Verengung der Vorhaut, Phimosis* Suçr. 2,121,8.

2. परिवृत्ति m. falsche Form für परिवित्ति Hâḍḍa im ÇKDr.

परिवृत्ती s. u. परिवृक्त am Ende.

परिवृद्ध partic. von वर्ध् mit परि (s. das.); davon nom. abstr. °ता f. अन्नस्य विदग्धपरिवृद्धता *das Sauerwerden und Aufschwellen der Speise* (im Magen) Suçr. 2,436,21.

परिवृद्धि (von वर्ध् mit परि) f. *Wachsthum, Zunahme:* कन्दाः परिवृद्धिमासादयन्ति Suçr. 1,258,9. 262,8. 276,7. गर्भस्य 332,8. चूर्णमल्पमप्यवस्थितं पुनः परिवृद्धिमेति 2,86,4. 199,17. अलब्धस्य च लाभाय लब्धस्य परिवृद्धये MBh. 3,981. तदर्थ° R. 1,20,22. त्रिवर्ग° Kâm. Nîtis. 5,63. 87. राग° Mṛkkh. 43,19. शोभा° Ragh. 6,65. Varâh. Bṛh. S. 4,4. 8,6. 28,10. मासषट्कपरिवृद्ध्या *nach je 6 Monaten* 5,63. एकोत्तरपरिवृद्ध्या Laghuś. 9,27.

परिवृत्ति m. falsche Variante für परिवित्ति Colebr. und Lois. zu AK. 2,7,55.

परिवेत्तर् (von विद्, विन्दति mit परि) m. *ein jüngerer Bruder, welcher vor dem älteren Bruder heirathet*, AK. 2,7,55. H. 526. M. 3,171. 170. 154. MBh. 12,1211. 6108. 6110. R. 4,16,30. Ragh. 12,16. VP. bei Muir, Sanskrit Texts I,146. Bhâg. P. 9,22,14. पर्रि° M. 3,172. — Vgl. परिविन्न u. s. w.

परिवेद (von विद्, वेत्ति mit परि) m. *vollständige Erkenntniss* MBh. 3,13462.

परिवेदक (von विद्, विन्दति mit परि) m. = परिवेत्तर् Jâgn. 3,238 (v. l. °विन्दक).

1. परिवेदन (wie eben) n. *das Heirathen des jüngeren Bruders vor dem älteren* M. 11,60. Jâgn. 3,234. VP. bei Muir, Sanskrit Texts I,147, Z. 2 in der N. Kull. zu M. 3,172. Verz. d. Oxf. H. 85, a, 27. Nach ÇKDr. = विवाह *Heirath* und = अग्न्याधान *das Anlegen des heiligen Feuers;* zur zweiten Bed. folgende Worte des Çâtâtapa im Udvâhat. als Beleg: क्लीबे देशान्तरगते पतिते भिक्षुके ऽपि वा । योगशास्त्राभियुक्ते च न दोषः परिवेदने ॥ Auch hier hat das Wort die von uns oben aufgestellte Bedeutung (zu den locc. ergänze man ज्येष्ठे). Vgl. परिविन्न u. s. w.

2. परिवेदन (von विद्, वेत्ति mit परि) n. *das vollständige Erkennen:* ब्रह्मणः (obj.) MBh. 14,418.

3. परिवेदन n. *das Wehklagen, Jammern* H. 275 (v. l. परिदेवन). Çabdârthak. bei Wils. °वेदना Schol. zu Prab. 91, Çl. 14. Hit. IV, 68, v. l. für परिदेवना.

परिवेदनीया (von विद्, विन्दति mit परि) f. *die Frau des* Parivettar Udvâhat.; s. u. परिविन्न.

परिवेदिनी (wie eben) f. dass. H. 526.

परिवेश, °वेशक, °वेशन, °वेशवन्त् s. u. परिवेष u. s. w.

परिविशस् (von विश् mit परि) m. *Nachbar:* कुलासो ऽस्य वेशसो कुलासः परिवेशसः AV. 2,32,5.

परिवेष (von विष् mit परि) m. 1) *Zurüstung, Aufwartung von Speisen;* = परिवेषण H. an. 4,318. Med. sh. 52. यत्पुरा परिवेषात्स्वादमाहरन्ति पुरोडाशावेव तौ AV. 9,6,12. — 2) *Kreis,* (Strahlen-) *Kranz:* रत्नाभिरत्नःपरिवेषबन्धि लीलारविन्दं भ्रमयां चकार Ragh. 6,13. स्वकिरणपरिवेषोद्भेदशून्याः प्रदीपाः 5,74. तेजःपरिवेष *Strahlenkranz* Râga-Tar. 2,100. — 3) *ein Hof um die Sonne oder den Mond;* = परिधि AK. 1,1,2,34. H. 102. an. 4,160. 318. Med. sh. 318. Halâj. 1,41. AV. Pariç. in Verz. d. B. H. 93,2 v. u. परिवेशस्तथा घोरश्चन्द्रभास्करयोरभूत् MBh. 6,5207. 7,207. 8,960. परिवेशाश्च दृश्यन्ते दारुणाश्चन्द्रसूर्ययोः 16,5. R. 5, 87,9. 6,16,9. रविर्बद्धभीमपरिवेषमण्डलः Ragh. 11,59. Varâh. Bṛh. S. 5,93. 21,14. 21. 22,7. 27,c,16. 29,2. 8. 31. संमूर्छिता रवीन्द्वोः किरणाः पवनेन मण्डलीभूताः । नानावर्णाकृतयस्तन्वभ्रे व्योम्नि परिवेषाः ॥ 33,1. °मण्डलगत 12. क्षीवे °गते 13. 45,4. 96,8. Verz. d. B. B. H. No. 840. सपरिवेशमुच्चस्तं सवितुर्मण्डलं यथा Hariv. 2489. — H. an. kennt noch die Bed. परिवृत्ति *Umgebung*, Med. ç. 36 die Bedd. वेष्टन *das Umkleiden, Umgeben* und परिधान *das Umwerfen eines Gewandes u. s. w.* Das Wort wird öfters °वेश geschrieben.

परिवेषक (wie eben) nom. ag. *Aufwärter, Aufträger von Speisen:* उपकर्ता = परिवेषकः Kull. zu M. 5,51. Pikarâgeçvara im ÇKDr. (तान्) अन्नादमक्ष्याद्भुतान्यज्ञे ते परिवेशकान् MBh. 3,1992. mit dem acc.: यस्य द्विशतसाहस्रा आसन्सूदा महात्मनः । गृहानभ्यागतान्विप्रानतिथीन्परिवेशकाः ॥ 7,2357. mit dem obj. compon. v. l. im gaṇa याजकादि zu P. 2,2,9. 6,2,151. वेश्या इव महीपाला द्विजातिपरिवेशकाः MBh. 2,1759. 14,2428. f. °वेषिका Pikarâgeçvara im ÇKDr. Häufig °वेशक geschrieben.

परिवेषण (wie eben) n. 1) *das Aufwarten, Auftragen von Speisen, Aufwartung* H. an. 4,318. Med. sh. 52. यदा मनुष्याणां परिवेषणमुपक्लृप्तं भवति Çat. Br. 1,3,1,1. Kull. zu M. 3,224. अतिथि° ders. zu 9,86. Schol. zu Kâtj. Çr. 284,22. 291,17. सहस्रं सत्त्रपरिवेषणम् *Zurüstung* Ait. Br. 5,14. — 2) *Umkreis:* निवेशपरिवेशन (कालचक्र) MBh. 14,1284. — 3) *ein Hof um die Sonne oder den Mond:* सूर्याचन्द्रमसोर्घोरं दृश्यते परिवेशनम् MBh. 3,14273. श्यामं च रक्तपर्यन्तं बभूव परिवेशनम् । अलातचक्रप्रतिमं प्रतिगृह्य दिवाकरम् ॥ R. 3,29,4.

परिवेषवन्त् (von परिवेष) adj. *mit einem Hofe versehen*, von Sonne und Mond MBh. 8,4075. 4199 (°वेश°).

परिवेषिन् (wie eben) adj. dass. MBh. 7,8759. 8,1684. 3894. Varâh. Bṛh. S. 3,34.

परिवेष्टन (von वेष्ट् mit परि) n. *Decke, Hülle* MBh. 4,1319. °पत्त्राणि 1820. *Verband:* (यज्ञोपवीतम्) दृष्टस्य कीटभुजगैः परिवेष्टनम् Mṛkkh. 48,6.

परिवेष्टर् (von विष् mit परि) nom. ag. *Aufwärter* AV. 9,6,51. VS. 6,13. 30,12. 13. मरुतः परिवेष्टारः, विश्वे देवाः सभासदः Ait. Br. 8,21 (MBh. 7,2176. 12,915. Bhâg. P. 9,2,28). Çat. Br. 3,8,2,3. 6,2,12,3. 13, 5,4,6. TS. 6,3,1,3. MBh. 2,492. सहस्र° 13,1668. अग्निहोत्रस्य 12,6060. °वेष्ट्री Çat. Br. 11,2,7,4.

परिवेष्टव्य (wie eben) adj. *aufzutragen* (eine Speise) Kull. zu M. 3,225.

परिवेष्टितर् (von वेष्ट् mit परि) nom. ag. *Umschliesser:* विश्वस्यैकं परिवेष्टितारम् Çvetâçv. Up. 3,7. 4,14.

परिव्यक्त (प° + व्यक्त) adj. *überaus deutlich:* सुसूक्ष्मानपरिव्यक्तानग्नीन् Hariv. 961. °क्तम् adv.: मया दृष्टो परि° 4315.

परिव्यय (von 3. इ mit परिवि) m. 1) *Unkosten* M. 7,127. Vgl. व्यय. — 2) *Gewürz* Vjutp. 134.

परिव्ययण (von व्या mit परि) n. 1) *das Umwinden, Umhüllen* Çat. Br. 3,7,2,4. Kâtj. Çr. 9,8,1. 10,9,12. 14,1,20. Âçv. Çr. 5,3. — 2) *Umhüllung:* परिव्ययणं प्रति समन्तं परिमृशति Çat. Br. 3,7,2,13.

परिव्ययणीय (vom vorherg.) adj. *zum Umwinden gehörig:* ऋच् Çâṅkh. Çr. 6,9,4. 11,7. Âçv. Çr. 5,3.

परिव्याध (von व्यध् mit परि) m. 1) *eine best. Rohrart, Calamus fa-*

scientatus Roxb. AK. 2,4,2,11. H. an. 4,152. Med. dh. 46. Âçv. Gṛhj. 2,7. — 2) *ein best. Baum, Pterospermum acerifolium Willd.* AK. 2,4,2,41. H. an. Med. — 3) N. pr. eines alten Weisen MBh. 12,7596. 13,7114. 7667. — Vgl. चक्र°.

परिव्रज्य (von व्रज् mit परि) 1) adj. n. impers. *herumzustreichen, zu lustwandeln:* न चैकेन परिव्रज्यं न गन्तव्यं तथा निशि MBh. 12,5098. — 2) f. आ *das Herumwandern von einem Ort zum andern:* (चण्डालश्वपचानाम्) वासांसि मृतचेलानि भिन्नभाण्डेषु भोजनम्। कार्ष्णायसमलंकारः परिव्रज्या च नित्यशः॥ M. 10,52. Insbes. *das herumwandernde Leben des religiösen Bettlers* H. 81. Halâj. 4,91. °स्यामशिश्रियत् Kathâs. 28,18.

परिव्रढिमन् m. nom. abstr. von परिवृढ gaṇa दृढादि zu P. 5,1,123.

परिव्रढिष्ठ und परिव्रढीयंस् s. u. परिवृढ.

परिव्राज् (von व्रज् mit परि) Uṇâdis. 2,59. Vop. 26,71. 3,134. m. (nom. °व्राट्, acc. °व्राजम्, am Anf. eines comp. °व्राट्) *ein heimath- und familienloser Asket, ein herumwandernder religiöser Bettler* AK. 2,7,41. Spr. 1273. MBh. 9,3619. 13,4459. 4468. R. 3,52,4. Kathâs. 15,31. 35. 33,33. Mârk. P. 29,35. Hit. 27,11, v. l. परिव्राट्कौशिका gaṇa दधिपयआदि zu P. 2,4,14. — Vgl. पारिव्राज्य.

परिव्राज (wie eben) m. dass. P. 7,3,60, Sch. Ramân. zu AK. ÇKDr. Im copul. comp. गुरुपरिव्राजौ n. ist परिव्राज auf परिव्राज् zurückzuführen; s. P. 5,4,106, Sch.

परिव्राजक (wie eben) dass. H. 809. Halâj. 2,254. Nir. 1,14. 2,8. gaṇa युवादि zu P. 5,1,130. R. 3,55,2. Lalit. S. 355. Vid. 87. Pañkat. 32,23. 116,17. Hit. 27,11. °कौशिका v. l. im gaṇa दधिपयआदि zu P. 2,4,14. बहुपरिव्राजका नगरी P. 7,3,44, Sch. f. °व्राजिका P. 3,2,14, Vârtt., Sch. Mâlav. 12,12. fgg. Daçak. 158,11. सपरिव्राजिका (vom fem.) Mâlav. 12,10. — Vgl. पारिव्राजक.

परिव्राजि (wie eben) f. *eine best. Pflanze, Sphaeranthus mollis Roxb.* Râǵan. im ÇKDr. Unter श्रावणी wird das Wort nach derselben Aut. °व्राजी geschrieben. Vgl. तपोधना, भिक्षु.

परिशङ्कनीय (von शङ्क् mit परि) adj. *den man in Verdacht haben muss, gegen den man misstrauisch zu verfahren hat:* आराधितोऽपि नृपतिः परिशङ्कनीयः Udbhaṭa im ÇKDr. वां को वात्मवत्कुहकयोः परिशङ्कनीयः so v. a. *wen dürft ihr im Verdacht haben, dass er wie ihr sei,* Bhâg. P. 3,15,32. n. impers. *das misstrauisch-sein-Müssen:* नित्यं नरेन्द्रभवने परिशङ्कनीयम् Spr. 1578.

परिशङ्किन् (wie eben) adj. *befürchtend:* विप्रलम्भ° Ragh. 19,18. *Befürchtungen habend wegen:* अपत्य° Bhâg. P. 3,17,2.

परिशाश्वत (प° + शा°) adj. *für die Ewigkeit geltend* MBh. 5,4574.

परिशिष्ट (partic. von शिष् mit परि) 1) adj. s. u. शिष्. — 2) n. *Ergänzung, Supplement, Anhang* H. 257. Ind. St. 1,59. 80. fgg. 470. 3,269. Müller, SL. 249. fgg. कातन्त्र°. °प्रबोध. °सिद्धान्तरत्नाकर Colebr. Misc. Ess. II, 45.

परिशीलन (von शीलय् mit परि) n. *häufige Berührung mit, Verkehr, Umgang, anhaltende Beschäftigung mit, Studium:* ललितलवङ्गलतापरिशीलनकोमलमलयसमीरे (d. i. परिशीलनेन) Gît. 1,27. वदनकमलपरिशीलनमिलितमिहिरसमकुण्डलशोभ (d. i. परिशीलनाय, welches die Scholl. fälschlich durch प्रकाशनाय erklären) 11,28. तथाविधलौकिककाव्यार्थ° Sâh. D. 23,11. शास्त्र° Schol. zu Njâja-S. 1,25. व्यासशीलादिपरिशीलनविमलमति Verz. d. Oxf. H. 173, 4 v. u.

परिशुद्धि (von शुध् mit परि) f. *das vollkommene Reinwerden:* आविलाम्भः° Ragh. 13,36. übertr. in moralischem Sinne Jogas. 1,48. *das an-den-Tag-Kommen der Unschuld eines Menschen* Kathâs. 5,98.

परिशुश्रूषा (प° + शु°) f. *absoluter Gehorsam* Çuk. in LA. 41,15.

परिशुष्क (प° + शु°) adj. f. आ *vollkommen trocken, — getrocknet, — vertrocknet:* °पलाश R. 2,59,9. आतप° Suçr. 1,158,9. 159,13. 230,11. फल 240,20. व्रण 2,11,11. तालु Ṛt. 1,11. °वस्तिशीर्ष *ganz dürr, — mager* Varâh. Bṛh. S. 67,14. मुख, वक्त्र *verdorrt* so v. a. *eingefallen* MBh. 11,469. R. 4,16,53. eine angeschlagene Ader heisst *trocken,* wenn kein Blut fliesst, Suçr. 1,361,12. 21. मांस *auf besondere Art geröstetes Fleisch:* मांसं बहुघृतैर्भृष्टं सिक्तं चेच्चाम्बुना मुहुः। जीरकाद्यैः समायुक्तं परिशुष्कं तदुच्यते॥ Çabdar. im ÇKDr.

परिशून्य (प° + शू°) adj. *ganz leer:* शयनीय Ragh. 8,65. *ganz frei von:* इन्द्रियार्थपरिशून्यमक्षमः सोढुमेकमपि स क्षणान्तरम् 19,6.

परिश्रुत *Branntwein* Nigh. Pr. — Vgl. परिस्रुत्, °स्रुता.

परिशेष (von शिष् mit परि) 1) adj. *übrig* Çâñkh. Çr. 12,7,1. °षं चेष्टितं द्विपक्वयानाम् *sonstig* Varâh. Bṛh. S. 43,19. 85,13. 94,4. °शास्त्र *ein Ergänzungsbuch, ein Supplement zu einem Werke* Müller, SL. 230. — 2) m. n. *das Uebrigbleiben:* परिशेषात् *weil diese übrig bleiben* Çañk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 109. *Rest* Çâñkh. Çr. 18,24,23. उच्छेष° MBh. 13,1621. तत्परिशेषम् *der Rest davon* Varâh. Bṛh. S. 102,3. *Ergänzung, Supplement:* ततः शतपथं कृत्स्नं सरहस्यं ससंग्रहम्। चक्रे सपरिशेषं च MBh. 12,11739. परिशेषेण *mit dem Rest, bis auf den Rest, vollständig:* कुलाद्यं परिशेषेण पद्रव्यमुपकल्पितम् Gṛhjasaṁgr. 2,8. आचक्ष्व MBh. 4,519. परी° *Ueberrest* Ait. Br. 7,5. — Vgl. अ°, पारिशेष्य.

परिशेषण (vom caus. von शिष् mit परि) n. *Rest:* तस्मै दत्त्वा ययुः स्वर्गं ते सत्त्रपरिशेषणम् Bhâg. P. 9,4,5.

परिशोधन (vom caus. von शुध् mit परि) n. *das Auszahlen, Bezahlen:* भृति° Kull. zu M. 6,45.

परिशोष (von शुष् mit परि) m. *vollkommenes Austrocknen, Trockenheit:* नासा° Suçr. 2,370,12. (सः) बाल्यर्कपरिपीताम्बुः — तडाग इव कालेन परिशोषं गमिष्यति *wird trocken werden* und zugleich *einschrumpfen, abmagern* R. 4,15,34.

परिशोषण (vom caus. von शुष् mit परि) 1) adj. *ausdörrend, vertrocknen machend:* कण्टकौ तीक्ष्णौ शरीरपरिशोषणौ Spr. 1269. — 2) n. *das Ausdörren, Vertrocknen —, Abmagernlassen:* शरीर° MBh. 3,13446.

परिशोषिन् (von शुष् mit परि) adj. *vertrocknend, einschrumpfend, vollkommen abmagernd:* तस्य भूपतिविद्वेषग्रीष्मोष्मपरिशोषिणः Râǵa-Tar. 2,69.

परिश्रम (von श्रम् mit परि) m. *Ermüdung, eine ermüdende Beschäftigung, Anstrengung* H. 310. Sây. 4,21. MBh. 4,147. समरपरिश्रमं वदन् Hariv. 9450. R. 2,30,11. 56,3. अध्व° R. Gorr. 2,30,12. 3,78,28. Suçr. 1,13,15. जित° Kâm. Nîtis. 14,38. Mṛkkh. 121,7. Mâlav. 65,15. Spr. 672. Ṛt. 4,17. Ragh. 1,58. 9,33. 11,12. 13,46. Kumâras. 5,32. Râǵa-Tar. 5,197. Kathâs. 4,89. 39,180. 42,223. Bhâg. P. 2,2,3. 3,24,46. 9,20,10. तन्मुखं स्वेदभिन्नतिलकं परिश्रमात् Ragh. 19,15. एवं तीव्रतपश्चार्द्दे

कष्टश्चायं परिश्रमः MBh. 13, 2365. महता तपसा लब्धो विविधैश्च परिश्रमैः R. 2, 86, 12. 6, 100, 9. अलं परिश्रमेण (v. l. für परिभ्रमेण) Mṛkkh. 1, 9. वाक्यात्रेणापि यामीति वक्तव्ये कः परिश्रमः Hariv. 4813. जये कृतपरिश्रमौ 15983. पातञ्जले महाभाष्ये कृतभूरिपरिश्रमः Verz. d. Oxf. H. 164, b, 3 v. u. No. 107, Çl. 4. Kir. 4, 17. 8, 7. श्रश्लाघ्यो वदतः पुत्र तवायं वाक्यपरिश्रमः Hariv. 4235. R. 6, 100, 13. शास्त्र° *anhaltende Beschäftigung mit den Lehrbüchern* Mallin. zu Ragh. 1, 5. तन्निमित्ताभिराभिर्नो कथाभिरपरिश्रमैः *nicht müde werdend von den Gesprächen* Daç. 2, 3.

परिश्रय (von श्रि mit परि) m. *Umfassung, Einfriedigung*: अतः सपरिश्रयः Çat. Br. 14, 9, 4, 22. *Zuflucht* (आश्रय) und *Versammlung* (सभा) ÇKDr. und Wils. nach Med.; die gedr. Ausg. j. 121 liest aber प्रतिश्रय.

परिश्रयण (wie eben) n. *das Umfassen, Einfriedigen* Schol. zu Kâty. Çr. 21, 3, 33.

परिश्रव s. परिस्रव.

परिश्राम (von श्रम् mit परि) m. *Ermüdung, eine ermüdende Beschäftigung*: श्रेयः° *die grosse Mühe, die man sich giebt um die Seligkeit zu erlangen*, Bhâg. P. 2, 9, 20.

परिश्रित् (von श्रि mit परि) f. *Einfasser*, so heissen *kleine Steine, mit welchen die Feuerstelle und andere Theile des aufgeschichteten Altars umlegt werden*, Çat. Br. 7, 1, 1, 12. fgg. 3, 4, 10. 2, 11. 9, 1, 4, 5. 4, 2, 7. 10, 4, 2, 2. 3, 5. fgg. Kâty. Çr. 16, 8, 22. 28. 17, 1, 7. 18, 1, 1. 6, 13. 21, 3, 33. अनु° 17, 2, 12. सपरिश्रित्का 18, 3, 7.

परिश्रित (wie eben) 1) adj. s. u. श्रि. — 2) n. so v. a. परिवृत n. Ait. Br. 1, 13. Âçv. Gṛhj. 2, 5. Çat. Br. 3, 1, 2, 8. 14, 1, 2, 15. Lâṭj. 4, 3, 17. So ist wohl auch st. परिसृत zu lesen in der Stelle: यानश्च पङ्क्तिदूषाश्च नावेतेरन्कथं च न। तस्मात्परिसृते दद्यात्तिलांश्चावकीरयेत्॥ MBh. 13, 4291.

परिश्रुत (partic. von श्रु mit परि) 1) adj. s. u. श्रु. — 2) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge des Skanda MBh. 9, 2562. 2563.

परिषण्ड *ein best. Theil des Hauses* Vjutp. 156. °वारिक *Diener* 210. Zerlegt sich scheinbar in परि + षण्ड.

परिषत्त्व (von परिषद्) n. *das eine-Versammlung-Sein*: अव्रतानाममन्त्राणां जातिमात्रोपजीविनाम्। सहस्रशः समेतानां परिषत्त्वं न विद्यते॥ M. 12, 114.

परिषद् (सद् mit परि) 1) adj. *umlagernd*: वि वर्त्मेण परिषदो जघानायन्नापो ऽयनमिच्छमानाः RV. 3, 33, 7. — 2) f. *consessus, Versammlung, Zuhörerschaft, Rathsversammlung* AK. 2, 7, 14. H. 481. Halâj. 4, 60. Ugâval. zu Uṇâdis. 1, 129. Çat. Br. 14, 9, 2, 1. Kauç. 38. सपरिषत्क (आचार्य) Gobh. 3, 2, 40. 4, 28. अलमनेन परिषत्कुतूहलविमर्दकारिणा परिश्रमेण Mṛkkh. 1, 9. Çâk. 3, 14. 4, 2. Mâlav. 3, 9. Spr. 1704. दशावरा वा परिषद्यं धर्मं परिकल्पयेत् M. 12, 110. fgg. MBh. 16, 73 (mit स fälschlich geschrieben). R. Gorr. 2, 13, 16. अमात्य° Mâlav. 69, 21. मन्त्रि° 70, 7. सभापरिषदो मध्ये MBh. 4, 324. गोतमका° Hiouen-thsang I, 38. 41. pl. Trik. 2, 7, 5. R. 2, 111, 5. 24. Gorr. 121, 12. — Vgl. पर्षद्, पारिषत्क, पारिषद्, पारिषदक, पारिषद्य.

परिषद् m. Var. für पारिषद् Bhar. im Dvirûpak. ÇKDr. für पार्षद् Ind. St. 3, 269. fgg.

परिषद्य 1) adj. (von सद् mit परि) parox. *was man umwerben, um was man sich Mühe geben muss*: परिषद्यं (*zu meiden* Nir. 3, 2) ह्यरणस्य रेक्णो नित्यस्य रायः पतयः स्याम RV. 7, 4, 7. *colendus*: परिषद्यो (*zur Versammlung gehörig* Mahîdh.) ऽसि पवमानः VS. 5, 32. TBr. 3, 1, 2, 11 in Z. f. d. K. d. M. 7, 274. — 2) m. (von परिषद्) *Mitglied einer Versammlung, Beisitzer, Zuhörer* Bhar. im Dvirûpak. ÇKDr.

परिषद्वन् (von सद् mit परि) adj. *umlagernd, umgebend* RV. 10, 61, 13.

परिषद्वत् (von परिषद्) adj. *von einem Rath umgeben* P. 5, 2, 112. °ग्रहन् Sch. *Versammlungen darbietend*: ग्रामग्रामन् Bhaṭṭ. 4, 12. m. *Mitglied einer Versammlung, Beisitzer* Çabdar. im ÇKDr.

परिषय (von सा mit परि) m. neben निषय und विषय P. 8, 3, 70.

परिषीवण (von सिव् mit परि) n. *das Umwinden* Kâty. Çr. 8, 6, 12.

परिषूति (von सू mit परि) f. *Bedrängniss* (?): युवं रेभं परिषूतेरुरुष्यथः RV. 1, 119, 6. मार्किर्नो अस्य परिषूतिरीशत 9, 85, 8.

परिषेक (von सिच् mit परि) m. *Begiessung, Uebergiessung, Giessbad* Suçr. 1, 46, 17. 182, 8. 365, 8. 2, 3, 15. 5, 5. शीतमालेपनं कार्यं परिषेकाश्च शीतलाः 19, 16. 60, 10. 412, 10. दारयन्ति शिलां परिषेकैः Varâh. Bṛh. S. 53, 116. शयनानि च मुख्यानि परिषेकाश्च पुष्कलाः wohl *Badeapparat* MBh. 13, 2779. घृत° Suçr. 1, 39, 12. 2, 28, 5. 35, 3.

परिषेचक (wie eben) adj. *begiessend, übergiessend*; mit seinem obj. componirt gaṇa याजकादि zu P. 2, 2, 9. 6, 2, 151. v. l. परिवेषक.

परिषेचन (wie eben) n. *das Begiessen, Uebergiessen* Suçr. 1, 100, 3. 2, 364, 11. 38, 14. Kâty. Çr. 26, 7, 35. Lâṭj. 1, 6, 10. Varâh. Bṛh. S. 53, 115. *Wasser zum Begiessen der Bäume* MBh. 12, 9116. fg.

परिषोडश (प° + षोडशन्) *volle sechszehn*: रथैर्नैकेन मुख्येण दन्तिभिः परिषोडशैः N. 26, 2.

परिष्कण्ण partic. praet. pass. von स्कन्द् mit परि Siddh. K. 129, b, 6. °स्कन्न Schol. zu P. 8, 3, 74. परिष्कन्न m. = परिष्कन्द् Râjam. zu AK. 2, 10, 18. ÇKDr.

परिष्कन्द (von स्कन्द् mit परि) m. P. 8, 3, 75, Sch. *Diener* Ramân. zu AK. 2, 10, 18. ÇKDr. VS. 30, 13. du. *zwei zur Seite des Wagens gehende Diener* AV. 15, 2, 1. fgg. परिस्कन्द AK. 2, 10, 18. H. 360. Halâj. 2, 214. परिस्कन्दा रथस्यासन् MBh. 8, 1497. महाभूप° adj. (कालचक्र) 14, 1284. Nach P. 8, 3, 75 gehört परिस्कन्द mit स zu den प्राच्यभरत.

परिष्कन्न s. परिष्कण्ण.

परिष्कर (von 1. कर् mit परि) m. *Verzierung*: ससर्पिमण्डलं चैव रथस्यासीत्परिष्करः MBh. 8, 1477.

परिष्कार (wie eben) m. 1) *Schmückung, Schmuck, Verzierung* AK. 2, 6, 2, 33. H. 650. Halâj. 2, 385. क्रियतामस्माकं नखलोम्नां परिष्कारः Dhûrtas. 94, 14. हेम°: वाजिन् MBh. 5, 3348. रथ 7, 268. 280. 14, 2612. — 2) *Hausgeräthe* Vjutp. 137. Saddh. P. 4, 21, a. °वशिता Vjutp. 24. °चीवर *eine Art von Gewand* 207. Ueberall परिस्कार.

परिष्क्रिया (wie eben) f. 1) *das Verzieren*: क्षौमाग्निदेवताधूपभस्मना च परिष्क्रिया। कार्या स्त्रीरादिभाण्डानामेव तद्रक्षणं स्मृतम्॥ Mârk. P. 51, 28. — 2) अग्नि° *die Pflege des heiligen Feuers*, v. l. für अग्निपरिक्रिया M. 2, 67 in der ed. Calc.

परिष्टवनीय adj. *zum* परिष्टवन (s. स्तु mit परि) *bestimmt*: स्तोम Çâṅkh. Çr. 17, 7, 6.

परिष्टि f. 1) *Hemmung, Hinderniss*: अस्य देवा अनु व्रता गुर्भुवत्परिष्टिर्द्यौर्न भूम RV. 1, 65, 3 (2). नकिः परिष्टिर्मघवन्मघस्य ते यद्दाशुषे द-

शस्यति 8,77,6. — 2) *gehemmte Lage, Klemme, angustiae:* मा ते अस्यां परिष्टावघायं भूम परादि RV. 7,19,7. अर्चन्ति तोके तनये परिष्टिषु मेधसाता वाजिनमह्रये धने 10,147,3. — Zur Bildung des Wortes vgl. अभिष्टि, उपस्ति.

परिष्टुति (von स्तु mit परि) f. *Lob, Preis:* मही देवस्य सवितुः परिष्टुतिः RV. 5,81,1.

परिष्टुभ् (स्तुभ् mit परि) 1) adj. *umjauchzend:* मन्द्राः सुजिह्वाः स्वरितार आसभिः संमिश्ला इन्द्रे मरुतः परिष्टुभः RV. 1,166,11. — 2) f. *das Jauchzen:* उत नो गोमतीरिषो विश्वा अर्ष परिष्टुभः RV. 9,62,24.

परिष्टोभ (von स्तुभ् mit परि) m. *Verzierung von Sâman mit sogenannten* Stobha: परिष्टोभो वैरूपस्य परिस्तुब्धं हि वैरूपम् Pañćav. Br. 8,9,12.

परिष्टोम m. = परिस्तोम Svâmin zu AK. 2,8,2,10. ÇKDr.

परिष्ठल (प° + स्थल) n. P. 8,3,96. *surrounding place or site* Wils.

परिष्ठा (स्था mit परि) 1) adj. *hemmend:* अरिष्टनेमिः परिष्ठाम् RV. 6,72,3. — 2) f. *Hemmung, Schranke:* अति विश्वाः परिष्ठा स्तेन इव व्रजमक्रमुः RV. 10,97,10. AV. 11,2,25.

परिष्यन्द und °स्यन्द (von स्यन्द् mit परि) P. 8,3,72. m. 1) *Strom, Fluss:* परिस्यन्दो वाचाम् Bhartr. 1,6. *Nässe* Vjutp. 161. — 2) *eine umflossene Sandbank, Insel* Çat. Br. 3,2,1,19. 14,3,1,14. Kâtj. Çr. 18,3,10. Ueberall mit ष.

परिष्यन्दिन् und °स्यन्दिन् (wie eben) adj. *fliessend, strömend:* अगाधातःपरिस्यन्दि — स्रोतः सारस्वतं वहत् Verz. d. Oxf. H. No. 208, Çl. 3.

परिष्वङ्ग (von स्वञ्ज् mit परि) m. 1) *Umarmung* AK. 3,3,30. H. 1507. Halâj. 2,148. पुत्राणां MBh. 3,1067. R. Gorr. 1,4,88. परिष्वङ्गमिमं तावत्प्रीतिदायं गृहाण मे 3,21,28. Kâm. Nîtis. 3,35. Spr. 71. Pañćat. II,61. Kathâs. 9,1. 17,7. Bhâg. P. 1,13,5. Prab. 40,15. पयोधरोपरिपरिष्वङ्ग Gît. 12,16. — 2) *Berührung, Contact:* प्रियाप्रियपरिष्वङ्गसुखदुःखाविकारिता Kâm. Nîtis. 2,30. प्राणा° Çaṅk. zu Brh. Âr. Up. S. 90.

परिष्वजन (wie eben) n. *das Umarmen, Umarmung* Nir. 2,27 (vgl. Sâj. zu RV. 3,33,10). — Vgl. परिष्वञ्जन.

परिष्वज्य (wie eben) adj. *zu umarmen:* °ज्यो भवान्मया MBh. 3,10038.

परिष्वञ्जन (wie eben) n. *das Umarmen* Vjutp. 217. पुत्रस्य P. 3,3,116, Sch. — Vgl. परिष्वजन.

परिष्वञ्जल्य (wie eben) *ein best. zusammenhaltendes Geräthe am Hause* AV. 9,3,5.

परिष्वञ्जीयस् (wie eben, mit dem suff. des compar.) adj. *fester umfassend* AV. 10,8,25.

परिष्वष्कित (partic. von ष्वष्क् mit परि) n. wohl *das Herumspringen* Schol. zu H. 553 (wo °ष्वष्कित इयम् zu lesen ist) und 556.

1. परिसंवत्सर (प° + सं°) m. *ein rundes —, volles Jahr:* °रान् शतम् MBh. 7,2341. fg. परिसंवत्सरोषित 1, 2260. 4, 2359. 13, 4672 (vgl. M. 3, 119). परिसंवत्सरात् *nach Verlauf eines vollen Jahres* M. 3,119; nach Kull. परि संवत्सरात् zu trennen (vgl. u. परि 2, b, γ).

2. परिसंवत्सर (wie eben) adj. *ein volles Jahr alt:* धान्य Suçr. 1,220, 2. घृतानि *inveteratus* 261,9. *der ein volles Jahr gewartet hat:* राजर्त्विक्स्नातकगुरुन्प्रियश्वशुरमातुलान् । अर्हयेन्मधुपर्केण परिसंवत्सरान्पुनः ॥ M. 3,119, v. l. für परिसंवत्सरात्.

परिसख्य (प° + स°) adj. *in einem freundschaftlichen Verhältniss stehend* Pâr. Gṛhj. 2,11.

परिसंख्या (von ख्या mit परिसम्) f. = आकलन Trik. 3,3,230. 1) *Aufzählung im Einzelnen, Zusammenzählung, Gesammtzahl, Gesammtheit, Anzahl* überh. Çâṅkh. Çr. 9,1,6. सांख्यदर्शनमेतावत्परिसंख्यानुदर्शनम् MBh. 12,11409 (vgl. Hall in der Einl. zu Sâṅkhjapr. 2). स्त्रीणां पुरुषाणां च परिसंख्या न विद्यते 14,1931. त्रीणि श्लोकसहस्राणि तावन्त्येव शतानि च । षष्टिः श्लोकास्तथा ज्ञेयाः काण्डे ऽस्मिन्परिसंख्यया ॥ R. Gorr. 1,4,146. वित्तस्य विद्यापरिसंख्यया मे कोटीश्चतस्रो दश चाहर Ragh. 5, 21. दैविकानां युगानां तु सहस्रं परिसंख्यया (Kull.: प° इति श्लोकपूरणार्थो ऽनुवादः) । ब्राह्ममेकमहर्ज्ञेयं तावती रात्रिरेव च ॥ M. 1,72. — 2) *erschöpfende Herzählung so v. a. Beschränkung auf das Aufgezählte, namentlich Erwähnte:* von der Bestimmung ऋतुकालाभिगामी स्यात् M. 3, 45 sagt Kull., es sei dieses ein नियमविधिः । न तु परिसंख्या d. h. ऋतुकाले *müsse man unbedingt dem Weibe beiwohnen, damit sei aber nicht gesagt, dass der Beischlaf nur zu dieser genannten Zeit stattfinden dürfe.* Vgl. Kull. ebend. S. 193, Z. 12 und zu 5,27. Schol. zu Kâtj. Çr. 683,16. 810,19. Sâh. D. 735. Kuvalaj. 139, b (115, b). Pratâpar. 99, a, 7. Schol. zu Vâsavad. S. 18.

परिसंख्यान (wie eben) n. 1) = परिसंख्या 1: भूतानां परिसंख्यानं भूयः पुत्र निशामय MBh. 12,9131. तत्त्वानाम् Bhâg. P. 2,8,19. सांख्यज्ञानं प्रवक्ष्यामि परिसंख्यानदर्शनम् MBh. 12,11393 (vgl. Hall in der Einl. zu Sâṅkhjapr. 2). पुरुषायुषाहोरात्र° adj. Bhâg. P. 5,18,15. — 2) *richtige Beurtheilung:* शरीर° Jâǵn. 3,158. — 3) = परिसंख्या 2. Schol. zu Kâtj. Çr. 618,6. Z. d. d. m. G. IX, lxxi.

परिसंचक्ष्य (von चक्ष् mit परिसम्) adj. *zu meiden* P. 2,4,54, Vârtt. 2, Sch.

परिसंचर (प° + सं°) m. viell. *ein überaus schwieriger Durchgang, eine schwer zu überwindende Zeit:* त्रिविधः सर्वभूतानां कीर्त्यते परिसंचरः । घनावृष्टिर्भास्कराच्च घोरः संवर्तको ऽनलः । मोघो स्वोकार्णवोयस्तथा रात्रिर्महात्मनः (verdorben) Vishṇu-P. in Verz. d. Oxf. H. 49, b, 9. fgg.

परिसंतान (von 1. तन् mit परिसम्) m. *Sehne, Band* TS. 7,4,21,1.

परिसभ्य (von परि + सभा) m. *Mitglied einer Versammlung, Beisitzer* ÇKDr. Wils.

परिसमन्त (प° + स°) *Umkreis* Vjutp. 150. अर्धयोजनपरिसमन्तक 132.

परिसमाप्ति (von आप् mit परिसम्) f. *Abschluss, Beendigung, Schluss, Ende:* पुरुषार्थ° Çaṅk. zu Brh. Âr. Up. S. 152. कर्म° 239. क्रिया° Schol. zu P. 2,3,6. प्रारिप्सित° Sâh. D. 1,3. Verz. d. Oxf. H. No. 91. Schol. zu Kap. 1,165. आ पञ्चमपरिसमाप्तेः *bis zum Schlusse des 5ten* (Adhjâja) Schol. zu P. 3,1,1. — Vgl. अपरिसमाप्तिक.

परिसमुत्सुक (प° + स°) adj. *überaus besorgt, — unruhig, — aufgeregt* R. 2,65,11.

परिसमूहन (von 1. ऊह् mit परि) n. *das Zusammenkehren, Fegen* Âçv. Çr. 2,4. Kâtj. Çr. 4,12,19. Gobh. 1,8,17. Pâr. Gṛhj. 2,4. Gṛhjasaṁgr. 1,87. Bhâg. P. 8,18,19.

परिसर (von सर् mit परि) m. 1) *Standort* Suçr. 2,166,21. मुक्ताजालैः स्तनपरिसरैः Megh. 68, v. l.; nach einem Schol. adj.: स्तनं परिसरन्तीति परिसराः — 2) *Saum, Rand, die nächste Umgebung, unmittelbare*

Nähe AK.2,1,14. H.963. an. 4,268. Halâj.2,104. वृतवाटिका° Mṛkkh. 46,19. तरुवरस्य Vikr. 119. पुरि° Sâh. D. 65,14. कालिन्दी° Pañkat. 25,3 (ed. orn. 21,20). Vet. in Verz. d. Oxf. H. 152,b,12. Prab. 68,17. 80,11. Mâlatim. 13,16. Gît. 1,33. पीनपयोधर° 2,6. Megh. 68. — 3) *Tod* H. an. Med. r.279. — 4) = विधि Med. — 5) *ein Gott* (देव) H. an.

परिसरण (wie eben) n. *das Umherlaufen:* °शील Suçr. 2,76,20. P.3, 3,101, Vârtt. 1, Sch.

परिसर्प (von सर्प् mit परि) m. 1) *das Umhergehen, Lustwandeln* H. 1500. Halâj. 4,41. *das suchende Umhergehen, Nachgehen* Daçak. 1,30. Prâtâpar. 21,a. — 2) *Umschliessung, Umgebung* (परिक्रिया) AK. 3,3, 20. = परिज्ञानादिवेष्टन AK. von Puna. — 3) *ein best. Schlangenart* Suçr.2,265,8. — 4) *eine Art Würmer, welche der Aussatz erzeugt,* Suçr. 2,510,10. — 5) *eine best. Form des sog. kleinen Aussatzes* Suçr. 1,268, 4. 269,6. 2,420,17.

परिसर्पण (wie eben) n. 1) *das Herumkriechen:* भूमिपरिसर्पणघृष्टपार्श्व Mṛkkh. 46,13. *das Herumwandeln:* दण्डके R. 6,81,15. युधिष्ठिरस्तत्परिसर्पणं बुधः पुरे च राष्ट्रे च गृहे तथात्मनि । विभाव्य Bhâg. P. 1,15,37. सरस्वती° Âçv. Çr. 12,6. *das Hinundherlaufen, beständiges Wechseln des Ortes:* पतगपतेः परिसर्पणे च तुल्यः Mṛkkh.50,20. स्त्रियो हि कुर्वन्ति तथैव नार्यो भुजंगकन्यापरिसर्पणानि 62,20. — 2) *eine best. Krankheit,* so v. a. विसर्प Suçr. 1,9,4.

परिसर्पिन् (wie eben) adj. *herumstreichend, sich herumbewegend:* ते घोराः क्रूरकर्माण आकाशपरिसर्पिणः MBh. 3,8853.

परिसर्या (von सर् mit परि) f. *das Umherlaufen* P. 3,3,101, Vârtt. 1. Vop. 26,188. AK. 3,3,21. परी° Colebr. und Lois. zu AK. परि° v. l. für परिचर्या Colebr. und Lois. zu AK. 2,7,34.

परिसहस्र (प° + स°) adj. *volle tausend* Çâñkh. Çr. 17,7,2.

परिसाधन (vom caus. von साध् mit परि) n. *das zu-Stande-Bringen, Vollbringen:* कार्यस्य R.5,35,46. 53,11. 69,10. *das in-Ordnung-Bringen einer Sache* M. 8,188.

परिसामन् (प° + सा°) n. *ein gelegentlich eingelegtes* Sâman Lâṭy. 1,5,1. Schol. zu Kâty. Çr. 4,9,9.

परिसारक (von परिसार = परीसार) gaṇa विमुक्तादि zu P. 5,2,61. n. N. pr. eines Ortes an der Sarasvatî: तं सरस्वती समन्तं पर्यधावत्तस्माद्धाप्येतर्हि परिसारकमित्याचक्षते Ait. Br. 2,19. — Vgl. पारिसारक.

परिसारिन् (von सर् mit परि) adj. *umherlaufend* P. 3,2,142.

परिसावकीय्, °यति = सावकमिच्छति P. 8,3,65, Vârtt. 5, Sch. — Vgl. अभिसावकीय्.

परिसिद्धिका (von परि - सिद्धि) f. *eine Art Reisschleim* Nigh. Pr.

परिसीर (प° + सीर) gaṇa परिमुखादि zu P. 4,3,58, Vârtt. 1. — Vgl. पारिसीर्य.

परिसीर्य (wie eben) n. *Riemen am Pfluge* Çat. Br. 7,2,2,3. — Vgl. पारिसीर्य.

परिसूत s. u. परिश्रित.

परिस्कन्द s. परिष्कन्द.

परिस्कन्न m. nach Râjam. zu AK. 2,10,18 = परिस्कन्द ÇKDr. Ist partic. von स्कन्द् mit परि; vgl. die Scholien zu P. 8,3,74 und परिष्कन्न.

परिस्तर (von स्तर् mit परि) m. 1) *Streu:* राज्ञस्तु याज्ञैस्तत्र कृतो वेदीपरिस्तरः MBh. 15,526. — 2) viell. *Decke:* स° MBh. 5,5246.

परिस्तरण (wie eben) n. 1) *das Umherstreuen, Umstreuen, Bestreuen* Kâty. Çr. 4,13,15. 6,2,5. 8,2,21. 6,25. 8,42. 9,1,2. परिस्तरणादिक्रियामधर्मेण Kull. zu M. 8,106. अथ परिस्तरणं प्रागग्रैः कुशैः परिस्तृणाति Çâñkh.Grhj.1,8. Âçv.Çr.1,8. Grhj.1,8. — 2) *Decke*(?) AV.9,6,2.

परिस्तोम (प° + स्तोम) m. *Decke, Polster* AK.2,8,2,10. H.680. Halâj. 2,153. MBh. 2,1855. °संकीर्ण (यान) 3,11835. इषवो ऽत्र (यज्ञे) परिस्तोमा भुक्ता गाण्डीवधन्वना 5,1796. 6,2293. नानावर्णांश्च कम्बलांश्च परिस्तोमांश्च दन्तिनाम् 4390. अश्वास्तरपरिस्तोमैः राङ्कवैः 4896. 7,3637. कृमिरागपरिस्तोमे — शयने R. 4,22,18. neutr. MBh. 6,2287.

परिस्थान n. *Aufenthaltsort, Wohnsitz:* व्योम्नि तस्य परिस्थानम् MBh. 14,1163. Wenn die Schreibart °स्थान (nicht °ष्ठान) richtig sein sollte, müsste das Wort in परि + स्थान zerlegt werden.

परिस्पन्द (von स्पन्द् mit परि) m. 1) *Bewegung:* सूर्य° Bhâshâp. 122. नायं प्रतिबलः — मम । सोढुं युधि परिस्पन्दम् so v. a. *Andrang* MBh. 1, 6969. गिरोर्वक्त्रपरिस्पन्दः so v. a. *das Sprechen, Reden* 2238. वायुराप्नोत परिस्पन्दाय कर्मणे Çañk. zu Brh. Âr. Up. S. 294. 321. fg. Schol. bei Wilson, Sâñkhjak. S. 42 (*transition* Wils.). मम बुद्धिपरिस्पन्दाद्वधस्तस्य भविष्यति so v. a. *dadurch, dass in mir der Gedanke kommt,* MBh. 12, 12961. — 2) *Unterhaltung, Pflege:* अग्निहोत्र° MBh. 13,6438. 6443. अग्नि° 6496. — 3) *Gefolge* H. 715. Halâj. 2,151. °स्यन्द v. l. — 4) *Schmückung des Haars* AK. 2,6,3,38.

परिस्पन्दन (wie eben) n. *Bewegung* Gojîkandra im ÇKDr.

परिस्पर्धिन् (von स्पर्ध् mit परि) adj. *wetteifernd:* कुन्तलैः किसलयच्छायापरिस्पर्धिभिः Çâk. 80, v. l.

परिस्पृध् (wie eben) f. *Nebenbuhler:* नुदस्व याः परिस्पृधः RV. 9,53,1.

परिस्फुट (प° + स्फुट) adj. *überaus deutlich, ganz augenscheinlich* Bhâg. P. 6,9,32. का स्विदवगुण्ठनवती नातिपरिस्फुटशरीरलावण्या Çâk. 110. *ganz erfüllt* (!) Vjutp. 159.

परिस्मापन (vom caus. von स्मि mit परि) n. *das Ueberraschen:* दम्भेन *das Ueberlisten* H. 378, Sch.

परिस्यन्द m. 1) *Strom, Fluss;* s. u. परिष्यन्द 1. — 2) = परिस्पन्द 3. H. 715, v. l. Halâj. 2,151, v. l. — 3) = परिस्पन्द 4. Bhar. zu AK. 2, 6,3,38. ÇKDr. H. ç. 133.

परिस्यन्दिन् s. परिष्यन्दिन्.

परिस्रजिन् (von परि + स्रज्) adj. *bekränzt:* °जी होता भवति TBr. 2, 7,1,1. Kâth. 37,7.

परिस्रव (von स्रु mit परि) m. 1) *Fluss:* दरीमुखैरिव गिरीन्गैरिकाम्बुपरिस्रवान् MBh. 7,6437. स पपात ततो वाजात्सुलोहितपरिस्रवः 8,2303. (अचलम्) समूलाम्बुपरिस्रवम् Hariv. 5365. सुस्राव सर्वगात्रेभ्यः स्वेदं शोकाग्निसंभवम् । हिमवानिव शैलेन्द्रो बहुधातुपरिस्रवः (wohl °स्रवम्) ॥ R. Gorr. 2,92,27. भूरिव्रण° adj. *dem viel Blut aus den Wunden fliesst* MBh. 7,9325. — 2) *das Hinabgleiten:* गर्भपरिस्रव (sic) *eines Fötus, die Geburt eines Kindes* R. 1,38,26 (39,26 Gorr.). — 3) = पुंनाग Nigh. Pr.

परिस्रसा (von स्रंस् mit परि) f. *Schutt, Geröll:* वैश्वानरस्य रूपं पृथिव्यां परिस्रसा TBr. 1,2,1,1.

परिस्राव (von स्रु mit परि) m. 1) *Fluss, Bez. eines Krankheitszustandes, welcher aus dem Ueberfliessen der Feuchtigkeiten des Körpers abgelei-*

tet wird, Suçr. 2, 190, 6. 194, 14. 16. *Ausfluss, starker Fluss:* नासा° 2, 370, 10. — 2) °कल्प *eine Art Seihe* Vjutp. 211.

परिस्रावण (vom caus. von स्रु mit परि) n. *Seihe, Durchschlag* Vjutp. 209.

परिस्राविन् (von स्रु mit परि) *fliessend:* 1) m. (sc. भगंदर) *eine best. Form der Mastdarmfistel* Suçr. 1, 265, 5. 266, 7. — 2) n. (sc. उदर) *eine unheilbare Form von Anschwellung des Unterleibes* Suçr. 1, 276, 14. 2, 86, 5. 90, 3. 7.

परिस्रुत् (wie eben) 1) adj. *umfluthend, überfluthend, schäumend, gährend:* त्वामापः परिस्रुतः परि यन्ति ṚV. 8, 39, 10. पुनाति ते परिस्रुतं सोमं सूर्यस्य दुहिता 9, 1, 6. 68, 1. VS. 2, 34. 19, 75. — 2) f. *ein best. gegohrenes (berauschendes) Getränk, das aus Kräutern bereitet wird*, AK. 2, 10, 39. H. 902. Halâj. 2, 175. इमां परिस्रुतः कुम्भ आ दध्नः कलशैरगुः AV. 3, 12, 7. दधि मन्थं परिस्रुतम् 20, 127, 9. VS. 19, 15. 20, 59. 21, 29. केशवात्युरुपाल्पसीसेन परिस्रुतं क्रीणाति, नैष सोमो न सुरा यत्परिस्रुत् Çat. Br. 5, 1, 2, 14. 5, 4, 10. 12, 9, 1, 1. 11, 5, 5, 13. 12, 7, 1, 7. 8, 2, 15. Kâtj. Çr. 14, 1, 14. 15, 10, 11.

परिस्रुता (wie eben) 1) adj. s. u. स्रु mit परि. — 2) f. आ *ein best. berauschendes Getränk* (vgl. परिस्रुत्) AK. 2, 10, 40. H. 902. Med. t. 208. Halâj. 2, 174.

परिस्रुन्मत् adj. *mit* Parisrut *versehen* Çat. Br. 12, 8, 2, 15.

परिस्वार (von स्वर् mit परि) m. *eine best. Sangfigur:* क्रौञ्चे (स्वारे) परिस्वारः मध्ये निधनं भवति Comm.) Lâtj. 7, 8, 8.

परिहणन n. *nom. act.* von हन् mit परि P. 8, 4, 22, Sch.

परिहनु (प° + हनु) gaṇa परिमुखादि zu P. 4, 3, 58, Vârtt. 1. — Vgl. पारिहनव्य.

परिहन्तु nom. act. von हन् mit परि; s. दुष्प°.

परिहर s. u. परिहार.

परिहरक s. परिहारक.

परिहरण (von हर् mit परि) n. 1) *das Herumbewegen, — tragen, — legen:* भाग° Kâtj. Çr. 2, 2, 8. वसतीवरि° 12, 4, 2. 14, 1, 13. Lâtj. 5, 12, 5. प्रोक्ष° Kâtj. Çr. 8, 6, 2. — 2) *das Vermeiden:* चाण्डालप्रतिग्रहपरिहरणाय VP. bei Muir, Sanskrit Texts 1, 86, N. 58.

परिहरणीय (wie eben) adj. *zu vermeiden:* तदेते दर्शनपथाद्दूरं °याः Prab. 21, 3 (v. l. संदर्शनादपि). दूरे °पथस्य दर्शनम् 46, 5. Çâk. 30, 9.

परिहर्तव्य (wie eben) adj. 1) *zu vermeiden, dem man entgehen muss, dessen man sich zu enthalten hat* Nir. 3, 2. दुर्जनः Spr. 1180. R. 2, 91, 7. तच्च मे परिहर्तव्यं त्वत्तो राम विशेषतः R. 5, 94, 9. वञ्चना परिहर्तव्या बहुदोषा हि शर्वरी Mṛkkh. 26, 8. वैकृत्यम् R. 5, 85, 22. अव्यापारः प्राज्ञैः Pañkat. ed. orn. 6, 9. यदेव परिहर्तव्यं तदेवादाहरति मूर्खः so v. a. *was er gerade nicht ausplaudern soll* Mṛkkh. 14, 3. — 2) *mit dem* Parihâra (s. परिहार 6.) *auszuführen* (vgl. परिहार्य) Schol. zu AV. Prât. 4, 113. 126.

परिहर्षण (vom caus. von हर्ष् mit परि°) adj. f. ई *in hohem Grade erfreuend:* स्वसैन्य° MBh. 9, 582.

परिहव (von हु = ह्वा mit परि) m. etwa *das Beschreien, Berufen* AV. 19, 8, 4.

परिहस्त (प° + ह°) gaṇa निरुदकादि zu P. 6, 2, 184. m. *Handring, ein um die Hand gelegtes Amulet, welches die Geburt sichern soll*, AV. 6, 81, 1. fgg.

परिहाटक (प° + हा°) n. *ein Arm- oder Beinring* Vjutp. 139. du. MBh. 1, 2256. 4, 458. 582. — Vgl. परिहारक.

परिहाण (von हा, हाति mit परि) n. *das Erleiden einer Einbusse, das zu-kurz-Kommen:* देवतानामपरिहाणाय Çâñkh. Br. 4, 14. 16, 3.

परिहाणि (wie eben) f. *Abnahme* Uǵǵval. zu Uṇâdis. 4, 51. Vjutp. 165. Suçr. 1, 129, 6. 11. पद्मपाण्ड्यपरिहाणिः Ragh. ed. Calc. 19, 50. पद्मपाणि परिहानिः ed. St. तेजःपरिहानि Varâh. Bṛh. S. 46, 21 (22). विद्याकीर्तयोः परिहानिः 104, 45.

परिहानि s. u. परिहाणि.

परिहार (von हर् mit परि) m. 1) *das Herumführen* Kâtj. Çr. 18, 5, 18. — 2) *das Vermeiden, Entgehen, im-Stich-Lassen, Aufgeben;* = वर्जन P. 8, 1, 5, Sch. नाम्नाम् Çat. Br. 13, 8, 4, 16. सुखं वा यदि वा दुःखं भूतानां पर्युपस्थितम्। प्राप्तव्यमवशैः सर्वं परिहारो न विद्यते ॥ MBh. 12, 848. न चात्र परिहारोऽस्ति कालस्पृष्टस्य कस्यचित् 8305. शापस्य Hariv. 377. Suçr. 2, 75, 17. 158, 15. दुर्वृत्तस्य प्रभोरन्यत्परिहारान्न भेषजम् Râǵa-Tar. 4, 674. नायं परिहारकालः *dies ist nicht der Augenblick, mich im Stich zu lassen* Vikr. 32, 15. कृतो ऽत्र परिहारश्च पूर्वमेव भुजंगम। आत्मनां तव सर्वेषाम् MBh. 1, 1577. Gegens. प्राप्ति und समागम Çañk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 4. क्लिताक्लिताप्राप्तिपरिहार° Kull. zu M. 1, 97. प्रियसमागमाप्रियपरिहार° Gauḍap. zu Sâñkhjak. 1. पुण्यलोकाभाव° Kull. zu M. 9, 106. 11, 30. परि° Suçr. 2, 231, 9. 412, 15. 443, 10. Kull. zu M. 5, 106. विरोधपरिहार *die Aufhebung eines Widerspruchs* Vedântas. (Allah.) No. 103. Madhus. in Ind. St. 1, 19, 5 v. u. Schol. zu Vâsavad. S. 16. 17. — 3) *Zurückhaltung, Uebergehung, Verheimlichung:* परिहारेण तद्भूयाद्यस्तेषां स्याद्यतिक्रमः so v. a. *nicht gerade heraus* MBh. 13, 5116. कथमिदानीमात्मानं निवेदयामि कथं वात्मपरिहारं (वात्मनः परिहारं Çak. Ch. 18, 8) करोमि *soll ich mich zu erkennen geben oder meinen Stand verheimlichen?* Çâk. (ed. Mon. Will.) 39, 9, v. l. रत्नादिलक्षणे कीटानुवेधादिपरिहारवत् *das Uebergehen, Nichterwähnen* Sâh. D. 3, 13. — 4) *ausserordentliche Verwilligung, Erlassung von Abgaben, Ertheilung von Privilegien, Immunität:* जित्वा संपूजयेद्देवान्ब्राह्मणांश्चैव धार्मिकान्। प्रदद्यात्परिहारांश्च ख्यापयेदभयानि च ॥ M. 7, 201. चतुरो वार्षिकान्मासान्यथा शक्रो ऽभिवर्षति। परिहारैस्तथा राष्ट्रमभिवर्षेन्नराधिपः ॥ R. Gorr. 2, 122, 18. Mârk. P. 27, 22. तेषां वैश्यानां गुप्तिपरिहारैः कच्चित्ते धारणा कृता R. Gorr. 2, 109, 25. इत्यूचुर्यमते तेषां स एवं परिहारदः। खण्डयन्वीतघृणतामग्रहारादिकर्मभिः ॥ Râǵa-Tar. 1, 313. — 5) *ein rings um ein Dorf oder um eine Stadt abgegrenztes Gebiet, das als Gemeingut betrachtet wird:* धनुःशतं परीहारो ग्रामस्य स्यात्समन्ततः। शम्यापातास्त्रयो वापि त्रिगुणो नगरस्य तु ॥ M. 8, 237. परिहारस्थान dass. Kull. zu M. 8, 238. 239. परिहारस्थे क्षेत्रे ders. zu 240. Statt dessen परीणाह bei Jâǵñ. — 6) in der Gramm. so v. a. परिग्रह 20: पदानां चर्चापरिहारयोः समापत्तिः AV. Prât. 4, 74. 117. — 7) *Verachtung, Geringachtung* Çabdâr. im ÇKDr. परी° ebend. — 8) *Entgegnung* Vjutp. 109. 153. — Vgl. निष्परिहार.

परिहारक (v. l. परिहरक) *ein ganzer Armring* Vjutp. 134. — Vgl. परिहाटक.

परिहारवत् (von परिहार) adj. *was vermieden werden kann:* मृत्युश्चापरिहारवान् MBh. 12, 10989.

परिहारिन् (von हृ mit परि) adj. *vermeidend, aus dem Wege gehend:* प्रत्यूह° Daçak. 21,10.

परिहार्य (wie eben) 1) adj. *a) zu meiden, zu vermeiden, zu unterlassen, dem man zu entgehen vermag:* तस्मिन्नहनि मन्यन्ते परिहार्यं हि मैथुनम् MBh. 13,5960. R. Gorr. 2,50,20. न परिहार्ये वस्तुनि पौरवाणां मनः प्रवर्तते Çâk. 25,8. 38,7. अपरिहार्या मेघानाम् MBh. 2,807. कालो न परिहार्यश्च 12,8309. तस्मादपरिहार्येऽर्थे न त्वं शोचितुमर्हसि Spr. 961. MBh. 7,482. 11,424. R. 2,77,23. — *b) auseinander zu bringen, zu trennen* Kauç. 39,32. — *c) mit dem* Parihâra (s. परिहार 6.) *aufzuführen* AV. Prât. 4,116. 126. — 2) m. = पारिहार्य Bhar. im Dvirûpak. ÇKDr. H. 663, Sch. Halâj. 2,402. — Vgl. परिहर्तव्य.

परिहास (von हस् mit परि) m. 1) *Scherz, Spass* Trik. 1,1,130. Halâj. 2,277. N. 11,3. MBh. 4,2267. परिहासश्च भृत्यैस्ते नात्यर्थम् — कर्तव्यः 12,2033. Hariv. 7696. °शील 8408. Varâh. Bṛh. S. 69,34. R. 2,32,34. 39. R. Gorr. 2,32,44. 3,24,13. Suçr. 1,31,6. Mṛkkh. 51,13. Kumâras. 5,62. Çâk. 15,11. 29,23. v. l. 51. Vikr. 79,8. अन्यमुखे दुर्वादो यः प्रियवदने स एव परिहासः Spr. 132. °कथासु Ragh. 9,8. Kull. zu M. 4,11. स्पष्टपरिहासविचक्षणा Râǵa-Tar. 4,668. Daçak. 1,31. Mâlatîm. 85,6. Gît. 2,2. Çiç. 10,12. Bhâg. P. 9,19,26. Brahma-P. in LA. 57,18. Dhûrtas. 93,7. Prab. 9,1. Kaurap. 37. गोपनारीपरिहासकारी Verz. d. Oxf. H. No. 211. Amar. 37. परी° AK. 1,1,7,32. H. 555. °शील Râǵa-Tar. 4,194. Kull. zu M. 8,357. — 2) *das Verlachen, Verspotten, Spott:* गुरोः Kâr. 30 (परी°). Mârk. P. 34,84. प्रयाति लोके परिहासवस्तुताम् Pańkat. III, 261. पङ्कजपरीहासक्षमे लोचने Bhartṛ. 1,5.

परिहासपुर (प° + पुर) n. N. pr. einer *Stadt* Râǵa-Tar. 4,194. 242. 395. 5,99. 160. 6,218. 7,18. 28. 1339.

परिहासहरि (प° + ह°) m. Bez. eines Heiligthums des Vishṇu Râǵa-Tar. 4,275. 326. — Vgl. परीहासकेशव.

परिहृति (von हृ mit परि) f. *das Vermeiden:* इति ब्रूयान्न हृदेत्येतस्यैव नाम्नः परिहृत्यै Ait. Br. 3,34.

परिहृत्य (wie eben) adj. *zu vermeiden* Ait. Br. 7,26.

परिह्वृत् (von ह्वर् mit परि) adj. *zu Fall bringend:* तुर्याम यस्त आदिशामरातीरत्यो न ह्रुतः पतन्तः परिह्रुत् ṚV. 6,4,5.

परिह्वृत् (wie eben) f. *das zu-Boden-Fallen, Dahinfallen:* परिह्वृतेदना जनो युष्मादत्तस्य वायति ṚV. 8,47,6.

परिह्वृति (wie eben) f. (*was zu Fall bringt*) *Beschädigung* oder *Nachstellung:* न तं मर्तस्य नशते परिह्वृतिः ṚV. 7,82,7. 9,79,2.

परीक्षक (von ईक्ष् mit परि) nom. ag. *Prüfer, Kenner einer Sache* AK. 3,1,7. H. 479. Halâj. 2,284. Mit. 141,6. 8. वेधाः परो धुरमुपैति परीक्षकाणाम् Râǵa-Tar. 2,60. Pańkat. I, 88. — Vgl. कु°.

परीक्षण (wie eben) n. *das Prüfen, auf-die-Probe-Stellen, Untersuchen* AK. 2,8,1,21. Halâj. 4,72. गुणदोष° M. 1,117. बीजयोषावाक्स्वरलक्षोदकापुंसाम् Jâǵń. 2,177. MBh. 3,11890. 13,4271. R. 5,86,16. 90,8. Suçr. 1,98,9. 170,3. 2,152,3. Spr. 332. 1595. प्रत्यक्षपरीक्षणैर्व्यक्तिः Varâh. Bṛh. S. 3,2. Râǵa-Tar. 6,11. Pańkat. 185,11. fg. 209,16. P. 8,2,97, Sch. काल° Mit. 145,4. सु° Kâm. Nîtis. 4,2. परीक्षणा f. MBh. 2,1951.

परीक्षा (wie eben) f. 1) *Prüfung, Untersuchung* M. 9,19. N. 19,11. 23,2. Arǵ. 4,28. MBh. 1,739. 742. 3,1058. 13,1582. 4636. 1,132 und 13,37 in den Unterschrr. der Adhj. R. 5,90,9. Suçr. 1,119,8. 135,4. पत्तने सति ग्रामे रत्नपरीक्षा Mâlatîm. 13,16. वज्र° Titel des 81ten Adhj. in Varâh. Bṛh. S. Râǵa-Tar. 1,128. 5,181. 440. Kathâs. 5,134. Bhâg. P. 9,24,31. Pańkat. II, 119. 92,7. 108,25. 187,4. Madhus. in Ind. St. 1,18,3 v. u. Verz. d. Oxf. H. 86,a,4. fgg. H. 740. Mit. 145,2. Schol. zu Kap. 1,56. zu Ǵaim. 1,2. Siddh. K. zu P. 4,4,68. Vgl. वास्तु°, निष्परीक्ष. — 2) Titel eines Commentars zu Piṅgala's Metrik Colebr. Misc. Ess. II, 64.

परीक्षित् (Nebenform von परिक्षित्) m. N. pr. eines Sohnes des Abhimanju und Vaters des Ǵanameǵaja MBh. 1,1664. 1670. 3743. 3836. fg. Râǵa-Tar. 2,95. Kathâs. 9,6. 30,41. VP. 460. fg. 619. Bhâg. P. 1,3,42. 7,12. eines Sohnes des Kuru 9,22,4. VP. 455. eines Sohnes des Anaçvan und Vaters des Bhîmasena MBh. 1,3794. eines Königs von Ajodhjâ 13154. Die Form mit langem ई kommt häufiger vor und verdankt ihren Ursprung vielleicht einer falschen Etymologie (von ईक्ष् mit परि; vgl. Bhâg. P. 1,12,30). — Vgl. परिक्षित्, पारीक्षित.

परीक्षित 1) partic. von ईक्ष् mit परि; s. das. — 2) m. Nebenform von परीक्षित् Spr. ब्राह्मणान्नावमन्येत.

परीक्षितव्य (von ईक्ष् mit परि) adj. *zu prüfen, auf die Probe zu stellen, zu untersuchen* Varâh. Bṛh. S. 77,2. Prab. 22,12.

परीक्षिन् (wie eben) nom. ag. *Prüfer, Probirer:* नाणक° Jâǵń. 2,241.

परीक्ष्य (wie eben) adj. = परीक्षितव्य MBh. 12,2026. 3212. 13,59. 1535. Varâh. Bṛh. S. 53,2. 78,6. 81,1. — Vgl. दुष्परीक्ष्य.

परीज्या (परि + इज्या) f. = 1. परियज्ञ Çâṅkh. Çr. 8,4,5.

परीणस् (von 1. नश्) m. *Fülle, Reichthum, copia;* instr. so v. a. बहु Naigh. 1,3. राया परीणसा ṚV. 1,129,9. 4,31,12. 5,10,4. 8,86,6. अग्ने दा दाशुषे रयिं वीरवन्तं परीणसम् 3,24,5. वनोति हि सुन्वन्क्षयं परीणसः 1,133,7. येनं शूशुवाम युष्माकेन परीणसा 166,14. कस्य नूनं परीणसो धियो जिन्वसि *aus deiner Fülle* 8,73,7. 21,7. 1,56,2. एता च्यौत्नानि ते कृता वर्षिष्ठानि परीणसा *reichlich, in Menge* 8,66,9. — Vgl. गो°.

परीणस (wie eben) n. dass.: परीणसं कृणुते तिग्मशृङ्गः ṚV. 9,97,9.

परीणह् (नह् mit परि) (nom. °णद्) P. 8,2,34, Sch.; vgl. P. 6,3,116. f. 1) *Umfassung, Verschlag; Truhe, Kasten* (auf dem Wagen): चक्राणासः परीणहं पृथिव्याः ṚV. 1,33,8. यानि चरामहे यानि वासः परीणहि AV. 19,48,1. यथा परीणहो निर्वपेदेवं तत् Çat. Br. 2,3,1,39. तम इव वा एष प्रपद्यते परीणहम् Kâṭh. 31,3. — 2) N. pr. eines Ortes an der Sarasvatî: कुरुक्षेत्रे परीणहि (sic) स्थले Kâtj. Çr. 24,6,34. परीणन्नाम स्थली कुरुक्षेत्रे Lâṭj. 10,19,1. Pańkav. Br. 25,13,1. Çâṅkh. Çr. 13,29,32. Taitt. Âr. 5,1,1.

परीणाम, परीणाय, परीणाह s. u. परिणाम, परिणाय, परिणाह.

परीत partic. s. u. 3. इ mit परि. Davon nom. abstr. परीतता f. *das Umgebensein, Erfülltsein von:* उपचार° H. 65.

परीतत् von तन् mit परि P. 6,3,116, Sch. 4,40, Vârtt. 1, Sch. Vop. 26,78.

परीताप s. u. परिताप.

परीति = पुष्पाञ्जन Nigh. Pr.

परीतिन् am Ende eines comp. = परीत *erfüllt, ergriffen von:* रक्तपित्तज्वरतृष्णामूर्च्छापरीतिनाम् Suçr. 2,137,16.

परीतोष s. u. परितोष.

परीत्त partic. praet. pass. s. u. 1. दा mit परि. Hier nachzutragen ist noch die Bed. *begrenzt, nicht allzuviel, wenig* Vjutp. 58. Lot. de la b. l. 396. परीत्ताभ und परीत्तशुभ pl. Namen von buddhistischen Gottheiten Vjutp. 82. Lalit. ed. Calc. 171, 2. 3. Burn. Intr. 202. 611. fg. Köppen I, 257. 258. 260. 261. 275.

परीदाह, परीधान, परीपाक s. u. परिदाह u. s. w.

परीध्य (von इध् mit परि) adj. *anzuzünden:* Feuer TS. 5,7,5,1.

परीन्द्ना f. s. Burnouf in Lot. de la b. l. 417. परिन्द्ना Daçabh. 138.

परीप्सा (vom desid. von आप् mit परि) f. 1) *der Wunsch zu erlangen:* अत्र देव्या तपस्तप्तं महेश्वरपरीप्सया MBh. 5,3829. — 2) *das Verlangen zu retten, zu erhalten:* अग्निहोत्रपरीप्सया MBh. 3,17230. उत्तरस्य परीप्सार्थम् 4,2171. 14,2168. आत्मकृतसेतु° Bhāg. P. 3, 9, 19. आत्म° 22, 2. प्राण° 9,4,49. — 3) *Hast, Eile* (= त्वरा Schol.) P. 3,4,52. 8,1,42.

परीप्सु (wie eben) adj. *zu retten —, zu erhalten verlangend;* mit dem acc. MBh. 4,1994. 12,9118. 13,4423. Mālav. 86. प्राण° Bhāg. P. 1,7,18. 7,7,5. 8,7,38.

परीभाव s. u. परिभाव.

परीमन् etwa *Spende* oder *Fülle* (von 1. पर्): नेनिक्ते अप्सु यजते परीमणि RV. 9,71,3.

परीमाण s. u. परिमाण.

परीर Uṇādis. 4,30. n. *Frucht* Ujjval.

परीरण m. 1) *Schildkröte* (कमठ). — 2) *Stock* (दण्ड). — 3) = पट्टशाटक Med. n. 102. — In H. an. 4,88 stehen beim n. परीरण fälschlich dieselben Bedeutungen, welche nach Med. dem hier unmittelbar folgenden परायण zukommen; nämlich अभीष्ट, तत्पर und आश्रय. Das Wort fehlt sowohl bei Wilson als auch im ÇKDr.

परीरम्भ, परीवर्त, परीवाद, परीवाप, परीवार, परीवाह, परीवेत्तर् s. u. परिरम्भ u. s. w.

परीवेश s. u. परिवेष.

परीशास (von शास् mit परि) m. 1) *Ausschnitt:* दिश्येस्येव परीशासं परिकृत्य परि त्वचः AV. 5,14,3. — 2) du. *ein beim Opfer dienendes zangenartiges Geräthe, mit welchem der Kessel vom Feuer gehoben wird,* Çat. Br. 14,1,2,1. 2,1,16. 2,54. 3,1,20. Kātj. Çr. 26,2,10. 5,12. 7,17.

परीशेष und परीषेक s. u. परिशेष und परिषेक.

परीष्टि (von इष् mit परि) f. P. 3,3,107, Vārtt. 3. अन्यां परीष्टिं चर Sch. 1) *Nachforschung* AK. 2,7,31. Med. t. 48. निमित्त° Gaim. 1,3. — 2) *Bedienung, Aufwartung, Huldigung* H. 497. Med. Halāj. 1,129. — 3) *Belieben* (प्राकाम्य) Med. — Vgl. H. an. 3,166, wo die Bedd. परीज्ञा und परिचर्या nicht zu पर्याद gehören können; es ist ein Ausfall anzunehmen.

परीसार (von सर् mit परि) m. *das Herumgehen* AK. 3,3,21.

परीहार und परीहास s. u. परि°.

परीहासकेशव (प° + के°) m. N. eines Heiligthums des Vishṇu Rāǵa-Tar. 4, 195. 202. 323. 334; überall mit dem Vorsatz श्री. — Vgl. परिहासहरि.

परु m. 1) *Glied.* — 2) *Berg.* — 3) *Meer.* — 4) *die Himmelswelt* Uṇādivṛ. im Saṁkshiptas. ÇKDr. — Vgl. परुस्.

परुच्छेप m. N. pr. eines Ṛshi, eines Sohnes des Divodâsa und Liedverfassers von RV. 1,127. fgg. Nir. 10, 42. TS. 2,5,8,3. Çāṅkh. Br. 23, 4. 5. Scheint aus परुस् und शेप unregelmässig gebildet zu sein.

परुत् adv. P. 5,3,22. oxyt. *im vergangenen Jahre* Sch. Vop. 7,110. AK. 3,5,20. H. ç. 203. — Das Wort enthält wohl पर.

परुत्न, परुत्नं (von परुत्) adj. *vorjährig* P. 4, 3, 23, Vārtt. 1. Vop. 7, 111.

परुहार m. *Pferd* Çabdam. im ÇKDr. — Vgl. परुल, *paraveredus* u. s. w. Grimm, Gesch. der deutschen Sprache, S. 31.

परुल m. dass. H. ç. 177.

परुशस् adv. = परुश्शस् und auch daraus entstanden: परुशः कल्पयैनम् AV. 9,5,4.

परुश्शस् (von परुस्) adv. *gliedweise:* प्रजापतिर्वा ओषधीः परुश्शो वेद Kāth. 31, 1.

परुष (von परुस्) Uṇādis. 4, 75. 1) adj. f. आ, in der älteren Sprache परुष्णी. *a) knotig,* von Rohrpflanzen: परुष्णी शीर्षाला AV. 6,12,3. — *b) fleckig, bunt, ungleichfarbig, schmutzig;* = कर्बुर H. an. 3, 738. Med. sh. 39. ऊर्णाः RV. 5,27,5. परुषे गवि 6,56,3; vgl. Nir. 2,6. समेतद्धार्यः कृष्णासु रोहिणीषु च। परुष्णीषु रुशत्पयः RV. 8,82,13. (तक्मा) यः परुषः पारुषेयो ऽवध्वंस इवारुणः AV. 5,22,3. शोणित Suçr. 1,45,2. 85, 18. 260,1. असितविचित्रनीलपरुषः (दिनकृत्) Varāh. Bṛh. S. 3,39. शीतकर 4,29. रोगान्करोति परुषः (अगस्त्यः) कपिलस्त्ववृष्टिम् 12,21. 17, 11. °विग्रह Hariv. 12141. संमार्जनविहीनानि परुषाणि (कुटुम्बिभवनानि) R. 2,71,34. तमसा संवृते लोके घोरेण परुषेण च MBh. 3,12145. चाण्डाल R. 1,58,10. परुषरजोऽरुणीकृततनु (दिनकृत्) Varāh. Bṛh. S. 3, 38. °घन Vikr. 142. तदङ्गरागा परुषीभवन्ति (v. l. für मलिनीभवन्ति) Çīk. 176. — *c) rauh, uneben;* = शुक्त, कर्कश, रुक्ष, अस्निग्ध AK. 3, 4, 14, 85. H. 1386. H. an. Med. Halāj. 4,98. (गतिम्) प्रयाति परुषां घोराम् MBh. 13,5443. घनाश्मपरुषे देशे Rāǵa-Tar. 4,303. °चर्मन् Pañkat. 21,13. जिह्वा Varāh. Bṛh. S. 67,53. *struppig,* von Haaren: शुक्लस्नानात्परुषमलकम् Megh. 88. Varāh. Bṛh. S. 67,83. श्मश्रुभिः 57. von Bäumen Kathās. 2,4 (Brockhaus fasst hier das Wort als N. eines best. Baumes). — *d) rauh, stechend,* von Winden R. 6,16,4. 31,38. 70,51. Varāh. Bṛh. S. 26,4 (सु°). Ṛt. 1,22. adv.: परुषं पवनो ववौ Hariv. 9420. von der Sonnengluth: अतिशयपरुषाभिर्ग्रीष्मवह्नेः शिखाभिः Ṛt. 2,28. — *e) rauh,* von Tönen: वज्रपरुषस्वनं धनुः Ragh. 11,46. श्रवणपरुषैर्गर्जितैः Megh. 62. गर्जन्ति परुषं (adv.) मेघाः Hariv. 9295. भिन्नभैरवदीनार्तपरुषक्षामजर्जराः स्वराः Varāh. Bṛh. S. 85,36. शकुनिः रौति परुषरवः 52,106. *rauh, hart, barsch,* von Reden AK. 1,1,5,19. H. 269. H. an. Med. वाच्, वाक्य, उक्ति, गिर् MBh. 1,7090. R. 3,35,56. Spr. 1425. Varāh. Bṛh. S. 52, 104. 77,7. °वचन adj. Bṛh. 22 (21), 17. परुषाणि *rauhe, harte, barsche Reden* MBh. 3,15683. 7,5669. Spr. 465. भवनं देवस्य विमोक्षितुर्नो दौवारिकनिर्दयोक्तिपरुषम् 1330. तामुवाच ततो वीरः परुषम् (acc. neutr. oder adv.) R. 1,1,80. न परुषं वक्तव्या नापि ताडनीयास्ते (तुरगाः) Varāh. Bṛh. S. 43,7. Pañkat. ed. orn. 34,8. °वादिनी 7. परुषतरमिदमाह Pañkat. 89, 2. मृदुपरुषगुणौ योजनीयौ स्वकाले *Milde und Strenge (Barschheit)* Spr. 1314. *barsch, grob, roh,* von Personen Jāǵñ. 1, 309 (अ°). 3, 135. Bhartṛ. 2,39. Git. 9,10. — 2) m. *a) Rohr:* परुषानमूर्यरुषाक्षः कृशानुः।

निप्रं शर् इव भञ्ज्यताम् *er mache sie zu Rohren* d. h. *zerbrechlich wie diese* AV. 8,8,4. — *b) Pfeil:* उपोतपरुषा अधिज्यधन्वनः Çâṅkh. Çr. 14,22,20. Lâṭy. 8,5,7. — *c)* = परूष; s. u. 5, *b*. — 3) f. परुषा Bez. *einer Art Räthsel* Verz. d. Oxf. H. 204,*a*,28. — 4) f. परुष्णी *a)* N. pr. eines Flusses des Pendshab, welcher später Irâvatî, heut zu Tage Ravi heisst (*die Knotige*, d. h. *an Ausbuchtungen* oder *Krümmungen Reiche*, [Nir. 9,26] oder *die Rohrige, arundinosa*) ṚV. 7,18,8.9. मत्यमिन्द्रो मरुत्वान् परुष्ण्यं देदिशम् 8,63,15. 10,75,5. Vgl. परोष्णी. — *b)* viell. *Wolke* (*die Knotige, Geballte* oder *die Bunte*): उत स्म ते (मरुतः) परुष्ण्यामूर्णा वसत शुन्ध्युवः ṚV. 5,52,9. (इन्द्रः) श्रिये परुष्णीमुषमाणा ऊर्णां यस्याः पर्वाणि सख्याय विव्ये 4,22,2. — 5) n. *a) eine blaublühende Barleria* Çabdak. im ÇKDr. — *b)* = परूष n. Bhâvapr. im ÇKDr. Nach Çabdak. und Çabdam. bei Wilson als m. auch N. des Baumes selbst. — Vgl. पारुष्य.

परुषाक्षर (परुष + अक्षर) adj. *rauh, barsch:* वचस् ad Çâk. 69,2. न च सपत्नजनेष्वपि तेन वागपरुषा (instr. von अपरुष) परुषाक्षरमीरिता (adv.) Ragh. 9,8. von Personen: सेवकः स्वामिनं द्वेष्टि कृपणं परुषाक्षरम् Pañkat. I,56.

परुषाल्हे (परुष + आल्हा) m. *eine best. Rohrart* AV. 8,8,4.

परुषित (von परुष) adj. *roh —, barsch —, grob angefahren, — behandelt* MBh. 7,7042. R. 5,89,58. 6,94,20. साधोः परुषितस्यापि मनो न याति विक्रियाम् Hit. I,81.

परुषिमन् (wie eben) m. *rauhes Aussehen* (im Gegensatz zu der Glätte und Fülle des wohlgenährten Viehes): (पशवः) अणिमानमेव तत्परुषिमाणं नियन्ति Ait. Br. 4,26.

परुषीकृत (von परुष mit 1. कर्) adj. 1) *befleckt, schmutzig gemacht:* पांशुभिः °कृतः Hariv. 4771. — 2) *roh —, barsch angefahren* Spr. 902.

परुषेतर (परुष + इतर) adj. *von reiner Farbe, hell strahlend:* °तार (चक्षुस्) Ragh. 5,68. = कोमल Schol. in der ed. Calc., *hilaris* Stenzler.

परुषोक्ति (परुष + उक्ति) f. *eine barsche, rohe Rede;* pl. Spr. 103. Davon °क adj. *barsche, rohe Reden führend* Gaṭâdh. im ÇKDr.

परुष्णी s. u. परुष.

परुष्य (von परुस्) adj. *bunt, mannichfaltig:* अथ यदस्मासीत्तत्परुष्यं व्यसर्पद्गौरो गवय ऋश्य उष्ट्रो गर्दभ इति Ait. Br. 3,34.

परुस् Uṇâdis. 2,118. n. 1) *Knoten, Stengelglied der Pflanzen* (AK. 2,4,5,27. H. 1130. Halâj. 2,34); *Gelenk, Glied des Körpers:* काण्डात्काण्डात्प्ररोहन्ती परुषः परुषस्परि VS. 13,20. 20,27. यत्परुषि दिनं यदन्तरा TBr. 1,6,8,6. यस्यौषधीः प्रसर्पथाङ्गमङ्गं परुष्परुः ṚV. 10,97,12. परुर्दुघे 100,5. 1,162,18. AV. 1,12,3. सं दधत्परुषा परुः 4,12,2.3. पर्वणि विद्वा कृत्त्वेव 9,3,3. 8,18. 10,1,8. 20. VS. 23,41. Çat. Br. 6,1,2,31. Kauç. 124. — 2) *Fuge:* परुषा यथेवो अर्ति ṚV. 9,15,6. — 3) *Abschnitt, Abtheilung:* यज्ञस्य विद्वान्परुषश्चिकित्वान् ṚV. 10,53,1. यज्ञपरुषोऽर्नन्तरित्ये TBr. 1,6,9,1; vgl. अङ्गा पर्वाणि संवत्सरस्य TS. 2,5,9,1. त्रि° adj. Beiw. Vishṇu's, der in der Form des Opfers *aus drei Abschnitten besteht*, Bhâg. P. 3,13,30. — परुस् verhält sich zu पर्वन् wie धनुस् zu धन्वन्.

परुःस्रंस (परुस् + स्रंस) m. *Gelenkbruch* AV. 6,14,1.

परूष = परूषक Ratnam. 254. Suçr. 2,76,6.

परूषक m. *Grewia asiatica Lin.*, ein Baum, dessen Beeren zur Bereitung eines kühlenden Trankes benutzt werden; beng. फलसा, hindust. فالسا. Nach Andern *Xylocarpus granatum Koen.*, beng. परुष. n. *die Frucht* Ratnam. 254. Çâṅkh. Çr. 15,19,26. Suçr. 1,141,3.5. 228,14.21. 234,1. 2,130,19. 222,19. 413,21. Varâh. Bṛh. S. 53,60.

परे (loc. von पर) adv. *darauf, fernerhin, künftig:* ततोऽहमागम्य परे त्वामवोचम् MBh. 13,2880. स्वाध्या अ्रः स इन्द्र त्रास्व परे च नः ṚV. 8,50,17. मध्ये वाह्नस्ततोऽपि परे ऽथ वा *oder auch nach Mittagszeit* Amar. 9.

परेङ्गण und परेङ्गया n. nomm. act. von इङ्ग् (ईङ्ख्) und इङ्ख् mit परा P. 8,4,32, Sch.

परेण (instr. von पर) adv. praep. *weiterhin, vorüber, jenseits, hinaus über* (mit dem acc.); Gegens. अवरेण. ṚV. 1,164,17.18. परेणोक्ति नवतिं नाव्याइ अति AV. 10,1,16. क्रिमवन्तम् Ait. Br. 8,14. अवरेणेव वै देवान्काव्याः परेणेव पितॄन् 3,37. यान्नेते परेणापो यान्नावरेण Çat. Br. 7,1,1,24. 5,3,4,15. 9,4,2,2. 10,5,4,2. सो ऽयमग्निः परेण मृत्युमतिक्रान्तो दीप्यते 14,4,2,13. fgg. Kauç. 103. परेणास्यति Kâty. Çr. 17,2,4. अदो ऽम्भः परेण दिवम् Ait. Up. 1,2. नाकम् Kaiv. Up. in Ind. St. 2,10. परेण प्रेहि मुञ्चास्मान् *gehe* (*bei uns*) *vorüber* MBh. 1,8422. परेणास्मान्न्यैहि वै कव्यवाह् 8414. तथा चरति तिग्मांशुः परेण भुवनं सदा 3,2983 (2988). ममाश्रमः — त्रियोजनं शैलमिमं परेण 10037. *hernach, nachher:* अर्वाक्त्र्यब्दाद्धरेत्स्वामी परेण नृपतिर्हरेत् M. 8,30. mit dem abl. oder gen. *nach:* परेण ते वर्षशतात्र भविष्यति MBh. 12,612. किं वा मृत्योः परेण विधास्यति Sâh. D. 53,15. मध्ये वाह्नस्ततोऽपि परेण वा *oder auch nach Mittagszeit* Amar. 9, v. l. परेण तु दशाहस्य न दद्यान्नापि दापयेत् M. 8,223.

परेत (partic. von 3. इ mit परा) 1) adj. *verstorben*, m. *ein Verstorbener* H. 1358. an. 2,180. Med. t. 126. Halâj. 3,7. Vgl. u. इ. — 2) m. *eine Art von Gespenstern* H. an. Med.

परेतभूमि (प° + भू°) f. *Leichenacker* Kumâras. 5,68.

परेतराज् (प° + राज्) m. (nom. °राट्) *der Fürst der Verstorbenen*, Bein. Jama's AK. 1,1,1,53.

परेति (von 3. इ mit परा) f. *Weggang:* एतौ, परेतौ ṚV. 10,178,2.

परेद्यवि (परे, loc. von पर, + द्यवि, loc. von 3. दिव्, द्यु) adv. *am folgenden Tage, morgen* P. 5,3,22. Vop. 7,110. AK. 3,5,21. H. 6,202.

परेद्युस् adv. dass. Wils. (angeblich nach AK.) und ÇKDr. (angeblich nach Vop.). — Vgl. अपरेद्युस्.

परेप adj. *von wo sich das Wasser zurückgezogen hat;* = परागता आपो यत्र ÇKDr. nach Siddh. K.

परेप्राण (परे + प्राण) adj. *mehr als das Leben geltend:* कैर्दयाणां परे प्राणाः (sic) प्रायेण स्वार्थसंचयाः Kathâs. 18,387. Man hätte eher परःप्राण erwartet.

परेमन् nach Benfey wohl so v. a. परीमन्: अग्ने शक्र परेमणि (गमेम) SV. I,3,1,2,6.

परेश (पर + ईश) m. *der oberste Herr*, Beiw. Brahman's Mârk. P. 46,7. Vishṇu's Bhâg. P. 3,5,44. Verz. d. Oxf. H. 9,*a*,8 v. u. परेशेश gleichfalls von Vishṇu MBh. 7,6471.

परेष्टु f. *eine Kuh, die öfters gekalbt hat*, H. 1268. °का f. dass. AK. 2,9,71. Halâj. 2,117.

परैधित (पर + एधित, partic. vom caus. von एध्) 1) adj. *von einem Andern grossgezogen;* nach Andern m. *Diener* AK. 2,10,18. H. 361. Halâj. 2,196. — 2) m. *der indische Kuckuck* (vgl. परभृत) Çabdam. im ÇKDr.

परोक्ष (परस् + अंक्ष) adj. f. °क्षी *aussen —, oben eng* Çat. Br. 3,4,4,26.

परोकु (?) in °मल्ल Verz. d. B. H. No. 903 (XIX).

परोक्त s. u. वच् mit परा.

परोक्ष (परस् + अक्ष *Auge*) 1) adj. f. आ *ausserhalb des Gesichtskreises liegend, der Wahrnehmung sich entziehend, unbekannt, unverständlich:* अभयं ज्ञातादभयं परोक्षात् AV. 19,15,6. अपि ह पृष्ठस्तोत्राणि (प्रत्यक्षेषु) परोक्षाणि कुर्वन् Lâṭj. 10,2,8. 6,10,19. प्रत्यक्षं यत्तदातिष्ठ परोक्षं पृच्छतः कुरु R. 2,108,17. परोक्षयानिशं बुद्ध्या राम प्रत्यक्षया तथा। परां च प्रकृतिं दृष्ट्वा परिपाल्याः प्रजास्त्वया ॥ R. Gorr. 2,2,29. Ṡâṅkhjak. 6. तां परोक्षामपि जगतो ऽवस्थाम् Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 153. Sâh. D. 55. चक्षुर्भिः परोक्षैर्लक्षणैः *die man nicht wahrnimmt* Bhâg. P. 2,1,12. वृता भूपतिभिः परोक्षैः Ragh. 7,13. अकुर्वं जीवितं धीराः परोक्षस्य प्रभोः कृते Râǵa-Tar. 4,324. Bhâg. P. 1,15,8. Mârk. P. 23,106. सर्वमेतत्परोक्षं मे यद्वं वदसि *unverständlich* MBh. 1,3068. कच्चिन्न सर्वे कर्मान्ताः परोक्षास्ते विशङ्किताः 2,165. Spr. 678. किमीश्वराणां परोक्षम् Çâk. 108,17. न परोक्षं ते धर्मं पश्यामि बुद्धितः *deinem Geiste nicht unbekannt, fremd* R. 6,95,54. परोक्षप्रिय Ait. Br. 3,33 und sonst. °काम Çat. Br. 6,1,1,11. °पृष्ठ Çâṅkh. Çr. 10,8,33. 12,7,4. 8. परोक्षार्थस्य दर्शकम् (शास्त्रम्) Spr. 111. °मन्मथ *dem die Liebe etwas Fremdes ist* Çâk. 51. °जित् *der auf eine kaum wahrnehmbare Weise siegt* Bhâg. P. 3,18,4. कृतो लोकपरोक्षो ऽयं संबन्धो वै (so die v. l.) त्वया सह *hinter dem Rücken der Welt* MBh. 1,3114. स्वाभिप्राय° *dem eigenes Verlangen, eine eigene Meinung etwas Fremdes ist* Vet. 19,16. Verschiedene cass. als advv. gebraucht. *a)* acc. Vop. 6, 65. (oxyt. nach gaṇa शरदादि zu P. 5,4,107) *so dass man es nicht sieht, hinter dem Rücken, ohne Wissen von* (in der älteren Sprache mit dem instr., in der späteren mit dem gen.): परोक्षमेव तद्देवेभ्य आत्मनो ऽवच्यत्यनभ्यवक्राय TBr. 1,5,6,7. परोक्षं वा अन्ये देवा इज्यन्ते प्रत्यक्षमन्ये TS. 1,7,3,1. यजमानेन परोक्षम् Çat. Br. 1,5,2,7. 2,1,2,11. 3,1,3,25. 6,1,1, 11 u. s. w. Lâṭj. 2,9,1. Bhadd. in Z. f. vgl. Spr. 1,442. नोदाहरेदस्य नाम परोक्षमपि केवलम् M. 2,199. MBh. 14,805. न प्रत्यक्षं परोक्षं वा किंचिदुष्टं समाचरेत् 1301. R. 2,21,5. परोक्षमिव मे राजन्कत्थसे MBh. 3,2819. Kathâs. 29,73. तत्परोक्षम् Pańkat. 46,7. — *b)* instr. *auf eine dem Auge sich entziehende, geheimnissvolle, versteckte Weise:* तस्मादुषं सम्मानुपमित्याचक्षते परोक्षेण परोक्षप्रिया इव हि देवाः Ait. Br. 3,33. 7,30. TBr. 1,5,9,2. Çat. Br. 6,1,1,2. 14,6,11,2. Ait. Up. 3,14 u. s. w. परोक्षेण प्राशितद्रूपमाप्रीति Ait. Br. 7,26. 31. — *c)* abl. (den instr. regierend): तासु वा अस्किन्ना बुध्येन परोक्षात्तेजो ऽदधात् *heimlich vor* Ait. Br. 3,36. अ° Çat. Br. 14,6,4,1. 5,1. — *d)* loc. *hinter dem Rücken:* परोक्षे खलीकर्तुं शक्यते न समाग्रतः Mṛkkh. 35,9. परोक्षे कार्यहन्तारं प्रत्यक्षे प्रियवादिनम् Kâv. 18. Spr. 1216. गुणान्स्व सर्वस्य वदेत्परोक्षे Varâh. Bṛh. S. 74,9. H. 268. तस्य परोक्षे Pańkat. 212,22. — 2) m. *a) Büsser* Çabdam. im ÇKDr. — *b)* N. pr. eines der Söhne des Anu Bhâg. P. 9,23,1. — 3) f. आ *die vergangene, vollendete Handlung* (in der Gramm.; *es ist wohl* वृत्ति *zu ergänzen*): अभ्यासस्य परोक्षायाम् (समापत्तिर्भवति) AV. Prât. 4,34. In derselben Bed. परोक्षे (लिट्) P. 3,2,115. अपरोक्षे 119. — Vgl. अ°.

परोक्षकृत (प° + कृत) adj. von einem Verse (ऋच्), *welcher den Gott nicht anredet, sondern nur von ihm aussagt,* Nir. 7,1.

परोक्षता (von परोक्ष) f. nom. abstr.: अथात्र गणिते रात्रन्विद्यते न परोक्षता so v. a. *bei dieser Rechnung giebt es keine Dunkelheit, liegt Alles offen zu Tage* MBh. 3,2820.

परोक्षत्व (wie eben) n. *Nichtwahrnehmbarkeit* Vedântas. (Allah.) No. 97.

1. परोक्षवृत्ति (प° + वृत्ति) f. *ein nicht vor unsern Augen geführtes Leben:* कर्मानुमेयाः सर्वत्र परोक्षगुणवृत्तयः Spr. 610.

2. परोक्षवृत्ति (wie eben) adj. *der nicht vor unsern Augen lebt* Spr. 610. *auf eine dem Auge sich entziehende, undeutliche Weise gebildet:* निघण्टवः ist अतिपरोक्षवृत्ति, निगमवः — परोक्षवृत्ति, निगमयितारः — प्रत्यक्षवृत्ति Durga zu Nir. 1,1. Davon nom. abstr. °ता f. ebendas.

परोगव्यूति (परस् + ग°) adv. *über das Weideland —, das Weidegebiet hinaus:* परोगव्यूत्यनिरामप सुधमग्ने सेधं रक्षस्विनः RV. 8,49. 20. *entfernter als eine* Gavjûti: क्रोशव्याः Kâṭh. 37,1.

परोच्य (von वच् mit परा) adj. *dem man widersprechen darf:* ब्राह्मणो न परोच्यः TS. 2,5,11,9.

परोढा (पर + ऊढा) f. *eines Andern Weib* Sâh. D. 108. 210.

परोपकारिन् (पर + उप°) 1) adj. *Andern Dienste erweisend, — helfend* Çâk. 109. Davon nom. abstr. °कारित्व n. Bhartṛ. Suppl. 13. — 2) m. N. pr. eines Fürsten Kathâs. 24,19. 37.

परोबाहु (परस् + बाहु) adv. *über den Arm hinaus, weiter als der Arm reicht* Çat. Br. 6,4,3,10. 7,2,9. 3,2.

परोमात्र (परस् + मात्रा) adj. *übermässig, ungeheuer:* Indra RV. 8,57,6.

परोरजस् (परस् + र°) adj. *über den Staub —, über den Dunst hinausliegend* Çat. Br. 14,8,15,4. fgg. Shaḍv. Br. 1,2.

परोलक्ष (परस् + लक्ष) adj. *mehr als hunderttausend* H. 1425, Sch.

परोवरम् (परस् + अवरम्) adv. *von oben nach unten, der Reihe nach, von Hand zu Hand, nacheinander:* सो ऽयं परोवरं यशो ऽनूच्यते पितेव पुत्राय ब्रह्मचारिणे Çat. Br. 1,6,2,4. 12,8,3,30. 13,5,4,3. Çâṅkh. Çr. 16, 9,7. — Vgl. परोवर्य.

परोवरीण (vom vorherg.) adj. P. 5,2,10. = परांश्चापरांश्चानुभवति Sch.

परोवरीयंस् (परस् + व°) adj. 1) *aussen —, oben breiter:* वज्र Ait. Br. 2,35. 1,25. TS. 6,2,3,5. Kâṭh. 24,9. Vgl. परउरु. — 2) *besser als gut, der allervorzüglichste* Khând. Up. 1,9,2. 2,7,1. 2. परोवरीयो ह्यस्य भवति *das höchste Glück* ebend.

परोष्णिह् (परस् + उ°) f. *ein best. Metrum* (8 + 8 + 12 *Silben*) Khandas 3 in Verz. d. B. H. 100,2.

परोष्णी f. 1) *eine Art Schabe* AK. 2,5,26. H. 1337. Fälschlich auch परोष्टी geschrieben. — 2) N. pr. eines Flusses (wohl = परुष्णी und daraus entstellt) Râǵa-Tar. 8,2007.

पर्क (von पर्च्) s. मधुपर्क.

पर्कट 1) m. *Reiher* (vgl. चक्रोट). — 2) n. *Angst, Schmerz* Çabdârthak. im ÇKDr.

पर्कटिन् m. oder पर्कटी f. 1) *Ficus infectoria Willd.:* प्लक्षो जटी पर्कटी स्यात् AK. 2,4,2,13. Trik. 3,3,99. H. 1131. पर्कटी f. Med. t. 47. H. an. 3,168 (lies पर्कटी st. कर्कटी). मक्रान्पर्कटीवृक्षः Hit. 18,7. Nach Bhar. zu AK. auch पर्कटि f. ÇKDr. — 2) *eine frische Betelnuss u. s. w.* (पूगादेर्नवे फले) Trik. °टी f. Med. H. an.

पर्च् (पृच्), पृणक्ति (Dhâtup. 29,25), पृञ्चन्ति, अपृणक्, पिपृग्धि, पिपृक्त, पिपृच्याम्; पर्चस्, (अपि) अप्राक्, पपचांसि, पपृच्यात्; med. पृङ्क्ते, पृङ्क्ते (Dhâ-

TOP. 24, 20; पृङ्क्ते ebend.; पर्चति (?) 34, 2), अपृक्थास्, अपृक्त, पृचान, पपृचानं, पृचीमहि; pass. पृच्यते, पृक्त. 1) *mengen, mischen, in Verbindung setzen:* पृञ्चतीर्मधुना पयः RV. 1, 23, 16. पृङ्क्तं हवींषि मधुना 2, 37, 5. 9, 97, 11. AV. 5, 1, 9. ÇÂÑKH. ÇR. 14, 22, 10. मधो पृञ्चे नद्यः AV. 6, 12, 3. विषे विषमपृक्थाः 7, 88, 1. अद्भिः सोम पपृचानस्य ते रसः RV. 9, 74, 9. VS. 10, 4. अंशुना ते अंशुः पृच्यताम् 20, 27. स्थालीपाके पृक्तान्यश्नाति KAUÇ. 13. ऐन्द्रेण हविषा तत्र हविः पृक्तं बृहस्पतेः VÂJU-P. in Verz. d. Oxf. H. 47, b, 11. 13. अपृणग्धनुषा शरम् BHATT. 6, 39. दयितमूर्त्येव पृक्ता तनुः (जूटाहेः) *verbunden* RÂGA-TAR. 4, 1. (पवनाः) पृक्तास्तुषारैर्गिरिनिर्झराणाम् RAGH. 2, 13. (पक्षौ) द्वावपि मयूखपृक्तौ *sich berührend* VARÂH. BRH. S. 17, 3. कादम्बा जलपृक्ताः so v. a. *auf dem Wasser schwimmend* R. 4, 51, 39. Vgl. अपृक्त. — 2) *füllen, sättigen:* धन्वान्यज्राँ अपृणक्तृषाणान् RV. 4, 19, 7. पृञ्चन्तु सु वां पृचः 5, 74, 10. तमित्पृणक्षि शवसोत राया 6, 15, 11. 1, 83, 1. देवो देवान्स्वेन रसेन पृञ्चन् 9, 97, 12. पृणक्ति रोदसी उभे 10, 140, 2. अन्नेन देव देवताः पिपृग्धि VS. 19, 5. (लोकाः) मधुच्युतो घृतपृक्ताः *erfüllt von* MBH. 1, 3659. (गदाम्) पृक्तां गजमदैरिव 9, 581. कत्वा यदस्य तविषीषु पृञ्चते *sich füllen* (?) RV. 1, 128, 5. — 3) *in Fülle geben, Etwas* (acc. oder gen.) *Jmd* (dat.) *reichlich schenken:* नू नः पृङ्क्ष्व रयिम् RV. 6, 68, 8. 8, 5, 36. पृङ्क्तं वाजस्य 7, 93, 2. गव्यो पृञ्चन्तो अश्व्या मघानि 67, 9. दत्तं पृञ्चतम् 8, 24, 14. 10, 140, 4. इषं पृञ्चन्ता सुकृते 1, 47, 8. पर्चा यथा नः सुवितस्य भूरेः 7, 100, 2. भगं दत्तं न पपृचासि धर्णसिम् 1, 141, 11. — 4) *mehren:* पृञ्चन्ति सोमं न मिनन्ति बप्सतः RV. 10, 94, 18.

— अनु, partic. अनुपृक्त *vermischt mit* MBH. 1, 3609. 3613.

— अपि *beimischen:* विषे विषमप्राग्पि AV. 10, 4, 26. पृञ्चन्ति 5, 2, 8 fehlerhaft für वृञ्जन्ति.

— आ 1) *erfüllen, durchdringen:* आ त्वा पृणक्त्विन्द्रियं रजः सूर्यो न रश्मिभिः RV. 1, 84, 1. TBR. 2, 7, 8, 2. — 2) med. *sich sättigen:* इषा पृचीमहि RV. 1, 120, 7. inf.: ते राया ते ह्याशृचे सचेमहि सचथ्यैः 5, 50, 2. वस्वो वीरस्यापृचः 8, 40, 9. — 3) *vermischen, durchmengen:* हस्तास्यान्याभिर्मन्थिभिर्मन्थमापृणचामेति, आपपृचुः AIT. BR. 6, 1. — Vgl. आपृक्.

— उप 1) *hinzufügen, mehren:* वीरेषु वीराँ उप पृङ्धि नस्त्वम् RV. 2, 24, 15. उप क्षत्रं पृञ्चीत हन्ति राजभिः 1, 40, 8. pass.: उपोपेन्नु मघवन्भूय इन्नु ते दानं देवस्य पृच्यते VÂLAKH. 3, 7. उपो मतिः पृच्यते RV. 9, 69, 2. — 2) *sich nahen zu* (acc.): यौवने जीवानुपपृञ्चती (so ist die Betonung wohl zu verbessern) जरा AV. 18, 4, 50. — 3) *sich mischen* so v. a. *sich begatten:* उपप्रक्ते (inf.) वृषणो मोदमाना दिवस्पथा वध्वो यन्त्यच्छ RV. 5, 47, 6. उपेदमुपपर्चनमासु गोषूप पृच्यताम् *möge die Begattung anschlagen* 6, 28, 8; vgl. die v. l. AV. 9, 4, 23. — Vgl. उपपर्चन, उपपृच्.

— निस्, partic. निस्पृक्त (sic) MBH. 3, 12503.

— प्र *sich in Berührung setzen mit* (acc.): प्रपृञ्चन्विश्वा भुवनानि पूर्वथा TBR. 2, 5, 4, 5. वायो तव प्रपृञ्चती धेना जिगाति दाशुषे RV. 1, 2, 3.

— वि 1) *ausser Berührung bringen, trennen:* विपृचौ स्थो वि मा पाप्मना पृङ्क्तम् VS. 9, 4. 19, 11. असि सोमेन समया विपृक्तः RV. 1, 163, 3. *zertheilen, zerstreuen:* यं सीमकृण्वन्तमसे विपृचे (inf.) 4, 13, 3. — 2) *sich trennen von* (acc.): आदित्सोमो वि पपृच्यादसुष्वीन् RV. 4, 24, 5.

— सम् 1) act. med. *mengen, mischen, vereinigen, berühren;* med. pass. *sich mengen, sich vereinigen, in Berührung kommen:* पृश्निः संपृङ्क्ते हरितेन वाचम् RV. 7, 103, 4. तन्वा मे तन्वं सं पिपृग्धि 10, 10, 11. पिपृच्याम् (पपृ° AV.) 12. देवो देवेभिः समपृक्त रसम् 9, 97, 1. मध्वा संपृक्ताः सारघेण धेनवः (*Milch*) 8, 4, 8. 10, 34, 7. संपृञ्चानः सदने गोभिरद्भिः 1, 95, 8. सं तोशाभिः क्रतुभिर्न पृङ्क्ते 10, 95, 9. समानी पृच्यते समनेव केतुः 1, 103, 1. सं पृच्यध्वमृतावरीरूर्मिणीर्मधुमत्तमाः TS. 1, 1, 3, 1. VS. 5, 58. ÇÂÑKH. BR. 7, 4. ÇR. 8, 9, 4. AV. 6, 64, 1. 74, 1. ÇAT. BR. 3, 2, 3, 9. द्रुहो रिपः संपृचः (inf.) पाहि सूरीन् *vor der Berührung mit* RV. 2, 35, 6. TS. 1, 1, 2, 2. स्यन्दनौ समपृच्येतामुभयोः *stiessen zusammen* BHATT. 17, 106. संपृक्त *vermischt, verbunden, in Berührung gekommen* H. 1469. HALÂJ. 4, 56. हरिचन्दनसंपृक्तमुदकम् R. 2, 65, 8. चन्दनागुरुसंपृक्त (पवन) 71, 25. संपृक्तं नभसा ऽम्भः संपृक्तं नभो ऽम्भसा 5, 74, 34. तेजस्तेजसि संपृक्तम् MBH. 6, 2018. नक्तमिव लोहिताङ्गः परुषघनच्छेदसंपृक्तः VIKR. 142. न्यग्रोधं रक्तवृन्तौ संपृक्तौ चेत् VARÂH. BRH. S. 53, 72. वागर्थाविव संपृक्तौ (जगतः पितरौ) RAGH. 1, 1. ब्रह्म क्षत्रं च संपृक्तमिह चामुत्र वर्धते M. 9, 322. तावुभौ भूतसंपृक्तौ 12, 14. धर्मपापाभ्याम् 19. — 2) *erfüllen; begaben, beschenken mit;* med. *erfüllt —, begabt werden:* मधो देवा ओषधीः सं पिपृक्त RV. 3, 54, 21. 6, 20, 6. तेजसा सं पिपृग्धि मा TBR. 2, 7, 3, 3. 4. रसेन समपृक्ष्महि (असृक्ष्महि VS.) AV. 7, 89, 1. संवत्सरे समपृच्यन्त धीतिभिः RV. 1, 110, 4. मध्वा संपृक्तौ (अश्विनौ) TBR. 3, 1, 2, 13 in Ind. St. 7, 274. — Vgl. संपर्क.

पर्ज् (पृज्), पृक्ते, पृङ्क्ते v. l. für पर्च् DHÂTUP. 24, 20. v. l. für पिज् 18. Vgl. अनवपृग्ण (welches der Form nach auf keine andere Wurzel zurückzuführen war) und अवप्रज्जन.

पर्जनी = पर्जन्या *Cucumis aromatica Salisb.* oder *C. xanthorrhiza* (s. दार्वी) AK. 2, 4, 2, 20. RATNAM. 59.

पर्जन्य UṆÂDIS. 3, 103. Hier und da fälschlich पर्यन्य geschrieben. 1) m. a) *Regenwolke,* = रसदब्द, गर्जदम्बुद, धनदम्बुद, गर्जन्मेघ AK. 3, 4, 24, 148. H. an. 3, 495. MED. j. 90. HALÂJ. 5, 32. = मेघ H. 164. UGGVAL. = मेघशब्द H. an. MED. (मरुतः) वि पर्जन्यं सृजन्ति रोदसी अनु RV. 5, 53, 6. भूमिं पर्जन्या जिन्वन्ति दिवं जिन्वन्त्यग्नयः 1, 164, 51. दिवो चित्तमः कृण्वन्ति पर्जन्येनोदवाहेन। यत्पृथिवीं व्युन्दन्ति 38, 9. 14. AV. 10, 10, 7. VS. 18, 55. पन्तु नद्यो वर्षन्तु पर्जन्याः TS. 2, 7, 16, 4. पर्यन्यनिनद R. 6, 31, 32. प्रवृद्ध इव पर्जन्यः चातकैरभिनन्दितः RAGH. 17, 15. पर्जन्यस्य यथा धाराः — संख्यया परिवर्जिताः PAÑKAT. 116, 7. III, 210 (vgl. 190, 6). सूर्येन्दुपर्जन्यसमीरणानां योगः VARÂH. BRH. S. 45, 46. अन्नाद्भवन्ति भूतानि पर्जन्यादन्नसंभवः। यज्ञाद्भवति पर्जन्यो यज्ञः कर्मसमुद्भवः ॥ so v. a. *Regen* BHAG. 3, 14. Ausserdem lassen sich manche der u. b. aufzuführenden Stellen, wie gewöhnlich die Götternamen dieser Art, auch appellativisch fassen. — b) personif. *der Regengott, ein Donnerer und Befruchter;* vgl. besonders RV. 5, 83. 7, 101. 102. NAIGH. 5, 4. NIR. 10, 10. = इन्द्र AK. H. 172. H. an. MED. HALÂJ. 1, 52. पर्जन्यावाता RV. 6, 50, 12. 49, 6. 10, 65, 9. 66, 10. अग्नीपर्जन्यौ 6, 52, 16. वाचं पर्जन्यश्चित्रां वदति त्विषीमतीम् 5, 63, 6. पर्जन्यो न ओषधीभिर्मयोभुः 6, 52, 6. महाँ इन्द्रो य ओजसा पर्जन्यो वृष्टिमाँ इव 8, 6, 1. 4, 57, 8. 7, 35, 10. पर्जन्य इव ततनद्धि वृष्ट्या सहस्रमयुता ददत् 8, 21, 18. 9, 2, 9. 22, 2. 82, 3. 10, 66, 6. 98, 1. 8. 169, 2. AV. 1, 2, 1. 3, 1. 3, 21, 10. 31, 11. 4, 11, 4. 15, 4. 6. 6, 4, 1. 38, 2. 8, 7, 21. 12, 1, 12. VS. 22, 22. शं नः कनिक्रदद्देवः पर्जन्यो अभि वर्षतु 36, 10. S. 59, 15. संततवर्षी ह प्रजाभ्यः पर्जन्यो भवति, जीमूतवर्षी u. s. w. AIT. BR. 2, 19. 3, 18. TS. 1, 6, 10, 5. 2, 1, 2, 8. 3, 4, 2, 2. पर्जन्यात्मन् adj. 5, 5, 1. 5, 2, 2, 2. — ÇAT. BR. 3, 3, 4, 11. 6, 1, 2, 15. 7, 3, 1. 2. 5, 2, 37. 8, 6, 1, 20. 14, 5, 2, 3. 9, 2, 14. ÇÂÑKH. BR.

28,2. Shadv. Br. 1,2. Kâtj. Çr. 25,12,9. Pâr. Grhj. 2,13. सद्य: प्रवर्षे-त्पर्जन्य: MBh. 3,10016. 7,3153. 13,2013. Hariv. 3804 (= Indra). 8089. R. 1,16,16. 2,31,12. 67,8. 3,34,6. 6,3,9. Suçr. 1,17,2. Mârk. 178,10. Varâh. Brh. S. 52,43. 49. 52. Pańkat. 51,16. Hit. I, 195. VP. 153, N. 1. द्रोणपाण्डवपर्जन्या adj. (सेना) MBh. 7,6675. unter den 12 Âditja Hariv. 594. 11549. 12436. 12498. 12912. 13143. ein Devagandharva (auch Gandharva) MBh. 1,2552. 4812. Hariv. 14158. einer der sieben Ṛshi (in verschiedenen Manvantara) 431. 14162. Mârk. P. 75,73. ein Pragâpati und Vater des Hiranjaroman VP. 153; vgl. 83, N. 3 (nach dem Index ist पर्जन्या an dieser Stelle Mutter des Hir.). Vgl. G. Bühler in Or. und Occ. I, 214. fgg. — Die von Benfey versuchte Zusammenstellung von पर्जन्य mit स्फूर्ज् hat Vieles für sich und sagt uns mehr zu als die scheinbar näher liegende Zurückführung auf परिजन्य (vgl. पर्याणा = परियाण, पर्यङ्ग = परिपङ्ग). — 2) f. आ = पर्जनी Râǵan. im ÇKDr.

पर्जन्यक्रन्द्य (प° + क्र°) adj. *wie die Regenwolke oder wie P. dröhnend* ṚV. 3,91,3.

पर्जन्यजिन्वित (प° + जि°) adj. *von P. belebt:* वाच् ṚV. 7,103,1.

पर्जन्यपत्नी (von प° + पति) adj. f. *den P. zum Gatten habend* AV. 10, 10,6. भूमि (weil sie vom Regen befruchtet wird) 12,1,42. Kauç. 106.

पर्जन्यरेतस् (प° + रे°) adj. *in P.'s oder der Wolke Güssen lebend, daraus entstanden:* das Rohr des Pfeils ṚV. 6,75,15.

पर्जन्यवृद्ध (प° + वृ°) adj. *durch P. genährt:* der Soma ṚV. 9,113,3.

पर्ड् (पृड्), पर्डति *beglücken, erfreuen* (सुखने) Dhâtup. 28,39.

पर्ण् (पृण्, पर्ण्) s. u. 1. पर् und पर्णय्.

पर्ण Uṇâdis. 3,6. 1) n. AK. 3,6,2,22. Siddh. K. 249, a, 5. a) *Schwungfeder, Fittig; Feder* überh., *penna;* = पत्त्र Trik. 3,3,184. चरित्रं हि वेरिवाच्छेदि पर्णम् ṚV. 1,116,15. पर्णा मृगस्य पतरोरिवारभे 182,7. पततो विर्न पर्णा: 183,1. पर्णेभि: शकुनानाम् 9,112,2. 4,27,4. 40,3. पर्णाछ्लथंयिसी AV. 10,1,29. Çat. Br. 1,6,2,5. MBh. 1,1517. *Gefieder des Pfeils* AV. 5,25,1. ṚV. 10,18,14. Ait. Br. 1,25. 3,26. Kâṭh. 25,1. — b) *Blatt (das Gefieder des Baumes;* vgl. पत्त्र) AK. 2,4,1,14. Trik. H. 1123. H. an. Med. Halâj. 2,30. हिमेव पर्णा मुषिता वनानि ṚV. 10,68,10. AV. 8, 7,12. VS. 16,46. या पर्णान् पिबन्ति TS. 2,5,1,7. TBr. 1,1,3,10. 2,1,4. Çat. Br. 7,4,1,8. 14,6,9,30. अर्क° 10,3,4,3. Pâr. Grhj. 3,4. Çâṅkh. Çr. 4,16,7. शमी° Âçv. Grhj. 1,17. बद्ध° Kâtj. Çr. 6,1,6. Khând. Up. 2,23, 4. Hip. 1,18. 40. N. 16,12. 20,7. MBh. 7,8271. Sâv. 5,74. शीर्णपर्णाशन R. 1,51,26. वाताम्बुपर्णाशन Bhartr. 1,65. Çâk. 167. Ṛt. 1,22. Megh. 30. Am Ende eines adj. comp. f. आ (शाखेव शीर्णपर्णा R. Gorr. 2,101, 24; vgl. एकपर्णा); ई, wenn es Pflanzenname ist, P. 4,1,64; vgl. अग्रपर्णी, अङ्कि°, अल्पक°, अलि°, अशन°, उडुम्बर°, नख°, नील°. — c) *Betelblatt* Râǵan. im ÇKDr. — 2) m. *Butea frondosa Roxb.,* ein schöner und verehrter Baum, aus dessen Holz gewisse Opfergeräthe bereitet werden. Derselbe wird später gewöhnlich पलाश genannt; er trägt grosse Blätter (8—16 Zoll lang). AK. 2,4,2,10. H. an. Med. अश्वत्थे वो निषदनं पर्णे वो वसतिष्कृता ṚV. 10,97,5. AV. 3,5,4. 8. 5,5,5. 18,4,53. सोमस्य पर्णमच्छिद्यत तत्पर्णो ऽभवत् TBr. 1,1,3,10. 2,1,6. 7,1,9. TS. 3,5,7,1. fgg. °कल्का 2,5,2,5. — Çat. Br. 3,3,4,10. 6,6,4,1. 11,7,2,8. °शाखा 1,4,2. Pańkav. Br. 9,5,4. Jâǵń. 3,317. — b) N. pr. eines Mannes gaṇa शिवादि zu P. 4,1,112. eines Lehrers Vâju-P. in VP. 281. N. 5. — c) N. pr. einer Localität (भरद्वाज) P. 4,2,145. — 3) f. ई gaṇa वरणादि zu P. 4,2,82. gaṇa किमरादि zu 4,53. a) *Pistia Stratiotes Lin.* (vgl. वारिपर्णी) Trik. 1,2,34. Çabdar. im ÇKDr. Varâh. Brh. S. 53,88. — b) *das Blatt der Asa foetida* (?) Çabdar. bei Wils. — Vgl. अच्छिन्न°, अश्व°, उत्तान°, पुष्कर°, पृश्नि°, श्येन°, सहस्र°, सु°.

पर्णक 1) m. a) = भिल्ल (nach Mahîdh.) VS. 30,16. — b) N. pr. eines Mannes; pl. *seine Nachkommen* gaṇa उपकादि zu P. 2,4,69. — 2) f. पर्णिका a) *eine best. Gemüsepflanze* Suçr. 1,222,11. — b) N. pr. einer Apsaras Hariv. 14165; vgl. Hariv. Langl. II, 376, wo die Calc. Ausg. पर्णिनी hat.

पर्णकषाय (पर्ण 2, a. + क°) s. u. कषाय 2, a.

पर्णकार (प° + 1. कार) m. = वारुजीवी, volg. बारुइ ÇKDr. *ein Verkäufer von Betelblättern* Wils.

पर्णकुटिका f. = पर्णकुटी Vjutp. 131.

पर्णकुटी (प° + कु°) f. *Laubhütte* R. 2,92,12 (101,13 Gorr.). 100,4. R. Gorr. 2,111,38. Kathâs. in Z. d. d. m. G. 14,575,17.

पर्णकृच्छ्र (पर्ण + कृ°) m. *die Blätterbusse,* Bez. einer best. Busse, bei der man einen Aufguss auf Blätter verschiedener Bäume und auf Kuça-Gras geniesst, Jâǵń. 3,317.

पर्णकोशा s. पूर्णकोशा.

पर्णखण्ड (प° + ख°) m. = वनस्पति *Baum* Çabdar. im ÇKDr.

पर्णचीरपट (प° - चीर + पट) adj. *in ein Gewand aus Blätterstreifen gehüllt,* Bein. Çiva's MBh. 12,10361.

पर्णचोरक (प° + चो°) m. *ein best. Parfum* (चोरक) Râǵan. im ÇKDr.

पर्णधि (प° + धि) m. *der Theil des Pfeilschafts, in welchem die Federn stecken,* AV. 4,6,5.

पर्णधस् (प° + 2. धस्) adj. (nom. °धत्) *die Blätter fallen machend* Sch. zu P. 3,2,76. 7,1,70. 8,2,72. 4,1,6, Vârtt.

पर्णनर (प° + नर) m. *Blättermann, eine aus Blättern zusammengesetzte Puppe, die an Stelle eines nicht aufzufindenden Leichnams verbrannt wird,* ÇKDr. und Wils.

पर्णनाल (प° + नाल) n. *Blattstiel* Çaṅk. zu Khând. Up. 2,23,4.

पर्णप्रात्यिक (प° + प्रा°?) N. pr. einer Oertlichkeit Râǵa-Tar. 7,193. Es ist viell. °प्रासिक zu lesen.

पर्णभेदिनी (प° + भे°) f. = प्रियङ्गु Râǵan. im ÇKDr.

पर्णभोजन (प° + भो°) 1) adj. *von Blättern sich nährend.* — 2) m. *Ziege* Trik. 2,9,25. Çabdar. im ÇKDr.

पर्णमणि (प° + म°) m. *ein best. Zaubergegenstand (aus dem Holze des Parṇa?)* AV. 3,5,1.

पर्णमय (von पर्ण) adj. f. ई *aus dem Holze der Butea frondosa gemacht* P. 4,3,150, Sch. TS. 3,5,7,1. TBr. 1,1,3,11. 7,1,9. 8,7. Kâṭh. 8,2. 15,2.

पर्णमाचाल (प° + मा°?) m. = कर्मरङ्ग Çabdar. im ÇKDr.

पर्णमुच् (प° + मुच्) adj. (nom. °मुट्) *Blätter fallen machend,* vom Winde Uǵǵval. zu Uṇâdis. 2,22.

पर्णमृग (प° + मृग) m. *ein im Laub der Bäume lebendes Thier* (z. B. Eichhorn, Affe) Suçr. 1,200,7. 202,17. 238,6.

पर्णय् (von पर्ण), पर्णयति *grünen* Dhâtup. 35,84, a.

पर्णय m. N. pr. eines von Indra überwundenen Feindes RV. 1,53,8. °घ्न n. *das Erschlagen des* Parṇaja 10,48,8.

पर्णरुह् (प° + रुह्) adj. (nom. °रुट्) *Blätter wachsen machend*, vom Winde (!) Uǵǵval. zu Uṇâdis. 2,22.

पर्णल (von पर्ण) adj. *blätterreich, voller Blätter* gaṇa सिध्मादि zu P. 5,2,97. Uǵǵval. zu Uṇâdis. 3,6. °लीभूतसानुं किष्किन्ध्याद्रिम् Bhatt. 6,143.

पर्णलता (प° + ल°) f. *Betelpfeffer* Râǵan. im ÇKDr.

पर्णवत् (von पर्ण) adj. *mit Blättern versehen:* वृत्त Kâth. 30,10. MBh. 12,5816.

पर्णवल्क (प° + व°) m. N. pr. eines Mannes gaṇa गर्गादि zu P. 4,1,105.

पर्णवल्ली (प° + व°) f. = पलाशीलता Râǵan. im ÇKDr.

पर्णवाद्य (प° + वा°) n. *Blättermusik, Töne, die man durch's Blasen in ein Blatt hervorbringt:* पर्णवाद्यं श्रुतिसुखं वादयन्तो Hariv. 3477. 3602.

पर्णवी (प° + वी) adj. *von Fittigen geführt, — getragen:* पर्णवीरिव दीयति RV. 9,3,1.

पर्णवीटिका (प° + वी°) f. *zerschnittene, mit Gewürzen bestreute und in ein Betelblatt gewickelte Arecanuss* (zum Kauen) Râǵa-Tar. 4,426.

पर्णशद् (प° + श°) m. *Blätterfall* AV. 20,135,2. VS. 16,46. st. dessen °शाद् Kâth., पर्णशद्य *auf den Blätterfall bezüglich* TS. 4,5,9,1.

पर्णशद्य s. u. d. vorang. Worte.

पर्णशय्या (प° + श°) f. *ein Lager aus Blättern* R. 2,28,11.

पर्णशर (प° + श°) m. *Blattstiel; Stiel des Parṇa-Blattes* (Sâj.) Ait. Br. 7,2.

पर्णशबर (प° + श°) m. pl. N. eines Volkes (*von Blättern lebende* Çavara) Mârk. P. 58,19. — °शबरीसाधन Sâdhanamâlâtantra 90.

पर्णशाद् s. u. पर्णशद्.

पर्णशाला (प° + शा°) f. 1) *Laubhütte* AK. 2,2,6. H. 994. R. 2,56, 16. 100,17. R. Gorr. 2,56,21. 3,6,15. 6,108,34. Ragh. 1,95. 12,40. — 2) N. pr. einer grossen Brahmanenansiedelung in Madhjadeça zwischen der Jamunâ und der Gaṅgâ MBh. 13,3898.

पर्णशालाग्र (प° + अग्र) m. N. pr. eines Gebirges in Bhadrâçva Mârk. P. 59,5.

पर्णशुष् (प° + शुष्) adj. (nom. °शुट्) *Blätter verdorren machend*, vom Winde Uǵǵval. zu Uṇâdis. 2,22.

पर्णस von पर्ण gaṇa तृणादि zu P. 4,2,80.

पर्णस Uṇâdis. 4,107. m. = जलगृह *ein auf dem oder am Wasser stehendes Haus* Uǵǵval. = पद्म *Wasserrose* Uṇâdik. im ÇKDr. = शाक *Gemüse* und = आभरणक्रिया *das Schmücken* Uṇâdivr. im Saṁkshiptas. ÇKDr.

पर्णाढक (पर्ण + आ°) m. N. pr. eines Mannes; pl. *seine Nachkommen* gaṇa यस्कादि zu P. 2,4,63.

पर्णाद् (पर्ण + अद्) 1) adj. *von Blättern sich nährend.* — 2) m. N. pr. eines alten Weisen MBh. 2,108. eines Brahmanen N. 18,1.

पर्णाल m. 1) *Boot.* — 2) *Spaten.* — 3) *Zweikampf* Çabdârthak. bei Wils.

पर्णाश 1) m. *eine best. Pflanze* Hariv. 8443. 12676. *eine Art Basilienkraut* Schol. zu Uṇ. 1,53. पर्णास Uǵǵval. zu Uṇâdis. 1,59. AK. 2,4,2, 60. — 2) f. आ N. pr. verschiedener Flüsse MBh. 2,373. 2146. 7,3305. 8319. 13,7647. Hariv. 2003. R. 6,2,45. VP. 184, N. 2. LIA. I, 78. 82, N. 2. 84. 116. 546. Vgl. पूर्णाशा.

पर्णास s. u. पर्णाश.

पर्णाहार (पर्ण + आ°) adj. *von Blättern sich nährend* R. 3,10,2.

पर्णिक adj. (f. पर्णिकी) *mit Blättern handelnd* gaṇa किसरादि zu P. 4,4,53.

पर्णिन् (von पर्ण) 1) adj. a) *beschwingt, geflügelt:* दिद्यवः RV. 6,46,11. वयः 8,5,33. ऋज्रू वातस्य पर्णिना 1,11. — b) *blätterig:* सोम RV. 9,82,3. — 2) m. a) *Baum* H. 1114. MBh. 12,5858. — b) *Butea frondosa Roxb.* (vgl. पर्ण 2, a) Hâr. 107. — 3) f. पर्णिनी a) *eine best. Pflanze* Suçr. 2, 543,21. — b) N. pr. einer Apsaras Hariv. 12474. Vjâḍi zu H. 183; vgl. पर्णिका u. पर्णक.

पर्णिल (von पर्ण) adj. *blätterreich* Uǵǵval. zu Uṇâdis. 3,6 angeblich nach dem gaṇa पिच्छादि zu P. 5,2,100, wo unsere Autt. wohl वर्ण, aber nicht पर्ण haben.

पर्णीय von पर्ण P. 4,2,145. gaṇa उत्करादि zu P. 4,2,90.

पर्णोटज (पर्ण + उ°) n. *Laubhütte* Hâr. 41. Çabdar. im ÇKDr.

पर्णोत्स (पर्ण + उत्स) m. N. pr. eines Dorfes: फलं गृह्णन्फलपुरे पर्णोत्से पर्णमाददत् Phalapura *als Frucht pflückend, nahm er* Parṇotsava *als Blatt dazu* (Troyer fasst पर्णोत्संपर्णं als N. pr.) Râǵa-Tar. 4,184. 6,201. 209. 318. 7,1412.

पर्ण्य (von पर्ण) adj. *auf die Blätter bezüglich* TS. 4,5,9,1.

पर्तृ (von 1. पर्) nom. ag.; nur im instr. pl.: तौ अंहसः पिपृहि पर्तृभिष्ट्वम् RV. 7,16,10. पर्षि तोके तनये पर्तृभिष्ट्वमदब्धैरप्रयुत्वभिः *mit Rettern* so v. a. *mit Rettungen* 6,48,10; vgl. नेषतमैः u. नेष.

पर्द्, पर्दते *furzen* Dhâtup. 2,28. Eine unbelegbare, aber, wie die verwandten Sprachen zeigen, ächte Wurzel.

पर्द m. 1) *Furz* (von पर्द्) ÇKDr. Wils. — 2) *starkes Haar* (केशसमूह) Uṇâdik. im ÇKDr.

पर्दन (von पर्द्) n. *das Furzen, Furz* H. 1403.

पर्दि oder पर्दिन् (von पर्द्) P. 4,2,99, Vârtt.

पर्प्, पर्पति *gehen, sich bewegen* Dhâtup. 11,18. Eine nicht einmal im Wurzelverzeichniss sicher stehende Wurzel.

पर्प Uṇâdis. 3,28. 1) *ein Wägelchen, auf dem Krüppel gefahren werden,* P. 4,4,10. येन पीठेन पङ्गवश्चरन्ति स पर्पः Siddh. K. zu P. 4,4,10. पर्पं पङ्गुपीठम् Schol. zu Uṇ. 3,28. — 2) n. *junges Gras.* — 3) n. *Haus* Uǵǵval. — Vgl. पर्पिक.

पर्पट 1) m. Uǵǵval. zu Uṇâdis. 4,81. a) *eine best. Arzeneipflanze,* = भेषजान्तर H. an. 3,164. Med. ṭ. 48. = तिक्त Med. ṭ. 22. = क्षेतपापडा im Beng., = दवनपापर im Hindi ÇKDr. Im Bengalischen führt sowohl *Hedyotis burmanniana R. Br.* als die *Mollugo pentaphylla Lin.* (ein gewöhnliches Unkraut), beides einjährige Pflanzen, den Namen क्षेतपापडा (क्षेत्र°). Jene heisst im Hindust. पित्पापरा (पित् = पित्त), während पापरा einfach die *Gardenia latifolia*, einen baumartigen Strauch, bezeichnen soll. Die *Hedyotis* ist wohl verstanden Suçr. 1,222,2. 2,208, 9. 408,4. 421,11. Vgl. पर्पटक. — b) *ein best. Gebäck* H. an. Med. = चर्पट (welches u. d. W. wohl fälschlich als Name einer Pflanze aufgefasst worden ist) H. an. 3,159. Med. ṭ. 40. — Die Bedeutungen परीक्षा und परिचर्या H. an. 3,165 gehören zum ausgefallenen परीष्टि. — 2) f. ई

a) *eine best. wohlriechende Erdart* H. 1055. RATNAM. im ÇKDR. — b) *ein aus dem Norden kommender best. wohlriechender Stoff*, = कार्षा, चक्रवर्तिनी, जतुका, जतुकृत्, जतुकृष्णा, जलनी, जली, रञ्जली, संस्पर्शा, vulg. पपरी und पद्मावती BHÂVAPR. im ÇKDR. Viell. hierher °रस Verz. d. B. H. No. 972. — c) *eine Art Gebäck* UṆÂDIK. im ÇKDR. पर्पटा: H. ç. 96. — Vgl. नेत्रपर्पटी.

पर्पटक m. = पर्पट 1. BHÂVAPR. im ÇKDR. u. पर्पट; तिक्त = पर्पटकौषध H. an. 2, 171. — SUÇR. 1,221,5. 2,64,17. 415,15.

पर्पटद्रुम (प° + द्रुम) m. = कुम्भीवृत्त (= कट्फल) RÂGAN. im ÇKDR. NIGH. PR. Auch पर्पटीद्रुम NIGH. PR.

पर्परी f. *Haarflechte* H. ç. 118.

पर्परीक UṆÂDIS. 4,19. m. 1) *die Sonne* UGGVAL. — 2) *Feuer* TRIK. 1, 1,67. — 3) *Wasserbehälter* UṆÂDIVṚ. im SAṂKSHIPTAS. ÇKDR. — Vgl. पर्फरीक.

पर्परीण 1) m. a) = पर्णस्य शिरा. — b) = पर्णचूर्णरस. — c) = द्यूतकम्बल. — 2) n. = पर्वन् MED. ṇ. 100. — Vgl. पररीण, पर्वरीण.

पर्पिक (von पर्प 1.) m. °की f. *ein Krüppel, der auf einem Wägelchen gefahren wird*, P. 4,4,10. Schol. zu P. 7,3,50.

पर्फरीक (von पार्) m. nach SÂJ. *Zerreisser* oder *Erfüller*: नैतोशेव तुर्फरी पर्फरीका ṚV. 10,106,6. पर्फरीक Uṇ. 4,20 (फ° UṆÂDIS. 4,20) = किसलय Sch.

पर्ब्, पर्बति *gehen, sich bewegen* DHÂTUP. 11,22.

पर्माडि m. N. pr. eines Fürsten von Karṇâṭa RÂGA-TAR. 7,936. 8, 1610. 3054. पर्माण्डि 7,1122. 1124 (lies: पर्माण्डिश्च).

पर्यक् (von पर्यञ्च्, परि + अञ्च्) adv. *rund herum, nach allen Seiten hin*: उत्पेतुरुत्पाततमाः सहस्रशो भयावहा दिवि भूमौ च पर्यक् BHÂG. P. 4,5,12. 6,32. 8,2,2.

पर्यगु im comp. पारमहंस्य° BHÂG. P. 4,21,40. Dieses übersetzt BURNOUF: *dont s'entretiennent les discours de la contemplation la plus élevée.* Die Scholien erklären folgendermaassen: पारमहंस्यं ज्ञानं तत्परानर्हन्ति अधिकुर्वन्तीति पारमहंस्यपर्याः अगावो वाचो यस्मिन्। उपनिषद्भिर्ज्ञानघनत्वेनोक्त इत्यर्थः। यद्वा परमहंसानां ज्ञाननिष्ठानां गम्यः पारमहंस्यः। परितो न गच्छन्ति गावो यस्मात्स पर्यगुः।

पर्यग्नि (परि + अग्नि) m. *das umwandelnde Feuer*, so heisst im Ritual *der Feuerbrand, welcher um das Opferthier u. dgl. herumgetragen wird; die Cerimonie dieses Umtragens*: पर्यग्नये क्रियमाणायानुब्रूहि AIT. BR. 2, 5. पुर इव पर्यग्नेः *vor der Handlung des P.* 11. पर्यग्निं करोति ÇAT. BR. 3, 8,1,6. 8. 12,9,2,9. पर्यग्नि (adv.) कर् *das Feuer um Jmd* (acc.) *herumtragen*: आहवनीयादुल्मुकमादायाग्नीधः परि वाजपतिरिति (ṚV. 4,15,3) त्रिः प्रदक्षिणं पर्यग्नि करोति पशुम् ÂPAST. bei SÂJ. zu AIT. BR. 2,5. TBR. 2,1,2,4. पर्यग्नि पशुं करोति रक्षसामपहत्यै ÇÂÑKH. BR. 10,3. AIT. BR. 2, 11. पर्यग्निक्रियमाणो *während des Herumtragens des Feuers* 5. पर्यग्नि कृत्वा ÂÇV. GṚHJ. 1,11. पर्यग्निकृत्य KAUÇ. 2. पर्यग्निकृत *welchen der Feuerbrand umkreist hat*: पशु TS. 5,1,8,3. AIT. BR. 2,11. तस्मा उपाकृताय नियुक्तायाप्रीताय पर्यग्निकृताय विशसितारं न विविदुः 7,16. ÇAT. BR. 3,7, 2,3. 6,2,1,6. 13,2,4,3 u. s. w. KÂTJ. 30,1 in Ind. St. 3,462. दृष्ट्वा तु दुर्निमित्तानि जरासंधमदर्शयन्। पर्यग्न्यकुर्वंश्च नृपं द्विरदस्थं पुरोहिताः॥ MBH. 2, 818.

पर्यङ्क (von अञ्च् mit परि oder परि + अङ्क) m. = पल्यङ्क P. 8,2,22. 1) *Ruhebett* AK. 2,6,3,39. H. 683. an. 3,60. HALÂJ. 2,152. KAUSH. UP. in Ind. St. 1,397.401 (°विद्या). MBH. 3,12896. 4,96. 5,1188. 13,1452. 2884. HARIV. 889. 4651. 6320. R. 2,32,9. 34,20. 72,11. SUÇR. 1,367,21. VARÂH. BṚH. S. 69,22. 78,11. fgg. BHARTṚ. 3,83, v. l. 93. Spr. 772. KATHÂS. 10, 35. 32,71. 36,86. BHÂG. P. 3,23,16. PAÑKAT. I, 190. 238,20. HIT. 29,11. 42,8. पर्यङ्कीकृत HIT. 12,27. — 2) *ein Tuch, welches beim Sitzen mit untergeschlagenen Beinen über Rücken, Lenden und Knie geworfen wird*; = परिकर, पर्यस्ति, पर्यस्तिका, अवसक्थिका AK. 3,4,25,167. TRIK. 3,2,10. H. 679. H. an. पादप्रसारणं चाग्रे तथा पर्यङ्कबन्धनम् (इत्यपराधगणनायां हरिभक्तिविलासः) *das Sitzen mit untergeschlagenen Beinen* (vgl. u. पर्यस्ति) ÇKDR. °बन्ध (= वीरासन MALLIN.) dass.: °स्थिरपूर्वकाय KUMÂRAS. 3,45. 59. °ग्रन्थिबन्ध dass. MṚKKH. 1,1. पर्यङ्कमाभुज्य so v. a. *sich so setzen, dass die Beine untergeschlagen werden*, Lot. de la b. l. 334. — 3) N. pr. eines Berges, eines Sohnes des Vindhja, HALL in Journ. of the Am. Or. S. 7,41.

पर्यङ्ग्य (von परि + अङ्ग) adj. *um die Seite befindlich*: पशवः ÇAT. BR. 13,2,2,10. fgg. 5,1,13. KÂTJ. ÇR. 20,6,4. 7,4.

पर्यट (wohl von अट् mit परि) m. pl. N. pr. eines Volkes; s. अपर°. Statt अपरपर्यटान् liest R. GORR. 2,73,3 अमरकण्टकम्; eine Variante अपरपर्वतान् führt GOLD. u. अपरपर्यट an.

पर्यटन (von अट् mit परि) n. *das Herumstreichen, Durchstreichen* AK. 2,7,35. H. 1501. PAÑKAT. 163,22. प्रेतपाणोष्ठीवर्धापनकोत्सवादिलोकमेलकेषु पर्यटनं कृत्वा PAÑKAT. ed. orn. 49, 17. भूमेः BHÂG. P. 9,7,17. पृथ्वी° Verz. d. Oxf. H. 17, a, 4.

पर्यनुबन्ध (von बन्ध् mit पर्यनु) m. *das Umbinden* VJUTP. 61.

पर्यनुयोग (von युज् mit पर्यनु) m. 1) *Frage* H. 263, Sch. — 2) *Vorwurf, Verweis* HALÂJ. 1,154. उत्कर्षे हेतोरधीयानस्य किं पठसि नाशितं त्वयेत्येव पर्यनुयोगप्रदानम् MIT. III, 76, b, 8 v. u. — 3) *Bestreitung* (?) VJUTP. 167. MADHJAM. 63.

1. पर्यन्त (परि + अन्त) m. P. 6,2,180, Sch. *Umgrenzung, Grenze, Umkreis, Umgebung, Saum, Rand; Ende* HALÂJ. 2,104. नास्तो न पर्यन्तो ऽस्ति TBR. 2,1,11,1. नदीविषयपर्यन्ते MBH. 1,3730. सागरस्य च पर्यन्ते 13,5225. SUÇR. 1,56,4. ओष्ठ° HALÂJ. 2,365. रक्तपर्यन्ते नेत्रे R. 3,55,11. °रक्तान्ते 6,20,11. कुसुमलवच्छुरितपर्यन्तं पर्यङ्कतले DAÇAK. in BENF. Chr. 198,17. VARÂH. BṚH. S. 5,47. 52. 27, c, 15. PRAB. 79, 17. PAÑKAT. 10, 8. °संस्थितसिताण्डजपङ्क्तिहाराः (नद्यः) ṚT. 3,8. क्षुरपर्यन्तं चक्रम् *dessen Rand ein Scheermesser ist* MBH. 1,8265. (चन्द्रमाः) कृशरक्ताग्रपर्यन्तः R. 6,16,8. SUÇR. 1,87,15. गृहे °स्थे *angrenzend, benachbart* Spr. 881. यः कृत्स्नामटवीमेतां पर्यन्तस्थो ऽभिरक्षति KATHÂS. 29,135. RAGH. 18,42. RATNÂV. 27,9. °देश *die angrenzende, benachbarte Gegend* HARIV. 7041. °भू AK. 2,1, 14. H. 963. °पर्वत 1034. °निचुलाः VARÂH. BṚH. S. 55,5. R. 4,13,13. RAGH. 13,38. Spr. 923. पर्यन्तो लभ्यते भूमेः समुद्रस्य गिरेरपि PAÑKAT. I, 141. पर्यन्तात्पर्यन्तं दश (अङ्गुलानि भुवोः) *von einem Ende zum andern* VARÂH. BṚH. S. 58,12. कृतश्च कालपर्यन्तः *die Grenze —, das Ende der festgesetzten Zeit* R. 4,49,7. क्लेशस्य PAÑKAT. 261,16. जवस्य *Grenze* VID. 22. अविचारितपर्यन्तं पापम् KATHÂS. 42,114. पर्यन्ते *am Ende* 32,93. RÂGA-TAR. 1,152. 3,393. मन्थपर्यन्तलब्ध *am Ende der Quirlung* KATHÂS. 46,223.

विष्णुमविज्ञातपर्यन्तम् Varâh. Bṛh. S. 42, (43), 4. अनादिमध्यपर्यन्त adj. MBh. 13,785. अपर्यन्त unbegrenzt, endlos Çat. Br. 10,1,5,4. 14,9,1,10. MBh. 1,796. 2,578. 7,2328. 4416. 14, 2666. R. 6, 1, 17. Am Ende eines adj. comp. nach einem Worte, das die Grenze, das Ende angiebt: पृथिवी समुद्रपर्यन्ता das Meer zur Grenze habend, bis zum Meere reichend Ait. Br. 8,15. MBh. 1,2472. 4,629. 14,818. Pañkat. 223,3. षोडशाक्षर° ṚV. Prât. 17,28. पञ्चदश° Kâtj. Çr. 6,1,31. 23,1,3. Çâñkh. Çr. 11,1,8. 15,3,2. Nir. 1,1. 12,5. 14,4 (= Bhag. 8,17). स एष निमेषादियुगपर्यन्तः Suçr. 1,19,20. Sâñkhjak. 40. 54. 56. Bhâshâp. 43. Pañkat. I,422. Schol. zu P. 4,1,18. 7,2,91. तसिलादयस्तद्धिता एधाच्पर्यन्ताः gaṇa स्वरादि zu P. 1,1,37. भवत्संवादपर्यन्तः शापो ऽयमभवच्च मे Kathâs. 14,86. अनेकगुण° (विमानवर) so v. a. mit einer Menge von guten Eigenschaften versehen MBh. 13,5805. °पर्यन्तम् bis an's Ende von, bis auf Kap. 3,47 (vgl. Sâñkhjak. 54). त्वद्दाह्यकाल° Kathâs. 50,58. किं मम वचनं पर्यवसानपर्यन्तमवगतं युष्माभिः Hit. 110,20. गोः प्रत्यर्पणपर्यन्तं यः कार्यं करोति Sch. zu P. 5,2,14. अग्निग्रन्थपर्यन्तमधीते Sch. zu P. 2,1,6. Vop. 6,61. श्रोतुरर्थप्रतिपत्ति° Schol. zu Gaim. 1,18. अन्तःपुर° Kathâs. 40,67. Im comp. ohne Flexionszeichen: अवपापघपर्यन्तगमन Gît. 11,32. जन्मपर्यन्तस्थायिन् Sch. zu Kap. 1,38. — Vgl. निष्पर्यन्त, नेत्र°.

2. पर्यन्त (wie eben) adj. f. आ nach allen Richtungen gelegen: पर्यन्तां पृथिवीं कृत्स्नाम् Hariv. 9151.

पर्यन्तिका (von 1. पर्यन्त) f. der Verlust aller Vorzüge (गुणभ्रंश) Hâr. 210.

पर्यन्य fehlerhafte Schreibart für पर्जन्य Sch. zu H. 164. 172. R. 6,3, 9. 31, 32.

पर्यय (von 3. इ mit परि) m. 1) Umlauf, Ablauf einer Zeitperiode: = अतिपात, अतिक्रम Schol. zu P. 3,3,38. AK. 2,7,36. 3,3,33. H. 1504. अब्दपर्यये M. 11,27. मुहूर्ताश्च निमेषाश्च तथैव युगपर्ययाः MBh. 13,989. सकृत्स्नयुगपर्यये 2,72. द्वापरे समनुप्राप्ते तृतीययुगपर्यये Bhâg. P. 1,4,14. सा च रात्रिरपक्रान्ता सहस्रयुगपर्यया Hariv. 533. कालपर्ययात् nach Ablauf einer bestimmten Zeit Jâǵń. 3,217. MBh. 1,4502. कस्माच्चित्कालपर्ययात् dass. 3,12414. 5,7384. कालपर्यायेण (es ist wohl °पर्ययेण zu lesen) dass. Vet. in LA. 21,18. मा भूत्कालस्य पर्ययः so v. a. möge die Zeit nicht unnütz verstreichen R. 1,24,11. 26,3. — 2) Wechsel, Veränderung: ऋतु° M. 1, 30. Suçr. 2,428,3. MBh. 1,39. एतेन कर्मदोषेण पुरोधास्त्वमुपाययाः। अहं राज्ञा च विप्रेन्द्र पश्य कालस्य पर्ययम्॥ MBh. 13,489. यस्त्रिभिर्नित्यसंपन्नो रूपेणास्त्रेण मेधया। सो ऽश्वबन्धो विराटस्य पश्य कालस्य पर्ययम्॥ 4, 598. क्रियतां वासपर्ययः Wechsel des Wohnorts 3,15357. Varâh. Bṛh. S. 42 (43), 17. पक्ष्मणो ऽपि निपातेन येषां स्यात्स्कन्धपर्ययः welche, wenn ein Wimperhaar zu Boden fällt, dasselbe mit einem (fallenden) Baumstamme verwechseln, MBh. 12,449. मारुत° unregelmässiger Wechsel, Verkehrung Suçr. 2,305,5. नक्षत्राणाम् Verrückung MBh. 12,11184. — Vgl. पर्याय.

पर्ययण (wie eben) n. 1) das Herumgehen, Umwandeln: प्रवपणप्लवनपर्ययणेषु Gobh. 4,4,24 (?). अग्नि° R. Gorr. 2,41,9, v. l. für पर्युक्षण. — 2) was zum Umwinden dient: इषुपर्ययणानि दृष्ट्यावल्मीकपाशतृणमूलानि बध्नाति Kauç. 14. — 3) = पर्याण Sattel Çabdam. im ÇKDr.

पर्यर्षण (von 2. अर्ष् mit परि) n. das Umfangen, Befestigen Çat. Br. 3,6,1,18.

पर्यवदात (परि + अव°; s. 7. दा mit अव) ganz rein Vjutp. 39.

पर्यवधारण (von धर् mit पर्यव) n. das Nachgrübeln Schol. zu Vedântas. 13, 6 v. u.

पर्यवरोध (von रुध् mit पर्यव) m. Hemmung Vjutp. 171.

पर्यवसान (von सा, स्यति mit पर्यव) n. Schluss, Ende: कर्मणः Gobh. 1, 6,16. आकाङ्क्षा प्रतीतिपर्यवसानविरहः Sâh. D. 8,20. Madhus. in Ind. St. 1,23,5 v. u. किं मम वचनं पर्यवसानपर्यन्तमवगतं युष्माभिः Hit. 116,20. = परिनिष्ठा Schol. zu Kap. 1,69. निश्चय° adj. = निश्चयान्त Pratâpar. 80,b,12. परमात्मादियाथात्म्यज्ञानविधीनां तावन्मात्रपर्यवसानता Çañk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 76.

पर्यवसानिक (vom vorherg.) adj. zum Schlusse —, zum Ende sich neigend: द्वापरस्य कलेश्चैव संधौ पर्यवसानिके MBh. 12,12953.

पर्यवसायिन् (von सा, स्यति mit पर्यव) adj. mit Etwas schliessend: संदेहमात्रपर्यवसायिनी शुद्धा (संदेहालंकृतिः) die Redefigur der zweifelnden Frage heisst «rein» in dem Falle, wenn sie nichts Anderes enthält als eben den Zweifel Pratâpar. 72,a,7.

पर्यवस्कन्द (von स्कन्द् mit पर्यव) m. das Hinabspringen (vom Wagen) MBh. 6,3819. fälschlich °स्कन्ध 7,4444.

पर्यवस्था (von स्था mit पर्यव) f. Widersetzung, Opposition; = विरोधन AK. 3,3,21.

पर्यवस्थातर् (wie eben) nom. ag. Widersacher, Gegner P. 5,2,89. Halâj. 2,301. MBh. 2,830.

पर्यवस्थान (wie eben) n. = पर्यवस्था Ǵaṭâdh. im ÇKDr.

पर्यश्रु (परि + अश्रु) adj. voller Thränen, in Thränen schwimmend; von Augen MBh. 1,1902. 3,11320. 5,5968. R. 2,90,14. Spr. 1214. 1425. Râǵa-Tar. 3,251. vom Weinenden selbst Ragh. 13,70.

पर्यसन (von 2. अस् mit परि) n. das Hinundherwerfen, Hinundherbewegen (des Schwanzes) P. 3,1,20, Vârtt. 3.

पर्यस्त partic. praet. pass. von 2. अस् mit परि; s. das. Nach H. an. 3, 60 und Med. t. 121 = अस्त, पतित umgeworfen und = हत getödtet.

पर्यस्तमयम् (von परि + अस्तमय) adv. um Sonnenuntergang Çâñkh. Çr. 1,3,5.

पर्यस्तवत् (von पर्यस्त) adj. den Begriff des पर्यस्त enthaltend Ait. Br. 5,1.

पर्यस्ताक्ष (प° + अक्ष = अक्षि) adj. verdrehte Augen habend AV. 8,6,16.

पर्यस्ति (von 2. अस् mit परि) f. = पर्यङ्क 2. Trik. 3,3,31. H. an. 3,60. °का f. dass. H. 679. Med. k. 113. Halâj. 2,255. न पर्यस्तिकावष्टम्भपादप्रसारणानि गुरुसंनिधौ कुर्यात् so v. a. er sitze nicht mit untergeschlagenen Beinen, stütze sich nicht und strecke die Füsse nicht aus (vgl. u. पर्यङ्क 2.) Suçr. 2,145,1. Nach ÇKDr. und Wilson Bett, Bettstelle (खट्वा); diese Bed. könnte man versucht sein auch in der aus Suçr. mitgetheilten Stelle anzunehmen, wogegen aber schon der Plural (wenn अवष्टम्भ mit पर्यस्तिका zu verbinden wäre, würde der Dual stehen) spricht. Nach Vjutp. 109 bezeichnet पर्यस्तिकाकृति Einen, der beide Schultern bedeckt hat; vgl. व्यस्तिक.

पर्याकुल (परि + आ° oder von 2. कर् mit पर्या) adj. f. आ 1) erfüllt, voll von Etwas: वाष्पपर्याकुलेक्षण R. 1,4,14. 2,74,18. वाष्पपर्याकुलमुख 31,1. 41,14. क्रोधपर्याकुलेक्षण MBh. 1,6893. 5,7061. 7129. Hariv. 3655. 10741. R. 1,41,27 (42,25 Gorr.). वाष्पपर्याकुलं वचः R. Gorr. 2,24,4. वा-

चनं स्नेहपर्याकुलान्तरम् R. Schl. 1,23,1. वचनं क्रोधपर्याकुलान्तरम् 58,6. 59,12. — 2) *in Verwirrung oder Unordnung gerathen, aus seinem natürlichen Zustande gebracht, aufgeregt, verwirrt* (eig. und übertr.): मूर्धजाः Çâk. 29. तथा पर्याकुले तस्मिन्निवेशे MBh. 1,7786. एवं पर्याकुले लोके मर्यादा न भविष्यति 3,13082. 12,475. सर्वं पर्याकुलं जगत् R. 2,41, 15. दिशः पर्याकुलाश्चासन्नजस्रा तत्र संवृताः *gleichsam durcheinandergeworfen, nicht zu unterscheiden* 4,39,9. दिशः पर्याकुलीभूतास्तिमिरेण संवृताः R. Gorr. 2,40,13. वाताः पर्याकुलाः MBh. 3,13085. हृदय Rt. 6, 21. पर्याकुलो ऽस्मि । शयनभूमिमार्गमादेशय Çâk. 72,12. 60,10. Sâh. D. 65, 9. पर्याकुलीकुर्वन्वृद्धस्त्रीकुमारानेप प्राप्तः (गजः) Çâk. Ch. 24,11.

पर्याकुलत्व (vom vorherg.) n. *Verwirrung:* महताम् Kumâras. 2,25.

पर्याख्यान n. nom. act. von ख्या mit पर्या P. 2,4,54, Vârtt. 1, Sch.

पर्याचित (von चि mit पर्या) n. N. pr. (wohl einer Oertlichkeit) gaṇa आचितादि zu P. 6,2,146; vgl. die Scholl.

पर्याण (für परियाण, von या mit परि) n. 1) *circuitus* oder adj. *einen Umweg bildend:* स यथा स्रुतिरञ्जसायन्येवमभिप्लवः षळहः स्वर्गस्य लोकस्याथ यथा महापथः पर्याण एवं पृष्ठ्यः षळहः स्वर्गस्य लोकस्य Ait. Br. 4,17. — 2) n. *Sattel* Trik. 2,8,47. 3,3,373. H. 1252. Halâj. 2,287. Varâh. Bṛh. S. 88,1. 92,6. अपनीत° adj. (तुरग) Vid. 46. रत्न° adj. Kathâs. 26,85. Vgl. पल्ययन.

पर्याणहन (von नह् mit पर्या) n. *Umwurf:* सोम° Çat. Br. 3,3,4,6. 8, 3. Kâtj. Çr. 7,7,1. 4. 9,9.

पर्याप्ति (von आप् mit परि) f. 1) *Abschluss* Çat. Br. 2,1,4,8. — 2) *Genüge:* पर्याप्तिवचनेष्वलमर्थेषु P. 3,4,66. AK. 3,4,14,79. 32 (Colebr. 28),13. नानृतस्येव (doch wohl नामृतस्येव zu lesen) पर्याप्तिर्ममास्ति ब्रुवति त्वयि MBh. 12,4716. नास्ति व्यसनिनां वत्स भुवि पर्याप्तये धनम् Kathâs. 26,199. 33,34. स नन्दिरुद्रस्पर्धायां मानी पर्याप्तिमासदत् Râǵa-Tar. 1,127. = प्रकाम Med. t. 131. = प्रकाश (wohl nur ein Schreibfehler) Çabdar. im ÇKDr. — 3) *Befähigung, das Gewachsensein einer Sache;* = कुशल AK. 3,4,26,206. प्रविष्टः सो ऽप्यपश्यत्तां तत्र नेत्रोत्सवप्रदाम् । धातुरद्भुतनिर्माणपर्याप्तिमिव रूपिणीम् ॥ Kathâs. 26,47. — 4) *das Erreichen, Erlangen* (प्राप्ति) Med. — 5) *Vertheidigung, Selbstvertheidigung* AK. 3,3,5. H. 1502. Med. — 6) = स्वरूपसंबन्धविशेषः । स च सर्वेषामेव पदार्थानां विशिष्टबुद्धिनियामकः । पदार्थभेदेन नाना । यथा । पर्याप्तिश्चायमेको घट इमौ द्वौ इत्यादिप्रतीतिसाक्षिकः स्वरूपसंबन्धविशेषः । इति दीधितिः । समवायेन गुणे गुणस्यासत्त्वे ऽपि चत्वारो गुणा इत्यादिप्रतीत्या गुणादिषु संख्यादिमत्त्वनियामको ऽपि तादृशसंबन्धः । इति सामान्याभावे जगदीशः । द्वितीयव्युत्पत्तिवादे गदाधरभट्टाचार्यश्च ॥ ÇKDr. *discrimination or distinction of objects according to their natural properties* Wils.

पर्याप्लाव (von प्लु mit पर्या) m. *Umlauf:* पादशो पुनः पर्याप्लावे मध्ये षड्ढंस्यं संपद्येत TS. 7,5,2,2. Kâṭh. 33,7.

पर्याय (von 3. इ mit परि) m. P. 3,3,38. 6,2,144. 1) *Umgang, Umlauf* Kâtj. Çr. 13,3,19. *Umdrehung, Windung:* जालं त्रिपर्यायम् 7,4,7. — 2) *Ablauf* (der Zeit), = पर्यय Colebr. und Lois. zu AK. 3,3,33. समयुज्यत देहस्य कालपर्यायधर्मणा (vgl. कालधर्म) MBh. 3,15974. अहो कालो महावीर्यो येन पर्यायकर्मणा । कालतुल्यः सपत्नानां त्वं क्षिप्रमपनीयसे ॥ Hariv. 4791. कालपर्यायेण (°पर्ययेण?) *nach Verlauf einiger Zeit* Vet. in LA. 21,18. पर्यायस्याद्य संप्राप्तं फलं पश्य सुदारुणम् *des Wechsels der Zeiten* MBh. 6,3745. — 3) *regelmässige Wiederkehr, Wiederholung* Suçr. 2,235,14. तत्सत्त्रे पर्यायेण कुर्युः Lâṭj. 5,12,6. अभिषवस्त्रिपर्यायः Kâtj. Çr. 9,5,2. 10,1,4. 3,14. स्थितं पूर्वं जलं यत्र पुनस्तत्रैव गच्छति । इति पर्यायमिच्छन्ती प्रतीक्ष उदयं पुनः ॥ MBh. 4,612. सो ऽहं पर्यायवाक्येन पर्वतान्समुपस्थितः so v. a. *mit denselben Worten* Hariv. 9647. तस्य वाक्यस्य पर्यायम् 9652. चतुर्थे पर्याये *beim vierten Mal* Çañk. bei Wind. Sancara 114. — 4) *Aufeinanderfolge, Reihenfolge* AK. 2,7,36. 3,4,24,149. H. 1503. an. 3,494. Med. j. 88. Halâj. 4,54. MBh. 5,3089. लोकपर्यायवृत्तान्तं प्राज्ञो जानाति नेतरः Spr. 1424. ययौ च तत्प्रवहणो जनामूर्ध्वमधः जनाम् । उच्छ्रायपातपर्यायं धनिनां दर्शयन्निव ॥ Kathâs. 25,44. अथ पर्यायशः सर्वान्वाहनायोपचक्रमे । पर्यायश्चाप्यगस्त्यस्य समपद्यत *die Reihe kam an* MBh. 13,4755. P. 3,3,38, Sch. पितृपर्यायागतं वनम् Pañkat. 21,5. 247,4. पर्यायेण *der Reihe nach, abwechselnd* (Gegens. युगपद् *auf ein Mal, zugleich*) M. 4,87. MBh. 13,2201. Hariv. 10828. Sûrjas. 13,25. P. 7,3,31. Schol. zu P. 2,3,9. Râǵa-Tar. 5,284. युगपदिति पर्यायनिवृत्त्यर्थम् Schol. zu P. 6,1,200. एष पर्यायवासो मे वसूनां संनिधौ कृतः MBh. 1,3919. °सेवा Kumâras. 2,36. उपशायो विशायश्च पर्यायशयनार्थकौ AK. 3,3, 32. पर्यायालिङ्गित Kathâs. 42,149. Prab. 21,6. — 5) *eine regelmässig wiederkehrende Reihe, Wendung, Satz* (in Formeln, liturgischen Handlungen u. s. w.); im Ritual besonders *die drei Umläufe der nächtlichen Cerimonien mit den* Soma-*Schalen im* Atirâtra Ait. Br. 3,41. 4,5. Pañkav. Br. 9,1,4. 3,3. Çâñkh. Br. 17,4.8. रात्रि° Çr. 6,13,5. 9,19,4. Kâtj. Çr. 20,8,14. Lâṭj. 2,7,5. 3,4,7. (स्तोमाः) चतुष्पर्यायाः 6,8,1. fgg. 5,1. 4,4,1. त्रयः पर्यायाश्चमसैश्चतुस्तोत्रः पर्यायः Kâtj. Çr. 12,6,4. Âçv. Çr. 5,9. 10. 6,4. 6. *Strophe, Satz* (eines Liedes u. s. w.); daher °सूक्त, wie die Stücke im AV. 8,10. 9,6. 11,3. 12,5. 15,1 u. s. w. heissen AV. Anukr. बहुभिः पर्यायैरुपेता काचिदाख्योच्यते तत्र प्रथमं पर्यायं दर्शयति Sâj. zu Ait. Br. 2,8. — 6) *Wechselbegriff, Synonym* Viǵajarakshita im ÇKDr. Suçr. 1,10,9. पर्यायो मरणस्यायं निर्धनत्वं शरीरिणाम् Pañkat. II,107. AK. 3,4,1. 3,6,2,11. 16. H. 10. 18. 961. Schol. zu P. 2,2,16. 3,73. 3,2, 112. 7,3,18. Siddh. K. zu P. 4,4,35. Sâh. D. 23,14. — 7) *eine best. rhetorische Figur* Sâh. D. 733. Pratâpar. 102,a. — 8) *Art und Weise* (प्रकार) Trik. 3,3,315. Med. अनेन पर्यायेण *auf diese Weise* Sadoh. P. 4,22,a. 23,b. — 9) = अवसर *Gelegenheit, ein günstiger Augenblick* AK. 3,4,24,149. H. an. Med. — 10) = निर्माण *Bildung, Schöpfung.* — 11) = द्रव्यधर्म *der Dinge Eigenschaften* H. an. — 12) = संपर्कविशेषः । येन सह यत्संपर्कः संबन्धस्तेन सह तत्पर्यायः । यथा । समानं कुलभावं च दानादानं तथैव च । तयोर्वंशसमानं हि पर्यायं च प्रचक्षते ॥ इति कुलदीपिका ॥ ÇKDr. — Vgl. वात°.

पर्यायरत्नमाला (प° + र°) m. *die Perlenschnur der Synonyme,* Titel eines Wörterbuchs, Verz. d. Oxf. H. 196,b.

पर्यायवचन (प° + व°) *Wechselbegriff, Synonym* P. 1,1,68, Vârtt. 2. 3.

पर्यायवाचक (प° + वा°) adj. *einen Wechselbegriff bezeichnend:* बृहद्ब्रह्म महच्चेति शब्दाः पर्यायवाचकाः *Synonyme* MBh. 12,12753. 12927. 13,1012. 14,1086.

पर्यायशब्द (प° + श°) m. *Synonym:* बुद्धेरमी पर्यायशब्दा भवन्ति Tattvas. 8.

पर्यायशस् (von पर्याय) adv. *periodisch* Kâṭh. 25,2. Suçr. 2,314,16. *in*

Wendungen, Sätzen u. s. w. Âçv. Çr. 10,7. *der Reihe nach* MBh. 13, 4755. 14, 1016.

पर्यायान्न (पर्याय + अन्न) n. *für einen Andern bestimmte Speise* (Stenzler) Jâgn. 1, 168.

पर्यायार्णव (प° + अर्णव) m. *das Meer der Synonyme*, Titel eines Wörterbuchs, Verz. d. Oxf. H. 196, *b*.

पर्यायिक (von पर्याय) adj. *strophisch* AV. 19,22,7.

पर्यायिन् (von 3. इ mit परि) adj. 1) *umschliessend, umfassend:* समन्तपर्यायी स्यात्सार्वभौमः Ait. Br. 8, 15. — 2) *feindlich umgehend:* नैनं प्रतिपर्यायिणः AV. 6,76,4. — 3) *periodisch* VS. 30, 15.

पर्यायोक्त (पर्याय + उक्त) n. *eine best. rhetorische Figur* Sâh. D. 708. Pratâpar. 97, *b*.

पर्यारिन् (von अर् mit परि) adj. etwa *hinfällig:* पर्यारिणी (गौः) भवति पर्यारिव ह्येतस्य राष्ट्रम् TS. 2,1,4,7. Çat. Br. 5,3,1,13. Kâtj. 13,5.

पर्याली indecl. mit कर्, भू und अस् verbunden gaṇa ऊर्यादि zu P. 1,4,61.

पर्यालोचन (von लोच् mit पर्या) n. *ein reifliches Ueberlegen, — in-Betracht-Ziehen* Kull. zu M. 7,205. अ° Med. m. 10. पर्यालोचना f. Kull. zu M. 3, 60.

पर्यावर्त (von वर्त् mit पर्या) m. *Wiederkehr:* संसार° Bhâg. P. 6, 9, 38.

पर्यावर्तन (wie eben) 1) m. N. *einer best. Hölle* Bhâg. P. 5, 26, 7. — 2) n. *das Wiederkehren, Zurückkommen:* प्राक्पर्यावर्तनाद्रवेः Schol. zu Kâtj. Çr. 173, 9.

पर्याविल (परि + आ°) adj. *überaus trübe:* नवोदकानि Ragh. 7, 37.

पर्यास (von 2. अस् mit परि) m. 1) *Umdrehung:* पर्यासं परिमाणं च गतिं चन्द्रार्कयोरपि Mârk. P. 54, 2. — 2) *Einfassung, Verbrämung:* वाससः Çat. Br. 3, 1, 2, 18. — 3) *Abschluss, Endstück;* so heissen *bestimmte Schlussstrophen in den Recitationen* Ait. Br. 5, 4. 6. Çâṅkh. Br. 29, 3. 30, 9. Çr. 11, 3, 5. 12, 2, 8. 9. अत्यानि सूक्तान्युत्तरयोः सवनयोः पर्यासा इत्याचक्षते 3, 2. 4, 3. 5, 3. Lâtj. 3, 6, 26. Âçv. Çr. 6, 4.

पर्यासन (vom caus. von 2. अस् mit परि) n. *Umwälzung:* लोक° MBh. 8, 4478.

पर्याहार (von हर् mit पर्या) m. *ein Schulterjoch zum Tragen von Lasten* AK. 3,4,27,99. Halâj. 4,73. Bei Wilson folgende Bedd.: *conveying, taking; a load; a yoke; storing hay or grain; an ewer, a pitcher.*

पर्युक्त m. N. pr. eines Mannes Râǵa-Tar. 8, 2459. 2462. 2469. fg.

पर्युक्षण (von उक्ष् mit परि) 1) n. *das Besprengen, Besprengung* Âçv. Gṛhj. 1, 3. Kâtj. Çr. 4, 15, 7. Gobh. 1, 3, 6. 8, 17. Gṛhjasaṁgr. 2, 6. Çâṅkh. Gṛhj. 1, 3. 9. Kull. zu M. 3, 84. अग्नि° R. Gorr. 2, 41, 9. — 2) f. ई *ein Gefäss zum Besprengen* Kauç. 87. 89.

पर्युत्थान (von स्था mit पर्युद्) n. *das Aufstehen* Vjutp. 62.

पर्युत्सुक (प° + उ°) adj. f. आ *wehmüthig, von einem sehnsüchtigen Verlangen ergriffen, ein Verlangen empfindend nach* (dat.): निशमक्षोत्सवदर्शनाय Ratnâv. 5, 1. ohne obj. R. 2, 65, 27 (67, 21 Gorr.). अयि संप्रति देहि दर्शनं स्मर पर्युत्सुक एष माधवः Kumâras. 4, 28. Çâk. 99, v. l. Vikram. 34. Mâlav. 23, 28. 30, 6. पर्युत्सुकीभू Çâk. 99. पर्युत्सुकत्व n. nom. abstr. Ragh. 5, 67.

पर्युदञ्चन (von अञ्च् mit पर्युद्) n. *Schuld* AK. 2,9,3. H. 881. Halâj. 2,417.

पर्युदयम् (von परि + उदय) adv. *um Sonnenaufgang* Kâtj. Çr. 4, 7, 25. 15, 12.

पर्युदस्त s. u. 2. अस् mit पर्युद्; nachzutragen ist die Bed. *ausgeschlossen, ausgenommen:* °रात्र्यादिषु Malamâsat. im ÇKDr. रात्र्यादिपर्युदस्तेतरकाले *zu jeder anderen Zeit mit Ausnahme der Nacht u. s. w.* Kull. zu M. 3, 280.

पर्युदास (von 2. अस् mit पर्युद्) m. *Ausschluss, Verbot, Ausnahme* Vjutp. 110. Cit. aus der Mîm. beim Schol. zu TBr. 184. Schol. zu P. 2, 4, 6. 3, 4, 74. 4, 2, 103. 8, 3, 6. 73. Siddh. K. zu P. 1, 2, 1. 8, 3, 72. Kull. zu M. 3, 280. 5, 5. 9.

पर्युदित s. u. वद् mit परि.

पर्युपवेशन (von विश् mit पर्यु) n. *das Umhersitzen* Kâtj. Çr. 9, 5, 1. 10.

पर्युपस्थान (von स्था mit पर्युप) n. *das Bedienen, Aufwarten* R. 2, 65, 7. *das Aufstehen, Erhebung* Vjutp. 26.

पर्युपासक (von 1. आस् mit पर्युप) nom. ag. *Ehre erzeigend, Verehrer* MBh. 3, 12072. वृद्धानाम् Bhâg. P. 4, 12, 25.

पर्युपासन (wie eben) n. 1) *das Umlagern* MBh. 13, 237. *das Umsitzen*, im Prâkrit: उइदं णो पल्लवासणं अदिधीणं। एत्थ उवविसम्ह Çâk. 13, 5. — 2) *freundliches, höfliches, liebenswürdiges Benehmen gegen Jmd:* इष्टजनानुनयः पर्युपासनम् Pratâpar. 21, *b*, 3. पर्युपासनं प्रसादः 22, *b*, 2. एतदनुनयवचनरूपं पर्युपासनम् 33, *b*, 2. एष नरेश्वरपर्युपासनात्प्रसादः 44, *a*, 5. *das Verehren* Vjutp. 65.

पर्युपासितर् (wie eben) nom. ag. 1) *der Jmd umwohnt, sich um Jmd herumbewegt:* सकृत्रं यत्र (सोमः) दिव्यानां पुमानां पर्युपासिता MBh. 12, 7575. — 2) *der Jmd Ehre erzeigt, Verehrer:* वृद्धानाम् MBh. 2, 2436. 3, 923.

पर्युप्ति (von वप् mit परि) f. *das Aussäen* AK. 3, 4, 19, 132. H. an. 4, 208. Med. p. 26.

पर्युलूखल (परि + उ°) gaṇa परिमुखादि zu P. 4, 3, 58, Vârtt.

पर्युषण n. viell. *Dienst, Kult* (unregelmässiges nom. act. von वस्, वसति mit परि oder fehlerhaft für पर्येषण): परमेष्ठिनः Çatr. 1, 381.

पर्युषित s. u. वस्, वसति mit परि.

पर्यूहण (von 1. ऊह् mit परि) n. *das Zusammenhäufen, Zusammenfegen* Kâtj. Çr. 8, 5, 36.

पर्येतर् (von 3. इ mit परि) nom. ag. *der sich bemächtigt, Herr wird über:* नकिरस्य पर्येता ṚV. 1, 27, 8. न तस्य रायः पर्येतास्ति 7, 40, 3. अर्यो वशस्य पर्येतास्ति 6, 24, 5.

पर्येषण (von इष् oder एष् mit परि) n. und °णा f. (= परीष्टि P. 3, 3, 107, Vârtt. 3, Sch.) 1) n. *das Suchen, Nachforschen* Vjutp. 26. 169. सीता° MBh. 3, 16218. नास्य पर्येषणं गच्छेत्प्राचीनं नोत दक्षिणम् 5, 1677. 1678. ब्राह्मणेषु मेधावी बुद्धिपर्येषणं चरेत् 3, 931. पर्येषणा f. AK. 2, 7, 31. — 2) f. *das Dienen, Aufwarten* H. 497, Sch.

पर्येष्टव्य (wie eben) adj. *zu suchen:* क्रीयमानेन वै संधिः पर्येष्टव्यः समेन च। विग्रहो वर्धमानेन MBh. 9, 229.

पर्येष्टि (von एष् mit परि) f. *das Suchen nach:* आहारचीवर° Saddh. P. 4, 9, *b*. परियेष्टि in ders. Verb. 17, *b*.

पर्येक्षि N. pr., f. पैर्येक्षी gaṇa शार्ङ्गरवादि zu P. 4, 1, 73. — Vgl. एक्षि.

पर्योष्ठ (परि + ओष्ठ) gaṇa परिमुखादि zu P. 4, 3, 58, Vârtt.

पर्व्, पर्वति *füllen* Dhâtup. 15, 68. — Vgl. 1. पर्, पूर्व्, मर्व्.

पर्व am Ende eines adj. comp. (f. आ) = पर्वन्: त्रिपर्वणा शरेण *Knoten*

am Pfeilschaft Hariv. 12238. वेणुवार्कशपर्वया (अङ्गुल्या) *Gelenk* Ragh. 12,41. पञ्चपर्वा नदी *fünfgliedrig* Çvetâçv. Up. 1,5.

पर्वक (von पर्वन्) n. *Kniegelenk* Çabdâr. im ÇKDr.

पर्वकार (पर्वन् + 1. कार) adj. *der an Feiertagen arbeitet* MBh. 5,1227. 13,4278. °कारिन् dass. VP. 209, N. 8. Nach ÇKDr. bedeutet das letzte Wort im VP. *denjenigen, der aus Habsucht solche heilige Handlungen, die nur an den* Parvan *genannten Tagen zu verrichten sind, an gewöhnlichen Tagen verrichtet* (also *aus gewöhnlichen Tagen Feiertage machend*); eben so Wilson im Wörterbuch. Die v. l. im VP. hat पर्वगामिन्, welches durch *an den* Parvan *genannten Tagen der Frau beiwohnend* erklärt wird.

पर्वकाल (पर्वन् + काल) m. *die Zeit des Mondwechsels* R. 3,42,12. 13. पर्वकालेषु पितरस्तिथिकालेषु देवताः । पुरुषं स्वयमायान्ति Mârk. P. 13, 14. *die Zeit, da der Mond bei seiner Conjunction oder Opposition durch den Knoten geht*, Varâh. Bṛh. S. 5,2. प्रस्तासीद्राहुणेव पर्वकाले दिवाकरः MBh. 1,6771.

पर्वगुप्त (पर्वन् + गुप्त) m. N. pr. eines Mannes Rââ-Tar. 5,419. fg. 6, 93. 103. 115. 118 u. s. w.

पर्वण (von पर्वन्) 1) m. *a*) N. pr. eines Unholden MBh. 3,16365. — 2) f. ई *a*) *die Zeit des Mondwechsels*: पर्वणीषु MBh. 13,6061. 6066. Hariv. 8584. ववृधे कार्मसागरः । चन्द्रस्येवोदये प्राप्ते पर्वण्यां (*Vollmondstag*) सरितां पतिः 8733. — *b*) *eine best. Krankheit der sog. Verbindungsstellen* (संधि) *des Auges* Suçr. 2,307,7. — 3) am Ende eines adj. comp. (*f.* ई): कर्मपर्वणी (माया) Bhâg. P. 5,17,24. *qui déroule la chaine des oeuvres* Burn.; पर्वन् = ग्रन्थि *Knoten* Schol. — Vgl. पार्वणी.

पर्वणिका f. = पर्वणी *b*. Suçr. 2,306,17. 320,4.

पर्वणीका f. *dass.* Suçr. 2,336,10.

पर्वत (von पर्वन्) P. 5,2,122, Vârtt. 11. Vop. 7,32. 33. (पर्वत Unâdis. 3,110.) 1) m. *a*) *Gebirge, Berg, Höhe, Hügel, Fels* (*aus Knoten —, Absätzen bestehend*) AK. 2,3,1. H. 1027. an. 3,278. Med. t. 127. Halâj. 2, 10. 5,9. 52. 58. mit गिरि verbunden, so dass die urspr. adj. Bed. noch durchscheint: पर्वतं गिरिम् ṚV. 5,56,4. 1,37,7. AV. 4,6,8. 6,12,3. 17, 3. 12,1,11. 9,1,18. (मरुतः) प्र वेपयन्ति पर्वतान् ṚV. 1,39,5. 52,2. 3,26, 4. सानुनि पर्वतानाम् 1,155,1. 191,9. पर्वतस्य पृष्ठे 5,36,2. मूर्धनि 7,70, 3. यः पर्वतान्प्रकुपिताँ अरम्णात् 2,12,2. 13. 17,5. त्वे ह्निं के पर्वते न श्रितान्यप्रच्युतानि वृतानि 28,8. या ते अग्ने पर्वतस्येव धारासश्चती पीपयत् *welche wie die Quelle des Berges unversieglich sprudelt* 3,57,6. 33,1. 4,17,2. 54,5. 5,54,9. 85,4. 8,85,5. 10,27,5. AV. 1,14,1. 3,21,10. वर्षिष्ठः पर्वतानाम् 4,9,8. पर्वतेषु समेषु च 8,7,17. VS. 17,1. 18,13. Çat. Br. 10,6,4,1. 11,8,1,2. 14,6,8,9. पर्वता पतिणा आसन् Kâth. 36,9. पर्वतपत्तशातन (von Indra) Ragh. 3,42. विष्णुः पर्वतानामधिपतिः TS. 3,4,5, 1. Gobh. 4,8,9. उभौ पर्वतौ दक्षिणोत्तरस्य Kaush. Up. in Ind. St. 1,407. fg. M. 3,9. 4,46. °मस्तक 47. 60. N. 9,21. 12,81. महा° R. 1,1,62. विन्ध्य° 6,22. उत्तरं पर्वतम् 63,14. 65,12. हेमकूटः किंपुरुषपर्वतः Çâk. 99, 17. पर्वतानां दरीषु Rt. 1,25. Megh. 23. Hit. 18,7. Varâh. Bṛh. S. 45,91. 53,104. व्यशीर्यत — नारिचासाद्य पर्वतम् MBh. 7,1242. 1331. मह्यौ सपर्वता R. 2,41,18. 6,102,22. Mârk. P. 53,11. °केतव इव Bhâg. P. 5,16, 18. *Künstliche Berge* (*Haufen*) *von Getraide, Salz, Safran, Zucker, Silber, Gold* u. s. w. den Brahmanen dargebracht: पर्वतदान Verz. d. B. H. No. 1218. Berge werden angerufen neben Flüssen, Bäumen, Winden u. s. w.: प्रावन्तु नो वृषणः पर्वतासः ṚV. 3,54,20. 8,18,16. 31,10. 10, 35, 2. 36,1. 7,34,23. 35,8. ध्रुवन्तु मा पर्वतासो ध्रुवासः 6,52,4. 46,6. Vâlakh. 5,12. AV. 17,1,30. Personificirt neben den Âptja, Rudra, Ṛbhu ṚV. 5,41,9. 8,52,12. 4,34,8. *Ein Genius des Gebirges*, Parvata, zugleich als *Wolkenbeherrscher* zu verstehen (vgl. *c*.), erscheint neben Indra ṚV. 1,122,3. 132,6. 3,53,1. neben Savitar, den Marut und andern Göttern 4,55,5. 6,49,14. 7,37,8. 10,158,3. unter den acht Vasu Hariv. 11539. — *b*) *Stein, Felsstück*: अद्रयः पर्वताः *die Soma-Steine* ṚV. 10,94,1. 3,35,8. उत्तिष्ठतं स्वर्यं पर्वतेभ्यः 7,104,4. अभि ष्टिह रक्षसः पर्वतेन 19. अजमृत्युं दधतां पर्वतेन 10,18,4. — *c*) *Wolke* Naigh. 1, 10. य ईङ्खयन्ति पर्वतान्तिरः समुद्रमर्णवम् ṚV. 1,19,7. नि पर्वतः साद्यप्रयुच्छन् 2,11,8. 7. धूनुथ द्यां पर्वतान्दाशुषे वसु 5,57,3. 8,7,23. auch wohl 59,11. VS. 10,19. An vielen Stellen ist zwischen der ersten Bedeutung und der jedenfalls viel selteneren dritten kaum zu entscheiden; z. B. in den Schilderungen von Indra's Kämpfen, der sowohl *Wolken* als *Berge* spaltet, um die Gewässer zu befreien u. s. w.; oder in den Bildern von den Marut, die auf *Höhen* und im *Gewölk* hausen, *Berge* und *Wolken* schütteln und zerreissen, vgl. ṚV. 1,32,1. 2,12,11. 4,30,14. 8,7,23 u. s. w. — *d*) Bez. *der Zahl sieben* (wegen der 7 *Hauptgebirge*) Sûrjas. 2,37. — *e*) *Baum* Med. — *f*) *eine Art Gemüse* Med. — *g*) *ein best. Fisch* Med. = vulg. पाब्दा ÇKDr. *Silurus Pabda Ham.* Wils.; vgl. पार्वति. — *h*) N. pr. P. 4,1,103. α) eines zwischen Göttern und Menschen verkehrenden Ṛshi, Begleiters des Nârada (s. u. d. W.), Liedverfassers (mit dem patron. Kâṇva und auch Kâçjapa) von ṚV. 8,12. 9,104. 105. ṚV. Anukr. Ind. St. 3,222. H. an. Med. Çâṅkh. Ça. 15,17,4. N. 2,18. MBh. 1,2048. 7011. 2,110. 292. 7,2138. 12,1046. fgg. Kathâs. 45,348. — β) eines Sohnes des Paurṇamâsa, eines Sohnes des Marîki von der Sambhûti, Mârk. P. 52,19. — γ) eines Ministers des Königs Purûravas Vikr. 85,17. — δ) eines Grammatikers (?) Ind. St. 5,160; vgl. 165. fg. — ε) eines Affen R. 6,2,34. — 2) f. ई *Fels, Stein* VS. 1,19 (vgl. Ind. St. 3,222). °ति in der Parallelstelle TS. 1,1,6,1. — Vgl. पार्वत, पार्वतायन, पार्वति.

पर्वतक s. एक°.

पर्वतकाक (प° + काक) m. *Rabe* H. 1323.

पर्वतच्युत् (प° + 1. च्युत्) adj. *Berge* (*Wolken*) *zum Schwanken bringend*, — *stürzend*; von den Marut ṚV. 5,54,3.

पर्वतज (प° + ज) 1) adj. *bergentsprungen*. — 2) f. आ *Fluss* H. 1080.

पर्वततृण (प° + तृण) n. *eine best. Grasart*, = तृणाढ्य, पत्राढ्य, मृगप्रिय, = सड्ड im Hindi Râáan. im ÇKDr.

पर्वतपति (प° + पति) m. *Gebirgsfürst* MBh. 7,1179.

पर्वतमोचा (प° + मो°) f. *eine best. Pflanze*, = गिरिकदली Râáan. im ÇKDr.

पर्वतराज् (प° + राज्) m. *ein* oder *der König unter den Bergen*, *ein hoher Berg*, *das höchste Gebirge*, *der* Himavant N. 12,76. MBh. 7,1264.

पर्वतराज (प° + रा°) m. *der* Himavant Kumâras. 1,49. °पुत्री *die Tochter des* Him., Bein. der Durgâ Trikâṇḍ. im ÇKDr.

पर्वतवासिन् (प° + वा°) 1) m. *Gebirgsbewohner* Varâh. Bṛh. S. 19, 12. — 2) f. °वासिनी a) *Narde* (आकाशमांसी) Râgan. im ÇKDr. — b) Bein. der Durgâ: उत्तरे शिखरे देवि भूम्यां पर्वतवासिनि । ब्रह्मयोनिसमुत्पन्ने गच्छ देवि ममान्तरम् ॥ इति श्यामापूजायां विसर्जनमन्त्रः ॥ ÇKDr. Derselbe मन्त्र, mit der geringen Abweichung यथासुखम् st. ममान्तरम् am Ende, wird ebendas. als यजुर्वेदीयगायत्रीविसर्जनमन्त्र bezeichnet und als Beleg für die Bed. गायत्री angeführt. Vgl. Ind. St. 2, 194.

पर्वतात्मजा (प° + आत्मजा) f. *die Gebirgstochter*, Bein. der Durgâ Hariv. 9913.

पर्वताधारा (प° + आधार) f. *die Erde* H. 937.

पर्वतायन s. पार्व°.

पर्वतारि (प° + अरि) m. *der Feind der Berge*, Bein. Indra's Çabdar. im ÇKDr.

पर्वतावृध् (पर्वत + वृध्) adj. *der Berge* (oder *der zum Ausschlagen des Saftes dienenden Steine*) *sich freuend*, vom Soma ṚV. 9, 46, 1. 71, 4.

पर्वताशय (प° + आशय) m. *Wolke* Çabdaś. im ÇKDr.

पर्वताश्रय (प° + आश्रय) 1) adj. *auf Bergen —, im Gebirge lebend.* — 2) m. *das fabelhafte Thier* Çarabha Râgan. im ÇKDr.

पर्वताश्रयिन् (प° + आ°) m. *Gebirgsbewohner* Varâh. Bṛh. S. 15, 8. 16, 17.

पर्वतीकृ (पर्वत + 1. कृ) *zu einem Berge machen:* परगुणपरमाणुं पर्वतीकृत्य Bhartṛ. 2, 71.

पर्वतीय (von पर्वत) adj. *zum Berg gehörig, montanus* P. 4, 2, 143. 144. राजन्, मनुष्य, फल Sch. ओषधयः AV. 19, 44, 6. आञ्जन 45, 3. वन Hariv. 2668. ein Fürst 5014. अपर्वतीयाः गुहाः *auf der Ebene gelegen* R. 4, 44, 106. — Vgl. पार्वतीय.

पर्वतेश्वर (पर्वत + ईश्वर) m. *Gebirgsfürst* MBh. 7, 1266.

पर्वतेष्ठा (पर्वते, loc. von पर्वत, + स्था) adj. *auf Höhen weilend*, von Indra ṚV. 6, 22, 2.

पर्वत्य (von पर्वत) adj. *zum Berg —, zum Fels gehörig:* वसूनि ṚV. 10, 69, 6. oxyt. TS. 1, 1, 6, 1.

पर्वधि (पर्वन् + धि) m. *der Mond* Trik. 1, 1, 86. H. ç. 12 (fälschlich पर्वरि).

पर्वन् (= परुस्) n. Nir. 1, 20. Uṇâdis. 4, 112. 1) *Knoten am Rohr und an Pflanzen überh.* AK. 2, 4, 5, 27. Trik. 3, 3, 246. H. 1130. an. 2, 273. Med. n. 88. Halâj. 2, 34. अदिंसत्त ओषधीर्दात्सु पर्वन् AV. 12, 3, 31. TS. 1, 1, 2, 1. उपरि पर्वणो लूत्वा Kauç. 1. 61. Çat. Br. 6, 3, 1, 31. इक्षोः Spr. 413. तालैः — श्यामपर्वभिः Hariv. 3707. दन्तकाष्ठानि — युग्मपर्वाणि Varâh. Bṛh. S. 80 (79), 2. am Stiel eines Kâmara 70, 5. eines Sonnenschirms 71, 2. am Pfeilschaft: शराणां नतपर्वणाम् MBh. 5, 7143. 14, 2151. Çâk. 162 (wo अधुना नत° zu trennen ist). बाणेनानतपर्वणा (d. i. आनत) MBh. 1, 1667. R. 1, 1, 64. पञ्च° 3, 35, 87. 43, 20. त्रि° MBh. 4, 1361. निर्मज्जानं न पर्वणो जभार *Rohr* oder *Röhre* (des Knochens) ṚV. 10, 68, 9. — 2) *Gelenk, Fuge, Glied:* असिर्न पर्व वृजिना शृणासि ṚV. 10, 89, 8. 1, 61, 12. VS. 23, 40. निर्भूदुखच्छित्समरन्त पर्व ṚV. 4, 19, 9. इमे मा पीता रथं न गावः समनाह पर्वसु 8, 48, 5. AV. 1, 12, 2. 2, 9, 1. 6, 14, 1. 11, 8, 12. अङ्गा पर्वाणि वि श्रथय 12, 5, 71. Ait. Br. 3, 31. पर्वाणि विसस्रंसुः Çat. Br. 1, 6, 3, 35. fgg. ग्रीवाणाम् 3, 4, 4, 2. 6, 1, 2, 31. 10, 4, 5, 2. यथा पर्वणा पर्व संदध्यात् 11, 5, 6, 6. वि पर्वाणि जिहतां सूतवा उ AV. 1, 11, 1. भुजेनायतपर्वणा *Handgelenk* Hariv. 4336. करतलैरापर्वभागोत्थितैः Çâk. 80. अङ्गुष्ठ°, अङ्गुलि° Kâtj. Çr. 1, 3, 38. 3, 4, 9. 22, 8, 16. Çâṅkh. Çr. 1, 10, 2. अङ्गुष्ठपर्वमात्राणां गर्भाणाम् MBh. 1, 4501. Hariv. 5687. Spr. 29. Bhâg. P. 5, 21, 17. 6, 8, 6. प्रदेशिन्यग्र° Suçr. 1, 27, 11. पर्वगौरव 90, 20. प्रदेशिनी मध्यपर्वदलक्षीना, कनिष्ठिका तु पर्वोना Varâh. Bṛh. S. 58, 27. 67, 42. Laghuǵ. 2, 18. vom *Glied* der Gliederthiere Suçr. 2, 293, 7. 13. — 3) *Absatz, Abschnitt, Abtheilung* überh., *Glied* in übertr. Bed.: सोपानपर्वाणि Ragh. 16, 46. (खड्गस्य) व्रणो ऽशुभो विषमपर्वस्थः Varâh. Bṛh. S. 49, 1. हरिवंशो ऽयं पप्रथे ऽनेकपर्वभृत् Çatr. 10, 312. तमो मोह (lies मोहो) महामोहस्तामिस्रो ह्यन्धसंज्ञितः । अविद्या पञ्चपर्वैषा प्रादुर्भूता महात्मनः ॥ VP. 1, 5, 4 bei Muir, Sanscrit Texts 1, 20; vgl. Bhâg. P. 3, 20, 18. Schol. zu Kap. 1, 70. चतुर्विंशति° (कालचक्र) *die 24 Halbmonate des Jahres* MBh. 3, 10644. fg. चक्रे चतुर्विंशतिपर्वयोगे 1, 808. त्रिशतंषष्टि° (कालचक्र) *die 360 Tage* Bhâg. P. 3, 21, 18. *Abtheilung in einem Schriftwerke*, = ग्रन्थसंधि Trik. 3, 2, 25. = ग्रन्थविशेष H. an. Çat. Br. 13, 4, 3, 7. fgg. MBh. 1, 310. fgg. सामवेदानां पर्वादीन् Verz. d. B. H. 315, 4. गुण° Jogas. 2, 19. विंशार्हत्सुव्रतस्य च । पञ्चपर्वाभिरामश्च चरितं कीर्तयिष्यते ॥ Çatr. 10, 320. *ein natürlicher Haltepunkt in einer Erzählung, in einem Gespräch:* अपर्वणि कथाभङ्गं करोति विरसीभवन् Kâm. Nîtis. 5, 44. *Glied eines Compositums* VS. Prât. 1, 138. 149. 5, 7. AV. Prât. 4, 53. 77. Nir. 2, 2. — 4) *Zeitabschnitt, ein bestimmter Zeitpunkt, Knotenpunkt eines Zeitumlaufs* ṚV. 1, 94, 4. Çat. Br. 1, 6, 3, 35. 6, 2, 2, 24. VS. 13, 43. सांवत्सरिकेषु पर्वसु Gobh. 2, 8, 17. Çâṅkh. Çr. 2, 14, 8. 3, 11, 9. संवत्सर° P. 4, 2, 21, Vârtt. 3. त्रीणि पर्वाणि कर्मणः पौर्णमास्यमावास्ये पुण्यं नक्षत्रम् Kauç. 94. insbes. die Kâturmâsja-*Feiertage* Kâtj. Çr. 5, 2, 13. 22, 7, 1. 16. 17. 24, 4, 30. Çâṅkh. Çr. 14, 5, 6. 10, 4. 18. Âçv. Çr. 9, 2. 3. *die beiden* (oder *die vier*) *Mondwechsel* Kâtj. Çr. 24, 6, 4. 25. 30. Çâṅkh. Çr. 3, 2, 1. 3, 1. Lâṭj. 8, 8, 46. 10, 16, 8. 13. Gobh. 1, 1, 13. 5, 14. विवर्धमानो वीर्येण समुद्र इव पर्वणि R. 1, 55, 20. 2, 43, 11. 60, 4. 6, 78, 7. प्रमुक्तः पर्वणि पूर्णस्य (*des Vollmondes*) यथा रूपं महोदधेः Hariv. 5479. सावित्रांश्छान्तिहोमांश्च कुर्यात्पर्वसु नित्यशः M. 4, 150. 153. Sâv. 1, 25. पर्वणि तं यज्ञं यजमानस्य R. 1, 40, 7. य इमं शुचिरध्यायं पठेत्पर्वणि पर्वणि MBh. 1, 262. 3, 13626. 4, 435. Jâǵń. 3, 334. VP. 312. पर्ववर्जं व्रजेच्चैनाम् (भार्याम्) M. 3, 45. Jâǵń. 1, 79; vgl. अमावास्यामष्टमीं (d. i. in der ersten Monatshälfte) पौर्णमासीं चतुर्दशीम् (d. i. in der zweiten Monatshälfte) ब्रह्मचारी भवेन्नित्यम् 4, 128. पर्वश्राद्धादि Mârk. P. 30, 3. शिरो ऽपर्वणि (*an einem gewöhnlichen Tage*) मुण्डितम् Spr. 1352. तस्मादपावर्तत कुण्डिनेशः पर्वात्यये (so v. a. अमावास्यात्यये) सोम इवोष्णरश्मेः Ragh. 7, 30. दर्शमस्कान्दयन्पर्व पौर्णमासं च योगतः M. 6, 9. मम चैतत्समारब्धं पर्व *das beim Mondwechsel übliche Opfer* R. 3, 42, 14. प्रविष्टो ह्यसौ भागः पर्वणीत्याहिताग्निना R. Schl. 2, 43, 5. *die Zeit, da der Mond bei seiner Conjunction oder Opposition durch den Knoten geht* (Sonnenfinsterniss oder Mondfinsterniss): सतमस्कं पर्व विना त्वष्टा नामार्कमण्डलं कुरुते Varâh. Bṛh. S. 3, 6. 5, 23. fgg. Sûrjas. 4, 8. 5, 3. 14, 15. पीडाकरं फाल्गुणमासि पर्व Varâh. Bṛh. S. 5, 73. आषाढपर्वणि 77. द्वावेव ग्रसते दिनेश्वरनिशाप्राणेश्वरौ भासुरौ भ्रातः पर्वणि पश्य दानवपतिः शीर्षावशेषीकृतः Bhartṛ. 2, 27. अपर्वणि महाराज सूर्यं राहुरुपैष्यति MBh. 3, 12091. Hariv. 9872. अपर्वणि ग्रहकलुषेन्दुमण्डला विभावरी कथय कथं भविष्यति Mâlav. 74. Bhâg. P. 5, 24, 2. सूर्यग्रह-

पापर्वाणि Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,32,10. चलत्पर्वाणि मही Hariv. 4262. Nicht klar ist die Bedeutung des Wortes an den beiden folgenden Stellen: पर्व चैव चतुर्विंशं (die 24te, letzte Monatshälfte?) तदा सूर्यमुपस्थितम् MBh. 3,14271. राजा राजन्नजनीयकर्मा पर्वैकपर्वा रुचिरैकशृङ्गः 4,2088. Nach den Lexicographen = तिथिभेद, तिथिविशेष AK. 3,4,18,124. H. an. = दर्शप्रतिपत्संधिः H. an. Med. = पञ्चदशी H. 148. = विषुवादि Trik. 3,3,246. H. an. Med. = क्षण, मह, उत्सव Festtag AK. H. an. Med. Çabdar. im ÇKDr. (nach dieser Aut. a moment bei Wils.). = लक्षणान्तर H. an. Med. the moment of the sun's entering a new sign Wils. = प्रस्ताव Trik. H. an. Med. opportunity, occasion Wils. — Vgl. अपर्वक, अपर्वन्, उरु°, काण्ड°, तनु°, वि°, वृष°, शत°, सु°, सोम°.

पर्वपुष्पी (पर्वन् + पुष्प) f. Tiaridium indicum Lehm. (नागदन्ती) Çabdar. und Ratnam. im ÇKDr. °पुष्पिका dass. Nigh. Pr.

पर्वपूर्णता (पर्वन् + पू°) f. = संभार, श्रायोजन Zubereitungen (zu einem Feste) Budhadh. im ÇKDr.

पर्वभेद s. u. भेद.

पर्वमूल (पर्वन् + मूल) n. der Moment, wo der 14te und 15te Tag eines Halbmonats zusammenstossen, H. 148.

पर्वमूला (wie eben) f. eine best. Pflanze, = श्वेता Râǵan. im ÇKDr.

पर्वयोनि (पर्वन् + योनि) adj. aus Knoten hervorschiessend: पर्वयोनय इक्ष्वाद्याः H. 1200.

पर्वरीण 1) m. a) = पर्णवृन्तरस. — b) = गर्व. — c) = मारुत. — d) = पर्णशिरा. — e) = मृतक (n.). — f) = द्यूतकम्बल. — g) पत्त्रचूर्णरस. — 2) n. = पर्वन् Çabdar. im ÇKDr. — Vgl. परीण, पर्यरीण.

पर्वरुह् (पर्वन् + रुह्) m. (nom. °रुट्) Granatbaum Trik. 2,4,19.

पर्ववत् adj. von पर्वन्, zur Erkl. von पर्वत Nir. 1,20.

पर्ववल्ली (पर्वन् + व°) f. eine Art Dûrvâ (ग्रन्थिदूर्वा, मालादूर्वा) Râǵan. im ÇKDr.

पर्वशर्करच (पर्वन् + शर्करा) m. N. pr. eines Mannes Râǵa-Tar. 7,81.

पर्वशस् (von पर्वन्) adv. gliedweise, stückweise: कर्त् zerstückeln ṚV. 1,57,6. वि पर्वशश्चकर्त गामिवासिः 10,79,6. वि वृत्रं पर्वशो रुजन् 8,6,13. सं वज्रं पर्वशो दधुः 7,22. वि वृत्रं पर्वशो ययुर्वि पर्वतां अराजिनः 23.

पर्वस m. und पर्वसी f. Nn. prr. VP. 82, N. 2.

पर्वसंधि (पर्वन् + संधि) m. die Zeit des Mondwechsels MBh. 3,11647. 11872. समुद्रवेगानिव पर्वसंधिषु Hariv. 13983. सैंहिकेयो यदा राहुर्ग्रसते पर्वसंधिषु (scil. a. zur Zeit des Vollmonds) Jama im ÇKDr. Nach AK. 1,1,2,7 und H. 149 = प्रतिपत्पञ्चदश्योर्यदन्तरम्.

पर्वावधि (पर्वन् + अव°) m. = पर्वग्रन्थि Hâr. 207.

पर्वास्फोट (पर्वन् + आ°) m. eine best. Bewegung der Finger (die bei guter Haltung vermieden werden soll): उच्चैः प्रहसनं कासं ष्ठीवनं कुत्सनं तथा। जृम्भणं गात्रभङ्गं च पर्वास्फोटं च वर्जयेत्॥ Kâm. Nitis. 5,28.

पर्विणी (von पर्वन्) f. Festtag: परिहासपुरे चक्रे स्थिरां गुर्वीं स पर्विणीम् (so trennen wir) Râǵa-Tar. 4,242. — Vgl. पर्वणी.

पर्वित m. = पर्वत ein best. Fisch Çabdar. im ÇKDr.

पर्वेश (पर्वन् + ईश) m. der Regent eines astronomischen Knotens Varâh. Bṛh. S. 5,19.

पर्शान m. Einsenkung, Abgrund, Kluft: गिरयश्चिन्नि जिहते पर्शानासो मन्यमानाः। पर्वताश्चिन्नि येमिरे die Höhen senken sich, als wären sie Tiefen; die Berge bücken sich ṚV. 8,7,34. तपुर्वधेभिरजरेभिरत्रिणो नि पर्शाने विध्यतं यन्तु निस्वरम् schleudert sie in Abgründe 7,104,5. यदोऊशविन्द्र यत्स्थिरे यत्पर्शाने पराभृतम् (वसु) 8,45,41. Nach Naigh. 1,10 Wolke. Wohl desselben Ursprungs wie पर्शु.

1. पर्शु Uṇâdis. 5,27. 1) f. Rippe Nir. 4,3. Colebr. und Lois. zu AK. 2,6,2,20. AV. 9,7,6. 10,9,20. 11,3,12. Çat. Br. 3,6,2,10. 10,6,4,1. 12,3,4,6. TS. 7,5,25,1. Shaḍv. Br. 1,3. Kâṭh. 31,1. Accent eines adj. comp. auf पर्शु mit vorangehender praep. P. 6,2,177. Vgl. पार्श्व, अन्तःपर्शव्य, पृष्टि, φάλκης (Curtius, Griech. Etym. I, 138). — 2) f. ein gebogenes Messer, Hippe, Sichel, falx AV. 12,3,31. प्रयच्छ पर्शुमिति दर्भाहाराय दात्रं प्रयच्छति Kauç. 1. 8. 61. In AV. 7,28,1 hat der Text fälschlich परशु, was nach TS. 3,2,4,1 zu verbessern ist; eben so zeigt das Metrum, dass in Çat. Br. 14,9,4,26 und Âçv. Gṛhy. 1,15 पर्शु st. परशु stehen sollte. — 3) f. nach Nir. 4,6 die Seitenwände einer Cisterne in ṚV. 1,105,8. Diese Bed. scheint der Legende angepasst zu sein; ausserdem würde die Bed. 1. passen. — 4) f. N. pr. eines Weibes: पर्शुर्ह नाम मानवी साकं ससूव विंशतिम् ṚV. 10,86,23. eine Fürstin aus dem Stamme der Pârçava P. 4,1,177, Vartt. 2. — 5) m. N. pr. eines Mannes ṚV. 8,6,46. pl. N. pr. eines Kriegerstammes P. 5,3,117; vgl. पार्शव. — Dieses Wort und पर्शान weisen auf eine Wurzel पर्श् mit der Bed. einbiegen, krümmen zurück.

2. पर्शु m. = परशु Beil, Axt Trik. 2,8,55. H. 786. Uǵǵval. zu Uṇâdis. 1,34. Hariv. 5870. R. 3,28,24.

पर्शुका (von 1. पर्शु) f. Rippe AK. 2,6,2,20. 3,3,42. H. 627. Suçr. 1, 100,13. 2,29,1.

पर्शुपाणि (2. पर्शु + पा°) m. Bein. Gaṇeça's H. 207. — Vgl. परशुधर.

पर्शुमय (von 1. पर्शु) adj. hippenartig Nir. 4,8.

पर्शुराम m. = परशुराम Çabdar. im ÇKDr.

पर्शुल adj. von पर्शु (पर्शु im gaṇa) gaṇa सिध्मादि zu P. 5,2,97. Oder ist etwa पर्श् im gaṇa zu lesen und पर्शुल zu bilden?

पर्श्वध m. = परश्वध Beil, Axt H. 786. Gaṭâdh. im ÇKDr.

पर्ष् (पृष्), पर्षति besprengen; verletzen, beschädigen; quälen; geben Dhâtup. 17,55. पर्ष्, पर्षते v. l. für वर्ष् nass werden 16,12. पर्षते पयसा घटः Durgad. bei Wbst. — Gobh. 3,3,15 findet man विद्युत्स्तनयित्नुपर्षितेषु bei Blitz, Donner und Regen. Viell. fehlerhaft für °प्रुषितेषु. Vgl. पृषत् und पृष्.

पर्ष m. (auf die Tenne gestreute) Büschel oder Garben: खले न पर्षान्प्रति हन्मि भूरि ṚV. 10,48,7. Nir. 3,10.

पर्षणि (von 2. पृ) adj. überführend: नौ ṚV. 1,131,2.

पर्षद् f. = परिषद् Versammlung Kâṇḍ. bei Uǵǵval. zu Uṇâdis. 1, 129. H. 481. Pâr. Gṛhy. 3,13. P. 5,2,112, v. l. चत्वारो वेदधर्मज्ञाः पर्षत् Jâǵñ. 1,9. 3,301. Verz. d. B. H. No. 1149. चतसृणां पर्षदाम् Burn. Intr. 279, N. 1. इन्द्रस्य H. 178. द्विज° Râǵa-Tar. 1,87. 5,170. भूतपर्षद्भिः Bhâg. P. 3,14,23. पर्षद्भीरु in der Versammlung —, in der Gesellschaft schüchtern Varâh. Bṛh. S. 2, Anf. — Vgl. पार्षद.

पर्षद्वल = परिषद्वल von einer Versammlung umgeben P. 5,2,112, v. l. राजन् Sch. Versammlungen darbietend: ग्रामग्रामान् Bhaṭṭ. 4,12, v. l. m. Mitglied einer Versammlung Çabdar. im ÇKDr.

पर्षन् (von 2. पर्) *das Hinausführen, Retten:* नर्पिष्ठा उ नो नेषणि पर्षिष्ठा उ नः पर्षण्यति द्विषः R̥V. 10,126,5.

पार्षिक gaṇa पुरोहितादि zu P. 5,1,128.

पर्षिन् in इषुपार्षिन् wohl *Pfeilbüschel* (vgl. पर्ष) *tragend* Çat. Br. 13, 4,2,5.

पर्षिष्ठ (von 2. पर् mit dem suff. des superl.) adj. *am meisten hinausführend, — rettend* R̥V. 10,126,3.

पल्, पलति *gehen, sich bewegen* Dhâtup. 20,9. पपाल P. 8,4,54, Sch.

पल्, पालयति s. u. पालय्.

पल 1) m. *a)* = पाल gaṇa ज्वलादि zu P. 3,1,140. — *b)* = पलाल *Stroh* H. 1182. — 2) n. *a) ein best. Gewicht,* = उन्मान H. an. 2,495. Med. l. 20. = 4 Karsha oder Suvarṇa (auch 5 Suv.) = 1/4 Kuḍava = 1/10 Dharaṇa (10 Dharaṇa Jâǵń.) = 1/100 Tulâ M. 8,135. Jâǵń. 1,363. 364. Suçr. 2,175,15. AK. 2,9,86. 87. 3,4,4,13. H. 884. Z. d. d. m. G. 9,671. M. 8,397. Hariv. 16217. Suçr. 1,162,6. 165,10. 2,50, 20. Varâh. Br̥h. S. 82,18. 83,7. Râǵa-Tar. 4,202. Bhâg. P. 3,11,9. Cit. beim Schol. zu Sûrjas. 13,23. Sch. zu P. 5,1,3. हस्ततुलयापि निपुणाः पलपरिमाणं विजानन्ति Pańkat. II, 84. दशपला वृद्धिः Jâǵń. 2,170. *ein best. Maass für Flüssigkeiten:* षोडश वपापलानि Nir. 14,7. Schol. zu Kâtj. Çr. 61,6.8. Mahîdh. zu VS. 19,80. Weber, Omina 396. Ǵjot. 29. 30. 31. Varâh. Br̥h. S. 23,2. जल° Gauḍap. zu Sâṁkhjak. 5. Cit. beim Schol. zu Sûrjas. 13,23. *ein best. Zeitmaass,* = विघटिका Râǵan. im ÇKDr. — *b) Fleisch* (vgl. पलल) AK. 3,4,26,204. H. 623. H. an. Med. Halâj. 3,9. Jâǵń. 3,215. पलं भुवोऽमितो रक्तं वातात्कृष्णम् (जायते नेत्रबुद्बुदे) Suçr. 2,303,6. पलाम्र 373,20. — Vgl. उत्पल, कानक°.

पलक्या f. *eine best. Gemüsepflanze,* = पालङ्क्य Râǵan. im ÇKDr.

पलत f. ई Nebenform zu वलत adj. *weiss* VS. 24,4.

पलतार (पल *Fleisch* + तार) m. *Blut* Trik. 2,6,18.

पलगण्ड m. *Maurer* AK. 2,10,6. Trik. 2,10,2. H. 922. Halâj. 2,436. Vjutp. 96.

पलङ्कट adj. *schüchtern, furchtsam* Trik. 2,8,58.

पलंकर (पलम्, acc. von पल *Fleisch,* + 1. कर् *machend*) m. *Galle* Trik. 2,6,17. — Vgl. पललज्वर, पलाग्नि.

पलंकष (पलम् + कष) 1) m. *ein* Râkshasa (vgl. पलल) H. an. 4, 319. Med. sh. 53. 54. — *b) Löwe* H. ç. 182. — *c) Bdellium* H. 1142. Halâj. 2,465. *eine Art Bdellium* (कणगुग्गुलु) Râǵan. im ÇKDr. — 2) f. आ *a)* N. verschiedener Pflanzen: = गोक्षुरक *Asteracantha longifolia Nees* AK. 2,4,2,17. H. an. Med. = क्षुद्रगोक्षुरक Râǵan. im ÇKDr. = किंशुक *Butea frondosa Roxb.* H. an. Med. = मुण्डीरी *eine best. Schlingpflanze* Med. Ratnam. 39. = रास्ना Med. = महाश्रावणी Râǵan. im ÇKDr. *Bdellium* H. an. Med. Ratnam. 43. — Suçr. 2,421,19. 517,1. 539,20. — *c)* = लाक्षा *Cochenille* H. 685. Med.; vgl. पलाशी. — *d) Fliege* Râǵan. im ÇKDr.

पलद 1) m. *ein best. Bestandtheil des Hauses,* viell. *die zur Bedeckung und Verkleidung dienenden Stroh- oder Rohrbüschel* AV. 9,3,4. तृणैरावृता पलदान्वसाना 17. — 2) पलद am Ende von Ortsnamen P. 4,2,142. — 3) f. ई N. pr. eines Dorfes P. 4,2,110.

पलप्रिय (पल + प्रिय) m. *ein Freund von Fleisch:* 1) *ein* Râkshasa H. ç. 36. — 2) *Rabe* Râǵan. im ÇKDr.; vgl. पललप्रिय.

पलभा (पल + भा) = विषुवत्प्रभा *der Aequinoctial-Schatten zur Mittagszeit* Grahalâghava im ÇKDr. Schol. zu Sûrjas. 3,13; vgl. Whitney zu d. St.

पलल, पलल Uǵǵval. zu Uṇâdis. 1,108. Çânt. 2,25. 1) m. *ein* Râkshasa H. an. 3,662. Med. l. 104. Viçva bei Uǵǵval.; vgl. पलालि. — 2) n. (m. n. nach Siddh. K. 250,*b*,8.) *a) zerriebene Sesamkörner* H. an. Med. Viçva a. a. O. यथा पललपिण्डः स्याद्व्याप्तः स्नेहेन मानद। तथा जगदिदं व्याप्तं विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ Hariv. 7362. दधिमधुपललविमृदित Suçr. 1, 158,16. 367,13. श्यामामूलैः सपललैः शक्तुमिश्रैः प्रलेपयेत् 2,122,5. 389, 19. पललौदन Jâǵń. 1,286. दधिपललं पाययति Kauç. 26. 29. Varâh. Br̥h. S. 57,8. 94,22. Hat im comp. den Acut auf der ersten Silbe, wenn das vorangehende Wort angiebt, womit diese Speise gemischt ist, P. 6,2, 128. गुडपलल Sch. तिलपलल wohl = पलल 135, Sch. *eine süsse Speise aus zerriebenem Sesam und Zucker:* पललं तु समाख्यातं सैतवं तिलपिष्टकम् ÇKDr. (इति वैद्यकम्). — *b) Brei, Schmutz* (पङ्क) H. an. Med. Viçva a. a. O. दोषपङ्कनिमग्नं त्वामयशःपललावृतम् R. 5,87,26. — *c)* = पल *Fleisch* AK. 2,6,2,14. H. 622. H. an. Med. Hâr. 55. Halâj. 3,9. Viçva a. a. O.

पललज्वर (प° *Fleisch* + ज्वर) m. *Galle* H. ç. 105. Hâr. 141. — Vgl. पललाग्नि, पलंकर.

पललप्रिय (प° *Fleisch* + प्रिय) m. = पलप्रिय *Rabe* Wilson.

पललाशय (पलल *Fleisch* + आ°) m. *Kropf* Çabdar. im ÇKDr.

पलव m. = प्लव (und auch daraus entstanden) *ein zum Fischfang dienender durchbrochener Korb* Trik. 1,2,15.

पलविभा (पल + वि°) f. = पलभा ÇKDr. u. dem letzten Worte.

पलस m. = पनस *Brodfruchtbaum* Schol. zu AK. im ÇKDr. (u. कण्टकिफल). R. 3,76,3 (wohl nur fehlerhaft).

पलस्ति nach Sâj. so v. a. पलित in der Stelle: यो मे पलस्तिजमदग्नयो ददुः R̥V. 3,53,16.

पलाक m. n. Siddh. K. 249,*a*,1.

पलाग्नि (पल + अग्नि) m. *Galle* H. ç. 105. Hâr. 141. — Vgl. पललज्वर.

पलाय in der folgenden Stelle: ज्ञातुं हि शक्यं हिमवान्गिरिर्वा पलायतो वा गुणतो ऽथ वापि Hariv. 8463. Langlois scheint nach einer Lesart फल übersetzt zu haben.

पलाङ्ग m. *Delphinus gangeticus* ÇKDr. und Wils. nach Hâr. 77. Wir ziehen das vorangehende च mit zum Wort; vgl. चपलाङ्ग.

पलाण्डु m. *Zwiebel* Uǵǵval. zu Uṇâdis. 1,38. AK. 2,4,5,13. M. 5,5. 19. Jâǵń. 1,176. MBh. 8,2051. 13,4363. Suçr. 1,148,12. 217,16. P. 4, 4,96, Sch. °भक्षित (f. आ und ई) *der Zwiebeln gegessen hat* 4,1,53, Sch. पलाण्डु neutr. Suçr. 2,360,2.

पलाद (पल + अद) m. *ein* Râkshasa (*Fleischfresser*) H. 187. Ǵaṭâdh. im ÇKDr.

पलादन (पल + अदन *essend*) m. dass. ÇKDr. angeblich nach H.; hier erscheint das Wort nur 1335 als fehlerhafte Variante für फलादन *Papagei.*

पलाप m. = कण्ठपाशक d. i. हस्तिकपोल Çabdam. im ÇKDr. कण्ठपाशक wird im ÇKDr. nach ders. Aut. erklärt durch हस्तिगलवेष्टकरज्जु. *Halfter* und *Elephantenschläfe* Wils.

पलापक्षा f. nach Wils. = कुलत्था *eine Art Kollyrium.* Wohl nur fehlerhaft für प्रलापक्षा.

पलाय् (s. u. 3. इ mit पला, प्रपला, विपला, संपला) *fliehen.* Hier können noch folgende Stellen nachgetragen werden: पॅलायते (ohne Avagraha im Padap.) TS. 5,4,12,1. Pankav. Br. 21,4,5. 14,17. R. 2,106, 27. Râga-Tar. 3,521. Kathâs. 43,130. 45,265. पलायिष्ठा: MBh. 7,6985. अपलायिष्ठा: Çânkh. Çr. 13,2,4. 7. पलायिष्यॅमाणा TS. 7,1,19,1. पलायिष्यति (so ist st. पलास्यत्यपि zu lesen) Çatr. 14,107. पलायन् partic. praes. Draup. 8,36. MBh. 4,2247. पलाय्य Kathâs. 27,170. 28,183. 48, 87. 90. पॅलायित partic. TS. 7,1,12,1. Kathâs. 37,124. 43,106. n. *Galopp* Trik. 2,8,45; so ist nach den Corrigg. st. पुलायित zu lesen, welche Form ÇKDr. und Wilson aufgenommen haben.

— प्र *profugere:* प्रपलायते MBh. 7,1621. Hariv. 13429. R. 6,25,6. प्रपलाय्य 84,31. प्रपलायित partic. Kathâs. 30,128. Pankat. ed. orn. 57,10.

पलायक (von पलाय्) adj. *flüchtig, der sich auf der Flucht befindet* Saddh. P. 4,34,*b*.

पलायन n. 1) (wie eben) *das Fliehen, Davonlaufen, Flucht* H. 802. Çabdar. im ÇKDr. °ने मतिं चक्रे MBh. 1,5638. 3,15747. 15772 (= Draup. 8,57, wo पलायने zu lesen ist). 15775. 4,1109. 13,6122. 16,99. R. 5,33,31. Ragh. 19,31. Kathâs. 38,126. °क्रियां कुर्वन्ति Pankat. 63,9. 172,10. 246,19. Hit. 18,18, v. l. युद्धे चाप्यपलायनम् Bhag. 18,43. — 2) = पल्ययन, पर्याण *Sattel* Comm. zu TS. 880,7. 10.

पलायिन् (von पलाय्) adj. *fliehend* MBh. 12,3719. अ° 1,4890. संग्रामेषु 2,409. 3,10848. 5,3219. 15,88. धेनु 13,3517.

पॅलाल Unâdis. 1,117. Çânt. 3,18. m. n. Siddh. K. 250,*b*,8. 1) m. n. *Halm, Stroh* AK. 2,9,22. H. 1182. Kauç. 80. Suçr. 2,182,10. प्रोत्तणातृणाकाष्ठं च पलालं चैव शुध्यति M. 5,122. 11,183. °धूमसंकाश MBh. 7, 973. Varâh. Bṛh. S. 29,28. °धूम्रवर्ण MBh. 13,3773. °काण्डवर्ण 7,988. पलालमिव धान्यार्थी सर्वशास्त्राणि संत्यजेत् Verz. d. Oxf. H. 91,*a*,4. — 2) *der Stengel des Sorghum, Moorhirse* Nigh. Pr. Suçr. 1,224,9. 2,509, 9. — 3) m. पलाल und अनुपलाल Namen zweier den Kindern gefährlicher Dämonen AV. 8,6,2; vgl. अपलाल, पलाला. — 4) f. पलाला N. pr. einer der 7 Mütter des Skanda MBh. 3,14396. — 5) f. पलालॅी *Halm, Stroh* Pat. zu P. 5,2,100. पर्वस्य AV. 2,8,3.

पलालदोहद (प° + दो°) m. *der Mangobaum* (s. आम्र) Çabdam. im ÇKDr.

पालालिनॅ adj. (मत्वर्थे) von पलाली Pat. zu P. 5,2,100.

पलॅाव m. *Spreu, Hülse, palea:* शूर्पं तुषं पलावानपं विनक्तु AV. 12,3,19.

पलाशॅ 1) n. *Blatt, Laub* AK. 2,4,1,14. H. 1123. an. 3,728. fg. (lies पलाशं पत्त्रे). Med. ç. 23. Halâj. 2,30. Çat. Br. 1,5,4,5. 5,2,1,17. 14,9, 2,15. शमी° 2,5,2,12. पलाशस्य पलाशेन 6,2,8. अनुवृत: पलाशैरा मूलात् Çânkh. Br. 10,2. °पुट Kâtj. Çr. 16,6,26. — Âçv. Gṛhj. 1,12. Kauç. 42. 47. 48. 116. मालां सप्तपलाशीम् 38. R. 2,59,9. Suçr. 1,108,9. Spr. 638. शाखापुष्पपलाशवान् MBh. 3,1400. *Blüthenblatt:* पुष्करपलाश Lâtj. 1, 5,3. Khând. Up. 4,14,3. नालताडनविश्लिष्टं पलाशं (collect.) नलिनादिव MBh. 7,1299. पद्मपलाशात्त 1,6899. Hariv. 4323. R. 1,15,2. 2,99,6. Râga-Tar. 4,436. Bhâg. P. 3,19,7. पुण्डरीकपलाशात्त R. 2,87,3. पलाशपत्त्र *ein einzelnes Blatt:* पलाशपत्त्रार्धमपि त्वयाजितो न पारिजातस्य तव प्रदास्यति Hariv. 7334; dagegen Çântiç. 4,14 und Pankat. 245,14 *ein Blatt der Butea frondosa.* Vgl. अ°, अपुक्°, अश्वत्थ°, नि°, वृक्ष्त्°, वि°, स[illegible]नु°. — 2) m. *Butea frondosa* (deren älterer Name पर्ण ist) AK. 2,4,2,10. H. 1136. H. an. Med. Halâj. 2,42. Ratnam. 44. Ait. Br. 2,1. Çat. Br. 1,3,2,19. 2,6,2,3. 6,6,2,7. 12,7,2,15. 13,4,4,10. Kâtj. Çr. 5,10,9. 25,8,1. Kauç. 8. 10. 18. MBh. 1,4868. 2,336. 14,2449. R. Gorr. 2,65,7 (Daç. 1,7. 9). Suçr. 1,6,17. 32,15. 138,3. 21. 141,10. 16. 333,14. 2,511,9. Pankat. 91,7. Varâh. Bṛh. S. 28,6. 43,12. 53,59. 96. Bṛh. 26 (25),11. सपलाशा बदरी Bṛh. S. 53,17. neutr. *die Blüthe des Baumes* Kumâras. 3,29. पलाश am Ende eines comp. als Ausdruck der *Schönheit* gaṇa व्याघ्रादि zu P. 2,1,56. — 3) m. *Curcuma Zedoaria Rosc.* AK. 2, 4,5,20. Med. Ratnam. 127. — 4) m. *ein* Râkshasa Trik. 1,1,74. H. an. Med. — 5) ein N. für Magadha Çabdar. im ÇKDr. — 6) adj. *grün* H. an. Med. Çabdar. im ÇKDr.; falsche Variante für पालाश. — 7) adj. *grausam* (diese Bed. hat das in den Wörterbüchern in der Nähe stehende निस्त्रिंश) Dhar. im ÇKDr. — 8) f. पलाशी *a) Cochenille* (लाक्षा) — *b) eine best. Schlingpflanze* (= पत्त्रवल्ली, पर्णवल्ली, पलाशिका u. s. w.) Râgan. im ÇKDr. Vgl. गन्ध°. — In H. an. werden dem n. noch die Bedd. शासन und परिभाषणा ertheilt; diese sind aber ohne Zweifel aus dem 722sten Çloka irrthümlich wiederholt. — Vgl. पालाश, पालाशक.

पलाशक (von पलाश) 1) m. *a)* = पलाश *Butea frondosa* Çabdar. im ÇKDr. — *b)* = शटी *Curcuma Zedoaria Rosc.* Gaṭâdh. im ÇKDr. — *c)* pl. N. pr. einer Localität MBh. 3,8387. — 2) f. °शिका = पलाशी *eine best. Schlingpflanze* Râgan. im ÇKDr. u. पलाशी. = भूमिकुष्माण्ड Ratnam. 73. Vgl. गन्ध°.

पलाशन (पल + अशन) n. ein zur Erklärung von पलाश gebildetes Wort Nir. 12,29.

पलाशपत्त्र (प° + प°) m. N. pr. eines Nâga H. 1311, Sch. Das n. s. u. पलाश 1. am Ende.

पलाशपर्णी (प° *Butea frondosa* + पर्ण) f. = अश्वगन्धा *Physalis flexuosa Lin.* Râgan. im ÇKDr.

पलाशशॅातन (प° + शा°) m. *ein Werkzeug zum Abschlagen des Laubes* Schol. zu P. 3,3,117. 6,2,139.

पलाशाख्य (प° + आख्या) m. = नाडीहिङ्गु Râgan. im ÇKDr.

पलाशाम्ला f. = गन्धपत्त्रा Râgan. im ÇKDr. पलाशाम्भा Wils.

पलाशिन् (von पलाश) 1) adj. *belaubt, stark belaubt* MBh. 1,1775. 4, 1306. — 2) m. *a) Baum* AK. 2,4,1,5. Trik. 2,4,2. 3,3,248. — *b) eine best. Pflanze,* = क्षीरिवृक्ष Ratnam. im ÇKDr. — *c) ein* Rakshas Trik. 1,1,73. 3,3,248. — *d)* N. pr. einer Stadt oder eines Dorfes (Plassey nach Pertsch) Kshitiçav. 47,7. 18. पलाशि Pertsch im Index. — 3) f. °शिनी N. pr. eines aus dem Çuktimant entspringenden Flusses Mârk. P. 57,30. MBh. 6,330 (= VP. 183). So ist wohl auch st. पलेशिनी zu lesen in einer Inschr. in Z. f. d. K. d. M. 4,155.

पलाशिॅल von पलाश gaṇa काशादि zu P. 4,2,80.

पलाशॅीय von पलाश gaṇa उत्करादि zu P. 4,2,90.

पलिक (von पल) am Ende eines adj. comp. nach einem Zahlwort *so und so viel* Pala *wiegend, — enthaltend* Jâgn. 2,105. Suçr. 2,65,10. 73,4. Schol. zu Kâtj. Çr. 61,7.

पलिक्नी s. u. पलित.

पलिघ m. = परिघ P. 8,2,22. 1) *Krug* (घट); *ein gläserner Krug* (काचकलश). — 2) *Wall* (प्राकार). — 3) *Stadtthor* (गोपुर) H. an. 3,136.

Med. gh. 9. — 4) *eine eiserne* oder *mit Eisen beschlagene Keule* H. 786, Sch. — Vgl. परिघ.

पलित॑ (nicht oxyt. nach P. 4,1,39, Vârtt. 1.) Uṇâdis. 3,92. 5,34. 1) adj. f. पलिता (nicht zu belegen) und प॑लिक्नी (angeblich vedisch) P. 4, 1,39, Vârtt. 1. 2. *greis, altersgrau* gaṇa अर्शआदि zu P. 5,2,127. Gaṇâdh. im ÇKDr. RV. 1,144,4. 164,1. 3,55,9. 10,4,5. युवानं सन्तं पलितो जगार 55,5. पलिक्नीरिद्युवतयो भवन्ति 5,2,4. VS. 30,15. पलितो ग्रामेद्रियो न संजानाति TS. 7,1,9,1. Pañkav. Br. 21,10,6. भरद्वाजो ह वै कृशो दीर्घः पलित आस Ait. Br. 3,49. बाह्व Çat. Br. 3,8,2,25. शीर्षण्येवाग्रे पलितो भवति 11,4,1,6. 14. Kauç. 26. MBh. 1,5153. आकर्णपलितः श्यामो वयसाशीतिपञ्चकः 7,5089 = 8872. पलिताङ्गशिरोधरौ Hariv. 15988. शिरस् Spr. 1392. Pat. zu P. 8,2,25. मुण्ड Mudr. 15 bei Haeb. 267. पलिक्नी (auch पलिता nach Vop. 4,27 und Gaṇâdh.) AK. 2,6,1,12. H. 534. पलित durch पालयितृ erklärt Nir. 4,26. — 2) m. N. pr. einer Maus MBh. 12,4933. — 3) f. पलिक्नी *eine Kuh, die zum ersten Mal trächtig ist*, H. 1270. Halây. 2,118. — 4) n. a) *graues Haar* AK. 2,6, 1,41. H. 571. an. 3,274. fg. Med. t. 122. Halây. 2,377. AV. 1,23,1.2. Kauç. 13. gaṇa अर्शआदि zu P. 5,2,127. गृहस्थस्तु यदा पश्येद्वलीपलितमात्मनः M. 6,2. Bhâg. P. 9,3,14. °दर्शन Suçr. 1,90,12. 129,8. 205,15. 2,196,6. Ragh. 12,2. °ग्लानमाननम् Kathâs. 40,45. pl. Spr. 1505. MBh. 1,3467. 3492. 5,5923. Suçr. 2,152,5. Bhartr. 3,9. Hit. I,104. — b) = केशपाश *Haarschopf* H. an. Geht wohl auf ein verlesenes केशपाक zurück. — c) *Schlamm, Schmutz* (कर्दम, पङ्क) Trik. 3,3,167. — d) *Hitze, Gluth* H. an. Med. — e) = शैलज *Benzoin u. s. w.* Med. — Vgl. अ°, पालित्य.

पलितंकरण (पलितम्, acc. von पलित, + 2. क°) adj. *grau machend* P. 3,2,56. Vop. 26,62.

पलितंभविष्णु und पलितंभावुक (पलितम्, adv. von पलित, + भ°, भा°) adj. *grau werdend* P. 3,2,57. Vop. 26,63.

पलितिन् (von पलित n.) adj. *graue Haare habend* MBh. 3,12366.

पलियोग m. = परियोग P. 8,2,22, Vârtt. 1.

पलीजक m. N. eines Dämons AV. 8,6,2.

पलोशिनी s. पलाशिनी.

प॑ल्पूलन (vom folg.) n. *Lauge*, überh. *ein mit beizenden Zusätzen versehenes Waschwasser*: नास्य पल्पूलनेन वासः पल्पूलयेयुः TS. 2,5,1,6. यद्दस्याः पल्पूलनं शकृद्दासी समस्यति AV. 12,4,9. Kauç. 11. तस्य मूत्र उदकदधिमधुपल्पूलनान्यासिच्य 22. — Vgl. अपल्पूलनकृत.

पल्पूलय्, °यति *mit Lauge* —, *mit beizendem Waschwasser behandeln* TS. 2,5,1,6. *abwaschen* überh.: अद्भ्यान्पल्पूलयति. यदप्सु पल्पूलयंति TBr. 1,3,1,2. 3. पल्पूलित *gebeizt, gegerbt*: चर्मन् Kauç. 67. (in Lauge) *gewaschen*, von einem Kleide Çâñkh. Çr. 3,8,12. पल्पूल (Vop. auch पल्पुल, बल्पूल, बल्पुल) nach der 10ten Klasse = लवन und पवन Dhâtup. 35,29.

पल्पूली s. वासः°.

पल्य (wohl von पल्ल) n. 1) *ein* (wohl *ein bestimmtes Maass fassender*) *Sack für Getraide* Schol. zu H. 132. धान्य° Lâṭy. 8,4,14. Kâty. Çr. 22, 2,27. — 2) *eine best. grosse Zahl* H. 132; vgl. die Anm. dazu.

पल्यङ्क = पर्यङ्क P. 8,2,22. m. 1) *Ruhebett, Sitz, Bettstelle*; = मञ्च, पर्यङ्क AK. 2,6,3,39. H. 683. = मञ्च, पर्यङ्क, वृषी (als drei verschiedene Bedd.) Med. k. 113. — 2) *ein Tuch, welches beim Sitzen um die Lenden geschlagen wird*; = पर्यस्ति, पर्यस्तिका Trik. 3,3,31. H. 679, Sch. Med.

पल्यय् s. u. 3. इ mit पलि (= परि).

पल्ययन (von 3. इ mit पलि) n. *Sattel*, = पर्याण H. 1252. Halây. 2, 287. *Zügel* Trik. 2,8,47.

पल्यलिक oder °का N. pr. einer Localität Verz. d. B. H. No. 1242.

पल्यवर्चस (पल्य + वर्चस्) n. P. 5,4,78, Vârtt.

पल्युलय् und पल्यूलय् s. u. पल्पूलय्.

पल्ल्, प॑ल्लति *gehen, sich bewegen* Vop. in Dhâtup. 15,34.

पल्ल m. = स्थूलकुसूलक *ein grosser Kornbehälter* Med. l. 30. यव° Suçr. 2,50,17. 73,7. 82,6. — पल्ली s. u. पल्लि.

पल्लक s. दन्तैरण्ड°.

पल्लल s. u. पल्वल.

पल्लव् (von पल्लव), °वति *junge Schosse treiben*: तादृशानां हि सङ्क्लिष्टच्छलेवं पल्लवत्यपि Çatr. 14,33.

पल्लव m. n. Trik. 3,5,10. m. Siddh. K. 250,a,3. 1) m. n. *Sprosse, ein junger Schoss*, — *Zweig*; = किसल, किसलय AK. 2,4,1,14. Trik. 2,4,4. 3,3,417. H. 1123. an. 3,704. Med. v. 40. Halây. 2,30. = विटप Trik. 3,3,417. H. an. Med. Viçva im ÇKDr. (अशोक:) पल्लवापीडितः MBh. 3,2301. पुष्पैः पल्लवधारिभिः R. 2,96,30. Suçr. 1,220,7. 2,13,13. Çâk. 84. बालतरु° 147. Ragh. 1,83. °रागताम्र 2,15. Spr. 680. Varâh. Bṛh. S. 47,5. 59,1. स्विद्यं ममार्श तरुपल्लवैः Brahma-P. in LA. 59,9.10. लतेव संनद्धमनोज्ञपल्लवा Ragh. 3,7. 9,29. 13,24. Uneig. von den *Fingern der Hand*: कर° Dev. 4,26. Kaurap. 34. Dhûrtas. 67,6 पाणि° Mârk. P. 77,28. अशोकाङ्कुरपाणिपल्लवे (voc. f.) Çrut. (Brockh.) 34. von den *Zehen*: अङ्घ्रि° Bhâg. P. 9,11,36. अशोकाङ्कुरपादपल्लवे (voc. f.) Çrut. 34. von den *Lippen*: ओष्ठ° Spr. 472 (u.). 1265. अधर° 620. Amar. 32. Pañkat. 220,1; vgl. अधरं नवपल्लवेन — विधाय धाता Spr. 423. — 2) अंशुक° *Schärpe* Spr. 1229. Râga-Tar. 4,576; vgl. 578. — 3) m. *Bez. einer best. Stellung der Hände beim Tanz* Verz. d. Oxf. H. 202,a,30. — 4) *Ausdehnung* (विस्तर), m. Trik. 3,3,417. H. an. m. n. Med. Viçva; vgl. पल्लवय्. — 5) *Kraft* (बल), m. H. an. m. n. Viçva im ÇKDr.; st. dessen वन *Wald* Med. — 6) *die* अलक्त *genannte rothe Farbe*, m. H. an. m. n. Med. Viçva. — 7) *das Gefühl der Liebe* (शृङ्गार), m. H. an. m. n. Med. Viçva. — 8) m. *Mädchenjäger, Wüstling* (षिड्ग) Trik. H. an. — 9) m. n. *Armband* Çabdar. im ÇKDr. — 10) m. n. = चापल: (!) Çabdar. ebend. *Unbeständigkeit* Wils. — 11) m. pl. N. pr. eines Volkes MBh. 3,1990. Mârk. P. 57,36. v. l. für पह्लव VP. 195, N. 158.

पल्लवक (von पल्लव) 1) m. a) *Mädchenjäger, Wüstling* Halây. 2,227; vgl. पल्लविक. — b) *ein best. Fisch* Halây. 3,37. — 2) °विका N. pr. einer Zofe Kathâs. 40,119.

पल्लवग्राहिन् (प° + ग्रा°) adj. *junge Schosse ansetzend* so v. a. *in die Breite gehend, sich überall hin verbreitend*: पाण्डित्य Hit. I,131. दोष *der Fehler der Breite, Weitschweifigkeit* Schol. zu Git. 1,4.

पल्लवद्रु (प° + द्रु) m. *der Açoka-Baum* Râgan. im ÇKDr.

पल्लवमय (von पल्लव) adj. f. ई *aus jungen Schossen*, — *Zweigen gebildet*; in सुललितलतापल्लवमयी Bhartr. 3,28 gehört das suff. zum

ganzen Comp.

पल्लवय् (wie eben) 1) *junge Schosse ansetzen:* वृत्तैः पल्लवितम् Haeb. Anth. 238, Çl. 6. — 2) *mit jungen Schossen versehen* so v. a. *ausbreiten, weitschweifig machen:* वाचः पल्लवयत्युमापतिधरः Gît. 1, 4. = विस्तारयति Scholl. — Vgl. पल्लवित.

पल्लवाङ्कुर (पल्लव + अङ्कुर) m. *Blattknospe* Halâj. 2,29.

पल्लवाद् (प° + अद् *essend*) m. *Gazelle* Çabdârthak. bei Wils.

पल्लवाधार (प° + आधार) m. *Zweig* Çabdak. im ÇKDr.

पल्लवास्त्र (पल्लव + अस्त्र) adj. *dessen Geschosse aus jungen Schossen bestehen;* m. Bein. des Liebesgottes Çabdârthak. bei Wils.

पल्लविक m. = पल्लवक 1. H. 331. Halâj. 2, 227, v. l.

पल्लवित (von पल्लव oder partic. praet. pass. von पल्लवय्) adj. 1) *mit jungen Schossen versehen* gaṇa तारकादि zu P. 5,2,36. H. an. 4,118. Med. t. 206. — 2) *nach allen Seiten verbreitet,* = तत H. an. Med. येन त्रिविधवीरेण त्रिधा पल्लवितं यशः Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,26, Çl. 19. प्रभा° (मणि) so v. a. *stark funkelnd* Vikr. 141. — 3) *mit Lack roth gefärbt* H. an. Med.

पल्लविन् (von पल्लव) 1) adj. *mit jungen Zweigen versehen:* पर्याप्तपुष्पस्तबकावनम्रा संचारिणी पल्लविनी लतेव Kumâras. 3,54. — 2) m. *Baum* Çabdam. im ÇKDr.

पल्लि f. 1) *ein kleines Dorf,* insbes. *eine Ansiedlung wilder Stämme;* = ग्रामक H. an. 2,496. पल्ली (so ist zu lesen st. पली) = अल्पग्राम Med. l. 30. gaṇa धूमादि zu P. 4,2,127. ग्रामान्तरे नगर्यां वा पल्ल्यां वा Schol. zu Kâtj. Çr. 397,2. इतस्त्वं गच्छ मत्पल्लीम् Kathâs. 10,185. 186. प्राप्य पल्लीपतेर्गेहम् 137. (तस्कराः माम्) हृतस्वमनपन्बद्धा स्वपल्लीं चण्डिकागृहम् 22,62. पल्लीपति Kâçikh. 12,16 (s. u. पुष्कण). पल्लीश H. an. 3,724. पल्लि = कुटि H. an. पली = कुट्टनी Med. nach denselben Autt. und nach Viçva = कुटी *Hütte* ÇKDr. Vgl. आभीरपल्लि, °पल्ली, °पल्लिका, कुपल्लिकुल्लिका, देवपल्लीपट्टन. — 2) पल्ली *eine kleine Hauseidechse* H. 1298. Râǵan. im ÇKDr. Trik. im Ind. zu 2,5,12. °पतन, °कृत, °विचार, °विधान Verz. d. B. H. No. 896. fgg. पल्लि 899. पल्लीपतनकारिका Gild. Bibl. 601.

पल्लिका f. 1) = पल्ली 1; s. आभीर°. — 2) = पल्ली 2. Râǵan. im ÇKDr.

पल्लिवाह m. *eine best. Grasart* Râǵan. im ÇKDr.

पल्वल Uṇâdis. 4,107. m. Siddh. K. 250,a,3. *ein kleiner Wasserbehälter, Teich, Pfuhl;* n. (nur dieses zu belegen) AK. 1,2,3,28. Trik. 1, 2,28. Halâj. 3,53. Uǵǵval. m. H. 1095. Bala (= अल्पसरस् und = सरोमात्र) beim Schol. zu Naish. 1,117. Pâr. Gṛhj. 2,1. °कर्षक Hariv. 11145. पल्वलानि सरांसि च R. 2,27,17. 59,9. MBh. 3,2408. 2485. Suçr. 1,169,12. पल्वलोत्तीर्णवराहयूथ Ragh. 2,17. 3,8. °पङ्क 9,59. 19,51. Çâk. 39. अत्रभवतः किल मम च समुद्रपल्वलयोरिवान्तरम् Mâlav. 11,22. °तीर (vgl. पाल्वलतीर) Pańkat. 142,13. केलि° Naish. 1,117. Am Ende eines adj. comp. f. आ MBh. 5,493. Fälschlich पल्लल (vgl. नल्ल für नल्व) geschrieben MBh. 1,6069. 7,6463. Suçr. 1,22,11. — Dhûrtas. 74, 3 fehlerhaft für पल्लव.

पल्वलावास (प° + आवास) m. *Schildkröte* Wils.

पल्वल्य (von पल्वल) adj. *paluster* TS. 7,4,12,1.

पव्, पवते v. l. für प्लव् Dhâtup. 14,40.

पव (von पू) 1) m. a) *Reinigung* (des Getraides) P. 3,3,28, Sch. AK. 3,3,24. H. 1521. — b) *Wind* Çabdak. im ÇKDr. — c) *Morast* Wils. — 2) f. पवा *Läuterung:* अया पवा पवस्वैना वसूनि ṚV. 9,97,52. उत न एना पवया पवस्व 53. Vgl. पव्या. — 3) n. *Kuhdünger* Çabdak. im ÇKDr. In dieser Bed. fasst Benfey das Wort Pańkat. 158,5 auf; es ist aber wohl यावयवाख्यालंकृतवेदिका° (वेदिका st. देविका verbessert schon Benfey) zu lesen.

पवन (wie eben) 1) *das Reinigen* (des Getraides) AK. 3,3,24. n. H. 1017. 1521. m. (!) H. an. 3,339. Med. n. 84. — 2) n. *Werkzeug zum Reinigen, Sieb, Seihe und dergl.* Nir. 6,9. अनस्थाः पूताः पवनेन शुद्धाः शुचयः शुचिमपि यन्ति लोकम् AV. 4,34,2. स्योना मापः पवनैः पुनन्तु 18, 3,11. अस्थीनि पवनेन संपूय Âçv. Gṛhj. 4,5. Vgl. दृत°. — 3) m. *Wind (der Reiniger),* auch im medic. Begriff, AK. 1,1,1,58. Trik. 3,3,247. H. 1106. H. an. Med. Halâj. 1,75. N. 24,35. पवनः पवतामस्मि Bhag. 10,31. MBh. 7,4740. 13,337. R. 2,41,15. 6,112,62. Bhartṛ. 1,39. 3, 93. Megh. 8. 14. Ragh. 1,42. 2,13. 3,30. Çâk. 55. 86. Varâh. Bṛh. S. 5, 63. 34,1. Râǵa-Tar. 2,124. तदास्य° Spr. 1265. निश्वास° Mârk. P. 62, 16. नीतिमन्त्रपवनैः Hit. III, 147. Suçr. 1,20,13. 47,2. 135,2. 162,14. पवनाधिक 181,18. °प्रभवा रोगाः 2,323,10. *die drei Winde* प्राण, अपान, समान 1,128,20. Personif.: पवनस्य ह्रदे स्नात्वा MBh. 3,6075. Regent des Nakshatra Svâti Varâh. Bṛh. S. 98,1, statt dieses 9,2. Regent von Nordwest 85,76. Am Ende eines adj. comp. f. आ MBh. 7, 6676. Hariv. 2663. Varâh. Bṛh. S. 46,27 (28). *der Wind* als Bez. *der Zahl fünf* Varâh. Bṛh. 1,7. — 4) *das im Hause gepflegte heilige Feuer* (आवसथ्याग्नि) Hârita bei Kull. zu M. 3,185. — 5) *Töpferofen,* m. Trik. n. H. an. Med. यः कुम्भकारपवनोपरि पङ्कलेपस्तापाय केवलमसौ न तु तापशान्त्यै Spr. 117. Die hier auftretende v. l. पयन erwähnt auch ÇKDr., aber als fehlerhaft; vgl. vulg. पोयान्. — 6) n. *Wasser* Çabdam. im ÇKDr. — 7) m. N. pr. a) eines Sohnes des Manu Uttama Bhâg. P. 8,1,23. — b) des Verfassers eines Gândharvaveda Weber, Ind. Lit. 240. — 8) f. ई a) *Besen* H. 1015, Sch. — b) N. pr. eines Flusses VP. 171, N. 12. — 9) adj. = प्रयत *rein* Çabdar. im ÇKDr.

पवनतनय (प° + त°) m. *der Sohn des Windes,* Bein. Hanumant's Megh. 98.

पवनवाहन (प° + वा°) m. *Feuer* (*den Wind zum Vehikel habend*) H. ç. 169.

पवनविजय (प° + वि°) m. *der Sieg über den Wind, den Athem,* Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. No. 167.

पवनव्याधि (प° + व्या°) m. Bein. des Uddhava Trik. 1,1,35.

पवनात्मज (पवन + आत्मज) m. *der Sohn des Windes:* 1) *Feuer* Mâtsja-P. im ÇKDr. — 2) Bein. Hanumant's Çabdar. im ÇKDr. Râǵa-Tar. 8,2390.

पवनाल m. = देवधान्य Bhâvapr. im ÇKDr. Fehlerhaft für यवनाल.

पवनाश (पवन + आश) m. *Schlange* (*vom Winde sich nährend*) Halâj. 3,18, v. l. (verstösst gegen das Metrum).

पवनाशन (पवन + अशन) m. dass. AK. 1,2,1,19. H. 1302. Halâj. 3,18.

पवनाशनाश (प° + आश) m. *Schlangenverzehrer:* 1) *Pfau* Uttarakâ-

NAPAṄKÂÇIKÂ im ÇKDR. — 2) Bein. Garuḍa's HALÂJ. 1,30.

पवनाशिन् (प° + आशिन्) m. = पवनाश *Schlange* MÂRK. P. 24,1.

पवनेष्ट m. = महानिम्ब *eine grosse* Nimba-*Art* RATNAM. im ÇKDR. — Wohl nur fehlerhaft für यवनेष्ट.

पवनोम्बुज n. = पद्रूष ÇABDAK. im ÇKDR. Scheint eine falsche Form zu sein.

पवमान (partic. von पू) P. 3,2,128. 1) adj. gewöhnlich vom Soma: *sich läuternd, durch die Seihe rinnend;* z. B. पवमान सुवीर्यं रयिं सोम रिरीहि नः ṚV. 9,11,9. Vgl. u. पू. — 2) m. *Wind* (vgl. पवन) AK. 1,1,1,58. H. 1106. HALÂJ. 1,75. उत्तरतः पश्चादयं भूयिष्ठं पवमानः पवते AIT. BR. 1,7. सुपाचः पवमानः TS. 7,5,20,1. VS. 6,17. RAGH. 8,9. RÂGA-TAR. 3,168. — b) पवमान, पावक und शुचि Bez. verschiedener Agni (werden auch als Söhne Agni's von der Svâhâ betrachtet) TBR. 1,1,5,10. TS. 2,2,4,2. AIT. BR. 2,37. VP. 84. BHÂG. P. 4,1,59. 24,4. MÂRK. P. 52,28. अथ यः पवमानस्तु निर्मथ्याग्निः स उच्यते। स च वै गार्हपत्याग्निः प्रथमो ब्रह्मणः स्मृतः॥ MÂTSJA-P. 48 im ÇKDR. पवमानात्मजो ह्यग्निर्हव्यवाहन उच्यते ebend. — c) Bez. des Mondes (Soma; s. u. 1): गायन्ति विप्राः पवमानसंज्ञं यं सामगाः पर्वणि चाप्युदारम् HARIV. 8810. — d) Bez. gewisser von den Sâmaga *gesungener* Stotra *beim* Gjotishṭoma; sie heissen bei den 3 Spenden (सवन) der Reihe nach: बहिष्पवमान (s. u. d. W.), माध्यंदिन und तृतीय oder आर्भव. SÂJ. zu AIT. BR. 3,14. Comm. zu ÇAT. BR. 10,1,2,7 und 14,4,1,3. AIT. BR. 2,37. 3,14. 17. 8,1. TS. 3,2,2,1. ÇAT. BR. 13,2,3,1. 5,1,16. 14,4,1,30. ÇÂÑKH. BR. 12,5. 14,4. 15,1. 5. 16,1. 3. KÂTJ. ÇR. 9,6,36. 10,1,7. LÂṬJ. 1,12,18. 8,5,24. 8,5. पवमानोक्थ AIT. BR. 3,17. 8,1. ÇÂÑKH. BR. 15,2. 16,8. कृन्द्राम° N. eines Trirâtra PAÑKAV. BR. 21,6,1. ÇÂÑKH. ÇR. 15,6,1. 16,22,6.

पवमानवत् *adj. mit dem* Pavamâna-Stotra *versehen* AIT. BR. 4,6.

पवमानहविस् (प° + ह°) n. *Opfergabe an* Agni *mit den Bezeichnungen* पवमान, पावक, शुचि TBR. Comm. 37,20.

पवमानेष्टि (पवमान + 2. इष्टि) f. dass. TBR. Comm. 38,10. 12. 39,11.

पवयितर् (von पू) nom. ag. *Reiniger:* वायुर्हि तस्य पवयिता स्वदयिता TS. 6,4,3,2.

पवरु s. u. परुरु.

पवष्टुरिक m. N. pr. eines Mannes gaṇa शुभ्रादि zu P. 4,1,123.

पवाका (von पू) f. *Sturm, Wirbelwind* UǴǴVAL. zu UṆÂDIS. 4,14.

पवारु und पवारुक s. u. परारु und परारुक.

पवि UǴǴVAL. zu UṆÂDIS. 4,138. m. 1) *Schiene des Rades* NAIGH. 4,2. NIR. 5,5. पव्या रथस्य जङ्घनन्त भूमिम् ṚV. 1,88,2. 34,2. 139,3. 166,10. पव्या रथानामद्रिं भिन्दन्ति 5,52,9. 62,2. 6,54,3. 7,69,1. golden am Wagen der Açvin und der Marut 1,64,11. 180,1. अध्यू ष्वेषु पवयो ववृत्युः 10,27,6. अद्रिं त्वं वर्तयां पविम् SV. II, 7,1,15,3. Auch dem Soma-Stein, dessen Umdrehungen die Stengel zerquetschen, wird ein पवि beigelegt; vielleicht von einem *Beschlag* zu verstehen: उत्तमेन पविनोर्जस्वन्तम् (अधरं कृधि) VS. 6,30. — 2) *metallener Beschlag des Speers oder Pfeils:* सुकं संशायं पविमिन्द्र तिग्मं वि शत्रूंताळ्हि वि मृधो नुदस्व ṚV. 10,180,2. बाणस्य चोदया पविम् 9,50,1. Nach NIR. 12,30 = शल्य *Pfeil,* nach NAIGH. 2,20. AK. 1,1,1,42. 3,4,25,186. H. 180 und HALÂJ. 1,26 = वज्र *Donnerkeil;* diese Bed. hat das Wort ÇATR. 14,219. VOP. S. 176. — 3) = वाच् *Rede* NAIGH. 1,11. — 4) *Feuer* H. ç. 168. — Vgl. आर्द्र°, कृष्ण°, तुर°, दद्शान°, वीळु°, सु° und तैरपव्य.

पवित n. *schwarzer Pfeffer* RÂǴAN. im ÇKDR.

पवितर्, im ṚV. पवीतर् (von पू) nom. ag. *Läuterer, Reiniger:* पवीतारः पुनीतन सोममिन्द्राय पातवे ṚV. 9,4,4. 83,2. वैश्वानरः पविता मा पुनातु AV. 6,119,3. ÇAT. BR. 3,1,3,22. यः पवितास्मदन्वयम् NAISH. im ÇKDR.

पवित्र (von पू) P. 3,2,185. 186. VOP. 26,169. m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2,4,31. SIDDH. K. 251, a, 3. 1) n. *Reinigungsmittel, Läuterungsmittel* überh.; im Bes. *Seihe, Sieb, Seigetuch, Durchschlag, colum* — *aus Fäden, Haaren, Halmen u. s. w. geflochten oder gewoben* —, *womit Flüssigkeiten, vornämlich der* Soma, *geläutert werden.* Der Begriff, der im alten Opfer sehr geläufig ist, wird im eigentlichen und übertragenen Sinne auf die verschiedensten Dinge angewandt. NIR. 5,6. पवित्रेण पृथिवि मोत्पुनामि AV. 12,1,30. 3,3. 14,25. पूतं पवित्रेणेवाज्यम् VS. 20,20. सोमं पवित्र आ सृज ṚV. 1,28,9. 3,36,7. 8,33,1. 90,9. 9,2,1. व्यर्षन्व्ययं पवित्रं धाव धारया 49,4. पवित्रं ते विततम् 83,1. 97,55. 10,31,8. AV. 9,6,16. 6,124,3. VS. 1,2. 12. देवो मा सविता पुनात्वच्छिद्रेण पवित्रेण सूर्यस्य रश्मिभिः 4,4. 19,3. 37. 40. 44. TBR. 1,4,1,1. वायुर्वै देवानां प° TS. 2,1,10,2. प° वै हिरण्यम् 2,5,1. प° वा आपः ÇAT. BR. 1,1,1,1. प्राणोदानौ प° 8,1,4,4. °सौत्रामणी 12,8,1,8. ÂÇV. GṚHJ. 1,4. यत्ते पवित्रमर्चिष्यग्ने विततमन्तरा LÂṬJ. 5,4,14. पवित्रं विदुषां हि वाक् M. 11,85. स (वासुदेवः) हि सत्यमनृतं चैव पवित्रं पुण्यमेव च MBH. 1,249. पवित्राणां हि गोविन्दः पवित्रं परमुच्यते 3,8351. 13759. 13762. BHAG. 4,38. 9,17. R. 2,39,24. SÂṂKHJAK. 70. VARÂH. BṚH. S. 47,3. 73,9. 82,23. Einige Grashalme heissen schon so; पवित्र = कुश P. 3,2,185, Sch. AK. 2,4,5,31. TRIK. 3,3,362. H. 1192. an. 3,574. MED. r. 178. HALÂJ. 5,16. MAHÎDH. zu VS. 1,2. ÇAT. BR. 3,1,3,18. KÂTJ. ÇR. 4,2,15. 16. प्राक्कूलान्पर्युपासीनः पवित्रैश्चैव पावितः M. 2,75. सपवित्रांस्तिलान् 3,210. 223. BHÂG. P. 6,8,4. दर्भ° ÇAT. BR. 3,1,3,18. कुश° KÂTJ. ÇR. 7,3,1. समित्कुशपवित्राणि R. 2,25,7. — अजाविलोम° KÂTJ. ÇR. 19,2,11. golden AIT. BR. 8,18. दशा° s. u. दशा. देव° AIT. BR. 6,36. किं°, वाक्° TS. 6,4,5,3. Uebertragen auf *die sichtende und scheidende Thätigkeit des Geistes:* त्रिभिः पवित्रैरपुपोद्ध्यर्कं हृदा मतिं ज्योतिरनु प्रजानन् ṚV. 3,26,8. वितन्वते पवित्र आ वाचं पुनन्ति कवयो मनीषिणः 9,73,7. त्री ष पवित्रा हृद्यन्तरा दधे 8. 9. क्रतुं पुनानः कविभिः पवित्रैः 3,1,5. so v. a. *ein reinigendes Gebet:* सावित्रीं च जपेन्नित्यं पवित्राणि च शक्तितः M. 11,225. 3,256. JÂǴÑ. 1,239. 3,326. MBH. 13,4402. °पठनात् MÂRK. P. 51,26; vgl. SIDDH. K. zu P. 3,2,186. आदित्यानां oder देवानां पवित्रम् N. eines Sâman Ind. St. 3,205,b. 219,b. Die Lexicographen führen noch folgende besondere Bedd. an: *Wasser* H. an. MED. *Regen* (वर्षण) MED. *das Reiben* (घर्षण) VIÇVA im ÇKDR. *das Gefäss, in dem die Ehrengabe dargebracht wird* (अर्घोपकरण; vgl. u. पवित्रक), H. an. *Kupfer* H. ç. 158. H. an. MED. *die heilige Schnur des Brahmanen* (vgl. पवित्रारोपण, पवित्रारोहण) TRIK. 2,7,12. *geschmolzene Butter; Honig* RÂǴAN. im ÇKDR. — 2) m. a) N. eines zu dem Râǵasûja gehörigen Somajâga Schol. zu PAÑKAV. BR. 18,8,1. KÂTJ. ÇR. 15,1,4. 19. ÇÂÑKH. ÇR. 15,12,8. 12. — b) *die Sesampflanze* (तिलवृक्ष) und *Nageia Putranjiva* (पुत्रंजीव) *Roxb.* RÂǴAN.

im ÇKDr. — c) N. pr. eines Mannes gaṇa अश्वादि zu P. 4,1,110. angeblichen Liedverfassers von ṚV. 9,67. 73. 83. 107, der den Âṅgirasa zugezählt wird. — d) pl. Bez. einer Klasse von Göttern im 14ten Manvantara VP. 269. Bhâg. P. 8,13,35. — 3) f. आ a) N. verschiedener Pflanzen: *Basilienkraut* (तुलसी) Çabdam. im ÇKDr. *Gelbwurz* (हरिद्रा) und = अश्वत्थी Râǵan. im ÇKDr. — b) N. pr. eines Flusses H. an. MBh. 6,329 (VP. 183). — 4) adj. (f. आ) *reinigend; rein* (eig. und übertr.) AK. 2,7,44. 3,2,5. Trik. 3,3,362. H. 1435 (vgl. den Schol.). H. an. Med. Halâj. 1,132. दधि Suçr. 1,177,8. 181,19. 204,2. °दर्भ R. 6,96,5. जाह्नवी Spr. 1571. अम्भस् Bhâg. P. 5,20,22. मक्तापवित्रा धृता राज्ञाम् (Perlen) *reinigend* so v. a. *Unheil abwehrend* Varâh. Bṛh. S. 82,22. एताः (गावः) पुण्याः पवित्राश्च त्रिषु लोकेषु सत्तमाः MBh. 13,3804. इदं पवित्रमाख्यानं पुण्यं वेदैश्च संमितम् R. 1,1,94. पाशं *rein (nicht verunreinigend)* 62,19. त्रीणि श्राद्धे पवित्राणि दौहित्रः कुतपस्तिलाः M. 3,235. त्रीणि देवाः पवित्राणि ब्राह्मणानामकल्पयन्। अदृष्टमद्भिर्निर्णिक्तं यच्च वाचा प्रशस्यते ॥ 5,127. पवित्रं दुष्यतीत्येतद्धर्मतो नोपपद्यते 10,102. अमांसादी सदा च स्यात्पवित्रश्च सदा भवेत् MBh. 12,8010 (vgl. u. पवित्रिन्). कुशास्तर Kathâs. 22,196. छुरन्यासपवित्रपांसु Ragh. 2,2. °कीर्ति Dhûrtas. 67,10. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,6,16. °योनि Spr. 870. वाग्भिः पवित्राभिः Bhâg. P. 7,10,24. अतिपवित्रं स्थानम् Prab. 21,14. अपवित्रां सुराम् 59,12. सारमेयो ऽपवित्रः Pañkat. 169,17. अपवित्रः पवित्रो वा सर्वावस्थां गतो ऽपि वा। यः स्मरेत्पुण्डरीकाक्षं सबाह्याभ्यन्तरः शुचिः ॥ Smṛti im ÇKDr. u. अपवित्र. — Vgl. अन्तः°, आर्द्र°.

पवित्रक (von पवित्र) 1) n. *Siebchen* AK. 1,2,2,16. Schol. zu Kâtj. Çr. 302,10. Am Ende eines comp.: भाजने सपवित्रके *in einem Gefäss mit* Darbha-*Gras* Jâǵñ. 1,230. एकोद्दिष्टं देवहीनमेकार्घैकपवित्रकम् *mit einem* Argha *und einem Gefässe* (Stenzler) 250. Mârk. P. 30,13; vgl. पवित्र = अर्घोपकरण oben u. पवित्र 1. am Ende. — 2) m. N. verschiedener *heiliger Gewächse: Poa cynosuroides Retz.* (कुश); *Artemisia indica* (दमनक); *Ficus religiosa Lin.; Ficus glomerata* Râǵan. im ÇKDr.

पवित्रता (wie eben) f. *Reinheit:* क्रियते वल्कलैः स्पर्शाज्जलादीनां पवित्रता Mârk. P. 78,10. Râǵa-Tar. 6,295.

पवित्रत्व (wie eben) n. nom. abstr. von पवित्र n. Kâṭh. 14,7. Pañkav. Br. 18,9,15.

पवित्रधान्य (प° + धा°) n. *Gerste* Râǵan. im ÇKDr.

पवित्रपति (प° + प°) m. *Herr des* Pavitra VS. 4,4.

पवित्रपाणि (प° + पा°) 1) adj. *reine Hände habend* (Stenzler) oder Darbha-*Gras in der Hand haltend* Jâǵñ. 1,226. — 2) m. N. pr. eines alten Weisen MBh. 2,110. 293.

पवित्रपूत (प° + पूत) adj. *durch die Seihe geläutert:* सर्वे सोमाः पवित्रपूताः Çat. Br. 4,1,1,4. VS. 4,4.

पवित्रय् (von पवित्र), °यति *reinigen:* मां पवित्रय Kathâs. 2,23. Çatr. 14,78. पवित्रित *gereinigt* Çabdar. im ÇKDr. Brahma-P. in Verz. d. Oxf. H. 18,a,32. 19,b,9. H. 15, Sch.

पवित्ररथ (प° + रथ) adj. *die Seihe zum Wagen habend,* vom Soma ṚV. 9,83,5. 86,40.

पवित्रवत् (von पवित्र) 1) adj. *mit einem Läuterungsmittel —, mit einer Seihe* (oder was dessen Stelle vertritt, z. B. Darbha-Gräser) *versehen; läuternd, reinigend:* पवित्रवन्तः परि वाचमासते ṚV. 9,73,7. 10,27,17. Beiw. des Agni Ait. Br. 7,9. स वह्निः पुत्रः पित्रोः पवित्रवान्पुनाति धीरो भुवनानि मायया ṚV. 1,160,3. सोमाः पवित्रवन्तो अक्षरन् *in der Seihe befindlich* 9,101,4. पवित्रवन्तो ऽन्ये ग्रहा गृह्यन्ते TS. 6,4,5,3. पवित्रवति संवपति पात्र्यां पवित्रे अवधाय Çat. Br. 1,2,2,1. 2,5,2,4. Çâṅkh. Çr. 1,12,8. पाणी पवित्रवन्तौ Darbha-*Gräser haltend* Âçv. Gṛhj. 3,2. — 2) f. °वती N. pr. eines Flusses Bhâg. P. 5,20,22.

पवित्रारोपण (प° + आरो°) n. *das Aufsetzen des Läuterungsmittels, das Umhängen der heiligen Schnur um das Bild des* Kṛshṇa, N. eines Festtages am 12ten Tage in der lichten Hälfte des Çrâvaṇa, ÇKDr.

पवित्रारोहण (प° + आरो°) n. *das Aufsetzen des Läuterungsmittels, das Umhängen der heiligen Schnur,* N. eines Festtages zu Ehren der Durgâ am 8ten Tage der lichten Hälfte des Çrâvaṇa oder Âshâḍha, ÇKDr. Pañkat. 34,18.

पवित्रित s. u. पवित्रय्.

पवित्रिन् (von पवित्र) adj. *läuternd, reinigend; rein:* अभयंश्चामृतस्यशीर्दर्भास्ते ऽद्य पवित्रिणः MBh. 1,1543. अमृताशी सदा च स्यात्पवित्री च सदा भवेत् 13,4403. 4407; vgl. u. पवित्र 4.

पवित्रीकृ (पवित्र + 1. कृ) *läutern, reinigen:* पत्राश्रमपदानि — सरित्प्रवरा सर्वतः पवित्रीकरोति Bhâg. P. 5,7,9. तया (लोकाः) पवित्रीक्रियन्ते MBh. 3,168. °कृत Çântiç. 4,11. Pañkat. 191,14.

पवित्रीभू (पवित्र + भू) *rein werden:* °भूय Z. d. d. m. G. 14,572,11.

पविन्द m. N. pr. eines Mannes gaṇa अश्वादि zu P. 4,1,110.

पविमत् (von पवि) adj. पविमन्मक्तासाम शर्वस्य, रुद्रस्य, तुरस्य, मृत्योः Namen von Sâman Ind. St. 3,222,b.

पवीतृ s. पवितृ.

पवीनस (पवि + नस) adj. *der eine Nase wie eine Lanzenspitze hat;* m. Bez. eines Dämons AV. 8,6,21.

पवीर (von पवि) n. *eine Waffe mit metallener Spitze: Lanze, Speer* Nir. 12,30.

पवीरव (von पवीर) 1) adj. *mit metallener Schar versehen,* von einem Pfluge TS. 4,2,5,3. — 2) m. (nach Sâj. so v. a. कुलिश oder कुलिशशब्द) *Donnerkeil* ṚV. 1,174,4.

पवीरवत् adj. (wie eben) *mit einem Stachel (Speer) bewaffnet* Nir. 12,30. यो जनान्महिषाँ इवातितस्थौ पवीरवान् ṚV. 10,60,3. *mit metallener Schar versehen,* von einem Pfluge VS. 12,71. — Vgl. अ°.

पवीरु (von पवि) m. 1) wohl *Blitzgeschoss, Donnerkeil.* — 2) N. pr. eines Mannes: तिरश्चिर्दृये रुशमे पवीरवि तुभ्येत्सो अज्यते रयिः Vâlakh. 3,9. — Vgl. पावीरवी.

पव्या (von पू) f. *Läuterung:* पवमान महार्णो वि धावसि सूरो न चित्रो अव्ययानि पव्यया ṚV. 9,86,34. — Vgl. पवा u. पव.

1. पश्, स्पश्; von der geschwächten Wurzel nur die Präsens-Formen, von der vollen Wurzel die übrigen Tempora und das caus., aber nur in der älteren Sprache. पश्यति P. 7,3,78. Vop. 8,70; पस्पशे (पस्पशाते P. 7,3,87, Vârtt. 1); अस्पष्ट; das partic. स्पष्ट s. bes. act. med. *sehen, erblicken, wahrnehmen, erschauen, beschauen;* med. auch *an sich sehen, erleben:* तद्विष्णोः परमं पदं सदा पश्यन्ति सूरयः ṚV. 1,22,20.

तं (पन्थानं) मर्तासो न पश्यथ 105,16. भद्रं पश्येमाक्षभिः 89,8. 113,11. पश्यन्तो अन्धं दुरितादरक्षन् 147,3. ऋजु मर्तेषु वृजिना च पश्यन् 7,60,2. पश्येम शरदः शतम् 66,16. पश्यति पुत्रम्, पश्यति पौत्रम् so v. a. *erlebt* TBr. 2,1,8,3. AV. 4,20,2. 10,8,14. 11,7,23. Çat. Br. 9,2,2,6. 10,5,2,2. Âçv. Gṛhy. 1,17. अप्रियमेवास्मिँ लोके पश्येताप्रियममुष्मिन् Çat. Br. 11,5,3,12. अधः पश्यस्व मोपरि 8,33,19. युवां नरा पश्यमानास आप्यम् 7,83,1. 9,110,6. प्रियामहं तन्वं पश्यमानः Kâtj. Çr. 13,2,19. यतो व्रतानि पस्पशे ṚV. 1,22,19. 128,4. गाः पस्पशानस्तविषीरधत्त 10,102,8. यद्भूर्यस्पष्ट कर्त्वम् *als er die vielen Bemühungen gewahr wurde* 1,10,2. — चक्षुर्भ्यां त्वां न पश्यामि Daç. 2,59. गावो गन्धेन पश्यन्ति वेदैर्नैव द्विजातयः। चारैः पश्यन्ति राजानश्चक्षुर्भ्यामितरे जनाः॥ Spr. 832. नहि पश्यामि तानहम्। आगच्छतः N. 2,18. 3,24. 9,12. यं न वायुर्न चादित्यः पुरा पश्यति 10,21. MBh. 3,15578. 5,7294. पश्यन्ती, अपश्यती R. 4,29,17. Ragh. 2,17. Çâk. 6,11. Megh. 105. Vid. 10. Çṛṅgârat. 5. गृहस्थस्तु यदा पश्येद्वलीपलितमात्मनः M. 6,2. सर्वभूतेषु चात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि। समं पश्यन् 12,91. 125. अधार्मिकाणां पापानामाशु पश्यन्विपर्ययम् 4,171. 8,165. ममापि सूत पश्य त्वं संख्याने परमं बलम् N. 20,5. R. 1,60,12. अक्तो कामी स्वतां पश्यति Çâk. 35. वाचि प्राणे च पश्यन्तो यज्ञनिर्वृत्तिमक्षयाम् M. 4,23. उभयोः पश्यतोऽन्तरम् Hit. I,60. 9,7. अहमेकदा दक्षिणारण्ये चरन्नपश्यम्। एको वृद्धव्याघ्रः स्नातः कुशहस्तः सरस्तीरे ब्रूते 10,8. सोऽपश्यमानस्तमृषिम् MBh. 1,2896. विरूपो यावदादर्शे नात्मनः पश्यते मुखम् 3074. 3281. 7855. 3,2868. 2538. 10069. 4,171. 5,7094. 7,773. 8,3044. पश्यध्वम् — महात्मनः। मयि भक्तिं पराम् 13,928. 14,806. N. 23,4. Hariv. 2594. R. 1,41,9. 2,47,4. Râga-Tar. 4,385. Bhâg. P. 4,26,24. 25. 9,16,2. तस्य बुद्धिरियं त्वासीदहं पश्ये वसुंधराम्। अतिरम्यवनोद्यानाम् Mârk. P. 61,7. *sehen* in astrol. Sinn so v. a. *in adspectu stehen*: लग्नमिन्दावपश्यति *wenn der Mond das L. nicht sieht* Varâh. Bṛh. S. 5,1. स्वप्नान् *ein Traumgesicht sehen* R. 2,4,16. न पश्यामि *ich sehe nicht mehr* Daç. 2,71. *ansehen, anschauen, betrachten*: नाञ्जयन्तीं स्वके नेत्रे न चाभ्यक्तामनावृताम्। न पश्येत्प्रसवन्तीं च तेजस्कामो द्विजोत्तमः॥ M. 4,44. 48. 142. नाहमेनं धनुष्पाणिं युयुत्सुं समुपस्थितम्। मुहूर्तमपि पश्येयं प्रहरेयं न चाप्युत॥ MBh. 5,7552. रम्याश्रमपदं रम्यं पश्यास्माकम् R. 1,9,54. भ्रातरं देवसंकाशं स्नेहात्पश्यन् 71,15. पुरुषमसूयया पश्यति Çâk. 76,2. ad 23,7. Ragh. 12,87. Çâk. 9,18. अपश्यन्त रथं दिव्यं देवाः सेन्द्रगणास्तदा MBh. 5,7110. पश्यन्ती तिष्ठति *hinsehend, betrachtend* Çâk. 11,3. N. 5,3. Vid. 92. पश्यामि कस्येयं पदपङ्क्तिः 287. 198. अयुध्यमानं पश्यन्तम् *zusehend* M. 7,92. Bhâg. P. 4,10,14. Bhaṭṭ. 5,104. तस्य सीदन्ति तद्राष्ट्रं गौरिव पश्यतः *vor seinen Augen* M. 8,21. नाशयन्ति बलं सर्वं विश्वामित्रस्य पश्यतः R. 1,54,18. 60,15. N. 20,10. MBh. 3,16501. Ragh. 12,101. Spr. 354. *sehen auf* (loc.): मातृवत्परदारेषु परद्रव्येषु लोष्टवत्। आत्मवत्सर्वभूतेषु यः पश्यति स पण्डितः॥ Hit. I, 12. *Jmd sehen* so v. a. *vor Jmds Angesicht treten, vor Jmd erscheinen, sich Jmd vorstellen, Jmd seine Aufwartung machen*: अयं स पुरुषव्याघ्रो द्वारि तिष्ठति ते सुतः। —॥ स त्वां पश्यतु R. 2,34,6. 7. रिक्तपाणिर्न (so ist zu lesen) पश्येत राजानम् Vet. in LA. 2,14. MBh. 1,1248. असावत्रभवान्वर्णाश्रमाणां रक्षिता प्रागेव मुक्तासनो वः प्रतिपालयति। पश्यतैनम् Çâk. 63,15. fgg. मत्संदेशैः सुखयितुमलं पश्य साध्वीं निशीथे Megh. 86. *Jmd sehen* so v. a. *vor sein Angesicht kommen lassen, empfangen*: प्रार्थयेद्यदि मां कश्चिद्दृश्यस्ते स पुमान्भवेत्। भर्तुरन्वेषणार्थं तु पश्येयं ब्राह्मणानहम्॥ N. 13,43. *sehen, schauen* so v. a. *ersehen, erleben, theilhaftig werden*: ततो भद्राणि पश्यति M. 4,174. Vikr. 163. Spr. 1483. न पुत्रमरणं केचित्पश्यन्ति स्म नराः क्वचित् R. 1,1,88. 2,20,34. तदेतत्सदनम् — पश्यस्व MBh. 3,10593. यं तु पश्येन्निधिं राजा पुराणं निहितं क्षितौ so v. a. *finden* M. 8,38. *sich umsehen nach, aufsuchen*: पश्यध्वं सारथिं क्षिप्रं मम पुत्रे प्रयास्यतः MBh. 4,1172. *in Betracht ziehen, erwägen*: तेषां ग्राम्याणि कार्याणि — पश्येत् M. 7,120. 8,2. 24. यो ऽर्थान्धर्मेण पश्यति 175. 12,19. Jâgñ. 1,326. अपरं च पश्य Hit. 16,7. 41,5. इतिवृत्तं बलस्यान्तं स्वकुलस्यापि लाञ्छनम्। मरणं वा समीपस्थं कामिलोको न पश्यति॥ Spr. 420. 981. *mit dem geistigen Auge erschauen* (wie Seher und Dichter); daher auch *erfinden*, z. B. Opfergebräuche: (प्र वोचाम) उक्थेषु शस्यमानेषु यः पश्यादुत्तरे युगे ṚV. 10,72,1. पश्यन्मन्ये मनसा चक्षसा च तान्य इमं यज्ञमयजन्त पूर्वे 130,6. अपोनप्त्रीयमपश्यत् Ait. Br. 2,19. 31. तदेतदृषिः पश्यन्नभ्यनूवाच 3,12. Çat. Br. 3,2,3,6. 4,3,1. 13,2,11,1. 14,5,5,16. Çâṅkh. Çr. 14,7,6. 16,1,3. *voraussehen*: यदा पश्येद्ध्रुवं क्षयम् M. 7,183. वयं पश्याम तपसा क्षिप्रं द्रक्ष्यसि नैषधम् MBh. 3,2492. पश्यमाना भयमिदं प्रवेष्टुं नात्र शक्नुमः 1,8882. 13,82. Hariv. 7670. *sehen* so v. a. *kennen*: गतिमन्याम् — नाहं पश्यामि कां (so ist zu lesen) च न R. 1,57,20. Vid. 30. न तु पश्याम्युपायं तं येन u. s. w. R. Gorr. 2,8,2. *ansehen für, erkennen als, halten für*: सर्वः कान्तमात्मानं पश्यति Çâk. 25,4. ज्ञानमूलां क्रियामेषां पश्यन्तो ज्ञानचक्षुषा M. 4,24. इमं हि सर्ववर्णानां पश्यन्तो धर्ममुत्तमम् 9,6. 61. एकं सांख्यं च योगं च यः पश्यति Bhag. 5,5. 13,27. 29. 18,36. अपश्यदात्मना कार्यं दमयन्त्याः स्वयंवरम् N. 2,7. आश्चर्यमिव पश्यामि यस्यास्ते वृत्तमीदृशम् R. 2,35,12. 1,62,14. न भद्रमिदं पश्यामि Hit. 10,3. पश्यामि तत्सुखं यत्र निर्वृतिः MBh. 12,4114. med. Bhâg. P. 1,5,27. mit साधु *die richtige Einsicht haben* M. 7,25. MBh. 4,1583. Daçak. in Benf. Chr. 182,17. ohne साधु dass. Bhag. 2,69. 5,5. 13,27. 29. 18,16. med. MBh. 7,4251. — पश्यामि *ich sehe es, ich bin davon überzeugt* mitten in den Satz eingeschoben: तादृग्रूपं च पश्यामि विद्योतयति मे गृहम् N. 13,25. Häufig wird पश्य, um die Aufmerksamkeit zu erregen, interjectionsartig in den Satz eingeschoben oder vorangestellt: केनाप्युत्क्षिपतेव पश्य भुवनं मत्पार्श्वमानीयते Çâk. 107. 7. Mârk. P. 14,62. 24,34. पश्य कूर्मपतिर्बद्धो मूषिकेण विमोचितः Spr. 608. पश्य und पश्यत als Ausdrücke des *Erstaunens* und *Lobes* Med. avj. 64. 65. 30. Wenn ein solches पश्य oder पश्यत auf etwas Lobenswerthes aufmerksam macht, behält das Verbum finitum im Satz seinen Ton nach P. 8,1,39. पश्य पश्य (oder पश्यत पश्यत) माणवको भुङ्क्ते शोभनम् Sch. पश्य leitet in prosaischen Schriften häufig einen Vers ein, z. B. Çâk. 5,16. 17. 24,8. 27,6. 30,15. 97,15. 111,13. 20.

— caus. अपस्पशत् P. 7,4,95. med. *bemerklich machen, bezeichnen, zeigen; sich merken*: स्पाशयस्व (= बाधयस्व Sâj.) यो अस्मध्रुक् ṚV. 1,176,3. यज्ञानधर्यु स्पाशयेत Kâṭh. 35,16. Pañkav. Br. 9,9,15. स्पाशयां चक्रे zur Erkl. von पस्पशे Çat. Br. 7,5,1,25. भूमेस्तत्स्पाशयित्वाय नो ब्रूहि 6,3,3,11. partic. स्पाशित = स्पष्ट P. 7,2,27.

— अति *hinausschauen über, durchschauen*: रात्र्याश्चिदन्धो अति देव पश्यसि ṚV. 1,94,7. सहस्राक्षा अति पश्यन्ति भूमिम् AV. 4,16,4. 5,2. 13,1,45. ततः परं नाति पश्यामि किं चन 18,2,32.

— अनु 1) *hinblicken auf, erblicken, wahrnehmen, entdecken*: येन च-

चक्षसा जनाँ अनु । पश्यसि ṚV. 1,50,6. वत्सो अनु गामपश्यत् 164,9. ज्यायांसमनु पश्येत पन्थाम् 10,117,5. उभे नृचक्षसा अनु पश्यते विशौ 9,70,4. AV. 18,4,3. TBR. 2,4,2,6. TS. 6,1,6,2.3. देवलोकम् 2,5,6,1. 11,3. AIT. BR. 7,6. ÇAT. BR. 14,7,2,18. KAṬHOP. 4,4. ÇVETÂÇV. UP. 1,15. यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ÎÇOP. 6 (vgl. MBH. 5,1784). तत्र को मोहः कः शोक एकत्वमनुपश्यतः 7 (PRAB. 91, 15). — अपाङ्क्त्यो यावतः पाङ्क्त्यान्भुञ्जानाननुपश्यति M. 3, 176 (= MBH. 13, 4292). MBH. 3, 2426. 12096. 4, 1738. 5, 4569. 7, 1737. 6199. HARIV. 8806. R. 2, 113, 4. R. GORR. 2, 59, 4. 75, 22. 5, 10, 7. 6, 3, 6. VÂJU-P. in Verz. d. Oxf. H. 50, b, 39. भवस्य देवस्य चित्तानुपश्यतः vor den Augen des Gottes BHÂG. P. 8, 12, 23. (तस्मिन्) ब्रह्मरुद्रौ च भूतानि भेदेनाज्ञो ऽनुपश्यति 4, 7, 52. नह्यन्यमनुपश्यामि कंचिद्योधिष्ठिरे बले । यः शक्तः समरे भीष्मं प्रतियोद्धुम् MBH. 6, 5456. आत्मनः सदृशं सा तु भर्तारं नान्वपश्यत fand 9, 2986. नान्यं त्वदस्य शरणं भ्रमतो ऽनुपश्ये BHÂG. P. 7, 9, 44. न च श्रेयो ऽनुपश्यामि हत्वा स्वजनमाहवे BHAG. 1, 31. R. GORR. 2, 70, 21. 3, 40, 6. 6, 11, 27. प्रत्यक्षम् vor sich sehen 103, 11. पृष्ठतः sich umsehen 5, 49, 33. अनृतम् falsch sehen 2, 30, 4. hinterher sehen, wieder sehen: क्वचिच्छृणोति शृण्वत्यां पश्यत्यामनुपश्यति BHÂG. P. 4, 25, 60. यद्दृष्टं दृष्टमनुपश्यति PRAÇNOP. 4, 5. अनुपश्य यथा पूर्वे प्रतिपश्य तथापरे zurückschauen KAṬHOP. 1, 6. in Betracht ziehen, erwägen, berücksichtigen: धर्मं मित्राण्यनुपश्यन्तश्चक्रुर्धर्मपरायणाः MBH. 1, 2477. R. 2, 51, 8. R. GORR. 2, 94, 10. त्रिवर्गम् 1, 6, 5. इदं वचो बन्धुजनार्थसिद्धये मयोच्यमानं यदि नानुपश्यसि 3, 43, 48. न कार्यं न च मर्यादां नरः क्रुद्धो ऽनुपश्यति MBH. 3, 1082. erkennen als, ansehen für, halten für: तमात्मस्थं ये ऽनुपश्यन्ति ÇVETÂÇV. UP. 6, 12. यदा भूतपृथग्भावमेकस्थमनुपश्यति BHAG. 13, 30. 15, 10. MBH. 1, 4241. 13, 15. HARIV. 7347. Spr. 1848. BHÂG. P. 2, 4, 21. 5, 14, 5. अनुस्पष्ट bemerkt: अनुस्पष्टो भवत्येषो अस्य यो अस्मै रेवान्न सुनोति सोमम् ṚV. 10, 160, 4. — 2) Jmd bedenken mit: ब्राह्मणानग्रहारैर्वा यथावदनुपश्यसि MBH. 15, 679. सुग्रीवम् — भवान्परिग्रहैः प्रासैर्यथावदनुपश्यतु R. 4, 16, 52. — caus. med. zeigen: बहुभ्यः पन्थामनुपस्पशानम् ṚV. 10, 14, 1. NIR. 10, 20. AV. 6, 28, 3.

— समनु anblicken, hinblicken auf: स चेत्समनुपश्येत समग्रं कुशलं भवेत् MBH. 12, 2502. तत्र गतं न पश्यन्ति ये तं समनुपश्येरन् BHÂG. P. 5, 21, 9. निर्द्वन्द्वेन विमुक्तेन मोक्षं समनुपश्यता MBH. 12, 528. bemerken, wahrnehmen SADDH. P. 4, 21, b. धिया समनुपश्यन्ति तद्गताः सवितुर्गतिम् MBH. 12, 7425. halten für: स्वेनानुमानेन परं साधुं समनुपश्यति 1, 6037. 12, 13864.

— अन्तर् dazwischen schauen, hineinschauen: अन्तः पश्यन्ति रश्मिभिः ṚV. 1, 132, 3. अन्तः पश्यन्ति वृजिनोत साधु 2, 27, 3.

— अभि beschauen, hinblicken auf, anblicken, überblicken, beobachten ṚV. 1, 25, 11. 3, 48, 3. अभिपश्यन्ती वयुना जनानाम् 7, 75, 4. अभि या बृहतो दिवो३ अभि पृथिव्या पश्यतः 8, 25, 7. 9, 9, 6. 73, 8. 10, 136, 3. VÂLAKH. 9, 6. AV. 10, 8, 24. ÇAT. BR. 11, 8, 2, 1. उन्मत्तेवाभिपश्यन्ती भर्तारम् R. GORR. 2, 30, 2. 4, 2, 16. 4, 19. KATHÂS. 32, 68. 45, 142. आतुरम् SUÇR. 1, 30, 6. तस्याभिपश्यतः vor seinen Augen BHÂG. P. 3, 13, 19. erblicken, gewahr werden: उद्यानमभिपश्यन्तः MBH. 1, 5002. R. GORR. 2, 52, 34. 74, 1' (med.). 3, 77, 7. 5, 31, 28. 39. सो ऽकर्मस्मिन्समारम्भे सुनीतस्य कलामपि । विमृशन्नाभिपश्यामि 3, 46, 11. भूतेषु सर्वेष्वभिपश्यतां (gen. pl.) तव (st. त्वाम्!) BHÂG. P. 4, 6, 46. kennen KHÂND. UP. 4, 3, 6.

— अव hinblicken auf, beobachten: सत्यानृते अवपश्यं जनानाम् ṚV. 7, 49, 3. अतः समुद्रमुद्वतश्चिकित्वाँ अव पश्यति 8, 6, 29. 10, 179, 1. AV. 18, 4, 37. med. erblicken, erleben: पुष्टिं सो अघ्न्यानां स्वे गोष्ठे ऽव पश्यते AV. 9, 4, 19.

— आ anschauen AV. 4, 20, 1.

— उद् in der Höhe erblicken: उद्वयं तमसस्परि ज्योतिष्पश्यन्त उत्तरम् ṚV. 1, 50, 10. तान्समन्तमेवोदारान्परियत्तानुदपश्यन् AIT. BR. 2, 31. in der Zukunft erblicken, voraussehen, erwarten: पालयितुः प्रजानामुत्पश्यतः सिंहनिपातमुग्रम् RAGH. 2, 60. कालक्षेपम् MEGH. 23. शोभामद्रेः — भवित्रीम् 60. BHAṬṬ. 8, 68. erblicken, gewahr werden MEGH. 102. ÇIÇ. 1, 15. — Vgl. उत्पश्य.

— परा in die Ferne blicken AV. 4, 20, 1. यावदासीनः परापश्यति soweit man sitzend sehen kann TS. 6, 2, 4, 4. ÇAT. BR. 11, 5, 5, 2. यतरो नो द्वीयः परापश्यात् 3, 6, 2, 3. (in der Ferne) erblicken ÇAT. BR. 6, 3, 3, 6. 9, 5, 19. नद्यै पारम् 11, 1, 6, 6. 14, 1, 2, 7. यमहूरात्परापश्येत् KÂTJ. ÇR. 25, 4, 1.

— परि überblicken: परि स्पशो वरुणस्य पश्यन्ति रोदसी ṚV. 7, 87, 3. AV. 11, 2, 25. बाह्यान्तः परिपश्यताम् (gen. pl.) von aussen und innen betrachten PRAB. 71, 6. bemerken, sehen: ये वाजिनं परिपश्यन्ति पक्वम् ṚV. 1, 162, 12. य आत्मानं न परिपश्येदितासुः स्यात् TS. 6, 6, 7, 2. GOBH. 4, 5, 20. erspähen, ansichtig werden, erblicken ṚV. 1, 132, 4. 164, 25. 168, 9. 3, 26, 8. यो मे तन्वो बहुधा पर्यपश्यत् 10, 51, 2. अश्मापिनद्धं मधु पर्यपश्यत् 68, 8. 87, 10. देवा वै बले गाः पर्यपश्यन् AIT. BR. 6, 24. TS. 7, 1, 6, 1. TBR. 1, 2, 1, 4. VS. 31, 19. सिषासन्तः पर्यपश्यन्त सिन्धुम् ṚV. 1, 146, 4. सोमः परि क्रतुना पश्यते जाः 9, 71, 9. अथ यद्युदक आत्मानं परिपश्येत् (पश्येत् ÇAT. BR. 14, 9, 4, 6). BṚH. ÂR. UP. 6, 4, 6. KHÂND. UP. 1, 4, 2. seine Gedanken auf Etwas richten: तस्य धर्मादपेतस्य पापानि परिपश्यतः MBH. 1, 4989. kennen: एतस्य ते दुष्प्रणीतस्य राजन् शेषस्याहं परिपश्याम्युपायम् 3, 224. नह्यहं परिपश्यामि वधे कं च न शुष्मिणाः । धृष्टद्युम्नादृते 7, 286. सत्त्वं क्षेत्रज्ञः परिपश्यति 12, 7108. erkennen: शरीरादिप्रमुक्तं हि सूक्ष्मभूतं शरीरिणाम् । कर्मभिः परिपश्यन्ति शास्त्रोक्तैः शास्त्रवेदिनः 9101. BHÂG. P. 3, 32, 30. erkennen als: यद्भूतयोनिं परिपश्यन्ति धीराः MUṆḌ. UP. 1, 1, 6. 2, 2, 7. BHÂG. P. 3, 25, 18. — परिपश्यते PAÑKAT. 199, 10 fehlerhaft für परिपच्यते.

— प्र vorausblicken, voraussehen; vor sich sehen: इन्द्र प्र णः पुरएतेव पश्य ṚV. 6, 47, 7. गातुं प्रपश्यन् AV. 13, 1, 4. प्रपश्यन्तो युध्येन्यानि भूरि ṚV. 10, 120, 5. 1, 174, 6. पशुर्ह नीयमानः स मृत्युं प्रापश्यत् AIT. BR. 2, 6. प्रपश्यमानो अमृतत्वमेमि ṚV. 10, 124, 2. नहि प्रपश्यामि ममापनुद्याद्यच्छोकम् BHAG. 2, 8. गुणं चान्यं नास्य वधे प्रपश्ये MBH. 13, 31. नान्यां गतिं प्रपश्यामि R. GORR. 1, 60, 27 (58, 24 SCHL.). नाहं भयं प्रपश्यामि कुतश्चित्ते 2, 70, 23. 3, 43, 39. एवं त्वहं प्रपश्यामि न त्वं रामस्य राक्षस । समर्थः संयुगे स्थातुं मुहूर्तमपि सायुधः ॥ 27, 18. sehen, schauen, gewahr werden, erkennen: उत यद्यन्धो भवति प्रैव पश्यति TS. 2, 2, 4, 4. चक्षुर्भ्यां न प्रपश्यामि JAGÑADATTAV. 2, 54. आदित्प्रापश्यद्भुवनानि विश्वा ṚV. 10, 88, 11. ÇAT. BR. 3, 8, 2, 12. 8, 4, 4, 2. ÇVETÂÇV. UP. 2, 15. मन्यन्ते वै पापकृतो न कश्चित्पश्यतीति नः । तांस्तु देवाः प्रपश्यन्ति M. 8, 85. 11, 236. MBH. 1, 5284. 3, 2659. त्वामरोगं प्रपश्येयं 5, 687. खित्री यावत्प्रपश्यति । पङ्क्तिं समुपविष्टायां तावद्दूषयते 13, 4287. न चास्य मनसस्तुष्टिं चित्रलेखा प्रपश्यति HARIV. 10086. यदात्मानमात्मन्येव प्रपश्यति MBH. 14, 563. R. 6, 3, 20. BHÂG. P. 3, 23, 7. 8, 3, 27. 7, 35. Verz. d. Oxf. H. 58, b, N. सर्वस्यास्य प्रपश्यन्तस्तपसः पुण्यमु-

इवम् M. 11, 244. Bhag. 1, 39. फलमस्य प्रपश्यस्व कर्मणास्तस्य MBh. 9, 1550. स्वप्नान् *Traumgesichter sehen* Çata. 14, 5. *blicken:* भुजंगकुटिलो रोषाद्भ्रूकुटीं भृशदारुणाम्। कालासीने प्रपश्यन्तम् R. 5, 89, 2. *ansehen, anschauen:* व्यपेतभीः प्रीतमनाः पुनस्त्वं तदेव मे रूपमिदं प्रपश्य Bhag. 11, 49. अद्य न विस्मयं विप्र गच्छामीति प्रपश्य माम् MBh. 9, 2232. Bhâg. P. 3, 19, 28. 4, 9, 8. *sehen so v. a. kennen:* ऋते सुपर्णाद्गरुडात् — न तद्भूतं प्रपश्यामि यो मां द्रुतमनुव्रजेत् R. 5, 3, 63. *ansehen so v. a. beurtheilen:* क्रुद्धो हि कार्यं सुश्रोणि न यथावत्प्रपश्यति MBh. 3, 1082. *eine Ansicht —, eine Meinung haben:* सो ऽहमेवं प्रपश्यामि वासुके भगिनी तव। जरत्कारुरिति ख्याता तां तस्मै प्रतिपादय॥ 1, 1639. *eine richtige Einsicht haben:* प्रपश्यन् 7, 1057. प्रपश्यमान 5, 752.

— अभिप्र *hinausschauen auf, sich umsehen nach:* प्रार्पश्यद्वीरो अभि पौंस्यं रणम् RV. 10, 113, 4.

— संप्र *sehen, gewahr werden, schauen:* पश्यन्मानिह — विमुक्तान्संप्रपश्यामि MBh. 3, 15050. 7, 6191. जीवो निष्क्रान्तमात्मानं शरीरात्संप्रपश्यति 14, 581. तत्सर्वं धर्मवीर्येण यथावत्संप्रपश्यति R. 1, 3, 4. *ansehen, betrachten:* तथा च विद्वांसस्तं संप्रपश्यन्ति बुद्ध्या MBh. 5, 795. *wissen, kennen:* नहि तं संप्रपश्यामि यः प्लवेत महार्णवम्। अन्यत्र गरुडात् R. 5, 70, 8. न ह्यपश्यत्संप्रपश्यामि वाक्यस्योत्तरं क्वचित् MBh. 3, 8445. *ansehen für, halten für:* तद्धर्मं संप्रपश्यामि 12, 414.

— प्रति *entgegenblicken, anblicken, erblicken, sehen, gewahr werden:* उद्यन्तं त्वा प्रति पश्येम सूर्य RV. 10, 37, 7. 138, 6. AV. 4, 20, 1. 5. 7, 13, 2. घृतिचीन् 9, 6, 3. अतो देवीः प्रतिपश्याम्यापः Ait. Br. 8, 27. Çat. Br. 6, 3, 4, 23. Lâṭj. 4, 11, 10. अनुपश्य यथा पूर्वे प्रतिपश्य यथापरे Kaṭhop. 1, 6. दक्षिणस्यां दिशि यमं प्रत्यपश्यं व्यवस्थितम् MBh. 3, 12005. 7, 8944. 8, 1242. 12, 9760. 16, 162. N. 12, 18. *sehen so v. a. kennen:* नहि — सैन्ये ऽस्मिन्प्रतिपश्यामि य एनं विषहेद्युधि MBh. 5, 2021. *sehen so v. a. erleben, erfahren:* नाप्रियं प्रतिपश्येयुः 12, 12548. med. (*im eigenen Besitz*) *sehen:* बह्वीं बलिं प्रति पश्यासा उग्रः AV. 3, 4, 3.

— वि (*an verschiedenen Orten, im Einzelnen*) *sehen, unterscheiden, kennen:* मया सो अन्नमत्ति यो विपश्यति RV. 10, 125, 4. सं चेदं वि च पश्यसि 158, 4. 5. Ait. Br. 1, 6. TS. 2, 2, 9, 3. विपश्यन्ति पशवो जायमानाः 4, 3, 11, 3. AV. 19, 53, 6. यावत्सूर्यो विपश्यति 10, 11, 34. Kaṭhop. 4, 6 (med.). मनसैव पुरे देवः पूर्वरूपं विपश्यति Bhâg. P. 6, 1, 48. विपश्यतां (gen. pl.) लोकविधिम् 7, 2, 37. *bemerken, wahrnehmen:* देहं च तं न चरमः स्थितमुत्थितं वा सिद्धो विपश्यति 3, 28, 37. गुणान्विपश्यन्नयुत वा तमश्च 9, 8, 22. *betrachten:* स सत्त्वमेवं परितो विपश्यन् 7, 8, 19. *erblicken, gewahr werden, kennenlernen:* न दृष्टपूर्वं कल्याणं सुखं वा पतिपौरुषे। अपि पुत्रे विपश्येयम् R. 2, 20, 36. अपि व्यपश्यस्त्वमजस्य मायाम् Bhâg. P. 8, 12, 43. das partic. विस्पष्ट s. bes.

— अनुवि *erblicken, beschauen:* तमेष उद्यन्ननुविपश्यति Çat. Br. 6, 7, 2, 4. ते ऽसुरांस्त्रात्रिं तमः प्रविष्टाननुव्यपश्यन् Pañkav. Br. 9, 1, 1.

— अभिवि *anschauen, erblicken:* यो विश्वाभि विपश्यति भुवना सं च पश्यति RV. 3, 62, 9. यावत्ते ऽभि विपश्यामि भूमे सूर्येण मेदिना AV. 12, 1, 33. अग्ने वि पश्य बृहताभि राया *blicke her* RV. 3, 23, 2. — Çat. Br. 1, 1, 2, 21. Nir. 7, 22. 10, 22. 46. 12, 24.

— सम् 1) *gleichzeitig erblicken, überblicken:* यो विश्वाभि विपश्यति भुवना सं च पश्यति RV. 3, 62, 9. 10, 25, 6. 117, 8. 139, 1. 158, 4. TS. 1, 5, 6, 1. AV. 13, 2, 44. *erblicken, gewahr werden, sehen, erkennen:* महान्ति चान्यानि सरांसि पार्थाः संपश्यमानाः प्रययुर्नराग्र्याः MBh. 3, 12338. act. 12871. 7, 1822. 9, 2894. R. 2, 54, 3. 5, 9, 6. Bhâg. P. 3, 9, 8. यथैव प्रणमो दूरात्संपश्यामस्तथान्तिकात् 9, 24, 9. सर्वमात्मनि संपश्येत्सच्चासच्च समाहितः M. 12, 118. Bhâg. P. 9, 21, 6. सिद्धिमेवास्य संपश्यन् M. 6, 42. यदि तत्रापि संपश्येद्दोषम् 7, 176. संपश्य तपसो बलम् MBh. 3, 14031. ध्यानयोगेन संपश्येत्सूक्ष्म आत्मात्मनि स्थितः Jâǵn. 3, 64. यस्य संपश्यतः *vor dessen Augen* M. 7, 143. Hariv. 7464. Bhâg. P. 8, 3, 33. 18, 12. *auf Jmd* oder *Etwas sehen, anschauen, besichtigen:* बाहू विशालौ संपश्यन् MBh. 2, 2623. 3, 869. संपश्यन्नासिकाग्रं स्वम् Mârk. P. 39, 31. प्रस्थितं वनवासाय संपश्य कुशलेन माम् R. Gorr. 2, 35, 20. संपश्येमं भोगचयं महान्तं सहास्माभिर्धनराष्ट्रस्य राज्ञः MBh. 5, 743. अलंकृतश्च संपश्येदायुधीयं पुनर्जनम्। वाहनानि च सर्वाणि शस्त्राण्याभरणानि च॥ M. 7, 222. *Jmd sehen so v. a. mit Jmd zusammenkommen, Jmd vor sich lassen:* उत्तिष्ठ शक्र संपश्य देवर्षीन्समागतान् MBh. 5, 498. R. 2, 34, 34. *seine Aufmerksamkeit auf Etwas richten, betrachten, erwägen:* ध्यानयोगेन संपश्येद्गतिमस्यान्तरात्मनः M. 6, 73. लोकसंग्रहमेवापि संपश्यन्कर्तुमर्हसि Bhag. 3, 20. सो ऽस्य कार्याणि संपश्येत्सभ्यैरेव त्रिभिर्वृतः M. 8, 10. 46. R. 2, 111, 23 (121, 9 Gorr.). इदं त्विदानीं संपश्य येनोपायेन मन्यसे। भरतः प्राप्नुयाद्राज्यम् 9, 3. *ansehen für:* यस्यान्तुल्यं पतिं सोम उतथ्यं समपश्यत MBh. 13, 7244. मित्रं हिरण्यं भूमिं वा संपश्यंस्त्रिविधं फलम् M. 7, 206. med. *sich (gegenseitig) ansehen:* सं देवि देव्योर्वश्या पश्यस्व TS. 1, 2, 5, 2. यत्र देवाः समपश्यन्त विश्वे *sich beisammen sehen, — befinden* RV. 10, 82, 5. *ansichtig werden:* संपश्यमाना अमदन्नभि स्वम् 3, 31, 10. med. intrans. P. 1, 3, 29, Vârtt. 2. Vop. 23, 14. — 2) *überzählen, recapituliren, zusammenzählen:* एवं या इष्टा देवता भवन्ति ताः संपश्यत्यसौ हविरनुपतासौ हविरनुपतेति Çat. Br. 1, 9, 2, 10. 2, 2, 3, 7. 1, 7, 3, 10. 4, 3, 5, 20. *berechnen:* षड्भिर्हि मासान्संपश्यन्ति TS. 7, 5, 6, 1. ऋतुभिर्ह्येव गर्भं सन्तं संपश्यन्त्यृतुभिर्जातम् Çat. Br. 7, 4, 2, 31.

2. पश् nom. s. u. 2. पद् 1. am Ende.

3. पश्, पाशयति s. पाशय्.

4. पश् P. 7, 4, 86. intens. पम्पश्यते, पम्पशीति ebend. Vop. 20, 8. Nach dem Schol. zu P. eine Sautra-Wurzel; vgl. Westerg. in Dhâtup. 21, 22.

पशव्य (von पशु) 1) adj. *pecuarius, zum Vieh gehörig, für das Vieh dienlich, — geeignet, auf die Heerde sich beziehend:* पशव्यमपरमित्याहुः Çat. Br. 2, 1, 1, 6. पाकयज्ञः 3, 1, 21. 11, 4, 2, 2. 4, 8. 7, 3, 1. देश Jâǵn. 1, 320. MBh. 1, 2341. — Khând. Up. 2, 22, 1. शस्त्र Ait. Br. 6, 24. द्विरात्र TBr. 1, 8, 10, 3. Agni 1, 8, 4. 2, 1, 2, 2. जगती छन्दसां पशव्यतमा TS. 6, 1, 6, 2. 3, 2, 5. काम *die Geschlechtsliebe, die Befriedigung des Geschlechtstriebes* Bhâg. P. 8, 5, 42. Zur Erklärung von पुरीष, पुरीष्य Çat. Br. 6, 4, 4, 7. 3. अपशव्य TBr. 1, 8, 10, 3. Çat. Br. 11, 1, 5, 1. 7, 3, 1. Çâñkh. Gṛhj. 1, 18. — 2) n. *Heerde, Viehstand:* तवेदं विश्वमभितः पशव्यं यत्पश्यसि चक्षसा सूर्यस्य RV. 7, 98, 6. — Vgl. परिपशव्य.

1. पशु 1) oxyt. Uṇâdis. 1, 28. m. a) gen. पश्वस्, später पशोस्, dat. पश्वे (RV. 1, 43, 2. 8, 5, 20. 10, 35, 12; vgl. P. 7, 3, 109, Vârtt., Sch.) und पशवे (RV. 3, 62, 14 und in der ganzen späteren Literatur); instr. पश्वा, später पशुना, acc. pl. पश्वस् und पशून् (nur dieses in der späteren Sprache); du. ved. पश्वा. *Vieh, pecus,* sowohl *das einzelne Stück* als

coll. *die Heerde;* auch bes. *das zum Opfer dienende Kleinvieh* (= अज *Ziegenbock* H. 1275. an. 2,550. Med. ç. 9), manchmal *Thier* (AK. 2,5, 11. Trik. 3,3,428. H. 1216. H. an. Med.) überh. Oefters wird *der Mensch* in der Bez. des mit ihm lebenden *Haus- und Opferthiers* mitbefasst. तवेमे पञ्च पशवो विभक्ता गावो अश्वाः पुरुषा अजावयः AV. 11,2,9. Ait. Br. 2,8. Çat. Br. 1,2,3,6. fgg. Khând. Up. 2,6,1. पुरुषो हि प्रथमः पशूनाम् Çat. Br. 6,2,1,18. सोमा अस्मभ्यं द्विपदे चतुष्पदे च पशवे । अनमीवा इषस्कृत् RV. 3,62,14. य ईशे पशुपतिः पशूनां चतुष्पदामुत यो द्विपदाम् AV. 2, 34,1. देवीं वाचमजनयन्त देवास्तां विश्वरूपाः पशवो वदन्ति (*Thiere und Menschen*) RV. 8,89,11. अश्व्यं पशुमुत गव्यम् 5,61,5. 30,15. 8,34,16. पशुर्न पशुः 5,31,1. 4,2,18. भूरि पशुः 3,54,15. AV. 7,14,3. पशुं नः सोम रक्षसि पुरुत्रा विष्ठितं जगत् RV. 10,25,6. तां यदग्ने पशवः समासते 3,9,7. नष्टं पशुम् 1,23,23. यो धीता मानुषाणां पश्वो गा इव रक्षति 8,41,1. पश्वेव चित्रा 10,106,3. सर्वो वै तत्र जीवति गौरश्वः पुरुषः पशुः AV. 8,2,25. 7, 11. 2,26,3. 4,22,4. 9,7,26. गोभिरश्वैः प्रजया पशुभिर्गृहैर्धनेन 7,81,4. एषा त्वचां पुरुषे सं बभूवानग्नाः सर्वे पशवो ये अन्ये 12,3,51. पुरुषान्पशूंश्च 3,28,5. 11,1,17. 12,4,2. *Dem Hausthier* werden *die Heerden des Wilds* an die Seite gesetzt: ग्राम्याः und आरण्याः (वन्याः) पशवः RV. 10,90.8. AV. 2,34,4. 3,31,8. 11,2,24. M. 10,48. 89. Wolf, Tiger, Löwe an ihrer Spitze Çat. Br. 12,7,1,8. 2,8. Neben den fünf Arten der Hausthiere (s. am Anf.) werden auch sieben genannt; nämlich zu jenen noch Maulthier und Esel (MBh. 6,165. fgg.) oder Kameel und Hund, Comm. AV. 3,10,6. Çat. Br. 3,8,4,16. 9,3,1,20. Pańkav. Br. 10,2,7. MBh. 3, 10664. जागता वै पशवः Çat. Br. 12,8,3,13. पौष्णाः 5,2,5,6. अस्तमिते पशवो बध्यन्ते बप्रत्येकान्यथागोष्ठमेक उपसमायन्ति 11,8,2,2. Âçv. Gṛhj. 1,11. यदा वै पशुर्निर्दिष्टो भवत्यथ स मेध्यो भवति Ait. Br. 7,14. पशूनां पतिः (vgl. पशुपति) Çat. Br. 1,7,3,8. VS. 16,17. प्रजापतिर्हि वैश्याय सृष्ट्वा परिददे पशून् M. 9,327. पशूनां परिवर्धनम् 331. पशुवृद्धिकरी (भूमि) 7,212. पशूनां रक्षणम् 1,90. 8,410. पशु, गो, अश्व 8,98. यज्ञार्थं पशवः सृष्टाः स्वयमेव स्वयंभुवा 5,39. नुद्रकाणां पशूनाम् 8,297. मद्य° 324. देव° 242. नरं वा — आनयस्व पशुम् *als Opferthier* R. 1,61,8. Bhâg. P. 9,7,19. पुरुष°, नृ° *ein Mensch als Opferthier* 5,9,13. 26,31. द्विपशु *mit zwei Opferthieren verbunden* Âçv. Çr. 12,7. त्रि° Kâtj. Çr. 15,10,1. पञ्च° 16,3,25. एकपशुक *ein Opferthier habend:* देवता Âçv. Çr. 3,6. पुरुषपशोश्च पशोश्च को विशेषः *ein Vieh von Mensch* Spr. 304. द्विचरणपशूनां क्षितिभुजाम् 813. पशुर्वध्यताम् verächtlich von einem Menschen Râga-Tar. 3.383. घृत°, पिष्ट° M. 5,37. — *Esel* Trik. 2,9,27. — b) *ein Vieh in heiligen Sachen* so v. a. *ein Uneingeweihter* Verz. d. Oxf. H. 91,b, 21. — c) *ein Diener Çiva's* Trik. (lies प्रमथ st. प्रथम). H. an. Med. (= देव). — d) bei den Mâheçvara und Pâçupata *die Seele* Colebr. Misc. Ess. I,407. *die göttliche Allseele* Dhar. bei Wils. — e) *Ficus glomerata Roxb.* Çabdar. bei Wils. — 2) n. oxyt. und parox. = masc. *Vieh:* यद्धरिणो यवमत्ति न पुष्टं पशु मन्यते *wenn ein Hirsch Jemandes Getraide abweidet, so meint er nicht, dass sein Vieh davon fett geworden sei,* VS. 23,30. लोधं नयन्ति पशु मन्यमानाः etwa *ein Stück Vieh* (in verächtlichem Sinne) RV. 3,53,23. Nir. 4,14. Man beachte, dass die neutrale Form beide Male vor म und zwar vor मन् erscheint.

2. पशु indecl. gaṇa चादि zu P. 1,4,57. *sieh* (दर्शने) Med. ç. 9. Dhar. bei Uǵǵval. zu Uṇâdis. 1,28. Wenn die angegebene Bedeutung sicher stände, dann müsste das Wort mit 1. पश् in Verbindung gebracht werden; im andern Falle könnten die u. पशु 2. aufgeführten Beispiele zur Annahme einer Partikel पशु Anlass gegeben haben.

पशुकर्मन् (प° + क°) n. 1) *Thieropferhandlung* Âçv. Çr. 3,17. Çâṅkh. Çr. 6,11,17. 8,1,9. 7,21. — 2) *Begattung* Schol. zu Çat. Br. 1173. 17. — Vgl. पशुक्रिया.

पशुकल्प (प° + क°) m. *Ritual des Thieropfers* Âçv. Gṛhj. 1,11. 2,4.

पशुका (von पशु) f. *ein kleines Thier* Wils.

पशुकाम (प° + का°) adj. *Viehbesitz wünschend* Ait. Br. 1,5. 2,3. 3,7. TS. 2,5,10,2. TBr. 2,1,2,2. Çat. Br. 4,1,1,16.

पशुक्रिया (प° + क्रि°) f. 1) *Thieropferhandlung, Thieropfer:* तिथौ नवम्यां पूर्णां त्वं प्राप्स्यसे स (कृताः) पशुक्रियाम् Hariv. 3264. — 2) *Begattung* H. 537. — Vgl. पशुकर्मन्.

पशुगायत्री (प° + गा°) f. *ein der Gâjatrî nachgebildeter Spruch* (पशुपाशाय विद्महे शिरश्छेदाय धीमहि तन्नः पशुः प्रचोदयात्), *der dem zum Opfer bestimmten Thier in's Ohr geraunt wird,* ÇKDr. nach dem Durgotsavaprajoga.

पशुघ्न (प° + घ्न) adj. *Vieh tödtend* M. 5,38. f. ई Pâr. Gṛhj. 1,11.

पशुचर्या (प° + च°) f. *das Treiben des Viehes,* insbes. *die Begattung:* ये लिङ्ग व वृषलीपतयः — त्यक्तलज्जाः पशुचर्यां चरन्ति Bhâg. P. 5,26,23.

पशुचित् (प° + चित्) adj. *aus Vieh geschichtet:* इष्टकाचिद्वा अन्यो ऽग्निः पशुचिदन्यः TS. 4,5,8,2.

पशुतन्त्र so v. a. पशुकल्प Âçv. Çr. 3,6. Kâtj. Çr. 5,11,19. Çâṅkh. Çr. 9,27,3.

पशुतस् (von पशु) adv. in der Bed. des ablat. Shaḍv. Br. 2,9.

पशुता (wie eben) f. *der Zustand des Viehes, das Viehsein* M. 3,104. 5,35. *der Zustand eines Opferthiers, das Opferthier-Sein:* पशुतामप्युपागतः MBh. 13,186. Spr. 1002.

पशुतृप् (प° + तृप्) adj. *an den Heerden sich gütlich thuend* d. h. *dort zugreifend:* ताय RV. 7,86,5.

पशुत्व (von पशु) n. *das Viehsein, Viehheit, Bestialität* Râǵa-Tar. 3, 334. पशुत्वमनयोनीयाप्यपनीयते Prab. 59,11. *der Zustand eines Opferthiers, das Opferthier-Sein:* नरं ललपासंपूर्णं पशुत्वे विनियोजितम् R. Gorr. 1,63,7. 64,11.

पशुद (प° + 1. द) 1) adj. *Vieh schenkend.* — 2) f. आ N. pr. einer der Mütter im Gefolge des Skanda MBh. 9,2946.

पशुदा (प° + 2. दा) adj. *Vieh schenkend* Kauç. 72.

पशुदेवत (प° + देवता) adj. *dessen Gottheit* (d. h. *Gegenstand der Anrufung*) *das Vieh ist,* von einem Spruch oder einer Cerimonie Âçv. Gṛhj. 2,4.

पशुदेवता (wie eben) f. *die Gottheit des Opferthiers* d. h. *diejenige, welcher die Darbringung gilt,* Âçv. Çr. 3,1. 4. Çâṅkh. Çr. 5,15,8. Kâtj. Çr. 6,7,16. 9,13.

पशुधर्म (प° + ध°) m. *die beim Vieh übliche Art und Weise* d. i. sowohl *die Art, wie man mit dem Vieh verfährt,* als auch *die Art, wie das Vieh verfährt:* किं वा पशुधर्मेण व्यापदयामि Pańkat. 34,16 (ed. orn. 30,20). अयं (die Wiederverheirathung einer Wittwe) द्विजैर्हि विद्वद्भिः

पशुधर्मो विगर्हितः। मनुष्याणामपि प्रोक्तो वेनो राज्यं प्रशासति ॥ M. 9, 66. *Begattung* H. 537, Sch.

पशुनाथ (प° + नाथ) m. *der Herr des Viehes*, Bein. Çiva's H. 199, Sch. — Vgl. पशुपति.

पशुप (प° + 2. प) adj. subst. *das Vieh hütend, Viehhüter* MBh. 3, 10081. 13, 3462. Varâh. Bṛh. S. 16, 14.

पशुपति (प° + प°) m. 1) *der Herr der Thiere*, Bein. des spätern Rudra (Rudra-Çiva) oder N. *einer göttlichen Person dieses Kreises.* Man findet öfters die Reihe Bhava, Çarva, Paçupati, Ugra, Rudra, Mahâdeva, Îçâna und ähnlich. AV. 2, 34, 1. 11, 2, 2. भवाशर्वाविदं ब्रूमो रुद्रं पशुपतिश्च यः 11, 6, 9; vgl. 15, 5, 3. VS. 16, 28. 40. 24, 3. 39, 8. Âçv. Çr. 4, 11. Çat. Br. 5, 3, 3, 7. 6, 1, 3, 12. Shaḍv. Br. 5, 11. Paçupati, Çiva, Çaṁkara, Prshâtaka Âçv. Gṛhj. 2, 2. 4, 8. Die 7 oben erwähnten nebst Bhîma Manifestationen des einen Rudra VP. 58. Mârk. P. 52, 7. = Çiva AK. 1, 1, 1, 25. H. 199. an. 4, 120. Halâj. 1, 11. पशुपतेर्नगरं वारणावते MBh. 1, 5698. 4, 339. 6, 219. ततो देवैर्महादेवस्तदा पशुपतिः कृतः। ईश्वरः स गवां मध्ये वृषभाङ्कः प्रकीर्तितः ॥ 13, 3724. fg. ग्राम्यारण्यानां त्वं पतिस्त्वं पशूनां ख्यातो देवः पशुपतिः सर्वकर्मा ॥ Hariv. 7584. 12718. R. 1, 44, 3 (45, 3 Gorr.). 45, 22. Suçr. 1, 71, 2. Kumâras. 6, 95. Megh. 37. 57. Vgl. noch: अश्वैतान्पातयिष्यामि रुद्रः पशुगणानिव MBh. 7, 755. आक्रीड इव रुद्रस्य घ्नतः कालात्यये पशून् 787. पशुपतिशास्त्र *das von Çiva geoffenbarte heilige Buch der* Pâçupata Colebr. Misc. Ess. I, 406. Agni heisst Paçupati TS. 3, 1, 4, 3; vgl. H. an. und Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 54, *a*, 1. auf Agni bezogen Çat. Br. 1, 7, 3, 8. — 2) N. pr. eines Scholiasten Ind. St. 1, 470. eines Lexicographen Uģģval. zu Uṇâdis. 4, 179. — Vgl. पाशुपत.

पशुपतिशर्मन् (प° + श°) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 110.

पशुपल्वल (प° + प°) n. *Cyperus rotundus* (so genannt, weil er in den *vom Vieh besuchten Pfühlen* wächst) Çabdak. im ÇKDr.

पशुपा (प° + 4. पा) m. *Hüter der Heerde, Hirt* ṚV. 1, 114, 9. 144, 6. 4, 6, 4. 10, 142, 2. Pûshan 6, 58, 2. du. von Pûshan und Revatî TBr. 3, 1, 2, 12 in Z. f. d. K. d. M. 7, 274.

पशुपाल (प° + पाल) m. 1) *Hüter der Heerde, Hirt* M. 3, 154. MBh. 5, 1222. 13, 4273. Varâh. Bṛh. S. 15, 23. Mârk. P. 19, 24. — 2) pl. N. pr. *eines Volkes* im NO. von Madhjadeça Varâh. Bṛh. S. 14, 29. R. 4, 44, 24. n. *das Land* —, *das Reich der* Paçupâla Mârk. P. 58, 48 (प्रशु° gedruckt). m. sg. N. pr. eines Königs oder viell. *ein König der* Paçupâla Varâha-P. in Verz. d. Oxf. H. 58, *a*, Kap. 50. — Vgl. पाशुपाल्य.

पशुपालक (प° + पा°) m. *Viehhirt*; f. °पालिका *die Frau eines Viehhirten* P. 4, 1, 48, Vârtt. 1, Sch.

पशुपाश (प° + पा°) m. *der Strick für das Opferthier, das Anbinden des Opferthiers; Thieropfer;* s. u. पशुगायत्री. *die Fesseln, die das Vieh, d. i. die individuelle Seele gefangen halten*, so v. a. *die Sinnenwelt* Prab. 59, 7. Madhus. in Ind. St. 1, 22, 3 v. u.

पशुपाशक (vom vorherg.) m. Bez. *einer Art coitus:* स्त्रियमानतपूर्वाङ्गीं स्वपादात्तः पदद्वयम्। ऊर्ध्वाशेन रमेत्कामो बन्धो ऽयं पशुपाशकः ॥ Ratim. im ÇKDr.

पशुपुरोडाश s. u. पुरोडाश.

पशुप्रेरण (प° + प्रे°) n. *das Hinaustreiben des Viehes* AK. 3, 3, 39.

पशुबन्ध (प° + ब°) m. 1) *Thieropfer* AV. 11, 7, 19. TBr. 2, 2, 2, 3. 3, 6, 3. Ait. Br. 3, 40. Çat. Br. 4, 5, 4, 5. 10, 1, 5, 2. 4, 2, 4. 12, 3, 5, 9. 14, 2, 2, 48. Kâtj. Çr. 12, 2, 1. MBh. 3, 184. 1131. 13, 6079. 6429. 14, 2411. Hariv. 14279. Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 78. Râģa-Tar. 3, 265. Kull. zu M. 4, 26. °याजिन् Çat. Br. 10, 1, 5, 4. °पूर्व 11, 7, 4, 1. — 2) N. eines Ekâha Çâṅkh. Çr. 14, 11, 3.

पशुबन्धक (प° + ब°) *ein Strick zum Anbinden des Viehes* Schol. zu Kap. 1, 62.

पशुभर्तृ (प° + भ°) m. *der Herr des Viehes*, Bein. Çiva's MBh. 9, 2444. 13, 620.

पशुमत् (von पशु) 1) adj. *a) mit Vieh —, Thieren verbunden, dazu in Beziehung stehend; viehreich, heerdenreich:* प्रजावान्नः पशुमाँ अस्तु गातुः ṚV. 3, 54, 18. गृह 4, 38, 5. प्रजा 5, 41, 7. सद्मन् 9, 92, 6. 97, 1. Ait. Br. 1, 5. TS. 5, 2, 9, 6. 6, 1, 6, 2. Çat. Br. 1, 2, 5, 17. 3, 7, 2, 3. 11, 4, 4, 10. 14, 1, 3, 30. Âçv. Gṛhj. 1, 5. Khând. Up. 2, 6, 2. Rudra Âçv. Çr. 4, 11. मह्नो, निवेश, जनपद MBh. 1, 2808. 2, 798. R. Gorr. 2, 109, 22. पशुमतां वर *Heerdenbesitzer* MBh. 4, 1162. सोमाः *mit Thieropfer verbunden* Pañkav. Br. 17, 13, 18. Çâṅkh. Çr. 14, 10, 1. — *b) das Wort* पशु *enthaltend:* तदस्यैतत्पशुमन्नाम Ait. Br. 3, 33. 6, 20. — 2) n. *Viehstand:* शतदात्वश्व्यं सहस्रदातु पशुमत् ṚV. 9, 72, 9.

पशुमार (प° + मार) m. *die Art, wie man das Vieh tödtet;* instr. und acc. (absol.) adv. *wie man das Vieh tödtet:* (तम्) जघान पशुमारेण व्याघ्रः क्षुद्रमृगं यथा MBh. 3, 370. (तम्) पशुमारममारयत् 1, 6036. 3, 443. Bhâg. P. 4, 13, 41.

पशुमारक (प° + मा°) adj. *wobei Opferthiere geschlachtet werden:* इष्टं च क्रतुभिर्घोरैर्दीप्तिः पशुमारकैः Bhâg. P. 4, 27, 11.

पशुमोहनिका (प° + मो°) f. *eine best. Pflanze (das Vieh betäubend)*, = कटुकी Râģan. im ÇKDr.

पशुयज्ञ (प° + य°) m. *Thieropfer* VP. 275, N. 1.

पशुरक्षि (प° + र°) adj. *Vieh hütend* ṚV. 6, 49, 12.

पशुरक्षिन् (प° + र°) m. *Viehhüter* M. 8, 238.

पशुरज्जु (प° + र°) f. *ein Strick zum Anbinden des Viehes* AK. 2, 9, 74.

पशुराज (प° + राज) m. *der König der Thiere, Löwe* Çabdak. im ÇKDr.

पशुवत् (von पशु) adv. *wie beim Thier- (Opfer)* Kâtj. Çr. 17, 2, 22. 3, 26. 7, 4. 20. 2, 10.

पशुवर्धन (प° + व°) adj. *das Gedeihen der Heerde fördernd* ṚV. 9, 94, 1.

पशुविद् (प° + विद्) adj. *Vieh verschaffend* AV. 11, 1, 5.

पशुशीर्ष (प° + शीर्ष) n. *Thierhaupt* TS. 5, 2, 9, 3. fgg. 5, 5, 1. 7, 10, 1. Çat. Br. 6, 1, 2, 30. 10, 4, 2, 14. 5, 5, 7.

पशुश्रपण (प° + श्र°) n. *das Kochen des Opferthiers* Çat. Br. 11, 8, 2, 1.

पशुश्रपण (wie eben) adj., m. mit Ergänzung von अग्नि *das Feuer, in welchem das Fleisch des Opferthiers gekocht wird*, TS. 3, 1, 3, 2. Çat. Br. 3, 8, 2, 18. 4. 5, 2, 7.

पशुषे und °षा (पशु + स. सा) adj. *Vieh verschaffend* ṚV. 5, 41, 1. °षे dat. 1, 127, 10.

पशुष्ठ oder °ष्ठा (पशु + स्थ, स्था) adj. *im Vieh befindlich:* तनू Pañkav. Br. 18, 6, 26.

पशुसख (प° + सखि) m. *ein Freund des Viehes*, N. pr. eines Çûdra MBh. 13,4417. 4447.

पशुसनि (प° + स°) adj. = पशुष VS. 19,48.

पशुसमाम्नाय (प° + स°) m. *Aufzählung der Opferthiere*, so heisst der Abschnitt VS. 29,48. fgg. Nir. 12,13.

पशुसाधन (प° + सा°) adj. f. ई *das Vieh lenkend, — leitend*: अष्ट्रा ṚV. 6,53,9.

पशुसूत्र (प° + सू°) n. Titel einer Schrift Ind. St. 1,470,11.

पशुहरीतकी (प° + ह°) f. *die Frucht von Spondias mangifera* Trik. 2,4,8.

पशुहव्य (प° + ह°) n. *Thieropfer* M. 4,28.

पशूकर् (पशु + 1. कर्) *in ein Stück Vieh umwandeln*: °कृत Kathâs. 37,156. *zum Opferthier machen*: धेनुं तां पशूकृत्य 27,117. 37,58. तदेषः — अस्माभिरुपहर्त्तव्यः श्वः प्रभाते पशूकृतः 26,140. Mṛkkh. 137,19.

पश्च adj. *der hintere, spätere, westliche*: कैलासो हिमवांश्चैव दक्षिणेन महाचलौ । पूर्वपश्चायतावेतौ *nach Osten und nach Westen* Mârk. P. 54,24. पश्चे adv. ved. P. 5,3,33. *darauf*: पुरा व्याघ्रो जायते पश्च सिंहः Sch. Vgl. पश्चा, पश्चात्, पश्चानुताप, पश्चानुपूर्वी, पश्चार्ध, पश्चिम. Die Endung च ist identisch mit dem च in उच्च, नीच u. s. w.; vgl. lat. *pos, post.*

पश्चा (instr. von पश्च) adv. ved. P. 5,3,33. *hinten, hinterdrein; nachher, später; im Westen, westlich*: पश्चा स दघ्या यो अघस्य धाता ṚV. 1,123,5. 2,27,11. पश्चा मृधो अप भवन्तु विश्वाः 10,67,11. आदित्पश्चा बुबुधाना व्यख्यन् 4,1,18. 10,149,3. AV. 10,4,11. प्र पुरो नि पश्चा 8,7. तस्मात्कुमारो जातः पश्चेव प्रचरति *erst später* Ait. Br. 3,2. असौ पुर उदेति पश्चास्तमेति 1,7. अग्रे, पश्चा Çat. Br. 1,1,2,5. पश्चेव दधिरे 2,1,4,27. पुरा, पश्चा Pañkav. Br. 11,5,11. P. 5,3,33, Sch. °सोमपीथ Kâṭh. 13,6.

पश्चाच्चर (पश्चात् + चर) adj. *hintennach kommend* Kâṭh. 12,8.

पश्चाच्छ्रमण (पश्चात् + श्र°) m. *ein buddhistischer Geistlicher, der hinter einem andern Geistlichen hergeht, wenn dieser das Haus eines Laien betritt*, Vjutp. 203. Burn. Intr. 314, N. 2.

पश्चात् (ablat. von पश्च) P. 5,3,32. Vop. 7,110. 1) adv. *a) von hinten, hinterher, hinten, nach hinten* AK. 3,4,22 (28),4. H. an. 7,24. Med. avj. 31 (es ist wohl चरमे st. परमे zu lesen; aber welche Bed. ist mit dem folg. अधिकारे gemeint?). मर्यो न योषामभ्येति पश्चात् *folgt nach* ṚV. 1,115,2. 124,9. 8,89,1. AV. 8,9,9. Çat. Br. 14,5,1,11. न नः पश्चादघं नशत् ṚV. 2,41,11. मनः पश्चादनु यच्छन्ति रश्मयः 6,75,6. पश्चाद्वरीयसी Çat. Br. 3,5,1,11. प°, पुरस् ṚV. 10,90,5. AV. 7,80,1. 8,6,15. Çat. Br. 1,6,1,11. Kâtj. Çr. 1,8,28. 9,4. 2,5,4. धावन् M. 2,196. Hit. 14,9. पूर्वं मृतं च भर्तारं पश्चात्साध्व्यनुगच्छति MBh. 1,3033. पश्चाद्बाहुनिबद्ध Mṛkkh. 175,12. पश्चाद्बद्धपुरुष Çâk. 73,1. पश्चादुच्चैर्भवति हरिणः स्वाङ्गमायच्छमानः ad Çâk. 78. पुरस्तात्, प° 56. पुरा, प° Spr. पुरो रेवापारे u. s. w. Ragh. 16,29. 4,30. Spr. 23, v. l. पश्चादुपेत्य *von hinten* 1233. Varâh. Bṛh. S. 88,18. Kathâs. 34,186. 39,141. 168. AK. 2,6,2,16. 8,2,8. 3,4,24,153. H. 587. पश्चाच्चैवापसरता (यानेन) *rückwärts gehend* (Wagen) Jâgñ. 2,299. नदीं पश्चान्मुखाश्रिताम् *mit abgewandtem Gesichte* R. 2,55,4. पश्चात्कर् *hinter sich lassen* so v. a. *übertreffen*: सा तस्य कर्मनिर्वृत्तैर्दूरं पश्चात्कृता फलैः Ragh. 17,18. — *b) hintennach, hernach, später, zuletzt* Kâtj. Çr. 1,5,9. 10,2,33. 6,15. 15,5,30. M. 8,161. 212. 9,218. MBh. 3,2750. 2380. 12597. R. 2,1,32. 30,20. 61,13. Daç. 1,9. Çâk. 84,14. 95,15. 110,16. Ragh. 12,17. Megh. 37. 45. 109. Spr. 140. Varâh. Bṛh. S. 3,36. 39,9. 45,93. Vid. 168. 199. Hit. 20,14. 38,12. 42,4. 127,20. Çor. in LA. 42,12. प्राक्, प° Mṛkkh. 52,5. Ragh. 12,7. Çâk. 110,7. पुरा, प° Spr. 382. Pañkat. II,48. पूर्वम्, प° M. 4,125. Çâk. 179. प्रथमम्, प° Ragh. 12,39. Spr. 765. प्रथमतः, प° Dhûrtas. 90,4. आदितः, प° M. 3,211. आदौ, प° Sâh. D. 80,3. अग्रे, प° Spr. 770. — *c) von Westen, westwärts, im Westen* AK. H. an. Med. AV. 12,1,31. 18,4,9. 11. Çat. Br. 13,8,4,13. Khând. Up. 3,6,4. 7; 25,1. Muṇḍ. Up. 2,2,11. MBh. 7,2349. Megh. 16. Varâh. Bṛh. S. 4,3. 5,34. 87. 11,46. 21,13. Sûrjas. 1,25. Bhâg. P. 4,25,52. fg. उत्तरतःपश्चात् *von Nordwest*: तस्मादुत्तरतःपश्चादयं भूयिष्ठं पवमानः पवते Ait. Br. 1,7. — 2) praep. mit dem gen. (Vop. 5,23) und abl. *a) hinter, hinter — her*: सा ह्यस्य सुदेष्णायाः पुरः पश्चाच्च गामिनी MBh. 4,631. रथस्य Schol. zu P. 2,1,6. गोः Schol. zu P. 5,2,15. AK. 2,6,2,25. H. 608. Kathâs. 6,134. शर्मवर्मणः । पश्चाच्चारहयं सो ऽथ सिंहगुप्तो व्यसर्जयत् 158. 7,72. 9,23. 27,181. 185. 39,135. 42,84. Vop. 6,61. — *b) nach*: तदस्य पश्चान्नान्यत्सुखं स्मे Pañkat. 145,14. ततः पश्चात् *darauf, alsdann* M. 3,116. 117. MBh. 3,2761. Hiḍ. 4,16. R. 2,61,12. 6,1,5. 16,19. 96,15. Pañkat. 21,25. Hit. 17,20, v. l. 38,9. — *c) westlich von*: अपपास्य Kâtj. Çr. 2,3,9. 14. 25,10,21. Âçv. Çr. 4,8. Lâṭj. 1,9,7. Pâr. Gṛhj. 2,1. 2. Khând. Up. 5,2,8. mit dem abl. Kâtj. Çr. 8,3,14. 14,3,14. 16,7,31. Âçv. Çr. 4,4. — Vgl. दक्षिणा°.

पश्चातात् (von पश्चा) adv. *von hinten* ṚV. 7,72,5. 10,27,13. 36,14.

पश्चात्कर्णम् (von प° + कर्ण) adv. *hinter dem Ohr* Çat. Br. 3,8,1,15. Kâtj. Çr. 25,7,34.

पश्चात्काल (प° + काल) m. *Folgezeit*: °ले *später, nachher* Upag. Av. 7.

पश्चात्तर (von पश्चात्) adj. *der spätere*: अह्नीनिकाह्नाः Âçv. Çr. 8,13.

पश्चात्ताप (प° + ताप) m. *Reue* AK. 1,1,2,25. H. 1378. Halâj. 4,31. °तापं कर् *Reue empfinden* MBh. 4,419. °तापेन दुःखितः R. 1,63,18. °तापसमन्वित 3,31,36 (पश्चात् ताप° Gorr.). °तापमुपगतः Çâk. 79,16. 106,20. °हत Spr. 217.

पश्चात्तापिन् (vom vorherg.) adj. *Reue empfindend*: अ° Jâgñ. 3,221.

पश्चात्सद् (प° + सद्) adj. *hinten —, westlich sitzend* VS. 9,35.

पश्चादक्षम् (von पश्चाद् + अक्ष) adv. *hinter der Achse* TBr. 1,3,2,5. Çat. Br. 5,1,2,15. Kâtj. Çr. 9,12,7.

पश्चादपवर्ग (पश्चात् + अप°) adj. *hinten schliessend* Kâtj. Çr. 2,7,27.

पश्चादुक्ति (पश्चात् + उक्ति) f. *Wiedererwähnung, Wiederholung* Vop. 3,132.

पश्चादोष (प° + दोष) m. *Spätabend* VS. 30,17.

पश्चाद्भाग (पश्चात् + भाग) m. *Hintertheil* H. 614. *die Westseite* Varâh. Bṛh. S. 4,4.

पश्चाद्वात (पश्चात् + वात) m. *ein Wind von hinten* d. i. *Westwind* TS. 2,4,9,1. 4,3,2,2.

पश्चानुताप (पश्च + अनु°) m. *Reue* Hariv. 4841. — Vgl. पश्चात्ताप.

पश्चानुपूर्वी (पश्च + अनु°) f. *eine rückkehrende —, umgekehrte Reihenfolge* H. 135.

पश्चान्मारुत (पश्चात् + मा°) m. *ein von hinten blasender Wind*: पश्चात्पुरोमारुतयोः Ragh. 7,51.

पश्चार्ध (पश्च + अर्ध) m. P. 5,3,32, Vârtt. 4. Siddh. K. zu P. 2,1,58. m. *die hintere Seite, Hintertheil* Çat. Br. 5,5,4,1. Âçv. Grhj. 1,10. Kauç. 64. 120. Kâtj. Çr. 16,8,12. पश्चार्धेन प्रविष्टः (सारंगः) शरपतनभयाद्भूयसा पूर्वकायम् Çâk. 7. पश्चार्धे च स कृत्स्नस्य प्रष्ठो ऽतिष्ठत् so v. a. *hinter* MBh. 5,137. *die Westseite* Varâh. Bṛh. 16,21. — Vgl. उत्तर°, दक्षिण°.

पश्चार्ध्य (von पश्चार्ध) adj. *auf der hinteren Seite befindlich* Çat. Br. 5,2,4,5.

पश्चिम (von पश्च) P. 4,3,23, Vârtt. 3. 1) adj. f. आ a) *der hintere, letzte* AK. 3,2,30. H. 1459. पृष्ठं स्यात्पश्चिमो भागः Halâj. 2,373. 5,41. H. 1228. उदकान्त Âçv. Çr. 12,6. Gṛhj. 4,2. Gobh. 3,7,7. Çâṅkh. Çr. 4,18,11. Kâtj. Çr. 10,4,6. संध्या *Abenddämmerung* M. 2,101. fgg. Jâǵṅ. 1,114. MBh. 1,656. R. 2,50,34. याम M. 7,145. Suçr. 2,264,21. Ragh. 17,1. Varâh. Bṛh. S. 85,50. वेला N. 13,5. वयस् MBh. 5,3062. Ragh. 19,1. °कलास्थितेन्दु 51. °क्रतु 54. अवस्था R. 4,22,26. Pańkat. 128,6. संदेश R. 2,72,35. वाच् 38. आज्ञा Ragh. 17,8. Râǵa-Tar. 6,286. क्रिया so v. a. *Todtenverbrennung* R. 6,96,10. °दर्शनं द्रष्टुम् *zum letzten Male sehen* Daç. 2,25. यामिनीः *die verflossenen Nächte* Bhâg. P. 6,5,33. अ° *nicht der letzte:* श्रुतवतामपश्चिमः Ragh. 19,1. *keinen hinter sich habend, der allerletzte, äusserste* R. Gorr. 2,74,36. 41. 80,25; vgl. अपश्चिम. पश्चिमतस् *von hinten* MBh. 4,2108. पश्चिमेन (mit dem acc.) *hinter* Lâṭj. 1,5,5. 13. 11,1.21. — b) *westlich* (पश्चिमा f. sc. दिश् *Westen*) H. 167. पश्चिमायां दिशि R. 1,41,20. Hariv. 275. पश्चिमस्यां दिशि 8950. R. 1,61,3. AK. 1,1,2,3. Kathâs. 19,103. Râǵa-Tar. 4,497. समुद्र M. 2,22. द्वार 5,92. Vet. in LA. 10,12. 14. 17. Sund. 3,26. R. 6,12,18. Sûrjas. 3,4. Varâh. Bṛh. S. 5,91. 14,21. 16,31. °भागे 47,34. वायु R. 3,22,15. Suçr. 1,22,16. 76,15. पश्चिमाभिमुख *nach Westen gerichtet* Hariv. 6270. Suçr. 1,172,4. °जनाः *die Bewohner der westlichen Gegenden* Varâh. Bṛh. S. 5,42. पश्चिमे *im Westen* 53,69. पश्चिमेन dass. ebend. 68. Mârk. P. 55,11. — 2) n. N. eines Tantra Verz. d. Oxf. H. 109,a; vgl. पूर्व. — Vgl. उत्तर°, दक्षिण° (auch Sâv. 5,75).

पश्चिमानूपक (प° + अनू°) m. N. pr. eines Fürsten MBh. 1,2670.

पश्चिमार्ध (प° + अर्ध) m. *Hintertheil, die letzte Hälfte:* क्षय° Jajâneçvara in Z. f. d. K. d. M. 4,346. Varâh. Laghuǵ. 1,43.

पश्चिमोत्तर (प° + उत्तर) adj. *nordwestlich* AK. 2,1,7. H. 952. °रस्याम् (sc. दिशि) *im Nordwesten* Varâh. Bṛh. S. 14,22. °रे dass. 53,35. °दिक्पति *der Herr des Nordwestens, der Gott des Windes, Wind* H. ç. 170.

पश्य (von 1. पश्) adj. *sehend, schauend, die richtige Einsicht habend* P. 3,1,137. यदा पश्यः पश्यते रुक्मवर्णं कर्तारमीशं पुरुषं ब्रह्मयोनिम् Muṇḍ. Up. 3,1,3. न पश्यो मृत्युं पश्यति Khând. Up. 7,26,2. — Vgl. अ°, असूर्य°, उग्र°, मा°.

पश्यक (wie eben) adj. dass. Vjutp. 114.

पश्यत (wie eben) adj. *sichtbar, conspicuus:* नमस्ते अस्तु पश्यत पश्य मा पश्यत AV. 13,4,48. 55.

पश्यतोहर (पश्यतस्, gen. vom partic. पश्यत्, + हर) adj. *vor Jemandes Augen raubend* P. 6,3,21, Vârtt. 3. H. 382. Halâj. 2,184.

पश्यना (von 1. पश्) f. nom. act.; s. अ°.

पश्यन्ती (fem. von पश्यत्, partic. von 1. पश्) 1) *Hure* Çabdârthak. bei Wils. — 2) Bez. *eines bestimmten Lautes:* मूलाधारोत्थितहृदयगतनादरूपवर्णः । यथा । मूलाधारात्प्रथममुदितो यस्तु तारः पराख्यः पश्चात्पश्यन्त्यथ हृदयगो बुद्धियुग्मध्यमाख्यः । इत्यलंकारकौस्तुभः ॥ ÇKDr.

पश्वइष्टि (पश्वस्, acc. pl. von पशु, + इष्टि; vgl. अश्वमिष्टि, वस्वइष्टि) adj. *Heerden begehrend* oder f. *das Begehren nach Vieh:* तद्वां नरा नासत्यावनु ष्याद्यद्वां मानास उचथमवोचन्। ... श्विना पश्वइष्टी रथ्येव चक्रा प्रति यन्ति मध्वः RV. 1,180,4.

पश्वयन (पशु + अ°) n. *eine von Thieropfern begleitete Festfeier* Çat. Br. 4,6,2,1.

पश्वयन्त्र (पश्व für पश्वस् + य°) adj. etwa *im Verschluss des Viehes befindlich:* पश्वयन्त्रासो अभि कारमर्चन्विदन्त ज्योतिः RV. 4,1,14.

पश्वाचार (पशु + आ°) m. Bez. *einer bestimmten Form der Verehrung der* Devî: वेदाक्तेन यजेद्देवीं कामसंकल्पपूर्वकम् । स एव वैदिकाचारः पश्वाचारः स उच्यते ॥ Âkârabhedatantra im ÇKDr.

पश्विज्या (पशु + इ°) f. *Thieropfer* Kâtj. Çr. 6,1,1.

पश्विष् (पशु + इष्) adj. *Vieh begehrend* RV. 1,121,7; vgl. गविष्.

पश्विष्टका (पशु + इ°) f. *Backsteine in Thiergestalt* Çat. Br. 6,1,2,3. 2,1,20. 2,2.

पश्वेकादशिनी (पशु + ए°) f. *Eilfzahl von Opfer-Thieren* Çat. Br. 3,9,1,23. 4,6,3,1. Kâtj. Çr. 8,8,27.

पष्, पषति, °ते v. l. für स्पश् (पश्, पस्) Dhâtup. 21,22. पष्, पषयति *binden; hindern; berühren; gehen* 35,10. पष्, पाषयति v. l. für पश् (s. पाशय्) *binden* 33,45.

पष्ठवाह् (पष्ठ, angeblich = पृष्ठ, + वाह्) m. (nom. °वाड्, acc. -वाहम्) *ein vierjähriger Stier* (nach den Comm.) VS. 14,9. 18,27. 21,17. 24,13. 28,29. TS. 4,3,3,2, wo im Saṁdhi der Schlussconsonant öfters wie ein Dental behandelt ist. f. पष्ठौही VS. 18,27. TBr. 1,7,3,3. 8,2,2. 2,7,2,2. TS. 7,1,6,2. Kâṭh. 11,2. 12,8. Kâtj. Çr. 4,5,23. प्रथमगर्भाः पष्ठौह्यः Çat. Br. 4,6,2,11; vgl. Âçv. Çr. 9,4. Da die Färse schon zweijährig zur Begattung fähig ist, so passt die obige Altersbestimmung nicht überall, und es ist unter dem Worte wohl überhaupt *eine junge zuchtfähige Kuh* zu verstehen. Vgl. प्रष्ठवाह्.

1. पस्, पसति, °ते v. l. für स्पश् (पश्, पष्) Dhâtup. 21,22. v. l. für पश्, पाशयति (s. पाशय्) 33,45.

2. पस् *Schamgegend:* प्रभः पसं युवतीम् TBr. 3,1,1,12 in Z. f. d. K. d. M. 7,269. — Vgl. पसस्.

पसस् n. *das männliche Glied*, πέος: धनुरिवा तानया पसः AV. 4,4,6. 7. 6,72,2. 20,136,2. Çat. Br. 13,2,9,6. — Vgl. सप.

पस्त्य 1) n. *Behausung, Stall* Naigh. 3,4. H. 991. Halâj. 2,136. गोः RV. 10,96,11. — 2) f. (आ) pl. *Haus und Hof, Wohnsitz; Hausgenossenschaft:* नि षसाद धृतव्रतो वरुणः पस्त्यास्वा RV. 1,25,10. पस्त्यासु चक्रे वरुणः सधस्थमपां शिशुर्मातृतमास्वन्तः VS. 10,7. प्र प्र दाश्वान्पस्त्याभिरस्थित RV. 1,40,7. मध्य आ पस्त्यानाम् 164,30. 9,65,23. स जायत प्रथमः पस्त्यासु 4,1,11. होता यक्षद्यजतं पस्त्यानामग्निस्त्वष्टारम् 6,49,9. 10,46,6. त्रिपस्त्य adj. *der drei Wohnsitze hat*, von Agni 8,39,8. — 3) du.: उत स्म सद्म हर्यतस्य पस्त्योरत्यो न वाजं हरिवाँ अचिक्रदत् wohl *die beiden Stücke der Presse* RV. 10,96,10. — 4) f. sg. *die Genie der Niederlassung* oder *des Hauswesens:* प्र पस्त्यामदितिं सिन्धुमर्कैः स्वस्तिमीळे सख्याय देवीम् RV. 4,55,3. महो देव्यदितिः सदने पस्त्ये महि 8,27,5. — Vgl. अश्व°, वाज°, वीर°, पास्त्य, वस्त्य.

पस्त्यसद् (प° + सद्) m. *Hausgenosse:* ऋतस्य वो रथ्यः पूतदक्षानृतस्य

पस्त्यसदः RV. 6,51,9.

पस्त्यावत् (von पस्त्य, Padap.: पस्त्यऽवत्) adj. 1) *einen festen Wohnsitz innehabend*, m. *Hofbesitzer, ein begüterter Mann*: उत श्रुतं वृषणा पस्त्यावतः RV. 1,151,2. मर्यो देव धन्व पस्त्यावान् 9,97,18. *einen Wohnsitz bildend, — gewährend*: तयौ एभ्यः सुवसि पस्त्यावतः RV. 4,54,5. बर्हिस् 2,11,16. — 2) *zur* Soma-*Presse gehörig* oder ähnlich (vgl. पस्त्य 3.): सुषोमे शर्यणावत्यार्जीके पस्त्यावति । ययुर्निचक्रया नरः RV. 8,7,29.

पस्पृश् (von स्पर्श्) adj.; s. 1. अ°.

पह्नव s. u. पह्लव.

पह्लव m. pl. N. pr. eines Volkes, *die Perser* M. 10,44. (वसिष्ठस्य पयस्विनी) असृजत्पह्लवान्पुच्छात् MBh. 1,6683. 2,1119. 1871. 6,335 (पह्नव geschrieben; vgl. VP. 189). 375 (पह्नव VP. 195). Hariv. 760. 768. 776. पह्लवाः श्मश्रुधारिणः 781. 782. 1426 = 1764. 6441. तस्या (कामधेनोः) हुम्भारवोत्सृष्टाः पह्लवाः R. Gorr. 1,55,18 (54,18 Schl.). (कामधेनोः) उरसस्त्वभिसंजाताः पह्लवाः शस्त्रपाणयः 56,2. 4,43,21. Varâh. Bṛh. S. 5,38. 14,17. 16,38. 18,6. VP. 374 (पह्नव). Mârk. P. 58,30. 50. Vgl. पह्लव am Ende.

पह्लिका f. = वारिपर्णी *Pistia Stratiotes Lin.* Çabdam. im ÇKDr.

1. पा. I. पाति, पाहि, पेयास् 3. sg. (RV. 9,109,2), अपाम् (vgl. aor.), अपुस्, पास्, पातम् u. s. w.; partic. पान्तम्, पान्तौ. Diese Formen nur in der älteren Sprache. II. पिबति (in den späteren Schriften meist पिवति geschrieben) P. 7,3,78. Vop. 8,70. auch med. Vereinzelt finden sich Formen wie पिपतु Kâṭh. 25,6. पिपते (s. u. अनुप्र). — perf. पपौ, पपाथ (पपिथ P. 6,4,64, Sch.), पपथुस्, पपुस्, पपीयात् (RV. 6,37,2. 10,28,1), पपिवंस् (P. 7,2,67, Sch.), पपुषस्; पपिरे, पपाने (RV. 6,44,7); aor. अपात् P. 2,4,77. Vop. 8,25; fut. पास्यति, °ते; prec. पेयात् P. 6,4,67. Vop. 8,85; पीत्वा, पीत्वी, mit praepp. °पाय nach P. 6,4,69 und Vop. 26,212, zu belegen nur °पीय; पातुम्, पातवे, पिबध्यै; absol. पायम् P. 3,4,22, Sch.; pass. पीयते (P. 6,4,66), अपायि, पपे; partic. पीत. *trinken* Dhâtup. 22,27. mit acc. oder partitivem gen.: पिबतु सोमं वरुणः RV. 1,44,14. मधोः पिबन्ति गौर्यः 84,10. (अवतम्) विश्वे पपिरे स्वर्दृशः 2,24,4. पाहि नः सुतम् 3,40,6. 4,20,4. 7,98,3. न सोमो अप्रता पपे (pass.) 8,32,16. 2,11,10. 19,1. AV. 5,19,5. VS. 4,11. 21,60. Ait. Br. 3,30. य एतासां नदीनां पिबन्ति Çat. Br. 9,3,1,24. 1,6,3,4. पात्रमपायि RV. 6,44,16. — न वार्यञ्जलिना पिबेत् M. 4,63. 6,46. पिबन्तं चैव वत्सकम् 11,114. यदि वत्सो हि ते भिक्षा न पिबेच्छोणितं रणे MBh. 2,2534. 3,17253. R. 1,44,36. पपौ Ragh. 2,69. मधु द्विरेफः — पपौ Kumâras. 3,36. Kathâs. 45,230. अपात् Bhaṭṭ. 15,6. पास्यन्ति Hip. 1,52. MBh. 4,689. Bhâg. P. 9,21,10. पेयास् Bhaṭṭ. 19,27. पातुम् M. 11,7. Çâk. 84. पीत्वापः M. 5,145. पिबते MBh. 5,268. Hariv. 11332. 14808. पिबमाना MBh. 4,408. पिबस्व 3,17259. 4,454. 14,277. 1606. पास्यामहे Hariv. 8002. तीर्थोदकमिदं तावत्पीयताम् R. 1,9,34. Megh. 43. Mârk. P. 54,30. Hit. Pr. 28. पपे impers. Bhaṭṭ. 14,92. रजः *Staub einschlucken* M. 11,110. स्तनं पपौ Mârk. P. 17,7. अधरम् Çâk. 22. Megh. 25. पिबन्यशो मूर्तमिव *einsaugen* Ragh. 7,50. पपौ — आशुगः — मनुष्यशोणितम् 3,54. चक्षुषा, लोचनैः u. s. w. *mit den Augen sich laben an* R. Gorr. 2,43,5. Megh. 16. Ragh. 2,19. 73. 3,17. Kathâs. 10,211. 49,213. Bhaṭṭ. 8,49. Bhâg. P. 9,24,64. अहो नृलोके पीयेत हरिलीलामृतं वचः *mit den Ohren sich laben an* 1,16,9. चराचरेषु परितः पिबन्तो जगतो मतम् (vgl. u. समा) Kâm. Nîtis. 12,26. कालः पिबति तत्फलम् *austrinken* so v. a. *fortnehmen* Pańkat. III, 233. स्वतेजसापिबत्तीव्रमात्मप्रस्वापनं तमः Bhâg. P. 3,26,20. *trinken* so v. a. *geistige Getränke trinken* Müller, SL. 83. पीत 1) *getrunken, eingesogen* H. an. 2,178. °सोमपूर्व M. 11,8. Draup. 6,5. Ragh. 1,89. अर्धपीतस्तन (सिंहशिशु) Çâk. 173. बिम्बाधर 147. पीतशोणित (खड्गलता) Kathâs. 50,5. वचस् *mit den Ohren eingesogen* Bhâg. P. 1,10,9. तैस्त्रयाणां शितैर्बाणैरायुः पीतं रुधिरं तु पतत्रिभिः Ragh. 12,48. °कोश *der den Schatz ausgesogen hat* Râǵa-Tar. 5,421. 6,223. योगेन मीलितदृगात्मनि पीतनिद्रः so v. a. *der sich dem Schlaf hingegeben hat* Bhâg. P. 7,9,32. — 2) *getrunken habend*: भुक्तपीतः Kathâs. 39,157. पीतप्रतिबद्धवत्सा (धेनु) Ragh. 2,1. अ° *noch nicht getrunken habend* MBh. 2,1902. Çâk. 84. in comp. mit dem obj.: सुरापीत *der* Surâ *getrunken hat* P. 6,2,170, Sch. तैल°, घृत°, मद्य° gaṇa आहिताग्न्यादि zu P. 2,2,37. विष° Hariv. 4840. R. Gorr. 2,84,1. वृषलीफेन° M. 3,19. *getränkt, eingetaucht in Oel*: भल्लेन पीतेन निशितेन MBh. 6,3186. सितपीताभ्यां (lies शित°) क्षुराभ्याम् 7,1078. *imbibirt, voll von*: पीतः स शैत्येन 12,1722. — 3) n. *das Trinken* Med. t. 34.

— caus. पाययति, °ते P. 7,3,37. 1,3,89. Vop. 18,6. 23,58. aor. अपीप्यत् P. 7,4,4. Vop. 18,7. infinit. पाययितवै Çat. Br. 2,3,1,8. *tränken, zu trinken geben*: देवाँ उशतः पायया हवि: RV. 2,37,6. दक्षं मदे पाययते 1,36,1. 14,7. 3,57,5. AV. 8,7,22. 10,10,9. Çat. Br. 1,8,2,9. पाययमानेव योषा पुत्रम् Nir. 2,27. पयुम् Âçv. Gṛhj. 1,11. — Jâǵń. 2,112. हयान्पाययित्वा MBh. 1,192. 4,2155. तान्हयान् — पाययामास वारि सः 7,3741. 13,536. गावो वत्सान्न पाययन् (sic) R. 2,41,9. 91,52. Suçr. 1,46,19 (पापयेत्!). 63,6. Kathâs. 10,109. 13,85. Bhâg. P. 1,3,17. 3,2,23. 31. 5,26,26. P. 8,1,60, Sch. Siddh. K. zu P. 2,3,27. Vop. 5,12. पाययन्ति स्तनं हरिम् Z. d. d. m. G. 6,96,21. पाययेत Suçr. 1,158,19. 314,10. Ragh. 13,9. मद्यपाययत — आत्मानम् Bhaṭṭ. 8,41. ज्योत्स्नामृतं शशी — वापीः — अपाययत 62. यस्त्वेमां मानवो धेनुं स्वैर्वत्सैरमरादिभिः । पाययत्युचिते काले *wer seine Kälber an dieser Kuh trinken lässt* Mârk. P. 29,13. पायित *was man zu trinken giebt* Çat. Br. 14,7,1,11. *getränkt*: पायिताश्चामृतं सुराः Bhâg. P. 8,12,13. *getränkt* so v. a. *eingetaucht in*: नाराचैस्तैलपायितैः MBh. 9,1530. क्षारे कदल्या मथितेन (तक्रेण) युक्ते दिनोषिते पायितमायसं यत् Varâh. Bṛh. S. 49,26.

— desid. vom caus. *zu trinken zu geben beabsichtigen*: यो दुर्ब्राह्मणो ऽसोमं पिपाययिषेत् Kâṭh. 13,6.

— desid. *trinken wollen, durstig sein*: 1) पिपासति P. 7,4,79, Sch. सोममिन्द्रः पिपासति RV. 8,4,11. Nir. 7,18. Ait. Br. 6,8. Khând. Up. 3,17,1. पिपासन्तश्च शोणितम् MBh. 7,205. पिपासित *durstig* 3,17247. Mṛkkh. 160,19. Spr. 1780. Vet. in LA. 25,10. — 2) पिपीषति RV. 1,15,9. पिपीषते dat. 6,42,1.

— intens. पेपीयते P. 6,4,66. Vop. 20,4. *gierig —, wiederholt trinken*: पेपीयमान Khând. Up. 6,11,1. पेपीयते ऽम्भः Suçr. 2,488,21. पेपीयते मधु मधौ सह कामिनीभिः Varâh. Bṛh. S. 19,18. mit pass. Bed.: तया पेपीयमान उदके Bhâg. P. 5,8,1. नागाः — पेपीयमाना भ्रमरैः *an denen Bienen gierig saugen* Hariv. 8793.

— अति caus. *in grosser Menge Jmd* (acc.) *Etwas* (acc.) *zu trinken geben:* सा मद्यं तेनातिपायिता Kathâs. 30,207.

— अनु *nachher* —, *darauf trinken:* एताभिर्वा इन्द्रस्तृतीयसवनमन्वपिबत् Ait. Br. 3,38. Çâñkh. Çr. 4,21,15. Suçr. 1,167,16. कल्माषान्भक्षयेन्मधु चानुपिबेत् 377,4. 2,160,6. नीलान्यवान्गव्यपयोऽनुपीतान् 325,19. धात्रीफलानां स्वरसेन चूर्णम् — लीढ्वानुपीता च पयः Varâh. Bṛh. S. 75,6.8. मधु पीत्वा रसवत्कथं नु मे। अनुपास्यसि बाष्पदूषितं परलोकोपनतं जलाञ्जलिम् *später trinken* Ragh. 8,67. *trinken an:* मृगयूथानुपीतानि (°निपीतानि Schl.) — तीर्थानि R. Gorr. 2,104,5. Vgl. अनुपान. — caus. *nachher trinken lassen:* यथा परिविष्यानुपाययेत् Çat. Br. 9,2,3,41.

— अन्तर् s. अन्तःपेय.

— अभि *davon trinken:* भूय एवाभिपाय शेषं ब्राह्मणाय दद्यात् Gobh. 4,10,14. अभिपीत *getränkt, erfüllt von:* न तृप्तिपयासे राजेन्द्र भूमेश्छिद्रे भविष्यतः। वसोर्धाराभिपीतत्वात्तेजसाप्यायितेन च॥ MBh. 12,12844.

— अव s. अवपान.

— अन्वव *nach Andern zum Trunke kommen:* तत ईश्वरा यदि नासुररक्षोऽस्यन्ववपातोः Çâñkh. Br. 10,2. 17,9.

— आ *trinken aus:* प्रशास्त्रादा पिबतं मधु ṚV. 2,36,6. पातमा वो अन्धसः 8,81,1. *austrinken:* समुद्रम् R. 3,55,9. *hineintrinken, einschlürfen, trinken an:* (अस्य) नापिबेयं बलाद्वत्सो भित्त्वा चेद्रुधिरं युधि MBh. 2,2803. मादनीयानि पानानि 7,2812. आप्लुत्याकाशगङ्गायामापीय सलिलं बहु Hariv. 10432. षडाननापीतपयोधरासु — कृत्तिकासु Ragh. 14,22. तता ऽस्या आपपौ वक्त्रं पद्मं मधुकरो यथा Hariv. 8746. उपैति सविता ह्यस्तं रसमापीय पार्थिवम् *einsaugen, aussaugen* MBh. 12,2149. दिवाकरापीतरसा मह्यौषधीः 1894. *mit den Ohren Etwas einsaugen, hören:* भगवत्कथासुधाम्। आपीय कर्णाञ्जलिभिः Bhâg. P. 3,13,49. आपीयताम् *man höre* 2,6,45. *mit den Augen einsaugen:* तं राघवं दृष्टिभिरापिबन्त्यो नार्यः Ragh. 7,12. Vgl. आपान, आपायिन्. — caus. *einschlürfen lassen:* आपाययति गोविन्दपादपद्मासवं मधु Bhâg. P. 1,18,12.

— समा *einsaugen, aussaugen:* समापिबन्तो जगतां मतानि जलानि भूमेरिव सूर्यपादाः Kâm. Nîtis. 12,48. अतीक्ष्णेनाभ्युपायेन तथा राष्ट्रं समापिबेत् MBh. 12,3307.

— उद् med. *auftrinken, aufzehren, sich voll trinken:* उत्पिबन्ते वा इमानि दिक्षु नाष्ट्रा रक्षांसि Çat. Br. 5,2,4,7. 11. — Vgl. उत्पिब.

— अनूद् *nach einem Andern auftrinken* Çat. Br. 3,7,1,29. fgg.

— नि *hineintrinken, einschlürfen, trinken an:* गलात्स्रवत्तमसृगासवम् — निपीय Bhâg. P. 5,9,19. तृषार्तैश्च निपीयते वनमृगैरुष्णं पयः सारसम् Mṛcch. 116,11. निपीततोयां (नदीं) गजासिंहवानरैः R. 2,95,18 (104,19 Gorr.). दृष्टच्छदं प्रियतमेन निपीतसारम् Ṛt. 4,13. Prab. 60,5. Spr. 597. तदमन्दरसस्पन्दसुन्दरेयं निपीयताम्। श्रोत्रशुक्तिपुटैः स्पष्टा साङ्गराजतरंगिणी॥ Râga-Tar. 1,24. (ताम्) निपीयमानलावण्यां लोलैर्देवासुरेक्षणैः Kathâs. 50,132. मृगयूथनिपीतानि (°अनुपीतानि Gorr.) तीर्थानि R. 2,93,5. अत एव निपीयते ऽधरः Bhartṛ. 1,82. मधुपैर्निपीतकुसुमः (तरुः) Spr. 922. *einsaugen, absorbiren, verschwinden machen:* न्यपाद्दायुं सदाम्भसा Bhâg. P. 3,10,6. स्वतूपमक्लैव निपीतभेदमोहाय (पराय) 9,14. Vgl. निपान, निपीति. — caus. *einschlürfen lassen* Bhâg. P. 8,2,25.

— निस् *aus Etwas trinken, austrinken:* हिरण्याद्धुतं निष्पिबन्ति TS. 2,3,12,5. दृतिर्निष्पीतः Çat. Br. 1,6,3,16. (वदनम्) निष्पीतं चार्करश्मिभिः *ausgesogen* R. Gorr. 2,62,17, v. l. — Vgl. निष्पान.

— परि *vor und nach Jmd trinken:* तान्वै त्वमुभयतः परिपिब Ait. Br. 3,30. *austrinken, aussaugen:* मत्तद्विरेफपरिपीतमधुप्रसेक (कोविदार) Ṛt. 3,6. वात्यर्कपरिपीताम्बु (तडाग) R. 4,13,34. परिपीत *getränkt mit* Suçr. 1,60,5. तैल° 2,35,14. 72,14. — Vgl. परिपान.

— प्र *sich an's Trinken machen, trinken:* स्तोमेषु ये च मन्दसानाः प्र वायवः पान्त्यग्रणीतिम् ṚV. 2,11,14. यद्वां देव प्रपिबन्ति 10,85,5 येन पथा प्रपिबन्ति सुतस्य 10,114,7. ततः पिबत्सु तत्कालं देवेष्वमृतमीप्सितम्। राहुर्विबुधरूपेण दानवः प्रापिबत्तदा॥ MBh. 1,1161. 13,3711. कण्ठमाक्रम्य — प्रपास्यामि फेनिलं रुधिरं बहु 1,5936. 3,14615. 14,247. Hariv. 15701. R. 3,35,57. भुञ्जानः प्रपिबन्खादन् Bhâg. P. 6,1,26. 7,4,38. अक्षुः पश्यति यः सर्वं चक्षुषा प्रपिबन्निव *sich mit den Augen labend an* MBh. 5,1116. R. 2,45,5. Bhâg. P. 4,9,3. प्रपाय absol. P. 6,4,69, Sch. Vop. 26,212.

— अनुप्र *nach der Reihe Etwas trinken*, act. Ait. Br. 2,37. 3,22. med. *nach Jmd* (acc.) *trinken:* देवान्वै पितॄन्मनुष्याः पितरो ऽनुप्रपिबन्ते Kâṭh. 36,13. तस्मात्परस्तादर्वाञ्चो मनुष्यान्पितरो ऽनुप्रपिपते (!) TS. 2,5,8,7. Vgl. TBr. 1,3,10,4.

— वि *einzeln, zu verschiedenen Malen oder Zeiten trinken:* वि पिबध्वं कुशिकाः सोम्यं मधु ṚV. 3,53,10. यत्सुरामं व्यपिबः शचीभिः 10,131,5. 4. उभे वा एष एते सवने विपिबति यत्सविता Ait. Br. 3,29. अद्भ्यः क्षीरं व्यपिबत् VS. 19,73. — Vgl. गर्दभीविपीत.

— सम् act. *zusammen hineintrinken* AV. 6,135,2. med. *zusammen trinken:* सं यज्ञेषु पिबध्वम् ṚV. 7,37,2. समृतुभिः पिबस्व 4,35,7. 9. 10,135,1. Ait. Br. 3,30. Çat. Br. 3,6,2,26. Çâñkh. Gṛhj. 1,17. Vgl. संपिब, संपीति. — caus. *trinken lassen:* रेतः संपाययन्ति Bhâg. P. 5,26,26.

2. पा (= 1. पा) adj. (पा [sic] पातरि Med. p. 1) am Ende eines comp. *trinkend:* अमृत° MBh. 12,10425. विषाग्नि°, मृत्यु°, क्षीर°, मधुश्च्युतानामग्रपाः, तुषिताग्र्य° 10480. Vgl. अग्रे°, इन्द्रपातम (mit passiver Bed.), अञ्जस्पा, ऋतु°, अद्रु°, कीलाल°, पयस्पा, पूर्व°, मधु°, सोम° u. s. w. und auch 1. पु.

3. पा, पाति Dhâtup. 24,48. पीपाय. पासति und (परि) पासतस् ved.; aor. अपासीत्; prec. पायात् P. 6,4,68, Sch. 1) *bewachen, bewahren, schützen, schirmen, hüten vor* (abl.): मासश्च पाथः शरदश्च पूर्वीः ṚV. 7,91,2. पातं नः पायुभिः 5,70,3. तद्वार्यं यत्पान्ति देवाः) 8,25,13. 1,180,7. VS. 4,9. 11. AV. 6,3,1. fgg. यं पायना शंसात् ṚV. 1,166,8 41,2. निदस्पातु (vgl. P. 8,3,52) 6,61,11. दिव स्कम्भः समृतः पाति नाकम् 4,13,5. Çat. Br. 1,5,1,22. ते यज्ञं पान्तु रजसः TBr. 3,1,2,8 in Z. f. d. K. d. M. 7, 272. — तांस्त्वं पासि MBh. 2,2607. 14,514. नृपमपथगं पान्ति Râga-Tar. 4,821. Ghaṭ. 12. नाव्यारोप्य महीमय्यामपाद्वैवस्वतं मनुम् Bhâg. P. 1,3,15. पाता partic. Bhaṭṭ. 6,96. पाहि MBh. 1,1258. R. 2,79,5. पातु, पान्तु Dhûrtas. 66,6. MBh. 5,1384. R. 2,25,12. Varâh. Bṛh. S. 47,79. 61,2. Vop. 25,24. स पायाद्वो गजाननः Kathâs. 27,1. Bhâg. P. 6,8,12. पातुम् R. 1,21,8. Ragh. 10,26. अधर्मात्पाहि माम् MBh. 1,3417. भयेभ्यः 9,2733. सर्वतः R. 2,107,12. उपप्लवेभ्यः Ragh. 2,46. Bhâg. P. 6,8,18. पात्येतां सांप्रतं पुरीम् R. Gorr. 1,48,19. पातु पृथ्वीम् — भूपाः Mṛcch. 178,12. द्वापञ्चाशतमब्दान्दमौ द्वौ च मासौ तदात्मजः। अपासीत् so v. a. *regierte* Râga-Tar. 1,389. 3,379. 475. स यामाद्यैः सुरगणैरपात्स्वायंभुवान्तरम् Bhâg.

P. 1, 3, 12. कीर्तिम् Bhaṭṭ. 7,69. पात *bewahrt* u. s. w. Trik. 3, 3, 169. Med. t. 32. — 2) *beobachten, merken, aufpassen auf; beaufsichtigen, beachten, halten, befolgen:* के धासिमग्ने अनृतस्य पान्ति ṚV. 5,12,4. उ-कथा 18,4. 19,2. 52,2. पासि त्यजसा मर्तमंहः 6,3,1. पाति यह्वश्चरणं सू-र्यस्य 3,5,6. यत्र एकः पीपाय तस्करो यथां एष वेद निधीनाम् 8,29,6. ऋ-तस्यात्यन्तो 5,47,3. ऋतं स पात्यरुषस्य वृष्णः 5,12,6. विष्णुर्वै यज्ञस्य दु-रिष्टं पाति वरुणः स्विष्टम् Ait. Br. 3, 38. med.: व्रतानि पानो अमृतस्य चारुणा उभे नृचक्षा अनु पश्यते विशौ ṚV. 9,70,4.

— अधि s. अधिप, °पा.

— अभि *behüten; beobachten:* विश्वान्यग्ने अभिपासि ṚV. 3,9,6. यो वामदब्धो अभि पाति चित्तिभिः Vālakh. 0,3. ṚV. 10,1,8. अग्निष्ट्वाभि पातु मह्या स्वस्त्या VS. 13,19.

— नि *beschützen, behüten:* विश्वेभिः पातु पायुभिर्नि सूरीन् ṚV. 7,38, 8. 3,7. यो वनुष्यतो निपाति 1,16. 40,6. 1,106,7. 4,55,3. नि पात वेदसा वयः 8,76,2. कदा चन प्र युच्छस्युभे नि पासि जन्मनी Vālakh. 4,7. *beobachten, überwachen:* इमे शंसं वनुष्यतो नि पान्ति ṚV. 7,36,19. अारे वि-श्वां दुर्मतिं यन्निपासि 4,11,6. यः क्रत्वा निपाति वृजिनानि विश्वा 1,73,2. AV. 9,10,28. *beobachten, wahren:* ऋतस्य पदं कवयो नि पान्ति ṚV. 10,5, 2. तां यातमानां स्वयं मनीषामृतस्य पदे कवयो नि पान्ति 10,177,2.

— निस् *behüten vor* (abl.): येना निरंहसो यूयं पाथ नेथा च मर्त्यमति द्विषः ṚV. 10,126,2. Diese Praep. scheint übrigens durch das folg. नेथ oder ein im Sinne liegendes पिपर्त veranlasst zu sein.

— परि *rings behüten, — beschützen, bewahren:* उभे रोदसी परि पा-सतो नः ṚV. 7,34,23. अायुर्विश्वायुः परि पासति त्वा 10,17,4. पुमान्पुमांसं परि पातु विश्वतः 6,75,14. 71,8. तं परि पातो अंहसः 1,136,5. 143,8. VS. 26,14. AV. 6,110,2. 8,2,26. तेन नः परिपाह्नि MBh. 1,8413. भग-वान्परिपाति दीनान् Bhāg. P. 4,9,17. 5,8,21. परिपाह्नि वसुंधराम् MBh. 12,1203. विश्वम् Bhāg. P. 2,6,31. Dev. 11,32. अनुशासनम् *bewahren, aufrecht erhalten* Bhāg. P. 1,7,53. धर्मेण धर्मः परिपाति सेतुम् 3,1,36. — Vgl. परिपाण.

— प्र *behüten, bewahren vor* (abl.): काल्किः काले: कालमलात्प्रपातु Bhāg. P. 6,8,17.

4. पा (= 3. पा) adj. (पा [!] पातरि Med. p. 1) am Ende eines comp. *bewahrend, behütend, schirmend;* s. अपान°, अाप्रीत°, अायुष्पा, अन्न°, क्रतु°, गो°, चक्षुष्पा, छर्दिष्पा, तनू°, तपुष्पा, निधि°, निषिक्त°, परस्पा, प्राण° u. s. w. und auch 2. प.

5. पा (पै), पायति *ausdorren* Dhātup. 22,23. पायति धान्यमातपेन Durgād. bei West. — caus. पाययति P. 7,3,37, Sch.

पांशन s. पांसन.

पांशु und die damit zusammengesetzten und davon abgeleiteten Wörter s. u. पांसु.

पांसन 1) adj. am Ende eines comp. *besudelnd, verunehrend;* = दूषक Trik. 3,1,10. कुल° Hit. 1,39. MBh. 5,2783. 7,9141 (°पाशन, sic). R. 2,82,13. 3,31,25. क्षत्रिय° 1,56,4 (°पोशन). 3,40,16. राक्षस° Hit. 4,12. वृष्णि° (so ist zu lesen) MBh. 7,6786. f. ई: कुल° Hariv. 4019. Daç. 2, 71. R. 2,30,7. 37,21. 48,20. R. Gorr. 2,45,26. अा (wohl fehlerhaft) MBh. 3,15978. R. Gorr. 2,37,18. 76,8. — 2) n. = अवज्ञा *Verachtung* Trik. 1,1,127. — Der Form nach ein nom. ag. oder act. von पांसय्, welches zu पांसु gehört.

पांसव (von पांसु) 1) adj. *aus Staub gebildet:* (वाताः) तमः पांशवमैरयन् Bhāg. P. 3,19,18. — 2) m. oxyt. patron. Bildung Çat. Br. 2,3,2,1. 3. — 3) पांशव m. *eine Art Salz* (vgl. पांसुज) Rāǵan. im ÇKDr.

पांसव्य adj. zu पांसु VS. 16,45.

पांसिन् adj. = पांसन im voc. f. कुलपांसिनि R. 2,73,5; wohl nur fehlerhaft für °पांसनि.

पांसु (in den späteren Schriften meist पांशु geschrieben) Uṇādis. 1,28. m. 1) *zerfallende Erde, Staub, Sand* AK. 2,8,2,66. Trik. 2,8,57. H. 970. Med. ç. 10. Halâj. 2,288. nur ausnahmsweise sg. शिला भूमिरश्मा पांसुः AV. 12,1,26. 7,109,2. TBr. 2,6,10,2. Âçv. Çr. 4,4. Gṛhj. 2,8. 4, 5. Kauç. 27. 83. Kâtj. Çr. 6,2,10. Nir. 12,19. कृत° Gobh. 4,7,4. पांशु-गुण्ठित MBh. 3,2838. 2614. 2560. 5,5182. सुतरैरपि पांशुभिः 13,1468. 4146. 14,150. Draup. 9,13. Daç. 4,34. R. 2,80,9. 18. R. Gorr. 2,9,8. 6,94,2 (क्षितिपांशुभिः). Suçr. 1,67,5. 93,11. 113,4. Ragh. 2,2. Ṛt. 1,13. Varâh. Bṛh. S. 5,59. 29,21. 92,11. 96,13. Sûrjas. 13,22. Amar. 48. Sâh. D. 64,16. °समूहन (अनिल) M. 4,102. °वर्ष *ein Regen von Staub, herabfallender Staub* 115. Adbh. Br. 6,8 in Ind. St. 1,40. Jâǵñ. 1,150. Varâh. Bṛh. S. 22,6. °निपात dass. 5,92. 21,25. पांशूत्कर dass. 22,4. °प्र-दान Burn. Intr. 131, N. 2. 374, N. 1. 377, N. 1. °लोष्टकैः R. 3,37,18. शोषितं यावतः पांशून्संगृह्णाति महीतलात् *Sandkörner* M. 4,168. 11,207. — 2) *Dünger* Med. Viçva bei Uǵǵval. zu Uṇādis. 1,28. — 3) *eine best. Pflanze,* = पर्पट; vgl. रेणु. — 4) *eine Art Kampfer* Râǵan. im ÇKDr. — 5) *Landbesitz* Wilson.

पांसुक (von पांसु) 1) m. pl. *Staub:* ध्रुवं युधि हतास्तेन भक्षयिष्याम पां-शुकान् MBh. 5,640. — 2) f. अा a) *ein menstruirendes Weib.* — b) *Pandanus odoratissimus* Wils.

पांसुकासीस (पां° + का°) n. *Eisenvitriol* Râǵan. im ÇKDr. (पांशु°).

पांसुकुली (पां° + कुल *Menge*) f. *Hauptstrasse* Hâr. 122 (पांशु°).

पांसुकूल (पांसु + कूल) n. *Kehrichthaufen und die auf Kehrichthaufen aufgelesenen Lumpen, aus denen sich die buddhistischen Geistlichen ihre Gewänder zusammennähen,* Vjutp. 201. °कूलिक *solche Gewänder tragend* 34. Burn. Intr. 305. fg. °कूलसीवन n. N. pr. *des Ortes, an dem* Çâkjamuni *sich sein geistliches Gewand nähete,* Lalit. 287. Die Calc. Ausg. 334, 1. 2 nennt das Gewand पाण्डुकूल und den Ort °सीवन, woraus jenes पांशुकूल (so wird geschrieben) und °सीवन entstellt zu sein scheinen. Nach Trik. 2,2,2 ist पांशुकूल n. *eine Rechtsurkunde, die nicht auf den Namen einer bestimmten Person geschrieben ist.*

पांसुकृत (पांसु + कृत) adj. *bestaubt* Lalit. ed. Calc. 321,9 (पांशु°).

पांसुक्षार (पां° + क्षार) = पांसुज Nigh. Pr. (पांशु°).

पांसुचत्वर (पां° + च°) n. *Hagel* Çabdam. im ÇKDr. (पांशु°).

पांसुचन्दन (पां° + च°) m. Bein. Çiva's Trik. 1,1,48. H. ç. 42. Verz. d. Oxf. H. 191,a,3. Ueberall पांशु°.

पांसुचामर (पां° + चा°) m. 1) = धूलिगुच्छक (धूलिपुच्छ H. an.). — 2) = दूर्वाचिततटीभू. — 3) = वर्धापक. — 4) = प्रशंसा. — 5) = पुरोटि H. an. 5,41. 42. Med. r. 305. — 6) = पटवास Gaṭâdh. im ÇKDr. — पांशु° geschrieben.

पांसुज (पां° + ज) n. *eine Art Salz* Ratnam. im ÇKDr. (पांशु°).

पांसुशालिक (von पांसु + शाल) m. Bein. Vishṇu's H. ç. 64 (पांशु°).

पांसुपत (पांशु°) fehlerhaft für पाशुपत Hiouen-thsang I, 41.

पांसुपत्र (पां° + प°) n. *Chenopodium album* (वास्तूक) Çabdak. im ÇKDr. (पांशु°).

पांसुभव (पां° + भव) = पांसुज Nigh. Pr. (पांशु°).

पांसुमर्दन (पां° + म°) m. *eine um die Wurzel eines Baumes angelegte Vertiefung zur Aufnahme von Wasser* Trik. 1,2,29 (पांशु°).

पांसुरँ (von पांसु) 1) adj. *staubig* Nir. 12,19. Kâç. und Siddh. K. zu P. 5,2,107. 8,2,18. इदं विष्णुर्वि चक्रमे त्रेधा नि दधे पदम्। समूळ्हमस्य पांसुरे Ṛv. 1,22,17. Vgl. पांसुल. — 2) m. a) *Stechfliege* Hâr. 123 (पांशुर). — b) *Krüppel* (vgl. पांसुव) Hâr. 130 (पांशुर).

पांसुरागिणी (पां° + रा°) f. *eine best. Pflanze*, = महामेदा Râǵan. im ÇKDr. (पांशु°).

पांसुराष्ट्र (पां° + रा°) N. pr. n. eines Landes, m. pl. des daselbst wohnenden Volkes: °राष्ट्रात् MBh. 2,1884. °राष्ट्राधिप 5,88. °राष्ट्राः 6,351 (VP. 188). Im MBh. पांशु°.

पांसुलँ (von पांसु) 1) adj. *staubig, bestaubt* gaṇa सिध्मादि zu P. 5,2,97. Kâç. zu P. 8,2,18. Dhar. im ÇKDr. SV. I, 3, 1, 3, 9 (st. पांसुर des Ṛv.). यत्र पांसुलं भवति गर्दभस्थानमिव वलेत्याहुः Çat. Br. 4,5,4,9. Nir. 12,19. शिरोभिः — महोपतनपांशुलैः R. 2,45,27 (43,30 Gorr.). पांशुले कर्दमे वापि *ein staubiger Ort* Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 31,a,32. — *besudelt, befleckt* in moral. Sinne: परस्त्रीस्पर्श° Çâk. 125. कुलपांशुल *Schandfleck der Familie, die Familie besudelnd* R. 5,88,13; viell. nur fehlerhaft für कुलपांसन. — पांशुल m. = पापिन् *Bösewicht* Çabdar. im ÇKDr. = पुंश्चल *Wüstling* H. an. 3,665. Med. l. 107. पांशुला f. *ein menstruirendes Weib* Râǵan. im ÇKDr. *ein ausschweifendes Weib* AK. 2,6,1,11. H. 528. Med. Halâj. 2,341. Çuk. in LA. 43,14. अपांशुला *eine tugendhafte Frau* Ragh. 2,2. — 2) m. a) Çiva's *Keule* (खट्वाङ्ग) H. an. Med. — b) Bein. Çiva's Çabdar. im ÇKDr. — c) *Guilandina Bonducella* (पूतिक) Çabdar. im ÇKDr. — 3) f. आ a) *die Erde* H. an. Med. Çabdar. im ÇKDr. — b) *Pandanus odoratissimus* (केतकी) Râǵan. im ÇKDr. — Vgl. दण्ड°, वि°.

पांसुव (पांशुव) m. *Krüppel* Wils. — Vgl. पांसुर.

1. पाँक (f. आ gaṇa अजादि zu P. 4,1,4) 1) adj. *ganz jung:* धेनुः पाकवत्सा Çâṅkh. Gṛhj. 3,2. m. *das Junge eines Thiers, Kind* Uṇâdis. 3,48. 5,53. AK. 2,5,38. Trik. 3,3,33. H. 338. an. 2,12. Med. k. 28. Halâj. 2,347. Hierher gehört viell. उलूक° und कपोत° im gaṇa न्यङ्क्वादि zu P. 7,3,53. पाका Gaṭâdh. im ÇKDr. Wird in dieser Bedeutung von 1. पा *trinken* abgeleitet und also als *Säugling* aufgefasst. — 2) adj. *einfältig*, sowohl *redlich, schlicht*, als auch *unkundig, unwissend* Nir. 3,12. उत त्रातासि पाकस्याथो हन्तासि रक्षसः AV. 4,19,3. पाकेन मनसा चरन्तम् Ṛv. 7,104,8. 10,114,4. प्र पाकं शास्सि प्र दिशो विदुष्टरः 1,31,14. 3,9,7. 4,5,2. 10,28,5. पाकः पृच्छामि मनसाविजानन् 1,164,5. 21. किं ते पाकः कृणवदप्रचेताः 10,7,6. अन्यस्य सदने सीद यो ऽस्मत्पाकतरः TS. 3,2,4,4. सिनन्ति पाकमति धीर एति Âçv. Çr. 1,3. — 3) m. N. pr. eines von Indra erschlagenen Daitja H. 174. H. an. MBh. 12,3660. Bhâg. P. 7,2,4. 8,11,19. 22; vgl. °शासन, °शासनि. — 4) m. *Eule* Çabdar. im ÇKDr.

2. पाँक (von 1. पच्) m. P. 6,1,159, Sch. = पचा AK. 3,3,3. = पचन Trik. 3,3,33. H. an. 2,12. Med. k. 28. Uǵǵval. zu Uṇâdis. 3,43. 1) *das Kochen, Backen;* = ओदन Uǵǵval. zu Uṇâdis. 3,43. Sâh. D. 10,16. Vop. 7,90. Kâtj. Çr. 8,8,39. वृथा पाकः कृतो ऽस्माभिः MBh. 3,15551. fg. क्षार° Suçr. 1,31,9. °प्राते फाणिते 161,17. गुडे च पाकाभिमुखे *dem Sieden nahe* 18. पाके क्षीराज्यपयसो शृतम् AK. 3,2,45. Bhâshâp. 104. तदर्थं पुनः पाकं कृत्वा *von Neuem kochen* Kull. zu M. 3,108. क्लीबे पिष्टपाकभृत् H. 1020. एकपाकेन वसताम् so v. a. *gemeinschaftlich kochend, eine gemeinschaftliche Küche habend* Bṛhaspati bei Kull. zu M. 9,111. शतपाकेन तैलेन *hundertmal gekocht* MBh. 13,2768. — 2) *das Backen, Brennen* von Ziegeln und irdenen Geschirren Kâtj. Çr. 16,4,26. MBh. 11,97. पुनःपाकेन भाण्डानां पार्थिवानाम् Mârk. P. 35,12. M. 5,122. 123. Jâǵń. 1,187. — 3) *das Kochen im Magen, Verdauung* Suçr. 1,61,16. 128,9. 143,8. 149,15. fgg. 244,21. — 4) *das Reifen, Reifwerden:* अग्रपाकस्य व्रीहीणां यवानां च *Erstlinge* Kâtj. Çr. 4,6,1. सस्यानि पाकमुपयान्ति Varâh. Bṛh. S. 8,12. 53,109. पाक° P. 4,3,166, Vârtt. 1. M. 1,46. Suçr. 1,4,18. AK. 2,4,2,6. H. 1117. Halâj. 2,25. फलानि संजातपाकानि Spr. 1589. नीवारपाकादि (वन्यम्) so v. a. *reifer Reis* Ragh. 5,9. फलमभिनवपाकं राजजम्बूद्रुमस्य Vikr. 90. फल° in übertr. Bed. *das Reifwerden der Frucht* so v. a. *das Eintreten der Folgen* Varâh. Bṛh. S. 11,7. 86. स्वकर्म° Mârk. P. 70,34. यत्कार्यमसमीक्षितं क्रियते तत्स्यादवक्षफलपाको भवति Pańkat. 129,13. पाकाभिमुखैः — विज्ञापनाफलैः Ragh. 17,40. फलं सद्यःपाकम् *die Folgen treten am selben Tage ein* Varâh. Bṛh. S. 87,18. Auch ohne फल *das Eintreten der Folgen, das in-Erfüllung-Gehen:* द्वाभ्यां (मासाभ्यां) पाकं च याति निर्घातः Varâh. Bṛh. S. 31,26. पाकमुपयाति दैवम् 45,7. दशा° 94,62. कर्मणः 85,5. Hariv. 14706. धर्मस्य संचितस्य 14738. अरिष्ट° Suçr. 1,103,3. शुभस्य Spr. 1731. तीव्राशुभ° Râǵa-Tar. 6,149. कुमन्त्र° Bhâg. P. 3,3,13. यन्मया न कृतं वाक्यं तव — तस्यैष पाकः Kathâs. 43,40. आशीर्भिः — पुरःपाकाभिः Kumâras. 6,90. सप्ताहपाका मृगाः *die Vorbedeutungen der Waldthiere gehen nach sieben Tagen in Erfüllung* Varâh. Bṛh. S. 29,31. 96,14. 16. उत्पात° Dev. 11,34. पाक = परिणति Med. — 5) *das Reifwerden der Haare* so v. a. *das Grauwerden derselben* Med. *hohes Alter* Uǵǵval. zu Uṇâdis. 3,43. — 6) *Reife, vollkommene Entwickelung:* धियः *der Einsicht, des Verstandes* Spr. 1864. — 7) *Entzündung, Eiterung, Geschwür* Suçr. 1,15,9. 34,16. 37,2. 67,13. गुदमुखमेढ्रपाकाः 90,15. नेत्र° *Augenentzündung* 2,314,11. 330,17. 332,15. अक्षि° 1,361,7. 2,305,21. 312,7. 14. शुष्काक्षि° 314,18. — 8) *Kochgeschirr* Med. — 9) *Hausfeuer* Schol. zu Kâtj. Çr. 6,10,29. — 10) *general panick, or the subversion of a country* Wils. nach Çabdar. = भीति und राष्ट्रादिभङ्ग (woraus im ÇKDr. zwei Bedeutungen gemacht werden: राष्ट्रादि und भङ्ग) ÇKDr. nach ders. Aut. — In compp. wie दूरेपाक, फले°, क्षणे° u. s. w. wird पाक von den Grammatikern adjectivisch aufgefasst und darum erscheinen diese Wörter im gaṇa न्यङ्क्वादि zu P. 7,3,53. Einige compp. auf पाक haben im fem. ई nach P. 4,1,64. — Vgl. अ°, अर्जुनपाकी, इक्षु°, ओदनपाकी, कटु°, कर्ण°, कर्म°, किं°, कुम्भिपाकी, कुम्भी°, कृष्ण°, कृष्णपाकफल, क्षणे°, (wohl *in einem Augenblicke gar werdend, reifend*), क्षीर°, गुद°, घ्राण°, तालु°, त्वक्°, दूरे° (wohl *noch nicht so bald reif werdend*), नासा°, नासिका°, पर° (auch Jâǵń. 1,112. MBh. 3,13868), मांस°, शत°, शृत°, स्थाली°, स्वादु°.

3. पार्क्ये n. nom. abstr. von 1. पाक gaṇa पृथ्वादि zu P. 5,1,122.

पाककृष्ण m. = कृष्णपाकफल Çabdar. im ÇKDr. Auch पाककृष्णफल m. Çabdam. ebend.

पाकज (2. पाक + ज) 1) adj. *durch Kochen, Backen hervorgebracht:* रूपादिचतुष्टयं पृथिव्यां पाकजमनित्यं च । अन्यत्रापाकजं नित्यमनित्यं च Tarkas. 14. °रूप Schol. zu Kap. 1,19. Davon nom. abstr. °त्व n. Bhâshâp. 104. — 2) n. *a) durch Sieden gewonnenes Salz,* = काचलवण. — *b) Verdauungsbeschwerden* (परिणामशूल) Râǵan. im ÇKDr.

पाकत्रा (von 1. पाक) adv. *redlich, ohne Falsch:* पाकत्रा स्थन देवा हृत्सु जानीथ मर्त्यम् Ṛv. 8,18,15. *in Einfalt:* यत्पाकत्रा मनसा दीनदक्षा न यज्ञस्य मन्वते मर्त्यासः 10,2,5.

पाकदूर्वा (1. पाक + दू°) f. *eine best. Pflanze:* कियाम्ब्वत्र रोहतु पाकदूर्वा व्यल्कशा Ṛv. 10,16,13. AV. v. l.

पाकद्रुम Bhartṛ. 1,79 falsche Lesart; s. Spr. पद्मतत्पूर्णेन्दु°.

पाकद्विष् m. *der Feind des* Daitja Pâka, Bein. Indra's H. 174, Sch.

पाकपात्र (2. पाक + पात्र) n. *Kochgeschirr* Trik. 3,3,457.

पाकपुटी (2. पाक + पु°) f. *Töpferwerkstatt, Töpferei* H. 999.

पाकफल m. = कृष्णपाकफल Çabdar. im ÇKDr.

पाकभाण्ड (2. पाक + भा°) n. *Kochgeschirr* Çuddhit. im ÇKDr.

पाकमत्स्य (पाक + म°) m. 1) *ein best. Fisch* Suçr. 1,206,17. — 2) *ein best. Fischgericht* Çabdar. im ÇKDr. — 3) *ein best. giftiges Insect* Suçr. 2,288,3.

पाकयज्ञ (1. पाक + यज्ञ) m. 1) *ein schlichtes, einfaches Opfer, häusliches Opfer;* so heissen nach Âpastamba: Aupâsanahoma, Vaiçvadeva, Pârvaṇa, Ashṭakâ, Çrâddha, Sarpabali, Îçânabali; nach Baudhâjana: Huta, Prahuta, Âhuta, Çûlagava, Baliharaṇa, Pratjavarohaṇa, Ashṭakâhoma, Comm. zu TS. 1,7,1,1; nach Gautama: Ashṭakâ, Pârvaṇa, Çrâddha, Çrâvaṇî, Âgrahâjaṇî, Kaitrî, Âçvajugî, Schol. zu Kâtj. Çr. 34,3. M. Müller in Z. d. d. m. G. IX. lxxiii. Eine Dreitheilung giebt Âçv. Gṛhj. 1,1: त्रयः पाकयज्ञा हुता अग्नौ हूयमाना अनग्नौ प्रहुता ब्राह्मणभोजने ब्रह्मणि हुताः; vier Arten nach M. 2,86 (वैश्वदेवहोमबलिकर्मनित्यश्राद्धातिथिभोजनात्मकाः Kull.). पाकयज्ञान्समासाद्यैकाग्न्यनेवावर्ह्विषः । एकस्मिन्निष्टकृतः कुर्यान्नानापि सति दैवते Âçv. Gṛhj. 1,3.10. TS. 1,7,1,1. 6,2,5,3. Ait. Br. 3,40. पाकयज्ञा इत्याचक्षत एकाग्नौ यज्ञान् Lâṭj. 4,9,2. Kauç. 6.45. Çat. Br. 1,4,1,10. 8,1,7. 2,3,1,21. Kâtj. Çr. 6,10,29. Pâr. Gṛhj. 1,4. 3,12. Çâṅkh. Gṛhj. 1,1. 10. M. 2,143. 11,118. MBh. 3,1132. 14147. 12,2487. VP. 292. Bhâg. P. 6,19,21. Bhavishja-P. in Verz. d. Oxf. H. 30,b,6. Vgl. M. Müller, SL. 203. — 2) N. pr. eines Mannes: इति ह स्माह पाकयज्ञ ऐडः Gobh. 1,9,16.

पाकयज्ञिक adj. *auf den* Pâkajaǵña *bezüglich u. s. w.* P. 4,3,68, Sch. 2,85, Vârtt. 1, Schol.

पाकयज्ञिय adj. dass.: इडा Çat. Br. 1,7,4,19. 8,1,16. 43. सर्वपाकयज्ञियं तन्त्रम् Kauç. 137.

पाकरञ्जन (पाक + र°) n. *das Blatt der Laurus Cassia* Çabdar. im ÇKDr.

पाकराजेश्वर (पाक - राजन् + ईश्वर) m. N. pr. eines Autors, wie es scheint, über *Kochkunst* (पाक) ÇKDr. im Suppl. u. परिवेषक: und °वेषिका.

पाकल (von 2. पाक) 1) adj. *zum Eitern bringend* ÇKDr. Wils. — 2) m. *a) Fieber beim Elephanten* Trik. 2,8,40. H. an. 3,668. Med. l. 108. — *b) Feuer.* — *c) Wind.* — *d)* = बोधनद्रव्य (es ist wohl राधनद्रव्य gemeint) Viçva im ÇKDr. Die letzten drei Bedeutungen werden von andern Lexicographen dem Worte पाचल zugetheilt. — 3) f. °ली = पाटला Çânt. 1,2, Sch. — 4) f. ई *Cucumis utilissimus Roxb.* Çabdam. im ÇKDr. — 5) n. *Costus speciosus* (कुष्ठ) AK. 2,4,4,14. H. an. Med. Ratnam. 128.

पाकलि f. *eine best. Pflanze* Ratnam. im ÇKDr. = रोहिणी nach Einigen ebend.

पाकवत् (von 1. पाक) adv. *redlich:* पवा देवान्प्रतिभूषेम पाकवत् Ṛv. 10,100,3.

पाकशंस (1. पाक + शंस) adj. *redlich gesinnt:* ये पाकशंसं विहरन्त एवैः Ṛv. 7,104,9.

पाकशाला (2. पाक + शाला) f. *Küche* Gaṭâdh. im ÇKDr. Dhûrtas. 81,5.

पाकशासन (1. पाक + शा°) m. *der Züchtiger des* Daitja Pâka (urspr. wohl *Unterweiser der Einfältigen;* vgl. प्र पाकं शास्सि Ṛv. 1,31,14), Bein. Indra's AK. 1,1,1,36. H. 174, Sch. Halâj. 1,54. Indr. 1,14. MBh. 1,8279. 13,271. R. 1,60,16. R. Gorr. 1,27,22. 4,43,40. Kumâras. 2,63. Vikr. 89,1. Bhâg. P. 8,11,1.

पाकशासनि (patron. vom vorberg.) m. Bein. Ǵajanta's AK. 1,1,1,41. Verz. d. Oxf. H. 191, a, Çl. 72. Bein. Arǵuna's MBh. 1,5886. 8280. 4,1388. 7,1268. 16,288.

पाकशुक्ला (2. पाक + शु°) f. *Kreide* H. 1037. Çabdar. im ÇKDr.

पाकसंस्था (पाक + सं°) f. = पाकयज्ञ Gautama beim Schol. zu Kâtj. Çr. 34,9.

पाकसुत्वन् (1. पाक + सु°) adj. *schlicht —, aufrichtig den* Soma *spendend:* पिबामि पाकसुत्वनो ऽभि धीरमचाकशम् Ṛv. 10,86,19.

पाकस्थान (2. पाक + स्थान) n. *Küche* AK. 2,9,27. H. 908. Halâj. 2,140. कुलालस्य *Töpferofen* Trik. 3,3,247.

पाकस्थामन् (1. पाक + स्था°) m. N. pr. eines Mannes Ṛv. 8,3,21. 24.

पाकहन्तर् (1. पाक + ह°) m. *der Tödter des* Daitja Pâka, Bein. Indra's R. 3,29,27.

पाकागार (2. पाक + अगार oder आ°) *Küche* Kull. zu M. 3,224.

पाकातीसार (2. पाक + अती°) m. *chronische Dysenterie* (s. आमातीसार) Wise 335. fgg.

पाकायन von पाक gaṇa पक्षादि zu P. 4,2,80.

पाकारि m. = श्वेतकाञ्चन n. Ratnam. im ÇKDr. Wohl 2. पाक + अरि *Feind der Verdauung.*

पाकारु (पाक + अरु) m. *eine best. Krankheit* VS. 12,97.

पाकिन् (von 1. पच् oder पाक) adj. am Ende eines comp. *reifend; verdaut werdend;* s. अ°, कटु° (auch Suçr. 1,173,11) unter कटुपाक, क्षिप्र°, गर्भ°, चिर°, ताम्र°, लघु°.

पाकिम (von 2. पाक) adj. *durch Kochen, Eindampfen gewonnen* Trik. 3,1,20. लार oder लवण Suçr. 1,227,10. 16. 2,116,6. घट *durch Brennen erhalten* Vop. 7,75.

पाकिमन् m. nom. abstr. von 1. पाक gaṇa पृथ्वादि zu P. 5,1,122.

पाकु (von 1. पच्) in दूरे° und फले° gaṇa न्यङ्क्वादि zu P. 7,3,53.

पाकुक (wie eben) Uṇâdis. 2,30. m. *Koch* Uǵǵval.

1. पाक्य (wie eben) Schol. zu P. 3,1,124 und 7,3,52. Vop. 26,8. 1) adj.

was zum Kochen dient, essbarer Stoff: पाक्याभावे Kâtj. Çr. 4, 13, 10. बहु° *bei dem viel gekocht wird* Khând. Up. 4, 1, 1. — 2) adj. *durch Kochen, Eindämpfen gewonnen;* n. (sc. लवण) *ein best. Salz* AK. 2, 9, 42. H. 942. Med. j. 35. Suçr. 1, 157, 3. m. (sc. क्षार) *Salpeter* AK. 2, 9, 109. H. 944. Med. — 3) adj. *reifend* in कृष्टपाक्य = कृष्टपच्य. — Vgl. पाच्य.

2. पाक्य (von 1. पाक) n. *Einfalt;* पाक्या instr. adv. *in Einfalt, im Unverstand:* पाक्या चिद्वसवो धीर्या चित् ṚV. 2, 27, 11. उत व्रतानि सोम ते प्राहं मिनामि पाक्या 10, 27, 3. 1, 120, 4.

पाक्ष adj. von पक्ष Wils.

पाक्षपातिक (von पक्षपात) adj. *parteiisch:* वचस् Kâm. Nîtis. 8, 80.

पाक्षायण adj. von पक्ष P. 4, 2, 80.

1. पाक्षिक (von पक्ष) adj. f. ई 1) *zu einer Monatshälfte gehörig:* द्वादशीं माघपाक्षिकीम् MBh. 14, 2513. — 2) *Jmdes Partei haltend, parteiisch:* राजन् Brahmavaiv. P., Gaṇapatikhaṇḍa 14 (nach ÇKDr.). — 3) *einer Alternative unterworfen, was eintreten aber auch unterbleiben kann, möglich aber nicht nothwendig, erlaubt aber nicht geboten:* द्यूते तु पाक्षिकी धनावाप्तिरप्यस्ति Kull. zu M. 7, 52. तिष्ठतु तावत्पाक्षिकयात्मोपासनप्राप्तिर्नित्या वा Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 174, 9. Schol. zu P. 3, 3, 79. 4, 2, 83. Kâç. zu P. 1, 2, 36. P. 7, 3, 44, Vârtt. 2, Sch. Ind. St. 5, 339.

2. पाक्षिक (von पक्षिन्) m. *Vogelsteller* P. 4, 4, 35.

पाखण्ड s. पाषण्ड.

पागल (eben so im Bengalischen) adj. *wahnsinnig, verrückt:* पागलायाङ्गहीनाय चान्धाय बधिराय च (यः स्वकन्यां ददाति) Brahmavaiv. P., Prakṛtikhaṇḍa 14 im ÇKDr.

पाङ्क्त (von पङ्क्ति) gaṇa उत्सादि zu P. 4, 1, 86. 1) adj. *a) aus fünf Theilen bestehend, fünffach:* पाङ्क्तो ऽयं पुरुषः पञ्चधा विहितो लोमानि त्वग्मांसमस्थि मज्जा Ait. Br. 2, 14. 3, 23. Çat. Br. 1, 1, 2, 16. 2, 3, 7 u. s. w. पाङ्क्तमिदं सर्वम् TBr. 1, 1, 10, 4. Taitt. Up. 1, 7. Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 297. — *b) im Metrum* Paṅkti *abgefasst, darauf bezüglich u. s. w.* P. 4, 2, 55, Sch. VS. 13, 58. 29, 60. Ait. Br. 4, 3. TS. 5, 5, 8, 3. Çâṅkh. Çr. 6, 4, 17. 6, 11, 9, 5, 5. *eine Art Soma* Suçr. 2, 164, 17. — 2) n. (sc. सामन्) N. eines Sâman Lâṭj. 7, 9, 11.

पाङ्क्तकाकुभ adj. so heisst *ein* Pragâtha, *der aus dem Metrum* Paṅkti *und* Kakubh *besteht* (Beispiel ṚV. 8, 19, 36. 37), ṚV. Prât. 18, 5.

पाङ्क्तता (von पाङ्क्त) f. *Fünffachheit* Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 297.

पाङ्क्तत्व (wie eben) n. dass.: यज्ञस्य TS. 6, 5, 11, 4. ब्रह्मणः Ind. St. 2, 213.

पाङ्क्तिकारि m. N. pr. eines Mannes Râǵa-Tar. 8, 2849. 2860. 2894. Wohl patron. von पङ्क्ति-कार.

पाङ्क्तेय (von पङ्क्ति) adj. *der würdig ist in einer Gesellschaft zu erscheinen, an einer Gesellschaft Theil zu nehmen:* अथ मेषप्रकोष्ठस्त्यक्त्वा पाण्डवो द्रोणिमभ्यगात्। अपाङ्क्तेयानिव त्यक्त्वा दाता पाङ्क्त्यमर्थिनम्॥ MBh. 8, 860. 13, 4295. — Vgl. अ° (auch MBh. 13, 4274).

पाङ्क्त्य (wie eben) adj. dass. M. 3, 176; s. अ°.

पाङ्क्त्र m. *eine Art Maus* (nach Mahîdh.) VS. 24, 26.

पाङ्गुल्य (von पङ्गुल) n. *das Hinken* Dhâtup. 7, 59.

पाचक (von 1. पच्) P. 3, 1, 133. 1) adj. f. पाचिका P. 4, 1, 4. *a) kochend, backend;* m. *Koch:* लौकिकः पाचको ह्यग्निः प्रथमः परिकीर्तितः Gṛhjasaṁgr. 1, 2. von Personen: ओदनस्य P. 2, 2, 16, Sch. °स्त्री Vop. 6, 24. मिष्ट° Spr. 1787. पितुस्ते रसपाचकः MBh. 4, 1371. Suçr. 1, 230, 18. P. 1, 3, 72, Sch. Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 170. Kull. zu M. 5, 51. Schol. zu Kâtj. Çr. 132, 14. वृषल° MBh. 3, 13856. सा दुष्पाकारिणी कृता शम्यः पाचिका *für Hunde kochend* (meat, food Wils.) Daçak. 153, 1. पाचिकाभार्य *eine Köchin zur Frau habend* P. 6, 3, 37, Sch. Vop. 6, 14. — *b) Verdauung bewirkend:* अग्नि eine Function der Galle (पित्त) Suçr. 1, 78, 7. 128, 2. 18. — *c) zur Reife bringend:* तेन पाचकभावेन प्रवर्तमानम् Tattvas. 15. — 2) m. *Feuer* ÇKDr. und Wils. angeblich nach Halâj. — Vgl. अन्न°.

पाचकत्व n. nom. abstr. von पाचक Vop. 7, 24.

पाचन (vom caus. von 1. पच्) 1) adj. f. ई *kochen machend, erweichend, auflösend, Verdauung befördernd;* = पाचयितर् Med. n. 90. 91. Suçr. 1, 31, 14. 142, 7. आमस्य 143, 12. 155, 16. 156, 6. क्षारः 227, 12. 2, 408, 5. = अम्ल *sauer* H. 1388. — 2) m. *a) Feuer* Med. — *b) eine best. Pflanze,* = रक्तैरण्ड Râǵan. im ÇKDr. — 3) f. ई *Terminalia Chebula* Med. — 4) n. *a) das Backen, Zusammenbacken* (einer Wunde durch Styptica) Suçr. 1, 47, 6. *ein Mittel dazu* 10. — *b) das Auskochen* (eines fremden Körpers aus einer Wunde, eines Geschwürs durch Kataplasmen und dergl.), *ein Mittel dazu* Suçr. 1, 99, 16. 132, 6. 2, 3, 15. — *c) das Reifmachen, Auflösen; auflösendes Mittel, Digestivum* Suçr. 2, 373, 15. 408, 6. 11. = दशमूल्यादि Med. — *d) Busse* Med. — Vgl. दुग्ध°, बदर°, बदरी°.

पाचनक (von पाचन) 1) m. *Borax* H. 944. — 2) n. = पाचन 4, c. Wils.

पाचनीय (wie eben) adj. *auflösend, digestiv* Suçr. 1, 140, 3. 2, 44, 5.

पाचयितर् nom. ag. vom caus. von 1. पच् Med. n. 91.

पाचल (von 1. पच्) 1) m. *a) Koch* (पाचक) Çabdar. im ÇKDr. — *b) Feuer.* — *c) Wind.* — *d)* = राधनद्रव्य H. an. 3, 662. fg. Med. l. 108 (पाचाल, ÇKDr. u. Wils. पाचल). Çabdar. im ÇKDr. — 2) n. = पाचन 4, c. Med. — Vgl. पाकल.

पाची f. *eine best. Schlingpflanze,* = पाचि und पच्के im Hindî ÇKDr. Unter चित्रक im ÇKDr. werden पाची und पाचीकट् nach Râǵan. als Synonyme jener Pflanze (*Plumbago zeylanica*) aufgeführt; statt पाचीकट् wird in der alphabetischen Ordnung पाठीकट् gelesen.

पाच्य (von 1. पच्) adj. 1) *was gekocht werden muss:* अवश्य° P. 7, 3, 65, Sch. अवश्यं पाच्यम् Vop. 26, 9. — 2) *was zur Reife gebracht werden kann:* यच्च स्वभावं पचति विश्वयोनिः पाच्यांश्च सर्वान्परिणामयेद्यः Çvetâçv. Up. 5, 5. — Vgl. पाक्य.

पाज m. N. pr. eines Mannes Râǵa-Tar. 7, 274. 1024. पाजक 567.

पाजस् n. Uṇâdis. 4, 202. 1) *Helle, Schimmer, Schein:* समिद्धस्य रुशदर्शि पाजः ṚV. 5, 1, 2. 1, 115, 5. 3, 29, 3. ऊर्ध्वं मधुधा दिवि पाजो अश्रेत् 61, 15. 14, 1. 7, 3, 4. 10, 1. वि पाजसा पृथुना शोशुचानः 3, 15, 1. 1, 58, 5. 4, 4, 1. सहस्र° adj. *tausendfach schimmernd,* vom Soma 9, 13, 3. 42, 3. Könnte auch zu 2. gezogen werden. pl. *schimmernde Farben:* वृथा पाजांसि कृणुते नदीषु 9, 76, 1. 88, 5. sg. *schimmernde Fläche* (des Himmels): अयोरकृते बृहतः पाजसस्परि 10, 37, 3. daher du. *für Himmel und Erde:* धनुं त्वा मह्ो पाजसी अचक्रे द्यावाक्षामा मदतामिन्द्र कर्मन् 1, 121, 11. — 2) übertr. *Heiterkeit, Frische, Regsamkeit, Kraft, vigor;* = बल Naigh. 2, 9. Uṇâdis. = अन्न Naigh. 2, 7. Nir. 6, 12. आ नो वाचो मदे तनैयादि मदाय पाजसे ṚV. 3, 46, 25. उग्रं ते पाजो नन्वा रुरुधे 10, 84, 3. 9,

68,3. देवेभ्यस्त्वा वृथा पाजसे ऽपो वसानं हरिं मृजन्ति 109,21. 1,151,4. अभि त्वा पाजो रक्षसो वि तस्थे impetus 6,21,7. (वायो:) रथ आ यातु पाजसा 4,48,5. 2,34,13. Hiernach ist Nir. Erl. S. 79 zu berichtigen. — Vgl. पृथु°.

पाजस्य n. *Bauchgegend* (des Thiers), *die Weichen* AV. 4,14,8. 9,7,5. 10,10,20. VS. 25,8. TS. 7,3,10,1. Çat. Br. 10,6,4,1. त्रिपाजस्य adj. ṚV. 3,56,3. Nach Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. 1,1,1 = पादस्य = पादासनस्थान.

पाजस्वन्त् (von पाजस्) adj. *schimmernd* oder *kräftig*: पाजस्वन्तो न वीरा: पनस्यवः ṚV. 10,77,3.

पाञ्चकपाल adj. von पञ्चकपाल P. 4,1,88, Sch.

पाञ्चगतिक (von पञ्चन् + गति) adj. *aus den fünf Daseinsformen* (s. गति 11. am Ende) *bestehend*: संसार Vjutp. 90.

पाञ्चजन patron. von पञ्चजन; f. ई patron. der Asiknî, der Tochter des Pragâpati Pañkagana, Bhâg. P. 6,5,1.

पाञ्चजनीन adj. von पञ्चजन gaṇa प्रतिजनादि zu P. 4,4,99.

पाञ्चजन्य (von पञ्चजन) Kâr. 3 zu P. 4,3,60. gaṇa कर्णादि zu P. 4, 2,80. 1) adj. *was fünf Stämme* oder *die fünf Stämme* (s. पञ्च जना: u. जन) *enthält, sich darauf bezieht, sich über dieselben erstreckt u. s. w.* Nir. 3,8. कृष्टय: ṚV. 3,53,16. विश् 8,52,7. एकं नु त्वा सत्पतिं पाञ्चजन्यं जातं शृणोमि यशसं जनेषु 5,32,11. 1,100,12. पुरोहित 9,66,20. अपि 1, 117,3. Agni AV. 4,23,1. VS. 18,67. TS. 5,3,11,3. MBh. 3,14160. राया ṚV. 7,72,5. पाञ्चजन्यमेतदुक्थं यद्वैश्वदेवम् Ait. Br. 3,31. — 2) m. N. der Muschel Kṛshṇa's, die dieser dem Dämon Pañkagana abnahm, AK. 1,1,1,23. H. 222. an. 4,225. Med. j. 121. Halâj. 1,26. Bhag. 1,15. MBh. 1,1215. 3,633. 789. 5,1872. 6,2115. 7,401. 2610. fg. 16,40. Hariv. 4920. 9795. Bhâg. P. 3,4,19. Pañkat. ed. orn. 57,13. Çiç. 3,21. °धर् Bein. Kṛshṇa's Hâr. 9. — 3) m. *Feuer* Med.; vgl. u. 1. — 4) m. = पोटगल H. an. *ein best. Fisch* Wils. — 5) m. N. eines der 8 Upadvîpa in Gambudvîpa Bhâg. P. 5,19,30. VS. 175, N. 8. — 6) f. आ = पाञ्चजनी patron. der Asiknî Bhâg. P. 6,5,24. — 7) wohl n. N. pr. eines Waldes: °वन Hariv. 8952.

पाञ्चजन्यायनि von पाञ्चजन्य gaṇa कर्णादि zu P. 4,2,80.

पाञ्चदर्श adj. von पञ्चदशी *der fünfzehnte eines Monats* gaṇa संधिवेलादि zu P. 4,3,16.

पाञ्चदश्य 1) adj. (von पञ्चदशी) *dem fünfzehnten eines Monats gehörig, ihm zukommend*: वह्नि Bhâg. P. 6,4,27. — 2) n. (von पञ्चदशन्) *die Anzahl von fünfzehn* Çâṅkh. Çr. 2,3,16. 3,11,5. Schol. zu TBr. 204,3.

पाञ्चनख (von पञ्चनख) adj. *aus der Haut eines fünfkralligen Thieres verfertigt*: कस्य °खे कोशे सायका हेमविग्रहा: MBh. 4,1338.

पाञ्चनद (von पञ्चनद) 1) adj. *im Fünfstromlande* (Pendshâb) *geltend*: धर्म MBh. 8,2091. — 2) m. a) sg. *ein Fürst der Bewohner des Fünfstromlandes* Varâh. Bṛh. S. 11,61. — b) pl. *die Bewohner des Fünfstromlandes* MBh. 8,2086. Varâh. Bṛh. S. 10,6.

पाञ्चनापिति (von पञ्चन् + नापित) P. 2,1,51, Sch.

पाञ्चभौतिक (von पञ्चन् + भूत) adj. *aus den fünf Elementen bestehend, dieselben enthaltend* Kap. 3,17. MBh. 3,13930. 6,186 (fälschlich पञ्च°). 12,592. 6824. 6828. 8984. Suçr. 1,247,17. Bhâg. P. 1,6,29. 13,43. Kull. zu M. 7,14. Schol. bei Wilson, Sâṅkhjak. S. 126. आदानम् *das Aufnehmen der fünf Elemente* Jâgñ. 3,175.

पाञ्चमाह्निक (von पञ्चम + अहन्) adj. *zum fünften Tag gehörig*: सूक्त Çâṅkh. Çr. 15,8,2. 16,8,5.

पाञ्चमिक (von पञ्चम) adj. *im fünften* (Buch) *behandelt* Kull. zu M. 1,114 und 6,14. Verz. d. Oxf. H. 162,a,22.

पाञ्चयज्ञिक (von पञ्चन् + यज्ञ) adj. *zu den fünf Opfern in Beziehung stehend, zu ihnen gehörig* M. 3,83. 281. 286.

पाञ्चरात्र m. pl. N. einer Vishṇu'itischen Secte, die sich an die Lehren des Pañkarâtra, ihres heiligen Buches, hält, Colebr. Misc. Ess. I,413. fg. LIA. II,1093. fg. Kumârila bei Müller, SL. 78.

पाञ्चलिका = पाञ्चालिका *Puppe* Bhar. im Dvirûpak. ÇKDr.

पाञ्चलोहितिक (von पञ्चन् + लोहित) n. P. 7,3,17, Sch. °लोहितिक Sch. zu P. 5,1,28.

पाञ्चवर्ग s. u. पञ्चवर्ग 3.

पाञ्चवर्षिक (von पञ्चन् + वर्ष) adj. f. ई *fünfjährig* Weber, Gjot. 72. 96. °वार्षिकी (!) 55.

पाञ्चवाज (von पञ्चन् + वाज) n. N. eines Sâman Ind. St. 3,222,b.

पाञ्चविध्य (von पञ्चन् + विधि) n. N. *eines über die fünf* Vidhi *des* Sâman *handelnden* Sûtra Müller, SL. 210, N. 8. Ind. St. 1,47, N. 56. 257.

पाञ्चशब्दिक (von पञ्चन् + शब्द) n. *die fünffache Musik*: अङ्गतं चर्मतं चैव तन्त्रतं कांस्यतं तथा । फुत्कृतं चेति मुनिभि: कथितं पाञ्चशब्दिकम् ॥ इति स्कान्दे रेवाखण्डम् ÇKDr.

पाञ्चशर (von पञ्चशर) adj. f. ई *dem Liebesgott gehörig, ihm eigen*: (कन्यकाम्) मूर्तिं पाञ्चशरीमिव Kathâs. 45,333.

पाञ्चार्थिक (von पञ्चन् + अर्थ) m. = पाशुपत *ein Anhänger des* Paçupati Trik. 3,1,28.

पाञ्चाल 1) adj. f. ई *zum Volke der* Pañkâla *in Beziehung stehend, zu ihm gehörig u. s. w.* gaṇa उत्सादि zu P. 4,1,86. °लं देशम् R. Gorr. 2, 70,11 (°लद्देशम् 68,13 Schl.). MBh. 1,168 in der Unterschr. des Âdhj. Hariv. 1256. fgg. नृप MBh. 5,7442. Verz. d. Oxf. H. No. 412. °ली रीति: Benennung *einer Art des poetischen Stils*, welche die Mitte hält zwischen der weicheren वैदर्भी und der kräftigeren गौडी, Pratâpar. 11, a. b. Verz. d. Oxf. H. 207,a,2. 208,a (No. 489, II). प्राच्यपाञ्चालीषु Ind. St. 4,375, N. m. sg. *ein Fürst der* Pañkâla, P. 4,1,168, Sch. Ait. Br. 8,23. Çat. Br. 13,5,4,7. Kâṭh. Anukr. in Ind. St. 3,460. MBh. 12, 13262. 13527. Varâh. Bṛh. S. 14,32. du. °ली Râga-Tar. 8,1095. m. sg. *das Land der* P. Uggval. zu Uṇâdis. 1,117. f. ई *eine Fürstin der* P. P. 4,1,178, Sch. Bein. der Draupadî Trik. 2,8,18. H. 710. MBh. 1,6398. 3,14656. 4,375. 7,9145. Bhâg. P. 1,7,38. Râga-Tar. 8,2306. pl. *das Volk der* Pañkâla MBh. 1,3728. 6404. 6415. 2,591. 4,11. 5, 7441. 6,349 (VP. 185. 186). 8,2093. Hariv. 1780. 8100. Varâh. Bṛh. S. 4,22. 5,35. 38. 41. 9,29. 10,4. 14,3. कुरुपाञ्चाला: 9,35. Bṛh. Âr. Up. 3,1,1 (कुरुपञ्चालानाम् Çat. Br.). Prab. 88,1. VP. 176. 454. Mârk. P. 58, 8. °राज MBh. 5,7446. °पति Bhâg. P. 4,27,8. — 2) m. pl. *die Verbindung von fünf Gewerken: der Zimmerleute, Weber, Barbiere, Wäscher und Schuhmacher*, Çabdârthak. bei Wilson. — 3) f. ई *Spielfigur* (vgl. पाञ्चालिका) Hâr. 171.

पाञ्चालक (von पाञ्चाल) 1) adj. f. °लिका *zum Volke der* Pañkâla

gehörig: बल MBh. 1, 5482. m. *ein Fürst der* P. 7, 9148. f. *eine Prinzessin der* P. 4, 1224. — 2) f. °लिका *Puppe* AK. 2, 10, 29. H. 1014. Halâj. 2, 338.

पाञ्चालायन patron. von पञ्चाल gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99.

पाञ्चालि patron. von पञ्चाल (eines Brahmanen) P. 4, 1, 168, Sch.

पाञ्चालेय (von पञ्चाल) adj. *pañkâlisch*, m. *ein Fürst der* Pañkâla MBh. 8, 3818. शैलिकालपाञ्चालेयाः gaṇa कार्तकौजपादि zu P. 6, 2, 37.

पाञ्चाल्य dass.: भ्रातृणि MBh. 1, 683. fgg. पार्थिव, नृप, राजन् 5, 7439. 7501. 12, 8603. ohne राजन् *ein Fürst der* P. 1, 3728. 5135. 5146. 6352. 5, 107. 7496. 7546. 18, 26.

पैञ्चि (von पञ्चन्) m. patron. gaṇa बाह्वादि zu P. 4, 1, 96. Çat. Br. 1, 2, 5, 9. 2, 1, 4, 27.

पाञ्चिक (wie eben oder von पाञ्चि) m. N. pr. des Anführers der Jaksha Burn. Intr. 185. 628. Schiefner, *Lebensb.* 240 (10). eines Menschen Hariv. 1256. fgg. 1600.

पाञ्चिग्राम (पा° + ग्राम) m. N. pr. eines *Dorfes* Râǵa-Tar. 8, 3225.

पाञ्चौदनिक adj. (f. ई) von पञ्चौदन P. 4, 3, 68, Sch. °की दक्षिणा 5, 1, 95, Sch.

पाञ्जर्य von पञ्जर gaṇa संकाशादि zu P. 4, 2, 80.

पाट् interj. gaṇa चादि zu P. 1, 4, 57. des Anrufs AK. 3, 5, 7. H. 1537. — Vgl. प्याट्.

पाट (von पट्) 1) m. a) *Durchschnitt* (vgl. त्रिपाट, संपाट) Colebr. Alg. 303. — b) *Breite, Ausdehnung* Çabdârthak. bei Wils. — पाटस्यात्ते Vikr. 56, 17 falsche Lesart für पाठस्यात्ते. — 2) f. पाटा *Reihenfolge* (vgl. पाटी, परिपाटी) Wils. Diese Bed. hat das Wort vielleicht in पाटान्तरव्यवस्थापितैस्ताडनविशेषैः, wodurch Mallin. zu Kumâras. 6, 40 करणैः *Tact* erklärt. — Vgl. अलपाट (v. l. für अलवाट, wie Gold. im Wört. angiebt), चतुष्पाटी, त्रिपाट.

पाटक (wie eben) m. 1) nom. ag. *Spalter, Zerreisser:* अर्के तेनो घनीभूतमर्कमिव च पाटकः Hariv. 9767; vgl. 9758. — 2) *die Hälfte eines Dorfes, Theil eines Dorfes, eine Art von Dorf;* = ग्रामार्ध H. 962. = ग्रामैकदेश H. an. 3, 62. = कटकालर् Med. k. 115. Vgl. मकर°. — 3) *Ufer* H. an. Med. पुष्करिण्याः पाटकः = कोटार H. an. 3, 546. Med. r. 145. Hâr. 231. *die zum Wasser führende Treppe* nach Wils. — 4) *ein best. musikalisches Instrument.* — 5) *eine grosse Spanne* (महाकिष्कु). — 6) *Abnahme des Kapitals* H. an. 3, 62. fg. Med. k. 115. fg. — 7) *das Werfen der Würfel u. s. w.,* = अक्षादिपातक (wohl °पातन zu lesen) H. an. = अक्षादिचालन (lies mit ÇKDr. °चालन) Med. — Vgl. अक्ष°.

पाटच्चर (von पटच्चर) gaṇa पलाश्यादि zu P. 4, 2, 110. m. *Dieb, Räuber* AK. 2, 10, 25. H. 381. Halâj. 2, 185. Schol. bei Wilson, Sâñkhjak. S. 107. Schol. zu Çâk. 86. नवमालिकापरिमलप्राग्भारपाटच्चराः (अनिलाः) Spr. 1769. Im Prâkrit पाडच्चला (voc.) Çâk. 73, 10. कुसुमरसपाडच्चरे 88, 5.

पाटन (von पट्) n. *das Spalten* (Vjutp. 161), *Aufschlitzen, Zerreissen, Aufreissen, Sprengen, Zerschneiden, Vernichten* Suçr. 1, 27, 21. °क्रिया *das Aufschneiden eines Geschwürs* 63, 18. करपत्रेण Mârk. P. 14, 88. वक्रपाटनशा घोरा कृताः Hariv. 10856. fg. काष्ठमयानामिष्टकानाम् Mṛkkh. 47, 10. मदर्भ° Kathâs. 26, 221. वक्षः° Bhâg. P. 7, 8, 47. वक्षस्तटकपाट° Prab. 2, 4. 81, 11. स्वर्गद्वारकपाट° Spr. 1405. कर्णशृङ्गानाम् Prâjaçkittat. im ÇKDr. लताकपाट° Kâm. Nitis. 14, 21. कपाट° Râǵa-Tar. 6, 240.

पाटपट adj. von पट् Vop. 26, 30 v. l. für पाटूपट.

पाटल 1) adj. f. आ a) *blassroth* AK. 1, 1, 4, 25. H. 1395. an. 3, 664. Med. l. 109. Halâj. 4, 48. धेनु Kauç. 126. Ragh. 2, 29. पल्लवस्निग्ध° 1, 83. °गण्डलेख (मुख) 7, 24. असंस्कारपाटलोष्ठपुट (मुख) Çâk. 182. अग्रे स्त्रीनखपाटलं कुरवकम् Vikr. 26. Varâh. Bṛh. S. 34, 4. Laghuǵ. 1, 6. °धामन् (der Sonne) Prab. 85, 2, v. l. °पाणिशाङ्किततमुः Git. 12, 13. अश्व H. 1240. subst. *die blassrothe Farbe:* कपोलपाटलादेशिन् Ragh. 4, 68. — b) oxyt. (f. ई) *aus der* Pâṭalî *gebildet* oder *einen Theil von ihr bildend* gaṇa बिल्वादि zu P. 4, 3, 136. — 2) *Bignonia suaveolens,* ein Baum mit wohlriechender Blüthe, m. MBh. 1, 2375. 3, 11594. R. 3, 17, 11. 5, 12, 35 °पुष्प MBh. 7, 964. °कुसुम Varâh. Bṛh. S. 5, 58. पाटली f. Çânt. 1, 2. dass. (sowohl *der Baum* als auch *die Blüthe*) AK. 2, 4, 2, 35. 4, 20. H. 1144. H. an. Med. Ratnam. 1. MBh. 1, 7587. 3, 11573. 13, 635. Hariv. 945. R. Gorr. 1, 27, 14. 6, 15, 4. Suçr. 1, 32, 16. 59, 6. 137, 9. 143, 7. 144, 18. 171, 7. 2, 53, 10. 483, 20. नवपाटलापरिमल Spr. 1769, v. l. स्मितपाटलाधरहृच् 546. 1732. Varâh. Bṛh. S. 28, 7. Bhâg. P. 4, 6, 15. 8, 2, 10. *die Blüthe* auch n. P. 4, 3, 166, Vârtt. 2, Sch. AK. 2, 4, 2, 20. Trik. 3, 5, 20. 21. Med. Suçr. 1, 223, 19. Ragh. 16, 52. 19, 46. Çâk. 3. — 3) m. *eine Art Reis, der in der Regenzeit reift,* AK. 2, 9, 15. Trik. 3, 3, 400. H. 1168. H. an. Med. Suçr. 1, 196, 3. — 4) m. N. pr. eines Mannes Râǵa-Tar. 6, 212. — 5) f. आ a) *Bignonia suaveolens,* s. u. 2. — b) *rothblühender* Lodhra Çabdâr. im ÇKDr. — c) *ein best. Flussfisch* Suçr. 1, 206, 6. — d) Bein. der Durgâ Tantrasâra im ÇKDr. eine Form der Dâkshâjaṇî Matsja-P. in Verz. d. Oxf. H. 39, b, 9. — 6) n. a) *die Blüthe der Bignonia suaveolens,* s. u. 2. — b) *Safran* H. an. — पाटली s. u. पाटलि. Vgl. एकपाटला, काष्ठ°, चित्रपाटल, दिव्य°, परि°.

पाटलक (von पाटल) adj. *blassroth* Colebr. Alg. 228.

पाटलद्रुम (पा° + द्रुम) m. = पुंनाग Râǵan. im ÇKDr.

पाटलापुष्पसंनिभ (पा° - पु° + सं°) n. = पद्मकाष्ठ *eine best. Heilpflanze* Râǵan. im ÇKDr.

पाटलावती (f. von पाटलावत् und dieses von पाटला oder पाटल) f. 1) N. pr. eines Flusses MBh. 6, 330 (VP. 183). — 2) Bein. der Durgâ Tantrasâra im ÇKDr. u. पाटला.

पाटलि m. f. AK. 3, 6, 5, 38, v. l. Siddh. K. 251, a, 5 v. u. 1) = पाटला *Bignonia suaveolens* AK. 2, 4, 2, 35. H. 1144. Suçr. 2, 283, 18. Çâk. 3, v. l. Git. 1, 30. पाटली f. Colebr. und Lois. zu AK. 2, 4, 2, 35. Trik. 3, 5, 21. °कुल Hariv. 5369. °वृत्त 12674. पटल्याः Suçr. 2, 527, 15. पटल्यर्जुन° 327, 12. Nach Râǵan. im ÇKDr. ist पाटली = कटभीवृत्त und मुष्ककवृत्त. Vgl. घण्टापाटलि. — 2) = पाटल *eine Art Reis* Colebr. und Lois. zu AK. 2, 9, 15. — 3) f. ई N. pr. a) einer Stadt Daçak. 24, 7. — b) einer Tochter des Königs Mahendravarman Kathâs. 3, 20. 53. 61. 69.

पाटलिक 1) adj. = अन्यमर्मज्ञ *eines Andern Geheimnisse kennend.* — 2) adj. = कालदेशिन् wohl *der Zeit und Ort kennt.* — 3) m. *Schüler* (छात्र) Hâr. 239. — 4) n. N. pr. einer Stadt, = पाटलिपुत्र Kathâs. 2, 45.

पाटलिका demin. von पाटला; s. सित°.

पाटलिपुत्र (पा° + पु°) n. N. pr. der Hauptstadt von Magadha, in der Nähe des Zusammenflusses des Çoṇa mit der Gaṅgâ, in der Ge-

gend des heutigen Patna; Palibothra (Palimbothra) der Alten. Trik. 3,3,363. H. 976. LIA. I, 135. fg. II, 81, N. 3. AV. Pariç. in Verz. d. B. H. 93. Kap. 1,28. Pat. bei Ball. 650. P. 3,3,136, Sch. Kathâs. 3, 78 (Erklärung des Namens). 17,64. 35,54. 38,47. Hit. 4,5. Colebr. Misc. Ess. I, 367, N. Hiouen-thsang I, 410. fgg. Reinaud, Mém. sur l'Inde 274. Wassiljew 43 u. s. w. दाक्षिणात्ये जनपदे Pańkat. 234, 5 (v. l. महिलारोप्य). Wilson in der Einl. zu Daçak. S. 7. fg. ist der Ansicht, dass पाटलिपुत्र nur eine Verunstaltung von पाटलिपुर (vgl. कुसुमपुर, पुष्पपुर) sei. Wir können uns damit nicht einverstanden erklären, da uns der Uebergang des so bekannten und in dieser Zusammensetzung so verständlichen पुर in पुत्र nicht einleuchten will.

पाटलिपुत्रक 1) n. = पाटलिपुत्र Trik. 2,1,16. Kathâs. 7,80. 33,78. 38,3.101. — 2) पाँ° adj. von पाटलिपुत्र P. 4,2,123, Sch. राजन् 2,2,11, Sch.

पाटलिमन् (von पाटल) m. *blasse Röthe* Prab. 83,2.

पाटलोपल (पाटल adj. + उपल) n. (?) *Rubin* Wils.

पाटल्या (wie eben) f. *eine Menge von* Pâṭalâ-*Blüthen* gaṇa पाशादि zu P. 4,2,49.

पाटव (von पटु) 1) m. a) *ein Sohn* oder *Nachkomme des* Paṭu Pravarâdhy. in Verz. d. B. H. 58. — b) oxyt. *ein Schüler des* Paṭu P. 4,2, 119, Sch. Çat. Br. 12,8,1,17. 9,2,1. Ind. St. 1,207, N. 1 (vgl. 2,393). — 2) n. oxyt. nom. abstr. gaṇa पृथ्वादि zu P. 5,1,122. a) *Schärfe, Intensität:* करण° *der Sinnesorgane* Tattvas. 21. वर्ण° Suçr. 2,348,15. — c) *Geschicklichkeit, Gewandtheit;* mit dem loc.: संस्कृतोक्तिषु Hit. Pr. 2. व्यादिदर्पज्वरशमनविधौ Spr. 220. Râga-Tar. 1,12. — d) *das schnell-bei-der-Hand-Sein bei Etwas, das Sichübereilen mit:* धियो तद्वधपाटवम् Kathâs. 5,89.

पाटविक (von पाटव) adj. = पटु *gewandt, schlau* Trik. 3,1,14.

पाटल्किा f. *Abrus precatorius Lin.* (s. गुञ्जा) Hâr. 145.

पाँटा f. *eine best. Pflanze* (vielleicht so v. a. das spätere पाठा) AV. 2, 27,4. Kauç. 37. 38.

पाटिकावाटि N. pr. eines Grâma, wohl Putcabarry (nach Pertsch), Kshitîçav. 12,7.

पाटित (partic. praet. pass. von पट् s. das.) *zersplittert*, so heisst *eine Form des Beinbruchs* Suçr. 1,301,11.

पाटिन् m. *ein best. Fisch* Çabdârthak. im ÇKDr. — Vgl. पाठीन.

पाटी f. 1) = परिपाटी *Arithmetik* (urspr. *Reihe*) Colebr. Alg. 1. — 2) *ein best. Strauch*, = बला, वाट्यालक u. s. w. Râgan. im ÇKDr.

पाटीगणित n. = पाटी 1. Colebr. Alg. 1.

पाटीर m. = पटीर Viçva im ÇKDr. *Rettig* (मूलक); *Sieb* (तितउ); *Wolke; Feld; Bambusmanna* H. an. 3,576. fg. Med. r. 182. fg. *Zinn* (रङ्ग) Med., st. dessen वङ्ग H.); *Katarrh* (वातिक Med., वार्त्तिक H.); *Sandel* Çabdar. im ÇKDr.

पाटुपट v. l. für पाटूपट Vop. 26,30.

पाटूपट adj. von पट् P. 6,1,12, Vârtt. 4. Vop. 26,30.

पाटूँर m. *ein best. Theil des Thieres in der Rippengegend* TS. 5,7,21,2. 22,1.

पाँटूरक adj. von पटूर gaṇa धूमादि zu P. 4,2,127.

पाट्य n. *eine best. Gemüsepflanze*, = पटुशाक Râgan. im ÇKDr.

पाठ (von पठ्) m. = निपठ, निपाठ AK. 3,3,29. = पठन Med. th. 7. 1) *Vortrag, Recitation:* पाठे गेये च R. 1,4,6 (3,44 Gorr.). Vikr. 56,17 (nach der richtigen Lesart). Kathâs. 2,36. 37,75. 77. 40,20. — 2) *das Lesen* (insbes. kanonischer Texte), *Studiren* Çikshâ (ṚV.-Rec.) 50. AK. 2,7,18. 38. H. 838. अवाशरप्रकरणविश्रामे शीघ्रपाठतः। आह्निकाम् *rasches Lesen* H. 255. — 3) *Text* Kâtj. Çr. 1,2,14. ऋग्वेदपाठपठितं व्रतम् MBh. 12,18568. यथापाठम् 2873. वेद° Ind. St. 3,400. °क्रम ebend. सूत्र° P. in den Unterschriften. — Sâh. D. 18,5. Schol. zu Kâtj. Çr. 1,5,3—9. 9,6,28. °दोष *Fehler des Textes, falsche Lesart* Weber, Naxatra 375. Am Ende eines adj. comp. f. आ Müller, SL. 197. पाठ und °व्यादि° so v. a. धातुपाठ Vop. 8,62. — Vgl. गण°, चतुष्पाठी, धातुपाठ, पद°.

पाँठक (wie eben) m. nom. ag. P. 7,3,34, Sch. f. पाठिका 4,1,4, Sch. 1) *Vorträger, Hersager:* नान्द्याः H. 330. *Leser:* लिखित° Çikshâ (ṚV.-Rec.) 32. — 2) *Schüler* Verz. d. Oxf. H. 174, b, No. 395. — 3) *Gelehrter, Kenner einer Wissenschaft; Lehrer*, = उपाध्याय H. 78. = धर्मभाणक Trik. 2,7,8. पठकाः पाठकाश्चैव MBh. 3,17395. धर्म° M. 12,111. MBh. 12,1312. Kathâs. 28,8. 45. स्मृति° Pańkat. 165,2. नक्षत्र° Verz. d. Oxf. H. 10, a, N. 3. प्रक्षाभिभव° (?) Mârk. P. 34,82. — 4) *Text* (von पाठ) Ind. St. 2,79, N. 1.

पाठच्छेद (पाठ + छेद) m. *Pause, Cäsur* Trik. 3,3,178. — Vgl. पाठविच्छेद.

पाठन, f. °नी v. l. für पानठ, °ठी gaṇa गौरादि zu P. 4,1,41.

पाठभू (पाठ + भू) f. *der Ort, an dem die heiligen Schriften gelesen werden*, Trik. 2,7,12.

पाठमञ्जरी (पाठ + म°) f. *Predigerkrähe* Çabdam. im ÇKDr.

पाठवत् (von पाठ) adj. *studirt, gelehrt* Varâh. Bṛh. S. 42 (43), 9.

पाठविच्छेद (पाठ + वि°) m. = पाठच्छेद Med. t. 47.

पाठशाला (पाठ + शा°) f. *Schule* ÇKDr. Wils.

पाठशालिनी (पाठ + शा°) f. *Predigerkrähe* Çabdam. im ÇKDr.

पाठा f. gaṇa नद्यादि zu P. 4,2,97. *ein Schlingstrauch, Clypea hernandifolia W. et A.* (vulg. आकनादि), welche medicinisch vielfach gebraucht wird, AK. 2,4,3,3. Trik. 3,3,105. Med. th. 7. Ratnam. 14. Nach Nigh. Pr. = पक्वाडमूल *Wurzel der Bignonia suaveolens*, was schon deshalb nicht wahrscheinlich ist, weil पाठा und पाटला neben einander genannt werden, z. B. Suçr. 2,53,10. — 1,137,9. 139,4. 140,2. 5. 142,4. 315,1. Varâh. Bṛh. S. 47,39. 76,5.

पाठिक (von पाठ) adj. *dem Texte entsprechend* Dâjabh. 127,4 v. u.

पाठिका 1) f. zu पाठक; s. das. — 2) dem. von पाठा und damit gleichbedeutend Bhâvapr. im ÇKDr.

पाठिन् 1) nom. ag. (von पठ्) *der Etwas studirt hat, Kenner, Gelehrter:* वङ्क्° MBh. 5,1668. लास्य° Mârk. P. 68,26. — 2) m. *Plumbago zeylanica* AK. 2,4,2,60.

पाठीकुट m. = पाठिन् 2. Râgan. im ÇKDr.; vgl. u. पाची.

पाठीन m. 1) (von पाठ) = पाठक H. an. 3,391. fg. Med. n. 89. — 2) *eine Art Wels, Silurus Pelorius* (Colebr.), — *boalis Ham.* (Wilson) AK. 1,2,2,18. Trik. 1,2,16. 3,3,247. fg. H. 1345. H. an. Med. Halâj. 3,36. M. 5,16. Jâgñ. 1,178. Kathâs. 23,51. Râga-Tar. 5,65. Kull. zu M. 3, 268. — 3) *eine rothblühende Moringa* (गुग्गुलु) Trik. 3,3,247. fg. H. an. Med.

पाठेय adj. von पाठा gaṇa नद्यादि zu P. 4,2,97.

पाठ्य (vom caus. von पठ्) adj. *der des Unterrichts bedarf* Bhâg. P. 7,5,2.

पाटिनी f. *ein irdener Topf, Kochkessel* Wils.

1. पाण (von 1. पण्) m. P. 3,3,66, Sch. 1) *Einsatz beim Spiele* MBh. 2,2087. एकपाणेन भद्रं ते नलेन स पराजितः 3,3048. Vgl. पण. — 2) *Händler*; s. u. खण्डपाल.

2. पाण m. = पाणि *Hand* Çabdar. im ÇKDr.

पाणि Nir. 2,26. Uṇâdis. 4,132. m. Trik. 3,5,2. Siddh. K. 250, *a*, 5. 1) *Hand* AK. 2,6,2,32. H. 591. Halâj. 2,356. घृतेन पाणी अभि प्रुष्णुते ṚV. 6,71,1. भद्रा ते हस्ता सुकृतोत पाणी प्रयन्तारा स्तुवते राध इन्द्र 4,21,9. VS. 1,16. AV. 2,33,6. Ait. Br. 7,5,8,6. Çat. Br. 1,1,2,17. 2,7. 2,5,22 u. s. w. Kâtj. Çr. 1,3,37. Âçv. Çr. 1,1. Gṛhj. 4,8,8. उद्धृते दक्षिणे पाणौ M. 2,63. 193. 4,58. पाणिमुद्यम्य दक्षिणम् 8,2.280. संहताभ्यां पाणिभ्याम् 4,82. व्यत्यस्तपाणिना 2,72. ददर्श तत्र प्रत्यक्षं पाणावामलकं यथा R. 1,3,6 (87 Gorr.). पाणिपादेषु Suçr. 1,10,1. पाणिपादम् *Hände und Füsse* P. 2,4,2, Sch. R. 6,23,16. अपाणिपाद adj. Muṇḍ. Up. 1,1,6. — Ragh. 3,68. पाणौ गृहीत्वैनम् Indr. 2,20. Sund. 4,12. 13. रिक्तपाणिर्न (so ist zu lesen) पश्येत राजानं भिषजं गुरुम् Vet. in LA. 2,14. शक्रभक्त्या च ते पाणिं न दास्यामि (eine Jungfrau spricht) कथं च न so v. a. *heirathen* MBh. 9,2770. पाणिं ग्रह् *die Hand* (einer Jungfrau) *bei der Hochzeit ergreifen, heirathen* AV. 14,1,48. fgg. Gobh. 1,1,8. 2,1,16. Pâr. Gṛhj. 1,4. Jâgń. 1,62. N. 24,14. MBh. 1,3260. 3274. 3379. 3388. R. 1,34,49. 72,12. 73,25. 28. 2,42,8. Pańkat. 130,6. Vid. 136. Mârk. P. 72,4. पाणौ कर् dass. P. 1,4,77. Vop. 16,8. पाणौकृत्य P., Schol. Am Ende eines adj. comp. in Verbindung mit dem, was man in der Hand hält, P. 2,2,36, Vârtt. 2, Sch. H. 6. समित्पाणि *Brennholz in der Hand haltend* Kâtj. Çr. 4,12,18. स्रुव° Gobh. 2,9,8. दण्ड° Shaḍv. Br. 5,4. दर्भ° M. 3,279. शस्त्र° R. 1,55,2. Spr. 1362, v. l. Vet. in LA. 13,14. — 2) *Huf*: पृथिव्याः सानौ जङ्घनन्त पाणिभिः ṚV. 2,31,2. — 3) f. *Markt* ÇKDr. und Wils. nach dem Uṇâdik.; diese Bed. ist wohl aus der in den Uṇâdis. gegebenen Etymologie des Wortes (von पणाय्य्) geschlossen worden. — Vgl. अश्वत्°, पृथु°, भूरि°, विश्वतस्°, वीळु°, वृष°, सु°, हिरण्य°.

पाणिक 1) oxyt. adj. von पणि gaṇa निष्कादि zu P. 5,1,20. — 2) m. *a*) (von पण) *Kaufmann* Vjutp. 97. — *b*) (wohl von पाणि) N. pr. eines Wesens im Gefolge des Skanda MBh. 9,2545. — 3) f. आ *a*) *eine Art Gesang* Jâgń. 3,114. — *b*) *eine Art Löffel* Çabdârthak. bei Wils.

पाणिकच्छपिका (पा° + क° *eine kleine Schildkröte*) f. *eine best. Fingerverbindung* Kâlikâ-P. 56 nach dem ÇKDr. — Vgl. कूर्म 3.

पाणिकर्ण (पा° + क°) adj. *Hände an Stelle der Ohren habend* MBh. 10,271. unter den Beiwörtern des Çiva 12,10351.

पाणिकूर्चन् m. N. pr. eines Wesens im Gefolge des Skanda MBh. 9,2578. Es ist viell. st. °कूर्चा च zu lesen °कूर्ची च *der eine Wulst* (कूर्च) *an der Hand hat.*

पाणिखात (पा° + खात) adj. *mit der Hand gegraben*; subst. N. pr. eines heiligen Badeplatzes MBh. 3,6060.

पाणिगृहीत (पा° + गृ°) adj. f. आ *bei der Hand gefasst*; f. ई, *mit der man sich ehelich verbunden hat, verheirathet*; subst. *Gattin* P. 4,1,52, Vârtt. 2. AK. 2,6,1,5. H. 512. Hâr. 145. °गृहीता H., Sch.

पाणिग्रह (पा° + ग्रह) m. *die Ergreifung der Hand* (der Jungfrau), *Heirath* Varâh. Bṛh. S. 100,1. कुरु °ग्रहं मम Kathâs. 18,219. 26,215. 31,70. 33,2. 37,31.

पाणिग्रहण (पा° + ग्र°) n. dass. H. 518. Halâj. 2,340. Âçv. Gṛhj. 1,9. Gobh. 1,9,26. Gṛhjasaṅgr. 2,85. MBh. 1,8034. 13,1881. R. 3,3,8. P. 1,3,56, Sch. स्वसुः — संपाद्य °ग्रहणं स राजा Ragh. 7,26. °संस्कार M. 3,43. °मन्त्र MBh. 7,2149. Hariv. 717. 736. Am Ende eines adj. comp. f. आ Ragh. 8,7. Kumâras. 7,4.

पाणिग्रहणिक (vom vorherg.) adj. *auf die Heirath bezüglich, zur Heirath dienend u. s. w.*: मन्त्र M. 8,226. 227. (गजानाम्) सहस्रम् — रामः पाणिग्रहणिकं ददौ पार्थाय so v. a. *Heirathsgeschenk* MBh. 1,8015.

पाणिग्रहणीय (wie eben) adj. dass.: ऋच् Gobh. 2,2,16.

पाणिग्रहीतर् (पा° + ग्र°) m. *der da heirathet, geheirathet hat, Bräutigam, Gemahl* MBh. 13,2423.

पाणिग्राह (पा° + ग्राह) m. dass. H. 517, Sch. Gobh. 2,1,23. 2,4,14. (स्त्री) बाल्ये पितुर्वशे तिष्ठेत्पाणिग्राहस्य यौवने। पुत्राणां भर्तरि प्रेते M. 5,148. 156. 9,21. MBh. 1,4177. 13,2456.

पाणिघ (पा° + घ) m. *Händeklatscher* P. 3,2,55. AK. 2,10,13. H. 925. — Vgl. पाणिघ्न.

पाणिघात (पा° + घात) m. *ein Schlag mit der Hand* Siddh. K. im ÇKDr.

पाणिघ्न (पा° + घ्न) m. *Händeklatscher* VS. 30,20. — Vgl. पाणिघ.

पाणिचन्द्र (पा° + च°) m. N. pr. eines Fürsten Wassiljew 50. 75.

पाणिचापल्य (पा° + चा°) n. *unbesonnene Bewegungen der Hände* Jâgń. 1,112.

पाणिज (पा° + ज) m. *Fingernagel* H. 594, Sch. Halâj. 2,356. Gît. 12,11. 18.

पाणितल (पा° + तल) n. 1) *Fläche der Hand* Âçv. Çr. 1,10. M. 4,143. MBh. 13,5013. Suçr. 1,25,11. 2,13,10. Varâh. Bṛh. S. 50,7. 68,10. Vid. 87. — 2) *ein best. Gewicht*, = 2 Tolaka Vaidjakapar. im ÇKDr.; vgl. पाणीतल.

पाणिधर्म (पा° + ध°) m. *Heirathsform, Art und Weise zu heirathen* MBh. 1,3879.

पाणिन् (von पाणि) 1) am Ende eines adj. comp. dem Versmaass zu Liebe statt des gebräuchlicheren einfachen पाणि *Hand*: शूलपाणिनम् *einen Speer in der Hand haltend* MBh. 3,1622. 8886. 4,1406. 5,1993. Hariv. 6431. R. 6,38,41. कम्बुपाणिनम् MBh. 4,682. आयुधपाणिने 8,1450. चक्रपाणिनः Hariv. 8193. 8376. वज्रपाणिनः 9161. शूलमुद्गरपाणिनाम् R. 5,38,23. 56,118. Spr. 1362. — 2) m. pl. N. pr. eines zu den Kauçika gezählten Geschlechts Hariv. 1464. 1770. VP. 405, N. 28.

पाणिन m. patron. von पणिन् P. 6,4,165. Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 57,1 (nach der Verbesserung von Weber). angeblich = पाणिनि Trik. 2,7,24. पाणिनोपज्ञं व्याकरणम् P. 6,2,14, Sch.

पाणिनि (wohl von पाणिन) m. Siddh. K. 234, *b*, 11. N. pr. eines im höchsten Ansehen stehenden alten Grammatikers, über dessen Lebenszeit viel gestritten worden ist; in der Regel wird er in das 4te Jahrhundert v. Chr. gesetzt. Trik. 2,7,24. H. 851. Çikshâ (ṚV.-Rec.) 40. 57. AV. Pariç. in Verz. d. B. H. 92. Hiouen-thsang I, 125. Kathâs. 4,20. fgg. Râǵa-Tar. 4,634. 636. °कृति P. 6,2,151, Sch.

1. पाणिनीय (von पाणिनि) m. *ein Anhänger, Verehrer des* Pâṇini P. 4,3,99, Sch.

2. पाणिनीय (von पाणिनि) adj. *zu* Pâṇini *in Beziehung stehend, von ihm verfasst:* शिक्षा Ind. St. 4,345. व्याकरणम् und पाणिनीय n. *die von* P. *verfasste Grammatik* P. 4,2,66, Sch. 3,115, Sch. पाणिनिना प्रोक्तं पाणिनीयम् 2,64, Sch. Çiç. 19,75. Vop. 7,15. अभविष्यदिदं शास्त्रं पाणिनीयोपमर्दकम् Kathâs. 7,12. m. *ein Schüler —, Anhänger des* Pâṇini *und seiner Grammatik* P. 4,2,64, Sch. 6,2,36, Sch. Siddh. K. 235, *b*, 16. Verz. d. Oxf. H. No. 367, Çl. 1. °मतदर्पण Titel einer Schrift ebend. No. 355. 356.

पाणिनेय s. Ind. St. 4,357. 359.

पाणिंधम (पाणिम्, acc. von पाणि, + धम) adj. P. 3,2,37. Vop. 26,54. *in die Hände blasend, wobei man in die Hände bläst:* अध्वन् P., Sch. viell. *eine Reise, auf der man sich in die Hände bläst,* d. i. *friert.*

पाणिंधय (पाणिम् + धय) adj. Vop. 26,54.

पाणिपात्र (पा° + पा°) adj. *die Hand als Trinkgeschirr brauchend, aus der Hand trinkend* Spr. 541.

पाणिपीडन (पा° + पी°) n. *das Drücken der Hand* (der Jungfrau), *Heirath* AK. 2,7,56. H. 517. Ind. St. 5,297.

पाणिप्रणयिन् (पा° + प्र°) adj. *von der Hand geliebt* so v. a. *an oder in der Hand sich befindend;* davon nom. abstr. °प्रणयिता f.: यस्य पाणिप्रणयितां कृपाणो समुपागतः so v. a. *in die Hand genommen* Râga-Tar. 3,390. °प्रणयिनी *die Geliebte der Hand, Eheweib:* भवान्पाणिप्रणयिनीं विद्धातु पुनर्भुवम् *mache die Erde wieder zu deiner Gattin* so v. a. *übernimm wieder die Regierung* 307.

पाणिप्रदान (पा° + प्र°) n. *das Reichen der Hand* (als Zeichen, dass man sein Versprechen halten wolle) R. 4,34,30.

पाणिबन्ध (पा° + ब°) m. *die Verbindung der Hände* (bei der Heirath) MBh. 12,9516.

पाणिभुज् (पा° + भुज्) m. *Ficus glomerata* Çabdak. im ÇKDr.

पाणिमत् (von पाणि) adj. *Hände habend* MBh. 12,6701.

पाणिमर्द (पा° + मर्द) m. = करमर्द *Carissa Carandas Lin.* Râgan. im ÇKDr.

पाणिमुक्त (पा° + मुक्त) n. (sc. अस्त्र) *eine aus der Hand geschleuderte Waffe* (ein Speer u. s. w.) Halâj. 2,308.

पाणिमुख (पा° + मुख) adj. *dessen Mund die Hand ist:* अग्निमुखा वै देवाः पाणिमुखाः पितरः Âçv. Gṛhj. 4,7. — Vgl. पाण्यास्य.

पाणिमूल (पा° + मूल) n. *Handwurzel* Halâj. 2,378.

पाणिरुह् (पा° + रुह्) m. *Fingernagel* Râgan. im ÇKDr. °रुह Wils.

पाणिवाद (पा° + वाद) 1) m. *Händeklatscher* AK. 2,10,13. — 2) n. *Händegeklatsch:* (पाणिवादकाः) पाणिवादान्यवादयन् R. 2,65,4.

पाणिवादक (पा° + वा°) m. *Händeklatscher* H. 925. R. 2,65,4.

पाणिसंग्रहण (पा° + सं°) n. *das Ergreifen der Hand* (als Zeichen, dass man sein Versprechen halten wolle) R. 4,34,23.

पाणिसर्ग्य (पा° + स°) adj. P. 3,1,124, Vârtt. 1. *was aus der Hand abgewickelt wird:* °सर्ग्या रज्जुः P., Sch. Vop. 26,17. 18.

पाणिस्वनिक (von पा° + स्वन) m. *Händeklatscher* MBh. 7,2912. 12,1899.

पाणिहता (पा° + ह°) f. (sc. पुष्करिणी) N. pr. eines Teiches, den *die Götter durch einen Schlag der Hand* für Çâkjamuni bildeten, Lalit. ed. Calc. 333,3.

पाणीतक m. 1) N. pr. eines Wesens im Gefolge des Skanda MBh. 9,2545. — 2) pl. N. eines Volkes (v. l. für करीति) VP. 188, N. 35.

पाणीतल n. = पाणितल 2. Çabdam. im ÇKDr.

पाणीकरण (पाणी, loc. von पाणि, + करण) n. *Heirath* Gatâdh. im ÇKDr. — Vgl. u. पाणि.

पाण्ड, f. पाण्डी gaṇa गौरादि zu P. 4,1,41. — पाण्डाङ्गाश्री MBh. 2, 119 fehlerhaft für पाण्ड्यो°, पाण्डपुत्रेषु 15,84 fehlerhaft für पाण्डु°.

पाण्डक m. N. pr. eines Lehrers Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 55, *b*, 22.

पाण्डर 1) adj. f. आ *weissgelb, weiss, weisslich* Trik. 3,3,211. H. 1393. Halâj. 4,47. तुरग MBh. 1,1146. गज Hariv. 6814. °दन्तानां कुञ्जराणाम् R. Gorr. 2,108,9. दशनास्तव 3,52,27. ज़रापाण्डरमूर्धा 2,17. (छत्र-युग्मम्) सुपाण्डरोरस्कम् 37,34. भवनोत्तमैः MBh. 1,7579. कृषि Çâk. Ch. 47,13 (die anderen Autt. पाण्डुरा). सा धारा पाण्डरा दिव्या सलिलस्य दिवश्च्युता R. 4,44,62. 5,5,15. पाण्डरवासम् adj. Çat. Br. 15,5,1,3. 15. °वासिनी (श्री) MBh. 1,1146. eine best. Göttin in der Tantra-Literatur Vjutp. 105. पाण्डरेतरवासस् Suçr. 1,103,5. पताका R. 6,106,23. छत्त्र 112,37. Vgl. पाण्डु, पाण्डुर. — 2) m. *a) eine best. Pflanze,* = मरुवक Unâdik. im ÇKDr.; — *b)* N. pr. eines Berges Mârk. P. 55,10. 57,13; vgl. पाण्डव. — *c)* N. pr. eines Nâga MBh. 1,2152. — *d)* N. pr. einer Secte Burn. Intr. 568. — 3) n. *a) Jasminblüthe* (कुन्दपुष्प). — *b) Röthel* (गैरिक) Çabdak. im ÇKDr.

पाण्डरक (von पाण्डर) m. N. pr. eines Nâgarâga Vjutp. 85.

पाण्डरपुष्पिका (von पा° + पुष्प) f. *eine best. Pflanze,* = शीतला Çabdak. im ÇKDr.

पाण्डरभिक्षु (पा° + भिक्षु) m. *ein weissgekleideter Bettler,* Bez. einer best. Secte Vjutp. 91. — Vgl. श्वेतभिक्षु.

पाण्डव 1) m. patron. von पाण्डु Bhag. 1,14. 20. 4,35. N. 5,25. pl. *die fünf Kinder des* Pâṇḍu (und auch *ihre Partei*) H. ç. 139. MBh. 5, 3303. Hip. 1,1. Bhag. 1,1. 10,37. Hariv. 8019. 8053. 9797. कुरुपाण्डवाः Râga-Tar. 1,51. भेदः कुरुपाण्डवयोः (im Sinne des pl.) MBh. 1,2234. पाण्डवश्रेष्ठ von Judhishṭhira Hip. 1,48. पाण्डवानीक Bhag. 1,2. °कुलप्रसूत Lalit. ed. Calc. 24,4. °गीता Verz. d. B. H. No. 1318. fg. — 2) adj. (vom vorherg.) f. ई *den Kindern des* Pâṇḍu *gehörig:* सेना MBh. 6,3303. 7,4999. श्री 14,2006. — 3) m. N. pr. eines Berges Lalit. ed. Calc. 297,2. 17; vgl. पाण्डर. — Vgl. निष्पाण्डव.

पाण्डवनकुल (पा° + न°) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124, *a*.

पाण्डवाभील m. Bein. Kṛshṇa's Trik. 1,1,31. — Das Ende des Wortes ist unklar.

पाण्डवायन 1) m. pl. = पाण्डवाः *die Kinder des* Pâṇḍu H. ç. 139. — 2) m. sg. *der Anhänger und Freund der* Pâṇḍava, Bein. Kṛshṇa's H. 217.

पाण्डवीय (von पाण्डव) adj. *auf die Kinder des* Pâṇḍu *bezüglich, sie betreffend:* परिक्लेशान् MBh. 5,128.

पाण्डवेय 1) m. sg. und pl. = पाण्डव 1. Vop. 7,6. H. ç. 139. MBh. 1, 152. 7430. 4,616. 2196. 7,7069. 14,372. fg. Bhâg. P. 1,4,7. — 2) adj. = पाण्डव 2: सैन्यानि MBh. 8,1634; hier ist viell. पाण्डवीय zu lesen.

पाण्डारि (wohl von पाण्डा) Pat. zu P. 4,1,130.

पाण्डित्य (von पण्डित) n. *gelehrte Bildung, Gelehrsamkeit, Klugheit*

gaṇa दृढादि zu P. 5,1,123. सर्वविद्याधिकत्वं पत्पाण्डित्यं तदुदाहृतम् Pratâpar. 3,b,4. Çat. Br. 14,6,4,1. उत वालाय पाण्डित्यं पाण्डितायेत बाल्ताम् । दृदाति MBh. 5,917. पुरुषाणां तु पाण्डित्यं शास्त्रैरेवोपदिश्यते Mṛkkh. 64,5. Spr. 1030. एतदेव हि पाण्डित्यं पत्स्वल्पाद्भूरिरक्षणम् 1503. 668. 747. परोपदेशे पाण्डित्यं सर्वेषां सुकरं नृणाम् 1735. पल्लवग्राहिन् 1743. Râǵa-Tar. 4,624. Kathâs. 6,121. Kathârn. in Z. d. d. m. G. 14, 573,12. *Fertigkeit, Gewandheit:* नह्यावां पाण्डित्यं प्रकटयतु कस्मिन्मृगपतिः Verz. d. Oxf. H. 130,b,2.

पाण्डु Uǵǵval. zu Uṇâdis. 1,38. 1) adj. (f. gleichfalls पाण्डु P. 4,1,44, Vârtt., Sch. Vop. 4, 16) *weisslich gelb, weiss, bleich* AK. 1,1,4,23. 3,4,12,53. Trik. 3,3,113. H. 1393. an. 2,122. Med. d. 18. Halâj. 4,47. यथा पाण्डाविकम् Çat. Br. 14,5,2,10. कृशा पाण्डुश्च लक्ष्यसे MBh. 4,519. Suçr. 1,61,10. 85,20. 121,11. 12. °वृत्तप्ररोह 135,8. 158,13. °गात्रता 263,17. पाण्डुत्वभास 2,2,8. शशाङ्कः कामिनीगण्डपाण्डुः Mṛkkh. 25,24. नैगमम् — इन्दुपाण्डु Çâk. 80. पाण्डुडुकूल Lalit. ed. Calc. 332,13 u. s. w. पत्र Çâk. 18. 110. °वर्णा (दमयन्ती) N. 2,3. मुखेन रोध्रपाण्डुना Ragh. 3, 2. °मुखी Kathâs. 28,2. भस्म° 25,81. तारा° 31,40. °सिकता Çâk. 56. Megh. 18. 24. 30. आपाण्डुपीतिका मृत् Varâh. Bṛh. S. 53,20. आपाण्डुभस्मोष्ट्रखरानुरूपा (शिला) 111. Laghuǵ. 1, 6. Vgl. पाण्डर, पाण्डुर. — 2) m. *a) Gelbsucht* Çabdar. im ÇKDr. Verz. d. B. H. 278; vgl. पाण्डुरोग. — *b)* N. zweier Pflanzen: *Trichosanthes dioeca Roxb.* (पटोल) und = पाण्डुरफली Râǵan. im ÇKDr. — *c) ein weisser Elephant* Çabdar. im ÇKDr. — *d)* N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Vjâsa von der Frau des Vikitravîrja und Bruders des Dhṛtarâshṭra und des Vidura, Trik. 2,8,13. 3,3,113. H. an. Med. AV. Pariç. in Verz. d. B. H. 91. MBh. 1,95. 2213. 2441. 2721. 3808. 4291 (Ursprung des Namens). 15,851. Hariv. 1932. 3010. 4055. Kathâs. 21,20. fgg. VP. 437. 459. Bhâg. P. 9,22,24. — *e)* N. pr. eines Sohnes des Ǵanameǵaja und Bruders des Dhṛtarâshṭra MBh. 1,3745. LIA. I, Anh. xxiv. — *f)* N. pr. eines Sohnes des Dhâtar von der Âjati VP. 82, N. 1; nach anderen Autoritäten heisst dieser Sohn Prâṇa. — *g)* N. pr. eines Dieners des Çiva Vjâḍi zu H. 210. — *h)* N. pr. eines Nâgarâǵa Vjutp. 85. — *i)* N. pr. eines Volkes in Madhjadeça Varâh. Bṛh. S. 14,8 (v. l. पाण्ड्य und पाण्डु). — 3) f. = माषपर्णी *Glycine debilis Ait.* Çabdar. im ÇKDr. — Vgl. पारि°.

पाण्डुक (von पाण्डु) 1) adj. = पाण्डु Halâj. 4,47, v. l. — 2) m. *a) Gelbsucht* Çabdar. im ÇKDr.; vgl. पाण्डुकिन्. — *b) eine best. Reisgattung* Suçr. 1,73,4. 195,6; vgl. पाण्डूक. — *c)* N. pr. = पाण्डु 2, *d.* Çabdar. im ÇKDr. — *d)* N. eines der 9 Schätze bei den Ǵaina H. 193, Sch. — 3) n. N. pr. eines Waldes Çatr. 8,34.

पाण्डुकण्टक (पा° + क°) m. *Achyranthes aspera* (अपामार्ग) Râǵan. im ÇKDr.

पाण्डुकम्बल (पा° + क°) m. 1) *eine weisse wollene Decke* P. 4,2, 11. AK. 2,8,2,22. H. 754. an. 5, 46. Med. l. 170. °संवृता नौः R. 2, 89, 13. = राजास्तरणकम्बल P., Sch. — 2) *eine best. Steinart* H. an. Med. Vjutp. 105. °शिला Avadânaç. 203. अतिपाण्डुकम्बला शिला Çatr. 8,34. In dem letzten Beispiele scheint das Wort als adj. gebraucht zu sein; an *eine weisse Decke* darf wohl nicht gedacht werden.

पाण्डुकम्बलिन् (von पाण्डुकम्बल) adj. *mit einer weissen wollenen Decke überzogen:* रथ P. 4,2,11. AK. 2,8,2,22. H. 754.

पाण्डुकरण (von पाण्डु mit 1. कर्) n. *das Weissmachen* (ein Heilverfahren) Suçr. 2,175,4. — Man hätte पाण्डू° erwartet; vgl. jedoch पाण्डुभाव.

पाण्डुकर्मन् (पा° + क°) n. dass. Suçr. 2,3,20. 12,17.

पाण्डुकिन् (von पाण्डुक) adj. *gelbsüchtig* Suçr. 2,470,2. — Vgl. पाण्डुरोगिन्.

पाण्डुतरु (पा° + तरु) m. *Grislea tomentosa Roxb.* (धव) Râǵan. im ÇKDr.

पाण्डुता (von पाण्डु) f. *die weisslichgelbe Farbe, Blässe* MBh. 1,4293. Suçr. 1,279,4. 365,21. 2,449,15. 468,8. Megh. 66. Ṛt. 1,9. Sâh. D. 78,8.

पाण्डुतीर्थ n. N. pr. eines Tîrtha Çiva-P. in Verz. d. Oxf. H. 66,b, 26.

पाण्डुत्व (von पाण्डु) n. = पाण्डुता MBh. 1,4290. Suçr. 1,263,21.

पाण्डुदुकूल (पा° + दु°) n. *ein weisses Leichentuch* Lalit. ed. Calc. 332,13. fgg. °सीवन n. N. pr. einer Localität, an der Çâkjamuni *ein weisses Leichentuch zusammennähte*, ebend. 334, 1. — Vgl. पांशुकूल.

पाण्डुनाग (पा° + नाग) m. *Rottlera tinctoria Roxb.* (s. पुंनाग) Çabdar. im ÇKDr.

पाण्डुपत्रता (von पाण्डु + पत्र) f. *das Gelbwerden der Blätter* Varâh. Bṛh. S. 54,14.

पाण्डुपत्री (पा° + पत्र) f. = रेणुका *ein best. wohlriechender Stoff* Râǵan. im ÇKDr.

पाण्डुपृष्ठ (पा° + पृ°) adj. *einen weissen Rücken habend* so v. a. *von dem nichts Grosses zu erwarten steht* Trik. 3,1,2. — Vgl. पाण्डुरपृष्ठ.

पाण्डुफल (पा° + फल) 1) m. *Trichosanthes dioeca Roxb.* — 2) f. आ *eine best. Gurkenart* (चिर्भटा) Râǵan. im ÇKDr. — 3) f. ई = पाण्डुरफली Râǵan. im ÇKDr. u. d. letzten Worte.

पाण्डुभाव (von पाण्डु + भू) m. *das Weissgelbwerden* Suçr. 2,466,11. 13. — Man hätte पाण्डूभाव erwartet; vgl. jedoch पाण्डुकरण.

पाण्डुभूमि (पा° + भूमि) adj. *einen weissen, kreidigen Boden habend* P. 5,4,75, Vârtt. Vop. 6,84. H. 953. Halâj. 2,5.

पाण्डुमृत्तिक (पा° + मृत्तिका) adj. f. आ *einen weissen, kreidigen Boden habend, aus Kreide bestehend* H. 953. अयोध्या R. 2,71,19. °लेपनाः — आवसथाः 91,41.

पाण्डुमृद् (पा° + मृद्) f. *Kreide; kreidiger Boden* Râǵan. im ÇKDr.

पाण्डुर (von पाण्डु) Kâç. und Siddh. K. zu P. 5,2,107. 1) adj. f. आ *weisslich, weiss, bleich* AK. 1,1,4,22. 23. H. 1393. an. 3,577. Med. r. 183. Halâj. 4,47. 52. Suçr. 1,286,9. 2,168,17. Varâh. Bṛh. S. 33,2. 53,7. °नख 67,3. कच H. 571. Halâj. 2,377. चन्द्र° Bhâg. P. 8,8,3. मुखेन शरपाण्डुना Ragh. 14,26. कृश° Kathâs. 27,84. 32,155. आतपत्र, कुल R. 2,2,5. 98,26. गृह 57,22. Spr. 91. पाण्डुराण्यणवर्णानि स्रोतांसि Daç. 1,18. छवि Çâk. 58. आ° Varâh. Bṛh. S. 35,4. 53,106. कपोत 87, 13. आपाण्डुरीभूतमुखच्छवि Kumâras. 3,33. Vgl. पाण्डर. — 2) m. *a) eine Form der Gelbsucht* (कामलारोग) Çabdar. im ÇKDr. — *b) eine best. Pflanze,* = मरुवक H. an. Med. — *c)* N. pr. eines Wesens im Gefolge des Skanda MBh. 9,2575. — 3) f. आ = माषपर्णी *Glycine debilis Ait.* Râǵan. im ÇKDr. — 4) n. *der weisse Aussatz* H. 466. Halâj. 2,449.

पाण्डुरङ्ग (पा° + रङ्ग) m. *eine best. Gemüsepflanze,* = vulg. पाटराङ्गा

Râǵav. im ÇKDr. श्रीपाण्डुरङ्गार्पणमस्तु (?) Verz. d. B. H. No. 1365.

पाण्डुरता (von पाण्डुर) f. *die weisse Farbe* Râǵa-Tar. 4, 198. Pańkat. 253, 2.

पाण्डुरद्रुम (पा° + द्रुम) m. *Wrightia antidysenterica R.Br.* Trik. 2, 4, 21.

पाण्डुरपृष्ठ (पा° + पृष्ठ) adj. = पाण्डुपृष्ठ H. 437. Die Hdschrr. u. die Scholien °पृष्ट.

पाण्डुरफली (पा° + फल) f. *ein best. Strauch*, = पाण्डुफली, पाण्डु, धूमरा, भूरिपलितदा, वृत्तबीजका Râǵan. im ÇKDr.

पाण्डुराग (पा° + राग) m. *Artemisia indica* (दमनक) Râǵan. im ÇKDr.

पाण्डुरेन्नु (पाण्डुर + इनु) m. *eine Art Zuckerrohr*, = श्वेतेन्नु Râǵan. im ÇKDr.

पाण्डुरोग (पा° + रोग) m. *Gelbsucht* Suçr. 1, 90, 11. 189, 20. 258, 19. 2, 466, 9. fgg. Varâh. Bṛh. S. 31, 14. °घ्न Suçr. 1, 139, 2. 190, 3. °नाशन 163, 14. °हर 193, 6.

पाण्डुरोगिन् (vom vorherg.) adj. *gelbsüchtig* Suçr. 1, 45, 10. 111, 7.

पाण्डुलेख (पा° + लेख) n. *Skizze, Conceptschrift, Nicht-Reinschrift, mit einem Griffel oder Kreide gemacht:* पाण्डुलेखेन फलके भूमौ वा प्रथमं लिखेत् । न्यूनाधिकं तु संशोध्य पश्चात्पत्त्रे निवेशयेत् ॥ Vjâsa im ÇKDr. Suppl.

पाण्डुलोमशा (पा° + लो°) f. *Glycine debilis Ait.* Ratnam. im ÇKDr.

पाण्डुलोमा (पा° + लोमन्) f. dass. Ǵatâdh. im ÇKDr.

पाण्डुवर्मदेव (पा° - वर्मन् + देव) m. N. pr. eines Fürsten Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 539, 1.

पाण्डुशर्करा (पा° + श°) f. *Blasengries* Gâruḍa-P. 182 im ÇKDr.

पाण्डुशर्मिला (पा° + श°) f. Bein. der Draupadî, der Gattin der Söhne des Pâṇḍu, Trik. 2, 8, 17.

पाण्डुसोपाक (पा° + सो°) m. N. einer Mischlingskaste, *der Sohn eines* Kaṇḍâla (von einer Vaidehî Kull.) M. 10, 37 = MBh. 13, 2588, wo aber °सौपाक gelesen wird.

पाण्डूक m. *eine best. Reisgattung* Varâh. Bṛh. S. 28, 2. — Vgl. पाण्डुक.

पाण्ड्य (von पाण्डु) P. 4, 1, 168, Vârtt. 3. m. pl. N. pr. eines Volkes und des von ihm bewohnten Landes im Dekhan LIA. I, 156. fgg. MBh. 2, 1174. 3, 8339. 6, 2084. 7, 398. 8, 455. Hariv. 1836. 12838. R. 4, 41, 15. 25. Suçr. 1, 41, 6. Ragh. 4, 49. Mârk. P. 58, 31. °राज, °नरेश्वर, °नाथ MBh. 2, 1121. Hariv. 6383. Varâh. Bṛh. S. 4, 10. 11, 57. °राष्ट्राधिप MBh. 1, 2678. Muir, Sanskrit Texts II, 59. sg. (mit und ohne नृप u. s. w.) *ein Fürst der* Pâṇḍja P. 4, 1, 168, Vârtt. 3. MBh. 1, 544. 7020. 2, 585. 1893. 5, 578. Hariv. 6726. 9146. 9600. Ragh. 6, 60. Varâh. Bṛh. S. 6, 8. Bhâg. P. 4, 28, 29. 8, 4, 7. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 504, Çl. 12. Colebr. Misc. Ess. II, 273. wird als ein Sohn Âkrîḍa's betrachtet Hariv. 1836. Der sg. bezeichnet auch das Gebirge des Landes: पाण्ड्यं शैलम् MBh. 3, 15250. मन्दरे पाण्ड्यशिखरे (v. l. मन्दारपाण्ड्यगिरिषु; nach dem Schol. = पाण्ड्यदेशगिरिषु) R. 4, 37, 2. उत्तरपाण्ड्यमहेन्द्रादि Varâh. Bṛh. S. 16, 10. पाण्ड्य v. l. für पाण्डु N. pr. eines Volkes in Madhjadeça ebend. 14, 3.

पाण्ड्यवाट (पा° + वाट) N. pr. einer Gegend, in der Perlen gefunden werden: निम्बफलत्रिपुटधान्यकचूर्णाः स्युः पाण्ड्यवाटभवाः (मुक्ताफलाः) Varâh. Bṛh. S. 82, 6. Davon adj. °क zur Bez. der Fundgrube 2.

पाण्ड्व (von पाण्डु) 1) n. *ein ungefärbtes wollenes Gewand* Çat. Br. 5, 3, 5, 21. Kâtj. Çr. 15, 5, 12. — 2) m. v. l. für पाण्डु und पाण्ड्य N. pr. eines Volkes in Madhjadeça Varâh. Bṛh. S. 14, 3.

पाण्ड्वामय (पाण्डु + आमय) m. = पाण्डुरोग *Gelbsucht* Suçr. 1, 138, 7. 2, 466, 12. 468, 10. Davon पाण्ड्वामयिन् adj. *gelbsüchtig* 467, 12. 469, 17.

1. पाण्य (von पाणि) 1) adj. *zur Hand gehörig:* अङ्गुलयः Çat. Br. 3, 1, 4, 23. 8, 4, 1. — 2) patron. = कौण्डिन्य Verz. d. Oxf. H. 128, a (No. 229).

2. पाण्य partic. fut. pass. von 2. पण् P. 3, 1, 101, Sch.

पाण्यास्य (पाणि + आस्य) adj. = पाणिमुख *dessen Mund die Hand ist:* ब्राह्मण Çâṅkh. Gṛhj. 4, 7. M. 4, 117.

1. पात partic. s. u. 2. पा.

2. पात (von 1. पत्) = पत्त gaṇa ज्वलादि zu P. 3, 1, 140. = पतन P. 6, 3, 71, Sch. = भ्रंश Trik. 3, 3, 169. = निपातन Med. t. 32. 1) *Flug, Flugart:* शतमेकं च पातानां पतितास्मि MBh. 8, 1898. 1905. 1907. वड्वे इव संयुक्ते श्येनपाते 3, 10646. — 2) *das Sichstürzen in:* वरं वह्नौ पातः Bhartṛ. 2, 77. यावन्मुमूर्षुः पातेन व्यवहार्यास्ति सो ऽम्बुधेः (lies ऽम्बुधौ) Çatr. 10, 82. *Fall, Sturz:* न ममार स पातेन MBh. 1, 6741. द्रुमस्य Kumâras. 2, 41. Varâh. Bṛh. S. 42 (43), 64. पुरीषस्य Pańkat. 192, 2. तव काष्ठात्पातो भविष्यति 76, 20. जलस्य Varâh. Bṛh. S. 27, c, 13. कपर्दानाम् (beim Spiele) P. 2, 1, 10, Sch. उत्तमास्त्रं महापातम् Hariv. 6901. 6908. वेधः पातश्च लक्ष्येषु योगश्चैव तवार्जुन *Wurf* MBh. 8, 3615. पाताय नरकार्णवे Kathâs. 49, 55. गर्भस्य *Abgang des Fötus* (vgl. गर्भपात) Suçr. 1, 279, 1. करनिहतकन्दुकसमाः पातोत्पाता मनुष्याणाम् Spr. 1292. Kathâs. 25, 44. In comp. a) mit dem subj.: गृह° Kathâs. 28, 149. उल्का° Gobh. 3, 3, 16. Hariv. 9300. वज्र° R. 1, 28, 26 (adj.). Prab. 67, 10. Pańkat. 66, 19. कुलिश° 77, 13. विद्युत्° Prab. 94, 3. शूल° Dev. 8, 31. इषु° MBh. 4, 1641. बाण° Kathâs. 27, 2. बाणपातवर्तिन् *in Pfeilschussweite sich befindend* Çik. 6, 13. शम्या° *Stockwurfweite* M. 8, 237. शक्रपाते *wenn* Indra's *Fahne fällt d. i. herabgenommen wird* Jâǵń. 1, 147. वर्षपातैः Mṛkkh. 85, 23. वृष्टि° Ragh. 11, 92. तोय° *Regen* Varâh. Bṛh. S. 88, 22. हिम° 45, 94. क्षेमकाले यथा वह्निराज्यपातमवेक्षते Mârk. P. 14, 5. प्रस्रवणाद्रिष्टजलपातमनोरमम् 61, 23. अश्रु° MBh. 14, 1636. Sâh. D. 25, 17. 18. रेतः° *Samenergiessung* Kull. zu M. 5, 63. यथा नयत्यसृक्पातैर्मृगस्य मृगयुः पदम् *nach dem zur Erde gefallenen Blute* M. 8, 44. असृक्पाते *wenn Blut geflossen ist* Jâǵń. 3, 293. क्षतज° Varâh. Bṛh. S. 94, 48. चरण° *das Niederfallen der Füsse, Fusstritt* Hariv. 13607. कदाचिन्मम दुर्गे चरणपातो (ist unter dem W. zu 1. zu stellen) ऽपि त्वया न कर्तव्यः Pańkat. 113, 2. यस्याङ्घ्रिपाते रणभूर्न सेहे Bhâg. P. 3, 1, 37. पक्ष्म° *das Fallen der Augenwimpern so v. a. das Schliessen der Augen* Ragh. 11, 86. खड्ग° *das Niederfallen des Säbels, Säbelhieb* Kathâs. 27, 50. शलाकानखपातैः MBh. 3, 353. Hariv. 4719. 13868. कटाक्ष° *Seitenblick* MBh. 2, 2238. दृष्टि° (s. auch bes.) Ragh. 13, 18. लोचन° (लोचनपात dem Versmaass entsprechender Kathâs. 4, 41). Upak. 39. शरीर° *der Fall —, der Untergang des Körpers* Kumâras. 3, 44. Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 227. 230. Gauḍap. zu Sâṁkhjak. 67. देह° Kathâs. 49, 96. das einfache पात in ders. Bed. Wind. Sancara 122. आत्म° *der Fall so v. a. die Wiederkehr der Seele* Bhâg. P. 2, 1, 39. — b) mit dem Ausgangspunkte des Falls: कूल° *Sturz vom Ufer* R. 2, 103, 4. पर्वत° Çatr. 10, 184. वर्त्म° *das Abkommen vom*

Wege (पात = प्रतिरोध Schol.) Git. 7,1. — c) mit dem Endpunkte des Falls: भू° *auf die Erde* Sâh. D. 68,2. नरक° *in die Hölle* Pañkat. 108, 21. चरण° *zu Jmdes Füssen* Pañkat. IV, 9. — 3) *Einfall, Ueberfall:* दस्युगणपातकृता: Varâh. Brh. S. 19,7. — 4) *Fall* so v. a. *Möglichkeit:* एत एतावन्तः पातास्तेषां येन कामयेत तेन यजेत Çâñkh. Br. 4,14. विपरीते पाते सति Çuk. in LA. 43,8. — 5) *Fall* so v. a. *das Eintreten, Erscheinen:* अकाण्डपातोपनता कं न लक्ष्मीर्विमोहयेत् Kathâs. 5,2. अकाण्डपातजातानाम् — शोकप्रकाराणाम् Spr. 5 (= Prab. 94). Daçak. 1,56. — 6) *Fehler, Versehen* Sûrjas. 11,4. — 7) in der Astrol. *ein schlimmer Aspect* Sûrjas. 11,2. 4. 7. 10. 12. 13. 15. 19. — 8) *der Knoten in einer Planetenbahn* Sûrjas. 1,33. 42. 44. 52. 57. 58. 68. 69. 2,1. 6. 7. 8, 66. 57. 4,6. 8. 15. 11,11. 13,12. — 9) Bein. Râhu's nach Wils. und ÇKDr.; am zuletztgenannten Orte wird als Beleg eine Stelle aus Siddhântaçir. angeführt, wo aber nur die Verbindung कुमुदिनीपतिपात *der Sturz, das Unglück des Mondes* erscheint. — 10) pl. N. pr. einer Schule des Jagurveda (v. l. पाताण्डिनीय) Ind. St. 3,257. — Vgl. क्रान्ति°, गर्भ°, दण्ड°, दृत्त°, द्वार°, दृक्°, दृष्टि°, धारा°, पत्त°, सूत्र°, तैलंपाता, श्येनंपाता.

पातक (vom caus. von 1. पत्) 1) adj. *zu Fall bringend;* s. गर्भ°. — 2) m. n. AK. 3,6,4,33. *Verbrechen* Trik. 1,1,112. H. 1380. Halâj. 3,5. Nir. 6,27 (eingeschobene und verdorbene Stelle). यः सकृत्पातकं (पापकं Ait. Br.) कुर्यात् Çâñkh. Çr. 15,24,10. अन्यत्राभक्ष्यपातकेभ्यः Grhj. 1,12. M. 8,38. 112. 113. 10,426. ब्रह्महत्या सुरापानं स्तेयं गुर्वङ्गनागमः। महान्ति पातकान्याहुः संसर्गश्चापि तैः सह॥ 11,54. 258. 259. Jâéñ. 2,96. 3,284. Bhag. 1,38. MBh. 1,4208 (wo पातकं। st. पातको zu lesen ist). 4334. 13,2424 (masc.). Dhûrtas. 2,45. Spr. 107. Ragh. 9,82. Varâh. Brh. S. 9, 25. Hit. I,62. Kathâs. 30,126. Vet. in LA. 28,2. am Ende eines adj. comp. f. आ Spr. 987. अतिपातक MBh. 13,3215. — Vgl. अति°, अनु°, उप°, महा°.

पातकिन् (von पातक) adj. subst. *der ein Verbrechen begangen hat, Verbrecher* Hariv. 15313. Mrkkh. 154,24. Bhâg. P. 6,2,9. — Vgl. महा°.

पातंग (von पतंग) adj. f. ई *der Heuschrecke —, der Lichtmotte eigen:* तस्य निश्चित्य पातंगीं वृत्तिं भूयस्यरिव्रजे Râga-Tar. 8,469. Welche Bedeutung hat aber das Wort MBh. 6,422?

पातंगि (wie eben) m. *der Sohn der Sonne, Saturn* Hâr. 12. Çabdar. im ÇKDr.

पातञ्जल adj. *von* Patañgali *verfasst:* महाभाष्य Verz. d. Oxf. H. 164,*b*,2 v. u. °तन्त्र Verz. d. B. H. No. 974. n. (sc. शास्त्र) *das* Joga-*System des* Patañgali Colebr. Misc. Ess. I,235. Z. d. d. m. G. 7,168. Madhus. in Ind. St. 1,13. 23. Gaudap. zu Sâñkhjak. 23. Schol. bei Wilson, Sâñkhjak. S. 107. 150. Verz. d. B. H. 160. No. 626. 823. Verz. d. Oxf. H. 86,*b*,4 v. u.

पातञ्जलि m. v. l. für पतञ्जलि Ind. St. 5,350.

पातत्रिण adj. *das Wort* पतत्रिन् *enthaltend* gaṇa विमुक्तादि zu P. 5,2,61.

पातन (vom caus. von 1. पत्) 1) adj. f. ई (gaṇa गौरादि zu P. 4,1, 41) *fällend, niedermachend:* शत्रुसंघानाम् MBh. 1,6560. भीष्मस्य 7,94. Mârk. P. 24,40. शत्रुसेनाङ्ग° MBh. 1,7868. अस्त्र Hariv. 12735. — 2) n. *das Fallenlassen, Hinabwerfen, Hinabschleudern, Stürzen, Niedermachen:* शकुनिः फलपातने (शुचिः) M. 5,130. Mârk. P. 35,22. फल° *Abschlagen* Hariv. 3715. गिरिशृङ्गेभ्यः Bhâg. P. 3,30,28. भीमस्य MBh. 3, 835. वज्र° MBh. 1,1219. 7201. पातनं भास्करस्येव न मृष्ये द्रोणपातनम् 7,273. 6,5356. 10,592. 13,4788. अक्ष° *das Werfen der Würfel* P. 8,2, 49, Sch. दण्डस्य *das Fallenlassen des Stockes* so v. a. *Strafen* M. 7,51. अल्पोः समन्ततः कार्यं पातनं जलौकसाम् *das Ansetzen von Blutegeln* Suçr. 2,327,7. गर्भस्य *das Abtreiben der Leibesfrucht* Jâéñ. 2,277. 3,298. Hariv. 4575. अत ऊर्ध्वमदृश्येषर्शस्सु योगान्पातनार्थं वक्ष्यामः *Vertreiben, Wegschaffen* Suçr. 2,49,17. *das Auseinanderfallenmachen, Trennen,* zur Erklärung von पति und पत्नी Çañk. zu Brh. Âr. Up. S. 139. — Vgl. गर्भ°, कृन्तक°, दण्ड°, द्वार°, सूत्र°.

पातनीय (wie eben) adj. *zu schleudern:* न खलु वाणाः पातनीया ऽयमस्मिन्मृदुनि मृगशरीरे तूलराशाविवानलः Çâk. 10, v. l.

पातयितर् (wie eben) nom. ag. *Werfer* (beim Spiel) P. 2,1,10, Sch.

1. पातर् (von 1. पा) nom. ag. *Trinker;* oxyt. mit gen. oder in comp.: पाता सोमानाम् Rv. 8,82,38. AV. 3,12,6. MBh. 10,287. मद्य° Kull. zu M. 3,159. अम्बु° Udbhata (s. u. दृति). parox. mit acc.: पाता सुतमिन्द्रो अस्तु सोमम् Rv. 6,23,3. 8,2,26.

2. पातर् (von 3. पा) nom. ag. *Beschützer, Hüter;* oxyt. mit gen. oder in comp.: नराम् Rv. 2,20,3. लोकानाम् Hariv. 14617. 14644. Kâm. Nîtis. 2,16. mit acc. (parox.): इगांस्त्रयम् Hariv. 14031. — Vgl. नृ°.

3. पातर् m. *eine Art Ocimum* (गन्धपत्त्र), Çabdar. im ÇKDr.

पातल्य n. *ein best. Theil des Wagens,* nach Sâj. so v. a. कीलक. du. इन्द्रः पातल्ये ददतां शरीतोः Rv. 3,53,17.

1. पातव्य (von 1. पा) adj. *zu trinken* M. 11,94. MBh. 3,647. 9,2095.

2. पातव्य (von 3. पा) adj. *zu behüten, zu schützen* Hariv. 1151.

पातसाह m. = پادشاه Verz. d. Oxf. H. No. 208 am Ende.

पाताण्डिनीय m. pl. N. pr. einer Schule des Jagurveda Ind. St. 3,258.

पाताल Uṇâdis. 1,116. 1) n. a) *Unterwelt, eine unter der Erde gedachte Höhlung, in der Schlangen und Dämonen hausen;* häufig wird sieben solcher Höhlen gedacht; nach dem MBh. ist पाताल eine Stadt der Schlangenwelt. AK. 1,2,1,1. Trik. 1,2,1. H. 1362. an. 3,663. fg. Med. l. 110. Halâj. 3,1. Âruṇ. Up. in Ind. St. 2,178. MBh. 3,3547. fgg. 3552 (Etym.). 13,2230. Sund. 4,20. Hariv. 11454. R. 1,44,8. 45,28. 6,16,29. Ragh. 1,80. 15,84. Spr. 1756. Varâh. Brh. S. 53,5. Sûrjas. 12,2. 38. Kathâs. 19,91. 27,11 (°नगरी). 44,84. 87. 45,115. 184. 151. 164. 192. 223. 329. 332. 50,109. Râga-Tar. 3,470. 519. VP. 204. Bhâg. P. 5,24,7. Mârk. P. 19,16. 61,2. Pañkat. 189,22. Vet. in LA. 33,20. Vedântas. (Allah.) No. 70. °खण्ड im Padma-P. Verz. d. B. H. No. 453. Am Ende eines adj. comp. f. आ: (वसुंधरा) सशैला सार्णवद्वीपा सपाताला MBh. 7, 8887. कृतामित्रः प्रयच्छोर्वीं राज्ञे सद्वीपपत्तनाम्। साकाशजलपातालां सपर्वतमहावनाम्॥ 8,3689. An den beiden letzten Stellen könnte das Wort auch einfach in der Bed. *Vertiefung, Höhlung in der Erde* (= विवर Med.) gefasst werden. Nach AK. 3,4,26,204. H. an. und Med. bedeutet पाताल auch *das unterseeische Feuer;* doch ist zu bemerken, dass die Wörter für diesen Begriff wiederum *die Unterwelt* bezeichnen. — b) in der Astrol. Bez. *des 4ten Hauses* Varâh. Laghuģ. 1,16. Brh. 11, 15. — 2) m. a) *ein best. Destillationsapparat* (औषधपाकार्थयन्त्रविशेष) Çabdar. im ÇKDr. ऊर्ध्वमापस्तले वह्निर्मध्ये तु रससंग्रहः। पातालयन्त्रमे-

तद्धि शोधयेत्सुतक्रादिकम् ॥ ÇKDr. nach dem Vaidjaka. — b) Bez. *des Jupiterjahrs zu 361 Tagen* Weber, Naxatra II, 281. — c) N. pr. des Dieners des 14ten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpiṇî H. 42. — Das Wort steht wohl mit पात *Sturz, Fall* in Verbindung; zur Endung vgl. अन्तराल.

पातालकेतु (पा° + केतु) m. N. pr. eines Daitja-*Fürsten* Spr. 1240. वज्रकेतोः सुतश्चोग्रो दानवो ऽरिविदारणः। पातालकेतुर्विख्यातः पातालान्तरसंश्रयः Mârk. P. 21,29.

पातालगरुडी (पा° + गरुड) f. *eine best. Schlingpflanze* (छेउटा im Hindi), = गारुडी Râǵan. im ÇKDr. Nach Bhâvapr. ebend. heisst die Pflanze auch पातालगरुडाह्वय m.

पातालनिलय (पा° + नि°) m. *ein Bewohner der Unterwelt, ein* Asura Halâj. 1,5.

पातालौकस् (पा° + ओकस्) m. dass. H. 238.

पाति Uṇâdis. 5,5. m. = पति *Herr, Eigenthümer* Uǵǵval.

पातिक m. = शिशुमार *Delphinus gangeticus* Çabdam. im ÇKDr.

पातित्य (nom. abstr. von पतित *gefallen*) n. *Verlust der Stellung, der Kaste* Padma-P. in Verz. d. Oxf. H. 14, a, N. Mit. in Z. d. d. m. G. 9, 681. Kull. zu M. 10,92. 11,156.

पातिन् (von 1. पत् und von पात) adj. 1) *fliegend:* प्रपेततुः स्पर्धया च ततस्तौ हंसवायसौ। एकपाती (*auf eine und dieselbe Weise fliegend*) च चक्राङ्गः काकः पातशतेन च ॥ MBh. 8,1911. शब्दपातिनमिषुम् *mit Geräusch fliegend* Ragh. 9,73. घर्दन°, गमन°, शब्द°, दूर° zur Erklärung von ऋदूप Nir. 6,33. वातव्यायतपातिनश्च तुरगाः Prab. 35,4. द्विरेफास्तानयोवर्माणि पातिनः *sich niedersetzend auf* Râǵa-Tar. 3,405; es ist aber wohl °वर्मनिपातिनः zu lesen. — 2) *fallend, sinkend:* व्यसनार्णव° Kathâs. 19,29. आशाबन्धः कुसुमसदृशं प्रायशो ह्यङ्गनानां सद्यःपाति प्रणयि (so ist zu trennen) हृदयं विप्रयोगे रुणद्धि Megh. 10. — 3) *sich befindend:* एक° (s. auch bes.) *allein seiend:* संसरन्तमपि प्रेतं विषमेष्वेकपातिनम्। भार्यैवान्वेति भर्तारम् MBh. 1,3032. न मातृपुत्रबान्धवा न संस्तुतः प्रियो जनः। अनुव्रजन्ति संकटे व्रजन्तमेकपातिनम् ॥ 12,12093. 12109. सर्वप्राणभृद्बुध्यमानान्तःपातित्वात् *wegen des Enthaltenseins in* Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 271. — 4) *fallen lassend, — machend, fällend, niederwerfend;* in comp. mit dem obj.: (अनिले) वृत्ते खगपातिनि Varâh. Bṛh. S. 29,6. विपाणगात्रावरपोधपातिना गजेन MBh. 8,4323. असिना राजकुलमदृदेहार्धपातिना Râǵa-Tar. 6,249. रेतः° *Samen vergiessend, eine Samenergiessung habend* Kull. zu M. 5,63. — Vgl. एक°, गर्भ°, दण्ड°, दूर°, दूरेषु°, पत्त°.

पातिली f. 1) *Schlinge.* — 2) *eine Art Thongefäss.* — 3) *eine Art Weib* H. an. 3,665. Med. l. 110.

पातिव्रत्य (von पतिव्रता) n. *Gattentreue* Bhâg. P. 9,3,17.

पातुक (von 1. पत्) 1) adj. = पतनशील P. 3,2,154. Vop. 26,146. = पतयालु AK. 3,1,27. H. 445. an. 3,61. Med. k. 114. *fallend, seiner Kaste verlustig gehend* oder *zur Hölle fahrend:* परमेश्वरः। संपचक्रन्भवति प्राणानसंपचक्रंस्तु पातुकः ॥ MBh. 12,3444. — 2) m. a) *Abgrund.* — b) *Wasserelephant* (जलहस्तिन्, जलमातङ्ग) H. an. Med.

पात्तिगणक n. nom. abstr. von पत्तिगणक gaṇa उद्गात्रादि zu P. 5,1,129.

पात्नीवत adj. 1) *dem Agni* patnîvant *d. h. dem* Agni *sammt den Götterfrauen zugehörig:* ग्रह VS. 18,20. Ait. Br. 6,3. TS. 6,5,8,1. 2. Çat. Br. 4,4,2,9. Kâtj. Çr. 9,5,21. 10,6,16. fgg. 5,14. Âçv. Çr. 5,19. यूप TS. 6,6,4,6. पशु 6,1. — 2) *das Wort* patnîvant *enthaltend* gaṇa विमुक्तादि zu P. 5,2,61. Çâṅkh. Br. 28,3.

पात्नीशाल adj. *in der* पत्नीशाला *befindlich:* धिष्ण्य Lâṭj. 2,3,19.

1. पात्य (vom caus. von 1. पत्) adj. *fallen zu lassen:* दण्डो ह्यनेषु पात्यस्तु so v. a. *Strafe ist zu verhängen* R. 5,81,39.

2. पात्य (von पति) n. *Herrschaft:* भरणाद्धि स्त्रिया भर्ता पात्याच्चैव स्त्रियाः पतिः MBh. 12,9647.

पात्र (von 1. पा) Uǵǵval. zu Uṇâdis. 4,153. 169. m. f. n. AK. 3,6,2,42. m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2,4,31. Siddh. K. 251,a,3. n. 249,b,3. Nach Zahlwörtern in einem collect. comp. पात्र n. (nicht पात्री f.) P. 2,4, 17, Vârtt. 4. Vop. 6,53. AK. 3,6,1,3. 2,25. Ein auf अस् ausgehendes Nomen bewahrt im comp. vor पात्र sein स nach P. 8,3,46. 1) n. *Trinkgefäss, Schale; Gefäss* überh.; *Geräthe* Nir. 5,1. AK. 2,7,24. 9,33. 3, 4,25,181. Trik. 3,3,361. H. 828. 1026. an. 2,437. fg. Med. r. 58. Halâj. 2,172. 260. ṚV. 1,82,4. 110,5. या पात्राणि पूत्त आसेचनानि 162,13. 175,1. 2,37,4. 6,27,6. इन्द्रपान 44,6. मधोः 8,92,6. देवपान 10,53,9. AV. 4,17,4. मृणीह्वि विश्वा पात्राणि (यव) 6,142,1. 12,3,25. 36. 9,6,17. VS. 16,62. 19,86. वाति पात्राणि यज्ञे वंहृतीति। त्रयोदशेति ब्रूयात् TBr. 1, 5,4,1. ग्राम्याणां पात्राणां कपालानि TS. 5,1,6,2. 6,3,4,1. Çat. Br. 1, 3,1,2. 7,1,20. यज्ञ° 1,3,12. M. 5,116. 167. उपांशु° Çat. Br. 4,5,5,2. अन्तर्याम° 3. मुक्र° 7. ऋतु°. आग्रायण° u. s. w. 8. Kâtj. Çr. 9,3,11. 14. 12,5,15. Nir. 5,11. 8,2. एक°, द्वि° TS. 6,4,9,3. Ait. Br. 2,27. अतैजस M. 6,53. Jâǵn. 1,183. दारु°, मृन्मय, वैदल, यति° M. 6,54. Suçr. 1,107, 7. सौवर्णे राजते मृन्मये वा पात्रे 170,9. 240,14. Varâh. Bṛh. S. 76,2. Sûrjas. 13,23. सालतपात्रहस्त Ragh. 2,21. स्नेह° AK. 2,9,88. अन्न° Bhâg. P. 2,2,4. भक्त° Râǵa-Tar. 4,243. भिक्षा° Hit. 27,12. 17. Kathâs. 3,75. तस्माद्ध श्रेष्ठी पात्रे (= प्रतिग्रहयोग्यस्थाने Sâj.) रोचयत्येव यं कामयेत तम् *bei der Schüssel* wohl so v. a. *beim gemeinschaftlichen Mahle* (vgl. अपपात्रित, अवपात्रित) Ait. Br. 3,30. TS. 6,2,6,4. Am Ende eines adj. comp. f. आ Jâǵn. 1,204. — 2) n. *Flussbett* AK. 1,2,3,8. Trik. 3,3,361. H. 1079. H. an. Med. Halâj. 3,46. दूरपात्रा (शतद्रु) R. Gorr. 2,73,2. — 3) n. *Gefäss, Behälter* in übertr. Bed.: आण्डा मा नो मघवञ्छक्र निर्भेन्मा नः पात्रा भेत्सहजानुषाणि *die Behälter sammt der Brut* ṚV. 1,104,8. *Behälter für Etwas* so v. a. *der Gegenstand, in dem sich Etwas concentrirt, zusammenfindet, in hohem Grade zur Erscheinung kommt;* stets von Personen gebraucht: विभूतेः पात्रमेव सः Kâm. Nîtis. 5, 90. कल्याण° Kathâs. 21,31. विश्वास° *Vertrauensperson* Hit. 88,12. कौटिल्य° Z. d. d. m. G. 14,569,11. रूप° 20. लोकोपक्रोश° Daçak. in Benf. Chr. 192,21. तस्याः परं प्रसादपात्रमासम् 196,19. सुरतैक° Kaurap. 19. स्नेहैक° 22. पात्रं यत् (मित्रं) सुखदुःखयोः सह भवेन्मित्रेण *der mit dem Freunde Freude und Leid theilt* Hit. I, 204. — 4) n. *eine würdige Person,* = योग्य AK. 3,4,25,181. H. an. Med. (wo fälschlich पाग्य gedruckt ist). Halâj. 5,76. न विद्यया केवलया तपसा वापि पात्रता। यत्र वृत्तमिमे चोभे तद्धि पात्रं प्रकीर्तितम् ॥ Jâǵn. 1,200. दातव्यमिति यद्दानं दीयते ऽनुपकारिणे। देशे काले च पात्रे च तद्दानं सात्त्विकं स्मृतम् ॥ Spr.

1126. M. 4,227. 228. 7,86. वेद्दं पात्रेषु निक्षिपेत् 99. Jâǵ. 1,6. 316. MBh. 3,13490. पात्रे ह्यतिथिमासाद्य Spr. 1757. Kathâs. 47,7. MBh. 13,1528. 1531. 1588. fg. 2434. fgg. Hariv. 5979. Spr. 581. Mâlav. 7,17. Râǵa-Tar. 3,187. 5,15. Pañkat. 119,25. Bhâg. P. 7,14,34. सर्वेषामेव पात्राणां परं पात्रं (= पापित्राता ÇKDr.) महेश्वरः Bhavishja-P. im ÇKDr. गुणवत्तर॰ ein Würdigerer Spr. 842. mit dem gen. der Sache, deren man würdig ist: पात्रं श्रेयसां मतो ऽसि मे R. 1,29,4. Râǵa-Tar. 6,60. mit dem loc. eines nom. act.: यदा जानासि देवेश पात्रं मामस्त्रधारणे MBh. 8,1590. प्रतिग्रहे 1669. विद्ययोर्ग्रहणे R. 1,24,13 (25,18 Gorr.). mit dem infin.: श्रोतुम् MBh. 1,2233. पात्रभूत würdig, der es verdient Etwas von Jmd (gen.) zu empfangen 14,1668. R. 1,30,8. 20,18 (21,17 Gorr.). 28,32. राज्ञा कृत्स्नस्य जगतः पात्रभूतः eine würdige Erscheinung für Hariv. 8824. पात्र m. MBh. 1,774. अपात्रः पात्रतां याति यत्र पात्रो न विद्यते Uǵǵval. zu Uṇâdis. 4,158. Der compar. पात्रतर als adj. in der Stelle: अतः पात्रतरः को ऽन्यः Hariv. 8978. पात्र in derselben Bed.: किमतः पात्रमिष्यते 14236. — 5) n. Minister Trik. 3,3,45. H. an. Med. Râǵa-Tar. 5,304. — 6) n. Schauspieler H. 327. H. an. Mâlav. 17,9. Dhar. zu Çâk. 8,20. Sâh. D. 425. तत्प्रतिपात्रमाधीयतां यत्नः so v. a. Rolle Çâk. 3,13. — 7) n. Blatt (vgl. पत्त्र) H. an. — 8) m. ein best. Hohlmaass: इन्द्रः सप्त पात्रान्सोमं त्वापाययत् AV. 10,10,9. अमीमसि पात्रैरुदकं यदेतन्मितास्त्वेष्टुलाः प्रदिशो यदीमाः 12,3,30. Çat. Br. 13,4,4,5. Çâñkh. Çr. 16,1,7. Kâtj. Çr. 20,1,4. Lâtj. 8,2,5. 3,7,8. आढकाचितपात्रात् P. 5,1,53. द्विपात्री adj. 54, Sch. पात्र n. = आढक Vaidjakapar. im ÇKDr. — 9) पात्री f. a) Gefäss, Topf, Fass: औडुम्बर्यां पात्र्यां वा चमसे वा समावपेयुः (संभारान्) Ait. Br. 8,17. Âçv. Gṛhj. 4,3,9. Kauç. 13. 61. 62. Çat. Br. 1,1,2,8. 2,5,2,6. 6,2,7. Kâtj. Çr. 2,3,28. 29. पात्र्यां पिष्टान्यावपति 5,10,26. उद॰ 12,3,11. इडा॰ 6,8,13. Z. d. d. m. G. IX, viii. पिष्ट॰ Schol. zu Kâtj. Çr. 184,2. 59,23. fgg. धीवमाद्यं पात्रीस्थम् Çâñkh. Çr. 5,8,2. Schüssel: पात्रीषु जाम्बूनदराजतीषु MBh. 1,7215. 2,1743. 4,589. 15,728. Hariv. 3253. R. Gorr. 1,13,10. 15,6,8 (9 Schl.). Kathâs. 16,39. — b) Bein. der Durgâ MBh. 4,188. — In der Stelle ṚV. 1,121,1 will Sâj. पात्रम् durch 2. पातर् erklären. Vgl. अ॰, अङ्गारपात्री, अन्तःपात्र, अलाबु॰, आम॰, उद॰, कर॰, धूप॰, यान॰, सु॰, सत्॰.

पात्रक (von पात्र) 1) n. Napf; s. चर्वित॰. — 2) f. पात्रिका Schale, Betteltopf Bhâg. P. 8,18,17.

पात्रकटक (पात्र + क॰) der Ring, an dem der Betteltopf getragen wird, Vjutp. 208.

पात्रट 1) adj. mager (कृश) Çabdar. im ÇKDr. st. कृश hat Med. ṭ. 49 fälschlich देश. — 2) m. = कर्पर Schale, Topf Med. = कर्पट Lumpen Çabdar.

पात्रटीर (von पात्र) m. 1) ein Exminister, = अपव्यापारमन्त्रिन् H. an. 4,269. = मुक्तव्यापारमन्त्रिन् Med. r. 283. = युक्तव्यापारमन्त्रिन् ÇKDr. angeblich nach Med. und Çabdam. an able or competent minister Wils. — 2) = लोहकांस्ये रजत्पात्रे (?) H. an. = लोहकांस्यरजतपात्रे Med. = लोहपात्र, कांस्यपात्र, = रजतपात्र (sic) ÇKDr. nach Med. und Çabdam. ein metallenes Gefäss Wils. — 3) Rotz, = सिङ्घाण, सिङ्घाणक H. an. Med. Çabdam. Eisenrost Wils. — 4) Feuer H. an. Med. Çabdam. — 5) Reiher. — 6) Krähe. — 7) = पिङ्गाश m. Çabdar. im ÇKDr.

पात्रता (von पात्र) f. 1) das Behältersein für Etwas (abstr. zu पात्र 3.): कदा मुखं वरतनु कारणादृते तवागतं क्षणमपि कोपपात्रताम् Mâlav. 74. दैन्यस्य पात्रतामेति Spr. 1249. वरं पत्यौ प्रवासस्थे मरणं कुलयोषितः । न तु दुष्पारमन्नोककुलोचनापातपात्रता ॥ Kathâs. 4,41. तेनैवागात्पुरोभागिचित्तवीतङ्कपात्रताम् Râǵa-Tar. 6,88. — 2) das Würdigsein, Würdigkeit (abstr. zu पात्र 4.): न विद्यया केवलया तपसा वापि पात्रता । यत्र वृत्तमिमे चोभे तद्धि पात्रं प्रकीर्तितम् ॥ Jâǵn. 1,200. 3,333. अपात्रः पात्रतां याति यत्र पात्रो न विद्यते Uǵǵval. zu Uṇâdis. 4,158. विनयाद्याति पात्रताम् ad Hit. Pr. 5. 6. Bhâg. P. 7,14,35.

पात्रत्व (wie eben) n. = पात्रता 2. ad Hit. Pr. 5. 6.

पात्रदेव (पात्र + देव) m. Bez. eines Geistes Wassiljew 196.

पात्रपाक roasted medicines Wise 129. Fehlerhaft für पैत्रपाक.

पात्रपाणि (पा॰ + पा॰) m. Bez. eines den Kindern gefährlichen Dämons Pâr. Gṛhj. 1,16.

पात्रपाल (पा॰? + पा॰?) m. = तुलाघट (vulg. पातलुगार), ein grosses Ruder Hâr. 143. Ǵaṭâdh. im ÇKDr.

पात्रय् (von पात्र), ॰यति Etwas als Trinkgeschirr gebrauchen: पाणिं पात्रयताम् (योगिनाम्) Spr. 1734.

पात्रसंस्कार (पात्र + सं॰) m. = पूरादि Strömung eines Flusses Çabdar. im ÇKDr.; vgl. पत्त्रसंस्कार, पत्त्रसंस्कार. Nach Wils. und ÇKDr. auch Reinigung der Geschirre.

पात्रसंचार (पात्र + सं॰) m. wohl das Zusammenkommen bei der Schüssel, Mahl: विधूमे न्यस्तमुसले व्यङ्गारे भुक्तवज्जने, अतीतपात्रसंचारे भिक्षां लिप्सेत वै मुनिः ॥ MBh. 12,9975.

पात्रसात् (von पात्र) adv. mit कर् einem Würdigen Etwas zum Geschenk machen: भस्मसात्कृतवतः पितृद्विषः पात्रसाच्च वसुधां ससागराम् Ragh. 11,86.

पात्रहस्त (पात्र + हस्त) adj. f. आ ein Geschirr in der Hand haltend AV. 9,6,51. Çâk. 40,22.

पात्रिक (von पात्र) 1) adj. proparox. f. ई mit einem Pâtra (s. पात्र 8.) besäet, so viel enthaltend u. s. w. P. 5,1,46. 53. तेत्र 46, Sch. nach Zahlwörtern 54. द्विपात्रिकी Sch. — 2) n. = पात्र Schüssel, Geschirr: कु॰ MBh. 12,8327. — पात्रिका s. u. पात्रक.

पात्रिन् (wie eben) adj. mit einem Trinkgeschirr —, mit einer Schüssel versehen M. 6,52.

पात्रिय (wie oben) adj. würdig am Mahle Theil zu nehmen P. 5,1,68. एष वै पात्रियः प्रजापतिर्यज्ञः प्रजापतिः TS. 3,2,2,3.

पात्रीकर् (von पात्र mit 1. कर्) 1) zum Behälter für —, zum Gegenstand von Etwas (gen.) machen: आत्मबिम्बं पात्रीकुर्वन्दशपुरवधूनेत्रकौतूहलानाम् Megh. 49. — 2) würdig machen, zu Ehren bringen: पात्रीकृतात्मा गुरुसेवनेन Ragh. 18,29. मुष्टं प्रतिग्राहयता स्वमर्थं पात्रीकृतो दस्युरिवासि येन Çâk. 116.

पात्रीण (von पात्र) adj. f. आ einen Pâtra (s. पात्र 8.) enthaltend u. s. w. P. 5,1,53. nach Zahlwörtern 54. द्विपात्रीणा Sch.

पात्रीभू (पात्र + भू) eine würdige Person werden: ॰भूत MBh. 4,1513.

पात्रीय (von पात्र) n. = यज्ञद्रव्य (यज्ञपात्र ÇKDr. nach ders. Aut. Opfergeschirr Wils.) Opfergegenstand Trik. 2,7,9.

पात्रीर m. dass. Bhûrip. im ÇKDr.

पात्रीव m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2,4,31. AK. 3,6,4,35. *eine Art Opfergeschirr* nach den Erklärern.

पात्रेबहुल (पात्रे, loc. von पात्र, + ब°) adj. pl. *nur bei der Schüssel sich versammelnd, Schmarotzer* gaṇa पात्रेसमितादि zu P. 2,1,48 und युक्तारोह्यादि zu 6,2,81.

पात्रेसमित (पात्रे + समित, partic. von 3. इ mit सम्) dass. P. 2,1,48 (pl. Schol.). gaṇa युक्तारोह्यादि zu 6,2,81. स पात्रेसमितो ऽन्यत्र भोजनान्मिलितो न यः Trik. 3,1,28. निधाय हृदये पापं यः परं शंसति स्वयम्। स पात्रेसमितो ऽथ स्यात् *falsch, hinterlistig* Çabdam. im ÇKDr.

पात्रोपकरण n. nach ÇKDr. (= उपभूषण) und Wils. *Schmucksachen untergeordneter Art*, mit folgendem Beleg aus Kâlikâ-P. 68: दृष्याद्यमवर्त्तं तु भूषणं न कदा च न। घण्टाचामरकुम्भादि पात्रोपकरणादिकम्॥ तद्भूषणात्तो दृष्यात्स्मात्तदुपभूषणम्॥ ÇKDr. पात्रोपकरणादिक kann hier füglich *aus Geschirren, Geräthen und Anderem bestehend* bedeuten.

पात्र्य (von पात्र) adj. = पात्रिय P. 5,1,68.

पाथ = पथ gaṇa ज्वलादि zu P. 3,1,140. 1) m. *a) Feuer.* — *b) die Sonne.* — 2) n. *a) Wasser* Med. im ÇKDr. u. bei Wils. — Die gedr. Ausg. (th. 9) liest fehlerhaft पार्थ; vgl. पीथ und पाथस्. — *b)* N. eines Sâman Ind. St. 3,222,*b*.

पाथस् n. 1) *Stelle, Platz, Ort:* परायतीनामन्वेति पाथः ṚV. 1,113,8. 162,2. देवीर्देवानामपि यन्ति पाथः 7,47,3. यत्रा चक्रुरमृता गातुमस्मै श्येनो न दीयन्नन्वेति पाथः 63,5. आ चष्ट आसां पाथो नदीनां वरुणः 34,10. 2,3,9. 3,8,9. 31,6. विष्णुर्गोपाः परमं पाति पाथः 55,10. 1,154,5. वायुर्न पाथः परि पासि सद्यः 7,5,7. AV. 2,34,2. अग्नेः प्रियं पाथो ऽपीतम् VS. 2,17. यत्र वरुणस्य प्रिया धामानि यत्र वनस्पतेः प्रिया पाथांसि 21,48. 13,53. 29,10. TS. 3,3,3,1. समुद्रे वो निनयानि स्वं पाथो अपीथ Âçv. Çr. 1,11. Çâṅkh. Br. 10,6. प्रियं देवानामप्येतु पाथः TBr. 3,1,4,5 in Z. f. d. K. d. M. 7,267. यत्रे सहस्रपाथा अन्तरा समेति ṚV. 7,1,4. Die Comm. fassen das Wort bald in der Bed. von स्थान, bald in einer der drei folgenden. Wohl verwandt mit 2. पथ. — 2) *Speise* Nir. 8,17. Uṇâdis. 4,204. — 3) *Luft* Nir. 6,7. — 4) *Wasser* Uṇâdis. 4,203. AK. 1,2,3,4. H. 1060. Halâj. 3,26. Spr. 769. Râǵa-Tar. 3,451. Kathâs. 27,122.

पाथिक्य m. patron. von पथिक gaṇa शिवादि zu P. 4,1,112.

पाथिकार्य m. patron. von पथिकार gaṇa कुर्वादि zu P. 4,1,151.

पाथिक्य n. nom. abstr. von पथिक gaṇa पुरोहितादि zu P. 5,1,128.

पाथिस् Uṇâdis. 2,116. m. *Meer; Auge* Uǵǵval. n. = कीलाल (*Wasser?*) Uṇâdik. im ÇKDr. *a blotch, a scab* Wils.

पाथेय gaṇa धूमादि zu P. 4,2,127. 1) (von पथि) = पथि साधु P. 4,4,104. n. *Wegekost, Reisevorrath* H. 493. Halâj. 2,203. Vikr. 94. Kathâs. 26,6. 27,186. Pańkat. 195,19. Kir. 3,37. Çatr. 10,114. अ° *adj.* MBh. 12,12455. 14,1895. Râǵa-Tar. 3,211. 5,9. द्रौपदीवाक्य° adj. MBh. 3,11104 = 11346. कुशलेतर° adj. Bhâg. P. 3,30,32. शीलैकपाथेया Kathâs. 21,116. बिसकिसलयच्छेदपाथेयवन्त् Megh. 11. — 2) n. = पाथोन Ǵjotistattva im ÇKDr.

पाथेयक *adj.* von पाथेय gaṇa धूमादि zu P. 4,2,127.

पाथोज (पाथस् *Wasser* + ज) n. *Wasserrose* Râǵan. im ÇKDr. Râǵa-Tar. 4,110. 386.

पाथोद (पाथस् + 1. द) m. *Wolke* Trik. 1,1,81.

पाथोधर (पाथस् + धर) m. *Wolke* ÇKDr. (angeblich nach Halâj.) Râǵa-Tar. 3,202.

पाथोधि (पाथस् + धि) m. *Meer* Trik. 1,2,8. Râǵa-Tar. 3,68. 4,219. Çatr. 1,294. Sâh. D. 26,11.

पाथोन (aus παρθένος) *das Zeichen der Jungfrau* Varâh. Bṛh. 22,1. 1,8. — Vgl. पाथेय.

पाथोनिधि (पाथस् *Wasser* + नि°) m. *Meer* Çabdar. im ÇKDr. Uǵǵval. zu Uṇâdis. 4,203.

पाथोभाज् (पाथस् + भाज्) adj. *den Raum —, Platz innehabend* Çâṅkh. Br. 10,6. — Vgl. u. धामभाज्.

पाथ्य m. patron. des Dadhikka Kâṭh. Anukr. 16,4 (Ind. St. 3,460).

पाथ्य ved. adj. von पाथस् (= पाथसि भवः) P. 4,4,111. वृषा ṚV. 6,16,15. patron. nach Sâj., anders Mahîdh. zu VS. 11,34.

पाद् s. 2. पद्.

पाद (ein aus den starken Casus von 2. पद् hervorgegangener Stamm) m. P. 3,3,16. gaṇa वृषादि zu 6,1.203. Vop. 26,170. 1) *Fuss* (bei Menschen und Thieren) Nir. 2,7. AK. 2,6,2,22. 3,4,26,92. H. 616. an. 2,230. Med. d. 9. fg. Halâj. 2,356. अयो अस्य पादाः ṚV. 1,163,9. 4,58,3. AV. 9,8,21. 10,7,39. 11,3,46. 19,60,2. प्रक्षालितपाद Âçv. Gṛhj. 1,24. Kâtj. Çr. 6,6,3. 15,5,24. पाणिपादेषु Suçr. 1,16,1. हस्तपादम् M. 2,90. पादयोश्चावनेजनम् 209. आर्द्र° 4,76. प्रौढ° 112. पाणिपादचपल 177. °च्छेदन 8,280. अकृत्वा पादयोः शौचम् N. 7,3. °धावन 13,42. °प्रसारण Suçr. 2,145,1. पादे हृदस्थो नगरादागताः *zu Fusse* R. 4,24,36. Megh. 33. 58. 76. चलत्येकेन पादेन तिष्ठत्येकेन बुद्धिमान् Spr. 905. एकपादप्रतिष्ठित R. 1,63,23. न त्रिसपादन्नङ्घ्य प्राज्ञस्तिष्ठेत् Mârk. P. 34,45. पितुः पादयोः पतति Çâk. 56,18. 107,14. Hit. 1,76. पतितो ऽस्मि पादे Kaurap. 36. तयोर्जगृहतुः पादान् Ragh. 1,57. भीमेनापि धृता मूर्ध्नि यत्पादाः (pl. st. des du.) Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,25, Çl. 4. कृतपादा (adj. f.) शिरःस्थाने R. Gorr. 1,1,7. 15. 16. आरण्यदर्भपाटितपादा Kathâs. 13,48. Som. Nal. 73. गजोष्ट्रखरपादी R. 5,17,29. पृथुपादी 30. पादान्स्तब्धीकृत्य तिष्ठ (मृग) Hit. 23,8. Vid. 21. Çâk. 32. Will man seine besondere Hochachtung vor einer Person zu erkennen geben, so nennt man sie nicht einfach bei ihrem Namen, sondern sagt *die Füsse* (pl.) *dessen und dessen*, Gaṇaratnam. zu P. 2,1,66 (पादः sg.). H. 336. Halâj. 1,165. रामपादप्रसादक R. 1,1,35. आकर्णयन्तु देवपादाः Pańkat. 19,10. 70,2. 4. ed. orn. 61,11. स्वामिपादानाम् Pańkat. 70,6. मम तातपादानाम् Sâh. D. 18,18. श्रीमन्नारायणपादैरुक्तम् 23,16. कृतिरियं सिद्धाचार्याश्वघोषपादानाम् Vaǵrasûkî 227. श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्य Unterschr. in Bṛh. Âr. Up. S. 329. एवमाराध्यपादा आज्ञापयन्ति Prab. 22,9. — 2) *Fuss* von leblosen Gegenständen (Bettstellen u. s. w.), *Pfeiler, Säule:* भगस्ततक्ष चतुरः पादान् AV. 14,1,60. Ait. Br. 8,5. 12. Çat. Br. 12,8,3,6. Kâtj. Çr. 13,3,2. 15,4,48. Z. d. d. m. G. 9,665 (= पादस्तम्भ). मणिविद्रुमपादानां पर्यङ्काणाम् MBh. 13,2878. खट्वायाः Varâh. Laghuǵ. 4,8. शय्यासु Bṛh. 5,21. सहस्रपादं प्रासादम् MBh. 5,4862. — 3) *Fuss als Maass,* = 12 Aṅguli: °मात्र adj. f. ई Çat. Br. 6,5,2,2. 7,2,1,7. 8,7,2,17. Kâtj. Çr. 16,7,31. 17,1,10. 4,12. Âçv. Çr. 6,10. पादमेकं न गच्छति Mârk. P. 20,38. — 4) *der Fuss eines Baumes, Wurzel* Trik. 3,3,207. fg. H. an. Med. Halâj. 2,28. Varâh. Bṛh. S. 8,35. Vgl. 1. पादप. — 5) *der Fuss eines Ge-*

birges, Vorberg AK. 2,3,7. Trik. H. 1034. H. an. Med. Halâj. 2, 12. विन्ध्यस्यैव पादे नगस्य Hariv. 5224. हैमवते पादे R. 1,38, 17. शैलस्य 2,56,15 (19 Gorr.). 96,2. 5,56,31. Arg. 4,8. Ragh. 5,30. MBh. 3,11294. Megh.19. Mârk.P.56,8.57,18. गिरिपादाः MBh.3,11026. Çik.144. Bhâg.P. 6,4,20. मन्दराद्रेषु पादेषु Mârk. P. 56,4. — 6) Strahl (die Strahlen werden als Füsse und auch als Hände der Himmelskörper aufgefasst) AK. 3,4,16,92 H. 100. H. an. Med. Halâj. 1,39. मरीचिनः पादानयाक्ष्णान्गृह्णतः MBh. 5, 1335. सूर्यपादाः Kâm. Nitis. 12, 48. Pañkat. I, 372. Râga-Tar. 3,291. चन्द्र° Kumâras. 1,61. Vikr. 45,0. 61. Megh. 71. 90. Strahl und Fuss zugleich Bhartr. 2,30. Ragh. 10, 58. Çiç. 9, 34. — 7) Viertel (Fuss des vierfüssigen Thieres) AK. 2,9,90. 3,4,16,92. H.1434. H. an. Med. पश्चपादप्रकृतिः प्रभागपादः (दीनारादिपादः Durga) प्रभागपादसामान्यादितराणि पदानि (अन्यपदानि तेत्रपदानि वा Durga) Nir. 2, 7. eines Gewichts Gold Çat. Br. 14,6,1,2. अधर्मस्य M. 8, 18. सपादं पणमर्हति 1¼ Paṇa 241. 404. Jâgñ. 2,174. MBh. 2, 2327. एकपादेन क्रीयन्ते सहस्राणि शतानि च 12, 8498. पादावशिष्ट Suçr. 2, 43, 10. 50, 16. पादावकृष्ट 203, 14. Varâh. Brh. S. 5,46. 32,3. 42,39. 47,47. 52,4. 80. 53, 14. 102, 1. 4. Laghuǵ. 2,3. 9,20. Sûrjas. 8,5. 11,21. 12,20. 38. 41. 60. 63.64. Râǵa-Tar. 4, 407. वैद्यो व्याध्युपसृष्टश्च भेषजं परिचारकः । एते पादाश्चिकित्सायाः कर्मसाधनहेतवः die vier Stücke d. h. erforderlichen Dinge Suçr. 1,123,8. 18. fgg. व्यवहारस्य प्रथमः पादः (vgl. उत्तरपाद, क्रिया°) Mṛkkh. 142, 20. ऋद्धि° Burn. in Lot. de la b. l. 310. fg. Die Adhjâja in der Çaunakîjâ Katuradhjâjikâ (Verz. d. B. H. No. 361), in der Çârîrakamîmâṅsâ (Madhus. in Ind. St. 1, 19) und in Pâṇini's Grammatik zerfallen in 4 Pâda; desgleichen der Dhanurveda (Madhus. in Ind. St. 1, 21) und das Vâju-P. (Verz. d. Oxf. H. 50, a, N.). Dagegen enthalten die Adhjâja in Vopadeva's Grammatik auch mehr als 4 Pâda; vgl. auch den Schol. zu Upal. bei Pertsch 24. — 8) im Bes. Versviertel, Verstheil überh. Ait. Br. 4, 4. ऋचं वार्धर्चं वा पादं वा पदं वा वर्णं वा Çâñkh. Br. 26, 5. Lâtj. 1, 2, 1. 10, 6, 9. Kauç. 139. 140. Âçv. Çr. 1; 1. 5, 14. Nir. 7, 9. 11, 6. ṚV. Prât. 16, 6. 8. 17, 15. fgg. 27. 28. VS. Prât. 1, 157. M. 2, 77. MBh. 1, 247. 259. 2318. 3, 10669. R. 1,2,21. 43. पदं पादं प्रोक्तम् Suçr. 1,13,3. Çrut. 2. 23. 34. Pañkat. 127, 14. पादवत् ṚV. Prât. 1, 14. — 9) Theil überh. (vgl. अष्टापाद्य, द्विपाद्य): एते: M. 2, 99. Suçr. 2,215, 16. — Vgl. अन्त°, अन्तःपादम्, उत्तरपाद, क्रिया°, गूढ° (Schlange MBh. 7, 5407), चतुष्°, चित्रपादा, जालपाद, खण्डपादा, ताम्रपादी, त्रिपाद्, द्वि°, नि°, पञ्च°.

पादक (von पाद्) 1) m. oxyt. Füsschen: संतरां पादकौ हर ṚV. 8, 33, 19. — 2) adj. (f. पादिका) proparox. = पादे कुशलः gaṇa आकर्षादि zu P. 5, 2, 64. ein Viertel von Etwas ausmachend Varâh. Brh. S. 76, 26. — 3) am Ende eines adj. comp. f. °पादिका, z. B. त्रिपादिका dreifüssig R. 5, 17, 30. चारुतनूपुरपादिका Kathâs. 45, 234. विदीर्णोत्फुल्लपादका fehlerhaft für °पादिका 20, 109. — Vgl. कीटपादिका.

पादकटक (पाद् + क°) m. n. Fussring AK. 2, 6, 3, 11. Trik. 2, 6, 33. H. 665. Halâj. 2, 406.

पादकीलिका f. dass. H. ç. 135.

पादकृच्छ्र (पाद् + कृ°) m. Viertelbusse, Bez. einer best. Busse: एकभक्तेन नक्तेन तथैवायाचितेन च । उपवासेन चैकेन पादकृच्छ्रः प्रकीर्तितः (°कृच्छ्र उदाहृतः ÇKDr. nach Garuḍa-P. 103) || Jâǵñ. 3, 319. Verz. d. B. H. No. 1165.

पादक्रमिक adj. = पदक्रममधीते वेद वा gaṇa उक्थादि zu P. 4, 2, 60.

पादक्षेप (पाद् + क्षेप) m. Fusstritt Hariv. 16087.

पादगण्डीर (पाद् + ग°; vgl. गण्ड) m. geschwollene Füsse Trik. 2, 6, 13.

पादगृह्य und पादेगृह्य (पाद्, पादे loc. + गृह्य absol.) ved. gaṇa मयूरव्यंसकादि zu P. 2, 1, 72; vgl. oben Th. II, Sp. 835 in der Mitte.

पादग्रन्थि (पाद् + ग्र°) m. Fussknöchel Uǵǵval. zu Uṇâdis. 5, 26.

पादग्रहण (पाद् + ग्र°) n. das Anfassen —, Umfassen der Füsse eines Andern, ein Zeichen der Ehrerbietung und Unterwürfigkeit, AK. 2, 7, 40. H. 844. M. 2, 217. Kumâras. 7, 27.

पादघृत (पाद् + घृत) n. Schmelzbutter zum Einsalben der Füsse MBh. 3, 13372.

पादचतुर Med. r. 306 (ÇKDr. und Wils. °चत्वर auch nach dieser Aut.) und पादचत्वर H. an. 5, 40. m. 1) ein Mann, der nur Böses von Andern zu erzählen weiss. — 2) Ziege. — 3) Sandbank. — 4) Hagel. — 5) Ficus religiosa.

पादचापल्य (पाद् + चा°) n. unbesonnenes Setzen der Füsse, das Nichthinsehen, wohin man den Fuss setzt, Jâǵñ. 1, 112.

पादचार (पाद् + चार) m. das zu Fusse Gehen Ragh. 11, 10. °चारेण so v. a. zu Fusse MBh. 1, 7911. R. 2, 56, 12. Megh. 61.

पादचारिन् (पाद् + चा°) adj. auf Füssen gehend, Füsse zum Gehen habend; Gegens. 1. अपद् Bhâg. P. 6, 4, 9. गिरिरहादचारीव पद्भ्यां निर्भयमक्तीम् 12, 29. zu Fusse gehend, zu Fusse kämpfend; m. Fusssoldat H. 498. Halâj. 2, 295. Kathâs. 13, 39. 47, 76. 89. 50, 15.

पादज (पाद् + ज) m. der aus (Brahman's) Fuss Entstandene, ein Çûdra Trik. 2, 10, 1. Hariv. 15603.

1. पादजल (पाद् + जल) n. Wasser für die Füsse, Wasser, in dem die Füsse gewaschen worden sind, Pâdmottarakhaṇḍa 100 im ÇKDr. u. पादोदक.

2. पादजल (wie eben) adj. wobei ein Viertel Wasser ist: तक्रं पुनः पादजलम् drei Theile Buttermilch mit einem Theile Wasser H. 409. — Vgl. पादाम्बु.

पादजाह (पाद् + जाह) n. = पादमूल die Wurzel des Fusses, tarsus gaṇa कर्णादि zu P. 5, 2, 24.

पादतल (पाद् + तल) n. Fusssohle MBh. 13, 7444. Suçr. 1, 25, 11. 125, 15. 127, 3. Bhâg. P. 2, 5, 41. H. 618. नो पादतले तया निपतितम् Amar. 62.

पादतस् (von पाद्) adv. 1) von den Füssen aus Çâñkh. Gṛhj. 2, 14. मुखबाहूरुपादतः aus dem Gesicht, den Armen, den Schenkeln und den Füssen M. 1, 31. कर् zu den Füssen stellen 4, 54. in der Gegend der Füsse 3, 89. an, bei den Füssen: सान्त्वेन राजपुत्रीं तामनुवृत्तं च पादतः । अश्वादाक्षिप्य ihn vom Pferde werfend, indem er ihn bei den Füssen packte, Kathâs. 10, 123. — 2) nach dem Versviertel ṚV. Prât. 17, 15. 24. — 3) schrittweise, stufenweise: निसृष्टार्थो मितार्थश्च तथा शासनवाहकः । सामर्थ्यात्पादतो हीनो (so v. a. der je nachfolgende geringer als der vorangehende) दूतस्तु त्रिविधः स्मृतः || Kâm. Nitis. 12, 3; vgl. पादहीनात्.

पादत्र oder पादत्रा (पाद् + त्र, त्रा) Fussbedeckung, Schuh: अपपादत्र adj. Râǵa-Tar. 5, 196.

पादत्राण (पाद् + त्राण) n. dass. Gaṭādh. im ÇKDr. Suçr. 2,79,12.

पाददारिका, °दारी s. u. दारका, दारी.

पाददाह (पाद् + दाह) m. *Brennen in den Füssen* Suçr. 1,256,19. 360,9. Nach Wise 255 ein sehr quälendes und schwer zu heilendes Leiden in Indien.

पादधावनिका (von पाद् + 2. धावन) f. *Sand zum Abreiben der Füsse* (!) Vjutp. 216.

पादनख (पाद् + नख) m. *Nagel am Fusse* Verz. d. Oxf. H. 81, a, 20.

पादनालिका (पाद् + ना°) f. *Fussring* (ein Schmuck) H. ç. 134.

पादनिचृत् (पाद् + नि°) adj. गायत्री *ein defectives Metrum, bei welchem jedem* Pâda *eine Silbe fehlt*, RV. Prât. 16,12. Khandas in Verz. d. B. H. 99,7 v. u. fehlerhaft °निवृत् Colebr. Misc. Ess. II, 152.

पादनिष्क m. = पन्निष्क P. 6,3,56, Vârtt.

पादन्यास s. u. न्यास und vgl. auch Spr. 1759.

1. पादप (पाद् + 1. प) m. Çânt. 3,6. *Pflanze*, insbes. *Baum (mit dem Fusse, d. i. mit der Wurzel, trinkend)* AK. 2,4,1,5. Trik. 3,3,277. H. 1114. an. 3,445 (lies द्रौ st. ऽद्रौ). Med. p. 21 (lies पादपीठे द्रौ). Halâj. 2,22. मधुरोद्के इक्कुद्रांष्टि भ्रमरा इव पादपम् MBh. 12,3305. पुष्पैम् सर्वैस्तु कुसुमैः पुष्पैः पादपैरुपशोभितम् Indr. 2,1. M. 8,246. Daç. 1,16. Suçr. 1,22,15. 374,18. Çâk. 8,23. 104. Ragh. 2,84. Varâh. Bṛh. S. 43,31. 54, 31. 74,2. Brahma-P. in LA. 52,11. निरस्तपादपे देशे एरण्डो ऽपि द्रुमायते Hit. I,63. Am Ende eines adj. comp. f. पा Hariv. 3925. R. 5,16,22. Ragh. 11,52.

2. पादप (पाद् + 2. प) 1) *Fussbank* Trik. 3,3,277. H. an. 3,445. Med. p. 21. Hâr. 263. — 2) f. पा *Fussbedeckung, Schuh* Trik. H. an. Med.

3. पादप = पादपैः कृतम् (संज्ञायाम्) P. 4,3,119, n. Sch.

पादपखण्ड (1. पादप + ख°) m. *Baumgruppe* Kâç. zu P. 4,2,38.

पादपद्धति (पाद् + प°) f. *eine Reihe von Fusstritten, Fussspuren*: तस्य °तिमन्वेषयन् Pańkat. 35,18. — Vgl. पदपद्धति.

पादपरुहा (1. पादप + रुहा) f. *Schlingpflanze, Schmarotzerpflanze* Râǵan. im ÇKDr.

पादपालिका (पाद् + पा°) f. *Fussring* (ein Schmuck) H. ç. 135.

पादपाश (पाद् + पाश) 1) m. *Fussfessel, Fusskette* H. 1229. 1251. — 2) f. ई a) dass. Med. ç. 37. — b) = खट्टुका Med. खड्डुका (vulg. खेडुया) ÇKDr. nach ders. Aut. *Fussteppich* Wils.

पादपीठ (पाद् + पीठ) n. *Fussbank* Trik. 3,3,277. H. 718. 61. an. 3, 445. Med. p. 21. MBh. 1,7214. R. Gorr. 2,32,3. Ragh. 17,28. Vikr. 60. Râǵa-Tar. 1,30. Pańkat. 223,2. Prab. 23,7.

पादपीठिका (vom vorherg.) f. *das Gewerbe eines Barbiers u. s. w.* Çabdam. im ÇKDr. und bei Wils. *a white-stone (Weissstein, Granulit)* Wils.

पादपीठी f. *Schuh* H. ç. 134. Viell. ist °पीठी zu lesen; vgl. पादवीथी.

पादपूरण (पाद् + पू°) 1) adj. *das Versglied füllend*: निपात RV. Prât. 12,8. VS. Prât. 8,54. — 2) n. *das Füllen des Versgliedes* P. 8,1,6. AK. 3,5,5. Trik. 3,3,465.

पादप्रतिष्ठान (पाद् + प्र°) *Fussbank* MBh. 12,1455.

पादप्रधारण (पाद् + प्र°) n. *Fussbedeckung, Schuh* ÇKDr. Wils.

पादप्रहार (पाद् + प्र°) m. *Fusstritt* R. 4,9,22. Kâvjapr. 113,4 v. u. Spr. मौनी पादप्रहारे ऽपि.

पादबद्ध (पाद् + बद्ध) adj. *durch Versviertel gebunden, zusammengehalten*: °गायत्र्यादिच्छन्दस् Madhus. in Ind. St. 1,14,8.

पादबन्ध (पाद् + बन्ध) m. *Fussfessel* Halâj. 2,68. MBh. 8,2586. fg.

पादबन्धन (पाद् + ब°) n. 1) dass.: दाम्नैः पादबन्धनैः AK. 2,9,76. H. 1255. — 2) *Viehstand* AK. 2,9,58.

पादभाग (पाद् + भाग) m. *Viertel*: °भागैस्त्रिभिः *drei Viertel* MBh. 2,204.

पादभाज् (पाद् + भाज्) adj. *ein Viertel von Jmd besitzend, nur ein Viertel von Jmd seiend*: न चापि पादभाक्कर्णः पाण्डवानां नृपोत्तम । धनुर्वेदे च शौर्ये च धर्मे वा MBh. 3,15216. युद्धे राधेयस्य न पादभाक् 1,7408.

पादमिश्र = पन्मिश्र P. 6,3,56.

पादमुद्रा (पाद् + मु°) f. *Fussabdruck, Fussspur; Anzeichen* überh.: बन्धकीपादमुद्राङ्कं चारु प्रावरणादि Râǵa-Tar. 4,669. ब्रह्महत्यापादमुद्रा पादमुद्रानुयायिनी 103.

पादमूल (पाद् + मूल) n. 1) *die Wurzel des Fusses, tarsus* H. 616 (*Ferse* Rantideva; s. Hall in Journ. of the Am. Or. S. 6,541, N.). Bhâg. P. 2,1,26. युवा वामं न चार्हवः — पादमूले मधुद्विषः 7,1,37. सा पादमूले कैकेय्या मन्थरा निपपात ह R. 2,78,23. Spr. 231. In ehrfurchtsvoller Sprechweise ist Jmds पादमूल (vgl. पाद् 1. am Ende) so v. a. die Person selbst: इगामानिलवेगेन पादमूलं महात्मनः R. 1,54,6. 4,18,19. देवपादमूलं द्रष्टुमिच्छति Prab. 30,5. देवेश्वरस्वामिनः पादमूलाद्वाप्तपञ्चमहाशब्द° Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,539,1. — 2) *der Fuss eines Gebirges*: हिमवत्पादमूल Kathâs. 1,27.

पादय् (von पाद्) पादयते *die Füsse ausstrecken* Dhâtup. bei West. 379, b, 13.

पादरक्ष (पाद् + रक्ष) m. *Fussschützer*; pl. *bewaffnete Männer, die in der Schlacht zur Seite eines Elephanten gehen, um dessen Füsse vor Verwundungen zu schützen*, MBh. 4,2092. 2098. 5,5264. 6,691. 1769. 4267. 16,212. Draup. 8,10. Hariv. 4080. 13487.

पादरक्षण (पाद् + र°) n. *Fussbedeckung, Schuh* H. 914 (v. l. °रक्षिका). an. 3,445. Halâj. 2,156.

पादरजस् (पाद् + र°) n. *der Staub der Füsse*: येषामहम् — न पादरजसा तुल्यः N. 4,6. Mâlav. 11,20. ममोत्तमाङ्गे त्वत्पादरजसा यदि लास्पदम् । कृतं तेनैव न प्राप्तं किं मया पन्नगेश्वर ॥ Mârk. P. 24,18.

पादरज्जु (पाद् + र°) f. *Fussfessel* (für Elephanten) Gaṭâdh. im ÇKDr.

पादरथी (पाद् + रथ) f. *Schuh* Trik. 2,10,12. H. ç. 154. Hâr. 74.

पादरोहण (पाद् + रो°) m. *der indische Feigenbaum* Râǵan. im ÇKDr.

पादलेप (पाद् + लेप) m. *Fusssalbe* Mârk. P. 61,15. 19.

पादवत् (von पाद्) adj. *mit Füssen begabt*: शरीर AV. 11,8,11. पादवती वरः R. Gorr. 2,107,19. ब्राह्मणा अपि महत्क्षेत्रे लोके चरति पादवत् MBh. 13,6618.

पादवन्दन (पाद् + व°) n. *Verehrung der Füsse, ehrfurchtsvolle Verehrung*: कुर्याच्छ्वशुरयोः °नं भर्तृतत्परा Jâǵń. 1,83.

पादवल्मीक (पाद् + व°) m. *Elephantiasis* H. 465. Halâj. 2,449.

पादविक m. = पदवीं धावति *Wanderer, Reisender* P. 4,4,37.

1. पादविग्रह (पाद् + वि°) m. *an der Stelle*: ये च विष्णुमधीयन्ते वक्त्रे पादविग्रहैः Hariv. 12030 wohl Bez. *einer Art des Lesens, bei der die Verstheile sorgfältig auseinandergehalten werden*; vgl. पदविग्रह, पादसंहिता.

2. पादविग्रह् (wie eben) adj. *ein Viertel des Umfangs habend:* तत्र (कृते युगे) धर्मश्चतुष्पादो ऽधर्मः पादविग्रहः Hariv. 11305. 11318. 14025.

पादविधान (पाद् + वि°) n. *die Anordnung der Verstheile*, Titel einer dem Çaunaka zugeschriebenen Schrift, Ind. St. 1,102. Müller, SL. 234.

पादविरजस् (पाद् + वि°) f. *Schuh* Hâr. 74.

पादवीथी f. dass. H. ç. 154. Wohl nur eine fehlerhafte Form; vgl. पादपीठी.

पादवृत्त (पाद् + वृत्त) 1) m. du. *die beiden constitutiven Elemente des Versviertels, die Länge und die Kürze* RV. Prât. 1,15. — 2) adj. Bez. *des* Svarita, *welcher vom vorangehenden* Udâtta *durch Hiatus getrennt ist*, VS. Prât. 1,119. AV. Prât. 3,68. पदविवृत्त्यां पादवृत्तः Taitt. Prât. 2,8. — Vgl. u. वृत्त.

पादवेष्टनिक (von पाद् + वेष्टन) *Strumpf* Vjutp. 208.

पादव्याख्यान adj. von पदव्याख्यान gaṇa ऋगयनादि zu P. 4,3,73.

पादशब्द (पाद् + शब्द) m. = पच्छब्द *das Geräusch der Fusstritte* P. 6,3,56. Daç. 2,6.

पादशस् (von पाद्) adv. Vop. 7,69. 1) *Fuss bei Fuss, fussweise* M. 1,82. MBh. 12,8501. — 2) *viertelweise* M. 1,82. 83. MBh. 12,8502. 8,819.

पादशाखा (पाद् + शा°) f. *Zehe* Çabdârthak. bei Wils.

पादशीली f. *Fussring* (ein Schmuck) H. ç. 134. Wohl eine fehlerhafte Form.

पादशुश्रूषा (पाद् + शु°) f. *das den Füssen zu Willen Sein*, ehrfurchtsvoller Ausdruck statt des einfachen शुश्रूषा. इच्छामः °षां तव कर्तुम् Hariv. 12585.

पादशेष (पाद् + शेष) n. *Viertel:* सर्वत्र त्रिपलं स्वर्णं दातव्यं प्रयतात्मना। तदर्धं पादशेषं वा Hariv. 16218. Die beiden Theilen des zusammengesetzten Wortes gerecht werdende Bedeutung *das übrig bleibende Viertel* passt nicht in den Zusammenhang.

पादशैल (पाद् + शैल) m. *Vorberg* Çabdar. im ÇKDr.

पादशौच (पाद् + शौच) n. = पच्छौच *das Reinigen der Füsse* Pańkat. I, 188. 35,25. Prab. 22,18.

पादसंहिता (पाद् + सं°) f. *die Zusammenfassung mehrerer Wörter in einem Versviertel* Schol. zu VS. Prât. 1,158.

पादस्तम्भ (पाद् + स्त°) m. *Pfeiler, Stützbalken* Mir. 146,1.

पादस्फोट (पाद् + स्फोट) m. *Wunden an den Füssen* AK. 2,6,2,3. H. 465.

पादस्वेदन (पाद् + स्वे°) n. *das Schwitzen* oder *Schwitzenlassen der Füsse* gaṇa अवतप्तादि zu P. 4,4,19. Davon °स्वेदनिक adj. = °स्वेदनेन निर्वृत्तम् ebend.

पादहर्ष (पाद् + हर्ष) m. *das Einschlafen des Fusses* Suçr. 1,360,9. 256,21.

पादहारक (पाद् + हा°) adj. *was man mit den Füssen entwendet* Sch. zu P. 2,1,32. 3,3,113. पादाभ्यां ह्रियते पादहारकः Siddh. K. Vop. 26,27.

पादहीनात् (abl. von पाद् + हीन) adv. *ohne Abschnitte* oder *Uebergänge, auf ein Mal* Suçr. 2,145,12. — Vgl. पादतस् 3.

पादाकुलक (von पाद् + आकुल) N. zweier Metra Colebr. Misc. Ess. II, 87. 153 (2,6). 156 (17).

पादाग्र (पाद् + अग्र) n. *Fussspitze* AK. 2,6,2,22. H. 617. Halâj. 2,374.

पादाघात (von पाद् + आ°) m. *Schlag mit dem Fusse, Fusstritt* Kathâs. 13, 102.

पादाङ्गद (पाद् + अङ्गद) n. *Fussring* (ein Schmuck) AK. 2,6,2,11. H. 665. °दी f. Hâr. 173.

पादाङ्गुलि (पाद् + अङ्गुलि) f. *Zehe* Çâńkh.Çr. 4,15,29. °ली Hariv. 14268.

पादाङ्गुलीयक (पाद् + अङ्गु°) *Fussring, ein auf einer Zehe getragener Ring* H. ç. 135.

पादाङ्गुष्ठ (पाद् + अङ्गुष्ठ) m. *die grosse Zehe* Sund. 1,9. R. 1,1,68. 4. 9,91. Suçr. 1,125,13. H. 1108.

पादात् m. = पादात *Fussknecht* Çabdar. im ÇKDr.

पादात 1) m. = पदाति *Fussknecht* Halâj. 2,295. MBh. 2,1901. 4, 1044. 6,692. Hariv. 5093. R. 5,73,3. Prab. 78,16. हस्त्यश्वरथपादातम् MBh. 3,15044. R. 1,74,4. AK. 2,8,2,1. अनन्तरथपादात adj. MBh. 6, 2783. Kathâs. 38,5. अश्वपादातसामग्रमेयमी भुवम् 27,150. °संप्रहार Pańkat. ed. orn. 57,15. — 2) n. oxyt. *Fussvolk* gaṇa भिक्षादि zu P. 4,2,38. AK. 2,8,2,35. सादिनामन्तरे स्थाप्यं पादातमपि दंशितम् MBh. 12,3672. — Vgl. u. पदात.

पादाति m. = पदाति *Fussknecht* Wilson nach Bhar. Dvirûpak., ÇKDr angeblich nach H.

पादातिक m. dass. AK. 2,8,2,34. H. 498.

पादानुध्यात (पाद् + अनु°) *an den die Füsse dessen und dessen gedacht haben*, ehrfurchtsvoller Ausdruck in Inschriften (Colebr. Misc. Ess. II, 300. 307. fg. Journ. of the Am. Or. S. 6,539, 2) für *an den der und der gedacht hat*. Nach Colebr. (Misc. Ess. II, 303), Lassen (Z. f. d. K. d. M. 5,465) und Hall (Journ. of the Am. Or. S. 6,541. 7,36) so v. a. *Sohn und Nachfolger*, nach unserer Ansicht so v. a. *der rechtmässige Nachfolger* (*an den schon der Vorgänger gedacht hatte*) *dessen und dessen* (das vorangehende पाद् ist ganz unwesentlich). Statt अनुध्यात kommt in einer Inschr. in dem so eben genannten Journal 6,543,5. 6 zwei Mal अनुध्यान vor, was schwerlich richtig ist.

पादान्त (पाद् + अन्त) m. *das Ende* oder *die Nähe der Füsse:* त्वं पादान्ते लुठसि so v. a. *du wälzest dich zu meinen Füssen* Spr. 752.

पादान्तर (पाद् + अ°) n. *die Entfernung eines Fusses:* °रे *unmittelbar neben* (gen.) MBh. 1,7164. *nach Machung eines Schrittes* Çâk. Ch. 16,1. 59,3. 65,3. Die andere Recension hat st. dessen पदान्तरे, doch erscheint 41,8 auch jene Form als v. l.

पादान्तिक (पाद् + अ°) n. *die Nähe der Füsse:* दूरादेव मही मूर्ध्ना स्पृशन्पादान्तिके ययौ *in die Nähe der Füsse* so v. a. *zu ihm hin* Mârk. P. 70,11.

पादाम्बु (पाद् + अम्बु) adj. *wobei ein Viertel Wasser ist* AK. 2,9,53. — Vgl. 2. पादजल.

पादाम्भस् (पाद् + अ°) n. *Fusswasser, Wasser, in dem die Füsse gewaschen worden sind*, Jâgń. 1,154.

पादायन m. patron. von पाद् gaṇa अश्वादि zu P. 4,1,110.

पादारक m. = पोलिन्द Trik. 1,2,13. — Vgl. पदार und पादालिन्द.

पादार्ध (पाद् + अर्ध) n. *die Hälfte eines Viertels, ein Achtel* M. 8,404.

पादालिक H. an. 4,261 zur Erkl. von धुन्धुमार; Med. liest st. dessen पदालिक.

पादालिन्द् m. = पदार् (vgl. पारारक) H. an. 3, 573. fg. Med. r. 181. *Boot* ÇKDr. und Wils. nach Hâr., die gedr. Ausgabe (59) liest aber °न्दी.

पादावनेजन s. u. अवनेजन.

पादावर्त (पाद् + आवर्त) m. 1) *Tretrad zum Heraufziehen des Wassers* H. 1093. Halâj. 3, 63. — 2) *Quadratfuss* Schol. zu Kâtj. Çr. 948, 8.

पादावसेचन पाद् + अव°) n. *Wasser zum Waschen der Füsse, Wasser, in dem die Füsse gewaschen worden sind,* M. 4, 151.

पादाविक m. = पादातिक *Fussknecht* Çabdar. im ÇKDr.

पादाष्ठील (पाद् + अ°) *Fussknöchel:* मर्मस्वभ्यवधीत्क्रुद्धः पादाष्ठीलैः सुदारुणैः MBh. 10, 342.

पादासन (पाद + आ°) n. *Fussbank* Wils.

पादिक (von पाद्) adj. gaṇa निष्कादि zu P. 5, 1, 20. = पादेन क्रीवति gaṇa वेतनादि zu P. 4, 4, 12. *den vierten Theil von Etwas betragend, während:* षट्त्रिंशदाब्दिकं चर्यं गुरौ त्रैवेदिकं व्रतम्। तदर्धिकं पादिकं (d. i. 9 *Jahre während*) वा ग्रहणान्तिकमेव वा ॥ M. 3, 1. कृच्छ्र (vgl. पादकृच्छ्र) Jâéň. 3, 270. पादिकं शतम् $^1/_4$ *vom Hundert, 25 Procent:* पादिकं च शतं वृद्या दद्यास्त्पूर्णमनुप्रक्रम् MBh. 2, 212. — Vgl. अर्ध°; पादिका s. u. पादक.

पादिन् (wie eben) adj. 1) *mit Füssen versehen; m. ein Wasserthier mit Füssen* (wie Schildkröte, Krebs u. s. w.) Suçr. 1, 204, 10. 205, 21. 238, 8. — 2) *der Ansprüche auf ein Viertel hat, der ein Viertel empfängt* Âçv. Çr. 9, 4. Lâtj. 3, 1, 18. 6, 7. 11, 8. M. 8, 210. Schol. zu Kâtj. Çr. 801, 9.

पादु (von पद्) m. Nir. 5, 19 ohne genügende Erklärung; nach Durga = अङ्गमन *Lauf;* wohl eher *Bahn:* स पादुरस्य निर्णिजो न मुच्यते ṚV. 10, 27, 24.

पादुक nom. ag. von 1. पद् P. 3, 2, 154. Vop. 26, 146. f. आ *Schuh, Pantoffel* AK. 2, 10, 21. Trik. 2, 10, 12. H. 914. Halâj. 2, 156. du. MBh. 3, 16593. पादुके चास्य राज्याय न्यासं दत्त्वा पुनः पुनः R. 1, 1, 37. पादुकास्वभिषेकः 3, 16. अधिरोह्यार्य पादाभ्यां पादुके हेमभूषिते 2, 112, 21. fgg. 115, 12. 14. 15. पादुकोपनद्धौ चापि युग्मानि 91, 69. पादुकोपनद्धैव युग्मानि R. Gorr. 2, 100, 76. ययाचे पादुके पश्चात्कर्तुं राज्याधिदेवते Ragh. 12, 17. Varâh. Bṛh. S. 72, 1. नहि चूडामणिस्थाने पादुका कैर्श्चिदिष्यते Hit. IV, 11. Kathâs. 3, 47. पादुके परिधावैते खेचरत्वमवाप्यते 49. Verz. d. B. H. No. 904. fg. °भोग 590. गुरुश्रीपादुकापूजा Verz. d. Oxf. H. 92, a, 22. कुश° R. Gorr. 2, 123, 16. fgg. राघवस्याशु पादाभ्यामवदत्कुशपादुके *zog sie ihm an* 18. चर्म° MBh. 13, 4642. पादुका (dem Versmaass zu Liebe) Verz. d. Oxf. 94, b, 33. पादुका 88. In dieser Bed. wohl eher auf पद्, पाद् *Fuss* zurückgehend; vgl. पादू.

पादुकाकार (पा° + 1. कार) m. *Schuhmacher* Halâj. 2, 441.

पादुकाकृत् (पा° + कृत्) m. dass. H. 914.

पादुकृत् s. पादूकृत्.

पादू Uṇâdis. 1, 87. f. = पादुका *Schuh* AK. 2, 10, 31. H. 914.

पादूकृत् (पादू + कृत्) m. *Schuhmacher* AK. 2, 10, 7. Râéa-Tar. 4, 61. पादुकृत् Trik. 2, 10, 3. Colebr. und Lois. zu AK.

पादोगृह्य s. पादगृह्य.

पादोदक (पाद + उदक) n. *Wasser zum Waschen der Füsse* MBh. 3, 13372. *Wasser, in dem die Füsse gewaschen worden sind, durch das Abwaschen der Füsse geheiligtes Wasser:* भगवतः, विष्णु° ÇKDr. nach verschiedenen Purâṇa. °तीर्थ Verz. d. Oxf. H. 71, a, 11. 73, b, 18.

पादोदर (पाद + उदर) m. *Schlange* (*bei der der Bauch die Stelle der Füsse vertritt*) Praçnop. 5, 5.

पाद्धति n. collect. von पद्धति gaṇa भिक्षादि zu P. 4, 2, 38.

पाद्म (von पद्म) 1) adj. *zur Wasserrose in Beziehung stehend, über dieselbe handelnd u. s. w.:* कल्प VP. 25. Bhâg. P. 2, 10, 47. 3, 11, 35. Mârk. P. 46, 43. पुराण (vgl. पद्मपुराण) VP. 284. Verz. d. B. H. No. 327. Verz. d. Oxf. H. 8, a, 1. 12, a, 6. Madhus. in Ind. St. 1, 18, 8. — 2) m. patron. Brahman's (vgl. पद्मगर्भ, पद्मयोनि) Bhâg. P. 3. 12, 9.

1. पाद्य (von पाद्) adj. *zum Fuss gehörig:* अङ्गुलि Ait. Br. 1, 19. Çat. Br. 3, 1, 4, 23. 6, 2, 1, 23. Kâtj. Çr. 3, 1, 7. उदक, auch einfach पाद्य n. *Wasser zum Waschen der Füsse* P. 5, 4, 25. Sch. zu 6, 3, 53. AK. 2, 7, 32. H. 500. Ait. Br. 8, 24. Âçv. Gṛhj. 1, 24. Çâṅkh. Çr. 4, 21, 3. 26. Gṛhj. 3, 7. Kauç. 90. Indr. 3, 2. R. 1, 2, 28. 9, 31. 25, 19. 52, 16. 2, 90, 6. Prab. 22, 6.

2. पाद्य (wie eben) am Ende eines comp. nach अध्यर्ध und Zahlwörtern P. 5, 1, 34. — Vgl. अष्टापाद्य.

पाद्यक adj. = पाद्यप्रकार gaṇa स्थूलादि zu P. 5, 4, 3.

1. पान (von 1. पा) 1) n. Wann न im comp. in ण verwandelt wird P. 8, 4, 9. 10. a) *das Trinken, das Trinken geistiger Getränke, Trunk* H. 394. 738. Med. n. 13. अपान् AV. 5, 29, 8. Çat. Br. 2, 3, 4, 16. Kâtj. Çr. 22, 1, 30. 25, 10, 21. Kauç. 7. Gobh. 3, 10, 18. MBh. 13, 1822. Varâh. Bṛh. S. 47, 7. Râéa-Tar. 1, 213. Bhâg. P. 3, 26, 40. Pańkat. 184, 18. पयसः पानं देवदत्तेन Sch. zu P. 2, 3, 66. पयःपानं सुखम् Sch. zu P. 6, 2, 150. Suçr. 1, 22, 14. उदक° Pańkat. 9, 12. अम्बु° Cit. beim Schol. zu Çâk. 20, 9. सुरा° M. 9, 237. 11, 54. 56. 92. 98. Jâéň. 3, 229. Sund. 4, 14. Mârk. P. 17, 23. मधु° Kâdamb. 9. अधर° Vet. in LA. 25, 11. वक्त्र° Dhûrtas. 87, 15. पानमक्षाः स्त्रियश्चैव मृगया M. 7, 50. 9, 13. द्यूतपानप्रसक्त 12, 45. °सुप्त Kathâs. 28, 28. पानमासेव्य 121. 33, 13. 38, 33. °गत Mârk. P. 69, 14. छागरेणातिपानेन शिरोऽर्ति व्यपदिश्य Kathâs. 13, 152. पानप्रसक्तहृदया Varâh. Bṛh. S. 103, 12. Daçak. in Benf. Chr. 196, 3. पानज *aus dem Trunk entstanden* (Krankheit) Suçr. 1, 11, 12. — b) *Trank, Getränk:* राज्ञानम्। अन्नैः पानैरावसथैः प्रतिकल्पन्ते Çat. Br. 14, 7, 1, 43. 13, 4, 2, 17. Khând. Up. 8, 2, 7. पानानि सुरभीणि M. 3, 227. अन्नपानेन्धनादीनि 7, 118. 11, 183. Sund. 4, 4. N. 17, 22. माद्दनीयानि MBh. 7, 2312. R. 1, 5, 15. 12, 10. 53, 2. 2, 77, 15. R. Gorr. 1, 9, 9. Suçr. 1, 117, 4. 182, 9. Hit. I, 21. Varâh. Bṛh. S. 47, 28. 52, 73. 92, 9. सह तया नार्या मद्यपानमथापिबत् Mârk. P. 17, 22. — c) *Trinkgeschirr* Med. — d) *Kanal* H. 1089. Halâj. 3, 63. — 2) m. *Branntweinbrenner, Branntweinverkäufer, Schenkwirth* (शौण्डिक) Gatâdh. im ÇKDr. — Vgl. इक्षु°, उद°, क्षीरपाण, देवपान, धूम°, नृपाण, वीर°, वृष°.

2. पान partic. praes. med. von 3. पा ṚV. 9, 70, 4.

3. पान (von 3. पा) n. *Schutz* Med. n. 13. — Vgl. तनू°, वात°.

4. पान m. = अपान (und auch daraus entstanden) *Aushauch* H. 1368.

पानक (von 1. पान) m. (MBh. 7, 2310. Suçr. 1, 144, 4) und n. *Trank, Getränk, Tränkchen:* उष्णमन्नं द्विजातिभ्यः श्रद्धया विनिवेदयेत्। अन्यत्र फलमूलेभ्यः पानकेभ्यश्च पण्डितः ॥ Çaṅkha bei Kull. zu M. 3, 236. रागषाडवपानकान् MBh. 7, 2310. पानकानि च दिव्यानि 12, 10319. 15, 21.

-Suçr. 1,232,18. 233,18. पानीयं पानकं मद्यं मृगभेयेषु प्रदापयेत् 240,15. कृतमम्बुनि पानकं यत् 2,481,16. 490,5. Verz. d. B. H. No. 950. Kathâs. 34,176. सविपाकृतपानका adj. 175.

पानकुम्भ (1. पान + कु°) m. *Trinkkrug* Hariv. 4535. सैावर्ण 4652.

पानगोष्ठिका (1. पान + गो°) f. *Trinkgesellschaft, Trinkgelag* AK. 2,10,43. H. 907. °गोष्ठी f. dass. H. 281. Halâj. 2,173.

पानठ, f. ई gaṇa गौरादि zu P. 4,1,41. v. l. पाठन.

पानप (1. पान + 1. प) adj. subst. *berauschende Getränke trinkend, Trinker berauschender Getränke* Indr. 2,6. MBh. 3,12852. 18077. 5,1228. 1345. 7,2312. Varâh. Bṛh. S. 101,7.

पानपात्र (1. पान + पात्र) n. *Trinkgeschirr, Becher,* insbes. *ein Becher, aus dem berauschende Getränke getrunken werden,* AK. 2,10,43. Hâr. 63. अणुनापि प्रविश्याग्निं क्रियेण बलवत्तरम्। निःशेषं मत्तयेद्राष्ट्रं पानपात्रमिवोदकम्॥ Kâm. Nîtis. 12,44 (Spr. 46). पानपात्रं मुखं दृशाम् Bhâg. P. 1,11,27. Mârk. P. 69,14. Dev. 2,29. Prab. 60,2. Kaurap. 20.

पानवणिज् (1. पान + व°) m. *ein Verkäufer berauschender Getränke* H. 901. पालवणिज् Trik. 2,10,4.

पानभाजन (1. पान + भा°) n. *Trinkgeschirr, Becher* AK. 2,9,32. Trik. 2,10,16. H. 1024.

पानभाण्ड (1. पान + भा°) n. *Trinkgeschirr* MBh. 13,6060.

पानभू (1. पान + भू) f. *Trinkplatz, Trinkgemach* Kathâs. 21,10.

पानभूमि (1. पान + भू°) f. dass. Hariv. 8437. R. Gorr. 2,125,11. 3,14,39. 40. Ragh. 7,46. 19,11. °भूमी Hariv. 4652.

पानमङ्गल (1. पान + म°) n. *Zechgelag:* एकदा स तया साकम् — राज्ञा प्रतिपन्नः स्वप्ने सिषेव पानमङ्गलम् Kathâs. 36,67.

पानमद (1. पान + मद) m. *Weinrausch* Som. Nal. 52.

पानवत् (von 1. पान) adj. *reich an Trank:* लोकाः Khând. Up. 7,9,2.

पानविभ्रम (1. पान + वि°) m. *Weinrausch* Verz. d. B. H. No. 955.

पानशौण्ड (1. पान + शौ°) adj. *dem Trunke ergeben* P. 6,2,2, Sch.

पानस (von पनस) adj. *aus der Frucht des Brodfruchtbaums bereitet:* मद्य Pulastja bei Kull. zu M. 11,95.

पानसिन्धु (1. पान + सि°), davon adj. पानसैन्धव P. 7,3,19, Sch.

पानागार (1. पान + अ° oder आ°) *Trinkhaus* MBh. 1,5605. 15,5288.

पानात्यय (पान + अ°) m. *übermässiges Trinken, Trunk* Suçr. 2,477. 2. Verz. d. B. H. No. 955. 972.

पानिक (von 1. पान) m. *Verkäufer von (berauschenden) Getränken* R. Gorr. 2,90,16.

पानिल (wie eben) n. *Trinkgeschirr* Çabdar. im ÇKDr.

पानीय (von 1. पा) P. 6,2,2, Sch. 1) adj. *zu trinken, trinkbar* Trik. 3,3,315. H. an. 3,497. Med. j. 94. Suçr. 1,31,16. — 2) n. a) *Getränk, Trank* Suçr. 2,436,20. Verz. d. B. H. No. 953. अन्नं पानीयं च Pañkat. 47,24. — b) *Wasser* AK. 1,2,3,4. Trik. H. 1069. H. an. Med. Halâj. 3,26. सर्वरसा अनुप्राप्ताः पानीयम् Nir. 1,16. देहि पिपासते पानीयम् 7,13. M. 8,326. Hip. 1,25. Daç. 2,6. R. 2,52,99. °दूषक 75,38. Suçr. 1,101, 21. 169,9. 204,5. 240,15. Varâh. Bṛh. S. 53,66. Pañkat. 163,5. Hit. I, 83. 38,22. Râga-Tar. 1,218. अ° adj. MBh. 1,5618. कृत्तियूथमुपागमत्। पानीयार्थं गिरिनदीम् *des Wassers wegen, um zu trinken* N. 13,6.

पानीयकाकिका (von पा° + काक) f. *Seerabe* Uǵǵval. zu Unâdis. 1,7.

पानीयनकुल (पा° + न°) m. *Fischotter* H. 1350.

पानीयपृष्ठज (पा° - पृ° + ज) m. *Pistia Stratiotes Lin.* (कुम्भी) Ratnam. im ÇKDr.

पानीयफल (पा° + फल) n. *der Same von Euryala ferox Salisb.* (मखान) Bhâvapr. im ÇKDr.

पानीयमूलक (von पा° + मूल) n. *Vernonia anthelminthica Willd.* Çabdar. im ÇKDr.

पानीयवर्णिका (von पा° + वर्ण) f. *Sand* (वालुका) Râǵan. im ÇKDr.

पानीयशाला (पा° + शा°) f. *ein Gebäude, in dem Wasser gereicht wird, zu haben ist* H. 1001. Halâj. 2,142. °शालिका f. dass. AK. 2,2,7. — Vgl. पत्ति°.

पानीयशीत (पा° + शीत) adj. *zu kalt zum Trinken* Sch. zu P. 2,1,68 und 6,2,2.

पानीयाध्यक्ष (पा° + अध्यक्ष) m. *ein Aufseher über das Wasser* Schol. zu R. bei Gorr. VII, 341.

पानीयामलक (पा° + आम°) n. *Flacourtia cataphracta Roxb.* Râǵan. im ÇKDr.

पानीयालु (पा° + आलु *Knolle* m. *ein best. Knollengewächs,* = जलालु, लुपालु Râǵan. im ÇKDr.

पानीयाश्रा (पानीय + अश्र = अश्रि) f. *eine best. Grasart* (वल्वजा, दृढलुरा) Râǵan. im ÇKDr. u. वल्वजा; fälschlich पानीयाश्रा gedruckt in der alphabetischen Reihenfolge.

पान (von 1. पा) m. *Trank,* = पानीय Nir. 7,25. प्र वः पान्तमन्धो यज्ञं हृद्राय भरध्वम् RV. 1,122,1. पान्तमन्धसः 155,1. पान्तमा पुरुस्पृहम् 8,65, 28. कृविष्यान्तमज्रम् 10,88,1.

पान्थ (von पन्थ, पन्थन्) m. 1) *Wanderer, Reisender* P. 5,1,76. AK. 2,8,2,17. H. 493. Halâj. 2,202. MBh. 3,1489. Hariv. 15663. Spr. 1769. fg. Kathâs. 21,73. 25,88. 32,69. Pañkat. 117,10. Hit. 10,9. Prab. 20,1. Amar. 55. Çṛṅgârat. 12. Dhûrtas. 74,3. f. आ P., Sch. — 2) *der Wanderer am Himmel, die Sonne* H. ç. 9.

पान्थायन adj. von पन्थ, पन्थन् gaṇa पक्षादि zu P. 4,2,80.

पान्नग (von पन्नग) adj. f. ई *aus Schlangen gebildet, wobei Schlangen verwendet werden, zum Vorschein kommen:* माया Hariv. 9387. 9389.

पान्नागार adj. von पन्नागार P. 4,2,118, Sch.

पान्नागारि m. patron. von पन्नागार P. 2,4,60, Sch.

पान्नेजन (पाद् = 2. पद् + ने°) 1) adj. f. ई *zum Fusswaschen dienend:* आपः Kâtj. Çr. 10,7,4. — 2) n. *ein Gefäss zum Fusswaschen* Çat. Br. 3,8,2,1. 9,2,27. 13,5,2,1. Kâtj. Çr. 6,6,1.

पाप Unâdis. 3,23 (im 14ten Buch des Çat. Br. öfters parox., z. B. 6,2,14. 7,2,17. 22. 40. 2,6) 1) adj. f. ई in der älteren, आ in der späteren Sprache, P. 4,1,30; wird mit seinem Nomen componirt P. 2,1,54. Accent eines comp., wenn das letzte Glied einen Handwerker oder Künstler bezeichnet, 6,2,68) *schlimm, übel, bös;* subst. *böser Mensch* Nir. 5,2. AK. 3,1,47. Trik. 3,1,21. H. 376. 1443. Halâj. 2,182. पापासः सन्तो अनृता असत्याः RV. 4,5,5. न पापासो मनामहे नारायासः 8,50, 11. पापमाङ्कुर्यः स्वसारं निगच्छात् 10,10,12. तन्वः 108,6. संकल्पः 164, 5. Gegens. भद्र 1,190,5. AV. 13,4,42. ये संवत्सरे भद्रपापाः 12,1,47. 48. — 5,18,2. स्वप्न *ein böser Traum* 10,3,6. 7,100,1. श्लोक TS. 3,5,2,

2. रमन्तां पुण्या लक्ष्मीर्याः पापीस्ता अनीनशम् AV. 7,115,4. 1. धियः 9,2, 25. पापा हि सोमविक्रयी Ait. Br. 1, 12. पुरुष 4,25. कर्मन् 7,11.27. M. 4,197. 12,74. एनस् Ait. Br. 7, 13. Çat. Br. 3,1,2,4. 5,1,25. वाच् Pañkav. Br. 12,6,8. पुण्यां योनिं पुण्यकृतो व्रजन्ति पापां योनिं पापकृतो व्रजन्ति MBh. 1,3618. कीर्ति 6, 5818. पापान्संयाति संसारान् M. 12, 52. 70. दुष्टचेतना Mârk. P. 31, 41. पापेन तिरश्चीनेन चक्षुषा Bhâg. P. 7, 8, 4. °चक्षुस् adj. 6,8,24. ते पापा यान्त्यधोगतिम् M. 3,52. 190. 4,171. Gegens. साधु 8, 311. Bhag. 6, 9. Hit. 1, 6. N. 11, 17. Çâk. 150. Vid. 105. पापा (von Personen) R. 1,28, 20. 2,49,5. Râga-Tar. 6, 322. Brahma-P. in LA. 58, 15. Prab. 41, 16. 111, 16. Pañkat. 46, 8. पापाधम 69, 19. *böse von* (instr. oder adv. Form auf तस्) P. 5,4,47. चरित्रेण oder चरित्रतस् Sch. In der Astr. *unheilvoll, Unglück verheissend, ungünstig;* von Planeten und Vorbedeutungen Varâh. Brh. S. 27, c, 1. 77,29. Laghuǵ. 4, 4. 5, 1. fgg. 11, 4 u. s. w. Gegens. शुभ, प्रशस्त Brh. S. 3,8. 4, 6. von Jahren 8, 34. 11, 19. Meteoren 32, 9. — adv. पापँम् *übel, schlecht, elend:* पापं ज्ञीवति सर्वदा AV. 12,2,50. instr. पापँया *auf üble Weise, schlecht, unrecht:* विराज्ञनिर्यत्र ब्राह्मणो रात्रिं वसति पापया AV. 5,17,8. वद्येरिम पापया 7, 65,2. RV. 8,19,26. 10,71,9. पा° अमुया *so übel, so hässlich:* गर्दभं नवतं पापयामुया 1,29,5. 10,85,30. चरन्तं पापयामुया 135,2. अथ किं पापयामुया पुच्छे विभर्ष्यर्भकम् AV. 7,56,6. — 2) n. Siddh. K. 249,a, 6 v. u. Am Ende eines adj. comp. f. आ R. Gorr. 1,29, 11. Mârk. P. 21, 65; vgl. u. धूतपाप und विपापा. *a) Uebel, schlimmer Zustand, schlechtes Ergehen, Missgeschick, Unheil:* पापमाक्लिषकामस्य कर्ता AV. 2,12,5. 4, 36, 8. अपैतु सर्वं मत्पापं द्रविणं मोप तिष्ठतु 10,1,10. 3,4. Âçv. Grhj. 2,4. पापभद्रम् *gutes und schlimmes Ergehen* Ait. Br. 3, 3. 7. नाशयन्त्याशु पापानि महापातकजान्यपि M. 11,245. सा शङ्कमाना तत्पापम् *dass ihn ein Uebel treffen werde* N. 8,3. R. 2, 65, 15. पापं च ते चिकीर्षन्ति Vid. 165. प्रहृमतो यः समाचरति पापम् *ein Leid zufügt* Spr. 484. पापं शुभं वा Varâh. Brh. S. 42 (43), 66. शान्तिमुपैति पापम् 45, 46. 52. Mit dem Ausruf शान्तं पापम् (bisweilen mit vorangehendem कर्णौ पिधाय) sucht man ein Unheil, das ein ausgesprochenes Wort bewirken könnte, abzuwehren, R. 2,74, 19. Mrkkh. 13, 1. 18, 18. 162, 2. Çâk. 67, 13. Mâlav. 69, 10. im Prâkrit Mrkkh. 121, 15. 173, 1. Mudrâr. 24, 5. 25, 8. — *b) Böses, Unrechtes; Fehler, Fehltritt, Verbrechen, Schuld, Sünde* AK. 1,1,4,1. 3,4,20, 199. 30, 232. Trik. 1,1, 112. H. 1380. Halâj. 3, 5. 5, 18. यदा वै क्षत्रियाय पापं भवति Ait. Br. 7, 29. यद्यु कापि बल्हिव पापं करोति नो हैव बल्हिर्धा यज्ञाइयति Çat. Br. 1, 6,1,21. 3,1,2,21. 11,2,2,19. पापम्, पुण्यमकारवम् 14,7,2,27. पापपुण्यालेपलक्षणा जीवन्मुक्तिः Madhus. in Ind. St. 1,20, 14. Gegens. धर्म M. 12. 19. कृत्वा पापं हि संतप्य तस्मात्पापात्प्रमुच्यते M. 11,230. 4,181. 198. 8,318. सर्वपापेष्वपि स्थितम् 380. पुण्यपापेक्षितर् 91. न स पापेन लिप्यते 10, 104. 105. Kâm. Nitis. 6, 5. पापमवाप्स्यसि *ein Verbrechen, eine Schuld auf sich laden* Bhag. 2, 33. पापं कर् N. 24, 27 — 29. चर् 31. विमुक्तं सर्वपापेभ्यः 12, 69. पापानामपनुत्ति M. 11, 209. पापापनुत्ति 139. सर्वपापापनोदन 215. 260. अपोहति पापम् 169. पापमपसेधति 195. तथा ज्ञानाग्निना पापं सर्वं दहति वेदवित् 246. (यत्) पानीयदूषके पापम् R. 2,75,38. Ragh. 12, 19. Hit. I, 184. पापपुण्ये: Spr. 1074. पापं भद्रं (वेत्ति) दैवज्ञो नरः 195. पापशङ्का (so ist zu lesen) न कर्तव्या Kathâs. 6, 12. कस्य पापं भवति Vet. in LA. 15, 14. 16, 27, 19. ब्रह्महत्याकृतं पापम् *das Verbrechen, die Sünde des Brahmanenmordes* M. 11, 86. Daç. 1, 47. गोहत्याकृतं पापम् M. 11, 115. पापं स्तेयकृतम् 102. — 3) m. N. einer Hölle VP. 207. — 4) compar. *a)* पापीयंस् (in comp. mit einem vorangehenden nom. act., das seinen Ton bewahrt, P. 6,2,25, Sch.) *übler daran, elender; geringer, ärmer; der recht übel daran ist, sehr schlimm* (Gegens. श्रेयंस्, वसीयंस्) Ait. Br. 3, 7. 11. 7, 26. यथा पापीयाञ्छ्रेयसआहृत्य नमस्यति TS. 1,5,2,4. 9, 5. श्रेयान्भ्रातृव्यः, सदृङ्, पापीयान् 2, 4, 1, 4. 5, 1, 2, 2. 5, 2, 4. पापीयस्यात्मनः प्रजा स्यात् 6, 8, 2. पा°, वसीयान् TS. 3, 2, 2, 3. TBr. 1, 1, 2, 8. 2, 2, 2, 2. Kâth. 24, 9. Çat. Br. 1,2,5,24. 3,5, 12. 4,5, 11. 5,1,1,9. TBr. 2,1,5, 11. *kränker* TS. 2,3,5,2. अधर्युर्वै श्रेयान्पापीयान्प्रतिप्रस्थाता *geringer* Kâth. 27, 5. यदा वै राजा कामयते ऽथ ब्राह्मणं जिनाति पापीयांस्तु भवति Çat. Br. 13,1,5,3. स इष्ट्वा पापीयान् (Gegens. श्रेयान्) भवति Khând. Up. 4, 16, 3. यः पुरा पुण्यो भूत्वा पश्चात्पापीयान्स्यात् *schlimmer* Pañkav. Br. 11, 5, 11. श्रेयसः श्रेयसो ऽलाभे पापीयान्वक्ष्यमर्हति M. 9, 184. तेषां दण्डस्तु पापीयांस्तस्माद्दण्डं विवर्जयेत् *sehr schlecht* Pañkat. 1, 422. नृपां वार्त्ता Bhâg. P. 1, 14, 3. अर्थः *sehr schlimm* Râga-Tar. 3, 89. subst. *ein böser Mensch, Bösewicht* M. 10, 117. R. 2. 75, 21. Spr. 1538. Prab. 10, 18. Bei den Buddhisten ist मारः पापीयान् *der böse Dämon, der Teufel* Lalit. ed. Calc. 327, 2. 375, 3. 10. 397, 8 (मारं पापीयसम्). 9 (मार°). 404, 5 u. s. w. — *b)* पापतर *schlimmer, schlechter:* तेभ्यः पापतरो नु कः MBh. 3, 10788. ततः पापतरं नु किम् 7, 9154. पापात्पापतरे ऽमुष्मिन्दोषे Râga-Tar. 4, 85. पापात्पापतरो नृपः 5, 414. विश्वासघाताद्न्यन्नास्ति पापतरं कर्म Pañkat. 102, 1. एतच्च पापतरं कर्म कृतम् *sehr schlecht* 5. — *c)* पापीयस्तर dass.: न स्त्रीभ्यः किंचिदन्यद्वै पापीयस्तरमस्ति वै MBh. 13, 2213. — 4) superl. पाँपिष्ठ (in comp. mit einem vorangehenden nom. act., das seinen Ton bewahrt, P. 6,2,25, Sch.) *der geringste, schlechteste, überaus schlecht, — schlimm:* लक्ष्मी AV. 7, 115, 3. भागधेय Çat. Br. 1, 9, 2, 35. त्वं न्वेव देवानां पापिष्ठो ऽसि Ait. Br. 3, 13. 6, 33. स पापिष्ठो विवाहानाम् M. 3, 34. सर्वपापेष्वपि पापिष्ठं केमकारम् 9, 292. येऽपसेवा MBh. 1, 5191. गति 13, 4439. °दिवस 1, 4969. आसुरीं योनिम् Bhâg. P. 7, 1, 37. तस्मादसाधून्पापिष्ठान्विप्रन्पापैर्न लिप्यते Kâm. Nitis. 6, 5. पुरुषाः पापिष्ठाः स्त्रीघातका भवन्ति Vet. in LA. 21, 6. 26, 13. चिरं दुःखस्य पापिष्ठम् *das Lange ist das Schlimmste beim Leiden* R. 2, 40, 45. Daran noch das suff. des compar. und superl. gefügt: पापिष्ठतर *am übelsten daran:* शरीर Khând. Up. 5, 1, 7. कर्मन् *sehr böse* MBh. 7, 8734. पापिष्ठम *schlimmer als:* नान्यत्पापिष्ठतममात्मत्यागात् Daçak. in Benf. Chr. 189, 9. — Vgl. धूत°, निष्पाप, मनस्पाप, वि°, स्वयं°.

पाँपक (von पाप) adj. (f. पापिका, पापकी MBh. 13, 415) *übel, schlecht;* n. *Uebles, Schlechtes* (Çabdar. im ÇKDr.): कर्मन् (Gegens. पुण्य) Çat. Br. 13, 5, 4, 3. 14, 7, 2, 28. MBh. 1, 3015. 5, 776. 13, 413. 2382. R. 2, 38, 10. यः पापकं सन्तं कीर्तयेत् Çat. Br. 12, 1, 2, 22. कीर्ति Shadv. Br. 2, 9. गन्ध Âçv. Grhj. 3, 6. गति MBh. 5, 4493. योनि 13, 415. कामेषु Indr. 5, 61. यः सकृत्पापकं कुर्यात् Ait. Br. 7, 17. Nir. 3, 8. 14. 19. 6, 1. 9, 4. MBh. 1, 3016. 10, 131. प्रतिषेधति पापकात् 184. ईश्वरो विद्धातीह कल्याणं यच्च पापकम् 3, 1141. अपापिका (स्त्री) 14720. m. *Bösewicht* 5, 1270. *ein böser, Unheil verkündender Planet* Varâh. Brh. 4, 10. सपापक (शशिन्) 5, 6.

पापकर्मन् (पाप + क°) adj. *der böse Thaten vollbringt,* m. *Missethäter, Frevler, Uebelthäter, Sünder* M. 0, 310. MBh. 5, 7523. Daç. 2, 39. R.

6,70,52. Varâh. Bṛh. S. 67,55. Hit. 22,14.

पापकर्मिन् (von पाप + कर्मन्) dass. Mârk. P. 14,72. 15,69.

पापकारिन् (पाप + 1. का°) dass. Çat. Br. 14,7,2,6. M. 9,288. Suçr. 1,7,13.

पापकृत् (पाप + कृत्) dass. P. 3,2,89. सेलगाः, पापकृतः Ait. Br. 7,1. 8,11. AV. 10,1,33. Çat. Br. 13,4,3,10. Âçv. Çr. 10,7. Nir. 10,11. M. 8,85. 372. 9,246. 11,179. 227. MBh. 1,3618. 13,2384. Kathâs. 29,90. प्रच्छन्न° Kaurap. 4 (nach dem Schol. पापकृत्). स्त्रै° Çat. Br. 3,3,4,12. 30. पापकृत्तम superl. M. 4,255. 8,346. Bhag. 4,36.

पापकृत (पाप + कृत) n. Uebelthat, Missethat N. 13,18.

पापकृत्या (पाप + कृ°) f. dass. AV. 3,31,2. Çat. Br. 11,2,7,33. 13, 3,4,1. Kâty. Çr. 12,2,8. Lâṭy. 3,3,9. Khând. Up. 4,11,2. MBh. 1,672. 678.

पापक्षय (पाप + क्षय) m. das zu-Nichte-Werden der Sünde: °तीर्थ n. N. eines Tîrtha Skanda-P. in Verz. d. Oxf. H. 73,b,17.

पापग्रह (पाप + ग्रह) m. ein böser, ungünstiger (= क्रूर, असत्, अशुभ u. s. w.) Planet; zu diesen gehören Mars, Saturn, Râhu und Ketu Varâh. Bṛh. S. 27,a,12. 39 (38),8. Bṛh. 22 (21),1. 24 (23),8.

पापघ्न (पाप + घ्न) 1) adj. f. ई Uebel —, Missethaten vernichtend Vop. 26,46. — 2) m. die Sesampflanze Râǵan. im ÇKDr. — 3) f. ई N. pr. eines Flusses: °माहात्म्य Mack. Coll. I,75.

पापचारिन् (पाप + चा°) adj. subst. Böses thuend, Uebelthäter MBh. 14,759.

पापचेतस् (पाप + चे°) adj. übelgesinnt M. 7,124. स्त्र° N. 11,17.

पापचेलिका (vom folg.) f. Clypea hernandifolia W. et A., ein Schlingstrauch, vulg. आकनादि Ratnam. 14.

पापचेली (पाप + चेल, चेली) f. dass. AK. 2,4,3,3.

पापजीव (पाप + जीव) adj. subst. ein böses Leben führend, Bösewicht Bhâg. P. 2,7,46. 7,7,54.

पापति nom. ag. vom intens. von 1. पत् P. 3,2,171, Vârtt. 4. Vop. 26,154.

पापत्व (von पाप) n. übler Zustand, Elend, Armuth: न पापत्वाय रासीय ṚV. 7,32,18. 94,3. 8,19,26.

पापद (पाप + 1. द) adj. Unheil bringend, von Vorbedeutungen Varâh. Bṛh. S. 11,24. 32,28. 86,41.

पापधी (पाप + धी) adj. übelgesinnt Nir. 10,5.

पापनक्षत्र (पाप + न°) n. ein böses Gestirn: °त्रे जातः Kauç. 46.

पापनामन् (पाप + ना°) adj. einen üblen Namen führend Çat. Br. 13, 8,1,16. Kâty. Çr. 21,3,20.

पापनाशन (पाप + ना°) 1) adj. die Bösen vernichtend, Bein. Çiva's Çiv. Vgl. पापभक्षण. — 2) N. eines Heiligthums des Vishṇu: °माहात्म्य Mack. Coll. I,75.

पापनिश्चय (पाप + नि°) adj. f. स्त्रा Böses im Sinne habend MBh. 1, 8291. 7,9153. 13,2397. R. 2,42,6. 73,16. R. Gorr. 2,6,16.

पापपति (पाप + प°) m. Nebenmann Trik. 2,6,10.

पापपराजित (पाप + प°) adj. schmählich besiegt TBr. 1,5,2,4.

पापपुरुष (पाप + पु°) m. Bösewicht, individualisirt als Prototyp der schlechten Menschen Tantrasâra (Bhûtaçuddhiprakaraṇa) und Krijâjogas. 21 im ÇKDr.; vgl. Wollheim, Myth. 150. °पूरुष Bösewicht M. 10,181.

पापफल (पाप + फल) adj. schlimme Folgen habend, von Vorbedeutungen Varâh. Bṛh. S. 3,7. 11,20.

पापबुद्धि (पाप + बु°) adj. übelgesinnt M. 9,263. N. 19,5. MBh. 5, 7533. Pańkat. 95,12. fgg. (zugleich N. pr.).

पापभक्षण (पाप + भ°) adj. die Bösen verzehrend. m. Bein. Kâlabhairava's Verz. d. Oxf. H. 69,b, N. 2. — Vgl. पापनाशन.

पापभञ्जन (पाप + भ°) adj. die Bösen brechend, vernichtend; m. N. pr. eines Brahmanen Kathâs. 36,109.

पापमति (पाप + म°) adj. übelgesinnt N. 11,24.

पापमित्रत्व (पाप° + मि°) n. Freundschaft mit Bösen Vjutp. 70.

पापयक्ष्म (पाप + य°) m. die böse Krankheit, — Sucht oder Schwindsucht TS. 2,3,5,2. 5,6,5. °यक्ष्मन् Varâh. Bṛh. S. 52,45.

पापयोनि (पाप + यो°) f. eine schlechte —, niedrige Geburtsstätte (eig. vulva): °यु जायते M. 4,166.

पापरोग (पाप + रोग) m. 1) eine böse —, schlimme Krankheit Gobh. 4,6,2. M. 3,164 = 9,30. — 2) die Blattern Trik. 2,6,15. Çabdar. im ÇKDr.

पापरोगिन् (vom vorherg.) adj. mit einer bösen Krankheit behaftet M. 3,92. 159. 177. 9,79.

पापर्द्धि (पाप + ऋद्धि) f. Jagd H. 927. Halâj. 2,280. Pańkat. 120,5. ed. orn. I,105.

पापल n. ein best. Maass Uṇâdivṛ. im Sańkshiptas. ÇKDr.

पापलोक (पाप + लोक) m. die üble Welt, Ort der Leiden oder der Bösen: यथायाघ्यमसादृनात्पापलोकान्परावतः AV. 12,5,64.

पापलोक्य (vom vorherg.) adj. f. स्त्रा der Welt der Bösen zugehörig, höllisch MBh. 1,3580. Spr. 1554 (MBh.), wo das Wort durch nur Bösen angemessen übersetzt worden ist.

पापवसीयस् (पाप + व°) adj. verkehrt: °वसीयसी ह्यस्य प्रजा भवति Gobh. 1,6,3. n. so v. a. पापवस्यस Pańkav. Br. 7,5,4. 8,9,7. 13,4,6.

पापवसीयस s. d. folg. Wort.

पापवस्यस n. (पाप + वस्यस् = वसीयस्, neutr. von वसीयंस्), im Kâṭh. u. Pańkav. Br. °वसीयस, n. Verkehrung, verkehrte Ordnung, praeposterum, Wirrwarr: नेत्पापवस्यसमसत्यथापूर्वमसदिति Çat. Br. 5,4,4, 19. 1,8,3,10. 3,9,3,7. 12,7,3,15. तत्रापीव तद्दिशं प्रत्युपयामिनीं कुर्युः पापवस्यसम् was Verkehrtheit ist Ait. Br. 6,21. पापवस्यसं वा एतत्क्रियते यच्छ्रेयसा च पापीयसा च समानं कर्म कुर्वन्ति TS. 5,1,2,2. 3. TBr. 1,3,2. 5. 8,6,5. 2,1,9,2. देवाः पापवसीयसाद्बिभयुः Pańkav. Br. 13,4,8. Kâṭh. 8,11. 27,5. 29,8. Vgl. स्त्र°, welches hiernach zu berichtigen ist.

पापवाद (पाप + वाद) m. unheilbringender Ruf: शकुनेः AV. 10,3,6.

पापविनाशन (पाप + वि°) adj. die Fehltritte vernichtend: °तीर्थ n. N. eines Tîrtha Verz. d. Oxf. H. 149,a,7.

पापविनिश्चय (पाप + वि°) adj. Böses im Sinne führend R. 6,81,8.

पापशमन (पाप + श°) 1) adj. die Fehltritte beseitigend. — 2) f. ई N. eines Baumes (s. शमी) Râǵan. im ÇKDr.

पापशील (पाप + शील) adj. subst. schlecht geartet, ein schlechter Mensch Pańkat. I,467.

पापशोधन (पाप + शो°) adj. die Fehltritte abwaschend; n. N. eines Tîrtha Kathâs. 34,11.

पापसंशमन (पाप + सं°) adj. *die Fehltritte beseitigend:* बलि R. 2,56,28.

पापसंकल्प (पाप + सं°) adj. f. आ *übelgesinnt* Nir. 10,5. R. 2,74,28.

पापसम (पाप + समा) n. *ein schlimmes Jahr:* यदि ॥ दहति पुण्यसमं भवति यदि न दहति पापसमम् TS. 3,3,8,4 bei Weber, Nax. II, 342. °समम् adv. gaṇa तिष्ठद्वादि zu P. 2,1,17.

पापसूदन (पाप + सू°) adj. *die Fehltritte vernichtend:* तीर्थ n. N. eines Tīrtha Rāǵa-Tar. 1,32.

पापहन् (पाप + हन्) adj. *das Böse oder die Bösen verscheuchend:* दण्ड M. 7,25.

पापहर (पाप + हर) 1) *das Böse wegnehmend*, n. *ein Mittel das Böse wegzunehmen:* श्राद्धं पापहरं परम् Varāh. Bṛh. S. 47,52. — 2) f. आ N. pr. eines Flusses MBh. 6,330 (VP. 183).

पापाख्य (पाप + आख्या) adj. f. आ (sc. गति) Bez. einer der 7 Strecken der Planetenbahnen Varāh. Bṛh. S. 7,8. umfasst nach dem Parāçaratantra die Sternbilder Hasta, Maitra und Viçākhā, 12.

पापाङ्कुशा (पाप + अङ्कुश) f. Bez. *des 11ten Tages in der lichten Hälfte des Monats* Āçvina Verz. d. B. H. No. 1202.

पापाचार (पाप + आचार) adj. *einen bösen Wandel führend* (Gegens. धर्मात्मन्) Hit. 1,48.

पापात्मन् (पाप + आत्मन्) adj. *übelgesinnt*, m. *ein böser Mensch, Bösewicht* M. 10,21. 11,26. Hit. 2,26. MBh. 13,2382. R. 1,2,32. Kathās. 28,145. Pańkat. 37,19. 48,3.

पापान्त (पाप + अन्त) n. N. pr. eines Tīrtha (*wo die Fehltritte ihr Ende finden, die Sünde abgewaschen wird*) Vāmana-P. 38 nach ÇKDr.

पापापुरी f. = पावापुरी N. pr. einer *Stadt* in der Nähe von Rāǵagṛha Colebr. Misc. Ess. II, 215.

पापाय् (denom. von पाप), °यते Vop. 21,10, v. l.

पापावक्रीयम् (पाप + अव° von क्री mit अव) adv. *übel zurückbleibend:* प्रजवं वा एतेन यन्ति यद्दशममहः पापावक्रीयं वा एतेन भवन्ति TS. 7,3,1,1.

पापाशय (पाप + आ°) adj. *böse Absichten habend* Uǵǵval. zu Uṇādis. 3,40.

पापाह (पाप + अह्न) *Unglückstag* TBr. 1,5,2,6.

पापिन् (von पाप) adj. subst. *der Böses thut, Bösewicht, Frevler* MBh. 13,4828. Hariv. 14259. R. 6,81,8. Mṛkkh. 129,14. Spr. 1912. Rāǵa-Tar. 5,402. Pańkat. 152,22. Verz. d. Oxf. H. No. 71, Çl. 1. Mārk. P. 14,61. अति° 58,61.

पापिष्ठ s. u. पाप.

पापीय Abkürzung von पापीयंस् *schlimmer, schlechter:* भर्तृघ्नत्वान्नहि पापीयमाङ्गः (warum nicht पापीय आङ्गः?) MBh. 2,2123.

पापीयंस् s. u. पाप.

पापीयस्त्व (von पापीयंस्) n. *Schlechtigkeit, Gemeinheit* Rāǵa-Tar. 5,177.

पापोक्त (पाप + उ°) adj. *derjenige, gegen welchen Unglück bringende Worte gesprochen sind*, Çāṅkh. Br. 8,5.

पाप्मन् (पौप्मन् Uṇādis. 4,150. desselben Ursprungs wie पाप) m. Trik. 3,5,4 (lies: श्लेष्मोष्मपाप्म°). 1) *Unheil, Schaden, schlimme Lage, Unglück, Leiden:* यदि कृत्यां चकार पाप्मने AV. 5,14,6. 3,31,1. 4,13,3. 6,26,1. 2. 113,2. 12,5,30. 3,18. मा मा प्रापत्पाप्मा मोत मृत्युः 17,1,29. VS. 6, 35, अह, पा° 9,4. 12,99. 30,5. 15. न पाप्मना संसृज्यते Ait. Br. 1,16. 2, 17. पाप्मानमपजिघांसुः 4,4. विरूपः पाप्मना भूत्वा 5,1. 6,2,7,15. अवर्तिं पाप्मानं मृत्युम् TBr. 1,5,9,6. तमः पाप्मानं प्रविशति TS. 2,1,10,3. Çat. Br. 5,1,2,10. TS. 2,1,2,4. 5. 5,3,12,1. 7,4,2,1. अप पाप्मानं हरिमाणमहत Çat. Br. 1,6,4,9. 12,2,2,12. 4,2,1. 14,4,2,3. पाप्मन आनन्दाश्च *Leiden und Freuden* 7,1,10. उद्धर पाप्मनो मा यदविद्वान्यच्च विद्वांश्चकार *rette mich aus dem Unglück, ob ich unwissentlich oder wissentlich* (näml. *Strafbares*) *gethan habe*, Çāṅkh. Çr. 2,6,6. 14,7,5. Kauç. 3. 98. 137. Āçv. Çr. 2,8. 9,7. Gṛhj. 1,24. MBh. 1,3483. पाप्मापह (Milch) Suçr. 1,175,8. पाप्मालक्ष्मीप्रशमन (घृत) 180,12. पाप्मालक्ष्मीमलापहाः (मणयः) 228,7. निद्रां तु वैज्ञवीं पाप्मानमुपदिशन्ति 329,11. — 2) *Fehltritt, Vergehen* AK. 1,1,4,1. H. 1380. Halāj. 3,5. स विधूयेह पाप्मानं परं ब्रह्माधिगच्छति M. 6,85. सुरा वै मलमन्नानां पाप्मा च मलमुच्यते 11,93. दोःशील्यभाजो मातुश्च पाप्मभिर्विधुरीकृतः Rāǵa-Tar. 6,289. — 3) concr. *schädigend, böse:* पाप्मानो नाम देवताः AV. 11,8,19. द्विषन्तं पाप्मानं भ्रातृव्यम् (vgl. Pat. zu P. 4,1,145) Ait. Br. 1,18. त्रिशीर्षा स पाप्मामुष्मिंल्लोके भवति TBr. 2,3,2,1. — Vgl. अघ°, वि°.

पामघ्न (पामन् + घ्न) adj. *den Aussatz vertreibend:* 1) m. *Schwefel* Ǵaṭādh. im ÇKDr.; vgl. पामारि. — 2) f. ई *eine best. Pflanze*, = कटुका Rāǵan. im ÇKDr.

पामन् m. *eine best. Hautkrankheit, Krätze oder Flechten* AK. 2,6,2,4. f. Vop. 4,3. पाम्ना AV. 5,22,12. P. 5,2,100. पामानम् Khānd. Up. 4,1,8. Gāruḍa-P. im ÇKDr. — Vgl. पामा.

पामन (von पामन्) adj. *krätzig, grindig* P. 5,2,100. Vop. 7,32. 33. AK. 2,6,2,9. H. 460. (ईश्वरः) दीक्षितः पामनो भवितोः Çat. Br. 3,2,1,31. Kāṭh. 23,4. पामनंभावुक *krätzig werdend* TS. 6,1,3,8.

पामर (von पामन्) gaṇa अश्मादि zu P. 4,2,80. 1) adj. *krätzig* Trik. 3,3,339. H. 460, Sch. — 2) m. *ein Mann der niedrigsten Herkunft, der ein verachtetes Gewerbe treibt;* = नीच AK. 2,10,16. Trik. 3,3,76. H. 932. an. 3,576. Med. r. 183. Halāj. 2,193. Rāǵa-Tar. 1,372. 5,400. Prab. 88,1. — 3) m. *Thor* (मूर्ख) H. an. — 4) m. *Bösewicht* (खल) Med.

पामरोद्धारा f. = गुडूची Çabdak. im ÇKDr. — Zerlegt sich in पामर + उद्धार.

पामवत् (von पामन्) adj. = पामन P. 5,2,100, Sch.

पामा f. Vop. 4,3. *Krätze* AK. 2,6,2,4. H. 464. Halāj. 2,447. Bei Suçr. unter die Formen des sogenannten kleinen Aussatzes gezählt 1,268,4. 260,11. 292,9. 294,18. 2,118,21. An den beiden letzten Stellen tritt पामा deutlich als Thema hervor, an den übrigen Stellen kann auch पामन् (vgl. dieses) m. oder f. angenommen werden.

पामारि (पामन् oder पामा + अरि) m. *Schwefel (der Feind der Krätze)* H. 1057. — Vgl. पामघ्न.

पाम्प adj. *an der* Pampā *gelegen:* वनानि Bhaṭṭ. 6,72.

पाय्, पायते *cacare:* न विसृजते न पाययते Praçnop. 4,2 nach der Lesart eines Comm.; vgl. Ind. St. 1,449, N. Die gedr. Ausg. liest नेपायते, die Hdschrr.: न यायते, नैपायते, नेयायते. — Vgl. 2. पायु.

पाय (von 1. पा) n. *Wasser* Çabdārthak. bei Wils.

पायक (wie eben) adj. f. पायिका *trinkend;* s. तैलपायिका.

पायगुण्ड m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 165, b, 2.

पायन (vom caus. von 1. पा) 1) n. *das Tränken:* तरन्नापो न पायनाय राये सहस्राय तृष्यते गोतमस्य RV. 1,116,9. Kauç. 27. 31. 32. — 2) f. आ

das Tränken mit Etwas, Befeuchten Suçr. 1,27,19.

पायस (von पयस्) 1) adj. *mit Milch zubereitet* Kauç. 92. चरु Gobh. 3, 6,9. 7,18. Çāñkh. Gṛhj. 3,13. — 2) m. n. a) *Milchspeise*, insbes. *in Milch gekochter Reis* AK. 2,7,23. H. 406. an. 3,781. Med. s. 27. Halāj. 2,165. Gobh. 4,7,19. Āçv. Gṛhj. 2,8,4. Pār. Gṛhj. 2,15. 3.9. M. 3,271. 274. 5,7. Jāgń. 1,173. MBh. 2,19. 97. 12,7054. Hariv. 16109. 16111 (n.). R. 1,15,18. 2,91,40. Suçr. 1,70,7. 74,11. 220,16. 237,8. कृशरावेशवारपायसैर्वा स्वेदयेत् 2,42,4. 59,12. शवावरीपायस एव केवलस्तथाकृतो यामलकेषु पायसः 342,18. 459,1. Varāh. Bṛh. S. 42,11. 38. 45,32. 47,36. 97,19. Spr. 1672. — b) *das Harz der Pinus longifolia* AK. 2,6,3,30. H. 648. H. an. Med.

पायसिक (von पायस) adj. f. ई *der Milchspeisen mag* P. 4,2,104, Vārtt. 24, Sch.

पायिक m. *Fusssoldat* Çabdar. im ÇKDr. Wohl aus पादातिक entstanden; vgl. das Verhältniss von pers. پای zu पाद.

पायिन् (von 1. पा) adj. am Ende eines comp. *trinkend (Etwas oder aus, an Etwas)* H. 7. अम्बु° Ragh. 1,51. Varāh. Bṛh. S. 24,30. 67,110. धात्रीस्तन्य° Ragh. 10,79. अद्रव° Suçr. 1,239,8. अमृन्मय° Çat. Br. 14, 1,1,30. Pār. Gṛhj. 2,8. स्तन° Vikr. 121. कणा° *Tropfen trinkend*, Bez. *einer Art Lanze* (vgl. कणाप) MBh. 8,744. — Vgl. कुण्ड°, क्षीर°, चन्द्रिका°, तैल°, द्वि°, सोम°.

1. पायु (von 3. पा) m. 1) *Hüter, Beschützer:* ये पायवो मामतेयं ते अग्ने पश्यन्तो अन्धं दुरितादरक्षन् ṚV. 1,147,3. त्वं पायुर्दमे यस्ते ऽविधत् 2,1,7. 4,2,6. 4,3. 12. 6,15,8. अदब्धाः सन्ति पायवः (आदित्याः) 8,18,2. दिवस्पायुः 49,19. 10,100,9. pl. *schützende Kräfte, Schutzäusserungen:* पायुभिः शिवा ये अस्य पायवः AV. 6,3,2. besonders instr.: त्वं नो अग्ने तव देव पायुभिर्मघोनो रक्ष तन्वश्च ṚV. 1,31,12. 95,9. 143,8. अरिष्टेभिः पायुभिर्यत्ता नो ऽवृकं छर्दिः 8,27,4. अस्रेधद्भिस्तरणिभिः शिवेभिः पाहि पायुभिः 49,8. — 2) N. pr. eines Mannes ṚV. 6,47,24. भारद्वाज Liedverfasser von 6,75. 10,87.

2. पायु Uṇādis. 1,1. m. *After* AK. 2,6,2,24. Trik. 2,6,20. H. 612. Halāj. 2,358. VS. 6,14. 20,9. 25,7. TS. 7,5,25,2. Çat. Br. 12,9,1,3. 14, 5,4,11. Kātj. Çr. 6,6,3. Kauç. 44. M. 2,91. Jāgń. 3,92. MBh. 3,13971. 12,7951. Suçr. 1,86,12. 262,20. 310,11. 2,55,15. Sāṁkhjak. 26. Varāh. Bṛh. S. 50,43. 67,98. 92,2. Bhāg. P. 2,6,8. Kathās. 28,180. पायूपस्थम् M. 2,90. Praçnop. 3,5. — Vgl. पायु.

पायुक्षालनभूमि (2. पायु-क्षा° + भू°) f. *Abtritt;* davon nom. abstr. °ता f. Rāga-Tar. 6,97.

पायुक्षालनवेश्मन् (2. पायु-क्षा° + वे°) n. dass. Rāga-Tar. 4,572.

पायुभेद (2. पायु + भेद) m. in der Astrol. Bezeichnung *zweier Weisen, auf welche eine Finsterniss endet* (im Ganzen giebt es 10 solcher मोक्ष), Varāh. Bṛh. S. 5,81. 88.

1. पाय्य (von 1. पा simpl. und caus.) 1) adj. a) *zu trinken;* s. कुण्ड°. — b) *den man trinken lassen soll:* घृतं पाय्यः स नरः Suçr. 1,60,17. — 2) n. *Wasser* Viçva im ÇKDr.

2. पाय्य (von 3. पा) *Schutz;* s. नृ°.

3. पाय्य n. *Maass* P. 3,1,129. Vop. 26,11. AK. 2,9,85. H. 883. Acc. eines auf पाय्य ausgehenden comp., wenn ein Zahlwort vorangeht, P. 6,2,122.

4. पाय्य adj. *tadelnswerth* Viçva im ÇKDr.

पार 1) m. a) (von 2. पर्) *das Ueberschiffen;* दुष्पार. — b) *das jenseitige Ufer* u. s. w. s. u. dem neutr. — c) = पारद *Quecksilber* Sārasundarī zu AK. 2,9,100. ÇKDr. — d) N. pr. eines Weisen Mārk. P. 63,14. 64, 5. eines Sohnes des Pṛthusheṇa (Rukirāçva) und Vaters des Nīpa Hariv. 1060. Bhāg. P. 9,21,24. eines Sohnes des Samara und Vaters des Pṛthu Hariv. 1063. VP. 452. eines Sohnes des Añga und Vaters des Diviratha 445. pl. N. einer Klasse von Göttern unter dem 9ten Manu 268. Bhāg. P. 8,13,19. — 2) f. आ N. pr. eines Flusses Med. r. 57. MBh. 1,2926. Mārk. P. 57,20. VP. 182, N. 22 (v. l. für पर्णा). — 3) f. ई AK. 3,6,1,10. a) *Wassermasse*, — पूर Med. statt dessen पुर *Stadt* H. an. 2,486. — b) *Wasserkrug*, = कर्करी Med. *Trinkgeschirr* H. 1024. Trik. 2,10,16 (lies पारी st. पारि). Hār. 63. कर्पूरपारीपतितं मैरेयमिव Rāga-Tar. 5,368. *Schüssel* (पात्री) Viçva im ÇKDr. *Melkkübel* Trik. 2, 9,15. Gaṭādh. im ÇKDr. — c) *ein Strick zum Binden der Füsse des Elephanten* Trik. 2,8,40. Med. — d) *Blüthenstaub* (vgl. पराग) H. an. Viçva im ÇKDr. — 4) n. oxyt. (von 2. पर्) *das jenseitige Ende, — Ufer; das Letzte, das Aeusserste, Ziel* Nir. 2,24. AK. 1,2,2,8. H. 1079. H. an. Halāj. 3,45. = परतट und प्रान्त (in dieser Bed. auch m.; nach AK. 3,6,4,35 und Siddh. K. 249,b,4 überhaupt m. n.) Med. अभूदु पारमेतवे पन्था ऋतस्य साधुया ṚV. 1,46,11. अध्वनः 5,54,10. Kaṭhop. 3,9. रजसः ṚV. 1,33,7. 52,12. आर्द्रस्य 116,4. नाव्यानाम् 121,13. समुद्रस्य 167,2. MBh. 3,16085. 4,899. R. 5,8,22. Spr. 533. Vid. 165. 224. Kathās. 42,16. 43,197. Rāga-Tar. 3,78. नदीनाम् ṚV. 8,85,11. सिन्धोः 10,155, 3. Hiḍ. 1,2. MBh. 1,5584. 3,8147. 8,2381. R. 2,32,37. Varāh. Bṛh. S. 2,4. 16,10. Mārk. P. 23,92. Rāga-Tar. 3,345. 358. Spr. 1907. Pañkat. 226,14. सलिलस्य Çat. Br. 3,6,2,4. TS. 7,5,1,2. 3. Kāṭh. 33,5. स्वर्गपारं तितीर्षुः MBh. 1,4647. युद्धपारं तितीर्षवः 9,1266. प्रतरिष्ये महापारं भुजाभ्यां समरोदधिम् 6,4884. अपारे भव नः पारमप्लवे भव नः प्लवः 5,4559. 7,7831. 8,268. अतारिष्म तमसस्पारमस्य (vgl. P. 8,3,53. 54) ṚV. 1,92,6. परं ज्योतिस्तमःपारे व्यवस्थितम् Kumāras. 2,58. स्वस्ति नः पिपृहि पारमासाम् ṚV. 3,31,20. दूरे पारे 2,11,8. 10,49,6. अंहसः 2,33,3. दुरितस्य 10,161,3. AV. 1,27,1. 6,133,1. 19,47,2. चित्रावसो स्वस्ति ते पारमशीय VS. 3,18. 30,16. यो वै संवत्सरस्यावारं च पारं च वेद स वै स्वस्ति संवत्सरस्य पारमश्नुते Ait. Br. 4,14. सूक्तस्य Kauç. 10. Çat. Br. 11,5,5,10. दूर° (s. auch bes.) Nir. 4,18. अभयस्य Kaṭhop. 2,11. *finis coitus* Khānd. Up. 2,13,1. अस्य पारं न पश्यन्ति बह्वः पारचिन्तकाः । एष पारं परं चैव लोकानां वेद माधवः ॥ Hariv. 2799. प्रतिज्ञायाश्च पारं स गतः so v. a. *hat sein Versprechen gelöst* MBh. 2,630. R. 6,97,9. ब्रह्मवध्यायाः MBh. 3, 10801. 5,962. 1251. स तेषां (व्यसनानां) पारमभ्येति Pañkat. II, 6. कर्मणा पारमपारकर्मणः Bhāg. P. 3,13,44. दुःखस्य N. 16,18. अनन्ताप्येव रोषस्य पारम् R. Gorr. 2,62,1. धनुर्वेदे गताः पारम् *vollkommen erlernt habend* MBh. 7,4311. Hariv. 16150. Pañkat. ed. orn. 49,12. पारं संप्राप्य विद्यानाम् Kathās. 2,2. 44,28. श्रुतेरपि परं पारं गते लोचने doppelsinnig Spr. 739. पूर्वजन्मान्तरदृष्टपाराः — विद्याः Ragh. 18,49. पारं नी *zu Ende bringen:* वेदं व्रतानि वा पारं नीत्वा Jāgń. 1,51. Das m. in folgenden Stellen: न वाचा दुर्गमः पारः कार्याणाम् R. 6,67,10. पारं परं विष्णुरपारपारः परं परेभ्यः परमार्थरूपी । स ब्रह्मपारः परपारभूतः परः परा-

पाममपि पारपारः ॥ VP. 113. आवणीय°, क्रम°, पद°, शाखा° adjj. = आवणीयपारग u. s. w. Kāraṇavjūha in Ind. St. 3,251.259. — Vgl. अ°, दूर°, निष्पार, सु°.

पारक f. पारिकी gaṇa गौरादि zu P. 4,1,41. 1) nom. ag. (von 2. पर्) viell. *hinüberführend, errettend* im N. pr. उद्धपारक. — 2) m. pl. N. pr. eines Volkes R. 4,40,29.

पारकाङ्किन् s. u. पारिकाङ्क्षिन्.

पारकाम (पार + काम) adj. *an's andere Ufer zu gelangen wünschend:* यथा सैरावतीं नावं पारकामाः समारोहेयुः Ait. Br. 6,21.

पारकुलीन adj. = परकुले साधुः gaṇa प्रतिजनादि zu P. 4,4,99.

पारक्य adj. (f. आ) = परकीय *einem Andern gehörig, fremd* (Gegens. स्व): धर्म M. 10,97. धन MBh. 5,3994. 12,12453. 13,3342. 6655. 14, 2789. Hariv. 9646. R. Gorr. 2,117,10. Bhāg. P. 1,8,48. 4,7,53. 6,10, 10. 7,7,43. Mārk. P. 15,37. 37,37. 43,58. °प्रवेशवारणाय *feindlich* Kull. zu M. 7,190. m. *Feind* Hit. 109,6. Nach ÇKDr. n. *eine für die andere Welt nutzenbringende Handlung*, mit folg. Beleg aus Mārk. P.: पादेन तस्य पारक्यं कुर्यात्संचयमात्मवान्। अर्धेन चात्मभरणं नित्यनैमित्तिकं तथा ॥ Ist auch hier adj. *für Andere bestimmt, Andern dienend.* Die gedr. Ausg. (34,11) liest पादेनार्थस्य पारत्र्यं कु°.

पारग (पार + 1. ग) adj. f. आ P. 3,2,48. *an's jenseitige Ufer gehend, hinübersetzend, hinüberschiffend* Çabdak. im ÇKDr. पाञ्चाली पाण्डुपुत्राणां नौरेषा पारगाभवत् MBh. 2,2418. उद्तिष्ठन्मुदा मूतो नावं लब्ध्वेव पारगः *der die Absicht hat überzusetzen* 4,451. 14,2088. R. 2,59,29. Uneig. *der an's Ende von Etwas gelangt, der Etwas durchführt, vollständig mit Etwas vertraut;* die Ergänzung im gen., loc. oder im comp. vorangehend: मम यज्ञस्य *zu Ende führend* R. 1,42,4. प्रतिज्ञा° *sein Versprechen durchführend, sein Wort haltend* R. Gorr. 2,127,15. 3,53,8. वेदानाम् *vollkommen vertraut mit* MBh. 1,2314. सर्वधर्माणाम् 3,15954. सर्वशास्त्रस्य 6,5757. धनुर्वेदस्य Hariv. 87. गदायुद्धे ऽसियुद्धे च MBh. 1,5531. 7,264. सर्वविद्यासु 6,4554. R. Gorr. 1,79,21. धनुषि Hariv. 4137. वेद° M. 2,148. 3,130. 186. 145 u. s. w. Jāǵń. 1,111. MBh. 3,2575. 5,3796. वेदवेदाङ्ग° 1,1013. 3,2481. R. 1,7,1. 11,5. सर्वशास्त्रास्त्र° MBh. 4,1427. 14,600. Hariv. 4138. R. 1,5,20. 6,4,25 (wo स चास्त्र° zu lesen ist). Varāh. Bṛh. S. 2, 6. Ind. St. 3,259,1 v. u. Bhāg. P. 4,1,63. Pańkat. 155,4. ohne Ergänzung *gründlich gelehrt:* बह्वृचाः पारगोत्तमाः Einl. zum ṚV. Prāt. bei Roth, Zur Lit. u. Gesch. d. V. 60. Als n. abstr.: प्रतिज्ञानां च पारगैः *das Halten des Versprechens* Hariv. 11865; es ist wohl पारणैः zu lesen.

पारगत (पार + गत) 1) adj. *an's jenseitige Ufer gelangt, glücklich hinübergelangt* Spr. 397. — 2) m. bei den Ǵaina *ein* Arhant H. 24.

पारगति (पार + गति) f. *das Durchlesen, Durchstudiren* H. an. 4,84. Med. n. 103.

पारगमन (पार + ग°) n. *das Gelangen an's jenseitige Ufer, das Hinübersetzen über:* समुद्र° R. 5,70,18.

पारगामिन् (पार + गा°) adj. = पारग MBh. 13,2127.

पारग्रामिक (von पर + ग्राम) adj. f. ई *feindlich* Wils. यावदरिः पारग्रामिकं विधिमाचिकीर्षति *während der Feind sich zu Feindseligkeiten rüstet* Daçak. in Benf. Chr. 200,24.

पारचर (पार + चर) adj. *der an's jenseitige Ufer gelangt, hinübergelangend* Bhāg. P. 7,9,41.

पारंड् Uṇādis. 1,135. (nom. °रण्) *Gold* Uǵǵval.

पारजायिक (von पर + जाया) adj. subst. *der zu eines Andern Weibe geht, Ehebrecher* MBh. 12,2512.

पारटीट m. *Stein, Fels* Trik. 2,3,5. — Vgl. पाराटक.

पारणी Verz. d. B. H. No. 903 (XXI).

1. पारण (vom caus. von 2. पर्) 1) adj. *hinüberschaffend, errettend:* तारणं (lies तारणं) पारणं चैव तद्गतम् Hariv. 7941. — 2) n. *a) das zu-Ende-führen, Vollbringen, Erfüllen:* प्रतिज्ञायाः पारणम् MBh. 7,2907. प्रतिज्ञा° 2884. व्रत° *das Beschliessen des Gelübdes der Fasten, Fastenbrechen, der erste Genuss von Speise nach vorangegangenen Fasten, breakfast, déjeûner, Frühmahl* Ragh. 2,70. Kathās. 19,12. वह्नेत्सवो विद्धतुर्व्रतपारणानि 21,146. चकार °णम् 42,60. 43,147. Rāǵa-Tar. 3, 280. अम्भसा केवलेनाथ करिष्ये °णम् Bhāg. P. 9,4,40. ohne व्रत dass. 35. 38. 39. स प्रबुद्धः कृतपारणः Kathās. 23,44. 35,108. 36,19. 37,93. 95. चक्रे तच्युक्तः प्रातर्वन्येन पारणम् 42,121. f. पारणा dass. Prab. 54,2. अयाचितोपस्थितमम्बु केवलम् — बभूव तस्याः किल पारणाविधिः Kumāras. 5,22. Ragh. 2,55. शोणित° *ein Frühmahl in Blut* 39. — b) *das Durchlesen, Lesen, Studiren* (vgl. पारायण): °कर्मन् *die Handlung des Lesens* ṚV. Prāt. 11,37. MBh. 18,212. 234. 236. 238 (= Hariv. 16140. 16164. 16166. 16168). विद्यानाम् 3,13784. 12,8583. चतुष्पारणमेतेषाम् Ind. St. 3,253,5. पारणा 4. — c) *der vollständige Text* Ind. St. 3,253, 21. 256,7. — Vgl. सु°.

2. पारण m. *Wolke* Çabdam. im ÇKDr.

पारणि m. patron. gaṇa तौल्वल्यादि zu P. 2,4,61.

पारणिक s. मक्ता°.

पारणीय (vom caus. von 2. पर्) adj. *zu dessen Ende man gelangen kann, mit dem* oder *womit man fertig werden kann, zu überwinden, zu vollbringen* MBh. 5,758. अ° 3,1921 = 5,2104. 1712. Bhāg. P. 8,17, 16. कोदण्ड 9,10,9. यत्ते कृतं कर्म न पारणीयं तत्कर्म कर्तुं मम नास्ति शक्तिः MBh. 4,2146. कर्मण्यमपारणीयम् 3,10266. अपारिकार्ये ऽर्थे — अपारणीये 7,433. तपस् Bhāg. P. 9,6,45.

1. पारत (von परतस्) adj. P. 4,2,104, Vārtt. 2, Sch. Hierher gehört viell. पारत als N. eines Landes oder Volkes Varāh. Bṛh. S. 10,5. 7. 13, 9. 14,21. 16,4. 18. 22. Vgl. पारतक, पारद.

2. पारत m. = पारद *Quecksilber* H. 1050. Kathās. 37,232. — तं ते पारतं MBh. 1,1838 verdruckt für तं तपोरतं.

पारतक m. pl. N. pr. eines Volkes, v. l. für पारसीक VP. 194, N. 149.

पारतल्प Rāǵa-Tar. 2,93 fehlerhaft für °तल्प्य.

पारतन्त्रिक (von परतन्त्र) adj. *fremden Lehrbüchern angehörig:* आत्मतन्त्रेषु यन्नोक्तं न कुर्यात्पारतन्त्रिकम् Gṛhjasaṅgr. 2,99.

पारतन्त्र्य (von 2. परतन्त्र) n. *Abhängigkeit* Halāj. 5,65. MBh. 5,1725. Kap. 1,18. Rāǵa-Tar. 6,59. Bhāg. P. 3,26,7. 6,9,34. Kull. zu M. 8,416. Schol. bei Wilson, Sāṅkhjak. S. 6.

पारतस् (von पार) adv. *jenseits:* सरयोरिन्द्र पारतः। अर्णा चित्ररथावधीः ṚV. 4,30,18.

पारत्रिक (von परत्र) adj. *zum Jenseits in Beziehung stehend, für's*

Jenseits förderlich MBh. 12,6626. *jenseitig:* ऐहिकपारत्रिकदण्ड Kull. zu M. 7,18.

पारत्र्य (wie eben) adj. *zum Jenseits in Beziehung stehend, für's Jenseits bestimmt* M. 2,236. MBh. 13,7596. Mârk. P. 34,11 (vgl. u. पारक्य).

पारद 1) m. = पारत *Quecksilber* AK. 2,9,100. Trik. 2,9,34. 3,3, 448. H. 1050. Hâr. 155. Halâj. 5,75. Varâh. Bṛh. S. 73,3. Suçr. 2,302, 11. Verz. d. B. H. 284,5. No. 995. Sûrjas. 13,22. neutr. Suçr. 2,162, 21. Vgl. चूर्ण°, रक्त°. — 2) m. pl. N. eines Volkes LIA. I,525, N. 2. 856. M. 10,44. MBh. 2,1832. 1859. Hariv. 764. 768. 776. मुक्तकेशाः 781. 6441. R. 4,44,13. VP. 374. 189, N. 60 (fälschlich पराद). Mârk. P. 57,37. 58,31. Inschr. in Z. f. d. K. d. M. 5,449.

पारदण्डक m. sg. N. pr. eines Landes Çabdar. im ÇKDr. Nach Einigen ein Theil von Oḍra ÇKDr. Ist in पार + द° (Wils.) zu zerlegen oder auf पर + दण्डक zurückzuführen.

पारदर्शक (पार + द°) adj. *das jenseitige Ufer zeigend:* कर्णधार इवापारे भगवान्पारदर्शकः Bhâg. P. 1,13,38.

पारदर्शन (पार + द°) adj. *der auf das jenseitige Ufer hinüberschaut, Alles übersehen kann* Bhâg. P. 9,4,58.

पारदारिक (von परदार) 1) adj. subst. *der mit eines Andern Weibe Umgang pflegt, Ehebrecher* P. 4,4,1, Vârtt. 1. Jâǵń. 2,295 (wo vielleicht पारदारिकं चौरं zu lesen ist). MBh. 2,1130. 5,1227 = 13,4278. Kathâs. 10,48. 34,185. H. an. 3,486. Kâç. zu P. 5,2,92 (fälschlich परदा°). — 2) adj. *das Weib eines Andern betreffend, darauf bezüglich:* अधिकरण Verz. d. Oxf. H. 215,b,12. 18.

पारदारिन् = पारदारिक 1. MBh. 13,3567. Wohl nur fehlerhaft für परदारिन्.

पारदार्य (von परदार) n. *der Umgang mit einem fremden Weibe, Ehebruch* M. 11,59. Jâǵń. 3,235. MBh. 12,1284. 13,5094.

पारदृश्वन् (पार + द°) adj. *der das jenseitige Ufer gesehen hat, vollkommen vertraut mit Etwas:* समस्तगभीर°शास्त्रार्णव° Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,508, Çl. 34. Andere Belege s. u. दृश्वन्.

पारदेशिक adj. von परदेश Wils.

पारदेश्य (wie eben) adj. *aus einem fremden Lande herstammend, ausländisch:* पण्य Jâǵń. 2,252.

पारधेनु und °धेनुक Bez. einer Mischlingskaste, *ein* Âjogava Çabdârthak. *bei* Wils.

पारध्वज (पार + ध्वज) m. pl. *Standarten des jenseitigen Ufers*, in Kâçmîra Bez. *von jenseits des Meeres* (aus Ceylon) *herkommender Standarten, die bei Processionen der Könige hinausgetragen werden,* Râǵa-Tar. 3,78.

पारनेतर् (पार + ने°) nom. ag. *der Jmd an's jenseitige Ufer bringt:* यो नः मंख्ये नौरिव पारनेता MBh. 2,2161.

पारभृत n. *Darbringung, Geschenk;* davon °भृतीय adj. Wils. Fehlerhaft für प्राभृत, प्राभृतीय.

पारमक MBh. 13,3350 und पारमिका R. 1,22,10 fehlerhaft für पर°.

पारमस्थ्य n. nom. abstr. von परम-स्थ gaṇa ब्राह्मणादि zu P. 5,1, 124. — Vgl. पारमेष्ठ्य.

पारमहंस adj. f. ई *zu* Paramahaṁsa (nach Burnouf hier so v. a. Brahman) *in Beziehung stehend:* संहिता Bhâg. P. in den Unterschrr. *Recueil inspiré par* Brahmâ Burn.

पारमहंस्य n. nom. abstr. von परमहंस Bhâg. P. 1,18,22. 2,4,13. 3,8, 8. 22,19. 4,21,40. 5,1,28.

पारमार्थिक (von परमार्थ) adj. f. ई *real, wirklich, wahr* Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 90. 201. Colebr. Misc. Ess. I,375. Bâlab. 33. Bhâg. P. 3,29, 1. Kull. zu M. 9,262. Schol. zu Kap. 1,19. 44. Madhjam. 24. *dem es um die Wahrheit zu thun ist:* लोक Spr. 532.

पारमिता f. *das Gelangen zum jenseitigen Ufer, die vollkommene Erreichung einer Tugend, Vollkommenheit in Etwas;* deren werden bei den Buddhisten sechs (दान°, शील°, क्षान्ति°, वीर्य°, ध्यान° und प्रज्ञा° oder zehn ausser den 6 eben genannten noch उपाय°, प्रणिधान°, बल° und ज्ञान°, oder auch दान°, शील°, निष्क्रम°, प्रज्ञा°, वीर्य°, क्षान्ति°, सत्य°, अधिष्ठान°, मैत्री° und उपेक्षा°) angenommen, als den Bodhisattva zukommend. Burnouf in Lot. de la b. l. 544. fgg. Wassiljew 123. fg. Köppen I, 313 u. s. w. H. 233, Sch. °हृदय *das Herz — die Quintessenz einer* Pâr. Wassiljew 145. Wir halten das Wort für eine Verkürzung von पारमितता, nom. abstr. von पारमित (पारम्, acc. von पार, + इत) *der zum jenseitigen Ufer gekommen ist.* Burnouf (Intr. 463) fasst पारमिता als adj., zu dem ein subst. f. zu ergänzen wäre; mit der Zeit konnte, nach seiner Meinung, das adj., weil es in der Form mit einem nom. abstr. auf ता zusammenfiel, geradezu für dieses angesehen werden. — Nach H. ç. 106 ist पारमित m. (wenn die Lesart richtig sein sollte) = कूकुद.

पारमेश्वर (von परमेश्वर) adj. f. ई *zum höchsten Herrn, zu* Çiva *u. s. w. in Beziehung stehend, ihm gehörig, ihn betreffend, von ihm kommend:* प्रसाद Kathâs. 6,164. अस्त्र Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 32,b,39. पद Prab. 16,5. सिद्धान्त 37,14. दीक्षा 15.

पारमेष्ठ m. patron. von परमेष्ठिन् MBh. 12,12700.

पारमेष्ठ्य (von परमेष्ठिन्) 1) adj. *zum Oberhaupt —, zum höchsten Gott* (Brahman) *in Beziehung stehend, ihnen gehörig, ihnen zukommend, von ihnen kommend u. s. w.:* चामरव्यजनादिभिः Bhâg. P. 6,7,6. क्रपयः = ब्रह्मर्षयः MBh. 1,7682. अस्त्र 3,11900. 6,5802. स्थान Hariv. 2703. कर्मन् 2162. 12311. वाक्य 9660. धिषणा Bhâg. P. 6,7,13. धामन् 7,3,83. पद 9,15,29. n. pl. *die Insignien des Oberhauptes, die königlichen Insignien* 10,38. — 2) n. *die höchste Stellung* Ait. Br. 8,6. 12. 17. MBh. 2,689. Bhâg. P. 2,2,22. 26. 3,16,15. 32,15. 4,29,84. 6,11,25.

पारंपरीण (von परंपरा) adj. *von Vater auf Sohn übergegangen, ererbt:* दास Vivâdak. 44,6.

पारंपरीय (wie eben) adj. *überliefert:* आम्नाय Kull. zu M. 4,50.

पारंपर्य (von परंपरा) 1) adj. *einer auf den andern folgend:* निवृत्तेषु च सैन्येषु पारंपर्येषु (°पर्येण?) सर्वशः MBh. 6,5717. — 2) n. a) *ununterbrochene Folge, Kette* Kap. 1,69 (68). 123 (122). ऐतिह्यमविज्ञातप्रवक्तृकं प्रवादपारंपर्यम् *das von-Munde-zu-Munde-Gehen eines Geredes* Z. d. d. m. G. 7,311, N. 2. उपदेश° *traditionelle Unterweisung* Schol. zu P. 5,4, 23. पारंपर्योपदेश dass. AK. 2,7,12. Sûrjas. 13,2. पारंपर्य *Tradition* H. 80. Halâj. 2,247. Bhaṭṭotp. zu Varâh. Bṛh. S. 52,1. तस्मिन्देशे य आचारः पारंपर्यक्रमागतः so v. a. *überliefert* M. 2,18. पारंपर्यागत dass. MBh. 13,

3618. — *b) Vermittelung, Mittelbarkeit* Kap. 1,75 (74). 4,21.

पारय् s. caus. von 2. पर्; könnte füglich als denom. von पार gefasst werden.

पारयि nom. ag. vom caus. von 2. पर् P. 3,1,138. Vop. 26,35.

पारयिष्णु (wie eben) adj. *glücklich durchführend, zum Ziel bringend, siegreich:* अश्वा इव सजित्वरीर्वीरुधः पारयिष्ण्वः ṚV. 10,97,3 (P. 3,2,137, Sch.). AV. 5,28,14. धाजिं जय समने पारयिष्णुः 6,92,2. 8,2,28. 15,13,1. Ait. Br. 2,36. 7,16. 8,12. ते नराः °वः MBh. 12,3743. व्रतं पारयिष्णवो भवत Gobh. 3,2,6.

पारयुगीन (°युगीण?) adj. von पर - युग gaṇa प्रतिजनादि zu P. 4,4,99.

पारलोक्य (von परलोक) adj. *zur jenseitigen Welt in Beziehung stehend:* कर्मन् MBh. 5,778. नरके पारलोक्ये (पारलोक्ये?) 12,5667.

पारलौकिक (wie eben) adj. f. ई dass. P. 4,3,60, Kâr. 1, Sch. शपथ MBh. 8,4124. कार्य 12, 12053 (fälschlich °लौकिका gedruckt). निधि 13,3209. अर्थ P. 6,1,49. कुसीद Naish. 5,92. धर्म एको मनुष्याणां सहायः पारलौकिकः *Gefährte auf dem Wege in's Jenseits* MBh. 13,5413. Bez. einer Perlenfundgrube und der daselbst gefundenen Perlen Varâh. Bṛh. S. 82, 2. 4. n. sg. *Dinge —, Angelegenheiten, die die andere Welt betreffen,* Muir, Sanscrit Texts I, 140. MBh. 3,12616. 12,5557. Hariv. 4851.

पारवत m. = पारावत *Turteltaube* Dvirûpak. im ÇKDr.

पारवर्ग्य (von पर + वर्ग) adj. *zur Partei eines Andern, der Feinde gehörig* MBh. 2,2131.

पारवश्य (von परवश) n. *Abhängigkeit* Kap. 3,55.

पारशव (von परशु) 1) m. n. *Eisen (was zu Aexten verwendet wird),* = शस्त्र (daher bei Wilson die Bed. *an iron weapon*) AK. 3,4,23,212. H. 1037. H. an. 4,305. fg. Med. v. 61. Halâj. 2,16. — 2) adj. f. ई *eisern* P. 4,3,168 (angeblich von परशव्य, welches wohl *Eisen* bedeuten soll). Schol. zu 155. सर्व° *ganz eisern* MBh. 4,1041. 1860. 6,4568. 5425. 7,3326. 4640. 5202. 6859. 9,706. An den meisten Stellen im MBh. पारसव geschrieben. — 3) m. pl. N. pr. eines Volkes im Südwesten von Madhjadeça Varâh. Bṛh. S. 14,18 (v. l. पारसव). Mârk. P. 58,31. — 4) m. Bez. einer Mischlingskaste, *der Sohn eines Brahmanen von einer Çûdrâ* AK. H. 896. H. an. Med. यं ब्राह्मणस्तु शूद्रायां कामादुत्पादयेत्सुतम्। स पारयन्नेव शवस्तस्मात्पारशवः स्मृतः॥ M. 9,178. = निषाद 10,8. Jâgń. 1,91. परं शवाद्ब्राह्मणस्यैष पुत्रः शूद्रापुत्रं पारशवं तमाहुः MBh. 13,2566. दुर्गान्तःपुररक्षा च पारशवोग्रयोः Uçanas bei Koll. zu M. 10,6. Varâh. Bṛh. S. 52,15 (die meisten Hdschrr. पारसव). *ein mit der Frau eines Andern gezeugter Sohn, ein uneheliches Kind* gaṇa विदादि zu P. 4,1,104. H. an. Med. पारसवबाह्यिडरः (राक्ष्ये न प्रत्ययन्ते) MBh. 1,4361. f.: पारसवीं कन्यां देवकस्य महीपतेः 4480. — 5) adj. Bez. einer Perlenfundgrube und der von dorther kommenden Perlen (wohl nach dem Namen des Volkes) Varâh. Bṛh. S. 82,2. 5.

पारशवायन m. patron. von पारशव gaṇa हरितादि (im विदादि) zu P. 4,1,100.

पारशव्य (von परशु) m. patron. des Tirindira Çânkh. Çr. 16,11,20.

पारशीक = पारसीक Râmâ. zu AK. 2,8,2,13 (Colebr. und Lois. haben im Texte selbst पारशीका). ÇKDr. H. 1235, v. l.

पारश्वध (von परश्वध) adj. *mit einer Streitaxt bewaffnet* H. 770.

पारश्वधिक und पारश्वधिक (wie eben) adj. dass. P. 4,4,58. AK. 2,8,2,38. H. 770.

पारस adj. f. ई *persisch:* भाषा Verz. d. B. H. 265, 18. subst. f. *die persische Sprache* Gaṇapatimuhûrta im ÇKDr.

पारसव s. u. पारशव.

पारसिक 1) m. pl. = पारसीक *die Perser* Çabdar. im ÇKDr. MBh. 6,373 (VP. 194 fälschlich पारसीक, was gegen das Metrum verstösst). पारसिकाधिपति Kâd. in Z. d. d. m. G. 7,584. — 2) adj. *persisch* Colebr. Misc. Ess. I, 315 (im Index पारसीक).

पारसीक 1) m. pl. *die Perser* Çabdar. im ÇKDr. Ragh. 4,60. Kathâs. 19,110. VP. 177. Mudrâr. 19,1. 41,18. पारसीकशास्त्र Kshitîçav. 11,13. 15. 13,3. Vgl. पारसिक. — 2) m. sg. *ein persisches Pferd* AK. 2,8,2,13 (s. u. पारशीक). Trik. 2,8,42. H. 1235. Halâj. 2,284. Pârçvanâthač. 4,137 (nach Aufrecht).

पारसीकेय (vom vorberg.) adj. *persisch* Bhâvapr.; s. u. कुङ्कुम.

पारस्कन्द m. v. l. für पारिस्कन्द Colebr. und Lois. zu AK. 2,10,18.

पारस्कर P. 6,1,157. 1) m. N. pr. *a)* eines Verfassers von Gṛhjasûtra, die einen Anhang zu Kâtjâjana's Çrautasûtra bilden, und eines Dharmaçâstra Ind. St. 1,233. 244. Stenzler in Z. d. d. m. G. 7,529. — *b)* einer Gegend gaṇa पारस्करादि zu P. 6,1,157. — 2) adj. *von Pâraskara herrührend, verfasst:* गृह्यसूत्र Kâraṇavjûha in Ind. St. 3,269, 9. — Wird von Pâṇini in पार + कार mit eingeschobenem स zerlegt; eher eine Ableitung von परस् + कार.

पारस्त्रैणेय (von परस्त्री) m. *ein mit einer fremden Frau gezeugter Sohn* gaṇa कल्याण्यादि zu P. 4,1,126. Vop. 7,2. 7. AK. 2,6,1,24. H. 547.

पारस्यकुलीन adj. = परस्य कुले साधुः gaṇa प्रतिजनादि zu P. 4,4,99.

पारस्वत adj. von परस्वत् AV. 6,72,3.

पारहंस्य adj. von परहंस : पदम् Bhâg. P. 2,7,10. पथा 9,17.

पारायत m. = पारावत *Turteltaube* Râmân. zu AK. 2,5,14. ÇKDr. H. 1339. Vjutp. 118.

पारापतक m. *eine Reisart* Suçr. 1,196,3.

पारापार = पारावार 1) n. *das jenseitige und diesseitige Ufer:* °तटे *an beiden Ufern* Matsja-P. in Verz. d. Oxf. H. 39, *b*, 22, v. l. für पारावार. — 2) m. *Meer* Dvirûpak. im ÇKDr.

पारायण (पार + अयन) n. = साकल्यासङ्गवचने AK. 3,3,2. = साकल्यवचन H. 830. Halâj. 2,246. = कात्स्र्न्य, पारगति, सङ्ग (समासङ्ग) H. an. 4,84. Med. ṇ. 103. 1) *das Durchlesen, Durchstudiren, Lesen* (vgl. पारण) ṚV. Prât. 15,1. 16. P. 4,1,72. Ind. St. 3,253, 6. भगवता पञ्चालेन स्थापितानां पारायणकर्मणां क्रमपारायणमुत्तमम् Uvaṭa zu ṚV. Prât. 11, 37. = पुराणपाठः ÇKDr. पारायणमाहात्म्य heisst ein Abschnitt im Pâtâlakhaṇḍa des Pâdma-P. ÇKDr. — 2) *das Ganze:* गुणैकदेशवचनं शक्यं पारायणं न तु MBh. 13,2701. अधीयन्पारायणम् *vollständig durchlesend* P. 3,2,130, Sch. *der vollständige Text* Ind. St. 3,253, 10 v. u. धातु°, नाम° *eine vollständige Sammlung der Wurzeln, der Nomina;* s. u. den Ww. — 3) Titel einer Grammatik Verz. d. Oxf. H. 161, *a*, 14. Ugǵval. zu Uṇâdis. 1,134. 2,7. 3,22. 58. 4,13. 57. 5,19. — Dem f. पारायणी giebt Wilson nach dem Çabdârthak. folgende Bedd.: N. der Göttin Sarasvatî; *Handlung; Betrachtung; Licht.*

पारायणिक 1) = पारायणं वर्तयति (vgl. ṚV. Prât. 15, 1) *der da vorliest, vorspricht* P. 5, 1, 72; vgl. त्रै°, द्वै°. — 2) m. pl. Bez. einer best. grammatischen Schule Verz. d. Oxf. H. 162, *b*, 15.

पारायणीय (von पारायण) n. Titel einer Grammatik Uǵǵval. zu Uṇâdis. 3, 131. 4, 68. 117. अ° 102. 158.

पारारुक m. *Fels* Çabdar. im ÇKDr. — Vgl. पारटीट.

पारार्थ्य n. nom. abstr. von 2. परार्थ Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 220.

पारावत, पारावत und पारावत Çânt. 4, 8. 1) adj. पा° (von परावत्) *in der Ferne befindlich, aus der Ferne stammend:* पारावतं यत्पुरुसंभृतं वस्वपावृणोः शरभाय ऋषिबन्धवे ṚV. 8, 89, 6. अधा नरो न्योहते ऽधा नियुतं ओहते । अधा पारावता इति चित्रा रूपाणि दर्श्या *Leute aus der Fremde* 5, 52, 11. कुव्यः पारावतेभ्यः *aus den Fernen* AV. 20, 135, 11. — 2) m. *a)* पा° N. pr. eines Volksstammes an der Jamunâ: तुरश्रवसश्च वै पारावतानां च सोमौ संसुतावास्ताम् Paṅkav. Br. 9, 4, 11. पारावतस्य रात्रिषु द्रवच्चक्रेष्वाशुषु ṚV. 8, 34, 18. — *b)* proparox. *Turteltaube* AK. 2, 5, 14. Trik. 2, 5, 14. H. 1339, Sch. H. an. 4, 121. Med. t. 214. VS. 24, 25. MBh. 13, 5068. Suçr. 1, 201, 18. 202, 6. 2, 109, 1. पारावत इवाघूर्णन् 503, 13. Mṛkkh. 79, 23. Mâlav. 33. भवनवलभौ सुप्तपारावतायाम् Megh. 39. Vikr. 43. Varâh. Bṛh. S. 47, 6. 49, 25. 53, 10. 110. Paṅkat. 137, 3. Bhâg. P. 3, 15, 18. 5, 24, 9. पारावताभ Suçr. 2, 264, 14. पारावतसवर्णा sind die Pferde des Dhṛshṭadjumna MBh. 7, 953. Daher führt er den Beinamen पारावतसवर्णाश्च 813 (fälschlich पारवतसु° 816) und पारवताश्च 6, 2831. — *c) eine Schlangenart* Suçr. 2, 265, 14. N. pr. eines Nâga aus Airâvata's Geschlecht MBh. 1, 2152. — *d) Affe* H. an. Med. — *e)* N. eines Baumes, *Diospyros embryopteris Pers.* (n. *die Frucht*) H. an. Med. MBh. 3, 11569. Hariv. 12681. Suçr. 1, 157, 8. 209, 5. 211, 1. 2, 300, 12. — *e) Berg* H. an. — *f)* pl. N. einer Klasse von Göttern unter dem Manu Svârokisha VP. 260. Mârk. P. 67, 3. Verz. d. Oxf. H. 85, *a*, 4. — 3) f. ई *a) die Frucht der Pflanze* लवली (*Annona reticulata* nach Wils.). Trik. 3, 3, 106. H. an. Med. — *b) Hirtengesang* Trik. H. an. Med. Hâr. 176. — *c)* N. pr. eines Flusses Med.

पारावतघ्नी (पा° + घ्नी) adj. f. *das Ufer diesseits und jenseits* (पारावार) *zerstörend* Nir. 2, 24; offenbar falsch. Entweder *den Fernen* (*Dämon*) *treffend* oder *aus der Ferne, in die Ferne treffend:* पारावतघ्नीमवसे सुवृक्तिभिः सरस्वतीमा विवासेम धीतिभिः ṚV. 6, 61, 2. In TBr. 2, 8, 2, 8 der Ausg. wird im Text und Comm. falsch पारावद्घ्नीम् geschrieben.

पारावतपदी (पा° + 2. पद्) f. *Taubenfuss* (so genannt nach der Form des Blattes), *Cardiospermum Halicacabum Lin.* Ratnam. im ÇKDr. Suçr. 2, 68, 5. = काकजङ्घा Râǵan. im ÇKDr.

पारावताङ्घ्रि (पा° + अङ्घ्रि) dass. AK. 2, 4, 5, 15.

पारावताङ्घ्रिपिच्छ (पा° + पि°) m. = वग्देशीयपारावत (?) Râǵan. im ÇKDr. *Taube* Wils.

पारावति m. patron. des Vasurokis Ind. St. 3, 233, *b*.

पारावद्घ्नी s. u. पारावतघ्नी.

पारावर्य nom. abstr. von परावर; instr. so v. a. *nach allen Seiten hin, vollständig* MBh. 11, 655.

पारावार (पार + अवार) 1) *das jenseitige und das diesseitige Ufer* H. an. 4, 270. Med. r. 282. °रे *an beiden Ufern* MBh. 1, 2402. पारावारमध्ये: Kull. zu M. 8, 252. पारावारतटे Verz. d. Oxf. H. 39, *b*, 22. सत्यं स्वर्गस्य सोपानं पारावारस्य नौरिव *ein Schiff, das von einem Ufer zum andern führt,* MBh. 5, 1017. पारावारतरणार्थम् *um von einem Ufer zum andern überzusetzen* Kull. zu M. 8, 406. — 2) m. *das Meer* AK. 1, 2, 2, 1. H. 1073. H. an. Med. Hâr. 56. Halâj. 3, 30.

पारावारीण adj. von पारावार P. 4, 2, 93, Vârtt. 2.

पारावान्ह s. u. परावह.

पाराशर 1) adj. *a) von* Parâçara *herrührend:* धर्म Parâç. 1, 24 bei Stenzler, Jâǵń. VII. धर्मशास्त्र Verz. d. B. H. No. 1016. गार्गीयं शिखिचारं पाराशरमसितदेवलकृतं च Varâh. Bṛh. S. 11, 1. उपपुराण Çiva-P. in Verz. d. Oxf. H. 65, *b*, 18 (पारासर). Madhus. in Ind. St. 1, 18. — *b)* oxyt. *von* Pârâçarja *herrührend u. s. w.* gaṇa कण्वादि (im गर्गादि) zu P. 4, 2, 111. Schol. zu 3, 110. — 2) m. *a)* patron. von Parâçara Vop. 7, 1. 8. des Vjâsa (s. पाराशर्य) Çabdar. im ÇKDr. Skanda-P. in Verz. d. Oxf. H. 68, *b*, 17. Kshitîçav. 1, 8. pl. Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 58. f. ई *eine Tochter des* Parâçara: °पाराशरीपुत्र N. eines Lehrers Çat. Br. 14, 9, 4, 30. 31. पाराशरीकौण्डिनीपुत्र desgl. ebend. — *b)* pl. N. einer Schule Karaṇavjûha in Ind. St. 3, 262.

पाराशरकल्पिक adj. *der den* Parâçara-Kalpa *studirt* P. 4, 2, 60, Vârtt. 3, Sch.

पाराशरि (von पराशर) m. patron. des Vjâsa Trik. 2, 7, 20.

पाराशरिन् m. *ein Bettler aus der Schule des* Pârâçarja P. 4, 3, 110. Schol. zu 2, 66. AK. 2, 7, 41. H. 810. Halâj. 2, 254.

पाराशरेय adj. von पराशर gaṇa कृशाश्वादि zu P. 4, 2, 80.

पाराशर्य m. patron. von पराशर gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105. N. eines Lehrers Çat. Br. 14, 5, 5, 20. 21. 7, 3, 26. 27. Âçv. Çr. 12, 15. MBh. 2, 105. 13, 7670. P. 4, 3, 110. Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 55, *b*, 13. 15. patron. des Vjâsa H. 847. Halâj. 2, 268. Çabdar. im ÇKDr. Taitt. Âr. 1, 9, 2. MBh. 1, 541. 2414. 4285. 6, 594. 12, 12986. 18, 157. Suçr. 1, 324, 10. Bhâg. P. 1, 5, 2. Daçak. in Benf. Chr. 182, 12.

पाराशर्यायण patron. von पाराशर्य Çat. Br. 14, 5, 5, 21. 7, 3, 27.

पारषद n. v. l. für पारिषद Bhâg. P. 1, 16, 17. Nach dem Schol. ved. für पार्षद = सभापतित्व *Vorsitz in einer Versammlung;* eher *Theilnahme an einer Versammlung.*

पारिकर्मिक (von परिकर्मन्) m. *ein Aufseher über die unbedeutenden Geräthschaften* (तुच्छोपकरणानामध्यक्षः) H. ç. 140.

पारिकाङ्क्ष = पारिकाङ्क्षिन्; s. u. परिकाङ्क्षित.

पारिकाङ्क्षिन् m. *der Brahmane als Bettler, der Brahmane in seinem vierten Lebensstadium* AK. 2, 7, 41. H. 810. Nebenformen: परिकाङ्क्षित, पारकाङ्क्षिन्, पारिकाङ्क्षक.

पारिकुट m. *Diener, Begleiter* (nach Sâj.): आसः पारिकुटान्प्रेप्सदानिनाङ्गस्य ब्राह्मणाः Ait. Br. 8, 22.

पारिक्षित (von परिक्षित्) 1) adj. °तीः (ऋचः) heissen die Verse AV. 20, 127, 7-10. Ait. Br. 6, 32. — 2) patron. des Ǵanameǵaja Ait. Br. 7, 27. 34. 8, 11. Çat. Br. 13, 5, 4, 1. MBh. 1, 661. 3, 10215. pl. Çat. Br. 13, 5, 4, 3. 14, 6, 3, 1. Çâṅkh. Çr. 16, 9, 7. — Vgl. पारीक्षित.

पारिक्षितीय m. nach dem Comm. *der Bruder des* Parikshit Çat. Br. 13, 5, 4, 3. Çâṅkh. Çr. 16, 9, 5.

पारिखे von परिखा gaṇa पलद्यादि zu P. 4,2,110. Davon पारिखेीय Schol. zu 111; vgl. 4,1,58, Vârtt. 2, Sch.

पारिखेय (wie eben) adj. f. ई *mit einem Graben umgeben* P. 5,1,17. °यी भूमिः Sch.

पारिग्रामिक (von परिग्रामम्) adj. *um ein Dorf herum gelegen* P. 4,3,61.

पारिजात (von परि - जात) m. 1) *der Korallenbaum, Erythrina indica Lam.*, ein stattlicher Baum, der im Juni seine Blätter verliert und sich alsdann mit grossen carmesinrothen Blüthen bedeckt, Trik. 3,3,172. H. an. 4,121. Med. t. 213. MBh. 1,7587. 3,11574. 14537. 7,8851. 9,2181. 11,331. R. 6,96,3 (*Holz von diesem Baume*). Suçr. 2,77,20. Ṛt. 6,19. Bhâg. P. 8,2,10. Nach Trik. und H. an. auch = मन्दार; vgl. Hariv. 7168. fgg., wo der Paradiesbaum पारिजात mit मन्दार identificirt wird. Vgl. पारिभद्र. — 2) N. eines der 5 Bäume des Paradieses, der bei der Quirlung des Oceans hervorkam, in Indra's Besitz gelangte und von Kṛshṇa dem Indra geraubt wurde, Trik. H. 179. H. an. Med. MBh. 5,4418. 7,403. Hariv. 6981. 7002. fgg. 7168 (Etym. des Wortes). 7654. fgg. Ragh. 6,6. 10,11. 17,7. Lalit. ed. Calc. 347,14. Tattvas. 45. VP. 76. 586. 613. Bhâg. P. 8,8,6. Pańkat. 263,22. Kâd. in Z. d. d. m. G. 7,584. °हरण *der Raub des P.*, so heissen die Abschnitte im Hariv. und im VP., die dieses Ereigniss beschreiben; so heisst aber auch eine von Gopâladâsa verfasste Komödie, Verz. d. Oxf. H. No. 468. Am Ende von Büchertiteln: अपराकीर्णवपारिजातान् Verz. d. B. H. No. 1170. पराशरमाधवीयमदनपारिजातादिषु, प्रयोग° 1176. — 3) *Wohlgeruch:* वक्त्वो ऽत्र °ताः Varâh. Bṛh. S. 76,33. — 4) N. pr. eines Ṛshi MBh. 2,145. — 5) N. pr. eines Nâga aus Airâvata's Geschlecht MBh. 1,2152.

पारिजातक m. 1) = पारिजात 1. AK. 2,4,2,6. Trik. 3,3,172. Suçr. 2,89,12. Çatr. 1,40. — 2) = पारिजात 2. AK. 1,1,1,45. Halâj. 1,135. Brahmavaiv. P. in Verz. d. Oxf. H. 26,a,14. — 3) N. pr. eines Weisen MBh. 2,109.

पारिजातमय adj. f. ई *aus den Blumen des Paradiesbaumes* Pârigâta *gemacht:* स्रज् Kathâs. 15,129.

पारिजातवत् adj. *mit dem Paradiesbaume* Pârigâta *versehen:* गरुड Hariv. 7349.

पारिजातसरस्वतीमन्त्र (पा° - स° + म°) m. pl. Bez. bestimmter *Zaubersprüche* Verz. d. Oxf. H. 93,b,3.

पारिण m. N. pr. eines Mannes Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 57,9. पारिणक 59,23. पारीण 24.

पारिणाय्य (von परिणाय = परिणय) n. *Heirathsgut:* मातुः पारिणाय्यं स्त्रियो विभजेरन् Vasishtha in Dâjabh. 132,12. — Vgl. u. dem folg. W.

पारिणाह्य (von परिणाह) n. *Hausgeräthe:* अर्थस्य संग्रहे चैनां व्यये चैव नियोजयेत्। शौचे धर्मे ऽन्नपक्तौ च पारिणाह्यस्य चेतणे ॥ M. 9,11. Nach Kull. = गृहोपकरणस्य शय्यासनकुण्डकटाहादेः. Die v. l. hat पारीणाह्यस्य und पारिणाय्यस्य, welches letztere von Râghavânanda (bei Lois.) und im Udvâhatattva (s. ÇKDr. Suppl.) auf dieselbe Weise wie पारिणाह्य von Kullûkabhatta erklärt wird. — Vgl. पारीणाह्य.

पारितथ्या (wohl von परि + तथ्या) f. *eine Perlenschnur, mit der das Haar gebunden wird*, AK. 2,6,2,4. H. 655.

पारितवत् adj. *das Wort* पारित *oder andere Formen des Stammes* पारय् *enthaltend* Çâṅkh. Br. 7,8.

पारितोषिक (von परितोष) n. *Belohnung* (als *Zeichen der Zufriedenheit*): भद्र न कदाचित्प्रियवचनं निष्फलीकृतं मया। तद्गृह्यतां °कम् Mṛkkh. 82,9. 89,24. Kathâs. 12,9. 18,209. Râga-Tar. 4,667. ममापि — °कं धारयसि Murâri im ÇKDr.

पारिधेय m. patron. von परिधि gaṇa शुभ्रादि zu P. 4,1,123.

पारिध्वजिक (von परि + ध्वज) m. *Standartenträger* Vjutp. 95.

पारिन्द्र m. = पारीन्द्र *Löwe* H. 1284.

पारिपन्थिक (von परिपन्थम्) m. *der am Wege lauert, Räuber, Dieb* P. 4,4,36. H. 381. Halâj. 2,183. — Vgl. परिपन्थिक, पारिपान्थिक.

पारिपाट्य n. nom. abstr. von परिपाटी ÇKDr. Wils.

पारिपात्र m. 1) N. eines der 7 Hauptgebirge Indiens, *der westliche* Vindhja Trik. 2,3,4. MBh. 2,412. 3,12920. 17295. 17318. 6,349. 12,4719. 14,1173. Hariv. 7547. 7549. 7562. fg. R. 4,40,26. 43,27. 5,38,27. 6,2,42. Suçr. 1,172,9. 2,169,3. Varâh. Bṛh. S. 5,69. 6,10. 14,4. 69,12. VP. 174. Mârk. P. 54,23. 55,10. 57,11. 20. Häufig auch पारियात्र geschrieben; z. B. Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 54,9. MBh. 12,4856. Hariv. 12845. Ragh. 18,15. VP. 172. Bhâg. P. 5,16,28. 19,16 und in den Hdschrr. von Varâh. Bṛh. S. — 2) N. pr. eines Sohnes des Ahînagu (Antha) VP. 386. पारियात्र Ragh. 18,15. Bhâg. P. 9,12,2. — Würde, wenn die Form richtig ist, auf परि + पात्र zurückzuführen sein. Vgl. पारियात्र.

पारिपात्रक m. = पारिपात्र 1. AK. 2,3,3 nach ÇKDr.; Colebr. und Lois. haben °यात्रक.

पारिपात्रिक und °यात्रिक m. *ein Bewohner des Gebirges* Pâripâtra oder Pârijatra Varâh. Bṛh. S. 10,15. Nach H. 1031, v. l. ist पारियात्रिक = पारिपात्र 1.

पारिपान्थिक MBh. 12,12100 wohl nur fehlerhaft für पारिपन्थिक.

पारिपार्श्व (von परिपार्श्व) n. *Gefolge, Dienerschaft:* प्रद्युम्नं नायकं कृत्वा शाम्बं कृत्वा विदूषकम्। पारिपार्श्वे गदं वीरमन्यांश्चैवांस्तथैव च ॥ Hariv. 8664.

पारिपार्श्वक (wie eben) adj. *zur Seite stehend:* चराः °काः *Diener* MBh. 12,4339. m. *Gehülfe des Schauspieldirectors* H. 330 (v. l. °पार्श्विक). °पार्श्विका f. *Dienerin* Mâlav. 47,8.

पारिपार्श्विक (wie eben) Siddh. K. zu P. 4,4,29. adj. *zur Seite stehend, zum Gefolge gehörend*, m. *Diener* (pl. *Gefolge*): एवमुक्त्वा तु तान्सर्वांस्तत्रान्पारिपार्श्विकान् R. 6,21,17. Mâlav. 3,7. 12. 4,6. Prab. 78,17. 19. माठरः पिङ्गलो दण्डश्च चण्डांशोः °काः AK. 1,1,2,38. H. 103. *Gehülfe des Schauspieldirectors* 330, v. l. für °पार्श्वक. Verz. d. Oxf. H. 138,a, 4. 145,a,29.

पारिपेल n. = परिपेलव Colebr. und Lois. zu AK. 2,4,4,19.

पारिप्लव (von परिप्लव) 1) adj. f. आ a) *schwimmend:* °प्लव Hariv. 3629. अप्सु °वां पृथ्वीम् 39. आलस्य°सारसानि — पम्पासलिलानि Ragh. 13,30. शिरीषप्रसवावतंसाः — °वाः स्रोतसि 16,61. (मारुते) यस्मिन्पारिप्लवा दिव्या वहन्त्यापो विहायसा MBh. 12,12410. — b) *sich hin und her bewegend* AK. 3,2,24. H. 1455. an. 4,305. Med. v. 60. Halâj. 4,10. सितातपत्रैः Hariv. 13153. °वनानि 8967. °नेत्र Ragh. 3,11. °दृष्टि Bhâg.

P. 5,8,2. °प्रभ R. 4,41,67. unstät in übertr. Bed.: °मति MBh. 5,1299. शीलमेतदसाधूनामभ्रं पारिप्लवं यथा 1300. = आकुल H. an. Med. — c) im Kreislauf sich bewegend; so heisst eine beim Açvamedha zu recitirende und ein Jahr hindurch in bestimmten Fristen zu wiederholende Legende (आख्यान). Çat. Br. 13,4,3,2. 15. Âçv. Çr. 10,6. Çâṅkh. Çr. 16, 2,36. 1,26. Lâṭy. 9,9,11. — 2) m. a) Schiff: °गत R. 1,44,20. परि° R. Gorr. 1,45,3. — b) N. pr. eines Weisen (?) im 5ten Manvantara Hariv. 432. — 3) n. N. pr. eines Tîrtha MBh. 3,5082. — Vgl. परिप्लव, परिप्लाव्य.

पारिप्लवीय n. eine zur Recitation der Pâriplava-Legende gehörige Spende Çâṅkh. Çr. 16,10,14.

पारिप्लाव्य 1) m. Gans Çabdârthak. bei Wils. — 2) n. nom. abstr. vom adj. पारिप्लव Wils.

पारिबर्ह und °बर्ह m. 1) = परिबर्ह; meist im pl. MBh. 2, 848. 3, 10868. 11548. 12, 10908. fg. 15, 349. आदिदेश गृहान्कृष्णः पारिबर्हांश्च पुष्कलान् Hariv. 9039. °बर्हान्महाधनान् । दंपत्योः पर्यदात्प्रीत्या भूषावासःपरिच्छदान् (Hochzeitsgeschenk nach dem Schol.) Bhâg. P. 3,22,23. — 2) N. pr. eines der Söhne des Garuḍa MBh. 5,3598.

पारिभद्र (von परि + भद्र) 1) m. der Korallenbaum, Erythrina indica Lam. (s. पारिजात) AK. 2,4,2,6. H. an. 4,271. Med. r. 284. Suçr. 2,258, 16. = निम्ब Azadirachta indica Juss. H. an. Med. = देवदारु (s. d.) Med. = सरल Pinus longifolia Çabdak. im ÇKDr. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Jagñabâhu, n. N. eines nach diesem Fürsten benannten Varsha in Çâlmaladvîpa Bhâg. P. 5,20,9.

पारिभद्रक 1) m. पारिभद्र Erythrina fulgens AK. 2,4,2,33. H. 1141. Halâj. 2,45. MBh. 1,4868. R. 3,79,38. Suçr. 1,32,15. 110,16. 2,283, 18. 380,8. 511,10. = निम्ब Azadirachta indica Râgan. im ÇKDr. — 2) n. Costus speciosus oder arabicus (कुष्ठ) Râgan.; vgl. पारिभाव्य.

पारिभाव्य (von परिभू) n. 1) = प्रातिभाव्य Bürgschaft Dâjabh. im ÇKDr. — 2) Costus speciosus oder arabicus AK. 2,4,4,14; vgl. पारिभद्रक.

पारिभाषिक (von परिभाषा) adj. f. ई allgemein angenommen, — gangbar, gewöhnlich: सर्व एव प्रमेहा मूत्रादिमाधुर्ये मधुगन्धसामान्यात्पारिभाषिकीं मधुमेहतां लभन्ते Suçr. 2,81,1. Schol. zu P. 6,2,167. मेषादीनां °काणि संज्ञालक्षणानि Z. f. d. K. d. M. 4,307,3. Nach Gadâdhara im ÇKDr. (Suppl.) ist पारिभाषिक n. = परिभाषया अर्थबोधकं पदम्.

पारिमाण्डल्य (von परिमण्डल) adj. von der Grösse eines Atoms (= परमाणुपरिमाण Schol.) Bhâshâp. 14.

पारिमाण्य (von परिमाण) n. Umfang MBh. 12,10055. Vgl. परिमाण्य Verz. d. Oxf. H. 48,b,2.

पारिमित्य (von परिमित) n. das Begrenztsein, Beschränktsein Sâh. D. 48.

पारिमुखिक (von परिमुखम्) adj. vor Jmdes Angesicht stehend, in Jmdes Nähe sich befindend P. 4,4,29. सेवक Schol.

पारिमुख्य (wie eben) adj. dass. P. 4,3,58, Vârtt. Schol. zu P. 59.

पारियात्र N. pr. eines Landes Hiouen-thsang I, 206; vgl. II, 336. fg. — Vgl. पारिपात्र.

पारियात्रक s. पारिपात्रक.

पारियात्रिक = पारिपात्र 1. H. 1031.

पारियानिक (von परि - यान) m. Reisewagen H. 752. Halâj. 2,290.

पारिरक्षिक (von परि - रक्षा) m. ein Brahmane im 4ten Lebensstadium d. i. als herumwandernder Bettler H. 810. Halâj. 2,254. पारिरक्षक v. l. an beiden Stellen.

पारिल m. patron. von परिल gaṇa शिवादि zu P. 4,1,112.

पारिवत्स (von परि + वत्स) m. ein dazu (zu den Kühen) gehöriges Kalb: गोभिः पयस्विनीभिश्च पारिवत्सैश्च कोमलैः Hariv. 11877.

पारिवित्त्य (von परिवित्त) n. das Unverheirathetsein des ältern Bruders, während ein jüngerer Bruder verheirathet ist, Jâgñ. 3,285. MBh. 12,1284, wo aber der Zusammenhang पारिवेत्त्य verlangt.

पारिवृढ्य n. nom. abstr. von परिवृढ gaṇa दृढादि zu P. 5,1,123.

पारिवेत्त्य (von परिवेत्तर्) n. das Heirathen des jüngern Bruders vor dem ältern VP. 4,20,9 bei Muir, Sanscrit Texts I, 147 (°वेन्द्य gedruckt).

पारिव्रज्य n. wohl fehlerhaft für पारिव्राज्य Schol. zu Kâtj. Çr. 983,7.

पारिव्राजक (von परिव्राजक) 1) adj. für den herumwandernden religiösen Bettler bestimmt: मधुपर्क Kauç. 92. — 2) n. oxyt. das wandernde Leben des religiösen Bettlers gaṇa युवादि zu P. 5,1,130.

पारिव्राज्य (von परिव्राज्) n. = पारिव्राजक 2. MBh. 12,6917. P. 7, 3,60, Sch.

पारिश m. ein best. Baum, = पलीश, vulg. पलाशपिपुल und गजाद्पाउ Bhâvapr. im ÇKDr.

पारिशील m. = अपूप Kuchen H. ç. 95.

पारिशेष्य (von परिशेष) n. das Uebrigbleiben; abl. शेष्यात् weil nur dieses übrig bleibt, da von etwas Anderm nicht mehr die Rede sein kann Çaṃk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 174. 180. 261. Schol. zu ṚV. Prât. 1,9 (12). 4 (20. 21). Schol. zu P. 8,1,20, wo °ष्याद् zu lesen ist.

पारिषत्क adj. = परिषदमधीते वेद वा gaṇa उक्थादि zu P. 4,2,60. wohl der das, was eine Versammlung festgestellt hat, studirt oder kennt.

पारिषद (von परिषद्) 1) adj. पा° = परिषद इदम् P. 4,3,128. °दं = परिषदि साधुः Siddh. K. zu P. 4,4,101. m. Beisitzer in einer Rathsversammlung Çabdar. im ÇKDr. N. 18,4. MBh. 5,1417. Pañkat. 156,18. pl. das Gefolge eines Gottes MBh. 2,414. 416. 3,9949. 14830. 14387. R. 3,35,107. AK. 1,1,1,31. Bhâg. P. 7,8,39. Mallin. zu Kumâras. 7,95. H. 201, Sch. रुद्रस्य महापारिषदाः Hariv. 13631. 13643. MBh. 9,2526. महापारिषद sg. 2527. — 2) oxyt. adj. von परिषद् N. pr. eines Dorfes im Norden (diese Bed. ist u. परिषद् hinzuzufügen) gaṇa पलद्यादि zu P. 4,2,110. — 3) n. die Theilnahme an einer Versammlung Bhâg. P. 1, 10,17; vgl. पार्षद.

पारिषदक (wie eben) adj. von einer Versammlung gethan (कृत); संज्ञायाम् gaṇa कुलालादि zu P. 4,3,118.

पारिषद्य (wie eben) adj. = परिषदं समवैति P. 4,4,44. = परिषदि साधुः 101. m. = पारिषद Çabdar. im ÇKDr. Theilnehmer an einer Versammlung, Zuschauer Râga-Tar. 5,465.

पारिसारक adj. das Wort परिसारक enthaltend gaṇa विमुक्तादि zu P. 5,2,61.

पारिसीर्य adj. = परिसीरे भवम् gaṇa परिमुखादि zu P. 4,3,58, Vârtt. 1. — Vgl. परिसीर्य.

पारिहनव्य adj. = परिहनौ भवम् gaṇa परिमुखादि zu P. 4,3,58, Vârtt. 1.

पारिहारिक (von परिहार) 1) m. *ein Verfertiger von Blumenkränzen* ÇABDÂRTHAK. bei WILS. — 2) f. ई *eine Art Räthsel* Verz. d. Oxf. H. 204, *a*, 30.

पारिहार्य (von परिहार *Umlegung*) m. *ein auf dem Handgelenk getragenes Armband* AK. 2,6,3,8. H. 663. HÂR. 156. MBH. 5,5594. RÂǴA-TAR. 5,358. — Vgl. परिहारक, परिहाटक.

पारिहास्य (von परिहास) n. *Scherz* BHÂG. P. 6,2,14.

पारी s. u. पार.

पारीक्षित् (!) = पारीक्षित patron. des Ǵanameǵaja: आसीद्राजा महावीर्यः पारीक्षिज्जनमेजयः MBH. 12,5596.

पारीक्षित 1) adj. *zu* Parîkshit *in Beziehung stehend, über ihn handelnd, von ihm herrührend:* आख्यान BHÂG. P. 1,18,9. 17. 1,7 in der Unterschr. चित्त Verz. d. Oxf. H. 77, *a*, KAP. 54. — 2) m. patron. des Ǵanameǵaja TAIK. 2,8,20. MBH. 1,10. — Vgl. पारिक्षित.

पारीण (von पार) 1) adj. P. 4,2,93, Vârtt. 1. am Ende eines comp. *vollkommen vertraut mit Etwas:* त्रिवर्ग° BHAṬṬ. 2,46. — 2) m. N. pr. s. u. पारिण.

पारीणह्य (von परीणह्) n. *Hausgeräthe:* पत्नी हि पारीणह्यस्येशे TS. 6,2,1,1. v. l. für पारिणाह्य M. 9,11. — Vgl. पारिणाह्य.

पारीन्द्र m. 1) = पारिन्द्र *Löwe* TRIK. 2,5,1. H. 1284, Sch. HÂR. 82. Spr. 1772. — 2) *eine Boa* H. 1305.

पारीय (von पार) adj. am Ende eines comp. *vollkommen vertraut mit Etwas:* पद° Ind. St. 3,259, 2 v. u.

पारीरण m. = परीरण (पटशाटक st. पट°) VIÇVA im ÇKDR.

पारु m. = पेरु *die Sonne* UǴǴVAL. zu UṆÂDIS. 4,101. Nach UṆÂDIK. im ÇKDR. auch *Feuer.*

पारुच्छेप adj. f. ई *von* Paruććhepa *herrührend u. s. w.:* छन्दस्, ऋच् AIT. BR. 5,10. 12. 6,19. ÇÂṄKH. BR. 23,4. 6. ÂÇV. ÇR. 7,12. भारद्वाजं °पम् N. eines Sâman Ind. St. 3,227, *b*.

पारुच्छेपि m. patron. von परुच्छेप: अनानत ṚV. ANUKR.

पारुपक *eine best. Blume* VJUTP. 143. °वन 103. — Vgl. परूपक.

पारुषेय (von परुष) adj. *scheckig, fleckig:* यः पुरुषः पारुषेयो ऽवध्वंस इवारुणः AV. 5,22,3.

पारुष्ण (von परुष्णी) m. *ein best. Vogel* VS. 24,24.

पारुष्य (von परुष) 1) m. *der Planet Jupiter* TRIK. 1,1,91. MED. j. 93. — 2) n. *a*) proparox. = परुषभाव H. an. 3,497. = परुषत्व MED. *Rauhheit* SUÇR. 1,291, 2 (vgl. त्वक्°). *rauhes —, unfreundliches Benehmen, grobe —, beleidigende Reden;* = अभिवाद, दुर्वाक्य AK. 1,1,5,14. MED. AV. 12,5,30. पारुष्यमनृतं चैव पैशुन्यं चापि सर्वशः । असंबद्धप्रलापश्च वाङ्मयं (कर्म) स्याच्चतुर्विधम् ॥ M. 12,6. Spr. 1893. JÂǴN. 2,12. 72. BHAG. 16,4. MBH. 2,1370. TATTVAS. 20. VARÂH. BṚH. 8,14. PRAB. 75,15. 88,7. SÂH. D. 199. अप्रतीकारपारुष्याः स्त्रियः Spr. 1473. दण्डपारुष्ययोः *Beleidigungen in Thaten und Worten* BHÂG. P. 7,1,23. पारुष्ये दण्डवाचिके M. 8,6. वाग्दण्डौ च पारुष्यम् 7,48. वाग्दण्डयोश्च पारुष्यम् 8,72. Spr. 1764. वाक्पारुष्य *eine Beleidigung in Worten* M. 7,51. 8,266. 278. PAṄĆAT. ed. orn. 38,22. H. 738. दण्ड° *eine thätliche Beleidigung, harte Strafen* M. 8,278. 301. PAṄĆAT. ed. orn. 38,23. H. 739. दण्डपारुष्यवत् *der thätliche Beleidigungen verübt, harte Strafen verhängt* KÂM. NÎTIS. 14,18. निरनुक्रोशतो (adv.) वित्तलाभो ऽर्थपारुष्यम् PAṄĆAT. ed. orn. 38,29. — *b*) Indra's *Hain* H. an. VIÇVA im ÇKDR. — *c*) *Agallochum* ÇABDAK. im ÇKDR.

पारेगङ्गम् (पारे, loc. von पार, + गङ्गा) adv. *jenseits der* Gaṅgâ P. 2,1,18, Sch.

पारेबडवा (पारे + ब°) f. P. 6,2,42. = पारे बडवेव Sch.

पारेवत und पारेचत ÇÂNT. 3,8.

पारेविशोक (पारे + वि°) N. pr. einer Localität: °विशोके (die Calc. Ausg. wohl richtiger: °विशोकं *jenseits* VIÇ.) RÂǴA-TAR. 6,180. °कोटाद्रि (die Ausgaben schreiben पारे वि°) 4,5.

पारेसिन्धु (पारे + सि°) adv. *jenseits des Indus* MBH. 2,1831.

पारोक्ष adj. = परोक्ष *unverständlich, räthselhaft:* वचस् BHÂG. P. 5,13,26.

पारोक्ष्य 1) adj. = परोक्ष *dem Auge sich entziehend, versteckt:* त्वं नूनमसुराणां नः पारोक्ष्यः परमो गुरुः BHÂG. P. 8,22,5. — 2) n. *eine geheimnissvolle Weise, Mysterium* BHÂG. P. 4,28,65. अध्यात्म° 29,83. 85.

पारोवर्य (von परोवरम्) n. *Tradition:* °वित्सु तु वेदितृषु भूयोविद्यः प्रशस्यो भवति NIR. 13,12.

पार्घट n. = अर्घट *Asche* HÂR. 162. — Vgl. पार्पर.

पार्जन्य adj. *dem* Parǵanja *gehörig* VS. 24,3. 34. ÇAT. BR. 13,5,4,28. KÂTJ. ÇR. 5,1,2. 20,8,30. अस्त्र MBH. 1,5365. 6,5784. HARIV. 6850. fg. 10600. इन्द्रस्यातिपद्गः पार्जन्यः N. eines Sâman Ind. St. 3,208, *a*.

पार्ण (von पर्ण) 1) adj. P. 4,2,145, Sch. *a*) *von Blättern erhoben* (eine Abgabe) gaṇa शुण्डिकादि zu P. 4,3,76. — *b*) *aus dem Holze der Butea frondosa gemacht:* यूप PAṄĆAV. BR. 21,4,13. GOBH. 1,7,16. 2,10,8. — 2) m. patron. gaṇa शिवादि zu P. 4,1,112.

पार्णवल्क adj. von पार्णवल्क्य gaṇa कण्वादि (im गर्गादि) zu P. 4,2,111.

पार्णवल्कि (von पर्णवल्क) m. patron. des Nigada Ind. St. 4,372. MÜLLER, SL. 443.

पार्णवल्क्य m. patron. von पर्णवल्क gaṇa गर्गादि zu P. 4,1,105.

1. पार्थ (von पृथि) 1) adj. Bez. von *zwölf bei der Salbung im* Râǵasûja *üblichen Sprüchen, deren Erfindung dem* Pṛthi Vainja *zugeschrieben wird:* पृथिर्वैन्यः । अभ्यषिच्यत । स राष्ट्रं नाभवत् । स एतानि पार्थान्यपश्यत् । तान्यजुहोत् । TBR. 1,7,7,4. ÇAT. BR. 5,3,5,4. 9,3,4,6. 7. KÂTJ. ÇR. 15,5,3. 18,5,3. — 2) m. patron. ÂÇV. ÇR. 12,10. des Tânva ANUKR. zu ṚV. 10,93. — 3) n. (sc. सामन्) N. verschiedener Sâman Ind. St. 3,223, *a*. PAṄĆAV. BR. 13,5,9. LÂṬJ. 4,5,20. 7,1. — Vgl. पार्थ्य.

2. पार्थ (von पृथा) m. 1) metron. gaṇa शिवादि zu P. 4,1,112. des Judhishṭhira, Bhîmasena und Arǵuna, insbes. des letzteren, TRIK. 2,8,16. H. 708. ÇABDAK. im ÇKDR. MATSJOP. 23. HIḌ. 4,41. 48. BHAG. 1,25. 26. 2,3 u. s. w. RÂǴA-TAR. 2,94. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,7, Çl. 24. pl. zur Bezeichnung aller fünf Söhne des Pâṇḍu DRAUP. 3,6. — 2) N. pr. eines Königs von Kâçmîra, eines Sohnes des Paṅgu, RÂǴA-TAR. 5,254. 286. 294. 427. 430. °ज *Sohn des* Pârtha 478. — N. pr. eines andern Mannes 7,85. 108. 109. — 3) (als N. Arǵuna's) *Terminalia Arǵuna* W. u. A. ÇABDAK.

3. पार्थ m. = पार्थिव *König, Fürst* ÇABDAK. im ÇKDR.

4. पार्थ MED. th. 9 fehlerhaft für पीथ.

पार्थक्य (von पृथक्) n. *Besonderheit, Verschiedenheit:* घटप्रदीपवद्व्यङ्ग्यव्यञ्जकयोः पार्थक्यमेव Sâh. D. 24,9.

पार्थपुर (पार्थ + पुर) n. N. pr. einer *Stadt* in der Nähe des Zusammenflusses von Godâ und Vidarbhâ Colebr. Misc. Ess. II, 451. Ind. St. 2, 253.

पार्थमय (von 2. पार्थ) adj. *ganz aus Söhnen der* Pṛthâ *bestehend:* सर्वे पार्थमयं लोकं संपश्यन्तो भयार्दिताः MBh. 8,4847. 9,140.

पार्थव (von पृथु) 1) adj. f. ई *dem* Pṛthu *eigen, ihm gehörig u. s. w.:* (भगवान् d. i. Vishṇu) ऋषिभिर्याचितो भेजे नवमं पार्थवं वपुः Bhâg. P. 1, 3, 14. गति 4,23,38. — 2) m. patron. Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 55, 3. सौश्रुतपार्थवाः gaṇa कार्तकौजपादि zu P. 6,2,37. — 3) n. oxyt. *Weite, grosse Ausdehnung* P. 5,1,122.

पार्थवि in der Stelle: विशीर्णपार्थविभवैर्मयूखैरिव दीपितः Hariv. 12119 wohl fehlerhaft für पार्थिव n. *Erdstoff, verfaultes Holz.*

पार्थश्रवस m. patron. Kauç. 9. 17. Vielleicht fehlerhaft für पार्थुश्रवस (von पृथुश्रवस्).

पार्थसारथिमिश्र (पार्थ - स° - मि°) m. N. pr. eines Commentators der Mîmâṁsâ Colebr. Misc. Ess. I, 299. Verz. d. B. H. No. 601.

1. पार्थिव (von पृथिवी) 1) adj. f. ई (auch आ nach P. 4,1,85, Vârtt. 2.) *irdisch, auf* oder *in der Erde befindlich, auf die Erde bezüglich, aus Erde entstanden, irden* P. 5,1,41. 43. gaṇa उत्सादि zu 4,1,86. H. an. 3,706. Med. v. 43 (lies पृथिव्या वि°). दिव्यानि भेषजा पार्थिवानि ṚV. 1,34,6. वसु 113,7. 2,14,11. जन्म 5,41,14. 6,22,9. या पार्थिवासो या अपामपि व्रते देवीः 5,46,7. 6,50,11. 7,35,11. 32,23. पृथिवी नः पार्थिवात्पात्वंहसः 104,23. सदन 8,86,5. लोकाः AV. 9,5,14. पशवः 11,5,21. 2,28,8. रजस् ṚV. 1,81,5. 5,69,4 u. s. w. Hiṛ. 4,39. VS. 35,8. TS. 5, 4,10,4. ऊवध्यगोहः Ait. Br. 2,6. सर्पाः Âçv. Gṛhj. 2,1. आपः पार्थिवीर्याः 4,7. Taitt. Br. 3,1,2,4 in Z. f. d. K. d. M. 7,271. बलि Gobh. 1,4,9. कर्मन् 4,5,19. उत्पात (neben आन्तरीक्ष und दिव्य) MBh. 2,1636. सत्त्व R. Gorr. 2,25,35. अस्त्रं दिव्यं पार्थिवमेव च MBh. 7,3840. व्रत *die Weise der Erde* M. 8,311. धातु MBh. 12,6866. परमाणु Madhus. in Ind. St. 1,23, 14. Vjutp. 113. गन्धैः पार्थिवदारवैः (so ist zu verbinden) MBh. 13,4718. गुण Bhâg. P. 6,4,34. देह Hariv. 2191. पार्थिवाद्दारुणो धूमः Bhâg. P. 1,2, 24. MBh. 3,1884. भाण्ड Mârk. P. 35,12. Bez. eines best. Agni Gṛhjasaṁgr. 1,4. — 2) m. a) *Erdbewohner:* तवायं विश्वः पार्थिवो ऽवस्युर्नाम भिक्षते ṚV. 7,32,17. सोमो यः सूयते पार्थिवेषु 10,116,3. यदेदस्तम्भीत्प्रथयन्नमूं दिवमादिज्जनिष्ट पार्थिवः Vâlakh. 3,8. AV. 16,4,4. स्वस्ति ते ऽस्त्वान्तरीक्षेभ्यः पार्थिवेभ्यः पुनः पुनः। सर्वेभ्यश्चैव देवेभ्यो ये च ते परिपन्थिनः॥ R. 2,25,20. — b) *der Herr der Erde, König, Krieger* P. 5,1,42. AK. 2,8,1,1. Trik. 3,3,418. H. 690. H. an. Med. Halâj. 2,266. Vjutp. 94. M. 5,95. 7,37. 41. 113 u. s. w. N. 2,9. 12,10. R. 1,5,16. 53,9. Ragh. 1, 36. 2,20. Çâk. 17,21. 31,2. 194. Spr. 1309. Varâh. Bṛh. S. 4,24. 11,55. स्नातकपार्थिवौ M. 2,139. ब्राह्मण, पार्थिव, वैश्य, शूद्र 8,88. 376. — c) *ein irdenes Geschirr* Trik. 2,9,8. 3,3,418. — d) Bez. *des 19ten (53ten) Jahres im 60jährigen Jupitercyclus* Varâh. Bṛh. S. 8,36. Weber, Ǵjot. 99. Journ. of the Am. Or. S. 6,180. — e) patron.; pl. Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 55,22. — 3) f. ई a) Bein. *der aus der Erde entsprossenen* Sîtâ Med. Ragh. 11,54. — b) Bein. der Lakshmî (मा) H. an. — 4) n. a) pl. *die irdischen Räume:* आपप्रुषी पार्थिवान्युरु रजो अन्तरिक्षम् ṚV. 6,61,11. 22,8. 16,20. 8,83,9. ähnlich sg. 5,41,1. — b) *Erdstoff:* लवणानि पार्थिवविशेषाः Suçr. 1,145,18. Hariv. 12119 (s. u. पार्थवि).

2. पार्थिव (von 1. पार्थिव 2, b) adj. f. ई *Fürsten zukommend, ihnen gehörend, fürstlich, königlich:* सेना MBh. 5,2487. प्रवृत्ति Sâv. 6,18. वर्त्मन् Hariv. 5462. पद 5671.

पार्थिवता (von 1. पार्थिव) f. *die fürstliche, königliche Würde, Königthum* MBh. 2,1007. Kâm. Nîtis. 1,64.

पार्थिवत्व (wie eben) n. dass. MBh. 2,1051.

पार्थुरश्म (von पृथुरश्मि) adj. Bez. verschiedener Sâman Ind. St. 3, 223, a. ब्रह्मसामन् Çat. Br. 13,3,3,5. TS. 5,4,12,3. Pañkav. Br. 13,4, 16. 21,4,10. Lâṭj. 7,5,18. 10,2,15.

पार्थ्य (von पृथि) m. patron. ṚV. 10,93,15. — Vgl. 1. पार्थ.

पार्दायन f. °नी von पर्दि oder पर्दिन् P. 4,2,99, Vârtt.

पार्पर m. 1) *eine Handvoll Reis* (भक्तसिक्थ). — 2) *Schwindsucht* (क्षयरोग, राजयक्ष्मन्). — 3) *ein Staubfaden der Nauclea Cadamba Roxb.* — 4) = जरार H. an. 3,575. fg. Med. r. 184. — 5) *Asche* (vgl. पार्पट) H. an. — 6) = कीनाश. — 7) गदान्तर (*eine best. Krankheit?*) Med. — 8) Bein. Jama's H. an. Ǵaṭâdh. im ÇKDr. — Auffallender Weise geben ÇKDr. und Wils. nur die von Ǵaṭâdh. angeführte Bed.

पार्य (von पार) 1) adj. a) *am jenseitigen Ende* oder *Ufer befindlich* VS. 16,42. *der obere:* पद्मन् 25,1. TS. 7,3,16,1. — b) *der letzte, äusserste* so v. a. *den Ausschlag gebend, entscheidend* (vgl. *supremus, ultimus*: स्तवै पुरा पार्यादिन्द्रमह्नः ṚV. 3,32,14. सं यद्विशो ऽववृत्रन्त युध्मा आदिन्नेम इन्द्रयन्ते अभीके ... ऽवः पार्ये अर्कन्दाः 6,26,1. इत्था गृणन्तो महिनस्य शर्मन्दिवि ष्याम पार्ये गोषतमाः 33,5. 23,2. 17,14. 40,5. 7,32,14. 21. अधं स्मा नो ऽवृधे पार्ये दिवि 83,5. 9,1,7. अवा नः पार्ये धने *im entscheidenden Kampfe* 8,81,9. — c) *zum Ziel führend, durchhelfend; erfolgreich, wirksam:* वज्र ṚV. 1,121,12. श्रवस् 4,26,1. क्रतु 10,27,16. धियः 7,27,1. — 2) n. a) *Ende:* स व्रजं दर्ता पार्ये अध द्योः ṚV. 6,66,8. — b) *Entscheidung:* कविर्यदहन्पार्याय भूषात् ṚV. 4,16,11.

पार्यासिक adj. = पर्यासमाह gaṇa प्रभृतादि zu P. 4,4,1, Vârtt. 2.

पार्युलूखल्य adj. von पर्युलूखल gaṇa परिमुखादि zu P. 4,3,58, Vârtt. 1.

पार्योष्ठ्य adj. von पर्योष्ठ gaṇa परिमुखादि zu P. 4,3,58, Vârtt. 1.

पार्व adj. = पार्वण Wils. Wohl eine falsche Form.

पार्वण (von पर्वन्) 1) adj. *zu einem Zeit- oder Mondesabschnitt (Neu- und Vollmond) gehörig, damit in Verbindung stehend:* स्थालीपाक Âçv. Gṛhj. 1,10. श्राद्ध 4,7. Çâṅkh. Gṛhj. 5,4. Kauç. 5. VP. 322. Bhavishja-P. in Verz. d. Oxf. H. 30,b,5. Matsja-P. ebend. 40,a,15. Schol. zu Kâtj. Çr. 34,8. 299,11. Verz. d. B. H. No. 1118. होम Kauç. 5. चरु Z. d. d. m. G. 7,527, N. 2. vom Monde *zunehmend* und auch *voll:* ततः स ववृधे बालः पार्वणेन्दुरिव क्रमात् Kathâs. 35,114. निजकरनिकरसमृद्ध्या धवलय भुवनानि पार्वण शशाङ्क (nicht *wechselnd*, sondern *zunehmend*) Spr. 1574. शरत्पार्वणचन्द्राभं सुधापूर्णाननं तव Brahmavaiv. P. 1,10. पार्वणविधु Bhartṛ. 1,71 (nach der richtigen Lesart). तावुभावपि परस्परस्थितौ वर्धमानपरिहीनतेजसौ। पश्यति स्म जनता दिनात्यये पार्वणौ शशिदिवाकराविव॥ *wie Mond und Sonne zur Zeit des Vollmonds* Ragh. 11,82. (मासस्य) तस्यार्धे पार्वणाः(?) पक्षः Weber, Ǵjot. 42. स° 95. — 2) m. *eine*

Hirschart Çabdak. im ÇKDr.

पार्वत (von पर्वत) 1) adj. f. ई *im Gebirge wachsend, dort wohnend, — befindlich, von dorther kommend, daraus —, darin bestehend*; = पर्वतो ऽभिजनो ऽस्य gaṇa तक्षशिलादि zu P. 4,3,93. फलानि P. 4,2,144, Sch. सव्हारण्यैः पशुभिः पार्वतैश्च MBh. 1,3654. विजया (N. pr.) Bhâg. P. 9,22,30. गुहा MBh. 14,1234. अस्त्र 1,5366. दुर्ग Kâm. Nitis. 4,59. माया Hariv. 2606. *gebirgig*: देश P. 4,2,67, Sch. — 2) m. *ein best. Baum*, = महानिम्ब Ratnam. im ÇKDr. — 3) f. ई a) *Gebirgsfluss* Naigh. 1,13. — b) *Hirtenmädchen* Med. t. 132. — c) *die Tochter des* Himavant, Bein. der Durgâ AK. 1,1,1,33. H. 203. Med. Halâj. 1,13. Atharvaç.-Up. in Ind. St. 1,385. MBh. 7,2859. Hariv. 1550. 3291. 9399. 9422. Suçr. 2,394, 5. Ragh. 1,1. Dhûrtas. 66,10. Inschr. bei Colebr. Misc. Ess. II, 248.271. — d) *eine best. wohlriechende Erdart* H. 1055. Ratnam. im ÇKDr. — e) N. verschiedener Pflanzen: *Boswellia thurifera* (शल्लकी) Med. *Grislea tomentosa Roxb.* (धातकी); = क्षुद्रपाषाणभेदा und सैंहली Râġan. im ÇKDr. = जीवनी Viçva im ÇKDr.; vgl. पार्षती. — f) N. pr. einer Höhle im Berge Meru Hariv. 3178. — g) N. pr. verschiedener Frauenzimmer (nach der Göttin so genannt) Verz. d. B. H. No. 649. 963. 728. — h) Bein. der Draupadî Viçva im ÇKDr.; fehlerhaft für पार्षती.

पार्वतायन m. patron. von पर्वत P. 4,1,103. N. pr. eines Kämmerers Çâk. 81,4, v. l. (auch पर्व°).

पार्वति m. patron. von पर्वत P. 4,1,103. des Daksha Çat. Br. 2,4,4, 6. Çâṅkh. Br. 4,4.

पार्वतिक (von पर्वत) n. *eine Menge von Bergen; Gebirge* H. 1418, Sch.

पार्वतीक्षेत्र n. *das Gebiet* (क्षेत्र) *der* Pârvatî (Durgâ), N. eines der vier besonders heiligen Gebiete Orissa's LIA. I, 187, N.

पार्वतीनन्दन (पा° + न°) m. *der Sohn der* Pârvatî, Bein. Kârttikeja's AK. 1,1,1,35. H. 208, Sch.

पार्वतीय (von पर्वत) 1) adj. *im Gebirge wohnend*; m. *Gebirgsbewohner*: तुरंगम R. 2,71,14. MBh. 7,1574. शूरान् 2,1024. 1868. नृपाः 5,82. 890. 3048. 6,363 (VP. 192). 8,2106. 16,160. Draup. 8,8. Hariv. 5405. Ragh. 4,77. Varâh. Bṛh. S. 17,17. 24. 18,2. शकुनिः पार्वतीयः MBh. 3, 1357. — 2) m. Bez. eines bestimmten *Gebirgsfürsten* MBh. 1,2692. — 3) pl. N. eines best. *Gebirgsvolkes* LIA. I, 441. — Vgl. पर्वतीय.

पार्वतीश्वरलिङ्ग (पा° - ईश्वर + लिङ्ग) n. N. eines Liṅga Skanda-P. in Verz. d. Oxf. H. 71, b, 4 v. u.

पार्वतेय (von पर्वत und पर्वती) 1) m. a) Bez. eines bestimmten *Gebirgsfürsten* MBh. 1,2606. — b) *eine best. Gemüsepflanze*, = सूर्यावर्त (vulg. मूलचिया) Ratnam. 77. — 2) f. ई metron. von पर्वती, Bez. *des kleineren, oberen Mühlsteins* VS. 1,19; vgl. Ind. St. 5,305. — 3) n. *Antimonium* (सौवीराञ्जन) Çabdak. im ÇKDr.

पार्वायनान्तीय (von पर्वन् + अयनान्त) f. आ adj. *zu einem Mondesabschnitt (Neu- und Vollmond) und zu den Solstitien gehörig*: इष्टीः M. 4,10. पार्वायणा° Lois.

पार्शव m. *ein Fürst der* Parçu P. 5,3,117. — Vgl. पारशव.

पार्शुका f. = पर्शुका *Rippe* Colebr. und Lois. zu AK. 2,6,2,20.

पार्श्व (von 1. पर्शु) Uṇâdis. 5,27. 1) m. n. (das m. selten) gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2,4,31. Siddh. K. 251, b, 1. Am Ende eines adj. comp. f. आ MBh. 5,2041. Mṛkkh. 11,3. Megh. 87. *die Rippengegend, Seite* (eig. und übertr.) Nir. 4,3. P. 4,2,43, Vârtt. 4. 5. AK. 3,3,42. 2,6,2,30. H. 1420. 589. an. 2,531. Med. v. 18. तिरश्चता पार्श्वान्निर्गमाणि ṚV. 4,18,2. पश्चात्प्राञ्चः पर्यावर्ते दक्षिणं सव्यमभि भूमे पार्श्वम् AV. 12,1,34. 4,14,7. du. 2,33, 3. 9,4,12. 5,20. VS. 24,1. 31,22. दक्षिणं पार्श्वं सांसम् Ait. Br. 7,1. मध्यं वा एतत्पशूनां यत्पार्श्वम् TS. 6,3,11,1. 7,3,10,3. Çat. Br. 3,8,3,17. 12, 5,2,7. Âçv. Gṛhj. 4,3. संविशन्ति दक्षिणैः पार्श्वैः Gobh. 3,9,17. सुखापिकेन पार्श्वेन दिवसानेकविंशतिम् MBh. 13,2749. 3,2787. 14,2692. 2802. पार्श्वानि चान्ये शकलानि तत्र ददुः पशूनां घृतमिश्रितानि Hariv. 8442. Suçr. 1,124,10. 156,10. 2,39,4. Varâh. Bṛh. S. 50,9. दक्षिणा° 77,28. 92,18. अविकलपार्श्वा धनिनः 67,19. Kathâs. 12,169. शिष्यमाह पार्श्वे स्थितम् R. 1,2,5. पार्श्वयोः *zu beiden Seiten* Spr. 23, v. l. pl. *die Rippen* Schol. zu Kâtj. Çr. 598,6. नेत्रे पार्श्वावपीडिते Suçr. 2,201,4. गाढ° R. 5,37,5. Mṛkkh. 11,3. Varâh. Bṛh. S. 87,13. 88,18. 94,26. पार्श्वमवलोकयति *schaut zur Seite* Çâk. 103,9. पार्श्वमानी, तिर्यङ्मानी Schol. zu Kâtj. Çr. 450, 9. 18. सुपार्श्वं सुग्रहं चैव कस्यैतद्धनुरुत्तमम् MBh. 4,1326. सुपार्श्वां काञ्चनीं गदाम् 5,2041. *Flanke eines Heeres* 6,2107. 7,800 (lies पार्श्वम् st. पार्षम्). 801. *die Wände eines Kessels*: पिठरे ज्वलदतिमात्रं निजपार्श्वानेव दहतितराम् Spr. 1782. *Seite* so v. a. *unmittelbare Nähe* H. 1430. H. an. Halâj. 4,8. पार्श्वे *in der Nähe*, Gegens. दूरतस्, दूरे Bhartṛ. 2,48. न मे दूरे किंचित्क्षणमपि न पार्श्वे रथजवात् Çâk. 9. हिमवत्पार्श्वे *am* Him. MBh. 1,6451. R. 1,33,10 (36,10 Gorr.). 55,12. धवलगृहपार्श्वे रात्रावबलम्बितवस्त्रो दृष्ट्वा *am Hause* Pańkat. 128,18. दक्षिणाधिपतिपार्श्वे (°पार्श्वं?) पिता प्रहितः *zu* Vet. in LA. 35,10. Çuk. ebend. 41,6. पार्श्वम् *hin zu*: नृपतेः पार्श्वमास्थिता Sâv. 1,27. केनाप्युत्क्षिपतेव भुवनं मत्पार्श्वमानीयते Çâk. 167. त्वत्पितुः पार्श्वमस्माकं प्रतिगच्छताम् Kathâs. 10,58. 28,107. 32,13. 39,40. 111. Râġa-Tar. 5,467. Sâh. D. 46,15. भयात्को ऽपि तत्पार्श्वं न भजते Hit. 10,10. पार्श्वात् *weg von*: अपनीयतामसौ चारुदत्तपार्श्वात् Mṛkkh. 175,24. भयान्निर्गत्य मत्पार्श्वात् (so ist zu verbinden) Kathâs. 49, 119. तन्माता कीर्तिसेनाया दासीः पार्श्वान्न्यवारयत् 20,84. तस्य पार्श्वद्रुमाः: *die neben ihm stehenden Bäume* Ragh. 2,9. — 2) *ein gebogenes Messer*: पार्श्वेन वसाहोमं प्रयौति TS. 6,3,11,1. पार्श्वेन वासिना वा Çat. Br. 3,8,2,24. — 3) n. = चक्रोपान्त H. an. Med. Es sind damit wohl *die dem Rade zunächst stehenden äussersten Enden der Vorderachse* gemeint, an welchen die Seitenpferde eines mit 4 Pferden bespannten Wagens ziehen; = पार्ष्णि, mit dem das Wort MBh. 3,13303. fg. wechselt. — 4) m. du. so v. a. *Himmel und Erde* Naigh. 3,30 (v. l. पार्ष्ण्यौ). — 5) n. *Seitenwege, unredliche Mittel* P. 5,2,75; vgl. पार्श्वक. — 6) m. N. pr. eines alten buddhistischen Lehrers Wassiljew 48 u. s. w. Schiefner, Lebensb. 310 (80). N. pr. des 23ten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpiṇî (bei den Ġaina) H. 28. 49. Çatr. 1,4. 14,1. Sein Diener führt denselben Namen nach H. 43. — Vgl. उप°, नापत्र°, परि°.

पार्श्वक (von पार्श्व) 1) m. *Rippe* Vjutp. 100. Jâġṅ. 3,89. — 2) adj. proparox. *der auf Seitenwegen, auf unredliche Weise Geld erwirbt*, P. 5, 2,75. Trik. 3,1,9. H. 475. पार्श्विक Hâr. 44.

पार्श्वग (पार्श्व + 1. ग) adj. subst. *der an Jmdes Seite steht, Jmd begleitet; Begleiter*, pl. *Gefolge* Som. Nal. 133. Râġa-Tar. 3,366. 1,78. 5,56. Ragh. 11,48. अर्क° Trik. 3,3,113. *in der nächsten Nähe von Etwas*

seiend: किं मेरोः पार्श्वगा वयम् Hariv. 10446. शशको निशि वामपार्श्वगः *zur Linken stehend* Varâh. Bṛh. S. 87,21. विन्ध्याद्रिपार्श्वगा देशाः *seitwärts vom* Vindhja *gelegen* 16,2.

पार्श्वगत (पार्श्व + गत) adj. *zur Seite stehend, begleitend:* मक्कादेयः पितृवने गणैः पार्श्वगतैरिव (परिवृतः) R. 3,31,10. Ragh. 16,57. सव्यपार्श्वगतदृष्यः *zur Linken gerichtet* Varâh. Bṛh. S. 92,9.

पार्श्वगमन (पार्श्व + ग°) n. *das zur-Seite-Gehen, Begleiten:* तत्° Kathâs. 29,29.

पार्श्वचर (पार्श्व + चर) m. *Begleiter*, pl. *Gefolge* Ragh. 9,72. 14,29. Kathârṇava in Z. d. d. m. G. 14,574,18.

पार्श्वतस् (von पार्श्व) adv. *aus —, von —, an der Seite; seitwärts, abseits* Nir. 4,3. gaṇa आद्यादि zu P. 5,4,44, Vârtt. VS. 21,43. TBr. 1,1, 5,9. TS. 6,3,9,2. पुरस्तात्पार्श्वतश्चपालमुपनिदधाति Çat. Br. 3,7,1,3. 4, 5,2,7. 6,8,1,7. स देवेभ्यः पार्श्वत इव चचार Çâṅkh. Çr. 14,50,4. पार्श्वतो निषादग्रामस्य वसेत् Lâṭy. 8,2,3. Kâty. Çr. 16,6,19. 25,10,7. MBh. 7, 1505. Sund. 3,25. 27. R. 1,64,6. Kathâs. 32,99. Spr. 23. प्रायेण भूमिपतयः प्रमदा लताश्च यत्पार्श्वतो भवति तत्परिवेष्टयन्ति 404. Ragh. 19,31. H. 1228. विलोक्य Prab. 37,9.

पार्श्वतीय (von पार्श्वतस्) adj. *zur Seite befindlich, seitwärts gelegen* gaṇa गहादि zu P. 4,2,138. Kâr. 2 zu P. 4,3,60.

पार्श्वद (पार्श्व + 1. द) m. *Begleiter*, pl. *Gefolge* (*Jmd seine Seite zukehrend*) MBh. 9,2546. 13,1397. 1399.

पार्श्वदाह (पा° + दाह) m. *ein brennender Schmerz in der Seite* Vjutp. 220.

पार्श्वदेश (पार्श्व + देश) m. *Seite* H. 63.

पार्श्वनाथ (पार्श्व + नाथ) m. = पार्श्व N. pr. eines Arhant's bei den Gaina Çatr. 14,96. Colebr. Misc. Ess. II, 317.

पार्श्वपरिवर्तन (पार्श्व + प°) n. *das sich-Umdrehen auf die andere Seite* (beim Schlafe); so heisst ein Festtag am 11ten Tage der lichten Hälfte im Monat Bhâdra, weil sich an diesem Tage Vishṇu im Schlafe umdreht. As. Res. 3,290.

पार्श्वपरिवर्तिन् (पार्श्व + प°) adj. *an Jmdes Seite sich befindend, — gehend:* मातृ° Ragh. 11,9.

पार्श्वपिप्पल (पार्श्व + पि°) n. *eine Art* Harîtakî, = गलस्कूद् im Hindi Bhâvapr. im ÇKDr.

पार्श्वभङ्ग s. u. भङ्ग.

पार्श्वभाग (पार्श्व + भाग) m. *Seite, Flanke* (eines Elephanten) AK. 2,8,2,3.

पार्श्वरुज् (पार्श्व + रुज्) f. *Seitenschmerz* Suçr. 1,165,9.

पार्श्वल adj. (मलर्थे) von पार्श्व gaṇa सिध्मादि zu P. 5,2,97.

पार्श्ववक्त्र (पार्श्व + व°) adj. *das Gesicht auf der Seite habend;* m. N. eines Wesens im Gefolge des Çiva Hariv. 14851.

पार्श्ववर्तिन् (पार्श्व + व°) adj. subst. *an Jmdes Seite stehend, Begleiter*, pl. *Gefolge* Ragh. 19,14. भूतेश्वर° 2,46. 8,39. Prab. 110,4.

पार्श्वविवर्तिन् (पार्श्व + वि°) adj. *an Jmdes Seite seiend, bei Jmd lebend:* आसीद्वासवदत्ता च पित्रोः °विवर्तिनी Kathâs. 19,101.

पार्श्वशय (पार्श्व + शय) adj. *auf der Seite liegend* P. 3,2,15, Vârtt. 1.

पार्श्वशायिन् (पार्श्व + शा°) adj. dass., Bez. eines best. Standes des Mondes: स्थानं युगमिति याम्योत्तरायतम् — युगमेव याम्यकोट्यां किंचित्तुङ्गं स पार्श्वशायीति Varâh. Bṛh. S. 4,18.

पार्श्वशूल (पार्श्व + शूल) m. *stechender Schmerz in der Seite* Suçr. 1, 173,5. 2,461,19. °घ्न 1,218,10.

पार्श्वसंस्थ (पार्श्व + सं°) adj. *auf der Seite liegend* Vet. in LA. 11,4.

पार्श्वसूत्रक (पा° + सूत्र) *eine Art Schmuck* Vjutp. 130.

पार्श्वस्थ (पार्श्व + स्थ) adj. f. आ *an Jmdes Seite —, daneben stehend, sich in der Nähe von — aufhaltend:* यस्य मल्ली च गोप्ता च पार्श्वस्थो हि जनार्दनः MBh. 7,9644. R. 3,40,21. Spr. 728. Kathâs. 38,149. लोकालोकाद्रिपार्श्वस्थास्तामस्यः कृत्तिका वयम् Râga-Tar. 1,137. m. *der Gehülfe des Schauspieldirectors* H. 330.

पार्श्वस्थित (पार्श्व + स्थित) adj. dass. Râga-Tar. 8,1830.

पार्श्वानुचर (पार्श्व + अनु°) m. *Begleiter* Ragh. 2,9.

पार्श्वायात (पार्श्व + आयात) adj. *herangetreten* Kathâs. 43,211.

पार्श्वासन्न (पार्श्व + आसन्न) adj. *zur Seite stehend, daneben stehend, anwesend* Kathâs. 18,407.

पार्श्वासीन (पार्श्व + आसीन) adj. *zur Seite sitzend* Kathâs. 29,3.

पार्श्वास्थन्, °स्थि (पार्श्व + अ°) n. *Rippe* AK. 2,6,2,20. H. 627.

पार्श्विक (von पार्श्व) m. 1) *Gaukler* Çabdârthak. bei Wils. = पार्श्वक 2. *der auf unredliche Weise Geld erwirbt* Hâr. 44. — 2) N. pr. eines alten buddhistischen Lehrers (Patriarchen) Hiouen-thsang I, 105. 113. LIA. II, 859. Anh. v.

पार्श्वैकादशी (पार्श्व + ए°) f. *ein best. Festtag*, = पार्श्वपरिवर्तन ÇKDr.

पार्श्वोदरप्रिय (पार्श्व - उदर + प्रिय) m. *Krebs* (*ein Freund der Seiten und des Bauches!*) H. 1352.

पार्श्व्य (von पार्श्व) Schol. zu VS. Prât. 1,104. m. du. so v. a. *Himmel und Erde* Naigh. 3,30, v. l. für पार्श्वी. — Vgl. अन्तःपार्श्व्य.

पार्षकि m. patron. Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 58,24.

पार्षत (von पृषत) 1) adj. *von der bunten Gazelle stammend* Suçr. 2, 276,6. मांस M. 3,269. Jâǵń. 1,257. MBh. 13,4246. वस्त्र *aus dem Fell der bunten Gazelle gemacht* Kauç. 57. — 2) m. patron. des Drupada und dessen Sohnes Dhṛshṭadjumna MBh. 1,5462. 6333. 5,57. 725. 2145. 7398. 7405. 7548. 14,1789. f. ई patron. der Draupadî Trik. 2,8, 18. H. an. 3,281. MBh. 1,6405. — 3) f. ई a) N. zweier Pflanzen: *Boswellia thurifera* und = जीवनी H. an.; vgl. पार्वती. — b) Bein. der Durgâ H. an.; falsche Lesart für पार्वती.

पार्षद्य = परिषद् (!), गोष्ठी *Versammlung* Trik. 2,7,5. pl. *das Gefolge eines Gottes:* रुद्रपार्षद्यं गणाः Bhâg. P. 3,6,29. मधुद्विषः पार्षत्प्रधानौ 4, 12,21. — Vgl. पर्षद्.

पार्षद (von पर्षद्) 1) m. = पारिषद Çabdar. im ÇKDr. *zu Jmdes Gesellschaft gehörend, Begleiter*, pl. *Gefolge* (insbes. eines Gottes): प्रमथाः पार्षदा गणाः H. 201. भवस्य Hariv. 9906. fg. एतौ तौ पार्षदौ मह्यम् (Vishṇu spricht) Bhâg. P. 3,16,2. 4,12,24. 27,18. 28,16. 6,1,30. 4,39. Lalit. ed. Calc. 313,11. sg. *Gefolge:* निरीक्ष्य स्वबलं वीर्यं पार्षदं वृत्रनाशनः Hariv. 7252. viell. *Rathsherr, ein vornehmer Mann* Suçr. 1,323, 7. — 2) n. *ein von einer grammatischen Schule anerkanntes Lehrbuch:* पदप्रकृतीनि सर्वचरणानां पार्षदानि Nir. 1,17. Müller, SL. 128. fgg. Ind. St. 3,269. 4,217. — 3) Bez. eines best. Werkes über Cerimonial Verz. d. B. H. No. 247.

पौर्षदंश adj. von पृषदंश gaṇa उत्सादि zu P. 4,1,86.

पौर्षदक = पारिषदक v. l. im gaṇa कुलालादि zu P. 4,3,118.

पार्षदता (von पार्षद) f. *das Amt eines Begleiters, eines Dieners eines Gottes* Bhâg. P. 8,4,18.

पार्षदश्व m. patron. von पृषदश्व Âçv. Gṛhj. 12,11. Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 56,16.

पार्षदीय (von पार्षद) adj. *dem von einer grammatischen Schule anerkannten Lehrbuche entsprechend* Schol. zu ṚV. Prât. 11,32 (63).

पार्षद्य m. = पारिषद्य *Mitglied einer Versammlung, Beisitzer* H. 480. pl. *das Gefolge eines Gottes* (insbes. Çiva's) Bhar. zu AK. 1,1,1,31. ÇKDr.

पार्षद्वाण (von पृषद्वाण) m. N. pr. eines Mannes Vâlakh. 3,2.

पार्षिका f. N. pr. eines Frauenzimmers gaṇa शिवादि zu P. 4,1,112; davon metron. पार्षिकेय ebend. — Vgl. पर्षिक.

पार्षिक्य n. nom. abstr. von पर्षिक gaṇa पुरोहितादि zu P. 5,1,128.

पार्ष्टि (?) *Mist* Vjutp. 126.

पार्ष्टेय (von पृष्टि) adj. *in den Rippen befindlich:* क्रिमि AV. 2,31,4.

पार्ष्ठिक adj. *die Weise des* Pṛshṭhja (Shaḍaha) *habend:* स्तोम Lâṭj. 8,11,6. अहन् Kâtj. Çr. 14,1,5. 6. 22,7,1. 24,2,17.

पार्ष्णि (Uṇâdis. 4,52) m. (nach den Lexicographen) und f., seltener पार्ष्णी. 1) *Ferse* AK. 2,6,2,28. Trik. 3,3,134. H. 616. an. 2,148. Med. ṇ. 20. ṚV. 1,162,17. 10,163,4. AV. 5,24,2. पार्ष्ण्या प्रपदेन च 42,3. 8,6,15. 17. 10,2,1. Âçv. Çr. 1,1. 4,4. Kauç. 42. Çâṅkh. Çr. 1.4,2. Lâṭj. 1,9,11. Jâǵṅ. 2,213. 3,86. कशापार्ष्ण्यभिघातैः MBh. 7,3179. 3181. Hariv. 6405. R. 5,98,24. Suçr. 1,125,15. 256,6. 339,7. 2,107,21. Kumâras. 1,11. Mâlav. 85. Varâh. Bṛh. S. 49,15. 50,9. 40. 60,14. 67,2. Kathâs. 18,92. Bhâg. P. 2,1,26. 7,8,31. Mârk. P. 39,30. 43,7. Pañkat. 200,3 (पार्ष्णी). — 2) *das äusserste Ende der Vorderachse, an welchem die Seitenpferde eines mit 4 Pferden bespannten Wagens ziehen* (die beiden Mittelpferde ziehen an der धुर्, *der Deichsel*): वामा, दक्षिणा MBh. 3,13309 (im vorangehenden Çloka statt dessen पार्श्वौ). 4,1415. fg. पार्ष्णिसारथी heissen *die zwei Wagenlenker, die die Seitenpferde lenken* (die beiden Deichselpferde, धुर्यौ, lenkt ein dritter Wagenlenker), 1,6490. 4,1074. 5,5256. 6,3718. Vgl. पार्ष्णिवाह्. — 3) *die (der) vom Feinde bedrohte Ferse (Rücken):* स गुप्तमूलप्रत्यन्तः शुद्धपार्ष्णिरयान्वितः । षड्विधं बलमादाय प्रतस्थे दिग्जिगीषया Ragh. 4,26. विशुद्ध° Kâm. Nîtis. 11,74. Hierher wohl auch MBh. 2,192. उशनास्तस्य जग्राह पार्ष्णिम् *fiel ihm in den Rücken* Hariv. 1342; vgl. पार्ष्णिग्रह, °ग्रहण, °ग्राह. पार्ष्णि m. f. = चमूपृष्ठ (so ist zu lesen) *das Hintertreffen* H. an. = सैन्यपृष्ठ Med. Ratnak. im ÇKDr. = व्यूहपृष्ठ Trik. = प्रत्यासार Halâj. 3,41. = रणस्य पश्चिमो भागः Halâj. = जिगीषा Ratnak. — 4) f. = उन्मदस्त्री *ein tolles, ausgelassenes Weib* H. an. Med. — 5) = कुम्भी (vgl. पानीयपृष्ठजा) H. an. statt dessen कुत्सी Dhar. im ÇKDr.

पार्ष्णिक्षेम (पा° + क्षेम) m. N. pr. eines göttlichen Wesens: °क्षेमासमूहश्च (es ist wohl °क्षेमः स° zu lesen) MBh. 13,4355.

पार्ष्णिग्रह (पा° + ग्रह) adj. *Jmd von hinten packend, — bedrohend* Bhâg. P. 8,2,27. Vgl. दुष्पार्ष्णिग्रह, पार्ष्णिग्राह.

पार्ष्णिग्रहण (पा° + ग्र°) n. *das einem Feinde in den Rücken Fallen, das Bedrohen eines Feindes im Rücken* MBh. 6,4651. 8,2502.

पार्ष्णिग्राह (पा° + ग्राह) adj. subst. *Jmd in den Rücken fallend, ein den Rücken bedrohender Feind* AK. 2,8,1,10. H. 732. M. 7,207. Hariv. 1344. 10327. Kâm. Nîtis. 8,17. Kathâs. 15,19. Bhâg. P. 6,18,22. 7,2,6. 9,6,13. Mârk. P. 87,9. von Planeten beim ग्रहयुद्ध Bhaṭṭotp. zu Varâh. Bṛh. S. 17,7. — Vgl. दुष्पार्ष्णिग्राह und पार्ष्णिग्रह.

पार्ष्णित्र (पा° + त्र) n. P. 3,2,8, Sch. *ein den Rücken deckendes Heer* ÇKDr. Wils.

पार्ष्णिवाह् oder °वाह (पा° + वा°) adj. *am Ende der Achse ziehend*, subst. *Seitenpferd:* पार्ष्णिवाहौ तु तस्य MBh. 10,649; vgl. पार्ष्णि 2.

पार्ष्णिसारथि s. u. पार्ष्णि 2.

पार्ष्णीलि adj. (मत्वर्थे) von पार्ष्णि gaṇa सिध्मादि zu P. 5,2,97.

पार्ष्ठुवि (!) m. patron. Verz. d. B. H. 59,1.

पाल (von 3. पा) m. gaṇa ज्वलादि zu P. 3,1,140. 1) *Wächter, Hüter:* दिशाम् R. Gorr. 1,42,15. कंसधनुषाम् Hariv. 4302. ohne Ergänzung R. 5,62,10. *Hirt:* विवादः स्वामिपालयोः M. 8,5. 229. fgg. 235. fg. 244. Jâǵṅ. 2,163. यथा पशूनां संघातं यष्ट्या पालः प्रकालयेत् MBh. 6,2776. 7,7822. 13,401. Kull. zu M. 7,106. सपाल, विपाल M. 8,240. 242. MBh. 4,294. *der Hüter der Erde, Fürst* Bhâg. P. 1,18,38. तस्करपालयोः 4,18,8. सपालो यद्वशे लोकः 1,9,14. Am Ende eines adj. comp. f. आ: लुप्यन्तो ऽप्यघसन्त्यालास्त्वामपालां कथं न वा Bhaṭṭ. 5,66. पाली *Hüterin:* दिशो पाल्यः MBh. 5,8605. Häufig in Zusammensetzung mit dem obj. H. 4. स्थान° Jâǵṅ. 2,178; vgl. अण्डपाल, अन्त°, अन्तः°, अवनि°, अवि°, अश्व° (auch Çâṅkh. Çr. 16,4,5), आम्रपाली (v. l. °पाला), आशापाल, उद्यान°, करेणु°, कपोतपाली, कुमारीपाल, कुलपालि, कुलपाली, कोट्टपाल (u. कोट्ट), कोश°, क्षिति°, गो°, ग्राम°, द्वार°, दीक्षा°, नर°, निधि°, नृ°, पशु°, प्रजा°, प्रपन्न°, भूत°, मध्यमलोक°, मही°, लोक°, वन°, श्मशान°, सभा°, सोम°, स्थान°. Eine Dynastie mit auf पाल ausgehenden Namen Wassiljew 50. 55. — 2) *Spucknapf* H. 683. — 3) *N. pr. eines* Nâga *aus* Vâsuki's *Geschlecht* MBh. 1,2146. *eines Fürsten:* श्रीपालराजचरित्रम् in Bhâshâ Verz. d. B. H. No. 1362. — पाल mit पाण verwechselt; s. u. खण्डपाल. In करपाल und पत्त्रपाल scheint पाल = पालि zu sein.

पालक (von पाल oder von पालय्) m. n. (!) gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2,4,31 (मालक v. l.). m. (f. पालिका) 1) *Wächter, Hüter:* प्रजानाम् MBh. 13,993. पालको भूत्वा पङ्गुर्बालस्य भूपतेः so v. a. *Pflegevater* Râǵa-Tar. 5,263. Gewöhnlich in comp. mit dem obj.: मत्स्य° Râǵa-Tar. 6,348. नन्दनोद्यान° 4,222. असुरलोक° Bhâg. P. 3,17,27. नेपाल° *Herrscher von* Râǵa-Tar. 4,530. Ohne Ergänzung *Regent, Fürst* Bhâg. P. 6,5,6. *Welthüter* Kâm. Nîtis. 7,59. *Pferdeknecht* Ǵaṭâdh. im ÇKDr. Vgl. अजा°, इभ°, उद्यान°, कपोतपालिका, कुल°, कूटपालक, गो°, द्वार°, निधि°, पशु°, पाद°, सुवर्ण°. — 2) *Hüter* so v. a. *Aufrechterhalter, Beobachter* (einer guten Sitte u. s. w.): सद्धर्म° Mârk. P. 61,66. समयाचार° Verz. d. Oxf. H. 91,b,27. — 3) N. pr. verschiedener Fürsten Mṛkkh. 66,25. 67,2. VP. 466. Kathâs. 11,75. 13,25. 26. — 4) *eine best. Pflanze mit giftiger Knolle* Suçr. 2,252,6. 253,3 (Wise 397 liest कपालक) *Cucumis utilissimus*, der keine Knolle hat). *Plumbago zeylanica Lin.* Râǵan. im ÇKDr. — 4) *Pferd* H. ç. 177.

पालकविराज (पाल + कवि - राजन्) oder vollst. श्री° m. N. pr. eines

Dichters Verz. d. Oxf. H. 124,*a*. — Vgl. पालकाव्य.

पालकाप्या (पालक + आप्या) f. N. pr. der Mutter des Dhanvantari (?) Trik. 2, 7, 22. °सुत = करेणुसुत ebend.; vgl. करेणुभू = पालकाप्य H. 853.

पालकाप्य m. N. pr. eines alten Weisen, = करेणुभू H. 853. = धन्वन्तरि ÇKDr. angeblich nach Trik.; vgl. पालकाप्या.

पालकाव्य (पाल + का°) n. *das Gedicht des* Pâla (vgl. पालकविराज), Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 113,*b*. 125,*a*.

पालक्क N. pr. eines Landes LIA. II, 955.

पालक्या f. *Beta bengalensis* H. 1186 (v. l. पालङ्की).

पालघ्न m. *Pilz* AK. 2,4,5,32.

पालङ्क 1) *Boswellia thurifera*, m. H. an. 3,63. Med. k. 116. f. ई *das Harz dieses Baumes, Weihrauch* AK. 2,4,4,9. — 2) *Beta bengalensis*, m. H. an. Med. f. ई H. 1186, v. l. Râgav. im ÇKDr. — 3) m. *ein best. Vogel*, = प्राज्ञिपक्षिन् Med. = वाजिपक्षिन् H. an. *Habicht, Falke* Wils.

पालङ्क्य 1) *Weihrauch* Suçr. 2,48,10. f. आ dass. 1,157,20. 220,12. 21. — 2) *Beta bengalensis*, n. Râgan. im ÇKDr. f. आ dass. Bhâvapr. im ÇKDr.

पालङ्किन् m. pl. N. einer nach einem Schüler Vaiçampâjana's benannten Schule P. 4,3,104, Sch.

पालद adj. von पलद P. 4,2,110.

पालन (von पालय्) 1) nom. ag. f. ई *Hüter, Pfleger:* वन्ध्या मे कतमा माता जननी पालनी नु किम् *die leibliche Mutter oder die Pflegemutter* Mârk. P. 76,28. — 2) n. *a*) *das Hüten, Bewachen, Schützen, Bewahren* (von Personen und Sachen): प्रजानाम् ist des Königs erste Pflicht M. 7, 88. 144. प्रजा° 9,253. Pańkat. 202,19. भक्तानाम् MBh. 6, 806. ब्राह्मणानाम् Spr. 318. Râga-Tar. 5,290. समस्तबल° Hit. III, 86. Vet. in LA. 2, 1. मही° Mârk. P. 27, 21. 26, 65. — MBh. 3, 11300. 14, 2702. Hariv. 12519. R. 2,106,17 (113,12 Gorr.). 25. Spr. 883. Bhâg. P. 5, 8, 5. सर्गपालनसंहारसमर्थ Kathâs. 36,41. देवः करोति स्थितिपालनम् Mârk. P. 19,36. 81,57. अर्थस्योत्पादने चैव पालने च तथा क्षये MBh. 3, 89. लब्ध° Ragh. 19,3. पुण्यकर्मफल° Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 249. — *b*) *das Aufrechterhalten, Beobachten, Halten:* समयस्य MBh. 1,327.4,13 in der Unterschr. आचार° 3, 13765. निजधर्म° Dhûrtas. 96, 10. प्रतिज्ञा° MBh. 13, 6906. पितुर्निदेश° R. 2, 24, 1. ममाज्ञा° VP. 1,13, 14 bei Muir, Sanscrit Texts. I, 62. — *c*) *die Milch einer Kuh, die vor Kurzem gekalbt hat*, Çabdak. im ÇKDr.

पालनीय (wie eben) adj. 1) *zu hüten, zu schützen, zu pflegen, zu bewahren* Bṛhaspati in Dâjabh. 90,4. MBh. 3, 86. कुमारः पालनीयस्ते R. 6, 104,25. धर्मसेतु Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,28,16. — 2) *aufrechtzuhalten, zu respectiren:* धर्मदाय (so ist doch wohl zu lesen) ebend. 7.

पालवाणिज् m. = कन्यापाल Trik. 2,10,4. Falsche Form für पानवणिज्.

पालय् (von पाल), पालयति (ep. auch med.) Dhâtup. 32, 69. als caus. von 3. पा betrachtet P. 7,3,37, Vârtt. 2. Vop. 18, 11. 1) *bewachen, bewahren, schützen, schirmen, hüten:* अश्विडकं क्षेराष्ट्रं च पालयिष्यसि Hariv. 11207. राजा पालयन्प्रजाः M. 7, 37. MBh. 1, 3504. प्रजा धर्मेण पालय च 13,5782. R. 3,10,16. Bhaṭṭ. 6,132. अपीपलत् Bhâg. P. 1, 12, 4. अपीपलंस्ते काश्मीरान्गोनर्दाद्याः so v. a. *beherrschen* Râga-Tar. 1,48. पितेव पालयेत्पुत्रान् ज्येष्ठो भ्रातॄन्यवीयसः M. 9,108. R. 1,45,29. 2,59,4. Spr. 440, v. l. Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 247. तत्पुत्रौ तौ स्वसारं च पालयन्तावतिष्ठताम् Kathâs. 6,10. दैवतानि च यानि त्वां पालयन्ति R. 2,50,2. Çâk. 83, v. l. अधीनस्मान्बालकान्पालयस्व MBh. 1, 3411. 4, 304. पालयानः सुरान्बली (वरुणः) 8,2108. 12, 6188. Hariv. 301. R. 1,52,7 (53,7 Gorr.). Mârk. P. 19,14. प्रजा धर्मेण पालिताः R. 1,58,20. 59,14. Pańkat. I, 253. 188,20. Spr. 150. (नृगोप) सुगन्धया पाल्यमानः सत्यसंधो वसुंधराम् *behütet, bevormundet* Râga-Tar. 5, 227. तां पुरीं पालयामास so v. a. *herrschte über* R. 1,5,11. 7,16. 23,12. 51,20. 55,11. 2,36,9. Ragh. 9,2. Çâk. 109,18. Mârk. P. 26,35. Prab. 118,3. R. 1,1,71. 6,5. Varâh. Bṛh. S. 19, 6. 17. Mârk. P. 81,11. एकः पालयते लोकमेकः पालयते कुलम्. R. 2,109,15. वनम् — स्थूणाकर्णेन पालितम् MBh. 5,7476. अलब्धमीहेद्धर्मेण लब्धं यत्नेन पालयेत्। पालितं वर्धयेन्नीत्या Jâgñ. 1,316. Spr. 1288. न वै समृद्धिं पालयते MBh. 2,2211. यशः पालय Hit. I, 41. Spr. 1051. देशो नद्यम्बुवृष्ट्यम्बुसंपन्नव्रीहिपालितः so v. a. *gesegnet* AK. 2, 1, 12. — 2) *aufrecht erhalten, beobachten, halten* (ein Versprechen u. s. w.): स्वधर्मः पाल्यताम् Jâgñ. 2, 185. R. 2,25,3. समयम् MBh. 1, 397. 5,20. R. Gorr. 2,11,5. प्रतिज्ञाम् 16,2. संगरम् Ragh. 13,65. निदेशम् R. 2, 52, 77. नियोगम् Hariv. 12587. व्रतम् Ragh. 2,25. ब्रह्मव्रतम् Pańkat. 187,7. मौनव्रतम् Kathârṇava in Z. d. d. m. G. 14,574,1.

— अति *zubringen, verbringen:* भगवतः तेत्रे कंचित्कालमतिपालयामि (v. l. अनुपालयामि und अभियातयितुमिच्छामि) Prab. 83,7.

— अनु 1) *bewachen, bewahren, schützen, schirmen, hüten:* अद्य माधव राजानमप्रमत्तो ऽनुपालय MBh. 7,4249. R. 2,52,39. 58,19. शिशुः — दिष्टदिव्यानुपालितः Râga-Tar. 6,188. त्वं तु रत्नप्रभादेवीविद्याशक्त्यनुपालितः Kathâs. 42,222. शरीरमनुपालयेत् Kâm. Nîtis. 6,4. मथुराम् Hariv. 6323. स्वराज्यम् R. 6,107,14. नराधिपाः। धर्मेण दण्डं दण्ड्येषु प्रणयन्तो ऽन्वपालयन् so v. a. *regierten* MBh. 1,2469. बालदायादिकं रिक्थं तावद्राजानुपालयेत् *hüten, in Verwahr halten* M. 8,27. — 2) *aufrecht erhalten, beobachten, halten* (ein Versprechen u. s. w.), *halten an:* अक्रो ऽयं मानुषो भावो व्यक्तमेवानुपाल्यते Hariv. 3762. स्वधर्ममनुपालयन् MBh. 2,2509. 3,11315. R. 2,58,12. VP. bei Muir, Sanscrit Texts I, 31, N. 56, Z. 11. प्रतिज्ञाम् R. 1,1,24 (27 Gorr.). नियोगम् MBh. 1,3523. निदेशम् R. 2,34, 43. 109,16. पितामहाचरितं मार्गम् 17,5. सत्यम् 34,49. R. Gorr. 2,35,47 (med.). — 3) *zubringen, verbringen* Prab. 83,7 v. l. für अतिपालय्. — Vgl. अनुपालन, अनुपालिन्.

— समनु *beobachten, halten* (ein Versprechen): धर्मम् MBh. 12,476. प्रतिज्ञाम् R. 2,26,27.

— अभि *beschützen, Jmd Beistand leisten* MBh. 3,8472. 10529. 7,9225. 8,2230. Hariv. 5123. R. 3,10,15. 5,38,30.

— समभि *beschützen, herrschen über:* हरितो ऽपि समुद्रस्य द्वीपं समभिपालयत् Hariv. 8233.

— नि dass.: पुरीम् — स कोशलेन्द्रो नृपतिर्न्यपालयत् R. Gorr. 1,6,29.

— परि 1) *bewachen, bewahren, schützen, schirmen, hüten:* सुतौ मे परिपालय MBh. 1,6172. प्रजाः 3, 2234. Jâgñ. 1, 334. Çâk. 159. MBh. 8, 2232. 12,476. 13,401. R. 1,19,28. 2,75,22 (med.). 3,49,55. Mṛkkh. 155,18 (med.!). Pańkat. 63,18. परिपालय नो ऽरिभीतेः Mârk. P. 91,32. देशानलब्धांल्लिप्सेत लब्धांश्च परिपालयेत् M. 9,251. पुरीम् R. 2,50,2. 57,14. देशम् 83,20. वसुधाम् Hit. I, 207. Râga-Tar. 1,28. केन वा परिपाल्यते

(ब्रागदेतत्) Verz. d. Oxf. H. 82,a, Çl. 18. कुलधर्मं तथा देवि पशुभ्यः परिपालयेत् *behüten vor* ebend. 92,a, 18. तस्मात्संत्रनयेत्कोषं सत्कृत्य परिपालयेत्। परिपाल्यानुतनुयादेष धर्मः सनातनः॥ MBH. 12, 4816. लद्दारिविन्दुपरिपालितजीवनस्य (चातकस्य) *erhalten* KÂT. 3. (केशाः, सेवकाः) शिरसा विधृता नित्यं स्नेहेन परिपालिताः *gehegt und gepflegt* PANKAT. I, 94. देवस्य यदि च देववत्परिपालय R. 2,58,15. यश्च शास्त्रमधीयीत ऋषिभिः परिपालितम् *gehütet* so v. a. *in Ehren gehalten* MBH. 13, 4600. — 2) *aufrecht erhalten, beobachten, halten:* प्रतिज्ञाम् MBH. 5, 4946. R. 6, 85, 10. प्रङ्गीकृतं सुकृतिनः परिपालयन्ति Spr. 77. मत्सत्यम् R. GORR. 2, 35,37. तस्य वचः BHÂG. P. 3,12,9. तन्मनैकमनाः मुत्वा तथैव परिपालय MÂRK. P. 34,9. — 3) *erwarten, warten:* उपप्लवान्तम् KUMÂRAS. 4,46. मुहूर्तं परिपाल्यताम् R. 2, 70, 13 (72, 14 GORR.). अत्रैव परिपालय PANKAT. ed. orn. 19,4. — Vgl. परिपालक fgg., परिपिपालयिषा.

— प्र *hüten. schützen, schirmen* ÇATR. 14,96.

— प्रति 1) dass.: स चैनं प्रत्यपालयत् MBH. 1,4080. 13,5129. R. GORR. 2,75,17. ÇÂK. 159, v. l. शरीरम् R. GORR. 2,39,7. so v. a. *ehren* Spr. मूलभृत्योपरोधेन v. l. für प्रतिमानयेत्. — 2) *aufrecht erhalten, beobachten, halten an:* धर्मम् MBH. 1,3521. 6,2590. ग्राज्ञाम् R. GORR. 1,73,14. HARIV. 14334. निदेशम् 12588. — 3) *warten, warten auf, erwarten* KHÂND. UP. 1,12,3. MBH. 1,3659. 3,8792. 4,608 (med.). ÇÂK. 9,4. 61, 13. KATHÂS. 7,28. PANKAT. 21,24. 22,14. मुहूर्तम् BHÂG. P. 3,14,21. न च तं प्रत्यपालयत् MBH. 5,3723. 16,112. R. 4,27,19. 61,19 (med.) ÇÂK. 63,16. 146. MÂLAV. 50,11. VIKR. 6,2. BHÂG. P. 3,13,2. तं कालम् 3,21, 35. प्रदोषम् KATHÂS. 38,57. — Vgl. प्रतिपालन fgg.

— संप्रति *erwarten:* कालः संप्रतिपाल्यताम् HARIV. 4075.

— सम् 1) *schirmen, hüten:* सम्यक्संपाल्य मेदिनीम् MBH. 12,2667. MÂRK. P. 120,19. 130,21. — 2) *halten* (eine Zusage): प्रतिज्ञाम् MBH. 3, 15249. — 3) *über Etwas hinwegkommen, überwinden:* दिष्ट्या संपालितं कृच्छ्रम् MBH. 4,2321.

पालयितर् (von पालय्) nom. ag. *Wächter, Schützer, Schirmer, Hüter* KAUÇ. 94. NIR. 10,11. 12. 14. प्रजानाम् MBH. 1,2107. 3,13299. RAGH. 2, 60. मरुताम् Indra 8,32. ÇAÑK. zu BṚH. ÂR. UP. S. 104. MÂRK. P. 19, 25. 27,31. क्षितिवान् MṚKKH. 137,25. जनपदपुर° KULL. zu M. 7,1.

पालल (von पलल) adj. *aus zerriebenen Sesamkörnern gemacht:* भक्ष्य SUÇR. 1,235,1.

पालवी f. *eine Art Geschirr:* पयः — पालवीषु HARIV. 8447.

पालहरि m. N. pr. eines Mannes RÂGA-TAR. 8,2497. Viell. patron. von पलहर.

पालागल 1) m. *Läufer, Bote;* nach Andern *ein lügnerischer Bote* ÇAT. BR. 5,3,1,11 und Comm. Schol. zu KÂTJ. ÇR. 15,3,1. — 2) f. ई Bez. *des vierten und geringsten Weibes eines Fürsten* ÇAT. BR. 13,4,1,8. 5,2,8. KÂTJ. ÇR. 20,1,12. 8,25.

पालाल wohl fehlerhaft für पाल्वल adj. *im Sumpfe lebend:* पालालास्तिमयो (vgl. समुद्रास्तिमयः 4,629) वर्षपवकृत इवाभवन् RÂGA-TAR. 8,2496. *les princes protecteurs* TROYER (8,2507).

पालाश (von पलाश) adj. f. ई 1) proparox. (ÇAT. BR.) und oxyt. *von der Butea frondosa kommend, aus dem Holze dieses Baumes gemacht* P. 4,3,141. °कुसुमाभमुखः शुकः ÇATR. 10,83. यूप AIT. BR. 2,1. R. GORR. 1,13,22 (24 Schl.) परिधयः ÇAT. BR. 1,3,3,19. स्रुव 5,2,4,15. 6,6,3,7. 12,7,2,15. जुहू KÂTJ. ÇR. 1,3,34. KAUÇ. 43. दण्ड ÂÇV. GṚHJ. 1,19. M. 2,45. MBH. 14,1262. AK. 2,7,45. H. 815. भस्मन् SUÇR. 1,314,18. पूष 2,460,16. 324,2. — 2) proparox. (चतुर्थर्थेषु) gaṇa संकलादि zu P. 4,2,75. — 3) *grün (von der Farbe des Laubes)* AK. 1,1,4,24. H. 1395. HALÂJ. 4,49. WEBER, NAX. II, 390. पालाशताम्रासितकर्बुराणाम् (अश्मानाम्) VARÂH. BṚH. S. 92,4; hier ist wohl *die Farbe der* Palâçablüthe gemeint. — शिंशपपालाशाः MBH. 2,343 wohl fehlerhaft für शिंशपापलाशाः.

पालाशक adj. von पलाश gaṇa वराहादि zu P. 4,2,80.

पालाशखण्ड (WILS.) und पालाशषण्ड (ÇKDR.) m. Bein. von Magadha ÇABDAR. im ÇKDR.; vgl. पलाश 5.

पालाशि m. patron. von पलाश PRAVARÂDHJ. in Verz. d. B. H. 56,8.

पालि UGGVAL. zu UṆÂDIS. 4,129. f. 1) *Ohrläppchen* TRIK. 3,3,398. H. 574. an. 2,496. fg. MED. l. 30. SUÇR. 1,56,9. कर्ण° 58,12. fgg. पाल्यामय 93,1. 2,149,9. fgg. श्रवण° GIT. 3,18. गालयः श्रोत्रपालिषु *das Zupfen an den Ohrläppchen* RÂGA-TAR. 6,157. पाली SUÇR. 2,150,6. 151,3. अपालि 1,55,19. 56,16. — 2) *Rand* (प्रान्त) H. an. कपोलपालिदोलायितश्रवणकुण्डल Verz. d. Oxf. H. 130, b, 31. पाली dass.: युगमध्ये, युगसंनह्नेषु, युगपालीषु MBH. 7,8784. einer Schüssel Spr. 1785. — 3) *Reihe* (पङ्क्ति) AK. 3,4,26,199. TRIK. 3,3,398. H. an. MED. विपुलपुलक° GIT. 6,10. पाली = श्रेणी ÇABDAR. im ÇKDR. — 4) *Damm* (सेतु, ग्राली) H. 965. H. an. °भङ्ग RÂGA-TAR. 8,2901. पाली HALÂJ. 3,54. पालीभिरम्भः संरोध्य RÂGA-TAR. 5,106. — 5) *die scharfe Seite eines Dinges, Ecke, die Schneide eines Schwertes* (अश्रि) AK. 2,8,2,61. 3,4,26,199. H. an. MED. पाली H. 1013. Vgl. कर्पाल, पत्त्रपाल. — 6) *Schooss* (अङ्क, उत्सङ्ग) AK. 3,4,26,199. H. an. MED. Vgl. अङ्कपालि, अङ्कपाली, अङ्कपालिका, अङ्कपालि. — 7) *Zeichen* H. an. Verz. d. Oxf. H. 184, b, 6. — 8) *ein best. Hohlmaass,* = प्रस्थ TRIK. 2,9,6. H. an. — 9) *Laus* H. an. पाली MED. = 10) *ein Weib mit einem Barte* TRIK. 3,3,398. H. ç. 111. H. an. HÂR. 130. पाली MED. — 11) = कल्पितभोजन *die festgesetzte Nahrung* H. an: = छात्रादिदेय *was man einem Schüler u. s. w. zu reichen hat* MED. — 12) = प्रशंसा H. an. पाली am Ende eines comp. als *Ausdruck des Lobes* GAṆARATNAM. zu P. 2,1,66. — 13) = प्रभेद MED. Im ÇKDR. wird अङ्कप्रभेद nach MED. als eine Bed. gefasst, was aber nicht zulässig ist. — 14) पाली *ein länglicher Teich* VARÂH. BṚH. S. 53, 120. — 15) पाली *Kochtopf* (स्थाली) ÇABDÂK. im ÇKDR. — Vgl. कर्ण°, दस°, पत्त°.

पालिंहिर m. *eine best. Schlange* SUÇR. 2,265,12. Viell. fehlerhaft für पालिंहर *am Orrläppchen fassend.*

1. पालिका f. zu पालक s. das.

2. पालिका (von पालि, पाली) f. 1) *Ohrläppchen* ÇABDÂR. im ÇKDR. — 2) *die scharfe Seite eines Dinges, Ecke, Schneide* (अश्रि) ÇABDAR. im ÇKDR. — 3) *Käse —, Buttermesser* HÂR. 34.

पालित 1) adj. s. u. पालय्. — 2) m. a) *ein best. Baum,* = शाखोट ÇABDÂRTHAK. bei WILS. — b) N. pr. eines Sohnes Parâgit's (Parâvṛt's) HARIV. 1980. VP. 420. — 3) f. ग्रा N. pr. einer der Mütter im Gefolge des Skanda MBH. 9,2621.

पालित्य (von पलित) 1) oxyt. adj. (चतुर्थर्थेषु) gaṇa संकाशादि zu P. 4,2,80. — 2) n. proparox. *Altersgrauheit* VJUTP. 101. AV. 11,8,19.

पालिन् (von पालय्) 1) adj. *schützend, schirmend, hütend:* (देवीम्) पालिनीं सर्वभूतानाम् Çuk. in LA. 38,8. त्वं क्रूरः शक्तिर्हि पालिनी Bhâg. P. 3,21,50. एष विष्णोर्भगवतः कला भुवनपालिनी 4,15,3. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Pṛthu Hariv. 82. VP. 106.

पालिन्द 1) m. *a) Weihrauch* (vgl. पालङ्क) Râǵan. im ÇKDr. — *b) Jasminium pubescens* Ǵaṭâdh. bei Wils. — 2) f. ई *a) Ichnocarpus frutescens R. Br.*, ein Schlingstrauch (श्यामालता) Ratnam. 27. Suçr. 2, 248,14. 251,1. 279,13. 324,3. 381,7. पालिन्दि 101,19. — *b)* = पालिन्धी (die aber auch = श्यामा ist) Dvirûpak. im ÇKDr.

पालिन्धी f. *eine Ipomoea mit dunkeln Blüthen* AK. 2,4,3,27.

पालिशायन m. patron. Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 58,24.

पालीवत m. *ein best. Baum* Varâh. Bṛh. S. 54,4. Hierher viell. पालेवतफलावलिम् Râǵa-Tar. 6,356. Beide Ausgg. lesen पाले वत फ°, dessen ungeachtet übersetzt Troyer *une quantité de fruits de Coudvèr.*

पालीव्रत (पाली + व्रत) n. Bhavishja-P. in Verz. d. B. H. 135,b(88). Verz. d. Oxf. H. 34, b, Kap. 80.

पालेय adj. von पाल gaṇa संकाशादि zu P. 4,2,80. Nach der v. l. wäre भाल्लपालेय von भल्लपाल zu bilden.

पालेवत s. u. पालीवत.

पालोक्य (!) m. patron. Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 58,1.

पाल्य (von पालय्) adj. 1) *zu schützen, zu schirmen, zu hüten:* अर्जुन MBh. 5,215. उद्यान Kathâs. 6,85. भू Râǵa-Tar. 3,226. *unter Jmdes (gen.) Schutz, Vormundschaft stehend:* मातुर्वप्पट्टदेव्याः स कंचित्कालं शिशुर्नृपः । मातामह्याः दिद्दिकायाः पाल्यस्त्वासीत्समा दश ॥ 5,289. — 2) *aufrecht zu erhalten, zu beobachten, zu halten:* धर्म MBh. 12,2417. मच्छासन Kathâs. 26,201.

पाल्लक adj. von पल्ली gaṇa धूमादि zu P. 4,2,127.

पाल्लवा (von पल्लव) f. (sc. क्रीडा) *ein Spiel mit jungen Schossen* AK. 3,6,1,5.

पाल्वल (von पल्वल) adj. f. ई *aus einem Teich, Pfuhl kommend;* von Wasser Suçr. 1,173,19. Bhâvapr. und Râǵav. im ÇKDr. u. पल्वल. — Vgl. u. पालाल.

पाल्वलतीर adj. von पल्वल + तीर P. 4,2,106, Sch.

पाव s. हिरण्य°.

पावक (von पू) 1) adj. f. आ P. 7,3,45, Vârtt. 3. *rein, klar, hell, hellglänzend;* nach den Commentt. gewöhnlich *reinigend, läuternd;* von Agni: अध स्म यस्यार्चयः सम्यक्संयन्ति धूमिनः । यदीमह त्रितो दिव्युप ध्मातेव धमति शिशीते ध्मातरी यथा ॥ — अर्ध वङ्कु चित्तम ऊर्म्यायास्तिरः शोचिषा ददृशे पावकः ṚV. 6,10,4. 1,12,9. 60,4. 2,3,1 u. s. w. AV. 6,47,1. पावको अस्मभ्यं शिवो भव VS. 17,4. Âditja ṚV. 6,51,3. Sûrja 1,50,6. Marut 7,56,12. 57, 5. 8,20,19. 10,36,7. पावकासः शुचयः सूर्या इव 1,64,2. Sarasvatî 1,3, 10. VS. 22,20. आपः ṚV. 7,49,2. 3. AV. 1,33,1. 4. Morgenröthen ṚV. 4,51,2. Tag und Nacht 6,49,3. शुचिः पावक उच्यते सोमः सुतस्य मधः 9,24,7. 6. धारा 101,2. मित्रः पावकाः प्रतता अभूवन् 3,31,20. द्वारो देवीः 1,142,6. जुह्वः 6,11,2. Dass das Wort von den vedischen Dichtern पवाक gesprochen wurde, lässt sich aus seiner Stellung am Ende eines Pâda mit der Geltung von ⏑ – ⏓ in sehr zahlreichen Stellen vermuthen, z. B. ṚV. 3,17,1. 4,5,6. 6,7. 51,2. 5,1,8. 4,3. 51,3. AV. 1,33,4. 6,62,3. — 2) m. *a)* Bein. eines Agni: Pavamâna, Pâvaka, Çuki (in den Purâṇa als Kinder des Agni Abhimânin mit der Svâhâ aufgefasst) TBr. 1,1,5,10. TS. 2,2,4,1. Kâtj. Çr. 4,10,9. VP. 84. Bhâg. P. 4,1, 59. 24,4 (Kinder des Antardhâna und der Çikhaṇḍinî). Mârk. P. 52,28. आवसथ्ये भवेत् शंस्यो वैश्वदेवे तु पावकः Gṛhjasaṁgr. 1,6. — *b) Feuer* überh., *der Gott des Feuers* AK. 1,1,1,50. 3,4,5,29. H. 1098. an. 3,64. Med. k. 117. Halâj. 1,62. यथा सुदीप्तात्पावकाद्विस्फुलिङ्गाः सहस्रशः प्रभवन्ते सरूपाः Muṇḍ. Up. 2,1,1. M. 2,187. 9,318. 11,121. N. 17,39. Indr. 1,32. Arǵ. 8,3. Hiḍ. 1,49. पावनात्पावकश्चासि MBh. 2, 1146. Hariv. 13929. R. 2,47,8. Ragh. 11,75. 16,87. पक्षेषु° Spr. 1030. Hit. I,83. प्रदीप्तैरिव पावकैः R. 1,54,22. तपसाराध्य पावकम् Vid. 42. R. 1,10,14. वसूनामथ पावकम् (पतिम्) Hariv. 260. Bhag. 10,23. VP. 153. यज्ञवाहाश्च पावकाः सप्तविंशतिः MBh. 2,302. पावकात्मज = स्कन्द 3, 14374. Am Ende eines adj. comp. f. आ MBh. 3,969. 10,310. 15,516. 721. R. 2,100,23 (108,22 Gorr.). Ragh. 3,9. Kathâs. 45,312. Wie alle Wörter für Feuer symbolische Bez. *der Zahl drei* Sûrjas. 2,26. 27. — *c)* Bez. einer Art Ṛshi MBh. 3,10413. Vgl. पावक = सदाचार *der die gute Sitte bewahrt* H. an. Med. und = शोधयितृनर *ein entsündigender Mann* H. an. — *d)* N. verschiedener Pflanzen: *Premna spinosa Roxb.* H. an. Med. Ratnam. 5. = चित्रक *Plumbago zeylanica Lin.* H. an. Med. = रक्तचित्रक Râǵan. im ÇKDr.; *Semecarpus Anacardium;* = विडङ्ग *eine gegen Würmer angewandte Pflanze* H. an. Med. *Carthamus tinctorius Lin.* (कुसुम्भ) Râǵan. — 3) f. ई *Agni's Gattin* Wils.

पावकवत् (von पावक) adj. *mit der Bez.* पावक *versehen*, Bein. eines Agni Ait. Br. 7,8. Çâṅkh. Çr. 3,19,15. Âçv. Çr. 3,12. *das Wort* पावक *enthaltend* 2,12.

पावकवर्चस् (पा° + व°) adj. *hellglänzend*, von Agni: पावकवर्चाः शुक्रवर्चा अनूनवर्चा उदियर्षि भानुना ṚV. 10,140,2.

पावकवर्ण (पा° + व°) adj. *von reinem —, hellem Ansehen:* पावकवर्णाः शुचयो विपश्चितोऽभि स्तोमैरनूषत ṚV. 8,3,3. सेमं नो यज्ञं पावकवर्णं शिवं कृधि VS. 17,6.

पावकशोचिस् (पा° + शो°) adj. (voc. °शोचे) *hell leuchtend* Nir. 4,14. ṚV. 3,2,6. 9,8. 11,7. 5,22,1. 6,15,14. 8,43,31. 44,18. 10,21,1.

पावकारणि (पा° + अरणि) m. *Premna spinosa Roxb.* Çabdam. im ÇKDr.

पावकि m. *ein Sohn des Feuers* (पावक), Bein. Skanda's MBh. 3, 1576. 14378. 7,173. 9,2709. 12,12324. 13,4027. 4217. Hariv. 10703. कुमाराविव पावकी R. 1,24,9 (25,9 Gorr.). Sudarçana's MBh. 13,141. Hari's (!) Hariv. 11440.

पावकेश्वर (पावक + ई°) n. N. pr. eines Tîrtha, = अग्नितीर्थ Çiva-P. in Verz. d. Oxf. H. 66,a,44.

1. पावन् (von 1. पा) adj. am Ende eines comp. im Veda *trinkend;* s. असृक्°, घर्म°, घृत°, वसा°, सुत°, सोम°.

2. पावन् (von 3. पा) adj. am Ende eines comp. im Veda *schützend;* s. अभिशस्ति°, तनू°.

पावन (von पू) 1) adj. f. ई *reinigend, entsündigend, heiligend; rein, heilig* H. 1435. an. 3,390. fg. Halâj. 1,132. शरीरसंस्कारः पावनः प्रेत्य चेह च M. 2,26. सोमसलिल Jâǵñ. 3,307. अश्वमेधो हि राजेन्द्र पावनः सर्वपाप्मनाम् MBh. 14,2071. भारतम् 1,3841. आख्यान R. 1,44,63. तपोवन Kumâras. 5,17. Ragh. 15,101. Kathâs. 39,36. Prab. 80,11. देवी गा-

यत्री MBh. 3,13432. पृथिवी 13,3118. गङ्गा 18, 121. Vid. 116. पादा गोरोगिरा: Çâk. 144. स्नान° R. 6,10,24. Git. 1,9. कुल° Bhâg. P. 7,10,17. लोकपावनी (नदी) MBh. 3,8127. R. 1,36,17. 42,19. R. Gorr. 1,37,12. 18. सर्व° MBh. 13,1027. विश्व° Bhâg. P. 8,20,18. Mârk. P. 56,2. त्रिभुवनपावना (v. l. richtig °पावनी) वाराणसी Prab. 79,9. पावनं वा सदोषं वा कर्तव्यम् R. 1,27,17. ऋषिभि: पावनं कृतम् Jâén. 1,280. अयन: MBh. 13,714. ब्राह्मणा: Râga-Tar. 1,345. Çatr. 10,3. संतति Ragh. 19,53. Çâk. 94. भिलाकार Spr. 2046. भू Râga-Tar. 4,78. सरितो — तीर्थपादपदाम्भोजरजसातीव पावने (sic) Bhâg. P. 4,6,24. Vgl. स्नान°, पङ्क्ति°. — 2) m. a) Feuer H. an. Med. ein best. Feuer Hârîta bei Kull. zu M. 3,185. पावन: सभ्यो उग्निर्य: शीतापनोदनार्थं बहुषु देशेषपि विधीयते Schol. — b) Weihrauch Viçva im ÇKDr. — c) eine gelb blühende Verbesina (पीतभृङ्गराज) Râgan. im ÇKDr. — d) ein Siddha H. an. — e) N. pr. eines der Viçve Devâh MBh. 13,4355. — f) Bein. Vjâsa's H. an. Med. — 3) f. ई a) Terminalia Chebula Roxb. H. an. Viçva im ÇKDr. — b) Basilienkraut. — c) Kuh Râgan. im ÇKDr. — d) N. pr. eines Flusses MBh. 6,343. R. 1,44,14. LIA. I, 843. fg. — 4) n. a) das Reinigen, Läutern, Heiligen: सा (निष्कृति:) तेषां पावनाय स्यात् M. 11,85. MBh. 1,7319. 2,1146. 5,263. R. 1,60,24. 6,103,13. Kumâras. 6,61. Ragh. ed. Calc. 1, 35. Kathâs. 49,23. Bhâg. P. 4,30,37. Çatr. 10,5. तत्पावनाय um diese Schuld zu reinigen Jâén. 2,43. — b) Reinigungsmittel, Läuterungsmittel: तदस्या: पावनम् — स्मृतम् M. 11,177. तपो वाप्यथ वा यज्ञो यज्ञान्यत्पावनं महत् MBh. 1,1842. यज्ञो दानं तपश्चैव पावनानि मनीषिणाम् Bhag. 18,5. — c) Busse, = कृच्छ्र H. an. Med. = प्रायश्चित्त Viçva. — d) Wasser H. ç. 164. H. an. Med. — e) Kuhmist Çabdak. im ÇKDr. — f) der zu Rosenkränzen verwandte Same von Elaeocarpus Ganitrus Roxb. — g) Costus speciosus (कुष्ठ) Râgan. im ÇKDr. — h) Sectenzeichen (चित्रकम्). — i) = अध्यास Viçva.

पावनत्व (von पावन) n. die Eigenschaft des Reinigens, Läuterns Sâh. D. 11,8.

पावनध्वनि (पा° + ध्व°) m. Muschel Râgan. im ÇKDr.

पावमान (von पवमान) 1) adj. auf den sich läuternden, durch die Seihe rinnenden Soma-Saft bezüglich: स्तोम TS. 2,3,10,2. AV. 11,7,6. Pañkav. Br. 15,3,16. 16,5,12. Gobh. 3,2,39. Ind. St. 1,61,12. अयन: N. eines Sâman 3,210,b. संसर्प desgl. 243,a. — 2) f. ई (sc. ऋच्) so heissen insbesondere die Lieder in RV. 9. AV. 19,71,1. Ait. Br. 1,20. 2,37. Âçv. Çr. 5,12. Gṛhj. 3,4. Çâṅkh. Br. 15,1. Çat. Br. 12,8,1,10. Nir. 11, 2. 12,31. M. 5,86. 11,257. Jâén. 1,230 (die reinigenden Wasser St.).

पावर = द्वापर 1. und auch daraus entstanden Mṛkkh. 33,9 (v. l. द्वापर).

पावष्टुरिकेय m. patron. von पवष्टुरिक gaṇa शुभ्रादि zu P. 4,1,123.

पावा f. und पावापुरी (auch पापापुरी) f. N. pr. einer Stadt in der Nähe von Râgagṛha Colebr. Misc. Ess. II, 216. 319. Burn. in Lot. de la b. l. 486. Köppen I, 114. 117.

पावित्र (von पवित्र) N. eines Metrums, 4 Mal — — — — ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ — Colebr. Misc. Ess. II, 159 (IV, b). In den As. Res. X, 469 पवित्र geschrieben, was vielleicht richtiger ist.

पावित्रायण m. patron. von पवित्र gaṇa अश्वादि zu P. 4,1,110.

पाविन् (von पू) adj. = पावन. नदी परमपाविनी MBh. 3,10543. Es ist vielI. °पावनी zu lesen.

पाविन्द्रायन m. patron. von पविन्द्र gaṇa अश्वादि zu P. 4,1,110.

पावीरव (von पवीरु) adj. f. ई vom Blitzgeschoss stammend, dazu gehörig; subst. f. des Blitzes Tochter so v. a. Donnerstimme: पावीरवी कन्या चित्रायु: सरस्वती RV. 6,49,7. पावीरवी तन्यतुरेकपादजः 10,65, 13. Nir. 12,30. Ait. Br. 3,37.

पाव्य partic. fut. pass. von पू P. 3,1,125, Sch.

पाश m. Euphonisches Verhalten eines vorangehenden स im comp. Kâç. zu P. 8,3,38. 1) Schlinge, Fessel, Strick Nir. 4,2. Trik. 3,3,430. H. 931. an. 2,550. Med. ç. 9. 10. Halâj. 2,442. वि मुमोक्तु पाशान् RV. 1,24,13. 15. पाशा रिपवे विचृत्ता: 2,27,16. 29,5. 7,59,8. AV. 2,12,2. पाशो ग्रन्थिश्च य: कृत: 9,3,2. VS. 6,3. 20,45. तस्य शृङ्गे नाव: पाशं प्रतिमुमोच Çat. Br. 1,8,1,5. 3,7,4,1. 6,7,3,8. Kâtj. Çr. 2,7,2. रज्जुमुभयत:पाशाम् 16,8,2. Âçv. Çr. 1,3. प्रविवेश विनाशाय मृग: पाशमिवाबुध: R. Gorr. 2,9,19. शकुनीनामिवार्थाय पाशं भूमावयोजयत् MBh. 5,2455. पाशास्तत्र नियोजिता: Hit. 21,10. तद्वधायाभित: क्षेत्रे पाशान्दत्त्वा Kathâs. 33, 113. पाशैस्तदात्मानं गाढं बद्ध्वा MBh. 1,6748. Kathâs. 33,114. पाशबद्ध Sâv. 5,16. Hit. 14,22. 21,11. Spr. 2009. पाशैराबद्ध: R. 1,62,19. छित्त्वा पाशान् MBh. 1,6749. Hit. 14,17. 15,8. 10. पाशैर्विमुक्त: MBh. 1,6750. व्याधपाशात्त्रातुम् Hit. 21,11. वृत्ते पाशमसञ्जयत् Kathâs. 13,99. स्वकण्ठे पाशमर्पयन् 101. मृदु° Suçr. 1,26,1. °शल्य 102,1. पादाकृष्टव्रततिवलयासङ्गसंजातपाश Çâk. 32. असिशक्ति° Varâh. Bṛh. S. 69,34. बाहु° die Arme als Schlinge R. 4,16,44. बाहुपाशेन व्यापादिता Mṛkkh. 140,24. अमंस्त कण्ठार्पितबाहुपाशां विदर्भराजावरजाम् Ragh. 6,84. die Schlinge des Varuṇa RV. 6,74,4. 7,88,7. 10,85,24. AV. 4,16,6. VS. 8,23. TS. 3,3,6,1. M. 8,82. 9,308. R. 1,29,9. 56,8. वरुणपाशो TS. 2,2,5,1. 3,11, 1. Çat. Br. 2,5,2,2. der Nirṛti AV. 1,31,2. 8,1,8. VS. 12,65. Ait. Br. 4,10. TS. 5,2,4,3. Çat. Br. 7,2,1,15. मृत्यो: Ait. Br. 3,14. AV. 3,6,5. Kaṭhop. 4,2. मृत्युपाशवशं गता: R. Gorr. 2,114,5. 3,29,24. काल° 31, 16. R. Schl. 1,29,9. 56,3. Hit. 21,11. ब्रह्म° R. 1,50,8. धर्म° die Schlinge des Gottes der Gerechtigkeit 29,9. पाश = शस्त्रभेद Çabdar. im ÇKDr. धर्मपाशेन संयत: gebunden durch das Band der Pflicht R. 1,1,23. वरं यद्धर्मपाशेन तथामेकं हि जीवितम् Kathâs. 49,58. स्नेहपाशबद्ध Pañkat. 65,24. Als n.: अत्रान्तरे त्वया दुर्भेद्यानि पाशानि (v. l. दुर्भेद्यवेष्टनानि) खण्डनीयानि 146,16. — 2) Sahl oder Leiste am Anfange eines Gewebes Âçv. Çr. 6,10. Gṛhj. 4,1. — 3) in der Astrol. Bez. einer best. Constellation (नाभसयोग): यदा राशिपञ्चके सर्वे ग्रहा भवन्ति । तदा पाशाख्ययोगो भवति Varâh. Bṛh. 12,10. 18. — 4) am Ende eines comp. a) als Ausdruck des Tadels (als suff. betrachtet; Anfügung P. 6,3,35) P. 5,3,47. Vop. 7,65. वैयाकरण°, वैदिक°, याज्ञिक° ein schlechter Grammatiker u. s. w. P., Sch. भिषक्° Vop. nach छात्र u. s. w. H. an. Viçva im ÇKDr. nach छन्द u. s. w. Trik. रक्तपाशान् so v. a. कुत्सितानि रक्तांसि Bhaṭṭ. 9,59. Hierher wohl सर्पिष्पाशम् und यजुष्पाशम् P. 8,3,39, Sch. — b) nach Wörtern, die Haupthaar bedeuten, so v. a. Schopf, Menge AK. 2,6, 2,49. Trik. H. 568. H. an. Med. Halâj. 2,376. Viçva a. a. O. चूडा° Megh. 66. शिरसिज° Çiç. 7,62. Vgl. केशपाश (auch Kaurap. 16. 17). — c) als Ausdruck des Lobes Gaṇaratn. zu P. 2,1,66. nach कर्ण u. s. w. Trik. H. an. Med. Viçva a. a. O. कर्ण° ein schönes Ohr Daçak. 91,1. — Vgl.

कवच°, ग्रा°, पशु°, पाद्°, बन्ध°, भूरि°, मृत्यु°, सु°.

पाशक 1) am Ende eines comp. von पाश *Schlinge;* s. काष्ठ° (vgl. u. कलाप), दण्ड°, पशु°. — 2) m. *Würfel* AK. 2,10,45. H. 486.

पाशककेवली (पा° + के°) f. Titel einer Schrift Verz. d. B. H. No. 901.

पैशद्युम्न (पाश + द्यु°) m. N. pr. eines Mannes ṚV. 7,33,2.

पाशधर् (पाश + धर्) m. Bein. Varuṇa's (*eine Schlinge haltend*) Uǵǵval. zu Uṇâdis. 2,22. Hariv. 4808.

पाशन (von पाशय्) *Schlinge, Strick:* तोमराङ्कुशपाशनैः MBh. 7,5928. — कुल° 9141 fehlerhaft für °पांशन, °पांसन.

पाशपाणि (पाश + पा°) adj. *eine Schlinge in der Hand tragend;* m. Bein. Varuṇa's H. 188, Sch. H. an. 2,546 (wo पाशपाणी zu lesen ist). Halâj. 1,74. Shaḍv. Br. 5,5.

पाशबन्ध (पाश + ब°) m. *Schlinge, Netz:* (खगः) पाशबन्धं न पश्यति Hit. I, 44.

पाशबन्धक (पाश + ब°) m. *Vogelfänger* Pańkat. III, 224.

1. पाशबन्धन (पाश + ब°) n. *Schlinge, Fessel:* मुमुचे °नात् Bhâg. P. 3,16,31.

2. पाशबन्धन (wie eben) adj. *in einer Schlinge hängend* Kathâs. 13,105.

पाशभृत् (पाश + भृत्) adj. *eine Schlinge haltend:* वरुण Varâh. Bṛh. S. 58,57. m. Varuṇa Ragh. 2,9.

पाशय् (von पाश) पाशयति *binden* Nir. 4,2. Dhâtup. 33,45. P. 3,1, 25. पाशित *gebunden* Dhar. im ÇKDr. दामनीपाशपाशित Hariv. 3536.

— अव *binden, Jmd eine Schlinge umwerfen:* कालपाशावपाशित R. 3,59,18.

— वि *losbinden, lösen (Bande)* P. 3,1,25, Sch. पाशा अस्या व्यपाश्यन्त वसिष्ठस्य Nir. 9,26.

पाशरज्जु (पाश + र°) f. *Fessel, Strick:* बद्धा मां °भिः Kathâs. 18,298.

पाशव (von पशु) adj. *vom Vieh kommend, dem Vieh angehörig u. s. w.:* मांस Kauç. 34. N. 23,9. गुणाः Suçr. 1,336,9. रत Vet. in LA. 11,11. मार्ग 20,18. n. *Viehherde* Wils.

पाशवत् (von पाश) adj. *mit einer Schlinge versehen:* वरुण MBh. 7,3136.

पाशवपालन (पा° + पा°) n. *Futter für's Vieh* (घास) Çabdar. im ÇKDr.

पाशहस्त (पाश + ह°) adj. *eine Schlinge in der Hand haltend:* यम Sâv. 5,8. m. Jama Kathâs. 45,98.

पाशान्त (पाश + अन्त) *das hintere Ende eines Gewandes* (im Gegens. zu दशा) Varâh. Bṛh. S. 72,1.

पाशिक (von पाश) m. 1) *der Thiere mit Schlingen fängt, Vogelfänger u. s. w.* Varâh. Bṛh. S. 15,22. — 2) N. pr. eines Mannes Râǵa-Tar. 8, 1830. — Vgl. दण्डपाशिक unter दण्डपाशक.

पाशिन् (wie eben) 1) adj. subst. *mit Schlingen versehen, der Schlingen legt, Vogelfänger* Med. n. 91 (= व्याध *Jäger*). ṚV. 3,45,1. पदे पदे पाशिनः सन्ति सेतवः 9,73,4. AV. 17,1,8. Nirṛti Ait. Br. 4,10. Varuṇa MBh. 8,1993. — 2) m. a) Varuṇa AK. 1,1,1,56. Trik. 3,3,179. H. 188. Med. Hariv. 14472. — b) N. pr. eines Sohnes des Dhṛtarâshṭra MBh. 1,4547. 8,4262.

पाशिल adj. (चतुर्थ्यर्थेषु) von पाश gaṇa काशादि zu P. 4,2,80.

पाशिवाट (viell. पाशिन् + वाट) m. pl. N. pr. eines Volkes MBh. 6,371 (VP. 193). — Vgl. वारपाश्य.

पाशी f. *Stein* Kauç. 83. 85. Wohl richtiger पाषी zu schreiben; vgl. पाषाण, पाष्य.

पाशुक (von पशु) adj. f. ई *auf das Vieh (Opferthier) bezüglich, dazu gehörig* P. 4,3,72, Sch. Kâtj. Çr. 5,11,20. Çâńkh. Çr. 14,10,2. Schol. zu Kâtj. Çr. 138,10. 553,22. Ind. St. 1,73,9. 3,386,1.

पाशुपत (von पशुपति) 1) adj. f. ई gaṇa अश्वपत्यादि zu P. 4,1,84 (vgl. Uǵǵval. zu Uṇâdis. 1,28). *von Çiva-Paçupati kommend, ihm gehörig, ihn betreffend, ihm geweiht;* = पशुपत्यधिदैवत H. an. 4,120. Med. t. 212. अस्त्र Anâ. 3,51. MBh. 1,160. 4800. 3,1643. 5,1913. 6,5802. 7,2838. 13, 861. Hariv. 12737. R. 1,56,6. Kathâs. 50,55. Madhus. in Ind. St. 1,21,19. ज्ञान MBh. 1,67. व्रत 12,10470. AV. Pariç. in Verz. d. B. H. 91,3 v. u. Prab. 79,18. Verz. d. Oxf. H. 75,b,9 v. u. °व्रतिवेश Râǵa-Tar. 3, 267. योग Verz. d. Oxf. H. 58,b,2 v. u. 50,a,3. दीक्षा 58,b,3 v. u. ज्ञान, शास्त्र oder n. mit Ergänzung eines dieser beiden Wörter MBh. 12, 13702. 13705. Verz. d. Oxf. H. 14,a, N. 1. 46,a,5. Madhus. in Ind. St. 1, 22, 3 v. u. 23,20. m. *ein Verehrer des Çiva-Paçupati* Trik. 3,1,23. Med. Colebr. Misc. Ess. I, 406. fgg. Kumârila bei Müller, SL. 78. Kathâs. 34, 69. Râǵa-Tar. 3,460. 5,403. Prab. 21,1. Verz. d. Oxf. H. No. 127. Madhus. in Ind. St. 1,13,9. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,507, Çl. 31. Hiouen-thsang I, 41 (पाशुपत). 124. Burnouf, Intr. 568. मत° Verz. d. Oxf. H. 46,a,7. 69,b, N. 1. पाशुपतोपनिषद् Ind. St. 3,326,3. — 2) m. *eine best. Pflanze,* = वक, एकाष्ठील, शिवमल्ली AK. 2,4,2,62. H. an. Med. — 3) N. pr. einer dem Çiva-Paçupati geweihten Localität Verz. d. Oxf. H. 44,a,5 v. u.

पाशुपाल्य (von पशुपाल) n. *Viehzucht* AK. 2,9,2. H. 864. 888. Jâǵń. 1,119. MBh. 12,10794. 13,6442. Kâm. Nîtis. 2,14. 20. Vâju-P. bei Muir, Sanskrit Texts I, 31. Mârk. P. 28,6. 50,76. Daçak. in Benf. Chr. 182,20.

पाशुबन्धक (von पशुबन्ध) adj. f. °बन्धिका *zur Schlachtung des Opferthieres gehörig:* वेदि Âçv. Çr. 3,1. Çâńkh. Çr. 4,20,4.

पाश्चात्त्य und पाश्चात्य adj. 1) *westlich* MBh. 1,4690. Ragh. 4,62. Râǵa-Tar. 2,149. Prab. 30,14. Burn. Intr. 569 (viell. zu 2.). — 2) *der letzte* AK. 3,2,30. H. 1450. °प्रहरे दिवसस्य Pańkat. ed. orn. 49,15. °रात्रौ *gegen das Ende der Nacht* Kathârṇava in Z. d. d. m. G. 14,571,18. — Wird P. 4,2,98 (vgl. Vop. 7,111) von पश्चात् mit suff. त्य abgeleitet; man könnte jedoch das Wort eben so gut auf पश्चा zurückführen.

पाश्चात्त्यकारसंभव (पा° - आकार + सं°) n. Bez. *eines aus dem Westen kommenden Salzes,* = रोमक, रोमलवण Ratnam. im ÇKDr.

पाश्या (von पाश) f. *eine Mehrzahl von Schlingen, Netz* Nir. 4,2. P. 4,2,49. AK. 3,3,43. H. 1421. — Vgl. पक्ष°.

पाषक m. *ein best. Fussschmuck* ÇKDr. रत्नपाषकपट्टैश्च विराजितपदाङ्गुली: Brahmavaiv. P., Çrîkṛshṇaǵanmakh. 4. ÇKDr.

पाषण्ड m. Siddh. K. 249,b, 1 v. u. 1) *Irrlehre, Ketzerei:* (योषिताम्) पाषण्डमाश्रितानाम् M. 5,90 (nach Kull. n.). Bhâg. P. 4,2,30. पाषण्डस्य च संभवः 2,8,22. 6,8,17. °स्थांश्च मानवान् M. 9,225. m. Bhâg. P. 7, 15,13. — 2) adj. *ketzerisch:* कारूकटक MBh. 2,1173. उपाश्रम 12,11284. अपपाषण्डान्धर्मसेतून् Bhâg. P. 5,26,22. subst. m. *Ketzer* AK. 2,7,44.

Trik. 2,7,23. M. 1,118. MBh. 1,5604. 3,12853. 13116. 13,1639. Suçr. 1,104,20. Varâh. Bṛh. S. 8,12. 15,24. Bhâg. P. 4,19,12. 5,14,29. Mârk. P. 58,8. Prab. 21,1. 41,17. 85,17. Pratâpar. 20, *a*, 7. — Hier und da fälschlich पाखण्ड geschrieben. Vgl. घन°.

पाषण्डक (von पाषण्ड) m. *Ketzer* Çabdar. im ÇKDr. पाषण्डिक ebend. (unter पाषण्ड) Vjutp. 91.

पाषण्डिन् (wie eben) m. dass. Gaṭâdh. im ÇKDr. M. 4,30. 61. Jâǵn. 1,130. 2,70. Varâh. Bṛh. S. 5,30 (v. l. पाषण्ड). 9,33. 15,10 (an beiden Stellen v. l. पाषा°). 30,4. Kathâs. 26,247. Verz. d. B. H. 115,12. Bhâg. P. 2,7,33. 4,2,28. 5,14,30. Verz. d. Oxf. H. 10, *a*, N. 4.

पाषाण 1) m. Uǵǵval. zu Uṇâdis. 2,90. Siddh. K. 249, *a*, 5. *Stein* AK. 2,3,4. 3,4,18,108. H. 1035. Halâj. 2,13. Shaḍv. Br. 4,4. Jâǵn. 2,298. °संपातनिभैः प्रहारैः MBh. 1,7110. 2,916. Hariv. 7615. R. 5,61,11. Suçr. 1,108,6. 243,1. °घातदायिन् Kathâs. 20,167. Varâh. Bṛh. S. 53,7. fgg. 88,2. 94,42. °सेतुबन्ध Râǵa-Tar. 5,91. Spr. 798. 1350. Tarkas. 6. Vet. in LA. 4,16. 23,1. Schol. zu Kâtj. Çr. 16,3,19. 21,3,31. निकष° *Probirstein* Spr. 1940. Am Ende eines adj. comp. f. आ MBh. 7,896. 3371. 6904. Kâm. Nîtis. 4,53. — 2) f. ई *ein als Gewicht dienendes Steinchen* Çabdar. im ÇKDr. — Vgl. कष°, तप्तपाषाणकुण्ड, दुग्ध°, पाशी, पाष्य.

पाषाणगर्दभ (पा° + ग°) m. *harte Anschwellung am Kinnbackengelenk* Suçr. 1,292,8. 293,13. 2,117,18.

पाषाणचतुर्दशी (पा° + च°) f. *der 14te Tag in der lichten Hälfte des Monats* Mârgaçîrsha, *ein der* Gaurî *geltender Festtag, an dem Kuchen aus Reismehl in der Gestalt von grossen Kieselsteinen genossen werden*, As. Res. III, 268. वृश्चिके शुक्लपक्षे तु या पा° । तस्यामाराधयेद्गौरीं नक्तं पाषाणभोजनैः (= पाषाणाकारपिष्टकभोजनैः Tithjâdit.) ॥ Bhavishja-P. im ÇKDr.

पाषाणदारक (पा° + 1. दारक) m. *der Hammer eines Steinhauers* H. 919.

पाषाणदारण (पा° + दा°) m. dass. AK. 2,10,34.

पाषाणभेद (पा° + भेद) m. *Plectranthus scutellarioides Benth.*, eine gegen *Steinbeschwerden* gebrauchte Pflanze, Suçr. 2,52,19. °क Bhâvapr. im ÇKDr. (u. पाषाणभेदन). Suçr. 1,157,19. — Vgl. अश्मभिद्, लुद्रपाषाणभेदा, °भेदी.

पाषाणभेदन (पा° + भे°) m. dass. Râǵan. im ÇKDr.

पाषाणभेदिन् (पा° + भे°) m. dass. Ratnam. im ÇKDr.

पाषाणमय (von पाषाण) adj. f. ई *steinern*: उडुप Kull. zu M. 4, 190.

पाषाणसंधि (पा° + सं°) m. *Kluft in einem Felsen* Halâj. 2,12.

पाषाण्ड m. = पाषण्ड *Ketzer* Varâh. Bṛh. S. 5,30 (v. l. पाषण्डिन्). 45,78.

पाषाण्डिन् s. u. पाषण्डिन्.

पाषी s. पाशी und Sâj. zu Ṛv. 1,56,6.

पाष्ठौह (von पष्ठवाह्) n. N. eines Sâman Ind. St. 3,223, *a*. Pañkav. Br. 12,5,10. Lâtj. 6,12,14.

पाष्य n. pl. *Gestein, Steinbollwerk*: त्वं सुतस्य मदे अरिणा अपो वि वृत्रस्य समया पाष्याऽरुजः Ṛv. 1,56,6. du. *die* Soma-*Steine*: उपं त्रितस्य पाष्योरभक्त यद्गुहा पदम् 9,102,1. पाष्योः gen. für पाष्ययोः. — Vgl. पाशी, पाषाण.

पास m. v. l. für पाश Colebr. und Lois. zu AK. 2,4,3,10.

पास्त्य (von पस्त्य) adj. *zu Haus und Hof gehörig*: आ दुरोषाः पास्त्यस्य होता Ṛv. 4,21,6.

पाह्लात m. *der indische Maulbeerbaum* (ब्रह्मदारु) Çabdar. im ÇKDr.

1. पि, पियति *gehen, sich bewegen* Dhâtup. 28,112.

2. पि *schwellen* u. s. w. s. पी.

3. पि praep. s. अपि.

पिंश् s. पिश्.

पिंष् s. पिष्.

पिंस्, पिंसति und पिंसयति *sprechen oder glänzen* Dhâtup. 33,89.

पिक m. *der indische Kuckuck* AK. 2,5,19. H. 1321. Halâj. 2,88. VS. 24,39. Colebr. Misc. Ess. I, 315 (wo falsch पीक). Spr. 411. काकः कृष्णः पिकः कृष्णः को भेदः पिककाकयोः । वसन्तसमये प्राप्ते काकः काकः पिकः पिकः ॥ 623. पिको वसन्तस्य गुणं वेत्ति न वायसः 837. 1729. पिकाङ्गनाभिः 1769. Varâh. Bṛh. S. 46,28 (29). स कुम्भकारगेहिन्या काकवच्च पिकशावकः । पुत्रीकृतो राजपुत्रः Râǵa-Tar. 3,107. Gît. 1,47. 11,4. Dhûrtas. 69,9. Nalod. 2,12. मधुना मत्तः पिकः Sâh. D. 17,20. पिकी f. *das Weibchen* Râǵan. im ÇKDr.

पिकबन्धु (पिक + ब°) m. *der Mangobaum* (*der Freund des ind. Kuckucks*) Trik. 2,4,9.

पिकबान्धव (पिक + बा°) m. *Frühling* (*der Freund des indischen Kuckucks*) H. ç. 23.

पिकराग (पिक + राग) m. *der Mangobaum* Râǵan. im ÇKDr.

पिकवल्लभ (पिक + व°) m. dass. Bhâvapr. im ÇKDr.

पिकाक्ष (पिक + अक्ष *Auge*) = रोचनी Çabdar. im ÇKDr.

पिकाङ्ग (पिक + अङ्ग) m. *ein best. Vogel* (पक्षिविशेष) Çabdar. im ÇKDr.

पिकानन्द (पिक + आ°) m. *Frühling* Râǵan. im ÇKDr.

पिकेक्षणा (पिक + ईक्षण) f. = कोकिलाक्ष Râǵan. im ÇKDr.

पिक्क m. = विक्क *ein zwanzigjähriger Elephant* H. 1220, Sch. *ein junger Elephant* überh. Çabdar. im ÇKDr.

पिक्का f. *eine Zahl von 13 Perlen, wenn sie ein* Dharaṇa *wiegen*, Varâh. Bṛh. S. 82,17.

पिङ्ग 1) adj. f. आ; geht im comp. bald voran, bald hinterdrein, gaṇa कडारादि zu P. 2,2,38. *röthlich braun* AK. 1,1,4,25. H. 1397. an. 2,36. Med. g. 9. Halâj. 4,51. विप्र MBh. 1,8081. नारी 7,2066. मधु° 3,17002. अनन्तपिङ्गलान्पिङ्गान् R. 4,43,23, v. l. अतिपिङ्ग (नयन) 3,74, 16. विलोचनम् — घनर्निविष्टामलपिङ्गतारम् Kumâras. 7,32. तितिरिणु Mârk. P. 8,190. हरिपिङ्गोज्ज्वलश्मश्रु MBh. 1,8080. °जटाजूट Kathâs. 50, 192. 1,18. सुकृतकृतवक्त्रपिङ्गश्मश्रुकेशशरीर Pañkat. 182,18. Ind. St. 2,258. Suçr. 1,41,2. °भास 2,289,17. °देह Beiw. Çiva's Çiv. — 2) m. *a*) oxyt. wohl N. *eines Krautes* AV. 8,6,6. 18. 19. 21. 24. 25. — *b*) *Büffel* H. ç. 182. — *c*) *Maus* Râǵan. im ÇKDr. — *d*) N. pr. eines Mannes Âçv. Çr. 12,12; vgl. पैङ्गि, पैङ्गिन्. — *e*) N. pr. eines Wesens im Gefolge des Sonnengottes H. 103, Sch. — 3) f. आ *a*) parox. nach Sâj. *Bogensehne*: अवं स्वराति गर्गरो गोधा परि सनिष्वणत् । पिङ्गा परि चनिष्कदिन्द्राय ब्रह्मोद्यतम् Ṛv. 8,58,9; vgl. पिङ्गलश्चेव — आशगवेन MBh. 7,6148. — *b*) *ein best. gelbes Pigment* (s. गोरोचना). — *c*) *der Stengel der Ferula Asa foetida*, = हिङ्गुनाली, °नालिका H. an. Med. Nach ÇKDr. und Wils. sind zwei Bedeutungen gemeint, wogegen H. an. entschieden spricht. — *d*) *Bambusmanna* (वंशरोचना) Râǵan.

im ÇKDr. — e) *Gelbwurz* Çabdak. im ÇKDr. — f) ein Bein. der Durgâ H. an. Med. Statt पिङ्गायाश्चाश्रमे MBh. 13, 1741 ist wohl पिङ्गायाश्चाश्रमे zu lesen, wobei es aber doch zweifelhaft bleibt, ob Durgâ oder eine best. fromme Büsserin gemeint sei; vgl. पिङ्गतीर्थ und पिङ्गला als N. pr. einer frommen Buhldirne. — 4) f. ई *eine best. Mimosa* (s. शमी) H. an. Med. — 5) n. = बालक H. an. Med. *das Junge eines Thiers* Wils.

पिङ्गकपिशा (पि° + क°) f. *eine Art Schabe* H. 1207.

पिङ्गचतुस् (पि° + च°) m. *Krebs* H. 1352.

पिङ्गजट (पि° + जटा) m. Bein. Çiva's H. 199.

पिङ्गतीर्थ (पि° + तीर्थ) n. N. eines Tîrtha MBh. 3, 4099. — Vgl. u. पिङ्ग 3, f.

पिङ्गर m. N. pr. eines Mannes gaṇa नडादि zu P. 4,1,99. — Vgl. पिङ्गल.

पिङ्गल (von पिङ्ग) gaṇa सिध्मादि zu P. 5, 2, 97. Ujǵval. zu Uṇâdis. 1, 108. 1) adj. f. आ (ई gaṇa गौरादि zu P. 4,1,41); geht im comp. voran oder hinterdrein, gaṇa कडारादि zu P. 2,2,38. Accent eines auf पिङ्गल (v. l. पिगली) ausgehenden comp. gaṇa घोषादि zu 6,2,85. *röthlich braun* AK. 1,1,4,25. 3,4,25,172. H. 1396. an. 3,667. Med. l. 112. fg. Halâj. 4,50.50. Ujǵval. स स्नातो बभ्रुः पिङ्गलः पृथिव्यां बहु रोचते AV. 11,5,26. बभ्रुः पिङ्गलो दक्षिणा Kâtj. 15,1. अनड्वान् Âçv. Gṛhj. 4,6. रोहिणी पिङ्गल्यैकहायनी TS. 7,1,6,2. Nir. 3,18. पत्नी मे कापिलः पिङ्गलो ज्ञायेत Çat. Br. 14.9,4,4. शुक्ल, नील, पिङ्गल, हरित, लोहित *röthlich-braune Flüssigkeit* 7,2,20. 2,12. Khând. Up. 8,6,1. पिङ्गल, पिङ्गला (= पिङ्गाक्ष, पिङ्गाक्षी Schol.) Kâtj. Çr. 7,6,14. 20,8,16. नोद्वहेत्कपिलां (= कपिलकेशीं Kull.) कन्याम् — न पिङ्गलाम् (= पिङ्गलाक्षीम् Kull.) M. 3, 8. MBh. 13,5088. Mârk. P. 34,76. तपस्विन् MBh. 3,1499. ज्वालामुखा Suçr. 1,40,20. 41,2. 85,20. वानर Ragh. 12,71. कुक्कुरी Varâh. Bṛh. S. 61,2. नेत्रे 68,19. Laghuǵ. 1,6. 2,17. पिङ्गलाक्ष (Çiva) Çiv. °रोमन् (पिशाच) Hariv. 14577. वापीः कमलपिङ्गलाः R. 3,61,17. °ध्वज (ब्राह्मण) MBh. 7,6148. विद्युत्संपात° 3,11145. हेम° R. 1,1,66. 4,3.27. मधु° MBh. 3,11151. 13,882. R. 5,74,10. Varâh. Bṛh. S. 67,64. Bṛh. 2,8. सिन्दूर° Vid. 54. बभ्रु° MBh. 10,38. कृष्ण° R. 2,69,14 (71,14 Gorr.). वाग्नि भस्माङ्गाराभिपिङ्गलः (°राग्निपि°?) Hariv. 3533. — 2) m. a) *Feuer.* — b) *Affe* Trik. 3,3,400. H. an. Med. — c) *Ichneumon* H. 1302. — d) *eine kleine Eulenart* Râǵan. im ÇKDr. — e) *eine Schlangenart* Suçr. 2, 265,13; vgl. n. — f) *ein best. vegetabilisches Gift* H. 1199. — g) N. eines Schatzes H. an. Med. bei den Ǵaina H. 193, Sch. — h) N. pr. eines Trabanten des Sonnengottes AK. 1,1,2,33. Vjâḍi beim Schol. zu H. 103. H. an. Med. Verz. d. Oxf. H. 70, a, N. 1. Bei Wilson sind daraus zwei Bedeutungen entstanden: die angegebene und *die Sonne*. — i) Bein. des Çiva oder eines verwandten Dämons Çâṅkh. Gṛhj. 4,16. N. pr. eines Rudra H. an. Med. Matsja-P. in VP. 121, N. 17. Bei Wilson Çiva. — k) N. pr. eines Jaksha MBh. 3,14565. Matsja-P. in Verz. d. Oxf. H. 42, a, Kap. 167. — l) N. pr. eines Wesens im Gefolge des Çiva Kathâs. 45,382. — m) N. pr. eines Dânava Kathâs. 47,12. — n) N. pr. eines Nâga Med. Vjutp. 87. 85 (Nâgarâǵa). MBh. 1,1554. angeblicher Verfasser des Khandas Colebr. Misc. Ess. II, 63. fgg. 97. Müller, SL. 147. fgg. 244. Verz. d. B. H. No. 380. fgg. 1353. fg. Verz. d. Oxf. H. No. 457. fgg. S. 113, a. Ind. St. 1,17. 59. कुन्दोज्ञानमिधिं ज्ञात्वा मकरो वेलातटे पिङ्गलम् Pańkat. II, 34. °वृत्ति f. *Commentar zur Metrik des* Piṅgala Colebr. Misc. Ess. II, 65. °प्रकाश ebend. und 91. 92. 102. °सारविकाशिनी Verz. d. Oxf. H. No. 457. — o) N. pr. verschiedener alter Weisen H. an. MBh. 1,2046. 2047. R. 2,32,28. mit dem Bein. वत्सग्रीव N. eines Bettlers Burn. Intr. 360. — p) pl. N. pr. eines Volkes Mârk. P. 58,45. Vgl. अनन्तपिङ्गलान्पिङ्गान् R. 4,43,23, v. l. und दण्डपिङ्गलकाः. — q) Bez. *des 51ten (25ten) Jahres im 60jährigen Jupitercyklus* Varâh. Bṛh. S. 8,48. Journ. of the Am. Or. S. 6,180. — 3) f. आ a) *ein best. Vogel* Râǵan. im ÇKDr. *eine Eulenart* Varâh. Bṛh. S. 85,21. 37. 87,2. 38. °रुत Verz. d. B. H. No. 897. — b) = कर्णिका H. an. — c) *Dalbergia Sissoo Roxb.* (शिंशपा) Ratnam. im ÇKDr. — d) *ein best. Metall* (राजरीति) Râǵan. im ÇKDr. — e) *eine best. Arterie* H. an. Ind. St. 2,172. Verz. d. Oxf. H. 104, b, 40. No. 167; vgl. Khând. Up. 8, 6,1. — f) N. pr. des Weibchens des Elephanten Vâmana AK. 1,1,2, 6. Kumuda H. an. Med. Hâr. 147. — g) N. pr. einer später fromm gewordenen Buhldirne H. an. Med. Hâr. 263. MBh. 12,6513. fgg. 6646. Kap. 4. 11. Skanda-P. in Verz. d. Oxf. H. 74, b, Kap. 22. Madhus. in Ind. St. 1,22. — 4) n. a) *ein best. Metall* (रीति) Râǵan. im ÇKDr. — b) *Auripigment* (vgl. पिङ्गसार) Wils. nach ders. Aut. — Vgl. कण°, नील.

पिङ्गलक (von पिङ्गल) 1) adj. f. °लिका = पिङ्गल. कुमारिका पिङ्गलिका कार्यं वासो प्र धावति AV. 20,136,14. — 2) m. a) N. pr. eines Jaksha MBh. 2,399. N. pr. eines Mannes gaṇa उपकादि zu P. 2,4,69. pl. *seine Nachkommen* ebend. — b) N. pr. eines Löwen Pańkat. 9,11. — 3) f. °लिका a) *eine Bienenart* Suçr. 2,290,17. — b) *eine Eulenart* = पिङ्गला Varâh. Bṛh. S. 87,4 (v. l. पिङ्गलका). °रुत Verz. d. B. H. No. 896. *eine Kranichart* (बलाका) Gaṭâdh. im ÇKDr. — c) N. pr. eines Weibes Kathâs. 21,122. 34,116. — Vgl. दण्ड°.

पिङ्गलतन्त्र n. und पिङ्गलामृत (पि° + तन्त्र, अमृत) n. Namen zweier Tantra Verz. d. Oxf. H. 95, a, 39. fg.

पिङ्गलित (von पिङ्गल) adj. f. आ *bräunlich roth geworden:* आत्रात्याग्निक्रियाधूमैर्यस्मै पिङ्गलिते दृशौ Kathâs. 21,122.

पिङ्गलेश्वर (पिङ्गल + ई°) 1) n. N. eines Liṅga Verz. d. Oxf. H. 70, b, 2 v. u. °तीर्थ 66, b, 3. 67, a, 19. — 2) f. ई eine Form der Dâkshâjaṇî Verz. d. Oxf. H. 39, b, 23.

पिङ्गलोचन (पिङ्ग + लो°) adj. = पिङ्गाक्ष Varâh. Bṛh. S. 77,26.

पिङ्गसार (पिङ्ग + सार) m. *Auripigment* Râǵan. im ÇKDr.

पिङ्गस्फटिक (पिङ्ग + स्फ°) m. *eine Art Edelstein* (गोमेद) Râǵan. im ÇKDr.

पिङ्गाक्ष (पिङ्ग + अक्ष) adj. f. ई *mit röthlich braunen Augen versehen* VS. 30, 21. Çâṅkh. Br. 25,10. Çat. Br. 3,3,4,13. 11,6,1,7. 13,3,6,5. TS. 6,1,6,7. Pańkav. Br. 21,1,3. Hid. 2,2. R. 3,60,10. Varâh. Bṛh. S. 60,17. मधु° Laghuǵ. 2,13. विद्युद्दिस्फुट° MBh. 1,1241. Beiw. des Agni Mârk. P. 99,45. 59. — 2) m. a) *Affe* R. 5,5,23. — b) Bein. Çiva's Trik. 1,1,45. — c) N. pr. eines Rakshas Verz. d. Oxf. H. 19, b, 19. eines Wilden Kâçikh. 12,16 (s. u. पक्कण und vgl. पिङ्गाश 1, a). eines Vogels, eines der 4 Söhne des Droṇa, Mârk. P. 1,21. — 3) f. ई N. pr. einer Gottheit Verz. d. Oxf. H. 19, a, 15. einer der Mütter im Gefolge des Skanda MBh. 9,2636. 2639. — Vgl. पैङ्गाक्ष.

पिङ्गाश 1) m. a) *das Haupt einer Ansiedlung wilder Stämme* (पल्ली-

श, पक्ष्मीपति) H. an. 3,724. Med. ç. 25; vgl. पिङ्गात in der unter पक्षा- ण aus Kâçikâ. mitgetheilten Stelle. — b) *ein best. Fisch* H. an. Med. *Pimelodius Pangasius Ham.* Wils.; vgl. पिङ्गास्य. — 2) f. ई = नालिका H. an. नीलिका Med. *die Indigopflanze* Wils. — 3) n. *ächtes, reines Gold* Med.

पिङ्गास्य (पिङ्ग + आस्य) m. = पिङ्गाश 1, b. Çabdar. im ÇKDr.

पिङ्गेक्षण (पिङ्ग + ईक्षण) adj. *bräunlich rothe Augen habend* Varâh. Bṛh. S. 17,5. m. Bein. Çiva's H. 199.

पिङ्गेश (पिङ्ग + ईश) m. *der Herr der bräunlich rothen Farbe*, Bein. *des Feuers* MBh. 2,1148.

पिचण्ड gaṇa आवार्षादि zu P. 5,2,64. तुन्दादि zu 117. m. 1) *Bauch* H. 604. an. 3,188. n. Halâj. 2,360. — 2) *ein best. Theil beim Vieh* (पशोरवयवे) H. an. — Vgl. पिचिण्ड.

पिचण्डक 1) adj. = पिचण्डे कुशलः gaṇa आकर्षादि zu P. 5,2,64. — 2) f. पिचण्डिका *Wade* H. 615; vgl. पिचिपिण्डिका, पिण्डिका, पिच्छा.

पिचण्डिक (von पिचण्ड) adj. = पिचण्डो ऽस्यास्ति gaṇa तुन्दादि zu P. 5,2,117. wohl *dickbäuchig*.

पिचण्डिन् (wie eben) adj. dass. ebend.

पिचण्डिल (wie eben) adj. dass. ebend. H. 450. Halâj. 2,453. स्वाद्वा- कारैर्वषट्कारैः सुरा ज्ञाताः पिचण्डिलाः Kâçikh. 87,122 (bei Aufrecht).

पिचव्य (von पिचु) adj. P. 6,1,80, Sch. m. *Baumwollenstaude* H. 1139. Halâj. 2,47.

पिचिण्ड m. AK. 3,6,2,18. 1) *Bauch* AK. 2,6,2,28. Med. ḍ. 32. — 2) *ein best. Theil beim Vieh* Med. — Vgl. पिचण्ड.

पिचिण्डवत् (von पिचिण्ड) adj. *dickbäuchig* Colebr. und Lois. zu AK. 2,6,2,44.

पिचिपिण्डिका f. *Wade* H. 615, v. l. für पिचण्डिका.

पिचिण्डिल adj. = पिचण्डिल AK. 2,6,2,44.

पिचु m. 1) *Baumwolle, Watte* AK. 2,9,106. Trik. 2,10,11. 3,3,394. H. 1139. Med. k. 7. Halâj. 2,47. संछाद्य पिचुना सितेन Suçr. 1,60,16. घृताक्तं मूर्ध्नि पिचुं दद्यात् 369,1. कुर्यात्कल्कान्पिचूंश्च 314,21. पिचुवस्त्र- पोत्यन्तरेण प्रमृज्य 2,47,5. 7,12. 236,21. °स्नान 1,15,3. 42,8. 2,193,19. °वर्ति 1,54,18. — 2) *eine best. Getraideart* (धान्यभेद) Viçva im ÇKDr. — 3) = पिचुक *Vanguerta spinosa* Suçr. 1,213,18. — 4) *ein best. Maass*, = कर्ष Med. Suçr. 2,496,10. — 5) = कुष्ठभेद Med. *eine Art Aussatz* Wils. — 6) N. pr. eines Asura Med. — 7) Bhairava Viçva im ÇKDr. *eines der 8 Gesichter des* Bh. Wilson nach ders. Aut. — Vgl. तूलपिचु.

पिचुक (von पिचु) gaṇa उत्करादि zu P. 4,2,90. m. *Vangueria spinosa*, ein Baum, Ratnam. im ÇKDr. (fehlt bei uns). Suçr. 2,54,2.

पिचुकीय adj. von पिचुक gaṇa उत्करादि zu P. 4,2,90.

पिचुतूल n. *Baumwolle* Trik. 2,10,11. — Vgl. पिचु, तूल, तूलपिचु.

पिचुमन्द (पिचु + म°) m. *Azadirachta indica A. Juss.* (s. निम्ब) H. 1139. Halâj. 2,41. Pâr. Gṛhj. 3,10. Suçr. 2,118,16. 130,4. Varâh. Bṛh. S. 28,12. Bhâg. P. 8,2,12. Çiç. 5,66. पिचुमन्दः फलाढ्यो ऽपि काकैरेव हि भुज्यते Bharatarad. P. 34,12 (bei Aufrecht, Halâj.).

पिचुमर्द (ein anders gelesenes पिचुमंद) m. dass. AK. 2,4,2,43. Trik. 3,3,127. Ratnam. 31. Suçr. 2,175,1. 283,18. Daçak. 100,11.

पिचुल m. 1) *Tamarix indica* AK. 2,4,2,20. H. 1139. an. 3,669. Med. l. 112. Halâj. 2,40. *Barringtonia acutangula Gaertn.* (vgl. निचुल) H. an. Med. — R. 3,79,37. — 2) *Baumwolle*, = पिचु Sâras. zu AK. ÇKDr. — 3) *Seerabe* H. an. Med.

पिच्च्, पिच्चयति v. l. für पिच्छ् *spalten, zertheilen* Dhâtup. 32,40. पि- च्चित s. bes.

पिच्चट 1) adj. = चिपिट = पिच्चित *platt gedrückt* H. an. 3,160. *eine plattgedrückte Masse, Kuchen*; s. तिल°. — 2) m. *eine best. Augen- krankheit* H. an. 3,166. Med. ṭ. 49. — 3) n. *Zinn* AK. 2,9,106. H. 1042. H. an. Med. *Blei* H. an. Med.

पिच्चा f. *eine Zahl von 16 Perlen, die ein Dharaṇa wiegen*, Varâh. Bṛh. S. 82,17. पिचा v. l., aber gegen das Versmaass verstossend.

पिच्चिट m. *ein best. giftiges Insect* Suçr. 2,288,1. °क m. dass. 257,13.

पिच्चित adj. *breitgedrückt, gequetscht* Suçr. 1,182,17. 301,7. 361,18. प्रहारपीडनाभ्यां तु यदङ्गं पृथुतां गतम्। सास्थि तत्पिच्चितं विद्यान्मज्जर- क्तपरिप्लुतम्॥ 2,19,4. — Vgl. पिच्चट. चिपिट, पिट्रप्, पिप्.

पिच्छ 1) n. AK. 3,6,2,30. *Schwanzfeder*, insbes. *beim Pfau* AK. 2,5, 31. H. 1320. Med. kh. 3,4. मयूर° MBh. 4,185. छत्रेण शिखिपिच्छानामु- च्छ्रितेन 191. शिखिन् — उच्छ्रितपिच्छभारान् Hariv. 8787. Çiç. 4,50. तु- ण्डेन लिखेद्यदा स्वपिच्छानि (बलिभुक्) Varâh. Bṛh. S. 94,31. पतामासे पतामासे पिच्छमेकैकं परित्यजति (हंसाः) Pañkat. 175,9. Vgl. नील°. pl. *das Gefieder eines Pfeils* Schol. zu Kâtj. Çr. 13,3,13. *Flügel* H. 1317. an. 2,64. Halâj. 2,84. *Schwanz* überh. m. H. an. Med. m. n. Trik. 3, 3,80. n. = चूडा *Haarbüschel auf dem Kopf* Med. — 2) f. छा AK. 3,6, 2,9. a) *Schleim von Reis und andern Fruchtkörnern* P. 5,2,100. = भ- क्तमण्ड, मण्ड, भक्तसंभूतमण्ड Trik. H. an. Med. Hâr. 187. °वस्ति *ein schleimiges Klystier* Suçr. 2,192,15. 204,5. 205,4. 438,5. 439,17. — b) *das Gummi von Bombax heptaphyllum* AK. 2,4,2,27. H. an. Med. — c) *der Speichel der Schlangen* Hâr. 230. — d) = छटा *Klumpen, Masse, Menge* H. an. Med. Hâr. — e) *Wade* Varâh. Bṛh. S. 58,17; vgl. पिच- ण्डिका, पिण्डिका. — f) = कोश H. an. Med. Hâr. *Scheide* Wils. — g) = पूग *Betelnuss* H. an. Med. Hâr. — h) = पङ्क्ति *Reihe*. — i) *eine best. Krankheit der Füsse bei den Pferden* H. an. Med. — k) = मोचा H. an. Med. *Musa sapientum* Wils. — l) = शिंशपा *Dalbergia Sissoo Roxb.* Çabdar. im ÇKDr. — m) *Harnisch* Hâr. — n) = पिच्छिल H. an.

पिच्छक (von पिच्छ) 1) *Schwanzfeder*: काकोलूकस्य पिच्छकैः Verz. d. Oxf. H. 98,b,1. Am Ende eines *adj.* comp. in चित्र° *Pfau*. — 2) f. पि- च्छिका *die zu einem Büschel zusammengebundenen Schwanzfedern eines Pfaues bei Gauklern*: पिच्छिका भ्रमयित्वा (ऐन्द्रजालिकः) Ratnâv. 88,6. 90,8. 92,2 (nach ÇKDr. = चामरविशेष). स तां दृष्ट्वेव त्वरया जगाचित- यमोह्निनीम्। तेनैव जगाम कामेन्द्रजालिकस्येव पिच्छिकाम्॥ Kathâs. 30, 8. Daçak. 46,1 v. u.

पिच्छबाण (पि° + बाण *Pfeil*) m. *Falke* Râgan. im ÇKDr.

पिच्छल 1) adj. *schleimig, schlüpfrig, schmierig* Med. l. 114. MBh. 14. 1416. Çaṅk. zu Khând. Up. 8,14. — 2) m. N. pr. eines Nâga aus Vâ- suki's Geschlecht MBh. 1,2147. — 3) f. आ a) N. verschiedener Pflan- zen: *Dalbergia Sissoo Roxb., Bombax heptaphyllum, Basella lucida* oder *rubra* Med. — b) N. pr. eines Flusses Med. MBh. 6,336 (VP. 183). — Wohl eine falsche Form für पिच्छिल, welche Lesart auch ÇKDr. und

Wils. in der Med. vor sich gehabt haben.

पिच्छलदला (पि° + दल) f. *Zizyphus Jujuba* Trik. 2,4,11.

पिच्छितिका f. = पिच्छिला *Dalbergia Sissoo Roxb.* Çabdak. im ÇKDr. Viell. fehlerhaft für पिच्छिलिका.

पिच्छिल (von पिच्छा *Schleim von Reis u. s. w.*) 1) adj. f. आ *schleimig; schlüpfrig, schmierig* P. 5,2,100. Vop. 7,32. 33. AK. 2,9,46. H. 414. an. 3,669. fg. Halâj. 3,56. Gegens. विशद Suçr. 1,148,9. कर्कश Tattvas. 12. — MBh. 12,6854. Suçr. 1,32,20. 33,12. अन्न 35,17. 45,3. 84,6. 132,10. रुधिर 260,9. 2,298,10. 2,3. 8,18. वस्ति 201,12. 226,3. 5. जल 238, 12. योनि 397,10. मक्कापूयवसास्रासृग्° Mârk. P. 8,217. विएमूत्रपिच्छिले स्त्रोणां तथा कोष्ठे मयोषितम् 10,9. अद्रिकुल्या: Râga-Tar. 1,372. दृधोनि (Schol. = सस्निग्धानि) Kedâra 1,7 (bei Aufrecht, Halâj.). प्रमेहिणो यदा मूत्रमनाविलमपिच्छिलम् Mâdhavakâra im ÇKDr. u. अपिच्छिल. पिच्छिलत्व n. nom. abstr. Suçr. 1,78,20. पिच्छिल = भक्तमण्डयुक्त Râjam., = सरसव्यञ्जनादि Bharata, = सूपादि Ramân., = स्निग्धसूपादि Bhânud., = मण्डयुक्तभक्त und जलयुक्तव्यञ्जन Nilak. zu AK. ÇKDr. Daher die verschiedenen Bedd. für ein angebliches subst. trium generum bei Wils. — 2) m. *Cordia latifolia* und *Myxa* (श्लेष्मातक) Râgan. im ÇKDr. *Tamarix indica* Dhar. bei Wils. — 3) f. आ a) N. verschiedener Pflanzen: *Dalbergia Sissoo Roxb.* AK. 2,4,2,48. Trik. 3,3,398. H. an. *Bombax heptaphyllum* AK. 2,4,2,27. Trik. H. an. *Basella lucida* oder *rubra* Trik. H. an. *Linum usitatissimum* (अतसी), *Asteracantha longifolia Nees* (कोकिलाक्ष), = वृश्चिकालुप und मूलीतृणा Râgan. im ÇKDr. = कट्वी Çabdak. ebend. — b) N. pr. eines Flusses H. an. — Hâr. 230 werden dem Worte folgende Bedd. zugetheilt: स्फोटिकावात्याशामावाताम्बुपांशव:. — Vgl. पिच्छल.

पिच्छिलक (von पिच्छिल) m. *ein best. Fruchtbaum,* = धन्वन Râgan. im ÇKDr.

पिच्छिलच्छदा (पि° + छद) f. *Basella cordifolia Lam.* (उपोदकी) Râgan. im ÇKDr.

पिच्छिलत्वच् (पि° + त्वच्) m. *Orangenbaum* Trik. 2,4,12. *ein anderer Fruchtbaum,* = धन्वन Ratnam. 206.

पिच्छिलसार (पि° + सार) m. *das Gummi von Bombax heptaphyllum* Râgan. im ÇKDr.

पिच्छोरा f. *Pfeife, Flöte* Çâñkh. Çr. 17,3,12. 13. Lâtj. 4,2,6. 7.

पिछ्, पिच्छयति *spalten, zertheilen* Dhâtup. 32,40; vgl. पिच्छ्, पिछ्, पिच्छति v. l. für मिछ् Dhâtup. 28,16.

पिजवन m. N. pr. eines Mannes Nir. 2,24. — Vgl. पैजवन.

पिजूल m. N. pr. eines Mannes gaṇa अश्वादि zu P. 4,1,110. — Vgl. पिञ्जूलक.

पिञ्जदेव (पिञ्ज + देव) m. N. pr. eines Mannes Râga-Tar. 8,1484. 1579. 2148. 2904.

पिञ्छ n. = पिच्छ *Flügel* H. 1317, Sch.

पिञ्ज्, पिङ्क्ते *pingere, malen* (vgl. पिश्) Dhâtup. 24,18. *verbinden* (vgl. पर्च्); *ehren; tönen* v. l. ebend. — पिञ्ज्, पिञ्जयति *zu nahe treten; stark sein; nehmen* (आदान); *wohnen* 32,31. *reden* oder *leuchten* 33,84. *ertönen lassen:* कमनीयं शब्दं पिञ्जयति (zur Erklärung von कपिञ्जल) Nir. 3,18. so v. a. मिश्रीभाव (bei der Erklärung von पिजवन) 2,24.

पिञ्ज 1) adj. *verwirrt,* = व्यग्र, व्याकुल H. an. 2,72. fg. Med. ǵ. 12. — 2) m. a) *Mond* AK. 2,8,2,84. H. 372. H. an. Med. — b) *eine Art Kampfer* Râgan. im ÇKDr. — 3) f. आ a) *das Wehethun, Verletzen;* = हिंसा Trik. 3,3,85. — b) *Gelbwurz* Trik. H. an. Med. — c) *Baumwolle* H. an. Med. — d) *ein best. der Weinpalme gleichender Baum,* = कूटा, कुटो vulg. Çabdam. im ÇKDr. — e) *Gerte, Ruthe* Çabdam. bei Wils. — 4) n. *Kraft, Macht* (बल) H. an. Med. — Vgl. तिल°, उत्पिञ्ज (Râga-Tar. 3,122. 6,232. 8,2496. wohl *Aufstand, Revolution*), समुत्पिञ्ज, पिञ्जल.

पिञ्जट m. *Unreinigkeit des Auges* Çabdar. im ÇKDr. — Vgl. पिञ्जेट.

पिञ्जन n. *ein bogenförmiges Werkzeug zum Auseinanderzupfen der Baumwolle* Trik. 2,10,10. H. 912.

पिञ्जर Uǵǵval. zu Uṇâdis. 3,131. 1) adj. f. आ *röthlich gelb, goldfarben* H. 1396. an. 3,576. Med. r. 186. Halâj. 4,52. (केसरी) किरणकेसरभासुरपिञ्जर: MBh. 7,8409. शिखा प्रदीपस्य सुवर्णपिञ्जरा Mṛkkh. 48,11. चामीकर° Ragh. 18,39. कुङ्कुमराग° (पयोधर) Ṛt. 5,9. Bhâg. P. 4,6,26. Bhaṭṭ. 22,18. कृष्णाञ्जनाभमाकाशं तारोल्कापातपिञ्जरम् Varâh. Bṛh. S. 45,94. Kathâs. 35,20. Vgl. आ°, परि°. — 2) m. a) *ein goldfarbenes Pferd* H. an. Med. — b) N. pr. eines Berges Mârk. P. 55,9. — 3) n. a) *Gold* H. an. Med. — b) *Auripigment* AK. 2,9,104. H. 1058. — c) *die Blüthe von Mesua Roxburghii Wight.* Râgan. im ÇKDr. — d) *Käfig.* — e) *Skelet* Râmâçrama zu AK. ÇKDr. — In den beiden letzten Bedeutungen fehlerhafte Variante für पञ्जर; vgl. AK. 3,6,2,31.

पिञ्जरक (von पिञ्जर) 1) m. N. pr. eines Nâga MBh. 1,1551. 5,3627. — 2) n. *Auripigment* Râgan. im ÇKDr.

पिञ्जरता (wie eben) f. *die gelbrothe Farbe:* नभ: °तां ययौ Kathâs. 44,134.

पिञ्जरित (von पिञ्जर) adj. *röthlich gelb gefärbt:* मञ्जरी° Daçak. in Benf. Chr. 199,1.

पिञ्जल 1) adj. (von पिञ्ज) *überaus verwirrt* AK. 2,8,2,67. H. 366; vgl. समुत्पिञ्जल. — 2) f. आ N. pr. eines Flusses MBh. 6,338 (VP. 183). — 3) f. ई *zwei als Behälter dienende* Kuça-*Blätter* Khandogapar. im ÇKDr. — 4) n. a) Kuça-*Blatt* H. an. 3,669. Dhar. im ÇKDr. — b) *Curcuma Zerumbet* (कर्चूराभ) H. an. — c) *Auripigment* (vgl. पिञ्जरक) Dhar. — Die beiden letzten Bedeutungen gehen auf die Bedeutung *röthlich-gelb* (vgl. पिञ्जर) zurück. Vgl. क°, कु°.

पिञ्जलक in उत्पिञ्जलक *wobei eine grosse Verwirrung, Aufregung Statt findet, wobei es drunter und drüber geht:* तदुत्पिञ्जलकं युद्धमासीद्देवासुरोपमम् MBh. 7,1084. Hariv. 13554. — Vgl. पिञ्जल.

पिञ्जान n. *Gold* Râgan. im ÇKDr. — Vgl. पिञ्जर.

पिञ्जिका f. *Spinnrocken* Trik. 2,10,11.

पिञ्जूल Uṇâdis. 4,90. n. *Büschel von Halmen, Gras u. s. w.* Uǵǵval. दर्भ° Ait. Br. 1,3. Çâñkh. Br. 18,8. Kâṭh. 23,1. कुश° Âçv. Gṛhj. 1,14. 17. 4,6. f. ई Kauç. 25. 27. 32. 53. Gṛhjasaṁgr. 1,93. Gobh. 2,7,5. पिञ्जुल Pâr. Gṛhj. 1,15. — Vgl. पुञ्जील.

पिञ्जूलक (vom vorherg.) m. N. pr. eines Mannes; pl. *seine Nachkommen* gaṇa उपकादि zu P. 2,4,69. — Vgl. पिजूल.

पिञ्जूष m. = पैञ्जूष *Ohrenschmalz* H. 632, v. l. — Vgl. पैञ्जूष.

पिञ्जेट n. *Unreinigkeit des Auges* Çabdar. im ÇKDr. — Vgl. पिञ्जट.

पिञ्जोला f. *das Rauschen der Blätter* Hâr. 207.

पिट्, पेँटति *tönen; häufen* DHÂTUP. 9,24. — Vgl. पिट, पिटक.

पिट 1) *Korb*, m. AK. 2,9,26. n. H. 1017. अन्न° (Conjectur) Spr. 1558. Vgl. नील°. — 2) n. *Dach* TRIK. 2,2,5.

पिटक (von पिट) m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2,4,31. SIDDH. K. 249,*a*, 1. 1) *Korb*, m. AK. 2,10,30. H. 1017, Sch. an. 3, 66. MED. k. 119. Gewöhnlich n., selten m. und f. (आ). पिटकेन क्रूरति gaṇa उत्सङ्गादि zu P. 4,4,15. खनित्रपिटके du. R. 2,37,5. R. GORR. 2,31,19. 37,5. 39,20. खनित्रपिटकाधर R. SCHL. 2,31,25. फालपिटक n. (= खनित्रपिटक, दात्रपिटक) 30,25. दात्रपिटक n. MBH. 12,8392. MÂRK. P. 50,86. H. 245, Sch. SIDDH. P. 4, 19, *b*. पिटकानिमान् 20, *a*. सशूर्पपिटकाः सर्वे MBH. 5,5249. (पिशाचौ) खादन्तौ मांसपिटकं पिबन्तौ रुधिरं बहु *einen Korb mit Fleisch* oder *eine grosse Masse Fleisch* HARIV. 14678. 14704. 15994. Vgl. गणि°, त्रि°, पेट, पेटक u. s. w. — 2) *Beule*, m. f. n. AK. 2,6,2,4. MED. m. H. 466. H. an. HALÂJ. 2,449. — VARÂH. BṚH. S. 51, 1. fgg. पिटकलक्षण N. des 51ten Adhjâja. सपिटका (so ist zu lesen) ऽभवत् RÂGA-TAR. ed. Calc. 4, 526. *Geschwür* VJUTP. 221. Vgl. पिडक. — 3) *ein best. Schmuck an Indra's Banner* MBH. 1,2354. VARÂH. BṚH. S. 42,7. 41. fgg. — 4) m. N. pr. eines Mannes (neben पिटाक) gaṇa शिवादि zu P. 4,1,112.

पिटक्या (von पिटक) f. *eine Menge von Körben* gaṇa पाशादि zu P. 4,2,49.

पिटङ्गाकी = पिटङ्कोकी WILS.

पिटङ्काश m. *ein best. Fisch, Silurus Pabda* (पर्वत, वर्मि) BHÛRIPR. im ÇKDR. *Esox scolopax* WILS.

पिटङ्कोकी f. *Cucumis colocynthis* RATNAM. im ÇKDR. पिटङ्गाकी WILS.

पिटाक neben पिटक gaṇa पाशादि zu P. 4,2,49 und उत्सङ्गादि zu 4, 15. m. N. pr. eines Mannes (daneben पिटक) gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112. N. pr. eines Weisen UṆÂDIK. im ÇKDR.

पिटाक्या f. collect. von पिटाक gaṇa पाशादि zu P. 4,2,49.

पिट्टक n. *Weinstein an den Zähnen* ÇABDAR. im ÇKDR. — Vgl. किट्ट, किट्टक, पिप्पिका.

पिट्टय्, पिट्टयति *feststampfen*: परितः कुट्टनेन पांसूनवटे ऽधः प्रवेशयति पिट्टयतीत्यर्थः Schol. zu KÂTJ. ÇR. 6,3,11. पिट्टित *festgestampft* so v. a. *platt gedrückt* MED. t. 41. — पिट्टय् kann als denom. von पिट्ट = पिष्ट gefasst werden. Vgl. पिच्चित.

पिठ्, पेठति *Jmd zu nahe treten, verletzen; geplagt sein* DHÂTUP. 9,54.

पिठर 1) *Topf, Kochtopf*; m. AK. 2,9,31. MED. r. 185. n. TRIK. 3,3,362 (lies स्थाल्यां म°). H. 1019. an. 3, 578. HALÂJ. 2,159. f. ई RÂJAM. zu AK. ÇKDR. VJUTP. 137. Zu belegen nur n. und ein Mal f. MBH. 3,202. 7,2159. 2367. 12,1019. 14,89. 2888. 15,727. पिठरं ज्वलदतिमात्रं निजपार्श्वानेव दहतितराम् Spr. 1782. सूपतप्तपिठराम्बुपायिनः VARÂH. BṚH. S. 24,30 (= PAÑKAT. I, 241). घटपिठरनिभोदर 67,18. पूर्णो जठरपिठरे PAÑKAT. V, 83. जठरपिठरी दुष्पूरेयम् Spr. 188. — 2) m. *ein topfähnlicher Aufsatz auf einem Gebäude* TRIK. 2,2,8. — 3) n. *Butterstössel* TRIK. H. an. MED. — 4) n. *die Wurzel von Cyperus rotundus* AK. 3,4,25,190. H. an. MED. — 5) m. Bez. *eines best. Feuers* HARIV. 10467. — 6) m. N. pr. eines Dânava MBH. 2,366. HARIV. 12696. LANGL. II, 409. — Vgl. पैठर.

पिठरक (von पिठर) 1) *Topf, Kochtopf*: °कपाल Spr. 720. — 2) m. N. pr. eines Nâga MBH. 1,1559. 2156. 5,3630. HARIV. LANGL. I, 307.

पिँठीनस् m. N. pr. eines Mannes ṚV. 6,26,6. — Vgl. पैठीनसि.

पिडक m. (H. 466, v. l. für पिटक) und पिडका f. *Knoten, Beule, Blatter, Bläschen, papula, pustula*: पक्का, अपक्का SUÇR. 1,265,8. 67,15. 92,8. 118,8. 120,3. 265,19. 2,2,6. 58,5. 124,4. 137,1. 296,20. 308,6. 333,6. सपिडका (so ist zu lesen) ऽभवत् RÂGA-TAR. 4, 526. Nirgends entschiedenes m. Vgl. पिटक 2.

पिडकावत् (von पिडका) adj. *mit Knoten u. s. w. versehen* SUÇR. 1,96, 20. 268,17.

पिडकिन् (wie eben) adj. dass. SUÇR. 1,88,11.

पिण्ड् s. पिण्डय्.

पिँण्ड m. AK. 3,6,2,18. 1) m., selten n. *runde Masse, Ballen, Klumpen, Knopf, Kloss, globus, globulus*; m. = गोल H. an. 2,123. MED. ḍ. 18. 19. = सान्द्र TRIK. 3,3,114. H. an. (n.). MED. या ते गात्राणामृतुथा कृणोमि ता ता पिण्डानां प्र जुहोम्यग्नौ ṚV. 1,162,19. TS. 2,3,9,2. ÇAT. BR. 2,4,2,24. व्रीहिमय 5,5,5,9. 6,5,3,7. 14,1,2,18. नवनीत°, घृत° PÂR. GṚHJ. 2,1. KAUÇ. 52. 54. (रुक्म) एकविंशतिपिण्ड *mit 21 Knöpfchen versehen* KÂTJ. ÇR. 16,5,1. 17,4,2. लोहित° ÇAT. BR. 14,6,11,3. शकृत्° KAUÇ. 7. 19. 20. अयः° *eine eiserne Kugel, ein Klumpen Eisen* MBH. 3, 71. BÂLAB. 7. VEDÂNTAS. (Allah.) No. 35. JÂGÑ. 2, 103. Ind. St. 4, 266. दारु°, ऊर्णा° ebend. सार° SUÇR. 2,73,21. 1,163,13. शाल्योदन° 170,8. 322,7. 2,357,14. मांस° HARIV. 1130. PAÑKAT. 136,2. 226,20. पिशित° PRAB. 67,2. आमिषस्य RAGH. 2,59. पिण्डशोर्पातिवक्त्राः MBH. 12,3749. कुम्भौ तु पिण्डौ शिरसः (beim Elephanten) AK. 2,8,2,5. H. 1226. Nach ÇABDAR. bei WILSON geradezu = कुम्भ. तमःपिण्ड इव त्रयः (vgl. u. पिण्डल) *Klumpen Finsterniss* KATHÂS. 4,81. अयस्मयैरग्रिपिण्डैः संदंशैः *die Knöpfchen am Ende der Zange, mit denen man zwickt* (*pince* BURNOUF) BHÂG. P. 5,26,19. पिण्डी KÂṬH. 11,10. शाक° ÇÂÑKH. GṚHJ. 1,11. ÂÇV. GṚHJ. 4,3. ÇR. 2,3. पुरोडाशस्य 5,17. *Mehlkloss* SUÇR. 1,236,3. नीताय तुरगायाशु भक्तपिण्डीं सुगन्धिनीम्। दद्यात्पुरोहितस्तत्र संमन्त्र्य शान्तिमन्त्रकैः॥ KÂLIKÂ-P. 86 im ÇKDR. — 2) m., selten n. *Mehlkloss beim Manenopfer*, = निवाप MED. LÂṬJ. 2,10,4. KÂTJ. ÇR. 4,1,11. 16. ÇÂÑKH. GṚHJ. 4,7. PÂR. GṚHJ. 3,10. M. 3,215. 218. 219. 260. 9,136. न्युप्य पिण्डांस्तान् 3,216. निर्वपेत् 9,140. दा 132. 136. पञ्च पिण्डाननुद्धृत्य न स्नायात्परवारिषु JÂGÑ. 1,159. पिण्डः पितृणां व्युच्छिद्येत् BRÂHMAṆ. 3,8. MBH. 13,5938. fgg. पतन्ति पितरो ह्येषां लुप्तपिण्डोदकक्रियाः BHAG. 1,42. पुत्रः पिण्डप्रयोजनः Spr. 1788. RAGH. 1,66. 8,26. MÂRK. P. 30,5. 50,91. VP. 315. — 3) *Bissen, Mundvoll*; m. = कवल H. 425. H. an. एकैकं ह्रासयेत्पिण्डं कृष्णे शुक्ले च वर्धयेत् (beim Kândrâjaṇa) M. 11,216. 218. fgg. पिण्डं दद्याद्बलिने VARÂH. BṚH. S. 43,20. हस्तिपिण्डानि PAÑKAT. I, 356. — 4) m. *Bissen* so v. a. *das Brod, von dem man sich nährt, Lebensunterhalt*; m. f. n. = आहार TRIK. 3,2,27. n. = जीवन, घासजीवन H. an. MED. पुत्रहस्तात्तु का नारी सत्त्वयुक्ता मनस्विनी। भोक्तुमुत्सहते पिण्डम् R. 4,19,26. त्वयि पिण्डश्च कीर्तिश्च संतानं च प्रतिष्ठितम् MBH. 1,4148. त्वयि तन्तुश्च पिण्डश्च धृतराष्ट्रस्य दृश्यते 6,1626. 15,977. 981. परपिण्डोपजीविनः 1,5671. 5,4534. परपिण्डमुदीक्षे 4492. परपिण्डरत Spr. 807. परपिण्डलोलुपतया BHARTṚ. 3,48. किमहं परपिण्डेनात्मानं भोजयामि HIT. 31,21. भर्तुः पिण्डमनुस्मरन् MBH. 6,3403. भर्तुः पिण्डस्य निर्वेशं कर्तुम् R. 3,33,25. अवश्यं राजपिण्डस्तैर्निर्वेश्यः MBH. 3,1426. राजपिण्डभयोद्विग्ने यदि ह्यास्यन्ति जीवितम् 5,1362. ब्रह्मस्वदारिणश्चैव राजपिण्डा-

पक्षारिणः 7, 702. भर्तृ° Pańkat. 71, 4. सफलीकृतभर्तृपिण्डस्तपस्वी (so ist wohl zu lesen) Mâlav. 68, 13. पिण्डस्पृहां परित्यज्य Râǵa-Tar. 5, 138. — 5) m. du. *die auf der Achsel über dem Schlüsselbein her liegenden fleischigen Theile*; = देहैकदेश Med. द्वौ चास्य पिण्डावध्येषा कण्ठादक्षान्तरे स्मृतौ सुमनोहरौ च MBh. 3, 10053. — 6) m. n. *Körper, Leib*; = अङ्ग, देह Trik. 3, 3, 114. H. 564. H. an. Med. Halâj. गोसदृश° Taukas. 49. एकान्तविध्वंसिषु मद्विधानां पिण्डेष्वनास्था खलु भौतिकेषु Ragh. 2, 57. प्राणपिण्डसमुदाय Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 193. °ग्रहण 247. 97. 120. 233. 328. — 7) m. *Myrrhe* (vgl. गोल) AK. 2, 9, 105. H. 1063. H. an. Med. Ratnam. 145. *Weihrauch* H. an. Med. *eine andere Art Räucherwerk*: गुग्गुलुवालकमुस्तानखशर्कराः क्रमाद्धूपः। अन्यो वालकमांसीतुरुष्कनखचन्दनैः पिण्डः॥ Varâh. Bṛh. S. 76, 16. — 8) *die Blüthe der chinesischen Rose*, m. H. an. n. Med. — 9) m. *Vangueria spinosa Roxb.* (vgl. पिण्डीतक) Râǵan. im ÇKDr. — 10) *ein best. Theil eines Hauses*, m. Trik. 3, 3, 114. Med. u. H. an. — 11) n. *Eisen* AK. 2, 9, 98. H. 1037. H. an. Med. — 12) m. *Fleisch* Dhar. bei Wils. — 13) n. *frische Butter* Çabdar. bei Wils. — 14) m. *der Fötus in der ersten Zeit der Schwangerschaft* Ratnam. bei Wils. — 15) *Umfang* (*thickness* Hall) Âryabhaṭṭa in Journ. of the Am. Or. S. 6, 558. अशीतिमहस्राधिकयोजनलक्षपिण्डायां रत्नप्रभायाम्, दशोत्तरयोजनशतपिण्डे नभोदेशे Schol. zu H. 94. — 16) m. *Menge, Haufen*; = वृन्द H. an.; vgl. पिण्डय्. — 17) m. *Summe* (vgl. पिण्डय्) Wils. — 18) = बल *Macht, Heer*; m. Med. n. H. an. — 19) m. *ein in Zahlen ausgedrückter Sinus* Sûryas. 2, 16. 32. — 20) m. N. pr. eines Mannes gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99. — 21) f. ई gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41. a) *Ballen* u. s. w. s. u. 1. — b) *Flaschengurke* (अलाबु). — c) *eine Art Dattelbaum* (खर्जूरभेद, खर्जूरी). — d) *Tabernaemontana coronaria R. Br., eine Species der Tab.*, (तगर, पिण्डीतगर) H. an. Med. — e) = पिण्डिका *Nabe* Râjam. zu AK. ÇKDr. — f) = ज्ञाननिरूपणार्थकोपन्यासः Dhar. im ÇKDr. *performance of certain gesticulations, accompanying the silent repetition of prayers, etc. in meditation on real or divine knowledge* Wils. — h) *Haus* Wils.; diese Bed. ist wohl aus पिण्डीशूर = गेहेशूर geschlossen worden. — i) N. pr. eines Weibes gaṇa कुर्वादि zu P. 4, 1, 151. — Vgl. ज्या°, ज्यार्ध°, तर्कु°, दारुपिण्डी, नेत्र°, परपिण्डाद, मृत्पिण्ड, शक°, स°.

पिण्डक (von पिण्ड) m. n. Siddh. K. 249, a, 1. 1) *Klumpen, Kloss*: भक्ष्यगन्धादिपिण्डकम् Hariv. 14740. m. *rundliche Hervorragung, Knöpfchen* Suçr. 1, 322, 9. मस्तक° *die Ballen auf der Stirn eines brünstigen Elephanten*: (गजा) भिन्नमस्तकपिण्डका MBh. 1, 5471. भिन्नमस्तकपिण्डक (von °पिण्डिका) 7, 4564. 4860. — 2) *Wade*; s. u. 7, a. — 3) m. *Weihrauch* AK. 2, 6, 2, 30. H. 648. n. *Myrrhe* Râǵan. im ÇKDr. — 4) m. *ein best. Knollengewächs*, = पिण्डालु Râǵan. im ÇKDr. n. *Daucus Carota* ebend. — 5) *ein in Zahlen ausgedrückter Sinus* Sûryas. 2, 22. 27. 31. — 6) m. *ein* Piçâka Trik. 1, 1, 74. — 7) f. पिण्डिका a) *kugelförmige Anschwellung, Fleischballen* (an Schultern, Armen, Beinen u. s. w.): कक्षा° Suçr. 1, 49, 8. अंस° 2, 93, 14. हस्तपिण्डिकांसपाणिपाद 1, 118, 14. जङ्घासु च पिण्डिका Jâǵń. 3, 97. Insbes. *die Wade* (vgl. पिचण्डिका, पिचिण्डिका) H. 615. नद्यास्य नृपते किंचित्संश्लिष्टमुपलक्षये। अते पुरुषसिंहस्य पिण्डिके ऽस्याधिके यतः। न नाभ्यां पुरुषव्याघ्रो नित्यमधसु वर्तते। MBh. 14, 2582. Varâh. Bṛh. S. 30, 9. उद्बद्धाभ्यां पिण्डिकाभ्याम् 68, 17. विकटोद्बद्धपिण्डिक MBh. 1, 6074. °पिण्डिक 7, 7897. वृकच्छेकाण्डपिण्डिक 10, 289. स्थूलपिण्डिक 12, 3748. Vgl. u. 1 am Ende. — b) *Nabe* AK. 2, 8, 2, 24. H. 756. Halâj. 2, 292. — c) *Unterlage, Gestell eines Götterbildes, eines* Liṅga: प्रतिमा सपिण्डिका, द्वौ भागौ प्रतिमात्र तृतीयो ऽंशः पिण्डिका Varâh. Bṛh. S. 55, 16. 58, 3. 54. °श्वभ्र *die Oeffnung in dieser Unterlage* 59, 17; vgl. पीठ, पीठिका. — d) *eine best. Staude*, = क्षेत्राम्लि Râǵan. im ÇKDr.

पिण्डकन्द (पि° + क°) m. *ein best. Knollengewächs*, = पिण्डालु Râǵan. im ÇKDr.

पिण्डखर्जूर (पि° + ख°) m. *eine Art Dattelbaum* Ǵaṭâdh. im ÇKDr. Vjutp. 104. im Prâkrit: पिण्डखज्जूर Çâk. 23, 11. °खर्जूरी u. °खर्जूरिका dass. Râǵan.

पिण्डगोस m. = पिण्ड und गोस *Myrrhe* Ramân. zu AK. 2, 9, 105. ÇKDr.

पिण्डलेपक (पि° + ले°) m. in der Stelle: उरसि पितरो भुङ्क्ते (sic) वामपार्श्वे पितामहाः। प्रपितामहा दक्षिणतः पृष्ठतः पिण्डलेपकाः॥ Gṛhjasaṁgr. 2, 97. Bezeichnet *die dem Urgrossvater vorangehenden Ahnen, die an den Ueberbleibseln der Mehlklösse zehren*; vgl. पिण्डलेप.

पिण्डतैल (पि° + तैल°) n. *Weihrauch* Suçr. 2, 40, 17. °तैलक m. dass. Râǵan. im ÇKDr.

पिण्डत्व (von पिण्ड) n. *das Klumpen-Sein*: नैशं तम इवाकाण्डे दिवा पिण्डत्वमागतम् *zu einem Klumpen geworden* Kathâs. 11, 44; vgl. तमःपिण्डा इव त्रयः 4, 81.

पिण्डद (पि° + 1. द) adj. f. आ 1) *der den Manen die Mehlklösse darbringt, darzubringen berechtigt ist* Jâǵń. 2, 132. Vivâdak. 147, 9. 148, 4 v. u. विनता चाब्रवीत्स्कन्दं मम त्वं पिण्डदः सुतः MBh. 3, 14468. भरद्वाजस्य भार्या तु वीरा वीरस्य पिण्डदा 14138. — 2) *Jmd das Brod, den Lebensunterhalt gebend*; m. *Brodherr*: वदनोदरदर्शनं च। श्वा पिण्डदस्य कुरुते Bhartṛ. 2, 26; vgl. अनाथ°.

पिण्डदातर् (पि° + 1. दा°) = पिण्डद 1. Jâǵń. 2, 127.

पिण्डदान (पि° + 1. दान) n. *das Reichen eines Mehlklosses*: रसास्वादसुख° Sâh. D. 5, 19. insbes. *beim Manenopfer; das Manenopfer mit Mehlklössen am Abend des Neumonds* H. 822. Nir. 3, 4. Schol. zu Kâtj. Çr. 298, 15. 811, 17. 812, 3. fgg. 288, 7. Kull. zu M. 3, 60.

पिण्डन (von पिण्डय्) *das Zusammenballen* Bhâg. P. 3, 26, 43. — *Wall, Damm* (vgl. पिण्डल) Wils.

पिण्डनिर्वपण (पि° + नि°) n. *das Darbringen der Mehlklösse an die Manen, Manenopfer* M. 3, 248. 261.

पिण्डपद (पि° + पद) n. = अङ्कविशेष *eine best. Ziffer* (*Berechnung*) ÇKDr., mit folgendem Beleg (Text und Erklär.) aus dem Ǵjotist.: रूपाष्टकैर्विनिहतो भवनस्य बन्धः कर्तुः स्वमृत्तमिह युगमशरैकनिघ्नम्। एकीकृतं रसनिशाकरयुग्मभुक्तशेषं ततो भवति पिण्डपदं गृहस्य॥ रूपाष्टकैरेकाशीत्या विनिहतः पूरितः भवनस्य बन्धः दीर्घप्रस्तारमिलितहस्ताः स्वमृत्तं तत्संख्यानं युगमशरैकनिघ्नं द्विपञ्चाशदुत्तरशतपूरितं एकीकृतं पूर्वाङ्केन मिलितं रसनिशाकरयुग्मभुक्तशेषं षोडशाधिकद्विशतहृतावशिष्टं तत्संख्यानं पिण्डपदसंज्ञं गृहस्य भवति॥

पिण्डपात (पि° + पात) m. *Almosenreichung* Burn. Intr. 269, N. 2. 307. Statt पिण्डपातिक (पैण्ड°) ebend. 306 ist ohne Zweifel पैण्डपाति-

क zu lesen.

पिण्डपात्र (पि° + पा°) n. 1) *das Gefäss, in dem die Mehlklösse den Manen dargebracht werden*, Trik. 2,7,7. — 2) *Almosen* (eig. *Almosentopf*) Vjutp. 201. °संतुष्ट 67. पिण्डपात्रावदान Burn. Intr. 39.

पिण्डपाद् (पि° + पाद्) m. *Elephant* (*Klumpfuss*) Trik. 2,8,34.

पिण्डपितृयज्ञ (पि° + पि°) n. *ein Manenopfer mit Mehlklössen am Abend des Neumonds*: अमावास्यायामपराह्णे पिण्डपितृयज्ञः Âçv. Çr. 2, 6. Gṛhj. 2,5. Kâtj. Çr. 4,1,1. 28. Çâṅkh. Çr. 4,3,1. 5,18. Kauç. 87. Gobh. 4,4,1. Verz. d. B. H. No. 1140. fgg.

पिण्डपुष्प (पि° + पु°) 1) m. *Jonesia Asoka* Trik. 3,3,277. n. *die Blüthe* H. an. 4, 209. Med. p. 27. — 2) m. *die chinesische Rose* Trik. n. *die Blüthe* H. an. Med. — 3) n. *Wasserrose* H. an. Med. — 4) m. *Granatbaum* Trik. 2,4,19. — 5) n. *die Blüthe der Tabernaemontana coronaria* Çabdar. im ÇKDr.

पिण्डपुष्पक (wie eben) m. *Chenopodium album* (eine Gemüsepflanze) Çabdam. im ÇKDr.

पिण्डफल (पि° + फ°) 1) adj. *(länglich) runde Früchte tragend*: सप्त (in der Ausg. mit dem folg. Worte verbunden) पिण्डफलान्वृन्तानमलानि व्यञ्जनयत MBh. 1,2632. ललनानि st. अनलानि R. 3,20,32. — 2) f. आ P. 4,1,64, Vârtt. 2. Vop. 4,15. *eine Gurkenart* (कटुतुम्बी) Gaṇâdh. im ÇKDr. Nigh. Pr. Suçr. 2,106,19.

पिण्डबीज (पि° + बीज) m. *Nerium* (*Oleander* Wils.) *odorum* Wils.

पिण्डबीजक (wie eben) m. *Pterospermum acerifolium Willd.* (कर्णिकार) Râǵan. im ÇKDr.

पिण्डभाज् (पि° + भाज्) adj. *die beim Todtenopfer dargebrachten Mehlklösse geniessend, in Empfang nehmend* (von Verstorbenen); m. pl. *die Manen* Çâk. 92,6. Davon nom. abstr. °भाक्त्व n. Çaṅk. zu Khând. Up. S. 91.

पिण्डभृति (पि° + भृ°) f. *Lebensunterhalt*: तस्मात्सामैव लिप्सेथाश्चेलपिण्डभृतिं ततः R. Gorr. 2,26,37.

पिण्डमय (von पिण्ड) adj. *aus einem (Lehm-) Klumpen bestehend* Mṛkkh. 47,9.

पिण्डमात्रोपजीविन् (पि - मात्र + उप°) adj. *nur von einem dargereichten Bissen lebend* Jâǵñ. 1,70.

पिण्डमुस्ता (पि° + मु°) f. *eine Cyperus-Art* (नागरमुस्ता) Râǵan. im ÇKDr.

पिण्डमूल (पि° + मूल) n. = गर्जर *Möhre, Daucus Carota Lin.*; auch = गृञ्जन, पिण्डक Râǵan. im ÇKDr. °क n. dass. ebend. Mârk. P. 32,12.

पिण्डय् (von पिण्ड), पिण्डयति (nach Dhâtup. 8,21 auch पिण्डते, पिण्डते) *zu einem Klumpen machen, zusammenthun, vereinigen* (संघाते) Dhâtup. 32, 130. अतः कालं प्रसंख्याय संख्यामेकत्र पिण्डयेत् *in eine Summe vereinigen, zusammenaddiren* Sûrjas. 1,23. partic. पिण्डित *geballt, massig, klumpig, dicht zusammengedrängt*; = घन Trik. 3,3,170. H. an. 3,281 (fälschlich घन gedruckt). Med. t. 134. Suçr. 1,63,14. 165, 20. 363,3. शोफ 2,7,5. मज्जा शिरोमध्ये पिण्डितस्नेहः Kull. zu M. 5, 135. (मन्दिरायाम्) पतुपतल्पिपिण्डितार्कप्रभायाम् Kathâs. 26,288. द्रौ त्रीनपि गजारोहान्पिण्डितान्पर्वतानिव MBh. 6,2536. (शरैः) सुपूर्णायतमुक्तैः — अव्यवच्छिन्नपिण्डितैः 7,4716. ग्रामप्रमम् — पिण्डितद्रुमम् R. Gorr. 2,98, 22. संनिवृत्तं तु तत्सैन्यमेकस्थमभवत्तदा। पिण्डितं मेघसंकाशं यथा पूर्वं द्विपायिनाम् ॥ 3,30,26. 31,82. 33,19. कर्पूरबोधो मधुपिण्डितो ऽयं कोपच्छेदो नाम नरेन्द्रधूपः 80 v. a. *gemischt mit* Varâh. Bṛh. S. 76,17. *zusammengenommen, zu einem Ganzen verbunden, unter einander verbunden*: देवदानवगन्धर्वमनुष्यपतगोरगाः। न समा मम वीर्यस्य शतांशेनापि पिण्डिताः ॥ *alle zusammen* MBh. 10,622. एतया संख्यया ह्यासन्कुरुपाण्डवसेनयोः। अक्षौहिण्यो द्विजश्रेष्ठाः पिण्डिता ऽष्टादशैव तु ॥ 1,293. त्रयाणामपि लोकानां पिण्डितानां भयावहम् R. Gorr. 1,30,4. कृतान्तविहितं कर्म — न शक्यमन्यथा कर्तुं पिण्डितैस्त्रिदशैरपि Spr. 717. बहवः पिण्डिता मूर्खाः *wenn sie sich zusammenthun* 1953. An den beiden letzten Stellen पि° Conjectur für प°. तुलं सकृद्द्वित्रिपिण्डितम् *ein, zwei und drei Mal sich wiederholend* Varâh. Bṛh. S. 67,63. पिण्डित = गुणित, हत *multiplicirt* Trik. 3,1,23. 3,170. H. an. Med.

— सम् *zusammenhäufen*: अक्रोशात्रीश्च मासांश्च तथाब्दकाश्च लवान्कलाः। संपिण्डयति यः कालो वृद्धिं वार्धुषिको यथा ॥ MBh. 12,8310. संपिण्डित *zusammengeballt, zusammengezogen, vereinigt*: संपिण्डिताङ्गुलिः पाणिर्मुष्टिः H. 597. भयसंपिण्डितैरङ्गैः Kathâs. 20,139. तावप्यास्तां चतुर्भागी विज्ञेोः संपिण्डितावुभौ R. Gorr. 1,19,16.

पिण्डयज्ञ (पि° + यज्ञ) m. *ein Manenopfer mit Mehlklössen* Jâǵñ. 3,16.

पिण्डल (von पिण्ड) m. *Damm* Hâr. 120. — Vgl. पिण्डन, पिण्डिल.

पिण्डलेप (पि° + लेप) m. *das was von den für die Manen bestimmten Mehlklössen an den Händen hängen bleibt*; dieses erhalten beim Manenopfer die drei dem Urgrossvater vorangehenden Ahnen, Kull. zu M. 5,60; vgl. पिण्डलेपक und लेप.

पिण्डस (von पिण्ड) m. *Bettler* Çabdam. im ÇKDr. — Vgl. पिण्डाश.

पिण्डसंबन्ध (पि° + सं°) m. *eine so nahe Verwandtschaft zwischen einem Lebenden und einem Verstorbenen, dass jener beim Manenopfer diesem die Mehlklösse darbringen kann* (vgl. सपिण्ड), Kull. zu M. 5,60.

पिण्डसंबन्धिन् (पि° + सं°) adj. (von einem Verstorbenen) *in so naher Verwandtschaft zu einem Lebenden stehend, dass man beim Manenopfer Mehlklösse von ihm empfangen kann*: पिता पितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः। पिण्डसंबन्धिनो ह्येते विज्ञेयाः पुरुषास्त्रयः ॥ Mârk. P. 31,3. — Vgl. लेपसंबन्धिन्.

पिण्डसेक्तृ (पि° + से°) m. N. pr. eines Nâga MBh. 1,2149.

पिण्डस्थ (पि° + स्थ) adj. *mit andern zusammengemischt, vermengt*: श्रीसर्जगुडनखैस्ते धूपयितव्याः क्रमान्न पिण्डस्थैः Varâh. Bṛh. S. 76,22.

पिण्डात (von पिण्ड) m. *Weihrauch* Ratnam. 42.

पिण्डान्वाहार्यक (von पिण्ड + अन्वाहार्य) adj. in Verbindung mit श्राद्ध *das nach dem Manenopfer den Manen zur Ehre gefeierte Mahl* M. 3,122.

पिण्डाभ्र (पिण्ड + अभ्र) n. *Hagel* Çabdam. im ÇKDr.

पिण्डायस (पिण्ड + अयस्) n. *Stahl* Râǵan. im ÇKDr.

पिण्डार (von पिण्ड) 1) m. a) *Bettler* (भिक्षुक, क्षपण) H. an. 3,577. Med. r. 186. — b) *Büffelhirt* H. an. Med. Hâr. 134. *Kuhhirt* Med. — c) *ein best. Baum* H. an. Med. Varâh. Bṛh. S. 53,50. *Flacourtia sapida Roxb.* (विकङ्कत) Râǵan. im ÇKDr. *Trewia nudiflora* Wils. angeblich nach H. an. — d) = क्षेप *ein Ausdruck des Tadels* H. an. — e) N. pr. eines Nâga (vgl. पिण्डारक) MBh. 5,3630. — 2) n. *eine best. Gemüsepflanze* (फलशाकविशेष), = पिण्डारा im Hindi Bhâvapr. im ÇKDr.

पिण्डारक 1) m. a) N. pr. eines Nâga MBh. 1, 1556. 2158; vgl. पिण्डार. — b) N. pr. eines Vṛshṇi MBh. 1,7000. eines Sohnes des Vasudeva von der Rohiṇî Hariv. 1951. — 2) n. N. pr. eines Wallfahrtsortes in Guzerat (Wilson im VP.) MBh. 3,8007. 8346. 13,1743. Hariv. 8304. VP. 606. Verz. d. Oxf. H. 39, b, 29. 149, a, 24. Colebr. Misc. Ess. I, 157.

पिण्डालु (पिण्ड + आलु Knolle) m. N. zweier Pflanzen: = कान्दगुडूची und ein anderes Knollengewächs, = पेडालु im Hindi und चुवडियालु im Bengali, Râǵan. im ÇKDr. Das letztere auch पिण्डालुक n. Râǵan. im ÇKDr. Suçr. 1,225,2. 16. Nach Nigh. Pr. ist पिण्डाल oder पिण्डालु Cocculus cordifolius Dec., der eine grosse schwammige Wurzel hat, und पिण्डालूक die Batate.

पिण्डाश (पिण्ड + आश) m. und °क m. Bettler Wils.

पिण्डाश्मं (पिण्ड + अश्मन्) m. (संज्ञायाम्) P. 5,4,94, Sch. Vop. 6.45.

पिण्डाह्वा (पिण्ड + आ°) f. = नाडीहिङ्गु Râǵan. im ÇKDr.

पिण्डि f. = पिण्डी, पिण्डिका Nabe Ramân. zu AK. 2,8,2,24. ÇKDr.

पिण्डिक (von पिण्ड) gaṇa पुरोहितादि zu P. 5, 1, 128. viell. adj. starke Waden habend.

पिण्डित 1) adj. s. u. पिण्डय्. — 2) m. Weihrauch Râǵan. im ÇKDr.

पिण्डिन् (von पिण्ड) adj. nach ÇKDr. = शरीरिन् mit einem Leibe versehen (ein männliches Geschöpf) in folg. Stelle: यथा सूर्यं विना भूमिर्गृहं दीपविवर्जितम्। लिङ्गहीना यथा पिण्डी अयज्ञोऽस्त्वा विना तथा ॥ Ǵaim. Bhâr. Âçvamedhikaparvan 36. Nach Wilson: mit Mehlklössen versehen, Mehlklösse empfangend; m. Bettler; Darbringer von Mehlklössen (beim Manenopfer). — Vgl. पैण्डिन्य.

पिण्डिपाल Bez. einer Waffe mit einer Spitze Vjutp. 141. — Vgl. भिन्दिपाल.

पिण्डिलं (von पिण्ड) Uṇâdis. 1,55. 1) adj. starke Waden habend (vgl. पिण्डिका), = स्थूलजङ्घ H. an. 3,670. fg. — 2) adj. subst. im Rechnen geübt, ein guter Rechner, Astronom; = गणनापटु H. an. = गणक Uǵǵval. — 3) m. Damm (vgl. पिण्डल) Trik. 2,1,18. — 4) f. आ Cucumis maderaspatanus (गोडुम्बा) Çabdac. im ÇKDr.

पिण्डी s. u. पिण्ड.

पिण्डीकर् (पिण्ड + 1. कर्), °करोति zu einem Klumpen machen, zusammenballen, zusammendrängen, zusammenfügen: °कृत (अन्न) Suçr. 1,245,1. ततो ऽभिपीडितैर्गात्रैः °कृत इवाभवत् MBh. 3,1612. पर्यङ्केषु गृहीत्वा मध्ये °कृतं तमस्तिष्ठेत् Varâh. Bṛh. S. 5, 47. अन्धकार Ratnâv. 60,13 (im Prâkrit). चात Mṛkkh.16,9 (im Prâkrit). निमन्त्रितैः कौतुकितानि रत्नान्यत्र सुरासुरैः। °कृत्य स्वयं चक्रे लिङ्गं भुवनवन्दितम् ॥ Râǵa-Tar. 3,445. एकतः °कृत्य Vjutp. 154. °कृत zur Erkl. von पिण्डित gemischt Schol. zu Varâh. Bṛh. S. 76, 17. auf einen Punkt concentriren: °कृत्येन्द्रियग्राममासीनः काष्ठवन्मुनिः MBh. 12, 7133. इन्द्रियाणि मनश्चैव यदा °करोत्ययम् 7138. identificiren mit (सह) Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 276.

पिण्डीकरण (vom vorherg.) n. das Zusammenballen Ind. St. 2, 66. Kull. zu M. 4, 18.

पिण्डीखण्ड (पि° + ख°) ein Wäldchen von Tabernaemontana coronaria (Açoka Wils.) Daçak. 69, 5.

पिण्डीजङ्घ (पि° + जङ्घा) m. N. pr. eines Mannes; pl. seine Nachkommen gaṇa यस्कादि zu P. 2,4,63.

पिण्डीतक 1) m. Vanguerla spinosa Roxb. AK. 2,4,2,33. H. an. 4, 19. 20. Med. k. 198. Ratnam. 20. n. die Frucht Suçr. 1,132,1. 368,19. 2,101,7. 151,19. 182,7. 175,8. — 2) m. Tabernaemontana coronaria R. Br. (तगर) H. an. Med. Viçva im ÇKDr. — 3) m. = फणिज्झक eine Art Basilienkraut H. an. Viçva. — Vgl. कृष्ण°.

पिण्डीतगर (पि° + त°) m. eine Species der Tabernaemontana, = कालानुसार्य Trik. 2, 4, 14. = पिण्डी Med. d. 20. °क m. Tabernaemontana coronaria R. Br. Râǵan. im ÇKDr.

पिण्डीतरु (पि° + तरु) m. ein best. Baum, = मदन Râǵan. im ÇKDr.

पिण्डीपुष्प (पि° + पु°) m. Jonesia Asoka Râǵan. im ÇKDr.

पिण्डीभाव (von पिण्डीभू) m. das Sichzusammenballen Tarkas. 18. Z. d. d. m. G. 6,29, N. 3.

पिण्डीभू (पिण्ड + भू) sich zusammenballen, sich zu einer festen Masse verbinden, sich fest verbinden: स्फोटनं नाम °भूतस्य संयोगस्य पृथग्भावकरणम् Schol. zu VS. Prât. 4,162.

पिण्डीर 1) adj. saftlos (नीरस) Hâr. 166. — 2) m. a) Granatbaum Trik. 2, 4, 19. Vgl. कृष्ण° u. कृष्णपिण्डीतक. — b) = हिण्डीर Meerschaum Râjam. zu AK. 2,0,105. ÇKDr.

पिण्डीलेप (पि° + लेप) m. eine Art Salbe Kathâs. 28,178.

पिण्डीशूर (पि° + शूर) m. ein Held bei den Mehlklössen, ein feiger Prahler gaṇa पात्रेसमितादि zu P. 2, 1, 48 und युक्तारोह्यादि zu 6,2,81. H. 477. Halâj. 2,212.

पिण्डोपनिषद् (पिण्ड + उप°) f. Titel einer Upanishad Colebr. Misc. Ess. I, 95, N.

पिण्डोल m. N. pr. eines Mannes Burn. Intr. 397. Schiefner, Lebensb. 276 (46). 322 (92). Wassiljew 216.

पिण्डोलि (पिण्ड + ?) f. Speise-Ueberbleibsel H. 427.

पिण्या f. = पण्या Cardiospermum Halicacabum Lin. Bhar. zu AK. 2,4,5,15. ÇKDr.

पिण्याक Uǵǵval. zu Uṇâdis. 4,15. m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2,4,31. AK. 3,6,4,32. 1) Oelkuchen, m. AK. 3,4,1,9. H. 917. an. 3,67. Uǵǵval. m. n. Med. k. 118. — M. 11,92. Jâǵn. 3,254. 322. श्रेयस्तैलं हि पिण्याकात् MBh. 12,6245 (Pañkat. III, 100. Vet. in LA. 20,15). °संमिश्रमशनम् (vgl. Mârk. P. 15,21) 13,5518. R. 2,103,20. Suçr. 1,73,16. 80,6. 221,14. 233,4. 2,100,3. 181,1. 283,5. 509,9. Bhâg. P. 5,9,12. Varâha P. in Verz. d. Oxf. H. 60, a, Kap. 156. तयोस्ततः प्रभृत्येव निष्कृष्टस्नेहयोः कृतम्। चाक्रिकैरतिलद्वन्द्वे तिलपिण्याकयोः (copulat. compos.) Râǵa-Tar. 5,272. तिलपिण्याकसंमिश्रमशनम् (vgl. MBh. 13,5518) Mârk. P. 15, 21. इङ्गुदि° R. 2, 103, 20. 104, 7 (111, 26. 112, 8 Gorr.). ऐङ्गुद R. Gorr. 2,111,35. Das Geschlecht nirgends zu ersehen. — 2) Weihrauch, m. AK. 3,4,1,9. H. an. m. n. Med. — 3) Saffran, m. H. an. m. n. Med — 4) Asa foetida, m. H. an. m. n. Med. — Jâǵn. 3,38. Vgl. पिन्यास. — 5) f. eine best. Pflanze, = धारमालकांगेणी Nigh. Pr.; कांगेणी ist Cardiospermum Halicacabum Lin.

पित् s. अ°.

पितर् (von 3. पा) m. Nir. 4, 21. Uṇâdis. 2, 96. acc. pl. पितॄन् MBh. 3, 12924. gen. pl. पितॄणाम् Bhâg. P. 4,15,8. 1) sg. Vater AK. 2,6,2,28.

Trik. 2,6,7. H. 556. Halâj. 2,349. 1,99. पितरं च दृशेयं मातरं च RV. 1, 24,1. कियत्स्विदिन्द्रो अध्येति मातुः कियत्पितुर्जनितुर्यो जजान 4,17,12. पितेव पुत्रान्प्रति नो जुषस्व 7,54,2. TS. 2,6,1,6. अग्निर्जारः पिता नः RV. 5,4,2. 6,52,6. अन्वेनं माता मन्यतामनु पिता des Opferthiers Ait. Br. 2,6. Çat. Br. 14,7,1,22. भुवनस्य RV. 6,49,10. यज्ञानाम् 3,3,4. उपाध्यायान्दशाचार्य आचार्याणां शतं पिता। सहस्रं तु पितॄन्माता गौरवेणातिरिच्यते॥ M. 2,145. fgg. 170. 171. N. 10, 1. अपितर् nicht-Vater Çat. Br. 14,7,1,22. Vater heisst Bṛhaspati RV. 4,50,6. 6,71,1. Varuṇa 7, 52,3. Pragâpati Çat. Br. 1,5,2,2. 14,4,2,1. Çâṅkh. Çr. 14,7,4. besonders der Himmel: द्यौष्पिता RV. 6,51,5. 70,6. AV. 2,28,4. 3,9,1. यदन्तरा पितरं मातरं च zwischen Himmel und Erde RV. 10,88,15. TBr. 2,7,16,3. Çat. Br. 1,8,1,41. — 2) du. die Eltern P. 1,2,70. AK. 2,6,1, 37. H. 560. RV. 1,20,4. 160,3. अमाजूरिव पित्रोः सचा सती 2,17,7. 3, 33,2. 7,67,1. VS. 19,11. Kâṭh. 23,10. Jâǵń. 2,117. Sâv. 5,99. Daç. 2, 4. Çâk. 109,9. Ragh. 1,1. Kathâs. 29,30. 39,243. Spr. 705. Bhâg. P. 1, 12,22. मातरा पितरा RV. 4,6,7. VS. 9,19. पितरा मातरा ved. P. 6,3,33. die Eltern des Agni sind die Hölzer RV. 1,31,4. 3,5,3. 6,7,4. 5. Himmel und Erde — die Eltern der Geschöpfe 1,124,5. 3,3,11. 7,53,2. मातापितरौ s. bes. — 3) pl. a) die Väter: ये वो देवाः पितरो ये च पुत्राः AV. 1,30,2. RV. 4,1,13. 2,16. 42,8. M. 2,145. येनास्य पितरो याता येन याता पितामहाः। तेन यायात्सतां मार्गम् 4,178. Çâk. 71. प्रजानाम् Bhâg. P. 6,2,3. Väter der Soma-Steine sind die Berge RV. 10,94,12. — b) der Vater und seine Brüder, Vater und Onkel, des Vaters Verwandtschaft H. 539. अध्यापयामास पितॄन् शिशुराङ्गिरसः कविः। पुत्रका इति होवाच ज्ञानेन परिगृह्य तान्॥ M. 2,151. न भ्रातरो न पितरः पुत्रा रिक्थहराः पितुः 9,185. R. 1,42,2. 6. 8. 12. Kathâs. 3,41. 54. — c) die Väter so v. a. die Geister der Vorfahren, die Manen Nir. 11,17. Trik. 1,1,6. देवाः पितरो मनुष्याः AV. 10,6,32. 9,9. 10,26. 9,2,19. 11,1,5. 18,2,49. RV. 6,52,4. 7,35,12. 10,14—16. 68,11. 88,15. VS. 5,11. 8,53. 60. TS. 1,8,5,1. Soma mit den Vätern RV. 8,48,12. 13. TBr. 2,1,1,1. मासि पितृभ्यः क्रियते 1,4,9,1. Ait. Br. 3,15. 7,23. 34. Çat. Br. 1,7,2,1. 2,6,1,9. 3,6,2,25. पाणिमुखाः पितरः Âçv. Gṛhj. 4,7. Kauç. 1. der Aufenthaltsort (लोक) der Väter AV. 3,29,4. 12,2,9. 45. 18,3,73. तृतीये लोके पितरः Kâṭh. 36,12. देवाः पितरः, मनुष्याः पितरः TBr. 1,3,10,4. अर्चयेत — पितॄन् श्राद्धैः M. 3,81. अक्रोधनाः शौचपराः सततं ब्रह्मचारिणः। न्यस्तशस्त्रा महाभागाः पितरः पूर्वदेवताः॥ 192. fgg. ऋषिभ्यः पितरो जाताः पितृभ्यो देवदानवाः 201. पितॄणां च गणान्विद्धि सप्त वै पुरुषर्षभ। मूर्तिमन्तो वै चत्वारस्त्रयश्चाप्यशरीरिणः॥ MBh. 2,461. fgg. पितॄणां कव्यवाडसि 13,916. यमः पितॄणामधिपः 14,1176. पितॄणामर्यमा चास्मि Bhag. 10,29. Hariv. 836. fgg. R. 1,2,11. 6,17. Çâk. 152. Ragh. 2,16. 3,20. VP. 40. 226. Regenten des Nakshatra Maghâ Varâh. Bṛh. S. 98,1. Weber, Nax. 2,300. 371. Ǵjot. 94. des Nakshatra Mûla Weber, Nax. 2,374. 379. — 4) superl.: पितृतमः पितॄणाम् der Beste unter den Vätern RV. 4,17,17. — Vgl. जीव°, दत्त°, राज°.

पितरिशूर (पि°, loc. von पितर् + शूर) m. ein Held dem Vater gegenüber, ein feiger Prahler gaṇa पात्रेसमितादि zu P. 2,1,48 und युक्तारोह्यादि zu 6,2,81.

पितापुत्रौ (पिता, nom. von पितर्, + पुत्र) m. du. Vater und Sohn P. 6,3,25, Vârtt. Vop. 6,5. AV. 6,112,2. Çat. Br. 13,2,4,4. M. 2,135. MBh. 6, 2693. Râǵa-Tar. 1,193. Bhâg. P. 5,1,9. पितापुत्रविरोध ein Streit zwischen Vater und Sohn Jâǵń. 2,239. °संवाद Mârk. P. 10 in der Unterschr. °समागम Titel eines buddh. Sûtra Wassiljew 299. पितृ° Vjutp. 41.

पितापुत्रीय (vom vorang.) adj. Vater und Sohn betreffend: संप्रदान die Uebergabe (der leiblichen Fähigkeiten und Kräfte) durch den Vater an seinen Sohn Ind. St. 1,408. die Worte पितर् und पुत्र enthaltend Anupada 8, 2.

पितामह (पिता, nom. von पितर्, + मह) 1) m. a) Grossvater väterlicher Seits P. 4,2,36, Vârtt. 2. AK. 2,6,1,33. H. 557. an. 4,340. Med. h. 33. AV. 5,5,1. 9,5,30. 11,1,19. 18,4,35. VS. 19,36. TS. 1,8,5,1. 7, 2,1,3. Çat. Br. 5,4,5,4. 14,9,1,11. Âçv. Gṛhj. 4,7. Gṛhjasaṁgr. 2,97. M. 3,221. 222. 9,284. 4,178. Brâhmaṇ. 3,6. कुरुवृद्धः पितामहः d. i. Bhîshma Bhag. 1,12. तृप्यन्ति दत्तैरिह पितामहाः so v. a. Manen Jâǵń. 1,258. 269. Vgl. damit महे पित्रे RV. 1,71,5. 6,20,11, für welches übrigens in der ersten Stelle die Bedeutung Grossvater nicht passt und auch in der zweiten schwerlich anzunehmen ist. — b) Bein. Brahman's AK. 1,1,1,14. Trik. 3,3,458. H. 211. H. an. Med. Halâj. 1,7. Sund. 1, 17. 3,2. Arǵ. 8,22. MBh. 1,32. 13,298. R. 1,38,9. 63,20. Varâh. Bṛh. S. 1,4. 31,5. Kathâs. 2,12. in buddh. Sûtra Burn. Intr. 131. Auch लोक° R. 1,2,30. 57,4. 6,74,35. सर्व° 1,38,5. 63,18. M. 1,9. Sund. 1,18. सर्वभूत° MBh. 1,2493. पितामहस्य सरः und पितामहसरस् n. N. eines Wallfahrtsortes 3,8126. fg. Pitâmaha als Verfasser eines Gesetzbuchs Ind. St. 1,233. eines astronomischen Lehrbuchs 2,247. 252. — 2) f. ई die Grossmutter väterlicher Seits P. 4,2,36, Vârtt. 3. gaṇa गौरादि zu P. 4,1,41. Gaṭâdh. im ÇKDr. Vjâsa in Dâjabh. 112,7. MBh. 14,2602. fg. Kathâs. 30,25. Râǵa-Tar. 6,115. fg. 327. Bhâg. P. 9,24,54. — Vgl. अति°, पूर्व°, प्र°.

पितु (von पी, प्या) m. Saft, Trank, Nahrung überh. Naigh. 2,7. Nir. 9,24. RV. 1,187,1. fgg. महः पितुं पपिवांश्चार्वन्ना 61,7. पित्वो भिक्षेत 152, 6. 5,7,6. यो नो रसं दिप्सति पित्वः 7,104,10. 6,20,4. ईशे ह्यि पित्वोऽविषस्य दावने 8,23,20. 32,8. 10,15,2. य आधाय चकमानाय पित्वोऽन्नवान्सन् (स्थिरं मनः कृणुते) 117,2. 147,5. VS. 2,20. 12,65. AV. 4,6,3. TS. 5,7,2,4. n. Ait. Br. 1,13.

पितुःपुत्र (पितुर्, gen. von पितर्, + पुत्र) m. des Vaters Sohn P. 6, 3,23, Sch.

पितुकृत् (पितु + कृत्) adj. Nahrung schaffend RV. 10,76,5.

पितुभाज् (पितु + भाज्) adj. Nahrung geniessend: नरो ये पितुभाजो व्युष्टौ RV. 1,124,12.

पितुभृत् (पितु + भृत्) adj. Nahrung bringend: पितुभृतो जनित्रीरन्नावृधं प्रति चरन्त्यन्नैः RV. 10,1,4. 172,3.

पितुमन्त् (von पितु) adj. von Trank und Speise begleitet; nahrungsreich, nährend Nir. 6,36. प्र मन्दिने पितुमदर्चता वचः RV. 1,101,1. पितुमतीमूर्जम् 116,8. सदा सुगः पितुमाँ अस्तु पन्थाः 3,54,21. नर्यः 1,144,7. 5,48,4. सदा रयः पितुमतीव संसत् 4,1,8. Ait. Br. 1,22. TBr. 2,8,2,1.

पितुषणि (पितु + सनि) adj. Nahrung spendend: क्षितिष्वप्रस्पृत्यिं पितुषणिक्षयाम् RV. 10,71,11.

पितुःष्वसर् und पितुःस्वसर् (पितुर्, gen. von पितर्, + स्व°) f. des

Vaters Schwester P. 6,3,24. 8,3,85. — Vgl. पितृष्वसृ.

पितुस्तोम (पितु + स्तोम) m. *das Lob der Speise*, so heisst das Lied ṚV. 1,187 in ṚV. Prât. 16,34.

पितूय् (von पितु), पितूयति *Nahrung begehren*: प्रवर्ते घ्रमे अनिमा पितूयत: ṚV. 10,142,2.

पितृक 1) (von पितृ) adj. = पैत्र, पित्र्य Çabdam. im ÇKDr. am Ende eines adj. comp.: जीवपितृक *dessen Vater lebt* Kâtj. Çr. 4,1,24. 26. अनेक° Jâgń. 2,120. सपितृक Âçv. Gṛhj. 3,9. सपितृका Som. Nal. 132. — 2) m. Hypokoristikon von पितृदत्त P. 5,3,83, Vârtt. 6, Sch.

पितृकर्मन् (पितृ + कर्मन्) n. *Manenopfer* Çâṅkh. Gṛhj. 1,10. M. 3, 252. 5,41. Mârk. P. 32,17.

पितृकल्प (पितृ + कल्प) m. 1) viell. *die Sagen über die Voreltern* Hariv. 1245. 16327; vgl. पुराकल्प. — 2) N. *einer grossen Zeitperiode*, Brahman's *Neumondstag*; s. u. कल्प 2, d.

पितृकानन (पितृ + का°) n. *der Väter Hain, Gottesacker* Med. j. 116. Gaṭâdh. im ÇKDr. Ragh. 11,16. Kathâs. 28,17. Râga-Tar. 2,134. Verz. d. Oxf. H. 94, b, 32. — Vgl. पितृवन.

पितृकार्य (पितृ + कार्य) n. *Manenopfer* M. 3,125. 203. MBh. 13,459. R. 1,71,23. Trik. 2,7,7.

पितृकुल्या (पितृ + कु°) f. *das Gewässer der Väter*, N. pr. eines aus dem Malaja entspringenden Flusses: पितृसोमर्षिकुल्या (d. i. पितृकुल्या, सोमकुल्या, ऋषिकु°) Mârk. P. 57,28.

पितृकृत (पितृ + कृत) adj. *gegen die Väter begangen*: एनस् VS. 8,13.

पितृकृत्य (पितृ + कृत्य) n. *Manenopfer* Hariv. 7223.

पितृक्रिया (पितृ + क्रि°) f. dass. Ragh. 11,61. Mârk. P. 32,31.

पितृगण (पितृ + गण) m. *eine Reihe —, Gruppe von Manen*; pl. M. 3,194. MBh. 2,277. R. Gorr. 1,50,5.

पितृगणा (wie eben) f. Bein. der Durgâ; so ist viell. st. पितगणा H. ç. 53 zu lesen.

पितृगाथा (पितृ + गा°) f. pl. *der Väter Gesänge*; Bez. best. *Gesänge* Mârk. P. 32,31.

पितृगृह (पितृ + गृह) n. 1) *des Vaters Haus*. — 2) *der Väter Haus, Gottesacker* H. 989.

पितृग्रह (पितृ + ग्रह) m. *der Manen Dämon*, Bez. *eines best. Krankheitsgeistes*: आसीनश्च शयानश्च यः पश्यति नरः पितॄन् । उन्माद्यति स तु क्षिप्रं स ज्ञेयस्तु पितृग्रहः MBh. 3,14502. Verz. d. B. H. 955.

पितृघातक (पितृ + घा°) m. *Vatermörder* Vjutp. 203.

पितृघातिन् (पितृ + घा°) m. dass. Râga-Tar. 3,448.

पितृचेट (पितृ + चेट) m. N. pr. eines Mannes Wassiljew 80. Die Form des Namens steht nicht sicher.

पितृतर्पण (पितृ + त°) n. 1) *das Laben der Manen, Manenopfer* H. 375. Halâj. 3,17. M. 2,176. 3,74. Mârk. P. 23,69. — 2) = पितृतीर्थ 2. Çabdar. im ÇKDr. — 3) = तिल *Sesam* Râgan. im ÇKDr.

पितृतस् (von पितृ) adv. *vom Vater her, väterlicher Seits* Âçv. Çr. 9, 3. Gṛhj. 1,5,23.

पितृतिथि (पितृ + ति°) f. *Neumondstag, der für das Manenopfer bestimmte Tag* ÇKDr. Wils.

पितृतीर्थ (पितृ + तीर्थ) n. 1) *der Wallfahrtsort der Väter*, Bein. von Gajâ Gaṭâdh. im ÇKDr. — 2) *der Theil der Hand zwischen Daumen und Zeigefinger* (vgl. unter पित्र्य und पैत्र) Schol. zu Kâtj. Çr. 291, 1 v. u. 380,20. 413, 1 v. u.

पितृत्व n. nom. abstr. von पितृ *Vater* MBh. 15,379. R. 2,38,27. Prab. 106,1. कन्या° Spr. 966.

पितृदत्त (पितृ + दत्त) m. N. pr. eines Mannes P. 5,3,83, Vârtt. 6, Sch.

पितृदान (पितृ + 1. दान) n. *Spenden an die Manen, Manenopfer* AK. 2,7,30. °क n. dass. Çabdar. im ÇKDr.

पितृदाय (पितृ + 2. दाय) m. *das väterliche Erbe* R. Gorr. 2,14,11.

1. पितृदेव (पितृ + देव) m. pl. 1) *die Manen und Götter* M. 3,18. — 2) *die göttlichen Manen*: शतक्रतोर्वचः श्रुत्वा देवाः साग्निपुरोगमाः । पितृदेवानुपेत्याहुः सर्वे सह मरुद्गणैः ॥ R. 1,49,10. पितृगणान् und पितृ: Gorr.

2. पितृदेव (wie eben) adj. 1) *den Vater zum Gegenstand der Verehrung habend* Taitt. Âr. 7,10. — 2) *auf die Verehrung der Manen sich beziehend*: पितृदेवाय कर्मणे Bhâg. P. 4,24,44. *à celui qui est le sacrifice dont la récompense est parmi les Pitṛs et les Dêvas* Burn.

पितृदेवत (पितृ + देवता) adj. *die Manen zur Gottheit d. h. zum Gegenstand der Verehrung habend, ihnen geweiht* Âçv. Gṛhj. 2,4.

पितृदेवत्य (wie eben) adj. dass. Ait. Br. 1,14. TS. 1,6,2,3. TBr. 1,6, 8,4. 2,1,3,4. Çat. Br. 2,4,2,12. 3,3,1,4. Kauç. 4. ऋषे । Çat. Br. 1,1,1,1.

पितृदेवत (पितृ + दे°) adj. f. ई 1) *auf die Verehrung der Manen sich beziehend*: °कर्मन् Çâṅkh. Gṛhj. 2,16. °कार्य 4,11. अष्टका: पितृदेवत्य: (vgl. पितृदेवत्य) R. Gorr. 2,116,23. — 2) *unter den Manen stehend*; n. Bez. des Nakshatra Maghâ Varâh. Bṛh. S. 8,19. 15,28. 97,5.

पितृदैवत्य (wie eben) adj. *auf die Verehrung der Manen sich beziehend*; n. Bez. *des am* Ashṭakâ *genannten Tage gefeierten Manenopfers* अष्टका पितृदैवत्ये P. 7,3,45, Vârtt. 10. अष्टका पितृदैवत्यमित्यर्थं प्रभवो जन: R. 2,108,4. — Vgl. u. पितृदैवत.

पितृपक्ष (पितृ + पक्ष) 1) m. *die Monatshälfte der Manen*; so heisst *die dunkle Hälfte im* gauṇa Âçvina Mâlamâsat. im ÇKDr. — 2) m. *die Angehörigen des Vaters*; adj. *auf des Vaters Seite stehend*; s. u. पक्ष 8.

पितृपति (पितृ + प°) m. 1) *der Herr der Manen*, Bein. Jama's AK. 1,1,1,53. 2,4. H. 184. Halâj. 1,71. Mârk. P. 104,37. — 2) pl. *die Manen und die Herren der Geschöpfe* (प्रजापति) Bhâg. P. 7,4,6.

पितृपाण n. P. 8,4,26, Sch. fehlerhaft für पितृपाण.

पितृपितृ (पितृ + पि°) m. *des Vaters Vater* AK. 2,6,1,33.

पितृपीत (पितृ + पीत) adj. *von den Vätern getrunken* TS. 3,2,5,2. TBr. 1,3,10,2.

पितृपूजन (पितृ + पू°) n. *die Verehrung der Manen* M. 3,262.

पितृपैतामह (von पितृ + पितामह) 1) adj. f. ई *von Vater und Grossvater ererbt, — überkommen* Brâhman. 2,14. Sâv. 7,7. MBh. 12,3114. 10771. 13,377. 14,25. 15,31. R. 1,75,28. 2,68,17. 79,5. R. Gorr. 2,8, 114,16. Kâm. Nîtis. 4,65. 70. Spr. 1776. Pańkat. 21,5, v. l. 173,20, v. l. — 2) m. pl. *Väter und Grossväter*: एवं पूर्वगतो मार्ग: पितृपैतामहैर्ध्रुवः R. 2, 105,28 (st. dessen Gorr. 114,16: यः पूर्वं प्रकृतो मार्गः पितृपैतामहो ध्रुवः). °महोचित MBh. 13,7556. Kâm. Nîtis. 4,63. Mârk. P. 114,14. Pańkat. 89,1 v.

पितृपैतामहिक adj. = पितृपैतामह Pańkat. 78,7.

पितृप्रसू (पितर् + प्र°) f. *Zwielicht* (*die Mutter der Väter*) AK. 1,1,2,3. — Vgl. पितृसू.

पितृप्रिय (पितर् + प्रिय) m. *eine best. Pflanze* (s. भृङ्गराज) Râǵan. im ÇKDr.

पितृबन्धु (पितर् + ब°) 1) m. *ein Blutsverwandter väterlicher Seits* Udvâhat. im ÇKDr. — 2) n. *väterliche Blutsverwandtschaft* AV. 12,5,43.

पितृबान्धव (पितर् + बा°) m. = पितृबन्धु 1. Udvâhat. im ÇKDr.

पितृभूति (पितर् + भू°) m. N. pr. eines Commentators der Çrautasûtra des Kâtjâjana, Weber, Ind. Lit. 137.

पितृभोगीण adj. von पितर् + भोग P. 5,1,9, Sch.

पितृभोजन (पितर् + भो°) *die Speise der Manen, Phaseolus radiatus*, m. (!) Râǵan. im ÇKDr. n. Wils.

पितृमत् und पितृमन्त् (von पितर्) adj. 1) *einen Vater habend:* कन्या पितृमती स्वदम् MBh. 1,6578. 12,465. R. 1,34,28 (35,26 Gorr.). मया च पितृमान्पुत्रः *mich zum Vater habend* R. Gorr. 2,10,10. Ragh. 14,23. 17,2. *einen namhaften Vater habend:* ब्राह्मणा VS. 7,46. Çat. Br. 14,6,10,2. fgg. — 2) *von den Manen begleitet, mit den Manen zusammengehörig:* Soma AV. 18,4,72. Mârk. P. 31,47. Jama AV. 18,4,74. TBr. 1,6,8,2. VS. 38,9. Kauç. 87. — 3) *die Erwähnung der Väter enthaltend:* ऋच् Ait. Br. 3,32. — Vgl. पैतृमत्य.

पितृमन्दिर (पितर् + म°) n. 1) *des Vaters Wohnung* Mârk. P. 106,10. — 2) *der Väter Wohnung, Gottesacker* Wils.

पितृमेध (पितर् + मेध) m. *Manenopfer* Kauç. 80. Kâtj. Çr. 21,3,1. Müller, SL. 356. M. 5,65. MBh. 1,4920. 11,794. 13,7774. 16,199. Bhâg. P. 9,10,29. Ind. St. 1,83.

पितृयज्ञ (पितर् + यज्ञ) m. dass. H. 821. RV. 10,16,10. TS. 3,2,2,3. TBr. 1,4,10,8. 6,8,2. Çat. Br. 2,4,2,11. 5,2,16. 6,1,1. 11,5,6,2. Lâtj. 10,12,5. Müller, SL. 354. M. 3,70. 122. 283. 4,21. Varâha-P. in Verz. d. B. H. 143,6. — Vgl. पिण्डपितृयज्ञ.

पितृयाण (पितर् + यान) ved. P. 8,4,26, Sch., wo fälschlich पितृयाणा gelesen wird. adj. *von den Manen betreten:* पन्थामनुप्रविद्वान्पितृयाणम् RV. 10,2,7. AV. 8,10,19. 12,2,10. Khând. Up. 5,3,2. लोक AV. 5,18,13. 6,117,3. पितृयाणैः (sc. पथिभिः) सं व आ रोहयामि 18,4,1. 62. एष ह वै रयिर्यः पितृयाणः Praçnop. 1,9. Später °यान geschrieben: °पथ MBh. 3,122. subst. *der von den Manen betretene, zu ihnen führende Weg:* पन्थानौ पितृयानश्च देवयानश्च विश्रुतौ 12,525. अयं स देवयानानामादित्यो द्वारमुच्यते ॥ अयं च पितृयानानां चन्द्रमा द्वारमुच्यते । 13,1032. पितृयानो ऽजवीथ्याश्च यदगस्त्यस्य चान्तरम् । तेनाग्निहोत्रिणो यान्ति स्वर्गकामा दिवं प्रति ॥ Jâǵ́n. 3,184. neutr. Bhâg. P. 4,29,13. 7,15,51.

पितृयान s. u. पितृयाण.

पितृराज (पितर् + राजन्) m. *der König der Manen*, Bein. Jama's Siv. 5,14. MBh. 2,275. Hariv. 2470. °राजन् desgl. MBh. 2,352.

पितृरूप (पितर् + रूप) m. N. pr. eines Rudra MBh. 13,7090.

पितृलोक (पितर् + लोक) m. 1) *Vaterhaus* AV. 14,2,52. — 2) *der Wohnort —, die Welt der Manen* AV. 18,4,64. TS. 2,6,1,1. 10,2. 6,6,4,1. TBr. 2,1,6,1. Çat. Br. 12,7,2,7. 8,1,19. 13,8,1,5. 14,4,3,24. Lâtj. 8,8,34. Nir. 14,8. VP. 47. 48, N. 10. अनयत्सर्वाः (सेनाः) पितृलोकम् MBh. 1,2292. पितृलोकाश्रयः 5,3763.

पितृवत् (von पितर्) adv. 1) *wie ein Vater:* लोके वर्तेत पितृवन्नृपु M. 7,80. — 2) *wie die Manen, wie für die Manen, wie beim Manenopfer* RV. 8,40,12. Kâtj. Çr. 5,10,15. 20,6,13. 25,8,13. Âçv. Gṛhj. 4,7.

पितृवन (पितर् + वन) n. *der Väter Hain, Gottesacker* AK. 2,8,2,87. H. 989. an. 4,220. Hâr. 131. Halâj. 3,16. सर्वे पितृवने प्राप्ताः स्वपन्ति विगतज्वराः MBh. 11,119. R. 3,31,10. Mṛkkh. 157,9. Varâh. Bṛh. S. 42,13. 57,2. Kathâs. 49,164. Râǵa-Tar. 2,100. — Vgl. पितृकानन.

पितृवनेचर (पि°, loc. von पितृवन, + चर) adj. *auf dem Gottesacker herumwandernd;* m. Bein. Çiva's (vgl. R. 3,31,10 und शिवालय) Çabdârthak. bei Wils. *ein Gespenst* Wils.

पितृवर्तिन् (पितर् + व°) adj. *bei den Vätern weilend;* m. N. pr. eines Brahmanen, = König Brahmadatta Hariv. 1039. 1190. 1194. Matsja-P. in Verz. d. Oxf. H. 40, *a*, Kap. 21.

पितृवसति (पितर् + व°) f. *der Väter Wohnung, Gottesacker* Ramân. zu AK. 2,8,2,87. ÇKDr.

पितृवित्त (पितर् + वित्त) adj. *von den Vätern erworben:* रयि RV. 1,73,1. 9.

पितृव्य (von पितर्) m. *Vatersbruder, patruus* P. 4,2,36, Vârtt. 1. AK. 2,6,1,31. H. 552. Âçv. Gṛhj. 1,24. M. 2,130. MBh. 2,2566. 7,1088. Hariv. 7333. 8772. Mâlav. 8,17. Kathâs. 10,174. 45,347. Prab. 94,1. Uneig. schlechtweg *von einem älteren nahestehenden Manne* Pańkat. 100,9.

पितृशर्मन् (पितर् + श°) m. N. pr. eines Dânava Kathâs. 47,14.

पितृश्रवण (पितर् + श्र°) adj. nach Sâj. *dem Vater Ruhm verschaffend* RV. 1,91,20.

पितृषद् (पितर् + सद्) adj. *beim Vater —, bei den Eltern —, ledig bleibend* RV. 1,117,7. 10,85,21. *bei den Manen wohnend:* Rudra Pâr. Gṛhj. 3,15.

पितृषदन (पितर् + स°) adj. *den Manen zum Sitz dienend:* लोकाः AV. 18,4,66. VS. 5,26.

पितृष्वसृ (पितर् + स्व°) f. *des Vaters Schwester* P. 6,3,24. 8,3,84. 4,1,132. AK. 2,6,1,25. Ind. St. 5,299. M. 2,131. MBh. 1,7151 (fälschlich पितृस्व°). 2,23. 1514. 1517. 5,3128. 8,4488. 14,1530. Hariv. 4033. पितृष्वसामातुलजौ भ्रातरौ MBh. 8,1828. — Vgl. पैतृष्वस्रीय, पैतृष्वसेय.

पितृष्वस्रीय (vom vorang.) m. *des Vaters Schwester Sohn* ÇKDr. angeblich nach Vop. °स्वस्रीय MBh. 1,4382. — Vgl. पैतृष्वस्रीय.

पितृसंनिभ (पितर् + सं°) adj. *einem Vater ähnlich, väterlich* zur Erkl. von मनोजव AK. 3,1,13.

पितृसू (पितर् + सू) f. = पितृप्रसू *Zwielicht* H. 140. Çabdam. im ÇKDr.

पितृहन् (पितर् + हन्) m. angebl. ved. *Vatermörder* P. 3,2,88, Sch. Râǵa-Tar. 5,447.

पितृहू (पितर् + हू) adj. *die Väter rufend;* f. (sc. द्वार्) Bez. *des südlichen Thores im menschlichen Körper, des rechten Ohrs* Bhâg. P. 4,25,50. 29,12. — Vgl. देवहू.

पितृहूय (पितर् + हूय) n. *das Herbeirufen der Väter* Çat. Br. 2,1,2,3.

पित्त n. *Galle* AK. 2,6,2,13. Trik. 2,6,17. H. 462. Halâj. 2,450. सुपर्णो जातः प्रथमस्तस्य त्वं पित्तमासिथ AV. 1,24,1. अग्नेः पित्तमपामसि VS. 17,6. 19,85. 25,7. Çat. Br. 12,9,1,3. einer der drei humores des Körpers (mit वात und कफ), der seinen Sitz zwischen Magen und Gedärm

(आमाशय und पक्वाशय) hat, ausserdem vorzugsweise in Leber, Milz, Herz, Auge und Haut zur Erscheinung kommt und besonders die Eigenschaft der Wärme hat. Suçr. 1,77,3. fgg. 78,4. fgg. रागपक्तयोजस्तेजोमेधोष्मकृत्पित्तं पञ्चधा प्रविभक्तमग्निकर्मणानुग्रहं करोति 48,5. 20,8. पित्तं शरदि निर्हरेत् 23,9. °वृद्धि 49,20. °शोफ 131,16. °विष 2,258,4. 276,5. अभिमन्योस्ततस्तु घोरं युद्धमवर्तत। शरीरस्य यथा राजन्वातपित्तकफैस्त्रिभिः॥ MBh. 6,3736. पित्तात्तु दर्शनं पक्तिमौष्ण्यं रूपं प्रकाशताम् (आत्मा गृह्णात्यतः) Jâǵn. 3,77. पञ्च (अङ्गुलयः) पित्तम् 106. Varâh. Bṛh. S. 19, 9. 104,14. °प्रकृति von galligem Temperament seiend Bṛh. 2,8. पित्तोद्रेचकैर्भुक्तैर्ज्वलत्पित्तो ऽवक्ष्यवरम् Râǵa-Tar. 4,526. पित्तं यदि शर्करया शाम्यति को ऽर्थः पटोलेन Pańkat. I, 423. Spr. 775. — Vgl. कूर्म°, गो°, रक्त°, पैत्तिक.

पित्तगदिन् (von पित्त + गद) adj. gallenkrank Suçr. 1,162,1.

पित्तघ्न (पित्त + घ्न) 1) adj. f. ई der Galle entgegenwirkend; n. Mittel gegen gallige Zustände: पित्तघ्नं घृतम् (daher bei Wils. die Bed. Ghee) P. 3,2,53, Sch. Suçr. 1,131,18. 142,9. 153,2. 162,7. 2,366,2. विधि 201, 3. — 2) f. ई Cocculus cordifolius DC. (गुडूची) Çabdak. im ÇKDr.

पित्तज्वर (पित्त + ज्वर) m. Gallenfieber Trik. 2,8,40. Verz. d. B. H. No. 949.

पित्तद्राविन् (पित्त + द्रा° von द्राव) adj. die Galle verscheuchend; m. die süsse Citrone (मधुरजम्बीर) Râǵan. im ÇKDr.

पित्तधर (पित्त + धर) adj. gallenhaltig: कला Suçr. 2,443,12.

पित्तरक्त s. रक्तपित्त.

पित्तरोगिन् (von पित्त + रोग) adj. gallenkrank Suçr. 1,166,2.

पित्तल (von पित्त) 1) adj. gallig, Galle machend gaṇa सिध्मादि zu P. 5,2,97. Trik. 3,3,399. H. an. 3,668. Med. l. 114. Suçr. 1,173,12. 182, 20. 189,9. 193,13. 199,6. अत्यर्थं पित्तला योनिर्दाहपाकज्वरान्विता 2, 397,4. यो मर्त्यः पित्तलानि निषेवते 438,14. — 2) f. आ N. einer Pflanze, Jussiaea repens Lin., H. an. Med. — 3) f. ई N. einer Pflanze, = मूर्वा Ratnam. 32. — 4) n. a) Glockengut Trik. 3,3,313. H. 1047. H. an. Med. — b) eine Art Birke (s. भूर्जपत्त्र) Çabdam. im ÇKDr.

पित्तवत् (wie eben) adj. gallig H. an. 3,668.

पित्तविदग्ध (पित्त + वि°) adj. durch (Uebermaass der) Galle verbrannt d. i. beschädigt, — zerstört: दृष्टि Suçr. 2,305,9. 338,11. 318,8. पित्तोपहत dass. 339,9.

पित्तविनाशन (पित्त + वि°) adj. = पित्तघ्न Suçr. 1,143,20.

पित्तशमन (पित्त + श°) adj. dass. Suçr. 1,143,6.

पित्तस्पन्द (पित्त + स्पन्द) m. so v. a. पित्ताभिष्यन्द Suçr. 2,323,14.

पित्तहर (पित्त + हर) adj. (f. ई) = पित्तघ्न Suçr. 2,324,1.

पित्तातीसार (पित्त + अती°) m. eine gallige Form der Dysenterie Suçr. 2,433,20. Davon पित्तातीसारिन् adj. daran leidend 438,14.

पित्ताभिष्यन्द (पित्त + अभि°) m. eine gallige Form der Ophthalmie Suçr. 2,323,13.

पित्तारि (पित्त + अरि) m. der Feind der Galle so v. a. was der Galle entgegenwirkt, N. verschiedener gegen die Galle angewandter Pflanzen und Pflanzenstoffe: = पर्पट, लाक्षा und बर्बर Râǵan. im ÇKDr.

पित्तोपहत s. u. पित्तविदग्ध.

पित्थ m. N. pr. eines Mannes Râǵa-Tar. 7,1545. °क 8,215.

पित्र्य (von पितर्) 1) adj. f. आ vom Vater kommend, väterlich, dem Vater oder den Vätern gehörig, beim Vater üblich u. s. w.; den Vätern (Manen) geweiht, auf die Väter (und ihren Cult) bezüglich u. s. w. n. (sc. कर्मन्) Cultushandlung für die Manen, P. 4,3,79. 2,31. 7,4,27. Vop. 7, 20. आयुधानि ṚV. 10,8,8. सख्या 1,71,10. 7,72,2. द्रुघानि 86,5. पथः 8, 30,3. रायः 48,7. उक्थानि 7,56,23. धी 3,39,2. बन्धु Ait. Br. 7,23. धन, वसु, रिक्थ u. s. w. M. 9,92. 105. 163. 164. 194. 216. 10,59. R. 2,23,42. Ragh. 4,4. 7,33. 11,64. 18,49. Çâk. 91,2. Halâj. 5,58. अ° M. 9,205. न पित्र्यमनुवर्तन्ते मातृकं (sc. शीलम्) द्विपदाः R. 3,22,32. लोक AV. 6, 120,2. पित्र्याः (ऋचः) शंसति Ait. Br. 3,37. पित्र्यामनु प्रदिशम् so v. a. gegen Süden ṚV. 2,42,2. Çâṅkh. Gṛhj. 4,10. 1,7. रात्र्यहनी M. 1,66. अहोरात्र Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 21. Halâj. 1,115. Sûrjas. 12,5. 14, 1. 14. सामवेद M. 4,124. ऋण MBh. 1,4655. अन्न AK. 2,7,24. तीर्थ der den Vätern geweihte Theil der Hand zwischen Daumen und Zeigefinger M. 2,59. 58. H. 840. खड्गिपिशित Suçr. 1,205,9 (vgl. M. 3,272). कर्मन् Çat. Br. 13,8,1,19. Çâṅkh. Çr. 1,1,7. Gṛhj. 1,8. Kâtj. Çr. 1,7,27. Kauç. 45. M. 2,189. 3,18. 127. 129. 169. 188. 205 (wo wohl पित्र्याद्यन्त zu lesen ist). 232. 240. Jâǵn. 2,235. MBh. 12,18399. fg. 13,5060. 5065. अग्नि Kauç. 69. राशि (nach den Erklärern पैत्र्य, राशि) Khând. Up. 7,1, 2. 4. — Âçv. Çr. 2,15. 18. Nir. 11,33. f. (sc. इष्टि) Çâṅkh. Çr. 4,6,2. 14, 10,18. 20. — 2) m. a) der älteste Bruder (die Stelle des Vaters vertretend) H. 551. — b) der Monat Mâgha Râǵan. im ÇKDr. — 3) f. a) pl. das unter den Manen stehende Nakshatra Maghâ H. 111; vgl. 4, b. — b) Vollmondstag Çabdam. im ÇKDr. die an diesem Tage stattfindende Cultushandlung für die Manen Wils. nach ders. Aut.; vgl. u. 1. am Ende. — 4) n. a) Cultushandlung für die Manen; s. u. 1. — b) das Nakshatra Maghâ Varâh. Bṛh. S. 4,6. 10,7. 11,57. 15,8. 31,11. 46, 18. 96,15. 98,5. Sûrjas. 8,18; vgl. 3, a.

पित्र्यावत् (von पित्र्य) adj. nach Sâj. so v. a. पितृमत्; viell. väterliches Gut besitzend: परिष्कृतास इन्दवो योषेव पित्र्यावती। वायुं सोमा असृक्षत ṚV. 9,46,2.

पित्सत् (partic. praes. vom desid. von 1. पत्) 1) adj. a) zu fliegen —, zu fallen im Begriff stehend Trik. 3,3,168. H. an. 2,177. fg. Med. t. 133. Viçva im ÇKDr. — b) = प्रतिपन्न (!) Viçva; erlangt, gewonnen Wils. — 2) m. Vogel AK. 2,5,34. Trik. H. 1317. H. an. Med. Viçva. — Vgl. पिपतिषत्, पिपतिषु.

पित्सरु s. सोम°.

पित्सल n. Weg, Pfad Uṇâdik. im ÇKDr.

पित्सु (vom desid. von 1. पत्) adj. zu fliegen —, zu fallen im Begriff stehend Med. t. 232. — Vgl. पिपतिषु.

पिद्व m. ein best. Thier VS. 24,32.

पिधातव्य (von 1. धा mit पि = अपि) adj. zuzudecken, zu verstopfen, zu schliessen: कर्णौ M. 2,200; vgl. Mallin. zu Kumâras. 5,83.

पिधान (wie eben) = अपिधान Vop. 3,171. m. n. (nur in der zweiten Bed. könnte das Wort als m. gebraucht werden) gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2, 4,31. Trik. 3,5,12. 1) n. das Zudecken, Verstopfen, Verschliessen AK. 1,1,2,14. H. 1477. मृत्कुम्भवालुकारन्ध्रपिधानरचनार्थिन् Sâh. D. 64,11. द्वारपिधानमिव धृतेर्मन्ये तस्यास्तिरस्करिणीम् Mâlav. 32. — 2) concr.

Deckel, Decke H. 1026. Halâj. 2,161. तस्मिन् (मृद्भाण्डे) पिधानमुद्धृत्य Râǵa-Tar. 5,75. स्थाली° Mârk. P. 50,89. पात्रे सपिधानम् MBh. 4,446. सपिधानाननः स्वर्णभृङ्गारः Râǵa-Tar. 1,128. मञ्जूषा सुपिधाना MBh. 3, 17132. कलशान् — सलीरवृत्तपल्लवफलपिधानान् *bedeckt mit* Varâh. Bṛh. S. 47,37. — Vgl. खड्ग°, द्वार°, अपिधान.

पिधानक (von पिधान) m. *Decke, Scheide:* खड्ग° *Degenscheide* H. 783.

पिधानवत् (wie eben) adj. *mit einem Deckel versehen:* मृद्भाण्ड Râǵa-Tar. 5,74.

पिधायक (von 1. धा mit पि = अपि) adj. *verdeckend, verhüllend;* davon nom. abstr. °ता f.: अवलोकयितृनयनपथ° Vedântas. (Allah.) No. 36.

पिनद्धक adj. f. °नद्धिका demin. von पिनद्ध (s. u. नह् mit अपि), aus Rucksichten für das Versmaass statt dieses gebraucht: एकशङ्खास्तथा नार्यो गवेधुकपिनद्धिकाः Hariv. 11164.

पिनस m. = पीनस Colebr. und Lois. zu AK. 2,6,2,2.

पिनाक (पिनाक Uṇâdis. 4,15) m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2,4,31. Siddh. K. 249,a,1. 1) *Stab, Stock* Naigh. 3,29. Nir. 3,21. पिनाकं बिभ्रद् गहि VS. 16,51. विसृज्येनु कृततो पिनाकमिव बिभ्रती AV. 1,27,2. पिनाकहस्त TS. 1,8,6,2, wofür पिनाकावस VS. 3,61, welches Mahîdh. durch *den Bogen (Bogenschaft) verhüllend* erklärt. (नागा बभूवुः सप्तपुरुषाः) द्वावङ्कुशधरौ तत्र द्वावुत्तमधनुर्धरौ । द्वौ वरासिधरौ राजन्नेकः शक्तिपिनाकधृक् ॥ MBh. 5,5259. In der Regel bezeichnet das Wort in der späteren Literatur *die Keule* und auch *den Bogen* Rudra-Çiva's (auch in den oben angeführten Stellen der VS. und TS. ist das पिनाक in Rudra's Hand). Çatap. in Ind. St. 2,46, N. 2. (गदाम्) पिनाकमिव रुद्रस्य क्रुद्धस्याभिघ्नतः पशून् MBh. 6,2797 (= Hariv. 13446). 13,6386. 6896. शूलं धनुः पिनाकं वामार्धं वा गिरिसुतार्धम् Varâh. Bṛh. S. 58,43. इन्द्रायुधसवर्णाभं धनुस्तस्य महात्मनः । पिनाकमिति विख्यातमभवत्पन्नगो महान् ॥ MBh. 13,849. Çiva erhält die Beiwörter: °धृक् 6388. 1,7381. 4,779. 14,2299. Ârç. 3,5. °भृत् H. 199. °गोप्तृ MBh. 3,1628. °पाणि H. 199, Sch. Kumâras. 3,10. Çiv. Nach den Lexicographen ist पिनाक m. n. = शूल (AK. 3,4,1,14), = शंकरस्य शूलम् Bhar. zu AK. ÇKDr. = त्रिशूल H. an. 3,65. Med. k. 119. Çiva's *Bogen* (AK. 1,1,1,30. 3,4, 1,14. H. 201. H. an. Med. Halâj. 1,14). — 2) m. n. *Staubregen, herabfallender Staub* H. an. Med. — 3) m. N. pr. eines Mannes Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 59,25. 26. — 4) f. ई *ein best. Streichinstrument* Çabdâr. im ÇKDr. — Vgl. पैनाक.

पिनाकि eine aus metrischen Rucksichten gebrauchte Nebenform von पिनाकिन्; nur im acc. पिनाकिम् von Çiva MBh. 2,1642. 3,8836.

पिनाकिन् 1) adj. *mit einem* Pinâka *bewaffnet:* कुरूपोधवरी: MBh. 6,654. — 2) m. *a)* Bein. Rudra-Çiva's AK. 1,1,1,27. Halâj. 1,12. Vjutp. 107. MBh. 13,6806. Hariv. 1967 (पिपाका° gedr.). R. Gorr. 2, 108,28 (= 96,29 Schl., wo पिनीकी ein Druckfehler ist). 3,30,36. Çâk. 6. Kathâs. 50,182. पिनाकिदिश् Varâh. Bṛh. S. 27,c,10. — *b)* N. eines der 11 Rudra MBh. 1,2566. 4826. 12,7586. 13,7090. Hariv. 11531. 14169. Mit. 142,7. — 3) f. पिनाकिनी N. zweier Flüsse LIA. 1,164, fg. Mack. Coll. 1,76.

पिण्याक n. *Asa foetida* Gaṭâdh. im ÇKDr. — Vgl. पिण्याक.

पिन्व्, पिन्वति Dhâtup. 15,79 (सेचने, v. l. सेवने); पिपिन्विथुम्; verwandt mit पी, प्या. act. *schwellen —, strotzen —, überlaufen —, reichlich machen;* med. *schwellen, strotzen, überströmen;* auch in der Bed. des act. gebraucht. अपिन्वतमपः ṚV. 1,62,6. भूमिं पिन्वन्ति पयसा 64, 5.6. यामिर्धेनुमस्वं पिन्वथः 112,3. 4,19,7. 42,4. उत्सम् 5,54,8. इषः 6, 39,5. 63,8. ऊर्जम् 70,6. 7,5,8. 9,74,5. अज्ञानः सूर्यमपिन्वो अर्कैः 97,31. 10,72,7. ऊर्जं च तत्र सुमतिं च पिन्वत AV. 6,22,2. याभी रसां तोदसोऽधः पिपिन्वथुः ṚV. 1,112,12. — पिन्वतं धियः 151, 6. 7, 82,3. VS. 11,29. 12,10. पिन्व गा जिन्वार्वतः Âçv. Çr. 1,7. act. nachlässig für med. gebraucht Çat. Br. 14,2,2,28. — med.: यः कुक्षिः सोमपातमः समुद्र इव पिन्वते ṚV. 1,8,7. सिन्धवः 6,52,4. दानैरस्मा उपरा पिन्वते दिवः 1,54,7. वृष्टिः 5,63,1. तस्मा इरं दक्षिणा पिन्वते सदा 1,125,5. धेनुर्न शिश्वे स्वसरेषु पिन्वते 2,34,8. 3,33,4. स्वः 5,83,4. मधोर्धारा 9,75,4. Vâlakh. 2,2. इळा 9,36,5. TS. 1,6,2,3. वैश्वानरः AV. 18,4,85. Çat. Br. 7,4,1,9. 14,2,2, 27. आण्डाभ्यां वृषा पिन्वते 3,1,22. med. mit act. Bed.: इयमूर्जं च पिन्वस इन्द्राय मत्सरिन्तमः ṚV. 9,63,2. येभ्यो माता मधुमत्पिन्वते पयः 10,63,3. 1,181,8. स्थालीमधु पिन्वमाना: VS. 19,86. 29,1. Çat. Br. 4,5,2,5. Âçv. Gṛhj. 2,4. Kauç. 62. — caus. so v. a. das act. des einfachen Stammes Çat. Br. 4,5,2,4. पिन्वने पिन्वयति 14,2,1,11.

— प्र act. med. so v. a. der einfache Stamm: प्र पिन्वत वृष्णो अश्वस्य धाराः ṚV. 5,83,6. प्र याः पिन्व विद्युदभेव रोदसी 9,76,3. प्र कृत्नाय रुशदपिन्वतोधः 10,31,11. 3,33,12. प्र मेधिरः स्वधया पिन्वते पदम् 9,68,4. गिरिरिव प्र रसा अस्य पिन्विरे दत्राणि पुरुभोजसः Vâlakh. 1,2.

पिन्व (von पिन्व्) adj. *schwellen —, fliessen machend;* s. दानु°.

पिन्वन (wie eben) n. *ein best. im Cultus übliches Gefäss* Çat. Br. 14, 1,2,17. fgg. 2,1,11. 3,1,22. Kâtj. Çr. 26,1,20. 2,10. 5,5. 7,25.

पिन्वन्त्यपीय adj. श्चृच् Bez. *des mit* पिन्वन्त्यपः *beginnenden Verses* (ṚV. 1,64,6) Çâñkh. Br. 15,3. 27,2.

पिपक्षु nom. ag. vom desid. von 1. पच् Vop. 3,151.

पिपठिषु nom. ag. vom desid. von पठ् Vop. 3,151.

पिपतिषत् (partic. praes. vom desid. von 1. पत्) 1) adj. *zu fliegen —, zu fallen im Begriff stehend.* — 2) m. *Vogel* H. an. 2,177. fg. Med. t. 232. — Vgl. पित्सत्, पिपतिषु.

पिपतिषु (vom desid. von 1. पत्) 1) adj. *zu fallen im Begriff stehend* MBh. 3,15471. — 2) m. *Vogel* Râǵan. im ÇKDr. — Vgl. पित्सत्, पिपतिषत्.

पिपाठक m. N. pr. eines Berges Mârk. P. 55,7.

पिपासत् (partic. praes. vom desid. von 1. पा) adj. *durstig* Çâk. 72.

पिपासा (vom desid. von 1. पा) f. *Durst* AK. 2,9,55. H. 394. Halâj. 2,208. Vjutp. 38. Ait. Br. 2,13. Çat. Br. 10,2,6,19. 12,2,3,12. अशनापिपासे du. 14,6,4,1. Ait. Up. 2,1. तृट्° Gobh. 4,9,9. Hit. 1,4. Suçr. 1.8. N. 10,4. 15,10. Suçr. 1,4,11. 34,17. 121,7. Varâh. Bṛh. S. 52,90. — Vgl. अपिपास.

पिपासावत् (von पिपासा) adj. *durstig* Vedântas. (Allah.) No. 84.

पिपासित adj. *zu trinken verlangend, durstig* H. 393, Sch. Halâj. 2, 207. Vjutp. 170. Sâv. 5,36. Daç. 1,38. Nach gaṇa तारकादि zu P. 5, 2,36 von पिपासा; wir haben es oben (wo noch andere Stellen beigebracht worden sind) als partic. vom desid. von 1. पा aufgefasst. In तृ-

पिपासित *hungrig und durstig* M. 8,93 ist das suff. an ein copulat. comp. getreten.

पिपासु (vom desid. von 1. पा) adj. dass. H. 393. Halâj. 2,207. MBh. 3,14283. 9,1254. R. 5,19,15. 6,37,79. Suçr. 1,174,9. Varâh. Bṛh. S. 101,4 = Bṛh. 16,4. Mârk. P. 50,42. mit einem acc.: सोमम् MBh. 14,274.

पिपिली f. = पिपीली *Ameise* Râgan. im ÇKDr. u. पिपीलिका.

पिपिषत् (von पि = पी; vgl. Benf. Gr. S. 170) adj. vielleicht *schwellend, übervoll, überreich:* सातिर्न वो ऽमवती स्वर्वती त्वेषा विपाका मरुतः पिपिषती ṚV. 1,168,7. Nach Sâj. = पेषणवती कृषीवलैः कर्षणावती.

पिपीतक m. N. pr. eines Brahmanen, der zuerst an dem nach ihm पिपीतकी benannten Tage, dem 12ten in der lichten Hälfte des Monats Vaiçâkha, eine best. dem Vishṇu geltende heilige Handlung vollzog, Bhavishja-P. im ÇKDr.

पिपील 1) m. *Ameise* Çabdar. im ÇKDr. (u. पिपीलिका). ṚV. 10,16, 6. MBh. 5,5668. 7,288. 13,6673. 7611. — 2) f. ई dass. Râgan. im ÇKDr.; vgl. कृष्ण°. Ist vielleicht auf पीड् zurückzuführen, so dass die ursprüngliche Bed. *eingedrückt* wäre. Vgl. die folgg. Formen und पीलक.

पिपीलक 1) m. dass. H. 1206. Khând. Up. 7,2,1. MBh. 13,5476. Bhâg. P. 7,3,22. 7,8. — 2) f. पिपीलिका AK. 3,6,2,8. dass. (nach den Lexicographen *eine kleinere Art*) Trik. 2,5,28. H. 1207. AV. 7,56,7. Çat. Br. 14,4,2,9. 29. Pañkav. Br. 5,6,10. Nir. 7,13. अण्डानि बिभ्रति स्वानि न भिन्दन्ति पिपीलिकाः MBh. 1,3042. 13,5497 (der pl. nicht am Platze). Suçr. 1,4,20. 45,3. 155,11. 2,510,4. Varâh. Bṛh. S. 87,23. Kathâs. 13,59. 39,123. Spr. 1355. 1954. Mârk. P. 27,18. °पुट AV. 20, 134,6. Çâñkh. Çr. 12,23,10. पिपीलिकोद्वाप ebend. Kauç. 11. 93. 116. पिपीलिकोत्करण Vjutp. 110. कल° Suçr. 2,90,9. °परिसर्पण *Ameisenlaufen* 267,16. पिपीलिकाशासन Verz. d. B. H. No. 896. Den nom. pl. पिपीलिकाः und den gen. pl. पिपीलिकानाम् haben wir hierhergestellt, obgleich er auch auf पिपीलिक m. zurückgeführt werden kann. पिपीलिका in der Bed. *Ameisenweibchen* Hariv. 1276.

पिपीलिक 1) m. dass. Çabdar. im ÇKDr. (u. पिपीलिका). Adbh. Br. in Ind. St. 1,40,4. MBh. 2,1860. 3,10318. 4,1568. 13,5965. Mârk. P. 20,38. °पुट MBh. 5,5279. 8,914. °कृत Hariv. 1275. 1280. Vgl. u. पिपीलक 2. — 2) n. Bez. *eines angeblich von Ameisen hervorgeholten Goldes* MBh. 2,1860.

पिपीलिकमध्य (पि° + म°) adj. f. आ *in der Mitte schmal wie eine Ameise;* so heisst *jedes Metrum, dessen mittlerer Pâda kürzer ist als der vorangehende und folgende,* Nir. 7,13. Pañkav. Br. 15,17,8. Lâṭj. 4,7,1. Khandas in Verz. d. B. H. 100,16. ṚV. Prât. 16,24. eben so पिपीलिकमध्यम 27. 35. पिपीलिकामध्य Bez. *einer Art Fasten, die am Vollmondstage mit 15 Bissen beginnen, bis zum Neumondstage täglich um einen Bissen abnehmen und dann bis zum zweiten Vollmondstage täglich um einen Bissen wieder zunehmen,* Kull. zu M. 11,216.

पिपृच्छिषु (vom desid. von प्रछ्) adj. *zu fragen im Begriff stehend* Çañk. zu Kenop. S. 61.

पिप्पका f. *ein best. Vogel* VS. 24,40. — Vgl. पिप्पीक.

पिप्पटा f. *Zucker* (= गुडशर्करा) ÇKDr. und Wils. nach Trik.; die gedr. Ausg. 2,9,12 hat पर्प्पटा, welches nach den Corrigg. in पिप्पटा zu verbessern ist.

पिप्पल 1) m. *a) Ficus religiosa* (s. अश्वत्थ) AK. 2,4,2,1. Trik. 2,4, 6. 3,3,397. H. 1131. an. 3,606. Med. l. 111. Halâj. 2,41. पिप्पलाख्ला॰ यते वह्निः पिप्पलो वृक्षराट्स्मृतः (पिप्प° gedr.) Pitâmaha in Mit. 148,1. Jâgñ. 1,301. MBh. 2,805. 3,10039. 11574. 6,192 (vgl. VP. 166, N. 1). 14, 1172. Varâh. Bṛh. S. 53,96. VP. 168. Bhâg. P. 1,6,16. — *b) ein best. Vogel* H. an. Med. — *c) Brustwarze* (wegen der Aehnlichkeit mit einer *Beere;* man hätte aber das neutr. für diese Bed. erwartet) H. ç. 124; vgl. पिप्पलक. — *d)* = निरंशुक Med. = निरंशुल H. an. — *e)* N. pr. eines Sohnes des Mitra von der Revatî Bhâg. P. 6,18,5. — *f)* pl. N. einer AV.-Schule Ind. St. 3,277; wohl fehlerhaft für पिप्पलाद, wie Weber vermuthet. — 2) f. आ N. pr. eines Flusses VP. 183, N. 34. — 3) f. ई gaṇa गौरादि zu P. 4,1,41. *a) Beere* AV. 6,109,1. 2. — *b) langer Pfeffer, Piper longum Lin.,* sowohl *die Pflanze,* als auch *das Korn* (gaṇa कृशाश्वादि zu P. 4,3,167) AK. 2,4,2,15. H. 421. H. an. Med. Halâj. 2,459. Ratnam. 46. Vjutp. 135. °वनशोभित (देश) R. 3,15,41. °प्रततं वनम् 76,25. °वह्निकालिल Hariv. 5367. Suçr. 1,35,12. 74,9. 139,3. 142,11. 14. 217,3. 9. 229,7. Varâh. Bṛh. S. 16,30. 50,15. 75,11. °लवणाभ्यां च मत्स्यान्संपाद्यविध्य: *mit Pfeffer und Salz* R. 3,76,24. अर्धं पिप्पल्याः = अर्धपिप्पली Sch. zu P. 2,2,2 und 1,2,44, Vârtt. °मूल *die Wurzel des langen Pfeffers* gaṇa उत्करादि zu P. 4,2,90. AK. 2,9, 111. Ratnam. 99. Suçr. 1,139,3. 2,44,11. 50,4. 456,14. पिप्पलीद्वय wohl पिप्पली und पिप्पलीमूल oder गजपिप्पली 2,208,19. पिप्पलीवर्धमानक n. Bez. *einer Kur mit Pfefferkörnern, welche in zu- und abnehmender Anzahl genommen werden,* 40,8. — 4) n. *a)* proparox. *Beere* überh.; im Besondern *die Beere der Ficus religiosa:* (सुपर्णा:) पिप्पलं स्वाद्वत्ति ṚV. 1,164,20 (= Muṇḍ. Up. 3,1,1. Çvetâçv. Up. 4,6). 22. ते नाकं कृशाक्पिप्पलं मरुतो वि धूनुथ 5,54,12. Çat. Br. 3,7,1,12. °मात्र *beerengross* Kâtj. Çr. 3,4,1. यथाम्रं वोदुम्बरं वा पिप्पलं वा बन्धनात्प्रमुच्यते Çat. Br. 14,7,1,41. MBh. 13,4312. — *b) Sinnengenuss* (mystisch herausgedeutet aus ṚV. 1,164,20): त्यक्त° Bhâg. P. 3,4,8. = विषयसुख Schol. — *c)* proparox. *Wasser* (aus ṚV. 5,54,12 gefolgert) Naigh. 1,12. Trik. 3, 3,397. H. ç. 163 (wo fälschlich पिप्पल gelesen wird). H. an. Med. — *d)* = वस्त्रच्छेदभेद H. an. Med. *Aermel* (aber als masc.) Wils. — Vgl. कपिपिप्पली, जल°, तोय°, पार्श्वपिप्पल.

पिप्पलक n. 1) *Brustwarze* (vgl. पिप्पल 1, c) H. an. 4,19. Med. k. 197. Hâr. 238. — 2) *Faden zum Nähen* H. 911. H. an. Med.

पिप्पललावती s. पिप्पलावती.

पिप्पलाद (पिप्पल + अद् oder आद् *essend*) m. *der Beerenesser,* N. pr. eines alten AV.-Lehrers Praçnop. 1,1. Colebr. Misc. Ess. I,18. AV. Pariç. in Verz. d. B. H. 91,10 v. u. Ind. St. 2,55. MBh. 12,1596. VP. 283. Bhâg. P. 1,19,10. Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 55,b,31. °तीर्थ Çiva-P. ebend. 66,a,16. पिप्पलादाः m. pl. N. einer AV.-Schule Ind. St. 3,277. Auch पिप्पलादकाः Muir, ST. III, 229. — Vgl. पैप्पलाद, पैप्पलादि.

पिप्पलायन (von पिप्पल) m. N. pr. eines Mannes Bhâg. P. 5,4,11.

पिप्पलावती (f. von पिप्पलावत् und dieses von पिप्पल) N. pr. eines

Flusses: so ist wohl st. पिप्पललावती zu lesen VP. 183, N. 34.

पिप्पलि 1) f. = पिप्पली *langer Pfeffer* Çabdar. im ÇKDr. — 2) वसिष्ठस्य पिप्पलि (viell. nom. n. von पिप्पलिन्) N. eines Sâman Ind. St. 3, 234, *b*.

पिप्पलिश्रोणि (पि° + श्रो°) f. N. pr. eines Flusses Mârk. P. 57,22.

पिप्पलीका (von पिप्पली) f. *eine best. Pflanze*, = अश्वत्थी (अश्वत्थ ist = पिप्पल) Râǵan. im ÇKDr.

पिप्पलीमूलीय adj. von पिप्पलीमूल (s. u. पिप्पल 3, *b*) gaṇa उत्करादि zu P. 4,2,90.

पिप्पलीय adj. von पिप्पल gaṇa उत्करादि zu P. 4,2,90.

पिप्पलू f. N. pr. eines Mannes (Weibes?) gaṇa गर्गादि zu P. 4,1,105.

पिप्पिका f. *Weinstein an den Zähnen* Trik. 2,6,19. H. 632. — Vgl. पिटक und दन्तपिप्पिका.

पिप्पीक m. *ein best. Thier*, viell. *ein Vogel*: शिखिश्रीकण्ठपिप्पीककुरुश्येनाश्च दक्षिणाः (sind von günstiger Vorbedeutung) Varâh. Bṛh. S. 85, 38. — Vgl. पिप्पका.

पिप्यटा s. पिप्पटा.

पिप्रीषा (vom desid. von प्री) f. *das Verlangen Jmd etwas Liebes zu erweisen*: पिप्रीषया नृपतयो ऽद्भुतदर्शनानि दित्सन्ति तुष्टिजननानि परस्परेभ्यः Varâh. Bṛh. S. 19,10.

पिप्रीषु (wie eben) adj. *Jmd zu erfreuen verlangend* MBh. 2,1296. पिप्रीषुस्ते सुतान् 7,6855. Hariv. 2645.

पिप्रु m. N. pr. eines Dämons, welchen Indra überwindet und dessen Burgen er zerstört, ṚV. 1,51,5. 101,2. 103,8. 2,14,5. 4,16,13. अरन्धयो वैदथिनाय पिप्रुम् 5,29,11. 6,18,8. 20,7. 8,32,2. 10,99,11. 138,3. — Viell. von पृ.

पिप्लु m. *Mal am Körper* AK. 2,6,1,49. H. 618. यस्या क्षेप भ्रुवोर्मध्ये सहजः पिप्लुरुत्तमः। श्यामायाः पद्मसंकाशः N. 17,5. °कर्ण *ein Mal am Ohre habend*: श्वेतमश्वम् Kâṭh. 12,13. Offenbar eine redupl. Form.

पिब (von 1. पा) adj. *trinkend* P. 3,1,137. — Vgl. त्रि°.

पिबवत् adj. *eine Form des Zeitworts* पिबति *enthaltend* Ait. Br. 3, 29. 5, 29.

पिब्द्, partic. पिब्दमान *fest* —, *derb* —, *compact werdend* oder *seiend*: ततः संवत्सरे योषित्संबभूव सा ह पिब्दमानेवोदियाय *welche ordentlich fest geworden* (aus der Flüssigkeit) *hervorging* Çat. Br. 1,8,1,7. Sâj.: घृतं घनवती सुस्निग्धा. Könnte eine reduplicirte Form (von पद्) sein.

— आ dass.: उभे धुरौ वह्निरापिब्दमानो ऽन्तर्योनेव चरति द्विजानिः ṚV. 10,101,11.

पिब्दन (vom vorherg.) adj. *fest*, *derb*, *solid*: विश्वा सु नो विथुरा पिब्दना वसो ऽमित्रान्सुषहान्कृधि ṚV. 6,46,6. एष वसूनि पिब्दना परुषा ययिवाँ अति। अव शादेषु गच्छति 9,15,6. SV. liest पिब्दनः.

पियारु (von पिय् = पीय्) adj. *schmähend*, *höhnend*, *übelwollend* Nir. 4,25. बृहस्पते चयस इत्पियारुम् ṚV. 1,190,5. अभि वृत्रं वर्धमानं पियारुमपादमिन्द्र तवसा जघन्थ 3,30,8. पियारूणां प्रजां जहि AV. 11,2,21.

पियाल (= प्रियाल und auch daraus entstanden) Uṇâdis. 3,76. m. N. eines Baumes, *Buchanania latifolia Roxb.*; n. *die Frucht* AK. 2,4,2, 15. H. 1142, Sch. MBh. 13,635. Hariv. 12674. R. Gorr. 2,103,8. 3,17, 8. 76,3. Suçr. 1,141,14. 157,1. 183,8. 210,19. °मज्जा 215,11. °बीज 2,23,2. 438,21.

पिल्, पेलयति *werfen* Dhâtup. 32.65. *schicken*, *antreiben* Kavikalpadr. im ÇKDr. — Vgl. पेल्, त्रिल्.

पिलि m. N. pr. eines Mannes Sâṁkh. K. 185, *b*, 1.

पिलिन्दवत्स (पि° + व°) m. N. pr. eines Zuhörers Çâkjamuni's Burn. Lot. de la b. l. 2. Schiefner, Lebensb. 271 (41).

पिलिप्पिल adj. nach Mahîdh. *schlüpfrig* VS. 23,12.

पिलु m. *ein best. Baum*, = पीलु Suçr. 2,325,8.

पिलुक m. desgl. Çabdar. im ÇKDr.

पिलुनी = मूर्वा Ratnam. bei Wils.; die richtigere Form पिलुपर्णी giebt ÇKDr. nach ders. Aut. — Vgl. पीलुपर्णी.

पिल्ल adj. *triefende Augen habend*, m. *triefende Augen* P. 5,2,33, Vârtt. 2. AK. 2,6,2,11. H. 461. an. 2,485. Med. l. 31. Halâj. 2,452. — Vgl. चिल्ल, चुल्ल.

पिल्लका (wohl von पिल्ल) f. *Elephantenweibchen* Çabdam. im ÇKDr.

1. पिश्, (पिंश्), पिंशति Dhâtup. 28,143 (अवयवे). gaṇa मुचादि zu P. 7,1,59. पिंशते; पिपेश, पिपिशे; *schmücken*, *auszieren*, *putzen*; *zubereiten*, *zurüsten*, namentlich *das Fleisch aushauen und zurechtschneiden*; *gestalten*, *bilden*: पिपेश नाकं स्तृभिः ṚV. 1,68,10. मा अपिंशन् 4,33,4. 1,161,10. पुरुत्रा वाचं पिपिशुर्वदन्तः 7,103,6. चमसान् 1,161,9. 3,60,2. यो रूपैः पिंशद्भुवनानि विश्वा 10,110,9. त्वष्टा रूपाणि पिंशतु 184,1. रूपाणि पिंशन्भुवनानि विश्वा TBr. 3,1,1,12 in Ind. St. 7,269. विश्वा वः श्रीरधि तनूषु पिपिशे ṚV. 5,57,6. स्तृभिरन्या पिपिशे 6,49,8. बभ्रुः शुक्रेभिः पिपिशे हिरण्यैः 2,33,9. यः पिंशते सूनृताभिः सुवीर्यम् 8,19,22. अंशुं यमेन पिपिशे यतो नृभिः 9,68,4. pass.: (ब्रह्मगवी) पिश्यमाना. पिशिता AV. 12, 5,36. partic. पिष्ट (n. = रूप Naigh. 3,7): चमस AV. 11,49,8. (मारुतम्) गणं पिष्टं रुक्मेभिरञ्जिभिः ṚV. 5,56,1. पिष्टतमा रशना VS. 21,46. Nir. 8, 20. Vgl. auch पिशित.

— intens.: उप मा पेपिशत्तमः कृष्णं व्यक्तमस्थित (Sternen-)*Schmuck tragend* ṚV. 10,127,7. छन्दःपक्षे उषसा पेपिशाने AV. 8,9,12.

— अनु *der Länge nach anbringen*, — *anheften*: त्वष्टा पिपेश मध्यतो ऽनु वर्ध्रान् AV. 14,1,60.

— अभि *mit Schmuck bestecken*, *ausschmücken*: वरा इवेद्रैवतासो हिरण्यैरभि स्वधाभिस्तन्वः पिपिश्रे ṚV. 5,60,4. अभि श्यावं न कृशनेभिरश्वं नक्षत्रेभिः पितरो द्यामपिंशन् 10,68,11. येभिः शिल्पैर्द्यामभ्यपिंशत्प्रजापतिः TBr. 2,7,15,2.

— आ *verzieren*, (mit Farbe) *schmücken*: आ रोदसी विश्वपिशः पिशानाः ṚV. 7,57,3. इष्कृणुध्वं रशना ओत पिंशत 10,53,7.

— निस् *herausschälen* (Fleisch aus der Haut): निश्चर्मणो गामरिणीत धीतिभिर्या जरन्ता युवशा ताकृणोतन। सौधन्वना अश्वादश्वमतक्षत युक्त्वा रथमुप देवाँ अयातन ṚV. — निश्चर्मणा ऋभवो गामपिंशत ṚV. 1,110,8.

— वि, विपिंशति (= विपुष्यति Durga) Nir. 6,11. पेश इति रूपनाम पिंशतेर्विपिशितं भवति 8,11; nach Durga so v. a. विकासित oder bei Andern विनिहित *als Schmuck angebracht*.

2. पिश् (= 1. पिश्) f. *Schmuck*: पिशा गिरो मघवन्गोभिरश्वैस्त्वायतः शिशीहि राये अस्मान् ṚV. 7,18,2. — Vgl. विश्व°, शुक्र°, सु°.

पिशँ m. nach Sâj. so v. a. रुरु *Damhirsch*: सिंहा इव नानदति प्रचेतसः पिशा इव सुपिशो विश्ववेदसः ṚV. 1,64,8. Vielleicht nach der Farbe so benannt; vgl. पिशङ्ग.

पिशङ्ग 1) adj. f. पिशङ्गी Kâç. zu P. 4, 1, 39. Accent eines auf पि° ausgehenden comp. gaṇa घोषादि zu P. 6,2,85. *röthlich, röthlich braun* AK. 1, 1, 4, 25. H. 1396. Halâj. 4, 51. तेऽरुणेभिर्वरमा पिशङ्गैः शुभे कं यान्ति रथतूर्भिरश्वैः ṚV. 1,88,2. पिशङ्गं द्रापिं प्रति मुञ्चते कविः (सविता) 4,53,2. 9,21,5. रयि (etwa von der Farbe des Goldes zu verstehen) 72, 8. 107, 21. मुनयो वातरशनाः पिशङ्गा वसते मला 10,136,2. AV. 3, 9, 3. 14,2,48. VS. 24,11. 29,59. पष्ठौही TS. 1, 8,19, 1. Pañkav. Br. 21,14,8. Kâty. Çr. 22,9, 13. ṚV. Prât. 17, 8. Kauç. 39. तुरग MBh. 6, 4530. 7, 983. संध्यापिशङ्गपूर्वाद्रिशृङ्ग Kathâs. 1,18. अनलज्वालापिशङ्गैः कचैः Prab. 65,11. Kathâs. 23,4. वाद्न्वाकिञ्जल्कपिशङ्गवाससम् Bhâg. P. 2, 2, 9. 4, 11, 28. 4,25,28. 8,18,1. Varâh. Laghuǵ. 1, 6. अरुणापिशङ्गा ऽश्वाः TBr. 3, 6, 11, 6. — 2) m. N. pr. eines Schlangendämons Pañkav. Br. 25,15,3. MBh. 1,2158. — Das Wort ist wohl auf 1. पिश् zurückzuführen; vgl. красa *Schönheit*, красити *schmücken*, красьнъ *schön*, russ. красный *schön* und *roth*.

पिशङ्गक (vom vorherg.) m. N. pr. eines Trabanten des Vishṇu Brahma-P. in Verz. d. Oxf. H. 18,*b*,37.

पिशङ्गभृष्टि (पि° + भृ°) adj. *rothzackig* (?), nach Sâj. *blass röthlich:* पिशाचि ṚV. 1,133,5.

पिशङ्गराति (पि° + रा°) adj. *röthliche (goldene) Gabe gebend*, von Indra ṚV. 5,31,2.

पिशङ्गरूप (पि° + रूप) adj. *ein röthliches Ansehen habend* ṚV. 1,181, 5. 2,3,9. 8,33,3. AV. 9,4,22.

पिशङ्गसंदृश् (पि° + सं°) adj. dass.: रयि ṚV. 2,41,9. AV. 6,33,3.

पिशङ्गाश्व (पि° + अश्व) adj. *röthliche Rosse habend*, von den Marut ṚV. 5,57,4.

पिशङ्गिल adj. (f. आ) nach Mahîdh. = पिंशम् + गिल, eher von पिशङ्ग und *eine best. Farbe* bezeichnend, VS. 23,11. 12. 55. 56. — Vgl. कुरु°.

पिशाच gaṇa पृषोदरादि zu P. 6,3,109. आकर्षादि zu 5,2,64. पर्श्वादि zu 5,3,117. 1) m. eine Klasse dämonischer Wesen, zu deren Aufstellung die Irrlichter Veranlassung gegeben haben mögen, AK. 1, 1, 1, 6. Trik. 1, 1, 75. H. 91. Halâj. 1, 87. Vjutp. 116. अशुचिमरुदेशनिवासिनः Kull. zu M. 1,37. (उषादित्सति) अग्निकामकातर इवोल्मुकपिशाचम् Bhâg. P. 5,14,7. — VS. 30,8. 34,51. AV. 4,20,6. 9. 36,4. 37,10. 5,29,4. 5. 6,32,2. 8,2,12. 12,1,50. *Götter, Menschen, Väter* — Asura, Rakshas, Piçâka TS. 2,4,1,1. Kâṭh. 37,14. M. 1,37. 43. 12,44. हिंस्राणां च पिशाचानाम् 57. न भक्षयति यो मांसं विधिं हित्वा पिशाचवत् 5,50. यक्षरक्षःपिशाचान्नं मद्यं मांसं सुरासवम् 11,95. Arǵ. 10,50. MBh. 3,2407. रक्षःपिशाचाश्च हिमवत्तम् (रक्षन्ति) 8,2104. Hariv. 11794. 14698. R. 1,42,7. Kap. 4,2. Suçr. 1,16,16. 21,14. 89,20. 114,9. 117,9. 2,332,2. 333,13. Varâh. Bṛh. S. 13,11. 38 (37),5. 45,13. Kathâs. 28,162. fgg. Râǵa-Tar. 6,155. VP. 42. जडोन्मत्तपिशाचवत् Bhâg. P. 1,15,42. 5,5.29. Burn. Intr. 131. Lalit. ed. Calc. 313,11. 436,2. Lot. de la b. l. 34. fgg. Schiefner, Lebensb. 299 (68). मथिते (अरणोः) यादद्बड्क्ष च पिशाचः संप्रजायते AV. Pariç. bei Kuhn, Herabkunft d. Feuers, 208. Kinder der Krodhâ Hariv. 11554. VP. 150, N. 18. नृत्यत्पिशाचाङ्गनाः Prab. 3,13. °विद्या Âçv. Çr. 10,7. °वेद Müller, SL. 451. °भाषा Kathâs. 7,27. °चर्या Bhâg. P. 3,14,26. 28. °दक्षिणा MBh. 13,4316. °जम्भन AV. 2,18,4. °चातन ebend. °जम्भन 5,29,14. °क्रन् (वज्र) Kâṭh. 39,5. °सभ n. Bhar. zu AK. ÇKDr. दोःशीलत्वपिशाचावेशविकृत Râǵa-Tar. 3,505. °देश Muir, Sanskrit Texts II, 59. °वाच् 61. सपिशाचा वात्या P. 6,3,80, Sch. f. ई gaṇa पर्श्वादि zu P. 4,1,177, Vârtt. 2. Çabdam. im ÇKDr. AV. 1,16,3. MBh. 3,2558. 10520. 16139. Hariv. 14572. R. 3,60,22. Prab. 36,8. Lalit. ed. Calc. 384,15. स्त्री° *ein teuflisches Weib* Prab. 15,12. आशा° (vgl. आशापिशाचिका) 76,18. Nach VP. 122, N. 19 und 150, N. 18 ist पिशाचा (sic) eine Tochter Daksha's und Mutter der Piçâka. Vgl. अक्षपिशाच, उदर°, धनपिशाची (unter धनपिशाचिका), पिशाचि und पैशाच. — 2) m. N. pr. eines Rakshas R. 5,12, 15. 6,35,12. — 3) f. ई *eine Art Valeriana* (गन्धमांसी) Râǵan. im ÇKDr.; vgl. पिशिता.

पिशाचक 1) m. = पिशाच 1. MBh. 8,2064. Varâh. Bṛh. S. 67,109. Padma-P., Svargakh. 15 (nach ÇKDr. u. पिशाच). Vgl. अक्ष°, कूपे°. — 2) f. पिशाचिका *a*) = पिशाची in आशा°, गन्ध°, धन°, पत्त्र°, भोग°. — *b*) N. pr. eines Flusses Mârk. P. 57,22. VP. 185, N. 80. — 3) adj. (पै°) = पिशाचे कुशलः gaṇa आकर्षादि zu P. 5,2,64. पिशाचिका (पिशाचिक die Hdschr.), sc. भाषा *die Sprache der* Piç. Vjutp. 115.

पिशाचकपुर (पि° + पुर) n. N. pr. eines Dorfes Râǵa-Tar. 5,468.

पिशाचकिन् (von पिशाच, पिशाचक) P. 5,2,129, Vârtt. m. Bein. Kuvera's Trik. 1,1,78. H. 189.

पिशाचता f. nom. abstr. von पिशाच Kathâs. 1,59. Prab. 52,3. पिशाचत्व n. dass. Çuddhitattva im ÇKDr. u. पिशाच.

पिशाचद्रु m. *ein best. Baum* Trik. 2,4,13; nach dem Index = (dem vorangehenden) धव, nach ÇKDr. und Wils. = (dem nachfolgenden) शाखोट. — Vgl. पिशाचवृक्ष.

पिशाचमोचन (पि° + मो°) n. *die Befreiung des* Piç. und °तीर्थ n. N. pr. eines Wallfahrtsortes Skanda-P. in Verz. d. B. H. 146,*b* (54). d. Oxf. H. 73,*b*,14. 71,*a*,2.

पिशाचवृक्ष (पि° + वृक्ष) m. *ein best. Baum*, = शाखोट Ratnam. im ÇKDr. — Vgl. पिशाचद्रु.

पिशाचालय (पि° + आलय) m. *die Wohnstätte der* Piçâka, Bez. *einer best. Lichterscheinung, Phosphorescenz* Varâh. Bṛh. S. 11,3.

पिशाचि m. = पिशाच 1. ṚV. 1,133,5.

पिशाचीकरण (von पिशाच + 1. कर्) n. *das Verwandeln in einen* Piçâka Verz. d. B. H. No. 905.

पिशिक m. pl. N. pr. eines Volkes im Süden Varâh. Bṛh. S. 14,14. श्रीखल्वनाः सपिशिकाः Mârk. P. 58,26.

पिशित (von 1. पिश्) AV. पिंशित Uṇâdis. 3,95. 1) n. *ausgehauenes, zugerichtetes Fleisch; Fleisch* überh. AK. 2,6,2,4. H. 623. an. 3,282. Med. t. 134 (पिसित gedr.). Hâr. 33. Halâj. 3,9. AV. 5,19,5. Ait. Br. 2,11. Kauç. 12. 35. 39. Çâñkh. Gṛhj. 2,12. 6,1. शार्दूलः पिशिताकाङ्क्षीव MBh. 4,770. Hit. 2,3. Suçr. 1,74,7. 205,8. 328,21. 2,303,20. 405,6. °निभ 310,19. Spr. 36. 2012. Ragh. 7,47. Varâh. Bṛh. S. 88,66. Kathâs. 25, 135. कुचादि पीनं पिशितं घनम् Mârk. P. 25,17. Pañkat. 69,18. °पिण्ड Prab. 67,2. 70,18. 87,12. पिशितौदन MBh. 2,1788. Suçr. 2,466,2. पिशितानि MBh. 1,5576. Hit. 2,10. Kathâs. 27,116. मत्स्यपिशितैः Suçr. 2,378,2. — 2) n. *Stückchen*: विमल्वंकस्योषधे मोच्छिक्षः पिशितं चन AV. 6,127,1. Man kann vermuthen, es habe statt dessen पिष्टम् (zu

sprechen पिपितम् *Stäubchen* ursprünglich gestanden. — 3) f. आ *Nardostachys Jatamansi* (जटामांसी) Dec. H. an. (wo मांसिका zu lesen ist). Med.; vgl. मांस und मांसी.

पिशितभुज् (पि° + भुज्) adj. *fleischessend;* m. *Fleischesser* Varâh. Bṛh. S. 15,27.

पिशिताश (पि° + आश) adj. dass.; m. Bez. *fleischessender Dämonen*, wie der Rakshas (Râǵa-Tar. 3,76) und Piçâka (Hariv. 14693. 14719).

पिशिताशन (पि° + अशन) adj. subst. dass. MBh. 3,10936. Suçr. 1,206, 12. Bez. des *Wolfes* MBh. 1,5586. यक्षराक्षससंघाः रौद्राश्च पिशिताशनाः R. 1,35,18. यक्षरक्षोगणाश्चैव ये चान्ये °नाः R. Gorr. 1,36,18. राक्षसान्पिशिताशनान् R. Schl. 1,32,15. subst. = Rakshas MBh. 6,4100. Çâk. 75. = पिशाच Hariv. 14720. 14761. Kinder der Nikashâ Halâj. 1,119.

पिशिताशिन् (पि° + आशिन्) adj. subst. dass. H. 429. पिशिताशिषु चान्येषु — राजा भविष्यसि MBh. 1,8479. राक्षसाः पिशाचाश्च तथान्ये पिशिताशिनः 6,8833. प्रवृत्तरक्तःपिशिताशिदिग्धं R. 5,11,8. N. *eines* Wesens im Gefolge des Çiva Vjâḍi zu H. 210; vgl. Hariv. Langl. I, 513.

पिशी f. = पिशिता = जटामांसी Râǵan. im ÇKDr.

पिशील n. (hölzernes) *Gefäss, Napf* Çat. Br. 2,5,2,6. पिशीलवीणा (nach dem Comm. auch शूर्पवीणा genannt) *ein best. Saiteninstrument, eine Art Guitarre, deren Saiten über einen Kasten gespannt sind,* Kâtj. 4,2,4.5.

पिशीलक n. = पिशील Schol. zu Kâtj. Çr. 494,15.16.

पिशुन Uṇâdis. 3,55. 1) adj. (f. आ) Nir. 6,11. *der da hinterbringt, verräth, nachtheilig über Andere spricht, verleumdet, verrätherisch, verleumderisch;* subst. *Hinterbringer, Verräther, Verleumder;* = सूचक und खल AK. 3,1,47. 4,18,130. H. 380. an. 3,392. Med. n. 91. fg. Halâj. 2,191. Viçva bei Uǵǵval. zu Uṇâdis. 3,55. शिशीते शक्रः पिशुनेभ्यो वधम् ṚV. 7,104,20. VS. 30,13. Khând. Up. 7,6,1. M. 3,161. 4,214. 11,50. Jâǵn. 1,165. 3,211. R. 1,6,11. Varâh. Laghuǵ. 2,19. Pańkat. I,1. III,245. Spr. 436. 2198. 2234. निसर्ग° Râǵa-Tar. 6,197. पिशुनवादिभिरिति: Hit. I,129. Spr. 583. पिशुना ये न भाषन्ते मित्रभेदकरीं गिरम् MBh. 13,6646. मनुष्यधर्म Spr. 1763. Das n. *Hinterbringerei* MBh. 14,1025. In comp. mit einem obj. *Etwas verrathend, an den Tag legend:* तुल्यानुराग° Vikr. 32. अभ्युत्थिताग्निपिशुनैः (धूमैः) Ragh. 1,53. पुत्रप्रीति° (चक्षुस्) Çâk. 109,8. नेत्रं तत्रप्रथनपिशुनं कौरवम् Megh. 49. Kathâs. 45,368 (wo bhâviçreyaḥ-prathama-piçunair zu lesen ist). Bhâg. P. 1,11,37. Râǵa-Tar. 4,371. आत्मभमनोखडुःखपिशुनम् adv. Amar. 97. Mit खल *Bösewicht* wechselnd Vâsavad. 5,1.2. *schlecht, schändlich,* als Beiw. von अहंकार *Hochmuth* Spr. 300. — 2) m. *a) Baumwolle* (bleibt an den Kleidern hängen und wird dadurch zum *Verräther*) H. an. Möglicherweise ist aber st. कार्पास zu lesen कप्यास्य, welches wie das gleichbedeutende कपिवक्त्र ein Bein. Nârada's (s. u. c) sein könnte. — *b) Krähe* Med. — *c)* Bein. des Klätschers Nârada H. 849. Med. — *d)* Bez. eines, schwangeren Frauen *gefährlichen* Kobolds Mârk. P. 51,65. — *e)* N. pr. eines Brahmanen Hariv. 1189. — *f)* N. pr. eines Ministers des Dushjanta Çâk. 80,23. 95,20. — 3) f. आ N. einer *Pflanze, Medicago esculenta Rottl. Roxb.* AK. 2,4,4,21. H. an. (lies स्पृक्का st. सृक्का). Med. — 4) n. *Saffran* (*der Verräther untreuer Geliebter*) AK. 2,6,3,26. H. 645, Sch. H. an. Med. Viçva a. a. O.; vgl. संकोच°. — Führt man पिशुन auf 1. पश् zurück, so wäre die ursprüngliche Bedeutung *Späher* (vgl. स्पश्). Vgl. पैशुन, पैशुन्य.

पिशुनता (von पिशुन) f. *Hinterbringerei, Klätscherei* Bhartṛ. 2,45.

पिशुनय् (wie eben), °नयति *verrathen, an den Tag legen:* गतमुपरि घनानाम् — पिशुनयति रथस्ते शीकरक्लिन्ननेमिः Çâk. 166.

पिष्, पिनष्टि Dhâtup. 29,15. अपिनट्, (सम्) पिपाक्, पिपिष्ठ Kâç. zu P. 8,4,65. Bhâg. P. 6,8,22. (निस्) पिपेषम्, (प्रति) अपिंषत्, अपिंषन्; erhält keinen Bindevocal Kâr. 6 aus Siddh. K. zu P. 7,2,10. पिपेष, अपिषत्, पेक्ष्यति, पिष्ट्वा, पेष्टुम्; ep. auch med. *zerreiben, zerstampfen, mahlen, zermalmen* Dhâtup. अथो अवघ्नती कृत्यवों पिनष्टि पिंषती ṚV. 1,191,2. 10,136,7. AV. 19,28,9 (wo पिंष zu lesen ist). Çat. Br. 2,6,1,5. 6,6,4,9. तण्डुलान् Kâtj. Çr. 2,5,6. धानाः P. 2,3,56, Sch. Pâr. Gṛhj. 2,15. Gobh. 2,6,8. 7,18. Suçr. 1,33,3. चन्दनम् MBh. 4,632. Spr. 1778. पिंषे गात्रोद्वर्तनम् MBh. 4,682. पिंषे साधु विलेपनम् 261. पिष्यमाणा Çat. Br. 5,2,3,2. Kâtj. Çr. 2,5,9. उदपेषम् (absol.) पिनष्टि *mit Wasser, in Wasser zerreiben* P. 3,4,38, Sch. 6,3,58, Sch. तैलपेषं पि° 3,4,38, Sch. शुष्कपेषम्, चूर्णपेषम्, रूक्षपेषम् 3,4,35. शुष्कपेषं पिनष्म्युर्वीम् Bhaṭṭ. 6,37. तथैव तान्निपतितानपिषन्गजवाजिनः MBh. 10,418.411. लोभमवशं तरसा पिनष्मि Prab. 78,6. भूमौ पिनषाम भानुम् Bhaṭṭ. 12,18. पिपेषास्य रथं तया (शिलया) 14,80. एष पेक्ष्याम्यरीन् 16,28. अपिनट् रथानीकम् 17,66. पेष्टुमारम्भि च लिता 15,58. ते पिष्यन्ते शिलापेषैर्घोरैः पापकर्मिणः Mârk. P. 14,72. अपिक्षातां (pass.) सक्ले द्वे तदेकेन वनौकसाम् Bhaṭṭ. 15,69. पिनष्टि चेद्वाक्रून् (die Venus) so v. a. *vernichten* Varâh. Bṛh. S. 9,17. Nach P. 2,3,56 in der übertr. Bed. *zermalmen, stark mitnehmen* (हिंसायाम्) mit dem gen. des obj.: चौरस्य पिनष्टि Sch. पेष्टुं भुवनद्विषाम् Çiç. 1,40. Eine Form mit langem Wurzelvocal in der folg. Stelle: ये अपीषन्ये अदिह्न् (इषुम्) *die* (das Gift) *zerrieben, die den Pfeil bestrichen* AV. 4,6,7. partic. पिष्ट *gemahlen:* माषाः AV. 12,2,53. Mṛkkh. 91,10. 157,19. Varâh. Bṛh. S. 73,9. Kathâs. 6,41. P. 4,2,92, Sch. अर्ध° Kâtj. Çr. 5,1,4. अ° 18. Çat. Br. 2,6,1,5. n. 1) *Mehl* Ait. Br. 2,9. Çat. Br. 1,1,4,3. 2,1,2. 6,5,1,6. Çâṅkh. Gṛhj. 4,19. Kauç. 71. MBh. 12,1824. Suçr. 2,158,1.2. पिष्टान्न 135,11. °पशु *ein aus Mehl geformtes Opferthier* M. 5,37. Râǵa-Tar. 3,7. °राज्याः कल्पः AV. Pariç. in Verz. d. B. H. 90,6. °रचित Kathâs. 2,56. पिष्टाद् Bhâg. P. 6,6,41. °भुज् 4,7,4. न पिनष्टि पिष्टम् *er mahlt kein Mehl* so v. a. *thut keine unnütze Arbeit* 5,10,24. पिष्टपेष *Mehlmahlen* so v. a. *unnütze Arbeit* 14. पिष्ट m. *Gebäck* Çabdar. im ÇKDr. u. पिष्टक. Vgl. गुड°, पैष्ट. — 2) *Blei* (*platt gestampft*) Ratnam. im ÇKDr.; vgl. चीनपिष्ट, परिपिष्टक.

— caus. पेषयति dass. Çâṅkh. Gṛhj. 1,19.20. MBh. 1,3223. Suçr. 2,350,14. 357,12. मधुकमल्लपेषितम् 380,17. 222,20. Nach Dhâtup. 32,81, v. l. = पिञ्ज्, पिञ्जयति *zu nahe treten; stark sein; nehmen; wohnen;* vgl. पिस्.

— अनु *anrühren, anstossen:* दण्डेन Kâtj. Çr. 25,1,16.

— अव *zerreiben* Suçr. 2,238,17.

— आ *drücken, anrühren* AV. 20,133,1. तं पाणिनापिपेष बोधयां चकार Çat. Br. 14,5,1,15. यदापिपेष मातरं पुत्रः प्रमुदितो धयन् VS. 19,11.

— उद् *zerquetschen, zerdrücken:* भीमबाहुबलोत्पिष्टे विनष्टे राक्षसे

MBh. 3,457. उत्पिष्ट *herausgequetscht*, eine Form von Gelenksdislocation (संधिमुक्त) Suçr. 1,155,20. 300,8,12. 2,28,4.

— समुद्, समुत्पिष्ट *herausgequetscht*: नखसंधि Suçr. 2,28,10.

— नि *zermalmen* AV. 19,4,13.

— प्रनि (nicht प्रणि) P. 8,4,18, Sch.

— निस् *stampfen*: निष्पेष्टवै (die Wäsche mit Steinen beim Waschen) Çat. Br. 3,1,2,19. Kâty. Çr. 7,2,17. *zerstampfen, zerquetschen, zermalmen, zerschmettern*: इमान्यापाणिन्निष्पिपेषं तलासिभिः MBh. 2,2377. निष्पिपेषोरसा कांश्चित्कांश्चित्पद्म्याम् R. 6,84,23. MBh. 2,930. fg. R. 1, 1,73 (78 Gorr.). Kathâs. 50,16. Bhâg. P. 6,8,22. निष्पिप्यैनं बलाद्भूमौ MBh. 1,6036. 6291. 4,1114. (तम्) निष्पिपेष क्षितौ क्षिप्रं पूर्णं कुम्भमिवाश्मनि 7,4125 (vgl. 12,5206). Draup. 9,3. Hariv. 4736. 8276. R. 4,9,79. काष्ठभारम् — निष्पिपेष क्षितौ *schmettern* MBh. 14,1633. निष्पिष्ट 1635. 1,5990. 3,3700. 6,8158. 12,1120. खड्गनिष्पेष° R. 2,23,34 (20,89 Gorr.). 6,7,33. Ragh. 12,73. Râǵa-Tar. 3,283. *zerschlagen, durchgewalkt* Bhatt. 6,120. निष्पिषन्ती स्वचरणौ *mit den Füssen stampfend* R. 6,23,3. करं करेण निष्पिष्य *die Hände an einander reibend* MBh. 1,5922. 4,778. 5, 5596. दन्तैर्दन्तांस्तदा रोषान्निष्पिपेष *knirschte mit den Zähnen* 4,165. दन्तान्दन्तेषु निष्पिष्य 5,5594. Vgl. निष्पेष fg. — caus. *vernichten*: आगर्भं यावदेषां कुलमिदमखिलं नैव निष्पेषयामि (v. l. für निःशेषयामि) Prab. 36,11.

— विनिस् *zerstampfen, zerquetschen, zerklopfen, zermalmen, zerschmettern* MBh. 1,6017. वज्रविनीम् 7,488. Ragh. 12,30. विनिष्पिष्य-मायाविग्रह Bhâg. P. 5,26,16. विनिष्पिपेष चात्मानं प्रमुक्ता भुजगा भुवि R. 4,19,2. विनिष्पिष्ट MBh. 1,619. 1181. 5921. 12,8058. Arg. 9,5. R. 4,9, 80. शिलातलविनिष्पिष्टैः (मस्तेर्मिभिः) 41,64. Bhâg. P. 8,6,27. पाणौ पाणिं विनिष्पिष्य *die Hände an einander reibend* MBh. 2,2268. R. 2,35, 1. 3,55,1. — Vgl. विनिष्पेष.

— परि *zerreiben*: (कृया:) ग्रन्थोऽन्यं परिपिष्टाश्च समासाद्य परस्परम् MBh. 9,1227. *zerstampfen*: पाणिभ्यां रुदती तत्र उरः परिपिपेष सा R. 3, 51,30. 42. — Vgl. परिपिष्टक.

— प्र *zermalmen*: करेण येन प्रपिनष्टि कुञ्जरान्न तेन सिंहो मशकान्प्रबाधते Pañkat. ed. orn. 1,226. प्रपिष्ट *gemahlen, zerrieben* Çat. Br. 1,7, 4,7. TS. 2,6,8,5. Kâty. Çr. 5,1,9. — caus. *mahlen, zerreiben*: प्रपेष्य Suçr. 1,34,5. शल्याप्रपेषित 2,68,3.

— प्रति *Etwas an Etwas reiben*: उरःप्रतिपेषं युध्यन्ते so v. a. *Brust an Brust* P. 3,4,55, Sch. प्रत्यपिंषत्करं करे MBh. 1,2004. हस्तैर्हस्ताग्रमपरे प्रत्यपिंषन्समर्पिताः 2,1590. 7,8484. प्रतिपिष्टानामश्मानाम् *sich an einander reibend* 9,1232. *zerschmettern, zerschlagen* Nir. 3,21. स ता प्रतिपेक्ष्यति Khând. Up. 2,22,4. प्रत्यपिंषन्महाबाहुर्महीं भुवि MBh. 4, 361. अथैनं प्रतिपिंषन्ति पूर्णं घटमिवाश्मनि 12,5206 (vgl. 7,4125). जघनं प्रतिपिष्टम् Suçr. 1,301,16. अत्युग्रप्रतिपिष्ट MBh. 10,396. उद्यतप्रतिपिष्टानां खड्गानां वीरबाहुभिः *an einander geschlagen* MBh. 3,8717.

— अभिप्रति *zerschlagen, ausschlagen*: सोमस्य राज्ञो ऽभीवाक्षि प्रतिपिपेष Çat. Br. 4,2,1,11.

— सम् *zerstossen, zerdrücken, zerreiben, zermalmen, zerschlagen*: वर्ष्रेणानं उपमः सं पिपेष ṚV. 2,15,6. 3,34,6. अकृत्तमिन्द्र सं पिणाक्कुणारुम् 30,8 (Nir. 6,1). 4,18,9. 30,9. 10. पुरः 13. 8,1,28. 6,17,10. 7,104, 18. यत्संपिंषन्त्योर्षधिम् 10,85,3. AV. 2,32,3. 31,1. Çat. Br. 1,6,2,33. 2,3,2,1. Kâth. 30,1. AV. 4,3,5. 6,6,2. संपिष्टद्याविवस्तं तव सैन्यं किरीटिना MBh. 8,4109. संपिष्टास्ते तदा युद्धे विष्णुना R. 1,45,48; vgl. u. पिष्टक 2.

पिष्ट (von पिष्) 1) adj. *gemahlen* u. s. w. s. u. पिष्. — 2) m. a) *Gebäck* s. u. पिष्. — b) N. pr. eines Mannes gaṇa शिवादि zu P. 4,1, 112. pl. *seine Nachkommen* gaṇa उपकादि zu P. 2,4,69. — 3) n. *Mehl; Blei* s. u. पिष्.

पिष्टक (von पिष्ट) 1) m. a) proparox. *Backwerk, Kuchen* P. 4,3,147. AK. 2,9,48. H. 398. an. 3,67. Med. k. 120. — b) *eine best. Krankheit des Weissen im Auge* Suçr. 1,311,4. 326,3. H. an. Med. — 2) f. पिष्टिका *eine Art Grütze*: दालिः (nach Haughton *gespaltene Erbsen oder anders Hülsenfrucht*; vgl. u. कृसर u. धूमसी) संस्थापिता तोये ततो ऽपहृतकञ्चुका। शिलायां साधु संपिष्टा पिष्टिका कथिता बुधैः॥ Bhâvapr. im ÇKDr. Hierher viell. Verz. d. B. H. No. 971. — 3) n. *zerstampfte Sesamkörner* Râǵan. im ÇKDr.

पिष्टप Uṇâdis. 3,145. m. n. *Welt* AK. und Ratnak. nach ÇKDr.; unsere Ausgaben des AK. (2,1,6) lesen विष्टप und führen पिष्टप als Nebenform an. अध्वस्य M. 4,231; v. l. विष्टप. — Vgl. त्रि°.

पिष्टपचन (पिष्ट + प°) n. *Pfanne* AK. 2,9,32. Suçr. 2,158,1.

पिष्टपाक (पिष्ट + पाक) m. *Mehlgebäck*: °भृत् *enthaltend*, zur Erklärung von सक्तीष H. 1020.

पिष्टपाचक (पिष्ट + पा°) n. = पिष्टपचन Wils.

पिष्टपिण्ड (पिष्ट + पि°) m. *Mehlkloss*, zur Erklärung von पुरोडाश P. 4,3,70, Sch.

पिष्टपूर (पिष्ट + पूर) m. *eine Art Gebäck* Trik. 2,9,14. H. 400. — Vgl. घृतपूर.

पिष्टमय (von पिष्ट) adj. f. ई *aus Mehl gemacht* P. 4,3,146. भस्मन् Schol. प्रतिकृति AV. Pariç. 5,1. Kull. zu M. 5,37. पशु MBh. 13,5499. जल *Wasser, in welches Mehl geschüttet worden ist*, 6228; vgl. पिष्टरस. पिष्टोदक.

पिष्टमेहिन् adj. *an* पिष्टमेह *mehliger Harnruhr* (Wise 360) *leidend*: पिष्टरसतुल्यं पिष्टमेही मेहति Suçr. 1,272,15. 2,78,2.

पिष्टरस (पिष्ट + रस) m. *Wasser mit Mehl* MBh. 1,5156. 13,709. Suçr. 1,272,15.

पिष्टवर्ति (पिष्ट + व°) *eine Art Gebäck* H. 400. Hâr. 215.

पिष्टसौरभ (पिष्ट + सौ°) n. (*pulverisirtes*) *Sandelholz* Hâr. 103.

पिष्टात m. *wohlriechendes Pulver, das in die Kleider geschüttet wird*. AK. 2,6,2,41. Trik. 2,6,44. H. 637. In dem Anfange des Wortes steckt पिष्ट *Mehl, Puder*.

पिष्टिक (von पिष्ट) n. *ein Extract von Reis* (तण्डुलोद्भवतत्त्वरि) Râǵan. im ÇKDr. — पिष्टिका s. u. पिष्टक.

पिष्टोडी f. *eine best. Staude*, = श्वेतालि Râǵan. im ÇKDr. Der Anfang des Wortes enthält पिष्ट, ओडी ist *wilder Reis*. — Vgl. नील°.

पिष्टोदक (पिष्ट + उदक) n. *Wasser mit Mehl* MBh. 1,5156.

पिस्, पिंस्यति = गतिकर्मन् Naigh. 2,14. पेसुकं वै वास्तु पिस्यति (Schol. = अतिबद्धो भवति) रू प्रजया पशुभिः Çat. Br. 1,7,2,13. ऊष इव पिपिसुः, ऊष इव पिस्यत्याद्य इव भवति 9,5,1,17. Vielleicht *sich ausdehnen*. पिस्, पेसति *gehen, sich bewegen* Dhâtup. 17,69. पेसयति dass. 32,

32. *zu nahe treten; stark sein; nehmen; wohnen* 34, v. l.; vgl. पिष् caus. — Vgl. पेस्, त्रिस्, वेस्, व्रिश्, वेष्.

पिस्पृक्षु (vom desid. von स्पृश्) adj. *zu berühren im Begriff stehend:* जलम् so v. a. *im Begriff stehend in's Wasser zu gehen, sich abzuwaschen* MBh. 12,8338.

पिहित (partic. praet. pass. von 1. धा mit पि = अपि; s. das.) n. Bez. einer Redefigur: *versteckte Andeutung, durch welche man einem Andern zu verstehen giebt, dass man sein Geheimniss kenne:* पिहितं परवृत्तान्तज्ञातुः साकूतचेष्टितम् Kuvalaj. 146, *a*.

1. पी, पीयते *trinken* Dhâtup. 26,32. तदापीयत तत्तेजो राजा वारिमयम् MBh. 3,13611. Andere Formen, die gleichfalls auf पी zurückgeführt werden könnten, wie पीत्वा, पीय, पीत s. u. 1. पा.

2. पी, पि, प्या (प्यै Dhâtup. 22,68. प्याय् 14,17); पयते ṚV. 1,164,25. पिप्यान 79, 3. reduplicirte Formen im Veda: पीपिहि, पिप्यतम्, पीपेम्, अपीपेन्, अपीपेम, पीपयत्, पीपयतम्, partic. पीपयत्, अपीपयन्त, partic. पिप्यान; in der späteren Sprache, aber auch ved. प्यायते (ohne praep. nur im Bhaṭṭ.); perf. ved. पीपाय, पीपेथ, पिप्यथुम्, पिप्युः; ved. und in der späteren Sprache पिप्ये P. 6,1,29. Vop. 8,118. पिप्याते, पिप्यिरे P., Sch.; aor. अप्यायि und अप्यायिष्ट 3,1,61. Vop. 8,117. अप्यास्त 16,117. आ प्यासिषीमहि (VS. 2,14. Çâṅkh. Çr. 1,12,12. Gṛhj. 2,10 und wohl auch AV. 7,81,5, wo die Hdschrr. प्याशिषीमहि lesen); partic. पीत (ved.; s. u. आ), पीन und प्यान P. 6,1,28 nebst Vârtt. Vop. 26,88. 89. 116. 1) *schwellen, strotzen; voll sein, überfliessen* (वृद्धौ Dhâtup.): पीपाय धेनुरदितिर्ऋताय जनाय ṚV. 1,153,3. 10,133,7. मेघः 1,181,9. स्तनाविव पिप्यतं जीवसे नः 2,39,6. उभे अस्मै पीपयतः समीची 27,15. आपश्चित्पिप्यु स्तर्यो न गावः 7,23,4. 27,4. ग्रावा च यत्र पीपयद्वक्षा च 65,2. पयः 9,6,7. पयसा 4,3,9. इरिरिव नद्यो न पीपिः 16,21. वसुवना सदा पीपेथ दाशुषे Vâlakh. 2,6. धीर्णिपाय ṚV. 2,2,9. पीपाय स श्रवसा मर्त्येषु 6,10,3. partic. perf. पीपिवंस्, f. पिप्युषी *strotzend, voll, überlaufend, triefend;* mit gen. und acc.: स्तन ṚV. 7,96,6. धेनु 2,32,3. पिप्युषी पयः 13,4. धेनुर्न वत्सं यवसस्य पिप्युषी 16,8. घृतम् 8,7,19. इषम् 7,3. 13,25. 9,86,18. 10,113,6. शिशुं न पिप्युषीव वेति सिन्धुः 1,186,5. मर्योर्घृतस्य पिप्युषीम् 8,6,43. 19,84,5. med.: उत वां गात्रं आपश्च पीपयन्त देवीः 1,153,4. 5,34,9. स्तनं न मधः पीपयन्त वाजैः 1,169,4. 181,5. 6. अपीपयन्त धेनवो न सूदाः 7,36, 3. पूर्वीरिषो अधयत्पीप्यानाः 3,1,10. 10,102,11. नि ते नंसै पीप्यानेव योषा *wie ein Weib mit voller Brust* 3,33,10. Nir. 2,27. अताप्यस्यात्तमं सत्त्वमप्यायि कृतकृत्यवत् Bhaṭṭ. 6,33. partic. पीन *fett, feist, dick* AK. 3,2,10. H. 448. Halâj. 2,187. von verschiedenen Körpertheilen MBh. 3, 2196. 2393. 7,3313. R. 1,1,13. 9,38. Varâh. Bṛh. S. 58,32. 67,27. Kathâs. 4,6. Brahma P. 30,19. Kaurap. 2. P. 6,1,28, Sch. Vjutp. 12. हारश्च पीनतरलः *mit einem grossen Mittelstein* Hariv. 8430. पीनः oder प्यानः स्वेदः *dicker Schweiss* Vop. 26,116. — 2) trans. *schwellen —, strotzen machen; überlaufen machen, übersättigen:* अश्वामिव (wohl verderbt aus अस्वमिव) पिप्यत धेनुमूधनि ṚV. 2,34,6. त्वं न इन्द्रमापो न पीपयः 1,63,8. सोमम् 8,1,19. शयवे पिप्यथुर्गाम् 1,116,22. पिप्यतं धियः 9,19,2. 5,71,2. धियं पीपयत पयसेव धेनुम् 10,64,12. 16. अतमत्र नकिरस्मा अपीपेत् 31, 4. अपीपेम वक्षणाम् 8,55,7. 88,1. इमा ब्रह्म पीपिहि सौभगाय VS. 14,2. — intens. पेपीयते P. 6,1,29. Vop. 8,118.

— अभि med. *schwellen, strotzen:* याः सुष्वयन्त सुदुघाः सुधारा अभि स्वेन पयसा पीप्यानाः ṚV. 7,36,6.

— आ med., nur einzelne vedische Formen aus पी, gewöhnlich aus प्या gebildet. 1) *anschwellen, gähren, steigen* (von Flüssigkeiten); *sich füllen; voll —, kräftig —, reich werden an* (instr.): आप्यायमानो अमृताय सोम ṚV. 1,91,18. आ प्यायन्तामुस्रिया हव्यसूदः 93,12. आपिप्यानं शुक्रमन्धः 4,27,5. आप्यायमानाः प्रजया धनेन 10,18,2. यद्वा देव प्रपिबन्ति तत आ प्यायसे पुनः 85,5. एषा ते अग्ने समित्तया वर्धस्व चा च प्यायस्व VS. 2,14. 38,21. मनस्त आ प्यायताम् 6,15. अंशुरिवा प्यायतामयम् AV. 5,29,12. 6,78,1. 12,3,20. आ वयं प्यासिषीमहि गोभिरश्वैः 7,81,5. Çat. Br. 1,6,3,17. 4,9. 12,8,3,2. (सोम) आप्यायस्वाप्तीयस्व 14,9,4,19. TBr. 3,1, 1,3 in Z. f. d. K. d. M. 7,266. त्रीणि स्रोतांसि यान्यस्मिन्नाप्यायन्ते पुनः पुनः MBh. 14,989. आकृत्याप्यायते सूर्यः Jâǵń. 3,71. शीघ्रोपायं तु भगवान्मम किंचित्करोतु सः — येनाप्याये Hariv. 14376. partic. आपीन *schwellend, strotzend, voll:* अंशवः ṚV. 8,9,19. आपीन AV. 9,1,9. Çat. Br. 4,6,2, 18. Ait. Br. 1,17. गो MBh. 1,3934. अन्धु, ऊधस् P. 6,1,28, Vârtt. (nach den Erklärern आपीन m. = अन्धु, आपीन n. = ऊधस्; vgl. u. आपीन). Vop. 26,117. आप्यानश्चन्द्रमाः P. 6,1,28, Sch. आप्यानस्कन्धवक्षःपृष्ठांस Bhaṭṭ. 5,36. आप्यानं हिमोस्रेण (उपवनम्) 9,2. Vgl. आप्याय. — 2) *voll machen, kräftigen:* आप्याययध्वं तपसा तेजसा माम् MBh. 5,508. — caus. *Etwas anschwellen, voll machen, ergänzen; auffüllen, begiessen* (namentlich mit Wasser den Soma, जलेन प्रोक्षणमाप्यायनम् Sâj. zu Ait. Br. 1,26); *nähren, kräftigen, beleben, erfrischen, erquicken, ermuntern:* अंशुम् TS. 2,3,5,3. अत्ति वा एनं पूर्णमास आमावास्यायां प्याययन्ति 5,2,3. 3,2,2,1. राजानम् Ait. Br. 1,26. 3,32. कथं यज्ञं पुनराप्याययेम Çat. Br. 1, 5,2,24. अग्निम् 8,2,2. यथा मधु मधुकृत आप्याययेयुः 3,4,3,14. 16. 8,2,2. Âçv. Çr. 4,5. चमसम् Ait. Br. 7,33. technisch auch von dem blossen Aufsagen der auf das आप्यायन des Soma bezüglichen Sprüche, unter bestimmten Manipulationen mit der Schale; daher nach den Comm. so v. a. स्पृश्, आलभ्. Kâtj. Çr. 8,2,6. Schol. zu 9,12,5. Çâṅkh. Çr. 7,5, 17. 20. — रेतः Suçr. 1,17,9. वाचम् Çat. Br. 4,6,9,6. तेजसा तव तेजश्च विष्णुराप्याययिष्यति MBh. 3,13542. यज्ञैराप्यायिकैश्चैव नित्यमाप्याययन्ति नः (मानुषाः) Hariv. 7276. ततः प्राणाः प्रादुरभूद्वाचमाप्याययन्पुनः MBh. 14,647. तपोयोगबलेनैनमाप्याययितुमर्हसि R. 1,28,30 (29,19 Gorr.). सोमः स्वरश्मिभिः शीतैर्वीरुधोषधिमानवान्। आप्याययन्सदा Mârk. P. 17, 12. 27,22 (Spr. 2331). 116,21. Megh. 43. Râǵa-Tar. 3,66 (verbinde mit der Calc. Ausg. छायया°). 4,48. Bhâg. P. 4,16,9. med.: स आत्मन एवाग्रे स्तनयोः पय आप्याययां चक्रे Çat. Br. 2,5,1,3. 3,9,1,3 fg. तृप्तामान् नरकस्थान् — पिण्डोदकप्रदानेन — सदाप्याययते Mârk. P. 26,31. pass.: आप्याय्यते सोमः Suçr. 1,19,12. 14. गर्भः 367,12. तेन जन्तुराप्याय्यते Mârk. P. 10,78 fg. 99,33. 25. आप्यायित Çâṅkh. Çr. 7,7,3. (पितृ)गणो चाप्यायितः सोमः M. 9,314. सैव कान्तिर्मन्मथाप्यायिता द्युतिः Sâh. D. 130. व्याधिराप्यायित इव *wie eine Krankheit, die man Ueberhand hat nehmen lassen,* MBh. 2,1960. (गर्भः) आप्यायितो गोभिः शतधा ववृधे शनैः Brahma-P. in LA. 59,14. दमयन्त्यपि भर्तारमासाद्याप्यायिता भृशम्। अर्धसंजातसस्येव तोयं प्राप्य वसुंधरा॥ MBh. 3,3007. शिशिरतैर्वायुभिराप्यायितशरीरः Pañkat. 9,5. 162,10. Hit. 25,2. (शक्रः) देवाप्यायित आहवे *ermuntert* MBh. 12,10148. — Vgl. आप्यायन.

— समा *schwellen, wachsen, zunehmen:* मन्युश्चास्य समाप्यायि Bhaṭṭ. 14,62. — caus. *nähren, kräftigen, beleben:* तान्सर्वान्यजमानो वै श्राद्धं कुर्वन्यथाविधि । समाप्याययते वत्स येन येन Mārk. P. 31,7. स समाप्यायितः शक्रो विष्णुना — बलवान्समपद्यत MBh. 3,8725.

— प्र *anschwellen* (intrans.), *strotzen:* उत प्र पिप्य ऊधरघ्न्यायाः ṚV. 9,93,3. 107,12. प्र प्यायस्व प्र स्यन्दस्व सोम विश्वेभिरंशुभिः 67. 28. घृतं दुहाना विश्वतः प्रपीताः 7,41,7. प्रपीना गाम् VS. 7,74. स्तन 87. wofür प्रप्यात (प्रप्यान P. 6,1,28, Sch.) TS. 5,5,10,6. — caus. *anschwellen machen* u. s. w.: प्र पीपय वृषभ जिन्व वाजानग्ने त्वं रोदसी नः सुदोघे ṚV. 3,15,6. वायुरिदं सर्वं प्रप्याययति Çat. Br. 1,7,4,8. 2,6,3,7.

पीटिका s. u. पीठिका.

पीठ n. Trik. 3,5,7. 1) *Stuhl, Sitz, Bank* AK. 3,4,25,171. Vjutp. 217. n. AK. 2,6,3,40. H. 684. Halāj. 2,155. m. n. Trik. 2,6,40. — Pār. Gṛhj. 1,15. MBh. 1,5415. 4,96. पीठं दत्त्वा साधवे ऽभ्यागताय 3,1399. 12,1444. 13845. 13,6699. Hariv. 7230. 9606. R. 2,69,14. 81,11. Ragh. 4,84. 6,15. Schol. zu P. 1,3,24. Varāh. Bṛh. S. 50,38. अङ्गिरोराज° Bhāg. P. 3,5,41 (पीढ gedr.). Prab. 81,5. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,519, Çl. 26. पीठच्छत्रोपानहम् Vop. 6,7. कृविर्धानस्य Āpast. bei Sāj. zu Ait. Br. 1,30. पङ्गु° Schol. zu Uṇ. 3,28; vgl. पीठग, पीठसर्प, पीठसर्पिन्. महीप्रतीहारपीठाधिकारं प्रतिपद्य *Stuhl* so v. a. *Amt* Rāga-Tar. 4,484. Statt dessen 142 fälschlich महाप्रतीहारपीडा. पीठी f. Çabdar. im ÇKDr. — 2) n. *Stuhl, Sitz* in übertr. Bed., *Unterlage, Piedestal:* लिङ्ग° Rāga-Tar. 2,126. 4,274. 5,46. °गर्भ *die Vertiefung in dem Piedestal eines Götterbildes,* = पिण्डिकाश्वभ्र Bhaṭṭotpala zu Varāh. Bṛh. S. 59,17. °विवर dass. ders. zu 58,54. कर्ण° *die äussere Mündung des Gehörgangs* Suçr. 1,56,10. अंस° *Schulterblatt* 126,1. 340,18. 350,13. Hariv. 13165. करिकुम्भ° Spr. 1343. Auch पीठी f.: गृह्णाणां दारुबन्धाय पीठीम् H. an. 2,492; vgl. पीठिका unter पीठक. — 3) n. Bez. *bestimmter Heiligthümer* (wohl die verschiedenen Glieder der Pârvatî darstellend) *auf Plätzen* (51 an der Zahl), *an denen der Sage nach die Glieder der bei* Daksha's *Opfer von* Vishṇu *in Stücke zerhauenen* Pârvatî *niedergefallen sein sollen,* ÇKDr. °स्थान Wilson in VP. lvii. 499, N. 26. Hierher vielleicht °देवी Rāga-Tar. 5,473. Vgl. u. ज्वालामुखी. — 4) *ein best. Schmuck:* किरीटपीठमुकुटैरङ्गदैरपि मण्डिताः Hariv. 8063. — 5) n. Bez. *einer bestimmten Art zu sitzen* Verz. d. Oxf. H. 11,a, N. 1. — 6) n. *das Complement eines Segments* Colebr. Alg. 84. — 7) m. N. pr. eines Asura MBh. 7,386. 12,12956. Minister Kaṃsa's Hariv. 9155. — Vgl. कथापीठ, तर्कपीठ, तर्कपीठी, धर्मपीठ, नयपीठी, पादपीठ, भद्र°.

पीठक (von पीठ) m. n. Trik. 3,5,13. 1) *Stuhl, Bank* Vjutp. 137. — 2) viell. *Sattel* MBh. 1,8486. — 3) f. पीठिका a) *Bank* Vjutp. 209. R. 5,13, 54. तपनीयपीठिकालम्बि चरणम् Mālav. 61. *Unterlage* Bhaṭṭotpala zu Varāh. Bṛh. S. 55,16. 58,54. गृह्णाणां दारुबन्धाय पीठिकायाम् Med. l. 24; vgl. u. पीठ 2. — b) *Abtheilung, Abschnitt* (in einem Werke) Daçak. 48,7. पीठिका in den Columnentiteln auf S. 1—15. Vgl. कथापीठ. Man könnte indessen auch पीटिका *Körbchen* vermuthen; vgl. त्रिपिटक. — Vgl. गणपीठक, पादपीठिका.

पीठकेलि (पीठ + के°) m. Bez. *einer best. Rolle* Trik. 3,1,6.

पीठग (पीठ + ग) adj. *mit Hülfe eines Wägelchens sich fortbewegend, lahm:* न शत्रुरवमन्तव्यो दुर्बलो ऽपि बलीयसा । यो ऽपि स्यात्पीठगः कश्चित्किं पुनः समरे स्थितः ॥ MBh. 3,871. fg. — Vgl. पीठसर्प, पीठसर्पिन्.

पीठचक्र (पीठ + चक्र) *ein Wagen mit Sitz* Āçv. Gṛhj. 4,2.

पीठनायिका (पीठ + ना°) f. Bez. *eines 14jährigen, nicht menstruirenden Mädchens, das bei der* Durgâ-*Feier diese Göttin vorstellt,* Annadākalpa im ÇKDr. u. कुमारी.

पीठन्यास (पीठ + न्यास) m. Bez. *einer best. mystischen Cerimonie* Tantrasāra in Verz. d. Oxf. H. 93,b,25.

पीठभू (पीठ + भू) f. *Unterlage, Fundament* H. 980.

पीठमर्द (पीठ + मर्द) 1) adj. *den Sitz reibend,* viell. so v. a. *Reiter zu Pferde* (vgl. सादिन्): प्रेक्षन्ते स्म तु विराटस्तु कङ्कस्तु बहवो जनाः । रथिनः पीठमर्दाश्च हस्त्यारोहाश्च नैगमाः ॥ MBh. 4,674. — 2) adj. = अतिधृष्ट *überaus frech* H. an. 4,142. Med. d. 50. — 3) m. *der Gefährte eines Helden bei grösseren Unternehmungen:* दूरानुवर्तिनि स्यात्तस्य प्रासङ्गिकेतिवृत्ते तु । किंचित्तद्गुणहीनः सहाय एवास्य पीठमर्दाख्यः ॥ Sāh. D. 76. Daçar. 2,7. Pratāpar. 3,a,7. Trik. 3,1,6. H. an. Med. — 4) m. *Tanzlehrer von Freudenmädchen* H. 330.

पीठसर्प (पीठ + सर्प) adj. subst. *lahm, Krüppel:* कर्तव्ये पुरुषव्याघ्र किमास्से (so ist zu lesen) पीठसर्पवत् (पीठसर्पिवत्?) MBh. 3,1397. — Vgl. पीठग und das folg. Wort.

पीठसर्पिन् (पीठ + स°) dass. H. ç. 104. Hār. 136. VS. 30,21. M. 8, 394. P. 6,4,144, Vârtt. 1. — Vgl. पीठसर्प.

पीड् med. *gepresst sein:* पिपीळे अंशुर्मद्यो न सिन्धुः ṚV. 4,22,8. — caus. पीडयति (cp. auch med.) Dhātup. 32,11. अपिपीडत् und अपीपिडत् P. 7,4,3. Vop. 18,3. 1) *drücken, pressen:* ग्रन्थीन्यस्य पीडय मज्जानमस्य निर्जहि AV. 12,5,70. ततो घृतमपीडयत TS. 2,6,3,1. व्याघ्री यथा हरेत्पुत्रान्दंष्ट्राभ्यां न च पीडयेत् Çikshā 25. MBh. 12,3306. हस्तं पीडयामास पाणिना R. 4,4,14. 6,101,18. 2,50,27. Suçr. 1,100,3. MBh. 12,8845. पुनः पुनः पीडा च कायमस्य 3,10044. अपीडयत 4,775. लभेत सिकतासु तैलमपि यत्नतः पीडयन् Bhartṛ. 2,5. स्निग्धत्वात्तिलवत्सर्वं चक्रे ऽस्मिन्पीड्यते जगत् MBh. 12,7697 (vgl. 6481). Spr. 2012. Hit. I,188. जानुपीडितमेदिनी Mārk. P. 108,8. सकृत्किं पीडितं स्नानवस्त्रं मुञ्चेद्द्रुतं पयः Spr. 2220. Prab. 6,2. कण्ठे पीडयन् Mṛkkh. 128,20. दन्तान् Prab. 23,2. दशनपीडिताधरा Ragh. 19,35. Spr. 738. नीलनीरदनिकरपीवरतिमिरनिविडपीडितायां राजवीथ्याम् Daçak. in Benf. Chr. 186,14. पीडितम् adv.: परिष्वज्य च पीडितम् R. Gorr. 2,31,5. 39,4. 74,5. MBh. 2,40. — एवं सर्वं स सृष्ट्वेदम् — आत्मन्यन्तर्दधे भूयः कालं कालेन पीडयन् *die Zeit durch die Zeit drängend* so v. a. *Alles der Zeit überlassend* M. 1,51. *quetschen* bei der Aussprache AV. Prât. 1,43 und Schol. वर्णाः पीडिताः Çikshā 31. Suçr. 1,13,5. (कामिनी) मन्द्रवल्गुमृदुपीडितस्वना so v. a. *unterdrückt, nicht laut* Varāh. Bṛh. S. 73,13. पीडित = मर्दित H. an. 3,282. — 2) *drücken* in übertr. Bed. so v. a. *bedrängen, hart zusetzen, Schaden zufügen, plagen, peinigen:* सर्वभूतान्यपीडयन् M. 4,236. 6,52. ततो दुर्गं च राष्ट्रं च लोकं च सचराचरम् । अन्तरिक्षगतांश्चैव मुनीन्द्रांश्च पीडयेत् ॥ 7,29. 68. 139. पीड्यमानस्य शत्रुभिः 168. MBh. 2,921. 3,12236. पीडयान 6,2684. युद्धे मम पीड्यते बलम् 7,4219. पीडयन्निखिलां पुरीम् so v. a. *belagern* R. 1,66,22. नीलं चापीपिडच्छरैः Bhaṭṭ. 15,82. MBh. 5. 7161. Daç. 1,34. R. 1,32,18. क्षुद्व्याधिपीडित M. 4,67. 5,50. 164 (= 9,30),

8, 22. कृच्छ्रयपीडित MBh. 3, 2192. 2307. fg. 2521. 2647. 2842. 10562. 13, 4376. Suçr. 1, 120, 3. अथ वा यास्यसे तत्र त्यक्त्वा माम् — पीडिताहं भविष्यामि *so v. a. schlimm daran* Brihnar. 3, 14. Ragh. 11, 87. Megh. 86. Çâk. 81. Varâh. Brh. S. 3, 15. 4, 26. 5, 38. 38 (37), 3. Vet. in LA. 7, 8. 20, 5. 25, 14. 32, 13. Bhatt. 6, 141. 7, 9. पीड्यन्ते धान्यानि *werden mitgenommen* Varâh. Brh. S. 8, 10. पीडितेन्दुत्विषा कीर्त्या Râga-Tar. 4, 45. व्रतमपीडयन् *das Gelübde nicht beeinträchtigend, nicht brechend* Jâgn. 1, 32. धर्मो ऽत्र पीड्यते *leidet* MBh. 2, 2308. 1, 7793. धर्ममपीडयन् Bhâg. P. 3, 11, 36. यथा स्वार्थं न पीडयेत् Kâm. Nitis. 11, 60. कुटुम्बम् *seinen Hausstand, den Unterhalt der Familie vernachlässigen, leiden lassen* MBh. 13, 3208. पीडित = बाधित und पत्त्रित H. an. 3, 282. Med. t. 134. = तुन्न Halâj. 4, 82. n. *das Zusetzen, Plagen, Beunruhigen*: शत्रूणाम् (obj.) MBh. 15, 227. — 3) in der Astrol. ist *quälen so v. a. verfinstern* Varâh. Brh. S. 11, 25. 14, 32. 15, 31. 23, 10. 46, 6. in der Auguralkunde *so v. a. mit einem unglückverheissenden Gegenstande bedecken*: तानि (मर्माणि वास्तुपुरुषस्य) °कीलकस्तम्भाद्यैः पीडितानि शल्यैश्च 52, 58. अतिपीडितं द्वारम् (sc. उडुम्बरेण) 81.

— अभि caus. *drücken, pressen, treten* Shadv. Br. 1, 5. क्ष्मा च पदाभिपीडिता Bhâg. P. 7, 8, 33. बलैर्घोरैरभिपीडिता (वसुंधरा) Hariv. 4985. ततो ऽभिपीडितैर्गात्रैः पिण्डीकृत इवाबभौ MBh. 3, 1612. *belagern*: मिथिलाम् R. Gorr. 1, 68, 20. *Jmd zusetzen, quälen, peinigen, martern* Hariv. 10601. भर्तृशोकाभिपीडिता MBh. 3, 2490. अस्त्रतेजोऽभिपीडित 5, 7285. दारिद्र्येणाभिपीडिता R. 2, 32, 29. 51, 21 (= 48, 24 Gorr.). 57, 24. 58, 23.

— समभि caus. *zerdrücken*: स तु गृह्य मृधे दोर्भ्यां दैत्यौ समभिपीडयत् Hariv. 2936.

— अव caus. *niederdrücken*: ततो ऽस्य जानुना पृष्ठमवपीड्य बलादिव MBh. 1, 6292. ममज्जेव मही तस्य भूरिभारावपीडिता 3717. दयाभारावपीडित Hariv. 8486. ब्रह्मास्त्रेणावपीडितः (*niedergeschmettert*) । शवो बभूव MBh. 14, 1944. एतौ पादौ मया स्निग्धौ शिरोभिरवपीडितौ R. 3, 61, 47. (नेत्रे) पार्श्वावपीडिते *angedrückt* Suçr. 2, 201, 4. पद्भ्याम् *sich mit den Füssen anstemmen* MBh. 4, 1455. *ausdrücken* (eine Wunde) Suçr. 1, 46, 14. 2, 7, 5. परचक्रेणावपीडितः *bedrängt* Mârk. P. 37, 18. — Vgl. अवपीड fg.

— समव caus. *zusammendrücken* Suçr. 1, 101, 2.

— आ caus. *ausdrücken*: वासांसि Âçv. Grhj. 4, 4. *drücken*: कण्ठे शीर्णलताप्रतानवलयैरत्यर्थमापीडितः Çâk. 170, v. l. पयोधरभरेणापीडितः Git. 12, 11. Prab. 57, 9. ऐरावतविषाणाग्रैरापीडितकृतव्रणान् (भुजान्) *zerdrückt* R. 5, 14, 16. मृत्तेपापीडिताङ्गक *so v. a. belegt mit* Râga-Tar. 3, 398. *bedrängen, hart mitnehmen, plagen*: आपीडयन्मां संक्रुद्धाः शक्तिशूलासिवृष्टिभिः MBh. 3, 12121. आपीड्यमानो द्वंद्वैः Mârk. P. 99, 10. — Vgl. आपीड und 2. आपीडित (von आपीड).

— उद् *hinaufdrücken, hinaufdrängen*: कन्दामुत्पीड्य MBh. 3, 426. अन्योऽन्यमुत्पीडयत् — स्तनद्वयम् Kumâras. 1, 40. तद्गुत्पीडितवारिराशिः (तद् = गज) सरित्प्रवाहः Ragh. 5, 46. एताः करोत्पीडितवारिधाराः 16, 66. *herausdrücken* Suçr. 2, 47, 5. 343, 4. — Vgl. उत्पीड fg.

— समुद् caus. *zusammendrücken*; s. समुत्पीडन.

— उप caus. *drücken*: पार्श्वोपपीडं, पार्श्वयोरुपपीडं, पार्श्वाभ्यामुप° शेते P. 3, 4, 49, Sch. *mitnehmen, beschädigen, quälen, peinigen*: उपरुध्यारिमासीत राष्ट्रं चास्योपपीडयेत् M. 7, 195. भोगप्राप्तं विकुर्वाणां मित्रमप्युपपीडयेत् Kâm. Nitis. 8, 72. तृणगोपपीडित M. 8, 67. in der Astr. *verfinstern*: नैर्ऋतं नैर्ऋतानां च नक्षत्रमुपपीड्यते R. 5, 73, 57. Varâh. Brh. S. — Vgl. उपपीडन.

— नि caus. 1) *andrücken, drücken, pressen*: निपीड्य श्रवणान्हस्तैर्मेनिरे तं गतायुषम् Hariv. 4233. राघवं पुनः पुनश्चैव निपीड्य सस्वजे R. Gorr. 2, 23, 42. निपीड्य पादौ युधिष्ठिरस्य (beim ehrerbietigen Grusse) MBh. 1, 7150. R. 2, 23, 45. 31, 2. Ragh. 2, 23. मातुश्च शिरसा पादौ निपीड्य Hariv. 4776. अङ्गुष्ठाग्रनिपीडितम् । कृत्वा महीतलम् R. 1, 44, 1 (45, 1 Gorr.). Bhâg. P. 4, 8, 79. स्नेहेन तिलवत्सर्वं सर्गचक्रे निपीड्यते MBh. 12, 6481 (vgl. 7697). भुजपत्त्रनिपीडित R. 4, 10, 21. Spr. 777. कण्ठमस्या निपीड्य R. 5, 25, 47. कांश्चित्कण्ठे न्यपीडयत् Hariv. 2738. Mrkkh. 128, 22. कर्णभूषणनिपीडितपीवरांस Ragh. 5, 65. पाणौ पाणिं निपीड्य (vgl. u. पिष् mit निस्) MBh. 9, 8658. दन्तान्दन्तैर्निपीडयन् (vgl. पिष् mit निस्) Pańkat. 249, 7. पश्चिमं नगरद्वारं निपीड्य *drücken an* R. 6, 13, 28. — 2) *heimsuchen, plagen, mitnehmen*: भूमिपतीन् MBh. 5, 17. देवदानवगन्धर्वा रक्षांसि पतगोरगाः । ते ऽपि भोगाय कल्पन्ते दण्डेनैव निपीडिताः ॥ M. 7, 23. R. 2, 67, 23. कम्पाध्माननिपीडित Suçr. 1, 119, 19. 121, 3. 243, 9. Bhâg. P. 4, 8, 80. Kaurap. 18 bei Habb. 230. Varâh. Brh. S. 6, 6. 17, 25. 29, 15. कृत्तिनिपीडिताः (तरवः) 57, 3. — 3) in der Astr. *so v. a. verfinstern* Varâh. Brh. S. 10, 18. Laghuǵ. 3, 5. Brh. 4, 9. — निपीडित Pańkat. 1, 209 fehlerhaft für निष्पीडित. Vgl. निपीडना.

— अभिनि caus. *drücken*: करं करेणाभिनिपीड्य MBh. 3, 14759. इदं तया रथलोभादङ्गेनाङ्गं निपीडितम् Vikr. 52. *peinigen, quälen, mitnehmen*: कन्दर्पबाणाभिनिपीडित MBh. 1, 7009. 7, 612. 8974. R. 5, 16, 50.

— उपनि caus. *heimsuchen*: दैवेनोपनिपीडिताः MBh. 2, 2498. 3, 7487. 10, 393. कालेनोप° 12, 8161.

— विनि caus. *stark mitnehmen*: सैन्यानि — विद्राव्य कृत्वा विनिपीड्य शूरास्ते MBh. 6, 3516.

— निस् caus. *herausdrücken, ausdrücken*: दन्तनिष्पीडितो रसः Suçr. 1, 187, 10. 230, 4. 2, 217, 18. 350, 20. Âçv. Grhj. 1, 17. Mrkkh. 63, 5. Spr. 231. *zerdrücken*: तस्य निष्पीड्यमानस्य भुजान्तरगतस्य च R. 4, 10, 20. Bhâg. P. 7, 9, 22. *heftig drücken, zusammendrücken, zusammenpressen*: करं करेण निष्पीड्य (vgl. पिष् mit निस्) MBh. 8, 1256. Hariv. 15818. हस्तौ निष्पीड्य (निपीड्य?) Prab. 36, 10. (शिलाः) वितस्तां निष्पीड्य Râga-Tar. 5, 88. *drücken an*: महाद्वारं किष्किन्धायाः R. 4, 9, 61. *quetschen* (in der Aussprache) Çiksha 35.

— विनिस् caus. *ausdrücken* Suçr. 2, 333, 17.

— परि caus. 1) *ringsum drücken, zusammendrücken, drücken*: व्रणाम् Suçr. 1, 16, 6. 2, 8, 4. परिपीडितोरस्म् Rt. 5, 9. बाहुभ्यां परिपीडितः Hit. 65, 13. मृदङ्गान्परिपीड्यान्याः सुप्ताः *so v. a. liegend auf* R. 5, 13, 46. — 2) *stark mitnehmen, plagen, peinigen, quälen* MBh. 2, 228. 13, 2648. 14, 75. Aǵ. 10, 39. R. Gorr. 2, 9, 16 (10, 38 Schl.). 16, 22. 3, 14, 3. अकामां कामयानस्य शरीरं परिपीड्यते 5, 24, 37. 36, 36. Hariv. 10768. Spr. 1195. क्षुधया परिपीड्यते Pańkat. 88, 4. Kât. 7. Mârk. P. 112, 11. — 3) in der Auguralkunde *so v. a. bedecken*: मर्माणि न परिपीडयेत्प्राज्ञः Varâh. Brh. S. 52, 57. — Vgl. परिपीडन fg.

— प्र caus. 1) *drücken, pressen*: पवित्रम् Çat. Br. 11, 5, 4, 11. Kâtj. Çr. 24, 3, 10. धनुः प्रपीड्य वामेन करेण MBh. 6, 3907. Suçr. 1, 167, 13.

259,18. अतिप्रपीडित 2,201,19. प्राणान् *den Athem zurückdrängen* Çvetâçv. Up. 2,9. — 2) *bedrängen, belästigen, hart mitnehmen, heimsuchen, plagen, quälen:* पार्ष्णिग्राहं प्रपीडयेत् Kâm. Nîtis. 8,46. 47. तस्यां (पुर्यां) प्रपीड्यमानायाम् Bhâg. P. 4,28,5. कामबाणप्रपीडित MBh. 1,7938. 3,674. 4,377. 5,7178. 7221. 14,2213. R. 3,61,2. Brahma-P. in LA. 54,5. Padma-P. in Verz. d. Oxf. H. 14,b,1 v. u. ते श्रमेण च — तृष्णया च प्रपीडिताः Hip. 1,19. Suçr. 1,259,18. 2,220,1. Mârk. P. 15,35. MBh. 12,5747. Hariv. 2893. 10601. R. Gorr. 2,69,12. Suçr. 1,322,4. 5. Ṛt. 4,6. Varâh. Bṛh. S. 9,21.

— अभिप्र caus. *heimsuchen, peinigen, quälen:* दैवेनाभिप्रपीडिताः R. 2,22,23. दाक्ष्यनाभि° MBh. 13,4375.

— संप्र caus. dass.: मन्युना संप्रपीडिताम् MBh. 1,3348.

— प्रति caus. *drücken:* सुग्रीवस्य शुभौ मूर्ध्ना चरणौ प्रत्यपीडयत् R. 5, 62,11. *bedrängen, belästigen, peinigen* MBh. 3,12286. प्रतिपीड्य पुरं बलात् 4,980.

— वि caus.: विरुह्वह्निविपीडिताङ्गी Kaurap. 19. Fehlerhaft für निपीडित, wie Hard. hat.

— सम् caus. 1) *zusammendrücken, — pressen, drücken:* बाहुयुगलेन Kaurap. 3. संपीड्य पाणुं पाणिभ्याम् Bhâg. P. 4,23,14. वाराठे शीर्णलताप्रतानवलयेनात्यर्थसंपीडितः Çâk. 170. तास्तं पयोधरोत्तानैरुरोभिः समपीडयन् Hariv. 4086. 4494. — 2) *bedrängen, belästigen, quälen* MBh. 3,12121. शरसंपीडित R. 4,21,37. क्षुधा Mârk. P. 104,16. — 3) *zusammenfassen:* द्वावपि नित्तेपौ संपीड्य दापनीयः Kull. zu M. 8,184. *zusammenzählen, zusammenrechnen* Sûrjas. 1,45. 3,49. — 4) in der Astrol. *verfinstern:* संपीडिते जन्मभे Varâh. Bṛh. S. 97,11. — Vgl. संपीडन fg.

पीड (von पीड्) s. तिल° und तृण°.

पीडक (wie eben) nom. ag.; s. तालु°.

पीडन (wie eben) 1) adj. *belästigend, peinigend, unangenehm:* चनु° Çvetâçv. Up. 2,10. — 2) n. a) *das Drücken, Pressen* R. 5,15,29. 6,98, 24. Suçr. 1,23,16. 29,12. 98,5. 99,17. 2,1,6. 200,3. Kathâs. 23,71. Gît. 10,11. Mârk. P. 15,55. Kaurap. 48. Schol. zu Kap. 1,121. अति° Kathâs. 18,370. पीडन = पीडनद्रव्य (Suçr. 2,8,4) *Mittel zum Pressen* Suçr. 2,7,5. — b) *das Bedrängen, Belästigen, Peinigen, Quälen* AK. 2,8,2,78. H. 800. R. 2,22,16. Kâm. Nîtis. 8,57. 58. Spr. 1831. fg. Râǵa-Tar. 1,188. H. 1372 (प्रत्यन्त°). *Calamität* M. 9,299. Pańkat. ed. orn. 38,14. पीडनं पुनः सप्तधा दैवान्म्युदकव्याधिमरकविद्रवड्भिन्नासुरी वृष्टिर्भवति (die Stelle ist verdorben) 24. fgg. नक्षत्र° *die Calamität eines Gestirns so v. a. seine Verfinsterung* Suçr. 2,400,21; vgl. नक्षत्रग्रहपीडन unter ग्रहपीडन. — c) *das Quetschen,* ein Fehler der Aussprache Ṛv. Prât. 14,2. 4. 5. 8. Cit. beim Schol. zu AV. Prât. 1,29. Schol. zu VS. Prât. 1,54. — Vgl. ग्रह° und पाणि° (auch Kumâras. 8,1 in Verz. d. Oxf. H. 116,b,3).

पीडनीय (wie eben und von पीडन) adj. 1) *zu bedrängen, zu belästigen, zu quälen* MBh. 2,922. — 2) *zum Pressen dienend* Suçr. 1,100,8.

पीडयितव्य (von पीड्) adj. = पीडनीय 1. MBh. 12,1911.

पीडा (wie eben) f. nom. act. gaṇa भिदादि zu P. 3,3,104. Vop. 26, 192. 1) *Schmerz, Pein; Schaden, Nachtheil;* = आर्ति, व्यथा AK. 1,2, 2,3. Trik. 3,3,113. H. 1371. an. 2,124. Med. ḍ. 20. Halâj. 3,4. = मर्दन (lies मर्दन) H. an. = अपमर्द (lies अवमर्द) Med. विषनिमित्ता च न ते पीडा भविष्यति N. 14,19. हृदयसंधिपीडापहृत Suçr. 1,35,4. चक्षुः° Spr. 753. असह्यपीड Ragh. 1,71. मनसि नः पीडा भवति Suçr. 1,1,11. चेतः° AK. 3,4,17,100. मानसी Halâj. 2,380. R. 2,22,19. आत्मनो यत्पीडया क्रियते तपः Bhag. 17,19. दातव्यमन्नं विविधं सत्कृत्य न तु पीडया so v. a. *ungern* R. 1,12,18 (12 Gorr.). यदावगच्छेदायत्यामाधिक्यं ध्रुवमात्मनः। तदात्वे चाल्पिकां पीडां तदा संधिं समाश्रयेत्॥ M. 7,169. मा भूदाश्रमपीडा Ragh. 1,37. Çâk. 18,13. अवाप्नोति पीडाम् Varâh. Bṛh. S. 3,36. व्रजति पीडाम् 17,23. 45,18. °कर Jâǵń. 2,275. Varâh. Bṛh. S. 5,73. 6,1. 31, 19. °कृत् 6,7. धर्म° *Beeinträchtigung* MBh. 13,4556. स्वकार्याय यतो न स्यात्पीडात्र तत्तये Pańkat. IV, 18. *Einschränkung* Schol. zu Kâtj. Çr. 79,13. fgg. *die Pein, Calamität eines Sterns* ist seine *Verfinsterung, Bedeckung* (vgl. ग्रहपीडा) Varâh. Bṛh. S. 97,13. — 2) *Mitleid* Trik. — 3) *ein auf dem Scheitel getragener Kranz* (vgl. आपीड). — 4) *Pinus longifolia* H. an. Med. — 5) = पिटक, पेटा, पेडा *Korb* Colebr. und Lois. zu AK. 2,10,34. — Râǵa-Tar. 4,142 fehlerhaft für पीठ. — Vgl. ग्रह° (auch Mârk. P. 58,69), धर्म°, हृदय°.

पीडाय् (denom. von पीडा) *Schmerz fühlen, sich unangenehm berührt fühlen:* प्रकृतिः परमात्मना पुरुषेण यदा ज्ञानचक्षुषा दृष्टा सा पीडायमाना (पीड्यमाना?) कुलस्त्रीवत्पुनर्दर्शनं नोपैति Schol. bei Wilson, Sâṁkhjak. S. 174.

पीडास्थान (पी° + स्थान) n. in der Astrol. *eine unglückliche Stellung, eine ungünstige Entfernung* Varâh. Bṛh. S. 40 (39), 13.

पीडित (partic. von पीड्) n. Bez. *einer Art coitus* (करणे स्त्रीणाम्) H. an. 3,282. Med. t. 134. Die übrigen Bedeutungen s. u. dem caus. von पीड्.

पीडितता (von पीडित) f. *das Gedrücktwerden:* अति°, शिथिल° Suçr. 2,200, 2. 3.

पीडितत्व (wie eben) n. *das Heimgesuchtsein, Geplagtsein:* रक्तनयोपद्रव° Suçr. 1,288,4.

1. पीत (partic. praet. pass. von 1. पा) *getrunken:* जीवपीतसर्ग adj. *dessen Strahlen (Güsse) von Lebendigen getrunken sind* Ṛv. 7,149,2. Belege aus der späteren Literatur für diese und andere Bedd. s. u. पा.

2. पीत 1) adj. f. आ *gelb* AK. 1,1,4,24. H. 1394. an. 2,178. Med. t. 34. Halâj. 4,50. Bala beim Schol. zu Naish. 8,38. Vjutp. 48. Âçv. Gṛhj. 2,8. Khând. Up. 8,6,1. Suçr. 1,45,3. 61,9. पीतावभास 84,6. 259,6. 262, 15. Varâh. Bṛh. S. 3,21. 29,22. Die Farbe der Vaiçja, wie weiss die der Brahmanen, roth die der Krieger und schwarz die der Çûdra, 3,19; vgl. MBh. 12,6934. Muir, Sanskrit Texts 1, 191. — AK. 2,4,2,52. 56. Halâj. 2,50. Mârk. P. 109,65. °कौशेय Citat beim Schol. zu Çâk. 6,5. °रक्तविवर्ण Vjutp. 205. °मांजिष्ठ R. 2,94,5. आपीतसूर्यं नभः Megh. 84, 8. — 2) m. a) *Topas* Ratnam. bei Wils. Râǵan. im ÇKDr. — b) *ein gelbes aus Kukurin verfertigtes Pigment* Ratnam. bei Wils. — c) N. verschiedener Pflanzen: *Alangium hexapetalum* (अङ्कोठ); *Safflor, Carthamus tinctorius; Trophis aspera* (शाखोट) Râǵan. — 3) f. आ a) N. verschiedener Pflanzen: *Gelbwurz,* = हरिद्रा AK. 2,9,41. H. 418. H an. Med. Ratnam. 38. = दारुहरिद्रा, महाज्योतिष्मती, कपिलशिंशपा, प्रियङ्गु Râǵan. im ÇKDr. = अतिविषा Çabdar. im ÇKDr. — b) *eine Art gelbes Pigment* (गोरोचना) Râǵan. — c) mystische Bez. des *Buchstabens*

घ Ind. St. 2,316. — 4. n. *a*) *Gold* Bala a. a. O. Naish. 8,98. — *b*) *Auripigment* Rāǵan.

पीतक (von 2. पीत) 1) adj. f. पीतिका *gelb* P. 4,2,2, Vārtt. 3. 4. gaṇa यावादि zu P. 5,4,29. MBh. 5,2472. 12,6934 (die Farbe der Vaiçja). R. 6,82,60. Suçr. 1,199,7. 40,14. 114,14. 286,6. AK. 2,4,4,5. Varāh. Bṛh. S. 34,4. 53,20. 32. 85,78. — 2) f. पीतिका *a*) *Saffran* Suçr. 1,350,20. — *b*) *Gelbwurz* Ratnam. 58 (पीतका unsere Hdschr., पीतिका ÇKDr. und Wils. nach ders. Aut.). — *c*) *gelber Jasmin* (स्वर्णयूथी) Ǵaṭādh. im ÇKDr. — 3) n. *a*) *Auripigment* AK. 2,9,104. — *b*) *Messing*. — *c*) *Honig*. — *d*) *Saffran*. — *e*) *gelber Sandel* (ÇKDr. u. पीतचन्दन). — *f*) *Amyris Agallocha u. s. w.* (अगुरु). — *g*) = पद्मकाष्ठ, किंकिरात (in dieser Bed. m. Wils.). — *h*) = हरिद्रु. — *i*) *eine Art* Çjonâka Rāǵan. im ÇKDr. — *k*) = नन्दीवृक्ष (in dieser Bed. m. Wils. nach Rāǵan.). — *l*) = पीतशाल Ratnam. im ÇKDr. — Vgl. तरुणपीतिका.

पीतकदली (2. पीत + क°) f. *eine Art Pisang* (स्वर्णकदली) Rāǵan. im ÇKDr.

पीतकद्रुम (पी° + द्रुम) m. = हरिद्रु *Curcuma xanthorrhiza Roxb.* Rāǵan. im ÇKDr.

पीतकन्द (2. पीत + क°) n. *Möhre, Daucus Carota Lin.* Rāǵan. im ÇKDr.

पीतकरवीरक (2. पीत + क°) m. *gelbblühender Oleander* Rāǵan. im ÇKDr.

पीतकावेर (2. पीत + का°) n. 1) *Saffran* H. ç. 131 (so zu verbessern). Hār. 106. H. an. 3,42. Med. r. 307. — 2) *Glockengut* H. an. Med.

पीतकाष्ठ (2. पीत + का°) n. *gelber Sandel* Rāǵan. im ÇKDr.

पीतकीला (2. पीत + की°) f. *eine best. Pflanze* (आवर्तकी) Rāǵan. im ÇKDr.

पीतगन्ध (2. पीत + ग°) n. *gelber Sandel* Rāǵan. im ÇKDr. u. पीतचन्दन.

पीतघोषा (2. पीत + घो°) f. *eine gelbblühende* Ghoshâ Ratnam. 64.

पीतचन्दन (2. पीत + च°) n. 1) *gelber Sandel* Rāǵan. im ÇKDr. Med. n. 239. — 2) *Saffran* H. an. 5,29. — 3) *Gelbwurz* H. an. Med.

पीतचम्पक (2. पीत + च°) m. *Lampe* Ǵaṭādh. im ÇKDr.

पीततण्डुला (2. पीत + तण्डुल) f. *Hirse, Panicum italicum* H. 1176 (nach Nigh. Pr. °तण्डुल und °तण्डुलिका). *eine Art Solanum* (लविका) Rāǵan. im ÇKDr.

पीतता (von 2. पीत) f. *das Gelbsein, die gelbe Farbe* MBh. 3,11251. Bhâshâp. 127.

पीततुण्ड (2. पीत + तु°) m. *Gelbschnabel*, N. der *Sylvia sutoria* Trik. 2,5,29.

पीततैल (1. पीत + तैल) 1) adj. = तैलपीत *der Oel getrunken hat, mit Oel erfüllt* gaṇa आहिताग्न्यादि zu P. 2,2,37. — 2) f. आ *Cardiospermum Halicacabum* (ज्योतिष्मती) Ǵaṭādh. im ÇKDr. = महाज्योतिष्मती Rāǵan. im ÇKDr.

पीतदारु (2. पीत + दारु) n. gaṇa रक्तादि zu P. 4,3,154. = देवदारु *Pinus Deodora Roxb.* AK. 2,4,2,34. Ratnam. 72. *Pinus longifolia* 144. *Curcuma aromatica Salisb.* oder *C. xanthorriza Roxb.* (हरिद्रु) Rāǵan. im ÇKDr. — Vgl. पीतुदारु, पीतद्रु, पैतदारव.

पीतदुग्धा (1. पीत + दुग्ध) f. *eine Kuh, deren Milch verpfändet (schon getrunken) ist*, H. 1270. — Vgl. धेनुष्या.

पीतद्रु (2. पीत + द्रु) m. *Pinus longifolia* Çānt. 2,14 (wo पीतद्रुर्यानाम् zu lesen ist). AK. 2,4,2,40. *Curcuma aromatica Salisb.* oder *C. xanthorriza Roxb.* 3,20. — Vgl. पीतदारु.

पीतन (von 2. पीत) 1) m. *Spondias mangifera* AK. 2,4,2,7. H. an. 3,393. Med. n. 92. fg. *Pentaptera tomentosa Roxb.* Çabdaḱ. bei Wils. *Ficus infectoria Willd.* (प्लक्ष) Rāǵan. im ÇKDr. — Suçr. 2,490,5. — 2) n. *a*) *Auripigment* H. 1050. H. an. Med. — *b*) *Saffran* AK. 2,6,3,25. H. 645. H. an. Med. — *c*) = देवदारु H. an. Med.

पीतनक (von पीतन) m. *Spondias mangifera* Rāǵan. im ÇKDr.

पीतनील (2. पीत + नील) adj. *grün (gelbblau)* H. 1394.

पीतपर्णी (2. पीत + पर्ण) f. *Gelbblatt*, N. der *Tragia involucrata Lin.* Çabdaḱ. im ÇKDr.

पीतपादा (2. पीत + पाद) f. *Gelbfuss*, N. der *Predigerkrähe* H. 1336.

पीतपुष्प (2. पीत + पुष्प) N. verschiedener Pflanzen: 1) m. = कर्णिकार *Pterospermum acerifolium* Çabdaḱ. im ÇKDr. *eine Art* कर्णिकार Wilson nach ders. Aut.; *Michelia Champaka* (चम्पक) *Lin.* Rāǵan. im ÇKDr.; = पिण्डीतक Ratnam. im ÇKDr. *eine Art der Tabernaemontana coronaria R. Br.* Wilson nach ders. Aut.; *eine gelbblühende Barleria* (पीतकिण्टी) Ratnam. im ÇKDr. — 2) f. आ *Koloquinthen-Gurke* (इन्द्रवारुणी), = किङ्करिष्टा (sic) und *Cajanus indicus Spreng.* (आढकी) Rāǵan. *eine gelbblühende Barleria* (s. u. 1) Ratnam. im ÇKDr. — 3) f. ई *Andropogon acicularis Retz.* (शङ्खपुष्पी), = सहदेवी, महाकोशातकी und त्रपुषी Rāǵan. *eine gelbblühende Barleria* Ratnam. im ÇKDr. — 4) n. *Tabernaemontana coronaria Willd.* (घाकुल्य) Rāǵan.

पीतप्रसव (2. पीत + प्र°) m. = पीतकरवीरक Rāǵan. im ÇKDr. u. dem letzten Worte.

पीतफल (2. पीत + फल) m. *Trophis aspera* Trik. 2,4,13. *Averrhoa Carambola Lin.* Rāǵan. im ÇKDr.

पीतफलक (wie eben) m. *Trophis aspera* Bhâvapr. im ÇKDr.

पीतवालुका (2. पीत + वा°) f. *Gelbwurz* Trik. 2,9,11.

पीतबीजा (2. पीत + बीज) f. *Trigonella foenum graecum Lin.* (मेथिका) Rāǵan. im ÇKDr.

पीतभृङ्गराज (2. पीत + भृ°) m. *eine gelbblühende Verbesina* Rāǵan. im ÇKDr.

पीतमणि (2. पीत + म°) m. *Topas* Rāǵan. im ÇKDr.

पीतमस्तक (2. पीत + म°) m. *Gelbkopf*, N. eines Vogels, = कलिकार *Loxia philippensis* Trik. 3,3,337. Med. r. 255. — Vgl. पीतमुण्ड.

पीतमाक्षिक (2. पीत + मा°) n. = माक्षिक *eine best. mineralische Substanz* Rāǵan. im ÇKDr.; vgl. मधुपीतकमाक्षिक MBh. 8,2472.

पीतमुण्ड (2. पीत + मुण्ड) m. *Gelbkopf*, N. eines Vogels, = कलिकार H. an. 4,245; nach Wils. *eine Hühnerart*. — Vgl. पीतमस्तक.

पीतमुद्ग (2. पीत + मु°) m. *eine Art gelbe Bohne* ÇKDr. und Wils. nach H. 1172, wo aber पीते ऽस्मिन् (d. i. मुद्गे) steht.

पीतमूलक (2. पीत + मू°) n. *Möhre, Daucus Carota Lin.* Rāǵan. im ÇKDr.

पीतयूथी (2. पीत + यू°) f. *gelber Jasmin* Rāǵan. im ÇKDr.

पीतरक्त (2. पीत + रक्त) 1) adj. *gelbroth, orangefarbig* H. 1396. Halâj. 4,52. °च्छाय H. 1241. — 2) *Topas*, n. ÇKDr. u. Wils. nach Rāǵan., aber unter पुष्पराग im ÇKDr. nach derselben Aut. masc.

पीतराग (2. पीत + राग) 1) adj. *von gelber Farbe.* — 2) n. a) *Staubfaden* RÂǴAN. im ÇKDR.; m. WILS. — b) *Wachs* RÂǴAN.

पीतरोहिणी (2. पीत + रो°) f. *Gmelina arborea Roxb.* BHÂVAPR. im ÇKDR.

पीतल (von 2. पीत) adj. *gelb* H. 1394.

पीतलक (von पीतल) n. *gelbes Messing* RÂǴAN. im ÇKDR.

पीतलोह (2. पीत + लोह) m. dass. H. 1048.

पीतवत् 1) partic. praet. von 1. पा, *getrunken habend*, z. B. SUÇR. 1, 160,7. — 2) *das Zeitwort* पा *trinken enthaltend* AIT. BR. 4,4. 6. 6,9.

पीतवासस् (2. पीत + वा°) adj. *in ein gelbes Gewand gekleidet*, Beiw. und Bein. Vishṇu's HALÂJ. 1,21. MBH. 1,2506. 3,12822. R. 1, 14,24. — Vgl. पीताम्बर.

पीतविपीत (1. पीत + वि°, partic. von 1. पा mit वि) gaṇa शाकपार्थिवादि in SIDDH. K. zu P. 2,1,69; vgl. भुक्तविभुक्त ebend.

पीतवृक्ष (2. पीत + वृक्ष) m. *eine Art* Çjonâka und *Pinus longifolia* RÂǴAN. im ÇKDR.

पीतशाल (2. पीत + शाल) m. *Terminalia tomentosa W. et A.* ÇABDAK. im ÇKDR. HALÂJ. 2,44, v. l. °साल H. 1144. HALÂJ. 2,44. °सालक AK. 2,4,2,24.

पीतसार (2. पीत + सार) 1) m. a) *eine Art Edelstein*, = गोमेदक. — b) *Sandelbaum* MED. r. 285. — c) *Alangium hexapetalum* ǴAṬÂDH. im ÇKDR. — d) *Citrus medica.* — e) *ostindischer Weihrauch* (तुरुष्क) RÂǴAN. im ÇKDR. — 2) n. *gelber Sandel* ÇABDAK. im ÇKDR.

पीतसारक (wie eben) m. 1) *Alangium hexapetalum.* — 2) *Azadirachta indica Juss.* RÂǴAN. im ÇKDR.

पीतसारि n. *Spiessglanz* ÇABDAK. im ÇKDR.

पीतसाल und पीतसालक s. u. पीतशाल.

पीतस्कन्ध m. *Schwein* ÇABDÂRTHAK. bei WILS. पीत soll nach WILS. = पीन *fett* sein.

पीतस्फटिक (2. पीत + स्फ°) m. *Topas* RÂǴAN. im ÇKDR.

पीतहरित (2. पीत° + ह°) adj. *gelblich grün:* °च्छाय H. 1242.

पीताङ्ग (2. पीत + अङ्ग) m. *eine Art* Çjonâka RÂǴAN. im ÇKDR.

पीताब्धि (1. पीत + अब्धि) m. Bein. Agastja's (*der das Meer ausgetrunken hat*) H. 122; vgl. MBH. 3,8795. fgg.

पीताम्बर (2. पीत + अम्बर) 1) adj. *in ein gelbes Gewand gekleidet*, m. Bein. Kṛshṇa-Vishṇu's AK. 1,1,1,14. H. 216. an. 4,271. MED. r. 284. GÎT. 12,26. — 2) m. *Tänzer, Schauspieler* H. an. (wo नटे st. तटे zu lesen ist). MED. — 3) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. No. 94. — Vgl. पीतवासस्.

पीतारुण (2. पीत + अ°) adj. *gelblichroth;* m. Bez. *der mittleren Morgenröthe* VJUTP. 215. — Vgl. ताम्रारुण und नीलारुण.

पीताश्मन् (2. पीत + अ°) m. *Topas* RÂǴAN. im ÇKDR.

1. पीति (von 1. पा) f. 1) *Trunk* TRIK. 3,3,173. H. an. 2,178. MED. t. 33. सोमस्य पीतये ṚV. 1,16,3. 22,1. 5,6. इन्द्राग्नी पीतिमुत वो मदं धुः 4,33,11. 5,51,6. 6,27,1. LÂṬJ. 2,3,8. verbal constr.: नि षदा पीतये मधु ṚV. 8,86,8. Vgl. पूर्व°, स°, सोम°. — 2) *Schenke* ÇABDAK. im ÇKDR.

2. पीति (von 3. पा) f. *Schutz;* s. नृ°.

3. पीति m. *Pferd* AK. 2,8,2,11. TRIK. 3,3,173. H. an. 2,178. MED. t. 33.

1. पीतिन् (von 1. पीत) adj. am Ende eines comp. *trinkend* (eig. *getrunken habend*): सोम° AK. 2,7,8. MBH. 1,445. Wohl nur fehlerhaft für पीथिन्.

2. पीतिन् m. = 3. पीति *Pferd* RÂJAM. zu AK. 2,8,2,11.

पीतु UṆÂDIS. 1,71. m. 1) *die Sonne* UǴǴVAL. TRIK. 1,1,98. H. ç. 7 (fälschlich पीनु). — 2) *Feuer* UǴǴVAL. — 3) *ein einen Trupp anführender Elephant* UṆÂDIVṚ. im SAṀKSHIPTAS. ÇKDR. — Vgl. 3. पीथ, पीयु.

पीतुदारु m. = देवदारु, nach Andern = खदिर oder *ein dem* Udumbara *verwandter Baum;* n. *das Harz dieses Baumes*, SÂJ. zu AIT. BR. 1,28. MAHÎDH. zu VS. 5,14. ÇAT. BR. 3,5,2,15. 13,4,4,17. PAÑKAV. BR. 24,13,5. KÂṬH. 25,6. KÂTJ. ÇR. 24,3,12. — Vgl. पीतदारु, पूतुदारु, पैतुदारव.

पीत्वास्थिरक (पी°, absol. von 1. पा, + स्थि°) adj. *durch einen Trunk ein wenig erfrischt* gaṇa मयूरव्यंसकादि zu P. 2,1,72.

1. पीथ (von 1. पा) UṆÂDIS. 2,7. 1) m. *Trunk;* s. 2. गो°, सुरा°, सोम°. — 2) n. a) *Wasser* H. an. 2,217. MED. th. 9 (fälschlich पार्थ gedruckt). UǴǴVAL. — b) *Schmelzbutter* UǴǴVAL.

2. पीथ (von 3. पा) m. *Schutz;* s. 1. गो°.

3. पीथ m. 1) *die Sonne* TRIK. 1,1,99. H. an. 2,217. MED. th. 9 (fälschlich पार्थ gedr.). VARṆAVIVEKA bei UǴǴVAL. zu UṆÂDIS. 2,7. — 2) *Feuer* TRIK. 1,1,67. H. ç. 169 (fälschlich पीप). MED. — 3) *Zeit* TRIK. 1,1,103. — Vgl. पीतु, पीयु.

पीथि m. = 3. पीति *Pferd* SVÂMIN zu AK. ÇKDR.

पीथिन् (von 1. पीथ) adj. am Ende eines comp. *trinkend:* कोश° so v. a. *Verschwender des Schatzes* RÂǴA-TAR. 5,422. 6,211. — Vgl. सोम° und पीतिन्.

पीथे m. N. pr. eines Werkmeisters Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,508, Çl. 36.

पीथ्य (von 3. पा) *Schutz;* s. गो°.

पीन s. u. पी.

पीनता (von पीन) f. *das Fettsein, Feistigkeit* (Gegens. कृशता) Spr. 2735.

पीननितम्बा (पीन + नितम्ब) f. *die Starkhüftige*, N. eines Metrums (4 Mal – – – –, – ◡ ◡ – –, – – – ◡ ◡ – –) COLEBR. Misc. Ess. II, 162 (XI, 18).

पीनर adj. von पीन gaṇa अश्मादि zu P. 4,2,80.

पीनस 1) m. *Nasenkatarrh, Schnupfen* AK. 2,6,2,2. H. 468. HALÂJ. 2. 450. WISE 289. SUÇR. 1,177,2. 372,20. 181,14. °नाशन 203,19. 232,7. — Vgl. अपीनस. — 2) f. आ *Cucumis utilissimus Roxb.* (कर्कटी) RÂǴAN. im ÇKDR.

पीनसिन् (vom vorherg.) adj. *verschnupft* SUÇR. 2,374,8.

पीनोध्नी (पीन + ऊधन्) adj. f. *starke Euter habend* AK. 2,9,72. H. 1269. HALÂJ. 2,116. Auch पीनोधस् MBH. 1,6664.

पीपरि m. *eine Art* Plaksha *von niedrigem Wuchse* (ह्रस्वप्लक्ष) RÂǴAN. im ÇKDR.

पीबस् s. पीवस्.

पीय्, पीयति *schmähen, geringschätzig begegnen, verhöhnen* NIR. 4, 25. पीयति त्वो अनु त्वो गृणाति ṚV. 1,147,2. पीयन्ति ते सुराश्वः 8,21,12. 10,68,6. AV. 5,18,15. Vgl. पियारु. Der Sautra-Wurzel पीय् (UṆÂDIS.

4,76) giebt man die Bed. *erfreuen* (wegen पीयूष).

— नि dass.: यो मा नक्तं दिवा सायं प्रातश्चाह्नो निपीयति TBr. 2,4,2,4.

— प्रति dass.: ये ब्रह्माणः प्रतिपीयन्त्यन्नैः ṚV. 10,28,11.

पीयक (von पीय्) m. *Schmäher*, vielleicht Bez. *dämonischer Wesen* AV. 16,6,8.

पीयत्नु (wie eben) adj. *höhnisch*: मा नो इन्द्र पीयत्नवे मा शर्धते परा दाः ṚV. 8,2,15.

पीयु (wie eben) Uṇâdis. 1,37. adj. dass.: ननमो वधरदेवस्य पीयोः ṚV. 1,174,8. Vgl. देव°. Nach den Lexicographen m. 1) *Eule* Trik. 2,5,14. Med. j. 36. — 2) *Krähe* Uǵǵval. zu Uṇâdis. 1,37. — 3) *Zeit* Trik. 1,1, 108. Med. Uǵǵval. — 4) *Feuer* Med. — 5) *Gold* Schol. zu Uṇ. 1,36. — Vgl. पीतु und 3. पीथ.

पीयूक्षा f. *eine best. Pflanze* P. 8,4,5. gaṇa काशादि zu P. 4,2,80. gaṇa तालादि zu 3,152. °वण (von वन) P. 8,4,5. — Vgl. पैयूक्ष.

पीयूक्षिल adj. von पीयूक्षा gaṇa काशादि zu P. 4,2,80.

पीयूष् (vom folg.), °यति *zu Nektar werden*: विषं सर्वं पीयूषति Çatr. 14,81.

पीयूष (von पी; पेयूष Uṇâdis. 4,76) n. Siddh. K. 249, *b*,5. 1) m. n. *die erste Milch der Kuh nach dem Kalben, Biestmilch* (AK. 2,9,64. H. 405. an. 3,738. Med. sh. 40. Halâj. 2,119); *Rahm, Seim, Saft* überh.: अंशोः पीयूषं प्रथमं तदुक्थ्यम् ṚV. 2,13,1. 3,48,2. 9,110,8. अंशोः पीयूषं प्रथमस्य भेजिरे 10,94,8. स पीयूषं धयति पूर्वसूनाम् 2,35,5. 6,47,4. दिवः 9,51,2. 85,9. दिव्य 109,3. 6. 10,63,3. 87,17. पीयूषं प्रथमं दुदोहना AV. 8, 9,24. 9,4,4. गृष्टेः Kauç. 19. Suçr. 1,179,18. °वर्णा *milchweiss* H. 1238. — 2) *der beim Quirlen des Milchmeers gewonnene Unsterblichkeitstrank*, n. AK. 1,1,1,44. H. 89. Med. Halâj. 1,133. m. (oder ist etwa पीयूषममृते zu lesen?) H. an. Zu belegen nur das n. Hariv. 12188. Spr. 838. 1781. Râǵa-Tar. 3,411. °पूर्णकुचकुम्भयुग Kaurap. 26. पुण्यपीयूषपूर्णाः (सन्तः) Spr. 2106. विमलोपदेशपीयूषैः Prab. 94,6. पिबतो ऽच्युतपीयूषं तद्वाक्याब्धि विनिःसृतम् Bhâg. P. 2,8,26. चिरेण मे पीयूषेणेव लोचने पूर्णे Prab. 99,6. Kathâs. 35,138. — Vgl. पेयूष.

पीयूषमहस् (पी° + म°) m. *der Mond* Çabdar. im ÇKDr.

पीयूषरुचि (पी° + रु°) m. dass. Halâj. 1,48.

पीयूषवर्षाय् (von पी° + वर्ष) *zu einem Regen von Nektar werden*: विषरसः °यते Bhartṛ. 2,78.

पील्, पीलति *hemmen* Dhâtup. 15,14. *stumpf, dumm werden* (जडीभाव) Durgad. bei West.

पील in °वनानि MBh. 8,2054 fehlerhaft für पीलु.

पीलक m. *Ameise* H. 1206. 21, v. l. Vgl. पिपील fgg. und पीलुक.

पीला f. 1) Bez. *eines best. Wohlgeruchs* AV. 4,37,3. — 2) N. pr. eines Frauenzimmers P. 4,1,118. — Vgl. पैल, पैलेय.

पीलु m. Uǵǵval. zu Uṇâdis. 1,38. 1) N. eines Baumes, *Careya arborea Roxb.*, nach Andern *Salvadora persica Lin.*; n. *die Frucht* (P. 7,1,74, Sch. Vop. 3,94) AK. 2,4,2,9. 3,4,26,195. H. 1142. an. 2,497. Med. l. 32. Halâj. 5,47. Viçva bei Uǵǵval. a. a. O. Colebr. Misc. Ess. 1,314. P. 5,2,24. MBh. 2,1824. 3,12361. 7,8098. 8,2043. 2054 (wo पील gedruckt ist). R. 4,43,22. Suçr. 1,145,8. 12. 157,12. 182,16. 214,10. 371,7. 2,516,19. Varâh. Bṛh. S. 28,11. 53,63. °वन Wassiljew 203. Vgl. कु°, गिरि°. — 2) *Blüthe* AK. 3,4,26,195. H. an. (wo wohl पुष्पे द्रुमे zu lesen ist). Med. Viçva. *die Blüthe von Saccharum Sara Roxb.* Mathur. zu AK. Wils. — 3) = अस्थिखण्ड *Knochenstück* H. an. Med. *metacarpus* Wils. — 4) = तालखण्ड *eine Gruppe von Weinpalmen* H. an. = तालकाण्ड ÇKDr. nach Med. *der Stamm einer Weinpalme* Wils. nach ders. Aut. In Med. steht: अस्थिखण्डे च तालस्य काण्डपादभेदयोः; nach unserer Meinung ist खण्डे zu तालस्य zu ergänzen und काण्ड wie in AK. H. an. und bei Viçva als eine neue Bed. (*Pfeil*) aufzufassen. — 5) = काण्ड *Pfeil* AK. H. an. Med. Viçva. = बाण Dhar. im ÇKDr. — 6) *Atom* Trik. 3,3,397. H. an. Med. Viçva. — 7) *Wurm, Insect* (कीट) Dhar. — 8) *Elephant* AK. 3,4,26,195. Trik. 2,8,33. H. 1217. H. an. Med. Hâr. 14. Halâj. Viçva. In dieser Bed. ein Fremwort (arab. فيل, pers. پيل) Colebr. Misc. Ess. I, 314. Pott und Rödiger in Z. f. d. K. d. M. 4,12. LIA. I,312, N. 13. — Vgl. पैलव.

पीलुक m. 1) = पीलु 1. in काक° und काल°. — 2) = पीलक *Ameise* H. 21.

पीलुकुणा (पीलु + कुणा) m. *die Zeit, wo die Früchte des Pilu reif werden*, P. 5,2,24. gaṇa उत्सादि zu P. 4,1,86. Vop. 7,78. — Vgl. पैलुकुण.

पीलुनी f. *Sanseviera zeylanica Willd.* (मूर्वा) Ratnam. im ÇKDr.

पीलुपत्त्र (पीलु + प°) m. dass. Râǵan. im ÇKDr.

पीलुपर्णी (पीलु + पर्ण) f. 1) dass. AK. 2,4,3,2. H. an. 4,84. 85. Med. ṇ. 104 (°पर्णा gedr.). — 2) *Momordica monadelpha Roxb.* AK. 2,4,5, 4. H. 1183. H. an. Med. — 3) *ein best. Heilkraut* H. an. Med.

पीलुमन्त्, adj. °मती द्यौः heisst *der mittlere Himmel zwischen* उदन्वती *und* प्रद्यौः AV. 18,2,48.

पीलुवह (पीलु + वह) P. 6,3,121. N. einer Gegend; vgl. पैलुवहक.

पीलुसार (पीलु + सार) m. N. pr. eines Berges Hiouen-thsang 1,54. Die Chinesen übersetzen das Wort durch *fest wie ein Elephant*.

पीव्, पीवति *feist —, dick sein* (स्थौल्ये) Dhâtup. 15,55.

पीव (von पी) nach Sâj. adj. *fett* ṚV. 1,187,8. 10. Ait. Br. 2,3. In diesen Stellen ist aber auch पीवस् möglich.

पीवंस् (wie eben) adj. Nebenform von पीवन् *feist, fett*; nur im nom. पीवान् MBh. 1,700. 708. 711. पीवाञ्छुना सह 13,4461. fgg.

पीवन् (wie eben) Uṇâdis. 4,114. Çânt. 2,9. P. 3,2,75, Sch. 1) adj. (f. पीवरी) *schwellend, strotzend; voll, feist, fett* (von Menschen und Thieren) AK. 3,2,10. 61. H. 448. Halâj. 2,187. मेष ṚV. 10,27,17. VS. 12,71. 30,21. पीवोर्यस्य जाया पीवानः पुत्रा अकृशासो अस्य TS. 3,2,8,5. Ait. Br. 2,3. पीवानम् MBh. 1,700. 708. 711. Bhâg. P. 9,19,5. कायं पीवानम् 7,13,16. पीवा 5,10,10. पीवानम् 1,18,33. पीवरी (धेनु) MBh. 13, 3774. इषः ṚV. 8,5,20. 22,9. पीवरी = तरुणी Uǵǵval. zu Uṇâdis. 4,114. = गो Uṇâdivṛ. im Saṁkshiptas. ÇKDr. Vgl. पीवंस् und पीवर. — 2) m. *Wind* Uṇâdivṛ. im Saṁkshiptas. ÇKDr. — 3) f. पीवरी *a) Asparagus racemosus* Ratnam. 16. *Desmodium gangeticum Dec.* (शालपर्णी) Bhâvapr. im ÇKDr. — *b)* N. pr. einer geistigen Tochter der Manen Barhishad Hariv. 977. Matsja-P. in Verz. d. Oxf. H. 39, *b*,42. der Gattin des Vedaçiras VS. 82, N. 1. 83, N. 6. einer Prinzessin von Vidarbha Mârk. P. 14,3.

पीवर (wie eben) Uṇâdis. 3,1. 1) adj. *feist, fett* AK. 3,2,10. H. 448.

an. 3,579. Med. r. 187. Halâj. 2,187. मार्जार MBh. 5,5487. शून् Spr. 1772. नितम्बोन्नत° (जघन) MBh. 3,1826. पीवरोरु Prab. 40,11. तनु Pańkat. 164,6. Spr. 1239. अंस Ragh. 5,65. स्तन 3,8. 19,32. Prab. 6,2. Kaurap. 3. Sâh. D. 58,21. °स्तनी von einer Kuh AK. 2,9,72. H. 1269. Halâj. 2,116. मांसानि Hariv. 8441. — 2) m. a) Schildkröte H. an. Med. — b) N. pr. eines der Saptarshi unter Manu Tâmasa Mârk. P. 74, 59. — 3) f. आ a) Physalis flexuosa Lin. und Asparagus racemosus Râǵan. im ÇKDr. — b) N. pr. einer Tochter des Gandharva Huhu Kathâs. 45,351.

पीवरत्व (von पीवर) n. निःश्वासे पीवरत्वे वपुषि सुतनुता Dhûrtas. 72, 10. densitas, spissitudo Lassen.

पीवरीकार् (पीवर + 1. कार्) mästen: श्वेता गौः °कृता MBh. 5,1207.

पीवस् (von पी) n. Fett, Speck: सं प्रेर्णुष्व पीवसा च मेदसा च RV. 10, 16,7. 86,14. ऊर्जं गावो यवसे पीवो अत्तन 100,10. AV. 1,11,4. — Vgl. सु° und पीव.

पीवस (von पीवस्) adj. von Fett strotzend oder fett so v. a. reichlich: इषम् TBr. 2,8,2,1. schwellend, sich blähend, bauschig: युवं वस्त्राणि पीवसा वसाथे RV. 1,152,1. — पीवस fehlerhaft für पीनस Verz. d. B. H. No. 996.

पीवस्फाक (पीवस् + स्फाक) adj. von Fett strotzend: वारम्भ AV.4,7,3.

पीवस्वन्त् (von पीवस्) adj. strotzend: पीवस्वतीर्जीवधन्याः पिबन्तु RV. 10,169,1.

पीवा f. Wasser Uṇâdivṛ. im Saṅkshiptas. ÇKDr.

पीविष्ठ (superl. zu पीवन्) adj. überaus feist Çat. Br. 2,1,1,7.

पीवी s. पाद°.

पीवोअन्न (पीवस् + अन्न) adj. fette oder reichliche Speise habend RV. 7,91,3.

पीवोअश्व (पीवस् + अश्व) adj. feiste Rosse habend RV. 4,37,4.

पीवोपवसन (पीवस् + उप°) adj. RV. Prât. 2,38. VS. Prât. 3,13. P. 6,3,109, Vârtt. 8. nach Durga zu Nir. 4,3 in Fett gehüllt, nach Mahîdh. neben breiten (fleischigen) Gliedern befindlich, VS. 21,43. — Vgl. पयोपवसन.

पुंयान (पुमंस् + यान) n. Schol. zu AV. Prât. 2,25.

पुंयुग्म (पुमंस् + युग्म) m. = पुंयोग H. 523.

पुंयोग (पुमंस् + योग) m. die Verbindung —, der Zusammenhang mit einem Manne: स्यादाचार्यापि च स्वतः ॥ आचार्यानी तु पुंयोगे so v. a. âkârja heisst diejenige, die selbst lehrt, âkârjânî dagegen bezeichnet die Frau des Lehrers, AK. 2,6,1,15. H. 522. P. 4,1,48.

पुंरत्न (पुमंस् + रत्न) n. ein Juwel —, ein Edelstein von Mensch Spr. 2706.

पुंराशि (पुमंस् + रा°) m. ein männliches Zodiakalbild; so heisst der Widder und die folgenden Bilder Varâh. Bṛh. S. 95,9; vgl. dagegen Ind. St. 2,257, N. 2.

पुंरूप (पुमंस् + रूप) n. Mannsgestalt: सा पुंरूपं मायया कृत्वा nahm Mannsgestalt an Kathâs. 39,175.

1. पुंलिङ्ग (पुमंस् + लिङ्ग) n. das Merkmal des Mannes, Männlichkeit: दास्ये पुंलिङ्गं स्वमिदं तव MBh. 5,7489. 7492. पुंलिङ्गं सर्वमीशानं (lies शर्व°) स्त्रीलिङ्गं विद्धि चाप्युमाम् 13,828. in grammatischem Sinne: पुंलिङ्गान्त männlich auslautend Mallin. zu Kumâras. 6,46.

2. पुंलिङ्ग (wie eben) adj. f. आ die Merkmale des Mannes habend: पुंलिङ्गा इव नार्यस्तु स्त्रीलिङ्गाः पुरुषाभवन् MBh. 9,3304. in gramm. Sinne: मल्ल Kauç. 60. Schol. zu AV. Prât. 4,46. Vop. 3,70 in der Unterschr. Verz. d. B. H. No. 737.

पुंलिङ्गता (von 2. पुंलिङ्ग) f. das Männlichsein (in gramm. Sinne) Mallin. zu Kumâras. 6,46.

पुंवत् (von पुमंस्) adv. wie ein Mann, wie beim Manne Ragh. 6, 20. MBh. 5,7407. wie das Masculinum Âçv. Çr. 3,2. Kâtj. Çr. 25, 10, 11. Çâṅkh. Gṛhj. 1,22. P. 1,2,66. 6,3,34. 7,1,74. Vop. 3,94. 6,4. 11,34. 7,49.

1. पुंवत्स (पुमंस् + व°) m. ein männliches Kalb Çat. Br. 11, 3, 2, 1. Kâtj. Çr. 4,14,1.

2. पुंवत्स (wie eben) adj. f. आ männliche Kälber habend, von m. K. umgeben: दोग्ध्रीभिर्ग्रिहोत्रीभिः पुंवत्साभिरलंकृतम् Brahma-P. in Verz. d. Oxf. H. 63,b, 3 v. u.

पुंवृष (पुमंस् + वृष) m. Moschusratte Trik. 2, 5, 11. Hâr. 83. Çabdam. im ÇKDr.

पुंवेश (पुमंस् + वेश) adj. f. आ ein Mannsgewand tragend Kathâs. 29, 108. 39,179.

पुंश्चली (पुमंस् + च°) VS. Prât. 4,6. P. 8,3,6, Sch. adj. f. und subst. den Männern nachlaufend, Hure AK. 2,6,1,10. H. 528. Halâj. 2,341. VS. 30,22. AV. 15,2,1. fgg. Lâtj. 4,3,9. 11. Çâṅkh. Br. 27,1. Pańkav. Br. 8,1,10. M. 4,211. 220. Jâǵń. 1,162. 3,277. Hariv. 10343. fg. Pańkat. 36,2. 185,10. Hit. I, 107. Çor. in LA. 45, 10. Sâh. D. 117. त्रयः स्त्रियो गणा उद्पद्यन्त स्वैरिण्यः कामिन्यः पुंश्चल्य इति Bhâg. P. 5,24,16. 9,14,38. Bez. der Apsaras MBh. 13,2203. नारदो नन्दने ऽपश्यत्पुंश्चलीगणमध्यगम् । शक्रम् Mârk. P. 1,28. Unlogisch das masc. zur Bez. eines Hurers H. an. 3,665. Med. l. 107. Garuḍa-P. 66 im ÇKDr. — Vgl. पुंश्चलू.

पुंश्चलीय (vom vorherg.) m. der Sohn einer Hure Spr. 1536.

पुंश्चलू f. = पुंश्चली VS. 30, 5. 20. Kâtj. Çr. 13, 3, 6. m. Hurer (nach dem Schol.) 20,1,39. — Vgl. पुंश्चली.

पुंश्चिह्न (पुमंस् + चि°) n. das männliche Glied H. 610.

पुंश्चोर (पुमंस् + चोर) m. Schol. zu AV. Prât. 2,25.

1. पुंस् m. s. पुमंस्.

2. पुंस्, पुंसयति zerstampfen, zerdrücken (अभिमर्दने) Dhâtup. 32, 94. Könnte als denom. von पुमंस् erklärt werden.

पुंस am Ende eines comp. = पुमंस्; s. न°, महा°, स्त्री°; vgl. auch पुंसवत्. Abkürzung (Fehler?) für पुंसवन Verz. d. B. H. No. 862.

पुंसक s. न°.

पुंसवन (पुमंस् + स°) 1) adj. ein männliches Kind zur Geburt bringend: पीतं पुंसवनं व्रतम् Bhâg. P. 9,6,28. सा तत्पुंसवनं राज्ञी प्राश्य वै पत्युरादधे । गर्भं काल उपावृत्ते कुमारं सुषुवे ऽप्रजा ॥ 4,13,38. व्रत und subst. n. Bez. einer zur Erzielung eines Sohnes im Beginne der Schwangerschaft üblichen Cerimonie Trik. 2,6,12. Bhâg. P. 6,19,1. Âçv. Gṛhj. 1,13. Çâṅkh. Gṛhj. 1,20. Gobh. 2,6,1. Kauç. 35. Pâr. Gṛhj. 2,14. 15. Verz. d. B. H. No. 321. 1036. fg. MBh. 1,1460 (पुंसवने gedr.). 2303. 2871. 4078. 3,11059 (S. 571). Ragh. 3,10. Vgl. पुंसवत्. — 2) n. Fötus: श्वश्रूवधूनां प्रायः पुंसवनानि भयादेव स्रवन्ति पतन्ति च Bhâg. P. 5,24,15.

— 3) n. *Milch* Trik. 2,9,16. H. 404.

पुंसवत् (von पुंस = पुमंस्, पुंस्) adj. *einen Sohn habend* Çâṅkh. Gṛhj. 1, 16. — Vgl. पुंस्वत्.

पुंसानुज wird in पुंसा, instr. von पुमंस्, + अनुज zerlegt P. 6,3,3, Vârtt. 2. adj. wohl *einen älteren Bruder habend.* — Vgl. पुमनुजा.

पुंसुवन (पुमंस् + सु°) n. *Zeugung eines männlichen Kindes:* शमीमश्वत्थ आरूढस्तत्र पुंसुवनं कृतम् AV. 6,11,1. — Vgl. पुंसवन.

पुंस्क (von पुमंस्) am Ende eines adj. comp. gaṇa उरःप्रभृति zu P. 5,4,151. अनियतपुंस्का Pat. zu P. 4,1,131. — Vgl. उक्त°, भाषित°.

पुंस्कटी (पुमंस् + क°) f. *die Hüfte des Mannes* AK. 2,6,2, 10. Trik. 3, 3, 407. Vgl. P. 8,3,6.

पुंस्कामा (पुमंस् + काम) adj. f. *auf Männer versessen* Schol. zu P. 8, 3,6 und 8,3,5, Vârtt. 2. Hip. 3,15. 18.

पुंस्कोकिल (पुमंस् + को°) m. *das Männchen des indischen Kuckucks* P. 8,3,6, Sch. Vop. 2,33. MBh. 1,2849. 3,11059. R. 2,103,42. Çâk. 131. Kumâras. 3,32. Ṛt. 6,14. Varâh. Bṛh. S. 47,7. Râǵa-Tar. 3,1. Mârk. P. 61,24. 64,6. Davon nom. abstr. °त्व n. MBh. 13,5474.

पुंस्ति N. eines Sâman Ind. St. 3,223.

पुंस्त्व (von पुमंस्) n. *das Mannsein* Gegens. स्त्रीत्व) Bhâg. P. 9,1,21. Mârk. P. 50,12. अ° MBh. 4,309. *Mannheit* so v. a. *männliches Vermögen* Jâǵṅ. 1,55. 2,236. Suçr. 1,31,15. 156,4. 198,2. 260,10. *das Männlichsein, das männliche Geschlecht* in gramm. Sinne AK. 3,6,2,11. P. 1,2,51, Sch. *der männliche Same* H. 629. Hariv. 14274.

पुंस्पुत्र (पुमंस् + पुत्र) m. *ein männliches Kind* P. 8,3,6, Sch.

पुंस्प्रजनन (पुमंस् + प्र°) n. *Zeugungsglied* Nir. 3,21.

पुंस्प्रवाद (पुमंस् + प्र°) m. *ein männliches Thema* ṚV. Prât. 4,15.

पुंस्वत् (von पुमंस्) adj. *das Wort* पुमंस् *oder das männliche Geschlecht enthaltend* TS. 2,5,9,5. — Vgl. पुंसवत्.

पुक neben बुक im gaṇa प्रेक्षादि zu P. 4,2,80. Davon पुकिन् adj. ebend.

पुक्कश 1) m. Bez. *einer best. verachteten Mischlingskaste,* die von den Lexicographen fälschlich mit den Kâṇḍâla identificirt wird, AK. 2,10,20 (nach ÇKDr.). M. 4,79. 12,55. MBh. 13,1901. Mârk. P. 15,18. पुक्कष Bhar. zu AK. ÇKDr. पुक्कस AK. 2,10,20 (nach der Lesart von Colebr. und Lois.). H. 933, v. l. Med. s. 28 (= अपच und अधम). जातो निषादाच्छूद्रायां जात्या भवति पुक्कसः M. 10,18. 49. Jâǵṅ. 3,207 (v. l. पुक्कस. पुल्कश; पुल्कस auch bei Burn. Intr. 144. 208. पुल्काश Hâr. 27) MBh. 13,1532 (wo पुक्कसानाम् zu lesen ist). 2586. 6705. Bhâg. P. 2,4,18. 9,21,10. 14. Mârk. P. 8,114. Sâh. D. bei Muir, Sanskrit Texts II, 61. Lalit. ed. Calc. 21,17. पुक्कशी f. M. 10,38. Mârk. P. 8,130. पुक्कसक Bhâg. P. 6,13,8. Vgl. पल्काश und वुक्कस. — 2) f. पुक्कसी a) *ein Weib aus der* Pukkasa-*Kaste;* s. u. 1. — b) = कालिका *Knospe* Med. = कालिका ÇKDr. nach ders. Aut. — c) *die Indigopflanze* Med.

पुंक्षीर (पुमंस् + क्षीर) n. P. 8,3,6, Sch. Vop. 2,33.

पुंक्षुर (पुमंस् + क्षुर) m. P. 8,3,6, Sch.

पुङ्ख m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2,4,31. m. AK. 3,6,2,17. Siddh. K. 250, *a*, 4. 1) m. *der unterste, mit der Sehne in Berührung kommende Theil des Pfeils, in dem der Schaft und die Federn stecken:* = कर्तरी H. 781. Halâj. 2,313. = शराङ्ग H. an. 2,23. नवप्रभाभूषितकाङ्कपत्त्रे — सायकपुङ्खे Ragh. 2,31. पार्थेन सृष्टः स तु गार्ध्रपत्त्रः (बाणः) आ पुङ्खदेशात्प्रविवेश नागम् MBh. 4,2094. Ragh. 9,61. तस्येषुधाराः शतशः प्रादुरासन् शरासनात्। अग्रे पुङ्खेषु संसक्ता यथा भ्रमरपङ्क्तयः॥ MBh. 8,71.3159. 13, 7486. von Gold 3,16522. 4,1163. 14,2190. R. 6,34,24. 36,13. 75. Ragh. 3,64. रत्न° adj. Kathâs. 39,69. सु° adj. Jaǵṅadatt. 1,20. R. 6,36,75. सार° adj. Çâk. 10. शरजालैः — पुङ्खानुपुङ्खपतितैः Bhâg. P. 6,10,24. स्निग्धेनापाङ्गपुङ्खेन स्पृष्टः 4,25,25. Vgl. काण्डपुङ्खा, कृतपुङ्ख, शर°. — 2) m. *Falke.* — 3) m. = मङ्गलाचार H. an.

पुङ्खित adj. *mit dem* पुङ्ख *versehen:* शर Spr. 774. 2207.

पुङ्खिलतीर्थ n. N. pr. eines *Wallfahrtsortes,* = रामतीर्थ Çiva-P. in Verz. d. Oxf. H. 67,*b*, 113.

पुंखेट (पुमंस् + खेट) m. *ein männlicher Planet* Ind. St. 2,258, N.

पुंख्यान (पुमंस् + ख्यान) n. Siddh. K. zu P. 8,3,6.

पुङ्ग m. n. *Menge* Çabdaś. im ÇKDr. — Vgl. पुञ्ज.

पुङ्गल m. *die Seele* Buddhipr. im ÇKDr. — Vgl. पुद्गल.

पुंगव (पुमंस् + 1. गव = गो) m. P. 8,3,6, Sch. 1) *Stier* Trik. 2,9,19. H. an. 3,706. Med. v. 44. Lâṭj. 10,17,8. Hariv. 4001. P. 3,3,71, Sch. गावः सपुंगवाः Hariv. 3796. चकार निर्वपं गोष्ठे निर्वत्साशिशुपुंगवम् 4108. — 2) am Ende eines comp. so v. a. *ein Heros unter —, der Vorzüglichste unter —* AK. 3,2,8. H. 1440. H. an. Med. नर° Bhag. 1,5. MBh. 5,7061. कुरु° Draup. 6,12. Arǵ. 1,11. Bhâg. P. 1,9,32. मुनि° R. 1,1, 1. 2,33. 52,19 (53,19 Gorr.). 58,21. द्विज° 2,32,10. रघु° MBh. 4,1091. मन्त्रि° Hariv. 6574. राक्षस° Kathâs. 39,84. Bhâg. P. 9,10,5. पृथिव्यां क्षत्त्रियपुंगवानाम् MBh. 9,1787. 2836. वानर° R. 2,96,25. गज° Bhartṛ. 2,26. शार्दूल° Hariv. 3936. पक्षि° 3966. R. 3,57,2. न्यग्रोधं तरुपुंगवम् Hariv. 5291. नागा इवान्ये नगगो चेरुर्जलदपुंगवाः 3902. Vgl. गण°. — 3) *ein best. Heilmittel* H. an. Med. = ऋषभौषध Râǵan. im ÇKDr.

पुंगवकेतु (पुं° + केतु) adj. *den Stier zum Erkennungszeichen habend;* m. Bein. Çiva's Kumâras. 7,77.

पुंगुणजन्तुजीव (पुमंस्, गुण + ज° - जीव) m. *das thierische Lebensprincip mit dem Vorzuge des Menschen verbunden,* so v. a. *die Seele* Tattvas. 18.

पुच्छ m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2,4,31. Trik. 3,5,13. Siddh. K. 251, *a*, 4 v. u. am Ende eines adj. comp. bald आ bald ई P. 4,1,55, Vârtt. 1—3. *Schwanz, Schweif, Ruthe* AK. 2,8,2,13. 3,4,1,6. 22,145. H. 1244. Med. kh. 5 (n. in der Bed. लाङ्गूल, m. in der Bed. पश्चात्प्रदेश). Halâj. 2,282. der Schlange AV. 7,56,6. 8. Draup. 5,8. des Stiers u. s. w. AV. 9,4,13. 10,9,22. Çat. Br. 13,2,2,1. 8,4,6. Varâh. Bṛh. S. 5,3. 61,2. Hit. 41,16. पुच्छस्य Taitt. Up. 2,1. des Hundes Spr. 209. 729. 1181. 1521. Hit. II,131 (masc.). des Vogels VS. 12,4. des in Vogelgestalt geschichteten Agni TS. 5,5,9,3. 6,10,1. Çat. Br. 6,1,2,6. 7,2,2,8. 3,2, 20. 8,2,4,17. पश्चाद्ग्निपुच्छस्योपविशति (u. अग्निपुच्छ falsch erklärt) Âçv. Çr. 4,8,10. Kâtj. Çr. 17,3,22. 6,7. 12,20. 16,8,20. उत्क्षिप्तपुच्छी सेना Schol. zu P. 4,1,55, Vârtt. 3. eines Fisches Sûrjas. 6,15. Çrîpati in Z. f. d. K. d. M. 3,389. des Blutegels Suçr. 1,42,12. 207,3. सू° 350, 21. उल्कायाः MBh. 7,206. उल्का प्रतनुपुच्छा Varâh. Bṛh. S. 32,8.6. पुच्छमूल Halâj. 2,64. *der Schwanz eines Jahres* so v. a. *das Ende* Çâṅkh. Br. 3,1. कश्यप° N. eines Sâman Ind. St. 3,213. — Vgl. अपुच्छा, पञ्चपुच्छ, कबरपुच्छी, मणि°, विष°, शर° und यरिपुच्छ्य.

पुच्छटि n. *Schnippchen*, = अङ्गुलिमोटन Trik. 2,6,27. — Vgl. चुटी.

पुच्छण्डा f. N. *einer gegen Unfruchtbarkeit angewandten Knolle* (लक्ष्मणाकन्द) Rāǵan. im ÇKDr. Aus पुत्रदा entstellt.

पुच्छधि (पु° + धि) m. *Schwanzwurzel*: आस्येई न ते वियं किमु ते पुच्छधावसत् AV. 7,56,8. — Vgl. वालधि.

पुच्छल s. वा°.

पुच्छाण्डक (पुच्छ + आण्ड, आण्ड) m. N. pr. eines Nâga aus Takshaka's Geschlecht MBh. 1,2149.

पुच्छिका am Ende eines adj. comp. f. zu पुच्छक (von पुच्छ); s. क्रोष्टु° und क्रोष्टुक°.

पुच्छिन् (von पुच्छ) 1) adj. *geschwänzt*. — 2) m. a) *Hahn* Çabdak. im ÇKDr. — b) *Calotropis gigantea* (अर्क) Rāǵan. im ÇKDr.

पुच्छेश्वर (पुच्छ + ई°) N. pr. einer Localität (eines Heiligthums) LIA. 1,56.

पुट्, पुच्छति *fahrlässig sein* Dhâtup. 7,35, v. l. für पुट्, मुट्.

पुञ्ज m. Siddh. K. 249, b, 2 v. u. *Haufe, Klumpen, Masse* AK. 2,5, 42. 3,4,28,216. H. 1411. Halâj. 4,1. अञ्जन° MBh. 3,9931. 9,2477. फेन° 3,9957. मणिनपुञ्जा adj. Kumâras. 7,26. पांशु°, रजः°, पराग° MBh. 5,7246. Râǵa-Tar. 5,74. Spr. 1750. Kathâs. 35,12. Varâh. Bṛh. S. 11, 25. भस्म° Mârk. P. 115,8. किञ्जल्क° Râǵa-Tar. 4,196. अरि° Prab. 2, 4. पलि° Mârk. P. 8,82. तेजः° MBh. 5,2525. विद्युत्° Hariv. 6840. Kathâs. 1,62. 3,28. तिमिर° Gît. 5,11. तमः° 11,10. श्री° Hariv. 6154. पुण्य° Pârçvanâthak. bei Aufr. Halâj. यशः° Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,25, Çl. 6. आनन्दोद्रेक° Rudraj. in Verz. d. Oxf. H. 88, b, 36. — Vgl. नखपुञ्जफला, कुमपुञ्जक.

पुंजन्मन् (पुमंस् + ज°) n. *die Geburt eines männlichen Kindes*: °जन्मद Varâh. Laghuǵ. 3,10. °जन्मकार s. °जन्मयोग *eine Constellation, unter der männliche Kinder geboren werden*, Bṛh. S. 77,29.

पुञ्जय् (von पुञ्ज) *aufhäufen*: पुञ्जित *aufgehäuft* H. an. 3,191. Med. dh. 10. *zusammengeballt, an einander gedrückt*: फेनवत्पुञ्जिताः स्मः Spr. 734. सोमतपुञ्जिताञ्जलयः Râǵa-Tar. 3,19.

— उद् *aufhäufen*: °पुञ्ज्य Schol. zu Kâtj. Çr. 749,4.

पुञ्जराज (पु° + राज) m. N. pr. eines Grammatikers Colebr. Misc. Ess. II, 21. 44. Verz. d. B. H. No. 776. Verz. d. Oxf. H. 172, b, 4.

पुञ्जशस् (von पुञ्ज) adv. *haufenweise* MBh. 2,1860.

पुञ्जानुक (?) m. = पलेनाङ्कु (?) Hâr. 127.

पुञ्जि zur Erkl. von पुञ्जिष्ठ P. 8,3,97. f. = पुञ्ज Colebr. und Lois. zu AK. 2,5,42.

पुञ्जिक m. *Hagel* H. ç. 28.

पुञ्जिकस्थला f. eig. wohl *angehäufter Grund, Aufwurf* oder *einen solchen Grund habend* (sc. भूमि); in allegorischer Zusammenstellung als N. einer Apsaras VS. 15,15. MBh. 1,4820. 2,392. Hariv. 12474. 12690. 14165. R. 5,2,12. पुञ्जिका° Vjâḍi zu H. 183 (hiernach ist oben अम्बला zu streichen). पुञ्जिकास्तना Mârk. P. 64,6.

पुञ्जिकास्तना und पुञ्जिकाम्बना s. u. dem vorherg. Artikel.

पुञ्जिष्ठ m. *Fischer* (*Vogelfänger* Mahîdh.) VS. 16,27. Âçv. Çr. 10,7. Ind. St. 2,36. पुञ्जिष्ट v. l. P. 8,3,97 wird das Wort in पुञ्जि + स्थ zerlegt; vgl. VS. Prât. 5,37.

पुञ्जीकृ (पुञ्ज + कृ) *aufhäufen, auf einen Haufen legen*: इतस्ततः पतितं सोमं पुञ्जीकृत्य Schol. zu Kâtj. Çr. 748,12. °कृत Mahîdh. zu VS. 15,15. °कर्तव्य Schol. zu Bhatt. 9,13.

पुञ्जील = पिञ्जूल. दर्भ° TS. 6,1,1,7. 2,4,8. TBr. 1,7,6,4. 2,7,9,5.

पुट्, पुटति *umfassen, umarmen* Dhâtup. 28,74. पोटति *zerreiben*; nach West. falsche Form für मुट् (Dhâtup. 9,33). पुटयति *in Berührung sein* (*ligare, nectere* West.), संसर्गे Dhâtup. 35,58. पोटयति *sprechen* oder *leuchten* Dhâtup. 33,80. *zerreiben* (vgl. मुट्) Vop. in Dhâtup. 32,72. *klein werden* (vgl. पुट्) 32,24, v. l. पुटित adj. = पाटित *gespalten, aufgerissen*; = स्यूत *zusammengenäht*; n. = अक्षिपुट (wofür ÇKDr. हस्तपुट *die hohle Hand* liest) Med. t. 135.

— उद् s. उत्पुट, उत्पुटक.

— परि pass. *sich schälen*: ओष्ठौ परिपुट्येते Suçr. 1,302,14. — Vgl. परिपुटन, परिपोट fgg.

पुट m. (f. ई; oxyt. gaṇa गौरादि zu P. 4,1,41) und n. AK. 3,6,3,42. 1) *Falte, Tasche, trichterförmiger, ausgebauchter, hohler Raum* Sûrjas. 12,33. (मयूरसंघाः) पतन्तो वल्मीकपुटेषु Hariv. 8788. करपुटः MBh. 14,1926. करपुटी Çântiç. 4,16. 19. कृताञ्जलिपुटाः सर्वाः MBh. 12,12603. R. 1,9, 62. 39,9. 43,18. Pañkat. 44,24. 186,12. शिरसि निदधानो ऽञ्जलिपुटम् Spr. 594. शिष्टाञ्जलिपुटा R. 3,4,1. बद्ध्वा करपुटाञ्जलिम् 5,64,5. अवणपुटेषु Bhâg. P. 2,2,37. श्रोत्र° Râǵa-Tar. 4,427. श्रोत्रपुलिनपुटः 1,24. ओष्ठ° MBh. 1,653. संदष्टोष्ठ° 3,427. 4,773. Hariv. 3397. Çâk. 182. चारुपुटोष्ठ MBh. 2,1132. अधर° Spr. 622. Gît. 12,11. Kaurap. 68 in Journ. as. 4 sér. XI, 480. चक्षु° Spr. 660. 1109. 1428. Kaurap. 8. लोचनपुटेषु Kuvalaj. 166, a. पक्ष्मप्रान्तव्रज° Spr. 1720. भ्रुकुटीपुटसूचित (मुख) R. 2,96,42 (105, 41 Gorr.). भ्रुकुटिपुटाकुटिल (also f. auch पुटा) MBh. 7,1926. किसलय°, पल्लव° *die Falten einer Blattknospe*: किसलयपुटभेद Mâlav. 44. भिन्ना सद्यः किसलयपुटान्देवदारुद्रुमाणाम् Megh. 106. भिन्नपल्लवपुटो वनानिलः Ragh. 9,68. बद्धपल्लवपुटाञ्जलिद्रुम (तपोवन) 11,23. 17,12. जीमूतपुटसंचयाः *über einander geschichtete Wolken* Varâh. Bṛh. S. 27,14. नैकपुटा (वारिमुचः) 15. नासा°, नासिका° (s. u. d. Ww.) *Nasenflügel*: सुपुटा (v. l. विपुटा) नासा Varâh. Bṛh. S. 67,62. नासा समपुटा 68,7. स्फुरदधरनासापुटतया Uttararâmak. 13,11. — पिपीलिक° (?): अस्ते सेनाप्रणानारे पृतना सुमहत्यपि। दीर्यते युद्धमासाद्य पिपीलिकपुटं यथा॥ MBh. 5,5279. पिपीलिकपुटं राजन्यथा मृदस्नेत् त्वया। तथा सा कौरवी सेना मृदिता तेन॥ 8,914. — 2) पलाश°, पर्ण°, पत्त्र° und auch einfach पुट *eine aus einem Blatt gebildete Vertiefung*, — *Tüte*: पलाश° Kâtj. Çr. 16,6,26. Kauç. 28. पर्ण° MBh. 9,2827. R. Gorr. 2,56,30. पत्त्र° 4,54,14. दुग्धा पयः पत्त्रपुटे Ragh. 2,65. प्रतिगृह्य पुटेनैव पाणिना शकलेन वा M. 6,28. ऊप° Çat. Br. 5,2,1,16. Kâtj. Çr. 14,5,12. ग्राम° TBr. 1,3,3,6. शूर्प° *Tüte in Form einer Wanne* Âçv. Gṛhj. 1,7. — 3) m. = संपुट *Schmuckkästchen* H. 1015, Sch. — 4) *Pferdehuf*, m. Trik. 2,8,46. m. n. Çabdak. im ÇKDr. — 5) n. *Muskatnuss* Râǵan. im ÇKDr. — 6) m. N. pr. eines Mannes gaṇa अश्वादि zu P. 4,1,110; vgl. पैटायन. — Nach den Scholl. zu AK. m. f. n. = आच्छादन und मिथःसंश्लेष ÇKDr. f. = कौपीन Gaṭâdh. im ÇKDr. m. f. n. *ein um die Blössen geschlagenes Tuch* Wils. nach ders. Aut. — Vgl. कलपुट, कर्ण°, कार्य°, गल°, गोपुटा, चक्षुपुट, चक्षुस्°, चाच°, चारु°, त्रि° (wohl *dreifach zusammengelegt*), द्वि°, नयन°, नासा°, नासिका°, पल°, पचत्°, पाकपुटी, पुष्प°, सं°.

पुटक (von पुट) gaṇa पुष्करादि zu P. 5, 2, 135. 1) = पुट 1.: मन्त्री° Mârk. P. 8, 206. श्रवण° Verz. d. Oxf. H. 120,b,9. पाणि° Spr. 1194. चक्षु° 1972. आकृष्टघ्राणपुटका त्रिपतीस्ताम्रस्तलो मृगीः *Nasenflügel, Nüster* Mârk. P. 65, 22. — 2) पत्त्रपुटिका *ein in eine Tüte zusammengerolltes Blatt* Spr. 2164. पुटक allein dass. Râǵa-Tar. 1, 213. 2, 166. Schol. zu Kap. 1, 28. अकृष्टपच्या पृथिवी आसीद्वैण्यस्य कामधुक्। सर्वाः कामदुघा गावः पुटके पुटके मधु ॥ MBh. 7, 2397. 12, 1033. Hariv. 324. Mârk. P. 49, 31. पूटिका f. dass.: कर्पूर° *mit Kampher* Pańkat. 265, 5. 9 (wo ebenfalls पुटिका zu lesen ist, wie schon Benfey bemerkt hat). — 3) m. *eine best. Verbindung der Hände* Verz. d. Oxf. H. 86, a, 34. — 4) पुटिका f. *Kardamomen* Hâr. 97. — 5) n. a) *Muskatnuss* H. ç. 130. — b) *Wasserrose* Çabdar. im ÇKDr.; vgl. पुटकिनी. — Vgl. त्रिपुटक.

पुटकन्द (पुट + क°) m. *ein best. Knollengewächs*, = कोलकन्द Râǵan. im ÇKDr. — Vgl. पुटालु.

पुटकिनी (f. von पुटकिन् und dieses von पुटक) f. gaṇa पुष्करादि zu P. 5,2, 135. *Lotuspflanze, eine Gruppe von Lotuspflanzen* Trik. 1,2, 36. H. 1160. Hâr. 163. Im Prâkrit: पुडइणिपत्त Çâk. Ch. 86, 2.

पुटग्रीव (पुट + ग्रीवा) m. *Butterfass* (गर्गरी); *ein kupferner Topf* (ताम्रकुम्भ) H. an. 4, 306. Med. v. 62.

पुटपाक (पुट + पाक) m. *eine best. Art der Zubereitung von Arzeneien, bei welcher die Stoffe in Blätter eingebunden, mit Lehm überzogen und im Feuer geglüht werden* (*roasting* Wise). °युक्ति Suçr. 1, 162, 4. 2, 325, 3. — 330, 5. 347, 17. 349, 7. fgg. 365, 13. Verz. d. B. H. 285, 8. Dafür wegen des Metrums पुटाह्वय m. Suçr. 2, 341, 18.

पुटभिद् (पुट + भिद्) adj. *zum Durchbruch bringend, öffnend;* von einem Stein (पाषाण) gesagt, unter dem man eine Quelle antrifft, Varâh. Bṛh. S. 53, 42. Vgl. किसलयपुटं भिद् u. पुट 1. und पुटभेदक.

पुटभेद (पुट + भेद) m. 1) = वक्र, नदीवक्र wohl *der Ort, an dem ein Fluss hervorbricht* (*Biegung eines Flusses* Wils. Aufrecht) AK. 1, 2, 3, 7. H. 1088. Med. d. 51. Halâj. 3, 49. = तटिनीमुख *Flussmündung* (!) H. an. 4, 142. — 2) = पुटभेदन *Stadt.* — 3) *ein musikalisches Schlaginstrument* (आतोद्य) H. an. Med.

पुटभेदक adj. = पुटभिद् Varâh. Bṛh. S. 53, 7.

पुटभेदन (पुट + भे°) n. *Stadt* AK. 2, 2, 1. H. 971 (vgl. Vâćasp. beim Schol.). Halâj. 2, 130. हास्तिनपुरे रम्ये कुरूणां पुटभेदने MBh. 1, 3978. 2, 1196.

पुटापुटिका (von पुट + अपुट) f. gaṇa शाकपार्थिवादि zu P. 2, 1, 69, Vârtt.

पुटाह्वय s. u. पुटपाक.

पुटोटज (पुट + उ°) n. *Sonnenschirm* Trik. 2, 8, 32. Hâr. 40.

पुटोदक (पुट + उ°) m. *Kokosnuss* Hâr. 100.

पुट्, पुटयति *klein werden* (अल्पीभावे) Dhâtup. 32, 24.

पुड्, पुडति *von sich geben, entlassen* (उत्सर्गे) Dhâtup. 28, 90. पोडति *zerreiben* 9, 38, v. l. für मुट्; auch पुण्ड्, पुण्डति ebend.

पुण्, पुणति *Gutes thun* (कर्मणि शुभे; vgl. पुण्य) Dhâtup. 28, 43. पोणयति *aufhäufen*, v. l. für पूल्, पूलयति 32, 93.

पुणिक Kâç. zu P. 4, 1, 79. — Vgl. पौणिक्या.

पुण्ट्, पुण्टयति *sprechen* oder *leuchten* Dhâtup. 33, 118. Eine unsichere Wurzel.

पुण्ड् s. पुड्.

पुण्ड m. = पुण्ड्र *Mal, Zeichen* Ǵaṭâdh. im ÇKDr.

पुण्डरिन् m. *eine best. Staude* (s. दृष्टिकृत्), = vulg. पुण्डरिया Çabdar. im ÇKDr.

पुण्डरिस्रजा (पु° = पुण्डरीक + स्रज्) f. *Lotusgewinde, — kranz* TS. 1, 8, 18, 1. TBr. 1, 8, 2, 1.

पुण्डरीक (पुण्डरीक Uǵǵval. zu Uṇâdis. 4, 20.) 1) n. a) *Lotusblüthe,* insbes. *eine weisse,* AK. 1, 2, 3, 40. Trik. 3, 3, 32. H. 1162. an. 4, 20. Med. k. 199. Halâj. 3, 58. Çâçvata bei Uǵǵval. Vjutp. 142. ṚV. 10, 142, 8. TBr. 1, 8, 2, 1. Çat. Br. 5, 4, 5, 6. fgg. 14, 5, 2, 10. 9, 2, 14. नक्षत्राणामवकाशेन पुण्डरीकं जायते Pańkav. Br. 18, 9, 6. तस्य यथा कप्यासं पुण्डरीकमेवमक्षिणी Khând. Up. 1, 6, 7. MBh. 1, 6592. 7283. 5, 2564. 13, 4896. 5244. Hiḍ. 1, 32. Hariv. 8996. 12669. Suçr. 1, 141, 21. °पलाशाक्ष R. 2, 87, 3 (95, 3 Gorr.). पुण्डरीकातपत्त्र adj. Ragh. 4, 17. Mâlav. 65. Brahma-P. in LA. 53, 3. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 25, Çl. 6. श्रेयःश्रियः पुण्डरीकम् Çatr. 1, 6. Ragh. 18, 7 (am Ende eines adj. comp. f. आ). als Bild des menschlichen Herzens AV. 10, 8, 43. Khând. Up. 8, 1, 1. Suçr. 1, 248, 4. पुण्डरीकेण सदृशं हृदयं स्यादधोमुखम् 329, 9. in comp. mit dem verglichenen Gegenstande als Ausdruck der *Schönheit* gaṇa व्याघ्रादि zu P. 2, 1, 56. — b) *ein weisser Sonnenschirm* Trik. H. an. Med. Çâçvata a. a. O. (es ist सितच्छत्त्रे st. सितपत्त्रे zu lesen). — c) *ein best. Heilmittel* H. an. Med. Çâçvata. — d) (könnte auch m. sein) *Stirnzeichen* (तिलक Randglosse): शिवश्रियः Çatr. 1, 6; vgl. पुण्ड्र, पुण्ढ्र. — e) N. pr. eines heiligen Badeplatzes MBh. 3, 6053. — 2) m. a) *ein best. Opfer:* अश्वमेधो राजसूयः पुण्डरीको ऽथ गोसवः। एतैरपि महायज्ञैरिष्टं ते MBh. 3, 1133. 5001. 6053. 5, 4008. 4090. 7, 2293. 9, 2383. 13, 1732. — b) *eine Art Reis* Suçr. 1, 195, 6. *eine wohlriechende Mango-Art* H. an. Med. *Artemisia indica* (दमनक) Râǵan. im ÇKDr. *eine Art Zuckerrohr* (कोषकार; vgl. पुण्ड्र) Trik. H. an. Med. Wilson giebt diese Bed. nach Bhar. zu AK. und übersetzt कोषकार durch *Seidenraupe*, fügt aber ein Fragezeichen hinzu. — c) *Tiger* AK. 3, 4, 2, 11. Trik. H. 1285. H. an. Med. Halâj. 2, 71. Çâçvata. — d) *eine Art Schlange,* = राजिलादि H. an. N. pr. eines Schlangendämons MBh. 5, 3629. VP. 149, N. 16. — e) *eine Art Aussatz* Suçr. 1, 268, 1. सश्वेतं रक्तपर्यन्तं पुण्डरीकदलोपमम्। सोत्सेधं च सरागं च पुण्डरीकं प्रचक्षते ॥ Mâdhavak. im ÇKDr. — f) *Fieber beim Elephanten* H. an. — g) *Krug.* — h) *die weisse Farbe* Anekârthakosha im ÇKDr. — i) N. pr. des Weltelephanten im Südosten AK. 1, 1, 2, 5. Trik. H. 170. H. an. Med. Hâr. 148. Halâj. 1, 104. Çâçvata. Ragh. 18, 7. — k) N. pr. eines alten Königs MBh. 2, 325. eines Sohnes des Nabha (Nabhas) Hariv. 824. Ragh. 18, 7. VP. 386. Bhâg. P. 9, 12, 1. N. pr. eines Gaṇadhara bei den Ǵaina H. an. Çatr. 1, 6. fgg. 499. 14, 186. N. pr. eines Einsiedlers, eines Sohnes des Çvetaketu von der Lakshmî, Kâd. in Z. d. d. m. G. 7, 584. Sâh. D. 79, 18. — l) N. pr. eines Berges Çatr. 1, 332. 3, 254. 293. °गिरिरत्न 1, 6. — 3) f. आ N. pr. einer Apsaras Vjâḍi zu H. 113. MBh. 1, 4819. 4, 259. Hariv. 12471. 14164 (wo °का सु° zu lesen ist). R. 2, 91, 45 (100, 16 Gorr.). N. pr. einer Tochter Vasishṭha's und Gemahlin Prâṇa's (Pâṇḍu's, VP. 82, N. 1. 84, N. 8. — Vgl. पुण्डरीय°, पौण्डरीक.

पुण्डरीकप्लव (पु° + प्लव) m. ein best. Vogel Suçr. 1,205,13.

पुण्डरीकमुखी (पु° + मुख) f. eine Art Blutegel Suçr. 1,40,20.

पुण्डरीकाक्ष (पु° + अक्ष = अक्षि Auge) 1) m. der Lotusäugige, Bein. Vishṇu's AK. 1,1,1,14. H. 217. Halâj. 1,24. MBh. 5,2564 (Etym.). 13,5384. Ragh. 18,7. VP. 1. Vârâha-P. in Verz. d. Oxf. H. 57,b,28. — 2) n. ein best. Heilkraut, = पुण्डर्य, प्रपौण्डरीक Çabdak. im ÇKDr.

पुण्डरीयक 1) m. N. pr. eines zu den Viçve Devâḥ gezählten göttlichen Wesens MBh. 13,4359. — 2) n. a) Ketmia mutabilis Moench., = स्थलपद्म Çabdam. im ÇKDr. — b) ein best. Heilkraut, = प्रपौण्डरीक, पुण्डरीकाक्ष, पुण्डर्य Râgan. im ÇKDr.

पुण्डर्य n. ein best. gegen Augenübel angewendetes Heilkraut, = प्रपौण्डरीक AK. 2,4,4,15.

पुण्डवर्धन s. पुण्ड्रवर्धन.

पुण्ड्र 1) m. eine Art Zuckerrohr AK. 2,4,5,29. H. 1194. H. an. 2,439. Med. r. 60. पुण्ड्रेक्षु Râga-Tar. 4,500. — 2) m. pl. N. pr. eines Volkes und des von ihm bewohnten Landes (das Land des Zuckerrohrs; vgl. गौड), das heutige Bengalen und Bihâr, Trik. 2,1,7. H. an. Med. LIA. I,140. fg. 271. 556. fg. Ait. Br. 7,18. MBh. 1,4221. 4453. 2,584. 1036. 1872. 6,358 (VP. 190). 8,236. 14,832. R. 4,41,18. Varâh. Bṛh. S. 5, 70. 9,15. 10,14. 16,3. VP. 176. Mârk. P. 57,45. सूतैर्मागधपुण्ड्रैश्च गीयमानः Hariv. 15851. Der Name des Landes wird auf einen gleichnamigen Sohn Bali's zurückgeführt MBh. 1,4219. 8,875. Hariv. 1683. VP. 444. Bhâg. P. 9,23,4. Vielleicht ist auch MBh. 1,228 पुण्ड्रः st. पुन्ड्रः zu lesen. Nach dem Vâju-P. (s. VP. 231, N. 4) N. einer mythischen, zwischen Himavant und Hemakûṭa gelegenen Stadt. — 3) m. Gaertnera racemosa (अतिमुक्तक, वासन्ती) H. an. Med. — 4) m. = पुण्डरीक weissblühender Lotus H. an. Med. — 5) m. ein best. Baum, = ह्रस्वप्लक्ष Râgan. im ÇKDr. — 6) Mal, Sectenzeichen (= तिलक [nach ÇKDr. soll तिलक in H. an. N. eines Baumes sein], चित्र, ललाम) AK. 3,4,22,145. Halâj. 5,69. m. H. 653. H. an. Med. n. Halâj. 2,386. Schol. zu Kâtj. Çr. 20,1,34. 38. Vgl. त्रि°, ऊर्ध्व° (auch Padma-P. in Verz. d. Oxf. H. 14, b,17). Vgl. पुण्ढ्र. — 7) m. Wurm H. an. Med. — 8) m. N. pr. eines Daitja H. an. Med. oxyt. Uǵǵval. zu Uṇâdis. 2,13. — Vgl. चतुःपुण्ड्र, पौण्ड्र, पौण्ड्रक, पौण्ड्रिक.

पुण्ड्रक (von पुण्ड्र) 1) m. = पुण्ड्र 1. Vâkaspati zu H. 1194. Râgan. im ÇKDr. — 2) m. pl. = पुण्ड्र 2. M. 10,44 (v. l. für पौण्ड्रक). Hariv. 1693. वङ्गाः कलिङ्गाः u. s. w. सपुण्ड्रकाः MBh. 2,1874. sg. der Fürst dieses Volkes 119. — 3) m. = पुण्ड्र 3. AK. 2,4,2,52. — 4) m. = ein best. Baum, = तिलकवृक्ष Râgan. — 5) = पुण्ड्र 6.; s. ऊर्ध्वपुण्ड्रक und त्रिपुण्ड्रक (auch Trik. 2,7,15) u. °पुण्ड्र. — 6) m. ein Mann, dessen Gewerbe es ist Seidenraupen aufzuziehen, Colebr. Misc. Ess. II,185; vgl. u. चूर्णकार. Hierher oder N. pr. eines Mannes: °पुत्रमाहिष्यरीकृत्याविनाशन Padma-P. in Verz. d. Oxf. H. 14,a,22.

पुण्ड्रकेलि (पु° Zuckerrohr + के°) m. Elephant Çabdam. im ÇKDr.

पुण्ड्रनगर n. die Stadt der Puṇḍra, N. pr. einer Stadt; s. पौण्ड्रनगर.

पुण्ड्रवर्धन (पु° + व°) n. N. pr. einer Stadt in Gauḍa Pańkat. ed. orn. 19,11. Burn. Intr. 399. Vjutp. 102. पुण्ड्र° Matsja-P. in Verz. d. Oxf. H. 39,b,9. — Vgl. पौण्ड्रवर्धन, पौण्ड्रविवर्धन, पुण्यवर्धन.

पुण्ढ्र Mal, Zeichen, Stirnzeichen; s. त्रि° unter त्रिपुण्ड्र (vgl. Verz. d. Oxf. H. 74,b,23).

पुण्य Uṇâdis. 5,15. 1) adj. (f. आ) und n. als subst. Fehlt in der ältesten Sprache, da die Stelle aus ṚV. einem Liede ganz eigenen und späteren Charakters angehört. Ein auf पुण्य ausgehendes comp. ist oxytonirt, wenn das vorangehende Wort im Sinne eines loc. aufzufassen ist, P. 6, 2,152. अध्ययनपुण्यम् Sch. — günstig, glücklich, faustus; richtig beschaffen, schön, gut, brav, bonus; n. das Gute, Rechte; adj. = चारु, सुन्दर, शोभन AK. 3,4,24,162. 1,1,4,4. H. an. 2,371. Med. j. 36. = पावन, पवित्र H. 1435. H. an. Halâj. 1,132. = सुगन्ध, सुगन्धि wohlriechend (vgl. स्त्रिव्यन्द्राक्क्षितिवसुधागन्धसंपर्कपुण्यः — वायुः; Schütz übersetzt rein) Gatâdh. im ÇKDr. Çâçvata beim Schol. zu Bhatt. 1,5. n. = सुकृत und धर्म AK. 1,1,4,2. 3,4,22,141. H. 1379. H. an. Med. Halâj. 1, 125. Kânva bei Uǵǵval. शकुने भद्रमा वद पुण्यमा वद ṚV. 2,43,2. लोकाः AV. 9,5,16. 15,13,1 fgg. तं लोकं पुण्यं प्र ज्ञेषं यत्र देवाः सहाग्निना VS. 20,25. लक्ष्मी AV. 12,5,6. 7,115,4. Ait. Br. 2,40. Çat. Br. 3,4,4,11. अहः TBr. 1,5,2,1. M. 1,73. नक्षत्र TBr. 1,5,2,1. तिथि, मुहूर्त M. 2,30. N. 5, 1. यस्य वै द्वौ पुण्यौ गृहे वसतः TBr. 2,1,2,9. 3,6. TS. 1,6,11,4. 7,2,3,3. सर्वे ह वै देवा अग्रे सदृशा आसुः सर्वे पुण्याः Çat. Br. 4,5,4,1. कर्मन् 13,5, 4,3. M. 2,26. समाप्ति Çat. Br. 3,2,2,16. संपद् 11,5,6,4. 14,4,3,29. 7, 1,17. 22. 40. Âçv. Çr. 9,3. धर्म M. 6,97. विधि 2,68. उपन्यास 9,31. अतिर्हि श्रूयते पुण्या ब्राह्मणानाम् R. 2,29,17. M. 2,106. Suçr. 1,3,15. अपुण्यमतिभोजनम् M. 2,57. गन्ध guter, angenehmer Geruch AV. 8,10,27. Bhag. 7,9. कुसुमैः Indr. 2,1. पुष्पगन्धवहैः पुण्यैर्वायुभिः 9. इमं शिलोच्चयं पुण्यं शृङ्गैर्बहुभिरुच्छ्रितैः N. 12,27. मूलफलैः Bhartr. 3,27. पुण्यः शब्दो मुनिरिति मुख्यः केवलं राजपूर्वः Çak. 47. आख्यान R. 1,1,94. यथा पुण्यं चक्रुषे पुण्यं कुर्यात् Gutes Çat. Br. 2,5,2,8. M. 8,90. 11,39. पुण्यपापेक्षिता 8,91. पापपुण्यैः Spr. 1074. °लब्ध durch gute Werke erlangt Indr. 1,33. अल्प° adj. f. (आ) N. 15,16. R. 6,95,20. स्थानि पुण्यानि भुञ्जानाः R. Schl. 2,27,4. Ragh. 1,69. Çak. 43. 137. Spr. 53 (Gegens. दुष्कृत). 1016. 1784. Vid. 207. Pańkat. 187,9. दाय° Mârk. P. 18,54. कृत° so v. a. पुण्यवत् glücklich (in Folge der guten Werke, die man in einer früheren Geburt vollbracht hat): कृतपुण्यो ऽस्मि — मुनिर्यन्मानुकम्पते R. Gorr. 2,35,10. 68,3. Mârk. P. 61,11. आपगाः कृतपुण्यास्ताः पद्मिन्यश्च सरांसि च । येषु यास्यति कौकुत्स्थो विगाह्य सलिलं शुचि ॥ R. 2, 48,13. Die Bed. rein, übertr. heilig konnte sich recht wohl aus der älteren gut entwickelt haben, so dass man darum nicht auf die Wurzel पू zur Erklärung zurückzugehen braucht. Diese Bed. rein muss in den folgenden Stellen angenommen werden: जलाशय M. 9,186. तदङ्गनिस्यन्दजलेन लोचने प्रमृज्य पुण्येन Ragh. 3,41. जनकतनयास्नानपुण्योदकेषु Megh. 1. तीर्थ Indr. 1,25. Bhâg. P. 1,2,16. Spr. 1783. ग्राम 1785. अरण्य 309. Brahma-P. in LA. 52,9. आश्रम R. 1,61,16. ब्राह्मणाः Bhag. 9,33. Auf einen Zusammenhang mit पू spielen folgende Stellen an: पुनाति भुवनं पुण्या रामायणमहानदी R. Einl. पुण्याश्रमदर्शनेन तावदात्मानं पुनीमहे Çak. 7,20. Wenn पुण्य auf पुष् (s. Benfey in Zeitschr. f. vgl. Spr. VIII, 10) zurückgeführt wird, so muss als Grundbedeutung gedeihlich, tüchtig angenommen werden. — 2) m. N. pr. eines Mannes Wassiljew 41. — 3) f. आ a) Basilienkraut Çabdam. im ÇKDr. — b) N. pr. eines Flusses

MBh. 6,344 (VP. 184,. — c) N. pr. einer Tochter Kratu's von der Saṁnati VP. 83, N. 7. — 4. m. oder n. N. pr. eines Sees: अथो ह्रदं च पुण्याख्यम् MBh. 3, 10698. — 5. n. a) das Gute, Rechte; s. u. 1. — b) eine religiöse Cerimonie; insbes. eine solche, die eine Frau veranstaltet, um sich die Liebe des Mannes zu erhalten und einen Sohn zu bekommen: बहून्यपि निमित्तानि पुण्यमाश्रित्य दीयते MBh. 13, 4603. दानान्यत्रासपुण्यानि Hariv. 7754. °विधि 7751. पुण्यार्थम् 7243. Vgl. पुण्यक. — c) ein Trog zum Tränken des Viehes Wils.

पुण्यक (von पुण्य) n. eine religiöse Cerimonie, = नियम, व्रत AK. 2, 7,37. H. 843. Festlichkeit, Feier: न केवलं श्राद्धकाले पुण्यकेष्वपि दीयते MBh. 13, 4602. 4613. अन्यच्च विविधं पुण्यकं कुरु 13, 407. Insbes. eine Feier, die eine Frau veranstaltet, um die Liebe des Mannes zu bewahren und einen Sohn zu erhalten (ÇKDr. u. पुण्यकव्रत, so wie auch die dabei beobachteten Observanzen, MBh. 1,760. अथ तत्पुण्यकमुपाध्यायान्या: 817. 14, 2672. Hariv. 7243. 7471. 7722. fgg. पुण्यकानि च सर्वाणि चीर्णवत्यस्मि 7732. °व्रत Brahmavaiv. P. in Verz. d. Oxf. H. 25, b, 22. das bei dieser Gelegenheit der Frau gemachte Geschenk: वधा: संप्राप्यस्वेमं masc.: पुण्यकं वृद्धोऽस्मिनम् ॥ पुण्यके सत्यया प्राप्ते पुनरेव तया ततः — नन्दने — स्थाप्य: स्थाने यथोचिते Hariv. 7634. fg.

पुण्यकर्तृ (पु° + क°) m. ein Rechtschaffener, Tugendhafter: °कर्तृणां लोका: Indr. 2, 4.

पुण्यकर्मन् (पु° + क°) adj. Gutes thuend, rechtschaffen, tugendhaft Indr. 1, 22. MBh. 12, 10926. Hariv. 7661. R. 1, 59, 3. Pañkat. III, 234. Hit. 27, 6. पुण्यैककर्मन् nur Gutes thuend Spr. 1032.

पुण्यकालता f. nom. abstr. von पुण्य + काल eine günstige Zeit Sūryas. 14, 3.

पुण्यकीर्ति (पु° + की°) adj. einen guten Ruf habend, berühmt MBh. 1, 3550. R. 1,5, 1. 5,23,29. Bhāg. P. 9, 1, 5. Bhatt. 1. 5. — 2) m. N. pr. eines Buddhisten Wassiljew 79. 80. Vishṇu nimmt dessen Gestalt an Skanda-P. in Verz. d. Oxf. H. 71, a, 15. — Vgl. पुण्यश्लोक.

पुण्यकृत् (पु° + कृत्) 1) adj. rechtschaffen, tugendhaft P. 3,2,89. Nir. 2, 14. 12, 1. Çat. Br. 6, 5, 4, 8. 14, 7, 2, 12. °तां लोका: Taitt. Âr. 10, 1, 14. Bhag. 6. 41. MBh. 7, 2590. 2720 (lies °कृतां लोकान् st. °कृताल्लो° und °कृतान् लो°). N. 12, 37. R. 1, 4, 10. Spr. 1926. — 2) m. N. eines zu den Viçve Devāḥ gezählten göttlichen Wesens MBh. 13, 4355.

पुण्यकृत्या (पु° + कृ°) f. eine gute Handlung Çat. Br. 1, 6, 1, 8.

पुण्यक्षेत्र (पु° + क्षेत्र) n. ein heiliges Gebiet, Wallfahrtsort; zur Erkl. von तीर्थ Halâj. 5,76. von धर्मारण्य Bhattotp. zu Varâh. Brh. S. 14, 3.

पुण्यगन्ध (पु° + ग°) 1) adj. f. आ wohlriechend: स्त्रियः RV. 7, 55, 8. Einschiebung nach 8,67. Indr. 2,23. Ragh. 12, 27. — 2) Michelia Champaka Lin. (s. चम्पक) Trik. 2, 4, 17.

पुण्यगन्धि adj. dass.: स्त्रियो या: पुण्यगन्धय: AV. 4, 5, 3. 8, 10, 27. MBh. 5, 7206. Auch °गन्धिन् Indr. 2, 2.

पुण्यगृह (पु° + गृह) n. Wohlthätigkeitshaus, Verpflegungshaus (Tempel Gorr.): नाराजके जनपदे कारयन्ति जना: सभाम् । उद्यानानि च रम्याणि प्रया: पुण्यगृहाणि च ॥ R. Gorr. 2, 69, 13. — Vgl. पुण्यशाला.

पुण्यजन (पु° + जन) m. pl. gute Leute, Bez. bestimmter Genien: गन्धर्वाप्सरस: सर्पा: देवा: पुण्यजना: पितर: AV. 8, 8, 15. 11, 9, 24. रक्षांसि सर्पा: पु° पितर: 6, 16. MBh. 7, 2403. Hariv. 80. दश प्राचेतस: (lies प्रचे°) पुत्रा: सन्त: पुण्यजना: स्मृता: MBh. 1, 3129. als Beiw. der Jaksha Hariv. 382. = यक्ष AK. 1, 1, 1, 56. H. 194. an. 4, 183. Med. n. 196. रक्षाकाम: पुण्यजनान् (यजेत्) Bhâg. P. 2, 3, 8. 4, 6, 27. 30. 10, 3 (sg.). 4. 11, 4. 5, 16, 19. Ragh. 13, 60. पुण्यजनेश्वर m. Bein. Kuvera's AK. 1, 1, 1, 65. Med. r. 142. Halâj. 1, 79. Ragh. 9, 6. पुण्यजन = रक्षस् H. 187. H. an. Med. Halâj. 5, 4. eine Art Rakshas VP. 358. Nach H. an. und Med. auch = सज्जन ein rechtschaffener Mann.

पुण्यजित (पु° + जित) adj. durch gute Werke gewonnen, — erreicht: लोक Khând. Up. 8, 6, 1. निजपुण्यजितांश्च सर्वभोगान् Prab. 101, 18; vgl. स्वपुण्यविजित Bhatt. 4, 6.

पुण्यतरीकृ (पुण्यतर, compar. von पुण्य, + 1. कृ) reiner machen: जलानि — इक्ष्वाकुभि: °कृतानि Ragh. 13, 61.

पुण्यता (von पुण्य) f. Reinheit, Heiligkeit: सरस्वत्याश्च तीर्थानाम् MBh. 1, 557. 13, 4605.

पुण्यतृण (पु° + तृ°) n. heiliges Gras, Bez. des weissen Kuça-Grases Râgan. im ÇKDr.

पुण्यत्व (von पुण्य) n. Reinheit, Heiligkeit: पुनन्ति लोके पुण्यत्वात्कीर्तय: सरितस्ते Kumâras. 6, 69.

पुण्यदर्शन (पु° + द°) 1) adj. f. आ von schönem Aussehen, schön: धेनु Ragh. 1, 86. — 2) m. der blaue Holzhäher (चाष) Râgan. im ÇKDr.

पुण्यदुह् (पु° + 2. दुह्) adj. Gutes —, Segen bringend, — verleihend: लोका: MBh. 7, 2181.

पुण्यनाथ (पु° + नाथ) m. N. pr. eines Grammatikers Verz. d. B. H. No. 728.

पुण्यनामन् (पु° + ना°) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge des Skanda MBh. 9, 2501. — Vgl. सुनामन्.

पुण्यपुण्यता (von पुण्य + पुण्य) f. die grösste Heiligkeit: अथालम्बितव्यस्त कृत्वं कथं नु पुण्यपुण्यताम् (so ist wohl zu verbessern) Râga-Tar. 3, 65.

पुण्यप्रद (पु° + प्रद) adj. verdienstlich: एकस्मिन्नत्र निधनं प्राप्यते दुष्टकारिणि । बहूनां भवति क्षेमं तत्र पुण्यप्रदो वध: ॥ Hariv. 351.

पुण्यप्रसव (पु° + प्र°) m. pl. N. einer Götterklasse bei den Buddhisten Vyutp. 82. Lalit. ed. Calc. 171, 5. Burn. Intr. 202. 613. Köppen I, 259.

1. पुण्यफल (पु° + फल) n. die Frucht —, der Lohn für gute Werke M. 3, 95. 5, 53.

2. पुण्यफल (wie eben) m. = लक्ष्म्याराम der Garten der Lakshmî Çabdam. im ÇKDr.

पुण्यबल (पु° + बल) m. N. pr. eines Königs von पुण्यवती Avadânaç. 15.

पुण्यभरित (von पुण्य + भर) adj. überaus gesegnet: भरतं °तं वयं मन्यामहे त्वद: । यपि स्युर्दु:षमाकाले ये जना: पुण्यभागिन: ॥ Çatr. 1, 297.

पुण्यभाज् (पु° + भाज्) adj. glücklich: क्रीडावत्सो विनीतो लघुमुखतरा: पुण्यभाज: शशा: स्यु: Pañkasâjaka im ÇKDr.

पुण्यभागिन् (पु° + भा°) adj. dass. Çatr. 1, 297 (s. u. पुण्यभरित).

पुण्यभू (पु° + भू) f. das heilige Land, ein N. für Ârjâvarta H. 948.

पुण्यभूमि (पु° + भू°) f. dass. AK. 2, 1, 8.

पुण्यमय (von पुण्य) adj. aus Gutem gebildet Prab. 101, 12.

पुण्यमित्र (पु° + मि°) m. N. pr. eines buddhistischen Patriarchen LIA. II, Anh. ix. Bei Wassiljew im Index mit einer falschen Zahl

wohl fehlerhaft für पुष्यमित्र 203 (303 hat der Index bei पुण्यमित्र).

पुण्यरात्र (पु° + रात्रि) m. P. 5,4,87. Vop. 6, 46. *eine gute —, glückliche Nacht.* — Vgl. पुण्याह.

पुण्यराशि (पु° + रा°) m. N. pr. 1) eines Mannes Açokâvad. 232. — 2) eines Berges Çatr. 1,354.

पुण्यलक्ष्मीक s. u. लक्ष्मी.

पुण्यलोक (पु° + लोक) adj. *zur guten Welt gehörig, der guten Welt theilhaftig werdend:* पुण्यलोक ईशान इति Çat. Br. 3 6,2,15. Pañkav. Br. 12,11,12. Khând. Up. 2,23,2. — Çat. Br. 2,2,3,6 ist viell. पुण्यल्लोकेत्र adv. *in der guten Welt* zu verbessern.

पुण्यवत् (von पुण्य) 1) adj. a) *rechtschaffen, tugendhaft* MBh. 12,10927. Sâh. D. 23,20. Mârk. P. 20,28. 58,60. — b) *glücklich* AK. 3,1,3. H. 489. Kathâs. 44,23. 45,373. Spr. 2411. Hit. 14,21. °मति° Kathâs. 44, 13. — 2) f. पुण्यवती N. pr. eines Landes Avadânaç. 15.

पुण्यवर्धन n. N. pr. einer Stadt Ver. in LA. 21,16. Vielleicht fehlerhaft für पुण्ड्रवर्धन.

पुण्यवर्मन् (पु° + व°) m. N. pr. eines Fürsten von Vidarbha Daçak. 181, 1.

पुण्यशकुन (पु° + श°) m. *ein glückverheissender Vogel* MBh. 3,4850.

पुण्यशाला (पु° + शा°) f. *Wohlthätigkeitshaus, Verpflegungshaus* Hiouen-thsang I,190. Ind. St. 3,194, N. 2, wo so zu lesen ist. — Vgl. पुण्यगृह.

पुण्यशील (पु° + शील) adj. *rechtschaffen, tugendhaft* MBh. 5,6011. 7351.

पुण्यश्रीगर्भ (पु - श्री - ग °) m. N. pr. eines Bodhisattva Daçabhûm. 2.

पुण्यश्लोक (पु° + श्लोक) adj. f. आ *von dem man Gutes redet, einen guten Namen habend* Bhâg. P. 1,12,18. 3,28,18. 5,24,18. 6,10,5. 9. 8, 4,28. Daçak. 181, 1. Burnouf übersetzt das Wort durch: *dont la gloire est pure* und *que celèbrent (chantent) les poésies sacrées (les chants sacrés, les saints poëmes);* पुण्यश्लोकक्रियाकर्मन् (6,10,5) durch *dont les actions doivent être célébrés dans de pures stances.* m. Bein. Nala's Trik. 2,8,9. Hâr. 138. N. 5,21. 7,17. 12,36. Judhishṭhira's und Kṛshṇa's (auch H. ç. 63; vgl. Bhâg. P. 1,14,1); f. der Draupadî und Sîtâ ÇKDr. nach den Purâṇa.

पुण्यसम (पु° + समा) n. *ein gutes Jahr* TS. 3,3,8,4 (s. u. पापसम). °समम् adv. gaṇa तिष्ठद्ग्वादि zu P. 2,1,17.

पुण्यसार (पु° + सार) m. N. pr. eines Fürsten Kathârṇava in Z. d. d. m. G. 14,571.21.

पुण्यसुन्दर (पु° + सु°) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. No. 379.

पुण्यसेन (पु° + सेना) m. N. pr. eines Mannes Açokâv. 293. eines Fürsten von Uggajinî Kathâs. 15,97.

पुण्यस्तम्भकर (पु° - स्त° - 1. कर) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 666. Die Form des Namens steht nicht sicher.

पुण्यस्थान (पु° + स्थान) n. *ein heiliger —, geweihter Platz* Jâgñ. 2,228.

पुण्यात्मन् (पु° + आत्मन्) adj. *rechtschaffen, tugendhaft* Spr. 1974.

पुण्यालंकृत (पु° + अलं°) adj. *mit Gutem geschmückt;* m. N. pr. eines Dämons Lalit. ed. Calc. 392, 1.

पुण्याह (पुण्य + अहन्) n. P. 5,4,90. 2,4,29, Vârtt. 2. AK. 3,6,3, 29. *ein guter —, glücklicher Tag; das Zurufen, Wünschen eines* पुण्याह TBr. 1,5,2,1. 8,10,2. Çat. Br. 2,1,2,19. 14,9,3,1. Kâtj. Çr. 7,1,31. Pâr. Grhj. 1,4. 2,18. 3,4. MBh. 1,7333. पुण्याहं तत्र मङ्गलं सुदिवसं प्रयातस्य ते Amar. 62. °हं वाचय् *einen glücklichen Tag Jmd (acc.) wünschen* Çâñkh. Grhj. 1,16. MBh. 2,1240. 5,7100. 16,47. °वाचन 13,473. 1608. N. 16,7. Schol. zu Kâtj. Çr. 6,28,16. पुण्याहं भवतो ब्रुवन्तु ओं पुण्याहमिति त्रिः Saṁsk. K. 20,b. ततः पुण्याहघोषो ऽभूद्दिवं स्तब्ध्वेव MBh. 12,1411. 1,5333. R. Gorr. 2,5,8. Kathâs. 50,206. कृत्वा °शब्दम् Bhavishja-P. in Verz. d. Oxf. H. 31,a,16. कृत्वा °मङ्गलम् 11. प्रभूतपुण्याहवेदनिर्घोष (नगर) Varâh. Bṛh. S. 42 (43), 26. 43,7. 47,49. नानातूर्यनिनादैः पुण्याहवेदनिर्घोषैः 59,10. 85,23. पुण्याहवाचन adj. = पुण्याहवाचनं प्रयोजनमस्य P. 5,1,111, Vârtt. 3.

पुण्याहन् (wie eben) n. dass. Pañkav. Br. 18,11,8. Lâtj. 9,3,9.

पुण्योदका (पुण्य + उदक) f. N. pr. eines Flusses im Jenseits MBh. 13,6125.

पुण्योदय (पुण्य + उदय) m. *der Aufgang des Glückes als Folge vorangegangener guter Werke* Hit. 33,12.

पुत् oder पुद् *Hölle, eine Art Hölle,* ein zur Erklärung von पुत्र erdachtes Wort Nir. 2,11 (wo पुन्नरकं zu lesen ist). पुन्नाम्नो नरकाद्यस्मात्त्रायते पितरं सुतः। तस्मात्पुत्र इति प्रोक्तः स्वयमेव स्वयंभुवा॥ M. 9,138. MBh. 1,3026. 8344. R. 2,107,12. Hariv. 317. 4252. पुत्रार्थं जनितश्चार्यं पुन्नाम्नो (erg. नरकात्) बिभ्यता Mârk. P. 75,16. Statt पुत्रन्नाणात्पुत्र इति श्रुतिः MBh. 14,2752 ist पुतस्त्रा° zu lesen. नरके पुदिति ख्यातम् Hariv. 14420. पुदस्त्राणात्ततः पुत्रमिहेच्छन्ति परत्र च 14421.

पुत 1) m. du. *die Hinterbacken* H. 609. Halâj. 2,358. — 2) पुत und श्रीपुत (As Res. X, 470 śrîputa, nach Weber पुट, श्रीपुट; Ind. St. 8, 379. 382) *ein best. Metrum,* 4 Mal ⏑⏑⏑⏑⏑⏑ – –, – ⏑ – – Colebr. Misc. Ess. II, 160 (VII, 6).

पुतारिका (?) f. *Nabel* H. ç. 125.

पुतीमृत्तय m. pl. N. pr. eines Volkes VP. 193, N. 136. Ind. St. 1,209. Fehlerhaft für पूतिमृ°, wie im Index bei Wilson geschrieben wird.

पुत्तल (von पुत्र) und पुत्तलक 1) m. *Puppe:* °विधि. °दहन *das Verbrennen einer Puppe* (die einen in der Fremde Verstorbenen darstellt) Verz. d. B. H. No. 1112—1114 (पुत्तल). पुत्तलको विधिः 1136. — 2) पुत्तलिका f. dass. (vgl. पुत्रिका) Med. k. 123. *Statuette* Vikramâñk. Auch पुत्तली Uttarakâmâkhjâtantra im ÇKDr.

पुत्तिका (aus पुत्रिका entstanden) f. *Termite (das puppenähnliche Thier):* धर्मं शनैः संचिनुयाद्वल्मीकमिव पुत्तिकाः M. 4, 238. पुलाका इव धान्येषु पुत्तिका (पूतिका Pañkat. III,99. पूत्याण्डा MBh. 12,12111) इव पक्षिषु (*unter den fliegenden Thieren*) । तद्विधास्ते मनुष्याणां येषां धर्मो न कारणम्॥ MBh. 12,6751. Nach AK. 2,5,27 und H. 1214 = पतंगिका *eine kleine Bienenart;* bei Çañk. zu Bṛh. Âr. Up. 1,3,22 (und auch bei Sâj. zu Çat. Br. 14,4,1,24) zur Erklärung von शुषि.

पुत्र Uṇâdis. 4,164. 1) m. a) *Sohn, Kind* AK. 2,6,1,27. Trik. 2,6,7. H. 542. Halâj. 2,342. Etym. Nir. 2,11. M. 9,138. MBh. 1,3026. 8344. 14,2752. 2760. Brahman. 3,5. Hariv. 317. 4252. 14420. fg. R. 2,107,12. Euphonisches Verhalten eines vorangehenden gen. im Veda P. 8,3,53. fg. Veränderung eines *im comp. vorangehenden patron.* fem. 6,1,13. mit einem gen. comp. 3,22. Accent eines auf पुत्र ausgehenden comp. 6,

2,132. 133. Ableitungen von compp. auf पुत्र 4,1,159. wann nur पुत्र (nicht पुत्त्र) zu schreiben ist 8,4,48 und Vârtt. वक्षो पुत्राय मातरो वयन्ति ṚV. 5,47,6. 6,9,2. रुद्रस्य ये मीळ्हुषः सन्ति पुत्राः 66,3. वरूत्रीणां पिता वरूत्रस्य पुत्रः 73,5. मा मार्धि पुत्रे विमिव ग्रभीष्ट 2,29,5. 7,54,2. अप्सुवः 4,19,9. इष्टेः 1,125,3. सहसः Agni 3,14,1. 4. 6. 5,11,6. शवसः Indra 8,79,2. दिवः 4,2,15. 7,102,1. AV. 8,7,20. अमृतस्य ṚV. 10,13,1. पृश्नेः 5,58,5. AV. 3,30,2. 6,116,3. 16,7,8. पुत्रस्य नाम गृह्णाति Çat. Br. 1,9, 2,21. 5,1,2,9. 14,4,2,24. fgg. 5,4,5. 6,10,8. Ait. Br. 7,13. fgg. पुत्रनसार: 3,48. पुत्रपशून् gaṇa राजदन्तादि zu P. 2,2,31. Çat. Br. 14,9,4,11. — युग्मासु पुत्रा जायन्ते स्त्रियो ऽयुग्मासु रात्रिषु। तस्माद्युग्मासु पुत्रार्थी संविशेदार्तवे स्त्रियम्॥ M. 4,48. पुत्रान्द्वादश यानाह नृणां स्वायंभुवो मनुः। तेषां षड्बन्धुदायादाः षडदायादबान्धवाः॥ 9,158. fgg. R. 1,1,33. 58,7. पुत्रदारम् M. 4,239. 8,114. 10,99. Brâhman. 1,19. पुत्रपती gaṇa राजदन्तादि zu P. 2,2,31. माता पुत्रेण मिथुनं गच्छति (bei den Thieren) P. 8,1,15, Sch. व्याघ्री यथा हरेत्पुत्रान्दंष्ट्राभ्यां न च पीडयेत् ihre Jungen Çikshâ 25. MBh. 12,3306. व्याघ्र्यास्तरुणपुत्रायाः R. 3,53,51. Am Ende eines adj. comp. f. आ M. 5,160. 8,28. Jâǵń. 2,142. MBh. 1,379. 2998. 3000. 15, 290. N. 26,34. R. 1,46,2. 2,21,56. 53,24. 74,26. Kathâs. 9,83. 10,205. 23,25. Eigennamen auf पुत्र mit dem Namen der Mutter Ind. St. 3,157. 485. fg. 4,380. 5,63. पुत्रौ Sohn und Tochter (natürlich auch zwei Söhne) P. 1,2,68. AK. 2,6,1,37. H. 560. N. 22,14. 23,24. Sohn, Kind als Anrede einer jüngeren Person Kathâs. 3,57. 18,257. 275. हे पुत्रौ 2,37. Vgl. इन्द्रपुत्रा (nicht Tochter, sondern Mutter Indra's), ग्रामपुत्र°, देव°, निष्°, पिता°, माता°, राज°, वृत्र°, शूर°, सत°, सोमपुत्रा, हतपुत्र u. s. w. — b) bildet Deminutiva; s. दृषत्°, शिला°. — c) in der Astrol. (wie alle Wörter für Sohn) Bez. des 5ten Hauses Varâh. Bṛh. 1,15. 9,6. — d) N. pr. eines Sohnes des Brahmishṭha Ragh. 18,29. des Prijavrata VP. 162. eines Brahmanen Hiouen-thsang I,279. — 2) f. ई a) Tochter AK. 2,6,1,28. H. 542. Halâj. 2,350. Nir. 5,2. Sâv. 1,29. Hariv. 9958. R. 1,17,23. Pańkat. 190,1. Hit. 28,8. Als Suffix betrachtet P. 6,3,70, Vârtt. 10. — b) Puppe; s. दारुपुत्री. — c) in comp. mit leblosen Dingen zur Bildung von Deminutiven; s. असिपुत्री und vgl. पुत्रिका. — d) Bein. der Pârvatî H. ç. 59; vgl. पौत्री. — e) eine best. Pflanze Çabdak. im ÇKDr. — पुत्र steht vielleicht in etymologischem Zusammenhange mit पितर्; oder ist es auf पुष् zurückzuführen? — Vgl. अ°, पौत्र.

पुत्रक (von पुत्र) 1) m. a) oxyt. Söhnchen, Knabe (oft als Liebkosungswort) P. 5,3,76, Sch. Med. k. 123. fg. ṚV. 8,58,8. मा पुत्रक तदादथाः Ait. Br. 5,14. सो ऽब्रवीत्पुत्रान्पुत्रका अग्नेरायुर्दर्शम् 6,33. Çat. Br. 11,6, 1,2. Pańkav. Br. 13,3,24. अध्यापयामास पितॄन् शिशुराङ्गिरसः कविः। पुत्रका इति होवाच M. 2,151. Sâv. 5,87. MBh. 1,1044. 2072. R. 1,22,20. 62,10. 2,25,17. 37,18. 72,52. Daç. 2,41. Çâk. 106,8. Bhâg. P. 3,12,5. 9,4,2. 16,5. Kathâs. 28,115. 29,131. Hit. Pr. 23. Vet. in LA. 2,15. Prab. 89,13. 105,19. Mârk. P. 20,16. मिथि° R. 1,71,4. मुनि° 62,20. 25. Kathâs. 46,134. ब्राह्मण° 27,109. बाल° Söhnchen, Knäbchen 3,21. Am Ende eines adj. comp. (f. °पुत्रिका): अ° sohnlos Daç. 2,50. एक° MBh. 3,10484. मृत्तिका सपुत्रिका Pâr. Gṛhj. 1,16. nom. abstr. एकपुत्रकत्व und एकपुत्रकता das Besitzen eines einzigen Sohnes MBh. 3,10481. — b) proparox. Puppe, eine Figur aus Stein, Holz, Lack u. s. w. gaṇa यावादि zu P. 5,4,29. शिला° Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 40. Vgl. कृत्रिम°, जतु°, त्रय°. — c) Schelm, = धूर्त, शठ H. an. 3,70. Med. — d) ein best. kleines giftiges Thier (zu den मूषिक gezählt) Suçr. 2,278,1. — e) = शरभ H. an. 3,70. Med. ein fabelhaftes Thier mit acht Beinen Wils.; das Wort bedeutet aber auch Heuschrecke, und Çabdar. erklärt पुत्रक durch पतंगक, welches dieselbe Bed. hat. — f) Haar H. ç. 127 (der Vers ist verdorben). — g) ein best. Baum H. an. Med. — h) N. pr. eines Mannes, dem die Gründung der Stadt Pâṭaliputraka zugeschrieben wird, Kathâs. 3,21. fgg. — i) N. pr. eines Berges H. an. Med. — 2) f. पुत्रका und पुत्रिका P. 7,3,45, Vârtt. 11. Vop. 4,7. Çabdar. im ÇKDr. Zu belegen nur die Form पुत्रिका (vgl. jedoch अमातपुत्रका). a) Tochter H. an. Med. N. 16,5. Kathâs. 18,260. 30,28. Pańkat. 190,2. Mârk. P. 77,20. Insbes. eine solche Tochter, die ein sohnloser Vater insofern an Sohnes Statt annimmt, als er ihren Sohn für sich als Sohn in Anspruch nimmt: अपुत्रो ऽनेन विधिना सुतां कुर्वीत पुत्रिकाम्। यदपत्यं भवेदस्यां तन्मम स्यात्स्वधाकरम्॥ M. 9,127. 128. 134. 135. 140. 3,11. ताः सर्वाः — पुत्रिकाः स्थापयामास नष्टपुत्रः प्रजापतिः MBh. 1,2576. ततः पञ्चाशतं कन्याः पुत्रिका अभिसंदधे bestimmte sie zu putrikâ, setzte sie zu p. ein 3183. Nir. 3,5. Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 59,5. Jâǵń. 2,128. Bhâg. P. 4,1,2. 9,22,31. Vgl. अपुत्रिक, welches denjenigen bezeichnet, der keine पुत्रिका hat. — b) Puppe, Figur aus Holz u. s. w. AK. 2,10, 29. H. 1014. H. an. Med. Halâj. 3,338. Spr. 635. काष्ठमयीः स्वमायायन्त्रपुत्रिकाः Kathâs. 29,18. Vgl. कृत्रिम°, दारु°. — c) in comp. mit leblosen Dingen zur Bildung von Deminutiven; s. असि°, खड्ग°. — d) = यावतूलक H. an. Med. die Wolle auf der Tamariske Wils. — Was bedeutet aber das Wort in der Stelle: पीठोपमपालिरुभयतः — नीणापुत्रिकाश्रितः Suçr. 1,53,20?

पुत्रकन्दा (पु° + कन्द) f. N. eines Knollengewächses, das Fruchtbarkeit bewirken soll (लक्ष्मणाकन्द), Râǵan. im ÇKDr. — Vgl. पुत्रदा.

पुत्रकर्मन् (पु° + क°) n. eine einem Sohne geltende Cerimonie Kap. 1, 32. MBh. 5,7458.

पुत्रकाम (पु° + काम) adj. Söhne —, Kinder wünschend ṚV. 10,183, 1. AV. 11,1,1. TBr. 1,1,9,1. TS. 6,5,6,1. अत्रिरददादौर्वाय प्रजां पुत्रकामाय 7,1,8,1. Âçv. Gṛhj. 4,7. Kâtj. Çr. 4,1,22. पुत्रकामेष्टि f. Darbringung eines Kinder Wünschenden Âçv. Çr. 2,10. Saṁsk. K. 52,a. पुत्रकामकृतपञ्चमीव्रत Verz. d. B. H. 135,a.

पुत्रकाम्य् (von पुत्रकाम), °काम्यति sich einen Sohn wünschen P. 3, 1,9, Sch. Vop. 21,1. Çântiç. 1,26.

पुत्रकाम्या (vom vorherg.) f. Wunsch nach einem Sohne, nach Kindern P. 3,3,102, Sch. यं परिहस्तमबिभरदितिः पुत्रकाम्या (instr.) AV. 6,81,3. R. 1,13,36. R. Gorr. 1,14,1. Ragh. 1,35.

पुत्रकार्य (पुत्र + का°) n. = पुत्रकर्मन् MBh. 5,7404.

पुत्रकृतक (von पुत्र + कृत) adj. an Sohnes —, an Kindes Statt angenommen: मृग Çâk. 89.

पुत्रकृत्य (पुत्र + कृ°) n. Sohnespflicht Çâk. 30,3.

पुत्रकृथ (पुत्र + कृथ) Kindererzeugung: वि सक्थानि यमुः। पुत्रकृथे न जनयः ṚV. 5,61,3. स्वस्ति नः पुत्रकृथेषु योनिषु 10,63,15.

पुत्रघ्न (पुत्र + घ्न) adj. f. ई das Kind tödtend: योनि in welcher die Frucht

abstirbt Suçr. 2,396,12. 397,8.

पुत्रजग्धी (पुत्र + जग्ध) adj. f. *die ihren Sohn aufgefressen hat* (als Schimpfwort), *Rabenmutter* P. 8,4,48, Vârtt. 2. — Vgl. पुत्रहती, पुत्रादिनी, पुत्रपुत्रादिनी.

पुत्रजात adj. = जातपुत्र *dem ein Sohn geboren ist, der einen Sohn hat* gaṇa आहिताग्न्यादि zu P. 2,2,37. Schol. zu 5,2,170.

पुत्रंजीव (पुत्रम्, acc. von पुत्र, + जीव) m. N. eines Baumes, *Putranjiva Roxburghii Wall.*, dessen Nüsse auf Fäden gereiht und *Kindern* um den Hals gebunden werden, *um sie gesund zu erhalten*, Trik. 2,4,29. पुत्रजीव ÇKDr. und Wilson nach ders. Aut.; so liest wohl der Text, aber in den Corrigg. wird die oben gegebene Form als die richtige Lesart bezeichnet. पुत्रजीव hat auch Colebr. Misc. Ess. I, 134. पुत्रंजीवक m. dass. Ratnam. im ÇKDr. Suçr. 2,116,14.

पुत्रता (von पुत्र) f. *Sohnschaft*: ममैवेयमिह पुत्रताम् Ait. Br. 7,17. MBh. 13,187.

पुत्रत्व (wie eben) n. dass. MBh. 3,17142. 17144. Hariv. 9808. 9816. R. 1,14,29.30. 16,1 (20,1 Gorr.). 31,14. Spr. 1419. Bhâg. P. 7,10,34. 9,10,2. v. l. für पुत्रकृत्य Çâk. 30,5.

पुत्रदा (पुत्र + दा von 1. दा) f. (*Söhne —, Kinder gebend*) N. verschiedener Pflanzen: = वन्ध्याकर्कोटकी, गर्भदात्री und लक्ष्मणाकन्द Râǵan. im ÇKDr.

पुत्रदात्री (पुत्र + दा°) f. *eine best. in* Mâlava *vorkommende Pflanze, die Fruchtbarkeit bewirken soll*, Râǵan. im ÇKDr.

पुत्रपुत्रादिनी (पुत्र - पुत्र + आ°) f. vielleicht *ihre Söhne und Enkel fressend* (als Schimpfwort), *Rabenmutter* P. 8,4,48, Vârtt. 1, Sch. — Vgl. पुत्रादिनी, पुत्रजग्धी, पुत्रहती.

पुत्रपौत्र (पुत्र + पौत्र) n. sg. (gaṇa गवाश्वादि zu P. 2,4,11) und m. pl. *Söhne und Enkel* M. 3,200. Mârk. P. 97,24. 100,37. Spr. 1787. MBh. 14,2759. fg. P. 5,2,10, Sch.

पुत्रपौत्रिन् (vom vorherg.) adj. *Söhne und Enkel habend* Sâv. 5,57.

पुत्रपौत्रीण (wie eben) adj. *auf Söhne und Enkel übergehend* P. 5,2,10. Davon nom. abstr. °ता f.: लक्ष्मीं पर्पराणां त्वं °तां नय Bhatt. 5,15.

पुत्रप्रदा (पुत्र + प्र°) f. *Söhne —, Kinder gebend*; Bez. *einer Art Solanum* (लविका) Râǵan. im ÇKDr.

पुत्रप्रिय (पुत्र + प्रि°) m. Bez. *eines best. Vogels* MBh. 3,9927.

पुत्रभद्रा (पुत्र + भ°) f. *eine best. Pflanze*, = बृहज्जीवन्ती Râǵan. im ÇKDr.

पुत्रभाव (पुत्र + भाव) m. *das Sohnsein, Sohnschaft* Nir. 3,4.5.

पुत्रमय (von पुत्र) adj. *aus dem Sohn bestehend, durch den Sohn gebildet* Çat. Br. 14.6,9,18.

पुत्रवत् (von पुत्र) adv. *wie bei einem Sohne* MBh. 3,7404. 7411.

पुत्रवधू (पुत्र + व°) f. *Schwiegertochter* Halâj. 2,349.

पुत्रवत् (von पुत्र) adj. *einen Sohn —, Söhne —, Kinder habend* VS. 37,12. Pâr. Gṛhj. 3,10. Agni TS. 2,2,4,4. — M. 9,182. 183. Jâǵń. 2,68. 3,57. MBh. 3,9905. Hariv. 14423. Kumâras. 1,27. Çâk. 112,15. Bhâg. P. 6,7,23. — Vgl. पुत्रिन्.

पुत्रवर्ष (wie eben) adj. dass. P. 5,2,112, Vârtt., Sch.

पुत्रविद्य (पुत्र + वि°) n. *das Erlangen von Söhnen* AV. 3,23,6.

पुत्रशृङ्गी (पुत्र + शृङ्ग) f. = अजशृङ्गी Râǵan. im ÇKDr.

पुत्रश्रेणी (पुत्र + श्रे°) f. (*Reihen von Jungen* d. h. *Sprossen, Ausläufern habend*) *Salvinia cucullata* Ratnam. im ÇKDr. Suçr. 1,139,19. 2,284,7.

पुत्रसख (पुत्र + सखि) m. *Kinderfreund* Hariv. 8469.

पुत्रसंकारिन् (पुत्र + सं°) adj. *die Söhne —, die Kinder vermischend* (in Folge gemischter, ungleicher Ehen) MBh. 8,2060.

पुत्रसंग्रह (पुत्र + सं°) m. viell. der Titel eines Werkes über *Adoption* von Çaunaka Stenzler in Ind. St. 1,243.

पुत्रसू (पुत्र + सू) f. *Mutter eines Sohnes* Çabdar. im ÇKDr. — Vgl. पुत्रिकाप्रसू.

पुत्रहत (पुत्र + हत) adj. *dem die Söhne getödtet worden sind*, Beiw. Vasishṭha's Pańkav. Br. 8,2,4. 19,3,8. 21,11,2. f. पुत्रहती *die ihren Sohn umgebracht hat* (als Schimpfwort), *Rabenmutter* P. 8,4,48, Vârtt. 2, Sch. Darf nicht पुत्त° geschrieben werden. — Vgl. हतपुत्र.

पुत्राचार्य (पुत्र + आ°) adj. *den Sohn zum Lehrer habend* M. 3,160.

पुत्रादिनी (पुत्र + आ°) adj. f. *ihren Sohn fressend* (als Schimpfwort), *Rabenmutter* P. 8,4,48. In dieser uneig. Bed. mit einfachem त geschrieben, dagegen पुत्त्रादिनी व्याघ्री *eine Tigerin, die ihr Junges frisst*, Sch. — Vgl. पुत्रजग्धी, पुत्रहती.

पुत्रान्नाद (पुत्र - अन्न + अद oder आद) adj. *auf des Sohnes Kosten lebend* Trik. 3,1,4.

पुत्रिक (von पुत्र) gaṇa पुरोहितादि zu P. 5,1,128. पुत्रिकावत् Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 59,7 wohl fehlerhaft für पुत्रिकायत्.

पुत्रिकाप्रसू (पु° + प्र°) f. *Mutter einer Tochter* Çabdar. im ÇKDr. — Vgl. पुत्रसू.

पुत्रिन् (von पुत्र) adj. *einen Sohn —, Söhne habend, reich an Söhnen, Kindern*; subst. m. *Vater* —, f. *Mutter eines Sohnes* ṚV. 5,4,11. 8,31,8. AV. 14,1,62. Ait. Br. 7,13. TS. 6,3,10,5. Indra 2,2,4,4. Agni Âçv. Çr. 2,10. एष वा अनृणो यः पुत्री ved. Cit. bei Mallin. zu Ragh. 3,20. M. 8,62. 9,106. 143. 182. 183. N. 24,13. MBh. 1,1043. 3713. 7,696. Hariv. 3374. 9178. R. 4,22,17. 6,23,4. Ragh. 1,91. 10,77. Vikr. 152. Kathâs. 23,61. Spr. 2267. Mârk. P. 22,44. पिटका *eine Beule u. s. w., die kleine* (*Junge*) *neben sich hat*, Suçr. 1,273,18.19. सपुत्रिन् so v. a. सपुत्र *mit den Söhnen, Kindern vereint* Hariv. 11842. — Vgl. पुत्रवत्.

पुत्रिय् s. u. पुत्रीय्.

पुत्रिय (von पुत्र) adj. *zu einem Sohn in Beziehung stehend*: स चाप्यपुत्रो नृपतिः — अयजत्पुत्रियामिष्टिं पुत्रेप्सुः R. 1,15,3 (15,2 Gorr.). अपुत्रिया तनूः *Söhnen —, Kindern nicht günstig* Çâńkh. Gṛhj. 1,18. — Vgl. पुत्रीय, पुत्र्य.

पुत्रीकृ (पुत्र + 1. कृ) *an Sohnes Statt annehmen*: पुत्रीकृत Râǵa-Tar. 3,107. देवदारुर्वृषभध्वजेन Ragh. 2,36.

पुत्रीय् (denom. von पुत्र), पुत्रीयति P. 7,4,35. 33, Sch. 1) *sich einen Sohn —, sich Kinder wünschen* P. 3,1,8, Sch. ṚV. 7,96,4. पुत्रि° AV. 14,2,72. — 2) *wie einen Sohn behandeln*: पुत्रीयति शिष्यम् P. 3,1,10, Sch. — desid. (grammatische Spielereien) पुपुत्रीयिषति, पुतित्रीयिषति, पुत्रीयियिषति, पुत्रीयियिषति P. 6,1,3, Vârtt., Sch. Vop. 21,18. पुपुतित्रीयियिषति Vop.

पुत्रीय (von पुत्र) adj. f. आ *zu einem Sohn in Beziehung stehend, einen*

Sohn verschaffend P. 5, 1, 40. विधान Suçr. 1, 316, 15. इष्टि R. Gorr. 1, 14, 1 (2 Schl.), 36, 1. Ragh. 10, 4. Kathâs. 13, 58. पायस R. Gorr. 1, 15, 9. 20. धन्यं यशस्यं पुत्रीयमायुष्यं विजयावहम् MBh. 1, 2797. 13, 4223. — Vgl. पौत्रिय, पुत्र्य.

पुत्रीया (von पुत्रीय्) f. *der Wunsch nach einem Sohne* P. 3, 3, 102, Sch.

पुत्रीयितर् (wie eben) nom. ag. *der sich einen Sohn wünscht* P. 3, 2, 170, Sch.

पुत्रेष्टि (पुत्र + 2. इष्टि) f. *ein der Erlangung eines Sohnes geltendes Opfer*; eben so पुत्रेष्टिका Gatâdh. im ÇKDr.

पुत्रैषणा (पुत्र + एषणा) f. *das Verlangen nach einem Sohne* Çat. Br. 14, 6, 4, 1. 7, 2, 26.

पुत्र्य adj. = पुत्रीय P. 5, 1, 40. Âçv. Gṛhj. 4, 8. Pâr. Gṛhj. 3, 8. Shadv. Br. 2, 7.

पुथ्, पुथ्यति (हिंसायाम्, Dhâtup. 26, 12. caus. *zerdrücken, zerschmettern, zermalmen*: पलङ्गनाकिशरा भूमौ स्कन्धयोरिकानपोथयत् Draup. 8, 22. MBh. 1, 5021. 5023. 3, 515. 14106. कोचयस्याके पोथयामि पदा शिरः 4, 648. 727. 732. निशयान पदा कौश्चिद्वाक्षिप्यान्यानपोथयत् 6, 2297. Hariv. 4778. 9139. R. 3, 37, 29. पोथयिष्ये MBh. 8, 4565. पोथयान Hariv. 13416. पोथित MBh. 4, 793. R. 6, 28, 18. 39. *zu Nichte machen, bewirken, dass Etwas nicht gehört, nicht bemerkt wird*: यथा वियद्दिशतमवनुर्वनादानपोथयन्दुन्दुभयो ऽन्तरात्ति । तथा वधूमात्तिहमलाख्ञाः (acc.) मुरोक्षिकताः कौमुमवृष्ट्यो ऽत्र ॥ *übertönen* und *überdecken* Kathâs. 34, 257. *sprechen* oder *leuchten* Dhâtup. 26, 12. — Vgl. पुन्थ्.

— अभि caus. *schmettern*: मकृता च समुत्तिप्य शिलायामभिपोथिता Hariv. 3347.

— अव caus. *zerschmettern*: (तम्) मुपलेनावपोथयत् Hariv. 5611. 10304. अवपोथित 5612. MBh. 6, 5505.

— आ caus. *drücken*: काण्डभग्ने प्रवृद्धे विषमोत्वणसंहिते । आपोथ्य प्रमयेद्भग्नम् Suçr. 2, 31, 6. *zerdrücken*: प्रन्थौतुत्काण्डमापोथ्य 472, 6.

— नि caus. *niederschmettern* Hariv. 4525.

— प्र *fortstossen*: प्रपोथयन्ति चान्योऽन्यं पतिताँछाक्कुर्वन्ति च R. 6, 25, 7.

— वि caus. *zerschmettern, zermalmen*: अश्वानस्य व्यपोथयत् MBh. 4, 1105. Hariv. 5095. R. 6, 18, 46. med. MBh. 9, 347. विपोथित 7, 1450. Hariv. 6897. Mârk. P. 82, 57.

— सम् caus. dass. MBh. 7, 1935. 6708. 8, 483. 2495. 9, 1045. Hariv. 3340.

पुद् s. पुत्.

पुद्गल m. AK. 3, 6, 2, 20. 1) adj. f. आ *schön*, = सुन्दराकार H. an. 3, 671. Med. l. 115. = शस्ताकार Trik. 3, 3, 397. = रूपादिमद्रूव्यम् H. an. = शस्तं वपुः Trik. 2, 6, 20. स्फुलिङ्गिनी च या जिह्वा (अग्नेः) यतः सकलपुद्गला Mârk. P. 99, 57. — 2) m. a) *Körper* Trik. 3, 3, 397. H. 564. H. an. Med. Çabdar. im ÇKDr. मांसमूत्रपुरीषास्थिनिर्मितं पुंकुले (lies पुद्गले; vgl. Trik. 2, 6, 20, wo प्रकुल्न st. पुद्गल gedruckt ist) मम Spr. 2160, v. l. *Materie* Colebr. Misc. Ess. I, 383. fg. स्थूला मध्यास्तथा सूक्ष्माः सूक्ष्मात्सूक्ष्मतराश्च ये । देहभेदा भवान्सर्वे ये केचित्पुद्गलाश्रिताः ॥ VP. 5, 20 im ÇKDr. = परमाणु *Atom* Çatdharasy. ebend. — b) *das Ich, Seele* Trik. 1, 1, 113. 3, 3, 397. H. 875. H. an. Med. (wo °देहयोः st. भेदयोः zu lesen ist). Çabdar. Vjutp. 53. 114. 211 °वात्य्,. Burn. Intr. 264, N. 508. fgg. Wassiljew 113 u. s. w. Lalit. 400. fg. Köppen I, 603. — c) Bein. Çiva's MBh. 12, 10414.

पुद्गल m. v. l. für पुद्गल Colebr. und Lois. zu AK. 3, 6, 2, 20.

पुन (von पू) adj. f. आ *reinigend*; s. किंपुना, कुलपुन und पुनःपुना°.

1. पुनःपद (पुनर् + पद) n. *Refrain* Çâṅkh. Br. 23, 6. Ça. 7, 26, 7. 8.

2. पुनःपद (wie eben) adj. f. आ *mit einem Refrain versehen* Pañkav. Br. 14, 10, 3. 17, 1, 13. Çâṅkh. Br. 23, 4. 6. Ça. 7, 26, 9. 10.

पुनःपराजय (पुनर् + प°) m. *das Wiederverlieren*: जितस्यापुनःपराजयाय Ait. Br. 8, 9.

पुनःपाक (पुनर् + 2. पाक) m. 1) *ein Kochen von Neuem*: °कं कृ *von Neuem kochen* Kull. zu M. 3, 108. — 2) *ein wiederholtes Brennen* (von irdenen Geschirren) M. 5, 122. 123. Jâgñ. 1, 187. Mârk. P. 35, 12.

पुनःपुना (पुनस् + पु°) f. N. pr. eines Flusses: कीकटेषु गया पुण्या पुण्यं राजगृहं वनम् । च्यवनस्याश्रमः पुण्यो नदी पुण्या पुनःपुना ॥ Gajâmâhâtmja im Vâju-P. nach ÇKDr.; vgl. Hall in der Vorrede zu Vâsavad. S. 13. Verz. d. B. H. No. 1237. fg.

पुनःप्रत्युपकार (पुनर् + प्र°) m. *Wiedervergeltung* Spr. 1794.

पुनःप्ररूढ (पुनर् + प्र°) adj. *wieder gewachsen* P. 2, 2, 18, Vârtt. 9, Sch.

पुनच (?) N. pr. eines Landes im Norden von Indien Hiouen-thsang I, 187.

पुनर् adv. gaṇa स्वरादि zu P. 1, 1, 37. 1) *wieder, zurück, von Neuem* AK. 3, 4, 22 (Colebr. 28), 14. H. an. 7, 46. Med. avj. 72. शर्तं पुनर्युवानं चक्रथुः ṚV. 1, 117, 13. परा च यन्ति पुनरा च यन्ति 123, 12. मर्त्ता गुरुः पुनरस्तु सो अस्मै *sei ihm heimgegeben* 147, 4. 5, 46, 1. 80, 6. पुनर्नो नष्टमाजतु 6, 54, 10. 7, 104, 3. 8, 43, 9. 20, 26. AV. 10, 1, 30. 12, 4, 64. VS. 3, 49. 4, 14. 15. 8, 42. तं देवाः पुनरुपायन्त TBr. 1, 3, 10, 1. Çat. Br. 4, 3, 5, 2. fgg. 10, 6. 7. वृत्तो वृक्णो रोहति मूलान्नवतरः पुनः 14, 6, 9, 33. Âçv. Gṛhj. 2, 8. Kâtj. Ça. 4, 14, 5. 8. 13, 5. M. 2, 120. न चेन्नायते पुनः 249. 3, 119. 4, 99. पुनर्गर्भं च संभवम् 6, 63. Draup. 9, 4. N. 3, 10. 8, 10. MBh. 7, 2431. R. Gorr. 2, 18, 1. 5, 73, 1. आशङ्कमानश्च पुनः पौरजानपदागमम् R. Schl. 1, 1, 39. 58, 5. आजगाम पुनस्तत्र यत्र देवाः समागताः N. 4, 22. 1, 31. 10, 20. 23, 5. पुनर्लब्धा च मेदिनीम् 16, 19. मुले इत्यात्ति रामस्य वर्षे पञ्चदशे पुनः Daç. 2, 66. Ragh. 1, 86. 2, 23. 52. न पुनरेवं प्रवर्तितव्यम् Çâk. 79, 6. 44, 18. Mâlav. 45, 23. Spr. 358. मन्ये जन्म निशं पुनः Kath's. 29, 174. Vid. 120. 203. Râga-Tar. 1, 219. Hit. 17, 19. 43, 6. mit दा *zurückgeben; vergelten, herausgeben*: को नो मह्या अदितये पुनर्दात् ṚV. 1, 24, 1. 4, 24, 10. 5, 30, 11. 51, 15. तावस्मभ्यं पुनर्दातामसुम् 10, 14, 12. 109, 6. पुनस्ते पत्नीं अग्निरदात् AV. 5, 11, 8. 6, 63, 2. 111, 4. को हि तद्वेद यद्वस्तं तीयान्स्वे वशे भूते पुनर्वा ददाति न वेति TS. 6, 3, 2, 6. अपो पुनर्मे पुत्रं दाहि Ait. Br. 7, 17. *wiederholt geben* 21. Çat. Br. 11, 1, 3, 8. पुनर्दाय gaṇa मयूरव्यंसकादि zu P. 2, 1, 72. ṚV. 10, 109, 7. mit इ *heimkehren, wieder weggehen, entfliehen*: अविक्रीतो अकानिषं पुनर्यन् ṚV. 4, 24, 9. अतः परि ज्मन्ना इवाचरन्त्युर्दी ददृशे न पुनर्यतीव 7, 76, 3. 4, 8. आयुर्धीरुर्यमदृभिर्न वीयति । पुनर्यत्क्षणीरपि 8, 43, 7. 10, 111, 7. AV. 2, 24, 1. 3, 1, 6. 5, 22, 4; vgl. u. 3. इ 1. am Ende. eben so गा, गम् ṚV. 10, 108, 19. ता ईय्यसीः पुनरगच्छन् TS. 2, 3, 5, 1; vgl. TBr. 1, 5, 2, 3. mit भू *sich umkehren, sich wenden*: भूर्तयो मनः पुनः ṚV. 1, 94, 12. *wieder entstehen, wieder neu werden* Çat. Br. 1, 5, 3, 14. *sich wieder verheirathen* (vom Weibe; vgl. पुनर्भू) M. 9, 175. पुनः पुनः *zu wiederholten Malen, immer und immer wieder* AK. 3, 5, 1. H. 1531. ṚV. 1, 92, 10. 3, 5, 7. Çat. Br. 14, 4, 3, 7. M. 1, 28. 80. 7, 10. 9, 300. N. 1, 15. 5, 15. 10, 3. 17, 35. 18, 7. 26, 25. Hit. 2, 6. R. 1, 1, 37. Spr. 1913. Ragh.

3,42. Kathās. 46,111; vgl. पौनःपुन्य. पुनर्भूय: MBh. 14,416. पुनर् in der Bed. von पुनः पुनः N. 2,4. 15, 16. R. 1,2,42. Spr. 1793. पुनर् — पुनर् *bald — bald:* पुनर्धात्री पुनर्गर्भमोक्षस्तस्य प्रधावति Jâgñ. 3,82. — 2) *hinwiederum* so v. a. *ferner, nun, ausserdem* (weiter ausführend und einfach anreihend): न यः संपृच्छे न पुनर्हवीतवे न संवादाय रमते RV. 8,90,4. AV. 3,11,6. ते पुनर्दानायाधियन्त Çat. Br. 11,4,3,7. न तृप्तिं न पुनरावृत्तिम् 6,2,4. 14,9,1,18. त्रेधा बर्हिः संनह्य पुनरेकधा Kâtj. Çr. 5,1,25. AV. Prât. 4,105. 125. कः पुनः कालो नक्षत्रेण युज्यते Pat. zu P. 4,2,4. किं पुनरत्र ज्यायः ders. zu 1,1,78. Vikr. 6,2. विद्ध्ये ह्राब्धकृती वर्ष प्रविभागस्तयोः पुनः । अहस्तत्रोदगयनं रात्रिः स्याद्दक्षिणायनम् ॥ M. 1,67. 3,61. 242. R. 2,21,60. Çâk. 192. कौपीनं शतखण्डजर्जरतरं कन्था पुनस्तादृशी Spr. 757. दूरे मार्गान्निवसति पुनः कापटिकोऽवितो ऽसि 1223. शृणु पुनः Hit. 20,9. Sehr beliebt ist die Verbindung वा पुनः st. des einfachen वा : नाप्रशान्ताय दातव्यं नापुत्रायाशिष्याय वा पुनः Çvetâçv. Up. 6,22. एकदेशं तु वेदस्य वेदाङ्गान्यपि वा पुनः M. 2,141. 214. 4,2. 8,213. 240. 9,109. Bhag. 18,40. N. 22,10. — 3) *dagegen, aber* (भेदे AK. H. an. Med. पक्षान्तरे Med.): भीमस्य राज्ञः सा दत्ता वीरबाहोरहं पुनः N. 17,14. Jâgñ. 1,110. Ragh. 2,48. 8,84. 12,47. Bhartr. 3,80. Spr. 1483. काममननुरूपमस्या वयसो वल्कलं न पुनरलंकारश्रियं न पुष्यति Çâk. 10,6. 5,5. 26,16. 61,18, v. l. 69,2, v. l. 104,14. 105,8. 65. 153, v. l. Kumâras. 3,69. स हि धर्मसहायो मे न विप्रियकरः पुनः Kathâs. 28,35. 40,32. वरमसौ दिवसो न पुनर्निशा Amar. 60. Râga-Tar. 4,124. यदि पुनः Pańkat. 70,2. Sâh. D. 2,19. 3,5. — 4) *dennoch:* पयोद हे वारि ददासि वा न वा त्वदेकचित्तः पुनरेष चातकः Spr. 1694. Kât. 2. — 5) कदा पुनः scheint in der folg. Stelle *irgendwann* zu bedeuten: सेतुः किं मूर्ख बध्यते । गङ्गायमोघदार्याभिः सिकताभिः कदा पुनः ॥ Kathâs. 40,19. — Nach Med. steht पुनर् auch अधिकारे, nach AK. 3,5,15 ist पुनर् = एवम् u. s. w. (अवधारणवाचक). किं पुनर् s. u. किम् 2. c. v. — Vgl. अपुनर्.

पुनरपगम (पु° + अप°) m. *das Wiederfortgehen:* अपुनरपगमाय प्राप्तमार्गप्रचाराः सरित इव समुद्रं संपदस्तं विशन्ति Kâm. Nîtis. 2,44.

पुनरभिधान (पु° + अभि°) n. *das Wiedererwähnen* Kull. zu M. 4,145. 147.

पुनरभिषेक (पु° + अभि°) m. *Wiedersalbung* Ait. Br. 8,5. 9.

पुनरभ्याकारम् s. u. 1. कर् mit अभ्या.

पुनरर्थिता (von पु° + अर्थिन्) f. *ein abermaliges Bitten* Bhâg. P. 5,19,27.

पुनरसु (पु° + असु) adj. *wieder in's Leben tretend* Çat. Br. 1,5,3,14.

पुनरागत (पु° + आ°) adj. *wiedergekommen, zurückgekehrt* M. 11,195. Hit. 21,11.

पुनरागम (पु° + आ°) m. *Wiederkehr* Çâñkh. Grhj. 3,6.

पुनरागमन (पु° + आ°) n. *das Wiederkommen* N. 17,42. R. Gorr. 2,23,5. Varâh. Brh. S. 47,79. Vid. 149. Mârk. P. 21,89. 77,21. श्रेयसे वृद्धये तात पुनरागमनाय च । गच्छस्वारिष्टमव्यग्रं पन्थानमकुतोभयम् ॥ R. 2,34,31. 5,5,10. Kathâs. 38,75.

पुनरागामिन् (पु° + आ°) adj. *wiederkehrend* Nir. 4,16.

पुनरादायम् (पु° mit आ°, absol. von 1. दा mit आ) adv. *wiederholt:* प्रगाथो पु° शस्यते Ait. Br. 3,17. Çâñkh. Br. 15,2. Çr. 9,20,17. 12,4, 3. Grhj. 3,4. 6,3. Pańkav. Br. 9,1,5.

पुनरादि (पु° + आ°) adj. *von Neuem beginnend, wiederholt:* प्रथमानि पदानि पुनरादीनि भवन्ति Pańkav. Br. 9,1,4.

पुनराधान (पु° + आ°) n. *die Handlung der wiederholten Feueraufsetzung* M. 5,168. Comm. zu TBr. 123,9. Schol. zu Kâtj. Çr. 354,4 v. u. — Vgl. पुनराधेय.

पुनराधेय (पु° + आ°) 1) adj. *wieder aufzusetzen* (vom Feuer auf den Altar) TBr. 1,3,1,5. यद्द्रयोः समारूढो नश्येदुद्वास्याग्निः संदिग्धैत्पुनराधेयः स्यात् 3,4,10,8. 5,4,10,4. आधानाद्यवामपाची यदि वार्धो व्यवेरन्पुनराधेय इष्टिः Âçv. Çr. 2,8. — 2) n. *die Handlung der wiederholten Feueraufsetzung* TS. 1,5,1,2. 4. यो ऽग्न्याधेयेन नार्ध्नोति स पुनराधेयमादधीत 5,4,10,5. TBr. 1,3,1,2. Çat. Br. 2,1,2,10. 2,3,4. Kâth. 8,15. Kâtj. Çr. 4,11,1.2. Çâñkh. Çr. 2,5,1. — 3) m. N. *einer* Soma-*Feier* Kâtj. Çr. 22,7,22.

पुनराधेयक n. = पुनराधेय 2. Comm. zu TBr. 141,8.

पुनराधेयिक (von पुनराधेय) adj. f. ई *auf die Handlung der wiederholten Feueraufsetzung bezüglich* Schol. zu Kâtj. Çr. 387,4. 5 v. u. — Vgl. पौनराधेयक.

पुनरायन (पु° + आ°) n. *Wiederkunft* Âçv. Çr. 2,5. अ° 6,14.

पुनरालम्भ (पु° + आ°) m. *das Wiederfassen* TS. 1,7,6,7.

पुनरावर्त (पु° + आ°) m. *Wiederkehr, Wiederholung:* °नन्दा (neben महानन्दा) f. N. pr. eines Wallfahrtsortes MBh. 13,1731.

पुनरावर्तिन् (पु° + आ°) adj. *wiederkehrend* (in das irdische Leben) Jâgñ. 3,186. *zur Wiederkehr* (in das irdische Leben) *führend:* आ ब्रह्मभुवनाल्लोकाः पुनरावर्तिनो ऽर्जुन । मामुपेत्य तु कौन्तेय पुनर्जन्म न विद्यते ॥ Bhag. 8,16. मल्लापगां ततो गत्वा पुनरावर्तिनीं गतिम् Hariv. 983.

पुनरावृत्त (पु° + आ°) adj. *wiederholt* Ait. Br. 5,1.

पुनरावृत्ति (पु° + आ°) f. 1) *Wiederkehr* (in das irdische Leben) Jâgñ. 3,194. MBh. 14,525. 1015. Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 52,a,26. Schol. bei Wilson, Sâñkhjak. S. 15. अ° Bhag. 5,17. In Çat. Br. 14,9,1,18 wird पुनरा° geschrieben, das Wort also nicht als comp. betrachtet. — 2) *Wiederholung* Âçv. Çr. 3,14.

पुनराहार (पु° + आ°) m. *Wiedervornahme* Kâtj. Çr. 25,11,7. 14,34. Anupada 10,1.

पुनरुक्त (पु° + उ°) gaṇa उक्थादि zu P. 4,2,60. अयनादि zu 3,73. adj. *von Neuem gesagt, wiederholt;* n. *Wiederholung, unnütze Wiederholung, Tautologie* Lâtj. 6,12,8. Kâtj. Çr. 20,7,22. पुनरुक्तेन किं तेन भाषितेन पुनः पुनः MBh. 5,632. ब्रूहि संजय तत्त्वेन पुनरुक्तां कथामिमाम् *erzähle noch ein Mal* 8,86. पुनरुक्तं च वक्ष्यामि यत्कार्यं भूतिमिच्छता 5,4724. 2890. 12,827. R. Gorr. 2,121,5. Varâh. Brh. S. 46,28 (29). Schol. zu VS. Prât. 4,174. 177. आशास्यमन्यत्पुनरुक्तभूतम् Ragh. 5,34. तपस्विवेषक्रिययापि तावद्यः प्रेक्षणीयः सुतरां बभूव । राजेन्द्रनेपथ्यविधानशोभा तस्योदितासीत्पुनरुक्तदोषा ॥ 14,9. कविभिर्नृपे पुनरुक्तं श्रियो ऽर्पणम् so v. a. *abermalig* Râga-Tar. 3,262. पौनस्त्त्येनापि निपातितैर्विषयन्ती मुक्तावलीविरचनापुनरुक्तमसैः (so ist zu lesen) *Wiederholung* Vikr. 153. °भुक्तविषय *wiederholt genossen* Spr. 2626. अनभिव्यक्ताशान्तिकार्या दीपिकाः पुनरुक्ताः so v. a. *überflüssig* Vikr. 40,2. — Vgl. पौनरुक्त, पौनरुक्तिक, पौनरुक्त्य.

पुनरुक्तजन्मन् (पु° + ज°) m. *ein Brahman* (*ein zwei Mal Geborner;* vgl. द्विज) Trik. 2,7,3.

पुनरुक्तता (von पुनरुक्त) f. *Wiederholung, Tautologie* Schol. zu RV.

PRÂT. 14,30.

पुनरुक्तवदाभास (पु°, adv. von पुनरुक्त, + आभास) m. Anschein von Wiederholung, scheinbare Tautologie (eine Redefigur) SÂH. D. 632. PRATÂPAR. 72,b.

पुनरुक्ति (पु° + उ°) f. unnütze Wiederholung, Tautologie Z. d. d. m. G. IX, L, Anm. PRATÂPAR. 72,b. KULL. zu M. 8,28. अ° ders. zu 2,202. न भवति पुनरुक्तिर्भाषितं सज्जनानाम् so v. a. ein leeres Wort Spr. 462.

पुनरुक्तिमत् (vom vorherg.) adj. tautologisch: शब्दार्थयोः पुनरुक्तं तु तद्वाक्यं पुनरुक्तिमत् PRATÂPAR. 63,a.

पुनरुत्पत्ति (पु° + उ°) f. Wiederentstehung, Wiedergeburt COLEBR. Misc. Ess. I,290.

पुनरुत्सृष्ट (पु° + उ°) adj. wiederholt freigelassen, von einem Stier u. s. w. TS. 1,5,2,4. 2,1,5,5. KÂTJ. ÇR. 7,1,5. 15,1,14. KÂTH. 8,15. 13,6.

पुनरुत्स्यूत (पु° + उ°, partic. praet. pass. von सिव् mit उद्) adj. ved. P. 1,4,60, Vârtt. 2, Sch. wieder geflickt: वासस् TS. 1,5,2,4. LÂTJ. 9,4,7. KÂTH. 8,15. कद्रव ÇÂNKH. BR. 1,5.

पुनरुपगमन (पु° + उ°) m. das Wiederkehren KATHÂS. 33,216.

पुनरुपागम (पु° + उ°) m. Wiederkehr KATHÂS. 28,189.

पुनर्गमन (पु° + ग°) n. das Wiederkehren PAÑKAT. 163,9, wo wohl प्रणाम्यापुन° zu lesen ist.

पुनर्गव (पु + गव) n. P. 2,2,18, Vârtt. 9, Sch.

पुनर्ग्रहण (पु° + ग्र°) n. 1) wiederholtes Schöpfen KÂTJ. ÇR. 25,5,20. — 2) Wiederholung KÂTJ. ÇR. 1,4,6. 7. 10,6,12. VS. PRÂT. 4,176.

पुनर्जन्मन् (पु° + ज°) n. Wiedergeburt BHAG. 4,9. 8,15. HIT. Pr. 40. अ° adj. keine Wiedergeburt erleidend KATHÂS. 41,58.

पुनर्जात (पु° + जात) adj. wiedergeboren MBH. 8,5028. HARIV. 9090. R. 1,77,5.

पुनर्णव s. पुनर्नव.

पुनर्दर्शन (पु° + द°) n. das Wiedersehen: °नाय MṚKKH. 110,21. VIKR. 12,16. अनुकम्प्यतामयं जनः °नेन ÇÂK. 85,16. अ° MBH. 7,2970.

पुनर्दातर् (पु° + दा°) m. Vergelter: इन्द्राय दात्रे पुनर्दात्रे वा ÂÇV. ÇR. 2,10.

पुनर्दाय s. u. पुनर्; पुनर्दायिमान s. अ°.

पुनर्दारक्रिया (पु° + दा°) f. das Nehmen einer zweiten Frau (nach dem Tode der ersten) M. 5,168.

* पुनर्धेनु (पु° + धेनु) f. eine Kuh, die wieder Milch hat, LÂTJ. 9,4,7.

पुनर्नव (पु° + नव, und पुनर्णव (AV. ÇAT. BR.), in TS. oxyt. 1) adj. f. आ sich erneuernd, sich verjüngend ṚV. 10,161,5. (ओषधीः) या रोहन्ति पुनर्णवाः AV. 8,7,8. चन्द्रमाः 10,7,33. 8,23. ÇAT. BR. 11,7,1,2. ÇÂNKH. ÇR. 15,17,18. im Wortspiel mit नवन् neun: त्रिणावस्य वै ब्राह्मणानिमे लोकांस्त्रिष्पुनर्नवा भवन्ति PAÑKAV. BR. 6,2,3. — 2) m. Fingernagel H. 594. HALÂJ. 2,356. Vgl. पुनर्भव. — 3) f. आ Boerhavia procumbens Roxb., ein lastiges Unkraut, engl. hogweed, AK. 2,4,5,11. TRIK. 3,3,290. RATNAM. 25. SUÇR. 1,137,5. 145,17. 167,16. 220,9. BHAṬṬOTP. zu VARÂH. BṚH. S. 47,42. 69,3. Vgl. नील°.

*पुनर्निवृत्त s. u. वर्त् mit नि.

पुनर्निष्कृत (पु° + नि°) adj. wieder ausgebessert: रथ TS. 1,5,2,4. KÂTH. 8,15.

पुनर्बाल (पु° + बाल) adj. subst. παλίμπαις, wieder Kind, kindisch geworden: वृद्ध R. GORR. 2,18,9.

पुनर्भव (पु° + भव) m. 1) Wiedergeburt PRAÇNOP. 3,9. MBH. 1,251. 4178. 12,1643. 13,492. SUÇR. 1,320,6. ÇÂK. 194. KUMÂRAS. 3,5. BHÂG. P. 1,3,32. 4,29,62. 5,26,37. 7,15,51. — 2) Fingernagel (wiederentstehend; vgl. पुनर्नव AK. 2,6,2,34. TRIK. 2,6,27. H. 594. — 3 eine roth blühende Punarnavâ RÂGAN. im ÇKDR. — Vgl. अ°

पुनर्भविन् m. Seele ÇKDR. und WILS. nach H. 1366, wo aber nach dem Schol. पुनर्भवी in zwei abgesonderte Worte zu trennen und भविन् zum Folgenden zu ziehen ist.

पुनर्भाव (पु° + भाव) m. Wiedergeburt: अ° PRAB. 108,1. — Vgl. पुनर्भव.

पुनर्भाविन् (पु° + भा°) adj. wiedergeboren werdend: अ° HARIV. 11689.

पुनर्भू (पु° + भू) f. Decl. P. 6,4,84, Vârtt. 1. VOP. 3,59. 82. 1) adj. wiederentstehend, wieder neu werdend, verjüngt: सनाद्दिवं परि भूमा विरूपे पुनर्भुवा (आ चरतः) ṚV. 1,62,8. उषा व्युच्छन्त्युवतिः पुनर्भूः 123,2. ऋतस्य योना सदने पुनर्भुवः 9,72,6. विघसस्पुनर्भुवा (gen.) मनः: der verjüngten d. h. gehäuteten Schlange Augenmerk AV. 1,27,2. — 2) f. eine Wittwe, die wieder geheirathet hat, gaṇa बिदादि zu P. 4,1,104. AK. 2,6,1,23. H. 525. HALÂJ. 2,330. समानलोको भवति पुनर्भुवापरः पतिः AV. 9,5,28. अक्षता च क्षता चैव पुनर्भूः JÂGÑ. 1,67. कुतो पुनर्ग्वाः (lies पुनर्भ्वाः) MBH. 12,6447. मूढा पुनर्भूर्भार्या मे 6372. VARÂH. BṚH. S. 30,3. RÂGA-TAR. 3,307. Verz. d. Oxf. H. 85,a,28. Davon nom. abstr. पुनर्भुव (sic!) KULL. zu M. 5,162. पुनर्भूयामिनः पुंसि (der eine Wittwe geheirathet hat) SIDDH. K. zu P. 6,4,84. — Vgl. पौनर्भव.

पुनर्भोग (पु° + भोग) m. ein wiederholter Genuss COLEBR. Misc. Ess. I,290.

पुनर्मघ (पु° + मघ) adj. 1) habsüchtig AV. 5,11,1. 2. 7. — 2) wiederholt Spenden gebend (nach Comm. TBR.): स सूनुर्भुवत्स भुवत्पुनर्मघः AV. 7,1,2 (TS. 2,2,12,1. TBR. 3,5,2,2).

पुनर्मन्य (पु° + म°) adj. nach SÂJ. = पुनः स्तोतव्यः, viell. wieder gedenkend, sich erinnernd: युवं तुग्राय पूर्व्येभिरेवैः पुनर्मन्यावभवतं युवाना ṚV. 1,117,14.

पुनर्मृत्यु (पु° + मृ°) m. ein wiederholtes Sterben ÇAT. BR. 2,3,3,9. 10,1,4,14. 2,6,19. 5,1,4. 6,1,4. 5,8. 11,4,3,20. 5,6,9. अप ह वै पुनर्मृत्युं जयति 12,9,3,11. 12. 14,4,2,6. 6,2,10. अन्तरेणो ह वा ऋतमशनाया च पुनर्मृत्युश्च ÇÂNKH. BR. 23,1.

पुनर्यज्ञ (पु° + यज्ञ) m. ein wiederholtes Opfer ÇAT. BR. 4,5,10,6. 8,6, 2,16. 12,9,3,10. KÂTJ. ÇR. 25,12,20. 14,30.

पुनर्यात्रा (पु° + या°) f. eine wiederholte Procession ÇKDR.

पुनर्यामन् s. यामन्.

पुनर्युवन् (पु° + यु°) adj. wieder jung ÇAT. BR. 4,1,5,10. PAÑKAV. BR. 14,6,10.

पुनर्लाभ (पु° + लाभ) m. Wiedererlangung MBH. 3,2676.

पुनर्वक्तव्य (पु° + व°) adj. zu wiederholen; davon nom. abstr. °ता f.: वैश्यान्निरिति पूर्वमुक्तमपि व्यवधानाद्बुद्धिस्थं शिष्यसुखप्रतिपत्तये पुनर्वक्तव्यतया प्रतिजानीते KULL. zu M. 3,266.

पुनर्वचन (पु° + व°) n. das Wiedersagen, Wiederholen ÇÂNKH. BR. 26,5. ṚV. PRÂT. 10,10. ÇAṄK. zu BṚH. ÂR. UP. S. 20. KULL. zu M. 3,168. Sch. zu P. 2,4,33. Schol. ṚV. PRÂT. 1,15.

पुनर्वण्य s. अग्नीत°.

पुनर्वत्स (पु° + व°) m. 1) *ein abgewöhntes Kalb, das wieder zum Saugen zurückkehrt*, Lâṭy. 9,4,7. — 2) N. pr. eines Liedverfassers zu ṚV. 8,7.

पुनर्वत् (von पुनर्) adj. *das Wort* पुनर् *enthaltend* Ait. Br. 5,18. Kâty. Çr. 22,10,17.

पुनर्वरण (पु° + व°) n. *das Wiederwählen* Kâty. Çr. 25,11,8.

पुनर्वसु (पु° + वसु) viell. *Güter wieder bringend*; m. 1) N. *des fünften* (oder *siebenten*) Nakshatra, β α *der Zwillinge*, Weber, Naksh. I, 331. II, 370. du. P. 1,2,61. H. 110. Med. s. 57. ṚV. 10,19,1. AV. 19,7,1. TBr. 1,1,2,3. तद्वै पुनराधेयस्य नक्षत्रं यत्पुनर्वसू TS. 1,5,1, 4. 4,4,10,1. Çâṅkh. Br. 1,3. Çat. Br. 2,1,2,10. Kâty. Çr. 4,1,15. Ragh. 11,36. sg. (angeblich nur im Veda, P. 1,2,61) H. an. 4,329. Kâty. Ç. 15,39,13. तावुभौ धर्मराजस्य प्रवीरौ परिपार्श्वतः। रथाभ्याशे चकाशेते चन्द्रस्येव पुनर्वसू: (hier hätte man doch den du. erwarten können) MBh. 8,2328. 13,3260. 4258. R. Gorr. 2,3,21. Varâh. Bṛh. S. 7,10. 9,27. 72, 7. 98,8. 101,4. Brh. 16,4. 102,2. Sûryas. 9,12. Bhâg. P. 5,23,6. Mârk. P. 33,9. 58,15. Unbestimmt ob sg. oder du. R. 5,55,2. तिष्यपुनर्वसू P. 1,2,63. इदं तिष्यपुनर्वसु Sch. — 2) Bein. Vishṇu's (Kṛshṇa's) Trik. 1,1,29. H. 216. Med. (= अज). Çabdar. im ÇKDr. MBh. 12,1511. — 3) Bein. Çiva's Çabdar. — 4) *unter dem* Nakshatra Punarvasu *geboren* P. 4,3,34. Bein. Kâtjâjana's oder Vararuki's Trik. 2,7,25. H. 852. H. an. Med. Çabdar. N. pr. eines Sohnes des Taittiri, Vaters des Abhiǵit und Grossvaters des Âhuka Hariv. 2016. eines Sohnes des Abhiǵit (Aridjota) und Vaters des Âhuka VP. 436. Bhâg. P. 9,24,19. Auch sonst als Mannsname vorkommend (P. 1,2,61, Sch.). — 5) Bez. *einer best. Welt* (लोकभेद). — 6) *Beginn von Reichthum* (धनारम्भ) Çabdar.

पुनर्हन् (पु° + हन्) adj. *wieder vernichtend* ṚV. 10,34,7.

पुनर्हविस् (पु° + ह°) n. *wiederholte Opfergabe* Çat. Br. 4,2,3,15.

पुनश्चन्द्रा (पुनर् + चन्द्र) f. N. pr. eines Flusses MBh. 3,8338.

पुनश्चर्वण (पुनर् + च°) n. *das Wiederkäuen* Siddh. K. zu P. 3,1,15.

पुनश्चिति (पुनर् + चि°) f. *Wiederschichtung* TS. 5,4,10,3. 5. Çat. Br. 8,6,3,8. fgg. Kâty. Çr. 17,12,19. 18,6,34.

पुनःसंस्कार (पुनर् + सं°) m. *eine abermalige Weihe* M. 11,150. 151. R. 5,21,10.

पुनःसंस्कृत (पुनर् + सं°) adj. *wieder hergestellt, ausgebessert:* रथ Kâty. Çr. 4,6,18. Çâṅkh. Br. 1,5. Çr. 2,5,28.

पुनःसंगम (पुनर् + सं°) m. *das Wiederzusammenkommen* Kathâs. 28,72.

पुनःसंदर्शन (पुनर् + सं°) n. *das Wiedersehen* R. 2,40,9. 3,23,8.

पुनःसंधान (पुनर् + सं°) n. 1) *das Wiedervereinigen* Ragh. 12,101. — 2) *das Wiederherstellen* (des erloschenen Hausfeuers, Gṛhjâgni) Saṁsk. K. 17,b. 18,b.

पुनःसंभव (पुनर् + सं°) m. *Wiederentstehung:* श्रीर्विप्रावज्ञया (नष्टा) राज्ञामपुनःसंभवा *nicht wieder auflebend* Râǵa-Tar. 1,161.

पुनःसर् (पुनर् + सर्) adj. f. °रा *rückläufig*, vom Hunde, der seinen Weg zurückzumachen pflegt, ṚV. 7,55,3. von der Achyranthes aspera (अपामार्ग), welche *zurückgeschlagene* Blüthen hat (vgl. पराक्पुष्पी, प्रत्यक्पुष्पी) AV. 4,17,2. 6,129,3. 10,1,9.

पुनःसुख (पुनर् + सुख) P. 2,2,18, Vârtt. 9, Sch. *wieder angenehm* u.s.w.

पुन(:)स्तुति (पुनर् + स्तु°) f. *wiederholte Cerimonie* Çâṅkh. Br. 26,8.

पुन(:)स्तोम (पुनर् + स्तोम) m. N. eines Ekâha Kâty. Çr. 22,10,16. Pañkav. Br. 19,4,1. Lâṭy. 9,4,5. Maç. 5,2 (Verz. d. B. H. 72).

पुनीत in der Stelle: पार्थं कृत्ति पुनीतानां पद्मस्रोति सो ऽज्ञरम् MBh. 12,11074. Es ist wohl सुनीतानां zu lesen.

पुन्थ्, पुन्थति (हिंसासंक्लेशयोः) Dhâtup. 3,7. पुन्थ् v. l.

पुंदान (पुमंस् + दान) Schol. zu AV. Prât. 2,25.

पुंदास (पुमंस् + दास) m. *ein männlicher Sclave* P. 8,3,6, Sch.

पुन्द्र MBh. 1,228 wohl fehlerhaft für पुण्ड्र.

पुंध्वज (पुमंस् + ध्वज) m. *Männchen* H. 1297, Sch.

पुंनक्षत्र (पुमंस् + न°) n. *ein männlich gedachtes* Nakshatra, *ein* N. *männlichen Geschlechts* Kauç. 33.

पुंनाग (पुमंस् + नाग) m. 1) N. eines Baumes, *Rottleria tinctoria Roxb.* AK. 2,4,2,6. Trik. 3,3,62. 233. H. 1134. an. 3,128. Med. g. 43. fg. Hâr. 180. Halâj. 2,53. Vjutp. 142. MBh. 1,2374. 7383. 3,2440. 11573. 14862. R. 2,94,23. 4,41,27. 5,17,16 (पुंनगाः gedr.). Suçr. 1,22,5. 141,7. 2,175, 17. 285,14. 485,15. Ragh. 4,57. Varâh. Bṛh. S. 52,87. 54,3. Schol. zu Kâty. Çr. 150,16. — 2) *eine weisse Lotusblüthe* Med. — 3) *Muscatnuss*. — 4) *ein ausgezeichneter Mensch* (*ein Elephant unter den Menschen*) H. an. Med. — 5) *ein weisser Elephant* Med.

पुंनाट und पुंनाड m. *Cassia Tora Lin.* (चक्रमर्द) Râǵan. im ÇKDr.

पुंनामधेय (पुमंस् + ना°) adj. *einen männlichen Namen habend* Kauç. 60. पृष्टे पुंनामधेयस्य न युक्तमधिरोहितुम् so v. a. *eines männlichen Wesens* R. 5,35,43.

1. पुंनामन् (पुमंस् + नामन्) 1) adj. *einen männlichen Namen habend* Çat. Br. 10,5,1,2. Çâṅkh. Gṛhj. 1,13. MBh. 8,3604. Suçr. 1,107,21. Varâh. Bṛh. S. 95,36. — 2) m. = पुंनाग *Rottleria tinctoria Roxb.* ÇKDr. u. पुंनाग.

2. पुन्नामन् adj. *den Namen Put* oder *Pud führend*, von einer Hölle M. 9,138. MBh. 1,3026. 8344. Hariv. 317. R. 2,107,12. Mârk. P. 75,16.

पुप्पुट m. N. einer Krankheit, *Anschwellung an Gaumen und Zahnfleisch* Suçr. 1,92,10. 93,5. 306,3. 11. 2,130,9. °क 1,303,9. 2,126,5.

पुप्फुल m. *Blähung* (उदरस्थवायु) Bhûripr. im ÇKDr.

पुप्फुस m. 1) *Lunge* Vjutp. 100. ÇKDr. und Wils. angeblich nach H. 605, wo aber पुप्पस gelesen wird; vgl. फुप्फुस. — 2) *Samenkapsel der Wasserrose* ÇKDr.

पुंमस् (पुंस्) Uṇâdis. 4,177. पुमान्, voc. पुमन्, पुमांसम्, पुंसा, पुमांसौ, पुमांसस् पुंसस् nom. pl. MBh. 3,13825), पुम्भिस्, पुंसाम्, पुंसु AV. Prât. 1, 91. P. 7,1,89. Vop. 3,134. Am Anf. eines comp. AV. Prât. 2,25. P. 8, 3,6. Vop. 2,33. 1) *Mann, männliches Wesen* Nir. 9,15. अश्रातेव पुंस एति प्रतीची ṚV. 1,124,7. पुंसः पुत्रान् 162,22. 3,29,13. 4,3,10. 5,61,6. 8. 7,6,1. पुमांसमुत स्त्रियम् 104,24. 8,9,7. AV. 3,6,1. 23,3. पुंसि वै रेतो भवति 6,11,2. पुंसां वृत्र्यम् 4,4,4. VS. 8,5. Ait. Br. 1,1. 2,35. Çat. Br. 1,1,1,20. 3,1,9. 3,3,4,7. M. 2,29. 3,49. 61. 5,63. N. 3,8. MBh. 3,14340. Suçr. 1,126,12. 192,2. Varâh. Bṛh. S. 69,3. Râǵa-Tar. 2,1. Kathâs. 38, 90. यस्यार्थाः स पुमांल्लोके Spr. 2446. — 2) *ein Masculinum* (gramma-

tisch): स्त्रीपुंनपुंसकेषु *in den drei Geschlechtern* Nir. 3,8. वाग्घ्येवैतत्सर्वं यत्स्त्री पुमान्नपुंसकम् Çat. Br. 10,5,1,3. 1,1,8. पुंसा नक्षत्रेण 14,9,2,1. पुंस्कृत्यैव बुञ्जयात्पुमांसो हि गर्भाः *mit Anwendung männlicher Formen, denn* गर्भ *ist männlich* 4,5,2,10. P. 1,2,67. 2,4,29. Vop. 3,126. — 3) *Mensch* AK. 2,6,1,1. H. 337. Halâj. 2,176. येन धीता गिरः पुंसां विमलैः शब्दवारिभिः Einl. zu P. यत्नं भजसि कल्याणि पुमांसं देवमंनिधौ N. 5,30. Mṛcch. 12. Spr. 283. पुंसां यथाङ्गेषु सिराग्न्तथैव तिनावपि Varâh. Bṛh. S. 53,1. 85,5. Bhâg. P. 8,24,48. fg. — 4) *Diener*: स्वपुम्भिः Bhâg. P. 3,15,38. 16,4. 5) = पुरुष *Seele* AK. 3,4,2,5. Kap. 1,140. Tattvas. 18. Sâṁkhjak. 11. 60. MBh. 12,12468. VP. 2. Bhâg. P. 7,1,11. परस्य पुंसः *die Weltseele, Vishṇu* 8,11,1. ज्ञानात्तस्मादभूदण्डे तस्माद्बुधा गतः पुमान् Kathâs. 2,11. — Vgl. न°, यज्ञ°.

पुमनुजा (पुमंस् + अनुजा) adj. f. wohl *nach einem männlichen Kinde geboren*, so v. a. *einen älteren Bruder habend*; = पुमांसमनुजध्य (!) जाता P. 3,2,100, Sch. — Vgl. पुंसानुजा.

पुमपत्य (पुमंस् + अपत्य) n. *männliche Nachkommenschaft* AK. 2,5,18.

पुमर्थ (पुमंस् + अर्थ) m. *Ziel des Menschen* Madhus. in Ind. St. 1,14,1. TBr. Comm. 140, 12. Davon nom. abstr. पुमर्थता f. 4.

पुमाख्य (पुमंस् + आख्या) adj. P. 8,3,6, Sch.

पुमाख्या (wie eben) f. *ein Name für männliche Wesen, ein Wort zur Bezeichnung eines männlichen Wesens* AK. 3,6,5,37. Schol. zu P. 4,1,48.

पुमाचार (पुमंस् + आ°) m. P. 8,3,6. Sch. *Brauch der Männer*.

पुंभूमन् (पुमंस् + भू°) m. *ein Plurale masculini generis* AK. 2,6,1,6. Trik. 3,3,133.

1. पुर् (= 1. पर्) nur im instr. pl. *mit Fülle* (Sâj. पूरकैः स्तवैः): अधा हि काव्या युवं दक्षस्य पूर्भिरद्भुता । नि केतुना जनानां चिकेथे पूतदक्षसा ṚV. 5,66,4. — Vgl. पर्भिः und ähnliche Instrumentale des Plurals.

2. पुर् f. P. 3,2,177. nom. पूर्, पुरि, पूर्भिस्, पुरस् nom. und acc. pl. 1) *Schutzwall, Mauer; fester Platz, Burg, eine befestigte Stadt* (vgl. πτόλις) AK. 2,2,1. H. 971. an. 1,12. Halâj. 2,130. पुरा पुरं समिदं कुंस्योजसा ṚV. 1,53,7. पूर्भिरायसीभिः 58,8. पुरां भिन्दुः 11,4. 131,4. पूर्भीं रक्षता मरुतो यमावत 166,8. पूर्वं पृथ्वी बहुला न उर्वी भवं 189,2. पुरो विश्वाः सौभगा संजिगीवान् 3,15,4. 4,27,1. अश्मन्मयी 30,20. आ दृळ्हां पुरं विविशुः 5,19,2. 7,18,13. पूर्भवा शतभुजिः 15,14. गोमती 8,6,23. der Dämonen 1,103,3. 2,14,6. 19,6. 20,8. 3,12,6. neunundneunzig 4,26,3. AV. 12,1,43. — TBr. 1,7,2,5. Ait. Br. 1,23. 2,11. Çat. Br. 3,4,4,3. fgg. 6,3,3,25. 11,1,1,2. 3. Khând. Up. 8,5,3. P. 5,4,74. Ragh. 16,23. Bhâg. P. 6,6,12. अत्तरायां पुरि P. 1,1,86, Vârtt. ततशिल्पापुरि Kathâs. 27,72. Vid. 328. बहुपुरि adj. nom. pl. n. P. 7,1,72, Sch. Zur Ableitung von पुरुष AV. 10,2,28. 31. Çat. Br. 13,6,2,1. 14,5,5,18; vgl. Nir. 2,3 und die folgende Bed. — 2) *Leib, Körper* (als *Burg* des Purusha gedacht) H. an. Bhâg. P. 2,10,28. 4,29,2. — 3) = महत् *Intellect* VP. 14, N. 22. — 4) N. eines Daçarâtra Kâty. Çr. 23,3,24. — Vgl. त्रि°, देव°, नि°, पारा°.

3. पुर्, पुरति *vorangehen* (wegen पुरस्, पुरा) Dhâtup. 28,56.

पुर Siddh. K. 236, *b*, 4. m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2,4,31. f. n. Trik. 3,5,21. 1) n. = 2. पुर् *Burg, befestigte Stadt, Stadt* überh. AK. 2,1,1. 3,4,18,128. 23,142. 25,185. H. an. 2,438. Med. r. 59. fg. Halâj. 2,130. धनुर्दुर्गं महीदुर्गमब्दुर्गं वार्क्षमेव वा । नृदुर्गं गिरिदुर्गं वा समाश्रित्य वसेत्पुरम् ॥ M. 7,70. 9,294. अरि° 7,181. 185. Ragh. 1,59. दैत्यानाम् Sund. 1,38. ग्राम, पुर M. 7,119. यस्य स्तेनः पुरे नास्ति 8,386. 9,226. N. 9,8. 13,21. 17,45. R. 1,6,6. R. Gorr. 2,119,26. नगरे वा पुरे वापि 4,16,19. Ragh. 2,74. Vid. 165. °त्रय Varâh. Bṛh. S. 32,22. °रोध *Belagerung einer Burg, einer Stadt* 12,21. 33,20. °लाभ 29,23. सपुरा मही MBh. 3,16215. Am Ende eines comp. (oxyt.) st. पुर् P. 5,4,74. 4,2,122. Vop. 6,69. Accent eines auf पुर ausgehenden Städtenamens P. 6,2,99—101. पुरमेकादशद्वारम् vom Leibe (vgl. 2.) Kathop. 5,1. नवद्वारे पुरे Çvetâçv. Up. 3,18. Bhag. 5,13. Prab. 16,7. = आगार, गेह, गृह *Haus* AK. 3,4,25,185. Trik. 3,3,363. H. an. Med. *Wohnort, Behälter* Tattvas. 5. Bhâg. P. 5,11,9 = अन्तःपुर Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,505, Çl. 19. नारी° *ein Gynaeceum, ein ganzes Haus mit Weibern*: अद्रां च तत्राश्चतरीसकृत्नं नारीपुरम् MBh. 13,4915. = गृहोपरि गृहम् *ein oberes Stockwerk* Viçva im ÇKDr. — 2) n. *Leib, Körper* H. 564. H. an. Med. Hâr. 258. Halâj. 2,355. Bhâg. P. 5,11,5. 6,1,48. 4,24. 7,14,37; vgl. u. 1. — 3) n. *die Stadt* κατ' ἐξοχήν, Pâṭaliputra Trik. 2,1,16. 3,3,262. H. an. Med. — 4) n. *Bordel* H. 1003. — 5) n. *eine Cyperus-Art* (नागरमुस्ता) Ratnam. im ÇKDr. — 6) *Bdellium*, m. AK. 2,4,2,14. Trik. 3,3,363. H. an. Med. n. Suçr. 2,276,3. पुरा 504,20. पुराख्यः Halâj. 2,465; vgl. 12, *b*. — 7) n. *eine best. Constellation* Varâh. Bṛh. S. 20,2. — 8) n. *Haut* Çabdar. im ÇKDr. — 9) n. = पुष्पादीनां दलावृत्तिः *eine Blattdüte für Blumen u. s. w.* Med. Ungenaue Schreibweise für पुट. — 10) n. Bez. der Unterabtheilungen in der त्रिपुटी oder त्रिपुरी genannten Vedânta-Schrift Verz. d. B. H. 180. — 11) m. = त्रिपुर N. pr. eines Unholden; s. पुरजित् u. s. w. N. pr. eines Mannes gaṇa कुर्वादि zu P. 4,1,151. — 12) f. पुरा *a*) *Wehr, Burg*, am Ende eines comp.: अग्निपुरा Çat. Br. 6,3,3,25. अश्म° 3,1,3,11 (streiche oben den Artikel 3. अश्मन्). Vgl. जीव°, देव°, मह्ना°. — *b*) *ein best. wohlriechender Stoff* Râgan. im ÇKDr.; vgl. 6. — *c*) *Osten* (!) ÇKDr. Wils. — 13) f. पुरी *a*) *Burg, Stadt* AK. 2,2,1. H. 971. Med. Halâj. 2,130. Taitt. Âr. 1,27,3 (st. dessen पुरम् acc. AV. 10,2,29). शक्रस्य Indr. 1,42. चेदिराज° N. 13,23. MBh. 1,4007. R. 1,1,71. 5,7. 34,46. Ragh. 1,30. Megh. 31. Sûrjas. 12,39. 40. Vid. 1. 325. — *b*) *Leib, Körper* Bhâg. P. 2,10,28. — Vgl. त्रि°, देव°, वीर.

पुरउष्णिह् (पुरम् + उ°) f. *ein best. Metrum, 12 + 8 + 8 Silben* ṚV. Prât. 16,20. Khandas 4. Çâṅkh. Çr. 7,27,3. 21. Pañkav. Br. 8,8,26.

पुरएतर् (पुरस् + ए°) m. *der da vorangeht, Führer, Wegweiser* ṚV. 1,76,2. 3,11,5. विद्वान्पथः पुरएत ऋजु नेषति 5,46,1. 8,21,12. 47,7. 7,33,6. पुरएतारं मरुतो धनस्य 9,97,29. 87,3. AV. 3,15,1. 5,20,12. 10,3,2. VS. 17,14. 33,60. यथा नेत्रममधनः पुरएतारं कुर्वीत Ait. Br. 4,20. 7,18. Çat. Br. 10,3,5,8. 14,4,1,19. Pañkav. Br. 18,8,17.

पुरःपाक (पुरस् + पाक) adj. f. आ *dessen Erfüllung bevorsteht*: आशिषम् Kumâras. 6,90.

पुरःप्रस्रवण s. प्रस्रवण.

पुरःप्रहर्तर् (पुरस् + प्र°) m. *Vorkämpfer*: समरेषु Ragh. 13,72.

पुरःफल (पुरस् + फल) adj. *dessen Früchte bevorstehen, Früchte verheissend*: प्रसादचिह्नानि Ragh. 2,22.

पुरक (von पुर् *Burg*) s. ग्रर्घपुर°.

पुरकोट्ट (पुर् + कोट्ट) n. *Citadelle:* °पाल Pañkat. 237, 15.

पुरग gaṇa कृशाश्वादि zu P. 4, 2, 80. कोटरादि zu 6, 3, 117; vgl. पुरगावण. adj. *geneigt, gewillt zu Etwas:* प्रसादपुरगो भव Mârk. P. 64, 3; vgl. प्रसादसुमुखो भव 17. In dieser Bed. aus पुरोग entstanden.

पुरगावण (पुरग + वन) m. N. pr. eines *Waldes* P. 8, 4, 4. gaṇa कोटरादि zu 6, 3, 117.

पुरजित् (2. पुर् + जित्) m. *Eroberer von Burgen* oder *Besieger des* Pura (vgl. u. त्रिपुर). 1) Bein. Çiva's Kathâs. 26, 286. Vgl. पुरद्विष्, पुरभिद्, पुरमथन, पुरशासन, पुरारति, पुरारि, पुरासुहृद्. — 2) N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Aǵa und Vaters des Arishṭanemi, Bhâg. P. 9, 13, 22. fg.

पुरज्योतिस् (पुर? + ज्यो°) n. Bez. von Agni's *Welt* Çabdârthak. bei Wils. — Vgl. पुरोज्योतिस्.

पुरंजन (पुरम्, acc. von 2. पुर् oder पुर *Burg, Körper* + जन *erzeugend*) m. *das Lebensprincip, die Seele* als König und °जनी f. *die Intelligenz* als die Gemahlin dieses Königs aufgefasst, Bhâg. P. 4, 25, 9. fgg. पुरुषं पुरंजनं विद्याद्यद्यनक्त्यात्मनः पुरः। एकद्वित्रिचतुष्पादं बहुपादमपादकम्॥ 29, 2. बुद्धिं तु प्रमदां विद्यान्ममाहमिति यत्कृतम्। यामधिष्ठाय देहेऽस्मिन्पुमान्भुङ्क्तेऽक्षभिर्गुणान्॥ 5.

पुरंजय (पुरम् + जय) m. *Burgeneroberer:* N. pr. eines Helden auf Seiten der Kuru MBh. 7, 6851. eines Sohnes der Sṛńǵaja und Vaters des Ǵanameǵaja Hariv. 1670. fg. VP. 444. eines Sohnes des Bhagamâna von einer Sṛńgarî (Sṛńǵajâ Langl.) 2002. eines Sohnes Çaçâda's und = Kakutstha VP. 360. fg. Bhâg. P. 9, 6, 12. = Kâkutstha Trik. 2, 8, 2. eines Sohnes des Vindhjaçakti VP. 477. des Medhâvin Matsja-P. in Verz. d. Oxf. H. 40, *b*, 17. VP. 462, N. 15. N. pr. eines Elephanten, eines Sohnes des Airâvaṇa, Hariv. 8925. — Vgl. पुर° (auch MBh. 1, 4418. N. 20, 1).

पुरञ्जर m. *Achselgrube* Çabdârthak. bei Wils.

पुरट n. (nach ÇKDr. und Wils.) *Gold* Bhâg. P. 3, 15, 29. 5, 2, 4. 8, 15, 6. 9, 10, 37. Vidagdhamâdhava im ÇKDr. — Vgl. पुरट्.

पुरण Uṇâdis. 2, 81. m. *Meer* Uǵǵval.

पुरतटी (पुर + त°) f. *Marktflecken* Hâr. 164.

पुरतस् adv. = पुरस् 1) *voran, vorn, davor, vor sich, vor mir u. s. w.* AK. 3, 5, 7. H. 1529. an. 7, 59. Med. avj. 83. पुरतस्ते प्रतस्थिरे R. 2, 80, 3. यो ऽहं पावकसंकाशं पश्यामि पुरतः स्थितम् *vor mir* 39, 6. Çâk. Ch. 60, 2. पुरतो नतिं कृत्वा *vor ihm* Kathâs. 9, 79. ददर्श पुरतो स्वारम् *vor sich* 28, 136. Brahmavaiv. (St.) 2, 70. तस्येतदाश्रमपदं पुरतो विभाति *vor uns* Dhûrtas. 75, 2. Râǵa-Tar. 1, 207. Amar. 43. Suçr. 1, 107, 20. मृत्युपाशान्पुरतः (पूर्वमेव शरीरपातात् Çañk.) प्रणोद्य Kathop. 1, 18. *vor, in Gegenwart von,* mit einem gen. Spr. 2091. Çâk. Ch. 96, 8. Kathâs. 4, 75. 39, 72. 42, 150. 49, 12. Vet. in LA. 31, 6. 33, 6. Prab. 86, 13. mit der Ergänzung comp.: प्रिय° Spr. 1916. Pañkat. 26, 23. 64, 1. पुरतः कर् *voranstellen, vorangehen lassen* R. 1, 67, 3. 2, 104, 1. In übertr. Bed.: यन्मया सत्कृता देव्याः प्रतिज्ञा पुरतः कृता Kathâs. 32, 134. — 2) = ग्रग्रे, प्रथमे H. an. Med. *vor* (zeitlich), mit dem gen.: पुरतः कृच्छ्रकालस्य MBh. 1, 8404.

पुरद्वार (पुर + द्वार) n. *Stadtthor* AK. 2, 2, 16. Halâj. 2, 133. M. 5, 92. Am Ende eines adj. comp. f. ग्रा R. Gorr. 2, 96, 22 (fälschlich पुरद्वारा R. Schl. 2, 88, 19). 5, 9, 20.

पुरद्विष् (पुर + 2. द्विष्) m. Pura's *Feind*, Bein. Çiva's Ǵatâdh. im ÇKDr. Bhâg. P. 4, 6, 8. — Vgl. पुरजित्.

पुरंद m. = पुरंदर Çabdârthak. bei Wilson.

पुरंदर (पुरम्, acc. von 2. पुर् + दर) 1) m. P. 3, 2, 41. 6, 3, 69. 4, 94. Vop. 26, 60. *Wehrenbrecher, Burgenzerstörer*, Beiw. und Bein. Indra's AK. 1, 1, 1, 37. H. 171. Halâj. 1, 53. Vjutp. 83. ṚV. 1, 102, 7. 2, 20, 7. 3, 54, 15. 5, 30, 11. AV. 3, 8, 1. Ind. 3, 2. Arǵ. 2, 6. Hariv. 3793. 7210. 12490. R. 1, 45, 50. 2, 41, 18. Ragh. 2, 74. 3, 23. 51, 12, 84. Spr. 514. Prab. 24, 10. der Indra des 7ten Manvantara VP. 264. Bhâg. P. 8, 13, 4. pl. Mârk. P. 79, 5. Beiw. Agni's ṚV. 1, 109, 8. 6, 16, 14. Çiva's Çiv. — 2) m. *Dieb* Udbhaṭa im ÇKDr. — 3) f. ग्रा Bein. der Gańgâ (सुरत्रा) Hâr. 151. — 4) n. *Piper Chaba* (चव्य) *W. Hunt.* Çabdač. im ÇKDr. — Vgl. पौरंदर.

पुरंदरचाप (पु° + चाप) m. Indra's *Bogen, der Regenbogen* Varâh. Bṛh. S. 45, 4.

पुरंदरपुरी (पु° + पु°) f. N. pr. einer *Stadt* in Mâlava Vikramač. 24te Erzählung.

पुरंधि 1) f. *Verständigkeit, Einsicht, Weisheit;* pl. *gute Gedanken, Erkenntnisse* Nir. 12, 30. उदीरतां सूनृता उत्पुरंधीः ṚV. 1, 123, 6. चोदयंतं सूनृताः पिन्वतं धिय उत्पुरंधीरीरयतम् 10, 39, 2. ग्रविष्टं धियो जिगृतं पुरंधीः 4, 50, 11. 1, 158, 2. 2, 38, 10. 7, 67, 5. सं वो मदा ग्रग्मत सं पुरंधिः 4, 34, 2. धियाविद्धि पुरंध्या 8, 81, 15. 58, 1. सरस्वती सह धीभिः पुरंध्या 10, 65, 13. 14. 2, 1, 3. 3, 62, 11. ग्रस्मभ्यं विश्वा इषणः पुरंधीः 4, 22, 10. दृव्हिं नो रयिमवा पुरंध्या 5, 35, 8. तरणिरित्सिषासति वाजं पुरंध्या युजा 7, 32, 20. (सोमः) पुरंधिं तविषीमियर्ति 10, 112, 5. 9, 93, 4. वर्धया वाचं जनया पुरंधिम् 97, 36. 110, 3. — 2) concr. adj. *verständig, klug, einsichtig:* नारी ṚV. 10, 80, 1. VS. 14, 2. 22, 22. पत्नीः ṚV. 5, 41, 6. युवतिं 3, 61, 1. 1, 116, 13. 117, 19. जहवे कृन्यावे राये पुरंधिम् 7, 9, 6. 10, 39, 7. Pûshan 1, 181, 9. 2, 31, 4. 10, 64, 7. Indra 4, 26, 7. 27, 2. 3. ein Ṛbhu 5, 42, 5. Bhaga, Savitar, viell. auch N. eines besonderen Gottes 6, 49, 14 (Nir. 6, 13). 21, 9. 7, 35, 2. 36, 8. 39, 4. 10, 85, 36. Himmel und Erde 9, 90, 4. Naigh. 3, 30. — धि in पुरंधि ist wohl = धी *Gedanke*, das vorangehende पुरम् steht wahrscheinlich mit पुरस्, पुरा in etym. Zusammenhange. Vgl. स्मत्पुरंधि.

पुरंधिवत् (vom vorberg.) adj. *von Einsicht begleitet:* पुरंधिवान्मनुषो यज्ञसाधनः शुचिर्धिया पवते सोम इन्द्र ते ṚV. 9, 72, 4.

पुरंध्रि (Siddh. K. 236, *b*, 1) und °ध्री f. *eine ältere verheirathete Frau, eine ehrbare Matrone;* °ध्री = कुटुम्बिनी AK. 2, 6, 1, 6. H. 513. °ध्रि Ragh. 7, 28. Kumâras. 7, 2. Kathâs. 38, 160. °ध्रीणाम् 33, 24. Kumâras. 6, 32. *Weib* überh. Halâj. 2, 326. सुपुरंध्रीणाम् Râǵa-Tar. 1, 68. Das Wort ist ursprünglich wohl identisch mit पुरंधि; vgl. das ähnlich gebildete सैरंध्रि, °ध्री.

पुरपक्षिन् (पुर + प°) m. *ein in der Stadt lebender, zahmer Vogel* (Gegens. वन्यपक्षिन्) Varâh. Bṛh. S. 45, 67. — Vgl. ग्राम्य.

पुरपाल (पुर + पाल) m. *Hüter einer Burg, einer Stadt* Bhâg. P. 4, 28, 13. °क m. dass. 6, 18, 17.

पुरभिद् (पुर + भिद्) m. *der Spalter des* Pura, Bein. Çiva's H. 10,

Sch. — Vgl. पुरजित्.

पुरमथन (पुर + म°) m. *der Zermalmer des* Pura, Bein. Çiva's Dhûrtas. 67,6. — Vgl. पुरजित्.

पुरमार्ग (पुर + मार्ग) m. *Strasse einer Stadt* Ragh. 11,3.

पुरमालिनी (von पुर + माला) f. *die mit Burgen Bekränzte*, N. pr. eines Flusses MBh. 6,329 (VS. 183). — Vgl. पुरावती.

पुरय m. N. pr. eines Mannes RV. 6,63,9.

पुररक्ष (पुर + रक्ष) m. *Stadtwächter* Daçak. 26,1.

पुररक्षिन् (पुर + र°) m. dass. Kathâs. 13,169.

पुरला (?) Bein. der Durgâ H. ç. 58.

पुरवासिन् (पुर + वा°) adj. subst. *eine Stadt bewohnend, Stadtbewohner, Städter* N. 7,16. 13,22.

पुरवास्तु (पुर + वास्तु) n. *ein zur Gründung einer Stadt geeigneter Grund* Hariv. 6409.

पुरशासन (पुर + शा°) m. *der Züchtiger des* Pura, Bein. Çiva's Kumâras. 7,30. — Vgl. पुरजित्.

पुरश्चरण (पुरस् + च°) 1) adj. *Vorbereitungen zu Etwas treffend;* davon nom. abstr. °ता f.: अमृतोत्पादनपुरश्चरणतामुपगतस्य MBh. 12,13206 (S. 831, Z. 8). — 2) n. proparox. *eine vorgängige Handlung, Vorbereitung* (im Ritual) Çat. Br. 4,4,1,11. 6,2,1. 4,6,2,4. 20. 21. 6,6,1,6. 12,3,5,2. स° 10,3,5,3. अथैतद्वार्पद्वतं स्वर्गकामायनं तस्यैते पुरश्चरणे गोपात्यं चाग्नीन्धनं च Nidâna 10,11. P. 4,3,72. Verz. d. Oxf. H. 92,*a*,24. 93,*a*,38. fgg. 95,*a*,11. 97,*b*,15 (°कर्मन्). 103,*a*,11. fgg. °चन्द्रिका Titel eines Werkes 95,*a*,40. Verz. d. B. H. No. 1037. °पद्धतिमाला desgl. Verz. d. Oxf. H. 110,*b*,6. °विधि desgl. Verz. d. B. H. No. 1057. गायत्री° 1055. — Vgl. पौरश्चरणिक.

पुरश्छद (पुरस् + छद) m. 1) *eine best. Grasart*, = vulg. उलु *Imperata cylindrica Beauv.* Çabdak. im ÇKDr. — 2) *Brustwarze* Çabdârthak. bei Wilson.

पुरस् adv. praep. P. 5,3,39. Vop. 7,108. *voran, vorn, nach vorn, davor, vor den Augen, vor sich, vor Jemand* (Gegens. पश्चा, पश्चात्, पृष्ठे) AK. 3,4,25,185. 22 (Colebr. 28), 7. 3,5,7. H. 1529. an. 7,51. Med. avj. 82. समग्निमिन्धतो पुरः RV. 1,170,4. भद्रं भवाति नः पुरः 2,41,11. 5,29,5. रथे तिष्ठन्नयति वाजिनः पुरः 6,75,6. 8,17,15. 50,15. 16. आतिथ्यमग्नि च धत्त इत्पुरः 5,28,2. AV. 1,27,2. 6,40,3. 8,6,15. Çat. Br. 4,6,7,4. Çâṅkh. Çr. 17,13,1. गच्छन्तो पुरो भवन्तो। अच्छमप्यनुपदमागत एव Çâk. 29,1. Çrut. 24 (Br.). पुरः प्रतिकूलं शैले स्रोतः Çâk. 50. Mârk. P. 23,5. AK. 2,6,2,25. H. 652. Halâj. 2,398. गच्छति पुरः शरीरं धावति पश्चादसंस्तुतं चेतः Çâk. 33. 64,11. 44,18, v. l. 63,15, v. l. Spr. 1881. अमुं पुरः पश्यसि देवदारुम् Ragh. 2,36. Kumâras. 4,8. 25. Spr. 1461. Vid. 312. Kathâs. 29,156. Râǵa-Tar. 6,856. Mârk. P. 76,6. MBh. 12,6621. Spr. 145. पुरोवृषेन्द्र *den* Vr. *vor sich habend* Bhâg. P. 4,4,4. *im Osten, nach Osten:* असौ पुर उदेति पश्चास्तमेति Ait. Br. 1,7. VS. 13,54. 15,15. Çat. Br. 2,1,2,4. MBh. 7,2349. दक्षिणतः पुरः *nach Südosten* 2,1120. *vorher, zuerst* H. an. Med. Halâj. 4,22. R. 1,40,6. स्था *bevorstehen:* सुरभिमाससुखं पुरः स्थितम् (v. l. समुपस्थितम्) ad Çâk. 135. Als praep. mit dem abl.: न गर्दभं पुरो अश्वान्नयन्ति *man spannt nicht den Esel vor das Ross* RV. 3,53,23. mit dem acc.: य इमे उभे अहनी पुर एत्यप्रयुच्छन् 5,82,8. 7,1,3. स सूर्यं प्रति पुरो न उद्गाः 7,62,3. mit dem gen. P. 2,3,30. पुर इव पर्यग्नेः Ait. Br. 2,11. ततः प्रविशन्ति मुनयः पुरश्चैषां कञ्चुकी Çâk. 62,23. तस्य पुरः — वाचमाददे Ragh. 1,59. Megh. 3. Kathâs. 3,43. Vid. 283. Spr. 163. 751. 2289. Pańkat. 247,15. Amar. 43. Sâh. D. 57,10. *vor* (der Zeit nach): तव प्रसादस्य पुरस्तु संपदः Çâk. 189. in comp. mit der Ergänzung: स्व° *vor sich* Hariv. 15996. धनपति° Spr. 2519. Zwei Verbindungen von पुरस् sind besonders beliebt: 1) mit कर् P. 1,4,67. 8,3,40. Vop. 8,21. *a) vornhin* —, *an die Spitze bringen*, — *stellen, vorangehen lassen:* रथम् RV. 1,102,9. 54,3. 8,45,9. ब्राह्मणा यं पुरस्कुर्वीरन् *zu ihrem Führer bestellen* Kâtj. Çr. 22,5,29. 11,8. यज्ञमेव विष्णुं पुरस्कृत्येयुः Çat. Br. 1,2,5,3. हिरण्यं पुरस्कृत्य सायमुद्धरेत् (अग्निम्) *vor sich hin haltend* Ait. Br. 7,12. (प्रातिष्ठन्त) शकुन्तलां पुरस्कृत्य *vorangehen lassend* MBh. 1,3000. 6920. 5,7049. 7052. Hariv. 4973. R. 1,9,67. 26,1. 3. 76,9. 2,1,1. 26,17. 6,99,17. Çâk. 55,9. 62,23. 108,19. Ragh. 2,20. 13,66. Kumâras. 2,52. Kathâs. 12,12. Râǵa-Tar. 5,327. प्रातश्च सर्वे जग्मुस्ते कृत्वा सूर्यप्रभं पुरः (vom Verbum getrennt) Kathâs. 44,163. पुरस्कृत = अग्रतः कृत, अग्रकृत AK. 3,4,14,86. H. an. 4,123. Med. t. 215. — *b) an ein Amt setzen, anstellen:* महानसे त्वं भव मे पुरस्कृतः MBh. 4,242. यो ह्यि भोज्ये पुरस्कार्यो यानेषु शयनेषु च। भूषणेषु च सोऽस्माभिर्बालो युधि पुरस्कृतः 7,1993. — *c) voranstellen* so v. a. *ehren, Jmd Ehre erweisen:* दर्शनेनैव भवतीनां पुरस्कृतोऽस्मि Çâk. 18,18. पुरस्कृतः सताम् Ragh. 3,41. 14,18. 15,86. Hit. 65,19. स्वभटा दानमानाभ्यां पुरस्क्रियन्ताम् 104,18. नन्दिग्रामेऽकरोद्राज्यं पुरस्कृत्यास्य पादुके MBh. 3,15983. R. 6,109,5. पुरस्कृत = पूजित H. an. Med. = सिक्त *besprengt* H. an. सीतां मन्त्रोदकपुरस्कृताम् (*irroratam* Schl., wohl einfach *geehrt* so v. a. *geweiht*, oder auch zu *f*) zu stellen) R. 1,73,27. — *d) voranstellen, vorangehen lassen* so v. a. *in den Vordergrund stellen, zur Richtschnur nehmen, vor Augen haben, berücksichtigen, sich angelegen sein lassen, erwählen:* तमेवार्थं पुरस्कृत्य पितामहमचोदयत् so v. a. *wegen* MBh. 1,7686. R. 5,90,33. MBh. 1,525. कारणं किं पुरस्कृत्य भार्या वै संनियोजिता 6888. धर्मम् 2,1769. धर्मं पुरस्कृत्य विधूय दर्पम् R. 2,98,31. Spr. 2570, v. l. मित्रताम् MBh. 3,16770. पितुराज्ञाम् R. 1,77,22. तां वृद्धिम् 2,108,18. 4,44,9. अश्वमेधं पुरस्कृत्य कर्माण्यारेभिरे तदा so v. a. *in Betreff* R. Gorr. 1,12,35. 6,13,6. एकान्त एव चर्मरत्नभास्वत्कामिमां पुरस्कृत्याङ्गराजमाचष्ट्व so v. a. *über* Daçak. in Benf. Chr. 189,2. अपमानं पुरस्कृत्य मानं कृत्वा तु पृष्ठतः Spr. 138. पुरस्कृतमध्यमक्रम Ragh. 8,9. ययौ च स वणिक्सार्थः पुरस्कृत्याटवीपथम् *wählen, vorziehen* Kathâs. 20,105. पुरस्कृत = स्वीकृत H. an. — *e) vor die Augen treten lassen, an den Tag legen, zeigen, verrathen:* स्त्रीस्वभावम् R. 3,23,25. स्त्रीत्वम् 5,101,16. स्वविक्रमम् Râǵa-Tar. 3,328. मूलाङ्कुराण्यपि न जातु पुरस्करोति (शास्त्रविटपी) 4,529. — *f*) पुरस्कृत *begleitet von, verbunden* —, *versehen mit:* द्रौपदीम् — धौम्यपुरस्कृताम् MBh. 3,15749. व्यसर्पत जलं तत्र तीव्रशब्दपुरस्कृतम् R. 1,44,17. आज्यगन्धपुरस्कृताः (पावकाः) MBh. 1,4937. गुणानित्येव तान् (दोषान्वने) विद्धि तव स्नेहपुरस्कृतान् R. 2,29,2. मधुरां वाणीमभिसान्त्वपुरस्कृताम् 5,56,44. वाक्यमिदं स्नेहपुरस्कृतम् 6,107,2. Spr. 886. यदि वो मत्प्रियं कार्यं राजभक्तिपुरस्कृतम् Hariv. 3894. आर्यभाव° von einer Person R. 1,1,35. राजभक्ति° desgl. MBh. 3,2268. 4,1025. सर्वकाम° desgl. 13,6561. आर्षभे चर्मणी चित्रे शतचन्द्रपुरस्कृते 6,5894. ब्रह्मलोक° *im Besitz der Welt* Br.,

derselben theilhaftig geworden MBh. 7,5907. अग्निहोत्र° so v. a. *beschäftigt mit* 1,5132. — *g)* पुरस्कृत = अरात्यभियुक्त *vom Feinde angegriffen* AK. = अरिग्रस्त *vom Feinde vernichtet* Med. — *h)* पुरस्कृत = अभिशस्त *angeklagt* H. an. Med. — 2) mit धा *a)* med. *an die Spitze* —, *voran stellen, vor Jmd hinstellen, aufstellen:* पुरो अग्निं धिया दधे ṚV. 1,139,1. इन्द्रं विश्वे देवासो दधिरे पुरः 131,1. 2,32,1. 3,2,5. 5,16,1. 6,10,1. ते चिद्धि पूर्वं कवयो गृणन्तः पुरो मह्यो दधिरे देवपुत्रे 7,53,1. अग्निं हूतं पुरो दधे 8,44,3. 10,140,6. तुरासाहं पुरोधाय धाम स्वायंभुवं ययुः Kumāras. 2,1. भीमार्जुनौ पुरोधाय — रणमूर्धनि MBh. 3,1973. R. 2,90,2. आगत्य कलशौ तस्थौ पुरोधाय कृताञ्जलिः *vor ihm hinstellend* Bhāg. P. 9,16,4. अर्हन्ता चित्पुरो दधे ऽंशेव देवावर्वते *als Preis aussetzen* ṚV. 5,86,5. — *b)* med. *Jmd bestimmen, beauftragen zu* (dat.): इन्द्रं वृत्राय हन्तवे देवासो दधिरे पुरः ṚV. 8,12,22. तमग्निं पुरो दधे ऽस्मा अरिष्टतातये 5,30,12. 7,2. 8,5. insbes. *beauftragen mit den priesterlichen Verrichtungen* (vgl. पुरोहित): राज्ञा यक्ष्यमाणो ब्राह्मणं पुरो दधीत Ait. Br. 8,24. पुरोधाय MBh. 13,472. Bhāg. P. 9,20,25. 22,36. — *c)* med. *Jmd Etwas auftragen:* तद्दं एतत्पुरो दधे AV. 4,7,7. — *d)* act. *voranstellen* so v. a. *hochschätzen, ehren:* इमं यज्ञं त्वमस्माकमिन्द्र पुरो दधत्सनिष्यसि क्रतुं नः ṚV. 4,20,3; vgl. 5,31,11, wo dieselbe Redensart, aber sinnlos angebracht ist. एतानेव पुरोधाय सत्कृत्य च यथा पुरा MBh. 5,3408. ते त्वां प्रियं करिष्यन्ति पुरोधास्यन्ति च ध्रुवम् 4646. Ragh. 12,43. — *e)* *voranstellen* so v. a. *vor Anderm berücksichtigen, sich angelegen sein lassen:* पुरोधाय मनो ह्रीदं कर्माण्यात्मा (lies कर्मण्या°) प्रवर्तते MBh. 14,409. पुरोधाय सुकृतं दुष्कृतं वा 1,3617. स्वधां पुरोधाय श्राद्धे प्रीणाति पितॄन् Hariv. 1002. — Vgl. पुरा, पुरतस्, पूर्व, पौरस्त्य.

पुरसंस्कार m. = पुरोटि Hār. 164. — Vgl. पत्त्रसंस्कार.

पुरस्कर्तव्य (von 1. कर् mit पुरस्) adj. *voranzustellen, zu ehren* Hit. 103,5.

पुरस्कार (wie eben) m. 1) *Bevorzugung, Ehrenerweisung:* ननु समाने ऽपि ज्ञानभावे वयो ऽधिकत्वाद्गणदासः पुरस्कारमर्हति Mālav. 19,6. दानमानपुरस्कारैराचार्यान्प्रत्यपूजयत् R. Gorr. 1,80,11. तस्य बहुमानपुरस्कारं कृत्वा Hit. 8,14. — 2) *das Vorangehenlassen* so v. a. *Begleiten, Dabeisein;* am Ende eines adj. comp. so v. a. *begleitet von, verbunden mit, in sich schliessend:* सुरासव° (बलि) MBh. 13,4737. ब्रह्मघोषपुरस्कारः संजल्पः समजायत 3,45. 12,593.

पुरस्कार्य (wie eben) adj. *an Etwas zu stellen, zu beauftragen mit:* ते नियोक्तुं पुरस्कार्याः सदृशास्तस्य सैनिकाः Spr. 793 (die Uebersetzung hiernach zu berichtigen). त्वं हि भोज्ये पुरस्कार्यो भक्ष्ये पेये च MBh. 3,6474. 7,1993.

पुरस्क्रिया (wie eben) f. 1) *eine vorangehende Handlung* Verz. d. B. H. No. 1057. Verz. d. Oxf. H. 97,*b*,15; vgl. पुरश्चर्या. — 2) *Ehrenerweisung* Ragh. 4,87. 11,51.

पुरस्ताज्ज्योतिस् (पुरस्तात् + ज्यो°) adj. Bez. einer Trishṭubh, *deren erster* Pâda *8 Silben zählt,* ṚV. Prât. 16,46 und Anm. Khandas in Verz. B. H. 100,13. °ज्योतिष्मती Colebr. Misc. Ess. II, 153.

पुरस्तात् (von पुरस्) adv. praep. P. 5,3,40. *vorn, nach vorn, von vorn, am Anfang, vorher, zuerst;* = अग्रतस्, प्रथमे AK. 3,4,32 (Colebr. 28), 7. H. 1529. an. 7,55. Med. avj. 34. युवतिः पुरस्तादाविर्वक्षांसि कृणुषे ṚV. 1,123,10. 124,3. 3,8,9. 27,7. यज्ञस्य केतुं प्रथमं पुरस्तादग्निं नरो जनयत 29,5. 5,80,4. स्यन्द्रत्तां कुल्या विषिताः पुरस्तात् 83,8. 6,19,9. 7,72,5. अयं ते एमि तन्वा पुरस्ताद्विश्वे देवा अभि मा यन्ति पश्चात् 8,89,1. 10,17,4. AV. 1,7,5. 4,1,1. 11,4. 5,29,1. 10,8,10. 11,2,17. 12,1,55. 3,37. एतान्यस्य पुरस्तादुपकृतानि भवन्ति Ait. Br. 7,32. 8,1. TBr. 1,4,4,3. 6,3. पुरस्ताद्विग्भ्यो वाचं विभजति TS. 6,1,4,2. Çat. Br. 1,2,4,11. 6,4,11. 14. TS. 5,7,6,1. — नमः पुरस्तादथ पृष्ठतस्ते Bhag. 11,40. Çāk. 36. Çrut. 24. निपतन् *nach vorn* Abh. 10,32. समपद्यत *vor ihnen, vor ihrem Angesicht* MBh. 2,1628. 3,10637. Ragh. 2,44. प्रादुर्भवन् 6,39. 13,26. Prab. 53,3. संप्रतस्थिरे *vorher, zuerst* R. 2,80,5. MBh. 3,15458. 4,127. Ragh. 5,20. Khând. Up. 5,2,2. M. 3,261. 4,248. *ehemals, früher, vorher;* = पुरा AK. H. an. Med. Khând. Up. 6,8,6. Kaṭhop. 1,11. MBh. 1,735. 2,1130. R. 1,6,19. Mṛkkh. 159,3. *vorn* so v. a. *im Osten, von Osten* AK. H. an. Med. उत्पुरस्तात्सूर्य एति ṚV. 1,191,8. 4,51,1. 2. 8. अचेति केतुरुषसः पुरस्तात् 7,67,2. AV. 4,40,1. 11,6,18. Çat. Br. 2,2,3,8. Kâtj. Çr. 2,3,6. 20,4,14. 21,4,10. Khând. Up. 3,6,4. 7,25,1. Muṇḍ. Up. 2,2,11. Megh. 15. Bhâg. P. 9,6,5. *vorn, oben* (in einem Buche) ṚV. Prât. 14,1. aber auch *nach vorn* so v. a. *weiterhin, hinten* Suçr. 2,370,15. Am Anfange eines comp.: पुरस्ताद्दीर्घ Çâñkh. Çr. 1,2,18. °उच्च Kâtj. Çr. 7,1,21. °ग्रन्थि Çat. Br. 1,3,3,3. °दण्ड Lâṭj. 4,11,11. °उपचार Kâtj. Çr. 5,8,2. °लक्षण Çat. Br. 1,7,2,18. Çâñkh. Çr. 1,17,15. °स्वाहाकृति Çat. Br. 3,8,1,16. 13,2,11,2. °जप m. *ein vorangehender* Gapa Çâñkh. Br. 1,1,38. 39. Lâṭj. 2,7,13. 19. °अपवाद Schol. zu VS. Prât. 4,61. °भाग Weber, Nax. I, 312. Mit gen. (P. 2,2,30) und abl. *vor* (von Ort und Zeit) ṚV. 3,8,2. आकूत्याः पु° AV. 12,1,13. तस्याग्निः पुरस्तादैत् Ait. Br. 2,6. 33. पु° दीक्षायाः 7,21. Çat. Br. 12,3,5,12. 13,4,1,4. 3,6. Kâtj. Çr. 3,4,7. Âçv. Gṛhj. 1,14. पुरस्तात्कर्मभ्यः Lâṭj. 1,1,12. आदित्यग्रहः पुरस्तात्तस्य *am Anfang desselben* Ait. Br. 3,29. — पुरस्ताद्देवदेवस्य शार्ङ्गिणः *vor, in Gegenwart von* Abh. 4,10. Kumâras. 7,30. Megh. 101. Hit. 8,15. Prab. 2,19. mit acc. Çat. Br. 8,3,1,11. 10,6,4,1. mit der Ergänzung comp.: स्तोत्र° *vor dem* St. Kâtj. Çr. 18,6,17. 17,3,17. Dagegen ब्रह्मपुरस्तान्म उग्रं राष्ट्रमव्यथ्यमसत् *wo das* Brahman *(die Brahmanenschaft) den Vorrang hat* Ait. Br. 8,1. — Vgl. उत्तर°.

पुरस्तात्त (von पुरस्तात् mit suff. त) adj. *vorangehend* Shaḍguruç. zu ṚV. Anukr. in Ind. St. 8,137.

पुरस्तात्स्तोभ s. u. स्तोभ.

पुरस्तादुद्धार (पुरस्तात् + उ°) m. *Vorantheil, Voraus* Çat. Br. 3,1,1,13. 25.

पुरस्ताद्धोम (पुरस्तात् + होम) m. *ein einleitendes Opfer* Gobh. 4,5,4. Kauç. 3. 4. 53. 67. 94. 135. 139. °वत् adj. 8.

पुरस्ताद्बृहती (पुरस्तात् + बृ°) f. *diejenige* Bṛhatî, *deren erster* Pâda *zwölf Silben hat,* ṚV. Prât. 16,31. Khandas in Verz. d. B. H. 100,6.

पुरःसद् (पुरस् + सद्) adj. *nach vorn —, nach Osten sitzend* VS. 9,35. TS. 1,8,7,1. *praesidens:* पुरःसदः शर्मसदो न वीराः ṚV. 1,73,3.

पुरःसर (पुरस् + सर) P. 3,2,18. adj. subst. (f. ई; am Ende eines adj. comp. आ) *vorangehend, Vorgänger* Vop. 26,47. AK. 2,8,2,40. H. 498. Çvetâçv. Up. 2,11. ब्रह्मकार्य MBh. 1,6647. Suçr. 2,428,12. अरुणास्तत्र भास्करस्य पुरःसरः MBh. 1,1469. 7,8458. Çâk. 77. यस्याः पुरःसरा आसन्पृष्ठतश्चानुगामिनः MBh. 4,630. R. 2,26,17. 4,38,35. Râga-Tar. 5,323. Ragh. 13,69. प्रकृतिपुरःसरेण पुष्पकेण 79. इति संश्रुत्य गच्छेपुर्गृहे बाल-

पुरःसराः Jâǵn. 3,12. (मुनिपरंपरा) यथावृद्धपुरःसरा Kumâras. 6,49. मा भूदाश्रमपीडेति परिमेयपुरःसरौ । अनुभावविशेषात्तु सेनापरिवृताविव ॥ so v. a. *Begleiter* Ragh. 1,37. *Vorläufer*, Bez. *eines Dieners* AV. 15,2,1. fgg. Am Ende eines adj. comp. (f. घा) *zum Begleiter habend, begleitet von, verbunden mit; versehen mit:* निवसामि — धौम्यपुरःसरा MBh. 3, 577. (ऋतुपान्) इत्युर्धं प्रेषयामास प्रियाख्यानपुरःसरान् *mit der angenehmen Nachricht* R. 1,10,29 (31 Gorr.). (वाक्) पुष्पवृष्टिपुरःसरा 3,4,15. Kathâs. 34,117. 46,96. देवदुन्दुभिर्वाप्सरोनृत्तपुरःसरः 50,207. वीणापुरःसरं गानम् Cit. beim Schol. zu Çâk. 98. R. 5,10,3. Suçr. 2,372,8. गुरौ च श्रद्धाभक्तिपुरःसरा: Schol. zu Muṇḍ. Up. bei Wind. Sancara 91 (vgl. Bibl. ind. S. 261). °पुरःसरम् adv. *mit, unter:* ततः कायाक्रमेणैव वाचा सद्यमवध्यत । ताभ्यामुभाभ्यामन्योऽन्यं कृत्तग्रकृपुरःसरम् ॥ Kathâs. 28,110. मानपुरःसरमुवाच Pańkat. 16,4. 30,26. पितरं प्राह प्रणिपातपुरःसरम् Mârk. P. 77,30. काम्यनिषिद्धवर्जन° Vedântas. (Allah.) No. 6. 108.

पुरःस्थातर् (पुरस् + स्था°) nom. ag. *an der Spitze stehend, Führer:* पुरःस्थाता मघवा वृत्रहा भुवत् R.V. 8,46,13.

पुरहन् (पुर + हन्) m. Pura's *Tödter*, Beim. Vishṇu's Bhâg. P. 7, 10,68. — Vgl. पुरारि.

पुरा gaṇa स्वरादि zu P. 1,1,37. adv. praep. conj. 1) adv. a) *vormals, ehemals; bisher, von jeher;* mit einer Neg. *niemals;* = प्रबन्ध AK. 3, 4,22 (Colebr. 28), 15. Med. avj. 69. = चिरातीत AK. H. an. 7,43. पुराण und अतीत Med. = प्राक् H. 1535. Halâj. 4,22. = प्रतीप (!) H. an. मर्ता नूनं नो ऽवंता यथा पुरा R.V. 1,39,7. 103,4. शश्वत्पुरोषा व्युवास देव्यथो अद्येदं व्यावो मघोनी 113,13. 2,20,4. पुरा, नूनम्, अपरम् 28,3. 4, 51,7. 8,21,7. (उक्थानि) या वः शस्यन्ते पुरा चित् *lange her* 7,56,23. 88, 5. 91,1. नह्यर्ङ्ग पुरा चन जज्ञे वीरतरस्त्वत् *von jeher nicht, niemals* 8, 24,15. 10,117,2. AV. 6,12,2. 18,4,56. न वा एतस्य ब्राह्मणा संतायवः पुरान्नमक्षन् TS. 1,5,2,1. यश्च पुराग्निर्यश्चोखायाम् 5,2,4,1. नेदिह पुरा नाष्ट्रा रक्षांस्याविशान् Çat. Br. 1,2,1,3. यन्मां पुरा प्रथमं यशस्य 6,1,6. Muṇḍ. Up. 1,1,2. यथेदमुक्तवान् शास्त्रं पुरा पृष्टो मनुर्मया M. 1,119. 5,22. 8,116. 9,67. 128. N. 10,8. 21. 11,6. 12,14. 16,9. पुरा, अद्य Hit. 1,30. 4,16. MBh. 9,1873. R. 1,5,6. 6,25. 8,6.14,40. 2,59,11. Ragh. 1,75. Çâk. 132. पुरा, अधुना 162. Kathâs. 1,28. 28,156. Spr. 1801. Prab. 105,16. AK. 2, 9,59. H. 964. Mit स्म und praes. P. 3,2,122. 8,1,42, Sch. ये स्मा पुरा गातूयन्तीव देवाः R.V. 1,169,5. न ह स्म वै पुराग्निरपरशुवृक्णं दहति TS. 5,1,10,1. Çat. Br. 1,1,4,13. 4,1,14. सतर्पयन्ति ह स्म वै पुरर्त्वा इत्याचक्षते 2,1,2,4. 3,6,1,28. पशुप्रदेशा ह स्म त्वेव पुरेर्पूर्भवति 6,5,2,10. 12, 6,1,41. mit praes. ohne स्म P. 3,2,122. वसन्तीह पुरा छात्राः Sch. यथेयं न प्राक्त्वत्तः पुरा विद्या ब्राह्मणान्गच्छति Khând. Up. 5,3,7. तन्मात्रमपि चेन्मह्यं न ददाति पुरा भवान् । स कथं पृथिवीमेतां प्रददासि MBh. 9,1806. श्रूयते हि पुरा लोके *denn man hört von Alters her in der Welt* so v. a. *denn es ist ein alter Ausspruch* (nach Stenzler's Auffassung) Spr. 1231. — b) *zuerst* (Gegens. पश्चा, पश्चात्): पुरा व्याघ्रो जायते पश्चा सिंहः ved. Citat beim Schol. zu P. 5,3,33. Spr. 382. — c) *bald, in kurzer Zeit;* mit dem praes. st. des fut. Megh. 110. Naish. 1,13. Vgl. u. 3. — 2) praep. mit dem abl. a) *vor* (von der Zeit): पुर ऊतोः R.V. 2,28,5. 4,28, 3. पुरा जरसः 8,56,20. 1,139,8. 3,32,14. या ओषधीः पूर्वा जाता देवेभ्यस्त्रियुगं पुरा 10,97,1. AV. 9,6,12. 11,8,3. इतः पुरा 13,2,13. पुरा ततः Çat. Br. 2,2,4,12. VS. 32,5. Ait. Br. 2,6. 4,22. न पुरा नक्षत्रेभ्यो वाचं विसृजेत् TS. 6,1,4,3. Çat. Br. 1,2,5,26. 6,4,21. पुरा चिरात् 11,5,2,3. Çâṅkh. Çr. 2,6,2. Khând. Up. 4,16,2. पुरोदयात् 2,9,2. MBh. 7,8520. पुरेवागमनात् Açv. 4,20. पुरा — मृत्योः Bhâg. P. 6,1,8. पुरा सूर्यस्योदेतोः ved. Cit. beim Schol. zu P. 2,3,69. 3,4,16. पुरा वत्सानामपाकर्तोरास्ते ebend. — b) *zum Schutz —, zur Sicherheit vor; unerreicht von, sicher vor; mit Ausschluss von, ohne:* पुरा संबाधादभ्या ववृत्स्व नः R.V. 2,16, 8. अग्निं पुरा तनयित्नोरचित्ताद्वयं कृणुध्वम् 4,3,1. 8,56,8. पुराग्ने दुरितेभ्यः पुरा मृध्रेभ्यः कवे । प्र ण आयुर्वसो तिर *sicher vor* 8,44,30. 67,6. 9,70, 9. 1,24,4. 71,10. 3,30,10. 8,1,12. 10,39,6. निर्ऋतिः पुरा सत्यादाकूतिं कृत्वस्य *so dass es ohne Erfolg bleibt* AV. 7,70,1; vgl. 10,3,16 und TBr. 2,4,2,1. मा स्मान्यस्मा उत्सृजता पुरा मत् *ausser mir* AV. 12,3,46. 6, 99,1. VS. 21,43. पुरा वाचः प्रवदितोर्निर्वपेत् *ohne ein Wort zu reden* TS. 2,2,9,5 (vgl. P. 3,4,16, Sch.). पुरा वाग्भ्यः संप्रवदितोः Pańkav. Br. 21,3,5 in Ind. St. 5,445. पुरा रक्षोभ्यः Çat. Br. 1,8,1,16. पुरा यज्ञात्पुराकृतिभ्यो जुहोति 2,5,2,24. याः पुरा पशोः कुर्वन्ति 6,2,1,10. 2,39. — 3) conj. *bevor,* = निकटागामिक AK. = भविष्यदासन्न H. an. = निकट und भाविन् Med. = भीरु (भी?) Çabdar. im ÇKDr. mit dem praes. P. 3,3,4. Vop. 25,3. Das verbum finitum kann seinen Ton bewahren P. 8,1,42. अधीष्व माणवक पुरा विद्योतते विद्युत् Sch. तस्य प्रयोगमातिष्ठ पुरा कालो ऽतिवर्तते MBh. 1,7143. 7,8511. 8,4591. 9,1806. 12,5003. 13,2314. 2900. 4557. fg. 4559. Draup. 6,20. 21. पुरा संध्यते प्राची पुरा संध्या प्रवर्तते । रौद्रे मुहूर्ते रक्षांसि प्रबलानि भवन्त्युत ॥ Hit. 4,46. 47. R. 1,28,21. 2, 48,15. Çâk. 192. Ragh. 12,30. Daçak. 120,8. mit dem potent. (des Versmaasses wegen) R. 1,28,20. mit überflüssigem न nicht: पुरा नान्येव (नान्यैव) बुध्यते MBh. 4,532. mit न und यावत् und folgendem तावत्: पुराधर्मो वर्तते नेह यावत्तावदहच्छामः सुरलोकं चिराय ॥ 13,4556. 4558. mit überflüssigem मा: तां मृष्टहेमवर्णाभां सीतां दर्शय पर्वत । पुरा शिलाशितैर्बाणैर्मा त्वां विध्वंसयाम्यहम् ॥ R. 3,68,44. पुरा यदि st. des einfachen पुरा: पुरा मातुः पितुर्वापि यदि पश्यामि विप्रियम् । न जीविष्ये MBh. 3, 16846. — Vgl. पुरस् und पूर्व.

पुराकथा (पु° + क°) f. *eine Erzählung aus der Vorzeit, eine alte Sage* Bhâg. P. 3,13,49.

पुराकल्प (पु° + क°) m. *Vorzeit, eine Erzählung aus der Vorzeit:* वेदान्ते परमं गुह्यं पुराकल्पे प्रचोदितम् Çvetâçv. Up. 6,22. यूतमेतत्पुराकल्पे दृष्टं वैरकरं महत् M. 9,227 = MBh. 5,1352. उपागृह्णाद्यमिन्द्राय पुराकल्पे प्रजापतिः 2,1924. 13,3230. Hariv. 192. 14352. R. Gorr. 1, 13,41. पुराकल्प (= युगान्तरे Erkl.) एतदासीत् Pat. in Ind. St. 5,163, N. N. 3. °कल्पेषु MBh. 3,1699. °त्नये वृत्ते जातं ब्रह्ममयं जगत् Kathâs. 2,10. पुराकल्प zur Erkl. von शश्वत् Med. avj. 33. सिद्धसंघपरिज्ञाने पुराकल्पं सनातनम् । प्रवक्ष्ये ऽहम् MBh. 14,958. °विद् 14,876. °विशेषविद् 2, 136. °श्रवण Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 67. Z. d. d. m. G. IX, l. — Vgl. पुराणकल्प, पूर्वकल्प.

पुराकृत (पु° + कृत) adj. *früher —, ehemals vollbracht:* कर्मन् Suçr. 1, 117,7. 2,63,16. Spr. 2312. पाप MBh. 3,18803. पुण्य Bhartr. 2,95. भाग्य Mârk. P. 62,19. subst.: अनुभवति °फलम् Varâh. Bṛh. S. 46,15 (16). MBh. 3,13803.

पुराकृति (पु° + कृ°) f. pl. *die frühere Handlungsweise* HARIV. 11125.

पुराग neben पुरग im gaṇa कृशाश्वादि zu P. 4,2,80.

पुराजा und °जा (पु° + जा, जा) adj. *vormalig, von früher her —, von jeher seiend:* विप्रास: ṚV. 1,118,3. 3,31,9. पुराजाः प्रत्नास आसुः सखायः 6.21,5. Indra 38,3. die Açvin 7,73,1. अमृतास: 97,5. 10,5,5.

पुराटङ्क m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. 196,8.

पुराद् s. u. 2. अद्.

पुराण (von पुरा, 1) adj. f. आ (dieses nicht zu belegen) und ई gaṇa बह्वादि zu P. 4,1,45. kann mit seinem subst. componirt werden 2,1, 49. *früher dagewesen, vormalig; längst bestehend, alt;* auch so v. a. *abgelegen, gebraucht* (Gegens. नूतन, नव) NAIGH. 3,27. NIR. 8,19. 9,43. AK. 3,2,26. TRIK. 3,1,18. 3,134. H. 1449. an. 3,216. MED. ṇ. 63. fg. HALÂJ. 4,26. पुनः पुनर्जायमाना पुराणी (उषाः) ṚV. 1,92,10. 3,54,9. 61,1. 4,51,6. सद्मनी 3,55,2. ओकः 58,6. अयं पन्था अनुवित्तः पुराणः 4,18,1. गाथा 9,99,4. वीर्या 10,39,3. 43,5. 130,6. अत्रा नो विश्पतिः पिता पुराणाँ अनु वेनति 135,1. 2. VS. 18,52. धर्म AV. 18,3,1. सरितः 12,2,41. पुराणाचार्य PÂR. GṚHJ. 2,12. प्रज्ञा ÇVETÂÇV. UP. 4,18. यज्ञ M. 5,23. निधि 8,38. 39. उपनिषद् MBH. 1,3629. 5,1566. 13,3512. BHAG. 2,20. 15,4. R. 1,25,15. 48,10. MATSJA-P. in Verz. d. Oxf. H. No. 93, Z. 13. पुरुष PRAB. 16,4. von Vishṇu (vgl. पुराणपुरुष), VARÂH. BṚH. S. 42 (43), 54; vgl. HARIV. 12562, wo LANGLOIS पुराणाश्च gelesen zu haben scheint. पुराणमित्येव न साधु सर्वम् MALÂV. 4,2. °कूप MÂRK. 110,24. व्रीह्यः ÇAT. BR. 2,4,2,7. अनड्वान् 13,8,4,10. कुम्भ ÇÂÑKH. ÇR. 4,15,14. देह HARIV. 3179. BHÂG. P. 5,3,21. MÂRK. P. 63,34. द्रव्य SUÇR. 1,136,14. सर्पिस् 181,11. 2,40,18. अन्नाद्य BHÂG. P. 7,12,19. P. 2,1,49, Sch. पत्त्र RAGH. 3,7. Vgl. नित्यपुराण. — 2) n. *Dinge der Vorzeit, Erzählung aus der Vergangenheit, alte Geschichte* (λόγος und μῦθος): ऋचः सामानि छन्दांसि पुराणं यजुषा सह AV. 11,7,24. इतिहास, पुराण, गाथाः, नाराशंसीः 15,6,4. ÂÇV. GṚHJ. 3,3. ÇAT. BR. 11,5,6,8. 7,9. 13,4,3,13. TAITT. ÂR. 2,9. fgg. आयुष्मतां कथाः कीर्तयन्तो माङ्गल्यानीतिहासपुराणानीत्याख्यापयमानाः ÂÇV. GṚHJ. 4,6. इतिहासः पुराणं विद्या उपनिषदः ÇAT. BR. 14,5,4,10. 7,3,11. M. 3,232. MBH. 1,285 = 246. 468. 649. 852. 863. fg. 1438. fg. 5,7078. 12,7370. fg. 7571. 13,3990. 4304. HARIV. 2214. R. 1,8,5. 4,61,4. मात्स्यकं नाम पुराणम् MATSJOP. 36. LALIT. ed. Calc. 179,3. इदं वा अग्रे नैव किंचनासीन्न द्यौरासीदित्यादिकं जगतः प्रागवस्थानमुपक्रम्य सर्गप्रतिपादकं वाक्यजातं पुराणम् SÂJ. in der Einl. zu AIT. BR.; vgl. BURNOUF in der Einl. zu BHÂG. P. I, x. पुराणेषु HARIV. 2374. *Vier Sammlungen* (संहिता) von पुराण VP. 283. *sechs* BURNOUF in der Einl. zu BHÂG. P. I, XXXVII. *achtzehn* Purâṇa MBH. 18,304. aufgezählt VP. 283. fg. BURNOUF a. a. O. LXXXV. fgg. MADHUS. in Ind. St. 1,18. पुराणं पञ्चलक्षणम् (vgl. VP. Einl. v) AK. 1,1,5,6. H. 252. fg. MED. = ग्रन्थ TRIK. 3,3,134. = शास्त्र H. an. °संहिता BHÂG. P. 8,24,56. Verz. d. B. H. No. 479. — 3) m. (nach TRIK. und ÇABDAR. m. n.) *eine Münze von einem best. Gewicht* BURN. Intr. 597. fg. = कार्षापण TRIK. ÇABDAR. = पण MED. = 16 Paṇa H. an. ते (रौप्यमाषकाः) षोडश स्याद्धरणं पुराणश्चैव राजतः M. 8,136. पञ्चभिर्याति दासत्वं पुराणैः को ऽपि मानवः Spr. 1666. PÂÑÇUPRAD. bei BURN. Intr. 146. षड्भिर्लभ्यते धेनुः पञ्चभिराढ्यानां मध्यानां त्रिपुराणिका: द्वात्रिंशत्कृष्णलपरिमितं (sic) रजतपुराणाः. — 4) N. pr. eines Ṛshi KÂṬH. 39,7. — Vgl. पौराणिक.

पुराणक (von पुराण) m. N. pr. eines Nâga HARIV. LANGL. I, 507.

पुराणकल्प (पु° + क°) m. = पुराकल्प. स इत्थमापृष्टपुराणकल्पः BHÂG. P. 3,7,42.

पुराणग (पु° + 2. ग) m. *der Sänger der Dinge der Vorzeit*, Bein. Brahman's TRIK. 1,1,26. H. 212.

पुराणपुरुष (पु° + पु°) m. *der alte Mann*, Bein. Vishṇu's TRIK. 1,1,29. H. 214. Verz. d. Oxf. H. 183, *b*, 36.

पुराणप्रोक्त (पु° + प्रोक्त) adj. *von alten Weisen verkündet:* °प्रोक्तेषु ब्राह्मणकल्पेषु P. 4,3,105.

पुराणवत् (von पुराण) adv. *wie vordem:* अपि वृश्च पुराणवद्व्रततेरिव गुष्पितम् ṚV. 8,40,6. किमिदं वां पुराणवज्जरतोरिव शस्यते 62,11. 10,43,9.

पुराणविद् (पु° + विद्) adj. *die Dinge der Vorzeit kennend* AV. 11,8,7. *die* Purâṇa *kennend* PRAB. 13,5. — Vgl. पुराविद्.

पुराणविद्या (पु° + वि°) f. *die Kunde von den Dingen der Vorzeit* ÂÇV. ÇR. 10,7. पुराणवेद st. dessen ÇÂÑKH. ÇR. 16,2,28.

पुराणान्त (पु° + अन्त) m. Bein. Jama's H. ç. 35.

पुराणय् (von पुराण), पुराणयति *über die Dinge der Vorzeit erzählen* GAṆARATN. im gaṇa कण्ड्वादि zu P. 3,1,27.

पुरातन (von पुरा) adj. f. ई *aus alter Zeit stammend, ehemalig, alt* AK. 3,2,26. H. 1448. HALÂJ. 4,26. MBH. 14,2849. M. 3,219. भिषजः SUÇR. 2,17,18. KUMÂRAS. 6,9. MBH. 12,18450. कथा 13,420. H. 259. इतिहास SUND. 1,1. योग BHAG. 4,3. सृष्टि MBH. 13,1375. KULL. zu M. 5,23. Verz. d. Oxf. H. 86, *a*, 23. पुरातनेन देवेन विष्णुना MBH. 3,10915. पुरुष von Vishṇu (vgl. पुराणपुरुष) KAIVALJOP. in Ind. St. 2,13. RAGH. 11,85. BHÂG. P. 3,17,30. वने चरितम् N. 24,44. दाराः MBH. 4,411. HARIV. 9409. चित्तवृत्ति RÂGA-TAR. 5,193. *alt, gebraucht* SUÇR. 1,209,19. pl. *die Alten* RÂGA-TAR. 1,20. नवं वस्त्रं नवं छत्त्रं नव्या स्त्री नूतनं गृहम्। सर्वत्र नूतनं शस्तं सेवकान्ने पुरातने ॥ Spr. 1451. पुरातने *ehemals, in vergangenen Zeiten:* दृष्टमेतत्पुरातने MBH. 5,4072. HARIV. 3016. 7388. 7955. so ist wohl auch MBH. 1,1204 zu lesen. n. *eine alte Sage:* आख्यातुं तत्समारेभे विशालायाः पुरातनम् R. 1,45,13.

पुरातल n. *die Gegend unterhalb der sieben Welten* ÇABDÂRTHAK. bei WILS. — Vgl. तलातल u. s. w.

पुराधिप (पुर + अधिप) m. *der Gouverneur einer Stadt, Stadthaupt, Polizeimeister* KATHÂS. 13,173.

पुराध्यक्ष (पुर + अ°) m. *der Commandant einer Burg, Gouverneur einer Stadt, Polizeimeister* H. ç. 141. MBH. 13,6209. KATHÂS. 13,177.

पुरायोनि (पु° + यो°) adj. *von alter Herkunft*, Beiw. der Könige MBH. 3,12705.

पुराराति (पुर + अ°) m. *des* Pura *Feind*, Bein. Çiva's KATHÂS. 44, 22. 50,205. — Vgl. पुरजित्.

पुरारि (पुर + अरि) m. *des* Pura *Feind*, Bein. Çiva's (vgl. पुरजित्) TRIK. 1,1,44. KUMÂRAS. 5,54. KATHÂS. 20,60. 44,20. DHÛRTAS. 66,4. SÂH. D. 17,19. Vishṇu's (vgl. पुरहन्) BHÂG. P. 5,24,28. Davon nom. abstr. °त्व n. Verz. d. Oxf. H. No. 93, Z. 17 (भवस्य).

पुरार्धविस्तर (पुर - अर्ध + वि°) adj. *den Umfang einer halben Stadt habend*, als Erkl. von खेट H. 972. Wird im ÇKDR. und bei WILSON als

Synonym von खेट aufgefasst.

पुरावती (von पुर्) f. *die Burgenreiche*, N. pr. eines Flusses MBh. 6, 331 (VP. 183). — Vgl. पुरमालिनी.

पुरावसु (पु° + व°) m. Bein. Bhishma's Trik. 2,8,12.

पुराविद् (पु° + विद्) adj. *die Dinge der Vorzeit kennend* Cit. bei Sâj. zu ṚV. 5,78,5. M. 9,42. MBh. 4,1531. 13,5026. Ragh. 11,10. 18,22. Kumâras. 5,28. 6,9. Râga-Tar. 5,148. Bhâg. P. 5,15,7. Çiva-P. in Verz. d. Oxf. H. 64,a,25. Prab. 80,14. Beiw. der Könige MBh. 3,12706. — Vgl. पुराणविद्.

पुरावृत्त (पु° + वृ°) adj. *in alten Zeiten geschehen, längst verflossen:* द्वापरे Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 54,23. *der in der alten Zeit gelebt hat:* विश्वामित्रादय: MBh. 14,2842. *auf die alte Zeit bezüglich:* कथा: 3,12602. 8,2028. n. *die Art und Weise, wie Jemand ehemals verfahren ist, eine Begebenheit aus der alten Zeit* AK. 1,1,5,5. H. 259. इति राज्ञां पुरावृत्तमपि शल्यन्ति साधव: MBh. 12,2885. अत्राप्युदाहरन्तीममितिहासं पुरातनम्। अगस्त्यस्य महाराज पुरावृत्तम् 14,2349. R. Gorr. 1,52,16. हन्त ते कथयिष्यामि पुरावृत्तम् MBh. 13,2642. निदर्शनै: पुरावृत्तै: साक्षित: Mârk. P. 125,48. इति हेत्वव्ययं पुरावृत्तसूचनार्थम् Kull. zu M. 2,151. 8,116. पुरावृत्तकथोद्गारै: Spr. 1803.

पुरासाह् (पु° + साह्) adj. (nom. °षाट्; vgl. P. 8,3,56) etwa *von jeher überlegen:* यद्यावानं पुरुतमं पुराषाळा वृत्रहेन्द्रो नामान्यप्रा: ṚV. 10,74,6.

पुरासिनी f. *eine best. Schlingpflanze*, = सहदेवी Râgan. im ÇKDr.

पुरासुहृद् (पुर + असु°) m. *der Feind* Pura's, Bein. Çiva's H. 200. — Vgl. पुरजित्.

पुरि Uṇâdis. 4,142. 1) f. a) *Stadt* (vgl. पुर्, पुरी) Bhar. zu AK. ÇKDr. Uǵǵval. — b) *Fluss* Uǵǵval. — 2) m. *König* Schol. zu Uṇ. 4,144.

पुरिका (von पुरी) f. N. pr. einer Stadt MBh. 12,4085. Hariv. 5223. 5227.

पुरितत् fehlerhafte Schreibart für पुरीतत् Lois. zu AK. 2,6,2,17. परितत् Colebr.

पुरिशय (पुरि, loc. von पुर्, + शय) adj. *in der Burg* (*im Körper, ruhend*, ein zur Erkl. von पुरुष gebildetes Wort, Çat. Br. 14,5,5,18. Praçnop. 5,5. Nir. 2,3.

पुरी s. u. पुर्.

पुरीकय m. *ein best. Wasserthier* AV. 11,2,25.

पुरीतत् n. VS. Prât. 3,128. *Herzbeutel* oder *ein anderes Eingeweide der Herzgegend:* हृदय, यकृत्, पु° AV. 9,7,11. क्लोमन्, हृदय, पु° 10,9,15. VS. 25,8. 39,9. Çat. Br. 8,5,4,6. 14,5,1,21. Kâtj. Çr. 6,7,11. *Eingeweide* überh. AK. 2,6,2,17. H. 605. Halâj. 3,13. m. n. Vâkaspati beim Schol. zu H. 605.

पुरीदास (पु° + दास) m. N. pr. des Verfassers des चैतन्यचन्द्रोदय; sein zweiter Name ist कविकर्णपूर.

पुरीमोह (पु° + मोह) m. *Stechapfel* Çabdam. im ÇKDr. — Vgl. मोहन.

पुरीष Uṇâdis. 4,27. 1) n. Siddh. K. 249,b,5. a) *Dunst, in die Luft steigende Flüssigkeit;* viell. *Nass* überh.; = उदक Naigh. 1,12. Nir. 2,22. उद्यन्समुद्रादुत वा पुरीषात् ṚV. 1,163,1. आ यातिन्द्रो दिव आ पृथिव्या मक्षू समुद्रादुत वा पुरीषात् 4,21,3. पर्जन्यवाता पृथिव्या: पुरीषाणि जिन्वतमप्यानि 6,49,6. अव: सूर्यस्य बृहत: पुरीषात् 10,27,21. 23. यया वृषाणिव द्रुरापा पुरीषम् 5,45,6. *Wasser:* यथा पुरीषं नद्य: समुद्रमहोरात्रे अप्रमादं तरन्ति Kauç. 98. — b) (*Staub, alles Zerbröckelte*) *Schutt, lose Erde, Geröll u. s. w.; was zur Ausfüllung der Zwischenräume bei Mauerwerk und dergl. dient* (vgl. करीष): अग्ने: VS. 5,13. 12,46. 13,31. अपाम् 53. पृथिव्या: 14,4. 38,21. प्रजा वै पशव: पुरीषम् *kleineres Beiwerk*, ἔπιπλα TS. 2,6,4,3. पुरीषं वै मध्यमात्मन: 5,3,5,2. 1,4,2. पुरीषेणाभ्यूहति 2,2,7. 6,6,4. 10,3. Çat. Br. 1,2,5,17. 2,1,2,7. 3,1,4,10. 5,4,4. 7,4,12. Kâtj. Çr. 2,6,11. 8,6,15. 16,5,10. 17,7,10. म° 9. Çat. Br. 12,5,2,5. वेदि° Âçv. Gṛhj. 1,5. Daher heissen so grössere *Ausfüllstücke*, vollständig पुरीषपद, in der Recitation der sog. Mahânâmnî-Verse Çâṅkh. Br. 23,2. Pañkav. Br. 13,4,12. 13. Âçv. Çr. 7,12. Lâṭj. 4,10,18. 7,5,7. 8,7. 10,2,10. Anupada 4,2. सपुरीषपद adj. Âçv. Çr. 7,12. 8,14. Hierher wohl auch पुरीषमाथर्वणम् als N. eines Sâman Ind. St. 3,223,a. — c) *Unrath, Koth, die Excremente* AK. 2,6,2,19. 3,4,30,233. H. 634. Halâj. 3,13. Çat. Br. 6,7,1,10. यन्मूत्रं करोति यत्पुरीषम् 7,1,2,15. Kâtj. Çr. 9,6,23. Kauç. 48. Çâṅkh. Gṛhj. 4,12. M. 3,138. नाप्सु मूत्रं पुरीषं वा ष्ठीवनं वा समुत्सृजेत् 4,56. पुरीषोत्सर्गं कृत्वा Hit. 85,9. पुरीषोत्सर्गमाचरन् Pañkat. 29,25. अन्नमशितं त्रेधा विधीयते तस्य य: स्थविष्ठो धातुस्तत्पुरीषं भवति यो मध्यमस्तन्मांसं यो ऽणिष्ठस्तन्मन: Khând. Up. 6,5,1. पुरीषाद्गुतिसदृश Gobh. 4,9,18. M. 3,250. 5,123. 6,76. 11,154. पुरीषमुपस्तम्भं वाय्वग्निधारणं च Suçr. 1,48,12. °जय 49,8. मूत्रपुरीषवृद्धि 118,6. 10. 132,8. °निग्रहण *stopfend* Wise 137. — Spr. 1435. 2160. 2227. Varâh. Bṛh. S. 50,18. निष्पुरीषं कृत्वा *von Unrath rein* Âçv. Çr. 6,10. पुरुपादपुरीष als Schimpfwort Bhâg. P. 9,10,22. स्थाली° *die am Kessel hängenden Reste* 5,9,12. — 2) f. ई Bez. *einer best. religiösen Feier:* पुरीष्यग्निष्टुतौ Bhâg. P. 3,12,40. = पुरीषीचयन Schol. — Wohl von 1. पर्. Vgl. चि°.

पुरीषण (von पुरीषय्) 1) n. *Leibesentleerung, das Scheissen* Varâh. Bṛh. S. 44 (43),12. — 2) m. *Unrath, Koth, die Excremente* Trik. 2,6,20.

पुरीषम m. *eine Art Bohne* (s. माष) Trik. 2,9,5. — Scheint पुरीष zu enthalten.

पुरीषय् (von पुरीष) *den Koth von sich geben, scheissen;* s. पुरीषण. पुरीषित *beschissen* gaṇa तारकादि zu P. 5,2,36 (von पुरीष abgeleitet).

पुरीषवत् (von पुरीष) adj. *mit Schutt, Füllsel, Beiwerk u. s. w. versehen:* वेदि TS. 2,6,4,3. प्रजयैवैनं पशुभि: पुरीषवन्तं करोति ebend. इष्टका 5,3,5,2. Çat. Br. 8,5,1,16. 6,2,14. चिति 9,5,2,11. Kâtj. Çr. 17,7,1. 12,16.

पुरीषवाहण und °वाहन (पु° + वाहन) ved. adj. P. 3,2,65. *Schutt —, Abfall wegschaffend:* पृथुर्भव सुषदस्त्वमग्ने: पुरीषवाहण: VS. 11,44. °वाहन TS. und Kâṭh. in der Parallelstelle. P., Sch.

पुरीषाधान (पु° + आधान) n. *Mastdarm* Jâǵń. 3,94.

पुरीषित s. u. पुरीषय्.

पुरीषिन् (von पुरीष) adj. 1) *dunstig, feucht:* die Marut ṚV. 5,55,5. Parǵanja-Vâta 10,65,9. पञ्चपादं पितरं द्वादशाकृतिं दिव आहु: परे अर्धे पुरीषिणम् 1,164,12. — 2) entweder als Beiw. der Sarajû *Geröll führend* oder f. N. pr. eines besondern Flusses ṚV. 5,53,9. — 3) *mit Füllwerk*, ἔπιπλα, d. h. *mit Geräthe, beweglicher Habe versehen, reich ausgestattet:* अहमेतं गव्ययमश्व्यं पशुं पुरीषिणं सायकेना हिरण्ययम्। पुरू सहस्रा नि शिशामि दाशुषे ṚV. 10,48,4. पुरीषिण: प्रथमाना: पुरस्तादार्षे-

यास्ते मा रिषन्प्राणिताः AV. 11,1,32.

पुरीष्य (wie eben) adj. 1) Beiw. des Feuers, nach den Comm. entweder so v. a. चित्य von dem *Mörtel* u. s. w. des Altars, oder so v. a. पशव्य nach der *fahrenden Habe* benannt. Anknüpfungen an die letzte Auffassung zeigt VS. 3,40; gleichwohl dürfte die zu Grunde liegende Bedeutung sein: *in loser Erde —, in Schutt* oder *Geröll wohnend;* vgl. namentlich: ये ऽग्नयः पुरीष्याः प्रविष्टाः पृथिवीमनु TS. 5,5,7,5. पृथिव्याः सधस्थादग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वदा भर VS. 11,9.16.30.72. पुरीष्यासो अग्नयः प्रावणेभिः सजोषसः RV. 3,22,4. Bhâg. P. 6,18,3. — 2) *kothig:* प्राणास्त इमे ऽग्नयो रेतस्यो मूत्र्यः पुरीष्यः Ait. Br. 1,20. — 3) so v. a. पुरीषिन् 3: पुरीष्य इति वै तमाहुर्यः श्रियं गच्छति Çat. Br. 2,1,1,7.

पुरीष्यवाहन (पु° + वा°) ved. adj. P. 3,2,65. — Vgl. पुरीषवाहण.

पुरु (von 1. पर्) Uṇâdis. 1,24. 1) adj. nur die Formen पुरु, पुरूणि, पुरूणाम् und das f. पूर्वी in verschiedenen Casus; *viel, reichlich* Ak. 3, 2,13. H. 1426. an. 2,440. Med. r. 38. Halâj. 4,14. Dhar. bei Uǵǵval. येनेना पुरु RV. 2,16,3. शर्म पुरूणि 25,5. 3,30,13. पुरू सहस्रा 4,28,3. वसु 31,8. वरांसि 6,62,2. आ संनुत्राणि यप्रदुः पुरूणि 72,3. को नामय पुरूणामा वव्रे मर्त्यानाम् 5,74,7. 6,45,29. 1,36,1. AV. 5,1,2. मर्त्तोरुप प्रणीतयः पूर्वीरुत प्रशस्तयः 6,45,3. पुरो बिभेद पूर्वीः 2,14,6. पूर्वीरिको अधयत्पीप्यानाः 3,1,10. 7,9. 15,3. शरदः 4,18,4. 22,4. इषः 6,1,12. f. pl. *Menge:* उतो पूर्वीषु पूर्व्यं कर्त्वे वसुनातये RV. 5,35,6. अयं चौसयद्यूतेन पूर्वीः 6,39,4. 10,68,12. पूर्वीभिर्न्नुषे गिरः 5,39,4. Auffallend ist die Dual-Form: मात्रे नु ते सुमिते इन्द्र पूर्वी द्यौर्मज्मना पृथिवी काव्येन 10,29,6 und wohl für eine fem. Form von पूर्व्य zu halten. adv. पुरु *viel, oft, sehr:* पुरु त्वा दाश्वान्वोचे RV. 1,150,1. तेत्रे पुरु शन्दम् (vgl. aber पुरुशन्द) 3,31,15. पुरू यच्छंसममृतास आवत 1,166,13. पुरू शंसेन वावृधुष्ट इन्द्रम् 10,73,2. bei einem compar. 1,127,3. bei einem superl.: पुरु सक्षिप्य आमुतिं करिष्ठः 7,97,7. सिमा पुरु *allenthalben* 8,4,1. पुरूरु *sehr weit, weit und breit* 25,16. पुरु तिरः *weithin, weither:* आ वां रथो यातु। पुरू चिदस्मयुस्तिरः 5,74,8. तिरः पुरू चिदश्विना 3,58,5. 10,10,1. पुरु विश्व *durchaus jeder, aller und jeder:* पुरु विश्वानि जूर्वन् 1,191,9. 7, 62,1. दुर्गे चन ध्रियते विश्व आ पुरु जनो यो अस्य तविषीमचुक्रुधत् 5,34, 7. bei Zusammensetzungen mit पुरु noch weiter steigernd: पुरू पुरुहूत 8,2,32. 10,7. पुरू पुरुभुजा 5,73,1; vgl. पूर्वीभिः पुरुभोजसा 8,22,16. superl. पुरुतम, mit metrischer Dehnung पुरूतम, *überaus viel, — häufig, — fleissig* (*Etwas thuend* oder *erscheinend*), *frequentissimus, oft sich wiederholend:* पुरुतमा दृशे कम् 1,124,6. कारु 3,39,7. 6,21,1. अयमु वां पुरुतमो रयीयञ्छश्वत्तममवसे जोहवीति 3,62,2. 4,44,1. 8,55,11. 91,7. वचांसि 6,32,1. गीः 7,73,1. adv. *zum vielsten Male* d. h. *auf's Neue wieder, wiederholt:* इदमु त्यत्पुरुतमं पुरस्ताज्ज्योतिस्तमसो वयुनावदस्थात् 4,51, 1. यज्ञावानं पुरुतमं पुराषाट् 10,74,6. 23,6. 5,56,5. Kâty. Çr. 4,2,40. Im Epos und später finden wir das Wort nur am Anfange einiger Nomina propria; es taucht aber im Bhâg. P., welches überhaupt seltene Wörter und Wortformen mit Vorliebe gebraucht, wieder auf, aber auch hier erscheint es (als adj. und als adv.) nur am Anfange von compp.: पुरुकृपा *grosses Mitleid* 5,25,10. °शक्ति adj. *viele Kräfte besitzend* 2,4,7. °रुज् adj. *vielen Krankheiten unterworfen* 7,21. °दय adj. *viel Mitleid besitzend* 3,31,18. °लम्पट *sehr geil* 7,15,70. °प्रौढ 3,2,9. °दस्यवो नाः *sehr räuberisch* (चौरबहुलाः Comm.) 1,18,44. — 2) m. *a*) *Blüthenstaub* H. an. Med. Dhar. a. a. O. — *b*) *die Himmelswelt* H. an. Med. — *c*) N. pr. eines alten Fürsten H. an. Med. MBh. 2,122. eines Sohnes des Jajâti von der Çarmishṭhâ Çik. 7,4.12 (82 ist des Versmaasses wegen die Lesart पूरुम् vorzuziehen). VP. 413. fgg. 447. N. pr. eines Sohnes des Manu Kâkshusa von der Naḍvalâ VP. 98. Bhâg. P. 4, 13,16. 8,5,7. Mârk. P. 76,55. N. pr. eines Sohnes des Vasudeva von der Sahadevâ Bhâg. P. 9,24,52. Vgl. die ältere Form पूरु (so ist auch P. 4,1,168, Vârtt. 2 mit der ed. Calc. zu lesen). Aus den Zusammensetzungen पुरुदंसस् und पुरुहूत hat man fälschlicher Weise auf einen Asura Puru geschlossen; vgl. Uǵǵval. zu Uṇâdis. 1,24. — *d*) N. pr. eines Flusses Çabdar. im ÇKDr. (नदीभेदे त्रि wohl nur Druckfehler für न॰ स्त्री).

पुरुकुत्स (पु° + कु°) m. N. pr. eines Mannes: पुरा बभिन्पुरुकुत्साय दर्दः RV. 1,63,7. 112,17. घ्नन्वृत्रं पुरुकुत्साय रन्धीः 174,2. 6,20,10. oxyt. mit dem patron. Aikshvâka Çat. Br. 13,5,4,5. — Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 56,19. MBh. 2,324. R. Gorr. 2,116,30. eines Sohnes des Mâṁdhâtar Harív. 714. 999. VP. 9. 363. 370. Bhâg. P. 9,6,38. 7, 2. — Vgl. पौरुकुत्स, पौरुकुत्सि.

पुरुकुत्सव (पु° + कु°?) m. N. pr. eines Feindes des Indra Gâruḍa-P. 87 nach ÇKDr.

पुरुकुत्सानी f. N. pr. eines Weibes (viell. *Gattin des* Purukutsa; vgl. इन्द्राणी u. s. w.) RV. 4,42,9.

पुरुकृत् (पुरु + कृत्) adj. *viel thuend, wirksam:* Indra RV. 1,53,3. 2,13,8. Soma 9,91,5. *mehrend:* गवाम् 8,50,6.

पुरुकृत्वन् (पुरु + कृ°) adj. dass.: Indra RV. 6,32,3.

पुरुक्षु (पुरु + 2. क्षु) adj. *nahrungsreich:* Agni RV. 1,68,10. 3,25,2. उद्यो मंहिष्ठ सदनं पुरुक्षोः 3,54,21. अनावा स पुरुक्षुः 10,7,4. रायस्पोषः 2,40,4. 4,29,5. रयि 34,10. 6,68,6 und oft. Soma 9,91,5. Indra 6,19, 5. 10,74,5. 128,8. वीर्य VS. 27,20.

पुरुगूर्त (पुरु + गूर्त) adj. *Vielen willkommen:* Indra RV. 6,34,2.

पुरुचेतन (पुरु + चे°) adj. *Vielen sichtbar* oder *sehr augenfällig:* Agni RV. 6,16,19. Indra TBr. 2,4,1,2. 7,5.

पुरुज 1) adj. *viel* Halâj. 4,16. Vgl. पुरुद्र. — 2) (पुरु + ज) m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Suçânti, Bhâg. P. 9,21,31; vgl. पुरुजाति, पुरुजानु.

पुरुजात (पुरु + जात) adj. nach Sâj. *vielfach erscheinend:* Arjaman RV. 7,35,2.

पुरुजाति (पुरु + जा°) m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Suçânti, Harív. 1777. Vâju-P. in VP. 453, N. 43. — Vgl. पुरुज, पुरुजानु.

पुरुजानु (पुरु + जानु) m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Suçânti, VP. 453. — Vgl. पुरुजाति und पुरुज.

पुरुजित् (पुरु + जित्) m. N. pr. eines Helden auf Seiten der Pâṇḍu, eines Bruders des Kuntibhoga, MBh. 2,231. 7,1103. 8,172. Bhag. 1, 5. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Rukaka, Bhâg. P. 9,23,33. eines Sohnes des Ânaka 24,40.

पुरुणामन् (पुरु + ना°) adj. *vielnamig:* Indra RV. 8,82,17. AV. 6,99,1.

पुरुणीथ (पुरु + नीथ) n. *vielstimmiges Lied, Chorgesang:* पुरुणीथे

अरेते सूनृतावान् ṚV. 1,80,7. पुरुणीथा जातवेदो जरस्व 7,9,6.

पुरुत् (?) oder पुरुद् ? f. Trik. 3,5,1.

पुरुत्मन् (पुरु + 1. त्मन्) adj. *vielfach existirend:* Indra ṚV. 8,2,38.

पुरुत्रा (von पुरु) adv. P. 5,4,56. *vielfach; nach vielen Seiten, an vielen Orten; in vielerlei Weise, vielmals, oft* पुरुत्रा वृत्रो अशयद्व्यस्तः ṚV. 1,32,7. विष्ठित 163,11. 2,18,7. वि मे पुरुत्रा पतयन्ति कामाः 3,55,3. 61,7. 4,32, 21. 7,1,16. पुरुत्रा हि वां मतिभिर्हवन्ते 60,6. पुरुत्रा वाचं पिपिशुः 103,6. कोपयथ कोदसि पुरुत्रा चिद्धि ते मनः 8,1,7. 11,8. 33,8. तां मा देवा व्यदधुः पुरुत्रा 10,125,3. 127,1. VS. 8,62. 11,17. AV. 10,2,6. 8,12.

पुरुद n. *Gold* Çabdârthak. bei Wilson. — Vgl. पुरट.

पुरुदंशक (पुरु + दंश) m. *Gans (vielzähnig* wegen des zackigen Schnabels) Trik. 2,5,31.

पुरुदंशस् nom. °दंशा P. 7,1,94. Vop. 3,156. m. Bein. Indra's Gaṭâdh. in Verz. d. Oxf. H. 191,*a*,30 (°दंशाः). — Ungenaue Schreibung für °दंसस्.

पुरुदंसस् (पुरु + दं°) adj. *reich an wunderbaren Thaten, — Wirkungen:* die Açvin ṚV. 1,3,2. 6,63,10. 8,9,5. 76,7. du. auch °दंसा 7,73, 1. acc. °दंसम्: इळां पुरुदंसं सनिं गोः 3,1,23. m. Bein. Indra's Uǵǵval. zu Uṇâdis. 1,24.

पुरुदत्र (पुरु + दत्र) adj. *gabenreich:* Indra ṚV. 6,18,9.

पुरुदम (पुरु + 1. दम) adj. *viele Häuser besitzend* oder *aus vielen Häusern stammend:* त्रयं हि वां पुरुदमासो अश्विना हवामहे सधमादेषु कारवः AV. 7,73,1.

पुरुदस्म (पुरु + द°) adj. so v. a. पुरुदंसस्, von Vishṇu ṚV. 3,54,14. Soma VS. 8,30, wofür aber TS. 3,3,10,2 उरुद्रप्स gelesen wird.

पुरुदिन pl.: यस्येदिन्द्रः पुरुदिनेषु होता ṚV. 10,29,1. nach Durga zu Nir. 6,28 *an vielen* (पुरु) *Tagen* (दिन).

पुरुद्रप्स (पुरु + द्र°) adj. *tropfenreich:* die Marut ṚV. 5,57,5.

पुरुद्रुह् (पुरु + 2. द्रुह्) adj. *viel schadend* ṚV. 3,18,1.

पुरुद्वस् m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Madhu von einer Vaidarbhî, Hariv. 1995.

पुरुध (von पुरु) nur vor Position (प्र° und श्र°), sonst पुरुधा adv. *auf vielerlei Weise, vielfach, vielmals* ṚV. 1,122,2. समस्मभ्यं पुरुधा गा इषण्य 3,50,3. देवानां दूतः पुरुध प्रसूतः 54,19. 55,19. पुरुध प्रजावान् 56, 3. 4,2,19. 6,1,13. 10,37,21. 55,3. 56,4. 59,2. वि त्वामिन्द्र पुरुधा जनासो ह्वयन्ते 112,7. 170,1. उत गोरङ्गैः पुरुधाप्रयज्ञ AV. 7,5,5. 83,3. सत्यज्ञलो किं पुरुधान्नपाच्या so v. a. *vielerlei Schüsseln* Bhâg. P. 2,2,4.

पुरुधप्रतीक (पु° + प्र°) adj. *mancherlei Ansehen habend* ṚV. 3, 7,3. 48,3.

पुरुधस्मन् adj. nach Benfey *viel* (पुरु) *scherzend* (धस्मन् = हस्मन्) SV. I,4,1,4,5. Wohl ein fehlerhaftes Wort.

पुरुधा s. u. पुरुध.

पुरुनिष्ठ und °निष्ठा (पुरु + नि°) adj. *unter Vielen hervorragend* ṚV. 5,1,6. 8,2,9.

पुरुनिःषिध् (पुरु + निः°) adj. *reichlich gewährend, — spendend:* Indra ṚV. 1,10,5.

पुरुनिःषिध्वन् (पुरु + निः°) adj. dass. ṚV. 4,38,2.

पुरुनृम्ण (पुरु + नृ°) adj. *vielfache Tüchtigkeit beweisend:* Indra ṚV. 8,46,21.

पुरुपन्था (पुरु + प°) m. (nom. °पन्थास्) N. pr. eines Mannes ṚV. 6,63,10.

पुरुपशु (पुरु + पशु) adj. *reich an Heerden* Çâṅkh. Gṛhy. 1,1.

पुरुपुत्र (पुरु + पुत्र) adj. *kinderreich* ṚV. 10,74,4.

पुरुपेश (पुरु + पेश) adj. f. आ *vielgestaltig:* भुवद्गर्भः पुरुपेशासु गर्भः ṚV. 2,10,3.

पुरुपेशस् (पुरु + पे°) adj. dass.: यज्ञ ṚV. 3,3,6.

पुरुप्रजात (पुरु + प्र°) adj. *vielfach sich fortpflanzend:* प्रजा ṚV. 10,61,13.

पुरुप्रशस्त (पुरु + प्र°) adj. *vielgepriesen* ṚV. 6,34,2. 8,60,10. 92,12. 10,66,7.

पुरुप्रिय (पुरु + प्रिय) adj. *vielbeliebt* ṚV. 1,12,2. 44,3. 3,3,4. 5,18,1. 8,5,4. 12,10. 18,4. VS. 11,72.

1. पुरुप्रैष (पुरु + प्रैष) adj. *viel antreibend,* von Agni: पुरुप्रैषस्ततुरिर्यज्ञसाधनः ṚV. 1,145,3.

2. पुरुप्रैष (wie eben) adj. *von vielfachem Zuruf begleitet* (?): (मरुतः) पुरुप्रैषा अहन्यो३ नैतशः ṚV. 1,168,5.

पुरुभुज् (पुरु + भुज्) adj. *Vieles innehabend, vielerlei besitzend;* nur im voc. du.: die Açvin ṚV. 1,3,1. 116,13. 14. 5,49,1. 73,1. पुरु हि वां पुरुभुजा देष्णम् 6,63,8.5. 8,8,17. 10,6. 73,3.

पुरुभू (पुरु + भू) adj. etwa *viel erscheinend* oder *viel geltend:* देवेषु यशो मर्ताय भूषन्दक्षाय रायः पुरुभूषु नव्यः ṚV. 9,94,3. die Açvin 4,44,4. superl. 5,73,2. 8,22,3. 12.

पुरुभूत Hariv. 2453 fehlerhaft für पुरुहूत, welche Lesart auch Langlois vorgelegen hat.

पुरुभोजस् (पुरु + भो°) adj. *viele Genussmittel enthaltend, — gewährend, viel nährend:* गो ṚV. 3,34,9. पुनानो अर्क पुरुभोजसं नः 7,9,2. रत्न 75,8. गिरि 8,77,2. Vâlakh. 1,2 (daher Naigh. 1,10 so v. a. मेघ). die Açvin ṚV. 8,22,16.

पुरुमनस् (पुरु + म°) adj. ein zur Erklärung von पुमंस् gebildetes Wort Nir. 9,15.

पुरुमन्तु (पुरु + म°) adj. *einsichtsvoll:* die Açvin ṚV. 1,158,1.

पुरुमन्द्र (पुरु + म°) adj. *freudenreich:* die Açvin ṚV. 8,5,4. 8,12.

पुरुमङ्क (पुरु + म°) m. N. pr. eines Mannes mit dem patron. Âṅgirasa Ind. St. 3,223,*a*.

पुरुमाय (पुरु + माया) adj. *der viele Künste, Kräfte hat, wunderbar:* Indra ṚV. 3,51,4. 6,21,2. 22,1. der Wagen der Açvin 1,119,1.

पुरुमाय्य (पुरु + मा°) m. N. pr. eines Mannes ṚV. 8,57,10.

पुरुमित्र (पुरु + मित्र) m. N. pr. eines Mannes ṚV. 1,117,20. 10,39, 7. auf Seiten der Kuru MBh. 1,2448. 2,2004. 5,2207. Hariv. 5017 (lies: °मित्रश्च). 5498.

पुरुमीढ (पुरु + मीढ) und ved. °मीळ्ह m. N. pr. eines Mannes ṚV. 1, 151,2. 183,5. 5,61,9. AV. 4,29,4. 18,3,15. Liedverfasser, mit dem patron. Âṅgirasa (Anukr.), ṚV. 8,6,14. Sauhotra, Liedverfasser von ṚV. 4,43. 44. Sohn Suhotra's MBh. 1,3720. Enkel Suhotra's und Sohn Hastin's (Bṛhant's) Hariv. 1055. 1755. VP. 452. Bhâg. P. 9, 21,21. 30. mit dem patron. Vaidadaçvi Pañkav. Br. 13,7,12.

पुरुमेध (पुरु + मेधा) 1) adj. *weisheitsvoll:* पुरुमेधश्चित्तकवे नरं दात् ṚV. 9,97,52. — 2) m. N. pr. mit dem patron. Âṅgirasa (Anukr.), Liedver-

fasser von ṚV. 8,78. 79.

पुरुमेधस् 1) adj. v. l. für °मेध SV. I, 6,1,5,9. — 2) m. = पुरुमेध 2. Ind. St. 3, 223, a.

पुरुरथ (पुरु + रथ) adj. *der viele Wagen hat* ṚV. 10,64,5. Nir. 11,23.

पुरुरवस m. Mārk. P. 111, 18 falsche, gegen das Versmaass verstossende Schreibart für पुरूरवस = पुरूरवस्.

पुरुरावन् (पुरु + रा°) adj. *viel bellend, — heulend*, Bez. eines Dämons: पुरुराव्णो देव रिषस्पाहि VS. 8,27. — Vgl. पुरूरवस्.

पुरुरुच् (पुरु + रुच्) adj. *viel glänzend* ṚV. 10,104,5.

पुरुरूप (पुरु + रूप) adj. f. आ *vielgestaltig, vielfarbig* ṚV. 2,2,9. 33, 9. वपूंषि 3,35, 14. अग्नि 5,8,2. 5. गावः 6,28,1. इन्द्रो मायाभिः पुरुरूप ईयते 47,18. वाज 8,1,4. 49,18. त्वष्टृ *der mancherlei Gestalten bildet* VS. 22,20. 28,9. AV. 9,10,10. oxyt. 18,1,17.

पुरुवर्त्मन् (पुरु + व°) adj. *viele Gänge —, Pfade habend* AV. 5,2,7.

पुरुवर्पस् (पुरु + व°) adj. so v. a. पुरुरूप Nir. 11,21. ṚV. 10,120,6.

पुरुवाज (पुरु + वाज) adj. *kraftreich, kräftig*: नू नश्चित्रं पुरुवाजाभिरूती अग्ने रयिं मघवद्भ्यश्च धेहि ṚV. 6,10,5.

1. पुरुवार (पुरु + वार) adj. *reichen Schweif* (und *Mähne*) *habend*, vom Ross ṚV. 1,119,10. वृषन् 4,39,2. 9,93,2. 96,24. उक्षन् 1,139,10.

2. पुरुवार (पुरु + वार) adj. *schätzereich, gabenreich*: रायस्पोषः ṚV. 2,40,4. होतृ 4,21,5. 6,15,7. Agni 2,2,2. 4,2,20. 6,1,13. 5,1.

पुरुवारपुष्टि (2. पु° + पु°) adj. *schätzereiche Wohlfahrt habend, — gebend*: Agni ṚV. 1,96,4.

पुरुवीर (पुरु + वीर) adj. *männerreich, viele Mannen —, Leute habend* ṚV. 2,27,7. Varuṇa 28,3. रयि 4,44,6. 6,6,7. 22,3. 49,15. 8,60, 6. 10,167,1. — 6,32,4.

पुरुवेपस् (पुरु + वे°) adj. *viel erregt oder viel erregend*: Agni ṚV. 8,44,26.

पुरुव्रत (पुरु + व्रत) adj. *viele Satzungen habend*: Soma ṚV. 9,3,10.

पुरुशाक (पुरु + शाक) adj. *vielvermögend*: Indra ṚV. 3,35,7. 6,21, 10. 24,4. 7,19,6. — AV. 13,3,5. superl. von den Açvin ṚV. 6,62,5.

पुरुश्चन्द्र (पुरु + श्च° = चन्द्र) adj. *vielschimmernd, glänzend*: Agni ṚV. 1,27,11. — 3,25,3. 5,8,1. der Wagen der Açvin 7,72,1. die Açvin 8,5,32. वाजाः 1,53,5. रै 2,2,12. 7,100,2. 9,62,12. 89,7. वसूनि 5,61,16. 6,36,4.

पुरुष Uṇâdis. 4,74. Häufig metrisch gedehnt पूरुष; s. ṚV. Prât. 9, 19. 28. 29. VP. Prât. 3,118. Whitney zu AV. Prât. 3,24. P. 6,3,137, Sch. 6,1,7, Vârtt. 3, Sch. AK. 2,6,1,1. H. 337. Med. sh. 41. Halâj. 2,176. 1) m. *Mann, Mensch; Person;* pl. *Leute;* auch so v. a. *Diener, Dienstmann* AK. 2,6,1,1. 3,4,29,220. Trik. 3,3,188. H. 337. an. 3,739. Med. sh. 41. Halâj. 2,176. यदि वायुस्ततप पूरुषस्य ṚV. 7,104,15. 10, 97,4. 5. 8. शं नो गोभ्यश्च पुरुषेभ्यश्चास्तु 165,3. गौरश्वः पुरुषः पशुः AV. 8, 2,25. आयन्तामिमं पुरुषम् 7,2. 12,4,25. 13,4,42. मर्त्यं संसिच्य मर्त्ये देवाः पुरुषमाविशन् 11,8,13. 18. यथा मृगाः संविजन्त आरण्याः पुरुषादधि 5,21, 4. 3,21,1. एषा त्वचां पुरुषे सं बभूवानग्नाः सर्वे पशवो ये अन्ये 12,3,51 (vgl. Çat. Br. 3,1,2,13. fgg.). देवकृता, पुरुषैः कृता 5,14,7. 4,18,5. यथेह पुरुषो ऽसत् VS. 2,33. 16,3. नमो ऽग्नये प्रचरते पुरुषाय च ते नमः AV. 9,3, 12. पुरुषस्य वा एषो ऽश्नाति यो ऽग्नीषोमीयस्य पशोरश्नाति Ait. Br. 2,3. 3. न पापः पुरुषो याज्यः 25,5,14. रेतः पुरुषस्य प्रथमं संभवतः संभवति 3,2. TS. 2,1,1,5. 2,2,3. 5,2,5,1. यथा पुरुषः स्नावभिः संततः 3,9,1. 5,2,3. त्रयः पशूनां हस्तादानाः पुरुषो हस्ती मर्कटः (vgl. VS. 24,29) 6,4,5,7. पुरुषं इष्टकामुपादधात्पुरुषं इष्टकाम् *je Einer* TBr. 1,1,2,5. 2,6,4. व्यतिषक्तो वै पुरुषः पाप्मभिः 2,7,18,5. पुरुषो हि प्रथमः पशूनाम् Çat. Br. 6,2,1,18. 7,5,2,17. *Herr der Thiere* Kâṭh. 20, 10. der nächste an Pragâpati Çat. Br. 2,5,2,1. पुंसि वै पुरुषे रेतः *männliche Person* Çâṅkh. Gṛhj. 1,19. — Kâtj. Çr. 7,1,8. 10,2,23. 15, 4,26. पुरुष, नारी M. 1,32. Suçr. 1,56,19. 116,7. अस्वतन्त्राः स्त्रियः कार्याः पुरुषैर्दिवानिशम् (Kull.: भर्त्रादिभिः) M. 9,2; vgl. पुरुषघ्न. 4,20.186. 8,98. एतावान्पुरुषस्तात कृतं यस्मिन्न नश्यति Brâhman. 1,3 MBh. 1,3822. 5,4525. पुरुषो भव R. 6,16,80. इदमत्यद्भुतं चात्र चकार पुरुषो (so v. a. *Held*) ऽर्जुनः MBh. 3,15768. स राजा पुरुषो दण्डः स नेता शासिता च सः so v. a. *die personificirte Strafgewalt* (s. Johaentgen, Ueber d. Ges. des Manu, S. 5) M. 7,17. Hit. I, 29. पुरुषाधिराज Ragh. 2,41. पश्चाद्बद्धपुरुषमादाय Çik. 73,1. पुरुषैरासकारिभिः M. 9,12. N. 8,11. R. 1,4,25. नोत्पादयेत्स्वयं कार्यं राजा नाप्यस्य पूरुषः *sein Beamter* M. 8,43. मम पुरुषाः N. 13,39. 18,5. Sâv. 5,15. Mâlav. 11,7. Kathâs. 27,45. पूरुष Jâǵń. 1,347. Bhag. 3,19. Pańkat. I, 279. Hit. I, 107. Als *Mannesmaass* gelten fünf Aratni (zu 2 Pada, das Pada zu 12 Aṅguli) Kâtj. Çr. 16,8,21. 25. अर्ध° 4. 7. Çat. Br. 1,2,5,14. Varâh. Bṛh. S. 32,8. 53, 6. fgg. द्विपुरुषा (रज्जु) *zwei Manneslängen lang* Kâtj. Çr. 16,8,1. fem. in dieser Bed. auch ई, sonst aber nur आ P. 4,1,124. Vop. 6,56; vgl. MBh. 6,8. Hariv. 3090. Des Menschen Person wird verschieden zusammengesetzt gedacht: aus fünf Theilen AV. 12,3,10. Ait. Br. 2,14. 6,29. Pańkav. Br. 14,5,26. aus sechs Ait. Br. 2,39. aus sechszehn Çâṅkh. Çr. 16,4,16. aus zwanzig Pańkav. Br. 23,14,5. aus einundzwanzig Ait. Br. 1,19. TS. 5,1,8,1. Çat. Br. 13,5,1,6. aus vierundzwanzig 6,2,1,23. aus fünfundzwanzig Çâṅkh. Çr. 16,12,10. पञ्चमहाभूतशरीरिसमवायः पुरुष इत्युच्यते Suçr. 1,4,1. — b) पञ्च पुरुषाः Bez. *von fünf unter bestimmten Constellationen geborenen fürstlichen Personen, Wundermenschen*: ताराग्रहैर्बलयुतैः स्वक्षेत्रस्वोच्चगैश्चतुष्टयगैः। पञ्च पुरुषाः प्रशस्ता जायन्ते तानहं वक्ष्ये॥ Varâh. Bṛh. S. 69,1. der 69te Adhjâja heisst पञ्चपुरुषलक्षण oder महापुरुषलक्षण. — c) *das Persönliche und Beseelende im Menschen und in andern Wesen und Körpern: Seele, Geist;* daher auch *ein gedachtes oberstes Persönliches, höchster Geist; Weltseele*, AK. 1,1,4,7. 3,4,29,220. Trik. 1,1,118. H. 1366. H. an. Halâj. 1,134. VS. 23,51. 52. प्राणोति पुरुषो गर्भे अन्तरा AV. 11,4,14. तस्माद्वै विद्वान्पुरुषमिदं ब्रह्मेति मन्यते 8,32. पुरं यो ब्रह्मणो वेद यस्याः पुरुष उच्यते 10,2,28. वेदाहमेतं पुरुषं महान्तमादित्यवर्णं तमसः परस्तात् *den lichten grossen Geist* VS. 31,18. 32,2; vgl. स एव पुरुषः प्रजापतिरभवत् Çat. Br. 6,1,1,5. 8. स वै पुरुषः प्रजापतिः पूर्वो ऽस्य सर्वस्य Çâṅkh. Br. 23,4. वेद वा अहं तं पुरुषं सर्वस्यात्मनः परायणम् Çat. Br. 14,6,9,11. fgg. in der Sonne, im Monde, im Winde u. s. w.: य एष एतस्मिन्मण्डले पुरुषः 10,5,2,1. fgg. 14,5,5,1. 12. 13. 5,1. fgg. — ततः सत्यवतः कायात्पाशबद्धं वशं गतम्। अङ्गुष्ठमात्रं पुरुषं निश्चकर्ष यमो बलात्॥ Sâv. 5,16. प्रकृति, पुरुष Sâṁkhjak. 3 u. s. w. Kapila 1,67. 134 Jogas. 1,16. Tattvas. 17. Çiç. 4,55. पुरुषो मानसः Jâǵń. 3,194. पुराणपु-

नेन सृष्टानि नृतिर्यगृषिदेवताः। शेते जीवेन रूपेण पुरेषु पुरुषो ह्यसौ ॥ Bhâg. P. 7,14,37. एक एव शरीरेषु सर्वेषु पुरुषो यदा Mârk. P. 26, 21. Köppen 1,30. 68. 220. 300. द्वाविमौ पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्षर एव च Bhag. 15, 16. fg. यत्तत्कारणमव्यक्तं नित्यं सदसदात्मकम्। तद्विसृष्टः स पुरुषो लोके ब्रह्मेति कीर्त्यते॥ M. 1, 11. MBh. 1,22. Prab. 108, 1 (पू°). Brahman als Purusha und Kâla VP. 9. परम Bhag. 8,8. पर 10. 22. M. 12, 122. Sûrjas. 12, 12. Bhâg. P. 1, 2, 28. 2, 3, 9. Çâk. 186. उत्तम Kathâs. 43, 268. सप्तानां (von den *sieben entfalteten Grundstoffen;* s. Johaentgen a. a. O. S. 5. 18) पुरुषाणाम् M. 1, 19. पुरुष = ब्रह्मन् H. ç. 62. = विष्णु 67. Çabdar. im ÇKDr. R. 6,102, 12. एवं पुराणः पुरुषो विष्णुर्वेदेषु पठ्यते Hariv. 7353. als Beiw. Çiva's MBh. 14, 194. der Durgâ Devî-P. 45 im ÇKDr. — d) *Mann, Person* so v. a. *Glied eines Geschlechts, Generation:* य आ तृतीयात्पुरुषात्सोमं न पिबेत् TS. 2,1,5,5. 5,4,10,4. Çat. Br. 1,8,3,6. सपिण्डता तु पुरुषे सप्तमे विनिवर्तते M. 5, 60. कालेन ह्रासमासाद्य पुरुषात्पुरुषान्तरम् Mârk. P. 118, 31. पूर्व° *die Vorfahren* Pańkat. 235, 11. Lalit. ed. Calc. 25, 14. द्विपुरुषम् adv. *durch zwei Generationen hindurch* Ait. Br. 8,7 (nach Sâj. adj. *mit Sohn und Enkel verbunden,* was nicht passt, da die Reihe *Vater und Sohn* fehlen würde). द्विपुरुषासोमपीथिन् Kâtj. Çr. 7,1,5. Vgl. त्रि°, दश°. — e) *Person des Verbi:* प्रथम (unsere *3te Person*), मध्यम, उत्तम Nir. 7, 1. 2. P. 1,4,105, Sch. — f) *Männchen im Auge, Pupille:* यो ऽयं दक्षिणे ऽक्षन्पुरुषः Çat. Br. 10, 5, 2, 7. 8. 12,9, 1, 12. 14, 5, 2, 9. — g) *Geist* so v. a. *Riechstoff der Pflanzen:* घृतं चाग्ने पुरुषं चौषधीनाम् ṚV. 10,51,8. — h) — पुंनाग *Rottleria tinctoria Roxb.* AK. 2, 4, 2, 6. Trik. 3, 3, 438. H. an. Med. = तिलक Çabdârthak. bei Wils. अर्जुनपुरुषम् neben अर्जुनशिरीषम् gaṇa गवाश्वादि zu P. 2,4,11. — i) personif. Purusha Nârâjaṇa, *der Mensch des Mannes Sohn* (vgl. u. नारायण) Çat. Br. 13, 6, 1, 1. 2, 1, 3. angeblicher Verfasser von VS. 30. 31. Sattra des P. N. Kâtj. Çr. 24, 7, 36. Çâṅkh. Çr. 16, 13, 1. Ajana des P. N. Lâṭj. 10, 13, 4. *das Urindividuum, aus welchem der Makrokosmus sich entwickelt,* geschildert im sog. Purusha-Liede ṚV. 10, 90. विराजममृतं दिव्यं सो ऽसृजत्पुरुषं विराट्। पुरुषं तं मनुं विद्धि Hariv. 31. fgg. 11604. 11606. — k) N. pr. eines der Söhne des Manu Kâkshusha Bhâg. P. 8, 5, 7 (पू°). pl. Bez. der den Brahmanen entsprechenden Bewohner von Krauñka-Dvîpa 5, 20, 22. — l) N. einer der 18 Diener des Sonnengottes H. 103, Sch. — m) N. eines Pâda in den Mahânâmnî-Versen Lâṭj. 7,5,9. — n) Bez. *des 1ten, 3ten, 5ten, 7ten, 9ten und 11ten Zodiakalbildes* Ǵjotistattva im ÇKDr.; vgl. पुरुषक्षेत्र. — Die Lexicographen kennen noch folgende Bedeutungen: *Kenner der* Sâṁkhja-*Lehre* Med. (hier heisst es: पुरुषः पूरुषे सांख्यज्ञे च पुंनागपादपे; da die Bed. *Seele* ganz fehlt, vermuthen wir einen Fehler) Çabdar. bei Wils.; *Freund* Çabdârthak. ebend. — 2) f. ई *weibliche Person, Weibchen:* गर्भमोषधीनां गवामर्वतां पुरुषीणाम् ṚV. 7, 102, 2. अश्वां च पुरुषीं च धेनुकं दद्युः Âçv. Çr. 12,6. Kâtj. Çr. 24,6,8. पुरुषाः सह पुरुषीभिः Bhâg. P. 5, 24, 17. — 3) n. Bez. des Berges Meru Çabdârthak. bei Wils. Gewiss masc.; vgl. jedoch पुष्कल, welches in dieser Bed. nach ders. Aut. gleichfalls neutr. sein soll. — Die einheimischen Ableitungen des Wortes, unter welchen die von पुर् die älteste (vgl. AV. 10,2,28) und verbreitetste ist, genügen sämmtlich nicht; vgl. Nir. 2,3. Çat. Br. 13,6,2,1. 14,4,2,2. 5,5,18. MBh. 5, 4528. कस्मात्पुरुषः। पुराणात् पुरि शयनात् पुरोऽन्हितवृत्तित्वाच्च पुरुषः Tattvas. 17. Das Wort gehört etymologisch mit पूरु zusammen. — Vgl. अक्षरपूरुष, उत्तमपुरुष, का°, किं°, निष्पुरुष, राज°, वीर°, सत्पुरुष, पौरुष, पौरुषेय.

पुरुषक (von पुरुष) n. *die aufrechte Stellung —, das Bäumen der Pferde* Trik. 2,8,45. पुरुषकोन्नमिताग्रकाय Çiç. 5,56.

पुरुषकाम (पु° + काम) adj. *Männer wünschend* Pańkav. Br. 23,14,2.

पुरुषकार (पु° + 1. कार) m. 1) *die That des Menschen, menschliche Anstrengung* (gewöhnlich im Gegens. zu दैव *Schicksal*): दैवे पुरुषकारे च कर्मसिद्धिर्व्यवस्थिता Jâǵn. 1, 348. MBh. 1, 1778. 3, 12422. 5, 2826. 7345. R. 1,58,24. Spr. 1251. 1252. 1682. 1817. 2315. 2330. Kathâs. 36, 96. कृते पुरुषकारे हि मरणं नाभिबाध्यते R. 4, 61, 59. प्रज्ञापुरुषकाराभ्यां युक्तस्यायत्नेन कार्यसिद्धयः संभवन्ति Pańkat. 201, 14. Kir. 5, 52. कथं पुरुषकारः स्यात्तु पुरुषाणां मयि स्थिते R. 2,23,36. Bhâg. P. 5,1,36. नष्टं विनष्टं कृमिभिः श्वहतं विषमे मृतम्। हीनं पुरुषकारेण प्रदद्यात्पाल एव तु ॥ *worum sich kein Mensch gekümmert hat* M. 8, 232. °फल Vjutp. 64. — 2) N. pr. eines Grammatikers Colebr. Misc. Ess. II, 48. Westergaard, Radices II. fg.

पुरुषकुणप s. u. कुणप.

पुरुषकेशरिन् (पु° + के°) m. *halb Mensch, halb Löwe,* Vishṇu in seiner 4ten Erscheinung auf der Erde, um Hiraṇjakaçipu zu bekämpfen, Çak. 162. — Vgl. नरसिंह.

पुरुषक्षेत्र (पु° + क्षेत्र) n. *ein männliches* d. h. *ungerades Zodiakalbild* oder *astrologisches Haus* Varâh. Lagh. 2, 4.

पुरुषगति (पु° + ग°) f. N. eines Sâman Ind. St. 3,223,a.

पुरुषगन्धि (पु° + ग°) adj. *nach Menschen riechend:* तल्प AV. 12,2,49.

पुरुषघ्न (पु° + घ्न) adj. *Leute treffend, — tödtend* ṚV. 1,114,10. स्त्री पुरुषघ्नी *eine Frau, die ihren Mann getödtet hat,* Jâǵn. 2,278.

पुरुषच्छन्दस (पु° + छन्दस्) n. *dem Menschen zugeeignetes Metrum:* die Dvipadâ Çat. Br. 2,3,4,33. Ait. Br. 4,10.

पुरुषज्ञान (पु° + ज्ञान) n. *Menschenkenntniss* M. 7,211.

पुरुषता 1) f. *Menschheit, Mannheit.* — 2) erstarrter instr. adv. a) *in Menschenweise:* वह्न आगः पुरुषता कराम ṚV. 7,57,4. 10,15,6. — b) *unter den Leuten:* मा नो वधैः पुरुषता निदे कः ṚV. 7,75,8. — Vgl. देवता.

पुरुषतेजस् (पु° + ते°) adj. *des Mannes Energie habend* AV. 10,5,35.

पुरुषत्रा (von पुरुष) adv. 1) *unter den Leuten:* मा नो नि कः पुरुषत्रा ṚV. 3,33,8. auch *zu den Leuten* P. 5,4,56. — 2) *in Menschenweise:* यच्चिद्धि ते पुरुषत्रा यविष्ठाचित्तिभिश्चकृमा कच्चिदागः ṚV. 4,12,4; hier stände richtiger die Form पुरुषता.

पुरुषत्व (wie eben) n. *Mannheit, der Zustand des Mannes* (Gegens. स्त्रीत्व) MBh. 5,7382. 13,552. Mârk. P. 80,11. 111,15. 16. Narasiṅha-P. in Verz. d. Oxf. H. 82,b,22.

पुरुषत्वता adv. = पुरुषता *in Menschenweise:* अचित्ती यच्चकृमा दैव्ये जने दीनैर्दक्षैः प्रभूती पुरुषत्वता ṚV. 4,54,3. न तस्य विद्म पुरुषत्वता वयम् 5,48,5.

पुरुषदन्तिका (von पु° + दन्ती) f. *ein best. vegetabilisches Arzeneimittel* (s. मेदा) Râǵan. im ÇKDr.

पुरुषधर्म (पु° + धर्म) m. *Vorschrift für die Person* Kâtj. Çr. 7,2,24.

Comm. 172,1. 377,18.

पुरुषनाथ (पु° + नाथ) m. *Menschenführer, Fürst* Khând. Up. 6,8,8.

पुरुषनिष्क्रयणा s. u. निष्क्रयणा.

पुरुषन्ति (पुरुऽसन्ति Padap.) m. N. pr. eines Mannes ṚV. 1,112,23. 9,58,3. Pañkav. Br. 13,7,12.

पुरुषपरीक्षा (पु° + प°) f. *Menschenprüfung*, Titel einer Sammlung moralischer Erzählungen, Gild. Bibl. 375. Hall in der Einl. zu Vâsav. 24. Benfey, Pañkat. I,35.

पुरुषपुण्डरीक (पु° + पु°) m. N. pr. des 6ten schwarzen Vâsudeva bei den Gaina H. 696.

पुरुषपुर (पु° + पुर) n. N. pr. der Hauptstadt von Gândhâra, das heutige Pêschâver (پیشاور) Hiouen-thsang I,104. LIA. II, 839. Reinaud, Mémoire sur l'Inde 106 fg. Wassiljew 215. 221.

पुरुषमात्र (पु° + मा°) adj. *mannsgross* Çat. Br. 13,8,4,19. Kâtj. Çr. 21,3,28. पुरुषमात्रेण विमिमीते TS. 5,2,5,1.

पुरुषमानिन् (पु° + मा°) *sich für einen Mann —, einen Helden haltend* MBh. 5,6094.

पुरुषमुख (पु° + मुख) adj. *ein Menschengesicht habend* Kauç. 104.

पुरुषमृग (पु° + मृग) m. nach Mahîdh. = पुंमृग VS. 24,35.

पुरुषमेध (पु° + मेध) m. 1) *Menschenopfer* Çat. Br. 13,6,1,1. fgg. यद्स्मिन्मेध्यान्पुरुषानालभते तस्माद्धेव पुरुषमेधः 2,1. Kâtj. Çr. 21,1,1. 2,13. Shadv. Br. 4,3. Çâñkh. Çr. 16,10,1. fgg. MBh. 1,3773. Kathâs. 46,238. Bhâg. P. 5,26,31. 9,7,20. — 2) N. pr. des angeblichen Verfassers von VS. 20,30. wohl fehlerhaft für पुरुमेध.

पुरुषरक्षस् (पु° + र°) n. *ein menschenartiger Dämon* Kauç. 95.

पुरुषराज (पु° + राज) m. *ein menschlicher König* TS. 5,5,11,1.

1. पुरुषरूप (पु° + रूप) n. *Menschengestalt* Ait. Br. 7,15. Çâñkh. Çr. 15,18,38.

2. पुरुषरूप (wie eben) adj. *menschengestaltig* Çat. Br. 14,6,11,3. Kauç. 95.

पुरुषरूपक (wie eben) adj. dass. Ait. Br. 7,2.

पुरुषरेषण (पु° + रे°) adj. *Menschen verletzend* AV. 3,21,9.

पुरुषरेषिन् (पु° + रे°) adj. dass. Kauç. 58.

पुरुषवध (पु° + वध) m. *Menschenmord* AV. 12,5,14.

पुरुषवत् (von पुरुष) adj. *von Leuten begleitet* Çat. Br. 2,3,4,38. 5,2,5,4.

पुरुषवाच् (पु° + वाच्) adj. *menschliche Stimmen redend* VS. 24,33. TS. 5,5,12,1. Çat. Br. 14,9,4,3.

पुरुषवाह (पु° + वाह) m. Vishṇu's *Reitthier*, Bein. Garuḍa's Bhâg. P. 5,24,29.

पुरुषवाहम् (पु° + वाहम् absol. von वह्) adv. *so dass Menschen ziehen* P. 3,4,43. वहति *er fährt von Menschen gezogen* Sch.

पुरुषविध (पु° + विधा) adj. *menschenartig* Nir. 7,6. Çat. Br. 6,7,4, 8. 10,6,1,11. 14,4,2,1. Taitt. Up. 2,2.3. Davon nom. abstr. °ता f. ebend.

पुरुषव्याघ्र (पु° + व्याघ्र) m. 1) *Menschen-Tiger*, wohl Bez. eines dämonischen Wesens VS. 30,8. Çat. Br. 13,2,4,2. — 2) *ein Tiger unter den Menschen, ein aussergewöhnlicher Mensch* MBh. 1,2258. 5,7087. R. Gorr. 2,112,19. 3,59,10. — 3) *Geier* H. ç. 193.

पुरुषव्रत (पु° + व्रत) n. N. eines Sâman Ind. St. 3,223,a. °व्रतमेकानुगानम् desgl. ebend.

पुरुषशिरस् (पु° + शि°) n. *Menschenhaupt* Kâtj. Çr. 17,5,14.

पुरुषशीर्ष (पु° + शी°) n. dass. Çat. Br. 7,1,1,44. 3,2,18. Kâṭh. 20,8. TS. 5,1,8,1. 2,9,2. 5,2,3. 6,6,2.

पुरुषशीर्षक (wie oben) Bez. *eines best. Diebswerkzeugs* Daçak. 71,1.

पुरुषसिंह (पु° + सिंह) m. *halb Mensch, halb Löwe*, N. des 5ten schwarzen Vâsudeva bei den Gaina H. 696. — Vgl. पुरुषकेशरिन्.

पुरुषसूक्त (पु° + सूक्त) n. *das* Purusha-*Lied*, Bez. von ṚV. 10,90, wo das *Urindividuum* geschildert wird, Colebr. Misc. Ess. I,309. Ind. St. 2,24. Narasiñha-P. in Verz. d. Oxf. H. 83,a,33. Bhavishjottara-P. in Z. d. d. m. G. 5,96. पुरुषसूक्तोपनिषद् Ind. St. 1,250.

पुरुषांसक (von पुरुष + अंस) m. N. pr. eines Lehrers gaṇa शौनकादि zu P. 4,3,106. — Vgl. पौरुषांसकिन्.

पुरुषाज्ञान s. u. अज्ञान.

पुरुषाद् (पु° + 2. अद्) adj. *Menschen verzehrend* Nir. 2,6. ṚV. 10,27,22. AV. 12,1,49.

पुरुषाद (पु° + अद oder आद) adj. (f. ई) subst. *Menschen essend, Menschenfresser, ein* Rakshas: महानि MBh. 1,2513. 3,388. R. 1,27,12 (28, 11 Gorr.) 3,5,19. MBh. 1,2257. 6708. Bhâg. P. 5,26,18. 31. 9,9,34. 10,22. pl. Bez. bestimmter *Kannibalen* im Osten von Madhjadeça Varâh. Bṛh. S. 14,6. 4,22 haben die meisten Hdschrr. gleichfalls पु°, eine aber पौ°; da das Metrum eine Länge verlangt, so wird पू° zu lesen sein.

पुरुषादक (पु° + अदक) adj. subst. dass. Hiḍ. 2,30. 34. 37. Brâhmaṇ. 3,23. MBh. 3,364. R. Gorr. 1,14,39. 4,10,8. MBh. 14,1703. R. Gorr. 1,31,6. 70,38. 2,110,29. pl. Bez. bestimmter *Kannibalen* Mârk. P. 58,13.

पुरुषादत्व (von पुरुषाद) n. *der Zustand eines Menschenfressers, eines* Rakshas MBh. 13,326.

पुरुषाद्य (पु° + 2. आद्य) m. Bein. Âdinâtha's bei den Gaina Dhanañgaja im ÇKDr. Ṛshabha's, des ersten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpiṇî, Dhar. bei Wils. Bein. Vishṇu's ÇKDr. Wils.

1. पुरुषान्तर (पु° + अन्तर) n. *eine andere, folgende Generation*: कालेन ह्रासमासाद्य पुरुषात्पुरुषान्तरम् Mârk. P. 118,31.

2. पुरुषान्तर (wie eben) m. (sc. संधि) Bez. *einer Art von Bündniss, bei dem stipulirt wird, dass ausgesuchte Kämpfer von beiden Seiten die Sache des Einen in Ordnung bringen*, Kâm. Nîtis. 9,2.13 = Hit. IV, 105. 116.

पुरुषान्तरात्मन् (पु° + अन्त°) m. *Seele* Ind. St. 1,427.

पुरुषाय् (von पुरुष), °यते *sich als Mann gebaren*: कृत्वा लिङ्गं च मघवन्यः कश्चित्पुरुषायते । अकर्ता ह्येव भवति कर्ता ह्येव करोति तत् ॥ MBh. 12,8102. स्त्रीणां समन्तं पुरुषायमाणाः Hariv. 8433. पुरुषायित 1) adj. *sich als Mann benehmend, die Rolle des Mannes übernehmend*; davon nom. abstr. °त्व n. Schol. zu Amar. 3. — 2) n. *das Benehmen nach Art eines Mannes* Kuvalaj. 174,a.

पुरुषायण (पु° + अयन) adj. f. आ *zur Seele gehend, sich mit der Seele vereinigend* Praçnop. 6,5.

पुरुषायुष (पु° + आयुस्) n. *Menschenalter, die Dauer eines Menschenlebens* P. 5,4,77. Ragh. 1,63. Bhaṭṭ. 4,20.

पुरुषार्थ (पु° + अर्थ) m. 1) *die Angelegenheit —, das Ziel des Menschen, — der Seele* M. 7,100. Prab. 27,19. धर्मार्थकाममोक्षाश्च पुरुषार्थाः

उदाहृताः Agni-P. im ÇKDr. Kapila 1, 1. Sâṁkhjak. 31. 42. 69. Madhus. in Ind. St. 1,13. 15. 19. 23. Davon nom. abstr. °त्व n. Kap. 1,3. अपुरुषार्थत्व 47. 83. पुरुषार्थम् *der Seele wegen* 3, 16. — 2) *des Menschen Sache* so v. a. *des Menschen That, menschliches Bemühen:* दैवं पुरुषकारेण को वञ्चयितुमर्हति । दैवमेव परं मन्ये पुरुषार्थो निरर्थकः ॥ MBh. 3, 12422. R. 5,2,35. Spr. 624. 2567.

पुरुषाशिन् (पु° + आ°) m. *Menschenfresser, ein* Rakshas Wils.

पुरुषास्थिमालिन् (von पुरुष - अस्थि + माला) adj. *mit Menschenknochen bekränzt;* m. Bein. Çiva's H. 197.

पुरुषीण s. अलं°.

पुरुषेन्द्र (पु° + इन्द्र) m. *König;* davon nom. abstr. °ता MBh. 1,7482.

पुरुषेषित (पु° + इषित) adj. *von Menschen angestiftet* AV. 2,14, 5.

पुरुषोत्तम (पु° + उ°) m. 1) *der beste Mann, der beste Diener:* यस्यैवं मानसं नित्यं स नरः पुरुषोत्तमः Dharma-P. im ÇKDr. Spr. 2572 (Gegens. पुरुषाधम). — 2) *die höchste Person, der höchste Geist;* Bein. Vishṇu's oder Kṛshṇa's AK. 1, 1, 1, 16. H. 214. Halâj. 1, 25. Dhjânavindup. in Ind. St. 2, 1. Jogatattva ebend. 49. Bhag. 15, 18. fg. MBh. 1, 2508. 3, 1637. 5, 2569. Hariv. 11281. R. 1, 31, 11. 4, 40, 63. 6, 79, 12. 102, 12. Ragh. 3, 49. VP. 8. Bhâg. P. 8, 1, 25. नाथे श्रीपुरुषोत्तमे Spr. 1527. पुरुषोत्तमायतन Prab. 33,5. पुरुषोत्तमक्षेत्र Mack. Coll. 1,76. — 3) N. des 4ten schwarzen Vâsudeva bei den Gaina H. 695. — 4) *ein* Arhant bei den Gaina H. 25. Çatr. 1, 284. — 5) N. pr. verschiedener Männer, unter Andern auch des Verfassers des Trikâṇḍaçesha und der Hâràvalî, Trik. 1, 1, 2. Hâr. 278. Colebr. Misc. Ess. II, 19. 20. 41. 47. 55. Verz. d. B. H. No. 542. 577. 740. 827. Ind. St. 1, 469. Verz. d. Oxf. H. No. 94. 143. S. 162, *b*, 15. 182, *b*, 40. पुरुषोत्तमदेव Colebr. Misc. Ess. II, 40. 58. Verz. d. Oxf. H. No. 353. भट्टपुरुषोत्तम Verz. d. B. H. No. 826. पुरुषोत्तमदेवशर्मन् Verz. d. Oxf. H. No. 431. — 6) N. pr. einer dem Vishṇu geheiligten Localität in Orissa, Abkürzung von पुरुषोत्तमक्षेत्र, LIA. I, 187, N. Colebr. Misc. Ess. II, 390, N. 1. Verz. d. Oxf. H. 39, *b*, 8. 77, *b*, 12. 148, *b*, 6. Brahma-P. in LA. 49, 4.

पुरुष्टुत (पुरु + स्तुत) adj. *vielgepriesen* Siddh. K. 241, *b*, 1. ṚV. 1, 11, 4. 57, 4. 141, 6. 3, 37, 4. 5, 8, 5. 80, 8. MBh. 1, 22. Hariv. 8. Beiw. Çiva's Çiv.

पुरुष्य (von पुरुष) adj. *menschlich:* उतो घा ते पुरुष्या इदासन्येषां पूर्वेषामशृणोर्ऋषीणाम् ṚV. 7, 29, 4.

पुरुसंभृत (पुरु + सं°) adj. *von Vielen zusammengebracht:* वसु ṚV. 8, 33, 4.

पुरुस्पार्ह adj. = पुरुस्पृह् TBr. 3, 6, 12, 1.

पुरुस्पृह् (पुरु + स्पृह्) adj. *vielerwünscht, vielbegehrt:* रयि ṚV. 1, 47, 2. 8, 46, 5. द्यौरा देवी: 1, 142, 6. पुरुस्पृहो नियुतो दाशुषे 4, 47, 4. यं मर्त्यः पुरुस्पृहं विदद्विश्वस्य धायसे 5, 7, 6. यं त्वा देवा दधिरे हव्यवाहं पुरुस्पृहो (wohl ursprünglich °स्पृहं) मानुषासो यजत्रम् 10, 46, 10. 8, 8, 22. 20, 2. 22, 6. ऋार 8, 14, 1. 30, 3. 65, 28. 102, 6. मरुत्तनाम गुह्यं पुरुस्पृक् 10, 55, 2.

पुरुह adj. *viel* AK. 3, 2, 18. H. 1426. — Vgl. पुरु, पुरुड, पुरुहु.

पुरुहन्मन् (पुरु + ह°) m. N. pr. eines Liedverfassers ṚV. 8, 59, 2. mit dem patron. Âṅgirasa ṚV. Anukr. Vaikhânasa Pañkav. Br. 14, 9, 29.

पुरुहु adj. = पुरुह Svâmin zu AK. ÇKDr.

पुरुहुत (पुरु + हुत) m. N. pr. eines Fürsten Agni-P. in VP. 423. — Vgl. पुरुहोत्र.

पुरुहूत (पुरु + हूत) adj. *vielgerufen:* तम्वभि प्र गायत पुरुहूतं पुरुष्टुतमिन्द्रम् ṚV. 8, 15, 1. 1, 30, 10. 44, 7. 51, 1. 3, 35, 2. 6, 63, 1. 7, 2, 6. MBh. 1, 22. Hariv. 8. Bhâg. P. 8, 1, 13. m. Bein. Indra's AK. 1, 1, 1, 37. H. 171. Halâj. 1, 53. Uggval. zu Uṇâdis. 1, 24. M. 11, 121. MBh. 1, 4921. 13, 1050. 14, 227. Hariv. 2453 (पुरुभूत gedruckt). 3793. Ragh. 4, 3. 10, 5. Kumâras. 7, 46. द्विति° Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 7, Çl. 24. पुरुहूता f. *eine Form der* Dâkshâjaṇî Matsja-P. in Verz. d. Oxf. H. 39, *b*, 1. — Vgl. पौरुहूत.

पुरुहूति (पुरु + हू°) f. *vielfache Anrufung:* सु° adj. *sehr viel angerufen* Bhâg. P. 6, 9, 30.

पुरुहोत्र (पुरु + होत्र) m. N. pr. eines Sohnes des Anu Bhâg. P. 9, 24, 6.

पुरूची (f. zu einem nicht vorhandenen पुर्वञ्च् d. i. पुरु + अञ्च्) adj. f. *reichlich, umfassend:* अश्विना परि वामिषः पुरूचीरीयुर्गीर्भिर्यतमाना अमृध्राः ṚV. 3, 58, 8. शतं जीवन्तु शरदः पुरूचीः *hundert lange Jahre* 10, 18, 4. AV. 2, 13, 3. ज्योग्जीवन्तः शरदः पुरूचीः 18, 2, 29. Verdorben aus उरूचीम् (vgl. ṚV. 3, 57, 5) in folgender Stelle: हन्वोर्हि जिह्वामदधात्पुरूचीम् AV. 10, 2, 7.

पुरूतम s. u. पुरु.

पुरूद्वह (पुरु + उद्वह) m. N. pr. eines der Söhne des 11ten Manu Mârk. P. 94, 21.

पुरूरवस् und पुरू° (पुरु + र°) Uṇâdis. 4, 231. Çânt. 3, 15. 1) adj. *laut oder viel schreiend:* त्वमग्ने मनवे द्यामवाशयः पुरूरवसे सुकृते सुकृत्तरः ṚV. 1, 31, 4. — 2) m. N. pr. In der Fabel ein Fürst mit dem metron. Aila, Sohn der Iḷâ, welcher die Liebe der Urvaçî sucht, ṚV. 10, 95. oder Sohn des Budha, auf welchen die Einrichtung der drei Opferfeuer zurückgeführt wird; vgl. VS. 5, 2. oder ein dem mittleren Weltgebiet angehöriges Wesen Naigh. 5, 4. Nir. 10, 46. Ueber die Bed. der Fabel s. Erkl. zu Nir. 11, 36. andere Ansichten darüber Ind. St. 1, 196. Oxford Essays 1856, S. 61. fgg. Kuhn, die Herabk. des Feuers 85. fgg. — Trik. 2, 8, 8. H. 701. Çat. Br. 3, 4, 1, 22. 11, 5, 1, 1. fgg. Kâṭh. 8, 10. MBh. 1, 3143. 12, 12750. fgg. Hariv. 636. 1363. fgg. 8811. fgg. R. 3, 54, 22. Vikram. 5, 5 u. s. w. Kathâs. 17, 4. fgg. VP. 350. 394. fgg. Bhâg. P. 9, 1, 35. 14, 15. Mârk. P. 111, 17. दीप्तानां पुरूरवाः (कुलपांसनः) MBh. 3, 2731. LIA. I, 731. fg. Anh. xvi. fg. Nach Gaṭâdh. ist Purûravas ein Viçvadeva, nach Bṛhaspati im Çrâddhatattva ein Pârvaṇaçrâddhadeva, ÇKDr. पुरूरवस (so ist st. पुरु° zu lesen) aus metrischen Rücksichten Mârk. P. 111, 18.

पुरूरुच् (पुरु + रुच्) adj. *viel leuchtend* SV. II, 1, 2, 9, 2. पुरोरुच् ṚV.

पुरूरुणा (पुरु ऽ उरुणा Padap.) adv. *weit und breit:* पुरूरुणा चिद्ध्यस्त्यवो नूनं वाम् ṚV. 5, 70, 1. Inconsequente Schreibung st. पुरु । उरुणा; vgl. ṚV. 8, 25, 16 und oben unter पुरु adv.

पुरूवसु (पुरु + वसु) adj. *güterreich:* Indra ṚV. 1, 81, 8. 7, 32, 24. die Açvin 1, 47, 10. 8, 5, 4. 8, 12. auch andere Götter 2, 1, 5. 8, 4, 15. पुरूवसुरागमज्जोहुवानम् 5, 42, 7. 8, 32, 11. भगो वि यो रत्ना पुरूवसुर्दधाति 7, 38, 1. Ait. Br. 2, 27.

पुरूवृत् (पुरु + वृत्) adj. *vielfach sich bewegend:* आपः AV. 10, 2, 11.

पुरोऽग्नि (पुरस् + अ°) m. *vorderer* Agni, *Vorfeuer* VS. 17, 66.

पुरोऽक्षम् (von पुरस् + अक्ष) adv. *vor der Achse* Çat. Br. 5, 1, 2, 15. TBr. 1, 3, 2, 5.

पुरोग (पुरस् + ग) 1) adj. subst. (f. आ) *vorangehend, Führer* (AK. 2,8,2,40. H. 498); übertr. *der erste, vorzüglichste, beste* (H. 1438. Halâj. 4,5): गणाः मूलभूतः पुरोगणाः Kumâras. 7,40. Râǵa-Tar. 4,220. विष्णुपुरोगाणामिन्द्रादीनां दिवौकसाम् Hariv. 9893. R. 1,33,14. अाङ्कानामधिपतिः पुरोगः सर्वसात्वताम् MBh. 5,3041. एतासां पुरोगा 12,8416. R. 4,22,5. चापभृताम् Ragh. 6,55. वदताम् 14,31. — 2) am Ende eines adj. comp. *begleitet von* (vgl. पुरस्कृत unter पुरस्, und पुरस्कार): यस्तु प्रीतिपुरोगेण चक्षुषा तात पश्यति MBh. 12,10935.

पुरोगत (पुरस् + गत) adj. *voranstehend, vor Jmd stehend, — befindlich* Ragh. 11,70. 5,73.

पुरोगति (पुरस् + ग°) m. *Hund (voran laufend)* Dhar. im ÇKDr. — Vgl. पुरोगामिन्.

पुरोगन्तर् (पुरस् + ग°) m. *ein Bote, den man voransendet:* वार्तापुरुषः सन्देशहरः पुरोगन्ता वा Schol. zu P. 6,1,152.

पुरोगम (पुरस् + गम) 1) adj. subst. *vorangehend, Führer* (AK. 2,8,2,40. H. 498); übertr. *der erste, vorzüglichste, beste:* देवाश्चेन्द्रपुरोगमाः N. 4,20. 5,33. R. 1,1,83. 56,14. 65,17. Kathâs. 44,129. राजसेना — चेदिराजपुरोगमा Hariv. 8067. गोपालानाम् MBh. 4,592. सार्थस्य 3,2622. वेदविदाम् R. 1,5,21. अनेकरोगानुगतो बहुरोगपुरोगमः (शोषो व्याधिः) *dem viele Krankheiten folgen und viele Krankheiten vorangehen* Suçr. 2,443,3. — 2) am Ende eines adj. comp. *begleitet von:* सविद्युत्स्तनितैः (so ist zu verbinden) सेन्द्रायुधपुरोगमैः । आवृतं गगनं मेघैः MBh. 1,5401. शैलद्रुमपुरोगमाः (मेघाः) R. 4,29,8 wird vom Schol. erklärt: शैलानां द्रुमाणां च पुरो ये उपरि गच्छन्ति.

पुरोगव (पुरस् + 2. गव) m. f. (ई) *Vortreter, Führer* RV. 10,85,8. इन्द्र एतु पुरोगवः AV. 12,1,40. 18,4,44. जिह्वा वाचः पुरोगवी RV. 10,137,7. Ait. Br. 1,13. 6,35. अ° *führerlos* ebend. — Vgl. गो°, सोम°, पौरोगव.

पुरोगा (पुरस् + 3. गा) m. dass. RV. 1,188,11. 10,110,11. असौ हव्यवाकुत नः पुरोगाः 124,1. VS. 8,49. 29,11. TBr. 1,2,1,13. TS. 3,2,4,4.

पुरोगामिन् (पुरस् + गा°) 1) adj. subst. *vorangehend, Führer* AK. 2,8,2,40. H. 498. — 2) m. *Hund* (vgl. पुरोगति) H. ç. 181.

पुरोगुरु (पुरस् + गुरु) adj. *vorn schwer:* वज्र Pańkav. Br. 8,5,2.

पुरोचन m. N. pr. eines Mannes MBh. 1,880. 2252. 5645. Hiḍ. 1,6.

पुरोजन्मन् (पुरस् + ज°) adj. *früher geboren;* davon nom. abstr. °जन्मता f. Ragh. 16,1.

पुरोजव (पुरस् + जव) 1) adj. *an Geschwindigkeit übertreffend, schneller als:* मनोवचोवेग° Bhâg. P. 4,30,22. In der folg. Stelle ist wohl पुरोगमम् zu lesen: स्निग्धगम्भीरनिर्घोषं शङ्खस्वनपुरोजवम् (नारायणम्) Hariv. 9855. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des **Medhâtithi** und eines nach ihm benannten **Varsha** Bhâg. P. 5,20,25. eines Sohnes des **Prâṇa** 6,6,12.

पुरोजिति (पुरस् + जि°) f. *Vorausbesitz, Vorauserwerb:* पुरोजिती वो अन्धसः सुताय मादयित्नवे । अप श्वानं श्नथिष्टन RV. 9,101,1.

पुरोज्योतिस् (पुरस् + ज्यो°) adj. *derjenige, dem Licht vorangeht,* Ait. Br. 2,11.

पुरोटि = पत्त्रकंकार Trik. 1,2,11. = पुरसंस्कार Hâr. 164. *die Strömung eines Flusses* Wilson.

पुरोडाश् (nom. und voc पुरोडास्, पुरोळास्; पुरोडाभ्याम् u. s. w. P. 8,2,67 und Vârtt. zu 3,2,71. Vop. 3,107. fgg. 149) und gewöhnlich पुरोडाश (पुरस् + दाश्, दाश) m. VS. Prât. 3,43. P. 3,2,71. Vop. 26,65. AK. 3,6,2,21. Siddh. K. 250, a, 1. *aus Reismehl gebackener Opferkuchen, welcher in der Regel, in Stücke getheilt, in einer oder mehreren Schalen* (कपाल) *aufgesetzt wird;* = हविर्भिद्, हविर्भेद und चमसी पिष्टकस्य (worauf bei Wilson die Bed. *a sort of flat ladle or spoon, used for placing the cakes in the sacrificial fire* beruht) Trik. 3,3,429. H. an. 4,313. Med. ç. 37. पुरोळा अग्ने पचतस्तुभ्यं वा घा परिष्कृतः RV. 3,28,2. fgg. 41,3. 52,2. fgg. 4,24,5. 6,23,7. 8,31,2. 2,11. nicht anders auch wohl 1,162,3, wo das Wort nach Sâj. so v. a. पुरस्ताद्दातव्य bedeuten soll. AV. 18,4,2. °वत्स adj. 12,4,35. du. 9,6,12. आज्येनाभिघारितौ 10,9,25. VS. 19,85. 28,23. Ait. Br. 1,1. 2,8. 9. 23. °सत्त्र 2,9. TS. 2,3,2,8. 7,1,9,1. Çat. Br. 1,2,2,2. 4,2,5,11. 5,4,5,6. Kâtj. Çr. 2,5,19. fgg. 8,14. 9,9,2. fgg. Âçv. Gṛhj. 2,1. Kauç. 7. 16. 18. 81. पशुपुरोडाश *Opferkuchen beim Thieropfer* Çat. Br. 6,2,1,35. 2,5. fgg. Kâtj. Çr. 16,1,25. 39. Âçv. Çr. 3,4. 9. 6,11. पुरोडाशेलौ Çat. Br. 11,7,2,5. अपुरोडाशा adj. Kâtj. Çr. 25,3,23. वासन्तशारदैर्मेध्यैर्मुन्यन्नैः स्वयमाहृतैः । पुरोडाशांश्चरूंश्चैव विधिवन्निर्वपेत्पृथक् ॥ M. 6,11. Jâǵń. 3,287. अध्यात्काकः पुरोडाशम् M. 7,21. Draup. 6,23. R. 2,61,17. Bhâg. P. 7,12,19. *Opferdarbringung* überh.: बभूवुर्हि पुरोडाशा भक्ष्याणां मृगपक्षिणाम् । पुराणेष्वपि यज्ञेषु M. 5,23. Die einheimischen Grammatiker und Lexicographen kennen noch folgende Bedd.: *Opferrest* Trik. H. an. Med. **Soma**-*Saft* Trik. H. an. *das bei Gelegenheit der Darbringung des Opferkuchens hergesagte Gebet* Schol. zu P. 4,3,70. — Vgl. पौरोडाश.

पुरोडाशिक (von पुरोडाश) adj. (f. ई) P. 4,3,70.

पुरोडाशिन् (wie eben) adj. *mit Opferkuchen verbunden:* उपसदः TS. 7,1,9,1. Pańkav. Br. 21,10,10. Kâtj. Çr. 23,2,15.

पुरोडाशीय (wie eben) adj. *zum Opferkuchen in Beziehung stehend* Ind. St. 3,378.

पुरोडाश्य (wie eben) adj. *zum Opferkuchen bestimmt* Bhaṭṭ. 5,12.

पुरोत्सव (पुर + उ°) m. *ein in der Stadt gefeiertes Fest* Kathâs. 27,43.

पुरोद्भवा (पुर + उद्भव) f. *eine best. Pflanze,* = महामेदा Ratnam. im ÇKDr.

पुरोद्यान (पुर + उ°) n. *ein zur Stadt gehöriger Lustgarten, — Park* MBh. 12,2601. R. 4,31,27. Kathâs. 29,58. Bhâg. P. 9,18,7.

पुरोध m. für पुरोधस् 1. aus metrischen Rücksichten gebraucht in der Stelle: विप्राः — सपुरोधमुख्याः MBh. 3,10685.

पुरोधस् (पुरस् + धस्) m. Uṇâdis. 4,230. 1) = पुरोहित *aufgestellter —, beauftragter Priester, Hauspriester des Königs* AK. 2,8,1,5. H. 720. Halâj. 2,271. Bhag. 10,24. MBh. 1,800. R. 1,57,21. R. Gorr. 1,70,15. Ragh. 3,18. 7,17. Çâk. 71,18. Varâh. Bṛh. S. 42 (43),61. 45,11. 47,8. Sâh. D. 83. सु° Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,32,5. देव° Hariv. 13208. — 2) N. pr. eines Mannes Sańsk. K. 185,a,8. angeblicher Verfasser von VS. 11,17.

पुरोधा (पुरस् + धा) f. *Beauftragung, Stellvertretung: Würde und Amt des* **Purohita** AV. 5,24,1. TS. 2,1,2,9. 7,4,1,1. स देवानां पुरोधामगच्छत् TBr. 2,7,1,2. Ait. Br. 7,31. 8,24. 27. Çat. Br. 4,1,4,5. Pańkav. Br. 13,3,12. 9,27. °काम 15,4,7. TBr. 2,7,1,2. Kâtj. Çr. 22,5,11. 11,18.

पुरोधातृ (von धा mit पुरस्) m. *Auftraggeber: derjenige, welcher den* Purohita *aufstellt* Ait. Br. 8,27.

पुरोधानीय (wie eben) m. = पुरोहित. दध्यङ्ङा आङ्गिरसो देवानां पुरोधानीय आसीत् Pañkav. Br. 12,8,6.

पुरोधिका (von 1. धा mit पुरस्) adj. f. *vor andern* (Frauen) *bevorzugt, Favoritin* Hariv. 7817. 7819. 7845.

पुरोऽनुवाक्यावत् (von पुरोऽनुवाक्य = °वाक्या) adj. *mit Einladungsspruch versehen* Çat. Br. 9,3,4,16. 11,4,1,2. Kātj. Çr. 1,2,6.

पुरोऽनुवाक्या (पुरस् + अनु³) f. (sc. ऋच्) *einleitender Spruch, Einladungsspruch* VS. 20,12. Ait. Br. 1,4. 17. 2,13. 26. TS. 1,6,10,4. 2,2, 9,2. TBr. 1,3,1,3. Çat. Br. 2,5,2,21. 14,6,1,9. पुरोऽनुवाक्या देवतास्मरणार्था याज्या च हविःप्रदानार्था Schol. zu Kātj. Çr. 1,8,9. — Vgl. अपुरोऽनुवाक्यक.

1. पुरोभाग (पुरस् + भाग) m. 1) *Vordertheil* H. 1228. — 2) *Zudringlichkeit, das sich-Mischen in fremde Angelegenheiten:* अनियुक्तपुरोभागो न स्यादिति वदन्ति हि Hariv. 7338. — 3) *Missgunst:* प्रायः समानविद्याः परस्परयशःपुरोभागाः Mālav. 19.

2. पुरोभाग (wie eben) adj. im voc. fem. पुरोभागे Çāk. 70,14 in mehreren Hdschrr., während andere पुरोभागिणि lesen.

पुरोभागिन् (von पुरोभाग) adj. 1) *zudringlich* Çāk. 70,14, v. l. im Prâkrit Vikr. 48,3. — 2) *missgünstig, tadelsüchtig;* = दोषैकदृश्, दोषग्राहिन् AK. 3,1,46. H. 390. Halāj. 2,191. कुपितो ऽपि स वक्त्रेण व्यवधीद्दशमौलितः । तस्यैवागात्पुरोभागिवितर्कातङ्कपात्रताम् ॥ Rāǵa-Tar. 6,83. — Vgl. पौरोभाग्य.

पुरोभू (भू mit पुरस्) adj. *an der Spitze stehend oder vorragend, überlegen* RV. 3,31,8.

पुरोमारुत (पुरस् + मा°) m. *ein von vorn blasender Wind, Ostwind* (Gegens. पश्चान्मारुत) Ragh. 7,51.

पुरोयावन् (पुरस् + या°) adj. *vorangehend, anführend:* रथं पुरोयावानमाजिषु RV. 5,35,7. 8,73,8. त्वष्टारमग्रजां गोपां पुरोयावानमा हुवे 9,5,9.

पुरोयुध् (पुरस् + युध्) adj. *vorkämpfend* RV. 1,132,6.

पुरोयाव्य (पुरस् + याव्य) adj. dass. RV. 7,31,6. 82,9.

पुरोरथ (पुरस् + रथ) adj. *dessen Wagen* (den andern) *voraus ist,* daher bildlich überh. *Andere überholend, es zuvorthuend, superior:* यमश्विना पुरोरथं कृणुथः पत्न्या सह RV. 10,39,11. प्रो अस्मै पुरोरथमिन्द्राय शूषमर्चत 133,1.

पुरोरवस् MBh. 3,8504 fehlerhaft für पुरूरवस्.

पुरोरुच् (पुरस् + रुच्) 1) adj. *voran —, vorleuchtend:* तं सबाधः पुरोरुचं यूयं वयं च सूरयः । अश्याम RV. 9,98,12. पुरोरुचा पूर्वकृद्वावृधानः VS. 20,36. Nach Mahîdh. *vorstrahlendes Licht;* nach Sāj. zu TBr. *im Osten leuchtend.* — 2) f. Bez. *bestimmter* Nivid-*Verse* (Pada), *welche bei der Cerimonie des* Âǵja *und* Prauga *in der Frühspende vor dem Hauptliede* (सूक्त) *oder dessen Theilen recitirt werden.* द्वादशपदां पुरोरुचं शंसति Ait. Br. 2,39. यद्वै पुरोरुग्भिः प्रारोचयत् तत्पुरोरुचां पुरोरुक्त्वम् 3,9. 4,5. TS. 6,5,10,13. 7,2,2,4. Çāṅkh. Br. 14,1. 4. 5. Çr. 7,9, 2. 10,3. Çat. Br. 4,1,3,15. 2,1,8. 5,4,4,20. 3,9,3,28. Kātj. Çr. 15,7, 13. Âçv. Çr. 5,10. पुरोरुक्मत् adj. *mit P. versehen* Çat. Br. 4,2,3,9. — Vgl. अपुरोरुक्क.

पुरोवर्तिन् (पुरस् + व°) adj. *vor Jmdes Augen befindlich —, seiend:* पुरोवर्ति यथा तथा zur Erklärung von इदम् *auf diese Weise, wie wir es vor uns sehen* Mallin. zu Ragh. 8,63.

पुरोवसु (पुरस् + वसु) adj. *etwa vor welchem Reichthum hergeht* TS. 3,2,5,1. Vielleicht entstellt aus पुरूवसु.

पुरोवात (पुरस् + वात) m. *der Wind von vorn, Ostwind* (Regen bringend) TS. 1,6,11,3. 2,4,7,1. 4,3,3,1. पुरोवातसनिरस्यभ्रसनिरसि 4,6,1. Çat. Br. 1,5,2,18. Kātj. Çr. 4,5,18. Khānd. Up. 2,3,1. MBh. 4,1521. 6,1666. 7, 8494. 9,965. Ragh. 18,37. Vikr. 81. गाः पुरोवातो गर्भं ग्राहयति Vop. 18, 17. P. 6,1,55, Sch. Am Ende eines adj. comp. f. आ MBh. 7,6674. Mālav. 60.

पुरोवृत्त (पुरस् + वृत्त) adj. *voran seiend, vorangehend:* दीपिकाभिः Hariv. 15151.

पुरोहन् (पुरस्, acc. pl. von 2. पुर्, + हन्) adj. *Burgen zerbrechend:* पुरः पुरोहा सखिभिः सखीयन्दृळ्हा रुरोज RV. 6,32,3.

पुरोहविस् (पुरस् + ह°) adj. *vorher mit Opfer versehen:* देवयजन TS. 6,2,6,1.

पुरोहित (von 1. धा mit पुरस्; vgl. u. पुरस्) partic. *beauftragt, aufgestellt, bestimmt;* subst. *Beauftragter, Sachwalter, Anwalt;* insbes. *ein aufgestellter, beauftragter Priester, der Hauspriester eines Fürsten* (AK. 2,8,1,5. H. 720. Halāj. 2,271) Nir. 2,12. 7,15. RV. 1,1,1. 44,10. 12. 2,24,9. अग्निर्देवानामभवत्पुरोहितः 3,2,8. सर्वदेव° (अग्नि) R. 1,38, 15. होता निषत्तो मनुषः पुरोहितः RV. 3,3,2. 5,11,2. 6,70,4. 8,27,1. 90,12. विश्वस्मा उग्रः कर्मणे पुरोहितः *zu jedem Werke der Vorderste als der Tüchtigste* 1,55,3. 94,6. 9,66,20. 10,1,6. वयं राष्ट्रे जागृयाम पुरोहिताः VS. 9,23. 11,81. 31,20. ते मे देवाः पुरोहिताः प्रतीचीः कृत्याः प्रतिसरैरजन्तु *als meine Sachwalter* AV. 8,5,5. Ait. Br. 8,24. Bṛhaspati ist P. der Götter Çat. Br. 5,3,1,2. Ait. Br. 3,17. 7,25. °प्रवर Âçv. Çr. 12,15. Çāṅkh. Çr. 1,4,16. अ° Ait. Br. 8,24. Çat. Br. 6,6,3,12. ब्रह्मपुरोहितं क्षत्रम् Kāṭh. 27,4. Çat. Br. 4,1,2,4. 5,3,1,2. 4,2,1. Âçv. Gṛhj. 1,12. M. 4,179. 7,78. 8,335. 12,46. R. 1,8,19. 2,90,2. Spr. 2894. Çāk. 63,15. 71,16. Varāh. Bṛh. S. 3,21. 10,13. Kathās. 35,58. Lalit. ed. Calc. 138,10. 150,11. 160,3. ब्रह्मपुरोहिताः 171,1. 354,2. Am Ende eines adj. comp. f. आ R. 1,32,9. — Vgl. पौरोहित, पौरोहित्य.

पुरोहितत्व n. *die Würde eines* Purohita MBh. 13,492.

पुरोहिति (von 1. धा mit पुरस्) f. (priesterliche) *Anwaltschaft:* सत्या तृत्सूनामभवत्पुरोहितिः RV. 7,83,4. 60,12.

पुरोहितिका (von पुरोहित) f. N. pr. eines Frauenzimmers oder appell. *Favoritin* gaṇa शिवादि zu P. 4,1,112. — Vgl. पौरोहितिक.

पुरौकस् (पुर + ओकस्) m. *Stadtbewohner, Bewohner von* Tripura Bhâg. P. 7,10,58.

पुर्य (von 2. पुर्) adj. *in einem festen Orte befindlich:* वसु RV. 10,138,4.

पुर्यष्ट und पुर्यष्टक (पुरी + अष्टन्, अष्टक) n. *die acht Bestandtheile des Körpers:* भूतेन्द्रियमनोबुद्धिवासनाकर्मवायवः । अविद्या चाष्टकं प्रोक्तं पुर्यष्टमृषिसत्तमैः ॥ Sananda bei Kull. zu M. 1,56. पुर्यष्टकशब्देन भूतादीन्यष्टावुच्यन्ते ebend.

पुर्व् (पूर्व्), पूर्वति *füllen* (vgl. 1. पर्) Dhâtup. 15,67. पूर्वयति *wohnen* 32,126.

पुर्वणीक (पुरु + अनीक) adj. *vielerlei Erscheinungen darbietend:*

Agni RV. 1,79,5. 6,5,2. 10,2. 11,6. 7,42,3. Ueberall voc.

पुल्, पोलति, पुलति und पोलयति *gross* —, *hoch sein, hoch werden* Dhâtup. 20,11. 32,61.

पुल subst. gaṇa तृणादि und बलादि P. 4,2,80. 1) adj. = विपुल *ausgedehnt, weit* H. an. 2,498. Med. l. 33. n. = महत्त्व *Grösse* Uǵǵval. zu Uṇâdis. 4,179. — 2) m. *a)* = पुलक *das Sträuben der Härchen am Körper* H. an. Med. — *b)* N. pr. eines Wesens im Gefolge des Çiva Vjâḍi zu H. 210 (wenn nicht पुन: adv. zu lesen ist). — 3) f. आ *der weiche Gaumen oder das Zäpfchen im Halse* Wilson nach Çabdârthak. — Die Bedeutung *Galopp* bei Wils. beruht auf einer falschen Lesart und Trennung der Worte Trik. 2,8,45.

पुलक 1) m. *a) eine best. essbare Pflanze:* अश्राद्धेयानि धान्यानि कोद्रवाः पुलकास्तथा MBh. 13,4363. — *b) das Sträuben der Härchen am Körper* (als Zeichen von Geilheit oder grosser Freude) Trik. 1,1,131. 3,3,30. H. 305. an. 3,68. Med. k. 120. fg. Halâj. 3,29. gaṇa तारकादि zu P. 5,2,36. पुलकैः कम्पितं मम गात्रकम् Vikr. 37. प्रकाशपुलकाङ्ग Mârk. P 37,22. पुलकोत्कम्प Kathâs. 17,130. कपोलतले — पुलकैरनुकूले Git. 1,41. पुलकाङ्कुर 12,10. पुलकाञ्चित ad Çâk. 63 (पुलकाचित v. l.). Brahma-P. in LA. 54,7. पुलकाङ्कितसर्वाङ्गी Pańkat. 46,8. 181,17. 187, 8. पुलकोद्धूषितशरीरा (उद्धूषित = उद्धर्षित) 190,21. जातपुलकामालोक्य गाढस्थलीम् Amar. 77.57. Sâh.D. 43,2. पुलकोद्गम Çabdârthak. bei Wils. Spr. 738. पुलकोद्भेद 918. Bhâg. P. 7,3,26. उद्भिन्नरोमपुलकैर्विकर्कशैः Kaurap. 35. निर्भिन्नपुलक Bhâg. P. 1,6,18. प्रोद्भूत° Mârk. P. 61,22. उद्भूतपुलका (lies उद्भूत°) 76,8. सपुलक adj. Spr. 1235. सपुलकम् adv. Git. 7, 22. — *c) ein best. Edelstein* Varâh. Bṛh. S. 81,4. = शिलाभिद्, प्रस्तरभिद्, प्रस्तरासार Trik. 3,3,30. H. an. Med. = गल्वर्क (welches Wils. hier durch *Trinkglas* wiedergiebt) H. an. — *d) ein Fehler in einem Edelstein,* = मणिदोष dies. — *e) eine Art Ungeziefer* H. 1202. H. an. Med. Halâj. 3,14. — *f) Fladen aus Mehl, mit denen man die Elephanten füttert,* = गजान्नपिण्ड H. an. Med.; vgl. Carl Graf v. Görtz, Reise um die Welt III, 552. — *g) Auripigment* H. an. Med. — *h) ein* Gandharva Med. Statt dessen गल्वर्क (s. u. *c)* H. an. — *i)* = असुराह्वी (°राज्ञी) H. an. *eine Art Senf* Wils.; vgl. आसुरी und राजिका, die diese Bed. haben. — *k)* Pańkat. III,99 fehlerhaft für पुलाक. — 2) n. *eine best. Erdart,* = कङ्कुष्ठ Râǵan. im ÇKDr.

पुलकय् (von पुलक), पुलकयति *ein Sträuben der Härchen am Körper empfinden* (vor Geilheit oder grosser Freude) Git. 11,10. पुलकित *mit sich sträubenden Härchen bedeckt* gaṇa तारकादि zu P. 5,2,36. प्रकम्पमनाः पुलकितः (v. l. पुलकितलोमाङ्गः) सन्नुवाच Hit. 16,11. Megh. 26. तनु Spr. 1617. Pańkat. 64,4. 107,11. 115,16. °सर्वाङ्गी ed. orn. 54,16. Mallin. zu Kumâras. 3,68. कुच Git. 12,5. भुज Prab. 6,3. Git. 1,33. तत्त्वज्ञानामृताम्भःपुलकितधियाम् Bhartr. 1,19 falsche Lesart für °अम्भःप्लवलुलितधियाम्.

पुलकाङ्ग m. Varuṇa's *Schlinge* Çabdârthak. bei Wils.

पुलकालय m. Bein. Kuvera's Çabdârthak. bei Wils.

पुलकित s. u. पुलकय्.

पुलकिन् (von पुलक) m. *eine Art* Kadamba (धाराकदम्ब) Râǵan. im ÇKDr.

पुलकीकृत (von पुलक + कृ) adj. = पुलकित (s. u. पुलकय्): °कृताङ्ग Bhâg. P. 3,15,25.

पुलस adj. von पुल gaṇa तृणादि zu P. 4,2,80.

पुलस्ति 1) adj. *schlichtes Haupthaar tragend* VS. 16,43. subst. *Haupthaar* Schol. in Ind. St. 2,41. — 2) m. N. pr. eines Mannes gaṇa गर्गादि zu P. 4,1,105; vgl. Uǵǵval. zu Uṇâdis. 4,179. — Vgl. पौलस्त्य.

पुलस्त्य m. N. pr. eines alten Ṛshi, der unter den geistigen Söhnen Brahman's, unter den Praǵâpati und den sieben Weisen genannt wird, Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 59,17. AV. Pariç. ebend. 91,2 v. u. M. 1,35. 3,198. MBh. 1,2518. 3,15883. 5,3970. 3975. Hariv. 41. 413. 1878. 10694. 11519. 12440. 13206. 14149. R. 3,20,8. Varâh. Bṛh. S. 13,5. 11. 47,61. H. 124, Sch. VP. 5. 49. 54. 83. Bhâg. P. 3,12,22. 24. 4,1,36. Mârk. P. 52,22. Saṁsk. K. 184,*b*,7. Verz. d. B. H. No. 1028. als Gesetzgeber Ind. St. 1,234. fg. Bein. Çiva's Çiv. — Vgl. पौलस्त्य.

पुलह m. N. pr. eines alten Ṛshi, der unter den geistigen Söhnen Brahman's, unter den Praǵâpati und sieben Weisen genannt wird, Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 59,17. AV. Pariç. ebend. 91,1 v. u. M. 1,35. MBh. 1,2518. Hariv. 41. 413. 11519. 12440. 13206. 14071. 14149. R. 3,20,8. Varâh. Bṛh. S. 13,6. 11. 47,61. VP. 49. 54. 83. Bhâg. P. 3, 12,22. 24. 4,1,38. Mârk. P. 52,24. Bein. Çiva's Çiv.

पुलाक m., nach H. an. und Halâj. n. 1) *taubes* —, *leichtes Korn,* = तुच्छधान्य (u. d. Worte hiernach zu verbessern), असारधान्य, तुच्छधान्य AK. 3,4,6. H. an. 3,69. Med. k. 121. Halâj. 5,43. (सूद्रस्य) उच्छिष्टमन्नं दातव्यं जीर्णानि वसनानि च। पुलाकाश्चैव धान्यानां जीर्णाश्चैव परिच्छदाः॥ M. 10,125. पुलाका इव धान्येषु पूत्यण्डा इव पक्षिषु। तद्विधास्ते मनुष्याणां येषां धर्मो न कारणम्॥ MBh. 12,12144 (hiernach 12,6751 und Pańkat. III,99 zu verbessern). पुलाकोदक Suçr. 1,84,18. 85,3. अनपास्त° (धान्य) Kull. zu M. 8,330. Vgl. निष्पुलाक, welches *frei von tauben Körnern* bedeutet. — 2) *ein Klümpchen Reis, in Kugelform gekneteter Reis,* = भक्तसिक्थ, भक्तसिक्थक AK. H. an. Med. Halâj. — 3) *Abkürzung,* = संक्षेप AK. H. an. Med. — 4) *Geschwindigkeit:* °कारिन् *schnell machend, eilend* Svâmin zu AK. ÇKDr.

पुलाकिन् m. *Baum* H. 1114.

पुलाणिका f. etwa *Rauhwerden der Haut* Suçr. 2,205,15.

पुलायित n. *Galopp* ÇKDr. und Wilson nach Trik. 2,8,45. ist hier Druckfehler für पलायित.

पुलिक 1) m. N. pr. eines Mannes VP. 466, N. 1. — 2) f. आ *gelblicher Alaun* Nigh. Pr.

पुलिन Uṇâdis. 2,53. 1) m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2,4,31. Siddh. K. 249, *a*, 9. *Sandbank, angeschwemmtes Land am Ufer eines Flusses, kleine Insel;* n. AK. 1,2,3,9. H. 1078. Halâj. 3,48. MBh. 4,395. निधनं शोभनं तात पुलिनेषु क्रियावताम् 12,10909. नदीपुलिनशायी 13,6473. Hariv. 8493. शोणाः पुलिनमण्डितः R. 1,36,4. 2,95,9. Suçr. 2,532,11. Bhartr. 2,77. 3,85. Ragh. 14,52 (nach dem Schol. = तीर *Ufer*). Spr. 999. Ṛt. 1,27. Megh. 42. Kathâs. 27,10. Râǵa-Tar. 6,89. Git. 7,22. Mârk. P. 23,4. 74,6. 93,6. 96,11. 98,6. Pańkat. 135,25. ह्लपानार्थं तदेव पुलिनमवतीर्णाः 136,1. अस्ति समुद्रतीरे सुरम्ये पुलिनप्रदेशे ऽस्मद्गृहम् 208,7. पयोधिपुलिनाचले Kathâs. 22,205. Am Ende eines adj.

comp. f. आ MBh. 1,2868. 13,3826. R. 2,95,3. Spr. 2087. Prab. 73, 1. — 2) m. N. pr. eines mythischen Wesens, welches Garuḍa bekämpft, MBh. 1,1489. — Vgl. पौलिन्य.

पुलिनवती (von पुलिन) f. wohl N. pr. eines Flusses gaṇa शरादि zu P. 6,3,119.

पुलिन्द Uṇâdis. 4,85. 1) m. pl. N. pr. eines barbarischen Volksstammes AK. 2,10,21. H. 934. Halâj. 2,444. LIA. I,185, N. 1. Ait. Br. 7,18. MBh. 1,6685. 2,1068 (°नगर). 1120. 6,369 (VP. 193). 7,4847. 8,779. 12,5620. 7559. 13,2104. Hariv. 3274. R. 4,40,21. 41,17. 44,12. Ragh. 16, 19. 32. Varâh. Bṛh. S. 4,22. 5,39. 9,17. 16,2. Kathâs. 10,157. 32,69 (°प). Bhâg. P. 2,4,18. Mârk. P. 57,47. 50. fg. *ein Individuum dieses Volkes* Pańkat. 120,8. Kathâs. 7,26. *ein Fürst der* P. MBh. 2,119. पुलिन्द mit कुलिन्द verwechselt MBh. 3,10864; vgl. Lassen in Z. f. d. K. d. M. 2,24. — 2) = मङ्ग Halâj. 3,30; vgl. पौलिन्द.

पुलिन्दक (von पुलिन्द) m. सिन्धुपुलिन्दकाः N. eines oder zweier Völker MBh. 6,348 (VP. 186, wo °पुलिन्द gedruckt ist). N. pr. eines Fürsten der Pulinda, Çavara, Bhilla: पुलिन्दकाख्यस्य पुलिन्दाधिपतेः Kathâs. 12,45. 19,59. 22,64. N. pr. eines Sohnes des Ârdraka VP. 471.

पुलिमत् m. N. pr. eines Mannes VP. 473. पुलोमत् Matsja-P.

पुलिरिक m. *Schlange* Çabdârthak. bei Wils.

पुलिश m. Paulus (Alexandrinus), Verfasser eines Siddhânta, Bhaṭṭotpala zu Varâh. Bṛh. S. 2. Verz. d. B. H. No. 939. Weber, Ind. Lit. 226. 228. fg. — Vgl. पौलिश.

पुलु Nebenform von पुरु.

पुलुकाम (पुलु + काम) adj. *begehrlich* Nir. 6,4. ṚV. 1,179,5.

पुलुष m. N. pr. eines Mannes; s. पौलुषि.

पुलोम 1) m. Nebenform von पुलोमन् R. 4,39,7. — 2) f. आ *a)* N. pr. einer Tochter des Unholden Vaiçvânara, die der Unhold Puloman liebte, die aber die Gemahlin Bhṛgu's (Kaçjapa's) wurde, MBh. 1, 875. fg. 5,3971. Hariv. 208. VP. 148. Bhâg. P. 6,6,32. fg. — *b)* = वचा *Acorus calamus Lin.* Nigh. Pr.

पुलोमन् m. N. pr. eines Unholden, des Schwiegervaters von Indra, von dem er erschlagen wurde, H. 174. MBh. 1,881. 2530. Arg. 10,7. Hariv. 200. 207. 1174. 2288. 12982. 13176. 13222. 14290. Kâm. Nîtis. 8,21. VP. 147. Bhâg. P. 6,6,30. पुलोमजा f. *Tochter des* P., Bein. der Gemahlin Indra's (vgl. पौलोमी) AK. 1,1,1,40. Verz. d. Oxf. H. 191, *a*, 33. Indra führt die Beinamen: पुलोमजित् ebend. 184, *a*, 24. पुलोमद्विष् H. 174, Sch. पुलोमभिद् Bhûripr. im ÇKDr. पुलोमारि Trik. 1,1,58. — Vgl. पौलोम.

पुलोमत् m. N. pr. eines Fürsten VP. 473, N. 63. — Vgl. पुलिमत्.

पुलोमही f. *Opium* Nigh. Pr.

पुलोमार्चिस् (पुलोमन् + अर्चिस्) m. N. pr. eines Fürsten VP. 473.

पुल्कस m. nach den Erklärern zu Çat. Br. 14,7,1,22 (Bṛh. Âr. Up. 4,3,22) = पौल्कस.

पुल्य adj. von पुल gaṇa बलादि zu P. 4,2,80.

पुल्ल adj. *blühend;* n. *Blume* Çabdârthak. bei Wilson. Fehlerhaft für फुल्ल.

पुल्लक (?) n. = आश्चर्य *Wunder* H. ç. 88.

पुल्वघ (पुलु + अघ) adj. *viel Uebel thuend:* क्रापस्य पुल्वघो मृगः ṚV. 10,86,21. Nir. 13,8, wo das Wort fälschlich durch बह्वादिन् (als wenn घस् darin enthalten wäre) erklärt wird.

1. पुष्, पोषामि (nur Nir. 10,34) Dhâtup. 17,50; पुष्यति Dhâtup. 26, 73; पुष्णाति (nicht in der älteren Sprache) 31,57; aor. अपुषत् P. 3,1,55. Vop. 8,38. 11,3. पुषेयम्. पुषेम (Kâtj. Çr. 2,1,8); पुपोष; पुष्यात्, पुष्यासम्; mit und ohne Bindevocal Kâr. 6. 8 aus Siddh. K. zu P. 7,2,10. dat. inf. पुष्यसे; partic. praet. pass. पुष्ट (nur dieses zu belegen) und पुषित AK. 3,2,46. 1) intrans. (nur पुष्यति) *gedeihen, in Zunahme —, Wohlbefinden —, Wohlstand sein:* व्रते ते क्षेति पुष्यति ṚV. 1,83,3. सो अग्ने धत्ते सुवीर्यं स पुष्यति 3,10,3. नासुन्वता सचते पुष्यता चन 5,34,5. 4, 8,5. 7,32,9. प्र वाजेभिस्तिरत पुष्यसे नः 57,5. 5,50,1. 6,13,5. अस्मिन्पुष्यन्तु गोपतौ 10,19,3. VS. 23,30. AV. 13,4,4. 5. Çat. Br. 2,2,3,5. पुष्यतु भूयो ऽस्त्विति 6,1,2,1. देहमिन्द्रापुष्यत्सुरामिषैः Bhaṭṭ. 17,32, v. l. स पुष्यतितराम् 4,29. भार्यया चैव पुष्यतु so v. a. *werde ernährt* MBh. 13,4569. — 2) trans. *gedeihen machen, — lassen* (vgl. den Gebrauch von τρέφω). *a) aufziehen, erziehen, ernähren, unterhalten, zur Entwicklung kommen lassen, wachsen lassen:* पशून् Çat. Br. 13,2,9,3. गाः ṚV. 3,45,3. Ait. Br. 2,1. पूषेयं क्षेदं सर्वं पुष्यति यदिदं किं च Çat. Br. 14,4,2,25. प्रजाः ṚV. 3,55,19. 10,170,1. पोषयति प्रजा रसानुप्रदानेन Nir. 10,34. तोकं पुष्येम शतं हिमाः *heranwachsen sehen* ṚV. 1,64,14. पुत्रान् Pańkav. Br. 25,16, 3. नार्यमणं पुष्यति नो सखायम् *für sich heranziehen* ṚV. 10,117,6. — भक्ष्यैस्तु विविधैस्तैस्तैः पुत्रो मामिह पुष्यति R. 4,61,24. देहमिन्द्रापुष्यः सुरामिषैः Bhaṭṭ. 17,32. पुष्यात्स माम् Hariv. 7421. पुत्रानिव प्रियान्भ्रातॄन् — पुपोष MBh. 3,1968. Pańkat. 233,7. यः सर्वदास्मानपुषत्स्वपोषम् Bhaṭṭ. 3,13. 6,26; vgl. P. 3,4,40. अपि पोषमो हि तच्छुक्रं सुव्रतः पुष्यतश्च ह MBh. 13,3239. प्रजायस्व सुतान्नार्यो दुःखेन महता विभो। पुष्णन्ति चापि महता स्नेहेन MBh. 3,13639. शस्यैर्मेधं पुष्णाति पेशलैः Spr. 650. पुष्णाति देहं तृणैः 2506. 2602. Bhâg. P. 2,10,42. 3,1,6. 13. 30,11. Mârk. P. 29,3. 32,3. Vop. 3,143. पुष्णामि चौषधीः Bhag. 15,13. MBh. 1,3317. pass.: सुरभीमांसेन दुर्मेधसा पुष्यते श्वानः Spr. 1772. Bhâg. P. 3,31,25. — *b) gedeihen machen, — lassen, mehren; fördern, erhöhen; herrlicher machen, augere:* वसूनि पुष्यसि दाशुषे गृहे ṚV. 9,100,2. वार्याणि 1,164,49. उभौ वर्णावृषिरुग्रः पुपोष 179,6. वसु 7,32,16. रयिम् 4,12,2. धर्माणि 5,26,6. आशिष्या 1,94,6. वचः 8. स्वाम्भवः पृथिवीं च पुष्यथ 4,36,1. परकाव्येन कवयः परद्रव्येण चेश्वराः। निर्लोठितेन स्वकृतिं पुष्णन्त्यद्यतने क्षणे ॥ Râga-Tar. 5,159. Varâh. Bṛh. S. 9,48. देशान्पुष्णाति (चन्द्रः) 18,7. कार्यं पुष्णातीति पुष्यः Vop. 26,20. pass.: न तिरोधीयते स्थायी तैरसौ पुष्यते परम् Sâh. D. 75,14. — *c) Zunahme einer Sache* (acc.) *an sich erfahren, — empfinden, zulegen an, Etwas sich mehren sehen; in reichlichen Besitz einer Sache kommen;* überh. *erhalten, bekommen, besitzen, haben, an den Tag legen, enthalten, zeigen:* सह ओजः पुष्यति विश्वमानुषक् ṚV. 10,83,1. वार्यम् 1,81,9. 10,133,2. (विट्) पुष्यन्ती नृम्णम् 7,56,5. वयावन्तं स पुष्यति क्षयम् 6,2,5. रयिम् AV. 14,2,37. द्यौर्न क्षत्रमभिभूति पुष्यात् ṚV. 4,21,1. उग्रत्रिश्मीना तन्वा पुष्यसि विश्वा रूपाणि पुष्यसि so v. a. *du glänzest in allen Farben* AV. 13,2,10. 7,60,7. ṚV. 8,30,7. 41,5. भद्रं वर्णं पुष्यन् VS. 4, 2. Çat. Br. 3,1,3,20. सहस्रम् 14,9,4,22. न च योनिगुणान्कांश्चिद्बीजं पुष्यति पुष्टिषु M. 9,37. उन्मादमेके पुष्यन्ति MBh. 5,2606. 2613. घोराणि रूपाणि तथैव चाग्निर्वर्णान्विकुर्वन्पुष्यति घोररूपान् 2713. यां च यस्तनुमा-

स्थाय दैत्यः पुष्यति विग्रहम् Hariv. 3129. 8244. R. 2,94,10 (103,10 Gorr.). 6,2,48. Ragh. 3,32. 4,11. 9,5. 16,58. Kumâras. 1,26. 7,18. 78. Çâk. 18. 10,6. Mâlav. 12. 21,10. 63,20. Megh. 78. Spr. 1720. मैत्रीमशेषभूतानि पुष्यन्तु सकले जने Mârk. P. 118,14. Sâh. D. 51,4. med.: एकं पुष्यमाणो शिशुव्रतम् Hariv. 3438. नापुष्यन्त श्रियं वृत्ता निराशा इव निर्धनाः R. 5,16,20. seltener पुष्णाति in dieser Bed.: नक्षोश्चरव्याहृतयः कदाचित्पुष्णन्ति लोके विपरीतमर्थम् Kumâras. 3,63. पुष्णाति विश्वनगरः किल दम्भमुग्रम् Dhûrtas. 70,12. Mit पोषम् (पुष्टिम्, वृद्धिम्) verbunden: सहस्रपोषं पुषेयम् VS. 4,26. स एतान्पोषाँ अपुष्यत् TS. 7,1,9,1. Pañkav. Br. 8, 4,4. 19,5,10. 21,10,7. 9. Shadv. Br. 3,7. एको त्वः पोषमास्ते पुपुष्वान् so v. a. dem Einen strömt eine Fülle von Liedern zu ṚV. 10,71,11. यस्मिन्नपुष्यन्नुदिते समग्रां पुष्टिं जनाः Ragh. 18,31. शुभैः शरीरावयवैर्दिने दिने पुपोष वृद्धिम् 3,22. — partic. पुष्ट 1) adj. genährt, wohlgenährt, sich in einem gedeihlichen Zustande befindend AK. 3,2,46. मांसवृद्ध्या पुष्टः MBh. 1,6032. गया कि चिरपुष्टेन दुःखसंवर्धितेन च R. 2,53,20. Spr. 1236. 2409. Kathâs. 32,160. Bhâg. P. 3,1,15. Mârk. P. 50,73. पुष्टिश्चाशीः MBh. 5,5959. Bhartṛ. 3,93. सुपुष्टं कृतम् (शिशुगोयुगम्) Pañkat. 182,13. पुष्टाङ्ग Hit. 17,15. यदा मन्येत भावेन हृष्टं पुष्टं बलं स्वकम् M. 7,171. R. 1,1, 87. 5,14. 53,5. R. Gorr. 1,54,17. Vedântas. (Allah.) No. 81. अण्डेभ्यस्त्वथ पुष्टेभ्यः प्राद्रवन्त शकुन्तकाः: gepflegt MBh. 12,9803. reichlich Halâj. 4,16. वृष्टि Varâh. Bṛh. S. 9,27. 24,24. श्री 61,1. M. 4,231. reich an, gesegnet mit: कलागुणैः समृद्धो वसुना नातिपुष्टो ऽभवत् Daçak. in Benf. Chr. 184,14. volltönend: हृष्टपुष्टस्वरैस्तत्र द्विजेन्द्रैर्वल्गुभाषितैः Hariv. 14063. उवाच वचनं सम्यक् हृष्टपुष्टपदाक्षरम् 14124. vollkommen, vollständig; अ° unvollständig, mangelhaft: श्रुतिदुष्टापुष्टार्थत्वादयः Sâh. D. 7,19. अपुष्टार्थ n. Bez. eines rhetorischen Fehlers: अकृतानुपयुक्तार्थमपुष्टार्थं तदुच्यते Pratâpar. 61,a,2. Beispiel: व्यर्थाष्टार्धार्धवाह्लनाममीयामीदृशो दशाम्, wo die Umschreibung अष्टार्धार्ध die Hälfte der Hälfte von acht für zwei getadelt wird. Vgl. काक°, दिवा°, धाड्°, पर°, वाक्पुष्टा. — 2) n. was Jmd herangewachsen, gediehen ist: Erwerb, Besitz, Habe, Wohlstand (vorzugsweise an Lebendem: Kindern, Vieh u. s. w.) ṚV. 1,103,5. यथा शमसद्द्विपदे चतुष्पदे विश्वं पुष्टं ग्रामे अस्मिन्ननातुरम् 114,1. 162,7. 2,12,4. 9,53,1. गोमदश्वावन्मय्यस्तु पुष्टम् AV. 18,3,61. आ पुष्टमेतु आ वसु 6,79,2. 4,24,7. 5,3,7. 7,19,1. 79,3. 12, 1,29. 14,2,37. VS. 18,10. 20,10. 26,19. Kauç. 72.

— caus. 1) aufziehen, auffüttern, ernähren; gedeihen machen, hegen, pflegen Dhâtup. 33,77. MBh. 13,2638. प्राणात्ययेऽप्यभृत्यान्स्वकायमिव पोषयेत् Spr. 1890. तं प्रभूतमांसादिविविधाहारेण पोषयामासुः Pañkat. 192,22. 191,18. Mârk. P. 28,19. 75,26. 125,64. Spr. 867. Dṛshṭântaç. 77 bei Haeb. 224. अण्डम् TBr. 1,6,2,4. स तैणगत्स पोषयत् ṚV. 5,9, 7. — 2) ernähren —, füttern lassen: स्वमपत्यजातमन्यैर्द्विजैः परभृताः खलु पोषयन्ति Çâk. 118.

— अनु fortwährend gedeihen, erblühen: अनु वीरैरनु पुष्यास्म गोभिरन्वश्वैरनु सर्वेण पुष्टैः VS. 26,19. nach Jmd (acc.) gedeihen Shadv. Br. 3,7.

— परि, partic. परिपुष्ट gehegt, gepflegt: बीजाङ्कुरः सूक्ष्मः परिपुष्टो ऽभिरक्षितः Spr. 2316. gesegnet mit, reichlich versehen mit: विषयैः परिपुष्टानां जीवनं नान्यथा भवेत् Verz. d. Oxf. H. No. 71. Cl. 3. धनविद्या° Kull. zu M. 3,277. gesteigert: अनुद्विक्तनाः प्रत्युत परिपुष्टा एव (भावाः स्थायिनः) Sâh. D. 76,9. Vgl. परिपुष्टता. — caus. ernähren, hegen, pflegen Spr. 2602. Vgl. परिपोषक fgg.

— प्र ernähren, füttern, unterhalten: (यः) स्वकुटुम्बमेवानुदिनं प्रपुष्णाति Bhâg. P. 5,26,10. स्वप्राणान्यः परप्राणैः प्रपुष्णाति 1,7,37. प्रो त्ये अग्नयो ऽग्निषु विश्वं पुष्यन्ति वार्यम् ṚV. 5,6,6.

— वि, विपुष्ट s. bes., da hier eine Zusammensetzung mit dem fertigen partic. Statt findet.

— सम् zunehmen: वर्तुलयाति न गोचरं किमपि संपुष्णाति (विद्याव्ययमत्सर्धनम्) Bhartṛ. 2,13.

2. पुप् (= 1. पुष्) adj. in विश्व°.

3. पुष्, पुष्यति v. l. für व्युष् theilen, vertheilen Dhâtup. 26,106.

पुष 1) adj. von 1. पुष् in अक्र°. — 2) m. N. pr. eines Veda-Lehrers Hiouen-thsang I, 76. — 3) f. आ eine best. Pflanze, = लाङ्गलिकी Çabdar. im ÇKDr. — Vgl. त्रिपुषा.

पुषय adj. viell. wohlgepflegt, gedeihlich (von 1. पुष्): वंसग ṚV. 10,106,5.

पुष्क ein zur Erklärung von पुष्कल angenommenes Wort im gaṇa सिध्मादि zu P. 5,2,97. Vgl. पौष्कलिति.

पुष्कर Uṇâdis. 4,4. gaṇa वरणादि zu P. 4,2,82. n. Siddh. K. 249,b, 3. 1) n. blaue Lotusblüthe AK. 1,2,3,40. 3,4,25,188. H. 1161. an. 3, 579. fg. Med. r. 187. Halâj. 3,57. 5,72. यस्ते गन्धः पुष्करमाविवेश AV. 12,1,24. 11,3,8. VS. 11,29. TBr. 1,2,1,4. Çat. Br. 4,1,5,16. स्रजं च यां बिभृथः पुष्करस्य MBh. 1,731. 7,1014. 12,6800. fg. 9816. 13,4508. 4554. fg. Hariv. 2224. 7070. R. 2,95,14. Suçr. 1,211,13. 299,4. 2,207,2. पुष्करेक्षणा MBh. 1,4704. 8010. 5,3533. R. 2,61,8. °पलाश Khând. Up. 4, 14,3. यथा च पर्णे पुस्करस्यावसिक्तं (lies: पुष्कर°) जलं न तिष्ठेत् MBh. 3, 255. °पत्त्र Spr. 21. °पत्त्रनेत्र Ragh. 18,29. शतपुष्करा (स्रज्) Âçv. Çr. 9, 9. Pañkav. Br. 18,9,7. R. 4,21,25. 6,4,53. 112,79. MBh. 3,11358. Bildliche Bez. des Herzens: पितरं सर्वभूतेषु पुष्करे निभृतं विदुः MBh. 5,1790. Amṛtavindup. in Ind. St. 2,61 (Irrthum nach Weber). — 2) ein best. heilkräftiges Kraut, Costus speciosus oder arabicus AK. 2,4,5,11. 3,4, 25,188. H. an. Med. Halâj. 5,72. Vgl. पुष्करमूल. — 3) n. Kopf des Löffels: निषिक्तं पुष्करे मधु ṚV. 8,61,11. विश्वे देवाः पुष्करे त्वाददन्त 7,33, 11. Hierher auch wohl: त्वामग्ने पुष्करादध्यथर्वा निरमन्थत 6,16,13. स्रुचं प्रागदण्डां प्रत्यक्पुष्कराम् Ait. Br. 7,5. Kâtj. Çr. 1,3,37. 38. 9,2,13. 26, 1,30. Gṛhjasaṅgr. 1,92. — 4) n. die Spitze des Elephantenrüssels AK. H. 1224. H. an. Med. Halâj. 2,64. 5,72. Varâh. Bṛh. S. 66,7. 8. °मुख Çiç. 5,30. (शालाम्) पुष्करेणापाकृष्याभाङ्क्षीत् Pañkat. 80,8. — 5) n. das Fell auf der Trommel, = वाद्यभाण्डमुख, तूर्यास्य, तूर्यवक्त्र AK. 3,4,25, 188. H. an. Med. Halâj. 5,72. तूर्यैराहतपुष्करैः Ragh. 17,11. पुष्करेष्वाहतेषु Megh. 67. Mâlav. 20. Die beiden letzten Stellen könnten auch zu 5. gezogen werden. — 6) m. eine Art Trommel (vgl. पुष्कल) Dhar. bei Wils. पणवाः पुष्कराश्चैव मृदङ्गाः पटहानकाः Mârk. P. 106,61. — 7) m. eine Art Schlange H. an. Med. — 8) m. eine Kranichart, Ardea sibirica (wie alle Synonyme von Lotus) AK. 2,5,22. H. 1328. H. an. Med. Halâj. 2,89. Pañkat. 157,4. — 9) n. Klinge eines Schwertes AK. Trik. 3,3,361. H. an. Med. Halâj. 5,72. — 10) n. Schwertscheide Mathureça zu AK. ÇKDr. — 11) n. Pfeil, = काण्ड H. an. Med. — 12) n. Käfig Çabdârthak. bei Wils. — 13) n. Luft, Luftraum Naigh. 1,3. Nir. 5,14.

AK. 1,1,2,1. 3,4,25. 188. H. 163. H. an. Med. Halâj. 1, 137. 5, 72. Spr. 1770 (Prab.). — 14) n. *Wasser* Nir. 5, 14. AK. 1,2,3,4. 3,4,25, 188. H. 1069. H. an. Med. Çat. Br. 6, 4, 2, 2. — 15) m. *Teich, See* Dhar. im ÇKDr. — 16) m. pl. Bez. *einer Art Wolken, die Hungersnoth bringen sollen*, Gjotistattva im ÇKDr. तोयदेषु पुष्करावर्तकादिषु (nach Mallin. पुष्कर und आवर्तक; vgl. पुष्करावर्तक) Kumâras. 2, 50. Vielleicht hierher MBh. 3, 5056. — 17) m. *die Sonne* H. ç. 8. — 18) m. *eine best. Krankheit* Med. H. an., wo रोगी° st. रोगी zu lesen ist. — 19) m. in der Astrol. *ein best. Unglück verheissender* Joga ÇKDr. Wils. — 20) n. *Theil* Çabdârthak. bei Wils. — 21) n. *Tanzkunst* Çabdar. bei Wils. — 22) n. *Vereinigung* Çabdârthak. bei Wils. — 23) n. *Kampf* Ratnam. im ÇKDr. und bei Wils. — 24) n. *Berauschung* Wils. nach ders. Aut. — 25) n. sg. und pl. N. pr. eines im Rufe grosser Heiligkeit stehenden Badeplatzes, der heut zu Tage nach *Adschmîr* verlegt wird, LIA. I, 587, N. 1. AK. 3,4,25, 188. H. an. Med. Halâj. 5, 72. किं तस्य पुष्करजलैरभिषेचनेन MBh. 1, 655. 7076. 3, 4062. fgg. पुष्करारण्य 4070. पितामहसरः पुण्यं पुष्करं नाम नामतः 8369. 8371. 13, 1696. 4887. 6130. Hariv. 12018. 12022. 12273 (vgl. 11558, wo wohl eben so zu lesen ist). 15910. 15912. R. 1, 61, 4. 62, 1. 28. 63, 4 (64, 1. 28. 65, 5. 17 Gorr.). Varâh. Bṛh. S. 5, 68. 11, 35. 16, 31. Kathâs. 45, 83. Bhâg. P. 7, 14, 30. Varâha-P. in Verz. d. Oxf. H. 57, *b*, 28. Skanda-P. ebend. 73, *b*, 19. पुष्करं च महद्वनम् Hariv. 8953. पुष्करारण्य MBh. 1, 1567. 2, 1190. R. 1, 61, 3 (63, 3. 4 Gorr.). Narasiñha-P. in Verz. d. Oxf. H. 82, *a*, 18. — 26) m. n. N. eines Dvîpa Trik. 2, 1, 4. H. an. Med. Çabdar. im ÇKDr. MBh. 6, 465. Siddh. Çir. 3, 25. VP. 166. 200. Bhâg. P. 5, 1, 32. 20, 30. Mârk. P. 53, 19. 54, 6. Bhavishja-P. in Verz. d. Oxf. H. 33, *a*, 25. Matsja-P. ebend. 41, *a*, 37. N. eines der 5 Bharata bei den Gaina H. 946, Sch. — 27) m. *der Beherrscher von* Pushkaradvîpa Mârk. P. 53, 19. — Bein. Kṛshṇa's MBh. 12, 1512. Çiva's Çiv. N. pr. eines Sohnes des Varuṇa Med. MBh. 2, 381. 5, 3538. Mârk. P. 98, 3. eines Asura Hariv. 2282. 14283. eines Buddha Lalit. ed. Calc. 5, 14 (पुष्कल Fouc.). eines Fürsten Med. eines Bruders des Nala N. 7, 4. eines Sohnes des Bharata (vgl. पुष्कल) VP. 385. 386, N. 17. des Sunakshatra Bhâg. P. 9, 12, 11. fg. eines Sohnes des Vṛka von der Dûrvâkshî 24, 42. pl. die den Brahmanen entsprechenden Bewohner von Kuçadvîpa VP. bei Muir, ST. 1, 192. — 28) m. N. pr. eines Berges Çabdar. im ÇKDr. Hariv. 12419. 12855. in Pushkaradvîpa MBh. 6, 465. — 29) f. ई gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41. eine der 8 Frauen Çiva's Verz. d. Oxf. H. 91, *b*, 34. — Vgl. ज्येष्ठपुष्कर, त्रि°, नेत्रपुष्करा, पौष्कर, पौष्करक, पौष्करेयक.

पुष्करचूड (पु° *Lotus* + चूडा) m. N. pr. eines der 4 Weltelephanten Bhâg. P. 5, 20, 39.

पुष्करनाभ (पु° + नाभ = नाभि) m. *dessen Nabel ein Lotus ist*, Bein. Vishṇu's Bhâg. P. 4, 6, 48. 12, 22. — Vgl. पद्मनाभ.

1. पुष्करपर्ण (पु° + पर्ण) n. *Blüthenblatt eines Lotus* (auch eine darnach benannte Ishṭakâ) AV. 8, 10, 27. Çat. Br. 2, 1, 4, 8. 6, 1, 2, 30. 4, 1, 7. 9. 7, 3, 2, 14. TS. 5, 1, 4, 1. fgg. 2, 6, 5. 6, 4, 2. TBr. 1, 1, 3, 6. °पर्णाम्बुपद्मानगन्धा: Müller, SL. 335. MBh. 3, 13416.

2. पुष्करपर्णी (wie eben) f. *Hibiscus mutabilis* Nigh. Pr. °पर्णिका f. dass. ebend.

पुष्करप्रिय (पु° + प्रिय) *Wachs* Nigh. Pr.

पुष्करबीज (पु° + बीज) n. *Lotussamen* Suçr. 1, 157, 1. Mṛkkh. 2, 12. Nach Râgan. im Nigh. Pr. = पुष्करमूल.

पुष्करमालिन् (von पु° + माला) m. *der Lotusbekränzte*, N. pr. eines Mannes Mârk. P. 21, 84.

पुष्करमूल (पु° + मूल) n. *Costus speciosus* oder *arabicus* (vgl. पुष्कर 2.) Râgan. im ÇKDr. Suçr. 2, 44, 11.

पुष्करमूलक (wie eben) n. *die Wurzel von Costus speciosus* oder *arabicus* Trik. 2, 4, 25.

पुष्करव्याघ्र (पु° + व्याघ्र) m. *Alligator* Nigh. Pr.

पुष्करशायिका (पु° + शा°) f. *ein best. Wasservogel* Suçr. 1, 205, 14.

पुष्करशिफा f. = पुष्करमूल Râgan. im ÇKDr.

पुष्करसद् (पु° + सद्) m. N. pr. eines Mannes gaṇa बाह्वादि zu P. 4, 1, 96. pl. *seine Nachkommen* gaṇa यस्कादि zu 2, 4, 63. In Ableitungen werden beide Glieder verstärkt (vgl. पौष्करसादि) nach gaṇa अनुशतिकादि zu P. 7, 3, 20.

पुष्करसागर (पु° + सा°) = पुष्करमूल Nigh. Pr.

पुष्करसादि (पु° + साद) m. *ein best. Vogel* VS. 24, 31.

पुष्करसारिन् (पु° + सा°) m. N. pr. eines Brahmanen Burn. Intr. 207. fgg. In Lot. de la b. l. schreibt Burnouf पौष्करसादि.

पुष्करसारी f. Bez. einer Art Schrift (लिपि) Lalit. ed. Calc. 143, 17. Foucaux (122) übersetzt *l'écriture de l'essence* (सार) *du lotus* (पुष्कर).

पुष्करस्थपति (पु° + स्थ°) m. *der Werkmeister des Lotus*, Bein. Çiva's MBh. 13, 1207, wo पुस्कर° gedruckt ist.

1. पुष्करस्रज् (पु° + स्रज्) f. *Lotuskranz* Pañkav. Br. 18, 9, 2. 6.

2. पुष्करस्रज् (wie eben) adj. *lotusbekränzt*: die Açvin (m. du. = अश्विनौ Çabdar. im ÇKDr.) RV. 10, 184, 2. AV. 3, 22, 4. Âçv. Gṛhj. 1, 15. Çat. Br. 4, 1, 5, 16. 14, 9, 4, 20. — VS. 2, 33.

पुष्कराक्ष (पुष्कर + अक्ष = अक्षि) 1) adj. *lotusäugig* Hit. 2, 19. Vishṇu Tithjâdit. im ÇKDr. — 2) m. N. pr. eines Mannes Brahmavaiv. P. in Verz. d. Oxf. H. 26, *a*, 41. eines Fürsten Ratnâv. 18, 17. Nach den Scholl. zu P. 5, 4, 76 hat अक्षि in पुष्कराक्ष eine übertragene Bedeutung.

पुष्कराख्य (पु° + आख्या) m. *Ardea sibirica* (vgl. पुष्कर 8.) H. 1328.

पुष्कराङ्घ्रिज (पु° - अङ्घ्रि + ज) = पुष्करमूल Nigh. Pr.

पुष्कराय् (von पुष्कर), °यते *eine Trommel darstellen*: नमस्तस्मै गणेशाय यत्कण्ठः पुष्करायते Daçak. 1. = मृदङ्गवदाचरति Schol.

पुष्करारुणि (पु° + आरुणि) m. N. pr. eines Fürsten Bhâg. P. 9, 21, 20. — Vgl. पुष्करिन्.

पुष्करावती (von पुष्कर mit dem suff. वत्) f. *die Lotusreiche*: 1) N. pr. einer Stadt, Πευκελαῶτις u. s. w. der Alten, Pousekielofati bei Hiouen-thsang, P. 6, 3, 119, Sch. 4, 2, 19, Sch. R. 4, 43, 23 (Gorr. übersetzt es als adj.). Kathâs. 28, 113. 37, 22. 82. 146. 180. VP. 386, N. 17, wo fälschlich पुष्करवती steht. Vgl. पुष्कलावती. — 2) *eine Form der* Dâkshâjaṇî Matsja-P. in Verz. d. Oxf. H. 39, *b*, 24.

पुष्करावर्तक (पु° + आवर्तक) m. pl. Bez. *bestimmter Wolken* VP. 231, N. 3. Megh. 6. Kumâras. 2, 50, wo Mallin. ohne Noth *zwei Arten* daraus macht. Derselbe Mallin. nennt diese Wolken zu Çiç. 15, 107 पुष्क-

लावर्तकाः.

पुष्कराह्व (पु° + श्राह्वा) 1) m. *Ardea sibirica* (vgl. पुष्कर 8.) AK. 2, 5, 22. Hâr. 185. — 2) = पुष्करमूल Nigh. Pr. Suçr. 2, 43, 2.

पुष्कराह्वय (पु° + श्राह्वय) 1) m. = पुष्कराह्व 1. Nigh. Pr. — 2) n. = पुष्करमूल Râǵan. im ÇKDr.

पुष्करिका (von पुष्कर) f. 1) *eine best. Krankheit, Abscessbildung am männlichen Gliede*, Suçr. 1, 92, 9. 299, 4. 2, 124, 8. — 2) N. pr. eines Frauenzimmers Daçak. 99, 14.

पुष्करिन् (von पुष्कर) 1) adj. *lotusreich:* पम्पा R. 3, 76, 5. 77, 6. — 2) m. a) *Elephant* (vgl. पद्मिन्) Trik. 2, 8, 34. H. ç. 174. Hâr. 14. पुष्करिणी f. *Elephantenweibchen* H. an. 4, 85. Med. ṇ. 104. — b) N. pr. eines Fürsten (= पुष्करारुणि) VP. 451. bei Muir, ST. 1, 55. — 3) f. पुष्करिणी a) *Lotusteich* P. 5, 2, 135. H. an. Med. *Teich* überh. AK. 1, 2, 3, 27. H. 1094. H. an. Med. Hâr. 42. Halâj. 3, 53. यथा वातः पुष्करिणीं समिङ्गयति सर्वतः ṚV. 5, 78, 7. 10, 107, 10. AV. 4, 34, 5. 5, 16, 17. Çat. Br. 14, 7, 2, 11. Kauç. 106. Aǵ. 4, 50. MBh. 1, 5004. 7591. 3, 8096. 11390. 12720. 13, 1439. 6685. Hariv. 1394. 8956. Mârk. P. 68, 39. — b) = पुष्करमूल *Costus speciosus* oder *arabicus*. — c) *Hibiscus mutabilis* (स्थलपद्मिनी) Râǵan. im ÇKDr. — d) N. pr. eines Flusses: विमलेश्वरपुष्करिणीसंगमतीर्थ Çiva-P. in Verz. d. Oxf. H. 66, a, 14. पुष्करिण्यामादित्येश्वरतीर्थम् 24. — e) N. pr. der Gemahlin Bhumanju's MBh. 1, 3714. Kâkshusha's und Mutter Manu's Hariv. 69. der Mutter des Manu Kâkshusha VP. 98. der Gemahlin Vjushṭa's, Mutter des Kakshus und Grossmutter Manu's, Bhâg. P. 4, 13, 14. der Gemahlin Ulmuka's 17. — f) N. eines buddhistischen Tempels in Maru Wassiljew 37.

पुष्कल ved., पुंष्कल Uṇâdis. 4, 5. gaṇa सिध्मादि zu P. 5, 2, 97. 1) adj. f. श्रा a) *reichlich, viel* H. 1425. an. 3, 671. Halâj. 4, 16. धन R. 1, 69, 2 (71, 2 Gorr.). 2, 77, 2. Spr. 871. वसु N. 16, 2. भोज्यैः सुपुष्कलैः Sund. 4, 4. भक्षितेनापि भवता नाहारो मम पुष्कलः Hit. I, 79. यज्ञैः पुष्कलदक्षिणैः Bhâg. P. 4, 9, 24. स्तुवन्ति त्वां स्तुतिभिः पुष्कलाभिः (*hymnis perpulcris* Schl.) Bhag. 11, 21. प्रज्ञा (Kull. = धनविद्यापरिपुष्टा) M. 3, 277. श्रपत्यलाभं लभते स पुष्कलम् MBh. 1, 2564. फल (nach Kull. = विशिष्ट) M. 3, 129. R. 1, 49, 9. धर्मं प्राप्स्यथ पुष्कलम् 34, 4. MBh. 3, 10460. धर्मावाप्तिं च विपुलामर्थकामौ च पुष्कलौ R. 2, 51, 5. एवं ते पूजिताः सर्वे कामै रत्नैश्च पुष्कलैः 6, 112, 97. धर्मावाप्तिं च महतीमर्थसिद्धिं च पुष्कलाम् R. Gorr. 2, 48, 5. मुद्, हर्ष, प्रीति MBh. 1, 1138. 2877. 4, 207. कीर्ति 13, 2948. ख्याति M. 12, 36. श्रपमान Spr. 173, v. l. भोग R. 2, 105, 32. वरप्राप्ति. विद्याप्राप्ति R. Gorr. 1, 4, 11. 13. 18. चेष्टा MBh. 8, 1336. ग्राम 3, 128. परिहार्याः (wohl = परिहार 4.) 12, 4100. Einige Stellen hätten füglich auch zu b. gestellt werden können. — b) *reich, prächtig, herrlich;* = श्रेयंस्, श्रेष्ठ AK. 3, 2, 8. H. 1439. H. an. AV. 13, 3, 10. TBr. 2, 7, 15, 3. Kâṭh. 37, 9. Taitt. Âr. 1, 7, 1. पशु Pañkav. Br. 3, 5, 8. लोकानाप्नोति पुष्कलान् M. 8, 81. Jâǵn. 1, 213. MBh. 1, 8348. 13. 4882. विधानमास्थाय पुरस्य पुष्कलम् R. 6, 12, 22. द्विजशुश्रूषया राज्यं द्विजत्वं चापि पुष्कलम् (प्राप्नोति) MBh. 13, 2944. परिषेकाः 2779. ततो यतेत कुशलः क्षेमाय भयमाश्रितः । शरीरं पौरुषं यावन्न विपद्येत पुष्कलम् ॥ so v. a. *in voller Kraft seiend* (*le premier de tous les corps* Burn.) Bhâg. P. 7, 6, 5. मत्तोऽस्ति पुरुषे नार्यः पुंसो ना ऽर्थश्च पुष्कलः *eine schöne, prächtige Sache* MBh. 13, 2391. — c) *voll tönend, laut:* शृण्वन्वै गीतशब्दं च तूर्यशब्दं च पुष्कलम् MBh. 3, 12050. भेरीशब्दाः 4, 1447. तन्त्रीशब्दाः 13, 5589. सिंहनादाः 7, 578. Hariv. 13772. ब्रह्मघोषाः Bhavishja-P. in Verz. d. Oxf. H. 31, a, 12. — d) = प्रत्यग्र Uǵǵval. = उपस्थित Gaṭâdh. im ÇKDr. Nach Gaṭâdh. ist das eine und das andere synonym mit शोधित *gereinigt*. — 2) m. a) *eine Art Trommel* (vgl. पुष्कर 6.): श्रवादयन्दुन्दुभींश्च शतशश्चैव पुष्कलान् MBh. 6, 1631. 1637. ततः प्रयाते दाशार्हे प्रावाद्यन्तैकपुष्कलाः (lies: प्रावाद्यन्तैव पु°) 5, 3350. — b) N. pr. eines Sohnes des Varuṇa (vgl. u. पुष्कर 27.) Çabdârthak. bei Wils. Bein. Çiva's (vgl. u. पुष्कर 27.) Çiv. eines Asura (neben पुष्कर) Hariv. 2282. 14283. vielleicht hierher: °विजय, °मोचन Padma-P. in Verz. d. Oxf. H. 13, b, Kap. 52. 68. 69. 78. N. pr. eines Sohnes des Bharata (vgl. u. पुष्कर 27.) Ragh. 15, 89. Bhâg. P. 9, 11, 12. N. pr. eines Ṛshi Verz. d. B. H. No. 316. eines Buddha Lalit. 7 (ed. Calc. पुष्कर). pl. N. pr. eines Volkes Mârk. P. 57, 39. पुष्कलाधर्मकैराताः 58, 44. die den Kshatrija entsprechenden Bewohner von Kuçadvîpa VP. bei Muir, ST. 1, 192. — c) Bein. des Berges Meru Çabdârthak. bei Wils. (angeblich neutr.; vgl. पुरुष 3.) — 3) f. पुष्कली gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41. — 4) n. a) *ein best. Hohlmaass:* चतुर्मुष्टि भवेत्किंचित्पुष्कलं च चतुर्गुणम् । पुष्कलानि च चत्वारि पूर्णपात्रं विधीयते ॥ Gṛhja-saṅgr. 1, 43. 44. श्रष्टमुष्टिर्भवेत्कुञ्चिः कुञ्चयो ऽष्टौ च पुष्कलम् । पुष्कलानि तु चत्वारि श्राढकः परिकीर्तितः ॥ Cit. bei Kull. zu M. 7, 126. nach dem Schol. zu Kâtj. Çr. 25, 5, 18, wo das Wort vorkommt, auch *ein best. Gewicht Gold*. — b) nach ÇKDr. und Wils. *vier Mundvoll erbettelter Speise*, mit folgendem Beleg (im ÇKDr.) aus dem Kaurma-P. (कौर्मे उपरिभागे ३१ श्रध्यायः): भिक्षामाहुर्ग्रासमात्रमन्नं तस्माच्चतुर्गुणम् । पुष्कलं हन्तकारं तु तच्चतुर्गुणमुच्यते ॥ — c) N. pr. eines berühmten Wallfahrtsortes, = पुष्कर 25. Çabdârthak. bei Wilson (angeblich masc.). — Vgl. पौष्कल, पौष्कलेयक, पौष्कल्य.

पुष्कलक m. 1) *Bisamthier* Trik. 3, 3, 33. H. an. 4, 21. Med. k. 198. केशेषु चमरीं हन्ति सीम्नि पुष्कलको हतः zu P. 2, 3, 36. Man hätte मुष्कलक (vgl. LIA. I, 316, N. 2) erwartet, da मुष्क = सीमन् *scrotum* ist. — 2) *Pfahl, Keil* (vgl. पुष्पलक); = कीलक. — 3) *ein buddhistischer Bettler*, = क्षपण Trik. H. an. Med. — ÇKDr. und Wilson geben dieselben drei Bedeutungen nach Med. der Form पुष्पलक, die aber in den Corrigg. zu Med. in पुष्कलक verbessert wird.

पुष्कलावत m. wohl falsche Form für पौष्कलावत *ein Bewohner von* Pushkalâvatî Varâh. Bṛh. S. 14, 26. °क 16, 26; eine Hdschr. hat st. dessen पुष्करावतव्य, womit wohl पुष्करावतक gemeint ist. In Verz. d. B. H. No. 923 heisst ein alter Arzt पुष्कलावत, während die gedr. Ausg. des Suçr. hier richtiger पौष्कलावत liest.

पुष्कलावती f. = पुष्करावती 1. Schol. in der Calc. Ausg. des Ragh. 15, 89. — Stenzler (zu Ragh. 15, 89), Lassen (LIA. I, 421, N.), Reinaud (Mémoire sur l'Inde S. 65) und St. Julien (Hiouen-thsang I, 119) schreiben fälschlich पुष्कलवती. — Vgl. पौष्कलावत.

पुष्कलावर्तक s. u. पुष्करावर्तक.

पुष्कलेत्र m. N. pr. eines Dorfes Râǵa-Tar. 4, 472.

पुष्कश und पुष्कस s. u. पुक्कश.

पुष्ट s. u. 1. पुष्.

पुष्टपति (पुष्ट + प°) m. *Herr des Gedeihens, — des Wohlstandes, — der Mastung u. s. w.* (vgl. पुष्टानां पतिः VS. 16,17): मयि पुष्टं पुष्टपतिर्दधातु AV. 7,19,1. 40,1 (v. l. पुष्टि° in der Einschiebung nach ṚV. 7,96). 19,31,6. 11. इयं गोपाः पुष्टपतिर्व आगात् 3,8,4.

पुष्टार्थ; अ° s. u. 1. पुष्.

पुष्टावन्त् (von पुष्ट mit Suff. वन्त्) adj. (Vieh) *züchtend, — pflegend*: इम उ त्वा वि चक्षते सखाय इन्द्र सोमिनः । पुष्टावन्तो यथा पशुम् ṚV. 8,45,16.

पुष्टि (ṚV.) und पुष्टि (von 1. पुष्) f. 1) *Gedeihen, Wachsthum; guter Stand, Vermögen, Wohlstand; Erziehung, Zucht* (des Viehes u. s. w.); = वृद्धि und पोषण H. an. 2,95. Med. t. 22. ṚV. 1,65,5. 77,5. तनयस्य 166,8. 2,4,4. अयः पुष्टोर्विञ इवा मिनाति 12,5. प्रजाभ्यः पुष्टिं विभजन्त आसते 13,4. यं वर्धयन्ति पुष्टयश्च नित्याः 27,12. 4,16.15. 33,2. अश्व्यस्य त्मना रथ्यस्य पुष्टेर्नित्यस्य रायः पतयः स्याम 41,10. गयं पुष्टिं च वर्धय 5,10,3. पुष्टिं न पुष्यसि 6,2,1. अग्ने पुष्टिमूक्थः सूर्याय 63,6. रेवां इव प्र चरा पुष्टिमच्छ 8,48,6. 10,26,7. 106,4. AV. 3,28,4. 9,4,19. 10,6,29. 19,3,3. VS. 9,25. 18,10. 28,32. Ait. Br. 8,8. TBr. 1,1,2,1. 4,5,4. TS. 2,1,9,3. पशोः 3,4,4,4. Çat. Br. 2,4,4,1. 14,1,2,22. Kauç. 3. 51. 74. पुष्टीष्कु Kâtj. Çr. 18,5,12 रक्तस्य, मांस°, शरीर° Suçr. 1,48,8. fgg. 231,7. P. 6,2,65, Sch. Pańkat. 215,2. पुष्टिरिवातुरस्य (als etwas Unerhörtes) Mṛkkh. 20,6. अनेकभोजनभक्ष्यादिभिः पुष्टिं नीयते Pańkat. 253,11. Mârk. P. 15,62. 22,11. 96,31. 97,36. 99,36. 120,17. न च योनिगुणान्कांश्चिद्बीजं पुष्यति पुष्टिषु M. 9,37. पुष्टिकामेन धर्मज्ञ कथं पुष्टिरवाप्यते Hariv. 844. 846. M. 2,32. MBh. 3,14176. अपुष्यन् — समयां पुष्टिं जनाः Ragh. 18,31. Varâh. Bṛh. S. 19,22. Pańkat. I, 246. 182,2. Vgl. पुरुवार°, सु°. — 2) personif. Hariv. Langl. I, 506. Dev. 1, 60. 5, 32. eine Tochter Daksha's und Gemahlin Dharma's MBh. 1.2578. Hariv. 12432. VP. 54. Bhâg. P. 4,1,49. Mârk. P. 50,20. 26 (Mutter des Lobha). eine der 16 Mâtṛkâ Çrâddhat. im ÇKDr. eine Form der Dâkshâjaṇî Matsja-P. in Verz. d. Oxf. H. 39, *b*, 27. eine Kalâ der Prakṛti und Gattin Gaṇeça's (vgl. पुष्टिकान्त) Brahmavaiv. P. ebend. 23, *b*, 4. 26, *a*, 10. eine Kalâ des Mondes Brahma-P. ebend. 18,*b*,24. eine Tochter Paurṇamâsa's VP. 82, N. 2. — 3) N. einer Pflanze, *Physalis flexuosa Lin.* (अश्वगन्धा) Râǵan. im ÇKDr.

पुष्टिक (von पुष्टि) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124, *a*.

पुष्टिकर (पुष्टि + 1. कर) adj. *nahrhaft, Gedeihen —, Wachsthum verleihend* Suçr. 1,234,7. Varâh. Bṛh. S. 21,18. Mârk. P. 120,17.

पुष्टिकर्मन् (पु° + क°) n. *eine rituelle Begehung, welche Gedeihen u. s. w. zum Zwecke hat*, Gobh. 3.10,2. Kauç. 7. 24. MBh. 13,6466.

पुष्टिका (von पुष्टा, fem. von पुष्ट, oder von पुष्टि) f. *eine zweischalige Muschel, Auster* Râǵan. im ÇKDr.

पुष्टिकान्त (पु° + कान्त) m. *der Geliebte der* Pushṭi, Bein. Gaṇeça's Çabdar. im ÇKDr.

पुष्टिकाम (पु° + काम) adj. *Gedeihen —, Wohlstand u. s. w. wünschend* AV. 19,31,1. TS. 7,1,9,1. TBr. 2,3,2,1. Ait. Br. 2,1. Kauç. 59. Jâǵn. 1,294. MBh. 13,4258. Hariv. 844. 846. Bhâg. P. 2,3,5. Verz. d. B. H. No. 1072.

पुष्टिगु (पु° + गु) m. N. pr. eines Mannes, angeblicher Kâṇva und Liedverfasser von Vâlakh. 3,1.

पुष्टिद (पु° + 1. द) 1) adj. *Gedeihen —, Wohlstand u. s. w. verleihend* Hariv. 833. Varâh. Bṛh. S. 43,5. 59,4. मेधाकफ° Suçr. 1,219,16. — 2) m. Bez. einer Klasse von Manen Mârk. P. 96,45. — 3) f. आ *a*) *ein best. Heilkraut*, = वृद्धि (daher *increase, thriving* bei Wils.); *Physalis flexuosa Lin.* (vgl. पुष्टि 3.) Râǵan. im ÇKDr.

पुष्टिदावन् (पु° + 2. दा°) adj. = पुष्टिद Kauç. 72.

पुष्टिपति (पु° + प°) m. *Herr des Gedeihens, Wohlstandes u. s. w.* TS. 2,4,6,2. TBr. 1,6,2,2. 3,1,2,9. Çat. Br. 11,4,3,16. Kâtj. Çr. 4,14,23. Âçv. Gṛhj. 4,9.

पुष्टिमति (पु° + म°) m. Bez. eines Agni: अग्निः पुष्टिमतिर्नाम तुष्टः पुष्टिं प्रयच्छति MBh. 3,14176. Ohne Zweifel fehlerhaft für पुष्टिपति.

पुष्टिमन्त् (von पुष्टि) adj. 1) *gedeihlich, reichlich; im Wohlstand befindlich, vermöglich u. s. w.*: वसु ṚV. 3,13,7. 10,86,3. अग्ने त्वं पुरीष्यो रयिमान्पुष्टिमाँ असि VS. 12,59. Âçv. Çr. 6,9. Çat. Br. 14,1,3,22. Khând. Up. 5,16,1. — 2) *das Wort* पुष्टि *oder eine andere Ableitung von der Wurzel* पुष् *enthaltend*: विराजौ Âçv. Çr. 2,18. Çat. Br. 11,4,3,19. Kâtj. Çr. 5,12,19.

पुष्टिंभर (पुष्टिम्, acc. von पुष्टि, + भर) adj. *Gedeihen bringend*: Pûshan ṚV. 4,3,7.

पुष्टिवर्धन (पु° + व°) 1) adj. *Gedeihen machend, Wohlstand fördernd* ṚV. 1,18,2. 31,5. 91,12. 7,59,12. VS. 3,40. 21,20. 28,32. Kauç. 68. 70. — 2) m. *Hahn* H. ç. 191.

पुष्प् s. पुष्प्य्.

पुष्प (von 1. पुष्) 1. n. Siddh. K. 249, *a*. 11. *a*) *Blüthe, Blume* AK. 2,4,1,17. Trik. 3,3,277. H. 1123. an. 2,297. Med. p. 9. Halâj. 2,31. AV. 8,7,12. VS. 22,28. Çat. Br. 14,9,4,1. Pańkav. Br. 8,4,1. 15,3,23. Khând. Up. 3,1,2. अपाम् AV. 10,8,34. TBr. 3,7,14,2. अपां वा एतत्पुष्पं यद्वेतसः TS. 5,4,4,2. Lâṭj. 2,11,8. 3,2,8. लोहित°, अरुणं adj. Çat. Br. 4,5,10,2. Çâñkh. Çr. 13,6,2. Kauç. 10. M. 1,46. 4,250. 5,10. 157. Sund. 4,9. N. 13,3. 23,14. R. 1,9,6. 51,23. Suçr. 1,219,7. 223,6. पुष्पफलवन्त् 4,17. Ragh. 2,13. Çâk. 43. Vid. 105. Am Ende eines adj. comp. f. आ MBh. 1,1807. Hariv. 3600. R. 2,92,22. 5,16,37. Ist *das comp.* N. einer Pflanze, so lautet das f. gewöhnlich auf ई, seltener auf आ aus, P. 4,1,64 und Vârtt. 1. Vop. 4,15; vgl. आडकोटरपुष्पी, अधः°, अवाक्°, काञ्चन°, इन्द्रपुष्पा und °पुष्पी, पीतपुष्पी und °पुष्पा, इषुपुष्पा, धूमक°. — *b*) *Menstrualblut, les fleurs* AK. 2,6,1,21. Trik. H. 536. H. an. Med. Suçr. 2,217,5. °काल 1,321,15. स्त्री° AK. 3,4,30,233. स्त्रीणां पुष्पम् Mârk. P. 51,42. Diese Bedeutung ist viell. im gaṇa देवपथादि zu P. 5,3,100 (प्रतिकृतौ संज्ञायाम्) gemeint. — *c*) *eine best. Krankheit des Auges, albugo* Suçr. 2,277,4. H. an. — *d*) in der Stelle: पुष्पार्ककेतकाभाः (अचलेन्द्रस्य देशाः) R. 2,94,6 nach dem Schol. = पुष्पराग *Topas.* — *e*) in der Dramatik *Galanterie, Artigkeit, Liebeserklärung, fleurettes* Pratâpar. 21, *b*, 8. 33, *b*, 5. Daçar. 1,32. Vgl. वाक्पुष्पैरर्चिताम् (देवीम्) Hariv. 10234. — *f*) *das Aufblühen*, = विकास H. an. Med. (wo mit ÇKDr. विकाश zu lesen ist). — *g*) = पुष्पक Kuvera's *Wagen* H. an. — *h*) = बर्हिःपुष्प *eine Art Parfum* Colebr. und Lois. zu AK. 2,4,4,20. — *i*) N. eines Sâman Pańkav. Br. 15,3,22. Lâṭj. 7,8,15. वैरूपम् Ind. St. 3,238, *a*. — 2) m. N. pr. *a*) eines Schlangendämons

MBh. 5,3629. — b) eines Sohnes des Çlishṭi Hariv. Langl. I,18 (die Calc. Ausg. रिप्र, eine Hdschr. विप्र). — c) eines Sohnes des Çañkha Hariv. Langl. I,72 (Calc. Ausg. पुष्य). — d) eines Bodhisattva (?) Lalit. ed. Calc. 202, 6 (bei Foucaux 168). — e) eines Berges Mârk. P. 57, 14. °गिरि Çabdârthak. bei Wils. — 3) f. आ ein anderer Name der Stadt Kampâ Trik. 2,1,16. — Vgl. मेघपुष्प, रीति°, पौष्प, पौष्पि.

पुष्पक (von पुष्प) 1) m. a) *eine Art Schlange* Suçr. 2,265,20. — b) N. pr. eines Berges Mârk. P. 55,13. — 2) f. पुष्पिका a) *Unreinigkeit an den Zähnen* Hâr. 195. *zwischen Vorhaut und Eichel* H. 634. — b) *Unterschrift eines Abschnittes in einem Buche* ÇKDr. — 3) n. a) *Eisenvitriol* H. an. 3,69. = रीतिपुष्प, रीतिका *grüner Vitriol; eine Art Kollyrium* (रसाञ्जन) H. an. Med. k. 122. — b) *ein eisernes Trinkgeschirr* (लोहकांस्य) H. an. Med. — c) *Armband* Trik. 3,3.31. *Armband aus Juwelen* H. an. Med. — d) *ein irdener Ofen auf Rädern* diess. — e) *eine best. Krankheit des Auges* diess. — f) N. von Kuvera's Wagen, den Râvaṇa entwandte und Râma wieder zurückbrachte, AK. 1,1,1,66. H. 190. H. an. Med. Halâj. 1,83. MBh. 3,14546. 15888. 15922. 16599. 9, 2760. Hariv. 2468. R. 1,1,83.70,8. 3,36,15. 54,6. 61,41. 6,55,14. fgg. 106,8. 107,23. Ragh. 10,47. 13,40. Bhâg. P. 9,10,44. — g) N. pr. eines Waldes Hariv. 8933. — Vgl. इन्दुपुष्पिका, गिरिपुष्पक, धूलिपुष्पिका, पौष्पका.

पुष्पकरण्डक (पु° + क°) n. *Blumenkorb*, N. eines Lustgartens bei Uggajinî, Vjâdi zu H. 976. Çabdam. im ÇKDr. °करण्डकोद्यान Mṛkkh. 148, 19.

पुष्पकरण्डिनी (von पुष्प + करण्ड) f. Bein. von Uggajinî H. 976.

पुष्पकर्णा (पु° + कर्ण) adj. *eine Blume* (d. i. *ein blumenartiges Mal*) *am Ohr habend*, von einem Thiere TS. 7,3,17,1.

पुष्पकार (पु° + 1. कार) m. *der Verfasser des* Pushpasûtra Ind. St. 1,46.

पुष्पकाल (पु° + काल) m. 1) *die Zeit der Blumen, der Frühling* H. 156. — 2) *die Zeit der Menstruation* Suçr. 1,321,15.

पुष्पकासीस (पु° + का°) n. *grüner (schwarzer) Eisenvitriol* H. 1057. Vjutp. 136. Suçr. 1,134,4 (wo पुष्पं कासीसम् gedruckt ist). 2,114,14.

पुष्पकीट (पु° + कीट) m. *Biene* Trik. 2,5,36. *ein auf Blumen lebendes Insect* überh. ÇKDr. Wils.

पुष्पकेतन (पु° + के°) m. *der Liebesgott* (*Blumen zum Attribut habend*) H. 228.

पुष्पकेतु (पु° + केतु) m. 1) *Vitriol als Kollyrium verwendet* AK. 2, 9,103. H. 1054. कान्तां स्मरामि रुचिरोज्ज्वलपुष्पकेतुम् Kaurap. 23. nach dem Schol. = कुसुमपताका. — 2) Bein. des Liebesgottes (vgl. पुष्पकेतन) MBh. 3,16172. — 3) N. pr. eines Buddha Lalit. ed. Calc. 5,13. N. pr. eines Prinzen Çṛñgabherjavadâna 2.

पुष्पगण्डिका (पु° + ग°) f. *contrary purpose or effort of man and woman* Wilson.

पुष्पगृह (पु° + गृह) n. *Blumenhaus, Blumengemach* R. 5,15,8.

पुष्पग्रन्थन (पु° + ग्र°) n. *das Winden eines Blumenkranzes, eines Blumengewindes* Vet. in LA. 9,4. 10.

पुष्पघातक (पु° + घा°) m. *Bambusrohr* Çabdam. im ÇKDr. Nach der Sage sollen *die Blüthen des Bambus die Pflanze tödten* (घातक); vgl. Stenzler in Z. f. d. K. d. M. 4,398. fg. Schol. zu Dhammapada v. 164.

1. पुष्पचाप (पु° + चाप) m. *ein Bogen aus Blumen, der Bogen des Liebesgottes* Ragh. 11,45. Kumâras. 3,35.

2. पुष्पचाप (wie eben) m. *der Liebesgott* (*dessen Bogen aus Blumen gebildet ist*) H. 228, Sch. Kathâs. 14,29.

पुष्पचामर (पु° + चा°) m. *Artemisia indica* Trik. 2,4,28. *Pandanus odoratissimus* Çabdam. im ÇKDr.

पुष्पज (पु° + ज) 1) adj. *von Blumen kommend*: रजस् *Blüthenstaub* Sâh. D. 58,19. — 2) m. *Blumensaft* Râgan. im ÇKDr. u. पुष्पद्रव. — 3) f. आ N. pr. eines aus dem Vindhja entspringenden Flusses Mârk. P. 57,27.

पुष्पजाति (पु° + जा°) f. N. pr. eines aus dem Malaja entspringenden Flusses VP. 185, N. 80.

पुष्पद (पु° + 1. द) m. *Baum* (*Blumen gebend*) H. 1114.

पुष्पदंष्ट्र (पु° + दंष्ट्रा) m. N. pr. eines Schlangendämons MBh. 1,1557. Hariv. 229. VP. 149, N. 16.

पुष्पदन्त (पु° + द°) 1) m. N. pr. a) eines Wesens im Gefolge des Çiva H. an. 4,122. MBh. 7,9564. 9,2553. Kathâs. 1,49. 7,106. — b) eines Gandharva und Autors des Mahimnaḥ stavaḥ Gild. Bibl. 290. Verz. d. B. H. No. 1345. Verz. d. Oxf. H. No. 237. 163,a,5. Ind. St. 4, 175,1. — c) eines Wesens im Gefolge des Vishṇu, das gegen die Asura kämpft, Bhâg. P. 8,21,17. — d) des 9ten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpiṇî H. 29. 49. Verz. d. Oxf. H. 186,b,15. H. an. — e) eines Vidjâdhara Med. t. 214. — f) des Weltelephanten im Nordwesten AK. 1,1,2,5. H. 170. H. an. Med. Halâj. 1,104. — g) eines Schlangendämons H. 1311, Sch. Dhar. im ÇKDr. — h) Bein. des Berges Çatruṃgaja Çatr. 1,384. — 2) m. du. *Sonne und Mond* H. 124. H. an. Halâj. 1,120. Çatr. 14,225. Vgl. पुष्पवन्तौ. — 3) f. ई N. pr. einer Râkshasî Lot. de la b. l. 240. — 4) n. N. pr. eines Tempels Kathâs.7,69. eines Palastes Schiefner, Lebensb. 276 (46). fg. eines Thores Hariv. 6510.

पुष्पदन्तक m. = पुष्पदन्त 1,b. Çabdar. im ÇKDr.

पुष्पदन्ततीर्थ (पु° + तीर्थ) n. N. pr. eines Tîrtha Skanda-P. in Verz. d. Oxf. H. 73,b,30.

पुष्पदन्तभिद् (पु° + भिद्) m. Bein. Çiva's Çiv. Viell. fehlerhaft für पूषदन्तभिद्; s. u. पूषन्.

पुष्पदामन् (पु° + दा°) n. 1) *Blumengewinde, Blumenkranz* H. 651. Spr. 688. — 2) *ein best. Metrum, 4 Mal* – – – – – –, ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ –, – ⏑ – – ⏑ – – Colebr. Misc. Ess. II, 163 (XIV, 4).

पुष्पद्रव (पु° + द्रव) m. *Blumensaft* Râgan. im ÇKDr. auch *Aufguss auf Blumen, wie Rosenwasser u. s. w.* Wilson.

पुष्पद्रुम (पु° + द्रुम) m. *ein Baum, der da blüht*: °कुसुमितमुकुट m. N. pr. eines Gandharvarâga Vjutp. 88.

पुष्पध (पु° + 1. ध) m. *der Sohn eines ausgestossenen Brahmanen* M. 10,21.

पुष्पधनुस् (पु° + 1. ध°) m. = पुष्पधन्वन् Lois. zu AK. 1,1,1,21. Çiç. 9,41.

पुष्पधन्वन् (पु° + 1. ध°) m. *der einen Bogen aus Blumen führt, der*

Liebesgott AK. 1,1,1,21. Halâj. 1,33. Uǵǵval. zu Uṇâdis. 1,156. Kumâras. 2,64. Sâh. D. 19,17.

पुष्पधारण (पु° + धा°) m. *Blumenträger*, Bein. Kṛshṇa's MBh. 12,1512.

पुष्पध्वज (पु° + ध्वज) m. *der Liebesgott* H. 228, Sch. — Vgl. पुष्पकेतन.

पुष्पनाटक s. पुष्पवटुक.

पुष्पनिक्ष (पु° + निक्ष *küssend* von निक्ष्) m. *Biene* Çabdak. im ÇKDr. पुष्पलिक्ष Wilson nach ders. Aut.

पुष्पनिर्यास (पु° + नि°) m. *Blumensaft* Wilson. °क m. Râǵan. im ÇKDr. unter पुष्पद्रव.

पुष्पनेत्र (पु° + नेत्र) n. *Blumenröhre* Suçr. 2,56,12. 13.

पुष्पंधय (पुष्पम्, acc. von पुष्प, + धय) Vop. 26,53. m. *Biene* H. 1213, Sch. Râǵan. im ÇKDr.

पुष्पपत्त्र (पु° + पत्त्र) m. *eine Art Pfeil* Halâj. 2,314.

पुष्पपत्त्रिन् (von पुष्प + पत्त्र) adj. *Blumen zu Pfeilen habend:* पेलव° Kumâras. 4,29.

पुष्पपथ (पु° + पथ) m. *vulva* (*der Weg für das Menstrualblut*) Trik. 2,6,23.

पुष्पपाण्डु (पु° + पा°) m. *eine Art Schlange* Suçr. 2,265,13.

पुष्पपुट (पु° + पुट) m. 1) *eine Düte mit Blumen* Vjutp. 141. — 2 *die Hände in Gestalt eines Blumenkelchs zusammengelegt* Verz. d. Oxf. H. 86,*a*,34. 202,*a*,17.

पुष्पपुर (पु° + पुर) n. *die Stadt* Pâṭaliputra Bhûrip. im ÇKDr. Ragh. 6,24.

पुष्पप्रचय (पु° + प्र°) m. *das Pflücken von Blumen* (in diebischer Weise) P. 3,3,40, Sch.

पुष्पप्रचाय (पु° + प्र°) m. *das Pflücken von Blumen* P. 3,3,40, Sch.

पुष्पप्रचायिका (पु° + प्र°) f. *Blumenlese* Uǵǵval. zu Uṇâdis. 2,32. तव पु° *es ist die Reihe an dir Blumen zu lesen* P. 6,2,74, Sch.

1. पुष्पफल (पु° + फल) n. *Blumen und Früchte* Adbh. Br. 6,6 in Ind. St. 1,40. Spr. 3049.

2. पुष्पफल (पु° + फल) m. *Feronia elephantum Corr.* (कपित्थ) AK. 2,4,2,2. *Benincasa cerifera Savi.* (कुष्माण्ड) Hâr. 97. Çabdam. im ÇKDr.

पुष्पफलद्रुम (पु° - फल + द्रुम) m. pl. *Bäume in Blüthe und mit Früchten* R. 2,95,4.

पुष्पबलि (पु° + ब°) m. *eine Darbringung in Blumen:* कृत° (गृह) Mârk. P. 50,30.

पुष्पभद्रक (पु° + भ°) n. N. pr. eines Hains Bhâg. P. 3,23,40.

पुष्पभद्रा (पु° + भ°) f. N. pr. eines Flusses Verz. d. Oxf. H. 24,*a*, N. 2. 77,*b*,43.

पुष्पभव (पु° + भव) adj. *in Blumen sich findend;* m. *Blumensaft* Wilson.

पुष्पभूषित (पु° + भू°) n. Titel eines Prakaraṇa Sâh. D. 191,8. 12, wo कुलस्त्री पु° zu lesen ist.

पुष्पभेरोत्स (पु° + भे°) m. N. pr. eines Mannes Burn. Intr. 433.

पुष्पमञ्जरिका (पु° + म°) f. *blauer Lotus* Wilson.

पुष्पमय (von पुष्प) adj. f. ई *aus Blumen gebildet, — bestehend* MBh. 3,16161. R. 5,5,17. 16,14. Çâk. 74.

पुष्पमाला (पु° + मा°) f. 1) *Blumenkranz* R. 3,68,40. Kathâs. 29,19. Var. in LA. 9,6. — 2) Titel einer Schrift Sâh. D. 128,12.

पुष्पमास् (पु° + मास्) m. *Blumenmonat, Frühling:* °मासि R. 3,79,16.

पुष्पमास (पु° + मास) m. dass. Râǵan. im ÇKDr. Hariv. 3215. R. 3,79,39.

पुष्पमित्र (पु° + मित्र) m. N. pr. eines Fürsten P. 1,1,68, Vârtt. 4, Schol. nach den brahmanischen Nachrichten ein Heerführer des letzten Maurja und Vater des Fürsten Agnimitra, nach buddhistischen Nachrichten ein Fürst, Nachfolger von Pushjadharman, Mâlav. 70,15. 21. VP. 470. Burn. Intr. 424, N. 430. fgg. LIA. II, 271. 345. Denselben Namen führt noch ein anderer Fürst VP. 478; vgl. LIA. I, 657, N. Nach Weber in Ind. St. 5,150 ist पुष्यमित्र die richtige Form, wie auch Wassiljew 50. 203 hat.

पुष्परक्त (पु° + रक्त) 1) adj. *roth wie eine Blume;* vgl. प्रतिनवजवा° Megh. 37. — 2) m. *Hibiscus phoeniceus Lin.* (सूर्यमणिवृक्ष) Râǵan. im ÇKDr.

पुष्परजस् (पु° + र°) n. *Blüthenstaub*, insbes. *Saffran* H. ç. 131.

पुष्परथ (पु° + रथ) m. *Vergnügungswagen* H. 752. Halâj. 2,291. R. 2,26,15 (17 Gorr.). — Vgl. पुष्यरथ.

पुष्परस (पु° + रस) m. *Blumensaft, Honig* AK. 2,4,2,17. 3,4,17,105. Halâj. 2,466.

पुष्परसाह्वय (पु° + आह्वय) n. *Honig* Râǵan. im ÇKDr.

पुष्पराग (पु° + राग) m. *Topas* Râǵan. im ÇKDr. Vjutp. 138. Ragh. 18,31. Varâh. Bṛh. S. 81,5.

पुष्पराज (पु° + राज) m. dass. Râǵan. im ÇKDr. u. पुष्पराग.

पुष्परेणु (पु° + रेणु) m. *Blüthenstaub* Çabdar. im ÇKDr. Ragh. 1,38.

पुष्परोचन (पु° + रो°) m. *Mesua Roxburghii Wight.* Trik. 2,4,20.

पुष्पलक m. *Pfahl, Pflock, Keil* (कील) H. 1274. Halâj. 2,296. — Vgl. पुष्कलक.

पुष्पलाव (पु° + लाव) m. *Blumenpflücker, Kranzwinder* Trik. 2,10,1. Ǵaṭâdh. im ÇKDr. °लावी f. Megh. 27.

पुष्पलाविन् (पु° + ला°) m. dass. H. 900.

पुष्पलिक्ष s. u. पुष्पनिक्ष.

पुष्पलिपि (पु° + लि°) f. *Blumenschrift*, Bez. einer besonderen Schrift Lalit. ed. Calc. 144,1. पुष्य° Foucaux.

पुष्पलिह् (पु° + 2. लिह्) m. (nom. °लिड्) *Biene* AK. 2,5,29. Trik. 3,3,380. H. 1213, Sch. Halâj. 2,100.

पुष्पवटुक (पु° + व°) m. viell. so v. a. *Courmacher* Verz. d. Oxf. H. No. 339. पुष्पनाटक v. l.

पुष्पवत् (von पुष्प) adv. *wie eine Blume* Spr. 1876.

पुष्पवन (पु° + वन) n. *Blumenwald*, N. pr. eines Waldes Mack. Coll. I, 76.

पुष्पवन्त् (von पुष्प) 1) adj. *a*) *mit Blüthen versehen, blühend, mit Blumen geschmückt:* ओषधि ṚV. 10,97,3. AV. 8,7,27. VS. 11,48. MBh. 6,5129. 12,5816. R. 2,94,10. पुष्पवतीं वनमालाम् 5,4,2. के पूर्वे पुष्पवन्तः MBh. 2,841. 850. — *b*) f. *menstruirend* AK. 2,6,1,20. Trik. 3,3,305. H. 535. Halâj. 2,333. Siddh. Çir. 12,3 (?). — 2) m. *a*) du. *Sonne und Mond* AK. 1,1,2,10. H. 124. Vgl. पुष्पदन्तौ. — *b*) N. pr. eines Daitja MBh. 12,8268. — *c*) N. pr. eines Mannes Saṁsk. K. 186,*b*,3. eines Fürsten Hariv. 1808. VP. 455. Bhâg. P. 9,22,7. — *d*) N. pr. eines Berges in Kuçadvîpa MBh. 6,452. — 3) f. पुष्पवती N. pr. eines heiligen Badeplatzes MBh. 3,8154. — Vgl. पुष्पावती.

पुष्पवर्ष (पु° + वर्ष) 1) m. N. pr. eines Berges Bhâg. P. 5,20,10. — 2)

n. *Blumenregen* Ragh. 12, 102.

पुष्पवाटी (पु° + वा°) f. *Blumengarten* H. 1113. Halâj. 2, 53. Kuvalaj. 105, *b.* °वाटिका f. dass. ebend. Schol. Pańkat. 221, 10 (wo fälschlich पुष्य° gedruckt ist). 12.

पुष्पवाहन (पु° + वा°) m. N. pr. eines Königs von Pushkara Agni-P. im ÇKDr.

पुष्पवाहिनी (पु° + वा°) f. N. pr. eines Flusses Hariv. 12828. Langl. I, 508.

पुष्पवृक्ष (पु° + वृक्ष) m. *ein Baum, der da blüht*, Vjutp. 103.

पुष्पवृष्टि (पु° + वृ°) f. *Blumenregen* Ragh. 12, 94.

पुष्पवेणी (पु° + वे°) f. 1) *Blumenkranz* R. 3, 68, 41. — 2) N. pr. eines Flusses MBh. 6, 342 (VP. 184).

पुष्पशकटी (पु° + श°) f. *eine vom Himmel kommende Stimme* Trik. 2, 8, 26. Hâr. 220.

पुष्पशकलिन् (von पु° + शकल) m. *eine Art Schlange* Suçr. 2, 265, 20.

पुष्पशय्या (पु° + श°) f. *Blumenlager* Çak. 34, 1.

पुष्पशर (पु° + शर) m. *der Liebesgott* ÇKDr. und Wilson.

पुष्पशरासन (पु° + श°) m. dass. ÇKDr. und Wilson.

पुष्पशून्य (पु° + शू°) 1) adj. *der Blüthen baar.* — 2) *Ficus glomerata* Rågan. im ÇKDr. — Vgl. पुष्पहीन.

पुष्पश्रीगर्भ (पु°-श्री + गर्भ) m. N. pr. eines Bodhisattva Daçabh. 2.

पुष्पस m. *Lunge* H. 605. — Vgl. पुप्फुस, फुप्फुस.

पुष्पसमय (पु° + स°) m. *die Zeit der Blüthe, Frühling* AK. 1, 1, 2, 18.

पुष्पसाधारण (पु° + सा°) m. *die allgemeine Blumenzeit, Frühling* H. ç. 24.

पुष्पसायक (पु° + सा° *Pfeil*) m. *der Liebesgott* Dhûrtas. 66, 11.

पुष्पसार (पु° + सार) m. *Blumensaft* Rågan. im ÇKDr.

पुष्पसारा (wie eben) f. *Basilienkraut* (तुलसी) Brahmavaiv. P. in Verz. d. Oxf. H. 24, *a*, 28.

पुष्पसूत्र (पु° + सूत्र) n. N. eines dem Gobhila zugeschriebenen Sûtra Ind. St. 1, 46. fgg. 2, 390.

पुष्पसौरभा (पु° + सौरभ) f. *Methonica superba Lam.* (कलिकारी) Rågan. im ÇKDr.

पुष्पस्नान (पु° + स्नान) n. *Blumenbad, eine Art Weihe* (अभिषेक): पुष्पस्नानं नृपतेः कर्तव्यं दैववित्पुरोधोभ्याम्। नातः परं पवित्रं सर्वोत्पातान्तकरमस्ति ॥ Varâh. Brh. S. 47, 3. 88. पुष्पस्नानाम्बुभिः सपुष्यैः। अभिषिञ्चेन्मनुजेन्द्रं पुरोहितो ऽनेन मन्त्रेण ॥ 54. 83. 77, 23. Der Schol. hat पुष्यस्नान vor sich gehabt, da er das Wort durch पुष्यनक्षत्रेण स्नपनम् erklärt; पुष्यस्नान hat auch Kâlikâ-P. nach dem ÇKDr.

पुष्पस्वेद (पु° + स्वेद) m. *Blumensaft* Rågan. im ÇKDr.

पुष्पहारिन् (पु° + हा°) adj. *Blumen stehlend* P. 6, 2, 79, Sch.

पुष्पहास (पु° + हास) 1) m. *a*) wohl *Blumengarten* Hariv. 12395. 12411. — *b*) Bein. Vishṇu's H. ç. 71. Hariv. 14115. — *c*) N. pr. eines Mannes Or. und Occ. I, 315. — 2) f. आ *ein menstruirendes Frauenzimmer* Çabdar. im ÇKDr.

पुष्पहीन (पु° + हीन) 1) adj. f. आ *a*) *der Blüthen baar, keine Blüthen habend.* — *b*) adj. f. *keine Menstruation mehr habend* H. 535. Halâj. 2, 332. — 2) f. आ *Ficus glomerata* Çabdak. im ÇKDr.; man hätte eher m. erwartet (vgl. पुष्पशून्य).

पुष्पाकर (पुष्प + आकर) adj. *blumenreich:* मास *der Frühling* Vikr. 9. Râga-Tar. 2, 137.

पुष्पाकरदेव (पु° + देव) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124, *a*.

पुष्पागम (पु° + आगम) m. *Frühling (Ankunft der Blumen)* Ṛt. 6, 34.

पुष्पाजीव (पु° + आजीव) m. *der von Blumen lebt, Gärtner, Kranzwinder* H. 900. पुष्पाजीविन् m. dass. Gaṭâdh. im ÇKDr.

पुष्पाञ्जन (पु° + 2. अञ्जन) n. *Vitriol als Kollyrium* H. 1054.

पुष्पाणनाड m. N. pr. eines Grâma Râga-Tar. 8, 961. 1040. 1580.

पुष्पानन (पुष्प + आ°) m. *Blumengesicht*, N. pr. eines Jaksha MBh. 2, 399.

पुष्पापीड (पु° + आपीड) m. N. pr. eines Gandharva Çuk. in LA. 39, 7.

पुष्पाभिकीर्ण (पुष्प + अ°) 1) adj. *mit Blumen überschüttet* Lalit. ed. Calc. 88, 11. — 2) m. *eine Art Schlange (geblümt, gefleckt)* Suçr. 2, 265, 9.

पुष्पाभिषेक (पुष्प + अ°) m. = पुष्पस्नान Varâh. Brh. S. 107 (Anukramaṇî), 6. — Vgl. पुष्याभिषेक.

पुष्पाम्बुज (पुष्प-अम्बु + ज) m. *Blumensaft* Rågan. im ÇKDr. u. पुष्पद्रव.

पुष्पाम्भस् (पु° + अम्भस्) n. N. pr. eines heiligen Badeplatzes MBh. 3, 5048.

पुष्पायुध (पु° + आयुध) m. *der Liebesgott (dessen Waffen aus Blumen bestehen)* Spr. 472. Gît. 10, 14.

पुष्पार्ण (पु° + अर्ण) m. N. pr. eines Sohnes des Vatsara von der Svarvîthi Bhâg. P. 4, 13, 12. fg.

पुष्पावती (von पुष्प mit suff. वत्) f. N. pr. einer Stadt Verz. d. Oxf. H. 153, *a*, 12. No. 339. — Vgl. पुष्पवत्.

पुष्पावलिवनराजिकुसुमिताभिज्ञ m. *vertraut* (अभिज्ञ) *mit der Blüthezeit* (कुसुमित) *der Blumenreihen* (पुष्प + आवलि) *und der Waldreihen* (वन-राजि), N. pr. eines Buddha Lalit. ed. Calc. 364, 13. पुष्पवलिवन° Foucaux.

पुष्पासव (पुष्प + आ°) *Decoct von Blumen:* पुष्पासवफलासवम् R. 5, 14, 44. पुष्पासवामोदितवक्त्रपङ्कजा Ṛt. 5, 5. n. *Honig* Rågan. im ÇKDr.

पुष्पासार (पु° + आसार) m. *Blumenregen* Megh. 45.

पुष्पास्त्र (पु° + अस्त्र) m. *der Liebesgott (Blumen zu Geschossen habend)* H. 228, Sch. Çabdar. im ÇKDr.

पुष्पाह्वा (पु° + आह्वा) f. *Anethum Sowa Roxb.* (शतपुष्पा) Rågan. im ÇKDr.

पुष्पितं (von पुष्प) gaṇa तारकादि zu P. 5, 2, 36. 1) adj. *a*) *mit Blumen versehen, Blüthen tragend, in Blüthe stehend, blühend:* तरु u. s. w. M. 11, 142. MBh. 1, 5834. 3, 2501. 13, 2798. Sâv. 4, 31. R. 2, 54, 4. 3, 55, 13. Suçr. 1, 22, 5. Spr. 551. Ragh. 19, 11. Ṛt. 6, 15. 28. Pańkat. 91, 7. Brahma-P. in LA. 52, 17. Varâh. Brh. S. 54, 2. प्रदेश 88, 1. वन R. 2, 49, 3. वनराजी 3, 52, 23. वनस्थली Ragh. 15, 8. *geblümt* uneig. so v. a. *mit blumenähnlichen Mälern versehen, gefleckt:* (कृपः) पद्मभद्रस्तु वृत्पृष्ठमुखपार्श्वेषु पुष्पितः H. 1236. Hâr. 117. पद्माङ्ग° Trik. 2, 8, 42. *blühend* so v. a. *strotzend von:* सुवर्णपुष्पितां पृथ्वीम् Pańkat. 1, 51. अध्याम् — मधुपुष्पितायाम् Bhâg. P. 5, 3, 25. *blühend* so v. a. *zur vollen Erscheinung gekommen:* मन्यमानो च कौमारं पुष्पितं तदनुप्रक्रम् Kathâs. 2, 76. पुष्पिता वाक् *eine blumenreiche Rede* so v. a. *schöne Worte ohne inneren Gehalt* Bhag. 2, 42. — *b*) f. *menstruirend* Gaṭâdh. bei Wils. — 2) m. N. pr. eines Buddha Lalit. ed. Calc. 5, 14. 201, 12. — Vgl. प्रपुष्पित, संप्रपुष्पित

und कुसुमित.

पुष्पिताग्र (पु° + अग्र) 1) adj. f. आ *mit Blumen —, Blüthen besetzte Spitzen habend* Sund. 4, 6. Git. 4, 22 (mit Anspielung auf den Namen des Metrums; s. u. 2.). नानामनोज्ञकुसुमद्रुमपुष्पिताग्रान् (सानुदेशान्) Rt. 6, 25. — 2) f. आ *ein best. Metrum*, Hem. 1 und 3: ◡◡◡◡◡◡–◡–◡––, Hem. 2 und 4: ◡◡◡◡–◡◡–◡–◡–– Colebr. Misc. Ess. II, 164 (VI, 10). Kháṇḍom. 138.

पुष्पिन् (von पुष्प) adj. 1) *Blüthen tragend, blühend* Ṛv. 2, 13, 7. 10, 97, 15. 142, 8. Ait. Br. 7, 15. M. 1, 47. MBh. 4, 1778. *blumenreich* in übertr. Bed.: गिरः श्रुतायाः पुष्पिण्या मधुगन्धेन भूरिणा Bhâg. P. 4, 2, 25. — 2) f. *menstruirend* Sâṅkh. K. 4, a, 2.

पुष्पेषु (पुष्प + इषु) m. *der Liebesgott (Blumen zu Pfeilen habend)* H. 228, Sch. Kathâs. 7, 16. 28, 58. Som. Nala 17.

पुष्पोत्कटा (पु° + उत्कटा) f. N. pr. einer Râkshasî, der Mutter des Râvaṇa und des Kumbhakarṇa, MBh. 3, 15893. 15895.

पुष्पोदका (पु° + उदक) f. N. pr. eines Flusses in der Unterwelt MBh. 3, 13407.

पुष्पोद्गव (पुष्प + उ°) m. N. pr. eines Mannes Daçak. 27, 13.

पुष्पोपजीविन् (पु° + उप°) m. *der von Blumen lebt, Gärtner, Kranzwinder* R. Gorr. 2, 90, 19.

पुष्प्य् (von पुष्प), पुष्प्यति *blühen* Gaṇaratn. im gaṇa कण्ड्वादि zu P. 3, 1, 27. पुष्प्, पुष्प्यति Dhâtup. 26, 15. पुष्प्यन्त् P. 4, 3, 43. कालेन पुष्प्यन्ति नगा वनेषु MBh. 12, 739. अकाले स्म द्रुमाः सर्वे पुष्प्यन्ति च फलन्ति च Hariv. 12799. Spr. 929. Halâj. 2, 24. तिलगुल्मं सदा सिञ्चेद्यावत्पुष्पोद्ध (sic) रितिः Hariv. 7874. पुष्प्यत्पुष्कर Mâlatim. 153, 5 v. u. पूर्वे पूर्वे पुष्प्यन्ति P. 8, 1, 12, Vârtt. 7, Sch. med.: पुष्प्यमाणोरिवाननैः MBh. 12, 2117.

पुष्य (von 1. पुष्) 1) n. parox. *Blüthe* (vgl. पुष्प) so v. a. *das Oberste* oder *Feinste einer Sache* (wie ἄνθος, *flos*), z. B. *Schaum* oder *Seim* (von Flüssigem): त्रिः सप्त विष्पुलिङ्गका विषस्य पुष्यमक्षन् Ṛv. 1, 191, 12. तत्रामृतस्य पुष्यम् Av. 5, 4, 4. विधूतानाम् 19, 44, 5. — 2) m. *das* Kalijuga Med. j. 37. Shaḍv. Br. 4, 6. — 3) m. perisp. Av. parox. P. 3, 1, 116. — Vop. N. des 6ten Nakshatra, sonst Tishja genannt, AK. 1, 1, 2, 23. 3, 4, 24, 149. H. 111. Med. Halâj. 1, 51. Weber, Nax. 2, 371. Av. 19, 7, 2. Çâṅkh. Gṛhj. 1, 20. 26. Pâr. Gṛhj. 1, 13. MBh. 3, 15959. 5, 125. 6, 80. अद्य बार्हस्पत्यः श्रीमान्युक्तः पुष्येण (so ist mit der Bomb. Ausg. zu lesen; vgl. 2, 26, 11 Gorr.) R. 2, 26, 9. 5, 55, 1. Ragh. 18, 31. Varâh. Bṛh. S. 6, 7. 7, 10. 10, 6. 15, 6. 23, 9. 32, 18. 98, 6. Bhâg. P. 5, 23, 6. Mârk. P. 58, 15. Lalit. ed. Calc. 28, 3. 63, 2. 88, 2. so v. a. पुष्ययोग *die Verbindung des Mondes mit* P., *die Zeit, da der Mond im Sternbilde* P. *steht*, P. 4, 2, 4. Pat. zu P. 4, 2, 3. पुष्ये तु चक्रन्दसां कुर्याद्बहिरुत्सर्जनं द्विजः M. 4, 96. मार्गशीर्ष्यामतीतायां पुष्येण प्रययुस्ततः MBh. 3, 8484. 13, 4258. पुष्यो ऽद्य 5, 5079. अद्य एव पुष्यो भविता R. Gorr. 2, 3, 2. पुष्ये जातः R. Schl. 1, 19, 8. Suçr. 2, 162, 11. Varâh. Bṛh. S. 47, 82. P. 2, 3, 45, Sch. पुष्य m. = पौषमास Med. — 4) m. N. pr. eines Fürsten LIA. I, Anh. xii. Hariv. 828. R. Gorr. 2, 119, 9. Ragh. 18, 31. VP. 387. Bhâg. P. 9, 12, 5. eines Buddha Lalit. ed. Calc. 5, 17. — 5) f. आ a) oxyt. *eine best. Pflanze* Av. 8, 7, 6. — b) *das Sternbild* Pushja Çabdar. im ÇKDr.

पुष्यधर्मन् (पु° + ध°) m. N. pr. eines Fürsten Burn. Intr. 430.

पुष्यनेत्र (पु° + नेत्र = नेतृ) adj. Pushja *zum Führer habend* P. 5, 4, 116, Vârtt. 2, Sch.

पुष्यमित्र s. पुष्पमित्र.

पुष्ययशस् (पु° + य°) m. N. pr. eines Mannes mit dem patron. Audavragi Ind. St. 4, 374. Müller, SL. 443.

पुष्यरथ (पु° + रथ°) m. *Vergnügungswagen* AK. 2, 8, 2, 19. Çiç. 3, 22; hier zugleich *das Gestirn* Pushja *als Wagen*. — Vgl. पुष्परथ.

पुष्यलक s. पुष्कलक und पुष्पलक.

पुष्यलिपि s. पुष्पलिपि.

पुष्यस्नान (पु° + स्नान) n. *eine best. zur Zeit, da der Mond im Sternbilde* Pushja *steht, stattfindende Reinigungsceremonie*: पौषे पुष्यर्क्षगे चन्द्रे पुष्यस्नानं नृपश्चरेत् । सौभाग्यकल्याणकरं दुर्भिक्षमरकापहम् ॥ Kâlikâ-P. 89 im ÇKDr. — Vgl. पुष्यस्नान.

पुष्याभिषेक (पुष्य + अभि°) m. dass. ebend. und Pariç. in Verz. d. B. H. 90, 4. — Vgl. पुष्याभिषेक.

पुस्, पोसयति *entlassen, von sich geben* Dhâtup. 32, 92.

पुस्त्, पुस्तयति *ehren* (आदर); *nicht ehren* (अनादर); *binden* (Vop.) Dhâtup. 32, 52. — Vgl. बुस्त्.

पुस्त m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2, 4, 31. AK. 3, 6, 4, 34, v. l. für बुस्त. Siddh. K. 251, a, 2 v. u. (पुस्तक gedruckt). Trik. 3, 5, 12. n. 1) = लेप्यादिकर्मन् AK. 2, 10, 29. H. 922. = लेप्यादिशिल्पकर्मन् Med. t. 35. = शिल्पलेप्यादिकर्मन् H. an. 2, 179. कर्म लेप्यादिकं सर्वं पुस्तकर्म स्मृतम् Halâj. 2, 436. *Modellarbeit, Bildnerei*: (पण्डितान्) गन्धाग्न्यस्त्रशास्त्रस्त्रचित्रपुस्तादिकोविदान् Kathâs. 34, 172. Vgl. पुस्तमय. — 2) = पुस्तक *Buch* H. an. Med. °वार्त *der von Büchern lebt, der Bücher macht* Varâh. Bṛh. S. 86, 37. — Nach Çabdârthak. bei Wilson adj. *gefüllt; bedeckt*.

पुस्तक n. Siddh. K. 249, a, 1 (251, a, 2 v. u. ist demnach पुस्त st. पुस्तक zu lesen). m. n. *Manuscript, Buch* Hariv. 16216. Mṛkkh. 49, 2. Varâh. Bṛh. S. 58, 88. Kathâs. 8, 11. Spr. 1810. Râǵa-Tar. 3, 261. Pańkat. 127, 9. 236, 24. 245, 1. Vet. in LA. 18, 5. 8 (es ist wohl पुस्तको ऽयं zu lesen). 10; 15. Prab. 48, 3. Schol. zu Kâtj. Çr. 604, 18. Auch पुस्तिका Verz. d. Oxf. H. No. 208 am Ende. Vgl. गीतपुस्तक.

पुस्तमय (von पुस्त) adj. *modellirt*: °पुरुषाङ्गप्रत्यङ्गविशेषेषु *Phantome, an welchen gelernt werden soll*. Suçr. 1, 29, 9.

1. पू, पुनाति und पुनीते Dhâtup. 31, 12. P. 7, 3, 80. Vop. 16, 2. पुनीहि, पुनीतात्, पुनते und पुनते, अपुनत, पुनीषे (1. pers.); पवते (पवमान s. bes.) Dhâtup. 22, 70. अपवत्राम्; act. (आ) पव nur Ṛv. 9, 49, 3. पवत् nur Bhag. 10, 31; अपुपोत्, पुपुवुस् (Çâṅkh. Çr. 14, 62, 2), अपाविषुस्, पविष्ट, पविष्यति (P. 7, 2, 10, Sch.); पूत्वी (ved.), पूत्वा und पवित्वा P. 1, 2, 22. 7, 2, 51. Vop. 26, 103. 104. 208; pass. पूयते; पूत (पवित s. u. dem caus.; auch पून in der Bed. विनष्ट P. 8, 2, 44, Vârtt. 3 यवाः Schol. Vop. 26, 95). 1) *reinigen, läutern, klären*; überh. *rein machen* (z. B. Korn von der Spreu); *sühnen*, καθαίρω; med. *sich reinigen, gereinigt ausfliessen*, — *abträufeln, sich klären*: सक्तुमिव तितउना पुनन्तः Ṛv. 10, 71, 2. Vs. 23, 26. (आपः) सलिलस्य मध्यात्पुनाना यन्ति Ṛv. 7, 49, 1. वृषा कोशः पवते मध्व ऊर्मिः 2, 16, 5. (सोमम्) पुनीहीन्द्राय पातवे 9, 51, 1. 71, 3. 96, 12. 11, 5. 64, 10. उभे पुनामि रोदसी ऋतेन 1, 133, 1. 160, 3. 3, 2, 9.

अवद्यानि पुनानाः 5,66,4. AV. 4,24,4. 6,19,1. त्वं पुनीहि दुरितान्यस्मत् 19,33,3. समिद्धो अग्निः सुपुना पुनाति 12,2,11. आपस्त्वा पुनन्तु शुचयः शुचिम् 10,6,3. 6,19,1. 62,1. अपालां त्रिष्पूत्वी RV. 8,80,7. VS. 7,1.21. 8,57. अग्न आयूंषि पवसे VS. 19,38. पुनाने तन्वा मिथः स्वेन दक्षेण राजथः klar werden RV. 4,56,6. वर्णं पुनानाः klar erscheinen lassen 2,3,5. Pâr. Gṛhj. 2,2. यो यज्ञाय पुनीते TS. 6,1,2,1. अद्भ्यो हिरण्यं पुनन्ति auswaschen 2,1. द्वादशावरान्द्वादश परान्पुनाति Âçv. Gṛhj. 1,6. MBh. 3,12730. M. 1, 105. 11,248. Jâǵń. 1,58. MBh. 3,6030. R. Einl. Ragh. 17,2. Bhâg. P. 1, 1,15. 3,16,21. आसप्तमं कुलं चैव पुनीते MBh. 3,7084. पुनान Ragh. 1,58. पुण्याश्रमदर्शनेन तावदात्मानं पुनीमहे Çâk. 7,20. अवश्यपाव्यं पवसे Bhaṭṭ. 6,64. पवनः पवतामस्मि Bhag. 10,31. पवित्वा Bhaṭṭ. 3,18. पूत्वा (= स्नात्वा Schol.) sich abgewaschen habend 9,89. pass.: (अद्भिः) दृह्राभिः पूयते विप्रः कण्ठगाभिस्तु भूमिपः M. 2,62. 8,83. 257. निग्रहेण हि पापानां साधूनां संग्रहेण च। द्विजातय इवेज्याभिः पूयन्ते सततं नृपाः॥ 311. 11,230. 258. MBh. 13,3440. 14,45. Bhâg. P. 6,1,16. पूयते दुष्कृतात् MBh. 3,10530. Bhâg. P. 7,10,16. पूयन्ते (= धूयन्ते) सर्वपापानि MBh. 1,247. Bhâg. P. 6,2,17. partic. पूत = पवित्र, मेध्य, विविक्त AK. 2,7,44. 3,2,5. 3,4,44,85. Trik. 3,3,165. H. 1435. Med. t. 36. = बहुलीकृत AK. 2,9,23. Trik. Med. = निर्बुसीकृत H. 1183. = शटित (?) Med. घृत RV. 3,2,1. आज्य AV. 6,115, 3. सोम RV. 1,3,4. 8,83,5. स्वधिति blank 7,3,9. धान्य von der Spreu gereinigt P. 8,2,44, Vârtt. 3, Sch. शुद्धाः पूता भवत यज्ञियासः 10,18,2. AV. 6,122,5. TS. 5,2,4,4. Çat. Br. 14,8,15,12. Khând. Up. 5,10,10. M. 2,75. MBh. 2,347. 3,6030. Bhag. 4,10. R. 1,48,32. Ragh. 2,13. Bhâg. P. 7,10,16. 17. दृष्टिपूतं न्यसेत्पादं वस्त्रपूतं जलं पिबेत्। सत्यपूतां वदेद्वाचं मनःपूतं समाचरेत्॥ Spr. 1232. 2183. R. 1,40,12. Ragh. 2,15. Râǵa-Tar. 5,163. Bhaṭṭ. 6,49. पूतपाप = धूतपाप Bhag. 9,20. Vgl. अपूत, अगास्ति°, धारा°, पवित्र°, ब्रह्म°, सु°. — 2) bildlich von der *läuternden* und *scheidenden* Thätigkeit des Geistes: *sichten, unterscheiden; ersinnen, dichten;* med. auch *sich klar darstellen:* अन्तर्हृदा मनसा पूयमानाः RV. 4,58,6. AV. 4,39,10. पुनानो अर्वाम् RV. 7,9,2. पुनीषे वामरक्षसं मनीषाम् 85,1. 3,8,5. त्रिभिः पवित्रैरपुपोद्ध्यर्कम् 26,8. तमभि क्रत्वा पुनती धीतिरश्याः 4,5,7. पूता वाचः 1,79,10. मतिर्नव्यसी शुचिः सोम इव पवते चारुरग्नये 6,8,1. घृतं न शुचि मतयः पवन्ते 10,2. — 3) *klären, erhellen* (die Erkenntniss u. s. w.) RV. 8,12,11. इन्द्रः सुतेषु सोमेषु क्रतुं पुनीत उक्थ्यम् 13,1. क्रतुं पुनानः कविभिः पवित्रैः 3,1,5. Vâlakh. 5,6. केतम् VS. 9,1. — 4) *reinigend gehen, — wehen* (vom Winde); mit acc. *reinigend durchwehen:* पवमानः पवते *der Wind weht* Ait. Br. 1,7. मज्जं वातः पवतां कामे अस्मिन् RV. 10,128,2. कस्मादङ्गात्पवते मातरिश्वा AV. 10,7,2. वाताः 13,3,2. सर्वा दिशः पवते मातरिश्वा 19. 19,54,2. 8,1,5. VS. 36,10. Çat. Br. 1,7,1,3. 3,1,3,19. Khând. Up. 4,16,1. Bhaṭṭ. 20,29. = गतिकर्मन् Naigh. 2,14 (vgl. Dhâtup. 14,40, v. l.). Vgl. पवमान. — 5) so v. a. अभिगच्छति nach Sâj. in der Stelle: एभिर्न इन्द्राहभिर्दशस्य दुर्मित्रासो हि क्षितयः पवन्ते RV. 7,28,4. vielleicht im Anschluss an Bed. 3. so v. a. *Pläne —, Anschläge machen.*

— caus. पवयति und पावयति *reinigen:* यत्प्रमानमेवैतया पवयति TS. 2,5,8,6. यद्दर्भपुञ्जीलैः पवयति 6,1,1,7. बहिः पवयित्वास्तः प्रपादयति 2, 1. Çat. Br. 12,4,4,6. 7. TBr. 1,7,6,4. पवित = पूत P. 1,2,22. 7,2,51. Vop. 26,103. fg. पवितो ऽनुगुणैर्वातैः शीतैः Bhaṭṭ. 9,89. पावयति Ait. Br. 1,3. Çat. Br. 3,1,3,18. 12,8,1,9. Kâtj. Çr. 7,3,1. 19,2,27. Jâǵń. 1,60. 3,35. MBh. 5,414. 14,51. R. Gorr. 1,36,9. 37,28. Spr. 1697. Çâk. 83. Mârk. P. 56,17. पावयां क्रियात् ved. P. 3,1,42. = पाव्यात् Schol. अपीपवत् P. 7,4,80, Schol. पावयस्व MBh. 7,2116. पाव्यते pass. M. 3,183. पावित 2,75. MBh. 4,192. 7,2757. 13,3057. Hariv. 8637. R. 1,65,31. Kumâras. 5,37.

— desid. पुपूषति P. 7,2,74, Sch. पिपविषते P. 7,2,74. 7,4,80, Sch. Vop. 19,7. desid. vom caus. पिपावयिषति P. 7,4,80, Sch. Vop. 19,14.

— अति *läutern über, — durch:* सोममति वारमपाविषुः RV. 9,60,2. 3. med. *reinigend durchrinnen, durchpurgiren;* bes. gebraucht von der Wirkung des getrunkenen Soma, der auf dem natürlichen Wege (und als laxans) durchgeht: छिद्र इव वा एष यं सोमो ऽतिपवते Pańkav. Br. 18,5,4. TBr. 1,8,6,6. Çat. Br. 5,3,5,3. Kâṭh. 12,10. स सहस्रतमे संवत्सरे सर्वो ऽत्यपवत Çat. Br. 10,4,4,3. अतिपूत und अतिपवित so v. a. शीर्णसोम und Gegens. zu सोमवामिन् TBr. 1,8,5,5. 6,4. Pańkav. Br. 18,5,3. Kâṭh. 12,9. Çat. Br. 5,5,4,13. य इष्ट्वा पापीयान्स्यात्स सोमातिपवित इति शाण्डिल्यः। यः सोमं पीत्वा छर्दयेत विरिच्येत वेति धानंजय्यः Lâṭj. 8,10,7. fgg. Kâtj. Çr. 15,10,21. 19,1,2. 2,9. विट्ठा एतमतिपवते यो राष्ट्रादपरुध्यते *purgando ejicit* Pańkav. Br. 18,5,6. fg.

— अनु med. *reinigend entlang strömen, — wehen* Çat. Br. 1,7,1,12. 3,8,3,21. 14,1,2,23.

— अभि 1) *sich läutern —, gereinigt ausfliessen in der Richtung auf, zum Zweck von, für Etwas:* अभि सोमास आयवः पवन्ते मद्यं मदम् RV. 9,23,4. अभि प्रियाणि पवते नामानि 75,1. अभि देववीतिमिन्द्राय सोम पवस्व 89,7. घृतस्य धारा अभि तत्पवन्त 4,58,9. — 2) *zuwehen auf:* यदभिपवते (वायुः) TBr. 2,3,9,1. दिवम् 4. TS. 5,4,9,4. — 3) *verklären:* स एनं तृप्तो भूत्याभिपवते TS. 3,2,2,3. AV. 12,1,12.

— आ 1) med. *geläutert fliessen zu* (acc.), *in* (loc.) RV. 9,8,7. पुनान इन्दुरिन्द्रमा 66,28. इन्द्रस्येन्दो जठरमा पवस्व 70,10. 80,3. 84,3. 90,4. — 2) *Etwas herströmen zu:* ते नः सहस्रिणं रयिं पवन्तामा सुवीर्यम् RV. 9,13,5. 49,1. VS. 8,63. auch act.: अस्मभ्यं वृष्टिमा पव RV. 9,49,3.

— समा *reinigen:* अग्निः पवित्रं (nom.) समापुनातु Siddh. K. zu P. 3,2,186.

— उद् *ausreinigen, läutern* AV. 12,1,30. सवितुर्वः प्रसव उत्पुनाम्यच्छिद्रेण पवित्रेण VS. 1,12. TBr. 1,7,6,1. 3,2,3,10. यद्दर्भैरप उत्पुनाति 5,1. Çat. Br. 1,1,3,3. आज्यम् 3,1,22. 3,4,1,18. Kâtj. Çr. 4,10,5. सर्पिरुत्पूतं नवनीतं वोत्पूतम् Âçv. Çr. 2,6. Ait. Br. 2,23. Kauç. 2. तत उत्पुनीत नः *rein herausziehen* TBr. 3,7,12,6. — Vgl. उत्पवन fg., उत्पाव.

— नि, partic. निपूत *durchgeseiht, geläutert auf:* वने निपूतं वन उन्नयध्वम् RV. 2,14,9. अयं त इन्द्र सोमो निपूतो अधि बर्हिषि 8,17,11.

— निस् *reinigend abschütteln* (die Spreu), *reinigen* überh. Çat. Br. 1,1,4,21. Kâtj. Çr. 2,4,18. Kauç. 61. यवान्निष्पूतान् (so ist zu lesen) Suçr. 2,72,9. प्रायश्चित्तानि चीर्णानि नारायणपराङ्मुखम्। न निष्पुनन्ति राजेन्द्र सुराकुम्भमिवापगाः॥ Bhâg. P. 6,1,18. — Vgl. निष्पवण, निष्पाव.

— प्रतिनिस् *daneben abschütteln* (?) Kauç. 14.

— परा *reinigend beseitigen* AV. 11,1,11. VS. 1,16.

— परि *durchseihen, läutern:* सोमः परिपूतो अद्रिभिः RV. 1,135,2. अव्यो वारैः 8,2,2. 9,98,7. अव्ये वधूयुः पवते परि त्वचि *rein abrinnen*

69, 3. परिपूत *vollkommen gereinigt, — rein:* धान्य M. 8, 330. 331. जल PAŃKAT. 188, 12. मत्तशतपरिपूतं गोत्रम् MṚKKH. 159, 2. — Vgl. परिपवन.

— वि *vollständig läutern, — reinigen:* सत्येन विपुनीहि माम् (अग्ने) MBH. 2, 1150. in der Stelle: पविः शल्यो भवति यद्विपुनाति कायम् NIR. 12, 30 nach DURGA = विदारयति.

— सम् *läutern, reinigen u. s. w.:* ऋतस्य नाभावधि सं पुनामि ṚV. 10, 13, 3. पवनेन संपूय ÂÇV. GṚHJ. 4, 5. — caus. dass.: सोमं पवित्रेण संपावयन्ति ÇAT. BR. 1, 7, 1, 13. 15.

— अभिसम् *hinwehen über* (acc.) TBR. 2, 3, 9, 1. दिशः 4.

2. पू (= 1. पू) adj. *läuternd, reinigend:* पुवौ, पुवः P. 6, 4, 77, Sch. — Vgl. अभ्र°, उद°, केत°, खल°, घृत°, मधु°, वात°, सु°.

3. पू (von 1. पा) adj. *trinkend* in अग्रे°.

पूग UṆÂDIS. 1, 123. पूगँ P. 6, 2, 46, Sch. m. SIDDH. K. 250, a, 3. 1) m. *Verein, Körperschaft, Menge, Schaar* AK. 3, 4, 2, 24. H. an. 2, 36. MED. g. 10. HALÂJ. 1, 1. P. 5, 2, 52. 4, 3, 112. नानाजातीया अनियतवृत्तयो ऽर्थकामप्रधानाः संघाः पूगाः Schol. एतत्पूगो वै रुद्रस्तदेनं स्वेन पूगेन समर्धयति ÇÂÑKH. BR. 16, 7. याजयन्ति च ये पूगान् M. 3, 151. JÂGÑ. 2, 30. 211. MBH. 1, 2883. सप्त जघान पूगान्दितेः सुतानाम् ARG. 1, 7. °वैर *Feindschaft mit Vielen* MBH. 5, 1085. 1224. राज° 1, 3702. सर्वदशार्हपूगैः 3, 769. ऋषि° 13, 6311. पत्ति° 5, 660. वर्ष्णि° R. 2, 55, 33. अस्र° MBH. 3, 1357. अस्त्र° ARG. 3, 32. HARIV. 12747. BHÂG. P. 3, 15, 35. वर्ष° *Regenmenge* 17, 26. तीर्थ° ÇIVA-P. in Verz. d. Oxf. H. 65, a, 3. भोगपूगाः Spr. 376. अधर्म° BHÂG. P. 1, 17, 32. गुण° ÇIÇ. 9, 64. पाप° KÂÇIKH. 26, 108 (AUFRECHT, HALÂJ.). अनर्थ° Schol. zu MUṆḌ. UP. S. 261. वर्ष° *eine Reihe von Jahren* MBH. 1, 3606. 3, 773. 13, 6704. R. GORR. 1, 49, 30. BHÂG. P. 3, 23, 44. कालपूगस्य महतः *nach Ablauf einer langen Zeit* (man streiche hiernach oben den Artikel कालपूग) MBH. 2, 1329. द्वादशपूगां (?) सरितम् 5, 1750. Ueber den Unterschied zwischen पूग, श्रेणि und कुल s. COLEBR. in Trans. R. A. S. II, 167. 177. fg. पूग mit कृतादि componirt gaṇa श्रेण्यादि zu P. 2, 1, 59. पूगँकृत 6, 2, 46, Sch. Vgl. पुञ्ज. — 2) m. *Betelpalme, Areca Catechu Lin.;* n. *die Betelnuss* AK. 2, 4, 5, 34. 3, 4, 2, 21. H. 1154. H. an. MED. HALÂJ. 2, 45. वेलातटेनैव फलवत्पूगमालिना RAGH. 4, 44. 13, 17. BHÂG. P. 4, 6, 17. 8, 11, 28. °पोत 4, 9, 54. 21, 3. ताम्बूलवल्लीपरिणद्धपूगासु — मलयस्थलीषु RAGH. 6, 64. °फल TRIK. 3, 3, 56. VARÂH. BṚH. S. 76, 41. 86, 2. SUÇR. 1, 144, 18. 145, 1. 161, 9. 166, 15. 215, 4. 228, 21. सचूर्णपूगैः सहितं पत्त्रं ताम्बूलजम् । मुखवैशद्यसौगन्ध्यकान्तिसौष्ठवकारकम् 2, 137, 11. HIT. 115, 3. ताम्बूलीदलपूगपूरितमुखाः BHARTṚ. 1, 48. KAURAP. 9. °खण्ड RÂGA-TAR. 4, 429. Auch पूगीफल Ind. St. 5, 209. SUÇR. 2, 103, 16. Nach ÇABDAR. im ÇKDR. ist पूग m. auch = कण्टकिवृक्ष. Vgl. राजपूग. — 3) m. = छन्द oder छन्दस् ÇABDAR. — 4) m. = भाव ebend.

पूगतिथ adj. von पूग 1. P. 5, 2, 52. VOP. 7, 42. — Vgl. गणतिथ, बहुतिथ, संघतिथ.

पूगपात्र (पूग 2. + पात्र) n. = पतद्ग्रह HÂR. 137. *Betelbüchse* WILS. = पूगपीठ, vulg. पिकदानी *Spucknapf* ÇKDR.

पूगपीठ (पूग 2. + पीठ) n. *Spucknapf* TRIK. 2, 6, 42.

पूगपुष्पिका (von पूग 2. + पुष्प) f. *Betel und Blumen, die man Hochzeitsgästen reicht,* TRIK. 2, 7, 30.

पूगरोट m. = हिन्ताल *Phoenix paludosa* ÇKDR. u. WILS. nach TRIK. 2, 4, 42, wo aber die gedr. Ausg. पूगवोट liest.

पूगवोट s. u. पूगरोट.

पूग्य adj. von पूग 1. gaṇa दिगादि zu P. 4, 3, 54. am Ende eines comp. *zur Schaar des — gehörig* gaṇa वर्गादि zu 6, 2, 131.

पूज्, पूजयति (in gebundener Rede auch med.) NAIGH. 3, 14. DHÂTUP. 32, 100, अपूजम् MBH. 3, 1005. प्रपूजिरे 6, 3790. *Ehrfurcht bezeigen, ehren, mit Achtung behandeln, mit Ehren empfangen* (Götter, Menschen und leblose Dinge): अगृह्य पाणी देवान्पूजयन्ति NIR. 2, 26. 3, 4. देवानृषीन्मनुष्यांश्च पितॄन्गृह्याश्च देवताः । पूजयित्वा M. 3, 117. यत्रैनं पूजयिष्यन्तो भवन्ति तत्र वसेत् ÂÇV. GṚHJ. 3, 9. MBH. 1, 6035. यथार्हं पूज्य नृपतीन् 2, 1604. 3, 2832. SUND. 4, 21. R. 1, 38, 9. Spr. 1420. 2195. अपूजयत माम् MBH. 3, 11947. 5, 1560. 13, 2043. HARIV. 10972. R. 3, 18, 33. Spr. 1415. 1420, v. l. 1421. BHÂG. P. 4, 24, 70. दैवतानि च सर्वाणि पूज्यन्तां भूरिदक्षिणम् MBH. 5, 7468. यत्र नार्यस्तु पूज्यन्ते M. 3, 56. 7, 38. P. 2, 1, 61. fg. Spr. 964. BHAṬṬ. 3, 56. वेदविद्याव्रतस्नातान् — पूजयेद्धव्यकव्येन M. 4, 31. पूजयन्ति स्म तं नृपम् । पूजाभिः स्वागताद्याभिरासनेनोदकेन च ॥ MBH. 5, 6038. 7001. 7545. R. 1, 2, 28. 3, 52, 50. BHṚGU beim Schol. zu ÇÂK. 16, 10. fg. VET. in LA. 13, 18. BHAṬṬ. 2, 26. अपूजयन्त संहृष्टा वाग्भिः शाल्वम् MBH. 1, 4117. MÂRK. P. 29, 41. रत्नैश्च पूजयेदेनम् so v. a. *beschenken* M. 7, 203. वस्त्रमाल्यादिभिः ITIH. bei SÂJ. zu ṚV. 1, 123, 1. पूजयेदशनं नित्यमद्याच्चैतदकुत्सयन् M. 2, 54. fg. ARG. 7, 23. यो हि यस्मिन्रतो धर्मे स तं पूजयते सदा MBH. 14, 1362. वाक्चक्षुः पूजयति नो *und nicht auf Rede und Blick achtet, Rücksicht nimmt* JÂGÑ. 2, 14. पूजित *geehrt, mit Ehren empfangen, in Ehren stehend* AK. 3, 2, 47. H. 446. HALÂJ. 2, 229. M. 10, 72. MBH. 3, 2115. 2117. नूनं न पूजितो ऽस्माभिर्मणिभद्रः 2558. 5, 7518. N. 9, 36. 15, 8. 21, 21. R. 1, 1, 57. 84. दिष्ट्या मे पूजितं कुलम् 69, 11. BHAṬṬ. 4, 1. अग्निरत्र न पूजितः SUÇR. 2, 60, 8. अशनम् M. 2, 55. अखिलराजकपूजिताङ्घ्रि VID. 337. राज्ञां पूजितः *bei Fürsten in Ehren stehend* P. 2, 2, 12. 3, 67. 3, 2, 188. VOP. 26, 131. मन्त्रिणो मन्त्रपूजिताः *in Ehren stehend wegen* R. 2, 113, 2. आश्रमो दिव्यसंकाशः सुरैरपि सुपूजितः 1, 48, 14. चैत्यो भवति निर्ज्ञातिरर्चनीयः सुपूजितः MBH. 1, 5914. वागेषा ब्रह्मपूजिता *in Ehren stehend bei* M. 8, 81. तां पुरीं देवगन्धर्वपूजिताम् so v. a. *bewohnt* ARG. 4, 55. *geschätzt, empfohlen* (von einem Heilmittel) SUÇR. 2, 420, 6. तिथौ नक्षत्रपूजिते MBH. 1, 5320. वाक्ने पूजितश्रमः so v. a. *anerkannt* Spr. 3174. सर्वलक्षण° so v. a. *versehen mit* MBH. 1, 1096. 5905. R. 2, 26, 10. पात्रैरर्घ्यादिपूजितैः (Schol. = युक्त) 4, 73, 21.

— अनु *der Reihe nach ehren* R. GORR. 2, 99, 9.

— अभि *Jmd ehrenvoll empfangen, — begrüssen, ehren, beloben* N. 3, 16. MBH. 1, 6039. 4, 345. R. 1, 1, 83. KATHÂS. 43, 220. हुताशनस्त्वमिति सदाभिपूज्यसे MÂRK. P. 99, 65. VARÂH. BṚH. S. 42 (43), 67. हेमवस्त्राद्यैः so v. a. *beschenken* KATHÂS. 31, 59. अभिपूजित NIR. 3, 21. P. 8, 2, 100. R. 1, 9, 70. R. GORR. 1, 10, 18. तैश्च सूर्यो ऽभिपूजितः 4, 43, 47. BHÂG. P. 4, 25, 1. साधुवादाभिपूजित KATHÂS. 43, 126. *Etwas beloben:* रक्षणं चात्मनः संख्ये शत्रवो ऽप्यभ्यपूजयन् MBH. 1, 4406. तथेति भरतो वाक्यं वसिष्ठस्याभिपूज्य तत् R. 2, 76, 42. श्रुत्वा यदभिपूजितम् (पुराणम्) MBH. 1, 17. अभिपूजितलाभ M. 6, 58. यस्य यस्य यथाकामं षड्रसेष्वभिपूजितम् so v. a. *erwünscht, ge-*

nehm R. 1,52,23.

— समभि *Jmd Ehre bezeigen, ehren* MBh. 4,98. 340.

— परि *Jmd hoch ehren* MBh. 12,1442. 3455. Kathâs. 24,97. Brahmavaiv. P. in Verz. d. Oxf. H. 23,*b*,N. 8. 25,*b*, N. 5. Çiç. 1,14. Bhatt. 4,12.

— संपरि dass. MBh. 13,2110.

— प्र *Jmd Ehre bezeigen, ehren, Jmd* oder *Etwas beloben, in Ehren halten:* प्रपूजिरे तव पुत्रम् MBh. 6,3790. ततो ऽकृमवसं तत्र गह्नीतास्त्र: प्रपूजित: (सुपूजित: v. l.) Ang. 4,59. भर्वाँल्लोकप्रपूजित: MBh. 13,914. R. 5, 42,21. Spr. 7. 2230, v. l. Verz. d. Oxf. H. 31, *a*, 9. No. 150. तद्दृस्य समरे — सर्वे योधा: प्रपूजयन् MBh. 8,3244. (वाक्) गृह्यते ऽवधार्यते प्रपूज्यते Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 262.

— संप्र *Jmd Ehre bezeigen* Hariv. 16223.

— प्रति *Ehre bezeigen, ehrerbietig begrüssen, ehren* M. 1, 1. 3, 243. Anç. 4, 53. MBh. 1, 5665. 9, 1565. तत: स उपशब्देन माधवं प्रत्यपूजयत् Hariv. 10359. R. 1,2,2. 26,4. R. Gorr. 1,18,22. Pańkat. 184, 24. रत्नैश्च प्रतिपूजित: so v. a. *beschenkt* Hariv. 6968. R. 2, 32, 6. ग्रामयो यानि गेहानि शपत्यप्रतिपूजिता: *nicht ehrenvoll behandelt* M. 3,58. 4,234. देवतायतनानि प्रत्यपूजयन् R. 1,77,12. आश्रमम् MBh. 1,2862. *Etwas beloben, mit Beifall aufnehmen:* एवं पूर्वमिदं काव्यं मुनिभि: प्रतिपूजितम् R. 1,4,23 (3,63 Gorr.). उपवासावसाने ह्नि कृकिाण्या: प्रतिपूजयन् Hariv. 6993. तद्दृष्ट्वा कर्म रामस्य मनसा प्रतिपूजयन् R. 3,33,34. Çrut. (Br.) 23. तत: साधिति तद्वाक्यं ब्राह्मणा: प्रत्यपूजयन् R. 1,11,10. Bhâg. P. 1,2,1. न वच: प्रतिपूजये R. 2,69,19. — Vgl. प्रतिपूजन fgg.

— संप्रति *Jmd Ehre bezeigen, ehrerbietig begrüssen, ehren* MBh. 14, 406. दा:स्थै: प्रतिपूजित: R. Gorr. 2,73,26. कामै: संप्रतिपूज्य तान् द्रुतान्) 72,5 (= 70,6 Schl.).

— सम् dass.: जित्वा संपूजयेद्देवान्ब्राह्मणांश्चैव धार्मिकान् M. 7,201. 8, 395. Jâgn. 1,[illegible] MBh. 3,1070 (संपूजयेत्). 1705. 1790. 2717. 13,2015. R. 2,25,18. R. Gorr. 1,18,11. 2,73,27. 4,51,22. Varâh. Bṛh. S. 42 (43),8. 47,27. Vid. 92. Kathâs. 35,160. Mârk. P. 77,22. Bhâg. P. 4,17,2. Hit. 16,13. 27,9. (ताम्) वस्त्रान्नपानै: संपूज्य so v. a. *beschenken* 42,5. *Etwas beloben* MBh. 3,1110. — Vgl. संपूजन fgg.

— अभिसम् *Jmd Ehre erweisen, ehren* MBh. 1,1456. 6370. 6917. Mârk. P. 37,27.

पूजक (von पूज्) nom. ag. f. पूजिका *Ehrfurchtbezeiger, Verehrer, Jmd ehrerbietig entgegenkommend* Râga-Tar. 4,326. 5,49. Verz. d. Oxf. H. 91,*b*,24. Vop. 3,143. आचमानां गुरुकुलाद्विप्राणां पूजको भवेत् M. 7,82. Gewöhnlich in *comp.* mit dem obj. gaṇa याजकादि zu P. 2,2,9. ein solches comp. ist oxytonirt nach demselben gaṇa zu P. 6,2,151. गुरु° MBh. 2,454. द्विजातिजन° 3,13782. पूजित° 5,1026 (Spr. 1272). पितृदैवत° 7,7005. देवद्विजपूजिका 13,517. Hariv. 7860. कर्मपूजक *Verehrer von Thaten* MBh. 13,5821.

पूजन (wie eben) n. 1) *a) das Verehren, Ehren, Auszeichnen* AK. 3, 4,24,158. देवतानाम् M. 4,152. पितृ° 3,262. देवद्विजगुरुप्राज्ञ° Bhag. 17, 14. अतिथि° M. 3,70. 106. एकस्या एव पूजनार्थे बहुवचनम् Nir. 12,7. पूजने स्वति AK. 3,5,5. — *b) eine Sache, die Jmd ehrt:* पूजनात्पूजितमनुदात्तं काष्ठादिभ्य: P. 8,1,67. — 2) f. ई N. pr. eines Vogelweibchens, einer Freundin des Königs Brahmadatta, MBh. 12,5136. fgg. Hariv. 1135; vgl. पूजनीया. Nach Bhar. zu AK. *Sperlingsweibchen.* — Vgl. शाचि°.

पूजनीय (wie eben) 1) adj. *dem Ehre erzeigt werden muss, zu ehren* Nir. 7,26. R. 1,52,14. Spr. 443. das subj. im gen. R. 1,17,26. पूजनीयतर (das subj. gleichfalls im gen.) MBh. 1,3261. पूजनीयतम (das subj. im instr.) 8304. — 2) f. आ N. pr. eines Vogelweibchens, einer Freundin des Königs Brahmadatta, Hariv. 1117. fgg.; vgl. पूजनी.

पूजयितृ (wie eben) nom. ag. *Verehrer:* लिङ्ग° MBh. 13,7517.

पूजयितव्य (wie eben) adj. = पूजनीय Nir. 5,14. Hit. 42,3.

पूजा (wie eben) f. *Ehrenbezeigung, das Ehren, Verehren, Auszeichnung* P. 3,3,105. Vop. 26,192. AK. 2,7,34. H. 447. Halâj. 1,128. आचार्यश्चिदिदं ब्रूयादिति पूजायाम् Nir. 1,4. 3,13. ऋषभ° Gobh. 3,6,11. ब्राह्मणा° Kathâs. 4,43. पूज्य° Ragh. 1,79. Verz. d. Oxf. H. 95,*a*,46. fgg. Çâṅkh. Gṛhj. 4,5. पूजार्हे M. 9,26. R. 1,51,5. Çabdar. im ÇKDr. तम् — प्रतिजग्राह पूजया परया N. 21,19. M. 9,85. R. 1,9,68. तेषाम् — यथान्यायमकरोत्पूजाम् N. 2,11. 12,49. R. 1,2,2. 9,31. 12,15. 52,15. °कर Nir. 5,14. °कर्मन् 2,26. 7,15. 10,16. तावेव केवलौ श्लाघ्यौ यौ तत्पूजाकरौ (so ist zu lesen) करौ Pańkat. V, 13. सविशेषमस्मै पूजां विधेहि Hit. 27,5. Spr. 1968. Vet. in LA. 7,1. 33,6. °विधि AK. 3,4,4,28. गुरुपूजां प्रयुक्तवान् Indr. 5,19. अपि रामे — बन्यैरुपाहृत्पूजाम् R. 1,51,5. प्रतिगृह्य तु तां पूजाम् 9,32. 52,4. पूजाधार Verz. d. Oxf. H. 94,*a*,17. तस्यापचितिमिच्छामि शत्रुशोणितपूजया *indem ich ihm mit des Feindes Blute Ehre bezeige* MBh. 7,7851. bei den Buddhisten Burn. Intr. 340. — Vgl. अतिथि°.

पूजाखाड (पू° + ख°) Titel eines buddhistischen Werkes Burn. Intr. 67.

पूजाप्रदीप (पू° + प्र°) m. *die Leuchte der Verehrung*, Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 104, *a*.

पूजावत् (von पूजा) adj. *Ehre —, Auszeichnung geniessend* Çaṅk. zu Khând. Up. 1,11,1.

पूजिल (von पूज् oder पूजा) m. *ein Gott* Uǵǵval. zu Uṇâdis. 1,57. H. ç. 3. पूजित Trik. 1,1,5. Nach Uṇâdiv. im ÇKDr. ist पूजिल adj. = पूज्य.

पूज्य (von पूज्) adj. 1) *dem Ehre erzeigt werden muss, zu ehren, ehrenwerth, venerandus, colendus* (das subj. im instr., gen. oder im comp. vorangehend) Kâç. zu P. 7,3,66. AK. 3,1,5. Trik. 3,1,14. H. 336. an. 2, 372. Med. j. 37. Halâj. 1,155. 2,229. M. 3,55. 59. 8,303. 9,319. Jâǵn. 1,82. Bhag. 11,43. MBh. 1,126. 13,1937. R. 1,20,20. Ragh. 1,79. Mâlav. 8,16. 9,2 (in der Anrede). Kathâs. 22,50. 29,176. Spr. 964. 1812. 1992. Hit. 19,7. Mârk. P. 96,35. 36. 39. Sâh. D. 69,7. अ° Kathâs. 1, 30. Spr. 1811. पूज्यतम M. 9,109. Jâǵn. 1,307. Vgl. गण°, देव°. — 2) m. *Schwiegervater* AK. 3,4,24,152. H. an. Med.

पूज्यता (von पूज्य) f. *Ehrwürdigkeit* MBh. 2,1386.

पूज्यत्व (wie eben) n. dass. Mârk. P. 20,36

पूण्, पूणयति *aufhäufen* Dhâtup. 32,93, v. l. — Vgl. पुण्, पूल्.

1. पूत् onomatop. vom Laute des *Pustens:* बह्निवाञ्छया पूत्कुर्वत: समस्तास्तथु: Pańkat. 93,4. पूत्कर्तुमना गृहान्निश्चक्राम *um sich zu verpusten* ed. orn. 36,18. — Vgl. फूत्, फुत्.

2. पूत् nur in der Form पुपूतनि, welche dunkel, vielleicht fehlerhaft ist: युवोर्हि मातादितिर्विचेतसा द्यौर्न भूमि: पयसा पुपूतनि RV. 10,132,6.

पूत 1) partic. adj. s. u. 1. पू. — 2) m. a) *Muschel*. — b) *weisses* Kuça-*Gras*. — c) *Flacourtia sapida Roxb.* Râǵan. im ÇKDr. — d) du. *die Hinterbacken* H. 609, v. l. fehlerhaft für पुत. — 3) f. श्रा Bein. der Durgâ Râǵan. im ÇKDr.

पूतँक्रता f. N. pr. eines Weibes Vâlakh. 8,4. — Vgl. die folgenden Wörter und पैतक्रत.

पूतक्रतायी f. *die Gattin des* Pûtakratu P. 4,1,36. Vop. 4,25. Indra's *Gattin* Uǵǵval. zu Uṇâdis. 1,78. Ǵaṭâdh. in Verz. d. Oxf. H. 191, a, Çl. 70.

पूतँक्रतु (पूत + क्रतु) m. N. pr. eines Mannes (*eine klare Einsicht habend*) Ṛv. 8,57,17. P. 4,1,36. Vop. 4,25. Bein. Indra's Uǵǵval. zu Uṇâdis. 1,78. Ǵaṭâdh. im ÇKDr.

पूतगन्ध (पूत + ग°) m. *eine best. Pflanze*, = वर्वर Râǵan. im ÇKDr.

पूततृण (पूत + तृण) n. *weisses* Kuça-*Gras* Râǵan. im ÇKDr. — Vgl. पुण्यतृण.

पूतँदत्त (पूत + दक्ष) 1) adj. *reinen Willen habend*, *rein gesinnt:* die Âditja und andere Götter Ṛv. 1,2,7. 24,7. 3,1,8. 5,29,1. 6,51,9. 7,65,1. — 2) m. N. pr. eines Âṅgirasa, Liedverfassers von Ṛv. 8,83.

पूतदँत्तस् (पूत + द°) adj. dass.: die Âditja Ṛv. 1,23,4. 5,66,4. 8,23,30. 25,1. 83,7. 10,92,4. AV. 5,22,1. 6,93,3.

पूतद्रु (पूत + द्रु) m. *Butea frondosa* (पलाश) Râǵan. im ÇKDr.

पूतधान्य (पूत + धा°) n. *Sesam* Râǵan. im ÇKDr.

पूतनस्य s. पूतिनस्य.

पूतना f. 1) N. einer Unholdin, die eine best. Kinderkrankheit veranlasst; in Vogelgestalt erschien sie Kṛshṇa und säugte ihn, ward aber von ihm getödtet; sie wird auch unter den Müttern in Skanda's Gefolge aufgeführt. H. 219. = राक्षसी Trik. 3,3,247. = दानवी und रोगभेद Med. n. 93. = दुग्धदा वासुदेवस्य H. an. 3,393. — MBh. 2,1486. 3,14480. 5,4409. 9,2634. Hariv. 2360. 3290. 3423. fgg. 9088 (vgl. 5876. 8391, wo sie schlechtweg शकुनि oder शकुनी genannt wird). Suçr. 2,383,19. 389,7. 390,2. Varâh. Bṛh. S. 52,83. VP. 506. 147, N. 2 (Tochter des Bali neben Çakuni!). Brahmavaiv. P. in Verz. d. Oxf. H. 26, b, 33. Vop. 5,6. Kṛshṇa führt die Beinamen: °सूदन Trik. 1,1,33. °दूषण H. 221, Sch. पूतनारि Çabdar. im ÇKDr. Vgl. अन्ध°, श्राक्ति°, कट°, गन्ध°, शीत°. — 2) *Terminalia Chebula* oder *citrina* (हरीतकी) AK. 2,4,2,39. Trik. H. an. Med. *eine Art Valeriana* (गन्धमांसी) Râǵan. im ÇKDr. — 3) fehlerhafte, von Colebrooke und Lois. zu AK. 2,8,2,46 erwähnte Variante für पृतना.

पूतनिका f. = पूतना 1. Gît. 8,8.

पूतफल (पूत + फल) m. *Brodfruchtbaum* (पनस) Râǵan. im ÇKDr.

पूतबँन्धन (पूत + ब°) adj. f. ई *am Reinen hängend:* यत्रा मतिर्विद्यते पूतबन्धनी Ṛv. 5,44,9.

पूतँबन्धु (पूत + ब°) adj. *von reiner Abkunft*, *von edler Race:* अश्वा न या वाजिना पूतबन्धू Ṛv. 6,67,4.

पूतभँृत् (पूत + भृत्) m. *ein best.* Soma-*Gefäss*, *das den klaren Saft aufnimmt*, VS. 18,21. TS. 3,2,1,2. Ait. Br. 7,32. Çat. Br. 4,3,5,9. 4,1,12. Kâtj. Çr. 9,7,4. 10,3,1. 16.

पूतमति (पूत + म°) adj. *von reiner Denkart*, Beiw. Çiva's Çiv.

पूतयवम् (von पूत + यव) adv. *zur Zeit*, *wann die Gerste gereinigt ist*, gaṇa तिष्ठद्गवादि zu P. 2,1,17. — Vgl. पूयमानयवम्, लूनयवम्, लूयमानयवम्, संहृतयवम्, संह्रियमाणयवम्.

पूतात्मन् (पूत + श्रा°) adj. *dessen Person gereinigt ist*, *geläutert* Sûrjastava im Çâmba-P. ÇKDr. Davon nom. abstr. पूतात्मता Hariv. 9488.

1. पूँति (von 1. पू) f. *Reinigung*, *Reinheit* Çat. Br. 1,1,4,1. 3,1,3,10. परुषैराक्षिपस्येवं ब्रपां पूतिमिवोन्नयम् *reinigend* MBh. 3,2776. — Vgl. पूनि.

2. पूँति (von पूय्) 1) adj. *faul*, *stinkend*, *putidus;* = दुर्गन्ध Râjam. zu AK. पूतिं सेनां कृणोत्वमूम् AV. 8,8,2. Çat. Br. 1,1,3,5. ते पूतयो चात्ति *stinken* 3,2,1,11. 6,6,1,24. 4,1,3,6. Kâṭh. 10,5. MBh. 12,3606. इषुरासीन्न संश्लिष्टा न पूतिर्न(?) च जिह्मगः 7,8639. पूति पर्युषितं (पूतिप° Schlegel) च (भोजनम्) Bhag. 17,10. Mârk. P. 32,26. पित्त Suçr. 1,78,14. °पूय 83,19. °वक्त्र 103,14. 116,13. 191,14. अन्न 243,2. °मांस 2,9,1. 60,8. 274,19. 369,14. Varâh. Bṛh. S. 54,23. करम्भपूतिसौरभ्यशान्तोग्राम्लादिभिः पृथक् । द्रव्यावयववैषम्याद्गन्ध एको विभिद्यते ॥ Bhâg. P. 3,26,45. पचति पूतिर्देवदत्तः P. 8,1,69, Vârtt. 1, Sch. पूति nach einem verbum finitum als Ausdruck des Tadels: पचति पूति P. 8,1,69, Sch.; vgl. Siddh. K. zu diesem Sûtra. — 2) n. a) *Jauche*, *Eiter:* स पूतिना (so ist zu trennen) विम्नवता वेदनार्तो महामुनिः MBh. 9,2259. — b) *Zibeth* Râǵan. im ÇKDr. — c) *eine Art Gras* (रोहिष) Râǵan. im ÇKDr.; vgl. पूतिक, पूतीक. — 3) in पूतिविधि TBr. Comm. 181,13 so v. a. पूतिक 2.

पूतिक (von 2. पूति) 1) adj. = पूति *faul*, *stinkend:* श्राबद्धं शवमत्रेति गन्धमाघ्राय पूतिकम् MBh. 4,173. यस्त्वं श्मशाने मृतकान्पूतिकानत्सि कुत्सितान् 13,413. — 2) m. *ein als Surrogat für die* Soma-*Pflanze dienendes Kraut* (vgl. पूतीक) Âçv. Çr. 6,8. MBh. 3,1408. Suçr. 1,33,8. 2,174,14. TBr. Comm. 181,12. 20. = पूतिकरज *Guilandina Bonduc Lin.* AK. 2,4,2,28. — 3) f. पूतिका a) *eine best. Gemüsepflanze* (= उपोदिका, पोतिका, पोतकी) Bhar. zu AK. 2,4,5,23. ÇKDr. Tithit. im ÇKDr. — b) = मार्जारी *Zibethkatze* Râǵan. im ÇKDr. Pańkat. III,99, wo aber die Lesart falsch ist; vgl. zu Spr. 1808.

पूतिकरज (2. पू° + क°) m. *Guilandina Bonduc Lin.* (ein Strauch) AK. 2,4,2,28.

पूतिकरञ्ज (2. पू° + क°) m. dass. Bhar. zu AK. 2,4,2,28. ÇKDr. Ratnam. 156. Suçr. 1,223,1. 2,89,13.

पूतिकर्ण (2. पू° + कर्ण) m. *eine best. Ohrenkrankheit mit stinkendem Ausfluss* Suçr. 2,361,3. °कर्णक dass. 363,5. °कर्णता f. dass. 1,260,14.

पूतिकामुख (पू° + मुख) m. *eine zweischalige Muschel* Çabdam. im ÇKDr.

पूतिकाष्ठ (2. पू° + काष्ठ) n. *Pinus Deodora Roxb.* (s. देवदारु) AK. 2,4,2,34. H. an. 4,69. Med. ṭh. 20. *Pinus longifolia* AK. 2,4,2,40. H. an. Med. In dieser Bed. auch °क n. Çabdar. im ÇKDr.

पूतिकीट (2. पू° + कीट) m. *ein best. Insect* Suçr. 2,66,16. 496,6.

पूतिकेश्वरतीर्थ (पू° - ईश्वर + तीर्थ) n. N. pr. eines Tîrtha Çiva-P. in Verz. d. Oxf. H. 66, b, 1.

1. पूतिगन्धँ (2. पू° + ग°) m. *Faulgeruch*, *Gestank* TS. 2,2,2,4. M. 4,107. Jâǵn. 1,150.

2. पूतिगन्ध (wie eben) 1) adj. *stinkend* AK. 1,1,4,21, v. l. — 2) m. a) *Schwefel* Râǵan. im ÇKDr.; n. Wilson nach ders. Aut. — b) *Terminalia Catappa* (इङ्गुदी) — 3) n. *Zinn* (रङ्ग) Râǵan. im ÇKDr.

पूतिगन्धि (wie eben) adj. *stinkend* P. 5,4,135. Vop. 6,87. AK. 1,1,4, 21. MBh. 2,2188.

पूतिगन्धिक (wie eben) 1) adj. dass. H. 1391. — 2) f. आ *Serratula anthelminthica Roxb.* (वाकुची) Rāǵan. im ÇKDr.

पूतिघास (2. पू° + घास) m. *ein best. auf Bäumen lebendes Thier* Suçr. 1,202,17.

पूतितैला (2. पू° + तैल) f. *Cardiospermum Halicacabum Lin.* Ratnam. 22.

पूतित्व (von 2. पूति) n. *das Stinken* Suçr. 1,279,5.

पूतिधान्य adj. vielleicht fehlerhaft für पूतधान्य *reines Korn enthaltend:* धरुणयसि शाले बृहच्छन्दाः पूतिधान्या AV. 3,12,3.

पूतिनस्य (von 2. पू° + 1. नस्) n. *eine best. Krankheit der Nase, welche von übelriechendem Athem begleitet ist,* Suçr. 1,260,15. 2,369,3.14. fälschlich पूतनस्य 370,20. पूतिनासागद m. dass. Kaurapāṇidatta im ÇKDr. u. पूतिनस्य.

पूतिनासिक (2. पू° + नासिका) adj. *eine stinkende Nase habend* Jāǵn. 3, 211. — Vgl. पौतिनासिक्य.

पूतिपत्त्र (2. पू° + पत्त्र) m. *eine Art* Çjonâka Rāǵan. im ÇKDr.

पूतिपुष्पिका (von 2. पू° + पुष्प) f. *eine best. Citronenart mit übelriechender Blüthe* Ratnam. 67.

पूतिफल (2. पू° + फल) 1) adj. *übelriechende Frucht habend.* — 2) f. *Serratula anthelminthica Roxb.,* ई AK. 2,4,2,14. आ Ratnam. im ÇKDr.

पूतिमयूरिका (2. पू° + म°) f. *eine best. Pflanze,* = अजगन्धा Rāǵan. im ÇKDr.

पूतिमाष (2. पू° + माष) m. N. pr. eines Mannes Āçv. Çr. 12,12. Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 56,3. gaṇa गर्गादि zu P. 4,1,105. — Vgl. पौतिमाष, पौतिमाष्य.

पूतिमुक्त (2. पू° + मु°) *Stuhlgang* Vjutp. 218. °भैषज्य 201.

पूतिमृत्तिक (2. पू° + मृत्तिका) m. N. einer Hölle (*wo die Erde stinkt*) M. 4,89. Jāǵn. 3,222.

पूतिमेद (2. पू° + मेद) m. = अरिमेद *Vachellia farnesiana W. u. A.* Rāǵan. im ÇKDr.

पूतिरज्जु (2. पू° + र°) f. wohl *eine best. Pflanze:* पूतिरज्जुरुपध्मानी पूतिं सेनां कृणोत्वमूम् AV. 8,8,2.

पूतिवक्त्र (2. पू° + व°) adj. *der aus dem Munde übel riecht* Jāǵn. 3, 211. Davon nom. abstr. °ता M. 11,50.

पूतिवात (2. पू° + वात) m. 1) *Furz* Bhāg. P. 5,5.30. — 2) *Aegle Marmelos Corr.* Ratnam. 6.

पूतिवृक्ष (2. पू° + वृक्ष) m. *Calosanthes indica Bl.* Ratnam. 4.

पूतिशारिजा f. *Zibethkatze* Trik. 2,5,9. Zerlegt sich scheinbar in पूति - शारि - जा, was aber keinen rechten Sinn giebt.

पूतिसृञ्जय (2. पू° + सृ°) m. pl. N. pr. eines Volkes VP. 193, N. 136 (पुती°. im Index aber richtig).

पूतीक (von 2. पूति) m. 1) *ein als Surrogat für die* Soma-*Pflanze dienendes Kraut;* öfters durch रोहिष erklärt. Schol. zu Kātj. Çr. 1087, 5. fgg. dann durch *Guilandina Bonduc Lin.* Bhar. zu AK. ÇKDr. यत्पूतीकैर्या पर्णवल्कैर्वातस्यात् TS. 2,5,2,5. यदि सोमं न विन्देयुः पूतिकानभिषुणुयुः Kāth. 34,3. Çat. Br. 14,1,2,12. Pańkav. Br. 8,4,1. Çāṅkh. Çr. 13,6,3. Kātj. Çr. 25,12,19. 26,1,2.8. Kauç. 22.28. Suçr. 1,32,16. 132,15. 138,5. 144,18. 2,14,12. 392,19. 456,8. दर्भपूतीकम् gaṇa गवाश्वादि zu P. 2,4,11. — 2) m. *Zibethkatze* Rāǵan. im ÇKDr. पूतिका f. dass. Bhar. zu AK. ÇKDr. — Vgl. पूतिक.

पूतीकरञ्ज m. = पूतिकरञ्ज ÇKDr. nach Ratnam., während unsere Hdschr. पूति° liest.

पूतुदारु m. so v. a. पूतद्रु Kauç. 8. 38. AV. Pariç. in Ind. St. 5,404.

पूतुद्रु m. so v. a. पीतुदारु d. i. खदिर oder देवदारु; parox. AV. 8,2, 28. proparox. TS. 6,2,8,4. n. *die Frucht* ebend. 6. — Vgl. पौतुद्रव.

पूत्कारी (पूत् + कारी) f. 1) Bein. der Sarasvatî (*die Pustende*) — 2) *N. der Stadt der Schlangen* Çabdârthak. bei Wilson.

पूत्यण्ड (2. पूति + अण्ड) m. 1) *ein best. fliegendes stinkendes Insect* H. an. 3,183. Med. ḍ. 32. Hār. 232. पुलाका इव धान्येषु पूत्यण्डा इव पक्षिषु । तद्विधास्ते मनुष्येषु येषां धर्मो न कारणम् ॥ MBh. 12,12144; vgl. zu Spr. 1808. — 2) *Moschusthier* H. an. Med. Hār.

पूत्रिम (von 1. पू) adj. *geläutert, rein:* हिरण्यं वर्चस्तदु पूत्रिममिव AV. 6,124,3.

पूथिका f. *eine best. Gemüsepflanze* Suçr. 1,219,19. 2,438,9.

पून s. u. 1. पू.

पूनि f. nom. act. von 1. पू P. 8,2,44, Vârtt. 1, Sch. — Vgl. पूति.

पूप m. *Kuchen* AK. 2,9,48. H. 398. Halāj. 2,164. MBh. 7,2309. 13, 3260. पिष्टमय 5499. 14,1890. 18,267 (neben अपूप). R. Gorr. 1,54,3. Suçr. 1,234,12. Varāh. Bṛh. S. 42 (43),38. 96,11. Rāǵa-Tar. 4,281. Mārk. P. 15,24. — Vgl. अपूप (auch Rāǵa-Tar. 6,11, wo मत्स्यापूप° zu lesen ist).

पूपला f. *eine Art Kuchen* H. 399, v. l. für पूपली.

पूपलिका f. desgl. Halāj. 2,164.

पूपली f. desgl. H. 399.

पूपशाला (पूप + शा°) f. *Bäckerwerkstatt* M. 9,264, wo aber auch अपूप° angenommen werden kann.

पूपालिक m. *Kuchen* Suçr. 2,511,14. पूपालिका f. 155,7.

पूपाली f. *eine Art Kuchen* Trik. 2,9,14.

पूपाष्टका (पूप + अ°) f. *der achte Tag des abnehmenden Mondes nach der* Âgrahâjaṇî ÇKDr.

पूपिका f. *eine Art Kuchen* H. 398.

पूपीय und पूप्य adj. von पूप gaṇa अपूपादि zu P. 5,1,4.

पूय्, पूयति (पूयते Dhātup. 14,13) *faul werden, stinken:* यत्पूयति तत्प्रवाते विषजन्ति TS. 6,4,2,2. 5,3,4,1. Çat. Br. 4,1,4,13. 7,3,2,45. 9,5,2, 14. 14,8,13,1. Āçv. Çr. 5,4.

— आ *stinkend werden* Çat. Br. 4,1,3,6. अनापूयित *nicht von Fäulniss angesteckt* 1,1,2,5.

पूय (von पूय्) m. (Suçr. 2,80,12. Çat. Br. 3,1,2,10) und n. AK. 3,6, 4,35, v. l. *stinkender —, fauliger Ausfluss, Jauche, Eiter* H. 624. Çabdaś. im ÇKDr. अन्नेन मनुष्यांस्त्रायसे पूयेन सर्पान्यज्ञेन देवान् Āçv. Gṛhj. 2, 1. पूयशोणितम् M. 3,180 (vgl. MBh. 13,4282). 4,220. 5,123. 12,72. MBh. 3,13408. 14221. 10.733. Hariv. 11336. Suçr. 1,15,8. 62,5. 70,9. 118, 18. अन्तःपूय (व्रण) 2,7,1. 306,19. 369,19. Spr. 729. तोयदाः पूयवर्षिणः Bhāg. P. 3,17,13. 19,19. 7,12,25. — Vgl. क°, कु°.

पूयन (wie eben) n. dass. Çabdaś. im ÇKDr.

पूयमानयवम् (von पू°, partic. praes. pass. von 1. पू + यव) adv. *zur Zeit, da die Gerste gereinigt wird*, gaṇa तिष्ठद्वादि zu 2,1,17. — Vgl. पूतयवम्.

पूयरक्त (पूय + रक्त) m. (sc. रोग) *eine best. Krankheit der Nase mit Ausfluss blutigen Eiters* Suçr. 2,369,19.

पूयवाह् (पूय + वाह्) m. N. einer Hölle, *in der Jauche fliesst*, VP. 207. fg. — Vgl. पूयोदक.

पूयारि (पूय + अरि *Feind*) m. *Azadirachta indica Juss.* (निम्ब) Râǵan. im ÇKDr.

पूयालस (पूय + अलस) m. *eine best. Krankheit der sog. Verbindungsstellen* (संधि) *im Auge* Suçr. 2,306,4. 17. 19.

पूयोद (पूय + उद) m. N. einer Hölle, *in der Jauche die Stelle des Wassers vertritt*, Bhâg. P. 5,26,7. — Vgl. पूयवाह्.

पूर्, पूरयति s. das 2te caus. von 1. पर्.

पूर (von 1. पर् simpl. und caus.) 1) adj. *füllend, erfüllend*: पाणिपूरान्न *Speise, die die Hand füllt*, so v. a. *eine Handvoll Speise* Jâǵń. 3,320. Vgl. काम°. — 2) m. AK. 3,6,2,20. gaṇa सख्यादि zu P. 4,2,80. a) *das Füllen, Vollmachen; Befriedigen, Zufriedenstellen*: खात° Bhâg. P. 6,9,7. अतैलपूराः सुरतप्रदीपाः *die man nicht mit Oel zu füllen braucht* Kumâras. 1,10. तृष्णया भववाह्निन्या योगैः कामैरपूरया *nicht zu füllen, nicht zu befriedigen* Bhâg. P. 7,13,23. नष्टं तदा गतं विद्धि पूरं (wohl पुरं zu lesen) तव Hariv. 8659. Vgl. दुष्पूर, सुपूर. — b) *Anschwellung eines Flusses*, — *des Meeres, Fluth, Wassermenge* Trik. 3,3,360. H. 1087. an. 2,440. Med. r. 61. Halâj. 3,46. अपरे तु प्रयास्यन्ति पूरेण पयसां पतिम् Çatr. 14,800. महोदधेः पूरः Ragh. 3,17. पूरम् — वर्धयितुं पयोधेः Spr. 1813. अरविन्दमपि च सुन्दरि निलीयते पाथसां पूरे so v. a. *im Teich, im See* 2710. Häufig in comp. mit einem Worte, das Wasser bedeutet: *Wasserfluth, Wasserstrom, Wassermasse*: सलिल° Pańkat. II, 42. वारिपूरैर्गम्भीरैः Hariv. 11759. नद्यम्भःपूरोद्धृततरुमाः Suçr. 1,22,20. सरिद्वारिपूर Prab. 5,8. अम्बु° (am Ende eines adj. comp. f. आ) Râǵa-Tar. 2,166. स्वेदाम्बु° Gît. 1,25. बाष्पाम्बुपूरैः so v. a. *Thränenstrom* Kathâs. 25,258. रक्ताम्बु° so v. a. *Blutstrom* Kathâs. 47,91. बाष्प° *Thränenstrom* Spr. 2606. Mâlat. 21,6. गोकुलपयःपूरैः *Milchströme* Râǵa-Tar. 4,198. सुधापूरप्लावितमिवात्मानं मन्यमानः Pańkat. 46,16. मधुमाधुर्य° Râǵa-Tar. 3, 418. Vgl. जल°, नदी°, पयः°. — c) *Kuchen, Gebäck* Trik. H. an. Med. फलनिर्यूहसंसिद्धैः पूरैरपि रसान्वितैः R. Gorr. 2,100,64. st. dessen सूपैर्गन्धरसान्वितैः R. Schl. 2,91,66. Vgl. घृत° (auch Pańkat. 199,21), पिष्ट°. — d) *langsames Einziehen des Athems durch die Nase* (eine religiöse Uebung): पूरकुम्भकरेचकैः Bhâg. P. 3,28,9. 4,24,50. 7,15,32. Vgl. पूरक 2,c. — e) *Reinigung einer Wunde* H. an. Med. — f) = बीजपूर *Citronenbaum* Ratnam. 66. — 3) n. *eine Art Räucherwerk* (दारागुरु) Râǵan. im ÇKDr. — Vgl. अन्न°, कर्ण° (auch Bhâg. P. 4,22,25. कर्णपूरीकृत Prab. 2,6), धरणी°, पौरिप.

पूरक (vom caus. von 1. पर्) 1) adj. *vollmachend, füllend, ausfüllend; erfüllend, befriedigend* H. an. 3,217. Med. n. 64. Çabdar. im ÇKDr. परिखाणाम् M. 9,289. स्वोदर° AK. 3,1,21. H. 427. भक्तचिन्तित° MBh. 1,75. — 2) m. a) *Multiplicator* Lîlâv. im ÇKDr. — b) *die zur Vollendung eines Manenopfers darzureichenden Mehlklösse* Wils. Bei Kull. zu M. 5,88 heissen dieselben पूरकपिण्ड. — c) *langsames Einziehen des Athems durch die Nase* (eine religiöse Uebung) Dhjânavindûp. in Ind. St. 2, 3,7. Vedântas. (Allah.) No. 131. Kull. zu M. 6,70. VP. 653. Verz. d. B. H. No. 645. Vgl. पूर. — d) = बीजपूर, बीजपूरक *Citronenbaum* Ratnam. 66. Râǵan. im ÇKDr. Brahma-P. 52,13. — Vgl. कर्ण°.

पूरण (wie eben) 1) adj. f. ई *voll machend, füllend*, = पूरक H. an. 3, 216. fg. Med. ṇ. 64. अभ्यासानुपपत्तौ ज्योतिष्टोमः पूरणः (Schol.: दशरात्रस्यावशिष्टानामह्नां पूरणो भवति) Kâtj. Çr. 24,7,19. पाद इत्यादिपूरणः (Schol.: इत्यादिः पूरणो यस्य स इत्यादिपूरणः) Pińgala bei Müller, SL. 149. संख्या° Çańk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 247. *voll machend* (nämlich eine Zahl) so v. a. *eine Ordnungszahl* (von द्वितीय an) P. 2,2,11. 5,2,30. 48. 3,48. 6,2, 162. 3,6. Vop. 7, 56. पूरणी *eine Ordnungszahl fem. gen.* P. 5, 4, 116. 6,3,34. 38. Vop. 6, 12. पूरणप्रत्यय *ein Suffix, das Ordinalia bildet*, P. 1,1,23, Vârtt. 3. Schol. zu P. 5,2,77. पूरणप्रत्ययान्तेन शब्देन Schol. zu Kâtj. Çr. 2,8,18. — पायान्मेशः पूरणः षड्गुणानाम् Hariv. 7441. पूरणी *die Erfüllerin* als Beiw. der Durgâ 10238. — 2) m. a) *Damm* Hâr. 120. — b) *das Meer* Unâdivr. im Sańkshiptas. ÇKDr. — c) *eine Art Oel* (विष्णुतैल) Dhar. im ÇKDr. — d) N. pr. eines Mannes Âçv. Çr. 12, 14. Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 59, 28. 61, 5 (pl.). MBh. 12, 1599. Schiefner, Lebensb. 255 (24). Burn. Intr. 165; vgl. पूरणकाश्यप. Pûraṇa Vaiçvâmitra ist Liedverfasser von ṚV. 10,160. — 3) f. ई a) *Bombax heptaphyllum* AK. 2,4,2,27. Med. — b) *Zettel, Aufzug eines Gewebes*; = पटारम्भकसूत्राणि Med. Nach H. an. ist पूरण n. = वानतन्तवः. — 4) n. a) proparox. *das Vollmachen, Ausfüllen, Anfüllen, Aufblähen*: समुद्रस्य MBh. 3,8324. R. 1,45,2 (46, 2 Gorr.). कुम्भ° Ragh. 9,73. गर्ता° (unter आपूरण ist diese Stelle zu streichen) Pańkat. 96,20. दुष्पूरोदर° Spr. 794. 1785. 2419. Pańkat. 125, 11. — Çat. Br. 11,2,4,2. AV. Prât. 4, 38. Suçr. 1,25,15. 48,4. 85,10. सिरा° 251, 16. धातूनाम् 355,13. medic. *das Ausfüllen*, z. B. des Ohres, d. h. *das Einbringen von Flüssigkeiten oder anderen Stoffen*: सरसादिर्द्वितस्तत्र धावने पूरणे तथा 2,15,6. कर्ण° (s. auch u. d. W.) 366,1. 10. 14. 16. 20. 367,4. 7. 9. अक्षि° 1,181,13. धनुषः *das Vollmachen des Bogens* so v. a. *das Spannen desselben* MBh. 16,271. R. 1,67,15. 75,4. स्तोम° Lâṭj. 6, 6,12. Kâtj. Çr. 14,2,32. 24,5,28. 6,16,17. संख्या° Âçv. Çr. 10,1. काल° 12,3. Çańk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 307. भानोर्भगणपूरणात् so v. a. *das Durchlaufen* Sûrjas. 12,4.50. 14,20. *das Versehen, Ausschmücken mit* Varâh. Bṛh. S. 42 (43), 51. अभिलाष° *das Erfüllen, Befriedigen* Mâlav. 73. — b) *das Multipliciren* Çubhańkara im ÇKDr. — c) *Regen* Çabdam. im ÇKDr. — d) *eine Art Gebäck* H. an. Med. — e) *Cyperus rotundus* (कुटन्नटम्) Çabdam. im ÇKDr. — f) *Zettel, Aufzug eines Gewebes*; s. u. 3, b. — Vgl. अपूरणी, कर्णपूरण, निर्वाण°, पद°, पाद° (n. auch P. 6, 1, 134).

पूरणकाश्यप (पू° + का°) m. N. pr. eines Mannes Vjutp. 91. Burn. Intr. 162. Schiefner, Lebensb. 257 (27). 294 (64). 305 (75).

पूरणीय (vom caus. von 1. पर्) adj. *auszufüllen, zu ergänzen*: देशान्तर इत्यपि पूरणीयम् Schol. zu Ǵaim. 1,9. 12.

पूरयितर् (wie eben) nom. ag. *der da füllt, ausfüllt*: परिखाणाम् Kull. zu M. 9,289. *der Erfüller, Befriediger*, Beiw. Vishṇu's MBh. 13,7022. Çiva's Çiv.

पूरयितव्य (wie eben) adj. *zu füllen, voll zu machen* P. 6,3,59. Müller, SL. 149. संख्या Kull. zu M. 5,136. *zu befriedigen* Nir. 7,23.

पूराम्न n. = अम्लपूर = वृत्ताम्ल Râgan. im ÇKDr.

पूरिक m. *ein best. Gebäck* (vgl. पूर) MBh. 7,2809. पूरिकापूपान् *ungesäuerte Kuchen* (nach Stenzler) Jâgn. 1,287. पूरिका f. desgl. Bhâvapr. im ÇKDr.

पूरिन् (von पूर) adj. *füllend, erfüllend* am Ende eines comp. MBh. 8,4669.

पूरु (verwandt mit पुरुष, पूरुष) m. 1) eine der Bez. für *Mensch, Leute* Naigh. 2,3. Nir. 7,23. यं पूर्व्यो वृत्रहणं सचन्ते RV. 1,59, 6. विदुष्टे अस्य वीर्यस्य पूरवः 131,4. 4,38,1. 3. 5,17,1. अयं ते मानुषे जने सोमः पूरुषु सूयते 8,53,10. न मे पूरवः सख्ये रिषाथन 10,48,5. 1,63,7. 4,21,10. 6,20, 10. 7,5,3. 8,4. 18,13. 19,3. 96,2. 10,4,1. — 2) als Bez. eines *Volksstammes* mit Sicherheit nur in denjenigen Stellen zu erkennen, welche eine Zusammenstellung mit andern Stammnamen enthalten: यदवः, तुर्वशाः, द्रुह्यवः, पूरवः RV. 1,108, 8. 6,46, 8. Diese Auffassung ist jedoch auch in mehreren unter 1. aufgeführten Stellen zulässig. — 3) als Bez. *dämonischer Wesen* aufgefasst Çat. Br. 6,8,1,4 (aus RV. 7,8,4). — 4) N. pr. eines alten Fürsten, eines Sohnes des Jajâti von der Çarmishṭhâ, P. 4,1,168, Vârtt. 2 (wo so zu lesen ist mit der Calc. Ausg.). MBh. 1, 3160. fgg. 3433. 2,319. 5,5044. 7,2301. Hariv. 1604. 1619. Çâk. 82 (das Versmaass erfordert eine Länge). Bhâg. P. 9,18, 33. LIA. 1, 726. fgg. Anh. xviii. fg. N. pr. eines Sohnes des Manu von der Naḍvalâ Hariv. 71. des Gahnu Bhâg. P. 9,15,3. Pûru mit dem patron. Âtreja ist Liedverfasser von RV. 5,16. 17. — Vgl. पुरु, पौरव.

पूरुष s. पुरुष.

पूर्ण (partic. von 1. पर्) 1) adj. s. u. 1. पर्. Nachzutragen wäre hier *voll, vollständig* (im Gegens. zu दीप्त, प्रदीप्त) vom Geschrei der Vögel und Thiere: वञ्जुलकारुतं तित्तिरीति दीप्तमथ किलिकिलीति तत्पूर्णम् Varâh. Bṛh. S. 87,11. auch vom Thiere gesagt, *wenn es den vollen, natürlichen Laut von sich giebt*: कुक्कुटरी चिचिडिति प्रदीप्ता पूर्णा तु सा तितिडिति स्वनेन 47. — 2) m. N. pr. eines Nâga MBh. 1,2146. eines Devagandharva 2554. eines buddh. Religiösen (Burnouf nimmt zwei Personen dieses Namens an) Burn. Intr. 132. 196. fg. 235. fgg. 260. 448. 478. Lalit. ed. Calc. 1,10. Lot. de la b. l. 121. 123. Schiefner, Lebensb. 248 (18). 283 (53). 294 (64). पूर्णावदान Burn. Intr. 39. Pûrṇa wird häufig Sohn der Maitrâjaṇî genannt, aber in Lot. de la b. l. so wie bei Hiouen-thsang I, 208 wird ein पूर्णमैत्रायणीपुत्र genannt, was unmöglich Pûrṇa, *Sohn der Maitr.*, bedeuten kann, aber auf der anderen Seite wohl auch keine neue Persönlichkeit bezeichnen wird. Es wird also wohl auch hier पूर्णो मै° zu lesen sein. — 3) f. आ a) Bez. *der 15ten Kalâ des Mondes* Brahma-P. in Verz. d. Oxf. H. 18, b, 26. — b) Bez. *der 5ten, 10ten und 15ten* Tithi Varâh. Bṛh. S. 98,2. Bhaṭṭotp. zu 93,11. — c N. pr. eines Frauenzimmers Çuk. in LA. 44,3. — d) N. pr. eines Flusses LIA. I, 88.

पूर्णक 1) adj. = पूर्ण *gefüllt, voll*: नटनर्तनगन्धर्वैः पूर्णकैर्वर्धमानकैः। नित्योद्योगैश्च क्रीडद्भिस्तत्र स्म परिहर्षिताः॥ MBh. 7,2199. — 2) proparox. m. संज्ञायाम् P. 5,3,75, Sch. a. *ein best. Baum* R. 3,79,38. — b) *der blaue Holzhäher* (स्वर्णचूड, °चूडक) H. an. 3,71. Med. k. 124. — 3) f. पूर्णिका *ein best. Vogel*, = नासाछिन्नी Trik. 2,5,27. H. an. Med.

पूर्णकंस (पू° + कंस) m. *eine volle Schale* Ind. St. 5, 392.

पूर्णककुद् (पूर्ण + क°) adj. *einen vollen, ausgewachsenen Höcker habend* P. 5,4,146, Sch.

पूर्णकाकुद und पूर्णकाकुद् adj. P. 5,4,149.

पूर्णकाम (पूर्ण + काम) adj. *dessen Wünsche erfüllt sind*; davon nom. abstr. °ता f. Mârk. P. 33, 3.

पूर्णकारण (पूर्ण + 1. का°) adj. *vollmachend, erfüllend, befriedigend*: सर्वाशा° Brahmavaiv. P. in Verz. d. Oxf. H. 21, a, 25.

पूर्णकूट (पूर्ण + कूट) m. Bez. *einer best. Klasse von Vögeln* Varâh. Bṛh. S. 87,25. पूर्णकूट 1. 4. Bhaṭṭotp. zu 94,1 erklärt करायिका durch कूटपूरी.

पूर्णकुम्भ (पूर्ण + कु°) m. 1) *ein Krug mit heiligem Wasser*, = भद्रकुम्भ AK. 2,8,1,32. H. 718. Ragh. 5,63. अपाम् M. 11,180. — 2) adj. *einen vollen Krug habend*: पूर्णकुम्भा अपो विश्रत्यः Çâṅkh. Ça. 17,14,13. 17,8. — 3) *eine best. Kampfart*: पूर्णकुम्भौ प्रयुज्य MBh. 2,903. पूर्णकुम्भं प्रचक्रतुः 908. — 4) N. pr. eines Dânava Hariv. 12932.

पूर्णकूट s. u. पूर्णकूट.

पूर्णकोशा (पू° + कोश) f. *eine best. Pflanze* Varâh. Bṛh. S. 47,40. 97, 15. Bhaṭṭotp. zu 59, 8.

पूर्णकोष्ठा (पू° + कोष्ठ) f. *eine Cyperus-Art* (नागरमुस्ता) Râgan. im ÇKDr.

पूर्णगभस्ति (पू° + ग°) adj. *der die Arme voll hat*: Savitar RV. 7, 45, 4; vgl. उभा ते पूर्णा वसुना गभस्ती 37,3.

पूर्णचन्द्र (पू° + च°) m. 1) *Vollmond* N. 11,30. 16,10. 22. R. 3,52,16. 53,44. Spr. 990. Kathâs. 4,6. — 2) N. pr. eines Bodhisattva Lot. de la b. l. 2. eines Autors Colebr. Misc. Ess. II, 49. West. Rad. III.

पूर्णता (von पूर्ण) f. *das Vollsein, Fülle* Hariv. 3860. Kathâs. 40,43. रिक्तः सर्वो भवति हि लघुः पूर्णता गौरवाय Megh. 20.

पूर्णत्व (wie eben) n. dass. Vjutp. 172. दिशो यद्रक्तपूर्णत्वम् *das Vollsein von Blut* Kathâs. 46,146.

पूर्णदर्व (पू° + दर्व = दर्वि) n. *die Cerimonie mit dem vollen Löffel* (vgl. VS. 3,49) Çat. Br. 2,5,3,16. Çâṅkh. Ça. 3,15,15 (°दर्व्यम् und °दर्विम् v. l.). — Vgl. पौर्णदर्व.

पूर्णदेव (पू° + देव) m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 101, a, 32.

पूर्णपात्र (पू° + पात्र) m. n. *ein volles Gefäss; ein Geschirr voll, quantum vas capit*; bezeichnet zugleich *ein bestimmtes Maass* (von Reis oder andern Körnerfrüchten); = शालादिपूर्णं भाजनम् H. an. 4,271. = वस्तुपूर्णपात्र Med. r. 283. Schol. zu Kâtj. Çr. 6,10,37. अष्टमुष्टिर्भवेत्कुञ्चिः कुञ्चयो ऽष्टौ च पुष्कलम्। पुष्कलानि च चत्वारि पूर्णपात्रो विधीयते॥ Gṛhjasaṁgr. im ÇKDr. (die Lesart unserer Hdschr. s. u. पुष्कल; Kull. zu M. 7,126 liest आढकः परिकीर्तितः st. पूर्णपात्रो वि°). अञ्जलौ पूर्णपात्रमानयति TBr. 3,3,10,4. Çat. Br. 1,5,2,7. यथा पूर्णपात्रं पर्यासिञ्चेत् 15. 9,2,1,4. 11,7,2,1. पूर्णपात्रं स्थालीपाकस्य दक्षिणा Lâṭj. 4,9,6. 12, 11. Kauç. 6. Âçv. Gṛhj. 1,10. Kâtj. Çr. 3,8,8. masc. Çat. Br. 4,1,2,18. Kâtj. Çr. 6,10,37. 10,8,7. Gobh. 1,9,4. कंसं वा चमसं वान्नस्य पूरयित्वा कृतस्य वाकृतस्य वापि वा फलानामेवैतं पूर्णपात्रमित्याचक्षते 6. °पात्री f. Çâṅkh. Gṛhj. 1,6. Nach H. an. und Med. ist पूर्णपात्र n. = वर्द्धापक (?), nach Trik. 3,2,7 = वार्द्धापनक; nach H. 677. Hâr. 49 und Gaṭâdh. im

ÇKDr. bezeichnet das Wort *Kleider*, *Kränze u. s. w., die Freunde an Festen erbeuten und nach Hause tragen.*

पूर्णपात्रमय (vom vorherg.) adj. f. ई *in einem* Pûrṇapâtra *bestehend:* °मयीमाहुः पाकयज्ञस्य दक्षिणाम् MBh. 12, 2306. वचः (अभूत्पुरि) so v. a. *alles Reden drehte sich nur um volle Gefässe. man sprach nur von vollen Taschen* Kathâs. 23,84. *jede Rede ein Gedicht* Brockhaus.

पूर्णबीज m. = बीजपूर *Citrone (voller Kerne)* Râǵan. im ÇKDr.

पूर्णभद्र (पू° + भद्र) m. N. pr. eines Schlangendämons MBh. 1, 1557. eines Mannes Hariv. 1700. Daçak. 115,1. des Vaters des Jaksha Harikeça Skanda-P. in Verz. d. Oxf. H. 70, *a*, 1.

पूर्णमा f. = पूर्णिमा Bhar. zu AK. 1,1,3,7. ÇKDr.

पूर्णमानस (पू° + मा°) adj. *dessen Herz befriedigt ist* R. 3,75,25.

पूर्णमास् (पू° + मास्) m. *Vollmond* Çat. Br. 11,2,4, 1. fgg.

पूर्णमास (पू° + मा°) m. *Vollmond* und *die Feier am Tage des Vollmondes* TS. 1,6,7,2. 2,2,10,2. 5,4,1. 3,4,4,1. दर्शमहं पूर्णमासं यज्ञं यथा यजै TBr. 1,2,1,14. 3,7,5,13. Çat. Br. 11,2,4,8. चित्रापूर्णमासे, फल्गुनी° TS. 7,4,8,1. — MBh. 12, 1007. personif. ein Sohn Dhâtar's von der Anumati Bhâg. P. 6,18,3. पूर्णमासी f. = पूर्णिमा Halâj. 1, 112. Çabdam. im ÇKDr. पूर्व° Weber, Ǵjot. 75; vgl. पौर्णमासी. — Vgl. पौर्णमास.

पूर्णमुख (पू° + मुख) m. *Vollgesicht*, N. pr. eines Schlangendämons MBh. 1, 2157.

पूर्णमैत्रायणीपुत्र s. u. पूर्ण 2. am Ende.

पूर्णयोग (पू° + योग) m. *eine best. Kampfart* MBh. 2, 910.

पूर्णवन्धुर (पू° + व°) adj. *dessen Wagenkasten gefüllt ist:* प्र नूनं पूर्णवन्धुर स्तुतो याहि वशाँ अनु RV. 1,82,3.

पूर्णवपुस् (पू° + व°) adj. *vollleibig:* निशाकर *der Vollmond* MBh. 12, 5674.

पूर्णवर्मन् (पू° + व°) m. N. pr. eines Mannes Hiouen-thsang I, 463 (°वर्म St. Julien).

पूर्णवैनाशिक m. = सर्ववैनाशिक Bez. der *Buddhisten*, weil sie *eine vollständige* (पूर्ण) *Vernichtung* (विनाश) *annehmen*, Colebr. Misc. Ess. I, 393.

पूर्णसौगन्ध (पूर्ण + सौ°) m. N. pr. eines Mannes; s. पौर्णसौगन्धि.

पूर्णहोम (पू° + होम) m. = पूर्णाहुति Gobh. 4,8,16. Kauç. 67. 72. 73. 138. 140.

पूर्णाङ्गद (पू° + अङ्गद) m. N. pr. eines Schlangendämons MBh. 1, 2157.

पूर्णाञ्जलि (पू° + अञ्जलि) m. *zwei Handvoll* Kauç. 78. 133.

पूर्णानक n. 1) = आनक *Trommel* H. an. 4, 22. पूर्णालक Med. k. 200. पूर्णानक *der Laut einer Trommel* Çabdârthak. bei Wils. — 2) = पूर्णपात्र *Kleider und Kränze, die gute Freunde an Festen erobern*, H. 677. H. an. Hâr. 19 (पूर्णालक der Text, पूर्णानक die Corrigg.). पूर्णालक Trik. 3,2,7. Med. — 3) = पात्र *Gefäss* H. an. — 4) *Mondstrahl* Çabdârthak. bei Wils.

पूर्णामृता (पूर्ण + अमृता) f. Bez. der *16ten* Kalâ *des Mondes* Brahma-P. in Verz. d. Oxf. H. 18, *b*, 26.

पूर्णायत (पूर्ण + आयत) adj. *vollkommen gespannt;* subst. *ein vollkommen gespannter Bogen:* पूर्णायतोत्सृष्टैः शरैः Hariv. 13413.

पूर्णायुस् (पूर्ण + आयुस्) m. N. pr. eines Gandharva MBh. 1, 2554. Hariv. Langl. II, 481 (die Calc. Ausg. 14156 liest ऊर्णायु). — Vgl. ऊर्णायु.

पूर्णार्थ (पूर्ण + अर्थ) adj. *der sein Ziel erreicht hat, dessen Wunsch erfüllt worden ist* Bhâg. P. 3, 2, 5.

पूर्णालक s. u. पूर्णानक.

पूर्णाशा (पूर्ण + आशा) f. N. pr. eines Flusses MBh. 6, 339 (VP. 184). — Vgl. पर्णाशा.

पूर्णाहुति (पूर्ण + आ°) f. *Vollopfer* d. h. *Darbringung eines vollen Löffels* TBr. 3,8,10,5. उद्धृत्याहवनीयं पूर्णाहुतिं जुहोति Çat. Br. 2,2,1,1. 13,1,2,4. 4,1,10. Kâtj. Çr. 4,7,14. 15,1,7. 20,1,20. इति पूर्णाहुत्यन्तमग्न्याधेयम् Âçv. Çr. 2,1. 3,13. Gṛhjasaṅgr. 1,9. 26. MBh. 4, 920 (पूर्णाहुत्यः nom. pl.). 14, 627 (पुर्णा° gedr.). Râǵa-Tar. 6, 143. पूर्णाहुतिक adj. *darauf bezüglich* Schol. zu Kâtj. Çr. 26,2,19.

पूर्ति f. nom. act. von 1. पर् Vop. 26,184.

पूर्णिका s. u. पूर्णक.

पूर्णिमन् (von पूर्ण) m. N. pr. eines Bruders des Kaçjapa und Sohnes des Marîki von der Kalâ Bhâg. P. 4,1,13. fg.

पूर्णिमा (wie eben) f. *Vollmondsnacht, Vollmondstag* AK. 1,1,3,7. H. 149. Râǵa-Tar. 5, 156. Schol. zu Sûrjas. 4, 7. °रात्रि H. 143. शर्वरी° Spr. 2964. °दिन Pańkat. 74,22. °व्रत Bhavishjott. P. in Verz. d. B. H. 135,*b*,8 v. u. — Vgl. चलत्°, द्यूत°.

पूर्णिमासी f. nach Lois. zu AK. 1,1,3,7 angeblich = पौर्णमासी.

पूर्णीकर् (पूर्ण + 1. कर्) *vervollständigen* Kathâs. 4, 88.

पूर्णेन्दु (पूर्ण + इन्दु) m. *Vollmond* Trik. 3,3,39. Kathâs. 45,334. Spr. 1816. Kaurap. 7.

पूर्णोत्कट (पूर्ण + उ°) m. N. pr. eines Berges Mârk. P. 58,13.

पूर्णोत्सङ्ग (पूर्ण + उ°) m. N. pr. eines Fürsten VP. 472.

पूर्णोदरा (पूर्ण + उदर) f. N. pr. einer Gottheit Verz. d. Oxf. H. 97,*a*,35.

पूर्णोपमा (पूर्ण + उ°) f. *ein vollständiges Gleichniss* (welches die vier Erfordernisse उपमान, उपमेय, साधारणधर्म, उपमावाचक oder सादृश्यप्रतिपादक sämmtlich enthält), Gegens. लुप्तोपमा. Kuvalaj. 4,*b* (5, *b*). Pratâpar. 74,*b*. 75,*a*.

पूर्त (partic. praet. pass. von 1. पर्) P. 8,2,57. 7,1,102, Sch. 1) *gefüllt, voll von* Trik. 3,3,169. H. an. 2,180. Med. t. 36. ऐश्वर्यवैराग्ययशोऽवबोधवीर्यश्रिया (त्वां) पूर्तमहं प्रपद्ये Bhâg. P. 3,24.32. *verdeckt, verhüllt* Viçva bei Wils. — 2) n. *Gewährung; Lohn, Belohnung; Lohn, auf welchen man Anspruch hat, Verdienst;* später *ein verdienstliches Werk, wie Speisung von Brahmanen, Brunnengraben u. s. w.* AK. 2, 7,27. Trik. H. 834. H. an. Med. आ म एतु प इवदा अदेवः पूर्तमाददे RV. 8,46,21. नहि ते पूर्तमक्षिपद्भुवन्नेमानां वसो 6,16,18. यद्दत्तं यत्परादानं यत्पूर्तं याश्च दक्षिणाः VS. 18, 64. विद्धि पूर्तस्य नो राजन् AV. 6,123,4. स्वं मे इष्टं स्वं दत्तं स्वं पूर्तं स्वं श्रान्तम् TBr. 3,7,5,4. इष्टं पूर्तम् AV. 9,5,13. 6,31. Ait. Br. 7,21. 24. Kauç. 3. पितृव्यगुरुदौहित्रान्भर्तुः स्वस्रीयमातुलान्। पूजयेत्कव्यपूर्ताभ्याम् Bṛhaspati bei Kull. zu M. 9, 187 und Dâjabh. 269, 3. श्रद्धयेष्टं च पूर्तं च नित्यं कुर्यादतन्द्रितः M. 4, 226. न पूर्तानि प्रदास्यामि तुल्यत्वममरैर्गता: Hariv. 7273. पूर्तमिष्टम् Bhâg. P. 7,15,29. पूर्तं सुरालयारामकूपाजीव्यादिलक्षणम् 49. दीर्घिकारामकासारप्रमुखैर्भूरिदक्षिणैः। पूर्तैरनल्पैर्धर्मं निरन्तरमपालयत् ॥ Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,12, Çl. 45. Mârk. P. 40,4. adj. in Verbindung mit धर्म so v. a.

पूर्त n.: तस्मादिष्टश्च पूर्तश्च धर्मौ द्वावपि नश्यतः 13. 15. पूर्त heisst eine von Kamalâkara verfasste Schrift *über Brunnengraben u. s. w.* Verz. d. B. H. No. 1223. Nach Çabdar. im ÇKDr. ist पूर्त auch = पालन *das Hüten, Bewachen.* — Vgl. इष्टापूर्त *Streben und Lohn;* in der späteren Literatur aber *Opfer und andere verdienstliche Werke* (इष्टापूर्तसंपूर्ति Naish. 17, 160). Vgl. पौर्त, पौर्तिक.

पूर्ति (wie eben) f. 1) *Füllung, Vollmachung* Med. t. 33. Vop. 9, 53. 10, 3, v. l. 11, 7. पाद° P. 6, 1, 134, Sch. H. an. 7, 9. — 2) *Gewährung; Lohn, Belohnung:* विश्वाभिर्गीर्भिरभि पूर्तिमश्याम् ṚV. 6, 13, 6. दैवी पूर्तिर्दक्षिणा देवयज्या 10, 107, 3. मा पृणान्पूर्त्या विराधि TS. 1, 2, 3, 2. 2, 4, 3, 1.

पूर्तिकाम (पू° + काम) adj. *Gewährung —, Lohn wünschend* AV. 7, 103, 1.

पूर्तिन् adj. von पूर्त gaṇa इष्टादि zu P. 5, 2, 88. *einer, der das Pûrta-Verdienst hat:* यज्ञेन वा इष्टी पक्वेन पूर्ती TS. 1, 7, 3, 3. य एष ओदनः पच्यते तेन पूर्ती Kâṭh. 8, 13. पूर्ती श्राद्धे P., Sch.

पूर्द्वार् (2. पुर् + द्वार्) f. *Stadtthor* AK. 2, 2, 16.

पूर्द्वार (2. पुर् + द्वार) n. dass. AK. 3, 4, 2, 33. H. 981.

पूर्पति (2. पुर् + प°) m. *Herr der Burg, — Stadt* ṚV. 1, 173, 10.

पूर्ब् und पूर्ब s. पूर्व्, पूर्व.

पूर्भिद् (2. पुर् + भिद्) adj. *Wehren —, Burgen brechend* ṚV. 3, 34, 1. 51, 2. 8, 33, 5. 9, 88, 4.

पूर्भिद्य (2. पुर् + भिद्य) n. *das Zerbrechen der Wehren, — Burgen* ṚV. 1, 112, 14.

पूर्य (von 1. पर्) adj. *zu füllen, zu befriedigen:* अपूर्यो पूरयन्निच्छामायुषापि न शक्नुयात् MBh. 12, 514.

पूर्याण (2. पुर् + यान) AV. Prât. 3, 83. adj. *zur Veste* (nämlich der himmlischen Welt) *führend:* पथिभिः AV. 18, 1, 54. 4, 63.

पूर्व् (auch पूर्ब्) s. पुर्व्.

पूर्व (पूर्ब AK. 3, 4, 24, 186. Med. b. 6 und auch sonst) 1) adj. (f. आ) mit pronom. Decl.; abl. auch पूर्वात्, loc. auch पूर्वे, nom. pl. auch पूर्वास् gaṇa सर्वादि zu P. 1, 1, 27. P. 7, 1, 16. 1, 1, 34. Vop. 3, 9, 12. 37. mit einem abl. verbunden P. 2, 3, 29. Vop. 5, 21. mit seinem subst. componirt P. 2, 1, 58. a) *der vordere; östlich* (पूर्वा sc. दिश् *Osten*) AK. 3, 4, 24, 136. H. 167. an. 2, 532. Med. b. 6. Halâj. 1, 101. यस्मिन्ब्रह्मा राजनि पूर्व एति ṚV. 4, 50, 8. रथं पूर्वं करदपरं गूजुवांसम् 5, 31, 11. Fuss AV. 10, 4, 3. Zitzen TBr. 2, 1, 8, 1. कनिष्ठपूर्वाः Çâṅkh. Çr. 4, 15, 8. Kâtj. Çr. 16, 2, 4. पूर्वपश्चाज्जङ्घादिदशौ AK. 2, 8, 2, 8. H. 1228. subst. *Vordertheil:* पूर्वं कायस्य P. 2, 2, 1, Sch. घनचरतधनुर्ज्यास्फालनक्रूरपूर्व (गात्र) Çâk. 37. नासा° Trik. 2, 8, 37. instr. pl. fem. etwa *vorn, vorwärts:* प्र पूर्वाभिस्तिरते राष्टि शूरः ṚV. 1, 104, 4. 5, 48, 2. पूर्वम् *voran* Îçop. 4. R. 6, 1, 8. — पूर्वे अर्धे रजसः *östlich* ṚV. 1, 92, 1. AV. 11, 2, 25. 5, 6. Çat. Br. 10, 6, 4, 1. Kâtj. Çr. 9, 4, 3. 4, 7, 19. उत्तर° 5, 9, 20. 8, 3, 5. दक्षिण° 4, 7, 10. 25, 13, 31. Âçv. Gṛhj. 4, 4. पूर्वो यज्ञमानात् *östlich vom* Lâṭj. 4, 10, 25. तीर Suçr. 2, 12. समुद्र (vgl. पूर्वसमुद्र, °सागर, पूर्वाम्बुधि) M. 2, 22. दिश् MBh. 3, 3762. 3768. R. 1, 65, 1. Çatr. 14, 128. Siddh. K. zu P. 1, 1, 28. °यायिन् Sûrjas. 1, 29. 54. पूर्वपश्चिमा 3, 1. पूर्वपश्चायतावेतौ Mârk. P. 54, 24. पश्चिमोत्तरपूर्वैः (पुरद्वारैः) M. 5, 92. विजित्य पृथिवीं सर्वां स पूर्वापरदक्षिणाम् MBh. 3, 15255. — b) *früher, vorherig, vorhergehend vor* (abl.); *alt, herkömmlich, bisherig;* pl. subst. *die Alten, Altvordern* (Gegens. अपर, अवर, उपर, उत्तर, पश्चिम, नव्यंस्, नूतन, द्वितीय); = आदि, आद्य, अग्र, पूर्वज AK. 3, 2, 30. 3, 4, 24, 136. H. 1459. H. an. Med. Halâj. 4, 22. तान्पूर्वया निविदा हूमहे वयम् ṚV. 1, 89, 3. 96, 2. पूर्वा विश्वस्माद्भुवनादबोधि 123, 2. आसां पूर्वासामहःसु स्वसॄणामपरा पूर्वामभ्येति पश्चात् 124, 9. 126, 5. 141, 5. जरितारः 175, 6. करणानि 4, 19, 10. मानुषात्पूर्वः 2, 3, 3. पितरः 6, 22, 2. ऋषयः 7, 29, 4. 5, 23, 2. न ते पूर्वे मघवन्नापरासो न वीर्यं नूतनः कश्चनाप 42, 6. पूर्वः पूर्वो यजमानो वनीयान् 5, 77, 2. 6, 69, 6. 7, 22, 9. 8, 20, 15. 27, 10. 10, 15, 2. अग्रेः पूर्वे भ्रातरो अर्थमेतमन्वावरीवुः 10, 51, 6. AV. 9, 5, 27. 10, 3, 3. 11, 5, 5. VS. 13, 31. 31, 20. राका पूर्वा शंसेत् Ait. Br. 3, 37. 6, 20. 7, 33. Çat. Br. 1, 6, 1, 3. न पूर्वे नापरे जनाः 13, 5, 4, 14. 12, 1, 2, 23. 3, 5, 1. 14, 4, 2, 3. 7, 1, 1. 9, 1, 10. Kâtj. Çr. 2, 8, 1. 1, 1. 9, 13, 3. M. 1, 10. असमृद्धि 4, 137. °भुक्ति 8, 252. Hip. 3, 18. MBh. 3, 1063. R. 1, 25, 9. 31, 3. जनन Kumâras. 1, 54. नासमीक्ष्य परं स्थानं पूर्वमायतनं त्यजेत् Spr. 905. Çâk. 41, 11. °चिह्नन Râǵa-Tar. 5, 200. अब्दे पूर्वे AK. 3, 3, 20. संध्या M. 2, 101. fgg. 4, 93. MBh. 1, 657. पूर्वे मनीषिणः M. 2, 89. 3, 37. 9, 267. Bhag. 4, 15. MBh. 1, 7178. Ragh. 1, 4. Kathâs. 4, 10. ध्रियमाणे तु पितरि पूर्वेषां निर्वपेत् M. 3, 220. R. 1, 42, 2. 2, 2, 4. 73, 17. 18. Ragh. 1, 67. 5, 14. Çâk. 49. Kathâs. 32, 110. Mârk. P. 21, 92. मत्पूर्वैः पुरुषैः कृतम् *die vor mir gelebt haben* 133, 14. मत्पूर्वः *mein älterer Bruder* R. Gorr. 2, 93, 14. मासेन पूर्वः und मासपूर्वः *um einen Monat früher* P. 2, 1, 31. Siddh. K. zu P. 1, 1, 30. पूर्वस्मिञ्छून्ये देवगृहे *in dem früher leeren Tempel* Vid. 171. In comp. mit dem praed., das seinen Accent bewahrt, P. 6, 2, 22. आढ्य°, दर्शनीय° *der früher reich, hübsch war,* Sch. स्त्री° *der früher ein Weib gewesen ist* MBh. 5, 5939. 6, 4483. 4967 (wo wohl °पूर्वः zu lesen ist). Ueberaus häufig nach einem partic. praet. pass.: दृष्ट° *früher gesehen* N. 1, 18. 28, 23, 7. MBh. 2, 2344. R. 1, 9, 21. 3, 49, 25. 52, 36. अदृष्ट° N. 16, 22. R. 1, 9, 27. Mṛkkh. 90, 11. श्रुत° R. Gorr. 1, 69, 32. Çâk. 93, 5. उक्त° R. 1, 58, 19. वनं न गतपूर्वं ते Sâv. 4, 20. परिणीत° Çâk. 65, 23. ऊढ° 70, 15. 110, 17. चरित° 96. अपरिज्ञात° MBh. 13, 1591. अनास्वादित° R. 1, 9, 36. Ragh. 3, 54. आनमित° 11, 72. कृत° Hit. ed. Johns. I, 114. विदित° Prab. 91, 6. न निवर्तितपूर्वश्च कदाचिद्रणमूर्धनि MBh. 5, 7341. भूत° P. 5, 3, 53. 6, 2, 22. Aǵ. 8, 21. Brâhman. 1, 22. अज्ञातभूतपूर्व P. 3, 1, 97, Sch. अभूत° R. 1, 9, 20. पीतसोमपूर्व M. 11, 8. — compar. पूर्वतर ṚV. 1, 113, 11. काल MBh. 5, 8768. अब्दे पूर्वे पूर्वतरे यति AK. 3, 3, 20. पूर्वतरः कश्चित्सखा Bhâg. P. 4, 28, 51. पितामहाः पूर्वतराश्च तेषाम् R. Gorr. 2, 118, 30. तस्मै जनाः पूर्वतरे R. Schl. 2, 109, 34. — पूर्वम् adv. *vormals, früher, zuerst, zuvor, vorher:* यमु पूर्वमहुवे तमिदं हुवे ṚV. 2, 37, 2. 1, 30, 9. AV. 4, 35, 2. 37, 1. 8, 1, 10. Ait. Br. 3, 32. M. 8, 354. fg. Brâhman. 1, 20. MBh. 2, 1423. R. 1, 1, 32. Sûrjas. 1, 44. Ragh. 4, 2. Çâk. 82, 9. 143. Kathâs. 2, 68. 32, 172. Mârk. P. 62, 15. Pańkat. 45, 2. पूर्वं त्वापि सखा मे ऽसि (praes.!) संबन्धी च जनाधिप। अत ऊर्ध्वं तु भूयस्त्वं प्रीतिमाकर्तुमर्हसि ॥ N. 25, 11. कालाग्निना यथा पूर्वं त्रैलोक्यं दह्यते ऽखिलम् R. 1, 65, 16. पद्मो नाम निधिः पूर्वं ममस्य भवति Mârk. P. 68, 8. तं पूर्वमभिवादयेत् M. 2, 117. 3, 94. 201. Jâǵń. 1, 247. R. 2, 72, 9. अहं पूर्वमहं पूर्वमित्यन्योऽन्यं निजघ्नतुः Sund. 4, 18. MBh. 7, 1307. Pańkat. 51, 18. H. 318. पूर्वं दोषानभिख्याप्य M. 8, 205. पूर्वं भोजं (oder भुक्त्वा) अजति P. 3, 4, 24. पूर्वम् — ततस् M. 2, 60. 5, 139. Sâv. 3, 13. R. 1, 42, 24. Çâk. 189. पू-

र्वम् — पश्चात् 179. M. 4,125. पूर्वम् — उपरि Spr. 2351. पूर्वम् — अधुना 2831. पूर्वम् — अद्य Çâk. 184. अद्य पूर्वम् *bis jetzt* R. 1,32,8. पूर्वम् mit dem abl. *vor* Kaṭhop. 4,6. Brâhmaṇ. 2,22. ज्येष्ठाभिगमनात् Ragh. 12,35. am Ende eines comp. *nach:* देवतातिथिपूर्वं (*so dass Götter und Gäste vorangehen*) च सदा प्राश्नीत वाग्यतः MBh. 14,1272. पितृपूर्वं विसर्जयेत् (v. l. विसर्जनम्) Jâǵn. 1,246 (*nachdem er vorher die Väter angerufen* Stenzler). Das adv. ohne Flexionszeichen häufig am Anfange eines comp. vor einem adj., namentlich vor einem partic. praet. pass.: पूर्वापकारिन् R. 2,97,25; vgl. °कारिन्, °कृत् u. s. w. पूर्वोक्त M. 2,185. 3,256. 7,200. °चोदित 3,26. 8,160. पूर्वचोदितत्व Pâr. Gṛhj. 2,17. — M. 6, 15. 8,37. 9,87. 281. MBh. 14,524. R. 1,31,21. R. Gorr. 1,70,13. Çâk. 172. Kumâras. 7,47. Kathâs. 25,182. 32,26. Pańkat. 20,7. 129,1. पूर्वानुभूत Schol. zu Kaurap. Einl. compar. पूर्वतरम् Bhag. 4,15. स ददर्श सीतां सीता च तं पूर्वतरं ददर्श *hatte ihn früher erblickt* R. 3,48,19. — c) *der erste in der Reihenfolge:* साहस so v. a. *die niedrigste Strafe* M. 8, 120. 121. 276. 9,281. दम 287. त्रयश्चाश्रमिणः पूर्वे (nach Kull. der ब्रह्मचारिन्, गृहस्थ und वानप्रस्थ) 12,111. — d) *vorhergehend, früher* so v. v. a. *zuerst genannt, — ausgesprochen u. s. w.* (Laut, Wort); Gegens. उत्तर M. 10,68. Hit. I, 8. P. 8,2,104. Kâr. zu P. 4,1,18. H. 17. पूर्व — पर P. 6,1,84. पूर्वं पूर्वं विवर्जयेत् M. 2,184. 7,52. 9,295. 10,114. पूर्वपूर्वतमाभावे MBh. 1,4674. °विधि P. 1,1,57. पूर्वोत्तरसूत्रयोः P. 1,4,106, Sch. पूर्वतरश्लोके Kull. zu M. 1,20. पूर्वोत्तर M. 2,125. दीर्घप्लुतयोः पूर्वा मात्रा AV. Prât. 1,38. 56. अलो ऽन्त्यात्पूर्व उपधा P. 1,1,65. Vârtt. zu P. 1,1,46. 47. सर्वं पूर्वम् *alle vorangehenden Wörter* AK. 2,9,9. नामि° *dem ein Nâmin vorangeht* ṚV. Prât. 1,20. 21. 2,10. गजपूर्व *Elephanten* d. i. *der Zahl acht vorangehend so* v. a. *der siebente* Çrut. 13. पूर्वे *die folgenden Wörter* AK. 2,6,2,7. पुण्यः शब्दो मुनिरिति केवलं राजपूर्वः *wenn* राजन् *ihm vorangeht* Çâk. 47. दशपूर्वरथ d. i. दशरथ Ragh. 8,29. ज्ञा इत्येतस्मादनुपूर्वात् P. 1,3,58, Sch. AK. 3,6,2,16. 8,43. पूर्वम् adv.: ब्रह्मत्यनोंकृतं पूर्वं परस्ताच्च विशीर्यते M. 2,74. भवत्पूर्वं चरेद्भैक्षमुपनीतो द्विजोत्तमः। भवन्मध्यं तु राजन्यो वैश्यस्तु भवदुत्तरम्॥ *so dass mit* भ° *die Rede beginnt* 49. — e) am Ende adjectivischer Compp. erblasst bei पूर्व häufig die Bedeutung *des Frühern, Vorangehenden* und das Wort lässt sich hier durch *begleitet von, verbunden mit* (vgl. पुरस्कृत unter पुरस्, und पुरस्कार) wiedergeben; auch werden solche Composita mit der Endung des acc. oft als Adverbia gebraucht. संबन्धमाभाषणपूर्वमाहुः *man sagt, die Freundschaft beginne mit einem Gespräche,* Ragh. 2,58. Hier hat पूर्व noch seine ursprüngliche Bedeutung; so auch in बहुमानपूर्वा मपर्या *auf Hochachtung beruhend* Kumâras. 5,31 und संस्कारपूर्वं ग्रहणं स्मृतेः AK. 2,7,40. H. 842. Dagegen ist मृदुपूर्वा वाक् einfach *eine freundliche Rede* N. 11,32. मृदुपूर्वं च भाषते so v. a. *freundlich* R. 2,1,8. N. 22,2. प्रीतिपूर्वम् MBh. 1,5135. स्मितपूर्वं वचो ऽब्रवीत् Indr. 4,5. Hiḍ. 2,23. स्मितपूर्वाभिभाषिन् N. 3,19. Spr. 2769. Kumâras. 7,47. उवाच मधुरं वाक्यं सान्त्वपूर्वमिदं शनैः Hiḍ. 4,26. उपायपूर्व आरम्भः AK. 3,4,23,142. प्रणामपूर्वम् Kathâs. 2,52. तत्र नामान्वयाख्यानपूर्वं चैतामदर्शयत् 29,32. प्रदानपूर्वं संतोष्य ताम् *mit einem Geschenke* 3,56. यदि वा बुद्धिपूर्वाणि यद्यबुद्धानि कानिचित्। मया कृतान्यकार्याणि *mit oder ohne Wissen* N. 23,9. R. 2,22,8. मतिपूर्वम् (Gegens. अज्ञानात्) M. 11,146. अबोधपूर्वम् *ohne Wissen* Çâk. 99. वधो ज्ञानपूर्वकृतः Daç. 2,22. M. 12,89. विधि° R. 1, 11,17. अप्रेक्षापूर्वकारिन् Râǵa-Tar. 4,610. अप्रेक्षापूर्वकारिता 58. सा गलमोटनपूर्वं विनाशिता Çuk. in LA. 43,1. मृदुपूर्वेण = मृदुपूर्वम् MBh. 4, 119. त्र्यब्दपूर्व entspricht दशाब्दाख्य M. 2,134. कृपपूर्वेण कर्मणा so v. a. कृपमेधेन R. 1,11,9. पुत्रिकापूर्वपुत्राः sind wohl *Söhne durch Vermittelung einer* पुत्रिका MBh. 13,1591. गण° (u. d. Worte falsch erklärt) wohl *zu einer Körperschaft gehörend* ebend. स्त्री° (bedeutet auch *früher Weib gewesen;* s. u. b) wohl *der viel mit Weibern zu thun hat* oder *sich von seinem Weibe beherrschen lässt* 1593. सखिपूर्व n. scheint *das Jmd-Freund-Nennen, Freundschaft* zu bedeuten: न दरिद्रो वसुमतो नाविद्वान्विदुषः सखा। न शूरस्य सखा क्लीबः सखिपूर्वं किमिष्यते MBh. 1, 5142. 5144. ततो द्रुपदमागम्य सखिपूर्वमहं प्रभो। अब्रुवं पुरुषव्याघ्र सखायं (so ist zu lesen st. सखा ऽयं) विद्धि मामिति॥ 5194; hier ist das Wort adv. *ich sprach ihn mit «Freund» an.* — f) fehlerhafte Variante für पूर्ण *voll, ganz* Svâmin zu AK. 3,2,15. ÇKDr. — 2) m. N. pr. eines Fürsten Bhâg. P. 9,2,19. — 3) f. आ a) *Osten;* s. u. 1, a. Bez. *des im Osten von* Madhjadeça *gelegenen Landes* LIA. I, 93. — b) zusammenfassende Bezeichnung der Nakshatra पूर्वफाल्गुनी, पूर्वाषाढा und पूर्वभद्रपदाः °त्रय Varâh. Bṛh. S. 15,28. 97,8. °युक्ते निशाकरे Weber, Gjot. 34. — 4) n. a) *eine best. grosse Zahl von Jahren* H. 133; vgl. den Schol. und Colebr. Misc. Ess. II, 208. — b) N. der *ältesten Schriften der* Gaina, deren 14 aufgezählt werden, H. 247. fg. = श्रुतिभेद H. an. — c) N. eines Tantra Verz. d. Oxf. H. 109, a, 14. — Nach gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2,4,31 ist पूर्व m. und n. Das Wort ist wohl etymologisch verwandt mit पुरा, पुरस्. Vgl. अ°, अनु°, अभि°, उत्तर°, यथापूर्वम्; पूर्वेण s. besonders.

पूर्वक (von पूर्व) adj. (f. पूर्विका) 1) *früher:* नामन् MBh. 1,6473. अशुचीन्कर्माणि पूर्वकैः 12,3201. जन्मन् 13697. मति 14,686. Hariv. 9404. In comp. mit dem praed.: स्त्री° *der früher Weib war* MBh. 5,5940. 6, 4431. 4484. भूत° *früher gewesen* AK. 2,1,13. H. 964. m. *Vorfahr, Ahn:* ययास्य पूर्वका राजा पूरुः Hariv. 3176. R. 1,44,50. 66,13. R. Gorr. 1,41, 2. पूर्वकैर्मम राजेन्द्र R. Schl. 2,2,3. R. Gorr. 2,18,37. 5,7,25. 63,5. Mârk. P. 109,25. — 2) *der erste:* तमिक्ष्वाकुमयोध्यायां राजानं विद्धि पूर्वकम् R. 1,70,21. 2,110,7. धर्म Spr. 301. Am Ende eines adj. comp. substantivisch gebraucht: सर्वे वर्णा ब्राह्मणपूर्वकाः Hariv. 11382. तनयाः — जनमेजयपूर्वकाः Bhâg. P. 9,22,34. अनन्यपूर्विका *die früher keinen andern Mann gehabt hat* Jâǵn. 1,52. देवपूर्वकम् adv. *nach den Göttern* (vgl. u. पूर्व 1,b) M. 3,209. प्रातः संध्यामुपासीत दन्तधावनपूर्वकम् *nachdem er zuvor die Zähne gereinigt* Jâǵn. 1,98. — 3) am Ende eines adj. comp. so v. a. *begleitet von, verbunden mit;* hier und da schimmert noch die ursprüngliche Bed. *des Vorangehenden* durch (vgl. पूर्व 1,e): व्याहृतिपूर्विका M. 2,78. 81. गायत्रीं शिरसा सार्धं जपेद्व्याहृतिपूर्विकाम् Jâǵn. 1,23. लेख्यं तु साक्षिमत्कार्यं तस्मिन्धनिकपूर्वकम् 2,84. Sâṁkhjak. 5. 30. आक्षेपपूर्वकः प्रश्नः पूर्वपक्षः Suçr. 2,559,5. चक्षुःपूर्विका, घ्राण°, श्रवण°, त्वक्° वृत्तिः Gauḍap. zu Sâṁkhjak. 30. उद्धरतिरिहोद्धरणपूर्वके निधाने वर्तते Siddh. K. zu P. 4,2,14. गुरुकुलवासपूर्वकवेदाध्ययनानन्तरम् Schol. zu Gaim. 1,1. °पूर्वकम् so v. a. *mit, nach, gemäss, unter:* भोभवत्पूर्वकं त्वेनमभिभाषेत M. 2,128. विधि° *nach der Regel* 2,173. 3,84. 96. 99.

216, 4,101. 6,5. R. 1,9,29. 2,28,14. अविधि° Bhag. 9,23. 16,17. विधिवन्मन्त्रपूर्वकम् MBh. 1,4249. R. 1,73,22. प्रीति° M. 8,137. 9,193. Bhag. 10,10. मति° M. 4,166. हेतु° Hariv. 8035. वचनावकाश° Mâlav. 39,1. प्रणाम° Kathâs. 25,16. प्रतिपत्ति° Pañkat. 117,11. Çâk. 92. अनामयप्रश्न° 04,23. अर्चित्वोदकपूर्वकम् Bhâg. P. 8,20,16. पदार्थज्ञान° Schol. zu Gaim. 1,26.

पूर्वकर्मन् (पूर्व + क°) n. 1) *ein früheres Werk:* सर्वं हि तिष्ठति । पूर्वकर्मवशादिव Kathâs. 40,41. Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 63. — 2) *Vorbereitung* Suçr. 1,14,17.

पूर्वकल्प (पूर्व + क°) m. 1) *vorangehende Weise, Vorgang* Pâr. Gṛhj. 2,10. MBh. 14,1395. — 2) *Vorzeit:* °कल्पे MBh. 9,2732. Kull. zu M. 1, 21. 23. 9,100. °कल्पेषु ders. zu 9,100. Vgl. पुराकल्प.

पूर्वकामकृत्वन् (पू° - का° + कृ°) adj. *alte Wünsche erfüllend* AV. 7,116,1.

पूर्वकाय (पूर्व + का°) m. *Vorderkörper* (des Thieres), *Oberkörper* (des Menschen) P. 2,2,1, Sch. Kâtj. Çr. 20,1,35. 5,15. MBh. 3,15160. Çâk. 7. 8. Ragh. 5,82. Kumâras. 3,45. Râga-Tar. 4,451.

पूर्वकारिन् (पूर्व + का°) adj. *zuerst thätig* Çâṅkh. Çr. 13,1,1.

1. पूर्वकाल (पूर्व + काल) m. *die frühere Zeit* Vjutp. 191.

2. पूर्वकाल (wie eben) adj. *aus einer früheren Zeit stammend, früher besprochen* VS. Prât. 3,3. Davon nom. abstr. °ता f. *das Vorangehen in der Zeit* Ind. St. 5,398, N.

पूर्वकालिक (wie eben) adj. *aus einer früheren Zeit stammend* MBh. 10,393.

पूर्वकृत् (पूर्व + कृत्) adj. *längst thätig* VS. 20,36.

पूर्वकृत (पूर्व + कृत) adj. *früher —, in einem frühern Leben gethan;* n. *eine Handlung aus früherer Zeit, aus dem frühern Leben:* कर्मन् MBh. 12,6760 (v. l. पुराकृत; vgl. zu Spr. 2312). M. 7,166. 11,47. 48. °पापता Vjutp. 32.

पूर्वकृत्वन् (पूर्व + कृ°) adj. f. °त्वरी *vorausthandelnd* AV. 12,1,14.

पूर्वकोटि (पूर्व + को°) = पूर्वान्त viell. *terminus a quo* Vjutp. 191.

पूर्वग (पूर्व + 1. ग) adj. *vorangehend* Râga-Tar. 1,15. Verz. d. Oxf. H. 162,b, N. 6. *zum Vorhergehenden gehörig* H. 23. — Vgl. कुल°, प्र°.

पूर्वगङ्गा (पूर्व + ग°) f. *die östliche* Gaṅgâ, Bein. der Narmadâ oder Revâ Trik. 1,2,31. H. 1083. Kathâs. 46,82.

पूर्वगत (पूर्व + गत) 1) adj. *vorangegangen* Çâk. 24,7. — 2) n. Titel einer zum Dṛshṭivâda gehörigen Schrift bei den Gaina H. 246. fg. पूर्वाणां गतं ज्ञानमस्मिन्पूर्वगतम् Schol.

पूर्वगत्वन् (पूर्व + ग°) adj. *entgegenkommend* ṚV. 7,67,7.

पूर्वगम adj. = पूर्वगत Vjutp. 147.

पूर्वचित् (पूर्व + 1. चित्) adj. *zuerst schichtend, zuvorkommend im Schichten* VS. 27,4.

पूर्वचित्ती s. u. पूर्वचित्ति 2.

पूर्वचित्त adj. fehlerhafte Variante für पूर्वचित् AV. 7,82,3.

पूर्वचित्ति (पूर्व + 1. चित्ति) f. 1) *Vorahnung, Vorschmack, praesensio;* im ṚV. nur im dat., etwa so v. a. *zum Voraus, zuvörderst:* व्रतान्यस्य सश्चिरे पुरूणि पूर्वचित्तये ṚV. 1,84,12. ईळे द्यावापृथिवी पूर्वचित्तये 112, 1. 159,3. नक्षा यामि व्रक्म पूर्वचित्तये 8,3,9. 6,9. 12,33. 25,12. ह्रूतं न पूर्वचित्तय आ शासते मनीषिणः 9,99,5. Vielleicht *erster Begriff:* का स्विदासीत्पूर्वचित्तिः VS. 23,11. — 2) N. einer Apsaras (*erster oder zuvorkommender Eindruck, Reiz*) VS. 15,19. Indr. 2,29. MBh. 12,12697. Hariv. 7226. Bhâg. P. 5,2,3. Brahma-P. in LA. 51,13. °चित्ती MBh. 1, 4821. — 3) in der Stelle अग्निमीडे पूर्वचित्तिं नमोभिः VS. 13,43 ist eine Entstellung aus पूर्वचित्त zu vermuthen.

पूर्वज (पूर्व + ज) adj. f. आ *vor Andern geboren, — entstanden; vormalig, uralt:* Himmel und Erde ṚV. 7,53,2. Çat. Br. 1,8,1,29. ऋषि ṚV. 8,6,41. 10,14,15. VS. 16,32. M. 9,31. die Açvin MBh. 1,722. Vishṇu VP. 2. Bhâg. P. 2,5,1. 7,10,25. °देव Brahman MBh. 1,7284. क्षात्रव्य TS. 3,5,3,1. क्षत्र° *der älteste* Ksh., *der Ur*-Ksh. Hariv. 77. *zuerstgeboren, älter* (Sohn, Bruder, Schwester); m. *ein älterer Bruder* AK. 2,6,1,43. H. 551. Halâj. 2,351. M. 2,226. 3,171. 9,122. fg. MBh. 3,10881. 6,5482. 14,162. Hariv. 563. 565. R. 1,35,7. 2,37,26. 50,1. 110,30. R. Gorr. 2,52,11. 6,16,1. Ragh. 15,36. Râga-Tar. 3,104. इक्ष्वाकुर्पूर्वजान्पुत्रान् *unter denen* Ikshv. *der Aelteste war* Bhâg. P. 9,2,3. *Vorfahr, Ahn;* sg. R. 1,5,2. 40,2. pl. AK. 3,4,21,136. Trik. 1,1,6. तिष्ठ त्वं देहि युद्धं मे ततो द्रक्ष्यसि पूर्वजान् R. 4,10,14. Ragh. 16,34. Kathâs. 18,63. Bhâg. P. 2,8,25. 8,19,15. Mârk. P. 31,6. 133,15. Daçak. in Benf. Chr. 185,7. adj. *vorhergehend:* ज्येष्ठामूलीयमिच्छन्ति मासमाषाढपूर्वजम् Trik. 1,1,111; vgl. पूर्वग.

पूर्वजन (पूर्व + जन) m. pl. *Leute der Vorzeit:* यस्यां पूर्वे पूर्वजना विचक्रिरे AV. 12,1,5.

1. पूर्वजन्मन् (पूर्व + ज°) n. *eine frühere Geburt, ein früheres Leben* Ragh. 18,49. Spr. 1817. Kathâs. 7,15. 27,83. 88. 40,104. 43,155. 181.

2. पूर्वजन्मन् (wie eben) m. *der ältere Bruder* Ragh. 14,44. 15,95.

पूर्वजाति (पूर्व + जा°) f. = 1. पूर्वजन्मन् Kathâs. 27,82. 43,165. 196.

पूर्वजावन् (पूर्व + जा°) adj. = पूर्वज ṚV. 10,65,8.

पूर्वजिन (पूर्व + जिन) m. *der alte* Gina, Bein. Mañguçrî's Trik. 1,1,22.

पूर्वज्ञान (पूर्व + ज्ञान) n. *Kenntniss des frühern Lebens* Jâgñ. 3,180.

पूर्वतन (von पूर्व) adj. *früher, älter:* °लोचक MBh. in der Nachschrift zum 1ten Buche.

पूर्वतस् (wie eben) adv. 1) *vorn; nach Osten hin* Gobh. 4,7,18. MBh. 9,2861. Ragh. 3,42. *vor* (mit dem gen.) Vop. 5,23. — 2) *zuerst:* मां खाद पूर्वतः Bhâg. P. 9,9,32.

पूर्वतापनीय (पूर्व + ता°) Titel der ersten Hälfte der Nṛsiṁhatâpanîjopanishad Colebr. Misc. Ess. I, 96. — Vgl. उत्तरतापनीय.

पूर्वत्र (von पूर्व) adv. *im Vorangehenden, im Vorhergehenden* (Gegens. उत्तरत्र) P. 8,2.1. Vârtt. zu P. 5,1,20. Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 63. Kull. zu M. 3,70. Sâh. D. 11,7. Vop. 6,16. पूर्वत्र जन्मनि (Brockhaus verbindet die beiden Wörter) *in einem vorangehenden Leben* Kathâs. 13, 131. 23,46. द्विने Trik. 3,3,467.

पूर्वत्व (wie eben) n. *das Vorangehen, Frühersein, Priorität, ein früherer Zustand* Gaim. 1,29. P. 1,1,37, Sch.

पूर्वथा (wie eben) ved. adv. P. 5,3,111. *zuerst, zuvor; ehemals, von jeher; wie ehemals* Nir. 3,16. सास्मिन्ब्रह्माणि पूर्वथेन्द्र उक्था समग्मत ṚV. 1,80,16. 132,4. अग्निं मन्थाम पूर्वथा 3,29,1. 5,44.1. घृतं, पूर्वथा 8,3, 8. 18,6. तं नो गिरः शुम्भन्ति पूर्वथा 9,43,2. TBr. 2,3,4,5. *vorn, östlich*

(oder auch wie oben): अक्रन्नुषासो वयुनानि पूर्वथा RV. 1,92,2. 5,80,6.

पूर्वदक्षिणा (पूर्व + द°) adj. südöstlich VJUTP. 191. KÂTJ. ÇR. 3,7,2. 8,5, 15. 17,1,15. 10,4. MÂRK. P. 58,19. fg.

पूर्वदाविक adj. von पूर्वदेविका P. 7,3,1, Sch.

पूर्वदिक्पति (पूर्व - दिश् + प°) m. der Herr des Ostens, Bein. Indra's H. 173. HALÂJ. 1,53.

पूर्वदिगीश (पूर्व - दिश् + ईश) m. dass. H. 173, Sch.

पूर्वदिन (पूर्व + दिन) n. Vormittag: पूर्वापरदिने Verz. d. Oxf. H. 10, b, N. 5.

पूर्वदिष्ट (पूर्व + दिष्ट) adj. durch vorangegangene Handlungen bestimmt; n. der Ausspruch des Schicksals: दैवैर्मर्त्याय यत्प्रोक्तं पूर्वदिष्टं हि तस्य तत् BHÂG. P. 6,17,17.

पूर्वदेव (पूर्व + देव) m. 1) ein Urgott: नरनारायणावृषी MBH. 5,1921. — 2) ein Asura AK. 1,1,1,7. H. 238. HALÂJ. 1,5.

पूर्वदेवता (पूर्व + दे°) f. eine Urgottheit: पितरः M. 3,192.

पूर्वदेविका (पूर्व + दे°) f. N. pr. eines Grâma der östlichen Völker P. 7,3,1, Sch.

पूर्वदेश (पूर्व + देश) m. das östliche Land, = वर्तनि TRIK. 2,1,12. °देशाधिपा नृपाः MBH. 2,1856. चैत्रो मैत्रात्पूर्वदेशे im Osten von (?) P. 2, 3,29, Sch.

पूर्वदेह (पूर्व + देह) ein früherer Leib, eine frühere Geburt, ein früheres Dasein: पूर्वदेहे त्वकृतार्थं बलेस्त्रिभुवनं हरिः HARIV. 9153. 9263.

पूर्वदैहिक (von पूर्वदेह) adj. was man in einem frühern Dasein vollbracht hat: भङ्क्ते °कर्म् MBH. 12,12151. — Vgl. पौर्वदैहिक.

पूर्वनगरी (पूर्व + न°) f. N. pr. नद्यादि zu P. 4,2,97. — Vgl. पौर्वनगरेय.

पूर्वनडक (पूर्व + न°) n. ein oberer Röhrenknochen: सक्थि° KÂTJ. ÇR. 6,7,6. 7.

पूर्वनिवासानुस्मृति (पूर्व - नि° + अनु°) f. die Erinnerung an die frühere Wohnung, d. i. an das frühere Dasein, eine der zehn Kräfte eines Buddha BURN. in Lot. de la b. l. 793. 821.

पूर्वपक्ष (पूर्व + पक्ष) m. gaṇa गर्तादि zu P. 4,2,138. 1) Vordertheil, Vorderseite TBR. 3,10,4,1. — 2) die erste Hälfte eines Monats, die Zeit des zunehmenden Mondes TS. 3,4,9,6. AIT. BR. 4,25. ÇAT. BR. 6,7,4,7. 8,4,2,11. LÂṬJ. 4,8,18. 8,1,4. 9,8,4. NIR. 5,11. 11,5. 6. M. 3,278. — 3) die erste Hälfte eines Jahres KÂTJ. ÇR. 13,2,13. 24,4,35. — 4) eine aufgestellte Behauptung, vorgefasste Ansicht TRIK. 1,1,15. आतेपपूर्वकाः प्रश्नः पूर्वपक्षः SUÇR. 2,559,5. Verz. d. B. H. 201, a, 8. ÇAṄK. zu BṚH. ÂR. UP. S. 247. Einl. zu ĠAIM. 1, 1. MÂRK. P. 1, 8. COLEBR. Misc. Ess. I, 301. MÜLLER, SL. 78. 96. — 5) Klage vor Gericht (nach einer brieflichen Mittheilung STENZLER's) JÂĠÑ. 2, 17. VISHṆU's DHARMAÇ. 8,11. NÂRADA's DHARMAÇ. 8, a der Berl. Hdschr. (nach STENZLER).

पूर्वपक्षिन् (von पूर्वपक्ष) adj. der eine Behauptung aufstellt KUMÂRILA bei MÜLLER, SL. 96.

पूर्वपक्षीय (wie eben) adj. auf der Vorderseite gelegen u. s. w. gaṇa गर्तादि zu P. 4,2,138.

पूर्वपञ्चाल m. pl. die östlichen Pañkâla P. 6,2,103, Sch.

पूर्वपद (पूर्व + पद) n. das vordere Glied eines Compositums RV. PRÂT. 1,18, 22. VS. PRÂT. 5,28. AV. PRÂT. 3,76. 4,78. P. 6,2,1. 1,1,23, Vârtt. 3. SIDDH. K. zu P. 6,3,34. — Vgl. पौर्वपदिक.

पूर्वपदिक (von पूर्वपद) adj. = पूर्वपदमधीते वेद वा P. 4,2,60, Vârtt. 8, Sch.

पूर्वपद्य (wie eben) adj. zum vordern Glied eines Compositums gehörend RV. PRÂT. 1,20. 4,18. 37. 5,16. 13,11.

पूर्वपर्वत (पूर्व + प°) m. der östliche Berg (hinter dem die Sonne aufgehen soll) AK. 2,3,2.

पूर्वपश्चान्मुख (पूर्व - पश्चात् + मुख) adj. (f. ई) nach Osten und nach Westen fliessend: सरितः R. GORR. 2,12,6.

पूर्वपा (पूर्व + 2. पा) adj. zuerst —, vor Andern trinkend RV. 4,46, 1. 8,1,26.

पूर्वपाञ्चालक (von पूर्वपञ्चाल) adj. zu den östlichen Pañkâla gehörend P. 6,2,105, Sch. 7,3,13, Sch. 1,1,72, Vârtt. 11, Sch. — Vgl. पौर्वपञ्चालक.

पूर्वपाटलिपुत्रक adj. von पूर्व - पाटलिपुत्र P. 7,3,14, Sch.

पूर्वपाणिनीय (पूर्व + पा°) m. pl. die im Osten wohnenden Schüler des Pâṇini P. 6,2,104, Sch. पूर्वपाणिनीयं शास्त्रम् wohl das Lehrbuch der im Osten wohnenden Schüler des P. ebend.

पूर्वपाद (पूर्व + पाद) m. Vorderfuss KÂTJ. ÇR. 4,9,14. ÇÂÑKH. ÇR. 15,13,14.

पूर्वपान (पूर्व + 1. पान) n. = पूर्वपीति NIR. 10,37.

पूर्वपाय्य (पूर्व + 1. पाय्य) n. = पूर्वपीति RV. 8,34,5.

पूर्वपालिन् (पूर्व + पा°) m. N. pr. eines Fürsten MBH. 5,80.

पूर्वपितामह (पूर्व + पि°) m. Aeltervater, Vorahn MBH. 1,872. 4,1. KATHÂS. 21,20.

पूर्वपीति (पूर्व + 1. पी°) f. Vortritt im Trinken NIR. 10,37. RV. 1,19, 9. 134,1. 135,4. 8,3,7. 10,112,1.

पूर्वपुरुष (पूर्व + पु°) m. der Urgeist, Bein. Brahman's HARIV. 2385.

पूर्वपूर्व (पूर्व + पूर्व) 1) adj. der je frühere, — vorangehende: पूर्वपूर्वो विशिष्यते MBH. 13,2559. superl.: पूर्वपूर्वतमाभावे 1,4674. — 2) m. pl. die Urahnen MBH. 3,12408.

पूर्वपेय (पूर्व + पेय) n. = पूर्वपीति RV. 1,135,4. 7,92,1. AIT. BR. 3, 37. Vortritt überh.: सा नो भूमिः पूर्वपेये दधातु AV. 12,1,3.

पूर्वप्रज्ञा (पूर्व + प्र°) f. Wissen des Vorangegangenen, Gedächtniss ÇAT. BR. 14,7,2,3.

पूर्वप्रयोग (पूर्व + प्र°) m. Titel einer Schrift MACK. Coll. I, 10.

पूर्वफल्गुनी (पूर्व + फ°) f. N. des 11ten Nakshatra UĠĠVAL. zu UṆÂDIS. 3,56. VJUTP. 84. VP. 226, N. 21. °भव Bein. Bṛhaspati's ÇABDAM. im ÇKDR. — Vgl. फल्गुनी, फाल्गुनी.

पूर्वभद्रपदा f. pl. = पूर्वभाद्रपदा H. 115. VJUTP. 84. °पद m. ÇKDR. COLEBR. Misc. Ess. I, 201.

पूर्वभाग (पूर्व + भाग) m. Vordertheil H. 602. Obertheil (Gegens. अधोभाग) SUÇR. 1,208,7. दिन° der Vormittag, der Morgen RAGH. 7,57.

पूर्वभाज् (पूर्व + भाज्) adj. der den ersten Antheil erhält, bevorzugt; vorzüglich RV. 4,50,7. प्र शंससि क्रतुवः पूर्वभाजः 5,77,1. रयि 7,93,4.

पूर्वभाद्रपदा (पूर्व + भा°) f. N. des 25sten Nakshatra H. 115, v. l. °योगे MBH. 13,3282. VP. 226, N. 21. °पद COLEBR. Misc. Ess. II, 343.

पूर्वभाव (पूर्व + भाव) m. 1) das Frühergewesensein, vorhergehende Existenz KAP. 1,41. BHÂSHÂP. 18. — 2) in der Rhetorik die Entdeckung

einer Absicht Daçar. 1,48. Pratâpar. 22,b,3. 45,b,3.

पूर्वभाविन् (पूर्व + भा°) adj. *früher seiend, allen Andern vorangehend;* davon nom. abstr. °भावित्व Kap. 1,76.

पूर्वभाषिन् (पूर्व° + भा°) adj. *zuerst redend, — die Rede an Jmd richten, zuvorkommend in der Unterhaltung* R. Gorr. 2,1,7. — Vgl. पूर्वाभिभाषिन्.

पूर्वभूत (पूर्व + भूत) adj. *voranstehend, vorangehend* P. 8,1,59, Sch.

पूर्वमारिन् (पूर्व + मा°) adj. *zuvor sterbend* Çâṅkh. Çr. 4,15,32. Gṛhj. 5,9. M. 5,167. fg. Schol. zu Kâtj. Çr. 203,20.

पूर्वय in उपाधारपूर्वय° adj. *mit einem Besatz* oder *Durchzug (einer rothen Schnur) versehen, verbrämt, praetextus* TS. 2,2,11,4.

पूर्वयक्ष (पूर्व + यक्ष) m. *der erste* Jaksha, Bein. Maṇibhadra's Trik. 1,1,20.

पूर्वयायात (पूर्व + या°) n. *die ältere Form der Erzählung von* Jajâti oder *die im Osten gangbare E. von J.* Siddh. K. 239,a,12. — Vgl. पूर्वाधिराम.

पूर्वयावन् (पूर्व + या°) m. *Vortreter, Anführer* RV. 3,34,2.

पूर्वरङ्ग (पूर्व + रङ्ग) m. *Vorspiel zu einem Bühnenstücke* H. 282. Halâj. 1,95. Çiç. 2,8.

पूर्वराग (पूर्व + राग) m. *die erste —, eben aufkeimende Liebe* Sâh. D. 213. श्रवणाद्दर्शनाद्वापि मिथःसंरूढरागयोः । दशाविशेषो यो ऽप्राप्तौ पूर्वरागः स उच्यते ॥ 214. 217.

पूर्वरात्र (पूर्व + रात्र = रात्रि) m. *der erste Theil der Nacht* P. 2,4,29. 5,4,87. Vop. 6,46. Vjutp. 189. Ait. Br. 4,5. Kauç. 139. Kâtj. Çr. 21, 3,9. MBh. 1,6443. 3,13985. °कृत = पूर्वरात्रे कृत P. 2,1,45, Sch.

1. पूर्वरूप (पूर्व + रूप) n. 1) *Symptom:* अन्यलक्षणो यो भविष्यद्व्याधिख्यापकः स पूर्वरूपसंज्ञः (व्याधिः) Suçr. 1,127,12. अ° 11. — 2) *der erste von zwei zusammenstossenden Vocalen* oder *Consonanten* Taitt. Up. 1,3,1. fgg. AV. Prât. 1,50. Schol. zu 3,74. Schol. zu P. 6,1,107. fgg. Davon nom. abstr. °ता f. Schol. zu VS. Prât. 4,61. 5,38. — 3) in der Rhetorik *eine Redefigur, wo der gegen alle Erwartung wieder zum Vorschein kommende ursprüngliche Zustand eines Dinges hervorgehoben und erklärt wird;* = पुनः स्वगुणसंप्राप्तिः Kuvalaj. 167,a (140,a). Hierzu folgende Beispiele: हरकण्ठांशुलिप्तो ऽपि शेषस्त्वद्यशसा सितः und विभिन्नवर्णा गरुडाग्रजेन सूर्यस्य रथ्याः परितः स्फुरन्त्या । रत्नैः पुनर्यत्र रुचा रुचं स्वामानिन्यिरे वंशकरीरनीलैः ॥

2. पूर्वरूप (wie eben) adj. f. आ *die ehemalige Form —, — Gestalt habend:* धारा Dhûrtas. 72,13.

पूर्ववत् (von पूर्व) adv. *wie früher, wie bisher, wie zuvor, wie oben gesagt* RV. 1,31,17. 3,2,12. Kâtj. Çr. 2,5.2. 6,31. 3,4,10. M. 11,212. Suçr. 1,150,18. Sûrjas. 3,35. 4,5. Vid. 264. Spr. 2237. Kathâs. 7,84. 31,78. 49,133. Râga-Tar. 1,185. 4,454. Bhâg. P. 5,10,6.

पूर्ववत् (wie eben) adj. *Vorangehendes habend, dem Anderes vorangeht (auf ein Früheres bezüglich* Weber) VS. Prât. 2,7.

पूर्ववयस् (पूर्व + व°) adj. *im ersten Lebensalter stehend, jung* MBh. 1,3196.

पूर्ववयस (wie eben) n. *das erste Lebensalter, Jugend* Çat. Br. 12,2,2, 4. 9,1,8. Pañkav. Br. 19,4,3.

पूर्ववयसिन् (vom vorherg.) adj. *im ersten Lebensalter stehend* TBr. 3,8,13,3.

पूर्ववर्तिन् (पू° + व°) adj. *früher gewesen;* davon nom. abstr. °वर्तिता = पूर्वभाव Bhâshâp. 15.

पूर्ववह् (पूर्व + वह्) adj. *als Vorspann* oder *Leitpferd laufend,* oder *zum ersten Mal im Gespann laufend* (Comm.): अश्व TBr. 1,1,5,6. Çat. Br. 2,1,4,17. Kâth. 13,3.

पूर्ववाद (पूर्व + वाद) m. *Klage vor Gericht* Vishṇu's Dharmaç. 8,10 (nach Stenzler). Mit. im ÇKDr.

पूर्ववादिन् (पूर्व + वा°) m. *Kläger* (nach einer brieflichen Mittheilung Stenzler's) Jâǵń. 2,17. — Vgl. उत्तरवादिन्.

पूर्ववार्षिक (von पूर्व + वर्ष) adj. *auf die erste Hälfte der Regenzeit bezüglich u. s. w.* P. 7,3,11, Sch. — Vgl. पौर्ववार्षिक.

पूर्वविद् (पूर्व + विद्) adj. *die Dinge der Vorzeit kennend* M. 9,44.

पूर्ववृत्त (पूर्व + वृत्त) adj. *was früher geschehen ist,* n. *ein früheres Ereigniss, eine frühere Begebenheit* Çâk. 71,3. Ragh. 11,10. Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 63. *ein früheres Benehmen* Mârk. P. 20,41. *auf ein früheres Ereigniss bezüglich:* कथा Hariv. 2976.

पूर्ववैरिन् (पूर्व + वै°) adj. *der zuerst Feindseligkeiten begonnen hat* MBh. 6,3745.

पूर्वशांशप adj. von पूर्व - शिंशपा P. 7,3,1, Sch.

पूर्वशारद (von पूर्व + शरद्) adj. *auf die erste Hälfte des Herbstes bezüglich u. s. w.* P. 1,1,72, Vârtt. 12, Sch.

पूर्वशीर्ष (पूर्व + शीर्ष) adj. f. आ *mit dem Haupt nach Osten gerichtet:* वर्णा MBh. 13,463.

पूर्वशैल (पूर्व + शैल) m. 1) *der östliche Berg,* hinter dem die Sonne aufgehen soll, Gatâdh. im ÇKDr. °संघाराम N. eines Klosters Hiouen-thsang II,110 (vgl. den Index). — 2) pl. N. einer buddhistischen Schule Vjutp. 210. Burn. Intr. 446. Lot. de la b. l. 358. Wassiljew 78. 264. Köppen I, 153. — Vgl. अवरशैल, welches auch *westlicher Berg* bedeutet; das darauf belegene Kloster heisst अवरशैलसंघाराम, wie St. Julien richtig im Index hat; es ist demnach अवरशिला zu streichen.

पूर्वसक्थ (पूर्व + सक्थि) n. wohl *Oberschenkel* P. 5,4,98. Vop. 6,43. — Vgl. उत्तरसक्थ, welches wohl *Unterschenkel* bedeutet.

पूर्वसद् (पूर्व + सद्) adj. *vorn sitzend* SV. II. 9,2,7,1.

पूर्वसमुद्र (पूर्व + स°) m. *das östliche Meer* Varâh. Bṛh. S. 26,2.

पूर्वसर (पूर्व + सर) adj. f. ई *vorangehend* P. 3,2,19. Bhaṭṭ. 5,97.

पूर्वसस्य (पूर्व + सस्य) n. *zuerst gesäetes Korn* Varâh. Bṛh. S. 8,13.

पूर्वसागर (पूर्व + सा°) m. *das östliche Meer* Ragh. 4,32. Varâh. Bṛh. S. 5,66.

पूर्वसार (पूर्व + सार) adj. *nach Osten gehend* P. 3,2,19, Sch.

पूर्वसारिन् (पूर्व + सा°) adj. *voran gehend, über allen Andern stehend* MBh. 5,142.

पूर्वसू (पूर्व + सू) adj. *erstgebärend* RV. 2,35,5. so v. a. पूर्वज nach dem Comm. in folgender Stelle: नमो द्यावापृथिवीभ्यां होतृभ्यां पूर्वसूभ्याम् Çâṅkh. Çr. 1,6,11.

पूर्वस्थ (पूर्व + स्थ) adj. *voranstehend, der vornehmste:* त्रिदशाः MBh. 13,5940.

पूर्वहूति (पूर्व + हूति) f. *erster —, frühester Ruf; Frühgebet* ṚV. 1,122,1. आर्षा अग्मन्प्रथमा पूर्वहूतौ 123,2. 8,64,5. 7,35,3. 39,2. 10,113,7. VS. 8,63.

पूर्वहोम (पूर्व + होम) m. *Voropfer* TBR. 3,8,17,1.

पूर्वाग्नि (पूर्व + अग्नि) m. *das ursprüngliche Feuer* d. h. *das Feuer im Hause* (आवसथ्य) AV. 5,31,5. ÇAT. BR. 5,4,2,24. 4,20. 13,2,2,3. KÂTJ. ÇR. 15,7,18. Schol. 6,14. Vgl. यस्त्वं पुराग्निर्यश्चाग्नायाम् TS. 5,2,4,1. °वह् *dieses Feuer führend* ÇAT. BR. 5,4,4,23. 5,2,3. KÂTJ. ÇR. 15,9,16. °वहन *ein Wagen für dieses Feuer* 6,14.

पूर्वाचल (पूर्व + अ°) m. *der östliche Berg* (hinter dem Sonne und Mond aufgehen sollen) VÂRÂHA-P. in Verz. d. Oxf. H. 62,*a*,23. ÇATR. 5,4.

पूर्वातिथ n. = पौर्वातिथ N. eines Sâman Ind. St. 3,223,*b*.

पूर्वातिथि (पूर्व + अ°) m. N. pr. eines Mannes PRAVARÂDHJ. in Verz. d. B. H. 59,4. — Vgl. पौर्वातिथ.

पूर्वादि (पूर्व + आदि) adj. *mit* पूर्व *beginnend:* पूर्वाद्युत्तरत्रितय = पूर्वात्रय (s. u. पूर्व) VARÂH. BṚH. S. 7,7.

पूर्वाद्रि (पूर्व + अद्रि) m. = पूर्वाचल TRIK. 2,3,3. H. 1027. KATHÂS. 1,18. VID. 327.

पूर्वाधिराम (पूर्व + अधि - राम) n. *die ältere Form der Erzählung von* Râma *oder die im Osten gangbare E. v. R.* P. 6,2,103, Sch. Daneben अपरयायात. — Vgl. पूर्वयायात.

पूर्वानुयोग (पूर्व + अ°) m. Titel einer zum Dṛshṭivâda gehörigen Schrift bei den Ǵaina H. 246.

पूर्वान्त (पूर्व + अन्त) m. 1) *das Ende des vorangehenden Wortes:* °वत् Ind. St. 8,464. — 2) = पूर्वकोटि VJUTP. 191.

पूर्वापर (पूर्व + अपर) adj.; subst. n. sg. oder du. P. 2,4,12. 1) *vorn und hinten befindlich, östlich und westlich* KÂTJ. ÇR. 15,4,26. 17,5,15. 16,7,25. पूर्वापरौ वारिनिधी KUMÂRAS. 1,1. ÇÂK. 99,15. Davon nom. abstr. °त्व ÇAÑK. zu BṚH. ÂR. UP. S. 22. पूर्वापर n. *das Vorn und Hinten, Osten und Westen:* पूर्वापरापकृष्टाः SÛRJAS. 2,8. — 2) *der frühere und spätere:* न दिवा शयीत न पूर्वापररात्रौ *in der ersten und letzten Hälfte der Nacht* ÇÂÑKH. GṚHJ. 4,4. *vorangehend und nachfolgend, auf einander folgend, zusammenhängend* KÂTJ. ÇR. 19,2,4. 22,1,33. एवं पूर्वापरान्क्लेशांस्तितिक्षते स्म पाण्डवाः MBH. 5,929. न च पूर्वापरं विद्यात् *so v. a. den Zusammenhang* M. 8,56. पूर्वापरीभूत *auf einander folgend geworden, zusammenhängend:* °भूतं भावमाख्यातेनाचष्टे NIR. 1,1. °व्यापारकलाप SÂH. D. 10,17. पूर्वापरम् adv. *nach einander:* पूर्वापरं चरतो मायैतौ ṚV. 10,85,18. — Vgl. पौर्वापर्य.

पूर्वापर्य in der Bed. von पौर्वापर्य Schol. zu KÂTJ. ÇR. 995,11.

पूर्वापक्षाणा f. gaṇa अजादि zu P. 4,1,4. — Vgl. अपरापक्षाणा.

पूर्वायुष् adj. so lesen von uns verglichene Hdschrr. und SÂJ., welcher das Wort durch पूर्वेषां पोषकः erklärt, in der Stelle ṚV. 8,22,2, während die beiden Herausgeber des ṚV. setzen: पूर्वायुषं सुहवं पुरुस्पृहं भुज्युं वाजेषु पूर्व्यम्; also पूर्वायुस् d. i. पूर्व + आयुस् etwa s. v. a. *jung.* Da युष् mit आ nicht nachzuweisen, so müsste bei der Lesart पूर्वायुष् eine Dehnung des Auslauts im ersten Gliede der Zusammensetzung angenommen werden.

पूर्वाभिभाषिन् (पूर्व + अ°) adj. = पूर्वभाषिन् RÂǴA-TAR. 4,37.

पूर्वाभिमुख (पूर्व + अ°) adj. f. आ *nach Osten gewandt:* नद्यः SUÇR. 1,172,4.

पूर्वाभिरामा (पूर्व + अ°) f. N. pr. eines Flusses MBH. 6,329 (VP. 183).

पूर्वाभिषेक (पूर्व + अ°) m. *Vorsalbung* ÇAT. BR. 9,4,2,16. Nach SÂJ. *ein best.* Mantra.

पूर्वाभ्यास (पूर्व + अ°) m. *Wiederholung des Früheren*, instr. *von Neuem* Spr. 1793.

पूर्वाम्बुधि (पूर्व + अ°) m. *das östliche Meer* VID. 165. 223.

पूर्वायुस् s. u. पूर्वायुष्.

पूर्वाराम (पूर्व + आ°) N. pr. eines buddhistischen Klosters HIOUEN-THSANG I, 305. KÖPPEN I, 113.

पूर्वार्चिक (पूर्व + आ°) n. Bez. *der ersten Hälfte des* SV.; die zweite heisst उत्तरार्चिक.

पूर्वार्जित (पूर्व + अर्जित) adj. *durch vorangegangene Werke erlangt, — gewonnen* KATHÂS. 40,41.

पूर्वार्ध (पूर्व + अर्ध) m. *Vordertheil, Obertheil, östlicher Theil* (Gegens. जघनार्ध, उत्तरार्ध, उत्तमार्ध, परार्ध) TS. 2,6,2,3. ÇAT. BR. 1,3,2,12. 8,1,18. पशोः 8,2,4,20. 10,2,2,1. ÇÂK. 34,1. RAGH. 16,6. MEGH. 82. — ÇAT. BR. 1,6,3,39. 3,8,3,17. 5,5,1,1. 7,2,2,26. दण्डस्य 3,7,1,26. हविषः ÂÇV. GṚHJ. 1,10. कांस्यस्य ÇÂÑKH. ÇR. 4,21,3. उत्तर° KÂTJ. ÇR. 7,2,15. दक्षिण° 9,2,8. *Obertheil* eines Pfeils RAGH. 7,42. दिनस्य *Vormittag* Spr. 382. *die vordere Hälfte* (eines Halbverses) ÇRUT. 5. — Vgl. पौर्वार्ध, पौर्वार्धिक.

पूर्वार्धकाय (पू° + काय) m. *Vorderkörper, Oberkörper:* सिंह° adj. VJUTP. 10.

पूर्वार्ध्य adj. von पूर्वार्ध P. 4,3,6, Sch. LÂṬJ. 1,10,3. KÂTJ. ÇR. 7,1,36. 8,3,7.

पूर्वावेदक (पूर्व + आ°) m. *Kläger* JÂǴN. 2,7.

पूर्वाशिन् (पूर्व + आ°) adj. vor (abl. loc.) *Andern essend* MBH. 5,1291. 12,13848.

पूर्वाषाढा (पूर्व + अ°) f. N. *des 18ten* (oder *20ten*) Nakshatra (s. अषाढा) H. 113. VJUTP. 84. VARÂH. BṚH. S. 23,1. VP. 226, N. 21. BHÂG. P. 5,23,6.

पूर्वासिन् (पूर्व + आ° von 2. अस्) adj. *zuerst schiessend* AV. 10,1,27.

पूर्वाह्ण (पूर्व + अह्न) m. *Vormittag* P. 2,4,29. 5,4,88. 8,4,7. 4,3,24. 28. VOP. 6,38. fg. VJUTP. 189. M. 3,256. 278. Gewöhnlich im loc. ṚV. 10,34,11. ÇAT. BR. 1,6,2,12. 3,4,4,2. KÂTJ. ÇR. 5,6,2. 8,2,37. ÇÂÑKH. ÇR. 5,9,26. पूर्वाह्णे एवोद्यन्तमादित्यमुपतिष्ठेत् AIT. BR. 7,20. NIR. 8,9. KHÂND. UP. 5,11,7. M. 4,96. 152. 7,87. Cit. beim Schol. zu ÇÂK. 86. पूर्वाह्ने (gegen P. 8,4,7) SUÇR. 1,21,5. 80,17. 118,15. पूर्वाह्णापराह्णयोः LÂṬJ. 9,12,4. GOBH. 4,6,7. 9. पूर्वाह्णकृत = पूर्वाह्णे कृत P. 2,1,45, Sch. पूर्वाह्णकाले und पूर्वाह्णेकाले 6,3,17, Sch. पूर्वाह्णेगेय (सामन्) 2,1,43, Sch. mit dem suff. des compar. und superl.: पूर्वाह्णतरे und पूर्वाह्णेतरे, पूर्वाह्णतमे und पूर्वाह्णेतमे 6,3,17, Sch. पूर्वाह्णेतराम् und पूर्वाह्णेतमाम् adv. 5,4,11, Sch. — Vgl. पौर्वाह्णिक.

पूर्वाह्णक (von पूर्वाह्ण) m. N. pr. (urspr. *am Vormittag geboren*) P. 4,3,28.

पूर्वाह्णेतन und पूर्वाह्णेतन (wie eben) adj. *mittägig* P. 6,3,17, Sch.; vgl. P. 4,3,24 und पूर्वाह्णेतन.

पूर्वाह्णिक (wie eben) adj. f. ई dass.: क्रिया MBH. 8,18. 13,2822. विधि 12,13346. दैवं पूर्वाह्णिकं कुर्यादपराह्णे तु पैतृकम् 13,1578. subst. so v. a. पूर्वाह्णिकक्रिया 2825. — Vgl. पौर्वाह्णिक.

पूर्वाह्णेतन und पूर्वाह्णेतन (von पूर्वाह्णे, loc. von पूर्वाह्ण) adj. = पूर्वाह्णतन P. 6,3,17, Sch.; vgl. P. 4,3,24.

पूर्विक in स्त्रीपूर्विक *früher Weib gewesen* MBh. 5,7553 wohl fehlerhaft für पूर्वक. Nach Vyutp. 152 bedeutet पूर्विक *früher gemacht*, — *eingeladen.*

पूर्विण adj. in der Stelle: परेतन पितरः सोम्यासो गम्भीरेभिः पथिभिः पूर्विणेभिः Âçv. Çr. 2,7. Wohl aus älterm पूर्व्येभिः entstanden.

पूर्विन् (von पूर्व) adj. *von den Vorfahren herrührend, von ihnen gemacht* P. 4,4,133. पथिभिः Sch. *der früher Etwas gethan hat* P. 5,2,86. अपूर्विणा न कर्तव्यं कर्म लोके विगर्हितम् । कृतपूर्वं तु त्यजतो महान्धर्म इति श्रुतिः ॥ MBh. 12,10796. Am Ende eines comp. P. 5,2,87. कृत°, भुक्त° *der früher gemacht —, — gegessen hat;* mit dem acc. 2,3,65, Sch. स्त्री° *früher Weib gewesen* MBh. 5,7547. — Vgl. दृश°.

पूर्विनिष्ठ adj. SV. I,4,2,3,2 falsche Lesart; vgl. denselben Vers VS. 5,8.

पूर्वी s. u. पुरु.

पूर्व्यीण (von पूर्व) adj. *von den Vorfahren herrührend, von ihnen gemacht* P. 4,4,133. पथिभिः Sch.

पूर्वेण (instr. von पूर्व) adv. praep. *vorn, vorn an, vor, im Osten von* (Gegens. अपरेण); mit dem acc. P. 5,3,35, Sch. Vop. 7,105. Çat. Br. 1,7,4,12. Kâty. Çr. 3,4,7. 7,3. 4,14,2. 5,3,20. 17,2,11. यूपम् 6,10,4. शालां पूर्वेण तिष्ठन् 7,2,33. 15,5,1. Âçv. Çr. 1,1.5,7. R. Gorr. 2,70, 12. mit dem gen. MBh. 3,6051. Mârk. P. 57,59. ततः पू° *im Osten davon* MBh. 6,417.

पूर्वेतर (पूर्व + इतर) adj. f. आ *westlich* H. ç. 29.

पूर्वेद्युस् (पूर्वे, loc. von पूर्व, + द्युस्) adv. *Tags zuvor, gestern* (Gegens. उत्तरेद्युस्, उत्तरमहः, अपरेद्युस्) P. 5,3,22. Vop. 7,103. AK. 3,5,21. Trik. 3,3,467. TBr. 1,3,10,1. °द्युरिध्मा बर्हिः करोति 3,2,3,1. TS. 2,5,3,6. °द्युः प्रक्रामत्युत्तरेद्युरुपतिष्ठते 5,2,4,7. Ait. Br. 2,20. 3,15. Âçv. Gṛhy. 2,4. Çat. Br. 2,4,4,7. 5,1,2,15. °द्युर्दुग्ध 11,1,4,1. 3. Çâṅkh. Çr. 3,18, 22. M. 3,187. Jâǵn. 1,226 (*am Vormittag* Stenzler). Hariv. 7153. Çiç. 98,14. *früh am Morgen* (प्रातर्, प्रभाते) Trik. H. an. 7,59. Med. avj. 84. = धर्माह्ने und धर्मवासरे H. an. Med.

पूर्वेषुकामशमी (पूर्व + इ°, N. pr. eines Grâma) f. Sch. zu P. 2,1,50. 6,2,103. 7,3,14. Davon adj. पौर्वेषुकामशम Sch. zu P. 4,2,107. 7,3,14.

पूर्वोत्तर (पूर्व + उ°) adj. f. आ 1) *nordöstlich* P. 2,2,26, Sch. MBh. 3, 8876. Mârk. P. 58,53. 79. — 2) du. *der vorangehende und nachfolgende:* पूर्वोत्तरयोरुत्तरस्य VS. Prât. 1,145. °सूत्रयोः P. 1,4,106, Sch.

पूर्वोत्पन्न (पूर्व + उ°) adj. *früher dagewesen;* davon nom. abstr. °त्व n. = पूर्वभाव Bhâshâp. 122.

पूर्व्य, selten पूर्व्य (von पूर्व) ved. adj. Kâç. zu P. 5,4,30. = पूर्वैः कृत P. 4,4,133. 1) *vorherig, bisherig, alt* (Gegens. नवीयंस्, नूतन) Naigh. 3, 27. पन्थाः RV. 1,35,11. 3,31,6. कर्माणि 1,61,13. 117,4. 2,11,6. अवस् 4,41,7. गिरः 6,44,13. वचस् 3,10,5. नाभि 4,44,6. होतारं यज्ञेषु पूर्व्यं हुवामहे 5,20,3. दश क्षिपः पूर्व्यं सीमजीजनन् 3,23,3. कवयः 7,76,4. 5, 58,8. 8,39,3. 9,6,3. अश्वस्य चिच्छिश्नथत्पूर्व्याणि 2,20,5. AV. 7,21,1. Çâṅkh. Çr. 5,10,32. Çvetâçv. Up. 2,7. — 2) *vorhergehend, der erste:* इन्द्रो नो अस्य पूर्व्यः पपीयात् RV. 5,37,2. 8,27,3. 19,2. 52,1. वाजेषु 22, 1. RV. Prât. 6,1. *der erste* so v. a. *der nächste:* धने RV. 1,132,1. *vorzüglich:* ब्रह्मन् RV. 10,13,1. वसु 49,1. Roth Çat. Br. 13,4,2,1 (Comm. *jung*). — 3) पूर्व्यम् adv. *zuvor, zuerst, längst, bisher:* आविर्भुवत्सरमा पूर्व्यं ते RV. 4,16,8. 8,22,6. कृधा गोपाता पूर्व्यं 3,7. — Vgl. अ°.

पूर्व्यस्तुति (पू° + स्तु°) f. *vorzüglicher Preis:* इयं वामस्य मन्मन इन्द्राग्नी पूर्व्यस्तुतिः (अजनि) RV. 7,94,1. 8,24,17. 35,19.

पूल्, पूलति und पूलयति *aufhäufen* Dhâtup. 15,21. 32,93.

पूल *Bündel, Büschel:* दर्भ° Schol. zu Kâty. Çr. 5,5,8. तृण° Med. l. 85. — Vgl. तृणपूली.

पूलक m. dass.: तृण° Schol. zu Kâty. Çr. 221,1 v. u. 226,16. 20. 429, 2. 1001,10. H. an. 3,643. Med. n. 72. H. an. 3,643.

पूलाक gaṇa पलाशादि zu P. 4,3,141. — Vgl. पैलाक.

पूलास gaṇa संकलादि zu P. 4,2,75; vgl. गोपालधानी° (v. l. गोपालिधान°), स्थूल° und पूलासककुरण्ड (v. l. पूलासकारण्ड) im gaṇa राजदन्तादि zu P. 2,2,31.

पूलिका f. *eine Art Gebäck* H. 398. — Vgl. पूरिका, पोलिका, पोलि.

पूल्य n. *ein eingeschrumpftes* oder *taubes Fruchtkorn* Kauç. 26. 30. 75. 76. AV. 14,2,63. — Vgl. पुलाक.

पूष्, पूषति = 1. पुष् Dhâtup. 17,21.

पूष (von पुष्) 1) m. *eine Art Maulbeerbaum* AK. 2,4,2,28. — 2) f. आ Bez. *der 5ten* Kalâ *des Mondes* Brahma-P. in Verz. d. Oxf. H. 18,b,24.

पूषक m. = पूष 1. Râǵan. im ÇKDr.

पूषण 1) m. parox. Nebenform zu पूषन् RV. 10,5,5. 93,4. — 2) f. आ N. einer der Mütter im Gefolge des Skanda MBh. 9,2638.

पूषण्वन्त् adj. *von* Pûshan *begleitet* RV. 1,82,6. 142,12. 3,52,7. 54, 12. VS. 28,27. Ait. Br. 2,24.

पूषदन्तहर (पूषन्-द° + हर) m. Bein. Çiva's (*der* Pûshan *die Zähne nahm*) H. 200, Sch.

पूषध m. N. pr. eines Sohnes des Manu Mârk. P. 111,5. 112,1. 7. Wohl nur Druckfehler für पृषध्र.

पूषन् (von 1. पुष्) Uṇâdis. 1,158. m. P. 6,2,142. Siddh. K. 241,a,14. parox. Uǵǵval. in den starken Casus (mit Ausnahme des nom. sg.) wird der Vocal nicht verlängert (aber पूषाणम् Mârk. P. 109,64), wohl aber im nom. acc. pl. neutr. eines adj. comp. P. 6,4,12. Vop. 3,111. 118. Name eines vedischen Gottes, welcher ein Hüter und Mehrer der Heerden (पशुपा) und des menschlichen Besitzes überhaupt ist (पुष्टिंभर) RV. 6, 48,15. als Hirt den Ochsenstachel trägt (53,8. 9) und mit Ziegen (अजाश्व) fährt. Seinem Wesen nach ein Sonnengenius, überschaut er Alles, ist ein Geleitsmann auf Wegen und Reisen (1,42,1. 10,17,6. 59, 7. 85,26. AV. 6,73,3) und zur anderen Welt (पथस्पति, प्रपथ्य) RV. 10, 17,3. 20. AV. 16,9,2. 18,2,53. heisst Buhle seiner Schwester, der Sûrjâ, RV. 6,55,4. 5. 58,4. wirkt beim Umschwung von Tag und Nacht 1, 23,13—15. theilt sich mit Soma, als Mond, in die Hut der Geschöpfe (सोमापूषणौ) 2,40,1. fgg. Er wird neben den verschiedensten Göttern angerufen, besonders häufig neben Indra (इन्द्रापूषणौ 1,162,2. 7,35,1) und Bhaga (4,30,24. 5,41,4. 46,2. 10,125,2; vgl. Çat. Br. 11,4,3,3. Kâty. Çr. 5,13,1). Seine bemerkenswerthesten Epitheta sind ausser den oben angeführten: आघृणि, कपर्दिन्, करम्भाद्, दस्र, दस्म, दस्मवर्चस्, नराशंस (RV. 1,106,4. 10,64,3, wonach u. d. W. zu ergänzen ist),

विमुचो नपात् विमोचन. Vgl. besonders die Lieder RV. 6,53—58. 10,26. Die Brâhmana haben die Legende, dass P. seine Zähne eingebüsst habe und deshalb Brei esse (करम्भाद्, प्रपिष्टभाग, पिष्टाद् TS. 2,6,8,5. Çat. Br. 1,7,4,7. Nir. 6,31. Bhâg. P. 6,6,41). Naigh. 5,6. Nir. 12,16. पूषा यो विश्वाभि विपश्यति भुवना सं च पश्यति RV. 3,62,9. (सवितुः) पूषा प्रसवे याति विद्वान्सं पश्यन्विश्वा भुवनानि गोपाः 10,139,1. AV. 1,11,1. 5,28,8. 6,112,3. VS. 6,18. 10,9. 30. 11,15. पूषा पशूनां प्रजनयिता TBr. 1,7,2,4. Çat. Br. 5,2,5,8. 11,4,3,6. 13,3,8,2. TS. 1,2,3,2. 5,1,2. पूषा वा इन्द्रियस्य वीर्यस्य प्रदाता 2,2,1,4. 6,1,2,2. Çat. Br. 2,5,4,7. 3,2,4,19. 13,4,1,14. इयं वै पूषेयं हीदं सर्वं पुष्यति यदिदं किं च 14,4,2,25 (daher angeblich auch so v. a. Erde Naigh. 1,1). Çâñkh. Çr. 16,3,29. 30. Gṛhj. 1,9. Kauç. 78. Âçv. Gṛhj. 1,7. Unter den 12 Âditja MBh. 1,2523. Hariv. 175. 394. 11549. 12456. 12912. 13143. 13179. 14167. VP. 122. Bhâg. P. 6,6,37. पूष्णो दन्तभिदे (शिवाय) MBh. 14,193. स्वस्ति धाता विधाता च स्वस्ति पूषा भगो ऽर्यमा R. 2,25,8 (21 Gorr.). संध्या पूष्णो वराङ्गना 5,28,27. Kathâs. 48,96. Bhâg. P. 4,5,17. पूषानपत्यः पिष्टादो भग्नदन्तो ऽभवत्पुरा। यो ऽसौ दक्षाय कुपितं जहास विवृतद्विजः ॥ 6,6,41 Regent des Nakshatra Revatî oder Paushṇa Weber, Nax. 2,300. 376. Varâh. Bṛh. S. 98,1. 8. ein N. der Sonne AK. 1,1,2,31. 3,9. H. 95. Halâj. 1,35. Spr. 461. 2642. Mârk. P. 109,64. — Vgl. पौष्ण.

पूषभासा (पूषन् + भास्) f. Sonnenglanz, N. der Burg Indra's Gaṭâdh. in Verz. d. Oxf. H. 191,a,36. °भाषा ÇKDr. nach ders. Aut. — Vgl. पूषाभाषा.

पूषमित्र (पूषन् + मित्र) m. N. pr. eines Mannes mit dem Bein. Gobhila Ind. St. 4,374. Müller, SL. 443.

पूषराति (पूषन् + रा°) adj. den Pûshan zum Geber habend d. h. wohl in deren Mitte P. vorzugsweise der Spender ist RV. 1,23,8.

पूषात्मज (पूषन् + आत्मज) m. Pûshan's Sohn, Bein. Indra's (!): प्रास्य द्रोणसुतो (lies: प्रास्यद्द्रोण°) बाणान्वृष्टिं पूषात्मजो यथा MBh. 8,798.

पूषासुहृद् (पूषन् + असु°) m. Pûshan's Feind, Bein. Çiva's H. 200.

पूष्कर zur Erklärung von पुष्कर Çat. Br. 7,4,1,13.

पृक्का f. Trigonella corniculata Lin. (eine Leguminose) Trik. 3,3,73. 181. 223. Ratnam. 123. — Vgl. स्पृक्का.

पृक्त 1) adj. s. u. पर्च्. — 2) n. fehlerhafte Variante für पृक्थ H. 192.

पृक्ति (von पर्च्) f. Berührung AK. 3,3,9.

पृक्थ n. Besitz, Vermögen H. 192. Halâj. 1,80. — Vgl. रिक्थ.

पृक्ष् (vielleicht zu पर्च् gehörig) f. Labung, Sättigung; Nahrung, Speise Naigh. 2,7. Es findet sich sg. पृक्षम्, पृक्षे, पृक्षस्; pl. nom. acc. पृक्षस्; loc. पृक्षु SV. I,3,1,4,9 ist schwerlich etwas Anderes als Fehler für पृत्सु; vgl. RV. 8,31,15. शुभ्रं पृक्षमिषमूर्जम् RV. 6,62,4. पृक्षः पक्षाः 4,43,5. 5,73,8. रथे पृक्षो यदृतमश्विना 1,47,6. 34,4. 71,7. 73,5. 139,3. वि पृक्षो बाबधे नृभि स्तवानः 7,36,5. 1,178,4. 183,2. 2,1,6. 34,4. 4,44,2. 5,75,4. 77,8. 6,35,4. 7,74,5. 90,5. 10,106,1. zweifelhaft 1,141,2.

पृक्ष 1) adj. lobendes Beiwort des Rosses, etwa hurtig, behend; auch ohne Beisatz von अश्व u. s. w. substantivisch wie आशु und andere. So heissen besonders die Rosse der Açvin, Agni's, Indra's. Die Comm. suchen in dem Worte ganz andere Bedeutungen, gewöhnlich mit Speise versehen. पृक्षमत्यं न वाजिनम् RV. 1,129,2. रयिं सुवीरं पृक्षो नो अर्वा न्युह्वीत वाजी 7,37,6. 6,8,1. पृक्षं वाजस्य सातये 10,93,10. पृक्षासो रथे मिथुना अधि त्रयः 4,45,1. 2. 7,60,4. पचन्ति ते वृषभाँ अत्सि तेषां पृक्षेण यन्मघवन्हूयमानः 10,28,3. 1,127,5. 2,1,15. सप्त पृक्षासः स्वधया मदन्ति 3,4,7. Hierher auch wohl 10,65,4. पृक्षम् adv.: पृक्षं याथ पृषतीभिः समन्यवः (मरुतः) RV. 2,34,3. — 2) m. N. pr. eines Mannes RV. 2,13,8 (wie auch an derselben Stelle दासवेश wohl N. pr. ist). — 3) angeblich so v. a. संग्राम Naigh. 2,17, wo पृक्षे । आणौ aus RV. 1,63,8 entnommen sind; jenes wird vom Ross Indra's zu verstehen sein.

पृक्षप्रयज् (पृक्ष + प्र°) adj. nach Sâj. (ein Morgen) an welchem man Speiseopfer zu bringen beginnt: पृक्षप्रयजो द्रविणः सुवाचः सुकेतव उषसो रेवदूषुः RV. 3,7,10. Etwa mit behendem (Gespann) eilend.

पृक्षयाम (पृक्ष + याम) adj. mit raschen Rossen fahrend; vielleicht N. pr.: स्तुषे सा वां वरुणा मित्र रातिर्गवां शता पृक्षयामेषु पज्रे RV. 1,122,7.

पृक्षुधा adj. nach Sâj. पृक्षु (angeblich loc. von पृक्ष्) + धा oder so v. a. प्रक्षोध्यः; Beides unzulässig. प्र यत्पितुः परमान्नीयते पर्या पृक्षुधो वीरुधो दंसु रोहति RV. 1,141,4. Das Wort scheint entstellt zu sein; प्रक्षुध würde passen: hungrig, gierig, wenn क्षुध् überhaupt mit प्र sich verbunden fände. Vgl. पृत्सुध:.

पृच् (von पर्च्) f. Labung: पृचन्ति षु वां पृचः RV. 5,74,10. — Vgl. घृत°, मधु°.

पृच्छक (von प्रछ्) adj. der da frägt, sich erkundigend nach (gen.): पृच्छकेन सदा भाव्यं पुरुषेण विजानता Spr. 1819. परद्रव्यगृहाणाम् Jâgñ. 2,268. nach der Zukunft fragend Varâh. Bṛh. S. 50,22. 27.

पृच्छा (wie eben) f. Frage, Erkundigung AK. 1,1,5,10. 3,4,23(28),9. H 263. परदार° Çâk. 104,23. v. l. eine Frage nach der Zukunft Varâh. Bṛh. S. 50,20. °काल 27,2.

पृच्छ्य (wie eben) adj. wonach man fragen kann, — darf, — muss: ततश्च वः पृच्छ्यमिदं विपृच्छे Bhâg. P. 1,19,24.

पृत् f. nur im loc. pl. पृत्सु (nach P. 6,1,63, Vârtt. 1 könnte man auch andere schwache Casus erwarten; पृतम्, पृता, पृद्भ्याम् Schol. Vop. 3,39. 76) in Kämpfen, im Streit Naigh. 2,17. उभा तयोबाडरन्याति पृत्सु RV. 2,27,15. पृत्सु दुष्टरः 26,1. सह्वावा पृत्सु तरणिर्नार्वा 3,49,3. 1,27,7. 54,1. 79,8. 6,20,1. 33,4. 5. 73,2. 8,20,20. 31,15. Daraus ein loc. mit doppeltem Suff.: पृत्सुषु 1,129,4.

पृतन 1) n. feindliches Treffen, Heer: इन्द्रो जिगाय पृतनानि विश्वा TBr. 2,4,7,5. — 2) f. आ Kampf, Treffen, Wettstreit Naigh. 2,17. in der älteren Sprache nur im acc. und loc. pl.: श्रवस्यवो न पृतनासु येतिरे RV. 1,85,8. अयोढ्कं पुत्सु पृतनासु पप्रिम् 91,21. 119,10. अस्माकं अस्य पृतनासु सह्याः 152,7. विश्वाः पृतना जयेम 2,40,5. 3,24,1. 6,41,5. 10,29,8. VS. 11,76. Çâñkh. Br. 15,3. Tait. Br. 3,1,1,6 und 2,6 in Z. f. d. K. d. M. 7,267. 272. feindliches Treffen, Heer (AK. 2,8,2,46. H. 745. an. 3,394. M. n. 94. Halâj. 2,302): व्यास इन्द्रः पृतनाः स्वोजाः RV. 7,20,3. 8,36,1. 37,2. AV. 6,97,1. 8,5,8. पृतनानाम् Nir. 9,24. ते तत्र शूराः कथयां बभूवुः कथा विचित्राः पृतनाधिकाराः MBh. 1,7166. पृतनाम् Bhâg. P. 6,11,2. im System eine aus 243 Elephanten, 243 Wagen, 729 Pferden und 1215 Fusssoldaten bestehende Heeresabtheilung, = drei वाहिनी MBh. 1,291. AK. 2,8,2,49. H. 748. H. an. Med. Nach Naigh. 2,3 ist पृतनाः

auch so v. a. *Menschen.*

पृतनाज् (पृतना + अज्) adj. *im Kampf laufend* Nir. 10,28. अवस्यवो न पृतनाजो अत्याः ṚV. 9,87,5. आशु 10,178,1. पृतनाजं जिगीषन् falsch für पृतनाज्यं Çāñkh. Çr. 14,44,1.

पृतनाजि (पृतनाऽजि Padap.) v. l. des AV. 7,85,1 für पृतनाज् des ṚV.

पृतनाजित् (पृ° + जित्) 1) adj. *im Kampf siegreich:* अग्नि AV. 7,63,1. सूक्त Çāñkh. Br. 15,3. Nir. 10,28. — 2) m. N. eines Ekâha Çāñkh. Çr. 14,44,1.

पृतनाज्य (पृतना + अज्य) n. (eig. *Wettlauf*) *Wettkampf, Kampf* Naigh. 2,17. Nir. 9,24. अस्माँ अवन्तु पृतनाज्येषु ṚV. 3,8,10. 37,7. 7,99,4. यदिन्द्र पृतनाज्ये देवास्त्वा दधिरे पुरः 8,12,25. 10,102,9. TS. 3,4,4,1.

पृतनानी (पृ° + 2. नी) f. *Feldherr* MBh. 7,1464.

पृतनापति (पृ° + प°) m. dass. MBh. 6,1938. 2072.

पृतनाय् (von पृतना), partic. °यन्त् *feindlich streitend* ṚV. 1,169,7. VS. 12,99. AV. 19,28,5. — Vgl. पृतन्य्.

पृतनायु (von पृतनाय्) adj. *feind* ṚV. 3,1,16. 7,1,13. 8,4,5.

पृतनाषह् und °षाह् (पृ° + सह्, साह्) adj. P. 8,3,109. (nom. °षाड्, acc. °षहम् und °षाहम् VS. Prât. 3,73. 121. 5,30. P. 8,3,109, Sch.; zu belegen nur die Form mit der Kürze) *Kämpfe gewinnend, siegreich* ṚV. 1,175,2. 3,29,9. 6,48,8. मद 19,7. वीर 8,87,10. रयि 5,23,2. 9,88,7. 10,103,7. AV. 5,14,8. 11,1,2. m. Bein. Indra's Trik. 1,1,59. H. 174. Halâj. 1,58. Verz. d. Oxf. H. 184,a,24. 191,a,30.

पृतनाषाह्य (पृ° + साह्य) n. *Sieg im Kampf:* वार्त्रहत्याय शवसे पृतनाषाह्याय च। इन्द्र त्वा वर्तयामसि ṚV. 3,37,1. °साह्य TBr. 2,4,7,5.

पृतनाहव (पृ° + हव) m. *Ausforderung zum Kampf; Kampf:* प्र चर्षणिभ्यः पृतनाहवेषु प्र पृथिव्या रिरिचाथे दिवश्च ṚV. 1,109,6.

पृतन्य् (von पृतना), पृतन्यति P. 7,4,39. *feindlich angreifen, bekämpfen:* अपादहस्तो अपृतन्यदिन्द्रम् ṚV. 1,32,7. 54,4. 132,6. स्वभिर्यो अत्र वृषणं पृतन्यात् 10,27,10. 1,8,4. 2,8,6. 9,53,8. AV. 3,19,3. 5,75,1. 13,1,29.

पृतन्या (von पृतन्य्) f. = पृतना *Heer:* तां देवधानीं स वरूथिनीपतिर्वृतः समन्तादुरुधे पृतन्यया Bhâg. P. 8,15,23.

पृतन्यु (wie eben) adj. *angreifend, feind:* शत्रु ṚV. 1,33,12. 7,6,4. सह्रे समत्सु तुर्वणिः पृतन्यून् 4,20,1. 9,110,12. VS. 15,51.

पृत्सु. Ueber die Form पृत्सुषु s. u. पृत्.

पृत्सुति (पृत् + सुति) f. *feindlicher Angriff:* अभि तिष्ठेम पृत्सुतीरसुन्वताम् ṚV. 1,110,7. 5,4,3. महतां पृत्सुतिर्हासमाना 1,169,2. Auch m.: अस्मिन्न इन्द्र पृत्सुतौ प्राव मानयं 10,38,1.

पृत्सुतुर् (पृत्सु, loc. pl. von पृत् + 2. तुर्) adj. *siegreich:* द्युम्नेषु पृतनाज्ये पृत्सुतूर्षु श्रवःसु च ṚV. 3,37,3.

पृत्सुधः = संग्राम, v. l. für पृत्सु Naigh. 2,17. — Vgl. पत्सुधा.

पृथ् s. क°.

पृथ (von प्रथ्) 1) m. *a) die flache Hand, palma,* παλάμη: न दाठेन न धन्वना न पृथेन न मुष्टिना Çat. Br. 12,7,3,1. — *b)* als Maass *die Länge der Hand von der Fingerspitze bis zum Gelenk* (Schol. zu Kâtj. Çr.) oder = 13 Aṅguli (TS. Comm. II. 35) Kâtj. Çr. 5,3,11. Piñgalâkhandas 8,23 (पृथु). °मात्र n. *Handbreite* TBr. 1,6,4,2,3. adj. Kâtj. Çr. 6,1,28. — 2) f. आ N. pr. einer Tochter Çûra's, Adoptivtochter Kunti's und einer der Gattinnen des Pâṇḍu (vgl. कुन्ती), MBh. 1,2764. 3811. 4382. 9,17007. fgg. Indr. 5,5. Brâhmaṇ. 1,2. Hiḍ. 2,17. Hariv. 1927. fgg. 7708. VP. 437. Bhâg. P. 9,24,29. °पति Bein. Pâṇḍu's Trik. 2,8,13. °सुत Bein. Arǵuna's Kir. 5,51; vgl. 2. पार्थ.

पृथक् (von प्रथ्) adv. gaṇa स्वरादि zu P. 1,1,37. (पृथक् Uṇâdis. 1,136. पृथक् Kâç.) *vereinzelt, einzeln, gesondert;* daher oft so v. a. *zerstreut, auseinander; je nach besonderer Art, besonders, für sich* (Gegens. सहयुक्) Nir. 5,23. 7,5. ṚV. 1,131,2. प्रासावीद्देवः सविता जगत्पृथक् 157,1. प्र शीरयः सिस्रते सध्र्यक्पृथक् 2,17,3. 24,14. 3,56,4. 8,43,18. 29. प्र नूनं धावता पृथक् 89,7. 9,86,2. 10,44,6. 91,7. 101,4. पृथगेषि प्रगर्धिनीव सेना 142,4. पृथग्जायन्तामोषधयो विश्वरूपाः AV. 4,15,2. fgg. 20,2. 5,20,7. दावस्य दहतः पृथक् 7,45,2. 9,1,3. 11,5,2. 13. पृथक्सर्वे प्राजापत्याः प्राणानात्मसु बिभ्रति 23. 12,3,21. VS. 13,26. 28,32. Çat. Br. 1,3,2,15. 4,3,4,9. 7,3,1,40. 14,5,4,10. Âçv. Çr. 3,5. Gṛhj. 4,6. M. 1,87. 5,78. 6,11. 7,198. 8,114. 12,97. पृथगात्मानं प्रेरितारं च मत्वा *für verschieden haltend* Çvetâçv. Up. 1,6. Kaṭhop. 4,14. Bhag. 3,4. 13,4. Draup. 6,1. Arǵ. 2,3. Sûrjas. 2,63. 3,30. 4,12. Kathâs. 31,71. Râǵa-Tar. 6,360. Mârk. P. 97,16. AK. 2,7,47. 9,89. H. 823. गुणाः पृथगपैति *verschwindet gesondert* d. h. *existirt nicht für sich selbst* Kâr. in Böhtlingk's Ausg. d. P. II, 451. Vop. 4,16 (u. 3. इ mit अप Z. 9 füge man demnach पृथक् am Ende hinzu und streiche *abgehen, fehlen*). verdoppelt M. 1,24. 3,26. 208. 7,57. 11,71. Bhag. 1,18. Sûrjas. 3,42. Kathâs. 26,59. 46,48. 47,9. Pañkat. 130,15. AK. 3,3,43. पृथग्वादिन् Çat. Br. 8,7,2,8. पृथग्दृश् Bhâg. P. 4,3,14. पृथक्काम *verschiedene Wünsche habend* Kâtj. Çr. 12,4,27. पृथग्लक्षण 16,4,6. पृथग्जानपद Lâtj. 1,11,8. Khând. Up. 5,14,1. °शय्या Spr. 320. पृथग्गणाः M. 1,37. पृथगालयाः *jeder eine Wohnung für sich habend* Kathâs. 33,107. पृथक्कुल adj. H. 32. पृथग्गोत्र adj. Mârk. P. 118,23. पृथगुपादान Schol. zu P. 4,2,113. Siddh. K. zu P. 3,2,188. अपृथक्श्रुति ṚV. Prât. 13,16. पृथक्कार Kâtj. Çr. 22,6,28. शिरश्चामरस्य पृथक्कृतम् *abgelöst, abgehauen* Mârk. P. 103,15. त्वचः शरीरात् 14,66. अस्मत्तः पृथक्कुरु (वधम्) *abwenden* Sâj. zu ṚV. 1,5,10. *getrennt von, ohne* (वर्जने) AK. 3,5,3. H. 1527. Halâj. 5,90. mit abl. instr. oder gen. P. 2,3,32. mit abl. Prab. 27,12. यज्ञतन्त्रं पृथग्वेदेभ्यः AV. Prât. 4,104. *verschieden von:* न शंभुः पृथग्विष्णोः Vop. 5,10. *mit Ausnahme von* (abl.): त्वत्तः पृथङ्नास्ति बन्धुः H. 1527, Sch. पृथङ्नभस्वतः श्यामाटङ्किनतयेन वा विना। गतमुत्सहते नेह कश्चित् Bhaṭṭ. 8,109. — Vgl. पार्थक्य.

पृथकात् von पृथक् P. 5,3,72, Sch.

पृथक्करण (von पृथक् mit 1. कर्) n. *das Absondern:* जातिगुणक्रियासंज्ञाभिः समुदायादेकदेशस्य पृथक्करणं निर्धारणम् Schol. zu P. 2,3,41. 5,3,92.

पृथक्कार्य (पृ° + कार्य) n. *die Angelegenheit eines Einzelnen, Privatangelegenheit* M. 7,120.

पृथक्क्रिया (पृ° + क्रिया) f. *Absonderung, Trennung* M. 9,111. Jâǵñ. 2,116.

पृथक्क्षेत्र (पृ° + क्षेत्र) adj. pl. *von einem Vater mit verschiedenen Frauen gezeugt* Mit. im ÇKDr.

पृथक्चर (पृ° + चर) adj. *abgesondert —, allein wandelnd* Trik. 3,3,362.

पृथक्त्व von पृथक् n. *Besonderheit Gesondertheit; Einzelnheit, Individualität* Vjutp. 112. अर्थ° Nir. 1,4. नाम° 7,5. 13,12. 14,3. Çâñkh. Çr. 1,2,24. दश- 4,6,7. 5,9,4. °तस् f. 17,8 — Kaṇâd. 1,6. Tarkas. 3. 15. Bhag.

9, 15. 18, 21. MBh. 12, 12028. fg. Suçr. 1, 150, 3. zu Çâk. 94. Bhâg. P. 2, 10, 28. Kâç. zu P. 1, 1, 56. Bhâshâp. 3. 88. Schol. zu Sâṁkhjak. S. 6. अ° Bhâg. P. 8, 9, 29. नैव शक्या गुणा वक्तुं पृथक्त्वेनैव सर्वशः einzeln MBh. 14, 1058. Bhag. 18, 29. अपृथक्त्विन् adj. MBh. 12, 12029.

पृथक्त्वचा (पृ° + त्वच्) f. *Sanseviera zeylanica Willd.* (eine Aloee) Ratnam. 32.

पृथक्पर्णी (पृ° + पर्ण) f. *Hemionitis cordifolia Roxb.* (eine Polypodiacee) AK. 2, 4, 3, 11. Ratnam. 10. Suçr. 1, 133, 19. 137, 4. 143, 4. 367, 12. 371, 3. 2, 40, 2. 346, 13.

पृथक्पिण्ड (पृ° + पि°) m. *ein entfernterer Verwandter, der für sich besonders und nicht mit den Andern gemeinschaftlich den Manen Todtenklösse darbringt,* M. 5, 78. Nach Kull. = समानोदक.

पृथक्शब्द (पृ° + श°) m. *ein besonderes Wort, ein Wort für sich* Vop. 3, 41.

पृथगात्मता (von पृथक् + आत्मन्) f. *Besonderheit, Gesondertheit* AK. 2, 7, 37. H. 79.

पृथगात्मिका (wie eben) f. *Individuum* AK. 1, 1, 4, 9. H. 1515.

पृथग्जन (पृथक् + जन) m. *ein Mann aus dem niedrigen Volke,* sg. und pl. *der grosse Haufe, Plebs;* = नीच, प्राकृत, अधम AK. 2, 10, 16. 3, 4, 18, 108. H. 932. an. 4, 184. Med. n. 196. Halâj. 2, 193. धातून्मक्षितले सुप्तानवेक्षत वृकोदरः। विश्वस्तानिव संविष्टान्पृथग्जनसमानिव ॥ Hiḍ. 1, 50. यत्किंचिदपि वर्षस्य दापयेत्करसंज्ञितम्। व्यवहारेण जीवन्तं राजा राष्ट्रे पृथग्जनम् ॥ M. 7, 137. यस्य मन्त्रं न जानन्ति समागम्य पृथग्जनाः 148. MBh. 2, 1798. 4, 248. विशः, वरस्त्रियः, शूद्राः, पृथग्जनाः 14, 2702. या न शक्या पुरा द्रष्टुं देवैराकाशगैरपि। सीतां तामपि पश्यन्ति राजमार्गे पृथग्जनाः ॥ R. Gorr. 2, 33, 9. न पृथग्जनवच्छुचो वशं वशिनामुत्तम गन्तुमर्हसि Ragh. 8, 89. पृथग्जनेषु संभाव्यं वर्णायत्तस्त्रपामहे Râǵa-Tar. 3, 94. Bei den Buddhisten *ein gewöhnlicher, noch nicht erleuchteter Mensch* Vjutp. 166. Burn. in Lot. de la b. l. 413. 848. fgg. Intr. 290. LIA. II, 262, N. 1. 450. Köppen I, 397. 400. 418. बालपृथग्जनैरसद्भिः Madhjam. 13. Nach AK. 3, 4, 18, 108. H. an. und Med. ist पृथग्जन auch = मूर्ख, जड *Dummkopf;* nach Çabdar. im ÇKDr. = पापिन् *Bösewicht;* nach Wilson ist der pl. auch = पृथक्क्षेत्र.

पृथग्बीज (पृथक् + बीज) m. *Semecarpus Anacardium Lin.* (भल्लातक) Râǵan. im ÇKDr.

पृथग्भाव (पृथक् + भाव) m. = पृथक्त्व *Besonderheit, Gesondertheit, Verschiedenheit* Kathop. 6, 6. Bhag. 13, 30. MBh. 15, 928. Mârk. P. 26, 22. Vop. 10, 9. Madhjam. 41.

पृथग्भूत (पृथक् + भूत) adj. *gesondert, verschieden* Schol. zu Çâk. 27, 18. Madhjam. 36.

पृथग्योग (पृथक् + योग) adj. wohl *ein verschiedenes Loos habend* Kathâs. 36, 123.

पृथग्योगकरण (पृथक् + योग - क°) n. *das Trennen des Zusammengehörigen* Schol. zu P. 7, 1, 64. 4, 33. 8, 1, 40.

पृथग्रूप (पृथक् + रूप) adj. *mannichfaltig, verschieden, verschiedenartig* H. 1469, Sch.

पृथग्विध (पृथक् + विधा) adj. dass. AK. 3, 2, 43. H. 1469. M. 1, 40. 11, 46. Bhag. 10, 5. 18, 14. 21. MBh. 2, 1746. 3, 13489. 13, 97. 3982. 14, 440. R. 2, 50, 23. Sûrjas. 2, 8. Kathâs. 50, 17. एवं कौशिकगोत्रं तु विश्वामित्रैः पृथग्विधम् *verschieden von* Bhâg. P. 9, 16, 37.

पृथवान m. N. pr. eines Mannes ṚV. 10, 93, 14.

पृथवी f. = पृथिवी Vâćaspati bei Bhar. zu AK. 2, 1, 3. ÇKDr. Çabdârṇava bei Uǵǵval. zu Uṇâdis. 1, 150.

पृथव्हर unter den Beiww. von Çiva MBh. 14, 210. Zerlegt sich scheinbar in पृथ + व्हर.

पृथाज m. 1) *ein Sohn der* Pṛthâ, also auch Arǵuna bezeichnend. — 2) *Pentaptera Arjuna Roxb.* Râǵan. im ÇKDr.

पृथाश्व m. N. pr. eines Fürsten MBh. 2, 330.

पृथि N. pr. eines Mannes, Schützlings der Açvin, ṚV. 1, 112, 15. पृथिर्वैन्यः TBr. 1, 7, 7, 4; vgl. पृथी, पृथु, 1. पार्थ, पार्थ्य.

पृथिका f. *Hundertfuss, Julus* Çabdam. im ÇKDr.

पृथिवि f. = पृथिवी Saṁkshiptas. im ÇKDr.

पृथिवित्व n. nom. abstr. von पृथिवी TS. 7, 1, 5, 4. TBr. 1, 1, 3, 7.

पृथिविदा (पृ° + 2. दा) adj. *Erde gebend* Kâṭh. 39, 9.

पृथिविभाग (पृ° + भाग) adj. *auf Erden berechtigt:* ये देवा दिविभागा ये ऽन्तरिक्षभागा ये पृथिविभागाः TS. 2, 4, 8, 2.

पृथिविलोक (पृ° + लोक) m. *die Erde als eine Welt gedacht* Çat. Br. 14, 6, 2, 9. °वीलोक Bṛh. Âr. Up.

पृथिविषद् s. पृथिविसद्.

पृथिविष्ठ (पृ° + स्था) adj. *auf dem Erdboden stehend (fest auftretend)* ṚV. 7, 18, 23.

पृथिविसद् (पृ° + सद्) adj. VS. Prât. 3, 32. *auf dem Erdboden sitzend* VS. 9, 2. °षद् AV. 18, 4, 78.

पृथिवी (von पृथु; vgl. पृथ्वी) f. Uṇâdis. 1, 150. Siddh. K. 241, *a*, 13. gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41. 1) *Erde, als die weite und breite, orbis terrarum* Nir. 1, 13. AK. 2, 1, 3. H. 935. Halâj. 2, 1. सानु पृथिव्याः ṚV. 7, 7, 2. द्यौश्च यं पृथिवी वावृधाते 5. दाधर्थ पृथिवीमभितो मयूखैः 99, 3. 5, 85, 1. 5. तत्पृथिवीमप्रथयस्तदस्तभ्ना उत द्याम् 8, 78, 5. AV. 12, 1, 1. fgg. उनत्ति भूमिं पृथिवीमुत द्याम् *den Erdboden* ṚV. 5, 85, 4. मित्रः संसृज्य पृथिवीं भूमिं च ज्योतिषा सह *Erde und Land* VS. 11, 53. परमस्यां पृथिव्याम् *im fernsten Raume der Erde* 1, 25. Nabel *der Erde* ṚV. 1, 59, 2. 143, 4. 2, 3, 7. Lâṭj. 4, 11, 11. Personificirt und देवी genannt ṚV. 4, 3, 5. 51, 11. 5, 49, 5. 84, 1. fgg. 6, 50, 13. 14. 7, 34, 23. 104, 23. VS. 12, 103. Çat. Br. 3, 8, 3, 28. Kâtj. Çr. 2, 2, 12. Hariv. 11627. Mutter *Erde* ṚV. 1, 89, 4. 6, 51, 5. 70, 6. 72, 2. 10, 62, 3. VS. 2, 10. 10, 23. माता पृथिव्या मूर्तिः M. 2, 225. पृथोरपीमां पृथिवीं भार्यां पूर्वविदो विदुः 9, 233. Tochter Pṛthu's VP. 103. fg. द्यावा पृथिवी *Himmel und Erde* ṚV. 4, 56, 1. fgg. 7, 53, 1. Naigh. 3, 30; vgl. u. 3. दिव्. *Drei Erden* (wie drei Himmel): तिस्रः पृथिवीरधो यन्तु विश्वाः ṚV. 7, 104, 11. 1, 34, 8. 4, 53, 5. VS. 5, 9. AV. 4, 20, 2. unter ihnen ist भूमि diejenige auf welcher der Mensch wohnt, die oberste 6, 21, 1. 19, 27, 3. 32, 4. 53, 5. Çat. Br. 3, 5, 4, 31. 5, 1, 5, 21. So heisst auch *ein zwischen der Menschenwelt und dem umgrenzenden Ocean gedachter Raum* 14, 6, 2, 2; vgl. पृथिवी समुद्रपर्यन्ता Ait. Br. 8, 20. Im Anschluss an jene Dreiheit wird missverständlich von der Theologie eine *Erde* in allen drei Weltgebieten angesetzt Naigh. 5, 3. 5. 6. Nir. 9, 31. 11, 36. 12, 30. Vgl. Ch. Bruce, On the Vedic conception of the Earth in Journ. R. As. S. 19, 321. fgg. इयं वै पृथिवी भूतस्य प्रथमजा Çat. Br. 14, 1, 2,

10. 5,5,1. 9,4,1. इमां पृथिवीं वित्तेन पूर्णां ददन् 11,5,6,3. यदूर्ध्वं दिवो यद्वावाक्पृथिव्याः 14,6,8,3. TS. 7,1,5,1. Âçv. Gṛhj. 2,4. 3,8.11. 4,7.9. M. 1,99. 105. 2,20. N. 2,20. 4,9. क्षमया पृथिवीसमः R. 1,1,19. निग्रन्थेनेन पृथिवीम् *den Erdboden* Arǵ. 3,19. Hiḍ. 1,23. Pṛthivî als Ṛshi Ind. St. 3,223,6. पृथिव्या व्रतम् und पृथिव्याः संसर्पम् Namen von Sâman ebend. — 2) *Erde als Element:* तत्र पृथिवी धारणभावेन प्रवर्तमाना चतुर्णामुपकारं करोति । शब्दस्पर्शरूपरसगन्धवती पञ्चगुणा पृ° Tattvas. 15. 16. Colebr. Misc. Ess. I, 374. Suçr. 1,135,18. 313,19. Prab. 27,19. Halâj. 5,71. 73. Madhjam. 37. — 3) angeblich so v. a. अन्तरिक्ष Naigh. 1,3. — Vgl. पार्थिव.

पृथिवीकम्प (पृ° + क°) m. *Erdbeben* MBh. 2,3306.

पृथिवीक्षित् (पृ° + क्षित्) adj. *die Erde bewohnend:* अग्नि Khând. Up. 2,24,5. Kâtj. Çr. 4,14,28. *die Erde beherrschend;* m. *Fürst, König:* पार्थिवाः Hariv. 3840. राज्यान्तकरणावेतौ द्वौ दोषौ पृथिवीक्षिताम् M. 9, 221. N. 5,4. Ragh. 7,2. Mârk. P. 27,19.

पृथिवीचन्द्र (पृ° + च°) m. N. pr. eines Fürsten der Trigarta Râǵa-Tar. 5,144.

पृथिवींजय (पृथिवीम्, acc. von पृथिवी, + जय) adj. subst. *die Erde besiegend, Fürst, Prinz* MBh. 2,364 (= Hariv. 12695). 4,2167. 2220.

पृथिवीतीर्थ (पृ° + तीर्थ) n. N. pr. eines Tîrtha MBh. 3,5083.

पृथिवीपति (पृ° + प°) m. 1) *Herr der Erde, Fürst, König* H. an. 5, 26. Med. t. 233. TBr. 3,11,4,1. M. 7,177. 226. 8,20. 221. N. 4,14. 20, 35. Bhag. 1,18. R. 1,8,22. 2,57,25. Spr. 1737. 1821. Mârk. P. 76,55. — 2) Bein. Jama's H. an. — 3) *ein best. Heilkraut,* = ऋषभ H. an. Med. — Vgl. पृथ्वीपति.

पृथिवीपरिपालक (पृ° + प°) m. *Hüter der Erde, König, Fürst* Mârk. P. 67,5. 97,21.

पृथिवीपार्वतक (पृ° + पा°) *Erdöl* (?) Vjutp. 125. Mél. asiat. I, 403.

पृथिवीपाल (पृ° + पाल) m. *Hüter der Erde, König* N. 2,16. 5,2. MBh. 1,3062. Spr. 2118. Ragh. 15,1. — Vgl. पृथ्वीपाल.

पृथिवीभुज् (पृ° + भुज्) m. *Geniesser der Erde, König, Fürst* Vikr. 110. Râǵa-Tar. 3,70. 450. 4,143. 5,189. — Vgl. पृथ्वीभुज्.

पृथिवीमण्ड (पृ° + म°) *Erdschaum* Vjutp. 125.

पृथिवीमय (von पृथिवी) adj. *aus Erde gebildet, irden* Çat. Br. 14,7,2, 6. कुम्भ MBh. 12,1462.

पृथिवीरस (पृ° + रस) m. *Erdsaft* Vjutp. 125. Mél. asiat. I, 402.

पृथिवीरुह् (पृ° + रुह्) m. *Pflanze, Baum (aus der Erde wachsend)* Hariv. 11445. Suçr. 1,60,11. Ragh. 8,9. 69.

पृथिवीलोक Bṛh. Âr. Up. 3,1,10 statt पृथिविलोक des Çat. Br.

पृथिवीश (पृ° + ईश) m. *Herr der Erde, König, Fürst* Mârk. P. 125, 15. 128,38. — Vgl. पृथ्वीश.

पृथिवीशक्र (पृ° + शक्र) m. *der* Indra *der Erde, König* H. 689.

पृथिवीश्वर (पृ° + ईश्वर) m. *Herr der Erde, König:* राजानः R. Gorr. 1,12,24. Mârk. P. 135,4.

पृथिवीसंशित (पृ° + सं°) adj. AV. 10,5,25.

पृथिव्यापीड (पृ° + आ°) m. N. pr. zweier Fürsten von Kâçmîra Râǵa-Tar. 4,399. 674.

पृथी m. nom. पृथी, dat. पृथ्यै (पृथये TBr.), gen. पृथ्यास्. N. einer mythischen Person, mit dem patron. Vainja. Er soll unter den Menschen der erste gesalbte Fürst und Regent auch über die Thiere gewesen sein und den Ackerbau in die Welt gebracht haben. AV. 8,10,24. TBr. 2, 7,5,1. Çat. Br. 5,3,5,4. Kâṭh. 37,4. पृथी वैन्य उभयेषां पशूनामाधिपत्यमाभुत Pańkav. Br. 13,5,19. Er erscheint unter den Ṛshi ṚV. 8,9,10 und als Verfasser eines Liedes: सुधी हवमिन्द्र शूर पृथ्या उत स्तवसे वैन्यस्यार्कैः 10,148,5. — Vgl. पृथि, पृथु, 1. पार्थ.

पृथु (von प्रथ्) Uṇâdis. 1,29. 1) adj. f. पृथु (in der späteren Sprache) und पृथ्वी *breit, weit, geräumig, gross, üppig* Nir. 2,2. AK. 3,2,10. 61. H. 1430. an. 2,218. Med. th. 19 (lies मद्गति st. महति). Med. v. 19. Halâj. 4,14. Uǵǵval. रथ ṚV. 1,123,1. पाजस् 3,15,1. क्षय 5,12,6. सद्मन् 87, 7. छर्दिस् 8,9,1. आपः 7,34,3. व्युर्वी पृथ्वीममतिं सृजानः 38,2. गिरि 8,87,4. वर्मन् 10,101,8. VS. 11,44. 20,4. अनति° Kâtj. Çr. 2,5,20. °मुख 7,4,8. P. 6,2,168 (Accent). अङ्गुष्ठपर्वपृथुमात्र Lâṭj. 2,6,1. तस्याः सिन्धोः पृथुमपि तनुं दूरभावात्प्रवाहम् Megh. 47. द्विसहस्र° (पर्वत) Bhâg. P. 5,16,8. भल्लेन पृथुधारेण MBh. 4,2042. °वक्षस् R. Gorr. 2,49,1. °श्रोणि Indr. 5,5. Hiḍ. 3,10. °जघन Spr. 918. °प्रोथ N. 13,19. नो संगते नातिपृथू भ्रुवौ Varâh. Bṛh. S. 68,8. °वाक्ष MBh. 1,7016. °लोचन Indr. 5,27. N. 12,16. 32. Brahma-P. in LA. 52,16. रक्तबिन्दुभिर्बन्धुजीवपृथुभिः Ragh. 11,25. °भुजन Spr. 950. पत्तन Râǵa-Tar. 1,306. पृथूंश्च लघयन् Spr. 440. Suçr. 1,117,17. 135,3. शिवाभेद H. 1291. etwa so v. a. *riesig:* Indra ṚV. 2,21,4. 6,19,1. Agni (vgl. 2,a.) VS. 10,29. Çiva MBh. 14, 210. *weitreichend, ausgebreitet:* स्तनयित्नु AV. 7,11,1. पृथुभूतम् (ते ब्रह्मचर्यम्) Burn. Intr. 142. *reichlich, weitreichend, amplus:* रयि ṚV. 2,1,12. रत्न 4,2,18. सुवीर्य 6,16,12. श्रवस् 7,5,8. Bhâg. P. 4,15,4. °यशस् MBh. 7,2788. °प्रथ Râǵa-Tar. 2,63. °प्रज्ञ Vjutp. 34. राधस् Çâṅkh. Çr. 12,19,3. अव्युच्छिन्नपृथुप्रवृत्ति भवतो (d. i. नागस्य) दानं समानं मम Vikr. 110. °श्री N. 12,33. °संपद् Râǵa-Tar. 4,226. बलैः *zahlreich* 1,59. मन्वादिभिर्विरचितानि पृथूनि यानि *ausführlich* Varâh. Bṛh. S. 53,31. पृथु = निपुण *geschickt* Çabdar. im ÇKDr. पृथु adv.: सं देवो देवान्प्रति पप्रथे पृथु ṚV. 2, 24,11. compar. प्रथीयंस् P. 6,4,161, Sch. Vop. 7,59. Çat. Br. 11,4,1,5. व्यतीतवेदार्थपथः प्रथीयसीं यथेष्टचेष्टां गमितो महाजनः *mannichfach* Prab. 30,12. आशा *eine grössere Hoffnung* 27,6. पृथुतर *geräumiger* H. 1361. विततपृथुतरारम्भयत्नाः *sehr gross, — bedeutend* Spr. 1434. superl. प्रथिष्ठ P. 6,4,161, Sch. Vop. 7,59. शर्मन् ṚV. 10,87,1. Çat. Br. 12,2,4, 6. — 2) m. a) *Feuer* (vgl. u. 1.) H. ç. 168. Med. — b) *ein best. Längenmaass,* = पृथ; s. u. पृथ 1,b. — c) N. pr. = पृथी Trik. 2,8,2. H. 700. H. an. Med. Uǵǵval. Liedverfasser von ṚV. 10,148. Anukr. M. 7,42. 9,44. MBh. 7,2394. fgg. 12,1030. fgg. Hariv. 77. 254. fgg. 14152. Kathâs. 28,191. VP. 101. fgg. Bhâg. P. 4,13,20. 15,4. N. pr. eines Sohnes des Anenas MBh. 3,13516. fg. Hariv. 669. VP. 361. Bhâg. P. 9,6,20. LIA. I, Anh. v. eines Vṛshṇi und Sohnes des Kitraka MBh. 1,6998. Hariv. 1920. 2087. 6628. 8038. VP. 435. des Kitraratha Bhâg. P. 9,24,17. eines Nachkommen des Ikshvâku, Sohnes des Anaraṇja und Vaters des Triçaṅku, R. 1,70,23. 2,110,11 (119,11. fg. Gorr.). eines Sohnes des Pâra Hariv. 1063. fg. VP. 452. des Prastâra 165. des Rukaka Bhâg. P. 9,23,33. N. pr. eines der Saptarshi Hariv. 426. Mârk. P. 74,59. eines Sohnes eines der Manu Ha-

rív. 470. Bhâg. P. 8,1,27. N. pr. eines Dânava Hariv. 14289. eines Affen R. 6,22,8. — 3) f. पृथु a) *Nigella indica Roxb.* AK. 2,9,37. H. an. Med. (wo स्त्री st. उस्त्री zu lesen ist). — b) = हिङ्गुपत्त्री (s. u. त्वक्पत्त्री AK. 2,9,40. H. an. (wo वाष्पिका st. वापिका zu lesen ist). Med. — c) *Opium* Çabdar. im ÇKDr. — 4) f. पृथ्वी a) *die (breite) Erde* Naigh. 1,1. 3,30. AK. 2,1,3. H. 935. Med. v. 10. Halâj. 2,1. Uǵǵval. ṚV. 6, 12,5. 10,187,2; vgl. उर्वी पृथ्वी द्यावापृथिवी 6,70,1. 4. — Spr. 1139. Çâk. 99,14, v. l. Pańkat. I,51. Vet. in LA. 35,19. °राज्य Vid. 110. *Erde als Element* Çvetâçv. Up. 2,12. Vgl. पृथिवी. — b) *Nigella indica Roxb.* AK. 2,9,37. Med. — c) = हिङ्गुपत्त्री AK. 2,9,40. Med. — d) *Boerhavia procumbens Roxb.* (s. पुनर्नवा). — e) *grosse Kardamomen* Râǵan. im ÇKDr. — f) *ein best. Metrum, 4 Mal* ⏑ – ⏑⏑⏑ – ⏑ –, ⏑⏑⏑ – ⏑ – – ⏑ – Çrut. 41. Khandom. 90. Colebr. Misc. Ess. II,162 (XII, 1). Ind. St. 8,393. *ein anderes 11silbiges Metrum* ebend. 377. — g) N. pr. der Mutter des 7ten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpiṇî H. 39. — Vgl. पार्थिव.

पृथुक (von पृथु) 1) m. *breitgedrücktes Korn* AK. 2,9,47. 3,4,3. H. 401. an. 3,72. Med. k. 125. Halâj. 2,430. TBr. 3,8,14,3. Suçr. 1,236, 9. 2,509,9. gaṇa अपूपादि zu P. 5,1,4. Auch n. Brahmavaiv. P., Brahmakhaṇḍa 27 nach ÇKDr. — 2) m. *Kind, Knabe, das Junge eines Thieres* Uṇâdis. 5,53. AK. 2,5,38. 3,4,8. H. 338. H. an. Med. Halâj. 2, 347. Çiç. 3,30. पृथुकौ *von einem Knaben und einem jungen Vogel* Hariv. 1134. पृथुका *Mädchen* ÇKDr. Vgl. प्रथुक. — 3) f. आ = पृथु, पृथ्वी, हिङ्गुपत्त्री Çabdak. im ÇKDr.

पृथुकर्मन् (पृथु + क°) m. N. pr. eines Sohnes des Çaçavindu und Grosssohnes des Kitraratha VP. 430. — Vgl. u. पृथु 2,c.

पृथुकल्पिनी v. l. für पृथकल्पना Halâj. 4, 55.

पृथुकीय adj. von पृथुक 1. gaṇa अपूपादि zu P. 5,1,4. — Vgl. पृथुक्य.

पृथुकीर्ति (पृथु + की°) 1) m. N. pr. eines Sohnes des Çaçavindu VP. 420. — 2) f. N. pr. einer Tochter Çûra's Hariv. 1927. 1931.

पृथुकोल (पृथु + कोल) m. *eine Art Judendorn* (राजबदर) Râǵan. im ÇKDr.

पृथुक्य adj. = पृथुकीय gaṇa अपूपादि zu P. 5,1,4.

पृथुग (पृथु + 1. ग) m. pl. N. einer Klasse von Göttern unter Manu Kâkshusha VP. 263.

पृथुग्मन् (पृथु + ग्मन्) adj. *breitbahnig* (etwa so v. a. *vierschrötig*): कं नश्चित्रमिषण्यसि चिकित्वान्पृथुग्मानं वाश्रं वावृधध्यै ṚV. 10,99,1. — Vgl. पृथुज्मन्.

पृथुग्रीव (पृथु + ग्रीवा) m. N. pr. eines Râkshasa (*der Breitnackige*) R. 3,29,30.

पृथुच्छद (पृथु + छद) m. *eine best. breitblätterige Pflanze* (हरिदर्भ) Râǵan. im ÇKDr.

पृथुजघन (पृथु + ज°) adj. f. आ *breithüftig* P. 4,1,56, Sch. ṚV. 10,86, 8. Spr. 918.

पृथुजय (पृथु + जय) m. N. pr. eines Sohnes des Çaçavindu VP. 420.

पृथुज्मन् (पृथु + ज्मन्) adj. *breitbahnig* AV. 5,1,5. — Vgl. पृथुग्मन्.

पृथुज्रय (पृथु + ज्रय) adj. f. ई *weite Flächen einnehmend, sich breit machend:* भद्रा वो रातिः पृणतो न दक्षिणा पृथुज्रयी असुर्येव जञ्जती ṚV. 1, 168,7. रथ 4,44,1.

पृथुज्रयस् adj. dass. Nir. 6,9. Indra ṚV. 3,49,2. ब्रह्मन् 10,30,1.

पृथुता (von पृथु) f. *Breite* Suçr. 1,117,18. 301,7. Varâh. Bṛh. S. 58,18.

पृथुत्व (wie eben) n. dass. Varâh. Bṛh. S. 52, 4. 27. Schol. zu Kâtj. Çr. 217, 21.

पृथुदर्शिन् (पृथु + द°) adj. *einen weiten Blick habend* in übertr. Bed. Suçr. 1, 311, 21.

पृथुदान (पृथु + 1. दान) m. N. pr. eines Sohnes des Çaçavindu VP. 420.

पृथुपक्षस् (पृथु + प°) nach Sâj. adj. *breite Seiten habend;* eher n. *breiter Seitenraum* (des Wagens): वहस्व महः पृथुपक्षसा रथे ṚV. 3,26,23.

पृथुपत्त्र (पृथु + पत्त्र) m. *eine Art Knoblauch* (रक्तलशुन) Râǵan. im ÇKDr.

पृथुपर्शु (पृथु + पर्शु) adj. *breite Rippen tragend* ṚV. 7, 83, 1.

पृथुपलाशिका f. = शटी, पलाशक *Curcuma Zedoaria Rosc.* Râǵan. im ÇKDr.

पृथुपाजस् (पृथु + पा°) adj. *weit scheinend, — schimmernd:* Agni ṚV. 3,2,11. 3,1. 5,1. 27,5. die Rosse der Ushas 61,2. der Wagen der Açvin 8,5,2. von Indra-Vâju 4,46,5.

पृथुपाणि (पृथु + पा°) adj. *breithändig:* Savitar ṚV. 2,38,2.

पृथुप्रगाण (पृथु + प्र°) adj. *breiten Zugang habend* ṚV. 3,5,7.

पृथुप्रगामन् (पृथु + प्र°) adj. *weit schreitend* ṚV. 1,27,2.

1. पृथुबुध्न (पृथु + बुध्न) adj. *breite Basis (Fuss, Sohle, Untertheil u. s. w.) habend:* ग्रावन् ṚV. 1,28,1. AV. 12,3,14. VS. 1,14. Shaḍv. Br. 4,3. Lâṭj. 10,13,14.

2. पृथुबुध्न (wie eben) adj. *auf breiter Grundlage stehend, — ruhend:* दीर्घो रयिः पृथुबुध्नः सभावान् ṚV. 4,2,5 (vgl. 10,47,3, wo das Wort proparox. ist). अध यदेषां पृथुबुध्नास एतास्तीर्थे नार्यः पौंस्यानि तस्थुः 1,169,6.

पृथुमृद्वीका (पृथु + मृ°) f. *breite Weinbeere,* wohl *Rosine* MBh. 7,2809.

पृथुयशस् (पृथु + य°) 1) adj. *dessen Ruhm weit reicht, weit berühmt* MBh. 7,2783. Hariv. 1973. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Çaçavindu VP. 420 (vgl. Hariv. 1973, wo पृथुयशस् Beiw. des Pṛthuçravas ist). des Varâhamihira Colebr. Misc. Ess. II, 477, N. Verz. d. B. H. No. 861.

पृथुयामन् (पृथु + या°) adj. *breitbahnig:* Ushas ṚV. 6,64,4.

पृथुरश्मि (पृथु + र°) m. N. pr. eines Jati Pańkav. Br. 8,1,4. 13,4,16. Ind. St. 3,463, N. 3. — Vgl. पार्थुरश्म.

पृथुरुक्म (पृथु + रु°) m. N. pr. eines Sohnes des Parâǵit (Parâvṛt) Hariv. 1980. fg. °रुक्मन् VP. 420.

पृथुरोमन् (पृथु + रो°) m. *Fisch* (*breithaarig* d. i. *schuppig*) AK. 1, 2, 3.17. H. 1343. Halâj. 3, 35. Varâh. Bṛh. S. 85,66. °रोमयुग्म *die Fische im Thierkreise* Bṛh. 1, 10.

पृथुल (von पृथु) 1) adj. f. आ gaṇa सिध्मादि zu P. 5,2,97. *breit, gross* AK. 3,2,10. H. 1430. Halâj. 4,14. सायक MBh. 4,1336. श्रोणि Çiç. 10, 65. °लोचन MBh. 1,4412. 5,3082. 14,1543. शाखा Kathâs. 26. 20. °विक्रम Bhâg. P. 4,22.1. पृथुलौजस् Mârk. P. 111, 16. — 2) f. आ = हिङ्गुपत्त्री Gaṅâdh. im ÇKDr.

पृथुलाक्ष (पृथुल + अक्ष = अक्षि *Auge*) m. N. pr. eines Fürsten MBh. 2, 320. eines Sohnes des Katuraṅga Hariv. 1698. fg. VP. 445. Bhâg. P. 9,23, 10.

पृथुवक्त्रा (पृथु + वक्त्र) f. *die Breitmäulige,* N. einer der Mütter im

Gefolge des Skanda MBH. 9, 2637.

पृथुवेग (पृथु + वेग) m. N. pr. eines Fürsten MBH. 2, 329.

पृथुशिम्ब (पृथु + शि°) m. eine Art Çjonâka RÂGAN. im ÇKDR.

पृथुशिरस् (पृथु + शि°) adj. *plattköpfig* AV. 5,17,13.

पृथुशेखर (पृथु + शे°) m. *Berg* TRIK. 2,3,1.

पृथुश्रव m. N. pr. eines Wesens im Gefolge des Skanda MBH. 9,2564. Vielleicht fehlerhaft für °श्रवस्.

पृथुश्रवस् (पृथु + श्र°) 1) adj. *dessen Ruhm weit reicht, weltberühmt* BHÂG. P. 4,15,4. — 2) m. N. pr. eines Mannes ṚV. 1,116,21. 8,46,21. 24. MBH. 1,3774. 2,322. eines Sohnes des Çaçavindu HARIV. 1973. VP. 420. BHÂG. P. 9,23,32. des Raghu 10,1. des 9ten Manu MÂRK. P. 94,9. N. pr. eines Schlangendämons PAÑKAV. BR. 25,15,3. MBH. 16,119. — Vgl. पार्थश्रवस.

पृथुश्रोणि (पृथु + श्रो°) adj. *breithüftig:* योषा ÇAT. BR. 1,2,5,16. 3,5,1,11. °श्रोणी INDR. 5,5. HID. 3,10.

पृथुषेण (पृथु + सेना) m. N. pr. eines Sohnes des Rukira (Rukirâçva) HARIV. 1059. fg. VP. 452 (पृथुसेन). des Vibhu BHÂG. P. 5,15,5.

पृथुष्टु (पृथु + स्तु) adj. so v. a. das folg. ṚV. 10,86,8.

पृथुष्टुक (पृथु + स्तुका) adj. f. आ *eine breite Haarflechte* oder *einen breiten Haarschopf habend* NIR. 11,32. Sinîvâlî ṚV. 2,32,6 (oder = पृथुजघन nach NIR.).

पृथुसेन s. u. पृथुषेण.

पृथुस्कन्ध (पृथु + स्क°) m. *Eber* RÂGAN. im ÇKDR.

पृथूदक (पृथु + उदक) n. N. pr. eines im Rufe grosser Heiligkeit stehenden Badeplatzes am nördlichen Ufer der Sarasvatî MBH. 3,7012. 9,2275. 2279. 12,5645. Verz. d. Oxf. H. 149, *a*, 31.

पृथूदकस्वामिन् (पृ° + स्वा°) m. N. pr. eines Erklärers des Brahmagupta COLEBR. Misc. Ess. II, 380 u. s. w.

पृथूदर (पृथु + उदर) m. *breitleibig;* m. *Widder* HÂR. 80.

पृथ्विका s. u. पृथ्वीका.

पृथ्वी s. u. पृथु.

पृथ्वीका (von पृथ्वी) f. *grosse Kardamomen* AK. 2,4,4,19. *kleine Kardamomen* und *Schwarzkümmel, Nigella indica Dec.* RATNAM. im ÇKDR. Wohl in dieser letzten Bed. SUÇR. 1,182,16. 2,23,18. 459.13. पृथ्विका 276,11. 285,13.

पृथ्वीकुरवक (पृ° + कु°) m. *ein best. Baum,* = श्वेतमन्दारक RÂGAN. im ÇKDR.

पृथ्वीगर्भ (पृ° + गर्भ) m. Bein. Gaṇeça's H. ç. 61.

पृथ्वीगृह (पृ° + गृह) n. *eine Wohnung in der Erde, Höhle* HARIV. 3921.

पृथ्वीचन्द्रोदय (पृ° - चन्द्र + उदय) m. Titel einer Schrift Verz. d. B. H. 334, 1.

पृथ्वीज (पृ° + ज) n. *eine Art Salz* (गडलवण) RÂGAN. im ÇKDR.

पृथ्वीधर (पृ° + धर) m. N. pr. eines Autors Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,508, Çl. 34. Verz. d. Oxf. H. 124, *a*. No. 173. Verz. d. B. H. No. 1045. Verfassers eines Commentars zur MṚKKH. ebend. No. 345.

पृथ्वीपति (पृ° + पति) m. *Herr der Erde, König, Fürst* PRAB. 3,7. Davon nom. abstr. °त्व n. KATHÂS. 49,251. — Vgl. पृथिवीपति.

पृथ्वीपाल (पृ° + पाल) m. N. pr. eines Mannes RÂGA-TAR. 6,349. 8,1197. 2317.

पृथ्वीपुर (पृ° + पुर) n. N. pr. einer *Stadt* in Magadha ÇATR. 10,73. 134.

पृथ्वीभुज् (पृ° + भुज्) m. *Geniesser der Erde, König, Fürst* Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,503, Çl. 9. — Vgl. पृथिवीभुज्.

पृथ्वीराज (पृ° + राज) m. N. pr. eines Fürsten Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,5, Çl. 10.

पृथ्वीश (पृथ्वी + ईश) m. *Herr der Erde, König, Fürst* MBH. 8,4. — Vgl. पृथिवीश.

पृथ्वीहर (पृ° + हर) m. N. pr. eines Mannes RÂGA-TAR. 8,593. 629. 654 u. s. w.

पृदाकु (UṆÂDIS. 3,80) m. und पृदाकू f. *Natter, Schlange* AK. 1,2,2,7. H. 1303. an. 3,72. MED. k. 125. HALÂJ. 3,19. AV. 3,27,3. 6,38,1. 10,4,11. fgg. 12,3,57. 1,27,1. 7,56,1. VS. 6,12. 24,33. TS. 5,5,10,1. MBH. 3,12390. m. *Scorpion; Tiger; Panther* (चित्रक) H. an. MED. VIÇVA bei UGGVAL. *Elephant; Baum* UṆÂDIVṚ. im SAṂKSHIPTAS. ÇKDR.

पृदाकुसानु (पृ° + सानु) adj. *die Oberfläche einer Schlange habend* (*glatt* oder *bunt, glänzend wie eine Schlange*) ṚV. 8,17,15.

पृशन (von स्पर्श्) 1) adj. f. ई *anschmiegend, zuthulich, zärtlich;* nur im fem.: मही यत्पित्र ईं रसं दिवे कर्वं त्सरत्पृशन्यश्चिकित्वान् ṚV. 1,71,5 (nach SÂJ. पृशन्य adj.). न ता नु मे पृशन्यो जगृभ्रे 10,61,8. द्रुहो निषत्ता पृशनी चिदेवैः 73,2. — 2) n. etwa *das Anschmiegen:* मांश्चत्वे वा पृशने वा ṚV. 9,97,54.

पृशनायु adj. so v. a. पृशन. ता अस्य पृशनायुवः सोमं श्रीणन्ति पृश्नयः ṚV. 1,84,11.

पृश्नि (von स्पर्श्) UṆÂDIS. 4,52. ÇÂNT. 2,10. 1) adj. *a) gesprenkelt, bunt, scheckig;* m. f. *der —, die Schecke* (vom Rinde); eine besonders beliebte Farbe bei der Kuh und als liebkosende Bezeichnung derselben gebraucht. धेनु ṚV. 1,160,3. VS. 2,16. AV. 7,104,1. वशा KÂTJ. ÇR. 14,2,11. fg. उक्षन् ṚV. 1,164,43. 9,83,3. 10,189,1. PAÑKAV. BR. 21,14,7. KAUÇ. 80. नास्मै पृश्निं वि दुहन्ति AV. 5,17,7. इमास्त इन्द्र पृश्नयो घृतं दुहत आशिरम् ṚV. 8,6,19. VS. 24,4. TS. 1,8,19,1. 2,2,12,4. एता वा इन्द्रस्य पृश्नयः कामदुघा यदैन्द्रियेणानी: 6,5,9,2. Vasishṭha's Kuh AV. 5,11,1. Schlange 13,5. Frösche ṚV. 7,103,4. 6. Kräuter AV. 8,7,1. अश्मन् 10,5,20. ṚV. 5,47,3. जरायु AV. 1,11,4. तमयं पृश्निर्वर्णो आविशन्नानारूपः AIT. BR. 5,23. ṚV. PRÂT. 17,10. अन्न TBR. 2,2,6,1. रेतस् ÇAT. BR. 7,3,1,36. गङ्गा MBH. 13,1844. *bunt* so v. a. *vielartig, vielerlei:* कामाः TS. 3,3,5,2. Vgl. ऊर्ध°, तिरश्चीन° und पृषत्. — *b) zwerghaft, klein* AK. 2,6,1,48. H. 453. HALÂJ. 2,456. — 2) wie andere Bezeichnungen der *Kuh* wird das Wort in verschiedenen bildlichen und mythischen Beziehungen gebraucht, z. B. für *Erde* (vgl. TBR. 1,4,1,5. ÇAT. BR. 1,8,3,15), *Wolke, Milch, den bunten* oder *gestirnten Himmel* (NAIGH. 1,4. NIR. 2,14). ṚV. 2,2,4. 34,2. 10. 6,48,22. 7,56,4. अधं भ्रमस्त उर्विया वि भाति यातयमानो अधि सानु पृश्नेः 6,6,4. त्रीणि सरांसि पृश्नयो दुदुह्रे वज्रिणे मधु 8,7,10. वृषा शुक्रं दुदुहे पृश्निरूधः 4,3,10. 6,66,1. 3. सोमं श्रीणन्ति पृश्नयः 1,84,11. पृश्निरित्युच्यते चान्नं वेदा आपो ऽमृतं (ऽमृतं?) तथा । ममैतानि सदा गर्भः पृश्निगर्भस्ततो ऽहम् ॥ MBH. 12,13173. Nach AK. 1,1,2,34, v. l. (für घृणि), H. 99 und ÇABDAR. im ÇKDR. *Lichtstrahl;* vgl. वृष्णि. — 3) *eine best. Frucht:* तस्यामेव सुरभ्यां तु जज्ञे गोवृषभस्तथा । अकृष्टाश्च तथा

मायाः सिकताः पृश्नयो ऽन्नताः ॥ Hariv. 11533. पृश्नी f. *Pistia Stratiotes Lin.* Trik. 1,2,34. Çabdar. und Bhûripr. im ÇKDr. — 4) m. pl. N. eines Ṛshi-Geschlechts MBh. 7,8728. पृश्नयो ऽजा ऋषिगणाः Verfasser zu ṚV. 9,86,31-30. ṚV. Anukr.; st. dessen: ऋषिगणाः पृश्नियोगा अङ्गिरसः Ind. St. 3,223,*b*. m. sg. N. pr. eines Fürsten, des Vaters des Çvaphalka, Hariv. 2080. fg. VP. 435. — 5) N. der Mutter der Marut (s. पृश्निमातर्) ṚV. 1,168,9. 5,58,5. 60,8. शं नः पृश्निर्भवतु देवगोपा 7,35,13. Gattin Savitar's Bhâg. P. 6,18,1. die Gattin des Königs Sutapas, die in einer vorangehenden Geburt Devakî war (vgl. पृश्निगर्भ), Bhâg. P. 10 nach ÇKDr. — 6) पृश्नि und भरद्वाजस्य पृश्नि Namen von Sâman Ind. St. 3,223,*b*. Pañkav. Br. 12,10,23.

पृश्निका f. = पृश्नी *Pistia Stratiotes Lin.* Çabdam. im ÇKDr.

पृश्निगर्भ (पृ° + ग°) adj. *im bunten Schooss* oder *im Schooss der Bunten befindlich* Nir. 10,39. ṚV. 10,123,1. Beiw. und Bein. Kṛshṇa's H. ç. 66. MBh. 12,1504. 13173. fgg. Hariv. 7428. Bhâg. P. 8,17, 26. पृश्निगर्भ Hâr. 9.

पृश्निगु (पृ° + 5. गु) 1) adj. *scheckiges Gespann habend* ṚV. 7,18,10. — 2) m. N. pr. eines Mannes ṚV. 1,112,7.

पृश्नित्वँ n. nom. abstr. von पृश्नि TS. 3,3,5,2.

पृश्निनिप्रेषित (पृ° + नि°) adj. *zur* Pṛçni (*Erde*) *hinabgesandt*, — *hinabeilend;* nach Sâj. *von* Pṛçni *gesandt* ṚV. 7,18,10.

पृश्निपर्णी (पृ° + पर्ण) f. N. einer Pflanze, *Hemionitis cordifolia Roxb.* AK. 2,4,3,11 (पृश्नि° Colebr. und Lois.). Ratnam. 10. AV. 2,25,1. fgg. Çat. Br. 13,8,1,16. Kâtj. Çr. 25,7,17. Suçr. 1,377,17. 2,40,4. 436,6. 461,3. °पर्णिका 297,5.

पृश्निबाहु (पृ° + बाहु) 1) adj. *mit scheckigen Armen* (*Vorderbeinen*) *versehen:* Frosch AV. 4,15,2. — 2) m. Bez. eines mythischen Wesens AV. 8,8,17.

पृश्निभद्र (पृ° + भद्र) m. Bein. Kṛshṇa's Çabdam. im ÇKDr. — Vgl. पृश्निगर्भ.

पृश्निमत् adj. *das Wort* पृश्नि *enthaltend* Ait. Br. 5,6. — Vgl. पृश्निवत्.

पृश्निमातर् (पृ° + मा°) adj. *die* Pṛçni *zur Mutter habend:* die Marut ṚV. 1,23,10. 85,2. 5,59,6. 8,7,3. 9,34,5. AV. 4,27,2. *die Erde zur Mutter habend:* Kräuter AV. 8,7,21. Es lässt sich aber auch hier in der gewöhnlichen Bedeutung fassen, wenn man पृश्नि° betont. Der Diaskeuast des AV. kann durch den Singular des folgenden Zeitworts zu einer Aenderung der Betonung veranlasst worden sein.

पृश्नियोग s. u. पृश्नि 4.

पृश्निवत् adj. = पृश्निमत् TBr. 2,2,6,1.

पृश्निशृङ्ग (पृ° + शृ°) m. Bein. Vishṇu's H. 217. Gaṇeça's Trik. 1,1,55. H. ç. 61. Gaṭâdh. in Verz. d. Oxf. H. 191,*a*,25.

पृश्निसक्थँ (von पृ° + सक्थि) adj. *gefleckte Schenkel habend* TS. 2,1,2,2. 3. Kâṭh. 13,8. °सक्थ्य v. l.

पृश्निहन् (पृ° + हन्) adj. *die bunte* (Schlange) *erschlagend* AV. 10,4,15.

पृश्नी s. u. पृश्नि.

पृश्न्याह्वया (पृश्नि + आह्वय) f. = पृश्निपर्णी Suçr. 2,101,10.

पृषत्ँ Uṇâdis. 3,111. 1) adj. *gesprenkelt, weiss getüpfelt* Med. t. 135. fg. Vgl. पृषत् und पृश्नि. — 2) m. *a*) *die gesprenkelte Gazelle* Nir. 2,2. AK. 2,5,10. Trik. 3,3,153. H. 1294. an. 2,180. Med. Halâj. 2,75. VS. 24,27. 40. Kâtj. Çr. 20,6,6. Draup. 4,15. R. 2,93,2. 103,41. Suçr. 1,200,9. 2,410,8. मयूरपृषतोत्सर्गे न भवन्ति भुजंगमाः Kâm. Nîtis. 7,14. Spr. 2460, v. l. Varâh. Bṛh. S. 47,76. 87,3. 33. Statt dessen auch पृषतो मृगः R. 2,52,99 (37 Gorr.). मृगा मृगीभिः सहिता बहुलाः पृषता वने 93,17 (102,19 Gorr.). Das f. पृषती s. u. पृषत्. — *b*) *Wassertropfen* AK. 1,2,3,6. Trik. H. 1089. H. an. Med. Halâj. 3,55. पृषत्कपृषत (मेघ) MBh. 6,534 = Hariv. 13544. स्थूल° (वर्ष) R. 3,32,4. 5,36,43. पृषतैः पयोमुचाम् Ragh. 3,3. 4,27. 6,51. 7,66. Megh. 63. — *c*) *Tüpfel, Fleck:* समेता पृषतैर्विचित्रैः (शिला) Varâh. Bṛh. S. 53,14. 64,6. — *d*) N. pr. des Vaters des Drupada MBh. 1,5109. fgg. 6338. 5,7416. Hariv. 1111. 1793. VP. 455. Bhâg. P. 9,22,2. — Vgl. पार्षत.

पृषताश्व m. = पृषदश्व *Wind* Bhar. zu AK. 1,1,1,57. ÇKDr.

पृषत्क (von पृषत्) m. *Pfeil* (*der Gesprenkelte*) AK. 2,8,2,54. H. 778. Halâj. 2,311. MBh. 4,1679. 6,534 = Hariv. 13544. R. 3,18,47. 34,29. 6,33,5. 36,76. Ragh. 7,42. Kathâs. 11,70.

पृषत्ता f. nom. abstr. von पृषत् Schol. zu Kâtj. Çr. 73,20. 22. पृषत्त्व n. desgl. 14.

पृषदंश (पृषत् + अंश) gaṇa उत्सादि zu P. 4,1,86.

पृषदश्व (पृषत् + अश्व) 1) adj. *scheckige Rosse habend:* die Marut ṚV. 1,87,4. 89,7. 186,8. 2,34,4. 3,26,6. 5,42,15. 7,40,3. — 2) m. *a*) *Wind, der Gott des Windes* AK. 1,1,1,57. H. 1107. Halâj. 1,75. Bein. Çiva's Çiv. — *b*) N. pr. eines Mannes (pl. *seine Nachkommen*) Âçv. Çr. 12,11. Pravarâdhj.-P. in Verz. d. B. H. 56,16. 62,7. MBh. 2,323. 12,6200. eines Sohnes des Anaraṇja und Vaters des Harjaçva VP. 371. eines Sohnes des Virûpa Bhâg. P. 9,6,1. — Vgl. पार्षदश्व.

पृषदाज्यँ (पृषत् + आज्य) n. *gesprenkelte Butter, Opferschmalz* (आज्य) *mit saurer Milch gemischt* AK. 2,7,23. H. 832. ṚV. 10,90,8. TS. 3,2,6,2. 6,3,9,6. 11,4. Çat. Br. 2,5,2,41. 4,2. 3,8,4,8. Kâtj. Çr. 6,6,21. 2,6. 8,4. 25.6,6. Âçv. Çr. 6,10. Gṛhj. 4,1. 3. Kauç. 16. MBh. 7,2274. R. 6,96,12. °प्रणुत्त *vom* पृ° *vertrieben* AV. 11,10,19.

पृषद्ध्र s. u. पृषध्र.

पृषद्वत् (von पृषत्) adj. *gesprenkelt aussehend:* बर्हिस् ṚV. 7,2,4.

पृषद्वरा (पृषत् + वरा) f. *die Beste unter den gesprenkelten Gazellen*, N. pr. einer Tochter der Menakâ und eines Vidjâdhara, Gattin Ruru's (gleichfalls *eine Art Gazelle*), Kathâs. 14,78.

पृषद्वल (von पृषत्) m. Vâju's *Pferd* Çabdam. im ÇKDr.

पृषद्बाण (पृषत् + बाण) m. N. pr. eines Mannes; s. पार्षद्बाण.

पृषध्र m. N. pr. eines Mannes Vâlakh. 4,2. Çâñkh. Çr. 16,11,26. Liedverfasser von Vâlakh. 8. Ind. St. 3,223,*b*. ein Sohn Manu's MBh. 1,3141. 15,548. Hariv. 614. 659. VP. 348. 351. Bhâg. P. 8,13,3. 9,1,12. 2,3. प्रुषध्रु Mârk. P. 79,12. पृषध्र 111,5. 112,1.7. Wohl zusammengesetzt aus पृषत् + ध्र, so dass पृषद्ध्र etymologisch zu schreiben wäre, welche Form MBh. 13,7083 erscheint.

पृषध्रु m. N. pr. eines Kämpfers auf Seiten der Pâṇḍu MBh. 7,6912.

पृषत् Uṇâdis. 2,84. 1) adj. f. पृषती *gesprenkelt, getüpfelt, scheckig, bunt* (vgl. पृश्नि, पृषत) Med. t. 135. fg. अजा VS. 24,11. 18. गौ Çat. Br. 5,3,1,6. 5,2,10. Kâtj. Çr. 15,3,22. 9,7. पलितं निरितो नाशया पृषत् AV.

1,23,2. 3. द्विवम् 13,1,24. Kauç. 24. अकुष्ठिपृषत्कल्माष Âçv. Gṛhj. 4, 9. ṚV. Prât. 17,10. पृषद्वत्स *ein buntes Kalb habend* Kâṭh. 12,2. — 2) m. *die gefleckte Gazelle* Trik. 3,3,168. H. an. 2,180. Med. पृषतश्चैव चित्राङ्गान्विमलान्वनचारिणः R. 3,76,12. Mit dem verglichenen Gegenstande zusammengesetzt gaṇa व्याघ्रादि zu P. 2,1,56. पृषतां पतिः m. ein N. *des Windes* Gaṭâdh. im ÇKDr. — 3) f. पृषती *a) eine scheckige Kuh:* दाता मे पृषतीनां राजा हिरण्यवीनाम् ṚV. 8,54,10. 11. Çat. Br. 5, 5,2,9. Kâṭh. 12,2. Çâṅkh. Çr. 15,14,23. Kauç. 24. क्षुद्र°, स्थूल° VS. 24,2. Bez. des Gespanns der Marut; nach der gewöhnlichen Annahme der Commentatoren, welche aber weder im Nir., noch in den uns bekannten Brâhmaṇa belegt werden kann, *gefleckte Antilopen.* Es steht nichts im Wege mit Mahîdh. zu VS. 2,16 darunter *scheckige Stuten* zu verstehen, indem oft genug von den *Rossen* der Marut gesprochen wird. Naigh. 1,15. ṚV. 1,37,2. उपो रथेषु पृषतीरयुग्ध्वं प्रष्टिर्वहति रोहितः 39,6. 64,8. 85,4. 5. 2,34,3. 36,2. 3,26,4. यदश्वान्धूर्षु पृषतीरयुग्ध्वम् 5,55,6. यत्प्रायासिष्ट पृषतीभिरश्वैः 58,6. 60,2. — कर्हि ते युक्ता पृषती अभूताम् 1,162,21. In der späteren Literatur ist पृषती *das Weibchen der gefleckten Gazelle:* वृकैरिव वने रुद्धा पृषती कृतयूथपा MBh. 7,27. 11,278. R. 2,37,9. Ragh. 8,58. — *b)* = पार्षती *die Tochter des* Pṛshata MBh. 1,6890. — 4) n. Siddh. K. 251,*a*,8. *Wassertropfen* AK. 1,2,2,6. Trik. H. 1089. H. an. Med. Halâj. 3,55. शीतलाः सपृषद्उद्गामाः कर्कशा वान्ति मारुताः Hariv. 3586. पृषद्परुषविषाणाग्रेण Bhâg. P. 5,8,18.

पृषत्ति m. *Tropfen:* पयःपृषत्तिभिः स्पृष्टा वान्ति वाताः शनैः शनैः Gâmbavativigajakâvja bei Bhar. zu AK. ÇKDr. Ein vielleicht aus Missverständniss des neutralen Plurals पृषन्ति hervorgegangenes Wort.

पृषभाषा f. = पूषभासा Çabdar. im ÇKDr.

पृषाकरा f. *ein als Gewicht dienender kleiner Stein* Çabdac. im ÇKDr.

पृषातक 1) n. so v. a. पृषदाज्य oder *eine diesem ähnliche Mischung* H. 832. nach Gṛhjasaṅgr. 2,69 दधि, मधु *und* आज्य. Çâṅkh. Çr. 12,23, 9. Gobh. 3,8,1. 5. 7. पृषातकमञ्जलिना जुहुयात् Âçv. Gṛhj. 2,2. दधि° Pâr. Gṛhj. 2,16. Kauç. 28. 49. — 2) adj. oder m. Bein. des Rudra: पशुपतये शिवाय शंकराय पृषातकाय स्वाहेति Âçv. Gṛhj. 2,2. — 3) पृषातकी f. *eine best. Krankheit* oder N. einer diese Krankheit erregenden Unholdin: निर्दहनी या पृषातक्यस्मिन्तां स्थाणावध्या सजामि AV. 14,2,48.

पृषोत्थान zusammengesetzt aus पृषत् + उत्थान gaṇa पृषोदरादि zu P. 6,3,109. — Vgl. die folgg. Wörter.

पृषोदर (पृषत् + उदर) adj. P. 6,3,109. *gefleckten Bauch habend* TS. 5,6,14,1.

पृषोद्यान (पृषत् + उद्यान) n. *ein kleines Lustwäldchen* Durgâd. zu Vop. ÇKDr.

1. पृष्ट (von स्पर्श्) adj. *haftend:* पृष्टो दिवि पृष्टो अग्निः पृथिव्यां पृष्टो विश्वा ओषधीरा विवेश ṚV. 1,98,2. पृष्टो दिवि धाय्यग्निः पृथिव्याम् 7,5, 2. दिवि पृष्टो अरोचताग्निः VS. 33,92 (Nir. 7,23). धर्ता दिवो रजसस्पृष्ट ऊर्ध्वः ṚV. 3,49,4.

2. पृष्ट partic. praet. von प्रछ्; s. daselbst.

पृष्टबन्धु (1. पृष्ट + ब°) adj. etwa *anhängende Sippe* —, *Anhang habend:* पार्श्वे माया मायिनां विश्वमिन्व त्वे पूर्वीः संदधुः पृष्टबन्धो ṚV. 3,20,3.

पृष्टहायन m. 1) *Elephant.* — 2) *eine best. Kornart* Med. n. 237. — Kein Druckfehler für पष्टिहायन, da dieses später bei प aufgeführt wird, während jenes bei पृ steht.

1. पृष्टि f. = 1. पर्शु *Rippe;* pl. ṚV. 10,87,10. AV. 2,7,5. 32,2. 4,3, 6. 5,23,9. 9,7,6. उत्तानायास्त्वा प्रतीचीं यत्पृष्टीभिरधिशेमहे 12,1,34. यास्ते ग्रीवा ये स्कन्धा याः पृष्टीर्याश्च पर्शवः 10,9,20. VS. 20,8. Çat. Br. 7, 5,1,18. 8,2,1,15. उरो वै प्रति पृष्टयः 6,1,7. 11,8,4,3. पृष्टितस् 5,5,2,2. — SV. II,3,1,4,2 wohl fehlerhaft für वृष्टि (ṚV.). Nach Çabdârthak. bei Wilson: *Berührung* (vgl. स्पृष्टि) und *Lichtstrahl* (vgl. पृश्नि). — Vgl. पार्ष्ठ्य.

2. पृष्टि in der Stelle: सोमयागे छन्दोगैः क्रियमाणा पृष्ठ्यादिसंज्ञिका स्तुतिः स्तोमः P. 5,1,58, Vârtt. 6, Sch. fehlerhaft für पृष्ठ्यादि; s. पृष्ठ्य.

पृष्टिवह् (1. पृष्टि + वह्) adj. *auf den Seiten (auf dem Rücken) tragend:* अश्व *Reitpferd* AV. 18,4,10.

पृष्ठ्यामय (1. पृष्टि + आ°) m. *Seitenschmerz* AV. 19,34,10.

पृष्ठ्यामयिन् (vom vorherg.) adj. *an Seitenschmerzen leidend* Nir. 5, 21. ṚV. 1,105,18.

पृष्ठ (viell. von स्था mit प्र) und पृष्ठ (dieses nur in der späteren Sprache) Uṇâdis. 2,12. Çânt. 1,16. n. Trik. 3,5,7. Siddh. K. 249,*a*,6. euphonisches Verhalten eines vorangehenden gen. AV. Prât. 2,69. P. 8,3,53. fg. wann ein auf पृष्ठ ausgehendes adj. comp. paroxytonirt ist, 6,2,114. 1) *der hervorragende Rücken der Thiere, Rücken* überh. Nir. 4,3. AK. 2,6,2,20. H. 601. an. 2,108. Med. ṭh. 7. Halâj. 2,373. पृष्ठे सदः ṚV. 5, 61,2. 6,75,5. पृष्ठेव वीता वृजिना च 4,2,11 (vgl. 10,89,3). 5,6. रथमिव पृष्ठं प्रभवन्तम् *mehr als der Rücken fassen kann* 2,13,4. — 9,14,7. AV. 9,5,20. VS. 11,10. TBr. 1,5,6,1. अन्योऽन्यस्य पृष्ठे प्रधावतः Çat. Br. 4,4,5,23. 11,2,2,6. Kâtj. Çr. 16,2,13. Kauç. 27. Çâṅkh. Gṛhj. 2, 10. गवां च यानं पृष्ठेन M. 4,72. अश्वपृष्ठे संमतः so v. a. *ein guter Reiter* R. 1,19,19. Suçr. 1,66,2. 208,3. 350,2. Çâk. 8,14. वाजिपृष्ठग Kathâs. 42,37. अश्वपृष्ठ adj. *auf Rossesrücken getragen* ṚV. 8,26,24. कूर्म° Indr. 5,12. (मातरम्) अवक्रत्स तु पृष्ठेन Hid. 1,16. Ragh. 2,85. गृहीतपृष्ठाः (लैः चौरैः) R. Gorr. 2,109,56. पृष्ठं दा so v. a. *sich tief verneigen* Râga-Tar. 4,135. शितिपृष्ठा (शकुन्तिका) Hariv. 1121. Mârk. P. 29,7. पृष्ठे *im Rücken, hinten, von hinten* Spr. 2783. इत्येवंवादिभिः पौरैः पुरः पृष्ठे च संवृतः Mârk. P. 23,5. Z. d. d. m. G. 14,572,8. — 2) *Rücken* so v. a. *die obere Seite, Oberfläche; Anhöhe, Höhe; Oberstes* (vgl. νῶτος, *tergum* u. s. w.): des Himmels ṚV. 1,115,3. 166,5. 3,2,12. 9,86,27. रोदसोः 22,5. TBr. 1,2,1,24. 2,4,2,6. VS. 17,65. 23,50. नाकस्य पृष्ठादिवमुत्पतिष्यन् AV. 18,4,14. 2,47. Muṇḍ. Up. 1,2,10. MBh. 13,4882. दिवस्पृष्ठानि AV. 12,2,12. 18,1,61. eines Berges ṚV. 5,36,2. 6,24,6. Taitt. Up. 1,10. M. 7,147. R. 6,4,40. Kathâs. 44,5. Mârk. P. 57,55. eines Baumes Kathâs. 5,19. 42,47. स्तम्भ° 12,131. मूलस्य पृष्ठे मरणम् Râga-Tar. 2,90. हर्म्य° Spr. 31. Vikr. 38,11. प्रासाद° Hit. 8,14. गृह° Varâh. Bṛh. S. 94,24. शालायाः Kauç. 135. रथ° Kathâs. 47,60. der Erde VS. 9,5. 13,24. AV. 5,20,6. Kumâras. 7,51. Ragh. 12,67. Spr. 270. 1934. Kathâs. 48,58. Mârk. P. 14,62. 16,79. Pañkat. 101,28. Amar. 55. des Wassers VS. 11,29. 13,17. AV. 10,7,38. मरु° Ragh. 4,31. des

Backsteins VS. 14,11. शिला° MBh. 13,4682. पृष्ठस्वदीपां मञ्जूषाम् d. i. *auf dem Korbe* Kathâs. 15,41. जानुपृष्ठे, जानुमध्ये Mârk. P. 11,8. मौलि° H. 59. — ṚV. 1,58,2. अभीमक् स्वञ्जेन्यं भूमा पृष्ठेव रुरुहुः 5,7,5. पृष्ठे समानानां स्याम् TS. 2,1,6,1. सहस्र° *tausendflächig:* ब्रह्मौदन AV. 11,1,19. 20. रुक्म°, सुवर्ण° so v. a. *von Aussen mit Gold belegt, vergoldet:* धनुस् MBh. 3,11079. Hariv. 6846. R. 2,100,19. R. Gorr. 2,108,19. वर्मन् MBh. 4,1014. — 3) *Rücken* so v. a. *Rückseite, hintere Seite,* = पश्चिममात्र, चरममात्र H. an. Med. सेना° MBh. 6,2109. सैन्य° AK. 2,8,2,47. H. an. 2,484. Med. l. 10. सैन्यपृष्ठभाग Halâj. 5,6. व्यूह° Trik. 3,3,134. लेख्यस्य Jâǵń. 2,93. कर्ण° H. 656. अश्वचलनशालायाः पृष्ठदेशे *hinter* Pańkat. 252,21. — 4) त्रिपृष्ठ *a)* n. *der oberste Theil der drei Himmel, der höchste Himmel* AV. 9,5,10. Bhâg. P. 1,19,23. 2,7,20. 40. — *b)* adj. *drei Rücken —, Höhen —, Flächen habend* oder *einnehmend;* so heisst der Soma: अभि त्रिपृष्ठैः सवनेषु सोमैः पृणाधम् ṚV. 7,37,1. रथ (beim Soma) 9,62,17. वृषन् 71,7. 90,2. 75,3. 106,11. Die Erklärungen sind ungenügend; vielleicht von *den drei Höhen* oder *Flächen, welche die Stätten des* Soma *sind: Himmel, Bergeshöhe* (vgl. पर्वताः सोमपृष्ठाः AV. 3,21,10) *und Opferplatz.* Beiw. Vishṇu's Bhâg. P. 7,3,32. 8,17,26. Wird ein Mal durch *oberhalb der drei Welten wohnend,* das andere Mal durch *jenseits der mit den drei Eigenschaften behafteten Natur stehend* erklärt. — 5) पृष्ठ oder vollständiger पृष्ठस्तोत्र *eine best.* Sâman-*Form, welche bei der Mittagsspende Anwendung findet und aus den* Sâman रथंतर, बृहत्, वैरूप, वैराज, शाक्वर, रैवत *gebildet wird;* deshalb näher bezeichnet als रथंतरपृष्ठ, बृहत्पृष्ठ u. s. w. एतानि सामानि पत्पृष्ठानि TBr. 1,8,8,3. 4,7,7. 2,3,3. 4,3. TS. 6,6,8,1. Ait. Br. 4,15. 3,21. 6,5. 8,1. 3. 4. तान्सर्वं स्तोमैरवस्तात्पर्यापन्सर्वैः पृष्ठैः परस्तात् 4,19. Çâṅkh. Br. 29,3. 5. पृष्ठैर्वै देवाः स्वर्गं लोकमस्पृशन् 24,3. Çat. Br. 10,1,2,7. 13,5,1,1. 10. 3,10. त्रिवृत स्तोमाद्रथंतरं पृष्ठं निरमिमीत 8,1,1,5. 8. Pańkav. Br. 16,15,10. 20,8,1. 9,1. 7,8,5. Lâṭj. 4,5,11. 13. 2,9,5. 5,12, 8. Çâṅkh. Çr. 15,7,2. fgg. 10,2,1. 3,1. fgg. Âçv. Çr. 4,12. 5,15. 7,5. 8,4. परोक्ष°, प्रत्यक्ष° 9,1. 3. Vgl. पृष्ठ als N. verschiedener Sâman Ind. St. 3,223. — Vgl. ऋकाचपृष्ठी, घृतपृष्ठ, तनू°, त्रि°, दुहर°, नाक°, नील°, नैक°, महा°, वीत°, शुक्र°, शुन°, सर्व°, साम°, स्तोम°.

पृष्ठक (von पृष्ठ) n. *Rücken:* हस्ति° R. 2,71,13. कूर्मो बिभर्ति धरणीं खलु पृष्ठकेन Spr. 77. पृष्ठके कर् *hintansetzen, verzichten auf:* अपमाने तु पुरस्कृत्य मानं कृत्वा तु पृष्ठके 138, v. l.

पृष्ठगोप (पृष्ठ + गोप) m. *der den Rücken eines Kämpfenden deckt* MBh. 1,7408. 4,1105. 6,2110. — Vgl. पृष्ठरक्ष.

पृष्ठग्रन्थि (पृष्ठ + ग्र°) m. *Buckel* H. 466. Halâj. 2,449.

पृष्ठघ्न (पृष्ठ + घ्न) m. N. pr. eines Mannes Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 55, *b*, 24.

पृष्ठचक्षुस् (पृष्ठ + च°) m. *Krabbe, Krebs* (*die Augen auf dem Rücken habend*) Çabdârthak. bei Wilson.

पृष्ठज (पृष्ठ + ज) m. *eine Form des* Skanda (auch als *Sohn desselben* aufgefasst) MBh. 1,2588 (9,2487 st. dessen पृष्ठतः). Hariv. 157. VP. 120.

पृष्ठदारु (पृष्ठ + दारु) n. = पृष्ठस्य मूलम् wohl *os coccygis* gaṇa कर्णादि zu P. 5,2,24.

पृष्ठतल्पन = तल्पन Trik. 2,8,38.

पृष्ठतस् (von पृष्ठ) adv. praep. *a tergo, auf dem Rücken, im Rücken, hinten, von hinten, nach hinten, hinter* (mit dem gen.) gaṇa स्वरादि zu P. 5,4,44, Vârtt. TBr. 1,1,2,8. Çat. Br. 5,4,4,7. 10,5,5,2. 14,4,2,9. वृक्षा पृष्ठत उद्धृत्य Çâṅkh. Çr. 4,14,4. Kauç. 81. (ताड्याः स्यू रज्ज्वा वेणुदलेन वा) पृष्ठतस्तु शरीरस्य नोत्तमाङ्गे *auf den Rücken* M. 8,300. पुरस्तात्, पृष्ठतः MBh. 5,7315. Bhag. 11,40. Sund. 3,27. Suçr. 1,125,3. AK. 2,8,1,10. H. 732. तस्थुः सर्वे ऽत्र पृष्ठतः Kathâs. 47,43. असत्यपि पृष्ठतः करिकुले Spr. 2691. (वृद्धान्) गच्छतः पृष्ठतो ऽन्वियात् M. 4,154. N. 9,7. R. 1,19,23. 44,31. Pańkat. 9,1. पृष्ठतस्तव गच्छन्त्याः R. 2,30,11. 105,27. MBh. 3,14531. Çâk. 77,11. Vid. 85. Pańkat. 260,18. तत्पृष्ठतो न गतः 19. परिवर्तिन् *nach hinten* Sund. 3,26. वीक्षितव्यम् Kathâs. 39,183. मृत्तिकैषा ते प्रक्षेप्तव्यात्मपृष्ठतः *hinter dich* 184. *hinter dem Rücken* so v. a. *heimlich:* प्रतिषिद्धान्न धर्मेषु भक्ष्यान्भुञ्जीत पृष्ठतः MBh. 13,5046. भू *im Rücken sein* so v. a. *gleichgültig sein, keinen Eindruck machen:* अरण्ये वसतो यस्य ग्रामो भवति पृष्ठतः MBh. 1,3636. fgg. कर् *auf den Rücken nehmen:* पर्वतम् R. 1,45,30. *hinter sich bringen* Çat. Br. 3,4,2,19. Ait. Br. 1,30. *eine Sache* oder *Jmd fahren lassen, im Stich lassen, aufgeben, verzichten auf, unberücksichtigt lassen:* वनम् R. 2,106,30. त्वाम् 4,54,17. भोगान् MBh. 1,6694. 3,10474. षडनर्थाः — कच्चित्ते पृष्ठतः कृताः । निद्रालस्यम् u. s. w. 2,260. पूर्वकिल्बिषम् 5,614. रणम् MBh. 7,4995. स्वधर्मान् Hariv. 294. R. 2,21,62. Spr. 138. 1057. न प्रमाणीकृतः पाणिर्बाल्ये बालेन पीडितः । मम शीलं च भक्तिश्च सर्वं ते पृष्ठतः कृतम् ॥ R. 6,101,18. Die Stelle: तदास्माभिः पृष्ठतो ऽपि वह्निप्रवेशः कार्यः Pańkat. 70,7 ist wohl verdorben. MBh. 9,2487 fehlerhaft für पृष्ठजः.

पृष्ठदृष्टि (पृष्ठ + दृ°) m. *Bär* (*nach hinten sehend*) Râǵan. im ÇKDr.

पृष्ठपातिन् (पृष्ठ + पा°) adj. *hinter Jmdes Rücken her seiend,* wohl so v. a. *beobachtend, aufpassend, controlirend* Râǵa-Tar. 6,70.

पृष्ठफल (पृष्ठ + फल) n. *the superficial contents of a figure* Haught. nach Colebr. Alg.

पृष्ठभङ्ग (पृष्ठ + भङ्ग) m. *das Brechen —, Biegen des Rückens,* Bez. einer Kampfart MBh. 2,908.

पृष्ठमांस (पृष्ठ + मांस) n. *das Fleisch auf dem Rücken:* °मांसं खाद्, भक्ष् *Jmdes Fleisch auf dem Rücken verzehren* so v. a. *hinter dem Rücken Böses von Jmd reden:* प्राक्पादयोः पतति खादति पृष्ठमांसम् (मशकः u. खलः) Spr. 1884. MBh. 13,4562. संरब्ध एव भूतानां पृष्ठमांसमभक्षयम् 4831. Mârk. P. 14,35. In den folgenden Stellen wohl nur scheinbar in der ursprünglichen Bedeutung: पृष्ठमांसं वृथा मांसं वर्ज्यमांसं च पुत्रक ॥ न भक्षयीत 34,56. न भक्षयेद्वृथा मांसं पृष्ठमांसं (so v. a. *böse Nachrede*) च वर्जयेत् MBh. 12,7045.

पृष्ठमांसाद (पृ° + अद oder आद) adj. *hinter dem Rücken Böses von Andern redend* Trik. 3,1,9.

पृष्ठमांसादन (पृ° + अदन) adj. dass. H. 268.

पृष्ठयज्वन् (पृष्ठ + य°) m. *Höhenopferer:* शर्धाय मारुताय स्वभानवे ... दिव आ पृष्ठयज्वने (wohl so v. a. दिवः पृष्ठ आ यज्वने) ṚV. 5,54,1.

पृष्ठयान (पृष्ठ + यान) n. 1) *das Reiten* Suçr. 1,258,5. 262,5. — 2) *Reitthier, Reitpferd u. s. w.:* सुविनीतसुवेगपृष्ठयानः (adj.) — मृगाटवीमुपेयात् Kâm. Nîtis. 7,36.

पृष्ठरक्ष (पृष्ठ + रक्ष) m. = पृष्ठगोप MBh. 6,2698.

पृष्ठरक्षण (पृष्ठ + र°) n. *das Schützen des Rückens:* सा (संज्ञा वडवारूपधारिणी) च दृष्ट्वा तमायान्तं (भानुमश्वरूपम्) परपुंसो विशङ्कया। जगाम संमुखं तस्य पृष्ठरक्षणतत्परा (befürchtend, er möchte sie bespringen) ll Mârk. P. 78,22 = 108,8.

पृष्ठवंश (पृष्ठ + वंश) m. *Rückgrat* H. 601. Suçr. 1,350,2. 338,15. 340,10. 2,218,5. AK. 2,6,2,27.

पृष्ठवास्तु (पृष्ठ + वा°) n. *ein oberes Stockwerk* M. 3,91.

पृष्ठवाह् m. *Zugochs* ÇKDr. nach AK.; Colebr. und Lois. (2, 9, 63) lesen aber प्रष्ठवाह्, der Comm. in der Ausg. von Púnâ erwähnt die Lesart पष्ठ° (s. d.). In der Stelle: दारुकं पृष्ठवाहं तु कृत्वा केशवः Hariv. 16066 bedeutet das Wort *reitend.*

पृष्ठवाह्य (पृष्ठ + वा°) m. *Lastochs* H. 1263. Halâj. 2, 111.

पृष्ठशय (पृष्ठ + शय) adj. *auf dem Rücken liegend* gaṇa पार्श्वादि zu P. 3,2,15, Vârtt. 1.

पृष्ठशृङ्ग (पृष्ठ + शृङ्ग) m. *die wilde Ziege* (*Hörner auf dem Rücken habend*) H. 1278.

पृष्ठशृङ्गिन् (wie eben) m. 1) *Widder* Hâr. 237. — 2) *Büffel* H. an. 4, 134. Med. n. 240. Hâr. Çabdar. im ÇKDr. — 3) *Eunuch.* — 4) Bein. Bhîma's H. an. Med. Çabdar.

पृष्ठानुग (पृष्ठ + अनुग) adj. *hinterher gehend, nachfolgend* (Gegens. अग्रग) Spr. 2493.

पृष्ठानुगामिन् (पृष्ठ + अनु°) adj. dass. Pańkat. 16, 11.

पृष्ठास्थि (पृष्ठ + अस्थि) n. *Rückgrat* Halâj. 5, 17.

पृष्ठेमुख (पृष्ठे, loc. von पृष्ठ, + मुख) adj. *das Gesicht auf dem Rücken habend* MBh. 9, 2591.

पृष्ठोदय (पृष्ठ + उदय) adj. *mit dem Rücken* oder *von hinten aufgehend,* Bez. der *Zodiakalbilder Widder, Stier, Zwillinge, Krebs, Schütze und Steinbock* Varâh. Laghuǵ. 1, 20. Bṛh. 1, 10.

1. पृष्ठ्य (von पृष्ठ) adj. *zur Höhe gehörig, von Höhen kommend u. s. w.:* पयस् *Milch der Höhe* so v. a. Soma ṚV. 4,3,10. अन्धस् 20,4.

2. पृष्ठ्य (wie eben) 1) m. f. *Lastpferd* oder *Reitpferd* (mit und ohne Beisatz von अश्व) AK. 2, 8,2,14. H. 1263. AV. 6, 102,2. Lâṭj. 2, 8, 17. 8,11,16. MBh. 1,8011. — 2) f. आ *Grat* oder *Streifen, welcher auf dem Rücken der* Vedi *hinläuft,* Kâtj. Çr. 8,3,12. 21. 4,24. 6,9. 9,7,7. 16, 8,7. 18,3,19.

3. पृष्ठ्य (wie oben) adj. 1) *zur Bildung der* Pṛshṭha*-Gesänge dienend:* स्तोम Pańkav. Br. 13,9,8. — 2) adj. *mit den* Pṛshṭha*-Gesängen versehen;* so heisst insbes. *eine best. Gruppe von sechs Opfertagen* (षडह): पृष्ठ्यः षडहो भवति TS. 7,2,6,2. Ait. Br. 4,17. 5,22. Çat. Br. 4,5,4,13. 12,1,2,2. 4,1. 2,11. 3,2,6. 7. अभिप्लवं पूर्वं पुरस्तादुपयन्ति पृष्ठ्यमुत्तरम् 2,3,4. षडह 5,1 2,2. पृष्ठ्याहन् Âçv. Çr. 3,8. 7,5. 9,2. 10,3. °स्तोत्रिय 7,8. °त्र्यह, °पञ्चाह 10,8. Kâtj. Çr. 12,3,1. 24,1,19. 21. 28. 3,4. Çâńkh. Çr. 13,19,11. 21,4. 22,4. Lâṭj. 3,5,1. 4,5. 21. पृष्ठ्य = पृष्ठानां समूहः P. 4,2,42, Vârtt. m. Schol. (vgl. die Calc. Ausg.). Uǵǵval. zu Uṇâdis. 2, 12. n. AK. 3, 3, 42. Vgl. 2. पृष्टि.

पृष्ठ्यस्तोम (3. पृ° + स्तोम) m. N. von *sechs* Ekâha Kâtj. Çr. 22, 6, 26. 24,4,16. Çâńkh. Çr. 13,23,2. 28,5. *einer Gruppe von sechs Opfertagen* Kâtj. Çr. 23,5,10. 24,2,19. Çâńkh. Çr. 13,16,5. 19. Lâṭj. 10,4,4. 10,16. Âçv. Çr. 10,3. 4.

पृष्ठ्यावलम्ब (3. पृ° + अव°) m. (sc. पञ्चाह) *eine best. Gruppe von fünf Opfertagen* Kâtj. Çr. 23,5,2. 14. 29. Âçv. Çr. 10,3.

पृष्णि 1) adj. = पृश्नि Bhar. zu AK. 2,6,1,48. ÇKDr. — 2) f. *a)* = पार्ष्णि Uṇâdik. im ÇKDr. — *b)* = पृश्नि *Lichtstrahl* H. 99, Sch. Çabdârthak. bei Wils.

पृष्णिपर्णी f. fehlerhafte Schreibart für पृश्निपर्णी AK. 2,4,3,11.

पेंष्ट्रा f. falsche Form für प्रुष्टा TS. 7,4,13,1.

पेंचक Uṇâdis. 5,37. 1) m. *a) Eule* AK. 2,5,15. 3,4,1,6. Trik. 3,3,10. H. 1324. an. 3,73. Med. k. 126. कृष्ण° R. 6,27,31. — *b) Schwanzwurzel beim Elephanten* AK. 3, 4, 1, 6. H. 1227. H. an. Med. Halâj. 2, 64. Varâh. Bṛh. S. 66,2. — *c) Ruhebett* (पर्यङ्क). — *d) Laus* Viçva im ÇKDr. — *e) Wolke* Çabdar. im ÇKDr. — 2) f. पेचिका *eine Art Eule* Varâh. Bṛh. S. 87,4. कृष्ण° R. 6,27,31, Sch. Hariv. 3843. Langlois hat पिचुकाश्च केतकाश्च st. पेचिकाश्च ह्लादिन्यश्च vor sich gehabt.

पेचकिन् (von पेचक) m. *Elephant* Hâr. 14. Çabdar. im ÇKDr. पिचकिन् H. ç. 174.

पेचिल (wie eben) m. dass. Trik. 2,8,34. Vgl. पिचिल H. ç. 174.

पेचु n. *Colocasia antiquorum Schott.* (mit essbarer Knolle) Trik. 2,4,32. पेचुक im Inhaltsverz. — Vgl. केचुक.

पेचुली f. dass. ebend.

पेज s. तिल°. पेजा = पेया Vjutp. 134.

पेञ्जूष m. *Ohrenschmalz* H. 632. — Vgl. पिञ्जूष.

पेट m. f. (पेटी) und n. AK. 3,6,2,42. *Korb* Erklärer zu AK. 3,6,2,42. पेटा AK. 2,10,30. H. 1015. Halâj. 2,157. Nidâna 1,2,8. Bṛhadd. bei Sâj. zu ṚV. 5,78. Pańkat. 127,1. 221,24. 222,4. वित्तपेटी 126,2. भूषापेटी Kuvalaj. 105, *b.* Nach den Erklärern zu AK. 3,6,2,42 hat das Wort in den drei Geschlechtern auch die Bed. *Menge* und *Gefolge.* Das m. soll nach Râǵan. im ÇKDr. = प्रहस्त *die ausgestreckte Hand* sein.

पेटक (von पेट) 1) *Korb, Kästchen;* m. AK. 2,10,30. H. 1015, Sch. n. H. an. 3,73. Med. k. 126. unbestimmt ob m. oder n. Trik. 3,3,353. Kull. zu M. 11,70. कोष° *Schatzkästchen* Vikr. 78,7. पेटिका f. Bṛhadd. bei Sâj. zu ṚV. 5,78. भूषणपेटिका Schol. zu Kuvalaj. 105, *b.* Daçak. in Benf. Chr. 197,4. — 2) n. *Menge* H. 1411. H. an. Med. Halâj. 4,2. नर्तक° Bharaṭak. 9 (bei Aufrecht im Ind. zu Halâj.). Râǵa-Tar. 6,182. धूर्त° Kathâs. 34,209. सचिवैः पेटकं कृत्वा भुज्यते स्म वशीकृतः (नृपः) wohl so v. a. *sich zusammenthun* 206. — 3) f. पेटिका *eine best. Pflanze,* = कुबेराक्षी, कुलिङ्गाक्षी, कृष्णवल्लिका Ratnam. im ÇKDr. — Nach Trik. 3, 3,29 (denn es ist doch wohl पेटको ऽस्त्रियाम् zu lesen) ist पेटक m. n. = द्वंद्व. Vgl. कोश°, तरणि°, ताम्बूलपेटिका.

पेटाक m. = पेटक *Korb* Bhar. im Dvirûpak. nach ÇKDr.

पेटु zur Erklärung von शिलाटक Trik. 3,3,46 (vgl. die Corrigg.).

पेडा f. = पेटा *Korb* Bhar. zu AK. 2,10,30. Nach ÇKDr. soll auch der Text des AK. diese Lesart haben.

पेढाल m. N. pr. des 8ten Arhant's der zukünftigen Utsarpiṇî H. 54.

पेण्, पेणति *gehen; senden* (oder *zerreiben*); *umfangen* Dhâtup. 13,16. — Vgl. पैण्, प्रेण्, लेण्.

पेंल m. *Bock, Schafbock; Hammel* (TBr. Comm.): सिंह्यै चित्पेलेन ज-

धान RV. 7,18,17. AV. 4,4,8. 5,19,2. VS. 29,58. 59. TS. 6,2,8,4. TBr. 1,2,5,3. Nach Wilson m. *ein kleiner Theil;* nach Uggval. zu Uṇâdis. 4,105 n. Amṛta; nach Uṇâdiv. im ÇKDr. n. auch *Schmelzbutter.*

पेद्व m. N. pr. eines Schützlings der Açvin, der von ihnen ein weisses, Schlangen tödtendes Ross empfangt, RV. 1,117,9. 118,9. 119,10. 7,71,5. 10,39,10. — Vgl. पैद्व.

पेब्, पेबते = सेव् Dhâtup. 10,11, v. l. — Vgl. पेव्.

पेय (von 1. पा) 1) adj. *zu trinken, trinkbar* H. an. 2,372. Med. j. 38. न पेयमुदकं राजन्प्राणानिह परीप्सता MBh. 3,17327. द्रवाणां चैव सर्वेषां पेयानामपि उत्तमाः 14,1221. Hariv. 8353. Suçr. 1,160,12. 161,8. अ° Hariv. 3636. 8353. Spr. 847. 2527. 2071. श्रोत्रपेय Megh. 13. Kathâs. 19,10. *trinkbar* so v. a. *schmeckbar:* घ्रेयं दृश्यं च पेयं च स्पृश्यं श्रव्यं तथैव च MBh. 14,618. — 2) m. (sc. यज्ञक्रतु) *Trankopfer* Çâṅkh. Çr. 15,1,3. 4. — 3) f. आ a) *Reisschleim, Reiswasser;* = आणा und अच्छमण्ड H. an. Med. Vjutp. 134. पेया सिक्थसमन्विता Suçr. 1,229,9. 14. 240,9. MBh. 13,3414. — b) *eine Art Anis* (मिश्रेया) Çabdar. im ÇKDr. — 4) n. *Getränk,* = पयस् H. an. Med. भक्ष्यं भोज्यं च पेयं च चोष्यं लेह्यमथापि वा। उपपादितं नरैस्तत्र MBh. 1,4997. 8068. R. 1,52,24. 2,50,25 (47,14 Gorr.). 91,21. Suçr. 1,164,17. नानाप्रकारवस्त्रपुष्पभक्ष्यपेयान् wohl fehlerhaft für °पेयानि Pañkat. 47,8. — Vgl. अग्र°, अन्न°, क्षत°, काक°, तुरस्°, दश°, पूर्व°.

पेयूष m. n. = पीयूष *Biestmilch* H. 405, Sch. Çabdar. im ÇKDr. Uggval. zu Uṇâdis. 4,76. M. 5,6. *frische Butter* Uṇâdiv. im ÇKDr. *Nektar* H. 89, Sch. Uggval.

पेरज n. = पेरोज Râgan. im ÇKDr. u. पेरोज.

पेरा f. *ein best. musikalisches Instrument* Bhaṭṭ. 17,7.

1. पेरु (von 2. पर्) adj. 1) *durchziehend:* प्र या वाजं न हेषन्तं पेरुमस्यस्यर्जुनि (*die ziehende Wolke*) RV. 5,84,2. — 2) *durchführend, rettend:* शं नो अपां नपात्पेरुरस्तु RV. 7,35,12. युक्तो ह यद्वां तौग्र्याय पेरुर्वि मध्ये अर्णसो धायि पज्रः 1,158,3.

2. पेरु (von पी) adj. *schwellend; gähren machend:* समीचीनाः सुदानवः प्रीणन्ति (पचन्ति) तं नरो हितमव मेहन्ति पेरवः RV. 9,74,4. अपां पेरुं जीवधन्यं भरामहे (Soma) 10,36,8. Das Wort scheint als m. *einen Körpertheil* zu bezeichnen in der Stelle: क्रोशति गर्दा कन्येव तुन्ना पेरुं तुञ्जाना पत्येव जाया TS. 3,1,11,8.

3. पेरु (von 1. पा) adj. *trinkend;* so nach Mahîdh. und der Erklärung in TS. 6,3,6,4. अपां पेरुरसि VS. 6,10. Vgl. aber unter 2. पेरु die Stelle RV. 10,36,8. — पेरु Uṇâdis. 4,101. Uggval. zu Uṇâdis. 1,38. m. *Sonne* nach Uggval. *Feuer* Uṇâdiv. im ÇKDr. *Meer* Trik. 1,2,9. *der goldene Berg* Uṇâdiv. bei Wils.

पेरुक m. N. pr. eines Mannes RV. 6,63,9.

पेरोज n. = pers. فیروزه *Türkis* Râgan. im ÇKDr.

पेल्, पेलति *gehen, sich bewegen* Nir. 7,13. Dhâtup. 15,34. पेलयति dass. Naigh. 2,14.

पेल n. *Hode* H. 611. पेलक m. dass. Sch.

पेलव adj. f. आ *lose, fein, zart* AK. 3,2,15. Trik. 3,1,21. H. 449. 1427. 1447. Halâj. 4,32. Gegens. बहल Suçr. 1,343,5. °लोम 2,424,15. °पुष्प Kumâras. 4,29. वज्रकर्कश, पुष्पपेलव (हृदय) Kathâs. 21,97. पल्लवतुल्यो ऽतिपेलवः पाणिः Spr. 2100. परिबाधापेलवैरङ्गैः *zu zart für* Çâk. 70. गात्र Megh. 91. अपर्णा (= पार्वती) Kumâras. 7,65. महावाताहतधान्तिमेघमालातिपेलवैः — विषयारिभिः Kâm. Nîtis. 3,11. — Vgl. परि°.

पेलि viell. = पेलिन् gaṇa छात्र्यादि zu P. 6,2,86.

पेलिन् m. *Pferd* Wils.

पेलिशाला f. viell. *Pferdestall* gaṇa छात्र्यादि zu P. 6,2,86.

पेलोज (?) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge des Çiva Vjâḍi zu H. 210.

पेव्, पेवते = सेव् Dhâtup. 14,38.

पेश (von 1. पिश्) m. gaṇa गौरादि zu P. 4,1,41 und gaṇa सिध्मादि zu 5,2,97. = पेशस् Ait. Br. 3,10. — Vgl. पुरु°, सु°. पेशी s. besonders.

पैशन adj. f. ई *wohlgebildet:* अङ्गुलि AV. 10,2,1. *verziert:* स नु वस्त्राण्यध पेशनानि वसानः RV. 10,1,6. Eher von पेश, als von 1. पिश्; vgl. पेशल.

पेशल (von पेश) 1) adj. gaṇa सिध्मादि zu P. 5,2,97. Uggval. zu Uṇâdis. 1,108. a) *künstlich gebildet, verziert:* योषां सुवर्णां हिरण्ययीं पेशलां बिभ्रती TBr. 3,3,4,5. VS. 19,83. *schön, reizend, lieblich, gefällig* (d. i. *Gefallen erweckend*) AK. 3,4,26,207. H. 1445. an. 3,672. Med. l. 116. Halâj. 4,4. अन्न R. 2,52,82. Suçr. 2,184,18. भाजनानि Hariv. 3865. इन्द्रनीलैः Megh. 75. गन्धान्फुल्लानां वृतवीरुधाम् MBh. 12,250. आयत्यां च तदात्वे च यत्स्यादास्वादपेशलम् Spr. 369. विरोचमानाननहास° Bhâg. P. 2,2,11. Kathâs. 25,153. 39,160. शस्यैः Spr. 650. (कुसुम) दलकेसर° Ragh. 9,39. पुष्पचाप (v. l. कोमल st. पेशल) 11,45. °मध्या 13,34. दर्भभिन्नपेशलपादा Som. Nala 73. उत्पलान इति ख्यातिं पेशलानलपा गतः Râga-Tar. 1,286. °यशोभिः Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,12, Çl. 44. रूपेङ्गुदकशीलः पेशलो नातिबालपकः MBh. 12,4848. अक्रूरः पेशलो दक्षो दक्षिणः लक्ष्मिणां वरः 13,7047. Bhâg. P. 4,19,25. सलोमनः Kathâs. 14,72. अग्राम्यपेशलालापा Râga-Tar. 4,432. मनुष्या भक्तिपेशलाः MBh. 3,16788 (st. dessen शक्तिपेशल Sâv. 5,85). वात्सल्य° Râga-Tar. 5,24. विपत्° 307. प्रणय° (Schol. 1: प्रीतौ कर्तव्यतायां चतुरः, Schol. 2: वात्सल्येन मनोहरः) Prab. 101,13. प्रीति° Kathâs. 4,3. Çatr. 10,157. प्रेमविभ्रमपेशलम् adv. Kathâs. 29,8. प्रणयपेशलम् adv. Vid. 289. = कोमल *zart* Bhar. zu AK. ÇKDr. — b) *geschickt, gewandt* AK. 2,10,19. 3,4,26,207. H. 384. H. an. Med. अतथ्यान्यपि तथ्यानि दर्शयन्त्यतिपेशलाः Spr. 48. तत्त्वविवेकपेशलमति 889. लोकानुग्रहपेशलेन मनसा 2073. ब्रह्मणि साधकत्वकल्पनास्मदादिविधापेशला so v. a. *nicht ganz passend* (*not very skilful* Röer) Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 209. = धूर्त Çabdar. im ÇKDr. — 2) n. *Schönheit, Anmuth, Reiz:* अपास्त° Bhâg. P. 1,10,30 (= भद्र, स्वातन्त्र्य Schol.). रूपपेशलमाधुर्यसौगन्ध्यप्रियदर्शन 7,15,70 (= सौकुमार्य Schol.).

पेशलत्व (von पेशल) n. *Geschicklichkeit, Gewandtheit* Bhaṭṭotp. zu Varâh. Bṛh. S. 46,28 (29).

पेशस् (von 1. पिश्) n. 1) *Gestalt, Form* Naigh. 3,7. Nir. 8,11. केतुं कृण्वन्नकेतवे पेशो मर्या अपेशसे RV. 1,6,3. — 2) *künstliche Figur: Schmuck, Zierat* (= हिरण्य Naigh. 1,2); namentlich *in einem Gewebe; vestis coloribus intexta:* अधि पेशांसि वपते नृतूरिव RV. 1,92,4. 5. यज्ञस्य 2,3,6. 7,34,11. 42,1. सरस्वती वयति पेशो अन्तरम् VS. 19,82. 89. तन्तुं ततं पेशसा संवयन्ती 20,41. यथैव प्रवयणतः पेशः कुर्यात् Ait. Br. 3,10. श्रेष्ठं वः पेशो अधि धायि दर्शतम् RV. 4,36,7. — Vgl. अ°, अश्व°,

श्रुत°, नृ°, पुरु°, वाज°, विश्व°, वीर°, शुचि°, सु°.

पेशस्कारी (पे° + का°) f. *Kunstweberin, Stickerin* VS. 30, 9. ÇAT. BR. 14, 7, 2, 5.

पेशस्कृत् (पे° + कृत्) m. 1) *der Bildner,* Bez. *der Hand* BHÂG. P. 4, 25, 54. — 2) *ein best. Insect:* कीटः पेशस्कृता (= भ्रमरेण Schol.) रुद्धः कुड्यायां तमनुस्मरन् (तम् = पेशस्कृतम्)। संरम्भभययोगेन विन्दते तत्स्वरूपताम् ॥ BHÂG. P. 7, 1, 27. 10, 38. 11, 9, 23.

पेशस्वत् (von पेशस्) adj. *geschmückt, geziert* VS. 28, 31.

पेशि s. u. पेशी und पेषि.

पेशिका (von पेशी) f. *Schale* (einer Frucht): बिल्व° SUÇR. 1, 141, 9. 2, 38, 21.

पेशितर् (von 1. पिश्) m. *Zerleger, Vorschneider* VS. 30, 12.

पेशी (von पेश) f. gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41. 1) *ein Stück Fleisch* H. an. 2, 551. fg. MED. ç. 11. मांस° SHAḌV. BR. 5, 8. GOBH. 4, 2, 9. MBH. 1, 4494. 3, 13293. मांसमयी 4495. ohne allen Beisatz 3, 13299. — 2) *ein Klümpchen, — Flöckchen Fleisch,* Bez. *des Fötus in der Zeit bald nach der Empfängniss:* कलल, बुद्बुद, पेशी NIR. 14, 6. MBH. 12, 11968. fg. SUÇR. 1, 322, 8. VJUTP. 101. WASSILJEW 236. पेषी MÂRK. P. 11, 3. Davon nom. abstr. पेषीत्व 2. Vgl. पेश्यण्ड. — 3) *Muskel* H. 623. JÂGÑ. 3, 100. SUÇR. 1, 96, 19. 97, 14. 328, 21. deren 500 im menschlichen Leibe 342, 5. — 4) *Schale* (einer Frucht): बिल्व° SUÇR. 2, 436, 14. Vgl. पेशिका. — 5) *eine Art Trommel* MBH. 6, 1535. 2118. — 6) *Degenscheide* H. an. MED. — 7) *Schuh* H. ç. 154. — 8) *Vogelei* AK. 2, 5, 37 (nach Einigen ist पेशीकोष als ein Wort aufzufassen). H. 1319, Sch. = अण्डभेद् MED. st. dessen मांसभेद् H. an. पेशि SAṂKSHIPTAS. im ÇKDR. — 9) *Narde* H. an. MED. RATNAM. 70 (पेषी). — 10) = सुपक्वकलिका H. an. MED. सुपक्वकलिका ÇKDR. *eine aufgeblühte Knospe* WILS. — 11) N. pr. einer Piçâkî und einer Râkshasî ÇABDAR. im ÇKDR. Vgl. पेषी. — 12) N. pr. eines Flusses ÇABDAR. — Vgl. अश्म°, काल°, वस्त्र°.

पेशीकर् (पेशी + 1. कर्) *in Stücke schneiden* (Fleisch): पेशीकृतान् (कृष्णमृगान्) R. GORR. 2, 105, 33. पेषीकृत्य 3, 73, 39. पेषीकृत्वा (!) MBH. 1, 3220.

पेशीकोश (पे° + कोश) m. *Vogelei* H. 1319 (°कोष). HALÂJ. 2, 85. Vgl. पेशी 8.

पेश्यण्ड (पे° + अ°) n. = पेशी 2. BHÂG. P. 3, 31, 2.

पेश्वर adj. von पिश् VOP. 26, 156. — Vgl. पेस्वर.

पेप्, पेपते *sich anstrengen, sich Mühe geben* DHÂTUP. 16, 14.

पेष (von पिष्) m. *das Zerreiben, Mahlen:* पिष्ट° *das Mahlen von Mehl* so v. a. *eine unnütze Arbeit* BHÂG. P. 5, 10, 14. शिला° *das Mahlen mit einem Steine:* ते पिष्यन्ते शिलापेषैः MÂRK. P. 14, 72. पेषम् absol. s. u. पिष्; nachgetragen könnte hier werden: उदक° PÂR. GṚHJ. 1, 13. 14. तं पाणिनापेषं बोधयां चकार *indem er ihn mit der Hand rieb* ÇAT. BR. 14, 5, 1, 15.

पेषक (wie eben) nom. adj. f. पेषिका *Zerreiber, Zermahler:* गन्धकपेषिका HARIV. 8394.

पेषण (wie eben) n. 1) *das Zerreiben, Mahlen* (von Körnern) TRIK. 3, 3. 205. KÂTJ. ÇR. 2, 4, 25. 5, 8, 14. 17. 8, 2, 13. *das Zermalmen:* तप्तकुम्भे निपतति ततो यास्यति पेषणम् MÂRK. P. 14, 87. — 2) = खल *Tenne* ÇABDAR. im ÇKDR. *Handmühle u. s. w.* WILS. nach ders. Aut. — 3) = शातगुप्ता, beng. तेकाँटासिज *Euphorbia antiquorum* ÇABDAR. ebend. — Vgl. अधि°.

पेषणवत् (von पेषण) adj. zur Erkl. von पिपिष्वत् SÂJ. zu ṚV. 1, 168, 7.

पेषणि und °णी (von पिष्) f. *ein zum Zerreiben, Mahlen dienender Stein* ÇABDAR. im ÇKDR. °णी (f. von पेषण) M. 3, 68. पेषणीपुत्रक Ind. St. 5, 308, N. 3.

पेषल adj. = पेशल BHAR. und RAMÂN. zu AK. 2, 10, 19. ÇKDR.

पेषाक m. = पेषणि UṆÂDIK. im ÇKDR.

पेषि (von पिष्) UṆÂDIS. 4, 118. m. *Donnerkeil* UǴǴVAL. पेशि UṆÂDIK.

1. पेषी f. nach SÂJ. so v. a. हिंसिका, पिशाचिका (vgl. पेशी 11.): कमेतं त्वं युवते कुमारं पेषी बिभर्षि महिषी जजान ṚV. 5, 2, 2. Vielleicht *Wärterin, Pflegerin.*

2. पेषी fehlerhafte Schreibart für पेशी; s. u. पेशी 2.

पेषीकर् s. पेशीकर्.

पेष्टर् (von पिष्) nom. ag. *Zerreiber, Zermahler:* तिलादिबीजानाम् KULL. zu M. 3, 158.

पेष्ट्र n. *Knochen:* यत्ते रिष्टं यत्ते द्युत्तमस्ति पेष्ट्रं त आत्मनि AV. 4, 12, 2. शुने पेष्ट्रमिवावक्षामं तं प्रत्यस्यामि मृत्यवे 6, 37, 3. Vielleicht von 1. पिश्.

पेष्य (von पिष्) adj. *zu zerreiben:* कल्क° *zu einem Teig* SUÇR. 2, 65, 11. 71, 2.

पेस्, पेसति = पिस् *gehen, sich bewegen* DHÂTUP. 17, 69.

पेसल adj. = पेशल BHAR. zu AK. ÇKDR.

पेसुक (von पिस्) adj. etwa *sich ausdehnend* ÇAT. BR. 1, 7, 2, 18.

पेस्वर adj. von पिस् P. 3, 2, 175. — Vgl. पेश्वर.

पैङ्ग 1) adj. *a) von dem* पिङ्ग *genannten Thiere* (*Ratte* oder dergl.) *herrührend:* शब्द KAUÇ. 141. — *b) von* Paiṅgja *herrührend* (Lehrbuch) oder *von den* Paiṅgin *anerkannt;* n. Bez. *des Lehrbuchs* ANUPADA 2, 4. 3, 12. 4, 5. Ind. St. 1, 404. fg. 2, 295. — 2) m. N. pr. eines Lehrers MBH. 2, 112; viell. ist पैङ्ग्य zu lesen.

पैङ्गराज (पै° + राज) m. *ein best. Vogel* VS. 24, 34.

पैङ्गरायण m. patron. von पिङ्गर gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99.

पैङ्गल adj. von पिङ्गल oder पिङ्गला: पैङ्गलोपनिषद् Ind. St. 1, 250, N. m. pl. patron. von पिङ्गल gaṇa कण्वादि zu P. 4, 2, 111. SAṂSK. K. 188, *a*, 9. °काण्वाः P. 1, 1, 73, Vârtt. 3, Sch. Der entsprechende sg. ist पैङ्गल्य. n. *das von* Piṅgala *verfasste Lehrbuch* Ind. St. 8, 210.

पैङ्गलायन m. patron. von पिङ्गल gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99. pl. SAṂSK. K. 183, *b*, 9. MÜLLER, SL. 385.

पैङ्गलायनि m. desgl. SAṂSK. K. 184, *a*, 11.

पैङ्गलोदायनि m. patron. gaṇa पैलादि zu P. 2, 4, 59.

पैङ्गल्य (von पिङ्गल) 1) m. proparox. patron. gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105. — 2) n. *braune Farbe* SUÇR. 1, 335, 5.

पैङ्गलीपुत्र von पिङ्गलीपुत्र P. 4, 2, 28, Vârtt. 1. davon पैङ्गलीपुत्रीय adj. ebend.

पैङ्गि (von पिङ्ग) m. patron. des Jâska Ind. St. 1, 71, N. 3, 396.

पैङ्गिन् adj. *von* पैङ्ग्य *herrührend:* कल्प Schol. zu P. 4, 2, 66. 3, 105. m. *ein Anhänger des* Paiṅgja ANUPADA 2, 2. 4. 10. 6, 7. 11, 8.

पैङ्गीपुत्र (पै°, f. zu पैङ्ग्य, + पु°) m. N. pr. eines Lehrers ÇAT. BR. 14, 9, 4, 30.

पैङ्ग्य 1) m. patron. (von पिङ्ग) Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 56,7. N. pr. eines Lehrers (मधुक nach Çat. Br. 11,7,2,8) Çat. Br. 12,2,2,4. 4, 8. 14,9,3,16. 17. Çâṅkh. Br. 16,9. 26,3.4. 14. 28,7. 9. — 2) n. die Lehre —, das Lehrbuch des Paiṅgja Ait. Br. 7,11. Çâṅkh. Br. 3,1. 19,9. 24, 9. Ça. 4,2,11. 11,11,5. 14,19. 15,3,1.

पैच्छिल्य (von पिच्छिल) n. Schleimigkeit, Schmierigkeit Suçr. 1,154, 15. 171,1. 184,20. 185,5.

पैजवन (von पिजवन) m. patron. des Sudâs Nir. 2,24. Ṛv. 7,18,22. 25. Ait. Br. 7,34. Çâṅkh. Ça. 16,11,14. Gobh. 1,9,10. M. 7,41. 8,110 (s. die v. l. an beiden Stellen). धर्माद्धि पवनो (lies: धर्मात्पैजवनो) राजा चिराय बुभुजे भुवम् Kâm. Nîtis. 1,14. शूद्रः पैजवनो नाम सहस्राणां शतं ददौ MBh. 12,2306.

पैञ्जूलायन m. patron. von पिञ्जूल gaṇa अश्वादि zu P. 4,1,110.

पैञ्जूष m. Ohr H. 573. — Vgl. पिञ्जूष, पेञ्जूष.

पैटक m. patron. von पिटक gaṇa शिवादि zu P. 4,1,112.

पैटकिक adj. = पिटकेन हरति gaṇa उत्सङ्गादि zu P. 4,4,15.

पैटाक m. patron. von पिटाक gaṇa शिवादि zu P. 4,1,112. पत्ती Uǵǵval. zu Uṇâdis. 4,14.

पैटाकिक adj. = पिटाकेन हरति gaṇa उत्सङ्गादि zu P. 4,4,15.

पैठकलायन m. patron., pl. Saṁsk. K. 184,b,11.

पैठर (von पिठर) adj. im Kochtopf zubereitet, gekocht AK. 2,9,45. H. 411. प्रतप्तैः पैठरैश्चैव मार्गमायूरतित्तिरैः R. Gorr. 2,100,63 (91,65 Schl.)

पैठसर्प adj. von पीठसर्पिन् P. 6,4,144, Vârtt. 1.

पैठिक m. wohl patron. von पीठ Hariv. 9156.

पैठीनसि m. patron. N. pr. eines alten Lehrers AV. Pariç. in Verz. d. B. H. 93,12. Pravarâdhj. ebend. 58,24. Kull. zu M. 2,72. Dâjabh. 108,12. Verz. d. B. H. No. 322. 327. 1028. 1166. Madhus. in Ind. St. 1,20,6 v. u. Raghunandana Âhn. 273,11 v. u.

पैठीनस्य m. patron., pl. Saṁsk. K. 190,b,11.

पैडिक adj. von पिडका Suçr. 1,9,15.

पैण्, पैणति gehen; schicken; umfangen Dhâtup. 13,15. — Vgl. पेण्.

पैण्डपातिक (von पिण्डपात) adj. von Almosen lebend Burn. Intr. 306, wo so zu lesen ist.

पैण्डायन m. patron. von पिण्ड gaṇa नडादि zu P. 4,1,99.

* पैण्डिक्य n. nom. abstr. von पिण्डिक gaṇa पुरोहितादि zu P. 5,1,128.

पैण्डिन्य (von पिण्डिन्) n. das Leben von Almosen Trik. 2,7,28.

पैण्ड्य m. metron. von पिण्डी P. 4,1,151.

पैतदारव adj. von पीतदारु gaṇa रजतादि zu P. 4,3,154. — Vgl. पैतुदारव.

पैतरावण m. patron. von पीत-रावण (?) Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 59,11.

पैतापुत्रीय (von पितापुत्र) adj. auf Vater und Sohn sich beziehend, — lautend: सुब्रह्मण्या Kâtj. Çr. 8,9,12; vgl. Anupada 8,1. 2. Nid. 3,8.

पैतामह (von पितामह) 1) adj. f. ई a) grossväterlich: तनु Ait. Br. 7,17. वह पैतामहीं धुरम् MBh. 1,4166. धन Kâtj. und Bṛhasp. in Dâjabh. ÇKDr. नामन् Râǵa-Tar. 1,76. — b) von Brahman kommend, ihm gehörig u. s. w.: अस्त्र Arǵ. 4,30. चक्र Hariv. 12730. वर R. 1,1,74. मन्त्र 5,44,16. आज्ञा 17. तनु Ragh. 15,60. °तीर्थ Çiva-P. in Verz. d. Oxf. H. 67,a,40. गणित Verz. d. B. H. No. 939. सिद्धान्त Varâh. Bṛh. S. 2, Anf. Colebr. Misc. Ess. II, 387 u. s. w. °भाष्य so v. a. पैतामहसिद्धान्तभाष्य 398. रोहिणी unter Brahman stehend Varâh. Bṛh. S. 21,28. subst. so v. a. रोहिणी 7,9. 9,2. — 2) m. Brahman's Sohn: मनु MBh. 1, 2581. — Vgl. पितृपैतामह.

पैतामहक (wie eben) adj. grossväterlich P. 4,3,77, Sch.

पैतुदारव adj. vom Baum पीतुदारु kommend: परिधि Ait. Br. 1,28. Çâṅkh. Çr. 16,3,3. Çat. Br. 3,5,2,15. 13,4,4,5. Kâtj. Çr. 5,4,16. 20,4, 18. Pañkav. Br. 24,13,4. — Vgl. पैतदारव und पैतुद्रव.

पैतुदारु Âçv. Çr. 11,6 falsche Form für पीतुदारु oder पैतुदारव.

पैतृक (von पितृ) adj. f. ई 1) vom Vater kommend, väterlich P. 4,3, 79. M. 9,104. 162. 164. 209. Jâǵn. 2,47. MBh. 1,7445. 5,52. 13,558. Hariv. 5700. Suçr. 1,319,10. Ragh. 8,6. 18,39. Kathâs. 43,250. Spr. 2171. Râǵa-Tar. 5,288. नीयमाना तु पैतृकात् (sc. गृहात्) Kâtj. bei Kull. zu M. 9,194. पैतृकमनुहरते ऽश्वः das Naturel des Vaters Vop. 23,7. — b) den Manen gehörend, geweiht, geltend u. s. w.: स्थण्डिल Râǵa-Tar. 6,87. °विधान Verz. d. B. H. No. 452. n. eine den Manen geltende heilige Handlung: दैवं पूर्वाह्णिकं कुर्यादपराह्णे तु पैतृकम् MBh. 13,1578.

पैतृमत्य (von पितृमत्) adj. von einem Manne abstammend, der einen berühmten Vater hat; m. so v. a. Enkel eines namhaften Grossvaters P. 4, 1,85, Vârtt. 1. gaṇa कुर्वादि zu P. 4,1,151. VS. 7,46. Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 59,34.

पैतृमेधिक adj. von पितृमेध Ind. St. 3,394.

पैतृयज्ञिक (von पितृयज्ञ) adj. zu einem Manenopfer in Beziehung stehend Lâṭj. 5,1,15. 10,11,11.

पैतृयज्ञीय (wie eben) adj. dass.: होम M. 3,282.

पैतृष्वसेय (von पितृष्वसृ) adj. f. ई von des Vaters Schwester abstammend P. 4,1,133. भ्रातृ MBh. 7,2815. भगिनी M. 11,171. subst. ein Sohn der Schwester des Vaters AK. 2,6,1,25. H. 548. Bhâg. P. 1,19,35.

पैतृष्वस्रीय (wie eben) dass. P. 4,1,132. Schol. zu 7,1,2. Vop. 7,1. 9. AK. 2,6.1,25. H. 545.

पैत्त (von पित्त) adj. f. ई auf die Galle bezüglich, von Galle herrührend, gallig Suçr. 1,10,21. गद 161,3. 284,4. 2,101,13.

पैत्तल (von पित्तल) adj. f. ई aus Glockengut gemacht Z. d. d. m. G. 6, 94, 8.

पैत्तिक (von पित्त) adj. f. ई = पैत्त P. 5,1,38, Vârtt. 1. Suçr. 1,20,10. 21,2. 58,17. 192,3. 262,16. 2,78,6. Mit. 224,8. ein galliges Temperament habend Varâh. Laghuǵ. 2,12. 16. Bṛh. 2,9.

पैत्र (von पितृ) adj. f. ई zu den Manen in Beziehung stehend, ihnen eigen, ihnen geweiht: ऋच् Çâṅkh. Çr. 8,6,12. 7,16. 14,57,11. रूप MBh. 7,9466. अहोरात्र H. 159. AK. 1,1,2,21. तीर्थ 2,7,50.

पैत्रिक adj. = पैतृक 1. M. 8,415. 9,144 (Calc. Ausg. पैतृक). — Wohl eine falsche Form.

पैत्र्य (von पितृ) adj. f. ई auf die Manen bezüglich: कार्य Suçr. 1,106, 5. ऋत so v. a. रोहिणी Mârk. P. 58,19.

पैद्व m. (sc. अश्व) das Schlangen tödtende Ross des Pedu Naigh. 1,14. पैद्वो न हि त्वमहिनाम्नां हन्ता विश्वस्यासि सोम दस्योः Ṛv. 9,88,4. पैद्वो हन्ति कसर्णीलं पैद्वः श्वित्रमुतासितम् AV. 10,4,5. fgg.

पैनङ्क adj. von पिनङ्क gaṇa वराहादि zu P. 4,2,80.

पैनाक 1) adj. (von पिनाकिन्) Rudra-Çiva *gehörig, von ihm kommend:* अस्त्र R. 1,29,10 (30,11 Gorr.). 56,9. — 2) m. patron. von Pinâka Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 59,24. 26.

पैप्पलव्य m. pl. patron. oder metron. zum sg. पैप्पलव्य gaṇa कण्वादि zu P. 4,2,111.

पैप्पलव्य m. patron. oder metron. von पिप्पलु gaṇa गर्गादि zu P. 4,1,105.

पैप्पलाद (von पिप्पलाद) 1) adj. *von P. herrührend:* मन्त्राः Verz. d. B. H. No. 364. मोक्षशास्त्र Ind. St. 2,71. — 2) m. patron. Ind. St. 1,296. pl. N. einer Schule P. 4,2,66, Sch. मौदपैप्पलादाः gaṇa कार्तकौजपादि zu P. 6,2,37.

पैप्पलादक adj. *dem* Pippalâda oder Paippalâda *eigen, von ihm gelehrt u. s. w.* P. 4,2,104, Vârtt. 29, Sch. 3,120, Vârtt. 7, Sch. n. *das Lehrbuch, der Text des* P. Ind. St. 5,80, N. 3.

पैप्पलादि m. patron. von पिप्पलाद Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 58, 9. N. pr. eines Lehrers MBh. 12,7201. Hariv. 11074. pl. Saṁsk. K. 191, *b*,1. पैप्पलयलादयः (sic) 192,*a*,3. pl. = पैप्पलादाः Colebr. Miss. Ess. I, 18. 93.

पैयवन falsche Form für पैञ्जवन.

पैयूक्ष adj. von पीयूक्षा gaṇa तालादि zu P. 4,3,152.

पैयूष n. = पीयूष Lois. zu AK. 1,1,1,44.

पैल m. metron. von पीला P. 4,1,118. 2,4,59. N. *pr.* eines Lehrers Âçv. Gṛhj. 3,4. Çâṅkh. Gṛh. 4,10. MBh. 1,2418. 2,106. 1239. 12,12338. 14,2035. VP. 275. 277. Bhâg. P. 1,4,21. 9,22,22. Brahmavaiv. in Verz. d. Oxf. H. 22,*a*,1 v. u. *b*, 9. Vâju-P. ebend. 54,*b*,3. fg. *pl.* Saṁsk. K. 183,*b*,9. 187,*a*,9. °श्यापर्णेयाः gaṇa कार्तकौजपादि zu P. 6,2,37. पैलसूत्रभाष्य Müller, SL. 205, N. 2.

पैलगर्ग (पैल + गर्ग) m. N. pr. eines Mannes MBh. 5,7355.

पैलमेलि m. patron., pl. Saṁsk. K. 191,*a*,8.

पैलव adj. *aus dem Baume* Pilu *gemacht:* दण्ड M. 2,45. H. 815. oxyt. = पीलौ दीयते कार्यं वा v. l. im gaṇa व्युष्टादि zu P. 5,1,97.

पैलुकुणा adj. von पीलुकुणा gaṇa उत्सादि zu P. 4,1,86.

पैलुमूल adj. = पीलुमूले दीयते कार्यं वा gaṇa व्युष्टादि zu P. 5,1,97.

पैलुवह von पीलुवह; davon पैलुवहक P. 4,2,122, Sch.

पैलुशीर्ष्णी (von पीलु - शीर्ष) ved. P. 6,1,61, Vârtt. 3, Sch.

पैलेय m. metron. von पीला P. 4,1,118.

पैल्वकायन m. patron., pl. Saṁsk. 187,*b*,10.

पैशल्य (von पेशल) n. *Freundlichkeit, Leutseligkeit* MBh. 1,5155.

पैशाच 1) adj. f. ई *piçâkisch:* विवाह M. 3,21. 25. 34. Jâǵn. 1,61. MBh. 1,2962. 2965. Âçv. Gṛhj. 1,6. अस्त्र Hariv. 10616. R. 1,29,17. 56,9. व्यूह MBh. 6,5009. ग्रह *Besessenheit* 3,14506. दक्षिणा M. 3,141. कायलक्षण Suçr. 1,336,4. भाषा Kathâs. 6,4. 8,2. 15. Verz. d. Oxf. H. No. 412. Lassen, Instit. linguae pr. 7 u. s. w. Muir, ST. II, 39. fg. 64. 446. — 2) m. = पिशाच 1. gaṇa प्रज्ञादि zu P. 5,4,38. MBh. 13,1397. Bez. eines Volksstammes MBh. 7,4819; vgl. gaṇa पर्श्वादि zu P. 5,3,117 und 4,1,177, Vârtt. 2. — 3) f. ई *Nacht* H. ç. 18.

पैशाचिक adj. = पैशाच in चूलिका° Verz. d. Oxf. H. 180,*a*,5 v. u. *b*, 5 u. s. w.

पैशुन (von पिशुन) n. *Zuträgerei, Hinterbringerei, Verrath, Verleumdung* gaṇa युवादि zu P. 5,1,130. M. 11,55. MBh. 5,1078. 13,4042. Râǵa-Tar. 6,236. अ° Bhag. 16,2. Am Ende eines adj. comp. f. आ MBh. 12,7803.

पैशुन्य (wie eben) n. dass. gaṇa ब्राह्मणादि zu P. 5,1,124. M. 7,48. 12,6. MBh. 3,17385. Spr. 199. 648. 1725. 1893. Râǵa-Tar. 3,156. Prab. 86,8. मिथः पैशुन्यवादिषु Kathâs. 34,210. Mârk. P. 51,94. = भिक्षाशिक्ष Hâr. 157; wohl nur Druckfehler für पैशुन्य.

पैष्ट (von पिष्ट) 1) adj. f. ई *aus Mehl erzeugt, — bereitet:* चरु Tithjâdit. im ÇKDr. सुरा Siddh. K. zu P. 4,3,146. M. 11,94. Gṛhjasaṁgr. 2,26. f. subst. mit Ergänzung von सुरा Kull. zu M. 9,235. 11,90. — 2) m. patron. gaṇa शिवादि zu P. 4,1,112.

पैष्टिक (wie eben) 1) adj. *aus Mehl bereitet:* भक्ष्य Suçr. 1,235,2. मद्य Viǵnânarakshita im ÇKDr. — 2) n. *eine Menge Kuchen* Bhar. zu AK. ÇKDr.

पैसुकायन m. patron. Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 55,40.

पो, nom. पौस्, nom. ag. vom denom. पवयति P. 1,1,58, Vârtt. 2, Sch.

पोगण्ड 1) adj. subst. *unerwachsen, Knabe:* शरीरे पञ्चवस्थाः । बालः पोगण्डः कुमारस्तरुणो वृद्धो दशमीति वैद्यकोक्ताः Vináiaka zu Çâṅkh. Br. 13,3. रोगी वृद्धस्तु पोगण्डः कुर्वन्त्यन्यैर्व्रतं सदा Brahma-P. im Prâjaçkittat. ÇKDr. — 2) *dem ein Glied fehlt* AK. 2,6,1,46. H. 455. Halâj. 2,232. — Vgl. अ°, पौगण्ड.

पोट 1) m. *a) Fundament eines Hauses* (वेश्मभूमि) Gaṭâdh. im ÇKDr. Vgl. पोत. — *b) das Zusammenlegen* (संश्लेष) Bhar. zu AK. (bei der Erklärung von पोटगल) ÇKDr. — 2) f. आ P. 2,1,65. 3,1,17, Vârtt. 1. *a) Hermaphrodit* AK. 2,6,1,15. H. 532. Hâr. 130. Halâj. 2,275. इभ° P. 2,1,65, Sch. — *b) Dienerin* (vgl. पोटक, चेटा) H. 534. Halâj. 2,337. — 3) f. ई *a) Mastdarm:* ऊवध्यं पुरीषाधानं पोटीति प्रसिद्धम् Schol. zu Pâr. Gṛhj. 3,8. — *b) ein grosser Alligator* Çabdârthak. bei Wils.

पोटक m. *Knecht* (vgl. पोटा): कूल° Schol. zu Kâtj. Çr. 15,3,12 (ungedruckte Glosse).

पोटगल m. 1) *eine Rohrart* (नट, नर्तक, नल) AK. 2,4,5,28. Trik. 3, 3,399. H. 1193. an. 4,291. 3,56. Med. l. 156. k. 107. *Saccharum spontaneum Lin.* Trik. H. an. 4,291. Med. l. 156. — 2) *Fisch* H. an. 4,291. Med. l. 156. als Erkl. von पाठीनन्य H. an. 4,225. — Zerlegt sich scheinbar in पोट + गल.

पोटलक *Bündel:* सोम° Schol. zu Kâtj. Çr. 7,9,4. पोटलिका f. ÇKDr. Wils.

पोटाय्, पोटायते = पोटां करोति P. 3,1,17, Vârtt. 1.

पोटिक m. *Pustel, Beule* ÇKDr. Wils. — Vgl. पोयकी.

पोट्टली f. = पोटलिका *Bündel* Vaidjaka im ÇKDr.

पोट्टिल m. N. pr. des 9ten Arhant's der zukünftigen Utsarpiṇî H. 54.

पोडु m. *Scheitelbein* Râǵan. im ÇKDr.

पोत Uṇâdis. 3,86. P. 7,2,9. m. Trik. 3,5,8. 1) *das Junge eines Thieres* AK. 2,5,38. 3,4,44,62. H. 338. an. 2,181. Med. t. 38. Halâj. 2,347. Uǵǵval. वृष° Hariv. 3705. *Füllen* Halâj. 2,235. *ein zehnjähriger Elephant* H. 1219. नाग° Hariv. 12744. पत्ति° Kathâs. 12,123. कलहंस°

Spr. 2520. von *jungen Bäumen:* द्रुम° Hariv. 3478. शाल° MBh. 3,11690. 7,2504. Hit. 2,18. पूग° Bhâg. P. 4,9,54. 21,8. चूत° 3,21,42. शाक° viell. *eine best. Gemüsepflanze* Mârk. P. 59,14. — 2) *Schiff, Boot* AK. 3, 4,14,62. H. 876. H. an. Med. Hâr. 142. Halâj. 3,33. Uggval. भिन्न° (वणिज्) MBh. 7,1522. धर्मपोतेन संतर 12,12061. पोतैः पवनविक्षिप्तैः Hariv. 3530. 8363 (neben यानपात्र). Spr. 1823. Varâh. Bṛh. S. 47,12. °च्युत Hit. III,51. Râga-Tar. 4,503. भवसिन्धु° Bhâg. P. 3,21,14. 4, 23,39. Mârk. P. 92,26. Çatr. 14,194. 196. neutr. Kathâs. 26,116. — 3) *Kleid, Gewand* Med. Halâj. 2,393. — 4) *Fundament eines Hauses* (vgl. पोट) Med. — 5) *ein Fötus ohne Eihaut,* = जरायुरहितो गर्भः H. 1355; eine zur Erkl. von पोतज angenommene Bedeutung. — Vgl. मूलपोती.

पोतक (von पोत) 1) m. *a) das Junge eines Thieres:* मृग° R. 3,67,6. मर्कट° Kathâs. 37,116. मे (हंस्याः) प्रजातान्पोतकान्सुतान् 43,157. कपोत° Spr. 2250. चूत° *ein junger Mangobaum* Daçak. in Benf. Chr. 179, 9. — *b)* N. pr. eines Nâga: कलशपोतकौ MBh. 5,3627. Statt dessen कलशपोतकः 1,1552. — *c) Fundament eines Hauses;* s. गृह°. — 2) f. पोतिका, = पूतिका, पोतकी, उपोदिका *eine best. Gemüsepflanze, Basella lucida* oder *rubra* Bhar. zu AK. 2,4,5,23. ÇKDr. Trik. 3,3,398. = मूलपोती Râgan. im ÇKDr. = शतपुष्पा *Anethum Sowa Roxb.* ebend. Vgl. क्षुद्र°, मूलक°. — 3) f. पोतकी *a) Basella lucida* oder *rubra* Çabdam. im ÇKDr. — *b) ein best. Vogel, Turdus macrourus* (श्यामा) Râgan. im ÇKDr. Varâh. Bṛh. S. 87,5. °रुत Verz. d. B. H. No. 897.

पोतज adj. *ohne Eihaut zur Welt kommend,* von Elephanten und einigen andern vierfüssigen Thieren, während Menschen, Rind u. andere vierfüssige Thiere जरायुज sind, H. 1355.

पोतधारिन् (पोत + धा°) m. *Schiffsherr, Schiffer* Çatr. 14,198.

पोतन, f. पोतनी gaṇa गौरादि zu P. 4,1,41.

पोतप्लव (पोत + प्लव) m. *Schiffer* Varâh. Bṛh. S. 10,10.

पोतवणिज् (पोत + व°) m. *ein seefahrender Kaufmann* AK. 1,2,3,12. H. 875. Halâj. 3,33.

पोतभङ्ग (पोत + भङ्ग) m. *Schiffbruch* Spr. 1072. Kathâs. 26,119.

पोतृ (von 1. पू) Uṇâdis. 2,96. P. 3,2,133, Vârtt. 1. und पोतृ m. Decl. P. 6,4,11. Vop. 3,65. 1) *Läuterer, Reiniger;* Bez. eines der sechszehn Ṛtvig des ausgebildeten Rituals, welcher Genosse des Brahman ist: यः पोता स पुनातु नः ṚV. 9,67,22 (VS. 19,42). 1,94,6. 2,5,2. स सद्म परि णीयते होता मन्द्रो दिविष्टिषु। उत पोता नि षीदति 4,9,3. 7,16, 5. Ait. Br. 6,10. fgg. Âçv. Çr. 4,1. 9,4. Çat. Br. 4,3,4,22. 5,4,5,22. 12, 1,1,8. Kâtj. Çr. 7,1,6. 9. 8,6,21. 9,13,21. Lâtj. 9,1,22. 2,14. 6,6. Hariv. 11362, wo पोतारं st. होतारं zu lesen ist; vgl. Muir, ST. I, 37 und Hariv. Langl. II, 297. gaṇa उद्गात्रादि zu P. 5,1,129. — 2) Bein. Vishṇu's Uggval.

पोतारक N. pr. = पोतल Burn. Intr. 542.

पोतरत्न (पोत + रत्न) m. *Steuerruder* Çabdam. im ÇKDr.

पोतल N. pr. eines alten Seehafens am Indus, = Πατάλα der Alten; später übertragen auf die Residenz des Dalailama in Lhassa Journ. of the As. S. of Beng. VI, 348. fg. Burn. Intr. 542. Die Schreibart पोताल (Z. f. d. K. d. M. 3, 173. LIA. I, 97. II, 181. Schiefner, Lebensb. 233(3)) ist eine unberechtigte.

पोतलक N. pr. eines Berges (= पोतल?) Vjutp. 102.

पोतलकप्रिय (पो° + प्रिय) m. N. pr. eines Buddha Trik. 1,1,16.

पोतवाह (पोत + वाह) m. *Schiffsführer, Schiffer, Matrose* AK. 1,2, 3,12. H. 876.

पोताच्छादन (पोत + आ°) n. *Zelt* Hâr. 69.

पोताधान (पोत + आ°) n. *Fischbrut* AK. 1,2,3,19. Trik. 1,2,21. H. 1347. Hâr. 187. Halâj. 3,39.

पोताल 1) m. N. pr. eines Brahmanen Ind. St. 3,483; vgl. u. कौण्डिन्य am Ende. — 2) unberechtigte Schreibart für पोतल.

पोतास m. *eine Art Kampher* Râgan. im ÇKDr. Ob engl. *potash?*

पोतिमत्सक m. N. pr. eines Fürsten MBh. 3,83. — Vgl. पौण्ड्रमात्स्यक.

पोतु (von 1. पू) m. = मानभाण्डशोधक H. 883, Sch. bei der Erklärung von पौतव.

पोत्या f. = पोतानां समूहः gaṇa पाशादि zu P. 4,2,49.

1. पोत्र (von 1. पू) n. 1) *das* Soma-*Gefäss des* Potar: पोत्राद्यज्ञं पुनीतन ṚV. 1,15,2. वेषि होत्रमुत पोत्रम् 76,4. पोत्रादा सोमं पिबत 2,36, 2. 37,2. 4. — 2) *das Amt des* Potar ṚV. 2,1,2. Kâtj. Çr. 9,8,12. — Vgl. 2. पोत्र.

2. पोत्र (wie eben) n. 1) *die Schnauze des Ebers* P. 3,2,183. AK. 3,4, 25,182. H. an. 2,441. Med. r. 62. Halâj. 5,46. Ṛt. 1,17. — 2) *Pflugschar* P. AK. H. an. Med. Halâj. — 3) *Kleid, Gewand* (वस्त्र) H. an. Med. st. dessen वज्र *Donnerkeil* ÇKDr. Wils.

3. पोत्र n. *Schiff, Boot* Uṇâdivṛ. im Saṁkshiptas. ÇKDr. Falsche Form für पोत.

पोत्रायुध (2. पोत्र + आ°) m. *Eber* Râgan. im ÇKDr.

पोत्रिदंष्ट्राज (पोत्रिन् - दं° + ज) m. *ein best. Edelstein, der in den Hauern des Ebers entstehen soll,* Çabdârthak. bei Wils.

पोत्रिन् (von 2. पोत्र) m. *Eber* AK. 2,5,2. H. 1287. Halâj. 2,71.

पोत्रिरथा (पोत्रिन् + रथ) f. Bein. der Mâjâ (nach dem Index) bei den Buddhisten Trik. 1,1,13.

पोत्रीय adj. *auf den* Potar *bezüglich, dem P. gehörig:* ऋतुयाज Ait. Br. 3,50. 6,14. Kâtj. Çr. 24,4,42.

पोथकी f. *best. Geschwüre an den Augenlidern* Suçr. 2,305,9. 308,11. 332,21. °कि 320,7. — Vgl. पोटिक.

पोपुव nom. ag. vom intens. von 1. पू Sch. zu P. 1,1,4. 2,4,74.

पोयालह्रद N. pr. eines Teichs Kshitîçav. 42,21.

पोर s. नील°.

पोल von पुल् gaṇa ज्वलादि zu P. 3,1,140. m. *Masse, Menge* Wils.

पोलिका f. *eine Art Kuchen* H. 398. Bhâvapr. im ÇKDr. — Vgl. पूलिका, पोली, पौली, पूपाली u. s. w.

पोलिन्द m. *Mast* oder *Ribbe eines Schiffs* Trik. 1,2,13. H. 878. — Vgl. पादारक, पदार, पादालिन्द, पुलिन्द.

पोली f. *eine Art Kuchen* Trik. 2,9,14. — Vgl. पोलिका.

पोष (von 1. पुष्) m. 1) *Gedeihen, Wachsthum, Vermehrung; Fülle, Wohlstand* ṚV. 1,1,3. 142,10. 5,5,9. 8,23,21. दधद्रयिं मयि पोषम् 9, 66,21. गवाम् 1,93,2. 9,65,17. Ait. Br. 4,27. रायस्पोषः (vgl. P. 8,3, 53. fg.) ṚV. 1,125,1. 160,3. 2,21,6. 40,4. AV. 1,9,4. पोषं रयीणामरिष्टिं तनूनाम् Pâr. Gṛhj. 1,18. शची त्वः पोषमास्ते पुपुष्वान् *copia* ṚV. 10,

71, 11. — VS. 3, 37. 12, 18. सर्वान्पोषानपुष्यत् Pañkav. Br. 21, 10, 7. 8, 4, 4. 19, 5, 4. Kâtj. Çr. 5, 12, 19. साहस्रे पोषे अपि नः कृणोतु AV. 9, 4, 2. सहस्रपोषं und सहस्रपोषं tausendfältiges Gedeihen, — Wohlfart 6, 79, 3. 141, 3. °षं पुषेयम् VS. 4, 26. ṚV. 2, 32, 5. TS. 3, 3, 8, 8. — 2) das Aufziehen, Ernähren, Unterhalten, Gedeihenmachen: गर्भधारणपोषाभ्यां तेन माता गरीयसी Spr. 1121. Bhâg. P. 3, 30, 11. Mârk. P. 99, 48. कुटुम्ब° Bhâg. P. 3, 30, 33. अहेरिव पयःपोषः पोषकस्याप्यनर्थकृत् das Nähren einer Schlange mit Milch 4, 14, 9. तत्कालप्रसव° Mârk. P. 104, 28. कान्तिपोषकृत् Sâh. D. 138. — Vgl. u. 1. पुष् und गोपोष.

पोषक (wie eben) nom. ag. Ernährer, Fütterer, Aufzieher, Züchter Uǵǵval. zu Uṇâdis. 3, 29. स पिता यस्तु पोषकः Spr. 1059. पतिताम् M. 3, 162. मार्जारवत्पोषकं चोपद्रुंसि MBh. 2, 2123. छागमेषादि° Kull. zu M. 3, 154. प्रुनः (wohl प्रुनो zu lesen) ders. zu 4, 216. अश्व° = सूत Schol. zu Kâtj. Çr. 15, 3, 7. शूद्रं च ब्राह्मणादीनां शुश्रूषावृत्तिपोषकम् so v. a. seinen Lebensunterhalt beziehend Mârk. P. 50, 77.

पोषण (wie eben) 1) adj. pflegend, hegend; s. पक्ष°. — 2) n. das Ernähren, Füttern, Unterhalten, Züchten Brâhman. 2, 8. MBh. 3, 66. 182. गोऽजाविपोषणैः 11294. वैश्यधर्मश्च पोषणम् 11300. Mârk. P. 28, 8. MBh. 3, 11456. 13, 3515. Hariv. 804. Spr. 883. गृह° Kathâs. 2, 65. 32, 169. Râǵa-Tar. 2, 28. 25. Bhâg. P. 2, 10, 1. 4. 5, 8, 5. Mârk. P. 14, 69. 68, 45. 121, 20. 125, 65. °कार् Vedântas. No. 55. — Vgl. गर्भ°.

पोषणीय (wie eben) adj. zu ernähren Mârk. P. 69, 59.

पोषध m. bei den Buddhisten Wiederholung des Gelübdes Wassiljew 58. 83. 87. Vjutp. 201. °वस्तु 211. °स्थापन 315. पोषधागार (sic) Çatr. 14, 136. — Vgl. उत्पोषध, उपोषध.

पोषधिक adj. viell. der das Gelübde wiederholt Vjutp. 203.

पोषयितृ nom. ag. vom caus. von 1. पुष्.

पोषयित्नु (vom caus. von 1. पुष्) Uṇâdis. 3, 29. 1) adj. Wachsthum fördernd Uǵǵval. गामश्वं पोषयित्नु was Rind und Ross nährt ṚV. 4, 57, 1. तन्नस्तुरीपमध पोषयित्नु देव त्वष्टर्वि रराणः स्यस्व 3, 4, 9. — 2) m. der indische Kuckuck (doch eher Krähe, da ja diese den Kuckuck ernährt) Uǵǵval. H. ç. 189 (पोषयितृ).

पोषयिष्णु (wie eben) adj. P. 6, 4, 55, Sch. Gedeihen bringend, zuträglich: अयं वो गोष्ठ इह पोषयिष्णुः AV. 3, 14, 6. 5, 28, 4.

पोषितृ (von 1. पुष्) nom. ag. Ernährer, Aufzieher: पतितानां पक्षरसंज्ञातानाम् Kull. zu M. 3, 162.

पोषिन् (wie eben) adj. ernährend, aufziehend: स्वपुत्रपोषिणी Kathâs. 14, 51. — Vgl. भूरि°, सहस्र°.

पोषुक (wie eben) adj. gedeihend: तमनुपोषं पोषुको भवति Shaḍv. Br. 3, 7.

पोष्टृ (wie eben) m. Ernährer, Aufzieher AK. 3, 4, 14, 62. MBh. 12, 9509. Hariv. 1327. Varâh. Bṛh. S. 61, 1. 2. Mârk. P. 99, 47.

पोष्य (wie eben) adj. 1) gedeihlich, wohlgenährt: Rosse ṚV. 8, 26, 20. 4, 48, 5. copiosus: रयि 8, 86, 3. वार्या 1, 113, 15. — 2) Gedeihen habend, — schaffend: ममेयमस्तु पोष्या AV. 14, 1, 52, wofür ध्रुवेधि पोष्या मयि Einschiebung nach ṚV. 10, 85. Pâr. Gṛhj. 1, 9. — 3) zu ernähren: स्त्रियः MBh. 14, 2734. Mârk. P. 29, 14. माता पिता गुरुः पत्नी त्वपत्यानि समाश्रिताः। अभ्यागतो ऽतिथिश्चाग्निः पोष्यवर्गा अमी नव ॥ Kâçikhaṇḍa im ÇKDr. Gâruḍa-P. 215 ebend. Kull. zu M. 4, 7. पोष्यपुत्रक ein zu ernährender Sohn, ein Adoptivsohn Brahmavaiv. P., Gaṇapatikh. 14 im ÇKDr.

पोष्यावत् (पोष्या॑ऽवत्) Padap. adj. Gedeihen schaffend: अभि वो अर्चे पोष्यावतो नृन्वास्तोष्पतिं त्वष्टारं रराणः ṚV. 5, 41, 8.

पौंश्चलीय (von पुंश्चली) adj. zu Huren in Beziehung stehend, ihnen eigen: °विद्या Râǵa-Tar. 4, 662.

पौंश्चलेय (wie eben) m. Hurensohn TBr. 3, 8, 4, 2. — Vgl. पुंश्चलीय.

पौंश्चल्य (wie eben) n. das Nachlaufen des Weibes nach Männern M. 9, 15. Hariv. 10336.

पौंसवन n. = पुंसवन eine zur Erzielung eines Sohnes im Beginne der Schwangerschaft übliche Cerimonie Bhûripr. im ÇKDr.

पौंसायन (von पुंस्, पुमंस्) m. patron. Çat. Br. 12, 9, 3, 1.

पौंस्न (wie eben) 1) adj. f. ई P. 4, 1, 87. Pat. zu 4, 1, 15. Vop. 7, 12. eines Mannes werth, für einen Mann passend Bhatt. 5, 91. menschlich: वपुस् Bhâg. P. 3, 15, 45. — 2) n. Männlichkeit, männliche Kraft Çabdam. im ÇKDr. कुसुमास्त्रवेगविस्रस्त° Bhâg. P. 4, 26, 26.

पौंस्य (wie eben) 1) n. Männlichkeit, männliche Kraft; Mannesmuth, Mannestugend, Mannesthat Naigh. 2, 9. 17. महत्तदस्य पौंस्यम् ṚV. 1, 80, 10. एतद्घेदुत वीर्यमिन्द्र चकर्थ पौंस्यम् 4, 30, 8. 23. नृम्णा, तत्र, पौंस्य 7, 30, 1. 8, 7, 23. 45, 26. इन्द्रो गा अवृणोदपः। स्तुषे तदस्य पौंस्यम् 52, 3. 55. 9. 10, 113, 4. pl. 1, 5, 9. 100, 8. स पौंस्येभिरभिभूरशस्तीः 10. 139, 8. 165, 7. 5, 59, 4. 6, 36, 8. — 2) adj. männlich: नामानि Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 100.

पौगण्ड (von पोगण्ड) 1) adj. Knaben eigen: इत्येवं शैशवं भुक्त्वा दुःखं पौगण्डमेव च Bhâg. P. 3, 31, 28. — 2) n. Knabenalter, das Alter von 5 bis 10 Jahren: कौमारं पञ्चमाब्दान्तं पौगण्डं दशमावधि। कैशोरमा पञ्चदशाद्यौवनं तु ततः परम् ॥ Cit. beim Schol. zu Bhâg. P. 10, 12, 37.

पौगण्डक n. = पौगण्ड 2. Bhâg. P. 10, 12, 37.

पौञ्जिष्ठ (पौञ्जिष्ठ handschriftlich besser beglaubigt) m. 1) = पुञ्जिष्ठ (पुञ्जिष्ठ Fischer: सं हि शीर्षाण्यग्रभं पौञ्जिष्ठ इव कर्वरम् AV. 10, 4, 19. VS. 30, 8. TBr. 3, 4, 1, 5. — 2) patron. N. pr., pl. पौञ्जिष्ठाः (sic) Saṁsk. K. 180, b, 6.

पौटलि m. patr., pl. Saṁsk. K. 188, a, 8.

पौटायन m. patron. von पुट gaṇa अश्वादि zu P. 4, 1, 110.

पौड s. पक्ष°.

पौणिक्या f. von पुणिका P. 4, 1, 79, Sch.

पौण्डरीक = पुण्डरीकमिव gaṇa शर्करादि zu P. 5, 3, 107. 1) m. a) ein best. eilftägiges Soma-Opfer Âçv. Çr. 10, 4. Kâtj. Çr. 23, 1, 9. 5, 80. Çâṅkh. Çr. 16, 30, 8. Shaḍv. Br. 4, 3. MBh. 13, 4934. 5241. 5376. — b) patron. des Kshemadhṛtvan Pañkav. Br. 22, 18, 1. — 2) n. a) (nämlich कुष्ठ) eine best. Art des Aussatzes Suçr. 1, 268, 3. 16. Wise 260. — b) eine best. Pflanze, = प्रपौण्डरीक Râǵan. im ÇKDr.

पौण्डरीकपद्धति (पौ° + प°) f. Titel einer Schrift Ind. St. 1, 60.

पौण्डर्य n. = पुण्डर्य Bhar. zu AK. 2, 4, 4, 15. ÇKDr.

पौण्ड्र (von und = पुण्ड्र) Uǵǵval. zu Uṇâdis. 2, 13. 1) m. eine Art Zuckerrohr Ratnam. im ÇKDr. — 2) m. pl. N. pr. eines Volkes Çabdar. im ÇKDr. MBh. 1, 6684. 6, 365 (VP. 192). 12, 2430, 13, 2158. Hariv. 6631. 12831. Varâh. Bṛh. S. 5, 80. 14, 7. 81, 7. sg. der Fürst dieses Volkes, der

für einen Sohn Vasudeva's angesehen wird, Hariv. 4964. 6882. 6607. 6646. 9146. 9201. 13032. Vgl. काश°. — 3) m. N. der Muschel Bhîshma's Bhag. 1,15. MBh. 6,2115. — 4) m. *Mal, Sectenzeichen* Schol. zu Kâtj. Çr. 20,1,34.

पौण्ड्रक (von पौण्ड्र) 1) m. *eine Art Zuckerrohr* Râgav. im ÇKDr. Suçr. 1,186,14. 19. 2,154,19. — 2) m. pl. *das Volk der* Paundra M. 10,44. Journ. of the As. S. of Beng. VII, 50. sg. *der Fürst der* Paundra MBh. 1,6992. 2. 584. Hariv. 13053. VP. 597. fgg. — 3) Bez. *einer Mischlingskaste, der Sohn eines* Vaiçja *mit einer Frau aus der Branntweinbrennerkaste,* Brahmavaiv. P. in Verz. d. Oxf. H. 22,a,8. — 4) am Ende eines adj. comp. = पौण्ड्र 4. Schol. zu Kâtj. Çr. 20,1,33.

पौण्ड्रनागर adj. von पुण्ड्रनगर P. 7,3,24. Sch.

पौण्ड्रमात्स्यक m. wohl *Fürst der* Puṇḍra *und* Matsja MBh. 1,2679. — Vgl. पौलिमत्सक.

पौण्ड्रवत्स (von पुण्ड्र - वत्स) m. pl. N. einer Schule Ind. St. 3,262. 264. Müller, SL. 372. °वच्छ v. l.

पौण्ड्रवर्धन n. N. pr. einer Stadt, = पुण्ड्रवर्धन Vid. 186. Kathâs. 19, 17. 24,71. Râga-Tar. 4,421. Schiefner, Lebensb. 233 (53). Nach Çabdar. im ÇKDr. m. = वेहार Bihâr. पौण्ड्रविवर्धन m. Uggval. zu Uṇâdis. 2. 13.

पौण्ड्रिक m. 1) *eine Art Zuckerrohr* Çabdam. im ÇKDr. — 2) pl. N. pr. eines Volkes MBh. 2,1872. — Vgl. पौण्ड्र, पौण्ड्रक.

पौण्य (von पुण्य) adj. *rechtschaffen, tugendhaft* oder *guter Behandlung werth:* यः पौण्यो क्लीन इव स्यात् Pañkav. Br. 20,11,4. Kâtj. Çr. 23,2,5.

पौतक्रत m. metron. von पूतक्रता Vâlakh. 8,2.

पौतन N. pr. eines Landes oder Volkes Suçr. 1,41,7. — Viell. von पूतना.

पौतव n. *Gewicht* H. 883. — Vgl. पोतु.

पौतिक 1) adj. von पूतिक oder पूतिका gaṇa संकलादि zu P. 4,2,75. — 2) f. ई *eine best. Gemüsepflanze,* = पूतिका Tithit. im ÇKDr. u. पूतिका.

पौतिनासिक्य n. nom. abstr. von पूतिनासिक M. 11,50.

पौतिमाष m. pl. zum sg. पौतिमाष्य gaṇa कण्वादि zu P. 4,2,111.

पौतिमाषायण s. u. पौतिमाष्यायण.

पौतिमाषीपुत्र (पौ° = पौतिमाष्या + पुत्र) m. N. pr. eines Lehrers Bṛh. Âr. Up. 6,5,1.

पौतिमाष्य m. patron. von पूतिमाष gaṇa गर्गादि zu P. 4,1,105. N. pr. eines Lehrers Bṛh. Âr. Up. 2,6,1. 4,6,1. °माष्या f. P. 4,1,74, Vârtt.

पौतिमाष्यायण m. patron. vom vorherg. Çat. Br. 14,5,5,20. 7,3,25. पौतिमाषायण Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 56,3.

पौतुद्रव adj. von पूतुद्रु TS. 6,2,8,3. 6. TBr. 3,8,20,1.

पौतृक adj. von पोतृ P. 4,3,78, Sch.

पौत्तिक n. (sc. मधु) *der Honig der* पुत्तिका *genannten Fliege* P. 4,3,117, Sch. पौत्तिकं (so ist zu lesen) सुतसघृताभं विषकीटजम् Vâkasp. zu H. 1214. Gatâdh. und Ratnam. im ÇKDr. Suçr. 1,185,1.

1. पौत्र (von पुत्र) 1) adj. f. ई *vom Sohn —, von Kindern herrührend, ihnen gehörig, dieselben betreffend u. s. w.:* अघ AV. 12,3,14. Âçv. Gṛhj. 1,13. Pâr. Gṛhj. 1,5. सैन्य MBh. 6,2684. इष्टि *die Geburt eines Sohnes bezweckend* R. 1,35,1 — 2) m. *des Sohnes Sohn, Enkel* P. 4,1,104, Sch. H. 544. Halâj. 2,350. AV. 9,5,30. 11,7,16. 18,43,9. Ait. Br. 7,10. TBr. 2,1,8,3. पिता वा एषो ऽग्नीनां यद्गार्हपत्यः पुत्रो गार्हपत्यः पौत्र आहवनीयः Âçv. Çr. 2,2. अमुष्य पुत्रः पौत्रो नप्ता Lâtj. 1,3,18. पौत्रदौहित्रयोः M. 9,133. 137. 139. MBh. 1,4978. R. 1,1,95. 52,9. Dhûrtas. 67,9. पौत्री f. *Enkelin* AK. 2,6,1,29. MBh. 13,2914. Hariv. 6717. Kathâs. 10,39. — 3) पौत्री f. Bein. der Durgâ H. ç. 56. — Vgl. पुत्रपौत्र.

2. पौत्र n. *das Amt des* Potar gaṇa उद्गात्रादि zu P. 5,1,129. — Vgl. 1. पौत्र.

पौत्रजीविक n. *ein aus* पुत्रजीव *gemachtes Amulet* Suçr. 2,388,19.

पौत्राघ्य vielleicht fehlerhaft für पौत्राघ (पौत्र + अघ) *ein die Kinder treffender Schaden* AV. 12,5,28.

पौत्रायणी patron. von 1. पौत्र gaṇa हरितादि zu P. 4,1,100. Gânaçruti Khând. Up. 4,1,1.

पौत्रिक m. *der Sohn einer* Putrikâ (?) oder patron. von पुत्रिक Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 59,7.

पौत्रिकेय (von पुत्रिका) m. *der Sohn einer an Sohnes Statt angenommenen Tochter* Kull. zu M. 9,132. 136. Davon °वत् adj. *einen solchen Enkel habend* ders. zu 136.

पौत्रिक्य n. nom. abstr. von पुत्रिक (पुत्रिका?) gaṇa पुरोहितादि zu P. 5,1,128.

पौत्रिन् (von 1. पौत्र) adj. *einen Enkel habend* M. 9,136.

पौदन्य n. N. pr. einer Stadt MBh. 1,6791.

पौनःपुनिक (von पुनः + पुनः) adj. *sich öfter wiederholend* Vop. 7,16.

पौनःपुन्य (wie eben) n. *öftere Wiederholung* P. 3,1,22, Sch. Kâç. zu P. 5,4,17. Vop. 20,1. Vedântas. (Allah.) No. 117.

पौनराधेयिक (von पुनराधेय) adj. f. ई *auf die Handlung der wiederholten Feueraufsetzung bezüglich* Âçv. Çr. 2,15. Çâñkh. Çr. 3,13,5. Schol. zu Kâtj. Çr. 4,11,13. — Vgl. पुनराधेयिक.

पौनरुक्त adj. von पुनरुक्त n. gaṇa अगयनादि zu P. 4,3,73.

पौनरुक्तिक adj. = पुनरुक्तमधीते वेद वा gaṇa उक्थादि zu P. 4,2,60.

पौनरुक्त्य (von पुनरुक्त) n. *Wiederholung, Tautologie:* वैरूप्यपौनरुक्त्येन भीषणां तामयोजयत् *mit abermaliger Hässlichkeit* Ragh. 12,40. Çañk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 110. Sâh. D. 632. Kull. zu M. 8,195. 12,86.

पौनर्नव adj. von पुनर्नवा *Boerhavia procumbens Roxb.:* शाक Suçr. 1,220,11.

पौनर्भव (von पुनर्भू) adj. (f. आ) *zu einer wiederverheiratheten Frau in Beziehung stehend;* insbes. m. *der Sohn einer wiederverheiratheten Wittwe* gaṇa बिदादि zu P. 4,1,104. H. 547. Baudh. bei Kull. zu M. 9,158. M. 3,155. द्विज 181 (MBh. 13,4284). 9,160. 175. Jâgñ. 1,222. 2,130. MBh. 1,4072. Mit. 203,14. Varâh. Laghug. 9,5. Mârk. P. 50,50. योषित् 51. भर्तृ *der zweite Gatte einer Frau* M. 9,176.

पौनर्भविक (von पुनर्भव) adj. f. ई *auf die Wiedergeburt bezüglich:* तृष्णा *das Verlangen nach einer Wied.* Vjutp. 147.

पौनःशिल adj. in der Stelle: देवा इमं मधुना संयुतं यवमिति (AV. 6,30,1) पौनःशिलं मधुमन्थं सहिरण्यं संपातवन्तम् (ददाति) Kauç. 66. पुनःशिल oder °शिला könnte ein Pflanzenname sein (vgl. पुनःसर AV. 4,17,2).

पौपिक (wohl von पूप) m. patron., pl. Sañsk. K. 189,a,1.

पौम्पा f. N. pr. eines heiligen Teichs: °माहात्म्य Mack. Coll. 1,77.

1. पौर (von 1. पुर्) m. Bez. des Soma, etwa *Füller, Sättiger*: इत्था सुतः पौर इन्द्रमाव RV. 2,11,11. यं ते स्वदावन्स्वदन्ति गूर्तयः पौरे छन्दयसे हवम् Vâlakh. 2,5. पौरासो नक्षन्धीतिभिः 6,1. पौरं चिद्युदप्रुतं पौर पौराय जिन्वथः *der im Wasser schwimmende d. i. wassergemischte* Soma 5,74,4. *Mehrer*: पौरो अश्वस्य पुरुकृद्गवामसि 8,50,6. so heissen auch die Açvin in dem Wortspiel 5,74,4.

2. पौर (von पुर्) 1) m. *Städter, Bürger* (Gegens. जानपद); adj. = पुरज, पुरोद्भव H. an. 2,441. Med. r. 62. — MBh. 1,4978. 12,13011. N. 9,9. 25, 5. 26,30. R. 1,1,28. 6,1. 58,11. Çâk. 18,9. Ragh. 2,74. 12,3. Kathâs. 3,78. 36,110. AK. 2,8,1,16. H. 714. Halâj. 5,78. Kull. zu M. 12,6. नीतिपौरा (पूः) Ragh. 16,9. °साध्य M. 2,134. °कार्य Çâk. 81,1. °कन्या Ragh. 2,10. पौराङ्गना Megh. 28. °जन N. 7,10. 11,14. R. 1,12,12. 17,13. Varâh. Bṛh. S. 17,17. °लोक Kathâs. 2,32. 4,35. Pańkat. 48,25. °वृद्धाः MBh 1,4615. Daçak. in Benf. Chr. 185,1. — 2) m. Bez. eines kriegführenden Fürsten unter bestimmten Verhältnissen; auch von Planeten beim ग्रहयुद्ध gebraucht (vgl. नागर 1,b): रविराक्रन्दो मध्ये पौरः पूर्वे ऽपरे स्थितो यायी । पौरा बुधगुरुरविजा नित्यम् Varâh. Bṛh. S. 17,7. 18,8. — 3) f. ई *die Sprache —, das Gerede der Palastdienerschaft* Vjutp. 76. — 4) n. *ein best. wohlriechendes Gras* (रोहिष) AK. 2,4,3,32. H. 1191. H. an. Med. (wo wohl कतृणे st. करणे zu lesen ist).

3. पौर m. N. pr. eines Mannes RV. 8,3,12. Liedverfasser von 5,73. 74; vgl. 74,4. pl. N. einer Dynastie VP. 477.

पौरक (von पुर् oder पौर) m. *ein in der Nähe einer Stadt gelegener Lustgarten* H. 1112.

पौरकुत्सी Hariv. 1430 fehlerhaft für पौरुकुत्सी.

पौरगेय adj. von पुरग gaṇa कृशाश्वादि zu P. 4,2,80.

पौरञ्जन adj. f. ई *von* Puram̃gana *und* Puram̃ganî *stammend* Bhâg. P. 4,27,7. 9.

पौरण m. patron. von पूरण Âçv. Çr. 12,14. Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 59,29 (पौरिण). — पौरणी Hariv. 5437 fehlerhaft für पौराणी.

पौरंदर (von पुरंदर) 1) adj. f. ई Indra *gehörig, ihm geweiht, von ihm kommend u.s.w.*: गज MBh. 1,4477. अस्त्र 7105. यष्टि Varâh. Bṛh. S. 42 (43), 24. धारा Ragh. 17,79. वारिधारा Spr. 737. — 2) n. *das* Nakshatra Ǵjeshṭhâ Varâh. Bṛh. S. 15,16.

पौरव adj. (f. ई) *dem* Pûru *gehörig, von ihm abstammend*; m. *ein Abkömmling* Pûru's P. 4,1,108, Vârtt. 2. वयम् MBh. 1,3500. वंश 3180. 3534. Indr. 5,40. Hariv. 1829. 11079. पौरवो नाम राजर्षिः MBh. 1,2664. 8107. 7,2196. fgg. Hariv. 1052. Çâk. 24. लावाणकाधिनाथस्य पौरवान्वयस्य भूपतेः Kathâs. 44,45. पौरवी Gemahlin Vasudeva's VP. 439. Bhâg. P. 9,24,44. 46. Judhishṭhira's 22,29. अपौरवा न तु मही भविष्यति कदा च न *ohne einen* Pûruiden Hariv. 11081. pl. *die Nachkommen —, das Geschlecht des* Pûru 1085. VP. 453. Bhâg. P. 9,20,12. Çâk. 49. 23,8. 104,9. Bez. eines Volksstammes MBh. 2,1164. 6,2415. R. 4,44,13. Mârk. P. 58,52. im Norden Varâh. Bṛh. S. 14,27 (v. l. पौलव). im Nordosten 31. 16,22. 31,19.

पौरवक m. pl. N. pr. eines Volkes MBh. 6,2081. — Vgl. पौरव.

पौरवतन्तव (wohl von पूरुतन्तु) s. पर°.

पौरवीय adj. *dem* Paurava *ergeben* P. 4,3,100, Sch.

पौरश्चरणिक adj. von पुरश्चरण P. 4,3,72.

पौरस्त्य (von पुरस्) adj. f. आ *nach vorn gelegen, der vorderste, östlich* P. 4,2,98. AK. 3,2,30. H. 1459. Ragh. 4,34. Bhâg. P. 4,25,46. पौरस्त्याः *die Oestlichen* = गौडाः Kâvjâd. 1,33.

पौरागेय adj. von पुराग gaṇa कृशाश्वादि zu P. 4,2,80.

पौराण (von पुराण) adj. f. ई *die alte Zeit betreffend, in alter Zeit geschehen, aus alter Zeit stammend, zur alten Zeit gehörig, alt, ehemalig, früher* MBh. 1,543. 3024. 4685. 8097. 4,2076. 5,3773. 7087. 12,13525. 13,7370. 15,677. Hariv. 1032. 5437 (lies पौराणी). 5799. 7922 (lies पौराणी). fg. R. Gorr. 2,18,23. 61,9. 3,15,11. 4,63,14.

पौराणिक (wie eben) adj. ई 1) dass.: श्रुतिपथे: Suçr. 2,523,6. श्लोक Râǵa-Tar. 1,71. गाथा Prab. 13,5. संहिता, कथा Kûrma-P. in Verz. d. Oxf. H. 7,b,9 und 5 v. u. Z. d. d. m. G. 6,95,6 v. u. °सांख्य Colebr. Misc. Ess. I,236. *mit den Begebenheiten und Sagen der Vorzeit vertraut* P. 4,2,60, Vârtt. 5. MBh. 1,2. 851. fg. 2021. 2029. 7777. 12,3202. Siddh. Çir. 3,67. Verz. d. B. H. 160. No. 616. Verz. d. Oxf. H. 7,b,6 v. u. 9,b,11. Colebr. Misc. Ess. I,403. — 2) *einen* Purâṇa (s. पुराण 3.) *werth* Saṁsk. K. 39,a,9.

पौरिक m. 1) *Städter, Bürger* (von पुर्) Mârk. P. 120,18. Açokâvad. 8. — 2) *Gouverneur einer Stadt* (von पुर्) H. ç. 141. — 3) pl. N. pr. eines Volkes Mârk. P. 57,48. — 4) N. pr. eines Fürsten der Stadt Purikâ MBh. 12,6085.

पौरिण s. u. पौरण.

पौरुकुत्स (von पुरुकुत्स) m. patron. des Trasadasju Kâṭh. 22,3 in Ind. St. 3,473. Pańkav. Br. 25,16,3. Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 56,18. MBh. 3,8606. Bhâg. P. 9,7,3. f. ई Hariv. 1430 (gedr. पौरकुत्सी).

पौरुकुत्सि (wie eben) m. dass. RV. 7,19,3.

पौरुकुत्स्य (wie eben) m. dass. RV. 5,33,8. 8,19,36. TS. 5,6,5,3. Âçv. Çr. 12,12.

पौरुमद n. N. eines Sâman Pańkav. Br. 12,3,12. Lâṭj. 7,2,10. 8,3,11. — Vgl. den folg. Art.

पौरुमद्ग (von पुरुमद्ग) n. N. verschiedener Sâman Ind. St. 3,223.

पौरुमीढ. पौरुमीळ्ह (von पुरु°) n. N. verschiedener Sâman Ind. St. 3,223. Çâṅkh. Çr. 12,9,17. Lâṭj. 7,8,14.

पौरुशिष्टि (patron. von पुरु-शिष्ट, m. N. pr. eines Lehrers Taitt. Âr. 7,8,1.

पौरुष (von पुरुष) 1) adj. f. ई a) *menschlich, männlich*: एकाहः Çat. Br. 14,7,1,12. 13. शरीर Bhâg. P. 7,6,5. संबन्ध 9,18,21. धर्म *des Mannes Pflicht* 4,27,26. कर्मन् MBh. 12,718. गुणाः Sâh. D. 89. — b) *Puruscha betreffend, ihm geweiht, ihm gehörig u. s. w.*: छन्दस् RV. Prât. 17,7. सूक्त (s. पुरुषसूक्त) M. 11,251. तनु MBh. 3,15824. 12,13466. Bhâg. P. 8,12,37. 14,3. रूप 1,3,1. भाव Hariv. 11606. प्रभाव Bhâg. P. 3,26,16. विसर्ग 2,10,8. तत्त्रिय (Schol.: = विशेषांश:) 3,6,31. — c) *eines Mannes* (mit ausgestreckten Armen und Händen) *Länge habend* P. 5,2,38. AK. 2,6,1,38. H. 600. an. 3,739. Med. sh. 41. Halâj. 5,19. — 2) m. *die Last, die ein Mensch zu tragen vermag*, M. 8,404. — 3) f. ई *ein menschliches Weib, Frau* (vgl. नारी und नर): अश्वां च पौरुषीं च धेनुके Çâṅkh. Çr. 13,29,25. — 4) n. a) *Männlichkeit, männliche Kraft, Mannesmuth, Heldenmuth, Mannesthat* gaṇa युवादि P. 5,1,130. AK. 3,4,18,120. 19,

225. H. 739. H. an. Med. Halâj. 4,83. Gegens. क्लीब MBh. 13,542. यत्स्वयं कर्मणा किंचित्फलमाप्नोति पूरुषः। प्रत्यक्षमेतल्लोकेषु तत्पौरुषमिति स्मृतम्॥ 3,1219. 4,1267. 13,2292. M. 7,102. 159. Bhag. 7,8. 18, 25. Hariv. 10197. 10525. 11109. °काम Ind. St. 3,299,1 v. u. दैवमेव परं मन्ये पौरुषं तु निरर्थकम् R. 1,58,22. 6,37,12. Jâgñ. 1,348. MBh. 13, 1932. Spr. 65. 471. 648. 2437. 2855. द्रक्ष्यन्ति तव दैवस्य पौरुषं पुरुषस्य च R. 2,23,19. Ragh. 8,28. 15,23. Varâh. Bṛh. S. 104,61. Kathâs. 13,5. 27,172. Vid. 153. 321. Prab. 5,3. 30,13. Bhâg. P. 2,7,9. Uǵǵval. in der Einl. zu Uṇâdis. 7. *Gewalt* im Gegens. zu बुद्धि *Verstand* Kathâs. 33,132. 158. विनयपौरुषैः R. 1,19,25. पौरुषैः Bhâg. P. 3,21,20. — *b) Manneslänge* Trik. 3,3,438. H. 600, Sch. Varâh. Bṛh. S. 53,35. — *c) Generation.* दश° Âçv. Çr. 2,12. त्रिपौरुषस्थापि निधिर्नैलो नाम्नैव ज्ञायते Mârk. P. 68,41. त्रिपौरुषी Schol. zu Kâtj. Çr. 680,3. — *d) der männliche Same* H. 630. H. an. Med. — *e) das männliche Glied* Suçr. 1,17, 12. 264,4. — *f) Sonnenzeiger* H. 600, Sch.; vgl. नर, नृ. — Vgl. निष्पौरुष.

पौरुषमेधिक adj. von पुरुषमेध Çat. Br. 13,7,1,8. Kâtj. Çr. 21,2,10. Çâñkh. Çr. 16,15,7. 9.

पौरुषविधिक adj. = पुरुषविध *menschenartig:* अङ्ग, कर्मन् Nir. 7,6. 7. Gegens. अपुरुषविध.

पौरुषांसकिन् m. pl. *die Schule des* Purushâm̃saka gaṇa शौनकादि zu P. 4,3,106.

पौरुषाद (von पुरुषाद) adj. *Menschenfressern eigen:* कर्मन् Hariv. 3815.

पौरुषिक (von पुरुष) m. *ein Verehrer des* Purusha: मक्त° Bhâg. P. 1,14,36. 2,1,10.

पौरुषेय (von पुरुष) 1) adj. f. ई *vom Menschen kommend, unter Menschen geschehend u. s. w.* P. 5,1,10. H. an. 4,226. Med. j. 122. क्रविस् ṚV. 10,87,16. AV. 7,105,1. वध 1,30,1. 19,20,1. VS. 15,15. गृभ् 21,43 (VS. Prât. 4,150). ṚV. 7,4,3. मृत्यु AV. 10,3,49. आधि MBh. 5,2645. अ° आर्ति Shaḍv. Br. 2,10. मन्वादिस्मृतयश्चापौरुषेयाः *nicht von Menschen herrührend, verfasst* Muir, ST. II, 190. Madhus. in Ind. St. 1,14, 5. *von der Seele kommend:* बोध Schol. zu Kap. 1,88. 101. 102. m. = समूह oder संघ, वध H. an. Med. = पुरुषस्य पदान्तरम् Med. *Die ersten Bedeutungen beruhen auf einem Missverständniss der Worte* Patañǵali's zu P. 5,1,10: पुरुषाद्वधविकारसमूहतेनकृतेष्विति वक्तव्यम्. — 2) m. *Miethling, Tagelöhner* (= वैतनिक) Vjutp. 97. Siddh. P. 4,9, a. — 3) n. *Menschenthat, Menschenwerk:* पौरुषेयान्न दैवात् AV. 4,26,7. 19,3,4.

पौरुषेयत्व (von पौरुषेय) n. *das Herrühren von Menschen, menschlicher Ursprung:* वेदस्य Schol. zu Ǵaim. 1,26. 28.

पौरुष्य (von पुरुष) 1) adj. *zum* Purusha *in Beziehung stehend:* ज्ञान VS. Prât. 8,36. — 2) n. = पौरुष 4, a. Mârk. P. 125,10. Hier aus metrischen Rücksichten gewählt.

पौरुहन्मन (von पुरुहन्मन्) n. N. verschiedener Sâman Ind. St. 3, 223. Pañkav. Br. 14,9,28. Lâṭj. 7,3,15.

पौरुहूत (von पुरुहूत) adj. Indra *gehörig:* वज्र Çak. 48.

पौरूरवस 1) adj. *dem* Purûravas *eigen:* वृत्त MBh. 8,1866. — 2) m. patron. Âçv. Çr. 12,15. पौरोरवस Pratjâbhij. in Verz. d. B. H. 60,7.

पौरेय adj. von पूर gaṇa सख्यादि zu P. 4,2,80.

पौरोगव (von पुरोगव) m. *Aufseher in einem fürstlichen Hofhalt,* insbes. *über die Küche* AK. 2,9,27. H. 722. Halâj. 2, 276. MBh. 3,10848. 12882. 4,28. 84. 15,614. Hariv. 8440. fg. Râǵa-Tar. 7,1493. Fast immer im pl. gebraucht.

पौरोडाश adj. von पुरोडाश Çat. Br. 6,8,2,4. = पुरोडाशः शीलमस्य gaṇa छत्रादि zu P. 4,4,62. m. *ein den P. begleitender* Mantra P. 4,3,70; vgl. Siddh. K. zu der Stelle.

पौरोडाशिक adj. (f. ई) von पुरोडाश P. 4,3,70. Schol. zu Kâtj. Çr. 138,11.

पौरोधस 1) m. patron. von पुरोधस् Verz. d. B. H. 54,2 v. u. Sañsk. K. 185, a, 9. — 2) n. *das Amt eines* Purohita Bhâg. P. 6,7,36.

पौरोभाग्य (von पुरोभागिन्) n. *Missgunst* Çak. 89,5. ऐन्द्रिः किल नखैस्तस्या विददार स्तनौ द्विजः। प्रियोपभोगचिह्नेषु पौरोभाग्यमिवाचरन्॥ Ragh. 12,22.

पौरोरवस s. u. पौरूरवस.

पौरोहित adj. f. ई *einem* Purohita *entsprechend* gaṇa मह्निष्यादि zu P. 4,4,48. *vom P. kommend:* वचस् Mârk. P. 126,13.

पौरोहितिक m. metron. von पुरोहितिका gaṇa शिवादि zu P. 4,1,112.

पौरोहित्य 1) adj. *zum Geschlecht eines* Purohita *gehörig* Âçv. Çr. 1,3. — 2) n. oxyt. *das Amt eines* Purohita P. 5,1,128. Kauç. 17. MBh. 1,675. 6918. fg. 14,116. Spr. 1441. Vid. 57. Kathâs. 34,116. Râǵa-Tar. 3,443. Bhâg. P. 6,7,34. 33. 7,5,1. 9,18,25. Sâj. zu ṚV. 3,33.

पौर्णदर्व n. so v. a. पूर्णदर्व. राज्या विवासे पौर्णदर्वं जुहुयुः Âçv. Çr. 2,13. 9, 2.

पौर्णमास (von पूर्णमास) 1) adj. f. ई *auf den Vollmond bezüglich, dazu gehörig, dabei üblich, damit versehen* P. 4,2,35. Vârtt. 2. gaṇa संधिवेलादि zu P. 4,3,16 (von पौर्णमासी abgeleitet). हविस् Ait. Br. 1,1. TBr. 3,7,4,4. Çat. Br. 1,6,2,6. 12,3,5,4. संध्या Gobh. 1,5,2. रात्रि 4,5,22. Khând. Up. 5,2,4. निशा N. 16,11. R. 5,21,14. — 2) m. n. *Vollmondsfeier* AK. 2,7,47. H. 823. an. 4,329. Med. s. 57. वृषभं वाजिनं वयं पौर्णमासं यजामहे AV. 7,80,2. Çat. Br. 1,6,2,13. 2,5,2,48. 6,2,2,19. 11,1, 2,2. Kâtj. Çr. 16,1,5. Lâṭj. 10,16,1. M. 4,25. 6,9. MBh. 1,913. 3,14187. 14206. 15410. 9,2884. 13,6520. R. Gorr. 1,54,25 (53,24 Schl.). Bhâg. P. 7,15,48. Bhavishja-P. in Verz. d. Oxf. H. 30, b, 2. Schol. zu P. 2,4, 4. °धर्म Kâtj. Çr. 5,4,3. adj. 6,10,17. पौर्णमासवत् Kâtj. Çr. 4,7,11. 2, 44. — 3) n. *Vollmondstag* Kâtj. Çr. 13,1,3. Gobh. 1,1,14. MBh. 13, 7386. Schol. zu Kâtj. Çr. 25,7,5. — 4) f. ई *Vollmondsnacht, Vollmondstag* AK. 1,1,3,7. H. 149. H. an. Med. यः परमो विकर्षः सूर्याचन्द्रमसोः सा पौ° Gobh. 1,5,7. AV. 7,80,1. 4. TS. 1,6,9,1. 2,2,3,1. 3,4,9,6. Çat. Br. 1,2,2,4. 2,4,4,7. 15. 6,2,11. 6,2,2,17. 11,1,4,7. मार्गशीर्षी Âçv. Gṛhj. 2, 3. 1. चैत्री Çâñkh. Gṛhj. 4, 19. Gobh. 3,3,17. °विकार Çâñkh. Çr. 1,16,12. °दीक्षा Lâṭj. 9,5,1. 10,11,1. पूर्वा, उत्तरा Kâtj. Çr. 2,1,1. Çâñkh. Çr. 3,8,9. 13,3. 15,3. Nir. 11,29. Ait. Br. 7,11. °सुत्य Kâtj. Çr. 15,9,20. — M. 4,113. 114. 128. MBh. 13,337. Hariv. 10241. P. 4, 2,21. Sûrjas. 4,7. VP. 225. Mârk. P. 100,18. Am Ende eines adv. comp. °मासि und °मासम् P. 5,4,110. Vop. 6,68. — 5) m. patron. Sañsk. K. 193, a, 1. ein Sohn Marîki's von der Sam̃bhûti VP. 82. Mârk. P. 52, 19. N. pr. eines Fürsten der Ândhra-Dynastie Bhâg. P. in VP. 472, N. 42.

पौर्णमासायन (von पौर्णमास) n. *eine Art des Vollmondsopfers* Çāñkh. Çr. 3,11,4.

पौर्णमासिक (wie eben) adj. f. ई *zum Vollmondsopfer dienend:* वेदि Schol. zu Kātj. Çr. 217,19.

पौर्णमास्य (von पौर्णमासी) n. (sc. कर्मन्) *Vollmondsopfer* Çāñkh. Çr. 13,29,13. MBh. 3,14185.

पौर्णामी f. = पूर्णिमा *Vollmondstag* Trik. 1,1,107. — Vgl. च्यूत°.

पौर्णसौगन्धि m. patron. von पूर्णसौगन्ध Sāmsk. K. 184,b,3.

पौर्त (adj. von पूर्त) in Verbindung mit कर्मन् so v. a. पूर्त n. MBh. 14, 1031. Mārk. P. 8,254.

पौर्तिक (wie eben) adj. *zu einem verdienstlichen Werke, einer Speisung von Brahmanen u. s. w. in Beziehung stehend:* फल M. 3,178. दानधर्मं निषेवेत नित्यमैष्टिकपौर्तिकम् (d. i. ऐष्टिकं पौर्तिकं च) 4,227.

पौर्य m. patron. von पुर gaṇa कुर्वादि zu P. 4,1,151.

पौर्वदेहिक und °दैहिक (von पूर्वदेह) adj. *zu einem frühern Leibe —, zu einem frühern Leben in Beziehung stehend, aus einem frühern Leben herstammend* Jāǵn. 1,348. Bhag. 6,43. Hariv. 4156. गर्भशय्यामुपादाय भुज्यते पौर्वदेहिकम् *was man in einem frühern Leben gethan hat* MBh. 12,6758. — Vgl. और्ध्वदेहिक.

पौर्वनगरेय adj. von पूर्वनगरी gaṇa नद्यादि zu P. 4,2,97.

पौर्वपञ्चालक adj. von पूर्वपञ्चाल d. i. पूर्वः पञ्चालानाम् P. 7,3,13, Sch.

पौर्वपदिक adj. = पूर्वपदं गृह्णाति wohl *der das erste Glied eines Compositums ausspricht* (beim Unterricht) P. 4,4,39, Sch.

पौर्वमद्र adj. von पूर्व-मद्र P. 4,2,108, Sch. 7,3,13, Sch.

पौर्ववर्षिक adj. = पूर्वासु वर्षासु भवः P. 7,3,11, Sch.

पौर्वशाल adj. = पूर्वस्यां शालायां भवः Sch. zu P. 4,2,107 und 2,1,51.

पौर्वातिथ m. 1) patron. von पूर्वातिथि Āçv. Çr. 12,14. Pravarādhj. in Verz. d. B. H. 59,4. — 2) n. N. eines Sāman Ind. St. 3,223; vgl. पूर्वातिथ.

पौर्वापर्य (von पूर्वापर) n. *Aufeinanderfolge* Vjutp. 74. Lāṭj. 10,9,3. Sāj. zu Ṛv. 1,183,1. Kull. zu M. 3,53. Schol. zu Kātj. Çr. 22,1,33.

पौर्वार्ध (von पूर्वार्ध) adj. *auf der östlichen Seite von* (gen.) — *wohnend, befindlich:* इमे ऽस्माकं ग्रामस्य (जनपदस्य) पौर्वार्धाः oder पौर्वार्धिकाः P. 4,3,7, Sch.

पौर्वार्धिक (wie eben) adj. dass. Sch. zu P. 4,3,6. 7.

पौर्वाह्णिक (von पूर्वाह्ण) adj. f. ई *zum Vormittag in Beziehung stehend* P. 4,3,24. उपसद् Kātj. Çr. 8,3,6. 17. 17,7,3. क्रिया Sāv. 4,10. Arǵ. 4, 2 (MBh. 3,11993). R. 1,33,2. 36,2 (37,3 Gorr.). विधि R. Gorr. 1,26,2. subst. so v. a. पौर्वाह्णिकक्रिया Sāv. 7,1. An vielen Stellen fälschlich पौर्वाह्निक geschrieben.

पौर्विक (von पूर्व) adj. f. ई *früher, ehemalig, alt:* शालि M. 4,148.149. Hariv. 6982. श्रुति MBh. 14,524. 12,13236. ज्ञाति R. 6,108,13. °का Saddh. P. 4,24,b. पौर्विकी f. *ein weiblicher Vorfahr* MBh. 1,6632.

पौल m. patron., pl. Sāmsk. K. 193,a,8.

पौलव s. u. पौरव am Ende.

पौलस्ती (f. zu पौलस्त्य) patron. der Çūrpaṇakhā ÇKDr. Wils.

पौलस्त्य 1) adj. *zu* Pulasti oder Pulastja *in Beziehung stehend, von ihm stammend:* °वंश, °कुल R. 1,22,15. 4,10,13. — 2) m. patron. von पुलस्ति (पुलस्त्य) gaṇa गर्गादि zu P. 4,1,105. Sāmsk. K. 184,b,8. N. eines Astronomen Verz. d. B. H. No. 862. Bein. Kuvera's AK. 1, 1,1,64. Trik. 3,3,316. H. 189. an. 3,498. Med. j. 94. Halāj. 1,78. Rāvaṇa's Trik. 2 8,6. 3,3,316. H. 706. H. an. Med. MBh. 5,3790. Hariv. 1877. fg. 2340. R. 1,4,5. Ragh. 4,80. 10,5. 12,72. Spr. 1824. Vibhishaṇa's Çabdar. im ÇKDr. pl. Bez. der Brüder Durjodhana's MBh. 1,2724. 2726. — 3) m. Bez. *des Mondes* Weber, Ǵjot. 6. 88. fg.

पौलकस्ति m. patron. Sāmsk. K. 188,a,11. — Vielleicht nur Entstellung aus पौलस्ति.

पौलाक und पौलाक adj. von पूलाक gaṇa पलाशादि zu P. 4,3,141.

पौलास adj. von पूलास gaṇa संकलादि zu P. 4,2,75.

पौलि m. 1) *halb geröstetes Korn* AK. 2,9,47. H. 399. *eine Art Gebäck* H. 398. Vgl. पूलिका, पोलिका. — 2) patron., pl. Sāmsk. K. 188,a,8. 190,b,11.

पौलिका f. *eine Art Gebäck* Wilson nach H. 398, wo aber unsere Autt. पोलिका haben.

पौलिन्य adj. von पुलिन gaṇa संकाशादि zu P. 4,2,80.

पौलिश adj. *von* Puliça *herrührend, — verfasst:* गणित Verz. d. B. H. No. 939. सिद्धान्त Varāh. Bṛh. S. 2, Anf. Bhaṭṭotp. zu 2 öfter. Reinaud, Mem. sur l'Inde 332. Colebr. Misc. Ess. II, 387 (पौलिस). 414. 480. m. falsche Form für पुलिश Ind. St. 2,247.

पौलुषि (von पुलुष) m. patron. des Satjajaǵña Çat. Br. 10,6,1,1. Khānd. Up. 5,11,1.

पौलोम adj. *zu* Pulomā *in Beziehung stehend, über sie handelnd:* पर्वन् MBh. 1,312. so heissen die Adhjāja 4—12 des 1ten Buchs. *zu* Puloman, Pulomā oder auch Paulomī *in Beziehung stehend:* तीर्थ 1,7841. *von* Puloman oder Pulomā *stammend:* दैत्यसहस्राणि पौलोमेन Hariv. 13375. m. pl. Bez. *einer Klasse von Ungöttern* Kaush. Up. in Ind. St. 1,409. fg. 414. fgg. MBh. 1,460. 4,1431. Arǵ. 10,2. 12. Hariv. 13358. VP. 148. Bhāg. P. 6,6,34. पौलोमानः MBh. 1,162. पौलोमी *die Tochter* Puloman's, *Gattin* Indra's, H. 175. Halāj. 1,55. Ǵaṭādh. in Verz. d. Oxf. H. 191,a,33. R. 4,39,6. 7. Çāk. 187. Bhāg. P. 6,7,6. 18,6. पौलोमीश (so ist zu lesen) m. Bein. Indra's H. 173, Sch. पौलोमी Gemahlin Bhṛgu's (vgl. पुलोमा) Vāju-P. in VP. 82, N. 1. पौलोम ein Muni Hariv. Langl. I, 513.

पौल्कस m. so v. a. पुल्कस angeblich *der Sohn eines* Nishāda (Çūdra) *und einer* Kshatrija-*Frau* VS. 30,17. Çat. Br. 14,7,1,22 (Bṛh. Âr. Up. 4,3,22). Ind. St. 2,176.

पौष (von पुष्य) 1) adj. *zu der Zeit, da der Mond im Sternbild* Pushja *steht, in Beziehung stehend, in diese Zeit fallend* P. 4,3,16, Sch. 6,4, 149, Vārtt. 3. Vop. 4,2. पौषमहः, पौषी रात्रिः P. 4,2,3, Sch. पौषी पौर्णमासी 21, Sch. Vop. 7,15. पौष्यां तिथौ Ragh. 18,31. पुष्ये विनार्धफलदा पौषी शान्तिः परा प्रोक्ता Varāh. Bṛh. S. 47,32. — 2) m. *a) ein best. Monat, dessen Vollmond im Sternbild* Pushja *steht*, AK. 1,1,3,15. H. 152. an. 2,567. Med. sh. 20. Vjutp. 190. Kauç. 139. 141. Pār. Gṛhj. 2,12. Jāǵn. 1,143. MBh. 13,5151. पौषमाघौ कमेनः Suçr. 1,20,4. Varāh. Bṛh. S. 21,9. 19. Rāǵa-Tar. 5,286. 301. 6,187. — *b) N. des 5ten Jahres in der 12jährigen Umlaufszeit des Jupiters* Varāh. Bṛh. S. 8,5. — 3) f. ई *die Vollmondsnacht* oder *der Vollmondstag im Monat* Pausha Med.

Kauç. 141. — 4) n. *a) Festtag* oder *ein best. Festtag* (मह). — *b) Kampf* (युद्ध) H. an. — c) N. verschiedener Sâman Ind. St. 3,223.

पौषधागार s. u. पौषध.

पौष्कलिति patron. von पुष्कलित् (?), pl. Saṁsk. K. 186, *b*, 1.

पौष्कर (von पुष्कर) 1) adj. f. ई *a) zur blauen Lotusblüthe in Beziehung stehend, daraus gebildet, — bestehend, darüber handelnd u. s. w.:* पौष्करे (sic) ब्रह्मसदने सत्यं मामृषयो विदुः MBh. 12,13235. माला Hariv. 9437. पर्वन् Padma-P. in Verz. d. Oxf. H. 12, *b*, 1 (पौस्कर). 4. प्रादुर्भाव *die Erscheinung* Vishṇu's *in der Gestalt einer Lotusblüthe* Hariv. 2225. Adhj. 197—199 in den Unterschrr. subst. ohne प्रादुर्भाव dass. 11993. Adhj. 200—222 in den Unterschrr. — 2) *zum Costus speciosus* oder *arabicus gehörig, davon kommend u. s. w.:* मूल AK. 2,4,5,11. n. *die Wurzel davon* Râgan. im ÇKDr. *die Frucht* Suçr. 1,212,12. 2,418,11.

पौष्करक adj. = पौष्कर 1: प्रादुर्भाव Hariv. 11557. 11559. 12278.

पौष्करसादि m. patron. von पुष्करसद् gaṇa बाह्वादि zu P. 4,1,96. अनुशतिकादि zu 7,3,20. तौल्वल्यादि zu 2,4,61. N. pr. eines Grammatikers Taitt. Prât. 1,5. 2,1. 2. 5. P. 8,4,48, Vârtt. 3. Burnouf in Lot. de la b. l. 489. — pl. Saṁsk. K. 192, *b*, 1.

पौष्करिणी f. = पुष्करिणी *Lotusteich* Çabdar. im ÇKDr.

पौष्करेयक adj. von पुष्कर gaṇa कात्त्र्यादि zu P. 4,2,95.

पौष्कल (von पुष्कल) gaṇa संकलादि zu P. 4,2,75. 1) m. *eine best. Körnerfrucht* Mârk. P. 32,9. — 2) n. N. verschiedener Sâman Ind. St. 3,223. Lâṭj. 6,11,4. 7,9,7. 10,1,17. Pańkav. Br. 8,5,8.

पौष्कलावत 1) m. (von पुष्कलावती) N. pr. eines Arztes Suçr. 1,1,8. Verz. d. B. H. No. 941. 947. — 2) adj. vom vorherg.: शल्यतन्त्र Suçr. 1,14,13.

पौष्कलेयक adj. von पुष्कल gaṇa कात्त्र्यादि zu P. 4,2,95.

पौष्कल्य (von पुष्कल) n. *vollkommenes Ausgebildetsein, volle Kraft* (des gesunden ausgewachsenen Leibes): अ° Bhâg. P. 4,29,72.

पौष्टावत s. पौक्षावत.

पौष्टिक (von पुष्टि) 1) adj. f. ई *das Gedeihen, Wachsen u. s. w. betreffend, dazu dienend, dieses befördernd* Gṛhjasaṁgr. 1,10. MBh. 12,10389. 13,1129. 3319. 7081. Kâm. Nîtis. 4,32. Varâh. Bṛh. S. 6,5. 43,21. 99,6. पौष्टिकासक्त (पौष्टिक = पौष्टिककर्मन्) 16,23. Mârk. P. 102,11. 17. Verz. d. Oxf. H. 97, *b*, 6. Madhus. in Ind. St. 1,16,10. Kull. zu M. 9,322. पौष्टिकं सर्वकर्मणाम् *zum Gelingen aller Handlungen dienend* MBh. 13,1134. — 2) n. *ein bei der Cerimonie des Rasirens der Haare getragenes Kleidungsstück* Râgan. im ÇKDr.

पौष्टी (wohl von पुष्ट) f. N. pr. der Gemahlin Pûru's MBh. 1,3695.

पौष्टिमेर patron. in सैलिकपौष्टिमेराः Saṁsk. K. 193, *b*, 4. Am Anfange ist wohl पौष्टि zu lesen, das Ende ist ein unbekanntes Wort.

पौष्ण (von पूषन्) 1) adj. f. ई *dem* Pûshan *geweiht, gehörig, auf P. bezüglich* VS. 24,7. 29,58. पौष्णाः पशवं उच्यन्ते TS. 1,5,1,3. 2,1,4,3. 6,6,5,1. TBr. 2,7,2,1. Ait. Br. 5,26. सूक्त Nir. 7,23. चरु Çat. Br. 2,5,4,11. हविस् 11,5,2,2. 13,4,1,14. Lâṭj. 9,9,9. Âçv. Çr. 9,4. आग्नापौष्ण, ऐन्द्रापौष्ण Çat. Br. 5,2,5,5. Vgl. सोमापौष्ण. पौष्ण *zu der Sonne in Beziehung stehend* Weber, Gjot. 6. 92. — 2) n. *das* Naxatra Revatî H. 115. Varâh. Bṛh. S. 4,7. 7,10. 9,2. 15,24. 72,12. 97,8. Ind. St. 5,297, N. 2. Weber, Nax. I, 309. fg. II, 355. Sûrjas. 1,27. fälschlich पौष्य 11,24.

पौक्षावत m. patron., pl. Saṁsk. K. 185, *b*, 1. Wohl fehlerhaft für पौष्टावत von पुष्टावत्.

पौष्प (von पुष्प) 1) adj. f. ई *von Blumen kommend, aus Blumen gemacht:* रजस् Vikr. 38. H. 1126. Halâj. 2,33. माला R. 4,41,26. स्रज् Spr. 2207. Kâlikâ-P. 67 im ÇKDr. Fehlerhaft für पौष्य MBh. 1,312. — 2) f. ई = पुष्पपुर Çabdar. im ÇKDr.

पौष्पक (wie eben) n. = पुष्पक *grüner Vitriol* AK. 2,9,103. H. 1054.

पौष्पायण m. patron. von पौष्पि gaṇa तौल्वल्यादि zu P. 2,4,61.

पौष्पि m. patron. von पुष्प gaṇa तौल्वल्यादि zu P. 2,4,61. 4,2,112, Sch. pl. 2,4,66, Sch.

पौष्पिञ्जि m. patron. N. pr. eines Lehrers Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 55, *b*, 1. 2. 6. 27. VP. 282, v. l. पौष्यिञ्जि Colebr. Misc. Ess. I, 17. VP. 282.

पौष्पिञ्जिन् m. pl. *die Schüler des* Paushpińgi Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 55, *b*, 3.

पौष्पिपाण्ड m. patron., pl. Saṁsk. K. 186, *a*, 10. पौष्पिपाण्ड्य Ind. St. 4, 377. पौष्पिपद्य Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 55, 21.

पौष्पीय adj. von पौष्पि P. 4,2,113, Sch.

1. पौष्य (von पुष्य) 1) adj. *zu dem Sternbild* Pushja *in Beziehung stehend:* अद्य पौष्यं योगमुपैति चन्द्रमाः so v. a. *heute tritt der Mond in das Sternbild* Pushja MBh. 1,7338. — 2) m. N. pr. eines Fürsten MBh. 1,746. 759. Nach Kâlikâ-P. 46 im ÇKDr. ein Sohn Pûshan's (das patron. von पूषन् wäre aber पौष्ण) und Beherrscher von Karavîrapura.

2. पौष्य (von 1. पौष्य) adj. *zum König* Paushja *in Beziehung stehend, über ihn handelnd:* पर्वन् (पौष्प gedr.) MBh. 1,312. so heisst der 3te Adhj. des 1ten Buchs.

पौष्यिञ्जि s. पौष्पिञ्जि.

प्ना f. Çiva's *Haarflechten* Çabdârthak. bei Wils.

प्या (प्यै) s. u. 2. पी.

प्याट् interj. des Rufens gaṇa चादि zu P. 1,4,57. AK. 3,5,7. H. 1537. — Vgl. पाट्.

प्याय् s. u. 2. पी.

प्यायन (von प्या) 1) adj. *Gedeihen bringend* (सर्वभूतवृद्धिहेतु Schol.) Nir. 12,19. — 2) n. nom. act. Vop. 11,7, v. l.

प्यायस्थूण Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 57, 11 v. u. Es ist zu lesen: चाप्याय° d. i. चापि आय°.

प्युक्ष्णा *Ueberzug des Bogenstabs aus Sehnen, Schlangenhaut u. s. w.:* प्युक्ष्णावेष्टितं धनुः Çat. Br. 5,3,5,11. Kâtj. Çr. 15,3,31.

प्युष्, प्युष्यति und प्योषयति v. l. für व्युष् Dhâtup. 26,7. 32,92.

प्युस्, प्युस्यति *theilen, vertheilen*, v. l. für व्युष् Dhâtup. 26,106.

1. प्र praep. P. 1,4,58. Vop. 1,8. AK. 1,1,6,3. Euphonisches Verhalten eines vorangehenden स AV. Prât. 2,76. P. 8,3,49. Einfluss des र auf ein nachfolgendes न VS. Prât. 3,87. AV. Prât. 3,80. *vor* in Verbindung mit Zeitwörtern; hier und da so gebraucht, dass ein Zeitwort der Bewegung aus dem Vorangehenden zu entnehmen oder sonst hinzuzudenken ist: प्रार्णासि समुद्रियां नदीनाम् RV. 7,87,1. प्र चक्रियेव रोदसी मरुद्भ्यः 5,30,8. स नो देवेषा यमदीर्घमायुः प्र शीवसे (nämlich यच्छतु)

10,14,14. Ausserdem in Wortspielen und dergl.: प्राणो वै प्र प्राणं हि भूतान्यनुप्रयन्ति Ait. Br. 2,40. प्रेति चेति चेति स्वस्त्येव गच्छति स्वस्ति पुनरागच्छति (प्र *und* आ) 3,26. Çat. Br. 1,4,1,4. 4,6,6,7. Kâtj. Çr. 11, 1,20. Vor dem Zeitwort wiederholt P. 8,1,6. Schol. zu P. 2,2,18, Vârtt. 11. ṚV. 1,40,7. 138,1. 7,8,4. 8,58,1. 9,9,2. Am Anfange eines Comp. vor einem Subst. *fort, weg* P. 2,2,18, Vârtt. 4 (eig. 5). 24, Vârtt. 5. Vor Adjectiven im Comp. steigernd: *vorzüglich, sehr.* प्रपितामह *pro-avus*, प्रपौत्र *pronepos.* Accent bestimmter mit प्र beginnender Composita P. 6,2,183. Nach H. an. 7,14 und Med. avj. 65 hat प्र die Bed. von गत्यादि und प्रकर्ष. Purushottama bei Durgâd. zu Vop. kennt nach ÇKDr. folgende Bedd.: गति, आरम्भ, उत्कर्ष, सर्वतोभाव, प्राथम्य, ख्याति, उत्पत्ति und व्यवहार. Vgl. प्रतरम्, प्रथम und परा.

2. प्र (von 1. पर्) adj. am Ende eines Comp. *füllend, erfüllend;* s. आकूतिप्र, कक्ष्यप्र, कामप्र (n. auch nom. act.). प्रम् absol. s. u. गोष्पद. Die Bed. *ähnlich* hat das Wort in इरुप्र und तुरप्र. — Vgl. प्रा.

प्रउग 1) n. *Vordertheil der Gabeldeichsel am Wagen:* यस्यापनेन कस्तम्भी प्रउगम् Çat. Br. 1,1,2,9. 3,5,3,4. Kâtj. Çr. 7,9,5. 8,4,28. °चित् *in Form eines* Pra-uga *geschichtet*, उभयतःप्रउग (उभयतःप्रउग Çat. Br. 6,7,2,8) *auf beiden Seiten mit* Pr. *versehen* TS. 5,4,11,1. 2. Kâṭh. 21, 4. Kâtj. Çr. 16,5,9. — 2) m. n. N. *des zweiten* Çastra *der Frühspende* ṚV. 10,130,3. VS. 15,11. Ait. Br. 2,31. 37. 3,1. 2. 4; 29. 5,1. 20. Çat. Br. 13,5,1,8. Çâñkh. Br. 14,4. 19,3. 10. 20,2. 4. Çr. 7,5,22. 11,11,9. Âçv. Çr. 5,10. 7,1. 6. 10. fgg. 10,10. — Die Erklärer führen das Wort auf प्रयुग zurück; s. VS. Prât. 4,127. Vgl. हिरण्य°.

प्रउग्य adj. von प्रउग Çat. Br. 3,3,4,9.

प्रकङ्कत (1. प्र + क°) m. *ein best. schädlicher Wurm* oder dergl. ṚV. 1,191,7.

प्रकच (1. प्र + कच) adj. viell. *abstehende Haare habend* Vjutp. 213. — Vgl. उत्कच, विकच.

प्रकट् (von प्रकट), प्रकटति *offen zu Tage treten:* सूतमागधसंस्तावप्रकटद्दीरबाङ्क्क Hariv. 15789. — Vgl. प्रकटय्, प्रकटाय्.

प्रकट (1. प्र + कट) 1) adj. f. आ P. 5,2,29. *offen zu Tage liegend, offenbar, offen, sichtbar* H. 1467. Halâj. 4,67. Vjutp. 217. त्रिपादमृतं गुह्यं पादेऽस्य प्रकटोऽभवत् Sûrjas. 12,20. गर्भाण्डात्प्रकटोऽभवत् Mârk. P. 105,17. प्रकटः सोऽस्तु *er zeige sich* Kathâs. 12,190. प्रकटमिह विशेषं कंचनोदाहराम: Spr. 187. 1823. °वैकृता Râǵa-Tar. 6,215. 121. Çrut. 20. Çatr. 14,260. प्रकटाप्रकटा चेति लीला सेयं द्विधोच्यते Bhâgavatâmṛta im ÇKDr. प्रकटम् adv. *offenbar, deutlich, sichtbar* Varâh. Bṛh. S. 50,14. पौरोत्सादैः प्रकटं पुत्रं वृद्ध्वा Kathâs. 43,243. Kull. zu M. 9,226. निर्गत्याप्रकटं यद्यौ *unbemerkt* Kathâs. 13,145. प्रकटरक्ताक्तनयन Pańkat. 182,16. प्रकटप्रीतिवर्धन Beiw. Çiva's Çiv. — 2) m. N. pr. eines Mannes Râǵa-Tar. 6,319. — Vgl. अप्रकट, उत्कट, निकट, विकट, संकट.

प्रकटन (von प्रकटय्) n. *das Offenbaren, vor-Augen-Führen* Çârṅg. Paddh. Einl. 34.

प्रकटय् (von प्रकट), °कटयति *offenbaren, vor Augen führen, enthüllen, deutlich zeigen:* (चन्द्रे) उदिते दिश: प्रकटयति Çiç. 9,40. Spr. 738. Mârk. P. 104,39. नखानां पाण्डित्यं प्रकटयतु कस्मिन्मृगपतिः Verz. d. Oxf. H. 130,*b*,2. प्रकटित H. 1478. Spr. 397, v. l. 778. 1850. 2595. Kathâs. 5, 140. 18,394. 29,184. Gît. 1,35. Râǵa-Tar. 6,309. Mârk. P. 84,20. Prab. 2,4. Schol. in der Einl. zu Kaurap. प्रकटितकृताशेषतमस् adv. *vor Aller Augen* Spr. 1723. — Vgl. प्रकटाय्.

प्रकटाय् (wie eben), °कटायति *offenbaren, verkünden:* मद्धर्मं प्रकटाय च Varâha-P. in Verz. d. Oxf. H. 62,*a*,35.

प्रकटीकर् (प्रकट + 1. कर्) = प्रकटय्; act. Spr. 1771. Pańkat. 155, 25. med. Râǵa-Tar. 4,264. °कर्तुम् Kathâs. 21,89. °कृत्य 37,85. °कृत 13,168. Çrut. 24. Mârk. P. 125,34. Pańkat. 99,9. Çiç. 9,80. अप्रकटीकृत Spr. 169.

प्रकटीभू (प्रकट + भू) *offenbar werden, sich zeigen:* °भवन्ति Çiç. 9,28. °भूय Kathâs. 11,63. 28,38. 35,62. °भूत 7,140. 21,143. 38,70. Mârk. P. 102,6. Pańkat. 223,19. Kull. zu M. 8,246.

प्रकण्व (1. प्र + क°) adj. wohl *von wo das Uebel gewichen ist:* देश P. 6,1,153, Sch.

प्रकथन (von कथय् mit प्र) n. *das Verkünden, Mittheilen* P. 1,3,32. Verz. d. Oxf. H. 27,*a*,13. 14. 19. प्रकथनम् enklit. nach einem Verbum finitum gaṇa गोत्रादि zu P. 8,1,27. 57.

प्रकमन n. nom. act. und प्रकमनीय partic. fut. pass. von 2. कम् mit प्र P. 8,4,34, Sch. Vop. 26,4.

प्रकम्प (von कम्प् mit प्र) m. *das Erzittern, Erbeben, Beben:* देवतानाम् (*der Götterbilder*), भवने: Suçr. 1,110,14. वायो: MBh. 5,7195. वयःप्रकम्पशिरस् *vor Alter zitternd* R. 2,45,18 (43,15 Gorr.). खड्गस्य, अरे: Spr. 2216. अप्रकम्पतनु Râǵa-Tar. 5,57. अहं मनसिजभयात्प्राप्तगाढप्रकम्पा Spr. 2475. अप्रकम्पं (adv.) स्थितं धर्मे R. Gorr. 2,21,18. — Vgl. दुष्प्रकम्प, निष्प्रकम्प.

प्रकम्पन (vom. caus. von कम्प् mit प्र) 1) adj. *erzittern machend.* — 2) m. *a*) *Wind* H. 1106. Verz. d. Oxf. H. 184,*a*,33. — *b*) N. einer Hölle Çabdar. im ÇKDr. — *c*) N. pr. eines Asura Kathâs. 45,324. 46,88. 47,15. 29. 79. — 2) n. *das Schütteln, Hinundherbewegen* P. 8,4,32, Sch. शिरस: MBh. 12,8840. मन्दरस्य Hariv. 12173.

प्रकम्पनीय (wie eben) adj. *zum Zittern zu bringen* Vop. 26,4.

प्रकम्पित (von कम्प् mit प्र) n. *das Erzittern* Varâh. Bṛh. S. 96,6. — Belege für die adj. Bed. s. u. कम्प् mit प्र.

प्रकम्पिन् (wie eben) adj. *zitternd, sich hin und her bewegend:* प्रकम्पिशिरसो भूत्वा Mârk. P. 109,42.

प्रकम्प्य (vom. caus. von कम्प् mit प्र) adj. *zum Zittern —, zum Beben zu bringen:* शत्रूणामप्रकम्प्य: R. 6,36,95. — Vgl. दुष्प्रकम्प्य.

प्रकर (von 3. कर् mit प्र) 1) m. *ein ausgestreuter Haufe, Menge* überh. H. 1411. an. 3,571. Med. r. 179. Halâj. 4,1. = कीर्णपुष्पादि, विकीर्णकुसुमादि H. an. Med. धान्यानां लूनानाम् MBh. 6,4684. पुष्प° 1,7996. R. Gorr. 2,36,14. Mṛkkh. 10,10. Kumâras. 5,68. उत्पलदलप्रकरै: Ragh. 9,56. Spr. 771. 1168. मुक्ताफल° Kaurap. 12. तारा° Râǵa-Tar. 3,338. खद्योत° Hariv. 12768. पावकप्रकरा: MBh. 3,12134. विस्फोटजलप्रकरसेविभि: 13,4473. बाष्प° Çâk. 136. सरसकथा° Kathâs. 25,298. Wilson kennt noch folgende Bedd.: *aid, assistance, friendship; usage, custom, continuance of a similar practice* nach Viçvaprakâça; *respect; seduction, obduction* ohne Angabe einer Aut. — 2) f. ई *a*) *ein best. Gesang* Jâǵń. 3,118. — *b*) = अर्थप्रकृति H. an. = नाट्याङ्ग Med. *ein zum Verständ-*

niss des Folgenden eingeschaltetes kurzes Zwischenspiel in einem Drama Daçar. 1, 13. Schol. zu Çâk. 76, 10. Wilson, Th. of the Hindus I, xxxviii. fg. (प्राकारि). — c) = चत्वरावनि H. an. = चत्वरावलि Med. = चत्वरभूमि Çabdar. im ÇKDr. *ein Platz, auf dem vier Wege zusammenkommen.* — 3) n. *Aloeholz* H. ç. 129. H. an. Med. — Vgl. प्राकार.

प्रकरण (von 1. कर् mit प्र) 1) n. a) *Behandlung, Besprechung, Auseinandersetzung* (eines Gegenstandes); *Gelegenheit einer solchen Besprechung; ein eine solche Besprechung bildender Abschnitt, Hauptstück, Kapitel;* = वृत्तान्त AK. 3, 4, 14, 66. = प्रस्ताव H. 254. = विश्राम H. an. 4, 82. = ग्रन्थसंधि Trik. 3, 2, 25. = पाद (स तु एकार्थावच्छिन्नसूत्रसमूहः) Durgâd. zu Vop. ÇKDr. Vyutp. 43. — Kâty. Çr. 1, 2, 3. 3, 28. 29. 4, 1, 29. 13, 1, 14. 4, 12. 25, 11, 19. Pâr. Gṛhy. 3, 11. Lâty. 9, 6, 21. 10, 2. 1. 6, 1. 17, 7. P. 1, 1, 36, Vârtt. 2. MBh. 3, 13650. अस्मिन्नेव प्रकरणे so v. a. *in Bezug darauf, im Anschluss hieran, bei dieser Gelegenheit* 12, 768. 13, 2466. Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 14. 45. 67. zu Khând. Up. S. 7. Kumârila bei Müller, SL. 105. H. 255. Kâç. zu P. 8, 1, 67. Schol. zu P. 1, 3, 78. Sâh. D. 17, 11. 18, 10. 35, 21. Vedântas. (Allah.) No. 4 (वेदान्तप्रकरणत्वात्). 116. 151. Schol. zu Kap. 1, 48. Schol. bei Wilson, Sâṁkhyak. S. 192. Colebr. Misc. Ess. I, 262. अभिधर्मप्रकरणपादशास्त्र (vgl. गुणस्थानप्रकरण) Hiouen-thsang I, 119. Kull. zu M. 1, 5. 2, 131. fg. zur Erkl. von इति AK. 3, 4, 32, 7. न च प्रकरणं वेत्सि wohl *und weisst nicht, wovon die Rede ist,* Kathâs. 6, 111. जगत्प्रकरणं त्विदम् wohl so v. a. *dieses steht zu der Welt in Beziehung* Hariv. 3982. प्रकरणतस् Suçr. 1, 65, 16. प्रकरणशस् *nach Gattungen, — Arten, Klassenweise* (Gegens. पृथक्त्वेन) Nir. 13, 12. — b) *Drama, ein best. Art Drama, in dem die Fabel vom Dichter erfunden ist,* H. 284. H. an. एतत्प्रकरणं धीरा ननन्तुर्यदुनन्दनाः Hariv. 8697. मृच्छकटिकं नाम प्रकरणम् Mṛcch. 1, 11. Çâk. 4, 12. Mâlatîm. 2, 11. भवेत्प्रकरणे वृत्तं लौकिकं कविकल्पितम् Sâh. D. 511. उत्पाद्येनेतिवृत्तेन धीरशान्तप्रधानकम्। शेषं नाटकतुल्याङ्गं भवेत्प्रकरणं हि तत्॥ Pratâpar. 24, a, 4. — Bei Wilson noch: *treating with respect; doing much or well.* — 2) f. ई *eine Art Drama;* auch प्रकरणिका Sâh. D. 205, 15. 16. — Vgl. प्राकरणिक.

प्रकरणपञ्चिका (प्र° + प°) f. Titel eines philos. Tractats von Çâlikanâtha; daher auch Çâlikâ genannt, Hall 195.

प्रकरणपाद (प्र° + पाद) m. Titel eines buddh. Werkes Burn. Intr. 448. Wassiljew 107.

प्रकरणिका s. u. प्रकरण am Ende.

प्रकरिका f. = प्रकरी. आख्यायिनी प्रकरिका कार्यं निर्वाहकृत्फले Pratâpar. 21, a, 1.

प्रकरितर् (von 3. कर् mit प्र) nom. ag. *der welcher bestreut* (viell. so v. a. *würzt*) VS. 30, 12.

प्रकर्तर् (von 1. कर् mit प्र) nom. ag. *Bewirker, Veranlasser:* कल्पानाम् MBh. 9, 3054.

प्रकर्तव्य (wie eben) adj. 1) *zu bereiten:* (पायसम्) आत्मार्थं न प्रकर्तव्यं देवार्थं तु प्रकल्पयेत् MBh. 13, 4995. — 2) *an den Tag zu legen, zu hegen:* तत्र शङ्का प्रकर्तव्या Spr. 66. — 3) *anzustellen:* स्वजातिगुणसंपन्नाः स्वेषु कर्मसु संस्थिताः। प्रकर्तव्या ह्यमात्यास्तु MBh. 12, 4333.

प्रकर्ष (von 1. कर्ष् mit प्र) m. *Vorzüglichkeit, ein aussergewöhnlicher Zustand, ein hoher Grad;* = काष्ठा Halâj. 5, 51. = जिगीषा H. an. 3, 735. Med. sh. 36. सर्वास्त्रेषु परं वीरः प्रकर्षमगमद्बली *eine ausserordentliche Fertigkeit* MBh. 1, 6076. Kathâs. 25, 120. वैरं तयाेर् हि निजः प्रकर्षः 32, 193. सौन्दर्यमस्थैर्यकृतप्रकर्षम् Râga-Tar. 5, 381. आयुः° *langes Leben* MBh. 13, 2938. काल° *lange Zeit* Suçr. 1, 30, 17. 270, 6. 278, 17. 324, 15. अध्व° *grosse Entfernung* R. Gorr. 2, 52, 39. वय° *Uebermenge* Suçr. 1, 287, 14. Bhâshâp. 156. वपुः° *die Schönheit des Körpers* Ragh. 3, 34. 52. वर्ण° Kumâras. 3, 28. प्राप्य° *ausserordentliche Annäherung* Kathâs. 17, 170. तपः° 24, 206. मति° Hit. 121, 2. धीर्यौदार्य° Râga-Tar. 5, 311. गुण° *ausserordentliche Vorzüge* Mṛcch. 66, 10. Spr. 972. द्रव्य° P. 5, 4, 11. 3, 55, Vârtt. 1. साधन° 5. रूपःपुष्प° *ausserordentliche —, grosse Menge* Spr. 1750. तिग्मप्रकर्षार्थ zur Erkl. von तेपिष्ठ AK. 3, 2, 2, 61. आहारः फलप्रकर्षः *vorwiegend aus Früchten bestehend* Suçr. 2, 51, 18. शक्ति° *ausserordentliche Macht besitzend* Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 12, Çl. 49. प्रकर्ष eine Bed. von इति AK. 3, 4, 32, 7. प्रकर्षात् *in hohem Grade, stark, ordentlich* Mṛcch. 173, 24. प्रकर्षेण dass. Vop. 26, 212. Schol. zu Çâk. 14. Am Anf. eines Comp. ohne Casuszeichen: °विवक्ता Siddh. K. zu P. 1, 4, 36. अप्रकर्षकाष्ठापन्न Schol. zu Kap. 1, 63. पतत्प्रकर्ष adj. *wobei der Vorrang fällt* so v. a. *gestört ist,* in der Rhet. Bez. *einer unlogischen Aufeinanderfolge:* पतत्प्रकर्षं तत्प्राहुः प्रकर्षो यत्र हीयते। Pratâpar. 64, b, 9. Beispiel: धावन्मृगेषु संभ्राम्यत्करिपृष्ठान्तरेषु। विन्ध्यारण्येषु तिष्ठामः तुभ्यदह्लुकाङ्क्षिषु॥ dazu wird bemerkt: संभ्राम्यत्करिपृष्ठान्तरेषु धावन्मृगेष्विति वक्तव्ये न तथोक्तमिति पतत्प्रकर्षता. — Vgl. प्राकर्षिक.

प्रकर्षक (wie eben) nom. ag. *Fortzieher, Beunruhiger,* Bein. *des Liebesgottes* H. ç. 77.

प्रकर्षण (wie eben) 1) nom. ag. *Fortzieher, Beunruhiger* MBh. 8, 1971. — 2) n. a) *das Fortziehen* MBh. 1, 7109. 2, 915. 4, 356. — b) *das Vorschieben:* कृत्वोः RV. Prât. 14, 3. — c) *Ausdehnung, lange Dauer:* (वनस्पतिः) प्राप्य कालप्रकर्षणम् so v. a. *nachdem er lange Zeit gelebt hat* Suçr. 1, 270, 4. — d) *das Erzielen eines Gewinns durch den Gebrauch eines Pfandes, der die Zinsen des Darlehns übersteigt,* Wilson; vgl. प्रकर्षित. — e) wohl *Zügel* (vgl. प्रग्रह): अश्वानाम् MBh. 7, 6446.

प्रकर्षणीय (wie eben) adj. *fortzuziehen, längs dem Erdboden fortzubewegen* Schol. zu Kâty. Çr. 24, 5, 27.

प्रकर्षवत् (von प्रकर्ष) adj. *vorzüglich* Kull. zu M. 2, 137. ज्ञानभाव°ना° (das suff. gehört zum ganzen comp.) Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 130.

प्रकर्षित n. *ein aus einem Pfande gewonnener Gewinn, der die Zinsen des Darlehns übersteigt,* Wilson. — Vgl. प्रकर्षण.

प्रकर्षिन् (von प्रकर्ष) adj. viell. *vorzüglich, ausgezeichnet* Hariv. 6404. अत्यापीड° *heftige Schmerzen in den Gedärmen habend* MBh. 6, 2524.

प्रकलविद् m. so v. a. वणिज् nach Nir. 6, 6 (*die kleinsten Theilchen kennend* d. i. *berechnend* Durga). दुर्मित्रासः प्रकलविन्मिमाना जहुर्विश्वानि भोजना सुदासे RV. 7, 18, 15. Nach Sâj. so v. a. अल्पज्ञाः, also wohl *minime noscens.*

प्रकला (1. प्र + कला) f. *Theil eines Theils, der allerkleinste Theil* Nir. 6, 6.

प्रकल्पना (vom caus. von कल्प् mit प्र) f. *Festsetzung, Bestimmung:* अनेन विधियोगेन कर्तव्यांशप्रकल्पना M. 8, 211.

प्रकल्पयितृ (wie eben) nom. ag. so v. a. इष्कर्तृ Çat. Br. 7,3,1,33.

प्रकल्पिता (wie eben) f. *eine Art Räthsel* Verz. d. Oxf. H. 204,a.29.

प्रकल्प्य (wie eben) adj. *anzuweisen, festzusetzen, zu bestimmen* M. 10,124. Jâǵń. 3,294.

प्रकल्याण (1. प्र + क॰) adj. *überaus trefflich* Çiv.

प्रकश (1. प्र + कशा) m. *Peitschenriemen:* द्यौः कशा विद्युत्प्रकशः AV. 9,4,21. Nach Wilson *Verletzung, Tödtung.* — Vgl. निहृद्ध॰.

प्रकाण्ड (1. प्र + का॰) 1) m. n. *der Stamm eines Baumes* (von der Wurzel bis zu den Aesten) AK. 2,4,1,10. Trik. 3,3,114. H. 1120. an. 3,182. Med. ḍ. 31. Halâj. 2,27. प्रकाण्डानि Kull. zu M. 1,48. ॰मस्तक H. 1119. अ॰ adj. AK. 2,4,1,9. Keçava's Wörterbuch, Kalpadru genannt, zerfällt in स्कन्ध, काण्ड und प्रकाण्ड, Verz. d. Oxf. H. No. 433. प्रकाण्ड = विटप *Ast* Med. — 2) m. *Oberarm* (vgl. प्रगण्ड) Halâj. 2, 378. — 3) m. n. am Ende eines comp. *etwas Ausgezeichnetes in seiner Art* AK. 1,1,4,5. Trik. H. 1441. H. an. Med. Halâj. 2,228. Guṇaratnam. zu P. 2,1,66. गोप्रकाण्डम् *eine vorzügliche Kuh* P. 2,1,66, Sch. मल्लिप्रकाण्डः Râǵa-Tar. 6,260. दन्तप्रकाण्डेषु Kumâras. 15,10 in Verz. d. Oxf. H. 117,a. Mit angefügtem क dass.: स्तनःप्रकाण्डकौ Bhaṭṭ. 5,6.

प्रकाण्डर (von प्रकाण्ड) m. *Baum* Çabdak. im ÇKDr.

प्रकाम (von 2. कम् mit प्र) m. *Lust, Wollust* VS. 30,12. येनायस्य प्रकामैस्त्वं रामपत्नीम् *mit allen erfreulichen Dingen* R. 3,2,8. प्रकामम् adv. gaṇa स्वरादि zu P. 1,1,37. *nach Lust, nach Wunsch, zur Genüge, gar sehr* AK. 2,9,57. H. 1505. Halâj. 4,33. कामं प्रकामं सेव त्वं मया सह MBh. 4,401. ताः प्रकामं हृदित्वा च विलप्य च 7,2767. प्रेद्य R. 2, 35,5. Suçr. 2,326,20. मन्ये निर्धनता प्रकाममपरं षष्ठं महापातकम् *ich meine gar sehr* Spr. 3098. प्र॰ प्रियदर्शनः Ragh. 6,44. विशदः प्र॰ Çâk. 97. Ṛt. 3,24. Pańkat. 31,2. 191,16. प्रकामतस् dass. Hip. 2,14. Suçr. 2, 515,19. Am Anfange eines comp. ohne Flexionszeichen: ॰पीत 483,18. ॰भुज् Ragh. 1,66. ॰विस्तार 2,11. ॰आलोक Kathâs. 29,62. ॰आलोकनीयता Kumâras. 2,24. ॰अलसस्तन Mṛkkh. 85,8. Spr. 2629. ॰विनत Çâk. 58. ad 60,2. — Vgl. प्राकाम्य.

प्रकामोद्य (प्र॰ + उद्य) n. *Geschwätzigkeit* VS. 30,9. Çat. Br. 3,2,4, 16. 5,3,11.

प्रकार (von 1. कर् mit प्र) m. P. 6,3,122, Vârtt. 2, Sch. *Art, Weise;* = भेद und सादृश्य (सदृश, तुल्य) AK. 3,4,25,164. H. an. 3,578. Med. r. 181. Halâj. 4,9. = वृत्तान्त AK. 3,4,14,66. = विधा 18,104. प्रकारैर्बहुभिः N. 13,13. तैस्तैः प्रकारैः MBh. 1,7412. केन प्रकारेण Pańkat. 199,20. प्रकारान्तरेण Çaṅk. zu Khând. Up. S. 70. P. 5,3,69. 8,1,12. Vop. 7,44. 78. Halâj. 5,101. चतुर्भिः प्रकारैः Vet. in LA. 11,3. प्रकारोत्कर: *eine Menge Arten* (von Speisen) Dhûrtas. 79,15. अस्वाधीनं कथं दैवं प्रकारैरभिराध्यते *durch dieses oder jenes Mittel* R. 2,30,33. मांसप्रकारैर्विविधैः *mannichfache Arten von Fleisch* MBh. 2,98. 13,2771. द्रव्यप्रकाराः Jâǵń. 3,216. मणिप्रकाराः Ṛt. 1,2. कश्चिन्मतिविपर्यासप्रकारो हृदि रोहति Râǵa-Tar. 3,42. विडम्ब॰ Spr. 2226, v. l. निर्करोदकाकणप्रकाराश्वासितशरीरः Pańkat. ed. orn. 4,25. Häufig am Ende eines adj. comp. (f. आ) H. 1462. नैभिर्गृहप्रकाराभिः *hausartig, hausähnlich* Hariv. 8337. उक्त॰ Sâh. D. 20,18. अभिनेय॰ H. 285. नाना॰ *mannichfach* R. 1,30,16. Suçr. 1,24,1. अनेक॰ 13. 191,19. एवं॰ (s. auch bes.) 282,6. MBh. 1,4610. Mârk. P. 52,12. त्रि॰ *dreifach, dreierlei* M. 12,51. Jâǵń. 3,181. त्रिः॰ Mârk. P. 23,53. Kull. zu M. 12,5. त्रिष्प्रकारेण AV. Prât. 2,64, Sch. — Kauç. 106. Suçr. 1,23,16. 2,1,13. Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 48,b,25. Sâh. D. 16,16. बहुप्रकारम् adv. *auf vielerlei Art* R. 2,88, 25 (96,27 Gorr.). सर्वप्रकारम् Mârk. P. 62,31.

प्रकारक (wie eben) adj. P. 5,2,139, Sch. तत्प्रकारक *derartig, dazu gehörig* Tarkas. 19. — Vgl. निष्प्रकारक.

प्रकारता f. nom. abstr. von प्रकार Bhâshâp. 135.

प्रकारवत् (von प्रकार) adj. *zu einer Art gehörig* P. 5,3,69, Sch.

प्रकार्य (von 1. कर् mit प्र) adj. *an den Tag zu legen:* स्थैर्यम् Spr. 3256.

प्रकालन (von 3. कल् mit प्र) 1) adj. *treibend, hetzend:* कालो लोकप्रकालनः MBh. 1,2585. Hariv. 154. Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 52,a, 12. — 2) m. N. pr. eines Nâga aus Vâsuki's Geschlecht MBh. 1,2147.

प्रकाश (von काश् mit प्र) 1) adj. f. आ a) *hell, leuchtend, glänzend:* प्रकाशमिवेव स्यात् Çâṅkh. Br. 17,19. पुनः प्रकाशमभवत्तमसा ग्रस्यते पुनः MBh. 3,12158. प्रकाशाकाशकान्ति Râǵa-Tar. 4,79. प्रकाशश्चाप्रकाशश्च (प्रकाशश्चान्धकारश्च ed. Calc.; vgl. Schol. zu H. 1031) लोकालोक इवाचलः Ragh. 1,68. ॰दशनेन्दण Hariv. 4290. विपिनानि Ragh. 4,31. वासांसि R. 5,35,10. सुप्रकाशा *ganz hell* (गुहा) Kathâs. 46,207. अप्रकाशां निशामिव *dunkel* R. 2,114,2 (125,2 Gorr.). जडो न प्रकाश इति सिद्धम् Schol. zu Kap. 1,146. — b) *zu Tage tretend, offen, öffentlich, offenbar, sichtbar* H. 1467. an. 3,722. Med. ç. 24. Halâj. 4,67. नैवास्तरीतं न दिशो नद्यो न च सागरः। प्रकाशा हि भविष्यन्ति मम बाणाग्निर्वृताः॥ R. 6,75, 14. (तस्करान्) प्रकाशांश्चाप्रकाशांश्च M. 9,256. 260. 10,40. ॰वञ्चक 9,257. प्रकाशः सो ऽस्तु *der zeige sich* Kathâs. 33,210. MBh. 3,18751. नाहं प्रकाशः सर्वस्य Bhag. 7,25. प्रच्छन्नं वा प्रकाशं वा सत्रमग्निहृदीन्तते R. 6, 103,11. देवासुरमनुष्याणामप्रकाशो भवेत् MBh. 13,1074. प्रतिग्रहः प्रकाशः स्यात् Jâǵń. 2,176. ॰क्रय M. 8,202. प्रकाशमेतत्तास्कर्यं यद्देवनसमाह्वयौ 9,222. हृदयसंशयान् (Gegens. गुह्य) MBh. 5,1507. ॰गुण Kathâs. 27, 57. Mârk. P. 37,22. Prab. 111,14. सुप्रकाश *sehr deutlich zu sehen:* सेतु M. 8,245. नामधेयं प्रकाशं कृत्वा so v. a. *laut aussprechend* Çâṅkh. Gṛhj. 1,25. स्व॰ *durch sich selbst offenbar* Sâh. D. 23,4. देवमात्मबुद्धिप्रकाशम् Çvetâçv. Up. 6,18. सौराज्यप्रकाशाभिः — पौरविभूतिभिः *durch die gute Herrschaft zu Tage tretend* so v. a. *hervorgerufen* Ragh. 15, 29. — c) *allgemein bekannt, berühmt* AK. 3,4,28,220. H. an. प्रनष्टमप्यासु कुलं तथा नरः पुनः प्रकाशं कुरुते स्वकर्मतः MBh. 13,2611. स्थानमुत्तमम्। ब्रह्मोदुम्बरमित्येवं प्रकाशं भुवि 3,6041. भगवान्काश्यपः शाश्वते ब्रह्मणि स्थित इति प्रकाशम् (v. l. प्रकाशः) Çâk. 14,12. यशसा प्रकाशः, श्रुत॰ Ragh. 5,2. जगत्प्रकाश *weltbekannt* (यशः) 3,48. — d) am Ende eines adj. comp. *den Schein von Etwas habend, aussehend wie, ähnlich* H. 1462. Halâj. 4,9. सोमवह्निप्रकाशा (स्त्री) MBh. 1,7817. 2,313. देवसभाप्रकाशा (सभा) 3,914. महावेलरूपीप्रकाशा (सेना) 6,2683. 8,3526. 13, 5244. Hariv. 8940. 13144. R. 2,26,11. 93,12. R. Gorr. 2,96,6. 6,90, 21. Suçr. 1,118,5. 259,6. 314,6. 2,2,10. 429,1. Mṛkkh. 91,7. Megh. 77. — 2) प्रकाशम् adv. a) *öffentlich, offen, vor Aller Augen* (Gegens. अप्रकाशम्, प्रच्छन्नम्, रहःसु, रहस्यम्): हन्तव्यः M. 8,193. 351. 9,228. Jâǵń. 2,56. MBh. 4,2327. R. 1,2,36. 5,15,18. 6,101,27. Kathâs. 5,68. 7,102. 35,43. Mârk. P. 21,11. प्रकाशं नाभ्युदैक्षत *er sah nicht offen auf* R. 2,

40,39. — b) *laut, so dass es Alle hören* (im Drama, Gegens. आत्मगतम्, स्वगतम्, अपवार्य, जनान्तिकम्) Çâk. 13,15. 22. 23,14. 30,13. Dhûrtas. 76,11. Prab. 12,3. Hit. 10,17. गुह्यं चार्थं मामकेभ्यो ब्रवीमि मातामेहा ऽङ्के भवतां प्रकाशम् MBh. 1,3684. प्रकाशोक्त Sûrjas. 13,17. — 3) m. a) *Helle, Licht* AK. 1,1,2,36. H. 136. H. 101. H. an. Med. Halâj. 1,66. इदं स्वरिदमिदास वाममयं प्रकाश उर्व१न्तरिक्षम् Ṛv. 10,124,6. तदेनं प्रकाशं गतम्। प्रकाशं प्रजानां गमयति TBr. 2,2,1,4. 6,3. यथा वामं वसु विविदानः प्रकाशं निर्गमिषति (Gegens. गूहति) *zum Vorschein bringen* —, *an's Licht stellen wollen* TS. 1,5,9,8. 5,3,9,2. Ait. Br. 5,28. तत्रस्य Pańkav. Br. 13,4,17. 15,3,31. 18,7,7. आदित्यानाम् 25,15,4. तमःप्रकाशौ Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 209. विवस्वतः Spr. 2132. प्रकाशार्थम् *der Helle wegen, um Licht zu haben* MBh. 1,6439. दिनु प्रकाशस्तूदपद्यत Kathâs. 35,121. विद्युत्प्रकाशेनावलोकयामि Vikr. 65,20. दीप° Kathâs. 32,64. ओषधि° Kumâras. 6,43. तनु° (शशिन्) Ragh. 3,2. नमो दिव्यप्रकाशाय निर्मलाय Kathâs. 35,101. व्यूढेषु कपिमुख्यानां प्रकाशो ऽभिप्रकाशते R. 5,73,60. Bhag. 14,11. Jogas. 2,18. प्रकाशावरण 52. Kap. 1, 146. Sâṅkhjak. 12. °कर 32. सुषुप्तौ प्रकाशाप्रकाशसद्भावात् Vedântas. (Allah.) No. 88. Çaṅk. zu Khând. Up. S. 8. 26. zu Bṛh. Âr. Up. S. 288. °प्रकरण Verz. d. B. H. No. 614. Häufig am Ende von Titeln *erklärender Werke* (vgl. दीपक, प्रदीप): भरतार्थ° Verz. d. Oxf. H. No. 14. पिङ्गल° Colebr. Misc. Ess. II, 65. Vgl. अनुभूति°, अनुमान°, अर्क°, किरणावली°, तत्त्व°, तर्क°, त्रैलोक्य°. — b) *das zum-Vorschein-Kommen, Offenbarwerden, Manifestation* AK. 3,4,28,217. H. 1539. Halâj. 5,95. पाण्डव° MBh. 4,70 in der Unterschr. des Adhj. विभावादिरित्यादि° Sâh. D. 23,12. 30,7. आत्म° (oder zu c.) Spr. 648. विडम्ब° 2226. Vop. 23,8. — c) *Berühmtheit:* माहिष्मती नाम पुरी प्रकाशमुपयास्यति Hariv. 5224. तादियं पूः प्रकाशार्थं निवेश्या मम सुव्रत *damit ich berühmt werde* 6821. आत्म° (oder zu b.) Spr. 648. — d) *Helle* so v. a. *Freie, freier, offener Platz:* तं गह्वरे प्रकाशे वा पोथयिष्यामि MBh. 4,727. प्रकाशं निर्गतस्तावदवलोकयामि Çâk. 46,7. Çâk. Ch. 59,1. Mârk. P. 21,51. — e) प्रकाशे *in Gegenwart Aller, so dass es Alle hören, öffentlich* Prab. 49, 7. वने गुरुप्रकाशे वा *im Walde oder beim Lehrer* MBh. 12,8579. — f) nach Mahîdh. *Glanz des Oberkörpers des Thiers* VS. 25,2. — g) *ein goldener Spiegel:* प्रकाशावध्यर्थवे ददाति। स्तर्गमुद्वात्रे TBr. 1,8,2,3. Fehlerhaft für प्राकाश. — h) *Kapitel, Abschnitt* Verz. d. B. H. No. 804. — i) *Gelächter* H. an. Med. In dieser Bed. vielleicht प्रकास (von 1. कस् mit प्र) zu schreiben. — k) N. pr. eines Brahmanen, eines Sohnes des Tamas (*Finsterniss*), MBh. 13,2002. fg. des Manu Raivata Hariv. 434. — l) pl. Bez. *der Boten* Vishṇu's Wollheim, Myth. 37. — 4) n. *Glockengut, Messing* H. 1049. — Vgl. तपःप्रकाश, दुष्प्रकाश, निष्प्रकाश (*dunkel*), प्राकाश्य.

प्रकाशक (von काश् simpl. und caus. mit प्र) 1) adj. f. प्रकाशिका a) *hell, leuchtend, glänzend:* सत्त्वं निर्मलत्वात्प्रकाशकमनामयम् Bhag. 14,6. Sâṅkhjak. 13. Tattvas. 26. देवास्तेजस्विनो यस्मात्प्रभावन्तः प्रकाशकाः MBh. 13,4725. ते ब्राह्मणा इतः प्रेत्य ब्रह्मलोके प्रकाशकाः 5,1602. — b) *allgemein bekannt, berühmt:* कृत्यैः — प्रकाशाकांशकान्तिभिः। प्रकाशिका Râǵa-Tar. 4,79. — c) *erhellend, erleuchtend:* प्रदीपवद्विषय° Gauḍap. zu Sâṅkhjak. 36. Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 288. पर° Kull. zu M. 1,77. Schol. zu Kap. 1,128. इन्द्रियाणां प्रकाशिका MBh. 14,1066. लोक° Verz. d. B. H. No. 804. अनतिप्रकाशकत्व Vedântas. (Allah.) No. 31. — d) *offenbar machend, verrathend:* संभोगेच्छा° Sâh. D. 51,9. पुंसामपकारप्रकाशिका (तन्वी) Mârk. P. 51,117. *bezeichnend, ausdrückend:* प्रशस्यार्थ° H. 1441. *erhellend* so v. a. *erklärend:* अर्थ° Verz. d. Oxf. H. 165, a,3. Çaṅk. zu Praçnop. 5,5. — 2) m. *der Erheller, die Sonne* Kathâs. 18,18. — 3) f. प्रकाशिका Titel eines Commentars zum Mîmâṁsâsûtra von Râmakṛshṇa, Hall 181.

प्रकाशकज्ञातर् (प्र° + ज्ञा°) m. *Hahn* (*der Kenner des Lichtbringers*) Çabdak. im ÇKDr.

प्रकाशकर्तर् (प्र° + क°) m. *Lichtmacher*, Beiw. der Sonne MBh. 1, 2772. 4308.

प्रकाशकर्मन् (प्र° + क°) adj. *dessen Geschäft es ist, Helle zu schaffen*, Beiw. der Sonne MBh. 5,4920.

प्रकाशकाम (प्र° + काम) adj. *stattliches Aussehen* oder *Auszeichnung wünschend* Âçv. Çr. 12,5.

प्रकाशता (von प्रकाश) f. *das Hellsein, Leuchten, Glanz:* वल्लवद्भिश्च कर्तव्या शरच्चन्द्रप्रकाशता Spr. 1941. Jâǵn. 3,77.

प्रकाशत्व (wie eben) n. 1) *das Hellsein, Leuchten, Helle:* प्रदीपस्य Vjutp. 44. — 2) *das zu-Tage-Treten, Erscheinen:* रसस्य Sâh. D. 31,1. स्व° *durch sich selbst* 4.23,13. — 3) *Berühmtheit:* प्रकाशत्वं च गच्छति MBh. 13,4730. N. 26,35.

प्रकाशदेवी (प्र° + दे°) f. N. pr. einer Fürstin Râǵa-Tar. 4,79.

प्रकाशन (vom caus. von काश् mit प्र) 1) nom. ag. *Erheller*, Beiw. Vishṇu's MBh. 13,6978. — 2) n. *das Erhellen, Beleuchten; an's-Licht-Bringen, zum-Vorschein-Bringen, Manifestiren* Nir. 12,25. अग्नेः (subj.) MBh. 12,9135. Suçr. 1,151,13. स्वैरविषये किं न प्रदीपस्य प्रकाशनम् Spr. 1964. कृत्वा प्रकाशनाज्ञेण प्रकाशन्तं नभश्चरम् Kathâs. 48,45. नृबुद्धिकैरवाणाम् (obj.) MBh. 1,86. अतो मयैतद्विहितं तव वीर्यप्रकाशनम् 3,10401. ज्ञानं प्रकाशनमर्थस्य Nir. 1,19. 0,1. P. 1,3,23. Kathâs. 16,114. Pańkat. 238,23. Râǵa-Tar. 1,12. Çiç. 9,55. Daçak. in Benf. Chr. 180, 11. दुःखानामप्रकाशनम् Râǵa-Tar. 1,226. स्वाभिप्राय° 3,133. Schol. zu P. 3,3,153. 8,2,94. Tattvas. 19. Daçar. 1,49. Pratâpar. 21,b,2. 33,a, 4. Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 4. AK. 3,6,2,28. Halâj. 5,84. कात्यायनस्य *das zum-Vorschein-kommen-Lassen* Kathâs. 5,20. प्रकाशना f. *das Lehren* Vjutp. 29.

प्रकाशनवत् (von प्रकाशन) adj. *erhellend, erleuchtend*, zur Erklärung von स्वरण Nir. 6,10.

प्रकाशनारी (प्र° + ना°) f. *ein öffentliches Frauenzimmer, Hure* Mṛkkh. 40,2.

प्रकाशवत् (von प्रकाश) 1) adj. *hell, leuchtend, glänzend* Khând. Up. 4,5,3. 7,12,2. Schol. zu Ragh. 4,31 (ed. Calc.). Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 36. Davon nom. abstr. °वत्त्व n. ebend. — 2) m. Bez. eines Fusses Brahman's Khând. Up. 4,5,2.

प्रकाशवर्ष (प्र° + वर्ष) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124, a.

प्रकाशात्मक (von प्र° + आत्मन्) adj. *leuchtend;* davon nom. abstr. प्रकाशात्मकत्व n. Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 288.

प्रकाशात्मन् (wie eben) 1) adj. dass. Sûrjas. 12,17. Beiw. Çiva's Çiv.

— 2) m. *a*) *die Sonne* Çabdak. im ÇKDr. — *b*) N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 612. Sâj. in der Einl. zu ṚV. 24,2 v. u. प्रकाशात्मन्, प्रकाशात्मपति oder प्रकाशात्मस्वामिन् N. eines philos. Autors Hall 88.

प्रकाशात्मपति und प्रकाशात्मस्वामिन् s. u. प्रकाशात्मन् 2, *b*.

प्रकाशानन्द (प्र° + आनन्द) m. N. pr. eines philos. Autors Hall 99.

प्रकाशिता (von प्रकाशिन्) f. *das Hellsein, Helle, Licht*: अप्रज्ञानं तमोभूतं प्रज्ञानं तु प्रकाशिता MBh. 12,6228.

प्रकाशित्व (wie eben) n. dass.: प्रभुः सूर्यः प्रकाशित्वे MBh. 1,3576.

प्रकाशिन् (von प्रकाश) adj. 1) *hell, leuchtend*: सूर्या यस्मिंस्तु सौवर्णाः प्रकाशन्ते प्रकाशिनः MBh. 4,1858. ज्वलनसमिद्धवपुः° 1,1434. शराम्बुधारौ समरे शस्त्रविद्युत्प्रकाशिनौ 8,608. 6,3400. Hariv. 13460. विद्युत्समप्रकाशिनी (नेत्रे) R. 5,37,67. अ° *unsichtbar* MBh. 13,1075. — 2) *an's Licht bringend, offenbar machend*: आदित्य इव भूतानां श्रीर्गुणानां प्रकाशिनी Spr. 3120.

प्रकाशीकर् (प्रकाश + 1. कर्) 1) *beleuchten, hell machen*: विद्युद्भासा यत्प्रकाशीकरोति (योजनानि) Varâh. Bṛh. S. 29,32. — 2) *veröffentlichen, allgemein bekannt machen* Hariv. 7034.

प्रकाशीकरण (vom vorherg.) n. *das Erleuchten, Erhellen* R. Gorr. 2,5,18.

प्रकाशीभाव (von प्रकाश + भू) m. *das Hellwerden, Morgendämmerung* Nir. 12,1.

प्रकाशेतर (प्र° + इतर) adj. *unsichtbar* Çâk. Ch. 141,12.

1. प्रकाश्य (vom caus. von काश् mit प्र) adj. *zu erhellen, an's Licht zu bringen, zu manifestiren* Sâṁkhjak. 32. Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 85. 288. अ° *nicht zu zeigen, nicht vor die Oeffentlichkeit zu bringen* Mṛkkh. 61,8. Verz. d. Oxf. H. 89, *b*, 21.

2. प्रकाश्य n. falsche Form für प्राकाश्य *Helle* MBh. 8,4900. प्रकाश्यं तु गतो मार्गश्चन्द्रेणोद्यता तदा R. 4,8,43. प्रकाश्यं मनसो नीतास्ते (पदार्थाः) मात्रा नास्य so v. a. *zu Gemüthe geführt* Mârk. P. 45,8.

प्रकाश्यता (von 1. प्रकाश्य) f. *das Offenbarsein*: पात्रापात्रविवेकस्तस्यातिर्नैपा प्रकाश्यताम् *muss offenbar gemacht werden* Râga-Tar. 3,317.

प्रकिरण (von 3. कर् mit प्र) n. *das Ausstreuen, Hinwerfen*: अन्नप्रकिरणं यत्तु मनुष्यैः क्रियते भुवि Mârk. P. 31,8.

प्रकीर्ण (wie eben) 1) m. = प्रकीर्य *Guilandina Bonduc Juss.* Râgan. im ÇKDr. — 2) n. *Allerlei, Vermischtes, Miscellanea*; = ग्रन्थविच्छेद Gatâdh. im ÇKDr. Trik. 3,2,23 (im Inhaltsverzeichniss fälschlich durch चामर *Fliegenwedel* erklärt). — Die adj. Bedeutungen s. u. 3. कर् mit प्र. Nachzutragen wäre die Bed. *vereinzelt dastehend, nirgends erwähnt* (अनुक्त): °पातक Vishnu im ÇKDr. u. प्रकीर्णक.

प्रकीर्णक (von प्रकीर्ण) 1) adj. *zerstreut liegend, vereinzelt vorkommend*: वायव्यं (वज्रं) च यवोपममशोककुसुमप्रभं समुद्दिष्टम्। स्रोतः खनिः प्रकीर्णकमित्याकरसंभवस्त्रिविधः॥ Varâh. Bṛh. S. 81,10. n. nach Wilson *eine gerichtliche Entscheidung eines in den Gesetzbüchern nicht vorgesehenen Falls*. — 2) *Fliegenwedel*, n. AK. 2,8,2,31. Trik. 3,3,32. H. 717. an. 4,18. fg. Med. k. 196. Hâr. 172. Halâj. 2,268. Im Epos m. *Haarbüschel, als Schmuck bei Pferden*, MBh. 7,1575. 2315. 3638. 8,753. 4913. सदश्वैः — युक्तश्वेतप्रकीर्णकैः R. 6,86,9. — 3) *Pferd*, m. H. ç. 176. Med. Çabdârthak. bei Wils. n. H. an. — 4) n. *Allerlei, Vermischtes, Miscellanea*; = ग्रन्थभेद Trik. H. an. Ind. St. 1,36,16. — 5) n. *Ausdehnung* Trik. H. an. Med.

प्रकीर्णकेशी (प्र° + केश) f. Bein. der Durgâ (*aufgelöste Haare habend*) H. ç. 55.

प्रकीर्तन (von कीर्तय् mit प्र) n. *das Verkünden, laute Aussprechen, — Preisen*: पतगपतेः (obj.) MBh. 1,1545. गुह्यनाम° Mârk. P. 19,18. प्रकीर्तना f. *Erwähnung, Nennung* Nir. 7,9.

प्रकीर्ति (von 2. कर् mit प्र) f. *rühmende Erwähnung*: तव (obj.) प्रकीर्त्या जगत्प्रहृष्यत्यनुरज्यते च Bhag. 11,36.

प्रकीर्य (von 3. कर् mit प्र) 1) adj. *auszustreuen* Med. j. 91. — 2) m. = पूतिकरञ्ज *Guilandina Bonduc Juss.* AK. 2,4,2,28. Med. Ratnam. 156. = घृतकरञ्ज und रीठाकरञ्ज Râgan. im ÇKDr. — Suçr. 1,146,4.

प्रकुञ्च m. *ein best. Hohlmaass* (*etwas mehr oder weniger als eine Handvoll*) Suçr. 1,158,9. 2,50,13. 75,1. 520,9. — Vgl. कुञ्चि.

प्रकुब्रँता in der Stelle: प्रकुब्रतायै चैव अःसुत्यायै यूपं मिन्वन्ति Çat. Br. 3,7,2,3.

प्रकुल n. *ein schöner Körper* Çabdârthak. bei Wils. ÇKDr. angeblich nach Trik. Einige Hdschrr. sollen प्रकुल्ल lesen.

प्रकूटा s. पच°.

प्रकूष्माण्डी f. Bein. der Durgâ H. ç. 52. — Vgl. कूष्माण्डी.

प्रकृत 1) partic. s. u. 1. कर् mit प्र. Nachgetragen könnte noch werden: *angestellt, mit Etwas beauftragt* Schol. zu Kâtj. Çr. 865, 8 v. u. *in Rede stehend* 171,2. 365,9. 404,8. 401,21. — 2) m. N. pr. eines Mannes gaṇa अश्वादि zu P. 4,1,110.

प्रकृतता (von प्रकृत) f. *das Begonnensein, in-Ausführung-Stehen*: कर्मणः Çat. Br. 6,5,2,8. 4,15.

प्रकृतत्व (wie eben) n. *das in-Rede-Stehen* Çaṁk. zu Khând. Up. S. 12. 72.

प्रकृति (von 1. कर् mit प्र) f. Vop. 26,182. 1) *Voraussetzung; die ursprüngliche, natürliche Form, — Gestalt, ein solcher Zustand; Grundform, das Ursprüngliche, Primitive* (Gegens. विकृति *Veränderung, Modification, das Abgeleitete, Secundäre*): दिग्घस्तप्रकृतिः so v. a. *eine Himmelsgegend setzt die Hände voraus* Nir. 1,7. पदप्रकृतिः संहिता पदप्रकृतीनि पार्षदानि 17. ṚV. Prât. 2,1. तत्कथमनुदात्तप्रकृति नाम स्यात् Nir. 1,3. 5,23. द्वि° 2,2. प्रकृतय एवैकेषु भाष्यन्ते विकृतय एकेषु ebend. तनोतेः पूर्वया प्रकृत्या 28. Gaim. 1,10. स्पर्शस्योष्मप्रकृतेः *hervorgegangen aus einem primitiven* Ûshman ṚV. Prât. 6,9. 10. 11, 19. 16,5,14. °दर्शन AV. Prât. 4,73. °स्वर S. 261. पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्व *die ursprüngliche Betonung des vorangehenden Wortes im Compositum* P. 2,2,18, Vârtt. 10. °ज्ञश् *eine ursprüngliche Media* P. 8,4,54, Sch. प्रकृतिं चापि वेत्थास्य (धर्मस्य) विकृतिं चापि भूयसीम् MBh. 3,1298. 1297. द्वौ निषेधौ प्रकृत्यर्थं गमयतः so v. a. *zwei Negationen bejahen* Sch. zu Çâk. 10,6. शब्दार्थप्रकृतौ *wenn die Bedeutung seinen Laut von sich geben die ursprüngliche ist* P. 6,2,80. जनिकर्तुः प्रकृतिः so v. a. *die Ursache des Entstehenden* P. 1,4,30. 5,1,12. 2,1,36, Vârtt. 1. स्रष्टारं वारिधाराणां भुवश्च प्रकृतिं पराम् MBh. 7,2864. ततः प्रधानमसृजत्प्रकृतिं स शरीरिणाम् 14,522. भूत° Nir. 14,8. सर्वबीज° (ist die Erde) Çâk. 1. (पैशाच्याः) प्रकृतिः शौरसेनी *dem P. liegt das Ç. zu Grunde, das P. wird vom Ç. abgeleitet* Vararuki 10,2. 11,2. 12,2. Diejenige Handlung, zu

welcher ein Opferspruch u. s. w. zunächst und wesentlich gehört, ist dessen प्रकृति, Âçv. Çr. 3,2. पित्र्यं वा भजते शीलं मातुर्वोभयमेव वा । न कथं चन दुर्योनिः प्रकृतिं स्वां नियच्छति ॥ *seinen Ursprung, seine Herkunft* M. 10,59. °श्रैष्ठ्यात् — वर्णानां ब्राह्मणः प्रभुः 3. पुंसस्तस्य स राज्ञाथ पृष्टः प्रकृतिनामनी Râga-Tar. 6,55. गोपालप्रकृतिरार्यको ऽस्मि so v. a. *von Haus aus ein Kuhhirt* Mṛkkh. 109,8. यावन्न प्रकृतिं भजेत् *seinen gewöhnlichen, natürlichen Zustand* Suçr. 1,245,20. प्रकृतौ स्थापयितुम् Ragh. 8,75. 12,31. प्रकृतिमापन्ना ते प्रियसखी Vikr. 8,2. Prab. 97,17. अपुच्छः प्रकृतिं गतः Hit. II, 131. Bhag. 11,51. न क्रोधवशमापन्नः प्रकृतिं हातुमर्हसि R. 3,70,4. °स्थ Jâgñ. 1,20. 68. Hariv. 5708. Suçr. 1,246,1. Daçak. in Benf. Chr. 185,15. 195,21. Çiç. 9,79. Varâh. Bṛh. S. 3,5. °स्थित 16,40. Hariv. 14616. मरणं प्रकृतिः शरीरिणां विकृतिर्जीवितमुच्यते बुधैः Ragh. 8,86. 12,31. उष्णत्वमग्न्यातपसंप्रयोगाच्छैत्यं हि यत्सा प्रकृतिर्जलस्य Ragh. 5,54. Bhâg. P. 3,26,22. शरीरशीलयोर्यस्य प्रकृतेर्विकृतिर्भवेत् Suçr. 1,112,12. Varâh. Bṛh. S. 15,12. अन्यच्च यत्स्यात्प्रकृतेः प्रतीपं तत् 31,25. प्रकृतेरन्यत्वमुत्पातः 45,1. 87,11. प्रकृतिरिव सतामविषादिता Spr. 2360. Bhartṛ. 2,31. Kathâs. 25,296. अश्वानाम् *Natur, Wesen* MBh. 4,218. Spr. 1815. सदृशं चेष्टते स्वस्याः प्रकृतेर्ज्ञानवानपि Bhag. 3,33. Bhâg. P. 1,14,3. क्रूरप्रकृतिक Prab. 83,1. पित्तप्रकृति *galliger Natur, galligen Temperaments* Varâh. Bṛh. 2,8. Bṛh. S. 67,1. 111. Laghuḱ. 2,19. सत्त्वानां प्रकृतिभूमभिः Nir. 7,4. वर्णानाम् Ṛv. Prât. 13,2. Pańkat. 203,6. °विषम *von Natur* Spr. 142. °सिद्धमिदं हि महात्मनाम् 2825. °कृपणा Megh. 5. °सुभग 41. °निष्ठुर Vid. 64. °कल्याणी Mârk. P. 16,65. प्रकृत्या adv. gebraucht: *a) von Natur, von Haus aus, an und für sich* P. 2,3,18, Vârtt. M. 3,257. संपदान्विताः R. 1,7,11. करुणात्मक 10,6. 5,72,20. fg. अशावेते प्रकृत्यैव दुश्चिकित्स्या महागदाः Suçr. 1,119,15. Çâk. 9. Spr. 1103. 1404. 2352. 2597. कुलालो ऽहं प्रकृत्या Pańkat. 218,11. — *b) in dem ursprünglichen Zustande, unverändert* Âçv. Çr. 1,6. 2,11. Kâtj. Çr. 24,7,15. 25,4,44. Çâṅkh. Çr. 1,2,6. 12. 13. 3,6. 4,8. सोमधिगमे प्रकृत्या 6,8. Ṛv. Prât. 2,12. 27. 5,14. 10,13. VS. Prât. 3,10. 79. 88. 4,5. 6,11. AV. Prât. 3,33. 54. P. 6,1,115. 2,1. 137. 3,75. स्थितः प्रकृत्या हिमवानिवाचलः Spr. 1414. प्रकृति = स्वभाव AK. 1,1,7,37. Trik. 3,3,164. H. an. 3,279. Med. t. 131. = रूप H. 1376. = स्वरूप Halâj. 5,78. = कारण Halâj. 5,78. — 2) *Grundform* so v. a. *Muster, Norm, Schema, Paradigma* (namentlich im Ritual); = मूल, योनि. Z. d. d. m. G. IX, lxvi. Âçv. Çr. 5,1. 9,1. एषा प्रकृतिः सत्त्राणाम् 11,1. 12,15. Kâtj. Çr. 1,6,27. 4,3,21. 5,17. 5,4,5. 11,9. 24,1,5. 3,33. 4,2. अनादेशे प्रकृतिर्दविपानाम् *es gilt die Regel* Çâṅkh. Çr. 15,11,18. 1,16,1. 6,1,1. 9,1,1. Ind. St. 1,15,8. मूल°, अवान्तर° *absolute und relative* oder *partielle Norm* Mâdh. zu Pańkav. Br. 1,1,1. — 3) in der Philosophie: *a)* = प्रधान *die Natur* (im Gegens. zum *Geist*) AK. 1,1,4,7. Halâj. 5,16. Çvetâçv. Up. 4,10. सत्त्वरजस्तमसां साम्यावस्था प्रकृतिः प्रकृतेर्महान् Kap. 1,62(61). Mâtsja-P. in VP. 13, N. 18. Trik. 3,3,164. H. an. Med. Halâj. 5,78. प्रकृतिः पुरुषो वा Kap. 1,134. Sâṁkhjak. 22. 45. 59. 61. fgg. Suçr. 1,311,11. 14. Bhag. 9,10. Sûrjas. 12,13. Kathâs. 2,11. VP. 10. Bhâg. P. 3,27,1. fg. गणेशजननी दुर्गा राधा लक्ष्मी (!) सरस्वती । सावित्री च सृष्टिविधौ प्रकृतिः पञ्चधा स्मृता ॥ Brahmavaiv. P. in Verz. d. Oxf. H. 22,b,38. fgg. ihre अंश, कला und कलांशांश 23,a,26. fgg. mit Durgâ identificirt 21,b,1. pl. *die materiellen Grundformen:* यथाक्षरात्मा प्रकृतीरधिष्ठितश्चराचरं विश्वमिदं समश्नुते Kâm. Nîtis. 4,78. ततश्चराचरं विश्वं निर्ममे देवपूर्वकम् । ऊर्ध्वमध्याधरेभ्यो ऽथ स्रोतोभ्यः प्रकृतीः सृजन् ॥ Sûrjas. 12,26. — *b) die acht Ursprünglichen, aus denen alles Andere hervorgeht:* अव्यक्त, महत् (बुद्धि), अहंकार *und die fünf Elemente* (oder *Urelemente*) MBh. 12,11552. fgg. 13041. 13,1060. 1091. 1100. Tattvas. 4. प्रकुर्वन्तीति प्रकृतयः 13. Bhâg. P. 7,7,22. Vgl. भूमिरापो ऽनलो वायुः खं मनो बुद्धिरेव च । अहंकार इतीयं मे भिन्ना प्रकृतिरष्टधा Bhag. 7,4. — 4) in der Politik: *die constitutiven Elemente des Staates:* स्वाम्यमात्यौ पुरं राष्ट्रं कोषदण्डौ सुहृत्तथा । सप्त प्रकृतयो ह्येताः सप्ताङ्गं राज्यमुच्यते ॥ M. 9,294. 295. स्वाम्यमात्यो जनो दुर्गं कोषो दण्डस्तथैव च । मित्राण्येताः प्रकृतयो राज्यं सप्ताङ्गमुच्यते ॥ Jâgñ. 1,352. अमात्यराष्ट्रदुर्गाणि कोषो दण्डश्च पञ्चमः । एताः प्रकृतयस्तज्ज्ञैर्विजिगीषोरुदाहृताः ॥ एताः पञ्च तथा मित्रं सप्तमः पृथिवीपतिः । सप्तप्रकृतिकं राज्यमित्युवाच बृहस्पतिः ॥ Kâm. Nîtis. 8,4. 5. स्वाम्यमात्यसुहृत्कोशराष्ट्रदुर्गबलानि च । राज्याङ्गानि प्रकृतयः पौराणां श्रेणयो ऽपि च ॥ AK. 2,8,1,18. H. 714. H. an. Med. (wo स्यादमात्यादि° zu lesen ist). Halâj. 5,78. Hit. III, 143. Nach M. 7,155. fgg. führen die vier bei einem Kriege zunächst in Betracht kommenden fremden Fürsten, der मध्यम, विजिगीषु, उदासीन und शत्रु diesen Namen; dann acht ferner stehende Fürsten (मित्र, अरिमित्र, मित्रमित्र, अरिमित्रमित्र, पार्ष्णिग्राह, आक्रन्द, पार्ष्णिग्राहासार und आक्रन्दासार nach Kull.); jene vier nennt Kull. मूलप्रकृति, diese acht शाखाप्रकृति. Jeder dieser zwölf Fürsten hat wieder fünf Prakṛti: *Minister, Reich, Festungen, Schatz und Heer* (द्रव्यप्रकृति nach Kull.; vgl. Spr. 1264), so dass im Ganzen *zweiundsiebzig* Prakṛti angenommen werden (vgl. auch Daçak. 201,2). बाह्य°, अन्तः° Pańkat. ed. orn. 38,16. *die constitutiven Elemente des eigenen Staates mit Ausschluss des Fürsten* sind in den folgenden Stellen gemeint: यदा प्रकृष्टा मन्येत सर्वास्तु प्रकृतीर्भृशम् । अत्युच्छ्रितं तथात्मानं तदा कुर्वीत विग्रहम् ॥ M. 7,170. स्वामिमूला भवन्त्येताः सर्वाः प्रकृतयः खलु Hit. IV, 58. Kâm. Nîtis. 4,78. प्रकृतिः स्वामिना त्यक्ता समृद्धापि न जीवति Spr. 1827. In noch engerer Bedeutung bezeichnet das Wort *a) die Minister* Trik. 3,3,164. प्रकृतीनां च दूषकान् M. 9,232. N. 8,7. Kâm. Nîtis. 4,79. 80. Çâk. 132. Ragh. 12,12. Spr. 2620. Varâh. Bṛh. S. 42(43),67. Pańkat. I, 335. Mârk. P. 19,20. धर्माध्यक्षो धनाध्यक्षः कोपाध्यक्षश्च भूपतिः । दूतः पुरोधा दैवज्ञः सप्त प्रकृतयो ऽभवन् ॥ Râga-Tar. 1,119. — *b) die Unterthanen, Bürger* (पौरवर्ग) Med. निग्रहं प्रकृतीनां च कुर्याद्यो ऽरिबलस्य च M. 7,175. तुष्ट° adj. 209. परिपूर्णं यथा चन्द्रं दृष्ट्वा हृष्यन्ति मानवाः । तथा प्रकृतयो यस्मिन्स चान्द्रव्रतिको नृपः ॥ 9,309. N. 7,19. सर्वानुरक्त° adj. MBh. 3,15965. 16003. R. 1,3,13. 37. 43,1. Kâm. Nîtis. 9,33. Ragh. 4,12. Çâk. 194. Kathâs. 10,217. Vid. 51. sg. *Künstler, Handwerker* H. 899. H. an. Halâj. 2,438. 5,78. — 5) in der Gramm. *Thema, Stamm, Wurzel* H. an. Agajapâla im ÇKDr. प्रकृतिप्रत्ययौ प्रत्ययार्थं सह ब्रूतः Cit. beim Schol. zu P. 1,2,56. 51, Sch. 4,1,155, Sch. Vop. 1,16. AK. 3,3,1. 3,4,47,101. Sâh. D. 17,2. — 6) N. zweier Klassen von Metren: *a) der achtsilbigen* Ind. St. 8,107. 110. — *b) der 84silbigen* Ṛv. Prât. 16,55. 58. Ind. St. 8,132. 137 (die hier als Beispiel angeführten Worte stehen AV. 12,1,40). 281. 400. 424. Colebr. Misc. Ess. II, 163. Ḱhandom. XXI. — 7) in der Mathem. *Coefficient, Multiplicator* Colebr.

Alg. 170. 246. 363. Siddhântaçir. 241, N. — 8) तृतीया प्रकृतिः *die dritte Grundform* so v. a. *Eunuch* AK. 2,6,1,39. H. 562. युक्तमेतत्तृतीयायां प्रकृतौ MBh. 2, 1434. 4, 54. — 9) Bez. einer Klasse von Göttern unter Manu Raibhja Hariv. 432. — 10) N. pr. eines Frauenzimmers Burn. Intr. 205. fgg. — Die Lexicographen kennen noch folgende Bedd.: योनि *weibliche Scham* AK. 3, 4, 14, 75. Trik. 2, 6, 22. H. an. Med. लिङ्ग *das männliche Glied* AK. H. an. Med. शक्ति *Energie* und योषित् *Weib* Çabdar. im ÇKDr. परमात्मन् *der höchste Geist* Dhar. ebend. *die fünf Elemente;* कारण; गुह्य; जन्तु; मातर् Nânârthaaratnam. ebend. — Vgl. प्राकृत, प्राकृतिक.

प्रकृतिज (प्र° + ज) adj. *angeboren:* गुणाः Bhag. 3, 5.

प्रकृतिपुरुष (प्र° + पु°) m. *Minister* Megh. 5.

1. प्रकृतिभाव (प्र° + भाव) m. *der ursprüngliche, unveränderte Zustand* Trik. 3,3,455. Verz. d. Oxf. H. 171,*a*,1 v. u. Schol. zu ṚV. Prât. 2,27. zu VS. Prât. 3, 1. 129.

2. प्रकृतिभाव (wie eben) adj. *natürlich, naturgemäss, gewöhnlich* Varâh. Bṛh. S. 29, 22.

प्रकृतिमण्डल (प्र° + म°) n. *die Gesammtheit der Unterthanen, das ganze Reich* Ragh. 9, 2.

प्रकृतिमन्त् (von प्रकृति) adj. *die ursprüngliche, natürliche Form oder Gestalt habend, natürlich, gewöhnlich:* विकुर्वाणः प्रकृतिमानभिमन्यत्यबुद्धिमान् MBh. 12, 11255. 11475. न ते प्रकृतिमान्वर्णः 3, 16003. 4, 549. *in einer natürlichen, gewöhnlichen Stimmung seiend* (= सत्त्वप्रकृति Schol.) R. 2, 77, 21.

प्रकृतिवत् (wie eben) adv. *wie in der ursprünglichen Form* Upal. 9, 1. 2, wo *die ursprüngliche Form des* Padapâṭha gemeint ist.

प्रकृतीश (प्र° + ईश) m. *eine obrigkeitliche Person* Hariv. 6573.

प्रकृष्ट s. u. 1. कर्ष् mit प्र.

प्रकृष्टत्व (von प्रकृष्ट) n. *Vorzüglichkeit* Hit. IV, 111.

प्रकृष्य (von 1. कर्ष् mit प्र) adj. 1) *fortzuziehen, längs dem Erdboden fortzubewegen:* उलूखलबुध्नो यूपः प्रकृष्यः Kâtj. Çr. 24, 5, 27. — 2) *vorzüglich, stark;* adv.: °कुत्सित *stark getadelt* P. 2, 3, 17, Vârtt. 1. Beim Schol. zu Bhaṭṭ. 2, 36 st. dessen प्रकृष्टकुत्सित, was wohl richtiger ist.

प्रकॢप्ति v. l. zu प्रकृति Kâtj. Çr. 1, 8, 22. 25, 3, 26.

प्रकेत (von कि = 2. चि) m. 1) *Erscheinung* Nir. 2, 19. चित्रः प्रकेतो अजनिष्ट विभ्वा ṚV. 1,113,1. 94,5. न रात्र्या अह्न आसीत्प्रकेतः 10, 129, 2. — 2) *Wahrnehmung, Einsicht, Erkenntniss:* कृधि प्रकेतमुप मास्या भर ṚV. 2,17,7. हृदयस्य 7, 33, 9. 12. इन्द्र त्वदा कश्चन हि प्रकेतः 3, 30, 1. सचेमहि तव दस्म प्रकेतैः 10, 7, 1. VS. 13, 6. — 3) concret *Kenner:* (अग्ने) महो अस्यध्वरस्य प्रकेतः ṚV. 7, 11, 1. (इन्द्र) दाश्वाँ अस्यध्वरस्य प्रकेतः 10, 104, 6. — Vgl. अ°, सु° und केतु.

प्रकेतन n. zur Erklärung von प्रकेत Nir. 2, 19.

प्रकोथ (von कुथ् mit प्र) m. *Fäulniss:* शीघ्रं स्तनो हि प्रकोथमुपयाति Suçr. 2, 105, 11. प्रकोथोदक *fauliges Wasser* 133, 14.

प्रकोप (von कुप् mit प्र) m. 1) *Aufwallung, Aufregung, das Wüthen:* दोषाणाम् Suçr. 1, 5, 5. 20, 2. 20. वायुः प्रकोपमापद्यते 80, 1. 81, 3. 82, 20. कफवात° 236, 21. 2, 283, 15. स्तन्य° 359, 1. श्वासकास° *das Wüthen, Herrschen* Varâh. Bṛh. S. 9, 44. von Kriegen 11, 38. 20, 10. 30, 2. von Ungeziefer 19, 9. शस्त्र° *das Wüthen der Waffen* 42 (43), 27. लुभ्यत्प्रकोपावेशसागरः Râǵa-Tar. 3, 511. *politische Unruhen* Hit. 127, 20. — 2) *Aufwallung, Zorn:* सर्वलोक° M. 7, 24. N. 9, 18. MBh. 1, 3350. 5, 837. 12, 12831. Hariv. 74. Kâm. Nîtis. 12, 18. Spr. 489. Varâh. Bṛh. S. 67, 111. Râǵa-Tar. 1, 272. 6, 255. Kathâs. 49, 89. Hit. 83, 9. Vet. in LA. 31, 9. मन्मथश्च तव प्रकोपं करिष्यति *wird dir zürnen* Pańkat. 216, 17. — Vgl. ओष्ठ°, पत्त्र°.

प्रकोपण und प्रकोपन (vom caus. von कुप् mit प्र) P. 8,4,31, Sch. 1) adj. f. ई *reizend, aufregend:* वात° Suçr. 1, 73, 13. श्लेष्म° 179, 11. 181, 1. 189, 9. 190, 11. सर्वदोष° 191, 16. — 2) n. *a) was aufregt, irritans, Reizung* Suçr. 1, 79, 17. 2, 372, 6. दोषाः प्रकुपिताः स्वेषु कालेषु स्वैः प्रकोपनैः 400, 10. प्रवाहिकायाः P. 5, 4, 49, Sch. — *b) das Erzürnen, in-Zorn-Setzen:* देव° MBh. 1, 2440. Spr. 2527, v. l.

प्रकोपणीय und प्रकोपनीय partic. fut. pass. vom caus. von कुप् mit प्र P. 8, 4, 31, Sch. Vop. 26, 4.

प्रकोपितर् (vom caus. von कुप् mit प्र) nom. ag. *in Aufregung —, in Unruhe versetzend:* मृगयूथ° MBh. 12, 4855.

प्रकोष्ठ (1. प्र + कोष्ठ) m. P. 6, 2, 188, Sch. 1) *Vorderarm* AK. 2, 6, 2, 31. Trik. 3, 3, 103. H. 590. an. 3, 175. Med. ṭh. 14. Hâr. 163. Halâj. 2, 378. Suçr. 1, 126, 1. Çâk. 133. Ragh. 3, 59. 7, 19. Kumâras. 3, 41. Megh. 2. Bhâg. P. 3, 15, 40. 4, 6, 38. — 2) *der Raum in der Nähe des Thors eines fürstlichen Palastes* AK. 3, 4, 24, 160. Trik. 3, 3, 103. 436. H. an. Med. Halâj. 2, 149 (n., v. l. m.). 5, 56. द्वारदेशे द्वौ प्रकोष्ठौ तत्र बाह्यप्रकोष्ठ एतन्निपातनम् (प्रघण und प्रघाण) P. 3, 3, 79, Sch. Kull. zu M. 7, 128. fg. प्रकोष्ठक dass.: बहिर्द्वार° AK. 2, 2, 12. H. 1010. तदङ्गणद्वारबहिःप्रकोष्ठके Kumâras. 15, 6 in Verz. d. Oxf. H. 116, *b*.

प्रक्वर m. = प्रखर, प्रतर Çabdam. im ÇKDr.

प्रक्रन्तर् nom. ag. von क्रम् mit प्र in der Bed. des med.

प्रक्रम (von क्रम् mit प्र) m. 1) *Schritt* Çat. Br. 10, 2, 3, 1. fgg. Kâtj. Çr. 8, 3, 7. 5, 30. 4, 8, 19. 7, 2, 3. *das Maass des Schritts* wird von den Erklärern der Ritualbücher auf *zwei, drei, viertehalb* Pada, aber auch niedriger und höher angegeben, so dass eine feste Bestimmung darüber nicht vorhanden gewesen zu sein scheint. TBr. Comm. I, S. 26, 3. Schol. zu Kâtj. Çr. 687, 7. 688, 5. 6. 689, 10. 361, Anm. 365, 22. मानानि दिष्टिकुदिष्टिवितस्तिमुष्टयरत्निपदप्रक्रमाः Kauç. 85. प्रक्रमतृतीय *Drittel eines Quadratschritts* Kâtj. Çr. 19, 2, 2. प्रक्रम = क्रम *das Schreiten, Vorschreiten* H. an. 3, 468. Med. m. 49. — 2) *Anfang, Beginn* AK. 3, 3, 26. H. 1510. Kâtj. Çr. 7, 1, 32. 24, 3, 26. °विरुद्धो ऽयं समुदाचारः Prab. 105, 14. पूर्वैरपि हि प्राचीप्रक्रमेण जिता दिशः *indem sie mit Osten begannen* Kathâs. 18, 63. 19, 55, wo ebenfalls प्राचीक्रमेण st. प्राचीं क्र° zu lesen ist. — 3) *Gelegenheit* H. 1509. H. an. Med. — 4) *Verhältniss, Maass:* कारणगुणप्रक्रमेण Vedântas. (Allah.) No. 42. — 5) *best. Spenden, welche den Bewegungen des Opferrosses entsprechen,* Çat. Br. 13, 4, 3, 4. fgg. Kâtj. Çr. 20, 3, 3. — 6) *die* Krama-*Lesung* (s. क्रम 8.) Pat. zu P. 8, 4, 28.

प्रक्रमण (wie eben) n. *das Vorschreiten* [illegible] Çr. 16, 7, 30. *das Schreiten:* प्रदक्षिण° Ragh. 7, 21 = Kumâras. [illegible], 79. *das Ausgehen:* प्राणपनात्प्रक्रमणाच्च प्राणा इत्यभिधीयते Tattvas. 32.

प्रक्रमभङ्गवत् adj. *an dem rhethorischen Fehler* प्रक्रमभङ्ग so v. a. भग्नप्रक्रम (s. u. d. W.) *leidend* PRATÂPAR. 62, *b*, 7.

प्रक्रय (von 1. क्री mit प्र) m. = क्रयिक HALÂJ. 2, 418. wohl *Verkauf*.

प्रक्रान्त s. u. क्रम् mit प्र; davon nom. abstr. °त्व n. *das Anheben, Beginnen* KULL. zu M. 12, 5.

प्रक्रिया (von 1. कर् mit प्र) f. 1) *Verfahren, Art, Weise;* = प्रकार H. an. 3, 496. प्रक्रियेयं न ते युक्ता MBH. 14, 2304. 2308. वेदोक्तेन प्रमाणेन पितॄणां प्रक्रियासु च 13, 5645. प्रकृतितः सृष्टिप्रक्रियाभिधास्यते विस्तरेण द्वितीये ऽध्याये Verz. d. B. H. No. 636. — 2) *Cerimonie:* तेन नष्टेषु देवेषु प्रक्रियासु मखेषु च HARIV. 2306. तनयाविवाहप्रक्रियां व्यधात् KATHÂS. 44, 75. 95. — 3) *Erhöhung; Vorrecht, Prärogative, ein Vorzug, den man vor Andern voraus hat, Vorrang, hohe Stellung;* = अधिकार AK. 2, 8, 1, 31. H. 744. H. an. नोच्छ्रितं सहते कश्चित्प्रक्रिया वैरकारिका MBH. 12, 4141. अकस्मात्प्रक्रिया नृणामकस्माच्चापकर्षणम् *ohne Grund Menschen zu erhöhen und zu erniedrigen* 4170. स वै सर्वं सहते प्रक्रियासु *bei seinem Prae* 2, 2036. दृष्टकर्मा समस्तास्तु निस्तुषाः (*enthülst* so v. a. *von fremder Einmischung befreit*) प्रक्रिया व्यधात् RÂGA-TAR. 2, 118. निर्मत्सरो ऽवन्तिवर्मा सोदरेभ्यो ऽनयायिनीम् । शूराय च स पुत्राय नृपतिः प्रक्रियां ददौ ॥ 5, 42. खिलीभूताः पूर्वराजव्यवस्था प्रतिभाबलात् । उन्नीतवान्स सुकविः प्राक्कविप्रक्रिया इव ॥ 6, 6. वैद्यं तरुणचन्द्रं तु प्रक्रियार्थमानयत् । न तु तस्मिन्विशश्वास KATHÂS. 40, 75. तत्रामीलो ददौ तस्मै सुतां सूर्यप्रभाय ताम् । कलावतीं प्रक्रियया दत्तात्मानमपि स्वयम् ॥ 45, 323. धारापत्रं चलसंचारपार्श्वकृतपत्नं प्रक्रियाविशेषः wohl *eine Art Vorrecht grosser Herren* Schol. II zu PRAB. 79, Çl. 27. विश्वद्भिप्रक्रियाम् *Insignien* GIT. 12, 27. श्वानः श्वभ्रे वने तस्मिंस्तस्य वर्त्मसु वागुराः । सा स्वायुधैकसिद्धे ऽभूत्प्रक्रिया मृगयारसे ॥ KATHÂS. 21, 16. — 4) *Hauptstück, Kapitel* VJUTP. 43. स्मृतेश्च कर्मविपाकप्रक्रियायाम् ÇAÑK. zu BṚH. ÂR. UP. S. 147. संज्ञा°, कारक°, समास°, तद्धित° u. s. w. Verz. d. Oxf. H. 171, *a. b.* सारस्वती प्र° Titel einer Grammatik ebend. No. 381. °पाद Titel des 1ten Kapitels im VÂJU-P. ebend. 50, *a*, 27. — 5) *das Erzeugen, Bewirken* (उत्पादन) H. an. — Vgl. अधिकार, प्रकार, प्रकरण.

प्रक्रियाकौमुदी (प्र° + कौ°) f. Titel einer Grammatik des Râmakandra COLEBR. Misc. Ess. II, 10 u. s. w. Verz. d. B. H. No. 734. fgg. Verz. d. Oxf. H. 38, *b*, 8. No. 355.

प्रक्रियारत्न (प्र° + रत्न) n. Titel einer Grammatik COLEBR. Misc. Ess. II, 49. WESTERGAARD, Radd. III. VOP. 18, 17.

प्रक्री (1. क्री mit प्र) adj. *käuflich:* प्रक्रीरसि त्वमोषधे AV. 4, 7, 6. 11, 7, 10.

प्रक्रीड (von क्रीड् mit प्र) m. 1) *Spiel, Scherz* VS. 39, 9. HARIV. 8361. मरुतां प्रक्रीडः N. eines Sâman Ind. St. 3, 228, *b*. — 2) *Spielplatz* ÂÇV. GṚHJ. 4, 9 (*in anderen Hdschrr.* 1, 3).

प्रक्रीडिन् (wie eben) adj. *spielend, scherzend:* वत्स ṚV. 7, 56, 16.

प्रक्रोश (von क्रुश् mit प्र) m. *Aufschrei* LÂṬJ. 4, 2, 10.

प्रक्लिन्नवर्त्मन् so v. a. क्लिन्नवर्त्मन् SUÇR. 2, 326, 8.

प्रक्लेद (von क्लिद् mit प्र) m. *das Nasssein* MBH. 12, 9093.

प्रक्लेदन (vom caus. vo[illegible]द् mit प्र) adj. *nässend* SUÇR. 1, 247, 6.

प्रक्लेदवत् (von प्रक्लेद) adj. [illegible]ass. SUÇR. 2, 291, 7.

प्रक्लेदिन् (wie eben) adj. dass. SUÇR. 1, 227, 15. 303, 13.

प्रक्वाण (von क्वण् mit प्र) m. *der Ton einer Laute* P. 3, 3, 65, Sch. AK. 1, 1, 6, 3. H. 1408. कल्याणप्रक्वाणा वीणा P., Sch.

प्रक्वण (wie eben) m. dass. AK. 1, 1, 6, 3. H. 1408.

1. **प्रक्ष** s. धनप्रक्ष.

2. **प्रक्षे** so v. a. प्लक्ष (einer Etymologie wegen verändert) TS. 6, 3, 10, 2.

3. **प्रक्ष** in नगराक्षसम° MBH. 7, 7997 fehlerhaft für प्रख्य.

प्रक्षय (von 3. क्षि mit प्र) m. P. 6, 2, 144, Sch. *Vernichtung, Untergang:* संतान° MBH. 1, 1036. अर्चिषाम् 5, 987. जगतः प्रक्षयकरम् 6, 2284. 3646. 9, 531. अगमन्प्रक्षयं केचित् ARÉ. 7, 16. गमिताः प्रक्षयं केचित्त्रिदशैर्दानवा रणे HARIV. 13609. श्रियः DRAUP. 4, 19.

प्रक्षयण (wie eben) adj. *vernichtend, verderbend, zu Grunde richtend;* s. घट°.

प्रक्षर m. *ein eiserner Harnisch für Pferde* H. 1251. — Vgl. प्रखर, प्रक्खर.

प्रक्षरण (von क्षर् mit प्र) n. *das Fliessen* VOP. 9, 11. दोहनसमये क्षीरप्रक्षरणे KULL. zu M. 5, 130.

प्रक्षालक (von क्षल् mit प्र) adj. subst. *waschend, Wäscher:* चेल° R. GORR. 2, 32, 21. सद्यः° *der sogleich* (das Korn zum Gebrauch) *wäscht, keine Vorräthe machend* M. 6, 18. MBH. 12, 8801. KULL. zu M. 4, 33.

प्रक्षालन (wie eben) 1) adj. *häufige Waschungen vollziehend:* प्रक्षालनैरश्मकुट्टैर्दन्तोलूखलिभिः (ऋषिभिः) R. ROBR. 1, 52, 26. — 2) n. *a*) *das Waschen, Abwaschen, Putzen, Reinigen:* पात्र° KÂTJ. ÇR. 9, 14, 7. 10, 3, 20. M. 5, 116. 118. पाद° MBH. 3, 1220. 13, 4998. Verz. d. Oxf. H. 83, *a*, 30. KULL. zu M. 2, 209. HARIV. 7774. 7780. RAGH. 5, 43. SUÇR. 1, 25, 17. 99, 17. 290, 18. कर्ण° 2, 367, 7. मांसस्य N. 23, 10. 11. नख° PAÑKAT. 235, 20. 21. आत्मनः MÂRK. P. 95, 13. पङ्कस्य Spr. 1316. अशेषपाप्मनाम् BHÂG. P. 6, 13, 22. — *b*) *Waschwasser, Reinigungsmittel* KÂTJ. ÇR. 2, 5, 26. 19, 3, 18. पाद° LÂṬJ. 1, 2, 2. पाणि° JÂGÑ. 1, 229. मांसप्रक्षालनाभ SUÇR. 2, 471, 2. — Vgl. दन्त°.

प्रक्षाल्य (wie eben) adj. *zu waschen, zu reinigen* MÂRK. P. 95, 12.

प्रक्षित partic. von 3. क्षि mit प्र; s. अ°.

प्रक्षिन् s. उपल°; der dort versuchten Erklärung liegt die Ableitung von 1. पच् zu Grunde.

प्रक्षेप (von 1. क्षिप् mit प्र) m. 1) *Wurf; das Daraufwerfen, Aufschütten, Aufstreuen* VJUTP. 123. शम्याया: KULL. zu M. 8, 237. समित्प्रक्षेपान्तं कर्म कृत्वा BHAVADEVABHAṬṬA im ÇKDR. मृत्प्रक्षेप M. 5, 125. रजः° BHÂG. P. 3, 5, 30. — 2) *Einschaltung, Einschiebung* Verz. d. Oxf. H. 161, *a*, 3 v. u. आत्मशब्द° ÇAÑK. zu BṚH. ÂR. UP. S. 251. — 3) *das was man hineinwirft* (in Arzeneien u. s. w.) VAIDJAKAPARIBH. im ÇKDR. — 4) *die von den einzelnen Mitgliedern einer Handelsgesellschaft eingetragene Summe* CAREY bei HAUGHT. — 5) *Wagenkasten* (nach BURNOUF) BHÂG. P. 4, 29, 19. — 6) °लिपि (neben उत्क्षेप°, निक्षेप°, विक्षेप°) Bez. *einer best. Schriftart* LALIT. ed. Calc. 144, 6.

प्रक्षेपण (wie eben) n. 1) *das Aufschütten, Aufgiessen:* वालुका° SUÇR. 1, 171, 1 v. u. उदक° 2 v. u. *das Hineinwerfen:* उच्छिष्टप्रक्षेपणार्थं गर्तादिकम् MIT. 267, 5 v. u. — 2) *das Festsetzen:* अर्घ° *des Preises* JÂGÑ. 2, 261.

प्रक्षेपिन् (wie eben) adj. *darauf werfend, aufsetzend:* उपल° NIR. 6, 5.

प्रक्षेप्तव्य (wie eben) adj. *hineinzuwerfen, darauf zu werfen, darauf zu*

streuen: प्रक्षेप्तव्या नरेन्द्रास्ते गुहायाम् Hariv. 8103. Jâǵn. 1,189. zu *streuen:* तन्मार्गे मृत्तिकेषा ते प्रक्षेप्तव्यात्मपृष्ठत: Kathâs. 39,134.

प्रक्षेप्य (wie eben) adj. *umzuwerfen, umzulegen, anzulegen:* नूपुरादिकम् Çit. beim Schol. zu Çâk. 80.

प्रक्षोभण (vom caus. von क्षुभ् mit प्र) n. *das Aufregen* Prab. 61,16.

प्रक्ष्वेडन (von 1. क्ष्विड् mit प्र) m. *ein eiserner Pfeil (summend)* AK. 2,8,2,55. H. 779. Halâj. 2,312. Nach Bharata zu AK. auch °ना f. und प्रक्ष्वेदन m., °ना f. ÇKDr.

प्रक्ष्वेडा (wie eben) f. *das Brummen* MBh. 9,1038.

प्रक्ष्वेदन s. u. प्रक्ष्वेडन.

प्रखर (1. प्र + खर) 1) adj. *überaus hart, rauh u. s. w.* (s. खर) H. an. 3, 570. Med. r. 177. fg. — 2) m. *a) ein Panzer für Pferde* (vgl. प्रक्षर, प्रक्खर) Trik. 2,8,45. H. 1251. H. an. Med. — *b) Maulthier* (vgl. खर *Esel, Maulthier*). — *c) Hund* H. an. Med.

प्रखल (1. प्र + खल) m. *ein grosser Bösewicht* H. ç. 93. Mṛkkh. 108, 14. Spr. 1907.

प्रखादं (von खाद् mit प्र) adj. *zerkauend, verzehrend* ṚV. 1,178,4.

प्रख्य (von ख्या mit प्र) 1) adj. oxyt. *sichtbar* Çat. Br. 3,8,3,12. *klar, hell:* यथादर्शतले प्रख्ये पश्यत्यात्मानमात्मना MBh. 12,7447. अप्रख्यता f. viell. *Unansehnlichkeit:* अक्षमा ह्रीपरित्याग: श्रीनाशो धर्मसंक्षय: । अभिध्याप्रख्यता चैव सर्वं लोभात्प्रवर्तते ॥ MBh. 12,5881. — 2) f. आ *a) Aussehen* (am Ende eines adj. comp.): सर: सुरुचिरप्रख्यम् MBh. 13,647. महागिरिसमप्रख्य 1,1371. 3,8706. 7,6253 (wo प्रख्यं zu lesen ist). 7, 7997 (wo °समप्रख्यस् st. °समप्रदस् zu lesen ist). Gewöhnlich ohne सम *gleich* auf das subst. folgend H. 1462. Halâj. 4,9. शशाङ्ककिरणप्रख्य *Mondstrahlen ähnlich* MBh. 1,1236. अमृतरस° (अन्न) 13,1492. 4472. N. 13,37. 21,11. Hariv. 13039. Jâǵn. 3,10. R. 1,9,17. 15,17. 22,23. 47,17. 2,32,8. 5,16,20. 70,19. Suçr. 2,117,17. 248,20. Kathâs. 43,65. 47,108. 49,236. ad Megh. 86 (wo तन्वीं मेघप्रख्या zu lesen ist). Bhâg. P. 6,15, 23. — *b) Wahrnehmbarkeit:* प्रख्याभावात् (= प्रत्यक्षाभावात् Schol.) Ǵaim. 1,22. — *c) das Offenbarmachen:* अपवाद = दोषप्रख्या Daçak. 1,41.

प्रख्यंस् (wie eben) m. = प्रजापति Uǵǵval. zu Uṇâdis. 4,232. *der Planet Jupiter* H. ç. 13.

प्रख्यात s. u. ख्या mit प्र.

प्रख्यातवप्तृक (प्र° + वप्तर्) adj. *einen berühmten Vater habend* H. 502.

प्रख्याति (von ख्या mit प्र) f. *das Wahrgenommenwerden, Wahrnehmbarkeit:* अप्रख्यातिं गा, इ *den Augen entzogenwerden, verschwinden* MBh. 8,360. 9,188.

प्रख्यान (wie oben) n. 1) *das Wahrgenommenwerden, Bekanntsein* P. 1,2,54. — 2) *das Bekanntmachen, Berichten, Mittheilen, Bericht über:* जनककुल° R. 1,71 in der Unterschr.

प्रख्यानीय (wie eben) partic. fut. pass. Vop. 26,4.

प्रख्यापन (vom caus. von ख्या mit प्र) n. *das Bekanntmachen, Berichten, Mittheilen, Bericht über:* दोष° Schol. zu Daçak. 1,41 (S. 37,6 v. u.). यश:° Daçak. in Benf. Chr. 180,12. बालिबल° R. 4,10 in der Unterschr. Verz. d. Oxf. H. 34,*a*,18.

प्रख्यापनीय (wie eben) partic. fut. pass. Vop. 26,4.

प्रख्याल (अ°) MBh. 14,2852 wohl fehlerhaft für (अ) प्रख्यात.

प्रग (von गम् mit प्र) adj. *vorangehend* P. 8,4,38, Sch. — प्रगे s. bes.

प्रगण्ड 1) m. *Oberarm* AK. 2,6,2,31. H. 591. Halâj. 2,378, v. l. Vgl. प्रकाण्ड. — 2) f. ई *Wall* MBh. 12,2633. ÇKDr. erklärt, wahrscheinlich nach einem Schol. des MBh., das Wort durch: बहि:प्राकार: ॥ दुर्गप्राकारभित्तौ शूराणामुपवेशनस्थानानि ॥ — Zerlegt sich scheinbar in प्र + गण्ड.

प्रगतजानु (प्र° + जानु) adj. *auseinanderstehende Beine habend, säbelbeinig* Ramân. zu AK. ÇKDr. °क adj. dass. AK. 2,6,1,47.

प्रगम (von गम् mit प्र) m. und प्रगमन (P. 8,4,34, Sch.) n. *der im Verlauf eines Gesprächs an den Tag kommende Beginn einer Zuneigung,* = उत्तरोत्तरवाक्यैरनुरागबीजप्रकाशनम् Pratâpar. 21,*b*,2. मन्त्रिणां परिजनस्य च वाक्यैर्बीजानुरागप्रकाशनात्प्रगम: 33,*a*,4. Statt dessen प्रगयण (= उत्तरा वाक्) n. Daçar. 1,29. 31. S. 24. fg.

प्रगमनीय partic. fut. pass. von गम् mit प्र P. 8,4,34, Sch. Vop. 26,4.

प्रगयण s. u. प्रगम.

प्रगर्जन (von गर्ज् mit प्र) n. *Gebrüll:* सिंह° adj. *wie ein Löwe brüllend* MBh. 5,5119.

प्रगर्धिन् (von गर्ध् mit प्र) adj. *vorwärtsstrebend, vordringend:* उत स्मास्य द्रवतस्तुरण्यत: पर्णं न वेरनु वाति प्रगर्धिन: ṚV. 4,40,3. पृथगेव प्रगर्धिनीव सेना 10,142,4.

प्रगल्भं (von गल्भ् mit प्र) 1) adj. f. आ *muthig, entschlossen, Selbstvertrauen besitzend, — an den Tag legend* AK. 3,1,25. H. 343. Halâj. 2,281. TS. 2,5,5,3. MBh. 2,138. प्रज्ञा प्रगल्भं कुरुते मनुष्यम् 12,2693. 15,318. Spr. 1919. 2007. Suçr. 2,244,4. Varâh. Bṛh. S. 2, Anf. Weber, Ǵjot. 4,2. पुंवत्प्रगल्भा Ragh. 6,20. मुखार्पणेषु प्रकृतिप्रगल्भा: — सिन्धू: 13,9. अभिधान° *dem Namen nach* (aber nicht in Wirklichkeit) *muthig* R. 3,35,59. °कुलाल so v. a. *ein tüchtiger Töpfer* Spr. 1921. वचस् *eine muthige, entschlossene Rede* Ragh. 2,41. 3,47. Kumâras. 5,30. Sâh. D. 100. प्रगल्भं न वदति Mṛkkh. 24,9. विद्वान्मूर्खप्रगल्भेन मृदुस्तीक्ष्णेन भारत । आक्रुश्यमान: (so ist zu lesen) सदसि कथं कुर्यात् *von einem dummdreisten Menschen* MBh. 12,4210. रत Spr. 1885. वयस् *das selbständige, reife Alter* Kumâras. 1,32. प्रगल्भा *eine zuversichtliche, dreiste Heroine* (*mature* Ball.): स्मरान्धा गाढतारुण्या समस्तरतकोविदा । भावोन्नता दरव्रीडा प्रगल्भाक्रान्तनायका ॥ Sâh. D. 101. 98. 104. 43,3. अ° *unentschlossen, schüchtern, ängstlich* MBh. 1,6550. 8,4159. Spr. 2257. Çâk. 26,10. Schol. zu 24. °मनस् Spr. 3236. त्वामप्रगल्भैर्विकृतैर्याचस्व इव पक्षिण: R. Gorr. 2,43,34. सुप्रगल्भ AK. 3,4,16,98. सप्रगल्भम् (viell. सुप्रगल्भम् zu lesen) adv. *muthig, entschlossen* Kathâs. 26,277. Vgl. गोष्ठेप्रगल्भ. — 2) Bein. des Agni beim Ǵâtakarman Gṛhjasaṁgr. 1,3. — 3) m. (आचार्य) N. pr. eines philos. Autors Hall 29. — 4) f. आ Bein. der Durgâ H. ç. 50. — Vgl. प्रागल्भ, प्रागल्भ्य.

प्रगल्भता (von प्रगल्भ) f. *Entschlossenheit, Zuversicht, Dreistigkeit* H. 299. Halâj. 4,94. प्रायेणैवंविधे कर्मणि पुरंध्रीणां प्रगल्भता Kumâras. 6, 32. Sâh. D. 30,7. 13.

प्रगल्भित (partic. von गल्भ् mit प्र) adj. viell. *sich brüstend* so v. a. *geschmückt mit:* (क्रीडावनम्) पाटलाभि: प्रगल्भितम् Verz. d. Oxf. H. 17,*b*,10 v. u.

प्रगाढ (partic. von गाह् mit प्र) adj. 1) *eingetaucht, eingeweicht; ge-*

tränkt mit, stark vermischt mit Suçr. 1,16,7. 2,44,3. गुडप्रगाढे पयः 36,17. स्नेह° 209,17. लवण° 182,11. — 2) *viel, vielfach;* = भृश AK. 3,4,12,47. H. an. 3,189. Med. ḍh. 8. तत्रान्तरिते बाणानां प्रगाढानाम् — संघर्षेण महार्चिष्मान्पावकः समजायत MBh. 7,3713. प्रगाढं लघु चित्रं च दर्शयन्हस्तलाघवम् 6,3211. प्रगाढम् adv. *stark, kräftig, nachdrücklich, in gehörigem Maasse* Suçr. 1,365,15. 2,69,4. 77,11. विकृतिमनया नीतः Prab. 15,5. = कृच्छ्र *schlimm, arg* AK. H. 1371. H. an. Med. — प्रगाढे in der allem Anschein nach verdorbenen Stelle MBh. 4,1977.

1. प्रगाण (von 1. गा mit प्र) n. *Zugang;* s. पृथु°.

2. प्रगाण (von 2. गा mit प्र) n. *Gesang* Ind. St. 1,47,16.

प्रगातर् (wie eben) nom. ag. *Sänger,* = उत्तमगायक Çabdar. im ÇKDr. MBh. 3,14856.

प्रगाथ (wie eben) m. 1) *Strophe: Verbindung zweier Verse, einer* Bṛhatī *oder* Kakubh *mit einer folgenden* Satobṛhatī, *welche durch Verflechtung der* Pada *zu drei Versen werden,* Ind. St. 8,25. VS. 19,24. Ait. Br. 3. 16. 17. 24. 4,10. 29. ṚV. Prât. 18,1. fgg. Âçv. Çr. 5,10. 14. 9,5. Pañkav. Br. 4,4,1. 9,1,1. Çâñkh. Çr. 7,25,3. fgg. 26,2. 3. Lâṭj. 10,6,3. 7,11. P. 4,2,55. पाङ्क्त, ऐन्द्रगात Sch. pl. *Strophen* heisst das 8te Maṇḍala des ṚV., welches viele solcher Verspaare enthält, und an dessen Spitze Lieder eines Pragâtha stehen, Roth, Zur L. u. G. d. W. S. 29. — 2) N. pr. des Liedverfassers von ṚV. 8,1. 2. 10. 48. 51—54, mit dem patron. Kâṇva und Ghaura.

प्रगाद्य partic. fut. pass. von 1. गद् mit प्र P. 3,1,100, Sch. Vop. 26,15.

प्रगामन् (von 1. गा mit प्र) *Gang, Schritt;* s. पृथु°.

प्रगामिन् (von गम् mit प्र) adj. *im Begriff stehend fortzugehen:* स्थितं प्रगामिनं (प्रागगामिनं ed. Bomb.) धीरं याचमानं कृताञ्जलिम् R. 2,31,9.

प्रगायिन् (von 2. गा mit प्र) adj. *singend* Hariv. 12006. 12179.

प्रगाह्य (von गाह् mit प्र) n. *das Eintauchen in:* अपाम् Âçv. Çr. 12,8.

प्रगीति (von 2. गा mit प्र) f. *ein best. Metrum,* 30 + 29 *Moren* Colebr. Misc. Ess. II, 154.

प्रगुण (1. प्र + गुण) adj. f. आ *schnurgerade; in rechter Lage, Ordnung u. s. w. befindlich;* = ऋजु, प्राञ्जल AK. 3,2,24. Trik. 3,1,26. H. 1456. Vjutp. 146. अमलयात्प्रगुणां (Schol. in der Calc. Ausg.: प्रकृष्टा गुणा यस्याम्) च करोत्यसौ (मृगया) तनुम् Ragh. 9,49. अनिल (im Körper) Suçr. 1,264,20. 2,432,17. °रचना Daçak. 1,4. — Vgl. अ°.

प्रगुणित (von प्रगुण) adj. *glatt gelegt:* वस्त्र Pañkat. 207,23.

प्रगुणिन् (von 1. प्र + गुण) adj. viell. *freundlich, zuvorkommend:* यावां भवति वत्स्यावः कंचित्कालं क्षिताय ते । यावत्पृथिवीपाल यावयोः प्रगुणी भव ॥ MBh. 12,1052. fg.

प्रगुणीकर् (प्रगुण + 1. कर्) *gerade machen, in Reihe und Glied stellen, ausbreiten, glatt machen, in eine ebene Lage bringen:* योद्धृषु प्रगुणीक्रियमाणेषु Pañkat. 218,7. विहंगमानां बन्धनार्थं पाशाः प्रगुणीकृतास्तिष्ठन्ति 114,6. अस्माभिः पटिकर्पटादीनि वह्नमूल्यानि प्रगुणीकृतानि सन्ति 236,25. 187,23. Davon nom. act. °करण n. Schol. zu Kâtj. Çr. 300, 2. Vjutp. 146.

प्रगुण्य adj. *more, exceeding; excellent* Wilson nach Çabdârthak.

प्रगृहीत (von ग्रह् mit प्र) partic. *gesondert ausgesprochen, ohne Beobachtung des* Saṁdhi: °पद् adj. ṚV. Prât. 2,27.

प्रगृह्य (wie eben) adj. in der Gramm. Bez. eines Vocals, *der gesondert ausgesprochen wird, den* Saṁdhi-*Gesetzen nicht unterliegt,* ṚV. Prât. 1,16. 18. 19. 2,27. 11,19. VS. Prât. 1,92. 4,17. AV. Prât. 1,73. 3,33. 4,117. 128. P. 1,1,11. 6,1,125. 8,4,57. Çâñkh. Çr. 1,2,7. पद् P. 3,1,119, Sch. Vop. 26,20, v. l.

प्रगे adv. *früh morgens* P. 4,3,23. AK. 3,5,19. H. 1533. Halâj. 1,111. Lâṭj. 8,3,1. सायं स्नायात्प्रगे तथा M. 6,6. Kathâs. 43,34. Çiç. 12,1. अति° M. 4,62. Der Form nach loc. von प्रग, welches *die hervorschreitende Sonne* bezeichnen könnte.

प्रगेतन und प्रगेतन (von प्रगे) adj. *morgendlich* P. 4,3,23.

प्रगेनिश (प्रगे + निशा) adj. *dem Nacht am frühen Morgen ist, der früh morgens noch schläft:* उत्सूर्यशायिनश्चासन्सर्वे चासन्प्रगेनिशाः MBh. 12,8396. Dieses Wort ist vielleicht auch in der verdorbenen Stelle: अनायुष्यं दिवास्वप्नं तथाभ्युदितशायिता । प्रगे निशामाशु तथा ये चोच्छिष्टाः स्वपन्ति वै ॥ 13,5003. fg. anzunehmen.

प्रगेशय (प्रगे + शय) adj. *früh morgens schlafend:* नैतानभ्युदियात्सूर्यो न चाप्यासन्प्रगेशयाः MBh. 12,8369.

प्रग्रथन (von 1. ग्रथ् mit प्र) n. *das Verknüpfen, Verschlingen* Sâj. zu Shaḍv. Br. 3,7. Mâdh. zu Pañkav. Br. 9,1,4.

प्रग्रह (von ग्रह् mit प्र) m. 1) *das Vorsichhinhalten, Ausstrecken:* सोऽञ्जलिप्रग्रहो भूत्वा MBh. 12,13233. साञ्जलिप्रग्रहा स्थिता 13,6374. — 2) *das Ergreifen, Packen:* सर्वे वाचचप्रग्रहे रताः Hariv. 15103. व्यर्थो हि केवलं तस्य प्रग्रहो ज्ञाक्यगोचरः 14685. सायुधप्रग्रह so v. a. *die Waffen in der Hand habend* 5042. ससानुप्रग्रह viell. so v. a. सानुमन्त् 4648. अङ्ग° *das* (dämonische) *Packen der Glieder, Gliederschmerz* Suçr. 1,281,9. 2,231,15. *das Packen der Sonne und des Mondes, der Anfang einer Finsterniss* (vgl. प्रग्रहण) Sûrjas. 4,14; vgl. ग्रह् 2, c, α. प्रग्रहं गतः *gepackt, ergriffen, eingefangen:* नहि मे मुच्यते कश्चित्कथंचित्प्रग्रहं गतः । गजो वा महिषो वापि MBh. 3,12411. = बन्धन *das Binden* H. an. 3,766. fg. = आबन्धन Halâj. 5,19. = नियमन *das Bändigen* Med. h. 20. — 3) *das Loslassen:* तयोरथ भुजाघातान्निग्रहप्रग्रहात्तथा । आसीत्सुभीमः संपातो वज्रपर्वतयोरिव ॥ MBh. 2,912. 7,5920. Hariv. 13289. — 4) *freundliche Aufnahme, Gunstbezeigung:* अतिथिप्रग्रहरत MBh. 13,6709. निग्रहप्रग्रहौ 3,11306. निग्रहे प्रग्रहे सम्यग्यदा राजा प्रवर्तते 11813. 13,4108. कालस्तु सर्वभूतानां निग्रहप्रग्रहे रतः Hariv. 4882. असत्प्रग्रहरति adj. MBh. 12,4236. विग्रहप्रग्रहे 3,861. प्रग्रहं गतः *freundlich aufgenommen, mit Freundlichkeit behandelt:* दौष्कुलेया विशेषेण कथंचित्प्रग्रहं गताः । बालभावाद्विकुर्वन्ति प्रायशः प्रमदाः शुभे ॥ MBh. 3,17023. 5,3230. 12,188. — 5) *Zügel* P. 3,3,53. AK. 3,4,22,140. 29,221. H. an. Med. Vjutp. 157. Kaṭhop. 3,3. MBh. 7,9567. Mṛkkh. 107,14. Çiç. 8,11. 100,15. Çañk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 59. *Strick* überh.: प्रग्रहैश्चर्मपट्टैश्च तं बद्धा पर्वतोपमम् 13,3456. *Zügel* in übertr. Bed. so v. a. *Leiter, Lenker, Führer:* प्रमाणं सर्वभूतानां प्रग्रहाश्च भविष्यथ MBh. 13,2147 (vgl. 12,3912 u. प्रग्रहण 3). 1,800. 7,285. नृपेष्वथ प्रनष्टेषु तदा त्वप्रग्रहाः प्रजाः Hariv. 2370. तामार्यगणसंपूर्णां भरतप्रग्रहां सभाम् R. 2,82,1 (88,1 Gorr.). viell. so v. a. *Geissel, Plage* Hariv. 9101. — 6) *der Strick, an dem die Wage hängt,* P. 3,3,52. AK. 3,4,31,239. H. an. Med. — 7) *Lichtstrahl* (schliesst sich an 5. an) H. 99. H. an. Med. Halâj. 1,39. — 8) *ein Ge-*

fangener AK. 2,8,2,87. H. 806. H. an. Med. Halâj. 4,74. — 9) *Arm* H. an. Med. — 10) *eine best. Pflanze, Cassia fistula* Ratnam. 21. Râgan. im ÇKDr. = सुवर्णालुमद्रोहक (vgl. 1. कर्ण 5., wo सुवर्णालु zu lesen ist; Med. hat den loc. सुवर्णालौ, welches ÇKDr. auf सुवर्णालि zurückführt) Med. = सुवर्ण *Gold* und कलिपादप (?) H. an. — Suçr. 2,284,1. — 11) so v. a. प्रगृह्य Taitt. Prât. 1,4. — 12) vollständig प्रग्रहहोम Bez. *einer best. Opferhandlung* Schol. zu Kâtj. Çr. 276, Anm. — 13) unter den Beinn. Vishṇu's oder Kṛshṇa's; s. u. निग्रह 4. — Vgl. तुला°.

प्रग्रहण (wie eben) n. 1) *das Ergreifen, Einfangen* Suçr. 1,41,14. स्रुव° adj. so v. a. *in der Hand haltend* MBh. 5,1229. *das Packen der Sonne oder des Mondes* so v. a. *der Anfang einer Finsterniss* Varâh. Bṛh. S. 5,8.87. Sûrjas. 5,16. — 2) *das Darreichen* Çâṅkh. Çr. 7,5,2. — 3) *Zügel, was Jmd im Zaume hält:* यथा हि रश्मयो ऽश्वस्य द्विरदस्याङ्कुशो यथा। नरेन्द्रधर्मो लोकस्य तथा प्रग्रहणम् ॥ MBh. 12,1991. हलायुधप्रग्रहणा (सेना) wohl *geführt von* 3,12589. abstr. *das Führersein, Leitersein:* प्रमाणं सर्वभूतेषु गत्वा प्रग्रहणं महत् 12,3912 (vgl. 13,2147 u. प्रग्रह 5.).

प्रग्रहवत् (von प्रग्रह) adj. 1) am Ende eines comp. *ergriffen habend, haltend:* स्रुक्° MBh. 12,1780. — 2) *Andere freundlich aufnehmend, zuvorkommend* R. 2,1,11 Schl. 15 ed. Bomb. Schol.: प्रग्रहो दुष्टनिग्रह इन्द्रियनिग्रहश्च.

प्रग्राहँ (von ग्रह् mit प्र) m. 1) *das Einfangen* H. an. 3,768. Med. h. 19. *das Ergreifen* P. 3,3,46. पात्रप्रग्राहेण चरति भिक्षुः Schol. — 2) *Zügel* P. 3,3,53. AK. 3,4,24,229. H. an. Med. — 3) *der Strick, an dem die Wage hängt,* P. 3,3,52. AK. H. an. Med.

प्रग्रीव (1. प्र + ग्रीवा) m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2,4,31. AK. 3,6,4,25. *Gitter* oder *Hecke um ein Haus* H. 1012. = वातायन nach Subhûti zu AK. = सुखशाला nach Einigen, = अश्वशाला nach Andern. = द्रुमशीर्षक nach Govardhana, Bhar. zu AK. ÇKDr.

प्रघटक (von घट् mit प्र) *Lehrsatz:* नैकप्रघटकता Verz. d. Oxf. H. 163, *b*. N. — Vgl. प्रघट्टक.

प्रघटा (wie eben) f. viell. *die Anfangsgründe einer Wissenschaft:* °विद् = शास्त्रगण्ड Trik. 3,1,7. nach Wilson *a general reader, but not a profound one.* Vgl. छात्त्रगण्ड.

प्रघट्टक (von घट्ट् mit प्र) *Lehrsatz* Schol. zu Kap. 1,54. प्रघट्टकोक्तमार्गेण Verz. d. B. H. 346,1. — Vgl. प्रघटक.

प्रघणँ (von हन् mit प्र) m. 1) *der Platz draussen vor der Thür des Hauses* P. 3,3,79. AK. 2,2,12. Trik. 3,3,132. H. 1010. Med. ṇ. 60. Halâj. 2,144. — 2) *ein eiserner Hammer, eine eiserne Brechstange* Trik. Med. — 3) *ein kupferner Topf* Med. — Vgl. प्रघाण.

प्रघन m. 1) = प्रघण 1. Mukuṭa zu AK. ÇKDr. — 2) falsche Lesart für प्रयन *Phaseolus Mungo Lin.* H. 1172, v. l.

प्रघस (von घस् mit प्र) 1) m. *a) Fresser* Schol. zu P. 2,4,38. 3,3,59 und 2,4,37, Vârtt. Vor. 26,171. Bez. *der Ungötter* Trik. 1,1,7. Verz. d. Oxf. H. 190, *a*, 4 v. u. — *b)* m. N. pr. eines Rakshas MBh. 3,16365. R. 5,12,12. 41,2. 6,69,12. — *c)* N. pr. eines Affen im *Gefolge des Râma* R. 6,13,8. — 2) f. आ N. pr. einer der Mütter im Gefolge des Skanda MBh. 9,2634.

प्रघाण m. 1) = प्रघण 1. P. 3,3,79. AK. 2,2,12. H. 1010. an. 3,218. Halâj. 2,144. — 2) = प्रघण 2. H. an. — 3) = प्रघण 3. H. an. — 4) *Baumstamm* Halâj. 2,27.

प्रघातँ (von हन् mit प्र) m. P. 3,3,79. Sch. 1) *Kampf, Schlacht* H. 797. Halâj. 2,290. — 2) *Vorstoss am Gewand* Çat. Br. 3,1,2,18. TS. 6,1,1,3. Kâṭh. 23,1.

प्रघान m. = प्रघाण 1. Mukuṭa zu AK. ÇKDr.

प्रघास (von घस् mit प्र) s. वरुण°.

प्रघासिँन् (wie eben) adj. *gefrässig:* die Marut VS. 3,44. 17,85.

प्रघास्यँ adj. dass. TS. 1,8,3,1. TBr. 1,6,5,3.

प्रघुण und प्रघूर्ण m. *Gast,* falsche Form für प्राघुण, प्राघूर्णिक H. 499, v. l.

प्रघोषक (von घुष् mit प्र) m. *Laut, Geräusch* Gaṭâdh. im ÇKDr.

प्रच s. नख° und निश्च°.

प्रचक्र (1. प्र + चक्र) n. *ein Heer in Bewegung* AK. 2,8,2,64. H. 790.

प्रचलाय (von चल् mit प्र) enklitisch nach einem Verbum finitum gaṇa गोत्रादि zu P. 8,1,27. 57.

प्रचक्षुश (von काश् mit प्र) s. अ°.

प्रचण्ड (1. प्र + च°) 1) adj. f. आ *überaus heftig, — ungestüm, — leidenschaftlich, wüthend;* = प्रतापिन् H. an. 3,182. Med. ḍ. 31. = दुर्वह Med. °दिनकरकिरण Mṛkkh. 2,12. Ṛt. 1,1.10. प्रचण्डातप 11. Spr. 3053. वह्निरतिप्रचण्ड Varâh. Bṛh. S. 19,7. तेजस् Bhâg. P. 1,7,21. मन्यु 3,18,9. अनिल Prab. 3,14. पुण्यायुधं दुराधर्षं प्रचण्डशरकार्मुकम् MBh. 1,6576. 4,899. शक्तिं समरप्रचण्डाम् R. 6,35,5. तपस् Mârk. P. 121,39. राक्षसानीकमतिप्रचण्डम् R. 6,30,33. प्रचण्डातिरथ Hariv. 5943. चण्डिका Verz. d. Oxf. H. 96, *a*, 8. नायक Sâh. D. 67. मृगराज Spr. 2091. *fürchterlich, Grausen erregend:* °घोषा MBh. 3,15701. °वदना Dhûrtas. 85,1. — 2) m. *a) weissblühender Oleander* H. an. Med. — *b)* N. pr. eines Dânava Kathâs. 47,19. eines Koboldes Mârk. P. 51,108. 111. eines Sohnes des Vatsaprî und der Sunandâ 118,2. — 3) f. आ *a) weissblühende* Dûrvâ Râgan. im ÇKDr. — *b) eine Form* oder Çakti *der* Durgâ Verz. d. Oxf. H. 25, *b*, N. 5. 39, *b*, 21.

प्रचण्डपाण्डव (प्र° + पा°) n. Titel einer Komödie Verz. d. Oxf. H. No. 282.

प्रचण्डमूर्ति (प्र° + मू°) m. *ein best. Baum* (s. वरुण) Çabdak. im ÇKDr.

प्रचण्डवर्मन् (प्र° + व°) m. N. pr. eines Prinzen, eines jüngern Bruders des Kaṇḍavarman, Daçak. 196,7.

प्रचण्डसेन (प्र° + सेना) m. N. pr. eines Fürsten von Tâmraliptikâ Vet. in Verz. d. Oxf. H. 152, *b*, 23.

प्रचँता (von चत् mit प्र) adv. *verborgen, heimlich:* अदेवाद्देवः प्रचता गुहा यन्प्रपश्यमानो अमृतत्वमेमि ṚV. 10,124,2.

प्रचय (von 1. चि mit प्र) m. 1) *das Lesen, Einsammeln:* वृक्षाग्रस्थानां फलानां यष्ट्या प्रचयं करोति, पुष्प° P. 3,3,40, Sch. — 2) *Anhäufung, tumor, Ansammlung, Menge* Suçr. 2,312,9. Bhâshâp. 110. प्रचयः शिथिलाख्यो यः संयोगः 111. प्ररूढशालि° Ṛt. 5,1. आतपत्र° Râga-Tar. 5,482. भिन्नाञ्जन° Ṛt. 3,5. अमेध्य° Spr. 2994. प्रालेयवात° 1028. आदित्यादिक्रिया° Kull. zu M. 1,24. — 3) = प्रचयस्वर Taitt. Prât. 2,6. 7. 9 in Ind. St. 4,137. 167. 257.

प्रचयन (wie eben) n. *das Sammeln:* फल° Pâr. Gṛhj. 2,7.

प्रचयस्वर् (प्र° + स्वर्) m. *Häufungston* d. h. *reihenweise vorkommender Ton, der Mittelton* (*weder gesenkt, noch gehoben*) Einl. zu Nir. LVIII. fg. ṚV. Prât. 3,11. 13. 17. Upal. 8,10. 11. 9,5. Çikshâ 44. auch प्रचितस्वर् (Comm. zu ṚV. Prât.) und प्रचित genannt: उदात्तमयं प्रचितमेकश्रुतीति पर्यायः Comm. zu VS. Prât. 4,138. 131.

प्रचर् (von चर् mit प्र) m. 1) *Weg, Pfad* Dharaṇi im ÇKDr. — 2) pl. N. pr. eines Volkes R. 4,44,12 (in den Noten प्रच्चर्; v. l. प्रस्तर्, विशाल).

प्रचरणा (wie eben) 1) n. *das Beginnen eines Werkes, das in-Gebrauch-Nehmen* Kâtj. Çr. 2,6,39. पयस्याप्रचरणाकाले 5,5,17. 9,13,8. 16,1,15. — 2) f. ई (sc. स्रुच्) Bez. *eines zur Aushilfe dienenden hölzernen Opferlöffels* Çat. Br. 3,9,3,11. 32. 4,4,2,7. 13. Kâtj. Çr. 8,7,1. 9,2,19. 3,1. 25,10,8. 12. — Vgl. कुट्°.

प्रचरणीय (wie eben) adj. *in wirklichem Gebrauch befindlich* Çat. Br. 14,1,3,13. 3,1,22.

प्रचरितव्य (wie eben) partic. fut. pass.: तस्मात्सुपूर्वाह्ण एव पूर्वयोपसदा प्रचरितव्यम् *an's Werk zu gehen* Ait. Br. 1,23.

प्रचर्याणि wohl nur fehlerhaft zusammengeflossen aus प्र च° AV. 7,110,2; vgl. ṚV. 1,109,5.

प्रचल (von चल् mit प्र) adj. *in Bewegung seiend, zitternd, bebend* Halâj. 4,10. काण्डू° (विष) Suçr. 2,295,2. प्रचलाङ्ग adj. MBh. 1,1379. विलोचनैः Kumâras. 5,35. °काञ्चनकुण्डलेषु Ṛt. 3,19. °लताभुजैः Prab. 80,4. मनस् MBh. 12,1814. 1,4418.

प्रचलक (wie eben) m. *ein best. zu den giftigen Gewürmen gezähltes Thier* Suçr. 2,288,8. — Vgl. प्रचलाक.

प्रचलकिन् s. प्रचलाकिन्.

प्रचलन (von चल् mit प्र) n. 1) *das Zittern, Schaukeln, Schwanken:* ध्रुवस्य Maitr. Up. in Ind. St. 2,396,8. जानु° *auf den Knieen* Pańkat. 252,22. — 2) *das Weichen, Fliehen:* शत्रोः Spr. 2947.

प्रचलाक (wohl wie eben) 1) m. *a*) *das Bogenschiessen,* = शराघात H. an. 4,18. Med. k. 196. = शराहत (!) Hâr. 242. — *b*) *Pfauenschweif* H. 1320. H. an. Med. Halâj. 2,87. — *c*) *Schlange* H. an. Med. Hâr. *ein anderes giftiges Thier* Suçr. 2,257,11. 108,6. — 2) f. प्रचलाका viell. *heftiger Regenguss, Wolkenbruch* TS. 7,5,11,1.

प्रचलाकिन् (von प्रचलाक) m. 1) *Pfau* Trik. 2,5,26. H. an. 4,183 (प्रचलकिन्). Med. n. 238. Hâr. 90. Halâj. 2,86. — 2) *Schlange* H. an. Med.

प्रचलाय् (von प्रचल) *sich hinundherbewegen, mit dem Kopfe nicken:* प्रचलायित adj. *mit dem Kopfe nickend beim Schlaf in sitzender Stellung* AK. 3,1,32. H. 442. n. *das Nicken mit dem Kopfe beim Schlaf in sitzender Stellung:* श्रमवशाच्छायां श्रितः शाखिनामासीनः प्रचलायितेन (viell. आसीनप्र° zu lesen) सुमहद्दुःखं विसस्मार सः Râǵa-Tar. 1,371. आसीनप्रचलायितम् Râǵan. im ÇKDr.

प्रचषाल (1. प्र + च°) n. *eine best. Verzierung am Opferpfeiler:* चषालं प्रचषालं च यस्य यूपे हिरण्मये MBh. 7,2266.

प्रचाय (von 1. चि mit प्र) m. *das Einsammeln, Lesen, Pflücken:* पुष्प° P. 3,3,40, Sch.

प्रचायिका f. dass.; s. पुष्प° und u. जीवपत्त्र.

प्रचार (von चर् mit प्र) m. 1) *das Hervortreten, Erscheinen, zum-Vorschein-Kommen, Sichzeigen:* तेषां तु विरलः प्रचारः Prab. 10,6. सा तु कलिना यद्यपि विरलप्रचारा कृता 31,7. अल्प° adj. MBh. 1,3631. शलभानामिवाकाशे प्रचारः संप्रदृश्यताम् 4,1507. प्रचारे पुरुषादानां रक्षसाम् 3,388. प्रचारसमये ऽस्माकम् 418. लोभात्प्रचारं चरतस्तासु वेलासु वै नहान् 1,6145. शान्तमृग° (कानन) Kumâras. 3,42. गृहीतश्वापद° (अरण्य) Çâk. 23,11, v. l. (मृगाधिपः) स्वैरप्रचारं पुनर्वनं प्रविष्टः Pańkat. 31,3 (ed. orn. 27,12). Vâsavad. 13. विलोक्य तैरप्यधुना प्रचारम् *dass diese* (Wörter) *auch noch heut zu Tage vorkommen* so v. a. *gebraucht werden* Trik. 1,1,2. — 2) *das von-Statten-Gehen, Vorsichgehen, zur-Anwendung-Kommen:* क्रतुर्महानल्पधनप्रचारः *mit geringen Mitteln von Statten gehend* MBh. 13,3527. नय° Mṛkkh. 2,5. प्रचारश्चास्य कर्मणाम् R. 5,82,8. भिक्षा° so v. a. *Almosenvertheilung* MBh. 1,7181. न गिरां प्रचारः *es finden sich keine Worte* Spr. 1980. सुखचेष्टा° adj. *bei dem die Bewegungen leicht von Statten gehen* Suçr. 1,69,9. सूक्ष्मं सूत्रप्रचारेण दृश्येद्धि विधिचेष्टितम् Kâm. Nîtis. 12,28; vgl. 33. मूलप्रचारैर्हि विषं प्रगच्छन्ति जिघांसवः MBh. 3,14602. — 3) *das Wandeln:* निरुत्पाता च वसुधा सुप्रचाराश्च वै ग्रहाः Hariv. 2881. सुदान्तैरिन्द्रियैरसंतोभितैर्योगपथप्रचारः Burn. Intr. 168, N. 2. — 4) *das Verfahren, Benehmen, Betragen:* अन्तःपुर° M. 7,153. fgg. Hariv. 5172. शाङ्कत° adj. 7056. दुष्ट° adj. 4285. सु° adj. MBh. 12,6382. सुप्रचारान्सुरान्वीत्वा धर्मतः Hariv. 8300. Mṛkkh. 46,17. प्रचारकुशला Brahma-P. 55,16. कामप्रचारकुशला 51,16. = रीति AK. 3,4,14,71. — 5) *Tummelplatz:* कुमाराणाम् Hariv. 6371. insbes. des Viehes: *Weide, Weideland, Weideplatz* M. 9,219. MBh. 1,1671. 13,3439 (wo निपान *Tränke* bedeutet). 3597 (vgl. 3596). Hariv. 3389. R. 6,7,85. गो° Jâǵń. 2,166. — Vgl. धर्म°, निष्प्रचार.

प्रचारित adj. von प्रचार gaṇa तारकादि zu P. 5,2,36.

प्रचारिन् (von चर् mit प्र) adj. 1) *hervortretend, erscheinend, zum Vorschein kommend:* गुणप्रचारिणी बुद्धिर्हुताशन इवेन्धने MBh. 12,7480. — 2) *umhergehend:* एकस्थानस्थितैः प्रचारिभिश्चान्यैश्चौरैः Kull. zu M. 9,266. — 3) *verfahrend, sich benehmend:* यथास्वैर° (so ist zu verbinden) MBh. 12,1783.

प्रचाल m. *der Hals der Laute* Çabdârthak. bei Wilson. Falsche Lesart für प्रवाल.

प्रचालक (vom caus. von चल् mit प्र) adj. am Ende eines comp. *zittern machend, zitternd mit:* काय°, बाहु°, शीर्ष° Vjutp. 197.

प्रचालन n. Pańkat. 248,6. Dem Zusammenhange nach so v. a. *das Lärmmachen*, was aber das Wort der Etymologie nach (vom caus. von चल् mit प्र) nicht bedeuten kann.

प्रैचिकित adj. VS. Prât. 2,12. (nach Mahîdh.) *kundig* VS. 19,52; siehe jedoch 4. चित् mit प्र.

प्रचिकीर्षु (vom desid. von 1. कर् mit प्र) adj. *im Sinne habend es Jmd zu entgelten* (also = प्रतिचिकीर्षु) Bhâg. P. 4,10,10.

प्रचित 1) part. s. u. 1. चि *mit* प्र und u. प्रचयस्वर. — 2) m. *ein best. Metrum* Colebr. Misc. Ess. II, 164. Ind. St. 8, 406. 409. 410. °क ebend.

प्रचितस्वर् s. u. प्रचयस्वर्.

प्रचित्य (von चित् mit प्र) adj. *worüber man nachzusinnen hat:* विरुया MBh. 5,1685.

प्रचिन्वत् (partic. praes. von 1. चि mit प्र) m. N. pr. eines Sohnes des Ǵanameǵaja Hariv. 1655. fg. VP. 447. Bhâg. P. 9,20,2.

प्रचीबल *eine best. Pflanze* Suçr. 2,391,5.

प्रचीर (1. प्र + चीर) m. N. pr. eines Sohnes des Vatsapri und der Sunandâ Mârk. P. 118,1.

प्रचुपित s. उपस्थित°.

प्रचुर adj. f. आ *viel, reichlich* (Gegens. अल्प) AK. 3,2,12. H. 1425. Halâj. 4,16. वने °पादपे R. Gorr. 2,38,33. Spr. 2355. Git. 2,3 (Schol. = विस्तीर्ण). Pańkat. 141,18. 229,5. Kull. zu M. 8,247. जन: *viele Menschen* Pańkat. 47,11. उद्दाह्यारणानि Schol. zu VS. Prât. 4,152. °लोमा Kull. zu M. 3,8. Halâj. 2,116. fg. °चन्दन Rt. 2,22. अधररस Spr. 1780. °नित्यघनागमा 3132. प्रचुरानिल Suçr. 1,197,20. °पूय 284,7. Hit. 50,21. ब्रह्म हि प्रचुरच्छलम् MBh. 12,12370. कामा: Hariv. 12664. धनमानदानै: Çuk. 44,3. काल: °मन्मथ: R. 3,79,8. °पराभव Spr. 2658. श्री Kull. zu M. 4,231. समागम *häufig* Bhâg. P. 5,13,21. *voll von, reich an:* ऊर्णा° (मेष) Pańkat. 253,20. हिंस्रप्राणि° (गिरि) Schol. zu Kumâras. 5,7. चौर° (लोक) Bhâg. P. 1,18,43. — Vgl. प्राचुर्य.

प्रचुरता (von प्रचुर) f. *Vielheit, Menge* Varâh. Bṛh. S. 19,9.

प्रचुरत्व (wie eben) n. dass.: आपद्° Hariv. 11143. *das Reichsein an:* आनन्द° Vedântas. (Allah.) No. 27.

प्रचुरपुरुष (प्र° + पु°) m. *Dieb* Trik. 2,10,7. — Vgl. चौर.

प्रचुरीभू (प्रचुर + भू) *zunehmen:* °भवतम: Çiç. 9,20.

प्रचेतर् m. *Wagenlenker* H. 760, v. l. Falsche Form für प्रवेतर्.

प्रचेतस् (von 4. चित् mit प्र), euphonisches Verhalten vor राजन् P. 8,2,70, Vârtt. 1. 1) adj. *aufmerksam, besonnen; kundig, klug, verständig;* gewöhnlich von Göttern gebraucht, besonders von Agni und den Âditja. Nir. 8,5. 9,20. = कृष्ट H. an. 3,751. = प्रकृष्टहृद् Med. s. 56. देवाश्चित्ते प्रचेतसो बृहस्पते भागमानशु: Ṛv. 2,23,2. अग्ने दिव: सूनुरसि प्रचेता: 3,25,1. अग्निरङ्ग विचेता: स प्रचेता: 10,79,4. कविरर्कविप्र प्र° 7,4,4. 8,73,2. TS. 3,5,5,3. यं रक्षन्ति प्रचेतसो वरुणो मित्रो अर्यमा 1,41,1. 8,47,4. 56,17. 10,85,17. Varuṇa 1,24,14. VS. 5,11 (Comm.). उत प्रचेतसो मदे Ṛv. 8,7,11. Himmel und Erde 1,159,1. 10,36,2. AV. 6,53,1. — Ṛv. 1,39,9. 43,1. 3,61,1. 4,53,1. 8,9,15. die Späher Varuṇa's 7,87,3. अज्ञा: 6,75,13. heilkräftige Kräuter AV. 8,7,7. Vgl. अ° (auch Ṛv. 10,117,6. MBh. 3,13286), वरस°. — 2) m. a) Bein. Varuṇa's AK. 1,1,1,56. H. 188. H. an. Med. Halâj. 1,74. Hariv. 14827. Ragh. 1,80. Kumâras. 2,21. काशकाम: प्रचेतसम् (यजेत्) Bhâg. P. 2,3,7. 5,30. 3,17,26. fg. 4,16,10. Verz. d. Oxf. H. 104,b,25. Vedântas. (Allah.) No. 74. — b) N. eines Praǵâpati, = मुनि H. an. Med. M. 1,35. Hariv. 14071. R. 3,20,8. Gesetzgeber Colebr. Misc. Ess. 1,117. Verz. d. B. H. No. 1028. Ind. St. 1,233. — c) pl. Bez. der zehn Söhne des Prâkinabarhis von einer Tochter Varuṇa's MBh. 1,7266. 12,7572 (प्रा° des Versmaasses wegen; vgl. 1,3129, wo aber auch die Kürze erlaubt gewesen wäre), 13,6330. Hariv. 87. 89. VP. 107. fgg. Bhâg. P. 4,12,39. 13,2. fgg. 4,24,13. 16. 19. 30,3. fgg. 21. 6,4,4. Verz. d. Oxf. H. 49,a,6. शतशस्य (!) समं सर्वे प्रधावन्ति प्रचेतस: Hariv. 12246. प्रचेतसानां (st. प्रचेतसां) सा (मारिषा) भार्या दक्षस्य जननी Brahma-P. in LA. 59,17. — d) N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Duduha, Hariv. 1841 (vgl. VP. 443, N. 5). des Durjâman VP. 443. des Durmada Bhâg. P. 9,23,15. — Vgl. अ°, प्राचेतस.

प्रचेतस s. u. प्रचेतस् 2, c.

प्रचेतुन (wie eben) adj. *Ausblick gewährend:* पद् Ṛv. 1,21,6.

प्रचेल n. *gelber Sandel* Çabdak. im ÇKDr.

प्रचेलक m. *Pferd* Çabdam. im ÇKDr.

प्रचेलुक m. *Koch* Trik. 2,9,6. Vgl. die richtige Form पचेलुक.

प्रचोद (von चुद् mit प्र) m. *das Antreiben, Anfeuern:* शुभे धर्मे प्रचोदार्थम् Açokâvad. 9.

प्रचोदक (wie eben) adj. *antreibend* u. s. w.; f. प्रचोदिका *die Anfeuerin,* Bez. der 4 Töchter der Nijoǵikâ, einer Tochter des Dämons Duḥsaha, Mârk. P. 51,84.

प्रचोदन (wie eben) 1) n. *das Antreiben, Anfeuern, Auffordern; Anweisung, Befehl* MBh. 5,73. 13,3438. वाक्प्रचोदनात् *auf die befehlenden Worte hin* R. 4,21,16. — 2) f. ई *Solanum Jacquini Willd.* AK. 2,4,3,12.

प्रचोदिन् (wie eben) adj. *vor sich her treibend* Spr. 1155.

प्रच्छद् (1. छद् mit प्र) f. *Bedeckung* VS. 15,5.

प्रच्छद (von 1. छद् mit प्र) m. P. 6,4,96, Sch. *Ueberzug, Betttuch* Halâj. 2,158. Çabdar. im ÇKDr. Ragh. 19,22. Râǵa-Tar. 2,56. — Vgl. उत्तर°.

प्रच्छदपट (प्र° + पट) m. dass. AK. 2,6,3,18. H. 676. Sâh. D. 42,12. — Vgl. प्रच्छादनपट.

प्रच्छन (von प्रछ्) n. *das Fragen, Frage* Lois. zu AK. 1,1,5,10. °ना f. dass. Gaṭâdh. im ÇKDr.

प्रच्छन्न 1) partic. adj. s. u. 1. छद् mit प्र. — 2) n. *eine verborgene Thür* AK. 2,2,13.

प्रच्छन्नीभू (प्रच्छन्न + भू) *sich verstecken, sich verborgen halten:* °भूय Z. d. d. m. G. 14,572,8.

प्रच्छर्दन (von छर्द् mit प्र) n. 1) *das Vonsichgeben, Ausstossen:* प्राणस्य Jogas. 1,34. — 2) *Brechmittel* Suçr. 2,6,17. 250,12. 407,4.

प्रच्छर्दिका (wie eben) n. *Erbrechen* P. 3,3,108, Sch. AK. 2,6,2,6. H. 469.

प्रच्छादक (von 1. छद् mit प्र) 1) adj. *bedeckend,* am Ende eines comp. Suçr. 1,343,6. तम:° *mit Finsterniss verhüllend,* Bez. eines bösen Dämons Mârk. P. 51,90. 96. — 2) m. *ein von der Laute begleiteter Gesang einer von ihrem Gatten treulos verlassenen Gattin, in dem diese ihre Lage auf versteckte Weise schildert,* Kavikaṇṭhahâra bei Çaṅk. zu Çâk. 98.

प्रच्छादन (wie eben) 1) adj. *verdeckend, verhüllend:* पिशु° (मल) N. 17,9. — 2) n. a) *das Verdecken, Verhüllen:* वल्कलकृतकौपीनमात्र° (तपस्विन्) Pańkat. 188,13. आकार° 200,10. आत्म° MBh. 1,7102. — b) *Ueberwurf, Obergewand* H. 671. Halâj. 2,391.

प्रच्छादनपट (प्र° + पट) m. *Ueberzug, Betttuch* Pańkat. 62,10. 11. Gaudap. zu Sâṅkhjak. 17. — Vgl. प्रच्छदपट.

प्रच्छाद्य (von 1. छद् mit प्र) adj. *zu verdecken, zu verhüllen, zu verbergen:* रागोपाधि Spr. 1314.

प्रच्छान (von 1. छा mit प्र) n. *das Wundmachen, Schröpfen* Suçr. 1,45,11. 58,5. 2,118,14.

प्रच्छाय (1. प्र + छाया) n. *ein schattiger Ort, Schatten:* इत्योपविश प्रच्छाये Kathâs. 33,36. °सुलभनिद्र (दिवस) Çâk. 3. स फुल्लस्य कदम्बस्य प्रच्छाये निषसाद ह Hariv. 5410.

प्रच्छित s. u. 1. छा mit प्र.

प्रच्छिद् (1. छिद् mit प्र) adj. P. 3, 2, 61, Sch. *abschneidend, zerschneidend* VS. 30, 16.

प्रच्छेद (von 1. छिद् mit प्र) m. *Abschnitt, Schnitzel* KÂTJ. ÇR. 8, 8, 30.

प्रच्छेदन (wie eben) n. *das Zerstückeln* SHAḌV. BR. 4, 8.

प्रच्छेद्य partic. fut. pass. von 1. छिद् mit प्र; s. अ°.

प्रच्याव (von 1. च्यु mit प्र) m. 1) *Fortgang, das Weichen:* त्रिगुणास्वभावत्वात्प्रकृतेर्न स्वभावप्रच्याव: Schol. zu KAP. 1, 145. 160. — 2) *Fall:* न वा एतौ मनुष्या: प्रच्यवमर्हन्ति KÂṬH. 27, 8.

प्रच्यवन (wie eben) n. 1) *das sich-fort-Begeben, Weichen:* दोष° SUÇR. 2, 15, 19. — 2) *das Kommen um* (abl.): राष्ट्रात् MBH. 4, 646.

प्रच्यावन (vom caus. von 1. च्यु mit प्र) n. 1) *Mittel der Entfernung, — Niederschlagung, — Minderung:* दोष° SUÇR. 1, 146, 16. — 2) *das Abbringen von* (abl.): स्वमतात् P. 8, 2, 94, Sch.

प्रच्यावुक (von 1. च्यु mit प्र) adj. *hinfällig:* ब्रह्मक्षत्रे एव प्रच्यावुके, विऊप्रच्यावुका ÇÂÑKH. BR. 16, 4. 2, 1. 3, 8. 15, 4.

प्रच्युतत्व (von प्रच्युत; s. u. 1. च्यु mit प्र) n. *das Gewichensein* MADHJAM. 96.

प्रच्युति (wie eben) f. 1) *Fortgang, Weggang, das Weichen:* स्वभाव° das erste Mal ist स्वभावाप्रच्युतिम् zu lesen) ÇAṂK. zu BṚH. ÂR. UP. S. 255. आत्मभावस्य MADHJAM. 8. — 2) *das um-Etwas-Kommen, Verlustiggehen:* नित्यं प्रच्युतिशङ्कया तपामपि स्वर्गे न मोदामहे ÇÂNTIÇ. 4, 20. — 3) *Hinfälligwerden:* अ° ÇAT. BR. 13, 5, 4, 12. ÇÂÑKH. ÇR. 16, 22, 13. 22.

प्रछ्, पृच्छति DHÂTUP. 28, 120. P. 6, 1, 16; अप्राक्षम्, अप्राक्षीस्, अप्राक्षीत्, अप्राट् (ved.); पप्रच्छ; प्रक्ष्यति (प्रक्ष्यसि MBH. 4, 278 fehlerhaft für स्प्र°), प्रष्टा P. 8, 2, 36, Sch. KÂR. 2 aus SIDDH. K. zu P. 7, 2, 10. med. (in gebundener Rede) पृच्छते, पपृक्षे (ved.), पपृक्षास् NAIGH. 3, 14; पृष्ट्वा P. 1, 2, 8; प्रष्टुम् P. 8, 2, 36, Sch.; pass. पृच्छ्यते, partic. पृष्ट; *Jmd* (acc.) oder *nach Jmd* (acc.) *fragen, Jmd* (acc.) *um Etwas* (acc.) *fragen, erfragen, forschen nach; suchen; bittend angehen* ṚV. 1, 161, 4. 164, 4. 2, 12, 5. 4, 3, 8. 5, 11. यद्वो पृच्छाद् ईशान: 8, 24, 30. अक्षेत्रवित्क्षेत्रविदं ह्यप्राट् 10, 32, 7. 79, 6. कथा ग्रामं न पृच्छसि *aufsuchen* 146, 1. AV. 10, 8, 10. 12, 4, 43. 7, 54, 2. 8, 9, 7. ÇAT. BR. 1, 7, 2, 17. 10, 3, 4, 1. 11, 4, 1, 3. 9. 12, 8, 2, 3. 14, 6, 9, 1. तं त्वौपनिषदं पुरुषं पृच्छामि 9, 28. VS. PRÂT. 1, 28. सोमेन यक्ष्यमाणो नर्तु पृच्छेत नक्षत्रम् *er frage nichts nach* ÂÇV. ÇR. 2, 1. GṚHJ. 4, 7. पृष्ट्वा स्वदितमित्येवम् M. 3, 251. 2, 110. fg. 11, 17. MBH. 3, 2120. 2690. HIT. 27, 22. 40, 16. ब्रूहीति ब्राह्मणं पृच्छेत् M. 8, 88. BHAG. 2, 7. SÂV. 5, 92. INDR. 1, 33. R. 1, 9, 44. 2, 90, 21. SUÇR. 1, 30, 6. RAGH. 3, 5. MEGH. 83. KATHÂS. 3, 46. 17, 95. 38, 52. 45, 403. PAÑḰAT. 130, 4. ÇUK. 41, 19. BHAṬṬ. 7, 65. 15, 5. उत तमादेशमप्राक्ष्य: (v. l. अप्राक्ष:) ḰHÂND. UP. 6, 1, 3 = VEDÂNTAS. (Allah.) No. 120. पप्रच्छानामयं चापि तयो: MBH. 3. 2118. 2182. R. 1, 2, 28. 20, 13. Spr. 1103. तत्त्वेन हि ममाचक्ष्व पृच्छन्त्या देवरूपिणीम् *fragend nach* MBH. 3, 2692. यदि तावदस्य शिशोर्नामतो मातरं पृच्छामि so v. a. *nach dem Namen der Mutter fragen* ÇÂK. 104, 22. ब्राह्मणं कुशलं पृच्छेत् M. 2, 127. 8, 87. MBH. 3, 2750. ततो वक्ष्यसि यत्त्वां स प्रक्ष्यति 1, 858. 2, 150. R. 1, 8, 13. R. GORR. 1, 21, 9. RAGH. 1, 45. 58. 14, 27. ÇÂK. 14, 10. 71, 5. MEGH. 99. VID. 130. KATHÂS. 27, 177. 28, 192. BHAṬṬ. 6, 8. 42. P. 1, 4, 51, Sch. VOP. 5, 6. सर्वान्यथावच्च दिवौकसश्च पप्रच्छुरेनं कुरुराजपुत्रा: *sie erkundigten sich bei ihm nach* ARÇ. 1, 8. med.: यं सूरिरर्थो पृच्छमान एति ṚV. 7, 1, 23. पृच्छे तदेन: 86, 3. 10, 22, 6. सूरो युत्सु प्रथम: पृच्छते गा: 9, 89, 3. गावो यन्ति गोपतिं पृच्छमाना: 97, 34. 35. सभामेति कितव: पृच्छमानो जेष्यामीति *sich fragend* 10, 34, 6. 85, 14. इन्द्रेह यद्वा समना पपृक्षे सेयमस्मे सुमति: 4, 43, 4. ÇAT. BR. 13, 4, 3, 17. पृच्छमान MBH. 12, 13941. दमयन्तीमपृच्छत 3, 2583. 12070. 13, 297. BHÂG. P. 3, 14, 12. 21, 56. कर्मसिद्धिमपृच्छत MBH. 1, 1451. ते तमर्थमपृच्छन्त देवान् M. 2, 152. MBH. 3, 2891. 13338. 14, 423. pass.: तथा तेन पृच्छ्यमाना MBH. 3, 2392. अपृच्छ्यत KATHÂS. 9, 35. RÂGA-TAR. 4, 63 (wo अपृच्छ्यत zu lesen ist). स तै: पृष्टस्तथा M. 1, 4. 119. 2, 110. 8, 60. 76. 255. 261. ÇAT. BR. 3, 5, 4, 17. MBH. 3, 2874. ÇÂK. 59. VID. 267. VET. 8, 18. 11, 17. स मया योगनन्दस्य राज्यवार्त्तामपृच्छ्यत KATHÂS. 5, 107. दात्रा पृष्टा हविर्गुणान् M. 3, 236. 8, 54. KUMÂRAS. 6, 93. एष मा तस्मान्मा हिंसीदिदं पृष्ट: AV. 7, 54, 2. तथैवाशी ये पृष्टा निधयो मया MÂRK. P. 69, 4. पृष्टाभिधायिन् *das Gefragte beantwortend* VARÂH. BṚH. S. 2, Anf. Das entferntere Object wird auch mit प्रति verbunden: गिरिराजमिमं तावत्पृच्छामि नृपतिं प्रति MBH. 3, 2441. तत्रासौ निजशापान्तं प्रति पृष्टा मया KATHÂS. 7, 32. mit अर्थे *wegen:* कं नु पृच्छामि दु:खार्ता त्वदर्थे MBH. 3, 2428. mit अधिकृत्य *über:* दाक्षायण्या पातिव्रतमधिकृत्य पृष्ट: ÇÂK. 101, 7. steht auch im loc.: य: प्रश्नं वितथं ब्रूयात्पृष्ट: सन्धर्मनिश्चये M. 8, 94. — शिवाय विश्वरूपाय यन्मां पृच्छद्युधिष्ठिर: *was er mich in Betreff* Çiva's *gefragt hat* MBH. 13, 606.

— caus. प्रच्छयति WEST. प्रच्छयसि MBH. 5, 1226 Druckfehler für प्रपच्छसि.

— desid. पिपृच्छिषति P. 1, 2, 8. 7, 2, 75 (beim Schol. fälschlich पिप्र°). VOP. 19, 6. 7.

— intens. परीपृच्छ्यते PAT. zu P. 7, 4, 90. Sch. zu P. 6, 1, 16.

— अति *darüber hinaus —, weiter fragen:* यद्वै प्राणमत्यप्रक्ष्य: TBR. 3, 10, 9, 5. ÇAT. BR. 11, 6, 3, 11. 14, 6, 6, 1.

— अनु *fragen, befragen, fragen nach, um:* सागरायानुपृच्छते MBH. 12, 10618. BHÂG. P. 6, 8, 3. अन्वपृच्छत्ता रूपं विकुरुषे कथम् MBH. 13, 1518. R. GORR. 2, 57, 27. BHÂG. P. 1, 19, 31. 3, 8, 3. तामिन्द्रो ऽथान्वपृच्छत MBH. 13, 559. मरणं मानुप्राक्षी: KAṬHOP. 1, 25. कुशलं चान्वपृच्छत् MBH. 3, 946. 13, 2007. BHÂG. P. 2, 6, 32. 8, 29. प्रश्नं वाङ्मनसोर्मां यस्मात्त्वमनुपृच्छसि MBH. 14, 640. यस्या भयाद्रामं (*nach* Râma) नानुपृच्छसि सारथिम् R. 2, 57, 29. कुशलं त्वानुपृच्छति R. GORR. 2, 81, 11. BHÂG. P. 1, 16, 26. 2, 9, 42. अनुपृष्ट *nach dem man sich erkundigt* 1, 15, 22. n. *wiederholte Frage* NIR. 1, 4. 5. — Vgl. अनुप्रश्न.

— अभ्यनु dass. MBH. 13, 2169. तं सर्वे ऽभ्यनुपृच्छत 12, 1933.

— समनु dass.: विदितं वेदितव्यं ते कस्मात्समनुपृच्छसि MBH. 3, 12546. कस्माद्धितं समनुपृच्छसि 2, 2142. 14, 753.

— अभि dass. BHAṬṬ. 3, 29. पुरोहितमभिप्रष्टुम् MBH. 13, 3733. आ स्माभिपृच्छे ऽद्य पतिं प्रजानाम् BHÂG. P. 3, 24, 34. अस्त्यस्माकमभिप्रेतं भवन्तं कंचिदर्थमभिप्रष्टुम् (so ist zu verbinden) MBH. 3, 13339. अभिपृष्ट *wonach man gefragt hat* BHÂG. P. 2, 2, 32.

— आ med. P. 1, 3, 21, VÂrtt. 6. VOP. 23, 1. 1) *sich bei Jmd.* (acc.) *verabschieden, Lebewohl sagen:* आपृच्छे त्वाम् MBH. 1, 3270. 2, 58. R. 2, 34, 22. 50, 2. 5, 36, 76. आपृच्छस्व 2, 21, 23. MEGH. 12. आप्रष्ट KATHÂS. 29, 62. आपपृच्छे BHAṬṬ. 14, 63. आपृच्छ्य R. 1, 2, 3. 9, 40. 74, 1. 2, 34, 7. RAGH.

8,48. 12,103. Kathâs. 35,163. Râǵa-Tar. 3,280. Çuk. 42,10. आपृच्छ्य R. 1, 72,20. आप्रष्टुम् MBh. 3,1734. act. 2,1602. (तम्) आपृच्छ — गमनं द्वारकां प्रति 14,403. pass.: आपृष्टो ऽसि गच्छाम्यहम् Matsjop. 33. MBh. 5,2991. *begrüsst werden:* आ नं इन्द्र पृच्छसे (Benf. Gr. § 860) R̥V. 10,22,7. आपृच्छते, आपच्छत *sich selbst Lebewohl sagen* P. 3,1,87, Vârtt. 10, Sch. — 2) *fragen, nach Etwas fragen:* अनापृष्टकथो वाग्मी Mârk. P. 20,20. अनापृष्टमपि ब्रूयुर्गुरवो दीनवत्सलाः Bhâg. P. 3,7,36. — Vgl. आपृच्छा, आपृच्छ्य, आप्रच्छन.

— उपा *sich bei Jmd verabschieden,* act. R. 3,5,18.

— समा dass.: °पृच्छ्य R. Gorr. 2,31,27. 3,1,34. Kathâs. 28,189.

— उप *Jmd* (acc.) *befragen:* °प्रष्टुम् MBh. 12,12272. °पृच्छामहे 10,102.

— परि *fragen, befragen, sich erkundigen nach, Jmd* (acc.) *fragen nach, um* (acc.) MBh. 4,1637. 13,344. R. 6,2,12. Spr. 2450. तं परिपृच्छेयुः M. 11,195. MBh. 3,2135. R. 1,1,1. 2,87,8. 3,38,1. 6,8,27. Suçr. 1,249, 5. Bhâg. P. 2,9,42. पर्यपृच्छत कश्यपम् MBh. 1,1402. 5,1261. 12,13917. Hariv. 909. R. 1,74,9 (76,11 Gorr.). 2,101,2. 6,2,9. पर्यपृच्छत साध्यः (मया) Kathâs. 25,57. परिपृष्ट Vid. 304. एतेषां सोमप्रवाके परिपृच्छेत् Âçv. Gr̥hj. 1,23. ग्रामांश्च परिपप्रच्छ गोकुलानि च सर्वशः R. 1,9,60 (58 Gorr.). 2,60,12. कुशलं कौशिको राज्ञः पर्यपृच्छत् 1,20,11. 31,1. Kathâs. 10,176. Mârk. P. 16,13. पितॄंस्तान्परिपप्रच्छ वासिष्ठर्तारमेव च *fragte nach* R. 1, 42,3. Draup. 4,13. कुशलं पर्यपृच्छत R. 1, 32,4. पर्यपृच्छत तान्सर्वान्क्रमेण सुहृदः स्वकान् MBh. 3,2685. 14,452. परिपृच्छ्य च मां पूर्वं परिक्लेशं पुरस्य च 1,6311. 4,79. R. Gorr. 2,10,6. Kathâs. 22,132. Narasiṅha-P. in Verz. d. Oxf. H. 82, *a,* 37. (विभुम्) पुत्र्या वरं परिप्रष्टुम् Bhâg. P. 3, 3, 30. das entferntere Object mit प्रति verbunden: परिपप्रच्छ भैमं च कार्यं तत्प्रति Hariv. 8772. im loc.: धर्मेषु कुरवः कं नु परिप्रक्ष्यन्ति MBh. 11, 659. im gen.: परिपृच्छन्ति सूत्रस्य विनयस्य मातृकायाः Burn. Intr. 46. — Vgl. परिप्रश्न.

— संपरि *befragen:* इति संपृष्टो ऽहं तेन MBh. 14,576.

— प्रति *befragen, Jmd fragen um:* प्रत्यपृच्छद्वणिग्वरम् Kathâs. 26, 121. तदामात्यान्समाहूय प्रतिप्रक्ष्यति निश्चयम् R. 1,8,18.

— वि *fragen, befragen; erforschen:* वि पृच्छामि पाक्या३ न देवान् R̥V. 1,120,4. तमित्पृच्छन्ति न सिमो वि पृच्छति स्वेनेव धीरो मनसा यदग्रभीत् 145,2. एता वि पृच्छ किमिदं भनन्ति 4,18,6. विपृच्छम् absol. 7,86,3. 8, 43,4. 66,1. 9,70,9. AV. 20,127,9. — नारदाय विपृच्छते Bhâg. P. 2,4,25. ततश्च वः पृच्छामिदं विपृच्छे 1,19,24.

— सम् 1) med. P. 1,3,29, Vârtt. 1. Vop. 23,14. *sich befragen, — unterreden, — begrüssen:* पृच्छे त्वेन सं त्वेन पृच्छे R̥V. 4,18,2. सं पृच्छसे समराणः शुभानैः 1,165,3. न यः संपृच्छे (dat. inf.) न पुनर्हवीतवे न संवादाय रमते 8,90,4. यत्संपृच्छं मानुषीर्विश आयन् 10,69,9. — 2) *fragen, befragen, Jmd fragen um;* act. MBh. 12,3027. ताम् — समप्राक्षीत् Bhâg. P. 9,14,13. संपृष्ट *gefragt* MBh. 12,7898. R. 2,36,21. R. Gorr. 1,19,1. Bhâg. P. 8,5,14. Çuk. 41,10. तत्संप्रष्टुमिहार्हथ MBh. 3,11864. तम् — समपृच्छन्नामयम् 13,657. पाण्डवाः सर्वकार्याणि संपृच्छन्ति स्म तं नृपम् 15, 6. med.: किमेतदिति ते ऽन्योऽन्यं समपृच्छन्त Hariv. 10297. सुहृदः — संपृच्छे Bhâg. P. 4,22,15. 7,5,8.

— उपसम् *befragen:* °प्रष्टुम् MBh. 5,2653. 12,1362.

प्रज (von जन् mit प्र) 1) adj. f. आ *gebärend;* s. 1. अप्रज. — 2) m. *Gatte* Bhar. zu AK. ÇKDr. Eine zur Erklärung von प्रजावती erfundene Bedeutung.

प्रजङ्घ (1. प्र + जङ्घा) m. N. pr. 1) eines Affen R. 5,73,44. — 2) eines Râkshasa R. 6,18,9. 69,12.

प्रजङ्घा (wie eben) f. *ein best. Theil des Unterschenkels:* प्रजङ्घाग्र als Erkl. von आयस्कार Trik. 2,8,38.

1. प्रजज्ञि (von 1. ज्ञा mit प्र) adj. *kundig* Çat. Br. 5,1,1,10. — Vgl. 1. अप्रजज्ञि.

2. प्रजज्ञि (von जन् mit प्र) adj. *zeugungsfähig;* s. 2. अप्रजज्ञि.

प्रजन (von जन् mit प्र) P. 7,3,35, Sch. 1) m. (seltener n.) *Zeugung, das Belegen* AK. 3,3,25. H. 1274. Taitt. Up. 1,9. M. 9,61. 121. 12, 121. MBh. 3,12648. प्रजनः स्वेषु दारेषु 12,2274 (st. प्रजनः das neutr. प्रजनं 626). 13,2439. पुंसः प्रजनो न प्रवर्धते (पुंसः प्रजनं न प्रवर्तते M. 3,61) 2487. प्रजनः सर्वभूतानाम् 14,1127. P. 6,1,55. Vop. 9,46. 18,17. उपसर्या काल्या प्रजने P. 3,1,104. AK. 2,9,70. H. 1268. Halâj. 2,117. *das Gebären:* प्रजनार्थं स्त्रियः सृष्टाः संतानार्थं च मानवाः M. 9,96. 26. — 2) *Erzeuger:* ईशो नगानां प्रजनः प्रजानाम् Bhâg. P. 8,5,34. लोभप्रजनसंभूत MBh. 14,1108. प्रजनश्चास्मि कन्दर्पः Bhag. 10,28.

प्रजनन (wie eben) 1) adj. *zeugend, zeugungskräftig, lebenskräftig:* इदं हविः प्रजननं मे अस्तु VS. 19,48. प्राण Çat. Br. 10,3,1,1. 7. — 2) n. *a) der Act des Zeugens, Gebärens, Zeugung, Geburt; Fortpflanzung;* = जन्मन् H. an. 4,178. Med. n. 189. AV. 9,6,44. VS. 3,63. तदिदमग्नौ देवयोन्यां प्रजनने रेतः सिच्यते Ait. Br. 1,22. 3,11. TBr. 1,1,2,2. 3, 1,4. TS. 5,2,6,1. Çat. Br. 1,1,1,13. 2,5,1,11. Taitt. Up. 1,3,3. हीनः प्रजननात्स्वयम् MBh. 1,4676. 4748. Bhâg. P. 4,1,28. °काम Kauç. 19. °यज्ञ Nir. 3,4. °कुशल *geschickt in der Geburtshilfe* Suçr. 1,368.10. *Erzeugung* des Feuers Lâtj. 3,5,5. इलाः फलप्रजनने Râǵa-Tar. 2,60. — *b) Zeugungskraft, Samen* TBr. 2,2,9,3. 6. TS. 7,1,5,2. अपेतप्रजननाः स्थविराः Kâtj. Çr. 22,4,7. Lâtj. 8,6,4. — *c) das Zeugende, Zeugungsglied:* अस्तीदमधिमन्थनमस्ति प्रजननं कृतम्। एतां विश्पत्नीमा भर R̥V. 3,29,1. Ait. Br. 3,35. त्रिवृत्प्रजननमुपस्थो योनिर्मध्यमा TBr. 3,11,9,6. Suçr. 1,86,12. गुह्यं प्रजननोपस्थौ H. 611. प्रजनन = योनि H. an. Med. — *d) das Product der Zeugung, Kinder:* विबुधोपमसंदर्शन° adj. Bhâg. P. 5,20,4 (nach dem Schol. *Zeugung*). 9,14,45. — *e)* = प्रगम Viçva im ÇKDr. = प्रगत H. an. — Vgl. पुंस्प्रजनन.

प्रजननवत् (von प्रजनन) adj. *zeugungskräftig* AV. 19,17,9. 18,9.

प्रजनयितर् (von जन् mit प्र) nom. ag. *Zeuger:* एष वै प्रजनयिता यन्मुष्कः Çat. Br. 3,7,2,8. 2,5,1,8. 8,4,2,20. 12,9,1,17. अग्निः प्रजानां प्रजनयिता TBr. 1,7,2,3. TS. 2,1,1,6. 2,8.

प्रजनिका (wie eben) f. *Mutter* Ǵatâdh. im ÇKDr.

प्रजनिष्णु (wie eben) adj. *zur Zeugung wirkend, zeugend* P. 3,2,136. Vop. 26,142. यद्ध रेतः सिच्यते तत्प्रजनिष्णु भवति Çat. Br. 6,4,1,7. 7,3,1, 28. Kâṭh. 26,7.

प्रजन्तुक m. *Körper* H. ç. 117. Vielleicht eine falsche Form.

प्रजनू (von जन् mit प्र) f. *Geburtsglied, die weiblichen Geschlechtstheile:* शिवास्ते सन्तु प्रजन्वः AV. 9,4,6. तस्मिन्योनौ प्रजनौ प्रजायेय TS. 3,11,4,2.

प्रजय (von 1. जि mit प्र) m. P. 6,2,144, Sch. *Sieg* Çat. Br. 1,5,2,3. अभिमं प्रजयं प्राजैषम् Kaush. Âr. 2,17. Çâñkh. Çr. 18,21,8.

प्रजल्प (von जल्प् mit प्र) m. *Geschwätz, unbesonnene Worte* (insbes. bei der Begrussung eines Geliebten): असूयेर्ष्यामदयुजा यो ऽवधीरणमुद्रया । प्रियस्य कौशलोद्गारः प्रजल्पः स तु कथ्यते ॥ Uǵǵvalanîlamaṇi im ÇKDr.

प्रजल्पन (wie eben) n. *das Reden, Sprechen* Pańkat. 85,21.

प्रजव (von 1. जु mit प्र) m. *Eile*: वातस्येव प्रजवो नान्येन स्तोमो वसिष्ठा अन्वेतवे वः ṚV. 7,33,8. Nir. 13,13.

प्रजवम् (wie eben) absol. *eilends*: प्रजवं वा एतेन यन्ति यद्दशममहः TS. 7,3,1,1.

प्रजविन् (wie eben) adj. *eilend, sich rasch bewegend, schnell* P. 3,2, 156. AK. 2,8,2,41. Kathâs. 50,4.

प्रजस् am Ende eines adj. comp. = प्रजा P. 5,4,122. Vop. 6,26; vgl. अ° (auch Jâǵń. 2,144. fg.), दुष्ट° TS. 1,5,6,1. दुष्प्रजस्, बहु°, सु°. Für प्रजास्तस्य (*dessen Nachkommenschaft*) विवर्धते MBh. 13,6062 ist wohl प्रजा त° zu lesen.

प्रजहित s. हा, जहाति mit प्र.

प्रजा (von जन् mit प्र) f. P. 3,2,99, Sch. 1) *Nachkommenschaft, Kinder und Kindeskinder, Familie* AK. 3,4,2,34. H. 543. an. 2,72. Med. ǵ. 12. प्र जायेमहि प्रजाभिः ṚV. 2,33,1. प्रजां त्वष्टा वि ष्यतु नाभिमस्मे 3, 9. प्रजामपत्यं बलमिच्छमानः 1,179,6. प्रजाभिरग्ने अमृतत्वमश्याम् 5,4,10. 7,33,10. उप प्रजावे गृणते वयो धुः 36,9. मा नः प्रजा रीरिषो मोत वीरान् 10,18,1. 95,18. AV. 2,7,4. 14,2,14. प्रजां कृण्वाथाम् 37. आत्मन् प्रजा 5,29,6. 3,15,7. Çat. Br. 2,3,1,25. Ait. Br. 7,29. विद्वांसः प्रजां न कामयन्ते Çat. Br. 14,7,2,26. अपो मुञ्चामि न प्रजाम् so v. a. *Samen* VS. 4,13. — प्रजा पशुमती ṚV. 5,41,17. प्रजा und धन *Leute (Familie) und Habe* AV. 8,5,16. 7,33,1. 81,3. प्रजा, पशु 9,6,34. 11,1,17. 12,4,2. Ait. Br. 1,1. Çat. Br. 2,4,4,1. प्र जायन्ते वीरुधश्च प्रजाभिः *Nachwuchs* ṚV. 2,35, 8. — अस्य वीराः प्रजायामाजायन्ते Çâṅkh. Çr. 16,23,6. Âçv. Gṛhj. 1,5. Khând. Up. 1,9,3. — अनिन्दितैः स्त्रीविवाहैरनिन्द्या भवति प्रजा M. 3,42. 277. 4,219. 229. 5,162. 9.45. 59. 195. Jâǵń. 1,269. MBh. 1,2440. Ragh. 4,7. (लभते) आचाराद्रीप्सिताः प्रजाः M. 4,156. 159. 11,40. R. 2,45,5 (43, 5 Gorr.). Çâk. 102. Ragh. 2,73. पश्यतो बकमूर्खस्य नकुलेन कृता प्रजाः Spr. 495, v. l. Am Ende eines adj. comp. (f. आ): अप्रज (s. auch bes.) MBh. 1,4684. Bhâg. P. 6,14,40. 55. 18,18. 9,1,13. 9,38. सु° 6,14,40. R. Gorr. 2,72,13. स° Ragh. 4,3. मृतप्रजा M. 9,81. Bhâg. P. 5,19,25. बहु° MBh. 13,4229. R. 1,6,6. धृत° Ragh. 15,87. 1,65. Bhâg. P. 1,9, 13. विप्लुप्रजाया इव देवमातुः 3,1,28. वृथाप्रजा Mârk. P. 22,42. — 2) *Geschöpf* uberh., *Creatur*; bes. *die Menschen; Leute, Unterthanen* (eines Stammhauptes oder Fürsten), *Volk* AK. H. 501. H. an. Med. Halâj. 2, 129. प्राणादपानाद्भुवनस्य प्रजाभ्यः ṚV. 4,53,4. अग्नौजिन् ओषधीभिर्जनाय कमुत प्रजाभ्यो ऽविदो मनीषाम् 5,83,10. दद्यात नो अमृतस्य प्रजायै *füget uns hinzu zum Volk der Ewigkeit* d. h. *zu den Seligen* 7,57,6. प्रजायै कममृतं नावृणीत 10,13,4. 54,1. मृत्युः प्रजानामधिपतिः AV. 5,24,13. प्रजापतिर्निर्जनयति प्रजा इमाः 7,19,1. 9,0,1. 11,4,19. 12,1,16. प्रजा आर्ल्लाणी 5,19,1. यातुधानस्य *Brut* AV. 1,8,3. कृत्याकृतः 10,1,19. 11,2,21. अमुते क प्रजानामैश्वर्यमाधिपत्यम् Ait. Br. 7,20. TS. 3,1,1,1. Çat. Br. 2,4,2,2. 5,2,1. दैव्यः, आसुर्यः 13,8,2,5. शरीरात्स्वात्सिसृक्षुर्विविधाः प्रजाः M. 1,8. 25. 26. 34. पत्नीप्रजानाम् ebend. Ragh. 3,27. दन्तात्प्रजानां सृष्टा Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,506, Çl. 22. प्रजाः सर्वाः M. 7,18. 19. प्रजा इव चतुर्विधाः (Brahmanen u. s. w.) MBh. 1,649. Hariv. 11818. कुशलं प्रजानाम् Trik. 1,1,1. नृप्रजाः *die Menschenkinder* Spr. 313. प्रजानां रक्षणम् (des Königs Pflicht) M. 1,89. 5,94. 7,18. 86. N. 5, 42. Sâv. 1,17. R. 1,6,4. 52,7. Çâk. 150. Ragh. 1,17. 63. 2,1. Spr. 1329. 1829. fgg. Varâh. Bṛh. S. 4,32. 5,98. 8,9. 47,81. उवाच रामो धर्मात्मा ताः प्रजाः स्वा इव प्रजाः R. 2,45,5. Çâk. 102. Ragh. 2,73. प्रजां संरक्षति नृपः सा वर्धयति पार्थिवम् Spr. 1828. 2316. 2361. प्रजेशम् Varâh. Bṛh. S. 19,9. संपन्नप्रजया भृताः (ग्रामाः) Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 10, Çl. 36. Am Ende eines adj. comp. Ragh. 8,32. Vid. 27. — 3) *Geburt Zeugung, Fortpflanzung*: प्रजायै मृत्यवे त्वत् ṚV. 10,72,9. प्रजायै त्वा नयामसि AV. 5,25,8. 14,1,47.

प्रजाकर (प्र° + 1. कर) m. bildl. Bez. *des Schwertes* H. ç. 143. Es ist viell. प्राजाकर gemeint.

प्रजाकाम (प्र° + काम) adj. *Nachkommen wünschend* AV. 7,17,3. Ait. Br. 3,7. Çat. Br. 1,8,1,7. 2,1,2,6. 5,1,7. Kâtj. Çr. 4,4,1. 24,2,13. Âçv. Çr. 1,10.

प्रजाकार (प्र° + 1. कार) m. *der Bildner der Geschöpfe*: प्रजापति Hariv. 53..

प्रजागर (von 3. गर् mit प्र) 1) nom. ag. *wachend*, Beiw. Vishṇu's MBh. 13,7051. m. *Wächter* Bhâg. P. 4,27,15. — 2) m nom. act. a) *das Wachen, Nichtschlafen, Aufpassen* Halâj. 2,448. MBh. 1,330. 502. 3, 281. 1483. 14725. °स्थ 14754. 5,980. कृतस्वं कामिनं चौरमाविशन्ति प्रजागराः 983. प्रजागरः सर्वजनं स्माविवेश 7,2784. 8,3764. 14,1084. Çâk. 149. Hit. III,110. Bhavishja-P. in Verz. d. Oxf. H. 31, a, 12. fg. तत्र प्रजागरः कर्तुमसर्वज्ञेन शक्यते Spr. 2604. Râǵa-Tar. 6,97. — b) *das Aufwachen, Erwachen*: प्रजागरेणास्य (राज्ञः) जगत्प्रबुध्यते Kâm. Nîtis. 7,58. — 3) f. आ N. pr. einer Apsaras MBh. 3,1785.

प्रजागरण (wie eben) n. *das Wachsein, Schlaflosigkeit* Suçr. 1,48,21.

प्रजाघ्न (प्र° + घ्न) adj. f. ई *die Nachkommenschaft tödtend* Pâr. Gṛhj. 1,11, 1.

प्रजाचन्द्र (प्र° + च°) m. *ein Mond für die Unterthanen*, ehrendes Beiw. eines Fürsten, Râǵa-Tar. 4,366. 6,292.

प्रजात partic. 1) *erzeugt, geboren*; s. u. जन् mit प्र 1. — 2) प्रजाता f. *geboren habend* Halâj. 2,345. Suçr. 1,281,17. 285,13. Andere Belege s. u. जन् mit प्र 2. — 3) *qui semen immisit* Kâtj. Çr. 20,3,20.

प्रजाति (von जन् mit प्र) 1) f. *Zeugung, das Gebären, Geburt, Fortpflanzung; Zeugungskraft* TBr. 3,3,8,3. Ait. Br. 3,10. 8,4. 11. प्रजानाम् Çat. Br. 3,6,2,13. अग्नीषोमयोरुत्क्रान्तवती विभूतिः प्रजातिः 1,6,2,23. अग्न्याधेयस्य Ait. Br. 5,3. रेतो वै प्रजातिः Çat. Br. 14,9,2,6. भूयसी मे प्रजातिर्भूत् 12,4,1,7. स आत्मन्येव प्रजातिमाधत्त 11,1,6,7. °काम Ait. Br. 3,48. Âçv. Çr. 9,7. Çâṅkh. Br. 6,1. Kâtj. Çr. 22,10,13. प्रजा, प्रजनन, प्रजाति Taitt. Up. 1,9. 3,10,3. प्रजात्यानन्द Bhâg. P. 2,6,7. अथापि काममेतं ते प्रजात्यै करवाण्यलम् 3,14,21. इति व्यवसिता विप्रास्तस्य राज्ञः प्रजातये 4,13,35. — 2) m. N. pr. eines Fürsten (प्रजानि VP.) Mârk. P. 118,7. 9.

प्रजातिमत् (von प्रजाति) adj. *Worte enthaltend, welche sich auf Zeugung beziehen*: ऋच् Ait. Br. 4,7.

प्रजाद (प्र° + 1. द) 1) adj. *Nachkommenschaft verleihend.* — 2) f. आ

ein best. Strauch, = गर्भदात्री Râǵan. im ÇKDr.

प्रजादान (प्र° + 1. दान) n. *Silber* Çabdak. im ÇKDr.

प्रजाद्वार (प्र° + द्वार्) n. *das Thor zu den Geschöpfen* oder *zur Nachkommenschaft*, Beiw. der Sonne MBh. 3,156.

प्रजाध्यक्ष (प्र° + अध्यक्ष) m. *Oberaufseher über die Geschöpfe, Leiter der Geschöpfe*; Beiw. der Sonne MBh. 3,152. Kardama's Bhâg. P. 3,21, 24. Daksha's u. s. w. 4,29,42. — Vgl. प्रजापति.

प्रजानाथ (प्र° + नाथ) m. 1) *Beschützer —, Herr der Geschöpfe*; von Brahman oder Manu gesagt Prab. 8,3. von Daksha Bhâg. P. 6,4,44. प्रजानाथस्य युगम् Colebr. Misc. Ess. I, 108, N. — 2) *Beschützer des Volks, König, Fürst* Ragh. 2,48. 10,84. Râǵa-Tar. 3,46. 5,191. — Vgl. प्रजापति.

प्रजानि m. N. pr. eines Fürsten VP. 352. प्रजाति Mârk. P.

प्रजान्तक (प्रजा + अन्तक) m. *der Todesgott* Ragh. 8,45.

प्रजाप (प्र° + 2. प) m. *Hüter des Volkes, König, Fürst* H. 690.

प्रजापति (प्र° + पति) m. 1) *Herr der Geschöpfe*: (सविता) दिवो धर्ता भुवनस्य प्रजापतिः R̥V. 4,53,2. Soma, dem bildnerischen Tvashṭar verglichen 9,5,9. Indra und Agni: प्रजानी प्रजापती (so herzustellen) AV. 10,1,21. प्रजापति = दिवाकर् *Sonne* und = वह्नि *Feuer* H. an. 4,116. — 2) *ein der Zeugung vorstehender besonderer Genius*, welcher aber in weiteren Verhältnissen auch *ein Beschützer des Lebendigen* ist und neben Indra, Savitar und andern Göttern angerufen wird. आ नः प्रजां जनयतु प्रजापतिः R̥V. 10,85,43. 169,4. 184,1. AV. 2,34,4. 3,15,6. 24,7. 4,4,2. 15,11. 6,11,2. 3. 68,2. 69,3. 7,19,1. 24,1. 14,2,13. VS. 8,10. 17. M. 12,121. Suçr. 1,311,7. Bhâg. P. 2,6,7. — 3) *Herr der Geschöpfe, Schöpfer*; Bez. eines obersten Gottes über den benannten Göttern der vedischen Periode. Während Praǵâpati in diesem Sinne im R̥V. nur ein Mal vorkommt, wo ein Zusatzvers 10,121, 10 dem im vorhergehenden gepriesenen unbekannten Gotte den Namen Praǵâpati beilegt, ist derselbe häufig erwähnt in den jüngern Liedern des AV. und *in* der VS., und allgemein angenommen in den Brâhmaṇa. So hoch aber auch die Prädicate sind, welche diesem obersten Gotte der älteren Theologie, an dessen Stelle die Philosophie Brahman setzt, beigelegt werden, so ist derselbe gleichwohl in zahlreichen Legenden (vgl. die Kapitelanfänge der Brâhmaṇa des Jaǵurveda, Ind. St. 3,309. fg.) durchaus polytheistisch behandelt. Nir. 10,42. AV. 3,10,13. 4,35, 1. 8,1,17. 9,1,21. 10,7,7. यत्र॑ परममव॒मं यच्च॑ मध्य॒मं प्रजापतिः ससृजे विश्वरूपम् 8. 41. 8,13. त्रयस्त्रिंशतं लोकान्निरमिमीत प्रजापतिः 11,3,52. VS. 8,36. Çat. Br. 1,4,2,1. fgg. 2,2,4,1. 6,1,2,11. 10,1,3,1. Ait. Br. 1,1. 10. 18. इन्द्रो वै वृत्रं हत्वाब्रवीत्प्रजापतिमहमेतदसानि यत्त्वमहं महानसानि 3,21. 36. प्रजापतिर्वै पित ऋभून्मर्त्यान्सतो ऽमर्त्यान्कृत्वा तृतीयसवन आभजत् 6,12. प्रजापतेर्विभान्नाम लोकस्तस्मिंस्त्वादधामि 7,24. प्रजापतिमेव प्रथमं देवतानामुपससार 16. TBr. 2,2,10,1. देवानां पिता जनिता प्रजानाम् 8,1,3,4. dreiunddreissig Götter, Praǵâpati der 34ste 7,1,4. Çat. Br. 5,1,2,13. 11,6,3,5. der vierte über den drei Welten 4,6,1,4. Vater 1, 5,1,16. 3,2. 7,2,22. ist erster Opferer 2,4,4,1. 6,2,3,1. TS. 1,6,9,1. Pańkav. Br. 12,13,4. 13,4,1. 25,6,2. Râǵa-Tar. 3,443. Praǵâpati Manu VS. 11,66. M. 10,78. 12,123. MBh. 1,2581. R. 1,70,20. Viçvakarman H. an. 4,116. VS. 12,61. Çat. Br. 7,4,2,5; vgl. शिल्पप्रजापति MBh. 1,2592. Parameshṭhin (s. u. dem Worte, wo auch das Verhältniss von Praǵâpati und Parameshṭhin berührt wird) VS. 14, 31. विभुदावन् TS. 3,5,8,1. पित्रा हि शस्ताः स्वया देवतया स्वेन प्रजापतिना *Schöpfer* Çâńkh. Br. 30,5. 11,7. विश्वे देवाः प्रजापतिराजानः Çâńkh. Çr. 4,21,12. प्रजापतिर्ब्रह्मा, वेदा देवाः Âçv. Gr̥hj. 3,4. Pâr. Gr̥hj. 1,12. 2,9. 3,4. अस्याः सर्गविधौ प्रजापतिरभूच्चन्द्रो नु कान्तिप्रदः शृङ्गारैकरसः स्वयं नु मदनो मासो नु पुष्पाकरः *Schöpfer* Vikr. 9. = ब्रह्मन्, विधि, विधातर् AK. 1,1,2,12. 3,4,18,117. Trik. 3,3,167. H. 212. an. 4,116. Med. t. 210. Halâj. 1,7. M. 2,76. 77. 84. 4,225. 248. 5,28. 9,16. 46. 327. R. 1,44,1. 72,24. 2,34,21. Çâk. 112. Varâh. Bṛh. S. 8,24. sein Nakshatra ist Rohiṇî 15,18. 97,8. Weber, Ǵjot. 94. Mûla Nax. 2,374. 379. Praǵâpati stellt seiner Tochter nach Ait. Br. 3,33. Çat. Br. 1,7, 4,1. Pańkav. Br. 8,2,10. Prab. 8,3. hat 33 Töchter, die er dem Soma giebt, TS. 2,3,5,1. Kâṭh. 11,8. सभा und समिति heissen seine Töchter AV. 7,12,1. Pâr. Gr̥hj. 3,13. eine seiner Töchter ist Mutter Indra's und Soma's AV. 3,10,13. Praǵâpati zwischen Brahman und Br̥haspati Taitt. Up. 2,8. zwischen Brahman und Uçanas VP. 272. zwischen Brahman und Pr̥thivî M. 2,225. neben Brahman Lalit. ed. Calc. 434,10. दक्ष (s. auch u. d. Worte), मरीचि u. s. w. H. an. Med. M. 9,128. MBh. 1,4807. fgg. 2,435. fgg. (प्रजानां पतयः). 10,774. 12. 7571. fgg. Hariv. 40. fg. 2383. 11515. VP. 49, N. 2. 54. Bhâg. P. 3, 20,9. Çâk. 168 (Kaçjapa). Vâǵja Ind. St. 3,224. Beiw. Çiva's Çiv. Gesetzgeber Ind. St. 1,233. 467. प्रजापतेरन्तरम् oder आन्तरम्, अनुश्लोकः, अभीवर्तः, अर्कः, अष्टनिधनम्, आज्यदोहम्, आतीषदीयम्, कनीनिकम्, गर्दः oder कूर्दः, चतुः, चतुस्त्रिंशत्संमितम्, त्रयस्त्रिंशत्संमितम्, दीर्घम्, दीर्घायुष्यम्, दोहदोहीयम्, धनम्, धर्मः, निधनकामम्, प्रतिष्ठा, मधुश्चुन्निधनम्, महायशम्, मेक्षाविशीयम्, वषट्कारनिधनम्, वाजजित्, विधर्म, वैराजम्, व्रतपक्षौ, श्रद्धा, श्रुद्धीयम् (?), श्लोकः, सदोविशीयम्, संतानिकम्, सदोहविर्धानम्, सौदन्तीयम्, सुतं रयिष्ठीयम्, द्विकत्रिकनिकम् (त्रिकनिकद्विकम्, त्रिकत्रिकद्विकम्) und हृदयम् Namen von Sâman Ind. St. 3,224. fg. Mehreres über Praǵâpati kann man noch in den Ind. St. und bei Muir, ST. finden. — 4) *Herr des Volkes, König, Fürst* Trik. H. an. Med. Halâj. 2,266. — 5) *Schwiegersohn* H. an. — 6) *Vater* ÇKDr. mit folgendem Beleg: जनको जन्मदानाच्च रक्षणाच्च पिता नृणाम्। ततो विस्तीर्णकरणात्कलया स प्रजापतिः ॥ इति ब्रह्मवैवर्ते गणपतिखण्डे ४४ अध्यायः ॥ — 7) *ein best. Insect* (कीट) ÇKDr. — 8) Bez. *des 5ten (39ten) Jahres im 60jährigen Jupitercyclus* Varâh. Bṛh. S. 8,29. Journ. of the Am. Or. S. VI, 180. — 9) *ein best. Stern, δ Aurigae* Sûrjas. 8,20. — 10) = कालपुरुष 1. Javaneçvara in Z. f. d. K. d. M. 4,344, Çl. 3. — 11) N. pr. eines Mannes Verz. d. B., H. No. 226. 260. 1100. eines R̥shi Vjutp. 90. — Vgl. प्राजापत, प्राजापत्य.

प्रजापतिगृहीत (प्र° + गृ°) adj. nach Mahîdh. so v. a. प्रजापतिसृष्ट VS. 13,54.

प्रजापतिपति (प्र° + पति) m. *Herr der Herren der Geschöpfe*, Beiw. Daksha's Bhâg. P. 3,20,9. 4,7,55.

प्रजापतिभक्षित (प्र° + भ°) adj. *von* Praǵâpati *genossen* VS. 38,28.

प्रजापतियज्ञ m. *das* Praǵâpati, *als dem der Zeugung vorstehenden*

Genius, *dargebrachte Opfer* (यज्ञ) so v. a. *die durch das Gesetz vorgeschriebene Erzeugung von Kindern* VP. 294, N. 3.

प्रजापतिलोक m. Pragâpati's *Welt* (लोक), zwischen der Brahman- und der Gandharva-Welt liegend, Çat. Br. 14,6,6,1. 7,1,38. 39. Ind. St. 1,306. 2,224. fgg.

प्रजापतिशर्मन् (प्र° + श°) m. N. pr. eines Mannes Weber, Nax. 2,319.

प्रजापतिसृष्ट adj. *von* Pragâpati *geschaffen* (सृष्ट) AV. 10,6,19. Çat. Br. 8,1,2,9. 10,4,2,23.

प्रजापतिहृदय n. oder प्रजापतेर्हृदयम् Pragâpati's *Herz* (हृदय), N. eines Sâman Ind. St. 3,225, a. Kâtj. Çr. 18,3,8. Lâtj. 1,5,17. fgg. Çat. Br. 9,1,2,40. TS. 5,5,8,2. 7,5,8,1.

प्रजापती f., vollständig महा° mit dem patron. गौतमी, N. pr. einer Tante und Amme Çâkjamuni's, die unter allen Frauen zuerst die Lehre Buddha's annahm, Lalit. ed. Calc. 283,1. 282,17. Burn. Intr. 278. 384. Hiouen-thsang I, 294. 320. Schiefner, Lebensb. 236 (6). महाप्रजावती Lalit. ed. Calc. 115,4. 135,14. 139,8. 280,16. 283,1, v. l.

प्रजापत्य Hariv. 2547 falsche Form für प्रा°; vgl. H. 695, v. l.

प्रजापाल (प्र° + पाल) m. 1) *Hüter der Geschöpfe*, Beiw. Krshna's MBh. 3,15530. — 2) *Hüter des Volkes*, *König*, *Fürst* MBh. 1,1929. 5, 3094. 14,91. Râga-Tar. 2,49. 5,277. — 3) N. pr. eines Fürsten Vârâha-P. in Verz. d. Oxf. H. 58, a, 2. 19.

प्रजापालि m. Bein. Çiva's Çiv. — Vgl. प्रजापाल und गोपालि.

प्रजापाल्य (von प्रजापाल) n. *das Amt eines Hüters des Volkes*, *eines Königs* R. 2,23,26.

प्रजामृतत्व (प्र° + अमृ°) n. *Ewigkeit der Nachkommenschaft* AV. 11,1,34.

प्रजायिनी (von जन् mit प्र) adj. f. *im Begriff stehend zu gebären* Suçr. 1,368,4. am Ende eines comp. *gebärend*, *zur Welt bringend*, *Mutter von*: वीर° N. 13,41. Mârk. P. 131,12. अभिरूप° *schöne Kinder zur Welt bringend* MBh. 13,4229.

प्रजावत् (von प्रजा) 1) adj. f. °वती *von Nachkommenschaft begleitet*, *Nachwuchs im Gefolge habend*; *kinderreich*, *fruchtbar*: प्रजावतीः पशुमँ अस्तु गातुः RV. 3,54,18. वाजाः 1,92,7. गावः 6,28,1. 7. 8,31,4. VS. 1,1. आयुस् RV. 1,113,17. 132,5. वयस् 10,104,4. दुर्याः 7,1,11. क्षय 12. इषः 6,32,16. रत्न 3,8,6. 8,59,1. रयि 4,2,5. 51,10. 53,7. ब्रह्मन् 6,16, 36. रेतस् 7,67,6. 9,60,4. वयं सोम व्रते तव प्रजावन्तः सचेमहि *wir sammt unsern Kindern* 10,57,6. — AV. 6,68,3. 7,74,4. 11,1,14. 12,4,1. 14,2, 7. वेद मासो धृतव्रतो द्वादश प्रजावतः *die zwölf Monate sammt ihrem Nachwuchs* d. h. *die künftigen Monate* RV. 1,25,8. प्रजावता वचसा वह्निरासा च हुवे *mit Worten*, *in welche die Meinigen einstimmen*, 76,4. — Âçv. Grhj. 1,18. Kauç. 39. सुत M. 3,263. MBh. 1,44. 2,170 (Gegens. ऊर्ध्वरेतस्). भार्या Spr. 3027. MBh. 5,90. Mârk. P. 97,18. Bhâg. P. 3,14, 10. 6,14,28. 30 v. a. *schwanger* 9,8,3. वीर° *Mutter eines Helden* Mârk. P. 125,7. 126,1. — 2) f. प्रजावती a) *des Bruders Frau* AK. 2,6,1,30. H. 314. Halâj. 2,349. Ragh. 14,45. nach Einigen *des ältern Bruders Frau* Bhar. zu AK. ÇKDr. Vgl. प्रजापती. — b) N. pr. einer Schutzgottheit der Sumantu Vârâha-P. in Verz. d. Oxf. H. 19, a, 19. der Gemahlin des Prijavrata Mârk. P. 53,13. — Vgl. प्राजावत.

प्रजाविद् (प्र° + विद्) adj. *Nachkommen verschaffend* AV. 11,1,15.

प्रजासनि (प्र° + स°) adj. dass. VS. 19,48.

प्रजासृज् (प्र° + सृज्) m. *Schöpfer der Creaturen*, Brahman Râga-Tar. 3,446. Beiw. Kaçjapa's 1,26.

प्रजित् nom. ag. von 1. जि mit प्र P. 3,2,61, Sch.

प्रजित partic. *angetrieben* in दण्ड°, तोत्त्र° Çat. Br. 12,4,1,10. Wohl fehlerhaft für प्राजित; vgl. प्राजक, प्राजन, प्राजितर्.

प्रजिन m. *Wind* Çabdam. im ÇKDr. प्रजीन Wilson in der 2ten Aufl.

प्रजिहीर्षु (vom desid. von हृ mit प्र) adj. *im Begriff stehend zu schlagen*, — *einen Schlag zu versetzen* Râga-Tar. 3,510.

प्रजीन s. प्रजिन.

प्रजीवन (von जीव् mit प्र) n. *Lebensunterhalt* M. 9,163.

प्रजीविन् (wie eben) m. N. pr. eines Ministers des Krähenkönigs Meghavarna Pankat. 149,11. Seine andern Minister heissen: उज्जीविन्, संजीविन्, अनुजीविन् und चिरंजीविन्.

प्रजेश (प्रजा + ईश) m. 1) *Herr der Geschöpfe*: दक्षादयः Bhâg. P. 2,6, 42. भवान्सि वै । पितृभूतप्रजेशादीन् श्रियैश्वर्यप्रजेप्सवः *den der Zeugung vorstehenden Genius* 1,2,27. — 2) *Herr des Volkes*, *Fürst*, *König* Ragh. 18,28. Bhâg. P. 9,4,54.

प्रजेश्वर (प्रजा + ईश्वर) m. *Herr des Volkes*, *Fürst*, *König* Trik. 2,8,1. Hariv. 1740. Ragh. 3,68. 5,32. Râga-Tar. 2,161.

प्रज्झ् s. अवप्रज्झन.

प्रज्झटिक *ein best.* Prâkrit-*Metrum* Colebr. Misc. Ess. II, 156 (III, 15). Im Prâkrit पज्झलिआ, woraus man auf प्रज्झटिका schliessen dürfte.

प्रज्जि m. N. pr. eines Mannes Râga-Tar. 8,1044. 1060. 1062. 1090. 1112. 1151. 1261. 3501. — Vgl. मुज्जि.

1. प्रज्ञ (von 1. ज्ञा mit प्र) adj. Siddh. K. 177,b,1. = प्राज्ञ P. 5,4,38. Bhar. zu AK. 2,7,5. ÇKDr. H. an. 2,78. Med. n. 2. *Einsicht habend*, *verständig*: नान्तःप्रज्ञं न बहिःप्रज्ञं नोभयतःप्रज्ञं न प्रज्ञानघनं न प्रज्ञं नाप्रज्ञम् Mâṇḍ. Up. 7. f. प्रज्ञा AK. 2,6,1,12. H. 522. Am Ende eines comp. P. 3,2,6. पथि° *des Weges kundig* Sch. निकृति° N. 12,59. Diese Form des Wortes ist so selten, dass Pankat. II, 98 und IV, 12 ohne Zweifel प्राज्ञ st. प्रज्ञ zu lesen sein wird. प्रज्ञा subst. s. besonders.

2. प्रज्ञ adj. = प्रज्ञु H. 456. Bhar. und Dhar. ÇKDr.

प्रज्ञता (von 1. प्रज्ञ) f. *Kenntniss*, *Wissen* Çat. Br. 14,6,10,6.

प्रज्ञप्ति (vom caus. von 1. ज्ञा mit प्र) f. 1) *das Lehren*, *Mittheilen*; *Lehre*, *Mittheilung* Vjutp. 213. आत्मप्रज्ञप्तये नृणाम् Bhâg. P. 3,25,1. Trik. 3,2,25. सताम् Madhj. 7. सूर्य° Titel eines Werkes Verz. d. B. H. No. 1356. — 2) *eine best. Zauberkunst*, personif. Kathâs. 30,6. *eine der 16* Vidjâdevî H. 239; auch प्रज्ञप्ती.

प्रज्ञप्तिकौशिक (प्र° 2. + कौ°) m. N. pr. *eines Lehrers*, *der im Besitz der* Pragńapti *war*, Kathâs. 25,289.

प्रज्ञप्तिवादिन् (प्र° + वा°) m. pl. N. einer buddhistischen Secte Vjutp. 210. Burn. Intr. 446. Lot. de la b. 357 (°वाद nach der Pâli-Form). Wassiljew 228. 244.

प्रज्ञप्तिशास्त्र (प्र° + शा°) n. Titel einer buddhistischen Schrift Vjutp. 43. Burn. Intr. 448.

प्रज्ञा (1. ज्ञा mit प्र) f. 1) *das Sichzurechtfinden*; *Auskunft*: किमिद

कर्तव्यं केन्द्र प्रज्ञा Çat. Br. 2,2,2,3. पुरस्ताद्धि प्रज्ञा 3,7,1,27. — 2) *Unterscheidung, Urtheilskraft, Einsicht, Verstand* AK. 1,1,4,10. H. 309. an. 2,78. Med. ṇ. 2. Halâj. 2,179. Çat. Br. 11,5,7,1. 14,6,10,6. Praçnop. 2,13. Âçv. Gṛhj. 3,5.9. Jogas. 1.20.48. 2,27. Tattvas. 8. M.4,41. 42.52.94. Suçr. 1,126,18. Spr. 425. प्रज्ञां ददाति चाचार्यः 1805. °वादांश्च भाषसे 266. °गुप्तशरीर 1833. °वृद्ध 1834. शस्त्रं निहन्ति पुरुषस्य शरीरमेकं प्रज्ञा कुलं च विभवं च यशश्च हन्ति 2974. आकारसदृशप्रज्ञः प्रज्ञया सदृशागमः Ragh. 1,15. कथिते च नास्य प्रज्ञा विलुप्यते Kathâs. 37,111. प्रज्ञया ज्ञायते सर्वम् 49,144. 32,173. 38,15. Prab. 20,4. Lot. de la b. l. 342. Am Ende eines adj. comp.: स्त्रीप्रज्ञा Çat. Br. 14,7,2,1. अमलप्रज्ञा Mârk. P. 21,46. मन्दप्रज्ञ N. 15,12. पृथु° Vjutp. 34. पटु प्रज्ञास्ति यस्योच्चैः स पटुप्रज्ञ इति स्मृतः Trik. 3,1,16. कृतप्रज्ञ *dessen Verstand entwickelt ist* MBh. 1,5568. 5,1246. 12,5. अकृतप्रज्ञ 13,5415. Bhâg. P. 1,13,31. अकृतप्रज्ञक MBh. 12,7183. मतिरागामिका ज्ञेया बुद्धिस्तत्कालदर्शिनी। प्रज्ञा चातीतकालस्य मेधा कालत्रयात्मिका॥ H. 309, Sch. — 3) *Vorsatz, Entschluss:* तमेव धीरो विज्ञाय प्रज्ञां कुर्वीत ब्राह्मणः Çat. Br. 14,7,2,23. यथागमप्रज्ञ Çâñkh. Çr. 6,6. — 4) die personif. *Einsicht* ist Sarasvatî Çabdar. im ÇKDr., *die Energie des* Âdibuddha Burn. in Lot. de la b. l. 302; vgl. Burn. Intr. 442. — Vgl. पूर्व°; das adj. प्रज्ञा s. u. प्रज्ञ.

प्रज्ञाकर (प्रज्ञा + आकर oder 1. कर) m. N. pr. eines Scholiasten des Nalodaja. — Vgl. प्रज्ञाकर.

प्रज्ञाकाय (प्र° + काय) m. Bein. des Mañǵuçrî Trik. 1,1,21.

प्रज्ञाकूट (प्र° + कूट) m. N. pr. eines Bodhisattva Lot. de la b. l. 158.

प्रज्ञाचक्षुस् (प्र° + च°) adj. *bei dem der Verstand die Stelle der Augen vertritt, blind* MBh. 1,147. 882. 2719. 2,2020. 14,371. Bhâg. P. 1,13,27. m. Bein. des blinden Königs Dhṛtarâshṭra Çabdar. im ÇKDr.

प्रज्ञाढ्य (प्रज्ञा + आढ्य) m. *der Einsichtsvolle*, N. pr. eines Mannes Kathâs. 44,144. 45,244. 377.

प्रज्ञातृ (von 1. ज्ञा mit प्र) nom. ag. *der sich zurechtfindet, Auskunft weiss, Wegweiser:* प्रज्ञातारो न ज्येष्ठाः सुनीतयः R̥V. 10,78,1.

प्रज्ञाति (wie eben) f. *das Sichzurechtfinden, Erkennen des Weges* Ait. Br. 2,1. स्वर्गस्य लोकस्य प्रज्ञात्यै Çat. Br. 13,2,2,1.8,1. Pañkav. Br. 8,2,6.

प्रज्ञात्र (aus प्रज्ञातृ) in अप्रज्ञात्र *sich verirrend, fehlgehend:* तत्सदृशमप्रज्ञात्रं सुवर्गं लोकं न प्रजानीयात् TS. 7,1,2,4.

प्रज्ञादित्य (प्रज्ञा + आ°) m. *die Sonne der Einsicht*, Bein. eines Mannes Râǵa-Tar. 3,494.

प्रज्ञान (von 1. ज्ञा mit प्र) 1) adj. a) *verständig, klug* Bhar. im Dvirûpak. ÇKDr. — b) *worinnen man sich zurecht findet:* दिशो यश्चक्रे प्रज्ञानीः AV. 10,7,34. — 2) n. a) *das Sichzurechtfinden, richtiges Erkennen:* लोकानाम् AV. 11,3,38. *Erkenntniss, Kenntniss, Wissen* AK. 3,4,18,125. H. an. 3,389. Med. n. 84. VS. 34,3. Ait. Up. 5,2. Kathop. 2,24. °घन Çat. Br. 14,7,3,18. Mâṇḍ. Up. 7. त्वमेव मुह्यसे मोहान्न प्रज्ञानं तवास्ति ह MBh. 3,12693. °तृप्त 13,3449. बहुप्रज्ञानशालिनी Kathâs. 13,112. 32,146. वेद कविह्रदेन प्रज्ञानेन चिकीर्षितम् Bhâg. P. 2,9,24. °संततिः स्मृतिः Tattvas. 8. — b) *Erkennungszeichen, Merkzeichen, Merkmal* AK. H. an. Med. Verz. d. Oxf. H. 184,b,7. दिशां प्रज्ञानम् (so ist zu lesen) heisst *die Sonne, an deren Stand man die Himmelsgegenden unterscheidet*, AV. 13,2,2. मृताय श्मशानं कुर्वन्ति गृहान्वा प्रज्ञानं वा *Denkmal* Çat. Br. 13,8,4,1. pl. Nir. 8,20. नासंपृष्टो व्यपयुञ्जीत परार्थे तत्प्रज्ञानं प्रथमं पण्डितस्य MBh. 5,992. ध्वजो रथस्य प्रज्ञानम् R. 2,67,26.

प्रज्ञापारमिता s. u. पारमिता.

प्रज्ञामय (von प्रज्ञा) adj. *aus Verstand gebildet, in Verstand bestehend:* एतत्प्रज्ञामयैर्धीरा निस्तरन्ति मनीषिणः। प्लवैः MBh. 12,8680.

प्रज्ञाल (wie eben) adj. *verständig, klug* gaṇa सिध्मादि zu P. 5,2,97. — Vgl. प्रज्ञिल.

प्रज्ञावत् (wie eben) adj. dass. Vjutp. 78. Kathâs. 5,96. Pañkat. 132,10. Hit. 52,12. Prab. 112,12.

प्रज्ञावर्मन् (प्र° + व°) m. N. pr. eines Mannes Wassiljew 268.

प्रज्ञासहाय (प्र° + स°) adj. *die Einsicht zum Gefährten habend* so v. a. *verständig, klug:* नित्यं मन्त्रिप्रधानं च पश्चान्मातामहे तयोः। प्रज्ञासहायं व्यसृजत् Kathâs. 42,84. Wenn nicht मन्त्रिप्रधान dabei stände, könnte man nach der Analogie von धीसख, धीसचिव die Bed. *Minister* annehmen.

प्रज्ञिन् (von प्रज्ञा) adj. *verständig, klug* Bhar. im Dvirûpak. ÇKDr.

प्रज्ञिल (wie eben) adj. dass. gaṇa पिच्छादि zu P. 5,2,100. — Vgl. प्रज्ञाल.

प्रज्ञु (1. प्र + ज्ञानु) adj. *dessen Knie auseinanderstehen, säbelbeinig* P. 5,4,129. AK. 2,6,2,47. H. 456.

प्रज्वलन (von ज्वल् mit प्र) n. *das Aufflammen, Auflodern* Varâh. Bṛh. S. 96,10. अमर्षः सापराधेषु चेतःप्रज्वलनं मतम् Pratâpar. 53,b,9.

प्रज्वलित (wie eben) n. *das Aufflammen, Lodern, Brennen:* वह्निप्रज्वलित Hariv. 3293. Belege für die adj. Bed. s. u. ज्वल् mit प्र.

प्रज्वार (von ज्वर् mit प्र) m. *Fiebergluth* (auch personif.) Vjutp. 220. Bhâg. P. 4,27,30. 28,1. 29,23.71.

प्रण (von 1. प्र) adj. *ehemalig, alt* P. 5,4,30, Vârtt. 3. — Vgl. प्रत्न, पुराण.

प्रणख (प्र + नख) *Nagelspitze:* आ प्रणखात् Khând. Up. 1,6,6.

प्रणति (von नम् mit प्र) f. *Verneigung, Verbeugung, ehrfurchtsvolle Begrüssung* H. 1503. Halâj. 4,64. Kap. 4,19. °स्थित MBh. 2,957. प्रस्थानप्रणतिभिः Ragh. 4,88. निर्जितेषु तरसा तरस्विनां शत्रुषु प्रणतिरेव कीर्तये 11,89. 13,14. 78. Spr. 396. Râǵa-Tar. 3,77. कृत° 4,151. 250. 581. 5,145. जगत्प्रणतिं च विष्णोः vor V. Bhâg. P. 1,16,17. ते तस्य गत्वा प्रणतिम् Mârk. P. 18,23.

प्रणदन n. = प्रणाद Lois. zu AK. 1,1,5,11.

प्रणपात् (1. प्र + नपात्) m. *Urenkel* R̥V. 8,17,13.

प्रणय (von 1. नी mit प्र) m. 1) nom. ag. *Führer* P. 3,1,142, Sch. ज्योतिषाम् Nir. 2,14. — 2) nom. act. P. 3,3,24, Sch. a) *Führung, Leitung:* राज्यप्रणयकोविद (अमात्य) MBh. 12,3994. — b) *ein vertrauliches Verhältniss, Vertraulichkeit, Familiarität, Zutraulichkeit, die vertrauliche Annäherung Liebender:* तस्मात्सत्सु विशेषेण सर्वः प्रणयमिच्छति Spr. 325 (MBh.). विस्रब्धं कुरु प्रणयम् N. 4,2. तथा शीलसमाचारे राजन्मा प्रणयं कृथाः MBh. 5,2688. आमरणान्ताः प्रणयाः (महात्मनाम्) Spr. 364. मन्दो न वाप्रणयिनां प्रणयो विधेयः 346. मैत्री चाप्रणयात् (विनश्यति) 1260. नार्हसि त्वं संबन्धिनो मे प्रणयं विहन्तुम् Ragh. 2,58. यदुक्तम् — अजानता महिमानं तवेमं मया प्रमादात्प्रणयेन वापि Bhag. 11,41. प्रणयाद्वाप्यकाराद्वा यो विश्वसिति शत्रुषु Spr. 1837. रामायावेदितं सर्वं प्रणयात् so v. a. *gerade heraus* R. 1,1,60 (52,1 liest die Bomb. Ausg. विनयात् st. प्रणयात्). 6,66,17.18. यामीत्याह दिवं ब्रह्मन्प्रणयात् Brahma-P. in LA. 56,6. °कुपिता Megh. 103. Pañkat. 142,23. 43,15. अहमपि प्र-

णयेनेदं प्रवक्तुमारब्धः so v. a. *ohne Umstände* Mṛcch. 109,22. अलंकृतो ऽस्मि स्वयंग्राहप्रणयेन भवता 24. त्वयासौ प्रणयः कृतः *du hast Vertrauen gezeigt* so v. a. *du hast gerade heraus gesprochen* 174, 16. एष ते प्रणयो विप्र शिरसा धार्यते मया 19,8. तस्य च प्रणयकलहेन भार्या कुपिता *durch sein rücksichtsloses Streiten* Pañkat. 223,5. यदि वो प्रणयो मयि *wenn ihr Vertrauen zu mir habt* Mārk. P. 23,81. कारुस्वदर्भप्रणयापहारिषु (°हारिणेषु) *vertrauensvoll, ohne Scheu, ohne Umstände* Kumāras. 5,35. प्रलोभ्यवस्तुप्रणयप्रसारित (°कर) Çāk. 175. प्रणयापराध *ein Vergehen gegen das vertrauliche Verhältniss zwischen Liebenden* Spr. 3249. साधारणो ऽयं प्रणयः *die vertrauliche Annäherung (Liebeserklärung) ist gegenseitig* Çāk. 38,15. अकृतकृतप्रणयो ऽयं जनः 59,13. मयि वृत्ते रहःप्रणयमप्रतिपद्यमाने 119. मुनिसुता° *eine der Tochter des Einsiedlers gemachte Liebeserklärung* 135. ad 62. Ragh. 6,12. दृष्टो ऽस्याः प्रणयस्त्वयैव Spr. 1098. तव चिरात्प्रभृति प्रणयोन्मुखे 2875. 1836. Sāh. D. 107. स्त्रीणामाद्यं प्रणयवचनं विभ्रमो हि प्रियेषु Megh. 29. सप्रणय (वाक्य, वचस्) *offen, gerade heraus gesprochen* MBh. 3,15793. व्याजमप्रणयैर्वाक्यैर्जनन्या को न वक्ष्यति Kathās. 29, 62. 11. ohne स adj.: सा तदा प्रणयं वाक्यं भगवन्तमथाब्रवीत् MBh. 3,8584. सप्रणयम् adv. *offen, gerade heraus* (sprechen) Kathās. 46, 191. Dhūrtas. 73, 8. प्रणयोपेतम् dass. Mārk. P. 23,79. प्रणयपेशलम् Vid. 289 — c) *das Verlangen, Begehren:* यदि तावत्कृतानेन प्रणयो ऽर्थेषु मे कृतः Mṛcch. 53,8. सौधोत्सङ्गप्रणयविमुखो मा स्म भूरुज्जयिन्याः Megh. 28. Rāga-Tar. 3, 525. मा भूत्ते प्रणयो ऽन्यथा wohl so v. a. *verlange nicht nach Anderm, gieb dich damit zufrieden* MBh. 13, 224. — Nach den Lexicographen bedeutet das Wort विश्रम्भ AK. 3,4,22, 138. 24, 153. H. an. 3,491. fg. Med. j. 88. प्रेमन् AK. 3,4,24,153. H. an. Med. याञ्चा AK. H. 388. H. an. Med. प्रश्रय AK. 3,3,23. अभिमान 3,4,18,113. प्रसाद Halāy. 5,88. प्रसर 5,24. प्रसव Med. निर्वाण Med.

प्रणयन (wie eben, n. 1) *das Herbeischaffen, Herbringen, Holen* Kauç. 47. Kātj. Çr. 6,10,14. 11,1,7. 12. 12,1,25. अग्नि° (s. auch bes.) 14, 1, 18. Lāṭj. 5,1,7. यद्गार्हपत्यात्प्रणीयते प्रणयनादाहवनीयः प्राणः (Çaṅk.: प्रणयनो गार्हपत्यो ऽग्निः) Praçnop. 4,3. Vgl. अग्नीषोम°. — 2) दण्डस्य प्र° oder दण्ड° *das Führen des Stockes, Verhängen —, Anwenden einer Strafe* M. 8,277. Jāǵṅ. 2,206. Kull. zu M. 8, 306. Verz. d. Oxf. H. 86, a,6. — 3) *das Durchführen, Ausführen:* सर्गशेषप्रणयनाद्विश्वयोनेरनन्तरम् Kumāras. 6,9. धर्म° MBh. 1,7593. — 4) *das Anführen, Vorbringen:* यदि हि कुतार्किकैर्विपरीतलक्षणप्रणयनं कृतम् Madhus. 16. — 5) *das Abfassen, Verfassen:* कोष° Med. Anh. 6. — 6) *was zum Herbeischaffen dient;* s. प्रणीता°.

प्रणयनीय (von प्रणयन) adj. *was zum Herbeibringen, Holen dient, dazu gehört:* Holz (beim अग्निप्रणयन) Kātj. Çr. 4,3,21. 5.6,30. 19,2,4. अग्नि° (s. auch bes.) Çāṅkh. Çr. 3,14,13. 19.2,4.

प्रणयवत् (von प्रणय) adj. 1) *gerade heraus —, ohne Umstände verfahrend, sich keinen Zwang anthuend, sich gebend wie man ist* MBh. 12, 13929. Mālav. 58. Spr. 1916, v. l. (nach dem Schol. = गर्ववती). — 2 *sich hingezogen fühlend zu* (loc.) Ragh. 10,55. Çāk. 143. मधु° Rāga-Tar. 6, 151.

प्रणयिता (von प्रणयिन्) f. *das Verlangen, Begehren nach* Spr. 396. 1337. शिरसि गुरुपादप्रणयिता (= नम्रता Schol.) 601. मन्त्रसिद्धैः प्रणयितां ययौ Rāga-Tar. 3, 467.

प्रणयिन् (von प्रणय) gaṇa सुखादि zu P. 5,2,131. 1) adj. *zu dem oder wozu man sich hingezogen fühlt, geliebt, lieb;* subst. *Liebling, ein lieber Freund:* ततः सूर्यात्रिशिरसि कार्या: प्रशस भारतीम्। इत्युक्त्वा प्रणयिनीं पितृवहास्करैरिताम् ॥ MBh. 5,4929. अत्र सूर्यं प्रणयिनं प्रतिगृह्णाति सर्वतः (lies: पर्वतः) । अस्तो नाम 3306. सुहृदः Bhāg. P. 9,10,8. संमानिताः प्रणयिनो विभवैः Spr. 1903. एवं ये समुपागतान्प्रणयिनः प्रह्लादयन्त्यादरात् 580, v. l. लक्ष्मीप्रणयिनो येन कृताः प्रणयिनो गृहाः Rāga-Tar. 3, 195. Vikr. 2. प्रसृतचन्दनरसः कपोलप्रणयी तव । प्रत्नलेखासपत्नत्वं प्राप्तो नातिविराजते ॥ Hariv. 7077. fg. Megh. 112. अ° *zu dem man sich nicht hingezogen fühlt* Spr. 346. — 2) adj. *sich zu Jmd hingezogen fühlend, liebend:* जन Spr. 1761. हृदय Megh. 10. *gern habend, begehrend, verlangend nach;* am Ende eines comp.: अङ्काश्रय° (तनय) Çāk. 176. स्तन° (तृणशाव) Ragh. 9,55. असु° 11,2. परिष्वङ्ग° Vikr. 71,5. Megh. 3. पुनरुपागम° Kathās. 28,189. स्थिरनिरर्गल° Rāga-Tar. 4,657. शान्ति° (स्वान्त) Prab. 1,11. 61,15. Mṛcch. 82,22, wo wohl °लज्जाप्रणयिनी zusammenzuschreiben ist. — 3) subst. *Geliebter, Gatte; Geliebte, Gattin* H. 516. Ragh. 9, 27. Megh. 40. 64. 95. Spr. 2816. 814 (wo प्रणयिनि auch voc. f. sein könnte). Bhartr. 3,27. R. 3,53,6. Kathās. 49,53. Prab. 100,3. Kaurap. 26. 46. Rāga-Tar. 5, 135. am Ende eines comp. H. 8. शंकरप्रणयिनी Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 506, Çl. 22. — Vgl. पाणि°.

प्रणयीभू (प्रणय + भू), °भवति *sich wieder zu Jmd hingezogen fühlen, sich wieder anschliessen:* अस्मिन्न केचिद्विकृता मनुष्या माधुर्ययोगे प्रणयीभवन्ति Suçr. 1,236,17.

प्रणव (von 2. नु mit प्र) m. 1) *die heilige Silbe* ओम् Pat. zu P. 8,2.89. AK. 1,1,5,4. H. 250. Halāy. 1, 8. parox. VS. 19,25. oxyt. TS. 3,2,9, 6. Çat. Br. 4,4,2,1. 3,4,2,15. 13,5,1, 18. — Çāṅkh. Çr. 1,4,14. 3,16,9. 6, 7,7. 7,20,6. VS. Prāt. 2,51. Taitt. Prāt. 2.6. P. 8, 2, 89. समाप्तौ प्रणवेनावसानम् Āçv. Gṛhj. 1,2. प्रणवान्त 5, 9. घर्मं शोचन्तं प्रणवेषु बिभ्रतः 4, 6. Khānd. Up. 1, 5, 1. Muṇḍ. Up. 2,2,4. Çvetāçv. Up. 1, 13. Çaunaka beim Schol. zu Ragh. 8, 25. M. 2, 74. 6,70. Jāǵṅ. 1,28. Bhag. 7,8. MBh. 12, 12290. Ragh. 1,11. Kumāras. 2,12. ईश्वरस्य वाचकः प्रणवः Jogas. 1, 27. °कल्प Verz. d. Pet. Hdschr. No. 35. सप्रणवा (गायत्री) Kull. zu M. 6, 69. Suçr. 1. 6, 19. सव्याहृतिप्रणवक adj. M. 11,248. सुब्रह्मण्या° das Wort सुब्रह्मण्योम् Lāṭj. 3, 8,14. प्रणवोपनिषद् Ind. St. 2, 394. — 2) *eine Art Trommel,* = पणव Çabdar. bei Wils. Colebr. und Lois. zu AK. 1, 1, 7, 8.

प्रणस (von 1. प्र + 2. नस्) adj. *eine vorstehende Nase habend* P. 5,4, 119, Sch. मुख 8,4,28, Sch. m. (संज्ञायाम्) 8, Sch.

प्रणाडी (1. प्र + नाडी) f. *Abzugskanal;* übertr. *Vermittelung;* instr. *durch Vermittelung, mittelbar* Schol. zu Çat. Br. 14, 6, 11, 1. 7,2,7. 8, 15,6. — Vgl. प्रणाली.

प्रणाद (von नद् mit प्र) m. 1) *Schall, Laut, Ruf, Geschrei:* तलतालशब्दः सशङ्खभेरीपणवप्रणादः MBh. 4,1685. 2309. तूर्यप्रणादाः Hariv. 9022. 11036. शङ्खप्रणादैः 10484. vom Gewieher der Pferde MBh. 6,137. घण्टानिनद° (रथ) R. 6,35,11. विहंगप्रणादैः शुभैः MBh. 13,643. मत्तक्रोश° Hariv. 4012. क्व वीरः कुरुराजेति क्व भीम इति जल्पताम्। पुरुषाणां सुविपुलाः प्रणादाः सहसोत्थिताः ॥ MBh. 1,5348. 11,275. R. 2,38,2. सिंह°

(eines Helden) R. 6,79,10. = शब्दो ऽनुरागजः *Beifallsruf* AK. 1,1,5,11. H. 1403. = तारशब्द् Med. d. 36. — 2) *Ohrenklingen* Med. Suçr. 2,360,20. — 3) *N. pr.* eines Kakravartin Vjutp. 92.

प्रणादक (wie eben) adj. P. 8,4,14, Sch.

प्रणाम (von नम् mit प्र) m. *Verbeugung, Verneigung, ehrfurchtsvolle Begrüssung:* प्रणामं द्रोणकृपयोर्नात्याहतमिवाकरोत् MBh. 1, 5384. 3, 11471. R. 1,26,10. 65,20. Spr. 558. Vikr. 82,18. Kathâs. 2,52. 15,18. 28,79. 41,30. 44,8. विरचित° 48,120. Râǵa-Tar. 3, 206. साष्टाङ्ग Prab. 30,2. प्रणाममकरोद्दृवि Mârk. P. 23,88. °नम्र 115,4. सानुप्रणामक्रिया Ragh. 6,25. °कृति Pańkat. 91,3. प्रणामादर Kumâras. 6,91. शिरः° Spr. 3254. प्रणामाञ्जलि 2163. Daçak. in Benf. Chr. 194,8. कृतोचितप्रणामा adj. Kathâs. 21,42. अच्युत° *Verneigung vor* Vop. 6,26. सप्रणामम् adv. Çâk. 7,8. 28,10. 53,1. 75,15. — Vgl. दण्ड°.

प्रणामिन् (wie eben) adj. *sich verbeugend, — verneigend vor, verehrend:* कृष्ण° Spr. 558.

प्रणायक (von 1. नी mit प्र) m. P. 8,4,14, Sch. *Führer* (eines Heeres) MBh. 10,64.

प्रणाय्य (wie eben) adj. *zu dem man sich hingezogen fühlt:* अन्तेवासिन् *Ind. St.* 1,258. = प्रिय *lieb* Vop. प्रणाय्यः साधुनिन्दितः *tadellos* Trik. 3,1,26. *verworfen* (असंमतौ, असंमत) P. 3,1,128. Vop. 26,11. H. 491. an. 3,493. Med. j. 92. Halâj. 2,211. जन Bhaṭṭ. 6,66. = कामविवर्जित, अभिलाषविवर्जित *frei von Verlangen* H. an. Med.

प्रणाली (1. प्र + नाली = नाडी) f. *Abzugsgraben* AK. 1,2,3,34. H. 1089. Halâj. 3,63. पयः° = कुल्या Med. j. 14. व्यसनह्रदाम्भं प्रणालीव नवोदकम् R. 2,62,10. वाष्पं प्रणालीभिरिवोत्सृजन्ति Mṛkkh. 158,26. प्रणाल m. dass. AK. प्रणालिका f. dass. Hâr. 125. Verz. d. Oxf. H. 128,b, 12. सुक्प्रणालिका *die Schnauze eines Löffels* Schol. zu Kâtj. Çr. 52, 4. 408,6 v. u. 886,13. प्रणालिकया so v. a. *mittelbar* Mahîdh. zu VS. 163,2 v. u. — Vgl. प्रणाडी.

प्रणाश (von 1. नश् mit प्र) m. *das Ausgehen, Aufhören, Verschwinden, Verlust:* दीपचक्षुषोः Suçr. 1,110,13. 118,6. धर्मकर्मणाम् 122,16. 2,187, 21. युष्माकं च कृतप्रणाशं करोमि Pańkat. 87,19. सर्वं (किल्विषं) प्रणाशमुपगच्छतु Varâh. Bṛh. S. 47,53. °कृत् 9,14. *Verlust* im Gegens. zu लब्धि *Gewinn* 94,15. लब्धप्रणाश *der Verlust des Gewonnenen*, Titel des 4ten Buches im Pańkatantra Pańkat. 5,10. 205,1. *Untergang, Tod:* बन्धु° Brâhman. 1,23. R. 3,70,14. Ragh. 14,1. Râǵa-Tar. 5,438. अ° *das Nichtzugrundegehen* Çat. Br. 3,2,4,20. 3,1,2. देवतानाम् Pańkav. Br. 14,2,6.

प्रणाशन (vom caus. von 1. नश् mit प्र) 1) adj. (f. ई) am Ende eines comp. *aufhören machend, vertreibend, vernichtend:* तृष्णा° Suçr. 1, 188,8. सर्वपाप° MBh. 1,854. 1028. 12,5893. 18322. Mârk. P. 73,3. सर्वरोग° Hariv. 1538. कीर्तिवंश° MBh. 1,5640. दैत्यराष्ट्र° 8,442. — 2) n. *das Vernichten, Zugrunderichten:* विद्विषः Ragh. 3,60.

प्रणाशिन् (von प्रणाश) adj. am Ende eines comp. *aufhören machend, vertreibend, vernichtend:* कामभोग°, बुद्धिप्राण° MBh. 1,8477. पाप° 3, 6054. 8110. 12,5464. R. 1,44,34. Spr. 968. Fälschlich °नाशिनी Verz. d. Oxf. H. 7,b, 4 v. u. Ueberall f. und am Ende eines Halbverses.

प्रणिन्दन und प्रनिन्दन n. nom. act. von निन्द् mit प्र P. 8,4,33, Sch.

प्रणिधान (von 1. धा mit प्रणि) n. 1) *das Anlegen, Auftragen, Ansetzen, Anwenden u. s. w.:* क्षाराग्नि° Suçr. 1,3,14. क्षारौषध° 28,4. नेत्र° 29, 11. शस्त्र° 362,5. 2,80,11. *das Anbringen, Einführen* (eines Klystirs) 199,20. 211,8. = अभियोग und प्रयोग H. an. 4,179. = प्रयत्न und प्रवेशन Med. n. 190. — 2) *rücksichtsvolles Benehmen gegen Jmd* (loc.), *bewiesene Aufmerksamkeit:* जानामि प्रणिधानं ते बाल्यात्प्रभृति — ब्राह्मणेषु च सर्वेषु गुरुबन्धुषु चैव हि MBh. 3,17016. प्रणिधानेन धैर्येण रूपेण वयसा च मे । मनः प्रविष्टः 5,3637. Upag. 3. — 3) *tiefes Nachdenken, Vertiefung* H. 1378. H. an. Med. Halâj. 1,128. सो ऽपश्यत्प्रणिधानेन संततेः स्तम्भकारणम् Ragh. 1,74. योगयां 8,19. 74. 14,72. Kathâs. 1,65. 27,61. 32, 186. ईश्वर° *Vertiefung in* Jogas. 1,23. 2,1. Vedântas. (Allah.) No. 129. देवता° H. 82. — 4) bei den Buddh. *Gebet, Bitte* Vjutp. 23. 24. Lot. de la b. l. 355. 551. बोधि° Upag. 12.

प्रणिधि (wie eben) m. 1) *das Aufpassen, Spioniren* (= अवधान Bhar. zu AK. ÇKDr.): अमात्यराष्ट्रा प्रणिधी राजपुत्रस्य लक्षणम् MBh. 12,2155. *das Aussenden* (von Spionen): चार° R. Gorr. 1,4,103. 5,90,27. — 2) *Bitte* AK. 3,4,28,102. H. an. 3,346. Lot. de la b. l. 355. 551. — 3) *Aufpasser, Kundschafter, Späher* AK. 2,8,1,13. 3,4,18,102. H. 733. H. an. Med. dh. 34. Halâj. 2,270. M. 7,153. 223. 8,182. MBh. 3,16315. 12, 2603. Ragh. 17,48. Kumâras. 3,6. 17. Pańkat. III, 38. Râǵa-Tar. 6,82. Hit. 88,8. द्विषत्प्रणिधीभूता Pańkat. 172,6. — 4) *Begleiter, Diener* Med. — 5) N. pr. eines Sohnes des Bṛhadratha MBh. 3,14164.

प्रणिधेय (wie eben) adj. 1) *einzuführen* (ein Klystir) Suçr. 2,210,11. — 2) *auf Kundschaft auszusenden:* चार MBh. 12,2153. 2605.

प्रणिनीषेण्य (vom desid. von 1. नी mit प्र) adj. *zum Führen* oder *Beginnen bestimmt:* अहः Pańkav. Br. 11,5,1. 14,3,4.

प्रणिन्दन und प्रनि° n. nom. act. von निन्द् mit प्र P. 8,4,33, Sch.

प्रणिपतन (von 1. पत् mit प्रणि) n. *das Niederfallen vor Jmd, das sich-Jemand-zu-Füssen-Werfen* Spr. 1720.

प्रणिपात (wie eben) m. *Fussfall, demüthige Unterwerfung* (mit dem gen.) H. 1503. Halâj. 4,64. Bhag. 4,34. MBh. 1,6825 (प्रणिपातेन zu lesen). 3,15499. 8,54. 1622. 2153. 2156. 12,3822. fg. 13,560. °गत 4626, 14,1883. R. 1,37,10 (38,11 Gorr.). Spr. 442. 1838. Vikram. 34,4. Mâlav. 58. Kumâras. 3,61. Ragh. 3,25. °प्रतीकारः संरम्भो हि महात्मनाम् 4,64. Git. 11,2. Mârk. P. 63,48. 77,30. Pańkat. 231,5. Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 134. Am Ende eines adj. comp. f. आ Vikram. 46.

प्रणिपातरस (प्र° + रस) m. *der an Unterwerfung Gefallen Findende*, Bez. *eines über Waffen gesprochenen Zauberspruchs* R. Gorr. 1,31,5.

प्रणिपातिन् (von 1. पत् mit प्रणि) adj. *sich zu Füssen werfend, sich unterwerfend* MBh. 5,2654.

प्रणी (1. नी mit प्र) 1) m. *Führer* P. 3,2,61, Sch. नृणामर्द्धः प्रणीरसत् TBr. 2,4,2,3 यज्ञानाम् Ait. Br. 2,34. Çat. Br. 1,4,2,10. Vgl. तिथि°, दिन°. — 2) f. nach Sâj. so v. a. प्रणीयमाना (स्तुतिः): इमा उ ते प्रण्योऽवर्धमाना मनोवाता अध नु धर्मणि ग्मन् RV. 3,38,2.

प्रणीत partic. s. u. 1. नी mit प्र. f. 1) pl. प्रणीताः (sc. आपः) *das* (am Morgen der Feier) *herbeigeholte Wasser, Weihwasser* Çat. Br. 11,1, 2,2. 2,6,1. 12,9,2,8. Âçv. Çr. 1,1. Kâtj. Çr. 1,3,43. 2,2,8. प्रणीताकाले so v. a. प्रणीतानां प्रणयनकाले Çâṅkh. Çr. 4,7,1. 18,24,30. Vgl. u.

1. नी mit प्र, 2 (Sp. 278, Z. 8 ist 11,28,1 zu streichen). — 2) N. pr. eines Flusses LIA. I, 174. fg.

प्रणीताप्रणयन (प्र° + प्र°) n. *das Gefäss, in welchem das Weihwasser geholt wird*, ÇAT. BR. 12,5,2,7. KÂTJ. ÇR. 25,7,27. ÂÇV. GṚHJ. 4,8.

प्रणीति (von 1. नी mit प्र) f. 1) *Führung, Leitung:* युष्माकं मित्रावरुणा प्रणीतौ परि श्वभ्रेव दुरितानि वृज्याम् ṚV. 2,27,5. 13. तव प्रणीती तव शूर शर्मन् 3,51,7. 4,4,14. मह्रोरस्य प्रणीतयः 6,45,3. 7,28,3. 8,6, 22. 57,11. 10,69,1. AV. 7,105,1. — 2) *das Wegführen:* मुचन्त्वितः प्रणीतये सद्यः कृणवन्त्वेतवे AV. 6,23,2. — Vgl. सु°.

प्रणीय (wie eben) ved. partic. fut. pass. P. 3,1,123.

प्रणुद् (1. नुद् mit प्र) adj. *vertreibend, verscheuchend:* रथवर° MBH. 3,720. 7,2727. भय° 9,890. प्राण° *den Athem verdrängend* SUÇR. 1,308,17.

प्रणुद adj. dass.: अहितानाम् HARIV. 7420.

प्रणेजन (von निज् mit प्र) 1) adj. f. ई *abwischend:* धिक्का जाल्मि पुरुषस्य पुरुषस्य शिश्नप्रणेजनि LÂṬJ. 4,3,11. — 2) n. proparox. a) *das Abwaschen, Baden* AV. 19,2,4. — b) *Waschwasser* ÇAT. BR. 1,2,2,18.

प्रणेतृ (von 1. नी mit प्र) nom. ag. (verbal und substantivisch construirt in der älteren Sprache) VS. PRÂT. 1,168. 1) *Leiter, Führer:* त्वं यस्य आ वृषभ प्रणेता ṚV. 2,9,2. यूयं मर्तं प्रणेतारः 5,61,15. 7,57,2. 8,16, 10. 19,37. Varuṇa 2,28,3. Indra 8,46,1. 1,169,5. 7,41,3. अध्वरस्य 3,23,1. AIT. BR. 6,6. NIR. 6,13. यो नो नेता यो युधि नः प्रणेता MBH. 2,2164. युधाम् 5,704. सेना° 5101. 15,208. रास° HARIV. 8406. गजाश्वाजप्रणेतृंश्च (lies: गजाश्वाजप्र°) MBH. 8,1221. 4,974. सर्पसत्त्रे KATHÂS. 30,41. (ब्राह्मणाः) प्रणेतारश्च लोकानाम् MBH. 13,7166. — 2) *Bildner, Erschaffer:* जगत्° (हरि) HARIV. 8814. प्रणेतारं भुवनस्य प्रजापतिम् MBH. 1, 7277. भुवन° JAJANKÇV. 9 in Z. f. d. K. d. M. 4,340. — 3) *Verfasser:* शास्त्राणाम्, सर्वशास्त्र° MBH. 13,7166. 14,2641. अङ्गानाम् KUMÂRILA bei GOLD. MÂN. 66, b. VARÂH. BṚH. S. 106,5. *Verbreiter einer Lehre, Lehrer* VJUTP. 75. MÂRK. P. 23,56. — 4) *Ausführer* so v. a. *Spieler eines musik. Instruments* TRIK. 1,1,124.

प्रणेतव्य (wie eben) adj. 1) *zu führen, zu leiten:* अन्धं वलं जडं प्राज्ञः प्रणेतव्यं विचक्षणैः MBH. 2,783. — 2) *auszuführen, zu vollführen, anzuwenden:* आपत्सु च यथा नीतिः प्रणेतव्या MBH. 12,1345. तेषां साम्वं क्रूरमिश्रं प्रणेतव्यं पुनः पुनः 3778.

प्रणेतृमत् (von प्रणेतृ) adj. *den Begriff «führen» enthaltend* AIT. BR. 6, 6.

प्रणेनी (vom intens. von 1. नी mit प्र) adj. *wiederholt —, stets leitend:* प्रणेनीरुग्रो जरितारमूती ṚV. 6,23,3.

प्रणेय (von 1. नी mit प्र) adj. P. 3,1,128, Sch. 1) *zu führen, zu leiten:* अस्मत्प्रणेयो राजा MBH. 12,2046. HARIV. 11114. *der sich leiten lässt, sich in den Willen eines Andern fügt, nachgiebig, gehorsam* AK. 3,1, 25. H. 432. ÇAṄK. zu BṚH. ÂR. UP. S. 235. — 2) *auszuführen, zu vollbringen* MBH. 12,4352. — 2) *festzusetzen, zu bestimmen:* तथा राज्ञा प्रणेयाः सततं कराः (*Abgaben*) MBH. 12,3278.

प्रणोत्तव्य (von 1. नुद् mit प्र) adj. *propellendus* AIT. BR. 5,23.

प्रणोदम् (wie eben) absol.: ऋचा कपोतं नुदत प्रणोदम् ṚV. 10,165,5.

प्रणोद्य (wie eben) adj. *fortzujagen, abzuweisen:* अप्रणोद्यो ऽतिथिः सायम् M. 3,105 (vgl. Spr. 171). *zu verscheuchen, zu entfernen:* स्वसामर्थ्याप्रणोद्यत्वात् ÇAṄK. zu BṚH. ÂR. UP. S. 222.

प्रतङ्कम् (von तक् mit प्र) adj. *vorwärts schiessend;* in einer Formel VS. 5,32. TS. 1,5,2,1 auf eine Grube angewandt, viell. *abschüssig.*

प्रतङ्कम् (von तङ्क् = तक् mit प्र) absol. *gleitend, schleichend:* यो निलायं चरति यो प्रतङ्कम् AV. 4,16,2. प्रतङ्कं ददुषीणां सर्वासामरसं विषम् 5,13,8.

प्रतत s. u. 1. तन् mit प्र. प्रततम् adv. *anhaltend, ununterbrochen:* न प्रततमीक्षेत विशेषाज्ज्योतिः SUÇR. 2,145,7.

प्रततामह (1. प्र + त°) m. *Urgrossvater* AV. 18,4,75. KAUÇ. 88.

प्रतति (von 1. तन् mit प्र) f. 1) *Ausbreitung* H. an. 3,280. MED. t. 130. — 2) *eine kriechende Pflanze* H. 1117. H. an. MED. HALÂJ. 2,25. प्रतती BHAR. zu AK. 2,4,4,9. ÇKDR. — Vgl. व्रतति.

प्रतद्वसु adj. so v. a. प्राप्तवसु nach NIR. 6,21. Bez. der Rosse Indra's ṚV. 8,13,27. Vgl. die ähnlich gebildeten Compp. कृतद्वसु, शतद्वसु.

प्रतन (von 1. प्र) adj. *ehemalig, alt* P. 5,4,30, Vârtt. 3. AK. 3,2,26. H. 1449. HALÂJ. 4,26. — Vgl. प्रत्न.

प्रतनु (1. प्र + तनु) adj. *überaus fein:* वासस् SUÇR. 1,97,15. Spr. 3322. SÂH. D. 54,16. *überaus schmal:* वेणीभूतप्रतनुसलिला (सिन्धु) MEGH. 30. नदीवीचि 102. *überaus dünn, — mager* R. 3,2,17. MEGH. 104. प्रतनूकृत MBH. 12,3709. *überaus gering, — unbedeutend:* सुचरित ÇÂK. 138.

प्रतनुक (von प्रतनु) adj. *überaus fein;* °कम् adv. SUÇR. 1,54,17.

प्रतपन (von तप् mit प्र) n. *das Erwärmen* KÂTJ. ÇR. 2,3,11. प्रभुरग्निः प्रतपने MBH. 1,3576. क्लुष्टस्याग्निप्रतपनम् SUÇR. 1,37,14. प्रतपने कृ viell. *an's Feuer stellen, wärmen* gaṇa साक्षादादि zu P. 1,4,74.

प्रतमक (von 1. तम् mit प्र) m. *eine besondere Form von Asthma* SUÇR. 2,497,13. WISE 318. — Vgl. तमक.

प्रतमाम् (von 1. प्र mit dem suff. des superl.) adv. *besonders, vorzugsweise:* क्रियन्ते AIT. BR. 1,9. 3,47. स्वं ह्येवास्य तत्प्रतमामिवाभ्यपक्रामति ÇAT. BR. 5,4,3,11. — Vgl. प्रतरम्.

प्रतर (von 1. तर् mit प्र) m. 1) *das Uebersetzen, Hinüberschiffen, Beschiffen;* s. दुष्प्रतर, सुप्रतर und गोप्रतर unter गोप्रतार. — 2) Bez. *der Verbindungen* (संधि) *an Nacken und Wirbelsäule* SUÇR. 1,340,16. 19.

प्रतरण (wie oben) 1) adj. f. ई *vorwärtsbringend, weitertragend; fördernd, helfend, mehrend* ṚV. 1,91,19. 2,1,12. वास्तोष्पते प्रतरणो न एधि गयस्फानो गोभिरश्वेभिरिन्दो 7,54,2. तां (धुरं) वहामि प्रतरणीमवस्युवम् 5,46,1. Wagen 6,47,26. VÂLAKH. 1,4. VS. 16,42. AV. 12, 2,49. प्रतरणी गृहाणाम् 14,2,26. वसूनाम् PÂR. GṚHJ. 3,4. आयुषो ऽसि प्रतरणम् *lebenverlängernd* AV. 19,44,1. Vgl. आयुष्प्रतरण. — 2) n. *das Zuschiffegehen, Hinüberschiffen, Uebersetzen, Beschiffen* Ind. St. 2,41. SUÇR. 1,98,11. 2,145,9. GAUḌAP. zu SÂṀKHJAK. 1. Schol. zu RAGH. 15, 101. जल° MBH. 4,199. महानदी° Spr. 2147. लोकानाम् (das Versmaass erfordert, wie schon BENFEY bemerkt hat, प्रता°, aber auch der Sinn, da das Wort hier zugleich *das Betrügen, Anführen* bedeutet) BENF. Chr. 94. Çl. 10.

प्रतरम् (von 1. प्र mit dem suff. des compar.) adv. *weiter, ferner, künftig:* प्र नो नयं प्रतरं वस्यो अच्छ ṚV. 6,47,7. द्राघीय आयुः प्रतरं दधानाः 1,53,4. 94,4. 141,13. 2,32,1. पुरुष्टुताय प्रतरं दधातन 5,34,1. 55,3. 10,10,1. 66,1. प्र मातुः प्रतरं गुह्यमिच्छन्कुमारः सर्पत् 79,3. AV. 5,1,4.

6,41,3. 11,1,21. चर्त्वे मा प्रतरं तार्यन्तः 18,3,10. प्रतरॄम् dass. VS. 17, 81 (°तरम् AV.). SV. I,4,1,5,9. II,4,1,2,2 (°तरम् RV.). प्रतरां बर्हिष्पदव Âçv. Çr. 1,4. — Vgl. प्रतमाम्.

प्रतरीतॄर् (von 1. तर् mit प्र) nom. ag. *der den Fortgang veranlasst, Förderer, Verlängerer:* सोमो ग्रङ्कः प्रतरीतोषसो दिवः RV. 9,86,19. ग्रायुषः 10,100,5.

प्रतर्क (von तर्क् mit प्र) m. *Folgerung, Vermuthung* MBh. 1,7180. R. 6,83,23. 89,6. Çâk. 106. सु° *ein gutes Urtheil, grosser Verstand* MBh. 5,3062.

प्रतर्कणा (wie eben) n. *das Urtheilen* Çabdar. im ÇKDr.

प्रतर्क्य (wie eben) adj. *denkbar, wovon man sich eine Vorstellung zu machen im Stande ist:* ग्र° M. 1,5. 12,29. Hariv. 10003. R. 5,81,6. Bhâg. P. 3,5,26.

प्रतर्दन (von तर्द् mit प्र) m. 1) N. pr. eines Königs von Kâçi, Sohnes des Divodâsa, Liedverfassers von RV. 9,96. Kâth. 21,10. Çâṅkh. Br. 26,4. MBh. 1,2539. 3658. 2,320. 329. 3,13302. 4,1768 (wo सप्रतर्दनः zu lesen ist). 5,3977. 12,1778. 1795. 3664. 8594. 13,1969. 6249. Hariv. 1586. fg. 1741. VP. 407. Bhâg. P. 9,17,5. — 2) N. pr. eines Râkshasa R. 6,47,5. — 3) eine Klasse von Göttern unter dem Manu Auttama Mârk. P. 73,4. — Vgl. प्रातर्दन.

प्रतल (1. प्र + तल) 1) m. *die ausgestreckte Hand* AK. 2,6,2,35. fg. H. 596. an. 3,660. Med. l. 103. Halâj. 2,382. — 2) *eine best. Unterwelt* (पातालभेद) m. H. an. u. Med.

प्रतवस् (1. प्र + त°) adj. *kräftig, wirksam:* die Marut RV. 1,87,1. वात 4,3,6.

प्रतान् indecl. gaṇa स्वरादि zu P. 1,1,37. — Vgl. प्रताम्.

प्रतान (von 1. तन् mit प्र) m. 1) *Ausläufer einer Pflanze, Ranke* AV. 6,139, 1. लता° Jâgñ. 2,229. MBh. 4,870. Çâk. 170. Ragh. 2,8. *eine Pflanze mit Ausläufern:* प्रताना वल्ल्य एव च M. 1,48. Varâh. Bṛh. S. 47,6. — 2) *Verästung, Verzweigung* in übertr. Bed.: स्नायु° Suçr. 1,254,9. 18. सिरा° 287,7. 326,20. रश्मि° Kathâs. 35,153. — 3) *Ausläufer, Ranke* als Bez. eines Abschnittes in einem °कल्पलता genannten Werke Verz. d. Oxf. H. 210, b, 8 v. u. — 4) = ग्रपतानक *Starrkrampf* ÇKDr. Wils. — 5) N. pr. eines Mannes, pl. *seine Nachkommen* gaṇa उपकादि zu P. 2,4,69.

प्रतानवत् (von प्रतान) adj. *mit Ausläufern versehen:* वीरुधः Suçr. 1,4,17. 2,164,15. *verzweigt:* ग्रयथ 1,308,16. स्नायु 341,13,14.

प्रतानिन् (wie eben) adj. *mit Ausläufern versehen:* लता AK. 2,4,1, 9. H. 1118. subst. f. = लता प्रतानिनी Halâj. 2,25.

प्रताप (von 1. तप् mit प्र) m. 1) *Gluth, Hitze* Med. p. 21. Vaiç. beim Schol. zu Çiç. 11,59. सूर्य° Suçr. 1,20,17. Kumâras. 2,24. Ragh. 4,12. Varâh. Bṛh. S. 67,93. ग्रग्नि° Suçr. 2,372,8. uneig.: शर° MBh. 6,5488. शस्त्र° 1,2265. 7748. 2,490. ग्रोप्रतापेन चैतस्य तप्यते स सुयोधनः 4,2285. übertr. *Machtglanz, Majestät, Hoheit, Würde, Ueberlegenheit* (oft mit der Gluth der Sonne verglichen) AK. 2,8,1,20. H. 740. Med. Halâj. 4,38. Vaiç. a. a. O. Ragh. 4,15. Spr. 131. 2627. M. 9,310. MBh. 14, 1028. Hariv. 4715. 4810. Kâm. Nîtis. 8,12. fg. Spr. 110. 938. Varâh. Bṛh. S. 67,104. Kathâs. 18,46. 20,130. Vid. 2. 17. Râga-Tar. 1,88. 6, 257. °शौर्याभ्याम् Mârk. P. 120,12. 18. कास्ते प्रतापं सोढुं समर्थः Pañkat. 37,11. प्रौढप्रतापमदनानलतप्त Kaurap. 21. Prab. 2,7. Inschr. in Journ. of the Am.-Or. S. 7,6, Çl. 14. 9, Çl. 32. रङ्ग° Hariv. 4710. बाहु° *die Macht der Arme* Spr. 756. भूत्प्रतापदहनज्वाला Dhûrtas. 67,1. *die Pracht eines Wintertages und der Machtglanz eines Fürsten* Spr. 1840. Vgl. निष्प्रताप. — 2) *Calotropis gigantea* (ग्रर्क) Râgan. im ÇKDr. Vgl. प्रतापस. — 3) N. pr. eines Mannes MBh. 3,15598. Râga-Tar. 8,10.

प्रतापधवल (प्र° + ध°) m. N. pr. eines Fürsten Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,47, Çl. 1. Colebr. Misc. Ess. II, 289. fgg.

प्रतापन (vom caus. von 1. तप् mit प्र) 1) *es Jmd heiss machend, bedrängend, peinigend, zusetzend:* शत्रुपक्ष° R. Gorr. 1,30,16. सर्वलोक° 3,53,29. सर्वभूत° Suçr. 2,399,17. परराष्ट्र° MBh. 1,2717. Beiw. Çiva's Çiv. — 2) m. *eine best. Hölle* Çabdar. im ÇKDr. Vjutp. 119. Burn. Intr. 201. Köppen I, 240. = कुम्भीपाक ÇKDr. nach dem Bhâg. P. — 3) n. *das Erwärmen, Erhitzen:* यः साधनार्थं काष्ठानि ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छति । प्रतापनार्थम् MBh. 13,3302. पित्ततेजः° Suçr. 1,99,6. सूर्यातप° 171,6.

प्रतापपाल (प्र° + पाल) m. N. pr. eines Mannes Râga-Tar. 8,621.

प्रतापपुर (प्र° + पुर) n. N. pr. einer Stadt Râga-Tar. 4,10. 8,322.

प्रतापमुकुट (प्र° + मु°) m. N. pr. eines Fürsten Ver. in LA. 5,20.

प्रतापरुद्र (प्र° + रुद्र) m. N. pr. eines Fürsten der Kâkatîja, der in einem von Vidjânâtha verfassten und nach ihm Pratâparudrîja (auch kurzweg Pratâparudra) benannten Werke über Dramatik und Rhetorik verherrlicht wird. Geboren in Bhogapurî Verz. d. Oxf. H. 148, a, 10. (पुरुषोत्तमो) राजा गणपतो रुद्रप्रतापाख्यो विराजते ebend. 148, b, 7. Nach Wilson (Theatre of the Hindus I, xxii) war er König von Vigajanagara (Warankal Mack. Coll. I, 115) von 1456—1477.

प्रतापवत् (von प्रताप) 1) adj. *voller Machtglanz, Hoheit, Würde, majestätisch;* von Personen MBh. 1,523. 4,1100. 13,4653. Bhag. 1,12. Matsjop. 1. Sâv. 5,40. R. 1,1,18. 8,11. 26. 47,15. 2,86,22. 82,28. Spr. 2264. Beiw. Çiva's Çiv. — 2) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge des Skanda MBh. 9,2567.

प्रतापशील (प्र° + शील) m. N. pr. eines Fürsten, der auch den Namen शीलादित्य führt, Râga-Tar. 3,330.

प्रतापस (1. प्र + ता°) m. *Calotropis gigantea alba R. Br.* AK. 2,4, 2,61. — Vgl. प्रताप 2.

प्रतापादित्य (प्र° + ग्रादित्य) m. Name und Bein. verschiedener Fürsten Râga-Tar. 2,5. 4,8. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,5, Çl. 7. Kshitîçav. 12,9. fgg. LIA. I, 712. II, 398. 408. 963. Davon nom. abstr. °ता f. Râga-Tar. 4,134.

प्रतापालंकार (प्र° + ग्रलं°) m. Titel einer medic. Schrift Verz. d. B. H. No. 941.

प्रतापितर् (vom caus. von 1. तप् mit प्र) nom. ag. = प्रतापयितर्: °ता als 3te Pers. fut. MBh. 8,1971.

प्रतापिन् (von प्रताप) adj. *heiss, brennend, versengend; voller Machtglanz, Hoheit, Würde:* सूर्य Hariv. 12148. MBh. 12,1586. Feuer 9,1334. नाराचगण° *versengend durch* 1335. द्रोणाशत्रोः प्रतापिनः 1,6932. 3, 17206. 8,1973. Râga-Tar. 1,67. 4,656. 6,205. ग्रखण्ड° Çatr. 6,294. उग्रवीर्य° MBh. 3,14670. ग्र° 12029. श्री so v. a. *Hoheit —, Würde verleihend* 12,8383. 8387. विभूति 13,2149. सर्वलोक° *heiss machend,*

bedrängend, peinigend 3, 1685.

प्रताम् (von तम् mit प्र), nom. °तान् Schol. zu P. 6, 4, 15. 8, 2, 64. प्रताम् (neben प्रतान्) indecl. gaṇa स्वरादि zu P. 1, 1, 37.

प्रताम्र (1. प्र + ताम्र) adj. überausroth: चित्ताङ्गारणप्रताम्रनयन Çâk. 133.

प्रतार (von 1. तर् mit प्र) m. 1) das Ueberschiffen, Hinüberfahren über (gen.): समुद्रस्य R. 1, 3, 33. प्लवोडुप° MBh. 3, 16297. Vgl. गोप्रतार. — 2) Betrug Vop. 23, 52.

प्रतारक (vom caus. von 1. तर् mit प्र) adj. subst. hintergehend, betrügend, Betrüger: स्वपर° Spr. 3328. यो यस्य प्रतारकः स तस्याध्यापकः ÇKDr. Verz. d. Oxf. H. 90, b, 7 v. u.

प्रतारण (wie eben) n. 1) = प्रतरण (dem Versmaass zu Liebe) das Hinüberfahren über (gen.): समुद्रस्य R. Gorr. 1, 3, 28. सेतुना तेन तत्रैव चक्रुर्वातुं सो ऽम्भःप्रतारणम् Râga-Tar. 1, 157. 4, 191. — 2) das Hintergehen, Betrügen, Betrug H. 379. Halâj. 4, 63. °णा f. dass.: यदीच्छसि वशीकर्तुं जगदेकेन कर्मणा। उपास्यतां कलौ कल्पलतादेवी प्रतारणा॥ Udbhaṭa im ÇKDr.; vgl. Spr. 2373. — Vgl. u. प्रतरण.

प्रतारणीय (wie eben) adj. zu hintergehen, zu betrügen Schol. zu Kâtj. Çr. 976, 3 v. u.

1. प्रति praep. Nir. 1, 3. gaṇa प्रादि zu P. 1, 4, 58. Vop. 1, 8. mit acc. und ablat., sowohl vorangehend (seltener) als nachfolgend. 1) gegen, nach, zu (auf die Frage wohin, nach welcher Richtung hin, zu wem; लक्षणे, आभिमुख्ये, चिह्ने P. 1, 4, 90. AK. 3, 4, 24, 6. H. an. 7, 23. Med. avj. 25. fg.). a) mit nachfolgendem acc.: प्रत्यगारमिवायान्ती (so ist mit der Bomb. Ausg. zu lesen) — धेनुः R. 2, 40, 42. प्रति दिवं ययुः Kumâras. 2, 62. ययावङ्गः प्रत्यरिसैन्यमेव Ragh. 7, 52. महिमा — अतिप्रपेदे प्रति तां स्मरार्दिताम् Naish. 1, 41. प्रत्यग्निं प्रति सूर्यं च प्रति सोमोदकद्विजान्। प्रति गां प्रति वातं च प्रज्ञा नश्यति मेहतः॥ M. 4, 52. Jâgn. 1, 134. MBh. 13, 5029. 3, 12487. 4, 1462. प्रत्यनिलं विचेरुः Kumâras. 3, 31. Git. 1, 1. प्रति शुक्रं प्रति बुधं प्रत्यङ्गारकमेव च। अपि शक्रसमो राजा हतसैन्यो निवर्तते॥ Cit. beim Schol. zu Kumâras. 3, 43. — b) mit vorangehendem acc.: यदा तु यानमातिष्ठेदरिराष्ट्रं प्रति M. 7, 181. गमिष्यामि — नभः प्रति Hip. 3, 6. प्रस्थिता सा — पार्थस्य भवनं प्रति Indr. 5, 5. जगाम निषधान्प्रति N. 26, 1. सर्वे भवन्तो गच्छन्तु नदीं भागीरथीं प्रति MBh. 15, 861. R. 1, 33, 15. विससर्ज ततो गङ्गां बिन्दुसरः प्रति 44, 13. 77, 6. 2, 55, 1. Daç. 2, 35. Itih. bei Sâj. zu ṚV. 1, 125, 1. Ragh. 1, 75. Spr. 343. Râga-Tar. 4, 469. Kathâs. 39, 171. Vid. 324. Pańkat. 36, 3. 95, 25. Dhûrtas. 81, 5. Prab. 77, 17. तौ दंपती स्वां प्रति राजधानीं प्रस्थापयामास Ragh. 2, 70. प्रवेशितायां सीतायां लङ्कां प्रति R. 3, 63, 1. वर्षेणानतपुङ्गेन ववर्षायोधनं प्रति auf das Schlachtfeld 6, 105, 18. वृक्षं प्रति विद्योतते विद्युत् P. 1, 4, 90, Sch. तदा यायाद्रिपुं प्रति gegen den Feind M. 7, 171. AK. 2, 8, 2, 42. 64. H. 791. प्रदुद्रुवुस्ते प्रति राक्षसेन्द्रम् R. 6, 36, 17. मद्दिस्तीना लियं गच्छेत्कदाचित्स्वजनं प्रति N. 10, 11. MBh. 1, 5243. Kathâs. 30, 35. Vid. 185. 221. सा च चिक्षेप दूतेन पुष्पमादाय तं प्रति Kathâs. 7, 64. शब्दं प्रति nach der Richtung hin, von wo der Laut gekommen war, Daç. 1, 22. सख्यौ प्रति (als scenische Bemerkung) zu den beiden Freundinnen (sc. gewandt, sprechend) Çâk. 53, 19. 49, 8. 70, 4. Dhûrtas. 90, 17. Prab. 33, 18. — c) am Anf. eines adv. comp. P. 2, 1, 14. प्रत्यग्नि gegen das Feuer P. 6, 2, 33, Sch. — 2) gegen so v. a. vor (schützen); mit dem acc.: अग्ने नि पाहि नस्त्वं प्रति ष्म देव रीषतः ṚV. 8, 44, 11. — 3) gegen, gegenüber von; mit dem acc.: अरैतां रोदसी प्रति प्रियं यज्ञतं जनुषामवः angesichts, vor ṚV. 1, 151, 1. गुरुं प्रति नतिः Spr. 2279. — 4) gegen (in der Vergleichung) P. 1, 4, 92. AK. H. an. Med. Halâj. 5, 95. a) mit dem acc.: इन्द्रं न मह्ना पृथिवी चन प्रति ṚV. 1, 55, 1. 6, 25, 5. 10, 119, 7. त्वं सहस्राणि प्रति du bist Tausenden gewachsen 2, 1, 8. 8, 53, 2. Çat. Br. 3, 4, 2, 18. 14, 8, 15, 8. अर्धमिदस्य प्रति रोदसी उभे seine Hälfte kommt beiden Welten gleich ṚV. 6, 30, 1. TS. 5, 4, 8, 3. तपैतद्व्रजो सर्वान्वनस्पतीन्प्रति पच्यते (der Udumbara) reift trotz allen andern Bäumen d. h. mehr als sie alle (nämlich drei Mal im Jahre) Çat. Br. 6. 6, 2, 3. न च शक्तास्त्वमिमं प्रति im Vergleich zu diesem Kathâs. 45, 400. Hierher gehören auch die u. 1. अस् mit प्रति angeführten Stellen. — b) mit dem ablat. oder der adv. Form auf तस् P. 2, 3, 11. 5, 4, 44. प्रद्युम्नः कृष्णात् (कृष्णतः) प्रति Pradjumna ist gleich Kṛshṇa, ist eben so mächtig wie er Schol. zu P. 1, 4, 92. 2, 3, 11. 5, 4, 44. Vop. 5, 21. संग्रामे या नारायणतः प्रति Bhaṭṭ. 8, 89. — 5) gegen so v. a. in der Richtung von, in der Gegend von, an, bei; zur Zeit von, um; mit dem acc.: उदीरय प्रति मा सूनृताः ṚV. 1, 48, 2. पृष्ठं प्रति संगृह्य TS. 2, 1, 5, 1. यूपं प्रति Ait. Br. 2, 11. उरः प्रति पृष्ठ्यः Çat. Br. 8, 6, 2, 7. एतत्प्रति वा असुराणां यज्ञो व्यच्छिद्यत an diesem Punkte TS. 1, 7, 1, 5. 5, 5, 2, 4. मध्यं प्रति राष्ट्रस्य Çat. Br. 13, 5, 4, 24. 3, 7, 1, 13. 4, 6, 8, 5. 8, 2, 4, 19. सर्वाणि ह वा इमानि भूतान्याकाशादेव समुत्पद्यन्त आकाशं प्रत्यस्तं यन्ति im Aether Khând. Up. 1, 9, 1. कारपचवं प्रति in der Gegend von K. Kâtj. Çr. 24, 6, 10. समासेदुस्ततो गङ्गां शृङ्गवेरपुरं प्रति R. 2, 83, 19. (गर्भम्) उत्ससर्ज यथाकालं स्थूलकेशाश्रमं प्रति in der Einsiedelei MBh. 1, 944. 3005. प्रच्छाद्य पृथिवीं तस्थुः सर्वमायोधनं प्रति auf dem Schlachtfelde 3, 15745. हिंकारं प्रति bei Lâṭj. 2, 10, 15. 16. 4. 10, 26. 8, 1, 22. यज्ञे यज्ञं प्रति bei jedem Opfer TS. 1, 6, 5, 1. एकमप्याशयेद्विप्रं पित्रर्थे पाञ्चयज्ञिके। न चैवात्राशयेत्किंचिद्वैश्वदेवं प्रति द्विजम्॥ M. 3, 83. प्रति दोषामुषासम् ṚV. 4, 12, 2. फाल्गुनं वाथ चैत्रं वा मासौ प्रति M. 7, 182. आदित्यस्योदयं प्रति MBh. 4, 1482. R. 6, 73, 8. 111, 6. Suçr. 2, 376, 20. Khând. Up. 3, 19, 3. पूर्वां संध्यां प्रति MBh. 9, 411. चिरं प्रति lange Zeit hindurch, seit lange MBh. 5, 3469. प्रति वस्तोः (als indecl. zu betrachten) bei Tagesanbruch ṚV. 2, 39, 8. 10, 189, 3. — 6) auf den Antheil von, für, zu Gunsten von; mit dem acc. (भागे) P. 1, 4, 90. Vop. 5, 7. H. an. Med. यदत्र मां प्रति स्यात् P., Sch. हरं प्रति (अभवत्) हलाहलम् Vop. तावदप्यपरित्याज्यं भूमेर्नः पाण्डवान्प्रति MBh. 5, 2312 = 4268. — 7) für, zum Ersatz von P. 1, 4, 92. H. an. Med. mit dem ablat. P. 2, 3, 11. तिलेभ्यः प्रति यच्छति माषान् Schol. zu P. 1, 4, 92. 2, 3, 11. भक्तेः प्रत्यमृतं शंभोः Vop. 5, 21. उस्राणां पञ्चा सह मोदनेन अस्मात्क्रयेणात्प्रति ते नयन्तु MBh. 3, 13287. — 8) in Beziehung auf, in Betreff von (लक्षणे, चिह्ने und इत्थंभूताख्याने P. 1, 4, 90. Vop. AK. H. an. Med.); mit dem acc.: मेदिन्यां कृतवान्देवः प्रति लोभमिवाचलम् wegen des Schwankens, damit sie nicht schwanke Hariv. 12396. इममेव प्रति nur in Beziehung auf diesen Ait. Br. 8, 7. Çat. Br. 1, 1, 2, 7. यां तत्प्रति देवतां मन्येत 12, 6, 1, 2. M. 8, 157. 277. सीमां प्रति समुत्पन्ने विवादे 245. 9, 16. 31. 55. तत्रस्यातिप्रवृद्धस्य ब्राह्मणान्प्रति 320. 10, 77. 78. 12, 84. N. 1, 16. 2, 1. 6. 5, 15. 8, 2. Sâv. 4, 18. 7, 3. MBh. 3, 2803. R. 1, 3, 25. 20, 22. 43, 10. 46, 15. शङ्कितो गौतमं प्रति 48, 23. 2, 29, 2. 16. 6,

83,20. तदेव हि किंचित्प्रति दूरं किंचित्प्रत्यन्तिकं भवति Pat. zu P. 8,2,84. Schol. zu P. 1,1,38. 2,1,2. Siddh. K. zu P. 2,3,27. न ममार्थान्प्रति दैन्यम् Mṛkkh. 7,22. Kumâras. 7,83. Çâk. 66,18. AK. 1,1,5,15. वामदत्तां च तच्चेटीः प्रति चात्मनः। अदर्शनं युक्तिबलाद्व्यधात् Kathâs. 12,59. तं प्रति तुतोष 14,88. Mârk. P. 23,79. Pańkat. 5,7. अथ माठव्यं प्रति भवता किमेवं प्रयुक्तम् Çâk. 95,13. किं नु खलु यथा वयमस्यामेवमियमप्यस्मान्प्रति स्यात् 17,14. प्रतिज्ञातं च रामेण तदा बालिवधं प्रति R. 1,1,61. विज्ञप्तो दक्षिणां प्रति Kathâs. 4,93. प्रसूतिं प्रति याचितः Kumâras. 6,27. स तु कृत्वा सुवेलस्य बुद्धिमारोहणं प्रति R. 6,14,1. दुर्योधनं प्रति नृपं शृणु चेदं वचो मम MBh. 18,12. गिरिराजमिमं तावत्पृच्छामि नृपतिं प्रति N. 12,28. Hid. 4,1. R. 2,27,23. 6,36,1. 99,38. शृणु — कथामेतां शारद्वण्डायनीं प्रति MBh. 1,4677. Ragh. 10,29. 12,51. यं प्रति कोपः P. 1,4,37. क्रोधमाहारयत्तीव्रं रावणो भ्रातरं प्रति R. 6,80,19. सहधर्मचारिणं प्रति न त्वया मन्युः कार्यः Çâk. 111,12. तान्प्रति मानमुत्सृज Spr. 3346. धर्मं प्रति विमुखता Çâk. 66,2. त्यज शोकम् — लक्ष्मणं प्रति R. 6,82,35. सर्वान्तःपुरवनिताव्यापारं प्रति निवृत्तहृदयस्य Mâlav. 38. तां प्रत्यभिव्यक्तमनोरथानाम् Ragh. 6,12. त्वां प्रत्युत्कण्ठिता Pańkat. 209,18. एवमुपालब्धस्य ते न मां प्रत्यनुक्रोशः ad Çâk. 54. श्राद्धं प्रति रुचिः Jâǵn. 1,218. Suçr. 2,178,21. मन्दोत्सुक्यो ऽस्मि नगरगमनं प्रति Çâk. 18,22. शास्त्रं प्रति मे महती विरक्तिः संजाता Pańkat. 143,15. अननुनयं प्रति — मध्यस्थतामेष्यति Spr. 28. साधुर्देवदत्तो मातरं प्रति P. 1,4,90, Sch. समर्थये यत्प्रथमं प्रियां प्रति *was ich zuerst für die Geliebte hielt* Vikr. 132. — 9) *nach, gemäss, zu Folge*, franz. *selon*; mit dem acc.: प्रति व्रतम् R̥V. 2,11,21. 10,133,7. धर्मं प्रति M. 8,58. मां प्रति so v. a. *nach meiner Meinung* Mâlav. 50. — 10) *bei, in*, mit dem Nebenbegriff *der stetigen Wiederholung* (वीप्सा) P. 1,4,90. Vop. 5,7. AK. H. an. Med.; mit dem acc.: यज्ञं प्रति *bei jedem Opfer* Jâǵn. 1,110. वर्षं प्रति *alljährlich* Pańkat. 229,6. Gewöhnlich wird प्रति in dieser Bed. mit der Ergänzung zu einem adv. comp. verbunden Sch. zu P. 2,1,6. Beispiele wird man weiter unter finden. — 11) am Ende eines adv. comp. so v. a. *ein wenig* (मात्रार्थे) P. 2,1,9. Med. सूपप्रति = किंचित्सूपः P., Sch. — Die Lexicographen kennen noch folg. Bedd.: प्रधान Halâj. लेप und निश्चय Bhar. zu AK. und Med. (?) nach ÇKDr. व्यावृत्ति, प्रशान्ति, विरोध, समाधि Durgâd. zu Vop. स्वभाव Çabdar. ÇKDr. Diese Bedeutungen werden wohl zum Theil aus den Bedeutungen mit प्रति verbundener Verba gefolgert worden sein. In der folgenden Stelle scheint प्रति nicht am Platze zu sein: तच्च वेदयितव्यं ते मम प्रति महायशाः (nom.!) R. 6,109,33. — Vgl. अप्रति (auch Bhâg. P. 8,7,18), तुवि°.

2\. प्रति m. N. pr. eines Sohnes des Kuça Bhâg. P. 9,17,16.

प्रतिक (von 1. प्रति) gaṇa पुरोहितादि zu P. 5,1,128. adj. f. ई *einen* Kârshâpaṇa *werth* P. 5,1,25. Vârtt. 2.

प्रतिकचुक (1. प्र° + क°) m. *Widersacher* (nach Weber) Ind. St. 5,159. 162. 448. Die Lesart steht nicht fest.

प्रतिकण्ठम् (von 1. प्रति + कण्ठ) adv. *einzeln* (eig. *so dass man jeden beim Halse packt*; so ist auch कण्ठतस् aufzufassen) R̥V. Prât. 1,18. Schol. zu 4,18. 9,29. 11,20 und zu P. 4,4,40. — Vgl. प्रातिकण्ठिक.

प्रतिकर (von 1. कर् mit प्रति) 1) adj. f. ई *entgegen wirkend*: विष° Suçr. 2,270,6. — 2) m. *Ersatz*: ग्रामान्देवगृहग्रास्याग्रामाज्ञाप्रतिकरेण (so ist zu schreiben) सः। स्वयं स्वीकृत्य चोत्पत्तिम् *ohne Entgelt* Râǵa-Tar. 5,169. स्वप्रतिकारं R. Gorr. 2,120,9 fehlerhaft für सुप्रतिकरं. — Vgl. अ°, सु°.

प्रतिकर्कश (1. प्रति + क°) adj. f. आ *gleich hart*: धाराभिः — अर्जुनशरप्रतिकर्कशाभिः Mṛkkh. 91,6.

प्रतिकर्तर् (von 1. कर् mit प्र) nom. ag. 1) *Vergelter* MBh. 12,4992. न कृते प्रतिकर्ता च युगे क्षीणे भविष्यति Hariv. 11170. — 2) *Widersacher* Kull. zu M. 11,34.

प्रतिकर्तव्य (wie eben) adj. 1) *zu vergelten* (im Guten oder Bösen), *abzutragen* (eine Schuld): दुःखद्वयमिदं भद्रे कतरस्य चिकीर्षसि। प्रतिकर्तव्यम् MBh. 5,6083. मातापितृभ्यां सर्वेषा ज्ञातेन तनयेन वै। ऋणं वै प्रतिकर्तव्यम् Hariv. 4412. मयास्मा ऋणिवत्प्रतिकर्तव्यम् Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 231. 255. (तदनन्तरम्) प्रतिकर्तव्यमित्येवं येन मे हिंसितः पिता MBh. 1,2009. सा भीष्मे प्रतिकर्तव्यमहं पश्यामि सांप्रतम् 5,6009. 15,93. प्रतिकर्तव्ये मतिर्या तेयम् (= त इयम्) *diese deine Absicht Vergeltung zu üben* 10,141. कृते हि प्रतिकर्तव्यमेष धर्मः सनातनः R. 5,7,26. आत्मनस्तु हितं पथ्यं प्रतिकर्तव्यमद्य वै so v. a. *du musst zum Ersatz Etwas thun, was dir heilsam ist*, MBh. 13,94. — 2) *dem man entgegenarbeiten —, entgegenwirken soll, — kann*: स चायमस्माकमुपस्थितः कुलक्षयो भवद्भिरवहितैः प्रतिकर्तव्यः Prab. 19,7. यदा दुःखमुत्पत्स्यते तदा तत्प्रतिकर्तव्यम् Schol. zu Kap. 1,3. कथं च प्रतिकर्तव्यं तेषां रामेण रक्षसाम् R. 1,22,13 (23,16. 17 Gorr.). — 3) *ärztliche Hülfe zu leisten*: अनाथाभ्युपगतानां चात्मबान्धवानामिव स्वभेषजैः प्रतिकर्तव्यम् Suçr. 1,7,12. fgg.

प्रतिकर्म (1. प्रति + कर्मन्) adv. *bei jeder Begehung* Kâtj. Çr. 1,3,26. 22,7,21. प्रतिकर्म पराचार ऋत्विजां स्म विधीयते MBh. 12,2963.

प्रतिकर्मन् (von 1. कर् mit प्रति oder 1. प्रति + क°) n. 1) *Vergeltung* MBh. 4,1841. — 2) *Gegenthat, eine entsprechende Handlung* oder *Widersetzlichkeit*: अ° *dem es Niemand gleich thut* oder *der sich nicht widersetzt, folgsam*: पुत्र R. 1,75,22. Daç. 2,65. — 3) *Anputz, Toilette* AK. 2,6,3,1. 22, v. l. H. 636. Halâj. 2,384. Hâr. 173. MBh. 2,2025. 3,14718. R. 5,22,21. fg. 6,112,20. Bd. III, S. 465. Kumâras. 7,6. Çiç. 5,27. 9,48. अस्मान्नियोजयत्स्या ते कौतुकप्रतिकर्मणि Kathâs. 45,205.

प्रतिकर्ष (von 1. कर्ष् mit प्रति) m. *Zusammenrückung, Vereinigung*: क्रय° zur Erkl. von क्रयैकत्व *einmaliger Einkauf, der Einkauf verschiedener Sachen mit einem Male* Schol. zu Kâtj. Çr. 15,8,10. अप्रतिकर्षो (क्रयस्य) वार्थहेतुत्वात्सकृत्त्वं विधीयते Gaim. (bei Gold. u. अप्रतिकर्ष, *the not anticipating what occurs later* Gold.

प्रतिकल्प्य (vom caus. von कल्प् mit प्रति) adj. *zurechtzumachen*: फलकान्यथ चर्माणि प्रतिकल्प्यान्यनेकशः MBh. 12,3690.

प्रतिकश (1. प्रति + कशा) adj. wohl *der Peitsche nicht gehorchend*: अश्व P. 6,1,152, Sch.

प्रतिकष्ट Suçr. 2,443,4 vielleicht fehlerhaft für प्रतिकृष्ट.

प्रतिकाङ्क्षिन् (von काङ्क्ष् mit प्रति) adj. *verlangend nach*: समर° Hariv. 3357. mit einem acc.: विजयं प्र° (oder ist viell. विजयप्र° zu lesen? MBh. 7,7350.

प्रतिकामम् (von 1. प्रति + काम) adv. *nach Lust, nach Wunsch* R̥V. 3,48,1. 10,15,8. पिबं प्रतिकामं सुतस्य 112,1. Âçv. Çr. 9,10. Kâtj. Çr. 4,5,16.

प्रतिकामिन् (wie eben) adj. *unerwünscht, widerwärtig* ÇÂÑKH. BR. 13, 8. अम्नाय 15,3. ÇR. 7,6,13.

प्रतिकामिनी (1. प्र° + का°) f. *Nebenbuhlerin* ÇIÇ. 9,35.

प्रतिकाम्य (von 1. प्रति + काम) adj. *nach Wunsch beschaffen:* वर AV. 2,36,5. 8 (auch 7 ist wohl प्रतिकाम्याय herzustellen). 6,60,3.

प्रतिकाय (1. प्रति + काय) m. 1) *Abbild* H. 1464. HALÂJ. 1,130. ǴAṬÂDH. im ÇKDR. — 2) *Ziel, Zielscheibe* TRIK. 2,8,51. ǴAṬÂDH.

प्रतिकार (von 1. कर् mit प्रति) m. = प्रतीकार P. 6,3,122, Vârtt. 3, Sch. 1) *Vergeltung* (im Guten oder Bösen): उपकार: कृतज्ञेषु प्रतिकारेण युज्यते R. 4,27,20. KATHÂS. 10,67. RÂǴA-TAR. 3,525. आगमप्रतिकारश्च वानरैस्तत्र चेष्टित: so v. a. *sie suchten des Lohnes für ihr Kommen theilhaftig zu werden* R. 4,47,17. — 2) *Entgegenwirkung, Anwendung von Gegenmitteln, — Heilmitteln, Widerstand, Abhilfe:* आयत्यां प्रतिकारज्ञ: *wer da weiss, wie in der Zukunft einem Uebel entgegenzutreten ist,* Spr. 370. °कर्मन् RÂǴA-TAR. 6,208. अशक्य° adj. *unheilbar* VID. 183. अप्रतिकारसेविन् *keine Heilmittel anwendend* SUÇR. 2,361,16. °विधान *ärztliche Behandlung* RAGH. 8,40. — Nach H. an. 4,264 ist प्रतिकार = सम (!) und भट (!). — Vgl. प्रतीकार.

प्रतिकारिन् (von प्रतिकार) adj. अ° *der kein Gegenmittel anwendet, sich nicht ärztlich behandeln lässt* SUÇR. 2,37,17. fg.

प्रतिकार्य (von 1. कर् mit प्रति) n. *eine bevorstehende Vergeltung:* प्रतिकार्ये च विप्रस्य तत: कृतवती मतिम् MBH. 1,6259.

प्रतिकाश m. = प्रतीकाश P. 6,3,122. H. 1462. BHÂNUD. zu AK. 2, 10,38. ÇKDR.

प्रतिकास m. = प्रतिकाश RAMÂN. zu AK. 2,10,38. ÇKDR.

प्रतिकितव (1. प्र° + कि°) m. *Gegenspieler* DAÇAK. in BENF. Chr. 185,24.

प्रतिकुञ्जर (1. प्र° + कु°) m. *Gegenelephant, ein feindlich gegenüberstehender Elephant:* मत्तो द्विप इव क्रुद्ध: °दर्शनात् MBH. 9,3217. — Vgl. प्रतिगज, प्रतिद्विरद, प्रतिनाग.

प्रतिकूप (1. प्र° + कूप) m. *Graben* HÂR. 174.

प्रतिकूल (1. प्र° + कूल) adj. f. आ *widrig* (eig. und übertr.; Gegens. अनुकूल) AK. 3,2,33. 3,4,1,7. H. 1465. HALÂJ. 4,58. 71. 5,22. मारुत, वायु R. 3,30,34. KATHÂS. 46,139. दैव HARIV. 11261. R. 6,8,15. RAGH. 6,58. ÇÂK. 7,16. ज्योतींषि MBH. 3,13085. बुध *der Planet Merkur* HARIV. 1356. प्रतिकूलं तच्चकार यमशासनम् *verkehrt* MBH. 13,3402. वाक्य *Gegenrede* R. 3,30, 14. 45,1. वाक्यमप्रतिकूलम् 44,10. शब्द *widrig, unangenehm* KUMÂRAS. 1,46. अधर्मजन्यं दुःखं स्यात्प्रतिकूलं सचेतसाम् BHÂSHÂP. 144. दीपो नेत्रातुरस्येव प्रतिकूलासि मे दृढम् R. 6,100,17. (तव) करिष्यन्ति प्रतिकूलानि *was Euch unangenehm ist* MBH. 15,348. आत्मन: प्रतिकूलानि परेषां न समाचरेत् Spr. 3047. न तत्परस्य संदध्यात्प्रतिकूलं यदात्मन: 1383. JÂǴN. 3, 283. SUÇR. 2,537,7. MBH. 13,126. R. 2,21,35. PRAB. 84,18. °वेदनीय TARKAS. 53. प्रतिकूलेषु स्थितान् *in Opposition stehend* M. 9,275. *sich widersetzend, in Opposition stehend, widersetzlich, sich auflehnend wider* (gen.); von Personen M. 9,80. JÂǴN. 2,142. प्रतिकूल: पितुर्यश्च न स पुत्र: सतां मत: MBH. 1,3523. 3,1355. R. 3,44,21. 45,11. BHÂG. P. 4,28, 7. MÂRK. P. 69,60. 72,7. PRAB. 41,16. SÂH. 75,22. (नहि) बौद्धाश्च न: प्रतिकूला: स्यु: ÇAÑK. zu BṚH. ÂR. UP. S. 7. 104. अ° ÇÂÑKH. GṚHJ. 1,12. सर्वत्राप्रतिकूलस्तस्य MBH. 1,741. प्रतिकूलम् adv. *entgegen, gegen die natürliche Weise, in umgekehrter Ordnung* AV. 5,14,13. TS. 7,5,2,4. KÂṬH. 33,7. प्र° ववौ वायु: R. 6,90,26. वर्तमान M. 10,31. प्रतिकूलेन dass. BHÂG. P. 3,28,9. — Vgl. प्रातिकूलिक. प्रातिकूल्य.

प्रतिकूलकारिन् (प्र° + 1. का°) adj. *sich Jmd* (gen.) *widersetzend, Opposition machend* MÂLAV. 9,9.

प्रतिकूलकृत् (प्र° + कृत्) adj. dass.: अ° R. GORR. 2,52,10.

प्रतिकूलतस् (von प्रतिकूल) adv. *im Widerspruch:* वर्त् *im W. stehen* MBH. 12,3805.

प्रतिकूलता (wie eben) f. *Widerwärtigkeit:* °तामुपगते हि विधौ Spr. 1841. PAÑKAT. 105,12. *Widersetzlichkeit* R. 6,66,27. त्वया तु नात्र कर्तव्या राज्ञो ऽस्य प्र° KATHÂS. 31,85.

प्रतिकूलप्रवर्तिन् (प्र° + प्र°) adj. *einen widrigen Lauf nehmend* (नौका) und *Unangenehmes bereitend* (खलजिह्वा) BENF. Chr. 94, Çl. 10.

प्रतिकूलभाषिन् (प्र° + भा°) adj. *widerredend* R. GORR. 2,10,29.

प्रतिकूलय् (von प्रतिकूल), °यति *sich widersetzen*, mit dem acc.: स भ्रातु: शासनं श्रुत्वा सर्वमप्रतिकूलयन् R. 2,52,70. zur Erkl. von प्रतीपय् MALLIN. zu KUMÂRAS. 5,5.

प्रतिकूलवचन (प्र° + व°) n. *Widerrede* PAÑKAT. 37,8.

प्रतिकूलवत् (von प्रतिकूल) adj. *widersetzlich:* शूद्र MBH. 10,124.

प्रतिकूलवर्तिन् (प्र° + व°) adj. *sich widersetzend, störend:* तप:समाधे: KUMÂRAS. 3,24.

प्रतिकूलवाद (प्र° + वाद) m. *Widerrede:* अ° adj. *nicht widerredend:* शिष्य MBH. 3,10265.

प्रतिकूलवादिन् (प्र° + वा°) adj. *widerredend:* भृत्य MBH. 5,1359. सदा च भर्तु: °वादिनीम् 13,547.

प्रतिकूलवृत्ति (प्र° + वृ°) adj. *sich widersetzend:* क्रिन्धो स्वबाहुमपि व: °वृत्तिम् BHÂG. P. 3,16,6.

प्रतिकूलाचरित (प्र° + आचरित) n. *eine widrige Handlung, Beleidigung* RAGH. 8,80.

प्रतिकूलोक्त (प्र° + उक्त) n. *Widerrede:* pl. Spr. 1525.

प्रतिकृति (von कर् mit प्रति) f. 1) *Widerstand, Abwehr:* दृढ° adj. HARIV. 4211. अगुणं देवता: सर्वा: शत्रुप्रतिकृतिं पराम्। अवध्या दानवा: सर्वे ह्यले शंकरम् 16261. = प्रतीकार TRIK. 3,3,164. H. an. 4,116. fg. MED. t. 212. — 2) *Nachbildung, Abbild, Bild* AK. 2,10,36. TRIK. H. 1464. H. an. MED. (= अर्चा und प्रतिनिधि; st. अर्चा hat H. an. पूजित, wofür vielleicht पूज्रित *Gott, Götterbild* zu lesen ist). HALÂJ. 1,130. VJUTP. 169. P. 5,3,96. अश्व° Sch. आत्म° MBH. 5,2222. BHAVISHJA-P. in Verz. d. Oxf. H. 35,*b*,16. नृपो लोकान्तरस्थानां देहप्रतिकृति: सुत: MṚKKH. 155,16. RAGH. 8,94. 14,87. ÇÂK. 90,2. MÂLAV. 50,18. KULL. zu M. 3,117. Schol. zu KÂTJ. ÇR. 442,18. 444,10. °रचना RAGH. 18,52. चित्र° *ein gemaltes Bild* HARIV. 7812. शिला° *aus Stein* 7813.

प्रतिकृतिका (1. प्र° + कृ°) f. gaṇa अंश्वादि zu P. 6,2,193.

प्रतिकृत्य (von 1. कर् mit प्रति) adj. *dem man entgegenwirken —, abhelfen kann:* संसारप्रतिकृत्यानि सर्वत्र विचिकित्सते (मूढचेता:) MBH. 5,1004.

प्रतिकोप (von 1. कुप् mit प्रति) m. *Zorn, Aerger* MBH. 4,1929.

प्रतिक्रम (von क्रम् mit प्रति) m. *umgekehrte Ordnung:* यत्रोत्तरोत्तरेषां स्यात्पूर्वं पूर्वं प्रतिक्रमात् विशेषणत्वकथनमसावेकावली मता PRATÂ-

PAR. 103, *a*.

प्रतिक्रमण (wie eben) n. *das Hin- —, Herschreiten* ÇAT. BR. 4,4,5,3. Bei den Buddhisten *das zur-Beichte-Gehen* STEV. KALPAS. 70.

प्रतिक्रिया (von 1. कर् mit प्रति) f. 1) *Wiedererstattung, Vergeltung* (im Guten und Bösen): मैत्र्येणाप्यर्जयिष्यामि पुनर्न्यासप्रतिक्रियाम् MṚKKH. 53,13. वैर° KATHĀS. 4,124. सत्तः परार्थं कुर्वाणा नावेक्षन्ते प्रतिक्रियाम् SĀV. 5,48. येषां प्रतिक्रियां विद्मो वयमप्युपकर्तृषु RĀGA-TAR. 1,236. MBH. 5,6094. शत्रु° 13,5965. HARIV. 11222. 7022. KATHĀS. 4,125. 14.44. महतामनुकम्पा हि विपद्धेतु प्रतिक्रिया 39,229. 49,234. 50,76. MĀRK. P. 15,42. 132,15. — 2) *Widerstand; Abwehr, Abhülfe* RĀGA-TAR. 5,92. विधास्यामि तस्य (रामस्य) — प्रतिक्रियाम् R. 6,1,5. अनावृष्टि° R. 1,8, 13. SUÇR. 1,18,14. विघ्न° RAGH. 15,4. KATHĀS. 13,113. प्राप्ते ऽप्युभस्य कार्यस्य कालस्यारः प्रतिक्रिया 31,75. RĀGA-TAR. 2,76. 3,896. MĀRK. P. 72,23. तदेतस्यां (so ist wohl für एतस्या zu lesen) मयावश्यं कार्या मन्युप्रतिक्रिया so v. a. *ich muss meinem Aerger Luft machen* KATHĀS. 42, 75. Am Ende eines adj. comp.: अनन्यप्रतिक्रिय *keinen andern Ausweg habend* Spr. 1949. व्याधिप्रतिक्रियत्वाच्च विद्यते रसनं द्रुमे *weil es Krankheiten abwehrt* MBH. 12,6835. — 3) *Pflege:* शरीरस्य MBH. 12,2137.

प्रतिक्रुष्ट (partic. von क्रुश् mit प्रति) adj. *elend, erbärmlich;* von einem Erdboden VJUTP. 126.

प्रतिक्रूर (1. प्र° + क्रूर) adj. *wieder grausam, — hart, Härte erwiedernd:* मृदुः स्यादप्रतिक्रूरः MBH. 12,9974.

प्रतिक्रोध (von 1. क्रुध् mit प्रति) m. *erwiederter Zorn:* संजातक्रोधाय कस्मैचित्प्रतिक्रोधं न कुर्यात् KULL. zu M. 6,48.

प्रतिक्रोश (von क्रुश् mit प्रति) m. *das Anschreien:* य अगारे मृगयन्ते प्रतिक्रोशे ऽमावास्ये AV. 4,36,3.

प्रतिक्षणम् (von 1. प्र° + क्षण) adv. *in —, mit jedem Augenblick, beständig* HALĀJ. 4,39. ÇABDAR. im ÇKDR. KĀM. NĪTIS. 14,46. KUMĀRAS. 8, 66. 5,10. MĀLAV. 11,4. Spr. 1842. RĀGA-TAR. 3,243. 4,427. KATHĀS. 45, 339. MĀRK. P. 62,14. HIT. 59,17. 97,15.

प्रतिक्षत्र (1. प्र° + क्षत्र) m. N. pr. eines Âtreja, Liedverfassers von ṚV. 5,46. eines Sohnes des Anenas HARIV. 1513. des Kshatravṛddha VP. 412. des Çamin (Samin) 436. HARIV. 2035.

प्रतिक्षय (1. प्र° + 2. क्षय) m. *Wächter (gegen Einbusse schützend)* ÇABDAR. im ÇKDR.

प्रतिक्षिप्त 1) adj. s. u. 1. क्षिप् + mit प्रति. — 2) n. *Arzenei* H. an. 4,114.

प्रतिक्षेप (von 1. क्षिप् mit प्रति) m. *das Bestreiten, Streiten gegen:* तेषामासीत्प्रतिक्षेपो गर्जतामितरेतरम् MBH. 7,8953. नास्तिकपक्ष° PRAB. 87,1. v. l. = निरसन *das Verwerfen, Nichtanerkennen* MED. n. 188. VJUTP. 71.

प्रतिक्षेपण (wie eben) n. *das Bestreiten, Sreiten gegen:* नास्तिकपक्ष° PRAB. 87,1.

प्रतिखुर (1. प्र° + खुर) m. *eine best. fehlerhafte Geburtslage* SUÇR. 1, 277,19. 278,1.

प्रतिखेटकं (1. प्र° + खे°) gaṇa अंग्यादि zu P. 6,2,193.

प्रतिख्याति f. v. l. für प्रविख्याति *Berühmtheit* COLEBR. und LOIS. zu AK. 3,3,28.

प्रतिगज (1. प्र° + गज) m. *ein feindlich gegenüberstehender Elephant* MBH. 1,7092. 6,3422. 7,1155. 3552. HARIV. 13348. स चापि द्विरदश्रेष्ठः सदाप्रतिगजो युधि MBH. 7,1199. — Vgl. प्रतिकुञ्जर u. s. w.

प्रतिगमन (von 1. गम् mit प्रति) n. *Rückkehr* R. 1,17 in der Unterschr.

प्रतिगर (von 1. गर् mit प्रति) m. *Antwortsruf* (des Adhvarju auf die Anrede des Hotar): तस्मा एतद्गाते (होत्रे) प्रत्येवाध्वर्युरागृणाति तस्मात्प्रतिगरो नाम ÇAT. BR. 4,3,2,1. 6.13. ओमित्यृचः प्रतिगर एवं तथेति गाथायाः AIT. BR. 7,18. TS. 3,2,9,6. 7,3,1,4. 11,2. ÂÇV. ÇR. 5,9.20. 6, 8. 7,11. 8,3. TAITT. UP. 1,8,1.

प्रतिगरितर् (wie eben) nom. ag. *der durch Zuruf Antwortende* AIT. BR. 7,18. ÇĀÑKH. ÇR. 15,27,17.

प्रतिगर्जना (von गर्ज् mit प्रति) f. *das Entgegenbrüllen* MBH. 3,5461. 5526.

प्रतिगात्रम् (von 1. प्र° + गात्र) adv. *bei jedem Gliede;* am Anf. eines comp. ohne Casuszeichen DHŪRTAS. 66,10.

प्रतिगिरि (1. प्र° + गि°) m. *ein gegenüberstehender Berg* BHĀG. P. 8,7,17.

प्रतिगीर्य (von 1. गर् + प्रति) adj. *durch Zuruf zu antworten:* एतामु महत्प्रतिगीर्यम् AIT. BR. 3,28.

प्रतिगुप्य s. u. 1. गुप् mit प्रति.

प्रतिगृहम् (von 1. प्र° + गृह) adv. *in jedem Hause* KĀTJ. ÇR. 15,3,2. KATHĀS. 20,228. — प्रतिगृहे (प्रतिग्रहे?) श्राद्धवत् ÇĀÑKH. GṚHJ. 4,7.

प्रतिगृहीतर् (von ग्रह् mit प्रति) nom. ag. *Empfänger* KAUÇ. 68. गौः MBH. 12,6894. °गृहीतारः स्मृता दातृवशाः किल R. GORR. 1,71,16. SAṀSK. K. 31,*a*,3. — Vgl. die grammatisch richtigere Form प्रतिग्रहीतर्.

प्रतिगृहीतव्य (wie eben) adj. *freundlich aufzunehmen, willkommen zu heissen* R. GORR. 3,77,15. — Vgl. प्रतिग्रहीतव्य.

प्रतिगृह्य (wie eben) adj. 1) *anzunehmen, annehmbar* P. 3,1,118 nebst Vârtt. (angeblich ved.). VOP. 26,19. TS. 2,5,1,6. 7,1,6,5. SAṀSK. K. 22,*b*,11. मत्तस्य न प्रतिगृह्यम् P., Sch. — 2) *von dem man Etwas annehmen darf:* अ° ÇAT. BR. 14,6,10,3. — Vgl. प्रतिग्राह्य.

प्रतिगेहम् (von 1. प्रति + गेह) adv. *in jedem Hause* RĀGA-TAR. 2,50.

प्रतिग्रह (von ग्रह् mit प्रति) m. 1) *das Empfangen, Entgegennehmen* (von Gaben); *Berechtigung zum Empfang von Geschenken* (als Vorrecht des Brahmanen); = स्वीकृति, स्वीकरण, दानद्रव्यग्रह, द्विजेभ्यो विधिवद्देयग्रहः H. an. 4,339. MED. h. 31. Die Person, von der man ein Geschenk empfängt, steht im gen. oder ablat., oder geht im comp. voran; häufiger jedoch wird das Wort mit dem Object componirt. ÇAT. BR. 1, 8,1,42. गौर° KĀTJ. ÇR. 14,3,20. दक्षिणा° LĀṬJ. 5,5,2. ÂÇV. ÇR. 3,1. अनिष्ट° SUÇR. 2,165,17. दानं प्रतिग्रहं चैव ब्राह्मणानामकल्पयत् M. 1,88. अस्य लोभात्कृत्वा प्रतिग्रहम् *aus Habsucht von ihm Geschenke empfangend* 3,179. 4,86. 186. 187. 8,165. 10,75. fgg. 108. 109. fgg. JĀGÑ. 1,118. 2,176. 3,48. सत्° *von einem Guten* M. 8,113. 11,194. GṚHJASAṀGR. 1,45. प्रतिग्रहे वर्तते MBH. 1,3656. 3606. 5185. 3,4062. 11299. 13360. 13,4425. HARIV. 7685. R. 2,50,29. भवतः सकाशात्प्रतिग्रहं कर्तुम् MṚKKH. 160,2. MÜLLER, SL. 79, Anm. MĀRK. P. 8,14. PAÑKAT. 119,2. SAṀSK. K. 23,*a*, 3. °प्राप्तकंमाषाद्य KATHĀS. 6,51. °धन 24,155. PAÑKAT. 182,9. — 2) *die freundliche Aufnahme einer Person:* पाण्डूनाम् MBH. 1,7566. 7934. R. 1,77,10. *das zur-Ehe-Nehmen* 45,38. — 3) *Gunstbezeugung, Gnade:* मत्प्रतिग्रहात् R. GORR. 1,62,29. — 4) *Aufnahme mit dem Gehör, das*

Anhören: कथा° MBh. 3,8373. — 5) *Empfänger:* सोर° Kâtj. Çr. 14,4, 15. केश° Gobh. 3,1,7. वरुणस्य ततः कन्या वारुणी — उत्पपात रमा-नस्मान्मार्गमाणा प्रतिग्रहम् (v. l. परिग्रहम्) R. 1,45,36. प्रतिग्रहः दातृ-वशः 69,14. — 6) *die Gabe, die man empfängt, Geschenk;* = दा-नद्रव्य, द्विजेभ्यो विधिवद्देयम् H. an. Med. यो ददाति — तादृशाय प्र-तिग्रहम् MBh. 13,3426. Hariv. 14252. 14255. Jâgn. 1,319. विद्यातपोहीने-न न तु ग्राह्यः प्रतिग्रहः 202. प्रतिग्रहाग्रहात् (d. i. अग्रहात्) Râga-Tar. 5,441. अनेनैव तदभ्यर्थ्य ग्राहितो ऽहं प्रतिग्रहम् Kathâs. 24,186. 38,102. 109. न च विद्यां विना राज्ञां प्रतिग्रहः केवलबुद्ध्या लभ्यते *ein Geschenk von Königen* Pańkat. 243,19. राज्ञः प्रतिग्रहो ऽयम् Çâk. 17,5. — 7) *der Nachtrab eines Heeres* AK. 2,8,2,47. H. 747. H. an. Med. Halâj. 5,6. — 8) = प्रतिग्राह *Spucknapf* H. 684, Sch. H. an. Med. — 9) = ग्रह-भेद, ग्रहान्तर H. an. Med. *the sun near the moone's node* Wils. Wörtlich: *Gegenplanet.* — 10) = क्रियाकार H. an. — Vgl. चूडा°, दुष्प्रति°, निष्प्रति°.

प्रतिग्रहण (wie oben) 1) adj. *in Empfang nehmend:* पाद्य° (मन्त्र) Çâńkh. Gṛhj. 3,7. — 2) n. *a) das Empfangen von Gaben* Lâtj. 10,17,17. Kull. zu M. 4,235. *das Empfangen eines Mädchens* so v. a. *zur-Ehe-Nehmen:* अ° R. 1,45,35. 38. (46, 25. 28 Gorr.). — *b) Gefäss, Behälter:* कोश° Çâńkh. Gṛhj. 1,28. Vjutp. 207.

प्रतिग्रहिन् (wie eben) nom. ag. *Empfänger* (Gegens. दातर्) MBh. 12, 1883. fg. — Vgl. प्रतिग्राहिन्.

प्रतिग्रहीतर् (wie eben) nom. ag. dass. AV. 3,29,7. 4,11,5. VS. 7,48. M. 3,143. MBh. 13,1594. 3465. 3946. 4413. 5831. Hariv. 14260. *das Entgegennehmen eines Mädchens, Heirathen* Paithînasi in Dâjabh. 273, 2. MBh. 2,180 (= R. Gorr. 2,109,36). R. 1,73,11. — Vgl. प्रतिगृहीतर्.

प्रतिग्रहीतव्य (wie eben) adj. *zu empfangen, erlaubt zu empfangen* Kull. zu M. 2,240. — Vgl. प्रतिगृहीतव्य.

प्रतिग्रामम् (von 1. प्रति + ग्राम) adv. *in jedem Dorfe* Râga-Tar. 5,171. 172, wo eben so zu lesen ist st. °ग्राम्यम्.

प्रतिग्राम्यम् s. u. प्रतिग्रामम्.

प्रतिग्राह (von ग्रह् mit प्रति) m. *Spucknapf* AK. 2,6,3,40. H. 684. — Vgl. पतद्ग्रह.

प्रतिग्राहक (wie eben) adj. *Gaben empfangend* Vjutp. 77. अ° Çat. Br. 13,4,3,14. Âçv. Çr. 10,7. Çâńkh. Çr. 16,2,30. MBh. 13,3625. Kâm. Nitis. 1,2. Mṛkkh. 49,21.

प्रतिग्राहिन् (wie eben) adj. *in Empfang nehmend* TS. 2,3,12,2. अ° *der keine Geschenke annimmt* MBh. 4,544.

प्रतिग्राह्य (wie oben) adj. P. 3,1,118, Vartt., Sch. 1) *anzunehmen:* परेभ्यो न प्रतिग्राह्यं न च देयं कदा च न MBh. 14,1292. R. 2,87,17 (93,20 Gorr.). Kull. zu M. 4,247. अ° Âçv. Gṛhj. 3,6. M. 11,253. MBh. 13, 4488. Kull. zu M. 11,69. सत्कार R. 4,34,4. कन्या Hariv. 10200. — 2) *von dem man Etwas empfangen darf* MBh. 14,1672. fg. ब्राह्मणोर-प्रतिग्राह्यस्तस्मा स्वधनजीवनः 13,2575. — Vgl. प्रतिगृह्य.

प्रतिघ (von हन् mit प्रति) m. 1) *Behinderung, Widerstand;* = घात, प्रतिघात Trik. 3,3,271. H. an. 3,137. Med. gh. 10. अ° *unwiderstehlich, überall durchdringend:* सर्वत्राप्रतिघः MBh. 2,143. मनस् 12,7833. इज्ञ-म् 12,28. ज्ञान Cit. aus der Smṛti bei Çańk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 134. Vgl. निष्प्रतिघ. — 2) *Zorn, Aerger* AK. 1,1,2,26. Trik. H. 299. H. an. Med. Halâj. 2,207. Pr. 4,154. — 3) = मूर्छा Çabdar. im ÇKDr.

प्रतिघात (wie eben) m. *Abwehr, das Wehren, Zurückweisung, Zurückhaltung, Behinderung, Hemmniss, Hinderniss, Widerstand:* °विद् MBh. 1,5755. कृत्यानाम् Suçr. 1,16,14. R. 1,42,3. 5,95,45. Varâh. Bṛh. S. 45,3. 57,82. अस्त्र° MBh. 4,2418. 5,7282. 6,3779. Hariv. 9115. Akh. 3,53. 5,7. सर्वेषामेव शापानां प्रतिघातो विद्यते MBh. 1,1592 = Mârk. P. 106,28. कृतघ्नत्° Kathâs. 20,144. वृषतुङ्गगूनां च पुंस्त्वस्य °घ्नत् so v. a. *der Männlichkeit beraubend* Jâgn. 2,236. प्रतिघातेन साम्नस्य दारुणं संप्रवर्तते *wenn gute Worte zurückgewiesen werden* MBh. 5,2650. मूत्र° *Urinverhaltung* Suçr. 1,262,9. MBh. 13,8750 (wo °पुरीषाणां zu lesen ist). सुहृद्दिदृक्षा° *Behinderung* Bhâg. P. 4,4,2. प्रतिघातोत्थितार्चिषा (हरिचक्रेण) *durch Widerstand* Kumâras. 2,49. MBh. 10,246. Suçr. 1, 96,17. सैन्यस्य *der Widerstand, den das Heer erfährt,* MBh. 7,1373. 8166. R. 6,79,34. नेच्छामि प्रतिघातं ते नास्मि विघ्नकरस्तव MBh. 3,16807. न तासां प्रतिघातो ऽस्ति *Nichts steht ihnen im Wege* Mârk. P. 49,14. Vâju-P. bei Muir, ST. I, 29, N. 49. एवमेव नास्य सर्वज्ञत्वे सर्वकृत्त्वे वा क्वचित्प्र-तिघातः Çańk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 312. आत्मनः प्रतिघातमाशङ्कमानः (प्रतिघात = ध्वंश Schol.) Bhâg. P. 5,9,3. अ° *Unbehindertheit* Suçr. 1,50, 17. मनसः 2,154,3. *unbehindert, unwiderstehlich:* दैव Bhâg. P. 1,12,16. — Vgl. प्रतीघात.

प्रतिघातक 1) adj. f. °घातिका (vom caus. von हन् mit प्रति) *störend:* (मल्लिकाः) तापसः प्रतिघातिकाः MBh. 3,9972. — 2) am Ende eines adj. comp. = प्रतिघात. अ° *dem sich Niemand widersetzt:* न जीयते नानु-जिगीषते ऽन्यान्न वैरकृच्चाप्रतिघातकश्च MBh. 5,1274.

प्रतिघातन (vom caus. von हन् mit प्रति) n. *das Abwehren:* अस्त्र° MBh. 3,12017. — 2) *das Morden* AK. 2,8,2,83.

प्रतिघातिन् (von प्रतिघात) adj. *abwehrend, störend, beeinträchtigend:* अनर्थ° Daçak. 62,5. धर्मार्थ° (व्यसन) Kâm. Nitis. 14,5. नेत्र° (प्रभा) so v. a. *blendend* Kumâras. 3,20.

प्रतिघोषिन् (von 1. घुष् mit प्रति) adj. *entgegenlärmend:* रुद्रसेनाः Çâńkh. Çr. 4,19,10.

प्रतिघ्न (von हन् mit प्र) n. *Körper* Çabdaś. im ÇKDr.

प्रतिचक्र (1. प्र° + च°) n. *Gegendiscus, ein den Vergleich aushaltender anderer Discus:* सर्वलोकाप्रतिचक्रचक्र *der einen Discus hat wie kein Anderer* Hariv. 12581. अ° *einen unvergleichlichen Discus besitzend* 10709. MBh. 10,644. इन्द्रयाने सुचारुचारु प्रतिचक्रचक्रम् (es ist wohl सु-चारु चारुप्र° zu lesen) viell. *Nebenrad und Rad* Hariv. 13115.

प्रतिचक्षण (von चक्ष् mit प्रति) n. *das Anschauen:* तदस्य रूपं प्रतिचक्ष-णाय RV. 6,47,18 (nach dem Schol. zu Çat. Br. 14,5,5,19 = Bṛh. Âr. Up. 2,5,19 = प्रख्यापन). Bhâg. P. 4,1,55 (nach dem Schol. = प्रकाशन). *das Ansehen, Aussehen:* यद्वा कोशेषु प्रतिचक्षणे वा (घोरमस्ति) AV. 4,18,8.

प्रतिचक्षस् (wie eben) s. सु°.

प्रतिचक्ष्य (wie eben) adj. *sichtbar* RV. 1,113,11.

प्रतिचन्द्र (1. प्र° + च°) m. *Nebenmond* R. 5,74,29.

प्रतिचरणम् (1. प्र° + चरण) adv. *für jede Schule* Müller, SL. 121.

प्रतिचिकीर्षा (vom desid. von 1. कर् mit प्रति) f. *das Verlangen es Jmd zu vergelten, — an Jmd Rache zu nehmen* Bhâg. P. 9,9,20. दृप्तः

Râǵa-Tar. 4, 98. mit dem acc. der Person MBh. 1, 6358. 5, 7398; vielleicht fehlerhaft st. des loc. Benfey in seiner Chrest. S. 50, Z. 1 trennt प्रति von चि° und zieht jenes zum vorangehenden acc.

प्रतिचिकीर्षु (wie eben) adj. *zu vergelten —, zu erwiedern verlangend:* वैरम् MBh. 18, 21. Statt dessen wohl fehlerhaft प्रतिजिहीर्षु 11, 302 (vgl. वैरं प्रतिजिहीर्षता 352).

प्रतिचिति (1. प्र° + 1. चि°) adv. *bei jeder Schicht* Kâtj. Çr. 12, 2, 1. 16, 7, 21.

प्रतिचिन्तनीय (von चिन्त् mit प्रति) adj. *von Neuem zu durchdenken:* शास्त्रं सुचिन्तितमपि प्रतिचिन्तनीयम् Spr. 2977.

प्रतिचोदनम् (1. प्र° + चो°) adv. *nach Anweisung* Âçv. Çr. 1, 3.

प्रतिच्छदन (von 1. छद् mit प्रति) n. *Decke, ein Tuch zum Bedecken:* कण्ठ° Vjutp. 207.

प्रतिच्छन्द (1. प्र° + छन्द) m. *Abbild* Trik. 3, 2, 19. H. 1464. Halâj. 1, 130. रत्नःशिरःप्रतिच्छन्दैः Râǵa-Tar. 3, 77. तथा स्वर्गप्रतिच्छन्दैर्लालिताः स्म रतिप्रियाः *Abbilder des Himmels* so v. a. *himmelähnliche Freuden* Hariv. 4797.

प्रतिच्छन्दक (wie eben) m. *Abbild, Substitut:* पुत्र° zur Erkl. von पुत्रप्रतिनिधि Kull. zu M. 9, 180. — षट्कारक° Titel einer grammatischen Schrift über den Gebrauch *der sechs Casus* Verz. d. B. H. No. 762. Verz. d. Pet. Hdschr. No. 91 (°च्छन्दस्).

प्रतिच्छाया (1. प्र° + छा°) f. *Abbild, Ebenbild* AK. 2, 10, 36. Trik. 3, 3, 246. H. 1464. Halâj. 1, 130. Hariv. 8758. Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 161.

प्रतिच्यवीयंस् (von 1. च्यु mit प्रति und mit dem suff. des compar.) adj. *sich mehr herandrängend:* न मत्प्रतिच्यवीयसी न सक्थ्युद्यमीयसी ṚV. 10, 86, 6.

प्रतिजङ्घा (1. प्र° + ज°) f. *Schienbein* H. 613.

प्रतिजन (1. प्र° + जन) m. gaṇa अंशादि zu P. 6, 2, 193. *Gegner* AV. 3, 3, 5. P. 4, 4, 99. °जने साधुः Sch. — Vgl. प्रातिजनीन.

प्रतिजन्य (vom vorherg.) adj. *gegnerisch* ṚV. 4, 50, 7. धनानि प्रतिजन्यान्युत मजन्या 9.

प्रतिजल्प (von जल्प् mit प्रति) m. *Antwort, Entgegnung* Med. r. 243. °क m. *eine höflich ausweichende Antwort* (?): डुस्त्यजद्वंद्वभावे ऽस्मिन्प्राप्तिर्नार्हत्यनुद्धतम्। द्रुतसंमाननेनोक्तं यत्र स प्रतिजल्पकः॥ Uǵǵvalanîlamaṇi im ÇKDr. *reply in assent, respectful concurrence* Wilson.

प्रतिजागर (von 3. गर् mit प्रति) m. *Wachsamkeit, Aufmerksamkeit* AK. 3, 3, 28. H. 1518. Halâj. 4, 97.

प्रतिजागरण (wie eben) n. *das Bewachen, Aufpassen auf:* प्रतिजागरणं (so ist zu lesen) वह्निस्त्वया कार्यं ममाश्रमे। तथा तथा प्रयत्नेन यथाग्निर्न शमं व्रजेत्॥ Mârk. P. 99, 14.

प्रतिजागरणक (vom vorherg.) *Districi* (nach Hall) Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 27, 1.

प्रतिजिहीर्षु (vom desid. von हर् mit प्रति) adj. s. u. प्रतिचिकीर्षु.

प्रतिजिह्वा (1. प्र° + जि°) f. *das Zäpfchen im Halse* Çabdar. im ÇKDr. Auch °जिह्विका f. Trik. 2, 6, 30.

प्रतिजीवन (von जीव् mit प्रति) n. *das Wiederaufleben* R. Gorr. 1, 4, 131.

प्रतिजूतिवर्पस् adj. nach Sâj. so v. a. प्रतिपन्नाभिमतरूपशालितेनोपेत्. याभिर्मायाभिः प्रतिजूतिवर्पसः सौधन्वना यज्ञियं भागमानश ṚV. 3, 60, 1.

प्रतिज्ञा (1. ज्ञा mit प्रति) f. *Aussage, Erklärung, Behauptung; feierliche Erklärung, Zusage, Gelöbniss, Versprechen* AK. 3, 4, 12, 47. 18, 105. H. 278. Halâj. 4, 20. P. 1, 3, 22, Vârtt. Vop. 23, 8. अव्याघित° Schol. zu Ǵaim. 1, 19. प्रतिज्ञां पाण्डवो ऽस्मीति करिष्यामि MBh. 4, 52. यथाप्रतिज्ञाभिः so v. a. *wie sie abgemacht hatten* 177, 324. दृढप्रतिज्ञ, स्थिरप्रतिज्ञ *der fest bei seiner Erklärung verharrt, nicht nachgebend* Çâk. 23, 12, v. l. तमपत्यं प्रति च मे प्रतिज्ञां वेत्थ वै पराम् MBh. 1, 4458. 7, 2005. Hariv. 297. 10012. R. 2, 34, 29. R. Gorr. 1, 57 in der Unterschr. 62, 30. 6, 85, 8. यस्मिन्प्रतिज्ञया MBh. 1, 80. Râǵa-Tar. 1, 113. 2, 128. Kathâs. 6, 3. 12, 138. 25, 13. 38, 96. Pańkat. ed. orn. 2, 18. Vop. 23, 44. प्रतिज्ञां कर् *geloben* MBh. 7, 699. fg. R. 3, 67, 21. 4, 13, 31. Spr. 25. Kathâs. 5, 118. 25, 5. 32, 134. 38, 6. 8. 94. 46, 17. Mârk. P. 24, 29. 85, 68. व्यथित °ज्ञाम् Kathâs. 38, 112. वद्धप्रतिज्ञ 114. मा प्रतिज्ञान्यथा तु भूत् 16. सत्या R. 1, 67, 23. नहि प्रतिज्ञां कुर्वन्ति साधवो वितथाम् 6, 85, 9. मिथ्याप्रतिज्ञ 1, 23, 3. Hariv. 3955. °ज्ञां परिरक्ष् R. Gorr. 2, 50, 8. Spr. 1654. रक्ष् Râǵa-Tar. 3, 91. अनुपालय् R. 1, 1, 24. 6, 85, 9. 10. अनुरुध् Spr. 216. तर्तुम् R. 1, 68, 9. तीर्णप्रतिज्ञ 2, 21, 46. R. Gorr. 2, 79, 38. Hariv. 7256. °ज्ञां निर्वर्तयितुम् R. 1, 68, 11. अपवर्जय 44, 49. 51. समाक्रान्ता प्रतिज्ञा 54. °ज्ञां सफलां कर् 4, 13, 31. अभिपूरय Upag. 27. भिद् Hariv. 8121. क्षीणप्रतिज्ञ 8122. भग्न° 7207. असूनपि संत्यजन्ति — न पुनः प्रतिज्ञाम् Spr. 2635. °ज्ञां हातुम् R. 1, 23, 2. प्रतिज्ञा नावरोधव्या (lies °रोद्धव्या) स्वल्पके ऽपि वस्तुनि Agni-P. im ÇKDr. चिकीर्षमाणो रघुनन्दनस्तां पितुः प्रतिज्ञाम् *wahr zu machen verlangend* R. Gorr. 2, 110, 4. मम प्रतिज्ञामुपकल्पमुख्याः Hariv. 7209. विनिर्मुक्तप्रतिज्ञ Mârk. P. 132, 34. अप्रतिज्ञा च रामस्य गमने कोशलां प्रति *das nicht-Eingehen auf* R. Gorr. 1, 4, 40. प्रतिज्ञया beim Schol. zu AV. Prât. 1, 101 giebt Whitney durch *by express rule* wieder; genauer: *anerkannter Weise.* प्रतिज्ञा *Behauptung* heisst im Syllogismus das erste Glied Colebr. Misc. Ess. I, 292. Z. d. d. m. G. 6, 232. 7, 307. Bei den Juristen bezeichnet das Wort *die Klage (Behauptung)* Ǵîm. 2, 79. — °परिशिष्ट Verz. d. H. B. 54, 7.

प्रतिज्ञाति (wie eben) f. in der Stelle: दृषा लोकानां संतत्यै प्रतिज्ञात्यै Kâth. 33, 8, wo aber richtiger प्रतिप्रज्ञात्यै zu lesen ist; s. u. d. W.

प्रतिज्ञान (wie eben) n. *das Behaupten, Behauptung* AV. Prât. 1, 8. *das Zugeben, Anerkennen, Zugestehen* AK. 1, 1, 4, 14. P. 1, 3, 52. 8, 2, 99, Sch. *das zur-Sprache-Bringen* Kull. zu M. 1, 68.

प्रतिज्ञापत्रक (प्र° + प°) n. *Vertragsurkunde* Wilson.

प्रतिज्ञेय (von 1. ज्ञा mit प्रति) m. *Lobredner* (स्तुतिपाठक) Bhûrippr. im ÇKDr.

प्रतितर (von 1. तर् mit प्रति) m. *Matrose, Ruderer:* वैद्यस्तु गुणवानेकस्तारयेदातुरान्सदा। अवं प्रतितरैर्हीनं कर्णधार इवाम्भसि॥ Suçr. 1, 123, 13. fg.

प्रतितराम् (von 1. प्रति) adv. compar. mit भू *sich mehr zurückhalten, — einziehen:* प्रतितरामिव वयांसि भवन्ति Çat. Br. 1, 5, 4, 5. प्रतितरामिव तिरश्चीवार्चिः संशाम्यतो भवति 2, 3, 2, 12.

प्रतितरु (1. प्र° + तरु) adv. *bei jedem Baume:* मुक्ताः स्थिता Gît. 3, 19.

प्रतिताल (1. प्र° + ताल) 1) m. *eine Art Tact* (s. u. दृढ 2, a); auch °क m.: कान्तारः समराभ्यश्च वैकुण्ठो वाक्कित्स्तथा। कथिताः शंकरेणैव चत्वारः प्रतितालकाः॥ Saṁgîtadâm. im ÇKDr. — 2) f. ई *eine Art Schlüs-*

sel H. 1006.

प्रतितालका *Schlüssel* Vjutp. 137. — Vgl. प्रतितालो.

प्रतितूणी f. *eine Modification der* तूणी *genannten Nervenkrankheit* Suçr. 1,257,12. — Vgl. प्रतूणी.

प्रतित्र्यहम् (von 1. प्र° + त्र्यह) adv. *je drei Tage hindurch* M. 11,214.

प्रतिथि (wohl 1. प्र + ति°) m. mit dem Beiw. देवतरथ N. pr. eines Lehrers Ind. St. 4,373. 385. Müller, SL. 444. — Vgl. प्रातिथेय.

प्रतिदण्ड (1. प्र° + द°) adj. *widerspänstig* Pańkav. Br. 18,10,8.

प्रतिदर्श (von दर्श mit प्रति) m. *das Erschauen, Anblick* Çāńkh. Çr. 4, 18,10. — Vgl. प्रतीदर्श.

प्रतिदर्शन (wie eben) n. *das Erblicken, Gewahrwerden* R. 5,14,65. *das Erscheinen* Nir. 7,31. Am Ende eines adj. comp. (f. आ) *Anblick, Aussehen:* दारुणा° MBh. 7,8214. 8029.

प्रतिदातव्य (von 1. दा mit प्रति) adj. *wiederzuerstatten* Jāǵn. 2,56.

प्रतिदान (wie eben) n. *das Zurückgeben, Wiederabliefern* (z. B. eines Pfandes) AK. 2,9,81. H. 870. *das Dagegengeben, Gegengabe* P. 1,4,92. 2,3,11. Vop. 5,21. न प्रियादानस्य प्रतिदानमिदं शरीरम् Daçak. in Benf. Chr. 188,3. *Tausch* AK. 2,9,81, v. l. für परिदान.

प्रतिदारण (vom caus. von 1. दर् mit प्रति) n. *Schlacht, Kampf* Çabdam. im ÇKDr.

प्रतिदिनम् (von 1. प्र° + दिन) adv. *jeden Tag, täglich, für jeden Tag* Ragh. 17,50. Çāk. 104. Spr. 1412. Varāh. Bṛh. S. 44 (43),16. Kāt. 2. Kathās. 6,45. 22,205. Mārk. P. 84,15. Pańkat. 183,21. Vet. 28,17. Dhūrtas. 68,2. 83,12.

प्रतिदिवन् (von 1. दिव् mit प्रति) Uṇādis. 1,156. °दीव्नस् Sch. zu P. 1,1,58. 6,4,127. 8,2,77. m. *die Sonne* Trik. 1,1,98. *Tag* Uǵǵval. — Vgl. प्रतिदीवन्.

प्रतिदिवसम् (von 1. प्र° + दिवस) adv. *jeden Tag, täglich* Spr. 881. 1843. 2721. Varāh. Bṛh. S. 3,34. 4,4. Pańkat. 183,25.

प्रतिदिशम् (von 1. प्र° + 2. दिश्) adv. *nach —, in jeder Himmelsgegend* Kātj. Çr. 5,4,11. 9,9,5. 15,1,20. 22,3,31. Āçv. Çr. 1,11. घ्राणेनु-पस्थाय 2,5. Gṛhj. 1,2. Kauç. 61. Spr. 1452. Megh. 59. Kathās. 20,226. Matsja-P. in Vorz. d. Oxf. H. 43,*a*, N. 2.

प्रतिदीवन् (von 1. दिव् mit प्रति) m. 1) *Gegner im Spiel* ṚV. 10,38, 6. AV. 7,109,4. — 2) *die Sonne* Çabdar. im ÇKDr. — Vgl. प्रतिदिवन्.

प्रतिदुह् (1. दुह् *mit* प्रति) nom. °धुक्, gen. und instr. auch °धुषस्, °धुषा (TBr. 2,7,6,2. TS. 2,5,3,3) *frisch gemolkene, kuhwarme Milch* AV. 9,4,4. Çat. Br. 3,3,3,2. Pańkav. Br. 8,5,5. 18,4,2. Āçv. Çr. 6,8. Kāṭh. 37,6. Kātj. Çr. 22,11,10. Davon nom. abstr. °धुक्त्व n. TS. 2,5,3,3.

प्रतिदूत (1. प्र° + दूत) m. *Gegenbote, Gegengesandter* Rāǵa-Tar. 4, 553. Kathās. 11,26. 12,1. 16,62. 65.

प्रतिदृशम् (von 1. प्र° + दृश्) adv. *in jedem Auge, für jedes Auge* Bhāg. P. 1,9,42.

प्रतिदेय (von 1. दा mit प्रति) adj. *zurückzugeben* Jāǵn. 2,65. MBh. 3, 13182. 5,3239. 13,2435. क्रीत्वा मूल्येन यः पण्यं दुष्क्रीतं मन्यते क्रयी। विक्रेतुः प्रतिदेयं तत्तस्मिन्नेवाह्न्यविक्षतम्॥ Mit. im ÇKDr.

प्रतिदेवतम् (von 1. प्र° + देवता) adj. *für jede Gottheit* Kātj. Çr. 15, 10,13. 20,8,4. 21,1,16.

प्रतिदेवता (1. प्र° + दे°) f. *die entsprechende Gottheit* Muṇḍ. Up. 3,2,7.

प्रतिदेशम् (von 1. प्र° + देश) adv. *für jede Gegend, in allen Gegenden, — Ländern* Varāh. Bṛh. S. 5,11. 12,16. Rāǵa-Tar. 4,533.

प्रतिदेहम् (von 1. प्र° + देह) adv. *in jedem Körper* Çaṅk. zu Khānd. Up. S. 26.

प्रतिदैवतम् (von 1. प्र° + दैवत) adv. *für jede Gottheit* Kātj. Çr. 21, 1,16, v. l. Jāǵn. 1,298.

प्रतिदोषम् (von 1. प्र° + 2. दोष) adv. *bei Dunkel* ṚV. 1,35,10. 6,71,4.

प्रतिद्रुह् (1. द्रुह् mit प्रति) adj. *Jmd wieder zu schaden suchend:* अ° Bhāg. P. 4,2,21.

प्रतिद्वंद्व (1. प्र° + द्वं°) m. *Widersacher, Gegner, Nebenbuhler* Bhāg. P. 8,11,42. °द्वंद्वीभूत Çaṅk. zu Bṛh. Ār. Up. S. 131. अ° adj. *keinen Gegner —, keinen Nebenbuhler habend* MBh. 7,3248. R. 1,76,18. 2,107,8. 6,70,87. Bhāg. P. 7,3,1. शृणु मे सुमहद्वीर्यमप्रतिद्वंद्वमात्मने R. 5,22,19. Davon nom. abstr. अप्रतिद्वंद्वता f.: युद्धे MBh. 3,11088 (S. 572). Bhāg. P. 7,3,37. Mārk. P. 19,15. Nach Wilson n. *Opposition, Feindschaft;* = स्पर्धा Schol. zu R. 2,107,8. — Vgl. निष्प्रतिद्वंद्व.

प्रतिद्वंद्विन् (wie eben) m. *Widersacher, Gegner* Ragh. 7,34. 65. 15,25. अ° *keinen Gegner, — Nebenbuhler habend* MBh. 5,1897. Am Ende eines comp. *wetteifernd mit:* वनदेवताकरतलैः — तत्किसलयोद्भिदप्रतिद्वंद्विभिः Çāk. 80. Davon nom. abstr. प्रतिद्वंद्वित्व n. Madhj. 45.

प्रतिद्वारम् (von 1. प्र° + द्वार्) adv. *an jedem Thor, an jeder Thür* Bhāg. P. 4,9,55.

प्रतिद्विरद (1. प्र° + द्वि°) m. *Gegenelephant, ein feindlich gegenüberstehender Elephant:* प्रभिन्नमिव मातङ्गं प्रतिद्विरदघातिनम् MBh. 5,4828. Harív. 13619. °गामिन् MBh. 7,313. — Vgl. प्रतिकुञ्जर u. s. w.

प्रतिधर्तृ (von धर् mit प्रति) nom. ag. *Aufhaltender, Hemmender* VS. 15,10.

प्रतिधा (3. धा mit प्रति) f. *Ansatz zum Trinken, Zug* Nir. 5,11. एकया प्रतिधापिबत्साकं सरांसि त्रिंशतम् ṚV. 8,66,4.

प्रतिधान (von 1. धा mit प्रति) n. zur Erklärung von प्रतिधा Nir. 5, 11. *das Anlegen:* स्तन° Gobh. 2,7,17. *das Anwenden von Vorsichtsmitteln* Kull. zu M. 7,184.

प्रतिधावन (von 1. धाव् mit प्रति) n. *das Losrennen auf Jmd* (acc.), *Anrennen* MBh. 8,3393.

प्रतिधि (von 1. धा mit प्रति) m. nach Sāj. *ein Theil des Wagens: Hölzer, welche quer an der Deichsel befestigt sind,* ṚV. 10,85,8. VS. 15,6.

प्रतिधुर् (von 1. प्र° + धुर्) m. *Gegen-* oder *Nebenpferd;* s. अ°.

प्रतिधुस् s. u. प्रतिदुह्.

प्रतिधृष्य (von धर्ष् mit प्रति) adj. *dem man trotzen —, widerstehen kann:* अ° VS. 38,7. Ait. Br. 5,25. TBr. 3,8,5,2. Çāńkh. Çr. 10,18,9.

प्रतिध्वनि (1. प्र° + ध्व°) m. *Widerhall* H. 1410.

प्रतिध्वान (1. प्र° + ध्वान) m. (n. nach ÇKDr.) dass. AK. 1,1,6,4. Spr. 2754.

प्रतिनन्दन (von नन्द् mit प्रति) n. 1) *Begrüssung, Gruss* AV. 7,38,1. — 2) *ein dankbares Entgegennehmen* Kull. zu M. 2,54.

प्रतिनप्तर् (1. प्र° + न°) m. *Urenkel* H. 544. — Vgl. प्रणपात्.

प्रतिनमस्कार (1. प्र° + न°) adj. *eine Verehrung erwiedernd:* नमः

पितृभ्यः प्रतिनमस्कारेभ्यो वो ऽपि नमः ÇÂÑKH. ÇR. 6,2,2.

प्रतिनव (1. प्र° + नव) adj *neu, frisch* ÇABDAR. im ÇKDR. °शवापुष्प MEGH. 37.

प्रतिनाग (1. प्र° + 1. नाग) m. *Gegenelephant, ein feindlich gegenüberstehender Elephant* MBH. 8,498. — Vgl. प्रतिकुञ्जर u. s. w.

प्रतिनाडी (1. प्र° + ना°) f. *Zweigader* Ind. St. 2,172.

प्रतिनाद (1. प्र° + नाद) m. *Widerhall* H. 65. Davon °नादित *wiederhallend* WILSON.

प्रतिनामन् (1. प्र° + ना°) adj. f. °नाम्नी *namensverwandt* ÇAT. BR. 2,1,2,11.

प्रतिनायक (1. प्र° + ना°) m. *Gegenheld, der Gegner eines Helden in einem Stücke:* धीरोद्धतः पापकारी व्यसनी प्रतिनायकः SÂH. D. 159. 32,10.

प्रतिनाह m. s. प्रती° und कर्णा°.

प्रतिनिधि (von 1. धा mit प्रतिनि) m. *Substitution; Substitut; Ebenbild* AK. 2,10,36. H. 1463. HALÂJ. 1,130. KÂTJ. ÇR. 1,4,2. 15. 22,2,26. 25,5,4. ÂÇV. ÇR. 3,2. शिष्टाभावे प्रतिनिधिः 10. ÇÂÑKH. ÇR. 3,19,2. 20, 10. घ्राज्यं विना यथा तैलं सद्भिः प्रतिनिधिः कृतः VRDDHA-BRHASP. bei KULL. zu M. 9,181. पुत्र° M. 9,180. MBH. 13,49 in der Unterschr. विधेः प्रतिनिधिः कृतः (st. dessen विधिप्रतिनिधीकृतः MBH. 12,6085) M. 11,29. MBH. 14,58. 3,1408. यज्ञ°, दान°, व्रत° 12834. fg. सोमाभावे भवेत्पूतिविधिः प्रतिनिधावृत MIM. in TBR. Comm. I,181. सुतां त्वदीयां सुरभेः कृत्वा प्रतिनिधिम् RAGH. 1,81. चमूरीणाङ्घ्रिप्रतिनिधीकृतः 4,54. रघु° *das Ebenbild des* Raghu 5,63. 9,39. विप्रत्त्रेण मदनस्य चारुणा सो ऽभवत्प्रतिनिधिर्न कर्मणा 11,13. कान्तिः काञ्चनचम्पकप्रतिनिधिः SÂH. D. 41,14. P. 1,4,92. 2,3,11. VOP. 5,21. AK. 3,4,32 (28), 6. (तया) स्ववस्त्राभरणैरलंकृत्य स्वप्रतिनिधित्वेन प्रेषिताम् *an ihrer Statt, als ihr Ebenbild* SÂJ. zu RV. 1,125.

प्रतिनिनद (1. प्र + नि°) m. *Widerhall* WILS.

प्रतिनिपात (von 1. पत् mit प्रतिनि) m. *das Niederfallen:* गदायाः MBH. 7,8591.

प्रतिनियम (1. प्र° + नि°) m. *allgemeine Geltung, allgemeine Regel* VJUTP. 159. जननमरणकरणानां प्रतिनियमात् SÂÑKHJAK. 18. यतश्च लौकिकशोकहर्षादिकारणेभ्यो लौकिकशोकहर्षादयो जायन्त इति लोक एव प्रतिनियमः SÂH. D. 25,13. fg.

प्रतिनिर्देश (von 1. दिश् mit प्रतिनिस्) m. *das Zurückweisen auf* (gen.) ÇAÑK. zu BRH. ÂR. UP. S. 231.

प्रतिनिर्देशक (wie eben) adj. *zurückweisend auf*, am Ende eines comp. Schol. zu KÂTJ. ÇR. 106,20.

प्रतिनिर्यातन (vom caus. von यत् mit प्रतिनिस्) n. *das Wiedererstatten, Zurückgeben:* दत्तस्य P. 2,3,11, Sch. *das Vergelten:* कृते प्रतिकृतं प्राज्ञैः प्रतिनिर्यातनं स्मृतम् HALÂJ. 4,80.

प्रतिनिवर्तन (von वर्त् mit प्रतिनि) n. *das Zurückkehren, Rückkunft:* पुनः° R. 5,1,31.

प्रतिनिवारण (von वर् mit प्रतिनि) n. *das Abwehren:* दुःखानाम् BHÂG. P. 5,14,34. 35.

प्रतिनिवासन (von वस्, वस्ते mit प्रतिनि n. *ein best. Kleidungsstück bei den Buddhisten* VJUTP. 207.

प्रतिनिशम् (von 1. प्र° + निशा) adv. *allnächtlich* KATHÂS. 3,69. 30,19.

प्रतिनिसर्ग (von सर्ज् mit प्रतिनि) m. *das Aufgeben* VJUTP. 178.

प्रतिनोद (von नुद् mit प्रति) m. *Zurückstossung, Zurückweisung* PAÑKAV. BR. 23,6,6. अ° ebend. und 16,6,12.

प्रतिन्यायम् (von 1. प्र° + न्याय) adv. *in umgekehrter Ordnung* ÇAT. BR. 14,7,1,17. 40. 41.

प्रतिन्यूङ्ख (1. प्र° + न्यू°) m. *Gegen-*Njûñkha (s. u. d. W.) ÇÂÑKH. ÇR. 10,5,25. fg.

प्रतिप m. N. pr. eines Fürsten ÇABDAR. im ÇKDR. Vgl. die richtigere Form प्रतीप.

प्रतिपक्ष (1. प्र° + पक्ष) m. 1) *die entgegengesetzte Seite, Opposition, die feindliche Partei; Gegner, Widersacher* H. 728. HALÂJ. 2,300. इति पूर्वोक्तदोषप्रतिपक्षे गुणा अनेन श्लोकेनोक्ताः so v. a. *im Gegensatz zu den vorher erwähnten Mängeln* KULL. zu M. 7,31. पक्षप्रतिपक्षोपन्यासेन ÇAÑK. zu KHÂND. UP. S. 71. °प्रकृ चक्रुः MBH. 8,4409. मक्षारिणि प्रतिपक्षमाचरति (v. l. für प्रतिपक्षभावमाचरति) PRAB. 34,14. कामक्रोधादिप्रतिपक्षेषु (v. l. °क्रोधादिषु प्रति°) कुत्रैषमुद्रेष्यति 31,12. अन्योऽन्यं प्रतिपक्षसंहतिमिमां लोकस्थितिं बाधयन् MṚKKH. 178,6. प्रतिपक्षेणापि पतिं सेवन्ते भर्तृवत्सलास्त्स्त्रियः so v. a. *Nebenbuhlerinnen* MÂLAV. 94. 95. KATHÂS. 47,54. °भूता अनुराः ÇAÑK. zu BRH. ÂR. UP. S. 89. 295. BHÂG. P. 5,1,29. PAÑKAT. ed. orn. 56,10. KULL. zu M. 7,67. शास्त्रानुष्ठानप्रतिपक्षव्यसन 58. 12,28. JOGAS. 2,33. निष्प्रतिपक्षता KATHÂS. 27,139. Vgl. निष्प्रतिपक्ष, सत्प्रतिपक्ष. — 2) N. pr. eines Fürsten (= प्रतिक्षत्र anderer Autt.) VÂJU-P. in VP. 412, N. 3. — Vgl. प्रातिपक्ष.

प्रतिपक्षता (von प्रतिपक्ष) f. *Opposition, Feindschaft:* यदि कन्यापक्षः प्रतिपक्षतां याति *sich feindselig verhält, sich widersetzt* KULL. zu M. 3, 33. in comp. mit der Ergänzung: निःश्रेयस° BHÂG. P. 5,8,24.

प्रतिपक्षत्व (wie eben) n. dass. ÇAÑK. zu BRH. ÂR. UP. S. 294. इतरपुण्य° KULL. zu M. 2,57.

प्रतिपक्षित (wie eben) adj. *einen Widerspruch enthaltend* BHÂSHÂP. 70.

प्रतिपक्षिन् (wie eben) m. *Gegner, Widersacher* ÇAÑK. zu BRH. ÂR. UP. S. 318.

प्रतिपण m. 1) oxyt. (von 1. पण् mit प्रति) *Tausch:* शुनं नो अस्तु प्रपणो विक्रयश्च प्रतिपणः फलिनं मा कृणोतु AV. 3,15,4. — 2) (1. प्र° + पण) *Gegeneinsatz im Spiel:* तस्योदयाः पणास्य मे । दमयन्तीमिदानीं त्वं द्यूते प्रतिपणं कुरु ॥ SUH. NALA 66. Vgl. प्रतिपाण.

प्रतिपत्तर् (von 1. पद् mit प्रति) nom. ag. *der Etwas annimmt, behauptet:* इत्येवं प्रतिपत्ता: ÇAÑK. zu BRH. ÂR. UP. S. 9. तस्य मम देवताविपरीतप्रतिपत्तुर्मूर्धानं विपातयतु 115.

प्रतिपत्तव्य (wie eben) adj. 1) *zu erlangen, zu empfangen* MBH. 2, 2502. 13,3073. KULL. zu M. 6,79. — 2) *anzunehmen, zu statuiren* ÇAÑK. zu BRH. ÂR. UP. S. 315. — 3) *zu geben:* उत्तरे प्रतिपत्तव्ये *wenn es gilt eine Antwort zu geben* R. GORR. 1,25,15. — 4) *anzufangen, zu thun; zu verfahren:* अत्र यत्प्रतिपत्तव्यं तन्मे ब्रूहि MBH. 2,1420. 12,10700. R. 5, 57,15. MÂRK. P. 99,19. तथापि प्रतिपत्तव्यं तथैव MBH. 5,4164. 12,336. PAÑKAT. 128, 3. DAÇAK. in BENF. Chr. 195, 8.

प्रतिपत्ति (wie eben) f. 1) *Erlangung, Gewinnung;* = संप्राप्ति MED. t. 210. fg. = प्राप्ति TRIK. 3,3,166. H. an. 4,117. विद्या शास्त्रस्य शास्त्रस्य हे विद्ये प्रतिपत्तये Spr. 2801. विद्या° ÇAÑK. zu BRH. ÂR. UP. S. 2. स-

शास्त्रेण कुतो विवेकप्रतिपत्तिः 287. ब्रह्मलोक°, चन्द्रलोक° zu Khând. Up. S. 2. दक्षिणमार्ग° bei Wind. Sancara 98. — 2) *Innewerdung, Wahrnehmung, Erkenntniss; Einsicht, Intelligenz;* = बोध H. an. = प्रबोध Med. = चित् Trik. = प्रतिपद् Halâj. 5,14. गन्धस्य Bhâg. P. 3, 6,14. रूपाणाम् 15. बोद्धव्य° 23. गुणिनामपि निजरूपप्रतिपत्तिः परत एव संभवति Vâsavad. 8. सूपाय° Spr. 1747. अर्थ° Schol. zu Gaim. 1,18. Ragh. 1,1. विशेष° Pat. bei Gold. Mân. 50. Schol. zu P. 3,1,92. 6,2,16. 3,67. 8,1,24. 3,2. शिष्याणां प्रतिपत्तये Verz. d. Oxf. H. 192,a,17. तथापि ते व्यवसायः प्रतिपत्तिनिष्ठुरः (Schol.: ज्ञानेन निष्ठुरः कठोरो ज्ञातुमशक्यः) Ragh. 8,64. विषादलुप्त° 3,40. MBh. 12,2137. fg. 9140. 16,286. °युक्त Suçr. 1,6,10. — 3) *Annahme, Behauptung, Statuirung:* सो ऽयमध्यवसायो गवादिषु द्रव्येषु यस्मात्प्रतिपत्तिः । एवमेतन्नान्यथेति Tattvas. 5. तत्र नास्ति प्रधानमिति या प्रतिपत्तिरनशा 36. न वस्तुभेदप्रतिपत्तिरस्ति मे Spr. 2159. °भेद *Verschiedenheit der Auffassung, — der Ansichten* RV. Prât. 14,30. विषयविपयिणोरभेदप्रतिपत्तिरारोपः Pratâpar. 9,b,1. — 4) *Eingeständniss* Jâgń. 2,283. — 5) *das an's-Werk-Gehen, Beginnen, Darangehen, Thun, Verfahren;* = प्रवृत्ति Trik. H. an. Med. तत्र का प्रतिपत्तिः स्यात् *was ist da zu thun?* MBh. 13,2461. Mâlav. 40,12. Daçak. 74,5. बाह्यानामाभ्यन्तराणां च करणानामात्मकार्यप्रतिपत्तिर्भवति Suçr. 1,50,18. चिरेणानुगुणां प्रोक्ता प्रतिपत्तिपराङ्मुखी (प्र° = उक्तस्यार्थस्यानुष्ठानम् Schol. 1. = अनुमति Schol. 2) *nicht Willens daran zu gehen* Bhatt. 8,95. प्रस्तुत° (Schol. Calc. = ज्ञान) Ragh. 15,75. सौभद्रे प्रतिपत्तिं कां प्रत्यपद्यन्त मामकाः so v. a. *was fingen sie mit ihm an?* MBh. 7,1335. दुष्टानाम् (अश्वानाम्) *das Verfahren mit bösen Pferden* 4,346. का तर्हि दण्डधनस्य प्रतिपत्तिः *was fängt man mit den Strafgeldern an?* Kull. zu M. 9,244. भवत्यनिष्टादपि नाम दुःसहान्मनस्विनीनां प्रतिपत्तिरीदृशी *ein solches Beginnen* Kumâras. 5,42. R. 2,22,16. 23,16. तस्मान्न प्रतिपत्तिस्तु कार्या युक्ता मता मम MBh. 2,668. प्रतिपत्तिं च कृच्छ्रेषु 1,4451. °विशारद *wissend was zu thun ist* 5248. 7,4848. °दक्ष Spr. 1340. °दर्शिन् *zeigend, was zu thun ist* Saddh. P. 4,51,a. अ° *das Zögern an's Werk zu gehen, Unentschlossenheit* Sâh. D. 175. 33,21. — 6) *Mittel:* छेदो दंशस्य दाहो वा क्षतस्यारक्तमोक्षणम् । एतानि दष्टमात्राणामायुष्याः प्रतिपत्तयः ॥ Mâlav. 62. कर्मसिद्धावाशु प्रतिपत्तिमानय 48,6. — 7) *ehrenvolles Verfahren gegen Jmd, Ehrenerweisung:* देवानाम् MBh. 5,7467. सर्वासु मातृष्वपि वत्सलत्वात्स निर्विशेषप्रतिपत्तिरासीत् Ragh. 14,22. तमृषिः पूजयामास विशेषप्रतिपत्तिभिः 15,12. Çâk. 100. Râǵa-Tar. 3,137. 166. °प्रदान Spr. 1595. Râǵa-Tar. 4,5. प्रतिपत्तिं दा Çâk. 84,12. सामान्यप्रतिपत्तिपूर्वकम् adv. 92. Pańkat. 117,11. 256,16. प्रतिपत्ति = गौरव Trik. H. an. Med. Mallin. zu Kumâras. 6,12. — 8) *das Zukommenlassen, Geben, Ertheilen:* लब्धानामपि वित्तानां बोद्धव्यौ द्वावतिक्रमौ । अपात्रे प्रतिपत्तिश्च पात्रे चाप्रतिपादनम् ॥ Spr. 2659. 1658. न्यायेनार्जनमर्थस्य रक्षणं वर्धनं तथा । सत्पात्रप्रतिपत्तिश्च राजवृत्तं चतुर्विधम् ॥ 1659. उत्तरा° *das Nichtertheilen einer Antwort, das Nichtwissen einer Antwort* Schol. zu Sâmkhjak. S. 6. शब्दः स्पर्शश्च रूपं च रसो गन्धश्च पञ्चमः । एकैकमलमेतेषां विनाशप्रतिपत्तये ॥ so v. a. *den Untergang zu bewirken* Kâm. Nîtis. 1,40. Vgl. प्रतिपादन. — 9) *Abschluss:* तासामुत्तमेन प्रणवेनावहे देवान्पितृन्यजमानायेति प्रतिपत्तिः Âçv. Çr. 2,19. Schol. zu Kâtj. Çr. 110,2. 4. 145,17. 19. 180,23. 182,4. 204,19. 205,13. 216,2 u. s. w. — 10) = प्रागल्भ्य *Entschlossenheit, Zuversicht, Dreistigkeit* Trik. H. an. Med. — 11) = पदप्राप्ति *Erreichung einer Stellung* Med.

प्रतिपत्तिकर्मन् (प्र° + क°) n. *Abschlusshandlung* Schol. zu Çâńkh. Br. 16,5. Schol. zu Kâtj. Çr. 82,8. 324,9. 777,1 v. u.

प्रतिपत्तिपटह (प्र° + प°) m. *eine Art Pauke* Hâr. 72 (fälschlich प्रतिपत्तिः पटहो gedr.). — Vgl. प्रतिपत्तूर्य.

प्रतिपत्तिमन्त् (von प्रतिपत्ति) adj. *die gehörige Einsicht besitzend, wissend, was zu thun ist,* Kâm. Nîtis. 4,28. 12,25. Suçr. 1,106,20. क्रियासु R. Gorr. 2,1,13.

प्रतिपत्तूर्य (प्रतिपद् + तूर्य) n. *eine Art Pauke* Trik. 1,1,120. — Vgl. प्रतिपत्तिपटह.

प्रतिपथम् (von 1. प्र° + पथ) adv. *den Weg entlang:* एति P. 4,4,42. Kathâs. 19,81. am Anfange eines comp. ohne Casuszeichen: °गति Kumâras. 3,76. Râǵa-Tar. 5,88.

प्रातिपथिक (vom vorherg.) adj. *den Weg entlang gehend* P. 4,4,42. — Vgl. प्राति°.

प्रतिपद् (1. पद् mit प्रति) f. gaṇa संपदादि zu P. 3,3,108, Vârtt. 9. 1) *Zugang, Eingang:* देवयानस्य पथः Çat. Br. 14,9,1,3. VS. 15,8. *Weg* Vjutp. 4; vgl. Burnouf in Lot. de la b. l. 520. — 2) *Anfang:* आर्द्रस्य प्रतिपदं करोति TBr. 3,8,15,11. ब्रह्मैव प्रतिपदं कुरुते TS. 1,6,10,4. — 3) *Anfangsvers, Eingangsstrophe* Ait. Br. 3,17. 28. 4,7. 8,1. TBr. 1,4,6,2. Çat. Br. 8,1,3,8. 9,5,2,11. 13,5,1,9. Çâńkh. Br. 11,4. Çr. 9,20,7. प्रतिपदनुचरौ 8,3,7. 7,10. Âçv. Çr. 5,9. 10. 6,5. — 4) *Anfangstag einer Monatshälfte;* insbes. *des zunehmenden Mondes* AK. 1,1,3,1. 7. Trik. 3,3,208. H. 147. an. 3,336. Med. d. 49. Çâńkh. Gṛhj. 4,6. Jâǵń. 1,263. MBh. 13,4229. तिथिं प्रतिपदम् Hariv. 7866. शुक्लपक्षप्रतिपत्प्रभृति Varâh. Bṛh. S. 21,6. 33,19. प्रतिपत्कलुपस्येन्दोर्लेखा नातिविराजते MBh. 3,2700. प्रतिपच्चन्द्रदर्शन R. 2,112,20 (122,28 Gorr.). Ragh. 8,64. Kathâs. 4,29. 19,8. 34,17. Bhavishja-P. in Verz. d. Oxf. H. 30,b,33. 39. Mârk. P. 33,1. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,9, Çl. 34. Schol. zu Kâtj. Çr. 169,1. fgg. 295,13. 322,5. 425,16. 441,23. — 5) *Intelligenz, Verstand* AK. 1,1,4,10. Trik. H. 309. H. an. Med. Halâj. 5,14. — Vgl. अ°, प्रातिपद. प्रतिपद्भिः MBh. 2,478 Druckfehler für प्रतिपद्भिः.

प्रतिपद (1. प्र° + पद) n. Bez. eines Upâṅga Ind. St. 3,260. fg.

प्रतिपदत्व (vom folg.) n. *das schrittweis Fortschreiten:* येनैव प्रयन्ति तेनोद्यन्ति प्रतिपदत्वाय प्रतिप्रज्ञात्यै Kâṭh. 23,9.

प्रतिपदम् (von 1. प्र° + पद) adv. 1) *bei jedem Schritt, überall, bei jeder Gelegenheit* Kathâs. 19,84. 20,225. 22,105. 23,79. 50,41. Gît. 4,7. Prab. 44,9. Verz. d. Oxf. H. No. 90, Çl. 1. Kaurap. 32. — 2) *bei jedem Worte* Müller, SL. 123. — 3) *wörtlich, namentlich, ausdrücklich:* प्रतिपदविधाना (षष्ठी) P. 2,2,10, Vârtt. 1. प्रतिपदनिर्दिष्ट Kull. zu M. 4,221. प्रतिपदोक्त P. 6,2,26, Sch. Siddh. K. zu P. 1,1,28. Die Paribhâshâ लक्षणप्रतिपदोक्तयोः प्रतिपदोक्तस्य übersetzt Goldst. in Mân. 114,b: «(if there is a doubt) whether a secondary or a primitive form (be meant), the primitive form (has the precedence).» Wohl eher: *eine ausdrückliche Angabe gilt mehr als eine allgemeine, unter die der besondere Fall subsumirt werden könnte.*

प्रतिपदा und प्रतिपदी f. = प्रतिपद् 4. Verz. d. Oxf. H. 30,b, N. 1. 31,a,8.

प्रतिपन्न (partic. praet. pass. von 1. पद् mit प्रति) 1) adj. s. u. पद्. — 2) प्र॑° (संज्ञायाम्) gaṇa आचितादि zu P. 6, 2, 146.

प्रतिपन्नक (von प्रतिपन्न) m. *der zu einem best. Ziel Gelangte*, allgem. Bez. für die 4 Stufen der Ârja bei den Buddhisten: Çrotaâpanna, Sakṛdâgâmin, Anâgâmin und Arhant Mадhj. 152. 157. 160.

प्रतिपर्णशिफा (1. प्र°-प°+शि°) f. *Anthericum tuberosum Roxb.* (द्रवन्ती) Rāǵan. im ÇKDr.

प्रतिपर्व (von 1. प्र° + पर्वन्) adv. *bei jedem* Parvan Kâtj. Çr. 22, 7, 16.

प्रतिपल्लव (1. प्र° + प°) m. *Gegenzweig, ein gegenüberstehender Zweig* Ragh. 7, 43.

प्रतिपाण 1) oxyt. adj. (von 1. पण् mit प्रति) *tauschlustig, feilschend* AV. 19, 52, 3. Die Richtigkeit des Textes ist zweifelhaft; vgl. प्रतिपण. — 2) m. (1. प्र° + पाण) a) *der Einsatz des Gegenspielers:* द्यूतं प्रवर्ततां भूयः प्रतिपाणो ऽस्ति वास्तव N. 9, 2. दिष्ट्या त्वयार्जितं वित्तं प्रतिपाणाय 26, 12. MBh. 2, 2048. Vgl. प्रतिपण. — b) *Revanche im Spiele:* शिवा पुनर्वमाहृत्य राज्यं वा यदि वा वसु । प्रतिपाणः प्रदातव्यः परो धर्म उच्यते ॥ N. 26, 7.

प्रतिपात्रम् (von 1. प्र° + पात्र) adv. *bei jeder Rolle, auf jede Rolle* (eines Schauspielers): तत्प्रतिपात्रमाधीयतां यत्नः Çâk. 3, 18.

प्रतिपादक (vom caus. von 1. पद् mit प्रति) 1) adj. (f. °पादिका) a) *schenkend, spendend;* mit dem loc. der Person: तीर्थे चाप्रतिपादकः MBh. 12, 1212. — b) *darlegend, besprechend, behandelnd, vortragend, auseinandersetzend, lehrend:* ज्योतिष: MBh. 2, 175. Kâç. zu P. 6, 3, 34. तत्प्रतिपादकं ग्रन्थम् Kull. zu M. 1, 53. Siddh. K. zu P. 4, 2, 60. Schol. zu P. 8, 2, 97. Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 74. Z. d. d. m. G. 7, 307, N. 1. Vedântas. (Allah.) No. 16. Verz. d. Oxf. H. 100, a, 19. 20. 23. Madhus. in Ind. St. 1, 14, 5. Schol. zu Kap. 1, 95. 96. Sâj. bei Burn. Bhâg. P. I, x. Davon nom. abstr. °त्व n. Madhus. in Ind. St. 1, 16, 11. Schol. zu P. 1, 2, 53. Wind. Sancara 109. Madhj. 21. — 2) *eine Schale für Haare* Vjutp. 209.

प्रतिपादन (wie eben) n. 1) *das Hinschaffen zu:* (बाणानाम्) लक्ष्यप्रतिपादने R. 6, 69, 33. — 2) *das Zukommenlassen, Geben, Schenken, Spenden* AK. 2, 7, 29. H. 386. an. 3, 28. Med. n. 237. द्रविणोपार्जनं भूरि पात्रे च प्रतिपादनम् MBh. 12, 661. न्यायागतस्य द्रव्यस्य बोद्धव्यौ द्वावतिक्रमौ । अपात्रे प्रतिपत्तिश्च पात्रे चाप्रतिपादनम् ॥ Spr. 1658. 2639. पात्रार्हतीर्थ° *einem Würdigen* MBh. 3, 982. Daçak. in Benf. Chr. 182, 20. अस्त्राणाम् MBh. 3, 12271. दत्तस्याप्रतिपादनम् *das Nichtabliefern* Kull. zu M. 8, 214. *das Wiederzukommenlassen, Wiedergeben:* इन्द्रत्वमस्य स्वर्गस्य प्र° MBh. 3, 12349 = 12482. *das Wiederbringen:* सीतायाः R. 3, 76, 1. — 3) *das Einsetzen in:* राज्ये सुग्रीव° R. 1, 3, 23 (18 Gorr.). — 4) *das Bewirken, Hervorbringen:* करुणा° Halâj. 5, 7. — 5) *das Darlegen, Besprechen, Behandeln, Vortragen, Auseinandersetzen, Lehren;* = बोधन H. an. Med. Varâh. Bṛh. S. 2, c. Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 81. 174. Verz. d. Oxf. H. 44, b, 19. 45, a, 18. Sâh. D. 11, 8. 12, 16. Schol. zu P. 1, 3, 32. 2, 4, 3. Gauḍap. zu Sâṁkhjak. 11 am Ende. Kull. zu M. 1, 5 (S. 9, Z. 7). Vedântas. (Allah.) No. 111. Schol. zu Kap. 1, 102. 164. zu Gaim. 1, 5. zu ṚV. Prât. 3, 4. — 6) *Beginn:* त्रेताविमोक्षसमये द्वापरप्रतिपादने MBh. 12, 5832. — 7) = प्रतिपत्ति Med. — स° MBh. 1, 375 fehlerhaft für सं°.

प्रतिपादनीय (wie eben) adj. 1) *zu geben, zur Ehe zu geben:* कन्या Çâk. 43, 14 (im Prâkrit). — 2) *darzulegen, zu besprechen, zu behandeln* Schol. zu Kap. 1, 69.

प्रतिपादम् (von 1. प्र° + पाद) adv. *in jedem* Pâda Ind. St. 8, 347.

प्रतिपादयितर् (vom caus. von 1. पद् mit प्रति) nom. ag. *Darleger, Besprecher, Lehrer* Kâç. zu P. 1, 4, 29.

प्रतिपाद्य (wie eben) adj. = प्रतिपादनीय 2. Çaṅk. bei Wind. Sancara 90. Madhus. in Ind. St. 1, 23, 5 v. u. Vedântas. (Allah.) No. 116. Kâç. zu P. 1, 2, 53. Schol. zu Gaim. 1, 5.

प्रतिपान (von 1. पा mit प्रति) n. *Trinkwasser:* अशनं प्रतिपानं च खादनं चैव सो ऽन्ववशात् R. 2, 50, 38 (47, 24 Gorr.). °क्षुद्रान्पूर्णान्सर्षैष्ट्रगजवाजिनाम् 91, 71 (100, 72 Gorr.).

प्रतिपाप (1. प्र° + पाप) adj. *wieder böse, mit Bösem vergeltend:* न पापे प्रतिपापः स्यात्साधुरेव सदा भवेत् MBh. 3, 13745.

प्रतिपालन (von पालय् mit प्रति) n. 1) *das Bewachen, Schützen, Schirmen, Hüten:* शिशूनाम् Brahmavaiv. in Verz. d. Oxf. H. 23, a, N. 2. प्रतिपालनेषु ते Hariv. 12321. लोकत्रयस्य R. Gorr. 2, 27, 14. तदर्थं जीवितं ते ऽस्तु मा तेभ्यो ऽप्रतिपालनम् *sie sollen nicht ohne Schutz sein* MBh. 13, 3032. — 2) *das Aufrechterhalten, Beobachten, Halten an:* धर्मस्य MBh. 2, 954. समय° 3, 16205. वाक्य° 16, 124. निदेश° R. 2, 105, 39. सुकरं सर्वथा मैत्रं दुष्करं प्रतिपालनम् R. 4, 32, 7.

प्रतिपालनीय (wie eben) adj. *abzuwarten, abzupassen:* अवसर Çâk. 101, 9, v. l.

प्रतिपालयितव्य (wie eben) adj. dass.: इम्मकाल MBh. 1, 1090.

प्रतिपालिन् (wie eben) adj. *hütend, schirmend* MBh. 1, 2350.

प्रतिपाल्य (wie eben) adj. 1) *zu schützen, zu schirmen, zu hüten* MBh. 13, 2462. — 2) *abzuwarten, abzupassen:* अवसर Çâk. 101, 9.

प्रतिपित्सा (vom desid. von 1. पद् mit प्रति) f. *der Wunsch zu erlangen, das Streben nach:* प्राणापत्य° Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 130.

प्रतिपित्सु (wie eben) adj. *den Wunsch habend zu erlangen, strebend nach;* das obj. im acc. oder im comp. vorangehend Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 129. 196.

प्रतिपिपादयिषु (vom desid. des caus. von 1. पद् mit प्रति) adj. *im Begriff stehend darzulegen, zu besprechen, zu behandeln, auseinanderzusetzen* Kull. zu M. 2, 1.

प्रतिपीडन (vom caus. von पीड् mit प्रति) n. *das Heimsuchen, Mitnehmen:* शत्रोर्विषय° Kâm. Nîtis. 10, 7.

प्रतिपुरुष und °पूरुष (1. प्र° + पु°, पू°) m. *Gegenmann, ein ähnlicher Mann:* आर्यालिङ्गकप्रतिपुरुषाणाम् *Genossen* Schol. zu Kâtj. Çr. 20, 4, 28. अप्रतिपू° *der keinen seines Gleichen hat* Bhâg. P. 4, 4, 2. Bez. *einer Puppe, die Diebe statt ihrer zuerst in's Innere eines Hauses hineinschlüpfen lassen,* Mṛkkh. 48, 14; vgl. पुरुषशीर्षक *ein künstlicher Menschenkopf.*

प्रति॑पुरुषम् und °पूरुषम् (wie eben) adv. *je auf, je durch, je für einen Mann, männiglich:* प्रतिपूरुषं कुम्भ्यपात्राणि भवन्ति TBr. 1, 6, 4, 5. 10, 1. प्रतिपुरुषं पितृंस्तर्पयित्वा Âçv. Gṛhj. 3, 4. Kâtj. Çr. 8, 1, 23. Çat. Br. 2, 5, 2, 22. 6, 2, 4. *für jede Seele:* प्रतिपुरुषविमोक्षार्थम् Sâṁkhjak. 56.

प्रतिपुष्यम् (von 1. प्र° + पुष्य) adv. *jedesmal, wenn der Mond in das Sternbild* Pushja *tritt,* Varâh. Bṛh. S. 47, 82.

प्रतिपुस्तक (1. प्र° + पु°) n. *Copie einer Originalhandschrift, Abschrift* H. an. 3, 716. Med. ç. 15. Sâj. zu Çat. Br. 7,1,2,11. 2,2,3. 3,1.

प्रतिपूजक (von पूज् mit प्रति) adj. *Ehre erweisend, ehrend:* सज्जन° R. 1,34,1. वृद्धानाम्, ब्राह्मण° 2,1,10. 11 (3. 9. 30 Gorr.).

प्रतिपूजन (wie eben) n. *Ehrenerweisung, das Ehren:* देवतानाम्, पितॄणाम्, अतिथीनाम् R. 2,28,14.

प्रतिपूजा (wie eben) f. dass.: राज्ञाम् MBh. 2, 1291. सर्वभूतेषु 3, 13741.

प्रतिपूज्य (wie eben) adj. *zu ehren:* गुरुयोषितः M. 2,210.

प्रतिपूरण (vom caus. von 1. पर् mit प्रति) n. *das Füllen, Ausfüllen:* चैत्रकस्य सिंहासनस्य Ragh. 18,39. in medic. Sinne so v. a. पूरण *das Einbringen (und Uebergiessen) von Flüssigkeiten oder andern Stoffen* Suçr. 2,137,21. 249,13.

प्रतिपूरुष und °पूरुषम् s. u. °पुरुष, °पुरुषम्.

प्रतिपूर्वाह्णम् (von 1. प्र° + पूर्वाह्ण) adv. *jeden Vormittag* P. 6,2,33, Sch.

प्रतिप्रज्ञाति (von 1. ज्ञा mit प्रतिप्र) f. *Unterscheidung, Anerkennung, Statuirung:* प्राणानां कॢप्त्यै प्राणानां प्रतिप्रज्ञात्यै Ait. Br. 1,7.15. लोकानां संतत्यै प्रतिप्रज्ञात्यै Kâth. 10,10. 23,9. (33,8).

प्रतिप्रणवम् (von 1. प्र° + प्रणव) adv. *bei jedem* Om Kâtj. Çr. 3,1,10. प्रतिप्रणवसंयुक्त *jedes Mal von* Om *begleitet* Jâgn. 1,23.

प्रतिप्रणाम (1. प्र° + प्र°) m. *Gegenverbeugung* Râga-Tar. 5,228.

प्रतिप्रति (1. प्रति verdoppelt) adj. f. °तिनी *das Gegenstück —, Gegengewicht bildend, Jmd (acc.) gewachsen* Çat. Br. 3,3,4,3. इन्द्रो वै सर्वान्देवान्प्रतिप्रतिः 7,2,8. 10,3,5,9. 14,4,1,20. कुर्वन्ति तत्त्राय विशं प्रतिप्रतिनीम् 10,4,2,22. 11,4,2,1. एतदन्तरं त्रयो विद्यां प्रतिप्रति *wiegt auf* Çâṅkh. Br. 6,12. Nir. 13,10. न वा एतं कश्चन प्रतिप्रतिः Çat. Br. 13,5,2,2. 5,2,3.

प्रतिप्रतीकम् (1. प्र° + प्रतीक) adv. *bei jedem Anfange* Âçv. Çr. 5,20.

प्रतिप्रत्त s. u. 1. दा mit प्रतिप्र.

प्रतिप्रदान (von 1. दा mit प्रतिप्र) n. *das Zurückgeben, Wiederausliefern* R. 5,35,11. 6,2,3. *das zur-Ehe-Geben:* °प्रदानं सीताया रामे कर्तुं चिकीर्षति 1,70,17.

प्रतिप्रभ (1. प्र° + प्रभा) m. N. pr. eines Âtreja, Liedverfassers von RV. 5,49.

प्रतिप्रभा (wie eben) f. *Widerschein;* pl.: पावकस्य MBh. 7,7299. fg.

प्रतिप्रभातम् (von 1. प्र° + प्रभात) adv. *jeden Morgen* Kathâs. 30,19. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 26, Çl. 10.

प्रतिप्रयवण (von यु mit प्रतिप्र) n. *wiederholtes Mischen* Schol. zu Pâr. Gṛhj. 1,3.

प्रतिप्रयाण (von या mit प्रतिप्र) n. *Heimkehr* R. 2,113 und 3,58 in den Unterschrr. 5,51,26.

प्रतिप्रवाद R. Gorr. 2,6,20 wohl fehlerhaft statt पतिप्रवाद der anderen Recension.

1. प्रतिप्रश्न (1. प्र° + प्रश्न) m. *Gegenfrage oder Antwort* Varâh. Bṛh. S. 1,11.

2. प्रतिप्रश्न (wie eben) m. *Schiedsrichter* (?): ते प्रजापतिं प्रतिप्रश्नमेयुः Çat. Br. 1,4,5,11. 4,1,2,14.

प्रतिप्रसव (1. प्र° + प्र°) m. 1) *Gegenbefehl, Aufhebung eines Verbotes in Betreff von Jmd oder Etwas* (geht im comp. voran) Schol. zu Kâtj. Çr. 831,2. 908,3. Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 300. Müller, SL. 179, N. 1. Kull. zu M. 2,189. 3,105. 144. 5,9. 18. 8,112. — 2) *entgegengesetzte Wirkung* (प्रतिलोमपरिणाम Schol.) Jogas. 2,10.

प्रतिप्रस्थातर् (von स्था mit प्रतिप्र) m. Name *eines Priesters, Gehülfen des* Adhvarju, Ait. Br. 1,29. 7,1. Âçv. Çr. 2,17. 4,1. 9,4. TS. 6, 5,2,4. Çat. Br. 3,5,2,2. 3,13.22. 11,7,2,6. Kâtj. Çr. 5,4,33. 5,26. 7,1, 6. — Vgl. प्रतिष्ठातर्.

प्रतिप्रस्थान (wie eben) n. 1) *das Amt des* Pratiprasthâtar; s. प्रातिप्रास्थानिक. — 2) N. *eines best.* Soma-Graha VS. 18,19.

प्रतिप्रहार (von हृ mit प्रतिप्र) m. *Gegenschlag, Erwiederung eines Hiebes, Schlages* Hariv. 8900. Ragh. 7,44.

प्रतिप्राकार (1. प्र° + प्रा°) m. *ein äusserer Wall* Vjutp. 131.

प्रतिप्राश् (1. प्र° + प्राश्) adj. *aemulus peni, Jmd den Mundvorrath wegessend:* प्राशं प्रतिप्राशो जहि AV. 2,27,1.

प्रतिप्रास्थानिक adj. *zu dem* प्रतिप्रस्थान *in Beziehung stehend:* कर्मन् so v. a. *das Amt des* Pratiprasthâtar MBh. 5,4737. Hariv. 13229.

प्रतिप्रिय (1. प्र° + प्रिय) n. *Gegengefallen, Gegendienst* MBh. 12,12837. Ragh. 5,56.

प्रतिप्रैष (1. प्र° + प्रैष) m. *Gegenruf, Gegenanweisung* Schol. zu Kâtj. Çr. 25,10,3.

प्रतिप्लवन (von प्लु mit प्रति) n. *das Zurückspringen* R. 1,3,31 (27 Gorr.).

प्रतिफल (von फल् mit प्रति) n. *Widerschein* Rasam. im ÇKDr.

प्रतिफलन (wie eben) n. dass. Ânandalah. 62.

प्रतिफुल्लक adj. *blühend* Çabdar. im ÇKDr. — Vgl. फुल्ल.

प्रतिबध्य (von बन्ध् mit प्रति) adj. *zu hemmen, zu verhindern* ÇKDr.

प्रतिबन्ध (wie eben) m. 1) *Verbindung, Verknüpfung* Kap. 1,101. अभिन्नप्रतिबन्ध = वंश Kâç. zu K. 4,1,163. अप्रति° *ununterbrochene Verbindung, Ununterbrochenheit:* °प्रक्लिप्त Ragh. 3,58. — 2) *Umschliessung, Belagerung:* न नाम प्रतिबन्धेन न चावस्कन्दकर्मणा। शक्य एष गिरिस्तात देवैरप्यभिमर्दितुम्॥ Hariv. 5312. — 3) *Hemmung, Einstellung; Hinderniss, Widerstand* AK. 3,3,27. H. 1498. Halâj. 4,84. Vjutp. 151. वर्ष° so v. a. *Dürre* P. 3,3,51. विघ्नं त्विष्टकार्यप्रतिबन्धार्थम् Schol. zu P. 7,1,45. तपःप्रतिबन्धमन्युना Ragh. 8,79. देवत° *Hinderniss zum Gottsein* Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 88. 129. °मुक्त *von allen Hemmnissen befreit* Çatr. 13, 2. वृत्ति = अप्रतिबन्ध Schol. zu P. 1,3,38. अ° adj. Schol. zu Ragh. 3,63. स° adj. (कार्य) Mâlav. 10,10. स्थिर° *hartnäckigen Widerstand leistend* Çâk. 23,18. न चास्य प्रतिबन्धेन देयो ऽग्निरपि *auch soll man ihm kein Feuer geben, indem man ihm jegliche Hindernisse in den Weg legt*, N. 23,3.

प्रतिबन्धक 1) subst. am Ende eines adj. comp. = प्रतिबन्ध *Hemmniss, Hinderniss:* मोक्ष° MBh. 5,1620. — 2) adj. (von बन्ध् mit प्रति), f. °बन्धिका *hemmend, hindernd, ein Hinderniss bildend:* पाप्मन् Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 129. Bhâshâp. 146. Schol. bei Wilson, Sâṅkhjak. S. 29. Kull. zu M. 1,88. 8,318. ममापूर्वं तु तत्रिस्थं यत्कृत्यः प्रतिबन्धकम् Râga-Tar. 3,196. Kull. zu M. 3,163. धर्मशास्त्रार्थलिप्सार्थं° 8,127. शब्दप्रत्ययप्रतिबन्धकीभूत Schol. zu Gaim. 1,13. — 3) m. *Ast* Çabdar. im ÇKDr. — 4) m. N. pr. eines Fürsten VP. 390.

प्रतिबन्धवत् (von प्रतिबन्ध) adj. *mit Hindernissen versehen, wobei man auf Hindernisse stösst:* विषयेषु Mâlav. 28,7.

प्रतिबन्धि (von बन्ध् mit प्रति) m. *Widerspruch, Einwurf* ÇKDr. Wils.

प्रतिबन्धिन् (von प्रतिबन्ध) adj. 1) *ein Hinderniss erfahrend, was gehemmt —, gestört wird* P. 5,2,6. — 2) am Ende eines comp. *hindernd, hemmend:* सुख°; davon nom. abstr. सुखप्रतिबन्धिता VIKR. 84,14.

प्रतिबन्धु (1. प्र° + ब°) m. *Standesgenosse* MBH. 5,4060.

प्रतिबल (1. प्र° + बल) adj. *gleiche Kraft habend, Jmd* (gen.) *gewachsen* TRIK. 3,1,14. MBH. 4,667. 6,2497. R. 3,47,6. 11. 61,32. युद्धदानाय नाहं प्रतिबलस्तव 4,9,52. 5,38,32. नायं प्रतिबलः — मम । सोढुं युधि परिस्पन्दम् MBH. 1,5969. अस्त्र° *an Waffen gleich stark* 7,2618. अ° *nicht genug Kraft zu Etwas besitzend* SADDH. P. 4,4,b. *Einer, dem Niemand gewachsen ist,* MBH. 3,14360. 5,2036.

प्रतिबाणि (1. प्र + बाणी) 1) *Antwort,* n. TRIK. 3,2,26. f. ÇKDR. nach ders. Aut. und nach BHÂNIPR. — 2) adj. *unschicklich* VJUTP. 124.

प्रतिबाधक (von बाध् mit प्रति) adj. *zurückstossend, von sich weisend:* सज्जन° R. 1,39,22.

प्रतिबाधन (wie eben) n. *das Zurückstossen, Abwehren:* पार्थानाम् MBH. 6,2100. 12,3780. कर्मबन्धनस्य BHÂG. P. 5,24,20.

प्रतिबाहु (1. प्र° + बाहु) m. 1) *ein best. Theil des Armes* VARÂH. BṚH. S. 58,26. — 2) N. pr. eines der Söhne des Çvaphalka BHÂG. P. 9,24,16.

प्रतिबिम्ब s. प्रतिबिम्ब.

प्रतिबीज (1. प्र° + बीज) n. *verfaulter Same* VJUTP. 161.

प्रतिबुद्ध s. u. बुध् mit प्रति. अप्रतिबुद्धक *unerkannt* MBH. 12,11469.

प्रतिबुद्धि (von बुध् mit प्रति) f. *das Erwachen:* विबुद्धि° Verz. d. Oxf. H. No. 376.

प्रतिबोध (wie eben) m. 1) *das Erwachen* RAGH. 8,53. अप्रतिबोधशायिनी 57. BHÂG. P. 6,16,56. MALLIN. zu KUMÂRAS. 3,58. — 2) *Erkenntniss* KENOP. 12. BHÂG. P. 2,7,47. ÇAṂK. zu BṚH. ÂR. UP. S. 211. तत्प्रतिबोधाय ÇUK. 38,18 *zu ihrer Belehrung* wohl fehlerhaft für °बोधनाय. — 3) N. pr. eines Mannes gaṇa विदादि (हरितादि) zu P. 4,1,104 (100). प्रतिबोधीपुत्र (प्राति°?) N. pr. eines Lehrers Ind. St. 1,391. — Vgl. प्रतीबोध.

प्रतिबोधक (vom caus. von 1. बुध् mit प्रति) adj. *erweckend:* वन्दिनः पर्युपातिष्ठन्पार्थिवं प्रतिबोधकाः R. GORR. 2,67,3.

प्रतिबोधन 1) (wie eben) adj. *erweckend, erfrischend:* कालेन कर्मप्रतिबोधनेन BHÂG. P. 3,8,14. इन्द्रिय° SUÇR. 2,410,2. — 2) n. (vom simpl. und caus.) *a) das Erwachen:* स्वप्नलब्धा यथा लाभा वितथाः प्रतिबोधने MBH. 12,901. SUÇR. 2,314,18. — *b) das Erwecken* R. GORR. 2,11,20. 6,37,38. — *c) das Aufklären, Belehren:* प्रपद्य ईशं प्रतिबोधनाय BHÂG. P. 8,24,53. — Vgl. दुःस्वप्न°.

प्रतिबोधवत् (von प्रतिबोध) adj. *mit Erkenntniss —, Vernunft begabt* ÇÂK. 118. अ° MÂRK. P. 47,16.

प्रतिबोधिन् (von बुध् mit प्रति) adj. *erwachend, im Begriff stehend zu erwachen* (भविष्यति) gaṇa गम्यादि zu P. 3,3,3.

प्रतिभट (1. प्र° + भट) adj. *wetteifernd mit:* स्वर्गद्वारप्रतिभटं द्वारम् RÂGA-TAR. 3,378. पूर्णपात्र° (यशस्) 4,120. Davon nom. abstr. °ता f.: वनकरिरसितैः प्रतिभटतां पटहध्वनैर्दधानैः 2,168.

प्रतिभय (1. प्र° + भय) 1) adj. f. आ *furchtbar, grausig, gefährlich* AK. 1,1,7,20. H. 302. an. 4,224. MED. j. 121. HALÂJ. 4,20. *Weg* ÂÇV. GṚHJ. 3,7. GOBH. 4,9,5. वन N. 12,1. 63. MBH. 4,1430 = 5,5378. R. 1,9,11. R. GORR. 2,28,30. PAÑKAT. II,178. प्राणघून, युद्ध MBH. 6,579. 7,4098. HARIV. 13655. बभूव भूः प्रतिभया मांसशोणितकर्दमा MBH. 12,6181. निस्वन, नाद 7,8120. R. GORR. 2,68,22. 6,79,18. शूल 3,7,36. मुहूर्त MBH. 7,8191. पुरुषाद 3,573. 6,2770. °दर्शन 7,1650. 8,1210. प्रतिभयाकार 1,7676. BHÂG. P. 1,6,14. महा° MBH. 7,6189. प्रतिभयम् adv. RAGH. 11,61. n. *etwas Furchtbares, Gefahrdrohendes* ÂÇV. GṚHJ. 1,12. — 2) n. *Furcht* H. an. MED. दण्डात् MBH. 1,1719. नागारि° RÂGA-TAR. 3,215.

प्रतिभयंकर (प्रतिभयम्, acc. von प्रतिभय 2. + 1. कर्) adj. *Furcht erregend* R. 6,11,27.

प्रतिभा (भा mit प्रति) f. 1) *Abbild* NIR. 14,4; vgl. Ind. St. 1,397. 2,217. — 2) *Erscheinung, Aussehen;* am Ende eines adj. comp.: देवताप्रतिभासि (°प्रतिमासि?) *einer Gottheit ähnlich* MBH. 2,728. — 3) *Licht;* s. निष्प्रतिभ. — 4) *ein aufleuchtender Gedanke; schnelles Begreifen, Verstand, Einsicht* H. 309. HALÂJ. 2,179. निद्रां च प्रतिभां (*Phantasiegebilde*) चैव ज्ञानाभ्यासेन (विनिवर्तयेत्) MBH. 12,9361. 8791. प्रतिभा त्वस्ति मे काचित्तां ब्रूयामनुमानतः 9257. न च मे प्रतिभा काचिदस्ति किंचित्प्रभाषितुम् 1868. ज्ञातेयाप्रतिभापि ते KATHÂS. 34,64. गुणाढ्यं परोतेत प्रागल्भ्यं प्रतिभां तथा KÂM. NÎTIS. 4,36. SÂH. D. 73,8. GAUḌAP. zu SÂṂKHJAK. 4. °वशात् KATHÂS. 5,32. °तस् 96. 38,156. न पश्येत्सर्वसंवेद्यान्भावान्प्रतिभया यदि RÂGA-TAR. 1,5. °बलात् 6,6. °त्वय KULL. zu M. 8,1. Verz. d. Oxf. H. 170, b, 40. समुखः स खलु प्रोक्तो यो वक्ति प्रतिभान्वितः HALÂJ. 2,219. प्रतिभान्वित = प्रगल्भ AK. 3,1,25. H. 343. लुप्तप्रतिभ RÂGA-TAR. 1,358. तत्त्वणोपजातया प्रतिभया व्यचीचरम् DAÇAK. in BENF. Chr. 194,15. उत्पन्नप्रतिभा adj. PAÑKAT. 199,11. सप्रतिभ *verständig, klug* R. 5,81,46. KATHÂS. 46,135. — 5) *das Gutscheinen, Gefallen, Zusagen:* अ° ÇÂÑKH. ÇR. 11,12,5. LÂṬJ. 3,7,6. KÂTJ. ÇR. 12,4,22. — प्रतिभ *verständig, klug:* चतुस् RAGH. ed. Calc. 8,79; doch hat die STENZLER'sche Ausg. eine andere Lesart. — Vgl. अप्रतिभ, प्रतिभान.

प्रतिभाग (von भज् mit प्रति) m. 1) *Vertheilung:* मन्वन्तराद्भयाणकल्पानामङ्गानां यजुषामृचाम् । यथा यः प्रतिभागज्ञः (v. l. प्रविभागज्ञः) सो ऽध्वर्युः कृत्स्न उच्यते ॥ Ind. St. 3,272. एवं वर्णाश्रमाणां वै प्रतिभागे (प्रविभागे?) कृते VÂJU-P. bei MUIR, ST. 1,32, N. 57. — 2) *Antheil,* so heissen *die dem Fürsten täglich dargebrachten Geschenke an Früchten, Blumen, Gemüse, Gras u. s. w.* (nach KULL.) M. 8,307.

प्रतिभागम् (1. प्र° + भाग) adv. *für jeden Grad:* प्रतिभागस्यकाविधि SIDDH. ÇIR. S. 267. fg.

प्रतिभागशस् (von प्रतिभाग) adj. *nach Abtheilungen, klassenweise* SUÇR. 2,15,14.

प्रतिभान (von भा mit प्रति) n. *Einsicht* VJUTP. 7. HARIV. 1219. BURN. in Lot. de la b. l. 299. 840. fg. KÖPPEN I, 409. HIOUEN-THSANG I, 159. fg. In der Stelle: त्रिभिर्माल्योपस्कारैश्च प्रतिभानैश्च वै द्विजाः । यजन्ति परमात्मानं विष्णुम् HARIV. 11750 ist wohl प्रतिमानैश्च zu lesen. — Vgl. प्रतिभा.

प्रतिभानकूट (प्र° + कूट) m. N. pr. eines Bodhisattva VJUTP. 22.

प्रतिभानवत् (von प्रतिभान) adj. *einsichtig, im Augenblick das Richtige erkennend* INDR. 4,8. MBH. 3,16021. 5,998. 9,2967. 12,3799. R. 1,1,16. 2,1,16. R. GORR. 2,109,44. 5,73,49. Spr. 2007. VARÂH. BṚH. S. 2, Anf. ÇIÇ. 16,1. Davon nom. abstr. °भानवत्त्व n. MÂLATIM. beim Schol.

zu Daçak. 2,27.

प्रतिभानु (1. प्र° + भानु) m. N. pr. eines Âtreja, Liedverfassers von R̥V. 5,48.

प्रतिभामुख m. v. l. für प्रतिभान्वित (s. u. प्रतिभा) H. 343.

प्रतिभाव (1. प्र° + भाव) m. *corresponding character or disposition* Wils.

प्रतिभावत् (von प्रतिभा) 1) adj. = प्रतिभानवत् Kathâs. 4,32. — 2) m. *a) die Sonne.* — *b) der Mond.* — *c) Feuer* Çabdârthak. bei Wils.

प्रतिभाविलास (प्र° + वि°) m. Titel eines Buchs, welches auch Vedârthapradîpa und Vedârthakandra heisst, Hall 187. Verz. d. Oxf. H. No. 479.

प्रतिभाषा (von भाष् mit प्रति) f. *Antwort, Erwiederung* Haught.

प्रतिभास (von भास् mit प्रति) m. 1) *das Erscheinen:* शुक्तौ रजतस्य प्रतिभाससमये Vedântaparibh. bei Nîlak. 170. — 2) *Schein, Anschein* Sâh. D. 27,14. Vedântas. (Allah.) No. 149. — 3) *das Erscheinen vor dem Geiste, das in-die-Gedanken-Kommen, Einfallen:* उचितार्थस्य शीघ्रं प्रतिभासः Schol. zu R. 1,1,15 ed. Bomb. — 4) *Blendwerk* Vjutp. 76. Lalit. ed. Calc. 206, 3.

प्रतिभासन (wie eben) n. 1) *das Erscheinen, Erscheinung:* एतद्ब्रह्मणा-प्रतिभासनरूपं चरं देहे Sâj. in der Einl. zu Ait. Br. सुखमस्वाप्समिति प्रतिभासनात् Schol. zu Kap. 1,149. — 2) *Schein, Anschein:* पीनकृत्य° Sâh. D. 257,16.

प्रतिभू (भू *sein* mit प्रति) m. *Bürge* (urspr. *aequivalens*) P. 3,2,179, Sch. AK. 2,10,44. H. 882. Halâj. 2,225. Vjutp. 178. M. 8,161. 162. 169. Jâgń. 2,10. Suçr. 2,146,2. Pańkat. 89,16. mit dem gen. oder loc. P. 2,3,39. Vop. 5,29. गवाम् oder गोषु P., Schol. (दण्डः) धर्मस्य प्रतिभूः M. 7,17. धर्म° Pańkat. 98,11. 14. 16. यो यस्य प्रतिभूस्तिष्ठेद्दर्शनाय *für das Erscheinen* M. 8,158. दर्शन° Jâgń. 2,54. प्रतिभुवं दाप्यः क्षेमाय तस्य 209. दान° M. 8,160. — Vgl. प्रातिभाव्य.

प्रतिभेद (von 1. भिद् mit प्रति) m. 1) *Spaltung, Trennung*(?) MBh. 12, 6345. 11972. — 2) *Verrath, Entdeckung:* इत्येष लेभे वृत्तान्तः प्रतिभेदं न कुत्रचित् Râǵa-Tar. 6,80. Kathâs. 26,106. 28,62. 39,32. 49,63. अ° 12,70.

प्रतिभेदन (wie eben) n. *das Zerspalten, Zerschlagen:* नेत्रादि° Jâǵń. 2,220.

प्रतिभोग (von भुज् mit प्रति) m. *Genuss* MBh. 12,3920.

प्रतिम s. u. प्रतिमा.

प्रतिमङ्गलवार (1. प्र° + म°-वार) m. pl. wohl *jeder Festtag:* प्रति मङ्गलवारेषु प्रति विश्लेषु (so trennt Aufrecht) वन्दिता Brahmavaiv. in Verz. d. Oxf. H. 23,*b*, N. 3.

प्रतिमण्ठक und मण्ठक ein Ausdruck aus der Tonkunst Verz. d. Oxf. H. 87,*a*,8. 9. — Vgl. मण्डक.

प्रतिमण्डल (1. प्र° + म°) n. *Gegenscheibe, eine zweite Scheibe:* तस्य (रवेः) मण्डलमध्यात्तु निःसृतं प्रतिमण्डलम् Hariv. 11602. *an excentric orbit* Bhâskara bei Colebr. Misc. Ess. II, 399.

प्रतिमत्स्य (wie eben) m. pl. N. pr. eines Volkes, v. l. für प्रतिमात्स्य, VP. 190, N. 73.

प्रतिमन्त्रणा (von मन्त्रय् mit प्रति) n. *Erwiederung* Kauç. 68. 90.

प्रतिमन्त्रम् (von 1. प्र° + मन्त्र) adv. *mit —, bei —, zu jedem Spruch* Kâtj. Çr. 2,5,6. 8,13. 7,3,8. 10,8,6. 17,5,19.

प्रतिमन्दिरम् (von 1. प्र° + मन्दिर) adv. *in jedem Hause* Râǵa-Tar. 2,72.

प्रतिमन्यूय् (von 1. प्र° + मन्यु) *den Zorn gegen Jmd ergiessen;* s. अप्रतिमन्यूयमान.

प्रतिमर्श (von मर्श् mit प्रति) m. *ein best. Niesemittel in Pulverform* Wise 151. प्रतिमर्शः शिरोविरेचनविकल्पः Suçr. 2,336,2. 1,99,16 (°मर्ष).

प्रतिमल्ल (1. प्र° + मल्ल) m. *Gegenringer, Gegenkämpfer; Rival:* रणे सिद्धिस्तु मल्लानां प्रतिमल्लनिपातजा Hariv. 4711. क्रमेण च यमी तत्र (बाहुयुद्धे) प्रकर्षं स तथा ययौ। अजीयत न केनापि प्रतिमल्लेन भूतले ॥ Kathâs. 25,120. तं चेद्वत्सं प्राप्नोमि प्रतिमल्लं नडागिरेः 12,10. वत्स इति ख्यातो देशः — स्वर्गस्य निर्मितो धात्रा प्रतिमल्ल इव क्षितौ 9,4.

प्रतिमा (मा mit प्रति) 1) m. *Schöpfer, Bildner:* अपां यो अग्रे प्रतिमा बभूव AV. 9,4,2. vielleicht auch in den Stellen: आदित्यं सहस्रस्य प्रतिमाम् VS. 13,41. 15,65. — 2) f. *a) Abbild, Ebenbild, Bild, Bildniss; Sinnbild* AK. 2,10,36. Trik. 3,3,300. H. 1463. Med. m. 48. Halâj. 1,131. R̥V. 10,130,3. संवत्सरस्य AV. 3,10,3. 8,9,6. पशोर्वै प्रतिमा पुरोडाशः TBr. 3,2,8,8. (अग्निः) वयसां प्रतिमया चीयते TS. 5,5,2,2. 7,2,1. न तस्य प्रतिमा अस्ति यस्य नाम महद्यशः VS. 32,3. Çat. Br. 10,4,3,13. 19. 20. 11,1,6,13. मा उन्मा अभिमा प्रतिमा Âçv. Çr. 3,13. तस्य नाम्नीयाल्पुरुषो ह्रि स प्रतिमया Çâṅkh. Br. 10,3. 11,8. मायया मया — प्रतिमां सदृशीं कृत्वा सीतेयमिति दर्शिता R. 6,72,35. प्रतिमानां (*Götterbilder*) च भेदकः M. 9,285. प्रतिमाश्च प्रकम्पन्ते R. 6,11,28. आयसी MBh. 1,552. 11,335. हिरण्मयी 1,6542. Z. d. d. m. G. 6,93. हैम° AK. 3,4, 13,53. प्रतिमाश्चालिखन्ति MBh. 6,76. °ध्वजभूषणा 7,1035. 1694. मद्रूपां प्रतिमां कृत्वा Hariv. 1560. त्वत्तो ऽश्मभिश्च प्रतिमां कारयित्वा 7613. 7615. लवण° *aus Salz* 7810. काष्ठस्य *aus Holz* 7812. सर्वदेवानाम् 12801. बालार्कप्रतिमेवाप्सु Ragh. 12,100. 16,39. °गत 17,36. Varâh. Bŗh. S. 45,15. 55,16. 58,48. Kathâs. 22,3. 27,11. Râǵa-Tar. 1,299. Çaṅk. zu Bŗh. Âr. Up. S. 19. Verz. d. Oxf. H. 85,*b*,15. Schol. zu Kap. 1,121. °परिचारक Kull. zu M. 3,152. प्रासादः प्रतिमां विना Çatr. 10,187. °शशाङ्क *der sich spiegelnde Mond, der Widerschein des Mondes* Ragh. 7,64. °चन्द्र 10,66. प्रतिमेन्दु Râǵa-Tar. 1,278. Am Ende eines adj. comp. Kumâras. 1,42. 7,36. Vgl. देव°, देवता° (auch Suçr. 1,323,7), दैवत°. — *b)* am Ende eines adj. comp. (f. आ) *Aehnlichkeit; die Aehnlichkeit von dem und dem habend* so v. a. *dem ähnlich, — gleich* H. 1462. Halâj. 4,9. संवत्सर° TBr. 1,1,6,7. Ait. Br. 6,18. Indr. 1,6. Draup. 1,3. MBh. 1,133. 6569. 7340. 2,13. 13,889. R. 1,44,10. 2,40,23. 80,11. Ragh. 2,49. Çâk. 187. Vikr. 140. Spr. 2093. Varâh. Bŗh. S. 32,30. 46,26. — *c) Maass:* त्रिनल्व° (रथ) so v. a. *drei* Nalva *lang* Hariv. 6879. 12935. 13007. विस्तारपादप्रतिमं बाहुल्यं शाखयोः (der Thüren) स्मृतम् Varâh. Bŗh. S. 55,13. Vgl. अप्रतिम. — *d) die Gegend zwischen den Fangzähnen eines Elephanten* Trik. Med. — *e) ein angebliches Metrum von 12 Silben* R̥V. Prât. 17,11. Ind. St. 8,111. — Vgl. सुप्रतिम.

प्रतिमान (wie eben) n. 1) *Gegensatz,* concret *Gegenmann, ebenbürtiger —, gewachsener Gegner* Nir. 5,12. 11,21. वृष्णो वध्रिः प्रतिमानं बुभूषन् R̥V. 1,32,7. 52,12. त्वं भुवः प्रतिमानं पृथिव्याः 13. अकल्प इन्द्रः प्रतिमानमोजसा 102,6. विश्वस्य 2,12,9. 3,31,8. 4,18,4. 10,111,5. नास्य शत्रुर्न प्रतिमानमस्ति 6,18,12. नार्वाञ्चमिन्द्रं प्रतिमानानि देभुः 10,89,5. 120,6. विदद्दासाय प्रतिमानमार्यः 138,3. — 2) *Muster:* कर्णः प्रतिमानं धनुष्म-

तान् MBh. 8,267. 7,4632. 9,93. 14,68. 3,10879 (wo प्रति° st. ऽप्रति° zu lesen ist). यम् — प्रतिमानं प्रकुर्वन्ति Bhâg. P. 7,4,35. = दृष्टान्त Schol. Nach den Lexicographen (AK. 2,10,36. Trik. 3,3,246. H. 1464. an. 4, 182. Med. n. 193. Halâj. 1,130) *Bild, Abbild.* Diese Bed. hat das Wort viell. an der Stelle: त्रिभिर्मात्योपत्तैरिश्च प्रतिमानैश्च (°मानैश्च?) वै द्विजाः। यजन्ति परमात्मानं विष्णुम् Hariv. 11750. — 3) *Aehnlichkeit, Gleichheit:* आदित्यतेजःप्रतिमानतेजसम् *dem Glanze der Sonne ähnlich* MBh. 1, 2109. °प्रतिमानकल्प *ähnlich* 6,788. यः पुनः प्रतिमानेन त्रींल्लोकानतिरिच्यते *bei der Vergleichung* 5,2489. — 4) *Gewicht (mit dem gewogen wird)* Vishnu in Z. d. d. m. G. 9,666. Jâgn. 2,100. °पाणि Gaṇapati in Z. f. d. K. d. M. 3,389. प्रती° M. 8,403. — 5) *die Gegend zwischen den Fangzähnen eines Elephanten* AK. 2,8,2,7. Trik. H. 1227. H. an. Med. Halâj. 2,63. MBh. 6,1785. 8,1149. 2538. Vgl. प्रतिमा 2, d.

प्रतिमाया (1. प्र° + मा°) f. *Gegenzauber* MBh. 1,1541. Kathâs. 42, 134. 50, 66.

प्रतिमार्गक (von 1. प्र° + मार्ग) m. *die in der Luft schwebende Stadt* Hariçkandra's Trik. 2,1,19.

प्रतिमार्गम् (von 1. प्र° + मार्ग) adv. *den Weg zurück, rückwärts, zurück* MBh. 4,1819.

प्रतिमाला (1. प्र° + मा°) f. *an exercise analogous to capping verses, reciting verse for verse, as a trial of memory or skill* Wilson.

प्रतिमासम् (von 1. प्र° + मास) adv. *jeden Monat* Haughton.

प्रतिमास्य m. pl. N. pr. eines Volkes MBh. 6,359 (VP. 190). — Vgl. प्रतिमत्स्य.

प्रतिमित् (von मि mit प्रति) f. *Stütze* AV. 9,3,1.

प्रतिमित्र (1. प्र° + मि°) wohl n. *Gegner, Feind* MBh. 7,3330.

प्रतिमुकुलम् (von 1. प्र° + मुकुल) adv. *in —, an jeder Knospe;* am Anfange eines comp. ohne Flexionszeichen Prab. 79,15.

1. प्रतिमुख (1. प्र° + मुख) n. in der Dramat. *ein secundäres Ereigniss, das die Katastrophe hemmt oder beschleunigt* Wilson, Th. of the Hindus I, xxxix. Daçar. 1,22. 28. Pratâpar. 20,b,8. 31,b,7. Sâh. 351. Auch °संधि. प्रतिमुखाङ्ग ist nach Wilson a. a. O. xl. *die fortgesetzte Erzählung der Ereignisse.*

2. प्रतिमुख (wie eben) 1) adj. f. आ a) *vor Einem stehend, gegenüberstehend* R. 6,90,11. यच्चान्यो भगवते विदधीत मानं तच्चात्मने प्रतिमुखस्य यथा मुखश्रीः so v. a. *es ist damit, wie mit dem Schmuck des Gesichts, der einem Andern gelten soll* (in Wirklichkeit aber dem zu gut kommt, der sich schmückt), Bhâg. P. 7,9,11. Nach dem Schol. = प्रतिबिम्ब; Burnouf: *ainsi on se pare le visage pour le portrait [qui doit le reproduire].* — b) *bevorstehend, gegenwärtig:* निशा: R. 4,27,7. — 2) °मुखम् adv. *entgegen:* प्रतिमुखागत M. 8,291. MBh. 1,6700. °गत ad Megh. 18.

प्रतिमुद्रा (1. प्र° + मु°) f. 1) *ein nachgemachtes Siegel* Kull. zu M. 8, 188. — 2) *Siegelabdruck* Vjutp. 172. Lalit. ed. Calc. 210. 8.

प्रतिमुहुस् (1. प्र + मु°) adv. *wieder und wiederum, fort und fort* Spr. 211. Prab. 72,16. भूयः पुनः प्रतिमुहुश्च विलोक्यते यत् Kaurap. 31 bei Haeb. S. 232.

प्रतिमुहूर्तम् (von 1. प्र° + मुहूर्त) adv. *jeden Augenblick, beständig* Kaurap. 27.

प्रतिमूर्ति (1. प्र° + मू°) f. *Abbild* Haughton.

प्रतिमूषिका (1. प्र° + मू°) f. *eine Art Ratte* Wilson.

प्रतिमेय (von मा mit प्रति) adj. *vergleichbar:* अप्रतिमेयरूप Hariv. 13012.

प्रतिमोक्ष (von मोक्ष् mit प्रति) m. *Befreiung, Erlösung* Vjutp. 213. °सूत्र Burn. Intr. 300. Koeppen II,264. 279.

प्रतिमोक्षण (wie eben) n. dass. Kâm. Nîtis. 13,54.

प्रतिमोचन (vom caus. von मुच् mit प्रति) n. *das Lösen, sich-Befreien von Etwas* (geht im comp. voran): वैर° Ragh. 14,41. संगर° MBh. 5,4954.

1. प्रतियत्न (1. प्र° + यत्न) m. *die auf Etwas gerichtete Sorge, Bemühung um* P. 1,3,32. 2,3,53. 6,1,139. Vop. 15,4. 23,25. Vjutp. 178. °साध्य Suçr. 2,102,2. सुगन्धितामप्रतियत्नपूर्वाम् *ein Wohlgeruch, um den man sich nicht weiter gekümmert hat, d. i. ein natürlicher, nicht durch Kunst hervorgebrachter Wohlgeruch* Çiç. 3,54. Nach den einheimischen Autoritäten: = संस्कार H. an. 4,181. Med. n. 193. Halâj. 5,57. Vaiç. beim Schol. zu Çiç. 3,54. = रचना Trik. 2,6,41. H. ç. 133. = गुणाधान, सतो गुणान्तराधानम् P., Schol. = लिप्सा *Verlangen* und उपग्रह, उपग्रहणा *Gefangennehmung* AK. 3,4,19,109. H. an. Med. Halâj. = निग्रहादि Bhar. zu AK. = ग्रहणादि Râjâçrama zu AK. = प्रतिग्रह Mukuta zu AK. *Wiedervergeltung* Wilson nach Çabdârthak.

2. प्रतियत्न (wie eben) adj. *der sich um Etwas bemüht, kümmert* Trik. 3,1,11.

प्रतियातन (vom caus. von यत् mit प्रति) 1) n. *das Vergelten:* वैर° *der Feindschaft, das Racheüben* MBh. 8,4635. — 2) f. आ *Abbild* AK. 2,10,36. H. 1463. Halâj. 1,130. Çiç. 3,34. योषित्° *Statue* Ragh. 16,17.

प्रतियान (von या mit प्रति) n. *Rückkehr* R. Gorr. 1,4,183. 2,124 in der Unterschr.

प्रतियायिन् (wie eben) adj. gaṇa गम्यादि (भविष्यति) zu P. 3,3,3. *entgegenkommend, auf Jmd losgehend:* एतस्य सेना दुर्धर्षा समरे प्रतियायिनः MBh. 5,5771.

प्रतियुद्ध (1. प्र° + युद्ध) n. *Gegenkampf, Erwiederung des Kampfes:* °युद्धाय तस्थिवान् Hariv. 5067.

प्रतियूथप (1. प्र° + यू°) m. *der Führer einer feindlichen Elephantenheerde* MBh. 7,314.

प्रतियोग (von युज् mit प्रति) m. *Widersetzung, Widerstand* Bhâg. P. 4,10,22. 5,14,1. प्रतियोगैः *durch Gegenmittel* Kathâs. 19,84.

प्रतियोगिक (von प्रतियोग) adj. *in Beziehung stehend, relativ, correlativ; gegensätzlich* Tarkas. 21. 37. 58. Vedântaparibh. bei Nilak. 170. Davon nom. abstr. °त्व n. ebend. 171.

प्रतियोगिज्ञानकारणतावाद m. Titel einer Schrift Hall 44.

प्रतियोगिन् adj. (भविष्यति von युज् mit प्रति) gaṇa गम्यादि zu P. 3, 3,3. *eine Beziehung habend, in Beziehung stehend* (von प्रतियोग) Tarkas. 21. Nilak. 26. Davon nom. abstr. °गित्व Tarkas. 45. Nilak. 171. Schol. zu Kâvjâd. 2,120. Schol. zu Bhâshâp. 142. अ° Tarkas. 45. प्रतियोगिता Verz. d. B. H. No. 654. 709. fgg. am Ende eines adj. comp. प्रतियोगिताक Schol. zu Bhâshâp. 142.

प्रतियोजयितव्य (vom caus. von युज् mit प्रति) adj. *mit Saiten zu beziehen:* वल्लकी Ragh. 8,41.

प्रतियोद्धर् (von युध् mit प्रति) nom. ag. *Gegenkämpfer, ein ebenbür-*

tiger —, gewachsener Gegner Sund. 4,3. MBh. 1,3290. 6083. 4,1297. 6, 4251. 7,4260. 9245. 9,858. R. Gorr. 1,23,4. 21. 5,58,12.

प्रतियोद्धव्य (wie eben) adj. derjenige, dessen Angriff man erwiedern muss, MBh. 1,5529. 12,3540.

प्रतियोध (wie eben) m. Gegenkämpfer, Gegner MBh. 4,41. Ragh. 4,82.

प्रतियोधन (wie eben) n. Gegenkampf, Erwiederung eines Angriffs: वाचा युद्धे प्रवृत्तानां वाचैव प्रतियोधनम् MBh. 6,29.

प्रतियोधिन् (wie eben) adj. (भविष्यति) gaṇa गम्यादि zu P. 3,3,3. m. Gegner, ein ebenbürtiger —, gewachsener Gegner: रथेनाप्रतियोधिना dem Niemand zu widerstehen vermag MBh. 8,828.

प्रतियोनि (1. प्र° + यो°) adv. je nach seiner ursprünglichen Stätte Çat. Br. 14,7,2,17.

प्रतिरे (von 1. तर् mit प्रति) adj. fördernd, Sieg verleihend Taitt. Âr. 4,10,3. 5,8,8.

प्रतिरथ (1. प्र° + रथ) m. 1) Gegner im Kampf Kathâs. 48,29. अ° (s. auch bes.) keinen (ebenbürtigen) Gegner habend MBh. 5,2015. Çâk. 95. Bhâg. P. 3,16,23. — 2) N. pr. eines Âtreja, Liedverfassers von Ṛv. 5, 47, eines Sohnes des Matinâra und Vaters des Kaṇva Hariv. 1716. 1718. eines Sohnes des Vaǵra und Vaters des Sukâru 9205. — Vgl. अ°.

प्रतिरम् wohl absolut. von 1. तर् mit प्र. तस्मा इन्द्रं प्रतिरमेम्यायुः Ṛv. 8,48,10. Die Stelle scheint übrigens verdorben zu sein; vgl. die v. l. TS. 2,2,12,3.

प्रतिरम्भ m. = प्रतिलम्भ Dvirûpak. im ÇKDr. passion, rage, violent or passionate abuse Wils.

प्रतिरवँ (von रु mit प्रति) m. 1) das Anschreien, Streiten Pańkat. 183, b. — 2) Widerhall; sg. und pl. Kathâs. 20,226. Râǵa-Tar. 2,70. Pańkat. 193,23. — 3) wohl = उपरव VS. 38,15. Çat. Br. 14,2,2,34.

प्रतिराज (1. प्र° + राजन्) m. Gegenkönig, ein feindlicher König Kull. zu M. 7,64. 67.

प्रतिराजन् (wie eben) m. dass. R. 1,70,27 = 2,110,16 (119,16 Gorr.).

प्रतिरात्रम् (1. प्र° + रात्रि) adv. jede Nacht Hit. 42,2.

प्रतिराध (von राध् mit प्रति) m. Verhinderung, so heissen die Verse AV. 20,135,1—3 (in der Ausgabe, die Antworten in 132 und 134, und 135,1—3). प्रतीराध Çâńkh. Br. 30,7. Çr. 12,21,7.

1. प्रतिरूप (1. प्र° + रूप) n. Abbild, Ebenbild Trik. 3,2,19. H. 1464. Halâj. 1,130. MBh. 7,764. 12,9103. Varâh. Bṛh. S. 24,16. स्थूले — भगवत्प्रतिरूपे Bhâg. P. 4,12,17. भवान्मे खलु भक्तानां सर्वेषां प्रतिरूपधृक् das Abbild Aller tragend so v. a. das Muster von Allen seiend 7,10, 20. प्रतिरूपा f. in ders. Bed. Ind. St. 1,397.

2. प्रतिरूप (wie eben) 1) adj. f. आ a) ähnlich, einem Muster gleich, entsprechend, angemessen Vjutp. 157. P. 6,2,11. Accent eines auf प्र° ausgehenden comp. ebend. रूपंरूपं प्रतिरूपो बभूव Ṛv. 6,47,18. Kathop. 5,9. 10. अस्य पुत्रः प्रतिरूपो जायते TBr. 3,9,22,2. Çat. Br. 3,2,1,5. 14, 5,1,8. 6,9,28. Khând. Up. 8,8,1. आत्मनः प्रतिरूपः (पतिः) MBh. 1,4140. 8,1441. Prab. 56,6. आत्मनः प्रतिरूपं वभाषे R. 4,18,17. मित्राणामुपकारिणाम्। प्रतिरूपमकुर्वन् so v. a. nicht vergeltend Mârk. P. 20,29. कर्मन् MBh. 12,3012. वाक्प्रतिरूप Nir. 1,20. Kauç. 46. 52. Çâńkh. Çr. 8,16, 21. कुण्डप्रतिरूपाश्चमसाः Kâtj. Çr. 24,4,40. सागर° (परिखा) MBh. 1,7573. 11,462. Hariv. 12775. R. 4,20,8. बान्धव° (वचनाम्बु) Hariv. 5643. Ragh. 7,15. Varâh. Bṛh. S. 29,19. °चर्या angemessen, musterhaft Çat. Br. 11,5, 2,1. कामं यथाप्रतिरूपं चरेत् wie es passend ist 9,5,2,54. अप्रतिरूप α) unpassend, unangemessen (vgl. अप्रतिरूप 1.) MBh. 5,2689. R. 5,25,31. Çańk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 85. — β) nicht seines Gleichen habend, unvergleichlich (vgl. अप्रतिरूप 2., wo R. 6,74,12 zu streichen ist) R. 3,52,6. Pańkat. ed. orn. 30,1. — b) schön: पति MBh. 13,2214. प्रतिरूपतर im Gegens. zu विरूप 12,8041. अ° hässlich R. 6,74,12. unangenehm, widerlich: यदेवेदमप्रतिरूपं जिघ्रति Cit. bei Çańk. zu Khând. Up. S. 30. — 2) m. N. pr. eines Dânava MBh. 12,8265. — 3) f. आ N. pr. einer Tochter Meru's Bhâg. P. 5,2,22.

1. प्रतिरूपक n. 1) = 1. प्रतिरूप Abbild Gaṭâdh. im ÇKDr. — 2) wohl ein gefälschtes Edict: ब्रर्तरं चास्य विषयं कुर्वन्ति प्रतिरूपकैः MBh. 12, 2037. आग्निर्दैर्गरदैश्च प्रतिरूपककारकैः 2170.

2. प्रतिरूपक 1) adj. f. °रूपिका = 2. प्रतिरूप; ähnlich, entsprechend, den Schein von Etwas habend: आत्मनः MBh. 3,16608. वयं तथागतस्य पुत्रा प्रतिरूपकाः so v. a. gleichsam seine Söhne Saddh. P. 4,26, b. Gewöhnlich am Ende eines comp.: धर्म° M. 11,9. तत्प्रतिरूपक Suçr. 2, 182,9. Kathâs. 39,73. अहो चेष्टाप्रतिरूपिका कामिनो मनोवृत्तिः Çâk. 16, 12. कणेशब्दः सप्तमीप्रतिरूपको निपातः in der Form einem Locativ ähnlich Schol. zu P. 1,4,66. gaṇa चादि zu P. 1,4,57 am Ende. Trik. 3,4,5. तत्प्रतिप्रतिरूपकाणि (!) Suçr. 1,23,20.

प्रतिरूप्य in अ° (nom. abstr. von अप्रतिरूप) n. Unvergleichlichkeit MBh. 7,1487.

प्रतिरोद्धृ (von रुध् mit प्रति) nom. ag. der Widerstand leistet, sich widersezt M. 11,80. गुरोः 3,153. MBh. 12,1215.

प्रतिरोध (wie eben) m. = व्युत्थान AK. 3,4,18,121. = तिरस्कार Bhar. zu AK. ÇKDr. = सत्प्रतिपक्ष nach ÇKDr. in der Stelle: पक्षसाध्यसाधनाप्रसिद्धिस्वरूपासिद्धिबाधप्रतिरोधानां निरासः (इति सव्यभिचारशिरोमणिः). = चौर्य Diebstahl, Raub (aus प्रतिरोधिन् geschlossen) ÇKDr.

प्रतिरोधक (wie eben) m. Räuber H. 381. Halâj. 2,183. Mâlav. 85.

प्रतिरोधन (wie eben) n. das Versperren, Hemmen, Hindern: मार्ग° MBh. 13,7187. ऋतूनाम् (bei Weibern, indem man sie nicht zeitig verheirathet) M. 9,93. अ° MBh. 12,11325.

प्रतिरोधिन् (wie eben) adj. (भविष्यति) gaṇa गम्यादि zu P. 3,3,3. m. Räuber AK. 2,10,25.

प्रतिरौद्रकर्मन् (1. प्र° + रौद्र-क°) adj. der an Andern grausige Thaten vollbringt R. 5,14,67.

प्रतिलक्षण (1. प्र° + ल°) n. Anzeichen: बद्धा स भ्रुकुटिं वक्त्रे क्रोधस्य प्रतिलक्षणम् MBh. 7,762 = R. 6,12,2.

प्रतिलभ्य (von लभ् mit प्रति) adj. zu bekommen, zu erlangen, das, dessen man theilhaftig werden kann, Bhâg. P. 8,3,11.

प्रतिलम्भ (wie eben) m. Annahme, das Bekommen H. 1520. नामधेय° Nir. 1,12. 14. कपटश्राद्ध° Dhûrtas. 89,2. अदः° Çatrańshaka im ÇKDr. ज्ञातिमात्रस्वरूप° Çańk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 244.

प्रतिलाभ (wie eben) m. dass.: स्वात्म° Çańk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 303.

प्रतिलिङ्गम् (1. प्र° + लिङ्ग) adv. bei jedem Phallus Râǵa-Tar. 2,132.

प्रतिलिपि (1. प्र° + लि°) f. Abschrift, schriftliche Antwort Haughton.

प्रतिलोम (1. प्र° + लोमन्) 1) adj. f. आ P. 5,4,75. Vop. 6,76. widerhaarig, widrig, ungünstig, verkehrt, umgekehrt (Gegens. अनुलोम) H. 1465. Halâj. 4,38. Vjutp. 73. वायु Hariv. 2482. R. 5,8,4. 6,11,44. दैव MBh. 2, 1990. प्रतिलोमं वै तद्यद्ब्राह्मणः क्षत्रियमुपेयात् Çat. Br. 14,5,1,15. 9,4,4. Âçv. Çr. 11,3. Kâtj. Çr. 24,1,20. 22,2,7. 17. 3,21. प्रतिलोमैः शरैस्तूर्णीपैरवकृत्य Lâtj. 4,4,8. 7,5. 8,9,9. प्रतिलोमे हि लेपने सम्यगौषधमवतिष्ठते ऽनुप्रविशति रोमकूपान् Suçr. 1,64,4. शल्य 100,11. 108,12. 264,21. RV. Prât. 3,3. MBh. 14,1165. दिश् 12,7807. प्रतिलोमानुलोमम् R. 6,31, 13. भीतास्मि प्रतिलोमेन कर्मणा Hariv. 5782. Bhâg. P. 3,7,31. राजन् so v. a. feindlich gesinnt MBh. 3, 878. कृतानमनभिप्रेतं कुर्वन्तो प्रतिलोमः P. 8,1,33, Sch. बहूनि प्रतिलोमानि पुरा स कृतवान्मयि Widriges, Unangenehmes Hariv. 7299. °लोमम् adv. gegen das Haar, gegen den Strich d. h. in umgekehrter Folge, — Richtung, verkehrt TS. 3,4,8,5. 5,2,3. TBr. 2,3,2,1. Çat. Br. 14,9,4,11. Âçv. Çr. 2,11. Kâtj. Çr. 14,1,6. 18,1, 5. MBh. 13,2579. Hariv. 4262. अनुलोमकृष्टं क्षेत्रं प्रतिलोमं कर्षति P. 5, 4,58, Sch. प्रतिलोमविसर्पिन् Suçr. 1,257,11. °ग MBh. 1, 2479. प्रतिलोमानुलोमजाः M. 10,25. Jâgn. 1,95. — 2) m. N. pr. eines Mannes, pl. seine Nachkommen gaṇa उपकादि zu P. 2,4,69. — Vgl. प्रातिलोमिक, प्रातिलोम्य.

प्रतिलोमक 1) adj. = प्रतिलोम. विवाह Bhâg. P. 9,18,5. — 2) n. Verkehrtheit: गुण° Pañkat. ed. orn. 38,14. 39,1. 3.

प्रतिलोमतस् (von प्रतिलोम) adv. in Folge der verkehrten Ordnung, — Richtung M. 10,68. in umgekehrter Richtung, — Folge Jâgn. 2,183. MBh. 12,3332. Spr. 2118. प्रतिलोमानुलोमतस् auf unfreundliche und freundliche Weise R. 5,24,34.

प्रतिवक्तव्य (von वच् mit प्रति) adj. zu erwiedern: उत्तरे प्रतिवक्तव्ये wenn eine Antwort gegeben werden soll R. 4,24,15.

प्रतिवचन (1. प्र° + व°) n. 1) Nachsatz Nir. 6,15. — 2) Antwort Trik. 3,2,26. Mṛkkh. 23,1. प्रतिवचनमुखैः प्रणामितम् Spr. 721. देहि मे प्रियं °वचनम् Prab. 90,12. Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 281. zu Khând. Up. S. 15. दीयतामस्मै प्रत्ययप्रतिवचनम् Çâk. 67,6. पृष्ट° P. 3,2,120. 8,2,93. प्रतिवचनीकृ zur Antwort machen, antworten mit (acc.): परभृतविरुतं कलं यथा प्रतिवचनीकृतमेभिरीदृशम् Çâk. 83.

प्रतिवचस् (1. प्र° + व°) n. Antwort H. 263. °वचो दा MBh. 5,3939. (वचसः) अस्योत्तरं प्रतिवचो दूतो राज्ञे वदिष्यति 7510. 12,12605. N. 22, 21. प्रदा MBh. 13,143. ब्रू N. 17,41. आह् Spr. 2215. R. 4,9,21. Kathâs. 12,1. 46,83.

प्रतिवत्सर (1. प्र° + व°) Jahr MBh. 2,2470.

प्रतिवत्सरम् (wie eben) adv. alljährlich Râga-Tar. 1,150. Kathâs. 26, 66. Halâj. 2,111.

प्रतिवनम् (1. प्र° + वन) adv. in jedem Walde Spr. 1930.

प्रतिवत् adj. das Wort प्रति enthaltend Ait. Br. 4,31.

प्रतिवर्णिक (von 1. प्र° + वर्ण) adj. eine entsprechende Farbe habend, ähnlich, entsprechend Vjutp. 155.

प्रतिवर्तन (von वर्त् mit प्रति) n. das Wiederkehren: अ° MBh. 12,11431.

प्रतिवर्त्मन् (1. प्र° + व°) adj. die entgegengesetzte Bahn einhaltend AV. 10,1,9.

प्रतिवर्धिन् (von वर्ध् mit प्रति) adj. viell. gewachsen, überlegen: (कश्चिचमूस्ते) द्विषतां प्रतिवर्धिनी MBh. 2,197.

प्रतिवर्मन् (1. प्र° + व°) s. सु°.

प्रतिवर्षम् (1. प्र + वर्ष) adv. alljährlich Mârk. P. 53,11. P. 5,2,12, Sch. H. 1271. प्रतिवर्षदीयमानकरक्षेतोः Pañkat. ed. orn. 55,4.

प्रतिवसति (1. प्र + व°) adv. in, — auf jedem Hause Kathâs. 6,[illegible], wo dieses Wort vom folgenden zu trennen ist.

प्रतिवसथ (von वस्, वसति mit प्रति) m. Ansiedlung, Dorf H. 961.

प्रतिवस्तु (1. प्र + व°) n. ein Ding, das einem andern entspricht, Aequivalent Vjutp. 217. ततः सुधां समाहृत्य प्रतिवस्तु प्रयच्छ नः। मातरं स्वीकुरुष्वाद्य von dort den Nektar raubend, gieb ihn uns zum Ersatz, als Gegengabe, Kathâs. 22,187. das bei einer Parallele einem andern Dinge (वस्तु) gegenübergestellte Ding; z. B. वंशो ऽयं काकतीयानां वीररुद्रेण भूषितः। अन्ववायः ककुत्स्थानां रामेणेव परिष्कृतः Pratâpar. 77,b,2. प्रतिवस्तूपमा Parallele, Gegeneinanderstellung Sâh. D. 697. Kâvjâd. 2, 46. Kuvalaj. 49,a. Pratâpar. 93,b,1. Hier das Beispiel: मन्थनाचल एवैकः क्षमः सिन्धुविलोडने। प्रतापरुद्र एवैकः शक्तः शत्रुविलोडने ॥.

प्रतिवहन (von वह् mit प्रति) n. das Zurückführen Vjutp. 153.

प्रतिवह्निप्रदक्षिणम् (1. प्र° + वह्नि - प्रदक्षिण) adv. bei jedem feierlichen Rundgange um das Feuer von links nach rechts Kathâs. 43,211.

प्रतिवाक्य (1. प्र° + वा°) n. Antwort AK. 1,1,5,10. N. 17,38. 22,4. 24,34.

प्रतिवाक्यम् (wie eben) adv. bei jedem Satze Müller, SL. 123.

प्रतिवाच् (1. प्र° + वाच्) f. 1) das Anschreien, Anbellen MBh. 5,2631. — 2) Antwort Spr. 1844.

प्रतिवात (1. प्र° + वात) m. entgegenblasender Wind: प्रतिवाते ऽनुवाते च नासीत गुरुणा सह M. 2,203. न प्रतिवातातपं सेवेत Suçr. 2,115,5.

प्रतिवातम् (wie eben) adv. gegen den Wind Kâtj. Çr. 25,10,20. Spr. 1947. Çâk. 33.

प्रतिवाद (von वद् mit प्रति) m. das Abweisen, Zurückweisen: उपस्थितस्य कामस्य प्रतिवादो न विद्यते MBh. 5,1490. उपगतस्य हि कामस्य प्रतिवादो न शस्यते Bhâg. P. 3,22,12.

प्रतिवादिन् (wie eben) adj. widersprechend, unfügsam: अ° (पत्नी) Ait. Br. 3,24. TS. 1,6,10,1. अप्रतिवादिनं भ्रातृव्यो भवति Pañkat. Br. 10,7,3. m. Opponent Vjutp. 109. Mâlav. 12,14. Schol. zu Kap. 1,70. der Verklagte (der auf die Klage Antwortende) Jâgn. 2,73. Kull. zu M. 8, 254. — Vgl. वादिन्.

प्रतिवाप (von वप् mit प्रति) m. s. प्रतीवाप.

प्रतिवार (von वर् mit प्रति) m. Abwehr; अ° unabwehrbar: °वीर्य Suçr. 1,307,3. 20.

1. प्रतिवारण (wie eben) 1) adj. abwehrend: समर° (शीघ्रास्त्र) MBh. 5,7193. अधर्म° (असि) 12,6165. वारण° Elephanten abwehrend (शरजाल) 14,2227. — 2) n. das Zurückhalten, Abwehren: गदकृत् R. 5,49,8. एवमग्निर्वरं प्रादात्स्त्रीणामप्रतिवारणे MBh. 2,1141. 3,645. 10720. 7,1517. अ° nicht abzuwehren: दण्ड 3,1639. वारण° Harnische zur Abwehr habend 8,457. Vgl. दुष्प्रतिवारण.

2. प्रतिवारण (1. प्र° + वा°) m. Gegenelephant, ein feindlicher Elephant: °वारण Hariv. 4553. दैत्य ein Daitja in der Gestalt eines Elephanten (nach dem Schol.) Bhâg. P. 5,18,39.

प्रतिवार्त्ता (1. प्र° + वा°) f. Nachricht: कियच्चिरेणार्यपुत्रः प्रतिवार्त्ता

प्रदास्यति *wie bald wird mein Gatte Nachricht von sich geben?* Çâk. 84, 12, v. l.

प्रतिवार्य (von वर् mit प्रति) adj. अ° *nicht aufzuhalten, nicht zu hemmen, nicht abzuwehren:* वेग R. 5,61,19. वीर्य MBh. 9,912. शर R. 3,7,36.

प्रतिवाश (von वाश् mit प्रति) adj. f. ई *widerheulend:* अ° so v. a. *nicht widersprechend:* पर्षद् Pâr. Gṛhj. 3, 13.

प्रतिवासरम् (1. प्र° + वासर) adv. *täglich* Râǵa-Tar. 2,128. Kathâs. 43, 57. तद्दिनं प्रतिवासरे (!) Hâr. 169.

प्रतिवासिन् (von वस्, वसति mit प्रति) m. *Nachbar* ÇKDr. Wils.

प्रतिवासुदेव (1. प्र° + वा°) m. *Gegner eines* Vâsudeva, Bez. von 9 dem Vâsudeva feindlich gegenüberstehenden Persönlichkeiten bei den Ǵaina, die auch mit dem Namen विष्णुद्विष् bezeichnet werden, Colebr. Misc. Ess. II, 218.

प्रतिवाह्ल (von वह्ल mit प्रति) m. N. pr. eines Sohnes des Çvaphalka Hariv. 1918. 2085. VP. 435. — Vgl. प्रती°.

प्रतिविघात (von हन् mit प्रतिवि) m. *Abwehr* MBh. 12, 8685.

प्रतिविटपम् (1. प्र° + विटप) adv. *jedem Zweige:* आरोग्यम् Spr. 698.

प्रतिविधातव्य (von 1. धा mit प्रतिवि) adj. 1) *einzurichten, dafür zu sorgen:* सर्वे यथा मां रक्षन्ति — तथा प्रतिविधातव्यम् *ihr müsst Vorkehrungen treffen, dass* R. 5, 64, 16. — 2) *anzuwenden:* बह्व्यः °व्याः प्रज्ञा राज्ञा MBh. 12, 5424.

प्रतिविधान (wie eben) 1) *das Entgegenarbeiten, Maassregeln gegen Jmd oder Etwas* R. Gorr. 1, 43, 3. Pańkat. 148,20. 260,24. ed. orn. 42, 25. — 2) *das Sorgen für, das Treffen von Vorkehrungen für:* क्षेम° Kull. zu M. 7, 127.

प्रतिविधि (wie eben) m. *ein Mittel gegen:* न तत्प्रतिविधिं यत्र विद्मः Bhâg. P. 8,10,52. 7,9,19.

प्रतिविधेय (wie eben) adj. *dagegen —, in einem bestimmten Falle zu thun:* किमत्र °यम् Çâk. 29, 21. कथमत्र °यम् *wie helfe ich mir hier?* Vikr. 32, 12.

प्रतिविन्ध्य (1. प्र° + वि°) m. Bez. *eines Fürsten, der über einen best. Theil des* Vindhja *herrschte*, Lassen in Z. f. d. K. d. M. 2,27. MBh. 1,2658. 2,998. 5,76. शतं प्रतिविन्ध्यानाम् 2,335. ein Sohn Judhishṭhira's 1,2451. 2763. 3827. 8039. 8041. 7,1092. fg. VP. 460. Bhâg. P. 9,22,28.

प्रतिविभाग (von भज् mit प्रतिवि) m. *Vertheilung, Zutheilung* Kâtj. Çr. 2,7,14. 19,2,24.

प्रतिविम्ब (1. प्र° + वि°) n. (auch m.) *die sich* (im Wasser) *abspiegelnde Sonnen-* oder *Mondscheibe, Abbild, Spiegelbild, Widerschein* überh. AK. 2,10,36. 3,4,24,159. H. 1464. Halâj. 1,130. Vjutp. 76. Hit. 83,10. सूर्यादि° जलादौ, जलसूर्यादि° Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 166. °वर्तिन् (चन्द्र) Spr. 1779. Çiç. 9,15. ज्योतिषाम् Kumâras. 6,42. प्रतिबिम्बमिवादर्शे MBh. 1,253. 13,2324. सर्वलोकस्य महतः प्रतिविम्बमिवार्णवम् R. 5,1,3. निज़नयन° Spr. 1575. Kathâs. 14,55. Gît. 12,27. Pańkat. 57,14. Hit. 68,8. VP. 40, N. 15. Vedântas. (Allah.) No. 34. मुख° 110. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,25, Çl. 1. दुःख° Schol. zu Kap. 1,17 (masc.). In Gleichnissen: द्वयोरर्थयोर्द्विरुपादानं विम्बप्रतिविम्बभावः Pratâpar. 77, *a*, 8. यत्र वाक्यद्वये विम्बप्रतिविम्बतयोच्यते। सामान्यधर्मो वाक्यज्ञैः स दृष्टान्तो निगद्यते ॥ 93, *b*, 6. Bez. der Kapitel im Kâvjaprakâçadarça, *dem Spiegel des* Kâvj., Verz. d. B. H. No. 820. fg. Häufig प्रतिबिम्ब geschrieben.

प्रतिविम्बन (von प्रतिविम्बय्) n. 1) *das Sichabspiegeln* Schol. zu Sâṁkhjaprav. 67,2. Nîlak. 59. — 2) *das Abspiegeln, in-Vergleich-Bringen:* दृष्टान्तस्तु सधर्मस्य वस्तुनः प्रतिविम्बनम् Sâh. D. 698.

प्रतिविम्बय् denom. von प्रतिविम्ब; s. प्रतिविम्बन. प्रतिविम्बित gaṇa तारकादि zu P. 5,2,36 (von प्रतिविम्ब), *abgespiegelt, reflectirt:* जल° (सूर्य) Kull. zu M. 4,37. Vedântas. (Allah.) No. 110. Schol. zu Kap. 1,98. zu Sâṁkhjapr. 67,3. Tattvak. 8 bei Nîlak. 52. Schol. bei Wilson. Sâṁkhjak. S. 23. Davon nom. abstr. °त्व n. Schol. zu Kap. 1,107.

1. प्रतिविरति (von रम् mit प्रतिवि) f. *das Abstehen von* (abl.), *das Ablassen:* मृषवादात्, पैशुन्यात् Vjutp. 53.

2. प्रतिविरति (1. प्र° + वि°) adv. *bei jedesmaligem Aufhören, — zu-Ende-Gehen, — Verschwinden* Spr. 993.

प्रतिविशेष (von शिष् mit प्रतिवि) m. *Absonderlichkeit, Eigenthümlichkeit, ein besonderer Umstand* MBh. 13,2526.

प्रतिविश्व (1. प्र° + वि°) adj. *durchaus jeder*, pl. — *alle:* शिशूनां प्रतिविश्वेषु (*in allen Fällen*) प्रतिपालनकारिणी Brahmavaiv. P. in Verz. d. Oxf. H. 23,*a*, N. 2. प्रतिमङ्गलवारेषु प्रतिविश्वेषु वन्दिता 23,*b*, N. 3. Aufrecht schreibt प्रति getrennt.

प्रतिविष (1. प्र° + विष) 1) n. *Gegengift* Vjutp. 136. — 2) f. आ *Birke* AK. 2,4,3,18. Ratnam. 94. Suçr. 2,431,20. Vgl. अतिविषा.

प्रतिविषयम् (1. प्र° + विषय) adv. *in Bezug auf jedes einzelne Sinnenobject* Madjam. 21. °विषयाध्यवसायः Sâṁkhjak. 5. प्रतिविषयेषु श्रोत्रादीनां शब्दादिविषयेषु अध्यवसायः Gaudap.

प्रतिविष्णु (1. प्र° + वि°) adv. = विष्णुं विष्णुं प्रति *bei jedem* Vishṇu (*-Bilde*) Vop. 6,64.

प्रतिविष्णुक (vom vorherg.) m. *ein best. Baum* (s. मुचुकुन्द) Râǵan. im ÇKDr.

प्रतिवीक्षणीय und प्रतिवीक्ष्य (von ईक्ष् mit प्रतिवि) adj. *anzusehen;* s. दुष्प्रति°.

प्रतिवीर (1. प्र° + वीर) m. *ein ebenbürtiger Gegner* MBh. 8,785. 2371. Bhâg. P. 8,19,5. Davon nom. abstr. °ता f. Prab. 72,7.

प्रतिवीर्य (1. प्र° + वीर्य) n. *hinreichende Kraft zum Widerstande, das Gewachsensein:* अ° *dem Niemand gewachsen ist, unwiderstehlich:* राम R. 4,35,4. 38,13. पौरुष MBh. 7,2002. अप्रतिवीर्यारम्भ *der nicht die gehörige Kraft besitzt Etwas zu unternehmen* Saddh. P. 4,4,*b*.

प्रतिवृत्ति (1. प्र° + वृ°) adv. *je nach der Bewegung* (der Stimme) RV. Prât. 13,18.

प्रतिवृष (1. प्र° + वृ°) m. *Gegenstier, ein feindlich gegenüberstehender Stier* Hariv. 4115. 13410. 13504.

प्रतिवेदम् (1. प्र° + वेद) adv. *bei jedem* Veda, *für jeden* V. Ǵaim. 1,36.

प्रतिवेदशाखम् (1. प्र° + वेदशाखा) adv. *für jeden* Veda-*Zweig* (*-Schule*) Madhus. in Ind. St. 1,16,21. — Vgl. प्रतिशाखम्.

प्रतिवेलम् (1. प्र° + वेला) adv. *bei jeder Gelegenheit* MBh. 5,5276.

प्रतिवेश (1. प्र° + वेश) = प्रतीवेश P. 6,3,122, Vârtt. 3. 1) adj. *a*) *benachbart;* m. *Nachbar:* क्षेत्रस्य पतिं प्रतिवेशमीमहे RV. 10,66,13. अग्ने मा ते प्रतिवेशा रिषाम VS. 11,75. TS. 2,6,9,7. स तदेव प्रतिवेशो नि-

विविशे Çat. Br. 4,1,5,2. अपि प्रतिवेश ओदनं पचते Kâṭh. 36,6. प्रतिवेशो ऽसि प्र मा भाहि प्र मा पद्यस्व Taitt. Up. 1,4,3. = अनापनयनस्थानमासन्नगृहम् Çaṅk. प्रती°: विश् Lâṭj. 1,10,18. जनपद 8,2,12. — b) *adjunctus, auxiliaris,* (*Neben —, Hilfs —*): ओदनं प्रतिवेशं पचेयुः TBr. 1,6,3, 1. Âpast. im Comm. zu TBr. II, 54. ते राज्ञ एवावृतोपवसथात्प्रतिवेशेऽश्नन्ति Ait. Br. 7,32. आग्नेय Çat. Br. 2,5,2,11. 12,4,3,1. — 2) m. प्रतिवेश und प्रती° *Nachbarhaus* Çabdar. im ÇKDr.; vgl. u. 1,*a*. am Ende.

प्रतिवेशतस् (von प्रतिवेश) adv. *aus der Nachbarschaft* Çat. Br. 5,1,2,14.

प्रतिवेशवासिन् (प्र°+वा°) adj. *in der Nachbarschaft wohnend;* subst. *Nachbar:* °वासिनी *Nachbarin* Alaṁkârakaustubha im ÇKDr.

प्रतिवेशिन् (von प्रतिवेश) = प्रती° adj. *benachbart,* m. *Nachbar* Çabdar. im ÇKDr. अस्मत्प्रतिवेशिविप्रवनिता Dhûrtas. 76, 6. प्रतिवेशिधर्म Mṛkkh. 47,18. °वेशिनी f. *Nachbarin* Sâh. D. 61,1. 103,4 v. u. Pratâpar. 6, *a*, 7.

प्रतिवेश्मन् (1. प्र° + वे°) n. *Nachbarhaus* Pańkat. in Ind. St. 3,372, 2.

प्रतिवेश्य (von प्रतिवेश) m. *Nachbar* MBh. 13,5901.

प्रतिवैर (1. प्र° + वैर) n. *Erwiederung einer Feindseligkeit, Rache:* °वैरं चिकीर्षन्तः MBh. 4,998.

प्रतिवोढव्य (von वह् mit प्रति) adj. *heimzutragen:* न रत्नं प्रतिवोढव्यं यद्रत्नं लघमावहेत् R. 3,56,27.

प्रतिव्यूह (1. प्र° + व्यूह) m. 1) *Gegenaufstellung eines Heeres* MBh. 6,2078. — 2) *Menge:* मेघनादप्रतिव्यूहैर्नादितासु (वनराजिषु) *von vielfachem Donner* Hariv. 3605. — 3) N. pr., v. l. für प्रतिव्योमन्, VP. 463, N. 7.

प्रतिव्योम (1. प्र° + व्योमन्) m. N. pr. eines Fürsten Bhâg. P. 9,12, 10. °व्योमन् VP. 463.

प्रतिशङ्का (von शङ्क् mit प्रति) f. *Besorgniss, Angst vor* (loc.) Kâm. Nîtis. 11, 19.

प्रतिशत्रु (1. प्र° + शत्रु) m. *Bekämpfer, Gegner, Feind* AV. 4,22,7. Schol. zu Kuvalaj. 166, *a*, 2.

प्रतिशब्द (1. प्र° + शब्द) m. *Widerhall* Vjutp. 76. Aró. 6,13. R. 2,103, 23. Ragh. 2, 28. Kumâras. 6, 64. Vikr. 16. 67,1. Kathâs. 19, 66. 34, 111. Râǵa-Tar. 3, 342. Pańkat. 57,15 (ed. orn. 48,13).

प्रतिशब्दग (1. प्र° - शब्द + 1. ग) adj. *dem Laute nachgehend, dahin gehend, woher der Laut kommt,* MBh. 8,310.

प्रतिशम (von शम् mit प्रति) m. *das Aufhören:* दुःख° MBh. 5,7485.

प्रतिशर (von शॄ mit प्रति) m. *das Zerbrechen* (intrans.): अ° Ait. Br. 1, 26.

प्रतिशशिन् (1. प्र° + श°) m. *Nebenmond* Varâh. Bṛh. S. 27, 6, 11.

प्रतिशाखम् (1. प्र° + शाखा) adv. *für jeden Zweig, jede Schule* (des Veda) Müller, SL. 121. 124. — Vgl. प्रतिवेदशाखम्, प्रातिशाख्य.

प्रतिशाखा (wie eben) f. *Nebenzweig:* °नाडी *Zweigader* Praçnop. 3,6. विशेषप्रतिशाखवान् (mit Kürze) MBh. 14,955.

प्रतिशाप (von शप् mit प्रति) m. *Gegenfluch, ein erwiederter Fluch* MBh. 1,781. Mârk. P. 9,10. 112,11. Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 48, *a*, 31.

1. प्रतिशासन (von शास् mit प्रति) n. *das Auftraggeben, Beauftragen, Absenden mit einem Auftrage:* प्रेषणं यत्समाहूय तत्र स्यात्प्रतिशासनम् AK. 3,3,34. H. 277.

2. प्रतिशासन (1. प्र° + शा°) n. *Nebenautorität:* कृतवानप्रतिशासनं जगत् *er brachte es dahin, dass die Welt nur ihm gehorchte,* Ragh. 8,27.

प्रतिशिल्प s. u. शिल्प.

प्रतिशीत und प्रतिशीन s. u. श्या mit प्रति.

प्रतिशीवन् (von शी mit प्रति) adj. f. °वरी *zum Lager dienend* AV. 12,1,34. सर्वस्य प्रतिशीवरी भूमिस्त्वोपस्थ आधित TS. 1,4,40,1.

प्रतिशुक्रम् (1. प्र° + शुक्र) adv. *zur Venus hin:* सोपानमभवत्तत्र (चैत्ये) प्रतिशुक्रं (oder प्रति शुक्रं) महत्तरम् R. 5,38,26.

प्रतिश्या f. = प्रतिश्याय Çabdar. im ÇKDr.

प्रतिश्याय (von श्या mit प्रति) m. P. 3,1,141, Sch. *Erkältung, Katarrh* AK. 2,6,2,2. H. 468. Halâj. 2,450. Suçr. 1,173,5. 2,372,2. fgg. 360,21. 2,188,3. °घ्न 1,87,2. Verz. d. B. H. No. 975. अत्यर्थतृष्णाप्रतिश्यायिन् Suçr. 2,239,1.

प्रतिश्रय (von श्रि mit प्रति) m. 1) *Zuflucht, Hülfe, Beistand:* कथं समुद्रः पूर्णश्च भगीरथप्रतिश्रयात् MBh. 3,8828. — 2) *Zufluchtsstätte, Obdach, Wohnung:* प्रतिश्रयार्थिन् MBh. 1,6316. ददौ प्रतिश्रयं तस्मै 6319. येषां चान्नानि भुञ्जीत यत्र च स्यात्प्रतिश्रयः 3,11472. स त्वं प्रतिश्रये ऽस्माकं पूज्यमानः सुखोषितः ebend. चण्डालश्वपचानां तु बहिर्ग्रामात्प्रतिश्रयः M. 10,51. — Jâǵn. 1,210. N. 24,6. MBh. 3,13389. 14840. 16771. 12, 6296. 13,3337. 4861. 6063 (wo wohl प्रतिश्रयं zu lesen ist). 6685. 14, 1269. R. Gorr. 2,116,13. 3,65,18. Spr. 1514. Mârk. P. 50,36. Am Ende eines adj. comp. (f. आ): बहिर्ग्राम° *ausserhalb des Dorfes wohnend* M. 10,36. MBh. 3,1889. 6,208. शून्यागार° 12,255. सु° R. 2,92,6. यत्रसायंप्रतिश्रया N. 13,30. *Wohnung so v. a. Behälter:* (इच्छामि) श्रोतुं विस्तरशः सर्वं त्वं हि तस्य प्रतिश्रयः so v. a. *du weisst dieses* MBh. 3,10932. Nach den Lexicographen: = ओकस् H. an. 4,224. = आश्रय Med. j. 121. = सत्त्रशाला H. 1000. Halâj. 2,142. = सभा AK. 3,4,24,155. H. an. Med.

प्रतिश्रव (von श्रु mit प्रति) 1) adj. oxyt. *erlauschend, erhorchend* VS. 16,34. nach Mahîdh. = प्रतिशब्द. — 2) m. *Zusage, Versprechen* AK. 1,1,4,14. H. 278. Halâj. 4,30. कृतप्रतिश्रवे राज्ञि विहारकृतये पुनः Râǵa-Tar. 1,146. अभीष्टसंप्राप्तौ कारयित्वा प्रतिश्रवम् 3,422. कुर्वताम् — दानमानप्रतिश्रवम् 5,182. प्रतिश्रवान्ते *nach Ablauf des Versprechens* R. 2,42,31 (41,28 Gorr.). सत्य° adj. (f. आ) *der seine Zusage erfüllt, ein Mann von Wort* 1,10,2. 2,109,16. fg. (118,16. fg. Gorr.). 6,10,12. Mârk. P. 22,8. 64,12.

प्रतिश्रवण (wie eben) n. 1) *das Hinhorchen* P. 8,2,99, Sch. — 2) *das Zusagen, Einwilligen, Jasagen, Versprechen* M. 2,195. P. 8,2,99. °पूर्व *zugesagt, versprochen* MBh. 1,2928. — 3) *das Behaupten* P. 8,2,99, Sch. — 4) wohl *ein best. Theil des Ohres:* श्रोत्रे द्वे प्रतिश्रवणे द्वे तस्मात्पुरुषः सर्वा दिशः शृणोति Shaḍv. Br. 2,1,2. In dieser letzten Bed. wohl in प्रति + श्र° zu zerlegen und mit betonter Endsilbe zu sprechen; vgl. gaṇa घंशादि zu P. 6,2,193.

प्रतिश्रवस् (1. प्र° + श्र°) m. N. pr. eines Sohnes des Bhîmasena MBh. 1,3796. fg. °प्रतिश्रवसाः (im Index प्रतिश्रवस) Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 58,23 wohl fehlerhaft für °प्रातिश्रवसाः.

प्रतिश्रुत् (von श्रु mit प्रति) f. 1) *Widerhall* AK. 1,1,4,4. H. 1410. Vjutp. 76. Ragh. 13,40. बद्धप्रतिश्रुन्ति गुहामुखानि 16,31. — 2) *Zusage,*

Versprechen Wilson; vgl. प्रतिश्रुत्का.

प्रतिश्रुत (wie eben) n. *Versprechen, Verlobung* Çâṅkh. Gṛhj. 1,7. 9. 5, 10. — Vgl. u. श्रु mit प्रति.

प्रतिश्रुति (wie eben) f. *Widerhall* Hariv. 4582. Çatr. 1,15.

प्रतिश्रुत्का (von प्रतिश्रुत्) f. dass. VS. 24, 32. 30, 19. Kaush. Up. in Ind. St. 1, 419.

प्रतिश्रोतस् s. प्रतिस्रोतस्.

प्रतिश्लोकम् (1. प्र° + श्लोक) adj. *bei jedem* Çloka Bhâg. P. 1,5,11.

प्रतिषिच्य (von सिच् mit प्रति) adj. *zu begiessen* TBr. 2,1,2,2.

प्रतिषीव्य (von सिव् mit प्रति) ved. adj. P. 3,1,123.

प्रतिषेक (von सिच् mit प्रति) m. *das Begiessen*: जलेन TBr. Comm. 11,370.

प्रतिषेद्धर् (von सिध् mit प्रति) nom. ag. *Abwehrer, Zurückhalter, Hinderer* Trik. 3,1,18. यदा तु प्रतिषेद्धारं पापो न लभते क्वचित्। तिष्ठन्ति बहवो लोकास्तदा पापेषु कर्मसु ॥ MBh. 1,6851. पापस्य 6850. 4,67. 7,273. 12,3895. R. Gorr. 1,22,9. *Hinderer, sich widersetzend;* mit dem acc. der Sache: के यूयं प्रतिषेद्धारो धर्मराजस्य शासनम् Bhâg. P. 6,1,32.

प्रतिषेद्धव्य (wie eben) adj. *abzuwehren, zurückzuhalten* MBh. 12,3916. R. Gorr. 1,33,2.

प्रतिषेध (wie eben) m. 1) *Abwehr, Abhaltung, Zurückhaltung, Vertreibung* (einer Krankheit u. s. w.): तस्कर° M. 9,266. MBh. 1,462. 12,399. 3697. अकार्य° Kâm. Nîtis. 5,60. Suçr. 1,11,18. 2,331,15. 337,12. — 2) *Verbot, Verneinung, Aufhebung*: मांस° Kâtj. Çr. 1,1,21. 7,5,27. भक्त° 1,2,8. 4,3,5. 7,1,24. 5,21. रिक्थ° Nir. 3,5. 9,10. 11,18. Âçv. Çr. 5,13. P. 3,4,18. Vârtt. zu P. 1,1,4. 72. Kâr. zu P. 3,1,22. Kâç. zu P. 1,1,11. नेति प्रतिषेधः। वेति विकल्पः Schol. zu P. 1,1,44. 7,2,64 (wo इत्यादिसूत्रेणैव zu lesen ist). केन प्राप्तावयं प्रतिषेध आरभ्यते Schol. zu ṚV. Prât. 10,11 (Sûtra 18). Bhâg. P. 2,10,45. Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 39. zu Khând. Up. S. 52. Vedântas. (Allah.) No. 111. Schol. zu Kap. 1,54. so v. a. *abschlägige Antwort* Ragh. 3,58. प्रतिषेधाक्षर dass. Çâk. 73, v. l. प्रतिषेधे द्वयोः *wenn es Beiden verboten war* Jâǵn. 2,285. so v. a. *Negation, Verneinungswort* VS. Prât. 5,24. प्रतिषेधार्थीय Nir. 1,4. *Einschärfung eines Verbots, Erinnerung an ein bestehendes Verbot* Kuvalaj. 154, *b*.

प्रतिषेधक (wie eben) adj. f. °धिका *verbietend* MBh. 6,139. Gegens. अनुमन्तर् Agni-P. im ÇKDr. *negirend* Taitt. Prât. 2,10.

प्रतिषेधन (wie eben) 1) adj. *abwehrend*: (अस्त्रम्) तदप्रतिहतं दिव्यं सर्वास्त्रप्रतिषेधनम् MBh. 3,11988. — 2) n. *das Abwehren, Abhalten, Zurückhalten, Vertreiben* (einer Krankheit u. s. w.): अमित्र° Kâm. Nîtis. 13,28. MBh. 5,7468. न धर्मात्प्रतिषेधनम् *Zurückhalten von* M. 10,126. न चास्य धर्मे प्रतिषेधनम् MBh. 12,10887. दुःखानाम् 13,5190. Suçr. 1,11,3. असद्वादिप्रयुक्तानां वाक्यानां प्र° *das Abweisen, Zurückweisen, Widerlegen* 2,556,13.

प्रतिषेधनीय (wie eben) adj. *zurückzuhalten*: तद्भयाद्धं नात्र विषये °यः Pañkat. 171,25. *zu verhindern*: सर्ग (= निश्चय) Ragh. 14,42.

प्रतिषेधोक्ति (प्र° + उक्ति) f. *Ausdruck der Verneinung, — des Verbots, — der Abwehr, — des Widerspruchs* Kâvjâd. 2,120.

प्रतिषेधोपमा (प्र° + उपमा) f. *eine negative Vergleichung* Kâvjâd. 2,34.

प्रतिष्क m. *Bote* (दूत) Çabdar. im ÇKDr. *Späher* Wils. nach ders. Aut. — Vgl. die folg. Wörter.

प्रतिष्काश m. P. 6,1,152 (von कश् mit प्रति). Siddh. K. im gaṇa पचादि zu P. 3,1,134. *Bote; Gefährte; Führer* P., Sch. Trik. 3,3,481. Med. ç. 36. H. an. 4,318 (wo fälschlich प्रतिष्ठाशः gedruckt ist). *ein lederner Riemen* (vgl. कशा *Peitsche*) Çabdar. bei Wilson.

प्रतिष्कष m. = प्रतिष्काश *ein lederner Riemen* Gaṭâdh. im ÇKDr.

प्रतिष्कस m. *Späher* Çabdar. im ÇKDr.

प्रतिष्कुत s. अ°.

प्रतिष्टम्भ (von स्तम्भ् mit प्रति) m. *Hemmung, Hemmniss, Hinderniss* AK. 3,3,27. H. 1498. Dhâtup. 15,14. वाक्प्रतिष्टम्भविवृद्धमन्यु Ragh. 2,32. °विमुक्तबाहु 59.

प्रतिष्टुति (von स्तु mit प्रति) f. *Lob, Preis*: वावन्थ हि प्रतिष्टुतिम् ṚV. 8,13,28. Pañkav. Br. 16,8,5. 11,14.

प्रतिष्टोतर् (wie eben) nom. ag. *laudator aemulus* Âçv. Çr. 5,7.

प्रतिष्ठ (स्था mit प्रति) 1) adj. f. श्री a) *feststehend* Çat. Br. 12,5,2,9. अस्यां ध्रुवायां मध्यमायां प्रतिष्ठायां दिशि Ait. Br. 8,14. 19. अक्रमणः प्रतिष्ठः MBh. 5,1789. — b) *widerstehend*: अपकृताः प्रतिष्ठाः Kauç. 20. — 2) m. N. pr. des Vaters von Supârçva, dem 7ten Arhant der gegenwärtigen Avasarpiṇî, H. 36. — 3) f. आ N. pr. einer der Mütter im Gefolge des Skanda MBh. 9,2647.

प्रतिष्ठा (wie eben) f. 1) *das Stehenbleiben, Stillstand*: प्रतिष्ठायै चरित्राय VS. 13,19. Çat. Br. 1,9,3,10. वज्रस्य Ait. Br. 3,8. 8,8. *das Bleiben, Beharren in*: सत्यप्रतिष्ठायां क्रियाफलाश्रयत्वम् Jogas. 2,36. fgg. अतद्रूपप्रतिष्ठ 1,8. — 2) *Standort, Standpunkt; Grund, Unterlage, Fundament, Stütze*; = आस्पद P. 6,1,146. AK. 3,4,16,96. = स्थान Med. ṭh. 13. = स्थिति H. an. 3,176. अशीमहि गाधमुत प्रतिष्ठाम् ṚV. 5,47,7. 10,106,9. TS. 4,3,11,4. VS. 2,25. Ait. Br. 1,30. इयं वा ओषधीनां प्रतिष्ठा 2,6. 3,6. 5,15. याभिरिदं कृत्स्नं जगतः प्रतिष्ठाम् TBr. 1,2,1,4. 3,2,9,11. Çat. Br. 12,2,1,8. दिशो वेद सप्रतिष्ठाः 14,6,9,20. Himmel und Erde sind प्रतिष्ठे वसूनाम् AV. 4,26,1. die Erde ist प्र° (ἕδος) 12,4,5. Çat. Br. 1,9,2,29. Çâṅkh. Çr. 15,1,38. 16,22,13. Kaṭhop. 1,14. Taitt. Up. 2,4. ब्रह्मविद्यां सर्वविद्याप्रतिष्ठाम् Muṇḍ. Up. 1,1,1. — शब्दवाह्निधमनीषु गताः प्रतिष्ठाम् (पवनादयः) Suçr. 2,307,10. त्रिस्रोतसं गगनप्रतिष्ठाम् (adj.) *im Himmel befindlich* Çâk. 165. वेदिप्रतिष्ठान् — यूपान् Ragh. 16,35. सर्वप्रतिष्ठां जगतीम् *Standort —, Behälter für Alles* R. 5,62,9. त्वं सर्वस्य भुवनस्य प्रसूतिस्त्वमेवाग्ने भवसि पुनः प्रतिष्ठा *Stütze, Halt* MBh. 1,8417 = 5,487. 7,117. ब्राह्मणानां प्रतिष्ठासीत्स्रोतसामिव सागरः 290. 14,1950. Bhag. 14,27. नमो जगत्प्रतिष्ठायै देव्यै Mârk. P. 85,11. कुलवंशप्रतिष्ठां हि पितरः पुत्रमब्रुवन् MBh. 1,3090. परित्यक्तबन्धत्वे ऽपि द्वे प्रतिष्ठे कुलस्य मे। समुद्रवसना चोर्वी सखी च युवयोरियम् ॥ Çâk. 68. कुल° 151. वंश° 111,18. अचलप्रतिष्ठ (समुद्र) Spr. 362. Müller, SL. 121. वाक्प्रतिष्ठं व्यवहारम् *auf Worten beruhend* Râǵa-Tar. 6,58. गाथाभिस्तत्प्रतिष्ठाभिः *auf ihn bezüglich* Hariv. 2837. — 3) *Ort des Aufenthalts, — Bleibens, Heimath, Wohnstätte*; = क्षिति Med. मा ज्ञातारं मा प्रतिष्ठां विदन्त AV. 6,32,3. Âçv. Gṛhj. 3,10. TS. 5,4,2,2. गृहा वै प्रतिष्ठा Çat. Br. 1,1,1,19. ब्रह्मलोकप्रतिष्ठां च लभते देवचिन्तकः Varâh. Bṛh. S. 2,13. (इयं दिक्) सदा सलिलराजस्य प्र° MBh. 5,3801. महीं प्रतिष्ठामध्यस्य — स्वायंभुवो मनुः Bhâg. P. 3,20,1. आसीत्प्रतिष्ठाने — प्रतिष्ठा धर्मराजस्य सुयुम्नस्य

Residenz Hariv. 636. मगधप्रतिष्ठ *in* Mag. *residirend* Ragh. 6, 21. स्वर्गप्रतिष्ठ 14, 5. मध्यदेशप्रतिष्ठ *ein Bewohner von* Madhjad. Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 55, *a*, 12. गौरी त्वमेव शशिमौलिकृतप्रतिष्ठा Mârk. P. 84, 10. — 4) *das Gestell* (der Menschen, Thiere) *so v. a. Fuss* AV. 10, 2, 1. TBr. 1, 3, 2, 2. Çat. Br. 8, 3, 4, 5. Çâṅkh. Çr. 6, 3, 8. द्विप्रतिष्ठ *zweibeinig:* पुरुष Ait. Br. 2, 18. 3, 31. Çat. Br. 11, 5, 2, 10. 13, 3, 6, 3. — 5) *Zustand der Ruhe, Behaglichkeit* R. 6, 88, 16. Vikr. 42. विपलमखिलीकृत्य प्रतिष्ठा खलु दुर्लभा Spr. 2824. अप्रतिष्ठ *keine Ruhe habend, keine Behaglichkeit fühlend* Bhag. 6, 38. MBh. 1, 8243. 13, 1803. — 6) *eine hohe, ehrenvolle Stellung, hohes Ansehen;* = गौरव H. an. Med. प्रतिष्ठां गम् R. 1, 2, 18 (17 Gorr.). प्रतिष्ठां रक्षितुं चिरसंचिताम् Râga-Tar. 4, 368. औत्सुक्यमात्रमवसादयति प्रतिष्ठा Spr. 582. लब्धप्रतिष्ठ Kumâras. 2, 27. प्रसिद्धप्रतिष्ठ Prab. 110, 8. किं च व्याकरणं लोके प्रतिष्ठां प्रापयिष्यति Kathâs. 2, 69. 8, 7. — 7) *Thronbesteigung eines Fürsten:* नरपतिमरणं विद्यात्तदान्यराज्यप्रतिष्ठां च Varâh. Bṛh. S. 3, 33. पूर्वभूभर्तृ° Râga-Tar. 1, 15. य इदं च्यावनं स्थानात्प्रतिष्ठां च शतक्रतोः । शृणुयात् Hariv. 1512. — 8) *Aufstellung eines Götterbildes, eines Idols* Varâh. Bṛh. S. 59, 22. प्रतिष्ठां ज्येष्ठरुद्रस्य श्रीनगर्यां वितन्वता Râga-Tar. 1, 124. भूतेश्वरप्रतिष्ठानामन्तर्विपण्याश्च कारकः 349. शिवलिङ्गसहस्रस्य प्रतिष्ठाकर्मणि 2, 128. 3, 99. 440. 457. 4, 78. 181. 275. 6, 305. Bhavishja-P. in Verz. d. Oxf. H. 32, *a*, 14. 16. 20. 32. 32, *b*, 7. Matsja-P. ebend. 43, *a*, 2. Z. f. d. K. d. M. 2, 426, 3. अस्मद्देशे पुरस्यास्त्यमणिभद्र इति श्रुतः । पूर्वैः कृतप्रतिष्ठो ऽस्ति Kathâs. 13, 165. 26, 3. Verz. d. B. H. 148, 2. Hierher wohl प्रतिष्ठामयूख Titel des 9ten Theils des Bhâskara ebend. No. 1226. Vgl. देवप्रतिष्ठातत्त्व. — 9) *ein Metrum von 4mal 4 Silben* Colebr. Misc. Ess. II, 158. Ind. St. 8, 113. 283. H. an. Med. *eine Abart der* Gâjatrî, 8 + 7 + 6 *Silben* ṚV. Prât. 17, 4. Colebr. Misc. Ess. II, 152. Ind. St. 8, 142. 146. 230. fg. 284. — 10) myst. Bezeichnung *des Lautes* आ Ind. St. 2, 316. — 11) प्रजापतेः प्रतिष्ठा oder प्रतिष्ठासामन् N. eines Sâman Ind. St. 3, 224, *b*. — 12) = योगसिद्धि H. an. = यागनिष्पत्ति (Stenzler vermuthet योग°) Med. — 13) = ह्रस्व Naigh. 3, 2. — 14) प्रतिष्ठा (verkürzter intr.) als adv. etwa *auf der Stelle:* स्रुवैरंगच्छः सखिभिर्निकामैः साकं प्रतिष्ठा हृद्यां जघन्थ ṚV. 10, 73, 6. — Vgl. अ°, जन्म°, सु°, हृत्°.

प्रतिष्ठाकाम (प्र° + काम) adj. *festen Stand —, — Aufenthalt —, eine Heimath —, eine hohe, ehrenvolle Stellung wünschend* TS. 2, 1, 2, 4. Âçv. Çr. 10, 3. 11, 2. Gṛhj. 1, 15. Pañkav. Br. 23, 18, 1. Kâtj. Çr. 2, 3, 5. Bhâg. P. 2, 3, 5.

प्रतिष्ठातर् (von स्था mit प्र) m. Bez. *eines best. Priesters* (ऋत्विज्), der sonst प्रतिप्रस्थातर् heisst, Hariv. 11361.

प्रतिष्ठातिलक (प्र° 8. + ति°) Titel einer Schrift von Râmakandra über *Aufstellung der Bilder* der 24 Gaina Tîrthaṁkara Mack. Coll. I, 160.

प्रतिष्ठात्व (von प्रतिष्ठा) n. *das Grund-, Unterlage-, Fundament-Sein* Çaṁk. zu Khând. Up. S. 76. सर्व° ders. zu Bṛh. Âr. Up. S. 277.

प्रतिष्ठान (von स्था mit प्रति) 1) n. *a) das Feststehen, fester Stand; Standort; Grund, Unterlage* Vjutp. 133. Pâr. Gṛhj. 3, 15. तेषां भुवा प्रतिष्ठानम् MBh. 18, 219 = Hariv. 16149. प्रतिष्ठानाय पृथिवीं मार्गमाणाः *um einen festen Standpunkt zu gewinnen* MBh. 3, 15827. वंशप्रतिष्ठानकर *dem Geschlecht eine feste Grundlage gebend, das Geschlecht begründend, — stützend* R. 1, 10, 11. प्रतिष्ठानमिव श्रियः *Grundlage* R. 1, 5, 14 (12 Gorr.). वेदाः सत्यप्रतिष्ठानाः *haben die Wahrheit zur Grundlage* 2, 109, 14. R. Gorr. 2, 118, 14. — *b) Fussgestell:* चत्वारि पशोः प्रतिष्ठानानि TBr. 3, 3, 9, 3. हेम° (आसन) R. 4, 23, 29. पाद° dass. (u. पादप्रतिष्ठान falsch erklärt): दृढपाद° (आसन) MBh. 12, 1155. — *c) Gründung einer Stadt* (*consecratio* Aufrecht) Skanda-P. in Verz. d. Oxf. H. 76, *b*, 31. — *d)* N. pr. einer Stadt am Zusammenfluss der Gaṅgâ und Jamunâ auf dem linken Ufer der Gaṅgâ MBh. 3, 8219. 5, 3905. Hariv. 635. 1384. 1412. Kathâs. 6, 8. 83. 7, 58. 8, 12. 38, 5. VP. 350. Bhâg. P. 9, 1, 42. Mârk. P. 16, 14. 111, 18. N. pr. einer Stadt an der Godâvarî LIA. I, 178. fg. — 2) m. du. *das Sternbild* Proshṭhapada Weber, Nax. II, 375. fgg. — Vgl. अ°.

प्रतिष्ठापन (vom caus. von स्था mit प्रति) n. *das Aufstellen eines Götterbildes* Varâh. Bṛh. S. 59, Unterschr. im Comm. Bhavishja-P. in Verz. d. Oxf. H. 32, *a*, 6.

प्रतिष्ठाप्य (wie eben) absolut. Çat. Br. 12, 5, 1, 8.

प्रतिष्ठापयितर् (wie eben) nom. ag. *Aufsteller, Feststeller, Begründer:* स्वरसंस्कार° VS. Prât. 8, 64.

प्रतिष्ठापयितव्य (wie eben) adj. *zu stellen:* स शिल्पकाणां धुरि प्रतिष्ठापयितव्य एव Mâlav. 13.

प्रतिष्ठाप्य (wie eben) adj. 1) *zu stützen, festzustellen* TS. 6, 6, 2, 3. Ait. Br. 3, 12. — 2) *zu übertragen, aufzutragen:* ज्ञाननिष्ठेषु कार्याणि प्रतिष्ठाप्यानि MBh. 12, 773. कव्यानि ज्ञाननिष्ठेभ्यः प्र° 13, 4321.

प्रतिष्ठावन्त् (von प्रतिष्ठा) adj. *eine Unterlage —, einen Halt habend* Taitt. Up. 3, 10, 3.

प्रतिष्ठि (von स्था mit प्रति) f. *Widerstand:* नास्य शत्रुर्न प्रतिमानमस्ति न प्रतिष्ठिः ṚV. 6, 18, 12.

प्रतिष्ठिति (wie eben) f. *das Standhalten, Festhalten, Stand* VS. 13, 10. Ait. Br. 1, 8. 11. 8, 1. TBr. 1, 2, 2, 27. 2, 1, 3, 8. Çat. Br. 3, 6, 3, 4.

प्रतिष्णिका gaṇa सुषामादि zu P. 8, 3, 98. Ein demin. f. von प्रतिष्ण (स्ना mit प्रति).

प्रतिसंयोद्धर् (1. प्र° + सं°) m. *ein Gegner im Kampf* MBh. 7, 414.

प्रतिसंलयन (von ली mit प्रतिसम्) n. *das vollständige Eingehen in* Vjutp. 45.

प्रतिसंवत्सरम् (1. प्र° + संवत्सर) adv. *jedes Jahr* Jâgñ. 1, 110.

प्रतिसंवित्प्राप्त (प्रतिसंविद् + प्राप्त) m. N. pr. eines Bodhisattva Lalit. ed. Calc. 2, 18.

प्रतिसंविद् (विद् mit प्रतिसम्) f. *genaues Verständniss im Einzelnen:* धर्म°, अर्थ°, निरुक्ति°, प्रतिभान° Vjutp. 7. Burnouf in Lot. de la b. l. 838. fgg. Köppen 1, 409. °विनिश्चय Vjutp. 23.

प्रतिसंवेदक (vom caus. von विद् mit प्रतिसम्) adj. *in's Einzelne zu verstehen gebend, — mittheilend:* कुल° Vjutp. 217.

प्रतिसंवेदिन् (von विद् mit प्रतिसम्) adj. *geniessend* Vjutp. 36.

प्रतिसंसर्ग m. = प्रतिसर्ग Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 49, *b*, 15.

प्रतिसंस्थान (von स्था mit प्रतिसम्) n. *das Platznehmen, Einziehen in:* बोधिसत्त्वस्य गर्भ° *in einen Mutterleib* Lalit. ed. Calc. 22, 14. 23, 8. 1..

प्रतिसंहार (von हर् mit प्रतिसम्) m. 1) *Zurückziehung, Einziehung:* तेजसः प्रतिसंहारमात्मनः स चकार ह MBh. 1, 1260. fg. परमास्त्रस्य 10.

698. 12,10253. — 2) *Aufgebung:* रसानाम्, आमिष° MBH. 13,358. fg. = 2942. विषय° 12,7161. 7345. विषयात् प्र° wohl fehlerhaft für विषयप्र° 8679.

प्रतिसंकाश (von काश् mit प्रतिसम् oder 1. प्र° + संकाश) m. *ein gleiches Aussehen:* सोमार्क° *Mond und Sonne gleichend* MBH. 5,3984.

प्रतिसंक्रम (von क्रम् mit प्रतिसम्) m. *das Wiedereingehen, Auflösung:* संप्लवः सर्वभूतानां विक्रमः प्रतिसंक्रमः BHÂG. P. 2,8,21. तत्त्वानाम् 3,7,37. सर्गस्य 10,13.

प्रतिसंख्या (ख्या mit प्रतिसम्) f. *Bewusstsein:* °निरोध und अप्रतिसंख्यानिरोध COLEBR. Misc. Ess. I. 397 (wo fälschlich प्रतिसंख्य und अप्रतिसंख्य geschrieben wird; vgl. GOLD. Wört. u. अप्रतिसंख्यानिरोध). VJUTP. 63.

प्रतिसंगतिका f. *Staubmantel*, ein Kleidungsstück des buddh. Bhikshu, VJUTP. 207. — Vgl. संगतिका.

प्रतिसङ्गिन् (von सञ्ज् mit प्रति) adj. *hängen —, stecken bleibend:* अ° so v. a. *auf kein Hinderniss stossend, dem Nichts und Niemand entgegentreten kann* HARIV. 15606.

प्रतिसंचर (von चर् mit प्रति) m. 1) *Rückbewegung:* अ° (वायोः) SUÇR. 2,213,17. — 2) *das Wiedereingehen, Auflösung* TATTVAS. 26. 27. यदा तु प्रकृतौ याति लयं विश्वमिदं जगत्। तदोच्यते प्राकृतोऽयं विद्वद्भिः प्रतिसंचरः॥ MÂRK. P. 46,3. Verz. d. B. H. No. 636. — 3) *Tummelplatz:* भृङ्गवांस्तु — देवानां प्रतिसंचरः MBH. 6,248. — 4) *derjenige oder dasjenige, in den oder in das Etwas eingeht, sich auflöst:* ब्रह्मैव प्रतिसंचरः MBH. 12,8872.

प्रतिसंजिहीर्षु (vom desid. von हर् mit प्रतिसम्) adj. *aufzugeben verlangend, sich zu befreien wünschend von* (acc.) BHÂG. P. 3,32,9. *qui désire s'assurer* BURNOUF.

प्रतिसदृत्त (1. प्र° + स°) adj. *ähnlich* VS. 17,84.

प्रतिसदृश् (1. प्र° + स°) adj. dass. VS. 17,81.

प्रतिसंदेश (von 1. दिश् + mit प्रतिसम्) m. *Rückbotschaft, die Antwort auf eine Botschaft* R. GORR. 1,4,82. 90. MṚKKH. 65,20. KATHÂS. 17,66. 61. 45,31. 50,169.

प्रतिसंधान (von 1. धा mit प्रतिसम्) n. 1) *das Wiederzusammenbringen, Wiederzusammenfügen:* छिन्नकाण्ठ° DAÇAK. in BENF. Chr. 189,10. *Zusammenfügung:* मुष्टि° R. 6,69,28. अनीकानां प्रभग्नानाम् MBH. 7,1345. — 2) *Fuge, die Uebergangsperiode zweier Zeitalter:* मन्वन्तराणां VÂJU-P. in Verz. d. Oxf. H. 48,b,2 v. u. — 3) *Preis, Lobrede* (vgl. प्रतिसंधानिक) WILSON.

प्रतिसंधि (wie eben) m. 1) *Wiedervereinigung* MBH. 12,8120. — 2) *der Eintritt in den Mutterleib* VJUTP. 62. °बन्ध 178. भव° *der Eintritt in's Dasein* MADHJAM. 172. — 3) *Fuge, die Uebergangsperiode zweier Zeitalter:* कल्पयोरन्तरं प्रोक्तं प्रतिसंधिश्च यस्तयोः VÂJU-P. in Verz. d. Oxf. H. 48,a,13. — Nicht recht klar ist uns die Bed. des Wortes MBH. 12,7505. Zu प्रतिसंधिविज्ञान Ind. St. 3,132 vgl. प्रतिसंविद्, im Pâli पटिसंभिदा.

प्रतिसंधेय (wie eben) adj. *dem man Etwas entgegensetzen kann:* अ° (अस्त्र) *unwiderstehlich* MBH. 5,3479.

प्रतिसम (1. प्र° + सम) adj. *gleich, Jmd gewachsen* MBH. 2,1633.

प्रतिसमन्तम् (1. प्र° + समन्त) adv. *allenthalben* ÇAT. BR. 3,7,1,13.

प्रतिसमासन (von 2. आस् mit प्रतिसम्) n. *das Widerstehen, Aufnehmen mit Jmd* (gen.): अयं तेषां समस्तानां शक्तः प्रतिसमासने MBH. 3,1901.

प्रतिसमीक्षण (von ईक्ष् mit प्रतिसम्) n. *das Wiederanblicken, Erwiederung eines Blicks:* स्त्रीप्रेक्षणप्रतिसमीक्षणविह्वलात्मन् BHÂG. P. 8,12,22. Schol.: स्त्रियं पत्न्यस्त्रियाः प्रेक्षणं तया च प्रतिसमीक्षणं ताभ्यां विह्वल आत्मा यस्य.

प्रतिसर (von सर् mit प्रति) m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2,4,31. m. f. n. TRIK. 3,5,22. 1) m. *Band an Arm oder Hals, als Amuletschnur (in sich zurücklaufend)* AV. 2,11,2. 4,40,1. 8,5,1. 4. प्रतीचीः कृत्याः प्रतिसरैरजन्तु 5. KAUÇ. 19. ÇAT. BR. 5,2,4,20. ÇÂÑKH. GṚHJ. 1,12. Solche *Kreise* werden auch durch gewisse magische Sprüche gebildet ÇAT. BR. 7,4,1,33. उद्ग° (= कौतुकसूत्र *Hochzeitsring* Schol.) KIR. 5,33. तडिद्वाल्पयैव पिनद्धमङ्गलप्रतिसरः DAÇAK. in BENF. Chr. 201,5. VARÂH. BṚH. S. 47,33 (nach dem Schol. = कुङ्कुमेन रक्तं सूत्रम्). प्रतिसरा f. *Schnur, Band* überh.: प्रतिसरया तुरगाणां भल्लातकशालिकुष्ठसिद्धार्थान्। कण्ठेषु निबध्नीयात् 43,5. प्रतिसर = हस्तसूत्र, करसूत्र HALÂJ. 2,403. VIÇVA beim Schol. zu KIR. 5,33. m. n. AK. 3,4,25,176. MED. r. 277. m. H. an. 4, 265. = कङ्कण, m. H. an. MED. = स्रज्, माल्य, m. H. an. MED. = मण्डन VIÇVA, m. H. an. m. n. MED. = मन्त्रभेद, m. H. an. MED. — 2) *Wache* (आरक्ष, was WILSON in der Bed. von *the junction of the frontal sinuses of an elephant* aufgefasst hat), m. H. an. m. n. MED. दत्तगुल्माप्रतिसरं (गुल्मप्र°?) कृत्वा तम् HARIV. 8048. (मञ्जूषा) दत्तरक्षाप्रतिसरा MBH. 3,17156. m. = चमूपृष्ठ *Hintertreffen, Nachhut* AK. H. an. MED. = नियोज्य *Diener* H. an. MED. — 3) m. *Reinigung einer Wunde* (व्रणशुद्धि) H. an. MED. — 4) = मूल्य (माल्य?) VIÇVA a. a. O. — 5) m. *Tagesanbruch* ÇABDAM. im ÇKDR.

प्रतिसरण (wie eben) n. *das Sichstützen auf:* कर्म° VJUTP. 66. 30.

प्रतिसर्ग (1. प्र° + सर्ग) m. *Weiterschöpfung, die fortgesetzte Schöpfung aus dem Urstoffe* Cit. bei BURNOUF in der Einl. zu BHÂG. P. I, XLIV. VP. 27, N. 1. H. 252. MADHUS. in Ind. St. 1,18,6. BHÂG. P. 4,8,5. Wird auch durch प्रलय (s. den Schol. zu BHÂG. P. 4,8,5) *Auflösung* erklärt.

प्रतिसर्गम् (wie eben) adv. *bei jeder Schöpfung* KULL. zu M. 1,112.

प्रतिसर्य adj. von प्रतिसर in der ersten Bed. VS. 16,33.

प्रतिसव्य (1. प्र° + स°) adj. *verkehrt, entgegengesetzt* (प्रतिकूल) GAṆÂDH. im ÇKDR.

प्रतिसांधानिक m. *Lobsänger* ÇABDAR. im ÇKDR. — Vgl. प्रतिसंधान 3.

प्रतिसाम (1. प्र° + सामन्) adj. wohl *unfreundlich* P. 5,4,75. VOP. 6,76.

प्रतिसामन्त (1. प्र° + सा°) m. *Gegner, Feind* KUVALAJ. 166,a,7.

प्रतिसायम् (1. प्र° + साय) adv. *gegen Abend* GOBH. 3,5,20.

प्रतिसारण (vom caus. von सर् mit प्रति) n. *das Bestreichen, Betupfen* (einer Wunde u. s. w.), namentlich *an den Rändern, im Umkreis; ein dazu gebrauchtes Mittel* SUÇR. 1,36,10. 2,3,20. 13,8. 125,10. 16. 18. 131, 21. 241,19. 333,15. प्रतिसारणमस्याः कार्यं यवनालस्य चूर्णैन 335,6.

प्रतिसारणीय (wie eben) adj. *zum Bestreichen* oder *Betupfen anzuwenden:* क्षार SUÇR. 1,31,16. 17.

प्रतिसारम् s. u. सर् mit प्रति.

प्रतिसारिन् (von सर् mit प्रति) adj. *die Runde machend, von Einem zum Andern gehend:* सा ते समृद्धियेरात्ता चपला प्रतिसारिणी MBH. 3,1992.

प्रतिसीरा f. *Vorhang* AK. 2,6,3,22. H. 680. Halâj. 2,154.

1. प्रतिसूर्य (1. प्र° + सूर्य°) m. *Nebensonne* Varâh. Bṛh. S. 3,37. 36, 2. 46,19 (20).

2. प्रतिसूर्य (wie eben) m. *eine best. Eidechsenart* (*in der Sonne liegend, sich sonnend*) Trik. 2,5,12. H. 1299. Suçr. 2,289,17.

1. प्रतिसूर्यक = 1. प्रतिसूर्य Varâh. Bṛh. S.36,1. Nach dem Schol. = प्रशस्तो दिवसकृत्.

2. प्रतिसूर्यक = 2. प्रतिसूर्य Viçva im ÇKDr. Suçr. 2,292,13.

प्रतिसूर्यशयानक (प्रति-सूर्यम् + श°) m. = 2. प्रतिसूर्य H. 1290, Sch. Halâj. 2,79.

प्रतिसेना (1. प्र° + से°) f. *ein feindliches Heer* Hariv. 6018.

प्रतिसोमा (1. प्र° + सोम) f. *eine best. Pflanze* (s. मह्निधवल्ली) Râǵan. im ÇKDr.

प्रतिस्कन्ध (1. प्र° + स्क°) m. 1) *jede Schulter:* परिच्छिन्नं फलं यत्र प्रतिस्कन्धेन दीयते । स्कन्धोपनेयं तं प्राहुः संधिम् *je nach der Schulter, so viel Jeder auf der Schulter zu tragen vermag* Hit. IV, 122. Statt प्रतिस्कन्धेन hat Kâm. Nîtis. 9, 19 स्कन्धः स्कन्धेन. — 2) N. pr. eines Wesens im Gefolge des Skanda MBh. 9,2530.

प्रतिस्त्री (1. प्र° + स्त्री) adj. *auf dem Weibe liegend:* स्त्रिया सह शेते स उद्गीथः प्रतिस्त्री सह शेते स प्रतिहारः Khând. Up. 2,13,1. Man hätte das adv. प्रतिस्त्रि erwartet; Çaṁk.: प्रतिस्त्रीशयनम्, also auch hier die Länge.

प्रतिस्थानम् (1. प्र° + स्थान) adv. *an jedem Orte, überall* Schol. zu Prab. 44,9.

प्रतिस्नेह (1. प्र° + स्नेह) m. *Gegenliebe* Kathâs. 22,3.

प्रतिस्पर्धा (von स्पर्ध् mit प्रति) f. *Wetteifer, ein Kampf um den Vorrang* Çabdar. im ÇKDr.

प्रतिस्पर्धिन् (wie eben) nom. ag. *Wetteiferer, einem Andern den Vorrang abzugewinnen suchend* MBh. 12,13878. Râǵa-Tar. 3,154. Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 104. zu Taitt. Up. S. 135.

प्रतिस्पश् (von स्पश् = पश् mit प्रति) adj. *spähend, lauernd:* इन्द्रस्य वज्रो ऽसि वार्त्रघ्नस्तनूपानः प्रतिस्पशः TS. 5,7,3,1.

प्रतिस्पाशन (wie eben) adj. dass.: यमैच्छामाविदाम तं प्रतिस्पाशनमन्तितम् AV. 8,5,11.

प्रतिस्मृति (von स्मर् mit प्रति) f. *Erinnerung,* Bez. *einer best. Zauberkunst* MBh. 3,1440.

प्रतिस्याय m. falsche Schreibart für प्रतिश्याय bei den Erklärern zu AK. 2,6,2,2.

प्रतिस्रोतस् (1. प्र° + स्रो°) adv. *gegen den Strom, stromaufwärts* Vjutp. 217. M. 11,77. MBh. 7,8918. 9030. 9,1989. °स्रोतोवह 3304. Hariv. 1869. दुस्तरं प्रतिकूलं हि प्रतिस्रोत इवाम्भसः 11261. Bhâg. P. 9,15.21. °स्रोतोगामिन् Vjutp. 73. Fälschlich °स्रोतस् geschrieben MBh. 3,13473. 6,101. 7,2710. R. 2,65,14 (67,10 Gorr.).

प्रतिस्वर (1. प्र° + स्वर) m. 1) *Widerhall* MBh. 7,724. Ragh. 2,51. — 2) *Brennpunkt:* उदीचि प्रथमसमावृत्त आदित्ये कंसं वा मणिं वा परिमृज्य प्रतिस्वरे यत्र शुष्कगोमयमसंस्पर्शयन्धारयति तत्प्रदीप्यते Nir. 7,23.

प्रतिहति (von हन् mit प्रति) f. *das Abprallen:* ध्रुवमागताः प्रतिहतिं कठिने मदनेषवः कुचतटे Çiç. 9,49.

प्रतिहन्तृ (wie eben) nom. ag. *Abwehrer, Abwender:* आपदाम् Ragh. 1,61, ed. Calc. (°हर्तृ St.).

प्रतिहन्तव्य (wie eben) adj. *dem man entgegentreten, sich widersetzen muss, — kann:* समाङ्गस्य च राज्यस्य विपरीतं य आचरेत् । गुरुर्वा यदि वा मित्रं प्रतिहन्तव्य एव सः ॥ MBh. 12,2051. माया Hariv. 2581. शासन 14321.

प्रतिहरण (von हर् mit प्रति) n. *das Zurückwerfen, Heimschlagen:* पुनः कृत्यां कृत्याकृते प्रतिहरणेन हरामसि AV. 5,14,8. कृत्याप्रतिहरणसूक्त Anukr. zu AV. 4,40,1.

प्रतिहर्तृ (wie eben) nom. ag. 1) *Zurückzieher, Einzieher, Aufheber, Auflöser, Vernichter:* चराचरस्य स्रष्टारं प्रतिहर्तारमेव च MBh. 7,2865. 12,10397. — 2) *Abwehrer:* आपदाम् Ragh. 1,60. — 3) Bez. eines der 16 Priester (s. u. ऋत्विज्): *der Gehilfe des* Udgâtar (vgl. प्रतिहार) Ait. Br. 7,1. TBr. 1,8,2,3. Âçv. Çr. 4,1. 9,4. TS. 3,3,2,1. Çat. Br. 4,3,4, 22. 12,1,1,8. Lâṭj. 1,9,1.16. 11,4. 7,6,1.7,4. Kâtj. Çr. 7,1,6. 9,6,27. Pańkav. Br. 25,15 in Ind. St. 1,35. Hariv. 11362. Khând. Up. 1,10,11. 11,8. gaṇa उद्गात्रादि zu P. 5 1,129. Vgl. प्रातिहर्त्र. — 4) N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Pratihâra VP. 165. des Prastha Bhâg. P. 5,15,4.

प्रतिहर्षण (vom caus. von हर्ष् mit प्रति) adj. *Gegenfreude bewirkend:* वाक्य R. Gorr. 2,92,20.

प्रतिहस्तक (1. प्र° + हस्त) m. *Stellvertreter* Spr. 399.

प्रतिहस्ति (1. प्र° + हस्तिन्) adv. *gegen die Elephanten, nach der Richtung der Elephanten:* कला प्र° गर्जितम् MBh. 8,810.

प्रतिहस्तिन् (1. प्र° + हस्त) m. *Hurenwirth* Daçak. 62,2. = आसन्नगृहवेश्यापति (!) Schol.

प्रतिहार (von हर् mit प्रति) m. 1) *das Anschlagen, Hartaufstossen* (der Zunge): प्रतिहारश्चतुर्थे वर्गे Ṛv. Prât. 14,7. — 2) *das Zurückstossen:* अ° Pańkav. Br. 24,1,12. — 3) in der Sâman Litanei heissen so *gewisse Silben, mit welchen der* Pratihartar *in den Gesang einfällt, gewöhnlich am Anfang des letzten* Pada *eines Verses.* Ait. Br. 3,23. Âçv. Çr. 5,10. Lâṭj. 6,10.22—29. 11,1—3. 12,1.fgg. Khând. Up. 1,10, 11. प्रस्तावोद्गीथप्रतिहारोपद्रवनिधनानि भक्तयः Muller, SL. 210. Khând. Up. 2,2,1. Ind. St. 1,56. 470. °वेला Lâṭj. 3,8,2. 2,10,23. °वत् 6,1,17. द्वि° 12,4. 7,4,1. प्रती° AV. 11,7,12. Çâṅkh. Br. 17,6. — 4) Bez. *eines best. Zauberspruchs* R. 1,30,4. — 5) *Thor* (*abhaltend*) H. 1004, v. l. Halâj. 5,2. Çabdar. im ÇKDr. °प *Thorhüter* Bhâg. P. 3,15,31. °रक्षी *Thorwächterin* Ragh. 6,20. नियुक्ता प्रतिहारभूमौ 31. समाससाद प्रतिहारभूमिम् Kumâras. 3,58. प्रतीहार AK. 2,2,13. 3,4,25,172. H. 1004. an. 4,264. Med. r. 281. — 6) *Thorsteher, Thürhüter* (*Abwehrer*) Çabdar. im ÇKDr. R. 1,73,13 (75,14 Gorr.). R. Gorr. 2,33,28. Kathâs. 43,265. Inschr. bei Colebr. Misc. Ess. II, 292. प्रती° AK. 2,8,1,6. 3,4,25,172. H. 721. H. an. Med. Halâj. 2,269. Spr. 414. 2607. Bhâg. P. 4,23,21. Vid. 8. 126. Kathâs. 27,160. 35,79. R. Gorr. VII. S. 341 (wo प्रतीहार zu lesen ist). देवराज° Hariv. 9260. H. 186. Ind. St. 3,484. Hit. 89,2. Vet. 28,10.11. महा° Râǵa-Tar. 4,142. 484 (wo mit der ed. Calc. महा° st. मही° zu lesen ist). प्रतीहारी *Thorsteherin* AK. 3,4,25,172. Med. Çâk. 61,16. 90,9. Mâlav. 43,1. 58,20. Kathâs. 1,53. 7,107. 26,46.

38, 139. 50, 124. — 7) der du. प्रतीहारौ *zwei Thürsteher* scheint *zwei Statuen am Eingange eines Tempels* zu bezeichnen VARÂH. BṚH. S. 55, 14. = नन्दिवन्दिकौ nach dem Schol. — 8) *Gaukler* BHAR. zu AK. 2, 10, 11; vgl. प्रातिहार, प्रातिहारक, प्रातिहारिक. Nach RÂMÂÇRAMA zu AK. auch *Gaukelei*. WILS. — 9) N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Parameshṭhin, VP. 164. प्रतीह BHÂG. P. — 10) प्रतीहार Bez. *eines best. Bündnisses* HÂR. 16; falsche Form für प्रतीकार. — प्रतिहारम् absol. s. u. हर् mit प्रति.

प्रतिहारक m. = प्रतिहार *Gaukler* BHAR. zu AK. ÇKDR. — Vgl. प्रातिहारक.

प्रतिहार्य (von हर् mit प्रति) 1) adj. *zurückzustossen, dem man zu widerstehen vermag:* सर्वथाप्रतिहार्यं हि तव वीर्यमनुत्तमम् R. 5, 78, 22. — 2) n. *Gaukelei:* ऋद्धि॰, आदेशन॰, अनुशासन॰ VJUTP. 9. त्रिप्रतिहार्यसंपन्न 2.

प्रतिहास (von हस् mit प्रति) m. *wohlriechender Oleander, Nerium odorum Ait.* AK. 2, 4, 2, 57. प्रतीहास BHAR. zu AK. WILSON.

प्रतिहिंसा (von हिंस् mit प्रति) f. *Erwiederung einer Unbill, Rache* WILSON.

प्रतिहित s. u. 1. धा mit प्रति.

प्रतिहितायिन् (von प्रतिहित) adj. *der den Pfeil aufgelegt hat* ÇAT. BR. 9, 1, 1, 6. — Vgl. आततायिन्.

प्रतिहिति (von 1. धा mit प्रति) m. *das Auflegen des Pfeils* KÂṬH. 28, 3.

प्रतिहितेषु (प्रतिहित + इषु) adj. *der den Pfeil aufgelegt hat* KAUÇ. 78.

प्रतिहृदयम् (1. प्र॰ + हृदय) adv. *in jedem Herzen* Schol. zu BHÂG. P. 1, 9, 42.

प्रतिह्रास (von ह्रस् mit प्रति) m. *Kürzung* LÂṬJ. 9, 5, 5. ÇÂÑKH. ÇR. 16, 20, 9.

प्रतिह्वार (von ह्वर् mit प्रति) m. *ansteigende Höhe, Hang:* उदु त्यद्दर्शतं वपुर्दिव एति प्रतिह्वरे ṚV. 7, 66, 14.

प्रतीक (von अञ्च् mit प्रति) 1) adj. a) *entgegentretend, zugewandt;* auf diese Bed. gehen die Substantiv-Bedeutungen zurück. सर्व एव गुरुं भारमनड्वान्वहते समे । दुर्गे प्रतीकः सुगवो भारं वहति दुर्वहम् ॥ viell. *bergan schreitend* MBH. 12, 3047. — b) *widrig, entgegengesetzt, verkehrt;* = प्रतिकूल AK. 3, 4, 1, 7. MED. k. 112. = प्रतीप H. an. 3, 60. = विलोम MED. — 2) subst. a) n. *das Aeussere, Oberfläche:* (पृथिव्याः) पृथु प्रतीकमध्येधे अग्निः ṚV. 7, 36, 1. — b) n. *äussere Gestalt, Anblick, Antlitz, facies:* सुसंदृक्ते प्रतीकम् ṚV. 7, 3, 6. उषसः 6, 80. 8. 10, 88, 19. NIR. 7, 31. जीमूतस्येव भवति प्रतीकं यद्वर्मी याति ṚV. 6, 75, 1. 10, 118, 8. — c) n. *Abbild, Sinnbild:* ओम् ist परस्यात्मनः प्रतीकम् ÇAÑK. zu KHÂND. UP. S. 9. 10. 21. प्रतीकोपासन KULL. zu M. 12, 86. 88. Davon nom. abstr. ॰त्व n. ÇAÑK. zu KHÂND. UP. S. 10. 13. — d) n. *Antlitz*, insbes. *Mund:* यस्य प्रतीकमाहुतं घृतेन ṚV. 7, 8, 1. स्रुचा प्रतीकमज्यते 10, 118, 3. अन्नमत्ति प्रतीकेन ÇAT. BR. 14, 4, 3, 1. 7. PÂR. GṚHJ. 3, 15. — e) n. *Vordertheil, Anfangswort* ÇAT. BR. 14, 9, 1, 5. ऋचाम् ÇÂÑKH. BR. 1, 4. 7, 4. 10, 3. KULL. zu M. 2, 77. सोम॰ *Soma an der Spitze habend* TBR. 1, 8, 6, 4. masc. MÂDH. zu PAÑKAV. BR. 25, 4, 2. — f) m. *Glied, Körpertheil* AK. 2, 6, 2, 21. 3, 4, 1, 7. H. 566. H. an. MED. HALÂJ. 4, 59. — g) m. N. pr. eines Sohnes des Vasu und Vaters des Oghavant BHÂG. P. 9, 2, 18. — Vgl. घृत॰, चारु॰, त्वेष॰, पुरुध॰, मधु॰, व्याघ्र॰, सिंह॰, सु॰ und zur Form des Wortes अनूक, अपाक, अभीक, उपाक, पराक, समीक.

प्रतीकवन्त् (von प्रतीक) adj. *facie sive ore praeditus*, Bein. des Agni TS. 2, 4, 1, 2.

प्रतीकार (von 1. कर् mit प्रति) m. = प्रतिकार gaṇa प्रतिवेशादि zu P. 6, 3, 122, Vârtt. 3. 1) *Wiedervergeltung, Rache* AK. 2, 8, 2, 79. Spr. 1306. करिष्यामि प्रतीकारमद्य R. 6, 75, 18. खलीकार॰ KATHÂS. 12, 175. अ॰ *der keine Wiedervergeltung übt, Alles ruhig über sich ergehen lässt* BHAG. 1, 46. — 2) *Entgegenwirkung, Heilverfahren, Abhilfe; Heilmittel, Schutzmittel;* = चिकित्सा ÇABDAM. im ÇKDR. तुत्॰ M. 10, 105. KAP. 1, 3. विपत्॰ KUMÂRAS. 5, 76. Spr. 1533. VIKR. 20, 10. PAÑKAT. 43, 17. 92. 4. 186, 19. यस्य कार्यः प्रतीकारः स तन्नैवोपपादयेत् RAGH. 17, 55. व्याधेः Spr. 1050. SUÇR. 1 48, 21. 81, 19. 127, 17. 377, 10. 2, 1, 12. 4, 10. 338, 10. SIDDH. K. zu P. 5, 4, 49. कृत्वा मूलप्रतीकारं गुल्मैः स्थावरजङ्गमैः MBH. 5, 5158. HIT. 13, 19. स्थाने गच्छतः कः प्रतीकारः *Rettungsmittel* HIT. 39, 10. DHÛRTAS. 76, 1. दुःखार्तस्य *was einem von Leiden Geplagten Linderung schafft* Spr. 1491. Am Ende eines adj. comp.: प्रणिपातप्रतीकारः संरम्भो हि महात्मनाम् RAGH. 4, 64. जरां चैवाप्रतीकाराम् *unheilbar* M. 12, 80. अप्रतीकारपारुष्याः स्त्रियः Spr. 1473. अशक्य॰ PRAB. 25, 13. — 3) Bez. *eines auf Wiedervergeltung beruhenden Bündnisses* KÂM. NÎTIS. 9, 2. उपकारं करोम्यस्य ममाप्येष करिष्यति । अयं चापि प्रतीकारो रामसुग्रीवयोरिव ॥ 11 = HIT. IV, 105. 114. Fälschlich प्रतीहार HÂR. 16. — Vgl. निष्प्रतीकार und प्रतिकार.

प्रतीकार्य (wie eben) adj. *dem man es wiedervergelten — an dem man Rache nehmen —, dem man entgegentreten kann, darf:* अ॰ Spr. 1826.

प्रतीकाश (von काश् mit प्रति) m. = प्रतिकाश P. 6, 3, 122, Sch. *Widerschein; Schein, Aussehen:* नक्षत्राणाम् KAUÇ. 82. यस्यं भीमः प्रतीकाश उद्वेपयति पूरुषम् AV. 9, 8, 6. Am Ende eines adj. comp. (f. आ) *das Aussehen von — habend, aussehend wie* AK. 2, 10, 38. HIḌ. 4, 11. MBH. 1, 1394. 2886. 6669. 2, 82. 4, 747. 7, 595. 4538. 13, 4811. 5193. 14, 1766. HARIV. 3100. 5180. 8935. R. 2, 100, 20. 6, 16. 5. 112, 87. SUÇR. 1, 45, 4. 262, 10. 2, 17, 12. 47, 8. 314, 2. MÂRK. P. 120, 16. — Vgl. प्रतिकाश.

प्रतीकाश्व (प्रतीक + अश्व) m. N. pr. eines Fürsten BHÂG. P. 9, 12, 11. Nebenformen: प्रतीपाश्व und सुप्रतीक.

प्रतीकास fehlerhafte Schreibart für प्रतीकाश bei den Erklärern zu AK. 2, 10, 38.

प्रतीक्ष (von ईक्ष् mit प्रति) 1) adj. (f. आ) am Ende eines comp. P. 3, 2, 1, Vârtt. 7, Sch. a) *erwartend, wartend auf:* अनुज्ञा॰ MBH. 1, 4753. काल॰ 6047. त्वत्॰ 3, 8265. 11893. 14814. 6, 2061. 8, 3290. HARIV. 8783. R. 1, 73, 15 (75, 16 GORR.). 4, 61, 20. 6, 17, 24. DAÇ. 1, 38. KUMÂRAS. 7, 29. RÂGA-TAR. 4, 448. KATHÂS. 45, 278. — b) *Rücksicht nehmend auf:* पतिश्च मे स्यात्सुमुखो मत्प्रतीक्षो नित्यं मद्भक्तः स्यात् HARIV. 7798. — 2) f. आ oxyt. a) *Erwartung* TBR. 3, 4, 1, 19. आशाप्रतीक्षे KAṬHOP. 1, 8. सप्रतीक्षम् adv. *wartend* R. GORR. 2, 83, 5. — b) *Rücksicht auf:* मित्र॰ MBH. 8, 1868. तद्वचन॰ R. GORR. 2, 114, 35.

प्रतीक्षक (wie eben) adj. *erwartend, wartend auf:* पुत्रजन्म॰ R. 1, 17, 34 (22 GORR.).

प्रतीक्षण (wie eben) n. 1) *Rücksichtsnahme, Berücksichtigung* BHÂG.

P. 3, 4, 14 (= कृपावलोक Schol.). — 2) *Aufrechterhaltung, Erfüllung:* समय° Prab. 104, 10.

प्रतीक्षणीय (wie oben) adj. *zu erwarten, auf den man warten muss* Kull. zu M. 9, 76.

प्रतीक्षम् (wie eben) absolut.: शरत्प्रतीक्षम् *den Herbst erwartend* R. 4. 27, 22. — Vgl. अ°.

प्रतीक्षिन् (wie eben) adj. *wartend, erwartend, wartend auf:* न वै शश्वत्प्रतीक्षिणः (प्राप्नुवन्त्यर्थान्) Spr. 1556 (MBh.). तत्° N. 17, 37. व्यसनौघ° MBh. 5, 4542. देशकाल° 12, 708. Râǵa-Tar. 5, 405.

प्रतीक्ष्य (wie eben) adj. 1) *zu erwarten, auf den man zu warten hat, abzuwarten* H. an. 3, 494. प्रोषितो नरः M. 9, 76. MBh. 3, 13822. Pańkat. III, 250. मैथुनं तु प्रतीक्ष्यं मे त्वया 1, 4575. ऋतुकालः R. Gorr. 1, 49, 18. Mârk. P. 7, 42. Vet. in LA. 9, 20. — 2) *aufrecht zu erhalten, zu halten, zu erfüllen:* प्रतिश्रुतम् Çiç. 2, 108. — 3) *auf den man Rücksicht zu nehmen hat, der eine rücksichtsvolle Behandlung verdient* AK. 3, 1, 5. H. 446. H. an. Halâj. 2, 229. भक्तिः प्रतीक्ष्येषु Ragh. 5, 14. Râǵa-Tar. 6, 157. Çiç. 2, 108.

प्रतीघात (von हन् mit प्रति) 1) adj. *abwehrend:* तान्यहं तत्प्रतीघातैरस्त्रैरस्त्राणि — व्यधमम् MBh. 5, 7203. — 2) m. *Abwehr, Zurückweisung, Zurückhaltung, Behinderung, das Wehren, Hemmniss, Hinderniss, Widerstand* MBh. 7, 6015. fg. के च स्मृताः प्रतीघाता येन मर्त्यान्न हिंसथ 13, 6143. 6148. नक्षस्य सदृशं किंचित्प्रतीघाताय यद्भवेत् 5, 290. Kathâs. 37, 161. तनु° MBh. 13, 4469. अद्धा° P. 1, 4, 66. वातादीनाम् Suçr. 2, 304, 14. देवनसमाह्वयोः *das Wehren, Verbieten* M. 9, 222. चेष्टा° *Behinderung, Hemmniss* Sâh. D. 63, 4. Çâṅkh. Br. 18, 4. वेग° Suçr. 2, 445, 14. पुरीषमूत्र° *Verstopfung und Harnverhaltung* Verz. d. B. H. No. 949. अ° *unangefochten:* फल Ragh. 17, 68. — Vgl. प्रतिघात.

प्रतीघातिन् (wie eben) adj. *Hindernisse in den Weg legend:* अप्रतीघातिन् *dem niemand Hindernisse in den Weg legt;* davon °घातिता f. nom. abstr. MBh. 12, 9138.

प्रतीची s. u. प्रत्यञ्च्.

1. प्रतीचीन (von प्रत्यञ्च्) adj. *entgegenkommend, zugewandt, adversus:* अयं ते अस्म्युप मेह्यर्वाङ्प्रतीचीनः सहुरे RV. 10. 83, 6. प्रतीचीनः प्रति मामा ववृत्स्व 98, 2. प्रतीचीनं वृजनं दोहसे गिरा 5. 44. 1. °नम् adv. *zu sich zurück* Bhâg. P. 6, 5, 33.

2. प्रतीचीन (wie eben) adj. f. आ P. 5, 4, 8, Sch. 1) *abgewandt, den Rücken bietend, aversus; nach hinten gewandt:* पूरेव पुध्यता अत्तमस्यं प्रतीचीनं ददृशे विश्वमायत् RV. 3, 55, 8. पुरस्तात्प्रतीचीनमन्नमद्यते *von vorn nach hinten* (Comm.: स्वाभिमुखम्) TBr. 1, 3, 2, 7. °प्रजनन Çat. Br. 7, 4, 2, 40. *nach hinten d. h. gegen Westen gewandt, — liegend* AK. in Verz. d. Oxf. H. 184, b, 4. H. 168. Halâj. 1, 103. TS. 5, 2, 9, 4. तस्मात्प्राचीनानि च प्रतीचीनानि च नक्षत्राण्यावर्तन्ते 4, 4, 4. °ग्रीव TBr. 3, 2, 5, 6. Çat. Br. 1, 1, 4, 5. °शिरस् 3, 1, 4, 7. °मुख 3, 3, 8. — 2) *hinten befindlich, von hinten kommend:* प्रतीचीं त्वा प्रतीचीनः शाले प्रैमि AV. 9, 3, 22. प्रतीचीनः प्रतीचीः कृत्या अकृत्यामकृत्याकृतो ब्रह्मि 10, 1, 6. °नम् adv. *hinten, hinter* Kâth. 11, 5. TS. 3, 5, 4, 3. — 3) *nachfolgend, zukünftig:* प्रतीचीने मामहनीषाः पर्णमिवा दधुः RV. 10, 18, 14. यत्प्रतीचीनं प्रातस्तनात् TBr. 1, 5, 3, 1.

प्रतीचीनफल (2. प्र° + फल) adj. *rückwärtsgewandte Frucht tragend:* अपामार्ग AV. 4, 19, 7. 7, 65, 1. Çat. Br. 5, 2, 4, 20.

प्रतीचीनेड (प्र° + इड्, इडा), °डं काशीतम् N. verschiedener Sâman Ind. St. 3, 225, a.

प्रतीचीश (प्रतीची + ईश) m. *Gebieter des Westens,* Bein. Varuṇa's H. ç. 38.

प्रतीच्छक (von 3. इष् mit प्रति) m. *Empfänger:* दातृप्रतीच्छकौ M. 4, 194.

प्रतीच्य (von प्रत्यञ्च्) 1) adj. *im Westen befindlich, — wohnend* P. 4, 2, 101. नृपाः MBh. 2, 1194. 5, 830. R. 2, 82, 7. H. 961, Sch. subst. *Westen:* प्राच्याश्च दाक्षिणात्याश्च प्रतीच्योदीच्यवासिनः MBh. 3, 14774. — 2) f. आ N. pr. der Gattin Pulastja's MBh. 5, 3975. — 3) n. unter den Benennungen für *Entferntes und Verborgenes* Naigh. 3, 25.

प्रतीत (partic. von 3. इ mit प्रति) 1) adj. *aufgebrochen, fortgegangen* (प्रस्थित) H. an. 3, 274. *gekannt, bekannt* (ज्ञात) H. an. Med. t. 125. Vjutp. 73. *anerkannt, berühmt* (प्रख्यात) Med. *froh* (हृष्ट); *ehrerbietig* (सादर) H. an. Med. *klug* (प्राज्ञ) H. an. Vgl. u. 3. इ mit प्रति. — 2) m. ein zu den Viçve Devâḥ gezähltes göttliches Wesen MBh. 13, 4357.

प्रतीतसेन (प्र° + सेना) m. N. pr. eines Fürsten Wassiljew 56, N.

प्रतीताक्षरा (प्र° + अक्षर) f. Titel eines Commentars (*der Verständliche*) zur Mitâksharâ Stenzler in der Einl. zu Jâǵń. S. VI.

प्रतीतार्थ (प्रतीत + अर्थ) adj. *eine anerkannte Bedeutung habend* Nir. 1, 18.

प्रतीति (von 3. इ mit प्रति) f. 1) *das Hinzutreten, Nahen:* अर्च यो भीमासो न प्रतीतये RV. 1, 36, 20. — 2) *klare Einsicht in Etwas, deutliche Vorstellung von Etwas, vollkommenes Verständniss, Ueberzeugung:* = ज्ञान Ǵatâdh. im ÇKDr. Çâk. 190. Kathâs. 29, 59. Spr. 1752. Kap. 1, 24. 42. Sâṅkhjak. 6. Bhâshâp. 113. Çaṅk. zu Brh. Âr. Up. S. 82. Vedântas. (Allah.) No. 104. Z. d. d. m. G. 7. 310, N. 2. आकाङ्क्षा प्रतीतिपर्यवसानविरहः Sâh. D. 8, 20. 15, 10. 12. 13, 17. Schol. bei Wilson, Sâṅkhjak. S. 31. Schol. zu P. 1, 2, 54. Kull. zu M. 4, 256. Pratâpar. 62, a, 8. 9. अप्रतीतिक *nicht allgemein verständlich,* ein Fehler in der Rhetorik: शास्त्रमात्रप्रसिद्धं यदप्रतीतिकमुच्यते 61, a, 8. Beispiel: मनूपदेशाः क्व गताः कुलाचार्यहृदीरिताः, wo मनु in der Bed. von मन्त्र gebraucht wird. — 3) *Vertrauen, Credit* Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 549, 1.

प्रतीतोद (von 1. तुद् mit प्रति) m. Bez. *bestimmter* Pada-*Anfänge in einer Litanei:* ऊधः शाक्वरमष्टाक्षरमभ्यासवत् तस्य ह्यक्षरान्पदादीन्प्रतीतोदा इत्याचक्षते Nidâna 3, 13. Anupada 4, 1.

प्रतीत्यसमुत्पाद s. u. समुत्पाद.

प्रतीदर्श (von दर्श् mit प्रति) m. N. pr. eines Mannes Çat. Br. 2, 4, 4, 3. 12, 8, 2, 3. — Vgl. प्रतिदर्श.

प्रतीनाह (von 1. नह् mit प्रति) m. 1) *Verstopfung:* s. कर्ण°, नासा°. — 2) (*das Vorgebundene*) *Fahne:* कृष्णाजिनं प्रत्यानह्यति प्रतीनाहभाजनम् Çat. Br. 3, 3, 4, 5.

प्रतीन्धक (von इन्ध् mit प्रति) m. N. pr. eines Fürsten von Videha R. 1, 71, 9.

प्रतीप (1. प्रति + अप् *Wasser:* vgl. अनूप, द्वीप, समीप) 1) adj. f. आ; am Ende eines comp. nach einem partic. praet. pass. gaṇa सुखादि zu P. 6, 2, 170. *widrig, entgegenkommend, entgegenfliegend; entgegenge-*

setzt. verkehrt AK. 3,4,22,146. Trik. 3,1,4. H. 1465. Halâj. 4,58. पवन Ragh. 11,62. नाद *Widerhall* Kathâs. 19,112. वाणान् MBh. 5,1864. 8,2334. Varâh. Bṛh. S. 18,8. प्रतीपा भवतां जिह्वा भवित्री *verkehrt* MBh. 13,4050. 4053. तत्प्रतीपे कृते R. Gorr. 2,20,16. *verkehrt* so v. a. *in Unordnung befindlich* Suçr. 2,429,13. Varâh. Bṛh. S. 31,25. 45,44. *unangenehm:* प्रतीपमेतद्देवानाम् M. 4,206. प्रतीपमाहितं वचः MBh. 5,219. मानुषाणामृषीणां च प्रतीपमकरोत्तदा Hariv. 6792. प्रतीपमप्रियं वापि न च कार्यम् R. Gorr. 2,23,13. मया तात प्रतीपानि कुर्वन्पूर्वं विमानितः MBh. 5,2041. *sich widersetzend, widerspänstig, feindlich gegenüberstehend, hinderlich:* कस्तु (so ist zu lesen) प्रतीपस्तरसा प्रत्युदीयादाशंसमानो हैरथे वासुदेवम् 673. प्रतीपो नाहमाचार्ये भवेयम् 7,478. R. 5,60,17. अप्यौत्सुक्ये महति दयितप्रार्थनासु प्रतीपाः (कुमार्यः) Çâk. Ch. 58,7. Spr. 2610. Bhâg. P. 3,1,15. न तस्य कश्चिद्दयितः प्रतीपः 6,17,22. हंसि जगत्प्रतीपान् 7,9,33. संयच्छ रोषम् — प्रतीपं श्रेयसां परम् 4,11,31. लोकमिमं योगस्याद्धा प्रतीपम् 5,5,32. (जन्मादीनाम्) सर्वश्रेयःप्रतीपानाम् 8,22,27. अ° *der sich nicht widersetzt* 4,2,17. अप्रतीपेन *ohne Widerrede* R. 1,28,4 (29,4 Gorr.). प्रतीपम् (Padap.: प्रतिऽइपम्; vgl. P. 4,4,28.) adv. *gegen den Strom, rückwärts, zurück, entgegen; verkehrt:* प्रतीपं शापं नद्यो वहन्ति ṚV. 10,28,4. कर्त्वः समह दीनता प्रतीपं जगम 7,89,3. प्रतीपं स्यन्दते Çat. Br. 5,3,4,8. Pañkav. Br. 25,10,12. Çâñkh. Gṛhj. 4,14. प्रतीपं तिष्ठन्गृह्णाति (Gegens. अन्वीपम्) TS. 6,4,2,2. तितऊनि प्रतीपं गाहमानः Kauç. 26. प्रतीपमन्य ऊर्मिर्युध्यति ved. Cit. beim Schol. zur Kâr. zu P. 3,1,85. — कृष्यमाणाः *gegen den Strom* Spr. 1845. 1951. प्रतीपं पततो मत्तान्कुञ्जरान् *entgegen* MBh. 5,2048. प्रतीपं मृत्युमाव्रजन् 7,300. कृन्यादेषा (गदा) प्रतीपं हि प्रयोक्तारमपि 3811. Hariv. 13498. माथुरो दर्दुरं ताडयति दर्दुरः प्रतीपं ताडयति *schlägt zurück* Mṛkkh. 35,11. 152,3. Kathâs. 34,237. Pañkat. 40,18. भर्तुर्विप्रकृतापि रोषणतया मा स्म प्रतीपं गमः *widersetze dich nicht* Çâk. 93. प्रतीपमभ्युपागतं दैवम् *das feindlich entgegentretende Geschick* R. Gorr. 2,20,9. 23. 24. 27. 32. प्रतीपमेते जायन्ते *in verkehrter Ordnung* M. 10,17. Vgl. निष्प्रतीप, प्रातीपिक. — 2) m. N. pr. eines Fürsten, des Vaters von Çâmtanu MBh. 1,3749. fg. 3797. 13,7683. Hariv. 1819. Ragh. 6,41. VP. 457. Bhâg. P. 9,22,11. LIA. I, Anh. xxiv. Vgl. प्रातीप. — 3) n. Bez. einer Redefigur, *umgekehrtes Gleichniss*, von welcher fünf Arten aufgestellt werden. Beispiel: *der Lotus gleicht deinen Augen, der Mond deinem Angesicht* anstatt des gewöhnlichen (प्रसिद्ध): *deine Augen gleichen dem Lotus* u. s. w. Kuvalaj. 11,b, fgg. Pratâpar. 17,b,7. Sâh. D. 711. fg. — 4) Titel eines grammatischen Werkes Colebr. Misc. Ess. II, 49. Westergaard, Radd. III. — Vgl. अ°.

प्रतीपक (von प्रतीप) 1) adj. *entgegenstehend, hinderlich, feindlich:* ये नः श्रेयःप्रतीपकाः Bhâg. P. 6,8,26. — 2) m. N. pr. eines Fürsten Bhâg. P. 9,13,16.

प्रतीपग (प्र° + 1. ग) adj. f. आ *entgegenkommend, entgegenfliessend; rückwärts strömend:* महत्तः Ragh. 11,58. गङ्गा 16,33. Varâh. Bṛh. S. 45,48.

प्रतीपगति (प्र° + ग°) f. *eine rückgängige Bewegung* Bhattotp. zu Varâh. Bṛh. S. 6,2.

प्रतीपगमन (प्र° + ग°) n. dass.: अम्भसाम् Kumâras. 2,25. Bhattotp. zu Varâh. Bṛh. S. 1,1. 6,1.

प्रतीपगामिन् (प्र° + गा°) adj. *entgegengehend, entgegenhandelnd:* स्वधर्म° Daçak. in Benf. Chr. 190,24.

प्रतीपतरण (प्र° + त°) n. *das Schiffen gegen den Strom* Vikr. 24.

प्रतीपदर्शिनी (प्र° + द°) f. *Weib* (*die Entgegenblickende*) AK. 2,6,1,2. Halâj. 2,327. °दर्शनी H. 507, Sch.

प्रतीपय् (von प्रतीप), °यति 1) *sich Jmd* (loc.) *widersetzen, gegen Jmd sein* Bhâg. P. 4,4,11. — 2) *umkehren machen, umwenden, zurückbringen:* क ईप्सितार्थस्थिरनिश्चयं मनः पयश्च निम्नाभिमुखं प्रतीपयेत् Kumâras. 5,5.

प्रतीपवचन (प्र° + व°) n. *das Widersprechen, Widerrede* Spr. 396.

प्रतीपाय् (von प्रतीप) °यते *sich Jmd* (gen.) *widersetzen, gegen Jmd sein, Jmd unhold sein* gaṇa सुखादि zu P. 3,1,18. Bhatt. 5,74.

प्रतीपाश्व (प्र° + अश्व) m. N. pr. eines Fürsten VP. 463, N. 11. Nebenformen: प्रतीकाश्व, सुप्रतीथ.

प्रतीपिन् adj. von प्रतीप gaṇa सुखादि zu P. 5,2,131. wohl *Jmd abgeneigt, unhold.*

प्रतीबोध (von बुध् mit प्रति) m. *Wachsamkeit:* बोधप्रतीबोधौ AV. 5,30,10. 8,1,13. 6,15. 19,35,3. — Vgl. प्रतिबोध.

प्रतीमान s. u. प्रतिमान 4.

प्रतीर (1. प्र + तीर) 1) m. N. pr. eines der Söhne des Manu Bhautja Mârk. P. 100,32. — 2) n. = तीर *Ufer* AK. 1,2,3,7. H. 1078.

प्रतीराध s. u. प्रतिराध.

प्रतीवर्त (von वर्त् mit प्रति) adj. *in sich zurücklaufend* (so v. a. प्रतिसर): मणि AV. 8,5,4. 16.

प्रतीवाप (von वप् mit प्रति) m. 1) *Einstreuung, Beimischung* (namentlich während des Kochens einer Medicin) AK. 3,4,28,118. Med. p. 166. मदनफलमज्जाक्वाथः पिप्पल्यादिप्रतीवापः Suçr. 1,139,15. 371,1. 2,35,17. 48,16. 53,4. 207,11. अ° 1,33,7. स° 10. प्रतिवाप 33,7. 10. 57,19. H. an. 4,160. — 2) *Seuche, Pestilenz* Mukuta und Bhar. im ÇKDr.

प्रतीवाह (von वह् mit प्रति) m. Kauç. 79 (Ind. St. 5,400. 409.).

प्रतीवी (वी mit प्रति) 1) adj. *annehmend, gern empfangend:* ईळिष्वा हि प्रतीव्यं यजस्व जातवेदसम् ṚV. 8,23,1. — 2) m. oder f. *Empfangnahme:* आ मे अस्य प्रतीव्यमिन्द्रनासत्या गतम् ṚV. 8,26,8. स होता शश्वतीनां दक्षिणाभिरभीवृत इनोति च प्रतीव्यम् 39,5.

प्रतीवेश und प्रतीवेशिन् s. u. प्रति°.

प्रतीसारम् s. u. सर् mit प्रति.

प्रतीह (von ईह् mit प्रति) m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Parameshṭhin, Bhâg. P. 5,15,3. 4. प्रतिहार VP.

प्रतीहार s. u. प्रतिहार.

प्रतीहारता (von प्रतीहार) f. *das Amt des Thorstehers* Râga-Tar. 5,151. प्रतीहारत्व n. dass. Pañkat. 63,23.

प्रतीहास s. प्रति°.

प्रतुद (von 1. तुद् mit प्र) m. 1) *Picker, Hacker*, Bez. einer Klasse von Vögeln, welche Suçr. 1,201,18. fgg. aufgezählt werden. M. 5,13. Jâgñ. 1,172. Suçr. 1,57,16. 184,12. 200,7. = गृध्रादि Râgan. im ÇKDr. — 2) *Stachel:* प्रतुदैर्दारयेत् Suçr. 2,543,14.

प्रतुर् s. मु°.

प्रतुष्टि (von तुष् mit प्र) f. *Befriedigung:* जिह्वाप्रतुष्टिद Spr. 2393.

प्रतूणी f. *eine best. Nervenkrankheit;* तूणी heisst *diejenige Form, wo*

der Schmerz sich von den Eingeweiden gegen After und Harnwerkzeugen hinbewegt; प्रतूणी *diejenige, bei welcher er den umgekehrten Gang nimmt.* Deshalb dürfte प्रतितूणी (s. u. d. W.) als die richtigere Bildung anzusehen sein. Suçr. 1,132,8. 2,44,8.

प्रतूर्त s. u. त्वर् mit प्र.

प्रतूर्तक adj. *das Wort* प्रतूर्त *enthaltend* gaṇa गोषदादि zu P. 5,2,62.

प्रतूर्ति (von त्वर् mit प्र) 1) f. *eilige —, stürmische —, wallende Bewegung; Eile:* असि प्रतूर्तये नृभिः ṚV. 1,129,2. त्वमिन्द्र प्रतूर्तिष्वभि विश्वा असि स्पृधः 8,88,5. — 2) adj. *wallend, treibend, stürmend:* देवीरापो यो वे ऊर्मिः प्रतूर्तिः ककुन्मान्वाजसास्तेनायं वाजं सेत् VS. 9,6. 14,23. इमा अस्य प्रतूर्तयः (nämlich विशः) पदं जुषन्त यद्दिवि ṚV. 8,13,29.

प्रतृद् (von तर्द् mit प्र) adj. *aufspaltend, anspiessend;* Umschreibung des N. pr. Tṛtsu ṚV. 7,33,14.

प्रतोद (von 1. तुद् mit प्र) m. *Stachelstock* (zum Antreiben der Thiere) Trik. 2,8,46. H. 893. Halâj. 2,422. AV. 15,2,1. Pañkav. Br. 17,1,14. Kâtj. Çr. 22,4,10. Çâñkh. Çr. 14,72,3. Lâṭj. 8,6,7. M. 3,44. 4,68. 5,99. Jâġñ. 1,62. Arġ. 8,15. MBh. 1,623. 5424. 2,1952. 3,332. 758. 4,1962. 6,2390. 9,749. 13,1875. Hariv. 9300. R. Gorr. 2,76,17. 6,31,10. 86,19 (स°). Daçak. 74, 1 v. u. त्रिदण्डं वज्रसूच्यग्रं प्रतोदं तत्र चाददत् MBh. 13, 2786. (स्तनौ) कामप्रतोदाविव मां तुदतः 4,393. उवाच भीष्मं राधेयस्तुदन्वाग्भिः प्रतोदवत् 5,5817. स तुन्नो वाक्प्रतोदेन प्रतोदेनेव कुञ्जरः R. Gorr. 2,11,27. 24. वाक्य° MBh. 1,324. अङ्गिरसां प्रतोदः und काश्यपस्य प्रतोदः Namen von Sâman Ind. St. 3,201,*b*. 224,*a*.

प्रतोदिन् (wie eben) s. श्रोणि°.

प्रतोली f. 1) *breiter Weg, Hauptstrasse* AK. 2,2,2. H. 981. Halâj. 2, 184. MBh. 4,1504. 12,2650. R. 2,80,18 (87,22 Gorr.). °द्वार् Kathâs. 42,124. 43,8. Çiç. 3,64. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,32,7. Am Ende eines adj. comp. °क (f. °का) MBh. 3,641. दृढद्वारप्रतोलीका (पुरी) R. 1,5,10 (8 Gorr.). — 2) Bez. *eines Verbandes, der für Nacken und das männliche Glied gebraucht wird* Suçr. 1,65,17. 21. — Vgl. सं°.

प्रतोष (von तुष् mit प्र) m. *Befriedigung*, N. eines der 12 Söhne des Manu Svâjambhuva Bhâg. P. 4,1,7.

प्रत्त s. u. 1. दा mit प्र.

प्रत्ति (von 1. दा mit प्र) f. *Hingabe* TS. 5,4,2,2. Ait. Br. 2,40.

प्रत्न (von 1. प्र) 1) adj. f. आ P. 4,3,23, Vârtt. 2 (von प्रग). 5,4,30, Vârtt. 3 (प्रत्न). *vormalig, bisherig, herkömmlich, altgewohnt; alt, uralt* Naigh. 3,27. Nir. 12,32. AK. 3,2,26. H. 1449. Halâj. 4,26. त्वां सुतस्य पीतये प्रत्नमिन्द्र हवामहे ṚV. 3,42,9. अग्नि 8,23,20. पितर् 9,73,3. 6. पितरः 4,2,16. ऋषयः 50,1. 5,8,1. दूत 1,36,4. होतर् 117,1. 2,7,6. AV. 5,110, 1. सख्य ṚV. 6,18,5. आहुति 1,103,5. मन्मन् 8,44,12. 65,6. ऊतयः 13, 24. अधानः 9,32,2. नक्षत्रं प्रत्नमामिनत् 10,88,13. इदं प्रत्नौ (केशान्) जनयाञ्चातान् AV. 6,136,2. Çat. Br. 2,3,4,16. — TS. 4,3,2,2. Kâṭh. 39,7. विष्णु Bhâg. P. 5,20,5. Vgl. प्रतन. — 2) n. *ein best. Metrum* ṚV. Prât. 17,4. Ind. St. 8,107. 111.

प्रत्नथा (von प्रत्न) adv. *wie ehemals, in gewohnter Weise* VS. Prât. 5, 12. P. 5,3,111. ṚV. 1,96,1. 132,3. शुष्मा यदस्य प्रत्नथोदीरते 2,17,1. 3, 2,12. 5,8,5. 44,1. एवा पाहि प्रत्नथा मन्दतु त्वा 6,17,3. 8,32,4.

प्रत्नवत् (wie eben) adv. dass. ṚV. 1,124,9. 6,16,21. 22,7. उक्था दिवो दुहितः प्रत्नवन्नः 65,6. प्रत्नवज्जनया गिरः 8,13,7. 9,9,8. 91,5.

प्रत्नवत् (wie eben) adj. *das Wort* प्रत्न *enthaltend* Çat. Br. 2,3,4,6. Pañkav. Br. 10,4,8. 11,1,1.

प्रत्यंशु (1. प्र° + अंशु) m. P. 6,2,198. adj. mit anderer Bed. Schol. ebend.

प्रत्यक् s. u. प्रत्यञ्च्.

प्रत्यक्चेतन adj. *rightly intelligent* (Ball.) Jogas. 1,29; genauer: *dessen Denken* (चेतना) *auf sich zurückgewandt* (प्रत्यञ्च्) *ist.*

प्रत्यक्तत्त्वदीपिका (प्रत्यञ्च् - त° + दी°) f. Titel einer gegen die Njâja Philosophie gerichteten Schrift Hall 154.

प्रत्यक्तत्त्वविवेक (प्रत्यञ्च् - त° + वि°) m. Titel einer philos. Schrift Verz. d. B. H. No. 625.

प्रत्यक्त्व (von प्रत्यञ्च्) n. *die Richtung zurück, zu sich hin:* प्रत्यक्त्वेन लम्भाय zur Erkl. von प्रतिलम्भाय Schol. zu Bhâg. P. 8,3,11.

प्रत्यक्पर्णी (प्रत्यञ्च् + पर्ण) f. *Achyranthes aspera* (s. अपामार्ग) AK. 2,4,2,7. *Anthericum tuberosum Roxb.* (द्रवन्ती) Râġan. im ÇKDr.

प्रत्यक्पुष्पी (प्रत्यञ्च् + पुष्प) f. *Achyranthes aspera* Ratnam. 40. Çabdak. bei Wils. Suçr. 1,158,9. Nach P. 4,1,64, Vârtt. 1, Sch. wäre प्रत्यक्पुष्पा die einzig richtige Form.

प्रत्यक्शिरस् (प्रत्यञ्च् + शि°) adj. *dessen Kopf nach Westen gerichtet ist:* पशुं संज्ञपयन्ति प्रत्यक्शिरसमुदीचीनपादम् Âpast. bei Sâj. zu Ait. Br. 2,11. Jâġñ. 1,136. MBh. 13,5002.

प्रत्यक्श्रेणी (प्रत्यञ्च् + श्रेणि) f. *Anthericum tuberosum Roxb.* AK. 2, 4,3,6. *Croton polyandrum Roxb.* oder *Cr. Tiglium Lin.*, = दन्तिका 2, 4,3,10. = vulg. इन्दुरकानी दन्ती *Salvinia cucullata* Ratnam. 36.

प्रत्यक्ष (1. प्र° + अक्ष = अक्षि *Auge*) 1) adj. f. आ *vor Augen liegend, augenfällig, sinnlich wahrnehmbar* (Gegens. परोक्ष) AK. 3,2,23. 3,4,29, 227. Trik. 3,2,11. Halâj. 5,88. fg. Khând. Up. 5,2,1. Taitt. Up. 1,1. प्रत्यक्षं यत्तदातिष्ठ परोक्षं पृष्ठतः कुरु R. 2,108,17. एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य प्रत्यक्षमिव दर्शनम् *als wenn er es mit Augen sähe* MBh. 13,961. Megh. 92. Çâk. 1. 111,3. 112,8. Sâh. D. 32,5. Kathâs. 37,19. प्रत्यक्षा सा श्रुतिः कृता R. 2,106,12. परोक्षयानिशं बुद्ध्या राम प्रत्यक्षया तथा । परां च प्रकृतिं दृष्ट्वा परिपाल्याः प्रजास्त्वया ॥ R. Gorr. 2,2,29. Kaṇ. 4,2,2. *augenfällig* so v. a. *deutlich, keinem Zweifel unterworfen, ausdrücklich, wirklich* Nir. 3,5. Schol. zu Kâtj. Çr. 85,3. °परीक्षणैः (nicht °प्रतीक्षणैः, wie bei Weber, Nax. 1,311 gedruckt ist) *durch wirkliche Beobachtungen* Varâh. Bṛh. S. 3,2. (भर्ता) प्रत्यक्षं देवि दैवतम् *eine leibhaftige Gottheit* Spr. 2020. °वृत्ति *eine unmittelbare, nicht erst zusammengesetzte* Bṛ. Çâñkh. Çr. 18,8,2. 6. 9,1. 10,1. 4. 11,1. °विकार Lâṭj. 9,11,15. °द्विष् Çat. Br. 14, 6,11,2. *vor Augen habend, Einsicht habend in:* सर्वधर्माणाम् MBh. 3, 12624. — 2) n. *Augenfälligkeit, unmittelbare Deutlichkeit; Ausdrücklichkeit;* in der Philosophie *Sinnesempfindung, Wahrnehmung, perceptio, Intuition;* vollst. प्रत्यक्षज्ञान. Kâtj. Çr. 1,8,13. Nir. 13,12. Tarkas. 20. प्रत्यक्षज्ञानकरणं प्रत्यक्षम् । इन्द्रियार्थसंनिकर्षजन्यं ज्ञानं प्रत्यक्षम् 25. 26. Kaṇ. 2,1,15. 9,1,11. 12. Suçr. 1,3,7. यत्संबद्धं सत्तदाकारोल्लेखि विज्ञानं तत्प्रत्यक्षम् Kap. 1,90. 148. Jogas. 1,7. Çaṅk. bei Wind. Sancara 106. Bhâshâp. 61. 64. 131. Prab. 20,17. प्रत्यक्षं चानुमानं च शास्त्रं च विविधागमम् M. 12,105. प्रत्यक्षावगम Bhag. 9,2. Sâh. D. 2,1. श्रुतिप्रत्यक्षहेतवः (ब्राह्मणाः) M. 12,109. प्रत्यक्षं लोकयात्रायाः प्रत्यक्षम् so v. a. *Sorge um*

9,27. In der Rhetorik *eine Form, in welcher Sinneseindrücke geschildert werden,* Kuvalaj. 160, *a.* — 3) प्रत्यक्षम् adv. (प्रत्यक्षम् gaṇa शरदादि zu P. 5,4,107) Vop. 6,65. *vor Augen, augenfällig, auf Augenschein, mit eigener unmittelbarer Kenntniss, deutlich, klar; in's Angesicht, in Gegenwart, coram, persönlich; unmittelbar, ausdrücklich, wirklich:* यो विद्याद्ब्रह्म प्रत्यक्षम् AV. 9,6,1. 10,7,24. 11,8,3. इति प्रत्यक्षं सूर्यमभिवदति *geradezu, wirklich* Ait. Br. 4,20. नास्य सोमः प्रत्यक्षं भक्षितो भवति *nicht wirklich* 7,31. TBr. 2,7,2,2. den Göttern wird परोक्षम्, den Brahmanen प्रत्यक्षम् *unmittelbar* geopfert TS. 1,7,2,1. स प्रत्यक्षं देवेभ्यो भागमंवदत्परोक्षमसुरेभ्यः 2,5,2,1. 3,5,2,1. प्रत्यक्षं वै तद्यत्पश्यति Çat. Br. 9,2,1,6. न वै यज्ञः प्रत्यक्षमिवाभ्रे यथायं दण्डो वा वासो वा *nicht eigentlich, — materiell* 3,1,3,25. 4,1. 1,3,4,5. 8,1,16. 2,5,2,16. 5,4,5,13. 11,2,2,6. Lâṭy. 3,9,22. Âçv. Çr. 2,6. — तत्सर्वम् — ददर्श तत्र प्रत्यक्षं पाणावामलकं यथा R. 1,3,6. चिरवृत्तमपि स्वेतत्प्रत्यक्षमिव दर्शितम् 4,16. Kathâs. 32,180. 33,187. 40,78. 48,134. Vet. 23,2. M. 9,52. MBh. 3,2820. 13,2233. 3207. 14,1301. R. 6,103,11. Oft ist es schwer zu entscheiden, ob प्रत्यक्षम् als adv. oder adj. zu fassen sei. *vor den Augen von, in Gegenwart von,* mit dem gen. M. 8,402. N. 20,9. R. 2,34,47. 6,101,14. Spr. 1846. Mṛkkh. 147,23. Çâk. Ch. 66,2. In comp. mit der Ergänzung: सकलजन° Pañkat. 49,3. Am Anfange eines comp. ohne Flexionszeichen: प्रत्यक्षाशुचिपुत्रिका Spr. 635. °लवणा Mârk. P. 34,28. °विहित *ausdrücklich angeordnet* Çâñkh. Çr. 3,19,8. °कृत *unmittelbar —, persönlich angeredet:* स्तोतारः Nir. 7,1. *persönliche Anrede enthaltend:* ऋचः ebend. — 4) प्रत्यक्षात् = प्रत्यक्षम्: साक्षादेव तद्देवताः प्रीणाति प्रत्यक्षाद्देवता यजति Ait. Br. 3,8. 4,26. पत्नीषु प्रत्यक्षाद्रेतो दधाति 3,37. प्रत्यक्षादेतद्दक्षुषा(?)विशम् 4,12. Çat. Br. 12,8,2,15. 9,1,11. Vgl. प्रत्यक्षतम्. — 5) प्रत्यक्षेण dass. Lâṭy. 10,16,3. प्र° हि दृश्यते देवाः MBh. 3,13636. प्र° वह्निं दृष्ट्वा Schol. zu Gaim. 1,5. प्रत्यक्षेणोपलक्ष्यते Mârk. P. 21,74. ग्रस्तान्धवमचापत्यं प्रत्यक्षेणावगम्यते *bemerkt man gleich beim ersten Anblick* Spr. 1676. — 6) प्रत्यक्षे *vor Jmds Augen, in's Angesicht* (Gegens. परोक्षे) Spr. 1729. 1847. — Vgl. अ°, प्रात्यक्ष.

प्रत्यक्षतमात् s. u. dem folg. Art.

प्रत्यक्षतमाम् (von प्रत्यक्ष mit dem suff. des superl.) *adv. augenfälligst, unmittelbarst, eigentlichst u. s. w.* Çat. Br. 4,2,1,26. 5,1,5,14. 3,2,4. 10,5,2,10. Ebenso °तमात्: तृचा (ऋक्) ह वा अस्य छन्दःसु प्रत्यक्षतमादिव रूपम् Ait. Br. 4,29.

प्रत्यक्षतस् (von प्रत्यक्ष) adv. *vor Jmds Augen, so dass es die Augen sehen:* प्रत्यक्षतः साधयामो न परोक्षमुपास्महे MBh. 14,805. तदेव दर्शितं तुभ्यं युक्त्या प्रत्यक्षतो मया Kathâs. 40,107. उपलभ्यते Schol. zu P. 6,3,80. देवतानां हि यत्कार्यं मया प्रत्यक्षतः श्रुतम् so v. a. *mit eigenen Ohren gehört* MBh. 11,212.

प्रत्यक्षता (wie eben) f. *das vor-Augen-Sein, das Sichtbarsein:* कृत्स्नः °तां गतः MBh. 3,15562. Kathâs. 26,249. 49,245. Mârk. P. 104,31. Râgat. 1,188. को ऽन्यः कालमतिक्रान्तं नेतुं प्रत्यक्षतां क्षमः 4. स्वामिन्नेव प्रत्यक्षतया (प्रत्यक्षं तथा?) मत्कण्ठस्थितया रत्नमालया प्रत्ययस्ते so v. a. *vor deinen Augen* Pañkat. 256,10.

प्रत्यक्षत्व (wie eben) n. *Augenfälligkeit* Madhjam. 20. *Ausdrücklichkeit* Schol. zu Kâtj. Çr. 85,3. 14.

प्रत्यक्षदर्शन (प्र° + द°) n. *das Sehen mit eigenen Augen, die Fähigkeit Jmd* (einen Gott) *leibhaftig zu sehen* MBh. 3,2226. m. *Augenzeuge* Çabdam. im ÇKDr.

प्रत्यक्षदर्शिन् (प्र° + द°) adj. *der Etwas mit eigenen Augen sieht, — gesehen hat:* लोकस्य MBh. 2,141.

प्रत्यक्षदर्शिवंस् (प्र° + द°) adj. *der Etwas mit eigenen Augen gesehen hat, der Etwas deutlich sieht, als wenn es vor seinen Augen stände;* s. u. दर्शिवंस्.

प्रत्यक्षदृश् (प्र° + दृश्) adj. *der Etwas deutlich sieht, als wenn es vor seinen Augen stände:* सर्वं प्रत्यक्षदृक् Mârk. P. 99,21.

प्रत्यक्षदृश्य (प्र° + द°) adj. *mit Augen zu sehen, augenfällig* Nir. 7,4. Kathâs. 37,20.

प्रत्यक्षदृष्ट (प्र° + दृष्ट) adj. *mit Augen gesehen* Kathâs. 43,68.

प्रत्यक्षप्रमा (प्र° + प्र°) f. *ein durch sinnliche Wahrnehmung gewonnener richtiger Begriff* Vedântaparibh. 2 bei Nîlak. 224.

प्रत्यक्षभक्ष (प्र° + भक्ष) m. *wirkliches Essen* Kâtj. Çr. 13,5,10. Lâṭy. 4,12,16. Çâñkh. Çr. 5,10,29.

प्रत्यक्षय् (von प्रत्यक्ष) *vor Augen bringen, augenfällig machen:* ततः प्रविशत्याचार्यप्रत्यक्षयमाणाङ्गसौष्ठवा मालविका Mâlav. 20,3.

प्रत्यक्षरम् (1. प्र° + अक्षर) adv. *bei jeder Silbe:* प्रत्यक्षरश्लेषमयप्रबन्ध Vâsavad. 9.

प्रत्यक्षवादिन् (प्र° + वा°) adj. *der nur die Sinneswahrnehmung annimmt,* m. *Buddhist* ÇKDr. Wils.

प्रत्यक्षवृत्ति (प्र° + वृ°) adj. *auf eine den Augen sichtbare Weise —, deutlich —, verständlich gebildet;* s. u. 2. परोक्षवृत्ति.

प्रत्यक्षिन् (von प्रत्यक्ष) adj. *mit eigenen Augen sehend;* m. *Augenzeuge* Trik. 3,2,16.

प्रत्यक्षीकृ (प्रत्यक्ष + 1. कृ) *in Augenschein nehmen, mit eigenen Augen ansehen, — sehen:* तस्मात्त्वमेव प्रत्यक्षीकुरु MBh. 1,784. Mṛkkh. 103,6. Mâlav. 70,16. °क्रियते Çañk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 84. °कृत *mit eigenen Augen gesehen* Çâk. 106,1.

प्रत्यक्षीकरण (vom vorherg.) n. *das in-Augenschein-Nehmen* Kull. zu M. 12,109.

प्रत्यक्स्रोतस् (प्रत्यच् + स्रो°) adj. *nach Westen fliessend:* नदी MBh. 3,8355. R. 2,71,2. 91,14 (100,12 Gorr.). 4,43,10. Mallin. zu Çiç. 4,66 (s. u. नद् 1, *c*). Oefters fälschlich °श्रोतस् geschrieben.

1. प्रत्यगक्ष (प्रत्यञ्च् + अक्ष) n. *ein inneres Organ* Bhâg. P. 3,21,38.

2. प्रत्यगक्ष (wie eben) adj. *dessen Organe innen sind* Bhâg. P. 4,11,28.

प्रत्यगात्मन् (प्रत्यञ्च् + आ°) m. *die individuelle Seele* Kathop. 4,1. Ind. St. 1,301. Kap. 3,1,19. 2,14. Vedântas. (Allah.) No. 80. Bhâg. P. 3,24,45. 25,27.

प्रत्यगानन्द (प्रत्यञ्च् + आ°) adj. *innerliche Freude geniessend* Vedântas. (Allah.) No. 94.

प्रत्यगाशापति (प्रत्यञ्च् + 1. आ° + प°) m. *der Herr der westlichen Himmelsgegend,* Bein. Varuṇa's Halâj. 1,74.

प्रत्यगुदक् (प्रत्यक् + उ°) adv. *nordwestlich* Âçv. Çr. 2,6.

प्रत्यग्दक्षिणतस् (प्रत्यक् + द°) adv. *südwestlich* Kâtj. Çr. 2,7,1.

प्रत्यग्दक्षिणा (प्रत्यक् + द°) adv. dass. Âçv. Çr. 1,3. 8,14. Gṛhj. 4,1.

प्रत्यग्दृश् (प्रत्यञ्च् + दृश्) f. *ein nach innen gerichteter Blick* Bhâg. P. 8,3,17.

प्रत्यग्धामन् (प्रत्यञ्च् + धा°) adj. *inneres Licht habend* Bhâg. P. 3,26,3.

प्रत्यग्नि (1. प्र° + अग्नि) adv. 1) *gegen das Feuer, zum Feuer hin* P. 6,2,33, Sch. Kauç. 21. — 2) *an —, bei —, in jedem Feuer* Kâtj. Çr. 12,2,3. प्रत्यग्निसंभवा MBh. 13,4538; vgl. 4301.

प्रत्यग्र (1. प्र° + अग्र) 1) adj. f. आ *frisch, neu, jung* AK. 3,2,27. 3,4,16,98. H. 1448. Halâj. 4,78. Vjutp. 161. °धातु Suçr. 1,86,7. 2,95,13. 181,2. अशन 1,241,10. 2,135,19. Kathâs. 27,125. °पवसेन्धन (व-न) Hariv. 3492. °रमणीयानि पुष्पाणि 5762. 3795. कुसुमशयन Vikr. 51. °जलद Hariv. 5765. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,9, Çl. 30. 32. आतप Ragh. 10,55. °रूपा MBh. 4,381. काय R. 4,9,94. °सुभगा Kathâs. 47,110. °यौवना 27,201. °वयस् *jung* MBh. 8,1771. 11,531. R. Gorr. 2,24,12. °प्रसवा *vor Kurzem erfolgt* P. 2,1,65, Sch. वृत्तप्रत्यग्रनिग्रह Râǵa-Tar. 4,277. प्रत्युपक्रिया *neu* s. v. a. *abermalig* Kathâs. 38,75. Hariv. 5265. प्रत्यग्रापनीतसंयमन *vor Kurzem* Mṛkkh. 110,3. °शोधित *gereinigt* Ǵaṭâdh. im ÇKDr. °नरदत्त *das frisch strömende Blut* Prab. 95,17. — 2) m. N. pr. eines Fürsten der Ḱedi, eines Sohnes des Vasu Uparikara, Bhâg. P. 9,22,6; vgl. प्रत्यग्रह.

प्रत्यग्रगन्धा (प्र° + गन्ध) f. *Rhinacanthus communis Nees.* (ein Strauch) Nigh. Pr.

प्रत्यग्रथ (प्रत्यञ्च् + रथ) m. pl. N. pr. eines Kriegerstammes P. 4,1,173. = अहिच्छत्त्र H. 960. — Vgl. प्रात्यग्रथि.

प्रत्यग्रह m. N. pr. eines Sohnes des Vasu, Königs der Ḱedi, MBh. 1,2363. Hariv. 1806. Der Name scheint aus प्रत्यग्रग्रह gekürzt zu sein; im Bhâg. P. heisst dieser Fürst प्रत्यग्र.

1. प्रत्यङ्ग (1. प्र° + अङ्ग) m. N. pr. eines Fürsten MBh. 1,222.

2. प्रत्यङ्ग (wie oben) n. 1) *Nebenglied* Vjutp. 11. Am menschlichen Leibe sind *Rumpf, Kopf, Arme und Beine* die *sechs Glieder* (अङ्ग); die *Nebenglieder* sind *Stirn, Nase, Kinn, Ohren, Finger u. s. w.* Çabdak. im ÇKDr. Suçr. 1,5,15. 123,14. 127,5. 322,9. 337,6. अङ्गप्रत्यङ्गसंभूत MBh. 3,14317. अङ्गप्रत्यङ्गजः पुत्रो हृदयाच्चापि जायते। तस्मात्प्रियतरो मातुः R. 2,74,11 (76,16 Gorr.). Sadbh. P. 4,5,a. Kull. zu M. 2,147. R. 3,75,54. Prab. 85,12. — 2) *Abtheilung, Theil* Suçr. 1,2,3. एकस्यात्मनो ऽन्ये देवताः प्रत्यङ्गानि Nir. 7,4. — 3) *Waffe* (= आयुध Schol.) Bhâg. P. 3,1,23.

प्रत्यङ्गम् (wie oben) adv. 1) *auf —, an jedem Theile des Körpers:* श्रीखण्डविलेपनम् — प्रत्यङ्गमप्यर्पितम् Spr. 886. लीयते Pańkat. 183,21. आलिङ्गित Git. 1,46. आलिङ्गन 11,10. Kathâs. 4,54. प्रत्यङ्गतिलकादीनां फलम् 49,212. — 2) *für jeden Theil* (z. B. einer Opferhandlung): यस्मिन्कर्मणि यास्तु स्युरुक्ताः प्रत्यङ्गदक्षिणाः M. 8,208. — 3) *bei jedem Thema* Pat. zu P. 1,1,29.

प्रत्यङ्गिरस् (1. प्रति + अ°) m. N. pr. einer mythischen Person, die wie Aṅgiras eine Anzahl von Töchtern Daksha's ehelicht, R. 3,20,11.

प्रत्याङ्गिरस (wie oben) m. N. pr. einer mythischen Person, die als Vater von gewissen Ṛḱ angesehen wird: प्रत्याङ्गिरसजाः श्रेष्ठा ऋचो ब्रह्मर्षिसत्कृताः Hariv. 180, womit VP. 123 zu vergleichen ist: *the excellent Pratyangirasa Richas were the children of Angiras, descended from the holy sage.*

प्रत्यङ्गिरा f. N. pr. einer Tantra-Gottheit Abhidhânottarottara 67. Index des Kandjur No 590. fg. (प्रत्यङ्गिर!). °साधन Verz. d. Oxf. H. 88,a,10. आथर्वणप्रत्यङ्गिराकल्प (!) Ind. St. 1,469,10.

प्रत्यङ्मुख (प्रत्यञ्च् + मुख, adj. f. ई) *abgewandtes Gesicht habend, mit dem Gesicht nach Westen gewandt* P. 6,2,168, Sch. Âçv. Gṛhj. 1,7. 2,3. पुरुषस्य प्रत्यङ्मुखस्यासीनस्य दक्षिणमङ्ग्युत्तरं भवत्युत्तरं दक्षिणम् 10. 20. Kâtj. Çr. 4,13,2. 5,5,11. 7,8,20. 8,6,10. Lâṭj. 1,5,11. 9,8. 2,2,16. Pâr. Gṛhj. 2,3. M. 2,52. MBh. 6,3551. R. 2,68,13.

प्रत्यङ्शिर (1. प्र° + अशिर) n. gaṇa अंश्वादि zu P. 6,2,193.

प्रत्यञ्च् (अञ्च् mit प्रति) 1) adj. P. 3,2,59, Sch. 6,4,138, Sch. 2,52, Sch. Vop. 26,69. 3,147 (Declin.). f. प्रतीची und प्रतीची (auch प्रत्यञ्ची nach Vop. 4,12). a) *zugewandt, zugekehrt, adversus* (mit acc.): प्रत्यङ्देवानां विशः प्रत्यङ्ङुदेषि मानुषान् Ṛv. 1,50,5. 95,5. देवी भुवनाभिचक्ष्या प्रतीची चक्षुरुर्विया विभाति 92,9. 2,3,1. आ विश्वतः प्रत्यञ्चं जिघर्मि *welcher* (das Feuer) *überallhin seine Vorderseite bietet* 10,5. 1,144,7. 10,79,5. VS. 32,4 (wo die Schwierigkeit dadurch zu heben ist, dass man प्रत्यङ्जनांस्तिष्ठति verbessert). गिरं भरे वृषणाय प्रतीचीम् *ich bringe entgegen* 5,12,1. 7,30,1. 9,66,2. योषणा प्रतीची वशं वि नीयते 8,46,33. AV. 7,40,2. यः प्रत्यङ्सूर्यं मेहति (πρὸς ἥλιον τετραμμένον μὴ ὀμιχεῖν Pythag.) 13,1,56. Çat. Br. 2,1,4,19. 4,3,4,21. न प्रत्यङ्ङग्निमाचामेन्न निष्ठीवेत् Ḱhând. Up. 2,12,2. ऋतवः सर्वे पराञ्चः सर्वे प्रत्यञ्चः *gehen und kommen* Çat. Br. 12,3,2,35. — b) *hinten befindlich, von hinten kommend; den Rücken bietend, in umgekehrter Richtung sich bewegend; zurückgewandt:* अभ्रातेव पुंस एति प्रतीची Ṛv. 1,124,7 (oder zu a.). प्रतीची जग्रभा वाचमश्वं रशनया यथा 10,18,14. पत्तो जगार प्रत्यञ्चमत्ति *von hinten nach vorn* 27,13. लोपाशः सिंहं प्रत्यञ्चमत्साः 28,4. प्रत्यञ्चो यन्तु निगुतः 128,6. प्रतीचो बाहून्प्रति भङ्ध्येषाम् *knicke gegen das Gelenk* 87,4. अपामार्ग AV. 4,19,7. प्रतीचः पुनरा कृधि 5,8,7. अर्चिषा त्रिणो नुदतं प्रतीचः *stosset zurück* 6,32,3. 7,108,2. 8,5,5. उत्तानास्त्वा प्रतीचीं यत्पृष्टीभिरधिशेमहे *hinter —, unter unserm Rücken befindlich* 12,1,34. Ait. Br. 1,14. 2,27. अश्वः प्रत्यङ्पदा हिनस्ति *trifft nach hinten ausschlagend* 5,1. प्रतीच्येषां श्रीरगात् *ihr Glück wandte sich von ihnen* TBr. 1,1,4,4. प्रतीचीः प्रजा जायन्ते TS. 2,5,2,3. हिनस्ति तं पशुर्य एनं पुरस्तात्प्रत्यञ्चमुपचरति 5,7,6,1. प्रत्यङ्पर्यन्तः 6,3,3,5. यद्यं हि प्रत्यञ्चं प्रतिमुञ्चति 6,3. प्रत्यञ्चि शीर्ष्णो लोमानि Çat. Br. 10,2,1,9. प्रत्यक्पदैः Pańkat. II, 85 (s. Benfey zu d. St.). *von hinten anfangend:* स्तोम Pańkav. Br. 23,19,1. Kâtj. Çr. 25,10,4. — c) *hinten befindlich* so v. a. *westlich, nach Westen gerichtet* H. 168. Med. Ḱ. 16. Halâj. 1,103. AV. 9,7,21. दिश् (auch subst. mit Ergänzung von दिश्) AK. 1,1,2,3. 3,4,32,4. H. 167. Halâj. 1,101. AV. 3,26,3. 4,14,8. 12,3,9. VS. 10,12. Ait. Br. 1,7. 14. Draup. 3,7. MBh. 2,578. 3,10255. 9,2178. 13,4661. Hariv. 12412. R. Gorr. 1,13,40. 3,76,2. Sûrjas. 1,61. Kathâs. 19,106. Bhâg. P. 4,21,2. Mârk. P. 29,18. भूमि Verz. d. B. H. 288,4. इदं प्रत्यञ्चि दीर्घारण्यानि भवन्ति Ait. Br. 3,44. TBr. 1,4,4,5. Çat. Br. 5,1,5,6. प्रत्यञ्चं यन्तं पश्यन्ति 8,6,1,18. प्राच्यो ऽन्या नद्यः स्यन्दन्ते श्वेतेभ्यः पर्वतेभ्यः प्रतीच्यो ऽन्याः 14,6,8,9. 9,3,1,21. Kâtj. Çr. 21,4,2. Ḱhând. Up. 6,10,1. 3,3,1. प्रत्यक्स्थली वेदी R. 3,77,23. प्रत्यग्दिक् Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 48. हिमवद्विन्ध्ययोर्मध्यं यत्प्राग्विनशनादपि। प्रत्यगेव प्रयागाच्च मध्यदेशः

प्रकीर्तितः ॥ *westlich von* M. 2, 21. H. 951. — d) *zurückgewandt* so v. a. *nach innen gerichtet, innerlich:* ज्ञान Bhâg. P. 2,6,39. प्रत्यक्प्रशान्तधी 3,24,44. प्रत्यङ्मनादिगुरूपम् 6,9,19. चैतन्य Vedântas. (Allah.) No. 91. ज्योतिम् Prab. 1, 12. subst. so v. a. प्रत्यगात्मन् 100, 14. Madhus. in Ind. St. 1, 19, 16. — e) *gewachsen, gleichkommend, par:* प्रतीची सोममसि प्रतीच्युत सूर्यम् AV. 7, 38, 3. या विश्वान्निन्द्रमसि प्रतीची 46, 3. — f) *vergangen* (von der Zeit) Med. — 2) प्रत्यक् adv. P. 5,3,30. Sch. AK. 3, 5, 23. Med. a) *rückwärts, rückläufig, in entgegengesetzter Richtung; hinter:* प्रत्यगेनं शपथा यन्तु RV. 10,87,15. प्रत्यगेनमभिचारः स्तृणुते so v. a. *fällt auf den Urheber zurück* TBr. 1,7,2,5. AV. 4, 18, 2. 19,5.6. प्रत्यक्प्रतिप्रहिणम: 10.1,5. प्रत्यक्संवत्स भेषजम् *dagegen* 5,30,5. Çat. Br. 5,2,4,20. 7,5,2,7. प्रत्यगन्तात् Kâtj. Çr. 9, 2, 23. प्रत्यगपन्यीनवगूहति *nach hinten, unten,* Kâtj. Çr. 1,3,17. ऊर्ध्वम् — प्रत्यक् Kathop. 5,3. — b) *im Westen, nach Westen, westlich von* (ablat.): प्रत्यगार्हपत्यात् Âçv. Çr. 1, 11. Lâtj. 1,11,18. प्रत्यगतीत्य जुहोति Kâtj. Çr. 5,8,40. MBh. 5, 2998. 16,3. Bhâg. P. 3,1,21. — c) *im Innern* Bhâg. P. 4,22,37. — d) *in früheren Zeiten* AK. 3, 5, 23. Med.

प्रत्यचित (von अच् mit प्रति) partic. *geehrt* Bhâg. P. 5,15,9.

प्रत्यञ्जन (von अञ्ज् mit प्रति) n. *das Besalben* Suçr. 2, 353, 20.

प्रत्यदन (1. प्र° + अदन) n. *Essen, Futter* Çabdârthak. bei Wils.

प्रत्यनन्तर (1. प्र° + अन°) adj. *in unmittelbarer Nähe von Jmd* oder *Etwas stehend:* वभूव °रः R. 2,46,12 (44,12 Gorr.). 111, 12. प्रसीदेच्छामि ते ऽरण्ये भवितुं °रः R. Gorr. 2,51,14. मुहूर्तं भव सौमित्रे वैदेह्याः °रः 3,26,4. 5. In der folgenden Stelle ist wohl mit dem Schol. der Bomb. Ausg. प्रति von अनन्तर zu trennen und mit dem vorangehenden acc. zu construiren: अथ याः कोशलेन्द्रस्य शयनं प्रत्यनन्तराः *die dem Lager des Fürsten zunächst waren* R. Schl. 2,65,12. *zunächststehend* in übertr. Bed. MBh. 12, 3002. 3009. 12, 10600. स (क्षत्रियः) स्वस्य (ब्राह्मणस्य) °रः M. 10,81. निर्वेपापनिधी नित्यं न देयौ प्रत्यनन्तरे so v. a. *einem präsumtiven Erben* 8, 185. fg. प्रत्यनन्तरम् *unmittelbar nach* (ablat.) MBh. 12, 5058. 5078.

प्रत्यनीक (1. प्र° + अ°) 1) adj. *feindlich,* m. *Feind* H. 728. Halâj. 2. 301. विबुध° Bhâg. P. 5,24,30. 7,1,11. 9,1,28. 18,26. *sich feindlich entgegenstellend:* रथस्य तस्य कः संख्ये प्रत्यनीको भवेद्रथः MBh. 7,417. *entgegengesetzt* Suçr. 1, 35, 17. 242, 7. यथादोष° 358, 6. 2, 202, 14. प्रयतेतानुरोगाये प्रत्यनीकेन हेतुना 232, 19. 425, 3. Davon nom. abstr. °त्व n. 1,78,17. 154, 18. — 2) n. a) *ein feindlich gegenüberstehendes Heer:* यस्य शूरा महेष्वासाः प्रत्यनीकगता रणे MBh. 7, 1986. °तस् Hariv. 13251. — b) *Feindschaft, ein feindliches Verhältniss, eine feindliche Stellung:* °के महीक्षिताम् MBh. 6, 871. न चातिष्ठत बीभत्सुः प्रत्यनीके कथं च न *konnte auf keine Weise ihm widerstehen* 8, 1636. न शक्ताः प्रत्यनीकेषु स्थातुं मम सुरासुराः *weder die Götter, noch die Ungötter vermögen sich mit mir zu messen* R. 5, 22, 20. MBh. 8, 1631. ऋते ऽपि त्वां न भविष्यन्ति सर्वे ये ऽवस्थिताः प्रत्यनीकेषु योधाः so v. a. *die sich feindlich gegenüberstehen* Bhag. 11, 32. प्रत्यनीके व्यवस्थाप्य भीममेनम् so v. a. *dem Feinde gegenüberstellend* MBh. 8, 3301. — c) *Schmähung der Angehörigen eines Gegners, an welchem man sich nicht auf andere Weise zu rächen vermag:* बलिनः प्रतिपक्षस्य प्रतीकारे सुदुष्करे । यस्तदीयतिरस्कारः प्रत्यनीकं तदुच्यते ॥ Pratâpar. 101, b, 5. प्रतिपक्षमशक्तेन प्रतिकर्तुं तिरस्क्रिया । या तदीयस्य तत्स्तुत्यै प्रत्यनीकं तदुच्यते ॥ Kâvjapr. 176, 14. 15. Kuvalaj. 118, a (142, a).

प्रत्यनुमान (1. प्र° + अनु°) n. *Gegenschluss, eine entgegengesetzte Folgerung* Schol. zu Kap. 1, 35.

प्रत्यन्त (1. प्र° + अन्त) m. 1) *Grenze:* गुप्तमूल° adj. *die Hauptstadt und die Grenzen* Ragh. 4, 26. °पर्वत *ein angrenzender* (kleinerer) *Berg* AK. 2,3,7. Halâj. 2,12. कर्पटमिव प्रत्यन्तवासम् (?) Lalit. ed. Calc. 22, 11. — 2) *Grenzland* so v. a. *von barbarischen Volksstämmen eingenommenes Land* AK. 2,1,7. H. 952. pl. *barbarische Völkerstämme* Varâh. Bṛh. S. 4,21. 5,31. 9,17. 10,6. 16,22.

प्रत्यन्तात् (ablat. von प्रत्यन्त) adv. *je bis zum Ende* Lâtj. 1,5,19. 7,5,21. 10, 11, 5.

प्रत्यपकार (von 1. कर् mit प्रत्यप) m. *Gegenbeleidigung, Vergeltung von Bösem mit Bösem:* शाम्येत्प्रत्यपकारेण नोपकारेण दुर्जनः Kumâras. 2, 40. Kull. zu M. 5, 107.

प्रत्यब्दम् (1. प्र° + अब्द) adv. *jedes Jahr* Kathâs. 11, 72.

प्रत्यभिघारण (vom caus. von घर् mit प्रत्यभि) n. *das Wiederbegiessen* Kâtj. Çr. 1,9,14. 5,6,22. Çâṅkh. Gṛhj. 1, 13.

प्रत्यभिचरण (von चर् mit प्रत्यभि) adj. *gegenzaubernd* AV. 2,11,2.

प्रत्यभिज्ञा (1. ज्ञा mit प्रत्यभि) f. 1) *Wiedererkennung* Kap. 1, 35. Bhâshâp. 159. Schol. zu Gaim. 1, 19. zu Çâṇḍ. 53. 83. वदन° Râga-Tar. 6, 55. वृत्तप्रत्यभिज्ञ 3, 457. उत्पन्नप्रत्यभिज्ञ Daçak. 51, 2. — 2) Titel eines Werkes Hall 197.

प्रत्यभिज्ञान n. 1) (wie eben) *das Wiedererkennen* MBh. 3, 16266. Njâjas. 3, 73. 76. 78. Çâṇḍ. 53. 83. °रत्न Ragh. 12, 64. Kull. zu M. 3, 5. — 2) (प्रति + अभि°) *Wiedererkennungszeichen, Gegenerkennungszeichen* (welches ein Bote als Beweis, dass er seine Botschaft richtig ausgeführt hat, vorzeigt) R. 1, 1, 72 (67 Gorr.).

प्रत्यभिनन्दिन् (von नन्द् mit प्रत्यभि) adj. *mit Dank empfangend:* अनुग्रह° Ragh. 14, 79.

प्रत्यभिभाषिन् (von भाष् mit प्रत्यभि) adj. *sprechend zu* (acc.) R. 3,73,18.

प्रत्यभिमर्श (von मर्श् mit प्रत्यभि) m. *das Bestreichen, Berühren* (mit der Hand) Ait. Br. 7, 33.

प्रत्यभिमर्शन (wie eben) n. dass. Lâtj. 2,5,16.

प्रत्यभिमेथन (von मेथ् mit प्रत्यभि) n. *höhnische Antwort* Çâṅkh. Çr. 16, 5, 16.

प्रत्यभियोग (von युज् mit प्रत्यभि) m. *Gegenklage* Jâǵń. 2, 10.

प्रत्यभिवाद (von वद् mit प्रत्यभि) m. *die Erwiederung eines Grusses* P. 8, 2, 83.

प्रत्यभिवादक (vom caus. von वद् mit प्रत्यभि) adj. *Jmdes Begrüssung erwiedernd* Kull. zu M. 2, 127.

प्रत्यभिवादन (wie eben) n. *die Erwiederung eines Grusses* P. 8,2,83, Vârtt. Kull. zu M. 2, 122. 125. हासमात्रं च तैस्तस्य कृतं प्रत्यभिवादनम् Kathâs. 7, 46. यो न वेत्त्यभिवादस्य विप्रः प्रत्यभिवादनम् M. 2, 126.

प्रत्यभिवादयितर् (wie eben) nom. ag. *der einen Gruss erwiedert* Kull. zu M. 2, 125.

प्रत्यभिस्कन्दन (von स्कन्द् mit प्रत्यभि) n. *Gegenbeschuldigung* Mit.

im ÇKDr. u. प्रत्यभियोग.

प्रत्यभ्यनुज्ञा (1. ज्ञा mit प्रत्यभ्यनु) f. *Erlaubniss* Âçv. Gṛhj. 4,7.

प्रत्यमित्र (1. प्र° + अमित्र) adj. *feindlich*; m. *Feind, Gegner* Vjutp. 74. बल MBh. 8,2153. नराधिप 14,79. किमर्थं भवगान्वह्निः प्रत्यमित्रोऽभवद्युधि । सहदेवस्य 2,1129. 1952. 5,2937. 4242. 7,1677. 8039. 8,474. 12,5804. 13.5. 14,2247.

प्रत्यय (von 3. इ mit प्रति, m. 1) *Glaube an, feste Ueberzeugung von, Zuversicht, Vertrauen zu, Gewissheit*; = विश्वास AK. 3,4,24,149. H. an. 3, 492. Med. j. 89. fg. Halâj. 5,62. = निश्चय Med. Halâj. — Mâṇḍ. Up. 7. प्रत्ययो मेतलक्षणाम् MBh. 3,13461. fg. साक्षिप्रत्ययसिद्धानि कार्याणि *durch das den Zeugen geschenkte Vertrauen so v. a. auf das Wort der Zeugen* M. 8,178. 253. 262. Spr. 877. 2778. Jâgn. 2,58. अगमत्प्रत्ययं भूयो दृष्ट्वा सीतेति MBh. 3,16228. 13.4589. R. 1,1,62. 64. 3,23,35. 2,52,56. यदि न प्रत्ययोऽस्मासु विद्यते तव 4,11,9. प्रत्ययं गच्छ मे *fasse Vertrauen zu mir* 6,101,7. 103,17. Kaṇ. 3,2,11. 12. Kumâras. 4,45. प्रायः प्रत्ययमाधत्ते स्वगुणेषूत्तमादरः 6,20. मूढः परप्रत्ययनेयबुद्धिः Mâlav. 2. Spr. 1991. 2236. Çâk. 11,16. 67,6. 69,15. 103,18. Megh. 8. Kathâs. 15,106. 28,149. 42,103. 43,206. स्त्रीवचःप्रत्ययो हन्ति विचारं महतामपि 49,122. न मेऽस्ति त्वदीयशपथैः प्रत्ययः Pañkat. 112,1. 146,14. 165,4. 171,11. सोप्रतं च प्रत्ययः संजातः 224,22. Kathâs. 32,189. Râga-Tar. 2,91. 3,441. 485. 6,309. °कारक Spr. 1746. Verz. d. B. H. 287,1. 2 v. u. प्रत्यक्षप्रत्ययावह ebend. 6 v. u. Bhâg. P. 5.3,13. उत्पन्न° adj. Vid. 134. ज्ञात° adj. Hit. 122,21. अस्त्यत्र प्रत्ययो मम *ich bin davon überzeugt* Kathâs. 2,67. कः प्रत्ययोऽत्र *wie kann man sich davon überzeugen?* 6,15. Pañkat. 64,12. 83,3. 256,11. अद्य पूर्वाधीतविद्यायाः प्रत्ययः क्रियते (lies क्रियताम्, *wir wollen uns von der Wahrheit der früher erlernten Wissenschaft überzeugen* 244,1. वदामि प्रत्ययं तव *ich werde dir Etwas sagen, was dich von der Wahrheit überzeugen wird*, Som. Nala 142. (स्त्री) नेत्रमूत्रप्रत्ययानाम् Spr. 392. आत्मन्यप्रत्ययं चेतः Çâk. 2. स° adj. *Vertrauen habend* Kathâs. 28,141. Daçak. in Benf. Chr. 192,17. वाचि Râga-Tar. 4,464. सप्रत्यया वृत्तिः *ein zuverlässiger, sicherer Lebensunterhalt* Spr. 383. — 2) *Verständniss, Annahme; Vorstellung, Begriff, Idee*; = ज्ञान AK. H. an. Med. Halâj. Kâtj. Çr. 13,1,9. 22,3,44. 46. 25,1,8. अर्थ° Nir. 1,15. Kaṇ. 7,2,20. Ind. 8,216. वैनाशिकास्त्वहमिति प्रत्यये Çañk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 8. घटरूपमितिप्रत्ययवत् स्त्रीमुखं चन्द्रसुखमित्यादिप्रत्ययादपि विषये सुखाद्युचितम् Sâhhajasâra bei Nilak. 80,89. Tattvas. 9. अभावप्रत्ययालम्बना वृत्तिर्निद्रा Jogas. 1,10. 48. 2,20. Çañk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 37. Vedântas. (Allah.) No. 123. Schol. zu Kap. 1,45. Madhus. in Ind. St. 1,22,5 v. u. Kull. zu M. 6,72. Tattvas. 41. °सर्ग Sâñkhjak. 46. — 3) *Grund, Ursache* AK. H. an. Med. Halâj. भवप्रत्ययो विदेहप्रकृतिलयानाम् Jogas. 1,19. आम्नायप्रत्ययो विधिः *auf dem Texte beruhend* Kauç. 1. Ragh. 10,3. Kumâras. 3,18. येषां स्वप्रत्ययः स्वर्गः MBh. 13,376. स्वकर्मप्रत्ययात् 77. 81. 12,7864. bei den Buddhisten *mitwirkende Ursache* Colebr. Misc. Ess. I, 305, Lalit. ed. Calc. 212,6. *Ursache* Wassiljew 226. fg. — 4) *Berühmtheit* (प्रथितत्व) H. an. Med. P. 8,2,58. — 5) *Mittel* (सहकारिन्) Trik. 3,2,10. — 6) *Auflösung* (?) Verz. d. Oxf. H. 198,a,4; vgl. Ind. St. 8,425. fg. *definitio* Aufrecht. — 7) *ein nachfolgender Laut* ṚV. Prât. 1,20. 2,28. 4,16. VS. Prât. 3,8. — 8) *Suffix* AK. H. an. Med. VS. Prât. 5,13. AV. Prât. 2,87. 3,8. P. 1,1,61. 2,41. 3,1,1. 4,1. Ragh. 11,56. AK. 3,6,2,29. — Die Lexicographen kennen noch folgende Bedd.: *Versicherung, Schwur* (शपथ) AK. H. an. Med. Halâj. *Höhle* (रन्ध्र); *Untergebener* (अधीन) AK. *Brauch, Sitte* (आचार) H. an. Med. *religiöse Betrachtung; ein Haushälter, der sein eigenes Feuer hat*, Nâm. Ratnam. bei Wils.

प्रत्ययकारिन् (प्र° + का°) 1) adj. *Vertrauen erweckend*. — 2) f. ई *Siegel* Trik. 2,8,29.

प्रत्ययत्व n. nom. abstr. von प्रत्यय 3. Madhjam. 26.

प्रत्ययन (von 3. इ mit प्रति, enklytisch nach einem verbum fin. gaṇa गोत्रादि zu P. 8.1,27. 57.

प्रत्ययनस्त्व n. *Wiedererlangung* (nach dem Comm.) TBr. 1,1,9,6. 7.

प्रत्ययिक (von प्रत्यय) adj. am Ende eines comp. vielleicht *beruhend auf*: आत्म° (शास्त्र) MBh. 12,8968.

प्रत्ययित (wie eben) adj. *zuverlässig, erprobt* gaṇa तारकादि zu P. 5,2,36. AK. 2,8,1,13. H. 734. द्विज Kathâs. 15,68. मागक R. 6,92,30. fehlerhaft für प्रत्यायित Pañkat. 216,23. — Vgl. प्रत्यायित.

प्रत्ययिन् (wie eben) adj. *des Vertrauens würdig, zuverlässig*: चर R. 6,5,18. Spr. 1159.

प्रत्यर (1. प्र° + अर, m. *Nebenspeiche* Çvetâçv. Up. 1,4.

प्रत्यरि (1. प्र° + अरि) m. *ein ebenbürtiger Feind, ein Jmd gewachsener Gegner*: चं क्रोधी प्रत्यरिर्वधे MBh. 8,1456. 13,5088.

प्रत्यर्क (1. प्र° + अर्क) m. *Nebensonne* Varâh. Bṛh. S. 29,31. 33.

प्रत्यर्चन (von 1. अर्च् mit प्रति, n. *Erwiederung einer Ehrenbezeigung, eines Grusses* MBh. 12,13914.

प्रत्यर्थक m. = प्रत्यर्थिन् *Widersacher* Vjutp. 74.

प्रत्यर्थम् (1. प्र° + अर्थ) adv. *bei jeder Sache u. s. w.* P. 2,1,6, Sch. Madhjam. 21. fehlerhaft für अत्यर्थम् Arg. 4,61; vgl. MBh. 3,12052.

प्रत्यर्थिक am Ende eines adj. comp. von प्रत्यर्थिन् *Widersacher*: बहु° (राज्य) MBh. 12,12003. 15,968.

प्रत्यर्थिन् (1. प्र° + अर्थिन्, 1) adj. *feindlich*, subst. *Widersacher, Gegner, Nebenbuhler* AK. 2,8,1,11. H. 729. Med. n. 194. Halâj. 2,301. °पृथ्वीपति Prab. 3,7. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,503, Çl. 9. 504, Çl. 13. प्रत्यर्थिभूतामपि तां समाधेः शुश्रूषमाणाम् Kumâras. 1,60. सरसिजप्रत्यर्थि पाणिद्वयम् *wetteifernd mit* Sâh. D. 41,12. — MBh. 5,1678. Kathâs. 43,102. — 2) m. *der Verklagte* Med. Çabdar. im ÇKDr. M. 8, 79. Jâgn. 2,6. MBh. 2,225. Mṛkkh. 141,9. Ragh. 17,39. Râga-Tar. 6, 25. 33. 41. Dhûrtas. 89,20.

प्रत्यर्धि adj. etwa *zur Hälfte betheiligt an* (gen.), *gleichberechtigt, gleichstehend* (TBr. Comm. 1,336): प्रत्यर्धिर्देवस्यं देवस्य मह्ना ṚV. 10, 1,5. यज्ञानाम् 26,5. Von derselben Wurzel wie अर्ध.

प्रत्यर्पण (vom caus. von अर् mit प्रति) n. *das Zurückgeben, Wiedergeben* Ragh. 15,85. Kull. zu M. 8,195. 9,73.

प्रत्यर्पणीय (wie eben) adj. *zurückzugeben, wiederzugeben* Kull. zu M. 8,195.

प्रत्यर्ष (von 2. अर्ष् mit प्रति, m. etwa *Wand, Seite* (eines Hugels): दक्षिणाप्रवणस्य प्रत्यर्षे श्मशानं कुर्यात् Çat. Br. 13,8,1,5.

प्रत्यर्हम् (1. प्र° + अर्ह) adv. in यथा° *je nach Verdienst* Vjutp. 147.

प्रत्यवकर्शन (vom caus. von कर्श् mit प्रत्यव) adj. *zu Schanden machend:* यच्चास्यान्यतमं किंचिदङ्गं प्रत्यवकर्शनम् Bhāg. P. 1,7,28. Schol.: कृशत्वकर, निवर्तक.

प्रत्यवनेजन (von निज् mit प्रत्यव) n. *Wiederabwaschung* Pār. Gṛhy. 3,10.

प्रत्यवमर्श (von मर्श् mit प्रत्यव) m. 1) *innere Betrachtung, das Sichvertiefen in:* आत्म° Bhāg. P. 5,1,39. = विवेक Schol. — 2) *Rückschluss* Kull. zu M. 11,262. 12,13 (an beiden Stellen °मर्ष geschrieben.) — 3) स्मृतिप्रत्यवमर्ष in der Stelle: °श्च तेषां ज्ञात्यन्तरे ऽभवत् Hariv. 1203 so v. a. *Beibehaltung der Erinnerung.*

प्रत्यवमर्शन (wie eben) n. *innere Betrachtung, das Sichbesinnen* Bhāg. P. 3,14,43. = युक्तायुक्तविचार Schol.

प्रत्यवमर्शवत् (von प्रत्यवमर्श) adj. *der innere Betrachtungen anstellt, sich besinnt* MBh. 12,10834 (°मर्षवत् gedr.).

प्रत्यवमर्ष und °मर्षवत् s. u. °मर्श und °मर्शवत्.

प्रत्यवयवम् (1. प्र° + अवयव) adv. *für jeden Theil, in's Einzelne:* प्रत्यवयववर्णना Vikr. 19,9.

प्रत्यवर (1. प्र° + अवर) adj. *niedriger, geringer, weniger geachtet:* श्रेष्ठ, मध्य, जघन्य, प्रत्यवर MBh. 5,1257 = 12,4191. अवर, प्रत्यवर, गरीयस् 13,4588. 14,1642. धर्माः Sadbh. P. 4,27,a. प्रतिग्रहाध्यापनाद्वा तथैवाध्यापनादपि । प्रतिग्रहः प्रत्यवरः M. 10,109. R. 5,53,23 = 69,20.

प्रत्यवरूढि (von रुह् mit प्रत्यव) f. *das Herabsteigen zu Jmd hin* TS. 7,3,5,3. 2,4.

प्रत्यवरोधन (von रुध् mit प्रत्यव) n. *Hemmung, Störung:* दृष्टि° MBh. 12,10281.

प्रत्यवरोह (von रुह् mit प्रत्यव) m. *das Herabsteigen zu Jmd hin* (von einer Höhe, vom Sitz u. s. w.); *absteigende Folge* Çat. Br. 9,3,4. 6. 5,1,54. Lāṭy. 6,6,6. 8,5,25. 9,12,16. रोहात्प्रत्यवरोहाच्चिकीर्षितः Nir. 7,23. so v. a. °मन्त्र Ait. Br. 8,9. TS. 1,7,6,2. Çat. Br. 9,1,1,12. Kāty. Çr. 18,1,4. 5.

प्रत्यवरोहण (wie eben) n. 1) *das Herabsteigen zu Jmd hin* Çāṅkh. Çr. 16,17,9. vom Sitz Lāṭy. 2,12,2. — 2) *N. einer best. Gṛhja-Feier im Mārgaçîrsha* Āçv. Gṛhy. 2,1. 3. Çāṅkh. Gṛhy. 4,15.

प्रत्यवरोहणीय (wie eben oder von प्रत्यवरोहण) m. *ein best. Ekâha, der einen Theil des Vâgapeja bildet,* Çāṅkh. Çr. 14.11,1. Lāṭy. 8,11, 14. 12,4. Maç. 4,7. Mahīdh. zu Pañkav. Br. 18,6,13.

प्रत्यवरोहिन् (von रुह् mit प्रत्यव) adj. *absteigend, abwärts sich bewegend:* उक्थानि Lāṭy. 9,12,15. Kāṭh. 33,8. Pañkav. Br. 18,6,12. 20, 2,1. 3,1. 8,1. Nidāna 6,10 in Ind. St. 8,114. *vom Sitz sich erhebend:* अ° Kāty. Çr. 22,5,27. °रोहिणी f. gaṇa गौरादि zu P. 4,1,41.

प्रत्यवसान (von सा mit प्रत्यव) n. *das Essen* Trik. 2,9,18. H. 423. Halāj. 2,170. P. 1,4,52. 3,4,76.

प्रत्यवसित s. u. सा mit प्रत्यव.

प्रत्यवस्कन्दन (von स्कन्द् mit प्रत्यव) n. *das von Seiten eines Verklagten mit einer Rechtfertigung der ihm zur Last gelegten Handlung verbundene Eingeständniss derselben vor Gericht* Bṛhasp. in Vjavahārat. 19,3 v. u. Auch °स्कन्द m. nach ÇKDr. und Wils.

प्रत्यवस्था (स्था mit प्रत्यव) f. = पर्यवस्था Colebr. und Lois. zu AK. 3,3,21.

प्रत्यवस्थातर् (wie eben) nom. ag. *Widersacher, Gegner* H. 728.

प्रत्यवस्थान (wie eben) n. *Beseitigung, Entfernung* Vjutp. 151.

प्रत्यवहार (von हर् mit प्रत्यव) m. *Zurückziehung, Einziehung:* सैन्यानाम् MBh. 3,16363. 7,9492. *Einziehung der Schöpfung* so v. a. *Aufhebung, Auflösung:* त्वामामनन्ति प्रकृतिं पुरुषार्थप्रवर्तिनीम् ... सर्गस्थितिप्रत्यवहारहेतुः Ragh. 2,44.

प्रत्यवाय (von 3. इ mit प्रत्यव) m. 1) *Abnahme, Verminderung:* क्षीर° Kāty. Çr. 22,3,33. 1,6,8. 4,15,19. Bhag. 2,40. MBh. 6,1987. — 2) *Umkehrung, ein umgekehrtes Verhältniss:* उत्तमानुत्तमान्गच्छन्हीनान्हीनांश्च वर्जयन् । ब्राह्मणः श्रेष्ठतामेति प्रत्यवायेन शूद्रताम् ॥ M. 4,245. Kull. zu M. 2,103. — 3) *Widerwärtigkeit, Unannehmlichkeit:* बहुप्रत्यवायं नृपत्वम् Çāk. Ch. 141,13. Prab. 12,13 (= अनिष्ट Schol.). zur Erkl. von विधुर Halāj. 5,38. — 4) *Vergehen, Sünde* Mārk. P. 34,14. Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 272. Vedāntas. (Allah.) No. 7. Kull. zu M. 2, 4 (S. 65, Z. 9), 5,70. 7,35. 10,127. 11,30. Schol. zu VS. Prāt. 1,4.

प्रत्यवेक्षण (von ईक्ष् mit प्रत्यव) n. *das Sehen nach Etwas, das sich-Kümmern um Etwas, Sorge um Etwas:* क्षितं च प्रत्यवेक्षणेन (im Text अवेक्षया) रक्षेत् Kull. zu M. 7,101. शास्त्रार्थाप्रत्यवेक्षणा Kām. Nītis. 14,47.

प्रत्यवेक्षा (wie eben, f. dass. Ragh. 17,53 (wo mit der Calc. Ausg. °वेक्षानिरत्ययाः zu lesen ist). Rāǵa-Tar. 1,341. 5,168. 180 (wo beide Ausgaben प्रात्य° haben; vgl. indessen die Corrigg. S. 312). 6,8. 67. 108.

प्रत्यवेक्ष्य (wie eben) adj. *auf den man Rücksicht zu nehmen hat* MBh. 1,3459. — Ragh. 17,53 ist प्रत्यवेक्षानि° zu lesen.

प्रत्यश्मन् (1. प्र° + अश्मन्) m. *Röthel* Trik. 2,3,6.

प्रत्यष्ठीला f. *eine best. Nervenkrankheit* Suçr. 1,257,20. 2,44,9. — Vgl. अष्ठीला.

प्रत्यस्तगमन (1. प्रति - अस्त + ग°) n. *Untergang* (der Sonne) Çaṅk. zu Khānd. Up. 3,19,3.

प्रत्यस्तमय (1. प्रति - अस्तम् + अय) m. *Untergang, das Aufhören:* सर्वकरणव्यापार° Çaṅk. in Wind. Sancara 171.

प्रत्यस्त्र (1. प्र° + अस्त्र) n. *Gegengeschoss:* श्रुतशर्मा प्रयुङ्क्ते स्म यद्यदस्त्रं प्रयत्नतः । प्रत्यस्त्रैः प्रतिहन्ति स्म तत्तत्सूर्यप्रभः तथात् ॥ Kathās. 50,65. अस्त्रप्रत्यस्त्रयुद्धेन युयुधाते 48,36. 50,26. 42.

प्रत्यहम् (1. प्रति + अह = अहन्) adv. *täglich* Kāty. Çr. 1,7,8. 22, 7,14. 26,7,51. M. 3,69. 7,118. 123. 8,3. 9,27. Jāǵñ. 1,22. 3,317. Kumāras. 1,61. Çāk. 47. 132. Spr. 1255. 1848. Varāh. Bṛh. S. 29,30. Sūrjas. 1,26. Rāǵa-Tar. 2,51. Kathās. 4,28. 33,127. 36,22. Pañkat. 9,7. Hit. 20,12. 25,17. 27,13. 30,2. Vet. 2,8.

प्रत्याकार (1. प्र° + आकार) m. *Degenscheide* H. 783. Halāj. 2,318.

प्रत्याक्षेपक (von क्षिप् mit प्रत्या) adj. *verhöhnend, verspottend;* davon nom. abstr. °त्व n. Kuvalaj. 131, b (130, b).

प्रत्याख्यात partic. s. u. ख्या mit प्रत्या. Davon nom. abstr. °त्व n. *das Zurückgewiesen — Verworfenwordensein* Verz. d. Oxf. H. 162, b, N. 4.

प्रत्याख्यातर् (von ख्या mit प्रत्या) nom. ag. *Verweigerer* Bhāg. P. 8,19,3.

प्रत्याख्यान (wie eben) n. = निरसन, प्रत्यादेश u. s. w. AK. 3,3,31. 1) *das Zurückweisen, Abweisen:* °नं च कृष्णस्य रुक्मी MBh. 1,801. 7,5354. 8,319. 13,3869. कृतवान्सर्वतस्तेषां °नं सुतां प्रति R. Gorr. 1,68,18. त्रिशङ्कु° 1,59 in der Unterschr. Çāk. 82,8, v. l. 111,3, v. l. Malāv. 49. Amar. 90. Rāǵa-Tar. 3,434. Mārk. P. 61,72. — 2) *das Verweigern, Ab-*

schlagen: भिक्षा° MBH. 12, 13249. चरणापतन° Spr. 902. Gegens. दान 1849 (= MBH. 13, 5572). — 3) *das Läugnen, Nichtannehmen:* नहि कार्यकारणाप्रत्याख्यानेन संसारो ऽवगम्यते ÇAṂK. zu BṚH. ÂR. UP. S. 296. — 4) Titel einer der 14 Pûrva oder ältesten Schriften der Gaina H. 248.

प्रत्याख्या॑यम् (wie eben) absolut. TS. 3, 1, 3, 2. ÇAT. BR. 13, 3, 4, 1.

प्रत्याख्यायिन् (wie eben) adj. अ° *nicht abweisend* ÂÇV. GṚHJ. 1, 22. PÂR. GṚHJ. 2, 4.

प्रत्याख्येय (wie eben) adj. 1) *zurückzuweisen:* °यस्त्वया तात कुण्डलार्थे सुरेश्वरः MBH. 3, 16971. eine Gabe JÂGṆ. 1, 214. — 2) *abweisbar* von einer Krankheit so v. a. *nicht in Behandlung zu nehmen, unheilbar* SUÇR. 1, 127, 8. अ° *unheilbar* (!) KÂÇ. zu P. 5, 2, 92. nom. abstr. प्रत्याख्येयता f. SUÇR. 1, 14, 2.

प्रत्यागति (von 1. गम् mit प्रत्या) f. *Heimkehr, Rückkehr* HARIV. 16341.

प्रत्यागम (wie eben) m. dass. HARIV. 15561. R. 2, 71 in der Unterschr. RÂGA-TAR. 6, 201. VID. 162. KATHÂS. 4, 100. कुल° adj. MBH. 12, 6227.

प्रत्यागमन (wie eben) n. dass. VJUTP. 122. MBH. 1, 129. 190. 3, 1. 6. 4, 25. R. 6, 108 und RAGH. 13 (दण्डका° *nach, in*) in den Unterschrr. R. GORR. 1, 4, 86. BHÂG. P. 9, 5, 18. निरूह° *das Wiederzurückkommen eines Klystiers* SUÇR. 2, 218, 10.

प्रत्याचार (1. प्र° + आचार) m. *ein entsprechendes Verfahren:* चार° so v. a. *ein durch die Späher hervorgerufenes Verfahren* MBH. 5, 27. fgg. in den Unterschrr.

प्रत्याता॑प (1. प्र° + आताप) m. *sonniger Platz* ÇAT. BR. 5, 3, 4, 12. KÂTJ. ÇR. 15, 4, 34.

प्रत्यात्म (1. प्र° + आत्मन्) adj. P. 6, 4, 169, Sch. Viell. ist auch das adv. प्रत्यात्मम् gemeint. प्रत्यात्मवेदनीयो (बुद्धधर्मः) विज्ञैः *von jedem Einzelnen kennen zu lernen* VJUTP. 39.

प्रत्यात्मक (wie eben) adj. *selbsteigen:* यच्च मे किंचिदस्ति प्रत्यात्मकं धनम् SADDH. P. 4, 25, *b.*

प्रत्यात्म्य (wie eben) n. *Selbstähnlichkeit:* स किंनरान्किंपुरुषान्प्रत्यात्म्येनासृजत्प्रभुः so v. a. *nach seinem Ebenbilde* BHÂG. P. 3, 20, 45.

प्रत्यादर्श PAÑKAT. III, 176 fehlerhaft für प्रत्यादेश.

प्रत्यादान (von 1. दा mit प्रत्या) n. 1) *das Wiederempfangen, Wiedererlangung:* राज्यस्य MBH. 5, 2148. — 2) *das Wiederholen, Wiederholung* ÂÇV. ÇR. 5, 15. ṚV. PRÂT. 10, 5. Schol. zu 11, 10 (Sûtra 18). 13. 14 (Sûtra 25). UPAL. 3, 4.

प्रत्यादित्य (1. प्र° + आदि°) 1) m. *Nebensonne* MBH. 12, 13911. AV. PARIÇ. in Ind. St. 8, 435, N. 1. — 2) am Anfange eines comp. *gegen die Sonne:* °गुद *dessen Steiss gegen die Sonne gewandt ist* SUÇR. 2, 47, 1.

प्रत्यादित्सु (vom desid. von 1. दा mit प्रत्या) adj. *wiederzuerlangen —, zu erlangen im Sinne habend:* प्राणान् BHÂG. P. 4, 22, 8. त्रिविष्टपम् 1, 3, 19.

प्रत्यादेय (von 1. दा mit प्रत्या) adj. *zu empfangen, entgegenzunehmen, was man einnimmt* Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 539, 18 (*was ihr einnehmen werdet, das gehört diesen;* HALL fasst प्रत्यादेय als Prädicat und übersetzt es durch *zu zahlen*).

प्रत्यादेश (von 1. दिश् mit प्रत्या) m. 1) *Anweisung, Befehl* VET. 2, 17. — 2) *Zurückstossung, Abweisung;* = प्रत्याख्यान, निरसन AK. 3, 3, 31. शकुन्तला° ÇÂK. 79, 12. 82, 8. 183. मधुनः MEGH. 93. *eine abschlägige Antwort* 112. — 3) *Beschämung:* येन येन यथाङ्गेन स्तेनो नृषु विचेष्टते। तत्तदेव हरेत्तस्य प्रत्यादेशाय (KULL.: प्रसङ्गनिवारणाय) पार्थिवः॥ M. 8, 334. नृशंसस्य ममाद्यायं प्रत्यादेशो न संशयः। दत्तः स्वमांसं दत्त्वा कपोतेन महात्मना॥ MBH. 12, 5553 (hiernach ist auch PAÑKAT. III, 176 प्रत्यादेशः st. प्रत्यादर्शः zu lesen). 3, 59. 6, 3776. तस्य दुहिता प्रत्यादेश इव श्रियः *beschämend, verdunkelnd* DAÇAK. 138, 3; vgl. श्री — पच्चादेसो रूवगव्विदाए सिरिगोरीए VIKR. 5, 10.

प्रत्याधा॑न (von 1. धा mit प्रत्या) n. *Ort der Aufbewahrung* ÇAT. BR. 14, 3, 2, 1. 2.

प्रत्याध्मान (von ध्मा [धम्] mit प्रत्या) n. *eine best. Nervenkrankheit. eine Art Trommelsucht* SUÇR. 1, 257, 15. 2, 44, 7.

प्रत्यानयन (von 1. नी mit प्रत्या) n. *das Wiederzuführen, Wiederzurückbringen, Wiederzurückgeben:* यतिष्ये वः सख्रीप्रत्यानयनाय VIKR. 5, 11. HARIV. 14200.

प्रत्यानीक adj.: राजन् ÇÂÑKH. GṚHJ. 1, 11 (Ind. St. 5, 294. fg.).

प्रत्यानेय (wie eben) adj. *wieder gut zu machen:* दुर्योधनेन यच्चैतत्पापं तेषु पुरा कृतम्। कथा तत्कुलवृद्धेन प्रत्यानेयम् MBH. 5, 1476. fg.

प्रत्यापत्ति (von 1. पद् mit प्रत्या) f. *Rückkehr, Wiederumwandlung* MBH. 12, 10731. P. 3, 1, 26, Vârtt. 2. 8, 4, 68, Vârtt. 1. Schol. zu 8, 4, 68.

प्रत्यापन (von आप् mit प्रति?) enklit. nach einem Verbum finitum SIDDH. K. 244, *a*, 3; vgl. P. 8, 1, 27. Viell. fehlerhaft für प्रत्यायन.

प्रत्यापीड (1. प्र° + आपीड) m. *ein best. Metrum* COLEBR. Misc. Ess. II, 165. Ind. St. 8, 173. 348. fgg. — Vgl. आपीड, welches auch als N. eines Metrums m. ist.

प्रत्याप्लवन (von प्लु mit प्रत्या) n. *das Zurückspringen* R. 5, 33 in der Unterschr.

प्रत्याम्नातव्य (von म्ना mit प्रत्या) adj. *zu verwerfen, für ungültig —, für nicht bindend zu halten:* अ° BHÂG. P. 5, 1, 6.

प्रत्याम्नान (wie eben) n. *entgegengesetzte —, veränderte Bestimmung:* एतेनोत्क्रमोकारस्य प्रत्याम्नानं वाचा LÂṬJ. 9, 7, 4. Schol. zu KÂTJ. ÇR. 107, 7. 477, 21.

प्रत्याम्नाय (wie eben) m. 1) dass. SAṄSK. K. 38, *b*, 4. 39, *a*, 7. अ° ṚV. PRÂT. 1, 15. — 2) — निगमन *Schluss, das fünfte Glied im Syllogismus* (*Wiederanerkennung des ersten Gliedes,* nach MÜLLER *Wiederholung,* Z. d. d. m. G. 7, 307, N. 3.

प्रत्याय (von 3. इ mit प्रति) m. zur Erkl. von कर *Abgabe, Tribut* H. an. 2, 398. MED. r. 12. VJUTP. 169.

प्रत्यायक (vom caus. von 3. इ mit प्रति) adj. *zur Erkenntniss bringend, erklärend, deutlich machend:* श्रुतिच्छन्दसां प्रत्यायकं शास्त्रम् BHAR. zu AK. im ÇKDR. u. छन्दोविचिति.

1. प्रत्यायन (von 3. इ mit प्रत्या) n. *Untergang* (der Sonne) KHÂND. UP. 3, 19, 3.

2. प्रत्यायन (vom caus. von 3. इ mit प्रति) n. 1) viell. *das Heimführen* (der Frau) MBH. 13, 2448. — 2) *das Klarmachen, Auseinandersetzen, Deutlichmachen, Beweisen* SÂH. D. 17, 3. KATHÂS. 24, 217. °ना f. 39, 234.

प्रत्यायित (wie eben) m. *Vertrauensmann, Beauftragter:* गन्धर्वा ह वा इन्द्रस्य सोममप्सु प्रत्यायिता गोपयन्ति ÇÂÑKH. BR. 12, 3. — Vgl. u. 3. इ mit प्रति caus. und प्रत्यायित.

प्रत्यायितव्य (wie eben) adj. *klar zu machen, zu beweisen* MÂLAV. 14, 11.

प्रत्यारम्भ (von रभ् mit प्रत्या) m. 1) *Wiederanfang* KAUÇ. 141. UPAL. 5, 4. 7, 20. °रम्भे मुक्तः HALÂJ. 3, 90. — 2) *Verbot* P. 8, 1, 31.

प्रत्यार्द्रा (1. प्र° + आर्द्रा) f. gaṇa ग्रंशादि zu P. 6, 2, 193.

प्रत्यार्धपुर (1. प्र° + आर्ध°) gaṇa ग्रंशादि zu P. 6, 2, 193 (°पुर: und पुर).

प्रत्यालीढ (von लिह् mit प्रत्या) 1) adj. s. u. लिह्. — 2) n. *eine best. Stellung beim Schiessen, bei der das linke Bein vorgestreckt wird*, AK. 2, 8, 2, 53. H. 777 (vgl. die Scholien). MED. ḍh. 12. adj. *links gestreckt* VJUTP. 105. — Vgl. आलीढ.

प्रत्यावर्तन (von वर्त् mit प्रत्या) n. *Wiederkunft* VID. 222.

प्रत्याशा (1. प्र° + आशा) f. *Vertrauen auf, Hoffnung, Erwartung* MED. dh. 3. Spr. 2394, v. l. मूढा ऽन्यत्र मरीचिकासु पशुवत्प्रत्याशया धावति ÇÂNTIÇ. im ÇKDR. KÂT. 2. सुह्र° KATHÂS. 45, 19. PRAB. 35, 16. 76, 13. Schol. zu AMAR. 90. MÂLATIM. 146, 7. विगलितप्रत्याशत्व 2 v. u. स-प्रत्याशम् adv. *erwartungsvoll* VIKR. 40, 17.

प्रत्याश्रय (von श्रि mit प्रत्या) m. *Obdach, Wohnung* GAUḌAP. zu SÂṂKHJAK. 51.

प्रत्याश्राव (von श्रु mit प्रत्या) m. = प्रत्याश्रावण VS. 19, 25.

प्रत्याश्रावण (vom caus. von श्रु mit प्रत्या) n. *Antwortsruf*, Bez. *gewisser Formeln beim Gottesdienst* ÇAT. BR. 1, 5, 2, 9. 2, 6, 1, 24. 11, 2, 1, 3. KÂTJ. ÇR. 3, 3, 14. ओं स्वधेत्याश्रावणमस्तु स्वधेति प्रत्याश्रावणम् ÂÇV. ÇR. 2, 19.

प्रत्याश्वास (von श्वस् mit प्रत्या) m. *das Wiederaufathmen, Erholung* MBH. 9, 1781.

प्रत्याश्वासन (vom caus. von श्वस् mit प्रत्या) n. *Tröstung* R. GORR. 2, 114 in der Unterschr. ÇÂK. 81, 21, v. l.

प्रत्यासङ्ग (von सञ्ज् mit प्रत्या) m. *Verbindung, Zusammenhang* VS. PRÂT. 5, 2.

प्रत्यासत्ति (von सद् mit प्रत्या) f. *unmittelbare Nähe* (im Raume, in der Zeit u. s. w.) LÂṬJ. 9, 7, 6. ÇÂK. CH. 63, 17. Spr. 1830. Schol. zu P. 3, 3, 40. 8, 1, 7. Schol. zu KÂTJ. ÇR. 82, 22. 89, 1. 90, 4. *Analogie* KAIJ. bei GOLD. MÂN. 166, a.

प्रत्यासन्न adj. s. u. सद् mit प्रत्या. Davon nom. abstr. °ता f. *Nähe* PRAB. 16, 6.

प्रत्यासर m. = प्रत्यासार ÇABDAR. im ÇKDR.

प्रत्यासार (von सर् mit प्रत्या) m. *Nachtrab eines Heeres* AK. 2, 8, 2, 47. H. 747. HALÂJ. 5, 41.

प्रत्यास्तार (von स्तर् mit प्रत्या) m. *der Teppich eines buddh.* Bhikshu VJUTP. 207.

प्रत्यास्वर (von स्वर् mit प्रत्या) adj. *zurückstrahlend* KHÂND. UP. 1, 3, 2.

प्रत्याहरण (von हर् mit प्रत्या) n. 1) *das Wiederbringen* VIKR. 11, 15. — 2) *das Zurückziehen, Zurückhalten von:* इन्द्रियाणां स्वस्वविषयेभ्यः प्रत्याहरणं प्रत्याहारः VEDÂNTAS. (Allah.) No. 132. — 3) = प्रत्याहार 2. ÇABDAR. im ÇKDR.

प्रत्याहरणीय (wie eben) adj. *zurückzunehmen, was zurückgenommen werden kann* MIT. 259, 11.

प्रत्याहार (wie eben) m. 1) *das Zurückziehen* (der Truppen aus der Schlacht), *Rückzug* MBH. 8, 348. प्रत्याहारश्चेन्द्रियाणां विषयान्मनसा हृदि *das Zurückziehen der Sinne von den Sinnesgegenständen* BHÂG. P. 3, 28, 5. JOGAS. 2, 54. — 2) *das Zurückziehen der Sinne von den Sinnesgegenständen* VEDÂNTAS. (Allah.) No. 132 (s. u. प्रत्याहरण 2). 127. AK. 3, 3, 16. H. 83. 1324. M. 6, 72 (= BHÂG. P. 3, 28, 11. MÂRK. P. 39, 10). MBH. 12, 7841. JOGAS. 2, 29. ÇÂNTIÇ. 4, 16. VP. 653. MÂRK. P. 39, 23. 42. VÂJU-P. in Verz. d. Oxf. H. 50, b, N. 3. PRAB. 8, 14. Verz. d. B. H. No. 648. MADHUS. in Ind. St. 1, 22, 22. — 3) *Zurückziehung der Welt* so v. a. *Auflösung derselben* MBH. 12, 8535. — 4) in der Gramm. *Zusammenfassung einer ganzen Reihe von Buchstaben oder Suffixen in eine einzige geschlossene Silbe, indem man das erste Glied der Reihe (mit Abwerfung eines etwaigen stummen Consonanten) mit dem stummen Schlussconsonanten des letzten Gliedes verbindet;* s. BÖHTLINGK in seiner Ausgabe d. P. II, 33. fgg. P. 3, 4, 73, Sch.

प्रत्याहार्य (wie eben) adj. *zu empfangen, zu lernen, zu erfahren* MBH. 13, 5109.

प्रत्युक्त (von वच् mit प्रति) n. *Antwort* MEGH. 112. Vgl. u. वच् mit प्रति.

प्रत्युक्ति (wie eben) f. *Erwiederung* ÇABDAR. im ÇKDR. उक्तिप्रत्युक्तिभिर्वार्यमाणो ऽपि न विरंस्यति । यदा कल्की ÇATR. 14, 204.

प्रत्युच्चारण (vom caus. von चर् mit प्रत्युद्) n. *das Wiederholen:* अ° NJÂJA-S. 5, 59. प्रत्युच्चार m. dass. VJUTP. 76.

प्रत्युज्जीवन (von जीव् simpl. oder caus. mit प्रति) n. *das Wiederaufleben* oder — *lassen* MBH. 14, 80 in der Unterschr.

प्रत्युत (1. प्र° + 2. उत) adv. *im Gegentheil, vielmehr, ja sogar* Spr. 193. 3239. RÂGA-TAR. 3, 215. 6, 203. KATHÂS. 20, 169. 22, 230. 31, 85. 36, 124. 38, 40. 40, 53. 43, 62. 305. MÂRK. P. 95, 20. KÂVJÂD. 3, 137. DṚSHṬÂNTAÇ. 32 bei HABB. 220. SÂH. D. 3, 4. 70, 9. Schol. zu KAP. 1, 85. Vgl. auch u. 2. उत 6.

प्रत्युत्कर्ष (von 1. कर्ष् mit प्रत्युद्) m. *das Ueberbieten, Steigerung* PRATÂPAR. 103, b, 1.

प्रत्युत्क्रम (von क्रम् mit प्रत्युद्) m. *das an-Etwas-Gehen* AK. 3, 3, 26. H. 1510.

प्रत्युत्क्रान्ति (wie eben) f. dass. KSHÎRASV. zu AK. ÇKDR.

प्रत्युत्तब्धि (von स्तभ् mit प्रत्युद्) f. *Stützung, Aufstemmung, Befestigung* ÇAT. BR. 13, 1, 2, 4. KÂṬH. 24, 10. 29, 2. 21, 2. Dagegen wird TS. 6, 6, 4, 6 und TBR. 1, 2, 4, 2 प्रत्युत्तं° also प्रति उत्तं° geschrieben.

प्रत्युत्तम्भ (wie eben) m. dass. PAÑKAV. BR. 14, 4, 3.

प्रत्युत्तर (1. प्र° + उत्तर) n. *Antwort, Erwiederung* Spr. 1027. VID. 179. PAÑKAT. 38, 1. HIT. 92, 21. PRAB. 114, 3, v. l. KULL. zu M. 7, 43.

प्रत्युत्थान (von स्था mit प्रत्युद्) n. 1) *ehrerbietiges Aufstehen* (vor einem Kommenden) VJUTP. 55. 93. KÂTJ. ÇR. 7, 5, 5. M. 2, 120 (= MBH. 5, 1398). 210. MBH. 1, 5601. 2, 243. 7, 2822. 12, 7353. 7356. Spr. 1619. BHÂG. P. 4, 2, 12. 10, 69, 20. PAÑKAT. 117, 11. — 2) *das Sichrüsten, Unternehmen:* °कृतं पापं त्रिपिष्टपजयं प्रति HARIV. 8881.

प्रत्युत्थायिन् (wie eben) adj. *wiedererstehend* ÇAT. BR. 11, 6, 2, 4. 10.

प्रत्युत्थेय (wie eben) adj. *vor dem man sich erheben muss* AIT. BR. 2, 20.

प्रत्युत्पन्न und प्रत्युत्पन्नमति (auch PAÑKAT. 208, 19) s. u. 1. पद् mit प्रत्युद्.

प्रत्युदाहरण (von हर् mit प्रत्युदा) n. *Gegenbeispiel* (vgl. उदाहरण) Schol. zu P. 6, 2, 159. 8, 1, 45. SIDDH. K. zu P. 4, 1, 32. Schol. zu VS. PRÂT. 2, 18. VJUTP. 77.

प्रत्युद्गति (von गम् mit प्रत्युद्) f. *ehrerbietiges Entgegengehen* Kathâs. 6, 65.

प्रत्युद्गम (wie eben) m. dass. Spr. 524. Ragh. ed. Calc. 1,50. Kathâs. 14,23. 26,27. 44,73. 130. Bhâg. P. 4,3,22.

प्रत्युद्गमन (wie eben) n. dass. Vjutp. 137. Prab. 26,9.

प्रत्युद्गमनीय adj. 1) (wie eben) *dem man ehrerbietig entgegengehen muss*, = उपस्थेय H. an. 6,5. Med. j. 133. — 2) (von प्रत्युद्गमन) *zur ehrerbietigen Begrüssung eines Gastes geeignet:* °वस्त्र Kumâras. 7, 11 (vgl. Bollensen in Z. d. d. m. G. 14,292). Nach H. an. und Med. n. = धौतांशुकद्वय *ein Paar reiner Gewänder;* vgl. उद्गमनीय.

प्रत्युद्गार (von 2. गर् mit प्रत्युद्) m. *eine best. Nervenkrankheit* Nigh. Pr.

प्रत्युद्घात MBh. 7,8433 wohl fehlerhaft für प्रत्युद्यात.

1. प्रत्युद्यम (von यम् mit प्रत्युद्) m. *Gegengewicht, Gleichgewicht* Pańkav. Br. 12,4,22.

2. प्रत्युद्यम adj. (f. आ): क्रिया Çâñkh. Br. 29, 8. Schol.: प्रत्युद्यमो ऽस्यामस्तीत्यर्शआदिभ्यो ऽच्.

प्रत्युद्यामिन् (von यम् mit प्रत्युद्) adj. *das Gegengewicht haltend* Çâñkh. Br. 18,1. — Vgl. प्रत्युद्यामिन्.

प्रत्युद्यातर् (von या mit प्रत्युद्) nom. ag. *der auf Jmd losgeht, einen Angriff macht:* रणे द्वैरथे MBh. 5,4770. समरे 7,7840.

प्रत्युद्यामिन् (von यम् mit प्रत्युद्) adj. *das Gegengewicht haltend, widerspänstig:* तत्रापैव तादृशं प्रत्युद्यामिनं कुर्यु: Ait. Br. 6,21. Çat. Br. 4,3,3,10. 1,5,2,2. 3,3,4,5. प्रति उ° 2,2,1,16.

प्रत्युन्नमन (von नम् mit प्रत्युद्) n. *das Sichwiederaufrichten, Wiederaufschnellen:* अङ्गुल्यापीडिते °नम् Suçr. 1,62,5.

प्रत्युपकार (von 1. कर् mit प्रत्युप) m. *Vergeltung* (im Guten), *Gegendienst* Bhag. 17,21. MBh. 2,734. R. 4,51,44. Spr. 1140. Kathâs. 22, 75. Pańkat. 207,17. 20. ed. orn. 64,22. Gaudap. zu Sâñkhjak. 60. पुन:° *Wiedervergeltung* Spr. 1794.

प्रत्युपकारिन् (wie eben) adj. *vergeltend* (im Guten): कृत° R. Gorr. 2,1,12. 4,43,67.

प्रत्युपक्रिया (wie eben) f. *Vergeltung* (im Guten), *Gegendienst* Râǵa-Tar. 3,316. 324. Kathâs. 22,78. 83. 38,41. 73. 76. Som. Nala 112.

प्रत्युपदेश (von 1. दिश् mit प्रत्युप) m. *Gegenunterweisung, Gegenbelehrung* Kumâras. 1,34. schlechte Lesart für संप्रत्युपदेश° Prab. 95,7.

प्रत्युपभोग (von भुज् mit प्रत्युप) m. *Genuss* Sâñkhjak. 37. Mârk. P. 49,27.

प्रत्युपमान (1. प्र° + उप°) n. *Gleichniss eines Gleichnisses:* उपमानस्यापि सखे प्रत्युपमानं वपुस्तस्या: Vikr. 22.

प्रत्युपवेश (von विश् mit प्रत्युप) m. *das Umsitzen, Belagern einer Person in der Absicht, dieselbe zur Nachgiebigkeit zu bewegen,* R. Gorr. 2, 120 in der Unterschr. °वेशन n. dass. R. 2,111,17 (120,11 Gorr.).

प्रत्युपस्थान (von स्था mit प्रत्युप) n. *Nähe, Nachbarschaft* Vjutp. 167.

प्रत्युपस्पर्शन (von स्पर्श् mit प्रत्युप) n. *das Wiederausspülen, Wiederwaschen* Gobh. 1,2,34.

प्रत्युपह्वं (von हु = ह्वा mit प्रत्युप) m. *Antwort auf den Einladungsruf, Wiederholung desselben* Âçv. Çr. 4,1. Çat. Br. 4,4,2,16. Çâñkh. Br. 13, 8.

प्रत्युपहार (von हर् mit प्रत्युप) m. *Wiedereinhändigung, Zurückerstattung:* विभूषणप्रत्युपहारहस्त *in der Hand den Schmuck haltend, um ihn wieder abzugeben,* Ragh. 16,80. Nach dem Schol. in der Calc. Ausg. adj. = प्रत्युपहरति समर्पयति य:.

प्रत्युपाकरण (von 1. कर् mit प्रत्युपा) n. *Wiederbeginn des Studiums(?)* Gobh. 3, 3, 14.

प्रत्युपेय (von 3. इ mit प्रत्युप) adj. *dem man begegnen muss, zu behandeln:* साधाचार: साधुना प्रत्युपेय: MBh. 5,1840 = 12,4052.

प्रत्युरसम् (1. प्र° + उरस्) adv. *gegen —, auf die Brust* P. 5,4,82. प्रत्युरस n. = प्रतिगतमुर: Schol. Vop. 6, 82.

प्रत्युलूक (1. प्र° + उ°) m. *ein eulenähnlicher Vogel* Bhâg. P. 1.14, 14. Nach dem Schol. *eine feindliche Eule* oder *Krähe* (*Feind der Eule*).

प्रत्युलूकक (wie eben) m. *ein eulenähnlicher Vogel:* काको काकानजनयदुलूकी प्रत्युलूककान् Hariv. 222.

प्रत्युष (von वस् mit प्रति) m. *Tagesanbruch* Mathurêça zu AK. 1,1, 3,2. ÇKDr. °षे Pańkat. 40,13. — Vgl. प्रत्यूष.

प्रत्युषस् (wie eben) n. dass. Uǵǵval. zu Uṇâdis. 4,233. Muk. zu AK. 1, 1,3,2 (nach Wils.; nach ÇKDr. Lesart des Textes selbst). H. 139. nom. Sûrjaç. 42 bei Haeb. 204. loc. Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 51,b,16. — Vgl. प्रत्यूषस्.

प्रत्युष्ट्र (1. प्र° + उष्ट्र) m. gaṇa शंखादि zu P. 6,2,193.

प्रत्युष्य (von 1. उष् mit प्रति) adj. *zu versengen* Çat. Br. 1,9,3,2.

प्रत्यूर्ध्वम् (1. प्र° + ऊर्ध्व) adv. *aufwärts, oberhalb von* (acc.): ग्रीवां प्र° Suçr. 1,340,7. 342,6.

प्रत्यूष (von वस् mit प्रति) 1) *Morgendämmerung, Tagesanbruch,* m. AK. 1,1,3,2. H. an. 3,737. Med. sh. 40. n. H. 139. Halâj. 1,111. °षे R. 3,22,10. Râǵa-Tar. 4,615. Kathâs. 13,95. Pańkat. 27,5. 45,9. Verz. d. Oxf. H. 97,b,36. °षेषु Megh. 32. Bhâg. P. 3,22,33. °काले MBh. 10, 539. °समये R. 6,112,61. °पयनासार:, Hariv. 4421. — 2) m. N. eines der 8 Vasu H. an. Med. Ǵatâdh. in Verz. d. Oxf. H. 190,a,35. MBh. 1, 2582. 13,7096. Hariv. 153. VP. 120. Vater des A*k*ala VP. 248, N. 8. — 3) m. *die Sonne* Çabdar. im ÇKDr.; vgl. H. ç. 8. — 4) m. N. pr. eines Mannes, pl. *seine Nachkommen* Sańsk. K. 185,b,9.

प्रत्यूषस् (wie eben) n. *Morgendämmerung, Tagesanbruch* AK. 1,1,3,2 (nach ÇKDr. soll der Text प्रत्यु° haben und प्रत्यू° eine von Bhar. aufgeführte Var. sein). loc. sg. Hariv. 7938. Suçr. 1,21,6. 80,4. 172,15. 2, 148,16. Brahma-P. in LA. 57,9. प्रत्यूषोऽर्क (wohl प्रत्यूषे ऽर्क zu lesen) इवोदित: Râǵa-Tar. 4, 169.

प्रत्यूह (von 1. ऊह् mit प्रति) m. *Hinderniss* AK. 3, 3, 19. H. 1509. Halâj. 2,246. दुर्गं चक्रुरिमं देशं गिरिप्रत्यूहरूपकम् MBh. 3,9984. तत्र प्रत्यूहमाधातुम् Spr. 476. मर्वासिद्धीनाम् 1853. 2880. Râǵa-Tar. 1, 158. Gît. 12,10. Mârk. P. 16,55. Daçak. 21,10. Verz. d. Oxf. H. 128.b,10. Çatr. 14,61. 265. Am Ende eines adj. comp. f. आ Râǵa-Tar. 2,71. — Vgl. निष्प्रत्यूह.

प्रत्यूहन (wie eben) n. *Unterbrechung, Einstellung:* कर्मणाम् Çâñkh. Çr. 4,15,10.

प्रत्यृचम् (1. प्र° + ऋच्) adv. *bei jedem Verse* Âçv. Çr. 6,4. Gṛhj. 2,1, 9. Kâtj. Çr. 4,8,5. 19,1,11.

प्रत्येक (1. प्र° + एक) adj. *je einer, jeder einzelne:* सर्वे: प्रत्येकदोषेण

प्रत्येकं फलमश्नुते Verz. d. Oxf. H. 28,a, N. 2. °पदानाम् Schol. zu Gaim. 1,25. °कम् adv. *je einzeln, bei —, mit jedem Einzelnen, für jeden Einzelnen, jedem Einzelnen* Çâñkh. Çr. 15,3,14. 17,4,9. M. 7,157. Kap. 2,4. विवेश दण्डकारण्यं प्रत्येकं च सतां मनः *und in jedes Edlen Herz* Ragh. 12,9. सा पौरान् — प्रत्येकं ह्लादयां चक्रे 4, 7, 31. Kumâras. 2, 31. Râga-Tar. 5,127. Mârk. P. 58,57. 110,40. Pañkat. 241,7. Vet. 3,1. Prab. 44, 9. Sâh. D. 16. Verz. d. Oxf. H. 14,b, 36. Kull. zu M. 5, 20. Kâç. zu P. 5,1,9. Sch. zu P. 1,1,69. 2,1,6. 2,11. Am Anf. eines comp. ohne Casuszeichen Ragh. 16,47. Prab. 21,6. Bei Wassiljew erscheint प्रत्येक häufig in der Bed. von प्रत्येकबुद्ध.

प्रत्येकबुद्ध (प्र° + बु°) m. *ein nur für sich allein zur Erlösung gelangender, in Abgeschiedenheit lebender* Buddha, im Gegens. zu denjenigen Buddha die auch Andere erlösen, Trik. 1,1,13. Vjutp. 7. 38. Burn. Intr. 94, N. 1. 96.297.438.467. Lot. de la b. l. 51. Lalit. ed. Calc. 20, 8. 13. Wassiljew 8 u. s. w. Köppen I, 419. fgg. 426. fgg. Davon nom. abstr. °त्व n. Madhjam. 139.

प्रत्येकशस् (von प्रत्येक) adv. *je einzeln, jedem Einzelnen* MBh. 2,100. 8,66. 12,6839. 13,3811. Gegens. युगपद् Pañkat. ed. orn. 38, 16.

प्रत्येतव्य (von 3. इ mit प्रति) adj. *anzuerkennen, anzunehmen* Schol. zu RV. Prât. 3,4 (Sûtra 6). 8 (Sûtra 14). Schol. bei Wilson, Sâñkhjak. S. 52.

प्रत्येनस् (1. प्र° + ए°) m. 1) *ein Diener der Strafgewalt:* उग्राः प्रत्येनसः सूतग्रामण्यः Çat. Br. 14,7,1,43. 44. — 2) *Bürge, nächster Erbe, der für die Schulden eines Verstorbenen haftet*, Kâth. 8,4. Çâñkh. Çr. 4,16, 16. 17. Hierher wohl राज° (hat den Ton auf dem ersten oder auf dem zweiten Worte) = राज्ञः प्र° P. 6,2,60. कुमार° = कुमारः प्र° 27.

प्रत्रास (von त्रस् mit प्र) m. *das Beben, Zittern* AV. 5,21,20. अ° Pañkav. Br. 6, 7, 10.

प्रत्वक्षस् (1. प्र + त्व°) adj. *wirksam, rüstig:* die Marut RV. 1,87,1. 5,57,4. Indra 10,44,3.

1. प्रथ् 1) act. (selten) a) *breiten:* अप्रथतं जीवसे नो रजांसि RV. 6,69, 5. अर्ण्यस्त्वा प्रथतु VS. 13,10. — b) *sich ausdehnen, — strecken:* माल्यवद्गन्धमादनौ — हिमवन्तं पप्रथतुः so v. a. *dehnen sich aus, sind breit* Bhâg. P. 5,16,10. — 2) med. प्रथते Dhâtup. 19,3. प्रथमान, प्रथानं, अप्रथेताम्, प्रथिष्ट, पप्रथे. a) *sich ausdehnen, — strecken; grösser —, weiter werden* oder *sein, sich verbreiten, zunehmen, sich mehren:* स देवो देवान्प्रति पप्रथे पृथु RV. 2,24,11. ऊर्व इव पप्रथे कामो अस्मे 3,30, 19. आन्तरिक्षं पप्रथ आ पृथिव्याः 61,4. 6,64,3. प्रथिष्ट यामन्पृथिवी चिदेषाम् 5,58,7. 7,18,5. 33,6. 8,3,4. इन्द्रो वर्धते प्रथते वृषायते 10,94,9. आदित्यासः कवयः पप्रथानाः 3,54,10. 10,31,6. रयिः Vâlakh. 3,10. AV. 4,26,1. VS. 11,29. 29,4. पृथिव्यां ते मनुष्येषु प्रथे (Comm.: प्रसिद्धा वर्तते) TBr. 1,2,1,22. प्रथमाहि 4,10,9. प्रथेय पशुभिः TS. 2,1,2,3. Kâth. 28,4. Kâtj. Çr. 2,2,12. परिशुद्धकुलतानि पुरं तत्पप्रथे पुरा Râga-Tar. 3,357. *sich verbreiten*, vom Ruhme, einem Namen, einem Gerücht, einer Rede: तथा यशो ऽस्य प्रथते M. 11,13. MBh. 5,1956. पप्रथे नाम 12,1112. ख्यातिः Râga-Tar. 1,325. सरस्वती 2,72. तन्मूला धनमित्रस्य कीर्तिरप्रथत Daçak. in Benf. Chr. 193,19. प्रथित *ausgebreitet, verbreitet:* ततः सहस्रशस्तासु प्रजासु प्रथितासु *nachdem sie sich zu Tausenden verbreitet, vermehrt hatten* Vâju-P. bei Muir, ST. I, 29, N. 49. लोके हि प्रथिता ननु श्रुतिरियम् Spr. 1812. तेन गन्धवतीत्येवं नामास्याः प्रथितं भुवि MBh. 1,2411. 13,1111. यद्यपि त्रिषु लोकेषु प्रथितं ते महद्यशः R. 2,61,2. Spr. 1135. Milav. 3,12. — b) *sich verbreiten* so v. a. *bekannt —, berühmt werden* Dhâtup. मङ्गलादीनि हि शास्त्राणि प्रथन्ते मङ्गलमध्यानि मङ्गलान्तानि च P. 8,4,67, Sch. उन्मादिनीति नाम्ना च कन्यका सापि पप्रथे Kathâs. 15,65. MBh. 9,3009. 13,4679. Ragh. 15,101. Çatr. 7,1 (wo wohl पप्रथे zu lesen ist). 10,312. प्रथित *allgemein bekannt, berühmt* AK. 3,1,9. Trik. 3,1,17. H. 1493. प्रथिता प्रेतकृत्यैषा पित्र्यं नाम विधुक्षये M. 3,127. 8,131. लोके वेदे च प्रथितः पुरुषोत्तमः Bhag. 15,18. Draup. 3,4. MBh. 5,3159. 7307. 12,6851. Hariv. 3882. 15036. R. 1,8,9.11. 9.62. 41,24. 2,110,29. R. Gorr. 1,1,2. 3,53,12. Ragh. 5,65. 9,76. प्रजासु पश्चात्प्रथितं तदाख्यया Kumâras. 5, 7. Megh. 25. Çâk. 69,8. Spr. 1980. 2273. 2978. 3205. Sûrjas. 14,7. Râga-Tar. 4,81. Kathâs. 30,64. Çañk. zu Brh. Âr. Up. S. 318. Prab. 2,13. Çiç. 9,16. वचस् (nach dem Schol. *Allen hörbar*) R. 2,2,1. R. Gorr. 1,77,39. Die Form पृथित Hariv. 6781. 15034 ist ohne Zweifel fehlerhaft. — c) *an den Tag —, zum Vorschein kommen, auftauchen, entstehen:* प्रेम्णो नु नाम्नो मदनो नु पप्रथे (= प्रादुर्बभूव Schol.) Kir. 8,53. कर्तुं पुरं स्वनामाङ्कं पप्रथे स मनोरथः Râga-Tar. 3,330. दृग्व्यापारैः स्मरवैद्यैः संलाप इव पप्रथे 5,366. उपायो ऽस्य स्थितेर्दृष्टुनकः कस्य न पप्रथे so v. a. *einfallen, in den Sinn kommen* 1,366.

— caus. प्रथयति, अपप्रथत् P. 7,4,95. Vop. 18,2. पप्रथत् ved. 1) act. a) *ausbreiten, vergrössern, dehnen, mehren:* स धारयत्पृथिवीं पप्रथच्च RV. 1,93,2. 3,53,2. 7,86,1. गोमंतं रयिं पप्रथत् 2,25,2. 3,30,20. दिवो न वृष्टिं प्रथयन् 8,12,6. AV. 12,3,37. TBr. 1,1,3,6. यज्ञ इव यजमानं प्रजया पशुभिः प्रथयति 3,3,7,5. मत्स्याद्यम् Çat. Br. 6,5,2,3. अङ्गानि ये प्रथयन्तो न विप्रो वपावन्तं नाग्निना तपन्तः (*über dem Feuer ausbreiten*) *rösten, braten* RV. 5,43,7. — वस्तूनि प्रथयति च संकोचयति च Spr. 1713. श्रेयः Verz. d. Oxf. H. No. 289, Çl. 1. यशः MBh. 1,4794. R. 6, 95,58. Bhâg. P. 2,7,20. — b) *verbreiten* so v. a. *allgemein bekannt —, berühmt machen* Hariv. 353. 6326. R. 1,4,1. R. Gorr. 1,2,35. सज्जना इव साधूनां प्रथयन्ति गुणोत्करम् Spr. 3109. Bhâg. P. 9,24,65. Bhatt. 15, 72. प्राथयति Dhâtup. 32,19. — c) *entfalten, an den Tag legen, vor Augen führen, verrathen:* कादम्बिकेन प्रथयति मदनानुरागं कपोलेन Çâk. 63. Spr. 294. श्रुतं ऽत्यन्तासक्तिः पुरुषमभिजातं प्रथयति (v. l. कथयति) 1859, v. l. Megh. 26. Git. 8,8. Kir. 3,9. Kaurap. 44. Bhâg. P. 9,10,11. ततो मायामयान्मूर्ध्नो राक्षसो ऽप्रथयद्रणे Bhatt. 17,107. दौर्जन्यमात्मनि परं प्रथितं विधात्रा भूर्जद्रुमस्य विफलत्वसमर्पणेन *dadurch, dass der Schöpfer der Birke keine Früchte verlieh, hat er nur* (परम्) *gegen sich selbst Schlechtigkeit an den Tag gelegt, hat er nur gegen sich selbst schlecht gehandelt* Spr. 1259. Sâh. D. 12,13. 41,7. — d) *bescheinen* (vgl. तन् mit आ): प्रथयन्सूर्यो नृन् RV. 3,14,4. — 2) med. *sich ausbreiten, — strecken, — dehnen; zunehmen:* इन्द्रयग्ने प्रथयस्व जन्तुभिः RV. 10,140,4. अग्ने मृक्षीणां शोचिषोप्रद्य प्रथयसे बृहत् 21,8. यथासितः प्रथयते वशाँ अनु AV. 6,72,1. 101,1.

— अनु med. *sich ausbreiten entlang von* TS. 3,3,10,2. VS. 8,30. *rühmen* nach Mahîdh.

— अभि med. *sich ausbreiten vor, gegen:* प्रत्यङ् विश्वा भुवनाभि पप्रथे RV. 9,80,8. — caus. *umherbreiten in* (acc.): सर्वाणि कपालान्यभिप्रथ-

यति TS. 2,6,3,4. verbreiten: आत्मकीर्तिम् MBh. 12,5687.

— आ caus. ausbreiten, dehnen: आ समुद्रापि पप्रथुः पुरूणि ṚV. 6,72, 3. आ ये विश्वा पार्थिवानि पप्रथन्रोचना दिवः 8,83,9.

— नि caus. eindringend verbreiten: दूरे पारे वाणीं वर्धयन्त इन्द्रेषितां धमनिं पप्रथन्नि ṚV. 2,11,8.

— परि med. sich erstrecken um, über: परि यो विश्वा भुवनानि पप्रथे ṚV. 6,7,7.

— वि act. ausbreiten: अप्रथतं पृथिवीं मातरं वि ṚV. 6,72,2. med. sich ausbreiten —, weit machen, weit sein: ऊर्णम्रदा वि प्रथस्व ṚV. 5,5,4. 10,70,1. 110,4. 62,9. 69,2. ऋतस्य भद्रमुर्विया वि पप्रथे 8,75,5. दिवश्चिदस्य वरिमा वि पप्रथ 1,55,1. 124,5. 2,3,5. 11,7. TS. 1,1,12,1. विप्रथित weit verbreitet: धृष्टद्युम्नो द्रोणमृत्युरिति विप्रथितं वचः MBh. 2, 2667. — caus. 1) ausbreiten, verbreiten ṚV. 1,62,5. उत त्रिधातु प्रथयद्वि भूम 4,42,4. 10,62,3. परं यशो विप्रथयंस्तव सेनासु MBh. 5,5394. 12,1955. — 2) entfalten, an den Tag legen, zeigen: कुलोचितं विप्रथयत्तु कर्म MBh. 3,10277.

— सम्, partic. संप्रथित allgemein bekannt, berühmt MBh. 5,5457.

2. प्रथ् (पर्थ्), प्राथयति und पर्थयति fortwerfen Dhâtup. 32,20.

प्रथ (von 1. प्रथ्) 1) m. angeblich N. pr. des Liedverfassers von ṚV. 10,181,1. — 2) f. प्रथा a) das Auseinanderbreiten (des Puroḍâça in den Schalen) Schol. zu Kâtj. Çr. 341,20.23. — b) Ruf, Berühmtheit Ak. 3,3,9. Kathâs. 22,37. Çatr. 10,3. प्रथां गम्. या Râġa-Tar. 1,12. 5, 34. नी 3,494. प्रथापन्न 5,179. पृथुप्रथ weitberühmt 2,63.

प्रथन (wie oben) 1) m. Phaseolus Mungo Lin. H. 1172; vgl. प्रघन. — 2) n. a) das Ausbreiten Nir. 1,13. P. 3,3,33. जिह्वा° ṚV. Prât. 14, 7. — b) Ort der Ausbreitung TBr. 1,2,1,4. — c) das Entfalten, an-den-Tag-Legen, Zeigen: सामर्थ्य° Râġa-Tar. 3,284.

प्रथम (von 1. प्र) Uṇâdis. 5,68. 1) adj. f. (आ) selten pronom. declinirt, z. B. प्रथमस्याः AV. 6,18,1. प्रथमे nom. pl. P. 1,1,33. Vop. 3,12. Pañkav. Br. 25,18,5. R. 4,37,11. verdoppelt P. 8,1,12, Vârtt. 7. mit seinem nom. comp. P. 2,1,58. Accent eines mit प्रथम anlautenden comp. 6,2, 56. a) der vorderste, erste in einer Reihe; = आदि, पूर्व, पौरस्त्य AK. 3, 2,30. 3,4,23,146. H. 1439. an. 3,468. Med. m. 47. Halâj. 4,22. प्रथमः पीतिमर्हसि ṚV. 1,134,6. अपादेति प्रथमा पद्वतीनाम् 152,3. अत्रा पूषा प्रथमो भाग एति geht voran 162,4. यमो नो गातुं प्रथमो विवेद 10,14,2. Çat. Br. 5,5,2,1. 12,8,2,35. 14,1,1,5. कनिष्ठप्रथमा ज्येष्ठजघन्याः Âçv. Gṛhj. 4,4. Kauç. 82. मत्तोशभाजो प्रथमो मनीषिभिस्त्वमेव देवेन्द्र सदा निगद्यसे Ragh. 3,44. उपायैः प्रथमैस्त्रिभिः mit den drei ersten M. 7,108. प्रथमा, द्वितीया, उत्तमा 12,48. प्रथम, मध्यम, उत्तम 8,138. 9,284. 286. प्रथमा, अपरा Ragh. 8,23. अब्दे im ersten Jahr M. 2,35. अहनि 4,96. Hit. 20,18. प्रथमाध्यायस्य प्रथमः पादः P. I, S. 13. प्रथमतरावगति Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 273. — b) der erste, früheste, frühere; anfänglich, ursprünglich, der älteste: विदुर्वीरस्य प्रथमानि पौंस्या ṚV. 1,166,7. कृतानि 7,98,5. शान्त्यह्नः प्रथमस्य नाम des beginnenden Tages 1,123, 9. न मृष्यते प्रथमं नापरं वचः früheres und späteres 145,2. धर्मा 3,17,1. व्रता देवानाम् 56,1. मह्नो तान्यसुर्याणि प्रथमा धारयन्त 4,42,2. 7,47,1. चिकितुषी प्रथमा यज्ञियानाम् 10,125,3. °वयस् die erste Jugend Spr. 1856. °यौवन Varâh. Bṛh. S. 73,18. °वृष्टि 94,3. प्रथमवैयाकरण und प्रथमवैयाकरणी ein Anfänger in der Grammatik P. 6,2,60, Sch. सर्वमिदानीं स्मरामि शकुन्तलायाः प्रथमवृत्तान्तम् früher Çâk. 82,7. भार्या die erste, frühere Gattin Vid. 332. Oft mit advv. erst, alsbald, sogleich zu übersetzen: यो जात एव प्रथमो मनस्वान्देवो देवान्क्रतुना पर्यभूषत् eben geboren ṚV. 2,12,1. अत्रा यदिन्द्रः प्रथमा व्याश वृत्रं जघन्वाँ अवृणीत सोमम् sobald als 3,36,8. प्रथमो विन्दते वसु baldigst 6,54,4. प्रथमो नि षीदसि सोमकामं हि ते मनः 8,50,2. यद्दो नो हव्यं प्रथमाश्चिकित्वान् alsbald 10,12,1. प्रथमो निवृत्तः er kehrte zuerst zurück, er war der erste, der zurückkehrte Pañkat. 241,14. प्रेषिताः प्रथमं ये च गया हूताः zuerst, früher R. 4,37,11. येन तत्प्रथमं स्तेयं गोप्तुरेव गृहे कृतम् zum ersten Mal vollbracht Vikr. 130. — c) der erste so v. a. trefflichste, vornehmste, vorzüglichste, unvergleichlich, Haupt —; = प्रधान AK. 3,4,23,146. H. an. Med. पुत्रं मकानि प्रथमानि चक्रथुः ṚV. 7,72,1. अश्लेमायस्तं प्रथमेनैवानुबुध्यते TBr. 2,3,1,3. कल्प (Gegens. अनुकल्प) AK. 2,7,39. M. 3, 147. 11,30. R. 2,32,88. Çâk. 99,23. 67,18, v. l. Mâlav. 12,2. कल्प MBh. 1,410. प्रथमं भूपते रत्नम् Pañkat. 62,1. °मङ्गल Ragh. 10,68. °वैयाकरण ein ausgezeichneter Grammatiker P. 6,2,56, Sch. प्रथमतः सेवावकाशः Mâlav. 48. — 2) प्रथमम् adv. zuerst, am frühesten; erst, eben, alsbald, sogleich: यत्तोवृणाः प्रथमं सास्युकन्थ्यः ṚV. 2,13,2. 1,77,3. AV. 6,65,3. प्रथमं वदन्कुमारः Çat. Br. 11,1,6,4. Ait. Br. 7,11. यदक्रन्दः प्रथमं जायमानः eben geboren werdend ṚV. 1,163,1. 164,4. 4,17,7. 30,4. गमन्मदाय प्रथमम् alsbald 7,97,1. 8,3,11. अभिश्रवाय्यं प्रथमम् 1,185,10. यो अस्य धाम प्रथमं व्यानशे wer erst, wer einmal 9,86,15. नाभा यत्र प्रथमं संनसामहे 10,64,13. यद्गाः प्रथमं संबभूव AV. 10,7,31. रेतः पुरुषस्य प्रथमं संभवतः संभवन्ति Ait. Br. 3,2. यत्रैनत्प्रथमं समिद्धो भवति sobald nur Çat. Br. 2,3,2,9. 4,5,2,17. प्रथमास्तमित eben untergegangen Kâtj. Çr. 4,15,12. उदीचि प्रथमसमावृत्त आदित्ये Nir. 7,23. प्रथमोदित eben aufgegangen Khând. Up. 2,9,4. प्रथमदुग्ध eben gemolken Çat. Br. 2,2,4,15. — Gegens. चरमम् am spätesten MBh. 2,2177. प्रथमम्, तदनन्तरम्, तृतीयम्, अतः परम् M. 8,129. प्रथमम्, ततम् Çâk. 189, v. l. Sâh. D. 46. प्रथमम्, ततस्, ततस् Spr. 2616. प्रथमम्, पश्चात् Ragh. 9,61. 12,39. मातरं वा स्वसारं वा मातुर्वा भगिनीं निजाम्। भिक्षेत भिक्षां प्रथमम् M. 2,50. 3,3. MBh. 1,485. Çâk. 71,11. 84. Ragh. 3,4. Vikr. 132. Spr. 699. 1855. Kathâs. 22,212. 38,66. Çrut. 44. Schol. zu P. 1,4,41. 3,4,24. 4,3,83. प्रथमोदित zuerst ausgesprochen Ragh. 3,25. प्रथमाभिहित 19,56. प्रथमयुक्त Kathâs. 36,127. प्रथमापन्न 43,368. mit einem gen. vor (zeitlich): उत्तिष्ठेत्प्रथमं चास्य चरमं चैव संविशेत् M. 2,194. शक्तेः प्रथमम् bevor die Macht da war Ragh. 4,24. zum ersten Mal ṚV. 2,18,2. 10,45,1. Kâtj. Çr. 2,3,6. 4,4,16. 5,6,22. Vid. 194. erstmals so v. a. früher einmal, ehemals, vormals, vorhin M. 1,28. N. 22,17. Ragh. 3,68. Kumâras. 7,24. Çâk. 76. 88. 134. 82,9, v. l. Spr. 1854. Pañkat. ed. orn. 41,4. mit dem praes. Vikr. 25. प्रथमपरिगृहीत Çâk. 115. प्रथमकथित Megh. 79. — 3) प्रथमात् adv. zuerst Hariv. 3213; vgl. प्रथमतस्. — 4) m. a) (sc. वर्ण) der erste Consonant eines Varga, eine dumpfe Tenuis ṚV. Prât. 1,3. 6,15. VS. Prât. 1,85. 4,106. 118. — b) (sc. पुरुष) die erste (d. h. dritte) Person, die Personalendungen der ersten Person Nir. 7,1. P. 1,4,101. 108. 2,4,85. °पुरुष Vjutp. 115. — c) (sc. स्वर) der erste Ton Ind. St. 1,48. 8,261. fgg. — d) über die Bed. des Wortes bei den Mathemm. s. Siddhântaçir. 257.

N. — 5) f. आ (sc. विभक्ति) *der erste Casus, die Endungen des 1ten Casus* Nir. 6,1. Âçv. Çr. 1,9. P. 2,3,46. 7,2,88. du. *die beiden ersten Casus, die Endungen der beiden ersten Casus* 6,1,102. 7,1,23. — 6) n. collect. *die Ersten:* प्रथमं (= अग्रेसराः Schol.) मानभृताम् (so ist zu lesen) Kirât. 2,44. — Vgl. प्राथमिक, प्राथम्य.

प्रथमक (von प्रथम) adj. *der erste, vordere:* प्रथमकमतरद्वयम् Çrut. 35.

प्रथमकल्पित s. u. dem caus. von कल्प् am Ende von 1.

प्रथमकुसुम (प्र° + कु°) *weisser Majoran* Nigh. Pr.

1. प्रथमगर्भ (प्र° + गर्भ) m. *die erste Schwangerschaft, — Tracht* Gobh. 2,7,2. Çâñkh. Gṛhj. 1,22. Pâr. Gṛhj. 1,15. Mahîdh. zu VS. 24,16.

2. प्रथमगर्भ (wie eben) adj. f. आ *zum ersten Mal trächtig* Çat. Br. 4,6,2,11. 13. 5,4,5,20.

प्रथमच्छद् (प्र° + 2. छद्) adj. *vorbildlich:* प्रथमच्छदवराँ आ विवेश ṚV. 10,81,1.

प्रथमज und °जा (प्र° + 1. ज, जा) adj. *erstgeboren, Erstling, primitiae; ursprünglich, Anfänger, primigenius* VS. 24,16. गो *der Erstling des betr. Jahres* Çat. Br. 2,4,2,18. 5,1,21. Kâtj. Çr. 4,6,8. TBr. 1,6,1,11. °जा न्यग्रोधानाम् Ait. Br. 7,30. अहन्नेनं प्रथमजामहीनाम् *die Urschlange* ṚV. 1,32,3. 4. अपां सखा प्रथमजा ऋतावा (वातः) 10,168,3. यो अद्रिभित्प्रथमजा ऋतावा बृहस्पतिः 6,73,1. आपो देवीः प्र° 10,109,1. प्रथमजा ऋतस्य 1,164,37. 10,61,19. VS. 32,11. AV. 4,35,1. 6,122,1. 12,1,61. TBr. 2,8,1,4. प्रथमजा ब्रह्मणो विश्वमिदं विदुः ṚV. 3,29,15. देवानामेतत्प्रथमजं च्छेतत् VS. 34,51. ब्रह्मास्य सर्वस्य प्रथमजम् Çat. Br. 6,1,2,10. 8,6,2,5. 14,8,5,1. अपां रसः प्रथमजः AV. 4,4,5. ऋषयः प्रथमजाः 10,7,14. VS. 15,10. 18,52. देव्यौ वध्यो भूतस्य प्रथमजा: *Erstlinge der Schöpfung* 37,4. अहमस्मि °जाः Taitt. Up. 3,10,6. — धृतराष्ट्रः °जः MBh. 1,3745. Ragh. 12,16. भ्रातृ MBh. 11,819. पुत्र, सुत R. 2,48,4. R. Gorr. 2,45,7. Mârk. P. 25,9. *in der ersten (zuerst genannten Ehe) geboren* Jâǵn. 1,59.

प्रथमजात (प्र° + जात) adj. *erstgeboren:* शिशु Ait. Br. 1,16. Gobh. 3,6,3.

प्रथमतस् (von प्रथम) adv. *zuerst* Lâṭj. 9,8,18. M. 9,140. MBh. 1,1550. 3422. Brahmavaiv. P. in Verz. d. Oxf. H. 20,b,6. Dhûrtas. 90,4. Sâh. D. 26,20. P. 2,4,21, Sch. *alsbald, sogleich* Hariv. 1487. mit einem folg. gen. *vor, im Vorzug vor* Kaurap. 22.

प्रथमभाज् (प्र° + भाज्) adj. *derjenige, welchem der erste Theil gebührt,* ṚV. 6,49,9.

प्रथमयज्ञ (प्र° + यज्ञ) m. *das erste Opfer* Çat. Br. 14,2,2,44. Çâñkh. Br. 8,3. Âçv. Çr. 4,1.

प्रथमरात्र (प्र° + रात्र = रात्रि) m. *der Anfang der Nacht* Çâñkh. Br. 17,8. Pañkav. Br. 9,1,5.

प्रथमवयसिन् (von प्र° + वयस्) adj. *jung* Çat. Br. 13,1,9,8.

प्रथमवास्य (प्र° + वा°) adj. *früher getragen:* वासस् AV. 2,13,5.

प्रथमवित्ता (प्र° + वि°) f. *das erste Weib* Kâtj. Çr. 16,3,21.

प्रथमश्रवस् (प्र° + श्र°) adj. *den ersten Ruf habend* ṚV. 4,36,5.

प्रथमसंगम (प्र° + सं°) m. N. pr. eines Mannes Kathâs. 42,84.

प्रथमस्थान (प्र° + स्थान) n. *die erste Stufe* (der Aussprache: *leise aber noch hörbar*) Kâtj. Çr. 3,1,3. 9,6,17.

प्रथमस्वर (प्र° + स्वर) n. N. eines Sâman Ind. St. 3,225,a.

प्रथमागामिन् (प्र° + आगा°) adj. *zuerst sich darbietend, zuerst aufgeführt* Nir. 8,4. 10,1. 11,13. 12,34.

प्रथमादेश (प्र° + आदेश) m. *Anfangsstellung* (eines Wortes) Nir. 4,25.

प्रथमार्ध (प्र° + अर्ध) *die erste Hälfte* Çrut. 6.

प्रथमावरत्व (von प्रथम + अवर) n. *das der-Erste-und das-der-Letzte-Sein* Kumâras. 7,44.

प्रथमेतर (प्र° + इतर) adj. *der zweite* Ind. St. 8,300,9.

प्रथयितृ (vom caus. von 1. प्रथ्) nom. ag. *Verbreiter:* यशः *des Ruhmes* Bhâg. P. 4,15,4.

प्रथस् (von 1. प्रथ्) n. *Breite, Ausbreitung:* वातस्य ṚV. 10,89,11. 181,1. — Vgl. उरु°, स°.

प्रथस्वत् (von प्रथस्) adj. *breit, räumig* VS. 13,47. 14,12.

प्रथित 1) partic. adj. s. u. 1. प्रथ् simpl. u. caus. — 2) m. N. pr. eines der Söhne des Manu Svârokisha Hariv. 419.

प्रथितत्व (von प्रथित) n. *das Bekanntsein, Berühmtheit* H. an. 3,492. Med. j. 89.

प्रथिति (von 1. प्रथ्) f. Uṇâdis. 4,182. Siddh. K. zu P. 7,2,9. *Berühmtheit* Uǵǵval.

प्रथिमन् (von 1. प्रथ्; nom. abstr. zu पृथु) m. *Breite, Ausdehnung* P. 6,4,161, Sch. VS. 18,4. द्यौर्न प्रथिना (instr.) शवः ṚV. 1,8,5. Vâlakh. 8,1. मध्यस्य प्रथिमानमेति जघनम् Sâh. D. 10,4. Bhaṭṭ. 4,17. (गुणाः) प्रारम्भसूक्ष्माः प्रथिमानमापुः Ragh. 18,48.

प्रथिमिनी (von प्रथिमन्) f. (संज्ञायाम्) P. 5,2,137, Sch.

प्रथिवी f. *die Erde* MBh. 4,1887. Hariv. 2961. 2969. Wohl nur fehlerhaft für पृथिवी.

प्रथिष्ठ und प्रथीयंस् s. u. पृथु.

प्रथु adj. = पृथु. असमर्थः पथः प्रथून् (गन्तुम्) *weite Wege* Râǵa-Tar. 3,868. तावत्पाण्डितशब्दो ऽभूद्वाह्मशब्दादपि प्रथुः *weitreichender* 4,490. An der letzten Stelle ist die Form durch das Metrum geschützt. Unter den Beiwörtern Vishṇu's MBh. 13,6993.

प्रथुक m. = पृथुक *das Junge eines Thiers* Râjam. zu AK. 2,5,38. ÇKDr.

प्रद (von 1. दा mit प्र) adj. f. आ *gebend, verleihend, gewährend* P. 3,1,139, Sch. Hariv. 7440. In der Regel mit seinem obj. compon. P. 3,2,6. अन्न° Çat. Br. 11,2,4,5. तिल° M. 4,229. वसु° MBh. 1,2370. 13,2462. R. 6,92,50. Ragh. 5,31. Râǵa-Tar. 4,693. Kathâs. 20,56. Spr. 1097. Mârk. P. 33,1. 56,24. बहु° *freigebig* AK. 3,1,6. प्राण° *der Einem das Leben gegeben, gerettet hat* Kathâs. 22,89. सस्य° (भूमि) M. 7,212. फलपुष्प° (वृक्ष) MBh. 2,354. 13,637. 959. Bhag. 2,43. शरण° R. 1,57,16. अभय° M. 4,232. जय° MBh. 4,194. राज्य° Râǵa-Tar. 5,162. यौवनोपचय° Mârk. P. 61,59. स्थिति° 99,28. सुख° MBh. 13,2034. शुभ° Kathâs. 49,209. Verz. d. Oxf. H. 68,b,29. स्वसदृशाचारप्रवृत्ति° *bewirkend* Spr. 2401. नेत्रोत्सव° Kathâs. 26,47. 37,182. रुचि° *Appetit machend* Suçr. 1,177,8. 190,18. भय° MBh. 4,1341. AK. 2,8,2,68. मूर्छा° Mârk. P. 15,64. दुःखशोकामय° (आहार) Bhag. 17,9. Varâh. Bṛh. S. 3,27. 8,34. 45,96. 59,22. 67,3. 85,61. शाप° *einen Fluch ausstossend* Hariv. 15075. स्निग्धवाणी° so v. a. *redend* MBh. 13,6461. 6707. — Vgl. कर°, काम°, कु°, पुण्य°, पुत्रप्रदा.

प्रदक्षिण (1. प्र + द°) 1) adj. f. आ a) *rechtsläufig:* आवर्ता Çâñkh. Gṛhj. 1,5. चकार मण्डलं तत्र विबुधानां प्रदक्षिणम् *er umwandelte sie von der*

Linken zur Rechten Sund. 3, 22. 24. तौ प्रदक्षिणसव्यानि मण्डलानि महाबलौ चेरतुः MBh. 1, 5345. प्रदक्षिणम् adv. gaṇa तिष्ठद्ग्वादि zu P. 2, 1, 17. *nach der rechten Seite hin, so dass die Rechte einem Gegenstande zugekehrt ist* (ein Zeichen der Hochachtung) AV. 7, 50, 2. प्र° परियन्नाहवनीयमुपतिष्ठते Âçv. Çr. 2, 5. Pâr. Gṛhj. 2, 3. M. 2, 48. संपूजितश्चाप्यगमत्प्रदक्षिणम् MBh. 14, 1530. तं कृत्वं तत्र परिगम्य प्रदक्षिणम् R. 1, 13, 34. त्रिः प्र° शिरः समुखं वेष्टयित्वा Âçv. Çr. 5, 12. 6, 12. Kâtj. Çr. 4, 4, 16. 5, 2. 5, 2, 2. 17, 2, 14. 15. ग्रहं प्र° शिरः पर्याहृत्य Çâṅkh. Çr. 7, 5. 5. प्र° पाणिना त्रिः संमार्ष्टि Çâṅkh. Gṛhj. 1, 7. 13. Kauç. 46. 88. दक्षिणाय प्रथमं प्रश्नमाह प्रदक्षिणं तत ऊर्ध्वं परीयुः *er sagt dem am rechten Ende* (der Reihe, vom Lehrer aus gesehen) *Sitzenden den ersten* Praçna: *von da an geht es* (das Aufsagen) *rechts herum* (eig. *gehen sie herum* d. h. *lassen es herumgehen*) ṚV. Prât. 15, 13. M. 3, 87. चामरव्यजनं सितम्। रुक्मदण्डम् — विदधौ च प्रदक्षिणम् MBh. 2, 38. भौमाश्चैव मृगाः सर्वे गच्छन्ति स्म प्रदक्षिणम् (ein günstiges Zeichen) R. 1, 74, 9. Sûrjas. 12, 71. चापः प्रदक्षिणमुपैति नरस्य Varâh. Bṛh. S. 87, 23. प्रदक्षिणमुपावृत्य मण्डलं सव्यमेव च MBh. 4, 1784. Arǵ. 4, 36. R. 1, 33, 17. MBh. 13, 497. ते च पृथ्याः प्रदक्षिणम् *indem man ihnen die Rechte zukehrt* Mârk. P. 30, 7. अनुव्रज्य Jâǵṅ. 1, 248. mit कर् (auch प्रकर्) *Jmd* oder *Etwas* (acc.) *auf die Rechte nehmen, einem Gegenstande die Rechte zukehren* (als Zeichen der Hochachtung): सर्वं प्रदक्षिणं कृणु यो वरः प्रतिकाम्यः AV. 2, 36, 6. Kâtj. Çr. 14, 4, 7. Jâǵṅ. 1, 133. MBh. 1, 3394. 2, 33. Arǵ. 1, 7. R. 1, 1, 76. चकार तां हृदि जननीं प्रदक्षिणम् R. 2, 21, 63. R. Gorr. 2, 42, 16. Çâk. Ch. 81, 9. प्रदक्षिणं प्रकुर्वीत परिज्ञातान्वनस्पतीन् (vgl. unten M. 4, 39) MBh. 13, 4979. Bisweilen steht st. des adv. das adj., welches in diesem Falle in der Bed. *von zur Rechten stehend* aufzufassen ist: मृदं गां दैवतं विप्रं घृतं मधु चतुष्पथम्। प्रदक्षिणानि कुर्वीत प्रज्ञातांश्च वनस्पतीन्॥ (vgl. oben MBh. 13, 4979) M. 4, 39. चतुष्पथान्प्रकुर्वीत सर्वानेव प्रदक्षिणान् MBh. 13, 4980. प्रदक्षिणां यः कुरुते पृथिवीं तीर्थतत्परः 3, 4031. प्रदक्षिणश्च क्रियते (मेरुः भास्करेण) 8784. त्रिविक्रमः पुरास्माभिः कृतो विष्णुः प्रदक्षिणः। त्रिः सप्तकृत्वः पृथिवी कृतास्माभिः प्रदक्षिणा॥ R. 5, 2, 31. प्रदक्षिणम् adv. *nach Süden hin* Varâh. Bṛh. S. 5, 32. 18, 1. 85, 29. Am Anf. eines comp. ohne Flexionszeichen in der Bed. *nach rechts hin, von der Linken zur Rechten* 67, 11. 68, 4. °प्रक्रमणात्कृशानोः Kumâras. 7, 79. *nach Süden hin* Varâh. Bṛh. S. 11, 47. 42 (43), 32. 47, 15. अप्रदक्षिणम् *nach links* Jâǵṅ. 1, 232. — b) *günstig, von günstiger Vorbedeutung* Vjutp. 163. दारुणाः समवर्तन्त ग्रहाः सर्वे प्रदक्षिणाः R. Gorr. 2, 40, 10. मृगाः R. Schl. 1, 74, 10 (76, 12. 14 Gorr.; an der letzten Stelle in der urspr. Bed. *nach rechts hin laufend*). 3, 78, 12. शकुनाः H. 62. तत्र तत्र सुखो वायुः सर्वं चासीत्प्रदक्षिणम् MBh. 5, 3003. नाम्ना चेयं भगवतो दक्षिणा दिक्प्रदक्षिणा R. 3, 17, 22. दैव MBh. 3, 1417. न तेष्विह निमित्तेषु तर्कयामि प्रदक्षिणम् *etwas Günstiges* R. 6, 89, 16. — c) *ehrerbietig:* प्रदक्षिणानुलोमाश्च (दाराः) MBh. 2, 2071. — 2) subst. (m. f. n.) *das Zukehren der rechten Seite, das Umwandeln von links nach rechts* (als Zeichen der Ehrerbietung): तस्यां वह्निप्रदक्षिणो Kathâs. 14, 30. 10, 81. प्रदक्षिणे ऽग्नेः 34, 256. तथा हि देव्या च कृतप्रदक्षिणाः R. 2, 25, 15. एकं देव्यां रवौ सप्त त्रीणि कुर्याद्विनायके। चत्वारि केशवे कुर्यात् शिवे चार्धप्रदक्षिणम्॥ Karmalokana im ÇKDr. स च प्रदक्षिणो ज्ञेयः सर्वदेवौघतुष्टिदः Kâlikâ-P. 70 im ÇKDr. मनसापि च यो दद्याद्देव्यै प्रदक्षिणम् ebend. जिनस्य प्रदक्षिणात्रयं दत्त्वा Pańkat. 236, 8. Andere Belege für das f. findet man im Nachtrag zu ÇKDr. — Vgl. प्रादक्षिण्य.

प्रदक्षिणक्रिया (प्र° + क्रि°) f. *das Zuwenden der rechten Seite, Ehrenbezeugung* Ragh. 1, 76.

प्रदक्षिणग्राहिन् (प्र° + ग्रा°) adj. Vjutp. 67 unter den Tugenden aufgezählt.

प्रदक्षिणपट्टिका (प्र° + प°) f. = अङ्गन *Hof* Vjutp. 107. Vgl. अभ्यन्तरपट्टिका und बहिःपट्टिका ebend.

प्रदक्षिणय् (von प्रदक्षिण), °यति *von links nach rechts umschreiten:* मेरुं प्रदक्षिणयतो ऽपि दिवाकरस्य Spr. 1256. क्षितिं प्रदक्षिणयतो रवेरिव महौजसः Râǵa-Tar. 4, 131.

प्रदक्षिणार्चिस् (प्र° + अर्चिस्) adj. *dessen Flamme nach rechts gewandt ist* Ragh. 3, 14. 4, 25.

प्रदक्षिणावर्त (प्र° + आवर्त) adj. f. आ *nach rechts gewandt:* °शिख (अग्नि) MBh. 1, 2106. 12, 3760. R. 6, 19, 44. नाभि Varâh. Bṛh. S. 67, 22.

प्रदक्षिणावृत्क (प्र° + आवृत्) adj. *nach rechts gewandt, Jmd oder Etwas zu seiner Rechten habend* Jâǵṅ. 1, 249.

प्रदक्षिणित् adv. so v. a. प्रदक्षिणम्. प्रदक्षिणिदभि गृणन्ति कारवः ṚV. 2, 43, 1. 3, 19, 2. समु प्रिया आववृत्रन्मदाय प्रदक्षिणिदभि सोमास इन्द्रम् 32, 15. 4, 6. 3. 5, 60, 1. प्रत्यक्षं परि प्रदक्षिणिद्दिधावर्त नि शिश्रथः 10, 22, 14.

प्रदक्षिणीकर् (प्रदक्षिण + 1. कर्) *Jmd* (acc.) oder *Etwas die rechte Seite zukehren, von links nach rechts umwandeln:* हुताग्नीन्प्रदक्षिणीकुरुध्व Çâk. 51. 17. °कृत्य 99, 21. MBh. 4, 138. 13, 1455. 14, 1893. Ragh. 2, 21. 71. °कृत R. 5, 53, 22 = 69, 19. Kathâs. 50, 199.

प्रदक्षिणेन (instr. von प्रदक्षिण) adv. *von links nach rechts:* आदित्यस्य मेरुं ध्रुवं च प्रदक्षिणेन परिक्रामतः Bhâg. P. 5, 22, 1. 2. *nach Süden hin* Varâh. Bṛh. S. 52, 112.

प्रदग्धव्य (von 1. दह् mit प्र) adj. *zu verbrennen* MBh. 1, 5802.

प्रदत्त 1) partic. s. u. 1. दा mit प्र. — 2) m. N. pr. eines Gandharva R. Gorr. 2, 100, 45.

प्रदाद् (von 1. दा mit प्र) adj. *freigebig:* अ° AV. 20, 128, 8. — Vgl. सु°.

प्रदर (von 1. दर् mit प्र) m. 1) *Sprengung* (eines Heeres) MBh. 12, 3715. = विदार Med. r. 179. — 2) *Riss, Spalte im Erdboden:* प्रदराद्दकं नाचमेत् TBr. 1, 5, 10, 7. TS. 3, 4, 8, 5. 5, 2, 4. 2. Ait. Br. 6, 35. Çat. Br. 11, 2, 3, 8. 13, 8. 3, 10. Kâtj. Çr. 21, 4, 10. VS. 25, 7. Kâm. Nîtis. 14, 32. = भङ्ग AK. 3, 4, 25, 166. H. an. 3, 572. — 3) *eine best. Frauenkrankheit, Mutterblutfluss* AK. H. an. Med. Verz. d. B. H. No. 965. 972. — 4) *Pfeil* AK. H. 778. H. an. Med. Halâj. 2, 311. Vgl. प्रदल. — 5) pl. N. pr. eines Volkes MBh. 2, 1859.

प्रदर्श (von दर्श् mit प्र) m. 1) *das Aussehen;* s. सु°. — 2) *Anweisung:* शास्त्रप्रदर्शाभिहित Suçr. 2, 467, 19.

प्रदर्शक (vom caus. von दर्श् mit प्र) 1) adj. *zeigend, vorführend* ṚV. Prât. 10, 10. ओंकारः श्रुतिमार्गप्रदर्शकः R. 5, 81, 12. षण्मासायुः° *anzeigend, vorher verkündend* Mârk. P. 43, 8. दृष्टवदतन्त्रं कापालिकाचारप्रदर्शकम् *vortragend, lehrend* Verz. d. Oxf. H. 109, a, 35. 33. धर्म° MBh. 3, 14044. त्वं च येषां प्रदर्शकः *Lehrer* 2, 1452. — 2) *Lehrsatz* (v. l. प्रघट्टक) Schol. zu Kap. 1, 34.

प्रदर्शन (vom simpl. und caus. von दर्श् mit प्र) 1) n. a) *Aussehen* R. 6, 26, 21. संविधाय यथा दृष्टं यथा देशप्रदर्शनम् MBh. 4,366. Häufig am Ende eines adj. comp. (f. आ): घोर° R. 2,93,13. सौम्य° MBh. 1,1327. उग्रप्रदर्शना (गदा) 1482. 3,1647. 5,5870. Indr. 1, 4. — b) *das Zeigen, vor-Augen-Führen, Kenntlichmachen, Bezeichnen* ṚV. Prât. 11,14. सर्वात्मभाव° Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 232. योग्यकाल° Kull. zu M. 9, 94. ब्राह्मणग्रहणं द्विजातिप्रदर्शनार्थम् ders. zu 3, 84. *das Klarmachen, Lehren:* यदा त्वस्य भवेद्बुद्धिर्धर्मार्थस्य प्रदर्शनात् MBh. 13,7614. Auch प्रदर्शना f.: विषयविषयिणोर्विभिन्नलिङ्गत्वप्रदर्शनया *das Vorführen* Schol. zu Kâvjâd. 2,67. — c) *Beispiel:* प्रदर्शनार्थमेतत्तु मयोक्तम् Jâǵn. 3, 216. इतिकरणं प्रदर्शनार्थम् Schol. zu P. 3,1,41. 7,2,34. — 2) m. pl. eine Klasse von Göttern unter dem Manu Auttami VP. 261.

प्रदर्शिन् (von दर्श् mit प्र oder von प्रदर्श) adj. am Ende eines comp. 1) *schauend, sehend* MBh. 1,6482. 12,6918. Suçr. 2,358,14. — 2) *zeigend, vorführend, angebend* MBh. 1,595. 7,8600. Hariv. 14224. Kathâs. 34,202. 49,14.

प्रदल m. = प्रदर *Pfeil* Ǵaṭâdh. im ÇKDr.

प्रदव (von 1. दु mit प्र) adj. *brennend* u. s. w. P. 3,1,142, Sch.

प्रदव्य (wie eben) adj. in Verbind. mit अग्नि so v. a. दावाग्नि Çat. Br. 12,5,1,15. Kâtj. Çr. 25,4,32. — Vgl. प्रदाव्य.

प्रदहन (von 1. दह् mit प्र) n. *das Brennen* (von Thongefässen) Kâtj. Çr. 16,4,17. 26,1,24. 27. Kauç. 31.

प्रदा (1. दा mit प्र) f. *Gabe* P. 6,4,64, Sch.

प्रदातर् (wie eben) nom. ag. 1) *Geber* AV. 3,29,4. TBr. 1,7,1,1. 3,2, 1,7. प्र प्रदातारं (oder प्र दातारं) तारिषः Âçv. Gṛhj. 1,16. Beiw. Indra's TS. 1,7,13,4. 2,2,8,4. 5,5,2. Çat. Br. 11,1,4,3. Kâtj. Çr. 25,4,40. — MBh. 3,10244. 12725 (= 13,2953). 13369. Râǵa-Tar. 5,182. Mârk. P. 133,21. धनिनं चाप्रदातारम् Spr. 1208. गोसहस्र° Daçak. 2,43. दुर्लभस्य हि धर्मस्य जीवितस्य सुखस्य च । राजानः — प्रदातारः R. 4,17,25. उपदेश° Spr. 487. सर्ववाञ्छाप्रदात्री Brahmavaiv. P. in Verz. d. Oxf. H. 23,b, N. 3. संदिष्टस्याप्रदाता Jâǵn. 2,232. अप्रदातुः प्रतिश्रुतम् Bhâg. P. 8,19,35. *der ein Mädchen zur Ehe giebt, verheirathet* M. 8,205. अप्रदाता पिता वाच्यः Sâv. 1,32. — 2) N. pr. eines unter den Viçve Devâḥ aufgeführten Wesens MBh. 13,4357.

प्रदातव्य (wie eben) adj. 1) *zu geben, hinzugeben* MBh. 1,4265. 5,623. R. Gorr. 1,12,29. 5,66,23. Spr. 2011. Bhavishja-P. in Verz. d. Oxf. H. 32,a,1 v. u. नत्वाविज्ञाताय प्रदातव्यः प्रतिश्रयः Spr. 1314. प्रतियाताः *Genugthuung im Spiel* N. 26,7. *abzugeben, wiederzugeben* M. 8,195. कन्या *zur Ehe zu geben* 9,97. MBh. 13,2406. — 2) *hineinzuthun, hineinzulegen:* योगः (d. i. द्रव्ययोगः) कूपे प्रदातव्यः Varâh. Bṛh. S. 53,123.

प्रदान (wie eben) n. 1) *das Geben, Spenden, Hingabe, Darbringung,* namentlich des zu Opfernden in's Feuer; daher auch (für प्रदानमन्त्र) Bez. *der Worte oder Sprüche, welche bei dieser Hingabe gesprochen werden.* Çabdar. im ÇKDr.: इतःप्रदानं देवा उपजीवन्ति । अमुतःप्रदानं मनुष्याः TS. 3,2,9,7. TBr. 2,2,2,3. दण्ड° Âçv. Çr. 4,1. Çâṅkh. Gṛhj. 2,11. Kauç. 89. गन्धमाल्यधूपदीपाच्छादनानाम् Âçv. Gṛhj. 4,8. वषट्कारप्रदाना यज्ञाः Kâtj. Çr. 1,2,6. स्वाहाकारप्रदाना जुहोतयः 7. 5,12. 5,12,10. 6,10,36. स्वधाकारनमस्कारप्रदानाः पितरः Kauç. 1. 14. 15. 36. Âçv. Çr. 2,11. 3,7. Çâṅkh. Çr. 15,2,9. 13,8. — Nir. 2,11. 6,9. होमे प्रदाने भोज्ये M. 3, 240. प्रदानं प्रच्छन्नम् Spr. 1839. काले शक्त्या प्रदानम् 1891. Kathâs. 3,36. Pańkat. 184,2. अंश° M. 9,214. दायाद्यस्य 11,184. हव्यकव्यानाम् 3,130. 147. पिण्डोदक° Mârk. P. 26,30. पुत्र° MBh. 14,2741. अङ्गुलीय° R. 1, 3,25. 30. प्रदेयानाम् Kâm. Nîtis. 13,52. गो°, मही°, अन्न°, अभय° Spr. 1369. Jâǵn. 1,209. 3,263. Pańkat. 24,21. 130,15. Varâh. Bṛh. S. 3,2. 96,17. तुरगोत्तमं यवसादिप्रदानेन चकार विगतश्रमम् Vid. 46. Râǵa-Tar. 4,190. Hit. 25,17, v. l. वर° Sund. 4,13. Ragh. 2 in der Unterschr. फल° Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 248. दौहृदस्याप्रदानम् Jâǵn. 3,79. आत्म° *das Hingeben seiner selbst* MBh. 4,397. अग्नि° so v. a. *das Verbrennen eines Todten* Pańkat. 188,1. काष्ठ° dass. 43,14. वेद° *das Mittheilen, Lehren* M. 2,171. विद्या° R. Gorr. 1,23 in der Unterschr. योग° Kathâs. 17,133. व्रत° Pańkat. 34,2. दूरलग्न° *das Angeben, Verkünden* Kathâs. 31,79. दृष्टि° *das Richten des Blickes* Kumâras. 7,45. *das Geben* (eines Klystiers) Suçr. 2,200,7. अवस्कन्द° so v. a. अवस्कन्दन *das Angreifen* Pańkat. III, 37. *das Fortgeben* eines Mädchens so v. a. *Verheirathen* Gotama bei Kull. zu M. 9,4. M. 3,29. fgg. 5,152. Jâǵn. 3,238. Sâv. 1,29. 2,30. 32. 3,1. R. 1,34,35. 36. 67,23. Itih. bei Sâj. zu ṚV. 1, 125. Çâk. 26. Kumâras. 6 in der Unterschr. *Geschenk* H. 737. प्रतिगृह्य दत्तं मत्प्रदानम् R. 3,18,48. प्रदानपूर्वं संनीय ताम् Kathâs. 3,56. Vgl. पाणिप्रदान. — 2) *Stachel* Çabdar. bei Wilson.

प्रदानक (von प्रदान) n. *Darbringung:* शिव° Verz. d. Oxf. H. 85,b,1.

प्रदानरुचि (प्र° + रु°) m. N. pr. eines Mannes (*Gefallen am Spenden findend*) Burn. Intr. 425.

प्रदानवत् (von प्रदान) adj. *spendend, freigebig* Spr. 1274. अ° R. Gorr. 2,79,12.

प्रदानशूर (प्र° + शूर) m. 1) *ein Held im Spenden, ein überaus freigebiger Mann.* — 2) N. pr. eines Bodhisattva Lot. de la b. l. 2. 239. — Vgl. दानशूर, दानवीर.

प्रदानिक am Ende eines comp. *auf das Geben* (प्रदान) *von — bezüglich:* ब्रह्म° MBh. 1,348. गो° 13,79 in der Unterschr. — Vgl. दत्ताप्रदानिक.

प्रदान्त (von 1. दम् mit प्र) m. pl. N. einer Schule Ind. St. 3,278.

प्रदापयितर् (vom caus. von 1. दा mit प्र) nom. ag. *Geber:* वायुर्वै वृष्टेः प्रदापयिता TBr. 1,7,1,1,2,3. 4. 3,7,1,3.

प्रदाप्य (wie eben) adj. *der gezwungen werden muss zu geben, zu bezahlen:* स प्रदाप्यः कृष्टफलम् Jâǵn. 2,158. राज्ञा सर्वं प्रदाप्यः स्यात् 76.

प्रदाम् (von 1. दम् mit प्र) nom. ag. (nom. प्रदान्) P. 8,2,64, Sch.

प्रदाय (von 1. दा mit प्र) n. *Geschenk:* आज्ञापय किमेतेभ्यः प्रदायं (प्रदेयं?) दीयतामिति MBh. 15,418.

प्रदायक (wie eben) adj. *gebend, spendend, verleihend, schenkend:* गुणार्द्धाय MBh. 13,1567. वाससाम् 6684. शस्य° 3,13402. राज्य° R. 4,31, 34. कृष्णभक्ति° Verz. d. Oxf. H. 68,a,33. प्राण° Kathâs. 33,123. Davon nom. abstr. °त्व n. Kull. zu M. 2,230.

प्रदायिन् (wie eben) adj. dass. M. 3,175. पुत्र° MBh. 2,723. अन्न° 5, 4616. 13,4740. बुद्धिसंज्ञा° 12,5737. यज्ञभाग° Hariv. 14188. सर्वकाम° R. 2,32,79. अभीष्टलोकप्राप्ति° Mârk. P. 96,17. सुताप्राया° Vid. 134. Kathâs. 17,44. सिद्धि° 26,223. 27,25. सर्वभीति° Hariv. 14389. Va-

râh. Bṛh. S. 7,7. भर्तृदुःख° Kathâs. 16,111. Davon nom. abstr. °त्व n.: तान° Kumâras. 1,8.

प्रदाव्य (von 1. दु mit प्र) adj. in Verbindung mit अग्नि so v. a. दावाग्नि TS. 3,3,8,4. Çâṅkh. Br. 16,7. Çr. 3,4,5. — Vgl. प्रदव्य.

प्रदाह (von 1. दह् mit प्र) m. das Verbrennen Kâṭh. 33,4. सं° TBr. 1,1,3,12. Çat. Br. 6,7,4,8. 7,1,1,42.

प्रादि (von 1. दा mit प्र) m. Gabe P. 3,3,92, Sch.

प्रदिग्ध 1) partic. adj. s. u. दिह् mit प्र. — 2) n. (sc. मांस) ein besonders zubereitetes Fleischgericht Çabdar. im ÇKDr.

प्रदित्सु (vom desid. von 1. दा mit प्र) adj. zu geben beabsichtigend, mit dem acc. MBh. 8,3341.

1. प्रदिव् (1. प्र + 3. दिव्) f. nom. (°द्यौस् der dritte, oberste Himmel, in welchem die Väter wohnen, AV. 18,2,48. der fünfte von sieben Himmeln Çâṅkh. Br. 20,1.

2. प्रदिव् (1. प्र + 3. दिव् Tag; vgl. lat. diu) adj. längst bestehend, herkömmlich: प्रदिवा केतुना सजूः ṚV. 5,60,8. abl. प्रदिवस् adv. von früher her, längst, von jeher; immerfort, stets Naigh. 3,27. Nir. 4,8. 8,19. तत्रे राजाना प्रदिवो दधाथे ṚV. 3,38,5. 47,1. 51,4. 4,34,3. 5,8,7. त्वं चित्तु प्रदिवः सीद आसु 6,5,3. 23,5. त्वमसि प्रदिवः कारुधायाः 44,12. 9,72,4. इन्द्राय सोमाः प्रदिवो विदानाः 3,36,2. 1,53,2. 2,3,1. 4,6,4. 7,8. 6,62,8. इमं यज्ञं प्रदिवो मे जुषन्ताम् AV. 1,15,1. अनु प्रदिवः wie von jeher, wie vormals: तवेदनु प्रदिवः सोमपेयम् ṚV. 3,43,1. यथोरनु प्रदिवः श्रुष्टिमावः 50,2. तेषामनु प्रदिवः सस्रुरापः 7,90,4. — loc. प्रदिवि adv. allezeit, stets: यस्मिन्निन्द्रः प्रदिवि वावृधान ओको दधे ṚV. 2,19,1. (सुताः) प्रदिवि चाक्षोर्ह्रिताः 36,5. 3,46,4. उप सिन्धवः प्रदिवि क्षरन्ति 5,62,4. इदं हि वां प्रदिवि स्थानमोकः 76,4. 6,21,8. 41,3. 7,98,2. — Vgl. आप्रदिवम्.

1. प्रदिश् (1. दिश् mit प्र) f. 1) Hinweis, Anweisung; Leitung, Befehl, Botmässigkeit Nir. 8,12. रुद्राणामेति प्रदिशा विचक्षणः ṚV. 1,101,7. यस्याश्वासः प्रदिशि यस्य गावः 2,12,7. 1,164,36. ऋतस्य मा प्रदिशो वर्धयन्ति 8,89,4. 10,110,4. प्राचीनं ज्योतिः प्रदिशा दिशन्तः 7,11. अस्य प्रदिशि ज्योतिरस्तु AV. 1,9,2. 4,23,7. VS. 29,7. Hierher auch ṚV. 1,95,3. 4,20,3, wo st. प्र दिशम् ursprünglich wohl प्रदिशम् gestanden hat. — 2) Richtung, Himmelsgegend; die vier H. ṚV. 1,164,42. 7,35,4. 10,19,8. AV. 1,11,2. 2,10,8. fünf ṚV. 9,86,29. AV. 1,30,4. 3,4,2. 20,9. sechs 4,11,1. 20,2. 10,7,35. sieben VS. 18,32. सर्वाः प्रदिशो जयेम ṚV. 6,75,2. 10,121,4. पित्र्या Süden 2,42,2. प्राची AV. 12,3,7. अन्तर्देशाः, प्रदिशः 10,6,19. VS. 18,36. 32,4. प्रदिशो गतम् nach allen Himmelsrichtungen MBh. 1,5116. प्रदिशो विदिशश्चैव Hariv. 9367.

2. प्रदिश् (1. प्र + 2. दिश्) f. Zwischengegend (Südost u. s. w.) H. 167. Halâj. 1,102. Gaṭâdh. im ÇKDr. प्रदिशो दिशश्च AV. 5,28,2. 9,2,21. 19,20,2. Âçv. Gṛhj. 2,4. 4,9. Kauç. 106. Pâr. Gṛhj. 3,3. Matsjop. 43. MBh. 1,6624. 3,11892. 14,1224. R. 6,86,32.

प्रदीप (von दीप् mit प्र) m. Leuchte, Lampe AK. 2,6,3,40. H. 686. MBh. 1,5283. 12,7107. fg. 14,580. Hariv. 7015. Suçr. 2,556,17. Mṛcch. 48,10. 11. Ragh. 2,24. 5,37. 12,1. Spr. 374. 919. 1419. 1502. 1964. 2784. 3118. Sâṅkhjak. 13. 36. Kathâs. 29,95. 32,72. Mârk. P. 51,90. Bâlab. 27. Z. f. d. K. d. M. 3,389. स्तिमित° Ragh. 16,6. रत्ना° Kathâs. 28,4. रत्नारत्न° 32,89. अतैलपूराः सुरतप्रदीपाः Kumâras. 1,10. रत्नप्रदीपान् Megh. 69. पूर्णचन्द्रप्रदीपा (यामिनी) R. 6,14,24. कुल° die Leuchte der Familie Ragh. 6,74. 10,69. Çâk. 7,4. यशःप्रदीपा लोकानाम् Hariv. 4138. स्थिरप्रदीपता nom. abstr. Kumâras. 2,38. Häufig am Ende eines Titels erklärender Werke: पञ्चिका° Verz. d. Oxf. H. 176,a,4. Colebr. Misc. Ess. II. 49. महाभाष्य° Z. d. d. m. G. 7,162. प्रदीपकृत् ohne weiteren Beisatz Verz. d. B. H. No. 823; vgl. कर्म°, काशी°, गलित°, तत्त्व°, धर्म°, धातु°, नीति°, पूजा°. — Vgl. चन्द्रसूर्य°.

प्रदीपक (von प्रदीप) m. Lämpchen, Lampe Jajadeçvara 6 in Z. f. d. K. d. M. 4,348. प्रदीपिका f. dass. MBh. 7,7295. Mṛcch. 25,17. 28. हठयोग° Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 70,a,28; vgl. गलित°.

प्रदीपन (vom caus. von दीप् mit प्र) 1) adj. entflammend Suçr. 1,177,10. — 2) m. ein best. Gift AK. 1,2,1,11. H. 1196. Halâj. 3,24. प्रदीपनस्तु दहनो रक्तवर्णो ऽञ्जनाद्विजः Cit. bei Aufr. — 3) n. das Anzünden: लाङ्गूल° R. 5,49 in der Unterschr.

प्रदीपमञ्जरी (प्र° + म°) f. Titel eines Commentars zum AK. von Râmâçrama Colebr. Misc. Ess. II, 57, N.

प्रदीपशरणाध्वज (प्र°-श° + ध्वज) m. N. pr. eines Mahoragarâǵa Vjutp. 89.

प्रदीपसाह (प्र° + साह = شاه) m. N. pr. eines Fürsten Verz. d. Oxf. H. 43,a,39.

प्रदीपाय् (von प्रदीप), °यते eine Lampe darstellen, die Rolle einer Lampe übernehmen Mṛcch. 83,6.

प्रदीपीय und प्रदीप्य adjj. von प्रदीप gaṇa अपूपादि zu P. 5,1,4.

प्रदीर्घ (1. प्र + दीर्घ) adj. überaus lang Suçr. 1,290,9. Varâh. Bṛh. S. 3,14.

प्रदुह् (1. दुह् mit प्र) adj. (nom. प्रधुक्) melkend P. 3,2,61, Sch.

प्रदूषण (vom caus. von 1. दुष् mit प्र) adj. verschlechternd, verderbend Suçr. 1,232,17. दृष्टि° 235,9. वर्णानां च प्रदूषकाः die Kasten verunreinigend MBh. 15,200.

प्रदृप्ति (von 1. दृप् mit प्र) f. Uebermuth, Tollheit: नकिर्हि मर्ते नशते न प्रदृप्तिः ṚV. 6,3,2.

प्रदेय (von 1. दा mit प्र) 1) adj. zu geben, zu spenden, zu ertheilen M. 9,198. Jâǵn. 1,297. MBh. 1,3656. 3,99. 13,3416. R. 2,31,36. प्रदानं च प्रदेयानामदेयानां च संग्रहः Kâm. Nîtis. 13,52. Ragh. 5,18. Varâh. Bṛh. S. 45,87. Vedântas. (Allah.) No. 14. Bhâg. P. 7,10,29. वृत्तान्तश्चानुदिवसं प्रदेयो मम Nachricht zu geben Hariv. 8597. mitzutheilen, zu lehren Suçr. 1,3,18. f. zur Ehe zu geben, heirathsfähig MBh. 13,2405. R. Gorr. 1,68,15. Spr. 966. Çâk. 56,9. Kathâs. 11,80. 35,121. पुत्राः प्रदेया ज्ञानेषु कुलधर्मेषु hinzugeben, hinzuleiten zu so v. a. zu unterweisen in MBh. 13,5080. Bisweilen in comp. mit dem Worte, das den Empfänger bezeichnet: यानि राजप्रदेयानि प्रत्यहं ग्रामवासिभिः। अन्नपानेन्धनादीनि M. 7,118. गुरु° Ragh. 5,31. (कवयः) शिष्यप्रदेयागमाः Spr. 2980. — 2) m. Geschenk: प्रदेयांश्च ददौ राजा सूतमागधवन्दिनाम् R. 1,19,13. तस्मै प्रदेयं प्रायच्छत्प्रीतो राजा धनं बहु MBh. 4,369. प्रदेयार्ह 5,185. Vgl. प्रदाय.

प्रदेश (von 1. दिश् mit प्र) m. 1) Bezeichnung, Hinweisung; Bestimmung: अपरस्माद्भावात्पूर्वस्य प्रदेशो नोपपद्यते Nir. 1,13. यान्ते दैवतेन बहवो प्रदेशा भवन्ति 17. Çâṅkh. Çr. 12,3,15. Lâṭj. 9,12,17. 10,10,1. — 2) Berufung auf einen Präcedenzfall: प्रकृतस्यातिक्रान्तेन साधनं प्रदेशः Suçr. 2,557,21. — 3) Beispiel: महा° ṚV. Prât. 11,20. प्रदेशशास्त्र 35.

एते प्रदेशमात्रेण मयोक्ताः MBh. 5,3600. एते प्रदेशाः कथिता भुवनानां प्रभावना: 12,7576. — 4) *Ort, Platz, Gegend* H. an. 3,728. Med. ç. 24. प्रदेशेषु (so ist zu lesen) *an verschiedenen Orten* MBh. 3,14891. मन्दरस्य प्रदेशात् 7,2848. Hariv. 14530. Çâk. 61,13. 100,8. तत्प्रदेशात् Vid. 6. Kathâs. 26,11. 29,158. 33,86. 36,84. 46,46. उन्नत° 47,9. 36. 49,218. द्वारादिषु प्रदेशेषु Râga-Tar. 1,122. 5,155. Mârk. P. 57,34. Pañkat. 20, 25. 120,14. 197,18. 241,10. Hit. 23,6. Halâj. 2,5. दृष्टकास्तु वह्निस्तिर्यक्प्रदेशा निर्गता गिरेः H. 1034. Koll. zu M. 3,223. पितुः प्रदेशास्तव देवभूमयः Kumâras. 5,45. चैत्ररथप्रदेशान् Ragh. 5,60. भूमिसम° MBh. 6, 8788. भूमिप्रदेशाः R. 2,80,4 (87,1 Gorr.). ध्वनि° Suçr. 1,169,14. क्रीडा° *Spielplatz* MBh. 3,11858. नभः° (am Ende eines adj. comp. f. आ) Ragh. 13,56. दक्षिणाशा° Prab. 20,5. जनपद° Saddh. P. 4,8,a. निर्यक्त्रप्रदेशावस्थिता Koll. zu M. 4,48. शरीरप्रदेशेषु Suçr. 1,96,19. यकृत्° 208, 18. कटीपृष्ठपार्श्वमेढ्रगुदनाभिप्रदेशेषु 259,8. प्रदेशिन्यग्रपर्वप्रदेशप्रमाणा 27, 11. स्कन्ध° AK. 2,9,63. अपान° Siddh. K. zu P. 3,1,15. तालु° Pañkat. 121,2. फणा° 198,10. हृदय° Vjutp. 100. करेणाधःप्रदेशे तां चारुभूषणभूषिते । स्पृष्ट्वा Hariv. 8735. — 5) *Mauer* H. an. Med. — 6) *Spanne des Daumens und Zeigefingers* (vgl. प्रादेश) Med. H. an. — Vgl. यथाप्रदेशम्, प्रादेश, प्रादेशिक.

प्रदेशकारिन् (प्र° + का°) adj. Bez. einer Art Büsser (Gegens. एकदेशकारिन्) Vjutp. 32.

प्रदेशन (von 1. दिश् mit प्र) 1) n. *Darbringung* AK. 2,8,1,27. H. 386. Halâj. 2,264. — 2) f. = प्रदेशिनी *Zeigefinger* AK. 2,6,2,32. — Vgl. प्रादेशन.

प्रदेशवत् (von प्रदेश) adj. *einen Ort einnehmend* Comm. zu Brahma-S. 2,2,12.

प्रदेशिनी (f. von प्रदेशिन् und dieses von 1. दिश् mit प्र) f. *Zeigefinger* (und *die entsprechende Zehe*) AK. 2,6,2,33. H. 592. Halâj. 2,388. Âçv. Çr. 1,7. Çâñkh. Çr. 1,10,1. 2,9,14. Çiksh. 43. MBh. 1,3438. 3,10452. 10454. 4,1543. Suçr. 1,27,4. 11. 125,13. 126,4. 5. 2,170,7. Râga-Tar. 5,206. Varâh. Bṛh. S. 52,101. 58,27. 67,50. 68,13. 58,18.

प्रदेष्टर् (von 1. दिश् mit प्र) m. *Urtheilsprecher, Oberrichter* Vjutp. 95.

प्रदेह (von दिह् mit प्र) m. *Pflaster, zähe Salbe; das Aufstreichen von Pflaster u. s. w.* Suçr. 1,39,12. 46,17. 64,8. 11. 65,6. 11. 2,8,5. 38,15. 273,1. 457,11. *zähe Speise* (etwa *verdickter Saft u. dgl.*) 1,240,19.

1. प्रदोष (von 1. दुष् mit प्र) m. = 1. दोष H. an. 3,737. Med. sh. 40. *ein gestörter Zustand* (im Körper, im Reich), *Aufruhr, Empörung* Pañkat. ed. orn. 38,14. यदा तु बाह्यप्रकृतयो ऽन्तःप्रकृतयो वा प्रत्येकशो युगपद्वा प्रकुप्यन्ति तद्व्यसनं प्रदोष इति 17. — Vgl. अप्रदूषि°.

2. प्रदोष (1. प्र + 1. दोष) adj. *böse, schlecht* Çiç. 2,98 (zugleich *Abend*). = दुष्ट Vaiç. beim Schol. daselbst.

3. प्रदोष (1. प्र + 2. दोष) m. *Abend, Eintritt der Nacht* AK. 1,1,2,6. H. 144. an. 3,737. Med. sh. 40. Halâj. 1,109. Vaiç. beim Schol. zu Çiç. 2,98. P. 4,3,14. Varâh. Bṛh. S. 45,81. पराह्ण- अस्तकाल, प्रदोषकाल, निशार्धकाल, निशावसान 88,7. दूतानां च चराणां च प्रदोषस्ते सदा भवेत् MBh. 15,202. °तिमिर Mṛkkh. 14,25. 87,23. 88,1. प्रदोषाः शशिचारुभूषणाः Ṛt. 1,12. Gît. 5,20. Kathâs. 38,57. प्रदोषागमे Spr. 636. °काले Hit. 22,1. प्रदोषे Gobh. 3,7,18. 9,8. Suçr. 1,21,6. 80,17. 2,549,19. Ragh. 1,93. Kumâras. 1,42. Spr. 1860. Pañkat. 186,3. Çuk. in LA. 44, 15. अस्याः प्रदोषे शर्वर्याः MBh. 4,695. वर्षाप्रदोषे MBh. 7,599. प्रदोषम् *Abends, bei Dunkel:* एते प्रत्यंद्दश्रन्प्रदोषं तस्करा इव Ṛv. 1,191,5. प्रदोषात्तो होमकालः Âçv. Çr. 3,12. प्रदोषमर्धरात्रं च Pâr. Gṛhj. 3,4. प्रदोषपूजाविधि und प्रदोषशिवपूजा Titel von Schriften Verz. d. B. H. No. 1291. fg. Personif. ist Pradosha (neben Niçitha und Vjushṭa) ein Sohn der Doshâ Bhâg. P. 4,13,14. — Vgl. प्रादोष, प्रादोषिक.

प्रदोषक (von 3. प्रदोष) adj. *am Abend geboren* P. 4,3,28. Nach dem Schol. N. pr.

प्रदोह (von 1. दुह् mit प्र) m. *das Melken:* सुप्रदोहा *sich gut melken lassend* MBh. 3,12728.

प्रदोहन (wie eben) m. N. pr. eines Mannes; s. प्रादोहनि.

प्रद्यु (1. प्र + 3. दिव्) n. Decl. Vop. 3,96. *zum Himmel führende gute Werke* Durgâd. im ÇKDr.

प्रद्युम्न (1. प्र + द्युम्न) m. *der Mächtige:* 1) Bez. des Liebesgottes oder einer Wiedergeburt desselben; er wird als Sohn Kṛshṇa's von der Rukmiṇî angesehen, oder auch als Sohn Saṁkarshaṇa's und mit Sanatkumâra identificirt. AK. 1,1,1,26. Trik. 1,1,37. H. 228. Halâj. 1,32. MBh. 1,2786. 10,636. 12,12902. 12905. 13,617. Hariv. 6697. 8622. fgg. 9181. 9208. fgg. Madhus. in Ind. St. 1,23,6. चापभृत् Varâh. Bṛh. S. 58,40. VP. 574. fgg. Bhâg. P. 1,14,30. 3,1,28. Spr. 3018. gaṇa बाह्वादि zu P. 4,1,96. प्रद्युम्नास्त्र Kathâs. 50,21. — 2) N. pr. eines Sohnes des Manu von der Naḍvalâ Bhâg. P. 4,13,16. eines Astronomen Colebr. Misc. Ess. II, 409. — 3) N. pr. eines Berges (?): (व्यधीयत) मठः पाशुपतानां च तान्यो प्रद्युम्नमूर्धनि (*sous la direction de Pradjumna* Troy.) Râga-Tar. 3,460. N. pr. eines Flusses: प्रद्युम्नमुत्तीर्णाः 7,1628. — Vgl. प्राद्युम्नि.

प्रद्युम्नपुर n. Pradjumna's *Stadt* (पुर), N. pr. einer Stadt an der Kandrabhâgâ Kathârṇava in Verz. d. Oxf. H. 154, a, 38.

प्रद्युम्नविजय m. Pradjumna's *Sieg* (über Vagranâbha), Titel eines Dramas Verz. d. Oxf. H. No. 285. Wilson, Theatre of the Hindus II, 402. fg.

प्रद्युम्नागमन n. Pradjumna's *Ankunft;* davon °नीय adj. *darüber handelnd* (ग्रन्थ) P. 4,3,88, Sch.

प्रद्योत (von 1. द्युत् mit प्र) m. 1) *das Aufleuchten; Glanz, Helle:* तेन प्रद्योतेनैष आत्मा निष्क्रामति Çat. Br. 14,7,2,3. *Lichtstrahl* Halâj. 1, 38. — 2) N. pr. eines Jaksha MBh. 2,397. eines Königs von Magadha und Gründers einer Dynastie, VP. 466. Kathâs. 13,19. 31,66. LIA. I,501. Anh. XXXII. eines Königs von Uggajinî ebend. N. 14. II, 72. Schiefner, Lebensb. 235 (5). 269 (39). Lalit. 25 (ed. Calc. (प्रद्योतन). — Vgl. चण्ड°.

प्रद्योतन (vom caus. von 1. द्युत् mit प्र) m. 1) *die Sonne* H. 95. Halâj. 1,35. Verz. d. Oxf. H. 184, b, 12. — 2) N. pr. eines Fürsten von Uggajinî (vgl. प्रद्योत 2.) Lalit. ed. Calc. 23, 13.

प्रद्योतिन् (von प्रद्योत) adj. *erhellend, erklärend:* विराटपर्वप्रद्योतो भावदीपः Verz. d. Oxf. H. 1, a, 4 v. u.

प्रद्रव (von 1. द्रु mit प्र) adj. *flüssig* Suçr. 1,240,12. 241,2.

प्रद्राणक (von प्रद्राण und dieses partic. von 1. द्रा mit प्र) adj. *sich in grosser Noth befindend, sehr arm* Khând. Up. 1,10,1.

प्रद्राव (von 1. द्रु mit प्र) m. P. 3,3,27 (6,2,144). *Lauf, das Laufen:* प्रद्रावैः Bhaṭṭ. 7,37. *Flucht* AK. 2,8,2,79. H. 803.

प्रद्राविन् (wie eben) adj. P. 3,2,145. *auf der Flucht begriffen, flüchtig, fugitivus:* भार्या वा दासी वा Kauç. 89.

प्रद्रुह् (द्रुह् mit प्र) adj. (nom. °ध्रुक्) *Jmd ein Leid zufügend, zu schaden suchend* P. 3,2,61, Sch.

प्रद्वार् (1. प्र + द्वार्) f. *der Platz draussen vor der Thür, — vor dem Thor:* प्रद्वारि न च तिष्ठामि MBh. 13,5868.

प्रद्वार (1. प्र + द्वार) n. dass. P. 6,2,183, Sch. तस्या गुहायाः प्रद्वारे R. 3,76,35. Kathâs. 18,9.

प्रद्विष् (1. द्विष् mit प्र) adj. (nom. °द्विट्) *eine Abneigung habend, anfeindend, hassend* P. 3,2,61, Sch.

प्रद्वेष (von 1. द्विष् mit प्र) 1) m. *Abneigung, Widerwillen, Anfeindung, Hass:* धार्तराष्ट्रेषु या प्रीतिः प्रद्वेषो ऽस्मासु यश्च (यच्च gedr.) ते MBh. 7,9394. R. Gorr. 2,16,34. Suçr. 1,245,10. पराशरस्य प्रद्वेषो विश्वामित्रकृतः Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 49,b,28. Schol. bei Wilson, Sâṁkhjak. S. 52. यवसाम्भसाम् (अम्भस्य) *ein Widerwillen gegen* Varâh. Bṛh. S. 92,5. Vgl. कार्य°. — 2) f. ई N. pr. der Frau des Dîrghatamas MBh. 1,4198.

प्रद्वेषण (wie eben) n. *das Anfeinden, Hassen:* वीर° MBh. 8,1813.

प्रध nom. ag. von 1. धा mit प्र P. 3,1,139, Sch.

प्रधन 1) n. a) parox. so v. a. धन *Kampfpreis; Wettkampf, Kampf* überh. Naigh. 2,17. Nir. 9,23. AK. 2,8,2,72. H. 797. an. 3,387 (wo fälschlich प्रधानं gedruckt ist). Med. n. 83. Halâj. 2,298. तद्वामभी नामत्या सक्षमाना यमस्य प्रधने जिगाय ṚV. 1,116,2. 10,102,5. ये युध्यन्ते प्रधनेषु शूरासः 154,3. प्रधनस्य साता 1,169,2. सहस्रप्रधना वाजाः 7,4. Ragh. 11,77. Megh. 49. Bhâg. P. 4,11,4. 9,5,8. तैस्तस्य चाभूत्प्रधनं तुमुलम् 6,17. Vgl. मानुष°, सहस्र°. — b) n. = दारण *das Berstenmachen, Zerreissen* u. s. w. H. an. Med. — 2) m. N. pr. eines Mannes Brahma-P. in Verz. d. Oxf. H. 18,b,12. pl. *seine Nachkommen* 19,a,31.

प्रधन्य (von प्रधन) adj. *den Kampfpreis* oder *die Beute bildend:* स यज्ञोश्वैर्गोभिर्वा द्रुः कृति प्रधन्यासु सस्निः ṚV. 10,99,4.

प्रधमन (von धम् mit प्र) n. *das Einblasen* (eines Pulvers in die Nase); *Schnupfmittel* Suçr. 1,25,17. 100,5. 2,236,1. 3. 273,14. 512,8. 515,13.

प्रधर्ष (von धर्ष् mit प्र) m. *das Jemand-zu-nahe-Treten, Angriff;* s. दुष्प्रधर्ष.

प्रधर्षक (wie eben) adj. *Jmd zu nahe tretend, antastend, angreifend, belästigend, beunruhigend:* गुरुदार° MBh. 12,6270. 13,2570. परदार° Hariv. 11139. R. 6,88,13.

प्रधर्षण (wie eben) 1) adj. dass.: परसैन्य° (धनुस्) MBh. 1,8180. — 2) n. *das zu-Nahe-Treten, Antasten, Angreifen, ein Angriff auf, Misshandlung, Belästigung:* दार° R. 3,46,7. इदं न क्षमणीयं नः सर्वेषां वै प्रधर्षणम् 5,79,9. 6,74,12. रजसा *Belästigung durch Staub* MBh. 3,15471. केश° *das Ziehen an den Haaren* 7,3825. Auch प्रधर्षणा f. R. 3,4,21. Vgl. दुष्प्रधर्षण.

प्रधर्षणीय (wie eben) adj. *dem Angriff, der Beleidigung, der Misshandlung ausgesetzt:* उत्थानहीनो राजा हि बुद्धिमानपि नित्यशः । प्रधर्षणीयः शत्रूणां भुजंग इव निर्विषः ॥ MBh. 12,2107.

प्रधा (1. धा mit प्र) f. 1) nom. act. P. 6,4,64, Sch. — 2) N. pr. einer Tochter Daksha's MBh. 1,2520. Mârk. P. 104,9 (wo प्रधायाप्सरसां zu lesen ist); vgl. die besser beglaubigte Form प्राधा.

प्रधान (von 1. धा mit प्र) 1) n. *Hauptsache, Hauptgegenstand; Grundbestand; das Wichtigere, Wichtigste, das Haupt* AK. 3,2,6. 3,4,22,146. H. 1438. an. 3,388. Med. n. 85. Halâj. 4,5. 5,35. 69. 84. 95. षड्प्रधानोद्दि Kâtj. Çr. 1,2,18. 4,17. 7,16. 20. 23. 4,7,25. 25,5,15. M. 9,121. P. 1,2,56. तस्मात्सत्तो धर्ममाहुः प्रधानम् Sâv. 5,24. Spr. 2903. Suçr. 1, 127,4. 129,20. स युष्माकं प्रधानं स्यात् *er sei unser Haupt* Vid. 72. °कर्मन् *Haupthandlung* Suçr. 1,14,17. Madhus. in Ind. St. 1,14,21. °कार्य 22,13. °विधि MBh. 13,3410. °सेवा *Hauptdienst* Pañkat. ed. orn. 6,12. °वृष्टि *Hauptregen, der meiste Regen* Varâh. Bṛh. S. 94,3. °वाससी *die Haupt-, besten Kleider* Mṛkkh. 88,8. °पुरुष *Hauptperson, die vornehmste Person* M. 7,203. Mâlav. 11,19. Beiw. Çiva's MBh. 13,939. °मित्र *Hauptfreund* R. 2,107,19. प्रधानाप्सरसः 3,15,14. °मन्त्रिन् R. Gorr. 2,115,19. Hit. 49,18. 112,19. Vet. in LA. 33,6. °क्षपणक Pañkat. 236,15. Daçak. in Benf. Chr. 191,14. प्रधानाध्यक्षता *das Amt eines Oberaufsehers* Kathâs. 34,67. Häufig am Ende eines adj. comp. (f. आ): इन्द्र इन्द्रप्रधाना *wo* Indra *die Hauptsache, die Hauptperson ist* Nir. 10, 3. 4,27. तत्प्रधाना हि यज्ञसंयोगेन भवन्ति 10,21. M. 3,18. 139. गुणैश्च तैस्तैर्विनयप्रधानैः Ragh. 6,79. प्रयोगप्रधानं हि नाट्यशास्त्रम् Mâlav. 13, 22. यत्प्रधाना ऽयमारम्भः Kathâs. 39,14. AK. 3,6,8,12. P. 1,2,47, Sch. Vedântas. (Allah.) No. 25. 31. 41. मल्लमोह° (कुल) Prab. 9,14. Halâj. 5,8. धर्म॰ *dem das Recht über Alles geht, dem Recht ganz ergeben* M. 4,243. Jâgn. 2,68. MBh. 3,11893. R. 1,22,10. वाद्युद्ध° M. 12,46. मृगया° MBh. 3,12355. बल° 5,32. R. Gorr. 2,79,39. 112,31. स्त्री॰ 7. निगम° MBh. 5,32. दानगुण॰ R. 2,109,35. गम° Çik. 40. गीतगानमङ्गलगीत° Pañkat. 158,3. भगवत्॰ Bhâg. P. 3,8,1. यथाप्रधानम् adv. *je nach der Wichtigkeit, — dem Vorrang* Çânkh. Gṛhj. 6,2. Kumâras. 7,46. Häufig auch als adj. (f. आ) gebraucht: *der vorzüglichste, beste, obenan stehend:* ये ये लोकाः पार्थिवेन्द्र प्रधानास्तथा भुक्ताः MBh. 1,3590. तयो धृतराष्ट्रस्य पुत्राणां चत्वारः प्रधाना बभूवुः 2810. स भवान्कृतबुद्धीनां प्रधान इति मे मतिः 5,111. 635. 1085. 6,37. 4032. R. 1,16,27. 2,1,30. R. Gorr. 2,12,1. 82,11. न तत्र काचित्प्रमदा प्रधाना रूपेण वीर्येण च या न लब्धा *ausgezeichnet durch* 5,13,65. 80,6. 6,2,12. Kâm. Nîtis. 8,39. Mârk. P. 81,12. 104,11. 128,28. 33. 132,48. अप्रधानः प्रधानः स्यात्सेवेत यदि पार्थिवम् Spr. 172. 2420. Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 50,a,11. Brahmavaiv. P. ebend. 25,b,N. 5. Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 98. Vâmanap. 12 und Pr. 4,124 bei Aufr. Halâj. Ind. अमानुषेभ्यो मानुषाश्च प्रधाना विद्वांसस्तेषु वाविद्वषः प्रधानः *vorzüglicher, besser* MBh. 1,3556. अन्यस्य प्रधानस्य कस्यचित् *irgend einem andern Vorzüglichern* Pañkat. 190,8. प्रधानं तत्रिये कर्म *die Hauptbeschäftigung* Jâgn. 1,119. पुरं प्रधानम् *Hauptstadt* Spr. 2031. 1309. R. 6,4,53. Kathâs. 38,21. Mârk. P. 45,32. 36. Prab. 73,5. Spr. 1369. Gegens. कुत्सित Pañkat. 136,15. संवर्धनं प्रधानानां निरस्यानां च निर्हृतिः Kâm. Nîtis. 13,55. अप्रधान: Spr. 163. 172. Pañkat. 11,17. Hit. 51,22. भरतप्रधानान् *die Vornehmsten unter* MBh. 3,10245. अवनिप्रधान *der beste auf der Erde* 10246. 5,7452. Hariv. 8402. जगत्प्रधान 8410. R. 2,82,30 (89,12 Gorr.). 104,27. R. Gorr. 2,89,13. मन्त्रि° *der erste Minister* Kathâs. 42,84. सार्थ॰ Varâh. Bṛh. S. 85. 41. Bhâg. P. 3,7,42. Pañkat. 158,21. compar. प्रधानतर *vorzüglicher, besser*

Mârk. P. 134,22. superl. प्रधानतम *der vorzüglichste, vornehmste, wichtigste* MBh. 13,2509. कृत्स्नमेव प्रधानतमं पक्वाशयमवगच्छ् Suçr. 1,23,13. 160,8. — 2) n. *die Urmaterie, die Natur* AK. 1,1,4,7. H. an. Med. Halâj. 5,16. Kap. 1,58. 2,1. 3,58. 68. 78. Sâṁkhjak. 11. 21. 37. 57. 68. Tattvas. 4. 5. 36. Çvetâçv. Up. 1,10. 6,10. 16. MBh. 13,1009. 14,522. Hariv. 11297. Varâh. Bṛh. S. 1,7. VP. 9. fgg. 636. Bhâg. P. 3,24,38. Prab. 111,17. Madhus. in Ind. St. 1,22,13. 23,17. Colebr. Misc. Ess. I, 338. 409. 411. Burn. Intr. 572. — 3) n. *der höchste Geist, die Weltseele* (परमात्मन्) AK. 3,4,18,125. H. an. Med. — 4) n. *der Verstand* (धी, बुद्धि, प्रज्ञा) diess. — 5) n. *die oberste Person im Staate nach dem Fürsten, Minister* AK. 2,8,1,5. H. 720. H. an. Med. Halâj. 2,272. Nach Vopâlita bei Bhar. zu AK. auch masc. ÇKDr. — 6) m. N. pr. eines alten Fürsten MBh. 12,12034. — Vgl. निष्प्रधान, प्राधानिक, प्राधान्य.

प्रधानक (von प्रधान) n. im Sâṁkhja Synonym von अव्यक्त *Urmaterie* Tattvas. 5.

प्रधानतस् (wie eben) adv. *in Folge des Vorranges, des Obenanstehens:* विप्रस्योद्धारिकं देयमेकांशश्च प्रधानतः M. 9,150. MBh. 1,624. 5684. Hariv. 3877. 14480. यथा° *je nach der Rangordnung* 9983. MBh. 16,206.

प्रधानता (wie eben) f. *das Obenanstehen, Vorzüglichkeit, Excelliren, Praevaliren:* कियता कालेनामात्यः प्रधानतामप्रधानतां वा लभेत Hit. 52,1. धर्मे Hariv. 1687. त्वक्° R. 3,49,12. स्व°, स्वोपाधि°, स्वशरीर° Vedântas. (Allah.) No. 40. सत्त्व° H. 71.

प्रधानत्व (wie eben) n. 1) dass.: राज्ञः MBh. 3,12708. दैवत° Âçv. Çr. 6,8. — 2) *das Natursein* Schol. bei Wilson, Sâṁkhjak. S. 31.

प्रधानधातु (प्र° + धातु) m. *der Hauptstoff im Körper, der Same* Trik. 3,3,317. H. 630.

प्रधानभाज् (प्र° + भाज्) adj. *den Hauptantheil bekommend, obenan stehend, der vornehmste:* रुद्राणां वा वसूनां वा मरुतां वा प्रधानभाक् MBh. 3,17317.

प्रधानात्मन् (प्रधान + आत्मन्) m. *die Hauptperson, Hauptseele,* Beiw. Vishṇu's VP. 2, N. 2. *one with crude nature, or* Viçvabhâvana Wils. Vgl. प्रधानपुरुष als Beiw. Çiva's MBh. 13,939.

प्रधान्य MBh. 5,121 fehlerhaft für प्राधान्य.

प्रधारणा (von धर् mit प्र) 1) adj. *bewahrend, schützend;* s. पाद°. — 2) f. आ in der Stelle: सप्त या धारणाः कृत्स्ना वाग्यतः प्रतिपद्यते। पृष्ठतः पार्श्वतश्चान्यास्तावत्यस्ताः प्रधारणाः॥ MBh. 12,8658. Hier scheinen धारणा und प्रधारणा *eine Art höherer Einsicht, Erkenntniss* zu bezeichnen.

प्रधावन (von 2. धाव् mit प्र) n. *das Abreiben, Abwaschen* Suçr. 1,84,13. 316,3. 7. Nach Râǵan. bei Wilson m. *Luft, Wind* (*der Reiniger* [vgl. पवन] oder *der Läufer* [von 1. धाव्]; nach Wilson von धू).

प्रधि॑ (von 1. धा mit प्र) m. P. 3,3,92, Sch. 1) *was um die Nabe des Rades liegt: äusserer Theil der Radscheibe, Radkranz* AK. 2,8,2,24. H. 755. Halâj. 2,292. युग, नभ्य, उपधि, प्रधि ṚV. 2,39,4. AV. 6,70,3. चक्र, प्रधि, नभ्य Ait. Br. 4,15. TS. 7,4,11,2. द्वादश प्रधयश्चक्रमेकं त्रीणि नभ्यानि ṚV. 1,164,48. उत दासस्य वर्चिनः सहस्राणि शतावधीः। अधि पञ्च प्रधीँरिव 4,30,15. 10,102,7. Entstellte Lesart AV. 18,2,14 vergl. mit ṚV. 10,154,1. तदेतन्नभ्यं यदयमात्मा प्रधिर्वित्तं तस्माद्यद्यपि सर्वज्यानिं जीयत आत्मना चेज्जीवति प्रधिनागादित्याहुः *wenn Einer um Alles gebracht wird, selbst aber am Leben bleibt, so sagt man: er ist mit dem Radkranz davongekommen* Çat. Br. 14,4,2,23. चक्रे प्रधिरिवासक्तः MBh. 5,2081. द्वादश° (चक्र) 3,10645. — 2) *Brunnen* (vgl. प्रहि) Halâj. 3,62.

प्रधी (1. प्र + 2. धी) f. *grosser Verstand;* adj. (neutr. प्रधि) *überaus klug* Vop. 3,59. 82. 95.

प्रधृष्टि (von धर्ष् mit प्र) f. *Bewältigung* Çâṅkh. Çr. 8,24,13.

प्रधृष्य (wie eben) adj. *dem man Etwas anhaben kann u. s. w.;* अ° *dem man Nichts anhaben kann, unantastbar, dem man nicht nahe treten darf, — kann:* आहवेषु MBh. 1,182. सुरैरपि 534. 1896. 6382. 5,896. 13,5102. Hariv. 2823. Aǵ. 5,3. R. 2,1,21. 4,28,23. 6,4,41. Mâlav. 92. अस्त्र R. Gorr. 1,24,17. पुरो देवदानवपन्नगाणाम् 5,70,4. Kathâs. 46,126. सर्वथाप्रधृष्यायां भूमौ Pańkat. 161,14. अप्रधृष्यतरश्चासीच्छत्रवाणाम् MBh. 3,8654. अप्रधृष्यतम 4,1280. सुप्रधृष्य *dem man leicht Etwas anhaben kann* 12,13214. — Vgl. दुष्प्रधृष्य.

प्रध्मापन (vom caus. von धम् mit प्र) n. *Mittel um den Athem frei zu machen* Suçr. 2,43,2.

प्रध्यान (von 1. ध्या mit प्र) n. *das Nachsinnen, in-Gedanken-Sein, Grübeln* R. 5,16,12. Suçr. 2,446,12.

प्रध्वंस (von ध्वंस् mit प्र) m. *Zerstörung, Vernichtung* Varâh. Bṛh. S. 5,76. °कर 9,29. प्रध्वंसाभाव *Nichtsein in Folge von Vernichtung* d. i. *Nichtsein nach vorangegangenem Sein* Vjutp. 112. Tarkas. 4. 57. Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 40. Gauḍap. zu Sâṁkhjak. 4. Z. d. d. m. G. 6,14. (स्मरापस्मारः) न चापि प्रध्वंसं व्रजति विविधैः शान्तिकशतैः Spr. 1365. Davon nom. abstr. °त्व n. Schol. zu Kap. 1,87.

प्रध्वंसन (vom caus. von ध्वंस् mit प्र) 1) adj. *zerstörend, vernichtend:* अयं प्रध्वंसनः कालः MBh. 3,11230. — 2) *Fäller, Zerstörer,* personif. Çat. Br. 14,5,5,22. 7,3,28.

प्रध्वंसिन् (von ध्वंस् mit प्र oder von प्रध्वंस) adj. 1) *vergehend, vergänglich:* श्री MBh. 2,2488 = 5,1330. — 2) *vernichtend, zerstörend:* कुल° R. 2,74,8. भवभय° Verz. d. Oxf. H. 129,a,2 v. u.

प्रनप्तृ (1. प्र + न°) m. *Urenkel* Uǵǵval. zu Uṇâdis. 2,96.

प्रनर्दक nom. ag. von नर्द् mit प्र P. 8,4,14, Sch.

प्रनायक (1. प्र + ना°) adj. *dessen Führer fort ist, — sind:* देश Schol. zu P. 1,4,59. 8,4,14.

प्रनाल m. und °ली f. = प्रणाल, °ली Çabdârthak. bei Wils.

प्रनाशिन् Verz. d. Oxf. H. 7,b,4 v. u. fehlerhaft für प्रणाशिन्.

प्रनिंदण n. = प्रणिंदण P. 8,4,33, Sch.

प्रनिघातन (vom caus. von हन् mit प्रनि) n. *Mord, Todschlag* H. 370.

प्रनिन्दन n. = प्रणिन्दन P. 8,4,33, Sch.

प्रनीड (1. प्र + नीड) adj. *dem Nest entflogen, das Nest verlassen habend* MBh. 12,9314.

प्रनुद्ध Suçr. 1,200,19. 228,3 fehlerhaft für प्रणुद्ध.

प्रनृत्य MBh. 3,6088. 14,2639 (*umtanzt*) und Mârk. P. Einl. 2. (n. *Tanz*) fehlerhaft für प्रनृत्त (s. u. नर्त् mit प्र).

प्रनृत्यवत् MBh. 3,6087 fehlerhaft für प्रनृत्तवत् (s. u. नर्त् mit प्र).

प्रपक्व (1. प्र + पक्व) adj. *entzündet* Suçr. 2,313,17.

प्रपत (1. प्र + पत) 1) m. *die Spitze des Flügels* (eines in Vogelgestalt aufgestellten Heeres) MBh. 7,807. 8,439. — 2) adj. *die Spitze des Flügels* (eines in Vogelgestalt aufgestellten Heeres) *bildend* MBh. 7,180. 182.

प्रपञ्च (von 1. प्र + पञ्च्) m. 1) *eine fernere Entwickelung, Mannichfaltigkeit;* = विस्तर, विस्तार AK. 3,4,8,29. H. 1432. an. 3,140. Med. k. 15. Halâj. 4,81. = संचय H. an. Med. Mâṇḍ. Up. 7. चतुर्जातमक्ता प्रपञ्चचतुरम् Spr. 1219. गुर्वतर°, लघुतर° Schol. zu ṚV. Prât. 1,13 (Sûtra 60). मायादर्शितप्रपादि° Kathâs. 25,203. माया° Vid. 172. Pañkat. 42,10. 11. वाक्° 256,1. Çaṁk. bei Wind. Sancara 173. Schol. bei Wilson, Sâṁkhjak. S. 31. Bhâg. P. 3,24,33. स° *mit Allem was daran hängt* 28,33. बहुप्रपञ्चवचन so v. a. *weitschweifiges Reden* Hit. 130,5. शोको ऽयमज्ञानस्यैव प्रपञ्चः so v. a. *eine von den aus der Unwissenheit hervorgehenden Erscheinungen* 125,17. Bhâshâp. 126. पूर्वस्यैवायं प्रपञ्चः *eine weitere Ausführung des vorangehenden* (Sûtra) Schol. zu P. 2,1,33. 58. 3,73. 4,28. 3,2,177. 4,3,86. 5,3,98. 6,3,15. zu ṚV. Prât. 1,18 (Sûtra 70). प्रपञ्चेन *ausführlich* Hariv. 16347. प्रपञ्चतस् dass. 16333. — 2) in der Philos. *die Mannichfaltigkeit der Welt, die sichtbare Welt* Kap. 3,21. Çvetâçv. Up. 6,6. °निर्माण Bhâg. P. 2,9,3. स्थूलसूक्ष्मप्रपञ्चलयस्थान Vedântas. (Allah.) No 27. 76. आकाशादि° 39. कार्यकारणात्मकाखिल° Schol. zu Kap. 1,86. — 3) *Betrug* H. an. Med. *gegenseitige unwahre Lobsprüche:* असद्भूतं मिथःस्तोत्रं प्रपञ्चः Pratâpar. 23,b,2. 27,a,4. — 4) enklytisch nach einem Verbum finitum gaṇa गोत्रादि zu P. 8,1,27. 57. — 5) = विपर्यास (= वैपरीत्य, भ्रम, माया Svâmin; vgl. Bhâshâp. 126) AK. = आडम्बर Halâj. 5,65. — Vgl. निष्प्रपञ्च (auch Dhûrtas. 71,8).

प्रपञ्चक (von प्रपञ्चय्) adj. *weiter ausführend, ausführlich auseinandersetzend:* भाष्यं सूत्रोक्तार्थप्रपञ्चकम् H. 254.

प्रपञ्चन (wie eben) n. *eine weitere Ausführung, ausführlichere Auseinandersetzung, weitläufige Besprechung:* अरिमध्यस्थमित्राणां सम्यग्ज्ञार्थ प्रपञ्चनम् MBh. 12,2173. कृत्यानाम् 4436. Mârk. P. 48,22. Kull. in der Nachschr. zu M. एवमेवैतत् किं विद्वानों बहुप्रपञ्चनं निष्प्रयोजनम् Hit. ed. Johns. 2764.

प्रपञ्चबुद्धि (प्र° + बु°) adj. *verschlagen, verschmitzt;* m. N. pr. eines Mannes Kathâs. 38,43. 47. 59.

प्रपञ्चय् (von प्रपञ्च), °यति 1) *weiter ausführen, ausführlich auseinandersetzen, — vortragen* Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 253. Kull. zu M. 1, 29. 9,185. °यिष्यते wohl pass. Sâh. D. 21,14. प्रपञ्चित Hariv. 16332. Râga-Tar. 1,6. Verz. d. Oxf. H. 162,b, N. 4. प्रपञ्चय पञ्चमम् wohl so v. a. *den Ton halten* Gît. 10,13. — 2) *in einem falschen Lichte erscheinen lassen:* तेनैव ज्ञातं निखिलं प्रपञ्चितम् so v. a. *für etwas Anderes angesehen* Bhâg. P. 10,14,25.

प्रपञ्चसार (प्र° + सार) m. Titel eines Buches Verz. d. Oxf. H. 95,a,40. 108,a,27. 110,b,7. °विवेक desgl. Hall 94.

प्रपण (von 1. पण् mit प्र) m. *Handel, Tausch* AV. 3,15,4. 5.

प्रपतन (von 1. पत् mit प्र) n. 1) *das Davonfliegen;* s. हंस°. — 2) *das Fallen, Hinabstürzen, Niederstürzen, Stürzen in* Suçr. 1,277,10. 290,5. दिवः प्रपतनं भानोरुर्व्यामिव MBh. 8,222. विद्युत्° Hariv. 3664. अपां प्रपतनासेवी MBh. 13,1715. st. मरुत्प्रपतनं Mârk. P. 40,3 ist wohl मरुप्र° *das Sichhinabwerfen von einem Felsen* zu lesen. जल° Jâgn. 3,154. — 3) *ein jäher Felsen* gaṇa भीमादि zu P. 3,4,74. — Vgl. प्रद्य° und प्रपात.

1. प्रपथ (1. प्र + पथ) m. 1) *ein weiter Weg, Reise in die Ferne, Ferne:* पूषा त्वा पातु प्रपथे ṚV. 10,17,4. प्रपथे पथामजनिष्ट पूषा प्रपथे दिवः प्रपथे पृथिव्याः 6,53,16. शेरे ऽस्य सर्वे पाप्मानः श्रमेण प्रपथे कृताः Ait. Br. 7,15. — 2) *ein breiter Weg, eine breite Strasse* Kâtj. 37,14 in Ind. St. 3,466,4 v. u. विभक्तप्रपथा (इन्द्रपुरी) Bhâg. P. 8,15,15. — In der Stelle: संमिश्ला यः प्रपथेषु खाद्यः ṚV. 1,66,9 ist प्रपदेषु zu vermuthen.

2. प्रपथ (wie eben) adj. *lose, locker* (शिथिल) Bharata. im ÇKDr.

प्रपथिन् (von 1. प्रपथ) 1) adj. *auf fernen Wegen wandelnd:* समतुं त्वा अग्ने सुतामुग्राणां प्रपथित्तमं परितंसयध्यै ṚV. 1,173,7. पाहि प्रपथिन्नवमीर्थ मुद्रिक 6,31,5. — 2) wohl N. pr. ṚV. 8,1,30.

प्रपथ्य (wie eben) adj. *auf Strassen befindlich* VS. 16,43. Pûshan, *der Geleitsmann auf Wegen* 22,20.

प्रपथ्या f. = पथ्या *Terminalia Chebula* oder *citrina* Râgan. im ÇKDr.

1. प्रपद् (1. पद् mit प्र) f. 1) *Weg* (nach Sâj.): तद्धाप्येतर्ह्येव दाशसर्पणी नाम प्रपदस्ति Ait. Br. 6,1. — 2) Bez. *der Sprüche* भूः प्रपद्ये भुवः प्रपद्ये u. s. w. Çâṅkh. Br. 11,1. Çr. 6,2,1. Kauç. 3. Gobh. 4,5,5. Gṛhjasaṅgr. 1,96.

2. प्रपद् (1. प्र + 2. पद्) f. *Vordertheil des Fusses* AV. 6,24,2. — Vgl. प्रपद.

प्रपद (1. प्र + पद) n. 1) *Vorderfuss* so v. a. *der vordere Theil des Fusses, Fussspitze* AK. 2,6,2,22. H. 617. Halâj. 2,374. पार्ष्णि, प्रपद ṚV. 10, 163,4. (अश्वाः) अवक्रामन्तः प्रपदैरमित्रान् 6,75,7. AV. 6,42,3. 8,6,13. 11,3,47. Çâṅkh. Br. 9,4. Çr. 4,4,1. Âçv. Çr. 1,1. 4,4. Kauç. 7. 26. 33. तिष्ठेद्वा प्रपदैर्दिनम् M. 6,22. MBh. 12,8894. 1,731. fg. Draup. 5,7. Suçr. 1,125,15. 342,7. Bhâg. P. 2,1,26. 3,41; s. auch unter 1. प्रपद. — Vgl. आप्रपदम्.

प्रपदन (von 1. पद् mit प्र) n. *das Eintreten, Eintritt:* गृह° Âçv. Gṛhj. 2,10. *Eingang, Zugang:* अवस्तात्प्रपदनः स्वर्गो लोकः Çat. Br. 8,6,1,23. एतद्वै खलु लोकद्वारं विदुषां प्रपदनं निरोधो ऽविदुषाम् Khând. Up. 8, 6,6. — Vgl. अ°.

प्रपदम् adv. so wird *eine Recitationsweise* bezeichnet, *bei welcher, ohne Rücksicht auf Versbau und Worte, Verse in Stücke von gleicher Silbenzahl geschnitten und in die Zwischenräume Einschaltungen von Formeln gemacht werden, in welchen das Wort* प्रपद्ये *vorkommt:* आव्याक्रुतो रेन्द्राः प्रपदं जुहोति Ait. Br. 8,10.11.

प्रपदीन bei Wilson fehlerhaft für आप्रपदीन.

प्रपन्न s. u. 1. पद् mit प्र. °पाल *Beschützer der um Schutz Bittenden*, Beiw. Kṛshṇa's MBh. 3,15530.

प्रपन्नाड m. = प्रपुन्नाड Ratnam. 60.

प्रपन्नामृत (प्र° + अमृत) n. *der Nektar für die um Schutz Flehenden*, Titel eines Buches Hall 203.

प्रपर्ण (1. प्र + पर्ण) m. (sic) *ein abgefallenes Blatt* Wilson.

प्रपलायन (von पलाय् mit प्र) n. *Flucht:* अशक्तैर्बलिनः शत्रोः कर्तव्यं °नम् Spr. 262.

प्रपलायिन् (wie eben) adj. *fliehend, die Flucht ergreifend* MBh. 6,1936. आहव° Vjavahârat. 16,13.

प्रपवण (von 1. पू mit प्र) n. *das Reinigen, Läutern:* सोमस्य P. 8,4,

34, Vârtt., Sch. प्रपवन nach P. 8,4,34, Sch.

प्रपवनीय (wie eben) adj. P. 8,4,34, Sch. Vop. 26,4.

प्रपा (1. पा mit प्र) f. *Tränke, ein Schuppen, in dem Reisende Wasser antreffen; Trunk* P.3,3,58, Vârtt.4, Sch. AK. 2,2,7. H. 1001. Halâj. 2,142. धन्वन्निव प्रपा असि ṚV. 10,4,1. समानी प्रपा सह वो ऽन्नभागः AV. 3,30, 6. TBr. 3,10,1,2. Kauç. 12. 19. भिन्द्याच्च यः प्रपाम् M. 8,319. 9,264. MBh. 3,13221. 12,1492. 2435. 5287. 13,1635. 1671. 3416. 6655. R. 1,5, 13 (11 Gorr.). °मध्ये तु विविधैर्हिं कृत्वा 73,19. R. Gorr. 2,69,13. 125, 12. 5,19,15. भूतानामिह संवासः प्रपायामिव Bhâg. P. 7,2,21. 9,19,27. Mârk. P. 14,65. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,502, Çl. 2. मधुव्रतौघः कुपितः स्वकीयमधुप्रपापञ्जनिमीलनेन Kuvalaj. 142,b. *ein Wasserzufluss* (zu einem Teich u. s. w.) Journ. of the Am. Or. S. 6,524. — Vgl. हिम°.

प्रपाक (von 1. पच् mit प्र) m. *das Reifen* (eines Geschwürs u. s. w.), *Entzündung:* नितम्बोत्थान° Suçr. 1,268,15. चिरोत्थान° (so ist zu lesen) 280,1. 362,2. 2,313,1.

प्रपाठक (vom caus. von पठ् mit प्र) m. *Lection*, Bez. von *Unterabschnitten* in vielen Büchern, z. B. TS. Çat. Br. Khând. Up. प्रपाठ Schol. zu AV. Prât. 4,126.

प्रपाण s. सु°.

प्रपाणि (1. प्र + पा°) m. *Handfläche* Râgan. im ÇKDr. Man hätte eher *Handspitze* (vgl. प्रपद) erwartet.

प्रपाण्डु (1. प्र + पा°) adj. *sehr weiss, blendend weiss* Suçr. 2,310,18.

प्रपाण्डुर (wie eben) adj. dass.: शङ्खचूर्ण° Suçr. 2,525,15.

प्रपात (von 1. पत् mit प्र) m. 1) *eine Art Flug* Pańkat. II, 57. — 2) *das Aufbrechen, Davoneilen, Fortgehen:* स व्याघ्रविमानो न शत्रुं चिच्छेद प्रपातमतः Kathâs. 43,264. *das Hervorstürzen, Hervorspringen;* भुजंगप्रपातानुकारं चितम् Varâh. Bṛh. S. 104,42. *Ueberfall* H. 800. Halâj. 2,297. fälschlich प्रयात H. an. 3,377. — 3) *Sturz, Fall* Spr. 1921. MBh. 1,3652 (मा प्रपत प्रपातम् 3053; hier ist प्रपातम् wohl absolut.). वृक्ष° 11,146. विषमगिरि (so ist zu lesen) प्रपातं च पर्वताग्रादरुह वृषो 8,243. गङ्गा° Hariv. 5330. Ragh. 2,26. Kumâras. 6,57. जल° R. 2,94,13 (103, 13 Gorr.). 3,58,40. स्तम्भद्वारप्रपातभङ्गेषु Varâh. Bṛh. S. 45,76. भ्रम्° MBh. 13,3495. Hariv. 7774. R. 5,25,37. अग्नौ प्रदीप्ते Spr. 2737. व्यसनमहार्णव° *Sturz in* Mârk. 167,9. तट° *der Sturz von einem Felsen* (anders u. तट) Çak. 137. dass. ohne Beifügung eines Wortes für *Felsen:* प्रपाताभिमुखो *im Begriff stehend, sich von einem Felsen zu stürzen* Kathâs. 9,61. Mârk. P. 35,46. दन्तकेश° *das Ausfallen* Suçr. 2,236, 6. वीर्य° *Samenergiessung* VP. bei Muir, ST. 1,74, N. 25. दृष्टि° *Blick* Kumâras. 3,43. — 4) *eine steile Felswand, Abgrund* AK. 2,3,4. Trik. 3,3,171. H. 1032. H. an. (fälschlich प्रयात). Med. t. 127. MBh. 7,7063. R. 2,52,91. महा° MBh. 5,2472. सुप्रपातमहासानु Hariv. 6956. प्रपाताम्बुभिः Râga-Tar. 2,167. प्रपातस्तु न शङ्कितः MBh. 1,3946. 2,2098. fg. 3,11808. मधु प्रपश्यन्ति न तु प्रपातम् 14761. 5,2044. 7,1992. 5464. 11, 85. 12,11524. मधु° *der Abgrund beim Honigsuchen* 3100. *ein (steil abfallendes) Ufer* H. 1077. Halâj. 3,46. *Wasserfall* Trik. Med. Vgl. गिरि°.

प्रपातन (vom caus. von 1. पत् mit प्र) n. *das Fallenmachen, Niederwerfen, zu-Boden-Werfen* R. 5,42,13. अक्ष° *das Würfeln* Hariv. 9141.

प्रपातिन् (von प्रपात) m. *ein (abschüssiger) Berg, Fels* H. ç. 137. — प्रपातिनोपस्तरणान् MBh. 7,1571 fehlerhaft für प्रपातितोप° *abgeworfen.*

प्रपाथ m. *Weg* Çabdârthak. bei Wils. — Vgl. प्रपथ.

प्रपाद (von 1. पद् mit प्र) m. *das (vorzeitige) Abgehen des Fötus:* गर्भ° TBr. 3,2,1,5. TS. 5,6,9,1.

प्रपादिक m. *Pfau* Wils.; प्रपादीक in der ersten Aufl. nach Çabdârthak.

प्रपादुक (von 1. पद् mit प्र) adj. *abgehend* TS. 5,6,9,1. अ° TBr. 3,2,1,5.

प्रपान (von 1. पा mit प्र) n. 1) *das Trinken, Schlürfen:* मधु° R. 5,60, 18. — 2) *der untere Theil der Oberlippe beim Pferde (der beim Trinken besonders thätig ist)* Varâh. Bṛh. S. 65,3. 4.

प्रपानक (von प्रपान) wohl n. *Getränk* Sâh. D. 27, 17. 19.

प्रपापूरण (प्र° + पू°) n. *das Füllen einer Tränke, das mit-Wasser-Versehen einer* प्रपा; davon adj. °णीय *dazu dienend* P. 5,1,111, Vârtt. 1, Sch.

प्रपायिन् nom. ag. von पा mit प्र Vop. 26, 29.

प्रपालन (von पालय् mit प्र) n. *das Hüten, Schützen* Verz. d. Oxf. H. 89, a, 4.

प्रपालिन् (wie eben) nom. ag. *der Hüter*, Bein. Baladeva's H. ç. 76.

प्रपावन (प्रपा + वन) n. *Lustwald* (कामारण्य) Çabdam. im ÇKDr.

प्रपितामह (1. प्र + पि°) m. *Urgrossvater* AK. 2,6,1,33. H. 557. Med. h. 34. Vjutp. 96. प्रै° VS. 19,36. TS. 1,8,5,1. Çat. Br. 2,4,2,16. 12, 8,1,7. °महे AV. 18,4,35. — Âçv. Çr. 2,6. Gṛhj. 4,7. M. 3,221. Bhâg. P. 9,1,19. 13,6. 24,35. Mârk. P. 31,1. Sâh. D. 23,15. °मही *Urgrossmutter von väterlicher Seite* Vjutp. 96. MBh. 14,2010. प्रपितामहाः *Urgrossväter, Ahnen* R. 1,43,20. 2,94,19. Kathâs. 15,132. वसून्वदन्ति तु पितॄन्रुद्रांश्चैव पितामहान् । प्रपितामहांस्तथादित्यान् M. 3,284. Kṛshṇa heisst *Urgrossvater* Bhag. 11,39. त्वयाणामपि लोकानां भगवान्प्रपितामहः MBh. 5,3042. Brahman Trik. 1,1,26. Med. Sońd. 4,22. MBh. 3,1152. R. 1,14, 89. Mârk. P. 101,22.

प्रपितृव्य (1. प्र + पि°) m. *Grossoheim von väterlicher Seite:* °ज्ञ Râga-Tar. 1,101. 6,91.

प्रपित्व n. 1) *das Entgegengehen* Naigh. 3,29. Nir. 3,20. प्रपित्वं यन्नप दस्यूरसेधः ṚV. 5,31,7. अपपित्वं चिकितुर्न प्रपित्वम् 3,53,24. — 2) *das Herbeikommen —, Anbrechen des Tages, Frühe:* °त्वे अह्नः ṚV. 4,16, 12. 7,41,4. सूर उदिते, मध्यंदिने दिवः, प्रपित्वे अपिशर्वरे 8,1,29. वेषि प्रपित्वे मनुषो यजत्र। अभिपित्वे मनवे शास्यो भूः 1,189,7. 104,1. 130,9. 6,31,3. 8,4,2. आत्तात्प्रपित्वादुदरन्त गर्भाः 10,73,2. — Vgl. अपपित्व, अभिपित्व, आपित्व.

प्रपित्सु (vom desid. von 1. पत् mit प्र) adj. *sich zu stürzen verlangend* Çiç. 9,1.

प्रपीडन (von पीड् mit प्र) n. 1) *das Drücken, Pressen* Suçr. 1,277,10. 2,494,10. — 2) *Stopfmittel* Suçr. 1,132,10. 148,5.

प्रपुत्र (1. प्र + पुत्र) m. *Grossohn, Abkömmling* überh. Inschr. in Z. f. d. K. d. M. 4,183. Das Wort steht nicht sicher.

प्रपुनाट m. = प्रपुनाड u. s. w. H. 1158. Halâj. 2,164. — Vgl. पुनाट, पुंनाड.

प्रपुनाड m. *Cassia Tora* Lin. Bhar. zu AK. 2,4,5,12. ÇKDr. Suçr. 1,

222,4. 2,66,21.

प्रपुंनट m. dass. Bhar. zu AK. 2,4,5,12. ÇKDr.

प्रपुंनाट m. dass. Râǵan. im ÇKDr.

प्रपुंनाड m. dass. AK. 2,4,5,12. H. 1158, v. l. Suçr. 1,144,13. 221,4. 2,13,3. 65,18. 70,12.

प्रपुंनाल m. dass. Bhar. im Dvirûpak. ÇKDr.

प्रपुष्पित adj. = पुष्पित *mit Blüthen versehen, blühend* MBh. 11, 331. R. 2,80,13 (87,18 Gorr.). — Vgl. संप्रपुष्पित.

प्रपूरक (vom caus. von 1. पूर् mit प्र) 1) adj. f. °रिका *erfüllend, befriedigend:* सर्वकाम° Schol. zu Kâtjâj. 1,6. — 2) प्रपूरिका f. = कण्टकारी *Solanum Jacquini Willd.* Râǵan. im ÇKDr.

प्रपूरण (wie eben) 1) adj. f. ई *vollmachend, befriedigend:* न्यायसिद्ध° Verz. d. Oxf. H. 161,b,24. — 2) n. *das Vollmachen; das Einbringen* (einer Flüssigkeit oder eines anderen Stoffes), *Hineinstecken* Vop. 11,7, v. l. वस्तिनस्यासिप्रपूरणेषु Suçr. 1,181,11. कर्णयोस्तत्प्रपूरणम् 2,364,14. *das Anheften der Piṭakâ an Indra's Fahne* Varâh. Bṛh. S. 42 (43),56. धनुषः *das Spannen des Bogens* R. 1,67,10 (69,10 Gorr.). *das Vollmachen, Befriedigen:* आशेः Verz. d. Oxf. H. 105,a,34.

प्रपूर्वग scheinbar MBh. 1,722; es ist aber प्र पू° zu schreiben und प्र mit शंसामि zu verbinden.

प्रपृथक् (1. प्र + पृ°) adv. *je besonders* AV. 6,122,5. 10,9,27.

प्रपृष्ठ (1. प्र + पृष्ठ) adj. *einen hervortretenden Rücken habend* P. 6, 2,177, Sch.

प्रपौण्डरीक n. *eine best. Pflanze,* = पौण्डरीक, vulg. पुण्डरिया AK. 2,4,4,15. = स्थलपद्म (nach den Gauḍa) d. i. *Hibiscus mutabilis Lin.* Comm. zum AK. von Pûnâ. Suçr. 1,59,19. 140,9. 2,31,1. 56,21. 97, 16. 252,7.

प्रपौत्र (1. प्र + पौत्र) m. *Urenkel (des Sohnes Sohnes Sohn)* H. 544. Kathâs. 9,7. Râǵa-Tar. 1,101. 2,146. Mârk. P. 110,15. °क m. dass. Jâǵn. 1,78.

प्रप्यायन (von प्याय् [2. पी] mit प्र) n. nom. act. P. 8,4,34, Sch.

प्रप्यायनीय (wie eben) partic. fut. pass. P. 8,4,34, Sch. Vop. 26,4.

प्रप्याययितृ (vom caus. von प्याय् (2. पी) mit प्र) nom. ag. *der da bewirkt, dass Etwas anschwillt,* Çat. Br. 1,7,1,3.

प्रप्रोथ (von प्रोथ् mit प्र) *eine best. Pflanze, die als Surrogat für die Soma-Pflanze gebraucht werden kann,* Pańkav. Br. 8,4,1.

प्रप्लावन (vom caus. von प्लु mit प्र) n. *das Auslöschen des Feuers mit Wasser* Ait. Br. 7,12.

प्रफर्वी f. *ein üppiges —, geiles Mädchen:* अन्यामिच्छ प्रफर्व्यम् RV. 10,85,22. AV. 5,22,7. VS. 12,71.

प्रफुल्ल adj. = प्रफुल्ल P. 7,4,89, Sch. 8,2,55, Sch. प्रफुल्लि f. *das Blühen* 7,4,89, Sch.

प्रफुल्ल adj. *aufgeblüht, in Blüthe stehend, blühend* P. 8,2,55, Sch. Vop. 26,101. AK. 2,4,1,7. H. 1128. MBh. 1,6068. 3,10243. 11530. 5, 7134. 7,3722. 13,2829. Hariv. 15771. R. Gorr. 2,4,14. Kumâras. 3,45. 7,11. Ragh. 2,29. 6,69. Ṛt. 6,1. 32. Kathâs. 19,63. Spr. 987. Mârk. P. 61,23. 31. *mit Blumen bedeckt:* तडाग Hariv. 1124. सरांसि R. Gorr. 2, 70,12. *weit geöffnet wie eine aufgeblühte Blume:* °नेत्र Çatr. 14,337. — Vgl. प्रफुल्लि.

प्रबन्द्धर् (von बन्ध् mit प्र) nom. ag. *Verfasser* Pratâpar. 1,6 प्रबन्धृणाम् gedr.).

प्रबन्ध (wie eben) m. 1) *Verbindung, Band:* गर्भनाडी° *Nabelschnur* Suçr. 1,308,14. — 2) *eine ununterbrochene Verbindung, fortlaufende Reihe* Vjutp. 59. कर्मणाम् Hariv. 4155. क्रिया° P. 3,3,135. Ragh. 6,23. Prab. 79, 5. Spr. 2595. दोष° 2598. Kathâs. 37,243. कथा Hit. 21,12. Sâh. D. 45,10 (wo das Wort mit dem Vorhergehenden zu verbinden ist). जन्ममरण° Kull. zu M. 1,50. वाक्य° Dhâtup. 35,1. °वर्ष *ein ununterbrochener Regen* Varâh. Bṛh. S. 45,40. घृतिप्रबन्धप्रहितास्त्रवृष्टि Ragh. 3,58. — 3) *eine schriftstellerische Composition,* insbes. *eine poetische* Trik. 3, 2,21. 3,309. महाकाव्यादयः प्रबन्धाः Pratâpar. 19,a,3. Mâlav. 3,12. Git. 1,2. Râǵa-Tar. 1,3. 11. Vâsavad. 9. Verz. d. Oxf. H. No. 320. 151,a,31. 161,b,32. Sâh. D. 6,8. 10. 26,3. परिषदेषा पूर्वेषां कवीनां दृष्टरसप्रबन्धा Vikr. 3,7. °कल्पना AK. 1,1,5,6. 3,4,22 (28),15 (zur Erkl. von पुरा *ehemals, wie man in Büchern liest*). — Vgl. नेत्र°.

प्रबन्धन (wie eben) n. *Verbindung, Band:* संधि° *Gelenkband* Suçr. 1,256,15.

प्रबभ्रु (1. प्र + बभ्रु) adj. Beiw. Indra's Kâth. 10,9.

प्रबर्ह und °बर्ह (von बर्ह्, बृह् mit प्र) adj. *der beste, vorzüglichste* AK. 3,2,7. H. 1438. Halâj. 4,5. सैनिकानाम् MBh. 1,7174. 5,662. 1851. 9,3321. सैनिकानाम् 8,3367. भवान्प्रबर्हः शास्त्राणाम् 12,11787. भरत° 3, 909. 943. ऋषि° R. Gorr. 2,98,24. रथप्रबर्हे तुरगप्रबर्हयुक्ताम् MBh. 8, 1733. — स (कल्पः) संवत्सरप्रबर्हः Lâṭj. 4,5,4; nach dem Schol. so v. a. संवत्सरोत्पादित.

प्रबल्न् (von प्रबल), °लति *stark —, mächtig werden:* पिनामस्तः Journ. of the Am. Or. S. 7,45,5.

प्रबल (1. प्र + बल) 1) adj. f. आ *stark, mächtig;* von Personen Hit. 4,46. MBh. 8,2044 (सु°). Kâm. Nîtis. 4,80. Ragh. 3,60. Kathâs. 19,90. Bhâg. P. 8,8,40. 16,16. Prab. 2,4 (प्रबलतर). Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,543,5. 7,7, Çl. 22. Kull. zu M. 8,371. मदन Ṛt. 3,23. बल *Heer* Râǵa-Tar. 4,537. 6,200. भुज Prab. 81,7. पुरोवात Mâlav. 60. Vikr. 81. Ṛt. 1,24. Pańkat. 165,7. सुतिमारुता: Jâǵn. 3,43. वेग Kull. zu M. 8,406. मनस् Verz. d. Oxf. H. 80,a,2 v. u. सत्त्व Kathâs. 27,208. प्रज्ञा *Einsicht* Râǵa-Tar. 1,112. वेदना *heftiger Schmerz* Ragh. 8,49. Daçak. in Benf. Chr. 185,3. रुदित Megh. 82. चिन्ता Prab. 83,16. पत्नी धर्मार्थकामानां कारणं प्रबलं नृणाम् Mârk. P. 71,9. तमस् Çiç. 183. श्रुति *vielsagend, bedeutsam* Vedântas. (Allah.) No. 90 (प्रदत्न gedruckt). वार्योघाः प्रबला इव *mächtige, grosse Wassermassen* MBh. 7,3497. 6,5117 (wo वार्योघान् st. वीर्योघान् zu lesen ist). °तोय *wasserreich* (देश) Râǵa-Tar. 5,68. °गन्धवाताय *mächtig* so v. a. *gross* Pańkat. ed. orn. 40,21. पित्त°, वात°, रक्त°, श्लेष्म° *einen Ueberfluss an Galle u. s. w. habend* Suçr. 2, 39,2. 8. 12. 14. तृणखाप्रबलाः — उपद्रवाः *mächtig* so v. a. *von verderblicher Wirkung* Mârk. P. 12,12. प्रबलम् adv. *stark, sehr* Çat. Br. 11,5. 6,9. — 2) m. a) N. pr. eines Wesens im Gefolge Vishṇu's Bhâg. P. 2,9,14. 8,21,16. eines Daitja Kathâs. 45,379. 46,236. fg. — b) = प्रवाल *Schoss, Trieb* Çabdam. im ÇKDr. — 3) f. आ *eine best. Pflanze,* = प्रसारिणी Râǵan. im ÇKDr. — Vgl. प्रावल्य.

प्रबलता (von प्रबल) f. *Macht, das Mächtigsein*: तस्मिन्नवसरे वोढा द्वेषी प्रबलतां ययुः Râǵa-Tar. 1,177.

प्रबलत्व (wie eben) n. dass.: चौराणां बकुलप्रबलत्वदर्शनार्थम् Kull. zu M. 8,233.

प्रबलवत् adj. = प्रबल *stark, mächtig*: चक्र *Diskus* MBh. 1,1179.

प्रबली in der Stelle: अष्टादशप्रबलीसमन्वित (ग्राम) Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,543,15. *provided with the eighteen classes* Hall.

प्रबल्लिका s. प्रवल्लिका.

प्रबाधक (von बाध् mit प्र) adj. *abschlagend, zurückhaltend, fern haltend*: इन्द्रियार्थ° (क्षाम) Suçr. 1,331,13.

प्रबाधन (wie eben) n. 1) *das Abschlagen, Zurückhalten, Fernhalten* MBh. 12,10929. Mârk. P. 118,46. — 2) *das Bedrängen, Quälen, Peinigen*: विरमास्याः प्रबाधनात् MBh. 3,14250.

प्रवाल (1. प्र + वाल) m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2,4,31. Trik. 3,5,12. 1) *Schoss, Trieb, junger Zweig* AK. 2,4,2,6,206. Trik. 3,3,399. H. 1124, an. 3,660. Med. l. 106. Halâj. 2,29. प्रवालेषु पुष्पभारावनामिषु MBh. 1,2865. Hariv. 3611. 3847. 15445. तोरवल्ल° R. Gorr. 2,12,7. Suçr. 1,33,8. 376,10. 2,2,10. 366,4. Spr. 840. Ragh. 6,12. 13,49. 18,51. Kumâras. 1,45. 3,8. 5,34. Mâlav. 59. Varâh. Bṛh. S. 24,7. 34,14. Kathâs. 45,336. Kâtjâj. 2,290. पद्° Bhâg. P. 8,12,19. अधरोष्ठ° Pańkat. 45,11. प्रवालाभरद्नच्छद् Kathâs. 4,7. Am Ende eines adj. comp. f. आ Bhag. 15,2. Ṛt. 3,18. उत्प्रवालान्यरण्यानि Kâtjâj. 2,242. — 2) *Koralle* AK. 2,9,93. Trik. 2,9,30. 3,3,399. H. 1066. H. an. Med. Vjutp. 138. M. 9,329. 11,167. 12,61. MBh. 1,4439. 4458. 3,11063. 5,2576. 7,672. 8,4913. 12,7487. 13,5261. Hariv. 3235. R. 3,49,4. 21. 6,93,9. Suçr. 2,468,6. Varâh. Bṛh. S. 41 (40),10. 50,37. Tattvas. 24. Mârk. P. 68,14. °वर्ण Suçr. 1,118,2. प्रवाड geschrieben Sâdh. P. 4,8,*b*. 33,*a*. — 3) *der Hals der indischen Laute* AK. 1,1,2,7. Trik. 3,3,399. H. 291. H. an. Med. — Nach Çabdârthak. bei Wilson m. *Thier; Schüler*; nach Râǵan. im ÇKDr. (u. जीवशाक) *eine best. Gemüsepflanze*; s. प्रवालिक. — Häufig प्रबाल geschrieben. Vgl. प्राबालिक.

प्रवालक (von प्रवाल) 1) m. N. pr. eines Jaksha MBh. 2,399. — 2) f. प्रवालिका N. pr. eines Frauenzimmers Hall in der Einl. zu Vâsavad. 37 (प्रबालिका).

प्रवालपद्म (प्र° + प°) n. wohl *eine rothe Lotusblüthe* Suçr. 2,318,4.

प्रवालफल (प्र° + फल) n. *rothes Sandelholz* Bhâvapr. im ÇKDr.

प्रवालवत् (von प्रवाल) adj. *mit Schossen, Trieben versehen* Wils. बहुपुष्पप्रवालवान् (इङ्गुदीवृक्ष) *mit vielen Blüthen und Trieben versehen* R. 2,50,13.

प्रवालाश्मन्तक (प्र° + अश्म°) wohl = प्रवाल *Koralle* Suçr. 2,336,16.

प्रवालिक m. *eine best. Gemüsepflanze* (जीवशाक) Râǵan. im ÇKDr. Unter जीवशाक st. dessen प्रवाल m.

1. प्रबाहु (1. प्र + बाहु) m. *Unterarm* Varâh. Bṛh. S. 58,25. VP. 5,5 im ÇKDr. — प्रबाह्वा ved. für प्रबाहुना P. 7,1,39, Vârtt. 4, Sch.

2. प्रबाहु (wie eben) m. *der Langarmige*, N. pr. eines Mannes MBh. 7,1610. — Vgl. प्रबाहुक.

प्रबाहुक् adv. *in gleicher Linie, — Reihe, — Höhe, aequa fronte; gleichseitig*: यमे इव यतमाने प्रबाहुगितः Ait. Br. 1,29. प्रबाहुग्वसतः शिर एव विषुवान् 4,22. प्रबाहुग्वा अग्रे क्षत्रायाणितिः TBr. 2,7,18,3. प्रबाहुग्जुहोति तस्मात्प्रबाहुक्कर्तुर्षो TS. 2,6,2,1. 3,2,9,5. देवा वै प्रबाहुग्ग्रहानगृह्णत 6,6,10,1. 7,4,5,2. Kâth. 20,6. 25,2. प्रबाहुकम् unter den Indecl. im gaṇa स्वरादि zu P. 1,1,37. = समानकाले *zu gleicher Zeit* und = ऊर्ध्वम् *oben*; vgl. प्रवाह्रिका.

प्रबाहुक (von 1. प्र + बाहु) m. *der Langarmige*, N. pr. eines Mannes Vâju P. in Verz. d. Oxf. H. 53,*b*,16. — Vgl. 2. प्रबाहु.

प्रबाहुकम् s. u. प्रबाहुक् am Ende.

प्रबुद्ध (von बुध् mit प्र) 1) partic. adj. s. u. बुध् mit प्र. — 2) m. N. pr. eines Lehrers Bhâg. P. 5,4,11.

प्रबुद्धता (von प्रबुद्ध) f. *Aufgeklärtheit, Klugheit* (Gegens. जडता) Mârk. P. 10,33.

प्रबुध् (बुध् mit प्र) 1) adj. *aufmerksam, lauernd*: अमीषां चित्तं प्रबुधां त्रि नेशत् ṚV. 10,128,6. — 2) f. *das Erwachen*: निमुचि प्रबुधि ṚV. 8,27,19.

प्रबुध (1. प्र + बुध) m. *ein grosser Weiser* Bhâg. P. 8,5,43.

प्रबोध (von बुध् mit प्र) m. 1) *das Erwachen* Suçr. 2,236,8. 240,4. Spr. 1447 (zugleich *das Aufblühen*). प्रबोधं यास्यति Pańkat. 37,20. अप्रबोधाय सुषाप Ragh. 12,50. अप्रबोधसुप्ता Kathâs. 26,80. प्रबोधं च जगत्स्वामी नीयताम् Mârk. P. 81,67. *das zur-Besinnung-Kommen* R. Gorr. 1,4,114. Ragh. 14,56. *das Erwachen der Blumen, Aufblühen* (vgl. oben) Çâk. 84, v. l. बुद्धि° *das Erwachen der Einsicht* Pańkat. 4,15, v. l. — 2) *das Wachsein* H. 319. चिर° Çâk. 80,23. — 3) *Erkenntniss, Verständniss, Einsicht, Verstand* Çântiç. 4,16. पञ्चवाक्य° Verz. d. Oxf. H. 92,*b*,11. परिशिष्ट° Titel eines Werkes Colebr. Misc. Ess. II,45. Vgl. आत्म°, दुर्गवाक्य°. Ragh. 5,65. 10,72. Bâlab. 9. विश्व° Bhâg. P. 4,24,35. अ° 6,8,17. — 4) *das Erwecken*: अत्र खिन्ना न शेकुस्ते तत्प्रबोधाय R. 6,37,38. — 5) *das Wiedererregen eines verflüchtigten Wohlgeruchs* Varâh. Bṛh. S. 76,18; s. u. 3. पटवास.

प्रबोधक 1) am Ende eines adj. comp. von प्रबोध *Erkenntniss, Verständniss*: सुखप्रबोधिका वृत्तिः *leicht verständlich* Verz. d. Oxf. H. No. 380, Cl. 5. — 2) (vom caus. von बुध् mit प्र) m. *ein Sänger, dessen Amt es ist, seinen Fürsten zu wecken*, Halâj. 2,250.

प्रबोधचन्द्र (प्र° + च°) m. *der Mond der Erkenntniss, die mit dem Mond verglichene und personificirte Erkenntniss* Prab. 12,7. °चन्द्रोदय *der Aufgang des Mondes der Erkenntniss, die mit dem aufgegangenen Monde verglichene und personificirte Erkenntniss* 116,2. Titel eines bekannten philosophischen Dramas 2,17. — Vgl. प्रबोधोदय.

प्रबोधचन्द्रिका (प्र° + च°) f. *der Mondschein der Erkenntniss*, Titel einer Grammatik Verz. d. Oxf. H. No. 370.

प्रबोधन (vom simpl. und caus. von बुध् mit प्र) 1) adj. *erweckend*; in übertr. Bed.: कामरति° (मद्य) Ṛt. 5,10. — 2) m. N. pr. eines Buddha Açokâvad. bei Burn. Intr. 198, N. 3. — 3) f. ई a) *der 11te Tag in der lichten Hälfte des Monats* Kârttika, *an dem die Erwachung* Vishṇu's *gefeiert wird*, Pâdmottarakhaṇḍa 126 im ÇKDr. — b) *Alhagi Maurorum Tournef.* (दुरालभा) Râǵan. im ÇKDr. — 4) n. a) *das Erwachen* MBh. 4,468. 12,82. Hariv. 10387. R. Gorr. 1,4,110. सुखस्वप्न° Suçr. 2,237,15. कल्य° adj. *mit Tagesanbruch erwachend* MBh. 13,5217. An mehreren Stellen könnte das Wort auch in der Bed. von *Erwecken* ge-

fasst werden. — *b) Verständniss:* पशुवाक्य° Verz. d. Oxf. H. 92,*b*,12. धर्मार्थकाममोक्षाणाम् Pańkat. 4,15. — *c) das Aufklären* Prab. 91,3. Pańkat. 4,13 (ed. orn. 1,16. 18. 20). — *d) das Wiedererregen eines verflüchtigten Wohlgeruchs* AK. 2,6,3,22.

प्रबोधप्रकाश (प्र° + प्र°) m. Titel einer Grammatik Colebr. Misc. Ess. II, 48.

प्रबोधसिद्धि (प्र° + सि°) f. Titel eines Buchs Hall 163.

प्रबोधसुधाकर (प्र° + सु°) m. Titel eines Vedânta-Buchs Hall 103.

1. प्रबोधिता (partic. vom caus. von बुध् mit प्र) f. *ein best. Metrum, 4 Mal* ◡◡–◡–◡◡◡–◡–◡– Colebr. Misc. Ess. II, 161 (VIII, 5). Khandom. 62.

2. प्रबोधिता (von प्रबोधिन्) f. *das (zeitige) Wachsein:* अ° MBh. 12, 8998 (gedr. तन्द्रा प्रबोधिता).

प्रबोधिन् (von बुध् mit प्र) 1) adj. *erwachend, wachend:* यथाकाल° Ragh. 1,6. — 2) f. °नी = प्रबोधनी *a.* Verz. d. Oxf. H. 61,*a*,17.

प्रबोधोदय (प्र° + उदय) m. *der Aufgang der Erkenntniss* Prab. 7,8. 116,5. fgg. Vgl. प्रबोधचन्द्रोदय u. प्रबोधचन्द्र. Titel eines Werkes: प्रबोधोदयवृत्तिकार Verz. d. Oxf. H. 161,*b*,8.

प्रबोध्य (vom caus. von बुध् mit प्र) adj. *zu erwecken* MBh. 3,1900. 13,2746. Suçr. 2,556,18. Kathâs. 46,176.

प्रभङ्ग (von भञ्ज् mit प्र) 1) adj. *brechend, zermalmend* ṚV. 8,46,19. — 2) m. *Brechung, Zermalmung, Vernichtung, vollständige Besiegung* R. Gorr. 1,4,109. 21.

प्रभङ्गिन् (wie eben) adj. *brechend, zermalmend, vernichtend* ṚV. 8,50,18.

प्रभङ्गुर (wie eben) adj. *vernichtend (vergänglich?)* Vjutp. 72.

प्रभञ्जन (wie eben) 1) adj. = प्रभङ्गिन् Kauç. 135. MBh. 8,1982. वायु Hariv. 2911. कृत्स्न 14710. लोकानाम् 13939. सर्वदर्प° MBh. 1,4771. दक्षयज्ञ° Beiw. Çiva's Çiv. — 2) m. *a) Sturm, Wind* AK. 1,1,1,58. H. 1106. Halâj. 1,75. MBh. 7,6809. 12,5829. R. 4,31,12. 5,15,11. 56,39. Spr. 1046. Varâh. Bṛh. S. 29,20. Kathâs. 25,42. *der Gott des Windes* MBh. 4,822. 7,6268. *Wind* so v. a. *Windkrankheit* d. h. *Nervenkrankheit* Suçr. 2,45, 9. — *b)* N. pr. eines Fürsten MBh. 1,7830. — 3) n. *das Zerbrechen* Adbh. Br. in Ind. St. 1,39,1 v. u.

प्रभद्र (1. प्र + भद्र) 1) m. *Azadirachta indica Juss.* — 2) f. आ *eine best. Pflanze* (s. प्रसारिणी) Râǵan. im ÇKDr.

प्रभद्रक (1. प्र + भ°) 1) adj. *überaus schön:* युवानः MBh. 3,1842. पाञ्चालाः 2264. 5158. अश्व R. 6,19,46. — 2) n. *ein best. Metrum, 4 Mal* ◡◡◡◡–◡–, ◡◡◡–◡–◡– Ind. St. 8,391. Colebr. Misc. Ess. II, 161 (X,7).

प्रभर्तर् nom. ag. und fut. von भर् mit प्र *herbeibringen, herbeischaffen:* प्रभर्ता रथं दाशुष उपाके ṚV. 1,178,3. 8,2,35.

प्रभर्तव्य (von भर् mit प्र) adj. *zu ernähren* Jâǵń. 2,141.

प्रभर्मन् (wie eben) n. 1) *das Herbeibringen, Vorsetzen:* मधः ṚV. 8,71, 1. — 2) *Vortrag:* गायत्रस्य ṚV. 1,79,7. — Vgl. तृपल°, वृप°.

प्रभव (von भू mit प्र) 1) adj. *sich hervorthuend:* प्रभवः शोको अग्ने: ṚV. 2,38,5. नासिकाप्रभवौ बभूवतुरिति नासत्यौ *durch die Nase ausgezeichnet* Nir. 6,13. — 2) m. *a) Entstehung, Ursprung, Quelle, Ausgangspunkt, Ursache der Entstehung, Geburtsstätte* P. 3,3,24, Sch. = जन्मन् Çabdar. im ÇKDr. = जन्महेतु und स्थानमाद्योपलब्धये AK. 3,4,22,212. = जन्मकारण, आद्योपलब्धस्थान (! und अपां मूलम् H. an. 3,702. fg. = जन्ममूल, जन्महेतु und ज्ञानस्य आदिमस्थानम् Med. v. 41. प्रभवाभवकोविद् R. 2,106,6. गन्धस्य Hariv. 7060. उत्पातानाम् Varâh. Bṛh. S. 45, 82. P. 1,4,31. गङ्गायाः R. 1,37,27. यमुना° *Quelle* MBh. 3,8022. 8024. 8151. यो देवानां प्रभवश्चोद्भवश्च Çvetâçv. Up. 3,4. त्रिः प्रभवं प्रभुं च Bhâg. P. 2,5. Megh. 33. लोकानां प्रभवस्तु सः so v. a. *Schöpfer* MBh. 1,2598. 2499. 3,13556. तथा नरेन्द्रो राष्ट्रस्य प्रभवः सत्यधर्मयोः R. 2,67,29. Mâlav. 92. Kumâras. 2,5. 12. 5,77. 6,70. 7,86. अहं कृत्स्नस्य जगतः प्रभवः प्रलयस्तथा Bhag. 7,6. Vop. 5,1. Ind. St. 1,113,3 v. u. Gegens. अप्यय Kaṭhop. 6,11. MBh. 1,2517. 2,1214. 12,9211 (an den beiden letzten Stellen ist अप्यय st. अव्यय zu lesen). Häufig am Ende eines adj. comp. (f. आ): वदरीप्रभवा (नदी) *entspringend aus* MBh. 3,10902. Hariv. 8129. Suçr. 1,172,6. Mârk. P. 57,29. इक्ष्वाकुवंश° R. 1,1,10. M. 5,1. Ragh. 1,2. सत्° Nir. 3,13. M. 5,5. 6,97. 6,64. 87. 8,270. Bhag. 18,41. R. 2, 59,31. Ragh. 14,8. Kumâras. 3,15. 73. Spr. 2733. Varâh. Bṛh. S. 11,20. 34,7. 89,2. Kathâs. 49,250. AK. 2,8,1,30. Çiç. 9,42. हिमवत्प्रभवे शृङ्गे so v. a. *auf dem Him. befindlich* R. 1,37,27 (38,30 Gorr.); nach dem Schol. N. pr. विरति° *in der Pause stehend* Çrut. 28. Vgl. अन्तर°, नक्र°. — *b) Macht* (vgl. प्रभाव) Med. — *c)* N. pr. eines Sâdhja Hariv. 11535. eines Muni H. an. — *d)* Bez. *des 1ten (55sten) Jahres im 60 jährigen Jupiter-Cyclus* Varâh. Bṛh. S. 8,27. 28. Journ. of the Am. Or. S. 6,180.

प्रभवन (wie eben) P. 8,4,34, Sch. n. *Ursprung, Entstehung:* मेरु° *auf dem M. entstanden, — befindlich;* N. pr. eines Waldes Hariv. 8933. मेरुप्र Langlois.

प्रभवनीय (wie eben) adj. P. 8,4,34, Sch. Vop. 26,4.

प्रभवप्रभु (प्र° + प्रभु) m. N. pr. eines der 6 Çrutakevalin bei den Ǵaina H. 33.

प्रभवितर् (von भू mit प्र) nom. ag. *ein Mächtiger, Herr, Gebieter:* क्षमा प्रभवितुर्भूषणम् Spr. 581.

प्रभविष्णु (wie eben) adj. *mächtig;* subst. *ein Mächtiger, Gebieter, Herr* H. 491, Sch. विष्णु MBh. 3,8099. 14,1625. R. 1,45,18. MBh. 13,8512. Hariv. 524. शत्रु Mṛkkh. 172,24. Bhâg. P. 2,4,18. Râǵa-Tar. 4,345. 6, 341. Bhag. 13,16 (*genitalis* Schol.). प्रभविष्णो: क्षमा MBh. 5,1504. 13,1629. R. 5,23,26. Kumâras. 6,62 (Gegens. किंकर). Çâk. 24,6. Kathâs. 4,127. 32,135. 40,7. *Herr über* (loc. gen.): वृद्धबालातुरकृशास्त्वाकाशे प्रभविष्णवः MBh. 12,8872. मे सर्वस्वे R. Gorr. 1,74,17. न भर्ता नैव च सुतो न पिता भ्रातरो न च। आदाने वा विसर्गे वा स्त्रीधने प्रभविष्णवः॥ Kâtj. in Dâjabh. 123,10. fg. कोशस्य MBh. 12,10606. वृद्धादि° Mârk. P. S. 660, Z. 8. अ° Cit. in Siddh. K. zu P. 3,2,138. — Vgl. प्रभूष्णु.

प्रभविष्णुता (von प्रभविष्णु) f. *das Herrsein, Herrschaft, Macht* Halâj. 4,100. Varâh. Bṛh. S. 15,23. mit einem infin. Râǵa-Tar. 2,46.

प्रभव्य adj. 1) von भू mit प्र P. 3,1,107, Sch. — 2) (von प्रभव) *am Ursprung befindlich:* तस्याः प्रभव्यमर्थं प्राप्य Lâṭj. 10,19,9.

प्रभा (भा mit प्र) f. 1) *Helle, Glanz* AK. 1,1,2,35. Halâj. 1,65. VS. 30, 12. प्रभास्मि शशिसूर्ययोः Bhag. 7,8. Indr. 1,33. N. 3,13. MBh. 4,389. R. 1,49,17. 2,39,18. 40,24. Suçr. 1,151,13. Ragh. 2,15. Ṛt. 1,19. Kathâs.

33,70. Vid. 145. Vedântas. (Allah.) No. 110. °नरूनं ज्योतिः Umschreibung des *Blitzes* Çâk. 25. दीप° Mṛkkh. 49,11. Vedântas. (Allah.) No. 110. रत्नाङ्कुलीय° Ragh. 6,18. °कीनास्तोपदद्यः Hariv. 10606. इन्दीवरदल° Spr. 429. नख° Ragh. 2,31. कुर्वन्तीं प्रभया देवीं सर्वा वितिमिरा दिशः N. 16,10. 5,7. प्रभोदयवेलायाम् Z. d. d. m. G. 14,371,20 wohl fehlerhaft für प्रभाकरोदय°. Häufig am Ende eines adj. comp. (f. ग्रा): स-ह्लोम्रसमप्रभ M. 1,9. Hariv. 5604. Ragh. 3,16. Brahma-P. in LA. 31,20. विद्युत्प्रभ Aké. 1,1. Mṛkkh. 76,8. ग्राम्बूनदसम° R. 3,49,37. इन्द्रायुध° Ragh. 12,79. ग्रमर° N. 13,28. Hid. 2,28. पुण्डरीकोदर° 1,32. Varâh. Bṛh. S. 33,6. 49,22. ग्रशोककुसुम ' 81,10. ग्रतुल° von einer Person R. 1,54,13. पुरी 5,13. ग्रमित° 61,9. यम° Çok. 41,7. कृशसार° Megh. 48. Am Ende von Personennamen Wassiljew 267. — 2) *Lichtstrahl* H. 100. Halâj. 1,38. विनिश्चेरुः प्रभा दिव्या पक्षाणामुदयेष्विव MBh. 4,1322. चन्द्रस्य प्रभाः गोताः Hariv. 7189. — 3) *der Schatten des Sonnenuhrzeigers* Sûrjas. 3,5.13. 10,7. Colebr. Alg. 106. Bhâskara in Verz. d. B. H. 237, 8. — 4) *die Helle* personif. Hariv. 14035. als Gattin der Sonne Matsja-P. in Verz. d. Oxf. H. 39,a,22. Gattin Kalpa's und Mutter des Prâtar, Madjamdina und Sâja, *des Morgens, Mittags* und *Abends* Vâju-P. in VP. 98, N. 1. Tochter Svarbhânu's und Mutter Nahusha's Hariv. 207. 212. 1475. fg. VP. 147. Durgâ H. ç. 59. Devî-P. 45 im ÇKDr. (द्वात्तायणी) सूर्यबिम्बे प्रभा नाम Matsja-P. in Verz. d. Oxf. H. 39,b,35. N. pr. einer Apsaras MBh. 13,1415. einer Hirtin Brahmavaiv. P., Prakṛtikh. 9 im ÇKDr. — 5) N. der Stadt Kuvera's H. 190. — 6) *ein best. Metrum*, *4 Mal* ⏑⏑⏑⏑⏑⏑ —, ⏑ — — ⏑ — Colebr. Misc. Ess. II, 160 (VII, 10). Ind. St. 8, 383. — 7) Titel eines Buchs Hall 174. eines Commentars zum Çabdakaustubha Colebr. Misc. Ess. II, 41. — Vgl. ग्रचिर°, धूम°, निष्प्रभ, प्रति°.

प्रभाकर (प्र° + 1. कर) P. 3,2,21. 1) m. a) *die Sonne* AK. 1,1,2,30. H. 97. Med. r. 281. Halâj. 1,36. Çabdar. im ÇKDr. R. Gorr. 2,125,7. Ragh. 10,75. Kathâs. 35,21. *Ind.* St. 2,261. du. *Sonne und Mond* MBh. 7,8767. — b) *der Mond* Çabdar. — c) *Feuer* Med. Çabdar. — d) *das Meer* Çabdar. — e) Beiw. Çiva's Çiv. N. pr. einer Gottheit unter dem 8ten Manu Mârk. P. 80,6. eines Weisen aus Atri's Geschlecht Hariv. 1662. Vâju-P. in VP. 447, N. 8. eines Lehrers der Mîmâṃsâ (vgl. प्राभाकर), der neben Kumârilabhaṭṭa erwähnt wird, Colebr. Misc. Ess. I, 298. 304. Banerjea, Dial. 477. Muir, ST. 3,91. 190. 199. 209. Verz. d. B. H. No. 630. 672. 721. des Autors des Rasapradîpa und des Laghusaptaçatikâstava No. 823. 1338. — f) N. eines Samâdhi Vjutp. 17. — 2) f. ई Bez. einer der 10 Bhûmi bei den Buddhisten Vjâdi zu H. 233. Vjutp. 28. Daçabhûmîçvara 41. — 3) n. N. pr. eines Varsha MBh. 6,464.

प्रभाकरदेव (प्र° + देव) m. N. pr. eines Ministers in Kâçmîra Râga-Tar. 5,229. 471. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124, a.

प्रभाकरवर्धन (प्र° + व°) m. N. pr. eines Fürsten Harshakar. in Journ. of the Am. Or. S. 6,529, 2. Hiouen-thsang I, 247. Hall in der Einl. zu Vâsavad. 17. 51.

प्रभाकरवर्मन् (प्र° + व°) m. N. pr. eines Ministers in Kâçmîra Râga-Tar. 5.30.

प्रभाकरसिद्धि (प्र° + सि°) m. N. pr. eines Gelehrten Vjutp. 91.

प्रभाकरस्वामिन् (प्र° + स्वा°) m. N. eines von Prabhâkaravarman erbauten Heiligthums des Vishṇu Râga-Tar. 5,30.

प्रभाकीट (प्र° + कीट) m. *ein leuchtendes Insect* Râgan. im ÇKDr.

प्रभाग m. 1) (von भज् mit प्र) *Theilung* Kâtj. Çr. 6,7,9. °पाद् Nir. 2,7. — 2) (प्र + भाग) *der Bruch eines Bruchs* Colebr. Alg. 14. °जाति *die Reduction eines solchen Bruchs auf einen einfachen Bruch* ebend.

प्रभाज् (von भज् mit प्र) nom. ag. P. 3,2,62, Sch.

प्रभाञ्जन (प्रभा + ग्र°) m. *Hyperanthera Moringa* Trik. 2,4,10. — Vgl. शोभाञ्जन.

प्रभात s. u. भा mit प्र. m. N. pr. eines Vasu Mat. 142,1. Fehlerhaft für प्रभास.

प्रभातीर्थ (प्र° + तीर्थ) n. N. pr. eines Tîrtha Çiva-P. in Verz. d. Oxf. H. 67, a, 32.

प्रभान (von भा mit प्र) n. nom. act. P. 8,4,34, Sch.

प्रभानीय (wie eben) partic. fut. pass. P. 8,4.34, Sch.

प्रभापन (vom caus. von भा mit प्र) n. nom. act. Pat. zu P. 8,4,34.

प्रभापनीय (wie eben) partic. fut. pass. Pat. zu P. 8,4,34. Vop. 26,4.

प्रभापाल (प्र° + पाल) m. N. pr. eines Bodhisattva Hiouen-thsang 1,338.

प्रभामण्डल (प्र° + म°) n. *Strahlenkranz*: स्फुरत्प्रभामण्डलमस्त्रम् Ragh. 3,60. 5,51. 15,82. °शोभिन् (पद्मराग) 17,23. Varâh. Bṛh. S. 58, 48. °मध्यग Mârk. P. 62,2. °दुर्दृश 76,50. 109,73. Vgl. शशिप्रभं मण्डलम् Jâgn. 3,10.

प्रभामय (von प्रभा) adj. f. ई *aus Licht bestehend, leuchtend*: देवी MBh. 12,4605. Hariv. 10669.

प्रभारक m. N. pr. eines Nâga MBh. 1,1560.

प्रभाव (von भू mit प्र) m. 1) *Macht, Majestät, übernatürliche Kraft; Kraft, Wirkung*; = प्रताप, तेजस्, शक्ति, लताम AK. 2,8,1,19. 20. H. 740. an. 3,704. Med. v. 40. Halâj. 5,69. M. 1,84. 7,7. N. 3,24. MBh. 3,11905. 12035. 13,651. 2803. R. 1,8,1. 2,23,38. Ragh. 2,41. 62. 71. 3, 40. Kumâras. 7,36. Çâk. 50,5. Vikr. 30. 72. Spr. 1799. Vid. 334. Kathâs. 17,130. 37,131. 43,94. 49,84. 250. कृशवर्णो विद्रश्च प्रभावः को ऽपि तस्य तु Som. Nala 158. Bhâg. P. 3,26,16. 8,7,41. गत° adj. Pañkat. 29,15. ग्रप्रतिम° adj. Bhag. 11,43. दिव्यप्रभावा Râga-Tar. 2,11. Vid. 219. Kathâs. 48,122. सप्रभावा 31,33. महाप्रभावा Prab. 31,6. बालस्य स्वल्पप्रभावत्वात् (v. l. बालस्याल्पप्रभावत्वात्) Spr. 1961. दृष्टप्रभावस्तु मया मानुषेषेव राक्षसः *Macht über die Menschen* Hid. 3,11. ग्रस्त्राणां च प्रभावं वै धनुषो गाण्डीवस्य च Akê. 8,21. Indr. 1,4. R. 2,23,38. Suçr. 1,5,17. 194,19. 195,1. मणेः Varâh. Bṛh. S. 83,6. Spr. 2706. Mârk. P. 116,51. धनस्य Spr. 1811. वीजप्रभावेण M. 10,72. तपोवीजप्रभावैः 42. Brahma-P. in LA. 53,15. केन शक्तिप्रभावेण राज्यं रतिनुमुत्सदे R. 2,73,12. विद्याधरीविद्याप्रभावेण Vid. 159. तत्प्रयोगप्रभावेण Kathâs. 37,74. 42,102. Sâh. D. 26,11. तपःप्रभावात्प्रत्यत्ते सर्वमेव तत्रभवतः Çâk. 112,8. Spr. 1746. 2915. Hit. 40,19. Kathâs. 42,118. 45,158. 56,241. पल्लवभत्तयप्रभावात् Pañkat. 228,20. दुर्गप्रभावतः Spr. 1303. Ragh. 11,9. Kathâs. 40, 106. 41,13. प्रभावेण, प्रभावात् und प्रभावतस् lassen sich oft durch *mittels, in Folge von, durch* übersetzen. Die *Macht* eines Baumes ist sein *Umfang* Ragh. 12,21. Die Bed. *Pracht* hat das Wort MBh. 13,3499

(रुचिरप्रभावा सभा). R. Gorr. 1,38,30 liest प्रभाव st. प्रभव der anderen Recension (37,28). Nach Med. bedeutet das Wort auch शक्ति, welches aber vielleicht nur ein Fehler für शक्ति ist. — 2) Bez. der Kapitel in der Rasikapriyâ Verz. d. B. H. No.1377. — 3) N. pr. eines Sohnes des Manu Svarokis Mârk. P. 66,5. fg. — Vgl. निष्प्रभाव.

प्रभावक (von प्रभावय्) adj. hervorragend, eine Rolle spielend: शासने ऽस्मिन् Çatr. 14,287.

प्रभावता f. nach Aufrecht im Index zu Halâj. = प्रभाव; die Hdschr. haben प्रभावतीं, wofür wohl प्रभावे तु zu lesen ist.

प्रभावन (von प्रभावय्) adj. mächtig, Macht habend über, beherrschend: प्रभुं विभुं भूतभवं प्रभावनम् Hariv. 15777. MBh.3,14158. (सविता) सर्वलोकप्रभावनः 5,3763. भुवनानाम् 12,7576. 7601.

प्रभावना (vom caus. von भू mit प्र) f. das Entfalten, Aussprechen Vjutp. 160.

प्रभावत् (von प्रभा) 1) adj. leuchtend, glänzend Indr.1,34. सौवर्णी MBh. 7,2361. ज्योतींषि Hariv. 2413. चन्द्रमेव प्रभावती 8590. चूडामणि Spr. 3307, v. l. वासव Kâvjâd. 3,63. शक्तिर्पवनमिश्रिते: R. 1,54,21. — 2) f. °भावती a) N. pr. einer Göttin Lalit. ed. Calc. 73,16. der Gemahlin der Sonne MBh. 3,3967. einer der Mütter im Gefolge des Skanda 9,2621. einer Apsaras Vjâdi zu H. 183. einer Schwester des Asura Indradamana Wassiljew 215. einer Tochter des Königs Vagranâbha und Gattin Pradjumna's Hariv. 8590. fgg. °परिणय die Heirath der P. oder kurzweg प्रभावती Titel eines von Viçvanâtha verfassten Dramas Sâh. D. 40,8. 197,2. N. pr. der Gattin Kitraratha's, Königs von Anga, MBh.13,2351. einer Tochter Suvîra's und Gattin Marutta's Mârk. P. 132,45. einer Tâpasî MBh. 3,16287. der Mutter Malli's, des 19ten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpinî H.40. der Tochter eines Çreshthin Somadatta und Gemahlin Madana's, eines Sohnes des Vikramasena, Çuk. in LA. 38,11. — b) N. der Laute der Gana (Çiva's Gefolge) H. 289. — c) ein best. Metrum, 4 Mal — — ⏑ — . ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ — — — — — Çrut. 35. Colebr. Misc. Ess. II, 161 (VIII,16). 4 Mal — — ⏑ — ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑ — ⏑ — — — Ind. St. 8, 386.

प्रभावय् (von प्रभाव), °यति Macht haben, Macht ausüben, viel vermögen über (acc.): (गोमिनः) प्रभावयन्ति राष्ट्रं च व्यवहारं कृषिं तथा MBh. 12,3299. एवं मनः प्रधानानि इन्द्रियाणि प्रभावयेत् 11538. अरण्या पुरुषो शीर्षाः किं हि कृत्वा प्रभावयेत् R. 2,105, 21. कथं च ह्यत्वात्मबलं च तत्रतः प्रभावयेन्मां च रणे दशाननः 5, 37, 35. महायत्नः प्रभावितः mächtig Kathâs. 13, 165.

प्रभावयितर् (vom caus. von भू mit प्र) nom. ag. Jmd (acc.) Macht verleihend, zur Macht verhelfend, zu Ansehen bringend: बुद्धान् (lies बुधान्) Daçak. 180, 13.

प्रभाववत् (von प्रभाव) adj. im Besitz der Macht seiend, mächtig MBh. 3,1098. Kathâs. 11,30.

प्रभाव्यूह (प्रभा + व्यूह) m. N. pr. eines Gottes Lalit. 57 (प्रभव्यूह). Die gedr. Ausg. hat hier ganz andere Lesarten.

प्रभाष m. N. pr. eines Vasu Gatâdh. im ÇKDr. Gâruḍa-P. 6 im ÇKDr. Falsche Schreibart für प्रभास.

प्रभाषण (von भाष् mit प्र) n. Erklärung Suçr. 1, 8, 7. Davon °णीय adj. darauf bezüglich 13, 13.

प्रभाषिन् (wie eben) adj. redend, sprechend: प्रतिकूल° MBh. 5, 5642.

प्रभास (von भास् mit प्र) 1. m. Glanz, Schönheit: गानप्रभासं संचक्रे गन्धर्वाणां विशेषतः Hariv.11793. — 2. N. pr. a) m. eines Vasu Gatâdh. in Verz. d. Oxf. H. 190, a, 35. MBh. 1,2582. 13,7095. Hariv. 153. VP. 120. प्रभात Mit. 142, 1. — b) m. eines Wesens im Gefolge des Skanda MBh. 9,2571. — c) m. einer Gottheit unter dem 8ten Manu Mârk. P. 80,6. — d) m. pl. eines Ṛshi-Geschlechts MBh. 12,6148. — e) m. eines der 11 Gaṇâdhipa bei den Gaina H. 32. — f) m. eines Ministers des Kandrapâla, Königs der Madra, Kathâs. 44,25. 92. 143. 45,379. 381. — g) m. n. eines berühmten Wallfahrtsortes an der westlichen Küste des Dekkhans Trik. 2,1,7. MBh. 1,309. 7886. fgg. 3, 475. 5000. 8346. 9,2009. fg. 2051. fgg. 12,5646. 13221. 13,1696. 1740. 4549. 4887. 5967. 7645. 7649. 14,2478. 16,262. Hariv. 4915. R. 4,43,6. 5,3,12. Varâh. Bṛh. S. 16,31. VP. 361. Bhâg. P. 1,15,49. 3,1,20. 7,14,31. Matsja-P. in Verz. d. Oxf. H. 39, b, 22. Skanda-P. ebend. 76, b, 2. — 149, a, 18. Schol. zu Kâtj. Çr. 24, 5, 30. °क्षेत्र MBh. 1, 7887. LIA. I, 571. — Vgl. क्रमसंदर्भ°, गुणराज°, चन्द्रविमलसूर्यप्रभासश्री, धर्म°, सुवर्ण°.

प्रभासन (vom caus. von भास् mit प्र) n. das Erhellen, Erleuchten MBh. 9, 2010.

प्रभास्वत् (1. प्र + भा°) adj. stark leuchtend, — glänzend Hariv. 7439.

प्रभास्वर (1. प्र + भा°) adj. 1) dass.: गात्र R. Gorr. 2,90, 6. — 2) hell, klar (von der Stimme) Vjutp. 15. — Vgl. चन्द्रप्रभास्वरराज.

प्रभिद् (भिद् mit प्र) P. 3,2,61, Sch.

प्रभिन्न s. u. भिद् mit प्र.

प्रभु (von भू mit प्र) P. 3, 2, 180. Vop. 26, 168. 1) adj. (in der älteren Sprache auch प्रभू, f. प्रभ्वी P.4,1,47, Sch.) hervorragend, übertreffend; vermögend, mächtig; (mehr als) ausreichend, reichlich; m. Herr, Gebieter; = शक्त Nânârtharatnam. im ÇKDr. = स्वामिन् AK. 3,1,11. 3, 4,1,17. 18,114. H. 359. Halâj. 2, 188. राधस् RV. 1,9, 5. AV. 20,135,9. त्वष्टा रूपाणि हि प्रभुः पशून्विश्वान्समानजे RV. 1, 188, 9. 5. 2,24, 10. सूर्य 7,82,3. Agni 8,11,8. 9,83,1. 86,5. (धानाः) तास्ते सन्तु विभ्वीः प्रभ्वीः AV. 18,3,69. प्रभुः सर्वस्मै पृथिवीव देवी 9,4,2. 12,3,27. 13,4,47. VS. 18,10. 22,19. TBr. 1,1,9,3. TS. 4,4,8,1. Çat. Br. 13,3,3,1. 14,9,3,9. देव Spr. 1255. प्रभवो ऽपि हि obgleich sie vermöchten Bhâg. P. 1,18,46. 9,13,8. N. 21. 13. रुद्रादपि प्रभुः mächtiger als MBh. 13, 4031. प्रभुर्मह्यो महाय gewachsen P. 2,3,16, Vârtt. 2, Sch. प्रहर्तुम् im Stande seiend Ragh. 2, 62. निग्रहानुग्रहे प्रभोः R. 6,3,5. आत्मेश्वराणां नहि जातु विघ्नाः समाधिभेदप्रभवो भवन्ति Sâh. D. 39, 4. प्राणिनाम् Herr der Geschöpfe M. 1, 22. सर्वस्यैवास्य सर्गस्य 93. पित्र्यस्य वसुनः 9,163. वर्णानां ब्राह्मणः प्रभुः 10, 3. प्रथमकल्पस्य 11, 30. लोकस्य Bhag. 5, 14. सार्वस्य N. 12, 95. सर्वस्य Ȝ́âǵn. 2,31. MBh. 1,4053. R. 1,43,15. प्राजापत्ये (लोके) M. 4, 182. अस्मिन्कानने N. 12, 23. न केवलं मनुष्येषु देवं देवेष्वपि प्रभुः Spr. 1356. स्थापयस्त्रीणाम् 1917. — M. 1, 28. 32. 94. 7,131. 8, 312. N. 12, 34. 13, 37. R. 1,4,26. Spr. 1274. 1300. 1862. 1865. 2627. 2980. Çâk. 23, 15. Vid. 7. 31. Kathâs. 12,119. 32,140. प्रभो voc. M. 1, 3. 5, 2. Hit. 1, 25. N. 2, 8. R. 1,9,26. 54. 61,17. Ragh. 3,65. Kathâs. 41,3. 43,23. 49,204. Vid. 47. 307. Brahma-P. in LA. 51,5. प्रभुं देवम् von Brahman Khând. Up. 8,5,

3 M. 7,3. Sund. 1,19. ohne देव von demselben Sund. 2,16. 4,25. अन्यथैव हि मन्यन्ते पुरुषास्तानि तानि च। अन्यथैव प्रभुस्तानि करोति विकरोति च॥ MBh. 3,1150. von Çiva MBh. bei Mallin. zu Ragh. 2,42. Çiv. von Vishṇu Çabdar. im ÇKDr. प्रजापति M. 11,123. Javaneçvara in Z. f. d. K. d. M. 4,346. von Indra R. 1,63,28. Vgl. अ°. — 2) m. N. pr. einer Gottheit unter dem 8ten Manu Mârk. P. 80,7. eines Sohnes Kardama's Hariv. 59. Çuka's von der Pîvarî 981. Bhaga's von der Siddhi Bhâg. P. 6,18,2. — Die Lexicographen kennen noch folgende Bedd.: adj. *beständig, ewig* (नित्य) Dhar.; m. *Laut* (शब्द) Dhar.: *Quecksilber* Râǵan. im ÇKDr.

प्रभुता (von प्रभु) f. *das Herrsein, Herrschaft, Macht* Halâj. 4,100. Jâǵn. 1,265, v. l. Kathâs. 34,198. उपपन्ना हि दारेषु प्रभुता सर्वतोमुखी *über die Frauen* Çâk. 122. 191. प्रभुता रमणेषु योषितां नहि भावस्खलितान्यपेक्षते Vikr. 89. न गर्वमातान्व स्वप्रभुतया विचरणीयम् *Eigenmächtigkeit* Pañkat. 26,3. विमान° *der Besitz von* Ragh. 7,48. अ° R. 2,23,38.

प्रभुत्व (wie eben) n. dass. H. 733. R. 1,72,16. 2,23,38. Spr. 2377. Çâk. 153, v. l. Hit. I, 39. Ragh. 18,38. जगत: *über die Welt* 2,47. भुवने: Vikr. 60. उत्तरकोशलानाम् Ragh. 18,6. Hit. 16,12. सरीसृपाणां सर्वेषां प्रभुत्वे तत्तक: कृत: Hariv. 12407. सर्वश्वापद° Pañkat. 63,17. चित्तेषु MBh. 12, 1785. पट्स्वपि तासु पित्तं प्रभुत्वेनावतिष्ठते *das Vorherrschen* Suçr. 2,473, 6. प्रभूत्व n. *das Hinreichen* Kâtj. Çr. 8,8,34. 9,5,5. 22,1,39.

प्रभुत्वाक्षेप (प्र° + आक्षेप) m. in der Rhetorik *Andeutung einer Herrschaft über Jmd* Kâvjâd. 2,138. Als Beispiel Spr. 1286.

प्रभुदेव (प्रभु + देव) m. N. pr. eines Joga-Lehrers Verz. der B. H. No. 647.

प्रभुभक्त (प्रभु + भक्त) adj. *dem Herrn ergeben*, vom Hunde Spr. 1959. m. *ein edles Pferd* Çabdar. im ÇKDr.

प्रभू s. u. प्रभु.

प्रभूत s. u. भू mit प्र.

प्रभूतक adj. 1) *das Wort* प्रभूत *enthaltend* gaṇa गोपदादि zu P. 5,2, 62. — 2) Bez. einer Art Manen Kâṭh. Anukr. in Ind. St. 3,459,9.

प्रभूतत्व (von प्रभूत) n. *Menge, grosse Anzahl* Pañkat. 171,2.

प्रभूतरत्न (प्र° + रत्न) m. N. pr. eines Buddha Lot. de la b. l. 146. fgg. 181. 255. fgg.

प्रभूति (von भू mit प्र) f. P. 6,2,50, Sch. 1) *Ursprung* (nach dem Comm.) Pañkav. Br. 14,5,6. 11,5. 15,5,5. — 2) *Gewalt, herrisches Wesen* ṚV. 4,54,3. — 3) *Genugsamkeit, Hinlänglichkeit:* यज्ञस्य TBr. 2,2,2,6. राय: ṚV. 3,19,3. — Vgl. अ°.

प्रभूत्व s. u. प्रभुत्व.

प्रभूवन् (von भू mit प्र) adj. f. °वरी *hinreichend über* (acc.): विश्वा आशा: प्रभूवरी: VS. 23,35.

प्रभूवसु (Padap.: प्रभुऽवसु) 1) adj. *reichliches Gut besitzend:* Indra ṚV. 1,57,4. 7,22,2. 8,45,36. Soma 9,29,3. 35,6. — 2) m. N. pr. eines Âṅgirasa, Liedverfassers von ṚV. 5,35. 36. 9,35. 36.

प्रभूषणि s. भूष् mit प्र.

प्रभूष्णु (von भू mit प्र) adj. *vermögend, mächtig* H. 491. — Vgl. प्रभविष्णु.

प्रभृति (von भर् mit प्र) f. 1) *Darbringung* (einer Spende oder Preises): सेनानीचित्रि प्रभृतिम् ṚV. 2,24,1. 3,36,1. मदस्य 5,32,5. शुष्णस्य प्रभृतावृतस्य 7,38,2. AV. 2,35,5. — 2) *Wurf, Schlag:* वज्रस्य ṚV. 5,32, 7. — 3) *Anhub, Anfang:* यथैव प्रथमाये दशत: प्रभृतिरेवमुत्तमाये Çat. Br. 8,5,2,10. Çâṅkh. Gṛhj. 2,7. यद्वसान: पूर्व: पर्यायस्तत्प्रभृतिरुत्तर: Lâṭj. 6,7,1. नाना° Çat. Br. 8,7,4,3. Kâṭh. 21,3. समान° P. 6,3,84. TS. 5,3, 4,2. Çat. Br. 8,2,2,9. Kâṭh. 20,10. स° Çâṅkh. Br. 20,4. 22,3. Pañkav. Br. 15,1,6. Am Ende eines adj. comp. — *zum Anfang habend, anfangend mit —, und so weiter* Kâtj. Çr. 23,2,21. द्यहप्रभृतयो द्वादशाहपर्यन्ता: 1,3. 6,1,26. 24,4,2. Çâṅkh. Çr. 1,1,18. 8,3,6. 15,1,27. उपक्रम° Nir. 1,1. 3,18. इति° Kauç. 63. ṚV. Prât. 11,11. छन्दांस्यष्टाक्षरप्रभृतीनि 16,2. AV. Prât. 4,85. Nidânas. 1,9. Jâǵn. 1,263. वाणिज्यप्रभृतीन् (masc.!) 265. विश्वावसुप्रभृतिभिर्गन्धर्वै: Indr. 2,18. अपत्यं पौत्रप्रभृति (könnte auch adv. sein) गोत्रम् P. 4,1,162. शस्त्रप्रभृतय: Pat. zu P. 1,1,38. Ragh. 4,7. Spr. 3139. AK. 2,4,4,19. Varâh. Bṛh. S. 47,4. Mudrâr. 41, 18. Pañkat. 200,3. Dhûrtas. 66,3. कात्र राजकप्रभृति: Sâh. D. 61,3. H. 116. 1015. ततं वीणाप्रभृतिकं तालप्रभृतिकं घनम् 286. प्रभृति adv. am Ende eines comp. *von — an:* लोमप्रभृति *von den Haaren an* Jâǵn. 3, 247. एकाहप्रभृत्या संवत्सरात् Âçv. Çr. 4,2. Kâtj. Çr. 4,1,10. 7,1,26. 9, 2,23. 23,5,7. जन्म° *von der Geburt an* M. 8,90. R. 1,9,21. MBh. 5,4155. द्यूत° 3,2059. Jâǵn. 2,225. तत्प्रभृति *von da an* Pañkat. 26,24. 28,18. mit einem vorangehenden ablat. Siddh. K. 39,a,4. Vop. 5,24. अन्यागारात् Gobh. 3,9,4. स्कन्धात् Kumâras. 3,26. चिरात् MBh. 3,14295. बाल्यात् R. 1,19,20. Pañkat. 43,1. Daçak. in Benf. Chr. 180,3. पाणिप्रदानसमयात् R. Gorr. 2,38,27. सर्पस्य ग्रहणात् Kathâs. 9,86. 43,253. तद्दिनादेव प्रभृति (in der Regel steht एव nach प्रभृति) Pañkat. 204,5. यत: *von welchem Augenblick an* Sâv. 4,27. Spr. 1780. यत: प्र° — तत: प्र° Kathâs. 23,2. तत: प्र° M. 9,68. N. 2,1. Spr. 2470. Kathâs. 34,108. Râǵa-Tar. 5,117. Hit. 25,15. अत: प्र° Kâtj. Çr. 7,8,9. इत: प्र° MBh. 13,2789. Vid. 218. अध: प्र° *von unten an* Varâh. Bṛh. S. 4,3. 21,6. अद्य प्र° *von nun an* Sâv. 2,28. MBh. 3,7534. 12,5555. R. 1,32,4. 37,28. 5, 25,25. Kathâs. 33,123. Pañkat. 37,23. 53,22. 76,22. 168,7. Mârk. P. 110,11. तदा प्र° *von dann an* R. 1,25,13. 38,22. 40,11. Ragh. 2,88. Çâk. 79,16. Kathâs. 33,50. यदा प्र° — तदा प्र° R. 3,1,20.

प्रभृथ (wie eben) m. *Darbringung* Nir. 11,49. विश्वे मन्वत प्रभृथेषु वाजान् ṚV. 1,122,12. तान्वो महो मरुतो विश्वेरियस्य प्रभृथे हवामहे 2,34,11. 5,33,5. 41,4. 19. 7,40,5.

प्रभेद (von भिद् mit प्र) m. P. 6,2,144, Sch. 1) *Spaltung:* कट° Ragh. 3,37. ऊरु° MBh. 8,1967. ग्रन्थि° *Durchschneidung, Zerschneidung* Spr. 188. मर्यादाया: Jâǵn. 2,155. — 2) *Scheidung, Trennung, Differenz:* चातुर्वर्ण्य° MBh. 12,453. Kap. 3,76. — 3) *Art* Suçr. 1,283,12. AK. 1,1,2, 8. 2,2,2. 2,2,10. 3,4,26,195. Trik. 3,3,285. 421. H. 471. भावा: पुनस्त्रिधा स्थायिसात्त्विकसंचारिप्रभेदै: 293. — Vgl. नभ:°.

प्रभेदक (wie eben) adj. f. °दिका *spaltend, durchbohrend;* s. चर्मप्रभेदिका.

प्रभेदन (wie eben) adj. dass.: परकाय° (सायक) MBh. 4,1341.

प्रभेश्वरतीर्थ (प्रभा - ईश्वर + तीर्थ) n. N. pr. eines Wallfahrtsortes Çiva-P. in Verz. d. Oxf. H. 66,b,9.

प्रभ्रंश (von भ्रंश् mit प्र) m. *das Abfallen, Getrenntwerden:* अ° Çat. Br. 12,8,2,22.

प्रभ्रंशथु (wie eben) m. *eine Nasenkrankheit, bei welcher Schleim abgeht* (प्रभ्रश्यते), Suçr. 2,370,4.

प्रभ्रंशिन् (wie eben) adj. *herabfallend:* शिरीषप्रसवावतंसाः Ragh. 16,61.

प्रभ्रंशुक (wie eben) adj. f. श्रा *abfallend, entschwindend:* प्रभ्रंशुकास्माच्छ्रीः स्यात् Çat. Br. 13,1,5,4. TBr. 3,9,14,2.

प्रभ्रष्ट s. u. भ्रंश् mit प्र. Davon प्रभ्रष्टक n. *ein vom Scheitel herabhängendes Blumengewinde* AK. 2,6,3,37. H. 652. Halâj. 2,398.

प्रम् in गोष्पदप्रम् (s. u. गोष्पद und u. 1. पर् 1.) absolut. von प्रा.

प्रमंहिष्ठीय (von प्र मंहिष्ठाय, dem Anfange eines Liedes) n. N. eines Sâman Ind. St. 3,225,a. इन्द्रस्य प्र° desgl. 208,a.

प्रमगन्द (Padap.: प्रऽम°) m. nach Nir. 6, 32 *des Wucherers Sohn:* श्रो नो भर प्रमगन्दस्य वेदः ṚV. 3,53,14. Wird auch als N. pr. eines Königs aufgefasst Banerjea, Dial. 464, N. Muir, ST. 2,362. 3,62.

प्रमङ्गन n. nom. act. und प्रमङ्गनीय partic. fut. pass. von मङ्ग् mit प्र P. 8,4,32, Sch.

प्रमनस् (1. प्र + मनस्) adj. 1) *sorgsam, liebreich:* मातेवं पुत्रं प्रमना उपस्थे मित्र एनं मित्रियात्पात्वंहसः AV. 2,28,1. — 2) *gut gelaunt* Ramân. zu AK. 3,1,7 bei Wils. Hariv. 6974. — Vgl. प्रमनस्.

प्रमण्डल (1. प्र + म°) wohl *Radfelge:* विस्रस्तात° (रथ) MBh. 8,624.

प्रमतक (von प्रमत, partic. von मन् mit प्र) m. N. pr. eines alten Weisen MBh. 1,2047.

प्रमति (von मन् mit प्र) 1) f. *Versorgung, Fürsorge, Schutz, tutela:* श्रस्माकं सु प्रमतिं वावृधाति ṚV. 1,33,1. सं देव्या प्रमत्या वीरशुष्मया गोश्रग्रया श्वावत्या रभेमहि 53,5. विद्वा देवेषु प्रमतिं चिकित्वान् 71,7. भद्रा हि नः प्रमतिरस्य संसदि 94,1. विश्वा हि ते प्रमतिं देव जामिवत् 10,25,7. 2,29,2. तामस्मभ्यं प्रमतिं जातवेदो वसो रास्व सुमतिं विश्वजन्याम् 3,57,6. AV. 7,20,5. — 2) f. concret *Versorger, Beschützer, tutor:* त्वामग्ने प्रमतिमा जगन्म ṚV. 4,16,18. त्वं नो इन्द्रासि प्रमतिः पितेव 7,29,4. 93,3. 4. स हि नः प्रमतिर्मही 6,45,4. इन्द्र इद्रा प्रमतिः सुतावताम् 10,100,11. 1,31,9. 10. 14. 8,19,29. 10,100,5. पितृणां कविः प्रमतिर्मतीनाम् AV. 18, 3,63. Lâṭj. 3,2,7. Das comp. दशप्रमति ṚV. 1,142,2 giebt keinen Sinn, und es ist wohl herzustellen: दश प्रमतिं जनयन्त योषणः *die zehn Frauen* (*die Finger*) *gebaren den Versorger* (Agni). — 3) m. N. pr. eines alten Weisen MBh. 13,1762. eines Sohnes des Kjavana und Vaters des Ruru 1,871. 939. fg. 13,2003 (Vater Vâgindra). Mârk. P. 110,35. 114, 29. 31. 115,1. Mâtsja-P. in Verz. d. Oxf. H. 41,b,32. mit dem patron. Kâçjapa Mârk. P. 118,25. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Ganameǵaja (hiernach LIA. I, Anh. xvi zu verbessern), R. Gorr. 1,48, 19. 22 (सुमति Schl.). eines Sohnes des Prâṃçu Bhâg. P. 9,2,24 (प्रमाति VP.). LIA. 1, Anh. xv. — °चरित Daçak. 129. fgg. — Vgl. ग्रहद्धव्रत°, इन्द्र°.

प्रमत्त s. u. मद् mit प्र. Davon nom. abstr. °ता f. *Fahrlässigkeit, Schläfrigkeit, Ungewandtheit des Geistes:* श्र° Râǵa-Tar. 6,362.

प्रमत्तगीत (प्र° + गीत) adj. *unachtsam gesungen* P. 6,2,149, Sch.

प्रमत्तवत् adj. = प्रमत्त *fahrlässig:* श्र° MBh. 12,8889.

प्रमथ (von मथ् mit प्र) 1) m. a) *Zerrer*, Bez. einer Art von Koboldeu im Gefolge Çiva's AK. 1,1,1,31. 3,4,12,48. H. 201. Med. th. 21. Halâj. 1,14. प्रमथानां गणैश्चैव समन्तात्परिवारितम् (शिवम्) MBh. 13,983. 5924. 6141. fgg. Hariv. 8146. 8285. Kumâras. 7,95. °वीरो Kathâs. 1,63. Varâh. Bṛh. S. 52,82. 55,16. Bhâg. P. 4,4,34. 5,5,21. Mârk. P. 83,23. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,502, Çl. 1. Vop. 3,7. °गणः प्रमथानाम् (Çiva) Bhâg. P.4,2,15. °नाथ Bein. Çiva's 1,15,9. MBh. 12, 10361. °पति desgl. H.199. प्रमथाधिप desgl. AK.1,1,1,27. Varâh. Bṛh. S. 58,58. Bein. Gaṇeça's H. 207, Sch. — b) N. pr. eines der 100 Söhne des Dhṛtarâshṭra MBh. 1,4552. — c) *Pferd* Çabdar. im ÇKDr. — 2) f. श्रा a) *Terminalia Chebula* oder *citrina* (हरीतकी) Med. — b) N. pr. der Gattin Kshupa's und Mutter Vîra's Mârk. P. 120, 13. — Vgl. प्रमाथ, प्रमाथिन्.

प्रमथन (wie eben) 1) adj. f. ई *quälend, peinigend, aufreibend, hart mitnehmend:* पञ्चानां पुरुषेन्द्राणां चित्तप्रमथनी MBh. 1,2793. मन्मथमिव नारीणां चित्तप्रमथनः 4441. पर° 7,8708. श्रस्त्र R. Gorr. 1,30,12. Hariv. 12737. — 2) m. a) Bez. *eines best. über Waffen gesprochenen Zauberspruchs* R. 1,30,6. — b) N. pr. eines Dânava Kathâs. 46,39. 47,27. — 3) n. *Aufreibung, Tödtung* AK. 2,8,2,83. H. 370. Vjutp. 153. R. 1,3,23 (18 Gorr.).

प्रमथालय (प्र° + श्रालय) m. *Hölle* Çabdârthak. bei Wils.

प्रमद् (मद् mit प्र) f. *Lust*, oxyt. VS. 30,6. parox.: प्रमदा मर्त्यानप्र यन्ति AV. 19,56,1.

1. प्रमद (मद् mit प्र) m. *Lust, Freude, Heiterkeit* P. 3,3,68. 6,2,144. AK. 1,1,4,2. H. 316. an. 3,385. Med. d. 35. Halâj. 1,123. Kathâs. 2, 82. विषादप्रमदौ 6,162. 41,185. श्र° MBh. 12,10414. — Vgl. इन्द्र.

2. प्रमद (1. प्र + मद) 1) adj. *ausgelassen, toll* (= मत्त) Med. d. 35. व्रिद्विपा Ragh. 19,37. — 2) m. a) *Stechapfel* (vgl. उन्मत्त) Çabdak. im ÇKDr. — b) = गल्प (?) Siddh. K. 248,b,7. — c) N. pr. eines Dânava Hariv. 203. 2288. 14290. eines Sohnes des Vasishṭha und eines der 7 Weisen unter Manu Uttama Bhâg. P. 8,1,24. — 3) f. श्रा a) *ein junges ausgelassenes Weib, Weib* überh. AK. 2,6,1,3. H. 505. an. 3,385. Med. Halâj. 2,327. M. 2,213. fg. Suçr. 3,11. MBh. 1,950. 4,308. 14,2351. R. 2,91,49. Suçr. 1,253,1. 2,147,10. 423,6. Kumâras. 1,12. Ragh. 8,71. 9,28. Ṛt. 1,7. Çâk. 114. Spr. 200. 619. 1518. 2618. Som. Nala 179. Kâdamb. 47. °जन R. Gorr. 2,4,26. Spr. 106. Varâh. Bṛh. S. 10,10. — b) *die Jungfrau im Thierkreise* Ind. St. 2,282. — c) N. zweier Metra: α) 29 + 27 *Moren* Colebr. Misc. Ess. II, 154. — β) *4 Mal* ⏑⏑⏑⏑–⏑– ⏑⏑⏑⏑–⏑– Colebr. Misc. Ess. II, 161 (IX, 11).

प्रमदक (von मद् mit प्र) adj. *ausgelassen, sinnlich* Nir. 6,32.

प्रमदकण्ठ (2. प्र° + क°) m. N. pr. eines Mannes Râǵa-Tar. 7,270.

प्रमदकानन (1. प्र° + का°) n. = प्रमदवन Bhar. zu AK. ÇKDr. — Vgl. प्रमदाकानन.

प्रमदन (von मद् mit प्र) n. *Liebeslust* Kauç. 78.

प्रमदराज्य n. N. pr. einer Stadt im Dekkhan Pañkat. ed. orn. 1,4. — Vgl. मकिलारोप्य und मिहिलारोप्य.

प्रमदवन (1. प्र° + वन) n. *der Vergnügungsgarten eines Fürsten* AK. 2,4,1,3. H. 1113. Halâj. 2,58. Çâk. 80,22. Mâlav. 29,8. — Vgl. प्रमदावन.

प्रमदाकानन (प्र° + का°) n. = प्रमदावन Bhar. zu AK. ÇKDr. — Vgl. प्रमदकानन.

प्रमदानन (प्रमदा + श्रा°) n. *ein best. Metrum, 4 Mal* ⏑⏑––––⏑⏑ ––⏑–⏑⏑–⏑–⏑⏑–⏑– Ind. St. 8,400.

प्रमदाय् (von प्रमदा), °यति *sich wie ein ausgelassenes Weib betragen:*

सायंतनीं संध्याम् — प्रमदायतीम् Bhâg. P. 3,20,37.

प्रमदावन (प्र° + वन) n. *der Vergnügungsgarten der Frauen eines Fürsten* Çabdar. im ÇKDr. N. 1,24. R. 5,20,23. — Vgl. प्रमद्वन.

प्रमदितव्य n. partic. fut. pass. impers. von मद् mit प्र *fahrlässig sein in Bezug auf* (ablat.): सत्यात्, धर्मात्, कुशलात्, भूत्यै (sic), स्वाध्यायप्रवचनाभ्यां, देवपितृकार्याभ्यां न प्रमदितव्यम् Taitt. Up. 1,11,1. 2.

प्रमद्वर (von मद् mit प्र) 1) adj. Vop. 26, 136. — 2) f. द्वरा N. pr. der Gattin Ruru's und der Mutter Çunaka's MBh. 1,872. 940. 950 (Etym. des Namens). 13,2004. Kathâs. 28,87.

प्रमनस् (1. प्र + म°) adj. *gut gelaunt, in heiterer Stimmung seiend* AK. 3,1,7. H. 435. MBh. 8,1747. घाक्षपत्रभिदुद्राव प्रमनाः प्रमनस्तरम् 465. पाञ्चसेन्याः परामृद्धिं दृष्ट्वा प्रज्वलितामिव। स्नुपास्ता धृतराष्ट्रस्य नातिप्रमनसो ऽभवन् 2,2024. 9,3370. 15,588. Ragh. 3,67. — Vgl. प्रमयास्.

प्रमन्त्र (1. प्र° + म°) *eine best. hohe Zahl* Vjutp. 182. Mél. asiat. IV, 639. — Vgl. प्रमात्र.

प्रमन्थ (von मन्थ् mit प्र) m. *der Stab, durch dessen Drehung Feuer aus dem Holz gerieben wird*, Schol. zu Kâtj. Çr. 356,5. 7. 362,21. 429, 22. 434,2.

प्रमन्थु m. N. pr. eines Sohnes des Vîravrata und jüngern Bruders des Manthu Bhâg. P. 5,15,13.

प्रमन्द (von मन्द् mit प्र) m. *eine best. wohlriechende Pflanze* Kauç. 8. 25. 32. 36.

प्रमन्दनी (wie eben) f. wohl dass. AV. 4,37,3.

प्रमन्यु (1. प्र + म°) adj. *erzürnt, aufgebracht gegen* (loc.) MBh. 9,409. Ragh. 7,31.

प्रमय (von मी mit प्र) m. *Untergang, das Umkommen, Tod* H. 370. Kâth. 11,4. 23,7. प्रमयर्मायुयाम् Râǵa-Tar. 1,9. प्रमयमागते 4,708. 6, 284. प्रमया f. Halâj. 2,323. प्रमयः, ईषत्प्रमयः, सुप्रमयः (दुष्प्रमय nach Wils. *schwer zu messen*; vgl. प्रमेय) P. 6,1,150, Vârtt., Sch. — Vgl. अप्रमय.

प्रमयु (wie eben) adj. *dem Untergang verfallen* AV. 8,1,16.

प्रमर (von मर् mit प्र) m. *Tod* (?): एतौ मे गावौ प्रमरस्य युक्तौ RV. 10,27,20.

प्रमरण (wie eben) n. *das Sterben, Tod:* °शील zur Erkl. von प्रमायुक Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. 1,4,8 (S. 195).

प्रमर्दक (von मर्द् mit प्र) 1) adj. *zermalmend, aufreibend:* परसैन्य° Lalit. ed. Calc. 116,8. — 2) m. N. pr. eines Dämons: मार° Lalit. ed. Calc. 400,13.

प्रमर्दन (wie eben) 1) adj. *zermalmend, aufreibend:* अस्त्र R. Gorr. 1, 30,12. द्विषताम् Hariv. 11274. शत्रुगण° MBh. 14,1535. सूर्यचन्द्र° (राहु) Hariv. 216. चन्द्र° N. eines Unholden (neben Râhu) MBh. 1,2539. so v. a. *vertreibend* Suçr. 1,189,7. 2,128,6. — 2) Bein. Vishṇu's H. ç. 73. MBh. 12,12864. N. pr. eines Dieners des Çiva Vjâḍi zu H. 210; vgl. Hariv. Langl. I, 513. eines Vidjâdhara Kathâs. 48,78. eines Heerführers des Çambara Hariv. 9201. 9314. 9329. 9345. fgg. — 3) n. *das Zermalmen, Aufreiben:* शत्रूणाम् Hariv. 3294.

प्रमर्दितर् (wie eben) nom. ag. *Zermalmer, Aufreiber:* अरीणाम् MBh. 3,10886.

प्रमर्दिन् (wie eben) dass.: परसैन्य° Vjutp. 93. दनुपुत्रप्रमर्दिनी Hariv. 10237.

प्रमहस् (1. प्र + म°) adj. nach Sâj. so v. a. प्रकृष्टतेजस्क *von grossem Glanze:* समिद्धस्य प्रमहसो ऽग्ने वन्दे तव श्रियम् RV. 5,28,4. Mitra-Varuṇa: असुर्याय प्रमहसा 7,66,2. 8,25,3. — Vgl. वाज°.

प्रमा (मा mit प्र) f. Vop. 26,198. 1) *Grundlage, Fussgestell:* यस्य भूमिः प्रमान्तरिक्षमुतोदरम्। दिवं यश्चक्रे मूर्धानम् ॥ AV. 10,7,32. — 2) *Grundmaass, Maassstab:* कासीत्प्रमा प्रतिमा किं निदानम् RV. 10,130,3. VS. 14,18. 15,65. — 3) *richtiger Begriff, richtige Vorstellung* AK. 3,3,10. Kap. 1,88. Tarkas. 19. 53. Prab. 20,17. सुगतो यदि धर्मज्ञः कपिलो नेति का प्रमा Müller, SL. 102. Schol. zu Ǵaim. 1,4. Colebr. Misc. Ess. I, 289. Z. d. d. m. G. 6,30, N. 1. Banerjea, Dial. 171. — 4) *ein best. Metrum* RV. Prât. 17,11. Ind. St. 8,111. 285. — Vgl. सह°.

प्रमाण (wie eben) 1) n. *Maass, Maassstab, Grösse, Umfang, Länge, Gewicht, Menge, Zeitdauer;* = इयत्ता AK. 3,4,12,56. H. an. 3,214. Med. ṇ. 61. = वर्ष्मन् AK. 3,4,18,126. = आयाम Kâr. zu P. 5,1,19. ऊर्ध्व° Kâtj. Çr. 21,4,12. 1,10,12. 16,8,26. 18,1.5. P. 6,2,4. प्रथमं तत्प्रमाणानां त्रसरेणुं प्रचक्षते M. 8,132. Sûrjas. 5,13. 13,5. Gauḍap. zu Sâṁkhjak. 3 (zugleich Erkenntnissmittel). अणु° adj. Kaṭhop. 2,8. M. 8,32. MBh. 12,6901. प्रमाणेनातिप्रवृद्धाम् *von ungeheurem Umfange* R. 1,28,8. 48, 5. 2,56,8. तुल्यः पृथ्वीप्रमाणेन भास्करः प्रतिभाति मे 4,60,18. Suçr. 2,22, 19. 309,21. Ragh. 18,37. 41. Spr. 1866. Kâm. Nîtis. 13,16. Varâh. Bṛh. S. 11,41. 24,5. किंप्रमाणा भूः Sûrjas. 12,2. ग्रासप्रमाणा पिण्डा Mârk. P. 29,35. वृषभमतिप्रमाणम् MBh. 1,761. R. Gorr. 1,29,8. Kathâs. 11,44. कटिश्च तस्यातिकृतप्रमाणा MBh. 3,10054. केशान्तिको ब्राह्मणस्य दण्डः कार्यः प्रमाणतः M. 2,46. P. 5,2,37, Vârtt. 7. प्रमाणरूपसंपन्न (निस्त्रिंश) MBh. 4,1839. सेरा नल्वप्रमाणतः R. 6,82,71. Suçr. 1,24,6. 125,11. 2, 40,2. शय्याप्रमाणाधिक (गात्र) Mṛkkh. 48,24. Varâh. Bṛh. S. 24,9. 32,6. 49,8. 68,14. Pańkat. ed. orn. 6,8. प्रमाणायामतः समः (विप्रः) *Breite* MBh. 1,8080. चतुःसौवर्णिको निष्को विज्ञेयस्तु प्रमाणतः *Gewicht* M. 8,137. Varâh. Bṛh. S. 83,7. ब्राह्मस्य तु क्षपाहस्य यत्प्रमाणम् M. 1,68. Sûrjas. 1,19. 12,50. वर्षशतप्रमाणमायुः Pańkat. 187,10. वयः° *das Lebensalter* MBh. 3,2804. चतुर्न्यहःप्रमाणानि Mârk. P. 16,32. 46,41. 33,2. 8. एवंकृतप्रमाणानि छन्दांसि RV. Prât. 17,1. *die prosodische Länge eines Vocals* P. 1,1,50, Sch. प्रमाणे ऽथ लयस्थाने किंनराः कृतनिश्रमाः MBh. 2,132. 138 (wo °निश्रमः st. °निश्चयः zu lesen ist). पाठे गेये च मधुरं प्रमाणैस्त्रिभिरन्वितम् (= द्रुत, मध्य, विलम्बित Schol.) R. 1,4,6 (3,44 Gorr.). नहि कश्चित्प्रमाणं ते रत्नानां वेत्स्यते नरः *Menge* Hariv. 9733. Varâh. Bṛh. S. 23,2. Mârk. P. 54,2. प्रमाणाधिक (श्वास) *übermässig* Çâr. 20. स्वप्रमाणानुरूपैः सेचनघटैः *den physischen Kräften entsprechend* 8, 28. प्रमाणेन *im Durchschnitt* (nach Weber) Weber, Ǵjot. 42,5. — 2) n. *Norm, Richtschnur; Autorität;* = मर्यादा und प्रमातर् AK. 3,4,12, 56. H. an. Med. = सत्यवादिन् H. an. Med. ग्रामः प्रमाणम् Pâr. Gṛhj. 1,9. Lâṭj. 6,1,11. 8,1,12. 10,16,13. Kauç. 141. धर्मं जिज्ञासमानानां प्रमाणं परमं श्रुतिः M. 2,13. आत्मौपम्येन पुरुषः प्रमाणमधिगच्छति Spr. 1849 (= MBh. 13,5572). स यत्प्रमाणं कुरुते लोकस्तदनुवर्तते Bhag. 3,21 (Bhâg. P. 6,2,4). 16,24. Spr. 2101. जन्मतस्तु प्रमाणेन ज्येष्ठो राजा युधिष्ठिरः MBh. 1,4506. P. 1,2,55. Hariv. 8468 fg. Çâk. 21. Hit. 110,12. तद्वचः प्रमाणमाकलय्य Z. d. d. m. G. 14,574,15. Nîlak. 9. Schol. zu Kâtj.

Çr. 23,10,11. अप्रमाणविद् Bhâg. P. 8,9,18. प्रमाणज्ञ Beiw. Çiva's Çiv. सर्वं चैतत्प्रमाणम् so v. a. *alles dieses gilt als Autorität* Kâç. zu P. 5,2,92. Mârk. P. 15,70. (आत्मधाः) प्रमाणं चैव लोकस्य M. 11,84. R. 2,101,26. भवान्प्रमाणं भवती so v. a. *du hast zu entscheiden* N. 18,12. 4,31. Çâk. 61,8. Pañkat. 23,12. Hit. 8,13. प्रमाणदृष्टो धर्मो ऽयम् *von Autoritäten anerkannt* MBh. 1,4722. 4572. पाणिस्त्वमेव मोक्षे च प्रमाणम् so v. a. *du bist berechtigt* Hariv. 8109. स्त्रीप्रमाणाः कुटुम्बिनः *nach den Weibern sich richtend* P. 5,4,116, Sch. प्रमाणभूत Beiw. Çiva's Çiv. Selten im pl.: प्रमाणानि च कुर्वीत तेषां धर्मान् M. 7,203. प्रमाणानि प्रमाणज्ञैः परिपाल्यानि यत्नतः । प्रमाणैः स्थापिता संस्था नातिक्रमितुमर्हसि ॥ R. Gorr. 1,62,26. Richtet sich bisweilen nach dem Geschlecht des subst., auf das es bezogen wird: यदि वेदाः प्रमाणास्ते MBh. 3,2037. प्रमाणा यदि ते वयम् 15793. 14,1675. प्रमाणी P. 5,4,116. स्त्री प्रमाणी येषां ते स्त्रीप्रमाणाः कुटुम्बिनः Sch. Vop. 6,15. 16. — 3) n. *Mittel zu richtigem Wissen, Erkenntnissmittel, Beweismittel;* = शास्त्र und हेतु AK. H. an. Med. Colebr. Misc. Ess. I, 266. 302. Jogas. 1,6. 7. Kap. 1,89. 103. Gaim. 1,5. Sâṁkhjak. 4. Tattvas. 48. Tarkas. 27. 48. °कुशल Kap. 1,4. °दृष्ट 2,25. Jâgñ. 2,22. Spr. 2182. 2380. MBh. 3,2803. Prab. 27,19. Madhus. in Ind. St. 1,18,6 v. u. Sâh. D. 35. 57. P. 8,2,97, Sch. Wassiljew 330 (*Logik*). — 4) n. *richtiger Begriff,* = प्रमा Çabdar. im ÇKDr. अग्निना सिञ्चेदिति न प्रमाणं योग्यताविरहात् Tarkas. 51. — 5) n. viell. *das Gefühl der Sicherheit, Unbefangenheit:* °स्थ Hariv. 5680. अतिदुर्वृत्ते दुर्मेधे केकयकुलपांसनि । वञ्चयित्वा तु राजानं सप्रमाणेव तिष्ठसि ॥ R. 2,37,21. सप्रमाणम् adv. Dhûrtas. 94,12. प्रमाणकोट्याम् *in der grössten Unbefangenheit, nichts Schlimmes ahnend* MBh. 1,2241. 4996. 3,542. 8,4251. 9,3149. — 6) *das erste Glied in der Regel de tri* Colebr. Alg. 33. — 7) *Kapital* (Gegens. *Zinsen*) Colebr. Alg. 39. — 8) = एकत्व, एकता *Einheit* H. an. Med. — 9) n. = नित्य *beständig* H. an. Med. — 10) m. a) *Norm, Richtschnur, Autorität;* s. u. 2. — b) N. eines grossen Feigenbaumes an der Gaṅgâ MBh. 3,41. — 11) f. ई a) *Norm, Richtschnur, Autorität;* s. u. 2. — b) *ein best. Metrum* Colebr. Misc. Ess. II, 74. 118. Ind. St. 8,222. 329. fg. 468 (vgl. den Index). — Vgl. अ°.

प्रमाणक (von प्रमाण) 1) am Ende eines adj. comp. in der Bed. von प्रमाण 1. MBh. 14,1888. von प्रमाण 3. Kull. zu M. 8,262. Vgl. निष्प्रमाणक. — 2) °णिका f. *ein best. Metrum,* 4 Mal ⏑–⏑–⏑–⏑– Colebr. Misc. Ess. II, 159 (III, 5). Khandom. 19. Ind. St. 8,367.

प्रमाणता f. nom. abstr. von प्रमाण 2: प्रमाणमप्रमाणं वै यः कुर्यादबुधो जनः । न स प्रमाणतामर्हो विवादजननो हि सः ॥ MBh. 13,7557.

प्रमाणत्व n. nom. abstr. von प्रमाण 2. Nilak. 9. P. 1,2,53. 55. *Correctheit* Vedântaparibhâshâ 173 (nach Nilak.).

प्रमाणप्रमोद (प्र° + प्र°) m. Titel eines Buchs Hall 50.

प्रमाणमाला (प्र° + मा°) und प्रमाणरत्नमाला (प्र° + र°) f. Titel eines Buchs Hall 159.

प्रमाणय् (von प्रमाण), °यति 1) *Jmd* (acc.) *in einer Sache* (loc.) *zur Autorität machen, als Aut. ansehen* Spr. 816. — 2) *beweisen, deutlich an den Tag legen:* कल्यपालकुले जन्म तेनैव प्रमाणितम् । तोयोचितापर्यशोक्तिः Râga-Tar. 5,205.

प्रमाणरत्नमाला s. प्रमाणमाला.

प्रमाणलक्षण (प्र° + ल°) n. Titel eines Vedânta-Buchs Hall 128.

प्रमाणवत् (von प्रमाण) adj. *mit Beweisen versehen, begründet:* वचनानि Prab. 29,14.

प्रमाणवाक्य (प्र° + वाक्य) n. *Autorität:* वेद Madhus. in Ind. St. 1,14,5.

प्रमाणवार्त्तिक (प्र° + वा°) n. Titel einer Schrift des Dharmakîrti Wassiljew 310. 312. 314. 315.

प्रमाणविनिश्चय (प्र° + वि°) m. Titel einer Schrift des Dharmakîrti Wassiljew 307.

प्रमाणसमुच्चय (प्र° + स°) m. Titel einer Schrift des Dignâga Wassiljew 206. 208.

प्रमाणसूत्र (प्र° + सूत्र) n. *Messschnur* Mṛkkh. 47,25. 48,1. — Vgl. मानसूत्र.

प्रमाणान्तरता f. nom. abstr. von प्रमाण — अन्तर *ein anderes Beweismittel* Bhâshâp. 142.

प्रमाणिक (von प्रमाण) adj. *ein Maass bildend, ein Maass seiend* H. 590. Wohl fehlerhaft für प्रामाणिक; vgl. Halâj. 2,331.

प्रमाणीकृ (प्रमाण + 1. कृ) 1) *Jmd Etwas zumessen:* दैवेन प्रभुणा स्वयं जगति यस्य प्रमाणीकृतम् Spr. 1255. — 2) *Jmd oder Etwas zur Richtschnur nehmen, als Autorität ansehen, sich richten nach* (acc.) Kumâras. 6,1. Kathâs. 22,170. Prab. 113,15. Dhûrtas. 77,5. तद्भिरपि दैवस्य शासनं प्रमाणीकृतम् Çâk. 78,19. Râga-Tar. 3,425. — 3) *als Beweismittel ansehen, für ein Beweismittel halten:* न प्रमाणीकृतः पाणिर्बाल्ये बालेन पीडितः R. 6,101,18. Müller, SL. 104.

प्रमातर् (von मा mit प्र), nom. ag. *der Inhaber eines richtigen Begriffs, percipiens, ein vollgültiges Urtheil besitzend, eine Autorität* AK. 3,4,12,56. H. an. 3,214. Med. r. 61. प्रमातास्येव न प्रमाता Schol. zu Kap. 1,87 (S. 64, Z. 23). प्रमाता चेतनः शुद्धः ebend. (S. 67, Z. 4). Vedântas. (Allah.) No. 6. 13. Sâh. D. 23,6. 26,12. 31,11. प्रमातृचैतन्य Vedântapar. 10,4 (nach Nilak.).

प्रमातव्य (von मी mit प्र) adj. *zu tödten* MBh. 3,13321. Man hätte das caus. प्रमापयितव्य erwartet.

प्रमातामह (1. प्र + मा°) m. *der Vater des Grossvaters mütterlicher Seits* AK. 2,6,1,33. H. 557.

प्रमात्र (1. प्र + मात्र) *eine best. hohe Zahl* Vjutp. 179. 182. Mél. asiat. IV, 639. — Vgl. प्रमत्त.

प्रमात्व n. nom. abstr. von प्रमा 3. Bhâshâp. 135. Schol. zu Gaim. 1,5.

प्रमाथ (von मथ् mit प्र) m. 1) *das Zerren:* प्रमाथोन्मथनैः MBh. 4,362 (Hariv. 4717). पन्नगस्य 13,26. *das gewaltsame Entführen eines Weibes* 3,15651. Hariv. 6621. द्रौपदी° heisst bei Bopp eine Episode, die in der Calc. Ausg. des MBh. द्रौपदीहरण betitelt ist. — 2) N. pr. eines der Söhne des Dhṛtarâshṭra MBh. 7,6938. eines Wesens im Gefolge des Skanda 9,2532. eines Dânava Kathâs. 47,12. pl. = प्रमथ Bez. des Gefolges von Çiva Hariv. 10487. 10494. 10582. 10839. — Vgl. प्रमथ.

प्रमाथिन् (wie eben) 1) adj. P. 3,2,145. a) *abschlagend, zum Abschlagen dienend:* वृन्तात्फलमिवाविद्धं लगुडेन प्रमाथिना MBh. 9,1452. — b) *zerrend, in Bewegung versetzend, beunruhigend, zu schaffen machend, zusetzend:* (मरुतः) ध्वजतरुप्रमाथिनः Ragh. 11,58. सर्वतिमि° MBh. 3,698. रिपु° 1,7077. 4,299. 5,7212. Ańç. 1,10. स्वनिपतृ° (राजपुत्राः)

Kathâs. 28,152. इन्द्रियार्थैः — नरचित्तप्रमाथिभिः R. 1,9,4. R. Gorr. 2,9,9. हृदय° Mâlav. 37. Häufig ohne obj.; von Personen MBh. 3,15707. 4,428. 5,1853. अति° (दानव) Hariv. 8158. द्विरद MBh. 8,688. इन्द्रियाणि प्रमाथीनि हरन्ति प्रसभं मनः Bhag. 2,60. Bhâg. P. 7,12,7. MBh. 3,13948. चञ्चलं हि मनः कृष्ण प्रमाथि बलवद्दृढम् Bhag. 6,34. — 2) m. a) N. pr. eines Sohnes des Dhṛtarâshṭra (vgl. प्रमथ, प्रमाथ) MBh. 1,4552. 4,1748. eines Râkshasa 3,16405. 16407. 16433. 16435. 6,4083. R. 3,29,32. 6,108,11. eines Affen 3,33. 69,43. — b) Bez. des 13ten (47ten) Jahres im 60jährigen Jupitercyclus Varâh. Bṛh. S. 8,33. 34. Journ. of the Am. Or. S. 6,180. Nach Varâh. Bṛh. S. 8,45. 46 auch N. des 47ten Jahres, aber hier offenbar ein Fehler für प्रमादिन्, wie man schon daraus ersehen kann, dass in diesem Jahre die Leute अलस faul sein sollen (Kern). — 3) f. °नी N. pr. einer Apsaras MBh. 1,4819. Hariv. 12473.

प्रमाद (von मद् mit प्र) m. 1) *Rausch, Trunkenheit:* (देवाः) यन्ति प्रमादमतन्द्राः RV. 8,2,18. प्रमादादिव जल्पत MBh. 2,859. — 2) *Fahrlässigkeit, Unaufmerksamkeit, Unachtsamkeit, Nachlässigkeit* P. 3,3,68, Sch. AK. 1,1,2,30. H. 1382. Halâj. 4,69. Muṇḍ. Up. 3,2,4. Kauç. 73. M. 12,83. Jâǵń. 2,164. 260. Suçr. 1,102,17. Çâk. 153. Spr. 275. 339. 1260. 2685. Râǵa-Tar. 5,213. 217. Kathâs. 15,61. 33,67. Kaurap. 1. Verz. d. B. H. 288,11 v. u. Verz. d. Oxf. H. 163, b, N. रामे प्रमादं मा कार्षीः पुत्र भ्रातरि गच्छति R. 2,40,4. नहि राज्ञा प्रमादो वै कर्तव्यो मित्ररक्षणे MBh. 12,2989. अप्रमादश्च कर्तव्यः पुत्रि सत्यवता पथि Sâv. 4,28. अप्रमादो बले कोषे दुर्गे जनपदे तथा । कार्यस्ते R. Gorr. 2,52,6. अप्रमादेन 6,81,7. खड्गप्रमाद *eine Unaufmerksamkeit —, eine Unbesonnenheit in Betreff des Schwertes* Kathâs. 42,168. असकृन्नसंक्लीश्रोत्रप्राप्ति° Spr. 588. Mit einem abl. constr. Vop. 5,20. — 3) *eine best. hohe Zahl* Vjutp. 180. 182. Mél. asiat. IV, 640. — Vgl. अ° und अप्रमादम् absolut.

प्रमादवत् (von प्रमाद) adj. = प्रमादिन् Gaṇap. im ÇKDr. Jâǵń. 3,130.

प्रमादिका (von मद् mit प्र) f. *ein gefallenes Mädchen* Çabdar. im ÇKDr.

प्रमादिन् (wie eben) 1) adj. *fahrlässig, unaufmerksam, unachtsam, nachlässig* P. 3,2,141. MBh. 3,1923 (5,2089). 15128. 12,2989. 15,101. Hariv. 9883. R. Gorr. 2,79,21. Suçr. 2,169,18. Spr. 725. 1243. 2610. 3277. Kathâs. 45,149. Pańkat. 52,22. सर्वत्र Vikr. 30,14. अ° (s. auch bes.) MBh. 8,680. R. Gorr. 2,13,2. Kathâs. 37,163. Râǵa-Tar. 6,361. Vgl. अ°. — 2) m. Bez. *des 47ten (21ten) Jahres im 60jährigen Jupitercyclus* Journ. of the Am. Or. S. 6,180; vgl. u. प्रमाथिन् 2, b.

प्रमापण (vom caus. von मी mit प्र) 1) adj. f. ई *mordend, Mörder:* पतिगुरुनिजापत्यप्रमापणीम् Jâǵń. 2,279. — 2) n. *Tödtung* AK. 2,8,2,81. H. 370. Halâj. 2,322. M. 11,140. Jâǵń. 2,277. R. 5,42,15. 48,4. MBh. 12,13252. Râǵa-Tar. 6,121. युधि प्राणः °णम् 8,1137. प्रमापन Colebr. und Lois. zu AK.

प्रमापयितर् (wie eben) nom. ag. *dem Untergang zuführend;* davon nom. abstr. °तृत्व n. Çaṅk. zu Khând. Up. 2,10,1.

प्रमायु (von मी mit प्र) adj. = प्रमायुक Shaḍv. Br. 4,1.

प्रमायुक (wie eben) adj. *dem Untergang —, Verderben verfallend, hinsterbend* TS. 6,5,6,5. TBr. 1,3,10,10. Ait. Br. 3,11. 44. Çat. Br. 12,1,2,5. 2,2,4. 14,4,2,19. Shaḍv. Br. 3,7. Âçv. Gṛhj. 2,7. — Vgl. अ°.

प्रमार (von मर् mit प्र) m. *das Sterben* AV. 11,8,33.

प्रमार्जक (von मर्ज् mit प्र) adj. *abwischend* so v. a. *entfernend:* दैव्या मन्युप्रमार्जकाः MBh. 12,10307.

प्रमार्जन (wie eben) n. *das Abreiben, Abwischen* Suçr. 1,23,4. 17. 99,17. 2,367,5. अश्रु° *das Abwischen —, Trocknen der Thränen* so v. a. *das Trösten* MBh. 1,7757. 3,451. 12,5263. 5796. Hariv. 8233. R. 3,35,29. 6,75,18. 87,18. Spr. 1110. so v. a. *das Weinen* 3399.

प्रमित s. u. मा mit प्र.

प्रमिताक्षरा (प्र° + अक्षर) f. *ein best. Metrum,* 4 Mal ⏑⏑ – ⏑ – ⏑⏑⏑ – ⏑⏑ – Colebr. Misc. Ess. II, 160 (VII, 13). Çrut. 29. Khandom. 47. Ind. St. 8,380. fg.

प्रमिति (von मा mit प्र) f. = प्रमा *ein richtiger Begriff* AK. 3,3,10.

प्रमी s. वात°; प्रमीत s. u. मी mit प्र.

प्रमीति (von मी mit प्र) f. *Verderben, Untergang* Nir. 10,21.

प्रमीय (wie eben) partic. fut. pass.; s. अ°.

प्रमीला (von मील् mit प्र) f. *das Schliessen der Augen, Schläfrigkeit* AK. 1,1,2,37. 3,4,25,178. H. 313. an. 2,426. Med. r. 42.

प्रमीलिन् (wie eben) m. Bez. eines Unholds (*der die Augen schliesst, Mattigkeit hervorbringt*) AV. 8,6,2.

प्रमुक्ति (von मुच् mit प्र) f. *Befreiung,* Bez. gewisser Sprüche TBr. 3,8,18,4.

प्रमुख (1. प्र + मुख) 1) adj. a) *mit dem Gesicht zu — hin* (acc.) *gewandt:* तं सर्वे प्रमुखाः स्वनम् । अप्येकमनसो जग्मुर्यथास्थानं प्रधाविताः ॥ R. 2,103,36. — b) *der vorderste, erste; der vorzüglichste;* = प्रथम, आदि, मुख्य, प्रधान, श्रेष्ठ AK. 3,2,6. Trik. 3,3,51. H. 1437. an. 3,113. Med. kh. 10. Halâj. 4,5. चलेषु प्रमुखो हस्ती Hit. III, 83. गण° *der Vorstand einer Versammlung* Vjutp. 144. Gewöhnlich am Ende eines adj. comp. (f. आ) *den zum Vordersten habend, angeführt von, dieser und so weiter:* वीरसेनप्रमुखं दण्डचक्रम् Mâlav. 0,10. वसिष्ठप्रमुखैर्द्विजैः R. 1,1,34. 8,4. 2,25,8. 65,25. Indr. 2,14. Kumâras. 2,38. Kathâs. 43,386. Râǵa-Tar. 3,14. 5,186. Prab. 73,10. H. 124. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,543,9. 7,12. Çl. 45. गायत्रीप्रमुखं छन्दः AK. 2,7,22. गर्मुच्छ्यामाकप्रमुखाः 2,4,5,31. सामात्यप्रमुखा (st. अमात्य° wegen eines vorangehenden र) जनाः MBh. 3,3062. प्रीति° so v. a. *freundlich* (vgl. पुरःसर): °वचन Megh. 4. प्रमुख = मान्य *ehrenwerth* Çabdar. im ÇKDr. — 2) m. a) *Haufen, Menge* Çabdar. — b) *Rottleria tinctoria Roxb.* (पुंनाग) Çabdar. im ÇKDr. — 3) n. a) *Anfang* (eines Kapitels) Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 283. — b) *Gegenwart, dieselbe Zeit;* = तदात्व Trik. 3,2,17. = अन्वयवेला Pratâpar. 72, b, 5. — 4) loc. प्रमुखे adv. *voran, vor dem Angesichte, gegenüber, vor* (mit dem gen.): कौशल्यां प्रमुखे कृत्वा *vorangehen lassend* R. 6,111,17. ते ऽवस्थिताः प्रमुखे *gegenüber* Bhag. 2,6. R. 6,76,27. MBh. 4,1199. तस्य सैन्यस्य 2,1156. 2432. Hariv. 4330. 4549. 8089. R. 6,93,3. 98,17. Çâk. 181. Çâk. Ch. 61,1. सेना° MBh. 5,2242. Am Anfange eines comp. ohne Flexionszeichen: प्रमुखाविष्कृतचारुविभ्रमा Ragh. 8,79. Vgl. प्रमुखतस्.

प्रमुखतस् (von प्रमुख) adv. 1) *voran:* भीष्मं प्रमुखतः कृत्वा MBh. 1,5324. 6,1639. 7,6387. *vor dem Angesicht, gegenüber, vor* (mit dem gen.) ये ये प्रमुखतो ऽभवन् 10,93. न शक्यामि च ते तात स्थातुं प्रमुखतो युधि 2,1005. 4,1218. 5,460. Hariv. 9149. R. 6,33,23. भीष्मद्रोणप्रमुखतः सर्वेषां च महीक्षिताम् । उवाच Bhag. 1,25. — 2) *vor allen Andern, zuerst, an-*

fänglich Bhâg. P. 3,20,22. — Vgl. प्रमुखे unter प्रमुख.

प्रमुच (von मुच् mit प्र) m. N. pr. eines Ṛshi MBh. 12,7595. Mârk. P. 75,25. fg. — Vgl. प्रमुचु und Verz. d. B. H. 126,1.

प्रमुचु (wie eben) m. = प्रमुच MBh. 13,7112. Hariv. Langl. I,514. R. in Verz. d. B. H. 122,6.

प्रमुद् (1. प्र + मुद्) f. *Freude, Lust; Liebeslust* ṚV. 9,113,11. VS. 30,10. 39,9. Çat. Br. 14,7,1,11. श्रुत्वा तु पार्थिवस्यैतत्संवर्तः प्रमुदं गतः MBh. 14,158. अन्येन मत्प्रमुदः कल्पयस्व ṚV. 10,10,12. adj. *froh* ÇKDr. angeblich nach AK.

प्रमुदित 1) partic. adj. s. u. मुद् mit प्र. — 2) f. आ Bez. einer der 10 Bhûmi bei den Buddhisten Vjutp. zu H. 233. — 3) n. N. einer der 8 Vollkommenheiten im Sâṁkhja Gaudap. zu Sâṁkhjak. 51. Vgl. प्रमोद, प्रमोदमान, सदाप्रमुदित.

प्रमुदितप्रलम्बसुनयन (प्र° - प्र° - सु°) m. N. pr. eines Gandharvarâga Vjutp. 88.

प्रमुदितवदना (प्र° + वदन) f. *ein best. Metrum, 4 Mal* ⏑⏑⏑⏑⏑⏑ –, ⏑ – – – ⏑ – Colebr. Misc. Ess. II, 160 (VII, 10). Ind. St. 8,382.

प्रमुपित partic. von मुप् mit प्र; f. °ता *eine Art Räthsel* Verz. d. Oxf. H. 204,*a*,28.

प्रमूर् s. अ°. Wird von Sâj. auf मुर्छ् zurückgeführt, aber wohl eher von मुह् abzuleiten.

प्रमृगम् (1. प्र + मृग) adv. gaṇa तिष्ठद्ग्वादि zu P. 2,1,17.

प्रमृग्य (von मर्ग् mit प्र) adj. *aufzusuchen* so v. a. *besonders geeignet zu* (dat.): संपन्नसस्यं विषयं पररस्य यायात्प्रमृग्यं विजयाय राजा Kâm. Nîtis. 15, 4.

प्रमृणा (von मर्ण्, मृण् mit प्र) adj. *zerstörend* ṚV. 10,103,4. यमो राज्ञी प्रमृणाभिः (देवीभिः Comm.) पुनातु मा TBr. 1,4,8,6.

प्रमृत (von मर् mit प्र) 1) partic. adj. *gestorben, todt:* प्रमृते मयि — पुत्रदारादि नङ्क्ष्यति MBh. 3,10370. प्रमृत = आस्तृत Trik. 3,1,12; der Text hat प्रस्तृत, die Corrigg. प्रसृत, der Index aber प्रमृत. — 2) n. *Tod:* दुर्भिक्षादेव दुर्भिक्षं क्लेशात्क्लेशं भयाद्भयम्। मृतेभ्यः प्रमृतं (v. l. प्रमृता) यान्ति दरिद्राः पापकर्मिणः॥ 12,6747 = 12140 = Mârk. P. 14,18.19. bildliche Bez. *des Ackerbaues* (vgl. हिंसाप्रायां पराधीनां कृषिं यत्नेन वर्जयेत् M. 10, 83) M. 4, 4. 5 = Bhâg. P. 7,11,18. 19.

प्रमृतक (von प्रमृत) adj. *todt* Bhâg. P. 5, 14, 16.

प्रमृश (von मर्श् mit प्र) adj. *antastend* VS. 16, 36.

प्रमृष्य (von मर्ष् mit प्र) partic. fut. pass.; s. अ°.

प्रमेय (von मा mit प्र) adj. *was zu messen, zu ergründen, sicher zu erkennen, zu beweisen ist;* n. *ein Object richtigen Erkennens, das zu Beweisende* Gaudap. zu Sâṁkhjak. 3. ईशानाय प्रमेयाय MBh. 8,1449. Colebr. Misc. Ess. I, 266. Sâṁkhjak. 4. Git. 1,4. Prab. 112, 1. Vedântas. (Allah.) No. 15. Schol. zu Kap. 1, 108. Kull. zu M. 1. 111. Madhus. in Ind. St. 1, 18, 5 v. u. Am Ende eines adj. comp. f. आ Verz. d. Oxf. H. 173, *b*, 1 v. u. अ° (s. auch bes.) MBh. 1,157. 178. 3,14637. 5,1850. N. 16,21. R. 1,52,13. Spr. 2706.

प्रमेयकमलमार्तण्ड (प्र° - क° + मा°) Titel einer Schrift Hall 162. Verz. d. Oxf. H. 247, *a*, 23.

प्रमेयत्व n. nom. abstr. von प्रमेय Tarkas. 38.

प्रमेह (von मिह् mit प्र) m. *Harnkrankheit; so heissen alle Krankheiten, welche sich in veränderter Beschaffenheit des Harns zu erkennen geben,* Suçr. 1,271,15. 2,76,17. fgg. Varâh. Bṛh. S. 67,7. Verz. d. B. H. No. 929. 963. 965. 967. 975. Wise 350. H. 470. Vjutp. 220.

प्रमेहिन् (von प्रमेह) adj. *an einer Harnkrankheit leidend* Suçr. 1,87, 2. 271,17. 274,9. 11. 2,76,18.

प्रमोक्तव्य (von मुच् mit प्र) adj. *freizulassen, freizugeben* MBh. 7,6363.

प्रमोक्ष (von मोक्ष् mit प्र) m. 1) *das Fahrenlassen, Verlieren:* अपि पुष्पप्रमोक्षेण सर्वाः प्रकृदिता लताः R. Gorr. 2, 123, 6. — 2) *Loslassung, Befreiung; Erlösung:* नीलपाश° MBh. 13,5993. सुग्रीवग्रहणं चैव प्रमोक्षश्च R. Gorr. 1,4,111. आपद्धर्म° Brâhmaṇ. 2,26. MBh. 6,1954. प्राज्ञस्य मूढस्य च जीवितान्ते नास्ति प्रमोक्षो ऽस्तकमत्कृतस्य 8, 1731. 15,226. 13. 4840. — Vgl. वीर°.

प्रमोक्षण (wie eben) n. *Befreiung,* Bez. *des Endes einer Finsterniss* Varâh. Bṛh. S. 5, 62.

प्रमोचन (von मुच् mit प्र) 1) adj. f. ई *befreiend von:* सर्वपाप° MBh. 3, 7007. 8003. 8031. 12,9456. 13306. 13,3882. 7663. Hariv. 27. Mârk. P. S. 658, Z. 12. — 2) f. ई *eine Gurkenart* Gaṭâdh. im ÇKDr. — 3) n. *a) das Vonsichgeben, Entlassen:* बाष्प° *das Thränenvergiessen* MBh. 1, 659. — *b) das Freimachen, Befreien von:* अम्बुधिवाक्तन° Vid. 318. पाप° Kull. zu M. 11, 142. नन्द्रादिशोक° Verz. d. Oxf. H. 27,*a*,24.

प्रमोत *eine best. Krankheit* AV. 9,8,4. Viell. von मीव्.

प्रमोद (von मुद् mit प्र) m. 1) *Lust, grosse Freude* AK. 1,1,4,42. H. 316. Halâj. 1,123. VS. 20,6. Kaṭhop. 1,28. Taitt. Up. 2,5. MBh. 7,2711. 13,5799. R. Gorr. 1,4,28. 135. 4,33,30. Mṛkkh. 43,19. 113,5. Ragh. 3, 19. Spr. 433 (am Ende eines adj. *comp.* f. आ). 737, v. l. 2051. 2477. 2326, v. l. 3167. Kathâs. 17,72. 170. 25,221. 38,161. 42,193. Râga-Tar. 5,364. Bhâg. P. 3,4,10. 28,34. 5,1,29. Prab. 57,11. Sâh. D. 31,10. 47, 10. 80,13. Z. d. d. m. G. 14,572,10. Dhûrtas. 83,14. Verz. d. B. H. No. 1145 (pl.). अ° M. 3,61 = MBh. 13,2487. सप्रमोदम् adv. Dhûrtas. 78, 16. 90,9. 92,5. Eine der acht Vollkommenheiten im Sâṁkhja Tattvas. 37. 41. Gaudap. zu Sâṁkhjak. 51 (neutr.). personif. Hariv. 9531. als Kind Brahman's VP. 50, N. 2. — 2) *ein starker Wohlgeruch* (vgl. आमोद) Bhâg. P. 2,6,2. — 3) N. pr. eines Wesens im Gefolge des Skanda MBh. 9,2567. eines Nâga 1,2152. eines Mannes Râga-Tar. 4,512. — 4) N. *des 4ten Jahres im 60jährigen Jupitercyclus* Varâh. Bṛh. S. 8,29. Journ. of the Am. Or. S. 6, 180. — Vgl. प्रमाण°.

प्रमोदक (vom caus. von मुद् mit प्र) m. *eine best. Körnerfrucht* (यष्टिका) Suçr. 1,73,4. 195,15.

प्रमोदन (vom simpl. und caus. von मुद् mit प्र) 1) adj. *erfreuend,* von Vishṇu MBh. 13,7008. — 2) n. *a) das Sichfreuen, Frohsein* MBh. 14, 1035. सप्रमोदनम् adv. Dhûrtas. 87,8 wohl fehlerhaft für सप्रमोदम्. — *b) das Erfreuen* MBh. 7,1431. 8,709.

प्रमोदमान (partic. praes. von मुद् mit प्र) n. Bez. einer der 8 Vollkommenheiten im Sâṁkhja Gaudap. zu Sâṁkhjak. 51. — Vgl. प्रमुदित, प्रमोद, सदाप्रमुदित.

प्रमोदित (partic. vom caus. von मुद् mit प्र) m. Bein. Kuvera's H. 190. 38. Çabdar. im ÇKDr.

प्रमोदिन् (von प्रमोद) 1) adj. *ergötzend* AV. 4,38,4. — 2) f. °नी *eine best. Pflanze* (क्षिङ्गिनी) BHÂVAPR. im ÇKDR.

प्रमोह (von मुह् mit प्र) m. *Geistesverwirrung* MBH. 1, 585. 6, 3145. 10,668. 13,1012 (= 14,1086). 2254. SUÇR. 1,94,14. 20. 2,412,17. °चित्ता MBH. 3,15685.

प्रमोहन (vom caus. von मुह् mit प्र) adj. f. ई *den Geist verwirrend:* तामसी विद्या सर्वलोकप्रमोहनी HARIV.10044. प्रमोहनास्त्र MBH. 6,3380. fg. 3386.

प्रमोहिन् (von प्रमोह) adj. dass.: रात्रिः सर्वभूतप्रमोहिनी MBH. 6,4894.

प्रम्लोचन्ती (partic. praes. von म्लुच् mit प्र) f. N. pr. einer Apsaras VS. 15,17. — Vgl. प्रम्लोचा und म्लुच् mit प्र.

प्रम्लोचा (von म्लुच् mit प्र) f. desgl. MBH. 1,4821. 2,393. HARIV. 12475. VP. 110. BHÂG. P. 4,30,13. MÂRK. P. 98,1 (= GARUḌA-P. 90 im ÇKDR.). BRAHMA-P. in LA. 50,18.

प्रयत्न (von यत् mit प्र) adj. nach SÂJ. *preiswürdig;* superl. कर्मन् RV. 1,62,6.

प्रयज् (यज् mit प्र) f. *Darbringung* AV. 5,27,5. 6 (VS. und TS. lesen aber प्रयत्न st. प्रयज्). — Vgl. पृत्त°.

प्रयज्यु (von यज् mit प्र) adj. von den Comm. durch यष्टव्य, पूज्य und ähnlich erklärt; eher etwa *hinausstrebend, drängend, treibend, stürmisch* (vgl. इयज्); vorzugsweise Beiw. der Marut RV. 1,39, 9. 86, 7. 5,55,6. 87,1. 6,48,20. 7,56,14. 8,7,33. Vâju 6,49,4. अत्य 1,180,2. Indra 6,21,10. 22,11. Agni: आ रोदसी अपृणा जायमान उत प्र रिक्था अध नु प्रयज्यो 3,6,2. — Vgl. दीर्घ°.

प्रयत s. u. यम् mit प्र. Davon nom. abstr. °त्व n. *Reinheit* (der Person): प्रयतत्वाद्द्विजातीनां दमेनासि समन्वितः MBH. 3,14010. Ind.St. 5,356.

प्रयतदक्षिणा (प्र° + दक्षिणा) adj. *derjenige, welcher Opferlohn (Geschenke überh.) dargereicht hat, donator* RV. 1,31,15. 6,53,2. अद्य नरः प्रयतदक्षिणासो ऽवस्यभिया वक्तवः पृणन्ति 10,107,2.

प्रयति (von यम् mit प्र) f. 1) *Darreichung, Anbietung; Gabe, Schenkung* NIR. 6,9. सोमस्य RV. 1,109,2. 126,5. 8,58,18. — 2) *Anspannung, intentio; Wille, Streben* RV. 10,129,5. VS. 18,1. 20,13.

प्रयतितव्य (von यत् mit प्र) partic. fut. pass. impers. *curandum:* यथा नैनाम् — पश्येत् — तथैव प्रयतितव्यमप्रमत्ताभिरेव हि R. 3,60,24.

प्रयत्तव्य (wie eben) dass.: यथा न — प्रतिपद्येत मे मतिम् । तथा त्वया प्रयत्तव्यम् N. 18,15.

प्रयत्न (wie eben) m. 1) *Willensthätigkeit, Bestrebung, Bemühung; Activität* überh. KAṆ. 1,1,6. 29. 3,2,3. 4. आत्ममनःसंयोगप्रयत्नाभ्यां हस्ते कर्म 5,1,1. TARKAS. 3. ईक्षणासंकल्पप्रयत्न VEDÂNTAÇIKH. bei NÎLAK. 198. JOGAS. 2,47. SUÇR. 1,312,16. ÇAṄK. zu KHÂND. UP. S. 24. प्रयत्नस्तु फलप्राप्त्यै व्यापारो ऽखिलरान्वितः PRATÂPAR. 20,b,7. तथा प्रयत्नमातिष्ठेद्यथात्मानं न पीडयेत् M. 7,68. पितुः प्रयत्नात् RAGH. 3,22. न शिक्षितः प्रयत्नो हि धीराणां हृदये भिया VID. 82. प्रयत्ने समके केचिद्देव स्युः फलभागिनः Spr. 1867. सर्वे प्रयत्नाः शिथिलीभवन्ति 3114. कृत° *der sich alle Mühe giebt, Nichts ausser Acht lässt* 208. विलोक्य नेत्र्यधुना प्रचारमर्थं प्रयत्नः पुरुषोत्तमस्य TRIK. 1,1,2. Das Object, auf welches die *Bemühung, Sorgfalt* gerichtet wird, steht im loc. oder geht im comp. voran: एवं प्रयत्नं कुर्वीत यानशय्यासनाशने । स्नाने प्रसाधने चैव सर्वालंकारकेषु च ॥ M 7,220. ब्रह्मनिग्रहे तु — न मे प्रयत्नः MÂRK. 10,21. अलं प्रयत्नेन तवात्र RAGH. 3,50. इषुप्रयोगे — वितथप्रयत्नः 2,42. श्रापीनभारोद्वहन° 18. प्रयत्नेन (M. 3,79. 206. 4,161. 5,6. 7,45. 172. 8,418. 9,7. SÂV. 2,22. Spr. 1250. 2316, v. l. 2867. VARÂH. BṚH. S. 52,123. 59,16. 77,10), प्रयत्नात् (BHAG. 6,45. SUÇR. 1,161,17. Spr. 383. VARÂH. BṚH. S. 77,2) und प्रयत्नतस् (M. 1,103. 2,24. 3,123. 166. 4,127. 6,91. 7,99. 155. 206. 8,310. 9, 9. 333. R. 1,52,14. VARÂH. BṚH. S. 45,66. 54,5. KATHÂS. 49,232) *sorgfältig, angelegentlich, eifrig, nach Kräften, alles Ernstes.* प्रयत्नैः dass. R. 2,26,34. verstärkt: प्रयत्नेन महता SUND. 3, 15. सर्वेण तु प्रयत्नेन M. 7,71. सर्वप्रयत्नेन Spr. 3060. PAÑKAT. III,243. प्रयत्नप्रेक्षणीय *mit Mühe —, kaum sichtbar* ÇÂK. 5, 11. प्रयत्नमुक्तासना RAGH. 3, 11. प्रयत्नम् n. VIKR. 143 schlechte Lesart für प्रयासो (fehlt bei BOLL.). Vgl. अ° und निष्प्रयत्न. — 2) आस्य° und auch einfach प्रयत्न *Thätigkeit des Mundes bei Articulirung der Laute* RV. PRÂT. 14,10. VS. PRÂT. 1,43. AV. PRÂT. 1, 27. Schol. zu 29. TS. PRÂT. 2,5. ÇIKSHÂ 12 in Ind. St. 4, 107. P. 1,1,9. लघुप्रयत्नतर 8,3,18.

प्रयत्नवत् (von प्रयत्न) adj. *der sich bemüht, seine ganze Sorgfalt auf Etwas wendet* TRIK. 3,1,11. Spr. 191.

प्रयन्तृ (von यम् mit प्र) nom. ag. und fut. *Darreicher, Geber, Bringer:* रायः RV. 1,51,14. 76,4. प्रयन्तारा स्तुवते राधः (पाणी) 4,21,9. राधसः 9,46,5. यः प्रयन्तासि सुषितराय वेदः 7,19,1. 8,82,21.

प्रयस् (von प्री) n. 1) *Vergnügen, Genuss, Ergötzen:* मयः कृणोषि प्रय आ च सूरये RV. 1,31,7. 3,11,7. 5,66,1. 9,66,23. — 2) *Gegenstand des Genusses, beliebte Speise und Trank: Leckerbissen, Labetrunk* NAIGH. 2, 7. आ त्वा विप्रा अचुच्यवुः सुतसोमा अभि प्रयः RV. 1,45,8. 86,7. 118,4. अभि प्रयांसि सुधितानि वीतये 135,4. प्रयांसि नदीनाम् *labende Gewässer* 2,19,2. 3,30,1. आ देवेषु प्रयो दधत् 4,15,2. 10,91,9. Nach WILSON adj. *valuable, precious.* Vgl. घृत°, सु°, हित°.

प्रयस्त adj. *schmackhaft zubereitet, gewürzt* AK. 2,9,45. TRIK. 2,9,12. H. 411. — Scheint mit प्रयस् zusammenzuhängen.

प्रयस्वत् (von प्रयस्) 1) adj. *Genussmittel habend, — gewährend, Labung bringend:* हवामहे त्वा वयं प्रयस्वन्तः सुते सचा RV. 1,130,1. 3,6, 8. 59,2. 4,41,2. 7,73,2. 85,4. सोमाः 9,46,3. 66,23. 10,77,4. 116,8. ÇÂṄKH. ÇR. 5,10,18. — 2) प्रयस्वन्तो ऽत्रयः als Liedverfasser von RV. 5. 20 (aus Vers 3 des Liedes). — 3) n. N. eines Sâman Ind. St. 3,225,a.

प्रया (या mit प्र) f. *Anlauf:* अमित्रायुधो मरुतामिव प्रयाः RV. 3,29,15.

प्रयाग (von यज् mit प्र) m. P. 7,3,62, Sch. 1) *die Opferstätte* κατ᾽ ἐξοχήν: *der Ort, wo* Gaṅgâ *und* Jamunâ *sich vereinigen* TRIK. 2,1,6. 14. H. 951, an. 3,127. MED. g. 41. M. 2,21. MBH. 1,2097. 3,8212. 8218. 13,1723. fg. (wo प्रयागे तु zu lesen ist). 7649. HARIV. 1371. R. 2,54,5. 32. 91,46. 6,108,43. VARÂH. BṚH. S. 11,35. KATHÂS. 20,172. RÂGA-TAR. 4,414. COLEBR. Alg. 132. Verz. d. B. H. No. 448. 1234. KÖPPEN I, 323. 352. °वन R. 2,89,22. °तीर्थ SKANDA-P. in Verz. d. Oxf. H. 73,b,18. Prajâga als Reich HIOUEN-THSANG I, 276. fgg. m. pl. *die Bewohner von* Prajâga MBH. 6,2080. Vgl. कर्ण°, देव°, नन्द°, रुद्र°. — 2) *Opfer.* — 3) *Pferd* (vgl. प्रयोग). — 4) Bein. Indra's (vgl. प्रयागभय) H. an. MED. — 5) N. pr. eines Mannes RÂGA-TAR. 7,683. 688. fgg. 1021. fg. 1043. 1599. 1677. fgg. 8,919. Auch प्रयागक 7,1076. 1722.

प्रयागभय (प्र° + भय) m. Bein. Indra's ÇABDAM. im ÇKDR.

प्रयागसेतु (प्र° + सेतु) m. Titel einer Schrift Verz. d. B. H. No. 1403.

प्रयाचक (von याच् mit प्र) adj. *bittend, flehend:* शरणार्थम् MBh. 6, 1554.

प्रयाचन (wie eben) n. *das Bitten, Anflehen:* अधर्म्यमयशस्यं च शात्रवाणां °नम् MBh. 3, 61.

प्रयाज॑ (von यज् mit प्र) m. Bez. *gewisser Opfersprüche und der von ihnen begleiteten* Âgja*-Spenden, welche zur Eingangsceremonie* (प्रायणीय) *gehören, gewöhnlich fünf an Zahl; für die* Samidh, Tanûnapât, Idâ, Barhis, Svâhâkâra, z. B. समिधो अग्न आज्यस्य व्यन्तु, तनूनपादग्न आज्यस्य वेतु, *beim Thieropfer eilf* (Âprî). P. 7, 3, 62. ṚV. 10, 51, 8. VS. 19, 19. Ait. Br. 1, 8. 11. TS. 1, 5, 2, 3. 2, 6, 1, 6. आज्येन प्रयाजा इज्यन्ते पशुर्ना मध्यतः पृषदाज्येनानूयाजाः 6, 3, 11, 7. Çat. Br. 3, 1, 3, 6. 8, 1, 3. 4. 2, 5, 2, 30. Âçv. Çr. 1, 5. 2, 16. 3, 2. Kâtj. Çr. 3, 2, 16. fgg. 3, 2. fgg. 5, 2, 7. 6, 4, 8. Çâṅkh. Çr. 5, 16, 6. Gṛhj. 1, 10. Çiksh. 19. अ° adj. Ait. Br. 1, 26. Kâtj. Çr. 6, 10, 22.

प्रयाजवत् adj. *von* Prajâga *begleitet* TS. 6, 1, 5, 5.

प्रया॑ण (von या mit प्र) n. Kâç. zu P. 8, 4, 29. 1) *Ausgang, Antritt* (eines Weges u. s. w.), *Abzug, Aufbruch, Abreise; Gang, Reise, Marsch* Halâj. 2, 297. इदं प्रयाणमस्तु वाम् ṚV. 4, 46, 7. 5, 49, 2. अनु प्रयाणमुषसो वि राजति 81, 1. 2. 8, 43, 6. Âçv. Çr. 3, 10. Gṛhj. 1, 8. Lâṭj. 10, 5, 13. MBh. 1, 543. 3, 13597. 8, 1547. Hariv. 13095. R. 1, 33, 13 (प्रयाने gedr.). 2, 26, 16. 70 in der Unterschr. 92, 14 (101, 16 Gorr.). 31. Ragh. 5, 29. 16, 26. Kumâras. 3, 43. Mâlav. 45, 14. Varâh. Bṛh. S. 85, 51. विजय° Prab. 78, 7. मार्गं तावच्छृणु (मे) कथयतस्त्वत्प्रयाणानुरूपम् Megh. 13. अस्खलित° adj. *sicheren Ganges* Spr. 2476. त्रिरात्रम् — प्रयाणभङ्गमकरोत् *unterbrach drei Tage lang seine Reise* Pañkat. 8, 19. प्रयाणेषु *auf Märschen* Râga-Tar. 4, 588. दीर्घप्रयाणपीडित Hit. ed. Johns. III, 94. तदभिमुखकृत° adj. *auf Jmd losgehend* Pañkat. 232, 16. गर्दभेन *das Reiten auf einem Esel* Mit. 47, 5 v. u. प्राण° *der Abzug der Lebensgeister* Râga-Tar. 5, 123. उद्घाटितनवद्वारे पञ्जरे विहगो ऽनिलः। यत्तिष्ठति तदाश्चर्यं प्रयाणे विस्मयः कृतः॥ Udbhaṭa im ÇKDr. प्रयाणकाले *zur Sterbenszeit* Bhag. 7, 30. — 2) *Antritt, Anfang:* शिशिरं वा एतस्य प्रयाणं वसन्तो ऽवसानम् Kâṭh. 34, 9. Çat. Br. 6, 8, 1, 3. — 3) *der Rücken eines Pferdes* (*die Stelle, auf der der Reiter sitzt*) MBh. 3, 2787. — Vgl. प्रायणिक.

प्रयाणक (von प्रयाण) n. *Gang, Marsch, Reise* H. 789. अनवरतप्रयाणकैः Pañkat. ed. orn. 55, 13. पञ्चरात्रकमप्रयाणकं कृत्वा *eine fünftägige Unterbrechung der Reise* 4, 17. विप्रच्छन्नैः प्रयाणकैः। आगतो नगरीमिताम् (*Sänfte* Brockhaus) Kathâs. 27, 200.

प्रयाणपुरी (प्र° + पु°) f. N. pr. einer *Stadt:* °माहात्म्य Mack. Coll. 1, 77.

प्रयाणि (von या mit प्र) s. अ°.

प्रयाणीय partic. fut. pass. von या mit प्र Schol. und Kâç. zu P. 8, 4, 29. Vop. 26, 4.

प्रयात 1) partic. adj. und n. nom. act. s. u. या mit प्र. — 2) m. *Ueberfall* (सौप्तिक, welches Wilson und ÇKDr. als m. fassen und Wilson durch *a sleepy or lazy fellow* wiedergiebt) und *eine steile Felswand, Abgrund* (भृगु, welches Wilson als N. pr. fasst) H. an. 3, 277 fehlerhaft für प्रपात.

प्रयातर् (von या mit प्र) nom. ag. *der da geht, gehen —, fliegen kann:* विहगो ऽलं योजनानां प्रयातरि Kathâs. 12, 147.

प्रयातव्य (wie eben) partic. fut. pass. *proficiscendum, eundum:* पराधृष्यं °म् MBh. 3, 11178. Kathâs. 32, 57. °व्यमुद्यदि मया Vid. 280. *anzugreifen:* पश्चादेष °व्यः (oder ist etwa प्रमातव्यः zu lesen?) MBh. 4, 1766.

प्रयापण und प्रयापन n. nom. act. vom caus. von या mit प्र P. 8, 4, 30, Sch.

प्रयापणि und °नि (wie eben) s. अ°.

प्रयापणीय und °नीय partic. fut. pass. vom caus. von या mit प्र P. 8, 4, 30, Sch. Vop. 26, 4.

प्रयापिन् (vom caus. von या mit प्र) nom. ag. P. 8, 4, 30, Sch. °पिणी und °पिनी ebend.

प्रयाप्य (wie eben) adj. *wegzuschicken:* यथाकाम° Ait. Br. 7, 29.

प्रयाम (von यम् mit प्र) m. = नीवाक *Theuerung* AK. 3, 3, 23. H. 1518. — Mṛkkh. 120, 1 ist प्रयाम (*lasst uns gehen*) शीघ्रं zu schreiben, wie schon Schütz zu Megh. 32 bemerkt hat.

प्र॑यामन् (von या mit प्र) *Ausfahrt* ṚV. 1, 119, 2.

प्रयावन् (wie eben) adj. *gehend, fahrend, reitend:* °यिणी Kâç. zu P. 8, 4, 29. हस्त्यान° MBh. 13, 7585. अश्व° 9, 868. नागपत्ति° *mit Elephanten und Fussvolk ziehend* 8, 209. (ताम्) सह्प्रयायिणीं चक्रे *er nahm sie mit auf die Reise* Vid. 19.

प्रयावन् (wie eben) s. वृष°, सु°.

प्रयावम् (absolut. von यु mit प्र) s. अ°.

प्रयास॑ (von यस् mit प्र) m. *Anstrengung, Bemühung* H. 320. VS. 39, 11. TS. 1, 4, 35, 1. Ragh. 12, 53. 14, 41. Bhâg. P. 6, 10, 29. 7, 5, 42. 9, 4, 49. Pañkat. 82, 9. अलं स्त्रीनिमित्तेन प्रयासेनामुना Kathâs. 37, 145. लघ्वप्यस्मद्धितार्थाय — ईषत्प्रयासः — क्रियताम् Râga-Tar. 1, 232. सार इति न मे तस्मिन्मणौ प्रयासः Vikr. 143 (nach der richtigen Lesart). सर्वे प्रयासा अभवन्विमोघाः कृताः कृता देवगणेषु दैत्यैः Bhâg. P. 6, 10, 28. त्रिः काशिगोः प्रयासैः *um ein Polster* Spr. 3131. भवापायपर्यन्तगमन° Git. 11, 32. बहुधनार्जन° Kull. zu M. 4, 12. Pañkat. 223, 10. अप्रयासेन *ohne Anstrengung, ohne Mühe* Jâgñ. 3, 115.

प्रयियु (von या mit प्र) adj. *zum Fahren dienend* (Ross) nach Durga zu Nir. 4, 15. उत मे प्रयियोर्वयियोः सुवास्त्वा अधि तुग्वनि ṚV. 8, 19, 37.

प्र॑युक्ति (von युज् mit प्र) f. 1) *das sich-in-Thätigkeit-Setzen, Trieb, Antrieb, intentio:* युवो यद्वैः प्रथमा गोभिरञ्जत ऋतावाना मनसो न प्रयुक्तिषु ṚV. 1, 151, 8. प्रस्तुतिर्वां धाम न प्रयुक्तिरयामि मित्रावरुणा सुवृक्तिः 153, 2. अग्ने वधीं मरुतां न प्रयुक्ति (instr.) । आ नो मित्रावरुणा ववृत्यां 6, 11, 1. प्र दैवत्रा ब्रह्मणे गातुरेत्वपो अच्छा मनसो न प्रयुक्ति 10, 30, 1. — 2) *das in-Thätigkeit-Setzen, Anwendung* H. an. 3, 128. Med. g. 42. दृष्टलिङ्गा प्रायुङ्क्त । तस्य प्रयुक्तिं ब्रह्मैर्भूयानभवत् TBr. 2, 2, 11, 1. °विशेष Madhus. in Ind. St. 1, 19, 17. विधि° Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 182. कौटिल्य° Râga-Tar. 6, 93. — 3) *Antrieb, Beweggrund* ÇKDr. und Wilson.

प्रयुग n. wird für die ursprüngliche Form von प्रउग angesehen VS. Prât. 4, 127.

प्रयु॑ज् (युज् mit प्र) P. 3, 2, 61, Sch. 1) *Gespann:* आ वां कृण्वं प्रयुजो अन्नानां रथं वक्तुम् (zugleich Bed. 2.) ṚV. 10, 96, 12. 33, 1. धूर्षु प्रयुजो न रश्मिभिः 77, 5. 1, 186, 9. — 2) *Antrieb, Beweggrund:* आकृतिं प्रयुज् VS. 4, 7. 11, 66. AV. 11, 8, 25. zweifelhaft VS. 30, 8 (प्रयुज्यः TBr. 3, 4, 1, 5 in der Ausg.). — 3) *Erwerb* (so v. a. योग): क्षेमस्य च प्रयुजश्च त्वमीशिषे

Ṛ V. 8,37,5. — 4) प्रयुजां हवींषि oder प्रयुग्घवींषि heissen *zwölf Darbringungen, von welchen je einer im Monat zu opfern ist*, Çat. Br. 5,5, 2,1. Kâtj. Çr. 15,9,11.

प्रयुत 1) proparox. partic. s. u. यु mit प्र und vgl. अप्रयुत. — 2) m. N. pr. eines Devagandharva MBh. 1,2554. — 3) n. (nach Siddh. K. 250, *b*, 10 auch m.) parox. *eine Million* VS. 17,2. TS. 7,2,20,1. Kâṭh. 39,6. Pañkav. Br. 17,14,2. Çâñkh. Çr. 14,82,2. 15,11,8. Nir. 3,10. H. 873. Arǵ. 5,21. MBh. 1,1564. 2,2143. 5,5731. 13,4920. R. 5,29,8. 6,13,17. adj. ब्राह्मणाः प्रयुतायुताः MBh. 7,2218. — Nach dem gaṇa प्रवृद्धादि ist प्रयुत in einer best. Bedeutung ein oxyt.

प्रयुति (von यु mit प्र) f. *Abwesenheit*: यद्वा देवाश्चकृम जिह्वया गुरु मनसो वा प्रयुती देवहेळनम् *Unbesonnenheit* Ṛ V. 10,37,12.

प्रयुतेश्वरतीर्थ (प्रयुत 3. - ईश्वर + तीर्थ) n. N. pr. eines Wallfahrtsortes Skanda-P. in Verz. d. Oxf. H. 77, *a*, 5.

प्रयुत्वन् (wie eben) s. अ°.

प्रयुत्सु m. 1) *Kämpfer*. — 2) *Widder*. — 3) *ein Asket*. — 4) *Wind*. — 5) Bein. Indra's Çabdârthak. bei Wilson. — Die richtige Form wäre प्रयुयुत्सु (vom desid. von युध् mit प्र).

प्रयुद्ध s. u. युध् mit प्र. प्रयुद्धार्थ nach Ramân. v. l. für प्रयोगार्थ AK. 3,3,26. Nach ÇKDr. und Wils. m. = प्रत्युत्क्रम; es ist aber wie प्रयोगार्थ adj. *die Bed. von* प्र° *habend*.

प्रयुँध् (युध् mit प्र) adj. *angreifend*: शूरा इव प्रयुधः प्रोत युयुधुः Ṛ V. 5,59,5.

प्रयै s. u. या mit प्र.

प्रयोक्तृ (von युज् mit प्र) nom. ag. 1) *Werfer, Abschiesser* (einer Wurfwaffe): अस्त्राणाम् MBh. 7,9003. 9284. R. Gorr. 1,31,11. 3,36,12. Ragh. 5,57. कृत्यादेषा (गदा) प्रतीपं हि प्रयोक्तारमपि MBh. 7,3311. — 2) *Ausführer, Ausrichter*: शास्त्रफलं प्रयोक्तरि Schol. zu Kâtj. Çr. 113,14. कृत्यकव्य° MBh. 12,10781. महाक्रतोर्विश्वजितः Ragh. 6,76. *Agens einer Handlung* Vop. 25,30. — 3) *Gebraucher, Benutzer*: परदार° MBh. 13, 1633. *Anwender*: दण्डनीतिप्रयोक्तारः सचिवाः Kâm. Nîtis. 4,25. — 4) *Aufführer eines Stücks* Ragh. 19,36. *Vorträger eines Gesanges u. s. w.* R. Gorr. 1,3,59. अध्येतारं परं वेदान्प्रयोक्तारं महाधरे MBh. 1,8054. *der Vortragende, Sprecher* Ṛ V. Prât. 13,4. Kâvjâd. 1,6. P. 8,1,8, Sch. — 5) *Leiher, Verleiher von Geldern*: उत्तमर्णाधमर्णौ द्वौ प्रयोक्तृग्राहकौ क्रमात् AK. 2,9,5.

प्रयोक्तव्य (wie eben) adj. 1) *abzuschiessen*: अस्त्रं मानुषेषु MBh. 1, 5307. — 2) *anzuwenden, anzubringen, zu gebrauchen*: कथमस्य प्रयोक्तव्यः संस्कारः MBh. 13,2634. महाभेद Hariv. 14486. Spr. 1436. 3241. R. 5,81,38. नापमानः °व्यः 1,12,14 (13 Gorr.). युद्धारम्भ Hariv. 4980 = 5459. वचस् Spr. 2702. बुद्धि Pañkat. 42,13. — 3) *aufzuführen*: नाटक Mâlav. 3,10. — 4) *vorzutragen*: एवं वर्णाः प्रयोक्तव्याः Çikshâ 21 in Ind. St. 4, 269. यथापठित एव स्वरः प्रयोक्तव्यो न मात्ल; Çañk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 120. Schol. zu P. 4,2,66.

1. प्रयोगं (प्रयस् + 1. ग) 1) adj. *zum Mahle kommend*; so ist wohl zu verstehen und demgemäss die Betonung zu ändern in der Stelle: द्युभिर्हितं मित्रमिव प्रयोगम् Ṛ V. 10,7,5. — 2) m. N. pr. eines Ṛshi TS. 5, 1,10,1. Liedverfasser (mit dem patron. Bhârgava) von Ṛ V. 8,91. Ind. St. 3,460. 478.

2. प्रयोग (von युज् mit प्र) m. in Ableitungen werden beide Glieder verstärkt nach gaṇa अनुशतिकादि zu P. 7,3,20. 1) *Verbindung*: निबद्धं पुंस्त्रीप्रयोगेण जगत्समस्तम् Varâh. Bṛh. S. 73,20. (रक्तम्) पुरुषप्रयोगाद्विचारं गर्भतां याति 77,21. — 2) *das Setzen, Beifügen, Hinzufügen* VS. Prât. 6,23. P. 2,1,56. 3,26. — 3) *das Werfen, Abschiessen* (eines Geschosses) Arǵ. 5,6. MBh. 1,5131. 5224. 5806. 3,12810. R. Gorr. 1,24, 18. 31,11. Ragh. 2,42. 5,57. Mârk. P. 132,9. — 4) *das Darbringen*: अन्नपानप्रयोगैः Hariv. 1562. — 5) *das in's-Werk-Setzen, Unternehmen, Beginnen, Anfang*; = प्रत्युत्क्रम AK. 3,3,26. H. 1510. इष्ट्ययनानां फाल्गुन्यां प्रयोगः Âçv. Çr. 2,14. Kâtj. Çr. 5,1,1. Çâñkh. Çr. 3,8,1. 14,1. पुनः° Çat. Br. 2,6,3,12. *Anschlag, Plan* Mâlav. 63. (तत्र) प्रयोगः कुण्ठतां यातो लोहे वज्रमणाविव Râǵa-Tar. 4,298. — 6) *Anwendung, Gebrauch, gewöhnlicher Gebrauch, Praxis*; = प्रयुक्ति H. an. 3,127. fg. Med. g. 42. Kauç. 63. Gobh. 4,5,8. Lâṭj. 10,5,3. अस्त्युपमानस्य संप्रत्यर्थे प्रयोगः Nir. 7,31. भूरि° adj. *häufig gebräuchlich* AK. 3,4,1,1. भूरिप्रयोगत्वात् 2,10,47. अल्प° Nir. 1,14. 2,13. Ǵaim. 1,14. Kaṇ. 10, 2,8. MBh. 1,5342. 3,10295. Hariv. 14211. P. 8,1,15. Spr. 2027. Sûrjas. 13,22. Çañk. zu Khând. Up. S. 10. Bhâg. P. 7,7,36. AK. 3,4,33 (28),6. 6,8,46. Sâh. D. 3,15. 9. Schol. zu P. 1,1,9. 3,1,82. Siddh. K. zu P. 6,1,150. Trik. am Schluss. Halâj. 4,9. 5,79. 80. Vop. 26,219. Madhus. in Ind. St. 1,16,7. 18,1. fgg. 21,14. Verz. d. B. H. No. 966. एषो ऽस्मि भोः कार्यवशात्प्रयोगवशाच्च प्राकृतभाषी संवृत्तः Mṛkkh. 2,14. °निपुण Spr. 440. °ज्ञ Suçr. 1,28,16. वैनतेयप्रयोगेण so v. a. *vermittelst* Hariv. 5449. तीक्ष्णाद्भुतप्रयोगतः (vgl. u. प्रयोगातिशय) Hit. III, 60. स्वप्रयोगात् *vermittelst der eigenen Person, ohne fremde Beihilfe* Kathâs. 29,88. सम्यक्प्रयोग *richtige Anwendung* Kumâras. 1,22. सम्यक्प्रयोगेण *durch Anwendung richtiger Mittel* MBh. 2,646. प्रयोगैः *durch Mittel* MBh. 1,5793. Häufig von der *Anwendung von Heil- und Zaubermitteln* (= कार्मण, कर्मन् H. an. Med.): मूत्रप्रयोगसाध्येषु गव्यं मूत्रं प्रयोजयेत् Suçr. 1,193, 15. Varâh. Bṛh. S. 74,6. रसायनप्रयोगैः Hariv. 9220. विविधैर्मन्त्रप्रयोगैः Spr. 2929. माया° 647. विद्या° Vid. 150. अदर्शन° Kathâs. 12,42. 32, 126. 132. 37,74. 110. 240. 43,26. 230. 44,151. 48,80. 49,147. Concret *eine zur Anwendung kommende, gebräuchliche, vorkommende Form*: समीयादिति प्रयोगस्तु भौवादिकस्य Siddh. K. zu P. 7,4,24. बभूवे बुभूवे इति प्रयोगौ Vop. 8,33. — 7) *Aufführung eines Tanzes, eines Stückes, Vortrag, Recitation*: नृत्य° Mṛkkh. 9,19. Ṛt. 3,13. Mâlav. 5. मया सुतीर्थादभिनयविद्या सुशिक्षिता । दत्तप्रयोगश्चास्मि 11,17. तदत्रभवानिमं मां च शास्त्रे प्रयोगे च विमृशतु 22. प्रयोगप्रधानं हि नाट्यशास्त्रम् 13,22. 23, 20. Ragh. 19,36. Çâk. 2. Vikr. 35,4. Ratnâv. 2,15. मूर्छनाभिश्च तालैश्च सप्रयोगैः Mârk. P. 106,58. उपांशु प्रयोगः श्रुतेः *Vortrag, Recitation* Kâtj. Çr. 1,3,10. Lâṭj. 6,5,12. 6,8. जप उपांशुप्रयोगः P. 1,2,34, Sch. Ṛ V. Prât. 13,19. सकारप्रयोगचतुरं वचः Çiç. 9,79. सम्यग्वर्णप्रयोगेण Çikshâ 21. 22 in Ind. St. 4,269. *ein Stück zum Aufführen*: तत्कतमं प्रयोगमाश्रित्यैनमाराधयामः Çâk. Ch. 3,8. Vikr. 36. शान्तरसप्रायप्रयोगाभिनय Prab. 2,16. *ein zu recitirender Spruch*: न करालो न लम्बोष्ठः u. s. w. प्रयोगान्वक्तुमर्हति Çikshâ 19 in Ind. St. 4,268. — 8) *das Anwenden —, Anlegen des Geldes, Ausleihen auf Zinsen* M. 10,115. MBh. 12,3327. कुसीदं वृद्ध्या धनप्रयोगः Kull. zu M. 1,90. अर्थानाम् Trik. 2,9,1. धनधान्यप्र-

योगेषु Spr. 1287. श्रायोगप्रयोगकृषिवाणिज्यप्रभृत Saddh. P. 4,9,a. प्रयोगं प्रयोजयन्ति *sie leihen Geld auf Zinsen aus* 35, b. — 9) = निदर्शन *Beispiel* H. an. Med. — 10) *Pferd* (vgl. प्रयाग) Çabdam. im ÇKDr. — Vgl. अर्थ°, पूर्व°, भूरि°, सुप्रयोगविशिख, प्रायोगिक.

प्रयोगदीप (प्र° + दीप) m. Titel einer Schrift Verz. d. B. H. No. 131.

प्रयोगपद्धति (प्र° + प°) f. desgl. Ind. St. 1, 60.

प्रयोगपारिजात (प्र° + पा°) m. desgl. Verz. d. B. H. No. 1025. 1176. 1309. 1403. Mack. Coll. I, 28.

प्रयोगमुक्तावली (प्र° + मु°) f. desgl. Verz. d. B. H. No. 1028.

प्रयोगवृत्ति (प्र° + वृ°) f. desgl.; °कार Verz. d. Oxf. H. 113, b.

प्रयोगवैजयन्ती (प्र° + वै°) f. desgl. Ind. St. 1, 80. 470. 481.

प्रयोगसार (प्र° + सार) m. Titel eines Abschnitts im Saṁskâratattva; s. u. तत्राधिदेवता.

प्रयोगातिशय (प्रयोग + अति°) m. in der Dramatik *allzudeutliche Einführung einer Person auf die Scene, indem dieselbe geradezu genannt wird:* एषो ऽयमित्युपक्षेपात्सूत्रधारप्रयोगतः । पात्रप्रवेशो यत्रायं प्रयोगातिशयो मतः Pratâpar. 23, a, 9. 28, a, 8.

प्रयोगार्थ AK. 3,3,26 nach ÇKDr. und Wils. m. = प्रत्युत्क्रम: es ist aber adj. *die Bedeutung von* प्रयोग *habend.*

प्रयोगिन् (von युज् mit प्र oder von प्रयोग) adj. *zur Anwendung kommend, gebräuchlich:* समूह्यः परिचाय्योपचाय्यावग्नौ प्रयोगिणौ AK. 2,7, 20. सकृत्प्र° *einmalige Anwendung habend* Kâtj. Çr. 24,3,34. प्रयोगित्व n. *das zur-Anwendung-Kommen, Gebrauchtwerden* 1,5,7.

प्रयोगीय (von प्रयोग) adj. *über die Anwendung* (der Medicamente) *handelnd:* अध्याय Verz. d. B. H. No. 967.

प्रयोग्य (von युज् mit प्र) P. 7,3,68, Sch. m. *ein Thier, das angespannt wird, Zugthier:* यथा प्रयोग्य आचरणे युक्तः Khând. Up. 8,12,3.

प्रयोजक (wie eben) nom. ag. (f. °जिका) 1) *veranlassend, bewirkend, zu Etwas führend; Urheber* P. 1,4,55. तस्य तत्तनयोच्छेदे त एवासन्प्रयोजकाः Râga-Tar. 6, 110. Kull. zu M. 11,54. Schol. zu P. 6,1,56. धनादान° MBh. 12, 3327. अविवाह° Saṁsk. K. 181, a, 1. Z. d. d. m. G. 7, 168, N. 1. Sâh. D. 3,6. 7. 20,16. Schol. zu Kap. 1,95. Schol. bei Wilson, Sâṁkhjak. S. 183. Siddh. K. zu P. 2,3,27. Schol. zu Kâtj. Çr. 319, 17. 18. 320, 2. अ° Schol. zu Kap. 1,85. Pratâpar. 61, a, 5. 62, a, 2. प्रयोजकत्व n. nom. abstr. Schol. zu Kâtj. Çr. 319, 19. 320, 2. अ° Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 80. — 2) *Verfasser:* धर्मशास्त्र° Jâgn. 1,5. — 3) *Verleiher, Gläubiger* Jâgn. 2, 62.

प्रयोजन (wie eben) n. *Veranlassung, Motiv, wirkende Ursache; Zweck, Absicht* AK. 3,4,15,83. 18,119. H. 1514. an. 4, 179. Med. n. 191. Halâj. 5,81. Sâṁkhjak. 60. P. 4,2,56. 5,2,81. (अवमन्यन्ते) कृतार्थाश्च प्रयोजनम् Spr. 3070. न विद्यते कवेः किंचिदविज्ञातं प्रयोजनम् MBh. 1, 5805. अवदत्स्वं प्रयोजनम् 7828. नहि मे ऽन्यत्प्रयोजनम् 3,2971. 13315. 12, 11937. प्रयोजनं निर्वृत्तमिव वासे मम 14, 399. 405. Hariv. 15711. भाव्यस्तत्र प्रयोजनम् Jâgn. 3, 133. गुरु° Spr. 867. Çâk. 28, 10, v. l. Vikr. 80, 11. Sâh. D. 13. एतच्चतुर्विधपुरुषार्थप्रयोजनम् M. 7, 100. वृथा जन्मप्रयोजनम् Mârk. P. 121, 10. 125, 45. न खलु प्रयोजनं कारणं वा विलोक्य माया प्रवर्तते Prab. 15, 11. 64, 12. Suçr. 1,3,5. 24, 15. 2,1,8. क्रमः स्मृतिप्रयोजनः VS. Prât. 4, 179. AV. Prât. 4, 114. 119. Kaṇ. 6,2,1. 10,2,8. Vedântas. (Allah.) No. 5. 17. Vârtt. zu P. 5,4,68. Pat. zu P. 1,1,62. 2,4,66. 3,1,11 in der ed. Calc.). Kâr. zu P. 4,1,18. Kâç. zu P. 1,1,56. Schol. zu P. 4,1,15 und 1,1,68, Vârtt. 4. Madhus. in Ind. St. 1, 14, 4. 16, 14. 18, 5. 21, 8. 10. पुत्रप्रयोजना दाराः पुत्रः पिण्डप्रयोजनः । हितप्रयोजनं मित्रं धनं सर्वप्रयोजनम् ॥ Spr. 1788. परप्रयोजना *für Andere dienend* Ragh. 8, 31. कृतप्रयोजना *die ihren Zweck erreicht hat* Kathâs. 13, 158. प्रतिपन्न° R. 5, 8, 20. सिद्धं नः प्रयोजनम् Pañkat. 44, 10. प्रयोजनेन *in einer bestimmten Absicht* MBh. 3, 13313. Pañkat. 162, 6. केन प्रयोजनेन *in welcher Veranlassung* Prab. 25, 2. प्रयोजनवशात् Pañkat. 264, 22. Mit dem instr. der Sache *Nutzen von Etwas:* फलसंदोहगुरुणा तरुणा किं प्रयोजनम् Spr. 2210. निर्धनेन धवेनेह न तु किंचित्प्रयोजनम् 3029. (मम) न किंचिदर्थेन प्रयोजनम् *mir ist es nicht im Geringsten um Geld zu thun* Pañkat. 5,5. यदा जीवितेन प्रयोजनम् 162,6. 236,12. Hit. 93,5. Vet. 23,8. 33,16. Mit einem gen. oder dat. P. 2,3,73, Sch. — Vgl. निष्प्रयोजन.

प्रयोजनवत् (von प्रयोजन) adj. *einen Zweck habend, zu Etwas dienend, dienlich:* °मूलकन्दनिर्यासस्वरसादयः प्रयोजनवन्तः Suçr. 1,5,1. 5. प्रयोजनवती प्रीतिं लोकः समनुवर्तते *mit einer bestimmten Absicht verbunden so v. a. egoistisch* R. 6, 82, 45.

प्रयोज्य (von युज् mit प्र) adj. P. 7,3,68. Vop. 26, 10. 1) *zu werfen, abzuschiessen:* अस्त्र Arg. 3,52. Hariv. 1101. — 2) *anzuwenden, anzubringen, zu gebrauchen:* वाक्चैव मधुरा श्लक्ष्णा प्रयोज्या धर्ममिच्छता M. 2, 159. तस्मै प्रयोज्याभ्यधिका हि पूजा MBh. 1, 7194. प्रयोज्यं मयि त्वया न प्रतिषेधरौक्ष्यम् Ragh. 5, 58. गुणाभिव्यञ्जकौ शब्दार्थौ काव्ये °ज्यौ Sâh. D. 4, 11. Bhar. beim Schol. zu Çâk. 8, 20. Z. d. d. m. G. 7, 168, N. 1. H. 336. °त्व n. nom. abstr.: एवंवित्प्रयोज्यत्वात् विज्ञानस्य Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 67. — Nach ÇKDr. und Wils. n. *Kapital* (eig. *was auf Zinsen gegeben wird*).

प्रयोतृ (von यु mit प्र) nom. ag. *Abtrenner, Ausscheider:* स्वप्नश्चनेदनृतस्य प्रयोता *nicht einmal der Traum schliesst das Böse aus* RV. 7, 86, 6.

प्रय्यमेध neben der Lesart प्रैय्य° patron. von प्रियमेध Ait. Br. 8, 22.

प्ररक्ष (von रक्ष् mit प्र) adj. *derjenige, vor dem man Jmd schützt,* Siddh. K. 206, a, 3.

प्ररक्षण (wie eben) n. *das Beschützen:* भयत्राण° Pañkat. III, 35.

प्ररथम् (von 1. प्र + रथ) adv. gaṇa तिष्ठद्वादि zu P. 2,1,17.

प्राधस् (von राध् mit प्र) m. N. pr. eines Âṅgirasa: सुराधसः प्राधसश्चाङ्गिरसयोः साम Ind. St. 3, 244, b.

प्राध्य (wie eben) adj. *zufriedenzustellen:* यत्तें दित्सु प्राध्यं मनो अस्ति श्रुतं बृहत् RV. 5, 39, 3.

प्रारिक्वन् (von रिच् mit प्र) adj. *hinter sich lassend, hinausreichend über:* क्ष्मो दिवश्च RV. 1, 100, 15.

प्ररुज (von रुज् mit प्र) m. N. pr. eines mythischen Wesens, welches Garuḍa bekämpft, MBh. 1, 1489. eines Râkshasa 3, 16365.

प्ररुह् (रुह् mit प्र) 1) adj. *hervorschiessend, sich wie eine Pflanze erhebend:* यज्ञगिरिं नाम सत्त्वस्य प्ररुहं (könnte auch auf प्ररुह zurückgeführt werden) गिरिम् Hariv. 3327. — 2) f. *Trieb, Schoss* AV. 13,1,8. 9.

प्ररूढ partic. s. u. रुह् mit प्र. Die Bed. *Bauch* bei Wilson und im ÇKDr. beruht auf der falschen Auffassung von जठर Med. dh. 8 (= H. an. 3, 189).

प्रद्रुढि (von रुह् mit प्र) f. *Wachsthum, Zunahme:* मूढो प्रद्रुढिं नेष्यति देहे श्रीलोभिमोहिता: Râǵa-Tar. 6,146.

प्ररेक (von रिच् mit प्र) m. *Ueberfluss:* नि ते देष्णस्य धीमहि प्ररेके ṚV. 3,30,19.

प्ररेचन (wie eben) n. *Ueberschuss* ṚV. 1,17,6.

प्ररोचन (vom caus. von रुच् mit प्र) 1) adj. f. ई *zur Liebe reizend, verführend* Kathâs. 17,124. — 2) nom. act. a) n. *Erläuterung* Mâdh. zu Pańkat. Br. oft. — b) n. *das Verführen* Prab. 100,19. = प्रतारणा Schol. — c) n. *das Anpreisen:* अतएं स्तौति उपास्यत्वात्प्ररोचनार्थम् Çaṅk. zu Khând. Up. S. 20. Schol. zu Kap. 1,95. 5,64. auch f.: प्रशंसाभिमुखीकरणाइया भारती वृत्तरङ्गं प्ररोचना Pratâpar. 28,b,9. *das günstige Ausmalen künftiger Dinge:* सिद्धवद्भाविनोऽर्थस्य कथनं प्ररोचनम् Pratâpar. 22,a,6. Auch f. आ ebend. 42,b,5. Daçar. 1,43. Sâh. D. 388.

प्ररोधन (von रुध् = रुह् mit प्र) n. *das Aufsteigen* TS. 7,5,1,3.

प्ररोह (von रुह् mit प्र) m. 1) *das Keimen, Aufgehen, Hervorschiessen:* बीज° Kap. 4,29. बीजं प्ररोहासमर्थम्, व्रीह्यादि प्ररोहसमर्थम् Kull. zu M. 9,291 bei Lois. न च प्ररोहाभिमुखो ऽपि दृश्यते मनोरथो ऽस्याः Kumâras. 5,60. उपाङ्गान्यङ्कुलीनि त्रनासास्यश्रवणानि च। प्ररोहं यान्ति चाङ्गेभ्यस्तद्वत्तेभ्यो नखादिकम् ॥ Mârk. P. 11,4. — 2) *Schoss, Sprosse, Knospe, Trieb* H. 1118. Suçr. 1,133,16. न्यग्रोध° 289,17. पुष्पफलप्ररोहाः 2,186,3. 436,1. प्ररोहाढ्यं न्यग्रोधम् Hariv. 5291. R. 4,25,23. Ragh. 8,92. 9,59. 13,71. Kumâras. 7,17. Çâk. Ch. 61,14. Vikr. 157. Ṛt. 1,22. Râǵa-Tar. 6,367. ऊरू° adj. Bhâg. P. 3,9,16. *Auswuchs:* मांस° Suçr. 1, 87,14. 258,7. 260,9. 308,6. ज्योतिः°, प्रभा° *Lichtausläufer* so v. a. *Strahlen* Kumâras. 3,49. Ragh. 6,32. — Vgl. दृढ°, मन्त्रो°, प्रारोह.

प्ररोहण (wie eben) n. 1) *das Keimen, Aufgehen, Aufschiessen, Aufwachsen:* बीजानि प्ररोहणासमर्थानि Gaudap. zu Sâṁkhjak. 67. Gîtâvbhâshya bei Nîlak. 29. नराणां मृदुसत्त्वानां कुले कन्याप्ररोहणम् MBh. 5,3515. — 2) *Schoss, Knospe, Trieb* MBh. 7,2411. Hariv. 391, wo wohl दुग्धं छिन्नप्ररोहणम् zu lesen ist.

प्ररोहवत् (von प्ररोह) adj. *mit Pflanzenwuchs versehen:* भूमि Suçr. 1,138,19.

प्ररोहिन् (von रुह् mit प्र oder von प्ररोह) adj. 1) *aufschiessend, wachsend:* प्ररोहिशाखिन् Ján. 2,227. nach St. *ein Baum, dessen Zweige wieder wachsen;* viell. *ein noch wachsender, lebender Baum.* बीजकाण्ड° *aus Samen und Stamm aufschiessend* M. 1,46. — 2) *wachsen lassend:* सर्वशस्य° MBh. 3,10930. Hariv. 393. सर्वभूत° 11596.

प्रर्तीय् (denom. von 1. प्र + ऋत), °यति = प्रार्तीय् Vop. 2,4.

प्रर्षभीय् (denom. von 1. प्र + ऋषभ), °यति = प्रार्षभीय् P. 6,1,92, Sch.

प्रलपन (von लप् mit प्र) n. *das Schwatzen, Plaudern* Sâh. D. 70,12. Pańkat. 163,14.

प्रलपित s. u. लप् mit प्र.

प्रलब्धव्य (von लभ् mit प्र) adj. *zum Besten zu haben:* °व्या न ते वयम् MBh. 3,2786.

प्रलम्ब (von लम्ब् mit प्र) 1) adj. f. आ *herabhängend:* घण्टा Hariv. 3849. बाहु 4766. सामिधेनी Schol. zu Kâtj. Çr. 747,10. Gewöhnlich in comp. mit seinem subst. °बाहु MBh. 1,7212. 3,16348. Hariv. 8383. Bhâg. P. 1,19,27. Lot. de la b. l. 569. प्रलम्बोष्ठलम्बचारुघोणा MBh. 1, 7082. प्रलम्बोदरमेखला: 9,2599. °रदनच्छद (so ist st. वदन° zu lesen) R. 5,23,15. °केश VP. 4,3 bei Muir, ST. 1,182, N. 14. प्रलम्बाण्ड H. 457. Vet. in LA. 4,19. प्रलम्बाभरणा MBh. 13,3945. प्रलम्बाम्बरभूषणा Hariv. 2440. 3755. Von Personen gesagt viell. so v. a. प्रलम्बबाहु MBh. 10, 288. — 2) m. a) *das Herabhängen* H. an. 3,448. Med. b. 13. fg. — b) *Ast* Trik. 3,3,289. H. an. Med. — c) *ein Schoss der Weinpalme* (तालाङ्कुर; लताङ्कुर [*the new shoot or bud of a creeping plant* Wils.] in Med. ist ein Druckfehler) H. an. Med. — d) *Gurke* (त्रपुष, welches Wilson durch *Zinn* wiedergiebt). — e) *die weibliche Brust.* — f) *eine Art Perlenschmuck* (हारभेद) Med. — g) N. pr. eines Daitja, den Bâladeva erschlug, Trik. H. an. Med. MBh. 1,2537. 7,386. Hariv. 2287. 3114. 3739. fgg. 5876. 6782. 8390. 9101. 12941. 14289. Kathâs. 47,12. Bhâg. P. 2,7,34. Sâh. D. 7,11. Bâladeva (Kṛshṇa) führt die Beinamen: °घ्न AK. 1,1,1,18. H. 224, Sch. Halâj. 1,28. °हन् MBh. 9,2740. 3358. °मथन Hariv. 10409. °भिद् H. 224. — h) N. pr. einer Localität (eines Berges nach dem Comm.) R. 2,68,12. — 3) f. आ N. pr. einer Râkshasî Lot. de la b. l. 240. — Vgl. प्रालम्ब.

प्रलम्बक (wie eben) *wohlriechendes* Rohisha-*Gras* Nigh. Pr.

प्रलम्बन (wie eben) n. *das Herabhängen* H. an. 3,448. Med. b. 14.

प्रलम्बिन् (wie eben) adj. *herabhängend* Suçr. 2,423,8. रसनाग्र Hariv. 12226. त्रि° *drei herabhängende Körpertheile habend* R. 5,32,13.

प्रलम्बीकृ (प्रलम्ब + 1. कृ) *herabhängend machen:* °कृतमूर्धन् R. 4,12,1.

प्रलम्भ (von लभ् mit प्र) m. nom. act. Vop. 26,173. P. 7,1,67, Sch. ईषत्प्र°, दुष्प्र°, सु° ebend. 1) *Erlangung, Gewinnung:* सीता° R. 5,68, 43. — 2) *das Anführen, Hintergehung, Foppung* P. 6,1,48, Vârtt. MBh. 1,4303. pl. 2,1675. n. 1816.

प्रलम्भन (wie eben) n. *das Anführen, Hintergehen, Foppen* P. 1,3,69. 6,1,48, Sch. Bhâg. P. 5,25,11. 8,20,5 (Burnouf fälschlich प्रलोभन). 22,2.

प्रलय (von ली mit प्र) m. 1) *Auflösung, Vernichtung, Tod, Vernichtung —, Ende der Welt* AK. 1,1,2,22. 2,8,2,84. H. 161. an. 3,494. Med. j. 89. वृद्धं प्रलयमुपगच्छमानम् Shadv. Br. 4,6. Müller, SL. 105. यदा सत्त्वे प्रवृद्धे तु प्रलयं याति देहभृत् Bhag. 14,14. fg. भौममिदं स्थावरजङ्गमम् — प्रलयं वै गमिष्यति Matsjop. 27. भूतानि शशिरे तस्मात्प्रलयं यान्ति तत्र हि MBh. 3,1713. खे वायुः प्रलयं याति 12,12394. Hariv. 2950. °स्थितिसर्गाणाम् Kumâras. 2,6. प्रलयोदधौ 8. Suçr. 1,77,5. 6. Kathâs. 28,132. Bhag. 14,2. त्रिजगत्प्रलय Vet. in LA. 5,1. Çaṅk. zu Khând. Up. S. 77. fg. Siddhântaçir. 7,15. VP. 86. 621. 630. 634. 638. महाप्रलयकारण Mârk. P. 99,53. °दहन *beim Untergang der Welt* Spr. 98. प्रलयाराग Beiw. der Sonne Mârk. P. 109,65. प्रवलतरनरपतिप्रलयमहार्णव Prab. 2,5. प्रलयात्पितुः *durch den Tod des Vaters* Kathâs. 36,74. कुञ्जरः प्रलयं गतः Spr. 888. शस्ये प्रलयं गते *zu Grunde gegangen* 99. देशाश्च प्रलयं गताः Vet. in LA. 35,15. किं कान्दाः कन्दरेभ्यः प्रलयमुपगताः 665. 807. अथ तान्येव कर्माणि ते (राजानः. चापि प्रलयं गताः 3260. संजातनिद्रा° adj. so v. a. *der ausgeschlafen hat* Pańkat. 205,11. अहं कृत्स्नस्य जगतः प्रभवः प्रलयस्तथा *Ursache der Auflösung* Bhag. 7,6. Bṛhadd. in Ind. St. 1,113,3 v. u. — 2) *Ohnmacht* AK. 1,1,7,33. H. 307. H. an. Med. प्रलयः सुखदुःखाद्यैर्गाढमिन्द्रियमूर्छनम् Pratâpar. 50,b,5. Sâh. D. 63,2.11.

Suçr. 1, 329, 14. इन्द्रिय° Dhâtup. 28, 15. — 3) Bez. *der Silbe* om Ind. St. 2, 35.

प्रलयता (von प्रलय) f. *Auflösung:* सूक्ष्मे प्रलयतां गते Hariv. 11964.

प्रलयत्व (wie eben) n. dass.: घ्राणगन्धा तदा भूमिः प्रलयत्वाय कल्पते MBh. 12, 5559.

प्रलयन (von ली mit प्र) n. *Lagerstatt* AV. 1, 23, 2.

प्रललाट (1. प्र + ल°) adj. *eine hervorstehende Stirn habend* P. 6, 2, 177, Sch. MBh. 12, 3746.

प्रलव (von लू mit प्र) m. P. 6, 2, 144, Sch. *Abschnitzel, Stück* (eines Schilfs); nach einem Comm. *Blattscheide:* मौञ्जाः Çat. Br. 14, 1, 3, 15. Kâtj. Çr. 26, 2, 10. 3, 8.

प्रलवन (wie eben) n. *das Abschneiden* Gobh. 4, 4, 24.

प्रलवितृ (wie eben) nom. ag. f. °त्री P. 6, 1, 174. Sch.

प्रलवित्र (wie eben) n. *ein Werkzeug zum Abschneiden* P. 6, 2, 144, Sch.

प्रलाप (von लप् mit प्र) m. (*unverständiges oder kindisches*) *Gerede, Geschwätz, Geplauder* AK. 1, 1, 5, 16. H. 275. Halâj. 1, 150. अनर्थकवाक्प्रलापः स्याच्चेतसो धर्मणादृशम् Sâh. D. 78, 2. 19. AV. 11, 8, 25. एनश° Ait. Br. 6, 33. Çâñkh. Br. 30, 5. Çr. 12, 17, 6. MBh. 5, 1626. Suçr. 1, 51, 8. 94, 20. 245, 15. 2, 406, 7. 477, 21. धूर्त° Prab. 28, 7. त्रिभिर्द्व वक्रभिरुक्तैर्युक्तिशून्यैः प्रलापैः Spr. 685. असंबद्ध° M. 12, 6. Schol. zu Gaim. 1, 31. असत्प्रलाप Spr. 1893. MBh. 13, 6648. Mârk. P. 34, 19. वक्रता किं प्रलापेन Hariv. 10012. R. 4, 53, 23 (54, 26 Gorr.). संकर्णयेयुरबला मधुरैः प्रलापैः Suçr. 2, 485, 8. Pratâpar. 57, *b*, 1. आर्त° *Wehklage* R. 2, 45, 17 (43, 18 Gorr.). करुणाविलापशब्द Vet. in LA. 30, 3. Ohne allen Beisatz dass. MBh. 3, 2574 (neutr.). Pañkat. 80, 10. 11. 13. 213, 2. न ते तुल्यो विद्यते वाक्प्रलापे *Redekunst* MBh. 3, 10650. सु° *eine schöne Rede* AK. 1, 1, 5, 17.

प्रलापन (vom caus. von लप् mit प्र) n. *das Sprechenlassen, Sprechenlehren:* शुकशारिका° Verz. d. Oxf. H. 217, *a*, 14.

प्रलापवत् (von प्रलाप) adj. *irre redend* Suçr. 2, 403, 4.

प्रलापहन् (प्र° + हन्) m. *eine Art Kollyrium* (कुलत्थाञ्जन) Râgan. im ÇKDr.

प्रलापिता (von प्रलापिन्) f. *verliebtes Schwatzen* Pratâpar. 57, *a*, 2.

प्रलापिन् (von लप् mit प्र) adj. P. 3, 2, 145. *schwatzend* Suçr. 1, 333, 8. काम° MBh. 8, 1343. बहुत्वद्ध° 3, 3043. अनिबद्ध° Jâgn. 3, 135. असंबद्ध° Mṛkkh. 146, 19. असंबन्धप्रलापित्व (sic) Kâm. Nîtis. 14, 59. वक्रप्रलापिन् Varâh. Bṛh. S. 67, 114. यत्किंचन° R. 4, 17, 5. *redend, sprechend:* सौम्य° MBh. 13, 6648. *wehklagend:* सगद्गदं बाष्पकलं प्रलापिनी R. Gorr. 2, 24, 22.

प्रलायम् absolut. s. u. ली mit प्र.

प्रलीन partic. s. u. ली mit प्र. Davon nom. abstr. °ता f. *Ohnmacht* Râgan. im ÇKDr. Nach Wilson auch = प्रलय 1.

प्रलून 1) partic. s. u. लू mit प्र. — 2) m. *ein best. Insect* Suçr. 2, 510, 3.

प्रलेप (von लिप् mit प्र) m. *Salbe, Mittel zum Einreiben* oder *Bestreichen* Suçr. 1, 64, 8. 9. 131, 11. 289, 1. 2, 248, 13. Mârk. P. 61, 28. दृष्याचिक्कुरस्यामलकप्रलेपम् Varâh. Bṛh. S. 76, 3.

प्रलेपक (wie eben) 1) m. *a*) *ein best. Meerproduct*, viell. *Muschelkalk* Vjutp. 139. — *b*) *Zehrfieber* (von langsamem Verlauf) Suçr. 2, 403, 18. 404, 1. 9. — 2) f. प्रलेपिका gaṇa मह्विष्यादि zu P. 4, 4, 48.

प्रलेप्य (wie eben) m. *sauberes Haar;* so ist viell. st. प्रलेभ्य H. ç. 118 zu lesen.

प्रलेह (von लिह् mit प्र) m. *eine Art Brühe* (व्यञ्जन) Pâkarâgeçvara im ÇKDr.

प्रलेहन (wie eben) n. *das Belecken* Gobh. 3, 6, 3.

प्रलोप (von लुप् mit प्र) m. Lalit. ed. Calc. 209, 4.

प्रलोभ (von लुभ् mit प्र) m. *Verlockung* Vop. 23, 39. मतिर्विमोहमति° Bhâg. P. 2, 7, 37. Diese Bed. und nicht die von *Habsucht* (bloss diese kennt Wilson) ist wohl auch Spr. 1426 anzunehmen.

प्रलोभक (vom caus. von लुभ् mit प्र) m. *der Verlocker*, N. pr. eines Schakals Pañkat. 135, 23.

प्रलोभन (wie eben) 1) adj. *verlockend:* चैर्लोकप्रलोभनैः Bhâg. P. 7, 9, 55. — 2) f. ई *Sand, Kies* Nigh. Pr. — 3) n. *das Verlocken* Sund. 3, 20. MBh. 5, 235. 9, 2931. 13, 4429. R. Gorr. 1, 4, 80. 5, 22 in der Unterschr. Kathâs. 15, 138. Râga-Tar. 4, 551. — Bhag. 1, 20, 5 in der Ausg. von Burnouf fehlerhaft für प्रलम्भन.

प्रलोभिन् (wie eben) adj. *verlockend, verführerisch:* इति पित्रा सुतस्नेहात्प्रलोभिमधुराक्षरम् (so ist zu verbinden) । स चोद्यमानः Mârk. P. 10, 14.

प्रलोभ्य (wie eben) adj. *wonach man Verlangen hat, verlockend, lockend:* °वस्तु Çâk. 175.

प्रलोल (1. प्र + लोल) adj. *in heftiger Bewegung seiend:* सागर R. 5, 74, 30.

प्रलोलुप (1. प्र + लो°) m. N. pr. Kunti's, eines Nachkommen des Garuḍa, Mârk. P. 2, 2.

प्रल्कारीय्, °यति denom. von प्र + ऌकार; = प्राल्कारीय् P. 6, 1, 92, Sch. Vop. 2, 4.

प्रव (von प्रु) adj. *flatternd, schwebend:* तिस्रः पृथिवीरुपरि प्रवा दिवो नाकं रक्षेथे RV. 1, 34, 8. श्येनासो न स्वयशसो रिशादसः प्रवासो न प्रसितासः परिप्रुषः 10, 77, 5.

प्रवक (wie eben) adj. (समभिहारे) P. 3, 1, 149. (auch साधुकारिणि) Vârtt. Vop. 26, 41.

प्रवक्तृ (von वच् mit प्र) nom. ag. *der Etwas sagt, mittheilt:* राज्ञोऽनिष्टप्रवक्तारम् Jâgn. 2, 302. *ein guter Redner* MBh. 2, 2545. 13, 6775. *Verkündiger, Lehrer* Âçv. Çr. 1, 2. M. 3, 186. 4, 162. Hariv. 4139. 10669. अशास्त्रविदुषो पुंसाम् — शास्त्रोक्तस्य प्रवक्तारः 11159. सर्वयज्ञानाम् 11304. धर्मकार्येषु R. Gorr. 1, 72, 14. अ° Spr. 3068. क्रम° RV. Prât. 11, 33. P. 2, 1, 65, Sch. कठ° Sch. धर्म° M. 8, 20. यजुर्वेद° Vishṇu P. in Verz. d. Oxf. H. 54, *b*, 5. नाट्यशास्त्र° Mbh. 1, 84. इतिहासमिमं तस्य प्रवक्तारं प्रवादपारंपर्यम् s. v. a. *der erste Erzähler, der Urheber einer Sage* Z. d. d. m. G. 7, 311, N. 2.

प्रवक्तव्य (wie eben) adj. *zu verkünden, mitzutheilen, zu lehren:* राजन्नान्यत्प्रवक्तव्यं तव नैःश्रेयसं वचः MBh. 5, 3387. ज्ञान MBh. 12, 9058. M. 1, 103.

प्रवक्तृत्व (von प्रवक्तृ) n. *das Lehrersein* Müller, SL. 79. 80. 84.

प्रवग m. = प्लवग *Affe* Colebr. und Lois. zu AK. 2, 5, 3.

1. प्रवंग m. = प्लवंग *Affe* Colebr. und Lois. zu AK. 2, 5, 3.

2. प्रवङ्ग (1. प्र + वङ्ग) m. N. pr. eines Volkes Mârk. P. 57, 43.

प्रवंगम m. = प्लवंगम *Affe* Colebr. und Lois. zu AK. 2, 5, 3.

प्रवचन (von वच् mit प्र) n. 1) *das Reden, Sprechen;* = प्रकृष्टवचन H. an. 4, 179. Med. n. 191. Spr. 647. °पटु *beredt* 2257. — 2) *Vortrag,*

das Hersagen, mündliche Unterweisung, das Lehren Çat. Br. 11,5,7,1. Taitt. Up. 1,1,3. 9. नायमात्मा प्रवचनेन लभ्यो न मेधया न बहुना श्रुतेन Kathop. 2,23 = Muṇḍ. Up. 3,2,3. Pâr. Gṛhj. 2,12. ṚV. Prât. 15,16. Gaim. 1,30. MBh. 12,9500. Bhâg. P. 7,15,1. Kull. zu M. 2,16. धर्म° (s. auch bes.) MBh. 8,3458. fg. 12,472. कुन्दोऽङ्ग° Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 12, Çl. 50. — 3) *Ankündigung* Lâṭj. 1,2,7. 9. 3,8,12. — 4) *Ausdruck, Bezeichnung* Nir. 4,15. 25. — 5) *die vorgetragene Lehre, die heiligen Schriften*, insbes. *die* Brâhmaṇa: अनूचानः प्रवचने साङ्गे ऽधीती AK. 2,7,9. H. 78. = आगम H. an. Med. अग्र्याः सर्वेषु वेदेषु सर्वप्रवचनेषु च (प्रवचन = अङ्ग Kull.) M. 3,184 = MBh. 13,4305. उवाच वेदांश्चतुरो मन्त्रप्रवचनार्चितान् Hariv. 9662. Ind. St. 1,47. 50, Müller, SL. 53, 1 v. u. 109. 320. समस्तप्रवचनवंशः Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 1093. प्रवचनशब्देन आर्षः पाठ उच्यते Schol. zu VS. Prât. 1,132. *Hauptlehre der Buddhisten* Vjutp. 43. *die heiligen Schriften der* Gaina H. 245, Sch. — 6) enklit. nach einem Verbum finitum gaṇa गोत्रादि zu P. 8,1,27. 57. — Vgl. सौष्ठ्य°, प्रावचन.

प्रवचनीय (wie eben) adj. 1) *vorzutragen* R. 3,1,63. Med. j. 132. Çâṅkh. Gṛhj. 3,5. Ind. St. 3,272. — 2) *der da vorträgt, lehrt* P. Med. — Vgl. कर्म°.

प्रवट m. *Weizen* Çabdârthak. bei Wilson.

प्रवण 1) n. *Abhang, Halde; Abgrund, Tiefe;* in der älteren Sprache nur im loc.: दुष्टरा यस्य प्रवणे नोर्मयः ṚV. 8,92,11. 1,57,1. 52,5. 6, 46,14. युवोरह प्रवणे चेकिते रथः 1,119,3. सिन्धोरिव प्रवणे निम्न आशवो वृषच्युता मदासो गातुमाशत 9,69,7. 10,43,8. वृत्रस्य यत्प्रवणे दुर्गृभिश्वनो निजघन्थ हन्वोरिन्द्र तन्यतुम् 1,52,6. 104,3. 5,44,4. Kâṭh. 36,2. यष्टव्यम् Schol. zu P. 6,2,178. 8,4,5. प्रवणेन Nir. 8,9. loc. pl.: अभीमिन्द्रो नद्यो वव्रिणा हिता विश्वा अनुष्ठाः प्रवणेषु जिघ्नते ṚV. 1,54,10. abl. sg.: (पेतुः) प्रवणादिव शैलानां शिखराणि MBh. 8,2369. आपतन्तमवासेधत्प्रवणादिव कुञ्जरम् 7,7397. वार्धक्षत्रिस्त्वपासेधत् (lies अपासेधत्) प्रवणादिव कुञ्जरः (lies कुञ्जरम्) 1743. तेनैवमुक्तो प्रवणादिवोदकं यथा नियुक्तो ऽस्मि तथा वहामि so v. a. *eben so gern, eben so schnell wie hinabfliessendes Wasser* 14,746. 2,2128. 12,8195. प्रवणे *auf abschüssiger Bahn* so v. a. *jählings, stracks, eiligst:* प्रतिकूलं कर्मणां पापमाहुस्तद्वर्तते प्रवणे पापलोक्यम् 1,3580. उदके भूरियं धार्या मर्तव्यं प्रवणे मया 5,4634. — 2) adj. f. आ a) *geneigt, hängend, abfallend, abschüssig, declivis, pronus* AK. 3,4, 59. H. an. 3,213. Med. ṇ. 59. प्राचीमुदीचीं वेदिं प्रवणां कुर्यात् Kâṭh. 31, 3. 25,2. TS. 6,2,6,4. श्मशानं दक्षिणापरां दिशमभि प्रवणम् Kauç. 84. पुरस्तात्प्रवणः पशुः TS. 3,3,1,5. दक्षिणा° Âçv. Gṛhj. 2,5. 4,1. Çat. Br. 13,8,1,7. M. 3,206. प्रागुदक्प्रवण Shaḍv. Br. 2,10. Çâṅkh. Çr. 5,2,1. R. 2,100,23. R. Gorr. 2,108,22. 1,47,9 (wo प्रागुदक्प्र° st. उदक्प्र° zu lesen ist). प्राक्प्र° Çat. Br. 1,2,5,17. प्राचीन° Kâtj. Çr. 5,1,24. Vgl. उदक्प्रवण, welches auch Khând. Up. 4,17,9 die Bed. *nach Norden geneigt* hat. निम्न° (पयस्) so v. a. *hinabfliessend* zur Erkl. von निम्नाभिमुख Mallin. zu Kumâras. 5,5. — b) *geneigt* so v. a. *sich hingezogen fühlend zu, gern an Etwas gehend, sich hingebend;* = प्रह्व AK. H. 385. H. an. Med. Halâj. 2,197. क्रूरे: zu Hari Gît. 3,10. न च मे प्रवणा बुद्धिः परपुण्यविनाशने MBh. 5,4067. स चक्रे — लोकानां विनाशाय — मनः प्रवणमात्मनः 1,6829. (राजसूयम्) आहर्तुं प्रवणं चक्रे मनः 2,518. प्रवणो ऽस्मि वरं दातुम् 15,787. Mârk. P. 23,39. अपच° MBh. 13,6216. यदृक°

Kathâs. 14,59. Bhâg. P. 4,1,26. Mârk. P. 40,15. प्रणाम° MBh. 3,11471. Hariv. 14543. प्राणात्राणप्रवणमति Spr. 3100. असत्यर्थे नृणां याञ्चाप्रवणं (so ist zu verbinden) जायते मनः Mârk. P. 24,9. प्रसाद° 72,20. वचन° Kathâs. 3,54. अश्लाघ्यसमाचार° VP. bei Muir, ST. 1,22, N. 35. Dhûrtas. 77,3. प्रीतिप्रवणमनस् Kathâs. 23,94. Bhâg. P. 8,23,5. Mârk. P. 81,25. विषय° Kull. zu M. 2,99. Madhus. in Ind. St. 1,23,3 v. u. तत्प्रवणीकृतो हरः Kumâras. 4,42. प्रवणं हि मनो मम MBh. 5,3990. कर्तारः स्म प्रवणाः so v. a. *gern* 1,2187. आज्ञाप्रवणविधेयीभूय so v. a. *gern gehorchend* Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,539,17. — c) *zur Neige gegangen, verschwunden:* °प्रहर्ष adj. R. 2,47,19; die Bomb. Ausg. liest aber st. dessen प्रविनष्टहर्ष. — In der Stelle: अनीकानां विभागेन पन्थानः संवृताभवन् । प्रवणाय च नैवासन् शाल्वस्य शिबिरे MBh. 3,662 ist wohl प्रयाणाय st. प्रवणाय zu lesen. Die Lexicographen geben noch folgende Bedd.: m. = चतुष्पथ AK. H. an. Med. = क्षण (auch Viçva im ÇKDr.) und आवर्त H. an. adj. = उदर् (es ist wohl उदार gemeint) Med. = आयत und प्रगुण Viçva im ÇKDr. = प्लुत und स्निग्ध Çabdar. im ÇKDr. = क्षीण Dhar. im ÇKDr. Nach P. 8,4,5 ist das Wort aus प्र und वन *Wald* zusammengesetzt; wir halten es für eine Ableitung von 1. प्र (vgl. प्रवत्).

प्रवणता (von प्रवण) f. *Hang, Geneigtheit, Neigung:* नीच° Kuvalaj. 129,a. प्रत्यक्प्रवणतां स्वामिनः Prab. 100,14.

प्रवणावत् (wie eben) adj. zur Erkl. von प्रवत्वत् Nir. 11,37.

प्रवणाय् (wie eben) *einen Hang fühlen zu:* °णायित n. *Hang, Neigung:* रतिर्मनोऽनुकूले ऽर्थे मनसः प्रवणायितम् Sâh. D. 75,19.

प्रवणि s. निष्प्रवणि.

प्रवत् (von 1. प्र) f. 1) *Bergabhang; Höhe* überh., auch *Himmelshöhe:* प्रवतः, निवतः, उद्वतः ṚV. 7,50,4. AV. 12,1,2. केतुमानुद्यन्त्सहमानो रजांसि विश्वा आदित्य प्रवतो वि भासि 13,2,28. परेयिवांसं प्रवतो महीरनु ṚV. 10,14,1. 4,22,4. 17,7. 6,17,12. त्वया वयं प्रवतः शश्वतीरपो ऽति तरामसि 7,32,27. 2,13,2. 9,22,6. 10,57,12. 75,4. AV. 18,4,7. 6,28,3. *die sieben Hänge* oder *Höhen* ṚV. 4,19,3. 9,54,2. ये त्रिषप्ताः सप्त प्रवतः सप्त त्रिंशत्परावतः AV. 10,10,2. *drei:* अयं पीयूषं तिसृषु प्रवत्सु सोमो दधारोर्वन्तरिक्षम् ṚV. 6,47,4. *der Blitz* heisst *Sohn der Höhe* प्रवतो नपात् AV. 1,13,2. 26,3; vgl. प्रवत्ते अग्ने जनिम ṚV. 10,142,2. — 2) *abschüssige Bahn* so v. a. *leicht zu durchlaufender Weg, rascher Fortgang:* इन्द्रो रथाय प्रवतं कृणोति ṚV. 5,31,1. सनितासि प्रवतो दाशुषे चित् 7,37,5. अर्वाग्वामस्य प्रवता नि यच्छतम् AV. 4,25,6. — 3) instr. प्रवता *bergab, abwärts; raschen Laufes:* आपो न प्रवता यतीः ṚV. 8,6, 34. 9,6,4. 1,35,3. 4,38,3. 10,4,3. 75,2. Taitt. Up. 1,4,3. हरिभ्यां याहि प्रवतोप मद्रिक् ṚV. 1,177,3. pl.: प्रवद्भिरिन्द्रश्चितयन्त आयन् 33,6. — 4) प्रवद्भार्गवम् N. eines Sâman Ind. St. 3,225, a.

प्रवत्वत् (von प्रवत्) adj. *auf abschüssiger Bahn befindlich, eilig:* आ वो रथो ऽवनिर्न प्रवत्वान् (गम्याः) ṚV. 1,181,3. उणादि 8,13,7. *eine abschüssige Bahn darbietend, zum raschen Lauf geschickt* Nir. 11,37. प्रवत्वतीयं पृथिवी मरुद्भ्यः प्रवत्वती द्यौर्भवति ṚV. 5,54,9. etwa *höhenreich* 84,1.

प्रवत्स्यत्पतिका (प्र°, partic. fut. pass. von वस् mit प्र + पति) f. *eine Frau, deren Gatte auf Reisen zu gehen gedenkt*, Rasam. im ÇKDr.

प्रवद् (von वद् mit प्र) adj. *einen Laut von sich gebend:* Trommel AV.

5,20,9. प्रथम° Kind Kauç. 10.

प्रवदन (wie eben) n. *Ankündigung* Çâṅkh. Çr. 4,21,22. 17,17,3.

प्रवदितर् (wie eben) nom. ag. *der welcher ausspricht, redet:* प्रवदिता वाचो भवति TS. 2,1,2,7. 7,1,10,2. हेतुवादान् MBh. 12,6737.

प्रवदिषु (wie eben) s. वाक्प्र°.

प्रवद्यामन् (प्रवत् + या°) adj. *auf abschüssiger Bahn d. i. rasch laufend:* रथ Ṛv. 1,118,3.

प्रवत् (von 1. प्र) adj. 1) *vorwärts —, hinwärts gerichtet:* अग्रये प्रवते, अ° प्रतीकवते TS. 2,4,1,2. स यदग्निः प्रवानिव दहति तदस्य वायव्यं रूपम् Ait. Br. 3,4. — 2) *die Silbe* प्र (auch प्) *enthaltend* Ait. Br. 1,10. प्राणो वै प्रवान् Çat. Br. 1,4,2,3. Çâṅkh. Br. 8,7. 20,2. 22,1. 9.

प्रवप (1. प्र + वपा) adj. *mit vielem Fett versehen:* मांसानि P. 8,4,16, Sch.

प्रवपण (von वप् mit प्र) n. P. 8,4,31, Sch. 1) *das Ausstreuen, Säen,* Gobh. 4,4,24. — 2) *das Abscheeren* (des Bartes) Çâṅkh. Gṛhj. 1,28.

1. प्रवयण (von वा, वयति mit प्र) n. *Anfangsstück, das obere Ende eines Gewebes* Ait. Br. 3,10. — Vgl. प्रवाण.

2. प्रवयण (von वी = अज्, mit प्र) n. *Stachelstock zum Antreiben des Viehes* Trik. 2,8,46. H. 893. m. oder adj. = प्राजन P. 2,4,57, Sch.

प्रवयणीय (wie eben) partic. fut. pass. P. 2,4,56, Sch.

प्रवयस् (1. प्र + व°) adj. 1) *kräftig; in kräftigem Alter stehend:* अधा यो विश्वा भुवनाभि मज्मनेशानकृत्प्रवया अभ्यवर्धत Ṛv. 2,17,4. अरत्निना पत्नी द्राघीयांसौ भवतस्तस्मात्पत्नप्रवयांसि वयांसि *in den Flügeln besonders stark* TS. 5,2,5,1. Kâṭh. 20,3. — 2) *bejahrt* Naigh. 3,27. AK. 2,6,1,42. H. 330. Halâj. 2,348. Âçv. Gṛhj. 4,2. 5. Ragh. 8,18. Kathâs. 30,30. Bhâg. P. 4,9,67. 23,1. 6,1,24.

प्रवय्या adj. f. ved. P. 6,1,83. वत्सतरी Schol. Wohl *mit dem Stachelstock anzutreiben.* — Vgl. 2. प्रवयण und प्रवेतर्.

1. प्रवर (von वर् mit प्र) m. 1) *Berufung*, z. B. eines Brahmanen zu priesterlichen Functionen: अच्छावाक वदस्व यत्ते वाद्यमित्येषो ऽस्य प्रवरः Ait. Br. 6,14. — 2) *Berufung* Agni's *zu seiner Thätigkeit beim Opfer, im Eingang desselben;* daher 3) auch so v. a. *Ahnenreihe*, weil Agni in dieser Anrufung als der Agni der Vorfahren des Opfernden nach ihren Namen bezeichnet wird, indem z. B. ein Gotama den Agni Âṅgirasa, Agni Âjâsja und Gautama beruft. Diese Ahnenreihe begreift nur die obersten an das allgemein angenommene Schema der Ṛshi-Geschlechter zunächst anknüpfenden Glieder, und zwar eins, zwei, drei oder fünf (एकार्षेयः, द्व्यार्षेयः u. s. w. प्रवरः). Vgl. Müller, SL. 386. Saṁsk. K. 182, b. पुरोहितस्यार्षेयेण प्रवरं प्रवृणीरन् Ait. Br. 7,26. 31. TS. 2,5,8,9. Çat. Br. 1,5,1,1. 20. 3,7,4,9. Çâṅkh. Çr. 1,4,17. Âçv. Çr. 12,10. 13. Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 54. fgg. गोत्र° (u. d. W. falsch erklärt) *die Ahnenreihe der Geschlechter* ebend. 60. प्रवर = संतति und गोत्र H. an. 3,570. Med. r. 177. n. nach H. an.; m. in der ersten, n. in der zweiten Bed. nach Med. — 4) *Mitglied dieser Ahnenreihe, Ahnherr* Schol. zu Kâtj. Çr. 155, 1. 371, 7. 8. द्विप्रवरस्याङ्गिरःप्रवरस्य Bhâg. P. 5,9,1. 14. रथीतराणां प्रवराः 9,6,3. 16,37. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,508, Çl. 32. 7,27,16. Colebr. Misc. Ess. II, 305.

2. प्रवर (von वर् mit प्र) m. *Decke, Ueberwurf* Çat. Br. 14,9,1,10 (Sâj. und Bṛh. Âr. Up. प्रवार). *Obergewand* Varâh. Bṛh. S. 104,8. = प्रवार P. 3,3,54.

3. प्रवर (1. प्र + वर) 1) adj. f. आ *der vorzüglichste, beste* H. 1438. an. 3,570. Med. r. 177. Halâj. 4,5. योनि M. 10,27. सौवीरवीराः प्रवरा युवानः Draup. 2,13. वंश MBh. 1,868. 8199. 2,78. 4,1825. कन्यां प्रवररूपाम् 5,7402. 7,1323. 13,1917. Hariv. 6334. देशे प्रवरकल्याणे 8048. 8180. 8077. 14063. R. Gorr. 1,44,18. 2,103,12 (91,12 Schl.). Suçr. 1, 185,7. Mṛkkh. 43,17. Râǵa-Tar. 4,811. 640. Kathâs. 21,38. Bhâg. P. 9, 17,8. Varâh. Bṛh. S. 5,87. 73. शेषाः प्रवरसमन्यूनपरिमाणाः *grösser, gleich und kleiner* 58,30. ततः सचिवाः प्रवराः *vorzüglicher als* Bhâg. P. 3,20, 28. सोमः सप्रवरः *mit den Vornehmsten* (seines Gefolges) Hariv. 7132. 7193. 7195. 8420. fg. प्रवराप्सरस् Indr. 5,20. °वंशज Hariv. 6143. °मूर्धज R. 1,15,6. Mṛkkh. 98,24. Çrut. 42. Pańkat. 3,10. Bhâg. P. 5,1,6. शिवोयां प्रवरेण Draup. 3,1. MBh. 1,1030. 3,6. 13027. 13,4716. 14,669. Hariv. 12433. 14228. R. 1,44,50. 2,31,37. Suçr. 1,195,19. Bhâg. P. 3, 93,32. Ghaṭ. 10. शङ्ख° *die beste der Muscheln* Arǵ. 5,23. MBh. 5,7169. आश्रम° 1,2961. 2870. विप्र° 13,2038. 2833. M. 3,167. 9,67. Hariv. 6193. 6418. R. 1,10,1. 44,40. 2,114,11. Bhâg. P. 5,7,9. 24,6. Mârk. P. 61,5. त्रैलोक्यप्रवराः स्त्रियः R. 5,22,32. मा दीप्तशस्त्रप्रवरा दैत्यानां शुशुचे चमूः *ausgezeichnet durch* Hariv. 2659. पुत्र° so v. a. *der älteste Sohn* MBh. 13,663. Bhâg. P. 9,7,1. शतजित्प्रवरं पुत्रशतम् 5,15,13. Vgl. यति°. — 2) m. *eine schwarze Varietät von Phaseolus Mungo* H. 1173. *Opuntia Dillenii* Nigh. Pr. — 3) m. N. pr. eines Götterboten und Freundes des Indra Hariv. 7483. fgg. 8034. 8091. 8132. fg. 8873. 8870. eines Dânava 12943. — 4) f. आ N. pr. eines Flusses MBh. 6,331 (VP. 183), ergiesst sich bei Tokâ in die Godâvarî und wird wegen seines süssen Wassers gerühmt, Molesw. Nigh. Pr. — 5) n. a) *Aloëholz* Bhâvapr. im ÇKDr. Nigh. Pr.; vgl. H. ç. 129. — b) *eine best. hohe Zahl* Vjutp. 179. 181.

1. प्रवरण (von वर् mit प्र) n. *das Berufen*, zur Erkl. von प्रवर. प्रवरणानि प्रार्थनानि प्रवरा इति Saṁsk. K. 182, b, 6. अति° (u. d. Worte falsch erklärt) *das Berufen in zu grosser Zahl, Uebertreibung des* Pravara Âçv. Çr. 12,13.

2. प्रवरण (von वर् mit प्र) n. bei den Buddhisten *die Festlichkeiten am Ende der Regenzeit* Wassiljew 83. 87; vgl. प्रवारण.

प्रवरदीपिका (1. प्र° + दी°) f. Titel einer Schrift Mack. Coll. I. 34.

प्रवरधातु (3. प्र° + धातु) m. *ein edles Metall* Varâh. Bṛh. S. 94,21.

प्रवरभूपति (3. प्र° + भू°) m. = प्रवरसेन Râǵa-Tar. 4,815.

प्रवरमञ्जरी (1. प्र° + म°) f. Titel einer Schrift Müller, SL. 380, N.

प्रवरललित (3. प्र° + ल°) n. *ein best. Metrum, 4 Mal* ⏑ – – – – – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ – – Colebr. Misc. Ess. II, 162 (XI, 9). Khandom. 86.

प्रवरवाहन (3. प्र° + वा°) m. du. Bein. der Açvin (*die vorzüglichsten Pferde habend*) H. ç. 34.

प्रवरसेन (3. प्र° + सेना) m. N. pr. zweier Fürsten von Kâçmîra, von denen der eine auch den Namen Çreshṭhasena führt, Râǵa-Tar. 1,190. 3,97. 109. 288. 321. 324. 4,311. Nach Einigen = भोजदेव Verz. d. B. H. No. 1335.

प्रवराध्याय (1. प्र° + अध्याय) m. *das Buch der Ahnenreihe*, N. des 11ten der 18 zum weissen Jaǵus gehörenden Pariçishṭa. Verz. d. B. H. No. 251.

प्रवरेश (3. प्र° + ईश) m. 1) *ein vornehmer Herr* (?) RÂGA-TAR. 3,100. — 2. N. pr. = प्रवरसेन RÂGA-TAR. 3,372. 378.

प्रवरेश्वर (3. प्र° + ई°) m. N. eines von Pravarasena errichteten Heiligthums RÂGA-TAR. 3,99.

प्रवर्ग m. = महावीर H. 836. प्रवर्गावर्तभूषण Beiw. Vishṇu's HARIV. 2233. An beiden Stellen ist प्रवर्ग्य zu lesen, welches der Schol. zu BHÂG. P. 3,13,36 durch महावीर erklärt. Derselbe Fehler Ind. St. 3,201, a, 10 v. u. — Vgl. हास°.

प्रवर्ग्य (von वर्ज् mit प्र) m. *eine Einleitungs-Cerimonie zum* Soma-*Opfer, bei welcher frischgemolkene Milch in einen glühend gemachten Topf* (महावीर, घर्म), nach Andern *in kochendes Schmalz gegossen wird* तप्ते घृते पयःप्रक्षेपः प्रवृञ्जनम् SÂJ. zu TAITT. ÂR. 5,6,1). तस्माद्घर्मं संभरतस्तं संभृत्याहुर्ब्रह्मन्प्रवर्ग्येण प्रचरिष्यामः AIT. BR. 1,18. 3,40. ÇAT. BR. 3,4,4,1. 7,3,2,1. 10,2,5,3. fgg. 14,1,1,10. 27. 2,12. 3,2,22. 30. ÇÂÑKH. BR. 8,7. ÂÇV. ÇR. 4,6. 12,4. KÂTJ. ÇR. 8,3,19. 26,2,1. 2. ÇÂÑKH. ÇR. 5,12,1. MBH. 14,2623. प्रवर्ग्याभरणभूषण (vgl. u. प्रवर्ग) von Vishṇu HARIV. 12366. R. 1,13,4 (3 GORR.). BHÂG. P. 3,13,36 (Schol.: प्रवर्ग्यो महावीरः प्रत्युपसदः पूर्वं क्रियते). 5,3,2. प्रवर्ग्योपसदौ gaṇa दधिपयआदि zu P. 2,4,14. अग्नेर्वैश्वानरस्य प्रवर्ग्यसाम Ind. St. 3,201 (vgl. 225, wo richtig प्रवर्ग्य st. प्रवर्ग gedruckt ist).

प्रवर्ग्यवत् adj. *mit dem* Pravargja *verbunden* ÂÇV. ÇR. 5,18. ÇAT. BR. 3,4,4,1. LÂṬJ. 1,6,1. PÂR. GṚHJ. 2,8.

प्रवर्जन (von वर्ज् mit प्र) n. *die Handlung des* Pravargja, *das Eingiessen der Milch:* हृषोखा रिक्ता शेते पुरा प्रवर्जनात् ÇAT. BR. 7,1,2,9. 14,2,2,47.

प्रवर्त (von वर्त् mit प्र) m. *ein (runder) Schmuckgegenstand* AV. 15, 2,1. — Vgl. प्रवृत्त.

प्रवर्तक (vom caus. von वर्त् mit प्र) 1) adj. f. °र्तिका a) *in Bewegung —, in Thätigkeit versetzend:* चक्रस्य MBH. 14,912. ब्रह्मस्य ÇVETÂÇV. UP. 3,12. M. 12,4. रसः प्रवर्तकं सर्वभूतानाम् SUÇR. 1,81,8. MBH. 3,13950. 12, 7162. 13679. 13,4178. TATTVAS. 26. ÇAÑK. zu BṚH. ÂR. UP. S. 256. चोदनेति प्रवर्तकशब्दनाम Schol. zu GAIM. 1, 2. भावा लोकप्रवर्तकाः MBH. 3, 11260. — b) *zur Erscheinung bringend, hervorrufend, bewirkend, veranlassend, ins Werk setzend, befördernd, Gründer, Urheber:* क्रियाणाम् MBH. 1,929. कार्याणाम् 2,792. श्राकूतीनां च चित्तीनाम् 3,15530. अधर्मस्य 12,1189. त्रिवर्गस्य HARIV. 4135. RÂGA-TAR. 1,97. 4,605. सज्ज्ञानमनोविज्ञाव्याप्त्यु° MBH. 1,591. स्त्रीविग° 14,1238. धर्म° JÂGÑ. 3,180. MBH. 3,12706. 12,3482. 12751. MÂRK. P. 109,70. चतुर्दशभुवनोत्पत्तिस्थितिप्रलय° PRAB. 54,10. लोकयात्रा° R. GORR. 2,118,37. युद्धयज्ञ° HARIV. 13214. सांख्ययोग° (कपिल) MBH. 3,14497. योग° BHÂG. P. 3,32,12. चातुर्होत्र° MBH. 12,10420. सर्वशिल्प° 10422. धर्मशास्त्र° JÂGÑ. 1,5, v. l. für प्रयोजक. आयुर्वेद° धन्वन्तरि) BHÂG. P. 9,17,4. वैद्यशास्त्र° Verz. d. Oxf. H. 40, a, N. 2. शाला° 54, b, 29. — 2) n. *Eintritt einer Person auf die Bühne:* प्रविशेत्सूचितो पात्रं यत्र तत्स्यात्प्रवर्तकम् PRATÂPAR. 23, a, 7.

प्रवर्तन (von वर्त् simpl. und caus. mit प्र) 1) n. a) *das Vortreten, eine Bewegung nach vorn:* मतोर्दश समापन्नौ प्रवर्तननिवर्तने: R. 6,92,4. *das Hervorkommen:* (अङ्कुरस्य) प्रवर्तनं कोशात् VARÂH. BṚH. S. 49,5. *das Zuströmen:* तोय° MIT. 244,6 v. u. *das Gehen, Wandeln:* कापथेन R. 5,86, 2. — b) *das Thätigsein, Handeln:* कामात्पुंसः प्रवर्तनम् Cit. bei NILAK. 18. मनो हि हेतुः सर्वेषामिन्द्रियाणां प्रवर्तने R. 5,14,60. MBH. 12,11402. KÂM. NÎTIS. 1,28. *das Sichabgeben mit, das Zuthunhaben mit* (instr. loc.): सर्वयज्ञेषु विप्राणामादिः पूर्वं प्रवर्तनम् GṚHJASAÑGR. 2,52. उन्मादे राक्षसैः प्रेतैरपस्मारे प्रवर्तनम् SUÇR. 1,111,3. इतरार्थग्रहे येषां कवीनां स्यात्प्रवर्तनम् Spr. 1038. — c) *das Benehmen, die Art und Weise zu sein:* शोभन MBH. 14,514. नास्ति परलोक इत्येवं वृत्तिः प्रवर्तनं यस्य KULL. zu M. 3,150. — d) *das Vorsichgehen, Vonstattengehen, zur-Erscheinung-Kommen:* क्रतुराज° MBH. 3,15300. मधुपान° HARIV. 16330. द्वंद्वयुद्ध° R. GORR. 1, 4,107. वाक्प्रवर्तन MÂRK. P. 72,25. — e) *das Vorwärtsschaffen, Herbeischaffen:* हविर्धान° ÇÂÑKH. ÇR. 5,13,1. — f) *das Anlegen, Errichten:* महायज्ञ° M. 11,63. सेतु° MIT. 245,1. — g) *das zur-Erscheinung-Bringen, Herbeiführen, in's-Werk-Setzen, Einführen, Anwenden:* प्रवर्तनाद्वापरस्य यथाभागमुपाश्नुते । कलेः प्रवर्तनाद्राजा पापमत्यन्तमश्नुते ॥ MBH. 5,4477 = 12,2695. अकार्यप्रतिषेधश्च कार्याणां च प्रवर्तनम् KÂM. NÎTIS. 13, 62. पुण्याचार° RÂGA-TAR. 1,314. पुण्यकानां व्रतकानां च HARIV. 7924. सामादीनाम् R. 5,81,45. Verz. d. Oxf. H. 48, b, 29. 30. — 2) f. आ *das Anregen der Thätigkeit:* °लक्षणा दोषाः GAUTAMA 1,18. — Als adj. RAGH. ed. Calc. 10,37; die STENZLER'sche Ausg. st. dessen richtiger प्रवर्तिन्.

प्रवर्तनीय (vom caus. von वर्त् mit प्र) adj. *anzuwenden* KULL. zu M. 2,11.

प्रवर्तमानक (scherzhafte Deminutivbildung von प्रवर्तमान, partic. praes. von वर्त् mit प्र) adj. etwa *hervorkömmelnd:* कुषुम्भकस्तदब्रवीद्गिरेः प्रवर्तमानकः ṚV. 1,191,16.

प्रवर्तयितर् (vom caus. von वर्त् mit प्र) nom. ag. 1) *Anreger zur Thätigkeit* Schol. zu VEDÂNTASÛTRA 2,2,37. आत्मनः शरीराख्यस्य यः कर्मसु °ता KULL. zu M. 12,12. — 2) *Errichter, Einführer:* सेतोः MIT. 245,2. चातुर्वर्ण्य° VP. 4,8 bei MUIR, ST. 1,49, N. 19. — 3) *Anwender:* दण्डस्य KULL. zu M. 7,26.

प्रवर्तितर् (wie oben) nom. ag. *Herbeiführer, Bewirker:* देवासुराणां भावानामहमेकः प्रवर्तिता MBH. 5,2395. *Festsetzer, Bestimmer:* सीम्नः JÂGÑ. 2,153.

प्रवर्तितव्य (von वर्त् mit प्र) n. partic. fut. pass. impers. *agendum, zu handeln* PRAB. 41,13. SÂH. D. 6,2.

प्रवर्तिन् (von वर्त् simpl. und caus. mit प्र) adj. 1) *hervorkommend, hervorströmend:* अपाङ्गप्रवर्तिभिरश्रुभिः ÇÂK. 61, v. l. प्रस्रवेण — वत्सालोकप्रवर्तिना RAGH. 1,84. *sich vorwärts bewegend, in Bewegung seiend, fliessend:* मालवास्तः° (राजन्) ÇATR. 2,454. गङ्गेवाधःप्रवर्तिनी (ed. Calc. °प्रवर्तना) RAGH. 10,38. *hervorkommend:* मधुमाधवौ 11,7. अ° *unbeweglich, unwandelbar:* अग्नी KHÂND. UP. 3,12,9. — 2) *thätig seiend:* प्रकृतिः पुरुषार्थप्रवर्तिनी KUMÂRAS. 2,13. अ° ÇAT. BR. 14,5,4,5. KHÂND. UP. 3, 12,9. कामस्यातिप्रवर्तिनः MBH. 1,5610. — 3) *fliessen lassend:* शोणितौघप्रवर्तिनी (नदी) HARIV. 9338. MBH. 8,1166. — 4) *in Bewegung setzend, Verbreiter:* भृगुवाक्य° Verz. d. Oxf. H. 47, b, 22. *Einführer:* सांख्ययोग° MBH. 12,10388. *herbeiführend, bewirkend:* सर्वकार्य° 2,792. *anwendend:* बलवीर्य° HARIV. 9234. — Vgl. प्रतिकूल°.

प्रवर्त्य (vom caus. von वर्त् mit प्र) adj. *zur Thätigkeit anzuregen* Schol. zu VEDÂNTASÛTRA 2,2,37.

प्रवर्धक (vom caus. von वर्ध् mit प्र) adj. f. °र्धिका *vermehrend, stei-*

gernd: शुद्धमन्त्र° Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,503, Çl. 10.

प्रवर्धन (wie eben) adj. dass.: प्रज्ञा° Suçr. 1,205, 1. आयुः° Hariv. 33.

प्रवर्ष (von वर्ष् mit प्र) m. *Regen* Pańkat. 93, 2.

प्रवर्षण (wie eben) n. *das Regnen, Regnenlassen:* सुरेन्द्रस्य MBh. 3, 10012. Titel des 23ten Adhjâja in Varâh. Brh. S. und zwar nach Bhattotp. zu 23, 1. fgg. in der Bed. *der erste Regen.* — Vet. 5, 4 ist wohl प्रवर्षण st. प्रवर्पण zu lesen.

प्रवर्षिन् (wie eben) adj. *regnend, regnen lassend, vergiessend:* शरौघ° MBh. 7, 2361. रुधिरौघ° 1, 4494. R. 1, 32, 14 (33, 11 Gorr.). अधो वर्षाम हि वयं देवाः नरास्तूर्ध्वप्रवर्षिणः *nach oben regnend* (in der Form des Opfers) MBh. 12, 2147. Mârk. P. 16, 40.

प्रवर्ह s. प्रवर्ह.

प्रवलाकिन् m. 1) *Pfau* (चित्रमेखलक, welches Wilson durch *one with a variegated girdle* wiedergiebt). — 2) *Schlange* Viçva im ÇKDr. — Fehlerhafte Schreibart für प्रचलाकिन्.

प्रवल्ह (von वल्ह् mit प्र) m. *Räthselspruch:* संवत्सर° Âçv. Çr. 10, 5. Çâńkh. Çr. 16, 26, 4. मनु° (so heisst R̥V. 8, 29) 16, 11, 20. — Vgl. प्रवह्लि und प्रवह्ली.

प्रवल्हिका (wie eben) f. dass. H. 259. So heissen die Sprüche AV. 20, 133. — Ait. Br. 6, 33. Çâńkh. Çr. 12, 21, 7. Br. 30, 7. प्रवह्लिका AK. 1, 1, 5, 6. H. 259, v. l.

प्रवसथ (von वस्, वसति mit प्र) n. *das Scheiden, Abreisen:* मा ज्योतिषः प्रवसथानि गन्म *mögen wir nicht vom Lichte scheiden müssen* R̥V. 2, 27, 14. प्रवसथमेष्यन् TBr. 1, 1, 10, 6.

प्रवसन (wie eben) n. *das Abreisen, auf-Reisen-Gehen* Spr. 2628.

प्रवसु (1. प्र + वसु) m. N. pr. eines Sohnes des Ilina MBh. 1, 3708.

प्रवस्तव्य (von वस्, वसति mit प्र) n. partic. fut. pass. impers. *zu verreisen* TS. 6, 2, 5, 5.

प्रवह (von वह् mit प्र) 1) adj. *führend, vehens:* मेदोवसासृक्प्रवहा (नदी) MBh. 4, 2016. 6, 2639. कामप्रवहा (नदी) 13, 2525. अनेकगन्ध- (देश) R. 5, 17, 18. — 2) m. *a)* Bez. *einer der sieben Winde, der die Planeten in Bewegung setzt,* H. an. 3, 767. Med. h. 20. MBh. 12, 11124. 11170. 12400. Hariv. 12787. Sûrjas. 2, 3. 11, 3. 12, 73. Siddhântaçir. 5, 42. Çâk. 165, v. l. VP. 240. Brahmânda-P. beim Schol. zu Çâk. 165. *Wind* überh. H. an. Bez. *eines der sieben Zungen* (als m.!) *des Feuers* Colebr. Misc. Ess. I, 190. — *b) ein Behälter, in den Wasser geleitet wird:* वर्षाम्बु° Jâgń. 2, 154. — *c) das Hervorströmen* AK. 3, 3, 18. H. an. Med.; vgl. प्रवाह.

प्रवहण (wie eben) 1) n. *a) eine Art Sänfte* AK. 2, 8, 2, 20. H. 753. Halâj. 2, 290. Mrkkh. 66, 12. — *b) Schiff* H. 876, Sch. Halâj. 3, 33. Vid. 228. 230. 231. 234. 236. 318. Kathâs. 13, 180. 25, 36. 44. 36, 80. 82. Pârçvanâthak. bei Aufrecht im Index zu Halâj. — 2) m. N. pr. eines Dânava Kathâs. 47, 28.

प्रवह्लि und **प्रवह्ली** f. *Räthsel* Bhar. zu AK. 1, 1, 5, 6. ÇKDr. — Vgl. प्रवल्ह, प्रवल्हिका.

प्रवह्लिका f. = प्रवल्हिका AK. 1, 1, 5, 6. H. 259, v. l.

प्रवा (वा, वाति mit प्र) f. 1) *das Wehen, Wegwehen:* वातस्य प्रवामुपवामनु वात्यर्चिः *das Hin- und Herwehen* AV. 12. 1, 51. VS. 15, 6. — 2) N. pr. einer Tochter Daksha's Vâju-P. in VP. 122, N. 19.

प्रवाक von वच् mit प्र, m. *Verkündiger;* s. साम.

प्रवाच् 1. प्र + वाच्, adj. *beredt* H. 346.

प्रवाचन von वच् mit प्र, n. 1) *Verkündigung:* गिर्वणो मा नदनन्तं प्रवाचनम् R̥V. 10, 35, 8. — 2) *Bezeichnung:* द्वि- adj. *eine Doppelbezeichnung führend,* z. B. शौद्रशैशिरप: Âçv. Çr. 12, 13.

प्रवाच्य wie eben P. 7, 3, 66. Vop. 26, 9. 1) adj. *a) laut zu verkünden, rühmenswerth, preiswürdig:* विश्वेत्ता ते सवनेषु प्रवाच्या R̥V. 1, 51, 13. 103, 16. 117, 8. 132, 4. 2, 22, 4. 3, 33, 7. प्रवाच्यमिन्द्र तत्तव वीर्याणि करिष्यतः 8, 51, 3. — *b) anzureden:* इति प्रवाच्यो मधुसूदनस्त्वया *so musst du zu Madh. sprechen* Hariv. 7334. 7211. — 2. n. = ग्रन्थ *ein literarisches Product* P. 7, 3, 66, Sch.

प्रवाट s. u. प्रवाल 2. **प्रवाटसागर** m. N. pr. eines Buddha Lalit. 7 (प्रवाट°); vgl. प्रवातसार.

प्रवाण (von वा, वयति mit प्र) n. *Rand —, Verbrämung an einem Gewebe:* अहतानि लोहितप्रवाणानि वसनानि Lâtj. 8, 6, 20. — Vgl. प्रवयण und u. निष्प्रवाणि.

प्रवाणि und **प्रवाणी** (wie eben) f. *Weberschiffchen* Schol. zu P. 5, 4, 160 und Bhar. zu AK. 2, 6, 3, 13 bei der Erklärung von निष्प्रवाणि. ÇKDr.

प्रवात (von वा, वाति mit प्र) n. *Luftzug; luftiger Ort; windiges Wetter:* यत्प्रवाते तत्प्रवाते विधवति TS. 6, 4, 2, 2. प्रवात, निवात Suçr. 1, 5, 8. °स्थापन 171, 20. 358, 11. 2, 143, 10. MBh. 1, 5827. प्रावेपत भयोद्विग्ना प्रवाते कदली यथा 5, 403. प्रवेग °नगो स्यमुदेश: Çâk. 32, 16. प्रवातनमा सेतमाना Mâlav. 8, 5. °शयन *ein im Luftzuge stehendes Lager* 45, 19. °नीलोत्पल Kumâras. 1, 47. प्रवातमिव पुष्पाणामधःपातनिवेलाकारणाम् Kathâs. 17, 135. 18, 24. 20, 223. °दीपचपला: (श्रियः) 22, 40. Dhûrtanartaç. 67 bei Haeb. S. 223.

प्रवातसार (प्र° + सा°) m. N. pr. eines Buddha Lalit. ed. Calc. 5, 12. प्रवाटसागर (d. i. प्रवाटसागर) bei Foucaux.

प्रवातेज (प्र°, loc. von प्रवात, + ज) adj. *an luftigem Orte gewachsen* Nir. 9, 8. R̥V. 10, 34, 1.

प्रवाद (von वद् mit प्र) 1) m. *a) das Vonsichgeben eines Lautes:* पुरा वयसां प्रवादात् Âçv. Çr. 4, 13. अप्रवदिन *ohne ein Wort zu sagen, ohne Weiteres* MBh. 14, 18. — *b) Ausdruck, Nennung, Erwähnung:* द्वन्द्व- Nir. 1, 14. आदित्यप्रवादा स्तुतयः 2, 18. 4, 16. वैश्वानरीया: प्रवादाः 7, 23. 8, 2. — *c) Ausspruch; Spruch; das Gerede der Menschen, Sage, Gerücht:* दासी° MBh. 4, 524. न पारस्य प्रवादेन परेषां दण्डमाचरेत् Spr. 1413 (= MBh. 12, 3218). न मत्पुरस्तीति नव प्रवादम् MBh. 5, 1577. वेद- *ein Ausspruch der heiligen Schrift* 12, 1953. 6730. शिष्ट- Kull. zu M. 9, 61. इति न विद्रो प्रवाद: Bhâg. P. 5, 10, 10. सत्यश्चापि प्रवादो ऽयम् (nämlich Spr. 2837. (g.) MBh. 1, 3073. सत्यश्चात्र प्रवादो ऽयं लौकिकः प्रतिभाति माम्। पितृस्नमनुजायन्ते नरा मातरमङ्गनाः॥ R. 2, 35, 26. ख्यातो लोकप्रवादो ऽयम् 3, 22, 32. ख्यातो मानुषे त्वदनीति लोकप्रवादो दुर्निवारः Hit. 11, 6. Vet. in LA. 12, 13. लोके Pańkat. 174, 1. इति केयामपि हृदि प्रवादो ऽप्यपि वर्तते Râǵa-Tar. 3, 158. ईतिलिमविज्ञानप्रवक्ताकं प्रवादपारिपर्षम् Z. d. d. m. G. 7, 311, N. 2. लोके मिथ्या प्रवादो ऽयं यत्पयासि विनिर्जितः MBh. 15, 2892. प्रवादाय *damit sich das Gerücht verbreite* Kathâs. 5, 42. राजा मृत इति प्रवादं सर्वतो व्यधुः 15, 98. 24, 211. 218. 34, 236. 39, 31. 49. Pańkat. ed. orn. 57, 2. ज्ञातश्च लोकमध्ये प्रवादः Pańkat. 48, 22. मृत° *ein*

Gerücht vom Spiel MBh. 4, 536. द्रौदाह्° Kathâs. 15, 103. स्वयंवर° Som. Nala 136. 156. प्रवादेनेह मत्स्यानां राजा नाम्नायमुच्यते *der Sage nach* (nicht in Wirklichkeit) MBh. 4, 702. Vgl. जन°, दुष्प्रवाद. — d) *herausfordernde Reden zweier zum Kampf gerüsteter Gegner:* इत्थंप्रवादं युधि संप्रहारं प्रचक्रतू रामनिशाचरौ Bhaṭṭ. 2, 36. — e) in der Gramm. so v. a. *Thema* (im Gegensatz zu einem Wort in einem bestimmten Casusverhältniss u. s. w.) ṚV. Prât. 2, 39. पुंप्रवाद 4, 15. 17. 22. 5, 15. 22. 24. 9, 18. 10, 6. 13, 9. Upal. 4, 6. 6, 6. 8. Schol. zu ṚV. Prât. 5, 4 (Sûtra 12). — 2) f. आ in der Stelle गन्धप्रवादाभिरलंकृते Kauç. 13. 34. Vielleicht *mit Allem was Wohlgeruch heisst.* — Vgl. अस्ति°, आत्म°, कर्म°, ज्ञान°, विद्या°, वीर्य°, सत्य°, Titel von Gaina-Schriften.

प्रवादक (vom caus. von वद् mit प्र) adj. *ertönen lassend, spielend auf:* गोपवेणु° Hariv. 3479.

प्रवादिन् 1) (von वद् mit प्र) adj. P. 3, 2, 145. 1) *einen Laut von sich gebend, schreiend:* मृगा घोरप्रवादिनः MBh. 4, 1462. *aussagend* Lâṭj. 9, 6, 11. *redend, sprechend:* अमर्मीद्य प्रवादिनो MBh. 12, 12038. सदा प्रवादी ब्राह्मणोपासितैः 13, 3567. *besprechend, redend über:* नानाधर्मप्रवादिनो: 12, 13888. — 2) (von प्रवाद 1, e) *in der Thema-Form seiend:* प्रवादिनो ह्रगाशह्र्यह्रल्लभाः ṚV. Prât. 11, 20; vgl. Upal. 6, 6.

प्रवाद्य partic. fut. pass. von वद् mit प्र P. 2, 4, 56, Sch.

प्रवापयितर् (vom caus. von वप् mit प्र) nom. ag. *der was ausstreut, ausgiesst* Kâṭh. 11, 2.

प्रवापिन् (von वप् mit प्र) adj. *säend:* बीजं परक्षेत्रप्रवापिणः M. 9, 51. 49.

प्रवायक nom. ag. von वी (= अज्) mit प्र P. 2, 4, 56. Sch.

प्रवाय्य (von वा, वाति mit प्र) n. etwa *Flüchtigkeit:* एवा त्वं कासे प्र पत मनसो ऽनु प्रवाय्यम् AV. 6, 105, 1.

प्रवार (von वर् mit प्र) m. = 2. प्रवर *Decke, Ueberwurf* P. 3, 3, 54. Bṛh. Âr. Up. 6, 2. 7 (प्रवर Çat. Br., aber Sâj. प्रवार). *wollenes Zeug* Vjutp. 212. — Vgl. प्रावार.

प्रवारक 1) m. = प्रवारण 3. Vjutp. 201. — 2) n. = प्रवार Vjutp. 212.

प्रवारण (vom caus. von वर् mit प्र) n. 1) *das Befriedigen, Verabreichen des Gewünschten;* = काम्यदान AK. 3, 3, 3. Med. ṇ. 101. Halâj. 4, 88. प्रवारणं तु बालानां पूर्वं कार्यमिति श्रुतिः MBh. 5, 146. — 2) *Verbot* (निषेध) Med. — 3) bei den Buddhisten *die Feierlichkeiten am Schlusse der Regenzeit* Köppen I, 180. Vjutp. 201. 206. 211.

प्रवार्य (wie eben) adj. *zu befriedigen, derjenige, dessen Wunsch erfüllt werden muss,* MBh. 5, 149.

प्रवास (von वस्, वसति mit प्र) m. 1) *der Aufenthalt in der Fremde, Abwesenheit von der Heimath, das Verreistsein* AK. 3, 4, 24, 71. प्र प्रवासेव (aufzulösen in प्रवासमिव, Padap.: °सा ऽइव) वसतः ṚV. 8, 29, 8. प्रवासमापत्स्यते Âçv. Çr. 2, 5. प्रवासादेत्य Gṛhj. 1, 15. Çâṅkh. Gṛhj. 2, 17. MBh. 3, 614. प्रवासे नगरे वापि संग्रामे 4, 209. Hariv. 3294. R. 2, 22, 18. Spr. 120. 234. 1260. 2561. 2956. Varâh. Bṛh. S. 32, 81. 67, 6. 92, 10. Kathâs. 13, 133 (प्रवाशि gedr.). 16, 113. प्रशस्यते न प्रवासो ब्राह्मणानाम् Mârk. P. 61, 60. Sâh. D. 213. प्रवासं जगाम *er ging auf Reisen* MBh. 1, 748. प्रवासं यदि मे यानि भर्ता 13, 5873. प्रवासं तापसो (so ist mit der Bomb. Ausg. zu lesen) गतः R. 2. 47, 5. अप्रवासगमन Spr. 758. प्रवासादुपावृत्तः Çâk. 16, 6. परावृत्तं प्रवासात् Râǵa-Tar. 1, 380. °स्थ Ragh. 16, 4. Bhâg. P. 3, 7, 34. °स्थित Kathâs. 4, 33. 34, 13. दिवि प्रवासम् Arǵ. 1, 13. वन° MBh. 5, 10. अलं दूरप्रवासेन Hariv. 4814. — 2) in der Astr. *heliakischer Untergang der Planeten* Varâh. Bṛh. S. 7, 12. — Vgl. प्रावास, प्रावासिक.

प्रवासन n. 1) (vom caus. von वस् mit प्र) *das Vertreiben aus der Heimath, Landesverweisung* M. 7, 124. 9, 242 (nach Kull. *Tödtung*). MBh. 1, 7801. राम° R. Gorr. 1, 1, 36. 2, 59, 17. पुरातस्य प्रवासनम् Kathâs. 24, 218. 39. 65. 168. — 2) *das Tödten* AK. 2, 8, 2, 81. H. 371. Halâj. 2, 322.

प्रवासिन् (von वस्, वसति mit प्र) adj. *in der Fremde sich aufhaltend, auf Reisen befindlich, verreist* P. 3, 2, 145. H. 493. Kâṭh. 23, 9. Spr. 979. Ṛt. 1, 10. 2, 4. 12. 6, 28. Mârk. P. 18, 51. 61, 51. अ° MBh. 3, 17400. Spr. 1270 (vgl. MBh. 12, 665. 13, 2180). दीर्घ° MBh. 3, 1485. चिर° Spr. 2646. परलोकनव° *der sich vor Kurzem in die andere Welt begeben hat* Kumâras. 4, 10.

प्रवास्य (vom caus. von वस्, वसति mit प्र) adj. *des Landes zu verweisen, zu verbannen* M. 8, 284.

प्रवाह (von वह् mit प्र) 1) m. a) *Strom, Strömung, fliessendes Wasser;* übertr. *Fluss, Continuität, ununterbrochene Fortdauer* (प्रवृत्ति) AK. 3, 4, 3, 21. 3, 3, 18. H. 1087. an. 3, 767. Med. h. 21. Halâj. 3, 47. Çat. Br. 12, 2, 2, 12. नद्या इव प्रवाहः Spr. 1403. गङ्गा° 2162. Ragh. 5, 46. 16, 58. Kumâras. 1, 55. Megh. 47. Z. d. d. m. G. 14, 571, 14. Kathâs. 40, 84. Râǵa-Tar. 5, 89. 92. 95. पृथुप्रवाहा (नदी) MBh. 6, 2636. 13, 248. Ragh. 13, 48. 57. Râǵa-Tar. 4, 703. अपां प्रवाहो गाङ्गः Kâm. Nîtis. 5, 8. धारा प्रवाहैः Prab. 87, 6. जल° Ragh. 13, 10. वारि° (als Erkl. von निर्झर) AK. 2, 3, 5. अमृतस्य Pañkat. II, 61. रक्त° 38, 20. Ragh. 7, 39. Mârk. P. 13, 3. 16, 16. अश्रु° Pañkat. 50, 9. Som. Nala 164. व्यञ्जनानां प्रवाहाः MBh. 3, 8530. सप्तचक्रनेमीरकटु° Ragh. 5, 48. वचसाम् Bhâg. P. 7, 9, 8. Nîlak. 63. एत उ ह वै छन्दःप्रवाहा अवरं छन्दः परं छन्दो ऽतिप्रवहन्ति Çâṅkh. Br. 11, 5. सृष्टि° Nîlak. 41. मनोरथानामतटप्रवाहाः Çâk. 137. v. l. Bhâg. P. 4, 31, 17. 7, 7, 28. भक्ति° 3, 33, 24. भव° 1, 8, 36. 9, 32. गुण° 2, 1, 33. 3, 28, 35. 9, 5, 26. Verz. d. Oxf. H. 128, b, 32. Vedântas. (Allah.) No. 123. 134. Kull. zu M. 1, 112. 5, 26. 6, 72. Schol. zu Kap. 1, 27. 160. *das Hervorströmen* (vgl. प्रवह्) H. 1514. = व्यवहार Trik. 3, 3, 458. H. an. (st. dessen प्रवृत्ति Med.). प्रवाह्णा Suçr. 2, 437, 19 Druckfehler für प्रवाहणी. — b) N. pr. eines Wesens im Gefolge des Skanda MBh. 9, 2572. — c) *ein schönes Pferd* Nânârtharatnam. im ÇKDr. — 2) f. ई *Sand* Râǵan. im ÇKDr. — Vgl. पल्लप्रवाह.

प्रवाहिक (wie eben) 1) m. *ein Râkshasa* Çabdam. im ÇKDr. प्रवाहिक H. ç. 37. — 2) f. °वाहिका *plötzlicher Drang zum Stuhlgang, Durchfall* Schol. zu P. 3, 3, 108. 5, 4, 49. AK. 2, 6, 2, 6. H. 471. Suçr. 1, 117, 5. 175, 7. 189, 14. 360, 19. 2, 180, 19. 194, 19. 440, 15. Kull. zu M. 3, 7. मप्रवाहिक Suçr. 2, 437, 2. — 3) प्रवाहिका indecl. gaṇa स्वरादि zu P. 1, 1, 37; vgl. प्रवाहुक.

प्रवाह्रण (wie eben) 1) adj. *hinschaffend, fortschaffend* VS. 5, 31 (s. Mahîdh. zu d. St.). Çâṅkh. Çr. 6, 12, 11. Pañkat. Br. 1, 4, 4. — 2) m. N. pr. eines Mannes Çat. Br. 14, 9, 1, 1. 7. Khând. Up. 5, 3, 1. P. 7, 3, 28. gaṇa शुभ्रादि zu P. 4, 1, 123. Vgl. प्रवाहणेय, प्रावाहणि, प्रावाहणेय. — 3) f. ई (sc. वलि) *eine Falte des Mastdarms, welcher die Thätigkeit des Hinausdrängens der faeces zugeschrieben wird,* Suçr. 1, 258, 11. — 4) n. a)

das Hervortreiben Suçr. 1,99,18. 100,7. 368,17. — b) *Stuhlgang*, namentlich *der mit Drang verbundene*, Suçr. 1,84,14. 128,7. 298,1. 2,48, 21. 437,19 (wo प्रवाहणी zu lesen ist).

प्रवाहणेय m. patron. von प्रवाहण P. 7,3,28. gaṇa शुभ्रादि zu P. 4, 1,123. — Vgl. प्रावाहणेय.

प्रवाहणेयक adj. von प्रवाहणेय P. 7,3,29, Sch. — Vgl. प्रावाहणेयक.

प्रवाहणेयि m. patron. von प्रवाहण P. 7,3,29. Sch. — Vgl. प्रावाहणेयि.

प्रवाहिन् (von वह् mit प्र und von प्रवाह) 1) adj. *ziehend, fahrend:* उष्ट्र AV. 20,127,2. हयाः साधुप्रवाहिनः MBh. 7,8104. *Etwas führend, fortführend* (von einem Flusse): पुष्पफेन॰ MBh. 1,2868. रुधिरौघ॰ 6, 3957. Hariv. 13663. मधुसर्पिः॰ MBh. 13,3166. विकीर्णसप्तर्षिवलिप्रवाहिभिः — गाङ्गैः सलिलैः Kumâras. 5,37. — b) *fliessend:* महावेगप्रवाहिनी (नदी) R. Gorr. 1,43,27. नदीं लोकप्रवाहिणीम् *durch die Welt* MBh. 12,9049. नदीं परलोकप्रवाहिनीम् *in die andere Welt* 1,1971. — 2) f. *eine an* प्रवाह *reiche Gegend* gaṇa पुष्करादि zu P. 5,2,135.

प्रवाहेमूत्रित (प्र॰, loc. von प्रवाह, + मू॰) n. *das Pissen in den Strom*, bildliche Bez. *einer nutzlosen Handlung* P. 2,1,47, Sch. Kann auch getrennt geschrieben werden.

प्रवाह्य (von प्रवाह) adj. *fluminalis* VS. 16,43.

प्रविख्याति (von ख्या mit प्रवि) f. *Berühmtheit* AK. 3,3,28.

प्रविग्रह (1. प्र + वि॰) adj. *deutliche Trennung der Wörter aus dem* Saṁdhi *zeigend* ṚV. Prât. 15,10.

प्रविचय (von 2. चि mit प्रवि) m. *Untersuchung:* धर्म॰ Burnouf in Lot. de la b. l. 798.

प्रविचार (von चर् mit प्रवि) m. *Unterscheidung* Suçr. 2,554,5.

प्रविचिकित्सक (von चिस् mit प्रवि) adj. *vorhersehend* Hariv. 457.

प्रविचेतन (von 4. चित् mit प्रवि) n. *das Begreifen, Verstehen:* ये हि मूलं विजानन्ति तेषां तु प्रविचेतनम् Hariv. 13876.

प्रविजय (1. प्र + वि॰) m. pl. N. pr. eines Volkes Mârk. P. 57,43.

प्रविद् (विद् mit प्र) P. 3,2,61, Sch. f. *Verkündigung* ṚV. 3,7,6.

प्रविदार (von 1. दर् mit प्रवि) m. *das Auseinanderbersten:* (शिला) ॰रं मेति Varâh. Bṛh. S. 53,114.

प्रविदारण (vom caus. von 1. दर् mit प्रवि) n. 1) *das Berstenmachen, Sprengen* H. an. 5,13. fg. Med. ṇ. 113. — 2) *Kampf, Schlacht* AK. 2,8, 2,72. H. 797. H. an. Med. Halâj. 2,298. — 3) = यानकीर्णम् Çabdak. im ÇKDr. *Gedränge, Tumult, Verwirrung* Wils.

प्रविद्वंस् s. u. विद् mit प्र.

प्रविपल (1. प्र + वि॰) *ein best. sehr kleines Zeitmaass, ein best. Theil eines* Vipala Siddhântaçir. 4,8.

प्रविभाग (von भज् mit प्रवि) m. *Theilung, Eintheilung, Sonderung, Classification* M. 1,66. 67. MBh. 1,350. सेनानां प्रविभागवित् 5,5103. प्रविभागो न राष्ट्राणां पुराणां चाभवत्तदा 7,2401. Hariv. 362. सप्तधा प्रविभागं तु कालस्यैव जगाम ह MBh. 9,2220. 13,5943. 5947. 14,4088. Hariv. 11900. 12373. 12376. 12423. 14335. R. 3,37,23. 6,15,14. Suçr. 1, 134,17. 147,5. 324,5. 2,553,7. Ragh. 16,2. Çaṁk. bei Wind. Sancara 112. zu Bṛh. Âr. Up. S. 324. Kathâs. 47,10. Mârk. P. 43,21. 104,1. Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 48 b, 19. Schol. zu P. 3,3.136. अर्ध ist समप्रविभागवाचक Schol. zu P. 2,2,2. Davon ॰शस् adv. MBh. 6,424. — Vgl. दिक्प्र॰.

प्रविभागवन्त् (von प्रविभाग) adj. *Unterabtheilungen habend:* शब्द MBh. 14,1420.

प्रविर m. *gelber Sandel* Çabdak. im ÇKDr.

प्रविरल (1. प्र + वि॰) adj. f. आ *rarus, weit von einander stehend, vereinzelt, einige wenige* Suçr. 1,20,9. 130,13. 14. 135,8. Ragh. 9,44. Varâh. Bṛh. S. 67,4. सत्यं साध्व्यः प्रविरलाश्चपलास्तु सदा स्त्रियः Kathâs. 37,2. Sâh. D. 3,14. Pañkat. 182,16. 214,22. Kull. zu M. 2,15.

प्रविलम्बिन् (von लम्ब् mit प्रवि) adj. *hervorragend:* ललाट, उदर, स्फिचौ Varâh. Bṛh. S. 68,20.

प्रविलय (von ली mit प्रवि) m. *das Zerschmelzen* Suçr. 1,263,10. *vollständige Auflösung* Verz. d. Oxf. H. 231, b, 2.

प्रविलसेन (प्र॰ + सेना) m. N. pr. eines Fürsten VP. 473. प्रविल ist wohl in 1. प्र + विल = बिल zu zerlegen.

प्रविलापिन् (von लप् mit प्रवि) adj. *wehklagend:* चिरोत्तमुक्तसंतापि (चित्त) Kathâs. 29,181.

प्रविवाद m. = विवाद *Streit* Vet. in LA. 18,18. Das Wort ist verdächtig.

प्रविविक्त s. u. विच् mit प्रवि.

प्रविविक्षु (vom desid. von विश् mit प्र) adj. *im Begriff stehend hereinzutreten, — sich hereinzubegeben* Kâm. Nîtis. 7,37. MBh. 12,1374. क्रूरम् 9,1596. Fehlerhaft प्रविविक्षु Râga-Tar. 4,826 (auch im vorang. Çloka ist प्रविश्य st. प्रवेश्य zu lesen).

प्रविवेक m. wohl = विवेक Vjutp. 140.

प्रविविक्षु s. u. प्रविविक्षु.

प्रविव्रासयिषु (vom desid. des caus. von व्रस् mit प्र) adj. *Jmd* (acc.) *zu verbannen beabsichtigend* Bhatt. 3,9.

प्रविश्लेष (von श्लिष् mit प्रवि) m. *Trennung* AK. 3,3,20.

प्रविषा (1. प्र + विष) f. *Birke* Çabdak. bei Wils. (ÇKDr. führt fälschlich AK. als Autorität an). — Vgl. अतिविषा, उपविषा, प्रतिविषा.

प्रविष्ट 1) partic. adj. s. u. विश् mit प्र. — 2) f. आ N. pr. der Mutter Paippalâdi's und Kauçika's Hariv. 11074. अविष्टा Langl.

प्रविष्टक (von प्रविष्ट) n. *das Hineintreten in ein Gemach; das Auftreten auf der Bühne* Mṛkkh. 148,3. Çâk. 8,17, v. l. An beiden Stellen hat die v. l. प्रवेष्टकेन statt प्रविष्टकेन.

प्रविस्तर (von स्तर् mit प्रवि) m. *Umfang* Padma-P. in Verz. d. Oxf. H. 12, a, 34. 44. Çiva-P. ebend. 65, a, 22. 27. Verz. d. B. H. 124,7.

प्रविस्तार (wie eben) m. dass. Verz. d. B. H. 124,12. 18.

प्रवीड n. Taik. 3,5,7.

प्रवीण (1. प्र + वीणा) 1) adj. f. आ *geschickt, tüchtig* AK. 3,1,4. 3, 4,8,35. H. 342. H. ç. 90. Halâj. 2,180. Kumâras. 7,48. Spr. 706. 1870. 2788. Çuk. in LA. 30,9. सद्गुणामृतवर्षिणि Spr. 3232. mit seinem loc. compon. gaṇa शौण्डादि zu P. 2,1,40. अनेकशिल्पसाध्यवन॰ Kâm. Nîtis. 12,48. — 2) m. N. pr. eines der Söhne des 14ten Manu Hariv. 495. प्रवीर Langl. — Vgl. प्रावीण्य.

प्रवीणता (von प्रवीण) f. *Geschicklichkeit, Tüchtigkeit:* सत्कर्मनियतेन मूर्खा यान्ति प्रवीणताम् Spr. 628.

प्रवीत s. वी mit प्र.

प्रवीर (1. प्र + वीर) 1) adj. *mannskräftig*, m. *ein grosser Held* ṚV

10,103,5. Draup. 8,40. MBh. 1,351. 13,4068. R. 6,16,3. Kathâs. 25,145. 27,164. 42,58. 43,99. 47,93. Râǵa-Tar. 1,64. कृतप्रवीरा (सेना) MBh. 6, 2639. 15,589. R. 2,114,6. 6,23,30. रथिनाम् MBh. 3,12346. वृष्णि°, कुरु°, पुरुष° 1,7148. 4,60,777. Bhag. 11,48. Draup. 5,22. Hariv. 3253. R. 3,19,57. 6,2,50. Ragh. 14,29. 16,1. मर्त्य° Kathâs. 45,375. प्रतिपक्ष° 47,35. क्षत्रिय° R. 2,89,23. दानमान° im Spenden und Ehren Hariv. 11842. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Pûru MBh. 1,3695. des Prakinvant (Grosssohnes des Pûru) Hariv. 1656. VP. 447. Bhâg. P. 9,20,2. des Dharmanetra Hariv. 1721. des Harjaçva VP. 454. des 14ten Manu Hariv. Langl. I, 42 (प्रवीण ed. Calc.). N. pr. eines Kandâla Mârk. P. 8,86. pl. die Nachkommen des Pravîra (Sohnes des Pûru) MBh. 5,2732.

प्रवीरबाहु (प्र° + बाहु) m. N. pr. eines Râkshasa R. 6,35,8.

प्रवीरवर (प्र° + वर) m. N. pr. eines Asura Kathâs. 47,19.

प्रवृज्य (von वर्ज् mit प्र) adj. so v. a. प्रवर्ग्य Taitt. Âr. 5,6,2.

प्रवृञ्जन (wie eben) n. das Einträufeln, die Handlung des Pravargja Comm.

प्रवृञ्जनीय (von प्रवृञ्जन) adj. für die Handlung des Pravargja bestimmt, vom Mahâvîra Kâtj. Çr. 26,7,13. 41.

प्रवृत् (von वर्त् mit प्र) f. nach Sâj. so v. a. प्रवृत्ति. मही प्रवृद्द्वर्यस्य यज्ञैः RV. 3,31,3. VS. 15,9. In der ersten Stelle könnte auch ein Thema प्रवृध् angenommen werden.

प्रवृतहोम (प्र°, partic. von वर् mit प्र, + होम) m. Wahlopfer (bei der Priesterwahl) Kâtj. Çr. 9,8,16. Lâtj. 1,14,9. Davon °होमीय adj. Çâṅkh. Br. 18,5.

प्रवृताहुति (प्र° + आहुति) f. dass. Çâṅkh. Br. 10,6. Çr. 6,9,17. 9,20,1.

प्रवृत्त (von वर्त्) 1) partic. adj. rund Çâṅkh. Br. 5,1. Die anderen Bedd. s. u. वर्त् mit प्र. — 2) m. so v. a. प्रवर्त Çat. Br. 5,4,3,24. 26.

प्रवृत्तक (von प्रवृत्त) n. 1) = प्रवर्तक 2. Pratâpar. 28, a, 5. — 2) ein best. Metrum Colebr. Misc. Ess. II, 78. 79. 155 (1,4). Ind. St. 8,312. fg.

प्रवृत्तचक्र (प्र° + चक्र) adj. dessen Rad ungehemmt rollt; davon nom. abstr. °ता f. unumschränkte Macht Jâǵń. 1,265.

प्रवृत्ति (von वर्त् mit प्र) f. = वृत्ति, प्रवर्तन Trik. 3,3,173. H. an. 3, 280. Med. t. 130. 1) das Fortschreiten, Fortgang, das Vonstattengehen: यथा शुक्लस्य पक्षस्य प्रवृत्तौ चन्द्रमाः शनैः (वर्धते) MBh. 12,1060. वार° Sûrjas. 1,66. अव्युच्छिन्नपृथुप्रवृत्ति भवतो (eines Elephanten) दानं (Brunstsaft und Spenden) समानं मम Vikr. 110. सर्वक्रिया° Suçr. 1,129,20. Çâṅkh. Çr. 3,19,7. Gṛhj. 1,8. — 2) das Zumvorscheinkommen, Hervorkommen, Hervortreten, Erscheinen: अश्रु° Suçr. 1,118,4. कुसुम° Çâk. 84, v. l. फल° Ragh. 14,39. तेजसस्य धनुषः प्रवृत्तये तोयदानिव सहस्रलोचनः व्यादिशति) 11,43. पुराणस्य कवेस्तस्य चतुर्मुखसमीरिता । प्रवृत्तिरासीच्छब्दानां चरितार्था चतुष्टयी ॥ Kumâras. 2,17. अव्यक्तवर्णरमणीयवचः° (तनय) Çâk. 176. स्वसदृशाचार° Spr. 2401. योगप्रवृत्तिः प्रथमा Çvetâçv. Up. 2,13. तन्मनः, राज्यस्य Râǵa-Tar. 3,244. — 3) Entstehung, Ursprung: यतः प्रवृत्तिर्भूतानाम् Bhag. 18,46. चातुर्वर्ण्य° VP. bei Muir, ST. 1,52, N. 21. — 4) Thätigkeit, Wirksamkeit, Bestreben, Function Kap. 1,145. Kaṇ. 2,2,33. 6,1,10. 11. Sâṁkhjak. 12. 15. 17. 18. 57. Bhâshâp. 148. fg. Colebr. Misc. Ess. II, 289. 382. fg. Banerjea 181. fgg. MBh. 1,251. 3, 114. Bhag. 14,12. 13. 15,4. 16,7. 18,30. Spr. 2033. Kâm. Nîtis. 1,35. Prab. 9,13. 90,8. 10. 99,11. Burn. Intr. 441. इन्द्रियाणामप्रवृत्तिरयथाप्रवृत्तिर्वा Suçr. 1,91,2. प्राणादि° Çaṅk. zu Khând. Up. S. 44. कृस्तादृते यज्ञाणामप्रवृत्तिरिव Suçr. 1,23,14. plur. Jâǵń. 3,158. MBh. 3,18775. 13, 54. 3321. 3446. Kumâras. 6,26. Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 49, b, 24. अन्तःकरणप्रवृत्तयः so v. a. die innere Stimme Spr. 273. — 5) das Sichbegeben in (loc.), das Gehen an, das Sichhingeben, das Sichmachen an, Obliegen (Gegens. das Abstehen, Entsagen): आत्मसंदेहे प्रवृत्तिर्न विधेया Hit. 10,14. ईदृशे कर्मणि 122,18, v. l. विषयाणामदर्शने Tattvas. 36. तन्मांसभक्षणेषु Kull. zu M. 5,31. कृत्याकृत्यप्रवृत्तिनिवृत्ति° Sâh. D. 1,13. Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 75. fg. अद्भुताभिस्तस्या धर्मप्रवृत्तिभिः Râǵa-Tar. 6,295. स्नेह° so v. a. das Lieben, Zugethansein Çâk. 58,4. 92. मन्थराया रामाभिषेकविघ्नप्रवृत्तिः Schol. zu R. bei Muir, ST. 4,413,2. कस्य वा रोगिणः सितशर्कराप्रवृत्तिः साधीयसी न स्यात् Gebrauch, Anwendung Sâh. D. 2,9. प्रवृत्तिरेषा भूतानाम् so v. a. fröhnen diesem M. 5,56. MBh. 13,5679. यानि च प्रतिषिद्धानि तत्प्रवृत्तिश्च Mârk. P. 15,41. — 6) das Verfahren, Benehmen: अतो ऽन्यथा प्रवृत्तिः M. 5,31. पार्थिवी च प्रवृत्तिस्ते Sâv. 6,18. आचार्य° Pat. zu P. 8,4,1. लो प्रत्यवस्मात्कलुषप्रवृत्तौ भर्तापिते Ragh. 14,73. मेघप्रख्या (so ist zu lesen) भवति हि जगत्यङ्गनानां प्रवृत्तिः ad Megh. 86. — 7) Geltung einer Regel Kâr. zu P. 2,1, 32. Schol. zu P. 8,1,73. Kâtj. Çr. 1,2,11. — 8) Fortdauer, = प्रबन्ध AK. 3,3,18. Trik. H. an. Med. निष्पन्ने ऽपि वस्तुनि क्रियाप्रवृत्तिरतिक्रमणम् Schol. zu P. 1,4,95. fortdauernde Geltung Kâtj. Çr. 4,3,4. 22. 7,5,25. — 9) Loos, Schicksal: प्रवृत्तिरेषा भूतानाम् R. 2,108,12. — 10) Kunde, Nachricht (vgl. वार्ता, वृत्तान्त) AK. 1,1,5,8. Trik. H. 260. H. an. Med. Halâj. 1,146. Vikr. 102. दयिता° von der Geliebten 94. अप्रवृत्तौ च वैदेह्याः R. Gorr. 1,4,71. पृष्टवांस्तस्याः प्रवृत्तिम् Kathâs. 10, 153. 38,91. राज्ञः प्रवृत्तिं चिन्वन्तः Vid. 27. नैव प्रवृत्तिं शृणुमस्तयोः कस्याचिदत्रिकात् R. 4,49,6. श्रोतुं च सीताधिगमे प्रवृत्तिम् 5,63,28. पाण्डवानां प्रवृत्तिं च (न) विद्मः MBh. 4,878. नहि प्रजानामि तव प्रवृत्तिम् (haud praesagio equidem, quidnam pares Schl.) Bhag. 11,31. ज्ञात° Kathâs. 43,199. प्रवृत्तिर्नास्य बुध्यते Som. Nala 129. न च प्रवृत्तिस्तैर्लब्धा पाण्डवानाम् MBh. 1,485. प्रवृत्तिरुपलब्धा ते वैदेह्या रावणस्य च 3,16097. 4,898. इन्द्रात्प्रवृत्तिं प्रतिलभ्य सीता काकुत्स्थयोः R. 3,63,29. तत्कुतो ऽस्मिन्विपिने प्रियाप्रवृत्तिमागमयेयम् Vikr. 57,18. °हरण Hariv. 10026. जीमूतेन स्वकुशलमयीं हारयिष्यन्प्रवृत्तिम् Megh. 4. (पाण्डवानाम्) प्रवृत्तिराख्याता MBh. 1,433. 554. R. 6,9,19. Hariv. 10035. ममाख्याता MBh. 3,11205. प्रवृत्तिं विनिवेद्य R. 1,1,72 (77 Gorr.). प्रत्यवेदयन् MBh. 1,1864. प्रवृत्तिर्निवेदिता R. 4,62,21. शंस तस्याः प्रवृत्तिम् Vikr. 108. प्रवृत्तिं प्रदुद्रुर्नगरे MBh. 1,6306. दृष्ट्वा R. 4,63,26. (भवद्भिः) रामसंश्रया । प्रवृत्तिरुपनेतव्या किं करोतीति तत्त्वतः ॥ 3,60,36. राज्ञां चैरराति: प्रवृत्तिरुदनीयत MBh. 1,7366. विषयवती प्र° Kunde —, Kenntniss von den Sinnesgegenständen (a sensuous immediate cognition Ball.) Jogas. 1, 35. — 11) die den Elephanten zur Brunstzeit aus den Schläfen quellende Flüssigkeit H. 1223. — 12) Name von Âvanti u. s. w. Med. — 13) Multiplicator (wohl eine Verwechselung mit प्रकृति) Wils. — Vgl. अति°, चित्तप्रवृत्ति, दुष्प्रवृत्ति, प्रावृत्तिक.

प्रवृत्तिज्ञ (प्र° Kunde + ज्ञ) m. Kundschafter Trik. 2,8,25. Der Text hat प्रवृत्तज्ञ, der Index, ÇKDr. und Wilson aber richtig प्रवृत्तिज्ञ.

प्रवृद्धि (von वर्ध् mit प्र) f. *Wachsthum, Zunahme, Vermehrung:* सस्य° *gutes Wachsthum des Korns* VARÂH. BṚH. S. 4,32. श्मश्रु° RAGH. 13,71. वाचश्मश्रुनखाप्रवृद्धि H. 63. प्रवृद्धौ क्षीयते चन्द्रः समुद्रो ऽपि तथाविधः RAGH. 17,71. श्रीसातवाहकुलनाथ — चूतप्ररोह इव — प्रवृद्धिम् RÂGA-TAR. 6,367. अर्घस्य *das Steigen des Preises* VARÂH. BṚH. S. 41(40),14. अभिपालन° 19,14. KÂTJ. ÇR. 3,2,23. 5,15. 8,3,4. *das Gedeihen, zunehmender Wohlstand, das Steigen im Amt.* — *Ansehen* VARÂH. BṚH. S. 4,32. RÂGA-TAR. 5,388.

प्रवेक (von विच् mit प्र) adj. *der auserlesenste, vorzüglichste* AK. 3,2,6. H. 1438. HALÂJ. 4,4. Stets nach dem subst. stehend: मणि° MBH. 5,2. 8,812. R. 3,52,24. 5,11,26. BHÂG. P. 2,9,11. 3,8,6. 29. नानामणिप्रवरप्रवेक° 5,24,9. रत्न° HARIV. 8396. 9045. सादि° MBH. 8,3494. द्विप° 7,6149. यान° R. 2,92,34 (101,37 GORR.).

प्रवेग (1. प्र + वेग) m. *grosse Geschwindigkeit* HARIV. 12241. शर° *der schnelle Flug eines Pfeils so v. a. ein schnell fliegender Pfeil* MBH. 6,2622. 8,3826. R. 3,31,25. 5,44,6.

प्रवेगित (von प्रवेग) adj. *sich schnell bewegend:* कपि R. 4,1,14. Statt सुप्रवेजितैः (शरैः) MBH. 7,8590 ist wohl सुप्रवेगितैः zu lesen. — Vgl. वेगित.

प्रवेजित s. u. प्रवेगित.

प्रवेट m. *Gerste* TRIK. 2,9,4. — Vgl. प्रवट, प्रावट.

प्रवेणि und °णी (1. प्र + वे°) f. 1) = वेणि *Haarflechte,* वेणि AK. 2,6,2,49 (nach ÇKDR. °वेणी). H. 570, v. l. an. 3,216. MED. ṇ. 63. °वेणी H. 570. (यमुनाम्) भूमेः प्रवेणीमिव RAGH. 13,30. — 2) *eine gefärbte wollene Decke,* °वेणि H. an. MED. °वेणी AK. 2,8,2,10. H. 680. HALÂJ. 2,133. प्रवेणीः acc. pl. MBH. 15,727. Die Stelle eines *Sattels* vertretend KULL. zu M. 4,72. Vgl. प्रावेण्य. — 3) °णी N. pr. eines Flusses MBH. 3,8336. LIA. I,576.

प्रवेतर् (von वी = अज् mit प्र) m. *Wagenlenker* H. 760.

प्रवेद m. nom. act. von विद् mit प्र; s. अप्र°.

प्रवेदकृत् (प्र° + कृत्) adj. etwa *bekannt machend* AV. 5,20,9.

प्रवेदन (vom caus. von विद् mit प्र) n. *das Zuwissenthun, Kundthun:* काम° P. 3,3,153. AK. 3,5,14.

प्रवेदिन् (von विद् mit प्र) adj. *genau kennend:* नानाकर्म° M. 9,267.

प्रवेद्य (vom caus. von विद् mit प्र) adj. *kund zu thun:* एवमेवं पूर्वतरं तस्मात्प्रवेद्यम् MBH. 12,11872.

प्रवेप (von वेप् mit प्र) m. *das Zittern:* मुखप्रवेपैस्तरुभिः R. 2,96,3 (105,3 GORR.).

प्रवेपक (von प्रवेप) m. *das Zittern, Schauder* SUÇR. 2,232,12.

प्रवेपथु (von वेप् mit प्र) m. dass. SUÇR. 2,423,9.

प्रवेपन (wie eben) 1) m. N. pr. eines Schlangendämons MBH. 1,2150. — 2) n. *das Zittern* P. 8,4,34, Sch. VOP. 26,171 (fälschlich °वेपणः; vgl. 26,4).

प्रवेपनिन् (von प्रवेपन 2) adj. *erschütternd, Erschütterer:* Indra ṚV. 5,34,8.

प्रवेपनीय partic. fut. pass. von वेप् mit प्र P. 8,4,34, Sch. VOP. 26,4.

प्रवेपिन् (von वेप् mit प्र) adj. *zitternd, schwankend* NIR. 9,8.

प्रवेय (von वी mit प्र) partic. fut. pass. P. 6,1,83, Sch. — Vgl. प्रवय्या.

प्रवेरित partic. praet. pass. *geschleudert, geworfen:* भीष्मबाहुप्रवेरिता शक्तिः MBH. 6,5596. शरवृष्टिम् — द्विपहस्तैः प्रवेरिताम् 8,4135. अनर° पुष्पवर्ष 9,3243. 6,5024. 1,1181. 18,47. Vielleicht aus प्र-ईरित (von ईर् mit आ) entstanden.

प्रवेल m. *eine gelbe Varietät von Phaseolus Mungo* H. 1172.

प्रवेश (von विश् mit प्र) m. 1) *Eintritt, Einzug, das Hereintreten, Eindringen* H. 1500. VJUTP. 146. MBH. 1,120. 9,1650. 1657. 12,2632. 13,2296. R. 1,77,7. SUÇR. 1,108,21. 109,5. 264,14. KÂM. NÎTIS. 7,39. ÇÂK. 82,4. RAGH. 14,55. MEGH. 41. VARÂH. BṚH. S. 3,3. 42 (43),56. 94,60. 98,15. KATHÂS. 5,62. 50,173. RÂGA-TAR. 2,68. PRAB. 21,15. अन्याकृत° PAÑKAT. 16,4. शत्रुधुस्तस्य प्रवेशम् VID. 39. रात्रिप्रवेशं लङ्कायाम् (रात्रौ लङ्काप्रवेशं च ed. Bomb.) R. 1,3,28. अनवसर° HIT. 53,14. गोनिष्क्रमणप्रवेशौ Verz. d. Oxf. H. 86,b,20. देवगृहे लब्धप्रवेशया MÂLAV. 69,2. KUMÂRAS. 3,60. मण्डल° ÇÂÑKH. GṚHJ. 6,2. पुर° ÇÂK. 63,7. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,543,15. Spr. 664. KATHÂS. 46,201. 48,29. PAÑKAT. 28,19. ed. orn. 8,22. DHÛRTAS. 75,11. शरीर° (पुरुषस्य) Schol. zu KAP. 1,48. अग्नि° R. 6,101 in der Unterschr. KATHÂS. 16,116. 36,79. MUDRÂR. 133,11. अल्पः° *das Hineinschlüpfen* SUÇR. 2,22,16. उत्सर्पितेश्च स्फटिकाश्मनश्च शैलोच्छ्रितस्याकृद्रपस्य चास्तः — अन्यान्यरागः (so ist zu lesen) कुरुते प्रवेशम् *dringt ein* RÂGA-TAR. 6,234. निक्षेप° *das Gelangen eines Pfandes in's Haus* PAÑKAT. 7,16. vom *Eintritt der Sonne in ein Bild des Thierkreises* VARÂH. BṚH. S. 39(38),1. vom *Auftreten auf der Bühne* BHAR. beim Schol. zu ÇÂK. 46,18. MÂLAV. 17,9. HARIV. 8676. *Anbruch* (der Nacht): संध्ये रजनीदिनयोः प्रवेशनिष्क्रामौ HALÂJ. 1,106. *das Eingehen in so v. a. das Platzfinden in, Aufgehen in, Enthaltensein in:* नैनेषां समासान्तरे प्रवेशो न so v. a. *können nicht einen Theil eines andern Compositum bilden* Schol. zu P. 2,1,72. अविनाभावलभ्यस्यार्थस्य शाब्दे ऽन्वये प्रवेशासंभवात् SÂH. D. 15,3. उपमानैतिक्यादीनां चानुमानशब्दयोः प्रवेशः । अनुपलब्ध्यादीनां च प्रत्यक्षे प्रवेशः Schol. zu KAP. 1,89. — 2) *Eingang* MBH. 12,5288. मद्वेश्मगृहप्रवेशं नता ÇÂK. 139. प्रवेशमार्गसारश्च HIT. III,53. KATHÂS. 40,246. सभा सुप्रवेशा MBH. 2,1774. — 3) *eingehendes Geld:* द्विगुणीभूतमूलधन° KULL. zu M. 8,143. यथाभागभोगकरहिरण्यादिप्रवेशः ग्रामः) Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,543,16. *exempt from (the payment of) share of produce, tax, money-rent, and the like (exactions)* HALL. — 4) *das Rohr an der Klystirblase* (welches in den Mastdarm *eingeführt* wird) SUÇR. 2,196,18. 197,4. — Vgl. गृह°, गोप्रवेशसमय und दुष्प्रवेश (auch SUÇR. 2,22,16 in der Bed. *schwer einzubringen,* — *zu reponiren*).

प्रवेशक (von प्रवेश) 1) am Ende eines adj. comp. = प्रवेश 1: उपदेत्यानि ते योगमन्यदुदकप्रवेशकम् (viell. °प्रवेशके zu lesen, vgl. युक्तिं दकान्तरान्वेशे im folg. Çloka) KATHÂS. 45,78. — 2) *ein von niedrigen Personen ausgeführtes Zwischenspiel zwischen zwei Acten, in welchem der Zuschauer mit dem bekannt gemacht wird, was zwischen den zwei Acten vorgegangen ist oder das erfährt, was zum Verständniss des Folgenden unumgänglich nothwendig ist;* vgl. BOEHTLINGK in der Einl. zu ÇÂK. XI. fgg. DAÇAR. 1,52. SÂH. D. 308. fg. PRATÂPAR. 23,a,1. ÇÂK. 76,10. VIKR. 17,13. 33,21. 75,17. MÂLAV. 27,11. 61,12. MUDRÂR. 99,9. 129,12. RATNÂV. 21,10. 56,5. MÂLATÎM. 46,7. 107,1. 127,7. PRAB. 26,12. 89,11. 103,7.

प्रवेशन (von विश् simpl. und caus. mit प्र) n. 1) *das Eintreten, Hineingehen, Einziehen in* Kâtj. Çr. 4,15,29. 11,1,22. Jâǵń. 3,14. सभायाम् MBh. 2, 96. 5,3108. 12,1393. Hariv. 10012. द्वारकायाः 10017. R. Gorr. 1,4,55. 3,76,35. Sâh. D. 12,2. शाला° Kâtj. Çr. 12,4,9. सभा° Pâr. Gṛhj. 3,13. अग्नि° Vid. 202. Prab. 43,14. परकाय° Jâǵń. 3,202. परचित्त° Kâm. Nîtis. 13,43. — 2) *coitus* Pâr. Gṛhj. 1,11. — 3) *Haupteingang* H. 993. — 4) *das Hereinbringen, Hereinführen, Einführen* Med. n. 190. Kâtj. Çr. 14, 1,26. जले चापि प्रवेशनैः MBh. 9,1813. Varâh. Bṛh. S. 45,74. 93,14. — Vgl. गृह° und प्रावेशन.

प्रवेशनीय adj. von प्रवेशन gaṇa अनुप्रवचनादि zu P. 5,1,111.

प्रवेशयितव्य (vom caus. von विश् mit प्र) adj. *hereinzuführen* Çâk. 27,14, v. l.

प्रवेशिन् (von विश् mit प्र und von प्रवेश) 1) *eintretend:* गृह्यपालः प्रवेशिनाम् MBh. 13,1229. तिर्यग्योनि° 12,11588. — 2) am Ende eines adj. comp. *einen Eingang habend:* शैलप्राकारपरिखाडुर्गमार्गप्रवेशिनी (पुरी) Hariv. 10010.

प्रवेश्य (von विश् simpl. und caus. mit प्र) 1) *intrandus, zu betreten, wohin man sich begeben darf:* विनीतवेष° (तपोवन) Çâk. 8,12. अचाटभट° (ग्राम) Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 539, 13. (वनम्) अप्रवेश्यं सुरैरपि MBh. 7,3818. मन्दाकिनी — भोगिजनप्रवेश्या 13,4860. संग्रामः *Kampf, Schlacht* Hariv. 1101. — 2) *zu spielen* (ein musik. Instr.): पुत्रजन्म° (तूर्य) Ragh. 10,77. — 3) *einzuführen, einzulassen, einzubringen:* न प्रवेश्या बृहन्नला MBh. 4,2216. Vid. 198. अस्थि *zu reponiren* Suçr. 2,22,9.

प्रवेष्ट m. 1) *Arm* AK. 2,6,2,31. H. 589. Halâj. 2,367. *Vorderarm* Çabdaś. im ÇKDr. Vgl. प्रकोष्ठ. — 2) *das fleischige Polster auf dem Rücken eines Elephanten* Trik. 2,8,38. — 3) *Zahnfleisch eines Elephanten* Hâr. 30.

प्रवेष्टक v. l. für प्रविष्टक Çâk. 8,17. Mṛkkh. 148,3.

प्रवेष्टर् (von विश् mit प्र) nom. ag. *Eintreter, Hereingeher:* स्थूलशरीरादिप्रवेष्टृत्वात् Vedântas. (Allah.) No. 73.

प्रवेष्टव्य (wie eben) adj. 1) *intrandus, zu betreten, wohin man sich begeben darf:* ऋष्यमूकवन R. 4,9,85. 46,12. तपोवन Çâk. 8,12, v. l. Prab. 22,4. नगर Kathâs. 10,59. स्वा तनुश्च पुरी च सा 26,105. impers. *intrandum* M. 9,306. MBh. 4,153. Kathâs. 22,206. 46,205. Vid. 218. Pańkat. 127,16. 128,8. 256,24. वह्निः Kathâs. 38,95. 118. — 2) in caus. Bed. *eintreten zu lassen, hereinzulassen* Hariv. 14461.

प्रवोढर्, °वोळ्हर् (von वह् mit प्र) nom. ag. *Entführer, mit sich fortführend* ṚV. 2,15,4. गिरिप्रवोढारमिवानिलम् MBh. 7,63.

प्रव्यक्त (von अञ्ज् mit प्रवि) adj. *deutlich* AK. 3,2,34. Suçr. 1,258,20.

प्रव्यक्ति (wie eben) f. *Aeusserung, Erscheinung* Suçr. 2,219,21.

प्रव्याध (von व्यध् mit प्र) m. *Schuss, Schussweite* Çat. Br. 5,1,5,13. Kâtj. Çr. 14,3,16. सप्तदश प्रव्याधानाजिं धावन्ति Tbr. 1,3,6,3.

प्रव्याहार MBh. 12,8088 wohl fehlerhaft für प्रत्याहार *Zurückhaltung.*

प्रव्रजन (von व्रज् mit प्र) n. *das Auswandern, Fortziehen aus der Heimath* MBh. 3,2 in der Unterschr. Spr. 2630.

प्रव्रजिका Bhar. beim Schol. zu Çâk. 9,6 fehlerhaft für प्रव्रजिता oder प्रव्राजिका.

प्रव्रजित (partic. von व्रज् mit प्र) 1) *ausgewandert, fortgegangen* R. Gorr. 2,19,10. रामे वनं प्रव्रजिते 40,12. *der den Bettelstab ergriffen hat*, subst. *ein frommer Bettler, Bettelmönch* Trik. 1,1,25. Vjutp. 202. अनेनाचिरप्रव्रजितेन भवितव्यम् Mṛkkh. 113,24. masc. Jâǵń. 2,235. MBh. 2,259. 4,891. Suçr. 1,7,11. 110,3 (könnte auch fem. sein). Kâm. Nîtis. 12,34. Varâh. Bṛh. S. 9,43. 50,5. fem. आ H. an. 4,115. Med. t. 211. Jâǵń. 2,293. Sâh. D. 157. Varâh. Bṛh. S. 77,9. कुमार° gaṇa श्रमणादि zu P. 2,1,70. — 2) f. आ N. zweier Pflanzen: *Nardostachys Jatamansi* (जटामांसी) Dec. und = मुण्डीरी H. an. Med. — 3) n. *das Leben des frommen Bettlers* MBh. 5,6026.

प्रव्रज्या (wie eben) f. *Auswanderung, das Ausziehen in die Fremde* MBh. 5,3186. R. 6,8,27. प्रव्रज्यायेव wohl zusammengezogen aus प्रव्रज्याया इव MBh. 4,533, aber अप्रव्रज्ये (neutr.) 5,783. *das Wandern —, der Stand des frommen Bettlers* H. 81, Sch. प्रव्रज्याम् तिष्ठताम् M. 5, 89. sg. MBh. 3,16007. 5,6029. Kumâras. 6,6. बौद्धानां प्रव्रज्योर्जितनिष्ठासाम् Râǵa-Tar. 1,171. Pańkat. ed. orn. 57,4. Vańras. 222,7. प्रव्रज्यावसित Jâǵń. 2,183. Mit. 268,3. 12. Med. t. 188. °वस्तु Vjutp. 211.

प्रव्रश्चन (von व्रश्च् mit प्र) in इध्म° m. *ein Werkzeug zum Schneiden von Brennholz, Holzmesser* Schol. zu P. 3,3,117. 6,2,139. 2,2,8, Vârtt. 1.

प्रव्रस्क (wie eben) m. *Schnitt* Kauç. 44. 47.

प्रव्राज् (von व्रज् mit प्र) m. (nom. °व्राट्) *ein frommer Bettler* Vid. 96. 109. Kathâs. 49. 173. — Vgl. परिव्राज्.

प्रव्राज (wie eben) m. *Flussbett:* प्रव्राजे चिन्नवो गाधमस्ति ṚV. 7,60,7.

प्रव्राजक (wie eben) m. = प्रव्राज् Vid. 84. 85. 88. 91. 92. 94. 100. 106. Kathâs. 15,30. 32,126 (°स्त्री). 33,32. 49,163. f. °व्राजिका 13,88. 92. 32, 129. — Vgl. परिव्राजक.

प्रव्राजन (vom caus. von व्रज् mit प्र) n. *das Verbannen* MBh. 5,3215. नगरात् 12,500. 14,323. R. 2,22,12. 35,13. 53,14. 107,6. R. Gorr. 2,8, 18. 3,53,6.

प्रव्राजिन् (von व्रज् mit प्र) m. = प्रव्राज् Çat. Br. 14,7,2,25. Gâbâlop. in Ind. St. 2,76,3.

प्रव्लय (von व्ली mit प्र) m. *das Zusammensinken* Ait. Br. 4,19.

प्रशंयुवाक m. P. 2,4,29, Vârtt. 1, Sch. (प्रशय्युवाक gedr.). — Vgl. शंयुवाक.

प्रशंसक (von शंस् mit प्र) adj. *preisend, lobend:* आत्म° MBh. 12,5400. शत्रुपक्ष° R. 6,5,10.

प्रशंसन (wie eben) n. *das Preisen, Loben* AK. 3,5,19. Vedântas. (Allah.) No. 120. Schol. zu P. 4,4,122.

प्रशंसा (wie eben) f. Vop. 26,189. *Lob, Anpreisung, Ruhm* H. 270. Halâj. 1,145. 2,223. Vjutp. 72. Çat. Br. 11,5,3,1. 14,4,3,7. ज्ञान° Nir. 1,17. कृषि° 7,3. 9,10. °नामन् 3,8. Kap. 1,96. MBh. 1,62 und R. 2,67 in den Unterschrr. भवतश्च प्रशंसाभिर्निन्दाभिरितरस्य च MBh. 3,1338. R. 4,1,29. Spr. 3196, v. l. °वचनैः MBh. 12,1399. स्त्री° *Lob der Frauen*, Titel des 73ten Adhj. in Varâh. Bṛh. S. प्रशंसां प्राप्नुवन्ति M. 10, 127. प्रशंसामभिधाय तेषाम् MBh. 1,7188. °मुखरानन Râǵa-Tar. 4,232. अप्रस्तुत° *mittelbare oder implicite Redeweise, welche durch Schilderung eines Aehnlichen oder Gegensatzes wirkt, oder vom Grund auf die Ursache und umgekehrt zu schliessen veranlasst.* Kuvalaj. 74,b. अप्रस्तु-

तस्य कथनात्प्रस्तुतं यत्र गम्यते । अप्रस्तुतप्रशंसेयं सारूप्यादिनियन्त्रिता PRATÂPAR. 96,b,7.

प्रशंसिन् (wie eben) adj. am Ende eines comp. *lobend, preisend, rühmend:* आत्म° R. 5,93,6. वर्ग° MBH. 5,1639. 12,6031. गुरुकर्म° 13,3641.

प्रशंसोपमा (प्रशंसा + उ°) f. *Vergleichung mit einem Höhern, die ein Lob enthält,* KÂVJÂD. 2,31.

प्रशंस्तव्य (von शंस् mit प्र) adj. *rühmenswerth* R. 5,19,1. — Vgl. प्रशस्तव्य.

प्रशंस्य (wie eben) adj. dass.: अग्निं मित्रं न क्षितिषु प्रशंस्यम् ṚV. 2,2,3. 11. 8,19,9. अनिन्द्यं निन्दते यो हि अप्रशंस्यं प्रशंसति MBH. 3,15229. R. 3,35,19. सर्वकामप्रासिस्तद्गुणेन प्रशंस्या *rühmenswerther, besser als* KULL. zu M. 2,95. — Vgl. प्रशस्य.

प्रशत्रा s. u. प्रशाख 2.

प्रशर्द्धन् (von शद्‌ mit प्र) UṆÂDIS. 4,116. 1) m. *der Ocean.* — 2) °शर्द्धरी f. *Fluss* UǴǴVAL.

प्रशम (von शम् mit प्र) 1) m. a) *das zur-Ruhe-Kommen, Ruhe, Gemüthsruhe; Aufhören, Weichen:* ततो जगाम प्रशमं च मारुतः R. 6,92,81. ज्ञातमात्रं न यः शत्रुं रोगं च प्रशमं नयेत् Spr. 930. 1252. ईतयः प्रशमं ययुः HARIV. 4027. SUÇR. 1,3,5. 2,403,8. पाप्मनाम् BHÂG. P. 3,33,5. मन्वाद्यनाय धर्मस्य प्रशमायेतरस्य च 10,33,27. दुःखत्रय° Schol. bei WILSON, SÂṂKHJAK. S. 68. प्रत्यूह° ÇIÇ. 9,87. अर्चिषाम् *das Verlöschen* KUMÂRAS. 2,20. स तेन वारिणा वह्निस्तत्क्षणात्प्रशमं गतः HARIV. 5549. 10613. भिन्नत्रो क्लिन्द्रोषाश्च सर्वतः प्रशमं ययुः RÂǴA-TAR. 1,186. °स्थितपूर्वपार्थिव RAGH. 8,15. मनसि प्रशमं प्रपन्ने PRAB. 98,14. प्रशममुपेहि *beruhige dich* MBH. 1,1258. 3,25. 1090. 1215. 6,5855. 13,2452. 4019. 6443. 14,84. R. 1,75,18. 5,52,2. Spr. 1871. KATHÂS. 3,105. KIRÂT. 2,32. प्रशमायन adj. (मुनि) BHÂG. P. 1,1,15. — b) N. pr. eines Sohnes des Ânakadundubhi von der Çântidevâ BHÂG. P. 9,24,49. — 2) f. ई N. pr. einer Apsaras MBH. 13,1425.

प्रशमन (vom caus. von शम् mit प्र) 1) adj. *zur Ruhe bringend, dämpfend, niederschlagend, heilend:* पाप° MBH. 1,7842. 7,9640. 9,2262. BṚHANNÂRAD. P. in Verz. d. Oxf. H. 9,b,39. व्याधि° MBH. 13,7134. HARIV. 9590. R. bei MUIR, ST. 4,404,17. SUÇR. 1,134,4. 109,10. 188,9. n. (sc. अस्त्र) Bez. einer Zauberwaffe R. 1,29,15 (30,14 GORR.). — 2) n. a) *das zur Ruhe-Bringen, Dämpfen, Niederschlagen, Unschädlichmachen, Heilen:* आधिव्याधि° MBH. 3,69. क्षुधा° 13,2061. SUÇR. 1,40,8. आर्ति° MEGH. 54. सर्वबाधा° MÂRK. P. 91,35. प्राणरोग° DAÇAK. in BENF. Chr. 194,4. अस्त्रस्य MBH. 7,9015. विग्रहस्य KÂM. NÎTIS. 10,6. वैषम्याणाम् 13,55. दोष° MÂRK. P. 31,7. अरातीनाम् MBH. 3,14498. 5,5722. क्रुद्ध° KÂM. NÎTIS. 13,46. PRAB. 61,16 (v. l. प्रमथन). Unter den Synonymen für *Vernichten, Tödten* H. 370. HALÂJ. 2,322. — b) लब्ध° und लब्धस्य प्र° *die Sicherstellung des Gewonnenen* M. 7,56. RAGH. 4,14. MBH. 12,1541. HARIV. 8912. MBH. 12,2186.

प्रशस्युवाक s. प्रशंस्युवाक.

प्रशर्ध (von शर्ध् mit प्र) adj. *streitbar:* Indra ṚV. 8,4,1.

प्रशल s. प्रसल.

प्रशस् (शस् mit प्र) f. *Axt, Beil, Messer* oder dergl.: श्येनमस्य वक्षः कृणुतात्प्रशसा बाहू AIT. BR. 2,6. स्वधितयः प्रशसः इत्येके DURGA zu NIR. 5,14. nach Andern so v. a. प्रशस्त, प्रकृष्टच्छेदन u. s. w.

प्रशस्त 1) partic. adj. s. u. शंस् mit प्र und vgl. अप्रशस्त. — 2) m. N. pr. eines Mannes KATHÂS. 47,83. — 3) f. आ N. pr. eines Flusses MBH. 3,10215. LIA. I, 562, N. 1.

प्रशस्तकार (प्र° + कार) m. N. pr. eines Autors (vgl. प्रशस्तपाद) HALL 64. Nach HALL vielleicht *Verfasser* (कार) eines Praçasta genannten Werkes.

प्रशस्तकलश (प्र° + क°) m. N. pr. eines Mannes RÂǴA-TAR. 7,573. 599. 815. 866. 889. 8,187.

प्रशस्तपाद (प्र° + पाद) m. N. pr. eines Autors HALL 27. 64. ders. in der Einl. zu VÂSAVAD. S. 9. Verz. d. Oxf. H. 247 a,24. No. 606.

प्रशस्तव्य (von शंस् mit प्र) adj. *rühmenswerth* R. 1,4,15. Schol. in der Calc. Ausg.: इडभावनन्तापि छान्दसी. — Vgl. प्रशंस्तव्य.

प्रशस्ताद्रि (प्रशस्त + अद्रि) m. N. pr. eines Berges im Westen von Madhjadeça VARÂH. BṚH. S. 14,20.

प्रशस्ति (von शंस् mit प्र) f. 1) *Preis, Lob, Ruhm* ṚV. 1,74,6. यावं गोते वसिष्ठा अर्चति प्रशस्तिम् 7,22,3. तवेदु ताः सुकीर्तयो ऽसन्नुत प्रशस्तयः 8,45,33. 63,2. राजानो न प्रशस्तिभिः सोमासो गोभिरञ्जते 9,10,3. 2,11,12. 41,16. 5,16,1. DAÇAK. 1,48. PRATÂPAR. 2,b,3. गयं प्रशस्तिं वनेषु धिषे *du legst Werth auf* ṚV. 1,70,9. — 2) *Anweisung, Leitung:* तवाहमग्न ऊतिभिर्मित्रस्य च प्रशस्तिभिः (दुरिता तुर्याम्) ṚV. 5,9,6. 67,7. मक्षो ऽस्य प्रणीतयः पूर्वीरुत प्रशस्तयः । नास्य क्षीयन्त ऊतयः 6,45,3. 8,12,15. — 3) wohl *Edict* Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 508, Çl. 34. 35. उत्तमो लोकपालो ऽयमिति लक्ष्म प्रशस्तिषु । यः प्राप्तवान् RÂǴA-TAR. 1,346. °पट्ट 15.

प्रशस्तिकृत् (प्र° + कृत्) adj. *Lob ertheilend, anerkennend* ṚV. 1,113,19.

प्रशस्तिप्रकाशिका (प्र° 3. + प्र°) f. Titel einer Schrift GILD. 407.

प्रशस्तिरत्नावली (प्र° + र°) f. Titel eines von Viçvanâtha verfassten Gedichtes (षोडशभाषामयी) SÂH. D. 211,5.

प्रशस्य (von शंस् mit प्र) adj. *rühmenswerth, ausgezeichnet, vorzüglich* NAIGH. 3,8. P. 5,3,60. VOP. 7,57. fg. AK. 3,4,30,237. H. 1441. ṚV. 8,11,2. येऽर्दितेषु भूतेष्विच्छः प्रशस्यो भवति NIR. 1,16. 8,6. 11,39. P. 4,4,122. MBH. 2,637. 8,1253. KÂM. NÎTIS. 11,55. °तर ÇAṂK. zu BṚH. ÂR. UP. S. 131. °तम 303. KATHÂS. 18,61. न शोच्यः पाण्डुतनयः प्रशस्यः सः so v. a. *glücklich zu preisen* MBH. 1,4935. — Vgl. प्रशंस्य.

प्रशस्यता (von प्रशस्य) f. *Vortrefflichkeit, Vorzüglichkeit* H. 68.

प्रशाख (1. प्र + शाखा) 1) adj. *grosse Aeste habend:* वृक्ष P. 6,2,177, Sch. — 2) Bez. *des fünften Stadiums des Embryo, da sich Hände und Füsse bilden,* VJUTP. 101. प्रशाखा WASSILJEW.

प्रशाखवत् (von प्रशाखा mit Kürzung des Auslauts) adj. *mit vielen Zweigen versehen* R. 6,112,9.

प्रशाखा (1. प्र + शाखा) f. 1) *Zweig:* शाखाप्रशाखाविपुल (पादप) MBH. 8,1068. 11,139 (?). 12,3552. 5861. R. 5,29,21. 6,79,5. Spr. 840. — 2) wohl *Extremität* (beim Körper) SUÇR. 2,31,10.

प्रशाखिका f. = प्रशाखा 1. MBH. 3,2818.

प्रशान् indecl. gaṇa स्वरादि zu P. 1,1,37. — Vgl. प्रशाम्.

प्रशान्त 1) partic. adj. s. u. शम् mit प्र. — 2) m. N. pr. eines göttlichen Wesens LALIT. ed. Calc. 4,16. 6,20 und bei FOUCAUX 401.

प्रशान्तचारित्रमति (प्र° + चा° + म°) m. N. pr. eines Bodhisattva

Lalit. ed. Calc. 2, 12.

प्रशान्तचारिन् (प्र° + चा°) adj. *ruhig wandelnd*, Bez. einer Klasse von Göttern ?) Lalit. ed. Calc. 268, 9.

प्रशान्तता (von प्रशान्त) f. *Ruhe* (des Gemüths) MBh. 14, 511.

प्रशान्ति (von शम् mit प्र) f. *das zur-Ruhe-Kommen, Sichberuhigen, Aufhören, Ruhe, Ruhe des Gemüths* Vjutp. 34. वाङ्° Hariv. 10798. श्रमनाम् Bhâg. P. 3, 17, 31. Gegens. कर्मन् MBh. 14, 1354. तपः Spr. 1332. Suçr. 1, 132, 4. पावकस्य *das Verlöschen* MBh. 1, 8152. Spr. 2178. तेषां प्रशान्तिश्च हितं प्रजानाम् *Beruhigung, Besänftigung* MBh. 5, 29. Mârk. P. 51, 43. ज्वरा प्रशान्तिहृती Kathâs. 10, 216. मनसः MBh. 5, 982. Pańkat. 123, 21. Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 30, b, 6.

प्रशाम् (wie eben) adj. nom. °शान् Sch. zu P. 6, 4, 15. 8, 2, 64. 3, 7. Vop. 26, 74. 3, 125. 2, 84. — Vgl. प्रशान्.

प्रशासन (von शास् mit प्र) n. *Weisung, Leitung, das Führen des Regiments, Herrschaft*: विशाम् RV. 1, 112, 8. 8, 61, 1. Çat. Br. 14, 6, 8, 9. मही° MBh. 5, 5533. तस्माद्ध सर्वेषु लोकेषु तत्रस्यैव प्रशासनमभूत् Khând. Up. 5, 3, 7.

प्रशासितर् (wie eben) nom. ag. P. 7, 2, 34. *das Regiment führend, Gebieter, Herrscher*: सर्वेषाम् M. 12, 122. सम्यक्चैव प्रशासिता MBh. 3, 2451. 5, 5072. Spr. 2292. — Vgl. प्रशास्तर्.

प्रशास्तर् (wie eben) nom. ag. P. 7, 2, 34 (angeblich vedisch). Decl. 6, 4, 11. *Anweiser*, zugleich Bez. eines Priesters, welcher sonst Maitrâvaruṇa heisst, *des ersten Gehilfen des* Hotar, P. 3, 2, 135, Vârtt. 1, Sch. gaṇa उद्गात्रादि zu P. 5, 1, 129. RV. 1, 94, 6. 2, 5, 4. Çat. Br. 4, 6, 6, 6. 11, 5, 5, 9. मित्रावरुणयोस्त्वा प्रशास्त्रोः प्रशिषा युनज्मि VS. 10, 21. ब्रह्मन्त्स्तोष्यामः प्रशास्तः Ait. Br. 5, 34. Âçv. Çr. 3, 1. 5, 11. Kâtj. Çr. 9, 13, 21. 14, 9. 10, 2, 34. 11, 1, 24. 27. MBh. 14, 718. R. 2, 91, 89. Kâm. Nîtis. 13, 45. Pańkat. 156, 17. = राजन् *König* Uǵǵval. zu Uṇâdis. 2, 94. — Vgl. प्राशास्त्र.

प्रशास्त्र (wie eben) n. 1) *das Amt des* Praçâstar RV. 2, 2, 1. — 2) *das* Soma-*Gefäss des* Praçâstar RV. 2, 36, 6. — Vgl. प्राशास्त्र.

प्रशिथिल (1. प्र + शि°) adj. f. *überaus locker, — lose, — schlaff*: शिलाः प्रशिथिलाश्चेलुर्निपेतुश्च Hariv. 3923. °भुजग्रन्थि Spr. 2934. Suçr. 2, 409. 20. Mṛkkh. 114, 6. Çâk. 57, v. l. °स्थानकारणपरिस्पन्द Or. u. Occ. 2, 694, 8 v. u. धर्म Hariv. 462. °लीनृत Suçr. 2, 334, 19. °लीकृत Rt. 4, 17.

प्रशिय m. N. pr. eines Mannes Brahma-P. in Verz. d. Oxf. H. 18, b, 12. pl. *seine Nachkommen* 19, a, 32.

प्रशिष्ट s. u. शास् mit प्र.

प्रशिष्टि (von शास् mit प्र) f. *Anweisung, Befehl, Ordnung*: यस्यं स्रुपा अग्रुरस्य प्रशिष्टिम् । सपत्ना वाचं मनसा उपासताम् TBr. 2, 4, 6, 12. Âçv. Çr. 2, 11.

प्रशिष्य (1. प्र + शिष्य) m. *der Schüler eines Schülers* Vjutp. 202. Bhâg. P. 1, 4, 23. Brhannârad. P. in Verz. d. Oxf. H. 9, b, 4. Davon nom. abstr. °त्व n. Cit. bei Hall in der Einl. zu Sâṅkhjapr. S. 9 (vgl. Wilson, Sâṅkhjak. S. 190).

प्रशिस् (von शास् mit प्र: vgl. आशिस्) f. *Anweisung, Befehl, Ordnung*: तवेमे सप्त सिन्धवः प्रशिषं सोम सिस्रते RV. 9, 66, 6. नयंश्नूतस्य प्रशिषो नवीयसीः 86, 32. 10, 121, 2. AV. 5, 12, 11 (RV. in der Parallelstelle प्रदिश्). यस्य देवस्य प्रशिषा चराम: 6, 133, 1. 11, 8, 27. 14, 1, 53. VS. 10, 21. Âçv. Çr. 3, 1. 5, 11. TBr. 3, 7, 5, 11.

प्रशुक्रीय adj. *mit* प्र शुक्रा (RV. 7, 34, 1) *beginnend* Çâṅkh. Br. 22, 9. 27, 2.

प्रशुद्धि (von शुध् mit प्र) f. *Reinheit*: स्वरवर्ण° MBh. 5, 1366.

प्रशुश्रुक m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Maru, R. 1, 70, 40 (72, 29 Gorr.). 2, 110, 32 (119, 29 Gorr., wo wie in der Bomb. Ausg. प्रशुश्रुव gedruckt ist). — Vgl. प्रसुश्रुत.

प्रशोचन (von शुच् mit प्र) adj. *fortbrennend* AV. 7, 95. 1.

प्रशोष (von शुष् mit प्र) m. *das Austrocknen, Trockenheit* Suçr. 1, 253, 10. तालुगल° 288, 19. सक्थि° 2, 232, 10.

प्रशोषण (vom caus. von शुष् mit प्र) m. *der Ausdörrer*, Bez. eines gespenstischen Wesens Hariv. 9558; vgl. Langlois I, 513.

1. प्रश्न (von प्रछ्) m. P. 3, 3, 90. 6, 4, 19. Vop. 26, 180. 1) *Frage, Befragung* (auch vor Gericht); *Streitfrage* AK. 1, 1, 5, 10. H. 263. Halâj. 1, 154. TBr. 3, 10, 9, 3. यानेव मा प्रश्नानप्राक्षीः Çat. Br. 11, 4, 1, 9. 14, 6, 8, 1. Kâtj. Çr. 4. 2, 24. 7, 8, 12. Çâṅkh. Grhj. 4, 2. 4. M. 8, 55. यः प्रश्नं वितथं ब्रूयात्पृष्टः सन्धर्मनिश्चये 94. तयोः प्रश्नविवादो ऽभूत्प्रह्लादं तावपृच्छताम् । ज्यायान्क आवयोरेकः प्रश्नं प्रब्रूहि मा मृषा ॥ *entscheide die Streitfrage* MBh. 2, 2317. प्रश्नं ब्रूहि 2388. न विब्रुयात् — प्रश्नमेनम् 2306. 2308. 2310. fgg. 13, 283. प्रश्नं तु वाङ्मनसोर्मां यस्मात्त्वमनुपृच्छसि MBh. 14, 640. प्रश्नं च किंचित् (lies कंचित्) प्रष्टुं त्वाम् 1699. Varâh. Brh. S. 1, 11. Suçr. 1, 30, 8. 15. यथाप्रश्नम् 195, 5. काम° Çat. Br. 11, 6, 2, 10. 14, 7, 1, 1. साक्षि° *Befragung der Zeugen* M. 1, 115. कुशल° *Erkundigung nach dem Wohlergehen* MBh. 1, 1738. Hit. 25, 17. Vet. in LA. 10, 20. Çuk. ebend. 41, 8. सुख° MBh. 12, 7050. अनामय° Çâk. 64, 28. वृत्तान्त° Hit. 123, 14. असत्कल्पना° Çâk. 66, 3. धर्म° MBh. 2, 2810. क्रिया° P. 8, 1, 44. प्रश्नाध्याय Siddhântaçir. 262. प्रश्नमेति *er legt Jmd* (acc.) *eine Streitfrage zur Entscheidung vor*: ते प्रजापतिं प्रश्नमायन् TBr. 2, 1, 6, 2. TS. 2, 5, 6, 5. 11, 9. Ait. Br. 3, 28. भवन्तम् प्रश्नमागताः Hariv. 9663. तद्धि नौ तत्रैव पितरि प्रश्नः *dann hat dein Vater zwischen uns zu entscheiden* Ait. Br. 5, 14. *das Fragen nach etwas Zukünftigem* (astrol.): वर्ष° Varâh. Brh. S. 27, c, 1. गर्भिण्या गर्भस्य निपतनमेव प्रकाल्पयेत्प्रश्ने 30, 35. °काल Laghuǵ. 3, 2. प्रश्नाभिधानकुशल Kâm. Nîtis. 4, 38. °निर्णय Rudrajâm. in Verz. d. Oxf. H. 88, b, 31. °चक्र 32. Verz. d. B. H. No. 883. Vgl. दिव्य°, देव°, दैव°. — 2) *Aufgabe, Pensum* (bei der Veda-Recitation) RV. Prât. 15. 9. प्रश्नस्तृचः 14. 13. प्रश्नशस् ebend. Ind. St. 8, 134. Bez. *kleinerer Abschnitte* in einigen Büchern Colebr. Misc. Ess. I, 73. Ind. St. 1, 71. 3, 378. fgg. Journ. of the Am. Or. S. 6, 419. — Vgl. प्रति°, प्राश्निक.

2. प्रश्न m. *Geflecht, geflochtener Korb*: मौञ्ज° Kauç. 26. तितउप्रश्नौ 26. 57.

प्रश्नकोष्ठी (1. प्रश्न + को°) f. Titel einer über *Wahrsagerei* handelnden Schrift Colebr. Misc. Ess. II, 479 (°कोष्टी).

प्रश्नदूती (1. प्रश्न + दू°) f. *Räthsel* Trik. 1, 1, 116.

प्रश्नय् (von 1. प्रश्न), °यति *befragen, fragen nach* Vop. 21, 14. mit dopp. acc.: सर्वो कान्तोदन्तं श्रुतमपि पुनः प्रश्नयति यत् Kâvjapr. 144. 10. fg.

प्रश्नविवाक (1. प्रश्न + वि°) m. *derjenige, welcher Streitfragen entscheidet, Schiedsrichter* VS. 30, 10.

प्रश्नविवाद (1. प्रश्न + वि°) m. *Streitfrage* MBh. 2, 2317.

प्रश्नवैष्णव (1. प्रश्न + वै°) n. Titel eines astrol. Werkes Ind. St. 1, 252.

Verz. d. B. H. No. 889. प्रश्न° geschrieben.

प्रश्नव्याकरण (1. प्रश्न + व्या°) n. Titel des 10ten der 12 heiligen Bücher der Ǵaina H. 244.

प्रश्नि m. pl. N. pr. eines Ṛshi-Geschlechts MBh. 12,774. 6144. Fehlerhaft für पृश्नि.

प्रश्निन् (von 1. प्रश्न) m. Fragensteller (शकुनादिप्रष्टृ Mahīdh.) VS. 30,10.

प्रश्नी f. Trik. 1,2,34 Druckfehler (s. d. Corrigg.) für पृश्नी Pistia Stratiotes Lin. Bei Wilson und im ÇKDr. ist die falsche Form aufgenommen worden.

प्रश्नोत्तर (1. प्रश्न + उत्तर) Bez. eines Çabdâlaṁkâra Verz. d. Oxf. H. 208, a, 42. °मणिमाला oder °माला Titel eines Werkes Hall 126. °रत्नमाला desgl. Wilson, Sel. Works I, 282.

प्रश्नोपनिषद् (1. प्रश्न + उ°) f. Titel einer aus 6 Fragen (und 6 Antworten) bestehenden Upanishad Ind. St. 1,439. fgg.

प्रश्रथ (von श्रथ्, श्रन्थ् mit प्र) m. nom. act. P. 6,4,29. = प्रश्रन्थन Schlaffheit Wilson; vgl. प्रश्राथ.

प्रश्रन्थन (wie eben) n. nom. act. Vop. 26,174.

प्रश्रब्धि (von श्रभ्, श्रम्भ् mit प्र) f. Vertrauen Vjutp. 31 (प्रश्रब्धि). Burnouf in Lot. de lab. I. 798.

प्रश्रय (von श्रि mit प्र) m. P. 3,3,24, Sch. = प्रणय AK. 3,3,25. = औदार्य Daçar. 2,34. rücksichtsvolles Benehmen, Ehrerbietigkeit, Bescheidenheit MBh. 3,4043. Sâv. 3,19. Spr. 665. Kâm. Nîtis. 8,8. प्रश्रय इव श्रियम् (अलंकुरुते) Ragh. 10,71. 84. प्रश्रयानतं Indr. 2,21. Vid. 44. मेने वासवदत्तां च सो ऽधिकप्रश्रयास्पदम् Kathâs. 19,117. Bhâg. P. 1,9,11. 16, 29. 2,9,40. वचनैः प्रश्रयोत्तरैः MBh. 12,4000. (द्रुमः) कपिकुलैः स्कन्धे कृतप्रश्रयः an dessen Stamm Affen gegen einander liebenswürdig sind (?) Spr. 922. सप्रश्रयम् ehrerbietig, bescheiden 974. Kathâs. 6,42. Pańkat. 25, 25. 33,12. 236,17. Personificirt ist प्रश्रय ein Sohn Dharma's von der Hrî Bhâg. P. 4,1,51.

प्रश्रयण (wie eben) n. dass. Bhâg. P. 4,3,22.

प्रश्रयिन् (wie eben) adj. rücksichtsvoll, ehrerbietig; davon nom. abstr. प्रश्रयिता f. = प्रश्रय Kâm. Nîtis. 11,20.

प्रश्रवण s. u. प्रस्रवण.

प्रश्रवस् (1. प्र + श्र°) adj. lauttönend: die Marut ṚV. 5,41,16. Nach Sâj. = प्रकृष्टान्न.

प्रश्रित 1) partic. adj. s. u. श्रि mit प्र. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Ânakadundubhi von der Çântidevâ Bhâg. P. 9,24,49.

प्रश्लथ (1. प्र + श्लथ) adj. überaus locker, — lose, — schlaff Trik. 3,1,7.

प्रश्लित (von श्लि = श्रि mit प्र) adj. Bez. des Saṁdhi, bei welchem अस् vor Tönen zu ओ wird, ṚV. Prât. 4,8.

प्रश्लिष्ट (partic. von श्लिष् mit प्र) 1) adj. verschlungen, so heisst der Saṁdhi eines अ mit folgendem Vocal und anderer Vocale mit homogenen; auch der aus der Verschmelzung entstehende Vocal und der auf demselben ruhende Ton ṚV. Prât. 2,2. 7. 3,8. 10. 19. 13,10. Çâṅkh. Çr. 12,13,5. VS. Prât. 1,116. Ind. St. 8,120. 123. ए und ओ sind प्रश्लिष्टवर्णौ Pat. bei Gold. Mân. 41. °निर्देश Pat. zu P. 2,4,85. 5,3,5. — 2) N. pr. (संज्ञायाम्) gaṇa आचितादि zu P. 6,2,146. — Vgl. प्राश्लिष्ट.

प्रश्लेष (wie eben) m. 1) fester Anschluss, das Andrücken: सन्दिविलेपनस्तनतटप्रश्लेषमुद्राङ्कितं (वक्षः) Spr. 1015. — 2) das Verschmelzen von Vocalen ṚV. Prât. 1,13. 3,7. VS. Prât. 5,33. Pushpas. in Ind. St. 1,47. Siddh. K. zu P. 7,1,85. एको लुब्ध इत्यत्राकारप्रश्लेषो (d. i. das ओ in एको enthält auch das अ von अलुब्ध) द्रष्टव्यः Kull. zu M. 8,77.

प्रश्वसितव्य partic. fut. pass. von श्वस् mit प्र. तेषां त्वयासनेन प्रश्वसितव्यम् so v. a. du musst dafür sorgen, dass sie auf einem Sitze aufathmen d. i. sich erholen, Taitt. Up. 1,11,3.

प्रश्वास (von श्वस् mit प्र) m. das Einathmen: प्रश्वासोच्छ्वास° Suçr. 1, 363,18. श्वास° Jogas. 2,49. H. 83 (vgl. Verz. d. Oxf. H. 186, b, Çl. 83). Kull. zu M. 1,52. 55.

प्रष्टर् (von प्रछ्) nom. ag. Frager Trik. 3,1,17. Kaṭhop. 2,9. MBh. 13, 8554. Mârk. P. 75,29.

प्रष्टव्य (wie eben) adj. P. 8,2,36, Sch. zu fragen nach, zu befragen (mit dem acc. der Sache), befragt zu werden verdienend M. 8,254. Jâǵń. 2,280. MBh. 1,3886. 13,1867. R. Gorr. 2,58,16. 4,43,50. 44,41. Çâk. 112,10. Spr. 2269. Kathâs. 28,62. 32,12. 43,110. Pańkat. 251,2. mit einem loc.: अर्थकृच्छ्रेषु चैवाहं प्रष्टव्यो नैपुणेषु च MBh. 3,2636. Mârk. P. 113,13. 14. wonach man zu fragen hat: अस्ति नः — अन्यदपि प्रष्टव्यम् Çâk. 15,16. पृच्छ माम् — यत्प्रष्टव्यम् Mârk. P. 69,50. impers.: इत्येवमनया प्रष्टव्यम् Mâlav. 49,18.

प्रष्टि (verwandt mit पृष्टि) m. Seitenpferd, welches neben der Lanne geht (neben dem oder den Deichsel- oder Jochpferden, धुर्य); auch wohl ein vorgespanntes Pferd: उपो रथेषु पृषतीरयुग्ध्वं प्रष्टिर्वहति रोहितः ṚV. 1,39,6. 8,7,28. पञ्चवाही वहत्यग्रमेषां प्रष्टयो युक्ता अनुसंवहन्ति AV. 10,8,8. Ait. Br. 8,22. यथा प्रष्टिभिर्याति TBr. 3,8,21,3. Çat. Br. 13,3,3,9. धुर्यौ, प्रष्टी TBr. 1,5,12,4. Daher auch Seitenmann, ein Nebenstehender: प्रष्टी ब्रह्मा गृहपतिः Lâṭj. 3,12,14. Schol. zu 2,10,12. 11,10; vgl. ऋज्राश्वः प्रष्टिभिः (Sâj. पार्श्वस्थैः) ṚV. 1,100,17. — Vgl. दक्षिण°, सव्या°, अधिप्रष्टियुग.

प्रष्टिमन्त् (von प्रष्टि) adj. mit Seitenpferden versehen: रथ ṚV. 6,27,24.

प्रष्टिवाहन (प्र° + वा°) adj. so v. a. das folg.: रथ Çat. Br. 5,2,4,9.

प्रष्टिवाहिन् (प्र° + वा°) adj. ein von Seitenpferden (also wenigstens von drei Pferden) gezogener Wagen: देवरथ TBr. 1,3,6,4. 7,4,5. 9,1. Pańkav. Br. 16,13,12 (hier प्राष्टि°).

प्रष्ठ (von स्था mit प्र) 1) adj. vorangehend, der beste, subst. Vordermann P. 8,3,92. AK. 2,8,2,40. H. 499. 1439. Med. ṭh. 6. प्रष्ठो गौः, अग्रः: P., Sch. रथ° = रथानां श्रेष्ठः Ragh. 15,10. राज° Râǵa-Tar. 4,368. व्यासप्रष्ठाः = व्यासः प्रष्ठः (Schol. अग्रणी) येषां ते Kuvalaj. 105,b,4. f. प्रष्ठी = प्रष्ठभार्या Gaṭâdh. im ÇKDr. — 2) m. ein best. Kraut, = चाणालिनीषधि Med.

प्रष्ठवाह् (nom. °वाट् P. 8,2,31, Sch., instr. प्रष्ठौहा, acc. pl. प्रष्ठौहस् 6,4,132, Sch.) m. ved. P. 3,2,64, Sch. Vop. 26,64. = युगपार्श्वग AK. 2, 9,63 (die Ausg. von Puṇḍ. erwähnt auch die Lesart पष्ठ°). Vgl. पष्ठवाह् und प्रष्टि. प्रष्ठौही f. P. 6,4,132, Sch. eine zum ersten Mal trächtige Kuh AK. 2,9,70. H. 1266. Halâj. 2,114. MBh. 13,4427. Vgl. पष्ठौही.

प्रष्ठवाहिन् s. u. प्रष्टि°.

प्रश्नवैतव s. प्रश्नैतव.

प्रस्, प्रसते ausbreiten Dhâtup. 19,4. gebären Vop.

प्रसक्त s. u. सञ्ज् mit प्र.

प्रसक्ति (von सञ्ज् mit प्र) f. = प्रसाद H. an. 3,335. Med. d. 35. Viçva beim Schol. zu Vâsavad. 9. 1) *das Hängen an, Sichhingeben, Fröhnen, Beschäftigung:* विषयेष्वप्रसक्तिम् M. 1,89. मा भूवन्नपथहरास्तवेन्द्रियाश्वाः संतापे दिशतु शिवः शिवां प्रसक्तिम् Kirât. 5, 50. Vgl. अतिप्रसक्ति. — 2) *Anwendbarkeit* Schol. zu Ṛv. Prât. 5, 1. अति° *eine zu weite Anwendbarkeit* Kap. 1, 53. प्रसक्तिं प्रया *möglicher Weise eintreten, — erscheinen, möglich sein* Râǵa-Tar. 6, 154. — Vgl. प्रसङ्ग.

प्रसक्षिन् (von सक्ष् mit प्र) adj. *überwältigend, siegreich:* हर्यो ये ते आशवो वाता इव प्रसक्षिणः Vâlakh. 1, 8. Ṛv. 8, 13, 10. Indra 32, 27.

प्रसंख्या (ख्या mit प्रसम्) f. 1) *Gesammtsumme:* अध्यायाः सप्ततिर्ज्ञेयास्तथा चाष्टौ प्रसंख्यया MBh. 1, 446. 580. — 2) *Erwägung* Kâtj. Çr. 1, 10, 3.

प्रसंख्यान (wie oben) 1) adj. zur Bezeichnung einer Art von *Büssern;* vielleicht *meditirend* MBh. 9, 2166. — 2) m. *Zahlung, eine Summe Geldes:* प्रसंख्यानानसंख्येयान्प्रत्यगृह्णन्द्विजातयः (bei einem Opfer) MBh. 3, 10298. — 3) n. a) *das Herzählen, Aufzählen* Bhâg. P. 3, 24, 36. — b) *das Ueberlegen, Nachdenken* Tattvas. 19. हरः प्रसंख्यानपरो बभूव Kumâras. 3, 40. यो न याति °नम् MBh. 8, 1332.

प्रसङ्ग (von सञ्ज् mit प्र) m. P. 6, 1, 161, Sch. 1) *das Hingegebensein, Fröhnen, naher Verkehr, Beschäftigung mit; Neigung, Hang* MBh. 12, 3322. Pańkat. ed. orn. 38. 11. 14. 17. नास्य प्रसङ्गो ऽभूद्रतिमात्रं स्म देवने N. 13, 32. Spr. 1766. इन्द्रियाणां प्रसङ्गेन M. 2, 93. 12, 52. नृत्यवादित्रगीतानां प्रसङ्गाः MBh. 14, 1036. विरुद्ध° Jâǵń. 1, 129. असत्° adj. Bhâg. P. 3, 9, 4. सुरत° Kumâras. 1, 19. धर्मदोषप्रसङ्गेन R. 2, 23, 6. सूक्ष्मेभ्यो ऽपि प्रसङ्गेभ्यः स्त्रियो रक्ष्याः M. 9, 5. स्त्री° *der Verkehr mit Weibern* Suçr. 1, 258, 4. 271, 10. 2, 153, 14. 372, 3. दुर्योधनप्रसङ्गेन Spr. 274. तपोविहिय प्रसङ्गं रममाणायाः Bhâg. P. 9, 1, 31. विरत° (नेत्र) wohl so v. a. *keine Beschäftigung habend* Kumâras. 3, 47. अस्य प्रसङ्गतः so v. a. *aus Rücksicht für ihn* MBh. 1, 8090. प्रसङ्गेन wohl so v. a. *mit ganzer Seele, eifrigst:* नेहेतार्थान्प्रसङ्गेन (Kull.: प्रसज्यते यत्र पुरुषः स प्रसङ्गो गीतवादित्रादिः) M. 4, 15. Bhag. 18, 34. अति° *zu grosser Hang zu Etwas* Hariv. 8435. Suçr. 2, 148, 14. प्रमदासु Spr. 1524. — 2) *das Gegebensein einer Möglichkeit, das Vorkommen, Eintritt eines Falles, Anwendbarkeit; eine sich darbietende Gelegenheit:* प्रसङ्गादपवादो बलीयान् Âçv. Çr. 1, 1. Kâtj. Çr. 6, 10, 16. अ° 1, 3, 26. 9, 12, 2. न तु धर्मनाशः प्रारब्धकर्मणा ऽपि नाशप्रसङ्गात् Cit. bei Nîlak. 30. 120. Çaṁkara bei Banerjea 161. प्रलयादावपि बन्धप्रसङ्गात् Schol. zu Kap. 1, 18. यत्र द्वौ प्रसङ्गावन्यार्थावेकस्मिन्प्राप्नुतः स विप्रतिषेधः Kâç. zu P. 1, 4, 2. एचः प्लुतप्रसङ्गे *wenn der Fall eintritt, dass ein Diphthong* pluta *wird,* Schol. zu P. 8, 2, 106. 1, 1, 49. 50. 6, 1, 131 (im 2ten Bde.). Sâṁkhjak. 42. Madhus. in Ind. St. 1, 19, 9. ब्राह्मण° wohl *die Anwendbarkeit des Begriffs Brahmane* Vaǵras. 222, 15. 223, 1. 4 v. u. प्रतिग्रहसमर्थो ऽपि प्रसङ्गं तत्र वर्जयेत् *er vermeide das Eintreten dieses Falles* M. 4, 186. परितापदुःखमापत्प्रसङ्गसुलभम् *bei eintretendem Unglück sich leicht einstellend* Spr. 2931 (hiernach zu verbessern). प्रसङ्गविनिवृत्तये *damit der Fall nicht* (wieder) *eintrete* d. i. *um abzuschrecken* M. 8, 368. प्रसङ्गनिवारणाय (als Erklärung von प्रत्यादेशाय) Kull. zu M. 8, 334. Çâk. Ch. 100, 7. Haeb. Anth. S. 237. Çl. 3. Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 31. नान्यस्मिन्नपि दण्डस्य प्रसङ्गो ऽनिश्चितागसि so v. a. *es tritt nicht der Fall ein, dass Strafe verhängt wird,* Râǵa-Tar. 4, 96. कवीनां गणनाप्रसङ्गे *wenn der Fall eintrat, dass man die Dichter herzählte,* Spr. 1798. Kathâs. 17, 3. Râǵa-Tar. 3, 440. प्रसङ्गे कुत्रापि *bei einer gewissen Gelegenheit* Kathâs. 27, 4. एतत्प्रसङ्गे 23, 29. 45, 232. Râǵa-Tar. 5, 353. 367. मृगप्रसङ्गेन वनमन्यद्विवेश ह *bei Gelegenheit einer Gazelle* d. i. *beim Verfolgen einer Gazelle* MBh. 1. 2845. पुण्याश्रमदर्शनप्रसङ्गेन Çâk. Ch. 18, 9. Pańkat. 117, 10. Hit. 85, 12. Mârk. P. 78, 31. Çaṁk. zu Khând. Up. S. 80. Verz. d. Oxf. H. 267, b, 21. तत्प्रसङ्गेन Kathâs. 47, 98. अमुनैव प्रसङ्गेन Schol. zu Kap. 1, 18. प्रसङ्गेन *gelegentlich, bei dargebotener Gelegenheit* Kâm. Nîtis. 11, 21. Kathâs. 7, 33. 27, 140. 36, 6. 49, 212. Râǵa-Tar. 3, 158. Statt des instr. häufig der ablat. (M. 9, 184. Madhus. in Ind. St. 1, 17, 23. 20, 8. Kathâs. 18, 57. 27, 78. 33, 103) und die adv. Form auf तस् (Kâm. Nîtis. 11, 2. Kathâs. 16, 34. 27, 188). Am Anf. eines comp. ohne Flexionszeichen: °यान Kâm. Nîtis. 11, 9. प्रसङ्गासन 21. °वाद् Varâh. Bṛh. S. 1, 8. प्रसङ्गापनत Kathâs. 22, 9. 44, 108. 47, 120. Daçak. in Benf. Chr. 179, 11. Besonders häufig kommt die Verbindung कथा° vor. चिच्छेद सादृश्यकथाप्रसङ्गम् *schnitt die Gelegenheit über die Aehnlichkeit zu sprechen ab* Kumâras. 7, 16. Varâh. Bṛh. S. 1, 11. कथाप्रसङ्गेन *bei Gelegenheit einer Unterhaltung, im Verlauf des Gesprächs* Spr. 3415. Kathâs. 22, 181. 43, 12. Hit. 97, 16. कथाप्रसङ्गात् dass. Kathâs. 42, 188. 43, 193. 25, 65 (तत्प्रसङ्गात् = कथाप्र°). नानाकथाप्रसङ्गावस्थित *gerade in mannichfachem Gespräch begriffen* Hit. 27, 14. अतिप्रसङ्ग *die Möglichkeit des zu-weit-Gehens:* °भङ्गात् *aus Scheu, zu weit zu gehen* Râǵa-Tar. 4, 54. 307. — 3) = गुरुकीर्तन *Erwähnung der Aeltern* Sâh. D. 384. — 4) Bez. einer buddh. Schule Vjutp. 115. Wassiljew 207. 298. 317. 318. 323. 326. — Vgl. अति°, प्रासङ्ग, प्रासङ्गिक.

प्रसङ्गरत्नावली (प्र° + र°) f. Titel eines Werkes Mack. Coll. 1, 104.

प्रसङ्गवत् (von प्रसङ्ग) adj. viell. *gelegentlich, zufällig* Daçak. in Benf. Chr. 180, 11.

प्रसङ्गाभरण (प्रसङ्ग + आ°) n. Titel einer kleinen aus neuer Zeit stammenden Spruchsammlung, von der eine lithographirte Ausgabe in Bombay erschienen ist.

प्रसङ्गिन् (von सञ्ज् mit प्र) adj. 1) *hängend an Jmd* oder *Etwas, ganz hingegeben* Ṛt. 1, 12. सुरत° 6, 1. Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 138. अति° MBh. 9, 3360. Davon nom. abstr. °सङ्गिता f.: पश्चात्कामं निषेवेत न च गच्छेत्प्रसङ्गिताम् MBh. 13, 1557. स्त्री° Tattvas. 20. — 2) *gelegentlich erscheinend, sich an etwas Anderes anschliessend, dahin gehörig, hinzukommend* MBh. 3, 606 (wo प्रसङ्गि vom Folgenden zu trennen ist). Suçr. 2, 409, 2. कृताकृतप्रसङ्गिन् (?) Verz. d. Oxf. H. 172, b. N. — 3) *untergeordnet, unwesentlich, secundär* MBh. 5, 1442. 12, 12223.

प्रसंघ m. viell. so v. a. संघ *grosse Menge* MBh. 7, 8128.

प्रसज्य partic. fut. pass. von सञ्ज् mit प्र. °प्रतिषेध wird nach ÇKDr. im Malamâsat. erklärt durch: अप्राधान्यं विधेर्यत्र प्रतिषेधे प्रधानता। प्रसज्यप्रतिषेधो ऽसौ क्रियया सह यत्र नञ्॥ Hierzu folgendes Beispiel von Bhoǵarâǵa यीये चैत्रे कृष्णपक्षे नवाम्ने नाचरेद्बुधः। भवेज्जन्मान्तरे रोगी पितृणां नोपतिष्ठते॥ Dazu wird bemerkt: अत्र रोगीति निन्दाश्रवणात्प्रसज्यता। नोपतिष्ठत इति श्रवणात्पर्युदासता॥ Vjutp. 110 wird

प्रसन्नाप्रतिषेध geschrieben.

प्रसन्नन् (von सद् mit प्र) s. दीर्घ°.

प्रसंधान (von 1. धा mit प्रसम्) n. *das Verbinden* (z. B. der Wörter im Krama) AV. Prât. 4,111. 122. Schol. zu 78. Ind. St. 4,352 (?).

प्रसंधि (1. प्र + सं°) m. N. pr. eines Sohnes des Manu MBh. 14,65. fg.

प्रसन्न 1) partic. adj. s. u. सद् mit प्र. — 2) m. N. pr. eines Fürsten Wassiljew 53. 208. — 3) f. °न्ना *Branntwein* AK. 2,10,40. Trik. 2,10,15. H. 903. an. 3,389. Med. n. 86. Halâj. 2,174.

प्रसन्नता (von प्रसन्न) f. 1) *Klarheit, Reinheit* AK. 1,1,2,18. des Wassers Suçr. 1,170,18. des Mondes Spr. 2311. — 2) *Freundlichkeit, gute Laune:* मनस्विन्हृदयं धत्ते रोषेणैव प्रसन्नताम् Spr. 2109. शशिना (so ist zu trennen) लोणेव राजा निन्द्य प्रसन्नताम् (zugleich *Klarheit*) Râga-Tar. 3,152. — Vgl. चित्त°.

प्रसन्नत्व (wie eben) n. *Klarheit, Reinheit:* der Sonne Ragh. 10,75. (कान्त्याम्) प्रसन्नत्वेच (lies प्रसन्नत्वेन) कान्त्या च चन्द्रेखामिवामलाम् MBh. 1,6541.

प्रसन्नपाद् (प्र° + पाद्) Titel eines Werkes des Dharmakîrti Wassiljew 326.

प्रसन्नराघव (प्र° + रा°) n. Titel einer Komödie Gajadeva's Verz. d. Oxf. H. No. 289. Ind. St. 1,466.

प्रसन्नवेङ्कटेश्वरमाहात्म्य (प्र° - वे° + मा°) n. Titel einer Legende aus dem Bhavishjottarapurâṇa Mack. Coll. I, 77.

प्रसन्नेरा f. *Branntwein* Bhar. zu AK. 2,10,40. — Vgl. प्रसन्ना und इरा.

प्रसभम् (absolut. von सभ् = सह् mit प्र; vgl. प्रसह्य) 1) adv. *mit Gewalt, ungestüm, heftig* AK. 2,8,2,77. Trik. 3,3,110. H. 804. Halâj. 4,74. स्यात्साहसं त्वन्वयवत्प्रसभं कर्म यत्कृतम् M. 8,332. इन्द्रियाणि प्रमाथीनि हरन्ति प्रसभं मनः Bhag. 2,60. Abh. 3,34. Çâk. 5. Rt. 6,24. Sâh. D. 44,10. Mârk. P. 61,32. हृत्वा Sund. 2,13. Spr. 786. हिन्त्रा Prab. 3,9. उपागतम् Hariv. 4615. Kathâs. 11,68. 22,165. 28,189. 35,88. 37,53. Bhâg. P. 4,9,38. Prab. 78,16 (die bessere Lesart ist प्रवगम्). यन्मां अधीपि प्रसभं माना ते ऽदम् MBh. 1,5137. Bhag. 11,41. R. 5,81,35. 46. Spr. 2597. Am Anf. eines comp. ohne Flexionszeichen: प्रसभहरण Jâgn. 2,230. °दमन Çâk. 192. प्रसभोद्धतारि Ragh. 2,30. Kathâs. 20,194. 48,149. Prab. 78,14. — 2) N. einer Trishṭubh-Form Varâh. Brh. S. 104,13. Ind. St. 8,376.

प्रसयन (von सि mit प्र) n. zur Erkl. von प्रसिति Nir. 6,12.

प्रसर (von सर् mit प्र) 1) m. a) *das Vorschreiten, Hervorbrechen, freier Lauf, ungehemmtes Auftreten, das sich breit-Machen, Ausbreitung;* = विसर्पण AK. 3,3,23. = वेग, जव H. 403. an. 3,572. Med. r. 182. Halâj. 2,288. अनुगम्यमानमनिलेनतया सदसा विनयेन वारितप्रसरः Çâk. 28. विच्छिन्नधूमप्रसरा गवाक्षाः Ragh. 16,20. शत्रुषु चेन्द्रियेषु च प्रतिषिद्धप्रसरेषु 8,23. पर्वतादिवप्रतिहतप्रसरम् Gaudap. zu Sâṁkhjak. 40. वागादिषु लब्धप्रसराः Çaṁk. zu Brh. Âr. Up. S. 88. उद्दामप्रसराग Spr. 2358. समस्तार्थैः कामं मनसिजनिदाघप्रसरयोः Çâk. 37. तृणाग्नेःप्रसरो यथा Spr. 1032. दृष्टापाङ्गप्रसरमलकैः (सद्मनम्) Megh. 93. तथा नित्यायाः प्रकर्णविवेकाज्ञानपर्याः प्रसराः Schol. zu Kap. 1,105. विच्छिन्नप्रसरा विधा Râga-Tar. 5,92. कथा° Kathâs. 47,120. घकलिप्रसरे मेद्दे 27,92. आदृष्टिप्रसरम् *so weit das Auge reicht* Spr. 343. विलसद्यशः° (so ist zu lesen) Schol. in der Einl. zu Kâvjap. Verz. d. Oxf. H. 229,a,26. 230,b,28. No. 309. °युतानि काननानि so v. a. *sich weithin ausbreitend* R. 5,22.35. In der Med. *der Austritt der humores* (दोष) *aus ihrer normalen Lage, wodurch Krankheit veranlasst wird,* Suçr. 1,81,5. 6. 2,345,8. — b) *ein hervorbrechender Strom, Fluth, Menge;* = समूह Çabdar. im ÇKDr. प्रपात स्वेदाम्बुप्रसर इव हर्षाश्रुनिकराः Git. 11,32. स्वेदप्रसरसंयुत Bhâg. P. 3,2,5. Vikram. 150, v. l. अरुणमणिप्रमाकिरणप्रसरैः Kathâs. 18,16. — c) = प्रणय H. an. Med. Halâj. 5,24. — d) *Schlacht, Kampf;* — संगर H. an. = युद्ध Viçva im ÇKDr. — e) *ein eiserner Pfeil* Trik. 2,8,53. Bhûrip. im ÇKDr. — 2) f. °रा = प्रसारिणी *Paederia foetida Lin.* Râgan. im ÇKDr. unter प्रसारिणी.

प्रसरण (wie eben) n. 1) *das Fortlaufen, Entfliehen:* (गा ऽदम् मृगः) प्रसरणे Mârk. 30,15. In der Med. *das Austreten der humores* s. u. प्रसर 1. am Ende) Suçr. 1,81,7. 2,1,13. — 2) *das Fouragiren* H. 791. *Umschliessung des Feindes* AK. 2,8,2,64. — 3) *Zuvorkommenheit, Liebenswürdigkeit* Bhâg. P. 5,1,29.

प्रसरणि und °णी (wie eben) f. *Umschliessung eines Feindes* Bhar. und Râjamukuta zu AK. 2,8,2,64. ÇKDr.

प्रसर्ग (von सर्ज् mit प्र) m. 1) *das Hervorströmen, Hervorstürzen,* oxyt.: अप्रगम् RV. 7,103,4. parox. 1,121,4. — 2) *Entlassung* Çâṅkh. Çr. 3,21,7. fgg.

प्रसर्गिन् (wie eben) adj. f. ई etwa *fortschnellend* Kauç. 29.

प्रसर्प (von सर्प् mit प्र) 1) m. *das Sichbegeben in den Sadas* (s. प्रसर्पक): °काले MBh. 2,491. — 2) n. N. eines Sâman Ind. St. 3,225,a.

प्रसर्पक (wie eben) m. Bez. *der Personen, welche neben den Ṛtvig in den untergeordnetsten Dienstleistungen oder als blosse Zuschauer an Opferhandlungen theilnehmen,* Âçv. Çr. 5,3. Lâṭj. 9,6,13. Nidâna 10,10. Sie heissen auch प्रसृप्त Kâtj. Çr. 10,2,35. Die Benennung rührt daher, dass die Betreffenden in den, Sadas genannten Raum *sich begeben haben* (सदः प्रसृप्ता भवन्ति). — Vgl. प्रासर्पक.

प्रसर्पण (wie eben) n. 1) *das Vorschreiten, das Sichbegeben in* (loc.) MBh. 3,10519. *das Sichbegeben nach dem Sadas* Âçv. Çr. 5,1. — 2) *das Unterkommen* RV. 10,60,7.

प्रसर्पिन् (wie eben) adj. 1) *hervorkommend:* घ्राणाङ्गप्रसर्पिभिरश्रुभिः Çâk. 61, v. l. — 2) *fortschreitend:* भयंकरप्रसर्पिणी (उल्का) Varâh. Brh. S. 32,26. — 3) *nach dem Sadas sich begebend* Âçv. Çr. 5,3.

प्रसल m. *die kalte Jahreszeit* H. 156. प्रशल v. l.

प्रसलवि (Gegens. अपसलवि) adv. *nach rechts hin* Çat. Br. 2,6,1,15. 2,15. 3,2,1,3. असावादित्य इमाँ लोकान्प्रसलत्यनुपर्येति 7,5,1,37. 14,1. 2,32. Çâṅkh. Çr. 17,14,16. 15,4. Dagegen wird प्रसवि gelesen Çâṅkh. Br. 10,3.

1. प्रसव (von सु, सुनोति mit प्र) m. *das Pressen, Keltern des Soma* RV. 9,80,2. Çâṅkh. Çr. 13,19,5. Kâtj. Çr. 7,1,31. 8,12. Lâṭj. 4,8,7. 10,1,3.

2. प्रसव (von सु mit प्र) m. 1) *Antrieb, das in Gang-Kommen oder — Setzen, Lauf, Schwung, Strömung* u. s. w.: इन्द्रः (तुणीनां) (नः) प्रसवे रथं पुरः RV. 1,102,9. इन्द्रेषिते प्रसवं भिक्षमाणे 3,33,2. 4. 11. प्र यन्ति सिन्धवः प्रसवं यथायन्नापः समुद्रं रथ्येव जग्मुः 36,6. प्रसवः प्रतिरिति Ait. Br. 1,8. — 2) *Anregung, Belebung, Erweckung; das Betreiben, Geheiss*

(so v. a. प्रेरणा); *Förderung, Beihilfe:* तद्राधो वयं देवस्य (सवितुः) प्रसवे मनामहे ṚV. 1,159,5. सवितुर्वयं प्रसवे याम उर्वीः 3,33,6. उतेशिषे प्रसवस्य त्वमेक इत् 5,81,5. निवेशन. प्र° 6,71,2. सविता सर्वस्य प्रसवमगच्छत् PAÑKAV. BR. 24,15,2. सविता प्रसवानामधिपतिः AV. 5,24,1. TS. 3,4,5,1. सविता प्रसवानामीशे AIT. BR. 1,16. 7,16. इन्द्रस्य यन्तु प्रसवे विसृष्टाः ṚV. 3,33,12. 10,111,8. 139,1. यस्या व्रते प्रसवे यक्षमेजति AV. 8,9,8. मरुतां प्रसवेन जय VS. 10,21. 2,11. 4,18. TBR. 1,5,1,3. 2,1. ÇAT. BR. 1,5,1,15. 3,5,3,10. 13,4,2,12. अनुज्ञात° KĀTJ. ÇR. 2,2,2. ÇĀÑKH. BR. 6,13. Vielleicht hierher zu ziehen: ब्रह्मचर्येण दाक्ष्येण प्रसवैर्वयसापि च । एको वै रक्षिता चैव त्रिदिवं मघवानिव ॥ MBH. 3,1809. — 3) *das Vorsichbringen, Betrieb, Erwerb:* अपंत्रतान्प्रसवे वावृधानान्ब्रह्मद्विषः ṚV. 5,42,9. क्षेमस्य 7,82,4. वाजस्य VS. 2,13. 9,5. 17,63. 18,1. — 4) concret: सरस्वत्या वाचा, सवित्रा प्रसवेन (प्रसवित्रा wäre richtiger) TBR. 1,8,1,1. — Vgl. प्रति°, सत्य°.

3. प्रसव (von सु, सू mit प्र) m. P. 6,2,144, Sch. TRIK. 3,3,5. 1) *Zeugung, das Gebären, Werfen, Geburt* AK. 3,3,10. 3,4,23,210. H. 541. an. 3,703. MED. v. 42. VS. 22,32. °कर्मकृत् (भृगु) MBH. 13,4142. 14,1401. 1403. SUÇR. 1,311,14. SĀÑKHJAK. 11. 65. HARIV. 6433. VIÇVAN. bei GOLD. MĀN. 154,a. आ प्रसवात् *bis zur Niederkunft* ÇĀK. 71,10. प्रसवोन्मुखी RAGH. 3,12. उपस्थितप्रसवा SUÇR. 1,368,5. निवृत्तप्रसवा 378,6. प्रत्यग्रप्रसवा (धेनु) Schol. zu P. 2,1,65. आसन्नप्रसवा KATHĀS. 28,2. PAÑKAT. 74,18. 87,6. HIT. 72,7. RĀGA-TAR. 3,106. HARIV. 9707. VARĀH. BṚH. S. 21,7. 68,14. 96,8. BHĀG. P. 5,8,3. PAÑKAT. 252,14. fg. प्रसवं प्राप्ते काले चकार सा KATHĀS. 34,45. Schol. zu KĀTJ. ÇR. 424,1. 540,1. °काल, °समय VARĀH. BṚH. S. 21,24. 37. PAÑKAT. 49,15. 74,19. °विकार *portentum bei der Geburt* VARĀH. BṚH. S. 45,52. गर्भो याति स्वभावात्प्रसवं प्रति SUÇR. 1,343,16. आ प्रसवात् *bis zur Empfängniss* M. 9,70. संस्कृतं प्रसवं याति स्वल्पमन्नं चतुर्विधम् so v. a. *vermehrt sich* MBH. 3,213. इच्छा° *Bildung —, Entstehung eines Wunsches* AK. 3,4,211. — 2) *Geburtsstätte* MBH. 14,1402. ÇAÑK. zu BṚH. ĀR. UP. S. 239. — 3) sg. und pl. *progenies, Nachkommenschaft* AK. 3,4,23,210. H. an. MED. M. 3,22. 9,55. 145. BRĀHMAṆ. 3,15. MBH. 1,1563 = 2161. 7831. fgg. 3,8553. 9,2115. 13,205. 4144. HARIV. 4001. R. 6,93,15. SUÇR. 2,309,12. RAGH. 1,22. 8,30. BHĀG. P. 6,6,3. Schol. zu KĀTJ. ÇR. 1047,24. स° *Nachkommenschaft habend* Spr. 4095. अन्तःप्रसवा *schwanger* HARIV. 1348. सप्रसवा dass. DHŪRTAS. 76,7. वीरप्रसवा भव KUMĀRAS. 7,87. MĀLAV. 14. °संतान MBH. 3,8558. किसलय° *junge Sprossen* RAGH. 9,31. — 4) *Blüthe* AK. 3,4,23,210. H. 1123. H. an. MED. HALĀJ. 2,31. अमृतप्रसवा (भूमि) MBH. 13,3194. SUÇR. 1,219,20. 2,286,2. 367,13. 489,16. ÇĀK. 106. RAGH. 4,23. 16,61. KUMĀRAS. 1,56. 4,14. ṚT. 4,8. MEGH. 68. ad 112. *Frucht* AK. H. an. MED. *Blüthe und Frucht* AK. 2,4,1,18. — Vgl. कनकप्रसवा, पीतप्रसव, पुण्य°.

प्रसवक (wie eben) m. *Buchanania latifolia Roxb.* (पियाल) ÇABDAM. im ÇKDR.

प्रसवन (wie eben) n. *das Gebären, Fruchtbarkeit* HIT. I,107, v. l.

प्रसवबन्धन (3. प्र° + ब°) n. *Stengel* (einer Blüthe oder Frucht) AK. 2,4,1,15. H. 1127. HALĀJ. 2,30.

प्रसववेदना (3. प्र° + वे°) f. *Geburtsschmerz, Wehen* Spr. 2806. PAÑKAT. 87,6.

प्रसवि s. u. प्रसलवि.

प्रसवस्थली (3. प्र° + स्थ°) f. *Geburtsstätte* so v. a. *Mutter* MAHĀNĀṬAKA 98,2 v. u.

1. प्रसवितर् (von सू mit प्र), im ṚV. प्रसवीतर् nom. ag. *der welcher antreibt, in Bewegung setzt, Erreger, Beleber* NIR. 7,31. 10,31. प्रसवीता निवेशनः (जगतः) ṚV. 4,53,6. जनानाम् 7,63,2. सविता प्रसविता VS. 10,30. TBR. 3,10,9,7. देवानाम् ÇAT. BR. 1,1,2,17. 5,1,15. 7,1,4. 5,3,1,7. KĀTJ. ÇR. 20,2,6. ÇĀÑKH. BR. 6,14. सावित्री प्रसवित्री च MBH. 12,9449. P. 6,1,174, Sch.

2. प्रसवितर् (von सु, सू mit प्र) m. *Erzeuger, Vater* ÇABDAR. im ÇKDR. °सवित्री *Mutter* ÇKDR. WILSON.

प्रसवित्र n. P. 6,2,144, Sch.

1. प्रसविन् (von सू mit प्र) nom. ag. P. 3,2,157.

2. प्रसविन् (von सु, सू mit प्र) adj. *erzeugend, gebährend:* तृणप्रसविनी MĀRK. P. 51,106. हेमाम्भोरुहप्रसवि सलिलम् MEGH. 63.

प्रसवीतर् s. u. 1. प्रसवितर्.

प्रसवोत्थान (प्रसव + उ°) n. Titel des 17ten der zum Jaǵurveda gehörigen Pariçishṭa Ind. St. 1,80, N. 3,260. MÜLLER, SL. 254.

प्रसव्य (1. प्र + सव्य) adj. 1) *nach links gerichtet* (Gegens. प्रदक्षिण); häufiger adv. °व्यम् ÇĀÑKH. ÇR. 10,2. ĀÇV. GṚHJ. 4,7. अभिदक्षिणमाचारो देवानां प्रसव्यं पितॄणाम् KAUÇ. 1. प्रसव्यं परिक्रामति 44. 81. परियन्ति 84. 88. 89. ĀÇV. ÇR. 6,10. GṚHJ. 4,2. 3. 6. मन्थं प्रसव्यमालोड्य 3,10. प्रसव्यं चापि तं चक्रुर्ऋत्विजो ऽग्निचितं नृपम् R. 2,76,20. — 2) *widrig* (प्रतिकूल) AK. 3,2,33. H. 1465. an. 3,498. MED. j. 91. HALĀJ. 4,58. — 3) *günstig* (अनुकूल) H. an. MED.

प्रसह् (सह् mit प्र) oder प्रसाह् 1) adj. (acc. प्रसाहम्) *überwältigend:* Indra ṚV. 6,17,4. — 2) *Gewalt:* प्रसहापहृत्य (so ist wohl zu lesen, oder vielleicht auch प्रसह्य) Ind. St. 3,464,19. — Vgl. प्रासह्.

प्रसह (von सह् mit प्र) 1) adj. *ertragend, widerstehend:* पराभियोग° KĀM. NĪTIS. 4,16. — 2) m. a) *Raubvogel* BHĀVAPR. im ÇKDR. SUÇR. 1,200,7. 202,14. 208,14. 238,5. — b) *das Ertragen, Widerstehen* in दुष्प्रसह. Vgl. प्रमाह. — 3) f. आ *eine Art Solanum* (वृहतिका) RATNAM.

प्रसहन (wie eben) 1) m. *Raubthier* RĀGAN. im ÇKDR. — 2) n. Schol. zu AV. PRĀT. 2,82. 3,1. 4,70. a) *das Widerstehen; Ueberwältigen* NIR. 6,12, v. l. P. 1,3,33. प्रसहने in Verbindung mit कृ gaṇa साक्षादादि zu P. 1,4,74. — b) *das Umarmen* KĀVJAKAUMUDĪ beim Schol. zu KĀVJAPR. ÇKDR.

1. प्रसह्य (wie eben) gerund. *mit Gewalt* s. u. सह् mit प्र.

2. प्रसह्य (wie eben) partic. fut. pass. अ° *unerträglich, nicht auszuhalten, unwiderstehlich;* von Personen MBH. 8,690 (wo ऽप्रसह्यः zu lesen ist). 3482. मम जन्मान्तरपातकानां विपाकविस्फूर्जथुः RAGH. 14,62. अप्रसह्यतम (पुत्रव्यसन) MBH. 7,2024.

प्रसह्यकारिन् (1. प्र° + का°) adj. *gewaltsam verfahrend* MBH. 13,2093. MĀRK. P. 123,14.

प्रसह्यचौर (1. प्र° + चौर) m. *Räuber* TRIK. 2,10,8.

प्रसह्यहरण (1. प्र° + ह°) n. *gewaltsames Nehmen, das Rauben* MBH. 1,7927.

प्रसक्वन् (von सच् mit प्र) adj. *überwältigend:* Indra Pañkav. Br. 21, 14, 18. Kâty. Çr. 23,4,21.

प्रसातिका f. *eine best. feinkörnige Reisart* (अणुव्रीहि) Ratnam. im ÇKDr. pl. Mârk. P. 32,9. — Vgl. प्रसाधिका.

प्रसाद् (von प्रसाद), प्रसादति *klar —, hell sein:* प्रसादिष्यति सर्वाशा Çatr. 14, 131.

प्रसाद (von सद् mit प्र) m. 1) *Klarheit, Reinheit, Ungetrübtheit;* = प्रसन्नता AK. 1,1,2,18. = स्वच्छ(!) Trik. 3,3,208. = स्वास्थ्य H. an. 3,335. Med. d. 35. Viçva beim Schol. zu Vâsavad. 9. गङ्गायाः Vikr. 8. महोदधेः Prab. 5,2. मलोपहृतप्रसादे (Gegens. शुद्ध) दर्पणतले Çâk. 191. भस्मना ज्वलदङ्गारः प्रसादं लभतेतराम् Spr. 2109. वर्णप्रसादः Çvetâçv. Up. 2,13. ज्ञान° Muṇḍ. Up. 3,1,8. गिराम् Spr. 1631. *Klarheit des Stils;* = काव्यगुण Trik. H. an. Med. काव्यप्राण gedr., aber in den Corrigg. in काव्यगुण verbessert; काव्यप्राण auch bei Viçva a. a. O.). प्रसिद्धार्थपदत्वं यत्स प्रसादो निगद्यते Pratâpar. 68,a,1. Kâvjâd. 1,45. Sâh. D. 611. *Unaufgeregtheit, natürliche Ruhe:* धातु° Kaṭhop. 2,20. असृक्प्रसाद Suçr. 1,67,4. असृजः श्लेष्मणश्चापि 328,15. दृष्टि° 2,338,2. इन्द्रियाणामप्रसादः 47,21. मुख° *Verklärtheit des Gesichts:* पूर्व्याभिव्यक्तमुखप्रसादा Ragh. 16,23. 2,68 ed. Calc. अध्यात्म° Jogas. 1,47. *Heiterkeit des Gemüths, gute Laune:* आत्मा प्रसादमधिगच्छति Bhag. 2,64. 65. 18,37. Ragh. 17, 1. Vikr. 8. मनसः Suçr. 1,46,6. मनः° Bhag. 17,16. MBh. 3,11885. दर्पस्त्विष्टावाप्तिर्मनःप्रसादः Sâh. D. 72,8. परेषां चेतांसि — प्रसादं नेतुम् Spr. 1720. Verz. d. Oxf. H. 30,b,9. Suçr. 1,2,20. = अनुरोध, अनुरोधन, अनुग्रह *freundliches Benehmen, Gunst, Gnade* AK. 3,4,26,93. Trik. H. an. Med. Viçva. = प्रणय Halâj. 4,88. — Gobh. 4,5,16. 8,4. Sâv. 5,21. N. 14,18. R. 1,2,38. 55,12. 18. 62,27. 6,102,26. Spr. 1306. न च प्रसादः पुरुषेषु मोघः 1372. 1877. 1878. 2438. Sûrjas. 13,19. Ragh. 1,91. 2,22. 68. Çâk. 189. Vid. 116. 269. Hit. Pr. 1. Pratâpar. 22,b,2. 44,a,5. Bhâg. P. 8,23,6 (bei Burnouf verdruckt प्रसदं st. प्रसादं). गृहीतो ऽयं महाप्रसादः Hit. 127,6. प्रसादं कुरु *sei gnädig* N. 17,38. R. 1,18,12. 22,20. 58, 23. 64,4. मदीयमिदानीं प्रयोगमवलोकयितुं प्रसादः क्रियताम् Mâlav. 23, 20. Prab. 25,2. दृष्टिप्रसादं कुरु *gewähre mir die Gnade deines Blicks* Hit. 40,21. 105,16. अ° *unfreundliches Benehmen* Ind. St. 2,48. Spr. 3535. स° *gnädig* Kathâs. 47,33. Pañkat. 85,4 (Gegens. दुष्टबुद्धि). सप्रसादम् adv. Prab. 97,10. सु° adj. M. 3,218. वाचां प्रसादेन *durch die Gunst* so v. a. *durch Vermittelung* Kâvjâd. 1,3. Personificirt ist die *Heiterkeit, Gunst* ein Sohn Dharma's von der Maitrî Bhâg. P. 4,1,50. Nach H. an. Med. und Viçva hat प्रसाद auch die Bed. von प्रसत्ति. — 2) so v. a. प्रसादद्रव्य, प्रसादान्न (Vâćas. 242) *Gnadengeschenk, Gnadenspeise;* so heisst der *einem Idol dargebotene Gegenstand oder die von einem Lehrer übrig gelassene Speise* (देवनिवेदितद्रव्यं गुरूणां भुक्तावशेषश्च ÇKDr.), *die man ohne Bedenken sich aneignen oder verspeisen darf:* आसीदङ्गध्वजो राजा प्रजापालनतत्परः। प्रसादं सत्यदेवस्य त्यक्त्वा दुःखमवाप सः॥ इति स्कान्दे रेवाखण्डे सत्यनारायणव्रतकथा॥ ÇKDr. Wilson, Sel. Works I. 116. 134. 163. 268. 278. Vgl. प्रसादीकर्. — 3) Titel eines Commentars zur Prakrijâkaumudî Colebr. Misc. Ess. II, 38. 41. 43. 49. Verz. d. Oxf. H. No. 353. °कृत् ebend. 162,b. Ind. St. 4,173. — Vgl. अम्बु°, दुष्प्रसाद, दृक्प्रसादा.

प्रसादक (vom caus. von सद् mit प्र) adj. *klärend, klar machend:* अम्बु° (फलं कतकवृक्षस्य) Spr. 1931 (M.). *erheiternd:* गुरुचित्त° R. 3,55,36. *gnädig stimmend, gnädig zu stimmen beabsichtigend:* अद्य तु तं नरव्याघ्रमुपयातः प्रसादकः R. 2,90,17. स जगाम वनं वीरो रामपादप्रसादकः 1,1, 35. सु° wohl *der leicht gnädig zu stimmen ist* MBh. 12,1431.

प्रसादन (wie eben) 1) adj. f. ई *klärend;* s. अम्बु°, तोय°. *beruhigend, erheiternd:* शोणितरस° Suçr. 1,155,11. शोणितपित्तयोः 199,1. इन्द्रियाणाम् 167,2. आत्म° (भक्ति) Bhâg. P. 1,2,22. कर्णस्य *das Ohr erheiternd* R. 5,13,17. — 2) m. *ein königliches Zelt* H. 993, Sch. — 3) f. आ *Dienst* H. 496. Halâj. 1,129. — 4) n. a) *das Klären, Klarmachen* Suçr. 1,171, 7. *das Beruhigen:* नेत्र° so v. a. *das kunstgerechte Behandeln der Augen* Verz. d. B. H. 285,1. *das Erheitern:* श्रुति° Çiç. 4,2. चित्त° Ind. 2,31. Jogas. 1,33. पाण्डवस्य MBh. 4,2311. R. 1,3,15 (10 Gorr.). 2,62 in der Unterschr. Prab. 97,10. Citat beim Schol. zu Çiç. 5,5. त्वत्प्रसादनात् *dadurch, dass ich dich gnädig stimme,* Sâv. 5,81. प्रसाधन MBh. 9,3527 fehlerhaft für प्रसादन. Vgl. दुष्प्रसादन. — b) *gekochter Reis* Trik. 2,9, 15 (m.; ÇKDr. und Wilson u. nach ders. Aufl. H. 395. — Hariv. 7777 und Mâlav. 40 ist प्रसाधन st. प्रसादन zu lesen.

प्रसादनीय (wie eben) adj. *gnädig zu stimmen* Burn. Intr. 198, N. 3.

प्रसादपट्ट (प्र° + प°) m. *Ehrenbinde, Ehrenturban (als Zeichen königlicher Gunst)* Varâh. Brh. S. 48,2. पञ्चशिखो भूमिपतेस्त्रिशिखो युवराजपार्थिवमहिष्योः। एकशिखः सैन्यपतेः प्रसादपट्टो विना शिखया॥ 5. 71,5(6).

प्रसादप्रतिलब्ध (प्र° + प्र°) m. N. pr. eines dämonischen Wesens Lalit. ed. Calc. 391,3.

प्रसादयितव्य (vom caus. von सद् mit प्र) adj. *gnädig zu stimmen:* चन्द्रा ममोपरि °व्या: Pañkat. 163,8.

प्रसादवन्त् (von प्रसाद) adj. = प्रसन्न H. an. 3,880. Samâdhi der प्रसादवती Lot. de la b. l. 233.

प्रसादवित्तम Kathâs. 1,49 viell. fehlerhaft für °वित्तम (superl. von प्रसाद-विद्, *der Jmdes Gunst am besten kennt* d. i. *vor allen Andern bevorzugt.*

प्रसादान्न s. u. प्रसाद 2.

प्रसादिन् (von प्रसाद) adj. = प्रसादन *beruhigend, erheiternd:* जनचित्तप्रसादिनी MBh. 12,4837.

प्रसादीकर् (प्रसाद + 1. कर्) *Jmd Etwas in Gnaden übergeben, — schenken:* जालंधरं लोहरं च मण्डलान्यन्तराणि च। प्रसादीकृत्य Râģa-Tar. 4,177. Pañkat. 230,25. को नियोगः प्रसादीक्रियताम् Dhûrtas. 68,8 kann nur bedeuten *welcher Auftrag soll ausgeführt werden?* Vgl. प्रसाद 2.

प्रसाद्य (vom caus. von सद् mit प्र) adj. *gnädig zu stimmen* MBh. 12, 10195. 13,5085. R. 1,63,15. 2,26,26.

प्रसाधक (vom caus. von साध् mit प्र) 1) adj. f. °धिका *schmückend:* आशा° Vâsavad. 13. वीरः सप्तद्वीपप्रसाधकः Mârk. P. 127,32. — 2) m. *Ankleider, Schmücker, Kammerdiener* Kâm. Nîtis. 12,45. Ragh. 17,22. f. प्रसाधिका *Kammermädchen* 7,7. — 3) f. °धिका *wilder Reis* Bhâvapr. im ÇKDr.; vgl. प्रसातिका.

प्रसाधन (wie eben) 1) adj. f. ई *zuwegebringend:* यो यज्ञस्य प्रसाधनस्तन्तुर्देवेष्वाततः। तमाहुतं नशीमहि Ṛv. 10,57,2. विदथस्य प्रसाधनमग्निम् 91,8. — 2) *Kamm,* m. H. 688. f. ई AK. 2,6,3,41. H. an. 4,182. Med.

n. 195. Juktikalpataru im ÇKDr. u. Amaramâlâ bei Bhar. zu AK. ÇKDr. केशप्रसाधनी *Haarkamm* Suçr. 2,138,5. — 3) f. ई *ein best. Heilkraut* (सिद्धि) H. an. Med. — 4) n. a) *das Zuwegebringen:* सद्गतिः प्रसाधनकर्मा Nir. 6,21. (अर्थसाम्) द्वेषत एव प्रसाधनं कर्तव्यम् *das Zurechtbringen* Suçr. 1, 259,21. *Zubereitung:* पट्टपाक° 2,350, 13. — b) *das Ordnen, Schmücken; Anputz, Toilette; Alles was zum Anputz dient* AK. 2,6,3,1. H. 636. H. an. Med. Halâj. 2,384. केशानाम् M. 2, 211. MBh. 13, 4976. Mârk. P. 34,21. Bhâg. P. 7, 12, 8. केशानां च माल्यादिना प्रसाधनम् Kull. zu M. 2, 211. प्रसाधनं पूर्वाह्ण एव कुर्वीत *er mache seine Toilette* M. 4, 152. 7, 220. 10, 32. MBh. 13, 2631. 5075. Hariv. 7777 (wo fälschlich प्रसादनं steht). भार्या कृतप्रसाधनाम् Kathâs. 15, 88. °विधिं इक्तितुश्चकार 34, 250. मुखप्रसादनविधौ (lies °प्रसाधन°) Mâlav. 40. प्रसाधनविधेः प्रसाधनविशेषः *Schmuck* Vikr. 22. Çâk. 87, 16. Kâm. Nîtis. 7, 28. Kumâras. 7, 13. 30. कुसुम° *Blumenschmuck* 4, 18. — प्रसाधन fehlerhaft für प्रसादन MBh. 9, 3527. Vgl. दुष्प्रसाधन.

प्रसाध्य (wie eben) adj. *das womit man fertig werden kann, zu bemeistern, zu bewältigen:* प्रसाध्योऽयं भवेद्भूमिर्महेन्द्रहिविद्येऽपि R. 5,9,65. — Vgl. दुष्प्रसाध्य.

प्रसामि (प्र + सामि) adv. etwa *unfertig, mangelhaft:* यो वाचा प्रसाम्यन्नादि केव भवति Çat. Br. 3, 9, 4, 9.

प्रसार (von सर् mit प्र) m. 1) *Ausstreckung, Ausbreitung* Vjutp. 123. प्र°, आकुञ्चन Suçr. 1, 98, 21. चरणा° *das Ausstrecken der Beine* Kull. zu M. 2, 198. अभ्यन्तरे दिनकरस्य करप्रसारः (v. l. °प्रचारः) Sûrjas. 12, 90. vom *Oeffnen des Mundes* Vop. 23, 2. — 2) *das Fouragiren* H. 791.

प्रसारण (vom caus. von सर् mit प्र) 1) n. a) *das Ausstrecken, Ausdehnen, Entfalten* Vjutp. 113. समञ्चन, प्र° Tbr. 3, 11, 7, 2. Çat. Br. 3, 1, 4, 7. 10. आकुञ्चन, प्र° Suçr. 1, 84, 13. 98, 7. 300, 9. विप्रकृष्टसंयोगस्तु प्रसारणम् Tarkas. 56. Kan. 1, 1, 7. Bhâshâp. 5. सृष्टिर्नाम ब्रह्मरूपे सच्चिदानन्दवस्तुनि । अब्धौ फेनादिवत्सर्वं नामरूपप्रसारणम् (Schol. प्रकाशनम्) ॥ Bâlab. 14. मित्रामित्रहिरण्यानां भूमीनां च *Erweiterung, Vermehrung* Kâm. Nîtis. 13, 35. — b) *das Vocalisiren eines Halbvocals* (vgl. संप्रसारण) Schol. zu AV. Prât. 4, 37. — 2) f. ई a) = प्रसरणा, प्रसरणी *das Umschliessen des Feindes* Bhar. zu AK. 2, 8, 2, 64. — b) *Paederia foetida Lin.* (eine *Schlingpflanze*) AK. 2, 4, 5, 18. Suçr. 1, 96, 5; vgl. प्रसारिणी.

प्रसारणिन् (von प्रसारण) adj. *einen der Vocalisation unterworfenen Halbvocal enthaltend* P. 3, 2, 3, Vârtt. Kâr. 3 aus der Kâç. zu P. 7, 2, 10. — Vgl. संप्रसारणि, प्रसार्य.

प्रसारिन् (von सर् mit प्र) 1) adj. P. 3, 2, 145. *hervorkommend, hervordringend:* अपाङ्गप्रसारिभिरश्रुभिः Çâk. 61. *sich ausbreitend, sich ausstreckend* AK. 3, 1, 31. H. 390. वाक्प्रसारिन् adj. (von वाक्प्रसार) *mit einem Redefluss versehen, beredt* Pâr. Grhj. 1, 19. — 2) f. °रिणी = प्रसारणी *Paederia foetida Lin.* Râgan. im ÇKDr. H. an. 4, 246.

प्रसार्य (vom caus. von सर् mit प्र) adj. *zu vocalisiren:* ष्यङः प्रसार्या विभाषया Pat. zu P. 6, 1, 14. — Vgl. प्रसारणिन्.

प्रसाह् s. प्रसह्.

प्रसाह् (von सह् mit प्र) m. *das Ueberwältigen, Sichbemächtigen:* अ° adj. so v. a. *Herr seiner selbst, von keiner Leidenschaft bewegt* Khând. Up. 5, 2, 8. — Vgl. दुष्प्रसाह्.

प्रसित 1) adj. s. u. सा mit प्र. — 2) n. *Eiter* Çabdâr. im ÇKDr.

प्रसिति (von सा mit प्र) f. 1) *Zug, Strich, tractus,* ὁρμή; des Feuers: अग्नेरिव प्रसितिर्नाह वर्तवे RV. 2, 25, 3. सेनेव सृष्टा प्रसितिष्ट एति 7, 3, 4. — 2) *Anlauf, Andrang:* पूर्वस्येव प्रसितिः तातिरुग्रैः RV. 6, 6, 5. पूर्वीश्चन प्रसितयस्तरन्ति तम् 7, 32, 13. VS. 18, 1. — 3) *Schuss, Wurf, Geschoss* (vgl. franz. *trait*): आदित्यानां प्रसितिर्हेतिरुग्रा शतापाष्ठा Tbr. 3, 7, 13, 4. VS. 2, 19. — 4) *Strich* so v. a. *das sich-Hinziehen; Ausdehnung, Bereich, Gebiet:* दीर्घामनु प्रसितिं स्यन्दयध्यै RV. 4, 22, 7. दीर्घामनु प्रसितिमायुषे धाम् *in langer Folge,* — *Dauer* VS. 1, 20. कृणुष्व पाजः प्रसितिं न पृथ्वीम् RV. 4, 4, 1. दीर्घामनु प्रसितिं दीधियुर्नरः 10, 40, 10. स्थातारो हि प्रसितौ संदृशि स्थन 5, 87, 6. मा ते भूम प्रसितौ हीळितस्य 7, 46, 4. यस्य हि प्रसितिर्याह्र व्यचः 10, 92, 4. — 5) *Herrschaftsgebiet; Gewalt, Einfluss:* मन्यो बधूणां प्रसितौ न्वस्तु RV. 10, 34, 14. उभाविन्द्रस्य प्रसितौ शयाते 7, 104, 3. 10, 87, 11. विश्वस्येतु प्रसितिं यातुधानः 15. — 6) *Band, Schlinge, Netz,* aus der Bed. von सि abgeleitet, nach Nir. 6, 12. AK. 3, 3, 14 und bei Comm.; lässt sich nicht durchführen, wenn auch manche Stellen, wie die unter 5, damit erklärt werden können.

प्रसिद्ध s. u. सिध् mit प्र.

प्रसिद्धक (von प्रसिद्ध) m. N. pr. eines Fürsten aus Ganaka's Geschlecht, eines Sohnes des Maru und Vaters des Krttiratha, R. Gorr. 1, 73, 8. प्रतीन्धक Schl.

प्रसिद्धता (wie eben) f. *allgemeines Bekanntsein, das Notorischsein* Nilak. 8.

प्रसिद्धत्व (wie eben) n. dass. Verz. d. Oxf. H. No. 635.

प्रसिद्धि (von सिध् mit प्र) f. 1) *das Gelingen, Zustandekommen:* यात्रामात्रप्रसिद्ध्यर्थम् M. 4, 3. अपवर्ग° Jâdn. 1, 101. Kâm. Nîtis. 2, 6. Bhâg. P. 2, 7, 49. श्रेयः° 4, 18, 3. घञ्° Kâr. zu P. 3, 1, 22. — 2) *allgemeines Bekanntsein, allgemeine Annahme, das Notorischsein, Berühmtsein* Trik. 1, 1, 117. तदस्तदेवेति हि लौकिकी प्रसिद्धिः Nilak. 164. Kan. 3, 1, 2. Varâh. Brh. S. 94, 1. Kathâs. 30, 142. Kumârila bei Gold. Mân. 66, b. किञ्शब्देनैव प्रसिद्धावद्योतकेन Çaṁk. zu Brh. Âr. Up. S. 279. अतो युक्ता उद्गातेति नामप्रसिद्धिरुद्गातुः ders. zu Khând. Up. S. 64. Hall in der Einl. zu Vâsavad. 8. Spr. 836. Som. Nala 118. Verz. d. Oxf. H. 261, a, 11. अत एव लोके मे शशाङ्क इति प्रसिद्धिः *daher bin ich in der Welt unter dem Namen* Çaçâṅka *bekannt* Hit. 83, 7. Daçak. in Benf. Chr. 184, 12.

प्रसिद्धिमन्त् (von प्रसिद्धि) adj. *allgemein bekannt, berühmt* Kathâs. 6, 23.

प्रसीदिका f. *Gärtchen* H. 1113. प्रसेदिका v. l.

प्रसुत् (von सु mit प्र) adj. (aus der Presse) *hervordringend:* मत्सरासः प्रसुतः (प्रसुपः RV.) साकमीरते SV. II, 6, 1, 9, 1.

प्रसुत 1) partic. s. u. सु mit प्र. — 2) *eine best. hohe Zahl;* s. महा°.

प्रसुप् (von स्वप् mit प्र) adj. *schlummernd* RV. 9, 69, 6. — Vgl. u. प्रसुत्.

प्रसुप्त s. u. स्वप् mit प्र. Davon प्रसुप्तता f. *Schläfrigkeit* Suçr. 1, 252, 8.

प्रसुप्ति (von स्वप् mit प्र) f. *Schläfrigkeit* Çârṅg. Saṁh. 1, 7, 70. Gaudap. zu Sâṁkhjak. 49 (*paralysis* Wilson).

प्रसुव m. andere Aussprache für प्रसव *Soma-Pressung* Çâṅkh. Br. 19, 2.

प्रसुश्रुत (1. प्र° + सु°) m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Maru, VP. 387. Bhâg. P. 9, 12, 7. — Vgl. प्रशुश्रुक.

प्रसुह्म (1. प्र + सु°) m. pl. N. pr. eines Volkes MBh. 2,1090.

प्रसू (सू mit प्र) P. 3,2,61, Sch. 1) adj. *gebärend, fruchttragend, fruchtbar:* सा प्रसूर्धेनुका भव AV. 2,23,4. VS. 18,7. श्रवांसृत्र: प्रस्वः श्रश्वयो गिरीन् ṚV. 10,138,2. 1,67,9. पृथिव्यांश्च प्रस्वंश्च 2,13,7. स्त्री° *Töchter gebärend* Jâǵń. 1,73. एका (धात्री) पयःप्रस्रविणी सर्वसंपत्प्रसूः परा: so v. a. *für jegliche Wohlfahrt sorgend* Râǵa-Tar. 1,77. दुः° *unfruchtbar* Suçr. 2,397,2. — 2) f. *a) Mutter* AK. 2,6,1,29. H. 557. an. 2,585. Med. s. 4. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,507, Çl. 27. Trik. 1,1,33. — *b) Stute* AK. 3,4,20,231. H. 1233. H. an. Med. — *c) Schuss; junges Gras und Kraut; das beim Opfer gebrauchte, mit Blüthenähren versehene Gras:* ग्रृह्णर्नवासु चरति प्रसूषु ṚV. 1,95,10. ग्रपां गर्भः प्रस्वा ग्रा विवेश 7,9,3. 8,6,20. 3,5,8. शं नः प्रस्वः शम्वस्तु वेदिः 7,35,7. TBr. 1,6,3,2. Çat. Br. 2,5,1,18. Kâṭh. 36,2. कुश° Kâtj. Çr. 5,1,26. = वीरुध् *eine kriechende Pflanze* und = कन्दली (*Pisang* Wils.) Med. — Vgl. पितृ°, पुत्रिका°.

प्रसूका f. = प्रसू *Stute* Râǵan. im ÇKDr.

प्रसूत 1) partic. s. u. सू. — 2) m. N. einer Klasse von Göttern unter Manu Kâkshusha Mârk. P. 76,50. — 3) n. *Blume* H. an. 3,273. Med. t. 124.

1. प्रसूति (von सू mit प्र) f. *Anregung, Betreiben, Geheiss; Erlaubniss* TBr. 1,7,3,5. 4,2. TS. 1,5,8,4. 2,6,4,1. Kâṭh. 30,10. यत्नेति तपसा कश्चित्र वेदाध्ययनेन च। न व्रतैर्नोपवासैश्च न प्रसूत्या (प्रस्तुत्या?) न मन्युना ॥ MBh. 1,2211.

2. प्रसूति (von सू mit प्र) f. 1) *das Erzeugen, Gebären, Werfen, Kalben, Eierlegen; Geburt, Entstehung* AK. 3,3,10. H. an. 3,278. Med. t. 129. Sûrjas. 12,15. प्रसूत्यत्ते प्रसूत्यत्ते कन्यैव त्वं भविष्यसि MBh. 5,3948. R. Gorr. 1,3,35. Ragh. 14,66. प्रचुर° adj. Halâj. 2,117. Hit. ed. Johns. 1523. Mârk. P. 51,70. कृष्णद्वैपायनात् MBh. 1,376. 3,5044. Varâh. Bṛh. S. 21,16. 103,8. प्रसूतिं चकमे तस्मिन् Ragh. 10,64. (राज्ञः) यरातान्यप्रसूतिता: M. 4,84. ग्रपकृष्ट° adj. 9,24. uneig. 12,98. vom *Hervorkommen der Früchte, Blüthen, Blätter u. s. w.:* ग्राशेयमाकाशतरोः प्रसूनात्प्रथीयसो स्वादुफलप्रसूती Prab. 27,6. ग्राद्ये वः कुसुमप्रसूतिसमये Çâk. 84. Auch concret: फल° so v. a. *zum Vorschein gekommene Früchte* Ragh. 3,15. ग्रशोकदल° Kumâras. 1,42. पल्लव° Mâlav. 46. *Production, Product* (des Feldes und der Thiere) MBh. 13,3519 = 3594. ग्रग्रभोज्या[:] प्रसूतीनाम् (vgl. प्रसूताग्रभुज् 5,2287. 13,2142. 3221. प्रसूताग्रप्रदायिन् 4740) 2150. — 2) *Erzeuger, Erzeugerin:* त्वं सर्वस्य भुवनस्य प्रसूतिः MBh. 1,8417 = 3,437. (विष्णुः) जगत्प्रसूतिः Hariv. 14722. Varâh. Bṛh. S. 1,1. न केवलानां पयसां प्रसूतिमवेहि मां कामदुघां प्रसन्नाम् Ragh. 2,63. — 3) *Kind, Nachkommenschaft, progenies* H. 542. H. an. Med. Halâj. 2,342. M. 9,7. 34. 35. Brâhmaṇ. 1,31. 2,31. Ragh. 1,25. 77. 2,4. 3,7. Kumâras. 2,7. Çâk. 95,4. 132. Pañkat. 46,18 (ed. orn. 54,25). 74,25. Schol. zu Kâtj. Çr. 24,6,8. तासां प्रसूतिप्रसवम् Bhâg. P. 4,1,12. यासां प्रसूतिप्रसवैर्लोका ग्रापूरितास्त्रयः 6,6,3. तेषां (कुलाचलानां) प्रसूतिरन्ये ये क्षुद्राः क्षुद्रपर्वताः Mârk. P. 59,5. — 4) N. pr. einer Tochter Manu's, die Daksha zur Ehe erhielt, VP. 53. fg. Bhâg. P. 3,12,55. 4,1,1,1. 11. 47. Mârk. P. 50,16. 19.

प्रसूतिका 1) adj. f. (von प्रसूता) *die da geboren hat* AK. 2,6,1,16. H. 539. — 2) am Ende eines adj. comp. (von 2. प्रसूति): सकृत्प्रसूतिका *die einmal geboren, — gekalbt hat* H. 1268. नष्टयत्प्रसूतिका *ein todtes Kind zur Welt bringend* 531.

प्रसूतिज (2. प्र° + ज) n. *Schmerz (durch die Geburt entstanden)* AK. 1,2,2,3. H. 1371.

प्रसून 1) partic. s. u. सू mit प्र. — 2) n. *a) Blüthenähre, Blüthe, Blume* AK. 2,4,1,17. 3,4,18,125. H. 1124. an. 3,383. Med. n. 87. ग्रपामार्ग° Kauç. 30. 36. शालि° MBh. 3,16350. शर° 12,4942. भुक्तविस° adj. 13,4553. Ragh. 2,10. Râǵa-Tar. 3,90. 452. Gît. 10,14. °वर्ष Bhâg. P. 1,11,28. 8,20,19. 1,19,18. °स्तवक 4,1,18. Prab. 27,5. Verz. d. Oxf. H. 98,b,21. न्यायप्रसूनाञ्जलि (= न्यायकुसुमाञ्जलि) No. 599. Am Ende eines adj. comp. f. ग्रा Ragh. 14,54. — *b) Frucht* AK. 3,4,18,125. H. an. Med.

प्रसूनक n. = प्रसून *Blume* Halâj. 2,31.

प्रसूनबाण (प्र° + बाण) m. *der Liebesgott (dessen Geschosse Blumen sind)* Spr. 2.

प्रसूनेषु (प्र° + इषु) m. dass. Trik. 1,1,37.

प्रसूमन्त् (von प्रसू) adj. *mit Blüthenähren versehen* AV. 8,7,27.

प्रसूवन् (wie eben) adj. dass. ṚV. 10,97,3.

प्रसृत 1) partic. s. u. सृ mit प्र. Oft steht प्रसृत fehlerhaft für प्रश्रित und bisweilen auch für प्रसित. — 2) m. *die (um Etwas aufzunehmen) ausgestreckte hohle Hand* AK. 2,6,2,36. Trik. 3,3,163. H. 598. an. 3,276. Med. t. 123. Âçv. Gṛhj. 1,13. Âpast. beim Schol. zu Kâtj. Çr. 407,2. *eine Handvoll*, häufig als Maass: °मात्रं वाञ्जलिमात्रं वा Çat. Br. 4,5,10,7. 13,4,1,5. Kâtj. Çr. 20,1,4. Çâñkh. Çr. 16,1,7. Suçr. 2,50,18. 175,10. 196,19. Kauç. 61. in der Bed. von *zwei* Pala (vgl. प्रसृति) n. nach Çabdam. im ÇKDr. — 3) f. ग्रा *Bein* (जङ्घा) AK. 2,6,2,23. Trik. H. 614. H. an. Med. Halâj. 2,360. — 4) n. v. l. für ग्रनृत Colebr. und Lois. zu AK. 2,9,2; fehlerhaft für प्रमृत.

प्रसृतज adj. Bez. einer Art von Söhnen MBh. 13,2615.

प्रसृति (von सृ mit प्र) f. 1) *das Strömen, Fliessen:* कुल्याम्भोभिः प्रसृतिचपलैः (auch प्रसृत und पवन st. प्रसृति) ad Çâk. 14. — 2) *die hohle Hand* H. 598. Halâj. 2,382. Râjam. und Râǵan. im ÇKDr. Kauç. 67. *eine Handvoll* (als Maass) Jâǵń. 2,112. यवानाम् Spr. 1713. Schol. zu Kâtj. Çr. 359,6. 7. so v. a. *zwei* Pala Çârñg. Saṁh. 1,1,19. — प्रसृत्या MBh. 5,3588 fehlerhaft für प्रसूत्या.

प्रसृत s. u. प्रसर्पक.

प्रसृमर (von सृ mit प्र) adj. *hervorquellend* Spr. 3018. — Vgl. सृमर.

प्रसृष्टा f. scheint eine best. Bewegung Kämpfender zu bezeichnen MBh. 4,352 = Hariv. 4719.

प्रसेक (von सिच् mit प्र) m. 1) *Ergiessung, Erguss;* = सेचन und च्युति (च्युति ÇKDr.) Med. k. 111. शोणितस्य MBh. 7,6240. 8549. des Samens Suçr. 1,49,7. काम° 155,4. 2,186,2. मद° (beim Elephanten) R. 6,93,19. (स्त्रियः) मुञ्चन्ति मदप्रसेकम् Mṛkkh. 63,8. मत्तद्विरेफपरिपीतमधु° (कोविदार) Ṛt. 3,6. — 2) *das Zusammenlaufen von Wasser im Munde bei Uebelkeit; Uebelkeit selbst, Ekel* Suçr. 1,128,11. 232,5. 245,14. 321,21. 2,187,8. 253,4. 444,4. 451,14. Çârñg. Saṁh. 3,3,15. — 3) *Ausguss, Schnauze* (am Löffel) Kâtj. Çr. 1,3,37. — Vgl. मूत्र°.

प्रसेकता so v. a. प्रसेक 2. Çârñg. Saṁh. 1,7,72.

प्रसेकिन् (von प्रसेक) adj. 1) *Flüssigkeit ergiessend* Suçr. 1,87,12. 217, 11. — 2) *an Speichelergiessung leidend* Suçr. 1,239,11.

प्रसेदिका f. v. l. für प्रसीदिका H. 1113.

प्रसेन (1. प्र + सेना) m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Nighna (Nimna Bhâg. P.), Hariv. 2042. fg. 2056. fgg. VP. 425. 429. Bhâg. P. 9, 24, 12. प्रसेनजित् genannt Hariv. 2054. Prasena, König von Uggajini, Vorgänger des Vikramârka, Mack. Coll. I, 343. LIA. II, 803, N. 1. Wassiljew 162.

प्रसेनजित् (प्र° + जित्) m. N. pr. verschiedener Fürsten, unter Andern auch eines Fürsten von Çrâvasti und Zeitgenossen des Çâkjamuni. MBh. 2,332. 3,11072 (S. 572). 12, 5924. Hariv. 709. fg. 2054 (= प्रसेन). R. 1,70,26 (72,23 Gorr.). 2,110, 14 (119,14 Gorr.). VP. 362. 464. Bhâg. P. 9,12,8. 14. Burn. Intr. 166. 359. Kathâs. 30,22. 33,133. Hiouen-thsang I, 293. 317. Köppen I, 98. 113. 495. 507. Vjutp. 99. LIA. I. Anh. v, N. 7. vi. xiii. II, 71. — Vgl. प्रासेनजिती.

प्रसेव (von सिव् mit प्र) m. P. 6, 3, 122, Sch. 1) *Sack* AK. 2, 9, 26. H. an. 3,704. Med. v. 43. *Schlauch* H. an. — 2) *Dämpfer an der indischen Laute* H. an. Med. (lies वीणाङ्ग st. वाणाङ्ग). — Vgl. प्रासेव.

प्रसेवक (von प्रसेव) m. 1) *Sack* H. 912. Suçr. 1,29,4. Vgl. चर्मप्रसेवक, °प्रसेविका *Blasebalg*. — 2) *Dämpfer an der indischen Laute* AK. 1,1, 2,7. H. 291.

प्रस्कण्व (1. प्र + कण्व) m. N. pr. eines vedischen Ṛshi mit dem patron. Kâṇva (eines Grosssohnes des Kaṇva nach Bhâg. P.), Verfassers von ṚV. 1,44 — 50. 9,95. Vâlakh. 1. — Nir. 3,17. P. 6,1,153. ṚV. 1, 44,6. 45,3. 8,3,9. Vâlakh. 3,2. 6,8. Çânkh. Çr. 16,11,26. Bhâg. P. 9,20, 7. pl. *seine Nachkommen* Brahma-P. in Verz. d. Oxf. H. 19, *a*, 26. — Vgl. प्रास्कण्व.

प्रस्कन्दन (von स्कन्द् mit प्र) अपादाने gaṇa भीमादि zu P. 3, 4,74. 1) nom. ag. als Beiw. Çiva's MBh. 13,1177. viell. *der Ausspritzer* (des Samens). — 2) n. *a*) *das Springen über*: अग्निप्रस्कन्दनपरस्त्वं चाप्येव भविष्यसि MBh. 1,3491. — *b*) *Entleerung, Stuhlgang* Ratnam. im ÇKDr.

प्रस्कन्दिका (wie eben) f. *Durchfall* Wilson.

प्रस्कन्दिन् (wie eben) m. N. pr. eines Mannes von grosser Stärke: प्रस्कन्दिबल (प्रस्कन्दी° geschr.) Vjutp. 189.

प्रस्कुन्द (von स्कुन्द् mit प्र) m. *Stütze* (?): प्रस्कुन्देन प्रतिस्तब्धच्छिन्नमूल इव द्रुमः MBh. 5,2700. Das Wort ist verdächtig.

प्रस्खलन (von स्खल् mit प्र) n. *das Straucheln, Stolpern* Suçr. 1,277, 10. Bhâg. P. 5,24,20.

प्रस्तम्भ (von स्तम्भ् mit प्र) m. *das Steifwerden*: अङ्गानाम् Suçr. 1,117, 20. 2,204,20.

प्रस्तर (von स्तर् mit प्र) m. 1) *stramentum, Streu um darauf zu sitzen*, im Ritual gewöhnlich *ein Büschel Gras* oder *Schilf*, AK. 3,4,22, 163. H. 682, Sch. H. an. 3,572. Halâj. 5,39. Çabdar. im ÇKDr. इमं यम प्रस्तरमा हि सीद ṚV. 10, 14, 4. AV. 18,2, 6. VS. 18, 63. TS. 1,7,4,4. Ait. Br. 1,26. 2,3. Çat. Br. 1,3,3,5. Kâtj. Çr. 5, 1, 26. 8, 1, 13. 22, 10, 24. शय्या मृदुप्रस्तराः Prab. 48,17. बर्हिः° P. 3,3,32, Sch. इष्टकाप्रस्तरे चैव काष्ठकप्रस्तरे तथा॥ भस्मप्रस्तरशायी च MBh. 12,11272. fg. राक्षसैर्विततागाश्च वानराः प्रस्तरा भुवि। रुधिरस्रवणैः सत्तु गैरिकाणामिवाकाराः॥ R. 5,83, 12. — 2) *Fläche, Ebene*: प्रासाद° M. 2, 204. पर्वत° MBh. 3,10914. गिरि° R. 3,75,49. प्रस्तरेषु च रम्येषु विविधाः काननद्रुमाः 79,5. — 3) *Stein* AK. 2,3,4. H. 1035. H. an. Med. r. 181. Halâj. 2,13. प्रस्तरघटनोपकरणा 5,35. Hit. Johns. 1437. Vgl. अग्नि°. — 4) *Edelstein* H. an. Med. — 5) *Paragraph, Abschnitt in einem Werke* Verz. d. Oxf. H. 211, *a*, 7. — 6) pl. N. pr. eines Volkes, v. l. für प्रचर R. 4, 44,12. — 7) wohl nur fehlerhaft für प्रस्तार Ind. St. 8, 426; vgl. Wilson प्रस्तर 5. 6.

प्रस्तरण (wie eben) m. oder f. (आ) *Polster, Sitz* Hariv. 4653. — Vgl. रुक्म°.

प्रस्तरिणी (wie eben) f. *ein best. kleiner Strauch* (गोलोमिका) Râgan. im ÇKDr.

प्रस्तरेष्ठ (प्र°, loc. von प्रस्तर, + स्थ) adj. *auf der Streu befindlich*: देवाः VS. 2,18.

प्रस्तव (von स्तु mit प्र) m. *Loblied* Mârk. P. 100,18.

प्रस्तार (von स्तर् mit प्र) m. P. 3,3,32. 6,2,144. 1) *das Ausstreuen, Auslegen*: शङ्ख°, मणि° P. 3,3,32, Sch. (भागीरथी) मणिप्रवालप्रस्तारा so v. a. *bestreut, belegt mit* MBh. 3,11063. — 2) *Streu, Polster* H. an. 3, 572. Hâr. 172. Çabdar. im ÇKDr. अधः प्रस्तारशयने शयानः Hariv. 1092. — 3) *Fläche*: सुप्रस्तारशिलातल Hariv. 6955. — 4) *ein grasreicher Wald* H. 1111. — 5) *die Aufzählung* oder *Darstellung aller möglichen Combinationen eines Metrums u. s. w.* Ind. St. 8, 425. fgg. 444. Journ. of the Am. Or. S. 6,515,2. Colebr. Alg. 125. — 6) N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Udgîtha, VP. 165. Die richtige Form ist प्रस्ताव. — सप्रस्तार Hariv. 11361 fehlerhaft für प्रस्तोतार. Vgl. प्रास्तारिक.

प्रस्तारपङ्क्ति (प्र° + प°) f. *ein best. Metrum* (12 + 12 + 8 + 8) ṚV. Prât. 16,39. Nid. 1,3. Ind. St. 8,98. fg. 249.

प्रस्तारिन् (von स्तर् mit प्र) adj. *sich ausbreitend, sich erstreckend auf*: पृष्ठेन लक्षयोजनप्रस्तारिणा Bhâg. P. 8,7,9. — 2) अर्मन् N. *einer bestimmten Krankheit des Weissen im Auge* Suçr. 2. 310, 9. 12. Çârṅg. Saṁh. 1,7,89. — 3) वज्रप्रस्तारिणीमन्त्राः Bez. *best. Zaubersprüche* Verz. d. Oxf. H. 93, *b*, 1.

प्रस्ताव (von स्तु mit प्र) m. P. 3,3,27. 6, 2, 144. 1) *Erwähnung, das zur-Sprache-Bringen; Gelegenheit einer Besprechung; Gelegenheit* (AK. 3,3,24. H. 1509. Halâj. 5,81); *Gegenstand einer Besprechung* (= पर्यन्त Trik. 3,3,246. = प्रकरण H. 254): अपि नाम मृगतृष्णिकेव नाममात्रप्रस्तावो विषादाय कल्पते *die Erwähnung des blossen Namens* Çâk. 105. 8. नियोगिप्रस्तावे *da wir gerade von Beamten sprechen* Hit. 61, 8. सौतानिकादिभ्यो देयमित्यादेः कः प्रस्ताव उच्यते Kull. zu M. 11,1. Spr. 3273. °सदृश (वाक्य) *der Gelegenheit entsprechend* 1880. H. 67. प्रस्तावानुगतम् Pańkat. 218,8. Sâh. D. 27. द्वेषनिरूपणप्रस्तावे 18, 13. Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 67. Sâj. bei Muir, ST. 4, 338. Schol. zu R. ebend. 376. Hit. 52,16. अप्राप्ते प्रस्तावे 54,8. एतस्मिन्प्रस्तावे Pańkat. 172,20. Vet. in LA. 16,11. 35,9. अन्यस्मिन्प्रस्तावे Pańkat. ed. orn. 31, 9. अस्मिन्नेव प्रस्तावे (v. l. für काले) Hit. 9,15. प्रस्तावे *bei passender Gelegenheit* Kathâs. 44, 110. Pańkat. 138, 19. प्रस्तावेषु ed. orn. 59,11. प्रस्तावेनाधिकारिणाक्रान्तो द्रष्टुमिच्छति *gelegentlich* Mṛkkh. 142,22. कथाप्रस्तावतः so v. a. *im Lauf des Gesprächs* Kathâs. 33,182. 49,9. अमुं प्रस्तावं निवेद्य *den Ge-*

genstand des Gesprächs Mâlav. 12,7. Hit. 120,11. — 2) *das Beginnen, Anfangmachen* Halâj. 4,65 (*Gelegenheit?*). °क्रमेण Hit. 8,18. प्रतिपाल्यावसरः खलु प्रस्तावः Çâk. 101,9. मम लघुतरस्य प्रस्तावं विज्ञाय so v. a. *dass ich den Anfang mache* Pańkat. 55,16 (46,16 ed. orn.). — 3) *Anfangsstück —, Eingang des* Sâman, *welcher vom* Prastotar *gesungen wird*, Ait. Br. 3,23. Çat. Br. 8,7,4,6. Schol. zu Çâṅkh. Br. 17,6. Lâṭj. 7,2,1. 9,6. मुखं साम्नः प्रस्तावः Pańkav. Br. 12,10,7. Schol. zu 7,7,1. Khând. Up. 1,10,9. 2,2,1. Müller, SL. 210. Ind. St. 1,56. — प्रस्तावना *Prolog eines Dramas* Hariv. 8670. — 4) N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes der Udgîtha, Bhâg. P. 5,15,5. प्रस्तार् VP. — 5) = देला Halâj. 5,19. — Vgl. प्रास्ताविक.

प्रस्तावचिन्तामणि (प्र° + चि°) m. Titel einer Schrift Verz. d. B. H. No. 826.

प्रस्तावना (vom caus. von स्तु mit प्र) f. 1) *das Erwähnenlassen, Besprechenlassen*: पीठमर्दविटविदूषकैर्भिक्षुकीभिश्च नागरिकपुरुषसमवायेषु रूपशीलमाधुर्यप्रस्तावना Daçak. in Benf. Chr. 180,13. fg. — 2) *Einleitung, Beginn* Trik. 3,2,30. सर्पसत्त्र° MBh. 1,12 in der Unterschr. — 3) *Eingang —, Prolog eines Dramas; die Scene zwischen dem Gebet und dem Beginn des ersten Aktes*, Sâh. D. 287. Pratâpar. 23,a,5. Çâk. 4,21. Vikr. 4,8. Mâlav. 4,11. Mudrâr. 4,11. Ratnâv. 4,1. Uttararâm. 3,13. Mâlatim. 4,4 v. u. Prab. 6,9. Dhûrtas. 70,15 (66,2 steht das Wort nicht am Platz). Verschiedene Arten der Prastâvanâ sind: Udghâtjaka, Kathodghâta, Prajogâtiçaja, Pravartaka und Avalagita Sâh. D. 288.

प्रस्तावरत्नाकर (प्र° + र°) m. Titel einer Schrift Verz. d. B. H. No. 827.

प्रस्ताव्य (von स्तु mit प्र) adj. *mit einem* Prastâva (s. प्रस्ताव 3.) *zu versehen*: अ° Lâṭj. 6,1,17. fgg.

प्रस्तिर m. = प्रस्तर *Streu* Çabdar. im ÇKDr.

प्रस्तीत und प्रस्तीम partic. praet. pass. von स्त्या mit प्र P. 8,2,54. Vop. 26,100.

प्रस्तुत s. u. स्तु mit प्र. प्रस्तुताङ्कुर m. *eine best. Form der Gleichnissrede, die auf einen wirklichen Vorgang passend, mittelbar einen bekannten andern im Auge hat*; z. B. die Geliebte, mit ihrem nicht ganz beständigen Liebhaber im Garten wandelnd, sagt zur Biene: was soll dir die dornige Pandane, da du doch die Jasminblüthe haben kannst! Kuvalaj. 81,a,8.

प्रस्तुति (von स्तु mit प्र) f. *Lob* ṚV. 1,153,2. Khând. Up. 2,9,4.

प्रस्तूत m. N. einer best. Klasse von Göttern unter dem Manu Kâkshusha VP. 263. Offenbar eine falsche Form, statt deren andere Schriften प्रभूत und प्रसूत geben.

प्रस्तृत s. u. प्रमृत.

प्रस्तोकं (1. प्र + स्तोक) m. 1) N. pr. eines Mannes, eines Sohnes des Sṛńgaja, ṚV. 6,47,22. Çâṅkh. Br. 16,11,11. — 2) कुत्सस्य प्रस्तोकः N. eines Sâman Ind. St. 3,213,a.

प्रस्तोतृं (von स्तु mit प्र) m. *der Gehilfe des* Udgâtar, *der den* Prastâva *zu singen hat*, Ait. Br. 5,31. 7,1. TBr. 1,8,2,3. TS. 3,3,2,1. 6,6,3,1. Âçv. Çr. 4,1. 9,4. Çat. Br. 4,2,5,8. 5,4,5,22. 12,1,1,6. 14,4,1,30. Kâtj. Çr. 7,1,6. 25,11,8. 26,2,10. Lâṭj. 1,5,1. 11,2. 9,1,10. Khând. Up. 1,10,8. MBh. 5,4788. Hariv. 11361, wo प्रस्तोतारं für सप्रस्तारं zu lesen ist; vgl. Langlois II,297. Muir, ST. 1,37.

प्रस्तोत्रीय adj. *den* Prastotar *betreffend* Schol. zu Lâṭj. 1,5,1.

प्रस्तोभ (von स्तुभ् mit प्र) m. 1) *eine Anspielung auf* (gen.) Bhâg. P. 9,19,26. — 2) स्वैराङ्गिरसस्य प्रस्तोभः m. N. eines Sâman Ind. St. 3,231,a.

प्रस्थ (von स्था mit प्र) P. 3,1,136, Sch. m. n. Siddh. K. 251,a, 1 v. u. 1) *Bergebene, Plateau* AK. 2,3,5. 3,4,15,90. H. 1035. an. 2,217. Med. th. 9. Halâj. 2,11. मरित्प्रस्रवणप्रस्थान् R. 2,54,40 (41 Gorr.). 4,43,14. हिमवतः MBh. 1,2946. 7,3286. Kumâras. 1,55. Schol. zu P. 8,3,92. विन्ध्यस्य Sund. 4,6. शैल° R. 2,94,11 (103,11 Gorr.). गिरि° 97,1. 3,56,1. Kathâs. 3,5. Mârk. P. 63,10. Megh. 39. *Fläche* (विस्तार) überh.: दीर्घे प्रस्थे समानं च न कुर्यान्मन्दिरं बुधः। इति ब्रह्मवैवर्ते जन्मखण्डे १०३ अध्यायः॥ ÇKDr. Am Ende von Städte- und Dörfernamen P. 4,2,110. 122. 6,2,87. fg. — 2) *ein best. Gewicht und Hohlmaass* P. 3,3,58, Vârtt. 4, Sch. AK. 2,9,86. 89. 3,4,15,90. Trik. 2,9,6. H. an. Med. (= मानभेद und उन्मितवस्तु). Halâj. 5,15. = 32 Pala = 1/4 Âḍhaka AV. Pariç. bei Weber, Gjot. 82. — 16 Pala = 4 Kuḍava = 1/4 Âḍhaka Suçr. 2,175,5. Colebr. Alg. 3. II. 886. = 2 Çarâva Çârṅg. Saṁh. 1,1,20. — 6 Pala Wise 126. = 1/16 Droṇa (was mit Suçr. und H. übereinstimmt) Saṁsk. K. 8,a,4. ein Prastha Wasser Bhâg. P. 3,11,9. Weber, Gjot. 29. प्रस्थोदकग्राहिन् Schol. zu Kâtj. Çr. 61,3. प्रस्थं वाहस क्लेशेषु यः पश्यति) MBh. 12,10641. ein Prastha ist die höchste Quantität von Blut, welche einem kräftigen Menschen entzogen werden darf, Suçr. 1,360,8. 2,43,4. 50,21. 68,1. Garbhop. in Ind. St. 2,71. मानेन प्रस्थादिभिर्धान्यानि मीयन्ते Tattvas. 30. व्रीहीणाम् P. 8,3,92, Sch. तिल MBh. 3,6068. सक्तु° 14,2695. Spr. 2462. Varâh. Bṛh. S. 54,17. रीति Râǵa-Tar. 4,203. — 3) m. N. pr. eines Affen R. 6,20,3. — Vgl. इन्द्र°, एका°, घोषधि°, करीर°, कर्कन्धु°, कार्की° (u. कार्की), काची°, काम°, कुण्ड°, क्षामा°, खाण्डव°, जम्बु°, तुङ्ग°, दाक्षि°, देव°, द्वारा°, धर्म°, पत्त्र°, माला°, यान°, शक्र°, शाला°, शोणा°, स्नाता°, स्वर्ण°, प्रास्थिक.

प्रस्थपुष्प (प्रस्थ + पु°) m. *eine best. Pflanze* AK. 2,4,2,59.

प्रस्थंपच (प्रस्थम्, acc. von प्रस्थ, + पच) adj. f. आ *einen* Prastha *kochend*, von einem Kochgeschirr, *in dem das Quantum eines* Prastha *gekocht werden kann*, P. 3,2,33, Sch.

प्रस्थल (1. प्र + स्थल) m. pl. N. pr. eines Volkes MBh. 6,3296. 3856. 8,2070. Varâh. Bṛh. S. 16,26.

प्रस्थवाह्ला ved. st. प्रस्था? वाह्ला P. 6,3,63, Sch.

प्रस्थान (von स्था mit प्र) n. 1 *Aufbruch, Ausmarsch, Weggang, Abreise* AK. 2,8,2,63. H. 789. Halâj. 2,297. MBh. 1,2249. 3,572. 11546. 4,135. 9,1615. R. 2,50,2. सेना° 2,82 in der Unterschr. Suçr. 1,107,4. 109,5. Çâk. 20,16. Ragh. 4,88. मन्ये मत्यावनगैव प्रस्थानं भवतामिह Kumâras. 6,61. Megh. 42. Varâh. Bṛh. S. 85,19. °वत् adv. *wie bei der Abreise*). Kathâs. 43,223. fg. 265. 45,272. Râǵa-Tar. 1,370. 4,371. Prab. 78,8. 9. वृद्धो नदीमुखेनैव प्रस्थानं लवणाम्भसः so v. a. *das Meer schlägt den Weg in die Flussmündungen ein* Ragh. 17,54. °विक्लवगति adj. so v. a. *der nicht mehr vorwärts kann* Çâk. 100. *Abgang, Absendung* (von Waaren): °विघ्नकृत् Jâǵń. 2,197. प्रस्थानं चक्रिरे कृतम् *haben sich auf den Weg gemacht* so v. a. *sind abgefallen* Spr. 1881. Von der letzten

Reise in's Jenseits: किमिदं त्वरितं वत्स प्रस्थानं कृतवानसि Hariv. 4822. महा° der Antritt der grossen Reise, der Abschied vom Leben Hariv. 11070. R. 2,47,7. 4,61,21. Kathâs. 10,217. VP. 163, N. 7. Kull. zu M. 6,31. — 2) der zur Erreichung eines Zieles eingeschlagene Weg, Methode; System Madhus. in Ind. St. 1, 13. 14. 21. 23. अभिधर्मप्रस्थान° Titel eines Werkes Hiouen-thsang 1, 201; vgl. धर्म°. °भेद Titel einer Schrift des Madhusûdanasarasvatî, herausgegeben von Weber in Ind. St. 1, 13. fgg. Hierher gehört vielleicht auch सप्रस्थानाः सत्रधर्माः MBh. 12, 2408. सूत्रकार° Gedankengang, System Schol. zu Kâtj. Çr. 171, 8. 182, 5. 728, 17. zu VS. Prât. 4, 162. — 3) eine Art Drama untergeordneter Art (उपरूपक), deren 18 aufgezählt werden Sâh. D. 276. 544. Unter den 7 Arten von नृत्य aufgezählt beim Schol. zu Daçar. 1, 8. — Vgl. प्रास्थानिक.

प्रस्थानिक Suçr. 2, 2. कृत° Kathâs. 31, 38. महा° MBh. 1, 356 fehlerhaft für प्रास्थानिक.

प्रस्थानीय (von प्रस्थान) adj. zum Weggang gehörig: या समिधः प्रस्थानीयायाः (वाचं यच्छेत्) Lâtj. 4, 11, 2. 12, 1.

प्रस्थापन (vom caus. von स्था mit प्र) n. das Absenden, Abschicken: दिशः nach allen Weltgegenden R. 1, 3, 25 (19 Gorr.). भरत° 1, 77 in der Unterschr. वानराणाम् R. Gorr. 1, 4, 70. सेना° 2, 89 in der Unterschr. लक्ष्य° Sâh. D. 156. MBh. 1, 2383. ध्वनि° das in-die-Welt-Schicken so v. a. Anwenden, Gebrauchen einer figürlichen Ausdrucksweise Sâh. D. 8, 12. Das f. प्रस्थापना in der gewöhnlichen Bed. R. Gorr. 2, 70 in der Unterschr.

प्रस्थाप्य (wie eben) adj. abzusenden, abzufertigen MBh. 12, 13862. 14. 2518.

प्रस्थायिन् (von स्था mit प्र) adj. aufbrechend, abreisend Uṇâdis. 4, 9. gaṇa गम्यादि zu P. 3, 3, 3. महा° Kathâs. 10, 70.

प्रस्थायीय und प्रस्थाय्य s. साकं°.

प्रस्थावन् (von स्था mit प्र) adj. enteilend, rasch: die Marut ṚV. 8, 20, 1.

प्रस्थावत् (wie eben und von प्रस्थ) 1) adj. dass.: रथवाहन VS. 12, 71. — 2) f. °वती N. pr. eines Flusses Hariv. Langl. I, 509.

प्रस्थिक am Ende von Adjectiven, die von Compositis auf प्रस्थ abgeleitet sind; s. अर्ध°, आर्ध°.

प्रस्थिका f. eine best. Pflanze, = अम्बष्ठा Bhâvapr. im ÇKDr.

प्रस्थित s. u. स्था mit प्र. °याज्या f. diejenige Jâgjâ, welche bei der Darbringung der Soma-Schalen, welche प्रस्थित heissen, gesprochen werden, Ait. Br. 5, 10.

प्रस्थिति (von स्था mit प्र) f. nom. act. P. 3, 3, 95, Sch.

प्रस्थेय (wie eben) partic. fut. pass. impers. abeundum, proficiscendum: प्रस्थेयं चान्यतो भवेत् MBh. 12, 4804.

प्रस्न (von स्ना mit प्र) m. Badebehälter P. 3, 3, 55, Vârtt. 4, Sch.

प्रस्नव MBh. 1, 5359. 13, 3533. 3683. Hariv. 3426. Vikr. 150 (v. l. प्रस्रव). Ragh. ed. Calc. 1, 85 (Stenzler प्रस्रव) fehlerhaft für प्रस्रव.

प्रस्नातृ (von स्ना mit प्र) nom. ag. zur Erkl. von कारुस (= कर्मणां प्रस्नाता) Nir. 6, 17.

प्रस्नाविन् (von स्नु mit प्र) adj. träufelnd: घृत° Nir. 12. 36.

प्रस्निग्ध (1. प्र + स्निग्ध) adj. überaus fettig: इङ्गुदीफलभिद उपलाः Çâk. 14.

प्रस्नुषा (1. प्र + स्नुषा) f. die Frau des Enkels MBh. 5, 4805. 9, 3339.

प्रस्नेय (von स्ना mit प्र) adj. zum Bad geeignet: ह्रद Nir. 1, 9. Çat. Br. 12, 2, 4, 2. Kâtj. Çr. 24, 2, 13.

प्रस्पन्दन (von स्पन्द् mit प्र) n. das Zucken Suçr. 1, 48, 4.

प्रस्फुट (1. प्र + स्फुट) adj. 1) aufgebrochen, aufgeblüht Çabdar. im ÇKDr. — 2) offenbar, deutlich Mârk. P. 37, 21. Pratâpar. 12, a, 3. Kâvjâd. 1, 40. प्रायः कलङ्क एवेन्दोः प्रस्फुटो न प्रसन्नता Spr. 2311. किमप्यप्रस्फुटं ब्रुवन् Kathâs. 13, 109.

प्रस्फोटक (von स्फुट् mit प्र) m. N. pr. eines Nâga Vjutp. 87.

प्रस्फोटन (von स्फुट् simpl. und caus. mit प्र) n. 1) das Auseinanderfallen: शिलायाः प्रस्फोटनं प्रतापितायाः Varâh. Bṛh. S. 53, 115. — 2) das Oeffnen, Aufblühenmachen (विकाशन) Med. n. 192. — 3) das Offenbarmachen (प्रकाशन) H. an. 4, 180. — 4) das Schlagen (ताडन) H. an. Med. — 5) das Reinigen des Getreides, Worfeln H. 1017. — 6) das Abreiben, Abwischen Vjutp. 218. — 7) ein Korb zum Worfeln des Getreides AK. 2, 9, 26. H. 1018. H. an. Med.

प्रस्यन्द (von स्यन्द् mit प्र) m. das Hervorrieseln, Hervorquellen: अमृतरस° Verz. d. Oxf. H. No. 399.

प्रस्यन्दन (wie eben) n. dass.: स्वेद° MBh. 12, 13222. Ausschwitzung: शशिमणेः Spr. 1882.

प्रस्यन्दिन् (wie eben) adj. hervorquellend: स्रच एवास्य रुधिरं प्रस्यन्दि Çat. Br. 14, 6, 9, 31. MBh. 7, 5300.

प्रस्रंस (von स्रंस् mit प्र) m. das Hinfallen, Auseinanderfallen Ait. Br. 5, 15. अ° 1, 11. TBr. 3, 2, 3, 1. Kâth. 23, 9.

प्रस्रंसिन् (von प्रस्रंस) adj. fallen lassend: योनि so v. a. das Kind vor der Reife fallen lassend, nicht austragend Suçr. 2, 397, 2. — Vgl. गर्भपात fgg., выкинуть, выкидышъ.

प्रस्रव (von स्रु mit प्र) m. 1) Ausfluss, das Ausströmen, Fortströmen; Strom: नदीं प्रस्रवनिर्भेदाम् (विशुद्धकाम्?) Hariv. 12017. वारिप्रस्रवौ गैरिकाचलौ MBh. 7, 7919. गैरिकप्रस्रवा इव 8, 2533. निर्झरः प्रस्रवो ऽम्भसाम् Halâj. 2, 14. प्रस्रवे (wenn die Milch aus dem Euter strömt) च शुचिर्वत्सः M. 5, 130. Suçr. 1, 286, 4. प्रस्रवसंयुक्तैः so v. a. in Strömen fliessend MBh. 1, 5359. स्तनैः प्रस्रवसंयुक्तैः so v. a. Milch fliessen lassend Hariv. 4023. स्नेह° Vikr. 150. — 2) was ausfliesst, sich ergiesst: a) die aus der Brust —, aus dem Euter fliessende Milch MBh. 1, 6683. 13, 3721. Hariv. 3409. प्रस्रवोत्पीडवर्षिणी 3426. Ragh. 1, 84. — b) hervorstürzende Thränen, pl. MBh. 1, 4246. 2, 726. प्रस्रवोत्पीडैः — आनन्दनिःसृतैः Hariv. 4776. — c) Urin H. 633, v. l. MBh. 13, 3533 = 3683. — d) der überfliessende Schaum bei kochendem Reise H. ç. 94. — Hier und da fälschlich प्रस्नव gedruckt. Vgl. प्रस्राव.

प्रस्रवण (wie eben) 1) n. Ausströmung, das Herausquellen; Quelle (= उत्स AK. 2, 3, 5. H. 1096. Halâj. 3, 55); Ausfluss, Ausguss, Schnauze (an einem Gefäss): पवित्रस्य ṚV. 8, 33, 1. यद्वा प्रस्रवणे दिवो मादयासे स्वर्णरे 54, 2. विभुमसि प्रस्रवणं न सोमम् 10, 148, 2. त्रिकुद्रस्य प्रस्रवणस्य साती 1, 180, 8. पुरः° adj. vorströmend 3, 89, 9. गर्ते उदकप्रस्रवणः Kauç. 72. प्रादेशमात्रं प्र° Schol. zu Kâtj. Çr. 61, 20. 62, 1. Lâtj. 1, 2, 28. — Dhâtup. 24, 29. वत्सः प्रस्रवणे शुचिः wenn die Milch ausströmt Jâgn. 1, 193. वत्सस्य चाननम् । मातुः प्रस्रवणे मेध्यम् wenn bei der Mutter die Milch ausströmt Mârk. P. 35, 22. मदप्रस्रवणाचित durch Hervorquellen-

den *Brunstsaft* N. 13,6. नेत्रप्रस्रवणैर्मुखैः *mit hervorstürzenden Thränen* R. 2,66,17. वाष्पप्रस्रवणैर्मुखैः R. Gorr. 2,123,4. 6,92,64. सरितः प्रस्रवन्ति मधूदकप्रस्रवणाः *Honig und Wasser strömend* MBh. 3,12743. वृत्तकान्घटस्तनप्रस्रवणैर्व्यवर्धयन् *mit Nass, das aus den Krügen wie aus Brüsten ausströmte*, Kumâras. 5,14. स्नानं समाचरेन्नित्यं गर्तप्रस्रवणेषु च *Quellen* M. 4,203. Jâgn. 1,159. M. 8,248. Indr. 1,25. 27. MBh. 1,5320. 2,376. नादः प्रस्रवणानाम् 3,1556. 4079. 6,3441. 7,2853. 6884 = 7902. 9,2660. 12,4358. 14,2194. Hariv. 3927. 13875. R. 2,42,17 (41,17 Gorr.). 54,40 (41 Gorr.). 3,12,15. 35,84. 4,9,42. 61,1. Suçr. 1,130,13. 169,12. 173,15. Ṛt. 2,16. Bhâg. P. 4,6,11. 8,10,24. Mârk. P. 61,16. 23. masc.: स्रवतो रुधिरं तीव्रं शैलं प्रस्रवणानिव R. 6,20,24. 68,25. — 2) n. *Schweiss* Trik. 1,1,128. — 3) प्लक्षं und प्लाक्षं प्रस्रवणम् N. einer Oertlichkeit, der *Quelle* der Sarasvatî, Âçv. Çr. 12,6. Çâṅkh. Çr. 13,29,24. auch प्लक्षप्रस्रवण MBh. 9,3045. 3071. Râga-Tar. 4,387. Ind. St. 1,54. Vgl. प्लक्षजाता, प्लक्षराज, प्लक्षस्रवण und प्रास्रवण. — 4) m. N. pr. eines Mannes Ind. St. 2,315. — 5) m. N. pr. eines an den Malaja angrenzenden Gebirges H. 1029. R. 3,55,44. 68,37. 4,26,1. 48,19. 52,27. 5,3,45. 79. — Wird öfters fälschlich प्रश्रवण geschrieben. Vgl. भृगु° und प्रास्रवण.

प्रस्राविन् (von प्रस्राव) adj. *ausströmend* (trans.): घृत° Nir. 12,36. पयः° (धात्री) *säugend* Râga-Tar. 1,77. गो *eine von Milch strotzende Kuh* Ragh. 2,61.

प्रस्रावं (von स्रु mit प्र) m. P. 3,3,27. 6,2,144. 1) *Urin* AK. 2,6,2,18. H. 633. — 2) *der überfliessende Schaum bei kochendem Reise* H. ç. 94. — Vgl. प्रस्रव.

प्रस्रुति (wie eben) f. *das Hervorquellen*; so ist wohl st. प्रस्तुति zu lesen Vop. 9,11, v. l.

प्रस्वन (von स्वन् mit प्र) m. *Laut, Schall*; ज्यातलप्रस्वनैः MBh. 7,1681. — Vgl. प्रस्वान.

प्रस्वादस् (1. प्र + स्वा°) adj. *lieblich, angenehm*: गिरः Ṛv. 10,33,6.

प्रस्वानं (von स्वन् mit प्र) m. Schol. zu P. 3,3,62; vgl. 6,2,144. *ein lauter Schall* ÇKDr. Wilson.

प्रस्वाप (von स्वप् mit प्र) 1) m. *das Einschlafen* Bhâg. P. 6,16,56. — 2) m. *Traum* Bhâg. P. 3,27,25. — 3) adj. *einschläfernd, in Schlaf versetzend* (अस्त्र) MBh. 5,7259. 7265. 7289. Vgl. प्रस्वापन.

प्रस्वापन (vom caus. von स्वप् mit प्र) 1) adj. f. ई *einschläfernd, in Schlaf versetzend*: आत्म° (तमस्) Bhâg. P. 3,26,20. अस्त्र MBh. 3,1703. Hariv. 12737. R. 1,29,15. Ragh. 7,58. प्रस्वापनी दशा *Zustand des Schlafes* Mârk. P. 8,32. — 2) n. *das Einschläfern*: °निनाद R. 5,10,13.

प्रस्वापिनी (von प्रस्वाप) f. *die Einschläfernde*, N. pr. einer Tochter Sattrâgit's, die Kṛshṇa ehelichte, Hariv. 2079.

प्रस्वार (von स्वर् mit प्र) m. Bez. des om, *mit dem der Lehrer seinen Unterricht beginnt*, Ṛv. Prât. 15,3.

प्रस्वेद (von स्विद् mit प्र) m. *Schweiss* Colebr. und Lois. zu AK. 1,1,2,33. प्रस्वेदं मुमुचाते MBh. 7,8164. Vet. in LA. 28,12. Sâh. D. 180. °कणिकाः Prab. 23,3. °बिन्दु Kaurap. 10. °जलक्लिन्नानन Mârk. P. 124,13. Mittel dagegen Garuḍa-P. 198. ÇKDr. स° adj. *schwitzend* MBh. 1,5419.

प्रस्वेदिन् (wie eben) adj. *schwitzend, mit Schweisstropfen bedeckt*: वक्त्र Spr. 2921.

प्रहण in मृत्युप्रहणा रणे Hariv. 2094 fehlerhaft für प्रहरण.

प्रहणन n. nom. act. von हन् mit प्र P. 8,4,22, Sch. °योगाः *beim Minnespiel* Verz. d. Oxf. H. 215,b,29.

प्रहणेमि m. *der Mond* Trik. 1,1,85. प्रहनेमि ÇKDr. nach derselben Autorität. Falsche Formen für ग्रहनेमि.

प्रहन् (हन् mit प्र) adj. s. घ°.

प्रहनेमि s. प्रहणेमि.

प्रहन्तृ (von हन् mit प्र) nom. ag. und fut. *niederschlagend*: अनांशीर्दामहन्नस्मि प्रहन्ता Ṛv. 10,27,1. संग्रहारः प्रहन्तारः MBh. 8,5734. न च पूर्वप्रहन्तारो संग्रामे 7,2508. An den beiden letzten Stellen ist vielleicht प्रहर्तृ anzunehmen.

प्रहन्तव्य (wie eben) adj. *zu tödten* Hariv. 1195.

प्रहर (von हृ mit प्र) m. 1) *ein Zeitabschnitt von etwa drei Stunden* AK. 1,1,3,6. H. 145. Halâj. 1,106. — 6 oder 7 Nâḍikâ Bhâg. P. 3,11,8. Varâh. Bṛh. S. 24,10. 76,3. लग्नेन प्रहरेण वा Pańkat. 136,3. Kathâs. 41,72. 90. Tarkas. 51. Schol. zu Kâtj. Çr. 969,2 v. u. Pańkat. ed. orn. 49,14. पाश्चात्यप्रहरे दिवसस्य 15. प्रातःप्रहरे गते *gegen 9 Uhr Morgens* Kathâs. 10,115. यामिन्याः प्रथमे प्रहरे गते 80 v. u. *gegen 9 Uhr Abends* 38,63. निशि द्वितीयस्मिन्प्रहरे 4,37. प्रहरविरतौ मध्ये वाह्नः *um 9 Uhr Morgens oder um Mittagszeit* Spr. 1883. गतसार्धप्रहरायां रात्रौ स्वप्यात् d. i. $4^{1}/_{2}$ *Stunden nach Sonnenuntergang*, $1^{1}/_{2}$ *Stunden vor Mitternacht* Kull. zu M. 7,225. — 2) Bez. von Unterabtheilungen im Çâkuna des Çrîvasantarâga Verz. d. B. H. No. 897. — Der Zeitabschnitt hat seinen Namen daher, dass man den Ablauf desselben durch *Schlagen* auf Metallglocken kundthat.

प्रहरक (von प्रहर) *das Anschlagen der Stunden*: राजद्वारे प्रहरकं ददाति Vet. in LA. 29,9.

प्रहरकुटुम्बी f. *ein best. Strauch*, = कुटुम्बिनी Râgan. im ÇKDr.

प्रहरण (von हृ mit प्र, n. Siddh. K. 241,a,6) 1) *das Draufschlagen, Einhauen*: चञ्चु° Pańkat. 140,14. वज्रोपमदंष्ट्राप्रहरणेन तद्गर्भविघ्नं व्यापादितः कृतम् 147,2. *das Angreifen, Bekämpfen; Kampf* H. 796. Halâj. 2,298. परप्रहरणज्ञान MBh. 1,8041. याने प्रहरणे चैव 4,89. 7,100. — 2) *das Fortschlagen, Entfernen, Vertreiben*: अविद्याकृतानेकभ्रम° Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 231. — 3) *Waffe* AK. 2,8,2,50. 3,6,4,5. H. 773. Halâj. 2,307. P. 4,2,57. धनुः प्रहरणानां श्रेष्ठम् MBh. 12,6121. Arǵ. 7,22. नानाशस्त्र- adj. Bhag. 1,9. (यमः) मृत्युप्रहरणो (so ist zu lesen) रणे Hariv. 2694. 13183. R. 1,35,77. Spr. 736. 1643. Ragh. 13,73. Varâh. Bṛh. S. 3,8. 45. 19. 78,32. Kathâs. 13,21. 46,244. Bhâg. P. 5,20,19. Pańkat. ed. orn. 3,6. Hit. 72,13. कृत° *der sich* (vgl. कृतास्त्र) *im Gebrauch der Waffen geübt hat* MBh. 5,5793. masc. Hariv. 180. Am Ende eines adj. comp. f. आ MBh. 6,799. 9,2665. R. 5,24,30. 6,29,14. — 4) *Wagenkasten* Bhâg. P. 4,26,2. — 5) fehlerhafte Variante für प्रवहण *eine Art Sänfte* Sârasundarî zu AK. 2,8,2,20. ÇKDr. — Vgl. घ्नन्न (wie auch H. ç. 171 st. घ्नः: प्र° zu lesen ist).

प्रहरणकलिका f. *ein best. Metrum*, 4 Mal ⏑⏑⏑ ⏑⏑⏑ —, ⏑⏑⏑⏑⏑⏑ — Khandom. 67. प्रहरणकलिका Colebr. Misc. Ess. II, 161 (IX, 3). Ind.

St. 8, 387.

प्रहरणीय (von हर् mit प्र und von प्रहरण) 1) adj. *a) anzugreifen, zu bekämpfen:* पाण्डवेया: MBH. 1,7496. — *b) zu vertreiben, zu entfernen, zu beseitigen:* अनर्थानीय PRAB. 88,15. — 2) n. *Waffe* MBH. 12,4426. HARIV. 2657.

प्रहरिन् (von प्रहर) m. *Stundenabrufer, Wächter* ÇKDR. WILSON.

प्रहर्तर् (von हर् mit प्र) nom. ag. *Angreifer, Kämpfer, ein tapferer Kämpe, Bekämpfer* R. 2,1,21. 5,31,50. VIKR. 78, 13. RAGH. 2, 31. 7, 44. 50. 9, 78. RÂGA-TAR. 4, 436. काल° *zu rechter Zeit* PAÑKAT. 149, 15. सैन्यानाम् MBH. 3,863. सामीपपन्नानाम् R. 4,61,43.

प्रहर्तव्य (wie eben) adj. *anzugreifen, zu bekämpfen:* अरेर्बलम् MBH. 1,5618. 10,54. HARIV. 6240. impers. *ein Angriff zu machen auf* (loc., selten dat.), *einzuhauen in, ein Schlag zu versetzen* MBH. 1,5289. HARIV. 7320. °व्यं न विश्वस्ते न विह्वले MBH. 6, 31. तत्र च्छिद्रे °व्यं त्वयास्य 7,6218. न कथं च न °व्यं गुरौ 6324. KATHÂS. 37, 163. स्त्रीविप्रलिङ्गिबालेषु °व्यं न कर्हिचित् Spr. 3306. °व्यं न भीताय जिताय च MBH. 12,3544.

प्रहर्ष (von हर्ष् mit प्र) m. *Freude* AMAR. 1,6. SUND. 1,29. MBH. 4,353. न स्त्री सुखे वै कुरुते प्रहर्षम् *Freude haben an* 5,1083. 9, 822. 13, 2644. R. 1,15,24. 24.7 (25,7 GORR.). 2,21,58. 26,18. 47,19. 6,20,13. SUÇR. 1, 2,20. RAGH. 2,68. 3,17. 5,61. KATHÂS. 14, 23. 30, 32. 50, 109. VID. 336. RÂGA-TAR. 1,146. MÂRK. P. 105,28. SÂH. D. 63,10. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,504, Çl. 12. दुर्हृदामप्रहर्षाय सुहृदां नन्दनाय च MBH. 2,988. मनसो ऽप्रहर्षः 1996. — Vgl. दुष्प्रहर्ष.

प्रहर्षण (von हर्ष् simpl. und caus. mit प्र) 1) adj. *a) starrmachend* (die Haare am Körper): लोम° MBH. 2,2303. भूतं घोरप्रहर्षणम् 12,10302. — *b) erfreuend:* कामिजनस्य HARIV. 8786. वासुपुत्र° MBH. 1,1312. सैन्य° 7,3147. — 2) m. *der Planet Mercur* TRIK. 1,1,93. Vgl. प्रहर्षुल. — 3) f. ई *a) Gelbwurz* ÇKDR. nach HÂR.; die gedruckte Ausg. aber hat प्रहर्षिणी. — *b) ein best. Metrum*, 4 Mal — — —, ⏑⏑⏑⏑ — ⏑ — ⏑ — — Ind. St. 8,384. KHANDOM. 55. Vgl. प्रहर्षिणी. — 4) n. *a) Freude:* °करी MBH. 12,12777. — *b) das Erfreuen:* प्रहर्षणार्थं मनसः. — *c) eine mühelose Erfüllung eines heissen Wunsches:* उत्कण्ठितार्थसिद्धिर्विना यत्नं प्रहर्षणम् KUVALAJ. 132, a.

प्रहर्षवत् (von प्रहर्ष) adj. *froh* R. GORR. 2,13,29. परम° MBH. 1,1544.

प्रहर्षिन् (wie eben) 1) adj. *erfreuend:* मनसश्च प्रहर्षिणी MBH. 2,318. — 2) f. °र्षिणी *a) Gelbwurz* HÂR. 93; vgl. प्रहर्षणी. — *b) ein best. Metrum*, = प्रहर्षणी Ind. St. 8,384. COLEBR. Misc. Ess. II, 160 (VIII, 1). ÇRUT. 36.

प्रहर्षुल (von हर्ष् mit प्र) m. *der Planet Mercur* H. 117. — Vgl. प्रहर्षण.

प्रहस (von हस् mit प्र) m. N. pr. eines Râkshasa R. 6,69,12.

प्रहसन (wie eben) n. 1) *das Lachen, Verlachen, Verspotten* H. an. 4, 181 (189 ist प्रहसन ein Fehler). MED. n. 190. HIT. I, 107 (falsche Lesart). Enklitisch nach einem Verbum finitum gaṇa गोत्रादि zu P. 8, 1, 27. 57. — 2) *eine Art Lustspiel, Posse* H. 284. H. an. MED. PRATÂPAR. 20, a, 1. 24, a, 7. DAÇAR. 1, 8. 2, 21. SÂH. D. 275. 533. DHÛRTAS. 67, 12. 96, 15.

प्रहसत् 1) partic. s. u. हस् mit प्र. — 2) f. °हसन्ती *a) eine Jasminart*, = यूथी TRIK. 2,4,23. = वासन्ती RÂGAN. im ÇKDR. — *b) ein grosses* (?) प्र, *Kohlenbecken* (हसन्ती) ÇKDR.

प्रहसित s. u. हस् mit प्र. °नेत्र m. N. pr. eines Buddha VJUTP. 3. LALIT. ed. Calc. 5,19.

प्रहस्त (1. प्र + हस्त) 1) adj. *langhändig* Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,507, Çl. 26. — 2) m. *die Hand mit ausgestreckten Fingern* AK. 2,6,2,35. H. 596. °मात्र Schol. zu KÂTJ. ÇR. 62, 1. प्रहस्त n. संज्ञायाम् P. 6,2,183, Sch. प्रहस्तं विस्तृते तृणे (पाणौ?) H. an. 3,274. — 3) m. N. pr. eines Râkshasa MBH. 3, 16377. 16383. R. 5,39,13. fg. 6,12,17. 31, 8. fgg. BHÂG. P. 9,10,48. eines Spielgenossen Sûrjaprabha's, Sohnes des Kandraprabha, Königs von Çâkala; war in einem früheren Leben ein Asura gewesen, KATHÂS. 44,25. 45,376. 47,26.

प्रहस्तक (wie eben) nämlich तृच heisst *die Strophe* ṚV. 8,86,13—15. — KAUSH. ÂR. 2,5. ÇÂÑKH. BR. 18,4,8. 5,9. 11.

प्रह्वा (wohl ह्वा mit प्र) f. *ein Spielausdruck, welcher einen günstigen Wurf oder Gewinnst bezeichnet; überh. Vorhand, Vortheil, Vorsprung:* उत प्रहामतिदीव्या जयाति कृतं यच्छ्वघ्नी विचिनोति काले ṚV. 10, 42, 9. सा नः कृतानि सीषती प्रहामाप्नोतु मायया AV. 4,38, 3. आप्नोति पूर्वेषां प्रहाम् PAÑKAV. BR. 16,14,2. 20,11,4.

प्रहाण (von हा, जहाति mit प्र) n. *das Weichen, Verschwinden:* अविद्यादि° ÇAÑK. zu BRH. ÂR. UP. S. 248. MALAV. 9. 113. ÇIÇ. 4,55. MÂRK. P. 36,5. मीमांसासमाधि° BURN. Intr. 625. 324, N. 1 (? प्रहान gedr.).

प्रहाणि (wie eben) f. UGGVAL. zu UṆÂDIS. 4,51. dass.: जन्ममृत्यु° ÇVETÂÇV. UP. 1, 11. क्लेश° BHÂG. P. 9,5,9. शुभोदयं प्रहाणिं (sic) च पापानाम् MÂRK. P. 58, 68.

प्रहाय्य (von हि mit प्र) m. *Sendbote* AV. 15,3,10 (v. l. प्रहार्य). — Vgl. प्रहेय.

प्रहार (von हर् mit प्र) m. P. 7, 3, 54, Sch. *Schlag, Hieb, Streich, Stoss, Schuss, Wurf, ictus:* प्रहारार्त JÂGÑ. 3, 248. DRAUP. 9, 5. प्रहारो रिपुहस्तत: Spr. 2930. SUÇR. 1,101,10. 113, 8. 332,20. 2,260, 21. RAGH. 7,41. KATHÂS. 10, 116. 33, 118. दृढप्रहाराभिहत 47,62. 49,147. MÂRK. P. 83,14. PRAB. 88,3. PAÑKAT. 214,15. Schol. zu ÇIK. 32. शिरसि M. 4, 83 (MBH. 13,5023). अत्राङ्गे ऽस्य प्रहारो ऽयं महत्तः RÂGA-TAR. 5, 436. पाद° (s. auch bes.) *Fussschlag* KATHÂS. 12, 103. PAÑKAT. 252, 25. जानु° R. 6, 98, 24. पाणि° HARIV. 2251. Spr. 2921. मुष्टि° SUÇR. 1, 288, 5. घोणायां मुष्टिप्रहारं ददाति MṚKKH. 35, 10. पत्त° HARIV. 10507. तुण्डपक्ष° R. 3,56, 35. MÂRK. P. 88, 35. क्षुरदन्त° KATHÂS. 37, 167. HALÂJ. 2, 65. PAÑKAT. 69, 1. लगुड° 37, 5. कशा° MBH. 1, 6707. खड्ग° VID. 214. KATHÂS. 38, 67. 41, 51. 50, 24. मया प्रदत्तनिस्त्रिंशप्रहारा 37, 168. स्मरशर° HIT. 23, 13. कुलिश° Spr. 2744. सलिल° MBH. 8, 819. भ्रातृभार्याप्रहारद *dem Bruder oder der Gattin Schläge versetzend* JÂGÑ. 2, 232. सुप्त° *ein Schlag, den man einem Schlafenden versetzt*, HARIV. 4816. अलि° MBH. 8, 2477. भृङ्गारैः सुप्रहारैश्च कैलासो मदनायते HARIV. 12007. प्राणो हि प्रहाराय रमितं रणदुन्दुभेः *damit sie einhauen* Spr. 1130. — Vgl. तल°.

प्रहारक (wie eben) P. 6,2,139, Sch. 7,3,54, Sch.

प्रहारण n. v. l. für प्रयारण SÂRASUNDARÎ zu AK. 3,3,3. ÇKDR.

प्रहारवर्मन् (प्र° + व°) m. N. pr. eines Fürsten von Mithilâ DAÇAK. 95, 13.

प्रहारवल्ली (प्र° + व°) f. = चर्मकशा, मांसरोहिणी BHÂVAPR. im ÇKDR.

प्रहारिन् (von हर् mit प्र) adj. *schlagend, einhauend, kämpfend;*

subst. *ein guter Kämpfer* Nir. 5,12. Draup. 8,9. Arǵ. 7,5. MBh. 1,2542. 5341. 2,87. 4,1016. 5,784. Hariv. 3027. 6887. R. 3,25,26. Mālav. 69, 5. ein Elephant MBh. 5,3046. 6,4154. रक्षसाम् *Bekämpfer der Rākshasa* R. 3,31,19. वानरेन्द्र° *bekämpfend, kämpfend gegen* 6,18,3. रन्ध्र° *gegen Blössen kämpfend, eine schwache Seite angreifend* Ragh. 15,17. — Vgl. आगत°, दृढ°.

प्रहारुक (wie eben) adj. *fortreissend:* तस्मादेतमार्त्तिः प्रहारुका: Kāṭh. 22,9.

प्रहार्य oder प्रहार्य (von हर् mit प्र) adj. *wegzunehmen, zu versetzen:* अग्नि Çat. Br. 11,8,2,1. — Vgl. u. प्रहाय्य.

प्रहावन् (von प्रहा) adj. *Gewinn machend:* शिक्षानरः संमिथेषु प्रहावान्वस्वो राशिमभिनेतासि भूरिम् RV. 4,20,8. Nach Sāj. = प्रहरणवत्.

प्रहास (von हस् mit प्र) 1) m. P. 3,3,62, Sch. (vgl. 6,2,144). a) = प्रहसन H. an. 4,181. Med. n. 190. *das Lachen, Gelächter:* प्रहासं मुमुचे Hariv. 9908. Kām. Nītis. 5,20. Mṛkkh. 130,22. सप्रहासम् adv. Mālav. 56,14. प्रहास = अट्टहास *ein schallendes Gelächter* Çabdar. im ÇKDr. — b) *Spott, Ironie* P. 1,4,106. 8,1,46. — c) *Schauspieler* Dhar. im ÇKDr. — d) Bein. Çiva's Trik. 1,1,44. N. pr. eines Nāga MBh. 1,2157. eines Wesens im Gefolge des Çiva 9,2570. — e) N. pr. eines Tīrtha, = सोमतीर्थ Gaṭādh. im ÇKDr. — 2) n. भरद्वाजस्य प्रहासम् N. eines Sāman Ind. St. 3,227,a. — Für einige Bedeutungen wird man das Wort in प्र + हास zerlegen müssen; in der vorletzten Bed. wohl nur fehlerhaft für प्रभास.

प्रहासक (vom caus. von हस् mit प्र) m. *Spassmacher, Possenreisser;* s. u. कथ्य.

प्रहासिन् (von हस् mit प्र) 1) adj. *lachend, spasshaft, spöttisch* AV. 8,6,14. — 2) m. *der Spassmacher im Drama, der* Vidûshaka H. 331.

प्रहि Uṇādis. 4,134. m. *Brunnen* AK. 1,2,3,26. 2,10,28. H. 1091.

प्रहित 1) *abgeschossen, abgeschickt, Abgesandter* u. s. w. s. u. हि mit प्र und अप्रहित. — 2) गौरीविते: प्रहित: N. eines Sāman Ind. St. 3,216, b. — 3) n. *Brühe* H. 397.

प्रहितंगम (प्रहितम्, acc. von प्रहित, + गम) adj. *auf Sendung gehend:* देवानाम् Pār. Gṛhj. 3,15.

प्रहितोः (!) संयोजनम् N. eines Sāman Ind. St. 3,225,b.

प्रहिम (1. प्र + हिम) adj.: कुलानि P. 8,4,16, Sch.

प्रहुत partic. s. u. हु mit प्र. n. = भूतयज्ञ Gaṭādh. im ÇKDr.

प्रहुति (von हु mit प्र) f. *Opferung* RV. 7,90,2.

प्रहृत 1) partic. s. u. हर् mit प्र. — 2) m. N. pr. eines Mannes gaṇa अश्वादि zu P. 4,1,110.

प्रहृष्ट s. u. हर्ष् mit प्र. °रोमन् m. N. pr. eines Asura Kathās. 47,90.

प्रहेणक n. *eine Art Backwerk* Trik. 2,9,14. — Vgl. प्रहेलक.

प्रहेतृ (von हि mit प्र) nom. ag. *Treiber:* प्रहेतारमप्रहितम् RV. 8,88,5.

प्रहेति (wie eben, m. 1) *Wurfwaffe* VS. 15,15. fgg. — 2) N. pr. eines Rākshasa-Fürsten Muir, ST. 4,414. eines Asura Bhâg. P. 6,10,21. 8,10,20.

प्रहेय (wie eben) adj. *zu entsenden, Botendienst thuend* AV. 5,17,2. Çat. Br. 5,3,1,11.

प्रहेलक n. = वाचनक Hār. 152. Nach ÇKDr. und Wils. = प्रहेणक *eine Art Backwerk.*

प्रहेला (1. प्र + हे°) f. instr. °लया so v. a. *ohne sich irgend einen Zwang anzuthun, sans gêne* Spr. 2049.

प्रहेलि f. = प्रहेलिका Uǵǵval. zu Uṇādis. 4,117. Bhar. zu AK. 1,1,5,6. ÇKDr.

प्रहेलिका f. *Räthsel, räthselhafte Sprechweise* AK. 1,1,5,6. Trik. 1,1,116 (प्रहे° gedr.). H. 259. Halâj. 1,152. Kāvjād. 3,106. Pratāpar. 23. b, 3. Sāh. D. 5,14. 529. 640. Verz. d. Oxf. H. 208,a,41. 217,a,9. — Vgl. प्रवल्हिका.

प्रहोष m. wohl so v. a. प्रहुति. व्यानिनस्ये धनिनः प्रहोषे चिद्ररुषः RV. 1,150,2.

प्रहोषिन् von प्रहोष adj. *Opfergabe bringend:* अपादु शिप्र्यन्धसः सुदक्षस्य प्रहोषिणः । इन्दोरिन्द्रो यवाशिरः RV. 8,81,4.

प्रह्राद (von ह्राद् mit प्र) m. N. pr. des Obersten der Asura, mit dem patron. Kâjâdhava und Vaters des Virokana, TBr. 1,5,9,1. eines Sohnes des Hiranjakaçipu, Feindes des Indra und Freundes des Vishṇu, MBh. 1,2432. 5,1202. fgg. 12,3662. 4368. fgg. 6654. fgg. 8023. fgg. Hariv. 187. 261. 2283. 12459. 12695. 12711. fgg. 12914. 12990. fgg. 13191. 13214. 13971. 14022. 14249. fgg. 14284. Bhâg. P. 1,3,11. 12,25. 5,18,7. 6,18,9. 13. 7,13,11. fgg. 9,17,14. — Vgl. प्रह्लाद.

प्रह्रास (von ह्रस् mit प्र) m. *Verkürzung, Abnahme, das Verkümmern:* यथा तैलक्षयाद्दीपः प्रह्रासमुपगच्छति । तथा कर्मक्षयाद्दैवं प्रह्रासमुपगच्छति ॥ MBh. 13,338.

प्रह्रादि m. pl. nach Çaṅk. *das Gefolge des* Asura Prahrâda Kaush. Up. in Ind. St. 1,414.

प्रह्लत्ति (von ह्लाद् mit प्र) f. nom. act. P. 6,4,95, Sch. Vop. 26,183. Die richtige Form ist प्रह्लन्ति Siddh. K. 209,b,8; vgl. P. 8,2,44, Vârtt. 1.

प्रह्लाद (wie eben) m. 1) *freudige Erregung, angenehme Empfindung* Viçva im ÇKDr. Suçr. 2,423,14. 424,18. प्रह्लादं जगदासवान् R. Gorr. 1,45,24. मनः° 5,13,17. MBh. 1,2847. — 2) *Laut, Ton* H. an. 3,380. Dhar. im ÇKDr. — 3) N. pr. eines frommen Daitja (s. प्रह्राद) H. 699. an. 3,386. 4,189. प्रह्लादश्चास्मि दैत्यानाम् Bhag. 10,30. Arǵ. 5,20. 8,20. MBh. 1,2526. 2642. 2667. 2,2314. fgg. 3,1029. fgg. 12,6146. 14,248. VP. 124. fgg. 153. Spr. 2871. Verz. d. Oxf. H. 257,a,11. eines Nâga MBh. 2,362. eines Pragâpati 487. — 4) pl. N. pr. eines Volkes MBh. 6,354 VP. 188).

प्रह्लादक (vom caus. von ह्लाद् mit प्र) adj. *angenehm erregend, erfrischend:* चन्द्र Ṛt. 3,9.

प्रह्लादन (wie eben) 1) adj. f. ई dass. Suçr. 1,178,16. 188,5. 2,424,7. Ragh. 13,4. वक्त्र° Suçr. 1,187,10. मुख° (so ist wohl st. मुख्य° zu lesen) MBh. 3,11446. मनः° 14,2045. R. 1,18,12. — 2) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124,a. — 3) n. *das Erregen in angenehmer Weise, Erfrischen* Hariv. 3603. Suçr. 1,151,9. 2,5,2. Ragh. 4,12.

प्रह्लादिन् (von प्रह्लाद) adj. *angenehm erregend, erfrischend:* मनःप्रह्लादिनी MBh. 2,62. 12,7609. 14,2283.

प्रह्व (von ह्वर् mit प्र) Uṇādis. 1,153. P. 3,2,3, Vârtt., Sch. Vop. 26,33. adj. f. आ 1) *vorgebeugt; geneigt, gebogen, schief; demüthig sich verneigend, demüthig* Uǵǵval. Halâj. 5,53. Ait. Br. 3,9. प्रह्वा इवन्वाय

वेद्यां दण्डमयस्प्रभ्य Âçv. Çr. 3,1. स्थूणा Çâñkh. Çr. 17,5,5. पवित्रे प्रह्वे कृत्वा Çâñkh. Gṛhj. 1,8. Kauç. 61. 67. — प्रह्वो ऽभवद्रातुरूपस्त्वे सः *er verneigte sich* Ait. 1,5. MBh. 1,7349. 2,587. 3,13493. 13498. 13662. 5, 137. 6,3315. 5777. 12,9107. 3253. 14,2173. R. Gorr. 1,38,24. 2,38,21. 6,82,130. fg. 96,9. 98,3. प्रह्वेषनिर्बन्धरूपो हि सतः Ragh. 16,80. Som. Nala 25. Kathâs. 12,162. 15,129. 16,8. 20,174. 27,41. 32,186. 37,74. 39,99. 43,13. 115. 240. 44,180. 45,165. 46,127. 49,158. 50,126. 185. Râga-Tar. 2,111. 4,555. 5,307. Bhâg. P. 7,3,25. प्रह्वाञ्जलिपुट adj. R. 2, 16,25. प्रह्वाभिवादन Bhâg. P. 1,11,23. भय° Kathâs. 7,98. प्रीति° 22, 254. प्रणमेद्दण्डवद्भूमौ भक्तिप्रह्वेण चेतसा Bhâg. P. 6,19,9. — 2) *geneigt zu* so v. a. *hingegeben, hängend an* AK. 3,4,13.59. H. 385. Halâj. 2,197.

प्रह्वाण (von ह्वा mit प्र) *das Anrufen:* यन्नामधेयश्रवणानुकीर्तनाद्यत्प्रह्वणाद्यत्स्मरणादपि Bhâg. P. 3,33,6.

प्रह्वल s. u. प्रकुल.

प्रह्वलीका f. Halâj. 1,152 uncorrecte Form für प्रवल्हिका *Räthsel.*

प्रह्वाण so v. a. प्रह्व 1. प्रह्वाणा इव सर्पन्ति Pañkav. Br. 6,7,10. Schol. zu Kâtj. Çr. 9,6,33. Çâñkh. Çr. 5,16,3 (wo fälschlich प्रह्वाणा steht).

प्रह्वाय (von ह्वा mit प्र) m. nom. act. P. 3,3,72, Sch.

1. प्रा im Veda Nebenform zu 1. पर् und von gleicher Bedeutung Dhâtup. 24,53. Auf प्रा gehen folgende Formen zurück: अप्रास्, प्रासि, अप्रात्; अप्रास् 3. sg. aor.; पप्रौ, पप्रौ, पप्रौथ, पप्रिवंस्, पप्रुषी; pass. (आ) अप्रायि; *füllen:* प्रास्युदरम् ṚV. 1,42,9. 73,8. 69,1. 146,1. 6,17,3. 8,1, 23. AV. 13,2,35. येयामिन्द्रो घृतहस्ता दुरोणा आं अपि प्राता (partic., = पूर्णा Sâj.) निषीदेति ṚV. 7,16,8.

— आ *erfüllen:* विश्वमाप्रा अन्तरिक्षं महित्वा ṚV. 1,52,13. आ पप्रौ पार्थिवं रजः 81,5. 115,1 (P. 2,4,80, Sch.). 4,52,6. 6. 53,3. 7,20,4. 98, 8. 10,127,2. 134,1.

2. प्रा (= 1. प्रा) am Ende eines comp. mit प्र wechselnd. Vgl. अन्तरिक्ष°, आकृति°, कल्प°, काम°, कृष्टि°, क्रतु°, चर्षणि°, जरणि°, रथ°, रोदसी°.

3. प्रा = 3. पर् (!). Vgl. आप्र.

प्रांशु (1. प्र + अंशु) 1) adj. *hoch* AK. 3,2,19. H. 1429. Halâj. 4,66. von Personen: तणात्प्रांशुः तणाद्ध्रस्वः MBh. 1,5367. 3,11096. 13,6966 (neben वामन von Vishṇu). प्रांशुलभ्ये फले *von einem Hochgewachsenen* Ragh. 1,3. शाल° 13. Varâh. Laghuǵ. 2,14. Bhâg. P. 3,21,47. von Çiva Çiv. मन्त्र MBh. 12,4280. वेश्मानि 5,3578. द्रुम Ragh. 15,19. Kathâs. 2,4. अतिप्रांशुवंशकाण्ड Prab. 21,10. गिरि MBh. 6,420. R. 3,21,13. 4,63,22. 6, 15,20. Kumâras. 6,51. शिलास्तम्भ Kathâs. 12,174. °प्राकार 38,20. Hariv. 3098. नगरपरिघप्रांशुबाहु *lang* Çâk. 48. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Manu Vaivasvata Hariv. 614. VP. 348. des Vatsapri (Vatsaprîti) 352. Mârk. P. 118,1. 3. Bhâg. P. 9,2,24. LIA. I, Anh. xv.

प्रांशुता (von प्रांशु) f. *Höhe* R. 5,17,22.

प्राक् s. u. प्राञ्च्.

प्राकर m. N. pr. eines Sohnes des Djutimant Mârk. P. 53,23. n. N. des nach ihm benannten Varsha 26. In VP. 199 st. dessen पीवर.

प्राकरणिक (von प्रकरण) adj. *zu dem in Rede stehenden Gegenstand —, zum Kapitel —, zu der Gattung gehörig* Schol. zu Kâtj. Çr. 21,19. Pratâpar. 9,b,6. Schol. zu Kâtjâd. 2,312. अ° Kull. zu M. 3,285.

प्राकर्ष (von प्रकर्ष) n. N. eines Sâman Ind. St. 3,225,b.

प्राकर्षिक adj. = प्रकर्षं नित्यमर्हति *den Vorzug verdienend* gaṇa छेदादि zu P. 5,1,64.

प्राकर्षिक nach Uṇâdis. 2,41 von कष् mit प्रा; eher von प्रकर्ष. m. nach Uǵǵval. रामाया नर्तकः परदारोपजीवी च *ein von einer Frau unterhaltener Tänzer und Einer, der von den Frauen Anderer lebt.*

प्राकाम्य (von प्रकाम) n. (vollkommene) *Willensfreiheit* Trik. 3,2,27. H. 202. MBh. 14,1072. Kumâras. 2,11. Gauḍap. zu Sâṁkhjak. 23. Mârk. P. 40,29. 32. 101,13. Verz. d. Oxf. H. 51,a,16. 184,a,14. 231,b,11. Ver. in LA. 3,19.

प्राकार (von 3. कर् mit प्र und Dehnung des Vocals der Präposition) m. P. 6,3,122, Vârtt. 2. Vop. 26,170. *Umfassungswand, Wall* AK. 2,2, 3. Trik. 2,2,10. H. 980. Halâj. 2,133. प्रासादगोपुरोपेतात्मुनिव्याधिः प्राकारैः परिश्रितः Çâñkh. Çr. 16,18,14. °स्थो धनुर्धरः M. 7.74. 196. 9,289. चैत्य° MBh. 2,814. 4.296. 1399. 7,8184. R. 2,80,19. 6,6,12 (पुर°). 37,16. 93,7. Spr. 2465. 3181. Ragh. 12,71. Varâh. Bṛh. S. 43 (43),9. Suçr. 12,38. Vid. 27. °भञ्जन Kathâs. 12,42. 35,152. Pañkat. III,48. 47,6. Râga-Tar. 2,20. Bhâg. P. 4,9,56. Mârk. P. 49,43 (wo सान्सेघव-प्रप्राकारं zu lesen ist). 46. 51,64. 66,9. सु° adj. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,6, Çl. 15. गुण° Verz. d. Oxf. H. 209,a,19. प्राकाराग्र H. 981. Halâj. 5,2. Am Ende eines adj. comp. f. आ R. 5,1,84.

प्राकारकर्ण (प्रा° + कर्ण) m. *Wallohr*, N. pr. eines der Minister des Eulenkönigs Arimardana Pañkat. 173,21.

प्राकारमर्दि m. patron. von प्राकारमर्दिन् gaṇa बाह्वादि zu P. 4,1,96.

प्राकारमर्दिन् (प्रा° + म°) m. N. pr. eines Mannes gaṇa बाह्वादि zu P. 4,1,96. — Vgl. नगरमर्दिन्.

प्राकारीय (von प्राकार) adj. *zu einem Wall geeignet, einen Wall verdienend:* इष्टकाः Schol. zu P. 5,1,12. 16. देश ebend.

प्राकारक in der Stelle: यत्प्राशीयात्प्राकारकः स्यात् यन्न प्राशीयाद्रक्तिः स्यात् Kâṭh. 29,2. viell. *verschüttend* (von 3. कर् mit प्रा).

प्राकाश (von प्रकाश) m. *Metallspiegel*, nach einigen Comm. *ein Schmuckgegenstand* TBr. 1,8,2,3 (प्र° gedr.). Pañkav. Br. 18,9,10. Lâṭj. 9,2,13. Çat. Br. 5,4,5.22. Âçv. Çr. 9,4.

प्राकाश्य (wie eben) n. *das Offenbarsein; Bekanntsein, Berühmtheit* AK. 3,4,32,13.17. 5,12. H. an. 2,316. Hariv. 5922. Bhar. beim Schol. zu Çâk. 8,20. प्राकाश्यं चैव गच्छन्ति MBh. 12,10849. 14,1043. Spr. 73..

Suçr. 1,7,10. — Vgl. 2. प्रकाश्य.

प्राकृत (von प्रकृति) adj. f. आ und ई 1) *ursprünglich, natürlich, unverändert, normal, gewöhnlich, gemein* Çat. Br. 1,1,2,7. 11,2,5,1. Kâtj. Çr. 1,5,4. 12,3,16. 16,4,30. Çâñkh. Çr. 1,17,19. 7,21,7. 9,7, 2. 11,11. Âçv. Çr. 3,2. 12,8. ṚV. Prât. 2,8. 13. 4,11. 15,7. 17,23. Taitt. Prât. in Ind. St. 4,245. Upal. 3,7. प्रयत्न *normal, gewöhnlich* Pat. zu P. 8,2.84. Weber, Ǵjot. 100.102. प्राकृतो जन सज्जन्ते Spr. 2169. सखा, शत्रुः 3093. व्याघ्र 1197. कृच्छ्र M. 11,158. यज्ञ MBh. 3,10669. कर्मन् 13864 (wo कर्मणा zu lesen ist). Hariv. 978.. सत्त्व *ein gewöhnliches Thier* Pañkat. 25,2. °मिठ्य: (Gegens. महामिठ्यः) Prab. 61,17. von Menschen so v. a. *gewöhnlich, gemein, Einer aus dem gro... fen* AK. 2,10,16. H. 932. Halâj. 2.193. M. 8,336. Bhâg. 18,28. Brih...

2,1. Hiḍ. 1,36. MBh. 14,2026. Hariv. 3322. R. 2,52,15. 108,2. Spr. 2887. Mṛkkh. 147,6. Kathās. 13,60. 40,68. Wind. Sancara 94. Verz. d. Oxf. H. 256,a,17. म्रति॰ Vedāntas. (Allah.) No. 81. (ब्राह्मणाः) प्राकृताः संस्कृतास्तथा MBh. 3,13437. ह्रतस R. 3,35,19. प्राकृताः स्त्रियः MBh. 4,276. R. 5,101,6. सुप्राकृतेव स्त्री *ganz gemein* R. Schl. 2,22,19. वचांसि *gemeine Reden* Hariv. 14581. प्राकृती बुद्धिः R. 1,75,23. ॰कृता ed. Bomb. 24 (der Schol. aber wieder प्राकृती) und Gorr. 77,20. *die gemeine Sprache* ist *die vom Volk gesprochene*, das Prâkrit, *welches die Grammatiker aus dem Sanskrit ableiten:* प्रकृतिः संस्कृतम् तत्र भवं तत आगतं च प्राकृतम् Hemak. in Verz. d. Oxf. H. No. 410. प्राकृतभाषिन् Mṛkkh. 2,15. Kathās. 6,148. Kâvjâd. 1,33. fgg. Schol. zu Çâk. 9,6. Verz. d. B. H. 154,3 v. u. 292,10 v. u. Ind. St. 8,295. Eine der 7 Strecken der Planetenbahn heisst प्राकृत Varâh. Bṛh. S. 7,3. sie umfasst nach Parâçara die Nakshatra Svâti, Bharaṇî, Rohiṇî und Kṛttikâ 9,13.14. — 2) *aus der Natur hervorgegangen, zu ihr in Beziehung stehend, materiell* VP. bei Muir, ST. IV, 34. fg. गुणाः Bhâg. P. 3,27,1. सर्ग *die primitive, aus der Natur hervorgehende Schöpfung* VP. 37. Bhâg. P. 3,10,17. Mârk. P. 45,73. 47,32. 35. 36. Verz. d. Oxf. H. 82,b,18. 19. लय, प्रलय, प्रतिसंचर *eine Auflösung, bei der Alles wieder in den Zustand der Natur zurückkehrt*, VP. 12. 630. 635. Mârk. P. 46,3. nach dem Brahmavaiv. P. im ÇKDr. auch = प्रकृतेर्लयः *die Auflösung der Natur.*

प्राकृतकामधेनु (प्रा॰ + का॰) f. Titel einer *Prâkrit*-Grammatik Colebr. Misc. Ess. II, 48.

प्राकृतचन्द्रिका (प्रा॰ + च॰) f. Titel der *Prâkrit*-Grammatik des Vararuki, die auch प्राकृतप्रकाश heisst, Colebr. Misc. Ess. II, 44. 48. Verz. d. Oxf. H. No. 405.

प्राकृतत्व n. nom. abstr. von प्राकृत 1. Kâtj. Çr. 5,4,3.

प्राकृतदीपिका (प्रा॰ + दी॰) f. Titel eines Commentars zum Saṁkshiptasâra Lassen, Institt. linguae pracr. 16.

प्राकृतपाद (प्रा॰ + पाद) m. Titel einer *Prâkrit*-Grammatik von Nârâjaṇa Verz. d. Oxf. H. No. 413.

प्राकृतपिङ्गल (प्रा॰ + पि॰) Piṅgala's Schrift über die *Prâkrit-Metra* Colebr. Misc. Ess. II, 22. 63. Ind. St. 8,202 u. s. w.

प्राकृतप्रकाश (प्रा॰ + प्र॰) m. Titel von Vararuki's *Prâkrit*-Grammatik, vollständig herausgegeben von Cowell. Verz. d. Oxf. H. No. 405. — Vgl. प्राकृतचन्द्रिका.

प्राकृतमनोरमा oder einfach मनोरमा f. Titel von Bhâmaha's Commentar zum प्राकृतप्रकाश Colebr. Misc. Ess. II, 22. 44.

प्राकृतलङ्केश्वर (प्रा॰ + ल॰) Titel einer *Prâkrit*-Grammatik Colebr. Misc. Ess. II, 48.

प्राकृतशासन (प्रा॰ + शा॰) n. *Lehrbuch der Prâkrit-Sprache* Lassen, Institt. linguae pracr. 19, N. 1.

प्राकृतसर्वस्व (प्रा॰ + स॰) n. Titel einer Schrift Ind. St. 8,273.

प्राकृतायन m. patron. von प्रकृत gaṇa अश्वादि zu P. 4,1,110.

प्राकृतिक adj. (f. ई) von प्रकृति *Natur* Siddhântaçir. 3,64. Sâṁkhjak. 43. Wilson in Sâṁkhjak. S. 142. 143. Bhâg. P. I, xlviii. Vâju P. in Verz. d. Oxf. H. 49,b,8. Tattvas. 31.

प्राक्कर्मन् (प्राञ्च् + क॰) n. 1) *ein vorgängiges, vorbereitendes Verfahren* Suçr. 2,409,17. — 2) *eine in einem früheren Leben vollbrachte Handlung:* प्राक्कर्मोपार्जितं ह्यस्तोः सर्वमेव शुभाशुभम् Kathâs. 40,113. 39. Verz. d. B. H. 298,23.

प्राक्कल्प (प्राञ्च् + क॰) m. *Vorzeit:* प्राक्कल्पविषयाधिपाः Mârk. P. 118, 30. — Vgl. पुराकल्प, पूर्वकल्प.

प्राक्कूल (प्राञ्च् + कूल) adj. *dessen Büschel nach Osten gerichtet sind*, von Kuça-Gras Âçv. Gṛhj. 3,2.5. M. 2,75. Bhâg. P. 8,24,40. Fehlerhaft für प्राक्तूल (s. u. तूल), wie auch einige Hdschrr. des Âçv. Gṛhj. haben. Derselbe Fehler in दक्षिणाक्कूल (u. कूल falsch erklärt) *mit nach Süden gerichteten Grasspitzen* und प्राचीनकूल *mit nach Osten gerichteten Grasspitzen* Bhâg. P. 4,19,17.

प्राक्केवल (प्राञ्च् + के॰) adj. heisst eine Krankheit, *welche in ihrer eigenthümlichen Form auftritt ohne vorgängige anderweitige Krankheitserscheinungen und ohne Complication*, Suçr. 1,127,10. 13.

प्राक्चरणा (प्राञ्च् + च॰) adj. heissen die weiblichen Geschlechtstheile, *welche den Fehler haben in der Erregung beim Beischlaf dem Manne voranzueilen*, Çârṅg. Saṁh. 1,7,102; vgl. Suçr. 2,296,13. 297,8. ÇKDr. u. d. W. योनि, wo sie चरणानन्दपूर्वा oder अतिपूर्वा heissen.

प्राक्चिरम् (प्राक् + चि॰) adv. *ehe es zu spät ist, bei Zeiten:* प्रदीप्य यः प्रदीप्ताग्निं प्राक्चिरं नाभिधावति । भस्मापि स न विन्देत शिष्टं क्व चन भारत ॥ MBh. 2,2130.

प्राक्छाय (प्राञ्च् + छाया) n. *das nach Osten-Fallen des Schattens:* ॰छाये कुञ्जरस्य M. 3,274.

प्राक्तन (von प्राक्) adj. f. ई *früher, ehemalig, alt* Hariv. 11590. Ragh. 1,20. ॰जन्मन् Kumâras. 1,30. Kathâs. 27,101. Bhâg. P. 7,10,36. कान्ति Çrut. 26. Kumâras. 6,10. ॰कर्मबन्धनैः प्राक्तनकर्मन् — दैव *Schicksal* Gâṭâdh. im ÇKDr.) Pañkat. III, 160. Verz. d. B. H. 288,2 v. u. यथाद्विजवाथा Kathâs. 27,108. 29,95. 39,159. 40,101. 106. 46,14. Râga-Tar. 6,147. Bhâg. P. 4,13,31. Sâh. D. 23,20. 26,2 (Gegens. इदानींतन). Hit. 15,1. Schol. in der Einleit. zu Kaurap.

प्राक्तनय (प्राक् + त॰) m. Bhâg. P. 3,1,25 vom Comm. durch *ein früherer Schüler* erklärt; es ist aber wohl die v. l. प्रागनय vorzuziehen.

प्राक्तात् (von प्राक्) adv. *von vorn, von Ost* AV. 18,3,3.

प्राक्तात् (wie eben) adv. dass. ṚV. 7,104,19.

प्राक्तूल s. u. तूल und vgl. प्राक्कूल.

प्राक्पद (प्राञ्च् + पद) n. *ein vorangehendes Wort, das vordere Glied eines Compositum* Ind. St. 8,463. AK. 3,6,6,40. — Vgl. पूर्वपद.

प्राक्पुष्पा (प्राञ्च् + पुष्प) f. P. 4,1,64, Vârtt. 1, Sch. Vop. 4,15.

प्राक्फल (प्राञ्च् + फल) m. *Brodfruchtbaum* (पनस) Gâṭâdh. im ÇKDr.

प्राक्फल्गुनी = पूर्वफल्गुनी Koshṭhîpradîpa im ÇKDr.

प्राक्फल्गुनीभव (प्रा॰ + भव) m. *der Planet Jupiter* Hâr. 36.

प्राक्फाल्गुन m. dass. Çabdar. im ÇKDr.

प्राक्फाल्गुनी f. pl. = पूर्वफाल्गुनी Varâh. Bṛh. S. 15,9.

प्राक्फाल्गुनेय m. *der Planet Jupiter* Trik. 1,1,91.

प्राक्क्रियाकौमुद adj. von प्रक्रियाकौमुदी Verz. d. Oxf. H. 161,a,4 v. u.

प्राक्तात् (von प्राक्) adv. *von vorn, von Ost* Gobh. 1,7,25. 8,6.

प्राक्शिरस् (प्राञ्च् + शि॰) adj. *den Kopf nach vorn, nach Osten gerichtet habend* Çat. Br. 14,9,3,13. Âçv. Gṛhj. 4,1,23. Kâtj. Çr. 6,5,

17. 25,7,19. Pâr. Gṛhj. 3,2. MBh. 13,5063. Mârk. P. 59,26.

प्राक्शिरस्क adj. dass. Suçr. 1,69,7.

प्राक्शृङ्गवन्त् (von प्राञ्च् + शृङ्ग) m. N. pr. eines Ṛshi MBh. 9,2998.

प्राक्श्लिष्ट s. प्राश्लिष्ट.

प्राक्षालन Hariv. 14684 fehlerhaft für प्रक्षालन.

प्राक्संध्या (प्राञ्च् + सं°) f. *Morgendämmerung* Hariv. 4260. Varâh. Bṛh. S. 29,5.

प्राक्सवन (प्राञ्च् + स°) n. *Morgenlibation* Hariv. 2802 (प्राक् सवने gedr.).

प्राक्सोम (प्राक् + सोम) adj. *was dem* Soma-*Opfer vorangeht* Ind. St. 5,14. fg.

प्राक्सौमिक (प्राक् + सौ°) adj. f. ई *dem* Soma-*Opfer vorangehend:* क्रिया: Jâǵń. 1,124.

प्राक्स्रोतस् (प्राञ्च् + स्रो°) adj. *nach Osten fliessend:* नदी R. 2,91,14 (100,12 Gorr.). प्राक्स्रोतसो नद्यः प्रत्यक्स्रोतसो नदा नर्मदां विनेत्याङ्कः Mallin. zu Çiç. 4,66. Schlegel und Gorresio schreiben प्राक्स्रोतस्.

प्राखर्य n. nom. abstr. von प्रखर ÇKDr. und Wilson.

प्रागग्र (प्राञ्च् + अग्र) adj. *dessen Spitze* oder *Anfang nach vorn, nach Osten gerichtet ist* Kâtj. Çr. 1,3,15. Lâṭj. 2,6,7. Gobh. 1,6,13. Çâṅkh. Gṛhj. 1,8. Çr. 4,6,8. दर्भाः Bhâg. P. 4,29,49. 8,9,15. — Vgl. प्राक्कूल.

प्रांगद्य adj. von प्रगदिन् P. 4,2,80.

प्रागपँम् (प्राक् + अपम् aus अपाक्) adv. *von vorn nach hinten gerichtet, zwischen vorn und hinten sich bewegend:* अयं प्रागपं प्राणः सन्नदपाया सर्वाण्यङ्गान्यनुसंचरति Çat. Br. 8,1,4,2.

प्रागपरायत (प्राञ्च् - अपर + आयत) adj. *nach Osten und Westen sich ausdehnend* Varâh. Bṛh. S. 53,120. — Vgl. प्रागायत.

प्रागभाव (प्राञ्च् + अभाव) m. *vorangehendes Nichtsein* so v. a. *Seinwerden* Tarkas. 4. अनादिः सान्तः प्रागभावः 57. Gauḍap. zu Sâṅkhjak. 4. Bhâshâp. 11. Schol. zu Kap. 1,105. Colebr. Misc. Ess. I,288. Müller in Z. d. d. m. G. 6,14. °विचार m. Titel eines Buches Hall 47.

प्रागल्भ Sâh. D. 133 fehlerhaft für प्रागल्भ्य, wie die ältere Ausg. liest.

प्रागल्भ्य (von प्रगल्भ) n. *Selbstvertrauen, Zuversicht;* = निःसाध्वसत्व Sâh. D. 133. MBh. 5,1332. Hariv. 5534. R. 6,40,14. Suçr. 1,13,10. Mâlatîm. beim Schol. zu Daçak. 88,5 v. u. Spr. 3739. Bhâg. P. 1,16, 29. H. 509. Dhûrtas. 67,17. प्रागल्भ्यं याति तोयदाः Hariv. 3577. अनेकशास्त्राधिगतबुद्धि° *Selbstständigkeit des Geistes, Sicherheit im Urtheil* Pańkat. 31,5. 112,19.

प्रागल्भ्यवन्त् (von प्रागल्भ्य) adj. *Selbstvertrauen besitzend, dreist, pochend auf:* कुल° Kathâs. 46,8.

प्रागवस्था (प्राञ्च् + अव°) f. *ein früherer Zustand:* स्रगत: Sâj. bei Burnouf, Bhâg. P. I, x.

प्रागह्नि m. N. pr. eines Lehrers Çâṅkh. Çr. 26,4. Davon adj. °ह्नीय 4,2,14.

प्रागाथ adj. f. ई *zu den* Pragâtha *d. i. zum 8ten* Maṇḍala *des* Ṛ V. *gehörig* Âçv. Çr. 4,7. Sarvânukr. in Ind. St. 1,389. Ṛ V. Prât. 1,31.

प्रागाथिक adj. (f. आ) von प्रगाथ Lâṭj. 6,2,16. *zum 8ten* Maṇḍala *des* Ṛ V. *gehörig* Çâṅkh. Çr. 5,10,26.

प्रागायत (प्राञ्च् + आ°) adj. *sich nach Osten hin ausdehnend* Âçv. Çr. 1,8. MBh. 6,196.203. Fälschlich प्राङायत Kauç. 137. — Vgl. प्रागपरायत.

प्रागार in einer Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,32,7 nach Hall so v. a. अगार oder आगार *Gebäude;* viell. *Hauptgebäude.*

प्रागाह्निक adj. = पौर्वाह्णिक *zum Vormittag in Beziehung stehend* MBh. 5,7368.

प्रागिवीय adj. von प्रागिव (s. P. 5,3,70) Verz. d. Oxf. H. 162, *a*, 25. 164, *a*, 8 v. o.

प्रागुक्ति (प्राञ्च् + उक्ति) f. *vorheriges Aussprechen* Schol. zu VS. Prât. 4,23.

प्रागुत्तर (प्राञ्च् + उ°) adj. f. आ *nordöstlich:* दिश् MBh. 2,1032. Hariv. 14504. R. 1,41,24 (42,23 Gorr.). R. Gorr. 1,51,1 (50,1 Schl. subst. ohne दिश्). मेरोः °रे दिग्विभागे MBh. 12,13221. नगरस्य °दिग्भागे Pańkat. 106,22. प्रागुत्तरेण adv. *nordöstlich von* (ablat.) MBh. 1,6960.

प्रागुदञ्च् (प्राञ्च् + उ°) adj. f. °दीची dass.: दिश् (auch subst. f. ohne दिश्) Çâṅkh. Gṛhj. 1,18. Çr. 2,9,21. 4,15,1. Kâtj. Çr. 4,2,4. 13,15. 16,3,15. Jâǵń. 3,55. MBh. 2,66. 3,11410. 13,4662. Bhâg. P. 3,33,33. 9,8,9. Mârk. P. 29,17. °दक्प्रवणा Shaḍv. Br. 2,10. Kauç. 60. 83. प्रागुदङ्मुख M. 2,61 (nach Kull. *das Gesicht nach Osten oder nach Norden gewandt habend*). Bhâg. P. 8,24,40 (°दङ्मुख Burn.). °दक् adv. Âçv. Çr. 2,6.

प्राग्गमनवन्त् (von प्राञ्च् + गमन) adj. *vorwärts gehend* Vedântas. (Allah.) No. 54.

प्राग्गामिन् (प्राक् + गा°) adj. *vorangehend, die Absicht habend vorangehen* R. ed. Bomb. 2,31,9. प्रगामिन् Schl.

प्राग्ग्रीव (प्राञ्च् + ग्रीवा) adj. *dessen Hals nach Osten gerichtet ist* Âçv. Gṛhj. 1,8.14. Kauç. 1.67. Kâtj. Çr. 1,10,4.

प्राग्घितीय adj. von प्राग्घितात् (P. 4,4,75) Verz. d. Oxf. H. 162, *a*, 21. 164, *a*, 7 v. u. An beiden Stellen fälschlich प्राग्घितीय.

प्राग्जन्मन् (प्राञ्च् + ज°) n. *eine frühere Geburt, ein früheres Leben* Kathâs. 16,120. 27,131. 28,117. 46,215. Râǵa-Tar. 4,21. Bhâg. P. 8, 3,1. — Vgl. पूर्वजन्मन्.

प्राग्जात vielleicht fehlerhaft für प्राग्जाति Spr. 466.

प्राग्जाति (प्राञ्च् + जाति) f. = पूर्वजन्मन् Kathâs. 23,42. — Vgl. पूर्वजाति.

प्राग्ज्योतिष (प्राञ्च् + ज्योतिस्) n. N. pr. einer Stadt, in der der Dämon Naraka gehaust haben soll; adj. *zu dieser Stadt in Beziehung stehend;* m. pl. N. des in jener oder um *jene* Stadt wohnenden Volkes (nach Trik. 2,1,8 m. sg. N. pr. eines Landes, = कामरूप). °षं नाम बभूव दुर्गं पुरं घोरमसुराणामसह्यम् MBh. 5,1887. 2,1567. 12,12956. 14,2175. Hariv. 3117. 9131. R. Gorr. 1,35,6. 4,43,36, v. l. Râǵa-Tar. 4,171. Hall in der Einl. zu Vâsavad. 52. °गत MBh. 6,2856. °षो नृपतिः, राजा u. s. w., und auch ohne diesen Beisatz, *König von* Pr. *d. i.* Bhagadatta 2, 1000. 1002. 1268, 1896. 6,3664. 5147. fg. Hariv. 6801. Ragh. 4,81. Râǵa-Tar. 2,147. 8,2912. प्राग्ज्योतिषाः Mârk. P. 57,44. 58,13. = कामरूपाः H. 936. In comp. mit andern Völkernamen Varâh. Bṛh. S. 14,6. 16,1. °ज्येष्ठ Bein. Vishṇu's MBh. 12,12864. In der Stelle: प्राग्ज्योतिषमपरा[illegible] दिशि पुण्यमुपगम्य देशमनुदित उदकग्रहणम् Çâṅkh. Gṛhj. 6.[illegible] das Wort als adv. *vor Anbruch des Lichts* zu bedeuten. –[illegible] 1,351. fgg. und उत्तरज्योतिष.

प्राग्दक्षिण (प्राञ्च् + द°) adj. (°णम् adv.) f. आ *südöstlic*[illegible]

80. 83. Âçv. Çr. 2,6. Kâtj. Çr. 16,5,17. AK. 2,1,7. H. 952. Mârk. P. 58,76. °प्रत्रया Âçv. Grhj. 4,1.

प्राग्दक्षिणाञ्च् (प्रा° + अञ्च्) adj. *nach Südosten gerichtet* Çâñkh. Çr. 4,14,9.

प्राग्दण्ड (प्राञ्च् + द°) adj. *dessen Stiel nach Osten steht* Kauç. 6. 91. Çâñkh. Çr. 2,9,16. 4,7,6.

प्राग्दिश् (प्राञ्च् + दिश्) f. *Osten* Hariv. 14040.

प्राग्दिशीय adj. von प्राग्दिश् (P. 5,3,1) Schol. zu P. 5,3,2. Verz. d Oxf. H. 162,a,25. 164,a,3 v. u.

प्राग्दीव्यतीय adj. von प्राग्दीव्यतः (P. 4,4,83) Verz. d. Oxf. H. 162, a,20. 164,a,8 v. u.

प्राग्देश (प्राञ्च् + देश) m. 1) *das östliche Land, das Land der östlichen Völker*; = प्राचां देशः Schol. zu P. 1,1,75. — 2) *die frühere —, ehemalige Stelle* Hariv. 444, wo wohl °देशे zu lesen ist.

प्राग्द्वार् (प्राञ्च् + द्वार्) f. *eine nach Osten gehende Thür* Bhâg. P. 4, 25, 47. fg.

1. प्राग्द्वार (प्राञ्च् + द्वार) n. °द्वारि so v. a. *vorn an der Thür* R. 2,78,5.

2. प्राग्द्वार (wie eben) adj. *dessen Thür nach Osten geht* Kauç. 24. 34. Kâtj. Çr. 16,3,14. 26,1,14. Bez. der 7 von Kṛttikâ gerechneten Mondhäuser Varâh. Bṛh. S. 46,13 (14). Weber, Nax. II, 377, N. 1. In derselben Bed. प्राग्द्वारिक Bhaṭṭotpala zu Varâh. Bṛh. S. 46, 13 (14).

प्राग्घितीय s. प्राग्घितीय.

प्राग्बोधि (प्राञ्च् + बो°) N. pr. eines Berges Hiouen-thsang I, 467.

प्राग्भक्त (प्राञ्च् + भक्त) n. *das Einnehmen von Arzeneien vor dem Essen* Suçr. 2,554,7. 14.

प्राग्भाग (प्राञ्च् + भाग) m. *Vordertheil*: वपुषः Halâj. 2,373.

प्राग्भार (प्राञ्च् + भार ?) m. 1) *Berggipfel* Trik. 2,3,2. विन्ध्य° Kathâs. 12,45. 14,11. — 2) *Menge, Masse*: तिमिर° Spr. 919. परिमल (Schol.: = प्रतिगन्ध) 1769. पङ्क° (Schol. 1: = तीर, Schol. 2 liest प्राग्ल्भार, was er durch संपूर्क erklärt) Prab. 5, 8. — 3) *Neigung*: प्राचीन *sich nach Osten neigend* Burn. Intr. 385, N. 2. als Beiw. von काय so v. a. *geneigt* Vjutp. 101. In कृत° 131 soll es *Schutzdach* (*Abdachung*) bedeuten.

प्राग्भाव m. nach ÇKDr. und Wilson v. l. für प्राग्भार *Berggipfel* Trik. 2,3,2.

प्राग्र (1. प्र + अग्र) n. *die äusserste Spitze* Nir. 3,17. Halâj. 2,26. Trik. 3,3,120. wo wohl so für प्राग्र्य zu lesen ist.

प्राग्रसर (प्राग्र + सर) adj. *an der äussersten Spitze gehend, der vorderste, beste*: धर्मात्मन् Çiç. 112 (v. l. प्राग्रहर).

प्राग्रहर (प्राग्र + हर) adj. (*das Allerbeste für sich nehmend*) *der vorzüglichste, beste* AK. 3,2,7. H. 1438. Halâj. 4,4. Ragh. 16,23. Kumâras. 7,48. Çiç. 112, v. l. für प्राग्रसर.

प्राग्वाट n. *dünne geronnene Milch* Trik. 2,9,17.

प्राग्र्य (von प्राग्र oder 1. प्र + अग्र्य) adj. *der vorderste, vorzüglichste* AK. 3,2,7. Halâj. 4,4. यशस् MBh. 9,3256. कुल° Hariv. 6494. Statt प्राग्र्य Trik. 3,3,120 ist wohl प्राग्र zu lesen. — Vgl. प्र°.

प्राग्वंश (प्राञ्च् + वंश) 1) adj. = प्राचीनवंश *dessen Tragbalken nach vorn, nach Osten gerichtet ist* Kâtj. Çr. 7,1,20. 8,1,24. Âpastamba beim Schol. 670,21. — 2) m. *der vor der Vedi gelegene Raum* AK. 2,7,15. H. 996. Âpastamba beim Schol. zu Kâtj. Çr. 688,11. Hariv. 2205. 2232 = 12365. 12231. Ragh. 15,61. Bhâg. P. 4,5,14. Schol.: यज्ञशालायाः पूर्वपश्चिमस्तम्भयोरर्पितं पूर्वपश्चिमायतं काष्ठं प्राग्वंशः. — 3) neben वंश unter den Beiwörtern von Vishṇu Hariv. 14120.

प्राग्वचन (प्राञ्च् + व°) n. 1) *vorheriges Aussprechen* Schol. zu VS. Prât. 4,22. — 2) *ein früherer Ausspruch* MBh. 12,4421.

प्राग्वट (प्राञ्च् + वट) N. pr. einer Stadt R. 2,71,9. 10.

प्राग्वत् (von प्राञ्च्) adv. *wie vorher, wie ehemals* Kathâs. 20,31. 28, 139. *wie oben* (im Buch) P. 1,2,37, Vârtt. 2, Sch.

प्राग्वृत्त n. = पूर्ववृत्त *ein früheres Benehmen* Kathâs. 43,154.

प्राग्वृत्तान्त (प्राञ्च् + वृ°) n. *eine frühere Begebenheit, ein früheres Abenteuer* Vet. in LA. 27,6.

प्राग्वेष (प्राञ्च् + वेष) m. *ein früheres Kleidungsstück* Râga-Tar. 3,229 (°वेश).

प्राग्ल्भार s. u. प्राग्भार 2.

प्राघर्मसद् adj. nach Sâj. so v. a. प्रकर्षेण दीप्तस्थाने वर्तमानः ṚV. 6,73,1.

प्राघात m. *Kampf, Schlacht*; fälschl. v. l. für प्रघात H. 797.

प्राघार (von घर् mit प्र) m. *Besprengung* AK. 3,3,16.

प्राघुण m. *Gast* Trik. 2,7,9. H. 499. प्राघुणक Halâj. 2,203. Spr. 186. Pañkat. 209,17. प्राघुणिका Bâla beim Schol. zu Naish. 2,56. fgg. श्रवणप्राघुणिकीकृता जनैः so v. a. *zu meinen Ohren gebracht* Naish. 2, 56. प्राघूर्णक H. 499. Pañkat. 117,10. प्राघूर्णिक H. 499, v. l. — Vgl. प्राहुणक.

प्राङ्गण (Kauç. 137), प्राङ्गीतण (Schol. zu Kâtj. Çr. 186,11), प्राङ्गीय Schol. zu Kâtj. Çr. 670,22. 690,16), प्राङ्गुशायिन् (Kâtj. Çr. 5,2,21) falsche Formen für प्रागयण, प्रागीतण, प्रागीय, प्राक्शायिन्.

प्राङ्ग m. *eine Art Trommel* (पणव) Çabdar. im ÇKDr. — Vgl. प्राङ्गण.

प्राङ्गण und प्राङ्गन n. 1) = अङ्गण, अङ्गन *Hof* H. 1004. Halâj. 2,144. 5,31. °द्वार Kathâs. 15,89. मन्दिर° 41,2. Hit. 30,2. 101,7. प्राङ्गणे प्राप्ते कन्यैषा का उदासते Çatr. 14,21. प्राङ्गन (v. l. प्राङ्गण) Bhâg. P. 3,23,21. Râga-Tar. 1,246. कान्यकुब्जोर्वी यमुनापारतो ऽस्य सा । अभूद्राकालिकातीरं गृहप्राङ्गनवद्वशे ॥ 4, 145. 5,40. — 2) प्राङ्गण = प्राङ्ग Çabdar. im ÇKDr.

1. प्राङ्न्याय (प्राञ्च् + न्याय) m. ein Ausdruck aus der Gerichtssprache: आचारेणावसन्नो ऽपि पुनर्लेखयते यदि । सो ऽभिधेयो जितः पूर्वं प्राङ्न्यायस्तु स उच्यते ॥ Vjavahârat. 19,2 v. u. Dieselben Worte mit der einzigen Variante प्राङ्न्यायश् führt ÇKDr. aus der Mit. als einen Ausspruch Kâtjâjana's an. Nach Wilson *plea of a former trial, special plea*; nach Haughton *a former trial of a cause, or the plea founded thereupon*.

2. प्राङ्न्याय (wie eben) adj. *der Regel nach vorwärts, östlich gerichtet*: देवकर्माणि Çâñkh. Çr. 1,1,13.

प्राङ्मुख (प्राञ्च् + मुख) adj. 1) *dessen Gesicht nach vorn, nach Osten gerichtet ist*, überh. *nach Osten gerichtet* (von leblosen Dingen) Âçv. Çr. 1,1. Grhj. 1,7. Çâñkh. Çr. 4,21,2. Lâtj. 1,5,12. 13. 5,2,2. M. 2,51. fg. 8,87. Suçr. 3,23. MBh. 1,772. R. 2,71,1. 113,3. Suçr. 1,15,7. 107,1. 158,19. Kumâras. 7,13. Varâh. Bṛh. S. 42 (43), 19. Mârk. P. 58,4. प्रत्यग्गुडर्मेकानयः प्राङ्मुखाः सिन्धुसत्तमाः MBh. 3,2598. °नैयर्णभद्रपीठ Râga-Tar. 3,239. Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 48. — 2) *geneigt zu Etwas, verlangend, wünschend*: विमानप्रस्थान Kathâs. 43,265.

प्राचा s. u. प्राञ्च्.

प्राचीजिह्व (प्रा° + जिह्वा) adj. *vorwärts züngelnd* ṚV. 1,140,3.

प्राचामन्यु (प्रा° + म°) adj. *vorwärts strebend:* Indra ṚV. 8,50,9.

प्राचार (1. प्र + आ°) adj. *contrary to rectitude, deviating from the ordinary institutions and observances* Wilson nach Çabdârthak.

प्राचार्य (1. प्र + आ°) m. *Schüler* (!) Wilson nach Çabdârthak.

प्राचिका f. AK. 3,6,1,8. *Bremse* Bhar. zu d. St. ÇKDr. *Falke:* प्राच्यसे प्राचिकाः श्येनाः Halâj. 2,98; vgl. प्राशिका.

प्राचिन्वत् m. = प्रचिन्वत् N. pr. eines Sohnes des Ǵanamegaja MBh. 1,3765. fg. Der Name wird hier fälschlich mit प्राची in Verbindung gebracht.

प्राची s. u. प्राञ्च्.

प्राचीन (von प्राञ्च्) P. 5,4,8, Sch. 1) adj. f. आ a) *nach vorn —, nach Osten gerichtet* H. 168. Halâj. 1,103. प्राचीनं बर्हिः स्तृणन् ṚV. 1,188, 4. 10,110,4. प्राचीनो यज्ञः सुधितं हि बर्हिः 7,7,3. मनः 1,54,5. स प्राचीनान्पर्वतान्दृंहदोजसाधराचीनमकृणोदपामपः 2,17,5. TS. 5,4,9,4. °प्रजनन Çat. Br. 7,4,2,40. °प्रवण Kâtj. Çr. 5,1,21. °द्वार Âçv. Çr. 3, 11. प्राचीनाग्र Çat. Br. 3,5,4,20. 6,1,14. Hariv. 83. R. 1,3,2. VP. 106, N. 3. Bhâg. P. 4,24,10. प्राचीनातान Ait. Br. 8,12. 17. TS. 6,1,1,4. Ind. St. 1,401. विरूपस्य समीचीनप्राचीने Namen zweier Sâman Ind. St. 3,236,b. — b) *früher, vorangehend:* °कल्प Schol. bei Wilson, Sâṁkhjak. S. 162. °पुण्य Kull. zu M. 5, 94. अतिप्राचीनाचार्य *ein sehr alter Lehrer* Ind. St. 2,251. °प्रवर Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 59, 20. °प्रक्रिया Ind. St. 4,173, N. — 2) प्राचीनम् adv. *vorn, vorwärts; nach Osten, östlich von* (abl.); *vor* (von Ort und Zeit), mit abl.: दक्षिणा, सव्या, प्राचीनम्, पश्चा RV. 2,27,11. प्राचीनम्, दक्षिणम्, अर्वाचीनम्, तिर्यक् MBh. 5,1677. प्राचीनं ग्रामादाम्राः P. 5,4,8, Sch. प्राचीनमुदिता सूर्यस्य ṚV. 7,76,3. प्राचीनमन्यदनु वर्तसे रज उदन्येन ज्योतिषा यासि सूर्य 10, 37,3. प्राचीनं ज्योतिः प्रदिशा दिशन्तः 110,7 (vgl. VS. 20,42). इतावद्वस्य प्राचीनं यावान्प्रत्यङ्समाहितः AV. 4,11,8. VS. 20,39. प्राचीनं संगवात् TBr. 1,5,3,1. TS. 3,1,9,1. Çat. Br. 10,1,5,2. पश्चात्प्राचीनं रेतो धीयते TS. 5,2,10,2. Çat. Br. 1,4,1,15. 17. अतः प्राचीनम् *von da an weiter* 3,4, 3,2. — 3) f. आ *Clypea hernandifolia Wight. et Arn.* AK. 2,4,3,3. = रास्ना Çabdak. im ÇKDr. — 4) m. oder n. = प्राचीर *Hecke* H. 982.

प्राचीनआवीतिन् adj. = प्राचीनावीतिन् M. 2,63. Anders u. आवीतिन् aufgefasst.

प्राचीनकूल adj. = प्राक्कूल Bhâg. P. 4,19,17.

प्राचीनगर्भ (प्रा° + गर्भ) m. N. pr. eines alten Ṛshi, der auch den Namen Apântaratamas führt MBh. 12,13704.

प्राचीनगौड (प्रा° + गौड) m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 38,b,6.

प्राचीनग्रीव (प्रा° + ग्रीवा) adj. *dessen Hals nach vorn, nach Osten gerichtet ist* Ait. Br. 8,6. Çat. Br. 3,2,1,1. 7,3,2,1. 14,1,2,2.

प्राचीनतिलक (प्रा° + ति°) m. *der Mond* Çabdârthak. bei Wilson.

प्राचीनपक्ष (प्रा° + पक्ष) adj. *dessen Gefieder vorwärts strebt*, von einem Pfeil AV. 3,25,3.

प्राचीनपनस (प्रा° + प°) m. *Aegle Marmelos Corr.* Trik. 2,4,10.

प्राचीनबर्हिस् (प्रा° + ब°) m. N. pr. eines Praǵâpati aus Atri's Geschlecht MBh. 12,7572. eines Sohnes des Havirdhâmaṇ (Havirdhâna) und Vaters der 10 Praketas 13,6820. Hariv. 83. fgg. VP. 106. Bhâg. P. 4,5,8. 24,12. 25,3. 6,4,4. Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 54,a,5 (wo das Verwandtschaftsverhältniss ein anderes ist). eines Sohnes des Manu Bhâg. P. 2,7,43. Bein. Indra's H. 171. Verz. d. Oxf. H. 184,a,24. Halâj. 1,52. Ragh. 4,28.

प्राचीनयोग (प्रा° + योग) m. N. pr. eines Mannes gaṇa गर्गादि zu P. 4,1,105. eines alten Lehrers, Vaters des Patańǵali, Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 55,b,12. 14.

प्राचीनयोगीपुत्र (प्रा°, fem. zu प्राचीनयोग्य, + पुत्र) m. N. pr. eines Lehrers Çat. Br. 14,9,4,32.

प्राचीनयोग्य m. patron. von प्राचीनयोग gaṇa गर्गादि zu P. 4,1,105. Çat. Br. 10,6,1,5. 11,3,2,1. 8. fgg. Bṛh. Âr. Up. 2,6,2. Khând. Up. 5, 13,1. Taitt. Up. 1,6,2. Saṁsk. K. 184,b,7. Ind. St. 2,213. pl. N. einer Schule 1,61. 3,274.

प्राचीनरश्मि (प्रा° + र°) adj. *dessen Schnüre (Zügel) nach vorn gerichtet sind:* यज्ञ ṚV. 10,36,6.

प्राचीनवंश (प्रा° + वंश) adj. f. आ *dessen Tragbalken nach vorn, nach Osten gerichtet ist:* विमित so v. a. दीक्षितविमित Çat. Br. 3,1,1, 6. 7. हविर्धान 6,1,23. शाला 4,6,9,20. Kâth. 22,13. n. TS. 6,1,1,1. — Vgl. प्राग्वंश.

प्राचीनवृत्ति (प्रा° + वृ°) f. Titel eines *Commentars* zu den Uṇâdisûtra Uǵǵval. zu Uṇâdis. 2,32.

प्राचीनशाल (प्रा° + शाला) m. N. pr. eines Mannes Khând. Up. 5,11,1.

प्राचीनशिवस्तुति (प्रा° + शिव - स्तुति) f. *ein alter Lobgesang auf* Çiva oder Titel eines best. *Lobgesangs* der Art; s. u. नीडज.

प्राचीनामलक (प्रा° + आमलक) m. *Flacourtia cataphracta Roxb.*, n. *die Frucht* Trik. 2,4,26. Hâr. 102. MBh. 1,7586. Hariv. 12678. Suçr. 1,157,4. 200,5. 211,2.

प्राचीनावीत (प्रा° + आवीत) n. *das Tragen der heiligen Schnur von der rechten Schulter nach der linken Seite* AK. 2,7,49. H. 843. Halâj. 2,252. TS. 2,5,11,1. Lâṭj. 5,2,1. Çânkh. Gṛhj. 2,14. 4,10.

प्राचीनावीतिन् (vom vorherg.) adj. *der die heilige Schnur von der rechten Schulter nach der linken Seite trägt* TBr. 1,4,6,6. Çat. Br. 2, 4,2,2. 9. 6,1,8. 12,5,1,6. Âçv. Çr. 2,3. 6. 19. Gṛhj. 1,2. 3,4. Kâtj. Çr. 5,9,23. 19,3,14. Gobhila bei Kull. zu M. 2,63. M. 3,279.

प्राचीनोपवीत (प्रा° + उप°) adj. dass. AV. 9,1,24.

प्राचीपति (प्रा° + प°) m. *der Herr des Ostens*, Bein. Indra's Trik. 1,1,58.

प्राचीर n. *Einfriedigung, Hecke, Zaun* AK. 2,2,3. प्राचीरेणावृतं ग्रामं गृहं च Kull. zu M. 4,73. masc. Juktikalpataru im ÇKDr. — Vgl. शैणी°, प्राचीन.

प्राचुर्य (von प्रचुर) n. *Vielheit, Menge* Bidar. 1,1,18. Kâç. zu P. 5,4, 21. Râǵa-Tar. 3,403. Mârk. P. 113,20. Pańkat. 253,22. 254,22. प्राचुर्येण *in Masse* Mârk. P. 134,53. *ausführlich* Bhâg. P. 5,26,3. 9,1,7.

प्राचेतस् m. pl. = प्रचेतस् Bez. der 10 Söhne des Prâkînabarhis MBh. 1,33. 3129. 12,7572. Vahni-P. im ÇKDr.

प्राचेतस patron. von प्रचेतस्. धृतस्य दुर्मदस्तस्मात्प्रचे[illegible]ाचेतसं श-

नम् Bhâg. P. 9,23,15. MBh. 13,2134. patron. Manu's 12.2089. Daksha's 1,3130. fg. 12,666. 13,6830 (wo प्राचेतसस्तथा zu lesen ist). Hariv. 11821. Bhâg. P. 6,4,17. 43. °प्रभृतीनां महर्षीणाम् Schol bei Wilson, Sâṁkhjak. S. 142. Bein. Vâlmîki's Trik. 2,7,13. H. 846. Halâj. 2,237. R. Einl. Ragh. 15,63. Bhâg. P. 9,11,10 (nach dem Schol.).

प्राचैस् (von प्राच्; vgl. उच्चैस्, नीचैस्, पराचैस्) adv. vorwärts: प्राचैर्देवासः प्र णयन्ति देवयुम् ṚV. 1,83,2.

प्राच्य (von प्राञ्च्) perisp. AV. oxyt. Çat. Br. parox. P. 4,2,101 (vgl. 6,1,213). Schol. zu 6,2,10. 12. 1) adj. a) vorn —, im Osten befindlich, — gelegen, — wohnend: लघवः पञ्च प्राच्याः die fünf vorangehenden Çrut. 39. 40 (Br.). Schol. zu ṚV. Prât. 10,11 (Sûtra 10). AV. 4,7,2. शरावत्यास्तु यो ऽवधेः ॥ देशः प्राग्दक्षिणः प्राच्यः AK. 2,1,6.7. देशः प्राग्दक्षिणः प्राच्यो नदीं यावच्छरावतीम् H. 952. देशाः Mârk. P. 57,42. Vâju-P. in Verz. d. Oxf. H. 53,a,10. 12. नृपतयः, नृपाः, जनाः u. s. w. MBh. 1,4690. 3,10253. 14774. 8,890. R. 1,12,25. प्राच्यावन्त्य neben अपरावन्त्य Suçr. 1,172,8. प्राच्यपाञ्चालेषु Ind. St. 4,375, N. 8,92, N. 1. °कठाः Ind. St. 1,68, N. 3,257. m. pl. die Bewohner des Ostens, Ostland Ait. Br. 8,14. शर्व इति यथा प्राच्या आचक्षते Çat. Br. 1,7,3,8. 13,8,1,5. 2,1. प्राच्येषु हस्तिनः (दद्यात्) Kâtj. Çr. 22,2,24. प्राच्यस्येवानास्तीर्णो विषयः Lâtj. 8,6,9. MBh. 8,2098 (VP. 192). P. 2,4,66. 4,1,178. Varâh. Bṛh. S. 5,69. 94,1. 27. Schol. zu H. 87. 961. प्राच्या भाषा die im Osten gesprochene Sprache Sâh. D. 173,4. Verz. d. Oxf. H. 181,a,23. Stenzler in der Einl. zu Mṛkkh. V. — b) vorangehend, der frühere, ehemalig, alt (Gegens. आधुनिक) Sâh. D. 223,3. — 2) Bez. bestimmter zum Sâmaveda gehöriger Gesänge: चतुर्विंशतिधा तेन कृतेन, सप्राच्याः सामसंहिताः ॥ स्मृतास्ते प्राच्यसामानः कार्तेयो (lies कार्तेयो) नाम सामगाः । Hariv. 1081. कृती हिरण्यनाभस्य योगं प्राच्य जगौ स्म षट् ॥ संहिताः प्राच्यसाम्नां वै Bhâg. P. 9,21,28. fg. — 3) m. N. pr. eines Mannes Wassiljew 223.

प्राच्यक (von प्राच्य) adj. im Osten gelegen: विषयाः Bhâg. P. 9,23,5.

प्राच्यपदवृत्ति (प्रा° + पद-वृ°) f. Bez. des Saṁdhi e—a ṚV. Prât. 2,12. 44.

प्राच्यवृत्ति (प्रा° + वृ°) f. ein best. Metrum Colebr. Misc. Ess. II, 153 (wo °वृत्त). 78. Ind. St. 8,170. 182. 311. 313.

प्राच्यसप्तसम (प्राच्य + स° P. 6,2,12, Sch.

प्राच्याध्वर्यु (प्रा° + अध्वर्यु) m. (ज्ञानी) P. 6,2,10, Sch.

प्राच्यायन m. patron. von प्राच्य gaṇa अश्वादि zu P. 4,1,110.

प्राछ् (von प्रछ्) adj. (nom. प्राट्) fragend Uṇâdis. 2,57. Vop. 26,71. — Vgl. शब्द° und प्राड्विवाक.

प्राजक (von अज् mit प्र) m. Antreiber der Zugthiere, Wagenlenker M. 8,293. fg. — Vgl. प्रजिन, प्राजन, प्राजितर्.

प्राजन (wie eben) m. P. 2,4,57, Sch. Werkzeug zum Antreiben der Zugthiere, Stachel oder Geissel; n. AK. 2,9,12. Trik. 3,3,352. H. 893. Halâj. 2,422. Gobh. 2,1,14. Schol. zu Kâtj. Çr. 916, N. 3. masc. 1002, 19. — Vgl. प्रजित, प्राजक, प्राजितर्.

प्राजवा gaṇa सात्त्वादि zu P. 4,4,74. — Vgl. वीजर्वा ebend., wonach man प्राजर्वा vermuthen könnte.

प्राजहृता ebend. — Vgl. बीजहृता ebend.

प्राजल्प s. u. प्राज्ञल्प.

प्राजहित m. ein länger her unterhaltenes, älteres Gârhapatja Feuer Kâtj. Çr. 8,6,23. Çâṅkh. Çr. 6,12,27. Lâtj. 2,2,21. Schol. zu Kâtj. Çr. 726, 13. 732, 8. 830, 4.

प्राजापत adj. — प्रजापतेर्धर्म्यम् gaṇa महिष्यादि zu P. 4,4,48.

प्राजापत्य (von प्रजापति) 1) adj. P. 4,1,85, Sch. f. -पत्या TBr. 2,1, 2,2 und sonst) und -पत्नी (Kâtj. Çr. 25,14,19. Kauç. 79); von Pragâpati stammend, ihm gehörig, — geweiht, ihn betreffend u. s. w.: पृथक्सर्वे प्राजापत्याः प्राणानात्मसु बिभ्रति AV. 11,5,22. Götter, Asura und Menschen Çat. Br. 1,2,4,8. 14,4,1,1. 8,2,1. Âçv. Gṛhj. 2,3. Kauç. 102. 106. Kumâras. 6,34. नर, भूत R. 1,15,10. 12 (7. 10. 13 Gorr.). Ragh. 10,53. सरस्वती Prab. 11,8. Parameshṭhin (s. u. d. W.) Ait. Br. 8,14. आकृतिः सुपर्णाय: Taitt. Âr. 10,79. यज्ञ AV. 9,6,28. 19.23, 26. इष्टि M. 6,38. Jâǵ. 3,56. Bhâg. P. 1,15,39. मन्त्र Varâh. Bṛh. S. 45, 59. पशु Çat. Br. 5,1,3,7. Kâtj. Çr. 14,2,13. ist das Ross TBr. 2,7,1, 3. Çat. Br. 6,6,3,9. M. 11,38. andere Thiere Çâṅkh. Çr. 16,3,13. 7, 4. 12,12. der Udumbara Gobh. 4,7,15. गायत्री Ind. St. 8,117. 230. ṚV. Prât. 17,7. कर्मन् Hariv. 2547 (प्रजा° gedr.). 5194. 5231. ग्रन्थ MBh. 1,2058. 5,7259. Madhus. in Ind. St. 1,21. अहोरात्राणि Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 21. मान Sûrjas. 14,1. 21. लोक M. 4,182. MBh. 13,4882. स्थान Mârk. P. 49,77. 80. Gaudap. zu Sâṁkhjak. 44. प्रदायिन् wohl so v. a. स्थानप्रदायिन् Mârk. P. 96,18. नक्षत्र, भ meist n. mit Ergänzung dieser Substantiva) das Nakshatra Rohiṇî MBh. 5,4840. Varâh. Bṛh. S. 6,6. 11. 7,2. 23,8. 31,16. शकट der Wagen der Rohiṇî Spr. 1886. — Ait. Br. 3,38. VS. 24,1. Çat. Br. 4,6,2,3. 14,7,2,5. Kauç. 127. MBh. 13,3674. Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 289. superlat. Kâṭh. 19,2. 21,7. कृच्छ्र, उपवास (auch substantivisch M. 11,211. Jâǵ. 3,320. Sâṁkhj. K. 38,a. M. 11,105. 124. Jâǵ. 3,260. Âpastamba bei Colebr. Misc. Ess. I,118. MBh. 3,14180 (?). Bhâg. P. 3,12,42. विवाह die dritte, bei Manu die vierte, Form der Eheschliessung, wenn der Vater die Tochter ohne Brautkauf hingiebt in der Ueberzeugung, dass die Eheleute pflichtgetreu zusammen leben werden: सह धर्मं चरत इति प्राजापत्यः Âçv. Gṛhj. 1,6. M. 3,30. 21. 9,196. MBh. 1,2962. तिथि der 8te Tag in der dunkelen Hälfte des Monats Pausha As. Res. 3,271. — प्रातःसामानधीयीत समावृत्तो ब्रह्मचारिकल्पेन यथान्यायमितरे जायापैतीके प्राजापत्यं तद्वार्षिकमित्याचक्षते Âçv. Çr. 3,5. प्राजापत्यम्, प्राजापत्यमन्तर्यम्, प्राजापत्यं माधुच्छन्दसम् und प्राजापत्यास्त्रयाः पदस्तोभाः Namen von Sâman Ind. St. 3,225,b. — 2) m. a) N. des 1ten schwarzen Vâsudeva bei den Gaina H. 698. — b) — प्रयाग der Zusammenfluss von Gaṅgâ und Jamunâ Trik. 2,1,11. Vgl. प्रजापतेर्यज्ञ धामोत्र यागे MBh. 1,2197. — 3) n. Fähigkeit der Zeugung: कृणोमि ते प्राजापत्यमा योनिं गर्भ एतु ते AV. 3,23,5. श्रोत्रेण चक्षुषा, प्राजापत्येन प्रजननेन TS. 7,1,2,1. Ind. St. 1,381.

प्राजापत्यिक adj. = प्राजापत्य MBh. 3,14116.

प्राजापत्यत्व n. nom. abstr. vom adj. प्राजापत्य Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 17. 18. 19).

प्राजावत adj. — प्रजावत्या धर्म्यम् gaṇa महिष्यादि zu P. 4,4,48.

प्राजि oder प्राजिन् s. u. प्राजिक.

प्राशिक (viell. von अश् mit प्र) m. *Falke* (श्येन) Bhaṭṭotp. zu Varāh. Bṛh. S. 87, 11. पाशाङ्क = प्राशिपत्त्रिन् Med. k. 116. = वाशिपत्त्रिन् H. an. 3,63. — Vgl. प्राचिका.

प्राशित s. u. प्राशित.

प्राशितर् (von अश् mit प्र) m. *Antreiber von Zugthieren, Wagenlenker* AK. 2,8,2,27. H. 760. Halâj. 2,293. — Vgl. प्राजित, प्राजक, प्राजन.

प्राशिधर् m. N. pr. eines Mannes Râga-Tar. 8,3499.

प्राशिन् s. u. प्राशिक.

प्राशिमाठिका f. N. pr. einer Localität Râga-Tar. 7,1184.

प्राजेश (von प्रजेश) adj. *dem* Pragâpati *geweiht; n. das* Nakshatra Rohiṇî Varâh. Bṛh. S. 24,4. 33.

प्राजेश्वर् (von प्रजेश्वर *Herr der Geschöpfe*) dass. Varâh. Bṛh. S. 72,6.

प्राज्ञ (von प्रज्ञा) 1) adj. f. आ und ई P. 5,2,101. 4,38. Vop. 7,32. fg. *a) intellectuell* (Gegens. शारीर, तैजस): आत्मन् Çat. Br. 14,7,1,24. 42. 2,10. Nir. 12,37. Mâṇḍ. Up. 5. Ind. St. 1,420. *klug, verständig, einsichtsvoll;* von Personen AK. 2,7,5. 3,4,14,65. H. 341. Halâj. 2,177. Kaṭhop. 3,13. M. 2,123. 3,11. 4,137. 7,26. 60. 141. 210. 9,41. Bhag. 17,14. Draup. 4,19. 7,17. MBh. 3,2735. R. 3,68,55. Suçr. 1,104,12. 134,15. 2,313,2. Spr. 32. 1297. 1877. 2228. Varâh. Bṛh. S. 5,42. 11,58. 69,16. °वादिक MBh. 2,2288. f. प्राज्ञा und प्राज्ञी AK. 2,6,1,12. Trik. 3,1,24. H. 522. प्राज्ञी *die Frau eines einsichtsvollen Mannes* Bhânud. zu AK. ÇKDr. अप्राज्ञ R. 3,68,55. अप्राज्ञता M. 4,167. महाप्राज्ञ MBh. 3,2117. R. 1,4,1. 52,17. 2,29,8. 34,4. — *b) geringe Einsicht habend:* एतदुपहितं चैतन्यमल्पज्ञत्वानीश्वरत्वादिगुणकं प्राज्ञ इत्युच्यते। एकाज्ञानावभासकत्वादस्य प्राज्ञत्वम् Vedântas. (Allah.) No. 31. — 2) m. *eine Papageienart mit rothen Streifen an Hals und Flügeln* Nigh. Pr. — 3) f. आ = प्रज्ञा *Einsicht, Verstand* Çabdârṇava bei Râjam. zu AK. 1,1,4,10. ÇKDr.

प्राज्ञमानिन् (प्राज्ञ + मा°) adj. *sich für klug haltend:* दुःखिताय शयानाय श्रद्दधानाय रोगिणे। यो भेषजमविज्ञाय प्राज्ञमानी प्रयच्छति॥ Karaka im ÇKDr.

प्राज्य adj. *reichlich, viel* AK. 3,2,12. H. 1425. Halâj. 4,16. सत्रेषु प्राज्यदक्षिणैः MBh. 7,2294. प्राज्येन्धनतृणे देशे Hariv. 11911. पयोभिः Ragh. 13,62. °वृष्टि Çâk. 193. °भोज्य Verz. d. Oxf. H. No. 534. °विक्रम *gross, bedeutend* Kumâras. 2,18. Kathâs. 6,88. 42,85. 48,97. नृपासन Râga-Tar. 2,120. सिंहासन 5,347. प्राज्यः स्वविज्ञापितकारणेन शंकरवर्मणा 134. स्वाराज्य Prab. 52,2. राज्यलक्ष्मी *lang* Râga-Tar. 1,171. — Ist vielleicht in 1. प्र + आज्य zu zerlegen, so dass die ursprüngliche Bedeutung *mit reichlichem Opferschmalz versehen* gewesen wäre.

प्राज्यभट्ट (प्रा° + भ°) m. N. pr. eines Mannes, Verfassers einer Râgataraṁgiṇî, Gild. Bibl. 243.

प्राञ्जलन s. u. प्राञ्जलि.

प्राञ्च् (1. प्र + अञ्च्) 1) adj. P. 3,2,59. f. प्राची; Declination Vop. 3, 146. der Ton bleibt auf der Stammsilbe P. 6,1,182. *a) vorwärts gewandt; vorn befindlich, von vorn kommend, zugewandt; geneigt* H. an. 7,13. Med. k. 7. ṚV. 1,164,38. 3,6,1. 5,28,1. अयाम प्राञ्चो यजमानमच्छ 45,2. 8,12,2. 10,66,12. 87,9. VS. 5,17. प्राञ्चो अगाम नृतये हसाय so v. a. *bereitwillig, gern* ṚV. 10,18,3. 155,4. प्राञ्चो मद्युग्मनः 3,7,7. मनस् 31,5. अमित्राः 10,131,1. AV. 11,8,18. 13,2,3. 4,7. रथं त्रिवृतः प्राञ्चम् ṚV. 10,135,3. इयर्ष प्राचीं ककुभं पृथिव्याः *pronus* 7,99,2. प्राची जीवातुः *fortdauernd* AV. 7,17,2. Mit कर् *herbeibringen, herschaffen; fördern:* प्राञ्चं यज्ञं चकृम ṚV. 3,1,2. 1,18,8. प्राची द्यावापृथिवी ब्रह्मणा कृधि *herzuwenden* 2,2,7. 7,6,1. प्राचीमु देवाश्विना धियं मे ऽमृध्रां सातये कृतं वसूयुम् *der Gewährung entgegenführen* 67,5. मूळ्हाय पथः कृणुहि प्राचः: *bahne die Wege* 1,91,5. तस्मै नमो दश प्राचीः कृणोमि *ich strecke die zehn* (Finger) *vor*, als Gebärde des Flehens oder der Versicherung AV. 5,28,11. ṚV. 10,34,2. यतश्च भयमाशङ्केत्प्राचीं तां कल्पयेद्दिशम् *die Weltrichtung mache er sich zugewandt* d. i. *nach der Weltrichtung richte er sich* M. 7,189. — *b) östlich* AK. 3,4,21,136. H. 169. H. an. Med. Halâj. 1,103. प्राची दिक् (काष्ठा) oder प्राची allein *Osten* AK. 1,1,2,3. 3,4,23,7. Halâj. 1,101. प्राची देवानां दिक् Çat. Br. 1,7,1,12. AV. 3, 26,1. 4,14,7. 5,4,8. Çat. Br. 9,5,1,64. Kâtj. Çr. 15,2,4. MBh. 3,11860. Draup. 3,7. Hiḍ. 4,46. Sûrjas. 1,62. 63. Çâk. 94. Ragh. 4,28. Vid. 186. Kathâs. 18,56. 57. 60. 28,2. Bhâg. P. 4,24,2. Mârk. P. 29,18. भीमप्राचीदिग्विजये MBh. 2,29 in der Unterschr. सप्त याः प्राच्यः स्रवन्ति Çat. Br. 9,3,1,18. नद्यः *nach Osten fliessend* 14,6,8,9. Khând. Up. 6,10,1. सरस्वती Bhâg. P. 1,16,37. 4,19,1. 6,8,38. उदीचः प्राचः पशूननुत्सृजति Çat. Br. 5,4,4,22. प्राञ्चो धावन्ति। प्राङिव हि सुवर्गो लोकः TBr. 1,3,6,5. TS. 5,7,6,1. Kâtj. Çr. 1,8,42. 2,1,11. पश्चादग्नेः प्राङुपोपविवेश *nach Osten gewandt* Khând. Up. 4,6,1. हिमवद्विन्ध्ययोर्मध्यं यत्प्राग्विनशनादपि। प्रत्यगेव प्रयागाच्च मध्यदेशः प्रकीर्तितः॥ (hier könnten प्राक् und प्रत्यक् auch advv. sein) M. 2,21. H. 951. अरत्निः प्राची वेदिः *drei* Ar. *in der Richtung von West nach Ost in der Länge haltend* Kâtj. Çr. 2, 6,4. 5,3,18; daher auch प्राची für *Länge:* °प्रमाण (Gegens. तिर्यक्प्रमाण) Schol. zu Kâtj. Çr. 209,9. 13. 15. 446,16. परिंशत्प्रक्रम° Sâj. zu ṚV. 2,15,3. — प्राचां देशे *im Lande der Oestlichen* P. 1,1,75. 2,4,60. 4, 2,139. 6,2,74. 7,3,14. 24. *die Oestlichen* so v. a. *die Lehrer im Ostlande* 3,4,19. 4,1,17. 43. 160. 4,3,80. 94. 4,101. 8,2,86. Vârtt. 9 zu 7,3,45. Pratâpar. 82,a,9. 1,4. तदुक्तं प्राचा भामहेन 2,b,1. Verz. d. B. H. 300,28. Ind. St. 4,172. fg. 176. — *c) vormalig, der frühere* H. an. Med. ṚV. 1,110,2. Diese Bed. hat das Wort am Anfange vieler besonders aufgeführter Composita. — 2) प्राक् adv. praep. *vorn, voran; vorher, früher, ehemals; vor* (im Raum, in der Zeit oder in der Ordnung); mit dem ablat. P. 5,3,30. Vop. 7,104. AK. 3,5,23. H. an. Med. avj. 14. fg. Halâj. 4,22. प्राक्पादयोः पतति खादति पृष्ठमांसम् Spr. 1884. रात्रं प्राक्संख्यान्वितम् *vorn mit einem Zahlwort versehen* AK. 3,6,3,25. 4,12. Çabd. 52. H. 587. Schol. zu Çâk. 13,8. सुत्यमत्ततः प्राक्संमार्ष्टि Kâtj. Çr. 2,6,46. 9,4,38. *vorn* so v. a. *im Osten* ṚV. 3,53,11. यदिन्द्र प्रागपागुदङ्न्यग्वा हूयसे नृभिः 8,4,1. 10,5. Kâtj. Çr. 3,8,15. 9,2,22. — यूपाहुतिं प्राग्घुत्वा *vorher* Kâtj. Çr. 7,1,34. व्याधिविशेषान् प्रागभिहिताः सर्व एव Suçr. 1,127,7. 128,9. प्राग्विगृह्यमाणस्य आर्द्रशरीरः 118,18. M. 1, 79. 9,46. Sâv. 6,28. VS. Prât. 4,22. Mârk. 52,4. Spr. 1885. Ragh. 12, 7. 75. 13,56. Çâk. 72,3. 110,7. 189. Vid. 318. Kathâs. 4,96. 6,97. 10, 111. 18,57. 32,19. 46,123. Kâç. zu P. 1,1,56. Pañkat. 10,13. Hit. 10, 49. Bhâg. P. 3,4,48. 22,12. Prab. 41,1. 105,7. Mârk. P. 24,38. AK. 3,3,16. 3,6,4,39. H. 12. 1535. Sâh. D. 8,9. प्रागेव मुहूर्तात् *vor Kurzem* Çâk. 63,16. प्रागेव bedeutet in den Schriften der Buddhisten häufig

weit eher, noch mehr (also = किमुत): इयं च महाप्रतिज्ञा शक्रब्रह्मादीनामपि दुष्करा प्रागेव मनुष्यभूतानाम् *wie viel mehr für die Menschen;* यत्रामनुष्याः प्रलयं गच्छन्ति प्रागेव मनुष्याः Burnouf in Lot. de la b. l. 382. Nach H. an. und Med. bedeutet प्राक् auch *dazwischen* (अवान्तरे) und *am frühen Morgen* (प्रभाते). *vor* mit dem ablat. P. 2,1,12. 3,29. सिन्धोः MBh. 2,2146. R. 2,98,6. AK. 2,7,15. H. 906. प्राक्कर्मणा पातात् Kâtj. Çr. 2,6,38. 4,11,9. 6,9,2. 7,2,2. प्राक्प्रधानेभ्यः 25,3,15.16. Âçv. Çr. 4,13. प्राक् शरीरस्य विस्रसः Kathop. 6,4. Khând. Up. 2,9,7. 5,3,7. Nir. 12,13. M. 2,29 (MBh. 3,13484). Bhag. 5,23. Ragh. 14,78. Kumâras. 2,4. Çâk. 113. Kathâs. 11,80. Râga-Tar. 5,45. प्रागेकादशभ्यः *vor elf* P. 5,3,49. Vop. 3,131. *vor* (in einem Buche) P. 1,4,56. 2,1,3. 4,1,83. 4,1.75. 5,1,1.18. 3,1.70. 8,3,63. Pat. zu P. 1,1,38. Mit dem gen.: प्राग्भक्तं नाम यत्तु प्राग्भक्तस्योपयुज्यते Suçr. 2,534,14. Kann mit seinem subst. auch zu einem adverb. comp. verbunden werden P. 2,1,12. प्राग्ग्रामम् Sch. प्राक् fehlerhaft für द्राक् MBh. 3,4145. — 3) प्राचा instr. *vorwärts:* प्र तं प्राचा नयति ब्रह्मणस्पतिः ṚV. 2,26,4. प्राचा गव्यन्तः पृथुपर्शवो ययुः 7,83,1. — 4) प्राचस् ablat. *von vorn:* सद्मेव प्राचो वि मिमाय मानैः (द्यावापृथिवी) ṚV. 2,15,3.

प्राञ्जन (von अञ्ज् mit प्र) n. *Anstrich* oder *Kitt* (des Pfeils) AV. 4,6,5.

प्राञ्जल adj. *gerade* Trik. 3,1,26. H. 375. Gaṭâdh. im ÇKDr. Davon °ता f. nom. abstr. *Geradheit:* कुब्जकः प्राञ्जलतां गतः Pańkat. 263,10. — Viell. in 1. प्र + अञ्जलि zu zerlegen; vgl. प्रगुण.

प्राञ्जलि (1. प्र + अञ्जलि) adj. *die hohl an einander gelegten Hände ausstreckend* (als Zeichen der Ehrerbietung und Unterwerfung) Gobh. 1,6,15. M. 2,192. N. 3,7. 14,4. 26,30. Sund. 1,19. MBh. 5,7000. 7234. R. 1,2,27. Suçr. 1,105,19. क्षितिन्यस्तजानुप्राञ्जलयः Râga-Tar. 5,50. Daçak. in Benf. Chr. 193,16. °स्थित R. 6,105,1. fem. N. 5,16. 24,20. Sund. 3,10. R. 1,18,22. 63,13. R. Gorr. 1,66,2. प्राञ्जली 5,21,29.

प्राञ्जलिद्वैतभृत् m. pl. N. einer Schule Ind. St. 1,61. st. dessen प्राञ्जला द्वैतभृतः, प्राञ्जला द्वैतभृत्याः u. s. w. 3,274. fg. Müller, SL. 371.

प्राञ्जलिक adj. dass. MBh. 8,4780.

प्राञ्जलिन् adj. dass. Hariv. 8415.

प्राडाहृति m. patron. gaṇa तौल्वल्यादि zu P. 2,4,61.

प्राड्विवाक (प्राक् + वि°) m. *Richter* AK. 2,8,1,5. H. 720. Halâj. 2,274. M. 8,79. 181. 9,234. MBh. 12,4454. Mit. 143,8.9.

प्राण (von अन् mit प्र) adj. P. 8,4,20, Sch.

1. प्राण (wie eben) m. 1) *Hauch, Athem;* im engsten Sinne *die eingeathmete Luft,* im weitesten *Lebenshauch* überh., *Lebensgeist, Lebensorgan;* pl. *Leben* AK. 2,8,2,88. Trik. 3,3,132. 3,6. H. 1367. an. 2,147. fg. Med. ṇ. 21. Halâj. 1,134. ṚV. 1,66,1. 10,59,6. प्राणाद्वायुरजायत 90,13. मेमं प्राणो हासीन्मो ऽपानः AV. 2,28,3. 3,13,7. प्राण, व्यान, चक्षुस् 5,4,7. 6,41,2. 7,53,3. 8,1,1.3. 10,2,13. सा नो भूमिः प्राणमायुर्दधातु 12,1,22. 18,2,46. वातं प्राणमन्ववसृजतात् Ait. Br. 2,6. VS. 16,10. वायुः प्राणः प्राणो रेतः Ait. Br. 3,2. अङ्गानि, प्राणाः 4,23. पुरस्तान्नाभ्यै प्राण उपरिष्टादपानः TS. 3,4,1,1. प्राणान्प्रजानां गृह्णन्ति 7,2,3,5. नसोः प्राणः 5,5,9,2. यस्ते प्राणः पशुषु प्रविष्टः des Soma Kâtj. Çr. 2,8,14. — Çat. Br. 3,1,4,20. 10,5,2,14. 11,6,3,10. प्राणापान 12,5,1,6. Kâtj. Çr. 25,7,20. यत्प्राणेन न प्राणिति येन प्राणः प्रणीयते। तदेव ब्रह्म त्वं विद्धि Kenop. 1,8. Khând. Up. 5,1,15. M. 4,23. प्राणस्य निग्रहः 6,71. प्राणानप्सु त्रिरायम्य 11,149. Bhag. 4,29. 30. सर्वप्रियकरस्तस्य रामस्यापि शरीरतः। लक्ष्मणो लक्ष्मिसंपन्नो बहिः प्राण इवापरः॥ R. 1,19,24. प्राणो बाह्य इवापरः 6,20,28. (लक्ष्मणः) रामस्य दक्षिणो बाहुर्नित्यं प्राणो बहिश्चरः 4,26. ऊर्ध्वं प्राणा ह्युत्क्रामन्ति यूनः स्थविर आयति। प्रत्युत्थानाभिवादाभ्यां पुनस्तान्प्रतिपद्यते॥ M. 2,120 (= MBh. 5,1385). प्राणस्यान्नमिदं सर्वं प्रजापतिरकल्पयत्। स्थावरं जङ्गमं चैव सर्वं प्राणस्य भोजनम्॥ 5,28. प्राणानां निष्क्रमः Kathâs. 25,143. अत्ययः M. 8,27. प्राणानां परिरक्षार्थम् 10,104. प्राणैरुपक्रोशमलीमसैः Ragh. 2,53. प्राणैः कण्ठवर्तिभिः 12,54. प्राणानां कठिनता Spr. 1894. प्राणाः क्षीयन्ते M. 7,112. शोकः उत्क्रामयति वै प्राणान् Daç. 2,65. मम प्राणास्त्वामायत्ताः प्रयास्यन्ति Vid. 119. Kâtak. 2. प्राणा यान्तु विभावसौ Spr. 3713. प्राणानामनिलेन वृत्तिरुचिता सत्कल्पवृक्षे वने Çâk. 171. प्राणान्परित्यजेत् M. 11,79. Spr. 570. Vid. 183. [illegible] Daç. 1,50. अपि प्राणाः प्रदातव्याः Spr. 2911. मुञ्चेत्प्राणानभयादियम् Vid. 221. [illegible] मे मुञ्चतु प्राणान् *das Leben lösen* so v. a. *entziehen* N. 24,27—29. हृत्, निकृन्त् Spr. 1319. यावत्प्राणान्धरिष्यामि R. 1,22,5. N. 18,9. Prab. 92,6. पुत्रं प्राणान्धारयति MBh. 1,6056. यावच्च मे धरिष्यन्ति प्राणा देहे N. 5,31. प्राणैर्वियुज्यते R. 1,32,19. प्राणैर्विमुच्यते Spr. 2332. प्राणानवसृजामि ते *ich schenke dir das Leben* N. 26,22. प्राणान्देहि नः Vid. 207. Kathâs. 20,153. 49,92. तयोर्देवनमत्रासीत्प्राणयोः *um's Leben* MBh. 2,2316. N. 26,6. प्राणैर्वल्लभतमा (?) Schol.: प्राणैः = प्राणेभ्यः, *lieb wie das eigene Leben* R. 1,67,23. त्वं मे प्राणाः *du bist mein Lebensodem* so v. a. *ich liebe dich wie das eigene Leben* Vid. 307. प्राणवद्रक्षयेद्दारान् Spr. 1800. पतिप्राणा so v. a. *den Gatten wie das eigene Leben liebend* 1687. 3237. मानप्राणा हि मादृशाः *die Ehre wie das Leben liebend* Kathâs. 39,163. त्वत्प्राणाः सर्वदेवताः *durch dich lebend* Mârk. P. 99,29. die *Lebenshauche* werden in der verschiedensten Weise gezählt, z. B. drei: स वा अयं प्राणस्त्रेधा विहितः प्राणो ऽपानो व्यानः Ait. Br. 2,29. Taitt. Up. 2,2. Suçr. 1,128,20. gewöhnlich fünf Çat. Br. 9,2,2,5. प्राण, अपान, समान, व्यान, उदान MBh. 12,6844. fg. 14,612. Suçr. 1,250,7. Kap. 2,31. Tattvas. 32. AK. 1,1,1,59. H. 1108. प्राणो नाम प्राग्गमनवान्नासाग्रस्थानवर्ती Vedântas. (Allah.) No. 54. als Sohn des अपान MBh. 12,12307. प्राण, वाच्, चक्षुस्, श्रोत्र, मनस् Khând. Up. 2,7,1. *Sinnesorgan* Colebr. Misc. Ess. 1,339. 353; vgl. Kull. zu M. 4,143. sechs Çat. Br. 14,1,3,32. sieben AV. 2,12,7. सप्त वै शीर्षन्प्राणाः Ait. Br. 1,17. 3,3. Çat. Br. 3,1,3,21. 13,1,7,2. Muṇḍ. Up. 2,1,8. neun AV. 5,28,1. TS. 3,3,10,1. TBr. 1,3,7,4. Çat. Br. 1,5,2,5. Pańkav. Br. 22,12,5. zehn Çat. Br. 11,6,3,7. *Hauch des Windes* AV. 6,62,1. Çat. Br. 5,2,4,10. = वात, अनिल Trik. 3,3,133. H. an. Med. शरीरान्तः संचारी वायुः प्राणः स चैको ऽप्युपाधिभेदात्प्राणापानादिसंज्ञां लभते Tarkas. 10. अद्भिः प्राणानुपस्पृशेत् *Mund und Nase, vermittelst deren man athmet,* M. 4,143. [illegible] प्राणम् Hariv. 6364. प्राण — काव्यस्येव *der Odem —, das Leben in einem Gedicht* Med. *poetisches Talent, poetische Begeisterung* Wilson; vgl. काव्यप्राण n. [illegible] वसिष्ठस्य प्राणः N. eines Sâman Ind. St. 3,233,b. — 2) *die Seele* पुरुष Tattvas. 18. — 3) *starker Athem* (als Zeichen von Kraft); *Kraft* AK. 2,8,2,71. Trik. H. 796. H. an. Med. (wo बले st. उबले zu lesen ist). Halâj. 4,38. पर्वतभारार्ता मन्दप्राणाविचे-

ष्ठिताः । कृपा मम MBh. 3,866. अल्पबलप्राण (अश्व) N. 19, 15. प्राणतो दुर्बलीयसा *schwächer an Kraft* MBh. 1,7038. चिक्षेप सर्वप्राणेन R. 2,32,36. नागायुत° adj. Bhâg. P. 8,21,17. बलप्राणेन प्राणाम् MBh. 4,355. st. dessen वाक्प्राणेन Hariv. 4721. यद्दधे ऽन्तं भक्तिः प्राणैः *mit aller Kraft, von ganzer Seele* Vop. 25,18. — 4) *Athemzug als ein best. Zeitmaass: die zum Aussprechen von 10 langen Silben erforderliche Zeit,* = $^1/_6$ Vinâḍikâ Mit. 145,4. Varâh. Bṛh. S. 2, Anf. Sûrjas. 1,11. 2,59. 9,5. 10,4. 5. VP. 23, N. 3. Colebr. Misc. Ess. II, 392. — 5) N. eines Kalpa, *des 6ten Tages in der lichten Hälfte von Brahman's Monat;* s. u. कल्प 2, *d.* — 6) *Myrrhe* AK. 2,9,105. Trik. H. 4063. H. an. Med. — 7) mystische Bez. *des Buchstabens* य Ind. St. 2,316. — 8) Bein. Brahman's Trik. 1,1,26. — 9) N. pr. eines Sohnes des Vasu Dhara Hariv. 155. eines der 8 Vasu Bhâg. P. 6,6,11. fg. eines Marut Mit. 142,13. eines der 7 Weisen im 2ten Manvantara Hariv. 417. VP. 261. eines Sohnes des Dhâtar VP. 82. Mârk. P. 52, 16. fg. des Vidhâtar (eines Bruders des Dhâtar) Bhâg. P. 4,1,44. fg. — Vgl. अ°, कथा°, जगत्प्राण, नभः°, निष्प्राण, स°.

2 प्राण (von 1. प्रा) partic. *voll* Trik. 3,3,133. H. an. 2,147. fg. Med. ṇ. 21.

प्राणक (von अन् mit प्र oder von 1. प्राण) m. 1) *ein lebendes Wesen,* = सत्त्वजातीय (= प्राणिमात्र ÇKDr.). H. an. 3,62. Med. k. 115. Vjutp. 117. °जात 118. — 2) *eine best. Pflanze,* = जीवक H. an. Med. — 3) *Myrrhe* (बोल) H. an. *Jacke* (चोल) Med.; vgl. 1. प्राण 6.

प्राणकर (1. प्राण + 1. कर) 1) adj. *Leben schaffend, die Lebensgeister erfrischend:* सद्यः° Spr. 3149. — 2) m. N. pr. des Vaters des Verfassers der Medinî Med. Anh. 6.

प्राणकर्मन् (1. प्राण + क°) n. *Lebensfunction* Bhag. 4,27.

प्राणकृच्छ्र (1. प्राण + कृ°) *Lebensgefahr* MBh. 2,6. Bhâg. P. 1,7,20.

प्राणकृष्ण (1. प्राण + कृष्ण) m. N. pr. eines Autors Ind. St. 1,467.

प्राणग्रह (1. प्राण + ग्रह) m. Bez. *bestimmter* Soma-*Becher* TS. 3,5,10,1.

प्राणघ्न (1. प्राण + घ्न) adj. *das Leben vernichtend, tödtlich:* °विष Suçr. 1,148,6.

प्राणच्छिद् (1. प्राण + 2. छिद्) adj. *das Leben abschneidend, — verkürzend, mörderisch:* विरक्ता (प्रमदाः) जनयन्ति दोषान्प्राणच्छिदः Varâh. Bṛh. S. 77,2.

प्राणच्छेद (1. प्राण + छेद) m. *Vernichtung des Lebens, Mord:* °कर Spr. 1775, v. l.

प्राणतत्र m. pl. bei den Gaina Bez. einer Unterabtheilung der Kalpabhava H. 93.

प्राणत्याग (1. प्राण + त्याग) m. *die Hingabe des Lebens, das Aufgeben des Geistes* Spr. 1889. 2730. 2750. Kathâs. 41,52. R. 2,64 in der Unterschr.

प्राणत्व Sâh. D. 23,15 fehlerhaft für प्रमाण, wie die andere Ausg. hat.

प्राणथ (von अन् mit प्र) Uṇâdis. 3,112. m. *das Athmen* VS. 11,39. adj. *stark* (बलवत्) Uggval. m. *Wind* Uṇâdik. im ÇKDr. *der Herr der Geschöpfe* (प्रजापति); *ein heiliger Badeplatz* (तीर्थ) Uṇâdivr. im Saṅkshiptas. ÇKDr.

प्राणद (1. प्राण + 1. द) 1) adj. *das Einathmen gebend* VS. 17,15. *lebengebend, Jmd das Leben schenkend, — rettend* AV. 4,35,5. Âçv. Gṛhj. 2,4. पुण्यं प्राणान्धारयति पुण्यं प्राणदमुच्यते MBh. 1,6056. यश्च तं सत्ये कन्यात्स मे स्यात्प्राणदः सुहृत् R. 4,8,26. Râga-Tar. 3,524. अर्थदः प्राणदः प्रोक्तः प्राणाः सर्वेषु कीर्तिताः Kathâs. 28,9. 39,238. 49,46. स्वामि° Jâgñ. 2,182. प्राणदास्यद् Kathâs. 49,82. — 2) m. *eine best. Pflanze,* = जीवक Râgan. im ÇKDr.; vgl. प्राणक. — 3) f. आ *Terminalia Chebula* (हरीतकी) und = ऋद्धि *eine best. Arzeneipflanze* Râgan. im ÇKDr. — 4) n. *a) Wasser* (vgl. जीवन H. 1070. — *b) Blut* H. 621.

प्राणदक्षिणा (1. प्राण + द°) f. *das Geschenk des Lebens:* देहि मे °णाम् Kathâs. 49,117. Pañkat. ed. orn. 231,20.

प्राणदयित (1. प्राण + द°) adj. *den man wie das eigene Leben liebt;* m. so v. a. *Gatte* Spr. 2669.

प्राणदातर् (1. प्राण + 1. दातर्) nom. ag. *der Jmd das Leben rettet:* शरीरकृत्प्राणदाता यस्य चान्नानि भुञ्जते । क्रमेणैते त्रयो ऽप्युक्ताः पितरो धर्मशासने ॥ MBh. 1,2950.

प्राणदान (1. प्राण + 1. दान) n. 1) *Schenkung des Lebens, Lebensrettung:* °दानाद्धि धर्मः को ऽभ्यधिको भवेत् Kathâs. 20,153. — 2) *Hingabe des Lebens:* °दानं विना वैरं सक्तो याति न लघम् Spr. 724. — 3) *Salbung des* Havis *mit* Ghṛta *unter Aufsagung von Sprüchen, welche beleben sollen,* Schol. zu Kâtj. Çr. 305,21. 328,23. 329,1. 342,7.

प्राणदावन् (1. प्राण + दा° = दावन्) adj. *lebengebend* AV. 4,35,5.

प्राणदृंह (1. प्राण + दृंह = दृंह्) adj. *das Einathmen fest (dauernd) machend* TS. 7,5,19,2. — Vgl. घृत्र.

प्राणद्यूत (1. प्राण + द्यूत) n. *ein Spiel um's Leben, ein Kampf auf Leben und Tod* MBh. 4,1885. युद्धे प्राणद्यूताभिदेवने *im Kampfe, bei dem das Leben auf's Spiel gesetzt wurde,* 9,760.

प्राणद्रोह s. u. द्रोह.

प्राणधर (1. प्राण + धर) m. N. pr. eines Mannes Kathâs. 43,23. Kathârnava in Verz. d. Oxf. H. 153,*b*,6.

प्राणधार (1. प्राण + 1. धार) adj. *belebt,* m. *ein lebendes Wesen;* s. u. आत्मनीन.

प्राणधारण (1. प्राण + धा°) n. *das Aufrechterhalten des Lebensathems, Erhaltung —, Fristung des Lebens:* स्वाधिष्ठानानिकेतेषु मनसा °णाम् Bhâg. P. 3,28,6. °मात्रेण शक्यं कर्तुं तपस्त्वया MBh. 14,2748. 673. 680. Hariv. 1204. पश्चाच्चक्रे सा °णाम् *sie sorgte für die Erhaltung des Lebens d. i. nahm Speise zu sich* R. 2,96,37 (°धारणा 105,36 Gorr.). स भूयः संशयो जातः सीतायाः °णे so v. a. *ob sie lebt* 3,63,6. निर्लिप्तं हि मुखे रत्नं न कुर्यात् °णाम् Spr. 1328. मम कायेन °णं कृत्वा Pañkat. 71,7.236,21. *Mittel zur Erhaltung des Lebens:* एवं भानुमयं त्वन्नं भूतानां °णाम् MBh. 3,139. नोपलेभे °णमात्मनः R. 3,34,17.

प्राणन (von अन् simpl. und caus. mit प्र 1) m. *Kehle* Çabdar. im ÇKDr. — 2) n. = जीवन Gatâdh. im ÇKDr. *a) das Athmen* ṚV. 1,48,10. Dhâtup. 24,61. MBh. 12,12399. Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 322. zu Khând. Up. S. 25. प्राणनान्त so v. a. *Lebensende* MBh. 12,9224. fg. — *b) das Beleben* Bhâg. P. 3,26,43. = जीवन Schol.

प्राणनाथ (1. प्राण + नाथ) m. 1) *Herr über das Leben* so v. a. *der Liebste, Gatte* Trik. 2,6,10. Med. th. 29. Spr. 3055. Sâh. D. 48,2. Am

Ende eines adj. comp. f. श्रा Kathâs. 38,140. — 2) Bein. Jama's Med. — 3) N. pr. eines Sectenhauptes, mit dem Çaṅkara bei Prajâga stritt, Verz. d. Oxf. H. 250,b,42.

प्राणनाश (1. प्राण + नाश) m. das Vergehen des Athems Vet. in LA. 17,5.

प्राणनिग्रह (1. प्राण + नि°) m. das Hemmen des Athems Vedântas. (Allah.) No. 131.

प्राणन्त (von अन् mit प्र) Uṇâdis. 3, 127. 1) m. a) Wind Ujjval. — b) eine Art Kollyrium Uṇâdiv. im ÇKDr. — 2) f. ई Uṇâdis. das Niesen; Schlucken, singultus Uṇâdiv. im ÇKDr.

प्राणपत adj. von प्राणपति gaṇa अश्वपत्यादि zu P. 4,1,84.

प्राणपति (1. प्राण + पति) m. gaṇa अश्वपत्यादि zu P. 4,1,84. der Herr des Lebens, die Seele: बुद्धिं समाचक्राम च मे समन्युस्तद्भूपते प्राणपतिः शरीरे MBh. 3,15670.

प्राणपत्नी (1. प्राण + प°) f. die Gattin des Lebenshauches, die Stimme Shaḍv. Br. 2,9.

प्राणपरिक्रय (1. प्राण + प°) m. der Preis des eigenen Lebens, das Einsetzen des Lebens Ind. St. 8,378,7.

प्राणपरिक्षीण (1. प्राण + प°) adj. dessen Leben auf die Neige geht Spr. 2571.

प्राणपरिग्रह (1. प्राण + प°) m. das Leben: पूर्वं क्षेत्र दयितया मुक्तास्ततो वहुभ: Spr. 1229.

प्राणपरित्याग (1. प्राण + प°) m. die Hingabe des Lebens Mṛkkh. 166,11. Spr. 2490. 2747.

प्राणपा (1. प्राण + 2. पा) adj. den Athemzug behütend VS. 20,34.

प्राणप्रद (1. प्राण + प्रद) 1) adj. das Leben schenkend. — wiedergebend, — wiedergegeben habend Kathâs. 10,103. 22,89. — 2) f. श्रा eine best. Arzeneipflanze, = ऋद्धि Ratnam. im ÇKDr.

प्राणप्रदायक (1. प्राण + प्र°) adj. dass. Kathâs. 33,123.

प्राणप्रदायिन् (1. प्राण + प्र°) adj. dass. Kathâs. 17,44. मृता° Vid. 134.

प्राणप्रिय (1. प्राण + प्रिय) adj. lieb wie das eigene Leben Vet. in LA. 8,11.

प्राणबाध (1. प्राण + बाध) m. Bedrohung des Lebens, Lebensgefahr M. 4,51, v. l. Spr. 3136. Bhâg. P. 1,7,27.

प्राणबुद्धि (1. प्राण + बुद्धि) f. sg. (!) Leben und Verstand R. 4,61,3. die Bomb. Ausg. 62,2 liest चक्षुषी चैव प्राणाश्च st. चक्षुषी प्राणबुद्धिश्च.

प्राणभक्ष (1. प्राण + भक्ष) m. das Geniessen des Athems oder Hauchs d. i. das Einziehen des blossen Geruches eines Trankes oder einer Speise: चरोः °भक्षं भक्षयेत् Âçv. Çr. 2,7.16. 19. 3,9. 6,12. मधुपर्कस्य Çâṅkh. Çr. 16,17,10. Lâṭj. 4,12,16. °भक्षं (adv.) सर्वत्र भक्षान्भक्षयेत् 8,8,2. Kâtj. Çr. 10,1,26. 19,3.15. 5.9. — Vgl. फेनप.

प्राणभास्वत् (1. प्राण + भा°) m. das Meer Çabdar. im ÇKDr.

प्राणभूत (1. प्राण + भूत) adj. der Lebenshauch seiend: इन्द्रस्तथा ह्य प्राणिनां प्राणभूतः Bt. 2,29.

प्राणभृत् (1. प्राण + भृत्) adj. 1) das Leben erhaltend: देवाः प्राणभृतः प्राणं मयि दधतु TS. 3,3,2,1. श्रम Çat. Br. 8,1,3,1. — 2) Leben in sich tragend, lebendig; m. ein lebendes Wesen; Mensch: यान्तीं चेदं प्राणभृत् Çat. Br. 14,6,1.12. 4,2,22. 11,2,6,2. बिभर्ति या प्राणभृतः Pâr. Gṛhj. 2,17. Kauç. 135. M. 8,295. प्राणभृत्सु महत्सु 296. P. 5,1,129. जानामि त्वामहं वायो सर्वप्राणभृतां वरम् MBh. 12,5844. Suçr. 1,175,5. Ragh. 2,48. Spr. 1209. 2599. 3709. Varâh. Bṛh. S. 7,5. 8,15. 67,97. Prab. 35,18. — 3) Bez. gewisser Backsteine bei der Schichtung des Altars TS. 5,2,10,3. 3,2,2. Çat. Br. 8,1,1,1. 9,3,2,36. 10,4,3,14. Kâtj. Çr. 17,8,3. 8,12.

प्राणमय von 1. प्राण) adj. aus Lebenshauch —, Athem bestehend Çat. Br. 8,5,2,7. 10,4,2,26. 3,2,5. 14,4,3,10. 7,2,6. Taitt. Up. 2,2,3. Vedântas. (Allah.) No. 57.

प्राणमोक्षण (1. प्राण + मो°) n. das Aufgeben des Geistes: °णं तवाग्रे करिष्यामि Pańkat. 110,9.

प्राणयम (1. प्राण + यम) m. = प्राणायाम H. 83; vgl. Verz. d. Oxf. H. 186,b, Çl. 83.

प्राणयात्रा (1. प्राण + या°) f. Lebensunterhalt N. 9,18. 18,11. MBh. 1,2606. 13,7538. R. 1,53,13 (54,15 Gorr.). Suçr. 1,1,12. Pańkat. 52. 6. 53,24. 69,9. 120,22. Vgl. देवतातिथिशेषेण यात्रां प्राणस्य संनिहू MBh. 12,12049.

प्राणयात्रिक (vom vorherg.) adj. zum Lebensunterhalt erforderlich: °मात्रः स्यात् er besitze nur so viel als zum Lebensunterhalt erforderlich ist M. 6,57. MBh. 12,9076. यात्रामात्रं च भुञ्जीत केवलं °कम् 14,1290.

प्राणयोनि (1. प्राण + यो°) f. die Ursache des Lebens: °योनिर्भूतानाम् d. i. der Wind Hariv. 6561.

प्राणरन्ध्र (1. प्राण + र°) n. Mund oder Nasenloch Bhâg. P. 8,19,16.

प्राणरोध (1. प्राण + रोध) m. das Anhalten des Athems Bhâg. P. 4,8,81.

प्राणवत् (von 1. प्राण, adj. 1) Athem habend, lebendig Kâtj. Çr. 4. 14,13. यथा प्राणिनः प्राणवन्तः Çâk. 1. — 2) kräftig, stark: चार्मिन्वाणाः प्राणवन्तः स्वल्पाद्याल्पवला नराः Suçr. 4,129,21. त्रिदशैर्दैत्या युद्धे मथिताः प्राणवन्तैः Hariv. 13833.

प्राणविद्या (1. प्राण + वि°) f. die Lehre vom Lebenshauch Colebr. Misc. Ess. I,326, N. Ind. St. 1,393.

प्राणवृत्ति (1. प्राण + वृ°) f. Lebensthätigkeit, Lebensfunction Râǵa-Tar. 5,183.

प्राणव्यय (1. प्राण + व्यय) m. das Aufgeben des Geistes: तद्वृत्तान्त स राजाभूत्तदा प्राणव्ययोद्यतः Kathâs. 28,70.

प्राणशरीर (1. प्राण + श°) adj. dessen Leib der Lebenshauch ist Khând. Up. 3,14,2.

प्राणसंयम (1. प्राण + सं°) m. das Anhalten des Athems ÇKDr. Wilson.

प्राणसंरोध (1. प्राण + सं° m. dass. Verz. d. Oxf. H. 236,a,31.

प्राणसंवाद (1. प्राण + सं°) m. das Gespräch der Lebenshauche, der Sinnesorgane Colebr. Misc. Ess. I,326, N. Ind. St. 1,264. 388. 444. 3,369. fg.

प्राणसंशय (1. प्राण + सं°) m. Lebensgefahr Gorr. 3,2,17. °यं गम् MBh. 4,144. °समापन्नः R. 5,1,23. Spr. 3198. °यं नाम् 3378. Kathâs. 27,96. धारुत्य °यान्मुत्रकृत्य Vid. 305. न मे त्रैलोक्यमात्रं नाम किं च न Râǵa-Tar. 4,32. °यादृतिना Pańkat. 130,8.

प्राणसंहिता (1. प्राण + सं°) f. eine besondere Lesart der heiligen Texte, bei der man so viele Laute zusammenfasst als man in einem Athemzuge zu reinigen kann, Schol. zu VS. Prât. 1,158.

प्राणसंकट (1. प्राण + सं°) Lebensgefahr Bhâg. P. 8,19,43.

प्राणसद्मन् (1. प्राण + स°) n. das Gehäuse des Lebenshauchs, der

Körper ÇABDÂRTHAK. bei WILSON.

प्राणसंत्याग (1. प्राण + सं°) m. *die Hingabe des Lebens* MÂRK. P. 121, 15.

प्राणसंदेह (1. प्राण + सं°) m. *Lebensgefahr* Spr. 1153. 1290.

प्राणसंन्यास (1. प्राण + सं°) m. *das Aufgeben des Geistes* R. 5,51,6.

प्राणसम (1. प्राण + सम) adj. f. आ *lieb wie das eigene Leben:* रामस्य दयिता भार्या नित्यं प्राणसमा हिता (so trennt die Bomb. Ausg.; man streiche demnach diese Stelle u. 1. धा mit समा 10.) R. 1,1,26. प्रियः प्राणसमो वश्यो भ्राता चासि सखा च मे 2,31,10. 6,4,25. m. *der Geliebte, Gatte* H. 516. °समा f. *die Geliebte, Gattin* ebend. GÎT. 1,30.

प्राणसंभृत m. *Wind* H. ç. 170. Vielleicht fehlerhaft für °संभूत.

प्राणसंमित (1. प्राण + सं°) adj. *bis zur Nase reichend* ÂÇV. GṚHJ. 1, 19. ÇÂÑKH. GṚHJ. 2,1.

प्राणसार (1. प्राण + सार) adj. *voller Kraft:* गात्र ÇÂK. 37.

प्राणसूत्र (1. प्राण + सूत्र) n. *Lebensfaden* Ind. St. 5,370,19.

प्राणहर (1. प्राण + हर) adj. *das Leben nehmend, — bedrohend, todbringend, lebensgefährlich:* द्रव्य JÂGÑ. 2,214. शर R. 1,76,6. दण्ड 3, 70,18. धन Spr. 237. जगत्प्राणहर 2864. मद्यः° 3003.

प्राणहारक (1. प्राण + हा°) 1) adj. dass. Spr. 3672. — 2) n. *ein best. Gift,* = वत्सनाभ RÂGAN. im ÇKDR.

प्राणहारिन् (1. प्राण + हा°) adj. *das Leben raubend, todbringend:* रात्रि R. 6,19,1.

प्राणहिता f. *Schuh* H. 915. Vgl. प्राणिहिता. Beide Formen scheinen verdorben zu sein, viell. aus प्राणाहिका; vgl. प्राणाहक.

प्राणाग्निहोत्र (1. प्राण + अ°) COLEBR. Misc. Ess. I, 88. Titel einer Upanishad ebend. 93. Ind. St. 1,302.

प्राणाघात (1. प्राण + आ°) m. *die Tödtung eines Lebens, eines lebenden Wesens* Spr. 1891.

प्राणातिपात (1. प्राण + अ°) m. *Angriff auf ein Leben, die Tödtung eines Lebens, eines lebenden Wesens* Spr. 1892. MBH. 13,6672. R. ed. Bomb. 1,59,21 = 61,22 GORR. (SCHL. gegen das Versmaass प्राणनिपात).

प्राणात्मन् (1. प्राण + आ°) m. *die niedrigste der drei Seelen eines Menschen* (vgl. जीवात्मन् und परमात्मन्) MOLESW. Spr. 3836 Conjectur für पूर्णात्मन्, aber in der Bed. *Allseele.*

प्राणात्यय (1. प्राण + अ°) m. *Lebensgefahr* JÂGÑ. 1,179. HARIV. 3295. DAÇAK. 2,13. SÂH. D. 95.

प्राणाद (1. प्राण + आद) adj. *das Leben raubend, todbringend:* बाण BHAṬṬ. 6,122. Nach den Comm. प्राण + अद *essend;* vgl. jedoch u. 1. दा mit आ 2. gegen das Ende.

प्राणाधिक (1. प्राण + अ°) adj. f. आ *theurer als das Leben* KATHÂS. 39,4. Spr. 774. KAURAP. 21.

प्राणाधिनाथ (1. प्राण + अ°) m. *der Gebieter über das Leben, der Gatte* HALÂJ. 2,342.

प्राणाधिप (1. प्राण + अ°) m. *der Gebieter über den Lebenshauch, die Seele* ÇVETÂÇV. UP. 5,7.

प्राणान्त (1. प्राण + अन्त) *das Ende des Lebens, der Tod* RAGH. 8,92. MAHÂN. 232. °न्तं दण्डमर्हति *Todesstrafe* M. 8,359.

प्राणान्तिक (von प्राणान्त) adj. f. ई *den Tod nach sich ziehend, tödtlich:* प्रायश्चित्त PRAB. 18,8. M. 11,146. यात्रा HARIV. 4713. भय 4811. उपाय MBH. 5,609. रोग VARÂH. BṚH. S. 11,48. दण्ड *Todesstrafe* M. 8, 379. MBH. 1,1204. R. 4,28,32. KÂM. NÎTIS. 14,16. °कारणं (!) वैरं सर्ववायसोलूकानाम् PAÑKAT. 187,1. उत्पन्नः को ऽप्ययं तत्र मम प्राणान्तिको रसः so v. a. *ungeheuer* (vgl. *sterblich verliebt sein*) KATHÂS. 49,33. *lebenslänglich:* गुरौ प्राणान्तिकी स्थितिः KÂM. NÎTIS. 2,22. *die Gier* (तृष्णा) *ist* प्राणान्तिको रोगः Spr. 2467. °के विवादे च वक्ताव्यमनृतं भवेत् so v. a. *bei Lebensgefahr* MBH. 3,13844. ततः स नृपतेः °कं (*adv.*) क्रुध्यति so v. a. *bis auf den Tod* Spr. 528, v. l.

प्राणापान (1. प्राण + अ°) m. du. *die ein- und ausgeathmete Luft,* personif. *die beiden* Açvin VÂRÂHA-P., AÇVINOROTPATTIḤ, ÇKDR.

प्राणाबाध (1. प्राण + आ°) m. *Beeinträchtigung —, Bedrohung des Lebens:* °भयेषु M. 4,51 (v. l. प्राणाबाध°). न चैनं (अग्निं) पादतः कुर्यान्न °धमाचरेत् 54.

1. प्राणायन (von 1. प्राण) m. *des Lebenshauchs Sprössling* gaṇa नडादि zu P. 4,1,199. वसन्त VS. 13,54.

2. प्राणायन (1. प्राण + अयन) n. *Sinnesorgan* BHÂG. P. 4,29,71.

प्राणायाम (1. प्राण + आ°) m. *das Anhalten des Athems* GOBH. 4,5,5. KAUÇ. 55. JÂGÑ. 3,200. JOGAS. 2,29. 49. VP. 653. BHÂG. P. 3,28,11. MÂRK. P. 39,27. Verz. d. Oxf. H. 89,a,5. fgg. 236,b,23. रेचकपूरककुम्भकलक्षणाः प्राणनिग्रहोपायाः प्राणायामाः VEDÂNTAS. (Allah.) No. 131. Fernere Belege s. u. आयम 2.

प्राणायामिन् (1. प्राण + आ°) adj. *den Athem anhaltend* JÂGÑ. 3,291.

प्राणाय्य adj. *passend, würdig* (= योग्य ÇAÑK.): अन्तेवासिन् KHÂND. UP. 3,11,5 (प्रणाय्य Ind. St. 1,258). — Vgl. प्रणाय्य.

प्राणार्थवत् (von प्राण + अर्थ) adj. *ein Lebender und ein Reicher;* am Anf. eines comp. Spr. 2398.

प्राणावाय n. N. des 12ten der 14 Pûrva oder ältesten Schriften der Gaina H. 248.

प्राणाहे (von नह् mit प्र) m. *Verband, Bindemittel* (beim Hausbau) AV. 9,3,4.

प्राणिघातिन् (प्राणिन् + घा°) adj. *Lebendiges-tödtend* KATHÂS. 27,126.

प्राणिणिषु (vom desid. von अन् mit प्र) adj. *zu athmen —, zu leben wünschend* BHAṬṬ. 9,104; vgl. P. 8,4,21.

प्राणिद्यूत (प्राणिन् + द्यूत) n. *Thierspiel. Thiergefecht* AK. 2,10,46. H. 488. HALÂJ. 5,4. JÂGÑ. 2,203.

प्राणिन् (von 1. प्राण) adj. *athmend, lebendig;* m. *ein lebendes Wesen, Thier, Mensch* AK. 1,1,4,8. 3,4,13,57. 14,62. 80. H. 1366, Sch. ÇAT. BR. 7,4,2,2. यच्च प्राणि यच्चाप्राणम् 10,4,2,2. 14,8,15,2. यावन्तो अप्सु प्राणिनाम् AIT. BR. 7,13. KAUÇ. 135. 141. NIR. 6,36. AIT. UP. 3,3. KHÂND. UP. 2,11,2. M. 1,22. 96. 2,177. 3,175. 4,117. 5,30. 46. 48. 7,112. 9, 223. BHAG. 15,14. R. 2,43,19. SUÇR. 1,10,13. P. 2,4,2. Spr. 1785. ÇÂK. 1. 106. MEGH. 5. VARÂH. BṚH. S. 45,42. KATHÂS. 33,107. HALÂJ. 5,77. प्राणिवधप्रायश्चित्त Verz. d. B. H. 309,4. प्राणिप्रज्ञान MAHÎDH. zu VS. 13, 4. nom. abstr. प्राणित्व n. ÇÂṆḌ. 50. — Vgl. अ°.

प्राणिमत् (von प्राणिन्) adj. *mit lebenden Wesen versehen:* देश SÂH. D. 4,9.

प्राणिमातृ (प्राणिन् + मा°) f. *ein best. Strauch,* = गर्भदात्री RÂGAN.

im ÇKDr.

प्राणिहिता f. *Schuh* Trik. 2,10,12. — Vgl. प्राणहिता.

प्राणीत्य n. *Schuld* (ऋण) ÇKDr. und Wilson nach Trik. 2,9,1; nach den Corrigg. ist aber प्रामीत्य zu lesen.

प्राणेश (1. प्राण + ईश) m. 1) *der Herr über das Leben, der Geliebte, Gatte* H. 316. Sâh. D. 71,1. Verz. d. Oxf. H. 89,a,3. 5. प्राणेशा f. *Geliebte, Gattin* H. 513. — 2) *der Herr über den Lufthauch*, N. pr. eines Marut Mit. 142,13.

प्राणेश्वर (1. प्राण + ई°) m. 1) *der Herr über das Leben, der Geliebte, Gatte* MBh. 3,2594. Spr. 27. 2692. 3713. Hit. 40,9. 86,11. °री f. *Geliebte, Gattin* Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,25, Çl. 3. Vgl. निशा°. — 2) *ein best. Recept* Verz. d. B. H. No. 972.

प्राणोपहार (1. प्राण + उ°) m. *Speise (was man dem Leben darbringt)* Bhâg. P. 4,31,14.

प्राण्यङ्ग (प्राणिन् + अङ्ग) n. *ein Theil eines lebenden Wesens, des Menschen* AK. 3,4,26,197. Trik. 3,3,140.

प्रातःकार्य (प्रातर् + कार्य) n. *Morgengeschäft, Morgenceremonie* MBh. 5,8334.

प्रातःकाल (प्रातर् + काल) m. *Morgenzeit, der frühe Morgen* Hit. 106,10, v. l. Kull. zu M. 3,280.

प्रातःकृत्य (प्रातर् + कृ°) n. = प्रातःकार्य Verz. d. Oxf. H. 95,a,7.

प्रातःप्रहर s. u. प्रहर 1.

प्रातर् (von 1. प्र; vgl. πρωΐ) adv. gaṇa स्वरादि zu P. 1,1,37. VS. Prât. 1,168. AV. Prât. 2,48. (प्रातर् Uṇâdis. 5,59). *früh, morgens; am nächsten Morgen, morgen früh, morgen* AK. 3,5,19. H. 1513. Halâj. 1,111. प्राता रथो नवो योजि RV. 2,18,1. 3,41,2. 52,1. 7,41,1. प्रातः सुतमपिबो हर्यश्व 4,35,7. प्राता रत्नं प्रातरित्वा दधाति 1,125,1. प्रातरह्नः 5,76,3. Ait. Br. 2,31. 3,44. 4,20. सायम्, प्रातः, मध्यंदिने परि AV. 4,11,12. 6,128,2. 11,2,16. Çânkh. Çr. 2,6,1. M. 7,37. 11,211. 219. R. 2,65,1. Suçr. 1,242,7. Ragh. 1,90. 2,24. Spr. 1890. 1960. Brahma-P. in LA. 57,5. Hit. 9,7. प्रातः प्रातः *jeden Morgen* Daçak. in Benf. Chr. 189,17. यत्स्वप्ने अन्नमश्नाति न प्रातरधिगम्यते *davon merkt man andern Morgens Nichts* AV. 7,101,1. प्रातर्वः प्रतिवक्तास्मि Ait. Br. 3,22. गन्धर्वा वै ते प्रातर्वर दातारः Çat. Br. 11,3,4,12. Khând. Up. 5,11,7. Kâṭh. 32,7. Kâtj. Çr. 2,1,17. 5,4,2. Suçr. 1,111,9. Ragh. 2,70. Vid. 49. 217. 222. 276. Kathâs. 4,43. 71. Hit. 24,7. 91,15. Vid. 118. 202. 234. Kathâs. 5,21. 28,124. 39,114. 45,294. Pańkat. 55,8. Vet. 11,20. Personificirt ein Sohn Pushpârṇa's von der Prabhâ Bhâg. P. 4,13,13. — Vgl. अभि°, सायं°, सु°.

प्रातर v. l. für प्रतर im gaṇa कृशाश्वादि zu P. 4,2,80. m. N. pr. eines Nâga: प्रातरातको MBh. 1,2164.

प्रातरनुवाक (प्रा° + अनु°) m. *Frühanfsagung*, so heisst *die Litanei, mit welcher das* Prâtaḥsavana *beginnt:* प्रातरनुवाको महति रात्र्या अनूच्यः Ait. Br. 2,15. 17. 18. 4,19. 5,33. सप्त चतुरुत्तराणि च्छन्दांसि प्रातरनुवाके ऽनूच्यन्ते TBr. 1,5,9,7. 2,2,3,6. Çat. Br. 3,9,2,7. 4,3,4,21. 11,5,5,9. Kâtj. Çr. 9,1,10. 13. 13,2,8. प्राग्वयसां प्रवादात्प्रातरनुवाकायामन्त्रितः Âçv. Çr. 4,13. 15. Çânkh. Çr. 6,2,1. 6,38. Khând. Up. 2,24,3. 4,16,2.

प्रातरभिवाद (प्रा° + अभि°) m. *Morgengruss* Gobh. 3,1,15.

प्रातरह्न (प्रा° + अह्न) m. 1) *der frühe Tag, Vormittag* Gobh. 4,6,7. — 2) N. pr. eines Mannes Ind. St. 4,372. Müller, SL. 443.

प्रातराश (प्रा° + आश) m. *Frühstück* Trik. 2,9,18. H. 425. Kauç. 72. 73. 141. Gobh. 1,3,19. Çânkh. Gṛhj. 2,12. Draup. 4,17. MBh. 12,8013 — 13,4. 16. R. 5,24,8. Mṛkkh. 2,14. Duûrtas. 76,19. Bhâg. P. 3,2,2. 6,18,51. अ° adj. *kein Frühstück einnehmend* Suçr. 2,74,1. — Vgl. सायमाश.

प्रातराशित adj. *der am Morgen gegessen hat, ein Frühstück eingenommen hat* M. 4,62. Eher von प्रातराश als प्रातर् + आशित (vom caus. von 2. अश्).

प्रातराहुति (प्रातर् + आ°) f. *Frühopfer*, so heisst *die zweite Hälfte des täglichen* Agnihotra-*Opfers* Ait. Br. 5,28. Çat. Br. 4,5,1,16. 12,4,4,10. Kâtj. Çr. 25,7,1. Lâṭj. 3,2,3. 8,3,1. 10,11,3.

प्रातरित्वन् (प्रातर् + इ°) adj. P. 3,2,75, Sch. Vop. 26,69. *früh ausgehend, — kommend, Morgengast:* प्राता रत्नं प्रातरित्वा दधाति RV. 1,125,1. 2. die Açvin Nir. 4,17. Kâṭh. 30,1. voc. °त्वस् P. 8,3,1, Vârtt. 1, Sch.

प्रातरीय adj. von प्रतर (v. l. प्रातर) gaṇa कृशाश्वादि zu P. 4,2,80.

प्रातर्गेय (प्रा° + गेय) m. *ein Sänger, dessen Amt es ist den Fürsten am Morgen aus dem Schlaf zu wecken*, Trik. 2,8,50.

प्रातर्जित् (प्रा° + जित्) adj. *früh siegend, — gewinnend* RV. 7,41,2.

प्रातर्दन adj. von प्रतर्दन Ind. St. 1,403.

प्रातर्दिन (प्रा° + दिन) n. *der frühe Tag, Vormittag* Trik. 3,3,167.

प्रातर्दुग्ध (प्रा° + दु°) n. *Morgenmilch* Çat. Br. 3,2,2,16.

प्रातर्दोह (प्रा° + दोह) m. *Morgenmelkung, Frühmilch* Kâtj. Çr. 4,2,38. 7,4,31. Lâṭj. 10,15,7. 16,10.

प्रातर्भोक्तृ (प्रा° + भो°) m. *Krähe (Frühesser)* Çabdak. im ÇKDr.

प्रातर्भोजन (प्रा° + भो°) n. *Frühstück* Trik. 2,9,18. Gaṭâdh. im ÇKDr.

प्रातर्यावन् (प्रा° + या°) adj. so v. a. प्रातरित्वन् RV. 1,44,13. 45,9. 2,39,2. 5,51,3. प्रातर्यावाणा प्रथमा यजध्वम् die Açvin 77,1. 8,38,7. 10,40,1. 41,2. 63,14. Ait. Br. 2,15. Çat. Br. 3,9,2,8. Çânkh. Çr. 2,8,21.

प्रातर्युक्त (प्रा° + युक्त) adj. *früh angespannt:* Wagen TBr. 2,4,2,7.

प्रातर्युज् (प्रा° + युज्) adj. 1) *früh anspannend* Nir. 12,4. die Açvin RV. 1,22,1. — 2) so v. a. प्रातर्युक्त, vom Wagen der Açvin RV. 10,41,2.

प्रातर्वस्तृ (dem दोषावस्तृ nachgebildet) nom. ag. *früh leuchtend* Âçv. Çr. 3,12. Çânkh. Gṛhj. 3,4.

प्रातर्होम (प्रा° + होम) m. *Frühopfer:* विधि Verz. d. B. H. No. 1022.

प्रातस्तन (von प्रातर्) 1) adj. *morgendlich* P. 4,2,104, Vârtt. 16, Sch. (auch प्रातस्त्तन). TS. 4,5,9,1. Schol. zu Kâtj. Çr. 444,2. रेखाप्रभृत्यथादित्ये त्रिमुहूर्ते गते रवौ। प्रातस्तनः स्मृतः कालो भागः सो ऽह्नस्तु पञ्चमः॥ VP. bei Kull. zu M. 3,280. — 2) n. *Frühe* (es werden fünf Tageszeiten unterschieden. *Frühe, Morgen* (संगव) *Mittag, Nachmittag, Abend*) TBr. 1,5,3,1.

प्रातस्तराम् wie eben, adv. *ganz früh am Morgen* Bhaṭṭ. 4,14.

प्रातस्त्य (wie eben) adj. *morgendlich:* वायु Schol. zu Amar. 58.

प्रातस्त्रिवर्गा (प्रातर् + त्रिवर्ग) adj. f. als Beiw. der Gangâ MBh. 13,1846.

प्रातःसंध्या (प्रातर् + सं°) f. *Morgenritthe* Kâlikâ-P. 22 im ÇKDr.

°विधि Verz. d. B. H. No. 1022.

प्रातःसव m. = प्रातःसवन Kâtj. Çr. 9,9,6. 7. 10,14. Çâñkh. Çr. 7,4,2.

प्रातःसवनँ (प्रातर् + स°) n. *Frühspende des* Soma, *deren Ritual aus zehn liturgischen Elementen* (प्रातरनुवाक, अभिषव (उपांशु und अन्तर्यामग्रह), बहिष्पवमानस्तोत्र, सवनीयाः पशवः, धिष्ण्योपस्थान, सवनीयाः पुरोडाशाः, द्विदेवत्यग्रहाः, द्विदेवत्यभक्ष, ऋतुयाजाः, आज्य शस्त्र, प्रउग शस्त्र) *besteht:* अग्निः प्रातःसवने पात्वस्मान् AV. 6,47,1. सोमः प्रातःसवने अश्विनोर्भवति प्रियः 9,1,11. VS. 19,26. Ait. Br. 3,44. 7,34. 8,1. TBr. 2,7,1,3. Çat. Br. 2.4,4,12. 12,3,4,3. Khând. Up. 3,16,1. Kâtj. Çr. 12,5,2. 22,9,9. 25,14,20. Âçv. Çr. 5,1. Çiksh. 9 in Ind. St. 4,106. MBh. 13. 3058. R. 1,13,5.

प्रातःसवनिक adj. davon: पुरोडाश Âçv. Çr. 9,2. Çâñkh. Çr. 7,19,7. 8,3,3.

प्रातःसवनीय adj. dass: सोम Pañkav. Br. 18,4,2. Çâñkh. Çr. 14,2,17.

प्रातःसावँ (प्रातर् + साव) m. Soma-*Bereitung in der Frühe, Morgenspende:* अग्ने जुषस्व नो हविः पुरोडाशं प्रातःसावे RV. 3,28,1. 52,4. इन्द्र पिब सुतस्य प्रातःसावस्तव हि पूर्वपीतिः 10,112,1.

प्रातःस्नान (प्रातर् + स्नान) n. *ein Bad am frühen Morgen* Gâruḍa-P. 50 im ÇKDr. °विधि Verz. d. B. H. No. 330.

प्रातःस्नायिन् (प्रातर् + स्ना°) adj. *am frühen Morgen sich badend* Gâruḍa-P. 215 im ÇKDr. u. प्रातःस्नान.

प्राति (von 1. प्रा) f. 1) *Füllung, Vollmachung* (पूर्ति). — 2) *Spanne des ausgestreckten Daumens und Zeigefingers* (प्रादेश) Med. t. 33.

प्रातिकण्ठिकँ adj. = प्रतिकण्ठं गृह्णाति P. 4,4,40.

प्रातिका f. *chinesische Rose, Hibiscus rosa sinensis* (जवा) Râǵan. im ÇKDr. Nigh. Pr. *decrepitude* Wils., was auf einer Verwechselung von जवा mit जरा beruht.

प्रातिकामिन् (von प्रतिकामम्) m. *Diener, Bote* MBh. 2,2199. fgg. 3,17243. 4,524. 9,1937. 3168. °कामिम् acc. 2,2198. fälschlich प्रातिककामिन् 2200.

प्रातिकूलिकँ adj. = प्रतिकूलं वर्तते P. 4,4,28.

प्रातिकूल्य (von प्रतिकूल) n. *unfreundliches Entgegentreten, Widersetzung, Opposition* Vop. 7,90. MBh. 2,2122. 5,1724. यो ऽर्थकामस्य वचनं प्रातिकूल्यान्न (so ist auch 5,1146 zu lesen) मृष्यते 12,3510. अ° Çând. 44.

प्रातिक्यँ n. nom. abstr. von प्रतिका gaṇa पुरोहितादि zu P. 5,1,128.

प्रातिक्षेपिक adj. von प्रतिक्षेप Vjutp. 177.

प्रातिजनीन (von प्रतिजन) adj. *gegen den Gegner gut* P. 4,4,99. Schol. zu 7,1,2.

प्रातिज्ञ (von प्रतिज्ञा) n. *Gegenstand der Behandlung* AV. Prâtiç. 1,1.

प्रातिथेयी (patron. von प्रतिथि) f. N. pr. einer weisen Frau Âçv. Gṛhj. 3,4 (प्रातिथेयी Stenzler). Çâñkh. Gṛhj. 4,10. AV. Pariç. in Verz. d. B. H. 92,6.

प्रातिदैवसिक (von प्रतिदिवसम्) adj. *täglich stattfindend:* उदयास्तमयौ Ârjabhaṭṭa bei Muir, ST. IV, 97, N. 96, 3 v. u.

प्रातिनिधिक (von प्रतिनिधि) m. *Stellvertreter* Kâtj. Çr. 25,13,42.

प्रातिपक्ष्य (प्रतिपक्ष) n. *Feindschaft:* अस्माकम् *gegen uns* Kathâs. 45,17. 25.

प्रातिपथिकँ adj. = प्रतिपथिक *den Weg entlang gehend* P. 4,4,42.

प्रातिपदँ (von प्रतिपद्) 1) adj. gaṇa संधिवेलादि zu P. 4,3,16. *den Anfang bildend:* तृच Çâñkh. Çr. 7,19,8. — 2) m. N. pr. eines Mannes Çatr. 14,302. 307.

प्रातिपदिक 1) n. Siddh. K. 248, b, 1 v. u. *Nominalthema, die Form eines Nomens, an welche die Casusendungen und andre Suffixe gefügt werden.* AV. Prât. 3,78. P. 1,2,45. 47. 2,3,46. 4,71. 4,1,1. 8,2,7. 4,11. Sâh. D. 9,14. Davon nom. abstr. °त्व n. Schol. zu P. 1,2,45. — 2) adj. *ausdrücklich:* प्रातिपदिकानुरोधात् *according to the expression* (vgl. प्रतिपदम् 3.) Nîlak. 67. — 3) m. nach ÇKDr. und Wilson ein Beiname des *Feuers;* im ÇKDr. wird aus dem Varâha-P. folgende Belegstelle angeführt: (ब्रह्मोवाच) आदौ प्रतिपदा येन त्वमुत्पन्नो ऽसि पावक ॥ त्वत्पदात्प्रातिपदिकं (!) संभविष्यन्ति देवताः । अतस्ते प्रतिपन्नाम तिथिरेषा भविष्यति ॥ — Von प्रतिपद् und प्रतिपदम्.

प्रातिपीयँ m. patron.: बल्हिक Çat. Br. 12,9,3,3. बाह्लीक MBh. 7, 6934. Häufiger प्रातिपेय 1,5088. 5,693. 1353. 11,621. Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 58,23. pl. MBh. 2,2112. 2117. 2395. 5,2239.

प्रातिपेय s. u. प्रातिपीय.

प्रातिपौरुषिक (von प्रति + पौरुष) adj. *auf die Männlichkeit —, — Tapferkeit bezüglich:* °कान्गुणान् । तव संकीर्तयिष्यामि MBh. 5,2704.

प्रातिबोधँ m. patron. von प्रतिबोध gaṇa बिदादि zu P. 4,1,104.

प्रातिबोधायनँ m. patron. von प्रातिबोध gaṇa हरितादि zu P. 4,1,100.

प्रातिभ (von प्रतिभा) adj. *divinatorisch;* in Verbindung mit ज्ञान oder n. mit Ergänzung von ज्ञान *Divination* Weber, Ǵjot. 3. 8, N. 1. Verz. d. Oxf. H. 231, a, 3.5.22. Mârk. P. 40,7. 9. Kathâs. 30,137. Çiç. 12,10 (vgl. Sâh. D. 66,1). so v. a. प्रतिभा *schnelles Begreifen:* वीर्येण च पराक्रमैः । समेन वयसा चैव प्रातिभेन श्रुतेन च MBh. 5,2430.

प्रातिभाव्य (von प्रतिभू) n. *Bürgschaft* M. 8,159. दर्शन° 160. Jâǵn. 2, 52. fg. MBh. 5,1080. Daçak. 161,8.

प्रातिभासिक (von प्रतिभास) adj. *nur den Schein habend, nur dem Scheine nach bestehend* Bâlab. 40. 41.

प्रातिलोमिकँ (von प्रतिलोमम्) adj. *widerhaarig, widrig* P. 4,4,28.

प्रातिलोम्य (wie eben) n. *die Richtung entgegen, — gegen die natürliche Ordnung; Opposition, feindliche Gesinnung* Nir. 1,3. M. 10,13. 16. Jâǵn. 2,207. 286. Bhâg. P. 5,23,6. प्रातिलोम्यात् *aus Opposition* MBh. 5,847. 12,4207. P. 5,4,61. 8,1,83. नगरप्रातिलोम्याय *um nicht der Stadt entgegen zu treten* Râǵa-Tar. 3,352.

प्रातिवेश्मक (von प्रतिवेश्मन्) adj. *zum Nachbarhaus gehörig, nachbarlich;* subst. *Nachbar* Pañkat. in Benfey's Uebersetzung Bd. II, Note 607.

प्रातिवेश्य (von प्रतिवेश) m. *ein Nachbar gegenüber, Nachbar* überh.: प्रातिवेश्यानुवेश्यौ M. 8,392. MBh. 7,2602. मत्प्रातिवेश्य Daçak. in Benf. Chr. 197,11. ब्राह्मण° *ein benachbarter Brahman* Jâǵn. 2,263.

प्रातिवेश्यक (von प्रतिवेश्य) m. *Nachbar* Pañkat. 164,14.

प्रातिशाख्यँ (von प्रतिशाखम्) n. gaṇa प्रतिमुखादि zu P. 4,3,58, Värtt. Bez. *einer Klasse grammatischer Hülfsbücher zu bestimmten vedischen Texten,* Roth, Zur Lit. u. G. d. W. Whitney zu AV. Prât. 1,1. 4,106. Müller, SL. 116. fgg. Madhus. in Ind. St. 1,16. 7 v. u. Shaḍguruç. ebend. 102. Schol. zu P. 1,1,9. 8,4,67. Siddh. K. zu P. 6,1,116. Kathâs. 2,38. °कृत् pl. Schol. zu P. 8,3,61.

प्रातिश्रवस s. u. प्रतिश्रवस्.

प्रातिश्रुत्की von प्रतिश्रुत्) adj. *im Widerhall befindlich* Çat. Br. 14,5, 5,8. Bṛh. Âr. Up. 3,9,13.

प्रातिष्ठित falsche Form für प्रातिस्विक Trik. 3,1,22.

प्रातिस्विक (von 1. प्रति + स्व) adj. *eigen, besonder, nicht mit Andern gemein* ÇKDr. und Wilson nach Trik. (s. u. प्रातिष्ठित). Schol. zu Kâty. Çr. 338,7.

प्रातिहत (von प्रतिहत) adj. Bez. des Svarita, welcher sonst तैरोविराम heisst, Taitt. Prât. 2,8.

प्रातिहर्त्र n. *das Amt des* Pratihartar gaṇa उद्गात्रादि zu P. 5,1, 129. Kâty. Çr. 24,4,44.

प्रातिहार (von प्रतिहार) m. *Taschenspieler, Gaukler* Bhar. zu AK. 2,10,11. ÇKDr.

प्रातिहारक ((wie eben) m. dass. Bhar. zu AK. 2,10,11. ÇKDr.

प्रातिहारिक (wie eben) 1) adj. *mit* Pratîhâra (s. प्रतिहार 3.) *versehen:* गीत Lâty. 7,7,32. — 2) m. *Taschenspieler, Gaukler* AK. 2,10,11. H. 923. Halâj. 2,434 (wo मायाकार, मायिक st. मालाकार, मालिक zu lesen ist).

प्रातिहार्य (wie eben) n. *Gaukelei, Erzeugung von Wundern, Wunderthätigkeit* Lot. de la b. l. 310. Burn. Intr. 131, N. 9. 164, N. 1. 189, N. 1. 299. — Vgl. प्रतिहार्य 2.

प्रातीबोधी s. प्रातिबोधी.

प्रातीप (von प्रतीप) m. patron. des Çâṃtanu Trik. 2,8,10. MBh. 3,8003.

प्रातीपिक (von प्रतीप) adj. *widerstrebend, entgegenhandelnd* P. 4,4,28.

प्रातृद (von प्रतृद) m. patron. Çat. Br. 14,8,13,2.

प्रात्यन्त adj. = प्रत्यन्त gaṇa प्रज्ञादि zu P. 5,4,38.

प्रात्यग्रथि m. patron. von प्रत्यग्रथ P. 4,1,173.

प्रात्यन्तिक (von प्रत्यन्त) m. nach Kern so v. a. *Markgraf*, nach dem Schol. *ein Fürst der* Pratjanta Varâh. Bṛh. S. 69,23.

प्रात्ययिक (von प्रत्यय) adj. *zum Zutrauen in Beziehung stehend:* प्रतिभू *ein Bürge für Zutrauen* Jâgn. 2,54.

प्रात्यवेत्ता s. u. प्रत्यवेत्ता.

प्रात्यह्निक (von प्रत्यहम्) adj. *täglich* Kap. 1,8. Schol. zu Sûrjas. 14, 3. Kull. zu M. 9,86.

प्राथमक s. पार्थ°.

प्राथमकल्पिक (von प्रथम + कल्प) m. *Anfänger, ein beginnender Schüler* AK. 2,7,40. H. 79. Halâj. 2,245.

प्राथमिक (von प्रथम) adj. P. 4,3,72. gaṇa वसन्तादि zu P. 4,2,63 — प्रथममधीते वेद वा), *zum Ersten gehörig, das erste Mal stattfindend u. s. w., der erste* Devala bei Kull. zu M. 11,232 (vgl. zu 86). Vedântas. (Allah.) No. 68. Schol. zu P. 2,4,3.

प्राथम्य (wie eben) n. *Priorität* Kull. zu M. 1,74. 11,101. 139. Vigâjarakshita im ÇKDr.

प्रादक्षिण्य (von प्रदक्षिण) n. *das Zukehren der rechten Seite, das Umwandeln von rechts nach links* MBh. 17,46.

प्रादानिक adj. von प्रदान Schol. zu Kâty. Çr. 780,8.

. प्र + आ°), m. N. pr. *zweier Fürsten* Wassiljew 53 (?).220.

प्रादुराणि ?, m. patron. Pravâhaṇ in Verz. d. B. H. 59,15.

भू mit प्रादुस्) m. *das Zumvorscheinkommen, Erscheinen, Erscheinung* (auch von *der Erscheinung eines Gottes auf Erden*: स्रोपधीनाम् Âçv. Gṛhj. 3,5. Lâty. 10,17,9. Çâṅkh. Gṛhj. 4,5,6, 1. Suçr. 1,16,4. रोग° 21, 12. शब्द° 23, 20. P. 2,1,6. Vop. 6,58, Eing. MBh. 3, 487. 15847. 12, 12970. 13, 3238. 4117. Hariv. 2131. 2137. 4385. 6989. 7321. Suçr. 1, 118, 2. Verz. d. Oxf. H. 229, *b*, 1. Mârk. P. 19, 33. Verz. d. B. H. 147, *b*, 3. 4. Prab. 112, 11. Sâh. D. 32, 2. 63, 20 Gegens. तिरोभाव). Schol. zu P. 6,2,149. Mallin. zu Ragh. 3,1.

प्रादुष्करण (von 1. कर् mit प्रादुस्) n. *das Zumvorscheinbringen, Erzeugen* Âçv. Gṛh. 1,9. Gobh. 1,1,24. Çâṅkh. Çr. 2,6,4.

प्रादुष्य (von प्रादुस्) n. = प्रादुर्भाव Ujjval. zu Uṇâdis. 2,118.

प्रादुस् adv. Ujjval. zu Uṇâdis. 2,118. gaṇa स्वरादि zu P. 1,1,37. ऊर्यादि zu 1,61. साक्षात्प्रभृति zu 74. das स geht vor क und प in ष über nach 8,3,41. das स von अस् *sein* wird nach प्रादुस् ष, wenn der Anlaut der Wurzel abfällt, 87. Vop. 9,24. *hervor, zum Vorschein*; — प्राकाश्ये, प्रकाशे AK. 3,4,28 (28), 17. 3,5,12. H. 1539. an. 7,51. Med. avj. 71. Halâj. 5,95. = नाम्नि AK. 3,4,28 (28), 17. H. an. — संभाव्ये Med. Çabdar. im ÇKDr. संभवे Halâj. — प्रवृत्तौ Med. = वृत्तौ Çabdar. Mit 1. अस् *zum Vorschein kommen, sichtbar werden, erscheinen, sich erheben, ertönen:* (स्वर्णभृः) प्रादुरासीत् M. 1,6. Arg. 4,8. 6,16. तमस्तीव्रम् 8,13. महोल्कापाताः MBh. 2,2650. वायुः R. 1,1,81. वात्रः 2,63,23. मैत्रेयेण: शब्दश्च 97,2. Ragh. 11,15. Kathâs. 6,164. Mit भू dass. AV. 9,1,24. स स्मै देवता प्रादुर्बभूव Nir. 2,8. दृश्यमः 7,23. 14,2. Shaḍv. Br. 5,1,5. Kenop. 15. Khând. Up. 1,12,2. नेत्रः MBh. 5,7284. वायुः 3,8621. Hariv. 9770. R. Gorr. 1,14,32. 3,51,38. Sûrjas. 13,19. Spr. 1897. Prab. 68,2. Vop. 6,61. Mit 1. कर् *zur Erscheinung bringen, sichtbar werden lassen:* अस्त्रं प्रादुश्चकारोग्रम् MBh. 1,537. 3,7212. 7281. 6,1834. R. 6,86,33. प्रादुष्कृताग्नि so v. a. *angezündet* M. 4,104. 106. MBh. 13,541 fg. Hariv. 1130. प्रादुष्कृताग्निकोत्रो ऽयं मुहूर्तः MBh. 1,1830. 7783. प्रादुष्कृतत्रयम् Râga-Tar. 3,278. संतापनिर्वापणौ प्रादुष्कृत्य Spr. 1238. मार्कण्डेयम् Shaḍv. Br. 4,4. H. 1478, Sch. In anderer Verbindung ist uns das Wort nicht vorgekommen, mit Ausnahme von प्रादुर्यातिम् beim Schol. zu P. 8,3,41; dieses Beispiel ist aber wohl nur der Vollständigkeit wegen gegeben worden.

प्रादेश (von प्रदेश) m. *Spanne des ausgestreckten Daumens und Zeigefingers* (sowohl *diese Stellung der Hand* als *das Maass* bezeichnend AK. 2,6,2,34. H. 593. Halâj. 2,383. प्रादेशमभ्यधि धारयन्तम् Kâty. Çr. 26,3,5. 8. दक्षिणा Çâṅkh. Çr. 1,5. 17. 17,15,10. fgg. Gṛhj. 1,8 मेनी प्रादेशं कुर्यात् Âçv. Çr. 1,3. 2,19. Çat. Br. 6,3,2,9. Kâty. Çr. 5,3,10. 36. 13,3,2. यत्र 16,3,25. Gobh. 4,2,12. प्रमाणेन भीमसेनः प्रादेशेनाधिको ऽर्जुनात् MBh. 5,2037. 5817. neutr. Ind. St. 3,280, 1 v. u. °मात्र adj. f. ई. अश्मन्याः प्रादेशमात्राः पादाः स्युः Ait. Br. 8,5. Çat. Br. 3,5,4,5. Kâty. Çr. 8,5,6. 16,3,24. 4,33. Âçv. Gṛhj. 1,3. Kauç. 18, 21. 87. Khând. Up. 5,18, 1. R. 4,40,61. 5,36,17. Bhâg. P. 1,3,20. 2,2,8. °मात्रं भूमिः *nicht mehr als eine Spanne Land* MBh. 13,3335. — Statt प्रदेश Med. ç. 21 liest ÇKDr. प्रादेश, wonach auch die Bed. *Ort* sich für प्रादेश ergeben würde.

प्रादेशन n. = प्रदेशन *Darbringung* AK. 2,7,29. H. 386, Sch.

प्रादेशिक (von प्रदेश) adj. 1) *was einen Vorgang hat, wofür Beispiele da sind, nachweislich:* यत्र स्वरसंस्कारौ प्रत्येयौ प्रादेशिकेन गुणेनान्वितौ

स्थानाम् Nir. 1,12. अप्रादेशिके विकारे 13. — 2) *local, beschränkt* Balarâm. 98. °यान Vâjurp. 38. प्रादेशिकेश्वर (Gegens. सार्वभौम) *ein Gebieter über einen bestimmten Ort, ein kleiner Grundbesitzer* Râǵa-Tar. 4,126. m. *ein kleiner Grundbesitzer, Herr oder Haupt eines Bezirkes*: प्राद्भृगा, त्रैराज्य, प्रादेशिका, राजन् Kauç. 94. 120. 126. Weber, Omina 353. fg.

प्रादेशिन् (von प्रादेश) 1) adj. *eine Spanne gross* Gṛhjasaṅgr. 1,55. — 2) f. °नी *Zeigefinger* Schol. zu Kâtj. Çr. 261, 21; wohl nur fehlerhaft für प्रदेशिनी.

प्रादोष (von 3. प्रदोष) adj. *abendlich* P. 4,3,14. मृग (= प्रदोषे व्याहरति) Schol. zu 51. शिष्य (= प्रदोषसहचरितमध्ययनं सोऽभ्यस्य) Schol. zu 52. — Vgl. प्रादोषिक.

प्रादोषिक (wie eben) adj. dass. P. 4,3,14. मृग Schol. zu 51. शिष्य Schol. zu 52. दीपक Spr. 1578.

प्रादोहनि m. patron. von प्रदोहन gaṇa तौल्वल्यादि zu P. 2,4,61.

प्राद्युम्नि m. patron. von प्रद्युम्न gaṇa बाह्वादि zu P. 4,1,96. MBh. 1, 6997. Hariv. 9998. 10033.

प्राद्योतिं m. patron. von प्रद्योत Verz. d. Oxf. H. 18,b,17.

प्राधनिक (von प्रधन) n. *Mittel zum Kampf, Waffe* Bhâg. P. 3,8,31. 7,10,64. An der letzten Stelle lesen alle 3 Ausgaben, die uns zu Gebote stehen, falschlich प्राधानिक; der Scholiast der einen Ausg.: प्रधनं संग्रामः तत्साधनम्; der Scholiast der anderen Ausg.: प्रधानं संग्रामस्तत्साधनम्.

प्राधा f. N. pr. einer Tochter Daksha's und Mutter verschiedener Apsaras und Gandharva MBh. 1,2554. 2557. Hariv. 11554. 12447. 12470. — Vgl. प्रधा und प्राधेय.

प्राधानिक (von प्रधान) adj. 1) *der vorzüglichste, vornehmste* Bhâg. P. 6,6,29. — 2) *aus der Urmaterie —, aus der Natur hervorgegangen* MBh. 12,11558. VP. bei Muir, ST. IV, 3, N. 4. Bhâg. P. 3,26.11. — 3) Bhâg. P. 7,10,64 fehlerhaft für प्राधनिक.

प्राधान्य (wie eben) n. *das Vorwiegen, Vorherrschen, Suprematie, das Hauptsache-Sein* AK. 3,4,2,27. 16,94. 28,145. Kâtj. Çr. 5,11,19. 7,1, 2. 10,2,24. 13,4,15. 16,6,7. Suçr. 1.14,18. 148,7. Kap. 2,47. Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 283. Kathâs. 33,158. Vid. 61. Sâh. D. 70,8. Schol. zu P. 6,2,69. 7,1,21. 55. प्राधान्येन *mit Rücksicht auf die Hauptsache, — auf das Wichtigste, auf die Obenanstehenden, der Hauptsache nach; vor Allem*: नैघण्टुकमिदं देवतानाम प्राधान्येनेदम् Nir. 1,20. 2,13. MBh. 1, 1548. बहुत्वान्नामधेयानि पन्नगानां तपोधन। न कीर्तयिष्ये सर्वेषां प्राधान्येन तु मे शृणु॥ 1549. 5,121 (fälschlich प्रधान्येन gedr.). 898. Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 284. प्राधान्यतस् dass. Bhag. 10,19. MBh. 13,868. 14, 1779. Hariv. 9178. Bhâg. P. 2,6,45. Am Anfange eines comp. ohne Flexionszeichen: प्राधान्यसंपद् Suçr. 1,160,18. प्राधान्यस्तुतीनां देवतानाम् *die vor allen Andern gepriesen werden* Nir. 1,26. 7,4. 13. अथमेव मन्त्रिप्राधान्यो (v. l. °प्रधानो) महान्दोषः so v. a. *zumahl bei einem Minister* Pańkat. ed. orn. 59,16.

प्राधेय 1) adj. *von der Prâdhâ herstammend*: देवगान्धर्वाः MBh. 1, 2556. गन्धर्वाप्सरसो [illegible]: 8,4424. प्राधेया: ÇKDr. nach dem Agni-P. — 2) m. [illegible] N. pr. eines Volkes: कर्णप्राधेयवर्बराः Mârk. P. 58,31.

प्राध्ययन (von 3. इ mit प्राधि) n. *das Hersagen, Lesen, Studiren* Çâṅkh. Gṛhj. 2,10. 4.6,8. Citat bei Kull. zu M. 9,206.

प्राध्येषण (von 3. इष् mit प्राधि) n. *Antrieb* (zum Studium) Çâṅkh. Gṛhj. 6,2.

प्राध्व adj. = प्रगतोऽध्वानम् *auf der Reise befindlich*: रथ P. 5,4,85, Sch. Vop. 6,88. प्राध्वम् P. 6,4,169, Sch. = प्रह्व H. an. 2,532. Halâj. 5,53. = प्रयात Med. v. 19. = दूरपथ H. an. = अतिदूरवर्त्मन् Med. = बन्ध, बन्धन H. an. Med. Halâj. प्राध्वम् adv. = आनुकूल्यार्थक AK. 3,5,4. H. ç. 198. = नर्मन् und अनुकूल (नर्मानुकूलयोः) H. an. 7,40. Med. avj. 60 (st. नर्मन् hat ÇKDr. in Med. नम्र gelesen). Nach Çâkaṭâjana 1, 1,38 (s. Bühler in Orient und Occident II, 700) und P. 1,4,78 ist प्राध्वम् in der Bed. von बन्ध vor 1. कृ Gati. प्राध्वंकृत्य = बन्धनेनानुकूल्यं कृत्वा P., Sch. Vop. 15,5. In dieser Verbindung kommt das Wort MBh. 3,11830 vor: ततः शक्तिं गदां खड्गं धनुश्च भरतर्षभः। प्राध्वं कृत्वा नमश्चक्रे कुबेराय वृकोदरः॥ wohl *weglegend*. Ausserdem haben wir das Wort nur noch Ragh. 13,43 angetroffen: सभाजने मे भुजमूर्ध्वबाहुः सव्येतरं प्राध्वमितः प्रयुङ्क्ते. Stenzler übersetzt: *ille, brachia erecta tenens, salutationem meam benevole accipiens, huc convertit brachium dextrum*; der Schol. in der Calc. Ausg. erklärt: ऊर्ध्वदेशे दक्षिणं हस्तं प्रकृतानुकूलत्वेन प्रेरयति; hier könnte die Bedeutung *geneigt* (vgl. प्रह्व) angenommen werden.

प्राध्वंसन m. patron. von प्रध्वंसन Çat. Br. 14,5,5,22. 7,3,28.

प्राध्वन (von 1. प्र + अध्वन्) m. *Flusslauf, Strombett*: सिन्धोः Ṛv. 4,58,7.

प्राध्वर adj. f. ई als Beiw. von शाखा Ast Verz. d. Oxf. H. 156,a,14. — Aller Wahrscheinlichkeit nach fehlerhaft.

प्रानाडी MBh. 14,989 wohl fehlerhaft für प्रणाडी = प्रणाली.

प्रान्त (1. प्र + अन्त) 1) m. n. *Rand, Saum, Ende, Spitze*: eines Blattes Kauç. 2.8.21. दर्भ° 53.67.90. Spr. 2920. °निवासिन् MBh 3,1989. Hariv. 10009. 14370. Kumâras. 3,43. Ṛt. 1,25. Kathâs. 29,150. 152. Çâk. 83. 132. 142. ad 78. जल° AK. 3,4,6,34. Varâh. Bṛh. S. 54,1. Pańkat. 197, 21. 44,19. H. 1011. वैदूर्यशैलप्रान्तचर Mârk. P. 58,24. अन्तेवासिन् = प्रान्तग H. an. 4,158. Med. n. 230. पक्ष्म° Spr. 1720. दृष्ट° 1921. °वसनप्रान्ता adj. 630. Varâh. Bṛh. S. 72,3. ओष्ठप्रान्तौ so v. a. *Mundwinkel* H. 581. रथस्य *das hintere Ende des Wagens* Vikr. 4. यौवन° *die Grenze —, das Ende der Jugend* Pańkat. 226,11. Sûrjas. 8,4. विपत्प्रान्तरसाः प्रान्तविरसाः *am Ende, schliesslich* Spr. 3033. Pańkat. III, 260 (wo wohl प्रान्त st. प्रान्ति zu lesen ist). तस्य सप्तधा प्रान्तभूमौ प्रज्ञा Jogas. 2,27. *of that [enlightened soul] the perfect knowledge, up to the ground of the limit, is of seven kinds* Ball. सकलसालम्बनसमाधिभूमिपर्यन्तम् Schol. Vgl. कर्ण°. — 2) m. N. pr. eines Mannes gaṇa अश्वादि zu P. 4,1,110.

प्रान्ततस् (von प्रान्त) adv. *dem Rande —, der Grenze entlang* AK. 2,2,3.

प्रान्तदुर्ग (प्रा° + दुर्ग) n. *Vorstadt* Çabdârthak. bei Wilson.

प्रान्तपुष्पा (प्रा° + पुष्प) f. *eine best. Pflanze* (*am Rande —, an der Aussenseite Blumen habend*) P. 4,1,64, Vârtt. 1. Vop. 4,15.

प्रान्तर (1. प्र + अन्त°) n. 1) *eine lange, öde Strasse* AK. 2,1,18. H. 985. an. 3,575. Med. r. 188. Halâj. 2,106. अरण्ये प्रान्तरे वापि Mârk. P. 92, 24. अस्त्युज्जयिनीवर्त्मनि प्रान्तरे महान्पिप्पलवृक्षः Hit. [illegible] शोषयत्यचिरेणैव प्रान्तरस्थमलं पयः Dṛshṭântaç. 31 bei [illegible] 2) *Wald*. — 3) *Baumhöhle* H. an. Med.

प्रास्तरसून्य n. = प्रास्तर 1. Çabdar. bei Wilson, प्रास्तसून्य n. ÇKDr. nach derselben Autorität.

प्रौस्तायन m. patron. von प्रास्त gaṇa ग्रश्वादि zu P. 4,1,110.

1. प्राप (von ग्राप् mit प्र) m. *Gelangung, Erreichung, Erlangung*; s. दुष्प्राप.

2. प्राप (1. प्र + 2. ग्रप् *Wasser*, n. P. 6,3,97, Vârtt., Sch. Vop. 6,70.

प्रापक (vom caus. von ग्राप् mit प्र) adj. 1) *hinleitend —, hinführend zu*, mit dem gen. des obj. Schol. zu Kâtj. Çr. 318,2. 5. *verschaffend* Kull. zu M. 1,53. 106. — 2) *zur Geltung bringend*: ग्रप्राप्तप्रापको विधिः Citat (इति संकल्पकौमुदी दुर्गादासधृ) im ÇKDr. u. ग्रप्राप्त.

प्रापण (von ग्राप् simpl. und caus. mit प्र, n. 1) *das Reichen, Erreichen*: बाह्वोः प्रापणात्ते *so weit die Arme reichen* Kâtj. Çr. 17,4,10. 18, 2,9. ग्रंशोःप्रापणम् adv. 5,10,18. — 2) *das Erreichen* so v. a. *das Erlangen, Erhalten*: ग्रप्राप्तप्रापणार्थम् Gauḍap. zu Sâṁkhjak. 62. प्रापणात्सर्वकामानां परित्यागो विशिष्यते M. 2,95 = MBh. 12,6601. — 3) *das Hinschaffen, Befördern*: वह् प्रापणे Dhâtup. 23,85. = नीति Med. t. 30. H. an. 2,176. = ग्रालञ्जन 4,160. — Vgl. दुष्प्रापण.

प्रापणिक Uṇâdis. 2,41. m. *Handelsmann, Kaufmann* Uǵǵval. H. 867, Sch. Halâj. 2,416. Vaiǵ. bei Mallin. zu Çiç. 4,11. MBh. 12,3315. Çiç. 4,11. — Nach Uṇâdis. von 1. पण् mit प्र, nach Mallin. zu Çiç. von प्रपण; vgl. ग्रापणिक.

प्रापणीय (von ग्राप् simpl. und caus. mit प्र) adj. 1) *zu erreichen, zu erlangen*: उच्चैःश्रवसमप्यश्वं प्रापणीयं सतां विदुः MBh. 12,8589. 13,3533. Verz. d. Oxf. H. 17,*b*, No. 63, Çl. 9. — 2) *gelangen zu lassen, zu befördern, hinzuschaffen*: संदेशार्थाः — पटुकरणैः प्राणिभिः प्रापणीयाः Megh. 5. प्रतिष्ठां प्रापणीयैषा पृथिव्यां मे बृहत्कथा Kathâs. 8,7.

प्रापिन् (von ग्राप् mit प्र) adj. *erreichend, gelangend zu*: वृत्तान्तेन श्रवणाविषयप्रापिणा Ragh. 14,87. — 2) *erlangend, bekommend, erhaltend*: कुवलयदलप्रापिकर्णे Megh. 45.

प्रापेय s. u. प्राधेय.

प्राप्त 1) adj. s. u. ग्राप् mit प्र. — 2) m. pl. N. pr. eines Volkes Mârk. P. 58,43.

प्राप्तकारिन् (प्राप्त + का°) adj. *das Passende thuend* Suçr. 1,333,11.

1. प्राप्तकाल (प्राप्त + काल) m. *die gekommene Zeit, der günstige Augenblick* P. 3,3,163. शरणं प्रति देवानां प्राप्तकालममन्यत N. 5,15. MBh. 1,3205. Spr. 2764. 3766. प्राप्तकालिकृत Suçr. 1,15,13. Vop. 25,22.

2. प्राप्तकाल (wie eben) adj. f. ग्रा *dessen Zeit gekommen ist, zeitgemäss, zweckmässig* N. 8,12. Matsjop. 26. MBh. 4,2311 fg. 5,2153. 2213. 6,5602. Hariv. 8738. Suçr. 1,127,28. Pańkat. 16,6. 71,24. देहिन् *dessen Zeit gekommen ist* Hariv. 4879. Spr. 2534. नाप्राप्तकालो म्रियते N. 13,17. प्राप्तकालाः कुमार्यः so v. a. *mannbar* Çâk. Ch. 58,10. °कालम् adv. *zu rechter Zeit* MBh. 2,192. प्राप्तकालत्वात् *weil es dazu Zeit ist* Kâtj. Çr. 7,1, 27. 12,6,26.

प्राप्तभार (प्राप्त + भार) m. *Lastthier* Wilson. — Vgl. प्राप्तभाव.

प्राप्तभाव (प्राप्त + भाव) m. *ein junger Stier* Çabdaś. im ÇKDr.

प्राप्तरूप (प्राप्त + रूप) adj. 1) *angemessen, passend* Daçak. in Benf. [...] 2) *schön* AK. 3,4,19,134. Med. p. 27. — 3) *unterrich-* [...] 341. Med. (wo ज्ञ st. ऽज्ञ zu lesen ist). Halâj. 2,177. — Vgl. ग्रभिरूप.

प्राप्तव्य (von ग्राप् mit प्र) adj. *anzutreffen, zu finden*: एतैर्गुणैरुपेतो भवद्भ्यो मया कः पुमान्प्राप्तव्यः Hit. 25,1. *zu erreichen, zu erlangen, zu erhalten* MBh. 4,1615. R. 2,29,10. 101,24 (110,19 Gorr.). R. Gorr. 2, 64,4. Spr. 1900. Kathâs. 50,101.

प्राप्तव्यमर्थ m. Spitzname eines Mannes, der auf die Frage, wie er heisse, stets प्राप्तव्यमर्थं लभते मनुष्यः antwortete. Pańkat. 128,17. 129, 15. 130,10. 16. 19. In Verbindung mit नामन् *Name* neutr. 127,21.

प्राप्ति (von ग्राप् mit प्र) f. 1) *das Kommen, Eintreten* einer Zeit: युग Jâǵń. 3,173. कर्तव्यस्यावसरप्राप्तिः समयः Kâç. zu P. 5,4,60. प्राप्तो ऽप्यर्थो ऽकर्मप्राप्त्या विनश्यति *dadurch, dass das Schicksal nicht eintritt, nicht zu Hilfe kommt*, Pańkat. 132,17. — 2) *Erreichung, das Antreffen, Finden, Gelangung zu, Erlangung, Gewinn*; = ग्रधिगम, लाभ AK. 3,4,11, 71. H. an. 2,177. Med. t. 32. Âçv. Gṛhj. 4,4. कियती तत्करप्राप्तिः *wie weit reichen ihre Strahlen?* Sûrjas. 12,8. ऋष्यमूकगिरि° R. Gorr. 1,4, 61. eine Eigenschaft des Windes (*dass er Alles erreicht, überall hindringt*) Bhâg. P. 3,26,37. उत्सेधावधिप्राप्त्यत्नमेतया Râǵa-Tar. 1,103. विशिष्टब्राह्मण° Mârk. P. 31,21. निश्चय° Hariv. 3521. देहान्तर° Bhag. 2, 13. Brahmavs. 1,17. M. 9,103. Jâǵń. 1,78. Spr. 3493 darnach MBh. 5,3227 zu verbessern). Iti. bei Rosen zu ṚV. 1,6,5. Sâṁkhjak. 51. 67. Ragh. 16,34. Râǵa-Tar. 5,116. Kathâs. 31,11. 35,95. 41,31. Som. Nala 136 प्रसपे gedr.). Mârk. P. 15. 69. 96,17. Pańkat. 71,7. 118,2 (प्रत्या gedr.). 134,22. 242,20. Z. d. d. m. G. 14,574,13. Prab. 28,10. Vedântas. (Allah.) No. 4. Sâh. D. 2,77,17. 22. गत्यिद्विवस° *Erlangung* so v. a. *Bestimmung* Sûrjas. 9,17. *die Fähigkeit Alles zu erreichen*, als eine übernatürliche Kraft, H. 202. Verz. d. Oxf. H. 51,*a*,16. 184,*a*,14. Mârk. P. 40,29. 31. Vet. 3, 19. — 3) *das Zutreffen, Gelten* Kâtj. Çr. 7,5,23. 9,13,25. P. 2,3,66. Schol. zu P. 8,1,198. 8,2,33. 108. 3,61. Siddh. K. zu P. 1,2,6. Schol. zu AV. Prât. S. 261 (4,1,6. 7). Madhus. in Ind. St. 1,14,1 v. u. — 4) *das Loos, dessen man theilhaftig wird* (vgl. गति), *glückliches Loos, Glück*: सुनिर्मलामिमां प्राप्तिम् Çvetâçv. Up. 3,12. गच्छत्वात्मप्रसादेन विदुषां प्राप्तिमव्ययाम् MBh. 14,1337. °शैथिल्य 13,5906. Spr. 455. = महोदय und उदय AK. H. an. Med. — 5) in der Dramatik *ein freudiges Ereigniss* Daçar. 1,26. Pratâpar. 21,*a*,3. — 6) in der Astrol. Bez. *des 11ten Hauses* = ग्राय, लाभ Varâh. Bṛh. 9,2. — 7) = संहति Çabdar. im ÇKDr. — 8) personif. die Gemahlin Çama's, eines Sohnes des Dharma, MBh. 1,2597. neben Asti eine Tochter Ǵarâsaṁdha's 2,595. Hariv. 4935. प्राप्ती VP. 563. — प्राप्ति Pańkat. III, 260 wohl fehlerhaft für प्राप्त; vgl. Spruch 4130.

प्राप्य (wie eben) adj. 1) *erreichbar, erlangbar* AK. 3,2,42. दिनशान्ते Spr. 1883. Râǵa-Tar. 4,286. Bhâg. P. 3,6,22. P. 4,4,91. MBh. 2, 639. 7,2656. कृष्ण° R. 3,16,6. Mṛkkh. 73. ग्रनिर्वेदप्राप्याणि श्रेयांसि भवन्ति Vikr. 68,6. Kathâs. 21,140. 27,94. Râǵa-Tar. 3,395. Mârk. P. 62, 20. 74,40. ग्र° MBh. 13,619. R. 6,103,19. Spr. 1340. 2618. न किंचिदप्राप्यतमं गुणानाम् Mṛkkh. 66,9. सुख- [...] *zu erlangen* Kathâs. 33, 168. Vgl. दुष्प्राप्य. — 2) *passend, schicklich* (v. l. प्राप्त : चाप्य MBh. 5,5624.

प्राव्रन्ध s. क्षेमप्राव्रन्धा.

प्राबल्य (von प्रबल) n. *Uebermacht* Suçr. 1,253,8. Vedântas. (Allah.) No. 90.

प्राबालिक (von प्रबाल) m. *Korallenverkäufer* R. Gorr. 2,90,17.

प्राबोधक m. 1) = प्रबोधक *ein Sänger, dessen Amt es ist, den Fürsten zu wecken,* R. Gorr. 2,82,4. Die Länge ist durch das Versmaass hervorgerufen. — 2) v. l. für प्राबोधिक ÇKDr.

प्राबोधिक (von प्रबोध) m. *Tagesanbruch* Çabdam. im ÇKDr.

प्राभञ्जन (von प्रभञ्जन) adj. *unter dem Gotte des Windes stehend;* n. (sc. नक्षत्र oder भ) *das* Nakshatra Svâti Varâh. Bṛh. S. 11,58.

प्राभव (von प्रभु) n. *Oberherrschaft* Çabdak. im ÇKDr.

प्राभवत्य (von प्रभवत्, partic. praes. von भू mit प्र) n. *Uebermacht* M. 8,412.

प्राभाकर m. *ein Anhänger des* Prabhâkara Nîlak. 14. Vedântas. (Allah.) No. 87 (fälschlich प्रभा° gedr.). Verz. d. B. H. No. 626. Ind. St. 1,14,14. 4,176. Verz. d. Oxf. H. 164,*a*,8. 270,*b*,13. Hall 164.

प्राभातिक (von प्रभात) adj. *morgendlich:* क्षीर Suçr. 1,176,10. वायु Spr. 1914.

प्राभूतिकं adj. = प्रभूतमाह P. 4,4,1, Vârtt. 2.

प्राभृत (von प्रभृति) n. 1) *Geschenk* AK. 2,8,1,27. Trik. 2,8,30. H. 737. Halâj. 2,279. Râǵa-Tar. 3,248. 250. 6,197. Kathâs. 17,164. 22,75. 43,127. प्राभृतीकृता Som. Nala 92. — 2) Bez. der Kapitel in dem Werke Sûrjapraǵńapti Verz. d. B. H. No. 1850.

प्राभृतक n. = प्राभृत *Geschenk* Hâr. 139. Mâlav. 70,17. am Ende eines adj. comp. 14. 16.

प्रामति m. N. pr. eines der 7 Weisen im 10ten Manvantara Hariv. 473. प्रासति Langlois 1,41. — Vgl. प्रमति.

प्रामाणिक (von प्रमाण) adj. 1) *ein Maass bildend, — seiend* Halâj. 2,281. Vgl. प्रमाणिक. — 2) *auf einer Autorität beruhend, wofür man eine Autorität hat:* अ° Dâjabh. im ÇKDr. und bei Goldst. u. अप्रामाणिक. Davon nom. abstr. अप्रामाणिकत्व n. Mallin. zu Kumâras. 3,14.

प्रामाण्य (wie eben) n. = प्रमाणता *das Norm-, Richtschnur-, Autorität-, Beweis-Sein* Nir. 14,6. M. 2,8. MBh. 3,12708. 13073. Suçr. 1,147,11. Pat. zu P. 1,2,53. Kaṇ. 1,1,3. 10,2,9. Z. d. d. m. G. 7,300. Muir, ST. 4,44,4. Mârk. P. 15,43. Verz. d. Oxf. H. 264,*a*,21. fg. No. 597. Schol. zu Gaim. 1,5. Mâdhava zu P. 7,2,48. Siddh. K. zu 3,59. Madhus. in Ind. St. 1,15. Bhâshâp. 139. अ° MBh. 13,2194. Kap. 1,8. Z. d. d. m. G. 7,300.

प्रामाण्यवाद (प्रा° + वाद) m. *eine Discussion über* प्रामाण्य, Titel einer Schrift Hall 50. °क्रोड desgl. 32. °रहस्य Verz. d. Oxf. H. No. 597.

प्रामादिक (von प्रमाद) adj. *aus Nachlässigkeit hervorgegangen, irrthümlich, fehlerhaft:* पाठ *eine falsche Lesart* Mallin. zu Kumâras. 5,13. Siddh. K. zu P. 6,1,63. Verz. d. Oxf. H. 162,*a*, N. Ind. St. 8,350, N. 8. Davon nom. abstr. °त्व n. S[...]l. bei Wilson, Sâṅkhjak. S. 68.

प्रामाद्य (wie eben) m. *eine best. Pflanze, Gendarussa* (अटरूष) *Adhatoda oder vulgaris* Çabdak. im ÇKDr.

प्रामित्य n. *Schulden* Trik. 2,9,1. — Vgl. प्रामित्य.

प्रामोदिक (von प्रमोद) adj. *entzückend:* अहो °के रूपम् Uttararâmak. 112,2 v. u. (152,8 bei Cowell).

प्रायं (von 3. इ mit प्र) m. 1) *Auszug* (zum Kampf): प्राये प्राये जिगीवांसः स्याम ṚV. 2,18,8. nach Sâj. = प्रवेश und युद्ध. — 2) *der Auszug aus dem Leben, das dem Tode-Entgegengehen, das Suchen des Todes,* insbes. *durch Enthaltung von Nahrung* AK. 2,7,52. 3,4,24,155. H. 843. an. 2,371. Med. j. 35. Halâj. 4,78. प्रायमास्महे (könnte hier und in der Verbindung mit उपविश् auch als absol. aufgefasst werden) *wir geben uns dem Tode hin, wir erwarten ruhig den Tod, haben dem Leben entsagt* R. 4,57,28. प्रायमासीनान् 3. कस्माद्धा प्रायमास्यते 56,24. आशिष्ये fehlerhaft st. आसिष्ये MBh. 14,2357. R. 2,21,27. 4,53,15. 55,12. आशितुं fehlerhaft st. आसितुम् 18. प्रायमुपास्महे 53,11. 5,32,28. प्रायमुपासीना MBh. 14,2358. उपाशिष्ये fehlerhaft für उपासिष्ये 3,15080. उपविष्टास्तु ते सर्वे तस्मिन्प्राये धराधरे R. 4,56,1. 20. पुनः प्रायमुपैष्यन्ति 5,15,4. प्रायमास्थाय MBh. 12,5472. त्वयि प्रायं समास्थिते 3,15110. प्रायं वियद्द्विजेन ब्राह्मणाः कारिताः पुनः *wurden dahin gebracht, dass sie sich vornahmen Hungers zu sterben,* Râǵa-Tar. 6,344. Vgl. प्रायगत, °विधायिन्, प्रायोपगमन, प्रायोपविष्ट, प्रायोपवेश, प्रायोपवेशन, प्रायोपवेशिन्, प्रायोपेत. — 3) *Mehrheit, Hauptbestand; Regel* AK. 3,4,24,155. Trik. 3,3,315. H. an. Med. प्रायस्योपवागत्येषा यस्य *wenn das folgende Metrum den Hauptbestand* (des Verses) *bildet* ṚV. Prât. 16,42. 17,16. 18,4. 5. Häufig am Ende eines adj. comp. (f. आ): आर्य° (देश) *zum grössten Theil aus* Ârja *bestehend, wo die* Â. *vorwalten* M. 7,69. हिंसाप्राया (कृषि) *wobei viel Leid den Geschöpfen zugefügt wird* 10,83. दुःख° *reichlich versehen mit Schmerzen* 12,77. तद्रूपा° 25. MBh. 12,5341. 11088. Hariv. 3495. 3706. तृण° (देश) R. 3,15,14. Suçr. 1,20,6. 130,12. 151,9. 2,2,13. 380,9. Varâh. Bṛh. S. 47,5. नभसि प्रौढजलदध्वनिप्राये Spr. 294. Hit. III, 87. Prab. 2,16. 87,19. Mârk. P. 53,36. 56,20. Pańkat. 163,13. 185,21. Dhûrtas. 79,16. Gauḍap. zu Sâṅkhjak. 54. व्यक्तपर्विमोदन°प्रायाः प्राकृतसिद्धयः *bei denen jene die Hauptrolle spielen, die hauptsächlichsten sind* Prab. 61,17. दण्ड° (नृपति) *der meistens, in der Regel die Strafe anwendet* Kâm. Nîtis. 13,37. निर्गमनप्राया *häufig hinausgehend* Nir. 3,6. संस्तुत° *meistens zusammen gepriesen* 12,2. पराङ्मुख° (बल) *zum grössten Theil auf der Flucht begriffen* MBh. 8,4153. गौर° 6,457. श्वेत° 13,4704. भीमहतप्राया (वाहिनी) *zum grössten Theil von Bh. erschlagen* MBh. 8,2135. गत° *beinahe dahingegangen. — verflossen* 4,376. Spr. 1901. Kathâs. 2,27. 33,125. सिद्ध° *beinahe vollendet* 41,27. क्षीण° Mârk. P. 127,35. Râǵa-Tar. 4,227. जित° *beinahe vollständig besiegt* 163. पीत° Bhâg. P. 8,9,37. अनुदित° *so zu sagen nicht erwähnt* 1,5,8. ज्ञात° (मरण) *beinahe eingetreten* Sâh. D. 79,3. समागत° *so zu sagen schon da* Hit. 97,13. प्रभातप्रायायां रात्रौ Verz. d. Oxf. H. 155,*b*,39. मुग्ध° Spr. 1836. शिथिल° 701. पराजय° *beinahe ganz besiegt* Mârk. P. 125,23. सिद्धि° (= सिद्ध°) Kathâs. 33,44. An die Bed. *regelmässig* schliesst sich die Bed. *ähnlich* (Trik. H. an. Med.): त्रिवृत्प्राय Çat. Br. 12,3,1,5. ज्योतिष्टोम° Lâṭj. 10,1,17. 2,5. दुर्भिक्षभरण° Spr. 242. 963. 3661. Kathâs. 6,51. 39,108 (vgl. 168). Râǵa-Tar. 5,420. 6,356. Bhâg. P. 1,3,25. Pańkat. 194,21. Z. d. d. [...]G. 14,[...] 16. Dhûrtas. 74,2. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,6[...] 3,165. Schol. zu Çâk. 41. ज्ञाति° so v. a. *eigentlich* [...]

wandten bestimmt (अन्न) M. 3, 264. Kull.: ज्ञातीन्प्रैति गच्छतीति ज्ञातिप्रायम्. — 4) *Altersstufe* H. 365. H. an. — 5) enklitisch nach einem Verbum finitum gaṇa गोत्रादि zu P. 8,1,27. 57. — Vgl. प्रायेण, प्रायशस्, प्रायस्, एवंप्राय (auch Sâv. 5,35, wo so zu schreiben ist), शालप्राया, नडप्राय, सप्राय und प्राय.

प्रायगत (प्राय + गत) adj. *dem Tode nahe* MBh. 1, 199. 6,1593. 7, 9154. 9156. 10,197.

प्रायचित्त und प्रायचित्ति neben प्रायश्चित्त und प्रायश्चित्ति P. 6,1, 157, Sch.

प्रायँण (von 3. इ mit प्र) 1) adj. *gehend* VS. 22,7. — 2) n. a) *Eingang, Antritt, Anfang*: तस्य यत्रैव प्रायणं तत्रोदयनम् Ait. Br. 3,43. महप्रा° 1,7. Çat. Br. 1,3,5,6. 9,5,1,43. 7,1,1,25. अग्निहोत्रप्रायणा यज्ञाः TBr. 2,1,5,1. यो यज्ञस्य प्रायणं प्रतिष्ठामुदयनं वेद TS. 1,6,11,1. °तस् Pañkav. Br. 13,12,1. Mahanâr. Up. in Ind. St. 2,96, N. 4. — b) *Lebensgang, Lebenslauf*: धातॄणां प्रायणं धाता यो ऽनुतिष्ठति धर्मवित् Bhâg. P. 6,5, 31. प्रायणान्ते *am Ende des Lebens* MBh. 7,2118. fg. — c) *der Ausgang aus dem Leben, Tod*: प्रायणान्तम् *bis zum Tode* Praçnop. 5,1. पुत्रे राज्यं समासज्य कुर्वीत प्रायणं रणे *er suche den Tod in der Schlacht* M. 9, 323. — d) *eine aus Milch gewonnene Speise*: धाराक्रमांसेन तु यो मम कुर्वीत प्रायणम् Varâha-P. in Verz. d. Oxf. H. 60, a, 18. fg. पायसादुद्धृतं किंचित्प्रायणं तत्प्रकीर्तितम् Vratarâga ebend. in der Note.

प्रायणीय (von प्रायण) 1) adj. *den Eingang bildend, zum Anfang gehörig*: अहन् Ait. Br. 5,4. TS. 7,2,8,1. अतिरात्र Çat. Br. 9,4,4,15. 12,1,2,8. आदित्यं चरुं प्रायणीयं निर्वपति 3,2,3,7. हविस् 4,1,2,6. प्रायणीयेष्टि Âçv. Çr. 4,3. — 2) m. a) nämlich याग, कर्मविशेष (Sâj.) *Eingangsspende eines* Soma-*Opfers* Ait. Br. 1, 7. 3,40. 45. TBr. 1,5,9, 3. Âçv. Çr. 8,13. Çat. Br. 3,2,3,6. Hierher oder zum neutr. Bhâg. P. 3,13,36. — b) nämlich अतिरात्र *Eingangstag eines vieltägigen* Soma-*Opfers* Kâtj. Çr. 10,1,18. 12,6,26. 24,1,17. Çâñkh. Çr. 11,1,5. 12,6, 1. — 3) f. nämlich इष्टि Çat. Br. 11,3,3,2. Kâtj. Çr. 4,5,10. 10,9,10. Âçv. Çr. 6,13. Çâñkh. Çr. 8,12,1. Lâtj. 5,5,7. — 4) n. a) कर्मन्, हविस् so v. a. 2,a. Nir. 13,7. Çat. Br. 4,5,1,2. 7,2,2,1. 12.1,2,1. 3,2. TS. 6.1,5,3. दीक्षान्ते प्रायणीयम् Kâtj. Çr. 7,5,13. — b) nämlich अहन् Çâñkh. Çr. 10,1,12. Lâtj. 10,5,1. 2.

प्रायत्य (von प्रयत) n. *Reinheit*: अप्रायत्यादात्मनस्ते Bhâg. P. 3,14,37.

प्रायदर्शन (प्राय + द°) n. *eine ganz gewöhnliche —, häufige Erscheinung*: निमित्तकारणादिषु सर्वासां (sc. विभक्तीनां) प्रायदर्शनम् P. 2,3,23, Vârtt.

प्रायभव (प्राय + भव) adj. *meist —, gewöhnlich sich irgendwo befindend* P. 4,3,39.

प्रायविधायिन् (प्राय + वि°) adj. *der entschlossen ist Hungers zu sterben* Râga-Tar. 6,344.

प्रायशस् (von प्राय) adv. *zum grössten Theil, meistentheils, beinahe durchweg, meist, gewöhnlich*: यत्र ते पृथिवीपालाः प्रायशो निधनं गताः
., 6,4184. 7,1327. यथाचरति धर्मं स प्रायशो ऽधर्मनल्पशः M.
.. 3,7. Bhâshâp. 124. Suçr. 1,23,20. 2,430,6. Megh. 10.
.. 7,23. Spr. 2237. Varâh. Brh. S. 53,120. Madhus. in
— Hier und da fälschlich प्रायसम् geschrieben.

1. प्रायँश्चित्त (प्रायस् + चित्त) n. P. 6,1,157, Sch. *Gutmachung, Genugthuung, Ersatz, Sühnung, Busse* Çat. Br. 12,4,1,6. Çâñkh. Br. 5,9. °ताकृति 6,12. Shaḍv. Br. 1,6. Âçv. Çr. 1,1. °नेष्टि 3,10. 6,8. 8,12. Gṛhj. 1,10. Kâtj. Çr. 1,2,19. 8,11. 4,3,15. 7,5,10. 25,1,10. विध्यपराधे प्रायश्चित्तम् Çâñkh. Çr. 3.19,1. Gobh. 1.9,16. 2,5,2. M. 1,116. 2,221. 9, 236. 240. 10,131. 11,45. fgg. 53.129. 186. 192. Jâgñ. 1,315. 3,220. Aśó. 5,7. R. 1,8,14. 18,23. 61,8. 6,82,121. Çâk. 74. Suçr. 1,10,8. 21,18. Spr. 2500. 2623. Ragh. 12,19. Râga-Tar. 5,255. Bhâg. P. in VP. 42, N. 21. Prab. 18,9. masc. MBh. 5.1086. प्रायो नाम तपः प्रोक्तं चित्तं निश्चय उच्यते। तपो निश्चयसंयुक्तं प्रायश्चित्तमिति स्मृतम् ॥ Añgiras im ÇKDr. प्रायश्चित्ततत्त्व (Gild. Bibl. 470), °मुक्तावली (Hall 176), °प्रदीप (Hall 192), प्रायश्चित्तोद्योत Hall 175), °प्रयोग (Verz. d. B. H. No. 1152. 1156. fgg.), °मयूख (ebend. No. 1147), °विधि ebend. No. 1149. fgg.), °विवेक (ebend. No. 1148), °विवेकोद्द्योत (ebend. No. 1403) Titel von Schriften.

2. प्रायश्चित्त (vom vorherg.) adj. *in der Sühnung inbegriffen, zur Sühnung gehörig*: एतानि सर्वाणीन्द्रदेवत्यान्यद्भुतानि प्रायश्चित्तानि Shaḍv. Br. 5,8.

प्रायँश्चित्ति f. 1) = 1. प्रायश्चित्त P. 6,1,157, Sch. AV. 14,1,30. VS. 39, 12. Ait. Br. 3,11. 46. 5,27. 7,2. fgg. TS. 2,1,4,1. 3,1,3,2. 5,1,9,3. 3, 12,1. Çat. Br. 1,1,4,9. 4,5,7,1. 11,5,3,8. अग्नि°, अधर° 6,6,4,11. Kâtj. Çr. 16,7,7. विध्यपराधे प्रायश्चित्तिः Âçv. Çr. 3,10. तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छन् TS. 2,1,2,4. — 2) concret *sühnend*: Agni Gobh. 2,5,2. Çâñkh. Gṛhj. 1,18. Pâr. Gṛhj. 1,11.

प्रायश्चित्तिक (von 1. प्रायश्चित्त oder °श्चित्ति) adj. (f. ई) *sühnend* ?) Âçv. Çr. 2,15. *sühnbar* (Sünden) Wassiljew 83.

प्रायश्चित्तिन् (von 1. प्रायश्चित्त) adj. *der sich einer Sühne unterzieht, — zu unterziehen hat* MBh. 13,2446. 4997.

प्रायश्चित्तिमन्त् (von प्रायश्चित्ति) adj. *Sühnung habend* Pañkav. Br. 16,8,2.

प्रायश्चित्तीय् (von 1. प्रायश्चित्त), °यते *sich einer Sühne unterziehen müssen*: अकुर्वन्विहितं कर्म निन्दितं च समाचरन्। प्रसक्तश्चेन्द्रियार्थेषु प्रायश्चित्तीयते नरः ॥ M. 11,44. MBh. 12,1288. 13,2507.

प्रायश्चित्तीय (wie eben) adj. *Sühne betreffend*: सर्व° (होम) Kauç. 5.

प्रायश्चित्तीयता (vom vorherg.) f. *der Zustand dessen, der sich einer Sühne unterziehen muss*: तां प्राप्य द्विजः M. 11,47.

प्रायश्चित्तेन्दुशेखर (1. प्रा° + इन्दु° शे°) Titel eines Compendiums über *Sühnungen* von Kâçînatha (lithogr. Bombay, Çaka 1788).

प्रायस् (von 3. इ mit प्र) adv. gaṇa स्वरादि zu P. 1,1,37. 1) *zum grössten Theil, meistentheils, meist, gewöhnlich* AK. 3,5,17. H. 1529. वन्नम्) प्राय आसीत्परास्वुत्तम् MBh. 8,1236. Kathâs. 6,123. भुनान्ति निद्रं वैन्यः प्रायशो मनं विभुः Bhâg. P. 4,18,29. ṚV. Prât. 16,6. 31. Lâṭj. 4,11,3. MBh. 3,15413. Suçr. 1,167,3. 176,10. 2.390,19. 510,14 Megh. 72. 91. Çâk. 158. 183, v. l. Spr. 283. 470. 738. 802. 886. 1233. 1906—1909. 3185. Varâh. Brh. S. 11,45. 23,5. Pañkat. V,19. Vid. 112 Kathâs. 30,73. Prab. 8,4. Dhûrtanarta. 77 bei Harb. 224. Vet. in LA. 36,3. Dhûrtas. 83,1. प्रायोदेवता *der am meisten vorkommende Gottheit* Nir. 7,4. — 2) *aller Wahrscheinlichkeit nach*. तत्र प्राज्ञ प्रनादाद्वि

प्राय: प्राप्स्यामि शोचितम् MBu. 12,4989. — Vgl. प्रायशस् und प्रायेण.

प्रायाणिक (von प्रयाण) adj. *zum Marsch —, zur Reise erforderlich:* °कं चानय चाशु सर्वम् MBu. 7,80.

प्रायात्रिक (von प्रयात्रा = प्रयाण) adj. dass.: °कं सर्वमासाद्य MBu. 2, 2005. 3,15234. संभारान् Hariv. 10373.

प्रायाम in सप्रायाम adj. als Beiw. des Windes R. Gorr. 2,100,21; die andere Recension (91,24) liest st. dessen सुप्रियात्मन्. Wohl fehlerhaft.

प्रायास m. VS. 39,11. nach Padap. und VS. Prât. 3,103 Dehnung für प्रयास.

प्रायिक (von प्राय) adj. *gewöhnlich* Kull. zu M. 7,152. 9,3. Schol. zu P. 2,2,28. Prâjaçkittat. im ÇKDr.

प्रायु s. प्र°.

प्रायुद्देपिन् m. *Pferd* Çabdar. im ÇKDr. प्रायुधेपिन् Wilson in der 2ten Aufl. Wohl eine falsche Form. Vgl. हेष् *wiehern.*

प्रायुस् s. प्र°.

प्रायेण (instr. von प्राय) adv. gaṇa प्रकृत्यादि zu P. 2,3,18, Vârtt. 1) *grösstentheils, meist, gewöhnlich* Âçv. Çr. 11,4. Çâñkh. Çr. 7,25,1. 27,16. M. 7,123. R. 1,61,18. Megh. 85. Çâk. 32,14. 66,4. Spr. 342. 404. 667. 844. 1685. 1910—1912. 2651. 3152. 3823. Ind. St. 2,80,3. Rt. 6, 23. Varâh. Bṛh. S. 104,4. Vid. 310. Kirât. 5,49. Prab. 17,6. Siddh. K. zu P. 2,3,1. — 2) *aller Wahrscheinlichkeit nach* Hit. 10,3. — Vgl. प्रायशस्, प्रायस्.

प्रायोगं in der Stelle: प्रायोगेव स्वाध्या शासुरेथं ṚV. 10,106,2. Vielleicht प्रयो° zu lesen; vgl. 1. प्रयोग.

प्रायोगिक adj. = प्रयोगं नित्यमर्हति gaṇa छेदादि zu P. 5,1,64. *angewandt, anwendbar:* वचस् (= भेदप्रयुपापभव Schol.) Kâm. Nîtis. 8,80. Verz. d. Oxf. H. 207,b,2. Bez. *einer best. Art von Schnupf- und Niesemittel* (धूम) Suçr. 2,233,8.16. Çârṅg. Saṃh. 3,9,2.

प्रायोज्य (von प्रयोज्य) adj. *zu den Sachen gehörend, die man braucht, nöthig hat:* प्रायोज्यं न विभाज्यं तु (Kâtjâjana's Worte) । प्रायोज्यं यद्यस्य प्रयोजनार्हं । यथा श्रुतद्विः पुस्तकादि तन्मूल्येन विभजनीयम् Dâjabh. 200,6. fgg.

प्रायोपगमन (प्राय + उप°) n. *das in-den-Tod-Gehen, das ruhige Erwarten des Todes* (durch Enthaltung von Nahrung) R. 4,53,20.

प्रायोपविष्ट (प्राय + उप°) adj. *der dem Leben entsagt hat und ruhig den Tod erwartet* (durch Enthaltung von Nahrung) MBu. 14,2381. Râga-Tar. 4,82. 6,14. Buâg. P. 1,3,42.

प्रायोपवेश (प्राय + उप°) m. *das ruhige Erwarten des Todes* (durch Enthaltung von Nahrung) MBu. 3,250 in der Unterschr. R. 5,32,28. Râga-Tar. 6,14. Buâg. P. 1,19,7.

प्रायोपवेशन n. dass. MBu. 3,15138. R. 1,3,26. 4,53,8. 55,11. Ragh. 8,93. Râga-Tar. 4,99. Pañkat. 50,15. 110,10. 207,7.

प्रायोपवेशनिका f. dass. Wilson.

प्रायोपवेशिन् adj. = प्रायोपविष्ट MBu. 13,359. Râga-Tar. 5,467.

प्रायोपेत (प्राय + उ°) adj. *bereit zu sterben* (durch Enthaltung von Nahrung), *zu sterben entschlossen* MBu. 10,744. 14,2380.

प्रारब्धि (von रभ् mit प्र) f. *der Pfosten, an den ein Elephant angebunden wird,* Trik. 2,8,39. Hâr. 128.

प्रारम्भ (wie oben) m. *Unternehmung, Beginn einer Arbeit; Anfang:* प्रागभि: सदृशारम्भ: प्रारम्भसदृशोदय: Ragh. 1,15. फलानुमेया: प्रारम्भा: 20. विशीर्णा: प्रारम्भा: Spr. 2847. 3270. कार्य° Mârk. 47,7. Varâh. Bṛh. S. 94,60. °त्याग Mârk. P. 51,17. कुर्मो ऽत्र प्रारम्भं शुभे ऽह्नि Kathâs. 19,35. प्रावृष: प्रारम्भे Spr. 2121. 3752. Ragh. 10,9. 18,48. Daçak. in Benf. Chr. 191,19. Schol. zu P. 1,3,42. Kâm. Nîtis. in den Ueberschriften der Kapitel.

प्रारम्भण (wie eben) n. *das Beginnen, Anfangen* gaṇa अनुप्रवचनादि zu P. 5,1,111. Davon °णीय adj. = प्रारम्भणं प्रयोजनमस्य ebend.

प्रारोह adj. = प्ररोह: शीलमस्य gaṇa छत्रादि zu P. 4,4,62. m. = प्ररोह *Schoss, Spross, Trieb:* घर्मतरु° Verz. d. Oxf. H. 209,a,20.

प्रार्तीयि (denom. von 1. प्र + ऋत), °यति = प्रर्तीयति Vop. 2,4.

प्रार्जयितर् nom. ag. von अर्ज् mit प्र, zur Erklärung von पर्जन्य Nir. 10,10.

प्रार्जुन (1. प्र + अ°) m. N. pr. eines Volkes LIA. II, 953.

प्रार्ण = 1. प्र + ऋण P. 6,1,89, Vârtt. 6. Vop. 2,9.

प्रार्थ (1. प्र + अर्थ) m. etwa *Geräthe, Zurüstung; Geschirr:* अभूंडु प्रार्थस्तविता स गमिष्यति वल्ह्कान् *Ausrüstung* (zur Reise) AV. 5,22,9. यथा प्रार्थस्य शम्या अवदध्यात् *wie wenn man in das Geschirr* (Comm. *Zugstier*) *die Zapfen einsteckt* Pañkav. Br. 11,1,6. यथा प्रार्थमेषस परिवेवेष्टि *wie wenn man die Morgenzurüstung besorgt* TBr. 2,1,2,12. Im Comm. ist प्रार्थ्य gedruckt und erklärt: प्रकृष्टेन प्रयोजनेनोपेतं पादप्रक्षालनार्थं जलपादुकादिकम्.

प्रार्थक (von अर्थय् mit प्र) adj. *sich bewerbend um* (insbes. um ein Mädchen), *Bewerber* Spr. 1448, v. l. अप्रार्थकवर *der sich nicht selbst um das Mädchen bewirbt* Kull. zu M. 3,27.

प्रार्थन (wie oben) n. und häufiger °ना f. *Wunsch, Verlangen, Bitte, Gesuch, Bewerbung um* AK. 3,4,23,102. 30,231. Halâj. 2,205. प्रार्थनानि MBu. 3,11261. P. 3,3,161. Çañk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 123. न दुरवापेयं खलु प्रार्थना Çâk. 16,8. लब्धावकाशा मे प्रार्थना 17,14. उत्सर्पिणी खलु महतां प्रार्थना 101,5. 161. Vikr. 50,5. MBu. 3,17371. Spr. 3775. Hariv. 14670. fg. Megh. 32. दुर्लभ° adj. 107. प्रार्थनासिद्धि Ragh. 1,42. 10,18. धनपतिपुर: प्रार्थनादु:खभाग: *der Schmerz des Bittens* Spr. 2519. Kathâs. 22,204. 49,95. Râga-Tar. 6,203. प्रार्थनाभङ्ग *Fehlbitte* Mârk. P. 22,8. तेन मे प्रार्थनां कुरु 63,52. Megh. 113. प्रार्थनाभाव *das Fehlen einer Bewerbung* Spr. 1448. तद्देशप्रार्थनानि *die Wünsche dieses Landes* Kâm. Nîtis. 12,31. Çik. 34. 30,12. Kathâs. 12,122. प्रजाप्रार्थनया *auf den Wunsch —, auf die Bitte der Unterthanen* Râga-Tar. 5,242. Pañkat. 3,5 (ed. orn. 2,10). 237,5. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 539,3. Das obj. im loc.: कृतिनाग्रयामस्य मूढस्य प्रार्थनासीत् *Bewerbung um* MBu. 2,1574. im comp. vorangehend: दुहितृ° Daçak. in Benf. Chr. 200,23. Indr. 5,1. अशन° *das Verlangen nach* Suçr. 1,49,2. अमुत्रभवस्तु° Vikr. 25. Kumâras. 5,71. पशुप्रार्थन *das Bitten um ein Opferthier* Pañkat. 169,7. शिला° Râga-Tar. 6,263. अर्थ° Spr. 21… *das um-Erlaubniss-Bitten* P. 3,4,43, Sch. पद° *das Angel… Bitte* Râga-Tar. 2,171.

प्रार्थनीय (wie eben) 1) adj. *zu wünschen, zu verlan…*

erbitten darf Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 252. Pańkat. 137, 19. *begehrenswerth, nach dem man ein Verlangen haben könnte;* von einem Weibe Sund. 3, 11. Verz. d. Oxf. H. 217, *a*, 26. अ° MBh. 4, 112. — 2) n. *das* Dvâpara-*Zeitalter* Çabdar. im ÇKDr.

प्रार्थयितर् (wie eben) nom. ag. *Liebhaber, Bewerber* Çâk. 21, 6. 62. °तर् Spr. 3308.

प्रार्थयितव्य (wie eben) adj. *begehrenswerth, nach dem man ein Verlangen haben könnte* Kumâras. 5, 46. असुलभ° *dessen Gegenstand des Verlangens schwer zu erlangen ist* Vikr. 19, 2.

प्रार्थित s. u. अर्थय् mit प्र. Nachzutragen wären hier folgende von den Lexicographen erwähnte Bedeutungen: = अभियुक्त *angegriffen* Trik. 3, 3, 170. = शत्रुसंरुद्ध *vom Feinde eingeschlossen* H. an. 3, 280, fg. Med. t. 133. = हत *getödtet* Trik. H. an. = अभिक्लिन्न dass. Med.; nach den Corrigg. ist nämlich अभिहते st. अभितेहि zu lesen und nicht अभिक्लिते, wie ÇKDr. und Wilson gelesen haben. Die belegbare Bedeutung *erbeten, warum man gebeten hat* (अर्दित, याचित) erwähnen AK. H. an. und Med.

प्रार्थिन् (von अर्थय् mit प्र) adj. 1) *wünschend, Verlangen habend nach:* कवियशः° Ragh. 1, 3. राज्य° Râǵa-Tar. 6, 211. Kathâs. 30, 143. — 2) *angreifend:* समीरणासक्तायो ऽपि नाम्भःप्रार्थी दवानलः Ragh. 17, 56.

प्रार्थ्य (wie eben) adj. *wonach Jmd* (instr. gen.) *Verlangen trägt, begehrenswerth* Hariv. 14970. 15563. Bhâg. P. 1, 16, 30. 3, 23, 24. 33, 15. 5, 14, 43. 8, 22, 33. — Vgl. u. प्रार्थ.

प्रार्दक (vom caus. von अर्द् mit प्र) adj. *anstrengend* Nir. 6, 32.

प्रार्ध (1. प्र + अर्ध) s. परिप्रार्ध.

प्रार्पण (vom caus. von अर् mit प्र) nom. ag. *Erreger:* मनीषाणाम् Ṛv. 10, 45, 5.

प्रार्षभीय् (denom. von 1. प्र + ऋषभ), °यति = प्रर्षभीयति P. 6, 1, 92, Sch.

प्रालम्ब (von प्रलम्ब) 1) adj. *herabhängend:* दामभिर्वरमाल्यानां प्रलम्बैः समलंकृतम् (वेश्म) R. Gorr. 2, 12, 31. — 2) n. *ein um den Hals getragener Kranz*, n. AK. 2, 6, 3, 37. H. 652. Ragh. 6, 14. m. *eine Art Perlenschmuck* (हारभेद) H. an. 3, 449. — 3) m. *die weibliche Brust.* — 4 m. *Gurke* H. an. Nigh. Pr. — Vgl. प्रलम्ब.

प्रालम्बक 1) n. = प्रालम्ब 2. Halâj. 2, 395. — 2 f. °लम्बिका *ein goldener Halsschmuck* AK. 2, 6, 3, 6. H. 657.

प्रालेपिक adj. = प्रलेपिकाया धर्म्यम् gaṇa महिष्यादि zu P. 4, 4, 48.

प्रालेय (von प्रलय) P. 7, 3, 2. 1) adj. = प्रलयादागतम् *durch Schmelzen entstanden*, z. B. उदक P., Sch. — 2) *Hagel, Schnee, Reif* (*dem Schmelzen ausgesetzt*) AK. 1, 1, 2, 20. H. 1072. Halâj. 3, 28. Megh. 40. Varâh. Bṛh. S. 4, 30. Spr. 1295. 1914. 1928. 3349. Râǵa-Tar. 3, 168. Gît. 1, 47. Çiç. 4, 64. Mit Ausnahme der Wörterbücher nur in Spr. 1295 das Geschlecht wahrzunehmen und hier ursprünglich masc. Davon denom. प्रालेय्, °यति *dem Hagel u. s. w. ähnlich sein* Dhûrtas. 67, 16.

प्रालेयरश्मि (प्रा° + र°) m. *der Mond (der Kaltstrahlige)* Varâh. Bṛh. Varâh. Bṛh. S. 4, 24. Çiç. 9, 37.

[illegible] (प्रा° + शैल) m. *der Schneeberg, das Schneegebirge, der* [illegible] thâs. 37, 22.

[illegible] + अंशु) m. *der Mond der Kaltstrahlige* Halâj. 1, 42.

प्रालेयाद्रि (प्रा° + अद्रि) m. = प्रालेयशैल Megh. 58, ad Hit. IV, 130.

प्राल्कारीय् (denom. von 1. प्र + ल्कार), °यति = प्रल्कारीयति P. 6, 1, 92, Sch. Vop. 2, 4.

प्रावचन (von प्रवचन) adj. *beim Vortrage der heiligen Texte gebräuchlich:* स्वार VS. Prât. 1, 132.

प्रावट m. *Gerste* (यव) Gaṭâdh. im ÇKDr. — Vgl. प्रवट, प्रवेट.

प्रावणे, von Padap. und VS. Prât. 3, 103. 5, 37 als Dehnung von प्रवणे gefasst, könnte auch Ableitung von demselben sein, Ṛv. 3, 22, 4.

प्रावपिण Uǵǵval. zu Uṇâdis. 2, 103.

प्रावन् (von प्रा) s. क्रतुप्रा°.

प्रावर (von वर् mit प्रा) m. *Zaun, Hecke* Çabdar. im ÇKDr.

प्रावरक (wie eben) m. N. pr. einer Gegend, = प्रावार MBh. 6, 403.

प्रावरण (wie eben) 1) n. *Bedeckung, Hülle, Ueberwurf, Mantel* AK. 2, 6, 3, 20. H. 671. Halâj. 2, 391. Çat. Br. 14, 6, 11, 3. Çaṁk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 32. गुरुप्रावरणावृत Suçr. 2, 131, 18. 549, 7. Jâǵń. 2, 284. Hariv. 5660. Râǵa-Tar. 4, 669. Pańkat. 97, 18. Schol. zu P. 7, 3, 45, Vârtt. 8. Siddh. K. zu P. 3, 3, 21. चर्म° adj. Spr. 1336. f. आ Hariv. 9337. शशिप्रभाप्रावरणा (सभा वैजयी) *in Mondschein eingehüllt* MBh. 2, 384. Vgl. कर्ण°, कु° (*einen schlechten Mantel habend*), चीर° m. pl. N. pr. eines Volkes Mârk. P. 58, 52. — 2) m. pl. N. pr. eines Volkes: कुशप्रावरणाः Mârk. P. 57, 57.

प्रावरणीय (wie eben) n. *Ueberwurf, Mantel* Kâç. zu P. 1, 1, 36.

प्रावहिय m. patron. von प्रवर् Kâṭh. 13, 12 in Ind. St. 3, 475, 4. Saṁsk. K. 185, b, 2.

प्रावर्ग (von प्रवर्ग) adj. *sich aussondernd, ausgezeichnet, egregius:* पुत्रं प्रावर्गं कृणुते सुवीर्ये Ṛv. 8, 4, 6. प्रकर्षेण शत्रूणां वर्जयिता Sâj.

प्रावर्तक nom. ag. = प्रवर्तक *zur Erscheinung bringend, Gründer.* गोत्र° Hariv. 460. Die Länge durch das Versmaass gesichert und durch dasselbe bedingt.

प्रावर्षिन् (von वर्ष् mit प्र) adj. *regnend:* अभ्र Çâṅkh. Gṛhj. 4, 7.

प्रावक्षणि s. प्रावाक्षणि.

प्रावार 1) (von वर् mit प्रा) m. *Ueberwurf, Mantel* AK. 2, 6, 3, 19. 3, 4, 26, 196. H. 672. MBh. 1, 151. 2, 1733 (= 12, 1558). 1823. 2071. 5, 745. 13, 3273. Kâm. Nîtis. 7, 28. Mṛkkh. 6, 1. कीट m. — कृमि Gaṭâdh. im ÇKDr. *Laus* Wils.; vgl. u. 3. — 2) m. N. pr. einer Gegend, = प्रावरक MBh. 6, 163. — 3) adj. (von 1.) *auf Mänteln sich findend:* कीटक *Kleiderlaus* Spr. 3125. 3557.

प्रावारक m. = प्रावार 1. Mṛkkh. 22, 18, fgg. 42, 3.

प्रावारकर्ण (प्रा° 1. + कर्ण) m. N. pr. einer *Ohreule* MBh. 3, 13334. — Vgl. कर्णप्रावरण.

प्रावारिक (von प्रावार) m. *ein Verfertiger von Ueberwurfen, — Mänteln* R. Gorr. 2, 90, 16.

प्रावारीय् (wie eben), °यति *als Ueberwurf —, als Mantel gebrauchen:* °यति कम्बलम् P. 3, 1, 10, Sch.

प्रावासे adj. = प्रवासे दीयते कार्यं वा gaṇa व्युष्टादि zu P. 5, 1, 97.

प्रावासिक adj. = प्रवासे साधुः gaṇa गुडादि zu P. 4, 3, 103. = प्रवासाय प्रभवति gaṇa संतापादि zu P. 5, 1, 101.

प्रावाहणि m. patron. von प्रवाहण TS. 7,1,10,1. Schol. zu Gaim. 1, 28 (प्राहणि gedr.). 31 (प्रावहणि gedr.); vgl. Muir, ST. 3,60. 61. 63.

प्रावाहणेय m. desgl. gaṇa शुभ्रादि zu P. 4,1,123. Pravarādhj. in Verz. d. B. H. 55,30 (प्रावाहणेयानां zu lesen). = प्रवाहणेय P. 7,3,28.

प्रावाहणेयक adj. vom vorherg., = प्रवाहणेयक P. 7,3,29, Sch.

प्रावाहणेयि m. patron. von प्रावाहणेय P. 7,3,29, Sch. — Vgl. प्रवाहणेयि.

प्रावितर् (von अव् mit प्र) nom. ag. Beschützer, Gönner, Pfleger ṚV. 1,12,3.23,6. 87,4. यज्ञस्य 3,21,3. धियाम् 8,27,2. Çat. Br. 1,5,1,12. Kātj. Çr. 3,2,12.

प्रावित्र (wie eben) n. Pflege, Behütung; nur in der Formel: अग्निर्होता वेत्वग्निर्होत्रं वेतु प्रावित्रम् TBr. 3,4,5,1. mit der v. l. वेतु und अग्नेर्होत्रं Çat. Br. 1,5,2,1. Āçv. Çr. 1,4.5,3. Çāṅkh. Çr. 1,6,14.

प्रावी (wie eben) adj. aufmerksam, sorgsam: स मानुषीषु दूळभो विनु प्रावीरमर्त्यः। दूतो विश्वेषां भुवत् ṚV. 4,9,2. प्रकर्षेण गन्ता Sāj. — Vgl. 1. अवी. दुष्प्रावी, सुप्रावी.

प्रावीण्य (von प्रवीण) n. Geschicklichkeit, Tüchtigkeit P. 4,2,128. Ragh. 15,68. Kathās. 21,104. विषयेषु Kull. zu M. 12,73. वेदेषु Verz. d. Oxf. H. 76,b, N. 2. कलारहस्य° 259,b,26.

प्रावृट्कालवह (प्रावृष् - काल + वह) adj. f. आ nur zur Regenzeit fliessend: नदी (Gegens. सदाकालवहा) Mārk. P. 57,32.

प्रावृडत्यय (प्रावृष् + अ°) m. Herbst Rāgan. im ÇKDr.

प्रावृत s. u. वर् mit प्र.

प्रावृति (von वर् mit प्रा) f. Zaun, Hecke Çabdar. im ÇKDr.

प्रावृत्तिक (von प्रवृत्ति) adj. 1) secundär, abgeleitet, hergeleitet (Gegens. मुख्य) Schol. zu Kātj. Çr. 88,23. — 2) Kunde von den Dingen in der Welt habend, genaue Nachrichten über Etwas habend Hariv. 5802. लोक° 5800. fg. 6277.

प्रावृष् (von वर्ष् mit प्र) P. 6,3,116. Uǵǵval. zu Uṇādis. 2,57. f. (nom. °वृट्) Siddh. K. 247,b,2 v. u. Regenzeit, die nasse Jahreszeit; in der Jahresreseintheilung die Monate Āshāḍha und Çrāvaṇa, welche die erste Hälfte der Regenzeit (die von Mitte Juni bis Mitte October dauert) bilden, AK. 1,1,3,19. H. 157. Halāj. 1,113. 116. AV. 12,1,46. ṚV. 7,103, 3. 9. TBr. 1,8,4,2. Kāth. 36,2. Çat. Br. 5,5,2,3. 7,2,4,26. Kauç. 21. Kātj. Çr. 6,1,1. MBh. 3,180. 4,2048. 13,6371. Hid. 2,2. Aǵ. 7,27. R. 1,32,11. 2,93,3. Daç. 1,13. Suçr. 1,20,1.5.16. 22,16. 135,12. 170,14. 2,158,2. Ragh. 6,51. 19,37. Megh. 113 (wo प्रावृषा संभृत° zu lesen ist). Spr. 1005. 2121. Varāh. Bṛh. S. 25,5. 29,21. 94,16. Kathās. 2,56. 37,131. प्रावृट्काल Varāh. Bṛh. S. 3,24. 21,1. 88,10. Pańkat. 118,22.

प्रावृष 1) m. dass. Hariv. 8754. — 2) f. आ dass. Trik. 1,1,110. Uǵǵval. zu Uṇādis. 2,57.

प्रावृषायणी (von प्रावृष्) f. Boerhavia procumbens Roxb., ein Unkraut, das die Regenzeit besonders üppig hervortreibt, Ratnam. 25. Mucuna pruritus Hook. AK. 2,4,3,5.

प्रावृषिक (wie eben) 1) adj. zur Regenzeit in Beziehung stehend: शरत्प्रावृषिकावृतू Bhāg. P. 1,5,28. in der Regenzeit geboren P. 4,3,26. — 2) m. Pfau Dharaṇi im ÇKDr.

प्रावृषिज प्रा°, loc. von प्रावृष् + ज) adj. in der Regenzeit entstanden, stattfindend P. 6,3,15. तज्ज्वानिल Trik. 1,1,77.

प्रावृषीण (von प्रावृष्) adj. zur Regenzeit in Beziehung stehend, — gehörig, regnerisch ṚV. 7,103,7.

प्रावृषेण्य (wie eben) adj. dass. P. 4,3,17. Med. j. 122. मेघ P., Sch. Ragh. 1,36. Spr. 1915. Kāvjād. 2,100. Bhaṭṭ. 2,30. चिह्नानि Vikr. 56, 9. = प्रावृड्वेलास्य, z. B. कृषिस् P. 4,2,34, Sch. = प्रावृषि दीयते कार्यं वा P. 5,1,96, Sch. viel, reichlich (प्रचुर) Çabdar. im ÇKDr.; offenbar nur eine freie Erklärung des Wortes, als Beiwortes von Wolken. — 2) m. Nauclea Cadamba (कदम्ब) Roxb. Med. = धाराकदम्ब und Wrightia antidysenterica R. Br. (कुटज) Rāgan. im ÇKDr. — 3) f. आ Mucuna pruritus Hook. und eine rothblühende Punarnavā Rāgan. im ÇKDr. — Vgl. प्रावृष्य.

प्रावृषेय (wie eben) m. pl. N. pr. eines Volkes MBh. 6,358 (VP. 190).

प्रावृष्य (wie eben) 1) m. eine Art Kadamba (धाराकदम्ब), Wrightia antidysenterica R. Br. und Hedysarum Alhagi (विकाएटक). — 2) n. Lasurstein Rāgan. im ÇKDr.

प्रावेण्य (von प्रवेणि oder °वेणी) n. eine feine wollene Decke: न पत्रोर्णं न कौशेयं न प्रावेण्यं न चाविकम्। भवेदेतस्य सदृशं संस्पर्शे R. 3,49,41.

प्रावेप (von प्रवेप) adj. leicht sich drehend, — rollend, — kreisend, volubilis Nir. 9,8. प्रावेपा मा बृहतो मादयन्ति ṚV. 10,34,1.

प्रावेशन 1) adj. = प्रवेशने दीयते कार्यं वा gaṇa व्युष्टादि zu P. 5,1,97. — 2) n. Werkstatt Çabdārthak. bei Wils.

प्रावेशिक (von प्रवेश) adj. f. ई zum Eintritt in's Haus —, zum Auftritt einer Person auf der Bühne in Beziehung stehend: आलिङ्गिका Vikr. 51,8. 54,3 (fälschlich प्रवे° gedr.). पूर्वं प्रावेशिको भूत्वा पश्चात्प्रास्थानिको भवेत्। सुखेन सिद्धिमाचष्टे ein günstiges Augurium für den Eintritt abgebend Varāh. Bṛh. S. 85,56. Statt प्राविशिकी H. 280, Sch. ist wohl प्रावेशिकी (sc. गीति) zu lesen.

प्राव्राज्य (von प्रव्राज्) n. das Leben eines umherziehenden frommen Bettlers MBh. 3,6617. मत्प्राव्राज्यमास्थितः Mārk. P. 53,39.

प्राश् (2. अश् mit प्र), f. Speisevorrath, Lebensmittel AV. 2,27,1.7.

1. प्राश (von 2. अश् mit प्र) m. das Essen, Geniessen; Essen, Nahrung: घृतप्राशो विशोधनम् M. 11,148. चत्वारो ऽभिहिताः प्राशाः Suçr. 1, 378,16. 2,33,8. 64,11. Kauç. 21. न वेनममृतप्राशं (adj.) चक्रुः MBh. 5, 3671. — Vgl. चातुष्प्राश्य, च्यवनप्राश, धूम°.

2. प्राश m. falsche Schreibart für प्रास Colebr. und Lois. zu AK. 2,8, 2,61. MBh. 3,11756.

प्राशन (von 2. अश् mit प्र) n. das Essen, Geniessen; Speise Kātj. Çr. 6,10,30. 12,3,18. Çāṅkh. Gṛhj. 1,27. 3,8. M. 2,29. 5,144. Jāǵn. 3,307. MBh. 2,710. 3,4007. 12,6722 (अ°). Hariv. 14329. Bhāg. P. 6,14,30. Verz. d. Oxf. H. 30,b,30. 33. अन्न- s. auch besonders) Pār. Gṛhj. 1,19. Āçv. Gṛhj. 1,16. निवासं तस्य दास्यामि प्राशनं चामृतोपमम् Hariv. 23.. लोहितप्राशनैः (adj.) खगैः MBh. 4,1715. अमृत° Nektar zur Spei.. bend so v. a. ein Gott R. 1,16,5. 6,4,7. — Vgl. नव°.

प्राशनीय (wie eben) adj. was zum Essen dient; n. Speise .. 13757. R. 2,65,9.

प्राशव्य (von प्राश् oder प्राश) m. pl. Speisevorrath, Leben.. ति प्राशव्यां इतः ṚV. 8,31,6. Zur Form vgl. ऊर्जव्य.

प्राशस्त्य (von प्रशस्त) n. das Gerühmtwerden, Vorz..

अग्नीव्याघ्रचर्मणीति प्राशस्त्यात् Mallin. zu Kumâras. 3,44. प्राशस्त्यं भवतः Kathâs. 17, 167. Madhus. in Ind. St. 1, 15, 11. Kull. zu M. 10, 28. Schol. zu Kâvjâd. 1, 86.

प्राशास्त्र n. *das Amt des* Praçâstar gaṇa उद्गात्रादि zu P. 5, 1, 129. Kâtj. Çr. 9, 8, 10.

प्राशित (von 2. अश् mit प्र) 1) *gegessen* Ait. Br. 7, 26. TS. 2, 6, 8, 7. Kauç. 38. 63. Andere Belege s. u. 2. अश् mit प्र. — 2) n. *ein Opfer an die Manen* Gaṭâdh. im ÇKDr.

प्राशितर् (wie eben) nom. ag. *Esser* AV. 11, 1, 25. MBh. 12, 13757. अ° 1231. कृविषः प्राप्य निस्पन्दं प्राशिता श्वेव निर्जने 2, 1364.

प्राशितव्य (wie eben) adj. *zu essen, was man essen kann* Çat. Br. 2, 6, 1, 33. MBh. 3, 11061 (S. 571).

प्राशित्र (von प्राशितर्) n. Kâç. zu P. 5, 1, 105 (= प्राशिता प्राप्तो ऽस्य). *der zum Essen bestimmte Antheil des* Brahman *am* Havis Çat. Br. 1, 7, 4, 8. 9. 18. 2, 5, 2, 40. 6, 1, 33. 11, 4, 1, 11. TS. 2, 6, 8, 7. Âçv. Çr. 1, 13. Kâtj. Çr. 1, 1. 17. 3, 41. 2, 2, 15. Nir. 12, 14. = प्राशित्रहरण Bhâg. P. 3, 13, 35.

प्राशित्रहरण (प्रा° + ह°) n. *das zur Aufnahme des* Prâçitra *bestimmte Gefäss* Z. d. d. m. G. IX, viii. Çat. Br. 1, 3, 1, 6. Âçv. Gṛhj. 4, 3. Kauç. 81. आदर्शाकृति °णं चमसाकृति वा Kâtj. Çr. 1, 3, 40. 2, 6, 49.

प्राशित्रिय adj. अ° oxyt. *für das* Prâçitra *ungeeignet* TS. 2, 6, 8, 5.

प्राशिन् (von 2. अश् mit प्र) adj. am Ende eines comp. *essend:* मखभाग° Hariv. 14115. वाय्वम्बु° 15408. अमृत° R. Gorr. 1, 48, 9 (47, 9 Schl.). subst. *Gott* 20, 4.

प्राशु (1. प्र + आशु) adj. *überaus rasch, — flink, — behend,* = क्षिप्र Naigh. 1, 15. उप प्र यन्तु मरुतः सुदानव इन्द्र प्राशुर्भवा सचा ṚV. 1, 40, 1. न नूनं ब्रह्मणामृणं प्राशूनामस्ति सुन्वताम् 8, 32, 16. (कृत्स्नः) प्राशुर्कनने Nir. 1, 7. — Vgl. प्राशुग, प्राशुचित्.

प्राशुषह् oder °षाह् (प्राशु + सह्, साह्) adj. *rasche Rosse zügelnd, — leitend; oder — führend, — habend:* प्राशुषाळेष वीरः (इन्द्रः) ṚV. 4, 25, 6. Nach Sâj. *schnell überwindend.*

प्राशू m. so v. a. पराक्रम Comm. zu TBr. 1, 1, 5, 1. — Vgl. सत्य°.

प्राशृङ्ग (1. प्र + शृङ्ग) adj. VS. Prât. 3, 103. *vorstehende —, vorgebogene Hörner habend* VS. 24, 17. TS. 2, 1, 2, 1.

प्राश्निक (von प्रश्न) 1) adj. in बहु° (पर्वन्) *viele Fragen enthaltend* MBh. 13, 22 in der Unterschr. — 2) m. *der eine Streitfrage entscheidet, Schiedsrichter* Trik. 2, 7, 8. H. ç. 153. MBh. 9, 2306. fg. Hariv. 4536. 4607. 4609. R. 3, 33, 4. Mâlav. 11, 23. 13, 14.

प्राश्नीपुत्र (प्रा° + पुत्र) m. N. pr. eines Lehrers Çat. Br. 14, 9, 4, 33.

प्राश्वमेध (1. प्र + अ°) m. *ein vorangeschicktes Rossopfer* Kathâs. 45, 27.

प्राश्य (von 2. अश् mit प्र) adj. *zu essen* TBr. 1, 3, 10, 6. Kâtj. Çr. 5, 9, 36. R. Gorr. 1, 15, 9. — Vgl. चानुप्राश्य.

प्राश्रवण s. प्रास्रवण.

प्राश्लिष्ट (von प्रश्लिष्ट) adj. Bez. *eines aus der Verschmelzung zweier kurzen* ... *stellenden* Svarita AV. Prât. 3, 56. 65. Einl. zu 55. प्रा-

... र्णा zur Erkl. von पश्नि Nir. 10, 39. nach dem Comm.

... mit प्र) m. 1) *Wurf:* शम्या° Âçv. Çr. 12, 6. Shadv. Br. 2, 10. Kâtj. Çr. 15, 9, 12. 24, 6, 5. — 2) *das Einstreuen:* माल्यादिप्रासविचित्रित Pratâpar. 19, *a*, 9. — 3) *Wurfspiess* P. 3, 3, 19, Sch. AK. 2, 8, 2, 61. H. 785. Halâj. 2, 320. Indr. 1, 4. MBh. 1, 1169. 4, 1045. नखरप्रासयोधिन् 6, 693. 15, 621. Kathâs. 21, 15. 48, 75. प्राश MBh. 3, 11756. — 4) *eine best. Constellation* oder *ein best. Stand eines Planeten* Varâh. Bṛh. S. 20, 2. — 5) N. pr. eines Mannes Râǵa-Tar. 8, 509. 538. 558.

प्रासक (wie eben) m. *Würfel* H. 486.

प्रासङ्ग (von प्रसङ्ग) m. *eine Art Joch* AK. 2, 8, 2, 25. H. 757. MBh. 13, 3270. P. 4, 4, 76.

प्रासङ्गिक (wie eben) adj. f. ई 1) *aus dem nahen Verkehr mit Etwas —, aus der Neigung zu Etwas hervorgehend* Bhâg. P. 3, 27, 3. — 2) *sich gelegentlich anschliessend, zur Gelegenheit passend, beiläufig, accidentell* Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. S. 116. 293. Râǵa-Tar. 5, 67. Sâh. D. 76. Kull. zu M. 1, 87. 3, 66. 8, 42. Schol. zu Kâtj. Çr. 604, 3 v. u. 603, 3. 614, 5 v. u. 620, 4 v. u. Madhus. bei Müller, SL. 355. °की कथा Kathâs. 42, 53. प्रासगिका (sic) कथा: Verz. d. Oxf. H. 8, *a*, 16.

प्रासङ्ग्य adj. = प्रासङ्गं वहति *am Joch ziehend* P. 4, 4, 76. AK. 2, 9, 64. H. 1261.

प्रासच 1) m. etwa *Wolkenbruch* oder ähnl.: नीहार, निहाका, प्रासच TS. 7, 5, 11, 1. — 2) adj. (f. ई): आप: *durch Regengüsse entstandenes wildes Gewässer* TBr. 3, 12, 7, 4.

प्रासन (von 2. अस् mit प्र) n. *das Werfen, Wegwerfen, Hinwerfen:* तृण° Lâṭj. 2, 2, 3. शम्या° 10, 19, 5. आहवनीये Kâtj. Çr. 2, 6, 51. 12, 1. 16. 16, 1, 19. 22.

प्रासर्पक m. so v. a. प्रसर्पक Âpast. beim Schol. zu Kâtj. Çr. 704, 13. Schol. 802, 8. 1047, 5.

प्रासह् (von सह् mit प्र) f. *Gewalt:* प्रासहस्पति: Indra ṚV. 10, 74, 6. Ait. Br. 3, 22. instr. *gewaltsam:* अग्ने मर्केतमा भर द्युम्नस्य प्रासहा रयिम् ṚV. 5, 23, 1. 8, 46, 20. इन्द्रो यज्ञवेशसं कृत्वा प्रासहा सोममपिबत् TS. 2. 5, 2, 1. इन्द्राणी देवी प्रासहा ददाना TBr. 2, 4, 2, 7 (vgl. प्रासहा). Pañkav. Br. 7, 5, 6. 21, 14, 18. — Vgl. प्रसभम्, प्रसह् und प्रसह्य u. सह् mit प्र.

प्रासह (wie eben) 1) m. *Gewalt, Kraft* Çat. Br. 11, 7, 2, 1. — 2) f. आ N. einer Gattin Indra's, aus प्रासहस्पति und Stellen wie TBr. 2, 4, 2, 7 abgeleitet. Ait. Br. 3, 22.

प्रासाद (von सद् mit प्र) m. P. 6, 3, 122, Vârtt. 2. Vop. 26, 170. 1) *ein erhöhter Platz zum Sitzen oder Zuschauen:* आहवनीयमभितो दिक्षु प्रासादान्विमिन्वन्ति Çâṅkh. Çr. 16, 18, 18. गोऽश्वोष्ट्रयानप्रासादप्रस्तरेषु कटेषु च। आसीत गुरुणा सार्धम् M. 2, 204. — 2) *ein auf hohem Fundament ruhendes Gebäude, zu dem man vermittelst Treppen hinaufsteigt; Tempel; Palast* AK. 2, 2, 9. H. 993. an. 3, 836. fg. Med. d. 36. Halâj. 2, 138. Adbh. Br. in Ind. St. 1, 40. हर्म्यप्रासादसंकुला R. 1, 5, 9. Varâh. Bṛh. S. 55, 19. 31. प्रासादाङ्गन Râǵa-Tar. 4, 102. 190. Pañkat. 10, 8. 256, 5. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 512, Çl. 3. गिरिपृष्ठं समारुह्य प्रासादं वा रहोगतः। — मन्त्रयेत् Spr. 833. मेयं भूमौ परिश्रान्ता शेते प्रासादशायिनी *in Palästen zu schlafen gewohnt*) MBh. 1, 3908. °वासिन्, भूमिवासिन् (*auf ebener Erde d. i. in einem auf ebener Erde stehenden Hause wohnend*) Mahâbhâsh. S. 324. °गत N. 13, 24. °स्थ 21, 6. 22, 5. Suçr. 1, 112, 2. 113, 20. Spr. 1307. प्रासादस्येव प्राकारस्येव Spr. 2465) कारकः (पात्यु-

चे,: Spr. 2923. Megh. 63. Ratnâv. 4,17. प्रासादारूढ Hit. 4,6. प्रासादपृष्ठे सुखोपविष्टानां राजपुत्राणाम् 8,14. AK. 1,1,1,41. प्रासादाकृति von einem Geschwüre Suçr. 1,104,7. *der Versammlungs- und Beichtsaal der buddhistischen Geistlichkeit* Köppen I, 379. II, 258; vgl. jedoch Burnouf in Lot. de la b. l. 627. fg. — Vgl. पञ्च°.

प्रासादकुक्कुट (प्रा° + कु°) m. *Haustaube* Trik. 2,5,13 (प्रासादः कु° gedruckt).

प्रासादपरामन्त्र und पराप्रासादमन्त्र m. Bez. *einer best. Zauberformel* (eine Verbindung der Buchstaben ह्रं u. स) Verz. d. Oxf. H. 91,*a*,31. Wilson, Sel. Works I, 256.

प्रासादमण्डना (प्रा° + मण्डन) f. *Auripigment* Nigh. Pr.

प्रासादारोहण (प्रा° + आरो°) n. *das Besteigen eines Palastes;* davon adj. °णीय P. 5,1.111, Vârtt. 1, Sch.

प्रासादिक (von प्रसाद) adj. f. श्रा (sic) *freundlich, holdselig* Burn. Intr. 198, N. 3. Lalit. ed. Calc. 19,1. *schön* Vjutp. 68. 124.

प्रासादीय् (von प्रासाद), °यति *in einem Palast zu sein glauben:* °यति कुट्याम् P. 3,1,10, Vârtt., Sch.

प्रासाह् (von सह् mit प्र) adj. *bewältigend:* जगत्° Ait. Br. 6,12.

प्रासिकँ (von प्रास) adj. *mit einem Wurfspiess bewaffnet* P. 4,4,57, Sch. AK. 2.8,2,38. H. 770.

प्रासेनजिती f. patron. von प्रसेनजित् MBh. 1,3773.

प्रासेव (von सिव् mit प्र oder प्रा) m. *Strang* (am Pferdegeschirr) Pańkav. Br. 6.5,20. — Vgl. प्रसेव.

प्रास्कण्व adj. von प्रस्कण्व. सूक्त Çâńkh. Çr. 16,11.25. n. N. eines Sâman Ind. St. 3,225.*b*.

प्रास्तारिकँ adj. = प्रस्तारे व्यवहरति P. 4,4,72.

प्रास्ताविक (von प्रस्ताव) adj. 1) *den Anfang —, die Einleitung bildend:* श्लोकाः Höfer, Leseb. 85,1 v. u. — 2) *mit* Prastâva (s. प्रस्ताव 3.) *versehen* Lâtj. 7,6,11.

प्रास्थानिक (von प्रस्थान) adj. *zum Aufbruch —, zur Abreise in Beziehung stehend:* °कं स्वस्त्ययनं कर्तुम् R. Gorr. 2,25,16. Ragh. 2,70. °कं कृत्वा कार्यशेषम् R. 2,68,11. °कं (प्रस्थानिकं Sund. 2,2) कृत्वा *Vorbereitungen zur Reise* MBh. 1,7633. कृतप्रस्थानिक (sic) Kathâs. 31,39. महा° *auf die grosse Reise —, das Sterben bezüglich* MBh. 1,629. 638. fälschlich महाप्रस्थानिक 356. दिवसनक्षत्रमङ्गलमुहूर्तैः प्रास्थानिकैर्वनमिपादिवसैः *günstig —, geeignet zum Aufbruch* Varâh. Brh. S. 42 (43), 12. कर्तुरनुकूलदिवसे दैवज्ञविशोधिते शुभनिमित्ते मङ्गलशकुनैः प्रास्थानिकैश्च वनसंप्रवेशः स्यात् 57,1. 85,56.

प्रास्थिक adj. f. ई *einen* Prastha *haltend —, wägend u. s. w.* Schol. zu P. 5,1,19. 45 (क्षेत्र *mit einem* Prastha *Korn besäet*). 52. 57. Suçr. 2.80,16. Schol. zu Kâtj. Çr. 61,11.

प्रास्रवण (von प्रस्रवण) 1) adj. *aus einer Quelle kommend:* Wasser Suçr. 1,170,11. 14. — 2) स्नतः प्रास्रवणः N. einer Oertlichkeit, *die Quelle der* Sarasvatî *oder der Ort des Wiedersichtbarwerdens der* Sar. (उत्पत्तिस्थान Schol.) Kâtj. Çr. 24,6,7. Pańkav. Br. 25,10,16. 22. 23. Lâtj. 10,[illegible] 12.[illegible]. Vgl. प्रस्रवण 3. — 3) m. patron. von प्रस्रवण Çâńkh. Br. 13,3. प्राश्रवण v. l.

प्राह् m. *Tanzunterricht* Çabdam. im ÇKDr.

प्राह्णण s. प्रावाह्णणि.

प्राहारिक (von प्रहार) m. wohl *Häscher, Scherge* Verz. d. Oxf. H. 154,*b*, N., Z. 1.

प्राहुण m. = प्राघुण u. s. w. *Gast:* प्राहुणातिथ्य Kathâs. 45,269. 311. प्राहुणक m. dass. 272. 47,5. प्राहुणिका f. 45,267.

प्राँह्लायन m. patron. von प्रह्लत gaṇa अश्वादि zu P. 4,1,110.

प्राह्ण (1. प्र + अह्न) m. *Vormittag* AK. 1,1,3,3. Shaḍv. Br. 1,4. Suçr. 2,352,20 (प्राह्न gedr.). Bhâg. P. 7,15,54. प्राह्णे P. 4,3,23. MBh. 14. 1277. प्राह्णम् adv. gaṇa तिष्ठद्ग्वादि zu P. 2,1,17.

प्राह्णेतन und प्राह्णेतँन (von प्राह्णे, loc. von प्राह्ण) adj. *vormittägig* P. 4,3,23.

प्राह्णेतमाम् und प्राह्णेतराम् (wie eben) adv. *recht früh (früher) am Morgen* Vop. 7,51.

प्राह्लाद (von प्रह्लाद) m. patron. des Virokana MBh. 5,1195, wo प्राह्लादेदं aber auch eine unregelmässige Zusammenziehung von प्राह्लाद (d. i. प्राह्लादे) इदं sein könnte.

प्राँह्लादि (wie eben) m. patron. Virokana's und Bali's AV. 8,10, 22. MBh. 3,8645. 5,1193. Hariv. 12915. Bhâg. P. 6,18,15. 8,20,8

प्रियँ (von 1. प्री) 1) adj. f. आ *a) lieb, werth, erwünscht; beliebt bei* (gen. loc. und auch dat.); wie φίλος bei Homer auch *das, was Einem eigen ist, woran man gewöhnt ist, woran man hängt* P. 3,1,105. Vop. 26,32. AK. 3,2,5. 3,4.25,193. H. 1445. an. 2,371. Med. j. 36. Halâj. 2,212. 4,4. मित्र ṚV. 2,4,3. वसु 4,8,3. अतिथि 6,2,7. जाया 1,82,5. Ait. Br. 3,22. प्रिया देवस्य सवितुः स्याम ṚV. 2,38,10. मन्म प्रिया देवेषु 41,18. 5, 37,5. प्रिय इन्द्रे मनायुः, प्रियो अस्य सोमी 4,25,5. (सोमः प्रिय इन्द्राय वायवे (सिच्यते, wovon der dat. abhängen könnte) 5,51,4. अद्रु 1,110,7. धामानि 3,55,10. 4.3,4. नामन् 7,56,10. AV. 4,22,5. बर्हिः प्रियं हृदः 12,3,32. अस्मे भद्राणि सश्चत प्रियाणि ṚV. 7,26,4. यस्मिन्नाज्ञा भवति किं चन प्रियम् 83,2. 8,24,4. तृतीये चक्रे रजांसि प्रियाणि AV. 13,1,11. प्रियं प्रियाणां कृणवाम 12,3,49. VS. 23,19. नामधेय Çat. Br. 13,1,6,1. स्त्रीणां प्रियो भावुकः 13,1,9,8. 14,7,1,21. 5,4,5. 9,1,1,22. 2,3.50. Âçv. Grhj. 2,10. TS. 2,2,11,5. अपो प्रियमर्जमानस्य शिरो भरद्वासस्य ṚV. 2,20,6. रथ 4,45,3. यणो रिरेक हृदि प्रियम् 6,53,6. प्रियास्तन्वः 1,114, 7. आत्मन् 162,20. — विदुषां प्रियम् MBh. 1,28. R. 1,32,19. M. 2,12. Spr. 2840. मम चेत्प्रियमिच्छसि N. 18,15. कैकेय्याः प्रियकारणात् *um* K. *einen Gefallen zu erweisen* 1,24. किं ते भूयः प्रियमुपकरामि Çâk. 113,4. तयोर्नित्यं प्रियं कुर्यात् M. 2,228. N. 1,39. Indr. 3,32. Hiḍ. 2,34. R. 1, 62,10. धार्तराष्ट्रस्य — प्रियचिकीर्षवः Bhag. 1,23. यदि चापि प्रियं किंचिन्मयि कर्तुमिहेच्छसि N. 17,20. यो भृत्यः परमं कार्यं न कुर्यान्नृपतेः प्रियम् Spr. 2373. देवानां प्रियमाचरन् M. 9,95. पाणिग्राहस्य — नाचरेत्किंचिदप्रियम् 5,156. प्रिये नित्यं वर्तमानो मद्वीभृताम् 80 v. a. *Angenehmes erweisend* MBh. 3,15331. सत्यं ब्रूयात्प्रियं ब्रूयान्न ब्रूयात्सत्यमप्रियम् । प्रियं च नानृतं ब्रूयात् Spr. 3130. 1918. fg. Çâk. 10,18. 112,10. 15. Ragh. 12, 91. R. 1,1,75. Varâh. Brh. S. 74,7. 77,5. AK. 1,1,5,19. [illegible] 3.2.19. Halâj. 1,141. 146. प्रियाप्रियाणि AV. 10.2,9. प्रियाप्रिये d[illegible] 8.12.1. M. 8,173. Spr. 2370. Bhâg. P. 4,28,37. प्रिया[illegible] 1849. 2570, v. l. प्रियहिते रतः M. 2,235. R. 1,7,4. [illegible] 2,24. विप्रयोगं प्रियैश्चैव संयोगं च तथाप्रियैः *mit Lie*[illegible]

42. यथा यमः प्रियद्वेष्यौ — मियच्छति 9,307. 12,79. न मे त्वदन्या काचिद्धि प्रियास्ति N. 12,14. 77. Daç. 2, 33. R. 1,1,20. Ragh. 1, 28. Megh. 113. न स्त्रीणामप्रियः कश्चित्प्रियो वापि न विद्यते Spr. 1496. 1923 — 1925. Vid. 12. mit einem ablat. *lieber als:* ननु ते — प्रियाहं प्राणेभ्योऽपि R. Gorr. 2,66,29. Kathâs. 4,125. In comp. mit seinem subst.: °सुहृद् *ein lieber Freund* Hit. 14,21. 26,13. 27,13. am Anf. eines adj. comp. P. 2,2,35, Vârtt. 2. °गुड *dem Zucker lieb ist, ein Freund von Zucker* Sch. °देवन *ein Freund vom Spiel* MBh. 4,23. °मण्डना Çâk. 84. Ragh. 12,81. Varâh. Bṛh. S. 69,20. 74,3. 101,1 (= Bṛh. 16,1). Laghuǵ. 2,14. Bṛh. 12,17. 17,11. Vid. 255. °विश्व P. 1,1,29, Sch. am Ende eines comp.: सर्वलोक° *Jedermann lieb, ein Liebling Aller* R. 1,1,16. 6,1. 2,42,4. Daç. 2,70. Sâv. 5,95. Ragh. 3,29. Çâk. 88,10. Vet. in LA. 11,7. हृदयप्रिया Hit. 42,7. तत्प्रियार्थम् *um ihm Etwas Liebes zu thun* Sâv. 5,14. MBh. 5,7067. Megh. 23. Râǵa-Tar. 5,47. चिकीर्षती तत्प्रियम् N. 8,3. मत्प्रिये सततं स्थिताः R. 6,103,7. तदप्रिया Çâk. 114. कान्तप्रियोऽनड्वाय: Schol. zu P. 6,2,16. गमन° *angenehm zu gehen* Schol. zu 15. Accent solcher Composita P. 6,2,15. fg. m. *der Geliebte, Gatte* AK. 2,6,1,35. H. 8. 516. H. an. Med. N. 12,94. Megh. 29. 69. 75. Ragh. 12, 22. 14,43. Spr. 1916. 3010. प्रिया *die Geliebte, Gattin* H. 515. Çabdar. im ÇKDr. N. 10,17. Mṛkkh. 67,9. Çâk. 37,4. Ragh. 2,68. 3,5,10. Megh. 7. 83. Ṛt. 1,1. Spr. 1770. Vid. 278. 337. Vet. in LA. 18,8. AK. 1,1, 1,40. 3,4,22,159. Trik. 1,1,101. 2,8,10. Varâh. Bṛh. S. 67,110. *Weibchen* (eines Vogels) 87,36. प्रिया am Ende eines adj. comp. nach einem fem. P. 6,3,34. Vop. 6,18. 19. कल्याणीप्रिय Sch. प्रियम् adv. *auf eine angenehme Weise* Spr. 1917. प्रियेण und प्रियप्रियेण *gern* P. 8,1,13. पश्चात्तत्रैव वने चिरमतिप्रियेण वसति *auf eine sehr angenehme Weise* Hit. 60,5, v. l. — compar. α) प्रेयंस् P. 6,4,157. Vop. 7,56. ṚV. 1,140,11. AV. 11,4,9. Çat. Br. 14,4,2,19. Kaṭhop. 2,1. Prab. 23,16. m. *der Geliebte, Gatte* H. 516. Kathâs. 26,283. Spr. 1801. प्रेयस्कर *die Hand des Geliebten* Bhâg. P. 4,23,20. प्रेयसी *die Geliebte, Gattin* H. 515. Spr. 2601. Dhûrtas. 68, 4. — β) प्रियतर R. 2,74,11. Spr. 1790. — superlat. α) प्रेष्ठ P. 6,4,157. Vop. 7,56. AK. 3,2,61. Halâj. 4,4. ṚV. 5,43,7. स्तोम 7,34,14. 88,1. 8,73,1. 92,10. 10,156,5. इदं नमो रुद्राय प्रेष्ठम् 7,36,5. *Liebster* in der Anrede Kaṭhop. 2,9. Bhâg. P. 1,11,17. 3,19,21. 9,19,5. Verz. d. Oxf. H. No. 492. m. *der Geliebte, Gatte* H. 516. Bhâg. P. 4,3,6. प्रेष्ठा *die Geliebte, Gattin* H. 516. Davon ein neuer superlat. प्रेष्ठतम Bhâg. P. 1, 14,44. — β) प्रियतम ṚV. 7,62,4. 95,6. 10,17,6. AV. 5,28,6. अयं लोकः प्रियतमो देवानामपराजितः 30,17. तनूः 14,2,50. Çat. Br. 5,4,2,8. 12,4,3,8. प्रियात्प्रियतमं (°तरं?) लब्धं मया R. 6,107,21. m. *der Liebste, Geliebte, Gatte* Megh. 32. 71. Spr. 405. 3178. प्रियतमा *die Liebste, Geliebte, Gattin* H. 8. Mṛkkh. 67,12. Çâk. 37,4, v. l. ad 135. Spr. 428. 1801. Kathâs. 10,217. मनोरथ° Çâk. 33,2. — b) *theuer, hoch im Preise stehend:* अन्न Varâh. Bṛh. S. 8,8. 33,14. प्रियान्नत्व n. *Theuerung* 17,5. -धान्यकृ[...]euerung bereitend (Gegens. सुभिक्षकारिन्) 4,20. — c) Etwas [...]nglich an (loc.), geneigt: अग्निषु प्रियाः ṚV. 2,36,2. मातृषु [...] 3,23,3. होतारं सत्सु प्रियम् 5,23,3. यः प्रियं त्वा कृणवत् [...] deine Liebe zu gewinnen weiss als Opferbringer 4,2, [...]em obj. P. 2,2,35, Vârtt. 2. गुड° Schol. परान्नप्रिया इव हि देवाः प्रत्यक्षद्विषः Çat. Br. 14,6,11,2. अक्ष° *ein Freund vom Würfelspiel* N. 1,3. द्विजैरभ्यागतप्रियैः Vid. 250. Hierher wohl auch der superlat. प्रेष्ठ in der Stelle: प्रेष्ठा ह्यसंथो अस्य मन्मन् ṚV. 6,63,1. — 2) m. a) *der Geliebte, Gatte;* s. u. 1,a. — b) *Schwiegersohn* (nach Kull.): राजर्त्विक्स्नातकगुरून्प्रियश्वशुरमातुलान् । अर्हयेन्मधुपर्केण M. 3,119. — c) *ein best. Thier* (s. प्रियक) Gaṭâdh. im ÇKDr. — d) *eine best. heilkräftige Pflanze,* = वृद्धि H. an. Med. = जीवकौषध Râǵan. im ÇKDr. — 3) f. आ a) *die Geliebte, Gattin;* s. u. 1,a. — b) *Nachricht* (वार्त्ता) Dhar. im ÇKDr. — c) *kleine Kardamomen* Çabdak. im ÇKDr. — d) *arabischer Jasmin* Râǵan. im ÇKDr. — e) *Branntwein* ebend. — f) N. verschiedener Metra: *4 Mal* ⏑⏑ – ⏑ – Colebr. Misc. Ess. II, 158 (V, 4). *a. c. d.* – – ⏑ – – ⏑⏑ – ⏑ – –, *b.* ⏑ – u. s. w. Hall in Journ. of the Am. Or. S. 6,514. ein anderes Metrum Ind. St. 8,397. 417. 423. — Vgl. अ°, नर्तन°, पुरु°, पुष्कर°, प्रति°, प्राण°, हरि°, निप्रियाय्.

प्रियंवद (प्रियम्, acc. von प्रिय + वद) 1) adj. f. आ P. 3,2,38. Vop. 26, 57. *Liebes den Menschen sagend, freundlich im Umgange* AK. 3,1,36. H. 351. an. 4,141. Med. d. 30. Çabdar. im ÇKDr. MBh. 1,7462. Indr. 4, 11. R. 1,7,8. 2,32,12. Suçr. 1,69,11. Ragh. 3,64. Kumâras. 5,28. Spr. 2902. 3004. 3953. Varâh. Bṛh. S. 101,2. Bhaṭṭ. 4,19. von Çiva Çiv. अन्योऽन्यस्य प्रियंवदौ Sund. 1,5. MBh. 3,14650. सर्वभूत° R. 2,24,2. अ° Hip. 4,15. — 2) m. a) *ein best. Vogel* H. an. Med. Çabdar. R. 3,78,23. — b) N. pr. eines Gandharva Çabdar. Ragh. 5,53. 7,58. — 3) f. आ a) *ein best. Metrum: 4 Mal* ⏑⏑⏑ – ⏑⏑⏑ – ⏑ – ⏑ – Colebr. Misc. Ess. II, 160 (VIII, 18). Ind. St. 8,382. — b) N. pr. eines Frauenzimmers Çâk. 9, 22 u. s. w. Daçak. 95,14. 96,2.

प्रियक (von प्रिय) m. 1) *eine Art Gazelle* AK. 2,5,9. Trik. 3,3,31. H. an. 3,63. fg. Med. k. 117. fg. Çiç. 4,32. प्रियका रोमभिर्युक्ता मृदूत्तमसृणैर्घनैः Vaiǵ. beim Schol. zu Çiç. 4,32. in Höhlen wohnend Suçr. 1, 203,1. 10. 2,61,20. — 2) *ein best. Vogel* MBh. 3,11576. — 3) *Biene* H. an. Med. — 4) N. verschiedener Pflanzen: *Nauclea Cadamba Roxb.* AK. 2,4,2,22. Trik. H. an. Med. *Terminalia tomentosa W. et A.* AK. 2,4,2,24. H. 1144. H. an. Med. = प्रियङ्गु AK. 2,4,2,36. H. an. Med. *Saffran* H. an. Med. *ein best. Baum* R. 2,71,12. fg. (73,10 Gorr.). 3,39, 13. Hariv. 3821. 3843. Varâh. Bṛh. S. 12 (13),15. — 5) N. pr. eines Wesens im Gefolge des Skanda MBh. 9,2567. N. pr. eines Mannes gaṇa विदादि zu P. 4,1,104.

प्रियकर (प्रिय + 1. कर) adj. *erfreulich:* शासन R. 2,32,1. आदानमप्रियकरम् *unerfreulich* (anders aufgefasst u. अप्रिय) M. 7,204.

1. प्रियकर्मन् (प्रिय + क°) n. *eine Handlung des Geliebten* Bhâg. P. 2,9,13.

2. प्रियकर्मन् wie eben, adj. *Jmd Liebes erweisend, freundlich* Spr 1649.

प्रियकाम (प्रिय + काम) adj. f. आ *gern Jmd* (gen.) *etwas Liebes erweisend* Brâhman. 2,32.

प्रियकाम्य (प्रिय + का°) m. *Terminalia tomentosa* Nigh. Pr.

प्रियकार (प्रिय + 1. कार) adj. *Jmd etwas Liebes erweisend* P. 3,2,44. Vop. 26,58. अन्योऽन्यस्य प्रियकारौ Sund. 1,5.

प्रियकारक (प्रिय + 1. का°) adj. *angenehm, erfreulich:* आदानमप्रियकरं दानं च °कम् M. 7,204.

प्रियकारिन् (प्रिय + 1. का°) adj. *Jmd etwas Liebes erweisend;* davon

nom. abstr. °कारित्व Kathâs. 17,45.

प्रियक्षत्र (प्रिय + क्षत्र) adj. *freundlich herrschend* ṚV. 8,27,19.

प्रियंकर (प्रियम्, acc. von प्रिय + 1. कर) 1) adj. f. ई P. 3,2,44. Vop. 26,58. *Jmd* (gen.) *etwas Liebes erweisend* VS. p. 307. MBh. 1,3176. 2, 636. 13,7342. 7680. Hariv. 6361. Ragh. 14,45. Râǵa-Tar. 1,358. *erfreulich, angenehm:* गाथा यादवानां प्रियंकरा: (!) Hariv. 8726. — 2) m. N. pr. eines Dânava Kathâs. 47,24. eines Mannes Ksuitîç. 9,6. — 3) f. ई N. verschiedener Pflanzen: = वृक्षजीवन्ती, श्वेतकण्टकारी und अश्वगन्धा Râǵan. im ÇKDr.

प्रियंकरण (प्रियम् + 2. क°) adj. f. ई *Liebes —, einen Gefallen erweisend* P. 3,2,56. Vop. 26,62.

प्रियङ्गु m. f. (f. Siddh. K. 248,b,11. Med.) *Fennich, Panicum italicum* AK. 2,9,20. H. 1176. an. 3,128. Med. g. 43. Halâj. 2,427. VS. 18,12. Ait. Br. 8,16. TS. 2,2,11,4. TBr. 3,8,14,6. Çat. Br. 14,9,3,22. Kauç. 8. 32. *eine best. wohlriechende Pflanze,* = फलिनी AK. 2,4,2,36. H. 1149. H. an. Med. Halâj. 2,38. Ratnam. 122. *langer Pfeffer* und *Sinapis ramosa Roxb.* H. an. Med. = कटुकी Dharaṇi im ÇKDr. n. *Saffran* H. ç. 131. — Suçr. 1,22,5 (ein blühender Baum). 46,13. 94,1. 134,1. 139,8. 140,20. 141,7. 196,21. 2,275,18 (n.). 434,8. f. Ṛt. 4,10. प्रियङ्गुप्रसवोपेता (नदी) MBh. 3,8355. Hariv. 12673. R. 3,17,11 (m). Spr. 1928. Varâh. Bṛh. S. 43 (34), 9. 54,3. 76,14. 97,16. (संस्कृता राजमार्गाः) नानापुष्पप्रियङ्गुभिः MBh. 12,1390. अनुलिप्तः प्रियङ्गुना 13,6970. 5042. R. 4,23, 21. 6,96,8. °श्यामला Kathâs. 47,109. — Vgl. प्रैयङ्गव.

प्रियङ्गुद्वीप (प्रि° + द्वीप) m. N. pr. eines Landes Schiefner, Lebensb. 308 (78).

प्रियङ्गुश्यामा (प्रि° + श्यामा) f. N. pr. der Gattin Naravâhanadatta's Vâsavad. 88,1. 246,3.

प्रियजात (प्रिय + जात) adj. *lieb —, erwünscht geboren:* Agni ṚV. 8,60,2.

प्रियजीव (प्रिय + जीव) adj. *das Leben liebend, lange lebend;* m. *Calosanthes indica* Bl. Râǵan. im ÇKDr.

प्रियतनु (प्रिय + तनु) adj.: न ब्राह्मणो हिंसितव्यो ऽग्निः प्रियतनोरिव AV. 5,18,6 könnte entstellt sein für ऽग्नेः प्रिया तनूरिव.

प्रियतम (compar. von प्रिय) 1) adj. s. u. प्रिय 1, a. — 2) m. *ein best. Strauch,* = मयूरशिखा Çabdar. im ÇKDr. *Celosia cristata* Wils.

प्रियतर compar. von प्रिय s. u. प्रिय 1, a. Davon nom. abstr. °त्व n. *das Jmd* (loc.) *Liebersein:* अर्थात्प्रियतरत्वं च सर्वलोकेषु वै तदा (प्राप्तवान्) MBh. 13,598.

प्रियता (von प्रिय) f. 1) *das Liebsein* Çat. Br. 14,6,10,8. स लोके °तां याति M. 5,50. स तस्याः °तां व्रजेत् MBh. 13,1836. °तामेति Spr. 2849. 3910. °तामधिगच्छति Kâm. Nîtis. 5,58. R. 1,3,9. — 2) *das Liebhaben* AK. 1,1,7,27. श्मशान° Kathâs. 2,14. Râǵa-Tar. 5,351. — Vgl. प्रियत्व.

प्रियतोषण (प्रिय + तो°) adj. *den Geliebten zufriedenstellend;* m. *eine Art coitus* (रतिबन्धविशेष ÇKDr.): नारी प्रोद्दाम्य स्वस्तनं धारयेज्जघनोपरि । स्तनापीडकरः कामी कामयेत्प्रियतोषणः (adj. zu कामी!) ‖ Ratim. im ÇKDr.

प्रियत्व (von प्रिय) n. 1) *das Liebsein, Geliebtsein* MBh. 13,1026. R. 2, 1,28. — 2) *das Liebhaben* Çabdar. im ÇKDr. °मधुराहार° Suçr. 1,263,4. Spr. 2656 (= Kumâras. 5,49).

प्रियद (प्रिय + 1. द) 1) adj. *Angenehmes —, Erwünschtes gebend.* — 2) f. आ *Rhinacanthus communis Nees.* Nigh. Pr.

प्रियदत्ता (प्रिय + द°) adj. f. *Lieben gegeben, eine myst. Bez. der Erde* MBh. 13,3114.

प्रियदर्श (प्रिय + दर्श) adj. *angenehm —, lieblich anzusehen* (Gegens. दुर्दर्श) MBh. 13,6668.

1. प्रियदर्शन (प्रिय + द°) n. *der Anblick eines lieben Freundes* Spr. 198.

2. प्रियदर्शन (wie eben) 1) adj. f. आ *lieblich anzusehen* Trik. 3,1,13. Gaṭâdh. im ÇKDr. सिद्धचारणसंघानां बभूव °नः MBh. 1,4640. R. 1,1,3. सोमवत्प्रियदर्शनः 18. Ragh. 1,47. Çâk. 58. 80,8. Vâsavad. 236,4. — 2) m. a) *Papagei* H. ç. 194. Gaṭâdh. Nigh. Pr. — b) *eine Art Dattelbaum* (क्षीरिका) Gaṭâdh. *Terminalia tomentosa, Mimusops Kauki L.* und *eine bei feuchtem Wetter an Bäumen und Steinen zum Vorschein kommende Flechte* (mahr. दगडफूल, hindust. پتھرکی پھول) Nigh. Pr. — c) N. pr. eines Fürsten der Gandharva Ragh. 5,53. — d) N. eines Kalpa Lot. de la b. l. 257. — 3) f. ई *Gracula religiosa, Predigerkrähe* Nigh. Pr. — 4) f. आ N. pr. eines Frauenzimmers Vâsavad. 236,4.

प्रियदर्शिन् (प्रिय + द°) adj. *der Alles liebevoll ansieht,* Bein. Açoka's Z. f. d. K. d. M. 3,171.

प्रियधा (von प्रिय) adv. *liebevoll:* देवतीर्यज्ञपतिं प्रियधा विशत TS. 1,3,8,1.

प्रियधाम (प्रिय + धामन्) adj. *eine liebe Heimath habend* oder *die Opferstätte liebend:* Agni ṚV. 1,140,1.

प्रियधामन् (wie eben) adj. dass.: Indra AV. 17,1,10. die Âditja Çat. Br. 4,3,5,20. Kâtj. Çr. 10,4,13. Âçv. Çr. 5,17.

प्रियपति (प्रिय + प°) m. *Herr der Lieben* oder *des Lieben, Erwünschten* VS. 23,19.

प्रियप्राय (प्रिय + प्राय) adj. *überaus freundlich —, liebevoll* (von einer Rede) H. 264.

प्रियभाषण (प्रिय + भा°) n. *freundliche Worte:* दानं सप्रियभाषणम् Spr. 1217.

प्रियभाषिन् (प्रिय + भा°) 1) adj. *angenehm redend.* — 2) f. °षिणी *Gracula religiosa, Predigerkrähe* Nigh. Pr.

प्रियमधु (प्रिय + मधु) m. Bein. Balarâma's H. 224.

प्रियमाल्यानुलेपन (प्रिय + माल्य - अनु°) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge des Skanda MBh. 9,2562.

प्रियमेध (प्रिय + मेध) m. N. pr. eines Ṛshi (eines Âṅgirasa, Verfassers mehrerer Lieder im ṚV. 8 und von 9,28) und seines Geschlechts Nir. 4,3. ṚV. 1,139,9. 8,5,25. eines Nachkommen des Aǵamîḍha Bhâg. P. 9,21,21. pl. ṚV. 1,45,4. 8,2,37. 3,16. 4,20. 8,18. 58,8. 76,3. 10. 73,11. प्रियमेधवत् 1,45,3. °स्तुत 8,6,45. — Vgl. प्रैयमेध.

प्रियंभविष्णु (प्रियम्, adv. von प्रिय, + भ°) adj. *lieb werdend* P. 3,2,57. Vop. 26,63.

प्रियंभावुक (प्रियम् + भा°) adj. dass. P. 3,2,57. Vop. 26,6[illegible] नयोर्बभूव सुरतारम्भः °कः *er wurde ihnen lieb, angenehm* Git. [illegible] nom. abstr. °ता f.: °तामगात् *er wurde lieb* Bhatt. 4,1[illegible]

प्रियरथ (प्रिय + रथ) *wahrscheinlich* N. pr. ṚV. 1,12[illegible]

प्रियरूप (प्रिय + रूप) adj. *eine angenehme Gest*[illegible]

मनोज्ञादि zu P. 5,1,133. — Vgl. प्रैयवत्रक.

प्रियवक्तृ (प्रिय + व°) nom. ag. der Jmd etwas Liebes sagt (in gutem und in bösem Sinne), nach dem Munde redend, Schmeichler Spr. 2339. Davon nom. abstr. °वक्तृत्व (in gutem Sinne n. Spr. 4171.

1. प्रियवचन (प्रिय + व°) n. liebe —, freundliche Worte Spr. 1920.

2. प्रियवचन (wie eben) m. = भक्तिमाषेग़ी Rágan. in Nigh. Pr.

प्रियवत् adj. das Wort प्रिय enthaltend TS. 2,2,11,4. Kâtu. 10,11.

प्रियवर्णी (प्रिय + वर्ण) f. = प्रियङ्गु Gatâdh. im ÇKDr. Echites frutescens Wils. nach ders. Aut.

प्रियवल्ली (प्रिय + व°) f. = प्रियङ्गु, फलिनी Rágan. im ÇKDr.

1. प्रियवाच् (प्रिय + वाच्) f. liebe —, freundliche Reden: दानं प्रियवाक्सहितम् Spr. 1133.

2. प्रियवाच् (wie eben) adj. liebe —, freundliche Rede führend Med. d. 50. Halâj. 2,211. Spr. 1649. 1918. Varâh. Brh. S. 101,6. Laghuġ. 2,16.

प्रियवाद (प्रिय + वाद) m. liebe —, freundliche Worte MBh. 12,5065. Spr. 1924. R. 2,111,10 (120,10 Gorr.).

प्रियवादिका (प्रिय + वा°) f. ein best. musikalisches Instrument H. ç. 85.

प्रियवादिन् (प्रिय + वा°) 1) adj. Jmd etwas Angenehmes —, Liebes sagend, freundlich redend H. an. 4,141. VS. 30,13. Jâġn. 1,76. MBh. 1,5176. R. 2,27,1. 40,25. 6,109,64. Spr. 218. 744. 1182. 1729. 1791. 3132. Hit. 87,12. अप्रियवादिनी M. 9,81. Spr. 3066. Davon nom. abstr. प्रियवादिता f. MBh. 3,13797. Spr. 3126. 3458. Vjutp. 29. 2) f. °नी Gracula religiosa, Predigerkrähe Nigh. Pr.

प्रियव्रत (प्रिय + व्रत) 1) adj. erwünschtes Gesetz habend oder Gehorsam liebend: अग्ने देवाँ आ वह नः प्रियव्रतान् RV. 10,150,3. Çat. Br. 4, 4,3,5,20. Kâtj. Çr. 10,4,13. — 2) m. N. pr. eines Mannes Ait. Br. 7,34. Çat. Br. 10,3,5,14. Ind. St. 8,130, N. eines Sohnes des Manu von der Çatarûpâ Hariv. 58. 60. VP. 53. Bhâg. P. 3,12,54. 5,1,1. fgg. 20, 2. Mârk. P. 50,15. 53,12. fg. Verz. d. B. H. No. 485. Verz. d. Oxf. H. 24,b,23. 70,b,18. — Vgl. प्रैयव्रत.

प्रियशालक (प्रिय + शा°) m. Terminalia tomentosa Nigh. Pr. °सालक Rágan. im ÇKDr.

प्रियश्रवस् (प्रिय + श्र°) adj. den Ruhm liebend, Beiw. Krshṇa's Bhâg. P. 1,5,26. fg. 6,34.

प्रियसं (प्रिय + स) adj. Erwünschtes verschaffend RV. 9,97,38.

प्रियसख (प्रिय + सख = सखि) 1) adj. seine Freunde liebend (nach Kern) Varâh. Laghuġ. 2,14. — 2) m. a) ein lieber Freund MBh. 3,6064. Spr. 1921. Megh. 12. — b) Acacia Catechu Willd. खदिर Çabdak. im ÇKDr. — 3) f. ई eine liebe Freundin Daçak. 96,2.

प्रियसंगमन (प्रिय + सं°) n. das Zusammenkommen der Freunde, N. des Ortes, an dem Indra und Krshṇa mit ihren Aeltern Aditi und Kaçjapa zusammengekommen sein sollen, Hariv. 7647.

प्रियसत्य (प्रिय + स°) adj. angenehm und zugleich wahr (eine Rede H. 264.

[illegible] प्रिय + सं°) m. Michelia Champaka (चम्पक, Lin. Çabdak.

[illegible] प्रियशालक.

[illegible] + स्तोत्र) adj. dem Lob lieb ist, preislustig: वनस्पति Soma RV. 1,91,6.

प्रियाकृ (प्रिय + 1. कृ) Jmd (acc.) etwas Angenehmes erweisen P. 5,4,63. Vop. 7,91. Bhatt. 4,19.

प्रियाख्य (प्रिया + आख्या) adj. Geliebte genannt Spr. 3808. announcing good tidings (प्रिय) Wilson.

प्रियातिथि (प्रिय + अ°) adj. Gäste liebend, gastfreundlich Draup. 3,8.

प्रियात्मन् (प्रिय + आ°), adj. angenehm: सु° (वायु) R. 2,91,24.

प्रियाम्बु (प्रिय + अ°) 1) adj. Wasser liebend. — 2) m. der Mangobaum Rágan. im ÇKDr.

प्रियाल 1) m. N. eines Baumes, Buchanania latifolia H. 1142. Med. l. 19. N. (Bopp.) 12,5. R. 2,94,8. Suçr. 2,32,14. 40,1. 475,19. Çârng. Sadh. 3,11,15. Kumâras. 3,31. Bhâg. P. 4,6,18. 8,2,10. Vgl. पियाल und तापसप्रिय. — 2 f. आ Weinstock, Weintraube (द्राक्षा) Rágan. im ÇKDr.

प्रियावत् (von प्रिया) adj. eine Geliebte habend, ein Verliebter: प्रति स्म चक्रुषे कृत्यां प्रियां प्रियावते हर AV. 4,18,4.

प्रियासुप्रमती (प्रिय - असुया + मति) f. N. pr. eines Frauenzimmers Râga-Tar. 8,2343.

प्रियेषिन् (प्रिय + इ°) adj. Jmd etwas Angenehmes wünschend, um Jmdes Freude besorgt Hariv. 8937.

प्रियोदित (प्रिय + उ°) n. freundliche Worte Çabdar. im ÇKDr.

1. प्री, प्रीणाति, प्रीणीते Dhâtup. 31,2. प्रीणाति (Bhâg. P. 4,29,55) und प्रीणाति ved. Schol. zu P. 3,4,88. 6,4,103. ved. पिप्रीहि, अपिप्रेम्, अपिप्रयत्, पिप्रैयस्व; पिप्राय, पिप्रिये; अप्रैषीत्; प्रेष्यति. 1. act. a vergnügen, ergötzen, erfreuen; es Jmd zu Dank machen, Jmd gnädig stimmen: व्यश्वस्त्वा प्रीणाद् ऋषिः RV. 8,23,16. 9,74,4. अमृतान्पिप्रयन् 7,17,4. 8,39,9. प्रीणीताश्वान् thuet gütlich den Rossen 10,101,7. 2,1. VS. 29,7. यैं अपिप्रेः देवान् TBr. 3,6,11,3. Ait. Br. 3,31. 6,3. देवान्प्रीणाति यो यजते Çat. Br. 1,9,1,3. 2,1,4,4. 3,8,2,19. प्रेयत् (Sâj.: तर्पयत्) RV. 1,180,6. — प्रीणाति देवानाज्येन मधुना च पितृंस्तथा Jâġn. 1,42. MBh. 13,3271. Hariv. 1002. 1004. न मामति। प्रीणाति MBh. 1,3735. तन्मे प्रीणाति हृदयम् 3,4007. 5,3208. 7,3420. fg. 12,12. 13,363. fg. Hariv. 11083. R. 4,61,34. Spr. 1926. Râga-Tar. 1,310. Vid. 93. Kathâs. 6,79. प्रीणन्प्राणिरूप्यर्थिनः 46,237. 49,216. Bhâg. P. 3,15,11. 4,29,55. 7,9,53. fg. 8,5,26. सुरान्पिप्राय Bhatt. 5,104. 7,64. पिप्रियुः 3,38. गवा-प्रैषीच्च (oder गवा प्रै° von 1. इष् mit प्र) राक्षसम् 15,99. प्रेष्यति 10,4. — b) seine Freude haben an, sich Etwas wohl sein lassen: पिप्रीहि मद्यः सुपुतस्य चारोः RV. 5,33,7. कच्चिन्मनस्ते प्रीणाति वनवासे MBh. 15,742. न तस्य वेदाः (lies देवाः) प्रीणन्ति पितरो नैव Mârk. P. S. 659,10. — 2 med. befriedigt —, vergnügt —, froh sein, sich behagen lassen: आ वो नये सदने पिप्रियाणाः RV. 7,57,2. 7,3. प्रीणाना नि गुंभुक्तमस्मे 91,5. 2. 11,17. 1,73,1. विवस्वतः सदने आ हि पिप्रिये 3,51,3. VS. 27,13. Ragh. 13,30. 19,38. Râga-Tar. 2,122. 158. स्त्रीतन्वं पिप्रयस्व vergnüge dich RV. 8,11,10. — 3) प्रीयते Dhâtup. 26,35. dass.: विप्रा देवाश्च प्रीयन्ताम् Jâġn. 1,244. MBh. 1,1070. 2173. 13,780. 1606. 2118. Hariv. 9784. Kathâs. 44,59. Bhâg. P. 8,7,40. Mârk. P. 100,43. Çiç. 1,17. Daçak. in Benf. Chr. 193,19. न च प्रीये कुन्तलाय MBh. 1,141. प्रीयामहे त्वया 2,1047. 3,10034. 5,947. दत्तेन मानि प्रीयन्ते (v. l. für तृप्यन्ति M. 3,267. प्रीयेरं-स्तेन वाग्नेन MBh. 4,275. 5,690. 13,3653. Çâk. 105, v. l. प्रीयते तत्र MBh.

3, 14734. 13, 1296. 3060. R. Gorr. 2, 118, 18. Bhâg. P. 6, 19, 6. प्रीयन्ते पितरस्तस्य प्रादुर्भावानुकीर्तनात् Hariv. 2376. मुदा परमया युक्तौ प्रीयेतां तौ परस्परम् R. 1, 52, 11. प्रीयमाण Kaṭhop. 1, 16. N. 5, 35. MBh. 1, 60. 3, 15260. 5, 947. R. 1, 2, 42. 2, 36, 13 f. (प्रिय° gedr.). P. 1, 4, 33. Bhâg. P. 2, 9, 18. Mârk. P. 31, 29. In derselben Bed. act.: प्रीयामो दर्शनेन च: MBh. 3, 15025. प्रीयति 12, 7177. प्रीयता partic. 13, 487. med. mit der transit. Bed. *lieben, Jmd geneigt sein:* कच्चिद्वास्मान्प्रीयते 14, 231. या हि मां प्रीयते काचित् R. Gorr. 2, 17, 32. समस्तो यत लोको ऽयं भजते कारणादनु। त्वं तु निष्कारणादेव प्रीयसे॥ 6, 10, 23. कार्यार्थं प्रीयते जनः MBh. 12, 5066. 5065. प्रीयमाण Bhag. 10, 1. वाचा सौम्यया प्रीयमाणया *freundlich* R. 3, 20, 2. — प्रीयायसे (!) *du freust dich über* (acc.) MBh. 2, 2115. — 4) प्रीतँ *vergnügt, fröhlich, befriedigt* AK. 3, 2, 52. Med. t. 33. Ṛv. 3, 37, 2. 4, 2. 10. 5, 6, 8. 10, 66, 15. वाजिन् 1, 66, 4. 69, 5. AV. 10, 9, 4. TBr. 1, 1, 10, 6. Ait. Br. 1, 4. M. 3, 134. 9, 195. Indr. 4, 15. Sund. 4, 28. N. 5, 40. 17, 26. R. 1, 1, 59. 4, 18. Ragh. 1, 81. 3, 63. Megh. 4. Kathâs. 27, 75. Vid. 219 Brahma-P. in LA. 54, 20. Bhâg. P. 8, 7, 40. Bhaṭṭ. 1, 24. Mârk. P. 100, 48. तपमानेन यदि प्रीतः Sund. 1, 20. Arǵ. 1, 12. Ragh. 2, 63. 10, 44. यत्प्रीतो मे भवान् R. 6, 104, 34. Kathâs. 14, 38. प्रीतो ऽस्मि ते दर्शनात् Spr. 580. कृतप्रतिकृत° Ragh. 12, 94. तौ परस्परतः प्रीतौ N. 5, 33. प्रीततर Ragh. 2, 67. अतिप्रीतौ परस्परम् Kathâs. 2, 41. अनेन वाक्येन सुप्रीतः R. 2, 31, 28. N. 3, 16. परम° R. 1, 1, 41. 52, 1. 61, 21. प्रीतमनस् 1, 65. 4, 15. प्रीतात्मन् M. 1, 60. 9, 129. R. 1, 9, 64. अप्रीत Mârk. P. 72, 9. प्रीत *geliebt, lieb:* आत्मानं मन्यते प्रीतं भूपालस्य Spr. 3469. प्रीतेन वचसा (v. l. für प्रीतिवचसा) *mit freundlicher Rede* Hit. 19, 7. प्रीत n. *Scherz, Spass* Med. — Vgl. प्रयस्.

— caus. प्रीणयति P. 7, 3, 37, Vârtt. 1. Vop. 18, 12. *vergnügen, ergötzen, erfreuen, Jmd gnädig stimmen* Âçv. Gṛhj. 4, 7. (श्राद्धदेवताः) प्रीणयन्ति मनुष्याणां पितॄन् Jâǵñ. 1, 268. MBh. 1, 6414. 5, 2665. 13, 3059. 3214. Hariv. 3793. R. 5, 76, 6. चक्षुः *thut dem Auge wohl* Suçr. 2, 196, 6. Çâk. 193. Spr. 1926, v. l. 2106. Râǵa-Tar. 5, 280. Gît. 11, 1. Bhâg. P. 3, 7, 1. 21, 49. 7, 6, 19. 9, 3, 10. Mârk. P. 16, 44. 26, 37. 99, 29. Verz. d. Oxf. H. 256, *b*, 3. 267, *a*, 18. Prab. 112, 12. Bhaṭṭ. 17, 51. med. MBh. 1, 5047. 13, 3275. 3948. 15, 101. प्रीणित 12, 9110. Pańkat. 198, 21. Bhaṭṭ. 22, 28. — प्रापयति Siddh. K. zu P. 7, 3, 37. प्राययति Vop. 18, 12.

— desid. *Jmd gewinnen —, günstig stimmen wollen:* यस्त्वा हविषा पिप्रीषति Ṛv. 4, 4, 7.

— अभि, अनभिप्रीत *nicht befriedigt* Ait. Br. 2, 12. 8, 24. — Vgl. अभिप्री.

— आ *befriedigen, begütigen, günstig stimmen, ergötzen:* स विद्वाँ आ च पिप्रयो यक्षि चिकित्व आनुषक् Ṛv. 2, 6, 8. TS. 3, 1, 3, 2. Çat. Br. 6, 2, 2, 28. *mit den sog.* Âprî-*Versen besprechen:* आप्रीभिराप्रीणाति Ait. Br. 2, 4. आप्रीते पशौ 11. Çat. Br. 13, 2, 2, 14. अँनाप्रीत 6, 2, 1, 37. — med.: आत्मानमाप्रीणीत *ergötzte sich* TS. 5, 1, 8, 4. Lâṭj. 1, 7, 7. — Vgl. आप्री, आप्रीतपा.

— परि, परिप्रीत *dem man Liebes erweist, — schmeichelt, theuer:* दुर्नियन्तुः परिप्रीतो न मित्रः Ṛv. 1, 190, 6. कियती योषा मर्यतो वधूयोः परिप्रीता पन्यसा वार्येण 10, 27, 12. सस्वजाते परिप्रीतौ प्रीयमाणौ *überaus erfreut* MBh. 9, 9156 (S. 248, Z. 1). — Vgl. परिप्री.

— अनुप्र. देवान्वै पितॄन्प्रीतान् मनुष्याः पितरो ऽनु प्र पिपते (im Comm. gedr. पिपते) TBr. 1, 3, 10, 4. 5; scheint eine Form von प्री mit प्र enthalten zu sollen und wird mit प्रीता भवन्ति erklärt, ist aber jedenfalls fehlerhaft.

— सम्, संप्रीयते *befriedigt —, vergnügt —, froh sein, seine Freude haben an* MBh. 3, 8261. को ह्यनेनाप्रतीतेन वासेन — संप्रीयेत R. Gorr. 2, 45, 22 (fälschlich संप्रियेत 48, 18 Schol.). नैतन्मनस्तव कथासु — संप्रीयते Bhâg. P. 7, 9, 39. संप्रीयमाण MBh. 1, 7464. मित्रैः 5, 4185. 4165. संप्रीत *befriedigt, vergnügt, froh* 13, 3304. Râǵa-Tar. 2, 153. 4, 667. °मानस MBh. 1, 4440. — caus. *befriedigen, vergnügt machen:* पितृदेवानतिथीन् — सम्यक्संप्रीणयन् Mârk. P. 28, 19. संप्रीणित 96, 33. VP. 1, 13, 13 bei Muir, ST. 1, 62. Spr. 1903, v. l.

2. प्री (= 1. प्री) adj. s. अध°, कध°, घृत°, ब्रह्म°, विश्व°.

प्रैणि (von 1. प्र) adj. = प्राण, पुराण *ehemalig, alt* P. 5, 4, 30, Vârtt. 3. Trik. 3, 1, 18.

प्रीणन (vom caus. von 1. प्री) 1) adj. *angenehme Empfindung erregend, wohlthuend, beruhigend* Suçr. 1, 178, 16. 182, 2. 230, 11. 2, 141, 21. — 2) n. *das Ergötzen, Erfreuen, Befriedigen* AK. 3, 3, 4. H. 1502. Med. n. 91. Dhâtup. 26, 56. 27, 24. इन्द्रिय° MBh. 5, 779. Bhâg. P. 5, 8, 5. 7, 7, 54. *ein Mittel zum Ergötzen, Erfreuen, Befriedigen* 8, 16, 50. MBh. 13, 130.

प्रीणय् s. unter dem caus. von 1. प्री.

प्रीति (von 1. प्री) f. 1) *Freude, Ergötzung, angenehme Empfindung, Befriedigung, gnädige Stimmung;* = हर्ष, मुद् AK. 1, 1, 4, 2. H. 310. an. 2, 178. fg. Med. t. 34. Halâj. 1, 128. देवानाम् Çâṅkh. Çr. 16, 3, 16. 10, 7. 12, 18. विद्ययैवाप्यस्ति प्रीतिः Âçv. Gṛhj. 1, 1. अपिर्दृष्टार्थस्य प्रीतिर्भवत्याख्यानसंयुक्ता Nir. 10, 10. 28. 46. 11, 9. M. 9, 168. 12, 27. Sâṁkhjak. 12. अतुलां प्रीतिमुपगम्य Indr. 3, 10. प्रीतिमेष्यति N. 16, 19. परां प्रीतिमवाप्तुः Sund. 4, 4. Hid. 2, 31. गुरवे प्रीतिमावहेत् M. 2, 246. 3, 82. प्रीतिमाहर्तुम् N. 23, 11. Suçr. 1, 48, 11. 12. °वर्धन 174, 2. Hit. 43, 6. त्वयि को Spr. 2532. 2755. Kâvjâd. 2, 236. कुर्वन्कामात्क्षणमुखपटप्रीतिमैरावतस्य Megh. 63. चेतसः Spr. 886. मनसः 2478. मित्रं प्रीतिरसायनम् 2200. कृपणो ऽस्तःस्याद्गुणवतः प्रीत्यै लोकस्य 1129. आदरादर्शनैः चक्षुःप्रीतिः *Augenweide* Pratâpar. 57, *a*, 4. नयन° Sâh. D. 79, 19. सत्ये प्रीतिः *Freude an der Wahrheit* Spr. 2279. Prab. 43, 7. नहि नः प्रीतिः सवाससि गते त्वयि N. 9, 16. देवने मम प्रीतिर्न भवत्यसुहृद्गणैः 26, 14. क्वाथ प्रीतिर्गृह्य शत्रुं निहत्य MBh. 13, 29. भुवनालोकन° Kumâras. 2, 45. प्रीत्या *in freudiger Erregung, froh, mit Freuden* N. 24, 42. Indr. 1, 38. Sund. 4, 8. R. 2, 31, 31. Ragh. 2, 51. Kathâs. 6, 48. प्रीति bei den Buddhisten Burnouf in Lot. de la b. l. 798. — 2) *freundschaftliche Gesinnung, Freundschaft, Liebe;* = प्रेमन् H. 1377. H. an. Med. Halâj. 4, 21. प्रीतिमाविष्करोति Spr. 630. 1103. दुर्जनेन समं सख्यं प्रीतिं चापि न कारयेत् 1187. भक्ष्यभक्षकयोः प्रीतिः 2009. 2392. 3502. Vid. 306. Kathâs. 4, 6. तुल्यः कृतप्रीतिः 22, 77. प्रीतिं सुरासुराश्चक्रुर्मिथः कण्ठग्रहोत्तरम् 50, 123. 112. 113. मूलफलैः — प्रीतिं कुरुष्व Bhartṛ. 3, 27 (nach der richtigen Lesart). चतुर्णामात्मजानां हि प्रीतिः पारमिका मम *Liebe zu* R. 1, 22, 10. गुरोः प्रीतिं विदर्शयन् 2, 22. Varâh. Bṛh. S. 85, 4. 94, 46. [illegible] त्वयि N. 13, 39. 26, 23. MBh. 1, 6878. Itih. bei Sâj. zu [illegible] रस्परं प्रीतिरुत्पन्ना Vet. in LA. 24, 9. °प्रमुखवचन [illegible] (लोचन) 10. खल° *die Freundschaft der Bösen* Spr. 194[illegible]

अन्योऽन्य° Varâh. Bṛh. S. 17,13. पुत्र° die Liebe zum Sohn Çâk. 109,8. Megh. 33. 43, v. l. 50. Vid. 136. प्रीत्या freundschaftlich, in Liebe M. 8, 196. R. 1,1,21. Ragh. 1,57. Kathâs. 49,178. Spr. 3916. — 3) die Freude, Befriedigung personificirt Hariv. 7740. 14036. eine Tochter Daksha's VP. 54. Mârk. P. 50,22. 52,22. die Liebe als Personification die Gemahlin des Liebesgottes H. an. Med. — 4) ein best. Joga H. an. Med. der 2te unter den 27 ÇKDr. प्रसूतिकाले यदा प्रीतियोगो नरो ह्यरोगः सुखशान्तिविनोदी। रक्तानुरक्तो विदुषां प्रगल्भः संप्रार्थितो यच्छति वित्तमेव ॥ Koshṭhîprad. im ÇKDr. — 5) N. der 13ten Kalâ des Mondes Verz. d. Oxf. H. 18,b,26. — 6) mystische Bezeichnung des Buchstabens ध Ind. St. 2,316. — Vgl. आत्म°, दुष्प्रीति, निष्प्रीति.

प्रीतिकर (प्री° + 1. कर) adj. Freude machend P. 6,2,15. Sch. अस्मत्प्रीति° Mârk. P. 97,25. अ° M. 12,28.

प्रीतिकर्मन् (प्री° + क°) n. eine aus Freundschaft, — Liebe hervorgehende Handlung, Liebeswerk M. 9,194.

प्रीतिकूट (प्री° + कूट) N. pr. eines Dorfes Hall in der Einl. zu Vâsavad. 13.

प्रीतिजुषा (प्री° + जु°) f. N. pr. der Gattin des Aniruddha Çabdar. im ÇKDr.

प्रीतितृष् (प्री° + तृष्) m. ein N. des Liebesgottes Trik. 1,1,41.

प्रीतिद (प्री° + 1. द) 1) adj. Freude bereitend. — 2) m. der Spassmacher im Drama, der Vidûshaka H. 331.

प्रीतिदत्त (प्री° + दत्त) adj. aus Liebe —, aus Zuneigung geschenkt Mit. im ÇKDr.

प्रीतिदान (प्री° + दान) n. eine aus Liebe —, Zuneigung gereichte Gabe, Liebesgabe ÇKDr. Wilson.

प्रीतिदाय (प्री° + 1. दाय) m. dass. MBh. 13,333. 14,2672. R. Gorr. 1,30,2 (29,4 Schl.). 2,6,30. fg. 3,3,21. 4,1. 5,14. Râǵa-Tar. 3,136.

प्रीतिधन (प्री° + धन) n. aus Freundschaft geschenktes Geld R. Gorr. 2,74,10.

प्रीतिपूर्वकम् s. u. पूर्वक 3.

प्रीतिभोज्य (प्री° + भो°) adj. was man in der Freude —, frohen Herzens geniesst: अन्नानि प्रीतिभोज्यानि आपद्भोज्यानि वा पुनः MBh. 5 im ÇKDr. Die gedr. Ausg. (5.3261) liest st. dessen: संप्रीतिभोज्यान्यन्नानि.

प्रीतिमत् (von प्रीति) 1) adj. a) erfreut, froh, befriedigt MBh. 5,5952. 7516. 14,288. R. 6,104,31. Ragh. 1,92. Çâk. 65,4. Mârk. P. 19,8. 134. 60. Dhûrtas. 66,3. अनया चैव भक्त्या ते अत्यर्थं प्रीतिमानहम् MBh. 13, ..23. — b) Liebe —, Freundschaft zu Jmd (loc. gen.) fühlend, Jmd gewogen, verliebt MBh. 3,5986. R. 1,7,8. यदि त्वं प्रीतिमान्विप्र मयि MBh. 13,2866. Arǵ. 3,13. Mârk. P. 21,38. 61,67. fg. 65,14. तेन ते प्रीतिमानहम् MBh. 13,2887. त्वया प्रीतिमता गत्वाम् Hariv. 3973. Mârk. P. 75. 31. वचस् ein liebevolles Wort R. Gorr. 2,100,3. als Beiw. Çiva's Çiv. — 2) f. °मती ein best. Metrum: a. b. ◡ — ◡ — — ◡ ◡ — ◡ — —, c. d. — — ◡ — — u. s. w. Hall in Journ. of the Am. Or. S. 6,514.

प्रीतिमय (wie eben) adj. aus Freude entstanden: अश्रुबिन्दवः Freudenthränen R. 6,109,65.

प्रीतिवचन (प्री° + व°) n. liebevolle —, freundliche Worte Hit. 19,7.

प्रीतिसंग... (... + सं°) f. Freundschaftsbündniss Spr. 2699.

प्रु, प्रवते (गतौ) Naigh. 2,14. Dhâtup. 22,61. प्रोष्टास्, पुप्रुविरे; aufspringen: मा न प्रोढुं द्रुतं वियत् Bhaṭṭ. 9,71. Vgl. प्रव. प्रवङ्ग und प्लु.

— caus. प्रावयति P. 1,3,86. Vop. 22,2. = प्रापयति P., Schol. reichen bis (acc.): उत्तुङ्गैः प्रावयन्तीं दिवं वनैः (v. l. नगैः) । अशोकवनिकाम् Bhaṭṭ. 8,59.

— desid. vom caus. पुप्रावयिषति und पिप्रावयिषति P. 7,4,81, Sch. Vop. 19,15.

— अति hinüberspringen, entspringen: तासां परिगृहीतानामश्वतरोऽत्यप्रवत TS. 7,1,1,2.

— अप herabspringen Çat. Br. 5,4,3,23. 9,5,1,27. Lâṭj. 3,10,9. Kâtj. Çr. 15,6,29.

— अभि herbeihüpfen, herbeispringen: अभि प्रवन्त समनेव योषाः कल्याण्यः स्मयमानासो अग्निम् ṚV. 4,58,8. Nir. 7,17. hineinspringen in Çat. Br. 4,3,4,21.

— आ anspringen, hinaufspringen: ताः कृष्णः पेत्व आप्रवत Kâṭh. 13, 2. वृत्तम् Shaḍv. Br. 1,6.

— उद् in die Höhe springen: स विद्ध ऊर्ध्व उदप्रवत (nach Weber's Verbesserung) Ait. Br. 3,33. herausspringen: किमुत्पतसि किमुत्प्रोष्ठाः Âçv. Çr. 3,14.

— उप s. उपप्रुत्.

— वि, partic. विप्रुत versprengt, verschlagen, palans: विप्रुतं रेभमुदनि प्रवृक्तम् ṚV. 1,116,24. (रेभमप्सु) सं तं रिणीथो विप्रुतं दंसोभिः 117,4.

प्रुत् (von प्रु) adj. s. अन्तरिक्ष°, उद°, उपरि°, कृष्ण°.

प्रुथ्, प्रोथ् 1) प्रोथति pusten (vom Ross), schnauben: प्रोथदश्वो न यवसेऽविष्यन् ṚV. 7,3,2. इन्द्रो प्रोथन्तं प्रवपन्तमर्णवम् 10,115,3. med. 2. इति प्रोथ्य प्रवमेन प्रष्टोवक्ति प्रगिरन्त्युत्तराभ्याम् Âçv. Çr. 6,13. intens. partic. पोप्रुथत् ṚV. 1,30,16. — 2) प्रोथ्, प्रोथति, °ते Jmd (dat. gen.) gewachsen sein Dhâtup. 21,6. पुप्रोथास्मै न कश्चन Bhaṭṭ. 14,84. नाप्रोथीदस्य कश्च न 15,40. — 3) प्रोथ्, प्रोथति voll sein Govindabh. im ÇKDr. — Vgl. प्रोथ.

— अप wegschnauben, wegblasen: अप प्रोथ दुन्दुभे दुच्छुना इतः ṚV. 6, 47,30. 9,98,11.

— प्र = simpl. 1: प्रप्रुथ्या शिप्रे मघवन्नृजीषिन्विमुच्या हरी इह मादयस्व ṚV. 3,32,1. TS. 7,1,19,1. Pańkav. Br. 8,4,1. 18,9,11, wo der Comm. es auf das geräuschvolle Schütteln der Glieder des Rosses bezieht. — Vgl. प्रप्रोथ.

1. प्रुष्, प्रुष्णुवन्ति, प्रुष्णुते (वि, प्रुष्यति; spritzen, träufeln: यदी घृतं मरुतः प्रुष्णुवन्ति ṚV. 1,168,8. यतो नः प्रुष्णुवद्वसु 3,13,4. वाचा प्रुषा वसु 10,77,1. प्रुष्टन्ते VS. 22,26. प्रोषिष्यते TS. 7,5,11,2. प्रुषायति, °ते dass.: प्रुषायन्ते वां पव्यो हिरण्यये रथे ṚV. 1,139,3. 181,1. bespritzen, benetzen: मध्वा माध्वी मधु वां प्रुषायन् 4,43,5. स्तम्भीद्ध द्यां स धरुणं प्रुषायत् 1,121, 2. partic. प्रुषित 58,2. — प्रुष्, प्रुष्णाति = स्नेहन, सेचन, पूरण Dhâtup. 31,55. = आर्द्रीभाव Durgad. bei West. = मोचन (st. सेचन) Maitr. und Andere bei West. brennen Kavikalpadr. im ÇKDr. प्रुष्ट gebrannt AK. 3,2,48. H. 1486. प्रुष्टाः कुसुमवृष्टयः Râǵa-Tar. 6,144 schlechte Lesart für पुष्टाः कु°, wie die Calc. Ausg. hat. — Vgl. प्लुष्.

— अभि med. sich bespritzen, sich benetzen: घृतेन पाणी अभि प्रुष्णुते मखः ṚV. 6,71,1. इन्द्रः स्मश्रूणि हरिताभि प्रुष्णुते 10,23,4. °प्रुषायति

benetzen: अभि प्सुरः प्रुषायति व्रजं न आ प्रुषायति RV. 10,26,3.

— आ, प्रुषायति *beträufeln, bespritzen:* व्रजं न आ प्रुषायति RV. 10, 26,3. आप्रुषायन्मधुन ऋतस्य योनिम् 68,4. med.: अध यदेषां सुदिने न शरुर्विश्वमेरिणं प्रुषायन्त सेनाः 1,186,9.

— उद् s. उत्प्रुष्.

— परि *ringsum spritzen:* °प्रुष्णन्ती TS. 7,5,4,2. — Vgl. परिप्रुष्.

— वि *hinausspritzen, abträufeln:* तस्य वा इमो व्यप्रुष्यत् Çat. Br. 4,5,9,4. — Vgl. विप्रुष्.

2. प्रुष् (— 1. प्रुष्) adj. s. अग्र°, घृत°.

प्रुषध s. u. पृषध.

प्रुषाय् s. u. 1. प्रुष्.

प्रुषितप्सु (प्रु° + प्सु) adj. *gesprenkelt, bunt* (nach Sâj. unter Anderm = विचित्ररूप): श्येन RV. 4,38,2. die Rosse der Açvin 5,75,6. 8,5,33. 76,5. des Indra 13,11.

प्रुष्टा P. 3,1,17, Vârtt. 1. Davon denom. प्रुष्टायते = प्रुष्टा करोति ebend. प्रुषायते (wohl richtiger) Uǵǵval. zu Uṇâdis. 1,151. — Vgl. प्रुष्टाय्.

प्रुष्व (von 1. प्रुष्) Uṇâdis. 1,151. 1) m. *a) Regenzeit.* — *b) die Sonne* Ratnamati bei Uǵǵval. — 2) f. प्रुष्वा und प्रुष्वा *Tropfen* (ebend.), *ein gefrorner Tropfen, Reif:* vgl. Schol. zu Kâtj. Çr. 15,4,38. सं ते प्रुष्वाः श्रीणताम् AV. 18,3,60. VS. 22,26. 23,9. Çat. Br. 5,3,4,16.

प्रुष्वाय् (von प्रुष्वा), °यते *tröpfeln* Uǵǵval. zu Uṇâdis. 1,151. — Vgl. प्रुष्टाय्.

प्लु s. कटप्लु.

प्रेकीय् (denom. von 1. प्र + इक), °यति = प्रैकीय् Vop. 2,4.

प्रेक्षक (von ईक्ष् mit प्र) adj. f. प्रेक्षिका *zusehend, sich Jmd oder Etwas* (acc.) *ansehend, sich Jmd oder Etwas anzusehen beabsichtigend;* subst. *Zuschauer:* इहासनः मर्त्र इव ते। प्रेक्षकाः समपद्यन्त भीष्मशान्तनवमागमम् MBh. 1,4113. प्रसिद्धौ प्रेक्षकावुभौ Hariv. 4469. आगमिष्यन्ति वैदेहीं मां चापि प्रेक्षका जनाः R. 2,34.24. इत्येवं तुमुला वाचः शुश्रुवुः प्रेक्षकेरिताः MBh. 1,5359. 5375. 3,808. 4,1930. 5,7112. 6,1660. न सन्ति — शरपातमपाक्रम्य तस्थतुः प्रेक्षिके नरा 8,941. 13,7769. Hariv. 5031. Sâñkhjak. 65. Kathâs. 50,72. Râǵa-Tar. 2,156. Kull. zu M. 7,92.

प्रेक्षण wie eben, n. 1) *das Anschauen* Pâr. Grhj. 2,7. Çâñkh. Grhj. 1,15. M. 2,179. स्त्रीप्रेक्षणप्रतिमभीतणाविक्लवात्मन् (स्त्री obj. von प्रेक्षण und subj. von प्रतिमर्मीक्षण) Bhâg. P. 8,12,22. *das Zuschauen bei einer Aufführung* H. 279. — 2) *Auge* Çabdar. im ÇKDr. Suçr. 1,124, 11. 2,466,14. — 3) *Schauspiel* M. 9,264. Pañkat. ed. orn. 49,16. प्रेक्षणं वायनेरपि च आत्मा राजसुतेति ते Kathâs. 45,239. — Vgl. तिर्यक्प्रेक्षण, wo प्रेक्षण nom. act. ist.

प्रेक्षणक (von प्रेक्षण) 1) adj. subst. *zusehend, Zuschauer:* युद्ध° Jâǵn. 1,325. — 2) n. *Schauspiel* Verz. d. Oxf. H. 31,a,12. No. 273.

प्रेक्षणीय (von ईक्ष् mit प्र) adj. *zu sehen, sichtbar:* प्रयत्न° Çâk. 3,14. *was gesehen werden muss* Kathâs. 32,36. *sehenswerth* MBh. 4,1857. 13,2947. 14,1759. R. 4,48,10. Ragh. 14,9. Megh. 75. Bhâg. P. 3,28,19. अमरमिथुन° *sehenswerth für* Megh. 18. स्तिमितनयन° 60. °तर Indr. 5, 13. Hariv. 13308. °तम MBh. 1,958. अ° ebend. 14,2011. वप्रक्रीडापरिणतगज *anzuschauen wie* so v. a. *ähnlich* Megh. 2. — Vgl. दुष्प्रेक्षणीय.

प्रेक्षणीयता von प्रेक्षणीय, f. *Sehenswürdigkeit:* कलशैरिव प्राप या-म्याणां ° ताम् Râǵa-Tar. 8,1359.

प्रेक्षा von ईक्ष् mit प्र, f. Accent eines auf प्रेक्षा (v. l. प्रेक्षाम्) ausgehenden Wortes gaṇa घोषादि zu P. 6,2,85. 1) *das Sehen, Anschauen* H. an. 2,566. Bhâg. P. 3,16,7. मुखप्रेक्ष adj. *dessen Blick auf Jmdes Gesicht gerichtet ist* so v. a. *auf Jmdes Blicke achtend, Alles Jmd an den Augen absehend* MBh. 3,11634. 13,477. धर्मप्रेक्ष *den Blick auf das Rechte richtend* (— धर्मदृष्टि Schol.) R. 2,85,16. *das Zuschauen bei einer Aufführung* Halâj. 1,95. = नृत्येक्षण AK. 3,4,29,226. Med. sh. 19 (wo प्रेक्षा st. प्रेक्षा zu lesen ist). — 2) *das Aussehen:* प्रेक्षा = शोभा Comm., लिप्तलं दृष्टिप्रेक्षादिः Bhâg. P. 3,8,24. — 3) *Schauspiel*, = नृत्त H. an. (या) प्रेक्षासमाजं (vgl. समाजा: प्रेक्षणानि च M. 9,264) गच्छेद्वा M. 9,84. प्रेक्षाम् तु मुखरूपाम् Hariv. 8702. 8685. — 4) *das Auffassen.* पञ्चम्यर्थप्रेक्षा वा षष्ठ्यर्थप्रेक्षा वाकारान्तम् das Wort निर्ऋत्या in der Stelle दूतो निर्ऋत्या इदमा जगाम) da[…]uf आ *ausgehende Wort kann als Ablativ oder Genetiv aufgefasst werden* Nir. 1,17. — 5) *Umsicht, Ueberlegung, Bedacht, Verstand* AK. 1,1,4,10. 3,4,29,226. H. 309. H. an. Med. Halâj. 2,179. तत्कालप्रयत्नप्रेक्षावीरुधादिसमृद्धिजित् Râǵa-Tar. 1,112. प्रेक्षापूर्वं च कृत्वा ऽपि निष्क्राम *mit Bedacht* Hariv. 6462. MBh. 2,2445. 3,10758. प्रेक्षापूर्वनिर्मितानां शयनासनादीनाम् Comm. zu Vedântasûtra 2,2,1 bei Banerjea 130. धियोतितामप्रेक्षापूर्वकारिताम् Râǵa-Tar. 4,58,610. — 6) *Ast* Çabdar. im ÇKDr. — Vgl. दुष्प्रेक्ष.

प्रेक्षागार (प्रेक्षा + अ° oder आ°) m. n. *Schaugebäude, ein Gebäude, von dem aus man einem Schauspiel zusieht*, VP. 553, N. MBh. 1,5322. 5325. Hariv. 4527. fg. 4647. 4656. 4658.

प्रेक्षागृह (प्रेक्षा + गृह) m. dass. Hariv. 4654.

प्रेक्षावत् (von प्रेक्षा) adj. *mit Umsicht zu Werke gehend, bedächtig, verständig* Nilak. 112. Verz. d. Oxf. H. No. 606. Schol. bei Wilson, Sâñkhjak. S. 10 (fälschlich प्रेक्षवताम् gedr.).

प्रेक्षित 1) adj. s. u. ईक्ष् mit प्र. — 2) n. *Blick* MBh. 7,3076. R. 4,12, 41. Megh. 41. 102. Daçak. in Benf. Chr. 190,15.

प्रेक्षितर् (von ईक्ष् mit प्र) nom. ag. *Zuschauer* Hariv. 7345.

प्रेक्षिन् (wie eben, 1) adj. P. 4,2,80 von प्रेक्षा). *ansehend, zuschauend:* प्रेक्षिलोक Râǵa-Tar. 1,222. *schauend auf, — nach, sein Augenmerk richtend auf, suchend:* सर्वसंमन्यनान्धानां मुखप्रेक्षी न पार्थिवः 3,141. कार्यप्रवृत्तप्रेक्षित्वं (nom. abstr.) ततः प्रभृति भ्रूभूताम् 4,622. नित्यमेवान्तरप्रेक्षी भीमनन्दनासीत् MBh. 1,4993. 7,4652. R. 3,32,13. 5,9,46. जिह्म° *seitwärts blickend* MBh. 12,6277; vgl. तिर्यक्प्रेक्षिन्. *blickend wie, den Blick von — habend:* वृक° P. 6,2,80, Sch. मृगप्रेक्षिणी Ragh. 13,1[…].

प्रेक्ष्य wie eben adj. *zu sehen, zu Gesicht zu bekommen:* सुख° MBh. 4,622. *wonach —, worauf man zu sehen , zu achten hat:* प्रेक्ष्यां लक्ष्मीं स्नुकूलः प्राक् Kathâs. 32,19. वक्ष्यामि गुणाः प्रेक्ष्या न लक्ष्मीः तथाभङ्गिनी 25,163. *was man ruhig ansehen kann:* अप्रेक्ष्यं नृपातिनाम् 12, 132. *sehenswerth* Megh. 13. धातिलय° Ragh. 17,25. सर्वजन° Râǵa Tar. 2,16. Bez. eines Çabdâlamkâra Verz. d. Oxf. H. 208,a,13. — Vgl. दुष्प्रेक्ष्य.

प्रेङ्ख (von ईङ्ख् mit प्र) 1) adj. *schwankend, schau[…]eb nd:* प्र-

ङ्गणायन्नः दृतं दिवि प्रेङ्खं हिरण्ययं शुभे कम् ṚV. 7,87,5. अधि यद्यां सु- मिश्रेव प्र प्रेङ्ख ईङ्खयावहै शुभे कम् 88,3. AV. 4,37,4. — 2) m. n. *schwanker Sitz, Schaukel, Schwinge:* फलक Çāṅkh. Çr. 17,1,2. 7,11. 10,2. 7. 13. 13,12. 15,9. Kātj. Çr. 13,3,1. प्रेङ्खमारुह्य देवाना मदुक्थ- मनुशंसति Kāṭh. 34,5. Pañkav. Br. 5,5,9. (श्री इषिणी) प्रेङ्खं स्थिता (प्रे- ङ्खास्थिता Burnouf) Bhāg. P. ed. Bomb. 2,9,13. प्रेङ्खा f. dass. AK. 2,8,2, 21. H. 758. 1481. an. 2, 23. Med. kh. 3. Halāj. 4,78. Suçr. 2,144, 12. नकुलस्य वामदेवस्य प्रेङ्खः und मरुतां प्रेङ्खः Namen von Sāman Ind. St. 3,222, *a.* 228, *b.* 3) f. आ *Tanz* H. an. Dhar. im ÇKDr. *das Umherstreifen* (पर्यटन); *ein best. Gang der Pferde* H. an. Med. — Vgl. प्रेङ्ख.

प्रेङ्खण (wie eben) 1) adj. *hinziehend zu:* वनान्त॰ Bhaṭṭ. 9,106. — 2) n. P. 8,4,32, Sch. *a) Schwinge, Schaukel* H. 1481, Sch. — *b) eine Art Schauspiel* Sāh. D. 547. — *c)* = त्रिविष्ट Trik. 3,3,103.

प्रेङ्खणीय (wie eben) partic. fut. pass. Vop. 26,4.

प्रेङ्खोलन (von प्रेङ्खोलय्) n. 1) *das Schwingen, Schaukeln* Suçr. 1,277, 12. — 2) *Schwinge, Schaukel* H. 1481. Halāj. 4,78.

प्रेङ्खोलय्, ॰यति *schwingen, schaukeln* West. im Dhātup. 379, *a.* प्रेङ्खो- लित *geschwungen, geschaukelt* Trik. 3,1,3. H. 1480. Halāj. 4,61. Zum Anfang des Wortes vgl. प्रेङ्खा, zum Schluss अन्दोलय्, आन्दोलय्, दोलय् (von दुल्), हिन्दोलय्, हिल्लोलय्.

प्रेङ्खण n. nom. act. von इङ्ख् mit प्र P. 8,4,32, Sch.

प्रेङ्क s. प्रेङ्ख.

प्रेण् Sāj. zu ṚV. 1,112,10) Lesart für वेण् Dhātup. 13,15.

प्रेणा s. u. प्रेमन्.

प्रेणी (von प्री) so v. a. प्रेतृ, प्रीणयितृ, nach Sāj. (von प्रेण् = प्रे- रयितृ. याभिर्विशमश्वं प्रेणिमावतम् ṚV. 1,112,10. Dunkel in der Stelle: इदं यत्प्रेण्यः शिरो दत्तं सोमेन वृष्ण्यम् AV. 6,89,1.

प्रेत (partic. von 3. इ mit प्र) adj. subst. *gestorben, ein Verstorbener* Çat. Br. 10,5,2,13. 14,8,11,1. 6,2,6. Āçv. Gṛhj. 4,2. 3. Kātj. Çr. 4,1,28. नीता मया प्रेतवशं (so v. a. प्रेतराजवशं) तवानुजाः MBh. 3,17313. 1,4889. 1893. Vgl. auch u. 3. इ mit प्र. m. *die Seele eines Verstorbenen, Geist, Gespenst* AK. 1,2,2,2. 3,4,14,62. Trik. 3,3,168. H. 1338. an. 2,180. Med. t. 37. Halāj. 3,3. M. 12,59. 71. fg. Bhag. 17,4. Aṅg. 10,18. ॰गणाः MBh. 3,12650. प्रव्युर्दारुणा वाचः प्रेतानामिव 6,1775. 4104. 7,7688. ॰पिशाचयोः MBh. 13,732. Suçr. 1,114,8. 116,1. 117,9. Bhāg. P. 4,2,14. तत्पश्चिमश्मशानप्रेतकुलाकुल (प्राकारं निरयस्येव Rāgа-Tar. 2,20. Lalit. ed. Calc. 302,7. 313.11. 384,15. Lot. de la b. l. 54. fg. Burn. Intr. 203. Wassiljew 179. 196. 308. Ind. St. 3,125. Schiefner, Lebensb. 299 (69).

प्रेतकर्मन् (प्रेत + क॰) n. *Todtencerimonie* MBh. 7,2033.

प्रेतकल्प (प्रेत + क॰) m. *das Verfahren mit Verstorbenen,* Titel des zweiten Theils des Garuḍapurāṇa Verz. d. Oxf. H. No. 46.

प्रेतकार्य (प्रेत + कार्य) n. *Todtencerimonie* MBh. 1,4144. 5929. R. 2,51, 18 (48,18 Gorr.). 76,3. 86,18 (94,18 Gorr.). 4,24,13. 6,72,17 113,3. Bhāg. P. 7,10,21.

प्रेतकृत्य (प्रेत + कृ॰) n. dass. MBh. 11,827. ॰कृत्या M. 3,127. ॰कृ- त्यादिक्रिया Pañkat. ed. orn. 4,24.

प्रेतगत (प्रेत + गत) adj. *zu den Todten gegangen, verstorben* Spr. 3307. Hariv. [illegible] 5703. R. 4,30,22.

प्रेतगृह (प्रेत + गृह) n. *Leichenstätte* H. 989.

प्रेतचारिन् (प्रेत + चा॰) adj. *zwischen Todten einhergehend,* Beiw. Çiva's Çiv.

प्रेतत्व (von प्रेत) n. *der Zustand eines Gestorbenen, das Todtsein:* प्रे- तत्वमुपपन्नस्य Hariv. 4829. Verz. d. Oxf. H. No. 46. Gajām. 83 im Garuḍap. ÇKDr.

प्रेतधूम (प्रेत + धूम) m. *der Rauch bei einer Leichenverbrennung* M. 4, 69. Jāǵń. 1,139.

प्रेतनदी (प्रेत + न॰) f. *der Fluss der Todten,* = वैतरणी Çabdar. im ÇKDr.

प्रेतनिर्यातक und प्रेतनिर्हारक s. u. निर्यातक und निर्हारक.

प्रेतपक्ष (प्रेत + पक्ष) m. *die Monatshälfte der Verstorbenen;* so heisst *die dunkle Hälfte im* gauṇa Āçvina Malamāsat. im ÇKDr. ॰पक्ष dass. ebend. — Vgl. पितृपक्ष.

प्रेतपटह (प्रेत + प॰) m. *eine bei Leichenbegängnissen geschlagene Trommel* Trik. 1,1,122.

प्रेतपति (प्रेत + प॰) m. *der Herr der Verstorbenen,* Beiw. und Bein. Jama's H. 184. Halāj. 1,71. Mārk. P. 31,47. 108,4.

प्रेतपुर (प्रेत + पुर) n. *die Stadt der Todten,* Jama's *Behausung* Çabdārth. im ÇKDr.

प्रेतभाव (प्रेत + भाव) m. *der Zustand eines Verstorbenen, das Todtsein:* ॰स्थ so v. a. *verstorben* R. 2,73,8. संसिद्धः प्रेतभावाय *bereit zum Sterben* 4,21,32.

प्रेतमञ्जरी (प्रेत + म॰) f. Titel eines Abschnitts im Garuḍapurāṇa Verz. d. Oxf. H. No. 46.

प्रेतमेध (प्रेत + मेध) m. *Todtenopfer* R. 6,96,10.

प्रेतृ (von 1. प्री) nom. ag. *Wohlthäter, Liebhaber, Pfleger:* नित्यास ई प्रेतारो अरक्षन् ṚV. 1,148,5. इन्द्रो युवं वरुणा भूतमस्या धियः प्रेतारा वृषभेव धेनोः 4,41,5. दूर्वाः स्थाता पद्मः प्रेता वस्त्रस्य भर्ता Çāṅkh. Çr. 8,17,5.

प्रेतराक्षसी v. l. für अपेतराक्षसी als Syn. der तुलसी Ratnam. 109.

प्रेतराज (प्रेत + राज) m. *der König der Todten,* Bein. Jama's: ॰वशं गतः R. Gorr. 2,74,61. ॰निवेशन MBh. 1,2063. 15,795. ॰पुर 1,2757. 6,4719. 5449.

प्रेतलोक (प्रेत + लोक) m. *die Welt der Verstorbenen* MBh. 1,2073. R. 4,61,11.

प्रेतवन (प्रेत + वन) n. *Todtenwald, Leichenstätte* H. 989.

प्रेतवाहित (प्रेत + वा॰) adj. *von Geistern besessen* Trik. 3,1,3.

प्रेतशिला (प्रेत + शि॰) f. *Todtenstein,* Bez. eines in Gajā befindlichen Steines, auf dem die Todtenkuchen dargebracht werden, Gajām. 85. fg. im Garuḍa-P. ÇKDr.

प्रेतशुद्धि (प्रेत + शु॰) f. *die Reinigung nach einem Todesfall* M. 5,57. 100.

प्रेतशौच (प्रेत + शौच) n. dass. Garuḍa-P. 106 im ÇKDr.

प्रेतहार (प्रेत + हार) m. *Leichenträger* M. 5,65.

प्रेताधिप (प्रेत + अ॰) m. *der Herr der Todten,* Bein. Jama's Hariv. 8909.

प्रेताधिपति (प्रेत + अ॰) m. *der Herr der Todten oder Geister* Shaḍv. Br. 5,4.

प्रेतान्न (प्रेत + अन्न) n. *die für einen Verstorbenen bestimmte Speise* M. 4,217.

प्रेतावास (प्रेत + आ°) m. *Leichenstätte* Bhâg. P. 4,2,14.

प्रेतास्थि (प्रेत + अ°) n. *Knochen eines Verstorbenen:* रुद्रः °धारी Spr. 803.

प्रैति (von 3. इ mit प्र) f. *Weggang, Flucht:* धनोरधि विषुणक्ते व्यायन्नयज्वानः सनकाः प्रेतिमीयुः ṚV. 1,33,4. VS. 15,6. प्रेत्या एत्यै सं चाव प्र च सारय 27,15.

प्रेतिक m. = प्रेत *die Seele eines Verstorbenen, Geist, Gespenst* Ratnâvadânam. 48. 153.

प्रैतिवत् adj. *das Wort* प्रेति oder *eine Form von* 3. इ *mit* प्र *enthaltend* TS. 3,1,2,2.

प्रैतीषणि (प्रेति + इ°) adj. *fortstrebend:* Agni ṚV. 6,1,8. = प्रातगमन Sâj.

प्रेतेश (प्रेत + ईश) m. *der Herr der Verstorbenen*, Bein. Jama's Mit. 141,16.

प्रेत्य absolut. s. u. 3. इ mit प्र.

प्रेत्यज्ञाति (प्रे° + ज्ञा°) f. *die Stellung im künftigen Leben* MBh. 12,7885.

प्रेत्यभाज् (प्रे° + भाज्) adj. *nach dem Tode in den Besitz von Etwas gelangend, — die Früchte von Etwas geniessend* Hariv. 1976.

प्रेत्यभाव (प्रे° + भाव) m. *der Zustand nach dem Tode* MBh. 1,1575. 12,7885. 13,346. 1569. R. 2,29,17. 18. Gautama 1,19.

प्रेत्यभाविक (vom vorherg.) adj. *auf den Zustand nach dem Tode sich beziehend* (Gegens. ऐहलौकिक) MBh. 14,1039. — Wohl fehlerhaft für प्रैत्य°.

प्रेत्वन् (von 3. इ mit प्र) 1) adj. (f. प्रेत्वरी) *ledig laufend* (vom Vieh) Kâṭh. 33,1. Pañkav. Br. 6,8,13. — 2) m. a) *Wind*. — b) Bein. Indra's Med. n. 94. — Statt प्रेत्वा haben ÇKDr. und Wilson in Med. प्रेमा vor Augen gehabt. Vgl. प्रेर्त्वन्.

प्रेन्वन n. nom. act. von इन्व् mit प्र P. 8,4,2, Vârtt. 2, Sch.

प्रेन्वनीय partic. fut. pass. von इन्व् mit प्र ebend.

प्रेप्सा (vom desid. von आप् mit प्र) f. 1) *das Habenwollen, Verlangen, Begehren:* कुर्वन्ति: प्रेप्साकर्मा Nir. 7,17. — 2) *Voraussetzung, Annahme:* (कीकटाः) किं कृताः किं क्रियाभिरिति प्रेप्सा वा Nir. 6,32.

प्रेप्सु (wie eben) adj. 1) *zu erlangen wünschend, verlangend nach, suchend;* mit dem acc.: मर्थ्याश्चारकर्मणा Spr. 3636. कवियशः Ragh. ed. Calc. 1,3. किम् MBh. 3,13328. स्वराष्ट्रम् 4,142. सौबलस्य वधम् 2,2551. अन्योऽन्यस्यान्तरं प्रेप्सू 4,350. am Ende eines comp.: फल° R. Gorr. 2, 65,7. अफल° Bhag. 18,23. प्राण° Draup. 8,33. उदय° MBh. 1,308. जय° M. 7,197. सर्वस्य छिन्न° 5,46. अन्तर° N. 7,2. R. 4,3,3. MBh. 3, 11807. गज° Daç. 1,22. भीष्म° *suchend, es auf ihn abgesehen habend* MBh. 6,5111. 14,1788. तत्प्रेप्सु m. Bez. *einer best. Desiderativform* AV. Prât. 4,29 (vgl. Whitney zu der St.). ईर्ष्यतीति सिद्धस्तत्प्रेप्सुः Nir. 6, 28. — 2) *voraussetzend, annehmend:* अयमेवास्ति लोको नापर इति प्रेप्सुः Nir. 6,32.

प्रेम 1) am Ende eines adj. comp. (f. आ) st. प्रेमन् *Liebe, Zuneigung:* सप्रेमाम् *von Liebe erfüllt* Kathâs. 17,132. सप्रेमा (könnte auch auf सप्रेमन् zurückgehen) 28,78. — 2) f. प्रेमा a) = प्रेमन् in प्रेमाबन्ध. — 3) *ein best. Metrum:* a. b. d. – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ – –, c. ⏑ – ⏑ – – u. s. w. Hall in Journ. of the Am. Or. S. 6,514.

प्रेमन् (von 1. प्री) 1) m. n. *Liebe, Zuneigung, Gunst, Zärtlichkeit* AK. 1,1,7,27. 3,4,21,154. H. 1377. an. 2,275. Med. n. 94. सर्वस्य गावः प्रेमाणं सर्वस्य चारुतां गताः Ait. Br. 4,17. TS. 5,5,8,2. 7,5,9,1. Çâñkh. Br. 16,1. Pañkav. Br. 12,12,10. किमाधारः प्रेमा Spr. 2351. प्रेमाणः प्रेमपुष्पयः Verz. d. Oxf. H. 208,b,31. प्रेमविश्रम्भपेशल Kathâs. 29,8. Spr. 752. पुत्र° *Liebe zum Sohn* Megh. 45. प्रेमराशिभू 111. Vid. 124. 147. Verz. d. Oxf. H. 233,a,3. तव यदि तथाभूतं प्रेम प्रपन्नमिमां दशाम् Spr. 2028. तदभिमते प्रेम 3196. अस्त्रोत्र सुजनप्रेम दुःखमूलनिकृन्तनम् 3473. Ragh. 3,24. Brahma-P. in LA. 56,16. Sâh. D. 80,7. रम्ये प्रेम न जन्मभूः Kathâs. 28, 64. 117. प्रेमलतिका Kâvjapr. 144,12. प्रेम्णा Indr. 2,23. MBh. 11,827. verkürzt प्रेणा (vgl. प्रथिना, महिना und वरिणा von प्रथिमन् u. s. w.): यदेषां श्रेष्ठं यदरिप्रमासीत्प्रेणा तदेषां निहितं गुहाविः ṚV. 10,71,1. प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा प्रेणानुप्राविशत्ताभ्यः पुनः संभवितुं नाशक्नोत् TS. 5,3,2, 1. प्रेमभिर्वचनैः (ist etwa प्रेमभिर्° zu lesen?) *durch Liebesworte* Sâh. D. 53,19. Am Ende eines adj. comp. Prab. 41,4; vgl. प्रेम. — 2) m. n. *Freude*, = हर्ष (नर्मन् ÇKDr.) Med. m. *Scherz, Spass* (नर्मन्) H. an. — 3) m. *Wind*. — 4) m. Bein. Indra's ÇKDr. und Wilson nach Med.; die gedr. Ausg. liest aber प्रेत्वा st. प्रेमा. — 5) m. N. pr. verschiedener Männer Râga-Tar. 7,41. 33. 8,1351. 1633. 1816. 1820. 1830. 1832. — Vgl. अ°, वि°.

प्रेमनारायण (प्रेमन् + ना°) m. N. pr. eines Fürsten Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,9, Çl. 31. — Vgl. प्रेमसाहि.

प्रेमपातन (प्रेमन् + पा°) n. *Schnupfen* Çabdar. bei Wilson.

प्रेमबन्ध (प्रेमन् + ब°) m. *Liebesband, Liebe, Zuneigung* Spr. 2027. Râga-Tar. 4,21. — Vgl. प्रेमाबन्ध.

प्रेमभाव (प्रेमन् + भाव) m. *Liebe, Zuneigung* R. 2,29,16.

प्रेमवत् (von प्रेमन्) adj. *von Liebe erfüllt;* f. °वती *die Geliebte* H. 516, Sch.

प्रेमसाहि (प्रेमन् + साहि = شاه) m. = प्रेमनारायण Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,9, Çl. 33. 10, Çl. 34.

प्रेमाबन्ध m. = प्रेमबन्ध Spr. 817.

प्रेमामृत (प्रेमन् + अ°) n. Titel eines metrischen Verzeichnisses von 112 Namen Kṛshṇa's Hall 147.

प्रेमिन् (von प्रेमन्) adj. *von Liebe erfüllt* ÇKDr.

प्रेयंस् (von 1. प्री) m. und प्रेयस् n. in der Rhetorik *Schmeichelei* Pratâpar. 67,a,8. पुरुषदोषनिवृत्त्यर्थं प्रेयान्मतः 67,b,7. प्रेयः प्रियतराख्यानं चाटूक्तौ यद्विधीयते 69,a,1. प्रेयोऽलंकार Kuvalaj. 158,a. — Belege für das adj. s. u. प्रिय.

प्रेयस्ता (von प्रेयंस्) f. *das Liebersein* Râga-Tar. 3,495.

प्रेयस्त्व (wie eben) n. dass. Bhâg. P. 4,22,32.

प्रेयोऽपत्य (प्रेयंस् + अ°) m. *Reiher* Çabdârthak. bei Wilson.

प्रेरक (vom caus. von ईर् mit प्र) nom. ag. *antreibend, Antreiber, Anreger:* मनः षष्ठं तथा देव प्रेरकं तत्र तत्र ह Hariv. 14928. कर्तुः प्रेरको हेतुसंज्ञः स्यात् P. 1,4,55, Sch. तस्य तत्प्रेरकाणां (fälschlich तत् प्रे° bei Tr.) च Râga-Tar. 1,148. हृदयादि° Verz. d. Oxf. H. 250,b,21. प्रेरक und davon nom. abstr. °त्व n. Schol. bei Wilson, Sâñkhjak. S. 55.

प्रेरण (wie eben) n. 1) *das Hinaustreiben;* s. पशु°. — 2) n. und °णा f. *das Antreiben, Antrieb* Dharmadîpikâ im ÇKDr. V[illegible]8, 1. Hit. 88,

4. प्रेरणामित्र — करोति गतिं प्रति Gît. 11, 3. In comp. mit dem subj. Râga-Tar. 5, 183. 316. 478. Kathâs. 20, 128. Naish. 3, 55. — 3) *Thätigkeit, Handlung*, n. Jâgn. 3, 73. °णा f. Megh. 69.

प्रेरणीय (wie eben) adj. *anzutreiben:* अस्मद्विरा °यो विद्धारकारणाय सः Râga-Tar. 1, 142.

प्रेरितर् (wie eben) nom. ag. *Antreiber* Çvetâçv. Up. 1, 12.

प्रेर्वन् (wie eben) Uṇâdis. 4, 116. 1) m. *das Meer.* — 2) f. प्रेर्वरी Uģģval. *Fluss* Schol. zu Uṇ. 4, 116.

1. प्रेष्, प्रेषते *gehen, sich bewegen* Dhâtup. 16, 18. ह्रेष् v. l. Vgl. 1. इष् mit प्र.

2. प्रेष् (1. इष् mit प्र) f. *Drang:* अस्य प्रेषा हेमना पूयमानः RV. 9, 97, 1.

प्रेष (von 1. इष् mit प्र) m. = प्रैष Vop. 2, 12. *Antrieb, Streben:* स्तन्यस्य RV. 1, 68, 5. Nach Gaṭâdh. im ÇKDr. प्रेषणा und पीडा *Schmerz, Pein.*

प्रेषक (vom caus. von 1. इष् mit प्र) nom. ag. *der den Befehl zu Etwas giebt* Vjutp. 107. MBh. 5, 1346.

प्रेषण (wie eben) n. 1) *das Absenden* (eines Boten): कृतस्य धार्तराष्ट्रेण प्रेषणं पाण्डवान्प्रति MBh. 1, 577. R. 1, 3, 36. AK. 3, 3, 34. H. 277. — 2) *das Absenden mit einem Auftrage, Auftraggeben, Geheiss, Befehl* AK. 3, 4, 29, 221. Bhâg. P. 3, 20, 26. P. 3, 3, 163, Sch. ज्ञानीयात्प्रेषणे भृत्यान् Spr. 970. पुत्रैः पात्रैः प्रेषणैश्च तोषयामास (ताम्) so v. a. *durch Ausführung von Aufträgen* MBh. 1, 3207. °कृत् *einen Auftrag —, einen Befehl ausführend* 3226.

प्रेषणाध्यक्ष (प्रेषण + अ°) m. *der Aufseher über die Befehle* (der Fürsten), *Haupt der Verwaltung, Minister des Innern* Spr. 706.

प्रेषयितर् (vom caus. von 1. इष् mit प्र) nom. ag. *der Aufträge —, Befehle ertheilt* R. 5, 1, 66. 68.

प्रेषित s. u. 1. इष् mit प्र und अतिप्रेषित.

प्रेषितव्य (vom caus. von 1. इष् mit प्र) adj. *aufzufordern:* नर्तुप्रैषैः प्रेषितव्यम् Ait. Br. 5, 9.

प्रेष्ठ (von 1. प्री) 1) adj. s. u. प्रिय. — 2) f. आ *Bein* Çabdar. im ÇKDr.

प्रेष्य (vom caus. von 1. इष् mit प्र) 1) adj. *zu schicken, zu senden:* कन्या हि तत्र न प्रेष्या Kathâs. 12, 8. — 2) m. = प्रैष्य Vop. 2, 12. *Diener* AK. 2, 10, 17 (nach ÇKDr., während unsere Ausgaben प्रैष्य lesen). H. 360. Halâj. 2, 214. Ait. Br. 7, 29. Çâñkh. Br. 17, 4. M. 3, 9. 153. 242. N. 17, 32. Indr. 5, 20. MBh. 9, 3605 (wo प्रेष्यवदाश्रितः zu lesen ist). R. 2, 33, 2. 50, 24. 91, 62. 6, 82, 97. Mârk. P. 125, 14. Varâh. Bṛh. S. 45, 13. 50, 25. °वर्ग R. 1, 17, 14. °जन *Dienerschaft* M. 7, 125. *Diener* Prab. 77, 16. राज° N. 21, 25. °वधू *Dienerin* Draup. 6, 9. प्रेष्या f. dass. MBh. 1, 5406. Vikr. 81, 4. Sâh. D. 47, 12. Cit. beim Schol. zu Çâk. 9, 6. अन्तःपुर° H. 521. Halâj. 2, 336. Am Ende eines adj. comp.: ताः सप्रेष्याः सपरिच्छदाः MBh. 1, 5526. — 3) n. *das Dienersein:* शूद्र° Jâgn. 3, 241; fehlerhaft für प्रैष्य. — Vgl. कार्य° (adj. *der in einer Angelegenheit abgesandt wird*) und ग्राम°.

प्रेष्यकर adj. *Jmdes Befehle ausführend:* यस्तुः प्रेष्यकरा कृताः MBh. 7, 986. Wohl fehlerhaft für प्रेषकर.

प्रेष्यता (von प्रेष्य) f. *der Stand eines Dieners, Knechtschaft* M. 12, 70. N. 16, 1. विराट° *bei* Vir. Spr. 2638.

प्रेष्यत्व (wie eben) n. dass. MBh. 5, 559. Varâh. Bṛh. S. 52, 68. पर° *bei Andern* M. 12, 78.

प्रेष्यभाव (प्रेष्य + भाव) m. *der Stand eines Dieners* oder *einer Dienerin* Mâlav. 87. 69, 14.

प्रेष्यात्व (von प्रेष्या) f. *der Stand einer Dienerin* Râga-Tar. 6, 21.

प्रेह्णा n. nom. act. von ईङ्ख् mit प्र P. 8, 4, 31, Sch.

प्रेहिकटा (प्रेहि, 2. sg. imperat. von 3. इ mit प्र, + कट) f. *eine Handlung, bei der keine Matten sein dürfen,* gaṇa मयूरव्यंसकादि zu P. 2, 1, 72. — Vgl. प्रोहकटा.

प्रेहिकर्दमा (प्रेहि + कर्दम) f. *eine Handlung, bei der kein Schmutz sein darf,* ebend. — Vgl. प्रोहकर्दमा.

प्रेहिद्वितीया (प्रेहि + द्वितीय) f. *eine Handlung, bei der kein Zweiter sein darf,* ebend.

प्रेहिवाणिजा (प्रेहि + वाणिज) f. *eine Handlung, bei der keine Kaufleute sein dürfen,* ebend.

प्रैकीय् (denom. von 1. प्र + एक), °यति = प्रेकीय् Vop. 2, 4.

प्रैय n. nom. abstr. von प्रिय gaṇa पृथ्वादि zu P. 5, 1, 122.

प्रैयक m. patron. von प्रियक gaṇa बिदादि zu P. 4, 1, 104.

प्रैयङ्गव s. प्रैय्यङ्गव.

प्रैयमेध adj. von प्रियमेध Ait. Br. 8, 22 (v. l. प्रय्यमेध). n. N. eines Sâman Ind. St. 3, 223, *b.* — Vgl. प्रैय्यमेध.

प्रैयरूपक n. nom. abstr. von प्रियरूप gaṇa मनोज्ञादि zu P. 5, 1, 133.

प्रैयव्रत adj. *zu* Prijavrata *in Beziehung stehend:* वंश Bhâg. P. 5, 6, 15. 15, 14. m. patron. 20, 14. 25.

प्रैय्यङ्गव adj. von प्रियङ्गु *Fennich* TS. 2, 2, 11, 4. Kâṭh. 10, 11. — Die richtige Form ist प्रैयङ्गव.

प्रैय्यमेध adj. fälschlich für प्रैयमेध TBr. 2, 1, 9, 1. m. patron.: प्रैय्यमेधा वै नाम ब्राह्मणा आसंस्ते सर्वमविदुः Kâṭh. 6, 1 in Ind. St. 3, 474.

प्रैष (von 1. इष् mit प्र) m. P. 6, 1, 89, Vârtt. 3. = प्रेष Vop. 2, 12. *Aufforderung, Geheiss, Befehl;* insbes. *in der Liturgie,* AK. 3, 4, 29, 221. H. an. 2, 566. Med. sh. 19. fg. AV. 5, 26, 4. 11, 7, 18. देवानामेनं घोरैः क्रूरैः प्रैषैरभिप्रेष्यामि 16, 7, 2. Ait. Br. 2, 13. 3, 9. 5, 9. 6, 14. TS. 7, 3, 11, 2. VS. 19, 19. Çat. Br. 4, 1, 3, 15. होता यक्षत्प्रजापतिमिति प्रैषः 13, 5, 2, 23. Çâñkh. Br. 28, 1. अनुवाचन° Kâtj. Çr. 1, 9, 13. 9, 13, 34. 14, 12. 15, 4, 4. 19, 4, 3. 6, 10. Âçv. Çr. 1, 5. 3, 2. 6. 5, 8. 6. 11. RV. Prât. 1, 14. P. 3, 3, 163. 8, 2, 104. Schol. zu P. 3, 3, 8. MBh. 2, 1989. Uçanas bei Kull. zu M. 7, 154. Die Lexicographen kennen noch folgende Bedd.: मर्दन AK. Med. पीडन H. an. क्लेश und उन्माद Med. — Vgl. पुरु° und प्रति°.

प्रैषकृत् (प्रैष + कृत्) adj. *die Befehle ausführend, Diener* Lâtj. 2, 8, 6. Kauç. 26. 39. 87.

प्रैषणिक (von प्रेषण) adj. *von Aufträgen* d. i. *von der Besorgung von Aufträgen lebend* gaṇa वेतनादि zu P. 4, 4, 12. *der sich zur Besorgung von Aufträgen eignet* gaṇa छेदादि zu P. 5, 1, 64.

प्रैषम् absolut. s. u. 1. इष् mit प्र.

प्रैषिक adj. *zu den* Praisha *gehörig* oder *mit* Praisha *verbunden* Nir. 8, 22.

प्रैष्य P. 6, 1, 89, Vârtt. 3. 1) m. = प्रेष्य Vop. 2, 12. *Diener* AK. 2, 10, 17 (nach ÇKDr. Bhar. zu AK.). प्रैष्यं (adj.) जनम् AV. 5, 22, 14. M.

8,102. R. Gorr. 2,83,18. नृपाते॰ 19. ॰जन 22. प्रैष्यः प्रैष्यानुगः 117,6. — 2) प्रैष्या f. = प्रेष्या *Dienerin* M. 8,363. AK. 2,6,1,18. प्रैष्यां पापीयसीं (प्रैष्यं पापीयसीं Schol.) यानु R. Gorr. 2,79,4. — 3) n. (von प्रेष्य) *der Stand eines Dieners, Knechtschaft* M. 2,32. प्रैष्यं पापीयसीं यानु R. 2, 75,21. Varâh. Bṛh. S. 52,72. प्रैष्यं कुर्वन् Kathâs. 30,95; vgl. प्रेष्य 3.

प्रैष्यभाव (प्रैष्य + भाव) m. *der Stand eines Dieners, Knechtschaft* Kumâras. 6,58.

प्रोक्त s. u. वच् mit प्र. प्रोक्तकारिन् adj. *der das thut, was ihm gesagt worden ist,* Bhâg. P. 9,18,44.

प्रोक्षण (von 1. उक्ष् mit प्र) n. 1) *das Sprengen, Besprengung,* welche beim Thieropfer zugleich *die Weihung des Thieres ist* (vgl. पशुं व्रीहियवमतीभिरद्भिः पुरस्तात्प्रोक्षति अमुष्मै त्वा जुष्टं प्रोक्षामीति तासां पाययित्वा दक्षिणमनु बाहुं निनयेत् Âçv. Gṛhj. 1,11); — सेचन Trik. 3,3,133. Med. n. 65. — TS. 2,2,10,2. Çat. Br. 3,5,4,17. 6,1,11. उपाकरणं प्रोक्षणं पर्यग्निकरणमित्यावृतः पाशुबन्धिक्यः Çâṅkh. Çr. 4,20,4. Gṛhj. 1,3. 6,2. Âçv. Gṛhj. 2,4. 4,8. Kâtj. Çr. 6,3,23. 8,7,12. अपाम् 2,3,36. हविषः 37. पात्र॰ 6,2,5. 8,6,28. वेदि॰ 17,3,27. Kauç. 6,2,2. गवाम् MBh. 5,529. Hariv. 11960. Bhâg. P. 9,6,3. अद्भिस्तु प्रोक्षणं शौचं बहूनां धान्यवाससाम् M. 5,118. 115. 122. Jâǵñ. 1,184. Mârk. P. 35,8. 9. eines Leichnams vor der Beerdigung (खनन) Çaunaka bei Mallin. zu Raghu. 8,25. = वध *Tödtung des Opferthieres* AK. 2,7,25. Trik. H. 830. Med. — 2) f. प्रोक्षणी und ॰णि pl. *Sprengwasser, Weihwasser* (*Wasser mit eingestreuten Reis- und Gerstenkörnern*) AV. 5,26,6. 10,9,3. VS. 1,28. Ait. Br. 5,28. TBr. 3,2,9,14. 2,1,5,1. TS. 1,6,9,4. 2,6,4,4. 6,2,1,5. Çat. Br. 1,1,3, 3. 3,3,1. 3,6,1,7. Kâtj. Çr. 2,3,40. 6,33. 34. 7,6. 5,4,7. पशुं प्रोक्षणीभिः प्रोक्षति 6,3,31. Çâṅkh. Gṛhj. 1,23. प्रोक्षणीम् Hariv. 2204.

प्रोक्षणीय (von प्रोक्षण) n. *Weihwasser,* sg. Hariv. 2138. pl. 1562. Mârk. P. 92,20.

प्रोक्षित s. u. 1. उक्ष् mit प्र; nach H. an. 3,283 und Med. t. 136 *besprengt* (सिक्त) und हत *getödtet* (von einem Opferthier); nach Halâj. 2,262 das letzte.

प्रोक्षितव्य (von 1. उक्ष् mit प्र) adj. *zu besprengen* Mârk. P. 35,17.

प्रोघीय् (denom. von 1. प्र + ओघ), ॰यति = प्रोघीय् Vop. 2,4.

प्रोच्चैस् (1. प्र + उ॰) adv. 1) *überaus hoch, in sehr hohem Grade:* प्रोच्चैःपौरुषभूयणानि (कुलानि) Prab. 35,11. — 2) *sehr laut:* विक्रुश्य Pañkat. 78,6. क्व कैति चक्रे Z. d. d. m. G. 14,573,23.

प्रोज्झासन (vom caus. von झस् mit प्रोद्) n. *Mord, Todtschlag* H. 370.

प्रोञ्छन (von उञ्छ् mit प्र) n. *das Abwischen, Wegwischen:* उच्छिष्ट॰ Kull. zu M. 2,241. प्रोञ्छनैर्ग्रामपादेन दरिद्रो भवति ध्रुवम् Rudrajâm. im ÇKDr.

प्रोठम् indecl. gaṇa तिष्ठद्ग्वादि zu P. 2,1,17. — Vgl. प्रौठ.

प्रोगाठ m. *Spucknapf* Hâr. 47.

प्रोत s. u. वा, वयति mit प्र.

प्रोतय् (von प्रोत) *einschlingen, einstecken, einfügen:* ॰यित्वा Schol. zu Kâtj. Çr. 53,5. 221,8. 643,24.

प्रोति m. N. pr. eines Mannes Çat. Br. 12,2,2,13. Könnte in 1. प्र + ऊति zerlegt, aber auch von वा, वयति mit प्र abgeleitet werden.

प्रोतोत्सादन (प्रोत + उ॰?) n. *Sonnenschirm* Trik. 2,8,32.

प्रोत्कट (1. प्र + उ॰) adj. in Verb. mit भृत्य wohl so v. a. *der oberste Diener* Pañkat. 156,19. *Favoritdiener* Benfey.

प्रोत्कण्ठ (1. प्र + उ॰) adj. *den Hals weit ausstreckend:* प्रोत्कण्ठं उद्गायति so v. a. *aus vollem Halse* Bhâg. P. 7,7,34.

प्रोत्तान (1. प्र + उ॰) adj. *weit ausgestreckt:* ॰कराश्च दातारः Varâh. Bṛh. S. 67,39.

प्रोत्तुङ्ग (1. प्र + उ॰) adj. *sehr hoch* Spr. 440. कुञ्जर Kathâs. 19,63. वप्रप्राकार Mârk. P. 66,9. तट Spr. 397. स्तन 477. 1313.

प्रोत्फल (1. प्र-उद्-फल) m. *ein best. der Weinpalme ähnlicher Baum* Çabdam. im ÇKDr.

प्रोत्फुल्ल (von फल् mit प्रोद्) adj. *weit geöffnet:* ॰नयन adj. MBh. 1, 5078. 12,4156. *vollkommen aufgeblüht:* पङ्कज, कुसुम, पुष्प Spr. 2521. Verz. d. Oxf. H. 83,b,10. Kaurap. 16.

प्रोत्साह (von सह् mit प्रोद्) m. *eine grosse Anstrengung* Kathâs. 16,97.

प्रोत्साहन (vom caus. von सह् mit प्रोद्) n. *das Muthmachen, Aufstacheln, Reizen* MBh. 1,422. 456. अशक्तानामिवास्माकं प्रोत्साहननिमित्तकम्। श्रुतं ते वचनम् 3,5597. R. 6,12,7. Daçak. in Benf. Chr. 180, 23. अनिगुह्यमानशिल्पोपाय॰ Kull. zu M. 9,259. धर्मश्रावणप्रोत्साहन कथा Dvâviṃçatj avad. 4.

प्रोथ् s. प्रुथ्.

प्रोथ Uṇâdis. 2,12. m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2,4,31. Trik. 3,5,14. Siddh. K. 249,a,7. 1) *die Nüster beim Pferde* (von प्रुथ्), m. n. AK. 2, 8,2,17. Med. th. 10. Cit. bei Uǵǵval. m. Trik. 3,3,197. H. an. 2,218. Halâj. 2,286. Viçva bei Uǵǵval. n. H. 1243. प्रोथ॰ adj. N. 19,13. Varâh. Bṛh. S. 65,2. 92,4. *die Schnauze des Ebers* Aǵ. 3,19. — 2) m. = कटिप्रोथ *Hinterbacke* Trik. 3,3,197. H. an. Med. Viçva. — 3) m. *Unterrock* Trik. 2,6,33. — 4) m. *Mutterleib* (स्त्रीगर्भ) Viçva. Diese und die folgende Bed. geben wohl auf eine zurück, da गर्त und गर्भ leicht verwechselt werden konnten. — 5) m. *Grube* (गर्त). — 6) m. *Schreck* (भीषण). Uṇâdivṛ. im Saṃkshiptas. ÇKDr. — 7) adj. oder m. *ein Reisender* = अध्वग H. an. Med. = प्रस्थित (wofür ÇKDr. स्थापित gelesen hat) Schol. zu Uṇ. 2,12. वृन्तेतरं मुदन्तानं च प्रियं प्रोथमनुव्रजेत् Cit. bei Uǵǵval.; zu dieser verdorbenen Stelle verweist Aufrecht auf Pat. zu P. 1,4,56: आ वनान्तादोदकान्तात्प्रियं पान्थमनुव्रजेत् (vgl. auch Çâk. 54, 21). Hiernach könnte man verbessern वनान्तमुदकान्तं च. प्रोथ hält Aufrecht in dieser Verbindung für eine Corruption von प्रोष्य, es könnte aber auch ein verlesenes पान्थ sein. Nach Trik. 3,1,17 ist प्रोथ = प्रथित (wohl nur fehlerhaft für प्रस्थित) *berühmt.*

प्रोथथ (von प्रुथ्) m. *das Pusten, Schnauben:* अश्वानाम् ṚV. 10,94,6.

प्रोथिन् (von प्रोथ 1.) m. *Pferd* H. ç. 176.

प्रोद्घोषणा (vom caus. von घुष् mit प्रोद्) f. *lautes Ausrufen, — Bekanntmachen* Kathâs. 24,231.

प्रोद्दण्ड adj. als Beiw. von गण्ड (eines Elephanten) Verz. d. Oxf. H. 215,a,14 v. u. scheint nicht richtig zu sein; man hätte eher प्रोद्भिन्न erwartet.

प्रोद्दाम (1. प्र + उ॰) adj. *ungeheuer, ausserordentlich:* ॰धामन् Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,9. Çl. 30.

प्रोद्बोध (von बुध् mit प्रोद्) m. das Erwachen, Hervortreten: स्वात्मत॰ Gît. 5,18. परिमल॰ Verz. d. Oxf. H. No. 399.

प्रोन्माथिन् (von मथ् mit प्रोद्) adj. zu Grunde richtend: विवेक॰ (शोकद्रुम) Prab. 82,17.

प्रोम्भण n. nom. act. von उभ्, उम्भ् mit प्र Siddh. K. zu P. 8,4,32.

प्रोर्णुनविषु (vom desid. von ऊर्णु mit प्र) adj. zu verdecken —, zu verhüllen beabsichtigend, mit dem acc. Bhaṭṭ. 9,36.

प्रोष (von 1. प्रुष्) m. das Brennen Râǵan. im ÇKDr. — Vgl. प्लोष.

प्रोषक m. pl. N. pr. eines Volkes MBh. 6,376 (VP. 196).

प्रोषित s. u. वस्, वसति mit प्र.

प्रोषितभर्तृक (von प्रो॰ + भर्तर्) adj. f. आ deren Gatte verreist ist Pratâpar. 5,b,1. देशान्तरगते कान्ते खिन्ना प्रोषितभर्तृका 6,a,1. Sâh. D. 119. प्रमद्वान Rt. 6,9.

प्रोषिवंस् s. u. वस्, वसति mit प्र.

प्रोष्ठ 1) m. Bank, Schemel TBr. 2,7,18,1. — 2) eine Karpfenart (s. शफरी), m. Râjam. zu AK. f. ई AK. 1,2,3,18. H. 1346. Halâj. 3,36. 3) m. Stier Schol. zu P. 5,4,120. — 4) m. N. pr. eines Mannes gaṇa शिवादि zu P. 4,1,112. — 5) m. pl. N. pr. eines Volkes MBh. 6,369 (प्रोष्ठाः VP. 193). — Viell. eine Zusammenziehung von प्रावस्थ (von स्था mit प्राव्); vgl. प्रोष्ठ.

प्रोष्ठपद् (प्रोष्ठ + पद्) eig. Schemelfuss, Bankfuss; m. f. N. eines Doppel-Nakshatra, später auch भद्रपदाः genannt; du. und pl. P. 5,4,120. 1,2,60. AK. 1,1,2,24. H. 115. AV. 19,7,5. TBr. 1,5,2,9. TS. 4,4,10,3. Âçv. Çr. 2,1. Gṛhj. 2,10. Çâṅkh. Gṛhj. 1,26. 4,17. MBh. 5,3898. R. 1,19,9. P. 7,3,18. पूर्वाः प्रोष्ठपदाः MBh. 13,4267. Weber, Nax. 2,375. Whitney in Journ. of the Am. Or. S. 6,321. fg. 341. 407. Hier und da fälschlich प्रौ॰ gedruckt, z. B. MBh. 6,82. Mârk. P. 33,15 (॰पदे — उत्तरे sg.). 38,18.

प्रोष्ठपद adj. f. ई 1) der seine Füsse (पाद) auf einer Bank (प्रोष्ठ) liegen hat; s. प्रौढपाद. — 2) unter dem Gestirn Proshṭhapadâ geboren P. 7,3,18.

प्रोष्ठिक m. N. pr. eines Mannes gaṇa शिवादि zu P. 4,1,112.

प्रोष्ठेशय (प्रोष्ठे, loc. von प्रोष्ठ, + शय) adj. auf einer Bank schlafend ṚV. 7,55,8.

प्रोष्ण (1. प्र + उ॰) adj. brennend heiss Spr. 2372.

प्रोष्य (von वस्, वसति mit प्र) adj. wandernd: मर्त्यानुद्वासंसलिलान् स्थावराः प्रोष्याश्च ये TBr. 3,12,7,2.

प्रोष्यपापीयंस् (प्रोष्य, absolut. von वस्, वसति mit प्र, + पा॰) adj. nach dem Aufenthalt in der Fremde noch schlechter geworden gaṇa मयूरव्यंसकादि zu P. 2,1,72.

प्रोह m. Fussknöchel beim Elephanten Trik. 2,8,38. Elephantenfuss und Gelenk (गजांघ्रिपर्वणोः), Med. h. 5. adj. geschickt (निपुण) und नर्क adj.!, Med. Zur letzten Bed. vgl. 2. ऊह. — Vgl. प्रौह.

प्रोहकटा f. nach Gold. (u. अपेहिकटा) v. l. der Kâçikâ für प्रेहिकटा im gaṇa मयूरव्यंसकादि zu P. 2,1,72. प्रोह ist 2. sg. imperat. von 1. ऊह् mit प्र.

प्रोहकर्दमा (प्रोह + कर्दम) f. eine Handlung, bei der der Schmutz weggekehrt wird, gaṇa मयूरव्यंसकादि zu P. 2,1,72. — Vgl. प्रेहिकर्दमा.

प्रोहण n. nom. act. von ऊह् mit प्र P. 8,4,31, Sch.

प्रोह्यपादम् adv. gaṇa द्विदण्ड्यादि zu P. 5,4,128. vielleicht indem man den Fuss (पद्) wegschiebt (प्रोह्य von 1. ऊह् mit प्र).

प्रौक्त (von प्रोक्त) adj. die Bedeutung von तेन प्रोक्तम् (P. 4,3,101) habend, von einem Suffix Pat. zu P. 4,2,64.

प्रौघीय् (denom. von 1. प्र + ओघ), ॰यति = प्रोघीय् Vop. 2,4.

प्रौढ (von वह् mit प्र) adj. f. आ P. 6,1,89, Vârtt. 3. Vop. 2, 11. 1) erwachsen, ausgewachsen, vollständig entwickelt AK. 3,2,26. H. 1493. Hariv. 6068. Râǵa-Tar. 5,457. कुमारी कथिता कन्या किंचित्प्रौढा सुवासिनी Halâj. 2,328. वत्सा adj. 114. H. 1267. — 2) üppig (von Pflanzen) Spr. 1928. Kâvjâd. 2,226. प्रौढपुष्पैः कदम्बैः Megh. 26. अनतिप्रौढवंश 77. अतिप्रौढयौवना in voller Jugend stehend Hit. 39,19. alt Çabdârthar. bei Wils. प्रौढा ein Frauenzimmer zwischen 30 und 55 Jahren ebend. — 3) gross, stark, dicht, heftig: ॰दोर्दण्ड Prab. 81,14. ॰जलद Spr. 294. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,9, Çl. 30. 32. पर्वतप्रौढगाढैः सुप्राकारैः ebend. 7,6, Çl. 15. ध्वान्त Çiç. 4,62. प्रश्रम् Verz. d. Oxf. H. 258,b,30. नाद Pañkat. ed. orn. 37,18. प्रताप Kaurap. 21. मन्मथ Mallin. zu Ragh. 19,9. प्रेमन् Prab. 41,4. प्रणय Kathâs. 13,196. प्रीति Râǵa-Tar. 3,278. सामर्थ्य 5,476. सुरत Spr. 3752. चित्ताकर्षण Verz. d. Oxf. H. 32,a,11. ईषत्प्रौढार्थसंदर्भा सात्वती वृत्तिरिष्यते Pratâpar. 10,a,7. ब्राह्मण das grosse Brâhmaṇa Sâj. bei Müller, ṚV. 1, xxvii. Bez. eines der 7 Ullâsa (mysteriorum gradus Aufrecht) Verz. d. Oxf. H. 91,b,41. Bez. eines der 7 Rûpaka (s. u. रूढ 2, a). Am Ende eines comp. erfüllt von, voll von: मुद्प्रौढा (श्री) Spr. 4288. प्रौढम् adv. in प्रौढाकृष्ट v. l. für क्रोडाकृष्ट und पादाकृष्ट Çik. 32. — 4) mit Selbstvertrauen ausgerüstet, keck, unmaassend, frech; — प्रगल्भ H. 343. Halâj. 2,231. Dhûrtas. 83,10. पुरु॰ Bhâg. P. 3,2,9. ॰प्रिया Ragh. 9,58. प्रौढाङ्गना Spr. 314. f. subst.: स्मरमन्दीकृतव्रीडा प्रौढा संपूर्णयौवना Pratâpar. 6,b,1. अप्रौढ schüchtern Spr. 3833. अप्रौढा = मुग्धा Schol. zu Çik. 24. प्रौढवाद ein arroganter Ausspruch (vgl. प्रौढिवाद u. प्रौढि) Schol. zu Kap. 1,95. प्रौढाक्तिकृत्कर्पाकृती तद्वनुवप्रकल्पनम् Kuvalaj. 127,6. Pratâpar. 84,b,6. — प्रौढ Bhartṛ. Suppl. 18 fehlerhaft für प्रौढि.

प्रौढचरितनामन् (प्रौढ-च॰ + ना॰) (wohl n. pl.) Verzeichniss von Beinamen Kṛshṇa's, die auf seine Heldenthaten im erwachsenen Alter Bezug haben, Hall 146.

प्रौढत्व (von प्रौढ) n. Selbstvertrauen, Keckheit Kathâs. 47,110.

प्रौढपाद M. 4,112 adj. von Kull. durch आसनारूढपाद der seine Füsse auf eine Bank gelegt hat, auf einer Bank liegen hat, erklärt. Offenbar fehlerhaft für प्रोष्ठपाद.

प्रौढप्रतापमार्तण्ड (प्रौ॰ - प्र॰ - मा॰) Titel einer Schrift Hall 174.

प्रौढमनोरमा (प्रौढ + म॰) f. Titel eines Commentars zur Siddhântakaumudi, verfasst von dem Autor des Grundwerkes, Colebr. Misc. Ess. II, 13. 41. Verz. d. Oxf. H. No. 356.

प्रौढान्त (प्रौढ + अन्त) Bez. einer der 7 Ullâsa (s. u. प्रौढ 3. am Ende) Verz. d. Oxf. H. 91,b,41.

प्रौढि (von वह् mit प्र) f. P. 6,1,89, Vârtt. 3. Vop. 2, 11. 1) Wachsthum, Zunahme: यत्रा यथा च दंपत्योः प्रौढिं परिचयो ययौ Kathâs. 14,6. Reife, hoher Grad: मल्लिमुख्यनति॰ 33,94. — 2) Selbstvertrauen, ein

Gefühl der Sicherheit, Keckheit; = क्रियेदितिका, क्रियेदिद्का H. 300. Trik. 1,1,129. Vop. 25,17. वाचि Kathâs. 21,103. वितथां प्रौढिं दधानैः (शुक्राद्यैः) Spr. 3763. °वाद (vgl. प्रौढवाद u. प्रौढ 4.) Muir, ST. III, 224, N. 15. व्युत्पन्नप्रौढिवनिता Bhartr. Suppl. 18 (gedr. प्रौढ).

प्रौढीभू (प्रौढ + भू), °भवति *heranwachsen, aufwachsen* Ragh. 18,46. *zunehmen, zur Reife gelangen:* किंचित्प्रौढीभवन्मति adj. Râga-Tar. 6,326.

प्रौण adj. = निपुण *geschickt* Dhar. bei Wilson. — Vgl. प्रौह्, प्रौह्.

प्रौष्ठ m. patron. von प्रोष्ठ gaṇa शिवादि zu P. 4,1,112.

प्रौष्ठपद adj. (f. ई) von प्रोष्ठपद, °पदा P. 7,3,18, Sch. मास oder m. mit Ergänzung von मास AK. 1,1,3,17. H. 154. MBh. 13,5159. R. 4,27, 10. Ind. St. 1,59. Bhâg. P. 7,14,19. शुक्लापक्ष Kauç. 140. f. ई nämlich पौर्णमासी Gobh. 3,3,1. Âçv. Grhj. 2,6. Kauç. 141. Pâr. Grhj. 2,15. M. 4,95. — प्रोष्ठपदा und °पद hier und da fälschlich für प्रौ° MBh. 6,82. Mârk. P. 33,15. 58,48.

प्रौष्ठपदिक adj. (f. ई) von प्रोष्ठपदा P. 4,2,35.

प्रौष्ठिकेय m. patron. von प्रोष्ठिका gaṇa शिवादि zu P. 4,1,112.

प्रौह् (von ऊह् mit प्र) P. 6,1,89, Vârtt. 3. Vop. 2,14. 1) m. *Erwägung.* — 2) m. *Elephantenfuss.* — 3) m. *Gelenk.* — 4) adj. *geschickt* H. an. 2,599. — Vgl. प्रोह्.

प्लक m. in dem comp. कशप्लको *verborgene Theile* (des Weibes) bezeichnend: संतरां पादकौ हर । मा ते कशप्लकौ दृशन् RV. 8,33,19.

प्लक्ष्, प्लक्षति, °ते v. l. für भक्ष् *essen* Dhâtup. 21,27.

प्लक्ष Uṇâdis. 3,63. 1) m. a) *Ficus infectoria Willd.*, ein grosser schöner Baum mit unbedeutenden weissen Früchten. AK. 2,4,2,13. H. 1131. an. 2,566. Med. sh. 17. Viçva bei Uǵǵval. AV. 5,5,5. Ait. Br. 7,32. TS. 6,3,10,2. 7,4,12,1. TBr. 3,8,19,2. Çat. Br. 3,8,3,10. 12. Kauç. 20. 22. 75. Gobh. 4,1,6. 7,14. N. 12,3. MBh. 3,8467. 11570. 12361. 14,1222. वनस्पतीनां राजानं प्लक्षमेवादिशत् Hariv. 269. R. 3,76,3. Suçr. 1,141,18. 37,20. प्लक्षप्ररोह इव सौधतलं बिभेद Ragh. 8,92. प्लक्षान्प्ररोहजटिलान् 13,71. 17,12. Varâh. Brh. S. 30,17. 52,85. 53,121. 59,8. 80 (79), 4. Mârk. P. 60,2. Lalit. ed. Calc. 94,17. 19. प्लक्षवण (प्लक्ष + वन) P. 8,4,5. *Ficus religiosa Lin.* H. an. Med. Viçva. *Thespesia populneoides Wall.* AK. 2,4,2,24. H. an. Med. Viçva. — b) *Seitenthor* (vgl. पक्षक) oder *der Platz zur Seite der Thür* (द्वारपार्श्व) H. an. Med. — c) N. eines Dvîpa H. an. Med. Viçva. VP. 166. 197. Bhâg. P. 5,1,32. 20,1. 2. Mârk. P. 54,6. °द्वीप 53,17. Trik. 2,1,4. — d) N. pr. eines Mannes TBr. 3,10,9,3. 5. Verz. d. Oxf. H. 53,a,36. — 2) f. आ Bein. des Flusses Sarasvatî (vgl. u. प्रस्रवण 3, प्लक्षजाता und प्लक्षराज): प्लक्षा देवी स्मृता — पुण्या देवी सरस्वती MBh. 3,7085. Hariv. Langl. I, 507. — Vgl. अन्यतःप्लक्षा, त्रिप्लक्ष.

प्लक्षकीय adj. von प्लक्ष gaṇa नडादि zu P. 4,2,91.

प्लक्षजाता (प्लक्ष + जाता) adj. f. *bei der Ficus infectoria entspringend,* Beiw. der Sarasvatî MBh. 1,6455.

प्लक्षतीर्थ (प्लक्ष + तीर्थ) n. N. pr. eines Wallfahrtsortes: प्लक्षतीर्थे पुष्करिण्यां हैमवत्याम् Hariv. 1394.

प्लक्षप्रस्रवण s. u. प्रस्रवण 3.

प्लक्षराज (प्लक्ष + राज) m. *der König der* Plaksha (*Ficus infectoria*), Bez. des Ortes, wo die Sarasvatî zum Vorschein kommt, MBh. 9,2449.

प्लक्षवत् (von प्लक्ष) adj. *mit Ficus infectoria besetzt;* f. °वती N. pr. eines Flusses, viell. die Sarasvatî MBh. 13,7651.

प्लक्षसमुद्रवाचिका (प्लक्ष-स° + वा°) f. Bein. des Flusses Sarasvatî Nigh. Pr.

प्लक्षस्रवण (प्लक्ष + स्र°) n. N. pr. der Oertlichkeit, wo die Sarasvatî zum Vorschein kommt, Kull. zu M. 11,77. — Vgl. u. प्रस्रवण 3.

प्लक्षावतरण (प्लक्ष + अव°) n. N. pr. eines Wallfahrtsortes MBh. 3,5075. 10525. Mârk. P. 23,28.

प्लति m. N. pr. eines Mannes RV. 10,63,17.

प्लब्, प्लबते = प्लु Dhâtup. 10,10, v. l.

प्लयोग (wohl = प्रयोग) m. N. pr. eines Mannes Sâj. in der Einl. zu RV. 8. — Vgl. प्लायोगि.

प्लव्, प्लवते = प्लु Dhâtup. 14,40.

प्लवं (von प्लु *schwimmen und springen*) gaṇa पचादि zu P. 3,1,134. 1) adj. a) *schwimmend* Çâṅkh. Grhj. 4,14. Suçr. 1,138,9. — b) *vorzüglich* Muṇḍ. Up. 1,2,7. — 2) m. a) *Boot, Nachen* AK. 1,2,3,11. Trik. 1, 2,12. 3,3,417. H. 879. an. 2,529. Med. v. 16. Halâj. 3,49. RV. 1,182,5. AV. 12,2,48. Âçv. Grhj. 1,12. TS. 5,3,10,2. 7,5,3,2. Pañkav. Br. 11,10, 17. 14,5,17. M. 11,19. Bhag. 4,36. MBh. 1,1286. 8092. 8487. धर्म एव प्लवो नान्यः स्वर्गं द्रौपदि गच्छताम् 3,1183. 12,8630. 12288. 13,2687. 14, 1484. Hariv. 8327. R. 2,55,5. 14 (सुमहा°). 16,89,21. Spr. 1929. 3258. भुजप्लवैः Hit. 1,14. यथा प्लवेनौपलेन निमज्जत्युदके तरन् M. 4,194. अश्म° 190. MBh. 5,1441. प्लववत् = प्लवेनेव Brâhman. 3,4. Am Ende eines adj. comp. f. आ: शरचापप्लवा (नदी) MBh. 4,2015. 7,894. 3387. 12,3643. — b) = पलव *ein zum Fischfang dienender durchbrochener Korb* Trik. 1, 2,14. — c) *ein best. Schwimmvogel* AK. 2,5,34. = गात्रसंप्लव *Pelicanus fusicollis* H. 1340. = कारण्डव H. an. Med. = जलवायस H. an. = जलकाक Med. = जलकुक्कुट Mit. im ÇKDr. — VS. 24,34. M. 5,12. 12,62. Jâǵñ. 1,173. 3,214. MBh. 3,11113. 11579. 10,267. 12,1315. 13, 5496. Hariv. 3629. R. 2,103,42 (111,49 Gorr.). 3,79,41. 4,50,14. Suçr. 1,205,13. Varâh. Brh. S. 72,4. Bhâg. P. 3,21,43. — d) *Frosch* AK. 1,2,3, 24. Trik. 3,3,417. H. 1354. H. an. Med. — e) *Affe* Trik. H. an. Med. — f) *Schaf* Med. — g) *ein* Kâṇḍâla AK. 2,10,20. Trik. H. 933. H. an. Med. — h) *Feind* Çabdar. im ÇKDr. — i) = प्लक्ष *Ficus infectoria Willd.* H. an. Med. मर्कटी in Trik. ist wohl nur ein Druckfehler für पर्कटी. — k) *eine best. Waffe:* गदापरिघनिस्त्रिंशपट्टिशायोघनप्लवैः MBh. 7,1121. — l) *das 35te (9te) Jahr im Jupitercyclus* Varâh. Brh. S. 8,39. 40. Journ. of the Am. Or. S. 6,180. — m) N. verschiedener Sâman Ind. St. 3,223,b. Pañkav. Br. 5,8,4. 14,5,16. Shaḍv. Br. 3,8. Lâṭj. 8,3, 14. — n) *das Schwimmen,* = प्लुति, प्लवन H. an. Med. = गति Trik. ये च गम्यन्ते प्लवेन प्लवनेन च *Schwimmen* oder *Springen* R. 4,40,32. तत्त्वज्ञानामृताम्भःप्लवलुलितधियाम् Spr. 3081. गच्छत्यवभृथप्लवम् *das Baden* MBh. 3,10526. तडागाम्बुकृतप्लवा Kathâs. 29,90. प्रतिपाद्धृदान् — सुखप्लवान् (सुखाप्लवान् ed. Bomb.) R. 2,91,71. नयन° *das Schwimmen des Auges* Suçr. 2,401,8. — o) *das Ueberfliessen, Wasserfluth, Anschwellen eines Flusses,* = पूर H. 1087. = जलोत्तर H. an. प्रावृट्काले महाप्लवः । बभूवानुदिनं मेघैर्वर्षद्भिरनुसंततम् ॥ Mârk. P. 74,3. 12. उदपानप्लवे ग्रामे MBh. 13,4524. 4568. — p) *das Schwimmen eines Vocals, gezogene Aussprache eines Vocals* (s. प्लुति); = शब्द H. an. Med. — q) *das Durch-*

gehen eines und desselben Satzes durch drei oder mehr Çloka. — कुलत्र H. an. Med. — r) ein best. Metrum Ind. St. 8, 408. fg. — s) abschüssige Lage, Neigung, proclivitas H. an. Med. (कुशस्थलो) प्रागुदक्प्लवशीतला Hariv. 6363. पूर्वोदक्प्लवभूमि Varâh. Bṛh. S. 47, 15. Vgl. प्लवन 3. — t) das Springen, Sprung; s. प्लवग, प्लवंगम. — u) Zurückkunft (प्रतिगति) Med. — v) das Antreiben (प्रेरण) Çabdar. im ÇKDr. — 3) n. Cyperus rotundus (कैवर्तीमुस्तक, मुस्तकभिद्) AK. 2,4,4,20. H. an. Med. ein best. wohlriechendes Gras (गन्धतृण) H. an. Med. — Suçr. 2, 78. 4. — Vgl. अ°, कु°, जल°, धरणी° (auch H. ç. 165), पुण्डरीक°, पोत°.

प्लवक (wie eben) m. 1) Frosch Halâj. 3,40. — 2) Jongleur Trik. 1,1, 125. गायना नर्तकाश्चैव प्लवका वादकास्तथा MBh. 13, 1586. — 3) ein Kâṇḍâla Halâj. 2,443. — 4) Ficus infectoria Willd. Râgan. im ÇKDr.

प्लवग (प्लव Sprung + 1. ग) Vop. 26, 61. 1) m. a) Frosch H. 1354. H. an. 3,124. Med. g. 40. Halâj. 3,40. Hariv. 3910. R. 2,25,16 (nach dem Schol. Affe). — b) Affe AK. 2,5,3. 3,4,3,25. H. 1292. 47. H. an. Med. Halâj. 2,76. R. 6,109,57. Ragh. 12,70. Kathâs. 29,61. प्लवगेन्द्र Bhâg. P. 9,10,12. — c) ein best. Schwimmvogel, = प्लव Çabdar. im ÇKDr. — d) Acacia Sirissa (शिरीष) Râgan. im ÇKDr. — e) N. pr. des Wagenlenkers des Sonnengottes H. an. Med. der Sohn des Sonnengottes H. 103. — 2) f. आ die Jungfrau im Thierkreise Varâh. Bṛh. 1,5.

प्लवगति (प्लव + ग°) m. Frosch Çabdar. im ÇKDr.

प्लवंग (प्लवम्, acc. von प्लव + 1. ग) 1) adj. in Sprüngen gehend, Beiw. des Feuers MBh. 2,1148. — 2) m. a) Affe AK. 2,5,3. H. 1292. Halâj. 2,76. MBh. 12,6138. Ṛt. 2,19. — b) Gazelle Çabdar. im ÇKDr. — c) Ficus infectoria Willd. Râgan. im ÇKDr. — d) N. des 41ten (15ten) Jahres im 60jährigen Jupitercyclus Varâh. Bṛh. S. 8,43. 44. Journ. of the Am. Or. S. 6,180.

प्लवंगम (प्लवम् + गम) Vop. 26,61. 1) m. a) Frosch AK. 3,4,22,140. H. 1354. an. 4,217. Med. m. 61. Halâj. 3,40. प्लवंगमः षोडशपक्षशायी (acht Monate hindurch schlafend) विरौति (beim Beginn der Regenzeit) Hariv. 8803. R. 6,17,11. 12. 14. — b) Affe AK. H. 1291. H. an. Med. Halâj. 2,76. M. 7,72. R. 3,75,74. Kathâs. 37,124. — 2) f. आ ein best. Metrum Colebr. Misc. Ess. II, 157 (III, 84).

प्लवन (von प्लु) n. 1) das Schwimmen Dhâtup. 22,78. Suçr. 1,79,18. 98,11. 244,8. शिलानाम् MBh. 8,2620. गङ्गाम्भः° das Baden in Râga-Tar. 6,302. प्रालेय° Gît. 1,47. — 2) das Springen R. Gorr. 1,4,75. 4, 40,32 (neben प्लव). 5,3,46. 57,2. सागर° über das Meer 1,25. 33. von einem best. Gange der Pferde: लङ्घनप्लवनधावनसमर्थैरश्वैः Gauḍap. zu Sâṁkhjak. 17. das Fliegen R. 4,62,6. — 3) = प्रवण (das wohl auf प्रु zurückzuführen ist) abschüssige Lage, Neigung, proclivitas, oder adj. geneigt: प्रागुदक्प्लवन adj. nach Nordost geneigt MBh. 12,1454. Mârk. P. 49,44. प्रागुदक्प्लवना (भूमि) Matsja-P. im Tithjâdit. ÇKDr.; vgl. प्लव 2, s. — Vgl. कुश°.

प्लववत् (von प्लव) adj. mit einem Schiffe, Nachen versehen MBh. 12, 8645. अ° 8630.

प्लवाका f. = प्लव Boot, Nachen Çabdârthak. im ÇKDr.

प्लाविक (von प्लव) adj. mit einem Boote übersetzend, Fährmann P. 4, 4,7, Sch.

प्लवितर् (von प्लु) nom. ag. Springer: अहं पोतनविंशानां प्लविता R. 4,45,13.

प्लाक्ष 1) adj. von प्लक्ष Ficus infectoria Willd.: फल Ait. Br. 7,30. 32. वानस्पत्य 8,16. इध्म TS. 3,4,8,4. n. die Frucht der F. inf. P. 4,3,164. AK. 2,4,2,18. — 2) m. patron. von प्लाक्षि P. 4,2,112, Sch.

प्लाक्षकि m. patron. von प्लक्ष Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 58,1.

प्लाक्षायण m. patron. von प्लाक्षि Taitt. Prât. 1,9. 2,2. 6.

प्लाक्षि m. patron. von प्लक्ष P. 4,1,95, Sch. Taitt. Âr. 1,7,2. Taitt. Prât. 1,5. 9. 2,2. 6. f. प्लाक्षी P. 4,1,65, Sch.

प्लात m. patron. von प्लति Ait. Br. 5,2.

प्लाय्, प्लायते = प्रायते (s. 3. इ mit प्र) P. 8,2,19.

प्लाय = प्राय (= प्राचुर्य Schol.): व्याधिप्लाय Çâṅkh. Çr. 3,4,7.

प्लायोगि (von प्लयोग) m. patron. des Âsaṅga Ṛv. 8,1,33. आसङ्गः प्लायोगिः स्त्री सती पुमान्बभूव Çâṅkh. Çr. 16,11,17.

प्लाव (von प्लु) m. das Ueberfliessen: भस्माद्भिः कांस्यलोहानां शुद्धिः प्लावो द्रवस्य तु Jâǵn. 1,190. भस्माम्बुभिश्च कांस्यानां शुद्धिः प्लावा (lies प्लावो) द्रवस्य च Mârk. P. 35,18. Dieselbe Bed. hat उत्प्लवन M. 5,115.

प्लावन (vom caus. von प्लु) n. 1) das Baden, Abwaschen: सलिलेन MBh. 3,9962. — 2) das Vollgiessen bis zum Ueberfliessen (als Reinigungsmittel von Flüssigkeiten) Çuddhit. im ÇKDr. — Vgl. जल°.

प्लावयितर् (wie eben) nom. ag. der Jmd schwimmen —, zu Boot fahren lässt: गुरुः प्लावयिता तस्य ज्ञानं प्लव इहोच्यते MBh. 12,12283.

प्लाविन् (von प्लु) 1) adj. (vom caus.) verbreitend: वेद° Jâǵn. 3,289. — 2) m. Vogel Çabdârthak. bei Wilson.

प्लाव्य (vom caus. von प्लु) adj. zu baden, einzutauchen in (instr.): बीजानि सर्वाणि प्लाव्यानि चामीकरदर्भतोयैः Varâh. Bṛh. S. 24,8.

प्लाशि m. ein best. Eingeweide, nach Mahîdh. = शिश्न oder शिश्नमूलनाड्यः. pl. Ṛv. 10,163,3. AV. 9,7,12. VS. 25,8. sg. AV. 10,9,17. VS. 19, 87. प्लाशिर्व्यक्तधा विकृत्तः Çat. Br. 12,9,1,3.

प्लाशुक (von प्लाशु = प्राशु) adj. schnell aufschiessend (wieder austreibend. — aufschiessend nach den Comm.): व्रीहयः Çat. Br. 5,3,3,2. Kâtj. Çr. 15,4,5.

प्लाशुचित् adj. = क्षिप्र Naigh. 2,15. — Vgl. प्राशु.

प्लिह्, प्लेहते gehen, sich bewegen Dhâtup. 16,41.

प्लिहन् m. = प्लीहन् Milz: यकृत्प्लिहा (am Ende eines Çloka) Jâǵn. 3, 94. यकृत्प्लिहाग्रमाणि मुष्यादिव लिपन् Cit. bei Bhar. zu AK. 2,6,2,17. ÇKDr.

प्ली, प्लिनाति gehen, sich bewegen Dhâtup. 31,32, v. l.

प्लीहघ्न (प्लीहन् Milzkrankheit + घ्न), m. Amoora Rohituka (रोहितक) W. u. A. Nigh. Pr.

प्लीहन् (प्लीहन् Uṇâdis. 1,158) m. 1) σπλήν, lien, Milz, welche nebst der Leber für den Ausgangspunkt des Blutes gilt, AK. 2,6,2,17. H. 605. AV. 2,33,3. 3,25,3. VS. 19,86. 25,8. Çat. Br. 12,9,1,3. Kâtj. Çr. 6,7, 11. Suçr. 1,79,9. 2,89,9. 470,12. रक्तवाहिसिरामूलं प्लीहाख्याता महर्षिभिः Çârṅg. Saṁh. 1,5,21. प्लीहाभिवृद्धि Suçr. 1,49,4. 276,6. — 2) Milzkrankheit Uǵǵval. Suçr. 1,191,2. 2,51,8. Verz. d. B. H. No. 963. 965. Verz. d. Oxf. H. 234,b,4.

प्लीहशत्रु (प्लीहन् 2. + शत्रु) m. = प्लीहघ्न AK. 2,4,2,20.

प्लीहा f. = प्लीहन् Milz: यकृत्प्लीहि संवेद्य Bâlarâsa bei Bhar. zu

AK. ÇKDR.

प्लीहाकर्णा adj. VS. PRÂT. 3, 128. nach MAHÎDH. *mit einer gewissen, प्लीहन् genannten Krankheit des Ohrs* (कर्ण) *behaftet*, VS. 24, 24.

प्लीहारि (प्लीहन् + अरि) m. *Ficus religiosa L.* ÇABDAK. im ÇKDR.

प्लीहाशत्रु m. = प्लीहशत्रु ÇKDR.

प्लीहोदर (प्लीहन् + उ°) n. *Milzsucht, Spleen* SUÇR. 1, 162, 21. 276, 4. 6. 2, 450, 6. WISE 357.

प्लीहोदरिन् (vom vorherg.) adj. *milzsüchtig* SUÇR. 2, 89, 8.

प्लु, प्लवते NAIGH. 2, 14. DHÂTUP. 22, 62. 14, 40 (प्लव्; प्लव् 10, 10, v. l.); पुप्लुवे; अप्लोष्ट Schol. zu P. 7, 2, 1. 42. 8, 2, 27. अप्लोढ्वम् Schol. zu P. 8, 3, 78; प्लोपीष्ट Schol. zu P. 7, 2, 43. प्लोपीढ्वम् Schol. zu P. 8, 3, 78. Aus metrischen Rücksichten auch act. 1) *schwimmen:* अदो यद्दारु प्लवते सिन्धोः पारे अपूरुषम् ṚV. 10, 155, 3. Einschiebung nach 7, 103. यथैव छिन्ना नौर्बन्धनात्तीरं तीरमृच्छन्ती प्लवेत AIT. BR. 4, 13. ÇAT. BR. 6, 1, 2, 3. SUÇR. 1. 280, 6. प्लवन्ते धर्मलघवो लोके ऽम्भसि यथा प्लवाः Spr. 1929. R. 2, 69, 9. मज्जन्त्यलाबूनि शिलाः प्लवन्ते MBH. 2, 2196. HARIV. 7877. Z. d. d. m. G. 14, 574, 12. 17. अश्मानः प्लवन्ति SHAḌV. BR. 5, 12. प्लवन्क्रूर इवाप्लवं (lies इवाप्लवः) MBH. 5, 2768. 3, 12083. KATHÂS. 26, 122. *schwimmen* so v. a. *baden* MBH. 5, 3493. RAGH. 16, 60. इममात्मानं प्लवमानम् *sich badend* MBH. 14, 265. *schiffen:* अनुस्रोतः प्लवमानः MBH. 1, 4207. पुप्लुवुः HARIV. 8328. सागरं पुप्लुवे नौकया *durchschiffte* MBH. 3, 12782. नैव ताम्यसि विद्वांसः प्लवन्तः पारमम्भसः *schiffen zu* 12, 10528. — 2) *hinundherschwanken, sich unsicher bewegen, schweben, fliegen:* कथा ते शस्त्रं त्रिचक्रं प्लवते AIT. BR. 6, 30. प्लवत इव ह्ययमन्तरिक्षे ऽप्रतिष्ठितीवात्मना ÇAT. BR. 12, 2, 4, 8. आपः प्लवन्त्यन्तरिक्षे MBH. 14, 269. वज्रम् — प्लवमानं जलौघैः 270. (सभा ...) प्लवमानेव दृश्यते 2, 386. प्लवमानमिवाकाशे 7, 1862. वाजिभिर्वायुसंकाशैः प्लवद्भिरिव पक्षिभिः HARIV. 8470. प्लवमानो हि खचरो पदातिरनुधावसि MBH. 5, 2460. (यानाः) जवेन महावेगाः प्लवमाना विहायसा 3, 11767. *wehen:* पूर्वोत्तरे वायुः प्लवमानो यदृच्छया 3, 11070. 5, 817. प्लवति वायुः VARÂH. BṚH. S. 26, 5. *verfliegen, dahineilen:* वयसः प्लवमानस्य v. l. für पतमानस्य Spr. 2723. — 3) *verschwimmen:* सोमाः सोमैर्व्यतिषक्ताः प्लवन्ते ÇAT. BR. 11, 5, 5, 13. आयुवाना इव मरीचयः प्लवन्ते 9, 4, 4, 8. — 4) *verschwimmen*, von einem Vocale so v. a. *in der Aussprache auseinandergezogen werden* ṚV. PRÂT. 7, 2. 9, 1. — 5) *springen* (für diese Bed. ist प्रु ursprünglicher) MBH. 8, 1778. (नृत्तः) पुप्लुवे (so ist zu lesen) गोपसूनुना *sprang, hüpfte, tanzte* HARIV. 3746. प्लुतवान् ebend. R. 4, 1, 10. प्लवमाना गिरेर्गिरिम् 11. निवेशनम्, वेश्म *in's Haus* 5, 12, 7. 59, 12. 6, 3, 17. पुप्लुवुः 5, 59, 7. प्लवन्तो अश्वाः 1, 81. 3, 77. 65, 3. 73, 35. 6, 14, 17. 17, 12. MBH. 10, 234. (मृगः) पुप्लुवे BHAṬṬ. 5, 48. अप्लोष्ट 15, 46. (गजैः) व्हृषेण पुप्लुवे (impers.) 14, 13. पुप्लुवे ऽहं महार्णवम् *ich sprang über's Meer* MBH. 3, 16255. R. 1, 1, 70 (75 GORR.). 5, 3, 65. 70, 8. (तव) प्लवतः सागरम् MBH. 3, 11227. पुप्लुवे तम् (वृक्षम्) *er sprang auf den Baum* R. 5, 16, 47. रथात्तूर्णं पुप्लुवे *herabspringen* 6, 2346. — partic. प्लुत 1) adj. a) *schwimmend in, gebadet, überschwemmt, übergossen mit, erfüllt von:* लोकं प्लुतमिवाम्भसि SUÇR. 1, 118, 2. यष्टिभिर्नीरजनैः प्लुतम् ÇÂÑKH. SAṂH. 2, 4, 1. जगज्जलप्लुतम् VARÂH. BṚH. S. 5, 44. गङ्गाजलप्लुते तस्मिन्देहभस्मनि R. GORR. 1, 44, 17. पुण्येषु तीर्थेषु सा प्लुताङ्गी (आप्लु°?) MBH. 5, 7352. ये चाश्वमेधावभृथे प्लुताङ्गाः 13, 4883. वेदान्तावभृथप्लुताङ्ग 2, 1908. मधुप्लुतेन पायसेन VISHṆU bei KULL. zu M. 3, 274. अन्नं घृतप्लुतम् JÂGÑ. 1, 235. MBH. 12, 6384. 13, 3278. BHÂG. P. 3, 16, 8. रुधिरौघप्लुतैर्गात्रैः HARIV. 10475. स्वेदाद्रविन्दुप्लुत (मारुत) Spr. 2629. अश्रुप्लुतमुखी PAÑKAT. 206, 24. रजःप्लुतः स्रष्टा BHÂG. P. 3, 10, 28. व्यसनार्णवप्लुता R. 4, 21, 38. अनुरागप्लुतहास BHÂG. P. 3, 2, 14. मन्यु° 4, 5, 11. आसालेपप्लुतान्तरम् MÂRK. P. 63, 12. किंचित्कोपप्लुतान्तरम् 105, 13. Vgl. उद°. — b) *verschwommen, auseinandergezogen*, von einer best. Aussprache des Vocals TRIK. 3, 3, 170. H. an. 2, 179. MED. t. 33. ṚV. PRÂT. 1, 1. 6. 5, 26. 10, 13. VS. PRÂT. 1, 58. 4, 88. 7, 2. 7. AV. PRÂT. 1, 38. 62. 105. P. 1, 2, 27. 6, 1, 125. 129. 8, 2, 82. 106. ÇRUT. 3. ÂÇV. ÇR. 5, 9. 7, 11. ÇÂÑKH. ÇR. 1, 1, 19. 42. 2, 2. M. 2, 125. MBH. 1, 3596. Ind. St. 8, 211. 227. लघुगुरुद्रुतप्लुतलक्षणानि von einem Tacte Verz. d. Oxf. H. 87, a, 14. — c) *geflogen:* गगन° *gen Himmel* R. 4, 58, 4. — d) *gesprungen, springend:* रथं प्रति MBH. 7, 1171. प्लुतः *er sprang* HARIV. 5562. सुतप्लुतैश्च तुरगैः 6404. 4011. — 2) n. *Sprung, springende Bewegung* MBH. 6, 2283. 3319 = 7, 4444. HARIV. 4282. 11048 (S. 791). क्रीडन्त्यः प्लुतवल्गितैः R. 1, 9, 14 (13 GORR.). प्लुतपरिप्लुतगा हरिणाः VARÂH. BṚH. S. 67, 116. वक्रप्लुता मृगाः KATHÂS. 27, 156. उदग्रप्लुतत्व (सारंगस्य) ÇÂK. 7. von *einem best. Gange der Pferde* AK. 2, 8, 2, 16. H. 1248. H. an. MED. अश्व Spr. 3637.

— caus. प्लावयति 1) *schwimmen lassen, überschwemmen, übergiessen, baden, abwaschen:* कुम्भम् KÂTJ. ÇR. 10, 9, 1. उपस्थम् GOBH. 2, 1, 9. अश्मम् KÂTJ. ÇR. 20, 2, 2. (भागीरथी) दक्षिणां वै दिशं सर्वां प्लावयन्ती च मानवान् MBH. 3, 8618. (जलदाः) सर्वतः प्लावयन्त्याशु 12885. सागरोर्मिसमैर्बाणैः प्लावयन्निव शत्रवान् 5, 5741. 7, 3503. देवो प्लावयामास वारिणा 9, 2441. 12, 4183. (नगरीम्) समुद्रः प्लावयिष्यति 16, 171. 186. 217. HARIV. 305. 1418. 9160. मा प्लावयन्तु सलिलैः तीर्थानि, 9525. 12401. 13548. R. 1. 37, 3. 42, 19 (43, 19 GORR.). 5, 3, 39. RÂGA-TAR. 4, 540. HIT. ed. JOHNS. 1524. BHÂG. P. 3, 11, 30. 13, 17. 4, 10, 27. 8, 24, 41. MÂRK. P. 56, 6. 8. 10. 12. 14. 18. PAÑKAT. 172, 5. 208, 12. ÇATR. 14, 299. सर्ववर्णान् — अन्नपानरसौघेन प्लावयामास *überschüttete* MBH. 15, 421. प्लावयस्व HARIV. 5789. प्लावयस्व त्वमात्मानम् (सलिले) R. 1, 44, 56. सगरस्यात्मजा (so ist zu lesen) येन प्लाविताः MBH. 13, 7130. R. 1, 44, 43 (45, 33. fg. GORR.). गङ्गाम्बुप्लावित HARIV. 14431. हिमप्लावितसर्वाङ्ग 2601. उदीपः प्लावितासेषशस्यकान्तिरजृम्भत RÂGA-TAR. 5, 269. रुधिरप्लावितवसुंधरा PAÑKAT. 122, 24. 217, 22. सुधाप्लावितमिवात्मानं मन्यमानः 46, 16. (54, 24 ed. orn.). BHÂG. P. 8, 9, 23. ज्ञानं प्लावयते सर्वं यो ज्ञानं ह्यनुवर्तते *läutert* MBH. 12, 9686. *abwaschen* so v. a. *entfernen:* सैव पापं प्लावयति MBH. 13, 3112. प्लाव्य च दुष्कृतम् 12, 10924. विश्वमूर्तेर्गुणकथया सुधया प्लावितोरुतापः BHÂG. P. 3, 4, 27. — 2) *auseinanderziehen in der Aussprache* (einen Vocal) ÂÇV. ÇR. 1, 3. 4. ÇÂÑKH. ÇR. 1, 2, 1. प्लावितेन स्वरेण BHÂG. P. 6, 1, 29. प्लावितैः रक्तकण्ठानां कूजितैश्च पतत्त्रिणाम् *der gezogene Gesang* 4, 6, 12. — 3) *springen lassen:* रात्रिं चाप्यपिप्लवन् BHAṬṬ. 15, 42.

— desid. vom caus. पिप्लावयिषति und पुप्लावयिषति P. 7, 4, 81. VOP. 19, 15.

— intens. *umherschwimmen:* पोप्लूयन्ते कपाः VARÂH. BṚH. S. 27, c. 4. पोप्लूयमानं सरसीव हंसम् R. 5, 11, 2. 2, 104, 9 (95, 10 Schl.).

— अनु *nachziehen, nachfolgen:* अनुप्लवन्ते मेघाश्च MBH. 12, 3738. अनुप्लवन्ति 6, 141. यथाधर्मं चरेल्लोभात्कामक्रोधावनुप्लवन् *nachgehend, sich*

hingebend 12,7713. — Vgl. अनुप्लव.

— अप *abspringen:* सो ऽपप्लुत्य (wohl ऽवप्लुत्य zu lesen) रथात् MBH. 6,3718. — caus. *abwaschen:* चालि: ÇAT. BR. 12,9,2,7. ग्रमलम् TS. 6,4,2,4. TBR. 3,8,1,2.

— अभि 1) *hinschiffen zu; sich begeben zu:* साममभि: स्वर्गं लोकमभ्यप्लवन्त ÇAT. BR. 12,2,2,10. ÇÂÑKH. BR. 21,1. सोमलोकमभिप्लुतः MBH. 9, 2882. सर्वदाभिप्लुतः सद्भिः समुद्र इव सिन्धुभिः R. GORR. 1,1,18. (पावकार्चिः) पार्थसेनामभिप्लुत्ते MBH. 7,9408. — 2) *heimsuchen, über Jmd kommen:* तमसाभिप्लुते लोके रजसा चैव MBH. 4,1067. पुत्राधिभिरभिप्लुता 5,3220. 7, 6927. रजसाभिप्लुतां नारीम् so v. a. *die Regeln habend* M. 4,41. व्यसनाभिप्लुत so v. a. *in Laster versunken* JÂGÑ. 2,50. — 3) *hinzuspringen, heranspringen:* अभिप्लुत्य HARIV. 11088 (S. 792). BHÂG. P. 3,19,8. अभिप्लुत MBH. 6,1788. — Vgl. अभिप्लव. — caus. *bespülen* KAUÇ. 10.

— समभि 1) *bespülen, abwaschen:* तोयौघसमभिप्लुता R. 5,74,15. — 2) *heimsuchen, über Jmd kommen:* सर्वान् शोकः समभिपुप्लुवे MBH. 3,2016. व्याधिभिः समभिप्लुतः Spr. 3714 चिन्तया MBH. 11,5. रजसा तमसा चैव मानसम् 12,13623. HARIV. 11211. दैवेन MBH. 13,365. मलेन क्षुधा चैव R. 1,26,18 (27,17 GORR.). विषादेन महता 2,47,13. शोकेन 5,34,6. रजसा समभिप्लुता नारी so v. a. *die Regeln habend* M. 4,42. शशीव समभिप्लुतः *von Râhu heimgesucht, verfinstert* R. GORR. 2,80,1.

— अव 1 *hinschwimmen nach* TBR. 1,3,5,2. — 2) *abspringen, hinabspringen:* रथादवपुप्लुवे MBH. 7,5496. 6887. अवप्लुत्य 3,14911. 4,1260. 1818. DRAUP. 6,10. HARIV. 11085 (S. 792). R. 5,3,18. 6,18,47. 69,47. अवप्लुत HARIV. 5547. 5552. R. 3,33,35. BHÂG. P. 1,9,37. अवप्लुतः सिंह इवाचलाग्रात् MBH. 6,3788. अवप्लुत n. *das Hinabspringen* 9,3193. — 3) *davonspringen, fortspringen, sich entfernen:* अवप्लुत्य पदानि षट् MBH. 7,568. अवप्लुत्य ततो देशात् HARIV. 13340. रङ्गमध्यादवप्लुतः 4760. सतो मार्गादवप्लुतः MBH. 2,1452. — अवप्लुतः (so der Comm., अविप्लुतः die Hdschrr.) स्यादावितृष्णो वा ?) ÂÇV. GṚHJ. 2,1,5.

— समव *davonspringen:* °प्लुत MBH. 12,5037.

— आ 1) *sich baden, — waschen:* अनाप्लवमानः LÂṬJ. 9,2,18. सवस्त्रो ऽकरकराप्लुवीत ÇÂÑKH. GṚHJ. 4,12. आप्लुत्य ÇÂÑKH. ÇR. 4,14,4. GOBH. 1,5,28. ÂÇV. GṚHJ. 1,18. 3,2. M. 7,216. 11,202. आप्लूय P. 6,4,58, ÇAT. BR. 14,9,4,12. आप्लुत *sich gebadet habend* MED. t. 88. MBH. 1,5103 — 6329. BHÂG. P. 3,1,19. 8,4,8. आप्लुत्याकाशगङ्गायाम् MBH. 1,638. 3, 1907. 9,2012. 2146. 2153. HARIV. 10152. गङ्गायामाप्लुतः MBH. 3,1733. 10693. KUMÂRAS. 6,5. BHÂG. P. 1,9,2. *baden, abwaschen:* प्रयागे — आप्लुत्य गात्राणि MBH. 3,8514. आप्लुताङ्गो 1,6973. 3,1760. अवभृथाप्लुत *der das Reinigungsbad des Opfernden genommen hat* RAGH. 11,31. MBH. 8,4743. आप्लुत्यावभृथम् BHÂG. P. 4,2,35. त्रिसवनाप्लुत MÂRK. P. 23,29. सद्यासा जलमाप्लुत्य (vicll. hat ursprünglich जलयाप्लुत्य d. i. जल आप्लुत्य gestanden) M. 5,77. fg. आप्लुत *übergossen überschwemmt:* आप्लुतः साधिवासेन जलेन MBH. 7,2920. यथा लवणमम्भोभिराप्लुतं प्रविलीयते 13,7590. उदर्वैराप्लुतो दमाम् LIṄGA-P. bei MUIR, ST. IV,34. जलाप्लुतानि — पुलिनानि HARIV. 8703. सलिलाप्लुतवल्कल R. 3,5,6. RAGH. 17,37. रुधिराप्लुत PAÑKAT. 160,4. 238,23. प्रवृत्ता वार्षिका मासाः आपगाः सलिलाप्लुताः so v. a. *reich an Wasser* R. 4,25,12. पादारविन्दरजसाप्लुतदेहिन् *überschüttet* BHÂG. P. 7,6,27. व्यसनाप्लुत *von Unglück heimgesucht* MBH. 3,2755. 2918. आप्लुत n. *das Baden* 13,5719. — 2) *herbeispringen, heranspringen, hinspringen zu* (acc.): एता अश्वा आप्लवन्ते AIT. BR. 6,33. AV. 20,129,1. आप्लवन्त गतैः सद्भिर्मत्स्याः MBH. 3,12098. आप्लुत्य पदान्यष्टौ 7,609. स भीमसेनस्य रथम् — आपुप्लुवे सिंह इवाचलाग्रम् 8, 4298. R. 6,16,93. MBH. 1,5495. 6,1778. 2272. 2295. 7,553. 9,1351. HARIV. 11083 (S. 792). 12259. 13499. R. 5,55,28. आप्लवन्तः 73,35. 6,17,12. आप्लुतो ऽयं गिरिः पक्षैः *herangeflogen* HARIV. 3930. आप्लुतश्च ततो यानं चित्रसेनस्य *er sprang zum Wagen* MBH. 7,4626. आप्लुत्य गिरिदुर्गाणि मलयस्य *hinübersetzen über* R. 4,1,16. आप्लवेरुर्महार्णवान् *hinüberspringen über* 1,16,24. *hinaufspringen* 5,16,48. खमाप्लुतः 7,9. *abspringen, herabspringen:* रथात् MBH. 1,523. 8,553. HARIV. 15332. गोमत्तशिखरात् — आप्लुतः 5347. आप्लुत n. *ein Sprung gegen Jmd hin, auf Jmd* MBH. 6,2283. HARIV. 11058 (S. 791). 13494. — Vgl. आप्लव fg., आप्लाव fgg., त्र्याप्लुत. — caus. *waschen, abwaschen, baden lassen, baden* (trans.) ÂÇV. ÇR. 6,9. GṚHJ. 1,11. GOBH. 2,5,4. KAUÇ. 13. 26. माता कुमारमादायाप्लाव्य PÂR. GṚHJ. 2,1. MBH. 1,7334. (एतेषु तीर्थेषु काशिकन्या) आप्लावयत गात्राणि so v. a. *badete sich* 3,7336. 13,4597. आप्लाव्य *sich gebadet habend* 5,7604. *überschwemmen, übergiessen, begiessen:* स्वर्गतरंगिणीभिरभितो वैकुण्ठमाप्लावितम् Spr. 3939. अद्रिराप्लावितम् (लेत्रम्) MBH. 12,11883. सैन्यसागरः । तेनोनाप्लावयत्सिंहं मैनाकमिव सागरः HARIV. 12740. अस्रम् — आप्लाव्य वारिणा M. 3,244. द्विजतोयप्रपूर्णाभिर्भीभिराप्लावयन् (सोमः) जगत् HARIV. 2475. यस्य कायगतं ब्रह्म मद्यनाप्लाव्यते सकृत् M. 11, 97. *eintauchen in, einweichen:* मूत्रेणाप्लाव्य सप्ताहं स्नुहीक्षीरे ततः परम् SUÇR. 1,108,18. कलशोदकेषु शाखामाप्लाव्यौदुम्बरीं स्पृशेत्तुरगान् VARÂH. BṚH. S. 43 (34),21.

— उदा, partic. उदाप्लुत *unter Wasser stehend* BHÂG. P. 3,8,10.

— उपन्या *heranschwimmen, zuschwimmen auf* ÇAT. BR. 1,8,1,1. तं ह मत्स्य उपन्यापुप्लुवे 8,1,5.

— पर्या *umlaufen, umringen:* योधान्पर्याप्लुतनराधिपान् MBH. 7,1586. Vgl. पर्याप्लाव. — caus. *rings abschwemmen* TBR. 3,2,8,2.

— प्रत्या s. प्रत्याप्लवन.

— समा 1) *sich baden:* जले तस्मिन्समाप्लुतः MBH. 18,122. HARIV. 1394. — 2) *überschwemmen, übergiessen, vollkommen bedecken:* नदीवेगसमाप्लुत MBH. 13,3490. समाप्लुताभ्यां नेत्राभ्यां शोकजेनाथ वारिणा 3,2172. सायकौघवः । समाप्लुवन्द्विषत्सैन्यं लोकं भानुरिवांशवः 7,6164. — 3 *hinspringen zu:* कपिस्तम् — समाप्लुवन् sic. R. 5,42,18. — 4) *zusammenstossen mit:* पत्तिभिश्च समाप्लुत्य द्विरदाः स्यन्दनास्तथा MBH. 8,857.

— उद् 1) *in die Höhe schwimmen, auftauchen* SUÇR. 1,372,15. प्लव विमज्जन्ति निमग्नमुत्प्लवति SHADV. BR. 5,7. *aufziehen* (von Wolken) तदेतत्प्रावृड्जीमूताः प्लवन्ते KÂṬH. 36,7. — 2) *aufspringen, in die Höhe springen:* (अन्नाम्) उत्प्लुत्य वृक्षा हन्यात् M. 8,236. KÂM. NÎTIS. 10,34. उत्प्लुत्योत्प्लुत्य गमनं कोपादिवापिलनैः पदैः (अश्वानाम्) B. 1249. *vom Sitz, Wagen* HARIV. 13337. 15021. 16056. सपङ्कतामात्सरस्तः — उत्प्लुत्य भेकः ṚT. 1,18. *von einer Maus* PAÑKAT. 117,1. HIT. 27,13. 17. *von einem Fische* 111,4. न चाग्निमुत्प्लुत्य गच्छेत् so v. a. *er springe nicht über's Feuer* KULL. zu M. 4,54. *sich in die Luft erheben* R. GORR. 1,20,16. खमुत्प्लुतः 4,61,39. KATHÂS. 20,102. 48,82. — Vgl. उत्प्लवन (*das Ueberfliessen*), उत्प्लवा.

— समुद्द *aufspringen, in Springen sich bewegen* Bhaṭṭ. 13,28.

— उप 1) *auf der Oberfläche schwimmen:* यदुपप्लवते तद्दत्तषु P. 3,2,126, Sch. *schwimmen —, schweben auf* oder *an; hinschweben zu:* गिरिमुपप्लवन्ते जीमूताः Kāth. 36,7. Pañćav. Br. 12,5,14. — 2) *überschwemmen; überziehen, heimsuchen, über Jmd kommen:* समुद्रापप्लुतास्तत्र लोका भूरादयः Bhāg. P. 8,24,7. उपप्लुतमघोघेन R. 2,7,13. रत्नोपप्लुतलोक Bhāg. P. 5,6,13. यत्रैतच्चन्द्रमसमुपप्लवति *wenn es den Mond verfinstert d. h. wenn der Mond sich verfinstert* Kauç. 100. शशी ग्रहेणोपप्लुतः R. 2,40,30. उपप्लुतं यथा सोमम् MBh. 7,1944. उपप्लुतमिवादित्यम् 14,294. R. Gorr. 2,15,8. चौरैरुपप्लुते ग्रामे M. 4,118. देवाः पौलस्त्योपप्लुताः Ragh. 10,5. 14,64. प्रभवन्त्यन्तरोपप्लुत Prab. 98,17. *heimgesucht so v. a. in Noth seiend:* भवतो धूर्तदोषेण सर्वे वयमुपप्लुताः MBh. 3,2025. आत्मन्युपप्लुते 2,2168. आर्तामुपप्लुतां दीनां निमग्नां शोकसागरे 14,2019. उपप्लुतेक्षणा *mit bezogenen, getrübten Augen* Hariv. 4397. Bhāg. P. 3,15,31. योनि *eine best. Krankheit der weiblichen Scheide* Çārṅg. Saṁh. 1,7,102. — 3) *hinzuspringen;* उपप्लुत n. nom. act. MBh. 9,3193. — 4) *stürzen von* (!): उपप्लवन्ति वित्रस्ता रथेभ्यो रथिनस्तथा। सादिनस्तथाश्वपृष्ठेभ्यो भूमौ चैव पदातयः॥ MBh. 4,2003. *weichen von:* अर्थाच्च तात धर्माच्च तव बुद्धिरुपप्लुता 5,1942. — Vgl. उपप्लव fgg. — caus. 1) *bewässern:* (नदी) पूर्वेणेलावृतमुपप्लावयति Bhāg. P. 5,16,18. — 2) vielt. *hinwälzen:* आनं चतुरस्रं कृत्वाधस्पदमश्वस्योपप्लावयति Çat. Br. 13,1,2,9.

— समुप, समुपप्लुत *heimgesucht, in Noth befindlich, in Gefahr seiend* R. Gorr. 2,6,11.

— उपनि *sich nähern:* दीक्षारूपमेव तदुपनिप्लवन्ते *sie nähern sich dem Aussehen der* Dîkshâ *d. i. des* Dîkshita Ait. Br. 4,26.

— परि (परिप्लुय P. 6,4,58, Sch.) 1) *umherschwimmen:* आतपः Çat. Br. 11,5,1,4. *so v. a. baden:* अप्सु परिप्लुतः MBh. 9,1869. तीर्थ° 3,8464. — 2) *überschwemmen, bewässern, begiessen, übergiessen, überschütten; ganz erfüllen, heimsuchen:* सलिलौघपरिप्लुता (पृथिवी) MBh. 3,12884. Mārk. P. 81,75. विन्दुमरः — सरस्वत्या परिप्लुतम् Bhāg. 3,21,39. तापपरिप्लुताङ्गान् (कृपान्) R. 2,45,83. सक्तवः सर्पिषाभ्यक्ताः शीतवारिपरिप्लुताः Suçr. 1,233,11. (अस्थि) मज्जारक्तपरिप्लुत 2,19,4. शोणितेन परिप्लुता MBh. 2,2685. 6,3446. R. 6,21,4. Bhāg. P. 1,9,38. 8,10,37. अश्रुपरिप्लुत MBh. 3,2957. R. 2,34,45. 59,16. 3,51,39. 55,23. 6,99,4. शोकार्णवपरिप्लुत 2,34,21. बाष्पशोकपरिप्लुता 3,51,14. स्रोतसा यामुनेनेव (so ist zu lesen) शरौघेण परिप्लुतः MBh. 7,92. कर्षणास्मि परिप्लुतः 12,1863. Bhāg. P. 2,9,17. कृपया 7,9,5. 5,7,11. शोकेन MBh. 3,2383. 2001. 5,2960. 7160. R. 4,24,40. दुःखमोह° 2,100,27. शोकमोह° MBh. 7,96. R. Gorr. 2,21,25. मन्युना MBh. 13,554. अमर्षपरिप्लुतेन्द्रिय Bhāg. P. 3,19,7. अरिष्ट° Hariv. 4550. मूर्छा° Mārk. P. 24,39. दैवराज° (प्रजा) *vom Schicksal oder Könige getrieben* Jāǵń. 2,163. राज्ञां हि चित्तानि परिप्लुतानि *getrübt* MBh. 2,2182. योनि *ein krankhafter Zustand der Scheide, durch welchen bei der Beiwohnung heftige Schmerzen verursacht werden,* Suçr. 2,396,16. 18. Çārṅg. Saṁh. 1,7,102. — 3) *herumschweben:* देवा लोकाननु परिप्लवन्ते Çāṅkh. Br. 20,1. *durchschweben, durchfliegen:* अपो सुसदृशं व्योम वेगेनादं परिप्लुतः R. 5,36,39. — 4) *sich umdrehen, sich im Kreise bewegen:* अहोरात्रे परिप्लवमाने संवत्सरं कुरुतः Çat. Br. 3,2,2,4. 1,3,5,16. 6,4,16. संवत्सरः 4,3,1,7. देवचक्रं 12,2,2,2. — 5) *in unruhige Bewegung gerathen; in der Irre laufen, palari:* प्रजाः परिप्लवेरन् Ait. Br. 1,14. Pañćav. Br. 10,12,1. परिप्लुत n. *das Umherspringen, Umherhüpfen:* प्लुतपरिप्लुतगा दरिद्रा: Varāh. Bṛh. S. 67,116. *herbeispringen:* गदामादाय तरसा परिप्लुत्य MBh. 6,2342. — Vgl. परिप्लव fgg. — caus. *schwemmen, baden:* परिप्लाव्य च वाजिनः MBh. 4,2156.

— अभिपरि *übergiessen, heimsuchen, erfüllen, über Jmd kommen;* nur im partic. pass.: मेदसा Hariv. 394. रजसा (नारी) *so v. a. die Regeln habend* MBh. 3,623. कर्षेण R. 1,73,27. कृपया MBh. 3,12755. 5,2742. 7011. Hariv. 14343. संकल्पजेन MBh. 1,7007. कामेन 4,481. जरया 9,272. शोकमोहेन, शोकेन 16,190. R. 2,82,8 (88,8 Gorr.). शोकाभिपरिप्लुत 4,31,1. मन्युना MBh. 1,5146. विषादेन R. 5,1,15. चिन्तया MBh. 6,3514. मूर्छया 7,310. 612. 12,7748 (?).

— संपरि *übergiessen, begiessen:* यस्य शोणितवेगेन वेदिः स्यात्संपरिप्लुता MBh. 12,8652. संपरिप्लुत *in Noth seiend* 11,470.

— प्र *dahinschwimmen, fortschiffen:* यथा समुद्रं प्रप्लवेरन् Ait. Br. 6,21. TS. 7,5,1,2. प्रप्लुत *in's Wasser getaucht* VS. 8,59. — caus. 1) *fortschwimmen lassen:* प्लवे प्रप्लावयति Shaḍv. Br. 3,8. — 2) *mit Wasser begiessen, abwaschen:* कुम्भम् Çat. Br. 4,4,5,20. 6,2,1,7. प्राणिप्लवम् s. Pār. Gṛhj. 1,12. Kauç. 46. 48. — Vgl. प्रप्लावन.

— प्रति s. प्रतिप्लवन.

— वि 1) *auseinander gehen, sich zerstreuen:* विप्लोष्यन्त्, विप्लवमान, विप्लुत TS. 7,5,11,2. बहु चाल्पं च संक्षिप्तं विप्लुतं च *zerstreut* MBh. 14,922. विप्लुत *hierhin und dorthin springend* (?) Hariv. 4011. — 2) *in Unordnung gerathen, zu Grunde gehen, verloren sein, zu Schanden werden:* यदि न स्यान्नरपतिः सम्यङ्नेता ततः प्रजा। अकर्णधारा जलधौ विप्लवेतेह नौरिव॥ Spr. 2361. एको बहूनां मूर्खाणां मध्ये निपतितो बुधः। पद्मः पयस्तरंगाणामिव विप्लवते ध्रुवम्॥ 3841. तस्य विप्लवते बुद्धिः *geräth auf Abwege* MBh. 2,1430. विप्लुता बुद्धिः 1429. विप्लुतमानस R. 5,65,4. अविप्लुतमति Jāǵń. 3,161. अविप्लुतमनोबुद्धि Kathās. 45,61. विप्लुतं वपुः *zu Schanden geworden, zu Grunde gegangen* MBh. 11,601. विप्लुतसर्वार्थ (स्थान) Spr. 2732. Bhāg. P. 2,6,40. कालविप्लुत 9,4,67. अविप्लुतब्रह्मचर्य *nicht gebrochen* M. 3,2. Jāǵń. 1,52. क्षतमेतदविप्लुतम् Bhāg. P. 6,18,58. बाष्पविप्लुतलोचन *getrübt, entstellt* R. Gorr. 2,96,2. शोकविप्लुतलोचन 5,39,8. भयविप्लुतलोचना Mārk. P. 63,11. कर्षविप्लुतनेत्रा Hariv. 10093. दृष्ट्वा विप्लुतलोचनः R. Gorr. 2,20,1. बाष्पविप्लुतया गिरा MBh. 5,5996. बाष्पविप्लुतभाषिणी (= गद्गदभाषिणी Schol.) R. 2,87,30. अविप्लुतचारित्रा *reines Wandels* Mārk. P. 71,15. विप्लुता योनिः *ein schmerzhafter Zustand der weiblichen Scheide* Suçr. 2,396,10. 17. विप्लुत *von vernünftigen Wesen gebraucht so v. a. vom richtigen Wege abgekommen, in Verwirrung gerathen* Jāǵń. 3,152. MBh. 12,2142. कलि° Som. Nala 63. MBh. 1,6467. 8215. 5,7223. जीवितच्छेदविप्लुता (सेना) 7,6676. एवं चरति यो विप्रो ब्रह्मचर्यमविप्लुतः *dem Gelübde treu bleibend* M. 2,249. *aus der Ruhe gekommen, aufgeregt, aufgebracht* Rāǵa-Tar. 5,20. 6,337. *unsittlich, lasterhaft* H. 434. Kathās. 5,23. अविप्लुता MBh. 12,12033. ब्राह्मण्या सह विप्लुतौ *mit einer Brahmanin Unzucht treibend* M. 8,377. — Vgl. विप्लव u. s. w. — caus. 1) *schwimmen lassen* Kauç. 41. *überschwemmen:* विप्लावितं स्वशिबिरं प्रतिस्रोतःसरित्जलैः Bhāg. P. 9,15,21. — 2) *verbreiten, bekannt machen:* वेदं विप्लाव्य

M. 11,198. विप्लाविते ग्रन्थे Ind. St. 5,159. — 3) *zu Grunde richten, zu Schanden machen:* येन विप्लावितं ब्रह्म (= ब्रह्मजातिः) वृषल्यां जायतात्मना Bhâg. P. 6,2,26. विप्लावितसर्वधर्मन् 45. अर्थं विप्लावयन्ति ये Spr. 4018. — 4) विप्लवयति *verwirren* Spr. 3866.

— अनुवि *nach Jmd* (acc.) *auf Abwege gerathen* MBh. 5,1583.

— सम् 1) *zusammenfliessen, zusammenströmen:* उदपाने सर्वतः संप्लुतोदके Bhag. 2,46. MBh. 5,1785. गोष्पदे संप्लुतोदके 1,1444. 12,3828. *sich zusammenziehen, sich zusammenballen* (von Wolken): मेघो यत्संप्लवते Khând. Up. 2,4,1. अभ्राणि 15,1. संप्लोष्यत्, संप्लवमान, संप्लुत TS. 7,5,11,1. — 2) संप्लुत *angefüllt, übergossen, überzogen:* जल° (कुण्ड) Çatr. 2,600. रुधिरौघैः MBh. 7,1950. रुधिरौघ° 1452. 8,4898. दुर्दिने मेघसंप्लुते 1,7129. दर्प° Arģ. 2,12. स्नेहप्रसर° Bhâg. P. 3,2,5. — Vgl. संप्लव. — caus. 1) *zusammenschwimmen machen:* अभ्रम् *nubem colligere* TS. 1,6,11,3. Çat. Br. 1,5,2,18. — 2) *überschwemmen:* गङ्गा संप्लावयामास यज्ञवाटं महात्मनः R. 1,44,35. MBh. 16,218. (यथा मेघः) दिशः संप्लावयामास शरवर्षैः 6,3125. 7,324. मणिहेमप्रवालार्णवैः । जगत्संप्लावयामास 13,423.

— अभिसम् *sich baden:* तीर्थेष्वनभिसंप्लुत्य MBh. 12,365. °प्लुत *übergossen, erfüllt:* रुधिरेण 9,3279. ध्यानचित्ताभिसंप्लुत R. 6,82,172.

प्लुत्ति (von प्लुष्) Uṇâdis. 3,155. m. *Feuer* Uģģval. *Hausbrand; Oel* (स्नेह) Uṇâdivr. im Saṁkshiptas. ÇKDr.

1. प्लुतगति (प्लुत + ग°) f. *das Gehen in Sprüngen* Dhâtup. 17,77.

2. प्लुतगति (wie eben) m. *Hase* (*in Sprüngen sich bewegend*) Nigh. Pr.

प्लुति (von प्लु) f. 1) *das Ueberfliessen, Fluth:* जल° Varâh. Bṛh. S. 72,10. — 2) *das Verschwimmen —, die gezogene Aussprache eines Vocals* Ṛv. Prât. 7,1. Upal. 7,10. P. 8,2,6 Vârtt. 3. 85, Vârtt. 1. Schol. zu AV. Prât. 1,105. Schol. zu P. 8,2,84. Âçv. Çr. 2,19. चतुर्मात्रा याज्ञिकी प्लुतिः Çâñkh. Çr. 1,2,8. — 3) *Sprung:* मण्डूक° (uneig.) Schol. zu P. 1,4,47 Siddh. K. zu P. 5,1,117. einer Gazelle Çâk. 7, v. l. *ein best. Gang der Pferde, Courbette* H. 1243.

प्लुष्, प्लोषति (Dhâtup. 17,54), und प्लुष्यति (Dhâtup. 26,107. 7, v. l.) 1) *brennen, versengen;* auch प्लुष्णाति in dieser Bed.: पापं प्लुष्णातु वानरः Bhaṭṭ. 20,34. मां दुष्टा ज्वलितवपुः प्लुषाणा वह्निः 37. प्लुष्यते pass. Suçr. 1,37,1. प्लुष्ट *versengt, verbrannt* AK. 3,2,48. H. 1480. an. 3,253. अग्निपराशर in Verz. d. Oxf. H. 268,*b*,1. Varâh. Bṛh. S. 94,36. Suçr. 1,36,21. 37,1. 14. Çârṅg. Saṁh. 1,7,59. Ṛt. 1,22. Râģa-Tar. 1,349. 4,174. 6,307. Mârk. P. 32,19. — 2) प्लुष्णाति *besprengen* (सेचन); *mit fettigen Salben einreiben* (स्नेहन); *füllen* (पूरण) Dhâtup. 31,56. — In den folgenden Stellen scheint प्लुष्ट fehlerhaft für पुष्ट zu stehen: प्लुष्टाश्लिष्टायतभुजा MBh. 9,300. भोग° Kathâs. 40,68. — Vgl. प्रुष्.

— आ *ein wenig versengen, einbrennen:* दिवाकराप्लुष्टविभूषणास्पद Kumâras. 5,48.

— निस्, निष्प्लुष्ट *verbrannt, versengt* Bhâg. P. 1,18,1. 2,7,9.

— वि, विप्लुष्ट dass. R. Gorr. 2,123,9.

प्लुषि (von प्लुष्) m. *ein best. schädliches Insect*, nach dem Comm. zu Çat. Br. = वक्रतुण्ड, nach Çaṅk. zu Bṛh. Âr. Up. und Mahîdh. = पुत्तिका. द्वाविति प्लुषी इति न्यदृष्टा अलिप्सत Ṛv. 1,191,1. VS. 24,29. Çat. Br. 14,4,1,24.

प्लुष्टाय्, °यते = प्लुष्टं करोति P. 3,1,17, Vârtt. 1. Es ist wohl प्लुषाय् = प्रुषाय् zu lesen.

प्लुषाय् s. u. प्लुष्टाय्.

प्लुस्, प्लुस्यति *brennen* Dhâtup. 26,107, v. l. für प्लुष्; *vertheilen* Vop.

प्लेङ्ख = प्रेङ्ख *schwanker Sitz, Schaukel* TS. 7,5,8,5. TBr. 1,2,6,6.

प्लेव्, प्लेवते *dienen, aufwarten* Dhâtup. 14,38. — Vgl. पेव्, पेव्, सेव्.

प्लोत (wohl = प्रोत) n. *Tuch, Zeug; Binde* Suçr. 1,15,3. 16,7. 42,3. 136,19. 359,8. 2,7,12. 193,20. 269,17. 332,2. 356,1.

प्लोष (von प्लुष्) m. *Brand, Verbrennung* AK. 3,3,9. नगर° Râģa-Tar. 4,316. 318.

प्लोषण (wie eben) adj. *verbrennend, versengend:* मदन° Mâlatîm. 1,1 v. u.

प्सरस् n. etwa *Lieblingsgericht; Schmaus, Genuss;* = रूप Naigh. 3,7. Nur in Verbindung mit महि. कथा राधाम सखाय स्तोमं मित्रस्यार्यम्णः । महि प्सरो वरुणस्य Ṛv. 1,41,7. आ वच्यस्व महि प्सरो वृषेन्दो द्युम्नवत्तमः 9,2,2. महि प्सरः सुकृतं सोम्यं मधु 74,3. (पवस्व) महे सोम प्सरस इन्द्रपानः 96,3. 97,27. देवप्सरस् adj. *für die Götter einen Genuss bildend:* जुषस्व सप्रथस्तमं वचो देवप्सरस्तमम् Ṛv. 1,75,1. इन्दो देवप्सरा असि 9,104,5. 105,5. — Viell. von प्सा; vgl. अप्सरस्.

1. प्सा, प्साति Naigh. 2,14 (गतिकर्मन्). Nir. 5,13. Dhâtup. 24,47. अप्सुस् und अप्सान् Vop. 9,6. *kauen, zerkauen; aufzehren:* यथा वातश्चाग्निश्च वृक्षान्प्सातो वनस्पतीन्, सपत्नान्प्साहि मे पूर्वान् AV. 10,3,14. 5,43. यथा दद्भिः प्सायादेवं तत् Çat. Br. 3,5,4,24. मांसमप्सासीत् Bhaṭṭ. 15,6. प्सात AK. 3,2,60. अज्ञीयं जग्धमिव प्सातमिव Kâṭh. 25,9. एवमेषाऽतिरिक्तया देवतया प्साता भवति Çat. Br. 3,9,3,26. अद्भिः (lies दद्भिः) प्सातम् P. 8,3,37, Vârtt. 2, Sch. Nach Halâj. 2,205 *hungrig.* अप्सानीय Nir. 5,13. — Nebenform von भस्.

— परिणि, प्रणि (Vop. 9,5) P. 8,4,17, Sch.

— सम् *zerkauen, zerbeissen:* संप्साय Çat. Br. 14,8,15,12.

2. प्सा (= 1. प्सा) f. *Essen, Speise* Trik. 3,2,9. *Hunger* Halâj. 2,206.

प्सान (von 1. प्सा) n. *das Essen* H. 424.

प्सु = रूप *Ansehen, Aussehen* Naigh. 3,7. Nur am Ende von compp.; s. अ°, अरुण°, अह्रुत°, ऋत°, प्रुषित°, विश्व°, वृष°. Vielleicht mit 1. पश् zusammenhängend.

प्सुर (von 1. प्सा) f. oder प्सुरस् n. etwa *fruges:* अभि प्सुरः प्रुषायति व्रजं न आ प्रुषायति Ṛv. 10,26,3. — Vgl. im Zend *fshu, fshujant.*

प्स्न्य s. विश्व°.

फ

फ 1) adj. *offenbar* (स्फुट) VIÇVA im ÇKDR. — 2) m. *a)* = यज्ञसाधन (*performance of a mystical rite, by which* Kuvera's *attendants are propitiated* WILS.). — *b) das Anschwellen.* — *c) ein starker Wind* (फ-ञ्कावात) MED. ph. 1. — *d) das Gähnen mit weit geöffnetem Munde* (जृम्भानिष्कार). — *e) Vermehrer* (वर्धक). — *f) Gewinn* (फललाभ) VIÇVA. — 3) n. *a) eine zornige Rede.* — *b) unnützes Sprechen.* — *c) das Blasen, Pusten* MED. — Vgl. विफ, सफ und फा.

फक्क्, फँक्कति *leise auftreten* DHÂTUP. 5,1. *eine vorgefasste Ansicht haben* (vgl. फक्किका) = असद्व्यवहार KAVIKALPADRUMA im ÇKDR. पफक्क P. 8,4,54, Sch. viell. *schwellen:* भरावनमड्वनमड्डगरात्रिफक्कात्फणा: PRATÂPAR. 33, *b*, 9.

फक्क m. *Krüppel* VJUTP. 206.

फक्किका f. 1) *eine vorgefasste Ansicht* (पूर्वपक्ष, चोद्य, देश्य) ÇABDAR. im ÇKDR. Vgl. फक्क्. — 2) Titel eines Commentars zum Tarka-Saṁgraha HALL 69. Verz. d. Oxf. H. No. 591.

फगुल (फल्गुन?) m. N. pr. eines Mannes PRAVARÂDHJ. in Verz. d. B. H. 57, 24.

फञ्जिका (von फञ्जी) f. *Clerodendrum Siphonanthus R. Br.* AK. 2,4, 3,8. *Lipeocercis serrata Trin.* (देवताड); *Alhagi Maurorum Tournef.* (दुरालभा) ÇABDAK. im ÇKDR.

फञ्जिपत्त्रिका f. *eine best. Pflanze.* = आखुपर्णी RATNAM. im ÇKDR. फञ्जिपुत्रिका WILSON nach ders. Aut.

फञ्जिपुत्रिका s. u. dem vorherg. Worte.

फञ्जी f. *Clerodendrum Siphonanthus R. Br.* RATNAM. 37. RÂǴAN. im ÇKDR. SUÇR. 1,219,20. 220,6. 2,249,1. 438,8. — Vgl. ज्ञीर्ण°.

फट् interj. gaṇa चादि zu P. 1,4,57. *krach! patsch!* उपरिप्रुता भङ्गेन हतो ऽसौ फट् VS. 7,3. अश्मानस्तस्यां फट्करिक्रति AV. 4,19,3. फड्ता: (फकृता: geschr.) पिपीलिका: KAUÇ. 116. BHÂG. P. 6,8,8. vor einem Vocal फल् (= फट्) AV. 20,135,3.

फट 1) m. = स्फट *die sogenannte Haube einer Schlange* H. 1315. ǴATÂDH. im ÇKDR. — 2) फटा f. *a)* dass. H. an. 2,95. MED. ṭ. 22. HALÂJ. 3,19. °सहस्रविकट (शेष) MBH. 3,15815. निर्विषेणापि सर्पेण कर्तव्या महती फटा Spr. 1613. फटाटोप ebend. फटाटोपिन् (Aenderung für फटाटोप) 1614. — *b) Zahn* MED. — *c) Betrüger* (फटा!) H. an. — Vgl. फणा.

फडिङ्गा f. *Grille, Heimchen* ÇABDAK. im ÇKDR.

फण्, फँणति (गतौ) NAIGH. 2,14. NIR. 2,28. DHÂTUP. 19,73. पफणतुस् und फेणतुस्, पफणिथ und फेणिथ P. 6,4,125. VOP. 8,52. 127. गुरुतुङ्गे-गिरे फेणुर्बहुधा करिराजसा: *in Bewegung sein* BHAṬṬ. 14,78.

— caus. फाणयति und फण° VOP. 18,24. 1) *springen machen:* घृतं स्वपतीरफाणयत्सुगुंह्वो उपं दाशुषे ṚV. 8,38,13. — 2) फा° *abschäumen, abrahmen, abschöpfen* (निःस्नेह VOP. im DHÂTUP. bei WEST.; dieses wird im ÇKDR. durch अनायासेनोत्पत्ति: *das Entstehen ohne Anstrengung* [vgl. फाण्ट] erklärt): सर्पींषि LÂṬJ. 10,4,10. Vgl. फाणित, फाण्ट, स्राव, स्रावन.

— intens. *springen, hüpfen:* ऋष्या इव पम्फणात: पर्वतानरम्फणात् ÇÂÑKH. ÇR. 8,25,8.

— आ intens. dass.: यथामङ्कास्यन्वापनीफणत् (P. 7,4,65) ṚV. 4,40,4.

— वि caus. s. विफाण्ट.

फण 1) m. etwa *Rahm* oder *Schaum* (vgl. फेण): फणो द्रवंस्तद्द्रवन् TBR. 3,10,1,4. — 2) m. *Nasenflügel* SUÇR. 1,345,12. 15. 364,14. n. oder f. 350,21. — 3) m. f. *die sogenannte Haube einer Schlange* (vgl. फट) AK. 1,2,1,9. 3,4,8,24. H. 1315. HALÂJ. 3,19. प्रकाशयति दोषांस्तु सर्प: फणमिवोच्छ्रितम् MBH. 12,4224. नागफणो HARIV. 14742. विप्रकृत: पन्नग: फणां (v. l. फणं) कुरुते ÇÂK. 158. PAÑKAT. ed. orn. 1, 63. °मण्डल RAGH. 12,98. मणिभि: फणस्थै: 13,12. KUMÂRAS. 6,68. RÂǴA-TAR. 6,365. Spr. 759. PAÑKAT. 198,10. MÂRK. P. 23,69. fg. 131,9. फणासहस्ररचिते (पर्यङ्के नागभूषिते) MBH. 12,1637. वहति भुवनश्रेणीं शेष: फणाफलकस्थितम् Spr. 2763. °मण्डल RAGH. 10,7. °श्रेणीमणीनाम् GÎT. 12,27. BHÂG. P. 3,8,6. 5,24,31. MÂRK. P. 23,94. neutr. nach ḰANDRAGOMIN im ÇKDR. Unbestimmt ob फण oder फणा KUMÂRAS. 3,59. अवाक्फणा adj. ṚT. 1,13, v. l. भोगिन: फणातपत्रस्य तले 18. RÂǴA-TAR. 3,529. उन्नद्धफणा इवाहय: BHÂG. P. 4,11,4. फणाटोपिन् (फणाटोप) Spr. 1614, v. l. — 4) अङ्गुलीफणाहस्तक adj. *bei dem die Finger der Hand in Form eines Klumpens, Ballens gestaltet sind, klumphändig* VJUTP. 204. — फणाहस्त KAUSH. UP. in Ind. St. 1, 398 falsche Lesart für फलहस्त: vgl. 1. 4 in

der Bibl. ind. — Vgl. गो°.

फणाकर् (फणा 3. + 1. कर्) m. *Haubenschlange, Schlange* überh. ÇABDAR. im ÇKDR.

फणागिरि s. फेनगिरि.

फणाधर् (फणा 3. + धर्) m. = फणाकर् ÇABDAR. im ÇKDR. °धर् m. Bein. Çiva's KAVIKALPALATÂ im ÇKDR.

फणाभृत् (फणा + भृत्) m. = फणाकर् H. 1303. HALÂJ. 3,18. शेष° RÂGA-TAR. 3,529. zur Bez. *der Zahl neun* (*acht*) ÇRUT. 41, v. l. (vgl. ARIEL in Journ. asiat. IV sér. XI, 325). Ind. St. 8,393.

फणावत् (von फणा) 1) adj. *mit einer Haube versehen*, von Schlangen MBH. 2,363. PAÑKAT. 184,11 (wo फणावान्निष्क्रम्य zu lesen ist). — 2) m. *Haubenschlange, Schlange* ÇABDAR. im ÇKDR.

फणाकर् (फ° + 1. कर्) m. = फणाकर् ÇABDAR. im ÇKDR.

फणाधर् m. = फणाधर् ÇABDAR. im ÇKDR.

फणाभर् m. dass. HÂR. 13.

फणाभृत् (फणा + भृत्) adj. *eine Haube tragend*, von einer Schlange Spr. 142.

फणावत् m. = फणावत् *Haubenschlange, Schlange* ÇABDAR. im ÇKDR.

फणिका (von फणा) f. *Ficus oppositifolia* NIGH. PR. — Vgl. गो° unter गोफणा.

फणिकाट s. u. फणिकार् 2.

फणिकार् m. 1) nach WEBER Bein. Piñgala's BHATTOTP. zu VARÂH. BRH. S. in Ind. St. 8,157. 165. fg. 392. Man hätte फणाकर् oder फणाकार् erwartet, was den andern Beinamen des Mannes, nämlich नागराज und भुजंगेश entsprechen würde. — 2) N. pr. eines Volkes VARÂH. BRH. S. 14, 12 (v. l. कर्णिकार्).

फणिकेश्वर् (फणिका + ई°) m. N. pr. eines der acht Vîtarâga bei den Buddhisten WILSON, Sel. Works II, 32. — Vgl. फणीन्द्रेश्वर्.

फणिकेसर् (फणिन् + के°) n. = नागकेसर् *Mesua Roxburghii Wight.* RÂGAN. im ÇKDR.

फणिखेल m. *Wachtel* TRIK. 2,5,29. Nach den Corrigg. Druckfehler für फालखेला.

फणिज्ञा (फणिन् + ज्ञा) f. *eine best. Pflanze*, = mahratt. कारसी NIGH. PR.

फणिजिह्वा (फणिन् + जि°) f. N. zweier Pflanzen: 1) = महाशतावरी. — 2) = महासमङ्गा *Sida cordifolia* RÂGAN. im ÇKDR.

फणिजिह्विका f. dass. und ausserdem *Emblica officinalis* NIGH. PR.

फणिज्झक m. *Majoran* und *eine ähnliche Pflanze* AK. 2,4,2,59. H. an. 4,19. 26. RATNAM. 105. fg. (जुद्रपात्रा und गन्धपात्रा). SUÇR. 1,138,16. फणिज्झक 2,325,8. — Vgl. गन्ध°.

फणितल्पग (फणिन्-तल्प + 1. ग) m. Bein. Vishṇu's (*der auf einem aus einer Schlange bestehenden Bette ruht*) ÇABDÂRTHAK. bei WILSON.

फणिन् (von फणा oder फणा) m. 1) *Haubenschlange, Schlange* überh. AK. 1,2,1,8. SUÇR. 2,264,4. 17. ṚT. 1,13. 19. RAGH. 16,17. KUMÂRAS. 2, 21. Spr. 64. 142. 2210. 2763, v. l. 4142. KATHÂS. 22,208. MÂRK. P. 23, 67. PAÑKAT. 198,9. H. 48. फणिपति Spr. 598. 2731. फणिकन्या RÂGA-TAR. 1,111. — 2) Bein. Râhu's Ind. St. 2,261. — 3) Bein. Patañgali's Verz. d. Oxf. H. 176,a,15. फणिभाषितभाष्याब्धि 177,a,16 (Verz. d. B. H. No. 764). फणिभाष्याब्धि 178,a,13; vgl. 2. कारक am Ende, und फणीश. — 4) *ein best. Kraut*, = सर्पिणी RÂGAN. im ÇKDR.

फणिप्रिय (फणिन् + प्रिय) m. *Wind* (*der Schlangen Freund*) ÇABDAR. im ÇKDR.

फणिफेण m. = अहिफेण *Opium* RATNÂV. im ÇKDR.

फणिभाण्डिका f. = फणिका NIGH. PR.

फणिभुज् (फणिन् + भुज्) m. *Pfau* (*Schlangenverzehrer*) RÂGA-TAR. 1,310.

फणिमुख (फणिन् + मुख) n. *Schlangengesicht*, Bez. *einer Art von Spaten, dessen sich Diebe bedienen*, DAÇAK. 71,1.

फणिलता (फणिन् + ल°) f. = नागवल्ली *Betelpfeffer* H. 1155, Sch. NIGH. PR.

फणिवल्ली (फणिन् + व°) f. dass. RÂGAN. im ÇKDR.

फणिह्ली (फणिन् + ह्°) f. = गन्धनाकुली *die Pflanze, mit welcher der Ichneumon sich vom Schlangenbiss heilen soll*, RÂGAN. im ÇKDR. NIGH. PR.

फणिह्त् (फणिन् + ह्त्) f. *eine best. Pflanze*, = जुद्रा दुरालभा RÂGAN. im ÇKDR.

फणी f. N. pr. eines Flusses Verz. d. Oxf. H. 189,b,1 v. u.

फणीन्द्र (फणिन् + इन्द्र) m. 1) Bein. *des Schlangendämons* Çesha MBH. 1,1117. — 2) Bein. Patañgali's (vgl. फणिन् 3.) Verz. d. B. H. No. 721. 877.

फणीन्द्रेश्वर् (फ° + ईश्वर्) m. N. pr. eines der acht Vîtarâga bei den Buddhisten WILSON, Sel. Works II, 18. — Vgl. फणिकेश्वर्.

फणीय (von फणिन्) = पद्मकाष्ठ *Cerasus Puddum* (पद्म) *Wall.* NIGH. PR.

फणीश (फणिन् + ईश) m. Bein. Patañgali's (vgl. फणिन् 3.) Verz. d. Oxf. H. 165,a,3.

फणीश्वर् (फणिन् + ई°) m. 1) Bein. *des Schlangendämons* Çesha ÇABDAR. im ÇKDR. — 2) Bein. Patañgali's Verz. d. Oxf. H. 188,a,4.

फण्डे m. = फाण्ड *Bauch* UGGVAL. zu UṆÂDIS. 1,113.

फत् interj. फत्वार्तुम् PAÑKAT. ed. orn. 31,15 wohl nur Druckfehler für फूत्कर्तुम्.

फतिह्शाह् = فتح شاه Verz. d. B. H. No. 566 (Verz. d. Oxf. H. 147,a,29). फतिह्भूपति Verz. d. Oxf. H. 147,a,38.

फतेपुर् n. N. pr. einer *Stadt* KSHITIÇ. 12,6.

फत्कारिन् (फत् + का°) m. *Vogel* ÇABDAK. im ÇKDR.

फर् nach SÂJ. so v. a. पर् *füllen*, intens.: वायुर्न पर्फरत्त्वयद्रयीणाम् ṚV. 10,106,7.

फर् n. = फलक *Schild* BHAR. zu AK. 2,8,2,58. ÇKDR. VJUTP. 140.

फर्ह्ष N. pr. einer Localität Verz. d. Oxf. H. 340,a,3.

फरुवक n. = पूगपात्र HÂR. 137. *Betelbüchse* WILSON.

फरेन्द्र m. *Pandanus odoratissimus* NIGH. PR.

फर्फराय्, °यते *sich heftig hinundherbewegen*, von der Çapharî Spr. 19.

फर्फरीक UṆÂDIS. 4,20. 1) m. *die ausgestreckte Hand* H. an. 4,22. fg. MED. k. 200. — 2) f. ई a) *Schuh.* — b) = मृदन UṆÂDIVR. im SAṀKSHIPTAS. ÇKDR. — 3) n. a) *Milde* (मार्दव) H. an. MED. — b) *ein junger Schoss* UGGVAL.; vgl. पर्फरीक.

फर्व्, फर्वति = गच्छति MAHÎDH. zu VS. 12,71.

फर्वर् in der Stelle: उष्टारेव फर्वरेषु श्रयेथे ṚV. 10,106,2. nach SÂJ. so v. a. पूरयितार्; vgl. फर्.

फर्वी s. प्र°.

1. फल्, फलति; पफाल, फेलतुस्, फेलिथ P. 6,4,122. Vop. 8,52. 71. 1) *bersten, entzweispringen* (vgl. स्फुट्) Dhâtup. 15, 9. शतधास्य फलेन्मूर्धा MBh. 3,16564. 7,6265. Daç. 2,21. 28. हृदयम् R. 2,61,9. 6,78,23. मुष्कमेढ्रनवस्तिभिः। फलद्भिरिव Suçr. 2, 529, 6. तस्य मूर्धानमासाद्य पफालासिवरो हि सः MBh. 3,1603. Mârk. P. 83,7. नभः पफालेव MBh. 8, 4944. 13,7472. — 2) *zurückprallen, zurückstrahlen:* एवमेव खलु महदभिचारातिक्रमः कार्त्स्न्येनात्मने फलति Bhâg. P. 5,9,20. भासः Kir. 5,38. — फुल्ल s. besonders.

— intens. पम्फुल्यते, पम्फुलीति, पम्फुल्ति P. 7,4,87. 88. Vop. 20,10.

— उद् simpl. s. उत्फाल, उत्फुल्ल. — caus. *aufreissen, aufsperren* (die Augen): उत्फाल्य विपुले नेत्रे MBh. 1.5977. 2,2392. 5, 5817.

— प्रोद् s. प्रोत्फुल्ल.

— नि s. निफालन (fehlerhaft für निभालन).

— प्र s. प्रफुल्त. प्रफुल्ति. प्रफुल्ल.

— प्रति *zurückprallen, zurückstrahlen:* कन्दुका भित्तिनिक्षिप्त इव प्रतिफलन्मुहुः Spr. 3863. ग्रीष्मे हि सिताताम्रर्ककराः प्रतिफलिता जललेनाभान्ति H. 101, Sch. मेघप्रतिफलिता हि सूर्यरश्मयो धनुराकारेण दृश्यन्ते Kshîrasvâmin beim Schol. zu H. 179. Çiç. 4, 67. 9, 37. Naish. 4, 18. मोहातीतो विशुद्धो मुनिभिरभिहितो मोहसंक्रान्तमूर्तिः साक्षी स्वान्ते तदन्धे प्रतिफलितवपुरित्यादि मुक्तिवादगादाधरी॥ ÇKDr. u. प्रतिफलित. — Vgl. प्रतिफल fgg.

— वि *bersten, entzweispringen:* नभश्च विपफाल ह MBh. 12, 13280.

— सम् s. संफुल्ल.

2. फल् (von फल), फलति *Früchte bringen, — geben, reifen, Folge haben, in Erfüllung gehen* Dhâtup. 15,23. द्रुमाः फलन्ति Hariv. 12799. परोपकाराय फलन्ति द्रुमाः Spr. 1734. 921. Bhaṭṭ. 3,42. यथा च वेणुः कदली नलो वा फलत्यभावाय न भूतये ऽत्मनः Draup. 5,9. अर्थिनो प्रार्थिताः पूर्वं (कल्पद्रुमाः) फलन्त्यन्ये (सन्तः) स्वयं यतः Spr. 3883. 3768. फलति दानमकीर्तिकृत्ः Râǵa-Tar. 4,234. शरत्येव फलत्याशु शालिः Spr. 3000. बीजानि 929. पुण्यबीजम् Kathâs. 27,121. नद्यः समुद्रा गिरयः सवनस्पतिवीरुधः। फलन्त्योषधयः सर्वाः काममन्वृतु तत्र वै॥ Bhâg. P. 1, 10, 5. नाधर्मश्चरितो लोके सद्यः फलति गौरिव Spr. 1529. व्यवसायं विना कर्म (*das Schicksal*) न फलति Pańćat. 133,17. फलिष्यति न ते विद्या MBh. 1, 3275. 12, 12359. स्वकृतं कर्म 3, 12635. 13, 304. Spr. 1932. Vop. 2, 47. एवं कुकर्म सर्वस्य फलत्यात्मनि सर्वदा Kathâs. 17,148. MBh. 5,1700. Hariv. 965. ad Megh. 18. धातुः फलति लावण्यनिर्माणं तदिदं त्वयि Kathâs. 30, 34. खलः करोति दुर्वृत्तं नूनं फलति साधुषु so v. a. *Gute müssen es büssen* Spr. 799. अमोघं हि महर्षीणां वीर्यं फलति तत्क्षणम् Kathâs. 32, 103. नैवाकृतिः फलति नैव कुलं न शीलम् Spr. 1648. नीतिः 2301. अन्यथा विरुद्धं ते फलिष्यति Hit. 58,18. फलिष्यन्ति ध्रुवं तानि (निमित्तानि) रावणस्य निबर्हणात् *werden in Erfüllung gehen* R. 6,74,31. वेदोक्तमायुर्मर्त्यानामाशिषश्चैव कर्मणाम्। फलन्त्यनुयुगं लोके प्रभावश्च शरीरिणाम्॥ M. 1, 84. यदा न फेलुः क्षणदाचराणां मनोरथाः Bhaṭṭ. 14,113. Mit dem instr. der Frucht: नानाफलैः फलति कल्पलतेव भूमिः Spr. 2602. mit dem acc.: काङ्क्षितानि फलन्ति स्म ते द्रुमाः Hariv. 8253. सर्वकामान्फलन्ति (नगाः) R. 4, 44, 94. 97. 100. fg. Spr. 2154. 2755. Kathâs. 27, 122. सेयं नीतिमहावल्ली किं नाम न फलेत्फलम् 33,85. Bhaṭṭ. 12, 66. med. mit einem acc.: आचारः फलते धर्ममाचारः फलते धनम् MBh. 5,3887. फलित (adj. von फल und partic. von फल्) gaṇa तारकादि zu P. 5,2,36. Vop. 7, 80. *Früchte tragend, mit Früchten versehen:* वनस्पति MBh. 1,5884. लता 3,10042. 5, 1147 (st. dessen फलवत् 1,5608. 12,5277,). Spr. 3706. Ragh. 13,53. Kathâs. 42,5. *was Früchte gebracht hat, Erfolg gehabt hat:* व्रत 3,23. 21, 101. अश्रकृता व्यापदिहापि फलिता मम 29, 109. कार्य Spr. 2430. तव सुनीतिः Daçak. in Benf. Chr. 190,1. कामाः *in Erfüllung gegangen* Ragh. 13,59. तदुत्पत्तिफलितस्वमनोरथ Kathâs. 42, 71. शांभवं वाक्यम् 46, 54. एवं च सूत्रं न कार्यमिति फलितम् so v. a. *dieses ergiebt sich als Folge davon* Pat. zu P. 4,3,133. एवं चात्र शास्त्रे समासादिसंज्ञारहितत्वं गुणवचनत्वं फलितम् P. 1,4,1, Vârtt. 6, Sch. फलितम् impers.: फलितं वृत्तैस्तत्क्षणारोपितैः *die Bäume trugen Früchte* Râǵa-Tar. 2, 15. फलितं तावदस्माकं कपटप्रबन्धेन Hit. 21, 13. Koll. zu M. 1, 4. फलिता adj. f. *menstruirend* Nigh. Pr. — Statt स फलयन् Râǵa-Tar. 2,142 ist mit der Calc. Ausg. सफलयन् zu schreiben.

— वि *Früchte ansetzen, zur Reife gelangen:* भव्यमुख्याः समारम्भाः प्रत्यवेक्ष्यानिरत्ययाः। गर्भशालिसधर्माणस्तस्य गूढं विपेचिरे (विपेचिरे Stenzler) ॥ Ragh. ed. Calc. 17,52.

3. फल्, फलति v. l. für पल् *gehen, sich bewegen* Kavikalp. im ÇKDr.

फल n. AK. 3,6,3,23. m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2, 4, 31. Trik. 3, 5, 14. m. f. n. 22. 1) n. *Frucht, insbes. Baumfrucht, fructus* AK. 2, 4, 1, 15. 19. 2, 47. 5, 35. 3, 4, 26, 203. H. 1130. an. 2, 493. Medin. 33. Vaiǵ. beim Schol. zu Kir. 4, 21. ṚV. 3,45,4. 10,146,5. यदि वृक्षादभ्यपप्तत्फलं तत् AV. 6,124,2. VS. 10, 13. Ait. Br. 7, 30. TS. 7,3,14,1. Çat. Br. 13, 4,4,8. 14,9,4,1. Kauç. 21. 30. 33. MBh. 3, 2534. 2816. R. 1, 9, 5. Suçr. 1,158,8. 15. 209,3. Spr. 1930. 1931. 1934. 3887. Ragh. 1,49. Vet. in LA. 2,5. fg. ओषध्यः फलपाकान्ता बहुपुष्पफलोपगाः M. 1, 46. Halâj. 2, 25. परिणत° Megh. 18. °परिणति 24. °पातन M. 5, 130. कालेपच्यमाना म हते फलाय वसुंधरा काल इवोपसर्पिता Çâk. 151. मूलफल n. sg. M. 3,267. 4,29. 247. 8, 339. फलमूल n. sg. 12, 67. R. 1, 46, 10. du. M. 10, 87. pl. MBh. 3,2307. फलमूलार्थम् Kathâs. 9,62. पुष्पफलम् Spr. 3049. पुष्पमूलफल pl. M. 5, 10. 157. 6, 13. 21. 8, 289. 11, 165. sg. 7, 131. शाकमूलफल pl. 5,119. 6,15. 8,331. sg. 6,5. दाडिम° Kern Spr. 1109. आत्मापराधवृक्षस्य फलान्येतानि देहिनाम् 2644. उदेति पूर्वं कुसुमं ततः फलम् Çâk. 189. फलेन फलमादिशेत् *mit der Frucht weise man auf die Frucht hin* so v. a. *mit einer Gabe, die man reicht, spiele man auf eine Gegengabe an*, Spr. 2632. fg. Am Ende eines adj. comp. wann ई und wann आ P. 4, 1, 64 nebst Vârttika 2—4. Vop. 4, 15. बहुमूलफला MBh. 3, 8309. Râǵa-Tar. 4,295. Vet. in LA. 35, 19. — 2) n. *Erfolg, Ergebniss, Wirkung, Vortheil* oder *Nachtheil, Gewinn* oder *Verlust, Vergeltung, Belohnung* oder *Strafe* AK. 2,8,1,29. 2,9,80. 3,4,9,11. 26,203. Trik. 3,3,400. H. 869. 1446. H. an. Med. Halâj. 1, 118. 4,92. Vaiǵ. a. a. O. = लाभ, निष्पत्ति, योग, धन). यथा कुर्वन्ति स उपायो यन्निष्पादयन्ति तत्फलम् Suçr. 1, 182, 2. फलयुक्तानि कर्माणि Kâtj. Çr. 1,1,2. 2, 4. 10. 6, 9. 10, 8, 12. दृष्ट° *dessen Wirkung erprobt ist* Suçr. 2,189,16. कस्येदं कर्मणः फलम् MBh. 3,2552. R. 1,74,11. त्यक्त्वा कर्मफलासङ्गम् Bhag. 4,20. फलानुमेयाः प्रारम्भाः Ragh. 1, 20. विलम्बितफलैः — मनोरथैः 33. शान्तमिदमाश्रमपदं स्फुरति च बाहुः कुतः फलमिहास्य Çâk. 15. कृषि° Megh 16. न

वेदफलमश्नुते M. 1.109. 2,160. न वै सत्यस्य ज्ञातस्य न लभन्ते फलं क्वचित् 9,49. 161. क्रिया° P. 1,3,72. (कार्याणि) अफलानि, समव्ययफलानि Spr.3538. धर्मस्य, विभवस्य 1933. अग्निहोत्रफला वेदाः शीलवृत्तिफलं श्रुतम्। रतिपुत्रफला दारा दत्तभुक्तफलं धनम्॥ 20. Ragh. 1,29. प्रागुरुणां प्रकामविस्तारफलं ब्रिया: 2,11. Çâk. 23,1. सिद्धे कार्ये समं फलम् Spr. 1364. पुण्य° M. 3,95. दानस्य 7,86. Hariv. 12590. R. 1,62,27. यदुत्तिष्ठ-ति वर्णेभ्यो नृपाणां तपि तत्फलम् Çâk. 46. फलमस्योपहासस्य सद्यः प्राप्स्यसि Ragh. 12,37. स्वर्गोरूपफलानि Vid. 153. न चान्यो देवतां काङ्क्षि स-र्वकामफलामपि MBh. 13,829. Ragh. 12,6. Kumâras. 5,1. Spr. 403. Prab. 30,15. ईश्वरा भूरिदत्त्येण यच्छन्ते फलं किल। दरिद्रस्तच्च काकिण्या प्राप्नुयात् so v. a. Genuss Spr. 437. यावच्छ्रूयं विनयेतु तावत्स्यात्तत्त्रिणः फलम् Ersatz Jâgn. 2,161. — 3) bei den Mathematikern das Ergebniss einer Rechnung, Product u. s. w.; Quotient Sûrjas. 1,61. 2,32. 42. 3,29. 4,13. 26. 9,10. result (from base-sine or perp. sine) 2,39. 40. 41. 44. 46. corrective equation 2,44. 48. 56. 3,20. 4,8. 15. produce of the argument प्रमाण) Colebr. Alg. 33. the area or superficial content 70. स्फुट°, अस्फुट°, स्थूल° ebend. — 4) Zinsen Colebr. Alg. 39. — 5) n. = जातीफल Muskatnuss Trik. 3,3,400. H. an. Med. = त्रिफला die drei Myrobalanen H. an. Med. = कक्कोल diess. m. Wrightia antidysenterica R. Br. (कुटज) Çabdar. im ÇKDr. — Suçr. 1,221,4. — 6) n. du. die Hoden Suçr. 2,112,9. Hariv. 12363. (पितृदेवाः) अफलान्भुञ्जते मेषान् फलै-स्तेषामयोजयन् (इन्द्रम्) R. 1,49,11. — 7) n. Klinge: सु° (निस्त्रिंश) MBh. 4,1364. खड्ग° AK. 3,4,25,188. Trik. 3,3,361. छुरिका° H. an. 3,147. कुरिका° Med. ई. 25. — 8) n. = फलक Brett (s. शारि°); = फलक Schild AK. 2,8,2,58. Trik. H. an. — 9) n. Pfeilspitze Trik. H. ç. 150. H. an. Çabdar. im ÇKDr. — 10) Auge auf einem Würfel MBh. 4,24. — 11) n. = फाल Pflugschar H. 891. अथो फलम् (v. l. कूलम्)। निरोषं कूटकम् AK. 2,9,13. — 12) n. die monatliche Reinigung der Frauen (vgl. पुष्प und नवफलिका) Çabdar. im ÇKDr. — 13) n. Gabe Dhar. im ÇKDr. — 14) f. आ ein best. Strauch, = किङ्किणिका Râgan. im ÇKDr. — 15) f. ई = फलिनी, प्रियङ्गु eine best. wohlriechende Pflanze AK. 2,4,2,36. H. an. Med. — 16) f. ई = फलिन् ein best. Fisch Çabdam. im ÇKDr. — 17) फल und फली (vgl. फलीकृ) in Verbindung mit कृ, भू und अस् gaṇa ऊर्यादि zu P. 1,4,61. — Wenn फल auf 1. फल् zurückgeht, dann bezeichnete das Wort ursprünglich die geborstene d. i. reife Frucht. — Vgl. अ°, अंश्रुमत्फला, अग्निफला, निष्फल, पुण्य°, पुरः°, वि°, शारि°, स°, सु°.

फलक m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2,4,31. Siddh. K. 249, a, 1. 1) am Ende eines adj. comp. (f. फलिका) = फल a) Erfolg, Vortheil, Gewinn: ब्रह्मप्राप्तिफलकत्वात् Kull. zu M. 2. 146. — b) die monatliche Reinigung; s. नवफलिका. — 2) n. Brett, Latte, Blatt (vgl. फलक्क): अधिषवणे Ait. Br. 7,30. Çat. Br. 3,4,5,22. प्रउगे 3,4,3. द्वार° Çâṅkh. Gṛhj. 3,3. Çat. Br. 13,4,3,1. Kâtj. Çr. 20,2,20. Pañkav. Br. 17,1,14. प्रेङ्ख° Çâṅkh. Çr. 17,1,2. विपश्च फलकास्तीर्णा: Ind. St. 1,33. 44. नौः फलकास्तीर्णा Suçr. 1,341,18. आसीत गुरुणा सार्धं शिलाफलकनौषु च M. 2,204. शाल्मलीफलके श्लक्ष्णे नेनिज्यान्नेजकः शनैः 8,396. Râga-Tar. 1,317. दारु° Kull. zu M. 3,226. (ब्रा) समुद्रे यानभङ्गनिमग्नायाः फलकासादनम् Ratnâv. 4,5. Brettchen Suçr. 1,136, 19. स्फाटिकफलका काञ्चनी वासयष्टिः (für Pfauen; Fuss nach Schütz) Megh. 77. Siddh. Çir. 11,2. 18. °यन्त्र 16. so v. a. Schachbrett (vgl. शारिफलक, Spr. 2294. = चित्रफलक Mṛkkh. 59,9. लिपि° Schreibtafel Lalit. ed. Calc. 143,11. Vjutp. 137. पाण्डुलेख्येन (v. l. °लेखेन) फलके भूमौ वा प्रथमं लिखेत्। ऊनाधिकं (v. l. न्यूनाधिकं) तु संशोध्यं (lies संशोध्य) पश्चात्पत्त्रे निवेशयेत्॥ Vjâsa im Vjavahârat. ÇKDr.; vgl. u. पाण्डुलेख. Sûrjas. 6,12. फलक heisst auch das Gestell für die Binde des buddh. Geistlichen Vjutp. 213. फणा° die Platte der Haube einer Schlange Spr. 2763. Häufig von breiten, platten Knochen (m. = अस्थिखण्ड Gadâdh. im ÇKDr.) gebraucht: अंस° Schulterblatt Çat. Br. 10, 2, 6, 14. Suçr. 1,345,8. 346,14. कपोल° (am Ende eines adj. comp. f. आ) Çiç. 9, 37. Spr. 1235. ललाट° Mârk. P. 87,5. Verz. d. Oxf. H. 248,a,26. Vgl. ऊरु°, जानु°, श्रोणि°. Handfläche Çat. Br. 12,2,4,7. die Hinterbacken Çabdârthak. bei Wilson. — 3) m. n. Schild AK. 2,8,2,58. H. 783. Halâj. 2,305. सव्ये सफलके MBh. 10,377. फलकानि neben चर्माणि 12, 3690. मेघप्रकाश R. 2,93,12 (102,14 Gorr.). Spr. 2032. °पाणि AK. 2,8, 2,39. Trik. 3,3,239. — 4) n. ein best. Gefäss Suçr. 1,171,19. — 5) ein best. Kleiderstoff: चर्मचीवरकुशमुञ्जफलकवासम् adj. Hâr. bei Kull. zu M. 6,6. Hariv. 14304. फलकपरिधान (so ist zu lesen) MBh. 12, 11276. — 6) Pfeilspitze: कार्याकार°, अग्निदीप्त° Kull. zu M. 7, 90. — 7) n. Samenkapsel der Lotusblüthe Çiç. 9,47. — 8) m. Mesua Roxburghii Wight. Çabdak. im ÇKDr. — 9) f. आ v. l. für कूलका gaṇa प्रेक्षादि zu P. 4,2,80. — फलक in der Bed. Brett, Platte von 1. फल्, also urspr. ein abgespaltenes Stück.

फलकक्ष (फल + कक्ष) m. N. pr. eines Jaksha MBh. 2,397.

फलकण्टका (फल + कण्टक) f. Asclepias echinata Roxb. Nigh. Pr.

फलकपुर (फ° + पुर) n. N. pr. einer Stadt bei den östlichen Völkern P. 6,2,101. — Vgl. फलपुर.

फलकसक्थ (फ° + सक्थि) n. bretterähnliche Schenkel P. 5,4, 98, Sch. Vop. 6,43.

फलकावन n. N. pr. eines Waldes Verz. d. Oxf. H. 46,b,N. 3. — Vgl. फलकीवन.

फलकिन् (von फलक) 1) adj. mit einem Brette —, mit einem Schilde versehen Med. n. 197. adj. von फलका (v. l. für कूलका) gaṇa प्रेक्षादि zu P. 4,2,80. — 2) m. a) eine hölzerne Bank: फलकी कूर्चं वाप्यथ वा वृषी MBh. 5,1196. — b) ein best. Fisch, = चित्रफली oder °फलिन् Trik. 1,2,17. Hâr. 188. Med.; vgl. फलकिन्.

फलकीवन n. N. pr. eines Waldes MBh. 3,6056. — Vgl. फलकावन.

फलकृष्ण m. = कृष्णपाकफल Carissa Carandas Lin. oder Flacourtia cataphracta Roxb. Çabdak. im ÇKDr.

फलकेशर (फल + के°) m. Kokosnusspalme Gaṭâdh. im ÇKDr.

फलकोश (फल + कोश) m. Hodensack Suçr. 1,94,1. 289,13. 14 (du.). 290,3. फलकोशक m. dass. Trik. 2,6,24.

फलखेल s. फालखेल.

फलग्रह (फल + ग्रह) 1) adj. Nutzen —, Vortheil von Etwas ziehend: क्लेशभागी भविष्यन्ति दैत्या यूयं फलग्रहाः Bhâg. P. 8,6,23. — 2) m. das Ziehen eines Nutzens, eines Vortheils Çatr. 2,383.

फलग्रहि (फल + ग्र°) adj. = फलेग्रहि Bhar. zu AK. 2,4,1,6. ÇKDr. fruchtansetzend, fruchtbar TS. 5,1,1,4. 2,5,6. Ait. Br. 7,15. Kâth. 19,1. 23,4.

फलग्रहिष्णु (फल + ग्र°) adj. dass. Çâṅkh. Çr. 17,1,18.

फलग्राहिन् (फल + ग्रा°) m. *Baum* (eig. *Fruchtbaum*) Dhar. im ÇKDr.

फलघृत (फल + घृत) n. N. *eines aus zahlreichen Stoffen zusammengesetzten Aphrodisiacums für Männer, dessen Erfindung dem* Bharadvâǵa *zugeschrieben wird*, Çârṅg. Saṁh. 2,9,15. desgl. *einer wirksamen Arzenei gegen Uteruskrankheiten* ebend. 17.

फलचमस (फल + च°) m. *ein Becher, der anstatt mit* Soma *mit zerstampften Feigen und jungen Blättern, zu denen man saure Milch gethan hat, gefüllt ist.* Schol. zu Kâtj. Çr. 10,9.31.32. *saure Milch mit pulverisirter Feigenbaumrinde* Çabdârthak. im ÇKDr.

फलचारक (फल + चा°) m. *Fruchtvertheiler* (ein best. Amt in einem buddh. Kloster) Vjutp. 210.

फलचोरक (फल + चो°) m. *ein best. Parfum* Râǵan. im ÇKDr. Nigh. Pr.

फलच्छदन (फल + छ°) n. *Bretterhaus* Vjutp. 131.

फलज्जलवासुदेव (viell. फलत्, partic. praes. von फल्, - जल + वासु°) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124,*a*.

फलत्रय (फल + त्रय) n. *die drei Früchte: a) die drei Myrobalanen; b) Weintrauben, so wie die Früchte von Grewia asiatica Lin.* (oder *Xylocarpus granatum Koen.*) *und Gmelina arborea Roxb.* Çabdar. im ÇKDr.

फलत्रिक (फल + त्रिक) n. *die drei Myrobalanen* AK. 2,9,112.

फलद (फल + 1. द) 1) adj. f. श्रा *a) fruchttragend:* वृत्त M. 11,142. — *b) Vortheil —, Gewinn bringend, den Lohn für Etwas gebend, vergeltend:* त्रिभुवनाधीशाः फलदाः फलमिच्छताम् Bhâg. P. 9,21,15. सकृदेव हि सा (मोहनी नाम विद्या) तस्य फलदा न पुनः पुनः Kathâs. 46,111. विशिष्टफलदा कन्या VP. im ÇKDr. स्वर्गग्रामकुटीनिवास° *zum Lohn gebend* Spr. 664. धर्मार्थकाममोक्षाणां फलदे पुरुषोत्तमे Brahma-P. in LA. 49,4. — 2) m. *Baum* (eig. *Fruchtbaum*) H. 1114. Dhar. im ÇKDr.

फलपत्रक n. = ग्रन्नपत्रफल Râǵan. im ÇKDr.; vgl. फलान्नपत्रक.

फलपाक (फल + पाक) m. 1) *das Reifen der Früchte;* °पाकान्ता adj. f.: ग्रोषधि M. 1,46. AK. 2,4,1,6. °पाकावसाना dass. Halâj. 2,25. °पाकावसानिका H. 1117. °पाकनिष्ठा Suçr. 1,4,18. °पाकशुष् P. 4,3,166, Vârtt. 1. — 2) *Carissa Carandas Lin.* oder *Flacourtia cataphracta Roxb.* Bhar. zu AK. 2,4,2,18. ÇKDr. Çabdar. im ÇKDr.; vgl. पाकफल und कृतपाकफल.

फलपाकिन् (von फलपाक) m. *Thespesia populneoides Wall.* Ratnam. 79.

फलपादप (फल + पा°) m. *Fruchtbaum* R. Gorr. 2,50,9.

फलपुच्छ (फल + पुच्छ) m. *ein best. Knollengewächs*, = वराण्डालु Trik. 2,4,34.

फलपुर (फल + पुर) n. *N. pr. einer Stadt* Râǵa-Tar. 4,184. 672. 5,99. — Vgl. फलकपुर.

फलपुष्पा (फल + पुष्प) f. *Ipomoea Turpethum R. Br.* Nigh. Pr. = पिण्डखर्जूरी Râǵan. im ÇKDr.

फलपुष्पी (wie eben) f. dass. Nigh. Pr.

फलपूर (फल + पूर) m. *Citronenbaum* (*voller Kerne*, also urspr. *die Frucht*) AK. 2,4,2,59. °पूरक dass. Ratnam. 66. Bhâvapr. im ÇKDr. — Vgl. बीजपूर, °पूरक.

फलप्रद adj. = फलद. सर्व° Bhâg. P. 10,11,10.

फलप्रिया (फल + प्रि°) f. *eine best. wohlriechende Pflanze*, = प्रियङ्गु Râǵan. im ÇKDr.

फलबन्धिन् (फल + ब°) adj. *Früchte ansetzend:* वृत्त Ragh. 13,50.

फलबन्ध्य (फल + ब°) adj. *der Früchte ermangelnd, keine Früchte tragend* H. 1116. — Vgl. फलावन्ध्य.

फलभाग (फल + भाग) m. 1) *Antheil am Ergebniss, am Vortheil, am Gewinn* Bhâg. P. 8,7,1. — 2) Titel eines astrologischen Werkes Mack. Coll. 1,127.

फलभागिन् (फल + भा°) adj. *Antheil am Gewinn —, am Lohn habend, des Lohnes theilhaftig* M. 3,148. Spr. 1867.

फलभाज् (फल + भाज्) adj. *der Früchte —, des Lohnes theilhaftig* MBh. 13,4260. Tithjâdit. im ÇKDr.

फलभूति (फल + भू°) m. N. pr. eines Brahmanen Kathâs. 20,35.

फलभूमि (फल + भू°) f. *das Land der Vergeltung:* ग्रन्यस्यैवास्य लोकस्य फलभूमिं कर्मणाम् । पुरोगैर्नैर्विमानस्य केतुमात्रं त्वयीक्षयम् ॥ Kathâs. 21,132. कर्मभूम्यः, फलभूमयः H. 946.

फलभृत् (फल + भृत्) adj. *Früchte tragend:* सरस° (शाखा) Spr. 665.

फलमत्स्या f. *die Aloepflanze* Nigh. Pr.

फलमुख्या (फल + मु°) f. *eine best. Pflanze*, = ग्रजमोदा Râǵan. im ÇKDr.

फलमुद्गरिका (von फल + मुद्गर) f. *eine Art Dattelbaum* (पिण्डखर्जूर) Çabdam. im ÇKDr.

फलमूलिन् (von फल + मूल) adj. (essbare) *Früchte und Wurzeln habend:* ग्रोषध्यः Mârk. P. 48,27.

फलय (?) m. N. pr. eines Berges Verz. d. Oxf. H. 148,*a*,29.

फलराजन् (फल + रा°) m. *Wassermelone* (*der Fürst unter den Früchten*) Nigh. Pr.

फलवत् (von फल) 1) adj. *a) fruchttragend, fruchtbar, mit Früchten beladen* AK. 2,4,1,7. H. 1115, fg. Halâj. 2,23. AV. 19,31,3. VS. 22, 22. वृत्त Çâṅkh. Gṛhj. 1,15. M. 1,47. N. 20,4. MBh. 1,5608 = 12,5277. Ragh. 4,44. शाखा Âçv. Gṛhj. 2,6. Gobh. 3,9,4. क्षिति Ragh. 9,4. देश MBh. 13,6307. — *b) erfolgreich, Nutzen —, Vortheil —, Gewinn bringend:* ग्रताः फलवतीं चुवं दत्त AV. 7,50,9. क्रिया Spr. 1528. Davon nom. abstr. फलवत्त्व n. Çaṅk. zu Khând. Up. S. 44. Sâh. D. 1,5. — *c) Nutzen —, Vortheil habend* Vop. 23,58. — 2) f. ई nach dem Schol. = प्रियङ्गु (vgl. फलिनी) *eine best. Pflanze* Shadv. Br. 5,2 bei Weber, Omina 313.

फलवर्ति (फल + व°) f. *Stuhlzäpfchen* Çârṅg. Saṁh. 3,7,7.9.

फलवर्तुल (फल + व°) n. *Wassermelone* Râǵan. im ÇKDr. *Gardenia latifolia Roxb.* (wohl m.) Nigh. Pr.

फलविक्रयिन् (फल + वि°) m. *Fruchthändler;* f. °यिणी Bhâg. P. 10,11,11.

फलवृत्त (फल + वृत्त) m. *Fruchtbaum* Vjutp. 103.

फलवृत्तक (फल + वृ°) m. *Brodfruchtbaum* Râǵan. im ÇKDr.

फलशाडव (फल + शा°) m. *Granatbaum* Trik. 2,4,19. Nigh. Pr.

फलशालिन् (फल + शा°) adj. *eine Wirkung erfahrend, an den Folgen Theil nehmend:* परसमवेतधात्वर्थजन्यफलशालित्वं कर्मत्वमिति कर्मलक्षणं सारमञ्जरी ॥ ÇKDr.

फलशैशिर (फल + शै°) m. *Zizyphus Jujuba Lam.* (बदर) Râǵan. im ÇKDr.

ÇKDR.

फलश्रेष्ठ (फल + श्रेष्ठ) m. *der Mangobaum* ÇABDAK. im ÇKDR.

फलसं adj. von फल gaṇa तृणादि zu P. 4,2,80. m. = पनस *Brodfruchtbaum* BHAR. zu AK. 2,4,2,41. ÇKDR.

फलसतीपा N. pr. einer Localität (Baltestan nach AUFRECHT) Verz. d. Oxf. H. 340,*a*,30.

फलसंबद्ध (फल + सं°) m. *Ficus glomerata* NIGH. PR.

फलसंभारा (फल + संभार) f. *Ficus oppositifolia* NIGH. PR.

फलस्थान (फल + स्थान) n. *das Sichbefinden in dem Stadium des Genusses der Früchte von Etwas* (Gegens. मार्गस्थान): स्रोतआपत्ति° BURN. Intr. 291.

फलस्नेह (फल + स्नेह Oel) m. *Wallnussbaum* RÂGAN. im ÇKDR. NIGH. PR.

फलहक m. = फलक *Planke, Brett* KATHÂS. 25,46. 26,122. 36,83. 99. RÂGA-TAR. 8,1701 (N. pr. eines Ortes nach TROYER).

फलहारिन् (फल + हा°) adj. *Früchte stehlend* P. 6,2,79, Sch.

फलहारी (फल + हा°) f. Bein. der Kâlî, einer Form der Durgâ, ÇKDR.

फलागम (फल + आ°) m. *die Ankunft der Früchte* d. i. *die Zeit der Früchte, der Herbst* Spr. 3887.

फलाढ्या (फल + आ°) f. *eine Art Musa* (काष्ठकदली) RÂGAN. im ÇKDR. NIGH. PR.

फलादन (फल + अ°) m. *Papagei* H. 1335. — Vgl. फलाशन.

फलाध्यक्ष (फल + अ°) n. *Mimusops Kauki* AK. 2,4,2,26.

फलानुबन्ध (फल + अ°) m. *die Folgen:* कर्म° Spr. 3675. पूर्ववृत्त° Cit. bei GOLD. u. अनुबन्ध.

फलान्त (फल + अन्त) m. *Bambusrohr* (*mit der Frucht absterbend;* vgl. DRAUP. 5,9) ÇABDAM. im ÇKDR.

फलाफलिका (von फल + अफल) f. gaṇa शाकपार्थिवादि zu P. 2,1,69, Vârtt.

फलाबन्ध्य (फल + अ°) adj. *fruchttragend* H. 1116. — फलवन्ध्य.

फलाम्ल (फल + अम्ल) 1) m. *eine Art Sauerampfer, Rumex vesicarius.* — 2) n. *Tamarinde* RÂGAN. im ÇKDR.

फलाम्लपञ्चक (फल - अम्ल + प°) n. *die fünf sauren Früchte: Bergamotte, Orange, Sauerampfer, Tamarinde und Citrone* NIGH. PR. — Vgl. अम्लपञ्च und फलपञ्चाम्ल.

फलाम्लिक (von फल + अम्ल) adj. wohl *mit einer sauren Tamarindenbrühe versehen:* मांसानि पक्वानि फलाम्लिकानि चुक्रोत्तरेणाथ च दाडिमेन HARIV. 8439.

फलायोपित् f. *Heimchen, Grille* WILSON. — Vgl. फडिङ्गा.

फलाराम (फल + आ°) m. *ein eingehegter Fruchtgarten* VJUTP. 131.

फलाशन (फल + अ°) m. *Papagei* TRIK. 2,5,17. — Vgl. फलादन.

फलाशिन् (फल + आ°) adj. *von Früchten sich nährend:* Vögel SUÇR. 1,208,10. Affen und Heilige Spr. फलाशी im 3ten Theile.

फलासव (फल + आ°) *Decoct von Früchten:* पुष्पासवफलासवम् R. 5,14,44.

फलास्थि (फल + अ°) *Kokosnuss* NIGH. PR.

फलाहार (फल + आ°) adj. *von Früchten sich nährend* SUÇR. 1,208,10.

फलि m. *ein best. Fisch.* = फलकिन् RÂGAN. im ÇKDR.

फलिका (von फल) f. 1) *eine best. Bohnenart* (निष्पावी) RÂGAN. im ÇKDR. NIGH. PR. — 2) *Thespesia populneoides* NIGH. PR.

फलित 1) adj. s. u. 2. फल्. — 2) m. *Baum* (eig. *Fruchtbaum*) DHAR. im ÇKDR. — 3) n. *ein best. Parfum,* = शैलेय RÂGAN.; unter शैलेय steht als Synonym पलित, nicht फलित.

फलितव्य (von फल्) partic. fut. pass. impers.: अवश्यं तपसा तेषां फलितव्यम् *nothwendig müssen ihre Kasteiungen Früchte tragen* MBH. 12,12540.

फलिन् (von फल) 1) adj. *a) fruchttragend* AK. 2,4,1,7. H. 1116. MED. n. 95. HALÂJ. 2,23. ओषधि ṚV. 10,97,15. TS. 7,5,18,1. ÇÂṄKH. GṚHJ. 1,22. PÂR. GṚHJ. 1,15. M. 1,47. R. GORR. 2,22,7. BRAHMA-P. in LA. 52,17. सत्फलिन् (द्रुम) *schöne Früchte tragend* ÇATR. 1,281. सर्वस्वफलिनः कुलपुत्रमहाद्रुमाः Spr. 3758. m. subst. *Fruchtbaum* MBH. 14, 498 — *b) Erwerb davontragend:* प्रतिपणो फलिनं मा कृणोतु AV. 3, 15,4. *Nutzen —, Vortheil habend* VOP. 23,58. — *c)* फलिनी योनिः (vgl. 1. फल् 1.) heisst *die durch Beiwohnung eines zu starken Mannes beschädigte vagina* SUÇR. 2,396,14. 397,18. — *d) mit einer (eisernen* Schol.) *Pfeilspitze versehen* RAGH. 7,42. — 2) f. °नी N. *zweier Schlingpflanzen:* = अग्निशिखा AK. 2,4,5,2. MED. = प्रियङ्गु AK. 2,4,2,36. H. 1149. MED. (wo statt des zweiten फलिनी wohl प्रियङ्गु zu lesen ist). HALÂJ. 2, 38. RATNAM. 122. SUÇR. 2,220,12. RAGH. 8,60.

फलिनं (wie eben) 1) adj. *fruchttragend* P. 5,2,122, Vârtt. 5. VOP. 7,32. fg. AK. 2,4,1,7. H. 1116. HALÂJ. 2,23. UGGVAL. zu UṆÂDIS. 2,49. — 2) m. *Brodfruchtbaum* (पनस) RÂGAN. im ÇKDR.

फलीकर् (फल + 1. कर्; vgl. gaṇa ऊर्यादि zu P. 1,4,61) *Körnerfrüchte reinputzen:* °करोति तण्डुलान् ÇAT. BR. 1,1,4,23. 2,4,2,9. 6, 1,8. सुफलीकृत 11,1,5,2. फलीकर्तवे TBR. 3,2,5,11. 7,6,20. ÂÇV. GṚHJ. 1,10. 4,9. KAUÇ. 2. KÂTJ. ÇR. 2,4,22. 24. 4,1,6.

फलीकरण (vom vorherg.) m. pl. *Putzabfälle* (von den Blüthenspelzen der Reiskörner herrührend) AIT. BR. 2,7,9. ÇAT. BR. 1,9,2,33. 35. TBR. 3,3,9,9. ÇÂṄKH. BR. 18,12. ÂÇV. GṚHJ. 4,8. KAUÇ. 14. 42. fg. BHÂG. P. 5,3,18, im comp. 9,12.

फलीकार (wie eben) m. pl. dass. BHÂG. P. 4,9,35.

फलीय adj. von फल gaṇa उत्करादि zu P. 4,2,90.

फलीश (फलिन् + ईश) m. *Thespesia populneoides* NIGH. PR.

फलुष m. *eine best. Schlingpflanze* UṆÂDIK. im ÇKDR.

फलेग्रहि adj. = फलग्रहि *fruchttragend* P. 3,2,26. VOP. 26,48. AK. 2,4,1,6. H. 1116.

फलेग्राहि adj. dass. ÇABDAR. im ÇKDR. °ग्राहिन् WILSON in der 2ten Auflage.

फलेन्द्र (फल + इ°) m. *eine Art Eugenia* (राजजम्बू) BHÂVAPR. im ÇKDR.

फलेपाका, °पाका und °पाकु (फले, loc. von फल, + पा°) gaṇa न्यङ्क्वादि zu P. 7,3,53.

फलेपुष्पा (फले + पुष्प) f. *ein best. kleiner Strauch,* = द्रोणपुष्पी BHÂVAPR. im ÇKDR.

फलेरुहा (फले + रु°) f. *Bignonia suaveolens* ÇÂNT. 1,2, Sch. AK. 2,4,2,35.

फलोत्तमा (फल + उ°) f. 1) *Weintrauben ohne Kern, Kischmisch* (का-

काकोद्राक्षा) Râǵan. im ÇKDr. *schwarze Weintrauben* Nigh. Pr. — 2) *die drei Myrobalanen* (त्रिफला) Nigh. Pr.

फलोत्पत्ति m. *der Mangobaum* Çabdak. im ÇKDr. Man hätte eher फलोत्पत्ति erwartet, aber auch Wilson hat jene Form.

फलोदक (फल + उ°) m. N. pr. eines Jaksha MBh. 2.398.

फलोदय (फल + उ°) m. 1) *der Eintritt der Folgen, Vergeltung, Belohnung* oder *Bestrafung:* यत्राङ्गुदाने यो दातुर्भवत्यूर्ध्वं फलोदयः M. 3,169. कर्मणाम् 12,82. Jâǵn. 1,343. R. 6,90,2. कर्म° M. 11,231. गुणानाम् 12,40. R. 2,44,4. ब्रह्मचर्ये वा स्वधीते वा 32,16. कार्य° 4,42,10. Ragh. 1,5. Bhâg. P. 4,13,34. Sâh. D. 329. = लाभ *Gewinn* Trik. 3,3,316. H. an. 4,226. Med. j. 123. Çabdar. im ÇKDr. = हर्ष Çabdar. — 2) *der Himmel* Trik. 1,1,4. 3,3,316. H. ç. 1. H. an. Med. Çabdar. Verz. d. Oxf. H. 190, *a*, 18.

फलोद्भव (फल + उ°) adj. *aus Früchten gewonnen:* तैल Suçr. 1,184,5.

फलोनि (!) f. *die weibliche Scham* Wilson.

फलोपजीविन् (फल + उ°) adj. *von der Fruchtzucht —, vom Fruchtverkauf lebend* R. Gorr. 2,90,19.

फल्कै adj. = विशोधिताङ्ग Govardhana bei Uǵǵval. zu Uṇâdis. 3,40. = विसारिताङ्ग Uṇâdik. im ÇKDr.

फल्गु (फल्गु Uṇâdis. 1,19) 1) adj. *a)* etwa *röthlich* (vgl. फल्गुन): कृष्णा, फल्गुः, वलक्षा Kâṭh. 27,2 in Ind. St. 3,465. f. फल्गू VS. 24,4. — *b) winzig, schwach, unbedeutend, werthlos, nichtig* (Gegens. सार); = असार AK. 3,2,6. H. 1446. Med. g. 10. Halâj. 4,92. Jâdava beim Schol. zu Çiç. 3,76. = निरर्थक Trik. 3,3,62. H. an. 2,37. = तुच्छ Jâdava a. a. O. = वार्त्त AK. 3,4,14,75. = अपुष्टशरीर Mahîdh. zu VS. 24,4. = स्वल्प TBr. Comm. 179,15. सारफल्गु स्वसेनायां यावद्विज्ञास्ति किंचित् MBh. 5.2516. फल्गुवच्च (lies फल्गु यच्च) बलं किंचित् यच्च कृशदुर्बलम् 5156. नरहस्तिरथाश्वानां सारं मध्यं च फल्गु च 5244. 8,423. Spr. 3332. Hit. III, 70 (wo mit Johns. फल्गु च यद्बलम् zu lesen ist). कृपाद्विपम् H. 1232, Sch. क्लीब, फल्गु Uǵǵval. फल्गूनि तत्र महतां जीवा जीवस्य जीवनं Bhâg. P. 1,13,44. गुणांश्च फल्गून्बहुलीकरिष्यतो महत्तमाः 4,4,12. यदृच्छ-म् 9,15,15. महताम् — अभवो ऽपि फल्गु 5,14,42. कुणप 19,22. फल्गुव्या कलया 8,3,22. फल्गुप्रासह *geringe Stärke habend* Çat. Br. 11,7,2,1. Spr. 85. अफल्गु (भाण्ड) *kostbar* Çiç. 3,76. f. फल्गु (sc. वाच्) *Lügen* (genauer *nichtige Reden*) Çabdar. im ÇKDr. — 2) f. फल्गु *a)* du. N. eines Nakshatra Weber, Nax. II, 320. 371. fg. — *b) Ficus oppositifolia* AK. 2,4,2,42. H. 1133. H. an. Med. — *c) ein rothes Pulver* (रेणुभेद), *mit dem man sich beim Feste* Holâkâ *bestreut* (vgl. फल्गूत्सव), Çabdar. im ÇKDr. Wilson, Sel. Works II, 224. — *d) Frühling* (vgl. फाल्गुनानुज) Gaṭâdh. im ÇKDr. — *e)* N. pr. eines bei Gajâ vorbeifliessenden Flusses (vgl. फल्गुदा) Med. °नामा महानदी MBh. 3,8308. ततो फल्गुं व्रजेत् 8076. गया च फल्गुतीर्थं च 13,7655. Hariv. Langl. I, 510. Verz. d. B. H. No. 1233. Verz. d. Oxf. H. 68, *a*, N. 1. Gâruḍa-P. 83 im ÇKDr. — Vgl. फल्गुच.

फल्गुण, °णी, °णक s. u. फल्गुन, °नक.

फल्गुता (von फल्गु) f. *Unbedeutendheit, Werthlosigkeit, Nichtigkeit:* कामानाम् MBh. 1,3178. परिग्रह° Spr. 728. मित्राणां सारफल्गुता (nom. abstr. von सार - फल्गु) 3393.

फल्गुत्व (wie eben) n. dass.: सारफल्गुत्वं (nom. abstr. von सार - फल्गु) वीजयोन्योः M. 9,56.

फल्गुदा f. N. pr. eines Flusses, = फल्गु Bṛhaddharma-P. 56 im ÇKDr.

फल्गुन (von फल्गु) Uṇâdis. 3,56. 1) adj. *a)* für अर्जुन der anderen Recension stehend VS. 307,3. TS. 2,1,2,2 (= लोहितवर्णा *roth* Comm.). — *b) unter dem* Nakshatra Phalgunî *geboren* P. 4,3,34. f. ई Vârtt. 2. — 2) m. *a)* = फाल्गुन *der Monat* Pb. Bhar. zu AK. ÇKDr. — *b)* = फाल्गुन Bein. Arǵuna's Bhar. Uǵǵval. — *c)* N. pr. eines Mannes (überall mit ण statt न geschrieben) Râǵa-Tar. 6,152. 179. 194. 197. fg. 201. 209. 284. 314. भट्ट° 168. °स्वामिन् Bez. eines von ihm errichteten Heiligthums 169. — 3) f. फल्गुनी (फल्गुनी Uǵǵval.) *a)* N. eines Doppel-Nakshatra, sonst अर्जुनी genannt, Weber, Nax. 2, 371. fg. Whitney in Journ. of the Am. Or. S. 6, 321. fg. du. und pl. P. 1,2,60. AV. 14,1, 13. 19,7,3. TS. 4,4,10,2. 7,4,8,1. TBr. 1,1,2,3. Çat. Br. 2,1,2,11. Kâtj. Çr. 4,7,2. Âçv. Çr. 2,1. Gṛhj. 2,10. MBh. 13,4260. उत्तराभ्यां °भ्याम् 4, 1383. उत्तरफल्गुनीषु Kumâras. 7,6. sg. H. 111, Randgl. उत्तरा फल्गुनी ज्ञाय्य R. 5,73,15. H. 118, Sch. mit ण geschrieben Kâṭh. in Ind. St. 3, 469,1. फल्गुणीपूर्वसमये so v. a. पूर्वफल्गुनीसमये MBh. 13,3264. Mârk. P. 33, 10; vgl. पूर्वफल्गुनी. — *b) Ficus oppositifolia* Râǵan. im ÇKDr. — *c)* N. pr. eines Frauenzimmers (f. zu 1, *b*) Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 58, 18. — Vgl. फाल्गुन.

फल्गुनक (vom vorherg.) m. 1) pl. N. pr. eines Volkes Mârk. P. 58, 36. — 2) N. pr. eines Mannes Râǵa-Tar. 5,472. — An beiden Stellen फल्गुणक geschrieben.

फल्गुनाल m. *der Monat* फल्गुन H. ç. 21. Bhûrip. im ÇKDr. — Vgl. फाल्गुनाल.

फल्गुनीभव (फ° + भव) m. = फा° Bein. *des Planeten Jupiter* H. 118, Sch.

फल्गुलुक m. pl. N. pr. eines Volkes Varâh. Bṛh. S. 14, 28. Mârk. P. 58,36.

फल्गुवत् s. u. फल्गु 1, *b*.

फल्गुवाटिका (फ° + वा°) f. *Ficus oppositifolia* Râǵan. im ÇKDr.

फल्गुवृन्त (फ° + वृन्त) *eine Species von Symplocos* Nigh. Pr.

फल्गुवृन्ताक (फ° + वृ°) m. *eine Species von Calosanthes* (श्योनाकप्रभेद) Râǵan. im ÇKDr.

फल्गुहस्तिनी (von फल्गु + हस्त) f. N. pr. einer Dichterin Verz. d. Oxf. H. 124, *a*.

फल्गूत्सव (फल्गु + उ°) m. *ein zu Ehren* Kṛshṇa's *gefeiertes Frühlingsfest, bei dem man sich mit einem rothen Pulver* (फल्गु) *bestreut,* Dolâjâtrâpaddhati im ÇKDr.

फल्ग्व adj. = फल्गु *schwächlich, gering:* अनिरेण वचसा फल्ग्वेन RV. 4,5,14.

फल्फ s. वि°.

फल्य n. *Blume* Çabdak. im ÇKDr.

फल्लकिन् m. *ein best. Fisch,* = फलकिन् Çabdam. im ÇKDr.

फल्लफल m. = पुल्लफाल *der beim Worfeln entstehende Wind* (सूर्पवात) Gaṭâdh. im ÇKDr.

फयाडिग N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 338, *b*, 44.

फयाज्ञिम desgl. ebend. 340, *a*, 5.

फा m. (nom. फास्) 1) *Gluth* (संताप). — 2) *unnützes Reden* (निष्फलभाषण) Çabdar. im ÇKDr. — 3) *Wachsthum, Vermehrung* (वृद्धि). — 4) *Vermehrer* (वर्धक) Viçva im ÇKDr. — Vgl. फि.

फाटकी f. = स्फटी *Alaun* Râǵan. im ÇKDr.

फाणि f. *Melasse* (गुड) und *Brei, Grütze* (करम्भ, करम्ब) Uṇâdik. im ÇKDr. Med. ṇ. 22. H. an. 2,149. Statt करम्भ liest H. an. करण्ड, was wohl nur Druckfehler ist. — Vgl. फाणित.

फाणित (partic. vom caus. von फण्) P. 7,2,18, Sch. n. *verdickter Saft des Zuckerrohrs* (AK. 2,9,43. H. 403. Halâj. 2,169); auch *andere verdickte Pflanzensäfte* Suçr. 1,161,17. 163,6. 187,13. मधूकागुरुप्योत्थ 188,10. 2,286,21. 328,4. 6. 423,17. कुटजमूलत्वक्फाणित 50, 6. कोटजा 436,4. फाणितमिव संजातमवतार्य 65,21. भक्ष्यान्फाणितसंयुक्तान् MBh. 13,8264. Hariv. 7829. उदमन्थं ससर्पिष्कं प्रभूतमधिफाणितम् (wohl प्रभूतमधुफा° zu lesen) MBh. 13,3277. 4718 (फालिता रससंयुक्तैः gedr.). फाणितीभूत *verdickt:* मदनफलमज्जस्नेहं भल्लातकस्नेहवदादाय फाणितीभूतं लेहयेत् Suçr. 1,159,13. Auf फाणित ist arab. فانيذ (Ibn Hauqal bei Gild., De rebus indicis etc. ٣٣, Z. 1 v. u. und Avic. ebend. 177, N. 7), pers. پانيذ und schliesslich auch neulat. (saccharum) *penidium* zurückzuführen.

फाण्ट (aus फाणित zusammengezogen) adj. f. श्रा *durch blossen Ueberguss und Durchseihung gewonnen*, = अनायास, अनायाससाध्य, अनायासकृत, कृतमयत्नतः P. 7,2,18. AK. 3,2,44. H. 1481. Halâj. 4,89. फाण्टाभिरद्भिरावपेत् Cit. beim Schol. zu H. (vgl. Aufrecht im Index zum Halâj.). स चौषधीभिः फाण्टाभिः स्नानाद्भिः पावनैरपि Raghuv. 2,17 (bei Aufrecht). — 2) m. *Infusum* (*zerriebene Arzeneistoffe mit vier Theilen heissen Wassers übergossen und durchgeseiht*) Çârṅg. Saṁh. 2,3,1. फाण्टमन्थकल्पनाध्याय Titel des 9ten Adhj. Auch फाण्टक m. 2,1,1. फाण्ट n. *eine Art Decoct* (कषायविशेष) Vop. 26,111. Siddh. K. zu P. 7,2,18. फाण्टचित्रास्त्रपापाय: Bhaṭṭ. 9,17. Dasselbe Beispiel mit der Variante फाण्टाश्चित्र° wird vom Schol. zu H.! bei Aufrecht als Beleg für die adj. Bed. *sich nicht anstrengend* angeführt. — 3) n. *die beim Ausrühren des Rahms sich bildenden ersten Butterflocken* (vgl. Mâdhava in Siddh. K. zu P. 7,2,18) Çat. Br. 3,1,3,8. Kauç. 25. 28.

फाण्टाहृत m. N. pr. eines Mannes (फाण्ट + श्राहृत) P. 4,1,90, Sch. patron. von फाण्टाहृति P. 4,1,150. pl. *die Schüler des* फाण्टाहृति 90, Sch.

फाँण्टाहृतायन m. patron. von फाण्टाहृति P. 4,1,150.

फाण्टाहृति m. N. pr. eines Mannes (eines Sauvîra) P. 4,1,150. patron. von फाण्टाहृत 90, Sch.

फाण्डँ n. *Bauch* Uǵǵval. zu Uṇâdis. 1,113. — Vgl. फण्ड.

फाण्डिन् (von फाण्ड) m. N. pr. eines Schlangendämons Vjutp. 85.

फाँरिव in der Stelle: भर्गेचिता तुर्फरी फारिवारम् Ṛv. 10,106,8.

फाँल m. Trik. 3,5,5. 1) m. n. *Pflugschar* (von 1. फल्) AK. 2,9, 13. H. 891. an. 2,499. fg. (st. फलं ist फालं zu lesen). Med. l. 34. fg. Halâj. 2,420. शुनं नः फाला वि कृषन्तु भूमिम् Ṛv. 4,57,8. 10,117,7. Kâṭh. 19,1. Kauç. 20. 24. beim Gottesurtheil Jâǵñ. 2,99. Stenzler in Z. d. d. m. G. 9,677. फालाहत *gepflügt* (क्षेत्र) Jâǵñ. 2,158. *eine Art Hacke oder Schaufel:* °कुद्दाललाङ्गलिन् R. 2,32,28. °कुद्दालम् 30. °पिटकम् 36,25. — 2) = गुच्छ *Büschel* Naish. 1,16. — 3) = भाल *Stirn* Verz. d. Oxf. H. 249, *a*, N. 1. — 4) m. *Citronenkern* Kulakandra in der Durgaṭîkâṭippanî ÇKDr. — 5) m. Bein. Mahâdeva's. — 6) m. Bein. Balarâma's (vgl. फालगुप्त, हलायुध u. s. w.) Med. — 7) m. = उत्सृति H. an. — 8) adj. *baumwollen* (von फल?) AK. 2,6,2,12. H. an. Med. — Vgl. सु°.

फालकृष्ट (फाल + कृष्ट) adj. 1) *gepflügt:* मही MBh. 13,3133. subst. *gepflügtes Land* M. 4,46. — 2) *auf gepflügtem Lande wachsend:* श्रारण्य, फा° Kâṭh. 12,7. श्र° *auf ungepflügtem Lande —, wild wachsend* MBh. 12,8890. Mârk. P. 49,59. m. °कृष्टान्प्रतिगृह्णन् *Früchte, die auf Ackerland gewachsen sind*, Çâṅkh. Br. 25,15. न फालकृष्टमश्नीयात् M. 6, 16. श्र° *wildwachsende Frucht* Jâǵñ. 3,46.

फालखेला f. *Wachtel* Trik. 2,5,29. So die Corrigg., der Text फालिखेल m. und der Index फलखेल oder °खेला (फलखेलादि).

फालगुप्त (फाल *Pflugschar* + गुप्त) m. Bein. Balarâma's H. ç. 75, wo wohl so st. फालुगुप्त zu lesen ist. Vgl. हलायुध u. s. w.

फालदन्ती (फाल *Pflugschar* + दन्त् *Zahn*) f. N. pr. einer Unholdin P. 5,4,143, Sch.

फालिता MBh. 13,4718 wohl Druckfehler für फाणित.

फालीकरण (von फलीकरण) adj. *aus Putzabfällen bestehend:* पुरोडाश Çâṅkh. Br. 18,12. Çr. 13,3,5.

फाल्गुण s. u. फाल्गुन.

फाल्गुनँ 1) adj. f. ई *zu dem* Nakshatra Phalgunî *gehörig* P. 4,2, 23. पौर्णमासी Âçv. Çr. 2,14. 9,3. Çat. Br. 2,6,3,11. 12. 6,2,2,18. 13, 4,1,4. श्रमावास्या Ind. St. 2,299. subst. f. mit Ergänzung von पौर्णमासी *der Vollmondstag im Monat* Phâlguna AK. 3,6,1,6. H. an. 3,394. fg. Med. n. 95. fg. Kâtj. Çr. 5,1,1. 11,15. 17. 15,3,49. 16,1,5. Çâṅkh. Çr. 3,14,1. 15,1. 15,12,15. Gṛhj. 3,10. P. 4,2,23. फाल्गुनीपौर्णमासी als comp. P. 6,3,63, Sch. फाल्गुनो मासः *der Monat, in welchem der volle Mond im* Nakshatra Phalgunî *steht*, M. 7,182. MBh. 13,5375. m. mit Ergänzung von मास AK. 1,1,3,15. Trik. 1,1,111. 3,3,248. H. 153. H. an. Med. फाल्गुनचैत्रौ वसन्तः Suçr. 1,20,4. मुखं संवत्सरस्य Pańkav. Br. 5,9,8. Çâṅkh. Çr. 13,18,3. Kathâs. 46,51. फाल्गुनोत्सव Bhavishjott. P. in Verz. d. B. H. 136, *a* (127). fälschlich फाल्गुण geschrieben Râǵa-Tar. 5,221. 6,129. फाल्गुन adj. = फल्गुन *unter dem* Nakshatra Phalgunî *geboren* P. 4,3,34, v. l. — 2) m. *a*) *ein best. Monat* s. u. 1. — *b*) Bein. Arǵuna's (vgl. फल्गुन adj. als v. l. für अर्जुन) Trik. 2,8,16. 3,3,248. H. 708. H. an. Med. Draup. 8,57. Arǵ. 2,11. Indr. 1,10. उत्तराभ्यां फल्गुनीभ्यां नक्षत्राभ्यामहं दिवा। जातो हिमवतः पृष्ठे तेन मां फाल्गुनं विदुः॥ MBh. 4,1383. Hariv. 7710. — *c*) = अर्जुन *Terminalia Arunja* (d. i. अर्जुन) Whigt. Arn. H. an. Med. = नदीज diess. — 3) f. *a*) *der Vollmondstag im Monat* Phâlguna s. u. 1. — *b*) = फल्गुनी N. zweier Nakshatra H. 111. उत्तरा 112. पूर्वा Hariv. 7734. 7953. Sûrjas. 8,16. 9,13. फाल्गुणी R. 1,71,24. du. 72,13 (73,23. 74,14 Gorr.; फल्गुनी die Bomb. Ausg. an beiden Stellen). फाल्गुण्यः प्रथमाः Mârk. P. 58,19. उत्तराः 29. Weber, Nax. II, 365. 371. fg. — 4) n. *a*) *eine best. Grasart* (sonst auch अर्जुनानी genannt), *welche auch als Sur-*

rogat für die Soma-*Pflanze gebraucht wird:* द्यानि फाल्गुनानि लोहितपुष्पाणि चारुणपुष्पाणि च Çat. Br. 4,5,10,2. TBr. 1,4,7,3. Âçv. Çr. 6,8. — *b)* N. pr. eines Wallfahrtsortes Bhâg. P. 7,14,31.

फाल्गुनानुज (फाल्गुन + अ°) m. *der jüngere Bruder des Monats* Phâlguna, *der Frühlingsmonat* Kaitra H. ç. 22. Hâr. 132.

फाल्गुनाल m. *der Monat* Phâlguna Trik. 1,1,111. — Vgl. फल्गुनाल.

फाल्गुनि m. patron. von फाल्गुन = अर्जुन MBh. 6,1739. 14,2008.

फाल्गुनिक adj. *zum* Nakshatra Phalgunî (nach P. *zum Vollmondstage im Monat* Phâlguna) *gehörig* P. 4,2,23. मासादि Sch. m. (sc. मास) *der Monat* Phâlguna AK. 1,1,3,15. H. 153.

फाल्गुनीभव m. = फल्गुनीभव Bein. *des Planeten Jupiter* H. 118.

फाल्गुन्य m. metron. von फल्गुनी Pravarâdhj. in Verz. d. B. H. 58,12.

फि m. 1) *Bösewicht.* — 2) *unnützes Gerede* Ekâksharak. im ÇKDr. — 3) *Zorn* Çabdar. im ÇKDr.

फिङ्गक m. *ein best. Vogel, der gabelschwänzige Würger* (कलिङ्ग, कुलिङ्ग) Çabdam. im ÇKDr.

फिरङ्ग m. *Frankenland, die Franken d. i. Europäer; die Krankheit der Franken d. i. Syphilis;* फिरङ्गिन् *ein Franke, Europäer* Verz. d. B. H. No. 996. फिरङ्गरोटी *Franzbrod* Pâkarâgeçvara im ÇKDr.

फिराल N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 338,*b*,28.

फिरिश्त m. N. pr. eines Fürsten Verz. d. B. H. No. 721.

फु m. 1) *Zauberformel* (मन्त्र). — 2) *leeres Geschwätz* (तुच्छवाक्य) Viçva im ÇKDr.

फुक m. *Vogel* Çabdar. im ÇKDr.

फुट् s. u. फुत्कार.

फुट m. f. n. = फट, फणा *die sogenannte Haube einer Schlange* ÇKDr. und Wilson nach H. 1315, wo aber unsere Autt. nur फट, स्फट und स्फुट lesen. वृकत्फुटाटोप (भुजंगम) Pañkat. 174,11.

फुत् und häufiger फूत् schallnachahmende interj., stets in Verbindung mit कर्. 1) *pusten, blasen:* यानरा वह्निकणसदृशानि गुञ्जाफलान्यवचित्य वह्निवाञ्छया फूत्कुर्वतः (sic) समन्तात्तस्थुः Pañkat. 93,4. बालः पयसा दग्धो दध्यपि फूत्कृत्य भक्षयति Spr. 1184. फुत्कृत *der Ton von Blasinstrumenten,* s. u. नैविड्य 2. und पाञ्चशब्दिक. — 2) *aus vollem Halse schreien, kreischen:* फूत्कृत्य रोदिष्यसि Spr. 28. फूत्कृत्य चक्रन्द Kathâs. 36,99. Pañkat. 35,11 (फत्कार् ed. orn. 31,15). 40,19. 82,18. 193,11. 237,14. Z. d. d. m. G. 14,572,19. Verz. d. Oxf. H. 153,*b*,25. फुत्कृत n. *ein Geschrei aus vollem Halse* Râga-Tar. 1,272.

फुत्कर (von फुत् mit 1. कर्) m. *Feuer (sprühend)* Çabdar. im ÇKDr.

फुत्कार und फूत्कार (wie eben) m. 1) *das Blasen, Zischen:* फू° Verz. d. Oxf. H. No. 214, Z. 9. फूत्कारं कुर्वती als Erkl. von धमन्ती Kuvalaj. 127,*b*, Schol. फूत्कारं (sic) न यदा कुर्युः (मत्स्याः) Çatr. 10,95. अजगरेण मुक्तफूत्कारवायुना Kathâs. 46,65. फुत्कार *das Zischen einer Schlange* Verz. d. Oxf. H. 128,*b*,11. विषफूत्कारमलिन Kathâs. 22,183. फूत्कारं मुक्तवान् (शवः) Vid. 86. — 2) *das Schreien aus vollem Halse:* समाक्रान्दगिरः सुतारैः फुत्कारैः शिव शिव शिवेति प्रतनुमः Spr. 3401. मुक्तफूत्कार Kathâs. 13,59. 20,137.

फुत्कारवत् (vom vorherg.) adj. *zischend:* घल्पे काले सस्फुलिङ्गे वामावर्ते भयानके । प्रार्द्रकाष्ठैः समुत्पन्ने फुत्कारवति पावके ॥ Tithjâdit. im ÇKDr.

फुत्कृति und फूत्कृति f. = फुत्कार Kâvjak. im ÇKDr. मुक्तफूत्कृति (वेताल) *das Zischen oder Schreien aus vollem Halse* Vid. 96.

फुप्फु onomatop.: °कारक so v. a. *keuchend* Vjutp. 148.

फुप्फुस m. *Lunge* Suçr. 1,328,13. 329,6. 337,11. 2,18,7. n.: उदानवायोराधारः फुप्फुसं (sic) प्रोच्यते Çârñg. Saṁh. 1,5,21. — Vgl. पुप्फुस.

फुलिङ्ग *Syphilis* (उपदंशविशेष) Verz. d. Oxf. H. 316,*b*,7. Nach Aufrecht = स्फुलिङ्ग; vgl. jedoch फिरङ्ग.

फुल्ति f. nom. act. von 1. फल् Vop. 26,183.

फुल्ल् (von फुल्ल), फुल्लति *aufblühen, blühen* Dhâtup. 15,24. फुल्लता पङ्कजेनेव नेत्रेण MBh. 7,5278.

फुल्ल (partic. von 1. फल्) P. 7,4,89. 8,2,55. 1) adj. f. आ *(gespalten, aufgebrochen) aufgeblüht, blühend, mit Blumen besetzt* Vop. 26,101. AK. 2,4,1,9. Trik. 2,4,3. H. 1127. पद्म MBh. 3,8360. R. Gorr. 2,66,66. 3,52,19. Mṛkkh. 13,19. 61,2. Ragh. 9,63. Ṛt. 6,6. Vid. 285. Kaurap. 1. काननम् Mârk. P. 63,1. अशोकानां वनानीव फुल्लानि कुसुमैः शुभैः MBh. 4,1704. फुल्लासु च पद्मिनीषु 13,521. सरस् 1,1811. सरांसि च सुफुल्लानि R. 2,68,14. *weit geöffnet* (von Augen): स्फुटत्कुमुदिनीफुल्लोल्लसल्लोचना Spr. 546. von einem *lachenden* Gesicht und einer *aufgeblühten* Wasserrose Kâvjâd. 2,193. — 2) m. N. pr. eines Heiligen Mack. Coll. I, 78. — 3) n. *eine aufgeblühte Blume:* श्रीपञ्चम्यां श्रियं देवीं फुल्लैः संपूजयेत्सदा Kâlikâ-P. im ÇKDr.

फुल्लतुवरी (फुल्ल + तु°) *Alaun* Nigh. Pr.

फुल्लदामन् (फु° + दा°) n. *ein best. Metrum,* 4 *Mal* – – – – –, ⏑⏑⏑⏑⏑⏑ –, – – – – – – – Khandom. 107. — Vgl. फुल्लदामन्.

फुल्लन (vom caus. von फुल्ल्) adj. *aufblasend:* गल्ल° Spr. मन्त्रः कार्यानुगो येषां im 3ten Theile.

फुल्लपुर (फु° + पुर) n. N. pr. einer *Stadt* Râga-Tar. 8,1845.

फुल्लपाल m. = फल्लपाल *der beim Worfeln entstehende Wind* Trik. 2,9,5.

फुल्लरीक m. 1) *Gegend, Land* (देश). — 2) *Schlange* Uṇâdivṛ. im Saṅkshiptas.

फुल्ललोचन (फु° + लो°) 1) adj. *weit geöffnete Augen habend.* — 2) m. *eine Gazellenart* Çabdar. im ÇKDr.

फुल्लवत् part. praet. act. von 1. फल् P. 8,2,55, Sch.

फुल्लाम्बिका (फुल्ल + अ°) f. N. pr. eines Frauenzimmers Hall 154.

फुल्लारण्यमाहात्म्य (फुल्ल 2. - अ° + मा°) n. Titel eines Abschnittes im Agni-P. Mack. Coll. I, 78.

फुल्लि (von 1. फल्) f. *das Aufblühen, Blühen* ÇKDr. Wilson.

फुल्लोत्पल (फुल्ल + उ°) n. N. pr. eines Sees Hit. 110,1.

फूत्, फूत्कार, फूत्कृति s. u. फुत् u. s. w.

फेञ्चक m. *ein best. Vogel* Verz. d. B. H. No. 897.

फेट् schallnachahmende interj. फेट्कार m. *Geheul* Çatr. 14,241. — Vgl. फेत्, फेत्कार.

फेण, फेणी, फेणगिरि, फेणाग्र s. u. फेन, फेनगिरि, फेनप.

फेण्ट m. *ein best. Vogel* Verz. d. B. H. No. 897.

फेत् schallnachahmende interj. फेत्कृत n. *Geheul* · गोमायु° Çatr. 14,29. — Vgl. फेट्.

फेत्कार (von फेत् mit 1. कर्) m. *das Heulen* (des Windes) Bhâg. P. 3,17,5. eines Schakals Schol. zu Prab. 85,13.

फेत्कारिन् (wie eben) 1) adj. *heulend:* फेरव Prab. 85,13. — 2) f. °णी N. eines Tantra Verz. d. Oxf. H. No. 151. 93,*a*,41. 103,*b*,20. 104,*a*,7.

फेत्कारीय (von फेत्कार) N. eines Tantra ÇKDr. Verz. d. Oxf. H. 93,*a*,42. महा° ebend.

फेन (फेनँ Uṇâdis. 3,3) m. AK. 3,6,2,19. Trik. 3,5,4. 1) m. *Schaum, Feim* H. 1077. Halâj. 3,46. ṚV. 1,104,3. 3,53,22. अपाम् 8,14,13. स ईं वृषा न फेनमस्यदाजौ 10,61,8. AV. 1,8,1. TBr. 1,7,1,7. Çat. Br. 6,1,1, 13. 3, 2. 12,7,1,4. Pañkav. Br. 12,6,8. Lâṭj. 8,3,14. Kauç. 31. 46. फेनं पिबामि यमिमे वत्सा मातॄणां स्तनान्पिबन्त उद्गिरन्ति MBh. 1,712. 5,3606. 13,6487. Suçr. 1,102,2. 265,13. 2,176,21. 424,3. समुद्रफेनान् Ragh. 13, 11. फेनैः Megh. 51. शाङ्कर्यो° Hit. Pr. 1. फेनोपमं जीवितम् Spr. 217. फेनप्रख्य (मर्त्यलोक) Jâǵ. 3,10. फेनवत्पुञ्जिताः स्मः Spr. 734. neutr.: विनश्यन्ति — फेनानीव महार्णवे MBh. 3,13459. सफेन Suçr. 1,30,10. 84,14. 118,13. Gobh. 1,2,26. Ṛt. 1,21. अफेनाभिरद्भिः M. 2,61. MBh. 1, 772. Mârk. P. 34,64. (नदी) नर्मदफेना MBh. 6,2685. 7,662. *Schaum vor dem Munde* Sâh. D. 180. वृषलीफेनपीत so v. a. *Lippennass* M. 3, 19. °पिण्ड *ein Klumpen Schaum* so v. a. *ein Unding* Vjutp. 77. सागरस्य und सामुद्र s. u. समुद्रफेन. Vgl. निष्फेन, दुग्धफेनी, पयःफेनी. Oft फेण geschrieben; wohl verwandt mit फण् (vgl. फाणित). — 2) m. *weisses Fischbein, os Sepiae* (vgl. अब्धिकफ, अब्धिफेन, समुद्रफेन u. s. w.) AK. 2,9,105. — 3) m. N. pr. eines Sohnes des Ushadratha und Vaters des Sutapas Hariv. 1682. — 4) f. फेना *ein best. Strauch* (सातला) Râǵan. im ÇKDr. — 5) फेणी *eine best. Speise* Ǵaṭâdh.anǵari im ÇKDr.

फेनक (von फेन) 1) m. *weisses Fischbein, os Sepiae* Trik. 1,2,15. — 2) m. *eine Art Backwerk* Râǵav. im ÇKDr. *eine Suppe aus Reismehl* Suçr. 2,140,15. फेनकाद्यः 1,234,19. फेनका f. in dieser Bed. nach Çabdaḱ. im ÇKDr. — 3) f. फेनिका *ein best. Gericht* Bhâvapr. im ÇKDr.

फेनगिरि (फेन + गि°) m. N. pr. eines *Gebirges* an der Mündung des Indus R. 4,43,14. फेण° Varâh. Bṛh. S. 14,18 (v. l. फेनगिरि und फणिगिरि).

फेनदुग्धा f. = दुग्धफेनी *ein best. kleiner Strauch* Râǵan. im ÇKDr.

फेनप (फेन + 1. प) adj. *Schaum —, Feim trinkend, sich davon nährend:* फेनपांश्च तथा वत्सान्न दुह्यन्ति MBh. 1,2476. पितरः 2,341. मुनयः 5,3606. fg. 13,647. 6436. fgg. Bhâg. P. 3,12,43 (फेणप bei Burnouf). Nach dem Schol. zu Bhâg. P. = स्वयं पतितैः फलादिभिर्जीवन्तः.

फेनमेहिन् (फेन + मे°) adj. *schaumigen Harn lassend* Suçr. 2,78,4.

फेनल (von फेन) adj. = फेनिल *schaumig* P. 5,2,99.

फेनवत् (wie eben) adj. dass. P. 5,2,99. MBh. 3,10982. Arǵ. 6,2.

फेनवाहिन् (फेन + वा°) m. = वस्त्र d. i. *Seihtuch* Çabdam. im ÇKDr.

Indra's *Donnerkeil* (d. i. वज्र) Wilson nach ders. Aut.; eher Bein. Indra's (वज्रिन्) wie फेनाशनि.

फेनाग्र (फेन + अग्र) n. *Wasserblase* Hâr. 203.

फेनाय् (von फेन), °यते *schäumen* P. 3,1,13, Vârtt. 2. P. 3,1,16, Vârtt. Vop. 21,11. फेनायते नदी Uǵǵval. zu Uṇâdis. 3,3. फेनायमानाः कूपाः MBh. 6,101. फेनायमानं पतिमापगानाम् Sâh. D. 68,5. Nach dem gaṇa लोहितादि zu P. 3,1,13 auch फेनायति.

फेनाशनि (फेन + अ°) m. Bein. Indra's Çabdam. im ÇKDr.

फेनाहार (फेन + आ°) adj. *von Schaum —, von Feim sich nährend* MBh. 3,3607.

फेनिका s. u. फेनक.

फेनिल (von फेन) 1) adj. f. आ *schaumig* P. 5,2,99. Vop. 7,32. fg. H. an. 3,672. Med. l. 116. MBh. 1,5936. Suçr. 1,45,2. 191,14. 285,7. 2, 396,16. 440,1. Ragh. 13,2. Prab. 55,5. उष्णीषवरफेनिला (नदी) *schaumig durch* d. i. *dieses statt des Schaumes habend* MBh. 8,3902. 7,506. 8534. — 2) m. *a) Sapindus detergens Roxb.* AK. 2,4,2,12. H. 1138. H. an. Med. n. (wohl *die Frucht*) Trik. 3,3,401. — *b) Zizyphus Jujuba* Râǵan. im ÇKDr. Nigh. Pr. n. *die Frucht* AK. 2,4,2,17. Trik. (= बदर). H. an. Med. — 3) f. आ *eine best. Pflanze*, nach Nigh. Pr. = वोन्त्र oder वान्ती, जलब्राह्मी, सर्पाक्षी. = फेनिल *Sapindus detergens* Suçr. 2,424,1. — 4) n. *die Frucht* von Madana H. an. Med.

फेन्य (wie eben) adj. *im Schaum befindlich* VS. 16,42.

फेर (onomatop.; vgl. फेरु, फेत्) m. *Schakal* Çabdar. im ÇKDr. — Vgl. die folgenden Wörter.

फेरण्ड m. dass. H. 1289. Halâj. 2,74.

फेरल (केरल? Aufrecht) N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339,*a*,42.

फेरव (फे schallnachahmend + रव) 1) m. *Schakal* AK. 2,5,5. 3,4,27, 214. Trik. 3,3,41. H. 1289. an. 3,707. Med. v. 44. Halâj. 2,74. Prab. 85, 13. — 2) m. *ein* Râkshasa H. an. Med. Kathâs. 47,53. — 3) adj. *betrügerisch* (धूर्त) und *Schaden zufügend* (हिंस्र) Çabdar. im ÇKDr.

फेरु m. = फेरव *Schakal* AK. 2,5,5. H. 1289. Halâj. 2,74. Bhâg. P. 8,10,7. Verz. d. Oxf. H. 92,*b*,38.

फेल्, फेलति *gehen, sich bewegen* Dhâtup. 15,35.

फेल n. 1) *Speiseüberbleibsel* Çabdar. im ÇKDr. फेला f. dass. AK. 2,9, 56. H. 427. फेलि f. dass. H. 427. Ǵaṭâdh. im ÇKDr. फेलिका f. dass. Halâj. 2,171. फेली f. dass. Çabdar. im ÇKDr. — 2) *eine best. hohe Zahl* Vjutp. 180. Mél. asiat. IV, 640.

फेसल N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339,*b*,31.

फोल्ल von फुल्ल P. 8,2,55, Vârtt. 3, Schol.

Verbesserungen zum 4ten

Sp. 16, Z. 3 v. u. Lies: वर्त्तिष्णु st. वर्त्तिष्णुः (नटते ist partic.) und vgl. Spr. 2543.

Sp. 46, Z. 17. Lies: °शरच्चन्द्र *der Vollmond im Herbst.*

Sp. 47, Z. 8 v. u. Streiche *hinbringen* und stelle die dazu gehörige Stelle vor विनामयतु in der vorangehenden Zeile.

Sp. 53, Art. नयनपट. Lies: गताः.

Sp. 85, Z. 7. उन्नद्ध Rāǵa-Tar. 4,331 bedeutet *hervorragend* überh.; vgl. Spr. 2706.

Sp. 104, Art. नादेय. Die Bed. 4, *a* ist zu streichen, da नादेयं in der mitgetheilten Stelle in न ग्रादेयं zu trennen ist; vgl. Spr. 858.

Sp. 124, Art. 2. नाव. Der instr. नावया, den wir auf नावा zurückführen, soll nach P. 7,1,39, Vārtt. 4, Sch. ved. instr. von नौ sein.

Sp. 132 ist Art. निकाय zu streichen, da निकायम् absolut. ist: *er gebe dem neugeborenen Knaben mit Gold* (d. i. mit einem goldenen Löffel) *Butter und Honig zu essen, nachdem er dieselben mit einem goldenen Löffel zerrieben* oder *unter einander gerieben hat.* Stenzler.

Sp. 133. Zum Artikel निकुम्भिला vgl. Muir, ST. IV, 353. fgg.

Sp. 137, Art. निगम. Zur Bed. 8 vgl. नैगम.

Sp. 146, Art. नित्य. Zu den Bedeutungen unter 1, *c* hätte noch *regelmässig sich wiederholend, gewöhnlich* (im Gegens. zu नैमित्तिक *durch eine besondere Veranlassung hervorgerufen, ausserordentlich*) hinzugefügt werden können.

Sp. 149, Z. 9. Lies: मक्र st. मक्र.

Sp. 155, Art. निनयन. Als zweite Bed. hätte *das Ausführen* gesetzt werden müssen; vgl. नी mit नि.

Sp. 157, Z. 5 v. u. Die Stelle R. 5, 81, 22 ist zu streichen, da hier wohl ग्रनुपातिन st. निपातिन zu lesen ist; vgl. Spr. 2275.

Sp. 158, Art. निपान. Das Wort bedeutet auch MBh. 13, 3439 *Tränke.*

Sp. 160, Art. निबन्धन, Z. 14. Lies: *Veranlassung.*

Sp. 164, Art. निमिषत्क्षेत्र ist zu streichen, da an der angeführten Stelle wie Bhāg. P. 1,1,4 नैमिषे ऽनिमिषक्षेत्रे zu lesen ist.

—, Art. निमीलिका. Vgl. den Schol. zu Kātjāj. 2, 236. fg.

Sp. 166, Z. 1. Streiche: *heruntergekommen, verarmt* Bhartr. 2, 36 und vgl. Spr. 2087.

Sp. 167, Z. 3 v. u. Lies: देवस्याम्बुमुचश्च und vgl. Spr. 1238.

Sp. 175, Art. 2. निरर्थ. Mṛkkh. 63, 5 gehört zu 2; vgl. Spr. 3180.

Sp. 176, Art. निरवलम्ब. An der ersten Stelle bedeutet das Wort *keine Stütze bietend;* vgl. Spr. 1428.

Sp. 180, Art. 1. निरामय. Lies: कुरुणां पाण्डवानां च प्रतिपत्स्व निरामयम् *bewirke Wohlergehen.*

Sp. 182. fg. Ar[illegible]

Sp. 211, Art. [illegible]

Sp. 229, Art. [illegible]

wir das Wort [illegible]

Sp. 241, Z. [illegible]

Sp. 246, Z. [illegible]

Sp. 251, A[illegible]

Sp. 252, A[illegible]

पद् mit निस[illegible]

Sp. 253, A[illegible]

Sp. 258, A[illegible]

2,118 bedeut[illegible] rtr. [illegible]

Sp. 274, Z. 20. पूतिमुन्नयन् bedeutet wohl *zur Reinig*[illegible] *reinigend.*

Sp. 277, Z. 19. Lies: 3) st. 8).

Sp. 278, Z. 8. Lies: 11,2,6,1 st. 11,26,1.

Sp. 320, Z. 1 v. u. Lies: Nikita st. Nikita.

Sp. 335, Z. 25. Vid. 63 ist पदार्थे st. पदार्थे zu lesen; die Stellen R. 3, 51,34. Çuk. in LA. 40,8 gehören zu 1.

Sp. 350. Z. 10. Lies: पतीन्द्र st. प्र°.

Sp. 376, Z. 10 v. u. Statt ग्रर्थे ist ग्रनर्थे zu lesen; vgl. Spr. 1446.

Sp. 379, Art. पट. Nach Stenzler ist die Bed. 2 ganz zu streichen, da es feststehe, dass die Inder auf *Zeug* schrieben und malten. Im ÇKDr. u. पट werde eine Stelle aus dem Devī-P. mitgetheilt, wo verlangt wird, dass ein solches *Zeug* समतलक sei. Mit. zu Jāǵn. 1, 318 erkläre पटे durch कार्पासिके पटे. Es wurde aber auch auf पट्ट oder *Platten* geschrieben und gemalt.

Sp. 393, Z. 7. Das Beispiel R. 2,105,29 ist nach Kenop. 1. an's Ende von 1. zu stellen; vgl. Spr. 2723.

Sp. 397, Art. पत् mit ग्रा, Z. 12. Rāǵa-Tar. 3, 202 hat das Wort die Bed. 3; vgl. Spr. 3490.

Sp. 404, Z. 13. 14. Lies: °पतितोऽसि und °पतिता उ°.

Sp. 415, Art. पत्त्रपाल. पत्त्रपाली ist = पुङ्ख.

Sp. 423, Z. 7. Man streiche das Beispiel दत्तपथ्याशना कृता: R. 2,68, 10, da die richtige Lesart nach der ed. Bomb. °पथ्यशन° ist. पथ्यशन n. bedeutet hier wie R. 2,108,15 *Wegekost* und enthält wie पथ्योदन R. Gorr. 2,116,24 als erstes Glied der Zusammensetzung den loc. पथि.

Sp. 440. पद् mit संप्रति, Z. 5. 6. Man streiche *über Jmd kommen* u. s. w. bis I, 164. Nach der richtigen Lesart bedeutet व्यसनं संप्रतिपद् *sich bösen Neigungen hingeben;* vgl. Spr. 2912.

gl. Spr. 1754.
id bedeutet *so*

ninativ von पार्

lern.
zu 2; vgl. Spr. 3318.
rithmetik.

र्यास्य mit मक्रो-

nach den Pu-
24, 4 des An-

stell; vgl. u.

. *Beweglich-*

क्र्य, Z.
Die erste Bed. von पितृकल्प ist *die Vorschriften in Betreff Manenverehrung;* die Adhjâja 16—19 im Hariv. führen diese Unterschrift.

Sp. 754, Art. पुट. नासापुट bedeutet bei Varâhamihira, wie Kern ausdrücklich bemerkt, nicht *Nasenloch*, sondern *Nasenflügel*. Jene. dem sonstigen Gebrauch von पुट genau entsprechende Bedeutung tritt indessen im Comm. zu Çvetâçv. *Up.* 2, 8 und zum Vedântas. 122, 5 deutlich hervor, und wir wären jetzt geneigt, sie auch für die übrigen uns zugänglichen Stellen anzunehmen.

Sp. 770, Art. पुनराधेयिक, Z. 3. Lies: पौनराधेयिक.

Sp. 774, Art. पुप्फुस, Z. 2. Lies: फुप्फुस st. फुप्फस.

Sp. 869. पृष्टबन्धु bedeutet vielleicht *der seine Sippe aufgesucht hat, Gast seiner Verwandtschaft;* vgl. बन्धुपृक्.

Sp. 940, Art. प्रतरण, Z. 9. fgg. Kavitâmṛtak. hat प्रतारण und प्रतरण ist ein blosses Versehen von Benfey.

Sp. 943, Art. प्रतारण, Z. 5. Lies: कल्पलता देवी.

Sp. 998, Z. 11 v. u. Lies: *lich* st. *ich.*

Sp. 1035, Art. 1. प्रवाङ्क, Z. 2. In प्रवाङ्क्वा gehört प्र wohl gar nicht zu वाङ्क; vgl. प्र वाङ्क्वा सिमृतम् ṚV. 7, 62, 5.

Sp. 1067, Art. प्रवण. Das Wort geht wohl auf प्रु zurück; eine Nebenform davon ist प्लवन.

Sp. 1071. Art. प्रवर्तक, Z. 2 v. u. Füge *vorher angekündigten* vor *Person* hinzu.

Erklärung neuer Abkürzungen.

Banerjea und Banerjea, Dial. = Dialogues on the Hindu Philosophy, comprising the Nyaya, the Sankhya, the Vedant; to which is added a discussion of the authority of the Vedas. By Rev. K. M. Banerjea. London, 1861.

Çârṅg. Saṁh. = Saṁhitâ des Çârṅgadhara. Bombai 1853. Citirt nach Kâṇḍa, Adhjâja und der Reihenfolge der in der Ausgabe angenommenen Paragraphen.

Daçar. = The Daŝa Rûpa, or Hindu Canons of Dramaturgy by Dhananjaya. Ed. by Fitz-Edward Hall. Calcutta, 1861.

Halâj. = Halâyudha's Abhidhânaratnamâlâ. A sanskrit Vocabulary, edited with a sanskrit-english Glossary by Th. Aufrecht. 1861.

Hall = A contribution towards an index to the Bibliography of the Indian philosophical systems. By Fitzedward Hall. Calcutta, 1859.

Kâçîkh. = Kâçîkhaṇḍa, nach Anführungen in Aufrecht's Index zum Halâjudha.

Madhjam. = Madhjamakavṛtti, handschriftlich in der Kais. Bibl. zu Paris, nach Mittheilungen von A. Schiefner.

Nîlak. = A rational refutation of the Hindu philosophical systems by Nehemiah Nilakaṇṭha, Ŝástri Gore, translated from the original Hindi, printed and manuscript, by Fitz-Edward Hall. Calcutta, 1862.

Njâjamâlâv. = Njâjamâlâvistara, nach Anführungen bei Muir, Sanskrit Texts.

Pk. = Pârçvanâthakâvja, in Aufrecht's Index zum Halâjudha.

Pratâpar. = Vidjânâtha's Pratâparudrîjam Alaṁkâraçâstram. Lith. zu Pûnâ, Çâka 1771.

Ratnag. = Ârjapraǵńâpâramitâratnaguṇasaṁćajagâthâ, handschriftlich im Asiat. Museum der Kais. Akad. d. Ww. in St. Petersburg, nach Mittheilungen von A. Schiefner.

Ratnâvad. = Ratnâvadânamâlâ, handschriftlich in der Kais. Bibl. zu Paris, nach Mittheilungen von A. Schiefner.

Saṁsk. K. = Saṁskârakaustubha von Anantadeva. Lith. Ausg. in folio ohne Angabe des Ortes und des Jahres.

Siddhântaçir. mit Angabe von Zahlen bezieht sich auf «Translation of the Súrya Siddhánta by Pundit Bápú Deva Sástri, and of the Siddhánta Ŝiromaṇi by the late Lancelot Wilkinson, revised by Pundit Bápú Deva Sástri, from the Sanskrit. Calcutta, 1861.»

Spr. = Indische Sprüche. Sanskrit und deutsch herausgegeben von Otto Böhtlingk. St. Petersburg, 1863. 1864.

Weber, Ǵjot. = Weber, Ueber den Vedakalender, Namens Ǵyotisham. Berlin, 1862.

Weber, Nax. = Weber, Die vedischen Nachrichten von den Naxatra (Mondstationen). Berlin, 1860. 1862.